SCRIVERI

Lexicon

Græco

Latinum

11
I
22

3—1

11-1-22

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

B. y. A.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM.

BIBLIOTECA * DE LA * R. A. E.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

De la Real Academia Española.

RAE ACADEMIA ESPAÑOLA

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM,

Utrumque hac ultima Editione multo auctius,

præsertim quod ad

DIALECTOS, & ETYMOLOGICAS

Thematum Investigationes attinet;

UT ET VOCABULORUM LATINORUM COPIAM.

Ad calcem adjecta sunt,

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

Quibus omnia primitiva Græca comprehenduntur.

Item Tractatus duo: Alter de Resolutione Verborum: Alter de Articulis, uterque perutilis.

BIBLIOTECA * DE LA * R. A. E.

PATAVII, Typis Seminarii, M.DCC.XXX.

Apud Joannem Manfrè. *Superiorum Permissu.*

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM,

Utrumque hac ultima Editione multo auctius,

præsertim quod ad

DIALECTOS, & ETYMOLOGICAS

Thematum Investigationes attinet;

UT ET VOCABULORUM LATINORUM COPIAM.

Ad calcem adjecta sunt,

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

Quibus omnia primitiva Græca comprehenduntur.

Item Tractatus duo: Alter de Resolutione Verborum: Alter de Articulis, utrique perutilis.

PATAVII, Typis Seminarii, M.DCC.XXX.

Apud Joannem Manfré, *Superiorum Permissu.*

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

BENIGNE LECTOR,

IN Scholarum & Studioſæ Juventutis commodum & uſum libros jam aliquos antehac publici juris fecimus; & in ſimilibus edendis operam adhuc noſtram conferimus, quamvis Juventus librorum ſatis magnam copiam habere videatur, quibus tanquam manuductoribus commode uti poſſit ad ſtudia ſua promovenda & excolenda; ita ut vix quicquam jam deſiderari poſſet, cujus non maxima ſubſidia habeat ac adjumenta. Tamen, quum nuper cum Collegis meis mentionem ejus rei feciſſemus; num ſcilicet quicquam deſideraretur, quod in rem & commodum Studioſorum ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ excudi poſſet, aut deberet; de Lexico quodam Manuali Græco condendo verba fecimus; quandoquidem experientia ac uſu compereramus, in Paſoris Manuali plurima deſiderari, quæ ſuppleri deberent, ex illis præcipue Auctoribus, qui paſſim in omnibus fere Scholis & Academiis præleguntur. Verum quidem eſt, ſeorſim varios excuſos eſſe Indices & Tractatus, e quibus Studioſi multa, etiam non inutilia, petere poſſent; ſed optandum fuiſſet, illa conjunctim, & uno in volumine exhibita fuiſſe: verum hoc opus, hic labor.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

bor. Posset forte quis objicere nobis, in Lexico Scapulæ nuperrime a nobis edito, & in aliis etiam Lexicis, nihil fere desiderari, quod linguæ Græcæ Studiosis non abunde satisfaciat, nonque penum amplum suppeditet vocum, thematumque investigandorum: ita ut operis supervacanei videatur, aliud quid fingere aut formare velle. Non inficias eo, Lexica illa valde utilia esse & perquam necessaria illis, qui serio græcari velint, præsertim Lexicon illud Scapulæ nuperrime editum, quod tali methodo, tantoque artificio formatum est, ut nihil in eo desiderari videatur; cum ob exemplorum copiam & elegantiam; tum ob thematum investigandorum radices, derivativa, composita, & decomposita, quæ ordine concatenato artificiosissime se mutuo consequuntur. Verum ad alia ego respexi, commodis & usui quotidiano, & extemporaneo Studiosorum inservire satagens, concinnare studui opus quoddam, mole exiguum, usu magnum; in quo pleraque themata, prout obvia cuique fuerint, invenire datur, eorumque radices & primitiva verba, literis capitalibus notata, ut ab aliis internosci possent: reliqua vero simplicia, derivativa, composita ac decomposita vulgaribus typis impressa. Etyma vero ex optimis quibusque scriptoribus desumpta addidi; non quidem quæcunque inveniri potuerunt (quum ex iis non pauca sine dubio sint futilia & ridicula) sed quæ rationi magis consentanea visa sunt, quæ certe multis in locis auxi, & nova addidi, partim ex Martinio, partim ex Harmaro, & aliis. Horum vero Auctorum, quorum themata investigata damus, hi fere præcipui sunt: Sacri codices tum veteris, tum novi Testamenti, Homerus cum ejus clavi, & Batrachomyomachia, Hesiodus, Musæus; Theognidis, Pythagoræ, &

alio-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

aliorum ΓΝΩΜΑΙ, Isocratis Orationes ΠΑΡΑΙΝΗΣΕΙΣ, Fabellæ Æsopicæ, &c. Ita ut in hoc nostro Lexico contineatur Manuale Pasoris, Clavis Homeri, & Indices seorsim in eum excusi, Cadmus Græco-Phœnix, Martinii contractus, Anomala fere omnia, & themata investigatu difficiliora. Monendum etiam, huic nostræ Editioni, ex Lexico Jonico & Dorico Æmilii Porti, ut & Lexico Pindarico & Lyricorum, multa addita, imo contracta ejus Lexica, hic simul a nobis exhibita, & plura alia, quæ Lector ipse inter legendum deprehendere facile poterit. Nam antehac, quæ ad Doricam dialectum attinebant, vix attigeramus; nunc vero copiose & plena quasi manu illam inseruimus, adsperssimus. Præterea monendus es, benigne Lector, quandoquidem jam in Anglia excusum vidi Lexicon nostrum, vocabulorum octo quasi millibus locupletatum: sed cui bono? vocabula si quis desideret, adeat & evolvat majora Lexica, ubi & multo plura inveniet: sed quem in finem Manuale illud concinnaverim, jam ante demonstravi. Laudo quidem diligentiam & industriam Cl. Hillii, modo typis nitidioribus illud edidisset: & in aliis auctoribus edendis operam suam collocasset, sine nostri Typographi incommodo: ideo hac Editione tanto majorem diligentiam adhibuimus, quo hæc nostra ultima Editio cæteras omnes & nitore, elegantia & correctione, multis parasangis superaret, plurimisque in locis auctior & illustratior. Insuper etiam huic nostræ editioni addidimus auctius multo Lexicon Balthasari Garthii, seu Indicem Latinarum vocum locupletissimum & utilissimum, præsertim iis, qui ex Latino Græcum aliquod thema formare & componere volunt. Tum & alia addita, quæ in Anglica editione leguntur. Denique non abs re mihi visum,

junio-

juniores monere, ut in Inveſtigatione thematum præcipue rationem habeant Dialecti Jonicæ, ideoque e Grammaticis petant, quæ illi Dialecto propria ſint: ab illis, A, ſc. mutari in H, & pro ΛΟΓΟΥ dicere ΛΟΓΟΙΟ, & pro ΛΟΓΟΙΣ, ΛΟΓΟΙΣΙ, & augmenta verborum ſæpiſſime rejici, e. g. pro ΕΤΥΠΟΝ, ΤΥΠΟΝ, & ſic in aliis. Tum & hoc obſervandum, ex nominativo caſu reliquos caſus formandos eſſe, & ex præſenti, præterito, & futuro reliqua tempora facile deduci poſſe, modo paradigmata nominum & verborum recte calleant, & in promptu habeant. Hæc ita commodo Studioſorum ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ concinnata, æqui bonique conſule, & hiſce noſtris laboribus aliiſque fave: & nullam aliam Editionem pro noſtra agnoſce, niſi quæ Sumptibus Boomiorum excuſa ſit. Vale.

COR-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

Græco-Latinum.

A A A B A B

Α Prima eſt apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum Aleph. Interdum eſt nota numeralis, ſignificans primum; ſicut β, ſecundum; γ, tertium; &c. In compoſitione vero multiplicem habet uſum: aliquando enim eſt στερητικὸν, & vim privandi obtinet: ut βέβαιος ſtabilis; ἀβέβαιος inſtabilis, &c. Aliquando eſt ἐπιτατικὸν, quaſi dicas, intenſivum, hoc eſt, vim addit ſignificationi: ut in ἀχανὲς, ἄβιος. Interdum idem quod δυς· ut ἄβατος, pro δυσβατος. Nota autem, quod in quibuſdam dictionibus α impune abſit, vel adſit, ut otioſum dici poſſit: ἀβληχρὸς, βληχρὸς· ἄσαχυς, σάχυς· ἀναελῖται, ησελῖται· στράβελοι, ἀστράβελοι.

Α pro ε Dorice, ut αἴτε pro εἴτε.

Α' pro ἡ Dor. articulus, ᾶ, quo, Dor. pro ᾗ, adverb.

Α pro ω, Dor. in gen. plur. ſimpl. αν, ſine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάσων, pro χρυσώσων a χρυσόω· βοᾶσι pro βοῶσι.

Αᵃ, quæ, articulus poſtpoſ. n. g. pl. num. ab ὁ quod.

Αᾶ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἄ, ἄ, ah, ah, lamentantis, ab ἆ.

Αᾱ, ἄᾱ, ha, ha, he, ridentis, ut apud Latin.

Ἀ ἄπος, per duplicem privationem, vel per pleonaſm. τὸ α, valde noxius, & innoxius: ab α, & ἄω, vel ἄπω, βλάπτω. Th. ἀπάω. ἄπος, idem.

Ἀαγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, infragilis, ab α, & ἄγω, frango.

Ἄαδε, moleſtus fuit, aor. 2. pro ἤδε, ſolutione η in αα, verbi ἀάδεω. Sic Ἀάδειν, turbare, afficere contumelia; item, egere, anxium eſſe; ὀχλεῖν, &c. Heſych. Thema idem.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδὴς.

Ἀ'ΑΖΩ. exhalo, f. σω. p. χα, a ſono.

Ἀάθω, deceptus fui, pro ἠάθω. a. 1. paſſ. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, ſeu ἄημι.

Ἀάθικτος, ος, ον; corrumpi contumax, non obnoxium damno; vide ἄθικτος, intactus, &c. cum quo idem eſt, pleonaſmo alterius α.

Ἀάμινς, aucupii inſtrumentum.

Ἀαν ἠὶς, ἐος, ὁ, ἡ, qui perfici nequit; Heſych. & ἀαρὲς, τὸ, nondum abſolutum, imperfectum, vel, non abſolvendum, &c. ex α, priv. & ἀνύω, perficio.

Ἄαπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ος, ον, non tangendus: ex α & ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἀαρὼν, ὁ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. q. d. montanus.

Ἀασάμην, ω, ασο, offendi: pro ἠσάμην, a. 1. med. verbi ἄω, vel ἄω, noceo. a. 1. ἄσα, Dor. pro ἧσα, & ſolutione τῆ η in duplex breve, ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάσκω, noceo, ab α, & ἄω, ex ἄω. Sic a. 1. paſſ. ἀάσθην, ης, η, pro ἠάσθην. Th. ἀτάω.

Ἄᾶσι, ſtant, 3. plur. ab ἄημι· ut ἵᾶσι, ἱᾶσι. Th. ἄω.

Ἀασίφορος, ος, ον, exp. βλάβην φέρων, i. e. nocumentum ferens; ab ἀάσω, f. σω, & φορὸς, ὁ, a Th. φέρω, fero, &c. Sic & ἀασίφρων, ονος, ὁ, demens, inſanus; (idem quod βλαψίφρων, ſeu φρενοβλαβὴς) ab ἀάσαι, lædere, quod ab ἀάω; & φρὴν, cujus compoſita pleraque deſinunt in φρων, &c.

Ἀάσκω, noceo, corrumpo; i. e. βλάπτω, φθείρω; idem quod, & Poet. pro ἀάω; unde a. 1. ἄασα, med. ἀασάμην. paſſ. ἀάσθην; Jonico & Poetico more ſine augmento; ſæpe apud Hom.

Ἀασμὸς, ος, ὁ, exhalatio, halitus, calidi efflatio; ab ἀάζω, exhalo, &c.

Ἀάχετον, intolerabile; ex α, & ἔχω, teneo: cujus 3. perſon. perf. paſſ. ἔσχηται, unde χετὸς, χὴ ἄχετος, &, pleonaſmo τῆ α, ἀάχετος.

Ἄαται, ſaturatur, 3. ſing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. ſing. ab ἀάομαι.

Ἄαπος, ος, ὁ χὴ ἡ, innocuus, innoxius; noxæ ſeu damni expers; ab α, privat. & ἄπη; vel contra, valde noxius, damnoſus; ab α, epitatico ſeu intenſivo, &c.

Ἀάπω, per Pleonaſmum τῆ α, dicitur Poet. pro ἄπω, idem quod, & pro Th. ἀπάω, lædo, &c.

A B.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichriſti; Vaſtatio.

Ἄβαζος, ος, ὁ, taciturnus, mutus; ex α, priv. & βάζω, loquor.

Ἀβαθὴς, ἐος, ὁ χὴ ἡ, profunditate carens, ἄνευ βάθους.

Ἄβαι, teneræ, Dor. pro ἥβαι, ab ἥβη, pubes.

Ἄβαιον, paululum, parvum; a βαιὸς, ὁ, parvus, ſive βαιὸν, parvum, & pleonaſmo literæ, α.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ χὴ ἡ, mutus; item, ſtultus. Heſych. Suid. Th. idem.

Ἀβακὴς, ἐος, mutus; ab α, & βάζω, loquor: hinc ἀβακέως, quiete.

Ἀβάκησαν, neſcierunt, aor. 1. ind. act. Jon. ab ἀβακέω, taceo. Th. βάζω.

Ἀβακίζω, quietus ſum, taceo: idem quod ἀβακῶ, taceo; α, eſt privativum; & Thema eſt βάζω, loquor, dico; inde ἀβακιζόμενος, quietus, non tumultuoſus.

Ἄβακιον, ου, τὸ, eſt idem cum, Vel diminutivum eſt ab ἄβαξ, ακος, Abaculus, tabula, ſive menſa, cui vaſa quælibet imponebantur; item, tabula calculatoria, & tabula Mathematica, in qua lineæ, & figuræ deſcribi ſolent, &c.

Ἀβακισκὸς, ὅ, ὁ, exp. teſſella pavimenti; apud Athen. l. 5. eſt quaſi diminut. a Th. ἄβαξ, ακος, ὁ.

Ἀβακχεύτος, ος, ὁ χὴ ἡ, alienus a Baccho, vel Bacchici numinis expers; aut male bacchans: Eurip. in Oreſte; exp. &, valde bacchans; Nonnus autem, ἀβακχεύτων ἐράπεζαν, appellat vino carentem; ex α priv. & βακχεύω, f. εύσω; unde βακχεύτης, & βακχευτικὸς, q. d. bacchativus, vel bacchicus, &c.

Ἀ'ΒΑ'ΛΑΙ, utinam, heu: forſan ab אבל abal, lugere.

Ἀ'ΒΑ'ΛΗ, inutilem, languidum Lacones vocant, ἀργεῖον, νωθρόν. unde ἄβαλις, exp. oliva mala; μοχθηρὰ ἐλαία. Heſych.

Ἄβαντα, acc. ſing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. prop. viri.

Ἀβάντισις, εως, ἡ, aſcenſus, ἀναβασις, per Metatheſin literarum, & Epentheſin τῆ τ.

Ἄβαξ, ακος, ὁ, abacus, item tabula, ſeu menſa.

Ἄβαπτος, ος, ὁ χὴ ἡ, immerſabilis: ab α, & βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ος, ὁ χὴ ἡ, intinctus: ab α, & βάπτω.

Ἄβαρ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ἐος, ὁ χὴ ἡ, non oneroſus: ex α, & βάρος. Th. βαρὺς.

Ἄβαρις, εως, ὁ χὴ ἡ, continentis habitator, cui non eſt βάρις, (quod vide) navis, vel navigium, &c.

Ἀβαρὺς, ἐος, ὁ χὴ ἡ, non gravis; item Metaph. non moleſtus, minime gravans, &c. ex α, priv. & βαρὺς, ἐος, ὁ, gravis, &c.

Ἄβας, Dor. pro ἥβης, gen. ſing. ab ἥβη.

Ἀβάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, præclare ago, extollo: ex α, pro ἀγαν, & βάζω.

Ἀβασάνιστος, ος, ὁ χὴ ἡ, inexploratus: ab α, & βασανίζω. Unde

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀβασανίστως, adv. re non examinata.
Ἀβασίλευτος, ὁ ἡ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, sine rege: ab α, & βασιλεύω.
Ἀβάσκανος, ος, ὁ ἡ ἡ, invidia vacuus, verus, Ἀψευδής, Suid. ex α priv. & βασκαίνω, fascino; item invideo, &c.
Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, fascini amuletum; i. e. maleficia & fascinationes avertens: ab α, priv. & βασκαίνω, fascino.
Ἀβάστακτον, onus; φορτίον· ab α, epitatico, & βαστάζω.
Ἀβάστακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, q. d. importabilis; portatu impossibilis; ut ἀβάστακτον φορτίον, onus vix portandum; unde adv. ἀβαστάκτως, ita ut portari non possit; Hesych. ex α priv. & βαστάζω, f. Dor. βασταξω, &c.
Ἄβατος, ος, ὁ, invius: hinc ἀβάτη, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ· ex α, & βατὸς, pervius, quod a βαίνω.
Ἄβαφος, ος, ὁ ἡ ἡ, non tinctus; ab α priv. & βάπτω.
Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, Pater.
Ἀββαλε, pro ἀπέβαλε, vel ut alii, pro ἀνέβαλε, rejecit, a. 2. ab ἀναβάλλω.
Ἀβδέλυκτος, apud Æschyl. opponitur (sc. cum α priv.) simplici βδελυκτὸς, execrabilis, &c.
Ἀβέβαιος, αία, ον, infirmus: ex α, & βέβαιος.
Ἀβέβηλον, ος, τὸ, mundum, sacrum, non profanum, quod neque contrectare, neque adire fas erat: ex α priv. & βέβηλος, profanum.
Ἀβέλ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Vanitas.
Ἀβέλλω, vel ἀβέλω, circundo, corono; ς. φω.
Ἀβέλτερος, stolidus, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.
Ἀβελτέρως, dicitur pro ἀβελτέρος; Eust. ex Herodiano.
Ἀβελτερία, vel potius ἀβελτηρία, ἡ, stoliditas, stultitia, amentia, vesania. Plut. & pro ignorantia quæ prudentiæ opponitur, sæpe occurrit apud Demosth. Item ἀβελτέρως, adv. stolide, stulte; Plut. Omnia ab ἀβέλτερος, ος, ὁ, stultus, vecors; Simplicius in Epictetum ait, ἀβέλτερον appellari quempiam, ὅτε ὃν ἔχει τινὶ συγκρινόμενος βελτίων φανήσεται, i. e. quum non habet cui collatus, melior videri possit; & apud Athen. ἀβέλτερος & ἔμφρων opponuntur; ex α priv. & βέλτερος, præstantior, &c.
Ἀβελτεροκόκκυξ, υγος, ὁ, ἡ, stolidus, vanus; ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, ὁ.
Ἀβιά, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater meus est Dominus.
Ἀβιάθαρ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater excellens.
Ἄβιαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non coactus, sine violentia; unde τὸ ἀβίαστον, libertas; ex βιάζω, cum α priv.
Ἀβιληνή, ης, ἡ, nomen regionis.
Ἄβιος, ος, ὁ, ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria; ab α priv. & βίος, victus: item dives, longævus; ab α epitat. & βίος, vita. Est & ἄβιος, valde robustus, item non violentus: a βία, vis, robur.
Ἀβιώδ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater decoris, vel Decus patris.
Ἄβιωτος, ος, ὁ, ἡ, sine vita, non vitalis: a βιόω, vivo. Th. βίος.
Ἀβλαβέως, innoxie, ab ἀβλαβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, innoxius: ex α, & βλάπτω.
Ἄβλαπτος, ὁ ἡ ἡ, noxæ expers, vel innocuus: ab α, & βλάπτω.
Ἀβλαστέω, ῶ, μ. ήσω, male germino, non succresco. Th. βλαστάνω.
Ἄβλαστος, ὁ ἡ ἡ, non germinans, sine germine; non pullulans, infœcundus; item ἄβλαστος, & ἀβλάστητος, idem, germinare non valens; Theophr. ex α priv. & βλαστὴ, ἡ, seu βλαστὸς, ὁ, a βλαστάνω, germino; item nascor, originem duco; item produco, &c.
Ἀβλαυτος, exp. excalceatus, discalceatus, qui nudis pedibus incedit; Hesych. ex α priv. & βλαῦται, αι.
Ἀβλεμὴς, exp. inaudax, ignavus, injucundus, dissolutus; Hesych. ex α priv. & βλεμαίνω; quod leonum dicitur esse proprium, & significare, terrere vel solo aspectu; aut huc & illuc versis oculis circumspicere, &c.
Ἀβλεννὴς, muco carens; sed apud Athen. l. 7. est piscis nomen; ex α priv. & βλέννα, ἡ, frigidus humidusque succus, quem φλέγμα vocant; vel potius crassior pituita, qualis e cerebro per palatum & nares descendit, &c.
Ἄβλεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, despectus, vilis, nihili, quasi indignus qui videatur: ex α priv. & βλέπω, &c.
Ἀβλεπτέω, ῶ, f. ήσω; non video, non intueor; oculos averto; apud Suid. Item cæcutio; sed exp. & pecco, delinquo; atque inde verbale
Ἀβλεπτημα, peccatum, delictum; ab ἀβλεπτὴς.
Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas, inconsideratia. Th. idem.
Ἄβλης, ητος, ὁ, ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βάλλω.
Ἀβληχὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, balatus expers; in Epigr. ex α priv. & βληχάομαι, f. ήσομαι, ovium & caprarum vox propria; sed Aristophanes in Vespis ad puerulorum vagitum etiam transtulit, &c.
Ἀβληχρὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, imbecillus, invalidus, infirmus; idem quod ἀβλαχρὸς, unde ἀβληχρὰ νόσος, exp. morbus non vehemens, seu lentus, aut remissus, & quasi languidus morbus; apud Plut. in Pericle. Sed ἄβλητος, exp. & robustus, validus; Etym. & in hac signif. α, est privativum; in illa autem, supervacaneum, &c.
Ἀβληχρὸς, ὰ, όν, debilis, e: ab α, otioso, & βλῆτος, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.
Ἀβλόει, sacrifica, præs. imp. act. verb. ἀβλοάω.
Ἀβοατὶ, Poet. & Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, πτερύγι ἀνὺ βοῆς, ἄνευ πολέμου.
Ἀβοήθητος, ὁ ἡ ἡ, destitutus ope, vel remedio: ab α, & βοηθέω.
Ἄβόητος, ος, ὁ ἡ ἡ, tacitus, silens, mutus; q. d. clamore carens; unde adv. ἀβοητὶ, tacite, sine clamore; ex α priv. & βοάω, f. ήσω, unde βοὴ, ἡ, & βόης, ὁ, &c.
Ἀβόλησαν, occurrerunt, Jon. pro ἠβόλησαν, 3. plur. aor. 1. verbi ἀβολέω.
Ἀβολήτωρ, & ἄβολις, idem quod ἄβολος, quod exp. juvenis, ob id, quod dentes nondum amisit; Bud. & Aristot. Suidas autem ait, ita etiam dici pullum, qui nondum habeat dentem γνώμονα; ex α priv. & βόλος, ὁ, seu βολὴ, ἡ; unde βολέω, ῶ, &c.
Ἄβολος, ος, ὁ, qui nondum amisit dentes ætatis indices, i. γνώμονας. Th. βάλλω.
Ἄβόσκητος, ος, ὁ, ἡ, non pastus, jejunus; ex α priv. & βόσκω.
Ἄβοτος, pascuis carens; in quo pecudes pasci nequeunt; vel etiam, qui depastus non est; Hesych. ex α priv. & βοτὸς, ὁ.
Ἀβούλεω, ῶ, f. ήσω; exp. nolo; Plat. de rep. 4. & Dem. Epist. 3. Unde
Ἀβούλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non vult; item ἀβούλητον, quod nolumus, seu quod præter voluntatem accidit; involuntarium; cui opponitur βουλητὸν; apud Plat. de Leg. 5. unde ἀβούλητα πραγματα dicuntur adversæ res; & ἀβούλητος βίος, exp. vita non placens, nec optabilis; atque inde adv.
Ἀβουλήτως, involuntarie; non ex animo; præter voluntatem; cui opponitur ex βουλήσεως, apud Dem. omnia a Th. βούλομαι, f. λήσομαι, unde βουλητὸς, ὁ, &c.
Ἀβουλία, ας, ἡ, inopia consilii; ex α, & βουλὴ· V. in ἀβουλεί.
Ἄβουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, consilio carens, consilii expers, inconsultus, inconsideratus; imprudens, non circumspectus; sed signif. & κακόβουλον, i. e. consilio malo utentem, vel præditum; atque inde adv.
Ἀβουλεί, idem quod ἀβούλως, imprudenter, stulte, imperite; sine consilio: unde compar. ἀβουλότερον, inconsultius, imprudentius; & superl. ἀβουλότατα, inconsultissime; ut & ἀβουλία, ἡ, incogitantia; imprudentia, temeritas; exp. & amentia, stultitia; item pro δυσβουλία, seu κακοβουλία; apud Soph. &c.
Ἀβουλότατα, adv. inconsultissime.
Ἀβύσσου, gen. Jon. pro ἀβύσσης, ab ἄβυσσος, bobus carens: ex α, & βοῦς.
Ἄβυσσος, ος, ὁ, exp. egenus; non habens unde pascatur; vel non habens pecora; ut ἀβύσσος ἀνήρ; apud Hesiod. ex α priv. & βοτὸς, ὁ.
Ἄβρα, ας, ἡ, vel ἄβρα, ancilla: ab אב viror.
Ἀβραάμ, nomen viri ἄκλιτον, Pater excelsus, vel multitudinis.
Ἀβραδάλη, ης, ἡ, pellex, seu concubina; ex ἄβρα, ἡ, & δάλη, ἡ, a Th. δάλω, ὁ, &c.
Ἀβράκησαν, sonuerunt, 3. plur. aor. 1. Jon. verbi ἀβρακέω.
Ἄβραχε, Jon. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poet. pro βράχω.
Ἄβρεκτος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄβροχος.
Ἀβρεμὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, fremitus, seu strepitus nullos edens; ex α priv. & Th. βρέμω.
Ἀβρίζομαι, idem quod ἀβρύομαι, ornor, nitesco: cultum mihi comparo; item insolesco, magnifice me infero, &c.
Ἀβριθὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, sine pondere: ab α, & βριθω.
Ἄβρικτος, vigil, insomnis; item surdaster, ex α priv. & βρίζω, f. ίσω, vel ίξω, &c.
Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, a cibo sumpto dormio.
Ἀβροβάται, molli incessu utentes; sic cognominati sunt Persæ; ex ἁβρὸς, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde βατὴρ, & βατέω, &c.
Ἁβρόβιος; exp. mollem & delicatam vitam agens; molliter & delicate vivens, &c.
Ἀβροδρόος, exp. molles edens gemitus, &c.
Ἄβροος, molles gemitus, & mollia lamenta edens; ab ἁβρὸς, mollis, & γοος, luctus; a γοάω, gemo.
Ἀβρόδαις, mollibus dapibus, seu cibis delicatis instructus; ex ἁβρὸς, & δαὶς, ἡ.
Ἀβροδίαιτα, ἡ, vita delicata, vita mollis; vitæ mollities, seu lautitia; delicata, seu lauta victus ratio; Suid. Unde
Ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago; delicata victus ratione utor, &c. Vide ἁβροδίαιτος.
Ἁβροδίαιτος, ὁ ἡ ἡ, molliter & delicate vivens: ab ἁβρὸς, & δίαιτα.
Ἀβροείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui delicatis ac mollibus, necnon splendidis induitur vestimentis; Etym. ex ἁβρὸς & ἕννυμι, νω.
Ἀβροκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, molles & delicatos ferens fructus; ex ἁβρὸς & καρπὸς, ὁ.
Ἀβροκομάω, ῶ, capillos orno; delicioſus ſum: inde Ἀβροκόμης, molliter comatus; Bacchi epitheton: ab ἁβρὸς, mollis, & κόμη, coma.
Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ; ab α priv. & βρόμος, strepitus: quod tenebræ strepitu carent.
Ἀβρόμιος, abstemius; ἄοινος· ab α, priv. & βρόμιος, ideſt Bacchus, a βρέμω.
Ἀβρομίτρης, ος, ὁ, molli delicataque redimitus mitra; ex ἁβρὸς & μίτρα, ἡ.
Ἄβρομος, ὁ, ἡ, strepitum magnum edens; q. ἄμα βρόμῳ. Th. βρέμω.
Ἀβροπλοῦς πέπλος, dixit Lycophron, molli & subtilissimo stamine contextos peplos; ex ἁβρὸς & πλοῦς, ἡ, seu πλοῦτος, ὁ. Item
Ἀβρόπλουτος κόμη, dicitur coma molli & opulento ornatu decorata; apud

Eu-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ta; apud Eurip. in Iph. Taur. ex ἄβρὸς & πλῆτος, ὁ.

Α'ΒΡΟΣ, ἁ, όν, mollis, delicatus: hinc ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἁβρότας, ἁβρότητος, ἁ, deliciæ: ab אבר virens vel אבר fortis.

Α'βροσαγὴς, έος, ὁ ἡ, mollitie diffluens; ex ἄβρὸν, & σαίζω.

Α'βροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. Th. ἄβρὸς.

Α'ΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox: ab α, & βροτὸς, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισι· nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτίζω, in nocte vagor: & ἀβροτέω, noctu occurro. ἀβροτῆσαι, a. 1. inf. act.

Α'βροτήμων, ονος, ὁ, ἡ, peccator, peccatum; item ἀβροτίνη, ἡ, peccatrix; utrumque ab ἀβροτέω, ῶ, f. ήσω; quod exp. & pecco; sic &

Α'βροτόξεις, εως, ἡ, aberratio, deflexio de via; Eust. est verbale ab

Α'βροτίζω, f. ξω, quod exp. aberro in via; & omnia, ἄβροτη, ἡ, quod Suidas deducit παρὰ τὸ ὑστερῶσθαι βροτῆς, i. e. quod nox privata sit mortalibus, &c.

Α'βρότης, ητος, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; a Th. ἄβρὸς, ὁ.

Α'βροτόνιον, & ἀβροτονίτης, ου, ὁ, confectus ex abrotono; ut ἀβροτόνινον ἔλαιον, sive μύρον, & ἀβροτονίτης οἶνος; Dioscor. ab ἀβρότονον, τὸ, herba seu planta perpetuo virens; & sic nominata, διὰ τὸ πρὸς ὄψιν φαίνεσθαι ἁβρὰν καὶ ἁπαλὴν, quod aspectu sit mollis & tenera, &c.

Α'ΒΡΟΤΟΝΟΝ, ου, abrotonum, genus herbæ.

Α"βροτος, ὁ ἡ, immortalis: ab α, & βροτὸς.

Α'βροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ἁβροκαίτης, ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui est delicata teneraque coma. Anacreon.

Α'βροχαίτης, ου, ὁ, idem quod ἁβροκάτας, mollem habens jubam, seu cæsariem; Epith. Apollinis in Epigr. &c.

Α'βροχίτων, ὁ ἡ, molli indutus tunica; & in malam partem, molliter vestitus; ex ἄβρὸς & χιτὼν, ὁ.

Α'βροχία, ἡ, siccitas humoris aut imbrium penuria; ab ἄβροχος, non madefactus, siccus; & interdum signif. etiam ἀνομβρον; i. e. imbre, seu pluvia carentem, &c.

Α"βρωμα, τὸ, Hesychio sunt συκώμινα, μύρα, mora.

Α'βροχος, immadidus: ex α, & βρέχω.

Α"ΒΡΥΝΑ, vel ἄβρωνα, τὰ, mora; παρὰ τὴν ἁβρότητα. Hesychio sunt συκόμινα, μύρα.

Α'βρύομαι, f. ὔσομαι, delicior, glorior.

Α'βρύω, f. ύσω, orno. Th. ἄβρὸς.

Α"βρωμος, graviter olens, fœtidus; nam βρωμᾶσθαι, de leonibus, hircis, atque id genus aliis animantibus graviter olentibus dicitur; & α, hic auget; Item non virosus, nec tetri odoris; atque sic α, privat. Etymol. sic exp. ἄβρωμοι οἱ ἀγαν βρωμῶντες, ὅ ἐστιν ἰσχύοντες; παρὰ τὸ βρόμος, quod τὸν ἦχον significat; unde ἄβρωμοι ἰχθύες, dicuntur apud Athen. i. e. ὄγκυλοι, ὄπεπτοι; atque his opponuntur βρωμώδεις, q. d. salsuginem marinam redolentes: sicut & ipsum mare, apud Dioscor. dicitur ἄβρωμον γίνεσθαι; i. e. virus deponere, & salsuginem, ut interpr. Bud.

Α'βρῶς, molliter, delicate, festive, magnifice, &c. apud Eurip. est adv. a Them. ἁβρὸς. Sed ἄβρως, ῶτος, ὁ, ἡ, exp. non exesus, non adesus; in Epigr.

Α'βρωσία, ἡ, cibi penuria; Poll. ex α priv. & βρώσκω, f. ώσω, unde βρῶσις, εως, ἡ, &c.

Α'βρωτος, ου, ὁ, ἡ, non voratus: ex α, & βρώσκω. Item esui ineptus.

Α"βυδος, ου, nomen urbis. Α'βυδόθι, Abydo oriundus, ibidem habitans.

Α'βυθος, ου, ὁ ἡ, profundissimus; proprie, fundo carens; sicut & ἄβυσσος, idem etiam signif. ut λίμνη ἄβυσσος; lacus, seu palus fundo carens; apud Aristoph. in Ran. & ἄβυσσον βάθος, immensa profunditas; sic & ἄβυσσα χάσματα; apud Eurip. & ἄβυσσον πέλαγος; apud Æschyl. Quidam tamen non a βυσσὸς deducunt; sed a βύω, tego, operio; & α intendendi vim habente, ut sit locus, qui a multitudine aquarum operitur; item substantive positum, exp. abyssus; vorago aquarum immensæ altitudinis, &c. Vide Them. βυθὸς.

Α'βύρσωτος δερὴ, dicitur, non concinnata pellis; ex α priv. & βυρσόω, f. σω, &c.

Α'ΒΥΡΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, barbaricum quoddam edulium, ex porris, cardamo, granis mali punici, & ejusmodi aliis, quibus inest τὸ δέμυ, apud Athen. l. 3. & Plut. Symp. 4. ἀβυρτάκῃ hanc ναρυκείαις annumerat.

Α'βυρτακοποιὸς, qui edulia abyrtacas conficit; Athen. l. 9. ex præced. ἀβυρτάκη, & ποιέω, &c.

Α"βυστος, ου, ἡ, infinitæ profunditatis vorago, gehenna: ex α, & βυστὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum. Vide sup. Α"βυθος.

Α'βῶς, qui nullam vocem edit; Hesych. comp. ex α priv. & βῶσαι, Jon. pro βοῆσαι, a Them. βοάω, &c.

Α Γ.

Α'γάασθαι, obstupescere: ab ἄγαμαι, per pleonasm. Poetic. Inde etiam

Α'γάασθε, invidetis.

Α'γαβος, ου, ὁ, nomen viri.

Α'γάγας, qui duxit, Jon. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

Α"γαγε, ducito, & ἄγαγον, pro ἄγαγε, idem, &c. imper. Attic. verbi ἄγω, duco.

Α'γαγὲν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἄγω.

Α'γάγοι, ducat, a. 2. opt. act. Att. ἀγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Jon. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγών. sub. ἀγάγω, ab ἄγω.

Α'γάγονδ', pro ἀγάγοντε, part. aor. 2. ab ἤγαγον, pro ἦγον, aor. 2. verbi ἄγω.

Α'γάζηλος, ὁ, invidus; μεγαλόζηλος, φθονερός; Etym. ex ἄγαν, & ζῆλος.

Α'γάζομαι, f. σομαι, succenseo, invideo, admiror. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι.

Α'γαθαρχία, boni principium: ex ἀγαθὸς & ἀρχὴ.

Α'γάθε, Dor. pro ἠγάθεος.

Α'γαθεωρεῖν, admirabunde intueri, ut ad rem raro visam: ex ἄγαν, & θεωρέω.

Α'γαθίζομαι, bona dico; ut δεῖ πὰς ἑταίρας καγαθίζομένας λαθεῖν, apud Aristoph. a Th. ἀγαθὸς, ὁ.

Α'γαθικὸς, ὴ, ὸν, probus; unde in neut. plur. ἀγαθικὰ dicuntur proba; i. e. recte & cum virtute facta, vel dicta; itidem ab eod. Th. ἀγαθὸς.

Α'γαθὶς, ἡ, exp. fasciculus fili seu staminis colligati; unde ἀγαθῶν ἀγαθίδες, i. e. bonorum glomi; apud Poll. proverbium de opibus exstructis & affatim cumulatis; sumpta Metaph. a glomere textorio, quod ex plurimis filorum convolutorum gyris constat; & apud Suid. legitur etiam ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες; quod proverbium esse dicit, ἐπὶ τῶν εὖ παχόντων ἀντ' ὧν ὑπῆρξαν, πρότερον; ac si ἀγαθίδες essent acervi, seu cumuli bonorum; &c.

Α'γαθοδαιμονισταὶ, οἱ, exp. parce bibentes; i. e. ὀλιγοποτῶντες, qui parce bibunt, a poculo, quod appellabatur ἀγαθὸς δαίμων; de quo vide Suid. Hesych. & Chiliad. Erasmi; ex ἀγαθὸς & δαίμων, ονος, unde δαιμονίζομαι, &c.

Α'γαθοδότης, ου, ὁ, boni vel bonorum dator; & in fœm. ἀγαθοδότις, bonorum datrix; ex ἀγαθὸς & δότης, ὁ, &c.

Α'γαθοεργία, ης, ἡ, Jon. beneficentia.

Α'γαθοεργὸς, & contracte ἀγαθυργὸς, ὅ, ὁ, beneficus. ex ἀγαθὸς, & ἔργον· hinc

Α'γαθοεργέω, ῶ, benefacio, f. ήσω. p. ἠγαθοέργηνα.

Α'γαθοθέλεια, exp. bonorum voluntas; affectus eligendi bona; Suid. ex ἀγαθὸς, & θέλω, f. ήσω, &c.

Α'γαθοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, & ἀγαθόπρεπος, ου, ὁ, beneficus, benignus, qualem esse decet inter viros bonos; unde adv. ἀγαθοπρεπῶς, benigne, ut bonum decet; ex ἀγαθὸς, & Th. πρέπω, quod vide.

Α'γαθοποιέω, ῶ, beneficio afficio, recte ago. f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι. hinc ἀγαθοποιία, ας, ἡ, benefactum. ἀγαθοποιὸς, ὁ, beneficus: ex ἀγαθὸς, & ποιέω.

Α'γαθὸς, ὴ, ὸν, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis: ab ἄγαν, vel ab α intensivo, & γηθέω. vel ab ἄγασος, abjecto σ, & τ mutata in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν.

Α'γαθοτελὴς, boni efficiens; perfecte bonus. unde ἀγαθοτέλεια, boni efficientia, perfectio boni; Dion. Areop. ex ἀγαθὸς & τέλος, έος, τὸ.

Α'γαθυργὸς, benignus; contracte pro ἀγαθοεργὸς. sic ἀγαθυργία, contracte pro ἀγαθοεργία, beneficium.

Α'γαθυργέω, ῶ, bene operor; idem quod ἀγαθοεργέω, bonum sive bona facio; item beneficus sum, beneficentia prosequor; sic etiam ἀγαθυργὴς, pro ἀγαθοεργὸς; & ἀγαθυργικὸς, idem quod ἀγαθεργὸς, seu ἀγαθοεργὸς, &c.

Α'γαθυργοὶ, & ἀγαθοεργοὶ, dicebantur, qui ex equitibus exeunt quinque quotannis; ut Herodot. narrat; & Suidas ait esse, qui ex Ephoris deliguntur strenuitatis ergo; vide Herodot. l. 5. ab eod. ἀγαθοεργὸς.

Α'γαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas, probitas; bonum; Rom. 15. (huic opponitur πονηρία;) item pro felicitate & rebus secundis sæpe ponitur: a Th. ἀγαθὸς, ὁ, unde etiam ἀγαθῶς, exp. & utiliter, &c.

Α'γαθότης, ητος, ἡ, bonitas; idem quod θεότης. Nazianz. de Deo.

Α'γαθυργίη, Jon. per crasin, pro ἀγαθοεργίη.

Α'γαθοφυὴς, natura, sive indole bonus; & ἀγαθοφυία, bonitas a natura proveniens.

Α'γαθωθεὶς, gravisus, a. 1. par. pass. ab ἀγαθώω.

Α'γαθύνω, fut. ωῶ, bonum efficio, beneficio afficio; ἀγαθώομαι, bene affectus sum: Neh. 2. 2. Dan. 6.

Α'γαθῶς, valide.

Α'γαθωτάτῳ, dat. sing. superlat. regularis, quasi ab ἀγαθὸς, ερος, ατος, optimo, præstantissimo.

Α"γαι, αἱ, litora, Vulnera: ab ἄγω, frango.

Α'γαίεσθ', 3. person. ind. ἀγαίομαι, irascor, invideo. Th. ἀγάω.

Α'γαῖος, ου, ὁ, elegans, invidiosus.

Α'γαίω, ut & ἀγαίομαι, pro θαυμάζω, admiror; item pro ἐκπλήσσω, obstupefacio, vel perterrefacio, item pro μέμφομαι, succenseo, indignor, &c. Sic & ἀγαιὸς, exp. & admirabilis; a Th. ἀγάω.

Α'γαίων, ονος, ὁ, Sol. ἥλιος.

Α'γακλειτὸς, valde celebris. Il. β. ab ἄγαν, & κλειτὸς, a Th. κλείω, ομαι, unde κλέος.

Α'γακλὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀγακλεὴς, valde gloriosus, idem quod ἀγακλυτὸς.

Α'γακλυτὸς, ὴ, ὸν, inclytus: ex ἄγαν, & κλυτὸς, celebris, quod a κλύω, audio.

Α'γακλυτοῖσιν, dat. pl. Jon.

Α'γακτιμένην, splendide ædificatam, ἄγαν καὶ λαμπρῶς κεκτισμένην. Æol. neglecto augmento, & σ metri causa sublato, κτιμένος, pro κεκτισμένος.

Α'γακτίμενος, exp. valde habitatus, apud Pind. ex ἄγαν & κτίμενος, pro κεκτισμένος, part. præt. pass. verbi κτίζω, f. ίσω, quod interdum ponitur pro οἰκίζω, &c.

Α'γάλακτες, ων, οἱ, ex α, sumpto pro

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἀθρόως, confertim, vel pro ἅμα, simul) fratres; quasi, qui sint collactanei: aut qui idem lac suxerint. Exp. & consanguinei, æquales, ætate pares.

Ἀγαλακτία, ἡ, lactis penuria, aut etiam lactis abundantia. Sumpto sibi α, priv. vel intens.

Ἀγάλακτος, ὁ, ἡ, (ex α, priv. & γάλα, κτος, τό, lac) carens lacte.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quasi collactatio, συγγένεια.

Ἀγαλέος, ὁ, pro quo dicitur etiam ἠγαλέος, & exp. mutilus, ruptus, fractus, cavus; qui facile frangi potest; a Th. ἄγω, frango, &c.

Ἀγαλλιτὸν, ὁ, τό, quo quis mirifice delectatur; vel propter quod aliquis in admiratione habetur. Hesych. ab ἀγάλλω, vel ἀγάλλομαι.

Ἀγαλλίαμα, τος, τό, exultatio.

Ἀγαλλιάω, ῶ, exsulto: f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, απο. pass. ἠγαλλιάθην. hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exsultatio. Th. ἀγάλλω.

Ἀγάλλομαι, gestio, exulto: ab ἄγαν, & ἄλλομαι.

ΑΓΑΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ΑΓΑΛΛΩ, f. λῶ. p. κα. orno, facio delectabile.

Ἄγαλμα, ατος, τό, ornamentum, oblectamentum; simulacrum: item imago picta. hinc ἀγαλματοποιὸς, ὁ, statuarius, a ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Ἀγαλμάτιον, α, τό, statua parva, imagunçula; apud Luc. est diminut. ab ἄγαλμα.

Ἀγαλματοποιία, ἡ, & ἀγαλματοποιητικὴ, scil. τέχνη, ars conficiendi statuas; & ἀγαλματοποιέω, statuas conficio; omnia ab ἀγαλματοποιὸς, statuarum, seu simulacrorum fabricator; Poll. l. 1. &c. Th. ἀγάλλω.

Ἀγαλματοφορέω, ῶ, orno, illustro; Suid. ex Philone.

Ἀγαλματοφορούμενος, exp. qui in seipso fert rerum imagines, quæ animo percipiuntur; Suid. ex Philone; est part. præs. pass. verbi ἀγαλματοφορέω, ῶ, quod ex ἄγαλμα, ατος, & φορέω, idem quod Them. φέρω, fero, &c.

Ἀγαλματόω, in statuam verto.

Ἀγαλότιμος, splendide, vel magnifice honoratus; Hesych. est per Metathesin literarum, pro ἀγλαότιμος.

Ἄγαμαι, admiror. f. ἀγάσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην. pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἀγαμένως, mirabiliter, mirifice; cum admiratione; ut ἀγαμένως λέγειν; cui oppon. πεπειρῶς λέγειν; Aristot. Rhet. 3. Item exp. etiam, libenter; est adv. ab ἀγάμενος part. præs. ab ἄγαμαι, quod idem est in prosa, quod in carmine ἀγάομαι, vel ἀγαίομαι: & exp. etiam, laudo, probo; a Them. ἀγάω.

Ἀγαμήσωρ, exp. valde consultus; Apollinis epith. ex ἄγαν & μήσωρ, quod a μήδομαι, f. μήσομαι &c.

Ἀγάμητος, ὁ, ἡ, cælebs; nuptiarum expers. Poll.

Ἀγαμία, ας, ἡ, & Ἀγάμιον, α, τό, cælibatus. Poll.

Ἄγαμος, ὁ, ἡ, cælebs: ex α, & γάμος.

Ἀγαμοῦ γάμος, innuptæ Nuptiæ.

ΑΓΑΝ, adv. nimis, valde.

ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω. p. κα. doleo, indignor, ægre fero. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præs. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio. ἀγανακτικὸς, ὁ, ἡ, querulus. Forsan ab ἄγαν, & ἄχθομαι.

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, dolor; seu doloris sensus; item ἀγανακτητὸς, unde ἀγανακτητὸν, indigne ferendum: querendum; Plat. & ἀγανακτικὸς, exp. qui facile queritur, & ægre fert casus incommodos; Plat. omnia a Th. ἀγανακτέω.

Ἀγανὴς, έος, ὁ, ἡ, dulcis, comis, mitis; ex α Epitatico, & γάνυμαι, gaudeo, lætor. Th. γανος, lætitia.

Ἀγανῆσι, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀγαναῖς. ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, mitis, placidus. superl. ἀγανώτατος. Th. γανος.

Ἀγάννιφος, nivosus: ab ἄγαν, & νίφω.

Ἀγανοβλέφαρος, ὁ, ἡ, blanda supercilia, & blandos oculos habens; Athen. l. 13. Sed ἀγανοβλέφαρον, τό, a Cælio l. 7. c. 7. dicitur, quum inter se palpebræ coalescunt, aperirique non potest oculus; seu quum palpebræ cum albo oculi cohærescunt; ex ἀγανὸς, ὁ, blandus; & βλέφαρον, τό. &c.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui leni est animo: ab ἀγανὸς, & φρὴν. hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo.

Ἀγανῶπις, ιδος, & Ἀγανώπης, α, ὁ, qui blandis est oculis; placido aspectu intuens; ex ἀγανὸς, pulcher, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγάομαι, vide ἀγάω.

Ἀγάπαζε, ama, præs. imperat. ab ἀγαπάζω, Poet. pro ἀγαπάω.

Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, diligunt.

Ἀγαπατὶ, Dor. pro ἀγαπητὶ, plur. n. g. ab ἀγαπητὸς.

ΑΓΑΠΑΩ, ῶ, f. ήσω. p. κα. diligo, amo, osculor. ἀγάπα, præs. imper. ἀγαπᾶν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, dilectus, perf. part. pass. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio. ἀγάπημα, idem, ἀγαπητὸς, ὁ, ὁ, dilectus. ἀγάπαι, convivia Christianorum.

Ἀγάπη, τῷ τὸ ἄγαν τὸ πᾶν ἤγουν εἰς ὁμοιοτὴν vel ab ἄγαν, & πωέσθαι, acquiescere in re amata: vel ab עגב amare.

Ἀγαπλώρ, fortitudinis, vel virorum amans: ab ἀγαπάω, & ἀνὴρ.

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Plutarch.

Ἀγαπησμος, ὁ, ὁ, idem. Suid.

Ἀγαπητὸν, sub. ἐστὶ. Bud. acquiescendum est; contentum esse oportet.

Ἀγαπητὸς, ὁ, ὁ, amandus. Plato.

Ἀγαπητὸς, ὁ, ὁ, dilectus, charus; vel amabilis, gratus, jucundus; item exp. etiam unicus; ut παῖς ἀγαπητὸς, παρ. ξένος ἀγαπητὸς. & apud Hom. ἀγαπητὸς υἱὸς; nam filius, qui unicus est, magis diligitur; atque inde ἀγαπητικὸς, vim diligendi habens; utrumque a Th. ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, grate, amabiliter. Plato; interdum, cupide & libenter. Dem. item, satis, sufficienter.

Ἀγαπτερέως; q. d. valde velociter, celerrime, perniciissime; item prompte, libenter; ex ἄγαν & πτερὸν; a Th. πτερὸν, &c.

Ἀγαπῴην, diligerem, Att. pro ἀγαποῖμι, præs. opt. ab ἀγαπάω.

Ἀγαπωμόρος, & Ἀγαπωμόρη, ut ἐρωμενικὸς, & ἐρωμένη, amasius, & amasia: vel amicus, amica. Lucian.

Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ ἄκλητον, Peregrina.

ΑΓΑΡΙΚΟΝ, ὁ, τό, agaricum. Vide Plin. lib. 25. c. 9. Item

Ἀγαρικὸν, τό, est radicis, seu potius fungi arboris nomen, apud Medicos; item est & ἀγαρικὸν τὸ μέλαν, lethalem vim habens; vide Dioscor. l. 3. & 6.

Ἀγαρήια, servitus, serviendi necessitas.

Ἀγαρήω, sustero, sustineo.

Ἀγάρηος, α, ὁ, ingratus.

Ἀγάρρους, æstuosus: ab ἄγαν, & ῥέω.

Ἀγάσαντο, admirabantur, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Jon. ἀγάσαιμι, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab. ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.

Ἀγάσθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγαθὴς, έος, ὁ, ἡ, viribus supra modum pollens, præpotens; in Epigr. ex ἄγαν & θένος, εος, τό.

Ἀγασθεὶς, admiratus, a. 1. part. pass. ἀγασθείω, opt. ab ἄγαμαι.

Ἀγασὸς, ὁ, inclytus, celebris.

Ἄγασμα, ατος, τό, res veneratione digna. Soph.

Ἀγασσάμενος, lætatus, admiratus, a. 1. m. part. geminat. σσ, Poet. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Ἀγάσσονος, ε, ὁ, ἡ, valde suspirans; luctuosus. Hom.

Ἀγάσσακυς, υος, ὁ, ἡ, prægrandes habens spicas; vel abundans spicis; ex ἄγαν & σάκυς, υος, ὁ. Item ἀγάσσονος, exp. multis mixtus gemitibus, item multorum causa gemituum; & multis prosequendus gemitibus; item exp. multum resonans; Od. μ. ex ἄγαν & σόνος, ὁ, a σένω.

Ἀγασὸς, ὴ, ὸν, admirandus, Th. ἀγάω.

Ἀγάσωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, quasi ὁμογάσωρ. Th. γασήρ.

ΑΓΑΣΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, frutex, unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγαπίομαι, lædor; poeticum.

Ἀγαυὴ, & Dor. ᾶ, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

Ἀγαύομαι, admiror. Op.

Ἀγαὺς, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.

Ἀγαυοάω, ῶ, valde insolesco; valde me effero, unde ἀγαυρίαμα, τό, insolentia, elatio animi; Hesych.

Ἀγαύρισμα, τό, genus luctæ esse tradit Eust. ab ἀγαυρὸς.

Ἀγαυρὸς, valde superbus, ferox. Th. γαύρος. α non est privativum, sed intensivum. Eusth. deducit ab ἀγαὺς, interjecto π.

Ἀγαφθεγκτὸς, ὁ, ὁ, ἡ, exp. valde vocalis; ex ἄγαν & φθεγκτὸς, &c.

Ἀγάφθεγγος, α, ὁ, valde sonans. Poet. ab ἄγαν, & φθέγγομαι.

ΑΓΑΩ, ήσω. p. κα. vel ἀγάομαι, demiror, stupeo. Hinc ἄγη, ἀγαῖος, ut & ἀγαὺς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τό, veneratio, ἀγασὸς.

ΑΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, regum nuncii, seu tabellarii. Hinc ἀγγαρεύω, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἄγγαρος, bajulus. Vide in ἀγγαροφορέω.

Ἀγγαρα, ων, τὰ, stationes, in quas angari peracto diei pensu divertebant. Hinc ἀγγαρεῖον, & Jon. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.

Ἀγγαρεία, ἡ, dicitur officii illius præstatio; h. e. quum quis ad currendum, vel bajulandum aliquid adigitur; & coacta ac invita servitus, & servitium, quod aliquis vi adactus obit; & ἀγγαρεῖον, ε, τό, dicitur ipse cursus angarorum; pro quo Jon. dicitur, ἀγγαφήϊον, Herodot. l. 8.

Ἀγγαρευτὴς, ὸ, ὁ, qui aliquid angariat, & cogit ad cursum, aut aliquod aliud servitium obeundum; verbale ab ἀγγαρεύειν: quod exp. cogere ad currendum, seu ferendum aliquid; quoniam cursoribus illis Persarum, quos ἀγγάρους vocabant, fas erat, cujusvis equos vel naves, aut ipsos etiam homines rapere ad cursum; ut hodie apud Turcas; item ἀγγάριος, dicitur idem cum ἄγγαρος, sing. pluralis ἄγγαροι.

Ἀγγαρεύω, μ. σω, Angario, adigo, compello. Vide in ἀγγαρευτὴς.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, bajulo veluti ἄγγαρος; Suid. Eust. ex Th. ἄγγαροι & φορέω, &c. Ἄγγαροι autem Persico vocabulo dicebantur οἱ ἐπὶ διαδοχῆς γραμματοφόροι, tabellarii, qui ex successione literas perferunt, Persica consuetudine; solebant enim reges Persarum certis stationibus dispositos habere tabellarios, & nuntios, quorum alter alteri traderet mandata: ut ita celerius perferrentur; Æschylus etiam ἄγγαρον πῦρ, adjective dixit, pro ignibus, seu facibus nuntiis; hoc est, pro ignibus, quibus aliquid nuntiatur; atque inde ponitur etiam ἄγγαρος, latius, pro quovis, qui aliquod bajulat; & exp. ἀχθοφόρος, ὑπηρέτης, &c. Atque inde

Ἀγγε,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Α᾽γγε, pro ἄγγεα, τά, vasa. nom. pl. ab ἄγγος, ἄγγεσι, dat. pl.

Α᾽γγεῖδιον, ου, τό, idem quod ἀγγεῖον, τό, vasculum, conceptaculum, i. e. τὸ μικρὸν ἄγγος; Suid. Sed ἀγγεῖον, exp. & vena quæ est receptaculum sanguinis; apud Gal. Unde &, ἀγγειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens; & substantive, τὸ ἀγγειῶδες, exp. capacitas tanquam vasis; omnia a Them. ἄγγος, εος, τό.

Α᾽γγειολογέω, ῶ, venas lego: unde ἀγγειολογία, ipse actus legendi venas; Gal. ex ἀγγεῖον, τό, & Them. λέγω.

Α᾽γγειόσπερμος, vel ἀγγεόσπερμος, ὁ ἡ ἡ, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens; Theophr. ex eod. ἀγγεῖον, & σπέρμα, τό.

Α᾽γγεῖον, ου, τό, vas.

Α᾽γγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt, f. 1. ind. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Α᾽γγελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀγγελία, præcipua potestas renuntiandi oraculi quod quis audivit. Th. Α᾽γγέλω.

Α᾽γγελέων, nuntiaturus, fœm. ἀγγελέουσα, nunciatura; Jonice, pro ἀγγελῶν, & ἀγγελοῦσα; est autem ἀγγελῶν, part. a fut. indic. ἀγγελῶ; id vero ex præsenti, ἀγγέλλω. Itidem solent in aliis Jones, ῶ, resolvere in έω, & οῦ in έυ.

Α᾽γγελιηφόρος, ου, ὁ, nuncius, internuncius.

Α᾽γγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

Α᾽ΓΓΕ᾽ΛΛΩ, nuntio, fut. λῶ. a. να. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθείς, είσα. p. m. ἤγγελα. ἀγγελόντων, Att. pro ἀγγελέτωσαν, nuntient. part. pro imperat. unde ἄγγελος, ου, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuntium. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, nuntius. ἀγγελικός, angelicus.

Α᾽γγέλμα, τό, nunciatio, nuncius.

Α᾽γγονής, έος, ὁ ἡ ἡ, ῆ τό, ές, ignobilis; nulla generis nobilitate clarus. 1. Cor. 1. 28. vide ἀγονής.

Α᾽γγουρέκομος, uva; σαφυλή.

Α᾽γγέλιος, nuncius; idem quod ἄγγελος.

Α᾽γγεῖον, ου, τό, Jon. pro ἀγγεῖον.

Α᾽γγοθήκη, capsa, vasorum apotheca; Athen. l. 5. ex ἄγγος, & θήκη, ἡ.

Α᾽γγοπλοῦαι, αί, & ἀγγοπλοῦια, vel ἀγκοπλοῦια, τά, apum favi, seu cellæ; quia in modum telæ structæ sunt, ex ἄγγος, & πλοῦς, ἡ.

Α᾽γγουρέξ, uva; σαφυλή, Hesych. intellige de uva, quæ vase aliquo conditur.

Α᾽ΓΓΟΣ, εος, τό, vas quodlibet: hinc ἀγγεῖον. ἀγγεώδης, ες, ὁ, ἡ, vasis formam habens. ἀγγείδιον, ου, τό, vasculum.

Α᾽γγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.

Α᾽γγυρος, placentæ genus. Hesych.

Α᾽γχίζω, irrito, dolore afficio.

Α᾽γχος, ους, ἡ, dolor; ὀδύνη.

Α᾽γγύλη, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.

Α᾽γγῶνες, tela magnitudinis mediæ. Suid. & Etym.

Α᾽γδις, cretice, idem quod ἄγγος.

Α᾽γδιστις, Cybele, Deorum mater.

Α᾽γε, age, & ἄγε᾽ pro ἄγετε, agite, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Α᾽γε, Dor. pro ἦγε, duxit. a. 2.

Α᾽γεα, τά, delubra, & loca religiosa: vide ἄγος.

Α᾽γείρας, claudus, mutilus; χωλός.

Α᾽γείραπος, fit a γέρας, ὁ ἀνὴρ τιμῆς, ἡ πολύτιμος. Herodian.

Α᾽ΓΕΙ᾽ΡΩ, congrego, colligo, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. ἀγείραι, a. 1. inf. ἀγείρας, part. ἄγειραν, 3. plur. a. 1. act. Jon. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ηγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. ab אגר agar, ejusdem significationis.

Α᾽γείστωτος, suggrunda non instructus, vel nulla tectus lorica. Etym. ex α priv. & γάστον, vel γείστον, suggrunda, &c. vide

Α᾽γείτης, ου, ὁ, injurius. Etym.

Α᾽γείτο, Dor. pro ἤγείτο, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι.

Α᾽γείτων, qui vicinum non habet; inaccessus: ex α, priv. & γείτων, vicinus.

Α᾽γεκτον, durum, non rigatum; in Epigram. pro ἄτεγκτον.

Α᾽γελαδόν, gregatim; adverb. pro ἀγεληδόν. Th. ἄγελη.

Α᾽γελάζω, congrego; ἀγελάζομαι, congregor, gregatim vivo, gregatim volo: Sic Gaza vertit. Th. Α᾽γελη.

Α᾽γελαία, ἡ, libertas: Α᾽γελαίη, Pallas.

Α᾽γελαιοκομικός, ad armentorum curationem pertinens; ut ἀγελαιοκομικὴ τέχνη, Plat. in Polit. ex ἀγελαῖος, a Th. ἀγέλη, & κομίζω, a Them. κομέω, &c.

Α᾽γελαῖος, α, ὁ, armentalis, qui ex grege; ut βῆς ἀγελαίη; Od. λ. & ἀγελαῖα ζῶα, quæ Cic. congregata & congregabilia vocat, quidam gregalia, alii socialia; quibus opponuntur, σποραδικά, apud Aristot. Pol. 1. Item trivialis, vilis: ut ἀγελαῖοι ἰχθύες, λίθοι, & ἄρτοι; sed dicitur & de hominibus; ut Lat. gregarius; ἀγελαῖοι σοφισταί; apud Isocr. de Panath.

Α᾽γελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti, i. e. in quo pascitur, seu stabulatur armentum; a Th. ἀγέλη, ἡ.

Α᾽γελαιοβοφία, q. d. gregaria nutritio; actio nutriendi gregem, vel greges; unde ἀγελαιοβοφικὴ, scil. ἐπιστήμη, scientia nutriendi greges; Plat. in Pol. a Th. ἀγέλη, ἡ, unde ἀγελαῖος, & βοφή, ἡ &c.

Α᾽γελάρχης, α, ὁ, qui gregi, aut armento præest; pecoris Magister, Armentarius. Plutarch.

Α᾽γελαρχικὰ, quæ gregi præest, præs. part. act. f. g. verbi ἀγελαρχέω· quod ab ἀγέλη, grex, & ἀρχή.

Α᾽γελαρχέω, præsum armento, vel gregi. Metaphorice, apud Plut. in Galb. ἀγελαρχοῦσα τῆς παλακίδων, dicitur ea, quæ præest pellicum gregi.

Α᾽γελάρχης, armenti præfectus; ut ταύρος ἀγελάρχης; taurus armenti dux; qui & admissarius; Luc. &c.

Α᾽γελάστος, inhonoratus. ἀτιμος.

Α᾽γελαστής, anguilla, ἔγχελις.

Α᾽γελαστί, adv. citra risum; severe.

Α᾽γελαστί, adfert Hesychius pro ἀγελαίως.

Α᾽γελαστέω, ῶ, a risu abstineo. Heracl.

Α᾽γέλαστος, α, ὁ, ἡ ἡ, tetricus, severus, non ridens. Α᾽γελαστία, ας, ἡ, gestus tetricus: ab α, & γελάω.

Α᾽γελαπέω, ῶ, expello, scelus expio. a nomine ἄγος. Vide ἀγηλατέω.

Α᾽γελείη, Jon. pro ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω, & λεία.

Α᾽ΓΕ᾽ΛΗ, ης, ἡ, Armentum, grex. ἀγέλη θεν, ex armento. ἀγεληδόν, adv. gregatim. ἀγελῆφι, in grege: nam φι & φιν est syllaba quam Poetæ interdum addunt dativis casibus. ἀγελήτης, α, ὁ, & ἀγελαῖος, α, ὁ, armentalis, qui est ex grege. ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti: ab עגל vitulus, vel ab ἄγω.

Α᾽γεμον, præs. inf. pro ἄγειν, Jon. ab ἄγω.

Α᾽γεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, πατεῖσιν ἡγεμόνα εἶναι.

Α᾽γεμών, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Α᾽γεν, ducebat, imperf. Jon. & præs. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἄγησαν, fracti sunt, a. 2. pass. ab ἄγλω. id autem ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango.

Α᾽γενεαλόγητος, α, ὁ, ἡ, sine genere: ex α, & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, a γενεαλόγος, genealogiæ scriptor.

Α᾽γένεια, ας, ἡ, vilitas, ignobilitas; ingenerosus animus: Lucian.

Α᾽γένης, α, ὁ, imberbis. Th. γένειον.

Α᾽γενέθλιος, α, ὁ, ἡ ἡ, cui γενέθλη, ἡ, i. e. genus, ortus, seu origo non est; ex α priv. & γενέθλη, ἡ.

Α᾽γένεια, exp. δυσγένεια. Suid. i. e. ignavia; ex α priv. & γένος, εος, τό.

Α᾽γενής, sine prole, ἄπαις; cui, γένη, i. e. liberi non sunt. Suid. ex Iseo.

Α᾽γενής, ές, ὁ, ἡ, cujus genus est obscurum, ignobilis: ex α, & γένος.

Α᾽γεννησία, ας, ἡ, sterilitas. Naz.

Α᾽γέννητος, α, infectus: a γίνομαι.

Α᾽γενία, ας, ἡ, timiditas, imbecillitas. ἀγένεια.

Α᾽γέννητος, α, ingenitus: a γενάομαι.

Α᾽γενῶς, adverb. imbecilliter, ignaviter: parum viriliter, ἀνανδρῶς.

Α᾽γεο, & ἦγεο, pro ἦγε, duc, præs. imp. ab ἡγέομαι. Α᾽γεο pro ἄγε, præs. imp. verbi ἄγομαι, ducor.

Α᾽γέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Α᾽γεόμενος, Poet. pro ἀγόμενος, qui ducitur· præs. part. pass. ab ἄγω, duco.

Α᾽γέρας, α, ὁ, ἡ, sine munere: ex α, & γέρας.

Α᾽γερθω, Poet. pro ἀγείρω, congrego.

Α᾽γέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

Α᾽γερθη, congregatus est, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. Jon. ab ἀγείρω.

Α᾽γερμος, ου, ὁ, congregatio. Etym. Th. ἀγείρω, congrego.

Α᾽γέροντο, congregabantur, a. 2. m. ab ἀγείρω· alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο· nam & Poetæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Α᾽γέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

Α᾽γερσις, collectio: ab ἀγείρω. Α᾽γερμός, ου, ὁ, idem.

Α᾽γερώσατο, neglexit, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi ἀγερώομαι.

Α᾽γερώσασθαι, vigilare.

Α᾽ΓΕ᾽ΡΩΧΟΣ, α, ὁ, ἡ, superbus, ferox: hinc ἀγερώχως, superbe. ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia: ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεραίσχειν.

Α᾽γες pro ἄγε, age, præs. vel a. 2. imp. Poet. ab ἄγω. ἄγεσκον, Jon. pro ἦγε, ducebat, imperf. & ἄγες, Dor. pro ἦγες, ducebas.

Α᾽γεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, ducat, præs. imp. ab ἄγω.

Α᾽γεσίλαος, α, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τὰς λαὰς, quoniam mortales universos ad se ducit. Est & nomen propr. viri.

Α᾽γεσίλας, vocatur orcus; idem quod ἀγεσίλαος, & ex iisd. pro eod. dicitur etiam, ἀγησίλαος, itidem ex iisd.

Α᾽γεσίφρων, ονος, ὁ, supercilia erigens.

Α᾽γεσκον, ducebam: pro ἦγον. Vide ἄγες.

Α᾽γεσα, machina bellica, nempe a Latino Aggesta.

Α᾽γέσρατον, redimiculum; capitis ornamentum, caliendrum, apud Horat.

Α᾽γέσρατος, ου, ὁ, ἡ, dux exercitus: ab ἄγω, & σρατος.

Α᾽γετ᾽ & ἄγετε, agite, adv. hortantis: ab ἄγω. vel præs. imperativi.

Α᾽γέτης, ου, ὁ, ductor, ab ἄγω.

Α᾽γετοι, ῆ ἀγητοι, οἱ, admirabiles; θαυμαστοὶ, ab ἀγαω.

Α᾽γετρία, obstetrix; Tarentinis, μαῖα.

Α᾽γεύστια, jejunium, inedia.

Α᾽γευστος, α, ὁ, ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit: ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur active, pro jejuno, qui non gustavit.

Α᾽γεωμέτρητος, α, ὁ, Geometriæ ignarus.

Α᾽γεωργησία, squallor, agricolationis contemptus· Theoph.

Α᾽γεώργητος, α, ὁ ἡ ἡ, incultus, desertus.

Α᾽γη, ης, ἡ, stupor, admiratio: ab ἀγάω. Vel ἄγη pro ἐάγη, Jon. fractus est. a. 2. pass. ἤγλω, Att. ἐάγλω, & Jon. ἄγλω, ης, η, ab ἄγω, frango.

Α᾽γή, ῆς, ἡ, accentu in ultima; fractura, contusio: item, littus; ab ἄγω, pro ἄγνυμι, rumpo.

Α᾽γηγέρασι, Att. & Jon. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

Α᾽γηγέρκα, congregavi, perf. Att. pro ἤγερκα· sic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Α᾽γηλάζω, servo; σώζω. Etym.

Α᾽γῆλαι, sacrasse, ornasse: ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.

Α᾽γηλατέω, cum tenui, fugo: cum aspero, expello scelus.

Α'γηλατίζω, persequor, fugo, abigo, &c. pro ἀγηλατῶ, Etym.

Α'γηλατοι, οἱ, fulmina; κεραυνοί.

Α'γηλάτης μάστιξ, a Lycophr. fulmen dicitur, quod flagitiosos iciat; vel quia impetuosum, ab ἄγαν & ἐλαύνειν.

Α'γήλεος, ε, ὁ, prædator.

Α'γηλόμενοι, gaudentes, lætantes: χαίρουσαι, ἀγαλλόμεναι. Etym.

Α'γημα, τος, τὸ, Agmen, ab ἄγω.

Α'γηνώρα, acc. sing. ab ἀγηνώρ, ορος, ὁ, strenuus: ex ἄγαν, & ἀνὴρ: hinc ἀγηνορία, superbia. ἀγηνορίηφιν, dat. pl. Jon. Est & Α'γηνώρ, nomen propr.

Α'γηνορέω, ῶ, superbio, insolesco: ἐπαίρομαι.

Α'γηνορίδης, ε, ὁ, compositum a nomine ἀνὴρ vir, & ἄγαν, valde, seu nimis; significat modo superbum, ὑπερήφανον, superbe contumacem; ut apud Hesiod. modo fortem, inclytum, strenuum: in Hom.

Α'γήοχε, duxit, perf. pro ἦγε, Att. ἤγαγε, & pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

Α'γήρα©, ε, ὁ, ἡ, senii expers, pro ἀγήρατος, Poet. ex α, & γῆρας.

Α'γήρατον, ε, τὸ, herbæ nomen, quæ diutissime durat.

Α'γήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήρατος. in acc. ἀγήρω, sine ν, reperitur.

Α'γής, ε©, ὁ ϗ ἡ, sceleste, idem scilicet quod ἀναγής.

Α'γήσανδρος, Pluto: αἰδης, sic dicitur, ut ab Æschylo ἀγησίλαος.

Α'γήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι; hocque pro διηγήσασθαι, narrare, recensere.

Α'γηστ, 3. sing. ind. ab ἄγημι, inusitat. pro ἄγαμαι, admiror. Th. ἀγάω.

Α'γησίλα©, ε, ὁ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω & λαός.

Α'γησίχορ©, ε, ὁ, Poet. & Dor. pro ἡγησίχορ©, ε, ὁ, qui choris præest: ex ἡγέομαι, & χορός.

Α'γητηρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητήρ, comm. ἡγεμών, οἱ©, ὁ, dux, princeps.

Α'γητὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

Α'γιάζω, sanctifico, f. σω. p. ηκα. a. 1. pass. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἁγι©.

Α'γιασμα, ατ©, τὸ, purificatio; καθαρσμός. Suid. pro ναός, i. e. templum, accipit, in hoc loco, Psalm. David. ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Α'γιασμὸς, ὁ, ὁ, sanctificatio; verbale, ab ἁγιάζω, f. σω, item ἁγιωσία, sanctitas, sanctimonia; itidem ab eod. ἁγιάζω, pro quo dicitur &, ἁγίζω, f. ἰσω, &c.

Α'γιαστήριον, ε, τὸ, sanctuarium.

Α'γίγαρτ© βοῦς, uva acinis carens, ὁ ἀπὸ γιγάρτων.

Α'γίζω, f. 1. σω. purifico: pro ἁγιάζω.

Α'γιέω, ῶ, Poet. & Jon. idem quod ἄγω, ago, duco. Legitur & ἀγίνω.

Α'γιόγραφα, τὰ, sancta scripta; pars sanctorum librorum: Damascenus.

Α'γιόγραφ©, ε, ὁ ϗ ἡ, q. d. sanctoscriptus; ut ἁγιόγραφοι πτύχες, apud Dion. Areop. sacræ scripturæ libri; ex ἅγι©, ὁ, & γραφὴ, ἡ, &c.

Α'ΓΙΟΣ, ε, ὁ, sanctus: ab ἅγ©· hinc ἁγιότης, ητ©, ἡ, sanctitas, ἁγιάω, & ἁγιάζω, sanctifico. ἁγιασμὸς, ὁ, & ἁγιασμα, ατ©, τὸ, sanctificatio. ἁγιασία, ας, ἡ, sanctimonia.

Α'γιον, τὸ, sanctuarium. ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum & tertium.

Α'γιζω, & ἁγιζέω, venerationi habeo: ab ἅγ©.

Α'γις, ιος, ἡ, rixator, contumeliosus; ὑβριστής.

Α'γισία, seu ἁγισέα, ας, ἡ, sacrum, cæremonia: ab ἅγ©.

Α'γιωσυνη, ης, ἡ, sanctimonia.

ΑΓΚΑΙ, ulnæ, nom. pl. ab ἀγκὴ, hinc ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, ulna; & ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, ulnis complector, & foveo.

Α'γκαλέειν, est poetice, pro ἀναγκαλεῖν, accire, & accersere.

Α'γκαλεύς, etiam vocant Græci anchoras, quas & ἀγκύρας.

Α'γκαλιδαγωγὸς, ὄ, ὁ, i. e. qui manipulos, seu fasciculos, (proprie, φρυγάνων;) vehit navigio, aut super jumento; Poll. Unde

Α'γκαλιδαγωγεῖν, manipulos, seu fasciculos vehere; ex ἀγκαλὶς, ἰδ©, & ἀγωγὴ, ἡ, seu ἀγωγὸς, ὁ, &c.

Α'γκαλιδοφόρ©, seu ἀγκαλιδηφόρ©, qui manipulos, seu fasciculos portat; & general. bajulus; Poll. Unde

Α'γκαλιδοφορεῖν, manipulos seu fasciculos portare; bajulum esse; itidem ab eod. ἀγκαλὶς, ἰδ©, ἡ, & φορὸς, ὁ, &c.

Α'γκαλικῶς, q. d. ulnatim; vel ulnari quadam complexatione; amplexabunde; est adv. ab ἀγκάλη, ἡ, unde &

Α'γκαλὶς, idem quod ἀγκάλη, ulna; item fasciculus, quem ὠ ἀγκάλας gestare possis; Plut. in Rom. &c.

Α'γκαλίσαι, αἱ, pro ἀγκάλαι, Argivi dicunt.

Α'γκαλὶς, ἰδ©, ἡ, fasciculus, sarcina. hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ὄ, ὁ, bajulus: & ἀγκαλιδοφόρ©, ὁ πὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἡ φέρων.

Α'γκαλον, Varinus Lexicogr. affert, pro ἄνοιξον, aperi: forsan scribendum, ἄγχαλον, ab ἀγχαλάω, poetice itidem usurpato, pro ἀναχαλάω, relaxo, & aperio.

Α'γκαλον, revoca, a. 2. imper. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poet. pro ἀνακαλέω. ἀγκαλέει, 3. præs. ind. Poet. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Α'γκαλ©, ex Homeri hymno in Apollinem, adfertur pro fasciculo; ut idem sit, quod ἀγκαλὶς.

Α'γκαλπὶς, ἰδ©, ἡ, præcipitium, fovea.

Α'γκὰς, adv. in ulnis: ab ἀγκὴ.

Α'γκεα, pl. valles, ab ἄγκ©.

Α'γκειμαι, pro ἀνάκειμαι, Poet. Syncop. Et sic in reliquis.

Α'γκιστρέα, ἡ, piscatio, quæ fit hamo; hamatilis piscatus; item ἀγκιστρωτὴς, hamiota; & ἀγκιστρωτικὴ, sub. τέχνη, ars piscandi, ars hamatilis; Poll. Omnia ab ἀγκιστρόω; quod vide in Th. ἄγκιστρον.

Α'γκιστροπώλης, ε, ὁ, hamorum venditor; ab ἄγκιστρον, τὸ, & πώλης, ὁ, &c.

Α'γκιτράπεζαι, pro ἀνὰ κεράπεζαι, supra cornua, Poet.

Α'γκὴ, ῆς, ἡ, ulna: vide ἀγκαί.

Α'γκη, pro ἄγγεια, legitur, 13. Euang. Matth. Vasa: vide ἄγγειον.

Α'γκηθὴς, ἀβλαβὴς, innoxius.

Α'γκὴς, resonans; ἀνηχὴς.

Α'γκίον, diminut. ab ἄγκ©; vide·

ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, hamus: hinc ἀγκιστρέα, ας, ἡ, piscatura: & ἀγκιστρόω, hamis venor: & ἀγκιστρέω, hamis capio.

Α'γκιστροειδὴς, ε©, ὁ ϗ ἡ, hamatus, aduncus, in hami modum.

Α'γκιστροφάγ©, ε, ὁ ϗ ἡ, piscis, scil. hamivorus, ut silurus, apud Aristot. hamifraga redditur a Gaza. Item, avarus, φιλάργυρ©. Etymol.

Α'γκιστρωπὸς, ὄ, ὁ, hamatus, hamis consertus.

Α'γκλειτ©, jactabundus, pro ἀτάκλειτ©.

Α'γκλόω, servo, σώζω.

Α'γκλίτας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, reclino.

Α'γκλον, ὄ, τὸ, obliquum, tortuosum; σκολιὸν.

ΑΓΚΟΙ'ΝΗ, Poet. ulna: ex ἀγκὼν, quasi ἀγκώνη· hinc ἀγκωνίζω, ulnis amplector.

Α'γκομίζειν, pro ἀναγομίζειν, reportare: hinc ἀγκομίζω per Enallagen, pro ἀνακομισω, præsens pro fut. ἀγκομίσαιδ', 3. sing. a. 1. opt. med.

Α'γκονέω, studiose in opere versor; ab ἀνὴ, & κονέω, festino.

Α'γκοι©, διάκοι©, δοῦλ©, minister, servus; &

Α'γκονίδες, αἱ, ministræ; ab ἀγκονεῖν, quod diligentem esse in actionibus significat. Etym.

Α'γκορες, τὸ, insatiabile, ἄκορεστον, forsan pleon. τὸ γ, pro ἄκορές.

Α'ΓΚΟΣ, ε©, τὸ, vallis: hinc ἀγκίον, ε, τὸ, vallis parva.

Α'γκόχασι, Macedonice pro εἰλυόχασι, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.

Α'γκρεμάσας, pro ἀνακρεμάσας, suspendens, part. aor. 1. ab ἀνακρέμνυμι, suspendo; Antipater Epigram.

Α'γκρίνω, pro ἀνακρίνω.

Α'γκρύομαι, pro Α'νακρίομαι.

Α'γκταλιάζω, suffoco, ango; ἄγχω, Varin.

Α'γκτηρ, ῆρ©, ὁ, vinculum, fibula: ab ἄγχω.

Α'γκτηριάζω, f. σω, anctere constringo; constringo fibula, quæ anctер dicitur, ab ἀγκτηρ, ῆρ©, id quo constringimus aliquid, &c.

Α'γκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, prær. ημαι, unde ἔρως κεραυνὸν ἠγκυλημένος©, apud Athen. ubi ἠγκυλημένος© a Bud. exp. manu tenens, quasi jam vibraturus, ut διηγκυλημένος©, a Them. ἀγκύλη, ἡ.

Α'ΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, amentum, jaculi genus; genus poculi; vitium linguæ: hinc ἀγκυλίζομαι, jaculor· ἀγκυλισαὶ, jaculatores, ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguæ præpedimentum. ἀγκυλοτόμιον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo ἰστὸ linguæ vitium tollitur.

Α'γκύλια, τὰ, ancilia, peltæ: Plutarch.

Α'γκυλιδωτὸν, pro ἀγκύλιον ἔχον; apud Hippocr. i. e. ansulatum, sive ansulam, vel annulum habens; a Th. ἀγκύλη, ἡ, quod inter alia, ansam, seu ansulam etiam significat.

Α'γκύλιον, ε, τὸ, hamus catenæ; & in neut. plur. ἀγκύλια, τὰ dicuntur ancilia, peltæ; genus quoddam scutorum, seu peltarum; Plut. in Numa. Item ἀγκύλιον, dicitur vitium quoddam in lingua, quod & ipsum Thema ἀγκύλη signif. &c.

Α'γκυλοβλέφαρον, τὸ, ex ἀγκύλη, ἡ, & βλέφαρον, τὸ, apud Cels. idem est quod ἀγκυροβλέφαρον, τὸ, id vide supra.

Α'γκυλόγλωσσον, ε, τὸ, est vitium linguæ, quod infantibus adnascitur, filum vulgariter nuncupatur; unde in plur. masc. ἀγκυλόγλωσσοι dicuntur ii, qui hoc vitio laborant; quasi ἀγκύλῳ, sive ἀγκυλίοι ὲν γλώσσῃ ἔχοντες; vide Ægin. & Aet. ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, ἡ, &c.

Α'γκυλόδειρ©, collum habens incurvum, & repandum; ex ἀγκύλ©, ὁ, & δειρὴ, idem quod Th. δέρη, ἡ, &c.

Α'γκυλομήτης, ου©, ὁ, vel ἡ, idem quod ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, qui obliqua agitat consilia, ideoque vafer, versutus; ut πολυμηχανος ἀγκυλομήτης; apud Hesiod. in Erg. & ἀγκυλομήτης λύκ©, & γυνὴ, apud Non. &c.

Α'γκυλόνεις, ωτ©, fœm. εσσα, neut. ον, Poet. pro ἀγκύλ©, η, ον.

Α'γκύλομαι, fl. ctor, κάμπτομαι.

Α'γκυλομήτης, gen. Jon. ab ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, versipellis, versutus: ex ἀγκύλ©, & μῆτις.

Α'γκυλόομαι, ῶμαι, unde ἠγκυλωμένος©, qui morbo laborat ἀγκύλη, & ἀγκύλωσις, dicto; a Them. ἀγκύλη, ἡ.

Α'γκυλόπες δίφρ©, apud Plut. in Mario, dicitur sella curulis, ob operis & figuræ expressione; ex ἀγκύλη, ἡ, vel potius ἀγκύλ©, ὁ, & πῆς, ὁ, &c.

Α'γκυλοτόμιον, ε, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo τὸ ἀγκύλιον, vel ἡ ἀγκύλη ἡ γλώσσης, vinculum nervosum, quod filum vulgo vocant, in pueris hæsitantibus eximitur; ex ἀγκύλη, ἡ, & τομὸς, ὁ, &c.

Α'ΓΚΥ'ΛΟΣ, ε, ὁ, Uncus, curvus: hinc ἀγκυλόω, incurvo; ἀγκύλωσις,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

incurvatio, ἀγκύλως, tortuoſe: hinc forſan Lat. angulus.
Ἀγκυλόπους, ουν, ὁ, curvum arcum habens: ab ἀγκύλος, & πούς.
Ἀγκυλοχείλαι, repandi roſtri, pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. ex ἀγκυλος, & χεῖλος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.
Ἀγκυλόχειλος, ὁ ἡ ον, idem quod ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, & exp. curva habens labia, ſeu qui eſt labris inflexis; Il. π. & Od. π. &c.
Ἀγκυλοχήλαι, chelis, ſeu ungulis curvis, nom. pl. a χηλή.
Ἀγκυλόω, ῶ, curvo, incurvo; tortuoſum reddo: unde in paſſ. ἀγκυλόομαι, recurvor, incurvor; atque inde in part. præt. paſſ. apud Ariſtoph. ἠγκυλωμένους ὄνυχας, curvatos, ſeu curvos habens ungues.
Ἀγκύλως, aduncе, tortuoſe; adv. &
Ἀγκύλωσις, incurvatio, recurvatio; item peculiariter, morbus quidam in articulis; apud Ægin. verbale ab ἀγκυλόω; & omnia a Th. ἀγκύλος, aduncus; incurvus; & σκολιός, i. e. tortuoſus; ut exp. Heſych. & Metaph. etiam interdum uſurpatur, ut Lat. tortuoſus; ut ἀγκύλα ἐρωτήματα τῆς σοφιστῶν; apud Luc. &c.
ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, anchora, præſidium: hinc ἀγκυρόω, anchora firmo. ἀγκυρίζω, ſupplanto.
Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto; verbum eſt palæſtricum; unde verbale, ἀγκύρισμα, τὸ, ſupplantatio; Suid. utrumque a Th. ἀγκυρα, ἡ.
Ἀγκύριον, ου, τὸ, parva anchora; item, urbis Italiæ nomen: Stephanus.
Ἀγκυροβόλιον, τὸ, anchora; Bud. ſed Suid. ait eſſe ferrum navigii; & ſunt qui ſcribant eſſe inſtrumentum ad jaciendam, ſeu tenendam anchoram; ex ἄγκυρα, & βολή, ἡ, &c.
Ἀγκυρομήλη, ἡ, Gal. & Erotian. exp. ἄγκιστρον; apud Hippocr. ex ἄγκυρα, & μήλη, ἡ, vide.
Ἀγκυροχία, ἡ, anchoræ retentio; i. e. qua anchora retinet navem; apud Æſchyl. ex ἄγκυρα, ἡ, & ἔχω, cujus comp. varia deſinunt in ἔχων, vel οχία, &c.
Ἀγκυρωτός, anchoris firmatus, fundatus. Et per Metaph. ἀγκυρωτὸς λόγος dicta fuit Oratio Epiphanii, quæ anchoræ vicem præbet, ad fidem Chriſtianam adverſus ejus hoſtes firmandam, & fulciendam. eſt a Them. ἄγκυρα, ἡ.
Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, anchora, ſeu anchoris firmo, aut fundo.
Ἀγκωλιάζω, altero pede ſalio; dicitur etiam, ἀσκωλίζω, & ἀσκωλιάζω.
ΑΓΚΩΝ, ωνος, ὁ, cubitus. hinc ἀγκωνίσκος, parvus cubitus.
Ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor; per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum ab Euſt. in Dionyſ. de ſitu orbis; eſt a Th. ἀγκών, ῶνος, ὁ.
Ἀγκωνίσκοι, inſtrumenta tortoria, & carnificinæ.
Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ ἡ ον, ſplendidam comam habens. eſt ex ἀγλαός, ὁ, ſplendidus, & ἔθειρα, ἡ, coma.
Ἀγλαΐαι, voluptates, nom. pl. ἀγλαΐων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, præclarum facinus, lætitia. ἀγλαΐᾳ, dat. Jon. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Jon. Th. ἀγλαός.
Ἀγλαϊέσθαι, f. 1. med. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, orno, illuſtrem facio. Nam Attici in hujuſmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicunt ῶ. Th. ἀγλαός.
Ἀγλαΐζομαι, Poet. pro λαμπρύνομαι, ſplendeo.
Ἀγλαΐσμα, τος, τὸ, nitor, ſplendor, ornamentum, honor.
Ἀγλαϊσμός, ὁ, ornatus, ſplendor.
Ἀγλαϊστός, exoptabilis, pretioſus; Heſych. ab ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ, Poet. ὁ ἀγλαὰ κῶλα γύα ἔχων, ἢ ποιῶν, qui pulchra membra habet, vel facit.
Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui pulchras fert arbores.
Ἀγλαόδωρος, ου, ſplendidum munus donans, ſplendide munificus; ex ἀγλαός, & δῶρον, τὸ, &c.
Ἀγλαοθηλές, τὸ, Heſychio eſt tenerum; comp. ex ἀγλαός, & τέθηλα, præt. med. verbi θάλλω, f. θαλῶ, &c.
Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ, ἡ, ſplendidas ſedes habens. Muſarum epithetum.
Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἀγλαόθρονος, ὁ ἀγλαὸν θῶκον ἔχων, qui pulchram habet ſedem, vel ſolium.
Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, quæ pulchrum habet carpum. per Synecd. pro formoſa. Homerus paſſim, Θέσπιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindarus vocat ἀργυρόκαρπον. Item pulchrum fructum habens.
Ἀγλαόκοιτος, ου, ὁ, ſplendidum lectum habens.
Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἀγλαοὺς κούρους ἔχων, qui illuſtres pueros habet.
Ἀγλαόκομος, ου, ὁ, Poet. ὁ ἀγλαὸς περὶ τὴν κόμην, qui decorat & ornat comitatum aliquem.
Ἀγλαομητία, præclarum & illuſtre conſilium; Heſych. ab ἀγλαομήτης, quod ex ἀγλαός, ὁ, & μῆτις, ἡ, &c.
Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, conſilio clarus; unde Ἀγλαομητίς, conſilio clara.
Ἀγλαόμορφος, ου, ſplendidam formam habens.
Ἀγλαόπαις, δος, qui ſplendidos habet filios; claros habens liberos. Nonn.
Ἀγλαόπιστος, præclare fidelis; Heſych. ex ἀγλαός, & πιστός, ὁ, &c.
ΑΓΛΑΟΣ, ἡ, ὁ, ſplendidus: q. d. magna admiratione dignus, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἶπε βλέπειν, i. vehementer intueri; quod fit quum res aliquas videmus admiratione & ſpectatu dignas: hinc ἀγλαὰ, ſplendida: hinc ἀγλαΐα, ſplendor. ἀγλαΐζω, illuſtro. ἀγλαΐσμα, τὸ, ornamentum.
Ἀγλαοπρεπῶς, ὁ ἡ ές, ſplendide, vel magnifice honoratus, Orph. ex ἀγλαός, ὁ, & πρεπής, ἡ, &c.
Ἀγλαοῤῥίαναξ, τος, Epither. Neptuni: ab ἀγλαοῤῥίανακτα, pro comm. ἀγλαοτρεμέτης, ου, ὁ, ἀγλαὸς ῥίαναξ, inclytus tridente.
Ἀγλαόφωνος, ὁ ἡ ον, ſplendidam vocem & claram mittens.
Ἀγλαρός, ᾶ, ὁ, ſtultus; μωρός: Heſych.
Ἀγλασπός, ὁ, pulcher.
Ἀγλαυκον, ſalſum, ἁλυκόν.
Ἀγλαυρος, aff. pro pulchras auras habens; i. e. ἀγλαὰς αὔρας ἔχων; pro quo, facta metatheſi literarum, dici ἀχραυλος, tradit Schol. Nic. ex ἀγλαός, ὁ, & αὔρα, ἡ, &c.
Ἀγλαύφυρος, inelegans, invenuſtus; unde adv. ἀγλαφύρως, invenuſte; Athen. l. 10. ex α priv. & γλαφυρός, ὁ.
Ἀγλαώπης, idem quod ἀγλαώψ.
Ἀγλαώπις, pulchre oculata; pulchros oculos habens; Plut. ex ἀγλαός, & ὤψ, ὠπός, &c.
Ἀγλεύκος, idem quod ἀγλεύκης, minime dulcis; proprie, muſteam dulcedinem non habens; & Metaph. pro injucundo, &c.
Ἀγλαφία, ας, ἡ, robur comparatum ex bona cibatione.
Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ, aſpectu ſplendidus.
Ἀγλειπις, ιν, ὁ, famulus, οἰκέτης, ſervus.
Ἀγλεύκης, ες, ὁ ἡ ές, inſuavis, inſipidus: ab α, & γλεῦκος, vel γλυκύς.
Ἄγλευος, cæcus, expers oculi; ex α priv. & γλήνη, pupilla oculi, vel oculus.
Ἀγλίδια, τὰ, ſpicarum diviſiones in allio.
Ἀγλίδιον, τὸ, Dorice, allium.
ΑΓΛΙΗ, apud Hippocr. exp. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑπόλευκος ἕλη, i. e. ſubalba cicatrix in oculis; Gal.
Ἀγλιαῖ, αἱ, alliorum capita.
Ἀγλιχής, ες, ὁ ἡ ές, non lentus, non viſcoſus; ex α priv. & γλίχος, ὁ.
Ἀγλύομαι, lædor, atque offendor; βλάπτομαι. Heſych.
Ἀγλυκής, έος, amarus, expers dulcedinis: Theoph.
Ἀγλωσσᾶν, maledicere; traducere aliquem lingua, atque infamare; δυσφημεῖν.
Ἄγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui nullam habet linguam: Metonym. pro non facundo.
Ἄγλωττος, ου, ὁ ἡ ον, idem, infans, & elinguis: Ariſtoph. Vid. ἀγλωττία.
Ἀγλωττία, ἡ, q. d. elinguitas, obmutoſcens taciturnitas; eſt ab ἄγλωττος, idem cum ἄγλωσσος, elinguis; item qui loqui non poteſt, qui obmutuit; item dicendi imperitus; item barbarus; ut apud Soph. in Trach. οὔθ' Ἕλλως, οὔτ' ἄγλωσσος, nec Græca, nec barbara. dicitur etiam, ἄγλωσσος αὐλός, i. e. tibia linguam non habens; ex α priv. & γλῶσσα, & Attice, γλῶττα, ἡ &c.
Ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum: ab ἄγνυμι.
Ἀγμονίες, pani, bubones, tumores in inguinibus. βουβῶνες.
Ἀγμή, ῆς, ἡ, focus; ἑστία.
Ἄγμηρος, ου, ὁ, quietus; ἥσυχος.
Ἀγμίζω, μ. ίσω; concutio, frango.
Ἄγμος, ου, ὁ, locus præruptus, litus: ab ἄγνυμι.
Ἁγνός, ὁ, purus, caſtus; καθαρός.
Ἀγναπτοπόλεμοι, vel potius ἀγναμπτοπόλεμοι, dicuntur in bello nec minis, nec vulneribus flexibiles; Heſych. ex ἄγναπτος, inflexibilis; qui flecti nequit, rigidus; & πόλεμος, ὁ, &c.
Ἀγναπτοπόλεμος, homo invicti roboris, bello inſuperabilis, ἀνίκητος.
Ἄγναμπτος, non flexilis: ab α, & γνάμπτω.
Ἄγναπτος, idem quod ἄκναπτος. id vide.
Ἄγναφος, ου, ὁ, ἡ, impexus: ex α, & γνάφω.
Ἁγνεία, ας, ἡ, caſtitas. Th. ἁγνός.
Ἁγνεύμα, τος, τὸ, idem quod ἁγνεία, ἡ, apud Eurip. puritas, caſtimonia; & in activa ſignif. expiatio, luſtratio; item
Ἁγνευτικός, ου, ὁ, caſtitatis aliquid habens; caſtitatem aliquatenus ſervans; unde in neut. plur. ἁγνευτικὰ ζῶα, Ariſtot. opponit τοῖς ἀφροδισιαστικοῖς; i. e. caſta libidinoſis; item ἁγνευτήριον, ου, τὸ, locus religioſus, in quo animi a contagionibus vitæ civilis purgantur. Greg. omnia ab ἁγνεύω, caſtitatem, ſive caſtimoniam colo, ut faciunt ſacerdotes. Heſychius ait ſignificare, purus ſum a rebus venereis, & a mortuo; & cum genit. purus ſum & impollutus, ſeu abſtineo hac vel illa re; Plut. & in activa etiam ſignif. pro ἁγνίζω, purum reddo, expio, luſtro; ut ἁγνεύειν τὴν πόλιν; apud Antiph. a Th. ἁγνός, ὁ.
Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, ſanctuarium, ſacrarium; pro monaſterio, apud Gregor. quod ibi mens expiari debet, ac a contagione vitæ civilis expurgari. Bud. Comment.
Ἁγνευτικός, quæ minus Venere valent; ſic Gaza apud Ariſtot. i. e. minus in venerem proclivia animalia.
Ἁγνεύω, vide in ἁγνευτικός.
Ἁγνέω, accipio, apud Cretenſes; λαμβάνω: item, ἄγω, hoc eſt, duco. Heſych.
Ἀγνήκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. ignoravimus, perf. act. ab ἀγνοέω.
Ἁγνής, έος, ὁ ἡ ές, caſtus.
Ἁγνίζω, f. ίσω, p. ηα, purifico, expio. ἁγνισμός, ου, ὁ, purificatio. Th. ἁγνός.
Ἁγνιστικός, ου, ὁ, luſtrandi, expiandique vim habens.
Ἁγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio; vel id, quo fit expiatio; item ἁγνίστης, ου, ὁ, expiatus a ſcelere; aut qui expiavit aliquem; Heſych. ut ἁγνί-
ης

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

της ἁλς, divinum ſal. apud Lycophr. verbal. ab ἁγνίζω, f. ἰσω, &c.

Ἀγνοδίκ-ος, ὁ ἡ ἡ, juſtum ignorans.

Ἀγνοέω, ῶ, ignoro. imperf. ἠγνόεον, ᾐν. f. ἡσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας. hinc ἀγνόημα, ατ-ος, τὸ, erratum: ex α, & νο-ος.

Ἀγνοέομαι, οῦμαι, ignoror; eſt paſſ. ab act. ἀγνοέω, q. d. non intelligo, non cognoſco; unde verbale, ἀγνόημα, ſignif. peccatum per ignorantiam, aut imprudentiam commiſſum, &c.

Ἀγνοητέον, ignorandum eſt, neſciendum; verbale gerundivum, ab eod.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιέω, metri cauſa, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοίησιν, Jon. & Poet. pro ἀγνοῇ, ignoret, 3. ſing. præſ. ſub. act.

Ἀγνοιμμων-ος, latens, occultus; ab ἀγνοέομαι.

Ἀγνοπόλ-ος, dicitur, pro ſimplici ἀγνὸς, ſed exp. proprie, qui caſte & pure verſatur; ex ἁγνὸς, ὁ, & πολέω, cujus comp. varia deſinunt in πόλ-ος, &c.

ΑΓΝΟΣ, ὸ, ὁ, caſtus, purus; ab ἅγ-ος· hinc ἁγνῶς, caſte. ἁγνίζω, caſtus ſum. ἁγνεία, &c.

ΑΓΝΟΣ, ὸ, ἡ, vitex, agnus caſtus. Vid. ἀγνώδης.

Ἁγνοῦν, præſ. part. neut. gen. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, ητ-ος, ἡ, caſtitas, ſanctitas.

ΑΓΝΥΘΕΣ, lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, & ἀγνύω, frango; μ. ἄξω, ἀπὸ τ. ἄγω (τὸ κλῶ· ex quo ἀγνῶ, ἀγνύω, & ἄγνυμι) π. ἦχα, ϗ μέσ-ος, ἦγα; unde, ἔαγα, Attice, Aor. 1. ἦξα, ϗ ἔαξα· Unde κατάαξα. Herodot. Heſiod. &c.

Ἄγνυτ', pro ἄγνυτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.

Ἀγνῶ, & ἀγινῶ, Poet. pro ἄγω, duco.

Ἀγνώδης, q. d. viticeus, eſt a Th. ἄγν-ος, ἡ, frutex quidam in arborem aſſurgens, qui Lat. vitex; ita dictus ab ἁγνὸς, quoniam matronæ in Theſmophoriis Athenienſium caſtitatem cuſtodientes, his foliis cubitus ſibi ſternunt; Dioſc. lib. 1. c. 136. & ex eo Plin.

Ἀγνωμονέω, ῶ, μ. ήσω, ignoranter, & imperite ago: Poll. Item, inique & improbe ago: inquit Bud.

Ἀγνωμονεῖμαι, iniqua patior; interp. Bud. apud Plut. in Ant. ſignificare dicit & ἀχαριστεῖμαι.

Ἀγνωμόνως, ſtulte, temere, improbe, ſine ratione, ingrate.

Ἄγνωμ-ος, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἡ, ſtultus, imperitus, malignus, ingratus: τὸ ἄγνωμον, res ingrata, & iniqua.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, inhumanitas, imperitia: ab

Ἀγνώμων, ον-ος, ὁ, ἡ, mente & judicio carens: ex α, & γινώσκω.

Ἀγνωρίζω, ignoro.

Ἀγνώριστ-ος, ὸ, ὁ ϗ ἡ ἡ, incertus, incognitus; aut qui agnoſci non poſſit.

Ἀγνῶς, caſte, adv. ab ἁγνὸς. Sed ἀγνῶς, inſcienter, cum tenui, adv. ex α, & γινώσκω. Sed ἀγνὼς, ὼτ-ος, ὁ, ignarus, ignotus.

Ἀγνώσασκε, Jon. pro ἠγνόησε.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, εις, ει, ignoro, præſ. ind. hinc ἄγνως-ος, ὸ, ὁ, ἡ, ignotus: hinc ἀγνωσάσκω, idem, ex α, & γινώσκω.

Ἄγνωτ-ος, ἄγνως-ος, incognitus. Ariſtoph.

Ἀγόγγυστ-ος, qui eſt citra murmurationem & odium: ex α, & γογγύζω. Cyrill.

Ἀγοήτωτ-ος, qui faſcinari non poteſt: hinc ἀγοητώπως, citra præſtigium & fucum. Th. γόης.

Ἀγοίατο, ducerentur, 3. pl. opt. paſſ. præſ. Jon. pro ἄγοιντο.

Ἀγοιτεύω, turbo, perturbo; ὀχλέω, ſive ὀχλῶ.

Ἀγοίπις, injurius; ὑβριστής.

Ἄγομαι, (paſſivum ab ἄγω) ducor; capitur & active, pro duco, affero.

Ἀγόμφωτ-ος, ὸ, ὁ, ἡ, incompactus. Th. γόμφος.

Ἄγον, imperf. Jon. vel Dor. pro ἦγον, duxi: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, duco.

Ἀγόνατ-ος, ὸ, ὁ ϗ ἡ ἡ, genu carens, cui non eſt genu; non geniculatus; ex α priv. & γόνυ, γόνατ-ος, τὸ.

Ἀγονέω, ſum ſterilis, ſterileſco.

Ἀγονία, ας, ἡ, liberorum, & generandi expers facultas; ſterilitas, orbitas, &c.

Ἀγονομόχθ-ος, mulus; ἡμίον-ος; forſan a ſterilitate ſic appellatus, huic enim hoc animal obnoxium eſt. Heſych.

Ἄγον-ος, ὸ, ὁ ϗ ἡ ἡ, exp. non natus, cui γονὴ, vel γόν-ος non eſt: infæcundus, ſterilis; (cui oppon. γόνιμ-ος) Unde etiam ἀγονέω, & ἀγονία, ἡ, omnia ex α priv. & γόν-ος, ὁ, ſeu γονὴ, ἡ, &c.

Ἀγονομόχθ-ος, mulus, ſive mula; eſt comp. ex ἄγον-ος, & μόχθ-ος, ὁ, &c.

Ἀγόνατ-ος, ὸ, ὁ, genu carens; non geniculatus; ex α, & γόνυ, genu.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγωσι, ducunt, 3. pl. ind. præſ. ab ἄγω.

Ἄγ-ος, luctus expers, qui non lugetur; ex α priv. & γ-ος, ὁ, luctus; a Th. γοάω, &c.

ΑΓΟΡΑ, ας, ἡ, forum; item concio, oratio, annona, emptio, &c. quaſi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα· hinc ἀγοραῖ-ος, ἀγοράζω, delibero, ἀγορητὴς, ἀγορεύω.

Ἀγοράασθαι, Poet. pro ἀγοράεσθαι, ſeu ἀγοράσθαι, concionari: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, emo, f. σω. p. κα. p. paſſ. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγορά̈σθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, exp. in foro verſor; atque inde, mercor; & ſic eſt ab ἀγορά, forum rerum venalium; ſed ἀγοράζω, exp. & conſulto, delibero; & ſic eſt ab ἀγορά, forum judiciale, nam proprie dicitur de deliberationibus, quæ fiunt ἐν τῇ ἀγορᾷ, i. e. in foro judiciali, &c.

Ἀγοραῖ-ος, ὸ, ὁ, circumforaneus, vilis, item forenſis. Sed ἀγόραι-ος, dies faſtus. Th. ἀγορά. Vid. ἀγοραίως.

Ἀγοραίως, q. d. circumforanee, atque inde ſcurriliter, non graviter; Plut. eſt adv. ab ἀγοραῖ-ος, in foro verſans, ad forum rerum venalium pertinens; ut ἀγοραῖ-ος ὄχλ-ος, exp. turba in foro verſans, ſeu circumforanea; unde Ariſtot. Polit. 4. tertiam urbis partem vocat ἀγοραῖον, quippe quæ in vendendo, & emendo occupata eſt; ſed exp. & forenſis, i. e. ad forum judiciarium pertinens; ut ἐκ πολ-ος ἀγοραίας διαφορᾶς, apud Herodian. l. 7. & apud Plut. in Fab. ἀγοραῖ-ος χάρις, exp. forenſis gratia; item exp. etiam, forenſium rerum peritus; ſive forenſibus rebus aptus: ut ἀγοραῖ-ος ἦϗ πολιτικὸς, apud Plut. in Pericle, &c.

Ἀγορανόμ-ος ὸ, ὁ, præfectus annonæ: unde ἀγορανομέω, & ἀγορανομία· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσειν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere.

Ἀγορασείω, empturio, emere cupio: Bud.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. ἀγόρασμα, τ-ος, τὸ, res venalis. ἀγορασὴς, οῦ, ὁ, obſonator: ab ἀγοράζω.

Ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ, emptio; verbale ab ἀγοράζω, quod vide.

Ἀγορασικὸς, κὴ, κὸν, ad emptionem pertinens; quod ab ἀγορασὴς, emptor; verbal. itidem ab eod.

Ἀγοράομαι, ὦμαι, idem quod ἀγορεύω; verba facio pro concione; ac proprie, in conſeſſu hominum concionor; unde ἠγορόωντο, primo verſu Il. δ. videtur eſſe pro conſultabant, aut conſultabant ſimul & concionabantur. vide Euſt.

Ἀγορεύω, f. ήσω, ejuſdem cum ἀγορεύω, eſt ſignificationis; ſed in compoſitione duntaxat uſitatum; niſi quis compoſita, quæ hujus verbi terminationem habent, malit ex ἀγορεύω, deducere, cum Euſt. qui παρηγορεῖν ex ἀγορεύω formet; a Th. ἀγορά, ἡ.

Ἀγόρασον, ατω, & in pl. ἀγοράσατε, emite. a. 1. imperat. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. ſub. ab ἀγοράζω.

Ἀγορεύεμεν, referre, narrare, præſ. inf. Jon. pro ἀγορεύειν. & ἀγόρευε pro ἀγόρευε, imperf. Jon. vel præſ. imperat. ut & ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab ἀγορεύω, concionor. ἀγόρευσε, nuntiavit, a. 1. Jon. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέων, gen. pl. Jon. ab ἀγορά.

Ἀγορῆ, Jon. pro ἀγορᾷ. ἀγορῆσδε, ad forum, adv. ἀγορῆφι, in foro. ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, orator; ut & ἀγόρητος.

Ἀγορηθεὶς, έντ-ος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀγοράω, dico. Vel Poet. pro ῥηθεὶς, dictus. Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορῆθεν, ex foro, aut e concione, Iliad. β.

Ἀγορήσατο, concionatus eſt. a. 1. m. Jon. pro ἠγορήσατο, ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητύς, ύ-ος, ἡ, eloquentia.

Ἀγορὸς, congregatio, exercitus; Vel etiam concionator.

ΑΓΟΣ, ε-ος, τὸ, res digna veneratione, piaculum: item ſcelus: inde ἁγίζω, ἁγιζόω, ἁγισεία, &c. ab ΔΓ dies feſtus, vel ab ἅζω.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ ἡ, dux. ἀγωγὸς. ab ἄγω.

Ἀγοστέω, exp. immundus ſum, & ſordibus inquinatus; unde ζωὸς ἵππ-ος ἀγοστήσας ἐπὶ φάτνῃ; in Il. ζ. eſt a Th. ἄγ-ος, ε-ος, τὸ, res veneratione digna; item puritas, vel purificatio; & per Antiphraſin, ſcelus, piaculare crimen, &c.

ΑΓΟΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, manus pars interior, vel vola; aliis cubitus: q. ab ἄγω.

ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura, præda, venatio: inde ἀγρεύω, venor, ἄγρευμα, præda venatu quæſita, ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, venator &c.

Ἀγραύλαν, commiſcere; σωαγεῖν.

Ἀγραῖ-ος, ὸ, ὁ, prædæ præfectus.

Ἀγράμματ-ος, ὸ, illiteratus: ab α, & γράμμα. V. ἄγραμμ-ος.

Ἀγραμματία, literarum imperitia.

Ἄγραμμ-ος, ὸ, ὁ ϗ ἡ ἡ, lineis carens; ex α priv. & γραμμὴ, ἡ. Item ἀγράμματα ζῶα, dicuntur animalia, quorum vox nullis exprimi literis valet; inquit Cæl. Rhod. eſt neut. plur. ab ἀγράμματ-ος, literarum rudis; qui ne ipſa quidem literarum elementa novit; item literis carens; literis non conſtans; ut ἀγράμματος βῆσις; apud Athen. l. 10. &c.

Ἄγραπτ-ος, non ſcriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, ruri ſeu in agro pernocto. f. ήσω. p. ηγραύληκα. Hinc ἄγραυλ-ος, in agro ſtabulans: ab ἀγρὸς, & αὐλὴ.

Ἄγραυλ-ος, pernoctans in agro. dicitur etiam pro ἀγλαὸς, ſplendidus, pulcher; apud Nic. in Ther. ubi tamen quidam legunt ἄγλαυρ-ος; a Th. ἀγλαὸς, ὁ.

Ἀγραυλὴς, έ-ος, ὁ ϗ ἡ ἡ, idem quod ἄγραυλ-ος; ut ἀγραυλεῖ κοίτῃ, apud Nic. quæ ſit in agro: atque inde, ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio, ſeu pernoctatio in agro, &c.

Ἄγραφα, τὰ, Judæi vocabant quædam, quæ citra librorum monumenta, per manus tradebant viva voce; inquit Eraſm. ex Chryſoſt. Item ἄγραφα ἀδικήματα, dicebantur crimina, de quibus lex non eſt ſcripta; Heſych. neut. plur. a ſing. ἄγραφ-ος.

Ἄγραφ-ος, ὸ, ὁ ϗ ἡ ἡ, non ſcriptus. Th. γράφω.

Ἄγρε, pro ἄγε· & ἄγρεο ὦν, pro ἄγε δή, adverb. adhortandi: ab ἀγρέω, venor: hinc ἀγρεῦ, pro ἄγετε.

Ἀγρεμ-ος, ὸ, ὁ, qui ex venatione, & captura eſt; in Epigr. Item ἄγρεμον, ab

Æſchy-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Æschylo dicitur ridica, vel lampas, aut hasta; ἀπὸ τ᾽ ἀχθέειν ἢ λαμβάνειν; vel ab ἀχέμων; & omnia a Them. ἄγκα, ἡ.

Α᾽γρεῖς, Hesych. περιέρχῃ, i. e. circumis.

Α᾽γρεῖος, α, ὁ, rusticus; ἀμαθής.

Α᾽γρειτάω, sum violentus; alias ἀγρεύω, congrego; σωφρονίζω.

Α᾽γρείφια, & Α᾽γρείφιν, ἡ, furcilla: instrumentum rusticum quo fœnum corraditur, rastellum. Alcimus, Suidas.

Α᾽γρεμών, όνος, ὁ, venator: Hesych.

Α᾽γρεσία, ἡ, captura; ἄγρα, venatio: in Epigram.

Α᾽γρεταὶ, accumulat; σωαθροίζει.

Α᾽γρεύομαι, venatu capior; Isidor. in Epigram. ἀγρευθεὶς δ᾽ ἤγρυσε, i. e. captus cepit; est pass. ab act. ἀγρεύω, f. εύσω, præt. ηυκα, venor; sive feras, sive aves, sive pisces venatu capio, item capto; per Metaph. ut apud Lat. venor & aucupor; sic dicitur ἀγρεύειν δόξαν, & ἀγρεύω ὕπνον; in Epigram. Atque inde

Α᾽γρευτικὸς, κὴ, κὸν, venandi peritus, ut Ἀρτεμις ἀγρευτικὴ ἧδὲ θηρῶν, Eust.

Α᾽γρεύς, έως, ὁ, exp. qui est super venationem; i. e. venationi præfectus; Neptuni Epit. apud Luc. omnia a Th. ἄγρα, ἡ.

Α᾽γρίμμα, τος, τὸ, præda; δῦρυμμα, spolium; Euripid. in Andromacha.

Α᾽γρίς, ίδος, ὁ, Poet. venator.: Th. ἄγρα.

Α᾽γρίσις, ἡ, inventio, prædatio; ὕρεσις.

Α᾽γρύτειν, inferre injuriam; ὑβρίζειν.

Α᾽γρύω, ῶ, f. ύσω, idem quod ἀγρεύω; venor, venatu capio; in imperat. ἄγρευε, hortandi vim habet, idemque valet apud Poetas, quod age, agedum, agesis; estque translatum a celeritate, quæ adhibetur in venatione; Il. ε, Od. φ. & sic etiam in plur. ἀγρεῖτε; Od. υ. Atque inde etiam, ἀγρεσία, ἡ, venatio; itidem ab eod. Th. ἄγρα, ἡ.

Α᾽γρηθεν, ex venatione: Apoll. 2.

Α᾽γρήτηρ, ῆρος, ὁ, ut & ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, venator: quod ab ἀγρεύω. Vide ἄγρα.

Α᾽γρίω, Jon. pro ἄγραν, acc. singular. ἄγρα.

Α᾽γρίων, ωνος, τὸ, rete, & vestis lanea, reti similis; peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Bacchantes.

Α᾽γρώσκομαι, amarescо; πικραίνομαι.

Α᾽γρῶσθαι, obsequi, assentiri; πείθεσθαι, συμπέσθαι.

Α᾽γριάζω, ferus sum; vel potius ferus fio, ab ἄγριος, ὁ.

Α᾽γριαίνω, exaspero, irrito: ab ἄγριος.

Α᾽γριάμπελος, q. d. ἀγρία ἄμπελος; labrusca.

Α᾽γριελαία, subst. itidem, pro oliva agresti, seu oleastro dicitur; Dioscor. 1. 138. Ab ἀγριέλαιος; idem, agrestis oliva; sed ponitur etiam adjective pro, ex oliva agresti confectus; q. d. oleastrinus; ut σκυπέλλιν ἀγριέλαιον, scuticam ex oleastro; in Epigr. &c.

Α᾽γριὰς, άδος, ἡ, agrestis: ab ἄγρος.

Α᾽γρίδιον, ου, τὸ, agellus.

Α᾽γριέλαιος, ὁ, ἡ, oleaster: ex ἄγριος, & ἐλαία.

Α᾽γρίζομαι, irritor; factum est ἀπὸ τῆς ἀγρίων ζώων; inquit Erotian. qui ἀγριωθῶσιν, apud Hippocr. exp. ἄγρας χρήζωσιν, a Them. ἄγρα, ἡ, unde ἀγρεύω, & ἀγρέω, &c.

Α᾽γριμοῦς, ᾶ, ὁ, ferus, ferinus; opponuntur enim ἀγριμαῖα τοῖς ἡμερασίοις; ut ostendit Eust. ab ἀγριάζω. Item ἀγριόεις, ωτος, pro ἄγριος, agrestis; item pro ἀγριοποιὸς, i. e. ferum, seu feros reddens; feritatem inducens; apud Nic. &c.

Α᾽γριόθυμος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, agresti & fero animo præditus; Hesych. ab ἄγριος, & θυμὸς, ὁ.

Α᾽γριοκάρδαμον, & λεπιδίου, dicitur a quibusdam ἡ ἰβηρὶς βοτάνη, herba iberis; apud Ægin. quasi nasturtium agreste; Ætio καρδαμίνη dicitur; ex ἄγριος, & κάρδαμον, τὸ. Sic etiam

Α᾽γριοκηκύμηλα, pruna agrestia, ex ἄγριος, & κηκύμηλον, τὸ. Et

Α᾽γριομέλισσα, apis agrestis seu sylvestris; ex ἄγριος, & μέλισσα, ἡ.

Α᾽γριόμορφος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, qui agresti aspectu est, ferinam faciem habens; ex ἄγριος, & μορφὴ, ἡ.

Α᾽γριομυρίκη, agrestis myrica, Jerem. 17. ex ἄγριος, & μυρίκη, ἡ.

Α᾽γριοπήγανον, τὸ, ruta agrestis, seu sylvestris; ex ἄγριος, & πήγανον, τὸ.

Α᾽γριοπηγοὶ, οἱ, carpentarii; fabri plaustrorum artifices, & ex omnibus agrestibus lignis opera conficientes; ex ἄγριος, & πέπηγα, præt. med. verbi πήγνυμι, f. ξω, &c.

Α᾽γριοποιὸς, ferum reddens, seu efferatum; feritatem inducens: unde apud Aristoph. in Ran. Æschylus dicitur ἀγριοποιὸς, quod heroas induceret feros & immanes; ex ἄγριος, & ποιέω, &c.

Α᾽γριορίγανον, origanum sylvestre; herbæ nomen, quæ alias panace Heracleum; alias cunila nominatur; Dioscor. 1. 34. ex ἄγριος, & ὀρίγανον, τὸ.

Α᾽γριόρνιθες, feræ gallinæ; ex ἄγριος, & ὄρνις, ιθος, ἡ.

Α᾽γριόῤῥοδον, ου, τὸ, saliunca herba, de qua Plin. l. 21. c. 7. ex ἄγριος, & ῥόδον, τὸ, &c.

Α᾽γριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus; Strabo lib. 10. ex ἄγριος, & κῆπος, hortus.

Α᾽γριόμηλα, sylvestria mala; τὰ ἄγρια μῆλα; Dioscorid. lib. 1. Theocrit. vocat ὀρειμηλίδας: i. montana mala.

Α᾽γριοποιὸς, flagitiosus, immanis.

Α᾽γριόρνιθες, feræ gallinæ: Theophil.

Α᾽γριος, α, ὁ, nomen viri.

Α᾽γριος, ία, ιον, agrestis, ferus. Sic ἄγρια, rustice, neut. pl. pro adverb. Th. ἀγρὸς. ἀγριοτέρως, dat. sing. superlat.

Α᾽γριοσέλινον, τὸ, apium sylvestre; Dioscor. 3. 78. ex ἄγριος, & σέλινον, τὸ. Item ἀγριοσφύλιες, & ἀγριοσαφίδες, uvæ sylvestres, seu agrestes; ex ἄγριος, & σαφὶς, ίδος, ἡ; unde σαφυλὴ, ἡ; & σαφυλὶς, ίδος, ἡ, &c.

Α᾽γριοσωΐη, ἡ, idem quod ἀγριότης, ητος, ἡ; feritas, immanitas, cui oppon. ἡμερότης. apud Plat. in Synip. utrumque ab ἄγριος, ὁ, ἡ.

Α᾽γριότης, τος, ἡ, rusticitas. Α᾽γριόω, sævire facio. Th. Α᾽γριος.

Α᾽γριότης, ου, ὁ, agricola.

Α᾽γριόφυτον, a quibusdam dicitur pecedanum herba: ut est apud Dioscor. ex ἄγριος, & φύλλον, τὸ.

Α᾽γριόφωνος, ὁ ἢ ἡ, agrestem, seu ferocem vocem habens: Od. ϑ. ex ἄγριος, & φωνὴ, ἡ.

Α᾽γριόφωνος, barbarus; Pindarus.

Α᾽γριοχοιάρια, τὰ, anserculi feri; ex ἄγριος, & χὴν, χηνὸς; unde χηνίον, τὸ, &c.

Α᾽γριοψωρία, ἡ, scabies fera: ex ἄγριος, & ψώρα, ἡ.

Α᾽γριόω, ῶ, μ. ώσω; exaspero, irrito, sævire facio. Theoph. Xenoph. Item effero, idest efferatum reddo: sed in passiva voce, & signific. frequentius usurpatur ἀγριῶμαι. est ab ἄγριος, seu Th. ἀγρὸς, ὁ.

Α᾽γρίππας, α, ὁ, Agrippa, viri nomen.

Α᾽γριππος, seu ἀγριπος, oliva sylvestris, oleaster: Suid. ab ἄγριος.

Α᾽γρίφη, ligo; σκάφη δίκελλα. Etym.

Α᾽γριώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ferus: ab ἄγριος.

Α᾽γρίως, aspere, dure, seu duriter.

Α᾽γρωπὸς, ὰ, ὁ, impudens; homo agresti ferocia, vel agresti aspectu, Gellius, ἀγριόφθαλμος, est ex ἄγριος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ.

Α᾽γρωπὸς, ὰ, ὁ, efferatus; est verbale ab ἀγριόω, agreste reddo.

Α᾽γρωστὸς, qui in agris pascit: Soph.

Α᾽γρώστος, agros habens pascuis accommodos, est, ut & ἀγροβόσκος, comp. ex ἀγρὸς, ὁ, & βοσκὸς, ὁ, &c.

Α᾽γροδόσκος, ὰ, ὁ, largitor venationis: Epigram.

Α᾽γροεῖκων, ονος, ὁ, vicinus, finitimus; prop. vicinum agrum habens, seu fundum, aut vicinam villam; Plut. ex ἀγρὸς, ὁ, & εἰκὼν, ωνος, &c.

Α᾽γροδιαιτος, i. e. ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, in agro vitam agens, aut agrestem, seu rusticam vivendi rationem sectans: sed ponitur etiam pro, rusticus, i. e. insciti us, illepidus, quod rusticum vitæ genus tale sit: ex ἀγρὸς, & δίαιτα, ἡ; vitæ genus, &c.

Α᾽γροδόσκος, ὰ, ὁ, expon. & agrorum dator; ex ἀγρὸς, ὁ, & δόσκος, ὁ, &c.

Α᾽γρόθεν, rure, ex agro; Odyss. ο.

Α᾽γρόθι, in agro: ruri: Varin.

Α᾽γροικία, ας, ἡ, villa domus in agro: ab ἀγρὸς. ἀγροικόπατος, superlat. ab ἄγροικος, rusticus.

Α᾽γροικίζομαι, ιῶ. ίσσομαι, acrius irritor; morosus sum. expon. & rustice ago, vel loquor, ineptio.

Α᾽γροικίζομαι, sum ἄγροικος, i. e. sum rusticis, & agrestibus moribus; utrumque ab ἄγροικος, qui in agro vivit; unde

Α᾽γροικία, expon. ἡ ὑφ᾽ ἀγροίκων οἴκησις, rusticorum habitatio, seu locus, ubi rustici habitant, &c.

Α᾽γροικικὸς, rusticanus.

Α᾽γροίκως, imperite, rustice: ἀμαθῶς.

Α᾽γροιώπας, acc. pl. ab Α᾽γροιώψ, ῶπος, ὁ, agrestis, pro ἀγρώπας. Th. ἀγρὸς.

Α᾽γροκύδοιμος, ὰ, ὁ, qui in agris tumultuatur: ab ἀγρὸς, & κυδοιμὸς.

Α᾽γρόμαι, pro ἀγείρομαι; unde ἀγρόμενος, i. e. ἀθροιζόμενος, συναγόμενος, συνελθὼν, congregatus; Musæus.

Α᾽γρομύσης, comp. ex ἀγρὸς, ὁ, & μένω, maneo, &c.

Α᾽γρομύσσιν, dat. pl. Jon. pro ἀγειρομένοις, per Sync. sic ἀγρομύσιοι, gen. Jon. ἀγρομύσων, congregatorum, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

Α᾽γρομύσης, ὰ, ὁ, in agro se continens, nec urbem adiens.

Α᾽γρόνδε, in agrum.

Α᾽γρονόμης, ὁ ἐν ἀγρῷ διατελῶν, ὁ ἐν ἀγρῷ, in agro degens. Hesych. Item, ἀγρονόμος μέσα dicitur, quæ in agro pascitur: in Epigram. at πλάκες ἀγρονόμοι dicuntur planicies, vel æquora campi, aut pratorum, ubi agrestes, agrestiave pascuntur; apud Soph. Item ἀγρονόμος, expon. & in agro pascens; aut agrestia pascens; ut ἀγρονόμαι νύμφαι; apud Hom. Od. ζ. Sed expon. & in agro versans, seu commorans; ex ἀγρὸς, & νέμω, pasco: Item colo, habito; unde νομὸς, ὁ, &c.

Α᾽γρονομία, ας, ἡ, agri suburbani administratio. Α᾽γρονόμοι agrorum definitores. Ab ἀγρὸς, & νέμω.

Α᾽ΓΡΟΣ, ου, ὁ, rus, ager: ab ἀρῶ, aro: hinc ἀγρόθι, ἀγρόθεν, ἀγρόνδε, adverb. in agro, ex agro, in agrum. Hinc ἀγρώπης, ἄγριος, &c.

Α᾽γροτέρα, ας, ἡ, Poet. pro ἀγρευτικὴ, venatrix.

Α᾽γροτέρας, feræ, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρὸς.

Α᾽γρότερος, ὰ, ὁ, agrestis, rusticus; ut ἀγροτέρα ἐλαία, in Epigram. ἀγρία, agrestis olea; sed expon. & ferus. unde Homerus & αἶγας, capras, & ἡμιόνους, mulas, ἀγροτέρας vocat, ad differentiam cicurum: at ἐλάφους, cervas, idem Hom. dicit ἀγροτέρας, quod natura agros, & sylvas colant; sic Diana cognominatur ἀγροτέρα, Il. φ. q. d. sylvicultrix: Item ἀγροτέρης, feræ, gen. sing. &c.

Α᾽γρότης, ὰ, ὁ, rusticus: ab ἀγρὸς.

Α᾽γρότης, ητος, ἡ, pro ἀγριότης, rusticitas.

Α᾽γρότις, ἡ, rustica mulier; i. e. ruri educata; unde & in Epigram. ἀγρότις κύρα, pro Diana: item expon. & ve-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

natrix ; ut ejus masc. ἀγρότης, vir rusticus ; expon. etiam, venator, ab Hesych. &c.

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, saltuarius ; custos agri, seu saltus.

Ἀγρόω, μ. ώσω. venor ; in venatu capio.

Ἀγρυξία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas ; ex α, priv. & γρύζω, grummio ; & per metaphoram, submusslito. ἀγρυξίᾳ δέδωνται, vincti sunt taciturnitate, ut ne γρύζειν, mutire quidem audeant ; dicitur de erubescentia confusis.

Ἀγρυπνέοντα, vigilantem, acc. sing. part. præs. ab ἀγρυπνέω.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Jon. vide in ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνοῖ, pro ἀϋπνοῖ, insomnis. ἀγρύπνοισιν, vigilibus, dat. pl. Jon. hinc ἀγρυπνία, ας, ἡ, vigilia. ἀγρυπνέω, ῶ, vigilo. p. ἠγρύπνηκα. ex α, & ὕπνος.

Ἀγρωνδς, έος, ὁ, rusticus ; ἀγροῖκος. Pollux.

Ἀγρώσσειν, θηρᾶσθαι : hinc nomen Poet. ἄγρωσσα, ης, ἡ, venatrix. ἀγρώστης, ου, ὁ, & ἀγρωσσώρ, ὁ, venator.

Ἀγρωστῆς, venator : Item rusticus ; idem quod ἀγρώστης, & ἀγρώσσωρ, quod expon. & operarius ; & omnia ab eod. verbo ἀγρώσσω, idem quod ἀγρέω, & ἀγρεύω ; & de omni genere venationis dicitur ; ut de piscium venatione ; Od. ε. ἰχθῦς ἀγρώστων, & omnia ab eod. Them. ἄγρα, ἡ, &c.

Ἄγχουσις, gramen, quia in ἀγρῷ nascitur.

Ἀγρώτης, ου, ὁ, Poet. ectasi pro ἀγρότης, unde & alterum Poeticum ἀγροιώτης, agricola. Th. ἄγρος.

ΑΓΥΙΑ, ας, ἡ, vicus, vicinia : ab ἄγω, & γῆ.

Ἀγύα, imbecillitas ; ἀσθένεια, Galen. in Gloss. unde ἀγύς, imbecillus, infirmus, ibidem.

Ἀγυᾶτις, ιδος, Poet. ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγυᾷ οἰκοῦσα, quæ in eodem vico habitat.

Ἀγυάτης, Apollo dictus, eadem signif. qua ἀγυιάς.

Ἀγυάτης, ιδος, ἡ ; ut ἀγυιάτιδες θεραίπαιναι, aræ pro foribus in gratiam Agyrei Apollinis erectæ ; qui ante portas colebatur, ut ἀλεξίκακος, inquit Eust. utrumque ab

Ἀγυιάς, έως, ὁ, ara stans pro foribus, formam columnæ habens ; vel, ut alii, columna, in summa parte acuta, & Apollini sacra ; unde Apollo etiam ipse sic nominatur, quasi viis præpositus urbanis ; vel quia in viis colitur, q. d. viarchus ; in accus. pl. facit ἀγυιάς, & ἀγυιᾶς, per synæresin, vel per synalœphen ; ut apud Aristoph. & Dem. πιοισᾶν ἀγυιᾶς ; omnia, ut & ἀγυῖα, a Them. ἀγυιά ; unde in pl. fœm. ἀγυιαί, expon. vici, & viæ, ea signif. qua dicuntur viæ urbis pro vicis ; a Suida autem expon. αἱ ἐπιμήκεις ὁδοί, i. e. longæ viæ : quod non habeant γύα, i. e. membra, nec κάμψεις, flexus, aut anfractus, &c. at ἀγυῖος, expon. membris truncus & mutilus, manibus præcipue, & pedibus, & sic est ab α priv. & γύον, τό, &c.

Ἀγυῖος, inarticulatus, carens membris ; ἀναρθρος.

Ἀγυρμός, ου, ὁ, congregatio, collectio ; verbale ab ἀγυρίζω, idem quod ἀγυρέω, in unum cogo & colligo, &c. The. ἄγυρις.

Ἀγυρτώδης, idem quod ἀγυρτικός, pertinens ad ἀγύρτης, vel qualis est ἀγύρτης ; ut ἀγυρτικὸν πλῆθος, turba & multitudo ἠδὲ ἀγυρτῶδ ; Plut. & ἀγυρτικαὶ λογοποιίαι, quales sunt circulatorum ; utrumque ab ἀγύρτης, is qui congregat, & cogit in unum, ὁ ἀγείρων, & peculiariter, qui populum congregat : Hesych. & Suid. Unde

Ἀγύρται, nominantur etiam circulatores, & præstigiatores circumforanei, qui congregata multitudine, pharmaca aliqua ostentant ; eaque prædicantes divendunt, misere simplici populo imponentes, Eust. sic etiam nominantur ii, qui oppida circumeunt, & divinandi peritiam jactant ; Suid. sed adjective quoque expon. pro συρφετώδης, confusaneus : Item Φιλοχορός, item ἰδιώτης ; Hesych. & Suid. Item τροσαίτης, ἐπαίτης, πτωχός, mendicus, qui circumit, & stipem petit ; apud eosd. & in Epigram.

Ἀγυρτὸς, ὄ, ὁ, congregatus, collectus ; omnia a Th. ἄγυρις, multitudo collecta ; τὸ ἀγείρειν, unde ἀγορὰ, & ἄγορις, atque inde Æolice mutato ο in υ, ἄγυρις ; ut tradunt Grammatici.

Ἀγύω, Eo ; hoc verbum, & similia in ύω finientia, præter præsens & imperfectum, non declinantur, sic ὀπύω, ineo, &c.

Ἀγυιναζία, ας, ἡ ; contr. γυμνασία.

Ἀγύμνας, υς, ὁ ἡ ἡ, inexercitatus ; a γυμνάζω.

Ἀγυμνάστως, inexercitate, imperite ; Xenophon.

Ἀγωιακὸς, & ἀγωὶς, & ἄγως, υς, ὁ, cœlebs : ab α, & γωνή.

Ἀ"ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, γωνή. cœtus, congregatio : q. ab ἀγορά, Æol. mutato ο in υ hinc ἀγυρέω, & ἀγυρίζω, congrego.

Ἀγυρμὸς, ου, ὁ, turba, strepitus ; aliquando pro mendicitate ; est etiam omnis collectio, vel congregatio, &c.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, agyrta ; ab ἀγείρω, vel ἄγυρις : hinc ἀγυρτίζω, colligo.

Ἀγυρτία, ας, ἡ, sive ἀγυρτεία ; circulatio, præstigium ; impostura ; mendicitas ; & cœtus, congregatio : ὁμιλία.

Ἀγυρτίζω, congrego ; item, præstigias exerceo.

Ἀγυρτικὸς, ὴ, ὁ, idem, quod ἀγύρτης ; χυδαῖος, futilis ; mendax ; vanus ; præstigiator : Plutarch.

Ἀγχάζε, Poet. pro ἀνάχαζε, & ἄγχασαι, pro ἀνάχασαι, a Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, recedo.

Ἄγχ, pro ἄγχι, prope, adv.

Ἀγχαλάω, Poet. pro ἀναχαλάω, relaxo.

Ἄ"γχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἄ"γχωρον, crepusculum, diluculum, τὸ ἀγχὺ ἔχειν τὴν ὥραν.

Ἄ"γχωρος, ου, ὁ, idem quod ἄγχωρον.

Ἀγχεῖος, ου, ὁ, propinquus ; ab ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, idem cum ἀγχίμαχος, quod expon. etiam, pugna ista præstans : Il. β. Sic ἀγχέμαχα ὅπλα, dicuntur arma, quibus cominus pugnatur : ex ἄγχι, & μάχη, ἡ, &c.

ΑΓΧΙ, adv. prope, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, mari vicinus : ab ἄγχι, & ἅλς : item nomen propr. viri, & urbis.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, profundus : ab ἄγχι, & βάθος.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, prope accessit, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω. unde ἀγχιβάσης, & ἀγχιβατέω. quod ex ἄγχι, & βαίνω.

Ἀγχίγειος, ὁ ἡ ἡ, conterminus ; apud Dionys. de situ orbis : proprie expon. terræ nostræ vicinus ; ex ἄγχι, & γαῖα, Poet. γαίη, cujus varia comp. desinunt in ειος, &c. Sic & Ἀγχίγυος, υς, ὁ, ἡ ἡ ; proprie expon. arvis nostris vicinus ; ex ἄγχι, & γύα, ἡ, &c.

Ἀγχίγυοι, οἱ πλησιόχωροι, γείτονες ; vicini, propinqui : Apoll. Rho.

Ἀγχιθάλασσος, seu ἀγχιθάλαττος, mari vicinus, maritimus ; Poll. ex ἄγχι, & θάλασσα, ἡ.

Ἀγχίθρονος, υς, ὁ ἡ ἡ, sedem propinquam, aut solium propinquum habens ; Non. ex ἄγχι, & θρόνος, ὁ.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, prope mortuus. Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, υς, ὁ ἡ ἡ, propinquus Deo.

Ἀγχιθύροις, propinquis, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, vicinus : ab ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχικέλευθος, υς, ὁ ἡ ἡ ; qui prope viam est ; Nonn. ex ἄγχι, & κέλευθος, ἡ.

Ἀγχιμαχητὴς, ου, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχέμαχος, euphoniæ gratia, cominus pugnans. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, υς, ὁ, ἡ, a propinquo veniens : ex ἄγχι, & μολέω, seu μόλω.

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, nubibus propinquus ; altus ; in Epigram.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia ; ἀγχίνους, ους, ὁ ἡ ἡ, solers, ingeniosus : ab ἄγχι, & νόος.

Ἀγχίνους, contracte, pro ἀγχίνοος ; quod proprie expon. q. d. qui in propinquo mentem habet, perspicax ; ut & ἀγχίνοια, ἡ, expon. ingenii acumen, sive acrimonia, qua cujusque rei causa non longo tempore considerata reddi potest ; Aristot. Post. An. l. 1. c. 22. Unde & ἀγχινόως, adv. solerter, sagaciter, ingeniose ; apud eund. &c.

Ἀγχινῶς, acute, subtiliter. Bud.

Ἀγχίπλους πόρος, navigatio, qua propinqua tantum loca permeantur ; i. e. brevis, & non longinqua ; Eurip. in Iph. Taur. ex ἄγχι, & πλόος, contracte πλοῦς, &c.

Ἀγχίπορος, υς, ὁ ἡ ἡ ; expon. cujus meatus, sive viæ prope sunt, vel in propinquo ; ut ἀγχίπορος γαῖα, apud Nonn. unde in Epigram. ἀγχίπορος κόλακες, expon. adulatores semper comitantes eos, quibus adulantur ; ex ἄγχι, & πόρος, ὁ, &c.

Ἀγχίπους, proprie expon. prope nos pedem habens, adstans ; i. e. ὁ παρεσώς, ἡ σωτήριος ; Hesych. ex Eurip. in Iphig. Taur. (ubi tamen a quibusdam legitur ἀγχίπλους,) ex ἄγχι, & πούς, ὁ.

Ἀγχίπολις, urbi propinquus ; Nonn. ex ἄγχι, & πόλις, Poet. pro πόλις, &c.

Ἀγχίπορος, propinquus : Nonn.

Ἀγχίπους, latu facilis ; adstans ; propinquus : Sophocl.

Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus fluenta prope sunt. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab Ἀγχίσης, ου.

Ἀγχίσης, nom. prop. viri.

Ἀγχισβατέω, contendere, pugnare : διαφέρεσθαι : sed ἀγχιβατέω, ambigo, dubito ; apud Jones.

Ἀγχίσπορος, ὁ ἡ ἡ, propinquus, affinis genere ; ὁ ἐγγὺς γένους ; genitivo jungitur. proprie expon. e propinquis, seu propinquo sanguine satus ; consanguineus ; ex ἄγχι, & σπορά, ἡ ; seu σπόρος, ὁ, &c.

Ἄγχιστ pro ἄγχιστα, proxime, maxime. superlat. cum genit. & dat. pro ἄγχι-στα, & ἀγχιμέλιστα dicimus. Hinc ἀγχιστάω, sum propinquus ; ἀγχιστὸς, ὁ, cognatus ; ἄγχιστος, υς, ὁ, proximus : ab ἄγχι, vel ἀγχὺ.

Ἀγχιστεία, ἡ, affinitas, propinquitas ; jus propinquitatis ; συγγένεια, gentilitas ; jus proximæ, ac legitimæ successionis, &c.

Ἀγχιστεῖον, υ, τὸ, idem quod ἀγχιστεία, ἡ, propinquitas generis, cognatio ; sed expon. etiam jus succedendi ab intestato.

Ἀγχιστικὸς, ὴ, ὁ, adject. ad ἀγχιστείαν, seu cognationem pertinens ; omnia ab ἀγχιστάω, vel ab ἄγχιστα, &c.

Ἀγχιστίνος, υ, ὁ, vel ἀγχιστίνος, q. d. prope stans : Il. ε. Eust. admonet vocis hujus antepenultimam per η, scribi, ut ab ἄγχι, & ἑστάναι factam, mutando ε, in η ; quum cætera derivata ab ἄγχι servent ejus ι : vel est itidem ab eod. ἄγχιστα.

Ἀγχιστόω, μ. ώσω, π. ωκα, sum propinquus ; jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto. Ruth. c. 3.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῶναι, nom. pl. f. g. coacervatæ : ab ἄγχι, & ἵστημι.

Ἀγχιστινδέω, κτ ἀγχιστείαν, Etym. i. e. juxta propinquitatem ; ut a nomine ἀρις fit ἀριστινδέω, ἀπὸ πλοῦτος, πλουτινδέω, juxta divitias, &c.

Ἀγχί-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀγχίτροφα, adv. celeriter; ἀγχίτροφα βυλὰς ἔλῦ, sententiam mutare: ex ἀγχι, & τρέφω.

Ἀγχίτροφος, ὁ ἡ ἡ, versatilis, volubilis, mutabilis: Herodot. ut, ἀγχίτροφος μεταβολή, i. e. velox & prompta mutatio.

Ἀγχιτέλεστος χρόνος, Non. dicitur tempus propinquum, & quod prope completur.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ, conterminus; qui est metæ propinquus. Vocat Pollux συμόρους, ἢ ὁμοσόρους.

Ἀγχίτοκος, ὁ, ὁ, in propinquo natus.

Ἀγχιφανὴς, propinquus, prope apparens; Nonnus.

Ἀγχοαδὸν, cunctanter; ἀμβολαδὸν, Hesych.

Ἀγχομένος, qui suffocatur, πνιγόμενος; Hippocrat. potius per ω.

Ἀγχονάω, ῶ, strangulo; πνίγω, mortem laqueo conscisco.

Ἀγχονιμαῖος, ὁ, ὁ, ad laqueum pertinens; ut ἀγχονιμαῖος θάνατος, mors laqueo illata, ab ἄγχόνη, ἡ.

Ἀγχόθεν, ex propiore loco, prope.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἄγχῦ.

Ἀγχόνη, laqueus, quo aliquid ἄγχεται.

Ἄγχορος, & Jon. ἄγχυρος, conterminus, vicinus: Suid. ex ἄγχι, & ὁρος, ὁ, &c.

Ἀγχοτάτω, proxime; adv. Jon. pro ἐγγυτάτω. Sic ἀγχοτέρω, Jon. pro ἐγγυτέρω. Th. ἄγχι.

Ἄγχυ, recens; πρόσφατος, ἐγγὺς, propinquus; item, suffocatio, πνιγμὸς, telum, δόρυ, ἢ πλησίον.

Ἄγχυ, Poët. idem quod ἄγχι.

Ἄγχυρος, vicinus; πρὸς τὸ ἀγχι τὴς ὄρας εἶναι: item, diluculum, aurora: sic dicitur Cypriis ὄρθρος, ἢ φωσφόρος; Ἄγχύρης vero idem quod πένης, pauper & inops.

Ἄγχουσα, ἡ, anchusa herba; de qua Dioscor. l. 3. 23. quidam ἄγχυσα vocant, ad differentiam participii ἀγχέσα. dicta videtur πρὸς τὸ ἄγχειν; quod habeat vim suffocatoriam & strangulatoriam; unde ἀγχυσίζω, anchusa inficio, anchusa fuco & coloro, &c.

Ἀγχριάναξ, inungi, vel elui; σμιαλείψασθαι, ἢ λάτταξ, pro ἀναχριανασθαι, ab ἀναχριάειν; hoc autem ab ἀναχρίω, perungo, oblino.

ΑΓΧΩ, strangulo, f. ξω. p. χα. ab חנק strangulare: hinc ἄγκτηρ, ancter, id quo aliquid constringitur.

Ἀγχόμαλα, ex æquo, ancipiti Marte; æqua vi, æqualiter; ἴσα: Thucyd.

Ἀγχόμαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, propemodum æqualis: ex ἄγχι, & ὁμαλὸς.

Ἀγχομάλως, i. e. ἐξ ἴσα, æquo Marte; æqualiter, pariter; ἀμφιβόλως. Bud.

ΑΓΩ, duco, æstimo, instituo, item proficiscor, f. 1. ἄξω. part. ἄξων, adducturus. præt. ἦχα, Attic. ἤγηχα, & per Epenthesin τ ο, ἀγήοχα. a. 2. ἤγον. Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, ἔτω. pl. ἀγάγετε. sub ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. p. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. a נגד naag, ducere. Hinc

Ἄγω, sed ulitatius ἄγνυμι, frango. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἦγον, p. m. ἦγα. Attice, ἐάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγῶ, veneror; unde ἀγάσσασθαι; etiam invideo; μέμφομαι ἢ φθονῶ, Ὅμηρος. τοῦτο δὲ ἀγάσσατο, Iliad. 3.

Ἀγωγὴ, ἧς, ἡ, vitæ ratio, educatio; ἀγωγεὺς, έως, ὁ, ductor; ἀγώγιμος, ος, ὁ, ἡ, duci, aut vehi facilis: ἀγωγὸς, ὄς, ὁ, ἡ, dux viæ: ἀγώγιον, ὁ, τὸ, onus quod curru vehitur: ἄγημα, τος, τὸ, agmen elephantorum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, qui litem intendit; ὁ ἀγαγὼν τὴν δίκην, ὁ διώκων; item, lorum quo ducitur equus: item, dux.

Ἀγώγιμον, ος, τὸ, utile, operæpretium, præstabile, τὸ ὠφέλιμον.

Ἀγώγιος, ductor, dux viæ; ὁδηγὸς; προπομπὸς.

Ἀγωγὸν, τὸ, lenocinium, advocamentum, illecebra.

Ἀγωγὸς, ὄς, ὁ, subst. expon. aquæ ductus; ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus: ab ἀγωγὸς, ὄς, ὁ ἡ ἡ; quod expon. ὁδηγός. Item educendi, eliciendi, aut ciendi, vel adducendi, attrahendi, aut illiciendi vim habens, utrumque ab ἀγωγὴ, ἡ; ductus, adductio: Item portatio, seu importatio, vectio, vectura, advectio; & omnia ab ἄγω, duco, &c.

ΑΓΩΝ, ὠν, ὁ, certamen, cœtus: ab ἄγω· item circus, locus certaminis: ab α, & γωνία.

Ἀγῶνα παρέχειν, Esa. 2. 7. pro, molestiam exhibere; Grammatici hanc vocem deductam putant ex γωνία, & α priv. ut sit, ὁ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος, & proinde κυκλοτερὴς; vel a verbo ἄγω; i. e. fero, quod afferat molestiam, &c.

Ἀγωναρχὴς, ος, ὁ, qui ludis & certaminibus præerat; ἀγωνοθέτης, ἄρχων τῶν ἀγῶνων; dux, vel author certaminis, & princeps: Sophocl.

Ἀγωνία, τὰ, quæ ad ludos & certamina spectant: Cæl.

Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certamen: ab ἀγὼν· hinc ἀγωνιάω, certo: ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator: ἀγωνιστικὸς, cupidus certandi; ἀγώνισμα, certamen: ἀγώνιος, ος, ὁ, qui ad certamen spectat.

Ἀγωνιάζω, idem quod ἀγωνιάω, atque id, idem quod ἀγωνίζομαι, in certamen venio: Item certo judicio; ut qui causam orat apud judices; causam dico, periclitor judicio: Them. ἀγὼν, ῶνος, &c.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui certat gymnica certamina, athleta, pugil: ut apud Plut. ἵπποι ἀγωνισταὶ, equi certatores; i. e. ad certamina exercitati; & cum genit. apud eund. Plut. ἀγωνιστὴς ἀληθείας, expon. propugnator veritatis: Item actor scenicus, ludio, histrio; atque inde ἀγωνιστικὸς, οῦ, ὁ, certatorius, ad ἀγωνιστὰς pertinens: ut ἀγωνιστικὴ δύναμις, apta corporis constitutio ad obeunda gymnica certamina: Sic etiam dicitur is, qui aptus est ad certamina; ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιῶν, Isocrates usurpavit pro ἀγωνιζόμενος, decertare: alioquin est κινδυνεύων, ἢ φοβούμενος. Polyb.

Ἀγωνίσαντο, Jon. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισαι, abjecto augmento, & correpta penultima, exempto sc. σ, & ejus loco inserta syllaba σα, ut πεφρασμένοι εἰσὶ pro πεφρασμένοι εἰσὶ.

Ἀγωνιοῦμαι, pugnabo, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, hoc autem fut. 1. med. est Attic. pro ἀγωνιοῦμαι, ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνίζομαι, certo, enitor, impers. ἠγωνίζόμην, ου, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

Ἀγώνιος, ὁ ἡ ἡ, molestiam adferens, solicitus, anxius; item, ὁ ἐν ἀγῶνι, i. e. qui est in certamine; interdum etiam pro non angulato, & sine angulo; apud Theophrastum; ab α, & γωνία, angulus.

Ἀγωνίσαι, a. 1. inf. & ἀγώνισαι, certato, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio: Thucyd.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certamen. Omnia ab ἀγὼν.

Ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, contentio, contestatio; κἀπιλογία, Etym.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis: Aristid.

Ἀγωνιστήρια, Athletarum præmia: Etym.

Ἀγωνιστικῶς, certatim; Ἀγωνιστικῶς ἔχω, teneor contendendi seu certandi cupiditate: Bud.

Ἀγωνοδίκης, βραβεύτης, Hesych. Designatores autem sunt, inquit Ulpianus, ii, quos Græci βραβεύτας appellant: proprie, judex certaminum: ex ἀγὼν, ῶνος, & δίκη, ἡ, &c.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis; munus ipsum quod edunt agonotheræ.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, μ. ήσω, certaminibus præsum, atque in iis omnia moderor; certamina, vel ludos instituo, edo, constituo.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, agonotheta; munerarius, designator & instructor certaminis; agonum præses & judex: ab ἀγὼν, & τίθημι; id est, ὁ τὼς ἀγῶνας εὖ διατιθέμενος, inquit Eustathius.

Ἀγωνοθέτης, pro ἀγονοθεσία; apud Sophocl.

Ἄγων, ος, ὁ; Æolice pro ἀγὼν· Hesychius.

Ἀγωρεῖν, congregare: συναθροίζειν; unde ἀγωρεῖος, ἠθροισμένος.

Α Δ.

Ἀ'ΔΑ', voluptas; ἡδονὴ, fons; πηγή.

Ἄδα, Dor. pro ᾠδὴ, dativ. sing. ab ᾠδὴς.

Ἀδαγμὸς, pruritus; prurigo; κνησμός. Etym.

Ἄδαδος, nullam ingerens tædam; Gaza apud Theophrastum: ex α priv. & δαὶς, uro, unde δαὶδος, tæda, fax.

Ἀδαδούχητοι γάμοι, nuptiæ, quibus fax non est prælata; vel, sine tædis celebratæ; αἱ λαθραῖαι μίξεις.

Ἀδαδούχητος, expon. cui fax prælata non est; cui face nemo præluxit; ex α priv. & δαδουχέω, facem, seu tædam tenens, unde δαδουχέω, facem præfero, &c.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: hinc ἀδαημοσύνη, ας, ἡ, imperitia, Jon. ἀδαημοσύνη, ης· ex α, & δαήω.

Ἀδαής, ές, ὁ, ἡ, indoctus. Th. δαίω.

Ἀδάητος, incognitus: Hesiod. ut & ἀδαὴς, ignarus, imperitus: ex α priv. & δαίω, disco, &c.

Ἀδαίδαλτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non varius, non variegatus; artificio carens: ex α priv. & δαιδάλλω, artificiose facio. Th. Δαίδαλος, Dædalus.

Ἀδαίετος, non divisus; ex α priv. & δαίω, divido, &c.

Ἀδαίζω, exclamo, ingemo: ἀϋτμβοῶ, ἀναστένω.

Ἀδαΐκτος, purus, παθαρὸς; Hesychius: alioqui significat, non dilaceratum; ex α priv. & δαΐζω, dilacero.

Ἀδαὸς, ὁ, largus; non divisus, ex α priv. & δαίω, divido.

Ἀδαῦον, quod satiat; τὸ εἰς κόρον ἄγον; ab ἄδω, satio, expleo.

Ἀδαΐος, ὁ, inexpugnatus; ἀπολέμητος. ex α priv. & δαὶς, pugna: q. d. pugnæ, seu bello ineptum, Hesych. qui non potest lædi τῇ δαὶ: & etiam, injucundum, ignavum, exponit.

Ἀδαῶς, imperite; ἀπείρως: ex α, priv. & δαίω, discos.

Ἄδαιτος, non divisus: Apoll. 3. Arg. ex α priv. & δαίω, divido.

Ἀδαιξῶτος, indivisus; Nonnus: ex α priv. & δαιξῶω, divido; Th. δαίω, divido.

Ἄδακρυν, non distributum, non divisum: Hesych. ex eodem Th.

Ἄδακρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, non lachrymans; illachrymabilis; unde ἀδάκρυς νίκη, incruenta victoria: ex hac dictione fit alacris, ut scribit Donatus: sic ἀδάκρυς πόλεμος, bellum sine pugna, & ob id non flebile.

Ἀδακρυτὶ, sine lachrymis; siccis oculis: ἀκλαυσὶ; inde

Ἀδάκρυτος, ος, sine lachrymis; ex α, & δάκρυ.

Ἀδακτῶ, prurio; κνήθομαι.

Ἄδαλπα, non obscura & incognita; ἐκ ἀδήλα.

Ἄδαμ, ἄκλιτον, nomen primi parentis.

Ἀδαμάντινος, ος, ὁ, adamantinus; firmus, constans, solidus, durus: Æschines.

Ἀδαμαντόδετος, ος, ὁ ἡ ἡ, tenax, adamantinus: Æschyl. expon. adamante liga-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ligatus, seu vinctus; q. d. compactus clavis adamantinis; ab ἀδάμας, ὁ, vel ab ἀδάμας, αντος, ὁ, & δέομαι, unde δετὸς, ὁ, &c.

Ἀδαμαντοπέδιλος, adamantina habens calceamenta; Plut. ex ἀδάμας, αντος, & πέδιλον, τὸ, &c.

Ἀδάμαντον, acc. sing. ab ἀδάμαντος, ὁ; idem quod ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, q. ἀδάμαστος, indomitus, ob duritiem: ex α pro δυς, & δαμάω.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas: ita dictus lapis, a duritie quasi indomita.

Ἀδάμαστος, indomitus, qui domari nequit, & interdum qui domitus non est; unde metaph. ἀδάμαστος, expon. quæ nondum nupsit; quasi, quæ nondum subacta sit, ad ferendum mariti jugum: ut ἀδάμαστος θεά, apud Soph. i. e. Minerva; potest etiam exponi, non compressa, sicut & ἀδμὴς, sic & ἵπποι ἀδμῆτες ἐπὶ ἢ ἄβατοι, Luc. ex α priv. & δαμάζω, -ομαι, idem quod Them. δαμάω, &c. Sic & Ἀδαμὴς, expon. validus, durus; ex iisd.

Ἀδαμὴς, fortis, robustus; durus: Hesych. ἰσχυρὸς, σκληρὸς.

Ἀδαξέω, pruriginem moveo, seu pruritum excito; idem quod, & pro ὀδαξέω, & ab eod. Sic &

Ἀδάξω, prurio, appeto, cupio; & in pass. ἀδάζομαι, mordeor, more eorum, qui pruriunt.

Ἀδαξόμαι, idem itidem, quod, & pro ὀδαξόμαι.

Ἀδαξῆσαι, prurire, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω. vide ἀδαχέω.

Ἀδαπάνητος, ος, ὁ, inexhaustus, inconsumptus.

Ἀδάπανος, ος, & ἀδαπάνως, adv. sine sumptu. Th. δαπανάω.

Ἄδαπτος, qui dilaniatus non est, vel dilaniari nequit; Hesychius exponit, γυμνὸν, ἄδερμον, Nudum, excoriatum, apellam: est comp. ex α priv. & δαπὸς, a Them. δάπω, fut. ψω, &c.

Ἄδαρ, lingua Syriaca dicitur mensis duodecimus, lib. 2. Machabæorum.

Ἀ'ΔΑ'ΡΚΗΣ, ος, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἀδάρτας, Hesych. flagris non examinatus; ἀμαστίγωτος alioqui sign. non excoriatus, ex α priv. & δέρω, excorio.

Ἄδασαν, valde læserunt, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Jon. ab ἄδω, satio, lædo. Lacones enim utuntur in suis compositis particula ἄδω, ab ἄδλω, satis, abunde; quæ auget.

Ἄδασμος, non solvens tributum; Hesych. ex Æschylo; ex α priv. & δασμὸς, tributum: Th. δάζομαι, divido, partior.

Ἄδαστος, ος, non divisus. Th. δαίζω.

Ἀδαχέω, κνήθω, pruriginem excito, scabo.

Ἄδδως, siccus, ξηρὸς, Laconice, inde

Ἄδδωνον, aridissimum, pro ᾠὸν Laconice.

Ἀδαχεῖν, expon. pruriginem excitare, titillare, vel scabere, scalpere; idem quod, & pro ὀδαξέω, ῶ.

Ἀδδεὲς, Poet. pro ἀδεὲς, audax. Vide ἀδεὴς.

Ἀδδεὴς, Poet. est pro ἀδεὴς, ες, ὁ ἢ ἥ, quod expon. metu carens, metus expers; liber omni metu, qui non timet; ut παῖδες ἀδδεεῖς, metu vacui: ex α priv. & δέος, ες, τό.

Ἀδδηκόπες, pro ἀηδηκόπες, Poet. quod vide, ut & ἀδηκόπες.

Ἄδδηλος, sinus, κόλπος.

Ἄδδιν, pro ἄδλιν, multum, adverb.

Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ος, ὁ, vorax, heluo; ab ἄδδιν, & φάγομαι. hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, voracitas.

Ἄδδιν, nom. viri ἄκλιτον, viator, qui transit.

Ἄδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

Ἄδδοσι, ad saturitatem usque comedunt; heluantur: εἰς κόρον ἐσθίουσι.

Ἄ'δε ἢ αὐτὰ, Dor. pro ἰδὲ ἢ αὐτὴ, en eam ipsam. Est & ἅδε pro ἥδε, imperf. ab ἄδω, placeo.

Ἄδε, Dor. adv. pro ἦδε, huc, illuc, hoc in loco.

Ἀδεάζω, suspiro, succlamo; ἀναβοῶ, ἀναστενάω.

Ἄδεέρον, securius, tutius, minore metu; Thucyd. ex α priv. & δέος, ες, τὸ, timor. Th. δείδω, timeo.

Ἀδεέστερος, metu liberior, securior, minus periculosus; est compar. ab ἀδεὴς.

Ἀδέητος, ὁ, nullius indigens.

Ἀδεὴς, ές, ὁ ἢ ἥ, intrepidus, audax, tutus, securus, &c. ἄφοβος; inde τὸ ἀδεὲς, fiducia; unde dicunt, ἀδεὲς ἐστὶ δέδοικας; non timenda times: ex α priv. & δέος, timor.

Ἄδεητος, ος, ὁ, non indigus; cui omnia supperunt quibus opus est: Antiphon apud Suidam; μηδενὸς δεόμενος, ἀνενδεὴς. ex α priv. & δέω, & δέομαι; egeo, &c.

Ἄ'δει, cantat, 3. præs. sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε· part. f. g. ᾄδουσα.

Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dativ. singul. ab ἡδύς.

Ἀδεῖα, Doricum pro ἡδεῖα, i. e. jucunda, suavis: Theocrit.

Ἄδεια, vide in ἀδεὴς.

Ἄδειμος, ὁ, intrepidus, Poet. pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς, ex α, & δέος, quod a δείδω. Est etiam ἀδεὴς, impudens, q. ἄδεητος, qui coerceri nequit, a δέω, ligo.

Ἀδείης, gen. sing. Jon. ab ἄδεια, immunitas a metu, securitas: a δέος.

Ἄδείμαντος, ος, ὁ, impavidus: quod ex α, & δείμω.

Ἄδείμος, ος, ὁ ἢ ἥ, impavidus, intrepidus; idem quod ἀδεὴς· & Cypriis, impurus: Hesych. & Suid.

Ἀδεῖν, placere, præs. inf. ab ἀδέω.

Ἄδειπτος, ος, ὁ ἢ ἥ, incænatus. Th. δεῖπνον.

Ἀδέκαστος, ος, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα, non corruptus muneribus: ἀδωροδόκητος, ut κριτὴς ἀδέκαστος, i. e. judex æquus: ex α priv. & δεκάζεσθαι, quod vide in δεκάζω: hinc ἀδεκάστως, adv. juste.

Ἀδεκάτιστος, ος, ὁ ἢ ἥ, non decimatus: Aristoph. ἀδεκάτιστος ὑσία, non decimatæ facultates; ἀτελώνητος.

Ἄδεκτος, ος, ὁ, non admissus, non acceptus, aut receptus; & activa sign. qui non accipit: ἄδεκτος κακῶ, expers mali: item, ἄδεκτον, incredibile, ἄπιστον.

Ἀδελφὰ, τὰ, fororia, similia, communia, ὅμοια, πρέποντα, ἁρμόζοντα.

Ἀδελφεὸς, & ἀδελφιὸς, ὸς, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poet. & Jon.

Ἀδελφὴ, soror, germana: ut ὁμομητρία ἀδελφὴ, soror ex eadem matre; Aristoph. in nub. Item similis, congrua: Plat. est fœmin. a Them. masc. ἀδελφὸς, ὁ.

Ἀδελφίδιον, τὸ, fraterculus, diminut. ab ἀδελφός. Item ἀδελφικῶς, fraterne; adv. ab ἀδελφικός.

Ἀδελφίζω, fratrem meum appello, fratris appellatione voco, fratrem esse dico; apud Isocr. sed ἀδελφίζεσθαι, expon. etiam οἰκειοῦσθαι, apud Hippocr. unde

Ἀδελφίξις, fraterna communio, & societas, qualis est fratrum; seu fraternitas, germanitas; apud Hippocr. a Th. ἀδελφὸς, ὁ.

Ἀδελφιδῆ, ἡ, neptis ex sorore, vel ex fratre: Xenoph.

Ἀδελφιδοῦς, & ἀδελφιδᾶς, ᾶ, ὁ, filius fratris, vel sororis, ἀνεψιὸς, i. e. nepos ex fratre vel sorore; patruelis, vertitur ab Erasmo, apud Lucianum.

Ἀδελφιζία, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affectus; communitas, consociatio, apud Hippocratem vero, affinitas, communicatio, consensusque partium inter se, κοινωνία.

Ἀδελφικὸς, ὴ, ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδελφόθεος, frater Dei, seu Jesu Christi: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδελφόπαρος, patruus; πατρὸς ἀδελφὸς; patris frater. Pollux.

Ἀδελφοκτονεῖν, fratricidium committere.

Ἀδελφοκτονία, cædes fratris; Gregor. Nazianz.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricida: ex ἀδελφὸς, & κτείνω.

Ἀδελφόπαις, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore. Eust.

Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

Ἀ'ΔΕΛΦΟ'Σ, ὴ, ὁ, frater. sumitur & pro cognato, & consanguineo. ἀδελφὴ, ἧς, ἡ, soror: ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas: ἀδελφικῶς, fraterne: ἀδελφίδιον, ὴ, τὸ, fraterculus: ἀδελφιδεὸς, ὗς, ὁ, fratris vel sororis filius: ἀδελφίζω, fratris nomine compello: ab α, id est, ὁμὸς, & δελφὺς, q. ὁμόδελφος.

Ἀδέμητος, ος, ὁ, ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α, & δέμας.

Ἀδέμνιος, expers cubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 3. de venat. ex α priv. & δέμνιον, ὸ, τὸ, lectus.

Ἀδέμων, canere, Jon. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

Ἄδενδρος, ος, ὁ ἢ ἥ, purus ab arboribus. Th. δένδρον.

Ἀδενώδης, ες, ὁ ἢ ἥ, glandulosus: ut ἀδενώδης σαρξ, apud Gal. a Them. ἀδὴν, ένος. pro eod. dicitur etiam

Ἀδενοειδὴς, ex ἀδὴν, ένος, & εἶδος, ος, τό.

Ἀδέομαι, idem quod ἀδέω, cum tenui.

Ἄδεξος, ος, ὁ ἢ ἥ, minime, seu parum dexter; incivilis: ex α priv. & δεξιὰ, dextra.

Ἀδεξιώπως, sine dextrarum apprehensione; i. e. sine blanda ulla salutatione: Budæus.

Ἀδερκὴς, ές, ὁ ἢ ἥ, non videns; & invisibilis: Hesych. obscurus, qui videri nequit; ἀφανὴς.

Ἄδερκτος, ος, ὁ ἢ ἥ, non videns; aut non visus; inde ἀδέρκτως, adverb. apud Sophocl. limis oculis & conniventibus: ex α priv. & δέρκω, video.

Ἄδες, Dor. pro ἀψιλές.

Ἀδέσποτος, ος, sine domino, sine certo auctore: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης.

Ἀδέσμος, ὁ ἢ ἥ, qui extra vincula est, sine vinculis; ἄδετος; ut Ἀδέσμος φυλακὴ, libera custodia; ex α, priv. & δεσμὸς, vinculum. Th. δέω.

Ἄδετος, ος, ὁ, non ligatus, solutus; ἀδεσμος. ex α priv. & δέω, ligo.

Ἀδύκης, ες, ὁ ἢ ἥ, amarus, injucundus, acerbus; ut ἀδύκης θάλασσα, i. e. amara & salsa; sic ἀδύκης ὀλεθρος, amarum exitium: ex α priv. & Them. δεύκω, ες, τό. Sed expon. etiam, nulla re indigens; & sic est ex α priv. & δδομαι, indigeo, &c.

Ἀδδόμεθα, Hesychius affert pro ἀηδιζόμεθα, quod Doricum est, pro ἀδόμεθα· ex themate ἀδέομαι, idem quod ἀδέω, i. e. ἀηδὼς ἔχω, molestia & tædio affectus sum.

Ἀδόντον, idem Hesych. affert pro χαλεπὸν, sive ὃ μὴ ἔστι ἁπτὸν ἐπιδεηθεῖν, difficile, & grave, quo aliquis non indigeat; ex α priv. & δέω, ut δέομαι, egeo.

Ἀδέχας, ος, ὁ, sicut ἀδέκαστος, qui muneribus non corrumpitur; ab α pr. & δέχομαι, accipio: Cæl.

Ἀδέψητος, ος, ὁ ἢ ἥ, crudus, ἀνεπέργαστος, a δεψέω.

Ἀ'ΔΕ'Ω, placeo, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἀδὼ, ος, ὁ, lætitia.

Ἀδέω, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω, satio. f. ήσω, p. ηκα. a. 1. Æol. ἀδήσεια, & geminato δ, ἀδδήσεια.

Ἀδεῶς, intrepide, secure, audacter, tuto, impune, licenter, impudenter: Aristot. 2. Oecon. ἀδεῶς ἔχειν, impune fer-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ferre: ex α priv. & δέ-ω, ἐ-ω, τό, metus: Th. δείδω.

Ἀδῇ, placuerit, a. 2. ſub. ab ἀδέω.

Ἀδήϊον, Poet. eſt pro ἀδάϊον, quod ab Heſych. expon. quod devaſtatum, & bello infeſtatum non eſt, vel quod devaſtari, & bello infeſtari nequit, nec βλάπτεσθαι τῇ δαὶ λυγρῇ. ab eodem expon. etiam injucundum, ignavum; ex α priv. & δήϊ-ω, idem quod, & pro δαΐ-ος, ὁ, hoſtilis; a Them. δαίω, uro, &c.

Ἀδηκότες, & metri gratia ἀδδηκότες, perf. part. Jon. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀνδέω, laboribus defeſſus ſum. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀδηκοτάτων, ſuperlat. ab ἄδηκτ-ος, ον, ὁ, ἡ, morſui non obnoxius, vel cariem non ſentiens: a δάκνω.

Ἄδηκτ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, non morſus, omni morſu carens; incorruptus: item, active, minime mordax, vel cui nulla ineſt mordacitas: ab α priv. & δάκνω mordeo. Ἀδήκτια, medicamenta mordacitatis expertia, atque acrimoniæ. inde adv. ἀδήκτως, ſine morſu, &c.

Ἀδήλητ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, integer, incolumis: a δηλέω.

Ἀδηλία, incertitudo, anxietas, dubitatio; ἀπορία, ἀφάνεια.

Ἀδηλόφλεβ-ος, habens venas obſcuras: ex ἀδηλ-ος, & φλέψ, βός.

Ἄδηλ-ος, ον, ὁ, ἡ, non apparens, incertus, obſcurus: ex α, & δῆλ-ος: hinc ἀδήλως, adverb. obſcure, incertum.

Ἀδηλότης, ητ-ος, ἡ, incertitudo.

Ἀδημᾶν, admirari, dubitare, idem quod ἀδημονεῖν.

Ἀ'ΔΗΜΟΝΕΩ, ῶ, graviſſime angor, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα: ab ἀδέω, vel ab α, & δῆμ-ος, q. d. extra populi conſortium dego.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, triſtitia, moleſtia, &c.

Ἀδημονιάω, idem quod Them. ἀδημονέω, præ dolore, & mœrore deficio; quod Euſt. deducit a nomine ἄδ-ος, i. e. ſatietas: ut ſit quaſi nimia dolorum ſatietate fatiſco: Item terreor, terrefio, paveſco, &c.

Ἀδημονέστερ-ος, expon. pugnacior, contentioſior, apud Suid. eſt compar. ab eod. Th.

Ἄδημ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, abſens a populo, ſeu patria ſua, & peregrinans; ex α priv. & δῆμ-ος, ὁ.

Ἀ'ΔΗΝ, & ἄδδω, affatim, adv.

Ἀ'ΔΗΝ, ένος, ὁ, glandula, tonſillæ.

Ἀδινὸς, ή, όν, Poet. ὁ ἀνὴρ δινέων πολβολῶν ὤν, ὁ ἀφρονέστ-ος, qui eſt ſine conſiliis & curis. Hinc adv. ἀδινέως. Ex α, & δινέω, pro βολεύομαι, φροντίζω· τὸ δινῶ ὅ ἐστι σημαίνω, ὅτι πρὸ τῶν πράξαι δεῖ πολλὰ χρόνον βουλεύεσθαι.

Ἀδινέως, ſimpliciter, citra dolum, ἁπλῶς, ἀδόλως. Etym. ἀφρονέστως, negligenter, incurioſe.

Ἀδηρις, non contentioſus, expers litis, in lib. Epigram. Hinc

Ἀδηρίπως, ſine controverſia, ſine dubio; ἀφιλονείκως, ἀμάχως.

Ἀδήριτ-ος, ον, ὁ, contentionis expers. Th. δῆρις.

Ἄ"δης, ου, Poet. pro ἅιδης, orcus, mors: in acc. ᾅδην.

Ἀδής, έ-ος, ὁ ἡ ή, injucundus, inſuavis, ἀηδής· Heſych. dictum pro ἀηδής; ex α priv. & ἡδύς, ſuavis; vel potius, ἥδ-ω, ε-ω, τό, ſuavitas, &c.

Ἀδήσῃς, gratificaberis, 2. ſing. fut. 1. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγέω, μ. ήσω; ad ſatietatem uſque veſcor: Iſocrates. inde ἀδηφαγία, ας, ἡ, edacitas, inſatiabilitas; ἀπληςία, πολυφαγία, nimius edendi uſus, nimia ſatietas; & ἀδηφάγ-ος, ον, ὁ, vorax, edax, inſatiabilis; πολυφάγ-ος· heluo: idem quod ἀδηφάγ-ος. vide.

Ἀδῄωτος, ον, ὁ ἡ ή, non vaſtatus: ut apud Xen. τοῦτ᾽ὦν τῷ χώραν ἀδῄωτον διαφυλάττειν, ab ἀδῄ-ω, Poet. pro ἀδαΐ-ω, unde ἀδῄϊον pro ἀδάϊον, &c.

Ἀδιά, ή, dolor; λύπη, ἀδημονία; & tunc eſſet ab ἀδέω, ſeu pro ἀηδία; eſt & Heſych. focus, ara, βωμός.

Ἀδιάβατ-ος, ον, ὁ ἡ ή, inacceſſus; qui tranſiri & trajici nequit: ex α privat. & διαβατὸς, a διαβαίνω, tranſeo, trajicio: Th. βαίνω, gradior.

Ἀδιάβλητος, & ἀδιαβόλητος, ον, ὁ ἡ ή, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers; ex α priv. & διαβάλλω, tranſigo: item calumnior.

Ἀδιάγλυπ-ος, non ſculptus; ex α priv. & διαγλύφω, undique ſculpo, vel q. d. perſculpo: ex διὰ, & γλύφω, &c.

Ἀδιάδοχ-ος, ον, ὁ ἡ ή, jugis, perpetuus; proprie, carens ſucceſſoribus: ex α priv. & διάδοχ-ος, ον, ὁ, ſucceſſor; a διαδέχομαι, excipio, ſuccedo: Th. δέχομαι, capio, &c.

Ἀδιάδραστος, ον, ὁ ἡ ή, inevitabilis; idem quod ἀναπόδραστ-ος, i. e. qui vel quæ effugi non poteſt; ἄφυκτος. unde τὸ ἀδιάδραστον, ipſa inevitabilitas, apud Suid. ex α priv. & διαδράσκω, effugio: Th. δράω, fugio.

Ἀδιάθετος, ον, ὁ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus: item, inteſtatus: apud Plut. in Catone; ex α priv. & διατίθημι, diſpono, compono, &c.

Ἀδιάῤῥητον, indiſcretum: ex α & διαῤῥέω.

Ἀδιάῤῥητος, individuus, inſeparabilis; & interdum, non diviſus: ex α priv. & διαιρετὸς, ὁ.

Ἀδιάλειπτος, ον, ὁ ἡ ή, alienus, importunus, inſuetus; ἀπότριβ-ος, ον, ὁ ἡ ή. ἀπήθης, exponitur a Suida; ex α priv. & διαίτη, vivendi mos, &c.

Ἀδιάκλειστ-ος, ον, ὁ ἡ ή, non interclusus: ex α priv. & διακλείω, diſcludo, &c. Th. κλείω, claudo.

Ἀδιάκοπ-ος, indiſcretus, individuus, non interciſus, aut diremptus; Heſych. ab α priv. & διακόπτω, diſcindo: Th. κόπτω, ſcindo.

Ἀδιακόπως, more eorum quæ interrupta, aut diremptа non ſunt; eſt adv. ab ἀδιάκοπ-ος.

Ἀδιακόσμητος, ον, ὁ ἡ ή, inornatus, inexornatus, qui compoſite diſtinctus, & diſtributus non eſt, ex α priv. & διακοσμέω, ῶ, ordino, diſtribuo: Th. κόσμ-ος, ordo.

Ἀδιάκριτος, ον, ὁ, ή, non dubitans, non diiudicans: ex α, & διακρίνομαι.

Ἀδιακρίτως, non diſtincte, promiſcue, indifferenter, indiſcriminatim; ex eod. Th.

Ἀδιάλειπτος, ον, ὁ, ή, non intermiſſus, indeſinens: ἀδιαλείπτως, indeſinenter, adv. a λείπω.

Ἀδιάλλακτος, ον, ὁ ἡ ή, irreconciliabilis: a διαλλάττω. Vid. in ſeq.

Ἀδιαλλάκτως, q. d. irreconciliabiliter, capitali odio; eſt adv. ab ἀδιάλλακτος, implacabilis; cum quo rediri in gratiam non poteſt: ut ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς, & ἔχθρα ἀδιάλλακτος, capitalis hoſtis, & capitalis inimicitia, ſeu capitale odium, &c.

Ἀδιάλυτος, ον, ὁ ἡ ή, indiſſolubilis: a διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, qui non eſt mutilatus, vel contumelia affectus non eſt: Heſych. ἀβλαβὴς, illæſus: ex α & διαλωβάω, mutilo, &c. Th. λωβη, ης, ἡ, injuria, &c.

Ἀδιανόητ-ος, cogitatione non comprehenſibilis: unde τὰ ἀδιανόητα dicuntur myſtica, quæ verbis apertis occultos habeant ſenſus; ex α priv. & διανοέομαι, vide.

Ἀδίαυτ-ος, ον, ὁ, non aſperſus. Ἀδίαυτον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α, & διαίνω.

Ἀδιάπλαστ-ος, ον, ὁ ἡ ή, informis, rudis, nondum formatus; ex α priv. & διαπλάσσω.

Ἀδιαπνευςία, ας, ἡ, expon. impedita excrementorum per cutem tranſpiratio, ob denſitatem πνεύμονων, i. e. ſpiramentorum: Gal. ex α priv. & διαπνέω, quod ex διὰ, & πνέω, f. πνεύσω, &c.

Ἀδιάπωτ-ος, ον, ὁ ἡ ή, ſtabilis, firmus, qui non dilabitur: item, in quo error non admittitur: Polyb. Inde adverb.

Ἀδιαπώτως, ſine lapſu, & errore: ex α priv. & διαπίπτω, intercido, elabor, &c.

Ἀδιάρθρ-ος, ον, ὁ ἡ ή, inarticulatus; articulis & nodis non diſtinctus, ut pedes Elephantorum, & ἀδιάρθρωτος, idem. Luc. ex α priv. & διαρθρόω, ῶ, articulis diſtinguo; Thema ἄρθρον, ου, τὸ, articulus.

Ἀδιαῤῥοΐη, quum nihil perfluit; Erot. apud Hippocr. ἡ ἧς διαῤῥοίνων παντελὴς ἐποχὴ, quum prorſus retinentur, quæ perfluere & excerni ſolebant: ex α priv. & διαῤῥοία, ἡ, a διαῤῥέω, &c.

Ἀδιάσκεν-ος, incompoſitus, inornatus; qui exornatus & politus non eſt: Suid. ἀκόσμητ-ος; ut ἵππ-ος ἀδιάσκευ-ος, equus, qui ſuis σκεύεσι, & apparatu inſtructus non eſt: ex α priv. & διασκευάζομαι, inſtruor, adornor, &c.

Ἀδιάσπας-ος, indiſtractus, non diviſus: ex α priv. & διασπάομαι, diſtrahor: Th. σπάω, traho: inde ἀδιασπάστως, indiſtracte, ſine diſtractione aut divulſione: Heſych.

Ἀδιάστατ-ος, dimenſione carens: ex α priv. & διαστατὸς, diſtans, a διΐσταμαι, ſeorſum ſto, ſeparor. Th. ἵστημι, ſto: unde adv. ἀδιαστάτως, ſine intervallo, & diſtantia: item ſine controverſia: ἀναμφιλόγως, συνεχῶς, continenter, ſine ullo ſpatio, &c.

Ἀδιάστροφ-ος, ον, ὁ ἡ ή, nihil habens obliqui, minime perverſus: Plut. ἀδιάστροφος εὔνοια, inconcuſſa benevolentia: Machab. 3. ex α & διάστροφ-ος, diſtortus, perverſus. Th. στρέφω, verto.

Ἀδιάχυτ-ος, ον, ὁ ἡ ή, indiviſus, qui diffiſſus non eſt, ex α priv. & διαχύζομαι, diffindor. Th. χύζω.

Ἀδιάτακτ-ος, ον, ὁ, inordinatus: ex α & διάτακτος. Th. τάσσω.

Ἀδιάτιμητ-ος, inæſtimabilis, ex α & διατιμάω, æſtimo. Th. τίω, honoro.

Ἀδιάτμητ-ος, inſecabilis, ex α priv. & διατέμνω, diſſeco. ἀδιάτομ-ος etiam dicitur, idem.

Ἀδιάτρεπτ-ος, immotus, qui non poteſt διατρέπεσθαι, Eccleſ. c. 2. ἀδιατρέπτως, immutabiliter, &c. ex α & διατρέπομαι.

Ἀδιατύπωτος, ον, ὁ ἡ ή, non figuratus, informis: ex α, & διατυπόω, informo, &c.

Ἀδιαφθαρία, ας, ἡ, ἡ ἀδιαφθορία, incorruptibilitas, ex α priv. & διαφθείρω corrumpo.

Ἀδιάφθαρτ-ος, ον, ὁ ἡ ή, incorruptus: Plato. & ἀδιάφθορ-ος, idem, ſincerus, corruptioni non obnoxius, ut ἀδιάφθορος ψυχὴ, anima ſincera, Dem. ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas: ἀδιάφθορ-ος, ον, ὁ, ἡ, incorruptus. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.

Ἀδιαφορέω, indifferens ſum in aliqua re, ſuſque deque fero, vel habeo: item, negligo, contemno, neglectim tranſmitto: Chryſoſtom. ex α & διαφορέω, idem quod διαφέρω, differo.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, ἀμέλεια, q. d. indifferentia, i. e. qualitas rerum, per quam indifferenter habentur: item neglectus, contemptus. utitur Cic. ad Attic. l. 2.

Ἀδιάφορ-ος, ον, ὁ ἡ ή, indifferens: a διαφέρω.

Ἀδιάφρακτ-ος, ὁ ἡ ή, inſeptus, non ſeptus, non interſeptus, Theophr. ex α priv. & διαφράσσω, interſepio. Th. φράσσω, ſepio, munio: inde etiam ἀδιάφρακτος, ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτ-ος, ον, ὁ ἡ ή, qui non diſſolvitur, aut diffunditur, ex α priv. & διαχύω, diffundo. Th. χέω, fundo.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Α᾽διαχώριςος, ον, ὁ ἡ ή, inſeparabilis: ex α, & διαχωρίζω, ſeparo, disjungo, Th. χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim, &c.

Α᾽διάψευςος, qui falli aut decipi nequit; vel qui non fallit, aut decipit: Athen. lib. 8. ex α priv. & διαψεύδομαι, idem quod ψεύδομαι, fallor, decipior.

Α᾽δίδακτος, ον, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & διδάσκω.

Α᾽διεκδίκητος, ον, ὁ ἡ ή, indefenſus, ex α priv. & διεκδικέω, ῶ, tueor, defendo, ab ἐκδικέω, ῶ, ulciſcor. Th. δίκη, ης, ἡ, jus, fas, &c.

Α᾽διεκδύτως, ſine tergiverſatione: ex α priv. & διεκδυτός, idem quod ἐκδυτός, vel ἔκδυτος, elabor, evado: Th. δύω, & δύω, ſubeo, &c.

Α᾽διεξέπαςος, qui perquiri nequit, inenarrabilis, Eccleſ. 21. ex α priv. & διεξεπάζω, perquiro, idem quod ἐξεπάζω, & Thema ipſum ἐπάζω, examino, inquiro.

Α᾽διεξίητος, ον, ὁ ἡ ή, qui percurſus non eſt, ſeu qui percurri nequit oratione, & cogitatione, cui opponitur διεξιτικός, Philopon. & Themiſt. idem eſt quod ἄπαρος, ex α priv. & διέξειμι, idem quod δίειμι, tranſeo: quod vide.

Α᾽διέξοδος, ον, ὁ ἡ ή, per quem tranſiri nequit: vel unde exire non licet: Epigram. impervius, detentus, & ἀδιεξόδευτος, idem, viam non inveniens, inextricabilis, ex α priv. & διέξοδος, ἡ, via qua tranſitur alicubi, unde διεξοδεύω, exeo per, permeo, &c. ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Α᾽διέργαςος, ον, ὁ ἡ ή, inelaboratus, incultus, ex α priv. & διεργάζομαι, elaboro, excolo.

Α᾽διερεύνης, ες, ὁ ἡ ή, inexploratus, inſcrutabilis, & ἀδιερεύνητος, idem, non diſputatus, &c. ex α priv. & διερευνάω, perveſtigo. Th. ἐρευνάω, ῶ, veſtigo.

Α᾽διευκρίνητος, ον, ὁ ἡ ή, indiviſibilis, indiſtinctus, Hermogenes: ex α priv. & διευκρινέω, ῶ, idem quod εὐκρινέω, bene ſecerno, & ſeligo. Th. κρίνω.

Α᾽διήγητος, ον, ὁ, inenarrabilis, narrando inexplicabilis: Xen. pæd. 8. ex α priv. & διηγέομαι, narro. Th. ἡγέομαι, οῦμαι, duco, &c.

Α᾽διηϊάρχης, injuſtus magiſtratus: Cic. ad Attic. ex α priv. & δικαιαρχία, juſtum, vel juſtorum imperium, &c.

Α᾽δικαιοπραγέω, inique, vel injuſte ago, Plut. inde ἀδικαιοπραγία, injuſta actio, ex α priv. & δικαιοπραγέω, ῶ, juſte ago. Th. πράσσω, facio, ago.

Α᾽δίκαςος, ον, ὁ ἡ ή, non judicatus, indemnatus, Nonn. ex α priv. & δικάζομαι, in jus voco, &c.

Α᾽δικέσσαι, Jon. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi

Α᾽δικέω, injuria afficio, lædo, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδίκησαπε, a. 1. imperat. act. ἀδικοῦπα, acc. ſing. part. præſ. ἀδικέομαι, οῦμαι, injuriam patior. p. paſſ. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην· ex α, & δίκη.

Α᾽δίκημα, ατος, τὸ, injuria: ἀδικήματα, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia: ἀδικος, ον, ὁ, injuſtus: ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injuſte, adv. a δίκη.

Α᾽δικητικός, ή, όν, injurius, injurioſus, qui afficit injuria, aut proclivis eſt ad injuriam inferendam: Plut. ex ἀδικέω, injuſte ago.

Α᾽δικοδοξία, expon. παραλογος λοιδορία, apud Suid. ex ἄδικος, & δόξα, ἡ.

Α᾽δικοπραγέω, ῶ, injuriam facio; idem quod ἀδικημοπραγέω.

Α᾽ΔΙΝΟΣ, ον, ὁν, confertus: ab ἄδην.

Α᾽δινός, confertim, unde comparativum, ἀδινώτερον. Od. π. Euſtath. Vult ſignificare etiam ſenſim, paulatim. ἠρέμα, Il. τ. ἀδινὼς ἀνενείκαντο, ubi tamen quidam exponunt, confertim & miſerabiliter.

Α᾽διόδευτος, ον, ὁ ἡ ή, invius, vel impervius, ex α priv. & διοδεύτος, pervius, &c.

Α᾽διοίκητος, ον, ὁ ἡ ή, non adminiſtratus, diſpenſatus, vel diſtributus, ex α priv. & διοικέομαι, adminiſtro.

Α᾽διον, ſuavius, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδύς.

Α᾽δίοπος, ὁ ἡ ή, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens: Heſych. ex Æſchyl. Phrygibus, ex α priv. & δίοπος, ον, ὁ, rector, διέπω, adminiſtro, rego. Th. ἔπω, operor, &c.

Α᾽διόρθωτος, ὁ ἡ ή, inemendabilis, qui corrigi & emendari nequit, ex α priv. & διορθόω, emendo.

Α᾽διόριςος, ον, ὁ ἡ ή, indeterminatus, ex α priv. & διορίζομαι.

Α᾽δίσακτος, indubitatus, certus. Prol. ex α priv. & διςάζω, dubito.

Α᾽δίψος, ον, non ſitiens, vel ſitim extinguens. Th. δίψα.

Α᾽δμαίνειν, valere, ſanum eſſe, ὑγιαίνειν, ζῆν, Heſychius. Suidas, & Etymol. ἀδμήνειν, pro ἀδμαίνειν.

Α᾽δμητος, ον, ὁ, Dor. pro Α᾽δμητος, nomen viri.

Α᾽δμής, idem quod ἄδμητος, indomitus: ex α, & δαμάω.

Α᾽δμήτη, nomen mulieris, q. d. indomita.

Α᾽δμήτης, ον, ὁ, idem quod ἄδμητος, indomitus, ἀδάμαςος, Suid.

Α᾽δμωλεῖ, non fraudulenter, aut ſerviliter, χωρὶς δόλου, ἢ δουλείας· Suid.

Α᾽δμωλεῖν, ignorare, ἀγνοεῖν. alii ſcribunt ἀδμολεῖν, inde

Α᾽δμολία, ἡ, ignorantia, ab α, & ἴδμων, per Sync. & ν in λ verſo.

Α᾽δομαι, a. 2. opt. verbi ἄδω, placeo.

Α᾽δοκήτως, inopinato, ex α, & δοκέω, videor: ἀδόκητος, ignobilis.

Α᾽δοκία, inſperatus & inopinatus rerum eventus, ἀπροσδοκία· ex α priv. & δοκέω.

Α᾽δοκίμαςος, ον, ὁ, obſcurus, ignobilis, non probatus: ex α priv. & δοκιμάζω.

Α᾽δοκιμάσως, abs re, temere, ſine examine, inexplorato: ex eodem Th.

Α᾽δόκιμος, ον, ὁ, ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α, & δόκιμος. Th. δοκέω.

Α᾽δολεχήσαι, a. 1. inf. act.

Α᾽δολεχής, ὁ, nugator, garrulus, ſophiſta: Ariſtoph. dicitur etiam Α᾽δόλεχος, ον, ὁ, idem, verboſus.

Α᾽δολεχία, ας, ἡ, loquacitas, loquela; nugatorius ſermo. Item, in ſacris literis dicitur, ἡ σωεχὴς μελέτη, aſſidua meditatio: ex eodem Th. ſcil. ex ἄδος, εος, τὸ, ſatietas, & λέχη, ſermocinatio.

Α᾽δολεχῶ, ον, ὁ ἡ ή, expon. q. d. qui ad ſatietatem uſque ſermocinatur; i. e. loquax, garrulus, qui oblectatur in garrulitate; unde

Α᾽δολεχέω, loquax ſum, nugor, garrio: compoſ. ex ἄδος, & λέχη, ſive ab ἄδῃ λέχης, ſatietate confabulationis: ſed ἀδολεχέω, expon. & contemplor, vel oro, & Deum laudo: Item aſſidue meditor: ut Pſal. 118. ὐ μὴ ὐπολαίς σε ἀδολεχήσω, &c.

Α᾽δολος, ον, ὁ, ἡ, ſincerus. Th. δόλος.

Α᾽δόλως, nullo dolo, ſedulo, accurate, candide; ἁπλῶς· ex eod. Th.

Α᾽δον, canebam, imperf. Dor. pro ἦδον. poteſt etiam eſſe part. neut. g. a maſc. ᾄδων, ab ᾄδω. At ἄδον eſt a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἀδέω· & ἄδοι, opt.

Α᾽δονὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἡδονὴ, voluptas.

Α᾽δόνδυτος, ον, ὁ, inconcuſſus, immobilis: ex α priv. & δονδύω, idem quod Th. δονέω, agito.

Α᾽δονὶς, ίδος, ἡ, q. ἀηδονὶς. Vide ἀηδών.

Α᾽δόνητος, ον, ὁ, ἡ, immobilis. Th. δονέω.

Α᾽δόνητι νόῳ, alacri animo: ab ἀδέω, placeo. a. 2. ἄδον.

Α᾽δοξα, τὰ, dixit Sophocles, τὰ παραδόξα, inaudita, incognita, & incogitata, quæ præter hominum opinionem exiſtunt, & Ariſtot. ἀδοξόπατα vocat τὰ ἀδωνάτα, impoſſibilia: ex α priv. & δόξα.

Α᾽δόξας, ον, ὁ, inſperatus; ἀνέλπιςος, Sophocles. Item nihil opinans; Alex. in Top. ab α priv. & δοξάζω, opinor, ſentio; quod a δόξα, ſententia, opinio; item, expectatio, & gloria, &c. Th. δοκέω, ῶ, videor, ſentio, &c.

Α᾽δοξος, ον, ὁ ἡ ή, inglorius. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, ignominia; & ἀδοξέω, gloria careo, &c. a δόξα.

Α᾽δόξως, ignominioſe, inglorie, &c.

Α᾽δοραπία, belli vacatio, & armorum ceſſatio, ut fit in pace ſequeſtra: proprie, quum non geſtantur haſtæ; ex α priv. & δόρυ, haſta; ſumitur etiam pro ignavia, ſocordia: ἀςρατία, ἀεργία.

Α᾽δορὶ, ſine excoriatione: ex α priv. & δέρος, εος, τὸ, idem quod Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium; unde δορὰ, ἡ, excoriatio; & δέρω, excorio, pellem detraho.

Α᾽δορος, ον, ὁ ἡ ή, non excoriatus; vel, pelle minime carens; ὐ δεδαρμένος, ex eod. Th. eſt etiam Heſychio uter, ſaccus, pera.

Α᾽δορυάλωπος, ον, ὁ ἡ ή, invictus, inexpugnabilis; proprie, qui haſta capi nequit; vel haſta non captus; ex α priv. δόρυ, haſta, & ἁλωπός, vel ἁλωπής, ῆτος, ὁ, captus, vel qui capit: Th. ἁλίσκω, capio.

Α᾽δορυφόρητος, ον, ſatellitibus, proprie, haſtis, non ſtipatus: Ariſtot. ex α priv. & δορυφορέω, ſtipo, ſum ſatelles, proprie haſtatus; ex δόρυ, haſta, & φέρω, fero.

Α᾽δος, ον, ὁ, gaudium: ab ἄδω, placeo.

Α᾽δος, εος, τὸ, ſatietas: ab ἄδω, ſatio.

Α᾽δοσμὴν, (ſed aſpirandum potius) idem quod ἡδονὴ, voluptas.

Α᾽δόσπος, muneribus non corruptus; Heſych. ex α priv. & δόσις, εως, ἡ, donatio, largitio: Th. δίδωμι, dono.

Α᾽δοτος, qui indotatus eſt; cui nil datum eſt; Hom. in hymno ad Merc. ex α priv. & δίδωμι, do, dono.

Α᾽δος, inferni, gen. ſing. ab ᾅδης.

Α᾽δούλευτος, ον, ὁ, qui ſervire nequit: item, qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii; Heſych. ex α priv. & δουλόω, ſervio.

Α᾽δουλος, ον, ὁ ἡ ή, ſervis carens: Plut. ex α, & δοῦλος, ſervus.

Α᾽δούλωτος, ον, ὁ, invictus, ſervitutis impatiens; non redactus in ſervitutem: ex α & δουλόω, ῶ, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, ſervus.

Α᾽δρήνητος, ον, ὁ ἡ ή, expers ſtrepitus; Non. ex α priv. & δρῆνος, ſonitus.

Α᾽δραιον, ineſficax: Heſych. ἀνωφελὲς, non factum; vel etiam, quod nihil efficit: ex α priv. & δράω, ῶ, facio, ago.

Α᾽δρακὴς, ές, ὁ ἡ ή, qui viſus beneficio deſtituitur; cæcutiens, parum videns: Heſych. ex ω priv. & δέρκω, video.

Α᾽δραμυττηνὸς, ὴ, ὸν, Adramyttenus, a, um; ab urbe Adramytto.

Α᾽δρανὴς, ές, ὁ ἡ ή, imbecillis. Hinc ἀδρανέω, infirmus ſum, & ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, imbecillitas: ab α, & δραίνω.

Α᾽δρασις, idem quod ἄδηπος.

Α᾽δράσεια, Jon. Α᾽δρήςεια, Nemeſis.

Α᾽δρας, ον, ὁ, Adraſtus, rex Argivorum. hinc ὐ ἀδρασείῳ νόμῳ.

Α᾽ΔΡΑΧΝΗ, ἡ, adrachne, arbor quædam, de qua Plin. l. 13. cap. 22. & Theophr. Hiſt. Pl. lib. 1. cap. 7. & alibi.

Α᾽δρέπανος, ον, ὁ ἡ ή, falce carens; ut, ἀδρέπανον θέρος, æſtas expers falcis, Heſiod. interpr. ἀδρεπτον, θεοῖς ἀνακείμενον, ex α priv. & δρεπανον, ου, τὸ, falx. Th. δρέπω, decerpo, carpo, colligo: unde etiam

Α᾽δρεπτος, non carptus, vel quem decerpere non licet, Heſ. ex Sophocl.

Α᾽δρέω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Α'ὀρέω, ῶ, f. ήσω· idem quod ἀδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem vigoremque perducor, adolesco, augeor. Thema est ἀδρὸς, ή, ὸν, multus, abundans, &c.

Α'ὄρησις, εως, ἡ, otium, ἀπραξία, quasi ἀόρκισία, vel ἀόρησία, vita otiosa; ex α priv. & ὁράω, facio, ago. expon. & maturitas: & sic est verbale ab ἀόρέω.

Α'ὁρησίνη, Adrasti filia.

Α'ὁρης, Jon. pro ἄδρας, υ, ὁ, minime fugitivus. ex α, & ὁράω.

Α'ὁρίας, υ, ὁ, Adria, sinus Venetus.

Α'ὁρμυος, minime acerbus, vel acris, ex α priv. & ὁρμὺς, έος, ὁ, acerbus.

Α'ὁροβάται, expon. molli incessu utentes: sic cognominati sunt Persæ: ex iisd. cum ἀόροβατικὸν.

Α'ὁροβατικὸν, vocat Plato animal terrestre, quod terram, solidum elementum, calcat; alibi ξηροβατικὸν appellat, ex βαίνω, incedo, & ἀόρὸς, crassus, solidus, &c.

Α'ὁρόβωλος, ὁ ἡ, qui crassis seu grandibus est glebis: vel plenus glebis: Dioscor. ex ἀόρὸς, crassus, & βῶλος, ὑ, ἡ, gleba.

Α'ὁρομερὴς, ές, ὁ ἡ, crassis particulis constans, vel crassam substantiam habens: ex ἀόρὸς, & μέρος.

Α'ΔΡΟΣ, ὔ, ὁ, dives, crassus. Hinc

Α'ὁρσωὴ, ἡ, ubertas, copia.

Α'ὁρότης, ητος, ἡ, abundantia. Them. ἀόρὸς.

Α'ὁροχῶροι, qui uberes regiones habitant: ex ἀόρὸς, & χῶρος.

Α'ὁρόχωρος, sive ἀόροχῶρος, υ, ὁ, est sing. unde plural. ἀόροχῶροι.

Α'ὁρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀόρωόω, f. ωῶ, crassum reddo, ad justam magnitudinem adduco. Theoph. & neutraliter etiam pro ἀόρωόομαι.

Α'ὁρωόμαι, crassesco, adolesco: ab ἀόρὸς. Hinc ἄόρωσις, ætas adulta.

Α'ὁρὺς, ύος, ὁ ἡ, carens arboribus, seu iis vacuus: ex α priv. & ὁρῦς, ὑός, ἡ, quercus; item, arbor in communi.

Α'ὁρύφακτος, incustoditus, non circumvallatus, cancellis non munitus; ex α priv. & ὁρύφακτος, sepes, cancelli: ex ὁρῦς, ὑός, ἡ, quercus arbor, & φρακτὸς, ὑ, ὁ, septus, munitus, a φράσσω, sepio, munio. Item, carens judicio, quia judicii locus Athenis ὁρυφάκτιος, quernis tabulis sepiebatur, & quasi ὁρυσὶ πεφραγμένος, quercubus, seu arboribus septus, & munitus, dicebatur ὁρύφακτος, seu ὁρύφακτον.

Α'ὁὺ, Dor. pro ἡδὺ, dulce. V. ἡδὺς.

Α'ὁύγλωσσος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, dulcilinguis: ab ἡδὺς, & γλῶσσα.

Α'ὁυεπὴς, ές, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, suaviloquus: ab ἡδὺς, & ἔπω.

Α'ὁυλόγος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, suaviloquus: ab ἡδὺς, & λόγος.

Α'ὁυμελὴς, ές, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, dulcisonus: ab ἡδὺ, & μέλος.

Α'ὁυάμαι, idem quod ἀδυαπῶ, non possum: Plato de Rep. 2. ex α priv. & δυάμαι, possum. Inde etiam ἀδυάτος, impotens, imbecillis, & ἀδυατῶς, impotenter, invalide, vel absque viribus: ut ἀδυατῶς ἔχει, invalidum esse. Dem. & ἀδυαςῖ, idem, Hesych.

Α'δυαμίη, ης, Jon. pro ἀδυαμία, ας, ἡ, impossibilitas: ex α, & δυάμαι. Hinc & ἀδυασία, impotentia.

Α'δυάτος, υ, ὁ, in pl. neut. ἀδυάτα· in comp. ἀδυατώτερος, superl. ἀδυατώτατος. Hinc ἀδυατέω, impotens sum. f. ήσω. a. 1. ἠδυάτησα· ex α, & δυάμαι.

Α'ὁύπνος, Dor. pro ἡδύπνος, υ, ὁ, ἡ, suaviter spirans: ex ἡδὺ, & πνέω.

Α'ὁυσώπητος, υ, ὁ ἡ, inexorabilis, impudens, qui flecti nequit, seu confundi: Plut. item ἀπροσωπολήπτος, i. e. rigidus, & severus, & qui nullius personæ habet rationem. inde ἀὁυσωπητῶς, sine ullo pudore, inverecunde: Plut. item, inexorabilis, qui flecti nequit: ex α priv. & δυσωπέω, pudore afficio: ex δὺς, ægre, & ὠψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Α'ὁύτῳ, dat. sing. ab ἄδυτον, υ, τὸ, adytum: vel ab ἄδυτος, υ, ὁ, ad quem non patet ingressus: ex α, & δυῶ, vel δύω.

Α'ὁὺς, Dor. pro ἡδὺς, suavis.

Α'ὁύφωνος, Dorice pro ἡδύφωνος, cujus vox suavis est, & jucunda. Athen. ex ἡδὺς, suavis, & φωνὴ, vox.

Α'ΔΩ, satio, f. άσω. Sed ᾄδω, cano, contracte, pro ἀείδω, f. ἄσω. p. ᾆκα. a. 1. ᾆσα. p. pass. ᾆσμαι· a יָדָה jada, vel הוֹדָה hoda, celebrare· Sed ᾄδω, placeo, f. 2. ἄδὼ, p. m. ἔαδα (ἄδα Poet.) pro ἧδα. part. ἑαδώς. aor. 2. ἔαδον pro ἧδον.

Α'δώμητος, υ, ὁ ἡ, qui structus non est; ut ἀδώμητος πέτρα, apud Nonn. lapis rudis, & quo ad ædificium nemo usus est: ex α priv. & δωμάω, ῶ, extruo, ædifico. Thema δέμω, idem.

Α'δὼν, όντος, ὁ, qui placuit, placens. a. 2. part. ab ἄδέω, vel ἀνδάνω.

Α'δωναῖος, infernalis, Tartareus, ὁ ὑπὸ τὸν ᾅδου, i. e. qui est sub Orco. Suid. & Hesych. Neptuni etiam epitheton est: & derivatur ab ᾅδης, υ, ὁ, orcus.

Α''δωνιν, acc. sing. ab Α''δωνις, ίδος, nom. propr. pueri.

Α'δώρητος, υ, ὁ, ἡ, indonatus: ex α, & δῶρον.

Α'δωροδόκητος, incorruptus, qui munera non accipit: ex δῶρον, δέχομαι, & α.

Α'δωροδοκήτως, adv. incorrupte, integre, &c.

Α'δώρος, υ, ὁ ἡ, donorum expers; qui munera non accipit: item, qui non dat, qui nihil largitur: item, incorruptus muneribus, ut ἀδωρότατος ἦν χρημάτων, pecunia incorruptus: Thuc. apud Soph. in Ajace, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, exponitur κακόδωρα, quasi dona ab hostibus accepta dona non sint; aut sint inauspicalia & exitiosa: ex α priv. & δῶρον, donum. inde etiam ἀδώρως, sine munerum acceptione, incorrupte, &c.

Α'δώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, υ, ὁ, qui nihil dat: ex α & δώτης.

Α Ε.

Α''ε, semper, donec, ἀεὶ, ἕως.

Α''εδνος, sine dote: dotis expers: i. e. ἄφερνος; vel multam habens dotem, i. e. πολυφερνος, cum multa dote: ab α priv. vel intens. ἀντὶ τοῦ πολὺ, & ἔδνον, dos, qua scil. sponsa a sponso donatur. Hesych. α in compositione & ξερητικὸν est, & ἐπιτατικόν.

Α''εδνωτος, indotatus, proprie de sponsa, aut uxore, quæ a sponso, aut marito nihil accepit: exponitur etiam innuptus, quia nimirum sponsi & mariti solebant ἐδνώσασθαι suas γυναῖκας. compositione eadem.

Α'ἑδων, οντος, placens, ἀρέσκων, tanquam ab ἄδέω, placeo, transpositis literis.

Α'εθλίδωσιν, colluctantur, 3. pl. præs. sub. ab ἀεθλίδω. fut. ίδωσω. p. ηκα. ἀεθλίδωσιεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἀεθλος.

Α'εθλέω, Jon. pro ἀθλέω, certo: hinc ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator.

Α'εθλητὴρ, ῆρος, certator, ἀγωνιςὴς, pugil, &c.

Α'έθλιον, vel ἄεθλον, vel ἄθλον, υ, τὸ, certaminis præmium: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, υ, ὁ, certamen. Hinc ἀθλιος, α, ὁ, miser, ærumnosus; ἀέθλιος, certator.

Α'εθλοθέτης, υ, ὁ, certaminis author; qui certamina disponit, &c. ex ἄεθλος, certamen, & τίθημι.

Α'εθλονικία, victoria quæ ex certaminibus reportatur: ab ἄεθλος, & νίκη.

Α'ΕΘΛΟΣ, υ, ὁ, certamen, labor: ab α priv. & ἐθέλω, q. ὃν οὐκ ἂν τις ἐθέλοι. Α'εθλοι vero ab α intens. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητὸν. vel ex τλῶ, tolero.

Α'εθλοσυνη, ης, ἡ, certamen, ἀγωνία. idem quod ἄεθλος, unde derivatur. item miseria.

Α'εθλοφόρος, υ, ὁ, qui præmium ex certamine reportat: ab ἄεθλον, & φέρω.

Α'ΕΙ, semper, adv. Hinc ἀΐδιος, υ, ὁ, ἡ, sempiternus.

Α''α, spirat, πνέω, flat, a verbo ἄω. item ἄω, pro ἀκούω, audit, &c.

Α'αβλαστέω, ῶ, semper germino, & ἀειβλαςὴς, ές, ὁ ἡ, semper germinans: unde ἀειβλάςησις, εως, ἡ, perpetua germinatio: ex ἀεὶ, semper, & βλαςὴ, seu βλαςὸς, germen. Th. βλαστάνω, germino.

Α'αβλύω, semper affluo, perpetuo scaturio, ἐπιῤῥέω, Hesych. ex ἀεὶ, semper, & βλύω, scaturio.

Α'αβρυὴς, semper scaturiens, semper germinans: Nicand. in Ther. ex ἀεὶ, semper, & βρύω, scaturio, pullulo.

Α'αγγυεπέων, gen. pl. Æol. ab ἀειγυέπης, υ, ὁ, sempiternus: ex ἀεὶ, & γυεπὸς.

Α'αγυὴς, έος, ὁ ἡ, qui semper fuit, & erit, sempiternus: Plato in Symp. ex ἀεὶ, & γείνομαι: Item ἀῤῥυὴς, idem, sempiternus, cujus ῥυία est sempiterna; Plat. 6. de leg. ex ἀεὶ, & ῥυία, ἡ, &c.

Α'αδελος, Poet. pro ἀειδὴς, inconspicuus, obscurus: ex α, & εἴδω.

Α'αδω, Dor. pro ἀείδω, canere, præs. inf.

Α'αδεο, cane. Jon. pro υ, præs. imper. pass.

Α'αδὴς, ές, ὁ ἡ, obscurus, ἀόρατος, tenebrosus, ἄφαντος, nunquam visus. Philo, Bud. item, deformis, ἄμορφος, αἰσχρὸς, informis, sine forma, δυσειδὴς. Unde ἀΐδεια, ας, ἡ, deformitas, ἀμορφία· Hesych. forte scrib. ἀεἰδεια· ex α priv. & εἶδος, ους, τὸ, facies, forma, species: Thema ἄδω, video.

Α'αδίνητος, assidue circumactus, semper volubilis, ἀεὶ στρεφόμενος: unde ἀειδίνητος ἀνάγκη, in Epigr. ex ἀεὶ semper, & δινέω, circumago. Th. δίνη, vel δῖνος, vortex, gurges.

Α'είδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g.

Α''αδον, 1. vel 2. imperf. act. Jon. pro ᾖδον. ἀειδομένων, genit. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, præs. part. act. Α'είδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. plur. præs. ab ἀείδω.

Α'αδουλία, ας, ἡ, perpetua servitus. ex ἀεὶ, semper, & δουλεία, servitus. Th. est δοῦλος, servus.

Α'είδρεες, idem quod, & pro ἀΐδρεες, ignari; a sing. ἄϊδρις, εως, inscius.

Α'ΕΙΔΩ, Poet. pro ᾄδω. ἀείδεσθαι, celebrari: ex α intens. & ᾄδω. Multarum rerum cognitio Poetis tribuitur: hinc ἀοιδὴ.

Α'ειεςὸς, ὔ, ὁ, sempiternus, αἰώνιος ὐσία, vel ἀΐδιότης. Inde ἀΐζω, ἡ, sempiternitas, æternitas, quod semper in eodem consistit, τὸ ἐπὶ ἧς αὐτῆς ἀεὶ ἑςάναι, permanere in eodem statu, sive in iisdem semper stare. Suid. ex Antiph. est ex ἀεὶ semper, & ἑςὼς, unde etiam fit ἵεςὼ, quod signif. δίδαμονίαν.

Α'αίζω, υ, ὁ ἡ, sempiternus. ἀεί-ζωον, τὸ, sempervivum, plantæ genus: ab ἀεὶ, & ζωὴ.

Α'αζωΐα, ας, ἡ, perpetua vivacitas; æternitas vitæ: Naz. compositio eadem.

Α'αθαλέω, semper vireo: Nonn. ab ἀειθαλὴς, ές, ὁ, ἡ, perpetuo virens, &c.

Α'ἀθαλέων, semper virens, Nonnus. item, ἀειακλὴς, ές, ὁ ἡ, idem, semper florens, perpetuo vernans: ex ἀεὶ, semper, & θάλλω, seu θαλέω, vireo, pullulo, &c.

Α'ειφαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſemper fructificans. ex ἀεὶ, ſemper, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.
Α'ειφεὰ, ſævum, acc. ſing. ab ἀειφὴς, ἐος, indecens. ἀειφὲς, n. g. ex α, & εἴκω.
Α'ειχὴν, Jon. pro ἀείκεια, indignitas, contumelia.
Α'ειχέλιος, ignavus, contemptus: fere idem quod ἀεικὴς, non conſentaneus.
Α'ειχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus: Item fœdus; ut Il. β. ἀειχέστι πληγῆσι, fœdis verberibus: ſic ἀφιχὲς ἔργον, appellatur adulterium; ſed expon. & indignus: & ſic eſt ab α priv. & εἴκω, ſimilis ſum: Item ἀεικὴς, expon. etiam σκληρὸς, id eſt, durus, & aſper, ὁ μὴ εἴκων, non cedens: & ſic eſt ab α priv. & εἴκω, cedo, &c. Unde adverb.
Α'εικῶς, indecenter, turpiter, fœde, indigne; pro quo legitur & αἰϊκῶς, cum ſimplici ι, propter verſum: Il. χ. ut & αἰϊκία, dicitur pro ἀεικεία, ſeu ἀεικία, quod proprie expon. indecentia: ſed accipitur pro turpi, & contumelioſo facto in aliquem; ideo expon. indignum facinus: Il. ω. & Od. υ. Itidem ab ἀεικὴς.
Α'ξιελίως, indecenter, indigne: Od. θ. adv. ab ἀεικέλιος.
Α'εικισμὸς, οῦ, ὁ, expon. idem quod ἀεικία, ſeu ἀεικεία, & eſt verbale ab ἀεικίζω, &c.
Α'εικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω. indecenter aliquem tracto, fœdo: ab ἀεικὴς.
Α'εικίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſemper motus, qui ſemper & aſſidue movetur: Plato. inde adv. ἀεικινήτως, cum perpetuo motu: Philo de mundo: item, ἀεικινησία, ſempiternus motus: Dion. Areop. ex ἀεὶ, ſemper: & κίνητος, ου, ὁ, qui movetur, mobilis. Thema eſt κινέω, ῶ, ήσω, moveo.
Α'εικορσώσασθαι, q. d. ſemper tondere; item, ἀεικορρῶσαι, ab Heſychio exponitur, tondere caput: inde ἀεικορσωτὶ, ſemper tonſi, ſeu qui ſemper aut crebro tonderi ſolent: item, ἀεικόρσωτος, ab Heſychio expers, infructuoſus; ἄκαρπος: ex ἀεὶ ſemper, & κορσόω, ῶ, idem quod Thema κείρω, tondeo: unde κόρση, crinis, &c.
Α'εικῶς, adv. indecenter: ab ἀεικὴς.
Α'εἰλαλος, ſemper loquax: ab ἀεὶ, ſemper, & λαλέω.
Α'ειλαμπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſemper lucens, & ſplendens, ut ἀείλαμπὲς φῶς, apud Naz. ex ἀεὶ ſemper, & λάμπω, luceo.
Α'ειλιβὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſemper diſtillans, & defluens, ὁ ἀεὶ λειβόμενος: ex ἀεὶ, & λίβω, idem quod λείβω, libo. Apud Nonn. ἀειλιβὴς ὄμφη, vox perennis: Metaphorice.
Α'ειλογεῖς, Heſych. ἀεὶ λαλεῖς, ſemper loquens, inde ἀειλογία, ἡ, q. d. ſemperloquium, loquacitas, multiloquium, πολυλογία, ἡ ταυτολογία, verboſitas: Suid. & Heſych. & ἀειλογέω, ῶ, ſemper loquor: ex ἀεὶ, & λόγος. Th. λέγω.
Α'ήλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſole carens, opacus, abſque ſolis ſplendore & calore: item, ἄηλα, τὰ, loca umbroſa, &c. ex α priv. & ἠέλη, idem quod ἔλη, ἡ πὸ ἡλίε αὐγὴ, ſplendor ſeu calor ſolis: unde ἄηλος, idem quod ἀνήλιος, ſine ſole, &c.
Α'ειμαργὸς, ſemper inſanus, & qui perpetuo inſanit: ex ἀεὶ, & μάργος, ὁ.
Α'ειμνήμων, q. d. ſemper memor, qui nunquam obliviſcitur: ex ἀεὶ, & μνήμων.
Α'είμνηστος, expon. cujus perpetuo durat memoria, ſempiternus, ſemper memorabilis & celebrandus: apud Iſocr. & Soph. ex ἀεὶ, & μνήστις, &c.
Α'είμμαι, Poet. pro Dor. ἀέμμαι, quod pro ἄημι, ab ἄω.
Α'είμνηστος, ὁ ἡ ἡ, ſemper memorandus: a μιμνήσκω.
Α'είνος, pro quo Poet. dicitur etiam ἀέναος, ου, ὁ, ſemper & perpetuo fluens.
Α'ενάως, more eorum quæ perpetuis aquis fluunt; ideſt, jugiter, adv. ab ἀείναος, ex ἀεὶ, & ναω.
Α'είνας, αντος, ὁ, idem quod ἀείναος, id eſt, ἀεὶ ναων; perpetuo fluens, &c.
Α'ενναῖται, vide αἰενναῖται.
Α'ενεφὴς, cæcitas, τύφλωσις, legitur & ἀενεφὶς, ίδος, ἡ, idem, quum alicui oculi nubecula aliqua ſunt obducti: Etym. ex ἀὴ, & νεφὸς, ἐος, τὸ, nubes.
Α'ενάοντων, gen. pl. ab ἀεναὼν, οντος, perpetuo fluens, ἀείναος: alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ, & ναω.
Α'ενέως, ω, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀείναος, perpetuo fluens, qui perpetuo fluit: ex ἀεὶ ſemper, & ναω, quod interdum ponitur pro ῥέω, fluo.
Α'ειπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſemper patiens: ex ἀεὶ ſemper, & πάθος, εος, τὸ, paſſio: Th. πάσχω, patior: inde etiam ἀειπάθεια, paſſio perpetua, ſeu nunquam deficiens affectio. Ocell. de univerſo.
Α'ειπαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui ſemper vibratur, qui perpetuo motu agitatur, cordis epithetum, quod ſemper vibretur: ex ἀεὶ, ſemper, & πάλος, ου, ὁ, vibratio: Th. πάλλω, vibro.
Α'ειπάρθενος, q. d. ſemper virgo: apud Soph. in Ajace, cumprimis vero divæ matris Mariæ meritiſſimum attributum: ex ἀεὶ, & παρθένος.
Α'ειπλανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, errabundus: item, ἀείπλαγκτος, ὁ ἡ ἡ, idem, q. d. ſempervagus, perpetuis erroribus jactatus: ex ἀεὶ, ſemper, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus: Th. πλάνη, error.
Α'ειρα, a. 1. act. Jon. pro ἦειρα· ἀειράμην, ἀείρομαι, ſuſcipiens, a. 1. part. m. ab ἀείρω. ἀείρομαι, præſ. part. paſſ. ἄειρον, a. 1. imperat. act.
Α'ειρὲς, vel ἀειρὸς, exponitur ἄπειρος, imperitus, pro eodem affertur & ἄνειρος, Heſych. Videtur componi ex α priv. & εἴρω, ſeu εἴρομαι, ſignificante interrogo, interrogando enim doctiores fimus: rurſum oxytonos ἀειρὸς, exponitur δυσυχὴς, difficili utens fortuna, infelix: Suid. Heſ. Etym.
Α'είρρος, ἡ ἀείρρους, item ἀείρρυτος, ſemper vel jugiter fluens: Suid. Soph. ex ἀεὶ, & ῥέω, fluo.
Α'ΕΙ'ΡΩ, tollo, f. ῥῶ, a. 1. ἦειρα. p. ἦερ. κρ. a. 2. ἦερον. q. εἰς ἀέρα αἴρω.
Α'εὶς, ſtans, præſ. part. ab ἄημι.
Α'εισατ', pro ἄεισατο, a. 1. m. ἀείσατο, a. 1. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Jon. ἀέσσομαι, f. 1. m. ἄεισης, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἀείδω.
Α'ξθενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſemper viribus potens: ex ἀεὶ ſemper, & σθένος, εος, τὸ, vis, robur. Thema σθένω, valeo, poſſum, &c.
Α'εσιν, Æol. pro ἀείσιν, ſpirant, 3. pl. verbi ἄημι.
Α'έσιτος, ὁ ἡ ἡ, qui quotidie victum e publico, ſeu cibum Athenis in pritaneo perpetuum capiebat. Heſych. ex ἀεὶ, ſemper, & σῖτος, ου, ὁ, cibus.
Α'ετικῶτες, ſempaſiones, aves; Apud Ariſtot. Hiſt. An. 9. 18. ex ἀεὶ, & σκώψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen, ex genere notuarum, &c.
Α'ετμος, ατος, τὸ, Poet. pro ἆσμα, cantus. Th. ἀείδω.
Α'εσσος, ὁ ἡ ἡ, ſemper ſervans, Nonnus: ex ἀεὶ, ſemper, & σόω, ſervo, ſalvum præſto.
Α'ίσοφος, imperiti: Heſych. ex α priv. & εἴδω, ſcio.
Α'εστρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſemper volubilis: ex ἀεὶ, ſemper, & στρέφω, verto.
Α'εσυρος, ſemper trahens, vel qui ſe ſemper trahit, ſcil. in inceſſu: Æſych. ex ἀεὶ, & σύρω, traho.
Α'εὐπνος, ὁ ἡ ἡ, ſemper dormiens: ex ἀεὶ, & ὕπνος, ſomnus.
Α'ειφανὴς, ſemper ſublimis, ſemper apparens: ut ἀειφανεῖς ἀστέρες, ſtellæ quæ nunquam occidunt, ut urſa: Baſil. ex ἀεὶ, & φαίνω, appareo.
Α'ζλεγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſemper ardens: ex ἀεὶ, & φλέγω, uro, incendo, &c.
Α'εφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſemper vernans, ἀειθαλὴς, proprie ſemper ferens: & peculiariter, ſemper ferens fructus: Heſych. Soph. ex ἀεὶ, & φέρω, fero.
Α'ίφρουρος, & ἀειφρούρητος, ſemper cuſtoditus, ſeu præſidiis & cuſtodiis ſemper inſtructus: Soph. Nonn. ex ἀεὶ, & φρουρέω, ῶ, cuſtodio, a φρουρὰ, ἡ, cuſtodia: vel φρουρὸς, cuſtos, &c.
Α'ειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium: Plato: ex ἀεὶ, & φεύγω, fugio.
Α'ειφυλλος, ὁ ἡ ἡ, ſemper frondens, perpetuo virens; unde ἀείφυλλα φυτὰ, plantæ quæ perpetuo virent, vel folia ſemper retinent: Plin. & ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas, & omnia ex ἀεὶ ſemper, & φύλλον, ου, τὸ, folium.
Α'είχλωρος, ſemper virens, vel etiam perpetuo pallore florens, ex ἀεὶ, & χλωρὸς, herbidus, virens. Th. χλόα, ας, ἡ, herba virens.
Α'εχρηστος, ſemper utilis, perpetuo bonus; Heſychio eſt vinum: (ſubint. οἶνος) ex ἀεὶ, & χρηστὸς, utilis. Th. χράομαι, utor.
Α'εκαζόμενος, invitus, præſ. part. paſſ. ab ἀεκάζω, cogo: ex α, & ἑκών.
Α'εκήλια, τὰ, turbulenta, irrequieta, ἀεκήσια, χαλεπὰ, ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι, juſta & involuntaria, gravia, & difficilia, quæ quis non niſi invitus patiatur: Heſych. & Etym. innuentes derivatum eſſe ab ἀέκων; vel ſaltem ejuſdem eſſe cum eo originis; vide ἑκηλος. Aliis eſt οὐχ ἑκηλα, οὐχ ἥσυχα, οὐκ εἰρηναῖα, a privatione quietis & pacis; nam ἥκηλος, eſt quietus.
Α'έκης, ητος, ἡ, coactio, ἀβουλία, ἀκουσιότης, unde ſequens ἀέκητι.
Α'έκητι, invito, adv. ἀέκοντες, inviti. ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ', pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.
Α'εκούσιος, & ἀκούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, invitus, non voluntarius, cui opponitur ἑκούσιος, Herod. Iſoc. Luc. ex α priv. & ἑκούσιος, voluntarius, ſpontaneus, &c. Th. ἑκών, idem.
Α'έκων, οντος, ὁ, ἄκων, idem, invitus, imprudens, μὴ θέλων, μὴ βουλόμενος, coactus, &c. ex α priv. & ἑκών, όντος, ſpontaneus, licet accentus mutetur: ut judicat Urbanus Grammaticus.
Α'ελιος, Poet. pro ἥλιος, Sol.
Α'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, turbo, procella, ἀελλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, turbidus, procelloſus: ἀελλώδης, ες, ὁ, ἡ, idem, quaſi ab ἄω.
Α'ελλέω, ῶ, fut. ήσω, convolvo, vario: Heſych. Th. præcedens ἄελλα.
Α'ελλήες, idem quod ἀελλὴς, turbinis in morem convolutus; unde in fœm. ἀελλήεσσα, procelloſa: ut apud Nonn. ἀελλήεσσα πορείη, cita via & velox; ab eodem Them. ἄελλα, ἡ, dicta ὀπὸ τῶ ἄημι, i. e. ſpirare, & ἀλέω, convolvere, ſeu intorquere: ſecundum quam etymologiam ἄελλα eſt quaſi turbo, criſpans mare, &c.
Α'έλλομαι, flo, ſpiro: ab eodem themate.
Α'ελλόμαχος, pugnans cum procella; in Epigram. ex ἄελλα, procella, & μάχη, pugna: Th. μάχομαι, pugno.
Α'ελλοθριξ, qui denſo eſt, aut vario capillo, ſeu pilo, i. e. ποικιλόθριξ, vel qui eſt criſpato & intorto capillo; συνεχὴς ἔχων τὰς τρίχας· ex ἄελλα, turbo, & θρὶξ, τριχὸς, pilus, capillus.
Α'ελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ, vel ἀελλόπος, ὁ, ἡ, velox tanquam procella: ab ἄελλα, & πούς.
Α'ελλὼ, nomen mulieris: q. d. procelloſa.
Α'ελλὼ, nomen erat uni ex harpyis inditum: quod pernicitate ſua æquet ἀέλλας, & ventos rapidiſſimos, &c.
Α'ελπὴς, inſperatus: ab ἐλπίς.
Α'ελπόντες, deſperantes, οὐκ ἐλπίζοντες.
Α'ελπος, ου, ὁ, idem quod ἀέλπτος, ὁ, ἡ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ὁ, ἡ, præter ſpem: unde ἀέλπτω, deſpero, non ſpero: pro quo etiam dicitur ἀελπτέω, idem, &c.

Ἄελπι, pro ἄελπία, non ſperanda, nom. pl. Hinc ἀελπία, ας, ἡ, Poet. pro ἀνελπιςία, deſperatio: ex α, & ἐλπίς.

Ἀελπτέον, diffidendum. ex ἀελπτέω, deſpero, non ſpero; ὐκ ἐλπίζω· ex α priv. & ἐλπὶς, ἰδ⊙, ἡ, ſpes, &c.

Ἀελπτέω, Poet. pro ἀνελπιςέω, deſpero.

Ἄελπτος, ὁ ϗ ἡ, inſperatus; præter ſpem objectus, ἀνέλπις⊙, inſperandus; unde ἰξ ἀέλπτε, ex inſperato: Herod. ὐκ ἔςιν ἀέλπτων ὐδὲν; nihil eſt inſperabile; i. e. de quo ſpes non ſit habenda. Inde ἀέλπτως, ex inſperato, præter ſpem & expectationem: compoſitio eſt eadem cum præcedente.

Ἄεμμαι, & exempto ε, & μ ejus loco inſerto, ἄμμαι, Dor. & Jon. pro ἄημαι, præſ. inf. ex ἄω, pro ἄδω, ſatio.

Ἄεμμα, τὸ, nervus arcus; chorda qua intenditur arcus: item, arcus. item, veſtimentum, Callin. dicitur autem quaſi ἄμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus, &c. Th. ἅπτω, necto.

Ἀέμπεδον, expon. admodum ſtabile, admodum firmum: Heſych. ex α ἐπιτατικῷ, & ἔμπεδ⊙, ὁ, &c.

Ἄεν, Poet. dicitur etiam pro αἰὲν, idem cum αἰεὶ, Poet. pro Them. ἀεὶ, ſemper, &c.

Ἀένα⊙, ᾶ, Poet. pro ἀείνα⊙, perpetuo fluens: ut & ἀεναόων pro ἀειναόων.

Ἀενάεσϑαι, Poet. pro ἀενᾶϑαι, perfundi, præſ. inf. paſſ. ab ἀεναόμαι.

Ἀένναο⊙, ὁ ϗ ἡ, ſemper fluens, perennibus undis fluens; & ἀεναόων, ſeu ἀεναέων, perpetuo fluens; i. e. ἀεὶ ῥέων, Herod. ἀεναόντα ὕδατα, i. e. aquæ perennes, Hom. Odyſſ. unde ἀενάων, jugiter, in perpetuum; more eorum quæ perennibus aquis fluunt; eſt ex ἀεὶ, ſemper; & ναὼ, pro ῥέω, fluo.

Ἄενται, flantes, plur. ἀέντων, gen. ab ἀείς, ἐντ⊙, ab ἄημι.

Ἄεξε, augebat, Jon. pro ἤεξε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυι⊙, ᾶ, qui membra auget. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robuſtiores reddunt: ab ἀέξω, & γύη⊙.

Ἀεξιώκ⊙, fœtum augens: ſic apud Nonn. pater dicitur; i. e. prolificus, fœtificus; ex ἀέξω, augeo, & πέπωκα, præt. med. verb. πίκτω, gigno, &c.

Ἀεξίφυτ⊙, ὁ ϗ ἡ, plantas augens; plantis dans incrementum. dicitur ſic, ἠὼς, aurora; in Anth. Epigram. ex ἀέξω, & φυτὸν, planta.

Ἄ Ε Ξ Ω, & αὔξω, augeo, f. ἀεξήσω, Poet. pro αὐξήσω. ἄεξεσε, imperf. paſſ. Jon. ἀεξομένοιο, gen. Jon. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Inde αὐξησις, αὐξητικὸς, & ἀναύξητ⊙, qui augeri non poteſt.

Ἄεπτ⊙, ineffabilis, fortis: ab α, & ἔπω.

Ἀεργέω, ῶ. f. ήσω, ceſſo ab omni opere, otior, otioſus ſum, quieſco: item, ignavus, deſes, piger ſum: ab ἀεργὸς, otioſus, &c. ex α priv. & ἔργον, opus, &c.

Ἀεργηλὸς, ᾶ, ὁ, idem quod ἀργὸς, & ex eadem origine.

Ἀεργὴς, ἐ⊙, ὁ ϗ ἡ, qui ab opere ceſſat; & idem quod ſequens ἀεργός.

Ἀεργὸς, & in proſa ἀργὸς, ᾶ, ὁ, iners. ἀεργῷ, dat. Hinc ἀεργίη, Jon. pro ἀεργία, ας, ἡ, pigritia: ex α, & ἔργον.

Ἀέρδην, adverb. cum portatione, portando, tollendo, ſc. more bajulorum, βαϛακτικῶς, ab ἀείρω, tollo. Euſtath. Odyſſ. 3.

Ἀερδέω, attollo; idem quod ἀείρω, & ab eo formatum, (ut ἀγερδω, ab ἀγείρω) a futuro ſcil. iſtius verbi, ἀερῶ, inſerendo ε, & δ.

Ἀερδόμαι, attollo, pendeo, Poet. dicitur & ἠερδόμαι, præſ. ex imperf. ab ἀείρω.

Ἀέρες, in plur. num. pro cœlo, ſeu aere, apud Plutarch.

Ἀερήι⊙, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀέριος. item, multus, immenſus: Heſych. Th. ἀὴρ, aer: hinc in neutro, ἀερήιον, aerium: item, ἀμέτρητον, &c.

Ἄερθε, Beot. pro ἤερθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀείρθω, Jon. pro ἠέρθω. hinc ἀερθεὶς, elatus, evectus, part. Th. ἀείρω.

Ἀερίη, ας, ἡ, caligo, (apud Ætolos, ut inquit Heſychius) aer tenebroſus: Th. ἀὴρ, aer.

Ἀερίζω, μ. ίσω, aerius ſum; aeria natura, vel aeris colore ſum præditus. Dioſcor. ἀερίζων ἀτμὸς, i. e. aerius vapor. ab ἀέριος.

Ἀέριος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, aerius. Th. ἀὴρ.

Ἀερώδης, & ἀεροώδης, Dioſc. idem quod ἀέριος, aerius, &c. item obſcurus, caliginoſus: Heſych.

Ἄερκτ⊙, non ſeptus, ἄφρακτ⊙, Lyſ. nullo ſepto cinctus: ex α priv. & ἔρκ⊙, ε⊙, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, includo, arceo, &c.

Ἀεροβατέω, incedo per aerem: ab ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀεροδρομέω, per aerem curro, Luc. ex ἀὴρ, aer, & antiquo verbo, δρέμω, curro.

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginoſus, profundus. Th. ἀὴρ.

Ἀερολέσχης, ε⊙, ὁ ϗ ἡ, ſublimis in dicendo; ſublimiloquus, elato ſermone utens: Heſych. item, qui de rebus inanibus, & in imaginatione tantum poſitis verba facit, ὑψηλὸς ὢν τῷ λέγειν· ex ἀὴρ, aer; & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Ἀερομαχέω, aeriam quandam pugnam pugno; vel in aere pugnare; quaſi σκιαμαχεῖν· unde ἀερομαχία, aeria, i. e. imaginaria quædam & inanis pugna: Lucian. vel pugna in aere: ex ἀὴρ, aer, & μάχη, pugna, vel μάχομαι, pugno, &c.

Ἀερόμελι, ιτ⊙, τὸ, aerium mel, æthereum ac cœleſte. ſacræ literæ Manna vocant. Athen. lib. 11. ex ἀὴρ, & μέλι, ιτ⊙, τὸ, mel.

Ἀερομετρέω, ῶ, μ. ήσω, aerem metior: & generaliter, res nimis ſublimes, & humanum captum excedentes inaniter conſector: Socr. apud Zen. ex ἀὴρ, aer, & μετρέω, metior: Th. μέτρον, menſura.

Ἀερομιγὴς, ᾶ, ὁ, (permixtus aeri,) vel ε⊙, ὁ ϗ ἡ, Cleomedes, lib. 2. ex ἀὴρ, aer, & μίγνυμι, miſceo.

Ἄερον, ſuſtuli, extuli, a. 2. act. ab ἀείρω. ſub. ἀέρης.

Ἀερονηχὴς, ές⊙, ὁ ϗ ἡ, per aerem natans; eſt epitheton nubium, apud Ariſtoph. ex ἀὴρ, aer, & νήχομαι, vel νήχω, idem quod thema, νέω, nato.

Ἀεροπλὴς, ᾶ, ὁ, vel, ές⊙, ὁ ϗ ἡ, ex aere delapſus; (ut ὐρανοπετὴς, ex cœlo delapſus;) ex ἀὴρ, & πέπω, antiquo verbo, pro πίπτω, cado, &c.

Ἀεροπετὴς, in aere volans: ex ἀὴρ, aer, & πέτομαι, vel πεπέομαι, volo.

Ἀεροπόρ⊙, ᾶ, ὁ, aerigradus, item, aerivagus: Plato. Unde ἀεροπορέω, in aere gradior; prout apud Baſil. ἀεροπορεῖν, de avibus dicitur: ex ἀὴρ, aer: & πόρ⊙, ᾶ, ὁ, tranſitus, via: Th. πάρω, tranſeo.

Ἀεροσκοπία, ἡ, ἐδ⊙ ἓν ϗ μαντικῆς, divinatio, ſc. ex inſpectione aeris, ſeu aeriæ conſtitutionis: ex ἀὴρ, aer; & σκοπὸς, ὃ, ὁ ϗ ἡ, ſpeculator, inſpector. Th. σκέπτομαι, ſpeculor, &c.

Ἀεροτόμ⊙, aerem ſecans & findens; inde in neut. plur. ἀεροτόμα, τὰ, volatilia & volucria, quia pennis aera ſecant: epitheton avium: ex ἀὴρ, & τομὸς, ὃ, ὁ, ſcindens, a præt. med. verbi τέμνω, ſeco.

Ἀεροφοίτης, ᾶ, ὁ, aerem frequentans, in aere verſans, proprie ad aerem ventitans: ex ἀὴρ, aer, & φοιτάω, ῶ, ventito ad aliquem, &c.

Ἀερόχρως, ω⊙, ὁ ϗ ἡ, colorem aeris habens: ex ἀὴρ, aer, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἄερσα, & ἀέρσαινος, ὁ, ros, Dor. pro ἔρση.

Ἀερσίλοφ⊙, ᾶ, ὁ, attollens conum, epith. galeæ: quaſi quæ in altum tollat conum, i. e. conum habeat ſublimem & alte ſublatum: Apol. Argon. lib. 2. λόφ⊙, ᾶ, ὁ, in jumentis eſt cervix; in galea eſt criſta, ſeu conus, ſeu apex galeæ aſſurgens in altum, &c. vide alteram partem compoſitionis in ſeq. dictione.

Ἀερσίνο⊙, ᾶ, ὁ, attollens mentem, i. e. ſuperbus: ab ἀείρω & νό⊙, epitheton cacodæmonis apud Nonnum: componitur ex Æolico futuro ἀέρσω, verbi ἀείρω, & νό⊙.

Ἀερσίποδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πῦς.

Ἀερσιπόται, alte volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ᾶ, & ἀερσιπότητος, ὁ, in aere ſuſpenſus: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀερσίπους, expon. pedes inter currendum agiliter tollens, agilis, celer: Il. γ. ἀερσίποδες, &c.

Ἄερσω. f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀερῶ.

Ἀερτάζω, tollo. Th. ἀείρω.

Ἀερτάω, idem quod ἀερτάζω, attollo, porto; & utrumque ab ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἄεω, ſpiro, dormio. Heſychio ἀῆσαι, κοιμηθῆναι.

Ἀεσίμαινα θάλασσα, expon. mare ventis, ſeu ventorum flatibus furens: ab ἄεσαι, five ab ἀείς, ἐντ⊙, & μαίνομαι, &c.

Ἀεσίφρων, ον⊙, ὁ, ἡ, ſtultus, inconſtans. ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω, & φρὴν, ἀεσιφροσύνηφιν, dat. pl. Jon. ab ἀεσιφροσύνη, ſtultitia.

Ἄετα, τὰ, quæ eodem anno proveniunt, ſeu, horna: ex α ſignificante ὁμᾶ, ſimul, & ἔτ⊙, ε⊙, τὸ, annus.

Ἀέτιν⊙, aquilinus: Suid. Th. ἀετὸς, aquila.

Ἀετίτης λίθ⊙, Aetites lapis. Dioſc. lib. 5.

Ἀετίδεος, έ⊙, εῦς, pullus aquilæ: pl. ἀετιδῆες· ab ἀετὸς.

Ἀ Ε Τ Ο Σ, ᾶ, ὁ, aquila. dat. ἀετῷ. gen. pl. ἀετάων, dat. ἀετοῖς. Poet. αἰετὸς. Forſan ab עַיִט ait, avis, proprie rapax: vel ab α, & ἔτ⊙, quia vivax eſt aquila. in ædificiis vocatur τὸ עֵזֶר ἐροφον. Heſychio eſt etiam uniuſcujuſque radii in rota ferramentum: ut Poll. quoque lib. 1. tradit; atque inde ἀέτωμα, τὸ, idem quod ἀετὸς, in ædificiis, & peculiariter dictum de faſtigio ædificiorum aquilæ volantis ſpeciem repræſentante: Euſt. Galeno eſt illud quod triangulari forma ſupra tectum elevatum eſt, in Lex. Hippocr. &c.

Ἀετοφόρ⊙, aquilifer, apud Plutarch. Bud. ex ἀετὸς, aquila, & φόρ⊙, ὁ ferens. Th. φέρω, fero.

Ἀετώδης, ὁ ϗ ἡ, aquilinus: item, τὸ ἀετώδες, aquilarum genus, & interdum, mos aquilinus. Th. ἀετὸς.

Ἀεχλώες, (Poetice, pro ἀειχλώες,) pauperes, πένητες, παρὰ τὸ ἀεὶ χαίνειν, quod ſemper hiante ore appetant opes: Heſych. (vel παρὰ τὸ ὐδὲν ἔχειν, quod nihil habeant:) ex ἀεὶ, ſemper, & χαίνω, inhio, appeto.

Ἀεφανὴς, ſplendidus, clarus, λαμπρός. vel eſt idem quod ἀναφανὴς, vel α, eſt epitaticum, ſeu intenſivum.

A Z.

Ἄ Ζ Α, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas, ſitus, ſqualor. propr. expon. fuligo, ſordes ex ignis flammis adhærentes camino, aut vaſi, & etiam nigror ex putredine ortus, apud Nicand. in Ther. a Them. ἀζω, cum tenui.

Ἀζαίνω, ſicco, exſicco, ξηραίνω, idem quod Th. Ἀ Ζ ω· Etym. & Euſt. derivant ex α priv. & ζῶ, quoniam τὸ ξηρὸν ἐ ςερητ) τὸ ζῆν.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀζαλέος, ου, gen. Jon. ab ἀζαλέος, α, ον, aridus, torridus. Th. ἄζω.

Ἀζαλέος, α, ὁ ἡ ἡ, aridus, ξηρὸς, idem quod ἀζαλέος.

Ἀζάλη, tranquillitas, malacia temporis, γαλήνη, ex α priv. & ζάλη, ης, ἡ, turbo, procella: fluctuatio, & agitatio maris: hinc

Ἄζαλος, α, ὁ, si α sit privativum, qui pauci venti est, i. e. tranquillus: si vero α intensive sumatur, est, in tempestatibus versatus, multo vento agitatus.

Ἀζάνω, exaresco; idem quod ἀζαίνω.

Ἀζαχὴς, & ἀζαχὲς, Hesych. idem quod ἀζηχής.

Ἄζει, 3. præs. ind. ab ἄζω, sicco. Hinc ἀζηῖ, præs. sub. pass. tristetur. Ab ἀζόμαι, ῃ, εται, proprie exaresco; per Metaph. cura & mærore conficior.

Ἄζεο, cole, Jon. pro ἄζυ, præs. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, venerans, part. ἄζεσθαι, venerabatur, imperf. Jon.

Ἀζέω, ferveo, idem quod ζέω. α, est intensivum.

Ἀζηρέω, Hesychio, idem est quod ἀζαίνω, sicco.

Ἄζηρον, non variegatum, aut distinctum coloribus, ἄχρωτον. nam ζέφυρος, vel ζαφὸν, idem quod ποικίλιον. ἄζαρος, vero a ζαρὰ, est discinctus: si α sit privativum, ἄζωστος: vel contrarium, si α sit intensivum, πολύζωστος, i. e. multum cinctus, &c.

Ἄζυκτος, α, ὁ, injugatus, non conjunctus: idem quod ἄζυξ, & ἄζυγος, vel ἀζύγης, ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἀζηχὴς, Hesychio teste, est σκληρὸς, aridus; vel χαλεπὸς, difficilis, gravis. idem ἀζεχὲς affert pro ἀδιαλείπτου, non intermissum: vide ἀζηχής.

Ἄζη, situs, squalor. est Jonice, pro ἄζα.

ΑΖΗΙΣ, dicitur lignum quoddam in curru: τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσπιδίσκης καὶ τοῦ τόνου κεκαμμένον, ut tradit Poll. lib. 1. pro quo apud Hesych. est ἄζηξις.

Ἄζηλος, α, ὁ, ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α, & ζῆλος.

Ἀζηλοτυπος, α, ὁ ἡ ἡ, a suspicione alienus, vacuus zelotypia, invidia, & zelotypia carens: Cic. ad Attic. inde ἀζηλοτύπητος, α, ὁ ἡ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet: Plut. ex α priv. & ζηλοτυπὸς, invidia percussus, ὁ ζήλῳ τυπείς.

Ἄζημιος, α, ὁ, ἡ, nulla mulcta notatus: ex α & ζημία.

Ἄζιφι, ἐν, barba: ab ἄζω.

Ἄζυξ, idem quod ἄζυγος.

Ἀζήτητος, indiscussus, Æschines adversus Ctesiph. ex α priv. & Th. ζητέω, inquiro, &c.

Ἄζητος, venerandus, σεβασὸς. Th. est ἄζω, cum spiritu aspero, veneror, colo, σέβομαι.

Ἀζηχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, magnum sonum edens; ex α, & ἠχὸς. hinc ἀζηχέως, adv. Sumitur & pro duro & arido, ab ἄζη, ariditas. Et pro indesinenter, quasi ἀδιηχὴς, & ἄδην ἔχων, non disjunctus, & semper habens.

Ἄζοι, οἱ ἡ αἱ, servi, famuli, vel servæ, famulæ, apud Athen. lib. 2. & apud Eust. Th. ἄζω.

Ἀζόχροτος, squalor, ariditas, ξηρασία, ab ἄζη, Eust. Iliad. ζ.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, veneror: hinc ἄζονται, pro ἄζονται), præs. ind.

Ἀζόμαι, (cum spiritu leni) idem cum ἄζω, succesco, aresco, tristor: Hesiod. in Theogn.

Ἀζυγία, ας, & ἀζυγίη, cælibatus, & ut ita dicam, injugatio; τὸ ἄζυκτον, Archil. ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἄζυγος, α, ὁ ἡ ἡ, cœlebs, injugatus. Ἀζυγὴς, ἐος, idem, & Ἄζυξ, γος, ὁ ἡ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμος, ου, τὸ, azyma. Th. ζύμη, fermentum. Inde ἄζυμος, infermentatus.

Ἀζυμίτης ἄρτος, infermentatus panis; Levit. cap. 7. ex α priv. & ζυμίτης, fermentatus. Th. ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

Ἀζυμίτης, α, ὁ, infermentatus.

Ἀζύω, sicco, arefacio. Ἄζω, & ἄζομαι, veneror. ἄζητος, venerandus.

Ἀζωλέω, μ. ήσω. irascor, ἀγανακτῶ.

Ἄζωος, α, ὁ ἡ ἡ, qui sine zona est, discinctus: ex α priv. & ζώνη, zona, cingulum. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, f. ζώσω, cingo.

Ἄζωος, α, ὁ ἡ ἡ, animal seu animans non procreans: unde ἄζωα σπέρματα, i. e. semina quæ nulla creant animalia: Theophr. lib. 4. de caulis plant. & lib. 14. c. 16. ἡ γὰ ταῦτα ἄζωα, i. e. ἃ ζωογονεῖται, animalia quæ non generantur ex aliis: ex α priv. & ζῶον, animal. Th. ζάω, ῶ, vivo.

Ἄζωρ, nomen propr. viri.

Ἄζωρος, Hesychio, (sub. οἶνος) est ὁ ἄκρατος οἶνος, (seu potius, ἄκρατος) Vinum bene temperatum: ex α intens. & ζωρὸς, ὸς, ὁ, merus, meracus; ut ζωρὸς οἶνος, ζωρὸν μέθυ, vinum meracum seu merum; apud Apoll. & ζωρὸν πόμα, in Epigr. potus meracus: vide ζωρός.

Ἄζωστος, α, ὁ ἡ ἡ, & ἀζωτος, discinctus, qui cinctus non est: Hesiod. Plut. &c. ex α priv. & ζωστὸς, ὸς, ὁ, cinctus: Th. ζωννύω. fut. ζώσω, cingo, &c.

Ἄζωστοι, discincti, pl. ex α, & ζωστός.

Ἄζωτος, α, ἡ, nomen urbis.

A H.

Ἀ᾽Η, spirabat, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέσερος, ingratior. comp. ab ἀηδὴς.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poet. pro ἠηδηκότες, ab ἀηδέω, tædio afficior: ab ἤδυς, vel ἀδέω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, & τὸ ἀηδὲς, injucundus, a, um. ἀηδῶς, adv. moleste, ἀηδία, molestia: ab α, & ἤδυς.

Ἀήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω: hinc ἀηδιζόμην, infestabar, imperf. pass. Th. ἤδυς.

Ἀήδονα, acc. sing. ab ἀηδὼν.

Ἀηδονίδες, ων, idem quod & a Them. ἀηδὼν, όνος, item ἀηδόνειος, α, ον ἡ, ad luscinias pertinens: ut ἀηδόνιος ᾠδὴ, luscinæ cantio, & ἀηδόνειον μέλος, pro eod. Item ἀηδὼ, όος, & ὦς, per contractionem, idem quod, ut & omnia, a Them. ἀηδὼν, όνος, quod quidam ab ἀεὶ, & ᾄδω, derivari velint: quod luscinia semper cantet, ubi semel inceperit, &c.

Ἀηδονίσκοι, ων, οἱ, luscinarum pulli: ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luscíniola.

Ἀ᾽ΗΔΩ᾽Ν, όνος, ἡ, luscinia, q. ab ἀεί. δω, quia canora.

Ἀηδὼς, insuaviter, injucunde: ut ἐδίετ᾽ ἀηδῶς, apud Xen. Pæd. 1. non suaviter edere, id est, nulla cum delectatione: Item gravate, illibenter: est adverb. ab ἀηδὴς, insuavis, odiosus: unde etiam ἀηδία, insuavitas, injucunditas: Item tædium, & pro cibi fastidio, quod ἀνορεξία proprie vocatur: atque inde

Ἀηδίζομαι, tædio afficior, fastidio: sed expon. & abhorreo; ut apud Aph. ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ, i. e. a rei novitate abhorreo.

Ἀηδέω, idem, &c.

Ἀ᾽ηδ᾽, pro ἄητο, spirabat, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Ἀ᾽ηθείῃ, dat. sing. Jon. ab ἀήθεια, insolentia: ex α, & ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphoniæ gratia, imperf. act. ab ἀηθέσκω, pro ἀηθέω, insuetus sum, ab α, & ἦθος.

Ἀήθης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, insolitus.

Ἀήθως, inexperte, præter morem, Thuc. est adver. ab ἀήθης, insuetus, &c.

Ἀήκης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, aciem non habens, non acutus, cui cote non est facta acies, obtusus, hebes: unde in neut. ἀήκες ξίφος, apud Suid. gladius non acutus, ex α priv. & ἀκὴ, ἧς, ἡ, mucro, cuspis, acies ferri, &c.

Ἄημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, spiraculum: Soph. est verbale ab ἄημι, idem quod Th. ἄω, fut. ήσω, spiro, flo.

Ἄηναι, pro ἄημι, idem quod Th. ἄω, spiro.

Ἀήμμαι, flare. præs. inf. Dor. vel Jon. pro ἀῆναι, ab ἄημι.

Ἀημεσία, idem quod ἀημοσία, immitis, & immansueta animi affectio: Sophocl. in Ajace: ex α priv. & ἥμερος, α, ὁ ἡ ἡ, mansuetus, mitis.

Ἄημι. v. Ἄω.

Ἀ᾽Η᾽Ρ, ἀέρος, ὁ, aer. In f. g. significat caliginem, q. ab ἄω.

Ἄησι, 3. sing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἀᾶσι.

Ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, spiritus: Eurip. Th. ἄω, spiro.

Ἀ᾽ΗΣΥΛΟΣ, α, ὁ, molestus, iniquus, dictio Poetica, idem quod ἀπερπὴς, ἀθρύμορος, molestus, iniquus: vel pro ἄσυλος, ab ἄατος vel ab α, & ἤδω. v. αἴσυλος.

Ἀήσυρος, α, ὁ, levis, tenuis, sublimis: παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι.

Ἀήτας, acc. pl. ἀήτης, sing ab ἀήτης, α, ὁ, flatus. nom. pl. ἀῆται, flamina. Dicitur & ἀήτη, ης, idem, ab ἄημι.

Ἄήτη, ἡ, & ἀήτης, α, ὁ, ventus: Od. ε. interdum autem dicitur ἄνεμοιο ἀήτης, ut Ilid. ο.

Ἄητος, flatibus & ventis expositus: ab ἄω, f. ήσω, flo, spiro, vel ab ἄημι, idem &c.

Ἄητο, imperf. 3. sing. ἄητον, dual. spirant. ab ἄημι. ἄηται, volitant.

Ἀητοφόρος, expon. ventis fluens, seu ex quo fluente venti exoriuntur: vox ficta, apud Plat. in Cratylo, differentem de etymo nominis ἀὴρ, ex præced. ἀήτη, & φοὴ, ἡ, seu φόος, ὁ, a Them. ῥέω, &c.

Ἄητος, vel ἄητος, ventis expositus: ab ἄω, flo. Vel est, insatiabilis: ex α, & ἄδω. Sic ἄητος, Poet. pro ἀεπὲς.

Ἀήττητος, ὁ ἡ ἡ, invictus. Th. ἥττημαι.

Ἀήττητος, α, ὁ ἡ ἡ, invictus: ut Philo. de mundo, φύσις ἀήττητος, inexpugnabilis natura: item insaturabilis, inexplebilis, ἄπλητος. Th. idem.

A Θ.

Ἀ᾽Θ᾽, pro ἄπο, quippe, tanquam.

Ἀθαμβὴς, contumax, suspiciosus, curiosus: Etym.

Ἀθάλαττος, seu ἀθάλαττος, α, ὁ ἡ ἡ, maris expers: ut οἶνος ἀθάλαττος, vinum non dilutum aqua marina, seu cui aqua marina non admixta est, seu infusa. Galen. ex α & θάλαττα.

Ἀθαλάττωτος, seu ἀθαλάττωτος, ὁ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis; ὁ μὴ ναυτικὸς, insolens navigandi: Aristoph. Th. idem.

Ἀθαλὴς, aridus, non virens: Plut. ex α priv. & θάλλω, f. θαλῶ, vireo.

Ἀθαλπέως, Jonice pro ἀθαλπῶς, sine calore, seu æstu: Hippocr. ex α priv. & θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio.

Ἀθαλπὴς, qui est sine calore, seu æstu: ex α priv. & θάλπος, εος, τὸ, calor, fervor, æstus, &c.

Ἀθαμβὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, intrepidus: ab α, & θάμβος. Ἀθαμβεῖ, adverb. impavide.

Ἄθαμβος, α, ὁ ἡ ἡ, idem, audax, &c. Th. idem.

Ἀθαμβίη, stupor: Democr. Th. idem.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθηνᾶ, ης, ἡ, Minerva: item Ἀθανάα, ας, ᾶ, & Ἀθαναία.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθάνατ(ος) immortales, pl. f. g. ἀθανάτης, pro ἀθανάτους, Jon. dat. pl. sic & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανάτοισι, pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ος, ὁ, ἡ, Ἀθάνατον, Dor. pro ἀθά-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἀθανάτως. Ex α, & θάνατος.
Ἀθανατίζω, immortalitate dono.
Ἄθαπτος, ὁ ἡ ἡ, insepultus. Th. θάπτω.
ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus: quasi ab ἄθηρ, arista, pultis materia.
Ἀθεμίζω, f. ἰσω, vel ἀθεμίζω, vilipendo, parvipendo, vitupero, violo, proprie, contemno tanquam ἄθεμας, aristas, viles sc. quas agricola metere dedignatur: Eustathius. Th. ἄθηρ, arista.
Ἄθαρσὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, fiduciæ expers, qui sibi timet, trepidus: Eust. ex α priv. & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Ἀθαυμασὶ, adverb. citra admirationem: ex α priv. & Th. θαυμάζω, miror.
Ἄθε pro ἄθες, utinam: Suid. forte scrib. αἴθε.
Ἀθεάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui non spectat, Synes. de insomn. ex α priv. & θεάομαι, specto.
Ἄθεατος, ος, ὁ ἡ ἡ, invisibilis, qui non spectatur, ἀόρατος, invisus, i. e. non visus, qui videri spectarive nequit: Luc. & Plut. item, non visendus, non inspectandus: Plut. in Numa. Item active, qui non vidit, seu spectavit: Luc. Xen. ex α privat. & θεάομαι, specto.
Ἄθελξις, pro attractione poni videtur, apud Hippoc. de artic. verbale a Theni. ἀθέλγω, fugo, fuctu, vel mulctu detraho, &c.
Ἀθεεὶ, adverb. sine deo; idem quod ἀθέως.
Ἀθνεὶ, adverb. sine numine Divum, ἀνεὺ θεῦ.
Ἀθέπτα, Poet. pro ἀθέατα, non aspectanda: ex α, & θεάομαι.
Ἀθεία, ας, ἡ, impietas in Deum, providentiæ divinæ abnegatio: Dan. cap. 10. Naz.
Ἀθειάζω, ος, ὁ, non divinus; Numine divino non afflatus: utrumque ex α priv. & Θεὸς, ὁ, Deus.
ΑΘΕΙΡΗΣ, vel Ἀθερὴς, vel Ἀθηρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, accuratus, contemptus.
Ἀθελβεῖν, ἀμέλγειν, i. mulgere.
ΑΘΕΛΓΩ, f. ξω. p. χα, mulgeo: q. a θηλὴ, papilla: α vel otiosum, vel congreg.
Ἀθέλω, nolo: ex α priv. & θέλω, pro ἐθέλω, volo.
Ἀθεμβεῖν, est lascivire.
Ἀθεμέλιος, & Ἀθέμελος, ος, ὁ ἡ ἡ, fundamento carens, sine fundamento: Hesych. ex α priv. & θεμέλιον, ος, τὸ, fundamentum.
Ἄθεμις, & ἀθεμίστιος, ος, ὁ ἡ ἡ, injustus. Dicitur & ἄθεμις. Ex α, & θεμιστὸς.
Ἀθεμιτεργία, ἡ, facinus nefarium, scelus, ἀθέμιτον ἔργον.
Ἀθέμιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, nefarius: τὸ ἀθέμιτον, nefas. Ex α, & θεμιτὸς.
Ἀθεμιτογαμία, illicitæ nuptiæ, seu illegitimæ: unde ἀθεμιτογαμέω, illicitas contraho nuptias: ex ἀθέμιτος, & γαμέω, unde γάμος, ὁ, &c.
Ἄθεος, ὁ, expon. Dei expers: ex α priv. & θεὸς, ὁ. proprie signif. qui sine Deo est, impius: qui vel Deum esse non credit, vel credens non colit: apud Soph. Aristoph. Luc. Plat. &c. seu res etiam dicitur esse ἄθεος, id est, sine Deo, vel impia: ut γῆ ἄθεος, apud Plut. ubi nulli sunt dii, & ἄθεος δικαστήρια, apud Greg.
Ἄθετος, ος, ὁ, Dei expers: ex α, & Θεὸς.
Ἀθέσμος, ητος, ἡ, impietas; Dei carentia, &c. Plato. Th. idem.
Ἀθεραπευσία, ἡ, qu. d. cultus carentia: dicitur enim de re quæ inculta manet, neglectus, incultus, substantive: Plato: ex α priv. & θεραπεύω, famulor, servio. Th. θεράπων, minister, famulus.
Ἀθεράπευτος, ος, ὁ, incurabilis, non serviens: ex α, & θεραπεύω.
Ἀθερεγχὴς, seu, ἀθερηγχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, spicas, seu aristas habens, vel generans: Nicand. ex ἄθηρ, ἠρος, ὁ, spica, arista, & γείνομαι, gigno, genero, &c.
Ἀθερὴς, inspicatus, exacuminatus, acutus, rigidus: item, contemptus, &c. Viz. ut ἄθηρ arista, pars spicæ acuta, &c. Occurrit etiam ἀθειρὴς, accuratus, exquisitus. unde ἀθερέως, accurate, exquisite, ad unguem: Etymol.
Ἀθερίζω, μ. ἰσω, sperno, contemno, reprobo, ἀπαμύζω, ἀποδοκιμάζω, parvipendo, ἀπειθῶ, ἀποβάλλω: Hom. Iliad. α. & lib. 7. Epigr. fit ab ἄθερες, οἱ, aristæ, spicæ degeneres, quæ rejiciuntur, plur. masc. Vide sing. ἄθηρ, ἠρος, ὁ, arista, unde in pl. ἄθερες, in vetusto dictionario sunt spicæ ex area abjectæ. vide etiam supra ἀθαρίζω, quod idem significat.
Ἀθέριζον, parvi penderunt, imperfect. Jon. ab ἀθερίζω, f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἄθηρ.
Ἀθερίνη, ἡ, atherina, piscis: Arista, Gazæ, apud Aristot. Hist. An. 6. 17. Eustath. deducit ab ἀθερίζω.
Ἀθέρις, & per pleonasmum literæ ν, ἀνθέρις, ιος, ὁ, idem quod ἄθηρ, arista, vel cuspis aristarum, acus, eris. Vide ἀνθέρις. Th. est ἄθηρ. Vide.
Ἀθερίστω, fut. ίξω, præt. χα, idem quod ἀθερίζω, quod vide: i. e. contemno, rejicio: Apol. 2. Argon. &c.
Ἀθέριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non demessus, qui est adhuc in spica, & neglectus, ἀφρόντιστος, ut Hesych. exponit: Vide supra ἀθερίζω, vel est ex α priv. & θερισὸς, οῦ, ὁ, messis: Th. θέρος, εος, τὸ, æstas; item, messis: unde θερίζω, æstivo, item, meto, &c.
Ἀθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, non calefactus, vel qui non calefit: ex α priv. & θερμαντὸς, ὄς, ὁ, calefactus, a θέρμω, vel θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Th. θέρω, f. θερῶ, idem. unde θερμὸς, ὄς, ὁ, vel ἡ, calidus, vel calida, &c.
Ἀθερολόγος, spicilegus, qui spicas, seu aristas colligit: ex ἄθηρ, spica, & λέγω, lego, ideſt, colligo.
Ἀθερώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aristatus: ut ἀθερώδης ςαχὺς, aristata spica: Gaza.
Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, teste Celso, cui sc. subest aliquid pulticulæ simile, unde legendum potius ἀθήρωμα, ἀπὸ τῆς ἄθήρας, pultis genere. Vide Th. ἀθάρα.
Ἀθεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis: vide ἀθετέω.
Ἀθεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, παρανομία, iniquitas, scelus. & ἀθέσμιος, idem quod ἄθεσμος, Nonn. lege carens, exlex, de quo lex posita non est: item illicitus, iniquus, &c. Unde adv. ἀθέσμως, contra leges, inique, nefarie, illicite, &c. Φθορνόμως, &c. οἴα, ex α priv. & Th. θεσμὸς, οῦ, ὁ, lex, idem quod νόμος.
Ἀθεσμοβίος, qui exlegem & injustam vitam degit, injustus, facinorosus: Non. ex ἄθεσμος, & βίος.
Ἄθετμος, ος, ὁ, ἡ, nefarius. Th. θεσμὸς.
Ἀθέσφατος, ος, ὁ, ineffabilis: ex α, & θέσφατος, q. θεόσφατος, a Deo pronuntiatus. Sumitur etiam pro nefando. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum.
Ἀθετέω, ῶ, abrogo, aboleo, sperno, f. ήσω. p. ἠθέτηκα. a nomine ἄθετος, ος, ὁ, irritus: ἀθεσία, actio, qua aliquid irritum redditur. Ex α, & θετὸς. Hinc ἀθέτησις, ἡ, abolitio.
Ἀθέτημα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέτησις, improbatio, abrogatio: legitur 3. Reg. 8. & Hierem. 12.
Ἀθέτως, adv. scelerate, impie, ἀθέσμως; Æschylus in Prometheo: ab ἄθετος, ὁ ἡ ἡ, ineptus, vitandus, abdicandus, inutilis, &c. Vide ἀθετέω, ῶ.
Ἀθεωρητὶ, adv. sine contemplatione. &

ἀθεωρητος, ὁ ἡ ἡ, non spectabilis, sub aspectum non cadens: Aristot. de mundo: item improvisus, a contemplatione alienus, &c. Plutarch. in Numa: unde ἀθεωρήτως, adv. q. d. non spectabiliter, aut invisibiliter: apud Greg. item imperite, &c. ex α priv. & θεωρητὸς, spectabilis. Th. θεωρὸς, οῦ, ὁ, spectator, unde θεωρέω, ῶ, specto, &c.
Ἄθεως, impie, sine Deo, adverbium a nomine ἄθεος, Dei expers.
Ἀθήητος, non perspicuus, non visus, non spectatus, latens, occultus: ex α priv. & θητὸς, spectabilis: vide.
Ἄθηλος, υς, ὁ ἡ ἡ, uberibus insuetus, ablactatus: qui lac non suxit, vel qui ubera non suxit amplius: ex α priv. & θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla: Mammæ seu uberis apex, &c.
Ἄθηλυς, non fœmineus, minime effœminatus, virilis: item, ἀθήλυτος, idem: ex α priv. & θῆλυς, εως, ὁ, vel ἡ, fœmineus, &c. vide.
Ἀθλὼ, q. ἀθήλη, ex α, & θηλὴ. Dicitur & Ἀθλωὼ, gen. Ἀθλωῦς, q. ab Ἀθλωός. Sic & Ἀθλυάη, ης, ἡ, ut & Ἀθλωΐα, Minerva. Forsan a תאנה teena, olea, vel a תנא tana, docens, vocali α præposita. Minerva scilicet fuit oleæ inventrix, & Dea doctrinæ: Hinc Ἀθλώα, ῶν, αἱ, Athenæ. Ἀθλώνδε, adv. Athenis. Ἀθλώζε, Athenas. Ἀθλωαῖος, Athenienſis.
Ἀθλογέρων, οντος, ὁ, q. d. senex scholasticus, qui in senecture literis navare operam incipit: item, ὀψιμαθής. composita dictio, ex Ἀθλὼν, Minerva, quæ studiis præesse dicebatur, & γέρων, senex.
ΑΘΗΡ, ἐρος, ὁ, arista: hinc ἀθερίζω.
Ἀθὴρ, ῆρος, ὁ, acutus.
Ἀθήρα, ἡ, Æolice, & Attice, ἀθάρη, idem quod ἀθάρα, ας, ἡ, pultis, seu polentæ quoddam genus: Dioscor. l. 2. Athera est sorbitio, seu medicamentum ex Zea minutissime molita confectum, seu, puls triticea, aut ex alia fruge. Plinius hanc vocem Ægyptiam esse tradit: alii tamen ab ἄθηρ arista derivant.
Ἀθήρευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, invenatus, sine feris, ἀθήρος, Xenoph. a venatoribus non indagatus, vel a venatore non captus: ex α priv. & θηρεύτὸς, venabilis; a θήρα, ἡ, venatio: unde θηρεύω, feras venor.
Ἄθηρος, expers venationis, Synes. epist. 105. Item, carens feris, & noxiis belluis: ut ἄθηρος χώρα, regio expers ferarum: Plutarch. ex α priv. & θὴρ, ρὸς, ὁ, fera.
Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum, idem Th. & comp.
Ἀθηριλοιγὸς, ὄς, sive ἀθερολόγος, ος, τὸ πτύον τὸ τὰς ἀθέρας διαλέγον ἢ διαχωρίζον, ventilabrum; quod ita dicitur, quod sit aristarum pernicies, & exitium: & est pro ἀθερολοιγὸς, ἡμιτ' ἔκπυσιν. Odyss. λ. ex ἄθηρ, ἐρος, & λοιγὸς, ὁ.
Ἀθηρόβρωτον ὄργανον, Sophocles vocavit, quod Hom. ἀθηριλοιγὸν, ut inquit Eustat. at Hesych. dicit esse cochlear quo agitatur in olla puls quædam ἀθήρη, sive ἀθήρα, dicta: comp. cum βρωτὸς, ὁ, seu βρωτὸν, τὸ, a Th. βρώσκω, f. ώσω.
Ἀθήρωμα, idem quod ἀθέρωμα, scil. pultatio; seu nervosa tunica, in qua pultaceus humor continetur. Vide supra ἀθέρωμα.
Ἀθησαύριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, prodigus; qui nihil recondit in crastinum, vel qui recondi seu reservari nequit: non repositus in thesauro: ex α, & θησαυρὸς.
Ἀθητεύω, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem: ex α priv. & θητεύω, mercede servio: Th. θής, τὸς, ὁ, mercenarius servus.
Ἀθίγανος, ος, ὁ, (vel, ἀθίγγανος, Etymol.) abhorrens a tangendo, (ex α priv. & θιγγάνω, idem quod Th. θίγω,

tan-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

tango) item, nihil volens accipere, epitheton sectæ cujusdam accipere recusantis.

Α᾽θικτ-ος, ος, vel ἀθιγὴς, ές-ος, ὁ ἡ ἡ, intactus. Th. θίγω.

Α᾽θίκτωρ, ορ-ος, ὁ ἡ ἡ, idem, intactus: item, integer, illibatus. Th. idem.

Α᾽θλ᾽ pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. Sed ἆθλ-ος, ου, ὁ, est ipsum certamen. Th. ἄεθλ-ος.

Α᾽θλάω, pugno, laboro.

Α᾽θλέω, ῶ, certo, f. ήσω. p. ᾔθληκα. hinc ἆθλησις, εως, ἡ, certamen.

Α᾽θλήμασι, certamina, pl. ab ἆθλημα, ατ-ος, τό.

Α᾽θλητῆ, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, luctator. Th. ἄεθλ-ος.

Α᾽θλητικὸς, ὴ, ὸν, Athleticus, ad athletas, seu certatores, vel luctatores pertinens: unde ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, certamina athletarum, ἀθλητικὸν σῶμα, corpus robustum & exercitatum, ἀθλητικὴ ἕξις, corpus habitudine athletica, i. e. firma, Aristot. Inde etiam ἀθλητικῶς, adverb. athletice, athletarum more. Plaut. pugilice & athletice valeo, pro optime & firmissime. Th. idem.

Α᾽θλι-ος, ία, ον, miser: ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτης, acc. pl. superl. ab ἄεθλος.

Α᾽θλιότης, ητ-ος, ἡ, miseria, ærumna, & ἀθλίως, misere, & infeliciter, ærumnose, ut ἀθλίως διακεῖσθαι, Demosth. misere me habeo, i. e. δυσχερῶς, ab ἆθλι-ος, miser, παλαίπωρ-ος.

Α᾽θλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis præses: ab ἆθλ-ος, vel ἆθλον, & τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, ludos præbeo, & ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Α᾽θλον, ου, τὸ, idem quod ἄεθλον, ου, τό, certaminis præmium, quod victori datur, vel de quo reportata est victoria. Th. ἄεθλ-ος, ου, ὁ, certamen, & ejus præmium.

Α᾽θλ-ος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλ-ος.

Α᾽θλοφόρ-ος, ου, ὁ, victor: ex ἆθλον, & φέρω.

Α᾽θόλ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, non turbidus, purus, limpidus: ex α priv. & θολὸς, ὁ, &c.

Α᾽θόλωτ-ος, ου, ὁ, ἡ, limpidus, illimis: ex α, & θολός.

Α᾽θόρυβ-ος, ου, imperturbatus: ab α, & θόρυβος.

Α᾽θορύβητ-ος, ου, ὁ, imperturbatus, tranquillus, & ἀθορύβως, adv. sine tumultu, tranquille. Th. idem.

Α᾽ΘΡΑΓΈΝΗ, nomen arboris, ex qua optima igniaria fiunt: vide Theoph. Hist. Pl. l. 5. c. ult.

Α᾽θρακτ-ος, pro ἀπέρακτ-ος, vel ἀπέρατ-ος, si ex α priv. & θράσσω compositum esset, significaret non punctus, non actus stimulis: nam Galen. apud Hippocr. expon. θρακτοὶ, νύσσοι, κεντοῦ.

Α᾽θραυσ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, infractus, i. e. qui fractus non est, vel frangi nequit: integer, invulneratus, &c. ex α priv. & θραυσ-ός, fragilis: Th. θραύω, frango.

Α᾽θρέω, videre cupio: Suid. a Them. ἀθρέω, intueor: Item dispicio, circumspicio, considero, perpendo: deductum esse putatur a verbo θεωρῶ, per syncopen, præfixo α ἐπιτατικῷ, vel a ὁρῶ, cerno, præfixo itidem α epitatico, & θ verso in θ. Etymol. & Eust.

Α᾽ΘΡΕΊΩ, f. ήσω. p. ηκα. video, cerno, μετ᾽ ἐπιτάσεως θεωρῶ.

Α᾽θρήματα, τα, munera a cognatis missa novis nuptis, (apud Lesbios: Hesych.) sponsæ scil. præcipue, cum dempto velo, se primum retegebat sponso conspiciendam, ὥθρει τὸ ἀθρεῖν, ab intuendo. vocabantur etiam θεώρηξα, eandem ob rem.

Α᾽θρῑ, adverb. absque luctu, vel lachrymis, q. d. illugubriter, Suid. ex α priv. & θρῑῶ, luctus.

Α᾽θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Α᾽θριπήδες-ος, & ἀθριπηδέσατ-ος, a vermiculis non arrosus, vel exesus, nullo modo sentiens putredinem, ὁ ἡ θριπήδες-ος: ex α priv. & θρίψ, πός, ὁ, vermis, (a τρίβω, tero) & ἐδέσ-ος, edulis, esculentus: Th. ἔδω, edo, & ἔδομαι, comedor.

Α᾽θροίσασα, a. 1. part. f. g. ab ἀθροίζω, congrego, f. σω. ἀθροίσαι, inf. ἤθροιχα, p. act. Th. ἀθρό-ος.

Α᾽θροίσιμ-ος, ὁ ἡ ἡ, frequens, celebris, confertus, & ἄθροισμα, ατ-ος, τό, collectio, acervus, &c. & ἀθροιστικὸς, ὴ, ὸν, congregativus, collectivus, vim habens aggregandi, &c. οἷα, ab eodem Themate: sicut etiam ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ, congregator, collector, & ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus, &c.

Α᾽θρόον, idem quod ἀθρόως, confertim, universe, summatim: item, confestim, repente, &c. Th. idem.

Α᾽θρ-ος, ου, ὁ, nullam edens vocem, nec ullum strepitum emittens, ἀθόρυβ-ος, vel ἄνευ θρόου, apud Suidam, sine strepitu, vel clamore: ex α priv. & θρ-ος, ου, ὁ, clamor, proprie cum tumultuum strepitu, a θρέω, vel θρέομαι, tumultuando clamo, &c.

Α᾽ΘΡΟΌΣ, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc ἀθρόως, confertim: ἀθροότης, ητ-ος, ἡ, universitas: ἀθροίζω, congrego: ἀθροισμὸς, ου, ὁ, congregatio.

Α᾽θρυς, idem quod ἀθρ-ος, confertus, coacervatus: item repentinus: Eust. Etym. factum est ex ἀθρ-ος, per Synæresin.

Α᾽θρόως, adv. i. e. ὁμοῦ, ἀφειδίως, vide ἀθρόον.

Α᾽θρυπτ-ος, ου, non fractus luxu: ex α, & θρύπτω.

Α᾽θρύπτως, severe, & dure, seu austere. Th. idem.

Α᾽θυμέω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω. p. ᾐθύμηκα. hinc ἄθυμ-ος, non animosus: ἀθυμία, ἀθυμίη, Jon. animi dejectio: ab α, & θυμός.

Α᾽θύμως, q. d. absque animo, i. e. animo dejecto, anxie, Xen. Unde ἀθύμως διακεῖσθαι, despondere animum, Isocrat. Th. idem.

Α᾽θυρόομαι, ludo, lusito: idem quod sequens ἀθύρω, exponitur & σκιρτῶ, i. e. saltito, nempe ludendo, exultim ludo, proprie de pueris qui foris discurrunt: ab α priv. & θύρα, janua.

Α᾽θυμμ-ος, ατ-ος, τὸ, lusus puerilis, ludibrium: ab ἀθύρω.

Α᾽θυμμάτιον, ου, τὸ, diminutivum ab ἄθυμμ-ος, Lucian. in Dialog. ferebat in ulnis suis ursi catulum, ἀθυμμάτιον, oblectamentum suum, vel delicias suas, &c.

Α᾽θυρόγλωσσ-ος, vel ἀθυρόγλωττ-ος, loquax, garrulus; qui est lingua effræni, blasphemus, cujus lingua nullis quasi foribus cohibetur, & ἀθυρογλωττία, garrulitas, linguæ licentia, & incontinentia, ἀχαλίνωτος γλῶσσα, linguæ effrænis indulgentia, effrænata lingua, a Suida ponitur: ex α priv. θύρα, janua, & γλῶσσα, lingua.

Α᾽θυρομόρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, temere & sine delectu utens legibus, qui legibus pro sua libidine abutitur: Hesych. proprie, qui leges ludos facit: ex ἀθύρω, ludo, & νόμ-ος, lex.

Α᾽θύρ-ος, & ἀθύρωτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, patens sine janua. Th. θύρα.

Α᾽θυρόστομ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui linguæ temperare non potest, proprie, cujus os nullis foribus cohibetur, aut cohiberi potest: Soph. echo sic nominatur: inde ἀθυροστομία, ἡ, oris incontinentia, loquacitas, garrulitas, &c. in Epigr. ex α, θύρα, & στόμα.

Α᾽ΘΎΡΩ, ludo, cano, lusito: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε. forsan ab ἄγαν, & θύω, vel a θύρα, quia foris ludi solet.

Α᾽θύρωτ-ος, idem quod ἀθυρ-ος, janua carens, nullo ostio obstructus: ut ἀθύρωτον στόμα, Plut. os effræne, quasi janitoris egens: ἀπύλωτον.

Α᾽θυτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, non sacrificatus, nec immolatus: Athen. Suid. Phil. ex α priv. & tertia pers. præt. verbi θύομαι, sacrificor: hinc dicitur ἄθυτος ἀπῆλθεν, i. e. abiit, re divina non peracta.

Α᾽θῷ-ος, ου, ὁ, ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex α, & θωή.

Α᾽θῳόω, f. ώσω. p. ωκα. absolvo; mulcta sive pœna libero; non mulcto, innoxium facio, &c. Inde in pass. ἀθῷοῦμαι, justificor, impune fero: unde ἀθῳωθεὶς, justificatus, impune ferens, in Salom. Proverb. idem. Th. inde etiam ἀθῳήτ-ος, ου, ὁ, (idem quod ἄθῷ-ος) vel ἡ, impunis, impunitus, illæsus, &c. ἀζημίωτ-ος. Et ἀθῳώς, citra damnum, & mulctam, adv. item innocenter: Hesych.

Α᾽θῳπόντ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, immitis; proprie, inadulabilis, qui blanditiis & assentationibus emolliri non potest: Suid. ex Epigram. scribitur & ἀθῳπόλις-ος, ut ἀκολάκντ-ος, & ἀκολάκευς-ος, apud Hesych. ex α priv. & θωπεύω, adulor, Thema est θώπτω, idem, assentor, &c.

Α᾽θωράκις-ος, ὁ ἡ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est: item inermis. Xen. ex α priv. & θωρακίζομαι, loricor, thorace munior. Thema est θώραξ, ακ-ος, ὁ, thorax, pectus: item pectoris vestimentum, aut armatura, lorica, &c.

Α᾽θώρηκτ-ος, non temulentus, non ebrius: Hipp. ὁ μὴ μεθύων, ὥθρῳ τὸ μὴ θωρήσσεσθαι. ex α priv. & θωρήσσομαι, loricor, armor; (Th. θώραξ,) item poto, &c.

Α᾽θώωσις, εως, ἡ, absolutio, qua quis innocens pronunciatur: ab ἀθῷ-ος.

Α Ι.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc. αἳ, art. postp. ab ἥ, quæ. αἱ, vel αἲ, heu, hei. αἰ, pro εἰ, Dor. si. & Jon. pro εἴθε, utinam.

Αἲ, vel Αἴ, hei, heu, eheu. Αἴ, inquit Eust. est δυσφορικὸν, idest, quo utimur nos aliquid ægre ferre significantes: Item μεμπτικὸν, idest, quo utimur alicui succensentes: ut αἲ πάλαι, hei miser. raro autem solum positum, frequenter autem geminatum reperitur, & interdum terque quaterque repetitur: ut αἲ αἲ αἲ αἲ ἀπὸ κενῶν ἐλπίδων, apud Luc. in dial. philop.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosa, γῆ. in acc. αἶαν.

Αἰαγμ-ος, ατ-ος, τὸ, luctus, gemitus, θρῆν-ος. Thema est sequens αἰάζω, vide.

Αἰ᾽Α᾽ΖΩ, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω. ab αἰ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Jon. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακίζω, verbero; pro quo supra, αἰσκίζω, & infra, αἰκίζω.

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, Æacus: ab Αἴαξ, ακ-ος.

Αἰακτὸς, ὴ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus: ex Aristoph. est verbale ab αἰάζω, f. σω, lugeo, lamentor.

Αἴαν, voc. ab Αἴας, αντ-ος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

Αἰ᾽ΑΝΟΣ, ὴ, όν, vel αἰανὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, gravis, perpetuus: q. ab αἰάζω, vel ab αἰνὸς, per Syncop.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντ-ος, ὁ, Ajax.

Αἰ᾽ΒΟΙ, heu, hei, dolentis, adv. ab Heb. אבוי aboi.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, caper, & capra: αἰγάων, Dor. pro αἰγῶν, gen.

Αἰγαγρ-ος, seu αἰγάγρι-ος, ου, ὁ, vel ἡ, caprea, capra, vel caper sylvestris: Plinio rupicapra; dicitur pro αἶξ ἄγριος.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ex τῆ Αἰγῆς, ex τῶ Αἰγῶν, ab Ægis.

Αἰγαίων, pro Αἰγαίωνα, acc. sing. Ægæonem, nom. propr.

Αἰ᾽ΓΑ-

Αἰγάνεα, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγχω, & ἴεσθαι vel τὸ κῦ αἰγῶν ἴεσθαι.

Αἰγάθω, adv. subito, impetuose: ab αἴσσω.

Αἰγέη, ης, ἡ, Jon. caprina pellis. Th. αἴξ.

Αἰγειάδιω, acc. ab Αἰγειάδης, ου, ὁ, Ægides, patronym. ab Αἰγεύς, εῶς, ὁ, nom. propr.

Αἴγειος, ου, ὁ, ἡ, caprinus: dicitur quoque αἰγεῶς. Th. αἴξ. Sed Αἴγιος, Ægæus, nom. propr.

Αἰγείπυρος, vel αἰγίπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, de qua Theophr. Hist. Pl. l. 2. c. 9. Sic dici putatur, quod capræ ejus esu gaudeant, sed exp. & rufus, apud Schol. Aristoph. quoniam ægipyrus herba florem habet rubeum, teste Demetrio: ex αἴξ, αἰγός, & πυρός, ὁ, &c.

Αἴγειρον, τὸ, unguentum populeum, quod ex uva, quæ fructus ejus est, conficitur: Thema est sequens αἴγειρος.

Αἰγείρεται, species fungorum, qui in populi nigræ trunco nascuntur, a Th. αἴγειρος, ἡ.

Αἴγειρος, ου, ἡ, populus nigra: δὲπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγειροφόρος, ὁ ἡ, q. d. populifer, qui vel quæ populis abundat, ex αἴγειρος, ου, ἡ, & φορός, ὁ, &c.

Αἰγειρῶν, ῶνος, locus populis consitus arboribus, a Th. αἴγειρος, populus proprie nigra, nam alba λεύκη dicitur, &c.

Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, in anth. Epigr. q. d. caprarum agitator, qui caprarum agit gregem: ex αἴξ, capra, & tertia præt. pass. verbi ἐλαύνω, f. σω. p. κω. ab ἐλάω, agito.

Αἴγεος, caprinus, hircinus, unde fœm. αἰγέη, quod absolute nonnunquam ponitur pro pelle caprina, subaudito scil. nomine δορέᾳ, & dicitur etiam αἰγῆ, per contractionem, (ut λεοντῆ, κλωπῆ, pro λεοντέη, κωπέη, &c.) a Th. αἴξ, αἰγός.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, nom. prop.

Αἰγιαλεύς, piscator, littorius, quasi in littore degens: sic &

Αἰγιαλίτης, idem, littorius, ut αἰγιαλίτης ἄμμος, & exp. etiam, in littore habitans, unde fœm. αἰγιαλῖτις, ιδος, littoria, ut αἰγιαλῖτιδα κηλὼ, Archias in Anth. Epigr. a Th. αἰγιαλός, ora maritima, &c.

Αἰγιαλός, ου, ὁ, litus: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus: αἰγιαλεύς, έος, ὁ, piscator: q. ab ἄγω, frango, & ἅλς, ἁλός, mare.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quod αἰγιαλίτης, & Th. idem: litoreus, vel litoralis, in litore habitans.

Αἰγίβοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, capris pascendis aptus, ut Od. ν. αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ κὴ βώβοτος: item αἰγιβότης, capras pascens, vel caprarum pastor, in Epigr. Utrumque ex αἴξ, αἰγός, & βοτός, ὁ &c.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγίς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, hædus; 1. Reg. c. 10. diminutivum ab αἴξ.

Αἰγίζω, & Αἰγιθόω, ponuntur inter themata.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, & interdum διακοπῶ, divello, & tempestate affligo, apud Æschyl. aliquando etiam capras pasco.

Αἰγιθαλός, οῦ, ὁ, parus, avis quædam, quæ apibus nocet: Aristot. hist. anim. est etiam herba & saltationis genus.

Αἰγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit salus. Arist. hist. l. 9. c. 1.

Αἰγικίμης, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. capricrus: Epitheton Priapi, in anth. Epigr. ex αἴξ capra: & κνήμη, ης, ἡ, crus, tura, tibia.

Αἰγικνῆς, caprarii; qui capras satiant, & pascunt; & general. aliorum pecorum pastores; Plut. in Sol. ex αἴξ, αἰγός, & κνῆω, satio, &c.

Αἰγίλιπος, excelsi, ab αἰγίλιψ, capris invius, altus: ab αἴξ, & λείπω. Est & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἴγιλος, herba quædam capris grata, Theocr. Idyl. 5. a Them. αἴξ, αἰγός.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλῳ. Est autem Αἴγιλος, insula in mari Ligustico, Latine Capraria.

Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, absessus internares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, q. d. caprinus oculus; vitium oculi, quod capris fere proprium, & perpetuum est, Celso teste.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenses.

Αἰγινώδης, ωτος, ὁ, (adjectivum poet.) capris abundans: ut αἰγινώδεσσι ἔρεσι, apud Hom. Thema est Αἴξ, capra.

Αἰγίοθος, idem quod, & pro αἰγιθος, ægithus avis, quæ a Gaza vocatur salus, &c.

Αἰγιόχοιο, gen. Jon. ab. αἰγίοχος, ægidem tenens: ex αἰγίς, & ἔχω.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, q. d. capripan; semicaper; Pan, sic dictus, quod caprino fuerit corpore; fingitur enim fuisse semicaper, & hirci modo libidinosus, iracundus etiam, ut testatur Theocr. Idyll. 1. Plutarchus ait, eum Latine dictum Sylvanum, &c. nomen compositum ex αἴξ, capra, & πᾶν, Pan.

Αἰγιποδης, ὁ, capripes; idem quod sequens

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus caprinis præditus: ab αἴξ, & πούς.

Αἰγίπυρος, ægipyrus; genus plantæ: vide αἰγείπυρος.

Αἰγίς, ίδος, ἡ, pellis capræ, Th. αἴξ. exp. etiam procella, atque sic est a Th. αἴσσω, f. ξω.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis; qui Latine dicitur hædus; & a Græcis etiam ἔριφος, & forma diminutiva: ab αἴξ, αἰγός, ἡ, capra: & interdum ὁ αἴξ, caper.

Αἴγλα, seu αἴγλα μυρίλη, idem quod μυρίλη, i. e. cavata panis offa, in jus aut pulmentum demersa: ut interpretatur Pollux.

Αἰγλάοπα, splendentem, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλάων pro αἰγλήων. Th. αἴγλη.

Αἴγλη, ης, ἡ, fulgor. hinc αἰγλήεις, εντος, ὁ, fulgens, splendidus: in acc. αἰγλήωντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, qui capras pascit: ab αἴξ, & βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγοδίωξ, caprisequus; capras persequens: ὁ τὰς αἴγας διώκων· ex αἴξ, & διώκω.

Αἰγοθήλης, ου, ὁ, caprimulgus; avis quædam a capræ uberibus sic dicta: ex αἴξ, & θηλή, ἡ, mamma, &c.

Αἰγοκέρως, ωτος, ὁ, capricornus; l. Plut. & apud Arat. legitur gen. αἰγοκερῆος, tanquam a nom. αἰγοκερεύς, quidam etiam fœnogræcum, seu fœnum græcum ita dici putant: ex αἴξ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps; i. e. caprinum caput habens; est & nomen avis, apud Aristot. de animal. ex αἴξ, & κεφαλή, ῆς, ἡ, caput; seu κέφαλος, Cephalus, piscis e margilum genere, &c.

Αἰγόλεθρος, herba capris noxia & exitiosa: ex αἴξ capra; & ὄλεθρος, ου, ὁ, perditio: Th. ὄλυμι, perdo, &c. videatur.

Αἰγονόμος, & αἰγονομεύς, caprarum ductor seu pastor; qui capras pascit: Epigr. item locus capris pascendis accommodatus; inde etiam αἰγονόμιον, τὸ, grex caprarum, &c. omnia ex αἴξ, capra, & νόμος, ου, ὁ, pascuum: Th. νέμω, tribuo, item pasco: inde νομεύς, pastor.

Αἰγονυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, ungulas habens caprinas: Epigr. ex αἴξ, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, &c.

Αἰγοπόδης, & αἰγιπόδης, item αἰγίπους, capripes, caprinos pedes habens; epithetum Panis, Faunorum, & Satyrorum, &c. ex αἴξ, & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Αἰγοπρόσωπος, caprinam habens faciem. ex αἴξ, & πρόσωπος, facies, &c.

Αἰγός, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγοφαγος, caprivorus; caprum seu capros vorans ac edens: sic Juno appellatur, quod capræ ipsi immolarentur: ex αἴξ, & φάγω, edo.

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, oculos habens caprinos, ex αἴξ, & ὀφθαλμός, oculus.

Αἰγυπιός, ὁ, Ægyptiacus, gen. pl. αἰγυπίων. Αἰγύπτιαι, Ægyptiæ, ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, Ægyptus.

Αἰγύπιος, ου, ὁ, vultur: a γύψ.

Αἰγύπτιος, ου, ὁ, Ægyptiacus, gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, Ægyptiæ, ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, Ægyptus.

Αἰγύπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, ita dictum, quod capræ ejus esu gaudeant: exponitur etiam, rufus, ob florem istius herbæ rubrum, ex αἴξ, & πυρός, οῦ, ὁ, triticum.

Αἰγυπτιάζω, μ. άσω; Ægyptios imitor: item, vafre me gero, a moribus Ægyptiorum, vaframentis infamatorum: Æsch. item, adurere; ab Αἴγυπτος, Ægyptus.

Αἰγωλιός, οῦ, ὁ, ulula.

Αἰγών, ῶνος, ὁ, caprile. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, apud Theocr. utrumque a Them. αἴξ, αἰγός.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγώνυχον, τὸ, Ægonychon, genus herbæ, sic dictæ, quod ungulas caprinas duritia referat ejus semen; teste Dioscor. l. 3. c. 158. (dicitur & ob id semen, λιθόσπερμον,) est ab αἰγόνυξ, υχος.

Αἰγωπὸς, οῦ, ὁ, habens oculos caprinos; Aristot. ex αἴξ, & ὤψ, oculus.

Αἴδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus: q. ex α, & εἴδω, non video.

Αἴδε, quæ. a nom. ἥδε. masc. ὅσδε.

Αἰδεῖσθαι, revereri, præs. inf. αἰδέομαι, præs. imperat. pass. ab αἰδέομαι. f. m. έσομαι. p. pass. ῄδεσμαι. Th. αἰδώς. hinc αἰδέσιμος, venerabilis.

Αἴδεος, obscurum, n. g. ab ἀΐδης, εος. ex α, & εἰδω.

Αἴδεσθεν, veriti sunt, pro ᾐδέσθησαν, ab ᾐδέσθη, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc αἰδέσθητι, reverere, a. 1. imperat. αἴδεσσαι, a. 1. imperat. m. Poet. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, in oratione soluta, dicitur pro Poetico αἰδοῖος, venerabilis; reverentia dignus; apud Greg. est dignus qui exoret; item inviolatus, intactus; ab αἰδέομαι, f. ήσομαι.

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, verecundia, veneratio; ab αἰδέσιμος, vide.

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; item, ut inquit Bud. Venia, & misericordia, &c. Verbale ab αἰδέομαι, veneror.

Αἰδεσὸς, οῦ, ὁ, reverentia dignus, idem quod αἰδέσιμος, sed minus usitatum, ab αἰδέομαι.

Αἴδεω, gen. Jon. ab ἀΐδης, acc. ἄϊδεω.

Αἴδηλα, arcana, acc. pl. ab αἴδηλος, tenebricosus, inexpectatus: ab ἄϊδης. vel ab α, & δῆλος.

Αἰδήλως, obscure; ἀφανιεῶς, item, ὀλεθρίως, Il. φ. evanide, fluxim, latenter. Th. idem, ex α priv. & δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, verecundus.

Αἰδημόνως, verecunde, reverenter; idem quod αἰδεσίμως, & ab eodem Th. αἰδέομαι: unde etiam αἰδημονέω, μ. ήσω, verecundiam servo.

Αἴδης, & in prosa ᾅδης, ου, ὁ, Orcus, inferi; mors; ab α, & ἰδεῖν.

Ἀϊδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ἡ τὸ ἀΐδες, idem quod ἀειδὴς, obscurus, inspectabilis; ἀφανὴς, ex α pr. & εἴδω, video.

Ἄϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης.

Αἰδήμων, idem quod αἰδήμων, verecundus, &c. & idem Th. Αἰδέομαι, scil. ab αἰδώς, pudor, &c.

Ἀΐδιος, ου, ὁ, perpetuus; ab ἀεὶ, semper.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, &c. æternitas, perpetuitas; ut apud Aristot. 2. de mundo, ἀϊδιότης τῆς ψυχῆς, æternitas animæ.

Ἀϊδίως, adv. sempiterne, in perpetuum; utrum-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

utrumque ab αἴδιος, sempiternus, æternus; ut αἴδιος πόνος; Hesiod. & αἴδιος δόξα, immortalis gloria, Plut. in Per. Unde τὸ

Αἴδιον, substantive ponitur pro æternitas: hinc ἐξ αἰδίου, ab æterno, ab ævo; & εἰς αἴδιον, in æternum, in ævum; ab ἀεὶ derivari solet, sicut a semper fit sempiternus.

Αἰδνῆς, dat. pl. Jon. f. g. ab αἰδνός, ή, όν, tenebricosus: ex α, & εἴδω.

Αἰδοῖ, reverentiæ, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, η, ον, Poet. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, όπερος, pro σεβαστός, maxime venerandus.

Αἰδοιῑκός, ή, όν, ad inguen pertinens; ut αἰδοιϊκὴ φάρμακα, apud Aeginet. ab αἰδοῖον, τό.

Αἰδοῖος, Poet. pro αἰδοῖος, veneratione dignus, reverendus; & in activa etiam signif. verecundus, &c. Item αἰδοιώδης, ες, ὁ ἡ ή, formam inguinis habens, inguinis speciem referens; Athen. l. 7.

Αἰδοίως, cum reverentia, & observantia; Od. τ. adv. ab αἰδοῖος, quod ab αἰδος, εος, τό, idem quod, & a Th. αἰδώς, όος, verecundia, tam in bonam, quam in malam partem; item reverentia, veneratio, observantia, per quam ætate, sapientia, honore, aut aliqua dignitate antecedentes reveremur & colimus; ut apud Plut. in Solone, αἰδὼ μὴν εἶχε τὴν πρώτην πᾶσι, i. e. reverebantur & honorabant eum omnes. item αἰδώς, exp. & membrum genitale, inguen, pudenda; Il. β. Etymol. & Eust. τὰ αἰδῶ, dictam volunt a non videndo, ex α priv. & verbo ἰδᾶν, quod pudor cogat oculos avertere; unde proverb. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, de quo vide Erasm. in Chil.

Αἰδοιπαλμός, morbus pudendorum; ut satyriasis & priapismus, ex αἰδοῖον, τὸ, & παλμὸς, ὁ, a Them. παίλλω.

Αἰδοῖον, τὸ, inguen. pl. αἰδοῖα, pudenda.

Αἰδοῖος, venerandus, αἰδοίοισι, dat. pl. Jon.

Αἰδοίη, veneranda. Th. αἰδώς.

Αἴδομαι, idem quod αἰδέομαι, (veneror, &c.) pro quo ponitur; Od. θ. & Plut.

Αἰδομῶμαι, reveriti, dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

Αἴδρεια, & Jon. αἴδρείη· vide in ἄϊδρις.

Αἴδως, εος, τὸ, reverentia, pudor; idem quod Th. αἰδώς, pudor, &c.

Ἀΐδος, gen. sing. ab Ἄϊς, ὁ, Orcus.

Ἀΐδοσδε, ad inferos; Adverbium. Th. ἀΐδης, orcus.

Αἰδῦ, reverere; imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδῦς, reverentiæ, gen. sing. ab αἰδώς.

Ἀΐδω, gen. ab ἄϊδης.

Αἰδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Athen. 12. ex ἄϊδης, ου, ὁ, Orcus; & φοιτάω, ῶ, ito, ventito.

Αἰδόφρων, verecundam mentem habens; verecundus; Eur. in Alc. ex αἰδὼς, ή, pudor, & φρὴν, mens.

Αἰδῶμαι, pudefio; idem quod αἰδέομαι.

Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. Jon. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρείη, ἡ, inscitia. Ab

Ἄϊδρις, εως, ὁ, ἡ, imperitus. ἀϊδρείη, imperitia. dat. ἀϊδρείῃ, Jon. ex α, & ἰδρεία.

Ἀϊδρήφι, ωτος, ὁ, inscius, imprudens, Nic. in Alex. (idem quod ἄϊδρις) inde ἀϊδρήωτι, inscienter, per ignorantiam; item ἀϊδρηέπως, idem; i. e. ἀπείρως, pro quo dicitur etiam ἀνδρῶς, idem; ex α priv. & ἴδρις, εως, ὁ ἡ ή, sciens, peritus; seu ἰδρεία, ἡ, scientia, peritia. Th. ἴσημι, scio.

Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Poet. ὁ τῆς δίκης ἄϊδρις, ἡ ἄπειρος, juris ac justitiæ nescius, injustus, pernicious.

Ἀΐδρυπος, pro ἀνίδρυπος, instabilis, ex α priv. & ἱδρυπὸς, ὕ, ὁ, fundatus, stabilitus. Th. ἱδρύω, colloco, &c.

Αἰδῶ, pro αἰδέω, verecundor. Th. αἰδώς, pudor; item, ἀείδω, idem quod Th. ἀοιδάω, canto, cano, &c.

Αἰδὼ, acc. sing. ab αἰδὼς. dual. αἰδὼ, αἰδὼ κεκλύψαι, pudorem tegere.

Ἀΐδωνῆι, dat. sing. ab Ἀϊδωνεύς, έος, ὁ, idem quod Ἄϊδης, Pluto, Orcus.

Ἀϊδωνιος, ου, ὁ ἡ ή, lethalis. Hesych. unde ἀϊδωνία, lethalia, pestifera; θανάσιμα. Th. Ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus, &c.

Ἀΐδως, invisibiliter; item, ἀκαταληπτως, incomprehensibili modo, ab ἀϊδὴς, idem quod ἀειδὴς, invisibilis, ex α priv. & εἴδω, video.

Ἀΐ'ΔΩΣ, ὁος, ὦς, ἡ, pudor: ab α & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet. Vid. in αἰδοίως.

Αἰεί, & αἰὲν, Poet. pro ἀεὶ, semper, adv. Cret. αἰές.

Αἰεκλυεπέων, gen. Æol. pro αἰεικλυετῶν. αἰεκλυετῆσι, dat. Jon. pro αἰεικλυέτας, ab αἰεικλυέτης, ου, ὁ, sempiternus: ex ἀεὶ, & γείνομαι.

Αἰενναῖ, idem quod ἀειναῦ, q. d. semper nautæ, magistratus quidam apud Milesios, teste Hesychio, qui conscensis navibus, consilia de maximis rebus agitabat, procul a terra; deinde, quum ratam habebat aliquam sententiam, revertebatur, ex ἀεὶ, vel αἰεὶ, semper, & ναῦπος, ου, ὁ, nauta. Th. ναῦς, νεὸς, navis.

Αἰὲν, poetice, pro ἀεὶ, semper, Iliad. α. θεοὶ αἰὲν ἐόντες, i. e. ἀθάνατοι.

Αἰένοικος, domus æterna: αἰδιος οἶκος, ἡ ἀδιάλειπτος. ex αἰὲν, semper, & οἶκος, domus.

Αἰένυπνος, ὁ ἡ ή, æterno perfusus somno; item, æternos afferens somnos; Soph. in Oed. idem quod ἀειύπνος, ex ἀεὶ, & ὕπνος, somnus.

Αἰετὸς, Attice vel Jonice, aquila dicitur pro ἀετὸς, item aquila, pisces nomen, e genere cartilagineo; apud Arist. Hist. an. l. 5. c. 5. Atque inde

Αἰετώδης, ους, ὁ, qui ex aquilarum est genere; seu aquilis similis; a Th. ἀετὸς, ὁ.

Ἀϊζηϊος, juvenilis: ab ἀϊζηὸς.

Ἀϊ'ΖΗΟΣ, ου, ὁ, pro quo & αἰζηὸς, juvenis. gen. pl. ἀϊζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων; qui juvenili robore viget; παρὰ τὸ ἀεὶ γαν ἢ ἀεὶ αἴμῃσι ζέειν, facta compositione ex α epitat. & verbo ζέω, quod juvenes ferveant, & calidiores sint, atque animosiores; interdum ponitur pro νέος, seu ἀκμάζων, adiective; ut Il. π. ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κραταιῷ τε, juveni, & robusto; seu florenti annis, & valenti viribus.

Αἴης, gen. sing. αἴη, dat. Jon. ab αἶα.

Αἰλωές, τὸ, dirum, lamentabile; grave valde, & molestum. Ætym. ab αἴ, αἴ, hei, eheu. item est αἰώνιον, quia mors prandii sempiterni vice ponitur, apud eundem Etym.

Αἰνήτεω, gen. Æol. pro Αἰνήτου, ab Αἰνήτης, nomen viri.

Αἰ'νητος, seu ἄνητος, ventis expositus, flabilis: ab ἄω.

Αἴῃ, quæ, pro αἵτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθαλίσης, ου, ὁ, fuliginosus, fumosus; καπνώδης. Etym. a sequente

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla: est & αἰθαλος, q. ab αἴθω· est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ονος, ardens; Epith. cicadæ. ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, ardens: acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθαλοκαμπία, ἡ, fumi instar vana jactantia; Suid. inde plur. αἰθαλοκαμπίαι, αἱ, fumi impostura, ψευδολογία. Etym. ab αἰθάλη, fuligo, & κάμπτος, ου, ὁ, jactator, a κάμπτω, ου, ὁ, crepitus, &c.

Αἰθαλόω, μ. ώσω, p. ωκα, uro, comburo; Eurip. item, nigrefacio; proprie, fuliginosum reddo, &c. ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, fuliginosus, fumeus, obscurus; Aristot. in favillas conversus.

Αἰθαλωτὸς, ὕ, ὁ, ustus, combustus, Lycophr. utrumque ab αἰθάλη.

Αἰθάν, Dor. pro αἰθὼν, gen. ab αἰθὼς.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. utinam.

Αἰθέοψ, οπος, ὁ, urens, ardens; ex αἴθω, & ὄψις, εως, ἡ, visus, &c.

Αἰθέρα, poetice, interdum, pro ἐς αἰθέρα, Hom. Il. σ.

Αἰθερεμβατέω, in Epigr. per ætherem incedo, idem quod αἰθερεβατέω, ex αἰθὴρ, & βατέω (inusitato verbo, nisi in compositione) vado. Th. βαίνω, gradior.

Αἰθέρι, in æthere; adverb. ab αἰθὴρ.

Αἰθερίδης, idem quod αἰθέριος, æthereus; dicitur etiam αἰθερώδης, ὁ ἡ ή, τὸ, ες, idem.

Αἰθεροβατέω, idem quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθερίως, pure & munde instar τῶν αἰθερίων; quæ terrenis sunt puriora: est adv. ab αἰθέριος, ad ætherem pertinens; ab αἰθὴρ, ἐρος.

Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ, ἡ ή, per ætherem currens; in Epig. ex αἰθὴρ, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Th. inusitatum δρέμω, idem quod τρέχω, curro.

Αἰθήδης, ωπος, ὁ, ex ustione niger, vel etiam ruber; Nicand. Th. αἴθω, uro, &c.

Αἰ'ΘΗΡ, έρος, έρι, ὁ, æther; ab αἴθω· hinc αἰθέριος, æthereus: αἰθεροβατέω, per ætherem vagor: αἰθερομιδὴς, έος, ὁ ἡ ή, ætheris speciem referens. v. ὑπερος.

Αἰθίνος, ου, ὁ ἡ ή, aptus comburi; vel, quod facile comburitur; Etym. item, niger.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπὰς, Æthiops: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἴθοκες, vel Αἰθόλικες, pustulæ in summa cute, ex igne, vel aliunde; ab αἴθω, uro.

Αἴθομαι, ardeo, accendor; passivum ab αἴθω, uro.

Αἰθομένοιο, gen. Jon. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, ardeo.

Αἰθοπα, acc. sing. ab αἰθόψ, οπος, ὁ, ἡ, calidus, niger: q. αἴθων τὸ ὄψιν.

Αἰθὸς, ή, όν, niger, Poet. pro μέλας.

Αἶθος, εος, τὸ, æstus, ambustum, ardor. Hesych. item πῦρ, ἡ φλὸξ, ignis & flamma, ab αἴθω, uro.

Αἰθὸς, ὕ, ὁ, exp. ardens, flagrans; item ambustus; ab Eust. exp. ἀπλωθρακωμένος, i. e. in carbones redactus; atque inde, niger; unde Callim. ποδίλιν αἰθὴν vocat cinerem nigrum; a Th. αἴθω.

Αἰθούσῃ, dat. sing. ab αἰθοῦσα, ἡ, porticus: ab αἴθω.

Αἰ'ΘΡΑ, ας, ἡ, aeris serenitas: q. ab αἰθὴρ, aer. αἴθρος, ου, ὁ, pruina: αἰθρινὸς, ὕ, ὁ, matutinus; αἴθριος, ου, ὁ, serenus. αἰθρία, ας, ἡ, serenus aer.

Αἰθρέω, ῶ, conturbo tempestate seu procella, Hesych. & Suid. tempestatem fero; sub dio versor. χειμάζω. Th. αἴθρα, vel αἴθρη, serenitas, &c.

Αἰθρηγλὴς, idem est quod αἰθρηγλύεις, frigus & pruinam, vel serenitatem inducens.

Αἰθρηγλὴς, έος, ὁ, ἡ, frigus vel serenitatem inducens: ab αἰθὴρ, & γείνομαι.

Αἰθρηγλύεις, ου, ὁ, idem.

Αἰθρήεις, serenus, sudus; Oppian. idem quod αἴθριος. Th. αἴθρη, vel αἴθρα.

Αἰθρία, ἡ, aer sudus & serenus, serenitas, sudum; (huic opponitur ὁμίχλη,) exp. & nocturnum serenum; apud Herodot. in Euterpe; item ἐν αἰθρίῃ, exp. sub dio; apud eund. a Th. αἴθρα, ἡ.

Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum reddo, illustro; Aristoph. item in cœlo sereno versor; Greg.

Αἰθριάω, nocturno sereno expono; sub dio per noctem expono. Hippocr. utrumque ab αἰθρία, idem quod αἴθρη, serenitas.

Αἰθριονυκτέω, sub dio dormio; quod ab αἰθρία, & νύξ.

Αἴθριος, ου, ὁ, serenus, sudus; item subdialis; qui est sub dio, seu sub aere, vel sub Jove frigido; ut apud Luc. τὸ αἴθριον τῆς αὐλῆς, exp. subdialis; pars atrii,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

atrii, item αἰθρίῳ ἠχῷ, apud Nonn. periphraſtice, ponitur pro tonitru; itidem a Th. αἴθρα, ἡ. Sed αἴθριος, exp. & frigidus; & ſic fit ab αἶθρος, ὁ.

Αἶθρος, ου, ὁ, pruina; frigus matutinum; Od. ξ. a Suida exp. τὸ καῦμα, atque inde αἰθρινὸς, ου, ὁ, matutinus, Heſych. Sed αἴθρος, ου, ὁ, exp. flans a ſerena cœli parte ventus; apud eund. omnia a Th. αἴθρα, ἡ, Jon. αἰθρη, aer ſerenus & ſudus; cui opponitur, ἀήρ; ut Il. ρ. ἀλλὰ σὺ ἐύσσαι ὑπὸ νέφος ἠέρος ἠδὲ καὶ αὐγὰς, Πείσιστον δ' ἀΐδηλον.

Αἴθυγμα, incitamentum, incitabulum, Gellio; vel ſuſcitabulum, Varroni, fomes, & incentivum; αἰθύσσω, Etym. Suidas ait de igne dici; exponitur, κίνησις, ὄρμημα, &c.

Αἰθυκτὴρ, violentus, impetuoſus; Oppian. ab αἰθύσσω, ſplendeo; item ſuſcito, extendo, jacio, concutio.

Αἰθυλικες, idem quod αἰθόλικες, quod vide cum αἰθοκες.

Αἰθυλικώδης, qui refert formam puſtularum, quæ αἰθυλικες (videatur) dicuntur.

ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

ΑΙΘΩ, f. σω, p. κα, uro, accendo, fulgeo &c. hinc αἶθος, εος, τὸ, ardor. αἴθων, ονος, ardens, flagrans: αἰθάλη, fuligo: αἰθαλόω, comburo.

Αἴθω, vel ἀΐσσω, expiro, ἐκπνέω, fit ab αἴω, αἴσω, ἀΐσσω, ἀΐθω, Hom.

Αἴκ', pro αἴκε, vel αἶκε, Dor. pro εἰμὴ, ſiquidem: & Aeol. ἄκε.

Αἰκάζω, μ. άσω, voco, καλῶ.

Αἰκαλὴ, ης, ἡ, blanditia; Th. ſequens.

ΑΙΚΑΛΛΩ, f. αλῶ, blandior, a κηλῶ. vel a καλλὸς· aſſentatori enim omnia belle: hinc αἰκαλος, ου, ὁ, adulator.

Αἴκες, (quaſi a ſing. αἴξ,) exp. idem quod αἴσχη, (i. e. ὄρμαι) a ſing. αἰκὴ, ἡ, motus alicujus qui irruit, violentus impetus; Il. ο.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab αἴσσω.

ΑΙΚΙΑ, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo; αἶκιον, ου, τὸ, idem. q. ab ἀικὴς. Hinc αἰκίζομαι, pulſor: αἰκιζόμενος, præſ. part. αἰκισμὸς, οῦ, ὁ, pulſatio: αἰκισμα, τὸ, plaga.

Αἰκίζω, μ. ίσω, cædo, contumelia afficio; crucio, mutilo, verberibus fædo, &c. ab αἰκία.

Αἰκικὸς, contumelioſus; ὑβριστικός. Th. αἰκία.

Αἶκιον, ου, τὸ, læſio, damnum; item αἴκισμα & αἰκισμὸς, flagellatio, &c. Th. αἰκία, ἡ.

Αἰκιστικὸς, οῦ, ὁ, ad pulſandum proclivis, contumelioſus, ſceleratus, ab αἰκίζω.

Αἰκίσφια, ἡ, quæ pulſat, &c. Suid. ἡ αἰκίζουσα.

ΑΙΚΛΟΣ, ου, ὁ, veſpertinus: αἴκλον, cæna, Heſych. αἶκιον· quod ab α, & ικνέομαι, quoniam ad cænam libenter venitur.

Αἴκτος, ου, ὁ, exponitur ἀπρόσιτος, inacceſſus; ad quem perveniri nequit; item, ingens, inacceſſibilis; ex α priv. & ἱκνέομαι, venio, &c.

Αἰκῶς, turpiter, pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poet. pro αἰλίνως, lugubriter.

Αἰλινὸς, ὴ, ὁ, miſer, lamentabilis; θρηνητικός.

Αἴλουρος, radix quædam, ita vocata, quod cati, ſeu feles ea utantur; Heſych. ab αἴλουρος, ὁ, catus.

Αἰλουρόμορφος, æluri (cati, ſeu felis) formam habens; ex αἴλουρος, felis; & μορφὴ, forma.

Αἴλουρος, ου, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

ΑΙΜΑ, & αἱμ', ατος, τὸ, ſanguis, cædes, conſanguinitas: ab αἴθω, per translationem ſpiritus: hinc αἱματικὸς, ὴ, ὁ, ſanguineus: αἱματώδης, idem, αἱμάτη, ἡ, enſis: αἱματίζω, ſanguinem elicio: αἱματόω, cruento.

Αἱμακοσία, ας, ἡ, parentatio: & αἱμακυσίαι, inferiæ: ex αἷμα, & κορέω, ſatio, quaſi mortui ſaturentur ſanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμακτὸς, ὴ, ὁ, ſanguinolentus, cruentatus; Eurip. cruentus; ſic, αἱμαστρὸς, αἱμάστης, ου, ὁ ἡ, αἱμαστὴς, ωτος, ὁ, αἱμάλεος & αἱμηρὸς, idem, vel ſanguineus, i. e. conſtans ſanguine, &c. omnia ab αἱμάσσω, cruento, vel Th. αἷμα.

Αἱμάλεος, cruentus; ab αἷμα, τὸ.

Αἱμαλωπὸς, color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis; Dioſc. &

Αἱμαλώψ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; unde αἱμαλῶπες dicuntur, quibus oculi cruentati; Gal. ab αἱμάλεος, & ὤψ. Αἱμαωπὸς, idem.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, ἡ, ſepes, proprie, inquit Suid. quæ ſpinas habet; ſic dicta, quia αἱμάσσουσι earum ſpinis, qui eas ingrediuntur; item exp. maceria, ſeu ſeptum murale: apud Herodot. l. 1. Unde

Αἱμασιώδης, ες, ὁ ἡ, ſepis vel maceriæ formam habens; aut ex eadem materia factus, qua αἱμασιαὶ. ſed exp. & macerioſus; apud Plat. de Leg. a Th. αἷμα, τὸ, unde αἱμάσσω, idem quod αἱματόω, ſed interdum αἱμάσσω, ſignif. vellicando ſanguinem elicio; vellico, ita ut ſanguinem eliciam.

Αἱμάσσω, cruento, f. ξω. p. κα. ab eodem Them. Vide in αἱμασιώδης.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio: ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱμάτη, enſis, gladius; item αἱματία, ἡ, jus nigrum, quod uſitatiſſimum Lacedæmoniorum erat edulium; ut ait Poll. Unde αἱματίας χορδὴ, apud Athen. inteſtinum dicebatur fartum ſanguine.

Αἱματηρὸς, ſanguinolentus, cruentus: & αἱματίζω, ſanguinem elicio; ut & αἱματικὸς, ὴ, ὁ, & αἱματινος, ου, ὁ ἡ, ſanguineus, conſtans ſanguine; ut & αἱματώεις, ωντος, ὁ, idem quod αἱματηρὸς, & omnia a Them. αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱμάτιον, ου, τὸ, diminutivum, ſanguis exiguus; ſanguiculus. Th. idem.

Αἱματίτης, ου, ὁ, Hæmatites, lapidis nomen, qui ita dicitur a ſanguineo colore; vel ab effectu, & virtute, quod ſanguinem reprimat, Plin. Dioſc. &c. Th. αἷμα.

Αἱματοβόρος, & αἱμοβόρος, ut interdum αἱματόβροος, ſanguivorus; ex αἷμα, & βορὸς, ὁ.

Αἱματόεσσαι, cruentæ, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμα.

Αἱματοποιητικὸς, ſanguificandi vim habens, & ἡ αἱματοποιητικὴ δύναμις, dicitur ipſa facultas ſanguifica; ex αἷμα, & ποιέω.

Αἱματοπότης, & αἱμοπότης, ου, ὁ, ſanguinipota; unde αἱματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto: ex αἷμα, ατος, & πότης, ὁ.

Αἱματορρύης, ὁ ἡ, ſanguine fluens; Eurip. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ῥυὸς, fluidus, fluens; ab inuſit. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

Αἱματοσταγὴς, ες, ὁ ἡ, ſanguinem diſtillans; Eurip. ex αἷμα, & στάζω, fut. ξω, ſtillo.

Αἱματοσφαγὴς, ές, ὁ ἡ, ſanguinolente jugulatus; ſanguinolentam cædem habens; Æſchyl. ex αἷμα, & σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio; a σφάζω, ſeu σφάττω, f. ξω, jugulo.

Αἱματοφυρτὴς, ὁ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus; pro quo dicitur & αἱματόφυρτος, idem, ex αἷμα, & φύρω, f. υρω, pr. υρκα, miſceo, commiſceo.

Αἱματοχαρὴς, & αἱμοχαρὴς, ές, ὁ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius; Suid. ex αἷμα, & χαίρω, f. χαρῶ, gaudeo.

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, ſanguinolentum reddo; item, interficio; Heſych. & Etym. vide in Them. αἷμα, ubi etiam αἱματίζω.

Αἱμάττω, μ. ξω, p. χα, lanio, cruento, ſanguine perfundo; cædo. Lucian. Th. αἷμα.

Αἱμάττωσις, quaſi ſanguificatio; ſanguinis generandi munus. Gal. verbale ex αἱματόω.

Αἱματοφλεβοισύσεις, αἱ, exp. a Gal. & Dioſc. ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; alii autem eo nomine intelligunt plenas ſanguine, & tumeſcentes venas; ex αἷμα, ατος, τὸ, φλὲψ, φλεβὸς, ὁ, & σύσις, εως, ἡ.

Αἱματώδης, ες, ὁ ἡ, ſanguinolentus, ſanguini permixtus; apud Gal. ſanguineus, ſeu ſanguine præditus; ab αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱματωπὸς, & αἱμωπὸς, & in fœm. αἱματώπις, ſanguinem intuens; ſanguineum, & cruentum quendam aſpectum habens, Heſych. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ὤψ, ὠπὸς.

Αἱμάυτης, ὴ, ὁ, exp. ſalgamarius; apud Dioſc.

Αἱμηρὸς, idem quod αἱματηρὸς, ſanguinolentus; a Th. αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱμὴ, niſi; pro εἰμὴ. Theocr. Idyll. ς.

Αἱμηπότης, ου, ὁ, pro αἱμοπότης, i. e. ſanguinis potor, ſeu ſanguipotor, ex αἷμα, & πότης, ου, ὁ, potor, potator. d citur etiam αἱματηπότης, idem.

Αἵμνιον, vas quo excipitur ſanguis; αἱμοδόχον ἄγγος.

Αἱμοβαφὴς, ὁ ἡ, cruentus, ſanguine tinctus; Sophocl. ex αἷμα, & βαφὴ, tinctura. Th. βάπτω, tingo.

Αἱμοβόρος, vide ſupra cum αἱματοβόρος.

Αἱμοδόχον ἄγγος, vas ſanguinem recipiens; ſanguinis receptaculum, Suidas. ex αἷμα, ſanguis, & δέχομαι, capio, accipio, recipio, &c. ἄγγος, εος, τὸ, vas.

Αἱμόδιψος, ſanguinem ſitiens; vel appetens; Luc. ex αἷμα, & δίψος, εος, τὸ, idem quod thema δίψα, ας, ἡ, ſitis.

Αἱμόδωρον, τὸ, hemodorum; genus herbæ, quæ cumino, & fœnogræco innaſcitur; Theoph. Hiſt. Pl. l. 8. c. 8. Ubi numeratur inter morbos peſteſque aliarum herbarum, quæ ipſas ſuo complexu necant; ut aparine, cuminum, &c. Ex αἷμα, & δῶρον, τὸ.

Αἱμόκερχνον, ου, τὸ, apud Hippocr. eſt quicquid in ſanguinis profluvio inducit eam tuſſiendi cupiditatem, quam medici κέρχνον appellant; & Erotianus ait αἱμόκερχνα eſſe Hippocrati, quæ ſimul ſanguinolenta ſunt & ſicca: componitur ex αἷμα, & κέρχνος, ου, ὁ, aſperitas quædam gutturis, quæ inſtar granorum milii ſentitur. Gal. nam ſign. etiam milium.

Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; inceſtus, inceſtuoſus, ex αἷμα, & μικτὸς, miſtus; a μίγνυμαι, miſceor.

Αἵμονα, pro δαίμονα, q. δαήμονα, gnarum, acc. ſing. a δαίω, diſco.

Αἱμονὶη, ης, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio.

Αἱμοπτυϊκὸς, οῦ, ὁ, qui ſanguinem expuit; latius patet quam ὁ αἷμα ἀναγων, i. e. ſanguinem excreans & rejiciens; Plin. Morbus ipſe dicitur αἵματος πτύσις, ἡ ἀναγωγὴ, ἡ ἀναφορὰ; ideſt, ſanguinis expuitio, Plin. vel ejectio, excreatio, &c. ex αἷμα, & πτύω, ſpuo.

Αἱμορῥαγέω, f. ησω, ſanguinem fundo: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμορῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμορῥαγικὸς, ſanguinis eruptionem patiens, Hippocr. in aphor. compoſitio eadem.

Αἱμορῥαντὸς, ſanguine conſperſus, ſeu aſperſus, Eurip. ex αἷμα, & ῥαντὸς, ὴ, ὁ, aſperſus, perfuſus; ἀῤῥαίνω, f. ῥανῶ, aſpergo.

Αἱμορῥοέω, ῶ, ſanguinis profluvio laboro, f. ήσω. p. ἡμορῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ος, ἡ, mulier quæ menſtrua patitur: ex αἷμα, & ῥόος· hinc αἱμορῥοοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμορ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Αἱμορῤῥοία, ας, ἡ, fluxus sanguinis, seu profluvium; sanguinis eruptio; Greg. ex αἷμα, & ῥοὴ, ἡ, vel ῥόος, ου, ὁ, idem quod ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluxus, fluxio. a Th. ῥέω, fluo.

Αἱμορῤῥοΐς, ίδος, ἡ, Hæmorrhois dicta, quasi sanguinis fluxus, seu effluvium; scil. per venas ani; quem morbum, marisсam, vel marisсas etiam appellant. Est & Hæmorrhois serpentis genus, ex eo dictum, quod morsu sanguinem eliciat; & dissolutis venarum commerciis, quicquid animæ est, evocet per cruorem; teste Solino; compositio eadem cum præcedente.

Αἱμορῤῥοῦς, & contracte αἱμόῤῥους, dicitur mulier, quæ menstrua patitur, sed est & idem serpens cum hæmorrhoide, &c. Vide comp. in αἱμορῤῥοία.

Αἱμορῥυγχία, vel αἱμορυγχία, rostri cruentatio; Hesych. ex αἷμα, & ῥύγχος, εος, τὸ, rostrum.

Αἷμος, ου, ὁ, locus arboribus densus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμόφοβος, ὁ ἡ, sanguinem metuens; item, metuens sanguinis missionem; Gal. ex αἷμα, & φόβος, ου, ὁ, fuga. item, metus; a φέβομαι, fugio, item, metuo, &c.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ ἡ, sanguine inquinatus: ab αἷμα, & φορυσσω.

Αἱμόφυρτος, vide cum αἱμοτάφυρτος.

Αἱμοχαρής, vide cum αἱματοχαρής.

Αἱμόχρους, όχρως, sanguineo colore infectus; ex αἷμα, & χρόα, ας, ἡ, color.

Αἱμύω, ῶ, idem quod αἱμωτάω, ῶ.

Αἱμύλα, adverb. blande; Hesiod. ab αἱμύλος, blandus.

Αἱμυλία, ἡ, & αἱμύλιος, vide in Them. αἱμύλος, pro quo etiam dicitur αἱμύλιος, lepidus, affabilis, ut αἱμύλιοι λόγοι, Hom. & Hesiod. Sed Them. αἱμύλος, sumitur etiam in malam partem pro, illecebrosus, deceptor, blanditiis decipiens.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blandiloquus: ab αἱμύλος, & μῆτις.

ΑΙΜΥΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, blandus, festivus: αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas. αἱμύλιος, decipio: quod quidam ab αἷμων deductum volunt.

Αἱμύλιος, ου, ὁ ἡ, idem quod Thema αἱμύλος, blandus, facetus, &c.

Αἱμυλομήτης, exp. etiam consultus, vafri consilii, Hom. Hymn. in Merc.

Αἱμῶ, τὰς ὀδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, obstupesco, proprie de dentium stupore; q. ex αἷμα, & ὀδούς.

Αἱμώδης, εος, ὁ ἡ, idem quod αἱματώδης, sanguinolentus, sanguine permixtus; Gal. item, sanguineus, sanguine præditus; Arist. Th. αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium (proprie sanguinantium) dolor; stupor; Arist. ex αἷμα, & ὀδούς, όντος, ὁ, dens: dicitur etiam αἱμωδιασμὸς ὀδόντων, talis obstupefactio dentium; ob acerbitatem, velut ex immaturo pomo.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ, ἡ, peritus: sed αἵμων, cruentus, ab αἷμα.

Αἱμώνια σῦκα, ficuum genus in Paro insula, ita dictum ob ruborem, inquit Athen. ab αἵμων, ονος, ὁ, cruentus.

Αἱμωπός, ᾶ, ὁ, & fœmin. αἱμαῶπις, pro quo dicitur & αἱματῶπος, sanguinarius, cruentus: proprie, sanguinem intuens: i. e. sanguineum & cruentum quendam aspectum habens; Hesych. ex αἷμα, sanguis, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus. vide αἱματωπός.

Αἰνὼ, infeliciter, pro αἰνῶς, Poet.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνὸς.

Αἰναρέτης, proprie exp. cujus gravis est virtus, perniciosa, qui virtute abutitur, eamque habet ad malos usus, Il. π. ab αἰνὸς, & ἀρετή.

Αἰνείας, & Αἰνείας, ου, ὁ, Aeneas, nom. prop. viri, laudabilis, gen. Acol. Αἰνεί-αο, Jon. Αἰνείεω.

Αἰνέω, poetice; pro αἰνέω, laudo, approbo, &c. jota interjecto.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, vel assensio, pro quo etiam dicitur αἰνεσία, idem: atque inde αἰνέσιμος, ου, ὁ ἡ, laudabilis, laude dignus; verbalia ab αἰνέομαι, οῦμαι, pass. vel med. ab, & idem quod act. αἰνέω.

Αἰνετὸς, ὸν, ὁ, laudabilis, laude dignus; Hesych. & Αἰνέτης, ου, ὁ, laudator, deprædicator; verbalia a sequente αἰνέω, laudo, &c.

Αἰνέω, ῶ, laudo, approbo, assentior, f. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα, p. pass. ᾔνεμαι, a. 1. imperat. act. αἴνεσον. αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἰνος· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, laus.

Αἶνη, ἡ, laus, est idem quod, & a Th. αἶνος, ὁ.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, gravis: f. g. ab αἰνός. Sed αἶνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἴνημι, pro αἰνημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Jon. & Poet. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἰνῆσιν, Jon. pro αἰναῖς, ab αἰνὸς.

Αἰνήσειε, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obscurus sermo: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, qui per ænigmata loquitur; ænigmatico sermone uti solitus, & gaudens; est verbale ab αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, sermone obscuro utor; ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice, i. e. obscure dictus vel scriptus; Aristot. obscurus, ἀσαφὴς, tectus; inde etiam αἰνιγματωδῶς, adv. ænigmatice, per ænigmata; obscure, &c. ab eodem Themate.

Αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, ænigma; Athen. l. 10. sæpe dicitur, διὰ αἰνιγμῶν, per ænigmata; obscure, apud Plat. Plut. Aristoph. &c. Th. αἰνίττομαι, obscure loquor.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, idem quod αἰνέω, ῶ, laudo; exponitur & admiror, ab Hesych. Il. ν. & Φ. Item pro αἰνίσσομαι, pro quo & αἰνίζω, obscure significo; Eust. & Suid.

Αἰνικτὴς, οῦ, ὁ, & αἰνικτήρ, ῆρος; idem quod αἰνιγματώδης, obscurus, &c. Unde αἰνικτηρίως, obscure, ænigmatice. Suid. Soph. Æschil. &c. Th. idem.

Αἰνίσσομαι, & (Attice) αἰνίττομαι, obscure loquor, innuo, insinuo; occulte significo; ænigmate ostendo, & quasi involucro quodam verborum mentem expono; item, alludo ad aliquid; Plat. Plut. &c. Usurpatur & in passiva sign. apud Aristoph. ut χρησμὸς ἠνιγμένος, oraculum obscure editum, & πρὸ εὖ ἠνιγμένα, quæ aptis ænigmatis significata sunt. Thema est αἶνος, ου, ὁ, Apologus, oratio obscura & figurata, (quæ & gryphus, & ænigma dicitur) præcipue quæ a brutis animantibus, aut plantis ad hominum admonitionem adducitur; teste Eustathio.

Αἰνοβάκχιος, graviter bacchans; horribili furore percitus; Lycoph. in Alex. ex αἰνὸς, ου, ὁ, gravis, horrendus; & βακχάω, bacchor, furore rapior.

Αἰνοβίας, ου, ὁ, immani robore, & vi prædituς, strenuus; Epigr. ex αἰνὸς, gravis, horribilis, &c. & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ ἡ, junctus vel juncta infelici matrimonio; ex αἰνὸς, gravis, difficilis, infelix, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ.

Αἰνογμίους, terribiles malas habens; terribilis, sævus, Callim. ex αἰνὸς, terribilis, & γμῦος, ου, τὸ, idem quod Th. γνύος, ους, ἡ, mentum.

Αἰνοδότειρα, dirorum malorum datrix, Orph. in Argon. ex αἰνὸς, horribilis, & δότειρα, datrix, fœm. a δοτὴρ, dator. Th. δίδωμι.

Αἰνόδως, adv. a re gravi. Th. αἰνὸς.

Αἰνόθρυπτος, ὁ ἡ, quem male decent deliciæ, seu, perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens, &c. Theocr. ex αἰνὸς, gravis, & θρύπτομαι, deliciis frangor.

Αἰνολεχὴς, ου, ὁ ἡ, torum genialem seu jugalem infelicem habens, idem quod αἰνόγαμος, Lycoph. Alex. ex αἰνὸς, gravis, infelix, & λέχος, ου, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubare facio, unde λέγομαι, cubo, jaceo.

Αἰνολέτης, ου, ὁ, horrendum in modum perditus, vel grave exitium inferens. Orph. Argon. ex αἰνὸς, horrendus, & ὄλλυμι, fut. ὀλέσω, perdo; unde ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus, ac formidabilis leo: ex αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόλυκος, gravis, malus, seu horrendus lupus. Epigr. est pro αἰνὸς λύκος.

Αἰνομανὴς, gravi furore percitus, ex αἰνὸς, gravis, & μανία, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, insanio.

Αἰνόμορος, ου, ὁ ἡ, infortunatus: ab αἰνὸς, & μοῖρα.

Αἰνοπαθὴς, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, ές, gravia patiens, mala perpessus, male affectus. ab αἰνὸς, & πάσχω.

Αἰνοπέλωρος, valde monstrosus, immanis. Oppian. ex αἰνὸς, gravis, horrendus, & πέλωρ, ωρος, idem quod Th. πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, graviter percutiens, ab αἰνὸς, & πλήσσω.

ΑΙΝΟΣ, ου, ὁ, apologus; oratio proverbialis, item laus, ab ἐαίνω. hinc αἰνίσσομαι, obscure significo: αἴνιγμος, ου, ὁ, & αἴνιγμα, ænigma: αἰνέω, laudo.

ΑΙΝΟΣ, ου, gravis, horribilis: a ἄϝνος, abjecto ϝ, & ε in α verso. comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος. dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. sing.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas, δεινότης, ab αἰνὸς, gravis.

Αἰνοτόκεια, ας, Poet. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, quæ duriter peperit: ex αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνότοκος, ου, ὁ, infeliciter natus, seu genitus, male seu graviter editus in lucem. Hesych. compositio eadem.

Αἰνοτύραννος, gravis tyrannus, ex αἰνὸς, & τύραννος.

ΑΙΝΥΜΑΙ, capio: αἴνυτο, Jon. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνωμοτεῖ, injurate, citra jusjurandum; est adv. cum ι, jota inserto, ab ἀνόμως, injuratus, ex α priv. & ὀμνύω, seu ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, juro.

Αἰνὼν, ὼνος, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον.

Αἰνῶς, graviter, adv. vide in αἰνὸς.

ΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, cum gravi, est capra, (sed αἶξ, Dorice cum penacuto, est procella, unde ἄϊκτες,) & interdum dicitur ὁ αἴξ, caper: & αἴξ ἄγριος, apud Aristot. caper sylvestris: & αἴξ ἀγρία, Lat. caprea. Eust. vult Attico more in masc. gen. usurpari. fieri ajunt a verbo αἴσσω, ut sit primum αἰϝξ, deinde per Synæresin αἶξ. vel ab Hebr. עז ez. Hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβόσκος, caprarius. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus.

Αἶξ, capra, signum cœleste: vide Proclum.

Αἴξας, irruens, a. 1. part. act. ab αἴσσω.

Αἴξιν, dat. pl. ab αἶξ.

Αἰξωνὶς, έως, ὁ, caprarum emptor, ὁ παῖς αἶγας ὠνούμενος, authore Suid. ex αἶξ, capra, & ὠνέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, emo, mereor.

Αἴοισα, Dor. pro αἴουσα, audiens: ab αἴω, audio.

Αἰολάω, seu αἰολάομαι, vagor, erro, ut exp. Gal. apud Hippocr. Item αἰολέω, ῶ, idem quod αἰόω, variego, item verto, volvo: & exp. etiam πλανῶ, & in pass. αἰόομαι, varior, variegor: varius fio: ab αἰολέω autem αἰόλλω, apud Apollon. Metaph. exp. curis agitatus erat, & turbatus: item αἰολίας, ὁ, piscis est nomen, apud Athen. l. 1. & omma a Th. αἰόλος, variegatus: & interdum varius, Metaph. i. e. multiplex, implicitus, ambagiosus, Eust.

in

in Od. κ. ait Aeolum virum fuisse prudentem; a quo proverbialiter dicatur etiam Αἰολῶν, qui versutus sit.

Αἰοληΐς, ίδος, ἡ, Poet. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολίς, ίδος, ἡ, Aeolica, nomen regionis: Αἰολίδης, ου, ὁ, nom. viri, ab αἰόλος.

Αἰολίζω, expon. ποικίλλω, vario, variego: item, versute ago; item sermone Aeolico utor. Th. idem.

Αἰολόμορφος, varias gerens formas, ex αἰόλος, ὁ, & μορφή, ἡ.

Αἰόλλουσι, 3. pl. præs. pass. ab αἰόλλω, vario, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος: hinc & αἰολλέω, Poet. pro αἰόλλω.

Αἰολόβουλος, varius & versutus in consiliis suis: ex αἰόλος, ου, ὁ, varius, & βουλή, consilium.

Αἰολοβρόντης, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, qui velocia tonitrua excitat, Jovis Epith. ab αἰόλος, & βροντή.

Αἰολόδερος, ου, ὁ ἡ ἡ, versicolorem cervicem habens; ex αἰόλος, varius, & δειρή, ῆς, ἡ, cervix.

Αἰολόδερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam, ex αἰόλος, varius; & δέρμα, idem quod δέρας, ατος, τὸ, pellis, cutis, corium.

Αἰολόδωρος, varia donans, unde αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον, donum varium, constans ex multis rebus; ex αἰόλος, varius, & δῶρον, donum.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, vario thorace indutus: a θώραξ.

Αἰολόμητις, varius consiliis: & αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, sapiens, prudens: ab αἰόλος, & μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, qui mitram varie ornatam habet: a μίτρα.

Αἰολόνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, variegatum tergum habens; Oppian. ex αἰόλος, varius, & νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ, ἡ, varios seu veloces equos habens: ab αἰόλος, & πῶλος.

ΑΙΓΌΛΟΣ, ου, ὁ, varius, velox, ab ἀέλλα. inde αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, nom. propr. Regis ventorum.

Αἰολοστόμος, ου, ὁ, habens os varium; ambiguus, & obscurus; perplexa loquens & intricata; sic ab Aeschylo oracula vocantur, quippe quæ vario sensu exponi possunt, & ambigue dicta continent: ex αἰόλος, varius, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Αἰολότροπος, ὁ ἡ ἡ, variis præditus moribus; mores subinde mutans: ex αἰόλος, & τρόπος, ὁ, &c. Item αἰολόφυλος, qui est varii generis: ex αἰόλος, ὁ, & φυλή, ἡ, &c.

Αἰολόφωνος, varie sonans; variam vocem, seu cantum habens; philomelæ epitheton. Oppian. ex αἰόλος, & φωνή.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας: a χαίτη.

Αἴον, Jon. pro ἤϊον, imperf. ab ἀΐω.

ΑΙΓΟΝΑΩ, f. ήσω, aspergo, perfundo: inde αἰόνησις, perfusio.

Αἰορπάπα, vocabulum Scythicum. Græce sonat, ἀνδροκτόνοι, viricidæ.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινή, ῆς, alta; etiam ab αἰπύς.

Αἰπεινός, ὁ, excelsus, in edito loco positus; idem quod αἰπύς, a quo venit; unde etiam αἰπήεις, εντος, ὁ, idem, altus.

Αἶπερ, Dor. pro ἦπερ, ubi.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum: ab αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, ὃς νέμει τὰς αἶγας πολλάς: hinc αἰπολεῖν, capras pascere: αἰπολικόν, caprario dignum. Th. πολέω, & αἶξ.

Αἶπος, εος, τὸ, exp. altitudo, celsitas: idem quod ὕψος, apud Eurip. ὄρους αἶπος ἕρχεται, exp. in arduum tendit, nam αἶπος, exp. & cacumen montis: item κάμματος, labor, Hesych. a Th. αἰπύς, excelsus.

Αἰπός, ἡ, όν, idem quod αἰπύς.

Αἰπυδμητος, alte exstructus; ab αἰπύς, altus, & δομέω, idem quod Thema δέμω, extruo, ædifico.

Αἰπύκερως, ω, ὁ ἡ ἡ, cornua alta gerens; Etym. ex αἰπύς, altus, & κέρας, ατος, cornu.

Αἰπυμήτης, cujus consilia sunt alta & sublimia; item, grandiloquus, apud Aeschyl. ex αἰπύς, altus, & μῆτις, εως, ἡ, consilium.

Αἰπυώτατος, ὁ ἡ ἡ, idem quod αἰπύς, altus, excelsus; item, excelsum tergum habens; ex αἰπύς, & νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

ΑΙΠΥΤΟΣ, έος, f. αἰπεῖα, n. αἰπύ, altus, a, um: acc. αἰπύ. αἶπος, εος, τὸ, altitudo, locus excelsus, mons.

Αἰπύτης, idem cum αἰπύς. vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

ΑΙΡΑ, ας, ἡ, malleus, securis, ab αἴρω. vel a ῥαίω, per metath. unde & ῥαιστής. signif. & semen frumentaceum, ex frumenti corruptione proveniens: quod Latini vocant lolium: denominatum etiam a ῥαίω, i. e. φθείρω, ut tradit Etym. Suidæ est frumenti corruptio, Hesych. vero, αἴρας, exp. ἀγρίας βοτάνας, herbas agrestes, seu sylvestres. Inde αἰρικός, & αἰρινός, ου, ὁ, loliaceus.

Αἴρας, tollens, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἴρεε, Jon. pro αἶρε, & hoc pro ἔρεε, capiebat, 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Jon. pro αἱρεθῶσι, ab αἱρέομαι, ind. ἑρέθω.

Αἱρέθη, captus est. a. 1. ind. pass. Jon. pro ἑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθείς, a. 1. part. Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖλλ, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἶρεο, tolle, præs. imperat. Jon. pro ἆειρε, ab ἄειρω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, electio, secta: inde αἱρετικός, ου, ὁ, hæreticus, q. ab αἱρέω.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, μ. ησω, sectæ sum author, & αἱρεσιάρχης, vel αἱρεσιαρχῶ; hæresis seu sectæ auctor, a quo scil. secta quæpiam vel hæresis initium cepit; ab αἵρεσις, & ἀρχή.

Αἱρεσιμαχῶ, hæresis, i. e. sectæ propugnator; qui pro secta vel hæresi pugnat; Philo de vita Mos. lib. 1. ex αἵρεσις, & μάχη, pugna.

Αἱρέσιμος, capi aptus; verbale ab αἱρέω, capio.

Αἱρεσιώτης, & fœm. Αἱρεσιῶτις, idem quod αἱρετικός, hæreticus. Pand.

Αἱρέτης, ου, ὁ, electror, unde αἱρέτις, ἡ, electrix; Sapient. 8. item, αἱρετὸς, ὄν, ὁ, eligendus præ aliis; q. d. eligibilis, optabilis. Aristot. Item, electus, delectus, creatus, ut αἱρετοὶ δικασταί. Verbale ab αἱρέω, eligo.

Αἱρετός, eligendus, verbale ab αἱρετὸς, qui capit: quod ab αἱρέω.

Αἱρετῶ, ῶ, pro αἱρέομαι, ῶμαι, pass. ab αἱρέω.

Αἱρετίζω, deligo, optabile judico, complector, exp. & sectæ hæreticorum adhæreo, Suid. ut & αἱρετίζομαι, eligo, potius duco, malo: unde αἱρετιστής, οῦ, ὁ, exp. qui sectam aliquam suscepit: item sectator, qui partes alicujus sequitur, Polyb. Item αἱρετικὸς, ὄν, ὁ, qui eligit, aut qui aptus est ad eligendum, & passive etiam, qui deligitur, ut αἱρετικὸν σωμάτιον, sub conditione factum, apud Eccles. Scriptores sic dicitur, qui a recepta sana doctrina aberrat, ut contempto Dei, & Ecclesiæ ipsius judicio, in sententia permaneat, & Ecclesiæ concordiam violet: ab αἵρεσις, quod exp. expugnatio, ut αἵρεσις πόλεως, apud Thuc. Item electio, optio, ut αἵρεσιν διδόναι, optionem dare: & dicitur etiam, αἵρεσις γραπτὴ, electio vel creatio Imperatoris; Item conditio, ut κατὰ τὴν αἵρεσιν, bonis conditionibus, in Pand. Item, idem est etiam quod γνώμη, animus, hoc est voluntas, & propositum, apud Polyb. sed exp. & secta, dogma: nonnulli, quum de Philosophis dicitur, exp. opinio de aliquo dogmate firmata, hæresis, ut apud Gal. μεθοδικὴ αἵρεσις, & ἐμπειρικὴ αἵρεσις: item apud Eccles. Scriptores, αἵρεσις, hæresis, est dogma orthodoxæ fidei non consonum, &c. Omnia a Them. αἱρέω, έομαι.

Αἱρεπίσης, ου, ὁ, princeps sectæ, seu author; vel partium fautor, &c. Verbale ab αἱρεπίζω.

Αἱρεπιεῖ, habitabit, Gen. 30. 20.

Αἱρεπίζω, eligo, f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.

Αἱρεπώτερον, optabilius, compar. ab αἱρετὸς. Th. αἱρέω.

ΑΙΡΕΩ, capio, eligo. f. ήσω. p. ῆρηκα. f. 2. ἑλῶ. pass. præs. αἱρέομαι. p. pass. ῆρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἑλώμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, ceperit, 3. præs. sub. αἱρήκα, ceperat, pro ἤρηκα, Jon. αἱρήκεε, 3. pl. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον, a. 2. Αἱρέμεθα, 1. pl. αἱροῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρεόμενος, η, ον, præs. part.

Αἱρεπτειχὴς, vel αἱρεπτειχὴς, ους, ὁ, murorum captor; ex αἱρέομαι, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Αἱρικὸς, ου, ὁ, & αἱρινός, ου, ὁ, e lolio confectus, &c. Vide in Them. αἶρα.

Αἰρόπινον, ου, cribrum rarum, seu incerniculum; sic dictum διὰ τὸ αἴρειν τὸν πίνον, inquit Etym. ab auferendo sordes; ex αἴρω, tollo; & πίνος, ου, ὁ, sordes.

Ἄϊρος, ου, ὁ, exp. cui perperam, vel inauspicato nomen Iri inditum est, ut Od. σ. Ἶρος αἴτις, ex α priv. & Ἶρος, ὁ.

ΑΙΡΩ, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. 2. pl. ἤραμε. ἄρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ῆρμαι, p. pass. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἰρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lolio plenus, seu permixtus lolio, loliaceus. Theoph. ab αἶρα, lolium.

Ἄϊς, ίος, ὁ, Orcus, Pluto, Ἄϊδης; item imbecillis, nam ἄϊς virtutem significat, τὸ ἀΐειν, ὁ μὴ βλεπόμενος. Suid.

Αἷς, quibus, dat. pl. ab ἥ, quæ.

Αἷς, & αἷσα, Aeol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.

ΑΙΣΑ, ης, ἡ, fatum, fors, parca: (inde αἴσιος, & αἰσιμος,) q. ἀεὶ ὖσα, vel ἀπὸ ἴσης. vel a δαίω, divido. Item officium.

Αἴσακος, ramus lauri vel myrti. Hesych. & Etym. est & avis cujusdam nomen.

Αἴσακος, ου, ὁ, accipitris species.

Αἰσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, & hoc pro ᾀσεῦμαι, f. m. verbi ᾄδω, cano.

Αἰσηπος, nomen fluvii.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ, sentio, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται. αἰσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἴσθησις, αἰσθητὸς, sensibilis: forsan ab αἴσθω.

Αἰσθέσθη, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. Aristot. item, αἰσθητικὸς, ὄν, ὁ, sentiendi vim habens, sensu præditus, sensibilis, &c. & αἰσθητῶς, q. d. sensibiliter, ita ut sensu percipiatur. Plut. omnia ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθεσις, εως, ἡ, sensus: αἰσθητήριον, ου, τὸ, sentiendi instrumentum: metaph. facultas intelligendi: ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus, ut αἴσθησις ἀκουστικὴ, & αἰσθησις ἀκοῆς, sensus audiendi, exp. & sensio, seu ipsa actio, vel passio sentiendi, ut αἴσθησιν λαμβάνειν, exp. sensu affici alicujus rei, vel rem aliquam sentire, & dicitur διαφέρειν τῷ αἰσθήσει τινος, qui non sentit hoc, vel illud: item αἰσθησιν, reddiderunt etiam quidam cognitionem, notitiam, intelligentiam, judicium.

Αἰσθητὸς, ὄν, ὁ, exp. sensilis, sensibilis, sub sensum cadens, qui sensu percipi potest: ut αἰσθητὸς κοσμος, cadens sub sensum aurium: unde neut. plur. αἰσθητὰ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Cicero interp. ſenſus moventia; αἰσθητὰ & νοητά, opponi ſolent: atque inde adv.

Αἰσθητῶς, vide in αἰσθημῶ.

Αἴσθω, pro αἴω, audio: item pro ἀναπνέω, exſpiro.

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium, μαντεία: item, κοσμήσιν, officium, quod decet, Suid. ab αἶσα. Etym.

Αἴσιμος, ος, ὁ, fatalis: ab αἶσα.

ΑΙΣΙΜΟΩ, f. ώσω. p. ωκα, inſumo, impendo.

Αἴσιος, ος, ὁ, ἡ, fauſtus: ab αἶσα.

Αἰσιόω, ῶ, fut. ώσω, & αἰσιόομαι, ῶμαι, auſpicatum ſive fauſtum reddo, auſpicium accipio, boni ominis gratia aliquid ago, &c. inde etiam αἰσιῶς, fauſte, auſpicate, item decenter, κοσμίως, εὐσχημόνως. Euripid. utrumque ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ου, ὁ, filius Aeſonis.

Αἴσουσι, canent, f. 1. m. ab ἀείδω, pro ἀείσω.

Ἄϊσος, pro (ſeu, idem quod) ἄνισος, inæqualis, impar, &c. ex α priv. & ἴσος, æqualis.

Ἄϊσσοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab αἴσσω.

ΑΪΣΣΩ, f. ξω. p. χα, ruo, proſilio, cum impetu feror: hinc αἴγδω, adv. impetuoſe. αἶξασα, a. 1. part. f. g. ἤϊξθω, a. 1. ind. paſſ.

Αἴσσω, dicitur etiam pro αἴσσω, irruo: unde αἶξω, irruam, & ἤξα, irrui, & μάτην ἤξα, exp. fruſtra laboravi, apud Eurip.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, torris, titio; vel incenſor, qui incendit. Oppian. ab αἴθω, uro, incendo, unde paſſ. αἴθομαι, uror, ardeo.

Ἄϊστος, ος, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus: ex α, & ἴστημι. hinc αἴζόω, doleo: ἀϊζώθησαν, a. 1. ind. paſſ. evanuerunt.

Ἀϊτόω, ῶ, f. ώσω, exp. memoriam alicujus aboleo, facio ut de aliquo nec ſciri quippiam, nec cognoſci queat: deleo, extinguo, i. e. ἀφανίζω, ab ἄϊστος, ὁ.

Αἴσωρ, ορος, imperitus, inſcius; ἄπειρος, ἀμαθής, ex α priv. & ἴσωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus.

Αἰσυμνήτης, ητος, ὁ, adoleſcens, valde robuſtus: ex α epitat. & σύω, ruo. Alii pro, decens, moderatus, ab αἶσα, officium: alii ab αἴσσω derivari malunt.

Αἰσυμνία, idem quod αἰσυμνήτης.

Αἰσυλόεργος, qui nefaria & flagitioſa perpetrat opera; ex ἔργον, opus, & ſeq.

ΑΙΣΤΑΟΣ, ος, ὁ, iniquus, nefarius: ab ἄσαι, unde & ἀήσυλος: hoc per epentheſin τοῦ η, illud τοῦ ι.

Αἰσυμνάω, ῶ, regno, impero. Eurip. inde αἰσυμνητεία, ας, ἡ, Regia poteſtas; & αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, Regina; a ſequente

ΑΙΣΥΜΝΗΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμνητήρ, ῆρος, certaminis præſes & curator: παρὰ τὸ αἴσιμον νέμειν, vel αἴσιον ὑμνεῖν. א תשמנים magnates quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.

Αἴχεσιν, dat. pl. ab αἶχος.

Αἰχέω, ῶ, fut. ήσω, dedecoro, infamo, unde αἰχέσις, dedecoratio, dedecus; &c. utrumque ab αἶχος, ος, τὸ, probrum.

Αἰχημοσύνη, idem quod, & a Th. αἶχος, ος, τὸ, infamia, ignominia, Ezech. 16.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, Æſchines, orator Græcus.

Αἴσχιστος, turpiſſimus, &c. (vide αἰσχρός, turpis) a quo, ponitur etiam adverbialiter, αἰσχιστα, turpiſſime, fœdiſſime, &c.

Αἰσχίων, ιον, ὁ ἡ, turpior, &c. Vide de αἰσχρός.

ΑΙΣΧΟΣ, ος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α, & ἴσχω: nemo enim αἶσχος habere velit. Hinc αἰσχρός, αἰσχρότης, αἰσχύνη, αἰσχύω, ἀναίσχυντος.

Αἰσχρήμων, ον, ὁ ἡ, turpis. Epigr. ab αἰσχρός.

Αἰσχροεπής, ές, ὁ ἡ, qui turpia loquitur; αἰσχροεπέω, ῶ, turpia loquor; ex αἰσχρός, & ἔπος, verbum.

Αἰσχροκέρδεια, turpis lucri comparatio; dicitur & αἰσχροκερδία, ſordidi quæſtus aviditas; unde αἰσχροκερδέω, turpiter lucrum facio, &c. a ſequente

Αἰσχροκερδής, ές, ὁ, ἡ, deditus turpi lucro. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρός, & κέρδος.

Αἰσχρολογέω, turpiter loquor; a ſequente

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium; ab αἰσχρολόγος, ος, ὁ, turpiloquus: ex αἰσχρός, & λόγος.

Αἰσχροποιός, turpia perpetrans, fœdus; unde αἰσχροποιΐα, ἡ, turpe & flagitioſum facinus; & αἰσχροποιέω, ago vel facio turpia, &c. Omnia ex αἰσχρός, & ποιέω.

Αἰσχρορρήμων, turpiloquus, obſcœna loquens, Poll. Unde

Αἰσχρορρημοσύνη, turpiloquentia: ex αἰσχρός, & ῥῆμα, τό.

Αἰσχρός, ά, όν, turpis, e: dat. pl. Jon. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἶσχίων. ſuperl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, obſcœnitas: αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obſcœnitas: ab αἶσχος.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus, & Αἰσχρουργός, turpiter agens; item αἰσχρουργέω, fœde vel turpiter ago; omnia ex αἰσχρός, & ἔργον.

Αἰσχρῶς, fœde, turpiter; adverbium, ab αἰσχρός, turpis.

Αἰσχύσω, præſ. imperat. paſſ. Jon. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείω, a. 1. opt. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμην, Jon. & Dor. αἰσχυνθήμμαι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. αἰσχύντηλα, τὰ, quæ parant verecundiam; αἰσχυντηλία, ας, ἡ, & αἰσχυπία, verecundia, pudor. Plur. omnia ab αἰσχύνω, pudefacio.

Αἰσχυντηλός, verecundus: ab αἶσχος.

Αἰσχυντήρός, verecundus, pudendus; unde compar. αἰσχωντηρότερος, verecundior. Plat. ab αἰσχωτός, vel αἰσχωέω.

Αἰσχωτός, ός, ὁ, pudendus. ab αἶσχος.

Αἰσχωέω, pudefacio, contemno, f. ώσω. p. ἤσχυγκα. p. paſſ. ἤσχυμμαι, a. 1. ἠσχύνθην, f. 1. αἰσχωθήσομαι: ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, Æſopus fabulator: hinc Αἰσωπήειος, Æſopicus.

Ἄϊτας, α, ὁ, Dor. pro αἴτης.

Αἴτε, Dor. pro ἅτε, vel ὡς, ſive, vel.

Αἴτει, præſ. imperat. 2. ſing. ab αἰτέω, αἰτεῖν τινα, rogare aliquem.

Αἰτεῦ, Dor. & Æol. pro αἰτῶ: hoc vero Att. pro αἰτῷ, pete. Hinc αἰτάμενος, pro αἰτέμενος. Th. αἰτέω.

ΑΪΤΕΩ, ῶ, peto, poſtulo, f. ήσω. p. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα, imperf. paſſ. ᾐτούμην, ούμεθα, εῖσθε, εῖντο. p. paſſ. ᾔτημαι: hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, petitio: f. 1. paſſ. αἰτηθήσομαι. Ab α epitatico, & τῶ, quæro.

Αἴτημα, ατος, τὸ, & αἴτησις, εως, ἡ, poſtulatio, poſtulatum.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus, i. e. ἐπαίτης, omnia a Th. αἰτέω, ῶ, f. ήσω.

ΑΪΤΗΣ, ου, ὁ, ponitur inter Themata.

Αἴτημι, pro αἰτέω, apud Euſt. ex Pind.

Αἰτῆς, 2. ſing. ſub. act. αἰτήσητε, a. 1. ſub. 2. pl. ab αἰτέω.

Αἴτης, ου, qui amatur libidinoſe; ab ἄω, ὁ διατρέχων τὰ ἐρωτικὰ τῶν ἐρασθῆ.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator, apud Suid. Αἰτητὸς, ὸν, ὁ, petendus, qui peti debet vel poteſt; & αἰτητικὸς, ὸν, ὁ, petax, i. e. propenſus ad petendum; flagitator, & procax, apud Ariſtot. omnia ab αἰτέω, peto.

ΑΙΤΙΑ, ας, Jon. αἰτίη, ἡ, cauſa, ratio, culpa, crimen. Hinc αἴτιος, qui eſt in cauſa: ἀναίτιος, cauſam non habens: quidam ab ἄτη ducunt.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, culpa, crimen. Luc. c. 25. Act. Apoſt. & quod αἰτία, ἡ ἔγκλημα, criminatio, accuſatio; a ſequente

Αἰτιάομαι, ῶμαι, cauſam attribuo, acceptum fero, fut. άσομαι, præſ. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾔτιαμαι. Exp. & accuſo, culpo, criminor: ab αἴτιος, ὁ. Item αἰτίατος, vide in αἰτιάζω. Exp. & culpæ affinis, culpandus, accuſandus, qui culpari debet ob rem aliquam, utpote ejus autor, Il. γ. ab Euſt. exp. ſons, vel reus, & ſupplicio dignus: & ſic eſt a Th. αἰτία, ἡ, culpa, cauſa.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela contra aliquem, litis principium; ab αἰτιάομαι.

Αἰτιάζω, μ. άσω, peto; αἰτιάζομαι, expoſtulo. Xenoph. Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſa dicenda eſt. Theophr.

Αἰτιατὸν, cauſatum; a cauſa, vel ab authore ortum; Th. αἰτία, quod etiam in maſc. uſurpatur; αἰτιατὸς, cauſatus; ex alio tanquam a cauſa procedens.

Αἰτιατικὸς, ὴ, ὸν, criminatorius.

Αἰτίζω, μ. ίσω, idem quod αἰτέω, peto, mendico. Hom. Od. ρ. & τ. & ponitur pro αἰτέω.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. Th. λέγω.

Αἰτιολογέω, & αἰτιολογέομαι, cauſor, cauſificor, cauſas ago; cauſam reddo; inde αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν ἡ, ſenſalis, rationalis, cauſativus: & αἰτιολόγος, qui ſequitur rationem, & utitur probationibus; vel qui rationem reddit; ex αἰτία, & λόγος, ratio.

Αἴτιον, ου, τὸ, ſubſtant. cauſa, ratio; item, culpa, accuſatio; idem quod Th. αἰτία.

Αἴτιος, ος, ὁ, fœm. αἰτία, neut. αἴτιον, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt; cauſa rei alicujus; auctor. Ariſtoph. in Plut. unde compar. αἰτιώτερος, qui magis eſt cauſa, vel in cauſa, & ſuperl. αἰτιώτατος, qui maxime eſt in cauſa, præcipuus author.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, culparent, præſ. opt. paſſ. 3. pl. vel Jon. pro ᾐτιώντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ, ἡ, cauſalis: αἰτιῶδες, n. g.

Αἴτια, ας, ἡ, Dor. pro Αἰτίνη, ὅρος Σικελικὸν πυρικαές· παρὰ τὸ αἴθω.

Αἴτος, Dor. pro πῶμος.

Αἰτωλὸς, ὸν, ὁ, Ætolus: Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. pl. hinc Αἰτώλιος, ος, ὁ, Ætolus, patronym.

Αἰτωλὸς, ὸν, ὁ, tecto ſcommate, ponitur pro αἴτης, i. e. ἐπαίτης, a Th. αἰτέω, ut Euſt. annotat. Od. ξ. alioqui nomen eſt proprium.

Αἰτώμην, 1. pl. præſ. ſub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. ab αἰτέω.

Αἴφνης, adv. ſubito, repente. ex ἄφνω, per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τῶ σ. ab ἀφανὴς.

Αἰφνίδιον, adverb. ſubito; pro αἰφνιδίως, nominaliter tamen etiam uſurpatur; τὸ αἰφνίδιον, quod repentinum eſt. Thuc. Plut. in Numa.

Αἰφνίδιος, ος, ὁ, repentinus: hinc αἰφνιδίως, adv. repente: ab αἴφνης.

Αἴχθῆναι, adigi, a. 1. inf. paſſ. ab ἄγω.

Αἰχθήτω, a. 1. paſſ. indic. a verbo αἴσσομαι, ſeu αἴρομαι, ex quo infin. αἴχθῶαι, pro ὁρμᾶσθαι, & ἀίχθητω, pro ὥρμησαν, ὀυϊκῶς.

Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.

Αἰχμάσω, idem.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, vide in αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτικὸς, manciparius, ſervilis: ab eod. αἰχμάλωτος.

Αἰχμάλωτος, ος, ὁ, captivus: & αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva; q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas: αἰχμαλωτάω, captivum duco, f. άσω. p. ᾐχμαλω-

τάκα.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἥδυκε. Αἰχμαλωπίζω, captivum abduco, f. ίσω. p. ικα. p. paſſ. ημαι. αἰχμαλώπισμαι. f. 1. αἰχμαλωπιδήσομαι.

Αἰχμητής, οῦ, Dor. pro αἰχμητής. & αἰχμήτεω, gen. Dor. Bœo. & Aeol. pro αἰχμητοῦ.

ΑΙΧΜΗ, ῆς, ἡ, cuſpis: αἰχμῆς, dat. pl. Jon. pro αἰχμαῖς, ab αἴσω, vel ϖαρὰ τὸ αἶμα χέειν.

Αἰχμητά, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Aeol. ab αἰχμητής, οῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητῶ. Th. αἰχμή.

Αἰχμητις, bellatrix, haſtæ perita. Th. idem.

Αἰχμίον, haſtile, telum, haſta; τὸ δόρυ. Heſych. Th. idem.

Αἰχμόλεπος, pro αἰχμάλωτος, Methodius; legitur & Αἰχμόδετος, apud Heſych. & deducunt ex αἰχμή, & δέω, quia captivi vinciri ſolent.

Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, miles haſtatus; ex αἰχμή, & φέρω.

ΑΙΨΑ, & αἶψ', adv. ſtatim, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ος, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, epitheton Boreæ: ex αἰψηρός, pro λαιψηρός, velox (quod ab αἶψα) & κέλευθος.

Αἰψηρός, pro quo etiam dicitur, λαιψηρός, ὅς, ὁ, celer, citus, velox, a Th. αἶψα, cito, continuo.

ΑΪΩ, Poeticum eſt, & ponitur inter Themata, audio: quaſi ab αὔω, ſono, unde αἴων, part. præſ. ſed exp. & δέσπνέω, exſpiro, in qua ſignif. derivatur ab ἄω.

ΑΙΩΝ, ῶνος, ὁ, ÆVUM, mundus, ſæculum: q. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰών, vita. Hinc αἰώνιος, ος, ὁ, ἡ, æternus: αἰωνίζω, æternum reddo: δυσαίων, ονος, ὁ, ἡ, cui ærumnoſa eſt vita: εὐ. αἰων, qui beatam vitam degit.

Αἴων, ονος, ἡ, Dor. pro ἠΐων, litus: q. a p. m. ἤϊα, verbi εἶμι, eo.

ΑΙΩΡΕΩ, fut. ήσω. p. ηκα. ſurſum tollo.

Αἰώρα, ρας, ἡ, exaltatio, oſcillum: ab αἴρω, per pleonaſm. τὸ ω.

Αἰώρα, exp. ἡ κρεμάθρα, h. e. vas penſile, apud Plat. in Phædone: item geſtatio, vel penſilis exercitamenti genus, ut ſunt lecti penſiles, quibus ægroti utuntur, Plut. oſcillum: item αἰγκόνη, i. e. ſuſpendium, vel ipſe funis, quo quis ad ſuſpendium utitur: item exp. ὕψωσις, ἔπαρσις, i. e. elatio, exaltatio, Suid. & Euſt. eſt a Th. αἰωρέω, ῶ, in ſublime attollo, elevo, eveho, effero, ſubveho: item ſuſpendo. Grammatici autem tradunt, αἰωρῶ, fieri ab αἴρω, interjecto ω.

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio; item ſuſpenſio, in Auth. Epigramm. item, editum & excelſum opus; Antipater in Epigr. & Dion. &c. Sic etiam, αἰώρησις, εως, ἡ, idem, vectio, ſuſpenſio, exaltatio, geſtatio, &c. utrumque ab αἰωρέω, in paſſ. αἰωρέομαι, οῦμαι, ſurſum, vel in ſublime attollor, evehor; ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus novis immineo, Plut. inde etiam αἰωρος, ος, ὁ, ſublimis.

A K.

ΑΚΑ, adv. Poet. & Dor. pro ἀκῇ, vel ἀκλῶ, tacite, quiete.

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ος, ὁ, Academus, nom. propr. Hinc Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.

Ἀκαδημικός, Academicus; dicitur etiam, Ἀκαδημαϊκός. unde φιλόσοφοι Ἀκαδημαϊκοὶ, Academici philoſophi nominabantur, qui ſeſe exercebant in Academia, (i. e. in loco illo publico, Athenis, ab Academo quodam conſecrato; qui locus conſitus erat arboribus multis pulcherrimis, & monumentis fortium virorum ornatus; ibidemque erat gymnaſium, in quo ſeſe philoſophi imprimis exercebant, ut & in Lyceo) docendo ſcil. & diſputando. Athen. l. 11. & Luc. in piſcatore. Quidam deducunt nomen Ἀκαδημία ab ἄκος, remedium, & δῆμος, populus, quod inſcitiæ ſuæ remedium populus inde petat.

Ἀκαίζω, acuo, f. σω. p. paſſ. ἤκασμαι. ab ἀκή. Vide ἀκαχμόω.

Ἀκαής, ές, ὁ ἡ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus; ex α priv. & καίω, f. καύσω, uro, incendo.

Ἀκαθαίρετος, inexpugnabilis, qui everti non poteſt, ἀκαταβλητος, Suid. ex α priv. & καθαιρέω, ῶ, everto, diruo. Th. αἱρέω, capio, item everto.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas: ἀκαθαρτος, ος, ὁ, ἡ, impurus: ἀκαθάρσιος, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, impuritas; ex α, & καθαίρω.

Ἀκαθεκτος, ος, ὁ, ἡ, qui non poteſt contineri: ex α, & κατέχω.

Ἀκαθηκόδα διαθήκη, inofficioſum teſtamentum; in Pand. eſt decompoſitum a καθήκω, vide.

Ἀκαθίσαω, turbor, confundor, ſtare nequeo. eſt decompoſitum a καθίσανω, vel καθίσάω, conſtituo.

Ἀκαθοσίωτον, profanum, injuſtum; ἄνομον; ex α priv. & καθοσιόω, ſanctum reddo; quod vide.

Ἀκαιμα, ἡ, ſtimulus. ab ἀκή.

Ἀκαίνη, Jonice dicitur pro ἀκαμπα, ἡ, idem quod ἀκανθα, teſte Heſychio, & ejuſdem originis: nimirum ϖαρὰ τὸ ἀκλῶ. item virga paſtoralis aculeo præfixa ſic dicitur.

Ἀκαιρα, intempeſtive, adv. ab ἄκαιρος, ον. quod ex α, & καιρός.

Ἀκαιρέομαι, opportunitate temporis deſtituor. imperf. ἠκαιρεόμην, ὅμην, ἔο, οῦ, έετο, εῖτο, f. ήσομαι. p. paſſ. ἠκαίρημαι. ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus. Demoſt. Ol. 1. ἀκαιρία, & καιρός opponuntur; item immodicitas in ſermone, &c. Iſocr. ab ἄκαιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; item immodicus; unde etiam ἀκαίρως, intempeſtive, item immodice, ex α priv. & καιρός.

Ἀκαιροβόας, ος, ὁ, loquax, blatero; ἀκαίρως, proprie intempeſtive clamans; ex ἀκαίρως, & βόης, ὁ, clamoſus; a βοάω, boo, clamo; inde βοὴ, ἡ, clamor.

Ἀκαιρολογία, intempeſtiva ſermocinatio; ex ἄκαιρος, intempeſtivus, & λογία, vel λόγος, ſermo.

ΑΚΑΚΑΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis, ex Ægypto.

Ἀκακέμφατος, mala fama liberatus, qui male audire deſinit. Heſych. eſt decomp. ex α priv. & κακέφατος, (in decomp. Φ inſeritur ob euphoniam) inglorius, ignobilis; idem quod κακόφημος, quod vide.

Ἀκάκητα, voc. pro ἀκακήτης, ος, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus: ab α, & κακός.

Ἀκακία, ἡ, innocentia, ſimplicitas, ἀγαθωσύνη, mens abhorrens a malitia, Dem. & Plut. Unde ἀκάκως, pure, ſimpliciter, aperte, ſine fraude; & ἀκάκωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non affectus malo, ſeu malis; non vexatus, &c. item ἀκάκης, idem quod ἀκακήτης, non nocens, nullo malo dignus, &c. omnia ex α priv. & κακός, malus, vel κακία, malitia.

Ἀκακος, ος, ὁ, ἡ, innocens. Th. κακός.

Ἀκακούργητος, a malo intactus, &c. eſt decomp. ex α priv. & κακεργέτης, quod vide.

ΑΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, dicitur carduelis avis: quæ & ἀκανθυλλὶς vocatur, Heſych. & Suid. Item exp. & celer canis, apud eoſd. ϖαρὰ τὸ αἰκάλλειν, quod cauda abblandiatur notis.

Ἀκαλαρρέστατος, gen. Æol. ab ἀκαλαρρεής, ος, ὁ, quiete fluens; ab ἄκαλος, & ῥέω.

ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; ϖαρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὸν ἁφήν. Chald. חלח.

Ἀκαλής, ές, ὁ ἡ ἡ, invenuſtus. Th. κάλος.

Ἀκαλλιέρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, execrabilis, non litatus. Æſchyl. eſt decomp. ex α priv. & καλλιερέω, ῶ, proſpera, ſeu ſecunda ſacra facio, quod vide.

Ἀκαλλώπιστος, ὁ ἡ ἡ, non comptus, nec ornatus; curam pulchritudinis negligens: eſt decomp. ex α priv. & καλλωπιστής, culturæ & ornatus nimium ſtudioſus: a καλλωψ, pulcher, etc. vide.

Ἀκαλός, ἡ, όν, quietus: ab ἤκα, quiete.

Ἀκάλυπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, retectus, apertus, non tectus; Luc. ἀκάλυπτος κεφαλή, apertum caput; ex α priv. & καλυπτός, tectus, vide.

Ἀκαλῶς, quiete, leniter, ſine ſtrepitu, adverb. ab ἀκαλός, quietus.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, indefeſſus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ος, ὁ, infatigabilis haſta: quod ab ἀκάμας, & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ος, ὁ, infatigabilis pugnator: ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, qui pedes habet indefeſſos: ex πούς, & ἀκάμας.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, & ἄκαμος, ος, ὁ, idem quod ἀκάμαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, labore carens, i. e. laborem non ſentiens, infatigabilis, indefeſſus: item ἀκαμαντος, exp. qui non laboravit, apud Nonn. Unde etiam ἀκαμάντως, infatigabiliter, indefeſſe, Suid. ſed dicitur

Ἀκάμαντα, adverbialiter, a Sophocle, ex α priv. & κάμαντος, ὁ, a Th. κάμνω, f. καμῶ.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Jon. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. ſing. Ion. ab ἀκάματος, ος, ὁ, ἡ, indefeſſus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαματολόγχης, Pindar. dicitur potius quam ἀκαμαντολόγχης: ſic & ἀκαματομάχης, Pind. pugna indefeſſus, potius quam ἀκαμαντομάχης, utrumque ex ἀκάματος, ſive ex α priv. & κάματος, comp. cum λόγχη, ἡ, & μάχη, ἡ.

Ἀκαματοχάρμης, ος, ὁ, indefatigabilis belle, epitheton Ajacis, apud Pind. ex ἀκάματος, indefatigabilis, & χάρμη, lætitia, (a χαίρω, lætor) item animus ad pugnam promptus; & ipſa pugna, apud Hom. Il. ε & ρ.

Ἀκάμμυσος, non connivens; eſt decomp. ex α priv. & καμμύω, per Syncopen, pro καταμύω, idem quod Th. μύω, conniveo.

Ἀκαμπής, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἀκαμπτος, ές, ὁ, ἡ, inflexibilis, infrangibilis: ex α, & κάμπω.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. Thema idem.

ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina; forſan ab ἀκή, & αἴθω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, ſpineus, a, um. ἀκανθίς, ίδος, ἡ, carduelis: ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, ſpinoſus: ἀκανθόω, ſpinoſum reddo.

Ἀκανθεών, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum, Euſt.

Ἀκανθήεις, εντος, ὁ, ſpinoſus, ſpinis abundans: item ἀκανθίας, ος, ὁ, dicitur cicadæ ſpecies: cujus Epith. Suid. ait eſſe ex eo, quod inter ſpinas canat: atque ſic dicitur etiam ſpinax piſcis, apud Ariſtot.

Ἀκανθική, appellatur & lacryma helxines herbæ.

Ἀκανθικός, κή, κόν, idem quod ἀκάνθινος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſpineus: ex ſpinis factus, ſeu contextus: ut ἀκάνθινος σέφανος, apud Evang. & ἀκάνθινα ξύλα, apud Dioſc.

Ἀκάνθιον, ſeu ἀκανθίον, dimin. q. d. ſpinula; ſed eſt & herba ſimilis albæ ſpinæ, apud Dioſc. omnia a Th. ἄκανθα, ἡ, ſpina, vepris, ſentis, aculeus; & Metaph. dicitur & de aculeis quorundam animalium: ut hyſtricis, echini,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

piſcium, &c. Apud Athen. & Plut. & eſt etiam ipſa ſpina dorſi; denique in plur. ἄκανθαι, dictæ ſunt per Metaph. ut Lat. ſpinæ, difficultates, moleſtiæ, ſive ſalebræ, ſcrupuli: apud Athen. Dicta autem eſt ἄκανθα, παρὰ τὸ ἀκὴ, quia ſpinæ ſunt acutæ ſeu acuminatæ.

Ἀκανθίζω, ſpinoſum reddo; exponitur & ſpinoſus ſum, ſpinis horreo, ab ἄκανθα, ἡ, ſpina.

Ἄκανθις, frutex eſt, qui, ut ait Dioſc. ſpinæ albæ ſimilis eſſe creditur: & dicitur & Arabica ſpina, ſeu Ægyptia: & eſt etiam avis nomen, apud Ariſtot. quam alii luſciniam eſſe volunt; alii, carduelem: dicta a ſpinis quibus paſcitur; eadem dicitur & ἀκανθυλλὶς, teſte Schol. Theocr. a Th. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, q. d. ſpinigradus: in fæm. ἀκανθοβάτις, idem; ex ἄκανθα, ſpina, & βαίνω, vado. Th. βαίνω, gradior.

Ἀκανθοβόλος, jaciens, vel emittens ſpinas; Nicand. ex ἄκανθα, & βολέω, jacio, vel βολὴ, jactus. Th. βάλλω, jacio.

Ἀκανθολόγος, ſpinas colligens, vel ſpinarum collector; ex ἄκανθα, & λέγω, colligo.

Ἀκανθόνωτος, Heſychio echinus eſt; dorſum enim ejus ſpinis horret; νῶτος dorſum eſt. Sic ex ἄκανθα, ſpina, hæc varia ſequentia componuntur; ἀκανθοπλήξ, ηγος, ὁ, ἡ, a ſpina vel ſtimulo ictus; πλὴξ, eſt (quaſi percuſſor) ſtimulus boves pungens, a Themate πλήσσω, vel πλήσσω, f. ξω, percutio.

ἀκανθοστεφὴς, ές, ὁ, ἡ, ſpinis coronatus, vel cinctus; Ariſtot. στέφος, εος, τὸ, eſt corona, a Th. στέφω, corono.

Ἀκανθοφάγος, ſpinas comedens, ſpinis victitans; unde ἀκανθοφαγέω, ſpinis veſcor. Th. φάγω, edo.

Ἀκανθοφέρω, ſpinas gero; unde ἀκανθόφορος, ſpiniger, ſpinas gerens, ſeu ferens. Th. φέρω, fero.

Ἀκανθοφυέω, ſpinas produco. Th. φύω, gigno, produco.

Ἀκανθόφυλλος, ſpinoſa folia habens, &c. Th. φύλλον, ου, τὸ, folium.

Denique ἀκανθοχοιρος, q. d. porcus ſpinis horrens; echinus terreſtris, Suid. Th. χοῖρος, ου, ὁ, porcus, ſus.

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus arbor, de qua Theocr. l. 3. Hiſt. Pl. c. 4. ſic dicta eſt, quia ſpinis eſt plena, ſunt qui fruticem, alii, ſpinoſam eſſe herbam tradunt; item echinus, ſeu erinaceus, vel, ut alii, erinacei genus; habet enim erinaceus aculeatum totum fere corpus; idem dicitur & ἀκανθίων, ωνος, ὁ, Gal. Itidem a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo; & in paſſ. ἀκανθοῦμαι, ſpinoſus, ſeu aculeatus ſum, vel fio: ſpinis, ſeu aculeis horreo, Theophr. a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ, ἡ, ſpinoſus, ſpinis abundans, vel ſpinas habens: item dumoſus, ſenticoſus; ut apud Herodot. l. 1. ὧν γάρ τις χώρου τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης. Item aculeatus, aculeis horrens; item Metaph. difficultatibus & moleſtiis plenus; ut βίος ἀκανθώδης, a The. ἄκανθα, ἡ, Unde

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, ſpinus avis: vide in ἀκανθὶς.

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum: item ἀκανθὼν, aſinus, apud Joſephum; quo authore, Apion Grammaticus calumniabatur Judæos, dicebatque eos colere τὸ ἀκανθῶνος κεφαλὼ, aſini caput; hinc ſumpto argumento, atque ex tam inſigni mendacio & calumnia, Chriſtum ſalvatorem noſtrum hoſtes religionis noſtræ, deteſtando titulo, ὀνόκοιτον cognominarunt; itidem ab eod. Them. ἄκανθα.

Ἀκανθίζω, acanum imitor; acani, ſeu acanthæ (i. e. ſpinæ) ſpeciem gero. Theophr. Hiſt. Plant. ἀκανθίζει, acani ſpeciem gerit; ab ἄκανθος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἄκαινα, & ἄκανθα, ſpina.

Ἀκανικὸς, acanicus, qui acani eſt, vel qualis eſt acani. Unde ἀκανικὴ ἄκανθαι, dicuntur ſpinæ acanicæ, Theophr. Hiſt. Pl. 4. 7. i. e. quæ acanum ferunt; ut Sonchus: ab ἄκανος, ὁ, herba quædam, ſeu frutex ſpinoſus, & aculeatus, item ἀκάνιον, ſpinula, Heſych. diminut. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ, ἡ, non canonicus: ut ἀκανόνιστα βιβλία, libri non canonici; ut e contra, κανονικὰ βιβλία, ſunt canonici libri, h. e. ſacri, novi & antiqui Teſtamenti, comp. ex α priv. & κανὼν, ονος, unde κανονίζομαι.

Ἄκανος, acanus; vide in ἀκανίζω; ſpinæ genus eſt.

Ἀκανώδης, q. d. acanaceus; ſpeciem acani gerens; ſeu qui ex acani genere eſt; ut quum dicitur planta aliqua eſſe ἀκανώδης, eſt ab ἄκανος, ὁ, idem quod ἄκαινα, & ἄκανθα, ejuſdemque originis. Heſych. Euripidem ita nominare ait ſpinas, quibus dorſum piſcis horret; addit tamen, eſſe etiam κανθάρου εἶδος, ſed ſic dicitur etiam illud quod veluti malum extuberat in carduorum genere, Theoph. Hiſt. Pl. 6. 4.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, caupone ſeu cauponibus carens; item ſimplex, non aſtutus; vel cauponum fraudibus carens; Strab. item, eodem ſenſu, dicitur ἀκαπήλευτος, ου, ὁ, ἡ, qui non cauponatur: ut ἀκαπήλευτος γνώμη, integer atque ſincerus animus. Cyrill. ἄδολος, καθαρὸς: ex α priv. & κάπηλος, ου, ὁ, inſtitor; item, caupo, &c. vide.

Ἄκαπνος, ου, ὁ, ἡ, ſine fumo. Th. καπνός.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ, vecors, exeors, carens corde; ex α priv. & καρδία, cor.

Ἀκαρεῖ, ἀκαρέως, & ἀκαρῶς, puncto temporis; momento; ἐν ἀτόμῳ, quaſi in inſecabili inſtanti; ab ἄκαρος, q. d. inſecabilis; qui ſcindi non poteſt; ut ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, momento temporis; apud Ariſtoph. (ex α priv. & κείρω, f. κερῶ, tondeo; item ſcindo) dicitur etiam ἀκαρῆ, adverbialiter; momento, ſtatim.

Ἀκαρὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, exiguus. Th. κείρω. ἀκαρεῖαι, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἄκαρι, dicitur animalculum omnium minutiſſimum, ſolens innaſci ceræ, & caſeo inveteratis, & cuti humanæ, maximos ei ingenerans pruritus. Ariſtot. Hiſt. an. l. 5. c. 32. ex α priv. & κείρω, ſive ab ἄκαρος.

Ἀκαρεῖαι, & ἀκαρὴς, exp. quaſi ita exiguus, ut caput, & principium reperiri non poſſit; minimus, pauxillus; vel pauxillulus; item, brevis, momentaneus. unde τὸ ἀκαρὲς, teſte Pol. dicitur exiguum, quod ob exiguitatem non poſſumus κεῖραι, metaph. ſumpta a crinibus ita exiguis, & quaſi curtis, ut tonderi nequeant. Comp. ex α priv. & κόρη, ſeu κάρη, τό. Vide etiam ἀκαρεῖ.

Ἀκαρδιστὶ, minutus, brevis vehementer; idem quod ἀκαρὴς, & ἀκαρεῖαι, idemque Thema.

Ἄκαρνα, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρνὰν, nomen piſcis apud Athen. lib. ἡ.

Ἀκαρὸς, cerebrum, vel caput: Etym. eſt cum α præpoſitivo a κάρη, τό, indeclinabile, idem quod κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Ἀκαρπέω, fut. ήσω, ſum ſterilis, ſterileſco.

Ἀκαρπία, ſterilitas, frugum privatio.

Ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ſterilis: ex α, & καρπός.

Ἀκαρπώτος, ex quo fructus perceptus non eſt.

Ἀκαρτέρητος, ὁ, ἡ, intolerabilis; qui tolerari, & ſuſtineri nequit. Heſych. ex α priv. & καρτερέω, tolero, patior, patienter fero.

Ἄκαρτος, ου, ὁ, ἡ, intonſus: ex α priv. & κάρτος, tonſus: a Th. κείρω, tondeo.

Ἀκάρφης, qui arefactus non eſt, nec ſicco plane privatus. Athen. ex Nicand. ex α priv. & καρφῶ, fut. ψω, ſicco, arefacio.

Ἀκαρῶς, puncto temporis. vide ſupra ἀκαρεῖ.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκῶ, quiete, & placide, molliter, lente: apud Euſt. ab ἀκλὼ, tacite.

Ἀκάσκη, ης, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

Ἄκαστος, Acaſtus, proprium viri.

Ἀκασόφρων, ονος, ὁ, prudens.

Ἀκαταβλητος, ου, ὁ, ἡ, qui dejici non poteſt: ex α priv. & καταβάλλω, dejicio.

Ἀκατάγγελτος, non indictus, ſeu patefactus per nuntium. Vide κατάγγελτος; indictus.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, qui damnari nequit: ex α, & καταγινώσκω.

Ἀκαταγώνιστος, inexpugnabilis. vide καταγωνίζομαι, certamine vinco.

Ἀκαταθύμιος, ου, ὁ, qui non eſt κατὰ θυμὸν, animo ingratus. Vide καταθύμιος, animo gratus.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, non accuſabilis, inculpatus. V. καταμέμφομαι, crimnor, accuſo.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, non velatus: ex α, κατὰ, & καλύπτω.

Ἀκατακόσμητος, inexornatus, indiſpoſitus. vide κατακοσμέω, compono.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, cui indicta cauſa pœna infligitur. Th. κρίνω.

Ἀκατακρίτως, adv. ſine judicio.

Ἀκατάλητος, ου, ὁ, ἡ, cui in fine nihil deeſt. Th. λήγω.

Ἀκαταλήκτως, aſſidue, indeſinenter: adv. ab ἀκατάληκτος.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui comprehendi, ſeu percipi non poteſt, incomprehenſibilis.

Ἀκαταλήπτω, non comprehendo.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. V. καταλήπτος, & καταλαμβάνω.

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ, ἡ, qui reconciliari non poteſt, implacabilis.

Ἀκαταλλάκτως, implacabiliter. V. καταλλάττομαι, reconcilior.

Ἀκατάλληλος, incongruus, diſſentaneus, inconcinnus.

Ἀκαταλλήλως, incongruenter, inconcinne. V. καταλληλος, congruus.

Ἀκατάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, non abſconditus, detectus.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ, ἡ, indiſſolubilis, indiſſolutus: ex α, & καταλύω.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ, ἡ, inexpugnabilis. a καταμάχομαι, expugno.

Ἀκατάμετρος, immenſurabilis. V. καταμετρέω, dimetior.

Ἀκατανόητος, ου, ὁ, ἡ, non intelligibilis. V. καταναόω, intelligo.

Ἀκαταπάλαιστος, ineluctabilis, inſuperabilis, lucta non ſuperandus. Th. πάλη, ης, ἡ, lucta.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ, ἡ, ceſſare neſcius: qui nequit cohiberi: ex α, & καταπαύω.

Ἀκατάπαύστως, aſſidue, indeſinenter.

Ἀκατάπληκτος, ὁ, non attonitus, imperturbatus. V. καταπλήττομαι, percellor, obſtupefio.

Ἀκατάπονητος, Heſych. qui labore domari non poteſt: a καταπονέομαι, labore conficior.

Ἀκατάποτος, non potabilis; qui abſorberi, aut devorari nequit. Job. 20. a καταπίνω, abſorbeo. Th. πίνω, bibo, poto.

Ἀκαταπραΰντος, ου, ὁ, ἡ, qui ſedari, & deliniri nequit, implacabilis, ab α, & καταπραΰνω, idem quod πραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis, lenis.

Ἀκατάσεις, ου, ὁ, ἡ, inconcuſſus, firmus: a κατάσειω, decutio.

Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ, ἡ, non obſignatus: a καταση μαίνω, obſervo, obſigno.

Ἀκα-

Ἀκατασκεύαστος, inconditus, infabricatus, item inelaboratus.
Ἀκατασκεύως, adv. imparate, inconditè, infabricate: ab ἀκατασκεύαστος.
Ἀκατάσκευος, ος, ον, solutus, incompositus: unde dicitur ἀκατάσκευος λόγος, oratio elocutionis ornatu carens, & artificio; dictio figuris carens, & distinctione troporum: Item ἀκατάσκευος, non confirmatus, argumentis non probatus. Hermog. ex α, & κατασκευάζω.
Ἀκαταστασία, ας, ἡ, proprie exp. tumultuatio, agitatio, si qua res in quiete aliqua consistere non potest, seditio.
Ἀκατάστατος, ος, ον, certo in loco, seu statu non collocatus; non sedatus, sed tumultuans. Plut. ab α, & καθίστημι.
Ἀκατασχέτως, incompositè, confusè; quum res certo loco constituta, aut sedata non est.
Ἀκατάσχετος, ος, ον, ὁ ἡ, qui coerceri nequit: ut ἀκατάσχετον κακόν. Jac. c. 3. ex α, & κατάσχετος.
Ἀκατασχέτως, more eorum, quæ contineri, & cohiberi nequeunt.
Ἀκατάφρακτος, qui non est κατάφρακτος, armis munitus. Th. φράσσω, sive φράττω, sepio, munio.
Ἀκαταφρόνητος, non contemptibilis, vel non contemnendus. Plut. ex α priv. & καταφρονέω, f. ήσω.
Ἀκατάψευδος, ος, ον, ὁ ἡ, non ementitus: ex α, κατά, & ψεύδω.
Ἀκατέργαστος, ος, ον, ὁ, ἡ, inelaboratus, impolitus, rudis: ex α priv. & κατεργάζομαι.
Ἀκατάδυτος, qui sopitus non est, aut sopiri nequit, irrequietus, insomnis. Hesych. ex α priv. & καταδύτης.
Ἀκατηγόρητος, nulli obnoxius accusationi, irreprehensibilis: ex α priv. & κατηγορέω, ῶ, f. ήσω.
Ἀκατήχητος, dicitur, qui prima religionis Christianæ rudimenta non percepit, qui nondum κατηχήσαι: ex α priv. & κατηχέω, ῶ, f. ήσω.
Ἀκάτιον, ος, τὸ, parvus acatus. unde apud Theophr. ἀκάτιον ἀμφηρικὸν Schol. annotat esse navigiolum, quod utrinque remis agatur, in quo unusquisque remigum binos remos ducat. est diminut. a Them. ἄκατος, ὁ.
Ἀκατονόμαστος, ος, ον, ὁ ἡ, qui nominari non potest, seu denominari; cui nomen imponi non potest: ex α priv. & κατονομάζω.
Ἄκατος, ος, ὁ, ἡ, genus navigii actuarii: ab ἄγω, quia agitur remis. Bayfius de re navali dicit, genus esse navigii, quod velis potius, quam remis agebatur: ex Thuc. & Luc. Item genus poculi, metaphorice sic dicti a magnitudine, vel concavitate. Eust. scribit esse φιάλην πλοιαριώδη: & tradit Ætym. dici quasi ἀκάτος (ab ἄγω) pleonasmo τοῦ α: ut & Lat. actuaria navis, quæ facile huc illuc agi, & duci potest: Vel a nomine ἄκμη, utpote quæ ἀπ' ἀκμῆς εἰς ἀκμὴν πλεῖσθαι.
Ἄκαυλος, ος, ον, ὁ ἡ, sine caule; caulis expers. Athen. & Aristot. ex α priv. & καυλός, caulis.
Ἄκαυς, ος, ον, ὁ ἡ, non ustus, inustus, qui aduri nequit. Plut. ex α priv. & καυστός, ustus. Th. καίω, uro.
Ἀκαυστηριάτος, qui cautere inustus non est; qui stigmate notatus non est: ex α priv. & καυστηριάζω.
Ἀκαχέατο, & Poet. ἀκαχείατο, Jon. pro ἀκαχίσθην, tristati erant: plusq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω· vel imperf. verbi ἄκαχμαι. Th. ἄχος.
Ἀκαχέω, Ἀκάχημαι, & Ἀκαχίζω, tristitia afficio: ab ἄχος.
Ἀκαχήμενος, ex animo dolens, præs. part. ab ἀκάχημαι.
Ἀκάχημι, idem quod, & pro ἀκαχέω, quod ab ἀκαχὼν: & Them. ἄχος.
Ἀκαχίζω, f. ίσω, ango, tristitia afficio: idem quod ἀκαχέω: & Th. idem.
Ἀκαχμένος, acutus, part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, & ex dialecto ἀκαίξομαι. perf. ἤκασμαι, unde ἀκασμένος. Alii ἀκαχμένος pro ἠκαχισμένος, abiecto augmento, & Syncope facta, perf. part. esse volunt Jon. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.
Ἀκαχμέω, ῶ, f. ήσω, acuo: idem quod ἀκονῶ.
Ἀκάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio. part. ἀκαχὼν. Th. ἄχος.
Ἀκάχων, tristans.
Ἀκέανες, pisces apud Ampraciotas. Hesych.
Ἀκέανος, leguminis genus, rotundum, & durum, frangique, vel dissolvi difficile. Hesych. Suid.
Ἀκέατος, qui frangi, vel dissolvi nequit, inseparabilis. ex α priv. & κεάζομαι, findor. Th. κέω, findo.
Ἀκείομαι, Ionica Epenthesi τοῦ ι, dicitur pro ἀκέομαι. Il. π. unde Metaph. Od. ξ. νῆας ἀκειόμενον, exp. resarcientem naves.
Ἀκέμμων, Jon. & Poet. pro ἀκεσμός, præs. part. ab ἀκέσμαι.
Ἀκειρεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκειρεκόμης, ους, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης.
Ἀκελδαμάς, ager sanguinis.
Ἀκέλευστος, ος, ον, ὁ, invius: unde ἀκέλευθα, sub. σήματα, signa, quæ locis parum perviis præfiguntur. Hesych. ex α priv. & κέλευθος, ους, ἡ, via.
Ἀκέλευστος, ος, ον, ὁ ἡ, injussus. Soph. & Epigr. ex α priv. & κελεύσας, jussus, a κελεύω, jubeo.
Ἀκέλυφος, ος, ον, ὁ ἡ, nullo putamine, seu cortice tectus: ex α priv. & κέλυφος, εος, τὸ, cortex. Th. καλύπτω, tego.
Ἀκέλυφος, ος, ὁ ἡ, nullo cortice tectus.
Ἀκενοπαθὴς, qui rebus inanibus non studet, nec vanæ gloriæ. Suid. ex α priv. & κενοπαθὴς.
Ἀκενόδοξος, carens ostentatione, & vana gloriatione: ex α priv. & κενοδοξος.
Ἀκένητος, indomitus. Th. κεντέω.
Ἀκέντητος, ος, ον, ὁ ἡ, stimulo, seu aculeo, vel calcaribus carens. Plut. & Athen. ex α priv. & κέντρον.
Ἀκέραστος, ος, ὁ ἡ, non evacuatus, ex α priv. & κενόω, vacuo.
Ἀκέρασος, ος, ὁ ἡ, innocens, sincerus, purus, non adulteratus: ex α, & κεράννυμι. Οἶνος ἀκέραιος, vinum purum. Dioscor. l. 5. Ἀκέραιος θάλασσα, aqua maris sincera: ex κρᾶσις, & α priv. Item integer, intactus, incolumis, illæsus. Plut. in Alcib. Item metaph. simplex, ut Matth. 10. ἀκέραιοι, ὡς αἱ περιστεραί. In hac autem signif. altera notatio non erit incongrua, scil. ex α pr. & κέρας, τὸ, q. d. sine cornibus, cornibus non feriens; placidus. sic enim ἀκέραος, est Epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, si armata sint, non tamen illis utuntur ad invadendos homines. Etym.
Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas: ab ἀκέραιος.
Ἀκεραίως, sincere, pure; item, integre, incolumiter. est adv. ab ἀκέραιος.
Ἀκέρατος, ος, ον, cornibus vacans: ab α priv. & κέρας.
Ἀκεραύνωτος, non tactus, seu ictus fulmine: ex α priv. & κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen.
Ἀκέρδεια, ἡ, proprie exp. illucrositas, detrimentum: ab ἀκερδὴς.
Ἀκερδὴς, ές, ὁ ἡ, non lucrosus; gratuitus. Item exp. damnosus; item lucrum non accipiens: ἀκερδὴς χάρις, apud Soph. exp. cujus nullum est lucrum.
Ἀκερδία, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.
Ἀκερδῶς, gratis, sine lucro.
Ἄκερκος, ος, ὁ ἡ, cauda carens: ex α priv. & κέρκος, ου, ἡ, cauda.
Ἀκερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ inopia: nam τὸ κέρμα μὴ ἔχειν, ἀκερμίαν vocavit Plato; ne teruntium quidem (seu minutissimam monetam) habere. Vide κέρμα.
Ἄκερος, ος, ον, cornuum expers: Sync. pro ἀκέρατος.
Ἀκερσεκόμης, ους, ὁ, dicitur, qui comam non totondit; Epith. Apollinis, & Bacchi.
Ἀκερσεκόμος, intonsus.
Ἀκερσεκόμης, ους, ὁ, intonsus: ex α, κείρω, & κόμη.
Ἀκερχὲς, indefletum, sine luctu.
Ἄκερως, & in neut. ἄκερων: monoptoton esse docet Suid. declinatur autem ἄκερως, ως, ὁ ἡ, ων, cornua non habens. ex α priv. & κέρας, τό.
Ἀκέσασθαι, mederi, a. 1. inf. med. ab ἀκέομαι.
Ἀκεσίμβροτος, exp. mortales sanans: ex ἄκεσις, & βροτὸς, οῦ, ὁ.
Ἀκέσιμος, ἀκεσίος, & ἀκέσιος, medicabilis, sanabilis.
Ἀκεσίπονος, proprie exp. sanans laborem: pro quo, metri gratia, dicitur ἀκεσίπονος, medicinalis, mitigatorius, laborem leniens: ab ἄκεσις, ἡ, & πόνος, ους, ὁ, labor.
Ἄκεσις, εως, ἡ, idem quod ἄκεσμα, τὸ, & ἀκεσμὸς, ὁ, medicatio, medela: verbalia ab ἀκέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι.
Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poet. pro ἄκεσις, remedium. Th. ἀκέομαι.
Ἀκεσμὸς, & ἀκέσσις, εως, ἡ, curatio, sanatio, valetudinis recuperatio, medicatio. Th. ἀκέομαι, curo, sano.
Ἀκέσσεται, medicabitur, f. 1. Poet. pro ἀκέσεται, ab ἀκέομαι.
Ἀκεσσὴρ, idem quod ἀκεσὴς, medicus; & metaph. sartor.
Ἀκεσὴς, οῦ, ὁ, medicus.
Ἀκεσικὴ, sc. τέχνη, ars medicandi; vel, ars sarciendi. Plut.
Ἀκεσικὸς, ad medicinam pertinens; vel, medicandi peritus; item, sartorius, vel ad sarciendum aptus, aut sarciendi peritus.
Ἀκεσὶς, ίδος, ἡ, exp. fornacis ferreæ genus, in qua καμινεύεται ὁ χαλκὸς, ut habet Dioscor. l. 5. c. 84.
Ἀκεσοφία, ας, & ἀκεσοφίη, ἡ, medicina.
Ἀκεσοφικὸς, ab ἀκέσωφ, ορος, ὁ, medicinalis; ad medicum, vel medicinam pertinens.
Ἀκεσοφικῶς, adv. medicinaliter.
Ἀκεστὸς, ὸν, ὁ, sanabilis.
Ἀκεσσόφρων, prudens, σώφρων. Hesych. cordatus, mentem sanabilem habens. Th. φρὴν, ενος, ἡ, mens.
Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus: a verbo ἀκεστῆναι, i. e. συρράπτειν τὰ διερρωγότα τῶν ὑφασμάτων.
Ἀκεστρία, ας, ἡ, medicatrix.
Ἀκεστὴς, ίδος, ἡ, obstetrix.
Ἀκεστρὸν, medicamentum.
Ἀκέστωρ, medicus.
Ἀκεστωρὶς, & per Sync. ἀκεστρὶς, medicatrix: ab ἀκέομαι.
Ἀκεσφόρος, remedium afferens, salutaris. Th. φέρω, fero.
Ἀκεσώδυνος, ος, ον, ὁ ἡ, doloribus medens, dolore mitigans. Th. ὀδύνη, ἡ, dolor, & ἀκέομαι, medeor.
Ἄκεύμα, ατος, τὸ, medela, ἴαμα.
Ἀκεύμενος, Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, audiens, præs. part. m. verbi ἀκούω.
Ἀκέω, medeor: unde ἐξακεύμενος, i. medicans.
Ἄκεφαλος, ος, ον, ὁ ἡ, capite carens, mutilus. Metaph. exp. qui principio caret: qui sine auctore certo est, & origine: ut ἀκέφαλος ἔριδος, de cujus au-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

auctore non constat. Th. κεφαλή.

Ἀκεφάλως, sine capite, sine exordio: apud Hermog. est adv. ab ἀκέφαλος.

Ἀκέω, f. ι. ἀκήσω, medeor, curo, sarcio. vide ἀκέομαι.

Ἀκέων, tacite; ne hiscendo quidem: adv. ab ἀκλώ. Iliad. δ'. Item ut adiectivum participiale, tacens: unde fæm. ἀκέουσα, tacens.

Ἀκή, ῆς, ἡ, acies, cuspis. hinc ἀκωΐζω.

Ἀκηδεία, ας, ἡ, incuria, contemptus, neglectus. Apollon. subst. ant. ab ἀκηδής.

Ἀκήδευτος, ος, ὁ, ἡ, inhumatus, insepultus: ab α, & κήδω, exequiæ. Est & indefletus, a κήδος, mœror: & etiam, incuratus, a κήδος, cura. Potest etiam esse superl. τὸ ἀκηδής.

Ἀκηδέως, sine cura, negligenter, temere.

Ἀκηδέω, ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, non curo, negligo, negligens sum, pigresco, tædio, vel mœrore afficior.

Ἀκηδής, ές, ὁ, ἡ, negligens: acc. ἀκηδέα· ab α, & κήδος.

Ἀκηδία, ας, ἡ, tædium, pigritia, tristitia.

Ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω. vide ἀκηδέω.

Ἀκηδῶς, & ἀκηδέως, adv. idem quod ἀκηδέως.

Ἀκήκοα, p. m. Att. pro ἤκουα. sic ἀκηκόεσαν, pluſq. p. pro ἠκούεισαν, seu ἀκηκόασαν, audiverant: ἀκηκοέναι, præt. inf. m. ἀκηκοότες, p. part. m. plur. num. ab ἀκούω.

Ἀκήλητος, ος, implacabilis: ex α, & κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ος, ὁ, ἡ, immaculatus, sine macula, ἄσπιλος, καθαρός. Th. κηλίς, ίδος, ἡ, macula. unde κηλιδόω, maculo, & κηλιδωτός, maculatus: α est privativum.

Ἄκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

Ἀκλῶ, q. d. ἀχαινῶς, tacite: ab α, & χαίνω.

Ἀκλώστος, ος, ὁ, tacitus, ἥσυχος: ab ἀκλώ.

Ἀκηράσιος, ος, ὁ, ἡ, idem quod

Ἀκήρατος, ος, ὁ, purus, incorruptus: ex α, & κεράω: vel ab α, κῆρ, cor, & ἄτη: vel a κῆρ, fatum.

Ἀκηρεσία, corruptionis expers natura, ἀφθαρσία: idem Th. & compositio eadem.

Ἀκήριος, ος, ὁ, ἡ, mortuus; proprie, exanimis: Item exp. timidus, ignavus, ἄψυχος. ut & Lat. socors, qui est sine corde. Il. λ. sed ἀκήριον θέσθαι, Il. ν. exp. metus, qui reddit homines exanimes: ab α, & κῆρ, cor. Ἀκηρίως item exp. sine sorte: ex α priv. & κήρ, ῥός, sors, fatum. Item, immortalis, fato lethifero non obnoxius.

Ἀκηρυκτεί, adv. citra caduceatorem.

Ἀκήρυκτος, ος, ὁ, ἡ, per caduceatorem non denuntiatus; a κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, absque caduceo. Thuc. l. 1. Est adv. ab ἀκήρυκτος: ex α priv. & κηρύσσω, vel κῆρυξ, f. ξω.

Ἀκηχέατο, pl. perf. pass. Jon. pro ἀκήχιντο, Attica reduplic. ab ἀχέομαι, tristitia afficior: vel, ut alii volunt, est imperf. Jon. verbi ἀκαχήμαι.

Ἀκηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκήχιται, dolore affecti sunt. 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκαχήμι, tristitia afficio. Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, tristor. præs. ind. hinc ἀκηχεμόων, dolens. Th. Ἄχος.

Ἀκίβδηλος, ος, ὁ, ἡ, incorruptus, sincerus: ex α, & κίβδηλος.

Ἀκιβδήλως, pure, syncere. Th. idem.

Ἀκιδνός, ἡ, όν, infirmus, qui se vix movere potest: comp. ἀκιδνότερος: ab α, & κινέω.

Ἀκιδόν, mucronatim; in modum cuspidis: apud Theophrast. l. 3. hist. plant. ubi tamen legitur ὀκιδόν: est ab ἀκίς, cuspis.

Ἀκιδωτός, ός, ὁ, ἡ, cuspidatus, tanquam ab ἀκεδάω, acuminatus in formam cuspidis sagittæ: ab ἀκίς, ίδος, ἡ, cuspis. Th. ἀκή, mucro.

Ἀκιδωτός, ός, ὁ, idem quod ἀκιδώδης.

Ἀκίζομαι, acuor: apud Hesych. ab ἀκίς, cuspis.

Ἄκικυς, ος, ὁ, impotens, imbecillis, cui nulla est κίκυς; infirmus: ex α priv. & κίκυς, υος, ἡ, vis, vires, robur.

Ἀκίναγμα, τὸ, idem quod πίναγμα, (concussio, complosio) a quo fit per pleonasmum τῶ α, & mutationem τ in κ. Th. πινάσσω, f. ξω, quatio.

Ἀκίναδος, ος, ὁ, pudicus; exponitur, ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων, qui κιναδεῖ, cinædus non est: ex α priv. κινέω, & αἰδώς, οῦς, pudor: item, membrum virile.

Ἀκινάκης, acinaces, Bud. acinacis, Erasm. Etymologo est jaculi Persici genus; Hesychio, & Suidæ hasta, ensis, seu hasta Persica; Scythis quoque peculiaris fuit hic ἀκινάκης, atque adeo pro Deo eum habuerunt, & per eum jurarunt. Luc. in Scytha, πρὸς ἀκινάκου, καὶ Ζαμόλξιδος, ἢ πᾶσφων ἡμῖν θεῶν. apud Herodot. per ω scribi ὠκινάκης, annotat Etym. quasi ὠκεῖαν ἔχων τὴν ἀκμήν. Th. ἀκή.

Ἀκινδυνί, citra periculum.

Ἀκίνδυνος, ος, ὁ, ἡ, liber, extra periculum: ex α, & κίνδυνος.

Ἀκινδύνως, sine discrimine, aut periculo. Plut. est adv. ab ἀκίνδυνος.

Ἀκινησία, idem quod ἀκίνητος.

Ἀκινησία, ἡ, immobilitas, quies.

Ἀκινητεί, immobiliter.

Ἀκινητίζω, immotus sto; caveo ne movear.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Jon.

Ἀκίνητος, ος, ὁ, ἡ, est qui non movetur, immobilis: unde ἀκίνητα, Metaph. dicuntur, quæ suo loco & statu non moventur, seu moveri nequeunt, aut non mutantur: apud Thuc. & Plat. ut & ἀκίνητοι dicuntur etiam, qui immoti in sententia, & proposito suo perstant, nec inde dimoveri queunt; pertinaces, seu obstinati. Item ἀκίνητος, exp. non movendus; ut ἀκίνητα κινεῖν, in Proverb. apud Plat. de leg. l. 8.

Ἀκινήτως, immobiliter.

Ἄκιον, ος, ὁ, acinus, herbæ genus.

Ἀκιντίνδα ἄμιλλα, ludus, quo inter se certabant τῇ ἀκινησίᾳ, seu τῷ ἀκινητεῖ μένειν. Pol.

Ἄκιος, incorruptus; proprie, vermibus non obnoxius, nec ab iis corrosus: ex α, & κίς, ός, ὁ, cis, vermis.

Ἀκιρός, ός, idem ac ἰκνός, ός, ὁ, debilis: ex α intens. & κίς, & ῥέω: quæ enim a vermibus corrosa, infirma sunt: Vel ab ἄκυρος, quod antiquatum, ac infirmum.

Ἀκίς, ίδος, ἡ, ACIES: ut ἀκή.

Ἀκίχητε, adv. pro ἀκιχήτως: ab α, & κίχημι.

Ἀκιχήτος, ος, ὁ, quem non possumus assequi.

Ἀκίων, nullis fultus columnis: Hesych. ex α priv. & κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna.

Ἀκιώτατοι, firmissimi, pl. superl. ab ἄκιος, incorruptus: ex α, & κίς.

Ἀκκίζομαι, simulatione utor. vide in Th. ἀκκώ, quæ stulta mulier solita fuit ad speculum cum imagine sua, perinde atque cum alia muliere, confabulari, & recusare ea, quæ cupiebat: unde quæ inepte, aut simulate aliquid agerent, ἀκκίζειν dicerentur, & ἀκκιῦς nomine vulgo compellarentur.

Ἀκκισμός, οῦ, ὁ, ficta recusatio.

Ἀκκοβίζω, exp. perdere cimices, in Epigram.

Ἄκκω, ους, ἡ, Acco: mulier quædam notæ stultitiæ. hinc ἀκκίζομαι, simulate recuso: ἀκκισμός, οῦ, ὁ, ficta recusatio.

Ἀκλαής, ές, ὁ, ἡ, illacrymabilis: ex α, & κλαίω.

Ἀκλάρωτος, pro ἀκλήρωτος, exors: ex α, & κλῆρος.

Ἄκλας, peculiariter signif. cui sarmenta defracta non sunt; ut ἄκλαδες ἄμπελοι, vites non putatæ. Hesych. Item general. idem quod, & pro ἄκλαστος, ος, ὁ, ἡ, non fractus, vel infractus: in Epig. ex α priv. & κλάω, f. σω. unde κλάστης, ου.

Ἄκλαστος, ος, ὁ, ἡ, infractus, ideſt, non fractus.

Ἄκλαυστος, vel Ἄκλαυτος, ος, ὁ, indeploratus: ab α, & κλαίω.

Ἀκλεής, ές, ὁ, ἡ, & Ἀκλεΐς, inglorius.

Ἄκλειστος, non clausus. Thuc. l. 2. ex α priv. & κλείω, f. σω: unde κλειστός, ὁ.

Ἄκλεπτος, non furans: sed exp. &, qui non aliud in corde occultum habet, aliud in lingua promptum. Hesych. ex Soph. ex α priv. & κλεπτός, ὁ.

Ἀκλεῶς, Jon. & Poet. pro ἀδόξως, inglorie: ex α, & κλέος.

Ἀκλήϊστος, non clausus: ex α priv. & κληϊστός, pro κλειστός, a κληίζω, pro κλείω.

Ἀκληρέω, ῶ, exors sum; non sortitus sum; nihil mihi sorte obtigit. Polyb.

Ἀκλήρημα, & ἀκλήρωμα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. Suid. Item, hæreditatis privatio, & promissionum divinarum; apud Oecumen. act. Ap. 38.

Ἀκληρία, ας, ἡ, inopia, egestas; item, infelicitas.

Ἄκληρος, ος, ὁ, ἡ, exors; item, pauper, inops, egenus, tenuis, cui nullæ facultates sorte obtigerunt. Od. λ.

Ἀκλήρωμα, idem quod ἀκλήρημα.

Ἀκληρωτί, adv. citra sortem: ex α priv. & κλῆρος, ου.

Ἄκληρωτος, qui sorte non lectus est, insortitus.

Ἀκλητί, ultro, invocato: ut, ἀκλητὶ κωμάζουσιν ὡς φίλους φίλοι, ideſt, sine vocatione, aut invitatione: ex α priv. & κλητός, ὁ.

Ἄκλητος, ος, ὁ, ἡ, invocatus, non vocatus.

Ἀκλήτως, idem quod ἀκλητί, adv.

Ἀκλινές, τὸ, subst. exp. firmitas, & stabilitas, qua res aliqua inclinari nequit: est neut. ab ἀκλινής.

Ἀκλινής, ές, ὁ, ἡ, non vacillans; qui non inclinatur, neque huc, neque illuc vergit: & metaph. rigidus, & qui flecti nequit: ex α, & κλίνω.

Ἄκλιτος, ος, ὁ, ἡ, indeclinabilis, inflexibilis.

Ἀκλόητος, ος, imperturbatus, inconcussus: ex α priv. & κλονέω, ὁ. unde κλονέω, f. ήσω.

Ἄκλονος, ος, ὁ, ἡ, agitationis, & concussionis expers.

Ἄκλοπος, ος, ὁ, ἡ, furum injuriæ non expositus; item, non deceptus; item, non furtivus. ex α priv. & κλοπή, ἡ.

Ἀκλυδώνιστος, fluctibus non agitatus; vel, non fluctuans; imperturbatus, tranquillus. Hesych. ex α priv. & κλύδων, ωνος, ὁ: unde κλυδωνίζομαι.

Ἄκλυστος, ος, ὁ, ἡ, non ablutus, non elutus; item, undis non agitatus. Plut. ex α priv. & κλύζω, f. σω.

Ἄκλυτος, qui non auditur. Plut. ex α priv. & κλύω: unde κλυτός, ὁ.

Ἀκλώστητος, ος, ὁ, ἡ, ramulis carens. Theophr. ex α priv. & κλών, ωνος. Item

Ἄκλωστος, ος, ὁ, ἡ, qui nendo ductus, tortus, seu connexus non est: ut, ἄκλωστοι σήμονες, Poll. ex α priv. & κλώθω, f. σω: unde κλωστός, ὁ.

Ἀκμάζω, floreo, matureſco, vigeo, f. άσω. p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

Ἀκμαῖος, florens ætate.

Ἀκμήν, Dor. pro ἀκμαί. V. ἀκμή.

Ἀκμαστής, οῦ, ὁ, strenuus, validus, robustus: ut νεανίσκον γλυκαῖόν τε καὶ ἀκμαστὸν πείθεσθαι: Herodian. l. 1. est verbale ab ἀκμάζω, f. σω.

Ἀκμέω, voco.

Α'ΚΜΗ', ης, ἡ, cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis: ab ἀκή.

Α'κμἰω, adverbialiter, adhuc, etiamnum.

Α'κμἰων, ωος, ὁ, ἡ, adultus; item, famelicus: ab ἀκμή.

Α'κμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, non fatigatus, integer: ab α, & κάμνω.

Α'κμητἰ, vel ἀκμητῆ, adv. citra fatigationem, aut laborem: item, facile. Suid. & Hesych. ἀκοπιάστως.

Α'κμήτης, ου, ὁ, infatigatus, indomitus: idem quod ἀκμὴς, & Th. idem.

Α'κμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀκμήτης.

Α'κμόθετον, ου, τὸ, lignum cui incus imponitur, per Syncop. pro ἀκμονόθετον: ab ἄκμων.

Α'κμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

Α'κμονίδας, ου, ὁ, Dor. pro Α'κμονίδης, ου, ὁ, Acmonis filius.

Α'κμων, ονος, ὁ, incus: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur: q. ἀκαμων.

Α'κναμπτος, ου, ὁ, ἡ, inflexibilis; Poet. pro ἄγναμπτος: ex α, & κάμπτω.

Α'κναπτος, seu ἄγναπτος, & ἀγναφος, ου, ὁ, ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus; Poll. Hesych. Plut. item in Marc. 12. & Mat. 9. ex α priv. & κνάπτω, vel γνάπτω, seu γνάφω, carmino, carpo; vellicando expolio; fullonum proprium: unde κναφὶς, seu γναφὶς, fullo.

Α'κναφος, idem quod ἄκναπτος.

Α'κνημος, ου, ὁ ἡ ἡ, tibiis, seu cruribus carens; vel, qui non habet suras: ex α priv. & κνήμη, tibia, crus, sura.

Α'κνησις, ἡ, spina dorsi, ita dicta traditur, quod bruta eam κνῆσαι, i. e. scabere, seu scalpere non possunt, sed opus sit, ut ab alio fricetur, seu distringatur: proprie in solis quadrupedibus: Od. κ. sed est & herbæ nomen, apud Nicand. in Ther.

Α'κνιαρος, ὁ ἡ ἡ, & ἀκνίσωτος, insulsus, insipidus; proprie, nidoris, seu pinguedinis expers: Plut. Symp. 4. ex α priv. & κνίσση, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incensæ fumus.

Α'κνις, a quibusdam nominatur ἡ χαμαιλαία. Dioscor. ex α priv. & κνάω: unde κνήθω, f. σω.

Α'κηάζω, audio, pro ἀκροάζω, poeticum.

Α'κὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκὰ, ᾶς, ᾶ, auditus, fama, sermo.

Α'κὸω, a. 2. pass. Jon. verbi ἀκὐω.

Α'κὴσομαι, audiar, f. 2. pass. verbi ἀκὐω.

Α'κηλος, ὁ ἡ ἡ, qui cavus non est, in quo nihil cavum est, cavitatis expers: ex α, & κηλὸς.

Α'κὴμπτος, ου, ὁ, ἡ, insomnis: ex α, & κοιμάω.

Α'κοίνη, ulna, ἀγκάλη: potius scrib. ἀγκοίνη.

Α'κοινος, non communis, non pollutus, non maculatus.

Α'κοινωνησία, ας, ἡ, proprietas, communio, & participatio nulla. Arist.

Α'κοινώνητον, ου, τὸ, incommunicabile: ab α, & κοινωνέω.

Α'κοινώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cum altero non communicatur, cujus alter particeps non fit, insociabilis.

Α'κοινωνήτως, idem quod ἀὐθενκόως, rigide, severe, austere: ex α, & κοινὸς, vel κοινόω, & κοινωνέω.

Α'κοινωνία, dissociatio, dissidium, disjunctio.

Α'κοίτης, ου, ὁ, dicitur pro ὁμοκοίτης, idest, unum & idem cubile habens. Dor. ἀκοίτας, ᾶ, ὁ. in ac. ἀκοίτὴν, maritum.

Α'κοιτις, ιδος, ἡ, marita: ex α pro ἅμα, & κοίτη.

Α'κοιτον, dicitur mel Plinio l. 11. c. 13. quod non habet retrimentum, seu sedimentum; quod etiam hodie rustici vocant lectum, stratum, seu cubile in vino: ex α priv. & κοίτη, seu κοῖτος, cubile, lectus.

Α'κοιτος, ου, ὁ, sine cubili, cubili carens.

Α'κολάκευτος, qui adulationibus capi nequit, inadulabilis. Plut. in Coriol.

Α'κόλακος, ου, ὁ, alienus ab adulatione, & ostentatione. Diog. Laert. ex α priv. & κόλαξ, ακος, ὁ, adulator. unde κολακεύω, adulor.

Α'κολασία, incontinentia: Th. κολάζω.

Α'κολασταίνω, intemperanter, & proterve me gero; libidinose vivo.

Α'κολαστέω, idem quod ἀκολασταίνω.

Α'κολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans, scelus, scortatio.

Α'κολάστος, ου, ὁ, qui non punitur: ex α, & κολάζω.

Α'κολάστως, intemperanter, petulanter: ex α priv. & κολάζω, punio: item, coerceo, moderor, fræno.

Α'κόλλητος, glutinis expers: & metaph. qui coire nequit, incoibilis.

Α'κολλος, ου, ὁ ἡ ἡ, glutinis expers; item, qui conglutinari nequit. Theophr. ex α priv. & κόλλα, ας, ἡ, gluten, sive glutinum.

Α'κολλος, ου, ἡ, frustum panis, vel frustulum minutissimum: ex α priv. & κολλάω, amputo; quod ob exiguitatem frangi nequit: vel exponitur etiam, ξοφὴ, idem quod primitivum κόλλος, ου, τὸ, cibus.

Α'κολουθέω, ῶ, sequor. imperf. ἠκολούθεον, αν. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. ἀκολούθεσαι, præs. part. pl. num. f. g.

Α'κολούθημα, ατος, τὸ, idem quod ἀκολουθία.

Α'κολούθησις, εως, ἡ, idem quod ἀκολουθία.

Α'κολουθητέον, sequendum est.

Α'κολουθητικὸς, sequax.

Α'κολουθία, ας, ἡ, sequutio, consequentia, consequutio; item, consectatio; & convenientia: ab ἀκόλουθος, comes; item, congruens, conveniens.

Α'ΚΟΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, pedissequus, comes: ab α pro ὁμὸς, & κέλευθος.

Α'κολούθως, consequenter. Dioscor. ἀκολούθως τούτοις, consequenter his, post hæc; item, convenienter, consentanee. Plut.

Α'κολυμβος, ου, ὁ, ἡ, natandi inscius: ex α, & κολυμβάω.

Α'κομία, ἡ, comæ, seu cæsariei defectus, calvitium. Nazianz.

Α'κομισία, ας, ἡ, incuria: ab α, & κομίζω.

Α'κόμιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, neglectus, squalidus, sine cura in necessariis. Nonn. Th. idem.

Α'κομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui comatus non est, cui cæsaries nulla est, Pol. ex α priv. & κόμη, coma, cæsaries.

Α'κόμπασος, vide ἄκομπος.

Α'κομπος, & ἀκόμπαστος, alienus a jactantia, ostentatione, & ambitione. Æschyl. ex α priv. & κομπὸς, ου, ὁ, jactator. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

Α'κομψος, ου, ὁ ἡ ἡ, inelegans, vilis, simplex, non astutus: ex α priv. & κομψὸς, ὴ, ὁ, scitus, elegans, bellus.

Α'κόμψως, ineleganter. Plut.

Α'κονὰν, præs. inf. ab ἀκονάω, exacuo. Th. ἀκή.

Α'κονάω, & ἀκονέω, acuo.

Α'κονδος, ingratus.

Α'κόνδυλος, non habens nodos digitorum; item impunis; sine colaphis, & pugnis: ex α priv. & κόνδυλος, digiti junctura, seu articulus.

Α'κονέω, idem quod ἀκονάω.

Α'ΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, cos: quasi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur.

Α'κόνημα, ατος, τὸ, incitamentum.

Α'κονίατος, vide ἀκόνιπος.

Α'κόνιον, ου, τὸ, cos, seu coticula.

Α'κονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. facile, sine labore.

Α'κονιτικὸς, ex aconito confectus, aliquid aconiti admistum habens.

Α'κόνιτον, ου, τὸ, aconitum, sic dictum volunt, quoniam in cautibus, seu ἐν πέτραις ἀκόναις provenit: quod etymon sequutus Ovid. Metam. l. 7. cecinit;

Quæ quia nascuntur dura vivacia cute,
Agrestes aconita vocant.

Et Plin. l. 27. c. 3. nascitur, inquit, in nudis cautibus, quas *aconas* nominant, (& ideo aconitum aliqui dixere) nullo juxta ne pulvere quidem nutriente: alii, quoniam vis ejus eadem in morte esset, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam. Them. ἀκόνη, & ἀκόνημα.

Α'κονίπος, ου, ὁ ἡ ἡ, & ἀκονίατος, pulveris expers, qui sine pulvere sit; item, non illitus calce; opere tectorio non obductus; non picatus: ex α priv. & κονὶς, εως, ἡ, pulvis, cinis, &c.

Α'κονίτως, idem quod ἀκονιτὶ, sine pulvere: & metaph. sine difficultate.

Α'κοντος, ου, ὁ, impercussus

Α'κοντε, inviti, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων.

Α'κοντὶ, invito: ex α priv. & ἑκοντὶ, sponte. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, spontaneus.

Α'κοντίας, ου, ὁ, jaculus; serpentis genus, ἀκοντιὰς vero herba est, quæ medetur canibus morsis a serpentibus. Hesych.

Α'κοντίζω, jaculor. fut. ίσω, p. ικα. a. 1. ἤκόντισα, Jon. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, jaculum.

Α'κοντικὸν, medicamentum quoddam, a sanandis ἀκόντων vulneribus ita dictum.

Α'κοντίλη, jaculus: serpentis genus.

Α'κόντιον, ου, τὸ, idem quod primitivum ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, telum.

Α'κόντιος, ου, ὁ, Acontius, propr. nom.

Α'κόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio, vulnus, ictus, jaculum, telum.

Α'κόντισις, jaculatio; jaculi, seu teli jactus.

Α'κοντισμὸς, ου, ὁ, jactatio hastæ.

Α'κοντιστὴς, ου, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστὰς.

Α'κοντιστικὸς, jaculandi peritus: ab ἄκων, οντος, jaculum.

Α'κοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars: ab ἄκων.

Α'κοντοβόλος, jaculi vibrator, jaculator. Th. βάλλω, jacio: unde βολὴ, & βόλος, jactus.

Α'κοντοθόκος, qui jacula observat, i. e. eorum ictus, ut eos vitet. Etym. Th. est δέχομαι, recipio: vel potius δοκάζω, observo.

Α'κοντοφορος, qui jaculum gestat. Dion. Th. est φέρω, fero; quod in compositione mutat ε in ο.

Α'κοπίας, ου, ὁ ἡ ἡ, indefessus.

Α'κοπίατος, idem.

Α'κοπιάτως, sine labore: ab ἄκοπος.

Α'κοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, indefessus: ab α, & κόπος.

Α'κόπρις, ου, ὁ ἡ ἡ, vide ἄκοπρος.

Α'κοπρος, & ἀκόπρις, ου, ὁ ἡ ἡ, qui stercoratus non est; cui fimus non est ingestus. Theoph. de caulis plant. ex α priv. & κόπρος, fimus.

Α'κόπως, & ἀκοπιάστως, adv. sine labore, & lassitudine.

Α'κόρες, insatiabilis.

Α'κορέως, adv. insatiabiliter.

Α'κόρητος, Poet. idem quod ἀκόρες, insatiabilis: ex α priv. & κορέω, ῶ, seu κόρος, ὁ. Exp. &, qui scopis mundatus non est: item, incultus, minime ornatus. Dicitur & ἀκόρης, pro eod.

Α'κορία, insatiabilitas: ex α priv. & κορέω, purgo; item, satio.

Α'κορίτης οἶνος, apud Dioscor. l. 5. dicitur vinum ex acoro confectum, seu acoro conditum: a Them. ἄκορον, τὸ.

Α'ΚΟΡΝΑ, ἡ, nomen plantæ, quæ reponitur inter φυλλάκορνθα a Theoph. Histor. pl. lib. 1. 16. aliis dicitur & ἄκορνφα.

Α'κορνοι, bruchi, locustæ.

Α'ΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba quædam.

Α'κορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Α'κόρυφος, verticem, seu fastigium non habens: apud Hesych. exponitur, innumerus, multus: ex α priv. & κορυφὴ, ἡ, vertex.

Α'κος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Α"κος, εος, τὸ, medela: ab ἀκέομαι.
Ἀκόσμητον, ι, τὸ, inornatum: ex α, & κοσμέω.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, immundities, ſtatus rerum perturbatus.
Ἄκοσμος, ος, ὁ ἡ ἡ, inordinatus, vel inornatus.
Ἀκοσμῶς, turpiter; adv. ex α, & κόσμος.
Ἄκοστη', ης, ἡ, hordeum, cibus quilibet. Sic dicitur κριθὴ, quia ἄκος ποιεῖ τοῖς νοσοῦσι πυοφόρα, vel ἀπὸ τοῦ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ὀστέοις.
Ἀκοσέω, abundo eſu hordei.
Ἄκοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui veteres iras non alit. Heſych. ex α priv. & κότος, ος, ὁ, ira vetus.
Ἀκούζω, idem quod ἀκούω.
Ἀκούεμμι, præſ. inf. Jon.
Ἀκουή, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.
Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. præſ. ind. ab ἀκούω.
Ἄκουρος, intonſus. Th. κείρω.
Ἄκυος, vide ἄκων.
Ἄκυσα, pro ἤκουσα, a. 1. Jon. ind. ut in perf. ἀκυκα pro ἠκουκα: ab ἀκούω, audio.
Α"κυσα, ης, ἡ, invita, coacta; cujus maſculinum eſt ἄκων.
Ἀκύσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. pro ἀκούσαιεν.
Ἀκύσας, Aeol. pro ἀκούσας, a. 1. part. a verbo ἀκύω, audio.
Ἀκύσαντα, ac. ſing. m. g. aor. 1. part. act. ejuſdem verbi.
Ἀκύσαντες, nom. pl. m. g. ejuſd. temp.
Ἀκύσασα, nom. ſing. fæm. ejuſd. temp.
Ἀκύσεαι, Jon. pro ἀκούσῃ, 2. ſing. f. m. ab ἀκούω.
Ἄκων, ουσα, ὁν, ὁ, ἡ, non voluntarius: ex α, & ἑκών.
Ἀκωκίζω, cogo & adigo aliquem ad faciendum aliquid ἀκ ἐκόντα. Num. 15. ab ἀκωκί.
Ἀκωκίθεος, unde ἀκωκίθεον, in Epig. exponitur, a Deo exauditum; ex ἀκούω, & θεός.
Ἀκωκίως, invite, gravate: adv. ab ἀκωκί.
Ἄκωμα, ατος, τὸ, res quæ auditur, auditio.
Ἀκωμάτιον, auditiuncula, narratiuncula, ſermunculus, cantiuncula. Luc. diminutivum ab ἄκωμα.
Ἀκωτέον, audiendum eſt: verbale ab ἀκούω.
Ἀκωτής, οῦ, ὁ, auditor. Iſocr. Item diſcipulus. verbale ab ἀκούω, ομαι.
Ἀκωτικός, ὴ, ὁ, ad auditum, ſive ſenſum audiendi pertinens. Plut. item, auditu valens; acri auditu præditus.
Ἀκωτός, ὴ, ὁ, audibilis.
Ἀκωτεῖς, audire facies: f. 1. Att. pro ἀκωτάσεις, ab ἀκωτάζω. Th. ἀκούω.
Ἀκωτίζω, f. ίσω, apud LXX. Interp. audire facio. Pſ. 50. & Cant. 2. Item, obtempero, apud Ariſt.
Ἀκωτικός, ὴ, ὁ, obtemperans, obediens. Bud. ex Ariſt.
Ἄκουω, audio, obedio. imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εῖ). p. act. ἤκουκα. paſſ. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. Accouſter, 1. auſcultare.
Ἀκοῶ, f. 2. unde & a. 2. ἤκοον.
Ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, extremitas, litus; & pro præmio: ab ἄκρος.
Ἀκράαντος, ὴ, ὁ, ἡ, imperfectus, irritus: ex α, & κραίνω.
Ἀκραγής, έος, ὁ ἡ ἡ, χεῖρ ἐς, imbecillis, difficilis, durus. Heſych. & Etym. ἀθῶπις, σκληρός. ſed Etymolog. addit, ἀκραγὲς etiam dici τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον, ſemper vagientem infantem; ut ſit ex α epitatico, & κράζω, clamo.
Ἀκραδαντος, inconcuſſus, immotus. Philo. ex α priv. & κραδαίνομαι, metu concutior.
Ἀκρανὲς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſtans in ſuperficie: ab ἄκρος, & ἀνημι.
Ἀκραῖος, ὴ, ὁ, ſummus, idem quod ἄκρος; item, qui eſt in arce, vel qui præeſt arci.
Ἀκραίπαλος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, non ſentiens crapulam, alienus a crapula; item, arcens crapulam: ex α priv. & κραιπάλη, crapula.
Ἀκραιφνὴς, ſincerus, purus: dictum eſt pro ἀκεραιοφανὴς, per Sync. teſte Etym. ex ἀκέραιος, & φαίνω. ſic dicitur ἀκραιφνὴς αἷμα, apud Eurip. in Hec. & in ſuperl. ἀκραιφνέστατον φῶς, apud Greg. Item, integer, intactus, illæſus. Thuc. l. 2. Item, alacer.
Ἀκραντος, idem quod ἀκραάντος.
Ἀκραξόνιον, ι, τὸ, i. e. τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος, ſumma pars axis: apud interpr. Apollonii: ex ἄκρα, ἡ, ſeu ἄκρον, τὸ, & ἄξων, ονος, ὁ.
Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia.
Ἀκράσος, ος, ὁ ἡ ἡ, intemperans: ab ἀκρασία, incontinentia: & utrunque ex α priv. & κράω, per Sync. pro κεράω, ſeu κεράννυμι.
Ἀκράτεια, ας, ἡ, intemperantia, incontinentia: idem quod ἀκρασία.
Ἀκρατέστερος, meracior, compar. ab ἄκρατος, meracus.
Ἀκρατόομαι, incontinenter vivo, ſeu intemperans ſum.
Ἀκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, intemperans, impotens; quaſi κράτος ἂν ἔχων: ut ἀκρατὴς θυμοῦ, impotens iræ: Item, incontinens, qui contineri, ſeu retineri non poteſt: licet etiam uſurpetur in alia ſignificatione pro, petulans, &c. ex α priv. & κεράννυμι.
Ἀκράτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui contineri, & cohiberi non poteſt.
Ἀκρατίζομαι, jento, proprie offulas meraco imbutas aſſumo. Athen. l. 1. & cum caſu ſignif. in jentaculum ſumo.
Ἀκρατίζω, merum bibo; meraciori hauſtu præcordia proluo; jentaculum ſumo ex panis fruſtis mero rigatis.
Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum, ſeu jentaculi ſumptio.
Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀκράτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſumpſit jentaculum: Item, qui jentare ſolet, & offulas meraco imbutas aſſumere; jentaculo non facile carens: ut exp. apud Theocr. Idyl. 1. ab ἄκρατος.
Ἀκρατοκώθων, qui mero ſe ingurgitat; qui largius merum potat. Athen. Thema, (præter ἄκρατος, vel ἄκρατον, merum) eſt κώθων, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici; item, compotatio ipſa, in tali poculo maxime tunc uſitato. Athen. & Plut.
Ἄκρατον, ος, τὸ, merum non dilutum: ex α, & κεράννυμι.
Ἀκρατοποσία, meracior potus; meraciores vini potatio. Athen. Plut.
Ἀκρατοποτέω, merum bibo; meracius poto. Athen. Thema (cum ἄκρατον) eſt πίνω, bibo: unde πόσις, ος, ὁ, potatio.
Ἀκρατοπότης, qui merum potat.
Ἄκρατος, & Jonice ἄκρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, merus, meracus, purus, ſimplex, impermiſtus; Item, validus, ſumpta metaph. a vino, quod non dilutum aqua integras ſuas retinet vires.
Ἀκρατοφόρον, ος, τὸ, urceus, ſeu urceolus; quaſi, merum ferens. Th. φέρω, fero, quod in compoſitione mutat ε in ο.
Ἀκρατοφόρος, qui meracum fert; vel ad meracum ferendum aptus. Poll.
Ἀκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, impotens: ut vel incontinens: ut ἀκράτωρ θυμοῦ, vel ὀργῆς. Phil. & Soph. ex α priv. & κράτος, εος, τὸ, robur.
Ἀκράτως, mere, pure, ſine admiſtione: eſt adverb. ab ἄκρατος, impermiſtus.
Ἀκρατῶς, expon. impotenter, impotenti animo: Item, incontinenter, intemperanter: Item, cum ſumma contentione, concitate, apud Suid.
Ἀκρατωσύνη, laſcivia, intemperantia.
Ἀκραχολία, ἡ, ἀφόχεως ὀργὴ, ira repentina, & levi de cauſa: eſt a ſequente.
Ἀκρόχολος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκροχόλος, ad iram valde proclivis: ab ἄκρος, & χολή.
Ἀκρεμονικός, ὴ, ὁ, adject. ut ἀκρεμονικαὶ ἀνοφύσεις, apud Theophr. l. 4. expon. ramorum grandium proventus. a Them. ἀκρέμων.
Ἀκρέμων, ονος, ὁ, ramus major, vel prægrandis, virgultum: ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ σέντρῳ ὤν. Etym. deducit ab ἀκρος, i. e. ſummus; quidam vero dictum volunt, quaſi ὁ ἐπ' ἄκρῳ μύων.
Ἀκρέσπερον, Poet. adv. extremo veſpere; ab ἄκρος, & ἑσπέρα.
Ἄκρεος, excarnis, carnis, ſeu carneæ ſubſtantiæ expers: apud Hippocr. & Gal. ex α priv. & κρέας, ατος, τὸ, caro.
Ἄκρη, ης, ἡ, Jon. pro ἄκρα, ſumma; item neut. pl. ab ἄκρος, ſuperl. ἀκρότατος.
Ἀκρηβὴς, ὴ, ὁ, idem quod ἀκριβὴς, qui eſt in ſummo pubertatis: qui eſt in prima pubertate; vel qui primam habet pubem: ex ἄκρος, ος, ὁ, & ἥβη, ἡ.
Ἀκρηβὼς, ὼ, ὁ, ἡ, valde juvenis: ὁ ἐν ἀκρᾳ ἥβῃ ὤν, qui eſt in ſumma pubertate.
Ἀκρητέσερος, & ἀκρητέσατος apud Hipp. Jon. pro ἀκρατέστερος, & ἀκρατότατος, meracior, & meraciſſimus; comp. & ſuperl. ab ἄκρατος.
Ἀκρητοποσία, ας, ἡ, Jon. pro ἀκρατοποσία, meri potatio.
Ἀκρητοπόσης, ου, ὁ, meri potator: ab ἄκρητος, & πόσις.
Α"κρητος, ος, ὁ, ἡ, non mixtus: ab α, & κεράννυμι.
Ἀκρητοχόλος, ὁ ἡ ἡ, ὁ ἄκρατον ἀθροίζων χόλον, qui meram congerit bilem, Hippocr. ex ἄκρητος, & χόλος.
Ἀκριβάζω, probo, diligenter indago. Eccleſiaſtic. 46.
Ἀκριβασμὸς, ὁ, accuratio, exquiſita examinatio. Prov. 8. & Jud. 5.
Ἀκριβαστὴς, diligens explorator, inquiſitor. Bud. ab ἀκριβὴς, diligens.
Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accurata diligentia: ab ἀκριβὴς.
Ἀκριβές, έος, τὸ, n. gen. ab ἀκριβὴς.
Ἀκριβέστερος, compar. nom. ἀκριβὴς. ἀκριβέστατος autem eſt ſuperl. ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.
Α'ΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, exquiſitus, accuratus.
Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, ſummum jus: ab ἀκριβὴς, & δίκη.
Ἀκριβολογέομαι, accurate recenſeo; præſ. inf. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβὴς, & λέγω.
Ἀκριβολογία, accurata diſcuſſio, vel examinatio, aut tractatio. Ariſtot.
Ἀκριβολόγος, accurato ſermone & exquiſito utens.
Ἀκριβοῦσθαι, dicitur res aliqua accurate fieri, ſumma cura, & diligentia elaborari: Item pro penitus cognoſci, pernoſci: Hinc part. præt. ἠκριβωμένος, accurate elaboratus, exquiſitus: eſt paſſ. ab act. ἀκριβόω.
Ἀκριβόω, accurate perquiro, diligenter exploro: Item, ſumma & exquiſita diligentia aliquid facio. f. ώσω, præter. ωκα.
Ἀκριβῶς, adv. exquiſite: ab ἀκριβὴς.
Ἀκρίδιον, ι, τὸ, parvula locuſta, q. d. locuſtula: eſt diminut. ab ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad locuſtas capiendas: Dicta ἀπὸ τοῦ ἀκρίδας θηρᾶν, locuſtas venari.
Ἀκριδοφάγος, qui locuſtas comedit; vel locuſtis victitat: ex ἀκρὶς, & φάγω.
Ἀκρίζω, f. σω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo. Euſt. item neutraliter, ſummis pedibus ambulo. Heſych. ab ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas.

Α'ΚΡΙΣ,

Ἄκρις, ἰδος, ἡ, locusta, παρὰ τὸ ἄκρα τῆς φυτῆς νέμεσθαι. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, summitas montis: ab ἄκρος.

Ἀκρισία, ἡ, indiscretio; non adhibitum judicium. Luc. Item, res controversa, & non judicata. Polyb. Itidem, judicii inopia, & temeritas; malum judicium. Item, confusio, & turbulentus rerum status. Xen. ex α priv. & κρίνω.

Ἀκριτί, adv. idem quod ἀκρίτως, injudicate, vel injudicato; indicta causa: Item, nullo cum judicio, sine delectu: Item indiscrete, confuse, nullo discrimine. est adv. ab ἄκριτος, ὁ.

Ἀκριτόμυθος, ος, ὁ, ἡ, qui loquitur inconsiderate: ab ἄκριτος, & μῦθος.

Ἄκριτον, ου, τὸ, neut. ab ἀκριτος, quod in controversiam non cadit. Isocr. Item, quod componi, vel discerni non potest. Il. 3. Item, sine judicio, & ratione factum.

Ἄκριτος, ος, ὁ, ἡ, indiscretus, confusus, anceps, indistinctus: ut ἄκριτοι μῦθοι, Il. β. Item, injudicatus, indemnatus, qui causam non dixit: ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ος, ὁ, frondes habens indiscretas, frondosus: ab ἄκριτος, & φύλλον.

Ἀκριτόφυρτος, confusus, miscellaneus. Æschyl. ex ἄκριτος, & φύρω, f. υρῶ, misceo.

Ἀκριτόφωνος, indistinctam & confusam vocem habens. Hesych. ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, adv. idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκουσμα, id quod auditur, & in bonam, & in malam partem. sic Xen. dicit, laudem esse ἀκρόαμα ἥδιστον, at convicium χαλεπώτατον ἀκρόαμα. Item expon. ipsa persona quæ auditur, apud Athen. & Plut. Sic & acroama a Cic. usurpatur pro Sextio, & Verr. 6.

Ἀκροαματικός, auscultatorius, ad auditionem pertinens; vel in auditione consistens: ut ἀκροαματικὴ διδασκαλία, Plut. quæ Guarino dicuntur disciplinæ speculativæ. Atque inde ἀκροαματικά, acroamatica vocantur Aristotelis commentationes, quibus philosophia remotior, subtiliorque agitabatur, quæque ad naturæ contemplationes, disceptationesve dialecticas pertinebant. Gellius l. 20. c. 4. Unde αὐτοπρόσωπα ἀκροαματικὰ etiam dicebantur, authore Bessarione, quæ inter homines ejusdem sectæ, aut hæreseos arcana habebantur, nec foras ferebantur.

Ἀκροάομαι, idem quod ἀκούω, audio, pareo. f. άσομαι. p. pass. ἠκρόαμαι, part. ἀκροάμενος, ώμενος. Item, audio, & auscultо discendi causa. Etym. dicit, ex ἀκόω, f. 2. verbi ἀκέω, fieri ἀκροῶ, pleonasmo literæ ρ.

Ἀκροάσει, dat. sing. ab ἀκρόασις, auditus.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio. Item, recitatio: ut ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, audire vel recitare. Sumitur etiam interdum pro ipso loco, ubi fit ἀκρόασις.

Ἀκροατήριον, τὸ, auditorium, locus in quo audiuntur recitationes; aut in quo auditur præceptor. Plut. de aud.

Ἀκροατής, οῦ, ὁ, auditor.

Ἀκροατικός, ad audiendum pertinens: ut ἀκροατικὸς μισθὸς, apud Luc. dicitur merces, quæ pro auditione datur.

Ἀκροβάζω, idem quod ἀκροβατέω.

Ἀκροβαίμων, ονος, ὁ, ἡ, summis pedum digitis ingrediens, erectus; proprie, in summos pedum digitos incedens.

Ἀκροβατέω, ῶ, (ut & ἀκροβάζω,) summis pedum digitis gradior, in digitos erigor. Luc. Item, superbe incedo, apud Suid.

Ἀκροβατικός, expon. scansorius: ex Vitruvio: ex ἄκρος, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde varia ejus comp. desinunt in βάμων, βάτος, & βατέω.

Ἀκροβαφής, summa parte tinctus. in Epigram. ex ἄκρος, & βαφή, ἡ.

Ἀκροβαλὶς, ἰδος, jaculi genus: ex ἄκρος, ὁ, & βέλος, εος, τὸ.

Ἀκροβημπίζομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali, ex ἄκρος, & βημπίζω.

Ἀκρόβλαστος, germen in cacumine habens: ex ἄκρος, & βλάστη, ἡ, seu βλαστὸς, ὁ.

Ἀκροβολεύς, idem quod ἀκροβόλος.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Jon. velitari verbis: ab ἄκρος, & βάλλω.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ίζομαι, jaculor, proprie, ex edito quopiam loco jacula emitto: quasi ἐξ ἄκρου βάλλω: aut summitatem, vel cacumen aliquod versus jaculor, & jaculationem dirigo; quasi, εἰς τὸ ἄκρον βάλλω. Item, missilibus pugno, velitor, velitarem pugnam ineo; certaminis præludia facio.

Ἀκροβολισις, idem quod ἀκροβολισμός.

Ἀκροβολισμός, ὁ, jaculatio, præludium pugnæ. Item, velitatio, velitaris pugna: & metaph. pro velitatione, quæ fit verbis.

Ἀκροβολιστής, οῦ, ὁ, jaculator, veles, ferentarius.

Ἀκροβολιστικὸς, velitum tela, ex ἄκρος, & βολὸς, ὁ, seu βολὴ, ἡ.

Ἀκροβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, jaculator, proprie qui e summitate, vel versus summitatem loci alicujus jaculatur.

Ἀκροβυσία, ας, ἡ, præputium: ex ἄκρος, & βύω, tego; quod extremam pudendi partem tegat: cui opponitur περιτομή.

Ἄκρόβυστος, ος, ὁ, in extremitate tectus; i. e. extremam colis partem tectam habens, præputiatus, præputium habens.

Ἀκροχόρδων, cui longum est barbitium: ex ἄκρος, & χόρδειον, τὸ, barba.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, imus: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκρογωνιαῖος λίθος, expon. in extremo angulo positus lapis; summus, vel imus angularis lapis. ad Eph. c. 2. & in 1. Pet. c. 1. significat potius imum angularem, quam summum. Pro eod. dicitur &

Ἀκρόγωνος λίθος, i. e. summangulus lapis, vel imus angularis lapis: nam ἄκρον, extremum utrumque significat.

Ἀκροδακτύλιον, summum digitum: ex ἄκρος, & δάκτυλος.

Ἀκρόδετος, in summo ligatus, seu nexus: in Epigram. ex ἄκρος, & δέω, δέομαι: unde δετὸς, ὁ.

Ἀκροδίκαιον, expon. τὸ ἄκρον τοῦ δίκης. Hesych. summum jus: ex ἄκρος, & δίκη, ἡ: unde δίκαιος.

Ἀκρόδρυα, quæ in ambitu lignosum putamen habent: Interdum de omni fructu dicitur; & de arboribus etiam. Theophr. & Xen. ex Plut. autem in Alex. pro ostreis, vel testaceis sumitur, ex ἄκρος, & δρῦς, υός.

Ἀκρόζεος, expon. leviter fervefactus, & quasi in superficie duntaxat: Item, leviter coctus, apud Dioscor. ex ἄκρος, & ζέος, a Them. ζέω, f. έσω.

Ἀκροζυγία, dicuntur τὰ βοεικᾶ τὰ μέσα, ἤγουν ζεύγλη: Hesych. vel ἀκροζυγία, dicitur pars jugi media, scil. ζεύγλη: ex ἄκρος, & ζυγὸς, ὁ.

Ἀκρόθαλπος, summe calefactus & tostus: ex ἄκρος, & θάλπω, f. ψω.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγῶς, expon. leviter, strictim, summam partem attingendo, & quasi superficiem: ut ἀπέδωκε ἀκροθιγῶς, exp. leviter attingere, degustare. sic ἀκροθιγῶς διεξερχεσθαι, strictim sive cursim commemorare. & ἀκροθιγῶς σκηπτεῖν, summam rei cognoscere: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & θίγω: unde θιγγάνω.

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, & frequentius in pl. ἀκροθίνια, τὰ, expon. primitiæ: quasi τὰ ἄκρα θινος, summitates acervi; quod primitiæ ex summo acervo, sive ex summitate acervi excerpi soleant. proprie autem primitiæ frugum, secundum quosdam: Item pro primitiis manubiarum, quæ diis offeruntur: Thuc. in epist. vero ad Hebr. cap. 7. pro ipsis manubiis ponitur, primitiæ, spoliorum decimæ; ex ἄκρον, & θίς, vel θίν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ἡ, leviter ebrius: ab ἄκρος, & θωρήσσω, inebrio.

Ἀκροθώρηξ, idem quod ἀκροθώραξ, quod expon. leviter appotus; quasi pectore tenus vino imbutus; vel cui pectus incalescit potu meraciore: ex ἄκρος, & θώραξ, ὁ.

Ἀκρόκαρπος, in summitate fructum habens, in summa sui parte seu cacumine fructum edens: ex ἄκρος, seu ἄκρον, & καρπός, ὁ.

Ἀκροκελαινιάω, in summo, vel superficie nigrico: ab ἄκρος, & κελαινιάω, nigrico; quod a κελαινός.

Ἀκροκέραια, τὰ, dicuntur extremitates, seu, ut Virgil. vocat, cornua antennarum: Poll. lib. 1. ex ἄκρος, & κεραία, ἡ.

Ἀκροκιόνιον, ου, τὸ, summa, seu extrema columnæ pars, fastigium columnæ: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & κίων, ονος.

Ἀκροκνέφαιος, ος, ὁ, ἡ, vespertinus: ex ἄκρος, & κνέφας.

Ἀκροκνεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem cum ἀκροκνέφαιος.

Ἀκροκόμης, idem quod ἀκρόκομος, qui copiosiore est capillo: Iliad. δ.

Ἀκρόκομος, ος, ὁ, coma tus in vertice: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκορδὼν, seu potius ἀκροχορδὼν, ονος, ἡ, verruca.

Ἀκροκόρινθος, arx Corinthi.

Ἀκροκόρυμβα, τὰ, idem quod ἀκρακόρυμβα. Sic dicuntur navium rostra; i. e. τὰ ἄκρα τῆς νηὸς: ex ἄκρος, & κόρυμβος, ὁ, seu κόρυμβον, τὸ.

Ἀκροκυμματίω, ῶ, expon. summis innato fluctibus: Luc. ex ἄκρος, & κῦμα, ατος, τὸ: unde κυμματόω.

Ἀκροκώλια, τὰ, trunculi, hoc est, extrema membrorum, seu edulia ex trunculis extremorum membrorum parata.

Ἀκροκωλία, ἡ, extremitas membrorum, hoc est, brachiorum, ubi nimirum humeris inseruntur: ex ἄκρος, & κῶλον, τὸ.

Ἀκρόλημον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, vel prædæ: quasi τὸ ἄκρον τῆς λείας: apud Suid. sed expon. & simpl. primitiæ, apud eund.

Ἀκρόλιθος, in summitate, seu extremitate lapidis positus; vel substantive, summus lapis, summitas lapidis. utitur Vitruv. lib. 2. cap. 8. ex ἄκρος, & λίθος, ὁ.

Ἀκρόλινος, qui est in summo retis, qui pertinet ad retis extremitatem: Oppian. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & λίνον, τὸ.

Ἀκρολίπαρος, per summa pinguis; in summa parte, seu superficie pinguis: Athen. l. 9. ex ἄκρος, & λίπαρος.

Ἀκρολογέω, in summitate carpo, seu lego, vel summitatem, aut summa lego: in Epigram. ex ἄκρος, & λέγω, lego, idest, colligo.

Ἀκρολόγος, qui summa tantum colligit, & manu carpit: Athen. l. 10.

Ἀκρολοφία, ἡ, idem quod ἀκρόλοφος.

Ἀκρόλοφος, ος, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, seu monticuli: Plut. in Publ. ex ἄκρον, & λόφος, ὁ.

Ἀκρόμαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, summe villosus: ex ἄκρος, seu ἄκρον, & μαλλὸς, ὁ.

Ἀκρομανὴς, ές, ὁ ἡ ές, expon. summo furore correptus, extrema insania laborans: apud Herod. ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, expon. rete habens in extrema, seu ima sui parte plumbum: in Epigram. ex ἄκρος, & μόλιβδος, ὁ.

Ἀκρομύλη, Hesychio est ἡ γυνὴ μύλη, vel ipse μύλος: ex ἄκρον, τὸ, & μύλη, ἡ.

Ἀκρόμφαλον, seu ἀκρομφάλιον, τὸ, dicitur

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

tur mediana umbilici pars & extrema; umbilici meditullium: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τό, & ὀμφαλός, ὁ: unde ὀμφάλιον, τό.

Ἄκρον, ου, τό, extremum, extremitas; vel extrema pars cujuslibet rei. est neutrum substantive positum: ab ἄκρος, extremus.

Ἀκρόνηον, dicitur summa, seu extrema pars navis: ex ἄκρον, τό, & ναῦς, νηός.

Ἀκρόνυξ, primæ noctis tempus: Suid.

Ἀκρονυχία, ἡ, prima nox; tempus quod inter vesperam, & mediam intercedit noctem: ex ἄκρος, & νύξ: unde νυχός.

Ἀκρόνυχον, τό, idem quod ἀκρονυχία.

Ἀκρόνυχος, ου, ὁ, ἡ, vespertinus; qui est, aut fit ἄκρας νυκτὸς, primæ noctis tempore.

Ἀκροπάγης, ες, ὁ ἢ ἡ, in summo fixus: Nonn. ex ἄκρον, τό, & ἐπάγη, aorist. 2. a Them. πηγνύω, seu πήσω, f. ξω.

Ἀκροπαθὴς, in summa parte affectus: Hippocrates; ex ἄκρον, & πάθος, τό.

Ἀκρόπας, ος, ὁ ἢ ἡ, per summa conspersus: ex ἄκρον, & πας, ὁ: a Them. πάσω, seu πάπω.

Ἀκροπενθὴς, summe lugens: ex ἄκρον, & πένθος, ες, τό.

Ἀκρόπηλος τύπος, locus in summo lutosus, intus durus: ex ἄκρον, & πηλός, ὁ.

Ἀκροπις, vocatur ab Hippocr. Epid. l. 7. lingua, ἡ ἄκρη ἑωυτῆς μὴ διατυπῶσα, τοῦτ' ἐστιν ἡ ἀδιαρθρωτος ὑπὸ δυσκινησίας; i. e. quæ sui impos est, & præ difficultate movendi balbutiens, & inarticulata: ἀκρωπὶς scribitur: a Them. ἄκρος, seu ἄκρον, τό.

Ἀκρόπλοος, ὁ ἢ ἡ, in superficie natans; in summa parte innatans: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, τό, & πλόος, ὁ.

Ἀκροποδητὶ, adv. summis pedum digitis. Th. πούς.

Ἀκροποδοτὶ, expon. summis pedibus insistendo, aut leviter insistendo pedibus: idem quod ἀκροποδητὶ, & ex iisdem ἄκρος, & πούς, ποδός.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, exp. summa urbs; i. e. summitas urbis, summa pars urbis, & altissima; & peculiariter, ac quasi κατ' ἐξοχὴν, sic dicebatur arx Athenarum, in qua & ærarium erat: Thuc. ex ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ, excelsus. dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Jon. ab ἄκρος, & πόλος.

Ἀκροπόλος, ὁ ἢ ἡ, expon. altissimum habens verticem; cujus summitas ipsum polum attingit; excelsus, præaltus: ut ἀκροπόλα ὄρη, Il. ε.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ ἢ ἡ, καὶ τὸ ἄκρον πείρων, extrema parte acutus; in extrema parte transfigens. Od. γ. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & πόρος, ὁ.

Ἀκροπορφύρος, in extremitate, vel summitate purpuram habens: ex ἄκρον, & πορφύρα, ἡ.

Ἀκροποδία, ας, ἡ, præputium; item, glans ipsa: ab ἄκρος, & πόδη.

Ἀκροπόδιον, τό, exp. idem quod ἀκροποδία, ἡ, summa scil. seu præeminentior præputii pars; i. e. τὸ πόδης ὑπερέχον, inquit Poll. l. 2.

Ἀκροῤῥιζος, ου, ὁ ἢ ἡ, in summitate, vel in superficie radicem habens; seu, longas habens radices. unde τὰ ἀκροῤῥίζα, expon. quæ non agunt radices in profundum. & Theoph. ἀκροῤῥίζα δένδρα vocat arbores, quibus radices sunt per summa cespitum, ut loquitur Plin. l. 16. c. 31. cujusmodi olea, malus, cypressus, quibus opponuntur βαθυῤῥίζα, ut robora, quæ suas radices in profundum agunt: ut ibid. idem Plut. ex ἄκρος, seu ἄκρον, & ῥίζα, ἡ.

Ἀκρορῥίνιον, τό, dicitur tota nasi summitas, seu totus nasi ambitus: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τό, & ῥὶν, ῥινός: unde ῥίνιον, τό.

Ἀκροῤῥύμιον, τό, summus temo; extrema temonis pars: Poll. ex ἄκρος, seu ἄκρον, & ῥυμὸς, ὁ: a Them. ῥύω.

Ἄκρος, α, ον, summus, extremus.

Ἀκροσαπὴς, expon. quod in superficie tantum, & summa parte putredinem contraxit, quod leviter putrescere, & mutari cœpit: ex ἄκρον, τό, & σήπω.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, summe sapiens: ex ἄκρος, & σοφὸς.

Ἀκροστάθια, τὰ, dicuntur ὑποχόνδρια, quod costis subjiciantur, & velut in earum extremitate posita sint. στάθαι autem costarum ossa dicuntur, teste Poll. vel ipsæ costæ: ex ἄκρος, seu ἄκρον, & στάθη, ἡ.

Ἀκροστήθιον, τό, summa pectoris pars: ex ἄκρον, & στῆθος, ες, τό.

Ἀκροστιχὶς, ἡ, & ἀκρόστιχον, τό, initium versus: Schol. Thuc. ex ἄκρον, & στίχος, ὁ.

Ἀκροσόλιον, τό, summitas, seu ora navis: Athen. l. 5. ex ἄκρον, & σόλος, ὁ.

Ἀκροσόμια, τά, sunt, quibus, inquit Eustat. φυτῶσιν οἱ ναλκεῖς, pars quædam follium: ex ἄκρον, & σόμφος, τό.

Ἀκροσφαλὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, expon. proclivis ad lapsum: ut ἴχνη ἀκροσφαλὲς, apud Nic. & metaph. lubricus, periculosus. sic etiam dicitur homo, qui statim in hanc, vel in illam partem labitur; cui imminet periculum a re aliqua: Plut. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram proclivis, iracundus: Item expon. qui cito labitur, & peccat; ut & qui cito periclitatur morbo: apud eund. Plut. ex ἄκρος, & σφάλλω, f. σφαλῶ.

Ἀκρόσφυρον, τό, expon. extrema malleoli pars, sed est & genus calceamentorum muliebrium: Hesych. ex ἄκρον, & σφῦρον, τό.

Ἀκροχιὼν, ες, ὁ ἢ ἡ, summa, vel extrema sui parte scissus, aut fissus, vel in cacumine divisus: ex ἄκρον, τό, & χίδη, ἡ: a Them. χίζω, f. ίσω.

Ἀκροτελεύτιον, τό, expon. finis, seu extremitas carminis: Thuc. l. 2. ex ἄκρον, & τελευτὴ, ἡ.

Ἀκροτομιάζω, extremitates truncare.

Ἀκροτήριον, pro ἀκροατήριον, auditorium.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas: Item metaph. fastigium, apex: a Th. ἄκρος, ὁ.

Ἀκρότυπος, non pulsatus, apud Athen. non applausus; seu, nullum merens applausum: ut ἀκρότυπα κύμβαλα, non congruentia ad numeros, vel applausu digna: ex α priv. & κρότος, ου, ὁ, pulsus, ut æris, remorum, &c. Item, plausus manuum.

Ἀκρότος, ου, ὁ, leviter coctus, subcrudus.

Ἀκροτομέω, extremas, seu summas partes amputo, trunco: ex ἄκρον, τό, & τομὴ, ὁ, seu τμὴ, ἡ.

Ἀκρότομος, ὁ ἢ ἡ, cujus summæ partes sectæ sunt: ut πέτρα ἀκρότομος, rupes adeo præcipita latera habens, ut ferro resecta esse videatur. sic ἀκρότομοι λίθοι, lapides extremis partibus resectis complanati, & politi.

Ἀκρότονος, ου, ὁ ἢ ἡ, in summo tentus: Item, qui extremas partes, i. e. manus, & brachia summis viribus intendit: Athen. l. 12. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & τόνος, ὁ.

Ἄκροτος, ου, ὁ, plausu carens, cui non applauditur.

Ἀκρυλος, summo crispus: ex ἄκρον, τό, & ὗλος, ὁ, crispus.

Ἀκρωρεία, summitas cœli, vertex cœli: ex ἄκρον, τό, & ὠρανὸς, ὁ.

Ἀκροφανὴς, q. d. in summo apparens: ut apud Nonn. ἀκροφανὴς ἠὼς, aurora summo diluculo apparens; vel quæ superficiariam tantum, & non plenam lucem habet; vel apparere, & exoriri incipiens: ab ἄκρον, τό, & φαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροφυὴς, in cacumine proveniens, in summitate nascens: Item, summa indole præditus: Syneſ. Epist. 4. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & φυὴ, ἡ: a Them. φύω, &c.

Ἀκροφύλαξ, arcis præfectus: ex ἄκρον, τό, & φύλαξ, ὁ.

Ἀκρόφυλλος, in summitate, seu cacumine folia habens: a Them. φύλλον, τό.

Ἀκροφύσιον, ου, τό, follium pars summa, seu extrema, quæ fornacis ori immittitur: Thuc. lib. 4. a Them. φυσάω.

Ἀκρόχαλις, expon. supra modum laxatus, seu solutus: Dionys. de situ orb. sed Eustat. expon. etiam, ὁ ἀκράτῳ χαλασθεὶς τὸ φρονεῖν, innuens, per Sync. videri dici pro ἀκρατόχαλις. Hesych. autem est dimidia tantum parte ebrius. sed fortasse rectius idem erit cum ἀκροθώρηξ, i. e. ἄκρος μεθύων: a Them. χάλις, ὁ.

Ἀκρεχαὴς, ές, ος ἢ ἡ, immanis, vastus. in extremitatibus, ac summitate hians: in Epigram. a Them. χαίνω, f. ανῶ.

Ἀκρόχερ, ab Hippocr. dictum fuit totum id, quod a cubito ad extremam usque digitorum aciem est: in qua signif. dicitur

Ἀκροχειρὶς, & ἀκρόχειρον (ἀκρόχειρος vero Hesych. est, ἀνδροφόνος, homicida)

Ἀκροχειρίζομαι, summa manu capto: proprie dicitur de Pancratiastis, quorum alter alterum manibus captat, ante ipsam συμπλοκὴν: ut Athen. l. 4. ἅμα πάλης ἀκροχειρίζονται.

Ἀκροχειρισμὸς, exercitatio Pancratiastarum, quum alter alterum manu captat: Luc. (pro eodem dicitur etiam ἀκροχειρίξ).

Ἀκροχειριστὴς, qui se exercet ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχειριστὴς, dictus fuit Pancratiasta quidam Sicyonius; quod ἄκρας χεῖρας adversarii comprehendere soleret, nec prius dimittere, quam illum viribus deficere sentiret: Pausan. Eliac. l. 2. a Themat. χεὶρ, χειρός.

Ἀκροχωίσκοι, dicuntur extremitates ejus partis jugi, quæ dicitur ζυγὸν: Poll. l. 1. a Them. χὼ, χωός.

Ἀκροχλιαρὸς, summa parte tepidus: Diosc. l. 2. a Them. χλιαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροχολέω, subito iraſcor; repente ad iram concitor.

Ἀκροχολία, proclivitas ad iram.

Ἀκρόχολος, extreme biliosus; cui subito bilis accenditur; qui repentine irascitur: a Themat. χολὴ, ἡ, comp. ut reliqua præcedentia, cum Them. ἄκρος, ὁ, vel neut. ἄκρον, τό.

Ἀκροχορδών, όνος, ἡ, dicitur verruca, quæ sub cute coit, durior, & paulo asperior, callosa, & plerumque teres, ejusdem coloris, infra tenuis, ad cutem latior, pueros maxime infestat. ita autem dicitur, quod similis sit vertice suo resectæ chordæ secundum extremitatem, ut scribit Aet. vel quod in imo adeo angusta sit, ut pendere videatur: ut vult Cels.

Ἀκρόχωλος, ὁ ἢ ἡ, expon. aliquantum claudus: Suid. ex ἄκρος, & χωλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, ὁ, ἡ, in summo nudus: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, & ψιλὸς, ὁ.

Ἀκρόψωλος, qui in summa tantum parte recutitus est. Schol. Aristoph. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & ψωλὸς, ὁ.

Ἄκρυ, vere, ἀληθῶς.

Ἀκρύσαλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, glacie carens; non glaciatus: nihil crystallinum habens: ex α priv. & κρύσαλλος, ου, ὁ, glacies, gelu; item, crystallus lapis.

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρῳ, gen. sing.

Ἀκρωὰ, Hesychio sunt viscera; τὰ σπλάγχνα, ἔνπεφ.

Ἀκρωβελία, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Eust. comp. ex ἄκρος, & ὀβελὸς, ὁ.

Ἀκρωλένιον, ου, τό, summitas, vel extremitas cubiti: Poll. Item Metaph. montis cacumen: ex ἄκρα, ας, ἡ, summitas, & ὠλένη, cubitus, brachium, ulna; idem quod πῆχυς.

Ἀκρω-

Ἀκρωμία, ἡ, vel ἀκρώμιον, τὸ, eminentia, vel summitas humeri; & metaph. montis vertex: ex ἄκρ-ος, extremus, summus, & ὦμ-ος, ὁ, humerus.

Ἄκρων, ωνος, extremitas membri: ab ἄκρ-ος.

Ἀκρωνία, ἡ, partium extremarum amputatio. Æsch. in Eumen. ab ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri; idem quod ἄκρον, τὸ, extremum, extremitas.

Ἀκρώνυξ, υχος, summunguis.

Ἀκρωνυχία, ἡ, unguium extremitas: & metaph. Jugum, vel vertex montis: ab ἄκρον, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Ἀκρώνυχος, summunguis; ut ἀκρώνυχα ποδῶν ἴχνια, vestigia quæ aliquis impressit terræ, summis vestigiis incedens.

Ἄκρωπις, idem quod ἄκροπις.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, summitas montis: Philo de vita M. ex ἄκρον, & ὄρ-ος.

Ἄκρως, adv. summe, perfecte: ab ἄκρος.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, summitas, cacumen, vertex: ἀκρωτήριον νηός, navis fragmentum: ab ἄκρ-ος.

Ἀκρωτηριάζω, μ. άσω, extremitates corporis amputo; corpus mutilo; & metaphorice, in genere, pro imminuere. Chrysost. proprie vero est, mutilo aures, i. e. τὰ ἄκρα ἀφ' ὧπων ἀποτέμνω: unde per ω scribendum, licet Thema sit ἄκρ-ος, vel ἄκρον. derivatur ab ἀκρωτήριον.

Ἀκτίζω, vel ἀκτιΐζω, alacri sum animo; glisco; elevo me. Th. ἀκτή, littus. nam Plut. Symp. 4. innuit, ἀκτίζειν esse, in littore indulgere genio.

Ἀκταῖος, ου, ὁ, littoralis, maritimus. Hesych.

Ἀκταίνειν, lascivire; ferocire; item, ruere in venerem more equorum. Hesych.

Ἀκταίη, ης, ἡ, Actæa, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, Actæon.

Ἀκταιωρός, ου, ὁ, littorum custos: sed scribitur etiam, ἀκταφός, apud Hesych.

Ἀκταιωρέω, vel, ἀκταφέω, littora custodio. Hes. ex ἀκτή, littus: & ὁράω, ῶ, ῶρος, custos; mutando ο in ω.

Ἀκτέανος, pauper, inops, nulla habens κτέανα, Hesych. ex α priv. & κτέανον, idem quod κτῆμα, possessio: a Th. κτάομαι, possideo.

Ἀκτένιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, impexus: Poll. ex α priv. & κτείς, κτενός, ὁ, pecten.

Ἀκτερέϊστος, & ἀκτέριστος, infunerатus, cui non parentatum est, nec justa sunt facta, nec latæ sunt inferiæ: item, insepultus, ἄταφος: in Epigramm. & Hesych. ex α priv. & κτέρεα, τὰ, exequiæ, inferiæ, justa.

Ἄκτη, ης, ἡ, littus, fruges: q. ab ἄγω, frango.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, inops. Th. κτάομαι.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas, possessionum penuria, inopia.

Ἀκτησία, paupertas, egestas.

Ἄκτητος, non possessus; vel, qui acquiri non potest; ex α priv. & κτάομαι, possideo, acquiro.

Ἀκτῖν, ῖνος, ἡ, radius solis.

Ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἀκτῖσι: q. ab ἄγω, frango.

Ἀκτινηδόν, in formam radii, vel radiorum: apud Lucianum.

Ἀκτινοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, in speciem radiorum formatus, radiatus, εἶδ-ος, εος, τὸ, est species, forma, facies (ab ἀκτίν, radius) solis.

Ἀκτινοβόλος, radios jaciens, vel ejaculans.

Ἀκτινοβολία, radiorum ejaculatio; apud Plut.

Ἀκτινοβολέω, radios jacio, vel ejaculor; radio: in pass. ἀκτινοβολεῖσθαι, apud Athen. irradior: comp. cum ἀκτίν, & βάλλω.

Ἀκτινωτός, ή, όν, radiatus, coruscans; tanquam a verbo ἀκτινόω.

Ἀκτιος, ου, ὁ, littoralis: ab ἀκτή.

Ἀκτίς, ῖνος, radius, coruscatio; pro ἀκτίν. Epigr.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, littoralis, commorans in littore: Epigr. est ab ἀκτή, ῆς, ἡ, litus.

Ἄκτιστος, ὁ ἡ ἡ, non creatus, non conditus.

Ἄκτιστος, inædificatus: apud Hom. ex α priv. & κτιστός, ή, όν, conditus. Th. κτίζω, condo.

Ἀκταιωρέω, idem cum ἀκταιωρέω.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor. Hesychio est lorum, vel funis, quo ducimus aliquid: est verbale ab ἄγομαι, f. ἄξομαι, ducor.

Ἀκυβέρνητος, non gubernatus: ex α priv. & κυβερνάω, guberno.

Ἀκυπήριον, vide infra in ἀκυπήριον.

Ἄκυρος, vide infra in ἄκυτος.

Ἀκύκλιος, indoctus, seu qui orbem disciplinarum non confecit. Hesych. ὁ παίδευτος. ex α priv. & κύκλ-ος, circularis. Them. κύκλ-ος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Ἀκύλας, ὁ, Aquila, nomen viri.

Ἀκύλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non volvitur, immotus, rigidus. Athen. ex α priv. & κύλισ-ος, volutatus. Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἄκυλος, ου, ὁ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ὁ ἡ ἡ, & ἀκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, non undosus; fluctibus non agitatus; sedatus, tranquillus: ex α priv. & κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.

Ἄκυμων, fœtu carens: ut ἀκύμων νηδύς, fœtu carens uterus, & sterilis. Eurip. ex α priv. & κῦμα, τὸ, fœtus, germen, apud Eurip. a Th. κύω, uterum fero, sum gravida.

Ἄκυπρος, veneris expers, ἀμιγής, παρθένος: ex α priv. & Κύπρις, Venus, ab insula Cypro, (quæ κύπρος dicitur) in qua nata est, sic vocata.

Ἀκυρής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui in nihil incidit; i. e. qui nihil acquirit; ideoque infortunatus. Hesych. & Etymol.

Ἀκύρημα, & ἄκυρμα, infortunium illud, quo nihil acquiritur: ex α priv. & κυρέω, idem quod Th. κύρω, incido.

Ἀκυρία, improprietas. Hermog. ex α priv. & κύρ-ος, ος, τὸ, authoritas plena, & propria.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω. p. ηκυρολόγηκα. impropriе loquor: ab ἄκυρ-ος, & λέγω.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, sermonis improprietas, & absurditas; sermo improprius. Th. idem.

Ἄκυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, auctoritate privatus: ex α, & κῦρ-ος.

Ἀκυρόω, ῶ, antiquo, auctoritate spolio. f. ώσω, p. ηκύρωκα.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio.

Ἀκυτήριον, & ἀκυπήριον, medicamentum impediens contrarium: (cui contrarium κυτήριον) Hippocr. Thema est κύω, f. σω, uterum fero; prægnans sum; cum α priv.

Ἄκυτος, ου, & ἄκυθος, quæ non concipit, sterilis. Hesych.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui exploratus non est; sumpta Metaph. ab equis, qui κωδώνων, i. e. tintinnabulorum sonitu solebant explorari, an bellicos strepitus generose ferre possent: vel a vasis, aut nummis, quorum integritas tinnitu probatur: ex α priv. & Th. κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. unde κωδωνίζω, tinnio, vel tubæ sono exploro.

Ἀκωκή, ῆς, ἡ, acies: idem quod ἀκή.

Ἄκωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, membris truncus; & specialiter, pedibus carens: ex α priv. & κῶλον, ου, τὸ, membrum, pes.

Ἀκωλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui impeditus, & prohibitus non est.

Ἀκωλύτως, sine impedimento: Luc. Plat. ex α priv. & κωλυτός, ή, όν, impeditus. Th. κωλύω, impedio, prohibeo.

Ἄκων, & ἄκαν, ουσα, ον, jaculum: ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, idem. ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus. ἀκοντίζω, ἀκοντιστής, ἀκοντιστικός, ή, όν, jaculandi peritus.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, invitus: ab α, & ἑκών.

Ἄκωνος, cono, & fastigio carens: ex α priv. & κῶνος, ου, ὁ, conus, figura ex lato in acutum desinens. Aristot.

Ἀκώπητος, ου, ὁ ἡ ἡ, imparatus; ἀπὸ τῆς νεῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, inquit Hesych. a navigiis non habentibus remos: vel a κώπη, i. e. λαβὴ τῶν ξίφους, manubrium, vel capulus gladii; utrumque enim (remum scil. & capulum) κώπην sign. & α priv. est.

Ἄκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo carens.

A Λ.

Ἄλα, acc. sing. ab ἅλς.

Ἀλαβα, atramentum.

Ἀλαβάρχης, ου, ὁ, magister scripturæ: ab ἄλαβα, atramentum, & ἄρχω.

Ἀλαβαστής, piscis; ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβαστος, absque ρ, invenitur apud Hesych. & Menandrum, pro ἀλάβαστρος. Item

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, diminut. parvus alabaster: Poll.

Ἀλαβαστρίτης, sub. λίθος, alabastrites lapis; marmoris genus ita dicti, quod ex eo alabastra conficerentur: Diosc. l. 5. In fœm. ἀλαβαστρῖτις, sive ἀλαβαστῖτις: ut ἀλαβαστῖτις πέτρα, eadem quæ ἀλαβαστρίτης λίθος. Athen. l. 5.

Ἀλαβαστροθήκη, ἡ, seu ἀλαβαστοθήκη, vas, in quo alabastra reponuntur: ex ἀλάβαστρον, τὸ, & θήκη, ἡ.

Ἀλάβαστρον, τὸ, alabaster, vasis unguentarii genus, longitudine fastigiata, in pleniorem orbem desinens; vel forma turbinata sine ansulis. sic appellatur, vel quasi ἅ λαβέσθαι, (prehendere) propter lævorem sit ἀδύνατον: vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quod ansas non habeat: Plut. in Alex. & Matth. cap. 26. apud Herodian. l. 3. ἀλάβαστρον, accipitur pro lapide alabastrite.

Ἀλάβαστρος, ου, alabastrum: ab α, & λαβεῖν, vel λαβή, quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

Ἀλαβή, ἡ, expon. fuligo, carbo; cinis mistus carbonibus: Hesych.

Ἀλάβης, ές, ὁ ἡ ἡ, in quo nihil est, quod prehendi queat, ansa, seu manubrio carens; vel qui prehendi nequit: ex α priv. & λαβή, ἡ, prehensio; seu id, quo quidpiam apprehendimus. Th. λαμβάνω.

Ἀλαβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, fuliginosus, fumosus.

Ἀλαδ', pro ἅλαδε, ad mare. Th. ἅλς.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia.

Ἀλαζόνευμα, τὸ, jactatio, ostentatio, gloriatio propter aliquod facinus, vel de aliquo facinore: Item, facinus insolentiæ, insolenter factum: apud Æsc. in Ctesiph. verbale ab

Ἀλαζονεύομαι, fut. εύσομαι, vendito, seu ostento me; falsa de me prædico; me jacto; glorior.

Ἀλαζονικός, ή, όν, ostentatorius, jactatorius; ad ostentationem pertinens. Item, ostentationi deditus: Item, idem quod, ut & a Them. ἀλαζών.

Ἀλαζονοκωμωφλύαρος, qui simul est ostentator, & animo remisso, & nugaci; apud Athen. lib. 1. est comp. ex ἀλαζών, jactator; χαῦνος, laxus, fungosus; & φλύαρος, idem quod φλυός, nugæ, ineptiæ. Th. φλέω, & φλυαρῶ, nugor.

Ἀλαζών, όνος, jactator, ostentator: ὁ ἐν ἄλῃ ζῶν. Ab Eustath. expon. ὁ λόγῳ τῆς ἄλης ζῶν, i. e. vagus, erro, planus, circulator: errones enim mendaciis instructissimi esse solent, & sese ubique jactando, falsa plurima veris intermiscent: unde fit, ut qua majora de se suisque prædicent, quam veritas patia-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

tur, ἀλαζόνες dicantur. Suidæ dicitur ἀλαζὼν, quasi ὁ ἄλως ζῶν, i. e. vane, & inaniter vivens. quidam autem malunt deducere ab α epitat. & λάζομαι, sumo; ut sic dicatur, qui sibi multum assumit, tribuitque.

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas.

Ἀλαθείς, έντος, part. qui erravit: ab ἠλάθην, a. 1 ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. pass. ἤλαμαι.

Ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθής.

Ἀλάθητον, ὑ, τὸ, illatibile: ex α, & λανθάνω.

Ἀλάθητος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, qui latere non potest; vel qui oblivioni mandari non potest: ex α priv. & Them. λήθω, unde λανθάνω, f. λήσω, ut a λήθω.

Ἀλαίνω, idem quod Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro.

Ἀλαὶς, antiquus, pro παλαιός. Aeschyl.

Ἀλακάτα, ας, ἡ, Dor. pro ἠλακάτη.

Ἀλάκητος, strepitum non edens. Hesych. ex α priv. & λακέω, κῶ, sono, strepitum cieo. unde λακὼν, sonus, strepitus.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, expon. lætus clamor: apud Soph. autem in Trach. ἀλαλαγαῖς, Schol. expon. ἢ ἐπὶ τῆς θυσιῶν εὐχαῖς.

Ἀλάλαγμα, τὸ, & ἀλαλαγμὸς, ὁ, dicitur clamor lætus militum. quidam recentiores barritum vocant, alii jubilationem, Cæsar ululatum. Item, victorialis hymnus Suid. & Hesych.

Ἀλαλαγμὸς, idem quod ἀλάλαγμα.

Ἀλαλάζω, clamo alala; i. e. fremitum edo inter pugnandum; clamorem lætum tollo in committendo prælio, cum animi scil. alacritate, & exultabunde in signum victoriæ. Interdum autem exp. ejulo, ululo: ut Marci c. 5. & Jerem. c. 4. Item tinnio. 1. Cor. cap. 13. κύμβαλον ἀλαλάζον. quam signif. quidam ex Græcis Grammaticis propriam esse putaverunt. Est autem a Them. ἀλαλὴ, alala: & expon. etiam tumultus, cum inarticulata voce; ab ἄλα, accusativo nominis ἅλς, ἁλὸς, i. e. mare, quod perpetuo strepitum edit; inde faciendo ἄλη; deinde per reduplicationem ἀλαλή.

Ἀ'ΛΑΛΗ, ῆς, ἡ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi solebat. Dor. ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, erravi, vagatus sum, p. pass. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus. Inde inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλημένος.

Ἀλάλημι, est per reduplicationem ab ἄλημι: unde pass. ἀλάλημαι.

Ἀλάλητος, ὑ, ὁ ἡ, inenarrabilis: ex α, & λαλητός.

Ἀλαλητὸς, ὑ, ῷ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, clamor militum dicentium ἀλαλὴ, Gall. alarme. Th. ἀλαλή.

Ἀλαλία, ἡ, infantia, h. e. quum quis mutus est, & fari nequit: sed expon. & πονηρία, ἀπαιδία, apud Soph. ab ἄλαλος, qui fari, seu loqui non potest, infans, mutus: Plut.

Ἀλαλκομενὶς, έως, ἡ, pro ἀλκιμενὶς, potens auxiliari: epitheton Minervæ: a μένος, & ἀλάλκω.

Ἀλάλκων, ες, ε, profligabam, arcebam, imperf. Jon. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω, vel est a. 2. ind. pro ἠλαλκόμην, quod pro ἠλκόμην, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.

Ἀλαλκητήριον, ὑ, τὸ, (idem quod ἀλκτήριον) remedium, auxilium, q. d. propulsatorium seu depulsorium: ab ἀλαλκω, depello, propulso, arceo.

Ἀλάλκω, expello, juvo, fero auxilium, removendo auxilior.

Ἀλαλὸς, ὑ, ὁ, ἡ, mutus: ex α, & λάλος.

Ἀλαλύκτημαι, erro, moleste fero, metuo, p. pass. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυκτέομαι: vel ab ἀλύσκω, anxius sum, indignor: quod ab ἀλύω. Quidam vero & præsentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀκαχήμαι) ab ἀλύκτημαι, & per reduplicat. ἀλαλύκτημαι.

Ἀλάμπετος, obscurus: ab α pr. & λάμπω, fut. ψω, luceo, splendeo: unde λαμπὰς, ἀδος, ἡ, lampas.

Ἀλαμπὴς, ές, ὁ ἡ, splendoris expers; non splendens, obscurus; ὁ μὴ λάμπων. Aristot.

Ἀλαξόνες, ων, οἱ, Gens Scythiæ proxima.

Ἀ'ΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, vagor, incertus sum, erro. Inde ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. ἀλήμων, ονος, ὁ: & ἀλήτης, ὑ, ὁ, erro, vagus.

Ἀ'ΛΑΟΣ, ὑ, ὁ, cæcus; luscus; q. ex α, & λάω, video, hinc ἀλαόω, f. ώσω, excæco. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas.

Ἀλαοσκοπικὴ, ῆς, ἡ, cæca speculatio: acc. Jon. ἀλαοσκοπιλὼ, ex ἀλαὸς, & σκοπὸς.

Ἀλαοτόκος, cæcum pariens: ex ἀλαὸς, cæcus, & τίκτω, pario; unde τόκος, ὁ, partus.

Ἀλαόω, ῶ, cæcum reddo. V. in Them. ἀλαὸς.

Ἀλαπαδνὸς, ὑ, ὁ, vastatu facilis, imbecillis: ab ἀλαπάζω.

Ἀλαπάζοντα, dissipantem, acc. sing. part. præs. ab

Ἀλαπάζω, f. ξω, diripio; exinanio. a. 1. ἠλάπαξα, Jon. ἀλάπαξα. ἀλαπάξαι, inf. Th. λαπάζω, per pleonasm. τῆ α.

Ἀλάπαξ, pro ἀλάπαξε, vel ε. vide in ἀλαπάζοντα.

Ἅλας, ατος, τὸ, sal. Th. ἅλς.

Ἀλασαίνω, idem quod ἀλαζεύω, ῶ, crucior.

Ἀλασέω, ῶ, mœrore afficior: ab ἄλαος, ὑ, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄληστος, gravis, non obliviscendus: ex α, & λήθω.

Ἀλάστορα, acc. sing. ab Ἀλάστωρ, Alastor, nom. propr.

Ἀλαστορία, ultrix conscientia, diræ. Joseph. de antiqu. ab ἀλάστωρ, idem; item, pessimus Dæmon, malus genius, & infestus.

Ἄλαστος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, Dorice dicitur pro ἄληστος, cujus oblivisci non possumus.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit ἄλαστα, i. non obliviscenda; execrandus; pl. ἀλάστορες: ex α, & λήθω.

Ἄλατος, α, ὁ, Dor. pro Ἅλιτος, ὑ, ὁ, viri prop. nomen.

Ἀλατεία, Dorice pro ἀλιτεία.

Ἀλᾶτο, vagabatur, 3. sing. imperf. Jon. pro ἠλᾶτο, ab ἄλαομαι.

Ἄλατο, Dor. pro ἤλατο, saliit, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.

Ἀλατοπωλία, ἡ, salis venditio, jus, & potestas salis vendendi. Aristot. ex ἅλας, ατος, τὸ, sal; & πωλέω, ῶ: unde πωλὴ, ἡ, venditio.

Ἀλαῶπις, obscura, cæca.

Ἀλαωπὸς, erro, proprie, qui est ἀλαὸς τὼς ὦπας, captus oculis, cæcus: ex ἀλαὸς, ὑ, ὁ, cæcus; & ὤψ, ὠπὸς, oculus.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas, oculi seu oculorum privatio seu orbatio: ab ἀλαόω, quod a Them. ἀλαὸς, ὁ.

Ἄ'ληγε, pro ἄληγα, nom. pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

Ἀλγεδὼν, όνος, ὁ, dolor, ab ἄλγος.

Ἀλγεινὸς, & ἀλεγεινὸς, ὑ, ὁ, anxius, tristis, doloris plenus.

Ἀλγεινῶς, adv. moleste, cum dolore. ab ἄλγος, tristitia, molestia: unde ἀλγέω.

Ἀλγέω, ῶ, fut. ήσω, doleo: tam ad animum refertur, quam ad corpus: cum dativ. ut ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῆς φίλων: & cum accus. ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, dolet mihi caput: & ἀλγῶ τὸν δάκτυλον, dolet mihi digitus: Theocr. sed dicitur & ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς κακοῖς: apud Dem. a Th. ἄλγος, ος.

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, ab ἄλγος.

Ἀλγημὼ, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρὸς, ὑ, ὁ, molestus, dolorem afferens: Hesych. ab ἀλγέω.

Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤληκα, doleo. Th. ἄλγος.

Ἄλγησις, dolor, ægritudo. Suid.

Ἀλγινόεις, ωπος, & in fæm. ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, molestus, ta.

Ἀλγινόωπα, acc. ab ἀλγινόεις, ωπος, ὁ, molestus: ab ἄλγος.

Ἀλγίων, ἄλγιος, molestior, molestissimus, comp. & superlat. ab ἄλγος.

Ἄ'ΛΓΟΣ, εος, τὸ, dolor, mœror: ab ἀλέγω.

Ἀλγύσσα, dolens, part. f. g. ab ἀλγέω.

Ἀλγῶσα, idem quod ἀλδέω, augeo.

Ἀ'ΛΔΕΩ, vel ἄλδω, f. ήσω, p. ηκα, augeo.

Ἀλδήσκω, augeor, f. ήσω.

Ἀ'ΛΕ'Α, ας, ἡ, Jon. ἀλέη, ης, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex sole.

Ἀλεαίζω, & ἀλεαίνω, tepeo, caleo, calore fruor. Aristot. Item active, calefacio. Hesych. ab ἀλέα, calor.

Ἀλεαίνω, idem quod ἀλεαίζω.

Ἀλέαμαι, fugio, vito, evito: Hesiod. Hom.

Ἀλεασθῆ, vitare, a. 1. inf. m. pro ἀλέσασθαι, pro quo ἀλέσθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, molo; item, vito, caveo: pro quo & ἀλέομαι. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέαμαι.

Ἀλεγεινὸς, ὑ, curæ plenus, molestus, quod ab ἄλεγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, gravis, molestus: ab ἄλγος.

Ἀλεγίζω, ίς, ε, curo, f. ίσω. p. ικα.

Ἀλεγυνῶ, accuro, paro, apparo. Od. v. ab ἀλέγω.

Ἀ'ΛΕΓΩ, f. ξω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἀλεεινὸς, calidus, tepidus. expon. &, vitandus, effugiendus, fugiendus; & ex consequenti, malus, pernicious.

Ἀλεείνω, evito, effugio: ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Jon. Th. ἀλέω, vito.

Ἀλέη, dicitur Jon. pro ἀλέα, proprie, calor, seu tepor, qui est ex Sole in locis apricis: sed transfertur & ad quemlibet calorem.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga, ab ἀλέω, vito.

Ἀλέω, acc. Jon. ab ἀλέα.

Ἀλεινὸς, idem quod ἀλεεινός.

Ἀλείη, idem quod, & pro ἀλιείη.

Ἀλείαντος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; seu qui lævigari, aut complanari nequit. sed expon. &, non molitus. est ex α priv. & λφαίνω, lævigo: a Th. λεῖος, ὁ.

Ἄλεαρ, τὸ, farina.

Ἀλέλιφα, unxi, præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, ungo, f. ψω.

Ἀλειμμὼ, τὸ, idem quod ἄλειψις.

Ἀλείμματον, diminut. unguentum.

Ἀλειμματώδης, unguenti formam habens.

Ἀλεὸς, ὑ, ὁ, Dor. pro Ἠλεὸς, Eleus.

Ἀλεὰς, sive ἀλεῖρις, congregatus, & collectus in unum, confertus: ab ἀλέω, congrego.

Ἀλειπήριον, ὑ, τὸ, pars quædam balnei: inquit Poll. ab ἀλείφω, f. ψω.

Ἀλείπης, ὑ, ὁ, unctor.

Ἀλείπηρον, ὑ, τὸ, vasis unguentarii genus.

Ἀλεὶς, part. præs. ab ἅλμαι, contorqueo me, & conglobo: ἀλεὶς vero volunt esse a. 2. part. pass. ab ἀλίσκω.

Ἄ'ΛΕΙΣΟΝ, ὑ, τὸ, poculum cœlatum, q. ὑ λεῖον, non læve, sed cœlaturis asperum.

Ἀλείτης, ὑ, ὁ, peccator, sceleratus, idem quod ἀλιτὴς. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

Ἀλειτουργησία, immunitas ab obeundis muneribus publicis.

Ἀλειτούργητος, immunis a muneribus publi-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

blicis: quasi ab ἀλειπαιγέω: ex α priv. & λειπαιγέω.

Ἀλείπω, idem quod, & a Th. ἀλιπέω, ῶ.

Ἄλειφα, ατος, τὸ, idem quod ἄλειφαρ.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum: pro pice sumitur. Th. ἀλείφω.

Ἀλφαπίτης, ου, ὁ, ut Ἀλφαπίτης ἄρτος, cum adipe commixtus.

ΑΛΕΙΦΩ, ungo, f. ψω. p. ἄλειφα. Deducunt ab ἀλέω, calefacio. a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον, p. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλοιφα.

Ἄλειψις, εως, ἡ, & ἄλειμμα, τὸ, unctio, ipsa ungendi actio. Plut. Item, id quo ungimur. Athen. Th. ἀλείφω.

Ἀλεκτήρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητήρ, ὁ, propulsator. Th. ἀλέξω.

Ἀλεκτόριον, & ἀλεκτορεῖον, quod est galli, seu gallinæ: ut ἀλεκτόρια ὠά. Synes.

Ἀλεκτορικός, & ἀλεκτορίδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad gallum pertinens; seu, qui est galli.

Ἀλεκτορίς, ἡ, ut & ἀλέκτωρ, dicitur gemma quædam, quæ in ventriculo castrati galli, quarto anno a quo eunuchum desivit, reperitur. Vide Plin. 37. c. 10.

Ἀλεκτρίς, ίδος, ἡ, gallina.

Ἀλεκτροάλοφος, gallinacei cristam habens. Plin. ex ἀλέκτωρ, & λόφος, crista.

Ἀλεκτροφωνία, ας, ἡ, gallicinium: ab ἀλέκτωρ, & φωνή.

Ἄλεκτος, qui dici non potest, ineffabilis: ex α priv. & λεκτός, a Th. λέγω.

Ἄλεκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, lecto carens; & ex consequenti, somni expers, insomnis: Item, tori, seu lecti genialis expers: ex α priv. & λέκτρον, τό.

Ἀλεκτυάινα, gallina: ab ἀλεκτυών.

Ἀλεκτυοπώλης, seu ἀλεκτυονοπώλης, gallinarum venditio.

Ἀλεκτυοπωλικήριον, seu ἀλεκτυονοπωλικήριον, locus, ubi gallinæ venduntur. Th. πωλέω.

Ἀλεκτυοφωνία, dicitur tempus, quo gallus gallinaceus canere incipit: Marci c. 13. ab ἀλεκτυών, όνος, quod ab ἀλέκτωρ, & φωνή.

Ἀλεκτυών, όνος, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α, & λέκτρον.

Ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux: (litera α significante ὁμοῦ) sed de puella dictum significat, innupta: (α privandi vim habente) ἡ μὴ πειραθεῖσα λέκτρων. unde ἀλέκτωρ dicitur Minerva, apud Athen.

Ἀλέμμυπες, Dorice dicitur pro ἠλέμμητος.

Ἀλεμφώνως, frustra, adv.

Ἄλεν, pro ἄλησαν, Bœot. concluſi sunt. vide in ἔαλη.

Ἀλεξαίθριον, affertur ex Soph. pro θερμὸν σκέπασμα, tectum calidum, nempe ad arcendum frigus nocturnum; ab ἀλέξω, & αἴθρα, ἡ.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs.

Ἀλεξανδρεύς, έως, civis Alexandriæ.

Ἀλεξανδρῖνος, η, ον, Alexandrinus, a, um.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander, qui & rex Macedoniæ fuit: ab ἀλέξω, & ἀνήρ, q. fortis auxiliator.

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ ἢ ἡ, ventos arcens: ab ἀλέξω, & ἄνεμος.

Ἀλέξαντος, ὁ, ἡ, defensorius: in Epigram. a Theni. ἀλέξω.

Ἀλεξᾶσαι, auxiliari, per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω. vel a barytono Attico regularis Aoristus ab ἀλέξω.

Ἀλεξέμμεναι, auxiliari, Dor. & Jon. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Ἀλεξέω, f. ήσω, arceo, propulso, opitulor.

Ἀλέξημα, τος, id quod arcet: q. d. propulsans, aut defensaculum: ut τὸν θέρμης ὥρας ἀλέξημα, æstatis ardorem arcens. verbale ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήνωρ, Æsculapii Epith. apud Aristoph. q. d. adjuvans viros; ab ἀλέξω, & ἀνήρ.

Ἀλεξήσειε, avertisset, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

Ἀλεξησις, εως, ἡ, propulsatio, defensio, opitulatio: Hesych. verbale ab ἀλεξέω. fut. ήσω, idem cum ἀλέξω.

Ἀλεξήτειρα, propulsatrix, auxiliatrix: ut ἀλεξήτειρα ἢ τέχνη: in Epigram. ab ἀλεξέω· f. ήσω.

Ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator, depulsor: Item defensor, auxiliator: ut Il. υ. ἀλεξητῆρε μάχης. & Apoll. Arg. 2. λοιμοῦ ἀλεξητήρ.

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, substant. dicitur munimen: quidam expon. amuletum, remedium: Xenophon antias equinas ἀλεξητήρια ὑπὲρ τῆς ὀμμάτων vocat; & aures asini ἀλεξητήρια τῆς ὀφθαλμῶν vocat: & apud Nic. ἀλεξητήρια νόσων, remedia morborum.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, defensorius, propulsatorius, depulsorius, remedium præstans: ut ἀλεξητήριος παρομία· Athen. l. 15. Unde in plur. ἀλεξητήριοι ῥίζαι, dicuntur radices remedia afferentes.

Ἀλεξητικός, depellendi, arcendique vim habens: ab ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix; ab ἀλέξω, & ἀρά. in bonam, & in malam partem accipitur.

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, & fœmin. ἀλεξιάρη, ἡ, exponitur, quod dicitur depellens imprecationes, & diras: & apud Hesiod. νεὸς ἀλεξιάρη, exponitur, depellens noxas, vel damna: ab ἀλέξω, & ἀρά, ἡ.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ ἢ ἡ, arcens, seu depellens sagittas: ex ἀλέξω, & βέλεμνον, τό, idem quod Th. βέλος, εος, τό.

Ἀλεξιβιάδας, ου, ὁ Ἀλεξιβίᾳ παῖς Κάρρωτος.

Ἀλεξικακία, ἡ, malorum amolitio, seu depulsio.

Ἀλεξίκακος, depulsor mali, seu malorum, qui diras arcet, seu amolitur. & dicitur etiam de rebus: ut ἀλεξίκακα ὕδατα, apud Nonn. salutares aquæ: ab ἀλέξω, & κακός.

Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, propulsans ab hominibus mala, ὁ ἀλέξων λοιὸν ἢ βροτῶν τὸ κακόν.

Ἀλεξίμορος, depulsor mortis, auxilians adversus mortem: Soph. ex ἀλέξω, & μόρος, ὁ.

Ἀλεξίμος, idem quod ἀλεξητήριος.

Ἀλέξιον, ου, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, τό.

Ἀλεξιφάρμακον, remedium adversus pharmacum, seu venenum, amuletum: metaph. præsidium. Et exponunt etiam simpl. remedium: ut λοιμὸν ἀλεξιφάρμακον. Sua autem natura est adject. ἀλεξιφάρμακος, ὁ ἢ ἡ. unde ἀλεξιφαρμάκους ὀδυνάμεις, apud Plut. Sym. 4. & ἀλεξιφάρμακος λόγος, dicitur liber tradens amoliendorum venenorum rationem: apud Dioſc. ab ἀλέξω, & φάρμακον, τό.

Ἀλέξω, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. κα. arceo, propulso, opitulor.

Ἀλεός, ᾱ, ὁ, calidus, tepidus: Hesych. a Them. ἀλέα, ἡ. Sed interdum dicitur ἀλεὸς Dorice pro ἠλεός, stultus, μάταιος.

Ἀλεόνης, ητος, ἡ, collectio, congeries: ab ἀλέω, congrego.

Ἀλεόφρων, demens, mente captus: est comp. ex ἀλεός, Dor. pro ἠλεός, & φρήν.

Ἀλέπαδος, non habens lora lata, quæ λέπαδνα dicuntur: Hesych. ex α priv. & λέπαδνον, τό, a Th. λέπω.

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non squamatus, squamis carens: ex α priv. & λεπίδωτος, ὁ.

Ἀλέπις, ιος, ὁ ἢ ἡ, qui corticatus non est, non desquamatus: ex α priv. & λεπίζω, seu λεπίς, ίδος. Them. λέπω.

Ἀλεσέω, molendum est, & ἀλεσέος, ση, σέον, molendus, da, dum: Dioſc. verbale gerundivum ab ἀλέω, f. έσω, molo.

Ἄλεση, ἡ, expon. acus, gluma: ab eod. Th. ἀλέω.

Ἀλέτης, ου, ὁ, molitor, molitorius; ut ὄνος ἀλέτας, molas asinarias.

Ἄλετος, ου, ὁ, molitio, molitura; ipsa molendi actio. Plut.

Ἀλεβόω, idem quod ἀλεύω.

Ἀλετρεύβιον, pistillus quo sal teritur; ἢ ξύλον τὸ τὰς ἅλας τρίβον. sed scribitur & ἀλετρίβανος, cum tenui, ξύλον τὸ ἀλᾶν, καὶ τρίβειν. unde τρίβανοι, τὸ.

Ἀλετρίς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Od. ν. a Th. ἀλέω, f. έσω.

Ἀλετών, ῶνος, ὁ, pistrinum; apud Athen. a Th. ἀλέω, molo.

Ἀλεύαδαι, οἱ, οἱ τὸ Ἄλδα παῖδες.

Ἀλευάμβων, devitans, a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμβων. Sic ἀλάσθαι, inf. ἀλάλημαι, vitavit, Jon. pro ἀλύσατο, ab ἄλδω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλέασθαι.

Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.

Ἀλδόμαι, in voce media, idem quod act. ἄλδω, quod est per Epenthesin τοῦ ν, idem cum, & pro Th. ἀλέω; & in media voce ἀλέομαι, vito, caveo.

Ἀλδόμβων, ἀλδόμβων, part. ab ἀλδόμαι. vide ἀλέασθαι.

Ἀλδρίνης, ου, ὁ, farinaceus; ex farina constans: ut ἄλδρινοι ἄρτοι, apud Athen.

Ἄλδρομαντις, dictus fuit Apollo, quod e farina etiam vaticinia daret. Hesych. ex ἄλδρον, τὸ, & μάντις, ὁ, ἡ.

Ἄλδρον, ου, τὸ, farina. Th. ἀλέω.

Ἀλδροποιέω, farinam facio, molo, pinso: ex ἄλδρον, τὸ, & ποιέω, ῶ.

Ἀλδροσπις, εως, ἡ, exp. cribrum, quo farina cribratur. Joann. Grammat. annotat, Atticis esse πλίαν, i. e. cribri circumferentiam. sed exp. &, farinæ tenuissimum, παπάλη, Suid. Dicitur autem pro ἀλδροσπίς: ex ἄλδρον, τὸ, & σπίθω, f. σω. unde σπίς, ἡ.

Ἀλδέω, destituo.

Ἀλδόωρος, lumine cassus; orbatus oculis: ex Soph.

Ἄλδυς, invisibilis, seu invisus. Hesych. ex α priv. & λδάτω.

Ἀλδύω, unde ἀλδύεσθαι, in med. pro vitare, cavere. Il. π. & Od. ξ. Vide ἀλδόμαι.

Ἀλέω, molo, f. έσω, & ήσω, p. κα. Item, vito, caveo, congrego: pro quo potius ἀλέομαι.

Ἀλεώμεθα, vitemus, præs. sub. ab ἀλέομαι. act. ἀλέω.

Ἀλεωρή, tutamen, munimentum: sæpe idem cum ἀλεή, evitatio: ab ἀλέω.

Ἀλέως, apud Hippocr. exp. ἀθρόως, confertim: ab ἄλις, έος, quod a Th. ἔλις.

Ἄλη, ἡ, exp. erratio, vagatio; item Metaph. pro anxietate animi, quæ est veluti ejus vagatio: a Th. ἀλάομαι, ῶμαι.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθής.

Ἀληθείᾳ, ας, ἡ, veritas: ἀληθείλω, acc. Jon. Th. ἀληθής. dicta autem traditur ἀληθεια ex α priv. & λήθη, oblivio; ut sit q. d. carentia oblivionis: nam oblivio est mendacii comes; unde mendacem oportet esse memorem: vel quasi ἀλαθεία, quod semel eruta minime latere possit; aut contra quod veritate nihil sit occultius: ut hic α sit epit. illic vero priv.

Ἀληθείς, έντος, ὁ, errans; est part. a. 1. ab ἀλάομαι.

Ἀληθές, τὸ, accentu in ultima, exp. τὸ πρᾶγμα τὸ μεπχοι τῆς ἀληθείας, verum: ut ὄντως ἀληθές, Plato de Leg. id quod est; certe, revera: pro quo dicitur &, τἀληθές. item ἀληθές, Proparoxyt. cum accentu in antepenultima, est adv. revera, vere, profecto, Aristoph. Et non nunquam adverbium admirantis: ut apud eund. in Plut. ἀληθές, ὦ δειλόπαπ-

πάν-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

πάντων δαιμόνων. utrumque ab ἀληθής, ὁ, ἡ.

Ἀληθέςατα, adv. superl. verissime.

Ἀληθεςάταις, dat. pl. superl. ab ἀληθής, ἀληθέςερος, ἀληθέςατος.

Ἀληθέςατος, verissimus, superl. ab ἀληθής, έος.

Ἀληθέςερος, verior, compar. ab ἀληθής.

Ἀληθεςέρως, verius, adv. compar.

Ἀληθευτής, verax; qui verum dicit.

Ἀληθευτικός, ή, όν, verax; ad veritatem dicendam proclivis. Aristot. verbale ab ἀληθεύομαι, pro ἀληθεύω, verum dico: (cui oppon. ψεύδομαι) item, verus sum.

Ἀληθεύω, vera loquor, f. εύσω. p. ἠληθεύκα. a. 1. imperat. ἀληθεύσον.

Ἀληθέως, dicitur Jon. pro ἀληθῶς.

ἈΛΗΘΗΣ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθές, verus; ab α, & λήθω.

Ἀληθίζεσθαι, Jon. pro ἀληθεύειν.

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, verax sum, vera dico: ab ἀληθής, έος.

Ἀληθινός, ή, όν, verus: ab ἀληθής.

Ἀληθινῶς, vere, veraciter. Isocr. ab ἀληθινός, ὁ, quod ab ἀληθεύω.

Ἀληθογνωσία, veri cognitio. Dionys. Areop. orthodoxam religionem ita vocavit, quam & ἀληθόπτα dixit: ex ἀληθής, & γνῶσις, εως, ἡ.

Ἀληθοεπής, veriloquus. Hesych. ex ἀληθής, & ἔπος, έος, τό.

Ἀληθόμαντις, ὁ ἡ ἡ, verus vates; qui vera vaticinatur: ab ἀληθής, & μάντις, ὁ.

Ἀληθοτωίη, ης, ἡ, veritas: ab eodem Th.

Ἀληθότης, ητος, ἡ, veritas, idem quod, & pro ἀληθεια, & ab eod.

Ἀλήθω, molo, f. ἀλήτω, p. ἄληκα. Th. ἀλέω, molo.

Ἀληθῶς, vere, adv. ab ἀληθής.

Ἀλήϊον πεδίον, apud Hom. campus carens pecoribus: ex α priv. & λεία, præda; item grex pecudum; vel, carens segetibus: ex α priv. & λήϊον, ου, τὸ, seges.

Ἀλήϊος, ου, ὁ, pauper, sine præda: ex α, & λήϊς, vel λεία, vel quasi ἐκ ἐχων τὸ λήϊα, segetibus carens: a λήϊον.

Ἀλήϊος, tutus a prædonum, & furum injuria. Hesych. ex α priv. & λήϊος, ου, ὁ, prædando captus, seu capi prædando facilis. Th. λεία, præda.

Ἄληκτον, adverbial. dicitur indesinenter, jugiter, Il. β.

Ἄληκτος, ὁ ἡ ἡ, ut & ἄληκτος, incessabilis, indesinens. Item exp. qui nondum sorte obtigit; seu ὁ μήπω εἰς λάχος ἐλθών, ut Eust. exp. & sic est ex α priv. & λαγχάνω, in a. 2. ἔλαχον, a λήχω, inusit.

Ἀλήκτω, dicitur una ex furiis, Alecto: quod indesinenter persequi dicebatur improbos.

Ἀλήκτως, idem quod ἄληκτον, adv. & utrumque ab ἄληκτος, indesinens: ex α priv. & λήγω, f. ξω.

Ἀληλεσμένος σῖτος, exp. molitum frumentum: apud Herodot. & Thuc. est part. præt. pass. ab ἀλέω, f. έσω; in pass. ἀλέομαι, έμαι, molor: unde ἀλεθείς, molitus. & ἀλήθω λίθος, lapis qui molitur, seu mola frangitur, part. præs. & a. 1. pass.

Ἀλήλεκα, molui, p. Att. pro ἄληκα, ab ἀλέω· unde p. pass. ἀλήλεσμαι, molitus sum. part. ἀληλεσμένος.

Ἀλήλημαι, pro ἄλαμαι, ind. præs. Æol. ab ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἄλημαι, Attice, ab ἀλάω, erro.

Ἀλήλιμμαι, p. pass. Att. pro ἠλειμμαι, facta reduplicatione, & correpta penultima: unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, unctus. & ἀλήλιπται, pro ἤλειπται. Ἀλήλιφα, unxi, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, ungo.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (idem quod πλάνημα, ut ait Eust.) est verbale ab ἀλάομαι, ῶμαι.

Ἀλήμυρα, congregari, præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· & hoc ab ἀλάομαι.

Ἄλημι, idem quod, & ab ἀλάομαι, quod Metaph. sumitur apud Soph. pro πλανῶμαι τῷ νῷ, incertus sum quid agam, animi pendeo.

Ἀλήμονες, errones, vagabundi: exp. & πλωχοί, l. 1. Epigr. & apud Non. translate signif. peccatores: nam qui peccant, errant, & a recta via deflectunt. est plur. a sing. ἀλήμων, ονος.

Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, exp. idem quod ἄλημα, erratio: apud Apollonium autem schol. ait significare peritiam locorum.

Ἀλήμων, vide ἀλάομαι.

Ἀλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

Ἄληπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui capi non potest; aut captus non est.

Ἀλήπτως, adv. more eorum, qui capi, & comprehendi non possunt; ex α priv. & ληπτός, ὸς, ὁ, captus. Th. λαμβάνω.

Ἀλής, έος, ὁ, ἡ, congregatus, confertus. Th. ἄλις. Sed Ἄλης, ωος, fluvii nomen.

Ἄλης, scribitur etiam ἀλής, έος, ὁ, ἡ, condensus, coacervatus, frequens: ut Il. ψ. ἀλὲη ὕδωρ, aqua collecta, & coacervata. & in plur. ἀλέες, in unum congregati; apud Herodot. Item confertí, frequentes, densi. a Them. ἄλις, quod exp. & confertim, coacervatim; & sine genit. pro affatim, magna copia.

Ἀλήσιον, quicquid moli potest, Hesych. ab ἀλέω, molo.

Ἄλης, ος, ὁ, ἡ, Dor. ἄλας, cujus erit memoria perpetua: ex α, & λαν. θάνω.

Ἄληται, saliat, 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

Ἀλητεία, ἡ, & Jon. ἀλητείη, erratio, vagatio: verbale ab ἀλητέω, vagor, erro.

Ἀλητέω, f. σω, vagor.

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro; item, mendicus: ab ἀλάομαι.

Ἀληπτόρος, exp. mendicivorus: ab ἀλήτης, mendicus, & βορός, ὁ.

Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, vaga, errabunda. Suid. est fœm. a masc. ἀλήτης.

Ἄλητον, ου, τὸ, pro ἄλδηρον, τὸ, & ab eod. Th. ἀλέω, f. έσω.

Ἀλθαία, ἡ, dicitur malvæ sylvestris genus; sic dicta ob eam, qua polleat, medendi vim. sunt qui & ἀειγαλθαίαν dictam tradant. vide Dioscor. & Theoph. est a Th. ἄλθω, seu ἀλθέω.

Ἀλθαία, ας, ἡ, Althæa, nomen propr. mulieris.

Ἀλθαίνω, & ἀλθέω, medeor, ab ἄλθω.

Ἄλθεξις, sanatio, apud Hippocr.

Ἀλθέομαι, έομαι, idem quod ἄλθομαι, sanor: ut Il. ε. ἀλθέσθω χεὶρ. Est pass. ab ἀλθω, seu ἀλθέω.

Ἀλθέσκω, idem quod, & pro ἀλθέω, sive ἄλθω, medeor.

Ἄλθετο, sanata est, imperf. Jon. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, sanor. Th. ἄλθω.

Ἀλθήεις, sanitati conferens; saluber, i. e. θεραπευτικός. Nicand.

Ἀλθηκήριον, idem quod ἄλθος.

Ἄλθος, εος, τὸ, sanatio, medela, medicamentum, remedium. a Th. ἄλθω, seu ἀλθέω.

ἈΛΘΩ, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, sano, augeo. Deducunt ab ἄλδω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἀλία, ας, ἡ, cætus: ab ἅλις.

Ἀλίαι, ἡ, vas, in quo sal terebatur, aut reponebatur.

Ἀλιάδαι, οἱ, proprie piscatorum filii: sed sumitur & pro ipsis piscatoribus, apud Soph. ab ἁλιάς.

Ἀλιάδες, vasa buxina ad terendum sal. Poll. The. ἅλς, ἁλός, sal.

Ἀλιαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, per mare flans: ab ἅλς, & ἄημι.

Ἄλιαι θεαί, dicuntur marinæ deæ. Il. σ. & ω, est plur. fœm. sing. ἅλιος.

Ἀλιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila marina: ab ἅλς, & ἀετός.

Ἀλιάκμονα, acc. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς, & ἀκμή, incrementum.

Ἁλίαρος, sale conditus. Eust. ab ἅλς, sal.

Ἀλιάς, άδος, ἡ, navicula, cymba: quidam exp. piscatoriam naviculam; quasi ab ἁλιεύς, derivatum sit. apud Aristot. l. 4. anim. c. 37. ἁλιὰς βάτραχος, exp. rana piscatrix: a Th. ἅλς, ἁλός.

Ἁλίας, ου, ὁ, ἡ, inevitabilis: ab α, & λιάζω, jacto, devito, separo me; quod dicitur per Metathes. verbi ἁλίζω, congrego: quod ab ἅλις, satis.

Ἀλίβατος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.

Ἀλιβάντωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui thure accenso honos non est habitus: ex α priv. & λιβανωτὸς, ὁ, seu λιβανωτὸν, τὸ.

Ἁλίβαπτος, mari immersus, seu submersus. Nic. in Alexiph. ex ἅλς, ἁλός, & βαπτὸς, ὁ.

Ἀλίβας, αντος, ὁ, dicitur ὁ νεκρὸς, mortuus, defunctus, utpote ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιρος, expers vitalis humoris. item ἁλίβας οἶνος, apud Callim. est ὀξὺς, acetum. διὸ τὸ μὴ λείβεσθαι, ὅτι πνευματωμένος οἶνός ἐστιν, inquit Suid. ut & Eustathio quoque πρὸς τὸ μὴ λείβεσθαι ἀποστοματίζειν, quod libari non soleret: ex α priv. & Them. λείβω: unde λίβας, λίβος, έος, τὸ, & λιβάς, άδος, ἡ.

Ἀλίβατος, marigradus, apud Athen. ex ἅλς, ἁλός, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde varia comp. in βάτος desinunt.

Ἀλιβδύω, dicitur per Æolicum literæ β Pleonasmum, pro ἁλιδύω.

Ἀλίβρεκτος, mari immersus, vel aspersus, aut madefactus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλός, & βρέχω, ξω.

Ἀλίβρομος, q. d. marifremus: marinum quendam fremitum edens: ex ἅλς, ἁλός, & βρόμος, ὁ: a Th. βρέμω.

Ἀλίβροχος, exp. mari irriguus, qui a mari abluitur. ex ἅλς, ἁλός, & βροχὴ, ἡ: a Th. βρέχω.

Ἀλίβρωτος, sal comedens; i. e. ὁ ἅλας ἐσθίων; item, a mari exesus: pro quo dicitur &, ἁλίβρως. ex ἅλς, ἁλός, ὁ, sal; vel ἅλς, ἁλός, ἡ, mare: & βρωτὸς, ὁ, a Th. βρώσκω, f. ώσω.

Ἀλίγδουπος, undisonus; in mari strepens: Oppian. 5. Hal. ex ἅλς, ἁλός, & δοῦπος, ὁ. Interponitur autem γ metri causa.

Ἀλιγενέων, mari vicinus: ex ἅλς, ἁλός, & γείτων.

Ἀλιγκίων, e mari ortus, mari genitus: sic dicitur Venus ἐπιθετικῶς, quia est orta mari, ut canunt Poetæ: ex ἅλς, ἁλός, & γείνομαι: unde γένος, τό.

ἈΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, similis. hinc ἀναλίγκιος, ὁ, idem.

Ἁλιδίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in mari versatur, seu qui per mare circumagitur: ex ἅλς, ἁλός, & δίνη, ἡ, unde δίνος, ὁ.

Ἁλίδρομος, exp. per mare currens, marivagus: navis Epith. apud Poet. ex ἅλς, ἁλός, & δρόμος, ὁ.

Ἀλιδύω, submergo in mari, pro ἁλιδύω: ex ἅλς, ἁλός, & δύω, idem cum Them. δυῶ.

Ἁλιεία, ἡ, piscatio, piscatus: est verbale ab ἁλιεύω.

Ἁλιεργὴς, in mari operans: ex ἅλς, ἁλός, & ἔργον, τὸ.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui mari tanquam septo quodam coercetur; ab ἅλς, & ἕρκος.

Ἁλίευμα, piscatio.

Ἁλιεύς, έος, ὁ, piscator.

Ἁλιευτικὴ, ης, ἡ, ars piscandi.

Ἁλιευτικὸν, & in plur. ἁλιευτικὰ, pro tractatu, sive tractatibus de arte piscatoria. Athen. 7. ab ἁλιεύω.

Ἁλιευτικὸς, ὴ, όν, piscatorius; ad piscationem, aut ad piscatorem pertinens.

Ἁλιεύω, piscor, f. εύσω, p. ἡλίευκα, ab ἅλς, mare.

Ἁλίζω, salio, sale condio, sale conspergo.

go. f. ἴσω, p. ἤλινα, pass. ἤλισμαι. a. 1. ἠλίσθην, f. 1. ἁλισθήσομαι. est ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal. Sed ἁλίζω, congrego, coacervo, est ab ἅλις, adv. coacervatim. In hac tamen signif. usurpatur potius comp. συναλίζω.

Ἁλίζωνες, οἱ, dicuntur Paphlagones, seu Bithynii, quoniam mari cinguntur.

Ἁλίζωνος, mari cinctus; Isthmus: ut ἁλίζωνος κόρυνθος, in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & ζώνη, ἡ.

Ἁλιζώνων, gen. pl. Halyzonum, nom. propr.

Ἁλιηρὴς, ές, ὁ ἡ, ut apud Eurip. ἁλιηρὴς κώπη, qua remigant in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἐρέσσω, unde ἐρεσία, & varia comp. in ἠρης desinentia.

Ἁλιήτωρ, ορος, piscator: & in plur. ἁλιήτορες, idem quod ἁλιεῖς, piscatores: in Epigr. ab ἅλιεύς, έως, ὁ.

Ἁλιηχέα, marisonum, acc. ab ἁλιηχὴς, ές, ὁ, ἡ. Th. ἅλς, & ἠχέω.

Ἁλιηχὴς, ές, ὁ, ἡ, marisonus.

Ἁλίθιος, ος, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis.

Ἁλιθίως, frustra.

Ἁλιθὴς, ες, ὁ ἡ, lapidum expers; minime lapidosus: ex α priv. & λίθος.

Ἁλικακαβον, dicitur solani quoddam genus. Dioscor. ex ἅλς, ἁλὸς, & κακάβη, ἡ, pro κακκάβη, ἡ.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, salsilago: ab ἅλας, ατος, τὸ, idem quod ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal.

Ἁλίκλυστος, qui mari alluitur. Soph. Item, qui circumluitur, vel obruitur mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κλύζω, f. σω.

Ἁλικὸς, ου, ὁ, maritimus: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλίκος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.

Ἁλικόπης, idem quod, & pro ἁλυκόπης.

Ἁλίκρας, mari, i. e. marinæ salsugini commistus: ex ἅλς, ἁλὸς, & κράω, f. κράσω, per Sync. pro κεράω, idem cum κεράννυμι.

Ἁλικρείων, maris regnum obtinens; ὁ τῆς ἁλὸς κρείων, regnans in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρείων, οντος, ὁ.

Ἁλικρηπὶς γαῖα, apud Nonn. exp. maritima ora, q. d. habens fundamentum ad mare: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρηπὶς, ίδος.

Ἁλίκτυπος, mari, seu undis marinis resonans, marisonus. in Epigr. apud Eurip. autem in Or. ἁλίκτυποι in plur. dicuntur piscatores; quod mare remis pulsantes strepitum excitent: ex ἅλς, ἁλὸς, & κτυπέω, ῶ.

Ἁλικώδης, idem quod, & pro ἁλυκώδης.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans; maris imperator; Epith. Neptuni: ex ἅλς, ἁλὸς, & μέδω.

Ἁλίμπορα, q. d. importuositas; i. e. carentia portus.

Ἁλίμπορος, ος, ὁ ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, importuosus.

Ἁλιμπόρος τόπος, portum non habens. Suid.

Ἁλιμπόρωτος, idem. Hesych. ab ἀλίμπορος, portu carens: ex α priv. & λιμὴν, ένος, ὁ.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris; q. d. quæ curat mare; ex ἅλς, & μήδομαι.

Ἁλιμηδὴς, ές, ὁ ἡ, in mari agitans consilia, in mari solicitus: ut ἁλιμηδὴς ἐμπορεία, apud Dionys. de situ orb. ex ἅλς, ἁλὸς, & μῆδος, τὸ.

Ἄλιμος, famem pellens, seu arcens, & prohibens. unde ἄλιμος σκέλασία, apud Procl. & ἄλιμος φώναμις, apud Plut. ex α priv. & λιμὸς, ὁ.

Ἄλιμος, ος, marinus, salsus. Est & frutex quidam sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur: ab α, & λιμός.

Ἁλιμυρὴς, εντος, ὁ, ἡ, in mare cum sonitu fluens: ab ἅλς, & μύρω.

Ἁλιμυρὴς, ές, ὁ, ἡ, idem quod ἁλιμυρήεις, in mare cum fremitu fluens.

Ἁλινδέω, idem quod ἁλέω, volvo, voluto.

Ἁλινδήθρα, ας, ἡ, idem quod ἅλίσρα, locus ubi se volutant animalia, volutabrum.

Ἁλίνδησις, εως, ἡ, volutatio: est verbale ab ἁλινδέομαι, οῦμαι, volvor, volutor. Plut. a Th. ἁλέω, volvo, voluto.

Ἁλινδοῦμαι, versor, pro κυλινδοῦμαι.

Ἁλινήκτειρα, est fœm. a masc. ἁλινήκτης, in mari natans: Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & νήχω, ομαι.

Ἁλίνιτρον, vulgo sal-petræ, & barbare salpetram, & salpetrum vocant: ex ἅλς, ἁλὸς, & νίτρον, τὸ.

Ἅλινος, ὁ, ἡ, ex sale confectus. Th. ἅλς.

Ἁλινόη θήρα, in Epigr. exp. venatio reti non capta; q. d. venario, quæ retibus caruit; ex α priv. & λίνον, τὸ.

Ἁλιξ, κος, ὁ, alica Latinis, Græcis χόνδρος dicitur.

Ἁλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἅλιξ, coævus. Th. ἡλικία.

Ἁλίοιο, gen. Jon. ab ἅλιος, ου, marinus. Est & nom. prop. ab ἅλς, mare.

Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡ, sole tostus, ex ἥλιος, & καίω.

Ἅλιον, pro ἅλιον, Dor.

Ἅλιον, adverbialiter ponitur pro frustra, incassum. Il. ν.

Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, sol.

Ἅλιος, marinus; item, irritus, inanis; ducta signif. a mari, quod res quædam vana, & inutilis esse videretur ante inventas naves; vel quod ad potum inutilis sit aqua marina: ut οὐχ ἅλιον βέλος: & οὐχ ἅλιον ἔπος, apud Hom. Il. ω, a Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλιοβρεφὴς, ές, ὁ ἡ, qui in mari alitur. Th. βρέφω.

Ἁλιόω, vanum, & irritum reddo; & effectum habere non sino: ut Il. π, ὃς' ἁλίασε βέλος, non irritum emisit telum. f. ώσω. p. ἡλίωκα: Ab ἅλιος, ὁ, ἡ. Ἁλιόω, affertur etiam ex Symmacho, pro, in salis modum contero: ab ἅλς, ἁλὸς, sal.

Ἁλίπασια, τὰ, quæ constant ex medicamentis non pinguibus. Celsi. l. 5. c. 19.

Ἁλιπαρὴς, non pinguis, non nitidus; ab ἁλίπης.

Ἁλίπασος, sale conspersus: ut ἁλίπασον κρέας, apud Eust. Item mari, seu aqua marina aspersus: in Epigr. ex ἅλς, & πάσσω, ὁ: a Th. πάσσω, seu πάομαι.

Ἁλίπεδον, q. d. marisolum; i. e. solum quod aliquando mari coopertum fuit, rursum autem campus esse cœpit, & aratum fuit. per Catachresin autem sic dicitur quilibet campus: appellatur autem, quasi ἁλὸς πέδον, ex ἅλς, & πέδον, τὸ.

Ἁλιπὴς, ές, ὁ, ἡ, pinguedine carens; minime pinguis, sed exp. &, macilentus: item, aridus.

Ἁλίπιτσα δένδρα, dicuntur arbores, quæ carent succo, & unguine, apud Theoph. Hist. Pl. l. 5. c. 1. Ex α priv. & λίπος, εος, τὸ. unde λιπαίνω, λιπαρός.

Ἁλίπλαγκτος, ος, ὁ, ἡ, marivagus: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, a Th. πλάζω, f. πλάγξω.

Ἁλίπλαωὴς, marivagus, pontivagus.

Ἁλιπλανία, ἡ, exp. erratio, seu vagatio in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & πλάνη, ἡ, unde πλάνης, ητος, & πλάνος, ος, ὁ.

Ἁλίπλους, ος, ὁ, ἡ, mari natans: ab ἅλς, & πλέω.

Ἁλίπνοος, ος, ὁ, ἡ, mare olens: ex ἅλς, & πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ος, ὁ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς, & πορφύρα.

Ἁλίῤῥοος, ὁ ἡ, exp. marisuus: ut πόροι ἁλίῤῥοοι, fluvii in mare fluentes, seu cum sonitu: & ἁλίῤῥοος ἀκτὴ, exp. littus, quod fluctibus marinis agitatur. Item legitur & fœm. ἁλιῤῥοία κόνις, in Epigr. & ἁλίῤῥοος subst. tive etiam exp. ἁλὸς ῥόος, i. e. fluctus maris. Hesych.

Ἁλιῤῥόθιον, quasi ἁλὸς ῥόθιον. Suid. ex ἅλς, ἁλὸς, & ῥόθιον, unde ῥόθιον, τὸ.

Ἅλις, adv. satis, abunde: fieri dicitur ex τῆς ἁλὸς, utpote οὐ ἢ ἀθρόοι ἐγένετο τὸ ὕδωρ, inquit Etym. & exp. etiam, confertim, coacervatim: & interdum dicitur, οὐχ ἅλις, sub. ἐστὶ, non sat est; quod exp. &, Parum hoc tibi videtur, nisi etiam &c. Il. ρ.

Ἅλις, ιος, Dor. pro Ἦλις, Elis, urbs Peloponnesi.

Ἁλὶς, ἡ, muria, salsugo; idem quod ἁλυκρὶς, & ab eod. Th. ἅλς, ἁλὸς, ὁ.

Ἁλισγέω, f. ήσω, p. ηκα, polluo, contamino. Daniel. c. 2. ἁλισγηθῇ, polluatur, contaminetur. Malach. 1. ἠλίσγησα, contaminavi. Et ἠλισγημένος, pollutus.

Ἁλίσγημα, ατος, τὸ, proprie, contaminatio, seu contagio ex cibo vetito; ut quum aliquis se idolothytorum esu polluit. Act. c. 15. verbale ab ἁλισγέω, quod eodem sensu est usitatum Græcis Bibliorum interpretibus.

Ἁλίσκομαι, capior, convincor: ut ἁλίσκεσθ' ψευδομαρτυρίων, convinci falsi testimonii. Aristot. in Rhet. sic ἁλίσκομαι ψευδομαρτυρίων, convincor mendacii. Xen. est pass. ab act. ἁλίσκω, capio, f. ἁλώσω, tanquam ab ἁλόω: sed ejus præt. ἥλωκα, & a. 2. ἧλων, (unde part. ἁλὼς, tanquam ab ἅλωμι,) habent signif. pass. ut cum dat. ἁλοὺς ἔρωτι, captus amore: apud Luc. & cum genit. ut ἁλῶναι τῆς κόρης, puellæ amore captum fuisse; quasi sub. dat. ἔρωτι. sed interdum ἁλῶναι, exp. corripi: ut apud Gal. ἁλῶναι τριταίοις, corripi tertianis febribus: sic ἁλοὺς μανίᾳ, correptus insania, apud Soph. Item signif. deprehendo, reum perago. unde ἡλωκὼς, sive ἁλοὺς, deprehensus, convictus, damnatus: ut apud Dem. ἀσεβῶν ἡλωκὼς, convictus est, tenetur, seu damnatus est impietatis. sic apud eund. μιᾷ ἁλῶναι ψήφῳ, unica damnari sententia. Interdum autem huic verbo jungitur præp. ἐπὶ, cum dat. ut ἁλόντα ἐπὶ τάσεσι, apud Herodian. damnatum seditionum, vel ob seditiones: sic ἐπὶ κακοῖς ἔργοις ἁλοὺς, apud Plut. in Pericle.

Ἁλΐσκω, vel Ἅλωμι, capio, convinco, damno, f. ἁλώσω, p. ἧλωκα, Att. ἐάλωκα. a. 2. ἧλων, Att. ἐάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. pass. ἧλωμαι, σαι, ται. unde ἅλωτος, captus: ut & ἅλωστος, ἁλώσιμος, αἰχμάλωτος.

Ἅλισμα, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἅλισμὸς, ὅ, ὁ, salitura, ipse actus faliendi, seu sale condiendi: item, maris jactatio. Bud. ex Dioscor. est verbale ab ἁλίζω, ομαι, sale condio.

Ἁλίσπαρτον, in quo sal seminatum est, & sparsum. Hesych. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & σπαρτὸς, ὁ.

Ἁλιστέφανος, ὁ ἡ, exp. mari, tanquam corona cinctus; mari circumdatus: ut ἁλιστέφανον πολιήθρον, Hom. hymn. 1. in Apoll. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & στέφανος, ὁ.

Ἅλιστος, ου, ὁ, salitus: in Epigr. verbale ab ἁλίζω, sale condio.

Ἁλίστρα, ἡ, exp. volutabrum, i. e. locus, ubi se volutant animalia. Poll. est a Them. ἁλίω, voluto, idem quod ἁλέω, & forsan ex eo factum.

Ἁλίστρεπτος, idem quod ἁλιστρεφὴς, marivagus.

Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab

Ἁλιστρεφὴς, ές, ὁ, ἡ, qui in mari versatur: ab ἅλς, & στρέφω.

Ἁλιταίνομαι, idem quod, ab, & pro ἁλιταίνω, pecco.

Ἁλιταίνω, & ἁλιτάνω, idem, quod ἁλιτέω, ῶ, vel ἁλείπω, delinquo.

Ἁλιπαρὴτος, ος, ὁ ἡ, cui supplicari non potest; vel qui supplicando exorari non potest; inexorabilis: Epith. Orci. in Epigr. ex α priv. & λιπαρέω.

Ἁλιπὴς, ές, ὁ ἡ, ut ἁλιπὴς τόπος, maritimus, vel mari adjacens locus; q. d. ad

d. ad mare extensus: sed τὸ ἁλιπενές, exp. demissum & humile: Hesych. & Etym. & apud Appian. ἁλιπενὴς θάλασσα, exp. mare vadosum: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & πείνω, f. πενῶ: unde comp. varia desinunt in πενής.

Ἁλιπέρμων, exp. mari finitimus, seu conterminus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & πέρμων, ὁ, idem quod Th. πέρμα, τό.

Ἁλιτάω, vide ἁλιταίνω.

Ἁλιτέω, ῶ, f. ήσω, exp. pecco, delinquo, scelus admitto; proprie, admitto quippiam in Deum; item, violo, offendo. Etym. dicit a λιτὴ fieri ἁλιτῶ; & esse, λιτὴς χὴ ἱκεσίας χερῶμαι, i. e. precatione, & supplicatione privor; ἢ ἀπὸ τῆς ἅλης, i. e. τῆς πλάνης. Bud. putat exponi etiam posse, decipere, seu fallere. Il. ι. est etiam ἁλιτεῖν, aberrare, vagari.

Ἁλίτῃ, deliquerit. a. 2. sub. ab ἁλιτέω, vel ἁλείτω.

Ἁλίτημα, τὸ, peccatum, scelus, flagitium, ἁμάρτημα. est verbale ab ἁλιτέομαι, ὕμαι.

Ἁλιτημῶν, ὄς, p. part. pass. Jon. ab ἁλιτέω.

Ἁλιτήμων, dicitur pro ἁλιτήμων, per Metaplasmum; peccans, peccator; vel nocens.

Ἁλιτήμων, ab Eust. exp. qui sponte ab officio aberrat: Bud. autem vertit, qui sciens prudensque peccat.

Ἁλιτημων, ων, ὁ ἡ ὁν, exp. mente captus, stultus, παράφρων. Eust. & Suid. ex ἁλιτέω, & μωρός, ὁ.

Ἁλιτρός, & ἁλιτήριος, ος, ὁ, peccator, scelleratus, flagitiosus: ab ἁλιτέω, έομαι. Plut. autem vult esse dictum, ὃν ἁλιδαῶς διὰ μοχθηρίαν κακῶς ἔχει, i. e. quem vitare ob improbitatem, bonum & utile erat. & sic quidam derivant ab ἁλέω, έομαι, vito, caveo. ab aliis exponi proprie dicitur, ὁ ἐπιτηρῶν ὀν τῷ λιμῷ τὸν ἀλέοντα, χὴ διαφθείρων, qui tempore famis eum, qui molit, observat, & farinam deripit: & sic esset ab ἁλέω, molo, & τρέω, observo, capto.

Ἁλιτήριος, ος, ὁ, a Bud. exp. pernicies, internecio, pestis; de homine dictum: ut Æschines de Demosthene, ὦ τῆς ἑλλάδος ἁλιτήριε: sic etiam Demosthenes vocaverat Æschinem. sic dicitur etiam, qui piaculum admisit in Deum: ὡς ἁλιτήριον τῷ θεῷ, apud Thuc. Item, erro: Hesych.

Ἁλιτηριώδης, ες, ὁ, ἡ, execrabilis, piacularis, ut οἶστρος ἁλιτηριώδης, apud Plat. de Leg. Item, exitialis, pestifer, cum dat. apud eund. ab ἁλιτηρός, ὁ: a Th. ἁλιτέω, έομαι.

Ἁλίτης, peccator, scelleratus, sed exp. & ξένος, peregrinus, ab Hesych. ab α, & λιτή.

Ἁλιτόκαρπος, vanam seu inanem habens prolem: nam ἁλιτόκαρπον Etym. & Hesych. exp. μοιχαόσπορον, qui aberravit a spe, quam de prole conceperat: ex ἁλιτέω, seu ἁλίτομαι, aberro, & καρπός, ὁ.

Ἁλιτόμβρος, v. ἡλιτόμβρος.

Ἁλίτοντο, Jon. pro ἥλιτοντο, offenderunt, 3. pl. imperf. pass. verbi ἁλιτέω.

Ἁλιτόξενος, ος, ὁ, ἡ, qui in hospites peccat: ab ἁλιτέω, & ξένος.

Ἁλιβαίνει, male agit, 3. præs. pass. ab ἁλιβαίνω, pecco. Th. ἁλιτέω.

Ἁλιβαίνω, ομαι, pecco, scelerate ago: ab ἁλιβὸς, ὁ.

Ἁλιβεφὴς, έος, ὁ ἡ, qui ex mari alitur; i. e. vel esu piscium marinorum, vel eorum piscatu. Nonn. ex ἅλς, ἁλὸς, & βέφω.

Ἁλιτεία, ἡ, peccatum: pro quo dicitur & ἁλιβοσυνὴ, Hesych. flagitium.

Ἁλιτεύας, ας, ὁ, peccator, Hesych. ab ἁλιβὸς, scelleratus.

Ἁλιβόβιος, scelleratam vitam agens; ex ἁλιβὸς, scelleratus, & βίος, ὁ.

Ἁλιβόνως, efficaciter peccans; animus, vel homo sub potestate peccati: ex ἁλιβὸς, & νόος, ὁ.

Ἁλίβοπος, ος, ὁ, mari jactatus: ab ἅλς, & βέπω.

Ἁλιβὸς, ὸς, ὁ, scelleratus. Hesych. ex ἁλιπερὴς, per Synæresin esse deductum putat, sicut Etymol. per Syncopen.

Ἁλιβοσυνὴ, idem quod ἁλιτεία.

Ἁλίβοφος, idem quod ἁλιβεφής.

Ἁλίβυτος, ος, ὁ, ἡ, qui in mari est attritus, vel absumptus: ab ἅλς, & βύω.

Ἁλίτυπος, a mari percussus, ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τυπή, ἡ. unde τυπεύω.

Ἁλίτυρος, caseus sale aspersus: in Epig. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τυρὸς, ὁ.

Ἁλιφθόος, ος, ὁ, prædo marinus: in Epigr. Unde ἁλιφθορίη ναυτίλῳ, perditio nautarum in mari. ibid. ex ἅλς, ἁλὸς, & φθορὰ, ἡ, seu φθόος, ὁ.

Ἁλίφλοιος, ος, ὁ, q. d. maricortex, aut salicortex; species roboris, seu quercus; apud Theophr. Hist. Pl. 3. 9. ex ἅλς, ἁλὸς, & φλοιὸς, ὁ.

Ἁλίχλωος, ex mari lænam habens, purpuratus: ex ἅλς, ἁλὸς, & χλαῖνα, ἡ.

Ἁλίω, volvo, f. ίσω. p. ἥλικα. Ἁλινδέω, idem.

Ἁλίως, adv. frustra, ab ἄλιος.

Ἁλκά, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀλκὴ, robur.

Ἁλκήεις, ωτος, & contracte ἅλκης, Dor. pro ἀλκήεις, strenuus.

Ἁλκάζειν, fortiter agere, pugnare: apud Etym. ab ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vires.

Ἁλκάθοος, ος, ὁ, nomen viri.

Ἁλκαία, ας, ἡ, dicitur cauda leonis, ἀπὸ τὸ δὶ αὐτῆς εἰς ἀλκὴν βέπεσθαι; quoniam eam quatiendo sibi animos, & robur excitat, ut Homerus quoque docet: Ab ἀλκάζω, quod a Them. ἀλκὴ, ἡ.

Ἁλκαΐδης, ου, ὁ, τὸ Ἀλκαίου παῖς.

Ἁλκαϊκὸς, ῆ, όν, Alcaicus, nomen viri.

Ἁλκαίοιο, gen. Jon. pro Ἀλκαίου: ab Ἄλκαιος, nomen viri: ab ἀλκὴ.

Ἁλκανδρος, ου, ὁ, Alcander: nomen prop.

Ἄλκαρ, ρος, τὸ, exp. auxilium, remedium; munimentum, præsidium, tutamen: a Them. ἀλκὴ, ἡ.

Ἁλκέα, ἡ, Alcea; sic dicitur herba ex sylvestrium malvarum genere; apud Dioscor. 3. 164. & Plin. 27. c. 4.

Ἁλκείδαο, gen. Æol. ab

Ἁλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκὴ.

ἈΛΚΗ, ῆς, ἡ, robur, vires, auxilium. exp. etiam, fortitudo, strenuitas, animi præstantia; item, remedium.

Ἁλκήεις, ωτος, ὁ, robustus, strenuus; præditus robore corporis, vel animi: a Th. ἀλκὴ, ἡ.

Ἁλκὴς, idem quod ἀλκήεις.

Ἁλκὶ, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκὸς.

Ἁλκιβιάδιον, sive ἁλκίβιος, anchusæ species, herba, βοτάνη, dici traditur ab Alcibio, sive Alcibiade quodam; qui, cum a serpente ictus esset, eo commanducato, & plagæ imposito, sanatus est, Schol. Nic. meminit & Dioscor. l. 4. c. 24. & Plin. l. 26. c. 5. Dicitur autem hæc herba alio nomine, τὸ ἔχιον.

Ἁλκιμάχων, strenuus in pugna, vel strenue pugnans: quasi ἁλκὶ μαχόμενος. Anthol. Epigr. ex ἀλκὴ robur, & μάχομαι, pugno, vel μάχη, pugna.

Ἁλκιμος, ος, ὁ, ἡ, robustus: ab ἀλκὴ.

Ἁλκίφρων, fortis, & prudens: Eust. ex ἀλκὴ, robur, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἁλκμαιονίδαι, ων, οἱ, ab

Ἁλκμαίων, ωνος, ὁ τοῦ Ἀμφιαράου υἱός.

Ἁλκμήνη, Alcmene, nomen fœminæ; q. d. robur Lunæ.

Ἁλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator: acc. ἁλκτῆρα: ab ἀλκὴ.

Ἁλκτήριον, ου, τὸ, remedium: q. d. propulsatorium, seu depulsorium: Non. ut ἁλκτήρια νόσων, remedia morborum. Th. idem.

Ἁλκυόνειοι, sive ἁλκυονίδες ἡμέραι, dicuntur quatuordecim dies brumali tempore sereni, cum maris etiam tranquillitate, quibus nidificat, & fœtificat hæc avis. unde halcyones dicuntur dies apud Aristot. Hist. an. l. 5. c. 8.

Ἁλκυονὶς, idem quod ἁλκυών, ut tradit Etym. ex ἅλς, ἁλὸς, & Them. κύω: unde κυέω, ῶ.

Ἁλκυών, sive ἁλκυδὼν, όνος, ἡ, dicitur halcyone, seu halcedo, avis, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν dicta, quod in mari pariat; ut vult Etymologus, & Plut. testatur. vide & Plin. l. 10. c. 32. & Aristot. Hist. an. l. 9. c. 14.

Ἁλκυώνειον, sive ἁλκυόνιον, τὸ, dicitur spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, quod ex ea mari innatante nidos fingunt, & construunt halcedones. vide Dioscor. l. 4. c. 136. & Plin. 32. c. 8. Ubi dicitur ἁλκυόνιον esse spuma concrescens in mari, qua faciei nitor commendatur; & ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἁλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. propr. mulieris.

Ἄλκω, & ἀλάλκω, arceo. f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

ἈΛΛΑ', sed. ἀλλ' pro ἀλλά, & pro ἄλλο. ἀλλάγε, at certe, sed tamen.

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, & ἄλλαξις, εως, ἡ, commutatio. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλακτικὸς, ὴ, όν, commercialis, ex contractibus manans.

Ἄλλακτον, ου, τὸ, lignum, quo gestabantur onera: ita dictum a permutatione gestationis ex uno humero in alterum: Cæl. Rhod.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. a gen. ἀλλήλων.

Ἀλαλοφονία, ας, ἁ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἀλλῶν, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, farcimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοποιὸς, qui facit lucanicas, tucetarius, fartor: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & ποιέω.

Ἀλλαντοπωλέω, farcimina, vel lucanicas vendo; lucanicarum sum venditor.

Ἀλλαντοπώλης, lucanicarum venditor, vel farciminum. sed sumitur & pro vili, abjectæque sortis homine: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & πωλέω.

Ἀλλαντοπῶλις, ιδος, ἡ, farciminum venditrix.

Ἄλλαξ, adv. permutatim, vicissim, mutatis vicibus.

Ἀλλάξαιτο, permutaret, a. 1. opt. m. ἀλλάξαιμι, inf. ἄλλαξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, idem quod ἄλλαγμα.

ἈΛΛΑΣ, ᾶντος, ὁ, ponitur inter Themata: & exp. farciminis genus; quibusdam, botellus, Tucetum alii vertunt; Budæus autem ἄλλαντας vult esse exta, & intestina bubula, & vervecina. fiebat autem ἀλλᾶς, ut in Schol. Græcis legitur, ex carnibus & farina subacta, quæ in φύσκῃ, i. e. intestinum crassum, conjiciebantur. sed videtur & pro ἔνπερον general. accipi; ex Suid.

ἈΛΛΑΣΣΩ, vel ἀλλάπω, Att. muto: ab ἄλλος. f. ξω. p. ἤλαχα. a. 2. ἤλαγον. p. pass. ἤλαγμαι. a. 1. ἠλάχθην. a. 2. ἤλάγην. f. 1. ἀλαχθήσομαι, f. 2. ἀλαγήσομαι.

Ἀλάπα, reliqua, pro ἄλλα ἄπα.

Ἀλλάπομαι, f. ξομαι, 1. Cor. c. 15. Reg. 4. c. 15. mutor, immutor: item, ut act. ἀλλάσσω, vel πω, muto, immuto: item, commuto, permuto: item, vendo: & interdum exp. redimo: ut apud Luc. dicit tyrannicida, ἀλλαξάμενος πολὺ ἐλάττονος τὴν σφαγὴν τὴν ἐμὴν, redemturus libertatem mea cæde, i. e. cæde a me perpetrata: Item pro instauro: citatur ex 3. Reg. c. 21.

Ἀλλαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

Ἀλλαχῆ, & ἀλλαχῇ, alibi.

Ἀλ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀλλάων, aliarum, gen. Æol. pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, & hoc Jon. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.

Ἀλλέες, congregati, Poet. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

Ἀλλοδαπὸς, ὁ ἡ ἡ, alienigena, peregrinus: ex ἄλλος, & ἔθνος.

Ἀλλέξαι, Poet. & metri causa pro ἀναλέξαι, a. inf. act. ab ἀναλέγω.

Ἀλλεπαλληλία, ἡ, q. d. alternitas; item, continuitas. Bud. ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἀλλεπάλληλος, creber, alternus, pro ἐπαλληλος, quod vide.

Ἄλλη, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia: ἄλλας, dat. pl. ἄλλαις, acc. f. g.

Ἀλληγορέω, ῶ, (q. ἄλλο ἀγορέω, vel ἀγορδέω, aliud concionor, vel dico) aliis verbis allegorice aliquid aliud significo.

Ἀλληγόρημα, τὸ, interpretatio allegorica: Bud.

Ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figura, qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, allegoricus; per allegoriam dictus.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, per quæ aliud præfiguratur, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω: quod ex ἄλλος, & ἀγορέω, vel potius ἀγορδέω.

Ἄλλατος, ου, ὁ, Æol. pro ἄλλακτος.

Ἀλληλέγγυοι, sunt duo rei promittendi, Bud.

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλεγγύως, cum mutua fidejussione, invicem fidejubendo: ex ἀλλήλων, & ἐγγύη, ἡ.

Ἀλλήλοιν, inter se, dat. pl. Jon. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιν, dat. dual. Poet. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλίζειν, exp. aliud atque aliud dicere; aliter atque aliter loqui; inquit Hesych. ab ἀλλήλων, λοις.

Ἀλληλογραφία, mutua scriptio: ex ἀλλήλων, & γραφὴ, ἡ.

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere, mutuis perire vulneribus: ab ἀλλήλων, & κτείνω, f. κτενῶ, & in præt. med. ἔκτονα.

Ἀλληλομαχεῖν, inter se pugnare.

Ἀλληλομαχία, mutua pugna: ex ἀλλήλων, & μάχομαι.

Ἀλληλοτομεῖν, mutuo se secare: ut ἀλληλοτομούμενοι διέπατοι πρὸς ὀρθὰς γωνιὰς, i. e. deambulationes in crucis modum ad rectos angulos secantes. Bud. in Epist. priorib. ex ἀλλήλων, & τέμνω, f. τεμῶ, præt. med. τέτομμαι.

Ἀλληλοτυπεῖν, sese invicem ferire.

Ἀλληλοτυπία, mutua conflictio: ex ἀλλήλων, & τυπὴ, ἡ.

Ἀλληλούϊα, Allelu-jah, h. e. laudate Dominum.

Ἀλληλοχέω, ῶ, connecto, coaduno: ex ἀλλήλων, & ἔχω.

Ἀλληλοχία, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum; item compages.

Ἀλληλοχὸς, ὁ ἡ ἡ, mutuam connexionem habens, sive cohærentiam.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo se devorare: ut plurimum de piscibus dicitur; ut apud Aristot. Hist. an. l. 8. ex ἀλλήλων, & φάγω.

Ἀλληλοφαγία, mutua devoratio. Herod.

Ἀλληλοφαγὶν, ἰς, ἡ, Jon. pro γία, mutua depastio: a φαγομαι.

Ἀλληλοφάγοι, sese invicem devorantes.

Ἀλληλοφθορεῖν, sese invicem corrumpere & perdere.

Ἀλληλοφθορία, mutua perditio, mutua consumptio. Plat. ex ἀλλήλων, & φθείρω.

Ἀλληλοφονία, mutua cædes: ex ἀλλήλων, & φόνος, ὁ.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes.

Ἀλληλοφυὴς, ex se invicem enascentes; mutuum ortum habentes: ex ἀλλήλων, & φύω.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo, estque triptoton. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλας, ους, α, per invicem, mutuo, alius alium. Th. ἄλλος.

Ἄλλῃ, accusativus (fœm. ab ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο) adverbialiter positus reperitur: ut apud Plut. in Euthid. ἄλλῃ τε ἄλλῃ ὑποβλέποντες εἰς ἡμᾶς, exp. hinc atque illinc.

Ἀλλοάλως, a Suid. exp. ὡς ἔτυχεν: ex ἄλλῃ, & ἄλως.

Ἀλλογλώσσης, ου, ὁ, ἡ, alienigena, q. d. ἐξ ἄλλης γλώσσης, ex alia gente.

Ἀλλόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est diversæ linguæ: ab ἄλλος, & γλῶσσα.

Ἀλλογνόων, seu ἀλλογνῶν, exp. desipiens, delirans; ὁ παραφρονῶν, οἷον ἄλλα γινώσκων παρὰ τὸ ὄντα. Gal. in Lex. Hippocr.

Ἀλλόγνωτος, exp. aliis notus, & ex consequenti nobis ignotus: unde ponitur pro extraneo, sive peregrino: ut ἀλλογνώτῳ οἰκὶ δήμῳ: Od. β. ab ἄλλος, & γινώσκω.

Ἀλλοδαπὸς, ου, ὁ, extraneus, alienigena: ab ἄλλος, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, & πέδον.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, aliud opinor, quam sit revera.

Ἀλλοδοξία, opinatio falsa de re aliqua: ex ἄλλος, ὁ, & δόξα, ἡ.

Ἀλλοεθνὴς, idem quod ἀλλοεθνὴς.

Ἀλλοειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, formam mutatam habens: ab ἄλλος, & εἶδος.

Ἀλλοθι, aliunde, adv. ἀλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.

Ἀλλοθι, alibi, & ἄλλοθε.

Ἀλλόθροος, ος, ὁ ἡ ἡ, alia lingua utens: ab ἄλλος, & θρόος, vox.

Ἀλλοῖη, ης, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, diversus; ab ἄλλος.

Ἀλλοιοσία, ἡ, varietas, & mutatio vini. Plut. Symp. 4. Probl. 1. ex ἄλλος, & οἶνος, ὁ.

Ἀλλοιόθετα, τὰ, dicuntur varie posita: ab ἀλλοῖος, & θετὸς, ὁ: a Th. πθημι, f. θήσω.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, alius atque alius; diversus, varius. Od. π.

Ἀλλοιοχήμων, ονος, ὁ, ἡ, diversam formam, seu figuram habens: ab ἀλλοῖος, ὁ, & χῆμα, τὸ.

Ἀλλοιότερος, dicitur pro ἀλλοῖος, quasi in compar. apud Thuc. l. 4.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas; item, variatio: ab ἄλλος, ὁ.

Ἀλλοιοτροπέω, exp. varie muto; apud Hippocr. Ex ἀλλοῖος, & τροπὴ, ἡ, seu τρόπος, ὁ.

Ἀλλοιότροπος, idem quod αλολότροπος.

Ἀλλοιόω, f. ώσω, præt. ωκα, diversum reddo, immuto, vario. unde in pass. ἀλλοιοῦμαι, immutor; alius atque alius fio: ut apud Thuc. l. 2. ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, mutari animo; non esse eodem animo, quo antea.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio. Polyb.

Ἀλλοιωτικὸς, ὴ, ὁ, immutatorius, immutativus; ad immutandum aptus: ut ἀλλοιωτικὴ δύναμις. ab ἀλλοῖος, ὁ.

Ἀλλοιωτὸς, ὴ, ὁ, mutabilis, mutationis capax, seu mutari aptus.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.

Ἄλλοκτος, exp. cujus partus alienus, & longe diversus est a cæterorum animalium partubus; prodigiosus; & general. absurdus, inusitatus; rationi non consentaneus: item, peregrinis moribus præditus: item externus, extraneus: exterus. Est autem per Hyperthesin dictum pro ἀλλόπτος, quod ex ἄλλος, & πτὸς, ὁ.

Ἄλλομαι, salio: ab Hebr. חלל chalal: imperf. ἠλόμαλμην, ω, ετο, f. m. ἀλεῦμαι. a. 1. ἠλάμην, ω, ατο.

Ἀλλοπρόσαλος, ου, ὁ, mutabilis, nunc hic, nunc illic adhærens; epithet. Martis. voc. ἀλλοπρόσαλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἅλλομαι.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud.

Ἄλλοσε, alio, adv.

Ἄλλοτε, alias, interdum, adv.

Ἀλλοτερόφθαλμος, Æol. pro ἀλλοτριόφθαλμος.

Ἄλλοτι, utrum, nunquid: ut apud Plat. in Critone, ἄλλοτι ἡ ὁμολογῶμεν, nunquid fateri necesse est? vel quid aliud quam fateamur? est adv. ab ἄλλος, ὁ.

Ἀλλοτριεπίσκοπος, ου, ὁ, curiosus hospes alienæ domus: alienarum rerum inspector: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι.

Ἀλλοτριονομέω, ῶ, alieno more vivo, seu alienas leges imitor: ex ἀλλότριος, & νόμος, ὁ.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; alterius ago negotium: item, res novas molior, desciscо, fide decedo. Polyb. l. 5. ἐχθρῶς βαλλόμαι, inimicum capio consilium: ex ἀλλότριος, & πράγος, ους, τὸ.

Ἀλλοτριοπραγία, ἡ, aliorum negotiorum gestio.

Ἀλλοτριοπραγμονέω, ῶ, sum ἀλλοτριοπράγμων: ex ἀλλότριος, & πρᾶγμα, τὸ.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ, ardelionis vitium, quo rebus alienis, quam suis magis est intentus. Plat. de rep. l. 4.

Ἀλλοτριοπράγμων, ardelionis instar, alienis rebus magis quam suis intentus.

Ἀλλότριος, ὁ, qui est alterius; non proprius; item apud Hom. ἀλλότριος φώς, exp. externus vir; a nonnullis hostis. Od. π. & σ.

Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, q. d. alienitas. sumitur fere pro alienitate animi: apud Plat. Dem. Plut.

Ἀλλοτριοφαγέω, aliena comedo. Eust. ex ἀλλότριος, & φαγὸς, ὁ.

Ἀλλοτριοφάγος, aliena comedens. Athen. l. 4.

Ἀλλοφθονέω, alienis invideo; ab ἀλλότριος, & φθόνος.

Ἀλλοτριόω, ῶ, alieno, abalieno, alienum reddo: & in pass. ἀλλοτριοῦμαι, alienor, abalienor. Dem. & Thuc.

Ἀλλοτρίως, aliene; alieno animo: ut apud Isocr. ἀλλοτρίως διακεῖσθαι, vel ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, alieno animo esse, vel alienum animum habere ab aliquo. est adv. ab ἀλλότριος, ὁ.

Ἀλλοτρίωσις, alienatio, abalienatio. Thuc.

Ἀλλοτρώπατος, superl. qui remotissimo est necessitudinis gradu.

Ἀλλοτροπέω, muto, immuto; q. d. alio converto. Hesych. ex ἄλλος, & τροπὴ, ἡ: a Th. τέτροπα.

Ἀλλοφανὴς, qui alius, & diversus apparet: apud Nonn. ex ἄλλος, & φαίνω, f. φανῶ.

Ἀλλοφάσιεν, Eust. dicit significare ἄλλο φάσθαι, seu φάσθαι, i. e. aliud loqui. Erotian. apud Hippocr. exp. ὑπερφάσθαι, ἢ θορυβάσθαι, animo turbato, & anxio esse; in anxietate animi constitutum esse; παρὰ τὸ ἀλλαχῆ τὰ φαινόμενα φέρειν. exp. etiam, desipere. Gal. ex ἄλλος, vel ἄλλο, & φάσω, inusit. a Them. φάω, dico, luceo.

Ἀλόφατος, exp. ab alio interfectus. Hesych. & hic est ab ἄλλος, & φάω, occido: unde φατὸς, ὁ, occisus.

Ἀλοφρονέω, exp. aliud in animo habeo; mentem non attendo ad id, quod cerno. Od. κ. Item, mente sum alienata, insanio. Il. ψ.

Ἀλοφρονέων, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος, & φρονέω.

Ἀλοφυλεῖν, exp. ritibus extraneis, seu exoticis addictum esse; in alienos mores degenerare.

Ἀλοφυλισμὸς, dicitur esse ritus exoticus, seu ritus alienigenarum. Machab. l. 2. c. 4. Sed exp. &, in alienos mores degeneratio. Ibid. c. 6.

Ἀλόφυλος, ὁ ἡ ἡ, qui est ex alia tribu. Poll. Item, qui diversæ est gentis, seu nationis; externus, peregrinus. Item metaph. qui diversi est generis, seu diversæ naturæ; apud Plut. Symp. l. 4. Ex ἄλλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ.

Ἀλλόφωνος, alia vel peregrina voce utens: ex ἄλλος, & φωνὴ, ἡ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀλλοχροέω, alium atque alium colorem induo; colorem muto: ex ἄλλος, & χρόα, ἡ.

Ἀλλόχροια, mutatio coloris.

Ἀλλόχροος, qui est alio colore; vel in quo color subinde mutatur.

Ἀλλόχρως, aliam corporis speciem gerens: apud Eurip. in Androm. ex ἄλλος, & χρώς, ab eod. Them. χρόα, ἡ, cutis.

Ἄλυδις, aliorsum, Poet. pro ἀλλοχῆ, adv. ab ἄλλος.

Ἄλυεσκε, Poet. & Jon. pro ἀνέλυε, resolvebat, imperf. act. ab ἄλυω, Poet. pro ἀναλύω.

Ἄλυτος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄλυτος.

Ἄλυω, poeticum est, pro ἀναλύω, dissolvo, retexo. Odyss. β.

Ἀλωδὸν, per ectasin pro ἄλοδον.

Ἄλως, adv. aliter, temere, inconsulto: ab ἄλλος.

Ἄλως ἤ, aliter atque.

Ἀλῴω, alicui alii; i. e. ἄλλῳ τινί, ab ἄλλως, aliter.

Ἅλμη, ατος, τὸ, saltus, ab ἅλλομαι.

Ἁλμάδες ἐλαῖαι, exp. in muria conditæ oleæ: quidam exp. conditaneæ.

Ἁλμαία, ἡ, idem quod ἅλμη, muria: apud Dioscor.

Ἁλμύω, per Sync. pro ἁλμόμυος, & Æol. tenuis pro aspirato: ἅλλομαι.

Ἁλμυδις, εως, ἡ, muria: proprie, ipsa actio servandi in muria.

Ἁλμυδὶς, ῖδος, ὁ, qui condituras facit in muria; vel, qui in muria servat quæpiam; salgamarius; qui sal aut salsamenta vendit: Dioscor.

Ἁλμύω, muria condio, in muria servo; & in pass. ἁλμύομαι, in muria servor. unde part. a. 1. ἁλμυθεὶς, in muria servatus.

Ἅλμη, ἡ, salsilago, vel aqua salsa; item muria: apud Dioscor. & Athen. Item metaph. pro lepore, venustate, & urbanitate.

Ἁλμὶας, ἁλμώδης, & ἁλμυρώδης, idem quod ἁλμυρὸς.

Ἁλμυρὶς, ἰδος, ἡ, salsilago, vel aqua salsa: item muria.

Ἁλμυρὸς, ὰ, ὸν, salsus. Th. ἅλς, sal. Hinc videntur fluxisse voces illæ in modernis linguis, quibus θαλασσίαρχος indigitatur, *Almirante*, *Ammiraglio*. Hinc etiam forte Gall. Saulmure.

Ἁλμυρότης, ητος, ἡ, idem quod ἁλμυρὶς.

Ἁλμυρώδης, ὁ ἢ ὸν, salsus.

Ἅλξ, inusitatus est nominativus, cujus dat. ἁλκὶ, frequens: ut Il. ν. aper; & Od. ζ. leo dicitur ἁλκὶ πεποιθώς: quidam tamen, ἁλκὶ, pro ἁλκῇ, ab ἁλκὴ, per metaplasmum derivant.

Ἅλξις, εως, ἡ, defensio: apud Polyb. l. 5. inquit Bud. est verbale ab ἁλκω, f. ξω.

Ἁλοασθεὶς, tritus, a. 1. part. p. ab ἁλοάω.

ΑΛΟΑΩ, trituro, comminuo, f. ήσω, & άσω, p. ηκα. ἁλοάοντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. act. Dicitur & ἁλοιάω: ab ἅλως: in area enim fit trituratio.

Ἄλοβος, non habens λοβὸν. vide λοβὸς, α est priv.

Ἀλογέω, ῶ, aspernor, contemno, f. ήσω, p. ηκα: ex α, & λόγος, ratio.

Ἀλογδόμαι, a ratione aberro; non sum compos rationis.

Ἀλογίζω, & ἀλογίζομαι, brutorum animantium sensu præditus sum, obbrutesco. Hesych. Eustar. eadem comp. cum præced.

Ἀλογίη, ης, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιος, ὰ, ὸν, rationis expers.

Ἀλογίσως, inconsiderate: ex α, & λόγος.

Ἄλογος, ὰ, ὸν, idem quod ἀλόγιος.

ΑΛΟΗ, ης, ἡ, aloe, herba.

Ἀλοηδάριον, medicina ad ventrem solvendum, aloem habens: ab ἀλόη.

Ἀλοητὸς, ὴ, ὸν, tritura; item; triturandi tempus: Xen. & Suid.

Ἀλόθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἄλοια, pulsabat, 3. sing. imperf. Jon. pro ἤλοια, ab ἀλοιάω pro ἀλοάω.

Ἀλοιάω, ῶ, dicitur pro ἀλοάω, per Pleonasmum literæ, percutio, tundo: Il. ι.

Ἀλοιδόρητος, ὰ, ὸν ἢ ὸς ἢ, non obnoxius: ex α priv. & λοιδορέω.

Ἀλοίλι, captus sim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἅλωμι.

Ἀλοιπὴρ, ῆρος, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Nonn. & Epigr. ab ἀλοάω, trituro; item percutio, tundo.

Ἀλοίμαν, Dor. pro ἤλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.

Ἀλοίμματα, unguenta: Sophocl. pro ἀλείμματα: ab ἄλειφω, ungo: unde ἄλιμμα, unguentum.

Ἀλοιμὸς, ὸν, ὸ, tectorium parietum: Eustath.

Ἄλοιπος, a quibusdam dicitur ἀλόη Γαλλικὴ. a Th. ἀλόη, aloe, sed sic etiam dicitur ejus succus.

Ἀλοιτὴς, exp. peccator: item, puer meritorius: apud Lycoph. est ab ἀλείπης, vel ab ἀλιτέω, idem quod Th. ἀλιτέω.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.

Ἀλοκίζω, idem qnod ωὖλοκίζω, fut. ίσω, sulco. Aristoph. Th. ωὖλαξ, & Dor. ἄλοξ, οκος, ἡ, sulcus.

Ἄλοπε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλῶς.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum Αὖλαξ.

Ἁλοπηγία, αἱ, salinæ, loca, in quibus sal concrescit. Plut. ex ἅλς, ἁλὸς, sal, & præt. med. πέπηγα, verbi πήγνυμι, & πήσσω, f. ξω, compingo, congelo.

Ἁλοπηγὸς, ὸν, ὁ, qui in salinis salem facit concrescere, & cogit in glebam; salarius, Nic.

Ἅλοπος, ὰ, ὸν ἢ ὸς ἢ, cortice carens; squamarum expers; Hesych. ex α priv. & λοπὸς, ὸν, ὁ, idem quod λέπος, εος, τὸ, cortex. Th. λέπω, decortico.

Ἅλος, Dor. pro ἅλως.

Ἁλοσάχνη, ab Arist. & aliis composita voce dicitur, quam Hom. ἁλὸς ἄχνην vocat: sed aridam maris spumam intelligunt: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & ἄχνα, sive ἄχνη, ἡ.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, Epithet. Thetidis: Item, salum, mare: Item sic dicitur una Nereidum apud Hom. ἀπὸ τῆς ὃν ἁλὶ σύεσκε. Apud eund. dicitur etiam de mari, seu aqua marina, quasi ἁλὸς ὕδωρ, V. Eust. ex ἅλς, ἁλὸς, & σύομαι inusit. pro σεύομαι, a Th. σεύω.

Ἁλοσυὼν, ης, ἡ, stultitia, dementia, ἀφροσύνη, ut exp. Nicand. sed Hesychio ἁλοσυὼ dicitur voluptas, ἡδονὴ.

Ἁλόβυψ, βυβος, ὁ, idem quod ἁλεβυβος, pistillus, quo sal teritur; παρὰ τὸ τὰς ἅλας βίβειν.

Ἁλυργὴς, εος, ὁ ἢ ὴ, & ἁλυργὸς, ὴ, purpureus, purpurisseus; quasi ἁλὸς ἔργον, maris opus, quod ex marina concha fiat: Etym. exponitur &, violaceus; & est color ruber cum albo nigroque permixtus: Aristot. Plato.

Ἁλυργὶς, ἰδος, ἡ, vestis purpurea; item purpura; quæ dicitur etiam

Ἁλυργὸν, ὸ, ὰ, purpureus color.

Ἁλυργοπώλης, venditor purpuræ. Th. πωλέω, vendo.

Ἁλυργοπωλικὴ, scil. τέχνη, purpuræ venditoria ars; (quæ & πορφυροπωλικὴ, Suid. ex Ilæo) ex ἁλυργὸς, ὁ, sive ἁλυργὸν, τὸ, & πωλέω.

Ἁλυργοπώλιον, locus ubi purpura venditur; purpuraria officina.

Ἁλυργὸς, ὸ, idem quod ἁλυργὴς.

Ἁλυργυελίδες, exp. πορφυελίδες: ab ἁλυργὶς, ἰδος, vestis genus, coloris purpurei, seu violacei. Item ponitur & pro phaleris purpureis, & pro stragulo purpureo: apud Luc. ab ἁλυργὴς, seu ἁλυργὸς.

Ἁλὼς, ὼντος, ὼσα, captus, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.

Ἁλασία, ἡ, illuvies, scabrities, a non lavando: Athen. quum quis non lavatur.

Ἁλυτέω, ῶ, illotus sum, vel maneo: Hesych. ex α priv. & λύω, f. σω, lavo.

Ἄλυτος, ὰ, ὸν ἢ ὸς ἢ, illotus. Plut.

Ἄλοφος, ὰ, ὸν, sine crista. Th. λόφος.

Ἁλόχευτος, partu non editus; non conceptus, aut genitus: ex α priv. & λοχὸς, ὰ, ἡ, gravida, unde λοχεύω, parturio.

Ἄλοχος, ὰ, ἡ, uxor, dat. ἁλόχῳ: ex α pro ὁμῶ, & λέχος.

Ἁλόων, Poet. pro ἁλῶν, ab ἁλάομαι.

Ἁλόω, capio, inusitatum Th. pro ἁλίσκω, sed ἁλόω, πλαω, erro. Varin.

Ἁλόω, erra, 2. sing. imp. ab ἁλάομαι, ἁλάᾳ, ἁλᾶ, Poet. ἁλόω.

Ἄλπεις, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.

Ἄλπισος, vel, ut alii leg. ἁλπίσιος, quod a θάλπω, foveo. hinc θαλπνὸς, ὴ, ὸν, & θαλπινὸς, ὴ, ὸν, θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιος, & sublato θ, ἅλπιος, suavissimus.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλς, sal, vel ab ἁλίζω, vel ab ἅλλομαι.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal: inde ἁλὸς ὕδωρ, dicitur flos salis, apud Dioscor. sed sæpius usurpatur pluraliter: ut Od. λ. & ψ. ὅθι ἅλεσσι μεμιγμένον εἰδαρέδουσιν, Item ἅλες dicuntur sales; i. e. sermonis lepos, & urbanitas. Plut. in Symp. 5. Item ἅλες, convictus & communio, seu sodalitatis necessitudo: apud Æsch. Unde ἁλῶν κοινωνήτης, dicuntur sodales, convictores.

Ἁλσηίδες νύμφαι, dicuntur nymphæ nemorum, seu sylvestres. Apoll. Rhod. Varino autem dicuntur ἁλσηΐσδες, a sing. ἁλσηΐς, idem quod ἁλσήεις, nemorum nympha: Cam. super Soph. Trac.

Ἁλσιηθμικὸς, qui pertinet ad saltuarios.

Ἁλσίνη, ἡ, dicitur alsine; herba ita vocata, quod in lucis nascatur. Dioscor. l. 4. Quibusdam est auricula muris. vide Theophr. Hist. Pl. l. 9. c. 21. a Th. ἅλσος, εος, τὸ.

Ἅλσις, saltus, seu saltatio, exp. & ὠΐξησις: a Th. ἅλλομαι.

Ἅλσις, vel ἅλσις, εως, ἡ, saltatio, palpitatio. Arist. ab ἅλλομαι, f. ὕμαι, salio.

Ἁλσοκόμος, ὰ, ὸν, qui luci curam gerit, & custos est; saltuarius. Poll. ab ἅλσος, nemus, & κομέω, unde κομίζω, curam gero.

Ἅλσος, εος, τὸ, exp. locus omnis arboribus consitus, alicui Deo consecratus: ut Od. ζ. ἀγλαὸν ἅλσος Ἀθήνης: & apud Plut. in Numa, ἐν ἅλσεσι θεῶν, καὶ λειμῶσιν ἱεροῖς. Sunt etiam, qui ἅλσα exp. saltus, vel nemorum saltus. Eust. deducit ab ἅλλομαι, quod stirpes, & arbores ibi sponte saliant, i. e. crescant: ita saltus Latinis.

Ἁλσώδη, τὰ, dicuntur in lucis assurgere solita; seu quæ per lucos melius proveniunt, & quasi lucis accommodata.

Ἁλσώδης, εος, ὁ ἢ ὴ, saltuosus, nemorosus, frondosus; item, lucum desiderans, seu qui nemoribus gaudet, unde ἁλσώδεις πῶροι apud Athen. dicuntur loca lucorum amænitatem imitantia.

Ἅλτηρες, οἱ, halteres; sunt pilæ, sive massulæ plumbeæ, quibus utraque manu se librabant, qui certabant halmate, i. e. saltu, ut certius assilirent; inquit Bud. in Pand. Etymologus ἁλτῆρας fuisse dicit κατασκάσματά τι, quo utebantur οἱ σωματασκοῦντες ἐν παῖς γυμνασίοις; denominatum παρὰ τὸ ἅλλεσθαι, quoniam βαρυζόντες αὐτὰς, καὶ περιφέροντες ἅλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. vide Gal. & Paul. Ægin.

Ἁλτικὸς, exp. homo ad saltationem habilis; saltationi, seu saltui aptus, exercitatus ad saltus; saltator; saltatorius; ad saltum pertinens; agilis.

Ἅλτο, salit, pro ἤλατο, ab ἅλλομαι, a. 1.

m.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

in ἥλαμαι, ἧλω, ἥλατο, per Sync. ἥλπο, & Jon. ἄλτο. Alii volunt esse plusqu. perf. ab ἥλμαι, ἥλσο, ἥλτο. Æolice tenuis pro adspirato.

Ἀλυσ-, exp. ἄνευ μάστιγος: a λύσ-, significante μάστιξ, flagellum. Hesych. α est priv.

Ἀλυδμαίνω, & ἀλύζω, idem cum ἀλύω, & ἀλύσκω, anxius sum, & animo perplexo, dubioque.

Ἀλύη, ης, ἡ, lignum, cui infigitur stiva: q. ab α, & λύω.

Ἀλυκὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλυκότης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo. Theoph.

Ἀλυκίδας tamen apud Strabonem, sibi videri appellatas salinas, scribit Bud.

Ἀλυκὸς, ἡ, όν, salsus: unde ἀλυκὸν ὕδωρ dicitur apud Arist. & ἀλυκὸς τῇ γεύσει, i. e. salsus gustu apud Dioscor. Th. ἅλς, sal.

Ἀλτικός, exp. homo ad saltationem habilis, saltationi, seu saltui aptus, exercitatus ad saltus; saltator; saltatorius; ad saltum pertinens, agilis.

Ἀλυκότης, ητος, ἡ, salsedo.

Ἀλυκτίζω, metuo, anxius sum. Bud. exp. animo concido, consternatus sum. Th. ἀλύω.

Ἀλυκτάω, idem quod ἀλυκταίνω.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Jon. ab

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, indissolubilis pedica: ἄλυκτος, metri causa, pro ἄλυτος.

Ἄλυκτος, υ, ὁ, ἡ, lupis carens. Hesych. ex α priv. & λύκος, ὁ.

Ἀλυκταίνω, & ἀλυκτέω, Erotianus apud Hippocr. exp. ὠὰ ἥρεμῶ, i. e. non sum quietus.

Ἄλυκτος, exp. inevitabilis, & consequenter, insolubilis. male tamen Suidas Pleonasmo τῷ κ, pro ἄλυτος, dictum ait, quandoquidem ἀναλόγως factum sit ex ἀλύσκω, evito; quod ad Th. ἀλέω, vito, pertinet.

Ἀλυκτοσύη, Hesych. exp. ἀκηδία, i. e. incompositus status, tumultuatio; ab ἀλύζω, quod a Th. ἀλύω.

Ἀλυκώδης, έος, ὁ, ἡ, apud Theophr. exp. salsus: scribitur & per ι: item, plenus humore ἀλυκῷ, apud Hippocr. nam est ab ἀλυκὸς, ὁ.

Ἀλύμαντος, υ, ὁ, ἡ, cui detrimentum, & noxa illata non est, aut inferri nequit; cui noceri non potest: ut apud Plut. de educat. liber. (de eruditione loquendo) νόσῳ δ' ἀδιάφθορος, γήρᾳ δ' ἀλύμαντος: ex α priv. & λυμαίνω, ομαι.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξῃ, f. 1. m. ab ἀλύσκω, vito. f. ξω. Th. ἀλέω.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; fuga mali, anxietas: est verbale ab ἀλύσκω.

Ἀλύσ', pro ἀλύσα, part. ab ἀλύω.

Ἀλύπητος, υ, ὁ, ἡ, qui tristitia affectus non est, seu non afficitur; item, qui animi ægritudine, & molestia affici non potest.

Ἀλυπήτως, ita ut non contristeris, seu dolore afficiaris.

Ἀλυπία, ἡ, indolentia; vacuitas doloris; animus omni molestia, & ægritudine liber: pro quo dicitur etiam

Ἄλυπον, τὸ, quod est & herbæ nomen, quæ & ἀλυπιάς, apud Dioscor. l. 4. c. 180.

Ἀλυπος, molestiarum expers, nulla animum molestia & ægritudine afficiens. unde & compar. ἀλυπώτερος: ex α, & λύπη.

Ἀλύπως, sine dolore, sine animi ægritudine & molestia: unde & superl. ἀλυπώτατα, absque ulla animi molestia.

Ἄλυρος, υ, ὁ, ἡ, qui sine Lyra est; qui Lyram comitem non habet. Plut. de Orac. Pyth. ex α priv. & λύρα, ἡ.

Ἄλυς, υος, ἡ, anxietas mentis, exspatiatio: ab ἀλάω.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, viribus destituor, dolore afficior: ἀλύω σθένει.

Ἀλυσμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω, & ἄσθμαίνω.

Ἀλυσίδετος, catena ligatus. Hesych. ex ἅλυσις, & δετὸς, ligatus: Th. δέω, ligo.

Ἀλυσίδιον, υ, τὸ, diminut. catenula.

Ἀλυσιδωτὸς, catenatus, seu hamatus: ut ἀλυσιδωτὸς θώραξ, thorax hamatus, seu consertus hamis; 1. Reg. 17. & apud Athen.

Ἀλύσιον, υ, τὸ, catenula, seu catella; & proprie, ea quæ est ex auro, & collo circundatur. it idem diminut. ab ἅλυσις, catena: ex α priv. & λύω, quod ἄλυτος sit, ut tradit Etym.

Ἄλυσις, ἡ, idem quod, & ab ἅλυς, ὁ, vel ἡ, quod exp. oberratio, & exspatiatio, quæ temere fit, ut ab iis, qui non habent quod agant. Plut. Item, mentis mœror. utrumque a Th. ἀλύω, f. ύσω.

Ἀλυσις, εως, ἡ, catena: q. ἅλυπος.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non solvit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀλέω.

Ἀλυσκάζω, licet plerumque sit idem quod ἀλύσκω, ut Od. ρ. ὕβριν ἀλυσκάζειν, interdum tamen absolute ponitur pro φεύγειν, fugere: item exp. & πλανῶμαι ab Hesych. a Th. ἀλέω, vito, caveo.

Ἀλύσκω, deductum quidam traiderunt ab ἀλύω. sed id negat Etymologus: nam ἀλύσκω, f. ξω, (tanquam ab ἀλύζω) expon. evito, effugio, declino: ut Od. χ. ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν; & cum genit. ὐκ ἀλύξεσθ' μόρου κρατερῆος, apud Soph. alicubi tamen non signif. ullam fugam, ut annotat Eust. sed simpliciter, declinare, & esse extra conspectum alicujus propter loci intervallum: ut ἀλλ' ὅπα δὴ διὰ νήσου ἴων ἥλυξα ἑταίρους, apud Hom. Od. μ.

Ἀλυσμὸς, anxietas animi, mœror; idem quod ἅλυς, & ab eod. Th. ἀλύω.

Ἀλυσμώδης, dicitur is, qui est in ἀλυσμῷ, i. e. ὁ ἀλύων. Hippocr.

Ἄλυσσον, υ, τὸ, alysson, herba, sic dicta quod λύσσαν, i. e. rabiem arceat; nam a cane commorsos rabiem sentire non patitur, ut testantur Dioscor. & Plin. Item Plut. Symp. l. 3. ejus meminit. ex α priv. & λύσσα, ἡ.

Ἀλύσσω, anxius sum, vel anxio sum animo, indignor, aut rabie percitus sum, insanio: item, tremo. est ab ἅλυς, sive a Them. ἀλύω.

Ἀλυσσάζω, idem quod, & a Th. ἀλύω, unde & ἀλύσσω.

Ἀλυσσαίνω, pro quo dicitur & ἀλυσθαίνω, imbecillus, seu viribus cassus sum.

Ἀλύτης, ου, ὁ, lictor: ab ἅλυσις.

Ἄλυτος, υ, ὁ, ἡ, insolutus, insolubilis: ex α, & λύω.

Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, fastidium animi cum crebra oscitatione: q. ab ἀλύω.

Ἀλύω, f. σω, animo sum inquieto: ab α, & λύω, q. ἀλύω sit λύσιν οὐδ' ἀκῶν ἔχ θυμόσκω· vel ab ἀλᾶν. Hinc Lat. hallucinor.

Ἀλύω, exp. errabunda mente afficior, & incerta, impotentique consilio, ut mœrore confectus, & ob id inquietus oberro: sic Bud. interpretatur; item, oberro, & temere exspatior: sic apud Plut. ubi de Antonio loquens, qui in Libyam aufugerat, ait, ἀπλοΐαν ἐρημίας ἀφθόνου, σωὺς δυσὶ φίλοις, ἀλύων, ᾗ πλανώμενος. Etym. deducit ab ἀλᾶν, vagor; quod qui anxii sunt, vagari soleant: & sic signif. animo concido, & langueo præ consilii inopia, & mœrore. Item interdum exp. gaudeo, exulto, superbio: ut Od. σ, Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; an superbis, quod Irum mendicum superaveris? vel, an te gaudio effers? sic & Soph. ἐάν μ' ὠδ' ἀλύειν, permittite me hic lætari. Item signif. insanio, secundum veteres, ait Eust. Item μηδὲν πράττω, nihil ago, otiosus sum, vivo in otio: apud Plut. in Rom. Ἀλύειν, quidam, Eustathio teste, aspirandum contenderunt, quum signif. ἐκπίπτειν, i. e. efferri; tenuandum autem pro, λυπεῖσθαι, mœrore affici. Suidas quoque tradit pro γεγηθέναι aspirari, ἀπὸ τῆς ἀλέας, pro ægre ferre, tenuari; alibi scribi solitum cum υ, ἀλύειν, testatur idem Eust.

Ἄ ΛΦΑ, primæ literæ nomen.

Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, invenio, f. ήσω, & έσω, a. 2. ἧλφον, opt. ἅλφοιμι.

Ἀλφάζω, excogito: Varinus.

Ἀλφαίνω, ἀλφαίω, ἀλφαδέω, idem quod ἀλφάνω, & ἀλφαίω, invenio.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, nomen viri propr. ab Hebr. אלוף dux.

Ἀλφειὸς, ου, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt, Ἀλφεὸς, ου.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos inveniunt, a quibus munera accipiunt, boves potissimum.

Ἀλφεστίβοιαι, exp. boves invenientes, seu quæ boves (præcipuas scil. antiquorum opes) inveniunt: ex ἀλφέω, & βοῦς, οός.

Ἀλφέω, invenio, do, inquiro.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; item, honor, εὕρεσις, τιμή. vide interpr. Hom. Iliad. σ. ab ἀλφέω, invenio.

Ἀλφηστὴς, exp. q. d. excogitator. unde generali Epitheto homines ἀλφησταὶ dicuntur, quod artes, & scientias invenerint. sic etiam dicuntur honorati viri, ut scribunt Etym. & Hesych.

Ἀλφησῆσιν, Jon. pro ἀλφησαῖς. ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor, ab ἀλφέω. Th. ἅλφα.

Ἄλφι, indeclinabile; (per apocopen, pro ἄλφιτον) apud poetas: vide Hesych. & Suid. Farina, hordeacea proprie.

Ἄλφιτα, plur. exp. victus, & ad victum necessaria: ut πὼ ἄλφιτα σκοροζίζῃ, victum supperditare. item reperitur apud Aristoph. ἄλφιτα, pro ὄσπια, in loco quodam, ubi dicit, εἴ π κήδει σῆς πα. ῥῴων ἀλφίτων.

Ἀλφιτα μοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ; frumentarius; pistor. (ἀμείβω, permuto.)

Ἀλφιτεῖον, υ, τὸ, pistrinum. Bud. ex Poll. locus, in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτοδὸς, έως, ὁ, farinam faciens. Suid.

Ἀλφιτομάντις, qui e farinis vaticinatur. (μάντις, εως, ὁ, vates.)

Ἄλφιτον, υ, τὸ, farina, proprie dicitur hordeacea, ut ἄλευρον, triticea. Bud. etiam annotat ex Etym. & Dioscor. ἄλφιτον esse pultem, vel farinam hordeaceam, prius tosto hordeo, ut ὠμήλυτον ex crudo.

Ἀλφιτοποιΐα, farinæ confectio: Xen. molitura, Plinio. Item, ars, seu artificium conficiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, & ἀλφιτοπῶλις, ιδος, farinæ seu farinarum venditor, seu venditrix. (πωλέω, vendo.)

Ἀλφιτοσιτέω, pulte pro pane vescor.

Ἀλφιτοσκόπος, farinæ inspector, & ex inspectione farinæ vaticinans.

Ἀλφιτόχρως, farinæ colorem habens.

Ἀλφὸς, ἡ, όν, albus.

Ἀλφὸς, ὁ, species vitiliginis albæ.

Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω: ab ἅλφα.

Ἀλῶ, a. 2. sub. ab ἁλίσκω.

Ἀλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ῆς, ἡ, area; locus vitibus, & arboribus consitus; arbustum; campus frumentarius; segetes. ἀλωάων, gen. pl. Æol. ἀλωᾶς, acc. Th. ἅλως.

Ἀλωᾶς, άδος, ἡ, arealis. Th. ἅλως.

Ἀλώβητος, illæsus, nulla injuria affectus: ex α priv. & λωβάω, injuria afficio: Th. λώβη, injuria.

Ἀλωϊνὸς, ῆ, όν, arealis, cujus usus est ad areas. Epigr.

Ἀλωὰς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; item, vinitor, agricola. Nonn. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἀλῷη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus sit, caperetur, a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἁλωῆ©. Aloei, gen. ab Ἄλως, εἰ©, Att. ᾶ©, nomen propr.

Ἅλωθι, capere, seu capiaris, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

Ἁλώϊ©, idem quod ἁλωικός.

Ἅλωκα, captus sum, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

Ἅλῶμαι, idem cum ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἅλωμι. vide Ἁλίσκω.

Ἅλων, ωι©, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. Th. ἅλως.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

Ἁλώνητος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, sale emptus; mancipium; quoniam Thraces olim mancipia sale emebant. Suid. (unde Eust. exponit, ὠνῳ©, i. e. vili emptus) ex ἅλς, ἁλός, ὁ, sal; & ὠνέομαι, ἐμην, emo. unde ὠνητός, ὅ, ὁ, emptus.

Ἁλωνία, ἡ, idem quod ἅλων, area: Athen. Exponitur & tanquam fœm. ab ἁλώνι©, quæ areæ est, vel ex area.

Ἁλωνίζω, in area versor, sive commoror. Th. ἅλως, & ἅλων, area.

Ἁλωπεκάδης, dicitur vafer, versipellis; idem quod ἁλωπεκώδης.

Ἁλωπεκάω, idem quod ἁλωπεκίζω, decipio, dolis utor.

Ἁλωπεκῆ, ἡ, dicitur per contract. pro ἁλωπεκέη, vulpina pellis; & Metaph. astutia, seu fraudulentis artibus: apud Plut. a Them. ἁλώπηξ, εκ©.

Ἁλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum.

Ἁλωπεκίας, ου, ὁ, idem quod ἁλωπεκώδης.

Ἁλωπεκίασις, idem quod ἁλωπεκία, defluvium pilorum; item, vulpis latibulum, seu cavernula. Hesych. & Etym. ex ἀλώπηξ, vulpes.

Ἁλωπεκίζω, πεκίζω, fraudulenter ago.

Ἁλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula.

Ἁλωπεκίς, ἰδ©, ἡ, catulus vulpis; exp. etiam, canis e vulpe, & cane progenitus, qui & κυναλώπηξ, teste Xen. Item sic dicitur vitis genus, quæ unde nomen acceperit, indicat Plin. a Them. ἀλώπηξ.

Ἁλωπέκυς©, υ, ἡ, vulpina cauda: genus herbæ.

Ἁλωπεκώδης, ὁ ἢ ἡ, & ἁλωπεκίας, ου, ὁ, Vulpinus, vulpinaris; item, vulpem imitans; faudulentus, more vulpis; dolis, & impostoris utens.

Ἁ'ΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, VULPES: ab ἁλῶ, & ὤψ, a fallendis oculis: vel ab ἁλῶ, & παίζω, ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παίζουσα.

Ἁλωπός, ὅ, ὁ, fraudulentus, astutus.

Ἁλωπόχρους, vulpicolor; vulpis colorem habens. Suid. & Eust.

Ἁλωρῖται, custodes salinarum, vel arearum: ex ἅλς, ἁλός, ἡ, sal, vel ἅλως, ω, ἡ, area; & ὕρ©, υ, ὁ, custos.

Ἅλως, ω, ἡ, area, in qua teritur, seu trituratur frumentum: ab ἅλις, seu ἁλίζω, Φησὶ τὴν τῶν ἀσταχύων σωρείθροισιν. Item, circulus, & corona syderum. Exp. &, circulus apparens circa Solem, & Lunam, secundum Hesych. Solis, aut Lunæ circumferentia. Item, clypei circumferentia, orbis, apud Æschylum. Item, circulus in oculis inter σφενδόνην, & ἴριδα. V. Jul. Pol.

Ἁλώσιμ©, ὁ, ἡ, qui capi, vel expugnari potest.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἁλίσκω.

Ἁλωσομένης, expugnandæ. f. 1. part. m. f. g.

Ἁλωτός, ὅ, ὁ, idem quod ἁλώσιμ©, expugnabilis, comprehensibilis.

Ἀλώφητ©, ὁ ἢ ἡ, indesinens, jugis, assiduus, non intermittens. ex α priv. & λωφάω, respiro, interquiesco.

Ἁλῶω, pro ἁλῶ, ab ἁλίσκω.

A M.

Ἄμ, ex ἀμφὶ, circa.

Ἅ'ΜΑ, adverb. una, cum; a ⊐ע him, cum. ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἀμᾷ, Dor. pro ὁμῶ.

Ἀμαδρυάδες, (quæ & δρυάδες) Nymphæ dictæ, quod cum quercubus nasci, & cum iisdem interire crederentur. Plut. in Exot. ex ἅμα, simul, & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἀμάζονες, ονων, αἱ, Amazones: ex α, & μαζός.

Ἀμαθαίνω, indoctus sum: ab α, & μανθάνω.

Ἀμαθέστατ©, υ, ὁ, superlat. ab ἀμαθής, ε©, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & μανθάνω.

Ἀμαθεί, adv. indocte.

Ἀμαθῆ, ac. sing. ab ἀμαθής.

Ἀμαθής, ἐ©, ὁ ἢ ἡ, exp. indoctus, qui non didicit literas, literarum rudis: proprie qui non didicit, imperitus, rerum ignarus, seu nullam habens rerum experientiam, & simpl. expers: item, rusticus, ignarus, nescius, rudis: ut ἀμαθὴς Ἑλληνικῶν γραμμάτων, Græcarum literarum rudis. Item pro ὀλιγομαθὴς etiam accipi, testatur Eust.

Ἀμαθία, & ἀμαθίη, ἡ, insciti, ignorantia, rerum imperitia; item, ruditas, rusticitas, ex α priv. & μανθάνω.

Ἀμαθίπεδες κόγχοι, αἱ, dicuntur conchæ gaudentes arena littoria, apud Athen. l. 3. ab ἄμαθος, pro ψάμαθος.

Ἀμαθόεις, ωτ©, ὁ, arenosus, Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις: ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena.

Ἀμαθώδω, ες, ε, in pulverem redigo, præs. ind. ab ἄμαθος.

Ἀμαθώδης, pro ψαμαθώδης, idem quod ἀμαθόεις.

Ἀμαθῶς, insciter, imperite, indocte, vel more hominis imperiti, seu indocti. Thuc. l. 1. est adv. ab ἀμαθής.

Ἀμαίλυ©, υ, ὁ ἢ ἡ, obstetricis manum non expertus. Nonn.

Ἀ'ΜΑΙΜΑΚΕΤΟΣ, ὁ, indomitus, ἀμαιμακέτιο, pro ου, g. Jon. Ex α intensivo, & μαιμάω. vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicat. ut sit inexpugnabilis. Significat etiam immensus: ex μᾶκος, Dor. μᾶκ©.

Ἄματ©, ὁ ἢ ἡ, qui, vel quæ obstetrice caret. Oppian. ex α priv. & ματα, ας, ἡ, obstetrix. unde ματάω, obstetrix sum.

Ἀματωτ©, ὁ, ἡ, dicitur, qui, vel quæ obstetrice caret.

Ἀμάχαντ©, & ἀμήχαντ©, qui molliri nequit, durus, rigidus: ex α priv. & μαλάσσω, (pro quo dicitur etiam μαλθάσσω) seu μαλάττω, fut. ξω, mollio. unde μαλακτὸς, ὅ, ὁ, qui molliri potest.

Ἀμαλάττω, vel ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, destruo. ab ἁμαλὸς, ὅ, ὁ, mollis, tener, debilis.

Ἀ'ΜΑΛΔΥΝΩ, corrumpo, consumo, ut molle: ab ἁμαλός. aliquando demolior, q. ὁμαλδύνω; ab ὁμαλός.

Ἀμάλθακτ©, vide cum ἀμάλακτ©.

Ἀ'ΜΑΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactasse fertur: forsan ab ἀμαλθύω, dito, nutrio.

Ἀμαλθείον, vide in ἀμαλθύειν.

Ἀμαλθύειν, exp. ditare, propagare, aut nutrire in modum τῆς τῆς ἀμαλθείας κέρατ©. Hesych. & Etym. nam ἀμαλθείας, seu capræ istius cœlestis, a qua lactatum fuisse perhibent Poetæ Jovem, cornu omnium rerum copia abundasse fertur. unde a Cicerone ἀμαλθεία, & ἀμαλθεῖον, dicitur Bibliotheca omnis generis libris referta, Epist. 15. l. 1. ad Attic.

Ἄ'ΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλάω, in manipulos colligo. Φησὶ τὸ ἀμᾶσθαι, vel Φησὶ τὸ ἄμμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τῆς ϛαχυος.

Ἀμάλλιον, υ, τὸ, exp. funis ad ligandas amallas. Eust. a Them. ἄμαλλα, ἡ.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρ©, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator: ab ἄμαλλα, & δέω.

Ἁ'ΜΑΛΟΣ, ὅ, ὁ, mollis, tener; pro ἀπαλὸς, π, mutato in μ, Æol.

Ἀμαλόω, ῶ, aboleo.

Ἀμαλῶς, molliter, ab ἁμαλός.

Ἀμαμηλὶς, ἰδ©, vel ἰ©, ὁ, dicitur genus quoddam piri, mespili, aut ficus: ex eo quod cum malo floreat. Eust. ex Paus. & Hippoc. ex ἅμα, & μῆλον, τό.

Ἀ'ΜΑΜΥΞ, υκ©, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾶν, metere, præs. inf. verbi ἀμάω.

Ἀμάνδαλον, ab ἀμανδάω, ex quo primum fit ἀμάνδαον, evanidum, abolitum; deinde per transpositionem literarum, ἀμάνδαλον, quo utitur Alcæus.

Ἀμανδαλόω, ῶ, aboleo, lædo, Hesych.

Ἀ'ΜΑΝΙΤΗΣ, υ, ὁ, fungus, vel fungi species.

Ἀμάντιν©, non vaticinans: item, de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur: ex α priv. & μαντὺνω, ὁ.

Ἅ'ΜΑΞΑ, ης, ἡ, currus; quia ἅμα ἄξονι, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur. vel dicitur ὅτι τὰ ἅμα ἄξει, quia in eo plures simul vehi possint. Item, septentriones, a figura plaustri.

Ἀμαξεία, ἡ, idem quod Th. ἅμαξα, factum κατὰ Φθαγγλήν. Eust.

Ἀμαξακάριον, τὸ, diminutiva voce ἡ ἅμαξα dicitur, teste Hesych.

Ἀμαξεία, ἡ, dicitur ὁ ὑπὸ ἁμαξῶν φόρτ©, vehes, onus, quod vehitur curru; farcina, quæ vehitur plaustro: Suid.

Ἀμαξεύω, plaustrum duco, aurigor, plaustris transeo. Plut. & in pass. ἀμαξεύομαι, plaustro vehor: a Them. ἁμαξα, ἡ, plaustrum.

Ἀμαξήλατ©, υ, ὁ ἢ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via, sub. ὁδὸς, ex ἅμαξα, & ἐλαύνω, f. άσω, præt. κα, ab ἐλάω.

Ἀμαξήποδες, vide ἀμαξόποδες.

Ἀμαξήρης, εος, ὁ, ἡ, plaustrarius, plaustralis: ut ἀμαξήρης βίβ©, apud Eurip. via plaustraria: a Them. ἅμαξα, ἡ.

Ἀμαξία, vel potius ἁμαξιὰ, ἡ, via, qua plaustrum agitur.

Ἀμαξιαῖ©, υ, ὁ, plaustralis, plaustrum implens: ut ἁμαξιαῖοι λίθοι, Xen.

Ἀμαξιδᾶς, ἐω, ὁ, aurigator, auriga. Hesych.

Ἀμαξικὸς, ὅ, ὁ, plaustralis, ad plaustrum pertinens: sed exp. &, plaustrarius, sive carpentarius.

Ἀμάξιον, υ, τὸ, plaustellum.

Ἀμαξὶς, ἰδ©, ἡ, plaustellum.

Ἀμαξίσκος, υ, ὁ, plaustralis, curulis: ut ἁμαξίσκος φόρτ©, in Epigr.

Ἀμαξιτὸς, ὅ, ἡ, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus: & apud Herodot. spatii quantum opus est ad agendum currus. unde & sic appellata fuit via publica. Il. χ. a Th. ἅμαξα, ἡ. quod reperitur etiam cum tenui, ἄμαξα, ἡ.

Ἀμαξόβι©, sive ἁμαξοβίσκος, in plaustro vivens: ex ἅμαξα, ἡ, & βί©, ὁ.

Ἀμαξοκυλισταὶ, οἱ, q. d. currus devolutores. sic quidam Megaris appellati sunt: ut colligitur ex historia, quam Plut. in fine κερ. Ἑλλ. refert. ex ἅμαξα, ἡ, & κυλίω.

Ἀμαξοπηγέω, plaustra fabricor: ex ἅμαξα, ἡ, & πέπηγα, præt. med. verbi πηγνύω, f. ξω.

Ἀμαξοπηγὸς, curruum fabricator, plaustrorum compactor.

Ἀμαξόποδες, q. d. plaustripedes. Vitruv. l. 10. Sic vocari ait arbusculos, in quibus versantur rotarum axes, concluso laminis ferreis: Ex ἅμαξα, ἡ, & πῦς, ποδὸς.

Ἀμαξοτροχία, exp. curriculi orbita: ex ἅμαξα, ἡ, & τροχὸς, ὁ, rota.

Ἀμαξουργὸς, plaustri fabricator.

Ἀμαξουργία, plaustri fabricatio: ex ἅμαξα, ἡ, & ἔργον, τὸ.

Ἀμόμαι, ώμαι, metor: frequentius vero pro ἄμᾶμαι: & interdum absolute, item Metaph. fructum, & utilitatem de-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

decerpo : ut Plut. ἡ διαίτης τῶν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα, fructum libertatis decerpimus, fruimur libertate. Est pass. a Th. in act. ἀμάω.

Ἄμαρ, ατος, τό, Dor. ἦμαρ.

Ἄμάρα, ας, & Jon. ἀμάρη, ἡ, sulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur, irrigandæ terræ gratia. sed exp. & meatus, & fossa: item, meatus subterraneus, cloaca. In plur. ἀμάραι dicuntur per metaph. cavitates illæ, & meatus in auricula: per eas enim, veluti per canales, & tubulos, deferuntur sordes, & retrimenta capitis. Ab ἄμμα, & ῥεῖν, vel ab ἄμη, & αἴρω. ligone enim fiunt sulci. vel a חמר fovea.

Ἀμαράκινος, ου, ὁ, amaracinus; ex amaraco confectus, aut amaraco conditus: ut ἀμαράκινον ἄνθος, flos amaracinus, seu amaraci, Dioscor. & ἀμαράκινον μύρον, apud Athen. lib. 5. ἀμαράκινον ἔλαιον, Dioscor. l. 19.

Ἀμαρακόεις, εντος, ὁ, amaraco similis. Nicand. in Ther.

Ἀμάρακον, ου, τό, idem quod ἀμάραξος, amaracum.

ΑΜΆΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, amaracus, herbæ species.

Ἀμαράντινος, η, ον, ἡ, non marcescens: a μαραίνω.

Ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἀμάργαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, margaritis carens: ex α priv. & μάργαρον, τό.

Ἀμαρεῖν, exp. sequi, more nimirum aquæ, quæ per aquarium sulcum τὸ ὀχετηγὸν ductum sequitur.

Ἀμαρθμός, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum defluunt: item exp. & cloaca. Hesych.

Ἀμαρδῶ, permeo, more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur, & deducuntur.

Ἀμαρία, & ἀμαρίς, idem quod Th. ἀμάρα.

Ἀμάριαῖον ὕδωρ, dicitur aqua, quæ per ἀμάρας ducitur; aqua per aquæ ductus influens; cujusmodi sulci aquarii a nonnullis vocantur colliquiæ, incilia, & inciles, seu inlices, & inlicia; quoniam per eos aqua illicitur. Theophr. Hist. Pl. 2. 8.

ΑΜΑΡΤΆΝΩ, pecco, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. a 2. ἤμαρτον: a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α, & μάρτω, assequor, attingo scopum. ἄμαρτεν, aor. 2. Jon. ἁμάρτη, sub. ἁμάρτων, part. Vir doctus derivatum putat a מרד mara, rebellare.

Ἀμαρτάνω, exp. & aberro, i. e. non attingo scopum, aut metam. item dicitur etiam, ἁμαρτάνειν τὰ ὁδοῦ, aberrare via. & ἁμαρτάνειν παντὸς δικαίου, aberravisse ab omni æquitate. Od. λ. ἁμαρτάνειν μύθων, exp. errare in verbis, vel circa verba. item exp. δυστυχάνω, frustror, ut ἁμαρτὼν τῆς ἐλπίδος, qui frustratus est sua spe. item, erro, fallor, hallucinor, erratum committo. & apud Plut. absolute ponitur; ut in Lysimachi Apophth. ὃς ἐξὸν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν, in bello non licet bis errare. atque inde signif. etiam, peccatum admitto, delinquo; ut ἁμαρτεῖν εἰς τοὺς γονεῖς, peccare in parentes. & apud Thuc. ἁμαρτάνει πολλὰ εἰς ἡμᾶς, multa in nos peccat.

Ἁμαρτάς, άδος, ἡ, apud Jones idem dicitur quod ἁμαρτία, sive ἄμαρτημα: ut ἁμαρτὰς ἀζήμιος, apud Dionys. Hal. a Them. præced. ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτῇ, simul: ut ὁμαρτῇ, adv.

Ἁμαρτηθέν, a. 1. part. pass. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Ἀμάρτημα, ατος, τό, erratum, peccatum, lapsus. Aristot. Rhet. 1. ait, ἁμαρτήματα esse, quæ non committuntur improbitate, & quæ non sunt ἀδικήματα. vide eund. & Eth. 1. Sic quod nos, inquit Erasmus, errorem vocamus, Græci vocant ἀμάρτημα, quod fere per imprudentiam committimus: nec semper apud Latinos error, ut nec apud Græcos ἁμάρτημα, est in vitio. est verbale ab ἁμαρτάνω, f. ἁμαρτήσω.

Ἁμαρτηρός, ᾶ, όν, erroneus; Bud. & Ἁμαρτητικός, ἡ, όν, offensator; qui sæpe offendit in re aliqua; errare solitus in re quapiam; Aristot. Eth. 2.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum; item, victima pro peccato; ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ᾶ, όν καὶ ἡ, cujus mens est prava: ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Ἁμαρτίνος, dicitur contracte pro ἁμαρτίνοος, i. e. ὁ κακῶς νοῦν ἁμαρτών, errans, peccans; proprie, cujus mens errat, & fallitur.

Ἁμαρτοεπής, όος καὶ ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαρτάνω, & ἔπω.

Ἄμαρτύρητος, idem quod ἀμάρτυρος, (& Th. idem) non testificatus; carens testibus.

Ἀμάρτυρος, ᾶ, ὁ, ἡ, testimonii expers: ex α, & μάρτυρ.

Ἀμαρτωλός, ᾶ, όν, ἡ, peccator, & peccatrix: ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγή, ῆς, ἡ, & Ἀμάρυγμα, τος, τό, micans fulgor. Ab

ΑΜΑΡΎΣΣΩ, splendeo, fulgeo, f. ξω. p. κα ἀμάρυσται, imperf. Jon. q. ex α intensiv. & μαίρω.

Ἀμάς, άδος, ἡ, navis: apud Etym. ex Æschylo.

Ἁμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Ἁμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.

Ἀμᾶσθαι, metere, præs. inf. m. ab ἀμάω.

Ἀμάστητος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, non mansus, seu non manducatus, item idem quod ἄμαστος, qui nihil commanducavit, comedit, seu gustavit. ex α priv. & μαστάομαι, seu μασάομαι, mando, manduco, comedo: vel ex μάσσω, pinso.

Ἀμάστητος, idem quod ἀμάστητος.

Ἀμαστίγωτος, q. d. non flagellatus, flagris non examinatus: ex α priv. & μαστίξ, flagrum.

Ἄμαστος, qui nihil commanducavit, comedit, seu gustavit.

Ἀμασυνωμόλυνθες, αἱ, mala seu pyra, quæ cum ficis simul florent, & proveniunt: ex ἅμα, & συκῆ.

Ἀμάσυνωμολύνθη, malum una cum ficu florens. Eust. ex Paus.

Ἁμαξοχάω, simul curro: ab ἅμα, vel ἅρμα, & ξέχω.

Ἁμαξοχία, ας, ἡ, q. ἁρμαξοχία, Poet. rotarum concursus.

Ἀμάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui matre caret: ex α, & μήτηρ.

Ἀμαυροβιος, languide vivens: in Epigr.

Ἀμαυρόκαρπος, nigrum habens fructum: ex ἀμαυρὸς, comp. cum βίος, & καρπός.

ΑΜΑΥΡΟΣ, ᾶ, όν, ἡ, obscurus: q. ab α, & μαίρω, comp. ἀμαυρότερος, έρα, Jon. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan Maurus.

Ἀμαυρότης, ἡτος, ἡ, obscuritas.

Ἀμαυρόω, obscuro, obfusco.

Ἀμαυρωθείη, intereat, a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, obfusco. Th. ἀμαυρός.

Ἀμαυρῶς, obscure.

Ἀμαύρωσις, ἡ, obscuratio.

Ἀμαυρωτικός, ᾶ, όν, obscurandi vim habens, seu obscurans, ab ἀμαυρὸς, obscurus, & ἀμαυρόω, obscuro.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία.

Ἀμάχανος, pro ἀμήχανος.

Ἀμαχεὶ, &

Ἀμαχητί, adv. sine prælio.

Ἄμαχος, ᾶ, όν, ἡ, alienus a pugna, vel inexpugnabilis, impossibilis: superl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι.

Ἀμάχως, adv. sine prælio.

Ἀμάψωτος, idem quod ἀμάστητος.

ΑΜΆΩ, ῶ, meto, f. ήσω, p. ἤμηκα. forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. Amasser. Apud Aristoph. in equit. ἀλλότριον ἀμᾶν θέρος, alienam metens messem. Item, colligo, accumulo. Item, abscindo, demeto.

Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβαίνειν, Poet. pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλλε, Dor. & Æol. pro ἄμβαλε, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Ἀμβάλλομαι, Poet. pro ἀναβάλλομαι, differo, procrastino. 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Ἄμβασε, Poet. & Dor. pro ἄμβησε, per Syncop. pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono in. Thema βαίνω, quod sæpe apud Poetas transitive sumitur pro ἀναβιβάζω.

Ἀμβάσῃ, ascendes, f. 1. m. Poet. & Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.

Ἄμβασις, pro ἀνάβασις.

Ἀμβάτης, pro ἀναβάτης.

Ἀμβατὸς, pro ἀναβατὸς, Poet. ab ἀναβαίνω.

ΑΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ, crepido: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forsan ab אבן eben, lapis.

ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβλειός, ᾶ, όν, idem quod

Ἄμβλεις, obtusus.

Ἀμβλήδην, pro ἀναβλήδην.

Ἀμβλίσκω, abortiri facio.

Ἀμβλόω, hebeto, abortivum pario.

Ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens: ex ἀμβλύς, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Ἀμβλιωτικὸς, ᾶ, όν, hebetativus, hebetandi vim habens.

Ἀμβλύω, hebeto, obtusum reddo. item, tardo, impetum frango, & retundo: in pass. ἀμβλύομαι, obtundor, hebetor; a Th. ἄμβλυς.

Ἄμβλυς, εος, ὁ, obtusus, hebes.

Ἀμβλύτατα, adv. obtusissime.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, obtusitas, hebetudo.

Ἀμβλύω, idem quod ἀμβλόω.

Ἀμβλυωγμὸς, ᾶ, ὁ, hebetudo visus.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, cæcutio; sum obtusis, & hebetibus oculis: ex ἄμβλυς, obtusus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀμβλυωπής, obtusam habens aciem oculorum, & hebetem: & interdum active, obtusam reddens aciem oculorum.

Ἀμβλυωπία, ἡ, visus obtusus; hebes oculorum acies.

Ἀμβλυωπὸς, idem quod ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώσσω, idem quod ἀμβλυώττω, hebetem habeo aciem oculorum, cæcutio, caligo. Th. ἄμβλυς.

Ἀμβλωθῇ, abortiatur, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω.

Ἀμβλωθρίδιον, ᾶ, τό, idem quod ἄμβλωμα, τό, fœtus abortivus; item, medicamentum quod abortum provocat, vel ad partum abigendum, sive elidendum.

Ἄμβλωμα, τος, obtusio, hebetatio: item, abortio, partus abortivus.

Ἀμβλωπής, idem quod ἀμβλυωπής.

Ἀμβλωπὸς, idem quod ἀμβλυωπὸς.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, idem quod ἄμβλωμα.

Ἀμβλώσκω, idem quod ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω.

Ἀμβλώσσω, (factum ex ἀμβλυώπω, υ syncopato) cæcutio; item, abortior, abortivum pario: idem quod ἀμβλύω, vel ἀμβλόω.

Ἀμβλωτικὰ, τά, medicamenta, quæ abortum efficiunt, φάρμακα.

Ἀμβοάω, pro ἀναβοάω, exclamo.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην.

Ἀμβολαδὸν, pro ἀναβολαδὸν, quod exp. ἀπὸ τροχοειμὶς, Il. χ. Item, procrastinando; cunctanter, & segniter. ab ἀναβάλλω, remoror.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, terra egesta, vel aggesta, ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, præludium: Poet. Sync. pro ἀναβολή.

Ἀμβολία, ἡ, vel ἀμβολίη, idem quod ἀμβολὴ, ἡ, pro ἀναβολὴ, cunctatio, & mora, dilatio; item pro terræ egestione.

Ἀμ-

Ἀμβολιεργός, ός, ὁ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.

Ἀμβροσία, cibus deorum; ut nectar, potus: ut διαπίνω τινὶ ἀμβροσίαν. quidam existimarunt fuisse etiam aliquid liquidum; & de potu dici, ut vicissim νέκταρ de cibo, alicubi dictum invenitur; & pro quodam suaveolente oleo, seu unguento accipi ab Hom. quidam putarunt. vide Eust. Item flos quidam. unde ἀμβρόσιος, floridus. vide Eust. est etiam nomen malagmatis contra febres efficacis; de quo apud Paulum l. 7. c. 18. & antidoti nomen, apud Cels. l. 6. c. 23. Item potionis cujusdam species; de qua vide Gal.

Ἀμβροσιᾶν, Dor. pro Ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α, & βροτός.

Ἀμβροσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμβροσία, cibus Deorum.

Ἀμβροσιόοδμος, ambrosiæ odorem habens: Athen. ex ἀμβροσία, & ὀδμή, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo.

Ἄμβρόσιος, ος, ὁ, immortalis: exp. etiam, divinus: sumitur & pro, dulcis, aut placidus: ut ἀμβρόσιος ὕπνος: Il. α. & ἀμβροσίῳ νύκτα. Il. β. sic & ἀμβροσία, ἡ, immortalis, divina, apud Hom.

Ἀμβροσιώδης, ambrosiam redolens, suavissimus.

Ἀμβροτέω, vel ἀμβρότω, aberro. unde ἀμβροτεῖν, exponitur, ἁμαρτεῖν, peccare: item κρύπτειν, apud Hesych. est cum μ inserto, ab ἄβροτος, ης, ἡ, nox: unde ἀβροτέω, ῶ, noctu occurro; item, pecco.

Ἀμβροτος, inserta litera μ Euphoniæ gratia pro ἄβροτος, quod expon. immortalis, qualis est deorum immortalium; vel, diis immortalibus dignus, incorruptus, divinus; item pro, sine mortali; nullum mortalem, i. e. nullum hominem habens: ut ἄβροτος ἑρπυία, apud Æschyl. Item ἄβροτον exp. a Suida, ἄψυχον, ἀναίσθητον, inanimatum, sensu non præditum. & exp. etiam, ἀπάνθρωπον, inhumanum.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, vel super: a βωμός.

Ἄμβων, ονος, ὁ, umbo, quidquid in plano eminet, ac protuberat; rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.

Ἄμβων, ονος, exp. idem quod, & a quibusdam derivatur ab ἄμβη. Hesych. testatur Æschylum ἄμβωνας vocasse acclivitates, & fastigia montium. sed dicuntur ἄμβωνες etiam τὰ χείλη τῶν λοπάδων, inquit Ælius Dion. ὥστε τὸ ὠνὰ ἀναβάσεσι εἶναι, quasi ἀνάβωνες, inquit Etym. Pro pulpito aff. etiam ex Concilio Laod.

Ἀμβώσας, Jon. pro ἀναβοήσας, edito clamore. Th. βοάω.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ος, ὁ, ἡ, immensus: ab α, idem quod σωὸ, & μέγας. Aliquando, invidia carens: & sic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμεγέθης, ες, ὁ, ἡ, magnitudine carens: non magnus; ut quod corporatum non est: item, pusillus: ex α pr. & μέγεθος, ους, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, gen. μεγάλης, &c. magnus.

Ἀμέθεκτος, qui non participatur; cujus quis particeps non est: ex α priv. & μεθεκτὸς, qui participatur. Plut.

Ἀμέθοδος, via, & compendio carens: ex α priv. & μέθοδος, ἡ, via, methodus, ratio docendi, & discendi, ex μετὰ, cum, & ὁδὸς, ὁῦ, ἡ, via.

Ἀμέθυσος, sive ἀμέθυστος, ος, ὁ, ἡ, exp. non ebrius; item, ebrietatem arcens: ut apud Dioscor. l. 1. c. 177. de amygdalis: ἔστι δὲ καὶ ἀμέθυσα, προσλαμβανόμενα, ὅ. σον ἑξ, ἢ ζ': i. e. ebrietatem prohibent, si quinque aut septem præsumantur. sic ἀμέθυσα φάρμακα, & ἀμέθυστοι πόσεις, quæ inebriari non sinunt.

Ἀμεθυσίζω, refero colore, aut alia similitudine amethystum. utitur Plin. l. 27. c. 7. ex α priv. & μέθυ, τό. unde μέθυσος, μεθύω, & μεθύσκω.

Ἀμέθυστος, Amethystus, gemmæ nomen, sic dicta traditur, quod ebrietati resistat. ex α, & μεθύω. vide Plin. l. 27. c. 9. & l. 34. c. 2.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum, alias Jon. est breve; 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

Ἀ'ΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo. p. ἤμαφα, a. 1. inf. act. ἀμείψαι. p. pass. ἤμμαμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἤμοιβα.

Ἀμειδής, ές, &

Ἀμείδητος, ος, ὁ, ἡ, tristis, tetricus: ab α, & μειδάω.

Ἀμείλικτος, ος, ὁ, ἡ, asper, durus: ex α, & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ος, ὁ, ἡ, implacabilis, idem quod ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος.

Ἄμεινον, ονος, melius.

Ἀμείνων, melior, acc. sing. m. & f. & in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ωμεινόων. comp. ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α, & μείρω.

Ἀμείφθη, Dor. pro ἠμείφθη, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, transiverit. f. 1. m. verbi ἀμείβομαι. f. ψομαι. Th. ἀμείβω.

Ἄμειψις, εως, ἡ, permutatio, compensatio. verbale ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ος, ὁ, ἡ, non imminutus, ideoque integer; qui minor fieri nequit: ex α priv. & μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. unde μειωθὲς, minor factus.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. sing. præs. ind. verbi ἀμέλγω.

Ἀ'ΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα· mulgeo, fructus immaturos carpo.

Ἀμέλει, ne cura, ne sis sollicitus. imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. & significat, certe, nimirum, utique: ex α, & μέλει.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, neglectus. dicitur & ἀμελεία ἔσχαί τι, aliquid non curare: apud Eurip.

Ἀμελεῖ, vel ἀμελητί, indiligenter, negligenter, incuriose, contemptim.

Ἀμελεῖ, impersonaliter dicitur pro, cura nulla fuit: ab ἀμελέομαι, negligor, neglectui habeor, pass. ab act. ἀμελέω, curæ non habeo, contemno: ab ἀμελής.

Ἀμελέτητος, cujus cura non est; qui negligitur. Vel qui curandus non est, qui negligendus est: ex α priv. & μελετάω.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Item, inexercitatio, vel exercitationis carentia.

Ἀμελέτητος, ος, ὁ, securus, otiosus, immeditatus. Item, inexercitatus. Item, imperitus, indoctus.

Ἀμελετήτως, inexercitate, absque exercitatione.

Ἀμελέω, ῶ, negligo. f. ήσω. p. ἠμέλημαι. a. 1. ἠμέλησα. ἀμελῶσιν. 3. pl. sub. ἀμελοῶσι, gen. sing. part. præs. ἀμελημένος, Jon. pro ἠμεληκότος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.

Ἀμελὴς, ές, ὁ, ἡ, qui curam non gerit, negligentia utens circa quidpiam. unde neut. τὸ ἀμελές, passive de re dicitur, & exp. quod negligitur, seu quod curæ non est: ex α priv. & μέλω, curæ est.

Ἀμελησία, ας, ἡ, securitas.

Ἀμεληπέον, negligendum est.

Ἀμεληπτος, ος, ὁ, negligendus: ab ἀμελέω; ex α, & μέλει, impers. curæ est; vel μελετάω, curam gero.

Ἀμελητὶ, idem quod ἀμελεϊστὶ.

Ἀμελία, ας, ἡ, discrepantia; & idem quod ἀμέλεια.

Ἀμελητὶ, q. d. incunctanter, sine mora, aut procrastinatione, ex α priv. & μέλλω, futurus sum: unde μέλλομαι, differor, tarde procedo.

Ἀμέλητος, ος, ὁ, ἡ, non futurus, non differendus; qui non differtur, seu procrastinatur; cunctatione carens, seu procrastinatione.

Ἀμέλξης, mulseris, 2. sing. a. 1. sub. act. verb. ἀμέλγω.

Ἄμελξις, mulsio: Job. 20. est verbale ab ἀμέλγω, f. ξω.

Ἀμελὼς, exp. segniter; non adhibita cura, & studio. unde dicimur ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, ἀμελῶς ἔχειν περί τινα, vel περί τι, neglectui habere aliquem, vel aliquid. est adv. ab ἀμελὴς.

Ἀμεμέχω, partem habeo cum alio, particeps sum.

Ἄμεμπτος, ος, ὁ, ἡ, inculpatus.

Ἀμεμπτος, inculpate, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

Ἀμεμφὴς, ές, ὁ, ἡ, idem cum ἄμεμπτος, de quo conqueri non potest, irreprehensus; item active, non querulus.

Ἀμεμφία, nulla querela; nulla culpa, aut reprehensio, probri, & sceleris immunitas, factum, quod reprehensione vacat.

Ἀμῆας, Dor. pro Ἀμῆς, ος, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμηλώδης, ης, ὁν, debilis, qui cito deficit: ab α, & μηλόω, vel μηλος.

Ἀμηλωδέω, debilito.

Ἀμηνὴς, ές, ὁ, imbecillis, evanidus, idem cum ἀμηλώδης.

Ἀμηχανὶ, impatienter, χωλὶς ὑπομονῆς. ex α priv. & μηχάω, permaneo; constanter maneo.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

Ἀμέρσαι, in diebus, interdiu. Poet. & Dor. pro ἡμέρας.

Ἀμερβὲς, ές, τὸ, nox intempesta, vide ἀμορβὴς.

Ἀ'ΜΕ'ΡΓΩ, premo, exsugo: proprie, ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμέρδω, privo, excæco; item, obscuro, obtundo. imperf. Jon. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α, & μέρδω. Ἀμερθῆς, a. 1. pass. sub.

Ἀμερὴς, ές, ὁ, ἡ, individuus: a μέρος.

Ἀμερίζω, aliquem portione sua privo.

Ἀμεριμνάω, securus sum; animo sum libero.

Ἀμεριμνία, securitas.

Ἀμέριμνος, ος, ὁ, ἡ, securus: ex α, & μέριμνα.

Ἀμερίμνως, sine curis, secure.

Ἀμέριστος, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἀμερὴς (q. d. parte, seu partibus carens; qui in partes dividi, seu secari non potest) & Th. idem; ex α scil. priv. & μέρισος, divisibilis. a μείρω, divido. unde μερίζω, idem.

Ἀμερμηδί, adverb. citra curam, & solicitudinem: ex α priv. & μέριμνα, ἡ, cura; a μερμαίρω, curo.

Ἄμερος, pro ἤμερος, mitis, mansuetus. Dor.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione sua privo. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι. Aut regulariter ab ἀμέρδω.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, qui nuptiis privat. Nonn. ex ἀμείρω, privo, q. non impertior; (quod ex α priv. & μείρω, partior) & γάμος, ος, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco.

Ἀμερσίνους, mente privans.

Ἀμερσίφρων, idem: ex ἀμείρω, vel potius ex ἀμέρδω, idem quod simplex Th. μέρδω, privo; & νόος, νοῦς, ὁ, idem quod φρὴν, ενος, ἡ, mens.

Ἀμερώσας, Aeol. pro ἠμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἤμερος.

Ἄμες, Dor. pro ἡμᾶς, nos.

Ἄμεσος, ος, ὁ, ἡ, medio carens.

Ἀμέσως, adverb. sine medio, immediate: ex α priv. & μέσος, η, ον, medius, a, um.

Ἀμεταβατα ἑήματα, apud Gramm. dicuntur verba intransitiva: ex α priv. & μεταβαίνω: unde μεταβατικός.

Ἀμεταβλησία, ἡ, immutabilitas.

Ἀμεταβλητος, idem quod

Ἀμεταβολος, immutabilis, semper idem: ex α priv. & μεταβάλλω, ομαι: unde μεταβλητος, & μεταβολος.

Ἀμεταγνωστος, non pœnitendus, pœniten-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

tentiæ non obnoxius; ex α priv. & μεταγινώσκω: unde μεταγνωσις, mutatio sententiæ.

Ἀμεταδοτος, qui nihil impertitur, immunificus, avarus.

Ἀμεταδότως, nemini quicquam impertiendo: ex α priv. & μεταδίδωμι: unde μεταδοτικός.

Ἀμετάθετον, ου, τὸ, immutabilitas. Ex α, μετὰ, & τίθημι.

Ἀμετάθετος, ου, ὁ, ἡ, immutabilis.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ, ἡ, immotus: ex α, μετὰ, & κινέω.

Ἀμετακινήτως, q. d. immutabiliter: ut ἀμετακινήτως ἔχειν, apud Aristot. & Isocr. est adv. ab ἀμετακίνητος, qui transmoveri non potest, immutabilis: ex α priv. & μετακίνητος.

Ἀμετάκλαστος, qui non frangitur; qui frangi non potest; constans: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. κλάω, f. σω: unde κλάσις, ὁ.

Ἀμετάκλητος, q. d. irrevocabilis, qui revocari nequit. Suid. ex α priv. & μετακαλέω: unde μετάκλησις, ἡ.

Ἀμετάληπτος, cujus expositio afferri non potest: ex α priv. & μετάληπτος, ὁ.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ, ἡ, cujus nos non pœnitet: a μετεμέλομαι.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ, ἡ, resipiscere nescius: a μετανοέω.

Ἀμετάπειστος, qui de sententia traduci nequit. unde apud Aristot. ἀμετάπειστος ἀνάγκη, exp. inexorabilis, & indeprecabilis. & in neut. τὸ ἀμεταπέιστον, exp. nulla persuasione flexibile; item substantive, nulla persuasione a semel concepta sententia dimoveri posse.

Ἀμεταπείστως, ita ut a sententia non dimoveari, Plut. ex α priv. & μεταπειστός, ὁ.

Ἀμετάπλαστος, non transformatus; seu qui transfigurari nequit: ex α priv. & μεταπλάσσω, seu -πτω, -ομαι: unde μεταπλασμὸς, ὁ.

Ἀμεταποίητος, exp. immutabilis: ex α priv. & μεταποιέω, -ομαι, -ῶμαι.

Ἀμετάπαυστος, ου, ὁ, ἡ, qui recidere nequit, immutabilis, constans, certus: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. παύω, f. σω.

Ἀμετάπτωτος, qui transire in aliam speciem, & degenerare non potest; immutabilis. Plut. Symp. 4. ex α priv. & μεταπίπτω: unde μετάπτωσις, & μεταπτωτικός, ex μετὰ, & inusit. πτόω, pro Th. πίπτω.

Ἀμετάρατος, immutabilis, constans; qui de statu in statum traduci non potest. Plat. Pol. 2. ex α priv. & μεθίσαμαι: unde μετάρασις, & μεταρατικός.

Ἀμεταστρεπτί, sine conversione; ita ut non respicias conversus. Plat. de Leg. l. 10. & Luc. ἀμεταστροφὴ, conversionis, & mutationis expers, immutabilis: ex α privat. & μεταστρέφω: unde μεταστροφὴ, ἡ.

Ἀμετάτρεπτος, qui mutari non potest, immutabilis, immotus. Plut.

Ἀμετάτροπος, qui verti, mutarique nequit: ex α priv. & μετατρέπω, -ομαι: unde μετάτροπος, ὁ.

Ἀμεταχείριστος, ὁ ἡ, intractabilis. sed exp. &, incomprehensibilis. Hesych. ex α priv. & μεταχειρίζω, -ομαι.

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, nostra.

Ἀμέτοχος, non particeps, expers. Thuc. l. 1. ex α priv. & μέτοχος, ὁ.

Ἀμεθήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμεθήτη, ης, ἡ, vel ἀμέθητος, ου, ὁ, ἡ, immensa: ex α, & μέθος.

Ἀμέθητος, idem quod ἄμετρος, q. d. immensuratus. Od. ψ. & τ.

Ἀμέτρι, adv. idem quod ἀμέτρως.

Ἀμετρία, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas, excessus. Luc. Item, intemperies, apud Plat.

Ἄμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, mensura carens; certam non habens mensuram: item, immoderatus, immodicus, immensus, & neut. τὸ ἄμετρον, pro ἀμετρία, excessus, immodicitas, apud Luc. ἄμετρος, qui plures habet syllabas, quam par sit. Plut.

Ἀμέτρως, sine mensura, supra modum, immoderate. unde compar. ἀμετρότερον, vehementius, immoderatius. & in superl. ἀμετρότατα, vehementissime, plus quam par sit. ex α priv. & μέτρον, τὸ.

Ἀμετροβαθὴς, exp. immensa profunditate præditus: ex ἄμετρος, & βάθος, εος, τὸ.

Ἀμετροεπὴς, ὁ, ἡ, sine modo loquax: ab α, μέτρον, & ἔπω.

Ἀμετρόκακος, supra modum improbus: ex ἄμετρος, & κακὸς, ὁ.

Ἄμετρον, ου, τὸ, immensum: ex α, & μέτρον.

Ἀμώσιεπὴς, exp. respondens verbis, seu sermonibus; mutuos sermones reddens, mutuo compellans: ex ἀμοῦ, f. σω, & ἔπος, τὸ.

Ἀμόσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pertransibilis, pervius: ab ἀμόω.

Ἀμόσιπορος, ου, ὁ, ἡ, gressus alternans: ex ἀμόω, muto, & πόρος.

ΑΜΕΥΩ, vado, transeo, muto, vinco, q. ab ἄμα ἔω, simul eo.

Ἄμη, ης, ἡ, falx: ab ἀμάω. item, ligo.

Ἀμῆ, ἀμοῖ, & ἀμῶς, idem quod ἀμήγε, ἀμηγέπη, & ἀμηγέπως, sive ἀμωσγέπως, quodam modo, quoquo modo.

Ἀμηγέποι, quemcunque in locum; ubique; ubivis.

Ἀμηγέπου, exp. ubique, ubivis: ab ἀμῆ, ab ἀμὸς, ὁ, unus, aliquis.

Ἀμὴν, vere. ἀμὴν, ἀμὴν, verissime. Hebr. אמן veritas.

Ἀμήνιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, nulla ira percitus; non iratus; ira vacuus. Plut.

Ἀμηνίτως, adv. sine ira; animo placido: ex α, & μῆνις, εως, ἡ, ira permanens.

Ἀμήρυτον, ου, ὁ ἡ ἡ, colo non deductus. & metaph. infinitus, seu imperfectus. ex α priv. & μηρύω, revolvo, glomero.

Ἄμης, ου, & ητος, ὁ, placentæ genus lacteæ.

Ἀμήσας, f. 1. ind. ab ἀμάω.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor. Il. α. & in fœm. ἀμήτειρα, ἡ, mulier quæ metit.

Ἀμητήριον, τὸ, instrumentum, quo ad messem utimur.

Ἀμητίσκος, ου, ὁ, parvus ἄμης, placenta. est enim diminutivum ab ἄμης, placenta.

Ἄμητος, messis, i. e. messis tempus, χειρὸς ἀμήτη, tempus reconditionis frugum.

Ἀμητὸς, οῦ, ὁ, messis, i. e. ea quæ metuntur, vel collectio frugum: item, ipsa metendi actio. a Them. ἀμάω, f. ἀμήσω, meto.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α, & μήτηρ.

Ἀμηχανὶ, pro ἀμηχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος.

Ἀμηχανέω, inopia consilii laboro.

Ἀμηχανία, difficultas.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμηχανία, difficultas: ex α, & μηχανή.

Ἀμηχανοποιέομαι, male fabricor machinas: ex α priv. μηχανὴ, machina, artificium, & ποιέω.

Ἀμήχανος, η, ον, minime cautus, perplexus.

ΑΜΙΑ, ας, ἡ, piscis nomen: φασὶ τὸ ἄμια εἶναι παρὰ πλέοσι: vel ὅτι δ' ἀμίαν φέρουσι, ἀλλ' ἀγεληδόν.

Ἀμίαντος, ου, ὁ, impollutus: ex α, & μιαίνω.

Ἀμιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, & ἄμικτος, & ἀμισγὴς, ὁ ἡ ἡ, purus, sincerus, non mixtus.

Ἀμίδεος, Dor. pro ἡμίδεος, ου, ὁ, semideus.

Ἀμιδρεῖν, pro ἀρυδμεῖν, per Metath.

Ἄμικτος, idem quod ἀμιγὴς.

Ἀμίκτως, adv. absque mistura: ex α priv. & μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo.

Ἄμιλλα, ης, ἡ, contentio; item, studium contendens ad aliquid: ut ἄμιλλα ἔρετ exp. studium virtutis. & apud Demosth. ἄμιλλαν ποιεῖσθαι ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τῷ δήμῳ, Bud. reddit, certatim contendere.

Ἀμιλλάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, certo, contendo; item pro æmulari, i. e. invidere, interdum ponitur: & ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τινα, exp. enitor ad hoc; certatim contendo ad hoc. Isoc. in Areop.

Ἀμίλλημα, τὸ, certatio, contentio.

Ἀμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator.

Ἀμιλλητήριον, ου, τὸ, locus in quo certatur.

Ἀμιλλητήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. certatorius, certativus; ut ἀμιλλητήριοι ἵπποι, apud Arist. exp. certatores equi.

Ἀμιλλητήρως, certativus, certatorius.

Ἀμιλλότερος, contentiosior. Hesych. ab ἄμιλλα.

Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ, vita inimitabilis. ex α priv. μίμητος (a μιμέομαι) & βίος.

Ἀμίμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inimitabilis. Plut.

Ἀμῖν, Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμινοδάβ, nomen viri ἄκλειτον, Populi princeps.

Ἀμιξία, ας, ἡ, q. d. impermiscentia; misturæ defectus; commerciorum penuria; quum res misturam non admittunt: ex α priv. & μίξις, εως, ἡ, mistio, permistio, a μίγνυμι, f. ξω, misceo.

Ἀμιξὶη χρημάτων, ille rerum status, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia; q. d. rerum immixtio.

Ἄμισι, scyphus argenteus. Etym. diminutivum est ab ἄμη, falx: item, scyphus, instrumentum haustorium. Plut.

Ἄμιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui simul cum equis est; equis adjunctus: ex ἅμα, simul, & ἵππος.

ΑΜΙΣ, ίδος, ἡ, matula, matella, vas urinarium. Eust. ab antiquis Atticis aspiratum fuisse ait.

Ἀμίσαλλος, difficilis, & morosus; utpote qui ἄλλῳ ὁ μίσγεται. unde ἀμίσαλλοι γέροντες, apud Etym. qui ait dictam esse hanc vocem κατ' ἐνδειαν τοῦ γ, pro ἀμίσγαλλος: ex ἀμισγὴς, & ἄλλος.

Ἀμισγὴς, non mixtus.

Ἀμισὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, charus, sine odio, non odiosus: ex α priv. & μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἀμισθὶ, sine mercede, adv. ab ἄμισθος.

Ἄμισθος, ου, ὁ ἡ ἡ, stipendio carens; mercedis expers; sine mercede; gratuitus; non mercenarius: ex α priv. & μισθὸς, οῦ, ὁ, merces.

Ἀμίσυλλος, qui nondum sectus est in frusta: ex α priv. & μισύλλω, in parva frusta seco.

Ἄμιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens pediculo: ex α priv. & μίτος, ου, ὁ, pediculus.

Ἄμιτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, mitram, seu cingulum non habens: ex α priv. & μίτρα, ας, ἡ, cingulum, balteus; item, fascia, qua caput obligatur.

Ἀμιτροχίτων, spoliatus mitra, ac tunica: ex α, μίτρα, ac χιτὼν.

Ἀμιχθαλόεις, inaccessus, i. e. ἀπροσόρμιστος ὑπὸ θαλάσσης: ab ἅλς, mare. alii reddunt, ἀπροσμικτος, ὁ ῥᾳδίως οὐ μίγνυται, quia impetuosus est: alii, ὁμιχλώδης, nebulosum.

Ἀμιχθαλόεσσα, ἡ, dicitur Lemnos insula, quoniam est ἄμικτος, ἢ δυσπρόσιτος τοῖς πλοῖ ἅλα περῶσι: seu quia οἱ πλοῖ ἅλα περῶντες ei nequeunt μισγῆναι. est fœm. a masc. ἀμιχθαλόεις.

Ἄμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, nodus; item, illaqueamentum. & ἄμμα ὑφείας, exp. vinculum virginitatis, in Anth. Epigr. est verbale ab ἅπτω, necto.

Ἀμμύδω, Poet. pro ἀναμύδω, pœniteam.

Ἄμμες, Æol. pro ἡμεῖς.

Ἄμμασι, nexus, pl. ab ἄμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.

Ἀμμασπίζω, nexibus, & vinculis involvo. Hesych. ab ἄμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus. Th. idem.

Ἄμμε, nos, acc. pl. Poet. dicitur & in dual.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

dual. Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῷ.

Ἀμμέγα, Poet. pro ἀνὰ μέγα, permagnum.

Ἀμμείνας, Poet. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμμίω.

Ἄμμεναι, ſatiatum eſſe, inf. ex ἄω, ἄφ, ἀέμμεναι, Dor. ſeu Jon. & exempto ε, ejuſque loco inſerto μ, ἄμμεναι.

Ἀμμείρομεν, expectamus, Sync. pro ἀναμείρομεν, 1. pl. verbi ἀναμείρω.

Ἄμμορος, ος, ὁ, Dor. pro ἄμοιρος, ſedens. Sed fortaſſe ἄμμορος ſcribendum. Nam τὸ α ex η Dorice mutatum eſt longum; nec geminato μμ videtur opus eſſe τῷ μέξῳ.

Ἀμμείω, Poetice, pro ἀναμείω, expecto.

Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & com. ἡμεῖς.

Ἄμμεσον, Poet. pro ἀνὰ μέσον, in medio.

ἌΜΜΙ, εως, τὸ, herba, ſeu nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris. & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol.

Ἀμμιγα, ſimul: q. ἀνάμιγα, Poet.

Ἀμμίγδιν, pro ἀναμίγδιν, permixtim: adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμι, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, Poet. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

ἌΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, minium. Dioſc. l. 5. c. 110. ubi tamen quidam ἀμμώδιον legunt.

Ἀμμοβάμης, per arenam incedens, dipſas, ſerpentis genus: ex ἄμμος, ου, ἡ, idem quod ψάμμος, ου, ἡ, arena, & βαπτέω, vado. Th. βαίνω.

Ἀμμοδύτης, & ἀμμοδυάτης, q. d. arenam ſubiens; ſerpens quidam. Epigr. ex ἄμμος, & δύω, δύω, vel δῦμι, ſubeo, ingredior.

Ἀμμοιρία, infortunium, calamitas: apud eundem. ex α priv. & μοῖρα, ας, ἡ, idem quod μέρος, εος, τὸ, pars, portio; item, fatum, exitium, mors. Th. μείρω, divido, partior.

Ἄμμοιρος, expers: non particeps; item, immortalis, lethali fato non obnoxius. Heſych.

Ἀμμόνιτρον, arena nitro immiſta. Plin. ex ἄμμος, ου, ἡ, arena, & νίτρον, ου, τὸ, nitrum, ſuccus concretus ſali finitimus.

Ἄμμορος, ου, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμοιρος: ex α, & μόρος.

Ἄμμος, ου, ἡ, dicitur idem quod, & per Aphæreſim literæ, ψ, pro Them. ψάμμος, ου, ἡ, ſabulum, arena.

Ἀμμόχρυσος, ὁ, gemma in qua aurum arenis videtur miſtum eſſe. Plin. ex ἄμμος, & χρυσός.

Ἀμμώδης, idem quod ψαμμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, arenoſus, ſabuloſus: ab ἄμμος, idem quod ψάμμος, arena, ſabulum.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἄμμων, Æol. ἡμῶν.

ἌΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos: ab ἀμνός proprie enim de ovibus dicitur.

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνάς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.

Ἀμνάσει, Dor. Syncop. pro ἀναμνήσει, 3. ſing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.

Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, obſcurus: ex α, & μνάομαι.

Ἀμνείος, εία, ειον, agninus, a, um. Th. ἀμνός.

Ἀμνή, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνός.

Ἄμνημον, ου, τὸ, obliviſum.

Ἀμνήμοσα, immemorem, acc. ab ἀμνήμων. ex α, & μνάομαι.

Ἀμνημόνευτος, ου, & ἄμνηστος, ὁ ἡ ἡ, immemorabilis, ſilentio præteritus, immemoratus.

Ἀμνημονδέω, & ἀμνημονῶ, item ἀμνηστέω, obliviſcor, ſilentio prætereo, immemor ſum.

Ἀμνημονής, έος, ὁ ἡ ἡ, immemor.

Ἀμνημόνως, ſine recordatione.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio: ex α priv. & μνάομαι, memor ſum.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, oblivio malorum, ſeu injuriarum, (ἀμνησία.) ex α, μνάομαι, & κακία.

Ἀμνήστευτος, non initis ſponſalibus, adv. ex α, & μνάομαι, ambio.

Ἀμνηστέω, ῶ, memoria non teneo; oblivioni dedi.

Ἀμνησία, ας, ἡ, præteritorum oblivio. exp. etiam, oblivio injuriarum, idem q. ἀμνησικακία. Item exp. & impunitas, apud Herodian. ex α priv. & μνῆστις, ἡ.

Ἄμνηστος, & Dorice ἄμναστος, exp. cujus memoria non ſupereſt; oblivione deletus: item, ignotus, obſcurus.

ἌΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, membrana fœtum involvens; & vas ad excipiendum ſanguinem, q. ab αἷμα.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνός.

Ἀμνοκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, paſtor, tonſor ovium. Heſych. ex ἀμνός, agnus, & κόπτω, ἡ, ſectio. Th. κόπω, ſeco.

Ἀμνοκῶν, agni mentem habens; ſimplex, & fatuus. Ariſtoph. ex ἀμνός, agnus, & κοέω, ῶ, Jonice pro νοέω, intelligo. Th. νόος, νοῦς, mens.

ἌΜΝΟΣ, οῦ, ὁ, agnus; q. ab α, & μένος, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, ου, ἡ, ovis fœtum in utero ferens. ex ἀμνός, & φέρω.

Ἀμογητί, ſine labore, adv. ab α, & μόγος.

Ἀμόγητος, indefeſſus.

Ἀμόθεν, alicunde, Od. ι. ab ἐμός.

Ἀμοῖ, in aliquem locum. vide ἀμῆ.

Ἀμοιβάδις, V. ἀμοιβαῖος.

Ἀμοιβαδίς, alternatim, adverb. ab ἀμείβω.

Ἀμοιβαδόν, V. ἀμοιβαίως.

Ἀμοιβαῖος, ου, ὁ, & ἀμοιβάδιος, mutuus, alternus.

Ἀμοιβαίως, & ἀμοιβαδὸν, idem quod ἀμοιβαδὶς, viciſſim. Th. idem.

Ἀμοιβάς, άδος, ἡ, mutatoria, permutatoria.

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, retributio: ab ἀμείβω.

Ἀμοιβηδὶς, viciſſim, alternis vicibus.

Ἀμοιβοί, auxiliarii.

Ἀμοιβός, ὸν, ὁ ἡ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, gratia mutua: ab ἀμείβω.

Ἀμοιρέω, expers ſum, careo, portio mihi nulla tribuitur, deſtituor.

Ἀμοίρημα, τὸ, nulla ſors, vel infortunium: ab ἄμοιρος, & Th. idem.

Ἄμοιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, parte carens: ab α, & μοῖρα.

Ἀμολγάζω, ab Heſych. exp. μεσημβριάζω, idem quod μεσημβριάζω.

Ἀμολγαία, lactea, ab ἀμέλγω.

Ἀμολγάς, έος, ὁ, mulctra, mulctrale.

Ἀμόλγιον, idem. Th. ἀμέλγω.

Ἀμολγός, tempus mulgendi pecora: quia autem mulgentur veſperi, & extrema nocte, ideo pro utroque tempore ponitur: a Th. ἀμέλγω.

Ἀμόλυντος, ου, ὁ ἡ ἡ, impollutus, incontaminatus: ex α priv. & μολύνω, polluo, contamino.

Ἀμόν, Dor. pro ἡμέτερον.

Ἀμόρα, ας, ἡ, ſimilago cum melle cocta: opus piſtorium ex melle. Athen. lib. 14.

Ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, tenebroſus.

Ἀμορβάς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.

Ἀμορβεύς, exp. paſtor, apud Oppian. l. 3. de venat. φῶτες ἀμορβῆες. poteſt tamen etiam exponi, ſequaces.

Ἀμορβεύω, ſequor.

Ἀμορβής, & ἀμορβεύς, exp. media nox, quaſi ἀμοιφοίτης, & ἀμορφοίτης. Etymol. παρὰ τὸν ὄρφνον, rejecto ν, & mutato φ in β. ſed ſignif. etiam comitem, i. e. τὸν ἅμα τινὶ ὁρμῶντα. Methodius.

ἈΜΟΡΒΟΣ, ου, ὁ, obſcurus, q. ἄμορφος, item comes, aſſecla: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι.

Ἀμοργεύς, έος, ὁ, qui exugit oleas; qui amurcam, (i. e. olivæ expreſſæ recrementum,) exprimit.

Ἀμόργη, ης, ἡ, vel potius ἀμοργὶ, herba quædam purpurei floris, qua tingunt; olivæ expreſſæ recrementum, apud Dioſc. & alios. Item coloris genus eſſe ſcribit Methodius. Eſt & Inſula. Ἀμόργη, ης, ἡ, Amurca. Ab ἀμέργω.

Ἀμοργίδιον, veſtimentum ex amorgide, apud. Ariſtoph. in Lyſiſtr.

Ἀμόργινος, ου, ὁ ἡ ἡ, exp. colorem habens ἀμόργης, purpureus, ruber: ut ἀμόργινος χιτωνίσκος.

Ἀμοργίς, ίδος, ἡ, eſt καλάμη quædam, ex qua fit ἔνδυμα, ἢ ὕφασμα, ἢ χιτών, Heſychio teſte.

Ἀμοργοί, ut inquit Euſt. dicebantur oratores, qui ad rem publicam pertinentia veluti exugebant: qui iidem & μοργοὶ dicebantur.

Ἀμοργός, οῦ, ὁ, qui exugit: item, frondator, lignator. Th. eſt ἀμέργω, exugo: proprie, exugo oleas.

Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium: ex ἅμα, ſimul, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἀμορία, ἡ, infortunium, fatum calamitoſum. Od. υ. ex α priv. & μόρος, ὁ.

Ἀμορίτης ἄρτος, panis ex ſimilagine cocta cum melle: panis mellitus, dulciarius. Paralip. l. 1. c. 14. a Th. ἀμόρα, ἡ.

Ἀμοργίτης, ου, ὁ, placentæ genus, apud Heſychium, & Athen. a Them. ἀμέργω, exugo oleas. item Euſt. exp. καρπολογεῖν, i. e. fructum decerpere. pro eod. dicitur etiam μέργω, ut tradit Euſt. & ſunt etiam qui ἀμέλγω pro ἀμέργω dici velint: & ſunt qui contra: nec utrum ab altero factum ſit, ſatis conſtat.

Ἀμορμύω, exp. idem quod, & dicitur pro ἀμορβεύω, ſequor, aſſector. item ἀμορμύομαι, ſequor, comitor, una proficiſcor. unde in Epigr. ἀμορμύεσκε, pro συνοδοιπόρει: a Th. ἀμορβὸς, οῦ, ὁ.

Ἄμορος, q. d. non particeps: item infortunatus, calamitoſus, expers, infelix. Heſych.

Ἀμορφία, ἡ, q. d. informitas, forma nulla: item, deformitas, forma indecora. Plut. in Conſol. ad ux.

Ἄμορφος, nulla forma præditus, informis, deformis: Item ſqualidus, inculus. unde compar. & ſuperl. irreg. ἀμορφέστερος, & ἀμορφέστατος, deformior, deformiſſimus. Euſtath. ex Herodoto.

Ἀμόρφωτος, non formatus: ab ἄμορφος, ex α, & μορφή.

ἌΜΟΣ, ου, ὁ, unus, aliquis, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός. Inde μηδαμός, ου, ὁ, nullus. μηδαμῶς, nullo modo. οὐδαμός, ου, ὁ, nullus: ut & οὐδαμῶς, adv.

Ἄμος, pro ἡμος, quando.

Ἄμοτον, inſatiabiliter, adv.

Ἄμοτος, ου, ὁ, ἡ, inexplebilis: ex α, & μοτός.

Ἀμουσία, imperitia; item inelegantia.

Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita, & intempeſtiva oratio: ex ἄμουσος, & λόγος.

Ἄμουσος, muſis non initiatus, imperitus.

Ἀμούσως, imperite, inſcite, illepide.

Ἀμοχθεί, & ἀμοχθί, adv. citra laborem: ab ἄμοχθος.

Ἄμοχθος, ου, ὁ ἡ ἡ, labore carens: a μόχθος.

Ἀμπαιανίσαι, Poet. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπαιανίζω, Pæana recanto: quod ex ἀνὰ, & Παιάν.

Ἀμπαιδες, Laconibus ſunt puerorum curatores, quia ſcil. ἀπὸ παίδας πολεῖνται, Pædagogi, nutritii, i. e. οἱ ἀφ' παίδων ἐπιμελόμενοι. Heſych.

Ἀμπαλίνορσος, & ἀμπαλίνορσος, expon. iter repetens, ſeu relegens: ex ἄμ, pro ἀνὰ, & παλίνορσος, ſeu παλίνορσος.

Ἄμπαλος, Poet. pro ἀνάπαλος, reſortitio: πάλος enim & κλήρωσιν ſignificat. Th. πάλλω.

Ἀμ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀμπαλών, cum quassasset, Poet. pro ἀναπαλών, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.
Ἀμπαύε), Dor. pro ἀναπαύε).
Ἄμπαυμα, solatium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τό, ab
Ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quiesco.
Ἀμπαύσασθε, requiescite, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poet. pro ἀναπαύσασθε.
Ἄμπαυσις, pro ἀνάπαυσις.
Ἀμπαυσήριος, pro ἀναπαυσήριος, Jon. ad quiescendum factus: ab ἀναπαύω.
Ἀμπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.
Ἄμπειρα, idem quod, & pro ἀνάπειρα, experimentum.
Ἀμπείρας, Poet. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, transeo, transfodio. Th. πείρω, idem.
Ἄμπειρος, υ, ὁ ἡ ἤ, expon. idem quod, & dicitur pro ἔμπειρος, peritus, expertus. Hesych.
Ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, idem cum Them. πείρω: ut apud Aristoph. ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας, ut transfigam turdos.
Ἀμπέλαγος, per pelagum, pro ἀνὰ πέλαγος.
Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών.
Ἀμπέλινος, υ, ὁ, ἡ ἤ, & ἀμπέλειος, expon. viteus, vitigineus, vinealis.
Ἀμπέλιον, υ, τό, viticula, diminut.
Ἀμπελίς, ίδος, ἡ, avis quædam, quæ dicitur & ἀμπελιών, όνος, ὁ Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελίδες expon. συκαλίδας, i. e. ficedulas.
Ἀμπελῖτις γῆ, vinealis terra, quæ & φαρμακῖτις, ut citatur ex Dioscor. l. 5. cap. 173. sic dicta, quod adversus innascentes vitibus vermes illini soleat. a Them. ἄμπελος, υ, ἡ.
Ἀμπελιών, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών, ὁ.
Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus consitus.
Ἀμπελόκαρπον, herbæ nomen, quæ & ἀπαρίνη: apud Dioscor. l. 3. c. 183. ex ἄμπελος, & καρπός.
Ἀμπελόπρασον, υ, τό, porrum in vinea nascens, agreste porrum, quod in vinetis nascitur. Dioscor. l. 2. ex ἄμπελος, & πράσον, τό.
Ἄμπελος, υ, ἡ, vitis, vinea: q. ab ἅπτω, & πηλός, Jon. pro οἶνος. Ἀμπέλος Dor. pro ἄμπελος, acc. pl.
Ἀμπελουργεῖν, vites putare, vel colere; sarmenta expurgare, quæ vitem onerant.
Ἀμπελούργημα, τό, vitium cultura: ab ἀμπελουργός.
Ἀμπελουργία, ας, ἡ, putatio vitium, officium vites amputandi.
Ἀμπελουργική, ῆς, ἡ, ars vitium colendarum.
Ἀμπελουργός, οῦ, ὁ, vinitor: ex ἄμπελος, & ἔργον.
Ἀμπελουργοῦντες, οἱ, vinitores.
Ἀμπελόφυτος, ὁ ἡ ἤ, vitibus consitus: ex ἄμπελος, & Them. φύω, f. σω: unde φυτόν, τό.
Ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus consitus ager, vinea.
Ἀμπελοφύτωρ, ορος, vitium sator. Epith. Bacchi, comp. ab ἄμπελος, & φύτωρ, ορος, ὁ, sator, genitor; a φύω, nascor.
Ἀμπελών, ῶνος, ὁ, vinea. Th. ἄμπελος.
Ἀμπεπαλών, sursum vibrans, a. 2. part. Poet. pro ἀναπαλών, & inserto augmento præteriti, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
Ἀμπεμψας, remisisti, Poet. pro ἀνέπεμψας. 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.
Ἀμπερέως, expon. ab Hesych. διαμπάξ, i. e. utrinque, per medium, scil. ab ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, quasi dicas, perforando.
Ἄμπεσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
Ἄμπεπασον, Poet. pro ἀναπέπασον, a. 1. imperat. ab ἀναπεπίζω, expando, explico, aperio: ab ἀνά, & πεπάω, ἄζω, & πετάννυμι.
Ἀμπεπάω, seu ἀμπεπάννυμι, per Sync. dicitur pro ἀναπετάννυμι, idem quod ἀναπετάζω.
Ἀμπέχομαι, induor, Æolic. pro ἀμφιέχομαι.
Ἀμπεχόνη, ἡ, cultus corporis, vestitus, vestimentum.
Ἀμπεχόνιον, υ, τό, palliolum, tegula: dimin. ab ἀμπέχονον, & Th. idem.
Ἀμπέχονον, υ, τό, vestitus: ab ἀμπέχω, circundo: ex ἀμφί, & ἔχω.
Ἀμπέχω, induo, complector.
Ἀμπηδάω, subsilio, sursum salio, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.
Ἄμπηξ, mutilus, mutilatus, pro ἀνάπηξ, ὁ ἡ ἤ, idem quod Th. πηρός, ός, ὁ, mutilus.
Ἀμπίμπλημι, repleo. Plut. pro ἀναπίμπλημι: ex ἀνά, & πίμπλημι, idem quod Th. πλήθω, impleo.
Ἀμπιχεῖν, induere, præs. inf. verbi ἀμπιχέω: vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.
Ἀμπίχομαι, pro quo etiam dicitur ἀμπιχνοῦμαι, idem quod ἀμπέχομαι, induor: ab ἀμπέχω, induo: pro quo etiam legitur ἀμπίχω, idem.
Ἀμπλακέω, pecco, erro.
Ἀμπλάκημα, ατος, τό, peccatum.
Ἀμπλάκητος, peccato carens.
Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum.
Ἀμπλακίης, gen. Jon. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω.
Ἀμπλάκιον, & ἀμπλάκημα, idem quod ἀμπλακία, peccatum.
Ἀμπλάκητος, & ἀμπλάκητος, peccato carens, justus; seu qui non abhorret, & frustratur. Sophocl. ex α priv. cum μ. inserto, & πλακία, error. Th. idem.
Ἀμπλακίσκω, idem quod ἀμπλακέω, pecco; quod peccatum homines misere involvat; ὃ δὴ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς.
Ἄμπλακών, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω.
Ἀμπλέκω, idem quod, & positum poetice pro ἀναπλέκω, implico; item, amicio. Th. πλέκω, necto.
Ἀμπλίας, υ, nomen viri, Lat. Amplus.
Ἀμπνευμα, ατος, τό, respiratio, Poet. pro ἀνάπνευμα.
Ἀμπνευσις, εως, ἡ, respiratio, ἀναψυξις, Poetice pro ἀναπνευσις.
Ἀμπνέω, & ἀμπνεύω, respiro, pro ἀναπνέω.
Ἀμπνοή, respiratio, Poet. pro ἀναπνοή: ex ἀνά, & πνέω, flo, spiro.
Ἄμπνυμαι, respiro.
Ἀμπνυύθη, 3. sing. a. 1. ind. Jon. pro ἠμπνεύθη, respiravit: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poet. ex ἀνά, & πνέω.
Ἀμπνύω, idem quod, & pro ἀναπνέω, respiro. Il. χ. Item ἄμπνυμαι, idem. Il. ψ. & ω, sed expon. & recipio, ad sanam mentem redeo. Hesych.
Ἀμπολεῖν, animo volutare, Poet. Sync. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.
Ἀμπόλιν, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπόνιον, pro ἀνὰ πόνον, a πόνος.
Ἀμποτίζω, resorbeo, ingurgito: ut πέλαγος ἀμποτίζον, apud Phil. mare refluens. idem quod ἀναπίνω, q. d. rebibo.
Ἀμπρδῶ, traho more boum, seu jumentorum; item bajulo: ab ἀμαρόν, funis per juga tentus.
Ἄμπρον, ου, τό, funis quo boves trahuntur.
Ἄμπταμμα, revolantia, pro ἀναπτάμμα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι: Th. ἵπταμαι.
Ἀμπυκάζειν, religare; item, frænare, & coronare. Eust.
Ἀμπυκίδιον, acc. ab
Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Ampyci filius.
Ἀμπυκίζειν, Eust. notat dici, τὸ ἀμπέχειν πὰς τρίχας, vel πὰς ἐμπροσθίας τρίχας ἀναδεῖν; h. e. antias, & capronas, (ita enim dicuntur anteriores crines, qui in faciem defluunt) religare, & adstrictos tenere.
Ἀμπυκίται, aff. pro διαδήματα.
Ἀμπυκτῆρες, idem quod ἄμπυκες, pl. a sing. ἄμπυξ, υκος.
Ἀμπυκτήρια φάλαρα, apud Soph. in Oedipo, Coloneo vocantur phaleræ, vel ipsi ἄμπυκες, seu ἀμπυκτῆρες.
Ἄμπυξ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus sparsæ colligantur. & tribuitur etiam mulieribus, pro vitta, qua fluxi crines constringuntur; vel quæ comis jam colligatis superinducebatur: ab ἀμπέχω, circundo.
Ἄμπωσις, seu ἄμπωτις, per syncop. pro ἀνάπωσις, reciprocatio æstus: quod ab ἀναπίνω, resorbeo. Th. πίνω.
Ἀμυγδαλέα, ας, ἡ, amygdalus: παρὰ τὸ ὂν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς.
Ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλίς, ίδος, ἡ, & ἀμύγδαλον, υ, τό, amygdalum, fructus amygdalinæ arboris.
Ἀμυγδάλινος, υ, ὁ, amygdalinus, i. e. confectus ex amygdalis.
Ἀμυγδαλίτης, υ, ὁ, amygdalites, aliquam similitudinem habens cum amygdala. Plin.
Ἀμυγδαλοειδής, ές, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀμυγδαλώδης: ab εἶδος, ους, τό, species: a Th. εἴδω, video.
Ἀμυγδαλοκατάκτης, υ, ὁ, Amygdalarum seu amygdalorum fractor; homo scil. vel instrumentum, quo confringuntur amygdalæ. Th. ἄγω, frango. unde κατάγω, confringo.
Ἀμυγδαλώδης, ες, ὁ ἡ ἤ, ἀμυγδαλοίδης, ους, ὁ, amygdalæ speciem gerens. Nicander. Ab ἀμυγδαλέα, Jonice, ἀμυγδαλέη, & contracte, ἀμυγδαλή, amygdala arbor, quæ & nux græca dicitur.
Ἄμυγμα, vellicatio, laniatio, scarificatio.
Ἀμυγμός, ῦ, ὁ, idem quod ἄμυγμα, τό, laceratio, laniatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.
Ἀμυδις, Poet. seu Æol. pro ἅμα.
Ἀμυδρόεις, ωτος, ὁ, idem quod Them. ἀμυδρός, obscurus, vix apparens: Item, exilis, tenuis; idem quod ἀμαυρός.
Ἀμυδρόν, & ἀμυδρῶς, obscure, exiliter: ut quum ἀμυδρόν, seu ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, quod & ἀμαυρόν, seu ἀμαυρῶς ὁρᾶν.
Ἀμυδρός, ῦ, ὁ, subobscurus. Ἀμυδρός, humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ?
Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, expon. languidum, ac invalidum esse.
Ἀμυδρόω, ῶ, obscuro, hebeto. unde ἀμυδρόμμυξ, hebescens, deficiens.
Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, expon. ἀμαύρωσις, obscuratio, hebetatio.
Ἀμύελος, υ, ὁ ἡ ἤ, carens medulla: ex α priv. & μυελός, ῦ, ὁ, medulla.
Ἀμύζω, fut. ύσω, fugo, lac premo, sicco: idem quod Th. μύζω.
Ἀμύητος, υ, ὁ ἡ ἤ, non initiatus: ab α, & μυέω.
Ἀμυθάων, ἄονος, ὁ, Poet. pro Ἀμυθάων, άωνος, nomen viri.
Ἀμύθητος, dictu perdifficilis; ineffabilis, inexplicabilis; qui dicendo exprimi non potest. Demosth. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dictito. Th. μῦθος, υ, ὁ, verbum, sermo, oratio, λόγος: item, fabula.
Ἄμυθος, fabularum expers; in quo nullæ fabulosæ narrationes. Plut.
Ἀμυκλαί, αἱ, jaculorum spicula, & cuspides; ὃ δὴ τὸ ἀμύσσειν, inquit Hesych.
Ἀμύκητος, υ, ὁ ἡ ἤ, expers mugitus, seu mugituum. Epigr. ex α, & μυκάομαι, mugio.
Ἀμύκλαθεν, adv. ἐκ τῆς Ἀμυκλῶν.
Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici calceamenti genus.
Ἀμυκλαίσδειν, Dor. pro Ἀμυκλαίζειν, Laconice loqui.
Ἄμυκτος, naribus carens; strabo: ex α, priv. & μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀμυκτικός, ή, όν, vim habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτικῶς, idem quod ἀμυδῖς, adv. q. d. vellicatim, discerptim. Nicand.

Ἄμυλον, τὸ, expon. amylium; & pro placenta accipi putatur, apud Aristot. in Probl. a Th. μύλη, ἡ.

Ἄμυλον, ου, τὸ, subst. (sub. ἄλευρον) dicitur amylum, farina tritiçea, aut alia, quæ sine mola facta est. Dioscor. lib. 2. c. 123. est neut. a masc. ἄμυλος, molam non expertus. sed expon. &, confectus ex amylo, paratus ex farina, quæ sine mola confecta est: ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. sic ἄμυλοι μᾶζαι, & ἄμυλοι πλακοῦντες, mazæ, & placentæ; quæ & simpl. ἄμυλοι interdum dicuntur. Item ἄμυλον, τὸ, expon. rigidum, infractum: a Them. μύλη, ἡ: unde μύλος, ὁ. comp. cum α priv.

Ἄμυλος, ος, ον, ὁ ϗ ἡ, non molitus: a μύλη. vide ἄμυλον, sup.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων.

Ἄ'ΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμων, vel ἄμωμος, qui nihil commisit ἀ μυγμῆς, hoc est derisione dignum: a μύζω, derideo: per Syncop. τὸ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, propulsatio injuriæ. & ἀμυνή, ης, ἡ, auxilium: ab ἀμύνω.

Ἀμύνᾶι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμυνάσθαι, a. 1. inf. m. ἄμυναι, aorist. 1. imperat. act. ἀμυνέμεν, inf. Jon. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦσι, Jon. pro ἀμύνουσι, 3. pl. fut. ab ἀμύνω.

Ἀμυνίας, ου, ὁ, pro ἀμυντικός, ῆ, όν, idem quod ἀμυντήριος, ος, ον ϗ ἡ; q. d. auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius, ad injuriam propulsandam aptus, instructus ad defensionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attice dicitur ἀμυνάσθω, (ut διωκάσθω, pro διώκω,) auxilior: ut Aristoph. in nebulis, ἀμυνάσθετε μοὶ τυπτομένῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμύντας, ου, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, & ἀμύντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulsator, expulsor.

Ἀμυντήριος, ultor, præsens auxilium afferens: ut ἀμυντήρια ὅπλα, arma, quibus vis repellitur. ἀμυντήριοι ὀδόντες, exp. dentes exacti, serrative; qui sic dicuntur, quasi ad vim propulsandam apti. Th. ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἄ'ΜΥ'ΝΩ, f. ὦ, auxilior. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα. a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, απο. f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act.

Ἀμυξ, adv. vellicatim, discerptim.

Ἄμυξ, υκος, ἡ, idem quod

Ἄμυξις, εως, ἡ, ἄμυγμα, & ἀμυγμός, οῦ, ὁ, vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vellico, discerpo.

Ἄμυς, υος, musculis carens; vel in quo musculi prorsus non apparent. Gal. apud Hippocr. ex α priv. & μῦς, υός, ὁ, mus; item, musculus.

Ἀμύσις, εως, unguentis carens. Plut. ex α priv. & μύρον, ου, τὸ, unguentum. unde μυρίζω, unguentis imbuo, inungo.

Ἄ'ΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab αἶμα, q. αἱμάσσω.

Ἀμυχί, adv. raptim, & sine respiratione: ab α, & μύω.

Ἀμυχίζω, idem quod ἀμυχὶ πίνω, hiante ore bibo, & largo haustu. Plut. nam ἄμυσις, εως, vel ἀμυσμός, ὁ, est largus haustus: ab ἀμυχί, absque labiorum compressu, hoc est, patente ore.

Ἄμυσις, ίδος, ἡ, potandi genus, cum poculum largius ἀμυχὶ exsiccatur: item, poculi genus: a μύω.

Ἄμυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμύητος, profanus, sacrorum imperitus: ex α priv. & μύστης, ου, ὁ, mysta; qui initiatur sacris; sive sacra discens: a μύω, initior sacris. Th. μυέω, doceo, seu instruo, vel initio in sacris.

Ἀμυχρός, ᾶ, όν, nullo contaminatus scelere, & piaculo; ὁ ἀ μυσαρός; inde enim factum volunt; ex α priv. & μῦσος, εος, τὸ, scelus: unde μυσός, ᾶ, όν, & μυσαρός, detestandus.

Ἀμυχή, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυχί, & ἀμυχηδόν, adv. vellicatorie, vellicatim; cum vellicatione, seu per vellicationem; discerptim.

Ἀμυχμός, idem quod ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis veluti carpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippocr.

Ἀμύω, inclino, cado, καταπίπτω. Apollon. festino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφ', pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπάζω, & ἀμφαγαπάζομαι, voce media, idem quod ϗ & pro ἀμφαγαπάω, deamo, charissimum habeo: Poeticum est: ex ἀμφί, & ἀγαπάω.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, valde diligo.

Ἀμφαγνοῶ, contracte, pro ἀμφαγνοέω, ῶ, ex parte ignoro, in quibusdam ambigo: ex ἀμφί, & ἀγνοέω.

Ἀμφαδά, ἀμφαδίᾳ, & ἀμφαδόν, palam, adv. pro ἀναφανδόν, & ἀναφανδά.

Ἀμφαδίᾳ, manifeste, adv. a φαίνω.

Ἀμφάδιος, manifestus.

Ἄμφαδος, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἀμφαινε, Poet. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. verbi ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης.

ΑΜΦΑΜΙΩΤΑΙ, apud Cretenses vocabantur servi, quorum opera ruri utebantur, indigenæ quidem, sed bello capti. Athen. l. 6. & Eust.

Ἄμφανε, Poet. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφανέω, idem quod, & pro ἀναφαίνω, manifesto, ostendo.

Ἀμφαξοτέω, exorbito, cum ἄξων currus in utrumque latus vergit, & non recte hæret.

Ἀμφαραβέω, idem cum ἀμφαραβίζω, circumstrepo.

Ἀμφαράβιζον, circumstrepebant, imperf. Jon. ab

Ἀμφαραβίζω, ex ἀμφί, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

Ἀμφαριστερός, ᾶ, όν, lævus utraque manu; qui dextra ut sinistra utitur; q. d. ambisinister; ὁ ἀμφωτερόχειρ ἀριστερός. Aristoph. exponitur etiam, sinister, & infelix: ex ἀμφί, & ἀριστερός.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, obmutescentia, Jon. & Poet. metri gratia, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor, quo vox intercipitur: ex α, & φημί.

Ἀμφαυξις, εως, ἡ, dicitur quiddam peculiare abietis, accrescens ad ejus truncum. ἀμφιφύσις etiam dicitur; quia circumnascitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφί, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφαύω, circumsono: ex ἀμφί, & αὔω, clamo.

Ἀμφαφάασθαι, circumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι: ab ἀμφί, & ἁφάω.

Ἀμφείπετο, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, foveo, agito. ἄμφεπε, 3. imperf. Jon. ab ἀμφέπω, persequor. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, circumtruncatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικάρομαι. Themist.

Ἀμφελίττω, f. ξω, circumplico: apud Eurip. idem quod, & pro ἀμφιελίττω.

Ἀμφέλκω, idem quod ἀμφιέλκω, circumquaque traho; q. d. circumtraho: ex ἀμφί, & ἕλκω.

Ἀμφεπόησθ', consumpsit, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀμφιποιέομαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφιέπω.

Ἀμφέρεσθ', Poet. Syncop. pro ἀναφέρεσθ', recipere: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέσω, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumsto. Th. ἵστημι.

Ἀμφέχω, poetice pro ἀναφέχω, effugio, evado.

Ἀμφεφόβηθεν, utrinque in fugam conjecti sunt, a. 1. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν, a φοβέομαι.

Ἀμφεφυγες, evasisti, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφώγω. Th. φώγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφικέχυτο, circumfusus erat, plusq. p. pass. Jon. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφεχύθω. Th. χέω.

Ἀμφήκης, ες, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκή, mucro; q. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφήλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens; ex ἀμφί, & ἡλικία, ætas.

Ἀμφημερινός, ᾶ, όν, & ἀμφήμερος, ος, ον ϗ ἡ, quotidianus: ex ἀμφὶ, & ἡμερινός, ᾶ, όν, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀμφηρεφέα, acc. sing. ab

Ἀμφηρεφής, ές, ὁ, ἡ, undique tectus: ex ἀμφὶ, & ἐρέφω.

Ἀμφήρης, utrinque instructus remis; a cujus utraque parte remigari potest: ut ἀμφήρεις νῆες: & Metaph. ἀμφῆρες ἐσθίω, utrinque comedens; vel utrinque instructum dentibus.

Ἀμφηρικὸν ἀκάτιον, an bireme æatium; in quo unusquisque remex remis binis remigat: ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω, vel τίω, remigo: unde ἐρέτης, ου, ὁ, remex.

Ἀμφήρις, ος, ὁ ϗ ἡ, anceps, controversus; in contentione positus; de quo disceptatur, & est controversia: proprie de quo utrinque est contentio: Ex ἀμφὶ, & ἐρίζω, σμαι: unde ἐριστός, ὁ. Th. ἔρω.

Ἀμφί, præpositio, circa: cum genitivo quoque, de, propter, per: cum accus. circa, & circiter: cum dat. circum. circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, induo. f. άσω. p. pass. ἠμφίασται. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, indumentum, vestis: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, mari cinctus; circumquaque habens mare. Epithetum insulæ: ex ἀμφὶ, circa, circum; & ἅλς, ἁλός, mare.

Ἀμφιάνακτες, dicti dithyrambici Poetæ; quod subinde his verbis uterentur: Ἀμφὶ μοι ὦπα φοῖβος ἄναξ Δήλιε Suid. ex ἀμφὶ, & ἄναξ, ακτος, ὁ.

Ἀμφιάραος, ου, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius: unde & Οἰκλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασις, εως, ἡ & ἀμφίασμα, τὸ, indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, -ομαι.

Ἀμφιαχέω, & ἀμφιάχω, expon. circumdo clamoribus: ex ἀμφὶ, & ἰάχω.

Ἀμφιαχῦαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, circumsono.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, lustro. f. βήσομαι. ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβεβαώς.

Ἀμφιβάλῃ, a. 2. sub. ἀμφιβαλεῖν, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, circundo: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβάς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, & ἀμφίβασις, expon. circumventio. Il. ε. Item, protectio, defensio. Eustath. Sed expon. etiam, disceptatio, contentio, altercatio, apud Herodot. verbalia ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμφισβήτησις, dissentio, disceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio. acc. ἀμφίβασιν: ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβαύω, μ. ευσ. p. ηκα, dubito. ἀμφιβάτεν, ἀμφισβάτει. Hesych. ex ἀμφὶ, & βαύω.

Ἀμφιβέβαα, Poeticum est Thema ex præt. ἀμφιβέβακα, idem quod, & pro ἀμφιβαίνω, circum-ineedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, sumpta metaph. inquit Eustath. a bratis animan-

mantibus, quæ ſuos catulos circumire ſolent, pro iis propugnantia.

Ἀμφιβέβηκως, p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ος, ον, ὁ, ἡ, q. utrimque vitam habens. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ, & βίος, vita.

Ἀμφίβλημα, indumentum, tegumentum: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρευτικὴ, ἡ, dicitur ars piſcatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ. eſt ab Ἀμφίβληστρον, τὸ, quod expon. omne inſtrumentum ad circundandum: peculiariter autem, rete, vel retis genus quoddam. quidam autem expon. verriculum, alii fundam. Marth. 4. Item Metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utrumque ab ἀμφιβάλλω, circumpono: Item complector, induo: Item, dubito, ambigo.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete piſcatorium, reticulum: ex ἀμφὶ, & βάλλω. V. ἀμφιβληστρευτικὴ.

Ἀμφιβόητος, ος, ον, ὁ, ἡ, circumſonus: ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, expon. piſcator. Iſa. cap. 29.

Ἀμφιβολία, expon. ambiguitas in ſermone: Item, incertitudo conſilii de re quapiam. ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, expon. qui undique feritur: ut apud Thuc. l. 4. ἔτι τε ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες ἐκ ἔτι ἀντεῖχον: i. e. hi quum undique ferirentur, non jam hoſti reſiſtere poterant. Item Metaph. anceps, dubius: ut λόγοι ἀμφίβολοι. Iſocr. & ἀμφίβολος φήμη. Plut.

Ἀμβιβόλως, ambigue.

Ἀμφιβραγχια, dicuntur loca circum tonſillas. Gal. in lex. Hipp. ex ἀμφὶ, & βράγχος, unde βράγχια, τά.

Ἀμφίβραχυς, utrinque brevis; utraque ex parte brevis. pes eſt in carmine, ſic dictus, quod primam, & ultimam habet brevem, longam autem mediam: cui oppon. ἀμφίμακρος. ex ἀμφὶ, & βραχὺς, ὁ.

Ἀμφίβροτος, ος, ον, circa hominem tegens undique. in maſc. vix occurrit: ſed inde fœm. ἀμφίβροτη, apud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφίβροτη, clypeus circundans, ſeu circumtegens hominem, vel undique tegens: ex ἀμφὶ, & βροτὸς.

Ἀμφίβροχος, ος, ον, ὁ, ἡ, undequaque madidus; temulentus: in Epigr. madefactus: ex ἀμφὶ, & βρέχω.

Ἀμφίβωτος, idem quod ἀμφιβόητος, circumquaque celebratus: ex ἀμβόητος. in Epigr. ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιγέγηθε, circum oblectatus eſt, 3. ſing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Them. γηθέω.

Ἀμφίγειος, vicinus, finitimus; q. circumterraneus. apud Dionyſ. de ſitu orbis. ex ἀμφὶ, & γαῖα, terra.

Ἀμφίγηυς, Heſych. ἀξίνη, ſecuris, anceps nimirum, & bipennis. Metaph. enim in hoc compoſ. γήυς ſignif. τὴν ἀκμὴν, aciem; proprie autem genam.

Ἀμφιγηθέω, unde ἀμφιγέγηθα, valde gaviſus ſum; q. d. circumquaque gaviſus ſum. V. ἀμφιγέγηθε.

Ἀμφιγνοέω, aliqua ex parte cognoſco, dubito, f. ήσω, p. κα. Ex ἀμφὶ, & νοέω.

Ἀμφίγονος υἱὸς, privignus; qui ex priore eſt uxore. Heſych. Etym. ex ἀμφὶ, & γονὴ, ſeu γόνος.

Ἀμφίγυα ἔγχεα, Odyſſ. ω, dicuntur utrinque acutæ haſtæ. V. ἀμφίγυος.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus: Vulcani epit. ex ἀμφὶ, & γυῖον.

Ἀμφιγυόω, ῶ; unde ἀμφιγυῶσαι, quod exp. ἀκρωτηριάσαι, i. e. extremas partes amputare; item, utrinque terræ infigere; uttinque depangere. ex ἀμφὶ, & γυόω.

Ἀμφίγυος, ος, ον, ὁ, ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφὶ, & γυῖς, vel γύη: Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt utrinque lædere γύᾳ, vel utrinque γυῆν, claudos reddere.

Ἀμφιδαὴς, utrinque ſecans: ut ἀμφιδαὴς μάχαιρα, apud Suid. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido.

Ἀμφιδαίω, circumaccendo. Il. ζ. Th. δαίω, uro.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidamas, nomen propr. q. a δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, utrinque hirſutus. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηα, p. m. ἀμφιδεδήω, 3. ſing. pl. p. m. Jon. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido, convivor, ſcio, comburo.

Ἀμφιδέες, dicuntur armillæ, h. e. orbiculi, quibus vel manus, vel pedes, brachia, aut tibiæ circumligantur, & circundantur: idque vel ornatus cauſa, vel captivi alicujus retinendi gratia. dicuntur & ἀμφιδέαι, & in neut. gen. ἀμφιδέα. ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέμω, circumædifico: ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ος, ον, ambidexter, ambiguus. Th. δεξιὰ. V. ἀμφιδεξίως.

Ἀμφιδεξίως, admodum dextere, & apte. Athen. l. 15. eſt adverb. ab ἀμφιδέξιος, quod expon. qui ſiniſtra perinde utitur ac dextra; cui ſiniſtra non minus agilis eſt, quam dextra: idem cum ἀμφιδέξιος. Item, qui eſt fauſti auſpicii: ut apud Hippocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφιδέξιος ὑ γίνεται). Item ἀμφιδέξιος σίδηρος, apud Eurip. ferrum dicitur anceps. & ἀμφιδέξιον ἔπος, apud Luc. anceps verbum: ex ἀμφὶ, & δεξιὰ, ἡ.

Ἀμφιδέρχθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jon. verbi ἀμφιδέρχομαι, circumſpicio, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφίδετος, utrinque ligatus, circumligatus: verbale ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδᾶπτος, ος, ον, poſtremus, minutiſſimus: ab ἀμφὶ, & δᾶπτος.

Ἀμφιδέω, circumligo: ex ἀμφὶ, & δέω, ligo.

Ἀμφιδιημίσομαι, ῶμαι, expon. de re aliqua contendo, decerto.

Ἀμφιδήριτος, victoria, apud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrinque contentioſa: ex ἀμφὶ, & ἐρίζω, -σομαι.

Ἀμφιδιαίνω, circumirrigo, & perfundo: in Epigr. ex ἀμφὶ, & διαίνω.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo: ἀμφιδεδίνημαι, p. paſſ. a δινέω.

Ἀμφιδοκιδῶν, obſervare capiendi cauſa. Vide δοκιδῶν.

Ἀμφιδονέω, ῶ, utrinque commoveo, ſeu agito. in Epigr. ex ἀμφὶ, & δονέω.

Ἀμφιδοξέομαι, -ῶμαι, expon. in controverſiam venio. Suid. eſt paſſ. ab act. ἀμφιδοξέω, ῶ, dubito, ambigo: ut ἀμφιδοξῶ ὥςτε τ' Ἰθάκης, apud Plut. utrumque ab

Ἀμφίδοξος, quod expon. de quo duplex eſt ſententia, ſive opinio; de quo in utramque partem diſceptatur, dubius, anceps: ut ἀμφίδοξος ἀγὼν, apud Suid. & ἀμφίδοξον νίκην, Plut. in Fab. vocavit victoriam, de qua ambigitur inter partes. unde τὸ ἀμφίδοξον, ſubſt. expon. in controverſia poſitum: Item, quod eſt inter ἔνδοξον, & ἄδοξον: ex ἀμφὶ, & δόξα, ἡ.

Ἀμφίδορος, utrinque excoriatus; ſeu, cui circumquaque detracta pellis eſt. ex ἀμφὶ, & δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium: unde δορὰ, ἡ, excoriatio.

Ἀμφιδούλος, natus utroque parente ſervo, & ipſe ſervus: ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδρομία, ἡ, dicebatur quintus a partu infantis dies, quo mulieres, quæ in partu adfuiſſent, & obſtetricando juviſſent, manus abluere ſolebant, ac infantem geſtantes focum circumcurſare. Dicitur & in plur. ἀμφιδρομίαι, αἱ. Athen. l. 9. ex ἀμφὶ, & δρόμος, ὁ.

Ἀμφίδρομος, ὁ, ἡ, circumcurrens, vel circumcurſans; ſeu undique incurſans: ut κῦμα ἀμφίδρομον, apud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφίδρομον, frequentius paſſive dicitur, quod circumcurſari poteſt, ſeu quod curſu poteſt circuiri. Item ἀμφίδρομος expon. etiam, qui habet ancipitem curſum, ut cancer. Strab. l. 10.

Ἀμφίδρυπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, undique laceratus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, & ἀμφίδρυφος. a δρύπτω, lacero.

Ἀμφίδυμος, ος, ον, ὁ, ἡ, quod utrinque poteſt δύεσθαι, i. e. ſubiri: dicitur quaſi ἀμφίδυτος, & expon. geminos aditus & ingreſſus habens: ut ἀμφίδυμος λιμὴν, portus duobus oſtiis patens navibus, ipſiſque fidam præbens ſtationem: ex ἀμφὶ, & δυάω, ſeu δύω, vel δῦμι.

Ἀμφιδὺς, indutus, a. 2. part. act. ab ἀμφιδύομαι. Th. δῦμι.

Ἀμφιδύω, expon. induo. unde part. ἀμφιδὺς, qui induit: ex ἀμφὶ, & δύω, ſeu δῦμι, induo.

Ἀμφιεσμένος, indutus, p. part. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέλικτος, circumvolubilis, vel circumquaque volubilis: ut ἀμφιέλικτος ξοχός.

Ἀμφιελίσσας, utrinque agitatas, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ος, ον, ἡ: ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω.

Ἀμφιέλισσος, exponitur qui utrinque volvitur, ſeu agitatur, & pellitur: ut apud Hom. naves ἀμφιέλισσαι dicuntur quæ remis utrinque aguntur, ſive pelluntur. ex ἀμφὶ, & εἰλίσσω, ſeu ἑλίσσω.

Ἀμφιελίσσω, ſeu ἀμφιελίττω, circumvolvo, vel circumquaque volvo, aut utrinque volvo, circumplico.

Ἀμφίεμαι, idem quod ἀμφιέννυμαι, induor: ab activo ἀμφιανύω, induo, circuminduo.

Ἀμφιέννυμι, veſtio, f. έσω. p. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἤμφιγμαι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, gubernantes, præſ. part. ex ἀμφὶ, & ἕπω, tracto, ago.

Ἀμφιέπω, & ἀμφίεπω, circumtracto; circa quidpiam verſor, & occupatus ſum: item, perſequor, &c. ex ἀμφὶ, & ἕπω, cum aſpero, operor, ago, tracto, &c. item, ſequor. at ἕπω cum tenui, dico.

Ἀμφίεργος γῆ, dicitur ſolum, quod dimidia ex parte irrigatur aquis cœleſtibus, & dimidia ex parte ſolaribus incaleſcit radiis, velut utrumque naturæ opus expertum. Theophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφὶ, & ἔργον, τό.

Ἀμφιεσαμένη, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι. Ἀμφιέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. Ἀμφίεσμαι, Jon. pro ἤμφιεσμαι, p. ind. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφιεσσὶς, ίδος, ἡ, penula; amiculum dormitorium, vel ſtragulum eſt: ut & ἀμφίεσμα, indumentum: verbale ab ἀμφίεμαι, pro ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιετίζεσθαι, & ἀμφιετίζεσθαι, quotannis recurrere, & quaſi in orbem redire: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιετὲς, vel ἀμφιετεῖ, adverb. quotannis.

Ἀμφιεπέω, quotannis ſacrifico.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniverſarium.

Ἀμφιετὴς, ές, ὁ, ἡ, annuus, anniverſarius: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιζάω, ab ἰζάνω, adhæreo, circumſedeo, f. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφίζωστος, utrinque junctus: ex ἀμφὶ, & ζωστὸς, ὁ, ἡ: a Th. ζώννυμι, f. ζώσω, tanquam a ζώγω, jungo.

Ἀμφικμὲς, anceps, utrinque acutum; idem, & ejuſd. Th. & comp. cum ἀμφήκης.

Ἀμφιθάλαμος, amphithalamus: inter partes ædificii Græci numeratur a Vitruv. l. 6. c. 9. ex ἀμφὶ, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφίθαλλος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui utrinque gignitur: ex ἀμφὶ, & θαλάσσα.

Ἀμφιθαλὴς πόλις, urbs quæ mari circumluitur, mari circumfluа; ut Corinthus. Th. θάλασσα, vel θάλαττα.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, circumfloridus; item, patrimus, & matrimus. Them. θάλλω.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, locus ex omni parte spectabilis; amphitheatrum: ex ἀμφὶ, & θέατρον.

Ἀμφίθετος, ος, ὁ, ἡ, qui utrinque poni potest: ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Ἀμφιθέω, circumcurro: a θέω.

Ἀμφίθρεπτος, circum concretus, & coagulatus: ut ἀμφίθρεπτον αἷμα· ex ἀμφὶ, & θρέφω, i. e. πήγνυμι, concrescere facio.

Ἀμφίθυρος, ος, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & posticas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab

Ἀμφικαλύπτω, circumtego. Them. καλύπτω.

Ἀμφικάρηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, & per Sync. ἀμφίκρανος, utrinque caput habens, vel biceps; geminum caput habens; ex ἀμφὶ, & κάρηνον, τὸ.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, utrinque ansatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφικαρπος, utrinque, seu ab utraque parte fructum habens: ex ἀμφὶ, & καρπὸς, ὁ.

Ἀμφικαυσις, expon. hordeum montanum: quidam expon. prima tritici germina. sic dicitur forsan, quod amburente sole exoriatur: ex ἀμφὶ, & καίω, f. καύσω: unde καῦσις, ἡ; καυσὸς, ὁ; & καῦσις, ἡ.

Ἀμφικεάσας, circumscindens, dividens, a. 1. part. act. Poet. pro κεάσας, verbi

Ἀμφικεάζω, circumscindo, divido.

Ἀμφικείρω, expon. circumtondeo: in Epigram. ex ἀμφὶ, & Them. κείρω.

Ἀμφικέλευθος, utrinque viam habens: a κέλευθος, ος, ἡ, via.

Ἀμφικεύθω, circumquaque occulo, circumtego. Hesych. ex ἀμφὶ, & κεύθω.

Ἀμφικέφαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps: ut ἀμφικέφαλα ὑποπόδια, apud Eustath. item genus lecti; sic dictum, quod utrinque habeat pulvinar. Etym. ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, ἡ.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, vel passim queror: ex ἀμφὶ, & κινύρομαι.

Ἀμφικίονες, circumcirca columnis suffulti: ex ἀμφὶ, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Ἀμφίκλαστος, ex omni parte fractus: ex ἀμφὶ, & κλαίω, vel κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, qui circumcirca defletur. Th. κλαίω.

Ἀμφίκλυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumfluus: ἀμφοτέρωθεν κλυσὸς, ἡ κλυζόμενος.

Ἀμφικνεφὴς, undique caliginosus, seu tenebrosus; circumquaque nebulis septus: ex ἀμφὶ, & κνέφας, τὸ.

Ἀμφίκοιλος, expon. utrinque cavus. Suid. ex ἀμφὶ, & κοῖλος, ὁ.

Ἀμφίκοιτος, lectum ambiens: a κοιτὴ.

Ἀμφίκολλος, utrinque glutinatus, seu undique coagmentatus glutine. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφὶ, & κόλλα, ἡ.

Ἀμφίκομος, ος, ὁ, ἡ, late comans, undique frondosus: ex ἀμφὶ, & κόμη.

Ἀμφίκοπον, utrinque scindens. Th. κόπτω, scindo unde κοπὴ, sectio.

Ἀμφίκορος, medius inter tres fratres. Hesych. Suid. ex ἀμφὶ, & κόρος, seu κοῦρος, puer. Th. κορέω, purgo.

Ἀμφίκορος, circumquaque rasus. Them. κείρω, unde κορὰ, tonsura, & ἀμφικείρω, circumtondeo.

Ἀμφικραδαίνω, & ἀμφικραδάω, circumcirca, & undequaque vibro, seu quatio, undique quasso: ex ἀμφὶ, & κραδαίνω, seu κραδάω, a Them. κράδη, ἡ.

Ἀμφίκρανος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrinque habens caput; vel, circumcirca capitatus; per Sync. pro ἀμφικάρηνος: a Th. κάρηνον, caput: unde κράνον, τὸ, idem.

Ἀμφικρεμάμαι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens. in Epigrammat. ex ἀμφὶ, & κρεμάω.

Ἀμφίκρημνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνὸς.

Ἀμφικτίονες, iidem, qui Homero ἀμφικτίονες, i. e. οἱ ἀμφοικοῦντες, qui circumcirca habitant: ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.

Ἀμφικυλίσας, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.

Ἀμφικυλίω, circumvolvo. Pind. ex ἀμφὶ, & κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum, & utrinque ansatum: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, cyathus. Nota δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungi.

Ἀμφίκυρτος, utrinque declivis, seu gibbosus; ut luna apparet nondum semiplena. vide Th. κυρτὸς.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus: a Th. λαιὸς.

Ἀμφίλαλος, circumquaque loquax; passim loquax. a Th. λαλέω, loquor: unde λάλος, qui loquitur.

Ἀμφιλαφία, ας, ἡ, expon. amplitudo, copiositas, exuberantia: & expon. etiam, auxilium, quod fertur ex utraque parte.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιλαβὴς, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαφία, expon. anceps ansa; ab ἀμφιλαφὴς.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio: a λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, dubito, dubia dico, & obliqua.

Ἀμφίλεκτος, ambiguus, anceps. Them. λέγω.

Ἀμφιλογέω, idem quod ἀμφιλέγω, & ejusd. Th. & comp.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, disceptatio, ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀμφίλογος, dubius, controversus.

Ἀμφίλοξος, utrinque obliquus: apud Luc. ex ἀμφὶ, & λοξὸς, ὁ.

Ἀμφίλοχος, ος, ὁ, Amphilochus. nom. propr.

Ἀμφίλυκος, ος, ὁ, ἡ, sublustris: a λύκη, lux prima: vel a λύκος, quod sit similis λυκείῃ, lupinæ pelli, quæ est cinerei coloris: vel a λύγη, tenebræ.

Ἀμφίμακρος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrinque longus. nomen est pedis metrici, syllabam longam ab utraque parte habentis: ut ἠγεμών. ex ἀμφὶ, & μακρὸς.

Ἀμφίμαλλος, utrinque villosus, & hirsutus, ut ἑπρομάλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλλὸς, vellus, lana promissa.

Ἀ'ΜΦΙΜΑ'ΝΤΩΡ, Hesych. est infelici fato mortuus: Item, qui utrumque parentem habet; vel amisit. Idem ἀμφιμάντορα dici scribit farinas melle imbutas.

Ἀμφιμάσσατε, ἀπομάξατε, abstergite, a. 1. m. imper. a μάζω. f. ξω, & σω, purgo.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, expon. tunica utrinque manuleata, manicis nimirum ab utraque axilla dependentibus. vestis fuit ingenuorum. Aristoph. in equit. ex ἀμφὶ, & μασχάλη, ἡ.

Ἀμφιμήτριος, ω, ὁ, ά, Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui est in matrice, seu utero. Th. μήτρα.

Ἀμφιμάχητος, ος, ὁ ἡ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est; excellens: ut ἀμφιμάχητον ὄμμα νύμφας, apud Soph. in Trach. ex ἀμφὶ, & μαχέομαι: unde μαχητὸς, ὁ.

Ἀμφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρένες, quod ira tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, circum mugit, p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμήδιον, dicitur fundus navis, carina. Poll. l. 1. ex ἀμφὶ, & μήδεα, ἡ.

Ἀμφιμήτωρ, apud Æschyl. ἑπρομήτωρ, ἀμφίγονος, frater ex patre eodem, alia vero matre. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, undique mistus. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀμφιπακὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀμφίπεκος, ος, ὁ, de quo utrinque est contentio.

Ἀμφιπεικὴτος, exp. de quo contenditur: h. e. tam excellens, ut de eo contentiones instituantur. apud Soph. in Trachin. ex ἀμφὶ, & νεῖκος, ες, τὸ, unde νεικέω, ῶ.

Ἀμφίπεκος, de quo contrariis sermonibus pugnatur: a Th. νεῖκος, ες, τὸ, jurgium, contentio.

Ἀμφιπεμόμαι, circumpascor, incolo: a νέμω.

Ἀμφιποέω, ambigo, idem quod ἀμφιγνοέω.

Ἀμφιξέω, circumrado, f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεστα, a ξέω.

Ἀμφίξος, utraque parte radens: ab eodem Them.

Ἄμφιον, indumentum, amictus, pallium: ab ἀμφιέννυμι, induo.

Ἀμφίον, ου, τὸ, expon. indumentum, amictus: ab ἀμφιέμαι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum: a Th. ὅρκος, jusjurandum.

Ἄμφιος, ος, ὁ, Amphius, nom. propr.

Ἀμφιπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, circumquaque firmus, vel firmiter hærens. Nonn. a Th. πήγνυμι, compingo.

Ἀμφίπαλτος, ος, ὁ, ἡ, peltis densus: a πάλτον.

Ἀμφιπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, qui vel quæ ex alio patre est, sed eadem matre: ex ἀμφὶ, & πατὴρ, pater.

Ἀμφίπεδος, ος, ὁ, ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ, & πέδον.

Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, securis anceps, bipennis.

Ἀμφιπέλεκος, capulus securis, bipennis manubrium: ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, εως, ἡ, securis, bipennis.

Ἀμφιπέλομαι, adsum, advenio. Hesych. ex ἀμφὶ, & πέλομαι.

Ἀμφιπένομαι, satago circa aliquid: a πένομαι.

Ἀμφιπερικλάω, expon. circumvibro: ex ἀμφὶ, & περικλάω.

Ἀμφιπερικτίοσι, vicinis, dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπερισκαίρω, circum salio: ex ἀμφὶ, & περισκαίρω, idem, salio circum.

Ἀμφιπερισσένω, circumcirca gemo: ex ἀμφὶ, & περισσένω.

Ἀμφιπερισσέφω, utrinque corona cingo, circumcirca redimio: ex ἀμφὶ, & περισσέφω.

Ἀμφιπερισσρέφω, idem quod περισσρέφω.

Ἀμφιπερισρώφα, imperf. Jon. ab

Ἀμφιπερισρωφάω, circumverto: ex ἀμφὶ, περὶ, & στρέφω.

Ἀμφιπεριτείζω, vel τεύζω, circumstrideo: ex ἀμφὶ, περὶ, & τείζω, vel τεύζω, stridoreo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymn. in Ven. ex ἀμφὶ, περὶ, & φθίνω, neut. corrumpor, consumor, pereo. unde φθινύθω.

Ἀμφιπεσσῶσα, amplexa: a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφιπηρὸς, idem quod Th. πηρὸς, mancus, mutus, cæcus.

Ἀμφιπιάζω, circumcirca premo, vel constringo: ex ἀμφὶ, & πιάζω, idem quod Th. πιέζω, premo.

Ἀμφιπίπτει πινά, aliquem amplecti. Th. πίπτω.

Ἀμφιπίπτω, expon. circum cado, circumprocumbo. Odyss. φ. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Ἀμφιπιτνέω, idem quod ἀμφιπίπτω, circum cado. ex ἀμφὶ, & πιτνέω, seu πίτνω, idem quod Them. πίπτω.

Ἀμ-

Ἀμφίπλεκτος, implexus, vel utrinque plexus. Hesych. ab ἀμφιπλέκω, ex ἀμφὶ, & πλέκω.

Ἀμφιπλέκω, circumnecto: in Epigr. Th. πλέκω.

Ἀμφίπληκτος, V. ἀμφιπλήξ.

Ἀμφιπλήξ, & ἀμφίπληκτος, utrinque percutiens, vel feriens; aut utrinque percussus: ut ἀμφιπλὴξ γῆ, Isthmus; q. d. qui utrinque percutitur a maribus. Pollux. a Th. πλήσσω, vel πήσσω, percutio: unde πληκτὸς, percussus.

Ἀμφιπλῆξ, exp. ἀμφιβάδην.

Ἀμφιπλίσσω, exp. ἀμφιβαίνω: & ἀμφιπλίσσομαι, seu ἵππομαι, abslilio; saltu me proripio, seu aufero: a Th. πλίσσω.

Ἀμφίποκος, utrinque villosus: ut ἀμφίποκοι πόκπητες, tapetes utrinque villosi, i. e. ἀμφίμαλλοι: a Th. πόκος, vellus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: a πολέω, versor, Poet. πολεύω.

Ἀμφιπολέω, versor circum, obeo, lustro: Item ministro, famulor, curo.

Ἀμφίπολις, exponitur civitas aquis cincta; nomen urbis Thraciæ: ex ἀμφὶ, & πόλις, ἡ.

Ἀμφίπολος, ὁ, ἡ, minister, vel ministra: qui, vel quæ circa dominum, dominamve versatur. Il. ω. Odyss. ω. & Athen. l. 6. ἀμφίπολος πάφος, expon. sepulchrum quod circumquaque obitur, Eustath. ex ἀμφὶ, & πολέω, versor.

Ἀμφιπονῶ, seu ἀμφιπονοῦμαι, satago circa; occupor circa: item, absumo. Plut. a πονέω, quod vide.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolito: a ποτάομαι.

Ἄμφιπποι, οἱ, dicuntur in veteri acie militari, qui duobus equis una ligatis sine ephippiis vehuntur; quique ex alio in alium transiliunt, si usus requirat: ex ἀμφὶ, & ἵππος.

Ἀμφιποτοξόται, equites, seu equestres sagittarii: ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον.

Ἀμφιπροπάω, undique promineo, seu propendeo; ex ἀμφὶ, & προπάω, promineo, propendeo; ex πρὸ, & πάω, innuo; item, vergo, inclino, propendeo.

Ἀμφιπρόστυλος, omnia habet, quæ prostylos; prætereaque habet in postico ad eundem modum columnas, & fastigium. Vitruv. l. 3. c. 1. ex ἀμφὶ, & πρόστυλος, ὁ, quod ex πρὸ, & στύλος, ὁ.

Ἀμφιπρόσωπος, bifrons. Janus sic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνοι πλοῖοι, navigium utrinque puppim habens. Th. πρυμνός.

Ἀμφιπταμαι, circumvolito: ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, volo, volito.

Ἀμφίπυλον, vestibulum, locus habens duas portas: ex ἀμφὶ, & πύλη.

Ἀμφίπυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιρεπής, ές, ὁ ἡ ἡ, utramq; in partem inclinans, seu vergens; interdum &, ambiguus, anceps: ex ἀμφὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀμφιρῥαντος, circumquaque aspersus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφὶ, & ῥάζω, idem quod Th. ῥαίνω, perfundo, aspergo.

Ἀμφίρρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumfluus: ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Ἀμφιρῥώξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, undequaque ruptus, Epigr. ex ἀμφὶ, & ῥώξ, fissura, vide.

Ἀμφιρω, 4. contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφὶς, utrinque, in medio, adv. Est & præposit. cum gen. sine, seorsum, extra.

Ἀμφίσβαινα, ἡ, est serpens quædam dicta quasi utrinquegrada, quæ videtur duo habere capita, quia ἐναπέρωθεν βαίνει. dicitur enim antrorsum, & retrorsum incedere.

Ἀμφίσβατος, expon. controversus, ambiguus: q. d. in quo in utramque partem itur. apud Hesych. & Suid. ab ἀμφιβαίνω: ex ἀμφὶ, & βαίνω.

Ἀμφισβητέω, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβητήσεια, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, eo.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, lis; h. e. res, de qua disceptatur judicio; quæstio, dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, dubius, contentiosus, ambiguus.

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβητία, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισβητικὸς, contentiosus, rixosus, acer, & argutus in disceptationibus.

Ἀμφισγονοι, Hesych. ἑτερόγονοι, diverso semine geniti: ex ἀμφὶ, & γόνος.

Ἀμφίσδμαινα, idem apud Etym. quod ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσκιος, utrinque umbram habens: ex ἀμφὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἀμφίσκω, induo, induor: idem quod ἀμφιέννυμι, & μαι, quæ vide.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶς, & κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφίσμαινα, idem quod ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσσαμαι, undique circumsto: ex ἀμφὶ, & ἵσαμαι.

Ἀμφισταλάμενος, colligatus, a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

Ἀμφιστέλλω, exp. circumcirca amicio, vel orno: Item circumcirca astringo, vel cohibeo: ex ἀμφὶ, & στέλλω, orno: Item, contraho.

Ἀμφίστερνοι, Hesych. expon. δίνλωι: ex ἀμφὶ, & στέρνον, τὸ.

Ἀμφιστεφὴς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: item, undique plenus: ex ἀμφὶ, & στέφω.

Ἀμφίστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, versipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.

Ἀμφιστραπάομαι, obsideo: ab ἀμφὶ, & στρατὸς.

Ἀμφιστρόγγυλος, undique rotundus, & contractus: a στρόγγυλος, rotundus.

Ἀμφισωπος, undique conspicuus, & patens. ex ἀμφὶ, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. ὄπομαι.

Ἀμφιπεδεὶς, circum extensus, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφιτάλαντος, ος, ὁ, ἡ, utrinque libratus: ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, Ἀμφίτυπις, ιδος, ἡ; & Ἀμφίτυπος, ος, ὁ, tapes utrinque villosus. Th. τάπης.

Ἀμφιτείνω, circumextendo: ex ἀμφὶ, & τείνω.

Ἀμφιτέμνω, circumcido; a Th. τέμνω, seco.

Ἀμφιτίθει, circumpone, præs. imperat. act. q. ex ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Ἀμφιτινάσσω, utrinque quatio: a Th. τινάσσω.

Ἀμφίτμος, circumcisus, undequaque amputatus; item, utrinque scindens, anceps: ab ἀμφιτέμνω, undequaque puto, vel amputo.

Ἀμφίτορος, utrinque tornatus; item, utrinque tornando excavatus: ex ἀμφὶ, & τόρος, tornus.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, & ἀμφίτρητος, ὁ ἡ ἡ, utrinque perforatus; utraque parte perfusus. Nonn. ex ἀμφὶ, & πείρω, vel πεῖρα, vel πέρημι, (fut. πέρσω, ut a πείρω) perforo.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni; mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, strido.

Ἀμφιτρομέω, tremo ab omni parte: a τρομέω.

Ἀμφιτρυγὴς, vel ἀμφιτρυχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, attritus undequaque: ex ἀμφὶ, & τρύχω, idem quod Them. τρύω, tero, attero.

Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ος, ὁ, per Epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, filius Amphitryonis.

Ἀμφιφαείνω, circumluceo, splendore cingor: ut αἴγλη δέμνι ἀμφιφαείνει. Hom. Hymn. in Apoll. ex ἀμφὶ, & φαείνω.

Ἀμφιφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, circumquaque, vel utrinque lucem habens, lucens, vel apparens: ab ἀμφιφάω, circumcirca luceo. Th. φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ος, ὁ, ἡ, clavis undique distinctus: ex ἀμφὶ, & φαλὸς, item, splendidus.

Ἀμφιφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem; undique apparens, & conspicuus: item, qui ambiguo in utramque partem editu est: ex ἀμφὶ, & φανὸς, ὁ, lucidus. Th. φαίνω.

Ἀμφιφάω, circumcirca luceo, colluceo; igne scil. aut facibus accensis: ex ἀμφὶ, & φάω.

Ἀμφίφλοξ, dubiæ, & ancipitis flammæ. Eurip. Th. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, έως, Jon. ῆος, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφορεῖτις, scil. ἀγὼν, dicebatur certamen apud Aeginetas circa Asopidem fontem, quo hydriis ex fonte repletis, humeroque impositis contendebant, quis cursu alterum vinceret, heroes ea in re imitantes: inquit Etymol. ab ἀμφιφορεὺς, έως.

Ἀμφιφυὰ, ἡ, dicitur idem, quod ἀϋφωξις, ut tradit Theoph. Hist. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φυὴ, ἡ; a Them. φύω.

Ἀμφιφῶς, qui dubia luce collustratur. Athen. ex ἀμφὶ, & φῶς, lux.

Ἀμφίχαινω, absorbeo: proprie, circumhio: a χαίνω.

Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχέω, & ἀμφιχύω, circunfundo, fundo, & spargo circum: ex ἀμφὶ, & χύω, inusit. pro Them. χέω: unde χυτὸς, ὁ.

Ἀμφιχολόομαι, irascor circum, vel propter. V. χολόομαι.

Ἀμφιχορεύω, circum tripudio. V. χορεύω.

Ἀμφίχροος, utrinque coloratus. Th. χρόα, ἡ, color.

Ἀμφιχυθεῖσα, circumfusa, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυτος, ος, ὁ, ἡ, terra aggesta utrinque munitus, circumfusus: ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφίχωλος, ος, ὁ ἡ ἡ, utroque pede claudus: a χωλὸς.

Ἀμφόδιον, τὸ, parvus vicus, platea parva. Luc.

Ἄμφοδοι, οι, τὸ, bivium: q. d. ἀμφω ὁδὼ, ambæ viæ: Item via urbis, vicus, platea.

Ἀμφοδὸς, ἡ, bivium, circuitus. Xen.

Ἀμφόδους, seu ἀμφώδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, utrinque dentatus. Aristot. Item ἀμφώδων, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδὼς, όντος, ὁ, dens.

Ἄμφοιν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Ἄμφονον, Poet. pro ἀπὸ φόνου, per cædem.

Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς per Sync. pro ἀμφιφορεὺς.

Ἀμφορεαφορέω, amphoram bajulo, seu porto: & Metaph. bajulo, veluti amphoram. Aristoph. in Heroib. ab ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορεαφόρος, amphoræ gerulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφορεῖον, τὸ, unde ἀμφορείω Hesych. est, φορείω, pheretro, seu lectica, ab ἀμφορεὺς, quod per Sync. dicitur pro ἀμφιφορεὺς, eaqueropter etiam certæ mensuræ nomen est, quæ alias κεράμιον, amphora dicitur apud Dioscor. l. 5. c. 71.

Ἀμφορίδιον, q. d. amphorula; dimin. ab ἀμφορεὺς, ὁ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & φορέω τὸ φέρω, quod sit vas gestatorium, portatuque facile huc, & illuc.

Ἀμφοτεράκις, utroque modo.

Ἀμφοτερίζω, in utramque partem vergo; item, utrinque cingo, vel attingo; Strab. lib. 6.

Ἀμφοτερόγλωσσος, utramque linguam habens; in utramque partem disputans.

sic

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

sic vocatur Zeno apud Plut. ex ἀμφό-τερος, & γλῶσσα.

Ἀμφοτεροδεξιος, ambidexter. Euſt. ex ἀμφότερος, & δεξιὰ, ἡ: unde δεξιος, ὁ.

Ἀμφοτερόπλους, ut γῆ ἀμφοτερόπλους, expon. terra, ad quam ab utraque parte navigari poteſt. Item ἀμφοτερόπλουν δάγδι, vel ἀργύριον, expon. quod ultro citroque eſt trajectitium. ex ἀμφότερος, & πλόος, contracte πλοῦς; a Them. πλέω.

Ἀμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρης, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀμφοτέραις: ut & ἀμφοτέροισιν, m. g.

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἄμφω.

Ἀμφοτέρωθι, utrobique.

Ἀμφοτέρως, utroque modo. Plut. Ariſtot. pro quo interdum ponitur ἀμφότερον, adverbialiter: ut Iliad. δ. & ν.

Ἀμφοτέρωσε, utroque, in utramque partem.

Ἀμφοῦδις, vel ἀμφούδις, adv. idem quod ἀμφιδὸν, in terram, humi. Heſych. ἀμφοῦδις ἑλίπων, apud Heſiod. expon. ambabus manibus in terram dejiciens. componitur nimirum ex ἀμφὶ, & ὦδαν, nom. & acc. τὸ; ſed obliq. mutuat ab inuſitato ὦδος, nempe ὦδεος, & ὦδεϊ, ſolum, pavimentum, humus.

Ἀμφράσατο, animadverteret, a. 1. opt. Poet. ab ἀνὰ, & φράζομαι.

Ἀμφυλάω, circumlatro, circumallatro, oblatro undique: ex ἀμφὶ, & ὑλάω, latro.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas.

Ἀμφύω, per ſyncopen dicitur pro ἀναφύω, renaſci facio; rurſum produco.

ΑΜΦΩ, ambo, vel ambæ: ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφώβολα, τὰ, expon. vaticinia ex inſpectione viſcerum. Euſt. ex Soph. ſive divinationes ex extis, forſan quum verubus ſuffixa torrentur: ex ἀμφὶ, & ὀβελὸς, ὁ.

Ἀμφώδων, idem quod ἀμφώδης, quod vide cum ἀμφόδους.

Ἀμφῶες, duas anſas habens, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία πινά. Ἀμφωτον, idem.

Ἀμφώης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ἄμφωτος.

Ἀμφωμοσία, ἡ, juramenti utrinque præſtatio; h. e. quum utraque litigantium pars jurat. Heſych. ex ἀμφὶ, & ὄμνυμι, fut. ὀμόσω.

Ἀμφῶνυξ, proprie expon. qui circum ungues eſt, ungues ambiens. ſed Heſychio eſt, γαστρόμαργος, ἀκρατὴς: ex ἀμφὶ, & ὄνυξ, ὁ.

Ἄμφωτις, vel ἀμφῶτις, aut ἀμφωτὶς, ἰδος, vel ἰδος, ἡ, dicitur poculi genus, habentis binas anſas: & expon. etiam auris, ſeu anſa vaſis. unde proverb. μέχρι τῆς ἀμφωτίδων, apud Suid. Item, inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφὶ, & οὖς, ὠτός.

Ἄμφωτος, ος, ὁ, expon. utrinque auritus, binas aures habens: Item Metaph. utrinque anſatus, ſeu duas anſas habens: ut κισσόβιοι ἀμφῶες, apud Theocr. Idyl. 1. & ἄλεισον ἄμφωτον, Odyſſ. χ.

Ἄμωγος, Ἀμώγυος, ὁ, Sacorum rex.

Ἀμώμητος, ος, ὁ, inculpatus: ἀμωμήτοιο, gen. Jon.

Ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, vituperabilis, quod a μωμέομαι. Th. μῶμος.

Ἀμωμὶς, ἰδος, ἡ, herba quædam, ex eo dicta, quod amomo ſimilis ſit. Dioſc. l. 1. c. 14. a Them. ἄμωμον, τὸ.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, expon. amomum ſimilitudine aliqua referens. Dioſc.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, frutex, & aroma.

Ἄμωμος, ος, ὁ, ἡ, maculæ expers: ex α, & μῶμος.

Ἀμῶν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Fidelis.

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. paſſ. ab ἀμάω.

Ἀμώνεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poet.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Robuſtus.

Ἀμῶς, metas, 2. ſing. præſ. opt. ἀμάομι, ᾶμι, ᾶοις, ᾷς, ᾶοι, ᾷ, ab ἀμάω.

Ἀμὼς, vide cum ἀμὴν, a Th. ἀμός.

Ἀμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμῶς. Th. ἀμὸς, unus.

Ἄμωτα, τὰ, caſtaneæ.

A N.

ΑN, ſi, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poetæ pro ea ponunt κε, κεν. Ab ΑΝ ejuſdem ſignificationis. Eſt etiam ἄν, pro ἀνὰ, Poetis: & ἀν pro ἄνα.

Ἄνα, ſurrexit, per Apoc. pro ἀνάσα, quod pro ἀνέστη, Jon. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. ſing. ab ἀνίστημι. Eſt & ἄνα, ſurge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Eſt & ἄνα, vocat. ſing. ab ἄναξ, rex; vel per Apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἄνα, pro ἀνάβαθι, vel ἀναβῆθι, aſcende: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάδδω, pedibus in altum exporrectis, ſive extenſis. Ariſtoph.

Ἀναβαδὸν, ſcanſim. Ariſtot. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμικὸς, q. d. gradualis, gradatim factus.

Ἀναβαθμὶς, ἰδος, ἡ, gradus ſcalæ: Exod. 20.

Ἀναβαθμὸς, ὕ, ὁ, aſcenſus. Suid. Item, gradus ſcalæ, pro ἀναβαμός. θ. euphoniæ gratia inſeritur. Interdum ſedilia vocantur ἀναβαθμοί. Pol. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάθρα, ας, ἡ, exp. ſcala navis, apud Luc.

Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, ſcala: exponitur etiam, pulpitum. Item, ſubſellium. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, aſcendo, conſcendo: ἀναβαίνειν ἅμμε, Odyſſ. ο. & Xen. Pæd. 6. ſicut & dicitur, ἀναβαίνειν ἐπὶ ἵππον, pro conſcendere equum, apud eund. Pæd. 7. Item dicitur abſolute, pro, conſcendere navem. Il. α. Item expon. & ineo. unde οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵππους, admiſſarii equi. Item, pervado, perambulo, incedo per. Od. 3. & apud Matth. c. 13. ἀνέβησαν ἄκανθαι, expon. emerſerunt ſpinæ, vel ſuccreverunt: ex ἀνὰ, & βαίνω. f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Ἀναβακχεύω, f. εύσω, expon. debacchor, Bacchicis furoribus exagito: ex ἀνὰ, & βακχεύω.

Ἀναβάλλεσθαι, inf. paſſ. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, procraſtino, differo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ῃ, ετο. p. m. ἀναβέβολα. Dicitur quaſi ἄνω βάλλω, ſurſum tollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλειν πινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, idem eſt apud Xenoph. quod ἀναβιβάζειν, tollere in equum. & apud Ariſt. in Probl. ἀναβάλλῃ τὰ ὄμματα, & καταβάλλειν τὰ ὄμματα opponuntur, pro attollere oculos, & demittere oculos. Item apud Xenoph. Pæd. 3. ἀναβάλλειν γῆν, exp. egerere terram fodiendo. & apud eund. dicitur a Callimacho fons aquam ἀναβάλλειν, ejicere aquam quaſi ſubſilientem. Item exp. ſterno, & excutio, ut equus ſeſſorem, inquit Bud. apud Xenoph. Denique exp. remoror, protraho: ut τοὺς λόγους, οἷς ἀναβάλλεσθαι ἡμᾶς, apud Demoſth. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab Ἀναβὰς, aſcendens, a. 2. part. act. ἀναβῶναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτιστὴς, q. d. rebaptizator: ex ἀνὰ, & βαπτιστὴς.

Ἀνάβασις, aſcenſus, aſcenſio. Xen. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασμὸς, expon. idem quod ἀναβαθμὸς. id vide.

Ἀναβάσομαι, conſcendam, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβασάζω, idem quod ſimplex Them. βασάζω, vel potius, porto ſublatum in altum; ſeu tollo in altum ad portandum. Luc. in Anach. ἐς ὕψος ἀναβασάσαι τὴν ἀντίπαλον. ex ἀνὰ, & βασάζω.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, aſcenſor, conſcenſor; & peculiariter, qui conſcendit equum. Xen. & ἀναβάτης expon. etiam, equus admiſſarius.

Ἀναβατικὸς, aptus ad conſcendendum equum; peritus conſcendendorum equorum. Xen.

Ἀναβατὸς, qui conſcendi poteſt; ſcanſilis: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβεβιωκὼς, p. part. act. ab ἀναβιόω. Th. βίος.

Ἀναβέβρυκεν, p. act. quod a βρύω, ſcateo, ſcaturio. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, reſonuit: quod a βρύχω, frendo, ſtrideo; quod dicitur de mari.

Ἀνάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, extuſſio; tuſſiendo expuo, ſeu excreo; vel ſimpliciter excreo. unde in paſſ. ἀναβήττομαι, extuſſior, expuor, rejicior. Gal. ex ἀνὰ, & βήττω, tuſſio: a Th. βὴξ, κὸς, ἡ, tuſſis. Dioſc.

Ἀναβιβάζω, aſcendere facio, impono, ſubduco. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιβρώσκω, pro ἀναβρώσκω, corrodo, exedo. ex ἀνὰ, & βιβρώσκω, idem quod Th. βρώσκω, comedo.

Ἀναβιοίλω, reviviſcam, Att. pro ἀναβιώλω, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνὰ, & βιόω, vivo.

Ἀναβιόω, ῶ, expon. reviviſco. unde ἀναβεβιωκὼς, part. præt. qui revixit, redivivus.

Ἀναβίωσις, reviviſcentia, reditus ad vitam, reſurrectio a morte.

Ἀναβιώσκομαι, reviviſco. Plat. in Phæd. & interdum ſignif. reviviſcere facio, vitæ reſtituo, exſuſcito, apud eund. Vide ἀναβιοίλω.

Ἀναβλασάνω, & σέω, f. ήσω, p. ηκα, repullulo. Simplex βλασάνω.

Ἀνάβλαστημα, τὸ, quod renaſcitur. Poll. verbale ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renaſcor.

Ἀναβλάστης, ου, ὁ, ut ἀνάβλαστον ἀφίησι, exponitur, germen emittit. Theophraſt. ex ἀνὰ, & βλάστη, ἡ, ſeu βλαστὸς, ὁ.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, viſum recipio. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Th. βλέπω.

Ἀναβλήδην, idem quod ἀμβλήδην, & ἀναβολάδην, quæ vide.

Ἀναβλησδὸν, adverb. expon. amictim: ut ἀναβλησδὸν ἐνδύεσθαι, induere in modum amiculi; amictum circumjacere.

Ἀνάβλησις, procraſtinatio, dilatio, Il. β. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλύες dicuntur fontes. Heſych. ab ἀναβλύζω, vel ύω, quod expon. ſurſum erumpo ſcaturiendo; ſcaturio ſurſum: proprie dicitur de fonte. Athen. Ariſtoreles tamen de mundo dixit, φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, flammæ, quæ e terra eruperant: ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀναβλύζω, ſcaturio: a βλύζω. Vide ἀναβλύες.

Ἀνάβλυσις, ſcaturigo: ut πηγῶν ἀναβλύσεις, apud Ariſtot. de mundo. verbale ab ἀναβλύζω.

Ἀναβόαμα, pro ἀναβόημα, idem quod ἀναβόησις, ἡ.

Ἀναβοάω, magna voce clamo; vel, elata voce declamo: eſt enim ἀνὰ epitaticum. Item, clamando voco, inclamo. apud Ariſtoph. Th. βοάω.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, vociferatio, vel inclamatio.

Ἀναβοθρέω, effodio; effodiendo egero. ex ἀνὰ, & inuſ. βοθρέω, fodio: a Them.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Them. βόθρος, ὁ, scrobs, fovea.
Ἀναβολάδιλω, idem quod ἀμβολάδιλω, V.
Ἀναβολάδιον, τὸ, diminut. amictorium, quo scil. humeri operiuntur; inde dictum, quod ab inferioribus partibus ad superiores elevetur.
Ἀναβολεύς, expon. id, in quod impositio pede conscendimus equum, stapes: Item, homo, cujus ministerio utimur ad hoc ipsum. Plut.
Ἀναβολή, exponitur egestio: & capitur etiam pro terra egesta. in prosa frequentissime idem signif. quod ἀναβλησις, in carmine. unde ἀναβολιὼ ποιεῖσθαι, expon. differre. Unde expon. &, cunctatio, dilatio, ab Eustath. Item, amictum. Synes. Item, proœmium carminis, sive initium. Aristoph. in pace: a p. m. verbi ἀναβάλλω.
Ἀναβόλιον, τὸ, amictus, pallium.
Ἀναβορβορύζω, exclamo. Aristoph. ex ἀνὰ, & βορβορύζω.
Ἀναβρᾶς, ὦ, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ὁ, ἡ, impubes: ex α, & ἥβη.
Ἀναβράζω, & -σω, fervefacio. Th. βράζω.
Ἀνάβρασις, ἡ, æstuatio, seu ebullitio; aquæ æstuantis, seu ferventis subsultatio; h. e. quum aqua fervens ebullit, & subsultat.
Ἀνάβρασος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, fervefactus: ut ἀνάβρασον ὕδωρ, apud Dioscor. & apud Aristoph. in Ran. ἀναβράσαι κρέα, carnes elixæ. ab ἀναβράζω, bullire, seu fervere facio: ex ἀνὰ, & βράζω.
Ἀναβρέχω, madefacio: ex ἀνὰ, & βρέχω.
Ἀναβροντάω, tono, intono: ex ἀνὰ, & βροντάω.
Ἀναβρόχω, resorbeo. a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξαι. a. 1. pass. part. ἀναβροχθείς. ἀναβρόχω, ut & κατα-βρόχω, sunt comp. verba vix usitata: unde tamen ἀναβρόξῃς, & κατα-βρόξας, apud Hom. a Th. itidem inusit. βρόχω, sorbeo, deglutio, voro.
Ἀναβρυχάομαι, infremo; fremitus, seu rugitus edo: Item, cum fremitu, & rugitu defleo: ex ἀνὰ, & βρυχάομαι, a Them. βρύχω.
Ἀναβρύχω, expon. idem quod ἀναβλύω; vel potius idem, quod, & pro ἀναβρύω, scaturio, subsilio: ut ὃ δ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, apud Hom. Il. φ. ex ἀνὰ, & βρύχω, in signif. Them. βρύω.
Ἀνάβρωσις, corrosio, vel exesio.
Ἀναβρώσκω, pro quo & ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo. & in passiv. ἀναβρώσκομαι, vel ἀναβιβρώσκομαι, exedor, corrodor.
Ἀναβρωτικός, corrosivus, exesivus; corrodendi, seu exedendi vim habens: ex ἀνὰ, & βρώσκω, seu βιβρώσκω.
Ἀναβωλακία γῆ, Terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος.
ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ἰδος, ἡ, morsus gallinæ, herbæ nomen.
Ἀναγαργαρίζω, expon. gargarizo, fauces colluo: ut ἀναγαργαρίζειν τὸ στόμα ὕδατι, colluere os aqua. & ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, aquam in ore gargarizare. sed dicitur etiam ἀναγαργαρίζειν id, quo fauces colluuntur. Dioscor. l. 2. cap. 67. ex ἀνὰ, & γαργαρίζω: a Th. γαργαρέων, ὁ.
Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
Ἄναγγελον, a. 1. imperat. ab ἀναγγέλλω.
Ἀναγγέλλομαι, nuntior, nuntius de me affertur. Plut. in Per. est passiv. ab activ. ἀναγγέλλω, annuntio, expono, refero.
Ἀναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, εἰς, εῖ, p. ελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. pass. ἀνήγγελμαι, a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.
Ἄναγγελον, expon. adverbialiter, sine nuntio: ex α priv. & ἄγγελος, ὁ. inseritur autem ν, ante vocalem aliam, euphoniæ gratia.
Ἀνάγγελος, expon. nuntio carens: ut ἀνάγγελος μάχη, dicitur pugna nuntio carens; id est, ex qua ne unus quidem evasit, nuntius cladis futurus.
Ἀναγεᾶς, Dor. pro ἀνηγεῖς, narrare.
Ἀναγελάω, ῶ, expon. rideo; idem quod simplex γελάω.
Ἀναγηράω, ῶ, regenero, f. ήσω, p. κα. p. pass. ἀναγεγήνημαι. Th. γίνομαι, seu γείνομαι.
Ἀναγέννησις, expon. regeneratio, id est, baptismus. Greg. verbale ab ἀναγεννάω, regigno. 1. Pet. 1. ex ἀνὰ, & γεννάω.
Ἀναγεύω, idem quod simplex γεύω, gustum præbeo. apud Aristoph. in nub. metaphorice dicitur ἀναγεῦσαι ὑμᾶς, expon. speciem vobis præbere.
Ἀναγής, ἐος, ὁ, ἡ, impurus, scelestus, immundus. Suid. Item, purus, mundus. Hesych. ex α vel epitat. vel priv. & ἀγής, ἐος, ὁ, ἡ.
Ἀναγινώσκομαι, agnoscor, dignoscor: Item, persuadeor: Item, legor: ut apud Plut. in Public. ἀναγνώσθη τὰ γράμματα, literæ fuerunt lectæ. pass. ab ἀναγινώσκω, agnosco: Item pro διαγινώσκω, dignosco, internosco. & interdum pro simpl. γινώσκω: ut Il. ν. μᾶλιςα ᾗ κ' αὐτὸς ἀνέγνω, pro ἔγνω, inquit Eust. Item, suadeo, & persuadeo, sæpe apud Herodot. ut ἀναγινώσκειν βασιλέα στρατεύεσθαι, i. e. suades. idem etiam dicit, ἀνέγνωσε Πυθίη λέγειν, i. e. persuasit. Hæc autem significatio apud Jones maxime est usitata. Item expon. lego, ea signif. qua dicitur, lego librum. ex ἀνὰ, & γινώσκω.
Ἀναγινώσκω, lego, f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων. p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. inde ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀναγινώσκομαι.
Ἀναγκάζω, cogo, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα. p. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.
Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas. Item, necessitudo, affinitas, propinquitas.
Ἀναγκαίη, adv. necessario. Ab
Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessario eveniens, coactus. Τὸ ἀναγκαῖον, expon. quod ex necessitate fit, & vitari nequit. Et dicitur etiam, ἀναγκαῖόν ἐστι, necesse est. Item ἀναγκαῖος, necessarius, idest, cujus usus est necessarius. Et interdum exp. utilis, fructuosus. Τὰ ἀναγκαῖα dicuntur, quæ præcipue ad rem faciunt, & in aliquo negotio sunt præcipua, maximeque conducunt. Item ἀναγκαῖος, necessarius, i. e. necessitudine conjunctus, amicus. comp. ἀναγκαιότερος, superl. ἀναγκαιότατος. Th. ἀνάγκη.
Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, expon. necessitudo, id est, propinquitas generis.
Ἀναγκαίως, adv. necessario.
Ἀναγκαστικός, ή, όν, & ἀναγκαστήριος, α, ον, qui cogit, qui necessitatem imponit.
Ἀναγκαστός, ή, όν, coactus, non voluntarius: ab ἀναγκάζω, compello, adigo, urgeo, vexo: quod a Th. ἀνάγκη.
Ἀναγκαστῶς, adv. coacte. ab eod. Th.
ΑΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκᾱ, necessitas: πρὸς τὸ ἀναίσιμον, πάντων μάλ' ἐπικρατεῖ. vel ab α priv. & ἄγω. duci enim, & impelli nequit.
Ἀναγκοβοφέω, ῶ, necessitate coactus me bene nutrio, & alo; necesario corpus bene curo; Item, necessariis vescor. Epictet. ex ἀνάγκη, & βοφή, ἡ: unde βοφέω.
Ἀναγκοφαγέω, coactus comedo, liberaliori victu uti cogor, ut athletæ. Aristot. Polit. 2. c. 3. & Hesych. ex ἀνάγκη, ἡ, & φάγος, ὁ.
Ἀναγκοφαγία, comedendi necessitas, victus athleticus.
Ἀναγκοφάγος, qui necessitate coactus comedit, ut athletæ.
Ἀναγλυκαίνω, expon. iterum dulce reddo: ex ἀνὰ, & γλυκαίνω.
Ἀναγλυκανθῶσι, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι Th. γλυκύς.
Ἀνάγλυπτος, ὁ, ἡ, ὸν, sculptus, cælatus, seu sculpturis, cælaturisque asper: ex ἀνὰ, & γλύφω: a Them. γλάφω. fut. ψω.
Ἀνάγλυφη, ἡ, sculptura.
Ἀνάγλυφον ποτήριον, sculptum poculum, seu asperum sculptura.
Ἀναγλύφω, sculpo.
Ἀναγράπτω, idem quod γράπτω, f. ψω, p. φα. a. 1. ψα. a. 1. pass. φθῶ.
Ἀναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.
Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κα, recognosco: a γνωρίζω.
Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio.
Ἀναγνώρισμα, τὸ, idem: sed interdum est potius specimen, & documentum, teste Bud.
Ἀναγνωρισμός, idem quod ἀναγνώρισις: ab ἀναγνωρίζομαι, agnoscor, pass. ab ἀναγνωρίζω, agnosco: ex ἀνὰ, & γνωρίζω.
Ἀναγνώσιμος, expon. qui legi potest, vel qui legi debet; qui aptus, & commodus est ad legendum; legendus.
Ἀνάγνωσις, expon. agnitio: Item, lectio, i. e. ipsa legendi actio. Plut. de præc. san. Item, persuasio. Suid. ex Herodoto.
Ἀνάγνωσμα, τὸ, agnitio: Item, lectio, i. e. quod legitur: Item recitatio.
Ἀναγνωστήριον, q. d. lectorium, i. e. locus, in quo legi solet.
Ἀναγνώστης, cujus munus est legere alicui scriptum quodlibet. Plut. in Alex.
Ἀναγνωστικός, ad legendum aptus.
Ἄναγον, 3. pl. imperf. pro ἄγειναν. Sic ἀνάγοντο, reducti sunt, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγαντο: ab ἀνάγω.
Ἀναγορᾶν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγορᾶν.
Ἀναγόρευσις, expon. proclamatio, prædicatio: Item, renuntiatio, declaratio: ex ἀνὰ, & ἀγορεύω.
Ἀναγορεύω, expon. publice pronuntio, proclamo, per præconem declaro, aut denuntio, vel significo, prædico: & pro, appello, palam appello, seu voco, apud Plut. Item, saluto, eo sensu, quo dicitur salutare Imperatorem: & pro declaro, vel renuntio: ut declarare consulem, vel renuntiare: ut αὐτοκράτορα Γάλβαν ἀναγορεῦσαι, apud Plut. in Galba. & apud Herodian. σεβαστὸν ἀναγορεύει, ἡ παπέρα καλεῖ: i. e. augustum illum declarat. Χαρωνίας ἀναγορεύειν, suffragia renuntiare, Æsch. init. or. κατὰ Κτησιφῶντος.
Ἀναγραμματίζω, transpositis literis ex una voce aliam efficere; transpositis literis efferre, aut dicere. unde ipsa vox dicitur ἀναγραμματίζεσθαι, quæ trajectis literis effertur.
Ἀναγραμματισμός, ὁ, literarum trajectio, & transpositio: figura apud Grammaticos, qua vocabuli alicujus literis trajectis, & transpositis, fit alia vox, & diversum significans: ut κρόλος, ὁ. κλος: ἀρετή, ἐραπή: φλυαρος, λυαρὸς, λλαρὸς: λόγος, ὀγλος: ὀλίγος, λοιγὸς: ὀλιδος, λοιθὸς: χλόη, χλὴ. sic ἄτλας, τάλας. Item πέλας, λέπας: μῦθος, θυμὸς: αἴμασσε, ἰάμυσε: ἦρα, ἄρη. ex ἀνὰ, & γράμμα, ατος, τὸ: unde γραμματίζω. Th. γράφω.
Ἀνάγραπτος, ὁ, ἡ, ὸν, perscriptus, literis proditus, memoriæ mandatus: ut ἀνάγραπτοι λόγοι. Item perscriptus, i. e. in acta relatus.
Ἀναγραφεύς, έος, ὁ, perscriptor, scriba: ut ἀναγραφεὺς τῆς βουλῆς, apud Lys. dicitur magistratus ad leges Solonis exscribendas, & in volumen unum redigendas creatus, ut tradit Bud. ex ἀνὰ, & γράφω.
Ἀναγραφή, ῆς, ἡ, scriptio, vel perscriptio, Plut. Item, commentarius, breviarium, descriptio, enumeratio: & sæpe pro commemoratione rerum, & historica traditione. Item, perscriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Aristot. ut

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἀναγραφαὶ δημόσιαι, acta publica.

Ἀναγράφω, expon. conscribo, perscribo, literis mando, sive prodo: Item, proscribo, vulgo edo, ut in programmate, inquit Bud. Item, perscribo, i. e. in acta refero, ut docet Bud. Item, inscribo: ut apud Thuc. ἀναγράφειν εἰς τὸν τρίποδα τὴν πόλιν, i. e. in tripode urbem inscribere. sic ἀναγράφειν εἰς κωπίλογον, apud Isocr. at ἀναγράφειν κληρουχίας, apud Plut. in Pericle exp. educere agri sortitiones: Item, adscribo: ut ἀναγράφειν τινὰ ὡς τῶν φίλων. Item pingere, & colores addere formis, vel imaginibus delineatis; ut Bud. expon. Ex Aristot. Eth. 1. & in pass. ἀναγράφομαι, perscribor: passive ut in act.

Ἀναγχία, ἡ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex α priv. & ἄγχα, ἡ.

Ἀναγχύζειν, expon. hiscere, mutire, loqui submisse, respondendo mutire: apud Aristoph. & Xen. ex ἀνὰ, & γχύζω.

Ἀναγυμνόω, ῶ, denudo; ex ἀνὰ, & γυμνόω.

Ἀνάγυρις, εως, ἡ; & ἀναγυρὸς, ὁ, ἡ, anagyris, sive anagyrus: nomen dicitur fruticis βαρυόσμου, apud Dioscor. l. 3. c. 117. & Plin. l. 27. c. 4.

Ἀναγχιππεῖν, necessitate equitare, i. e. necessario; necessitatem equitandi habere; μετ' ἀνάγκης ἱππάζειν, apud Suid. ex ἀνάγκη, necessitas, & ἱππάω, equito. a Th. ἵππος, equus.

Ἀναίγω, augeo. f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα, a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, ἐντος. ὁ, provectus. Exponitur quasi ἄνω ἄγω, sustollo, subveho, erigo, sursum veho. & ἀναίγω τὴν ναῦν, exp. navem subduco, vel subveho, pro, e portu solvo, & in altum educo. Item exp. reduco, refero. Et dicitur etiam, εἰς πὰς ἀρχοντας ἀναγειν, eo sensu, quo dicimur referre ad senatum. Sic & ἀναγειν ἐπὶ πόδα, referre pedem, apud Xenoph. Item pro προσάγω, offero. Act. 7. Et pro ἀπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto: ut ἀναγειν αἷμα. Gal. & Dioscor. Item, educo, extraho, ejicio. Denique exp. instituo, educo, doceo. Xenoph. & Plut. ex ἀνὰ, & ἄγω.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, expon. quod alligatur alicui rei quasi ad eam sustollendam. Eust.

Ἀναγωγὴ, ἡ, subductio, subvectio, elatio: & peculiariter sic appellatur a Theologis intellectus nostri veluti subvectio ad investigandum reconditiorem alicujus loci sensum. Item sic dicitur ἔκπλους, exitus, vel q. d. solutio e portu; quia tum naves in altum e portu subvehuntur. dicitur & ἀναγωγὴ τῶν νεῶν a Dem. Item reductio, relatio. Item, rejectio, emissio: ut ἀναγωγὴ αἵματος. Gal. & Dioscor. Item, institutio, educatio, disciplina: ut ἡ τῶν παίδων ἀναγωγὴ; Plut. ut & ἀναγωγὴ τῆς ψυχῆς, apud Theophr.

Ἀναγωγία, ἡ, defectus disciplinæ. expon. & dissoluta vita, & animus juvenis indomitus. Plut.

Ἀναγωγικὸς, ἡ, ὁ, q. d. subvectivus, subvectitius. atq; inde ἀναγωγικῶς, inquit Bud. dicuntur mystica, & quæ a sensibus nos ἀναγουσι, i. e. subvehunt, vel subducunt ad intellectualia. unde νὸς ἀναγωγικὸς apud Theologos dicitur, quum sensus literalis, ut vocant, in spiritualem vertitur. & ἀναγωγικὴ interpretatio, quæ sensus remotissimos, atque abstractissimos exquirit. unde adverb.

Ἀναγωγικῶς, mystice; apud Greg. Naz.

Ἀναγωγὸς ζωὴ, dicta est a Dionysio Theologo vita quasi sublimipeta, inquit Bud. Item δύναμις ἀναγωγὸς, expon. subductrix facultas, sive potentia: ut apud Athen. l. 1. ἡ πτυελὸς ἐστὶν ἀναγωγὸς, id est, vim habet extrahendæ, seu eliciendæ salivæ.

Ἀναγωγὼ, (cum accentu in antepenult.) ὼ, ὁ ἡ, expon. q. d. ineducatus, qui institutus non fuit, qui caruit institutione. est enim comp. ex α priv. & ἀγωγὴ, ἡ. vel etiam, cui non contigit institui, ut decebat; ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς πεπυκηκὼς: male institutus: ut ἀναγωγοι παῖδες, & ἀναγωγοι κυῖες, apud Xen. Item, intractabilis, quasi qui duci nequeat: ut ἀναγωγὼ ἵππος, equus indomitus, apud eund. atque inde, dissolutus, intemperans, petulans. Plut. Item pro ἀπαίδευτος, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde expon. & ineptus. unde adverb.

Ἀναγώγως, contumaciter, petulanter, injuriose, & contumeliose. Athen. lib. 13. Item expon. citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ species argumentationis dicitur ab Aristot. quum scil. quis per plura singularia progrediens universale aliquod probat: id quod Platoni frequentissimum est.

Ἀναγώνιστος, ὁ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur; iners: ut ἀναγωνιστὴς ἀθλητὴς, apud Xenoph. ex α, priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγὼν, certamen.

Ἀναδάζομαι, exponitur, iterum divido, rursus partior: item pro δάζομαι, partior, divido, distribuo, apud Plut. & Luc. ἀναδάσασθαι χώραν, & τῷ γῷ, agrum, & terram dividere: ubi tamen Bud. expon. viritim dividere.

Ἀναδαίειν, dividere. Th. δαίω.

Ἀναδαμονίζω, iterum sortior: ex δὶς τρὶς κλήρομαι, apud Hesych.

Ἀναδαίομαι, ut ἀναδαιομένη γῆ, expon. ager, qui dividitur: ex ἀνὰ, & δαίομαι, idem quod Them. δαίω, divido.

Ἀναδάκνω, expon. remordeo, seu mordeo. unde verbale ἀναδηξις, remorsus, remorsio: ex ἀνὰ, & δάκνω, f. δήξω, vel δήξομαι; ab inusit. δήκω. unde δῆξις, ἡ.

Ἀναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. m.

Ἀναδασμὸς, ὁ, divisio: ex ἀνὰ, & δάζομαι, divido. Th. δαίω.

Ἀνάδαστος, divisus, distributus: item, viritim, vel æqua portione divisus, apud Aristot. & Plut. & interdum, rescissus. ex ἀναδάζομαι.

Ἀναδέδρομα, ας, ε, percurri, p. m. verbi ἀναθέχω. Ἀναδέδραμμεν, sursum cucurrimus, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

Ἀναδείγματα, Hesych. sunt sigilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur: item, lora seu habenæ circa equorum colla. a seq.

Ἀναδείκνυμι, demonstro; item, consecro, instituo. f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδᾶξαι. p. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, απο. Th. δείκνυμι.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, ostensio: ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδειπνία, τὰ, postcœnia; seu mensa secunda, & veluti iterata cœna; quum scil. sublatis carnibus, aut piscibus, apponuntur mensæ secundæ, seu bellaria: ex ἀνὰ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀναδέκεσθαι, Jon. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι.

Ἀνάδελφος, ὁ ἡ, fratre carens. opponitur σωαδέλφῳ. ex α priv. (quod ante α assumit ν in compositione) & ἀδελφός.

Ἀναδέμω, & in med. ἀναδέμομαι, ædificium instauro: ex ἀνὰ, & δέμω.

Ἀναδενδράς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vel sursum scandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἄνω, & δένδρον.

Ἀναδενδρομαλάχη, herba dicitur sic, eadem quæ & δενδρομαλάχη, q. d. arborescens malva, seu arborea malva; quæ etiam appellatur ἀλθαία, malvæ agrestis species, althæa: ex ἀνὰ, δένδρον, arbor, & μαλάχη, Malache, malva.

Ἀναδέξαι, Jon. pro ἀναδεῖξαι, ostendisse, a. 1. inf. act. sic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέρκω, sursum aspicio: ex ἀνὰ, & δέρκω.

Ἀναδέρω, idem quod δέρω, excorio: item Metaph. nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνὰ, & δέρω.

Ἀνάδεσις, religatio; ἀνάδεσις τ κόμης. Luc.

Ἀναδεσμάω, religo, idem quod ἀναδέω.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio.

Ἀνάδετος, religatus, revinctus: ab ἀναδέω, vincio, religo.

Ἀναδεύω, irrigo, imbuo: ex ἀνὰ, & δεύω, rigo.

Ἀναδέχομαι, excipio. f. δέξομαι. p. pass. ἀναδέδεγμαι, a δέχομαι.

Ἀναδέω, ῶ, religo, vincio: Item, redimio, corono. Thuc. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.

Ἀνάδημα, τὸ, & Æolica Sync. Ἄνδεμμα, anadema; id quo caput redimitur; corona. Eur. verbale a 1. pers. præt. pass. verbi ἀναδέω, religo, vincio.

Ἀνάδησις, vide in ἀναδάκνω.

Ἀναδῆσαι, genus referre, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.

Ἀναδηχθείς, remorsus, a. 1. part. pass. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι, a. 2. ἐδακὼν.

Ἀναδιδάσκω, valde doceo, vel edoceo, & dedoceo. exp. etiam, iterum doceo; aut perdoceo: Ex ἀνὰ, & διδάσκω.

Ἀναδίδωμι, f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδὰς, όντος. Expon. proprie, quasi ἄνω δίδωμι, sursum do, emitto, reddo, i. e. restituo. Et ἀναδιδόναι ψῆφον, inquit Bud. signif. permittere, ut sententiam dicant. Sed pertinet etiam ad ferculorum missus, pro, convivis apponere. Bud. ex Athen. Ἀνδίδωμι, per Sync. ponitur pro, ἀναδίδωμι, apud Pind. ex ἀνὰ, & δίδωμι.

Ἀναδικάζω, iterum judico, de iis nimirum quæ ante judicata fuerunt, sed irritata, & nulla facta sunt: ex ἀνὰ, & δικάζω.

Ἀναδικία, ἡ, lis seu judicium de re, quæ judicata quidem sit, sed irrita facta est. ex ἀνὰ, & δίκη, jus, justitia.

Ἀνάδικος, qui judicatus quidem est, sed judicio irrito facto, iterum judicandus.

Ἀναδινέω, ῶ, idem quod δινέω, in vorticem, seu gyrum revolvo. Th. δίνη, vortex.

Ἀναδιπλασιάζω, reduplico. unde verbale

Ἀναδιπλασιασμὸς, reduplicatio: ex ἀνὰ, & διπλασιάζω.

Ἀναδιπλόω, ῶ, reduplico. unde etiam verbale

Ἀναδίπλωσις, congeminatio. Sed est & figura apud Gramm. ejusdem scil. verbi continuati repetitio, replicatio; quæ figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀναδίπλωσις dicitur ἐπαναλήψις, i. e. in accessione febrili horroris per longiora intervalla ingeminatio. Gal. ab ἀνὰ, & διπλόω.

Ἀναδοθείς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. Ἀνάδω, Att. ἀναδοσο, redde, a. 2. imp. m. ἀναδῶναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδουνυχίζω, commisceo, confundo; proprie, pistillo in mortario commisceo. Hesych. ex ἀνὰ, & δοίδυξ, υχος, ὁ, pistillum, seu radius mortarii.

Ἀναδοιδυκίζω, idem quod ἀναδοιδυνχίζω, & ex iisd. id vide.

Ἀνάδοσις, productio; item, eruptio, quæ sursum versus fit; item, scaturigo, pullulatio; & interdum, distributio.

Ἀναδοτικὸς, distributus: ab ἀναδίδωμι.

Ἀνάδοτος, ὁ ἡ, redditus.

Ἀναδούλωσις, revocatio in servitutem: ex ἀνὰ, & δουλόω.

Ἀνα-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀναδοχεύς, έως, ὁ, idem quod ἀναδοχ©.
Ἀναδοχή, ἡ, exponitur receptio: Item, sponsio, expromissio. apud Polyb.
Ἀναδοχ©, ὁ, ἡ, susceptor, receptor, receptum dans alicui: Item, repromissor, sponsor. Ab Ἀναδέχομαι.
Ἀναδραμεῖν, redire, crescere, a. 2. inf. ἀναδραμεῖσα, part. f. g. ἀναδραμών, m. g. ab ἀναθέχω.
Ἀναδρομή, ἡ, recursus: Item, sublatio in altum; de re, quæ assurgit, & in altum erigitur; ascensio: Item, germinatio. est ab ἀναθέχω, vel ex ἀνά, & δρόμ©, ὁ.
Ἀναδῦμι, emergo; & Ἀναδύομαι, respuo, recuso, fugio; ab ἀναδύω, existo, emergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.
Ἀνάδυσις, ἡ, emersio: Item, retrocessio, fuga: Item perfugium: Item retractatio, & mutatio ejus, quod pactum est. verbale ab
Ἀνάδυω, -ύομαι, quod expon. retrocedo, recedo, fugio, detracto: Item, retracto, & muto, quod factum est: Item, existo, emergo.
Ἀνάεδν©, ος, ὁ, ἡ, dote carens, indotata: ex α, & ἔδνα, seu ἕδνα.
Ἀναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω.
Ἀνάελπτα, pl. insperata: ab ἀέλπτος, insperatus: ex α, & ἐλπίς.
Ἀνάελπτος, idem quod, & pro ἄελπτος insperatus: ut ἀνάελπτα παθόντες.
Ἀναερπύζω, idem quod ἀναείρω.
Ἀναζάω, ῶ, reviviscо. f. ήσω, p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα: ex ἀνά, & ζάω.
Ἀναζεύγνύω, vel -υμι, exp. reverto: Item interdum reduco proprie significare putatur; equos iterum jungo currui ad reditum, pertinet ad bellum; & dicitur ἀναζεύγνύειν, qui redit cum exercitu: apud Xen. Pæd. 8. Sed exp. &, moveo, vel castra moveo.
Ἀναζεῦξαι, movere, discedere, a. 1. inf. act.
Ἀνάζευξις, castrorum motio, reditio domum cum exercitu: ex ἀνά, & ζεύγνύω.
Ἀναζέω, & Poet. ἀναζείω, referveo, vel efferveo, efferveso, ebullio. Item active, fervefacio. Et in pass. ἀναζέομαι, ferveflo. unde ἀναζεσθείς, apud Dioscor. fervefactus. Sed exp. &, scaturio, & effundo: in Epigr. ex ἀνά, & ζέω.
Ἀναζητέω, ῶ, requiro. f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. a ζητέω.
Ἀναζυγή, ἡ, idem quod ἀνάζευξις, est, inquit Bud. quum castra moventur, & vasa colliguntur; cui opponitur ηγπασκωνή. Plut.
Ἀναζυγόω, ῶ, expon. jugo exolvo: cui oppon. ἐπιζυγόω. Item ἀναζυγῶν, exp. aperire portam. Item, arcam, vel cistam referare, & pandere, sumpta metaph. a portis, quarum obex, & pessulus ζύγωθρον nominatur; ἀναζυγῶσαι ipsæ dicuntur, quum remoto illo vecte panduntur. ab ἀναζεύγνύω; vel ex ἀνά, & ζυγός, ὁ: unde ζυγόω, ῶ.
Ἀναζυμόω, ῶ, fermento: ex ἀνά, & ζυμόω.
Ἀναζωγραφέω, ῶ, delineo, depingo: ex ἀνά, & ζωγραφέω.
Ἀναζωγρέω, in vitam revoco, exsuscito, instauro: ex ἀνά, & ζωγρέω.
Ἀναζώννυμι, succingo. f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι.
Ἀναζωπυρέω, ῶ, exsuscito. f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα: ex ἀνά, & ζωπυρέω.
Ἀναζωσάμην©, a. 1. m. part. ab ἀναζώννυμι.
Ἀναζωτικός, q. d. refocillativus.
Ἀναζωῶσαι, refocillare, recreare: ex ἀνά, & ζώω, vivo: item ζωῶσαι, vivificare. Th. ζάω, vivo.
Ἀναθαλέω, f. ήσω: Item ἀναθηλέω, apud Poetas, dicuntur pro ἀναθάλλω, repullulo, regermino; & metaph. vegetor, vigesco, vires reparo. sed apud Ezech. c. 17. ἀναθάλλω ξύλον ξηρόν, exp. germinare, vel regerminare facio lignum aridum. ex ἀνά, & θάλλω.
Ἀναθάλλω, revirescо. f. λῶ, p. ἀνατέθαλνα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.
Ἀναθάλπω, refoveo, refocillo; vel simpl. foveo: ex ἀνά, & θάλπω.
Ἀναθαῤῥέω, & ἀναθαρσέω, fiduciam resumo; in spem bonam rursus erigor. Thuc. & Plut.
Ἀναθαῤῥύω, & ἀναθαρσύω, fiduciam alicui reddo; in spem repono. ex ἀνά, & θάῤῥ©: unde θαρσέω, & θαρσύω.
Ἀναθείω, ης, η, retulerim, a. 2. opt. act. a. 2. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθείς. Th. τίθημι.
Ἀνάθεμα, ατ©, τὸ, anathema, exitio æterno destinatus: ab ἀνατίθημι, sepono, seorsum pono. V. in ἀναθεματισμός.
Ἀναθεματίζω, exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro. f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι. ab ἀνάθεμα.
Ἀναθεματισμός, ὅ, ὁ, execratio alicujus, eum pronuntiando esse anathema. est verbale ab Ἀναθεματίζω, execrando extremis execrationibus devoveo. Reg. l. 4. c. 19. ab ἀνάθεμα, τὸ, sacer homo; cujus caput exitio extremo dicatum est, & devotum, execrabilis; communione cum aliis hominibus non dignus. ad Galat. c. 1. Item interdum idem quod ἀνάθημα, τό.
Ἀναθεματῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω: ab Ἀναθεματίζω.
Ἀναθέμω, & ἀναθέμναι, Dor. Æol. & Jon. pro ἀναθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.
Ἀναθερμαίνω, recalefacio. unde in passiva voce ἀναθερμαίνομαι, recalesio, tepesco, refervesco: ex ἀνά, & θερμαίνω.
Ἀνάθεσις, dedicatio, consecratio. Athen. l. 15. item, dilatio, cunctatio, apud Suid. ab ἀνατίθημι.
Ἀναθέω, recurro, cursito: ex ἀνά, & θέω.
Ἀναθεωρέω, ῶ, contemplor. f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.
Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, consideratio.
Ἀναθεωρισμός, recognitio. a præcedente ἀναθεωρέω.
Ἀναθήκη, idem quod ἀνάθεσις. Hesych.
Ἀναθηλέω, Poet. pro ἀναθαλέω. Vide Th. θάλλω.
Ἀναθηλήσει, repullulabit, f. 1. ab ἀναθηλέω.
Ἀνάθημα, ατ©, τὸ, donarium, seu donum, quod Deo consecratur: ab ἀνατίθημι, sepono. V. in ἀναθήματα.
Ἀναθήματα, τὰ, dicuntur dona dicata, seu consecrata, & parietibus, seu columnis templi appensa; ut ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀνατίθεσθαι, apud Plat. Polit. 2. Item sic etiam dicuntur ornamenta urbis; ut sunt templa, basilicæ, porticus. Strab. l. 5. Item quælibet alia ornamenta: ut ἀναθήματα δαιτὸς, ornamenta convivii. Od. α est pl. a sing. ἀνάθημα, τό.
Ἀναθηματικός, exp. ad dicandum, seu consecrandum comparatus, & aptus; votivus; Item, ad ornamentum pertinens: ut ἀναθηματικὰ σκεύη, in Anth. Epigram. ab ἀνάθημα.
Ἀναθῆσαι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.
Ἀναθλίβω, exprimo; item, elido. in Epigr. ex ἀνά, & θλίβω, premo; item, elido.
Ἀνάθλι©, ος, ὁ, ἡ, imbellis, certaminibus inhabilis: ex α priv. & ἆθλ©, ου, ὁ, certamen.
Ἀναθολόω, interturbo.
Ἀναθόλωσις, perturbatio, confusio, permixtio: ex ἀνά, & θολόω.
Ἀναθορέω, resilio, prosilio: ex ἀνά, & θορέω, seu θορέω, salio.
Ἀναθορυβέω, valde tumultuor: a θορυβέω.
Ἀνάθρεμμα, ατ©, τὸ, idem ac θρέμμα. item, alumnus.
Ἀνάθρεπτος, ος, ὁ, ἡ, alumnus. Appian.
Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, renutritio, refectio: ab ἀναθρέφω, alo, nutrio, educo. Th. θρέφω.
Ἀναθρέω, ῶ, perspicio, attente considero. Thuc. ex α, vel ἀνά epitatico, & ἀθρέω, video.
Ἀναθρώσκω, insilio, saltu conscendo: a θρώσκω.
Ἀναθυάω, expon. rursum subeo: apud Arist. Hist. An. l. 6. c. 18. ex ἀνά, & θυάω.
Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, vapor.
Ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω.
Ἀνάθυμμα, τὸ, idem quod ἄθυμμα.
Ἀναθύω, expon. ad opus intermissum iterum quasi impetu feror; resumo rem quampiam aliquo post tempore. sed ab Hesych. expon. &, exultim ludo, lascivio; ex ἀνά, & θύω.
Ἀναθωύσσω, exclamo, vociferor. Hesych. ex ἀνά, & θωύσσω.
Ἀναίδεια, ας, Jon. ἀναιδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α, & αἰδώς.
Ἀναιδείηφι, dat. sing. Jon. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια.
Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero: ab ἀναιδής.
Ἀναιδήμόνως, absque ulla reverentia; q. d. irreverenter, impudenter: ex α, seu ἀνά, priv. & αἰδημόνως, verecunde, pudenter: ab αἰδήμων, quod vide.
Ἀναίδην, & ἀναιδῶς, impudenter, adv. ab ἀναιδής.
Ἀναιδής, έ©, ὁ, impudens.
Ἀναίδοτ©, ὁ, ἡ, accipitur pro ἀναιδής.
Ἀναιθύσσω, splendeo; item, cal facio, & incendo: ex ἀνά, & αἰθύσσω.
Ἀναίθω, uro, incendo: ex ἀνά, & Th. αἴθω.
Ἀναίκλια, τὰ, exp. incœnia, seu incœnata, apud Hesych. scribitur ἀναίκλεια, ex α priv. & αἴκλ©, ὁ: unde αἴκλον, τὸ, cœna vespertina.
Ἀναιμωτί, non cruente, sine sanguine. Hes. ex ἀνά, seu α priv. & αἱμάσσω.
Ἀναίμακτ©, non cruentus, non cruentatus, non sanguinolentus.
Ἀναίματ©, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἀναίμων, & ἄναιμ©, sanguine carens, exanguis, ex α priv. (inserto τ ante vocalem euphoniæ ergo) & αἷμα, τὸ: unde αἵμ©, & αἵμων, ον©.
Ἀναιμωτί, exp. sine sanguine, adv.
Ἀναιμία, ἡ, sanguinis privatio, q. d. carentia sanguinis.
Ἀναίμονες, exsangues, pl. ab ἀναίμων, ονος.
Ἀναιμος, ος, ὁ, sanguine carens, exanguis: quod ab α, & αἷμα.
Ἀναιμόσαρκ©, cujus caro sanguinis est expers: Vel potius, sine carne, & sine sanguine. Est enim epithetum cicadæ apud Anacreontem. ex ἀναιμος, & σάρξ, σαρκός, ἡ, caro.
Ἀναιμόχρως, qui est exangui colore: ex ἀνά, seu α priv. & αἱμόχρ©, ὁ χρως, sanguineo colore infectus: ex αἷμα, τ©, τὸ sanguis, & χρόα, color.
Ἀναίμων, ον©, ὁ, exanguis.
Ἀναιμωτί, & ἀναιμωτί, adv. sine cruore: ab α, & αἷμα.
Ἀναίνεμαι, recusat, præs. ind. ἀναίνα, Jon. pro ἀναίνη, 2. sing. ἀναίνεο, recusabat, imperf. Jon. pro ἀνήνεο. Ab
Ἀ'ΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, renuo, recuso. ἀναινόμενη, præs. part. f. g. Ab α, & αἰν©, assensio.
Ἀναίξας, surgens, a. 1. part. ab ἀναίσσω.
Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναιρείπω, 3. sing. præs. imp. act. ἀναιρῆσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω.
Ἀναίρειν, suscipere, sequi. Th. αἴρω.
Ἀναίρεσις, ἡ, ablatio, sublatio, &c. abrogatio, abolitio, &c. item, interfectio: ab ἀναιρέω, aufero, tollo.
Ἀναιρετής, ablator, sublator, eversor, interfector.
Ἀναιρετικός, ὅ, ὁ, exitiosus.
Ἀναιρέω, tollo, aboleo. f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act, ἀνεῖλον. sub. ἀνέλω, ῃς,

ἦ, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνελόμην, ῡ, ες. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

A'ναίρω, ſuſtollo, ſurſum tollo. Eurip. ex ἀνὰ, & αἴρω.

A'ναισθάνομαι, ſentio. f. m. ἀναισθήσομαι. ab ἀνὰ, & αἰσθάνομαι. Potius, non ſentio. Ab α, & αἰσθάνομαι.

A'ναισθησία, ας, ἡ, carentia ſenſuum, ſeu eorum ſtupor; item ſtupiditas.

A'ναισθητάζομαι, non ſentio.

A'ναισθητέω, ῶ, ſum ſine ſenſu.

A'ναίσθητος, ος, ον, ὁ ϗ ἡ, carens ſenſu, non ſentiens.

A'ναισθήτως, ſine ſenſu, ſtupide, ſtolide.

A'ναισιμόω, præſ. inf. impendere, inſumere. Th. αἰσιμόω.

A'ναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa.

A'ναίστω, ſurſum ruo, ſurgo. f. ξω. Ex ἀνὰ, & αἴστω.

A'ναισχυντέω, ῶ, impudenter ago, aut me gero; impudentia utor. jungitur cum præp. πρὸς, & τῷ: ut ἀναισχυντῶ πρὸς τοῦ ἀληθειαν, impudenter reſiſto veritati. & apud Iſocr. ἀναισχυντῶ τῷ τύπῳ, exp. hujus rei me non pudet.

A'ναισχυντία, idem quod

A'ναισχυντία, ἡ, impudentia, inverecundia.

A'ναίσχυντος, impudens, inverecundus: dicitur tam de perſona, quam de re. ex α, & αἰσχύνω.

A'ναισχύντως, impudenter, inverecunde. Plut. adv.

A'ναιτιολόγητος, cujus ratio reddi non poteſt: ex α priv. & αἰτιολογέω, rationem reddo: ab αἰτιολόγος, qui rationem reddit. unde αἰτιολογία.

A'ναίτιος, ος, ον, ὁ ϗ ἡ, cauſam non habens, cujus nulla eſt cauſa, ut ἀναίτιος κίνησις. hoc ſenſu dicitur etiam θεὸς ἀναίτιος, apud Damaſc. & Greg. Naz. Item exp. qui in cauſa non eſt, cur aliquid fiat; qui non eſt autor, nec cauſa: ut ἀναίτιος τῆς κακῶν, apud Plut. Item exp. a quo culpa rei alicujus abeſt; inſons; culpa vacans; non accuſandus: ut ἀναίτιος ἀφροσύνης, apud Xenoph. dementiæ non accuſandus: & ſic eſt ex α priv. & αἰτία, ἡ, culpa, crimen.

A'ναιτίως, ſine cauſa; nulla præcedente cauſa; ut μηδὲν ἀναιτίως γίνεται, apud Alex. Aphr. ſic a Theologis ἀναιτίως ſolus dicitur eſſe Deus: atque ſic eſt ex α priv. & αἰτία, ἡ: unde αἴτιον, τὸ, cauſa. Item ἀναιτίως, exp. inculpate.

A'ναγγχάζω, exp. idem quod Th. ϗαγχάζω, niſi quod præp. ἀνὰ auget ſignificationem.

A'ναγαθαίρω, & ομαι, exp. perpurgo, expurgo; vel ſimpl. purgo. Theologicum eſt verbum, inquit Bud. pro, allegorias anagogicas ad liquidum uſque ſenſum patefacere, & explanare. unde general. exp. plene, & plane explicare. atque inde

A'ναγαθαρσις, expurgatio; item explicatio plena, & plana.

A'ναγαθαρτικὸς, purgativus; expurgandi, ſeu perpurgandi vim habens: ex ἀνὰ, & καθαίρω, ομαι.

A'ναγάθημαι, exp. ſedeo erectus, recumbo, reſideo: ex ἀνὰ, & κάθημαι.

A'ναγαθίζω, reſideo. f. ἰσω. p. ἀναϗεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ, & καθίζω.

A'ναγαίνίζω, renovo. f. ἰσω. p. ἀναϗεκαίνικα. Th. ϗαινός.

A'ναγαίνισις, ἡ, renovatio, inſtauratio. verbale ab ἀναϗαινίζω; ex ἀνὰ, & ϗαινίζω.

A'ναγαινιστὴς, renovator, inſtaurator. itidem verbale ab ἀναϗαινίζω.

A'ναγαινόω, renovo. f. ώσω. p. ἀναϗεκαίνωϗα. a. ἀϗαινός.

A'ναγαίνωσις, εως, ἡ, renovatio. verbale ab ἀναϗαινόω: quod ex ἀνὰ, & ϗαινόω.

A'ναγαίω, & ομαι, accendo, incendo: ex ἀνὰ, & καίω, ομαι.

A'ναγαλέω, & λέομαι, inclamo, revoco: a ϗαλέω.

A'ναγαλινδᾶμαι idem quod ϗαλινδᾶμαι. unde ἀναϗαλινδεῖϑαι βαθέᾳ χολῇ, exp. verſari in alto otio, ſeu alto otio frui.

A'ναγαλυπτήρια, & per Sync. ἀναϗαλυπτᾶ, τὰ, dicuntur dona, quæ dantur ſponſæ a marito, & a propinquis, atque amicis, quum primum retecta in virorum conſpectum prodit. Suid. eſt plur. a ſing. ἀναϗαλυπτήριον, τὸ.

A'ναγαλυπτήριον, ος, τὸ, dies, quo ſponſa facie retecta prodit. ex ἀνὰ, & ϗαλύπτω.

A'ναγάλυπτος, retectus: a ſeq. ἀναϗαλύπτω.

A'ναγαλύπτω, detego. f. ψω. p. ἀναϗεκάλυφα. p. paſſ. λυμμαι. Th. ϗαλύπτω.

A'ναγάλυψις, εως, ἡ, revelatæ, & retectæ rei cujuſvis actio, quaſique revelatio. a præced. ἀναϗαλύπτω.

A'ναγάμπτω, propriè reflecto, revertor. f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀναϗάμψαι: ex ἀνὰ, & ϗάμπτω.

A'ναγαμψερως, ωπος, ἡ, vocatur herba a redeunte amore ſic dicta, ὑπὸ τὲ ἀναϗάμψαι τὸν ἔρωτα; quod Plin. declarat, quum eam magicis herbis annumerans, ejus tactu redire amores vel cum odio depoſitos teſtatur: ex ἀναϗαμψις, & ἔρως.

A'ναγαμψίπτερος, qui reflexis lineis ſtat: ut ἀναϗαμψίπτεροι ἄνεμοι, venti, qui reflexos, & refractos flatus habent; ut is, qui ϗαμπὰς dicitur. alii autem ſunt εὐϑύπτεροι, qui rectis ſpirant lineis, ut docet Ariſtot. lib. de mundo. ab ἀναϗάμπτω, reflecto, & πτερος, ſeu πνοὴ, flatus, ſpiritus: a Th. πτέω, flo, ſpiro.

A'ναγαμψις, reflexio, reciprocatio, reverſio, reditus. verbale ab ἀναϗάμπτω.

A'ναγαῦλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ſpinis carens: ex α, & ἄκανθα.

A'ναγάπτειν, deglutire. Th. ϗάπτω.

A'ναγάπτω, devoro.

A'ναγαρ, ſurſum verſus, in acclive. quidam exponunt, in ſuperiorem partem: (cui opponitur ἐπίκαρ) apud Hippocr. εἰς τὸ ἄνω μέρος, &c. ex ἀνὰ, & κάρ, pro κάρη, vel κάρη, τὸ, ideclinabile, & Jonicum, per apocopen, idem quod Th. κάρηνον, caput.

A'ναγαυσις, accenſio, incenſio. verbale ab ἀναϗαίω.

A'ναγαχλάζω, exp. ſtrepitum edo: ex ἀνὰ, & ϗαχλάζω, idem.

A'ναγαψις, devoratio: ex ἀνὰ, & ϗάπτω.

A'ναϗεάζω, pro ſimpl. ϗεάζω, findo. unde ἀναϗεάσαι, pro ſimpl. ϗεάσαι, findere: a Them. ϗέω.

A'ναϗεᾶϑ, Jon. pro ἀναϗειᾶϑ, dicati ſunt, 3. pl. præſ. Th. ϗείμαι.

A'ΝΑ'ΘΕΙΑ, τὰ, ponitur inter Themata, & exp. feſtum Dioſcurorum, qui dicuntur ἄνακες. Euſt. ex Pauſ. ut & templum Dioſcurorum dicitur ἀνάϗορον, vel ἀνάϗειον. Heſych. Vide ἄνακες.

A'ναϗειμαι, diſcumbo. Th. ϗείμαι.

A'ναϗείρω, tondeo; item, abſcindo; item diſſeco, lacero: ex ἀνὰ, & ϗείρω.

A'ναϗεκαλυμμμένως, part. præt. paſſ. verbi ἀναϗαλύπτομαι, revelor, detegor, patefio: paſſ. ab act. ἀναϗαλύπτω, revelo, retego, patefacio.

A'ναϗεκαλυμμμένως, exp. revelate, aperte. Heſych.

A'ναϗέκλομαι, invoco. Hom. hymn. in Pana. ex ἀνὰ, & ϗέκλομαι, hortor.

A'ναϗεκραγὼς, exclamans, p. part. m. verbi ἀναϗράζω, Th. ϗράζω.

A'ναϗεραννύω, five -υμι, commiſceo, permiſceo; item, commiſceo temperando, attempero, &

A'ναϗερώω, idem: ex ἀνὰ, & ϗερανύω, -υμι, ſive ϗερώω.

A'ναϗες, & A'ναϗοι, οἱ, Caſtor, & Pollux. A'ναϗορον, eorum templum. A'ναϗεια, τὰ, eorum feſtum. Ab ἀναϗὸς, quoniam ſedulo conſulebant quieti Athenienſium: vel ab ἀναϗάω.

A'ναϗες, immedicabilis, inſanabilis: ex α priv. & ἄϗος, quod vide.

A'ναϗεφαλαιόω, ῶ, capita, ſeu ſummas repeto; ſummatim repeto. f. ώσω. p. ἀναϗεκεφαλαίωϗα. præſ. med. ἀναϗεφαλαιόομαι, ῶμαι, ſub unum caput reduco, recolligo. a. 1. m. ἀνεϗεφαλαιωσάμην. Th. ϗεφαλή. Hinc

A'ναϗεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio. redactio in ſummam.

A'ναϗηνίω, ſubſilio, ſurſum feror: ex ἀνὰ, & ϗηνίω.

A'ναϗήρυϗτος, exp. voce præconis renuntiatus, deſignatus.

A'ναϗήρυξις, εως, ἡ, renuntiatio, præſertim quæ fit voce præconis; promulgatio, quæ per præconem fit.

A'ναϗηρύττω, voce præconis renuntio, promulgo, & proclamo; vel general. renuntio, denuntio: item, prædico, laudum præconium tribuo: ex ἀνὰ, & ϗηρύττω, vel ϗηρύττω.

A'ναϗινδυνεύειν, iterum periclitari. Them. κίνδυνος.

A'ναϗινέω, ῶ, commoveo, impello; item ſuſcito, excito; item, excito, i. e. enaſci facio. unde verbale

A'ναϗίνησις, commotio; item ſuſcitatio: ex ἀνὰ, & ϗινέω.

A'ναϗίραμαι, idem quod, & pro ἀναϗεράννυμι, permiſceo: ex ἀνὰ, & ϗιράω, idem quod, & pro ϗεράννυμι.

A'ναϗλάζω, clango, clamo: ex ἀνὰ, & ϗλάζω.

A'ναϗλαίω, defleo, vel fleo; vehementer fleo.

A'ναϗλασις, εως, ἡ, ἐπιστροφὴ, reflexio, repercuſſio. Eſt & nomen figuræ, quæ & ἀντανάϗλασις dicitur.

A'ναϗλασμὸς, fractio, reflexio.

A'ναϗλάς, reflexus. Th. ἀναϗλάω.

A'ναϗλαυθμὸς, ῦ, ὁ, fletus: ex ἀνὰ, & ϗλαίω, f. ϗλαύσω,

A'ναϗλάω, refringo, reflecto: a Th. ϗλάω, frango.

A'ναϗλέπτω, furor, Hom. hymn. in Mer. & ἀναϗλέπτομαι, retrocedo, me furor. Heſych. ex ἀνὰ, & ϗλέπτω.

A'ναϗλημα, τὸ, &

A'ναϗλησις, εως, ἡ, expon. inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce; item, revocatio; &, revocatio ab exilio; item, imploratio, & invocatio in auxilium, apud Thuc. l. 7. ut & evocatio, & invocatio, quæ cantu fit, apud Plut. de Arione. a Suida exp. ſimpl. compellatio, & alloquutio.

A'ναϗλητικὸν, τὸ, ſubſt. exp. ſignum, quod datur receptui; claſſicum receptus. eſt neut. a maſc. ἀναϗλητικός.

A'ναϗλητικὸς, ῆ, ὸν, excitans, evocans, revocandi vim habens. Plut. ab ἀναϗαλέω.

A'ναϗλητος, revocatus: ab ἀναϗαλέω.

A'ναϗλιδωτὰ, a. 1. inf. paſſ. ab ἀναϗλίνω. A'ναϗλιϑήσονται, 3. pl. f. 1. A'ναϗλιϑῆναι, reducere, a. 1. inf. act. ab ἀναϗλίνω.

A'ναϗλιντήριον, τὸ, accubitum, lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu: a ſeq.

A'ναϗλίνω, repono, facio diſcumbere; & pro aperio. f. νῶ. p. κέϗλικα. a. 1. ἀνέϗλινα. a. 1. paſſ. ἀνεϗλίϑην. f. 1. ἀναϗλιϑήσομαι. Th. κλίνω.

A'ναϗλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio.

A'ναϗλιτικὸς, & ἀναϗλιτος, diſcubitorius, reclinatorius; ut diſcubitorius lectus apud Plin. & reclinatorius thronus apud Plut. ab ἀναϗλίνω, reclino.

A'ναϗλονέω, commoveo, conturbo; vel ſimpl. turbo: ex ἀνὰ, & ϗλονέω.

A'ναϗλύζω, abluo: ex ἀνὰ, & ϗλύζω.

A'ναϗλώϑω, filum retorqueo; involutos fuſos revolvo, atque explico: item de Parca dictum exp. retracto mutando factum: ex ἀνὰ, & ϗλώϑω.

A'ναϗογγυλιάζω, ſive ἀναϗογγυλίζω, exp. idem quod ἀναγαργαρίζω, ut apud Plat. in Symp. ὕδατι ἀναϗογγυλίασον, aqua fauces collue, gargariza.

A'ναϗογγυλιασμὸς, ῦ, ὁ, gargarizatio; oris colluvio. Athen. 5.

A'να-

Ἀνεγχυλιωτὸς, ή, ὁ, quo fauces colluuntur; qui gargarizari solet, vel potest: ex ἀνὰ, & κογχύλιον, τὸ, vel κογχύλη, ἡ, a Them. κόγχη, ἡ.

Ἀνακῆ, vide Ἄνακες.

Ἀνάκηλος, ος, ὁ καὶ ἡ, cavus; idem quod Th. κοῖλος.

Ἀνακημάομαι, ῶμαι, exp. dormio, cubo: ex ἀνὰ, & κοιμάομαι, ῶμαι, a Th. κοιμάω, ῶ.

Ἀνακίνεο, communica, præs. imp. pass. Jon. pro ἀνακίνε· ab

Ἀνακινόω, communico. f. ώσω, p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακινωσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακινώνησις, communicatio: tanquam verbale ab ἀνακινωνέω: ex ἀνὰ, & κοινωνέω.

Ἀνακίνωσις, ἡ, communicatio. sed est & nomen cujusdam schematis elocutionis Rhetoricæ. verbale ab ἀνακοινόω: ex ἀνὰ, & κοινόω.

Ἀνακοιρανέω, administro, obeo: a κοίρανος.

Ἀνακολλάω, ῶ, glutino aliquid fluens lentore quopiam; seu glutine restringo, & contineo: ut ἀνακολλᾷ τέλχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale

Ἀνακόλλημα, τὸ, glutinamentum, quo aliquid diffluens compescitur, & constringitur.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, restrictio, quæ fit glutine: ex ἀνὰ, & κολλάω, ῶ.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, q. d. inconsequentia: ut ἀνακολουθία orationis, quum ea, quæ dicuntur, non respondent iis, quæ jam dicta sunt.

Ἀνακόλουθον, neut. inquit Erasm. est vitium orationis, quando non redditur, quod superioribus respondeat: ut si in oratione ponatur μοῦ, & non sequatur ὄ. ab ἀνακόλουθος.

Ἀνακόλουθος, ος, ὁ, ἡ, inconsequens, non consentaneus, ineptus: ex α, & ἀκόλουθος.

Ἀνακολυμβάω, emergo, vel supernato; item transitive, emergens affero. Theophr. Hist. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνὰ, & κολυμβάω.

Ἀνακομάω, iterum, seu denuo comatus sum, seu capillos emitto: ex ἀνὰ, & κομάω.

Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, receptio: a κομίζω.

Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo.

Ἀνακοντίζω, ejaculor, sursum ebullio, subsilio: ab ἀκοντίζω. f. ίσω. p. ικα.

Ἀνάκοος, ος, ὁ, ά, Dor. pro ἀνήκοος, sine auditu, imperitus, cujus nomen ignotum: ex α, & ἀκούω.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, repercussio, reciprocatio. Aristot. de mundo. a seq.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello. f. ψω. p. κέκοφα, a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἄνακος, non indigens medela: ex α priv. & ἄκος, quod vide.

Ἀνακυέω, & ἀνάκυος; vide ἀνακυέω.

Ἀνακυφίζω, sublevo, allevo, in sublime tollo, extollo, elevo. Unde

Ἀνακύφισις, εως, ἡ, allevatio: ex ἀνὰ, & κυφίζω.

Ἀνακύω, idem quod ἐπακύω, inaudio, vel auscultо: ex ἀνὰ, & ἀκούω.

Ἀνακραγγαίνειν, idem quod ἀνακράζειν, seu κράζω, indeque derivatum. Hes.

Ἀνακρασαίνω, & ἀνακρασάω, vibro, concutio, quasso: ex ἀνὰ, & κρασαίνω, seu κρασάω.

Ἀνακράζω, exclamo: a κράζω.

Ἀνακραθεὶς, ὁ, permixtus, pro ἀνακεραθεὶς, a. 1. part. pass. a κεράννυμι.

Ἀνάκρασις, permistio, commistio, temperatio: ab ἀνακεράννυμι, immisceo, commisceo: ex ἀνὰ, & κεράννυμι, misceo.

Ἀνακρέκομαι, sono, loquor: in Epigr. ex ἀνὰ, & κρέκω; quod vide.

Ἀνακρεμαννύω, sive ἀνακρεμάννυμι, & ἀνακρέμνημι, in altum suspendo: & metaphorice, spe pendo, seu suspendo; idem quod ἀνακρεμάω.

Ἀνακρέμασαν, suspenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. a κρεμάω. ἀνακρεμασθείς, a. 1. part. pass.

Ἀνακρεμάω, suspendo, seu in altum suspendo: idem quod ἀνακρεμαννύω: ex ἀνὰ, & κρεμάω, κρεμάννυμι.

Ἀνακρίνω, quæstionem habeo, scrutor, dijudico. f. νῶ. p. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo. p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquisitio, interrogatio.

Ἀνακριτικὸς, ὴ, ὁ, interrogatorius, interrogativus: ab ἀνακρίνω, ομαι.

Ἀνακροτέω, applaudo, edo plausus: ex ἀνὰ, & κροτέω.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνιον, pedetentim recedere. Th. κρούω.

Ἀνάκρουσις, exp. retroactio, inhibitio, quæ fit retrorsum; & peculiariter, remorum, vel navis inhibitio, sive retrocessio, quæ fit navem inhibendo: item, pulsatio, vid. organi cujuspiam: item præludium cantus; & general. sermonis exordium. sed invenitur etiam pro correctione, & castigatione, apud Plut. Est verbale ab ἀνακρύω, ομαι.

Ἀνακρύω, & ἀνακρούομαι, inhibeo, resilio, torqueo, revoco: ut ἀνακρύων ἵππον, retinere equum: retorqueo, pulso, impello, retraho. ex ἀνὰ, & κρύω.

Ἄνακτα, regem, acc. ab ἄναξ.

Ἀνακτάομαι, recupero, redipiscor: ex ἀνὰ, & κτάομαι, quod vide.

Ἀνακτέον, deducendum est, referendum est: ab ἀνάγω.

Ἀνάκτεσι, dat. Poet. ab ἄναξ.

Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι.

Ἀνάκτησις, reconciliatio, recreatio.

Ἀνακτητικὸς, excitans, revocans, restitutus: ab ἀνακτάω.

Ἀνακτίζω, renovo, reædifico, rursum creo, reformo: ex ἀνὰ, & κτίζω.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium.

Ἀνακτόριος, ος, ὁ, ἡ, herilis: ab ἄναξ.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regia, palatium.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Rex: ab ἄναξ.

Ἀνακυίσκω, abortum infero. Aristot. hist. an. l. 6. c. 19. de ovibus: Si a coitu imber accesserit, ἀνακυίσκει, abortum infert. ex ἀνὰ, & κύω, uterum fero, prægnans sum. unde κυίσκω, idem.

Ἀνακυκάω, permisceo, commisceo: ex ἀνὰ, & κυκάω.

Ἀνακυκλεῖν, est mente revolvere, iterare, repetere, revolvere, rotare.

Ἀνακύκλησις, circuitus.

Ἀνακυκλόω, proprie, circumcingo; vel simpliciter, cingo, repeto, inculco.

Ἀνακύκλωσις, per circuitum regressio, circularis circumductio, circulatio, circinatio. ex ἀνὰ, & κύκλος.

Ἀνακυλίω, replico, revolvo, sursum volvo: ex ἀνὰ, & κυλίω.

Ἀνακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor, vel ruo: a κυμβαλίζω, cymbalum pulso. Th. κύμβος.

Ἀνακυπτόω, ῶ, exp. subverto; in dorsum reclino, & resupino. In hac signif. apud Nicand. in Ther. sine τ legitur ἀνακυπόω: ex ἀνὰ, & κυπόω. unde ἀνακύπωμα, exp. existo, emergo; item, orior, enascor; item, sursum aspicio, suspicio; cœlum aspicio: ut Luc. 21. Item, spe erigor, animoque recreor: ut ὅπως ὅτι ἀνέκυψα ἀκούσας, Xen. in Oecon.

Ἀνακυπτόω, erigo, surrigo; oculos, & caput attollo, ut aves, cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, & κύπτω. V. etiam in ἀνακυπτόω.

Ἀνακυρίωσις, gravitas, & authoritas: apud Hippocr. ex ἀνὰ, & κῦρος, ος, τὸ, authoritas. unde κυρόω, ῶ, authoritatem do.

Ἀνακωκύω, deploro, defleo: ex ἀνὰ, & κωκύω.

Ἀνάκωλος χιτωνίσκος, exp. brevissima tunica: ex ἀνὰ, & Them. κῶλον, τὸ.

Ἀνακωλύω, arceo: ex ἀνὰ, & κωλύω.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto, vel dico; item, taxo: ex ἀνὰ, & κωμῳδέω, mordacibus dictis incesso, & taxo: quod a κωμῳδός.

Ἀνακῶς, adverb. sedulo, regie. Th. ἄναξ.

Ἀνακωφάω, & ---φόω, ῶ, exurdo, i. e. surdum reddo; idem quod κωφάω, & κωφόω, obsurdescere facio: a Th. κωφός, surdus.

Ἀνακωχίζω, navem in anchoris stare facio, subductis velis.

Ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, intermissio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλάζομαι, rursum capio. Theocrit. Idyll. 19. ex ἀνὰ, & λάζομαι.

Ἀναλαμβάνω, recipio. Item, resumo, rursum capio. Item, resumo, i. e. repeto, itero, revoco. sed exp. etiam, reprehendo, seu reprendo, retineo. Item, emendo, sarcio. f. λήψομαι, p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον, part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.

Ἀναλάμπω, resplendeo, reluceo, illustro. Th. λάμπω.

Ἀναλγὴς, ές, ὁ, ἡ, sine dolore. Ἀνάλγητος, ος, ὁ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α, & ἄλγος.

Ἀνάλγητος, ος, ὁ, idem quod ἀναλγής.

Ἀναλγήτως, inhumaniter, id est, ἀσυμπαθῶς, adverb. ab ἀνάλγητος.

Ἀναλδαίνω, idem quod ἀλδαίνω, augeo, do augmentum, seu incrementum.

Ἀναλδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, est, non crescens, incrementum non capiens. apud Hippocr. ex α priv. & ἀλδέω.

Ἀναλδήσκω, idem quod ἀλδήσκω, succresco, augeor. Th. ἀλδέω, augeo.

Ἀναλεαίνω, contero: ex ἀνὰ, & λεαίνω.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. pass. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω.

Ἀναλέγω, ομαι, congrego; item, colligo sparsa, & effusa; item lego, recito; item, ratiocinor, ratiocinando colligo; item, animo verso rem præteritam, & reminiscor: ex ἀνὰ, & λέγω.

Ἀναλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immitis: ex α priv. & ἐλεήμων, ὁ, ἡ, misericors; ab ἐλεέω, misereor; a Th. ἔλεος, ους, ὁ, vel ελος, τὸ, misericordia.

Ἀναλεφὶν, non ungi; τὸ μὴ ἀναλείφεσθαι. Hippocr. de diæta: ex ἀνὰ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναλείχω, lambo, delingo: ex ἀνὰ, & λείχω, lambo.

Ἀνάλεκτα, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ sunt sub mensa.

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector.

Ἀναλεκτίδες, ων, αἱ, exp. quibus, inquit Cæl. Rhod. ex xylino lino, vel quavis materia, tanquam pulvillis, constipant scapulas prominentes puellæ, ut videri habitiores possint.

Ἀνάλεκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus; quo vocabulo Seneca usus pro libro collectaneorum. ab ἀναλέγω.

Ἀνάλημμα, τὸ, 2 Suid. & Hesych. exp. ὕψωμα, quod quidam interp. edita structura, altitudo. item Suid. & στήριγμα, i. e. firmamentum, vel munimen. legitur Eccles. 50. & in Paral. &c.

Ἀναληπτικὸς, ὴ, ὁ, exp. recuperatorius; item refocillatorius, recreatorius. unde ἀναληπτικὰ φάρμακα dicuntur, quæ recreandis defectis composita sunt. & ἀγωγὴ ἀναληπτική, apud Gal. exp. educatio, & nutritio virium refocillatrix.

Ἀναληπτικῶς, refocillatorie, apte ad refocillandum corpus morbo confectum.

Ἀνάληψις, exp. recuperatio, resumptio: item, receptio, schema scil. orationis Rhetoricum: item, virium refectio, recreatio, convalescentia: item ἀνάληψις τῆς μαθήματος dicitur, quum quis aggreditur, seu capessit disciplinas; vel

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ad eas revertitur intermissas. item apud Luc. c. 9. ἀναλήψις τῆς χρόνου dicebatur de tempore, quo Christus sursum recipiendus erat. verbale ab ἀναλαμβάνω.

Ἀνάλθης, insanabilis, incurabilis. unde ἀνάλθεις, ἧς ἄναλθον, quod sanitatem, & incrementum non suscipit. Plin. ex α priv. & ἄλθω, & ἀλθέω, sano.

Ἀναλίγκιος, dissimilis. Hesych. Unde ἀνάλίγκιον, pro ἀνόμοιον, dissimile: ex α priv. & ἐλίγκιος, similis.

Ἀνάλιος, pro ἀνήλιος, solis expers: ex α priv. & ἥλιος, sol.

Ἀναλιπής, ής, ές, ές, Dor. pro ἀνήλιπος, discalceatus: ex α, & ἥλιψ.

Ἀναλίσκησις, εως, ἡ, Dor. pro ἀνάλισκησις, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi

Ἀναλίσκω, consumo, destruo. f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.

Ἀναλκεία, & ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, instrenuus.

Ἀναλκίδας, acc. pl. ab

Ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens, instrenuus: ab α, & ἀλκή.

Ἀνάλλαγμα, permutatio. 2. Reg. ult. ex ἀνά, & ἄλλαγμα, τος, τό, idem. a Th. ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, permuto.

Ἀναλξέας, pro ἀναλέξας, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλογόρητος, qui citra allegoriam exponitur. Eust. ex α priv. & ἀλληγορέω.

Ἀναλοίωτος, ος, ὁ, immutabilis; qui ægre mutatur; ὁ ἀεὶ ὡσαύτως ὤν, μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν. Athenagoras in Apologia, τὸ ἧ θεῖον, καὶ ἀθάνατον, καὶ ἀκίνητον, καὶ ἀναλλοίωτον. Ex α priv. & ἀλλοίωτος, mutabilis; ab ἀλλοιόω, diversum reddo, immuto; ab ἄλλος, quod vide.

Ἀνάλλομαι, desilio. unde ἀναλλόμενος ἐφ' ἵππου ex ἀνά, & ἄλλομαι, salio.

Ἄναλμα, τος, τό, insulsitas. item, ἀνάλμα, τα, quæ non fuerunt in salsuginem immersa; q. d. salsuginis expertia. ab

Ἄναλμος, ος, ὁ, ἡ, in sing. non salsus; idem quod ἄναλος.

Ἀνάλμυρος, insulsus: ex α priv. & ἅλμυρος.

Ἀναλογώδως, adverb. secundum proportionem: ab ἀναλογία.

Ἀναλογέω, sum similis; quadro; proportione convenio.

Ἀναλογητέον, repetendum est.

Ἀναλογητικός, ός, ὁ, exp. proportionabilis: ut ὅρος ἀναλογητικός, exp. definitio, quæ secundum proportionem existit. & ἀναλογητικοί Philosophi quidam appellabantur. Laert. l. 1. Verbale ab ἀναλογέω.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio: ex ἀνά, & λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo. f. ἰσομαι ex ἀνά, & λόγος.

Ἀναλογικός, in rationum, pro rata parte, comparatione constitutus. Lucian.

Ἀναλογισμός, ratiocinatio, subductio. Thuc. a præced.

Ἀνάλογος, exp. ad proportionem similis; proportione respondens: item, respondens ex æquo; æque pollens: item consentaneus, & congruus. unde ἀνάλογον esse alicui dicitur res aliqua, quæ ad aliam proportione quadam, & natura constituta, & comparata est. interdum etiam adverbialiter ponitur; & significat, proportione; item instar, & similitudine rationis.

Ἀναλογως, proportionaliter, adv. ab ἀνάλογος.

Ἄναλος, ος, ὁ, ἡ, insulsus: ex α, & ἅλς, sal.

Ἄναλτος, ος, ὁ, ἡ, non augescens: ab α, & ἄλδω. item inexplebilis, μηδέποτε ἄλις ἔχων.

Ἀναλυέμεν, præs. inf. Jon. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω.

Ἀναλύζω, (pro quo etiam legitur, geminato λ, ἀναλλύζω) ingemisco, singultio: ex ἀνά, & λύζω, idem.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item, remigratio.

Ἀναλυτήρ, liberator. Æsch.

Ἀναλυτικός, resolutorius: a seq.

Ἀναλύω, resolvo: item, revertor. f. σω, p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.

Ἀναλφάβητος, ος, ὁ, qui nec ἄλφα, nec βῆτα, i. e. elementa, noverit; penitus illiteratus. Athen. lib. 4. qui nec elementarius fuit. Senec. ex α priv. & ἄλφα, βῆτα, &c.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα, Jon. sic & ἀναλωσα, a. 1. ind. Jon. ἀνάλωσαν, Jon. pro ἀνήλωσαν: ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα, impensa: ab ἀναλίσκω.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Jon. ἀναλωθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω.

Ἀναλωτέος, consumendus.

Ἀναλωτικός, consumens, sumptuarius, impendiosus.

Ἀναλωτής, οῦ, ὁ, consumptor, absumptor, seu impensor: apud Plat.

Ἀνάλωτος, ος, ὁ, invictus; qui capi nequit; inexpugnabilis: ab ἀναλίσκω.

Ἀναμαθεῖν, denuo discere. Hesych. aor. 2. ἀνέμαθον. Thema usitatum ἀναμανθάνω.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per. a μαιμάω.

Ἀναμαλάττω, remollio; de integro mollio, aut subigo. & in pass. ἀναμαλάττομαι, remollesco. Suid. ex ἀνά, & μαλάττω, seu -σσω.

Ἀναμανθάνω, rediscо, denuo disco, de integro disco: ex ἀνά, & μανθάνω.

Ἀναμάξευτος, ος, ὁ, ἡ, qui nullis plaustris permeari potest: ex α, & ἁμάξα.

Ἀναμαρμαίρω, splendorem evibro; reluceo: ex ἀνά, & μαρμαίρω.

Ἀναμάρτητος, ος, ὁ, ἡ, peccati expers, innocens: ex α, & ἁμαρτάνω.

Ἀναμαρτησία, innocentia.

Ἀναμάρτητος, qui non peccavit.

Ἀναμαρτήτως, sine peccato; ita ut non pecces, vel peccare nequeas: recte, & juste.

Ἀναμηρυκάομαι, Dor. pro ἀναμπηρυκάομαι, & ἀναμασάομαι, rumino, remando: & translate pro, consideratius aliquid mente verso. Aristoph. ex ἀνά, & μηρυκάομαι, & μασάομαι.

Ἀναμάσσω, vel ττω, eluo. Th. μάσσω.

Ἀναμαστίζω, idem quod ἀναζητῶ, requiro. vide simplex μαστίζω.

Ἀναμαχαλιστής, sub. κόσμος, exp. mundus, & ornamenta axillaria. Poll. l. 5. c. 16. ex ἀνά, & μασχαλιστής.

Ἀνάμαυτος, exp. fluentis carens. Plut. ex ἀνά, & ναω, fluo.

Ἀναμάττω, idem quod ἀναμάσσω, & simplex μάσσω, pinso, subigo farinam.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη.

Ἀνάμβατος, q. d. inscansilis: ut ἀνάμβατος ἵππος, pro ἵππος μὴ ἀμβατός, equus sessoris expers: seu qui conscendi non potest. ex α priv. & ἀμβατός, per Sync. pro ἀναβατός, qui conscendi potest, scansilis: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, ascendo, conscendo; ex ἀνά, & βαίνω.

Ἀναμέλκτος, ος, ὁ, non emulctus; vel qui nequit mulgeri: ex α priv. & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀναμέλπω, decanto, hymnum exordior: ex ἀνά, & μέλπω.

Ἀναμεμιγμένως, exp. mistim, promiscue, Hesych. est adv. a part. præt. pass. verbi ἀναμίγνυμι.

Ἀναμεμιχαται. Jon. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί, permixti sunt, 3. pl. perf. pass. ex ἀνά, & μίγνυμι.

Ἀναμέμνημαι, in animum revoco: unde aor. ὠρτο, ἀνεμνήσθη, in animum revocabam: & part. ἀναμνησθείς, recordatus, memoria repetens, mentionem faciens. ex ἀνά, & μνάομαι.

Ἀναμένω, expecto, f. μενῶ, p. νηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. sub. ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω.

Ἀναμέρος, vicissim, ὠμέρει: ex ἀνά, & μέρος, quod vide.

Ἀνάμεσος, ος, ὁ, ἡ, qui est medius in aliquo loco. Th. μέσος.

Ἀνάμεστος, ος, ὁ, ἡ, plenus: a μεσόω.

Ἀναμεσόω, ῶ, exp. repleo: ab ἀνάμεσος, refertus; idem quod simplex Th. μεσόω: unde μεσόω.

Ἀναμετρέω, ῶ, & -έομαι, -ῆσαι, expon. denuo metior, iterum metior, remetior; item simpl. metior, denietior: ut ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, apud Aristoph. locum metiebatur. Item, remetior locum aliquem, i. e. denuo iter per locum aliquem facio. Sed ἀναμετρῆσαι, exp. &, iterum commemoro, iterum narro. & apud Eurip. ἀναμετρεῖσθαι δάκρυ, exp. &, admetiri lacrymas, i. e. impertiri. ex ἀνά, & μετρέω.

Ἀναμέτρητος, ος, ὁ, ἡ, immensus; idem quod ἀμέτρητος, & ejusd. comp.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, insidias disponere, & q. locum metiri. Th. μετρέω.

Ἀνάμετρησις, εως, ἡ, demensio, mensura. verbale ab ἀναμετρέω, dimetiri, remetiri.

Ἀναμηρυκάομαι, exp. idem quod μηρυκάομαι, remando.

Ἀναμηρύομαι, idem quod μηρύω, rumino.

Ἀναμηρύομαι, fila delapsa, seu fluentia, fuso circumacto, recolligo: ex ἀνά, & μηρύω, quod vide.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, contra machinor, recomminiscor. Plut. vel rursus molior: ex ἀνά, & μηχανάω.

Ἀναμίγδω, permiste, promiscue.

Ἀναμίκτητος, non contentiosus, nec litigiosus: ex α privat. & ἀμιλλα, certamen.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. f. ἀναμνήσω. p. ἀνεμίμνηκα. p. pass. ἀνεμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνά, & μνάομαι.

Ἀναμίμνω, idem quod ἀναμένω, expecto.

Ἀναμινυρίζω, cantillo, parva scil. seu querula voce. Athen. l. 4. vide μινυρίζω.

Ἀναμίξ, promiscue: adv. ex ἀναμίγνυμι, misceo.

Ἀναμιξις, communis conversatio: commistio, permistio: a præced.

Ἀναμίσγεται, commiscetur, 3. ind. pass. ex ἀνά, & μίσγομαι.

Ἀναμίσγω, permisceo, Th. μίσγω.

Ἀναμισθαρνέω, idem quod μισθαρνέω, mercedem capio; una voce pro, μισθὸν ἀρνοῦμαι, mercedem capere: ex μισθός, & ἄρνυμαι.

Ἄναμμα, quod accensum est, ignitum; id ipsum, quod ἀνῆπται, accensum est; fax ardens, seu accensa. Suid. verbale ab ἀνάπτω.

Ἀνάμματος, enodis; vinculo, seu nodo carens: ex α priv. & ἄμμα, τος, τό, nodus, nexus.

Ἀναμμύω, Jon. pro ἀνημμύω, vestitus: ex ἀνάπτομαι, circumjicio, induo: ex ἀνά, & ἅπτω.

Ἀναμνάομαι, seu potius ἀναμιμνήσκομαι, reminiscor, recordor.

Ἀναμνάω, seu potius ἀναμιμνήσκω, reminiscі facio, seu recordari: in memoriam revoco: ex ἀνά, & μνάω, ομαι, seu μιμνήσκω, μιμνήσκομαι.

Ἀναμνέεσθαι, Jon. pro ἀναμιμνήσκειν, commemorare.

Ἀναμνηθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνηθείς, part. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eodem Them.

Ἀναμνηστικός, ός, ὁ, ἡ, facile reminiscens; memoria excellens; memor: ab eod. Th.

Ἀναμονή, ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, & toleratio: Cicer. patientia: (μακροθυμία) ab ἀνακμένω.

Ἀναμορύσσω, vel -μι; & ἀναπομορύσσω, μι,

μι, vel -μαι, imprimo, inuro; quasi, tergendo, premendoque imbuo. Th. μόργνυμι, vel ὀμόργνυμι.

Ἀναμορμύρω, cum murmure bullio: a μορμύρω.

Ἀναμοχλόω, vectibus submoveo, vel emoveo; vectibus amolior: ut ἀναμοχλοῦσι πύλας, exp. vectibus subjectis amoliri, & perfringere fores: apud Eurip. ex ἀνά, & μοχλόω: a μοχλὸς, idem quod ὀχλὰς, a Them. ὀχλόω.

Ἀναμπέχονος, ος, ὁ ἡ ἡ, non habens ἀμπεχόνιον; non togatus, seu lenatus: ex α priv. & ἀμπεχόνη, idem quod ἀμπέχονον, quod vide.

Ἀνάμπλακτος, vel ἀναμπλάκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non errans; idem quod ἀμπλάκητος, peccato carens, justus: ex α priv. & πλακία, error.

Ἀνάμπυξ, non habens ἄμπυκα: ex α priv. & ἄμπυξ, υκος, ὁ, vel ἡ, catena aurata, vel funiculus quilibet auratus, vel vitta aurata, qua comæ, seu crines equorum, vel mulierum colligantur.

Ἀναμυχθίζομαι, irrideo: item, idem quod μυχθίζω, suspiro. Th. μύζω.

Ἀναμύω, aperio oculos: cui opponitur συμμύω. unde ἀναμύειν Hesych. ἀναβλέπειν, &c. ex ἀνά, & μύω, conniveo, oculos claudo.

Ἀναμφήριστος, certus, indubitatus: ex α priv. & ἀμφήριστος.

Ἀναμφίβολος, ος, ὁ, ἡ, minime dubius, indubitabilis: ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀναμφίδοξος, minime dubius: ex α priv. & ἀμφίδοξος.

Ἀναμφιδόξως, proculdubio, indubie, omnium consensu: adverb. a præced.

Ἀναμφίλεκτος, disceptationem nullam habens, minime dubius. unde

Ἀναμφιλέκτως, sine controversia: ex α priv. & ἀμφιλέκτος, utrinque disceptabilis, in controversia positus: ab ἀμφιλέγω, ab utraque parte dico, seu in utramque partem; vel dubitans dico: ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀναμφίλογος, indubius: ab α, & ἀμφίλογος.

Ἀναμφιλόγως, idem quod ἀναμφιλέκτως, & ejusdem comp. cum præced.

Ἀναμφισβήτητος, ος, ὁ, ambiguus.

Ἀναμφισβητήτως, ambigue: adverb. ab ἀμφισβητέω.

Ἀναγκαστος, voluntarius, minime coactus: ex α priv. & ἀναγκαστός.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia: ex α, & ἀνδρεία.

Ἀνανδρόομαι, ωμαι, ignavus reddor; evirari; virilitatem deponere.

Ἀνανδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, parum virilis, minime fortis, instrenuus, ignavus, imbellis, invalidus; item, effœminatus: unde neut. τὸ ἀνανδρον, substantive, ignavia. Thuc. l. 3. Item ἀνανδρος dicitur, qui est eviratus: & ἀνανδρος γυνὴ, innupta mulier; viro, i. e. marito carens mulier: cui oppon. ὕπανδρος: ex α priv. & ἀνὴρ, ἀνδρὸς.

Ἀνάνδρως, non viriliter, ignave. Isocr.

Ἀνάνδρωτος, viro viduata, marito orbata.

Ἀνανεάζω, renovo, muto me in aliam formam. ex ἀνά, & νεάζω.

Ἀνανέμω, recenseo. item, ἀναγινώσκω. Suid. ex Epigr. Item, distribuo. Th. νέμω.

Ἀνανεόω, renovo, f. ώσω. p. νενεώκα. Th. νέος.

Ἀνένετος, ος, ὁ ἡ ἡ, remissionis expers: qui non remittitur. Porphyr. ex α priv. & ἄνετος, ος, ὁ, ἡ, laxus, remissus, solutus: ab ἀνίημι.

Ἀνάνιμμα, τὸ, repulsus, remotus; recusatio motu facta.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, renuo. f. σω. p. κα. Th. νεύω.

Ἀνάνιψις, exp. renutus. sed exp. etiam, ἀνάπαυσις, ἀναβίωσις, Hesych.

Ἀνανεύω, nutu significo non esse faciendum aliquid; nutu veto. Odyss. Φ. Item nutu ostendo me recusare, seu denegare. Il. π. Et apud Nonn. ὐδὲν ἔχειν ἀνένευον, nihil se habere nutu ostenderunt. Sed exp. & sursum reflecto caput, vel oculos; resupino me.

Ἀνανέωσις, ἡ, renovatio; item, instauratio. Athen. est verbale ab ἀνανεόω, seu οὐμαι, restauro. & ἀνανεῦμαι τῇ μνήμῃ, exp. in memoriam revoco: apud Luc.

Ἀνανηπιάζομαι, & -πιόομαι, ωμαι, repuerasco: ex ἀνὰ, & νήπιος.

Ἀνανήφω, mentis sanitatem recipio. f. ψω. p. νενηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.

Ἀνανήχομαι, emergo, enato. Th. νήχω.

Ἀνανθέω, ῶ, refloresco: ex ἀνὰ, & ἀνθέω, floreo: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνανθής, ές, ὁ ἡ ἡ, flore carens; expers florum; florum infœcundus: ex α priv. & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nomen viri, Dominus commiseratus fuit.

Ἀνάνιος, seu ἀνήνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, non habens ἀνίαν, mercede carens: Item, innocuus, innoxius; ex consequenti scil. nam innocuum tristitiam non adfert. item exp. superbus ab Hes (sed tunc ab ἡνία potius deducitur.)

Ἀνανίως, adv. sine dolore, & molestia, indolenter: ex α priv. & ἀνία, mœror, tristitia.

Ἀνανομή, distributio, iterata recensio. verbale ab ἀνανέμω, quod vide.

Ἀνανοσέω, in mortem recido, remorbesco: ex ἀνὰ, & νοσέω.

Ἀνανται, τὰ, acclivia, Poet. pro ἀναντη: ex ἀνάντης, εος, ὁ ἡ ἡ, & τὸ ἄναντες, ex ἀνὰ, & ἀντάω, obviam eo.

Ἀνανταγώνιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, inexpugnabilis; cui nullus est æmulus certaminis: ex α priv. & ἀνταγώνιστος.

Ἀνανταπόδοτον, ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Atticis familiaris: ex α priv. & ἀνταποδίδωμι.

Ἀνάντης, εος, ὁ ἡ ἡ, τὸ ἄναντες, exp. acclivis, arduus, sursum tendens: ut ἀναντης ὁδὸς, apud Plat. 2. de rep. vide Ἄναντα, τὰ.

Ἀνανταπόδοτ

Ἀναπεμπάζω, & ἀναπεμπάζομαι, iterum numero, calculum repeto. quidam etiam exp. in memoriam revoco; præterita reputo. Lucian. ex ἀνὰ, & πεμπάζω, per digitos numero; item simpliciter numero; quod vide.

Ἀναπέμπω, remitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

Ἀναπεπλήρωνται, completi sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἀναπληρόω.

Ἀναπεπταμμένος, η, ον, apertus, p. part. a πέπτυμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. a πετάζω, alii a πτῆμι.

Ἀναπέπτω, seu ἀναπέσσω, iterum coquo, recoquo: ex ἀνὰ, & πέσσω, coquo.

Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, qui discubuit, p. part. act. Ἀναπεπτωμύῖα, ης, ἡ, p. part. pass. f. g. Ἀνάπεσαι, 2. sing. a. 1. m. imp. accumbe. Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπεράω, & per Syncopen, ἀναπράω, penetro, perforo, perterebro. Hippocr. ex ἀνὰ, & περάω, transeo.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, aperio, a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

Ἀναπετάω, seu ἀναπετάζω, & ἀναπετανύω, seu υμι, expando, explico; item, aperio: ut apud Luc. ἀναπετάσαι τὰς θύρας, aperire fores. Il. α. ἀνὰ θ' ἱ'ζία λύκῳ πεπίσαν, pro ἀνεπέτασαν; i. e. vela explicarunt, vel extenderunt. Et interdum etiam exp. laxo. ex ἀνὰ, & πετάω, πετάζω, vel πετανύω, πετανυμι.

Ἀναπέτεια, ας, ἡ, relaxatio: ab ἀναπετάω, idem quod ἀναπετάννυμι.

Ἀναπέτομαι, subvolo, volo: ex ἀνὰ, & πέτομαι, quod vide.

Ἀναπέτω, & ἀναπέτω, idem quod ἀναπέπτω, quod vide.

Ἀναπέφυνα, visus sum, p. m. ab ἀναφαίνω.

Ἀναπηγάζω, exp. emitto in modum fontis, & scaturiginis. Hesych. ex ἀνὰ, & πηγάζω: a Th. πηγὴ, ἡ.

Ἀναπήγνυμι, suffigo, suspendo. Plut. ex ἀνὰ, & πήγνυμι.

Ἀναπηδάω, ῶ, exp. subsilio, sursum salio: ut apud Xen. Hellen. 4. ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, i. e. quum subsiluisset in equum. item, prosilio, exilio: & interdum exp. resilio, i. e. retrorsum salio. ex ἀνὰ, & πηδάω.

Ἀναπηλίζω, fuso circumacto recolligo, vel attraho, ex ἀνὰ, & πηλίζω, stamina e colo deduco, & devolvo fusi circumactu: a Th. πῆλος.

Ἀνάπηρία, membri cujusvis mutilati vitium, sive vitiatio, partis vitiositas; item, animi aliqua læsio.

Ἀνάπηρος, ος, ον, ὁ, ἡ, mutilus, oblæsus. Th. πηρός.

Ἀναπηρόω, mutilo, oblædo.

Ἀναπιδύω, erumpo e scaturigine, scaturio. Plut. ex ἀνὰ, & πιδύω, idem cum πηδύω.

Ἀναπιμπλάναι, præs. infin. a πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίμπλημι, exp. repleo, impleo: & in pass. ἀναπίμπλαμαι, impleor, repleor. Suid. ex ἀνὰ, & πίμπλημι.

Ἀναπίνω, q. d. rebibo, resorbeo. Th. πίνω.

Ἀναπιπράσκω, revendo, venditum mihi vicissim vendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω.

Ἀναπίπτω, discumbo, recumbo, a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο, imp. ἀνάπεσαι, a. 2. med. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

Ἀναπιστόω, confido, spero: ex ἀνὰ, & πιστόω.

Ἀναπίτναμαι, idem quod ἀναπετάννυμαι, expandor, explicor, aperior: ab ἀναπετάω, expando, explico Th. πετάω.

Ἀναπιτνάμην, Jon. & Dor. pro ἀναπίτνασθαι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπτω.

Ἀναπιτναμένα, ας, ἁ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, supina.

Ἀναπλάζω, exp. sursum, & deorsum errare facio; aberrare facio: ex ἀνὰ, & πλάζω.

Ἀναπλανάομαι, ῶμαι, vagabundus obeo, oberro: ex ἀνὰ, & πλανάομαι, ῶμαι, idem.

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab ἀναπλάσω, fingo, facio. Th. πλάσω.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, & ἀναπλασμὸς, ὁ, q. d. refictio, vel reformatio: item, fictio, formatio.

Ἀνάπλασμα, τὸ, figmentum; id quod fictum, seu formatum est.

Ἀναπλασμὸς, idem quod ἀνάπλασις.

Ἀναπλάσω, vel πῶ, fingo, facio.

Ἀναπλέκωσι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, implicant, 3. pl. præs. Th. πλέκω.

Ἀναπλέκω, & ομαι, implico, innecto; item, redimio; cæsariem colligo reticulo. unde ἀναπλέκονται, exp. cincinnis collectos crines habent: ex ἀνὰ, & πλέκω, ομαι.

Ἀναπλῶσεῖ, f. 1. inf. m. ab ἀναπλέω, solvo e portu, renavigo. Th. πλέω.

Ἀναπλέω, q. d. navigando ascendo; provehor in altum; e portu solvo. sed exp. &, fluito. ex ἀνὰ, & πλέω.

Ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Jon. & Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος.

Ἀναπλήθω, impleo, expleo: in pass. ἀναπλήθομαι, impleor: ex ἀνὰ, & πλήθω, ομαι.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo: ex ἀνὰ, & πλημμυρέω, sive πλημμύρω, æstu inundo, restagno: a πλημμύρα, seu πλημμυρὶς, quæ vide.

Ἀναπληρόω, ῶ, compleo. f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, expletio.

Ἀναπληρωματικὸς, replens. ab ἀναπληρόω.

Ἀναπλήρωσις, idem quod ἀναπλήρωμα.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπλήθω, impleo. Th. πλήθω.

Ἀναπληστικὸς, expletivus, impletivus: ab eod. Th.

Ἀναπλήσσω, referio, percutio: ex ἀνὰ, & πλήσσω, vel πλήσσω.

Ἀνάπλους, ὁ, Jon. pro πλοῦς, navigatio.

Ἀναπλόω, idem quod ἁπλόω, expando, explico; quod vide.

Ἀναπλυνῶ, eluo, vel iterum lavo.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio: ex ἀνὰ, & πλυνῶ.

Ἀναπλώειν, Jon. idem quod ἀναπλεῖν, solvere e portu: quod a πλώω, seu πλῶμι, Poet. pro πλέω.

Ἀναπνεῦσαι, respirare, recreari. Th. πνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.

Ἀνάπνους, ους, ὁ, ἡ, non respirans, ex α, & πνέω.

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio: ab ἀναπνέω.

Ἀναπόβλητος, non rejiciendus; qui amitti, vel rejici non potest, vel debet: ex α priv. & ἀποβλητός.

Ἀναπόγραφος, ος, ὁ ἡ, a publicano non census, nec scriptus; incensus, vel inscriptus: ex α priv. & ἀπογράφω.

Ἀναπόδεικτος, ος, ὁ ἡ, improbabilis; quasi, indemonstrabilis. unde

Ἀναποδείκτως, adverb. sine probatione, absque demonstratione: ex α priv. & ἀποδεικτός; quod vide.

Ἀναπόδεκτος, non recipiendus: ex α priv. & ἀποδεκτός; quod vide.

Ἀναποδίζειν, pedem referre; diligenter examinare: quod a ποδίζω, gradior.

Ἀναποδισμὸς, ὁ, diligens inquisitio, regressus, retrogradus motus, resolutio. a præced.

Ἀνάπόδοτος, ος, ὁ, ἡ, non redditus: ex α priv. & ἀποδίδωμι.

Ἀναπόδρατος, inevitabilis: ex α priv. & ἀποδράω, effugio; quod vide.

Ἀνάποινος, sine pretio: ex α, & ἄποινον, pretium redemptionis.

Ἀναπόκριτος, cui non respondetur, vel responsum non est; ex α priv. & ἀποκρίνομαι.

Ἀναπόλαυστος, ὁ, ἄγλυς, jejunus, vacans voluptate: item passive, quo frui non licet: ex α priv. & ἀπολαύω.

Ἀνάπόλησις, εως, ἡ, commemoratio, repetitio, animadversio.

Ἀναπολητικὸς, revolvendi facultatem habens, ab ἀναπολέω.

Ἀναπολίζων, Poet. idem quod ἀναπολᾶν, versari in animo. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ος, ὁ, ἡ, inexcusabilis: ex α, & ἀπολογέομαι.

Ἀναπόλυτος, non absolutus, indissolutus, vel indissolubilis, ex α priv. & ἀπολύω.

Ἀναπομπὴ, proprie sursum missio: ut ἀναπομπὴ θησαυρῶν, effossionem thesaurorum vertit Budæus: nam qui effodiunt, sursum mittunt terram. ab ἀναπέμπω.

Ἀναπομπίμος, qui remittitur: ab eod. Them.

Ἀναπομπὸς, ὁ πέμπων ἄνω, qui mittit ad superos: ab eodem etiam Themate.

Ἀναπόνιπτος, illotus, qui se non abluit: ex α priv. & ἀπονίπτω, abluo; ex ἀπὸ, & νίπτω.

Ἀναποστατος, qui descisci nequit: ex α priv. & ἀφίστημι, deficio. unde ἀποστάτης, apostata; quod vide.

Ἀναποτνιασμὸς, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii, vel simpliciter, divini numinis imploratio. Greg. ex ἀνὰ, & ποτνιάω, seu ποτνιάζω, suppliciter oro; a πότνια.

Ἀναπότριπτος, indelebilis: ex α priv. & ἀποτρίβω, abstergo.

Ἀνάπραστις, εως, ἡ, quasi, revenditio. verbale ab ἀναπιπράσκω, revendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω; quod vide.

Ἀναπρατὸς, ὁ, qui sibi vendita revendit: ab eod. Th.

Ἀναπράσσω, & ἀναπράττομαι, exigo, reposco, recupero: ex ἀνὰ, & πράσσω.

Ἀναπράω, per Sync. pro ἀναπεράω, penetro, perforo, perterebro. Th. περάω.

Ἀναπρήθω, f. σω, a. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω.

Ἀναπτάσθαι, vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπτερῦν, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ, & πτερόν.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolo, subvolo: quod ab ἵπταμαι. a. 2. act. ἔπτην, inf. πτῆναι, part. πτὰς, a. 2. m. ἐπτάμην, inf. πτάσθαι, part. πτάμενος.

Ἀναπτερῶ, idem quod simplex πτερόω, consterno, perterreo.

Ἀναπτομένοιο, accensæ, gen. sing. Jon. præs. part. pass. ab ἀνάπτω.

Ἀνάπτος, ος, ὁ ἡ, exp. non tangendus: ut ἀνάπτοι χεῖρες, apud Hom. & Hesiod. quas nemo possit attingere, i. e. inaccessas. sed exp. & quas nemo possit lædere. ex α priv. & ἅπτομαι, tango; vel ab ἀάπτω.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναπτύσσω.

Ἀνάπτυξις, ἡ, expositio, explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω, explico, expando; item, aperio; item, patefacio, revelo, detego; item, explano, declaro. & in pass. ἀναπτύσσομαι, expandor, aperior. ex ἀνὰ, & πτύσσω: f. ξω. p. χα.

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάπτυξις, pro quo etiam per Sync. dicitur ἀμπτυχὴ, apud Eurip.

Ἀνάπτυχος, ὁ ἡ, apertilis, seu adapertilis; item apertus, sive explicatus.

Ἀναπτύω, expuo, ejicio. Th. πτύω.

Ἀνάπτω, f. ψω. p. ᾆφα. aor. 1. ἀνῆψα. aor. 1. pass. ἀνήφθω. exp. adalligo, religo, appendo, suspendo ad: item, circumpono; appono alicui quasi ei alligans; ut in Epigr. l. 1. μέμφιν ἀνάπτειν τινί. item attribuo, tribuo; acceptum fero. unde apud Alex. de fato: αἰσχύνειν εἰς ἑαυτὸν αἰτίαν τῶν γιγνομένων, i. e. sibi causam vindicare. unde ἀνάπτειν τινὶ, exp. referre ad aliquem, i. e. referre rem quampiam ad aliquem tanquam ejus autorem. Est ab α priv. & ἅπτω, i. e. necto. Item ἀνάπτω, exp. incendo: & Metaph. suscito, exsuscito:

το: & sic est ex α priv. & κάπω, accendo.

Ἀνάπωσις, proprie decubitio, accubitio, recubitio; item resupinatio; item ὄκνησις, animus jacens, & remissus: ab ἀναπίπτω, Bud. com. abjectio, & debilitatio animi.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo: ex ἀνὰ, & πυνθάνομαι, idem.

Ἀναπυρόω, accendo, inflammo: ex ἀνὰ, & πυρόω.

Ἄναπυς, ὁ, ἡ, pervulgatus: quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι.

Ἄναπω, Dor. pro Ἄνατω, gen. ab Ἄνατος, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀναπωλέω, exp. rursus vendo, revendo. Poll. l. 7. c. 2. ex ἀνὰ, & πωλέω.

Ἀνάπωσις, εως, ἡ, alii leg. ἀνάπωτις, & per Syncop. ἄμπωσις, maris, & aquarum recessus: cui contrarium πλημμυρὶς, ἰδος, ἡ, maris accessus, & æstus: Pro eodem dicitur & ἀνάπνοσις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Th. πίνω.

Ἀναῤῥαίζω, convalesco: ex ἀνὰ, & ῥαίζω, idem.

Ἀναῤῥαιρηκὼς, qui sustulit, Att. pro ἀνῃρηκὼς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀναῤῥάομαι, imprecationem revoco, & absolvo: ex ἀνὰ, & ἀῤῥάομαι.

Ἀνάργυρος, qui pecunia caret, etiamsi aliis facultatibus abundat: ex α priv. & ἄργυρος.

Ἄναρθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον.

Ἀναριθμέω, ῶ, enumero, dinumero: ἀναριθμῶμαι, pro eod. ex Dem. atque inde verbale

Ἀναρίθμητος, innumerabilis; item, immensus: ut ἀναρίθμητος χρόνος, apud Soph. in Ajace.

Ἀνάριθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, & Poet. ἀνήριθμος, innumerus, non numerabilis. sed accipitur etiam pro homine, qui in nullo est numero, nec pretio, i. e. pro vili: ut apud Soph. in Ajace.

Ἀναρίστάω, ῶ, non prandeo: unde part. præt. ἀναριστηκὼς, qui prandium non est. & verbale

Ἀνάριστος, impransus. Aristoph.

Ἄναριστος, non pransus, prandio carens: ex α, & ἄριστον.

Ἀναρίτης, ου, ὁ, piscis de genere concharum: a quibusdam dici existimatur κατὰ γέρησιν, quasi ὁ νηρίτης, quoniam scopulis tantum adhærescat, nec, ut neritæ, innatet. unde dicitur & ἀνηρίτης: & ab Etym. a Νηρεὺς derivatur.

Ἀναριτοβόφους πόρους, dixit Æschylus in Persis, teste Athen. hoc est altrices, seu nutrices anaritarum cochlearum insulas: ex ἀναρίτης, & βοφὸς, ὁ, vel βοφὴ, ἡ. unde βοφέω, idem cum Th. βέφω.

Ἄναρκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, nullius imperio subjectus: ex α priv. & ἀρχὴ, principatus.

Ἀναρμόδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, exp. non idoneus, inconveniens, & incongruus: ex α priv. & ἁρμόδιος, ὁ.

Ἀναρμόζω, seu ἀναρμοττω, exp. adapto, copulo, congruo: ut apud Halicarn. l. 4. πρεσβυτέρῳ τῷ πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, i. e. seniori seniorem locans. ex ἀνὰ, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω.

Ἀναρμοσέω, ῶ, exp. sum ἀνάρμοστος, i. non congruo, non convenio, nec quadro. Plato de Leg. 4.

Ἀναρμοσία, ἡ, incongruentia, inconvenientia: apud Plat. & Plut. & apud Luc. ponitur pro ineptia, Budæo teste.

Ἄναρμος, inconveniens, inconcinnus, non quadrans, nec habilis. unde apud Xen. scutum inhabile vocatur ἀνάρμοστον, ut ait Bud. Sed exp. & incompositus, ineptus, apud Aristoph. in nub. Atque inde adv.

Ἀναρμόστως, incongrue, inconcinne, inepte. ex α priv. & ἁρμοστὸς, ὁ.

Ἀναροιβδέω, exp. resorbeo, aut absorbeo. Od. μ. Unde verbale

Ἀναροίβδησις, ἡ, absorptio aquarum, vel ejaculatio. ex ἀνὰ, & ῥοιβδέω: unde ῥοίβδησις, ἡ.

Ἀναρπάδην, adv. exp. raptim, transversim rapiendo. Eurip.

Ἀναρπάζω, abripio, sursum rapio. Il. ι. & interdum, subito e medio tollo. item, ad pœnam rapio; sedibus evello.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. ab ἀναρπάζω, sursum rapio.

Ἀνάρπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, abreptus, sursum raptus; item, repente, aut subito raptus; apud Luc. ex ἀνὰ, & ἁρπάζω.

Ἀναῤῥαγήσεσθαι, erupturum esse, f. 2. infin. pass. ab ἀναῤῥήγνυμι.

Ἀναῤῥαιρικὼς, ότος, ὁ, Jon. pro ἀνῃρηκὼς, qui asportavit aliquid. Th. αἱρέω.

Ἀναῤῥάπτω, consuo, consarcino; item, resarcio, reconcinno: ex ἀνὰ, & ῥάπτω.

Ἀναῤῥέω, refluo, vel sursum fluo; item, scateo, scaturio, quasi sursum fluendo: ex ἀνὰ, & ῥέω.

Ἀναῤῥηγνύω, vel -υμι, seu ἀναῤῥήσσω, diffringo, dirumpo, disseco, diffindo; item, erumpere facio; emitto cum eruptione: ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι.

Ἀνάῤῥημα, τὸ, edictum voce præconis enunciatum. Suid. ex ἀνὰ, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥῆξειν, f. 1. inf. ἀναῤῥῆξαι, a. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

Ἀναῤῥῆξις, εως, ἡ, disruptio, discissio: ab eod. Th.

Ἀναῤῥησις, εως, ἡ, præconium proprie in athletico certamine: ejusd. Th. & comp. cum ἀνάῤῥημα.

Ἀνάῤῥινον, exp. per nares rediens. Gal. apud Hippocr. sic etiam dicitur ea herba, quæ alias ἀντίῤῥινον, ex eo nomen sortita, quod semine sit vituli narium similis. ex ἀνὰ, & ῥὶς, vel ῥὶν, ινός.

Ἀναῤῥιπίζω, proprie exp. ignem prope extinctum flatu excusito, & reaccendo: & general. ac metaph. accendo, excito, refocillo, inflammo, sublevo, suscito, resoveo, augeo. ex ἀνὰ, & ῥιπίζω.

Ἀναῤῥιπισμὸς, exp. suscitatio, excusitatio. est verbale ab ἀναῤῥιπίζω.

Ἀναῤῥιπτέω, sive ἀναῤῥίπτω, sursum jacio. f. ψω. a. 1. ἀνερῥίψα. Th. ῥίπτω.

Ἀναῤῥῖψις, ipsa actio jaciendi sursum: a præced.

Ἀναῤῥιχάομαι, & ἀναῤῥίχομαι, idem quod simplex ἀῤῥίχομαι.

Ἀναῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum: ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥοιβδέω, f. ήσω, resorbeo cum sonitu. Th. ῥοίζω.

Ἀναῤῥοπία, ἡ, exp. sursum vergere: apud Hippocr. est ab ἀναῤῥοπος.

Ἀναῤῥοπος, & ἀνώῤῥοπος, sursum vergens, ὁ ἄνω ῥέπων. ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ῥέπω.

Ἀναῤῥοφάω, vel ἀναῤῥοφέω, resorbeo, absorbeo: ex ἀνὰ, & ῥοφέω, vel -άω.

Ἀναῤῥῦσις, ἡ, redemptio; item sacrificium: ex ἀνὰ, & ῥύω, -ομαι: unde ῥύσις, ἡ.

Ἀναῤῥύω, vel ύομαι, exp. redimo, libero captivum. unde ἀνερῥύσθη, redemptus est. Item, reparo, sarcio. Item jugulo, macto, sacrifico.

Ἀναῤῥωγὼς, ὁ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀνεῤῥωγὼς.

Ἀναῤῥωννύω, & ἀναῤῥώννυμι, exp. q. d. recorroboro, i. e. robur pristinum reddo. Suid. ὁ θεὸς ἀνέῤῥωσεν αὐτὸν, i. e. Deus ipsi pristinas vires reddidit, seu convalescere fecit. Et in pass. ἀναῤῥώννυμαι, refocillor, vel convalesco. unde ἀναῤῥωθὼς, apud Synes. Epist. 67. ubi convaluerit. ex ἀνὰ, & ῥωννύω, vel ῥώννυμι.

Ἀναῤῥωσθέντες, revalescentes, a. 1. part. pass. a ῥώννυμι.

Ἄνασις, ος, ὁ, ἡ, implacabilis; cui cum altero non convenit: ex α, & ἄρω.

Ἀναρτάω, suspendo: idem quod ἀρτάω.

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio: item Metaph. obstrictio, devinctio, quæ fit bene merendo de aliquo, est verbale ab ἀναρτάομαι, ῶμαι, suspendor, pass. ab ἀναρτάω. ex ἀνὰ, & ἀρτάω.

Ἀνάρτιος, ος, ὁ, impar. ex α priv. & ἄρτιος, par.

Ἀναρτύω, adorno, struo, molior: ex ἀνὰ, & ἀρτύω.

Ἀναρυσὴς, ὲς, ὁ, exp. vas, in quod vinum hauritur. Hesych. ex ἀνὰ, & ἀρύω, seu ἀρύτω. f. υσω.

Ἀναρύτω, haurio, exhaurio.

Ἀναρχία, exp. status eorum, qui principe, seu dominatore carent: item, contumacia adversus eos, qui nobis præesse debent; detrectatio imperii: item soluta licentia, qua unusquisque pro libidine omnia agit. Bud. ex Aristot. ex α, & ἀρχὴ.

Ἄναρχος, principio carens. de Deo solo dicitur. unde exp. &, æternus. Greg. Item ἄναρχος exp. etiam, principe, seu duce, vel dominatore carens; qui nullius dominatui subest. Il. β.

Ἀνασαλδεύω, concutio, quasso, exagito: ex ἀνὰ, & σαλδεύω.

Ἀνασειράζω, retraho, revoco: proprie, retraho catena: ex ἀνὰ, & σειρὰ, catena.

Ἀνασεισιφαλλοι, obscœno Epitheto, sic appellantur meretrices, tanquam quatientes τὸ φαλλόν. Suid. ex ἀνασείω, & φαλλός.

Ἀνασεισμὸς, ὃ, ὁ, conquassatio: ab ἀνασείω.

Ἀνασείω, exp. quatio, concutio. Hesiod. in Asp. Αἰγίδ' ἀνασείσασα. Sed exp. & persuadeo, concito. Unde apud Luc. & Marc. ἀνασείει τὸν λαὸν, exp. concitat populum, i. e. ad seditionem incitat. Et apud Demosth. ἀνασείσας, exp. minatus, ex ἀνὰ, & σείω, f. σω. p. κα.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria afficior; petulanter & lascive in me agitur: idem quod ἀσελγέω.

Ἀνασεσπλάδης, exp. habere coronam crinibus impositam: ex ἀνὰ, & σίλλοι, οἱ.

Ἀνασεσυρμμένος, η, ον, obscœnus: p. part. pass. ab ἀνασύρομαι. vide ἀνασύρεσθαι.

Ἀνασηκόω, ῶ, exp. addo quod deest; item, ad æquabilitatem libro: ex ἀνὰ, & σηκόω.

Ἀνάσιλλος, ος, ὁ, exp. corona, sertum.

Ἀνάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, exp. resimus, repandus; item, informis, deformis.

Ἀνασιμόω, resimo, resimum facio. sed exp. &, animantia ad coitum ruentia olfacio, atque odoror, ut Catullitionis tempore canes suas fœminas olfactant. Hesych. Item, impendo, insumo. apud eund. ex ἀνὰ, & σιμὸς, ὁ, unde σιμόω, ῶ.

Ἀνασκαλδύω, exp. sarculo laxo; instrumento, quo ignis, & prunæ fodicantur, exusito. sed exp. & scrutor, indago, more eorum, qui investigantes aliquid effodiunt, & eruunt. ex ἀνὰ, & σκαλδύω.

Ἀνασκάπτω, exp. refodio, refodiendo eruo, & egero, effodio; ex ἀνὰ, & σκάπτω.

Ἀνασκέπτομαι, exp. considero diligenter; accurate perpendo; sursum deorsumque rem animo voluto: ex ἀνὰ, & σκέπτομαι.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, p. ακα, rursus struo, restauro, reædifico: item, diruo, demolior, aboleo, tollo: item, labefacto dicta alicujus, refello, refuto. Et in pass. ἀνασκευάζομαι, absolute positum exp. collectis vasis migro; patria facesso. & exercitus dicitur etiam ἀνασκευάζεσθαι, qui collectis vasis castra movet.

Ἀνασκευαστικὸς, ad instaurandum aptus; instaurandi vim habens; item, destruendi facultate præditus.

Ἀνασκευαστικῶς, exp. refutantium more.

Ἀνασκευὴ, reædificatio, instauratio: item, everſio, refutatio: item sic dicitur, quum castra moventur, & vasa colliguntur ab exercitu. & sic κατασκευὴ ei oppon. ex ἀνὰ, & σκευάζω. Th. σκεύη.

Ἀνα-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀναπήδησις, delabor, irruo. Th. σκιρτῶ.

Ἀναπηδία, inertia, imperitia, ἀγυμνασία.

Ἀπήδητος, ὁ, ἡ, inexercitatus, inexercitus.

Ἀναπήδως, sine exercitio. ex α priv. & ἀσκέω.

Ἀναπίδναμαι, exp. sursum, deorsumque dissipor; huc illuc dispergor. ex ἀνὰ, & σκίδναμαι, idem quod, & pro σκεδάννυμαι, dissipor, dispergor: pass. a σκεδάννυμι, idem quod Th. σκεδάω, seu σκεδάζω.

Ἀναπινδυλιάδης, idem quod, & dicitur pro ἀναχινδυλιάδης.

Ἀναπιρτάω, exilio, exultim ludo, lascivio exiliendo; item, prosilio, vel resilio. Hesych. ex ἀνὰ, & σκιρτάω.

Ἀναπηλοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

Ἀναπηλύπτω, exp. nudo. Hesych. proprie, glandem pudendi denudo, retracta pelle. ex ἀνὰ, & σκηλύπτω.

Ἀναπηρτέω, exp. accurate perpendo, meditor, considero, respicio: idem quod ἀνασκέπτομαι: ex ἀνὰ, & σκηπέω.

Ἀναποβέω, excutio, expello, proprie, sursum rejiciendo, seu retrorsum; item, conturbo, perturbo aliquem. unde verbale

Ἀναπόβησις, ἡ, excussio, ejectio sursum, aut retrorsum; item, conturbatio: ex ἀνὰ, & σοβέω.

Ἀναπαραίσσω, lacerando evello, & revello: ex ἀνὰ, & παραίσσω.

Ἀνάπαπος, ὁ, ἡ, qui extrahitur. Th. παύω.

Ἀναπάω, sursum retraho. f. ἄσω. p. ἀνέπακα. a. 1. pass. ἀνεπάφλην.

Ἀναπείρω, hinc ἐπαναπείρω, idem quod ἐπιπείρω.

Ἄναπτα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ.

Ἀνάπτατοι, Dor. pro ἀνήκητοι, invicti. Th. ἧττων.

Ἀνάπτει, præs. ind. ab ἀνάπτω.

Ἀναπτάπτακα, quatiens, a. 1. part. f. g. Poet. ab ἀναπτάω, quatio. Th. πτάω.

Ἀνάπτε, præs. imp. Ἀνάπτον, Jon. & Poet. pro ἤναπτον, imperf. ab ἀνάπτω, ες, ε.

Ἀναπτέμμεν, præs. inf. Jon. pro ἀνάπτειν.

Ἀνάπτυτος, Erot. apud Hippocr. exp. ἀνόρμητος. ex ἀνὰ, & σύω, σύομαι, inusit. pro σάω, σάομαι.

Ἀνάπτω, μ. ἀνάπτω, π. ἤαπα, impero, βασιλεύω. gen. aut dativo jungitur. ab ἄναξ.

Ἀνάστα, surge: vide ἀνίστημι.

Ἀναστὰν, stando desuper. adv. ab ἀνίστημι.

Ἀναταλμός, Jon. pro ἀναταλμός, sublatus. p. part. pass. ab ἀναταλάω. Th. ταλάω.

Ἀναταλτικὸς, exp. reprimendi, & cohibendi vim habens. verbale ab ἀναταλάω, ομαι.

Ἀναπαλύζειν, (si codices menda carent) apud Anacreontem, pro ἀναπτύζειν.

Ἀνάστας, άντος, ὁ, f. g. ἀναστάσα, exsurgens, a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀναστατικὸς, ὴ, όν, exp. q. d. resurrectivus, resurrectorius, pertinens ad resurrectionem: ut ἀναστάσιμον μυστήριον. Synes. & ἀναστάσιμος ἡμέρα, dicitur dies resurrectionis, apud Naz.

Ἀνάστασις, surrectio, proprie a sedili, vel a cubili, sive a somno. Soph. in Philoct. Unde in N. Test. frequenter ponitur pro resurrectione a morte in vitam; ut Matth. c. 22. & Joan. c. 11. & dicitur etiam ἀνάστασις νεκρῶν, Act. cap. 23. & 24. & alibi. & pro resurrectione a lapsu, Luc. c. 2. Sed exp. &, eversio, sedibus expulsio, vel evocatio. Dem. Olynth. 1. Item, erectio, exstructio: ut ἀνάστασις τῆς εἰκόνος, apud Phalar. hic dicitur ἀνάστασις τάφων. ex ἀνὰ, & στάσις, ἡ.

Ἀναστάτης, ου, eversor, vastator, populator.

Ἀναστάτηρια θυσία, sacrificia, quæ fiebant ad resurgendum e morte.

Ἀναστατικὸς, ὴ, όν, resurrectorius.

Ἀναστατικὰ ὄργια, sacra, quæ fiunt in resurrectionis memoriam.

Ἀναστατικὸς, ὴ, όν, exsuscitativus.

Ἀνάστατος, eversus, vel vastatus, ex suis sedibus expulsus.

Ἀναστατόω, ῶ, statum subverto, ad seditionem concito. f. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. Ab ἀνίστημι.

Ἀνάστασις, ἡ, eversio; item, conturbatio. verbale ab ἀναστατόω.

Ἀναστανρίζω, &

Ἀναστανρόω, ῶ, de novo crucifigo. f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρός.

Ἀναστανχένω, sursum evergo, seu exilio, in modum spicarum: ex ἀνὰ, & στάχυς, υος, ὁ.

Ἀνάστε, per Syncop. ex ἀνάστητε factum ajunt, 2. pl. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστεγνόω, idem quod στεγνόω, & Th. στέγω, tego, operio; item adstringo.

Ἀναστειλάσα, contrahens, a. 1. part. fœm. gen. ab ἀναστέλλω, inhibeo: ex ἀνὰ, & στέλλω.

Ἀναστενάζω, alte ingemisco. f. άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ, pro ἄνω, & στενάζω.

Ἀναστεναχίζω, vehementer suspiro, vel ingemisco: a στεναχίζω, idem quod στένω.

Ἀναστενάχω, graviter suspiro: a στενάχω, Poet. pro στενάζω.

Ἀναστένω, ingemo, ingemisco: ex ἀνὰ, & στένω.

Ἀνάστερος, pro ἄναστρος, obscurus: ex α priv. & ἄστρον, τὸ, astrum, sydus. a Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀναστέφω, redimio. Ex ἀνὰ, & στέφω. idem.

Ἀναστῆ, a. 2. sub. ab ἀναστῶ. ἀνάστω, Jon. pro ἀνέστω, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω, εις, ε.

Ἀναστηλόω, erigo, seu statuo super cippum. Plut. ex ἀνὰ, & στηλόω.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, exp. erectio, assurrectio, vel potius id quod assurgit, & in altum tendit; ut ἀνάστημα γῆς, terræ eminentia, locus editus. Item, statura, proceritas. Theophr. & Suid. Item, substantia.

Ἀναστῆσαι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα, a. 1. part. fœm. gen. Ἀναστήσειεν, dimoveret, opt. Æol. Ἀνάστημι, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. sing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστίζω, rursum compungo notis: & interdum idem quod στίζω.

Ἀναστοιχειόομαι, μ. ώσομαι, resolvor in elementa.

Ἀναστοιχειόω, exp. informo, quasi ab elementis incipiendo. Suid. Item, in elementa resolvo.

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, ἀνάπλασις, reformatio; informatio, quæ fit quasi ab elementis incipiendo; corporum resolutio in principia, & elementa, ἀνάλυσις. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον.

Ἀναστόμωσις, ἡ, laxatio, relaxatio; item, arctatio, compressio in fauces; item, vis quæ palatum exacuit, irritatio palati, de cibis dictum.

Ἀνάστομος, opertus, laxus, dehiscens.

Ἀναστομόω, facio os laxius, & apertius; laxo, relaxo, aperio: Item, arcto, angusto, in fauces comprimo: Item, q. d. os facio; exacuo.

Ἀναστομωτήριον, & ἀναστομωτικὸς, aperiendi vim habens, & oris patefaciendi; item, exacuendi palati vi pollens. ex ἀνὰ, & στομόω.

Ἀναστοναχίζω, idem quod ἀναστεναχίζω. Ex ἀνὰ, & στοναχίζω.

Ἀνασράγαλος, ὁ, ἡ, talo, seu talis carens: ex α priv. & ἀστράγαλος, talus: i. e. osticulum prope quadratum, intra infimos tibiæ, & suræ processus comprehensum; ut neque videri, neque tangi possit.

Ἀναστρατοπεδόω, castra moveo; revertor cum exercitu: item, contineo me in castris: ex ἀνὰ, & στρατοπεδόω.

Ἀναστρέφω, revertor, subverto, conversor. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. pass. ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. ἀνεστράφην. p. m. ἀνέστροφα. exp. etiam, inverto; inverso, seu præpostero ordine colloco: Item, in contrariam partem verto: ut ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν, i. e. omnia vice versa disponit. Item, converto retrorsum: Et interdum reverti cogo: Item, retro vertor, redeo. Item, terga verto: Et interdum, in hostem insequentem convertor: ut οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δ' ἀνέστρεψαν, apud Xenoph.

Ἀνάστρος, ον, ὁ, ἡ, astris carens, obscurus: ut ἀνάστρος σφαῖρα, apud Damascen. non stellatus. vide ἀνάστερος.

Ἀναστροφάδην, per conversionem, vice versa, & quasi conversim.

Ἀναστροφὴ, ἡ, exp. inversio; præpostera rerum seu verborum collocatio: figura Gramm. & Poet. quum verbum, quod præcedere deberet, sequitur: ut λέων ὡς, pro ὡς λέων: sic ὄρνιθες ὡς, pro ὡς ὄρνιθες: & ὦ ἐπὶ πόλ' ἐμοὶ γῆσα, apud Hom. pro ἐφ' ᾧ. Sic apud Terent. in Andria: I præ, sequar, pro præi. Sed exp. &, conversio retrorsum; seu in contrariam partem reciprocatio: item, reversio, reditus: item, conversatio aut commoratio apud aliquos. 1. Pet. c. 2. est verbale ab ἀναστρέφω.

Ἀναστρωφᾶν, convertere, præs. inf. act. pro imp. ab

Ἀναστρωφάω, a στροφάω, verso, Poet. στρωφάω. Th. στρέφω.

Ἀναστύφω, tristitiam præ me fero, tristor. Hesych. Suid. ex ἀνὰ, & στύφω.

Ἀνασωπύξις, recensio, census recognitio, census iterum habitus. verbale ab ἀνασωπύσω, a σωπύσσω.

Ἀνασωπύσσω, exp. recognosco census; iterum constituo census: ex ἀνὰ, & σωπύσσω.

Ἀνασύρειν, vestes sursum tollere, ac pudenda revelare. Th. σύρω, traho.

Ἀνάσυρμα, τὸ, exp. quod ἡ ἀνασεσυρμένη τῷ ἀνασύρεσθαι sibi acquisivit. hinc λαβρίδιον γλύμμα. Bubulus Comicus per jocum sic vocavit, i. e. furtivum conceptum, ut scribit Poll. est verbale ab

Ἀνασύρομαι, sursum retrahor, pass. ab ἀνασύρειν: ex ἀνὰ, & σύρω: unde σύρ, μα, τὸ.

Ἀνασφαδάζω, resilio, recalcitro, exilio: ex ἀνὰ, & σφαδάζω.

Ἀνασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo. f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, prosterno.

Ἀνασφραγίζω, resigno, signum tollo. V. σφραγίζω.

Ἀναχάζειν, repellere. vide Σχαδείλω.

Ἀναχέθω, Poet. pro ἀνέχω, erigo. Th. ἔχω.

Ἀνάχεο, suffer, imper. Jon. pro ἀνάσχου, verbi ἀναχέω, vel ἀνέχω: ἀναχών, a. 2. part. Th. ἔχω.

Ἀνάχεσις, εως, ἡ, toleratio, seu tolerantia. Plut. exp. & emersio, exortus, ortus: ut ἀνάχεσις ἡλίου, ortus solis. Ab ἀναχέω.

Ἀναχεπτός, ὴ, όν, tolerabilis, ferendus. Plut.

Ἀνάχετος, ὴ, όν, exp. tolerabilis. unde τὸ μὴ οὐκ ἀναχέτως, Plut. in Numa. & οὐκ ἀνάχετον ἐποιοῦντο, indignum ducebant, Herodot. οὐκ ἀνάχετον ποιησάμενος, intolerandum ratus.

Ἀναχέω, f. ήσω, tollo, fero, tolero; idem quod, & pro ἀνέχω.

Ἀναχίζω, divido, findo. Th. χίζω.

Ἀναχινδυλιάδης, exp. in palum, seu in crucem tolli. Plat. de Rep. l. 7. ex ἀνὰ, & χινδυλιάομαι, inusit. a Th. χίζω, ομαι.

Ἀναχοίμιλλω, a. 2. opt. m. ἀναχόμμην, part. ἀναχών, part. a. 2. ab ἀνέχω, tolero. Th. ἔχω.

Ἀνασώζω, restituo pristinæ incolumitati; facio

facio ut quis salvus evadat: ut ἀνασώζειν φόνα. Item, sarcio, recupero. In pass. ἀνασώζομαι, servor, incolumitati restituor: ut ἀνασωθεὶς εἰς τὸ πατρίδα, apud Diod. Sic. ex ἀνὰ, & σώζω.

Ἀνασώσασθαι, recuperare; a. 1. inf. m. quod a σώζω.

Ἀνασωφρόνησις, resipiscentia: ex ἀνὰ, & σωφρονέω, sana sum mente.

Ἀναπαράπω, conturbo, perturbo, commisceo; item, commoveo, agito: ex ἀνὰ, & παράπω, vel ασω.

Ἀνάπασις, εως, ἡ, exp. extensio in altum, erectio, porrectio; item comminatio, peculiariter quæ fit cum acerbitate animi, & audacia: Plut. & Polyb. Est verbale ab ἀνατείνω, ομαι.

Ἀναπάσομαι, compono. f. ἄξομαι. p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην. ex πάσω.

Ἀναπάσω, seu ἀναπάω, & ἀναπάομαι, f. άξω, άξομαι, exp. instruo, præparo; item, compono, & literis mando. Lucæ 1. apud Plut. de solert. anim. (de Elephante) ὄφθη, νυκτὸς, ὡς ἐφ' ἑαυτὸς πρὸς τὸ σελήνιον, ἀναπάσσων τὰ μαθήματα, ᾗ μελέσσῃ, visus est recolere secum, & velut in ordinem digerere ea, quæ edoctus erat. Ex ἀνὰ, & πάσω, vel πάω, ομαι.

Ἀναπτικὸς, ὴ, ὸν, extensus, aptus ad extendendum. unde

Ἀναπτικῶς, imperiose, minaciter. ab ἀνατείνω, extendo. item, ἀπειλεῖν, minari.

Ἀνατεὶ, vel ἀνατὶ, impune, sine damno: ex α priv. & ἄτη, damnum: ab ἀάω, lædo.

Ἀνατείνω, exp. proprie sursum extendo; sursum extendens erigo, attollo, tollo: ut apud Aristot. de mundo, πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνατείνομεν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ὄχλος ποιούμενοι, manus in cælum tollimus. Et apud Xen. τὰς δεξιὰς ἀνατείναντες. dextras porrigentes; quod erat amicitiæ signum. Ex ἀνὰ, & τείνω.

Ἀνατειχίζω, reædifico muros; communio, instauro mœnia. ex ἀνὰ, & τειχίζω.

Ἀνατειχισμὸς, ὗ, ὁ, instauratio, & refectio murorum. verbale ab ἀνατειχίζω.

Ἀνατελεῖ, germinabit, 3. sing. f. ab

Ἀνατέλλω, facio oriri, exorior. f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνατείλω, ᾗς, ᾗ. p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατετολκὼς, ὼς, ὸς.

Ἀνατέμνω, exp. dissecо, incido, a partibus scil. inferioribus ad superiores progrediendo: ut τοῖς ὠμοῖς χερσὶν ἀνέτεμε τὸν ἄνθρωπον, apud Athen. l. 12. ex ἀνὰ, & τέμνω.

Ἀνατετμημένος, η, ον, dissectus, resectus, part. præt. pass. ab ἀνατέμνομαι.

Ἀνατείνειν σώματα ἡδοναῖς, remollescere corpora voluptatibus. V. πίνω.

Ἀνατὶ, vide ἀνατεί.

Ἀνατίθεασι, transferunt, 3. pl. ind. præs. pro τιθέισι f. θήσω. a. 2. ἔθλω.

Ἀνατίθεμαι, repono, expono. ἀνατίθενται, 3. pl. ind. pass. ἀνετέθημεν, σο, το, a. 2. m. ἀνατιθέμην, præs. imp. act. ab ἀνατίθημι.

Ἀνατίθημι, exp. sursum pono; in altum pono, sustollo: item, impono alicui quidpiam portandum: & Metaph. impono, i. e. injungo: item, attribuo, acceptum fero, adscribo, imputo: & interdum, tribuo, i. e. faveo, propensus sum: item, suspendo, vel suspensum dico: & simpl. dico, consecro: item, transfero, traduco: & interdum, differo, prorogo, cum genit. Soph. in Ajace. Ex ἀνὰ, & τίθημι.

Ἀνατιμᾶν, pretium augere: a τιμὴ.

Ἀνατιναγμὸς, concussio, emotio a loco suo in alium, transmutatio, transitus. verbale ab

Ἀνατινάσσω, concutio, vel vehementer quatio: ex ἀνὰ, & τινάσσω, quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω, vel cum simplici Th. τείνω, tendo, extendo, protendo.

Ἀνατρωΐνω, seu ἀνατρώω, idem quod Th. τρώω, perforo, terebro.

Ἀνατλὰς, ᾶσα, ἄν, a. 2. part. act. ab ἀνατλημι, perfero. Ἀνατλήσας, a. 1. part. Th. τυλάω.

Ἀνάτλημων, tolerantia, perpessio. verbale ab ἀνατλάω, seu

Ἀνάτλημι, tolero, patior, sustineo. Th. ταλάω, seu τλάω.

Ἀνατμηθεὶς, sectione apertus, a. 1. part. pass. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.

Ἀναποιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, ut fit in tempestate. Poll. l. 1. ἀναποιχεῖν vero Attice non dicitur, sed διαποιχεῖν. a Th. ποῖχος, ου, ὁ, paries.

Ἀναποικίζω, usuram renovo. unde

Ἀναποκισμὸς, usuræ renovatio anniversaria: ex ἀνὰ, & τοκίζω, fœneror, fœnori do: a τόκος, fœnus, usura.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, oriens: a p. m. ἀνατέτολα verbi ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ὴ, ὸν, Eous, orientalis. unde ὁ ἀνατολικὸς ὁρίζων; a præced. ἀνατολή.

Ἀνατολμάω, audeo. Eurip. ex ἀνὰ, & τολμάω, idem.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ,

Ἀνατομία, ας, ἡ, dissectio, præcipue corporis humani. Unde

Ἀνατομικοὶ, prosectores. Th. τέμνω.

Ἀνατομικὸς, ad Anatomen pertinens. & ἀνατομικὴ, scil. τέχνη, dicitur ars anatomica; ars membra incidendi. Item ἀνατομικὸς, exp. qui Anatomen factitat; vel dissectionis corporum peritus: apud Gal. ab ἀνατομὴ, ἡ.

Ἀνάτομος, sursum tendens; vel nimis in altum tendens: ab ἀνατείνω, sursum extendo.

Ἀνάτονος, exp. sursum tendens: ab ἀνατείνω.

Ἄνατος, ὁ ἀβλαβὴς, illæsus, innocuus, incolumis; idem quod ἄατος, & Th. idem.

Ἀνατρεπτικὸς, subversorius, evertendi vim habens: ab ἀνατρέπω, ομαι.

Ἀνάτρεπτος, ὴ, ὸν, exp. prostratus; immutabilis.

Ἀνατρέπω, subverto. ἀνατρέπομαι, prosternor. Th. τρέπω.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo. f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, educatus fui. a. 2. pass. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, απο. Th. τρέφω, p. m. τέτροφα.

Ἀνατρέχω, erigor in altum, cresco, recurro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω.

Ἀνάτρησις, perforatio, perfossio: ab ἀνατιτράω.

Ἀνατρητὸς, ὴ, ὸν, ἡ, perforatus, pertusus.

Ἀνατρίβω, detero, aftero, refrico, confrico, misceo, infrico.

Ἀνάτριπτος, detritus, attritus: ut ἀνάτριπτα ἱμάτια, detritæ vestes.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, frictio, τρίψις, de omni frictionis genere dicitur.

Ἀνατροπεὺς, εως, ὁ, subversor, eversor: ab ἀνατροπή.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio, destructio, mutatio, conversio, subversio: ab ἀνατρέπω.

Ἀνατροφεὺς, nutritor, educator: ab ἀνατροφὴ, ἡ.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.

Ἀνατροχάω, recurro. vide τροχάω.

Ἀνατυλίττω, repeto, revolvo animo; refrico, verso, reglomero. vide τυλίττω.

Ἀνατυπόω, & ἀνατυπόομαι, reformo, iterum formo: & Metaph. informo aliquid in animo, imaginor. Unde

Ἀνατύπωσις, formia iterum expressa, reformatio: item, formatio, & imaginatio. ex ἀνὰ, & τυπόω.

Ἀνατυρβάζω, conturbo, perturbo: ex ἀνὰ, & τυρβάζω.

Ἀναυγὴς, obscurus, ater, non splendens: ex α priv. & αὐγὴ, lux, splendor.

Ἀναυδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, & ἀναυδητος, ὁ ᾗ ἡ, mutus, non vocalis: item, ineffabilis, aut non fandus. ejusd. Them. & comp. cum sequente.

Ἄναυδος, ὁ, ἡ, mutus: idem quod ἄφωνος. Ex α, & αὐδὴ.

Ἄναυλα, exp. sine tibiis: adv. ab ἄναυλος.

Ἀναυλὲ, sine naulo: ex α priv. & ναῦλον, τὸ, naulum, merces pro navigatione.

Ἄναυλος, ὁ, ἡ, ὸν, sine tibiis, imperitus ludendi tibiis: ex α priv. & αὐλὸς, tibia.

Ἀναυμάχιον, τὸ, dicebatur desertio pugnæ navalis; i. e. quum quis ad navale prælium non venerat, ut debebat. Poll. ex α priv. & ναυμάχιον, τὸ.

Ἀναύξας, Dor. pro ἀναύσας, a. 1. part. Th. αὔω.

Ἀναυξὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, & ἀναύξητος, ὁ ᾗ ἡ, incremento carens, parvus, qui non capit incrementum.

Ἀναυξησία, cum quid alimentum, & augmentum non capit. ex α priv. & αὐξάνω, f. αὐξήσω, cresco.

Ἀναύξω, increscо, multum augeo: ex ἀνὰ, vel α intensivo, & αὔξω, cresco.

Ἄναυος, ὁ, ἡ, ὸν, vocis expers: ab α, & αὐή.

Ἀναυρος, nomen viri, Sine aura. Th. αὔρα. item, torrens: & tum est ex α, & ναέω, fluo.

Ἀναΰσαν, Dor. pro ἀνηΰσαν, acclamarunt, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω.

Ἀναυσία, ας, ἡ, nausea nulla. Suid. ex α priv. & ναυσία, idem quod ναυτία, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. a Th. ναῦς, navis.

Ἄναυτα, τὰ, nautis carentia, vel navibus impervia: apud Hesych. ex α priv. & ναῦτης, ου, ὁ, nauta. ab eod. Th.

Ἀναΰτέω, exp. acclamo, alloquor.

Ἀναύχιν, ενος, ὁ ᾗ ἡ, cervice carens; sine collo: ex α priv. & αὐχὴν, ένος, ἡ, cervix.

Ἀναΰω, accendo: ex ἀνὰ, & αὔω, sicco. Item ἀναύω, exp. exclamo: unde ἀναῦσαι, apud Theocr.

Ἀναφαίνω, ostendo. præs. imp. ἀνάφαινε. f. φανῶ. p. πέφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. p. ἀναπέφαμμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω.

Ἀναφαίρετον, quod auferri non potest: ab ἀφαίρετος, auferendus: ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀναφαίρετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, exp. qui, vel quæ auferri non potest: ut ἀναφαίρετον κτῆμα, virtus. ex α priv. & ἀφαίρετος.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem quod ἀναφάλαντος.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvitium in superciliis, sive superciliorum lævitas, quæ salitium vocatur: calvitium autem in capite vocatur φαλακρότης.

Ἀναφάλαντος, proprie exp. cui a fronte, vel superciliis pili deciderunt: calvus, recalvus. Lev. 13.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, superciliorum nuditas, vel glabritas.

Ἀναφανδὰ, idem quod ἀναφανδὸν, manifesto, propalam. Od. γ. & λ. Item Plut. & Luc. adv. ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, Jon. pro φανερᾶς, palam: ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.

Ἀναφαντάζω, apparere facio, & phantasiam afficio; idem quod φαντάζω.

Ἀναφέρω, offero, subduco. f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα, part. ἀνενέγκας, a. 2. ἀνήνεγκον, inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.

Ἀναφεύγω, refugio, confugio. Th. φεύγω.

Ἀναφὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, intactilis: ex α priv. & ἁφὴ, ἡ, tactus.

Ἀναφθέγγομαι, exclamo, respondeo. Th. φθέγγομαι. V.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, seu intereo: ex ἀνὰ, & φθείρω.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.

Ἀναφλασμὸς, ὗ, ὁ, masturbatio, vel mastupratio. Suid. ex ἀνὰ, & φλάω.

Ἀναφλάω, ῶ, obſcœnam ſignif. habet, de maſturbante dictum. Luc. idem quod ἀνακλᾶν τῷ ψωλῷ, μαλάσσειν, χειροτριβεῖν, σύειν, maſtuprare.

Ἀναφλεγμαίνω, &

Ἀναφλέγω, rurſus ardeo, vel æſtuo, reardeſco: vel rurſus intumeſco: item, exardere ira. Plat. vide φλέγω, & φλεγμαίνω.

Ἀναφλεξις, ἡ, incendium. Plut. Verbale ab ἀναφλέγω: ex ἀνὰ, & φλέγω.

Ἀναφλεχθῆναι, exeandeſcere, a. 1. inf. paſſ. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.

Ἀναφλύζω, idem quod Th. φλύω, ferveo. Il. φ.

Ἀναφλυκταίνωσις, ὁ, ἡ, ex quo puſtulæ non eruperunt, nec erumpunt; idem quod ἀφλυκταίνωσις; ex ἀ priv. & φλύκταινα; quod vide.

Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω.

Ἀναφοιβάζω, repurgo. V. φοιβάζω.

Ἀναφοιτάω, redeo, rurſum eo, repeto. V. φοιτάω, eo.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω.

Ἀναφορέω, egero, comporto: ex ἀνὰ, & φορέω.

Ἀναφορικὸς, relativus: ab ἀναφορά.

Ἀναφορτίζω, onus in humeros tollo. V. φορτίζω.

Ἀναφορύσσω, ſubigo in modum farinæ: item, commiſceo. V. φορύσσω.

Ἀναφράσσω, aperio, & explico, quod ſepto clauſum erat. Heſych. Vide Th. φράσσω.

Ἀναφρίσσω, horreo; vel horreo pilis. V. φρίσσω.

Ἀναφροδισία, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; item, invenuſtas, inelegantia.

Ἀναφρόδιτος, ὁ, ἡ, non venereus; a venere alienus: item, invenuſtus. ex ἀ priv. & ἀφροδίτη, Venus.

Ἀναφρονέω, reſipiſco: ex ἀνὰ, & φρονέω.

Ἀναφροντίζω, aliquid animo ſæpe volvere. vide φροντίζω.

Ἄναφρος, ſpumæ expers; non ſpumeus, ſeu ſpumoſus: ex ἀ priv. & ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀναφυγὴ, effugium. Plato. ab ἀναφεύγω.

Ἀναφύομαι, renaſcor: a φύω.

Ἀναφυράω, commiſceo, permiſceo, confundo; item, inquino, fœdo; idem quod ἀναφύρω: ex ἀνὰ, & φυράω: a Th. φύρω.

Ἀναφύρω, idem quod φύρω, miſceo.

Ἀναφυσάω, efflo, ſurſum flo.

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, evaporatio.

Ἀναφύσησις, ſpiraculum terræ, ex quo ignis, vel ventus erumpit. Ariſtot.

Ἀναφυσιάω, efflo. Th. φυσιάω.

Ἀναφυσιόω, exp. anhelo: ex ἀνὰ, & φυσιόω, idem.

Ἀναφυσιόωντες, præſ. part. Poet. pro ἀναφυσιῶντες: ab ἀναφυσιόω.

Ἀναφύω, renaſci facio, rurſum produco, gigno. Th. φύω.

Ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή.

Ἀναχάζομαι, retrocedo, præſ. ind.

Ἀναχαίνω, idem cum Th. χαίνω, dehiſco: ſed exponitur &, oſcitor.

Ἀναχαιτίζω, ferocio; (neutraliter de equo dicitur mordente frænum, ſeque jubis erectis efferente) contumaciter efferor; in licentiam erumpo: & active, inhibeo, contra retrahens; retrorſus inhibeo; retro ago; reprimo. a Th. χαίτη, juba, proprie equi.

Ἀναχαλάζω, vel ἀναχαλάω, remitto, relaxo: vel idem quod Th. χαλάω, laxo.

Ἀναχάλασμὸς, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, relaxativus, relaxandi vim habens.

Ἀναχαράσσω, denuo ſculpo, rurſus incido. Plut. ex ἀνὰ, & χαράσσω.

Ἀναχάσκω, idem cum ἀναχαίνω, & ab eod. Th.

Ἀναχάσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. pro ἀναχάσασθαι: ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω.

Ἀναχελύσσομαι, idem cum χελύσσομαι.

Ἀναχέω, refundo, infundo, conturbo, moveo. Th. χέω.

Ἀναχλιῶω, exp. hio. 2. Machab. 6. pro ἀναχανάω, ex ἀνὰ, & χανέω, idem quod, & pro Th. χαίνω.

Ἀναχθ', pro ἄνακτα, regem, acc. ſing. ſequente aſpiratione, ab ἄναξ.

Ἀναχίτης, gemma, eadem cum adamante; quaſi, triſtitiam auferens, & dolorem. Plin. ex ἀ priv. & ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἀναχλαινόω, induo, veſtio, a Th. χλαῖνα, læna.

Ἀναχλιαίνω, idem quod χλιαίνω, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obſitum eſſe, vel primam lanuginem emittere: ex ἀνὰ, & χνόος, ὁ, lanugo, raſio, item, pubes. a Th. κναίω, carpo, vellico.

Ἀναχοὴ, refuſio; item, meatus: ab ἀναχέω.

Ἀναχορδίων, tripudio, aſſilio, in morem perſultoris: ex ἀνὰ, & χορδίων.

Ἀναχόω, exp. aggero, e terra aggeſta extruo: ut apud Demoſth. τὴν ὁδὸν ἀναχεχωκότες, aggeribus lapidum, & ruderum via obſtructa. & ἀνακεχωσμένος, exp. obrutus, apud Syneſ. ex ἀνὰ, & χόω: unde χωννύω, & χώννυμι.

Ἀναχρέμπτω, vel potius ἀναχρέμπτομαι, excreo, ſcreatu egero.

Ἀνάχρεμψις, excreatio, aut cum ſcreatu egeſtio; item exſuſſitio. Gal. ex ἀνὰ, & χρέμπτομαι: unde χρεμψις, ἡ.

Ἀναχρονισμὸς, tropus, ſeu figura; quaſi temporis retractatio: ex ἀνὰ, & χρονίζω, ομαι: unde χρονισμὸς, ὁ.

Ἀναχρωννύω, vel ἀναχρώννυμι, ungo, activ. coloro, inficio, & denigro. unde

Ἀνάχρωσις, infectio, inunctio, tinctura. vide χρώννυμι.

Ἀναχυδεὶς, ὁ, redundans, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναχέω. Th. χέω.

Ἀναχύρωτος, non paleatus: ut ἀναχύρωτος πηλὸς, lutum aceribus, ſeu paleis non ſubactum; ſive lutum non aceratum, ſeu paleatum. ex ἀ priv. & ἀχυρόω, paleas admiſceo: a Th. ἄχυρον, τὸ, palea.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, exp. refuſio, profuſio. unde ἀναχύσεις dicuntur maris æſtuaria navigabilia. Strab. ἀνάχυσις, exp. &, confuſio. Heſych. Item, animi viriumque exſolutio, mollities. ab ἀναχύω, pro ἀναχέω: ex ἀνὰ, & χέω: unde χύω, f. χύσω.

Ἀναχυτὸς, refundo; idem quod ἀναχέω: utrumque ex ἀνὰ, & χέω, vel χύω.

Ἀναχωνδεύω, rurſus conflo, refundo, reconflo, reformo; ex ἀνὰ, & χωνεύω, in fornacem conflatoriam conjicio; vel in fornace fuſoria fabrico: a χώνη, idem quod χοάνη, vas argillaceum, in quo metalla funduntur, & liquefiunt: quod a Them. χέω, liquefaciendo diffundo.

Ἀναχωννύω, & ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω, aggero, e terra aggeſta extruo. vide χωννύω.

Ἀναχωρέω, ῶ, recedo, ſecedo. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα.

Ἀναχώρημα, idem quod ἀναχώρησις, ſeceſſus, receſſus, receptus, refugium: Item, reverſio, abitio.

Ἀναχώρησις, reditus. Th. χωρέω.

Ἀναχωρίτης, ου, ὁ, anachorita; qui in ſolitudinem, aut alio quopiam ſecedit: quos eremitas vocamus.

Ἀναχωρίζω, facio reverti, aut ſecedere; in locum reduco, ſuæ terræ reſtituo: τὸ ἀναχωρεῖν ποιῶ, recedere facio. ex ἀνὰ, & χωρίζω, quod vide: vel a χώρος, locus, ſedes.

Ἀναψάω, idem quod Th. ψάω, tergo, vel tergendo demulceo: item, detergendo colligo, & recipio, frico.

Ἀνάψας, affigas, a. 1. ſub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, ἀντος. ex ἄπτω.

Ἀναψηφίζω, a ſuffragio revoco, abrogo, rogo iterum ſententiam. unde

Ἀναψήφισις, revocatio a ſuffragio: ex ἀνὰ, & ψηφίζω, quod vide.

Ἀναψήχω, idem quod ἀναψάω. id vide. ex ἀνὰ, & ψήχω.

Ἀναψις, εως, ἡ, reaccenſio, excitatio ignis extincti: ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτικὴ δυὰμις, vis refrigeratrix.

Ἀναψύξαι, a. 1. inf. ab Ἀναψύχω.

Ἀναψυξις, εως, ἡ, &

Ἀναψυχὴ, refrigeratio, recreatio.

Ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ, & ψύχω.

Ἀνγνοίη, Dor. ſyncop. pro ἀναγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. Th. γινώσκω.

Ἀνδάνω, imp. ἤνδανον, f. ἀδήσω: q. ab ἄδεω. p. m. ἧδα, Att. ἔαδα. Exp. placeo. Annotat Euſt. fieri ab ἥδω, eodem modo quo λανθάνω ex λήθω, & μανθάνω ex μήθω. Alibi tamen annotat, ex Heraclidis Grammatici ſententia, eſſe ab ἄδω, ut λαμβάνω a λήβω.

Ἀνδεῖται, Poet. pro ἀναδεῖται, coronari. Th. δέω, ligo: ſic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.

Ἀνδεμὼ, vitta. Poet. pro ἀνάδεμα. Th. δέω, ligo.

Ἄνδηρον, ου, τὸ, ſummitas, cacumen, agger fluvii: παρὰ τὸ ἄνω εἶναι ἢ διέρων.

Ἀνδησάμενος, vide in ἀνδεῖται.

Ἀνδίκης, laqueï genus. Poet. pro ἀναδίκης: q. ab ἀνα, & δίκω, jacio.

Ἀνδικω, Æolica ſyncope, pro ἀναδίκω, ſurſum jacio. Heſ. Ejuſdem Th. & comp.

Ἀνδίχα, pro ἀνάδιχα, diviſim: adv. a δίχα, dupliciter.

Ἀνδοχάδιον, pro ἀναδοχάδιον, per ſucceſſionem, alternis mutatis vicibus. Heſ. ab ἀναδέχομαι, ſuſcipio, recipio: unde ἀναδοχὴ, receptio.

Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. ſing. ἄνδρε, dual. ἀνδρᾶσι, & ἄνδρεσσι, dat. plur. Poet. & Jon. ab ἀνὴρ.

Ἀνδραγαθέω, virum me præbeo, q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus.

Ἀνδραγαθητὴς, οῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna; fortiter ſe gerens.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas.

Ἀνδραγαθίζομαι, idem quod ἀνδραγαθέω, fortem virum me præſto. ejuſdem Th. & comp.

Ἀνδράγρια, τὰ, ſpolia homini detracta: ab ἀνὴρ, & ἄγρα.

Ἀνδραγχος, exp. ὁ τὰς ἄνδρας ἄγχων, virorum ſtrangulator, carnifex, tortor; ut & ἀνδραγχωνος, idem, ut vult Euſt. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἄγχω, a Th. ἄγχω.

Ἀνδραδελφος, lævir, mariti frater: ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς.

Ἀνδρακὰς, adv. Poet. pro κατ' ἄνδρα, viritim: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρὰξ, idem, & ejuſdem Them. cum præced.

Ἀνδραποδέσαι, Metaplaſm. pro ἀνδραποδοῖς.

Ἀνδραποδιεῦν, f. m. Jon. pro ἀνδραποδιεῖν, Attice pro ἀνδραποδίσειν, mancipabuntur, ſeu in ſervitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω.

Ἀνδραποδίζω, ομαι, exp. mancipo: mancipium eſſe facio; vel in captivitatem abduco: & general. vim alicui infero. Heſych. Et dicitur etiam de urbibus, quas ſubigimus, & in ſervitutem noſtram redigimus. Item ἀνδραποδίζομαι, exp. paſſive, in ſervitutem redigor; in captivitatem abducor: ut ἀνδραποδισμὴν πόλις, apud Demoſth.

Ἀνδραπόδιον, τὸ, q. d. mancipiolum. Athen. diminut. ab ἀνδράποδον: ex ἀνὴρ, & πὲς.

Ἀνδραποδισμὸς, οῦ, ὁ, mancipatio, in ſervitutem redactio, ſive hominis, ſive urbium; item, plagium, plagiarium

crimen, Plat. de Leg. l. 9.

Ἀνδραποδιστής, οῦ, ὁ, plagiarius; item, mancipator, qui alium in servitutem redigit: Xen. & specialiter, qui liberum hominem in servitutem redigit; qui furatur hominem e libero suo statu, vel ex heri dominio. Eust.

Ἀνδραποδοκάπηλος, q. d. caupo mancipiorum, mango, venalitius, seu venalitiarius: (plagiarius, qui liberum hominem pro servo vendit; vel servum alienum tanquam suum) ex ἀνδράποδον, mancipium, & κάπηλος, institor, venditor, caupo.

Ἀνδράποδον, τὸ, q. d. hominis pes, mancipium; sunt enim mancipia, quasi pedes dominorum suorum, & eos pro capitibus agnoscunt, teste Eust. in Il. π. Item general. sic dicitur homo in bello captus, & servituti mancipatus, sive servus sit natura, sive liber, & ingenuus: apud Xen. Hel. 1.

Ἀνδραποδώδης, ες, ὁ, ἡ, mancipialis, ad mancipium pertinens; item, mancipio conveniens, servilis; item, minime ingenuus, servili ingenio præditus. unde

Ἀνδραποδωδία, ἡ, q. d. mancipialitas, servilitas, contraria ingenuitati. Aristot. Polit. 7.

Ἀνδραποδωδῶς, mancipiorum more, serviliter, illiberaliter. Plat. in Symp. ab ἀνδράποδον, τὸ, quod ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & πούς, ποδός.

Ἀνδράριον, idem quod ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio, homunculus, homulus. dimin. ab ἀνὴρ.

Ἀνδραχθής, ές, ὁ, ἡ, viro ponderosus: ab ἀνὴρ, & ἄχθος.

Ἀνδράχθης, ους, ὁ, ἡ, exp. gravis portantibus, i. e. δυσάμβρος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι, vel ὁ δυσάμβρος ἀνδρα βαρύσαι διὰ μέγεθος.

Ἀνδράχλη, ἡ, dicitur scabellum muliebre, foramen habens, & subjectos carbones: (ἄνθρακος etiam, seu ἄνθραξ dictum Eust. & Suid.) est euphoniæ gratia, quasi pro ἀνθράκλη, a Them. ἄνθραξ, ακος, ὁ.

Ἀνδραχλᾶς, dicitur herba quædam, quod sit viro similis, quasi ἀνδρεικελος, facta Syncope, & tenui in aspiratam mutata; quasi ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἔοικελος, ὁ.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρέας, ου, ὁ, Andreas, nomen viri. Gr. h. e. Animosus.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνὴρ. Τὰ ἀνδρεῖα, absolute, exp. virilia.

Ἀνδρείκελον, subst. simulachrum, statua. Epigr. Item coloris genus: quidam exp. purpurissum. Xen. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἔοικελος, ου, ὁ, similis; ab ἔοικα, fut. ξω, similis sum.

Ἀνδρείκελος, viro similis.

Ἀνδρεῖος, ου, & ἀνδρεῖος, ὁ, virilis, ad virum pertinens: item, strenuus, virum se præbens. interdum dicitur & ἀνδρεῖος ἁπὸ π. Comp. ἀνδρειότερος. Superl. ἀνδρειότατος, η, ον. ab ἀνὴρ.

Ἀνδραφόντης, ου, ὁ, viricida, epithetum Martis: ab ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδρεών, ῶνος, conclave, domicilium, porticus, locus in domo, ubi viri degunt.

Ἀνδρείως, viriliter, & magno animo.

Ἀνδρεράστρια, ἡ, virorum amatrix. Poll. ex Aristoph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator: unde ἐράστρια, amatrix. Th. ἐράω, fut. άσω, amo.

Ἀνδρήμυρος, Dor. pro ἀνδρήμυρος, vir factus, præs. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρεωθέωσι, Jon. pro ἀνδρωθῶσι, 3. p. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόομαι, vir fio.

Ἀνδρεών, & ἀνδρών, ῶνος, ὁ, & ἀνδρωνῖτις, ίδος, ἡ, idem quod supra ἀνδρεών, domus scil. pars, in quam viri seorsum a mulieribus se recipiunt. Th. idem.

Ἀνδρέων, Jon. pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρηΐος, pro ἀνδρεῖος, quod vide.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, exp. q. d. virum, seu viros expello, in exilium pello, seu mitto: Plat. Pol. 8. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἐλαύω, f. άσω, idem quod, & Poet. pro Th. ἐλαύνω.

Ἀνδρία, ἡ, idem quod, & pro ἀνδρεία, q. d. virilitas, i. e. strenuitas, animi robur, & præstantia; item virilitas, i. e. virilis ætas.

Ἀνδρία, vel ἀνδρῆα, τὰ, dicta apud Cretenses fuere συσσίτια, seu convivia quædam publica, ad quæ soli viri conveniebant. Aristot. Polit. l. 2. c. 8. ab ἀνδρεῖος, ὁ.

Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, statua: ab ἀνὴρ.

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva statua, parvum simulachrum: diminut. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, exp. statuarum fictor. unde

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, scil. τέχνη, exp. ars fingendi statuas: ex ἀνδριὰς, άντος, & πλάστης, ὁ.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, statuas facio. unde

Ἀνδριαντοποιητικὴ, scil. τέχνη, ars statuaria. item

Ἀνδριαντοποιΐα, statuarum confectio; actio ipsa faciendi statuas. sed exp. & ars ipsa statuas faciendi.

Ἀνδριαντοποιὸς, statuarius, statuarum artifex. Athen. l. 11. ab ἀνδριὰς, & ποιέω.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ultima producta, statua, maxime viri, simulachrum: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.

Ἀνδρίζω, exp. virile quippiam ago. Suid.

Ἀνδρίζομαι, exp. virilem ætatem ingredior; ad firmam, & robustam ætatem pervenio. Bud. ex Poll. exp. vir sum: item, ad fortitudinem me comparo; viriliter & fortiter ago, seu me gero. Est, inquit Bud. ἀνδρίζομαι, ago more viri, ut ἀνθρωποδίζομαι, ago more hominis, vel more humano. Item dicuntur mulieres ἀνδριζόμεναι, naturam muliebrem fortibus suis superantes factis, quales a Latinis appellantur viragines. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρικὸς, ad virum, seu viros pertinens. tradit autem Eust. quamvis ἀνδρεῖος, & ἀνδρικὸς idem valeant, dici tamen ἀνδρικὴ γυνὴ, non ἀνδρεία γυνή: Item ἀνδρικὸς πόνος, exp. labor virilis, i. e. virum fortem decens, seu viro dignus, apud Luc. & general. ἀνδρικὸν, dicitur, quicquid est viro forti dignum.

Ἀνδρικῶς, viriliter, strenue, fortiter; item interdum, valide, robuste: & aliquando, vehementer.

Ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρίσκος, ου, ὁ, homuncio: diminut. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς.

Ἀνδρισὶ, virorum more. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρίφιλος, viri amans, viri amicus: ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδροφόντης, ου, ὁ, homicida; ἄνδρας φονεύων. Hom. Il. β. vide ἀνδραφόντης.

Ἀνδρόβατμος, ς, ἡ ὁδὸς, angusta via. Hesych. proprie, qui uni tantum viro sufficit: dicitur enim quasi ἀνδρὸς βασμός.

Ἀνδροβόρος, qui viros vorat, telisque suis interficit. Est comp. ex ἀνὴρ, & βορὸς, ὁ, a Th. βορά.

Ἀνδρόβουλος, virili, & generoso consilio utens: ex ἀνὴρ, & βουλή.

Ἀνδροβρὼς, ῶτος, ὁ, idem. Ex ἀνὴρ, & βρώσκω, f. βρώσω.

Ἀνδρογονία, per viros successio generis: ex ἀνὴρ, & γόνος.

Ἀνδρογόνος, ἡ, viripara, quæ parit masculum: ab ἀνὴρ, & γένομαι.

Ἀνδρογυνώπης, ου, ὁ, idem quod ἀνδρόγυνος, expon. q. d. marifœmina; vir pariter, & fœmina; utrumque habens sexum; vel utriusque naturæ. Plat. in Symp.

Ἀνδρόγυωοι vocantur etiam illi, quibus excisa sunt virilia.

Ἀνδρόγυως, ab Hesych. exp. debilis, & imbecillis, invalidus: item, effœminatus; muliebri, & molli animo præditus; semivir. Suid. Et in Parab. Salom. capitur pro socorde, & parum strenuo, ut scribit Bud. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & γυνὴ, ἡ.

Ἀνδροδαίκτης, ου, ὁ, ἡ, viros perimens. Schol. Aristoph. nisi potius sit, in qua viri perimuntur: ex ἀνὴρ, & δαΐζω.

Ἀνδροδάμαν, mariti domitricem, acc. sing. ab ἀνδροδάμη, ας, ἡ, Dor. pro ἀνδροδάμνη. Ex ἀνὴρ, & δαμάω.

Ἀνδροδάμας, ου, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδάμης, ου, ὁ, vocatur gemma quædam, sic dicta, quod impetus hominum domet. Plin. Vide ἀνδροδάμαν.

Ἀνδροδῆμις, ἡ, Hesychio est ἡ ὕπανδρος γυνὴ, subjecta viro mulier.

Ἀνδρόδομος, exp. q. d. ἀνδρὸς δόμος, triclinium. Hesych. & Suid.

Ἀνδροθεὰ Ἀθηνᾶ, fortissima Minerva.

Ἀνδρόθεν, ex viro. in Epigr. ab ἀνὴρ.

Ἀνδροκμής, exp. a viro interfectus; & apud Eurip. ἀνδροκμῆτες ἀγωνίαι, sunt certamina, in quibus viri laborant. Ex iisd. cum ἀνδρόκμητος.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ, & κάμνω, p. κέκμηκα.

Ἀνδροκόβαλος, ου, ὁ, exp. nequam, improbus, veterator. Suid. & Hesych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & κόβαλος, ὁ.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum, ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, & κτείνω.

Ἀνδροκτονία, ἡ, homicidium: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, κτενῶ: ut & ἀνδροκτασία, est ex 2. pers. præt. pass. ejusdem Th. κτάνω, præt. ἔκτανον.

Ἀνδροκτόνος, homicida. Plut.

Ἀνδρολέτειρα, exp. virorum perditrix. Æsc. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὄλλυμι, f. έσω, ab inusit. ὀλέω: unde ὀλετὴρ, ὁ, & ὀλέτειρα, ἡ.

Ἀνδρολήμη, ἡ, exp. virilem habens animi elationem, i. e. ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα. Hesych.

Ἀνδρολῆψία, &

Ἀνδρολήψιον, corporum pigneratio, quæ dabatur contra eos, apud quos homicidium perpetratum fuit: ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, capio: unde λῆψις, acceptio.

Ἀνδρολογέω, ῶ, & Ἀνδρολογίζω, milites conquiro; delectum habeo; viritim lego, vel deligo.

Ἀνδρολογία, virorum delectio: ex ἀνὴρ, & λέγω, lego, deligo.

Ἀνδρομανεῖς, appellant poetæ mulieres Spartanas: Plut. in Numa: quod viros furere faciant. ex ἀνὴρ, & μανία, furor.

Ἀνδρομανὴς, ές, ὁ, ἡ, insaniens ob viros; viros insane amans, vel appetens: de muliere dicitur, ut contra vir dicitur γυναικομανής.

Ἀνδρομανία, ἡ, exp. virorum insanus amor, qualis est impudicarum mulierum.

Ἀνδρομάχος, exp. cum viris, vel cum viro decertans: in Epigr. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & μάχη, ἡ.

Ἀνδρόμεος, έα, ὁ, virilis, humanus, idem quod ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρομήκης, ες, ὁ, ἡ, ad staturam, & altitudinem viri assurgens: ex ἀνὴρ, & μῆκος.

Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Victor.

Ἀνδρόομαι, ώμαι, exp. virile robur, vel ætatem virilem assumo; ad virilem ætatem pervenio; vir fio; togam virilem sumo: est pass. ab ἀνδρόω.

Ἀνδρόπαις, puer virilitatem præ se ferens, vel qui jam ad virilem ætatem tendit: ex ἀνὴρ, & παῖς.

Ἀνδροπλήθεια, hominum multitudo, seu conventus; ex ἀνὴρ, & πλῆθος.

Ἀνδροπρεπὴς, viro conveniens, virum decens: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. πρέπω.

Ἀνδρόπρωρον, dicitur pro ἀνδροπρόσωπον, hominis facies. Soph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & πρώρα, ἡ, vel πρόσωπον, τὸ: pro quo per Metaph. πρώρα, interdum sumitur.

Ἀνδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδροσάθης, & ἀνδροσάθων, exp. virilia grandiora habens, membrosus; item, mutonatus: (inhoneste) Suid. & Hesych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & σάθη, ἡ.

Ἀνδρόσαμον, ου, τὸ, vel

Ἀνδρόσαμος, ου, ὁ, dicitur ruta sylvestris: & sic dicta est, quod ejus flores si digitis terantur, sanguineo succo madent. Dioscor. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & αἷμα, τό.

Ἀνδροσινὴς, exp. hominibus noxius: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. σίνω: unde σίνομαι, & σινὶς, ιδος, ὁ, ἡ.

Ἀνδροστυγὴς, υγος, ὁ, statua, quæ viri, & sphingis figuram habet.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo, ἀνδρεία.

Ἀνδρωθῆναι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor: ex ἀνὴρ, & φάγω.

Ἀνδροφάγος, exp. hominivorus, seu homivorus; humana carne vescens.

Ἀνδροφθόρος, homines corrumpens, & occidens: ex ἀνὴρ, & φθορά.

Ἀνδροφίλος, viri amicus. V. φίλος.

Ἀνδροφονία, ἡ, homicidium.

Ἀνδροφονέω, sum homicida; & interdum simpliciter, occido.

Ἀνδροφόνοιο, gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδροφόνος, ὁ, homicida. Il. ω. Item specialiter, viros interficiens: ut ἀνδροφόνοι Λιμάδες, apud Eurip. in Hec. a φόνος, ὁ.

Ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens: a φωνὴ.

Ἀνδρόω, ῶ, exp. virilem reddo, virile robur ministro: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ.

Ἀνδρῶδες, τὸ, pro ἀνδρεία, ἡ, virilitas, virile robur.

Ἀνδρώδη, virilem, acc. sing. ab ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ, ἡ, ab ἀνὴρ.

Ἀνδρώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, virilis: virum decens; viro forti dignus; seu forti animo præditus; magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, viriliter, fortiter, ut virum fortem decet. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς.

Ἀνδρωθεὶς, ὁ, vir factus, a. 1. pass. part. ab ἀνδρόομαι. Ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρωθεῖσα, ἡ, dicitur quæ cum viro consuevit; cui vir virginitatem eripuit. est fœm. a masc. ἀνδρωθείς.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi viri versantur; virorum diversorium. a Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod; & ab ἀνδρὼν, ῶνος, domus pars, in quam viri seorsum a mulieribus se recipiunt.

Ἀνδρῷος, virilis, ἀνδρεῖος: ab ἀνὴρ.

Ἀνδύεσθαι, pro ἀναδύεσθαι.

Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, emergo, existo.

Ἄνδωκε, Dor. & Poet. pro ἔνεδωκε, porrexit, 3. sing. a. 1. act. Th. δίδωμι.

Ἀνεβάλλετο, 3. sing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.

Ἄνεβη, conscendit, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.

Ἀνεβορβόρυξαν, exclamarunt, 3. pl. a. 1. a βορβορύζω.

Ἀνέβραχε, insonuit, a. 2. verbi ἀναβρέχω.

Ἀνεβωσεν, Jon. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, clamo.

Ἀνεγγυάω, ῶ, exp. fidejubeo: ex ἀνὰ, & ἐγγυάω.

Ἀνέγγυος, ὁ ϰ᾽ ἡ, illegitimus, illocabilis, indotata, ἄπις, incertus; quasi sine sponsione, perfidus: ex ἀ priv. & ἐγγύη, sponsio, fidejussio.

Ἀνεγείρω, expergefacio, excito: pro ἐγείρω. sed exp. &, attollo, erigo; atque inde

Ἀνέγερσις, expergefactio, excitatio. Plut.

Ἀνέγερτος, inexpergiscibilis, inexpertectus: ex ἀνὰ, & ἐγείρω.

Ἀνεγκλήτος, ου, ὁ, ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex ἀ, & ἔγκλητος, accusatus; ab ἐγκαλέω.

Ἀνεγκλήτως, irreprehense, inculpate: adv. ab ἀνέγκλητος.

Ἄνεγκυος, quæ uterum non fert; quæ non est gravida; ex ἀ privat. & ἔγκυος.

Ἀνεγκωμιάστος, ου, ὁ, illaudatus; nulla laude affectus: ex ἀ privat. & ἐγκωμιάζω.

Ἀνεγναμπτοντο, flectebantur, imperf. pass. a γναμπτω, pro κάμπτω. a. 1. pass. ἀνεγνάμφθη.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus est, a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ισω, quod a γνωρίζω.

Ἀνέγνωσμαι, p. pass. Ἀνεγνώσθαι, a. 1. ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέγρετο, concitata est, imperf. pass. ab

Ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμην, pro ἀνεγειρόμην. Th. ἐγείρω.

Ἀνεγχώρητον, quod fieri non contingit; impossibile: ex ἀ priv. & ἐγχωρέω.

Ἀνεδαφὴς, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui pavitus non est; qui solo æquatus, aut allisus non est; ex ἀ priv. & ἐδαφίζω, pavio, solo æquo.

Ἀνεδέγμεθα, plusq. p. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per Syncop.

Ἀνέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνεδέξατο, susceptit. a. 1. m. ab ἀναδέχομαι. ex ἀνὰ, & δέχομαι.

Ἀ'ΝΕ'ΔΗΝ, licenter, impune: adv. q. ab ἀνίημι, laxo, remitto.

Ἀνέδρακον, suspexi, a. 2. ab ἀνὰ, & δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀναδρέχω.

Ἀνέδυ, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδύω. Th. δύω.

Ἀνέδυσε, imperf. ab ἀναδύω, egredior: ex ἀνὰ, & δύω.

Ἀνεδύσατο, emersit, a. 1. m. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνέεργον, cohibeo. Th. ἔργω.

Ἀνέζευξεν, discessit, a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζεύγνυω, vel ζεύγνυμι.

Ἀνέζω, sublatum sedere facio; sublatum colloco, & pono. Il. ν. ex ἀνὰ, & ἕζω, sedere facio, seu colloco, pono.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod a ζωπυρέω. Vide ζωπυρον.

Ἀνέηκεν, pro ἀνῆκεν, impulit, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον ab ἀναθάλλω, revirescо.

Ἀνεθεὶς, ὁ, remissus, a. 1. part. pass. ab ἀνέθλω.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, involuntarius: ex ἀ, & ἐθέλω.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, expono, impono. Th. τίθημι.

Ἀνέθλω, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι, item a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, απο, nutrivi, a. 1. m. ab ἀναθρέφω. Th. θρέφω.

Ἀνειδὲς, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, forma carens, informis: ut ἀνειδὲς ὕλη, primum subjectum. Philopon. ex ἀ priv. (inserto ϝ post ἀ euphoniæ gratia) & εἶδος, εος, τὸ, forma, facies, species: a Th. εἶδω, video.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, idem quod εἰδωλοποιέω, ῶ, imaginem, vel simulachrum fingo, seu repræsento: ex ἀνὰ, εἴδωλον, & ποιέω.

Ἀνεκαίτης, (est cum ἀ priv. ante,) cui contrarium est εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem quod εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas, futilitas, vanitas: ab εἰκαῖος, temerarius. Th. εἰκῆ, temere.

Ἀνείκαστος, ου, ὁ, ἡ ϰ᾽ ἡ, incomparabilis; nulli assimilandus; qui nulla imagine adumbrari potest: item, quem nulla conjectura assequi possis. Suid. ex ἀ priv. & εἰκάζω, assimilo, comparo. Th. εἴκω, similis sum: unde εἰκώς, ότος, ὁ, similis.

Ἀνειλειθυΐα, vel ἀνειλειθυία, Lucinæ labores nondum experta; quæ nondum peperit: apud Eurip. ex ἀ priv. (cum ν inserto ante vocalem, ut solet, euphoniæ gratia) & Εἰλειθυΐα, Lucina, dea, quæ parturientibus opitulatur; & pro ipso partu etiam ponitur.

Ἀνειλέω, ῶ, evolvo, i. e. involutum explico; vel pro Th. ἑλέω, volvo, voluto, &c. Inde etiam verbale

Ἀνείλημμα, τὸ, evolutio; vel involutio, & involucrum. unde ἀνειλήμματα, dicuntur σάφοι, i. e. tormina, ab Hippocrate.

Ἀνείλπτος, contractum est, p. pass. 3. sing. ἀνειλφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνειλίσσω, revolvo; item ἀνειλίττω, idem quod ἀνειλέω. ex ἀνὰ, & εἰλίσσω.

Ἀνείλλω, idem cum ἀνειλέω: ex ἀνὰ, & εἴλλω, idem quod Th. εἰλέω.

Ἀνεῖλον, ες, ε, sustuli, interemi, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, p. part. pass. f. g. ab ἀνίημι.

Ἀνειμένως, remisse, solute, licenter, negligenter: adverb.

Ἀνειμένος, ου, ὁ, (particip. ab ἀνίημι) remissus, solutus, liber, curis solutus: item, dissolutus, diffusus, tam in bonam, quam in malam partem sumpto vocabulo.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ὁ ὐκ ἔχων εἵματα, non vestitus, vel male vestitus.

Ἄνειν, Jon. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖται, remisisse, vel omisisse, infin. ab a. 2. ind. act. ἄνλω. inde part. ἀνείς, fœm. ἀνεῖσα, a. 2. infin. m. ἀνεῖσθαι. Sed ἀνεῖσθαι, est p. inf. pass. ab ἀνίημι.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare: item, referre, renunciare: est infin. ab ἀνεῖπον, ex alto, vel publice dixi, publicavi, respondi. ex ἀνὰ, & εἶπον, dixi: aor. 2. ind. verbi ἔπω, dico.

Ἀνείργω, arceo, propello, repello, inhibeo; idem quod ἀπείργω ex ἀνὰ, & εἴργω, cohibeo.

Ἀνείρειν, Jon. pro πλέκειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἀνειρεῖς, inhibitio. Plut. de Socr.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. subduxerunt. Th. ἐρύω.

Ἀνείρω, Jonica, & Poetica epenthesi τοῦ ι dicitur pro ἀνέρω, interrogo; vel potius ἀνείρομαι, frequentius ponitur pro ἀνέρομαι, in passiv. interrogo, rogo. ex ἀνὰ, & εἴρω, dico.

Ἀνειραπάω, apud Poetas, & Jonas. Item

Ἀνειρωτίζω, apud Suid. idem quod Th. ἐρωτάω, ῶ, interrogo, percontor.

Ἄνεισαν, 3. plur. aor. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, ascendo, redeo. ex ἀνὰ, & εἶμι, eo.

Ἀνειὸς, remissum esse, præt. perfect. infin. passiv. ab ind. ἀνίημαι. vide ἀνεῖναι.

Ἀνείσοδος, inaccessus; ad quem non patet ingressus. Plut. ex ἀ priv. & εἴσοδος.

Ἀνεισφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, immunis; qui tributum non solvit: ex ἀ priv. & εἰσφορά.

Ἀνείχε, 3. singular. imperf. act. ἀνειχόμην, pass. ab ἀνέχω, sustineo: ab ἀνὰ, & ἔχω.

Ἀνείω, Poet. pro ἀνέω, vel ἀνῶ, Jon. vel Attice pro ἀνῶ, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adverb. ab origine, desuper. Thema ἐνάς.

Ἀνενὲς, Poet. interdum idem quod ἄνωθεν, ὑπερθεν, superne, eminus. Th. ἐνὲς, procul.

Ἀνένβατος, ex que non est egressus,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

invius: ex α priv. & κιβαίνω, exeo.
Ἀνεκβίαστος, qui vi compelli nequit; inviolabilis. Plut. unde
Ἀνεκβιάστως, inviolabiliter: ex α priv. & κιβιάζω, vi exturbo; ex κι, & βιάζω.
Ἀνεκδήμητος, qui non peregrinatur; peregrinationibus carens: ut ἀνεκδήμητος ἡμέρα, dies, qua peregrinari fas non est. ex α priv. & κιδημέω.
Ἀνεκδιήγητος, ὁ, ἡ, ἡ, inenarrabilis: ab α, κι, & διηγέομαι.
Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter: adv. ab ἀνεκδιήγητος.
Ἀνεκδίκητος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ἡ, inultus; ex α priv. & κιδικέω.
Ἀνέκδοτος, non editus, non vulgatus: ut liber ἀνέκδοτος: ἀνέκδοτος θυγάτηρ, Dem. filia nondum elocata, sed indotata, & innupta: ex α priv. & ἔκδοτος.
Ἀνέκδρομος, excursum, & effugium non habens: Epigr. impervius: ex α priv. & ἔκδρομος, excursio: item, pervius. ab κιδρέχω.
Ἀνεκθέρμαντος, qui calefieri non potest; caloris expers: ex α priv. & κιθερμαίνω, excalefacio, quod ex κι, & θερμαίνω.
Ἀνέκθυτον μίασμα, inexpiabile scelus: ab α priv. & ἐκθύομαι, placo, expio.
Ἀνέκλαγον, vocem in altum sustulerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.
Ἀνεκλάλητος, ὁ, ἡ, ineffabilis: ex α, κι, & λαλέω.
Ἀνέκλειπτος, ὁ, ἡ, ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, κι, & λείπω.
Ἀνεκλιπής, indeficiens, indefinitus; ex α priv. & κιλιπής.
Ἀνεκλόγιστος, a quo rationes non petuntur; cujus rationes subduci non possunt: ex α priv. & κιλογίζομαι.
Ἀνενόμισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνανομίζω, adfero. f. ἰσω, Th. νομέω.
Ἀνενόπη, percussus est, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνανοπάομαι. Th. κόπω.
Ἀνεπίδυστα, τὰ, Hesych. sunt manifesta, exaudita; item, ineffabilia, infanda: ex α priv. & ἐπυστός, exauditus.
Ἀνεπίμπλημι, repleo: ex ἀνά, & κιπίμπλημι, expleo; quod ex κι, & πίμπλημι.
Ἀνέπληκτος, imperterritus, impavidus: ex α priv. & ἐκπλήκτος. unde adv.
Ἀνεπλήκτως, intrepide, secure, constanter.
Ἀνέπλυτος, indelebilis, non elutus: ex α priv. & ἔκπλυτος.
Ἀνεπόητος, qui non potest educi, extrahi, aut expelli: ut ὀδὼν ἀνεπόητος, apud Hippocr. in Aphor. ex α priv. & κιποίητος.
Ἀνεπύητος, ὁ, ἡ, ἡ, insuppurabilis; qui ad suppurationem perduci non potest: ex α priv. & κιπυέω, idem quod κιπυόω, suppuro; ad suppurationem perduco; quod ex κι, & πυόω, idem; a πύω.
Ἀνέπραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.
Ἀνεπτος, ὁ, ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc Ἀνεπτότερος, tolerabilius, comp.
Ἀνεπτῶς, adv. tolerabiliter.
Ἀνέφικτος, quem nemo effugere potest; item, cui non licet effugere: &c. ex α priv. & κιφεύγω.
Ἀνεφοίητος, non prodiens: ex α priv. & κιφοιτάω, exeo, prodeo; quod ex κι, & φοιτάω.
Ἀνέφορος, quem efferre non licet, i. e. evulgare. Eust. ex α priv. & ἐκφορος.
Ἀνέφραξε, ὁ, ἡ, ἡ, ineffabilis: ex α priv. & κιφράζω.
Ἀνεφώνητος, ineffabilis, non expressus: ex α priv. & κιφωνέω.
Ἀνέφλαι, sine oleo: ex α priv. & ἔλαιον, ὁ, τὸ, oleum.
Ἀνέφεγκτος, certior quam qui redargui possit, confessus, manifestus; Plat. invictus, inexpugnabilis; item, non convictus, irrefutatus: ex α priv. & ἐλέγκτος.

Ἀνελεήμονως, sine reprehensione, sine argumento, & probatione.
Ἀνελεημόνως, crudeliter, immisericorditer.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immisericors: ex α, & ἐλεήμων.
Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλης, 2. sing. sub. ἀνελών, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.
Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas.
Ἀνελευθεριότης, idem; avaritia, sordida parsimonia. a sequente ἀνελεύθερος.
Ἀνελεύθερος, ος, ὁ, illiberalis: ex α, & ἐλεύθερος.
Ἀνελήφθη, vide ἀναλαμβάνω.
Ἀνελινύω, tempus tero; otior; fere idem cum simplici Th. ἐλινύω, quiesco, otior.
Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; item, explicatio.
Ἀνέλιπτος, apud Schol. Theocr. expon. ὁ μὴ ἑλίσων ἢ πόδα, non torquens, trahens, seu volvens pedem, i. e. non incedens: ex α priv. ἑλίσσω, & πούς.
Ἀνέλισσω, vel ἀνελίσσω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso, aperio, explico: ex ἀνά, & ἑλίσσω.
Ἀνελκύω, attollo, sursum traho, retraho, subduco: ex ἀνά, & ἑλκύω.
Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, sursum traho: ab ἕλκω.
Ἀνέλκωτος, ος, ὁ, non ulceratus; qui ulcus non sensit: ex α priv. & ἑλκόω, ulcero, exulcero: unde ἕλκωτος, q. vide.
Ἀνελληϊστος, hellenismum non recipiens; alienus a Græca consuetudine: ut ἀνελληϊστος σωμπλοκή, de barbara, & incongruente constructione: ex α priv. & ἑλληϊζω, quod vide.
Ἀνελπιτής, ές, ὁ ἡ ἡ, cui nihil detrahi potest; cui nil deest; non deficiens: ex α priv. & ἐλπιτής, q. vide.
Ἀνελπιτός, ὁ, claudus, χωλός. Hesych. ὁ πὶς ποσὶ μὴ ἀλόμενος, qui pedibus non saltat: ex α priv. ἅλλομαι, & πούς.
Ἀνέλοντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero.
Ἀνέλοντο, sumpserunt, a. 2. m. Jon. pro ἀνέλαντο, ab ἀναιρέω.
Ἀνελπίζω, despero.
Ἀνελπίσιος, desperes, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω. f. ἰσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.
Ἀνελπισία, ας, ἡ, desperatio.
Ἀνέλπιστος, ὁ, desperatus: ab ἀνελπίζω.
Ἀνέλυβος, ὁ ἡ ἡ, detectus, non involutus: ex α priv. & ἕλυβον.
Ἀνελών, όντος, ὁ, a. 2. part. Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. sub. ab ἀναιρέω.
Ἀνέμβατος, inaccessus, avius: &c. ex α priv. & ἐμβαίνω. vide.
Ἀνεμείνε, a. 1. ind. act. ἀνεμείναμε, 2. pl. verbi ἀναμένω.
Ἀνεμέσητος, carens invidia; non invisus.
Ἀνεμεσήτως, citra invidiam: ex α priv. & νεμέσητος.
Ἀνεμέω, ῶ, revomo: ab ἐμέω.
Ἀνέμητος, indivisus, individuus, non distributus, ἀμέριστος: ex α priv. & νέμω.
Ἀνεμίδιος, ἀνεμαῖος, & ἀνέμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, vento plenus, vanus, evanidus, subventaneus: ut ἀνεμαῖον κύημα, expon. fœtus evanidus; item metaphorice ἀνεμαῖος ἄνθρωπος, homo levis, inconstans. item, ἀνεμίδιον, diminut. q. d. ventulus. Plat. omnia ab ἄνεμος.
Ἀνεμίζω, ventis agito. f. ἰσω. p. ἠνέμικα. part. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.
Ἀνέμιμνε, expectabat, imperf. ab ἀναμίμνω, Poet. pro μένω.
Ἀνεμνήσθη, recordatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.
Ἀνεμόδρομος, cursor, qui a ventis impellitur; vel cursor, qui cum ventis currit: ex ἄνεμος, & δρόμος.
Ἀνεμόεις, ωπος, ὁ, ventosus: ἀνεμόεν ἑστίον, ventosum velum.
Ἀνεμοκηῖ, dicebantur quidam apud Corinthum incantamentis quibusdam ventorum tempestates sedantes, teste Eust. q. venti sopitores: ex ἄνεμος, ventus, & κοῖτος, ου, ὁ, idem quod Th. κοίτη, ἡ, cubile, lectus; item, dormitio, somnus.
Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Jon. dat. pl. ἀνέμοισι, q. ab ἄημι.
Ἀνεμοσκέπης, ος, ὁ, ἡ, a vento tegens: a σκέπω, & ἄνεμος.
Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ, vento perstrepens: ab ἄνεμος, & σφάραγος.
Ἀνεμοτρεφής, & ἀνεμοτρεφὴς, ος, ὁ, ἡ, a vento nutritus, & auctus, seu corroboratus: ab ἄνεμος, & τρέφω.
Ἀνεμότροπος, ος, ὁ, ἡ, qui a vento versatur. Th. τρέπω.
Ἀνεμοφθορία, exp. corruptio, quæ fit a vento. Suid. ex ἀνεμόφθορος, a vento disperditus, seu a vento periens. Oscæ c. 8.
Ἀνεμόφθορος, ος, ὁ, ἡ, arefactus: ex ἄνεμος, & φθείρω.
Ἀνεμοφορητος, a ventis disjectus; a ventis in diversas partes latus: ex ἄνεμος, & φορέω.
Ἀνεμόω, ventilo.
Ἀνεμπλήκτως, idem quod ἀνεκπλήκτως, audacter, imperterrite, intrepide; ex α priv. & ἐμπλήκτος.
Ἀνέμπλοος νῶϊς, navis non navigans, i. e. stans, seu quiescens. Non. ex α priv. & ἐμπλέω.
Ἀνεμποδίστος, non impeditus, liber: ex α priv. & ἐμποδίζω. unde adv.
Ἀνεμποδίστως, nullo negotio; sine impedimento; libere; absque offendiculo.
Ἀνεμπόητος, qui incidere non potest. Laert. in Zen. item, irreprehensus, inculpatus: ex α priv. & ἐμπόπτω, incido, illabor: unde ἐμπόησις, ipsa actio incidendi, casus, lapsus.
Ἀνέμφαντος, non demonstratus: ex α priv. & ἐμφαίνω.
Ἀνέμφατος, ὁ ἡ ἡ, carens efficacia: sine emphasi, seu significatione expressa; luculentam speciem non præbens. unde adv.
Ἀνεμφάτως, sine efficacia, vel non expresse.
Ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ, ventosus.
Ἀνεμώκης, εος, ὁ ἡ ἡ, venti celeritatem habens: ex ἄνεμος, & ὠκύς.
Ἀνεμωλία, nomen herbæ, apud Theophr. Hist. Pl. l. 7. c. 10. quæ eadem esse creditur cum τῇ ἀνεμώνῃ, & ab eod.
Ἀνεμωλίος, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, inanis; exp. etiam q. d. qui vento rapitur, & ita perditur. Il. φ. Od. σ. & λ. & sic componi potest ex ἄνεμος, ὁ, & inusit. ὀλέω, f. ὀλέσω, pro Th. ὄλλυμι. Etymologus tamen compositum esse negat: quo sensu ad ἄνεμος, voce derivata, pertinebit. Hinc ἀνεμωλία βάζειν.
Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.
Ἀνεμώπις, fuit cognominata Minerva in quodam Peloponnesi loco, quod ibi ventum sedaret pernicioſum. a Th. ἄνεμος, ὁ.
Ἀνενδεής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non indigus: ab α, & ἐνδεής.
Ἀνενδείκτως, qui sine ostentatione est, non ostentator: ex α priv. & ἐνδείκνυμι: Unde ἔνδειξις.
Ἀνένδεκτον, ος, τὸ, quod fieri nequit: ab α, & ἐνδέχεται, fieri potest.
Ἀνενδέκτως, exp. qui non ἐνδέχεται, i. e. non contingens, seu accidens, vel nunquam contingens, ideoque ἀδυνάτως, & ἀνεγχωρήτως. Hesych. ἀνένδεκτον exp. ἀπροσδέκητον.
Ἀνενδεῶς, citra indigentiam: ab ἀνενδεής.
Ἀνενδοίαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, indubitatus, & indubitabilis. unde
Ἀνενδοιάστως, dubio procul, sine dubio, indubitanter: ex α priv. & ἐνδοιάζω.

Ἀνεν-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀνένδοτος, non remissus, nec languidus; vel in quo non est remissio: nec languor; item, rigidus, non exorabilis. ex α priv. & ἐνδίδωμι. unde etiam

Ἀνενδότως, non remisse, non languide, nec perfunctorie, bona fide.

Ἀνενεγκεῖν, a. 1. inf. ἀνένεγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκών, part. ab ἀναφέρω, subduco.

Ἀνενείκατο, emisit, 3. pers. sing. a. 1. m. Jon. & Poet. pro ἀνήνεγκατο. Hinc ἀνενεικάμενος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ab ἀναφέρω, sustollo, emitto.

Ἀνενεργής, effectu carens, iners.

Ἀνενέργητος, idem: ex α priv. & ἐνεργής.

Ἀνένδυσεν, respiravit, a. 1. ex ἀναδύω, quod a νδύω.

Ἀνευλοχίᾳ, ἡ, erumpens, p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω. Gen. 40. 10.

Ἀνενθουσιάστος, non afflatus divino numine; non fanaticus; non vesanus: ut ἀνενθουσίαστος ἔρως, non insanus amor; qui fanaticos non facit. Plut. in Amatoriis. ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

Ἀνενόητος, indoctus, inexercitatus, inexpertus: item passive, inexcogitatus, imperceptus: ex α priv. & ἐννοέω.

Ἀνενόχλητος, non perturbatus, placatus, quietus: ab ἐνοχλέω.

Ἀνέντες, remittentes, nom. pl. a. 2. part. ἀνείς, ἐντος: ab ἀνίημι.

Ἀνεντύκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non affabilis; hominum congressus refugiens; insociabilis: ex α priv. & ἐντυγχάνω.

Ἀνεξάλειπτος, exp. indelebilis: ex α pr. & ἐξαλείφω, quod interdum idem signif. cum Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀνεξαπάτητος, exp. qui falli non potest, seu decipi; & ex Aristot. Pol. 8. pro eo, qui non decipitur: ex α priv. & ἐξαπατάω, f. ήσω.

Ἀνεξέλεγκτος, qui refutari, & coargui non potest: ex α priv. & ἐξελέγχω.

Ἀνεξερεύνητος, ος, ὁ, ἡ, imperscrutabilis: ex α, & ἐξερευνάω.

Ἀνεξέτασον, inquisitum, indicta causa: ex α, & ἐξετάζω.

Ἀνεξέταστος, non examinatus; non exploratus; diligenti examine non cognitus, seu perquisitus: ut ἀνεξέταστος βίος, vita, in quam non inquiritur. Unde adv.

Ἀνεξετάστως, sine examine, inexplorato, sine delectu, vel discrimine.

Ἀνεξεύρητος, qui inveniri nequit, non inventus, incompertus, incomprehensibilis: ex α priv. & ἐξευρίσκω.

Ἀνεξήγητος, non expositus, non enarratus, aut explicatus: ex α priv. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεξία, tolerantia: Verbale ab ἀνέχω.

Ἀνεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεξίκακος, ος, ὁ, ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι, & κακόν.

Ἀνεξικακῶ, patientiam accommodo in tolerandis malis.

Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξίκμαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, proprie, qui exsiccari non potest; vel qui exsiccatus non est; item, non exuccus, seu succosus: ex α priv. & ἰκμάζω, humecto, humefacio: a Th. ἰκμάς, άδος, ἡ, humor, vapor.

Ἀνεξίλαστος, implacabilis; qui placari nequit: ex α priv. & ἐξιλάσμαι.

Ἀνέξιτος, exitum non habens, impervius. Hesych. ex α priv. & ἐξίτηος, egrediens; ab ἔξειμι, vel ἐξίημι.

Ἀνεξιχνίαστος, ος, ὁ, ἡ, impervestigabilis: ex α, & ἐξιχνιάζω, investigo. f. άσω. p. ακα. Th. ἰχνος.

Ἀνέξοδος, ος, ὁ, ἡ, qui nullum habet exitum: ab α, & ἔξοδος.

Ἀνέξοις, quem efferre non licet; non vulgandus. Eust. ex α priv. & εἰσφέρω, fut. ἐξοίσω.

Ἀνέξομαι, tolerabo, f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέοῦν, Jon. pro ἀνεῖν, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, laxo.

Ἀνέορτος, incultus, incelebris, non feriatus, non hilariter transactus: ex α priv. & ἑορτή.

Ἄνεος, & ἄνεως, Attice, mutus, tacitus, vocis expers; item, impos animi; ἄφρων, ἡ ἡ νοῦ ὀκπεπληγμένος, apud Hippocr. Est ejusd. Th. & comp. cum ἄνωθεν.

Ἀνεοσσίη, vel ἀνυσσία, Hesych. est stupor, quo aliquis stat ἄνεως, & velut attonitus: ex ἄνεως, & ἴσαμαι.

Ἀνεπάγγελτος, non vocatus, vel invocatus, ἄκλητος, non denuntiatus, non indictus. Polyb. ex α priv. & ἐπαγγέλλω.

Ἀνεπαίδευτος, qui non sentitur; ᾧ οὐκ ἔστιν αἴσθησις, insensibilis: ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, q. vide.

Ἀνεπαισθήτως, ita ut non sentiatur: est adv. ab ἀνεπαίσθητος.

Ἀνεπαίσητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non auditus; vel qui audiri nequit. Athen. l. 9. non denunciatus; non indictus. Exp. &, ἄγνως ab Eust. ex α priv. & ἐπαΐω, is, de quo auditum est; qui innotuit. verbale ab ἐπαΐω, idem quod Th. αἴω, audio, inaudio, item, intelligo, sentio.

Ἀνεπαίσχυντος, ος, ὁ, ἡ, inverecundus, impudens: ex α, & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, inverecunde, impudenter: adv. ab ἀνεπαίσχυντος.

Ἀνεπάλακτος, non alternans; seriem continuam habens. Aristot. de animal. l. 2. de dentibus loquens ζῶα ἀνεπάλλακτα vocat, quibus sunt dentes continui; ut est bos, equus.

Ἀνεπάλμυος, Poet. pro ἀνεφάλμιος, ab ἀνεφάλλομαι, resilio: ex ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, resiliit, erectus est: ab ἀνὰ pro ἄνω, sursum, ἐπὶ, & ἅλτο.

Ἀνεπανόρθωτον, ος, τὸ, non emendabile: ex α, & ἐπανορθόω: hoc ab ἀνορθόω, rursus erigo, corrigo.

Ἀνεπανόρθωτος, exp. qui emendari, & corrigi nequit: ut Philo de mundo, ἀνεπανόρθωτα τῷ Θεῷ, exp. perfecta, & consummata Dei. vide sing. neutr. ἀνεπανόρθωτον.

Ἀνέπαφος, intactus, liber; quem attingere nequeas; idem quod ἀνέφαπτος: item, sincerus, purus: ut ἀνέπαφος ὑποθήκη, intactum pignus, & nemini oppignoratum. ex α priv. & ἐπαφάομαι.

Ἀνεπαφρόδιτος, qui sine venere, & gratia est, invenustus, illepidus: ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, seu ἐπαφροδίσιος, venustus; ex ἐπὶ, & ἀφροδίτη, Venus.

Ἀνεπαχθής, ές, ὁ ἡ ἡ, odio, & invidia carens, non molestus, quietus: ex α priv. & ἐπαχθής.

Ἀνεπαχθῶς, non moleste, non gravate: ut ἀνεπαχθῶς φέρω, non gravate fero. Thuc. Item, non invidiose, apud Hermog. est adv. ab ἀνεπαχθής.

Ἀνέπεισα, persuasi, a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, remisi, a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, discubui, a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, saltavit, 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, salio.

Ἀνεπηρέαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, inoffensus, injuriæ immunis: &c. ex α priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπής, nihil dicens, mutus, taciturnus: ex α priv. & ἔπος.

Ἀνεπίβατος, inaccessus, impervius: ex α priv. & ἐπίβατος.

Ἀνεπιβούλευτος, cui insidiari nemo potest, insidiis non obnoxius; ab insidiis tutus. Unde τὸ ἀνεπιβούλευτον, insidiarum securitas, tranquillitas: ex α priv. & ἐπιβουλεύτος.

Ἀνεπίγραφος, ος, ὁ ἡ ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

Ἀνεπιδεής, non indigens: minime, vel nulla re indigens: ex α pr. & ἐπιδέομαι.

Ἀνεπιδείκτος, qui est sine ostentatione, non ostentator, ex α priv. & ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, non capax; non admittens; qui recipere non potest: item, impossibilis. ex α priv. & ἐπιδέχομαι.

Ἀνεπίδετος, ος, ὁ ἡ ἡ, non obligatus: ex α priv. & ἐπίδετος, obligatus; ab ἐπιδέω, obligo; quod ex ἐπὶ, & δέω, ligo.

Ἀνεπίδηκτος, minime mordens; qui sine erosione: ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, f. δήξω, mordeo.

Ἀνεπίδικος, purus, & controversia vacuus; de quo nulla est controversia: ut κλῆρος ἀνεπίδικος. ex α priv. & ἐπίδικος.

Ἀνεπιδόκητος, non expectatus: qui non expectatus venit: ex α priv. ἐπὶ, & δοκάζω, expecto.

Ἀνεπίδοτος, ος, ὁ, nihil proficiens; qui proficere nequit: ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιείκής, ές, ὁ ἡ ἡ, durus, immitis, iniquus, sævus. unde

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas.

Ἀνεπιεικῶς, inique. ἀνεπιεικέστερον, iniquius, inhumanius. ex α priv. & ἐπιεικής.

Ἀνεπίκαιρος, & ἀνεπίκαυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, adustione carens: ex α priv. & ἐπίκαυστος.

Ἀνεπίκλητος, nulli criminationi obnoxius, nec reprehensioni; irreprehensus; inculpatus. Xen. Unde adv.

Ἀνεπικλήτως, citra reprehensionem, irreprehense; ex α priv. & ἐπίκλητος.

Ἀνεπικούρητος, auxilio destitutus; cui opem nemo tulit: ex α priv. & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, de quo statui, aut decerni non potest: (ex α priv. & ἐπικρίνω.) item, imbecillis; qui nec sensibili, nec intelligibili judicio utitur.

Ἀνεπίλητος, ος, ὁ, ἡ, qui reprehendi non potest, reprehensioni non obnoxius, inculpatus: ἀνεπίλητος τὸν βίον: & ἀνεπίληπτος τοῖς ἤθεσι. ex α, & ἐπιλήπτος, reprehensus. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, irreprehense, inculpate, ita ut quis non mereatur reprehensionem.

Ἀνεπίλησος, ος, ὁ ἡ ἡ, inoblitus; sine oblivione; non absconditus: ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι.

Ἀνεπιλογίστως, inconsiderate: ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, computo; item, perpendo, considero; quod ex ἐπὶ, & λογίζομαι.

Ἀνεπιμέλητος, incuriosus, qui nullam curam habet: ex α priv. & ἐπιμέλητος.

Ἀνεπίμικτος, exp. commercia cum cæteris non exercens: & ἀνεπίμικτος πόλεμος dicitur bellum, cujus tempore nulla ultro citroque commercia exercentur. & ἀνεπίμικτος ῥυπαρίας, exp. sordes nullas mixtas habens: atque inde adv.

Ἀνεπιμίκτως, non admittendo permistionem: ex α priv. & ἐπίμικτος.

Ἀνεπίμονος, ος, ὁ ἡ ἡ, non permanens, non durabilis. Plut. de educ. ex α pr. & ἐπιμένω.

Ἀνεπινόητος, inconsideratus, improvisus, incogitabilis. (ex α priv. & ἐπινοέω) unde ἀνεπινόητον, quod mente concipi non potest, quod comminisci non possumus.

Ἀνεπίξεστος, ος, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in superficie rado. Th. ξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, nulla simulatione fucatus; non fictus; non fucatus: ex α priv. & ἐπιπλάσσω, vel πτω, illino, inspergo; quod ex ἐπὶ, & πλάσσω.

Ἀνεπίπλεκτος, qui aliis non permiscetur: ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, inculpatus, irreprehensus.

Ἀνεπιπλήκτως, adv. irreprehense, inculpate.

Ἀνεπιπληξία, reprehensionis carentia: ex α priv.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

α priv. & ἐπιπλήσσω, vel -πτω, objurgo, increpo, castigo verbis; quod ex ἐπὶ, & πλήσσω.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ος, ον, nondum confectus, vel libatus: ab ἐπιῤῥέζω, sacrifico. Th. ῥέζω.

Ἀνεπισήμαντος, non notabilis, nullo notabilis indicio, inobservabilis; item, inglorius, & obscurus: ex α priv. & ἐπισημαίνω.

Ἀνεπίσκεπτος, inconsideratus, inexplicatus. unde adv.

Ἀνεπισκέπτως, inexplorate, inconsiderate: ex α priv. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκεύαστος, qui talis est, ut instaurari non possit, irreparabilis: &c. ex α priv. & ἐπισκευάζω.

Ἀνεπισκεύαστος, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, vel principis commeatui; qui copiarii, & parochi fungi munere non obstringitur: ex α priv. & ἐπισκευάζω.

Ἀνεπισκεψία, inconsiderantia, incogitantia: ex α priv. & ἐφίστημι, mentem adhibeo ad aliquid.

Ἀνεπίσκοπος, incustoditus, inobservatus, qui sine curatore est: ex α priv. & ἐπίσκοπέω.

Ἀνεπίσκοπος, incognitus, inobservabilis; proprie, cui animum non advertimus; qui nulla animadversione consideratur.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, ignorantia, imperitia, inscientia: (cui opponitur ἐπιστήμη) a sequente

Ἀνεπιστήμων, ον, ὁ, ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, sciens.

Ἀνεπίστρεπτί, sine reditu.

Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ἐπιστρέφων, Hesych. qui non mutatur, qui non convertitur: ex α priv. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρεφής, securus, non curans, inexorabilis, qui mutari nescit.

Ἀνεπιστρέφως, more eorum, qui non curant.

Ἀνεπίσυρος, incuriosus.

Ἀνεπίσχετος, qui inhibitus, aut repressus non est; qui inhiberi, seu reprimi non potest: ut ἀνεπίσχετος ὁρμὴ, effrænatus impetus. ex α priv. & ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, contineo, cohibeo, reprimo.

Ἀνεπίτακτος, injussu aliquid agens; item, invictus, fortis: ex α priv. & ἐπιτάσσω.

Ἀνεπίτατος, expers intensionis, qui intendi non potest. ex α priv. & ἐπιτείνω.

Ἀνεπιτεχνήτως, inartificialiter, non consulto, ex industria, citra artem. ex α priv. & ἐπιτέχνητος, artefactus, artificialis; ab ἐπιτεχνάομαι, insuper machinor, & molior. vel simpliciter, machinor, molior.

Ἀνεπιτήδειος, α, ὁ ᾗ ἡ, exp. non idoneus, incommodus: ut ἀνεπιτήδειοι βρώσεις. item, dissentaneus, apud Plut. Item exp. & ἐχθρός.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas: Synes. Ep. 142.

Ἀνεπιτηδείως, non apte: adv. V. ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδεος, Jon. pro ἀνεπιτήδειος, ineptus: ab α, & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδευτος, i. e. ἀμελέτητος, non accuratus: ut ἀνεπιτήδευτος βάδισις, incompositus incessus, vel inartificialis: ex α priv. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, exp. sine affectatione, non accurate: adv. ab ἀνεπιτήδευτος.

Ἀνεπιτίμητος, irreprehensus, non increpandus: ex α priv. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, tutoribus carens: ex α pr. & ἐπιτρέπω.

Ἀνεπίφατος, α, ὁ ᾗ ἡ, non apparens. Quintil. l. 4. c. 1. oratio remissa, ac sine ostentatione, modesta, sine ullo timore, ἀπροσδόκητος, ἀμιγής. Hesych. ex α priv. & ἐπιφαίνω.

Ἀνεπίφατος, ex insperato, inopinanter, seu inopinato, repente, secreto: a præced. ἀνεπίφατος.

Ἀνεπίφθονος, exp. minime invidiosus, ab invidia alienus: ut ἀνεπίφθονος ἐπωνυμία, Plut. in Cic. item, non reprehensus, reprehensioni non obnoxius. unde adv.

Ἀνεπιφθόνως, non invidiose; item, inculpate, citra reprehensionem. Thuc. ex α priv. & ἐπίφθονος, ὁ.

Ἀνεπίφρασος, exp. qui excogitari non potest; quem comminisci non licet: ex α priv. & ἐπιφράζω, ομαι.

Ἀνεπίφρασος, α, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπροσδόκητος, improvisus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπιχάζω, nihil cedendo. Hesych. ex α priv. & χάζω, cedo, do locum, recedo, retrocedo.

Ἀνεπιχείρητος, exp. qui talis est, ut invadi non possit.

Ἀνεπιχείρητος, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo assequaris: ex α priv. & ἐπιχειρέω.

Ἀνεπόπτευτος, qui non inspexit. ita dicebatur is, cui jus non erat spectare τὰ μυστήρια, arcana, nimirum Cereris sacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐποπτεύω.

Ἀνεπόψιος, qui non videt, vel non videtur, invisus, ἀθεώρητος: ex α priv. & ἐπόψιος.

Ἀνεπτάμαν, sursum volavi, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, stupescebat, 3. sing. pluſq. p. pass. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι. p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ, & πτοέω, ῶ, terrefacio.

Ἀνέρ, pro ἄνερα, acc. sing. ἄνερες, nom. pl. ab ἀνήρ.

Ἄνεραος, α, ὁ, ἡ, inamabilis, & ab amore alienus, invisus: ab α, & ἔραω.

Ἀνέργαστος, α, ὁ ᾗ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis; item qui factus, seu fabrefactus non fuit: ex α priv. & ἐργάζομαι.

Ἀνερεθίζω, & ἀνερεθίζομαι, instigo, irrito: ex ἀνὰ, & ἐρεθίζω.

Ἀνέρεικτος, sive ἀνέρεκτος, dicitur ὁ μὴ ἐρεικτὸς, sive ἠρεγμένος, qui frestus, fractusque non est, mola nimirum aut pistillo: item, non cribratus; vel qui cribrari nequit. ex α priv. & ἐρεικτός.

Ἀνερείπω, & ἀνερείπομαι, vel ἀνερέπομαι, rapio, corripio; item passive, corripior, rapior, in passiva voce; ex ἀνὰ, & ἐρείπω, edo; proprie, raptim, sive affatim edo, ut bruta animantia: λύτο δ' ἔραι, i. e. a terra, in quam inclinata edunt; quasi, ἔραι κύπτω.

Ἀνερειψαμένη, abripiens, a. 1. m. part. ab ἀναρείπομαι. Th. ἐρείπω.

Ἀνερεύγω, (cum ἀνὰ præfixo) idem quod simplex thema ἐρεύγω, eructo, emitto.

Ἀνερευνάομαι, & ἀνερευνάω, (cum ἀνὰ præf.) idem quod simplex ἐρευνάω, investigo, invenio: & ἀνερεύγομαι: Apollon. 2. ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βαθὺν, influit in mare, i. e. καταῤῥεῖ, ᾗ ἐξέρχεται.

Ἀνερέω, idem quod ἀνέρομαι, interrogo, rogo; item idem quod ἀνακορύσσω, proclamo, prædico: ex ἀνὰ, & εἴρω, dico, interrogo.

Ἀνεριάστος, α, ὁ, μηλακὸς, ἄγονος, i. e. incaprificatus; proprie de ficu, cui non sunt adhibiti ἔρινοι, h. e. caprifici fructus, ut ad maturitatem perveniat. unde ἀνεριάστα σῦκα, ficus non caprificatæ, proverbio dici solet in inutiles, & a quibus nihil frugis expectandum sit. ex α priv. & ἔρινος, seu ἐρινὸς, caprificus arbor, seu fructus, ficus sylvestris.

Ἀνέριστος, vel ἀνήριστος, de quo non contenditur; ex α priv. & ἐρίζω.

Ἀνερμάτιστος, α, ὁ ᾗ ἡ, non saburratus, saburra, seu fulcro non stabilitus; & Metaph. apud Plut. de homine animi fluctibus agitato; minime confirmatus. ex α priv. & ἐρματίζω, idem quod ἐρμάζω.

Ἀνερμήνευτος, ineffabilis, inexplicabilis: ex α priv. & ἑρμηνεύω.

Ἀνέρομαι, vide supra in ἀνερέω.

Ἀνερπύζω, subrepo. item

Ἀνέρπω, sursum serpo, seu repo. ex ἀνὰ, & ἕρπω, a Th. ἕρπω.

Ἀνερράγην, ης, η, erupi, a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ἐρήγνυμι.

Ἀνερραμμένος, α, ὁ, consutus, p. part. pass. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνερρήθη ὕπατος, exp. renuntiatus sum consul. Plut. & inde ἀναῤῥηθεὶς, renuntiatus. ut ἀναῤῥηθεὶς στέφανος, proclamata corona, apud Demost est 2. 1. pass. & ejus part. ex ἀνὰ, & ἐῤῥήθη, quod vide cum ἐῤῥήθη.

Ἀνέῤῥωγε, rescissum est, p. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνερύω, idem quod ἀνέλκω, sursum traho; item, retraho, quasi, retrotraho; abstraho: ex ἀνὰ, & ἐρύω, traho.

Ἀνέρχομαι, subeo, redeo, f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνερωτάω, & ἀνερωτίζω, interrogo, sæpe rogo: ex ἀνὰ, & ἐρωτάω.

Ἄνες, remitte, omitte, imp. ab ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, reduxero, persuasero, ab ἀνάγω, a. 1. opt. Th. ἄγω, vel ἄω, pono, colloco.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνίημι.

Ἀνεσθίω, exedo, erodo: ex ἀνὰ, & ἐσθίω, edo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι.

Ἀνέσπερος, vespere carens: ut ἀνέσπερος ἡμέρα, Naz. ex α priv. & ἕσπερος.

Ἀνέσυτο, exsiliebat, pluſq. p. pass. verbi ἀνασεύω. Vide ἐσυμαι.

Ἄνεσαν, Æol. Syncop. pro ἀνέσησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστη, Dor. pro ἄνεση, 3. sing. ab ἀνίστημι.

Ἀνεστάσι, Jon. pro ἀνεστήκασι, resurrexerunt, 3. pl. p. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνέστεως, Jon. pro ἀνεστηκώς, part.

Ἀνέστω, surrexi, a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέσσιος, α, ὁ, domo carens; q. ἐξίαν μὴ ἔχων, qui incertis sedibus vagatur: ex α & ἑστία.

Ἀνεστραμμύα, perturbata, apud Hippocr. dicitur autem de urinis.

Ἀνεστραμμένως, perverse, præposterе. ab ἀναστρέφω.

Ἀνέσχεθε, sustulit, 3. sing. a. 2. m. ἀνεχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, inquiro, quæstioni subjicio. f. άσω. p. ᾐτάκα. Ex ἀνὰ, & ἑτάζω.

Ἀνέταιρος, α, ὁ, qui nullos habet amicos; proprie, carens sodalibus, Plut. ex α priv. & ἑταῖρος.

Ἀνέτελε, producebat, a. 1. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, remittendus, laxandus.

Ἀνετροίωτος, α, ὁ ᾗ ἡ, qui alteratus non est, vel alterari nequit; in aliam atque aliam conversionis speciem non mutabilis. Aristot. de mundo. ex α priv. & ἑτεροιόω.

Ἀνέτυθε, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνετικός, ἡ, ὁ, vim habens remittendi, resolvens; item, remissionem indicans. ab ἀνίημι.

Ἀνέτοιμος, imparatus: ex α priv. & ἕτοιμος.

Ἄνετος, α, ὁ ᾗ ἡ, laxus; item, patens, omnibus apertus; & expertus; item, remissus, dissolutus, licentius habitus, solutus omni imperio; item, deo cuiplam dicatus. Unde

Ἀνέτως, solute, laxe, remisse, licenter. ab ἀνίημι.

Ἄνευ, absque, sine: adv. regit genit. ἀνεύθω, procul. ἀνεύθω ἐμεῖο, sine me.

Ἀνευάζω, idem, (cum ἀνὰ præf.) quod simplex εὐάζω, evan clamo, evo, i. e. ovo; vel generalius, ovando celebro. Nonn. ab Εὐάν, idem cum εὐοῖ.

Ἀνεύθετος, α, ὁ, ἡ, non appositus: ex α priv. & εὔθετος.

Ἀνεύθμια, incomplanata, nom. pl. ab ἀνεύθμιος.

Ἀνευθμία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione.

Ἀνεύθυνος, α, ὁ ᾗ ἡ, crimine carens, sine

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

sine pœna, non obnoxius, noxa solutus, seu qui in judicium vocari nequit. Ἀνεύθυνος, adv. de illis dicitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. Th. εὔθυς.

Ἀνευκτος, non optabilis; non optandus: item, non optans. in Epigr. ex α pr. & εὔκτος.

Ἀνεύλαβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, incautus, irreligiosus, impius: ex α priv. & εὐλαβὴς.

Ἀνεῦρεν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω, invenio. Th. εὑρίσκω.

Ἀνεύρεσις, inventio, adinventio: ex ἀνὰ, & εὕρισκω: unde εὕρεσις, ἡ.

Ἀνεύρετος, ος, non inventus, incompertus, irrepertus.

Ἀνεύρησις, εως, ἡ, inventum: ab ἀνευρίσκω.

Ἀνευρίσκω, f. ἀνεύρησω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε, reperio, invenio, comperio, apud Plat. Thuc. Exp. etiam, comminiscor, excogito, adinvenio: apud Athen. l. 1.

Ἀνευρισμὸς, & ἀνεύρυσμὸς, dilatatio, laxatio: ab ἀνευρυνω, idem quod εὐρυνω.

Ἀνευρὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, enervis, non nervosus, debilis. Aristot. ex α priv. & νεῦρον, nervus.

Ἀνευφημέω, exp. celebro, faustis ominibus prosequens; item, lamenta edo, seu clamorem cum ejulatu. Plat. in Phæd. & Soph. in Trachin. ex ἀνὰ, & εὐφημέω.

Ἀνεύφραντος, expers lætitiæ, & oblectationis: ex α priv. & εὐφραίνω.

Ἀνεύφωνέω, cum planctu, & gemitu exclamo. Soph. ex α priv. & εὔφωνος.

Ἀνεύχεσθαι, deprecari ea, quæ ante sumus precati, Plato. παλιμφδεῖν ἐν τῇ εὐχῇ, Plato. ex ἀνὰ, & εὔχομαι.

Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνεφαινε, act. ab ἀναφαίνω, appareo. Th. φαίνω.

Ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνεφανα, a. 1. act.

Ἀνέφαπτος, intactus; idem cum ἀνεπαφος.

Ἀνέφελος, non nubilus, innubis, serenus: ut ἀνέφελος ἠὴρ, apud Aristot. de mundo. Pro eod. dicitur & Poet. ἀννέφελος, metri gratia: ex α priv. & νεφέλη, ἡ.

Ἀνέφικτος, ad quem pertingere, aut pervenire non possumus; i. e. viribus nostris major: ex α priv. & ἐφικτὸς, ὁ.

Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

Ἀνεχάζετο, recedebat, imperf. pass. ex ἀναχαίζω.

Ἀνεχέγγυος, exp. ἄπιστος, contrarium τῷ ἐχεγγύῳ: ex α priv. & ἐχέγγυος.

Ἀνεχθέντος, attracti, a. 1. part. pass. ab ἀνήχθω, quod ab ἀνὰ, & ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμὴν, sustinerem. Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, ferret, præs. opt. ab

Ἀνέχομαι, tolero. imperf. ἀνειχόμὴν, & ἠνειχόμὴν, ῃ, ετο, f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεχόμὴν, ῃ, ετο, toleravi. Th. ἔχω.

Ἀνέχω, exp. sustollo, tollo, sursum attollo; erigo in altum: ut Il. ν. χεῖρας ἀνέχον, manus sustulerunt. Interdum pro, in pretio habeo, honoro: ut Od. τ. δὐδικίας ἀνέχοντα, pro τιμῶντα. Item, retineo, inhibeo, ut ἐπέχω: ut ἀνεῖχε πὰς ἑαυτὸ ναῦς. Plut. Item neutraliter, cesso, desino. Item, promineo, emineo, existo; attollor, exsto, i. e. extra appareo; apud Plut. & aliquando pro erumpo, seu orior. unde dicitur & sol ἀνέχειν, apud Xen. & apud Thuc. l. 7. ἀνέχεσαι ἄκραι, exp. promontoria excelsa: Ex ἀνὰ, & ἔχω.

Ἀνέχων, sustinens, præs. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.

Ἀνεχωρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

Ἀνεψιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, incocilis præduritie.

Ἀνέψητος, non coctus, non elixatus: ex α priv. & ἕψω.

Ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, consobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ἑψία, colloquium, ut inter familiares.

Ἀνεψιαδὴ, filia consobrini.

Ἀνεψιαδὴς, & ἀνεψιαδᾶς, filius ex consobrino, patruelis, vel amitini filius.

Ἀ'ΝΕΨΙΟΣ, ὸν, ὁ, fratris, aut sororis filius, consobrinus, patruelis.

Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, cognatio patruelium, & consobrinorum. Plato in legibus.

Ἀνεψύχθων, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, refrigero. f. ξω. Th. ψῦχω, frigefacio.

Ἄνεως, muti, nom. pl. ab ἄνεως.

Ἄνεως, adv. pro mute, vel tacite; itidem ab ἄνεως.

Ἀνέω, signif. idem quod αἰνέω, prout exp. subigo hordea madefaciens aqua.

Ἀνέωγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀνεωγμὸς, apertus, p. part. pass.

Ἀνέωνται, dimissi sunt, pro ἀνεῖνται, p. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

Ἀνεῴξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus, 4. simpl. q. ab α, & αὐω.

Ἀνεῴχα, p. Att. ἀνεῷχθω, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, absolutio, factum: (idem quod ἄνυσις) est ab ἄνω, idem quod, & poetice pro ἀνύω, perficio.

Ἀνῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab

Ἀνηβάω, ῶ, repubesco. f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνηβητικὸς, repubescens, revigescens. ab eod. Th.

Ἄνηβος, ὁ ἡ ἡ, impuber, qui nondum debitam attigit ætatem: ex α priv. & ἥβη, pubes.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνήγαγον, subduxi, vel subduxerunt: ab ἀναγω.

Ἀνηγγεῖλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω.

Ἀνηγγέλθη, ης, η, a. 2. pass.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τὸ διηγεῖσθαι, narrare. Th. ἡγέομαι.

Ἀνηγεμονεύτος, exp. duce, & rectore carens: ex α priv. & ἡγεμονεύω.

Ἀνήρετος ὕπνος ὀλέθρου, somnus exitii, unde quis non excitatur; i. e. mors ipsa, apud Nonn. ex α priv. & ἐρέω.

Ἀνηδονος, illætabilis, gravis & molestus: ex α priv. & ἡδονή.

Ἀνήδυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, insuavis, inconditus, insulsus: ex α priv. & ἡδύνω.

Ἀνήδυς, exp. non conditus, nulla suavitate jucundus: Idem quod ἀνηδυτος, & ex iisd.

Ἀνηδῶς, moleste: adv. ab α, & ἡδὺς.

Ἀνήεσαν, redierant, Att. pro ἀνῆεισαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀνειμι.

Ἀνῆκε, pro ἀνῇ, dimisisset, a. 2. sub. ἀνίημι. Forte etiam in pl. perf. m. pro ἀνῆκει, Att. ἀνῇκε.

Ἀνήθινος, ος, ὁ ἡ ἡ, anethinus, ex anetho confectus, seu constans: ut ἀνήθινος σέφανος apud Theocr. & ἀνήθινον μύρον, apud Dioscor. l. 1. c. 62. Item ἀνήθινος οἶνος: ex ejusdem l. 5. c. 67. a Th. ἄνηθον.

Ἀ'ΝΗΘΟΟΝ, ος, τὸ, anethum, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod cito crescat.

Ἀνηθοποίητος, non moratus, citraque decorum; bonis non instructus moribus: ex α priv. & ἠθοποιέω.

Ἀνήϊξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, prosilio, exsurgo cum impetu. Th. αἴσσω.

Ἀνήϊον, sursum, vel rursum ibam: ab ἀνὰ, & ἤϊον.

Ἀνῆκε, remisit, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι. ἀνηκαμὴν, a. 1. m.

Ἀνήκεστος, ος, ὁ, ἡ, insanabilis, hinc

Ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστὸς, quod ab ἀκέομαι.

Ἀνηκόατος, qui non exauditur; qui contemnitur.

Ἀνηκοΐα, imperitia, surditas, & contumacia.

Ἀνηκοντίζε, resiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.

Ἀνήκοος, qui non audit, ignarus: ex α priv. & ἀκούω, vel ἀκοή.

Ἀνηκουστέω, ῶ, ήσω, proprie quidem est, non audio; sed capitur pro, non auscultо, non obtempero, non sum dicto obediens, pro quo Poetæ dicunt etiam νηκουστέω, ῶ. Th. ἀκούω.

Ἀνηκουσία, exp. contumacia, q. d. pervicacia, contemptus, seu dedignatio aurem præbendi.

Ἀνήκουστος, non exaudibilis, qui audiri non potest. unde ἀνήκουστον, τὸ, proprie, non auscultandum: sed idem fere est quod ἄπιστον, non perficiendum, non concedendum. citatur & ex Epigr. ἀνήκουστα πάθη, pro inobedientia.

Ἀνήκω, convenio, f. ήξω. p. ἧκα. part. præs. Ἀνήκων, ουσα, ον, ascendens, perveniens, elatus. Ex ἀνὰ, & ἥκω.

Ἀνηλάκατος, ος, ἡ, destituta colo, vel etiam colum non tractans; ex α priv. & ἠλακατή.

Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι.

Ἀνήλατος, indomitus, inobsequens, contumax; παρὰ τὸ ἐλάω, τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασαι, ἤλασος, ἡ ἀνήλατος, detractione τοῦ σ: Etym. ut ἀνήλατος ἄκμων, incus indomita, Job. cap. 41.

Ἀνηλεγέω, contemno: ex α priv. & ἀλέγω.

Ἀνηλεγέως, contemptim.

Ἀνηλεὴς, immisericors, crudelis. (est pro νηλεὴς, præfixo α pleonastico.

Ἀνήλειπτον, exp. indelebile, & pro eod. dicitur ἐπαναλειπτον, apud Eust. ex α priv. & ἀλείφω, vel ἐπαναλείφω, ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἀλείφω.

Ἀνηλείψια, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur propter diutius omissa balnea, & unguenta. Est ab ἀνηλιφὴς.

Ἀνηλεῶς, immisericorditer, crudeliter.

Ἀνηλεγὴς, i. e. ἀφρόντις, non curans, neglectus.

Ἀνηλίητος, non commiserandus, misericordia indignus. Æschin.

Ἀνῆλθον, redii, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀνηλιάζω, insolo, soli expono; ex ἀνὰ, & ἡλιάζομαι.

Ἀνήλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, opacus, sine sole: ex α priv. & ἥλιος, sol.

Ἀνήλιπος, ος, ὁ, excalceatus, non calceatus, sine calceis, ἀνυπόδητος: ἥλιψ γὰρ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα. Ex α priv. & ἥλιψ.

Ἀνηλιφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non unctus, non illitus: ex α priv. & ἀλείφω.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, ascensus, ἄνοδος: ab ἀνέρχομαι.

Ἀνηλώθω, ης, η, absumptus sum, a. 1. pass.

Ἀνήλωκα, p. act. Ἀνήλωσα, insumpsi, a. 1. ab ἀναλίσκω.

Ἀνημέλητος, ος, ὁ, ἡ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω.

Ἀνῆμὲν, pro ἀνέμὲν, dimisimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνήκαμὲν, 1. pl. a. 1. ejusdem verbi. At ἀνῆμὲν est imperf. ab ἄνειμι significante ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερος, ος, ὁ, ἡ, immitis: ex α, & ἥμερος.

Ἀνημιοβολιαῖον, τὸ, semiobolare, valens pretium semioboli, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον. est ex ἀνὰ, & ἡμιοβόλιον, semiobolus; quod ex ἥμισυς, dimidius, & ὀβολὸς, obolus.

Ἀνημιοβόλιον, ου, τὸ, semiobolus.

Ἀνήμυκτος, qui unguibus carptus, fissusque non est; ὁ οὐκ ἠμυγμένος: ex α priv. & ἀμύσσω.

Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recusasse, ab ἀνήναμὲν: ex ἀναίνομαι, p. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, & Jon. ἀνῆνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, offero. a. 1. pass. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνεγμένος, ab ἀναφέρομαι: ut ἀνήνεγμένος

μῦ\Ω· ἀναπνοὴ, subvolans fumus.
A'νεμώχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.
A'νεμία, ventorum vacuitas, i. e. tranquillitas. Aristot. a sequente.
A'νεμος, ὁ ἢ ἡ, sine ventis, tranquillus: ut ἀνεμος γαλήνη, in Epigr. ex α priv. & ἄνεμος.
A'νεόθα, ας, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω. p. ἤνθηκα. p. m. ἤνθα, & per Epenth. τὸ ο, & Att. reduplicationem ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.
A'νῆκε, repudiavit, p. pass. ab ἀνανίνομαι. vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.
A'νεμος, ου, ὁ, idem quod ἀνάνεως.
A'νεμόεις, acc. ab ἀνεμοεὶς, ορα, ὁ, iners: ex α, & ἀνήρ.
A'νεμύς, vel A'νεμύτης, υ, ὁ ἢ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω.
A'νηνωρ, signif. idem quod ἀνανδρος, qui non præstat se virum, minime fortis. Vide ἀνανδρος.
A'νῆπται, dicatus est, p. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.
A'νήπυστος, idem quod ἀνάπυστος, pervulgatus: ab ἀνακωδάνομαι. Item τὰ ἀνήπυστα, Hesych. sunt ineffabilia, inaudita, ἀνάκουστα.
A'νηπύω, sono, clamo: apud Mosc. Idyll. 2. ex ἀνὰ, & ἠπύω; idem quod Th. ἀπύω.
A'NH'P, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνω pro ἀνύω.
A'νηρέθη, interemptus est, a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.
A'νήρακτος, non fractus: idem cum ἀνέρεικτος.
A'νηρείψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. τὸ ι, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, edo.
A'νηρεφὴς, altus, vel alte tectus; sed proprie est, tecto carens: ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω, tego.
A'νηρικὼς, ότος, ὁ, qui sustulit, Att. ἀναραιρικὼς, Jon. ἀναῤῥαιρικὼς, part. præt. act. verbi ἀναιρέω.
A'νηρὸς, virilis. Etym. & Suid. dicunt ἀνήρεις esse ἀνάνδρους, ἢ χήρας, ἢ παρθένους; derivantes ab ἄνω, i. e. φαίνω: sed potius est ab ἀνὴρ.
A'νηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ήσω. Th. ἀριθμός.
A'νήριθμος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem cum ἀνάριθμος, innumerus, ἀμετρος; item, abjectus, vilis, qui in nullo habetur numero: ex α priv. & ἀριθμός.
A'νήρικτος, non divisus in minuta, idem cum ἀνήρεικτος.
A'νηρίνασε, idem cum ἀνερίνατο.
A'νήρις, idem cum ἀνέριδος, sine lite: ex α priv. & ἔριζω.
A'νηρὸς, per Syncopen dicitur pro ἀνιηρὸς, idem cum ἀνιαρὸς, tristis, mœstus, molestus: ab ἀνία, mœror.
A'νήροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω.
A'νήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω.
A'νηρώτεων, Jon. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτάω, Jon. & Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.
A'νησίδωρον, vel ἀνησιδωρα, terræ epitheton; quasi munera elargiens: δανὸς enim (& δῶρον) munus est; & componitur cum ἀνίημι, fut. ἀνήσω, dimitto, relinquo.
A'νήστητος, & ἀνήπτητος, & Dorice ἀνάστατος, idem quod ἀνήπτητος, invictus, insuperabilis, non victus: ex α priv. & ἡσάομαι, vel ἥπιόομαι, vincor, superor, inferior evado, ab ἥσσων, vel ἧττων, minor, inferior.
A'νησις, idem quod νῆσις, jejunus, per pleonasmum τὸ α. Athen. ex Cratino. Sed exponitur etiam, qui jejunus non est; ut sit α privans.
A'νήσω, εις, ε, f. 1. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo: ἀνῆσαι, inf.
A'νήφθω, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, accendo.
A'νηχέω, resono: ex ἀνὰ, & ἠχέω, sono.
A'νήχθω, a. 1. pass. ab ἀνάγω, subduco.
A'νήω, Att. pro ἀνείω, Poet. pro ἀνέω, Jon. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.
A'νθαρέομαι, οῦμαι, in locum alterius eligo; sufficio in locum alicujus: item, antefero, antepono; q. d. præeligo. ex ἀντὶ, præ, vel pro, & αἱρέομαι, ab αἱρέω.
A'νθάμιλλος, ου, ὁ, æmulus, qui alicui in certamine, seu contentione est adversarius, ἀνταγωνιστὴς: ex ἀντὶ, contra, & ἅμιλλα.
A'νθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manus injicio; e contrario attingo; vicissim aliquid aggredior: item, præsto, efficio, capesso. & interdum, increpo, reprehendo. ex ἀντὶ, & ἅπτομαι.
A'νθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος.
A'νθεῖ, floret, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.
A'νθεία, ας, ἡ, nomen propr. loci.
A'νθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι: quod ab ἀντὶ, pro, & αἱρέω, eligo. a. 2. ἕλον.
A'νθεινὸς, ὄς, ὁ, floridus, pro ἀνθινός.
A'νθέκαστον, ex contrario singuli: ex ἀντὶ, & ἕκαστος.
A'νθεκτέον, inhærendum, amplectendum, vel adhærendum est, consequendum est, vendicandum est, vel resistendum: a Verbo ἀντέχομαι.
A'νθελιγμὸς, pro quo Jonice est ἀνπλιγμὸς, volutatio, seu convolutio contraria; contrarius vortex: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω.
A'νθέλιξ, pars auris, de qua ita Pollux l. 2. ἡ δὲ πᾶσα περιαγωγὴ τοῦ ὠτὸς, ὑπὸ τοῦ πτερύγιον, ἕλιξ, ἡ δὲ ἀνθεκτικὸς αὐτῆς, ἀνθέλιξ; ita ut ἕλιξ, sive ἕλιξ sit extrema auriculæ ora, & ἀνθέλιξ appelletur opposita illi pars, in cujus medio cavitas est, quam κόγχλιν appellant. ex ἀντὶ, contra, & ἕλιξ, sive ἕλιξ.
A'νθελκόντως, ut ἀνθελκόντως ἔχειν τινὶ, exp. adversari, vel resistere aliis, quasi in contrariam partem trahendo. Bud. ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.
A'νθέλκω, exp. contra traho; in diversum traho; ad me vicissim traho; dicuntur etiam ἀνθέλκειν, inquit Bud. qui certatim in diversum trahunt: addit etiam significare, manum distineo, apud Plut. Item capi generaliter pro distinere, seu remorari; & neutral. pro resistere, quasi contra trahendo. Et sic in pass. ἀνθέλκομαι, contra trahor; in diversum trahor: item distineor, revocor.
A'νθεμα, idem quod ἀνάθεμα, pro ἀνάθημα; quæ vide. item, saltatio quædam idiotarum erat; & Mazæ etiam species. Hesych.
A'νθεμβρῶν, Poet. pro ἀναθέμβρων, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ, & τίθημι.
A'νθέμιον, ου, τὸ, nigella: a floris decore.
A'νθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomila. vide Diosc. l. 3. c. 154. ab ἄνθος.
A'νθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον.
A'νθεμον, ου, τὸ, flos: ab ἀνθέω.
A'νθεμόῤῥυτον, a flore fluens: ut ἀνθεμόῤῥυτον γάνος, liquor a flore fluens, pro melle. Eurip. ex ἄνθεμον, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; a ῥύω.
A'νθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poet.
A'νθεμουργὸς, apis, quæ ex floribus opus suum, i. e. mel conficit: ex ἄνθεμον, & ἔργον.
A'νθεμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, floridus, florens; idem quod ἀνθεμόεις; & ab eod. Th.
A'νθεξις, εως, ἡ, retentio, complexus mutuus. verbale ab ἀνθέχομαι, fut. ἀνθέξομαι.
A'νθέξομαι, ῃ, ἔξεται, f. 1. m. ἀνθέξωμαι, a. 1. m. sub. ab ἀνθέχομαι, adhæreo.
A'νθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. dicitur a-πὸ τοῦ ἀνθεῖν, quod in mento barba efflorescat: unde & genæ ἀνθῶσαι παρειαὶ dicuntur, & διανθεῖς, apud Nonn. Ponitur etiam ἀνθερεὼν, pro ore, sed καταχρηστικῶς, ubi dicit, ἐπέπαυτο θεηγόρον ἀνθερεῶνα. Ab ἄνθος.
A'NΘE'PIKOΣ, ου, ἡ, albucum, caulis asphodeli: q. ab ἄνθος.
A'νθέρικος, gen. ab ἀνθέρικος, ὁ, per pleonasm. τὸ ν, pro ἀθέρικος, idem quod ἄθηρ, arista.
A'νθερικώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, exp. antherici formam referens: ab ἀνθέρικος, asphodeli fructus, vel caulis.
A'νθεσαν, Poet. pro ἀνέθεσαν, deposuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.
A'νθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, flos.
A'νθέσηκε, p. act. ab ἀνθίσημι, resisto.
A'νθεσήρια, q. d. floralia: sic universim vocabantur festa Bacchi. Hesych. τὰ Διονύσια.
A'νθεσηριὼν, secundum plerosque mensis censebatur fuisse Aprilis; sic dictus ἀπὸ τοῦ ἀνθεῖν, quod tunc terra, sive terræ fœtus magna ex parte floreant, vel florere incipiant; & quod ἀνθεσήρια in eo octavo mense celebrabantur. Gaza tamen hunc octavum mensem Novembrem esse censuit.
A'νθεσηριὼν, octavus erat anni mensis, Dionysio dicatus. ab ἄνθος.
A'νθεσιάω, vicissim, & mutuo accipere convivio sæpius. Plut. ex ἀντὶ, & ἑσιάω.
A'νθεσφόρια, τὰ, festa Proserpinæ; q. d. floriferta; quod eam Pluto legendis floribus occupatam rapuerit: ex ἄνθος, & φέρω.
A'νθετο, superposuit, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνατίθημι.
A'νθεῦσαν, Dor. pro ἀνθέσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, floreo.
A'νθεῦσι, 3. pl. Dor. pro ἄνθουσι, & hoc pro ἀνθέασι: ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω. Th. ἄνθος.
A'νθέω, ῶ, floreo, splendesco, niteo: item, inclaresco, celebror; & illustris, seu in pretio, & honore sum: item cum dat. scateo, exubero. a Th. ἄνθος, εος, τὸ.
A'νθη, ης, ἡ, flos.
A'νθη, ης, ἡ, nomen urbis. quidam scribunt A'νση.
A'νθηδὼν, όνος, ἡ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.
A'νθήλη, ης, ἡ, panicula: sic dixerunt in frugibus aliquot, ut in panico, & milio, & in plantis quibusdam, lanosum florem, qualis in summa arundine per autumnum floret. idem & πάππος dicitur. ἀνθήλη καλάμων, Diosc. l. 1. c. 114. paniculæ flos, vel lanugo vertitur. Unde
A'νθήλιον, ου, τὸ, flosculus: a Th. ἄνθος.
A'νθήλιος, ὁ ἢ ἡ, soli oppositus, orienti soli obversus. Unde dicitur ἀνθήλιος σελήνη. item ἀνθήλιοι dicuntur gemini soles. Bud. & Suid. & nebulæ etiam, quæ solem obscurant, ἀνθήλια vocantur. ex ἀντὶ, contra, & ἥλιος, sol.
A'νθημα, ατος, τὸ, vel ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, vel, q. d. efflorescentia; ipsa florendi actio. At ἀνθήματα potius usurpatur plur. num. pro ἐξανθήμασι, (q. vide) exanthemata.
A'νθήμων, floridus.
A'νθηροχαφῶς, floride scribi: ex ἀνθηρὸς, floridus, & χαφέομαι, a χαφή.
A'νθηρὸς, florulentus, floridus. sed dicuntur ἀνθηρὰ non solum herbæ, & stipites, sed aliæ etiam res, Metaphorice, ut colores. item ἀνθηρὸν dicitur etiam, quicquid amœnum est, & jucundum aspectu. unde ἀνθηρὸν, & πρηνὲς, nonnunquam copulantur. & interdum etiam exp. quod est jucundum auribus: unde ἀνθηρότερον, καὶ χαριέστερον λέγοντας, apud Isocr. & Plut. hominem quoque ἀνθηρὸν dixit. a Th. ἄνθος, εος, τό.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, ὕ, ὁ, floridus. Th. ἄνθ-ος.

Ἀνθηρῶς, floride; item amœne, iucunde: ut ἀνθηρῶς λέγειν, apud Isocr.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum emissio, & editio: a Th. ἄνθ-ος. V. etiam ἀνθημῶ.

Ἀνθιάομαι, ῶμαι, vicissim vincor, seu succumbo: ex ἀντὶ, & ἰάομαι.

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, ad florendum aptus, florendi vim habens; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθ-ος, flos; & ἀνθέω, floreo.

Ἀνθηφόρ-ος, floriger: in Epigr. ex ἄνθ-ος, & φέρω.

Ἀνθίας, ου, ὁ, vocatur piscis quidam, a floriditate dictus. Aristot. l. 6. an. c. 17. Vide Athenæum.

Ἀνθιερόω, ῶ, vicissim consecro: ex ἀντὶ, & ἱερόω, ab ἱερὸς.

Ἀνθίζω, facio florere; floridum reddo; floribus conspergo; varietate distinguo; multiplici materia, & venustate exorno: ut in Isocr. ἀνθίσαι βελόμενοι τῷ λέξιν, concinnitatem, & nitorem orationi addere volentes. A Th. ἄνθ-ος.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθεινὸς, ὴ, ὸν, floridus: ab ἄνθ-ος.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; contra aliquem equo invehor. unde

Ἀνθιππασία, decursio equestris: a Suida exp. equestre certamen.

Ἀνθιππάω, idem quod ἀνθιππάζομαι: nam ἀνθιππάειν ἀλλήλοις, dicuntur a Xen. duo equites inter se contendentes. ex ἀντὶ, & ἱππάω.

Ἀνθισάμβ-ος, præs. part. pass. Ἀνθίσατο, 3. sing. imperf. pass. ab Ἀνθίστημι, resisto. f. ἀντιστήσω. p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. pass. ἀνθισάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ, & ἵστημι.

Ἀνθίστημι, exp. contra statuo, oppono, ex adverso pono, adversarium statuo: ex ἀντὶ, & ἵστημι. Sic & in pass. ἀνθίσταμαι, resisto, repugno, obsisto, resistor, renitor, adversor: ut apud Thuc. l. 5. ἀντισάντ-ος αὐτῷ τῷ πράγματ-ος, quum ei res non succederet.

Ἀνθοβάφ-ος, exponitur, tinctor: ex ἄνθ-ος, & βάπτω, immergo; item tingo.

Ἀνθοβολέω, flores jacio, spargo flores, active; item fragro, redoleo.

Ἀνθοβόλ-ος, flores jaciens, vel emittens; item, fragrans, florulentus: ex ἄνθ-ος, & βολέω, idem quod Th. βάλλω, jacio.

Ἀνθοβοσκ-ος, flores alens: ex ἄνθ-ος, & βόσκω, idem quod Th. βόω, pasco.

Ἀνθοδμον ἔχων, habens florem odoratum: ex ἄνθ-ος, & ὄζω.

Ἀνθοδόκ-ος, ου, ὁ, canistrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθοκόμ-ος, caput floridum, seu floribus redimitum caput habens: ex ἄνθ-ος, & κόμη.

Ἀνθοκρόκ-ος πλοκὴ, textum floridum; chordula filo floridulo contexta; limbus textilis; texta tænia; fasciola; vitta: ex ἄνθ-ος, & κρόκη, trama.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, libramentum, hæsitantia.

Ἀνθολκ-ος, in contrarium vergens. ab ἀνθέλκω, retraho, contra traho, impedio; ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.

Ἀνθολογέω, ῶ, flores lego: ex ἄνθ-ος, & λέγω, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florigera messis. Lucian.

Ἀνθολόγ-ος, ου, ὁ ἡ, florilegus.

Ἀνθολογοῦμαι, flores decerpo, seu colligo. unde ἀνθολογούμεν-ος, flores colligens, floribus vivens.

Ἀνθολόγων, ῶ, florilegium; liber collectaneorum apud Suid. Anthologicon libri apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνθομιλέω, vicissim conversor: ex ἀντὶ, & ὁμιλέω.

Ἀνθομολογέω, vel έομαι, οῦμαι, constituo, paciscor, conventum, & pactum ineo: & interdum pro, rem exponere: item, vicissim gratias ago, vel confiteor. Ab ἀντὶ, & ὁμολογέω.

Ἀνθομολόγησις, pro quo dicitur ἀνθομολογία, in sacris scriptis, confessio.

Ἀνθοπλίζω, contra armo: ex ἀντὶ, & ὁπλίζω.

Ἀνθοποιὸς, florificus, flores procreans: ex ἄνθ-ος, & ποιέω.

Ἀνθοπωλέω, flores vendo: ex ἄνθ-ος, & πωλέω.

Ἀνθορε, exsiliit, Poet. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θορέω.

Ἀνθορίζω, contrariam definitionem facio; contrario modo definio. unde

Ἀνθορισμὸς, definitio definitioni opposita: ex ἄνθ-ος, & ὁρίζω.

Ἀνθορμέω, ῶ, sto contra in statione: proprie dicitur de navibus in statione ad resistendum hostibus, & ineundum prælium paratis. ex ἀντὶ, & ὁρμέω. Th. ὄρμ-ος.

Ἄνθος, εος, τὸ, flos: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut ἀνθοσμίας οἶν-ος, vinum habens florum odorem; odoriferum vinum. sic ἀνθοσμίαι λειμῶνες, prata floribus variis fragrantia. ex ἄνθ-ος, & ὄζω, oleo: unde ὀσμὴ, odor.

Ἀνθοσυνη, ης, ἡ, (Poet.) floriditas. citatur ex Anthol. Epigr. pro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθ-ος.

Ἀνθ' ὅτι, quare: interrog. & sine interrogatione.

Ἀνθοφορέω, flores fero, vel gero; item, flores comporto, seu conveho. ab ἄνθ-ος, εος, τὸ, & φορὸς, ὁ, unde φορέω.

Ἀνθοφόρια, & ἀνθοσφόρια, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια, τά.

Ἀνθοφόρ-ος, idem quod ἀνθηφόρ-ος, florigerus: ut & ἀνθεσφόρ-ος dicitur pro eod.

Ἀνθοφυὴς, ές-ος, ὁ ἡ ἡ, florulentus, producens flores: in Epigramm. ἀνθοφυεῖ πτέρυγι, ala florulenta: ex ἄνθ-ος, & φύω.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius; sic dictus eadem forma, qua κεραμεὺς dicitur pro laterario.

Ἀνθρακεύω, exp. carbones conficio; item, titiones facio.

Ἀνθρακιὰ, ᾶ, carbonum, seu prunarum strues. exp. &, carbonaria fornax.

Ἀνθρακίας, ου, ὁ, exp. ater ut carbonarius; titionarii faciem habens.

Ἀνθρακίζω, idem quod ἀνθρακόω. Et ἀνθρακίζων, exp. carbonis, seu carbunculi speciem præ se ferens, aut colorem habens.

Ἀνθράκιον, ου, τὸ, diminut. carbunculus, parvus carbo: & interdum gemma: item, parvus caminus: item μικρὸν τριπόδιον, ut & χυβοπόδιον, Hesych.

Ἀνθρακικ-ος, ὴ, ὸν ἡ ἡ, exp. niger ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακὶς, ίδ-ος, ἡ, pruna, ignis ex congestis carbonibus. item Suidas ait, ἀνθρακίδας dici etiam pisces minutulos super carbonibus assari solitos.

Ἀνθρακόεις, Poeticum, ut ἀνθρακόεις πυρσὸς, apud Nonn. ignis ex carbonibus factus: Th. ἄνθραξ.

Ἀνθρακοπώλης, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἄνθραξ, ακ-ος, & πώλης, ὁ.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, seu converto, torreo, asso. & in pass. ἀνθρακοῦσθαι, in carbones redigi.

Ἀνθρακώδης, ες-ος, ὁ ἡ ἡ, carbonem referens; carbonis more ardens, vel rutilans.

Ἀνθράκωσις, ἡ, exp. carbunculus, apud Gal. a Th. ἄνθραξ, ακ-ος.

Ἄνθραξ, ακ-ος, ὁ, carbo, in quo ἀνθᾷ, i. e. floret ignis. exp. & carbunculus, gemma: & ulcus quoddam, sive exulceratio, similis iis, quæ usta sunt. & Suidæ ἄνθραξ dicitur etiam piscis quidam, qui super carbones assatur.

Ἀνθραξὶς, εως, ἡ, carbo: acc. ἄνθραξιν.

Ἀνθρήνη, ης, ἡ, crabro, vespa: q. ab ἀνθορεῖν, quia audacter prosilit in animantes.

Ἀνθρίσιον, ου, τὸ, favus apum, aut crabronum: a præced.

Ἀνθρησνα, flores. Etym. παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν: a Th. ἄνθ-ος.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπ-ος.

Ἀνθρωπαρέσκεια, studium placendi hominibus: a sequente.

Ἀνθρωπάρεσκ-ος, ου, ὁ, ἡ, qui aurana popularem captat, homini placens. Th. ἀρέσκω.

Ἀνθρωπάριον, homulus, homunculus: dimin. ab ἄνθρωπ-ος.

Ἀνθρωπέη, ης, ἡ, humana pellis. Herodot. Poll.

Ἀνθρώπει-ος, & Jon. ἀνθρωπήϊ-ος, ου, ὁ, & ἀνθρωπίν-ος, η, ον, humanus.

Ἀνθρωπείως, ἀνθρωπικῶς, & ἀνθρωπίνως, humano more; humanitus: apte ad hominum conditionem; humana voce.

Ἀνθρωπεύομαι, & ἀνθρωπίζω, quæ ad hominem spectant, ago; hominum more ago; humanum me præbeo. Unde ἀνθρωπισθεὶς, homo factus. Naz.

Ἀνθρωπίη, humanitas.

Ἀνθρωπικώτατον ζῶον, animal, quod ad humanum maxime accedit ingenium; ut Strabo simiam appellat. ab ἄνθρωπ-ος.

Ἀνθρώπιον, τὸ, & ἀνθρωπίσκ-ος, homuncio, homunculus.

Ἀνθρωπισμὸς, humanitas, i. e. humani, & compositi mores, non efferi.

Ἀνθρωποβορέω, homines voro: ex ἄνθρωπ-ος, & βόρ-ος, edax, vel βορέ-ος, idem; a Th. βορά.

Ἀνθρωπόβορ-ος, q. d. hominivorus, homines vorans.

Ἀνθρωπόγλωττ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, humana lingua loquens: psittaci Epithet. ab ἄνθρωπ-ος, & γλῶττα.

Ἀνθρωπογονία, ἡ, hominum generatio: comp. γονὴ, vel γόν-ος.

Ἀνθρωπόγραφ-ος, qui homines pingit; hominum pictor: comp. γραφὴ, vide.

Ἀνθρωποδαίμων, deus ex homine factus. Suidas scribit, ἀνθρωποδαίμονας fuisse dæmones, qui humano induti corpore, atque sic & dæmones, & homines existentes totum orbem concusserint. comp. δαίμων. vide.

Ἀνθρωπόδηκτ-ος, ab homine morsus. Dioscor. l. 1. c. 134. comp. δάκνω, vide.

Ἀνθρωποειδὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, humana specie præditus: ab εἶδ-ος, & ἄνθρωπ-ος.

Ἀνθρωποθυμ-ος, hominum animum, vel iram habens; homini in animo, vel in ira, et furore similis. comp. θυμὸς, vide.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπ-ος, et θύω.

Ἀνθρωποθύω, homines immolo, vel sacrifico: ejusd. Th. et comp.

Ἀνθρωποκτονέω, hominem, vel homines interficio: ex ἄνθρωπ-ος, et ἔκτανα. vide.

Ἀνθρωποκτόν-ος, homicida. Eurip.

Ἀνθρωπόλεθρ-ος, ου, ὁ, homicida, homini perniciosus. comp. ὄλεθρ-ος, vide.

Ἀνθρωπολόγ-ος, qui de hominibus loquitur. comp. λόγ-ος, vide.

Ἀνθρωπόμορφ-ος, ου, ὁ, speciem humanam referens; de fœmina: Herod. sic etiam dicta est mandragora. Unde etiam

Ἀνθρωπομορφέω, hominem formo. comp. μορφὴ, vide.

Ἀνθρωπονομικὸς, qui ad homines pascendos pertinet: ut ἀνθρωπονομικὸς ἐπιστήμη. Plat. in Polit. Th. comp. est νέμω, pasco; unde νομὴ, et νομὸς, vide.

Ἀνθρωποπαθέω, humanum quippiam patior; humano more afficior, ago, loquor. ex ἄνθρωπ-ος, et πάθ-ος.

Ἀνθρωποπάθεια, humanus affectus; affectio-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ctionibus humanæ naturæ se accommodans conditio.

Ἀνθρωποπαθής, humanis passionibus, sive affectionibus obnoxius; item, humano affectu præditus; seu humano affectu agens, loquens.

Ἀνθρωποπαθῶς, humano affectu, & more.

Ἀνθρωποποία, statuarum humana specie fictio, seu formatio. Them. comp. ποιέω.

Ἀνθρωποποιὸς, hominum fabricator, seu factor, i. e. humanarum formarum; statuarius.

Ἀνθρωποπρεπής, homini conveniens, hominem decens.

Ἀνθρωποπρεπῶς, humanæ naturæ convenienter: ex ἀνθρωπος, comp. cum Th. πρέπω.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, homo. sed ἀνθρώπος, Dor. pro ἀνθρώπους: Δεῖ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπε: vel πρὸς τὸ ἄνω ἀθρεῖν, vel ἄνω ῥέπειν.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura: a præced.

Ἀνθρωποφαγία, esus hominum, vel humanæ carnis: a sequente

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, humana carne vescens: ex ἄνθρωπος, & φάγω.

Ἀνθρωποφυὴς, ές, ὁ, ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω.

Ἀνθρωπώδης, humanus. unde τὸ ἀνθρωπῶδες, humanum: ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώσκω, Poet. pro ἀναθρώσκω (q. vide) in Epigram.

Ἀνθυβρίζω, vicissim contumelia persequor. Plut. ex ἀντὶ, & ὑβρίζω.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, Plinio dicitur ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, anthyllis, seu anthyllion, herba, quam salsulam vocat Ruellius. & Dioscorides atque ex eo Plin. dicunt, unam ejus speciem lenti esse simillimam, & dictam proprie anthyllion, alteram vero ejus speciem esse anthyllida, flore purpureo, odore gravi. Et hanc volunt esse, ex qua conficitur sal alkaly. Est autem a Th. ἀνθος, εος, τό.

Ἀνθυπάγω, recriminor, respondeo, contra subdo. Apollon. Grammat. ἀνθυπάγω εἰς δίκην, e diverso in judicium voco. ex ἀντὶ, & ὑπάγω.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio: ex ἀντὶ, & ὑπαλλαγή.

Ἀνθυπάρχω, ex diverso existo: ex ἀντὶ, & ὑπάρχω.

Ἀνθυπατεία, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, proconsul sum. f. εύσω. p. ἀνθυπάτευκα.

Ἀνθυπατικὸς, ὴ, ὸν, proconsularis. ab ἀνθύπατος.

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὕπατος.

Ἀνθυπείκω, cedo, vicissim do locum. unde

Ἀνθύπειξις, ipsa τῷ ἀνθυπείκειν actio; quum vid. alicui vicissim cedimus, seu concedimus. exp. &, submissio, obsequium; item, modestia. ex ἀντὶ, & ὑπείκω.

Ἀνθυπηρετέω, ei, qui mihi obsecutus est, operam vicissim navo; rependo obsequium. Aristot. ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω.

Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti: ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω.

Ἀνθυποκαθίσημι, in locum alicujus substituo; loco alicujus abrogo. unde ἀνθυποκαθισαθεὶς, apud Plut. in locum demortui, vel abeuntis magistratu suffectus. ex ἀντὶ, & ὑποκαθίσημι, substituo, sufficio; quod ex ὑπὸ, & καθίσημι.

Ἀνθυποκείνομαι, contra simulo: ex ἀντὶ, & ὑποκείνομαι.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem, aut creationem differre, præstito juramento. Hesych. ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι, vel ὑπόμνυμαι, prorogo rem jurejurando, vel excusans me cum jurejurando dilationem peto. ex ὑπὸ, & ὄμνυμι.

Ἀνθυποπτεύω, vicissim suspicor, seu suspectum habeo. & ἀνθυποπτεύομαι, vicissim de me suspicio est. Thuc. l. 1. ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω.

Ἀνθυποστρέφομαι, denuo revertor; iterum redeo. in Novell. Const. ex ἀντὶ, & ὑποστρέφω, converto.

Ἀνθυπουργῆσαι, pensare beneficium; remunerare.

Ἀνθυπούργησις, mutuum officium: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὑπουργέω.

Ἀνθυποφέρω, per sermonis exceptionem objicio, refero, replico: ut ἀνθυποφέρομαι οἷς, objicimus ipsis.

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, opponitur objectioni: Subiectio, figura, seu schema rhet. ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, sustineo; item, objicio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus: ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur, & aufertur. est etiam assumptio, quæ opponitur προλήψει. Naz. ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω.

Ἀνθώδης, ες, ὁ, ἡ, flore plenus; florulentus: ab ἄνθος.

Ἀνθωραΐζομαι, vicissim decorem ostento; æmula pulchritudine certo. Naz. ex ἀντὶ, pro, vice, & ὡραΐζομαι, excolo, seu exorno me; vel exornor, ab activ. ὡραΐζω, idem quod ὡραιόω, decoro, venusto: a Th. ὥρα.

Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ, & ὅς.

Ἀνία, ας, ἡ, tristitia, mœror: ab α priv. & ἰάω, θεραπεύω: vel ab α, & ἵημι: vel potius ab Heb. אנה anijah, mœstitia.

Ἀνιαρὸς, ᾶ, ὁ, tristis, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος, & ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρέστερος. Ab ἀνία.

Ἀνιαρῶς, molestè, acerbe, cum mœrore, misere: ut ἀνιαρῶς ζῆν, duriter, vel misere vivere: a præcedente ἀνιαρός.

Ἀνιᾶσι, sursum jaciunt, Att. pro ἀνιῶσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, ascendunt, Jon. pro ἀνῖσι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι.

Ἀνίατος, ου, ὁ, ἡ, insanabilis, immedicabilis.

Ἀνιᾶτος, ου, ὁ, ἡ, exp. non curatus, non sanatus; item, immedicabilis, insanabilis: ex α priv. & ἰατρεύω, ομαι.

Ἀνιατρολόγητος, ignarus eorum, quæ de medicina differuntur; rationis medicinæ imperitus. ex α priv. & ἰατρολογέω, de medicina disserо: ex ἰατρὸς, & λόγος.

Ἀνιάτως, adv. insanabiliter. Ab α, & ἰάομαι.

Ἀνιαχέω, exp. idem quod ἀνιάχω, exclamo, clamorem tollo.

Ἀνίαχος, streperus: ab α intens. & ἰαχέω. vel pro ωΐαχος.

Ἀνιάχω, fut. ξω, pr. χα, resono, clamo, reclamo, respondeo: ex ἀνὰ, vel α intens. & ἰάχω.

Ἀνιάω, ῶ, exp. tristitiam affero; item pro lædere, & dolorem inferre corpori, apud Gal. ut ait Bud. & in pass. ἀνιάομαι, ώμαι, mœrore afficior, contristor, doleo. pro quo dicitur & ἀνιάζω, ομαι, a Th. ἀνία, ἡ, quod Etym. deducit ab ἰάω, i. e. sano: unde fit ἴα, & præfixo α priv. interjectoque ν, ἀνία.

Ἀνιηρὸς, ᾶ, ὁ, molestus, contristans, malus, per Syncopen, & pleonasmum τῶ γ, pro ἀνιαρός.

Ἀνίδιος, nihil habens suum. Basil. de vita solitaria: ex α priv. & ἴδιος.

Ἀνιδρεῖ, pro ἀνιδρωτὶ: sed dicitur etiam ἀνιδρεῖ, citra sudorem, & laborem. ex α priv. & ἱδρόω.

Ἀνιδρόω, resudo, denuo sudorem emitto: ex ἀνὰ, & ἱδρόω.

Ἀνίδρυτος, non fixus, instabilis, sine fundamento: ex α priv. & ἱδρύω.

Ἀνιδρωτὶ, adv. sine sudore, vel labore: ab α, & ἵδρως.

Ἀνίει, solvebat, remittebat: ab ἀνὰ, & ἵει.

Ἀνιείω, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, incito.

Ἀνίειε, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἴως.

Ἀνιὰς, ἐντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνίειν, Jon. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι.

Ἀνίεμαι, permittor, laxor, dissolvor: ab activ. ἀνίημι.

Ἀνιερεὺς, ᾶ, ὁ, ἡ, exp. cui sacra non fiunt, seu cui non sacrificatur. Suid.

Ἀνίερος, ᾶ, ὁ, ἡ, profanus, pollutus, qui sacer non est; item, qui sacrorum particeps non est. Suid. ex α priv. & ἱερὸς, ὁ.

Ἀνιερόω, ῶ, sacrum facio, voveo, consecro, dedico, ut sacrum repono: unde in pass. ἀνιερῶμαι, dicatus est, sacratus est.

Ἀνιέρωσις, consecratio, dedicatio: ut ἀνιέρωσις τῶ ἱερῶ, dedicatio templi. ex ἀνὰ, & ἱερόω, ῶ, & in pass. ἱερόομαι, ώμαι: a Th. ἱερὸς, ὁ.

Ἀνίεσκε, Poet. pro ἀνίη, 3. imperf. ἀνίω, ης, η, Poet. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιεῦ, Dor. & Jon. pro ἀνιοῦ, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνίζω, unde decomp. ὑφανίζω, subsido: ex ἀνὰ, vel ex ὑπὸ, & ἀνὰ, comp. cum Them. ἵζω.

Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto. f. ἀνήσω. p. ἀνεῖκα. a. 2. ἀνέω. sub. ἀνῶ, deseram. part. præs. ἀνιεὶς, ἐντος, a. 2. part. ἀνεὶς, ἐντος. præs. part. pass. ἀνίεμαι. a. 1. ἀνέθην, ης, η, laxatus fui. Th. ἵημι.

Ἀνίη, acc. Jon. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, molesta. pl. n. g. ab ἀνιηρὸς.

Ἀνιηρόπαιν, difficillimum, superl. Jon. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.

Ἀνιήσεαι, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνιήσῃ. Ἀνιήσασε, a. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, molestet, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.

Ἀνίηται, remittit, 3. sing. ab ἀνίημι.

Ἀνίκα, Dor. pro ὡΐκα, quando.

Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος.

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ, ἡ, non supplex; sed proprie, cui supplicatum non est; vel cui supplicari non potest: ex α priv. & ἱκετεύω.

Ἀνίκητος, ου, ὁ, ἡ, invictus: ex α, & νικάω.

Ἀνικμάζω, humecto; item, exsicco: ex α priv. vel intens. & ἰκμάζω.

Ἄνικμος, ου, ὁ, siccus, humore carens, squalidus, aridus: ex α priv. & ἰκμὰς.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, immisericors: ex α, & ἵλαος, Att. ἵλεως.

Ἀνίλλομαι, dedignor, despicio: ex ἀνὰ, & ἵλλω. vide in Th. ἴλλος.

Ἀνίλλωμαι, aspectus, (tanquam ab ἀνιλλόω, inusit.) ἀναβλεμμα, ut Poll. exp. intuitus scil. ejus, qui oculos cœlum versus attollit. ab eod. Th.

Ἀνίμαστος, loro non cæsus: Nonnus: ex α priv. & ἱμάστω.

Ἀνιμάω, ῶ, loreo fune sursum traho, extraho, haurio; item, elevo, evêho, erigo, sustollo. inde

Ἀνίμησις, extractio, quæ fit fune, loro, aut haustro; extractio in altum: ex α, & ἱμάω.

Ἀνίον, ου, τὸ, Dor. pro ὡΐον, vel ὡΐα, habenæ.

Ἀνιόντα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἀνίημι: quod ex ἀνὰ, & ἴημι, seu εἶμι, eo. Ἀνιῦσαν, redeuntem, part. f. g.

Ἄνιπλος, ου, ὁ, ἡ, impubes: ex α priv. & ἵπλος.

Ἀνίοχος, Dor. pro ὡΐοχος.

Ἄνιππος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine equis: ex α, & ἵππος.

Ἀνιπτάμαι, & ἀνίπταμαι, sursum volo: ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo, volas.

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Jon. ab ἄνιπτος.

Ἀνιπτόποδες, illotos pedes habentes.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ, ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione: ex α priv. νίπτω, & πούς.

Ἄνιπτος, ου, ὁ, ἡ, illotus: ex α, & νίπτω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἄνις, pro ἄνευ, sine, absque.

Ἀνισάζω, compenso, & moderor, adæquo: ex ἀνὰ, & ἰσάζω.

Ἀνισαρίθμος, expon. inæqualis, qui non est par numero. Xen. ex α priv. & ἰσαρίθμος.

Ἀνίσιος οἶνος, vinum ex aniso factitium: a sequente ἄνισον.

ΑΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, anisum. An quod flatus ἀνίησιν, i. laxat? An quia habet folia ἄνισα, inæqualia?

Ἄνισος, ος, ον, ὁ ἢ ἡ, inæqualis, iniquus, diversus, impar, superior. τὸ ἄνισον, inæquale; impar portio; ex α priv. & ἴσος.

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.

Ἀνισότιμος, inæqualis dignitatis; ex α priv. & ἰσότιμος.

Ἀνισοφυής, naturæ dissimilis: ex α priv. & ἰσοφυὴς, æqualis, seu paris naturæ; ex ἴσος, & φυή.

Ἀνισόω, idem quod ἀνισάζω.

Ἀνισάμβυξ, ὁ, præs. part pass. ἀνισάναι, præs. inf. ἀνίσῃ, 3. sing. imperf. ab

Ἀνίστημι, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. sub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ἄσα, ἄν. f. 1. m. ἀναστήσομαι. expon. surgere facio, erigo, excito jacentem; item, excito, i. e. revivisscere facio, excito mortuum; ut Od. ω. ὑδέ μιν ἀνίστασ' Item, erigo, extruo: ut ἀνίσαναι πόλιν, & στήλας, apud Herodot. & apud Nonn. ἀνάστησαι βασιλῆα, pro ποιῆσαι, i. e. efficere, seu excitare regem, seu evehere ad regiæ dignitatis fastigium: Item, moveo: ut ἀνίσασθαι τὸ στρατόπεδον, Thuc. movere castra. Item, migrare cogo, sedibus pello, vel excio, submoveo. Item, everto, subverto: ut apud Plut. πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, quum urbes funditus evertisset. Sic in pass. ἀνίστασθαι, exurgo, surgo. ἀναστῶσι ἐκ τῆ νόσε, expon. resurgere a morbo; i. e. convalescere. Item, evertor: ut ἀνεστηκυῖα πόλις, eversa civitas; & ἀνέστη πόλις, civitas versa est. Ex ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀνίσο, pro ἀνίσασο, surge, Att. imp. præs. pass. ab ἀνίσαμαι. Th. ἵστημι.

Ἀνισορέω, ῶ, interrogo, sciscitor; item, commentor. Eurip. ex ἀνὰ, & ἱστορέω, idem; memoriæ trado; quæro: item, cognosco. a Th. ἵστωρ.

Ἀνισορηία, ἡ, historiarum ignoratio.

Ἀνισόρητος, qui historias non novit: item pass. cujus nulla in historia mentio fit, nec memoria.

Ἀνισορητῶς ἔχειν, nescire historias. Plut. ex α priv. & ἱστορία.

Ἀνίχαδον, expon. quod non peperit, nec fugi potest; ex α priv. & χαδίσαι, quod Etymologo est θηλάσαι, lactare. est igitur epentheticum, pro ἄχαδον. a Them. χαδών.

Ἀνίχι, clunium tumore vacans. Aristot. de part. l. 4. ex α priv. & ἴχιος, lumbus.

Ἀνίχομαι, est pass. pro ἀνέχομαι: ut Il. π. ἀνὰ δ' ἴχεο: ubi tam n quidam exp. te cohibe: ab act. ἀνίχω, pro ἀνίχω, sustollo, erigo: Item, emitto, submitto, produco: nam quod terra producit, id velut in altum erigit: Item, emergo, existo. ex ἀνὰ, & ἴχω, pro Th. ἔχω.

Ἀνίχυες, infirmi. cap. 42. Isaiæ.

Ἀνίχυρος, minime robustus, invalidus; h. e. μὴ ἰσχυρὸς. ex α pr. & ἰσχὺς, unde ἰσχυρὸς. Reperitur etiam

Ἄνιχυς, idem & ejusd. Th. & comp.

Ἀνίχω, attollo, effero, part. ἀνίχων, οντος, ὁ. præs. imp. pass. ἀνίχθω, Jon. ἀνίχεο, te contine. ab ἴχω pro ἔχω. V. etiam ἀνίχομαι.

Ἀνισῶς, inæqualiter: ab ἄνισος.

Ἀνίσωσις, adæquatio, exæquatio: ab ἀνισόω.

Ἄνιχθυς, qui est sine piscibus, qui caret piscibus. Strabo. ex α priv. & ἰχθὺς.

Ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ, pervestigator, indagator, perscrutator. verbale ab ἀνιχνεύω.

Ἀνιχνεύω, diligenter investigo, indago, persequor, unde Ἀνιχνεύσιμος dicitur fera, cum a vestigantibus venatoribus quæritur, i. e. vestigiis suis indagatur. Item metaph. perscrutor, ex α priv. & ἰχνεύω, ομαι.

Ἀνιχνίας, idem quod ἀνεξιχνίας, qui investigari nequit, imperviestigabilis: ex α priv. & inusit. ἰχνιάζω, idem quod ἰχνεύω, & Th. idem.

Ἀνιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, molestus, injucundus: ab ἀνία.

Ἀνιώμεθα, mœremus, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιαοίμεν, ῴμεν, ἄοιτο, ῷτο, ῷντο. Th. ἀνία.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, tristitia. ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι.

Ἀνίωμαι. Vide ἀνιώμεθα.

Ἀνίωπος, ος, ον ὁ ἢ ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem, aut ferruginem non contrahens: ex α priv. & ἰός.

Ἄννα, ἡ, Anna, nom. mulieris. Hebr. Gratiosa.

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. Gratiosus.

Ἄννυφ, Poet. pro ἀνύειν. Nam ἄνω dicimus, & ἀνύω. Hinc metri causa pro ἄνω, ἄννω, facio, perficio.

Ἀννέομαι, pro ἀνανέομαι, exorior. Od. κ'. ab act. ἀνανέω.

Ἀννέφελος, Poet. pro ἀνέφελος, sine nubibus: ab α, & νεφέλη.

Ἄννισον, idem quod ἄνισον.

Ἀνξηραίνω, pro ἀναξηραίνω, inarefacio, exsicco: ex ἀνὰ, & ξηραίνω.

Ἀνοδία, ας, ἡ, locus invius: ab ἄνοδος.

Ἄνοδμος, odore carens, inodorus: ex α priv. & ὀδμὴ.

Ἄνοδος, ος, ὁ, ἡ, via sursum ferens. Item adj. ὁ ἢ ἡ, invius. Ex α, & ὁδός.

Ἀνόδους, οντος, ὁ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. dicunt etiam, ἀνόδοντος. ex α priv. & ὀδούς.

Ἀνοδύρομαι, sublata voce lamentor; vehementer lamentor, & ingemisco: ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι.

Ἀνοζος, enodis, sine nodis: ex α priv. & ὄζος.

Ἄνοήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, non compos mentis, stultus: ab α & νοήμων.

Ἀνοησία, ruditas, insipientia: ab ἄνοος.

Ἀνοηταίνω, & ἀνοητάω, desipio; insipiens sum; imprudenter, & temere ago, vel aggredior.

Ἄνοητος, ος, ὁ, ἡ, demens. hinc adv.

Ἀνοήτως, imprudenter: ex α, & νοέω.

Ἀνόθευτος, germanus, non fictus, legitimus, non spurius: ex α priv. & νοθεύω.

Ἀνοθεύτως, γνησίως, vere, non fucate, legitime.

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνους, ος, ὁ, ἡ, amens: ex α, & νοῦς.

Ἀνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio: ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi

Ἀνοίγω, Ἀνοιγύω, & Ἀνοιγνυμι, aperio. part. præs. ἀνοίγων, ωσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνῴχα. a. 1. ἀνέῳξα, & ἠνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. p. pass. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἠνεῴχθω, & ἀνεῴχθω, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. f. 2. pass. ἀνοιγήσομαι. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, apertus. Them. οἴγω.

Ἀνοιδαίνω, ἀνοιδίσκω, & ἀνοιδέω, tumefacio, turgeo, exacerbor. unde

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Aristot. de mundo. ex ἀνὰ, & οἰδέω.

Ἀνοίης, gen. Jon. ab ἄνοια.

Ἀνοίκειος, inconveniens: ut ἀνοίκειον ἦν, non erat operæ pretium; erat alienum; Item, non propinquus, alienus. Unde

Ἀνοικειότης, nulla familiaritas; seu mores a familiaritate alieni: ex α priv. & οἰκειότης.

Ἀνοικὶ, Etym. exponit, τὸν τρόπον τὸ ἀνοικὸς εἰρημένον, non verisimile, & consentaneum: ex α priv. & οἶκος. Dicitur ἀνοίκειος etiam hoc significatu.

Ἀνοίκητος, ος, ὁ, inhabitabilis.

Ἀνοικίζω, & ἀνοικίζομαι, instauro, reædifico; item, migrare, habitationem transferre. Unde

Ἀνοικισμός, instauratio: ab ἀνοικος.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, restauro: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, & δέμω.

Ἀνοικόμητος, ος, ὁ ἢ ἡ, prodigus, male dispositus. in neutro gen. est vitium orationis apud Quintil. l. 8. quod male dispositum est, ἀνοικοδόμημα, quod male figuratum, ἀσχημάτιστον; & quod male collocatum, ἄτοπον θέσεως. ex α priv. & οἰκοδομος.

Ἄνοικος, ος, ὁ, extorris: ex α & οἶκος.

Ἀνοικτὸς, ὸν, ὁ, apertus, apertilis: ab ἀνέῳγω, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοικτος, ος, ὁ ἢ ἡ, immisericors.

Ἀνοικτος, non miserandus: Eurip. immiserabilis.

Ἀνοίκτως, immisericorditer, sine commiseratione: ex α priv. & οἰκτος.

Ἀνοιμώζω, μ, ὤξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Unde

Ἀνοιμωκτὶ, vel ἀνοιμωκτεὶ, sine fletu: ex ἀνὰ, vel α priv. & οἰμώζω.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio; item, ostium: ab ἀνέῳξα, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνοισις, revectio.

Ἀνοιστέον, referendum est.

Ἀνοιστὸν, relatum, conducens: ab Ἀναφέρομαι.

Ἀνοιστρέω, incito, stimulo: ex ἀνὰ, & οἰστρέω.

Ἀνοίσω, referam, f. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνειμι.

Ἀνολβία, ἡ, miseria, infelicitas, vel inopia. apud Hesiod. in Erg. ex α priv. & ὄλβος: unde ὀλβιος, ὁ.

Ἀνολβίῃ, dat. Jon. ab ἀνολβία.

Ἀνόλβιος, idem quod ἀνολβος.

Ἄνολβος, ος, ὁ ἢ ἡ, & ἀνόλβιος, exp. pauper, infelix, miser. Hesych. Sed expon. &, stultus, demens, apud Soph. in Ajace.

Ἀνολβότερος, infelicior, comp. ab ἄνολβος, infelix. Th. ὄλβος.

Ἀνόλεθρος, & ἀνώλεθρος, ος, ὁ ἢ ἡ, ab exitio, & damno immunis: ab α, & ὄλεθρος.

Ἀνολκὴ, tractio, quæ fit sursum versus. Thuc. Unde

Ἀνόλκιον, id, quo aliquid sursum trahitur: ex ἀνέλκω, sursum traho: ex ἀνὰ, & ἕλκω.

Ἀνολολύζω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo: ex ἀνὰ, & ὀλολύζω.

Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro: ex ἀνὰ, & ὀλοφύρομαι.

Ἄνομαι, Poet. pro ἀνύομαι, perficior.

Ἀνομβρέω, ῶ, more imbris effundo, pluo, pluendo emitto tanquam pluviam: ut Ecclesiast. c. 16. ἀνώμβρησεν παροιμίας ἀκαιρίας.

Ἀνομβρίης, ους, pluviosus: ex ἀνὰ, & ὄμβρος, ὁ.

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum penuria: ex α priv. & ὄμβρος, imber.

Ἄνομβρος, ος, ὁ, ἡ, imbribus carens: ex α, & ὄμβρος.

Ἀνομέω, inique ago; legem transgredior. dicitur & ἀνομίζω. unde

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, flagitium, iniquitas: ejusd. Th. & comp. cum seq.

Ἀνομία, ας, ἡ, discrepantia a lege, iniquitas: ex α, & νόμος.

Ἀνομίλητος, insociabilis: ex α priv. & ὁμιλέω, conversor.

Ἀνόμιμος, illegitimus. Plato. ab ἄνομος.

Ἀνομιχλος, innubilus, innubis, nebula vacuus: ut ἀνόμιχλος ἀὴρ. aer nebulæ ex-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

expers, i. e. serenus. ex α priv. & ὀμιχλή.

Ἀνόμματος, oculorum expers. Nonnus. ex α priv. & ὄμμα.

Ἀνομοειδής, & ἀνομοιοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, diversæ speciei; specie dissimilis. ex α priv. & ὁμοειδής, vel ὁμοιοειδὴς, ejusdem speciei, seu generis; ex ὁμὸς, & εἶδος.

Ἀνομοθέτητος, ὁ ἡ ἡ, lege male ordinatus; nullis legibus constitutus. Plato. ex α priv. & νομοθετέω.

Ἀνομοιομερῆ, τὰ, partes dissimilares, seu partes sibi dissimiles, & dissimili structe compactæ. ex α priv. & ὁμοιομερὴς, qui constat partibus inter se similibus: ex ὅμοιος, & μέρος.

Ἀνομοιομερὴς, partibus dissimilibus constans.

Ἀνόμοιος, ον, ὁ, dissimilis: ex α, & ὅμοιος.

Ἀνομοιόστροφα συστήματα, vel ἔπη, dicuntur, quæ dissimiles strophas habent. (hæc in ἑπτόστροφα dividuntur, & ἀνομοιόστροφα, de quibus vide Scholast. Aristoph.) Ex ἀνόμοιος, & στροφὴ, ἡ.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo, diversitas.

Ἀνομοιόω, dissimilem facio. ἀνομοιόμορος, dissimilis factus. Plato in Timæo.

Ἀνομοίως, inæqualiter, non perinde, non ex æquo: ex α priv. & ὁμοίως.

Ἀνομοιωσις, idem quod ἀνομοιότης.

Ἀνομολογέω, & ἀνομολογέομαι, fateor, assentior, concedo, constituo, i. e. quippiam ut confessum inter differentes pono. Plat. ex α priv. & ὁμολογέω.

Ἀνομολογία, inæqualitas, dissidentia; item, assensio inter aliquos de re quapiam, cum α intens.

Ἀνομολόγως, dissentaneus: ex α priv. & ὁμολογος.

Ἄνομος, ον, ὁ, iniquus, sceleratus. hinc

Ἀνόμως, adv. sine lege: a νέμω.

Ἀνόνητος, inutilis, futilis, injucundus: ex α priv. & ὄνημι, juvo.

Ἄνους, ὁ ἡ ἡ, amens; ab α, & νοῦς.

ΑΝΟΠΑΙΑ, seu ἀνοπαῖα, Ænopæa, avis species: ab α, & ὀπὴ, ὀπὴ ὀπὴ ὀπὴ

Ἀντιμοιβή, ἡ, idem.
Ἀντιμοιβὸς, remuneratorius, ex ἀντὶ, & ἀμείβομαι. unde ἀμοιβή, & ἄμοιβος.
Ἀντιμύομαι, vicissim auxilior; obsisto rursum; me ulciscor: ex ἀντὶ, & ἀμύω.
Ἀντιμφοδάω, de duobus dicitur, cum obviam sibi euntes oberrant: ex ἀντὶ, & ἄμφοδον, τὸ, via urbis; vel ἀμφοδος, ἡ, bivium, circuitus.
Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντᾶν τινος, Jon. pro obtinere aliquid: ab ἀντάω.
Ἀνταναγινώσκω, q. d. vicissim lego. unde
Ἀνταναγνώστης, qui vicissim legit: exp. & qui relegit, recognitor. ex ἀντὶ, & ἀναγινώσκω.
Ἀνταναγω, ex adverso produco; obviam prodeo, vel educo: ex ἀντὶ, & ἀναγω.
Ἀνταναιρέομαι, unde ἀνταναιρεθῆναι, vicissim sumere, seu accipere: ex ἀντὶ, & ἀναιρέομαι.
Ἀνταναίρω, contra attollo, sustollo, erigo; item, contra destruo. ex ἀντὶ, & ἀναίρω.
Ἀνταναπλᾶσθαι, reflecti, refringi, repercuti. unde
Ἀνταναπλασις, εως, ἡ, repulsus, repercussio, motio reciproca, & refracta, ut in ludo pilæ, quæ expulsim, & datatim rejicitur: Item figura, quæ est ejusdem verbi contraria significatio, apud Quintll. l. 9. c. 3.
Ἀνταναπλαστικος, reciprocus.
Ἀνταναπλάω, refringo, reflecto; repercutio: ab ἀντὶ, & ἀναπλάω, idem: ab ἀνὰ, & πλάω.
Ἀνταναπτὴ, repercussio, reciprocatio.
Ἀνταναπτω, repercutio: ex ἀντὶ, & ἀνακόπτω.
Ἀνταναμβώ, vicissim expecto: ex ἀντὶ, & ἀναμβώ.
Ἀνταναπληρόω, ῶ, vicissim expleo. f. ώσω. p. ἀνταναπεπλήρωκα. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.
Ἀνταναστῆσαι, contra excitare, a. 1. inf. ab Ἀνταναΐστημι ab ἀντὶ, ἀνὰ, & ἵστημι.
Ἀνταναφέρω, vicissim refero: ex ἀντὶ, & ἀναφέρω.
Ἀνταν δρος, in alius viri locum substitutus, succedaneus: ex ἀντὶ, & ἀνὴρ.
Ἀνταίτειμι, ex adverso insurgo, seu contra surgo: ex ἀντὶ, & ἄτειμι, redeo; item, sursum eo, ascendo.
Ἀνταΐσαμαι, contra insurgo; adversus quempiam insurgo, resisto, repugno, reluctor: ex ἀντὶ, & ἀνΐσαμαι, pass. ab ἀνΐστημι.
Ἀνταίσωμα, q. d. adæquamentum, æqualitas, parilis quantitas, parilitas. in bello dicitur, cum par numerus militum in cæsorum locum succenturiatur, & sufficitur. ex ἀντὶ, & ἀνισόω, æquo, adæquo.
Ἀνταοιδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντῳοιδαι ab Ἀντῴδη.
Ἀνταξ, vicissim, alternis, ἐν μέρει. ab ἀντὶ.
Ἀντάξιος, ος, ὁ, existimatione par, æqualis pretii: ab ἀντὶ, contra, æque; & ἄξιος.
Ἀνταξιόω τὰ ὅμοια, paria rependo. Thucyd. a præced. ἄνταξ.
Ἀνταπαιτέω, vicissim reposco, seu exigo. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἀπαιτέω.
Ἀνταπαμείβομαι, vicissim respondeo: ex ἀντὶ, & ἀπαμείβομαι, idem.
Ἀνταπαστράπτω, idem cum ἀνταστράπτω.
Ἀνταποδάκνυμι, vicissim demonstro; contra demonstro: ex ἀντὶ, & ἀποδείκνυμι.
Ἀνταποδίδωμι, retribuo, vicissim reddo, contra reddo: ut ἀνταποδιδόναι ἠχὼ, sonum acceptum reddere vicissim. f. ἀνταποδώσω. p. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι.
Ἀνταποδοθήσομαι, ῆ, εται, f. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.
Ἀνταπόδοσις, expon. idem quod ἀνταπόδομα, retributio. Luc. c. 14. & ad Col. 3.
Ἀνταποδοτικὸς, retributivus: verbale ab ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποδοῦναι. Vide ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποδύομαι τοῖς πόνοις, expon. vicissim me accingo ad suscipiendos labores; vel vicissim labores suscipio: ex ἀντὶ, & ἀποδύομαι.
Ἀνταποκρίνομαι, ex adverso respondeo. a. 1. pass. ἀνταπεκρίθην. inf. ἀνταποκριθῆναι. f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω.
Ἀνταπόκρισις, responsio mutua: a præced.
Ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra interficio: ex ἀντὶ, & ἀποκτείνω.
Ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio: ut ἀνταπολαμβάνειν χάριν, vicissim accipere beneficium: ex ἀντὶ, & ἀπολαμβάνω.
Ἀνταπόλλυμαι, pro alio pereo. Eurip. interficio pro: ex ἀντὶ, & ἀπόλλυμι.
Ἀνταποπέμπω, vicissim dimitto, seu amando: ex ἀντὶ, & ἀποπέμπω.
Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti oppedo. Aristoph. νεφ. βέλομαι ἀνταποπέρδειν τρὸς τὰς βροντὰς, tonitribus oppedere volo. ex ἀντὶ, & ἀποπέρδω, idem quod πέρδω.
Ἀνταποσείλω, vicissim emitto, remitto: ex ἀντὶ, & ἀποσείλω.
Ἀνταποστροφὴ, mutua aversatio; mutua inflexio: ex ἀντὶ, & ἀποστροφή.
Ἀνταποτίω, retribuo, rependo: in Epigr. ex ἀντὶ, & ἀποτίω.
Ἀνταποφαίνω, vicissim, vel contra ostendo. Thuc. ex ἀντὶ, & ἀποφαίνω.
Ἀνταποχὴ, chirographus, seu scriptum, quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis se obligat; ex ἀντὶ, & ἀποχὴ, distantia; item, scriptum, quo creditor debitorem liberat.
Ἀνταπτῆσθαι, Jon. pro ἀνθαπτῆσθαι, capessere.
Ἀνταπωθέω, vicissim repello, vel retrudo, repello.
Ἀνταπώθησις, & ἀνταπωσις, repulsio, renixus, relisio: ex ἀντὶ, & ἀπωθέω; quod ex ἀπὸ, & ὠθέω.
Ἀνταρκέω, sufficiunt mihi vires ad resistendum; par sum ad resistendum: item simp. resisto; vel ad ultimum usque obsistere, & non cedere. ex ἀντὶ, & ἀρκέω.
Ἀνταρκτικὸς, ὴ, ὸ, ut πόλος ἀνταρκτικὸς, polus australis antarcticus, ursæ obversus, oppositus arctico, seu septentrionali: ex ἀντὶ, & ἀρκτικὸς, ὁ.
Ἀνταρσις, insurrectio, q. d. ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. ab ἀνταίρω, -ομαι, contra attollo: Item, reluctor, renitor.
Ἀνταρτης, ου, ὁ, Hesych. expon. tyrannus, rebellis, qui insurgit contra regem.
Ἀνταπάζομαι, resaluto, contra complector, vicissim amplector. Plut. unde
Ἀνταπασμοὶ, οἱ, quibus successor mittitur, exauthorati: ex ἀντὶ, & ἀπάζομαι.
Ἀνταυγράπτω, & ἀνταπαυγράπτω, contra fulguro; fulguro adversus fulgurantem: ex ἀντὶ, & αὐγράπτω, fulguro, vel ἀπαυγράπτω, idem (cum ἀπὸ præf.) coruscо, vel circumquaque fulguro; item, fulgorem ejaculor.
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, splendor, fulgoris repulsus; luminis repercussio; simulachrum reflexum, seu repercussum; elisus, & emissus lucis radius.
Ἀνταυγείω, reniteo.
Ἀνταυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, coruscus, refulgens, resplendens: ex ἀντὶ, & αὐγή.
Ἀνταυδάω, respondeo, obloquor, resequor dictis: ex ἀντὶ, & αὐδάω.
Ἀνταύω, f. ύσω, a. 1. ἀνταύσα, vicissim vociferor, vel strepitum edo: ab ἀντὶ, & αὐω, clamo.
Ἀνταφαιρέω, vicissim refero: ex ἀντὶ, & ἀφαιρέω.
Ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto. Eurip. ex ἀντὶ, & ἀφίημι.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, dicitur lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens; vel est succinum, vel succini species bituminosa: ex ἀντὶ, & ἀχάτης.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, p. ἤντηκα, expon. occurro, obvius fio: Item, consequor, nanciscor: Od. ρ. ab ἄντα, vel ἀντὶ, contra.
Ἀνταβόλησα, ας, ε, nactus, vel (assequutus) sum, aor. 1. act. ab ἀντιβολέω, ῶ.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, expon. vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; cum dat. pers. Item, accuso culpam alicujus. ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, όν, recriminatorius. Ab ἀντὶ, όν, & καλέω.
Ἄντειλας, Poet. pro ἀνέτειλας, oriri fecisti, a. 1. verbi ἀνατέλλω.
Ἄντεινον, extende, Dor. pro ἀνάτεινον, aor. 1. imp. verbi ἀνατείνω. Ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, infin. Poet. Th. τείνω.
Ἀντείνω, pro ἀνατείνω, Dorice.
-άντης, terminatio Patronymicorum a nominibus propriis in ας, ut Δοιάντειος, a Δοίας.
Ἀντειπεῖν, contradicere; item, loqui vicissim: aor. 2. infin. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ, & ἔπω.
Ἀντείρεσθαι, vicissim interrogare. Th. ἔρω.
Ἀντεισάγω, vicissim introduco, ex adverso introduco, vel in alterius locum introduco: ex ἀντὶ, & εἰσάγω: unde εἰσαγωγὴ, ἡ.
Ἀντεισαγωγὴ, expon. introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum: sed est & figura quædam apud Aq. Rom.
Ἀντεισέρχομαι, expon. vicissim ingredior, in prioris locum subeo, succedo: ex ἀντὶ, & εἰσέρχομαι.
Ἀντεισφέρειν νόμον, legi latæ legem contrariam ferre; &, ut Festus inquit, legem lege abrogare: nam εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre, & rogare: ex ἀντὶ, εἰς, & φέρω.
Ἀντεισφέρω, contra infero; seu in locum alius infero: ut ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, voluntati voluntatem opponere: Naz. ex ἀντὶ, & εἰσφέρω.
Ἀντεκδραμόντες, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκδέχω, quod ab ἀντὶ, ἐκ, & δέχω.
Ἀντεκκόπτω, vicissim exscindo: ex ἀντὶ, & ἐκκόπτω.
Ἀντέκλινεν, ex adverso innuit, imperf. ab ἀντικλίνω, ex ἀντὶ, & κλίνω.
Ἀντεκπλέω, fut. εύσω, classe exeo, obviam navigantibus obnato: ex ἀντὶ, & ἐκπλέω, enavigo.
Ἀντεκτασις, contentio, collatio, comparatio: ex ἀντὶ, & ἐκτείνω.
Ἀντεκτείνω, expon. contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono, vel vicissim expono: ex ἀντὶ, & ἐκτίθημι.
Ἀντεκτίνω, idem quod ἀντεκτίω.
Ἀντεκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta, Th. τίω, punio.
Ἀντεκτίω, vicissim luo, rependo.
Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio, & educo: ex ἀντὶ, & ἐκτρέφω.
Ἀντεκφέρω, vicissim effero, seu exporto: ex ἀντὶ, & ἐκφέρω.
Ἀντελεγμὸς, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω
Ἀντελιγμὸς, conversio, & replicatio contraria: Jonice est pro ἀνθελιγμὸς: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω.
Ἀντέλλουσα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, præs. part. a τέλλω.
Ἀντέλλουσι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præs. act.

Ἀντε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀντελπίζω, novam spem concipio; contra spero: ex ἀντὶ, & ἐλπίζω.

Ἀντεμβάλλω, expon. vicissim injicio, vel in locum alterius injicio, seu repono, rependo, refundo, vicissim repono: Item contra irruo, contra facio impetum.

Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono: ex ἀντὶ, & ἐμβιβάζω.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. expon. &, incursus, seu incursio, quæ fit vicissim: impetus, qui fit ex adverso. Item in pl. ἀντεμβολαὶ, dicuntur summæ cardinis partes, quæ in cavum induntur; vel eæ partes ossium, quæ in vertebras prominent: inquit Bud. ex ἀντὶ, & ἐμβάλλω: unde ἐμβολὴ, ἡ.

Ἀντεμπίμπλημι, vicissim repleo, vel expleo mutuo: ex ἀντὶ, & ἐμπίμπλημι.

Ἀντεμπλέκω, mutuo implico, seu amplector.

Ἀντεμπλῆσαι, vicissim implere, a. 1. inf. ab ἀντὶ, & ἐμπλήθω.

Ἀντεμπλοκὴ, mutuus amplexus, complexus mutuo hærentium, vel inter se: ex ἀντὶ, & ἐμπλέκω; unde ἐμπλοκὴ, ἡ.

Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compensatio, & mutua accusatio; quum ἀναγωγὴ sit, authore Suida, ἔγκλησις: ex ἀντὶ, & ἀνάγω.

Ἀντεναντίωσις, figuræ est nomen, quum negationis oppositione, atque per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum volumus intelligi: ex ἀντὶ, & ἀναντίωσις; ab ἐναντιόομαι.

Ἀντενδείκνυμαι, expon. contra indico, contrariam indicationem habeo: apud medicos. unde verbale

Ἀντένδειξις, obnuntiatio, i. e. rei apparatæ discussio; consilii capti, & agitati diremptio: ut comitia olim dirimebantur obnuntiatione augurum, & auspicia occentu soricum. Bud. comm. ex ἀντὶ, & ἐνδείκνυμαι.

Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me: ex ἀντὶ, & ἐνδύομαι.

Ἀντένεδραι, mutuæ insidiæ, quibus nimirum ei, qui nobis insidiatur, vicissim insidiamur: ex ἀντὶ, & ἔνεδρα.

Ἀντενεργέω, resisto: ut ἀντενεργεῖν θανασίμοις, venenis resistere, seu adversari. ex ἀντὶ, & ἐνεργέω.

Ἀντεξάγω, expon. vicissim educo, e contrario educo, sub. milites; ut ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι; apud Plut. in Publ. ex ἀντὶ, & ἐξάγω.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, contra, seu vicissim exposco: ex ἀντὶ, & ἐξαιτέω.

Ἀντεξελαύνω, invado, repello: ex ἀντὶ, & ἐξελαύνω.

Ἀντεξετάζω, contra vel ex adverso examino: vicissim examino: Item, confero, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo: nam comparando revocamus ad examen. ex ἀντὶ, & ἐξετάζω.

Ἀντεξέτασις, ἡ, &

Ἀντεξετασμὸς, ὁ, expon. collatio, comparatio. verbalia ab ἀντεξετάζομαι, pass. ab act. ἀντεξετάζω.

Ἀντεξετασικὸς, ὴ, ὸν, contra-quæsitor.

Ἀντεξίσαμαι, contra insurgo: (idem quod κατεξανίσαμαι) ex ἀντὶ, & ἐξίσαμαι.

Ἀντεξορμάω, contra irruo, & impetum facio. unde verbale

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, expon. impetus acierum in primo congressu: apud Plut. Item, contrarius, seu adversarius incursus; ut sese invadentium navium. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐξορμάω, unde ἐξόρμησις.

Ἀντεπαινέω, vicissim laudo. Xen. ex ἀντὶ, & ἐπαινέω, ῶ.

Ἀντεπανάγω, vicissim, seu e contrario reduco, & reveho: ex ἀντὶ, & ἐπανάγω.

Ἀντεπαφίημι, vicissim, vel contra immitto: ex ἀντὶ, & ἐπαφίημι.

Ἀντεπέρχομαι, expon. invadenti hostiliter occurro: ex ἀντὶ, & ἔπέρχομαι.

Ἀντεπεισάγω, vicissim seu e contrario introduco: ex ἀντὶ, & ἐπεισάγω.

Ἀντεπίσοδος, aditus alternus. Plut. de placitis. ἀντεπείσοδον παρέχει, aditum vicissim præbet. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἴσοδος.

Ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior, vel in occursum; invadenti hostiliter occurro. Thuc. l. 8. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐξάγω.

Ἀντεπέξειμι, idem: ex ἀντὶ, & ἐπέξειμι.

Ἀντεπεξελαύνω, ex adverso progredior; vel in occursum progredior; contra equito: ex ἀντὶ, & ἐπεξελαύνω, progredior, seu provehor equo; ex ἐπὶ, & ἐξελαύνω.

Ἀντεπεξέρχομαι, contra invado; ad pugnam procedo ex altera parte; obviam prodeo: ex ἀντὶ, & ἐπεξέρχομαι.

Ἀντεπεξῆσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεσαν, in occursum ierant, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντεπεξέρχομαι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἀντεπηχέω, ῶ, obstrepo, obturbo: ex ἀντὶ, & ἐπηχέω.

Ἀντεπιβαίνω, adversor, contra ascendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβαίνω.

Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior; contra insidias tendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβουλεύω.

Ἀντεπιχάσκω, vicissim, seu loco alterius inscribo: ex ἀντὶ, & ἐπιχάσκω.

Ἀντεπιδείκνυμι, vel -μαι, vicissim ostendo, vel ostento: ex ἀντὶ, & ἐπιδείκνυμι, vel -μαι.

Ἀντεπιθυμῶ, contra cupio: ut ἀντεπιθυμῶ σοι τούτων, hac in re sum tibi competitor. Unde

Ἀντεπιθυμῶν, æmulus, rivalis: ex ἀντὶ, & ἐπιθυμέω.

Ἀντεπικουρέω, vicissim, vel contra auxilior: ex ἀντὶ, & ἐπικουρέω.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo: ex ἀντὶ, & ἐπιλαμβάνομαι.

Ἀντεπιμελέομαι, vicissim curam gero: ex ἀντὶ, & ἐπιμελέομαι.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in aliqua re; seu vicissim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἐπιμέλλω, cunctor: ex ἐπὶ, & μέλλω.

Ἀντεπιμετρέω, eadem mensura retribuo, remetior: ex ἀντὶ, & ἐπιμετρέω.

Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim seu contra alium excogito, & comminiscor: ex ἀντὶ, & ἐπινοέω.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnato: ex ἀντὶ, ἐπὶ, & πλέω.

Ἀντεπιῤῥημα, in comicis fabulis dicitur ultima pars τῆς Ἐπιβάσεως, quæ respondet τῷ ἐπιῤῥήματι. Poll. l. 4. c. 16. & Etym. ex ἀντὶ, & ἐπιῤῥήματι.

Ἀντεπιστέλλω, per epistolam respondeo, rescribo: ex ἀντὶ, & ἐπιστέλλω.

Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto. unde

Ἀντεπιστροφὴ, mutua, vel contraria conversio, vel in contrariam partem: ex ἀντὶ, & ἐπιστρέφω; unde ἐπιστροφὴ, ἡ.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, seu imponо; vicissim impero: ex ἀντὶ, & ἐπιτάττω.

Ἀντεπιτείνω, in contrarium tendo. Plut. ex ἀντὶ, & ἐπιτείνω.

Ἀντεπιτεχνίζω, vicissim munitionem excito adversum eum, qui munimento obstructo me infestat: ex ἀντὶ, & ἐπιτεχνίζω.

Ἀντεπιτίθημι, vicissim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐπιτίθημι.

Ἀντεπιχειρέω, contra, vel vicissim occurro, insto, aggredior, vel invado: ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω· unde

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso aggressio: ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω.

Ἀντέπνεε, contra spirabat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω: ex ἀντὶ, & πνέω.

Ἀντερανίζω, vel ἀντερανίζομαι, compenso, retribuo. Ἀντερανιζόμενος, repensus, relatus: ab ἐρανίζω, cum ἀντὶ præf.

Ἀνταράσσης, ου, ὁ, rivalis: ab

Ἀνταράω, ῶ, redamo, sum rivalis. part. præs. pass. ἀνταρώμενος. Ab ἀντὶ, & ἐράω.

Ἀνταργολαβέω, ῶ, cum alio contendens ἐργολαβέω; æmulus alicui sum in operis faciendi redemptura: apud Athen. l. 14. ex ἀντὶ, & ἐργολαβέω.

Ἀντερείδω, renitor, innitor, inhæreo, resisto, arceo.

Ἀντερῶν, præs. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ, & ἐρέω.

Ἀντερεῖσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, vicissim firmo. Th. ἐρείδω.

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, &

Ἀντέρεισμα, renixus, luctamen: ex ἀντὶ, & ἐρείδω.

Ἀνταρετεῖν, cum alio remigare.

Ἀνταρέτης, qui juxta alium remigem sedet, & remigat, contendens remigando: ex ἀντὶ, & ἐρέτης.

Ἀντερέω, aliquando fut. est Jonicam habens resolutionem vocalis circumflexæ, pro ἀντερῶ, vicissim dicam, contradicam, respondebo contradicens: aliquando præsens, sed inusitatius; ex quo præt. perf. ἀντεῖρηκα, contradixi.

Ἀντερίζαινω, contra contendo: ex ἀντὶ, & ἐρίζαινω, idem quod ἐρίζω, a Th. ἔρις, ιδος.

Ἀντερίζω, expon. contendo cum aliquo; certo cum aliquo per æmulationem: ex ἀντὶ, & ἐρίζω.

Ἀντέρις, ιδος, ἡ, expon. obluctatio: ex ἀντὶ, & ἔρις, ἡ.

Ἀντέρομαι, & ἀντείρομαι, vicissim interrogo.

Ἀνταρύσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero, traho.

Ἀνταρύω, vicis. redimo, pro aliquo redimo: ex ἀντὶ, & ἐρύω.

Ἀνταρώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præs. pass. ab ἀνταράω.

Ἀντέρως, exp. Cupido Cupidini contrarius; de quo Cic. Item deus ultor eorum, qui amantes spernunt: ex Pausania. ex ἀντὶ, & ἔρως.

Ἀντερωτάω, ῶ, vicissim interrogo, vicissim percontor. unde verbale

Ἀνταρώτησις, interrogatio, quæ fit vicissim; mutua interrogatio: ex ἀντὶ, & ἐρώταω, unde ἐρώτησις, ἡ.

Ἀντεύχομαι, supplicare, obviam ire: præs. inf. ab ἀντομαι.

Ἀντέχω, & in 3. pl. ἀντέχησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, resisto.

Ἀντεχραμμένος, η, ον, in contrarium versus, part. præt. pass. verbi ἀντιγράφομαι. Hinc

Ἀντεχραμμένως, adv. vice versa.

Ἀντέτυ, Poet. pro ἀνατέτυ, circumjectus est, 3. sing. præt. pass. Ἀντέτεινε, 3. sing. imp. vel a. 1. ab ἀντιτείνω, contra intendo. Th. τείνω.

Ἀντετυξο, similis eras, 2. pers. plusq. p. pass. ex ἀντὶ, æque, & τέτυγμαι, p. a τεύχω, fum.

Ἀντετορησα, ας, transfixi, a. 1. ind. ab ἀντὶ, & τορέω.

Ἀντέτης, ejusdem anni: Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντευεργετέω, ῶ, beneficium reddo, seu compenso, vicissim benefacio.

Ἀντευεργετικὸς, ad beneficium reddendum pronus: qui vicissim promptus est ad benefaciendum: ex ἀντὶ, & εὐεργετέω, seu εὐεργετικός.

Ἀντεύκρατος ζώνη, zona temperatæ oppositа: apud Laert. Ab ἀντὶ, & εὔκρατος. Th. κεραννυμι.

Ἀντευνοέω, vicissim benevolus sum: ex ἀντὶ, & εὐνοέω.

Ἀντευπάσχω, vicissim beneficium accipio: ex ἀντὶ, & εὐπάσχω.

Ἀντευποιέω, vicissim beneficentia utor erga quempiam; beneficium, vel beneficia rependo: ex ἀντὶ, & εὐποιέω.

Ἀντευφραίνομαι, vicissim delector.

Ἀντευφρασμὸς, mutua delectatio: ex ἀντὶ, & εὐφραίνω.

Ἀντε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀντεφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. paſſ. ex ἀντὶ, & φέρω.

Ἀντεφεσιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio. Plut. ex ἀντὶ, & ἐφέσιος: vel ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἑσιάω, ῶ.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit. 3. ſing. a. 1. a φιλέω.

Ἀντεφορμέω, ῶ, expon. naves in ſtatione habeo ad prælium paratas: ex ἀντὶ, & ἐφορμέω.

Ἀντέχομαι, adhæreo, ſublevo, cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ, & ἔχω.

Ἀντέχησε, ſuffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχάω. Th. χάω, do mutuo.

Ἀντέχω, retineo: Item, ſuſtineo, cum dat. ut Xen. ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere laborem, vel tolerare, aut ſufferre: Item, reſiſto: & aliquando ὐκ ἀντέχω, expon. cedo, ſuccumbo: ut ὐκ ἀντέχειν ἢ ἐπιθυμίας, apud Suid. Item, poſſum, cum infin. Item, duro, i. e. διαμένω, apud Dem. ex ἀντὶ, & ἔχω.

Ἀντέω, Jon. pro ἀντάω.

Ἀντήθλη, ſuppliciter, adv. ab ἄντομαι.

Ἀντήλιος, Jonice dicitur pro ἀνθήλιος.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀντημείβετο, reſpondit, 3. ſing. imp. ab ἀντὶ, & ἀμείβομαι.

Ἄντλω, adv. coram, ex adverſo. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντλώρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc Ἀντλωρίδαι, Antenoridæ.

Ἀντήρης, ὁ ἡ, qui viciſſim remigat; qui juxta alium remigem ſedet, & remigat, contendens remigando: & ſic eſt ex ἀντὶ, & ἐρέσσω, cujus comp. varia deſinunt in ήρης. Item metaph. quidquid viciſſim datur. Item ἀντήρης πληγή, dicitur plaga, quæ alicui infligitur firmata manu adverſus eum: & ſic eſt ab ἀντὶ, & ἐρείδω, fut. είσω, &c. Sic & in plur. ἀντήρεις πληγαί, apud Soph. in Electra, ſunt qui dictas putent, ſumpta metaph. a remigibus æquali connixu navem impellentibus.

Ἀντήριος, dicitur ſtamen, & regula, quæ a tergo oſtii poſita ipſum apertum reni-xu ſuo repellit, & claudit: ab ἀντερείδω, contra fulcio, vel ex adverſo fulcio; Item, obnitor.

Ἀντηρίς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens; lignum, vel pila ſtructuram inclinatam fulciens, tibicen. in pl. ἀντηρίδες dicuntur tales ſtructuræ lapideæ, ædificiis altioribus appoſitæ, ut fulcimenta.

Ἀντήρισα, ας, ε, certavi, a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.

Ἄντησις, expon. occurſus: & in pl. ἀντήσεως, dicuntur ſupplicationes, ſeu ſupplices preces. verbale ab ἀντάω, ſeu ἀντόω.

Ἀντηχέω, expon. contra ſono, vel ex adverſo ſono, vel reſono; & ſunt etiam loci quidam ἀντηχοῦντες, reſonantes. Vitruv. ex ἀντὶ, & ἠχέω.

Ἀντηχόσης, gen. præſ. part. f. g. ab ἀντηχέω, reſono: ex ἀντὶ, & ἠχέω.

ΑΝΤΙ, pro, contra. in compoſ. ſæpe comparationem ſignificat. Hinc ἀντίος, α, ὁ, adverſus: ἀντίον, adverb. ex adverſo: ἀντιάω, vel ἀντιάζω, occurro: ἄντομαι, idem: ἄντησις, εως, ἡ, occurſus: ἀνταντίος, ὁ, adverſus, adverſarius, hoſtis: ἀνταντίως, contrarie: ἀνανταπόομαι, ῶμαι, adverſor, repugno: ἀπαντάω, obviam venio: ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Ἀντία, idem quod ἀντίον, adv. ex adverſo, contra. Th. ἀντὶ.

Ἀντάγχη, expon. q. d. præfocatio obluctans, & obſiſtens: ſic appellantur inveterati faucium tumores, qui diſcuti non poſſunt: ex Ulp. ex ἀντὶ, & ἄγχω; a Th. ἄγχω.

Ἀντάζω, expon. idem quod, & pro ἀντάω, obviam prodeo: ut ἀντάζει εἰς πέλαγος, exp. in pelagus obviam contendit. Item ἀντιάζω, oro, ſupplico: apud Eurip. in Alc.

Ἀντᾶξε, Dor. pro ἀνταύσε, 3. ſing. f. 1. vide in ἀνταύσας.

Ἀντᾶξων, ονος, ὁ, expon. axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt, qui ἀντιαρκτικὸς quoque dicitur, Budæo ora auſtralis nobis ignota. ex ἀντὶ, & ἄξων, ὁ.

Ἀντιάνειρα, virago, viris æquiparanda: ab ἀντὶ, & ἀνὴρ.

Ἀντάνειραι, αἱ, Amazonum epithetum, quod viris aut pares eſſent, aut æquiparandæ, aut adverſariæ, eorumque conſuetudinem abnuerent: Latini viragines dicunt, a ſing. ἀντάνειρα.

Ἀντάομαι, præſ. ind. interſum, occurro. vide in ἀντάω.

Ἀντᾶς, άδος, ἡ, & in pl. ἀντάδες, tonſillæ, ut Celſus vocat, quæ & παρίδια dicuntur: eſſe tamen partem corporis proprie, & non morbum, aſſerit Ruffus. deducitur ab ἄντος, ὁ.

Ἀντάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. ἀντάσας, Æol. Ἀνταύσειν, occurſurum, f. 1. inf. act. ab Ἀντάω, ῶ.

Ἀντᾰχεῦσι, Dor. & Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, ex adverſo reſpondent: ex ἀντὶ, & ἰάχω.

Ἀντάω, ῶ, occurro, obviam venio. f. άσω. p. ᾐτίακα. Ab ἀντί.

Ἀντβαίδιον, in contrariam partem gradiendo, adverſanter. Plut. eſt adverb. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντβαίνω, exp. contra eo; in contrariam partem gradior; contra tendo: & capitur pro, renitor, refragor, reſiſto, adverſor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀντιβαίνειν, i. e. obſtare, vel male cedere, teſte Bud. Ab ἀντὶ, & βαίνω.

Ἀντβάλαι, Heſychio eſt ἡ κιχλις, galla; quoniam eam fert ἡ δρῦς ἀντὶ βαλάνου, i. e. loco glandis. vide Plin. l. 6. c. 6. & 7. ex ἀντὶ, & βάλανος, ἡ.

Ἀντβάλλω, f. αλῶ, p. ἀντιβέβληκα, proprie exp. contra jacio; ex adverſo jacio; unum pro alio jacio, vel injicio: item viciſſim jacio: ut ἀντιβάλλειν λόγους πρὸς ἀλλήλους, Luc. conferre ſermones inter ſe. Ab ἀντὶ, & βάλλω.

Ἀντβασιλεύς, έως, ὁ, q. d. prorex, qui regis locum obtinet: ex ἀντὶ, & βασιλεύς.

Ἀντίβασις, q. d. contra itio, vel ex adverſo itio: unde etiam occurſus exp. & capitur etiam pro refragatione.

Ἀντιβάσις, capitur pro repagulo januæ, quod veluti renititur, & obſiſtit. unde

Ἀντιβατικός, vulgo expon. obvius: ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβέβληκα, vide ἀντιβολέω.

Ἀντιβήναι, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντίβια, ἀντιβίλω, & ἀντίβιον, contra, obviam, e contrario, ex oppoſito: item, ex adverſo, e regione, coram, in conſpectu.

Ἀντιβιάζομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto: ab ἀντιβία.

Ἀντίβιος, α, ὁ, contrarius, adverſarius, quaſi ἐναντίαν βίαν ἔχων; vel ὁ ἐναντιβιάζων τῇ βίᾳ, i. e. δυνάμει, ut vult Etym. Sic dicitur ἀντιβίοις ἔπεσι μάχεσθαι. Il. α & β.

Ἀντιβλάπτω, viciſſim lædo, ſeu noceo, læſus lædo: ex ἀντὶ, & βλάπτω.

Ἀντιβλέπω, obtueor, contra aſpicio, ex adverſo intueor; quidam expon. adverſis oculis intueor: ut ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ, contra lumen aſpicere, apud Luc. unde

Ἀντίβλεψις, obtutus: ex ἀντὶ, & βλέπω.

Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando reſpondeo, viciſſim clamo: Item, reclamo. ex ἀντὶ, & βοάω.

Ἀντιβοηδέω, viciſſim auxilium fero: ut ἀντεβοήθησε δ' αὐτοῖς ὑδεὶς, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντὶ, & βοηδέω.

Ἀντίβοιον, Soph. i. e. ἰσόβοιον, vel ἀντὶ βοὸς ηγοραγιαζόμενον, bovis pretium æquans: ex ἀντὶ, & βοῦς, βοός,

Ἀντιβολέω, ῶ, occurro: item, nanciſcor, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. infin. act. præſ. ἀντιβολῶν. a. 1. ἀντιβολῆσαι. exp. etiam, ſupplico, oro, obſecro; ὦ δῶ τὰ ἄντιω ποδῶν βάλλεσθαι τὰ ἱκετεύοντος, i. e. γίπτεσθαι, inquit Euſt.

Ἀντιβολή, occurſus, conflictus, collatio, i. e. comparatio: ut ἀντιβολὴ λόγων: citatur etiam pro ἀντιπροβολή, ex Plat. ex ἀντὶ, & βολή, jactus; a præt. med. βέβολα, verbi βάλλω.

Ἀντιβολήσις, εως, ἡ, & ἀντιβολία, ſupplicatio, adhortatio, deprecatio: ab ἀντιβολέω, quod etiam ſignificat, ſupplicare, orare, obſecrare.

Ἀντιβρονταῶ, contra, vel viciſſim tono, retono: ex ἀντὶ, & βροντάω. Lucian.

Ἀντιγεγωνέω, reclamo: in Epigr. ab ἀντὶ, & γεγωνέω.

Ἀντιγενεαλογέω, e diverſo progeniem recenſeo; in repetenda progenie occupor: ex ἀντὶ, & γενεαλογέω.

Ἀντιγενίδας, ου, ὁ, Antigenides, nomen propr.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo: ab ἀντὶ, & γηροτροφέω, quod a γῆρας, & τρέφω.

Ἀντιγνώμων, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor: ab ἀντὶ, & γνώμων. Th. γιγνώσκω.

Ἀντίγραμμα, τὸ, expon. contrarium ſcriptum, contraſcriptum, contraria ſcriptio.

Ἀντιγραφεῖς, dicebatur obſervator coactorum, i. e. eorum qui pecuniam cogunt ad principem, aut ad rempublicam pertinentem, qui a Græcis ἀποδέκται, vulgo receptores, vel collectores appellantur; vel receptores particulares, & horum obſervatores, qui a Græcis ἀντιγραφεῖς vocantur; & ἀντίγραφα dicebantur eorum ſcripta, quaſi contraſcripta. Ex ἀντὶ, & γράφω.

Ἀντιγραφή, exp. ipſe actus reſcribendi, reſcriptio; reſponſum quod datur per ſcriptum: Athen. 14. Item expon. reſcriptio, id eſt, quaſi contraſcriptio, refutatio ſcripti: ſic enim Plut. in Cæſ. appellat Anticatonem Cæſaris. & ἀντιγραφαὶ in pl. appellari ſolitæ ſunt lites omnes, propter oppoſitiones eorum quæ objiciebantur.

Ἀντίγραφον, α, τὸ, exemplar, reſcriptum, exemplum.

Ἀντίγραφος, ὁ ἡ, e contario ſcriptus, tranſcriptus, deſcriptus, ex exemplari ſcriptus: ab ἀντιγράφω, reſcribo, &c. ex ἀντὶ, & γράφω.

Ἀντιγράφω, viciſſim ſcribo ad eum, qui ad me ſcripſit, ſcripto reſpondeo.

Ἀντιδάκνω, viciſſim mordeo, remordeo: ex ἀντὶ, & δάκνω.

Ἀντίδειξις, ἡ, expon. contraria demonſtratio, adverſa ratio: ex ἀντὶ, & δεῖξις, εως, ἡ; a Them. δείκνυμι, f. δείξω.

Ἀντίδειπνος, α, ὁ, alterius loco in cœna ſuſſectus: ab ἀντὶ, & δεῖπνον.

Ἀντιδεξιόομαι, viciſſim amice excipio; viciſſim dextras porrigo: ex α priv. & δεξιόομαι.

Ἀντιδέχομαι, viciſſim accipio: ex ἀντὶ, & δέχομαι.

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio: ex ἀντὶ, & δημαγωγέω.

Ἀντιδιαβαίνω, contra, vel adverſus aliquem trajicio: ex ἀντὶ, & διαβαίνω.

Ἀντιδιαιρέομαι, ῶμαι, diſtinguo.

Ἀντιδιαίρεσις, adverſa diviſio.

Ἀντιδιαιρέω, ex oppoſito divido; in diviſione oppono: ex ἀντὶ, & διαιρέω.

Ἀντιδιάκονος, viciſſim ſerviens: ex ἀντὶ, & διάκονος.

Ἀντιδιαλλάττω, contra permuto, muto in contrarium modum: & in paſſ. ἀντιδιαλλάττεσθαι, quidam expon. variare, in neut. ſignif. ex ἀντὶ, & διαλλάττω, -ομαι.

Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo, replico, oppo-

oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respondeam: ex ἀντὶ, διὰ, & πλέκω.

Ἀντιδιαιρέω, contra distinguo. unde

Ἀντιδιαίρεσις, discrimen, differentia, distinctio: ex ἀντὶ, & διαιρέω.

Ἀντιδιατίθημαι, contra statuo, seu discerno: ex ἀντὶ, & διατίθημαι.

Ἀντιδιαπεφόρμως, ᾱ, ὁ, contrario animo affectus, præs. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.

Ἀντιδιατίθημι, expon. oppono: 2. Tim. c. 2. ex ἀντὶ, & διατίθημι.

Ἀντιδίδοῖ, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀντιδίδωμι, do vicissim, rependo.

Ἀντιδικάζομαι, contra judicio contendo: ex ἀντὶ, & δικάζω, -μαι.

Ἀντιδικέω, ad causam occurro; judicio me sisto; liti me offero; ago adversarium.

Ἀντιδικία, defensio: ab ἀντίδικος.

Ἀντίδικος, ᾱ, ὁ, adversarius: ex ἀντὶ, & δίκη.

Ἀντιδογματίζω, contraria dogmata introduco, vel tueor: ex ἀντὶ, & δογματίζω.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo; seu contraria sum opinione; ex ἀντὶ, & δοκέω.

Ἀντίδοξος, qui est contrariæ sectæ, vel opinionis. Item, ἀντιδοξῶν σοι, resistens tuæ voluntati. ex ἀντὶ, & δόξα.

Ἀντίδορον, ᾱ, τὸ, est cuticula, quæ subjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipsa. Suid. in Epigr. ex ἀντὶ, & δέρας, τὸ, pellis.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. capitur & in bonam, & in malam partem.

Ἀντίδοτον, τὸ, idem quod ἀντίδοτος, ου, subst. remedium; compositio ex variis medicinis, quæ datur contra venena; q. d. contra datum: ex ἀντὶ, & δίδωμι.

Ἀντίδοτος, ᾱ, ὁ, ἡ, vicissim (vel contra) datus. Item, Antidotum, vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι.

Ἀντίδυπος, ex adverso sonans: ex ἀντὶ, & δῦπος.

Ἀντίδουλος, qui loco servi est. Plut. ex ἀντὶ, & δοῦλος.

Ἀντιδράω, vicissim facio, rependo. Plat. ex ἀντὶ, & δράω, facio.

Ἀντίδωρεαὶ, ᾶς, ἡ, & ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio, compensatio: ex ἀντὶ, & δῶρον; unde δωρέομαι.

Ἀντίζεδζ, Jon. pro ἀνδίζεδζ, castra castris opposita habere. Th. ἴζω. Est & ἀνδίζω, floridum reddo. Th ἄνθος.

Ἀντίζηλος, expon. æmulus, zelotypus: ex ἀντὶ, & ζῆλος, ου.

Ἀντίζυγος, oppositus, adversus; proprie ex adverso respondens: ex ἀντὶ, & ζυγὸς, ὁ.

Ἀντίη, Jon. pro ἀντία, ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poet. pro ἀνατίθεμαι, impono.

Ἀντίθεος, ᾱ, ὁ, ἡ, semideus, eximius, æquiparandus Deo, augustus, divinus, ἰσόθεος: ut ἀντίθεος Σαρπηδών, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθεος ἄνακξ, Od. ξ, i. e. divinis præditus virtutibus. Expon. etiam, contrarius Deo, adversarius Deo: ut ἀντίθεοι μνησῆρες, apud Hom. unde in neut. ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντὶ, & θεός.

Ἀντιθεραπεύω, vicissim colo, & observo; mutua observantia colo. ex ἀντὶ, & θεραπεύω.

Ἀντιθερμαίνω, contra calefacio: ex ἀντὶ, & θερμαίνω.

Ἀντίθεσιον, herba, quæ & ξάνθιον. vide Dioscor. 4. 228.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio, contrapositio, antithesis: & in pl. αἱ ἀντιθέσεις, dicuntur oppositiones, & objectiones adversariorum contra disputantium. & dicitur etiam ἀντίθεσις, usus antithetorum, vel oratio constans antithetis: ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθετικὸς, expon. habens ἀντιθέσεις, ut ῥήσεις ἀντιθετικὰς, status assumptivi. Hermog.

Ἀντίθετον, contra positum, Quintil. vel, ut quidam vocant, contentio · figura est, qua singula singulis opponuntur; vel bina binis; vel sententiæ sententiis. dupliciterque fit: nam vel dictiones inter se, vel affirmatio, & negatio opponuntur.

Ἀντίθετος, ᾱ, ὁ, ἡ, oppositus, contra positus: ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθέτως, adverb. ut ἀντιθέτως λέγειν, uti oratione habente ἀντίθετα: ab ἀντίθετος.

Ἀντιθυσσόμβος, η, ον, qui contra aliquem est cursurus, f. 1. part. m. a θέω, curro.

Ἀντιθέω, expon. contra currentem curro, occurro: ex ἀντὶ, & θέω.

Ἀντιθήμι, pro ἀνατίθημι, repono.

Ἀντιθλίβω, expon. vicissim premo, vel contra premo: ex ἀντὶ, & θλίβω.

Ἀντίθρονος, ex opposito sedens; ἀντιθρόνως, ᾱ, ὁ ἀντιποιμαίνων: ex ἀντὶ, & θρόνος.

Ἀντίθροος, ὁ, ἡ, vicissim (vel contra) sonans: ab ἀντὶ, & θροῦς.

Ἀντιθύρετος, ᾱ, ὁ, ἡ, expon. vicem januæ præstans: ut ἀντιθύρετος λίθος, apud Nonn. est ab ἀντίθυρος, januæ obversus.

Ἀντίθυρος, ᾱ, ὁ, ἡ, januæ oppositus: ex ἀντὶ, & θύρα.

Ἀντικαθέζομαι, expon. ex adverso sedeo, seu consideo; oppositus alicui sedeo: Item, ex adverso castra habeo; e regione adversarii castra metor, vel metata castra habeo: Et expon. etiam, ex adverso aciem instruo: apud Thuc. ex ἀντὶ, & καθέζομαι.

Ἀντικαθεύδω, vicissim dormio, vel redormio: in Epigr. ex ἀντὶ, & καθεύδω.

Ἀντικάθημαι, expon. idem quod ἀντικαθέζομαι, in conspectu hostium castra metor. dicitur etiam ἀντικαθήμενον στρατόπεδον. & apud Herodot. scribitur ἀντικατήμενοι, pro ἀντικαθήμενοι, Jonice. ex ἀντὶ, & κάθημαι.

Ἀντικαθίζω, ex adverso sedere facio, & colloco; vel ex adverso sedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθίζομαι, quod apud Herodot. etiam expon. statuor ad obsistendum: ex ἀντὶ, & καθίζω.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, seu constituo, oppono: Item, resisto: Item, substituo; quasi statuo præ alio, sufficio in locum alterius: Plut. ex ἀντὶ, & καθίστημι.

Ἀντίκαινον, novo simile, par novo; Hesych. i. e. ἰσόκαινον: ex ἀντὶ, & καινὸς.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, seu invito: ex ἀντὶ, & καλέω.

Ἀντικαρέα, in animantibus pars ea sic dicitur, quæ ad κληῖδας, medici vocant claviculas, pertinet, sive locus qui post claviculam est. Hesych. ex ἀντὶ, & κάρα, sive κάρη, τὸ.

Ἀντικάρδιον, cavum illud, quod sub pectore est, carneum molleque ad os ventris; quod dicitur etiam σφαγὴ: ex ἀντὶ, & καρδία.

Ἀντικαταλλαγὴ, expon. commutatio: Item, commercium, emptio, mercatio. est verbale ab

Ἀντικαταλλάσσομαι, commuto, permuto; & interdum passive, commutor: Item, rependor, compensor. ex ἀντὶ, & καταλλάσσομαι.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντὶ, κατὰ, & ἕσις. Th. ἔχω.

Ἀντικατατείνω, contra contendo; ex adverso comparo: ex ἀντὶ, & κατατείνω.

Ἀντικατηγορία, mutua, vel contraria accusatio: ex ἀντὶ, & κατηγορέω.

Ἀντικατηγορῶ, quasi recriminor; provocatus accuso. Item, ἀντικατηγορεῖζ, vicissim, de se invicem prædicari; ut proprium, & differentia: reciprocari.

Ἀντικάτθεζ, Jon. pro ἀντικάθηζ, e regione alicujus sedere: ex ἀντὶ, & κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεζ, Jon. pro ἀντικαθίζεζ, castra castris opposita habere.

Ἀντικατόμμυξ, Jon. pro ὑμμυξ, & hoc pro ὀμμυξ, præs. part. m. a καθίζω.

Ἀντίκαμαι, opponor. f. ἀντικάσομαι. præs. part. ἀντικάμνος, ᾱ, ὁ, adversarius. Ex ἀντὶ, & κᾶμαι.

Ἀντικείμνος, part. ab ἀντίκειμαι, oppositus sum; ex adverso situs, seu positus sum: ut apud Herodian. l. 4. τῶν ἀντικειμένων ἠπείρου Εὐρώπην, Europæ oppositam continentem.

Ἀντικαμμένως, expon. more eorum, quæ opposita sunt; ex opposito. unde ἀντικειμένως ἔχων dicuntur res aliquæ, pro, opponi sibi, & adversari.

Ἀντικέλευθος, ὁ, ἡ, obvius, adversus: Nonnus. ex ἀντὶ, & κέλευθος, via.

Ἀντικελεύω, contra, vel contraria, vel vicissim jubeo: ex ἀντὶ, & κελεύω.

Ἀντικινέω, ῶ, contra, ex adverso, vel contra aliquem moveo.

Ἀντίκινησις, motus contrarius, resistentia: ex ἀντὶ, & κινέω; unde κίνησις, ἡ.

Ἀντικιχάω, ῶ, vicissim commodo: ab ἀντὶ, & κιχάω · hinc Ἀντίκιχησις; εως, ἡ, mutuus usus.

Ἀντικλάζω, reboo; boatum seu clangorem vicissim edo; seu contra edo: ex ἀντὶ, & κλάζω.

Ἀντίκλαδες, expon. idem quod δικλᾶδες, pro δικλίδες, a sing. δικλὶς, ίδος; quod vide: ex ἀντὶ, & κλείω; unde κλὶς, δός.

Ἀντίκλημα, revocamen, revocatio. verbale a verbo ἀντικαλέω, vicissim voco, invoco: ex ἀντὶ, & καλέω.

Ἀντικλίνω, expon. contra declino, & dejicio: Item, ex adverso annuo. ex ἀντὶ, & κλίνω.

Ἀντικνήμιον, ᾱ, τὸ, pars suræ opposita; cruris universi pars anterior; cui opponitur γαστροκνημία: quidam tamen contra accipiunt. Poll. l. 2. ex ἀντὶ, & κνημὴ, tibia.

Ἀντικολάζω, vicissim punio; vel contra supplicio afficio: ut si loco præmii, quod promeruit, aliquis puniatur. ex ἀντὶ, & κολάζω.

Ἀντικολακεύω, vicissim adulor; assentando par pari refero. Plut. in Alcib. ex ἀντὶ, & κολακεύω.

Ἀντικομίζομαι, vicissim reporto, vicissim recipio: ex ἀντὶ, & κομίζω, ομαι.

Ἀντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Plut. in Ant. ex ἀντὶ, & κομπάζω.

Ἀντικόντωσις, repulsus, & renixus qui fit conto; h. e. conto inniti, & fulcire gradum, quum scil. aliquis loco cruris conto corpus fulcit: ex ἀντὶ, & κοντὸς.

Ἀντικοπὴ, repulsus, ipse repellendi actus; item, conflictatio, collisio.

Ἀντικόπτω, retundo, referio, repercutio; item, propulso: ex ἀντὶ, & κόπτω.

Ἀντικορύσσομαι, oppugno; ad prælium me comparo: ex Athen. ex ἀντὶ, & κορύσσομαι.

Ἀντικοσμέω, vicissim, seu contra orno: ex ἀντὶ, & κοσμέω.

Ἀντικρίνομαι, respondeo. Job. 11. unde verbale

Ἀντίκρισις, responsio: ex ἀντὶ, & κρίνομαι.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, recessus, & repulsus; contrarius impetus.

Ἀντικρύω, retundo, repello; item, incurro, offendo: ex ἀντὶ, & κρύω.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, e regione, contra, cum gen. adv. Th. ἀντὶ.

Ἀντικτάομαι, emo pecunia; vel alterius rei commutatione comparo: ex ἀντὶ, & κτάομαι.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, contra, vel vicissim funero: ex ἀντὶ, & κτερίζω. Th. κτέρεα, τὰ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀντίκτυπος, obstrepens, contra sonans: ex ἀντὶ, & κτυπος.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus factor contra aliquid: ex ἀντὶ, & κυμαίνω.

Ἀντικυρία, ἡ, potestas opposita, apud Suid. ex ἀντὶ, & κύρος.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, consequutus (vel nactus) sum, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω.

Ἀντικύρω, incido in aliquem, nanciscor, offendo: ex ἀντὶ, & κύρω.

Ἀντικύων, ἡ ἀλωπηξ, vulpes; ex ἀντὶ, & κύων.

Ἀντιλαβὶς, ἔος, ὁ, dicitur scuti fibula, vel uncus fibulam scuti excipiens. Hesych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio. metaph. expon. &, ansa reprehensionis; apud Plat. in Phœdone. Item ἀντιλαβαὶ dicuntur sententiæ quædam breves, utpote singulæ singulis hemistichiis comprehensæ, apud Tragicos. Hesych.

Ἀντιλάβοις, vicissim accipias, 2. pers. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαγχάνω, resortior, vel vicissim sortior: ut ἀντιλαγχάνειν δίκῃ, apud Dem. contra Mid. resortiri judicium; h. e. ab arbitris ad judices provocatione facta, causam denuo disceptare. ex ἀντὶ, & λαγχάνω.

Ἀντιλάζομαι, & ἀντιλύζομαι, pro ἀντιλαμβάνομαι, apprehendo, vel capesso, suscipio: ex ἀντὶ, & λάζομαι.

Ἀντιλακτίζω, recalcitro, calcitrantem vicissim calcibus peto: ex ἀντὶ, & λακτίζω.

Ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, libero, juvo, cum gen. opitulor. f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, ου, επο. Ab ἀντὶ, & λαμβάνω.

Ἀντιλάμπω, e contrario splendeo, seu fulgeo; splendorem, seu fulgorem reflecto.

Ἀντίλαμψις, ἡ, luminis reciprocatio. Plut. ex ἀντὶ, & λάμπω, f. ψω; unde λάμψις, ἡ.

Ἀντιλεγόμενα, controversa, de quibus inter partes non convenit: opponuntur τοῖς ὁμολογουμένοις. Demosth.

Ἀντιλέγω, contradico. f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον, p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω.

Ἀντίλεκτος, in contradictione positus, controversus, dubius.

Ἀντίλεξις, contradictio: ex ἀντὶ, & λέγω.

Ἀντίληξις, apud Athenienses veluti παλινδικία quædam erat; de qua vide Bud. ex authoribus de ea differentem. ex ἀντὶ, & λῆξις, ἡ, a Them. λαγχάνω.

Ἀντιληπτέον, suscipiendum, adj. verbale ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, q. d. susceptivus & apprehensivus; ad percipiendum aptus; comprehensibilis.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, & propugnator. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντίλημψις, εως, ἡ, opitulatio, subsidium: a 2. sing. præt. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλίβανος, q. d. qui est ex adverso Libani montis; vel oppositus monti Libano; mons est excelsus ad septentrionem Judææ; ex adverso Libani: ejus meminit Plin. l. 5. c. 20. ex ἀντὶ, & λίβανος, ὁ, mons Judææ; a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀντιλιτανεύω, vicissim supplico. Plut. ex ἀντὶ, & λιτανεύω.

Ἀντίλοβις, ἡ, & ἀντιλόβιον, pars auris contraposita lobo; ut προλόβιον, lobi pars eminentior. Pollux l. 2. ex ἀντὶ, & λοβός.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure disceptatio, & causæ dictio: ex ἀντὶ, & λέγω.

Ἀντιλογίζομαι, vicissim, vel rursus cogito; ex adverso reputo: ex ἀντὶ, & λογίζομαι.

Ἀντιλογικὴ, ita vocata est a Platone in sophista ars contentiosa, & concertatoria sophistarum, quæ & ἐριστικὴ, καὶ περὶ λόγους ἀγωνιστικὴ dicitur.

Ἀντιλογικὸς, contradictorius; refutandi peritus. Aristoph. argutus; qui & ἀντιλογητικὸς dicitur; ut ἀντιλέγω est argute dissero.

Ἀντίλογος, ὁ ἡ, qui, vel quæ contradicit.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, convitium regero. imp. ἀντελοιδόρουν, ων. f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοιδορῶ.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. pr.

Ἀντιλυπέω, ῶ, vicissim molesto: ex ἀντὶ, & λύπη. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia vicissim exhibita.

Ἀντίλυρος, lyræ respondens; lyræ consonans: ut αὐλὸς ἀντίλυρος, Soph. ex ἀντὶ, & λύρα, lyra.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Th. λύω.

Ἀντιλυτρωτέον, vicissim redimere oportet; persolvendo scil. ἀντίλυτρον, i. e. pretium, quo redimuntur captivi ab hostibus; aut quum caput capite, seu vita redimitur vita: ex ἀντὶ, & λύω.

Ἀντιλυτρόω, redimo vicissim.

Ἀντιμανθάνω, contra, contraria, vel vicissim disco: ex ἀντὶ, & μανθάνω.

Ἀντιμαρτυρέω, & ἀντιμαρτύρομαι, reclamo, contrarium testor; palam attestor: ex ἀντὶ, & μαρτυρέω, vel μαρτύρομαι.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ, & μάχομαι.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, repugnatio, vel depugnatio adversus aliquem.

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem: Item repugno, adverser: ex ἀντὶ, & μάχομαι, f. μαχήσομαι, a μαχέομαι.

Ἀντιμεθέλκω, in contrariam partem traho; ex ἀντὶ, & μεθέλκω, retraho; retrorsum traho; trahendo traduco: ex μετὰ, & ἕλκω.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; vel vicissim loco moveo: & ἀντιμεθίσταμαι, in locum discedentis subeo.

Ἀντιμειρακιδίομαι, adversus aliquem adolescentis more, aut juveniliter me gero; vel vicissim juveniliter ago: ex ἀντὶ, & μειρακιδίομαι, vel μειρακιδεύομαι, adolescentis more ago; a Th. μειρᾰξ, ακος, ὁ, vel ἡ, adolescens, puer, vel puella.

Ἀντιμελίζω, contra modulor: ab ἀντὶ, & μέλος.

Ἀντιμέλπω, contra cunctor; vel vicissim cunctor: ex ἀντὶ, & μέλπω, cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, vicissim queror, & expostulo: ex ἀντὶ, & μέμφομαι.

Ἀντιμένω, contra perduro; permaneo resistendo: ex ἀντὶ, & μένω.

Ἀντιμέρεια, partis unius pro alia positio. scribitur & ἀντιμερία; & est nomen etiam figuræ apud Grammaticos, quum pars orationis una pro alia ponitur: ut πᾶξαι εὖ ἀδῶς, pro εἰδέναι. ex ἀντὶ, & μέρος, εος, τὸ.

Ἀντιμεσουρανέω, in oppositi cœli umbilico sum. Plut. ex ἀντὶ, & μεσουρανέω.

Ἀντιμετάβασις, obluctatio in transitu: Plut. ex ἀντὶ, & μετάβασις.

Ἀντιμεταβολὴ, ex adverso mutatio: ex ἀντὶ, & μεταβολή.

Ἀντιμεταλαμβάνω, contra, aut vicissim particeps fio, aut contra accipio. atque inde verbale

Ἀντιμετάληψις, q. d. participatio quæ vicissim fit: sed expon. etiam, commutatio, quum vices redduntur: ex ἀντὶ, & μεταλαμβάνω; unde μετάληψις.

Ἀντιμεταμφιάσασθαι, exp. contra, seu loco alterius induo; apud Athen. l. 8. ex ἀντὶ, & μεταμφιάζομαι, idem quod μεταμφιέννυμι; ex μετὰ, & ἀμφιέννυμι; quod ex ἀμφὶ, & ἕω, seu ἕννυμι.

Ἀντιμεταῤῥέω, refluo: ex ἀντὶ, & μεταῤῥέω.

Ἀντιμετάστασις, in contrariam partem translatio, seu transmutatio: ex ἀντὶ, & μεθίστημι.

Ἀντιμέτειμι, expon. contra ambio magistratum: ex ἀντὶ, & μέτειμι.

Ἀντιμετέχομαι, vicissim, seu contra ambio: ex ἀντὶ, & μετέχομαι.

Ἀντιμεῤῥέω, ῶ, vicissim metior, rependo. f. ήσω. p. ἀντιμεμέῤῥηκα. a. 1. ἀντεμέῤῥησα. f. 1. pass. ἀντιμεῤῥηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέῤῥον.

Ἀντιμέτωπος, oppositam frontem habens. Xen. Item, suarum navium frontes aliis oppositas habens: apud eund. Hell. 4. ex ἀντὶ, & μέτωπον, τὸ.

Ἀντιμηνίω, vicissim irascor, ob illatam injuriam. Suid. Ex ἀντὶ, & μηνίω.

Ἀντιμηχανάομαι, machinas machinis oppono, aut fraudes fraudibus: ex ἀντὶ, & μηχανάομαι.

Ἀντιμιμος, expon. proprie, qui aliquem imitatur per æmulationem: ex ἀντὶ, & μῖμος, ὁ.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compensatio, remuneratio: ex ἀντὶ, & μισθός.

Ἀντιμισθωτὸς, qui est vice mercenarii; qui pro alio mercede est conductus. Hesych. ab ἀντιμισθία, quod expon. merces meritis respondens.

Ἀντιμολέω, obvio, vel contra aliquem eo: ex ἀντὶ, & μολέω.

Ἀντιμολπὸς, apud Schol. Eurip. est ἀντίφθογγος, & ἐναντίος τῇ μολπῇ; i. e. diversi cantus, seu contrarius in cantu: ex ἀντὶ, & μολπὴ, ἡ.

Ἀντίμορφος, contrariam, seu adversam formam reddens. Luc. ex ἀντὶ, & μορφὴ, ἡ.

Ἀντιμυκτηρίζω, vicissim subsanno, seu irrideo; vicissim naso suspendo: ex ἀντὶ, & μυκτηρίζω.

Ἀντιναυπηγῆσαι, expon. contra, seu vicissim naves fabricari: Item, contra machinari in navium fabricatione, & constructione. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & ναυπηγέω.

Ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum. Plut. ex ἀντὶ, & νήχω, -ομαι.

Ἀντινικάω, vicissim vinco: ex ἀντὶ, & νικάω.

Ἀντινομία, ἡ, expon. legum inter se repugnantia; legum contrarietas; seu leges contrariæ. Hermog. unde

Ἀντινομικὸς, pertinens ad ἀντινομίαν, seu ἀντινομίαν habens: ut ἀντινομικὸν ζήτημα, apud Plut. Symp. 9. ex ἀντὶ, & νόμος; unde νομικὸς, ὁ.

Ἀντινομοθετέω, legem fero adversum. Plut. ex ἀντὶ, & νομοθετέω.

Ἀντινουθετέω, vicissim admoneo: ex ἀντὶ, & νουθετέω.

Ἀντίνωτος, oppositum tergum habens: ex ἀντὶ, & νῶτος, ὁ.

Ἀντιξοᾶν, repugnare, Poet. pro ἀντικεῖσθαι.

Ἀντίξοος, ὁ ἡ ὁν, & ἀντίξους, proprie expon. ita politus, ut alteri commissus ei ex opposito respondeat: Item, oppositus, adversus, contrarius. Aristot. Eth. 8. atque inde ἀντιξοεῖν, exponitur, contrarium esse, oppositum esse: ex ἀντὶ, & Them. ξέω, cujus comp. varia desinunt in ξοος.

Ἀντιξύω, vicissim scalpo, seu distringo; mutuum scabo; ut ἂν τις ᾖ ξύοντα ἀντιξύῃ: Suid. ex Soph. ex ἀντὶ, & ξύω, ab eod. Them. ξέω.

Ἀντίον, expon. ex adverso, e regione: sed capitur & pro contra, adversus: adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίον, signif. etiam lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, ut Poll. docet: & sic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 11.

Ἀντίος, α, ον, adversus; ex adverso stans; e regione, vel ex adverso positus; qui est in conspectu: Item, obvius. Ab ἀντὶ.

Ἀντιοσαπέω, idem quod ἀντιζαπέω, ῶ, obsi-

obsisto, resisto, reluctor, obluctor: Item, obsisto, i. e. partes facio, vel cogo; factiosus sum; ex Herodot. ab ἀντίζομαι, pass. ab ἀνδίζημι.

Ἀντιᾶν, adversari, inf. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντίφρων, contraria sentiens: Hesych. ex ἀντι-, & φρὼν, cujus comp. plur. in φρων desinunt.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιοχεύς, έως, ὁ, Antiochensis.

Ἀντιόω, ῶ, idem quod ἀντιόομαι, -ῶμαι, sto contra; tendo adversus: ut apud Herodot. ἀντιώμαι ἢ βάρβαρον, tendo adversus barbarum. ab ἀντι-.

Ἀντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, occurrens, Poet. pro ἀντιῶν, & ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιόοιτο, & ἀντιόῳο, pro ἀντιόοιο, præs. opt. pass. ab ἀντιόομαι. Th. ἀντί.

Ἀντιπαγής, e contrario compactus; vel ex adverso fixus. unde in neut. ἀντιπαγές, contrarie constitutum: ex ἀντί, & πήγνυμι, f. ξω; unde πηγός.

Ἀντιπάθεια, naturalis rerum differentia; repugnantia, & discordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperatura antipathia dicitur; cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter se cognationem significat.

Ἀντιπαθέω, contrario modo afficior; in diversum tendo; dissideo, obsistoque.

Ἀντιπαθής, ές, ὁ ἢ ἡ, contraria passus; resistens; diversæ affectionis: ex ἀντί, & πάθος, passio, affectus.

Ἀντιπαιδία, ἡ, pubertas.

Ἀντιπαίζω, obludo; ludo contra ludentem; vel vicissim jocor: ex ἀντί, & παίζω.

Ἀντίπαις, δος, ὁ, puer jam adultus; puer, qui pubertati est proximus. Plut. Item, egressus puerilem ætatem, puber, pubes, adolescens, ephebus. ex ἀντί, & παῖς.

Ἀντιπαισία, ας, ἡ, ætas ejus, qui pubertati est proximus; item, pubertas.

Ἀντιπαίω, contra percutio; vicissim percutio; repercutio: ex ἀντί, & παίω.

Ἀντιπαλαιστής, qui contra luctatur, adversarius.

Ἀντιπαλαίω, reluctor, obluctor, resisto: ab ἀντίπαλος.

Ἀντιπάλλω, revibro, remitto, & regero; πάλιν ἀναπέμπω. & ἀντιπάλλομαι, resilio, resulto: ex ἀντί, & πάλλω.

Ἀντίπαλος, ὁ, adversarius in lucta, æmulus: ex ἀντί, & πάλη.

Ἀντιπάλως, i. e. ἰσοπάλως, æquis viribus in lucta; & generaliter, æquis viribus, æquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντίπαλος.

Ἀντιπαραβάλλω, expon. confero inter se: & in pass. ἀντιπαραβάλλομαι, comparor, conferor. ex ἀντί, & παραβάλλω, -ομαι.

Ἀντιπαραλάμψω, conferemus, 1. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω; quod ex ἀντί, παρά, & βάλλω.

Ἀντιπαραβολή, ῆς, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαραγγέλλειν, in pandectis Græcis, mulier prægnans post divortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denunciat sese prægnantem esse ex eo; & maritus ἀντιπαραγγέλλειν, cum agnoscere non vult, sed negat ex se prægnantem esse, quod est quasi obnuntiare. Sed sign. etiam, competitorem esse alicui magistratum petenti.

Ἀντιπαραγγελία, est ipse actus τὸ ἀντιπαραγγέλλειν, sive de marito dicatur, sive de competitore; contraria petitio magistratus: ex ἀντί, & παραγγέλλω.

Ἀντιπαρακάθομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαραγραφή, formula qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio vulgo dicitur. Bud. ex ἀντί, & παραγράφω, præscribo, excipio: ex παρά, & γράφω.

Ἀντιπαράγω, retribuo, resisto, ἀντιπαρήγον αὖτῷ εἰς πάντα τόπον, ὃ ἂν ἐπορεύετο, ibat in omnem locum, quocunque ille tendebat: cap. 12. libri Machabæorum. ἀντιπαράγειν, est hostium exercitum captare, cum exercitu adequitando, & circumeundo; copiis hostium suas copias opponere; ut Fabius ille cunctator, qui e superiori loco Annibali semper imminebat, simul cum eo castra metans & movens, exercitum ejus pabulatione prohibendo, & occasiones quascunque eum infestandi captando: ex ἀντί, & παράγω.

Ἀντιπαραγωγή, ἡ, expon. copiarum suarum copiis hostium oppositio; apud Polyb. Ab ἀντιπαράγω, quod expon. hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito; apud eund. Polyb. ex ἀντί, & παράγω.

Ἀντιπαραδίδωμι, vicissim trado, seu reddo: ex ἀντί, & παραδίδωμι.

Ἀντιπαράθεσις, oppositio, qua aliquid cum aliquo contendimus: ex ἀντί, & παρατίθημι.

Ἀντιπαραθεωρέω, duas res specto, componendi & conferendi inter se gratia; ex ἀντί, παρά, & θεωρέω.

Ἀντιπαρακλέω, deprecor, in diversum hortor; contra exhortor, dissuadeo: ex ἀντί, & παρακλέω.

Ἀντιπαρακελεύομαι, e contrario jubeo. vide παρακελεύομαι.

Ἀντιπαρακλυπέω, invicem ango; vicissim molestia afficio: ex ἀντί, παρά, & λυπέω.

Ἀντιπαραπλέω, e regione navigo; obnavigo. Vide παραπλέω.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, do operam ut par sim.

Ἀντιπαρασκευή, ῆς, ἡ, ἀνθόπλισις, opposita instructio, apparatus: ex ἀντί, & παρασκευάζω.

Ἀντιπαράσασις, apud Rhetoricæ præceptores similis est ὑπόθεσει, & quasi ὕπασις secundaria; obsistentia vertitur a Trapezuntio; depulsio verti potest. unde

Ἀντιπαρασατικὸν κεφάλαιον, quum quid negatur, non simpliciter, sed addita circumstantia. ex ἀντί, & παρίσημι.

Ἀντιπαρασταπεδάω, contra castra pono: ex ἀντί, παρά, & στρατοπεδάω.

Ἀντιπαραχεῖν, retribuere, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.

Ἀντιπαρατάξις, εως, ἡ, acies contra instructa: ab

Ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie; aciem contra instruo: ab ἀντί, παρά, & τάττω.

Ἀντιπαρέκτασις, idem quod ἀντιπαρέκτασις, idque idem quod ἀντέκτασις, contentio, comparatio, collatio. ab

Ἀντιπαρατείνω, sive ἀντιπαρεκτείνω, contendo; i. e. compono, comparo; prætendo: ex ἀντί, & παρεκτείνω, vel παρατείνω.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono, confero. vide παρατίθημι.

Ἀντιπαραχωρεῖν, dicuntur quæ sibi invicem cedunt. vide παραχωρέω.

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, vide ἀντιπαράτασις.

Ἀντιπαρεξάγω, idem quod παρεξάγω, f. άξω, p. χα, contra duco exercitum in hostes; infesto exercitu eo in hostes; ex ἀντί, παρὰ, & ἐξάγω.

Ἀντιπαρέξειμι, hostium exercitum captans, cum exercitu adequito. Plut. Item ἀντιπαρεξιέναι, invicem decedere via, apud Plut. ἀντιπαρεξιέντες, οἱ, adversantes. & ἀντιπαρεξιών, όντος, ὁ, persequens, sese subinde opponens, a latere egressus. ex ἀντί, & παρέξειμι, prætereo, percurro.

Ἀντιπαρεξεπάζω, contra disquiro, & perscrutor; oppono; vicissim comparo; vel ex adverso comparo: ex ἀντί, & παρεξεπάζω, comparo; ex παρὰ, & ἐξεπάζω.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverso prætereo. f. ἀντιπαρελεύσομαι, a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντί, & ἔρχομαι.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo. vide παρέχω.

Ἀντιπαρηγορέω, consolor; allocutionibus contrariis obsto ad consolandum. vide παρηγορέω.

Ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo; contra venio; me contra infero. Vide παρήκω.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, vicissim admoneo; & libertatem libertati oppono. Vide παρρησιάζομαι.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vice omnium.

Ἀντιπάσχω, contra patior; talionem accipio; vicissim, vel mutuo afficior. Vide πάσχω.

Ἀντιπατταγέω, ῶ, contra, vel vicissim strepo, seu fragorem edo, obstrepo: ex ἀντί, & παταγέω, strepo, fragorem edo, a πάταγος.

Ἀντιπατέω, vicissim, vel contra calco, seu conculco. Vide πατέω.

Ἀντιπατρίς, ίδος, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro sic dictæ.

Ἀντίπατρος, ὁ, ὁ, qui patri adversatur: ex ἀντί, & πατήρ.

Ἀντιπείθω, contra persuadeo, contrarium suadeo.

Ἀντιπειστικὸς, vim habens persuadendi contrarium; q. d. contra persuasorius: ex ἀντί, & πείθω; unde πειστικός.

Ἀντιπελαργέω, proverbiali figura est promerentibus gratiam in tempore referre, vicem rependere; a ciconiæ natura sumptum, quæ pelargos Græce dicitur, quæque eundem nidum repetit, & genitricis senectam educat. Erasm. Chiliad.

Ἀντιπελάργησις, vel γωσις, idem quod ἀντιπελαργία. Vide in Th. πέλαργος.

Ἀντιπέμπω, remitto. Plut. ut ἀντιπέμπειν ἢ φωνὰς ἢ χεῖρα. ex ἀντί, & πέμπω.

Ἀντιπεπονθότως, oppositе, ἀντιπαθῶς: ex ἀντί, & πεπονθώς.

Ἀντιπεπονθὸς, talio, lex talionis, de qua Aristot. Ethic. l. 5.

Ἀντιπέραιος, ex adverso situs. Ἀντιπέραια, loca ex adverso sita.

Ἀντιπέραν, adv. e regione, cum gen. ex ἀντί, & πέραν.

Ἀντιπέρας, idem quod ἀντιπέραν, pro quo Jonice dicitur ἀντιπέρηθεν, ex adverso.

Ἀντιπερηθεν, ex ulteriori parte; ex opposita regione: ex ἀντί, & περηθεν.

Ἀντιπεριάγειν, est in diversum circumagere. Synesius. Ἀλλ' ἀνδρὶ μὲν ἀντιπερήγαγε, καὶ πρὸς ταῖς χρείαις συμφοραῖς ἢ νοῦν ἔχειν ἐποίησε, cogitationem meam in diversum circumegit, & me mihi reddidit. ex ἀντί, & περιάγω.

Ἀντιπερίειμι, comprimo, coarcto, intro cohibeo. Item ἀντιπερίεσθαι, comprimor, cohibeor, coerceor undique. exp. &, resisto contrario modo; item, circumobsisto. Unde etiam ἀντιπερίεσις, circumobsistentia, cohibitio, & compressio undique circumfusa. Arist. Theophr. ex ἀντί, & περίειμι.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplexor: ex ἀντί, & περιλαμβάνω.

Ἀντιπερίπλεω, contra circumnavigo: ex ἀντί, & περίπλεω.

Ἀντιπερισπάω, retraho, revoco. vocabulum est castrense, apud Polyb. ut ὡς ἂν ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοίων χώραν ἀντιπερισπάσωσι τοὺς ἐξελιλυθότας; i. e. ut progressos retraherent. Sed dicitur etiam ἀντιπερισπᾶν τοὺς λόγους, quod expon. sua verba retractare.

Ἀντιπερίσπασμα, τὸ, dicitur stratagema, quum hostes alibi distinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. ex ἀντί, & περισπάω.

Ἀντιπέρισασις, in humano corpore dicitur, quum e loco superiore spiritus infra coercetur, & vice versa; idque fit

per consensum, & cognationem partium, i. e. per συμπάθειαν: ut apud Theophr. διὰ τὴν ἀντιψύξιν συγκαταπυκνοῦται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, calore suffervefit; quod fugatus injuria frigoris se ad ima recepit. nam antiperistasis proprie verbum est τῶν φυσιολόγων, pro illa coarctatione, & cohibitione, quæ præsertim fit a frigore, tum etiam a calore. Aristot. in 1. Meteor. Dicitur & ἀντιψύξωσις, apud Plut.

Ἀντιπερίστροφος, e contrario circumverto, vel circumagendo verto in contrariam partem. unde

Ἀντιπερίστροφη, circumactio e contrario, vel in contrariam partem; circumactio relisu facta: ex ἀντὶ, & περίστροφος.

Ἀντιπεριχωρέω, contra aliquem circuitu redeo: vel hostiliter moveo: ex ἀντὶ, & περιχωρέω, tandem eodo; item, circuitu redeo: ex περὶ, & χωρέω.

Ἀντιπεριψύχω, vicissim perfrigero, seu refrigero. Plut. ex ἀντὶ, & περιψύχω, perfrigero, refrigero: ex περὶ, & ψύχω, frigefacio.

Ἀντιπεριωθέω, comprimo, coarcto, cohibeo intro, obnitens scil. & repellens. unde verbale

Ἀντιπερίωσις, ejusmodi obnixus, & compressio. apud Plut. in quæst. Plat. ex ἀντὶ, & περιωθέω.

Ἀντιπεφάσθαι, contra, vel loco alterius occidi, præt. inf. pass. ab ἀντὶ, & πέφαμαι, perf. verbi inusit. φάομαι.

Ἀντιπηδάω, vicissim & ipse salio: ex ἀντὶ, & πηδάω.

Ἀντίπηξ, ηγος, ἡ, arca lignea, παρὰ τὸ ἀντὶ, & τὸ πήσω; κιβωτός. Hesych. & ἀντίπηγα vocavit Euripides τὴν κίστην, ἄγγος ἀγγεῖον.

Ἀντιπηρόω, vicissim mutilo, vicissim oblædo partem aliquam corporis: ex ἀντὶ, & πηρόω.

Ἀντιπιέζω, vicissim premo; prementem vicissim premo: ex ἀντὶ, & πιέζω.

Ἀντιπίμπρημι, vicissim incendo, vel uro: ex ἀντὶ, & πίμπρημι.

Ἀντίπλαγος, ὁ, i. e. ἰσόπλαγος, similiter factus; seu e simili materia fictus: vel ad exemplar alterius fictus. Soph. ex ἀντὶ, & πλασός.

Ἀντίπλευρος, qui est contra latus; qui adverso est latere. Strabo, ex ἀντὶ, & πλεύρα, ᾶς, ἡ, latus, costa.

Ἀντιπλέω, contra navigo; navi occurro: ex ἀντὶ, & πλέω.

Ἀντιπληρόω, ῶ, e contrario repleo; vicissim repleo; vires exhaustas repleo: Item, suppleo, quod deest. ex ἀντὶ, & πληρόω.

Ἀντιπίπτω, expon. contra irruo: item, occurro, scil. objectioni adversarii: Item, occupo, occupatione utor: Item, obsisto, adversor, renitor. unde τὰ ἀντιπίπτοντα πράγματα, expon. adversæ res, quasi contra cadentes. Greg. in Jul. Sed expon. etiam, intercedo, apud Plut. ex ἀντὶ, & πίπτω.

Ἀντιπλοία, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averso utrinque remorum actu, & impulsu: & Metaph. pro æquabilitate, aut parilitate sumitur. ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπλήπτω, repercutio, referio: ex ἀντὶ, & πλήπτω.

Ἀντίπνοος, & ἀντίπνους, spirans adversus, reflans. unde

Ἀντιπνοία, ἡ, flatus adversus, ventus contrarius.

Ἀντιπνέω, Poet. & Jonice ἀντιπνείω, contrarium flatum emitto; contra spiro: ut ἀντιπνέῳ ἀνέμοισι, apud Phocy. & metaph. reflo, i. e. adversus sum. ex ἀντὶ, & πνέω.

Ἀντιποθέω, vicissim desidero: ex ἀντὶ, & ποθέω.

Ἀντιποιέω, ῶ, e contrario facio; vicissim facio; par pari reddo. Sed expon. & beneficium rependo. In pass. ἀντιποιέομαι, ῶμαι, expon. vendico, attribuo mihi: item, affecto; occupare contendo; assequi conor: Item capesso. Ex ἀντὶ, & ποιέω, έομαι.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto, ἐκδίκησις: ex ἀντὶ, & ποινὴ, pœna.

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, contra faciens, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Them. ποιέω.

Ἀντιπολεμέω, belligero adversus; bello lacessitus vicissim bello infesto. Thuc. l. 1. ab ἀντιπόλεμος, bellum contra aliquem gerens.

Ἀντιπολέμιος, & ἀντίπολεμος, hostis, in bello adversarius. Th. πόλεμος.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, vicissim obsideo; obsessorem obsidione cingo, premoque; obsideo eum, a quo obsidebar antea: ex ἀντὶ, & πολιορκέω.

Ἀντιπολιτεύομαι, adversor alicui in administranda republica: Item contrariam factionem sequor in republica. Sed expon. & contrario modo rempublicam, seu civitatem administro: Et simpl. reclamo, refragor, intercedo.

Ἀντιπολιτεία, contraria factio; proprie, in reipublicæ administratione. Plut. in Cæs. ex ἀντὶ, & πολιτεύω, ομαι.

Ἀντιπορεύομαι, contra eo; vado in contrariam partem: Item metaph. resisto, refragor. Ex ἀντὶ, & πορεύομαι. Unde & ἀντίπορος, ὁ, ἡ, expon. contra gradiens, in contrariam partem tendens.

Ἀντιπορεύω, vicissim vasto: ut κενῶ τὸ ὠὸν, ἀντιπορεύσω δόμους, apud Eurip. in Troade. Ex ἀντὶ, & πορεύω.

Ἀντίπορος, ὁ, ἡ, expon. e regione oppositus interjecto freto; ex ulteriore freti parte oppositus: ex ἀντὶ, & πορθμὸς, ὁ.

Ἀντίπορος, ὁ, ὁ, oppositus, e regione positus. ἀντιπόροιο, gen. Jon. ab ἀντιπέπορα, p. m. verbi ἀντιπείρομαι. V. ἀντιπορεύομαι.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, adversa vestigia figens: nom. pl. ἀντίποδες, Antipodes: ab ἀντὶ, & πούς.

Ἀντιπραξις, ἡ, expon. refragatio, resistentia, obsistentia.

Ἀντιπράσσω, vel πάω, -ομαι, contra facio, seu contraria; in contrarium laboro, & contendo; repugno, & renitor.

Ἀντιπρεσβεύομαι, e contrario legatos mitto. vide πρεσβεύομαι.

Ἀντιπρήσσειν, Jon. pro ἀντιπράσσειν, adversari. Th. πράσσω.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono, & nomino designandum.

Ἀντιπροβολή, ἡ, comparatio in nominando, quæ & ἀντιβολὴ dicitur: ex ἀντὶ, & προβάλλω, -ομαι.

Ἀντιπρόειμι, expon. ex adverso prodeo, seu progredior: ex ἀντὶ, & πρόειμι.

Ἀντιπροῆσαν, obviam prodierant, Att. pro ᾖσαν, 3. plur. pl. perf. m. ab ἀντιπροέειμι. Th. εἶμι, seu ἔω, eo.

Ἀντίπρωρα, τὰ, quæ vili pretio venduntur: Item, similia. Vide πρῶρα.

Ἀντιπροΐσχειν, Hesych. exp. ἀντιδιδόναι, vicissim dare, retribuere, remunerare: ex ἀντὶ, & προΐσχω, idem quod προέχω, ante teneo.

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, vicissim provoco: Item, optione provoco; vicissim conditionem fero vel offero; vicissim conditionem stipulor.

Ἀντιπρόκλησις, ἡ, mutua provocatio; stipulatio vicissim facta conditionem ferenti, ex ἀντὶ, & προκαλέομαι; unde προκλήσις, ἡ.

Ἀντιπροπίνω, vicissim propino: & ἀντιπροπίνομαι, vicissim mihi propinatur. Vide προπίνω.

Ἀντιπροσαγορεύω, resaluto: ex ἀντὶ, & προσαγορεύω.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario aggero: ex ἀντὶ, & προσαμάομαι, insuper aggero, vel accumulo: ex πρὸς, & ἀμάω, meto; item, accumulo.

Ἀντιπροσκυνῶ, vicissim adoro. vide προσκυνέω, ῶ, veneror.

Ἀντιπρόσωπος, oppositam faciem habens, seu obversam. unde in plur. ἀντιπρόσωποι, οἱ, contrariis frontibus semet aspicientes; qui adversa sunt facie. vide πρόσωπον.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppositapropositio. ab ἀντιπροτείνω, vicissim, seu ex altera parte protendo; item contra propono. vide προτείνω.

Ἀντίπρωρος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui proram habet in aliquem conversam: ex ἀντὶ, & πρῶρα.

Ἀντίπτωμα, ruina.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura. est, quum casus pro casu ponitur: ab ἀντιπίπτω.

Ἀντίπυγος, ος, ον, aversas clunes habens: ut ἀντίπυγος ἀχθεῖσι, aversus coit. & ἀντίπυγοι συμπλέκηνται, aversis clunibus copulantur: ex ἀντὶ, & πυγή.

Ἀντίπυλος, ος, ὁ, ἡ, oppositam januam habens: ex ἀντὶ, & πύλη.

Ἀντίπυργος, ος, ον, i. e. ἰσόπυργος, par sublimitas, & æqualis altitudo. Hesych. (ex ἀντὶ, & πύργος) proprie, qui turri opponi, & comparari potest altitudine: ut ἀντίπυργος πέτρα.

Ἀντιπρέπω, in contrariam partem vergo. unde ἀντίρροπος, in contrarium, seu in contrariam partem vergens. sed sæpius idem quod ἰσόρροπος, æquipollens; æquale pondus, seu momentum habens.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio: Item, refutatio. ab ἀντιρρέω, quod ex ἀντὶ, & ῥέω.

Ἀντιρρητεύω, expon. contra alium rhetoricor, & declamo; contra verbigero.

Ἀντιρρητικὸς λόγος, dicitur oratio, qua objectionibus respondetur, oratio refutatoria. & in plur. neut. τὰ ἀντιρρητικά, libri Josephi contra Appionem sic dicti.

Ἀντίρρινον, vide supra ἀναρρῖνον.

Ἀντίρροπος, ος, ον, ὁ, ἡ, proprie de rebus dicitur, quæ in trutina penduntur, seu pendi possunt; metaphorice autem de aliis: ut ἀντίρροπος συμμαχία, apud Dem. & τὸ ἀντίρροπον, exponitur æquilibrium, seu æquilibritas. V. in ἀντιρρέπω.

Ἀντιρρόπως, æquipollenter: ex ἀντὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀντισάζω, contra æquo; oppono adæquando: ex ἀντὶ, & ἰσάζω.

Ἀντισεμνύομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo; vel gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro, ad frangendum ejus animos, & spiritus; vicissim glorior, & me jactito. Aristot. in Polit. ex ἀντὶ, & σεμνύομαι.

Ἀντισηκόω, quasi ad æquilibrium rependo; ex æquo retribuo. Bud. comm. ἀπὸ τοῦ ἴσα fit ἰσῶ, ἰσώσω, ἰσωκῶ, & mutatione longæ vocalis in longam ἰσηκῶ, i. e. ἀνταξισάζω. vel secundum alios, παρὰ τὸ σηκῶ, τὸ βοηθῶ, κρίνω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, compensatio. Th. σηκός.

Ἀντισημαίνω, contra significo; significationem do in contrarium: Item prodigium emitto; contrarium, & adversum futuri præsagium edo. Paus. in Phoc. ex ἀντὶ, & σημαίνω.

Ἀντισθένης, ους, ὁ, Antisthenes, nom. pr.

Ἀντισκόροδον, ου, τὸ, allium prægrande, quod & allium vulpicum appellatur. Th. σκόροδον.

Ἀντισκώπτω, expon. vicissim dicteriis mordacibus incesso: ex ἀντὶ, & σκώπτω.

Ἀντισοφίζομαι, sophismatis certo contra; sophismatis contra Sophistam, & argutatorem ago.

Ἀντισοφιστής, qui sophismatis certat contra: Item, qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum; qui sapienter oppugnat. ex ἀντὶ, & σοφίζομαι: unde σοφιστής, ὁ.

Ἀντισόω, æquo, comparo; item, permuto: ex ἀντὶ, & ἰσόω.

Ἀντισπάω, in contrariam partem traho, seu vello; in diversum abstraho, vel aver-

averto : & metaph. contrarius sum, repugno, refragor.

Ἀντίπασις, ἡ, &

Ἀντίπασμα, τὸ, tractio in contrariam partem; abstractio in diversum: Item idem quod ἀντισπασμα.

Ἀντίπαστος, ὁ ἡ, in contrarium abstractus: Item, contra nitens. Est & pedis nomen apud Gramm. quatuor constans syllabis, prima scil. & ultima brevi, secunda & tertia longis. unde ἀντιπαστικὸν μέτρον, constans ex pedibus antispastis. ab Ἀντιπάω, quod ex ἀντὶ, & πάω.

Ἀντιπάλλω, contra contendo; contrarium efficere nitor; repugno, obsisto. Th. πάλλω.

Ἀντίποδος, cineris, seu spodii vicem præstans; qui est pro cinerula, quæ spodium dicitur, antispodon vocant cinerem fici arboris, vel caprifici; quia sc. vice spodii usurpatur. Unde ἀντίποδα, τὰ, quæ spodii vicem præstant. Th. ποδός, cinis.

Ἀντιπαθμίζω, & ἀντιπαθμῶ, rependo, vel pari pondere retribuo: item in æquilibrio pono; vel e contrario pondero.

Ἀντίπαθμος, ος, ὁ ἡ, æquale pondus habens; æqualis ponderis: & Metaphorice, æquipollens, æquivalens, æqualis seu paris momenti: ex ἀντὶ, & πάθμος, statera.

Ἀντίπας, αντος, ὁ, ex adverso stans, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Them. ἵστημι.

Ἀντιπασιάζω, contrariam factionem moveo, vel sequor; contrariam partem sequor in seditione; diversas partes sequor.

Ἀντιπαστής, οῦ, ὁ, qui sequitur contrariam partem in seditione, seu factione; idem quod ἀντιπασιώτης: ex ἀντὶ, & στάσις, εως, ἡ, statio; item factio: unde στασιάζω, factionibus contendo; vel seditione dissideo.

Ἀντιπασιώτης, ου, ὁ, adversæ factionis homo.

Ἀντίπασις, εως, ἡ, resistentia, reluctatio, repugnantia, oppositio.

Ἀντίπαστος, adversus.

Ἀντιπατέον, resistendum est.

Ἀντιπατικὸς, reluctativus; resistendi vim habens; repugnans: ab ἀνθίστημι.

Ἀντιπατέω, ῶ, obsisto, resisto, reluctor, obluctor: item, obsisto, i. e. partes facio, seu cogo; factiosus sum. ab ἀνθίσαμαι, pass. ab ἀνθίστημι, quod ex ἀντὶ, & ἵστημι.

Ἀντιπάτης, ὁ, reluctator.

Ἀντίπερνον, ου, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. vide Pollucem lib. 2. νωτων. ex ἀντὶ, & πέρνον.

Ἀντιπεπλίζω, contra fulcio, protego quasi fulciendo. Psal. 37.

Ἀντιπέρυγμα, fulcimentum, seu firmamentum adversus quippiam: sed expon. & protectio. Psal. 17. ex ἀντὶ, & πεπλίζω; unde πέρυγμα, τὸ.

Ἀντίποιχος, ου, ὁ ἡ, e regione oppositus; item, æqualis.

Ἀντιποιχία, ας, ἡ, duarum rerum inter se opposita collocatio.

Ἀντιποιχέω, ῶ, oppositus sum e regione.

Ἀντιποίχως, oppositis seriebus: ab ἀντὶ, & στοῖχος. Th. στίχω.

Ἀντίπομος, ου, ὁ ἡ, adversam frontem habens: ex ἀντὶ, & στόμα.

Ἀντιπραπόμαι, repugno. f. άσομαι. p. pass. ἀντιπεπράπμαι. Th. πράπω.

Ἀντιπρατεύω, -ομαι, signif. expeditionem suscipio adversus aliquem; bellum infero alicui; & general. adversor: ex ἀντὶ, & στρατεύω, -ομαι.

Ἀντιπράτωρ, ορος, ὁ, qui est loco imperatoris; vicem gerens imperatoris; proprætor; legatus prætoris, seu consulis: Item contrariæ partis imperator; hostium imperator. Thuc. & Plut.

Ἀντιπραγέω, ῶ, vicem, seu locum imperatoris obtineo: Item, sum hostium imperator. ex ἀντὶ, & πραγὸς; unde πραγέω, ῶ.

Ἀντιπραποπεδάω, seu -ομαι, ex adverso castra metor, seu habeo: ex ἀντὶ, & πραποπεδάω.

Ἀντιπρέφω, f. ψω, pr. m. ἀντέπροφα, inverto, obverto, retorqueo, retrorsus vado, vel agor, convertor vice versa, reciprocor. unde

Ἀντιπροφὴ, vicissitudo, conversio, revocatio, reversio: item, figura contraria epanaphoræ: nam per antistrophen in membris orationis eadem dictio in fine repetitur; per epanaphoram vero in principiis.

Ἀντίπροφος, ὁ ἡ, oppositus, e regione situs, obversus, obversim respondens, contrarius: item, ex adverso respondens, i. e. æquipollens. Unde adv.

Ἀντιπροφὸς, e converso, vice versa, reciproce: ex ἀντὶ, & πρέφω.

Ἀντισύγκαφος, per mutuam stipulationem seu cautionem factus, vel celebratus: ex ἀντὶ, & συγκάφω.

Ἀντισυλλογίζομαι, contrario syllogismo refuto; syllogismum syllogismo oppono; aliud oppono. Unde

Ἀντισυλλογίζόμενος, ὁ, confutatus: ex ἀντὶ, & συλλογίζομαι.

Ἀντισυμφωνέω, expon. vicissim consentio: ex ἀντὶ, & συμφωνέω.

Ἀντίτιχαι, idem quod ἀντίκεισθε. Ἀντίκεισθε, opponite, a. 2. m. imp. verbi ἀντίκω.

Ἀντιχυρίζω, e contrario firmo, seu munio, aut corroboro, obfirmo: & in pass. ἀντιχυρίζομαι, e contrario firmor: Item, obnitor: Item, e contrario affirmo, seu assevero; vel contra contendo: apud Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἰχυρίζω, -ομαι.

Ἀντιχύω, expon. obnitor viribus, seu contra nitor, reluctor, resisto, quasi vires viribus opponendo: ex ἀντὶ, & ἰχύω.

Ἀντίχω, -ομαι, exp. teneo ante, oppono. Od. χ. est pro ἀντέχω, seu ex ἀντὶ, & ἴχω, pro Them. ἔχω.

Ἀντισώζω, vicissim servo: item, instauro. ex ἀντὶ, & σώζω.

Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, acies instructa contra hostem.

Ἀντιτακτικὸς, ὸν, ὁ, vim repugnandi habens; qui aciem contra hostem ordinat.

Ἀντιτιλαντάω, rependo; æquali pondere tribuo; ex ἀντὶ, & τίλαντον, τὸ; unde τιλαντάω.

Ἀντιτίλαντος, expon. qui paris est ponderis, æquilibrium faciens; & metaph. qui paris est momenti, aut ponderis: Item general. æqualis.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio contra hostem; item repugnantia.

Ἀντιταράττω, exp. contra turbo: ex ἀντὶ, & ταράττω.

Ἀντίτασις, ἡ, reluctatio, resistentia.

Ἀντιτάσσομαι, ῃ, εται, ordini me oppono, obedire recuso, resisto. f. ξομαι. p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ, & τάσσω.

Ἀντιτείνω, in contrariam partem tendo, seu traho; interdum, vicissim tendo, obtendo, oppono: Item neutr. renitor, repugno, refragor, non assentior: ut apud Eurip. in Herc. fur. τῷ δ' ἀναγκαίῳ ξύ-πω ὃς ἀντιτείνει σκηπτὸν ἡγεμὼν βροτῶν, i. e. qui renititur moribus necessario usurpandis. & ἀντιτείνων πρὸς ὠδῖν. Item exp. etiam, oppositus sum, apud Plut. in Themist. ex ἀντὶ, & τείνω.

Ἀντιτειχίζω, contra mœnibus munio; & general. contra munio; munitionem oppono. unde

Ἀντιτείχισμα, τὸ, munitio alteri opposita: Athen. l. 13. ex ἀντὶ, & τειχίζω, unde τείχισμα, τὸ.

Ἀντιτέμνω, auxilior; proprie, dato pharmaco opem fero: Eurip. ex ἀντὶ, & τέμνω.

Ἀντιτέρπω, vicissim delectationem affero: Plut. de fort. Alex. ex ἀντὶ, & τέρπω.

Ἀντιτεχνάομαι, invicem excogito; e contrario machinor. Unde

Ἀντιτέχνησις, contraria artis advocatio; artis æmulatio. Thucyd.

Ἀντίτεχνος, ου, ὁ, ejusdem artis professor, vel æmulus; qui certat de arte sua cum aliquo. ex ἀντὶ, & τέχνη.

Ἀντιτίθημι, contra seu ex adverso pono, oppono: Item, confero, comparo; quæ enim conferuntur inter se, veluti ex adverso ponuntur: Item, idem quod ἀντιθέτως λέγω, per antitheta loquor, & simpl. pono, ut Levit. 14. ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων, lapides ponent loco lapidum. ex ἀντὶ, & τίθημι.

Ἀντιτιμάω, -άομαι, vicissim honoro: Item, contra æstimo. unde verbalia

Ἀντίτιμημα, & ἀντιτίμησις, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit; mulcta, quam reus sibi contra actorem statuit. ex ἀντὶ, & τιμάω, -ομαι; unde τίμημα, & τίμησις.

Ἀντίτιμος, ὁ ἡ, expon. quem aliquis ἀντίτιει: & ἀντίτιμα, τὰ, dicuntur, quæ aliquis loco mulctæ persolvit: Hesych.

Ἀντιτιμωρέω, vicissim punio; pœnas reposco: ex ἀντὶ, & τιμωρέω.

Ἀντίτισις, mutua pœnæ luitio.

Ἀντίτιτος, vicissim punitus; vicissim pœnam passus.

Ἀντίτιω, vicissim luo; vicissim pendo. ab ἀντίτω, quod ex ἀντὶ, & τίω.

Ἀντιτολὴ, per epenthesim syllabæ pro ἀντολή.

Ἀντιτολμάω, contra audeo; adversor alicui sumpta audacia; audacter obsisto. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & τολμάω.

Ἀντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, & paratur adversus morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ, & τέτομα, p. m. verbi τέμνω.

Ἀντίτονος, repercutiens, retundens, ex adverso extentus: in Epigr. sic dicitur arcus, qui in utramque partem flectitur. verbale ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτορέω, idem quod τορέω, perfodio, perforo, i. e. τῷ περέτρῳ ξύλα τυπῶ.

Ἀντίτος, pro Ἀντίτιτος, per Sync. vicissim punitus: ex ἀντὶ, & τίω.

Ἀντίτραγος, pars opposita τῷ τράγῳ in aure: nam τράγος (inter alia signa) dicitur ea pars, quæ sub extremitate temporum in cavitate auris superascendit, seu assurgit in interiorem nervum. Pol. lib. 2.

Ἀντιτρέφω, vicissim alo; alimenta reddo: ex ἀντὶ, & τρέφω.

Ἀντιτρέχω, curro contra, seu in contrariam partem. ex ἀντὶ, & τρέχω.

Ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, assequor, consequor, vel nanciscor: ut παίων ἀντιτύχοιμι θεῶν παίφα, talia vicissim consequar a diis. ex ἀντὶ, & τυγχάνω.

Ἀντιτυπέω, sum ἀντίτυπος, repercutio, relido, renitor, resisto, refragor.

Ἀντιτυπία, renixus τὸ ἀντιτύπτειν, durities, asperitas; item, dissidentia, & contrarietas.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, typus alii typo respondens: ex ἀντὶ, & τύπος. Th. τύπτω.

Ἀντίτυπος, ος, & ἀντιτυπὴς, ές, ὁ ἡ, ictum repellens, repercutiens; vel qui pedum illisui non cedit, nec rumpitur; durus, asper: item Metaph. de homine ἀντίτυπος dicitur, qui monentis verba non admittit, sed instar duræ incudis repercutit, renitens, refractarius; & interdum, contrarius, repugnans. Interdum etiam ἀντίτυπος dicitur respondens ex adverso, compar, similis, & ejusdem formæ: item, substantive, idem quod ἀντίτυπον, typus, figura, exemplum, sive exemplar, ἀντίχαρον.

Ἀντιτύπτω, reverbero; vicissim verbero; repercutio.

Ἀντύπως, repercutiendo, cùm repercussione, & renixu: item, dure, aspere.
Ἀντύχοις, consequaris, a. 2. opt. act. ab ἀντυγχάνω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω.
Ἀντιφάρμακον, ὁ, resistens venenis; antidotum, seu remedium quod venenis resistit. Th. φάρμακον.
Ἀντίφασις, ἡ, contradictio.
Ἀντιφατικός, contradictorius: ut ἀντιφατικὸς λόγος, apud Aristotel.
Ἀντιφέρεσθαι, obvium se offerre, contendere, præs. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω.
Ἀντιφέρεσθαι, obviam se obtulisse, contendisse, Poet. & Dor. pro ἀντιφερέσθαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.
Ἀντίφερνα, τὰ, dicuntur esse, quæ vicissim a marito sponsæ dantur loco dotis: ex ἀντὶ, & φερνή.
Ἀντιφέρομαι, resisto, obviam me fero, repugno. præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Them. φέρω.
Ἀντιφέρω, refero, vel reddo. unde ἀντοίσομαι Hesych. exponit ἀντιδώσομαι. Ex ἀντὶ, & φέρω.
Ἀντίφημι, contradico, refragor, nego: ex ἀντὶ, & φημὶ, pro Them. φάω, dico.
Ἀντιφθέγγομαι, respondeo, contra loquor: ex ἀντὶ, & φθέγγομαι.
Ἀντίφθογγος, ὁ, ἡ, ὁ, resonabilis: ex ἀντὶ, & φθόγγος.
Ἀντιφιλέω, redamo, mutuo diligo. Unde
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, mutua dilectio, amor reciprocus: ex ἀντὶ, & φιλέω.
Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω, ῶ, gloriæ sum cupidus; item, gloriæ servio: a φιλόδοξος.
Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, ex adverso contendere; pertinaciter, & contentiose repugnare: ex ἀντὶ, & φιλονεικέω.
Ἀντίφιλος, ὁ, ὁ, Antiphilus, nom. pr.
Ἀντιφιλόσοφος, philosophis, seu philosophiæ contrarius. unde
Ἀντιφιλοσοφία, studium philosophiæ contrarium; a Budæo sic dicta est aulica conversatio, quæ ex diametro opposita est, & contraria philosophiæ; in Epist. Post. ex ἀντὶ, & φιλόσοφος.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, invicem certo, seu contendo. Plut. in Pericl. Item, ex adverso largior; seu munificentia cum aliquo certo: ex ἀντὶ, & φιλοτιμέομαι.
Ἀντιφιλοφρονέομαι, vicissim amanter complector. Plut. ex ἀντὶ, & φιλοφρονέομαι, comitate prosequor, & humanitate; amanter complector: a φιλόφρων.
Ἀντιφλέγω, contra illustro. Pind. ex ἀντὶ, & φλέγω.
Ἀντίφοινος, patiens cædem pro illata cæde; cædem compensans; qui pro cæde rependitur: ut ἀντιφόνης δίκας, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admissa. ex ἀντὶ, & φόνος.
Ἀντιφορτίζομαι, q. d. vicissim onus asporto, mercium scil. i. e. ex pretio rerum venditarum alias merces emo, & mecum in patriam reporto. Demosth. ex ἀντὶ, & φορτίζω.
Ἀντίφραγμα, obstaculum, obstructio.
Ἀντιφράζω, per contrarium loquor; contraria appellatione nomino.
Ἀντίφραξις, obstructio, quæ fit contra; oppositio alicujus, quod obstruat: item, interpositio: ut ἔκλειψις τῆς σελήνης dicitur fieri διὰ ἀντίφραξιν ὑπὸ γῆς: Aristot. Post. Anal. l. 1. c. 7. ex ἀντὶ, & φράσσω.
Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, objectio, contraria locutio: & sic est figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime sit bellum. Th. φράζω.
Ἀντιφράσσω, vel ττω, q. d. contra obstruo; item, opponor, apud Alexand. Aphr. ἔκλειπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ.
Ἀντίφρουρος, qui est loco custodis; vel contrariam custodiam habens, aut æqualem: ex ἀντὶ, & φρουρός.
Ἀντιφυλάσσω, seu -ττω, vicissim custodio, seu observo. & in pass. -άττομαι, vicissim caveo: ut ἡμεῖς ὁρῶντες πᾶσαν ἀντιφυλαττόμεθα: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντὶ, & φυλάσσω, άττω, -ομαι.
Ἀντιφυτεύω, vicissim gigno, f. εύσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φυτεύω. Th. φύω.
Ἀντιφωνέω, contradico, contra clamo, proclamo, reclamo. Unde
Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio, qua veluti contrarius sonus editur; item, expromissio, apud Justin.
Ἀντιφωνία, cujus oppositum est συμφωνία.
Ἀντίφωνος, contra sonans, respondens, contrariæ vocis, ἐναντιόφωνος, dissonus, reclamans, contrarius, Plut. Aristot. obsonus.
Ἀντιφωτισμός, ὁ, oppositus splendor, vel oppositum lumen: ex ἀντὶ, & φωτισμός.
Ἀντιχαλεπαίνω, obsævio; contra sævio: vicissim succenseo. Th. χαλεπαίνω.
Ἀντιχαρίζομαι, gratiam repono; beneficium rependo; mutuam gratiam refero. Th. χάρις.
Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.
Ἀντιχασμῶμαι, vicissim oscito. Aristot. Probl. ἀντιχασμῶνται χασμωμένοις, oscitantibus oscitando respondent. Th. χασμάομαι.
Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ ἡ, pollex; sic dictus, quod solus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, teste Gal. seu quod quasi manus altera sit; quippe quo dempto, manca futura sit manus, & mancus ejus usus: vel denique quod digitis oppositus sit, & ex adverso situs. Th. Χείρ.
Ἀντιχειροτονέω, suffragia ferendo contraria scisco, seu decerno, refragor. Thuc. l. 2. unde
Ἀντιχειροτονία, refragatio, suffragatio contraria. Th. χειροτονέω.
Ἀντίχθων, opposita pedibus nostris terra; Antipodum terra opposita nobis: ex ἀντὶ, & χθών.
Ἀντίχορδος, ὁ ἡ, contrarias chordas habens; vel contrarium sonum chordis emittens. sed exponitur & ἰσόχορδος, & σύγχορδος, consonus. Hes. a Th. Χορδή.
Ἀντιχορηγός, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui ἐν τῇ χορηγίᾳ certat cum alio chorago splendore, & magnificentia choragii. Item exp. qui contra suppeditat. Unde
Ἀντιχορηγέω, ῶ, sum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγέω.
Ἀντιχορία, quod alternis in choro recinitur. sic vero tradit Julius Poll. l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc διχορία dicitur, & utraque pars ἡμιχόριον, quæ vero accinunt responsantes, ἀντιχορία. a Th. χορός.
Ἀντιχρῆν, sufficere, præs. inf. ex ἀντὶ, & χράω.
Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus: ut cum ei, a quo res aliqua utenda accipitur, alia vicissim utenda datur; v. g. ut domum oppigneratam usurarum vice creditor inhabitet: ex ἀντὶ, & χράω.
Ἀντίχριστος, ὁ, ὁ, Antichristus, Christi adversarius.
Ἀντιχρονισμός, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporis pro tempore positio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ex ἀντὶ, & χρόνος.
Ἀντιψάλλω, plaudo vicissim, ἀνακρούω, vicissim psallo, alteri in psallendo respondeo. Unde
Ἀντίψαλμος, ὁ ὠδὴ, cantilena, quæ vicissim canitur; carmen ex adverso respondens, vel reciprocum. Aristoph. Eurip. Th. Ψάλλω.
Ἀντιψηφίζομαι, contra decerno; contra statuo, seu scisco. Th. ψηφίζω.
Ἀντίψυχος, ὁ, ὁ ἡ, ὁ, vicem animæ præstans, devotus; (ut illi Soldurii apud Cæsarem, & Athen.) qui pro altero se devovet, & mori cupit; ut Decii apud Romanos. Talem etiam se præstitit Christus communis salutis author, qui animam pro nobis devovit, atque exposuit. Unde in neut. gen. τὸ ἀντίψυχον, quod pro anima datur. Chrysost. in Epist. ad Coloss. Ex ἀντὶ, & ψυχή.
Ἀντιψύχω, contra, vel vicissim refrigero. Th. ψύχω.
Ἀντωθοῦμαι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντόομαι.
Ἀντλάω, per Syncopem dicitur pro ἀνατλάω, perfero, perpetior: ex ἀνὰ, & τλάω, per Sync. pro πιλάω, suffero.
Ἀντλάω, f. ήσω, exhaurio; idem quod sequens ἀντλέω, sentinam exhaurio; aquam hausta importo, infundo. Joan. Evang. c. 2. & metaph. exhaurire laborem. Inde antlare, exantlare, &c. quod vulgo exanclare dicitur, sed perperam. Th. idem, scil. ἄντλος.
Ἀντλέω, ῶ, haurio, præs. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω, p. ᾐτληκα, a. 1. ᾐτλησα. Th. ἄντλος: Vide etiam ἀντλάω, sup.
Ἄντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος.
Ἄντλημα, ατος, τὸ, hausfrum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος.
Ἀντλῆσαι, hausisse, a. 1. inf. & ἄντλησον, ήτω, haurito, a. 1. imp. verbi ἀντλέω.
Ἀντλητήρ, &
Ἀντλητήριον, hausfrum.
Ἀντλητής, οῦ, ὁ, haustor.
Ἀντλία, ας, ἡ, a Bud. expon. ministerium & pœna exhauriendæ sentinæ: ut εἰς ἀντλίαν καταδικασθῆναι, apud Artemid. a Th. ἄντλος.
Ἀντλιαντλητήρ, idem quod ἀντλίον.
Ἀντλίον, ὁ, τὸ, vas, quo aqua sentinæ exhauritur: ab ἀντλέω, ῶ, haurio.
Ἄντλος, ὁ, ὁ, sentina.
Ἄντοικος, ex adverso habitans: ex ἀντὶ, & οἶκος.
Ἀντοικτείρω, idem quod ἀντοικτίζω, vicissim miseror, seu commiseror: ex ἀντὶ, & οἰκτείρω.
Ἀντοικτίζω, μ. ιῶ, Attice diverso, vel vicissim misereor: ex ἀντὶ, & οἰκτίζω.
Ἀντοίσομαι, Hesych. exponit ἀντιδώσομαι, reddemus, tanquam ab ἀντοίω, inusit. præs. est ἀντιφέρω.
Ἀντολή, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀνατολή, ortus.
Ἀντόλιος, orientalis. unde ἀντολίη, interdum substantive usurpatur pro ἀνατολή, in Epigr. l. 5.
Ἄντομαι, occurro, obvius fio; item, supplico. Inde ἄντησις, εως, ἡ, supplicatio. ἀντήδην, suppliciter. Item ἀντομαι est pass. ab, & magis in usu, quam act. ἀντάω.
Ἀντόμνυμι, seu ἀντομνύω, contra, vel vicissim juro. & ἀντόμνυμαι, idem: utrumque sign. juramentum calumniæ vicissim præstare: ex ἀντὶ, & ὄμνυμι.
Ἀντομόω, μ. όσω, idem, contra juro; item, adjuro vicissim, adhortor, παρακελεύω.
Ἀντομοσία, dicitur esse jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusati. Plato in apolog. (at a parte actoris διωμοσία) ex ἀντὶ, & ὀμόω.
Ἀντονομάζω, commuto nomen, transnomino: item, contra alium nomino, i. e. ex adverso; ut quum accusator crimen uno nomine appellat, & reus alio, ut crimen extenuet. Unde
Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominis aliud ponitur, sive epitheton, sive patronymicum: ut ἀντιθεος, pro Polyphemo; & Πηλείδης, pro Achille. ex ἀντὶ, & ὀνομάζω.
Ἀντορύσσω, vel -ττω, contra fodio; e diverso, vel contrario fodio; hostium cuniculos transversis cuniculis excipio: ex ἀντὶ, & ὀρύσσω.
Ἀντορχέομαι, οῦμαι, vicissim (vel contra) salto. part. præs. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ, & ὀρχέομαι.
Ἀντοφείλω, vicissim debeo; debitor sum ali-

alicui ob acceptum aliquod beneficium. unde part. præſ. ἀντωφείλων, i. e. ἀπάσχων, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ex ἀντὶ, & ὀφείλω.

Ἀντωφθαλμέω, ῶ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ησω, p. ἀντωφθάλμηνα. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμός. Vide ſeq. ἀντόφθαλμος.

Ἀντόφθαλμος, adverſus oculis intuens, obtuens, oppoſitus oculis. in Epigr. Unde præcedens ἀντωφθαλμέω, intuentem obtueor: & metaph. obnitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντωφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, obluctari vento: Act. cap. 27.

Ἀντοχή, mutua retentio, συμπλοκή, cohærentia, comprehenſio: verbale ab ἀντέχω, retineo: ex ἀντὶ, & ἔχω.

Ἀντοχυρόω, e contrario munio: ex ἀντὶ, & ὀχυρόω.

Ἀντρᾶος, cavernoſus, & fœm. ἀντραία. Th. ἄντρον.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, expon. quæ libenter in antris verſatur. Suid. a Them. ἄντρον, τὸ, unde &

Ἀντρίτης, idem quod ἀντραῖος, & ἀντρώδης, cavernoſus.

Ἀντροθε, ex antro, Poet. adv. ab

ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, ANTRUM. in dat. ἀντρῳ: ᾗ ᾗ τὸ ἄνω τετρῆσθαι, ἦγουν τετυπῆσθαι, quia ſurſum perforatur.

Ἀντροφυὴς, qui in antris naſcitur, degit, adhæreſcit. Oppian. ex ἄντρον, & φύω.

Ἄντρῳ, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἀντρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, antris plenus, cavernoſus.

Ἄντυγες, αἱ, habenæ, nom. pl. ab ἄντυξ.

Ἀντυγωτὸς, ὴ, ὸν, expon. colligatus in modum τοῦ ἀντύγων.

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus, & circumferentia curſus: in dat. pl. ἄντυξι: ᾗ ᾗ τὰ ἄνω τετύχθαι, quia ſurſum extenditur. Interdum pro toto ponitur curru, & in circumferentiæ ſignif. ad varia transfertur. Dicitur enim ἄντυξ ἀσπίδος, orbis clypei. Il. ζ. Et ἄντυγι μηρῶν, in Epigr. occurrit pro circumferentia, ſeu ambitu, vel rotunditate femorum. Sic & οὐρανὸς ἄντυξ, ſicut & οὐρανὸς ἄψις, axis cœli. Item temporis ἄντυγα dixit Nonnus, quaſi gyrum temporis, ſeu circulum, quod tempus circumagi, & circumvolvi videatur.

Ἀντυπος, ος, ον, ejuſdem figuræ, ſimilis, contrarius; i. e. ἴσος, ὅμοιος, ἢ ἐναντίος. eſt per Syncopen, pro ἀντίτυπος.

Ἀντυπηρετεῖν, Jon. pro ἀνθυπηρετεῖν, viciſſim inſervire: ex ἀντὶ, & ὑπηρέτης.

Ἀντω, idem quod ἀντάω, occurro, obvius fio; item, ſupplico. ſed magis in uſu eſt ἄντομαι; quod vide. Th. eſt ἀντὶ.

Ἀντῳδὴ, cantus, quo alteri occinitur; cantus alteri reſpondens.

Ἀντῳδὸς, qui cantu mutuo reſpondet; qui occinit. Suid. ex Epigram. ab ἀντᾴδω; live ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, ὁ.

Ἀντωθέω, ῶ, repello, renitor, obnitor. ἀντωθεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, repulſio, renixus. Ab ἀντὶ, & ὠθέω.

Ἀντωμοσία, cum ο. penult. & ω. antepenult. eſt verbale ab ἀντομνύω, vel ab ἀντομόω.

Ἀντωνέομαι, viciſſim, vel contra emo; in auctione mercor, liceor; emo loco alterius: ex ἀντὶ, & ὠνέομαι.

Ἀντωνομασία, ας, ἡ, figura, qua loco proprii nominis ponitur aliud: vide ἀντονομασία.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, pronomen; pars orationis, quæ pro nomine ponitur. Unde

Ἀντωνυμικὸς, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντὶ, & ὄνομα.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor: ex ἀντὶ, & ὤψ, oculus.

Ἀντώπιος, obtuens adverſus.

Ἀντωπὸν, adv. coram, e regione, ex adverſo.

Ἀντωπὸς, adverſis oculis intuens. Non exponitur etiam λαμπρὸς. Heſych.

Ἀντωσις, εως, ἡ, ἀπάντησις, occurſus. Plin. a verbo ἄντω, obvio. Sed ἄντωσις, repulſus, vide ſupra in ἀντωθέω, repello.

Ἀντωφελέω, viciſſim adjuvare, referre gratiam, beneficium rependere Xenoph. ὠφελοῦντα ἀντωφελεῖσθαι, utilitatem afferentem commodum viciſſim capere, ἀντιλαμβανεσθαι. ex ἀντὶ, & ὠφελέω.

Ἀνύβριστος, ος, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἄνυ, & ὕβρις.

Ἀνυγραίνω, (idem quod ὑγραίνω,) humecto, madefacio.

Ἀνυδρόομαι, ex fonte haurio, exhaurio, ex ἀνὰ, & ὑδρόω.

Ἄνυδρος, non rigatus: contrarium eſt ὑδρούμενος, irriguus.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, & penuria, ariditas, ab Ἄνυδρος.

Ἄνυδρος, ος, ὁ, ἡ, aridus, aqua carens: ex α, & ὕδωρ, ν inſerto euphoniæ gratia.

Ἄνυε, perficiebat, 3. ſing. imp. Dor. vel Jon. verbi ἀνύω.

Ἄνυλος, ὁ καὶ ἡ, carens ſylva; non ſylvoſus, ſeu nemoroſus: (& ἀνύλειος, idem, carens arboribus) item, expers materiæ, incorporeus: ex α priv. & ὕλη, materies, ſylva.

Ἀνυμέναιος, ος, ὁ, (i. e. ἄγαμος) carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἐχουσα ἄνδρα, hymenæi expers, juſtos hymenæos non paſſa. ex α priv. & ὑμέναιος.

Ἄνυμες, perficiebamus, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ἀνύω.

Ἄνυμι, idem quod ἀνύω, perficio.

Ἀνυμνέω, celebro, laudo, decanto; idem quod ὑμνέω.

Ἀνύμφευτος, cælebs, innuba, innupta.

Ἄνυμφος, ος, ὁ, i. e. ἄγαμος, ὁ μὴ ἐχων γαμετὴν, expers connubii, qui ſponſam non habet; item ἡ ἄνυμφος, illocabilis, quæ nuptum dari nequit. Exponitur & κακόνυμφος, infelix nupta, infauſta ſponſa. unde ἀνυμφογάμος, ſceleratæ nuptiæ, & contra fas contractæ. Ex α priv. & νύμφη, ſponſa.

Ἄνυσσα, quæ perficit, præſ. part. f. g. ab ἀνύω.

Ἀνυπαίτιος, ὁ καὶ ἡ, inſons, innocens: ex α priv. & ὑπαίτιος.

Ἀνυπαντάω, occurro; idem quod ὑπαντάω.

Ἀνύπαρκτος, non exiſtens, in rerum natura eſſe non potens, nec in earum numero. unde τὸ ἀνύπαρκτον, apud Philonem pro internecione, & interitu.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio. ex α priv. & ὑπάρχω.

Ἀνύπακτος, immitis, non cedens: ex α priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

Ἀνυπέρβλητος, ὁ καὶ ἡ, (idem quod ἀνυπέρβατος, ab ὑπερβαίνω) inſuperabilis, incredibilis, eximius. unde adverb.

Ἀνυπερβλήτως, magnopere, vehementiſſime, ſummopere: ex α priv. & ὑπερβάλλω.

Ἀνυπερήφανος, minime ſuperbus: ex α priv. & ὑπερήφανος.

Ἀνυπέρθετος, qui differri, & procraſtinari nequit; item, citus, ſubitus, certus. unde adv.

Ἀνυπερθέτως, ſine mora, abſque dilatione, & cunctatione: ex α priv. & ὑπερτίθημι, ſuperimpono, & in paſſ. ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino.

Ἀνυπεύθυνος, ος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, innoxius, non multandus, inculpatus, reddendis rationibus non obnoxius: ex α priv. & ὑπεύθυνος.

Ἀνυπευθύνως, ita ut cauſæ dicendæ obnoxius non ſis; Item, cum libertate, qualis eſt eorum, qui legibus ſoluti ſunt. Eſt adverb. ab ἀνυπεύθυνος.

Ἀνυπήκοος, non obtemperans: ut ἀνυπήκοος τῷ λόγῳ, non obſequens rationi: ex α priv. & ὑπήκοος.

Ἀνυπηνος, imberbis, ἀγένειος: ex α pr. & ὑπήν.

Ἀνυπηρέτητος, miniſtris carens; ex α pr. & ὑπηρετέομαι, mihi miniſtratur. vide activ. ὑπηρετέω.

Ἀνυποδητος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, diſcalceatus, ſine calceis: ab α, & ὑποδέω. Th. δέω.

Ἀνύποδες, οἱ, ſic appellati ſunt philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

Ἀνυποδεέω, ſum ſine calceis; ſine calceis ingredior. ἀνυποδοκέω, idem.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas. ab α, & ὑποδέω.

Ἀνυπόδικος, qui juri obnoxius non eſt, ſeu qui juri non congruit: ex α priv. & ὑποδίκος, ὁ.

Ἀνυπόθετος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppoſititius, & ſubditicius, ἀνεὺ ὑποθέσεως, ſine ſuppoſitione: ut apud Plat. in 6. de Repub. νόησις τοῦ νοητοῦ ἀνυποθέτου; h. e. τῆς ἀρχῆς ἀνυποθέτου; i. e. quæ ſine ſuppoſitionibus ab intellectu apprehenditur: ὁ γὰρ νοῦς illarum non indiget, ut ad apprehenſionem τοῦ ὄντος, καὶ νοητοῦ. ex α priv. & ὑποτίθημι.

Ἀνύποιστος, ος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab α, ὑπὸ, & οἴσος, ab οἴω, pro φέρω.

Ἀνυποίστως, ita ut ſufferri, & tolerari non poſſit, intolerabiliter. Poll. Eſt adv. ab ἀνύποιστος, qui ſufferri nequit: ex α priv. & ὕποιστος.

Ἀνυπόκριτος, ος, ὁ, ἡ, minime ſimulatus, non fucatus: ex α, & ὑποκρίνομαι.

Ἀνυπομόνητος, non ſuſtinendus, intolerabilis: ex α priv. & ὑπομένω.

Ἀνυποπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpicatus, ſeu ſuſpectus, improviſus, quem ſuſpectum non habuiſſemus. Polyb. & active, non ſuſpicans. Polyb. lib. 4. τοῖς μέλλουσιν ἀνυποπτοῦσι, non ſuſpicantibus, quod eventurum erat. Unde adv.

Ἀνυποπτως, non ſuſpiciose, vel ſuſpecte, inopinato, & inſperato, ita ut non ſuſpiceris, vel ſuſpectus habearis: ex α priv. & ὑποπτεύω.

Ἀνύποπτος, & ἀνυπόπτευτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans.

Ἀνυποπτως, adv. citra ſuſpicionem. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι.

Ἀνυποστατος, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens, μὴ ἔχων ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν, ut ſomnium, & id genus, ἀνύπαρκτος, καὶ ἀνύπαρκτος; cui opponitur ἀνυπόστατος. Item, intolerabilis, cujus impetus ſuſtineri nequit; cui reſiſti non poteſt. Polyb. ex α priv. & ὑπόστασις.

Ἀνυποστολος, ος, ὁ, interritus, imperterritus: Item, non prævaricans; qui in dicendo nihil timet, aut veretur; qui libere loquitur. Ex α priv. & ὑποστέλλω.

Ἀνυποστόλως, adv. ſine prævaricatione, nihil remittendo. Th. idem.

Ἀνυπότακτος, ος, ὁ, ἡ, refractarius: ex α, & ὑποτακτος.

Ἀνυποτιμητος, non cenſus, non æſtimatus: & peculiariter, cui lis æſtimata non eſt. unde adv.

Ἀνυποτιμήτως, impune: ex α priv. & ὑποτιμάω.

Ἀνύπουλος, non ſimulatus; ſincerus; ſine ſuſpicione; non infidus & ſubdolus: Proprie eſt is, ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὑπουλος.

Ἀνύπους, qui pedibus celeriter confecit iter: ἀπὸ τοῦ ποῦς ποσὶν ἀνύειν. Heſych.

Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, confeci, acquiſivi, a. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἀνύσας, ὁ, qui perfecit, a. 1. part. ab ἀνύω.

Ἀνυσίεργος, ος, ὁ, ἡ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus: ab ἀνύω, & ἔργον.

Ἀνύσιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, expeditus, efficax ad tranſigendum, expeditus, utilis. unde

Ἀνυ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀνυσίμως, adv. efficienter, absolute, perfecte, ἐνεργῶς, πρακτικῶς, πλεόνως: ab ἀνύομαι, Th. ἀνύω.

Ἄνυσις, εως, ἡ, effectio, perfectio; item, profectus, commodum. ab ἀνύω.

Ἀνύσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poet.

Ἀνυστὸς, ὴ, ὸν, ἡ ϰὴ ἡ, quod effici potest; item, promptum, facile. ὡς ἀνυστὸν ἔστι, quoad fieri potest, pro viribus.

Ἀνυτικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, vel ἀνυπτικὸς, efficax. ab ἀνύομαι.

Ἄνυτο, perficiebatur, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι, vel est 3. plusq. perf. pass. ἀνύω.

Ἀνύτω, per unicum τ, Attice, & ἀνύττω, vel ἀνύσω, pro Th. ἀνύω, perficio, expedio.

Ἀνύφαμμος γῆ, non arenosa terra; vel ager minime arenosus: ex α priv. & ὕφαμμος (idem quod ὑποψαμμος) arenosus, subtus arenam habens: ex ὑπὸ, & ψάμμος; vel, detracta litera ψ, ἄμμος, ὁ, ἡ, arena.

Ἀνυψόω, f. ώσω, erigo, sublevo, extollo, exalto: ex ἀνὰ, & ὑψόω.

Ἀ'ΝΤ'Ω, perficio, prosum, impleo, consumo, impetro, festino. f. σω. p. ἤνυκα.

Ἄνω, poeticum est, pro ἀνύω, perficio.

Ἄ'ΝΩ, sursum, adv. ὁ ἄνω, sc. ὦν, supernus: ἡ ἄνω, sc. ὖσα, superna: τὰ ἄνω, sc. ὄντα, quæ sursum sunt. comparat. ἀνώτερον, superius, altius.

Ἀνῶ, deseram, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι, a. 2. ἀνῶ.

Ἀνωγα, præt. m. Jon. pro ἠνωγα: jussi: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω.

Ἀνωγὼ, imp. vel a. 2. Jon. pro ἠνωγὼ, ἀνώγη, a. 2. sub. ab ἀνώγω.

Ἀνώγεον, ὴ, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνωγεων, ω, τὸ, exp. ὑπερῷον, Marc. 14. Luc. 22. Dictum sic volunt, tanquam partem domus non infimam, sed supra solum eminentem, quod veteres in superiori ædium parte cibum sumerent. quidam vero sic scribunt vocatum, quod subductio sit a solo: ab ἀνώγεως. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, supra terram.

Ἀνωγέω, pro Th. ἀνώγω, suadeo.

Ἀνώγεως, ω, ὁ ϰὴ ἡ, qui supra terram est, ὁ ἄνω τῆς γῆς: ex ἄνω, supra, & γῆ, terra.

Ἀνωγὴ, ῆς, ἡ, & ἄνωξις, εως, ἡ, jussum, adhortatio: est verbale a Th. ἀνώγω.

Ἀνώγηθι, & per Sync. ἄνωχθι, jube, præs. imp. ab

Ἀνώγνυμι, idem quod ἀνοίγω.

Ἀνῴγμαι, ξαι, κται, apertus sum, perfect. pass. verbi ἀνοίγομαι, part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Inde ἀνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio: ἄνοιξις, εως, ἡ, idem; item, ostium: ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, apertus, apertilis. Th. οἴγω.

Ἀνώγουν, jubebam, pro ἠνώγουν, imp. Jon. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω.

Ἀ'ΝΩΓΩ, jubeo, hortor, f. ξω, p. ἠνωχα, a. 1. ἠνωξα.

Ἀνωδίνα, adv. proprie, sine dolore; & quidem peculiariter in partu.

Ἀνωδινία, ἡ, indolentia: ut ἀνωδινίαν ποιεῖ, finit dolorem, Dioscor. i. e. levamentum doloris affert.

Ἀνώδινος, quæ partus dolores non sentit; vel quæ sine dolore parit: ex α, & ὠδὶν.

Ἄνωδοι, οἱ, expon. non oscines aves. Aristot. Hist. An. l. 1. sed legitur & παὶ ἀνηδιπὰ, pro eod. ex α priv. & ᾠδὴ, ἡ, seu ᾠδὸς, ὁ.

Ἀνωδυία, ας, ἡ. Poet. pro quo & νωδυία, indolentia doloris, vacuitas.

Ἀνώδυνος, ὴ, ὸν, ἡ, dolorem nullum sentiens. & ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem sedat.

Ἀνωδύνως, adv. sine dolore. Th. ὀδυνῶν.

Ἄνωθεν, superne, desuper.

Ἀνωθέω, ῶ, propulso, repello, sursum impello. f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursum versus, vel repulsio. Th. ὠθέω.

Ἀνωϊστος, ὴ, ὸν, ἡ, inopinatus, improvisus. hinc.

Ἀνωϊστὶ, inopinato. Ex α, & οἶδα.

Ἀνωϊχθὼ, resoluta diphthongo, pro ἀνῴχθω.

Ἀνωμιςμένος, superne, vel in alto habitans: ex ἄνω, & οἰπίζομαι. vide act. οἰπίζω.

Ἀνῷχθ, apertus est, 3. sing. perf. pass. ἀνῴγμαι, verbi ἀνοίγω.

Ἀνώλεθρος, ὴ, ὸν, ἡ, interitui non obnoxius: ex α, & ὄλεθρος.

Ἀνώμαλον, τὸ, inæquale. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas. Ex α, & ὁμαλὸς.

Ἀνώμαλος, ὴ, & ἀνωμαλὴς, ές, ὁ ϰὴ ἡ, inæqualis, dispar, irregularis, varius, asper, non planus.

Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, & ἀνωμαλώσις, εως, ἡ, inæqualitas, asperitas.

Ἄνωμος, humero carens. ex α priv. & ὦμος.

Ἀνωμοτὶ, sine jurejurando: adv. ex α, & ὄμνυμι.

Ἀνώμοτος, ὴ, ὸν, ὁ ϰὴ ἡ, injuratus; non addictus juramento; citra jusjurandum; ut ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, juravi lingua, mentem injuratam gero, Eurip. ejusdem Th. & comp.

Ἄνων, οντος, ὁ, expediens, præs. part. ab ἄνω, pro ἀνύω.

Ἀνωνόμαστος, ὴ, ὸν ϰὴ ἡ, expon. non nominatus, nomen non habens: ex α pr. & ὀνομαστὸς, ὁ.

Ἀνωνύμαστος, quasi innominabilis, nefandus; vel qui sine nomine.

Ἀνωνυμεὶ, & ἀνωνύμως, absque nomine: Item, ignobiliter, absque celebritate. adv. ab ἀνώνυμος.

Ἀνωνυμὶ, sine nomine; adv.

Ἀνώνυμος, ὴ, ὸν, ἡ ϰὴ ἡ, expers nominis; sine nomine; non nominatus; incelebris: ex α priv. comp. cum ὄνομα, & ὀνομάζω.

Ἀνωξις, consultatio. Vide in ἀνωγὴ.

Ἀνώπιον, ὴ, τὸ, locus editior, & a conspectu semotus; τὸ ἄνω ἀπὸ τῆς ὠπῆς: ex α priv. & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀνῳρθώθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, intempestivitas: ex α, & ὥρα.

Ἄνωρος, ὴ, ὸν, ἡ ϰὴ ἡ, intempestivus; item, immaturus, præcox: ejusd. Th. & comp.

Ἀνῳρόθια, ας, ἡ, unda, quæ ad summam marginem navis tollitur. Poll. l. 2. ex ἄνω, & ῥόθος, undarum strepitus.

Ἀνώρροπος, ὁ ϰὴ ἡ, & ἀναρρόπος, sursum vergens, resupinus; ὁ ἄνω ῥέπων: ut ἀνωρρόπῳ ϰήμαπι, figuræ resupinæ, in sublime erectæ. ex ἄνω, & ῥέπω, unde ῥοπὴ, inclinatio.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; item, graviter ejulo, ac lamentor: ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ὠρύω, vel ὠρύομαι.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω.

Ἀνῶσαι, repulisse, Jon. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, & ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Vel Ἀνῶσαι, repulisse, est a. 1. inf. ab ἀνωθέω.

Ἀνῶσαντος, repulsum fuisse, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνωτάτω, in supremo loco, & ὁ ἀνωτάτω, summus. est superlativus gradus ab

Ἀνώτερος, in comparativo, superior. Th. ἄνω, supra.

Ἀνωτερικὸς, ὴ, ὸν, superior. Ex ἄνω est ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικὸς.

Ἀνωφέλεια, ας, ἡ, contrarium τῆς ὠφελείας. Laert.

Ἀνωφελὴς, ές, ὁ, ἡ, inutilis: ex α, & ὄφελος.

Ἀνωφέλητος, non adjutus, nullo commodo affectus: ex α priv. & ὠφελέω, f. ήσω, unde ὠφέλεια, ἡ.

Ἀνωφελῶς, inutiliter, nullo commodo: est adv. ab ἀνωφελὴς, inutilis; quod itidem ex α priv. & ὠφελέω.

Ἀνωφέρεια, ascensus, acclivitas.

Ἀνωφερὴς, ές, ὁ ϰὴ ἡ, ad superna tendens, sublimis, sursum ferens: ex ἄνω, & φέρω.

Ἀνωφορικὸς, ad superna tendens: ut ἀνωφορικὸς θερμότης, calor qui sponte sua in sublime tollitur. ex ἄνω, & φορικὸς.

Ἀνώφορος, idem quod ἀνωφερὴς.

Ἀνῴχα, aperui, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνῳχθὼ, ης, η, apertus fui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνωχθι, pro ἄνωγε, aperi, præs. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, jube, est imp. concisus pro ἀνώγηθι, ab Ἀνώγνυμι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeat, ut etiam ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.

Ἄνωχμον, Hesych. τὸ κελευστικὸν, sive παρακελευστικὸν, hortatorium, seu adhortatorium: ab ἀνώγω, hortor.

Ἀνώχυρος, intutus, indefensus, non munitus; ex α priv. & ὀχυρὸς.

Α Ξ.

Ἄξαιμι, ας, αι, fregerim, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, f. ἄξω, a. 1. ἦξα.

Ἄξας, ducens, a. 1. part. ab ἄγω. fut. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens, ab ἄξω, quod Poetæ formant a f. 1. verbi ἄγω: vel dictum est pro ἄξον in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.

Ἄξῃα, ας, ε, & in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω.

Ἀξεναγώγητος, non ductus ab hospite, vel non susceptus: ex α priv. & ξεναγωγέω.

Ἄξενος, inhospitalis; idem quod ἄξενος.

Ἀξενία, inhospitalitas: itidem ab ἄξενος.

Ἄξενος, ὴ, ὸν, Poet. ἄξεινος, sine hospite: ex α. & ξένος.

Ἄξεστος, ὴ, ὸν ϰὴ ἡ, radendo non politus; ab α, & ξέστος. Th. ξέω.

Ἀξία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξιος.

Ἀξιάγαστος, ὴ, ὸν ϰὴ ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄξιος, & ἀγαστὸς.

Ἀξιάκουστος, ὴ, ὸν ϰὴ ἡ, auditu dignus; item, memorabilis: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιακροάτος, ὴ, ὸν, ϰὴ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι.

Ἀξιαπήγητος, Jon. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ϰὴ ἡ, memorabilis: superlat. Ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, memoratu dignissimus. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέπαινος, vel ἀξιεπαίνετος, laude dignus, laudabilis, prædicandus, commendabilis: ex ἄξιος, & ἔπαινος.

Ἀξιεπιθύμητος, expon. dignus qui expetatur: ex ἄξιος, & ἐπιθυμητὸς.

Ἀξιέρως, amari dignus: ex ἄξιος, & ἔρως, ὁ. Sic dicitur πένια ἀξιέρατα apud Xen.

Ἀξιεῦμαι, dignum censeo, Dor. pro ἀξιῶμαι, præs. ind. ab ἀξιόω.

Ἀξινάριον, & ἀξινίδιον, ὴ, τὸ, parva dolabra, dolabella, asciola: diminut. ab ἀξίνη.

Ἀ'ΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ASCIA, dolabra.

Ἀξινομαντεία, vel ἀξινομαντία, ἡ, divinatio per secures. Plin. l. 36. c. 19. ex ἀξίνη, & μαντεία.

Ἀξιοβίωτον, ὴ, τὸ, dignum vita: ex ἄξιος, & βίωτον.

Ἀξιοζήλωτος, & ἀξιοζήλωτος, ὴ, ὸν, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione, optabilis, æmulandus. unde

Ἀξιοζήλως, adv. laudabiliter: ex ἄξιος, & ζῆλος.

Ἀξιοθαύμαστος, admiratione dignus: ex ἄξιος, & θαυμαστός, ὁ.
Ἀξιοθέατος, Jon. pro ἀξιοθέατος, spectatu dignus: ab ἄξιος, & θεάομαι.
Ἀξιοθρήνητος, ος, ὁ ἡ ον, luctu, seu lamentatione dignus, sive dignus qui lugeatur. Eurip. ex ἄξιος, & θρῆνος, ὁ.
Ἀξιοκοινώνητος, dignus quicum communicemus; dignus cujus consortium & societatem experiamur: ex ἄξιος, & κοινωνέω, ῶ, f. ήσω.
Ἀξιόκτητος, dignus qui quæratur, & possideatur: digno, vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. unde neut. ἀξιόκτητον, dignum quod quæratur, & possideatur. ex ἄξιος, & κτάομαι.
Ἀξιόλεκτος, dictu dignus, laudabilis.
Ἀξιόλογος, q. d. mentione dignus, memorabilis, laudabilis; item, non aspernandus, magni pretii. unde adv.
Ἀξιολόγως, egregie, præstanter, ita ut mentione sit dignum: ex ἄξιος, & λόγος.
Ἀξιομακάριστος, dignus quem beatum omnes prædicent. Xen. in Apol. Socr. Vide μακάριστος.
Ἀξιομαχικὸς, ὴ, ὸ, ὴ, auctoritate præditus, augustus.
Ἀξιόμαχος, ος, ὁ, ὴ, qui alicui resistere potest pugnando: ab ἄξιος, & μάχομαι.
Ἀξιομίσητος, odio dignus: ex ἄξιος, & μισητὸς, ὁ.
Ἀξιομνημόνευτος, dignus commemoratione, memorabilis. Xen. Hell. 4. ex ἄξιος, & μνημονεύω.
Ἀξιονίκως, ος, ὁ, ὴ, victoria dignus: ab ἄξιος, & νίκη.
Ἀξιόομαι, dignus habeor: pass. ab act. ἀξιόω.
Ἀξιοπενθὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, dignus luctu: ex ἄξιος, & πένθος, τὸ.
Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, verisimilitudo, authoritas fide digna, πίστωσις, fidei sufficientia, seu fides idonea. Item adv. fideliter, ita ut fide sit dignum.
Ἀξιόπιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, fide dignus, dignus cui credatur, gravis, verisimilis, certus, haud impar fidei. sed expon. & ἱκανὸς, & ἀρκῶν, idoneus, sufficiens. Ex ἄξιος, & πιστός.
Ἀξιοπίστως, est adv. fideliter, cum fide sufficiente. unde in Pandect. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι, expon. idoneis sponsoribus cavere. ab ἀξιόπιστος.
Ἀξιόποινος, ος, ὁ, qui meritas pœnas accipit. V. ποινή.
Ἀξιοπρέπεια, dignitas.
Ἀξιοπρεπὴς, dignus decore, laude dignus. Th. πρέπω.
Ἀξιόρατος, ὁ, ἡ, visu, vel videri dignus: ex ἄξιος, & ὁράω, ῶ.
Ἄξιος, ος, ὁ, dignus: cum gen. Hinc ἀνάξιος, ος, ὁ, ἡ, indignus. Ἀνταξιος, ος, ὁ, ἡ, æqualis pretii.
Ἀξιοσκεπὴς, dignus consideratione, seu animadversione; considerandus. Th. σκέπω.
Ἀξιοσπούδαστος, dignus studiis; dignus quem studiose sectemur: ex ἄξιος, & σπουδάζω.
Ἀξιοστράτητος, imperio dignus, dignus qui imperet: ex ἄξιος, & στρατηγός.
Ἀξιοτέκμαρτος, ὁ, probatus sufficientibus argumentis: a τεκμαίρω. V. Th. τέκμαρ.
Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas, dignatio: ab ἄξιος.
Ἀξιότιμος, honore dignus, pretiosus: a τιμή.
Ἀξιοφίλητος, dignus, qui ametur: ex ἄξιος, & φίλητος, ὁ.
Ἀξιόχρεως, Jon. & Att. qui est solvendo, ac proinde fide dignus: ab Ἄξιος, & χρέως.
Ἀξιόομαι, ώμαι, dignus censeor. 3. plur. præs. imp. Ἀξιώσθωσαν. p. ἠξίωμαι, a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.
Ἀξιόω, ῶ, imp. ἠξίουν, ων, f. ώσω, p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα, a. 1. sub. ἀξιώσω, ῳς, ῃ, a. 1. inf. ἀξιῶσαι: Dignor, cum gen. æquum censeo; dignum esse censeo; & sæpius cum inf. pro, æquum esse censeo: item, operæ pretium esse existimo: item, peto, postulo: & interdum, existimo, puto: ut & pro δοξάζω, ἡγοῦμαι, & δογματίζω, & quasi axioma constituo, apud Aristot.
Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas; item, enuntiatio.
Ἀξιωματικὸς, habens authoritatem: Item, plenus majestatis; dignatione, & majestate venerandus: dignitate oris præditus. cujus neut. τὸ ἀξιωματικὸν, substantive ponitur pro amplitudine, & dignitate. & in pl. masc. ἀξιωματικοὶ dicuntur, qui in dignitatibus sunt constituti. Bud. ex Pand.
Ἀξιωματικῶς, expon. cum authoritate, cum dignitate: Item apud dialecticos ἀξιωματικῶς τι λέγειν, expon. aliquid ut axioma ponere; quod vulgo dicunt, aliquid pro una maxima ponere.
Ἀξίως, merito; prout dignum est; ut decet: ab ἄξιος.
Ἀξιώσεια, ας, ε, dignatus fuerim, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.
Ἀξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo. Est verbale ad ἀξιόω.
Ἀξόανον, sculptili simulachro carens: ex α priv. & ξόανον, τὸ, politum, sculptum, sculptile: a Th. ξέω, polio.
Ἄξομαι, abducam, f. 1. verbi ἄγω.
Ἄξον, a. 1. imp. act. duc, vel frange: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.
Ἄξονα, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.
Ἀξονικὸς, ὴ, ὸ, ὴ, ad axim pertinens. ut ἀξονίοις δεσμοῖς, vinculis axis alligatis: in Epigr. ab ἄξων, axis rotæ.
Ἄξος, expon. idem quod ἄξεσος, qui radendo scalpendoque politus non est: in Epigr. ex α priv. & ξέω, cujus comp. varia desinunt in ξος.
Ἀξυγκρότητος, idem quod ἀσυγκρότητος, qui conflatus, seu coactus non est, seu qui conflari & cogi non potest: ex α priv. & συγκροτέω.
Ἀξυλία, lignorum inopia.
Ἀξύλιος, & ἀξύλαπος, idem quod ἄξυλος, unde, vel ex quo nemo ligna petiit; ejusd. Th. & comp. cum seq.
Ἄξυλος, ος, ὁ, ἡ, ligno carens, vel plenus ligno: ab α, vel priv. vel epitat. & ξύλον.
Ἀξύμμετρον, pro ἀσύμμετρον, immensum, immodicum: ex α priv. & σύμμετρος.
Ἀξύμφορος, pro ἀσύμφορος, incommodus: ex α priv. & σύμφορος.
Ἀξυνέτως, pro ἀσυνέτως, ος, ὁ, ὴ, intelligentia carens, stultus, insipiens: ex α priv. & συνετός.
Ἀξυπάκτως, pro ἀσυπάκτως, inordinatus: ex α priv. & συμπάσσω, vel -πω.
Ἀξυρος, seu ἀξυρὴς, retusus, hebes: ex α priv. & ξυρός.
Ἄξω, pro ἄγω, formatum e futuro; ut οἴσω, pro φέρω.
Ἄξω, Dor. ἄξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis, asser: q. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur. expon. etiam spondylorum secundus; qui est immobilis: Pol. Et apud Athenienses ἄξονες erant tabulæ, in quibus leges Solonis erant incisæ. Bud. in com. Item in Salomonis Proverbiis legitur pro tramite, & orbita. Dicitur autem ab ἄξαι, a. 1. inf. verbi ἄγω.

Α Ο.

....αο, Æol. & Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro ου: ut Αἰνείαο, pro Αἰνείου. Est & Jon. & Poet. pro ω in 2. pers. sing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.
Ἄοδμος, odore carens, inodorus; idem quod ἀνόδμος: ex α priv. & ὀδμή, odor.
Ἄοζοι, & ἀοζέω, vide cum ἄοζοι, & ἀοξέω.
Ἄοζος, idem quod ἄνοζος, qui ramosus non est, in nullos dispersus ramos, vel enodis, non nodosus. Item, ramosus, πολύοζος. ex α priv. vel intens. & ὄζος.
Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.
Ἀοιδὴ, ῆς, & Dor. ἀοιδᾶ, ᾶς, ἡ, cantus. dat. pl. Jon. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς. A præt. m. ἠοιδα verbi ἀείδω.
Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto; idem quod Th. ἀείδω.
Ἀοίδιμος, ος, ὁ ἡ ον, celebris, decantatus.
Ἀοιδοθέτης, Poeta, qui componit cantilenas: ex ἀοιδὴ, & θετός.
Ἀοιδοπόλος, idem, Poeta, qui versatur circa carmina: ex ἀοιδὴ, & πολέω, versor.
Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor, Poeta. Th. ἀείδω.
Ἀοιδοσύνη, ἡ, cantio, cantilena; idem quod ἀοιδὴ, & Th. idem.
Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, canendi peritissima, cantu suavissima, superl. ab ἀοιδός.
Ἀοίκητος, ος, ὁ, ἡ, inhabitatus.
Ἄοικος, ος, ὁ, ἡ, domo carens. Ex α, & οἶκος.
Ἄοιμος, invius, vagus: ex α priv. & ὁίμη.
Ἄοινος, vino carens, abstemius: ex α priv. & οἶνος.
Ἄοκνος, ος, ὁ, ἡ, impiger; item, intrepidus: ex α, & ὄκνος.
Ἀοκνότατα, impigerrime.
Ἀόκνως, impigre: adv. ab ἄοκνος.
Ἀολλέες, έων, οἱ, αἱ, conferti, nom. pl. ab ἀολλής· acc. pl. ἀολλέας, εῖς. dat. ἀολλέσι.
Ἀολλίδόν, confertim, simul: adv. Poet. ab
ἈΟΛΛΗΣ, ές, ὁ, ἡ, confertus, congregatus.
Ἀολλίζω, & ἀολλέω, congrego.
....άουσι, ῶσι, terminatio Dor. 3. pers. plur. præs. ind. 2. contract. pro άουσι, vel ῶσι, ut βοάουσι, pro βοάωσι, βοῶσι.
Ἀοξέω, pro ἀοζέω, ministro. Hesych. & Suid.
Ἄοξοι pro ἄοζοι a Suida exponitur, πολύοζοι, ramosi, nodosi, item, qui nulla ligna comburunt, i. e. coqui, μάγειροι, vel servi, famuli, ὑπηρέται, ἡ θεράποντες, item, assectlæ; & assectatores, ἀκόλουθοι. a Th. ἕζομαι.
Ἄοπλος, idem quod ἄνοπλος.
Ἄοπος, qui vocem nullam edit, mutus: (& ab Hesych. exponitur etiam ἀόρατος, invisibilis; ab ὄπτομαι) ex α priv. & ὠψ, ὀπός, ἡ, vox; item, oculus, sed tunc est masc. gen.
Ἄοπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἄνοπτος, non visibilis: ex α priv. & ὄπτομαι.
Ἄορ, & ἄορ, ορος, τὸ, ensis: q. ab ἀείρω, quia suspenditur. Item ἄορες Hesych. dicuntur γυναῖκες. Item tripodes quidam, Od. ρ, sc. ἔχοντες ὠπὶ, οἷς ὧν αἱρεῖσθαι δύνανται. Etym.
Ἀοράσια, ας, ἡ, cæcitas. Ex α, & ὁράω.
Ἀόρατος, ος, ὁ, ἡ, invisibilis.
Ἀοράτως, invisibiliter, adv.
Ἀοργησία, ας, ἡ, q. d. inirascentia, non irasci, lenitudo.
Ἀόργητος, & ἄοργος, qui non irascitur, aut irasci solet. Unde in neut. gen. τὸ ἀόργητον, idem quod ἀοργησία, Luc. in Hermog. τὸ ἀόργητον ἀνδρὸς ἐστι σοφοῦ.
Ἀοργήτως, sine ira, ita ut non irascaris, lente, vel leniter: ex α priv. & ὀργή, ῆς, ἡ, ira.
Ἀορίζαίνω, hæsito: ab α, & ὄρος.
Ἀορίζόμαι, ίσμαι, indefinitus sum.
Ἀορισία, ας, ἡ, infinitas.
Ἀορίστικος, ὴ, ὸ ἡ, ὸν, indefinitivus.
Ἀόριστος, ος, ὁ ἡ ὸν, infinitus, interminatus.
Ἀορίστως, infinite, interminate.
Ἄορνις, ος, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avernus. Th. ὄρνις.
Ἀορτὴ, ῆς, ἡ, dicitur arteria omnium maxima, quæ ex sinistro cordis ventriculo

culo exoritur, & ſpiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nativumque calorem per diaſtolen & ſyſtolen temperat. ſic appellata fuit, quod ἀορτὴ ſignificet ἀγγεῖον, i. e. vas: eſt enim ſanguinis conceptaculum, ut ſcribit Ariſtot. Item ἀορταὶ ſunt etiam veſtium conditoria, & arculæ, i. e. χηλοὶ, κιβωτοὶ, κίσται, Poll.

Α'ΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum (ſen funis) quo enſis, clypeus, aut pera appenditur. dat. pl. ἀορτήρεσι, Poet. qu. ab ἀείρω: vel quaſi ἄορα τηρῶν; ab ἄωρ, & τηρέω.

Α'ορτηθεὶς, in Epigr. appenſus loro, affixus, pendens: a Th. ἀορτήρ.

Α'ορτο, ſublatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἄορμαι, pro ἤορμαι, perf. paſſ. verbi ἀείρω. Quidam tamen ex ἤρτο factum volunt, η in α converſo, & inſerto ω, pluſq. perf. paſſ. ἄρτο, ἄωρτο.

Α'ορτὴρ, appellatur ab Hippocrate pars pulmonis utrinque ſuſpenſa, & ſeparata; quam & ἀορτὴν dictam fuiſſe diſcimus ex Dioſc. ab eod. Th.

Α'οσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers; idem quod ἄνοσμος, nihil olens, inodorus; vel odore gravis, & fœtidus: nam ἄοσμον opponitur τῷ εὔοσμον.

Α'οσμία, ας, ἡ, (pro quo interdum reperitur ſubſtantive, ἄοσμος, ου, ὁ,) odoris carentia, odor nullus, vel malus odor, fœtor: ex α priv. & ὀσμή.

Α'οσέω, ῶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc

Α'οσητὴρ, ῆρος, ὁ, adjutor, ἀνὴρ ὀσπερ βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur. Ab ὄσπερ.

Α'οσπος, ου, ὁ, ἡ, illæſus: ex α, & ὠτάω.

Α'οχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis.

Α'όχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui moleſtia vacat. Ab α, & ὄχλος.

Α'οψι, οπος, ὁ καὶ ἡ, viſus expers, cœcus: ab α, & ὄπτομαι.

Α'π', pro Α'πὸ.

Α'παγγεῖλαι, renuntiaſſe, a. 1. inf. act. ἀπήγγειλον, ἀπω, renuntiato, & in 2. pl. ἀπαγγείλατε, renuntiate, imp. ἀπαγγείλας, αντος, ὁ, renuntians, part. ab ἀπαγγέλλω.

Α'παγγελία, ας, ἡ, narratio: ab ἀπαγγέλλω.

Α'παγγέλλω, f. ἀπαγγελῶ, p. ἀπήγγελκα, a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. inf. ἀπαγγεῖλαι. præſ. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, paſſ. ἀπαγγελλόμενος. Exp. idem quod ἀπαγγέλω. Item, renuntio, ut legati faciunt a legatione redeuntes. Plut. Et pro denuntio: ut ἀπαγγέλλω σοι ἀγῶνα, denuntio tibi litem. Item pronuntio, enuntio, i. e. cœptum mentis eloquor. Item, memoriter recito. Bud. ex Syneſ. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω.

Α'παγγελτέον, pro vel renuntiandum eſt.

Α'παγγελτὴρ, index, renuntius.

Α'παγγελτικὸς, re. vel enuntiativus. unde in neut. gen. τὰ ἀπαγγελτικὰ, enunciatio. a præced.

Α'παγε, Apage, apageſis, aufer, abſit, ne feceris: adverbium eſt reprobantis, & abominantis: (a verbo ἀπάγω) ut ἄπαγ' εἰς μακελλίαν, proverbium apud Ariſtoph. i. e. εἰς ὄλεθρον; nam mortui μακελλῖ dicuntur κατ' εὐφημισμόν, ne verba innominata ſint.

Α'παγείρω, excito: ex ἀπὸ, & ἀγείρω.

Α'παγὴς, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex ἀπὸ pro α priv. & ἄγω: vel ut alii volunt, ex α intenſivo, & ἔπαγον, a. 2. verbi πήγνυμι.

Α'παγινέαν, Jon. pro ἀπάγαν, auferre, abducere. Th. ἄγω.

Α'παγκωνίζομαι, cubitos intendo. Heſ. ex ἀπὸ, & ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor; per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum: ab ἀγκὼν, cubitus, ſeu cubitum.

Α'παγλαΐζω, deturbo, dehoneſto; ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, illuſtro; a Th. ἀγλαὸς, ſplendidus.

Α'παγξαίμιλλω, ης, ἡ, me ſtrangularem, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

Α'παγομδύλιν, τλιῦ, abductam, acc. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἀπάγω.

Α'παγορεύμα, apud Plutarch. opponitur τῷ προσάγματι, vetitum & interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

Α'παγόρευσις, prohibitio.

Α'παγορευτικὸς, prohibitorius: a verbo ἀπαγορεύω.

Α'παγορεύων, ουσα, ὁ, prohibens, præſ. part. ab

Α'παγορεύω, prohibeo, interdico, recuſo, nego: Item animum deſpondeo. D. Baſil. in fragm. ex ἀπὸ, & ἀγορεύω.

Α'παγρεύω, ſpolio. unde ἀπαγρευθεὶς, Heſych. exp. ἀφαιρεθεὶς: ex ἀπὸ, & ἀγρεύω, venor, capto.

Α'παγριόω, ῶ, agreſte reddo, effero, exaſpero: ex ἀπὸ, & ἀγρὸς.

Α'παγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio; ipſa actio, qua aliquid ſylveſtreſcit; mutatio in ſylveſtrem naturam. Ex ἀπὸ, & ἀγριόω.

Α'παγροικίζομαι, ad mores ruſticos redigor. eſt paſſ. ab ἀπαγροικίζω.

Α'παγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Α'παγρος, infelix, & infortunatus venator, ἀτυχὴς θηρεὶ πὰς ἄγρας, infelix circa venationes: ex ἀπὸ, & ἄγρα, captura, venatio.

Α'παγχονάω, idem quod ἀπαγχονίζω, & ἀπάγχω.

Α'παγχονίζω, idem quod ἀπάγχω.

Α'πάγχω, ſtrangulo, ſuffoco, f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, ſtrangulor, f. 1. m. ἀπαγξόμαι, a. 1. ἀπηγξάμην, ω, απο. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

Α'πάγω, abduco, f. ἄξω, p. ἀπῆχα, a. 2. ἀπήγαγον, Att. ἀπήγαγον, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ, perf. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, κται, a. 1. ἀπήχθην, inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

Α'παγωγὴ, abductio; & peculiariter abductio, ſeu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Eſaiam, cap. 4. Item, reductio, & tributi penſio. Item, ἀπαγωγὴ, vocatur etiam ſyllogiſmus apud Ariſtotelem, in quo de minoris certitudine propoſitionis dubitatur, quæ tamen æque, aut magis credibilis eſt ipſa concluſione. 1. Anal. lib. 2. c. 18. Itemque dicitur εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ, reductio ad impoſſibile; quam Chryſoſtom. 1. ad Cor. 15. εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν vocat.

Α'παγωγὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, abductor, expulſor, expellendi vim habens: cui opponitur ἐπαγωγὸς: a verbo ἀπάγω.

Α'παδεῖν, Jon. & Poet. diſplicere: ex α, & ἄδω, ſeu ἀνδάνω, placeo.

Α'πάδεις, ιος, ἡ, cogitatio. in acc. pl. ἀπάδειας, & per craſin ἀπάδεις. Dicta qu. ἄπιδις, ab ἀπὸ, pro ἀπωθεῖν, ἢ πόρρωθεν ἰδεῖν, quod mens, & cogitatio res eminus, & ante quam acciderint, videat, & prævideat.

Α'πάδω, in cantu diſcrepo, diſſono, ſum abſonus: & Metaph. diſcrepo, diſſentio: ex ἀπὸ, & ἀείδω.

Α'παδρόμμος, ου, ὁ, diſcedens, præſ. part. ex ἀπὸ, & ἀείρω.

Α'παθανατίζω, reddo immortalem; item, macto: ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, idem.

Α'πάθεια, ας, ἡ, immobilitas; circa paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Α'παθὴς, ές, ὁ, ἡ, impatiens; qui non eſt paſſus: ex α, & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω. V. etiam in ἀπαθῶς.

Α'πάθητος, ὁ καὶ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi neceſſitati minime obnoxius.

Α'παθῶς, quiete, æquanimiter, ſedato animo: ab ἀπαθὴς, non obnoxius affectionibus animi; carens paſſionum, & affectuum animi perturbatione; rigidus, illæſus.

Α'παὶ, præpoſ. Poet. pro ἀπὸ.

Α'παιδαγώγητος, qui regi nequit, indocilis, intractabilis: ex α priv. & παιδαγωγέω.

Α'παιδεσία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia: ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.

Α'παίδευτος, ου, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.

Α'παιδεύτως, inerudite, indocte, imperite. eſt adv. ab ἀπαίδευτος; quod ab ἀπαιδευσία, ἡ, quæ ineſt ei, qui non eſt doctus, ſeu eruditus.

Α'παιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum: ab ἄπαις.

Α'παιδοτόω, ῶ, q. d. pudenda mutilo; præputium ſeco, circumcido. Poll. lib. 2. ex ἀπὸ, & αἰδοῖον, inguen: in plur. αἰδοῖα, pudenda.

Α'παιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus; item, inexercitatus: ab ἀπὸ, παῖς, & τρίβω.

Α'παιθαλόω, terrefacio: ex ἀπὸ, & αἰθαλόω, comburo. Th. αἴθω.

Α'παιθριάζω, ſub dio ago, ſereno, ſerenum reddo: ex ἀπὸ, & αἴθριος, ſerenus. Th. αἴθρα, a quo etiam αἰθριάζω, illuſtro, ſerenum reddo.

Α'παίνυμαι, aufero: ἀφαίρομαι: ex ἀπὸ, & αἴνυμαι, capio.

Α'παιρεθέω, privarer, Jon. pro ἀφαιρεθῶ, a. 1. ſub. paſs. ab ἀφαιρέομαι.

Α'παιρεῖσθ, Jon. pro ἀφαιρεῖσθ, privari, ſpoliari: ex ἀπὸ, & αἱρέω.

Α'παιρεμηδίοι, οἱ, fraudati, Jon. redupl. atque Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. paſs. ab ἀφαιρέω.

Α'παίρομαι, auferor. ut ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος: apud Evangeliſtas. eſt paſs. ab ἀπαίρω, quod expon. proficiſcor navi, ſolvo; & aliquando ſimpl. abeo, proficiſcor: Item interdum ἀπαίρω τὴν ναῦν, dicitur, ut Lat. ſolvo navem: Item, aufero, detraho.

Α'παίρω, tollo, diſcedo. f. ἀρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἀπῆρον, ἄτω, inf. ἀπῆραι. p. paſs. ἀπῆρμαι, a. 1. ἀπήρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῆς, ῇ. Ex ἀπὸ, & αἴρω. V. etiam in ἀπαίρομαι.

Α'παις, ὁ, liberis carens: ex α, & παῖς.

Α'παίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali augurii: ab ἀπὸ, & αἶσα.

Α'παίσσω, f. ξω, proſilio, cum impetu abeo. a. 1. part. ἀπάϊξας. Th. ἄϊσσω.

Α'παιτεῖ, repetit, 3. ſing. præſ. ind. ἀπαίτει, repetito, 2. ſing. imp. act. præſ. ἀπαιτησοῦν, 3. pl. a. 1. ſub. ab

Α'παιτέω, ῶ, repeto: ab ἀπὸ, & αἰτέω.

Α'παιτίζω, f. ίσω, idem.

Α'παίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Α'παιτητέον, repetendum, efflagitandum.

Α'παιτητικὸς, ὴ, repetens, & agens repetitorem. a verbo ἀπαιτέω.

Α'παιωρέω, & ἀπαιωρέομαι, ῶμαι, immineo, impendeo, attollo; dependeo: ex τὸ αἴρω, per pleonaſmum τὸ ω; vel ex ἀπὸ, & αἰωρέω.

Α'παιώρησις, expon. ſuſpenſio, qua aliquid ſuſpenditur, & dependere limitur. verbale ab ἀπαιωρέω, ῶμαι, in ſublimi protendor, vel pendeo; ſuſpenſus ſum.

Α'παιωρτίζω, jaculor; idem quod ἀκοντίζω.

Α'πακριβόω, elaboro; diligenter aliquid facio; ſtudioſe exquiro: item, exacte reſpondeo, i. e. ſtatutis horis evenio: ex ἀπὸ, & ἀκριβόω.

Α'πακτέον, retrahendum eſt, vel abducendum.

Α'πακτος, ablatus: ab ἀπάγω.

Α'παλὰ, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἀπαλὰς, ὰς, teneras, acc. pl. f. g. ab ἀπαλὸς.

Α'πάλαιος, ου, ὁ, ἡ, qui lucta eſt invictus, inſuperabilis, Poet. pro ἀκατάπαλαιος. Th. παλαίω.

Α'πάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, palæſtræ imperitus: ab α, & παλαίστρα. Th. πάλη.

Α'παλαλκέμεν, arcere, repellere, Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præſ. inf. Α'παλάλκοι, arceat, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Α'παλάλκω, arceo, repello. Th. ἀλκή.

Α'πάλαμος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ, ἡ, conſilii inops; induſtria carens, difficilis. Ex α, & παλάμη.

Α'πα-

Α'παλαμ© βί©, vita miserrima, cui nullus παλαίμων, i. e. artem (seu auxilium) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακόν, malum, unde quis eluctari nequit. Th. παλάμη.

Α'παλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor: ab ἀπὸ, & ἀλάομαι.

Α'παλγέω, ῶ, dedoleo, occalesco. fut. ήσω. p. ἀπήλγηκα. Ex ἀπὸ, & ἀλγέω.

Α'πάλεψον, dele, a. 1. imperat. act. ab

Α'παλείφω, f. ψω, p. φα, deungo; item, deleo. Th. ἀλείφω.

Α'παλεξέω, ῶ, idem quod ἀπαλέξω, -ομαι.

Α'παλεξίκακον, ε, τὸ, immedicabile, a quo malum depelli nequit: ab ἀπὸ, ἀλέξω, & κακός.

Α'παλέξω, propulso, repello; item, auxilior. ἀπαλέξομαι, idem: ex ἀπὸ, & ἀλέξω, idem.

Α'παλέομαι, devito, evito, effugio: ex ἀπὸ, & ἀλέω, vito.

Α'παλέω, negligo, per Syncopen, pro ἀπαμελέω: ex ἐπὶ, & μέλω.

Α'παληθεύω, f. σω, p. κα, vera prædico: ab ἀπὸ, & ἀληθεύω. Them. ἀληθής.

Α'παλιλειμμέν©, η, ον, obliteratus, part. præt. pass. ab ἀπαλείφομαι.

Α'παλήσε῀, vagabitur, f. 1. m. ex ἀπὸ, & ἄλημι, vel ἀλάομαι.

Α'παλθόμαι, ῦμαι, curo. vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω.

Α'παλίας, ε, ὁ, hædus tenellus, seu delicatus. Th. ἁπαλός.

Α'πάλιον θῦμα, Hesych. δελφάκιον, porcellus, porcus delicatus, teneræ hœdus ætatis, & mollis; ea enim est victima tenerrima, & delicatissima: ab eodem Th.

Α'παλαγὴ, ῆς, ἡ, expon. discessus, migratio: ut ἀπαλλαγὴ ποιεῖ῀θαι, migrare, solum vertere: & τῆ βίᾳ ἀπαλλαγὴ, discessus e vita; quod & τῆ ζῇν ἀπαλλαγὴ dicitur a Plat. Item, liberatio, exitus: apud Isocr. verbale ab ἀπαλλάσσω.

Α'παλλαγῶναι, libertatem consequi: ab ἀπαλλάττομαι.

Α'παλλακτικὸς, ῆ, liberandi vim habens, salutaris, absolutorius.

Α'παλλακτικῶς, q. d. liberatorie, absolutorie. est adv. ab ἀπαλλακτικὸς, absolutorius.

Α'παλλὰξ, vicissim.

Α'παλλαξείω, expon. liberari cupio: ab ἀπαλλάττω, f. άξω.

Α'παλλαξέω, liberare cupio; volo discedere; defungi cupio; ἀπαλλαξέω, adjuvando removeo: ab ἀπαλλάττω; ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω.

Α'πάλλαξις, ί©, ἡ, discedendi facultas: ab ἀπαλλάσσω.

Α'παλλάσσω, vel Att. -ττω, dimitto, abire jubeo, libero. f. άξω. p. ἀπήλαχα. a. 1. ἀπήλαξα. 3. sing. a. 1. sub. ἀπαλάξῃ. præt. pass. ἀπήλαγμαι. inf. ἀπηλάχθαι. Interdum ponitur pro ἀπαλλάττομαι, evado, defungor, liberor: & aliquando exp. intereo, morior. Ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω.

Α"παλ©, ε, ὁ ϗ ἡ, alius post alium. Aristot. de An. l. 9. ex ἀπὸ, & ἄλλ©.

Α'παλλοβιόω, ῶ, abalieno. ἀ῀πλλοβιοῖ, 3. sing. præs. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοβίωκα. p. pass. ἀπηλλοβίωμαι, part. ἀπηλλοβιωμέν©, abalienatus. Ex ἀπὸ, & ἀλλοβιόω. Th. ἄλλ©.

Α'παλοιάω, ῶ, contero, confringo; item idem quod simplex Th. ἀλόω, ῶ, fero, trituro. Item ἀ῀πολοιάω, idem: ex ἀπὸ, & ἀλοιάω; pro quo interdum etiam est ἀλοιάω, per pleonasmum literæ ι, tundo, percutio.

Α'παλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura: ab ἀπαλείφω.

Α'παλοῖο, τῆ, teneri, mollis, gen. Jon. pro ἁπαλῆ. ab ἁπαλός.

Α'ΗΛΟ'Σ, ἡ, ὁν, tener, mollis, delicatus: qu. ἄφαλὸς, ab ἀφὴ, q. d. tactui cedens.

Α'παλόσαρκ©, ε, ὁ ϗ ἡ, carne mollis: ex ἁπαλὸς, & σάρξ.

Α'παλότης, τητ©, ἡ, teneritudo, mollities.

Α'παλοτρεφὴς, έ©, ὁ, ἡ, delicate nutritus, saginatus. Th. τρέφω.

Α'παλόχρο©, gen. ab ἁπαλόχρως, ο©, ὁ, ἡ, qui tenellum, seu molle corpus habet. Ex ἁπαλὸς, & χρῶς. Them. χρόα.

Α'παλόχρως, ωτ©, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁπαλόχρως, qui tenera, seu delicata est cute.

Α'παλόψυχ©, qui est animo molli, effœminatus, pusillanimis: ex ἁπαλὸς, ῶ, ὁ, & ψυχή.

Α'παλώω, tenerum reddo, mollio, emollio: item, delicate attingo. f. ώσω. Th. ἁπαλός.

Α'παλῶς, molliter. Th. ἄπομαι.

Α'παμβλεδωώ, idem quod ἀμβλαίνω, perdo, corrumpo, proprie, veluti tenerum quiddam, & molle: item, deleo, oblitero: item, demolior, everto, solo æquo. ex ἀπὸ, & ἀμβλεδωώ, idem quod ἀμβλαίνω, a Th. ἄμβλ©.

Α'παμβω, ῶ, vel potius ἀπαμβόομαι, ῶμαι, meto: ex ἀπὸ, & ἀμβω.

Α'παμβλιώω, idem, quod ἀμβλιώω, hebeto, obtundo. Th. ἀμβλύς.

Α'παμβλόω, obtundo, hebeto: Item, abortior, abortivum facio. ex ἀπὸ, & ἀμβλόω.

Α'παμβρόπω, aberro, deerro: ex ἀπὸ, & ἀμβρόπω, idem, aberro: quod est, (assumpto μ) pro ἀβροπέω, ῶ, noctu occurro; a Th. ἀβρόπη, nox.

Α'παμείβετο, respondebat, 3. imp. ἀπαμείβομαι, præs. part. ab

Α'παμείβομαι, respondeo: ex ἀπὸ, & ἀμείβω.

Α'παμείρω, separo; partem, seu portionem suam alicui aufero, privo; idem quod ἀμείρω: ω῀πὸ τὸ μείρω, τὸ μερίζω. Sed exp. & contraria signif. impertior. sic in pas. -ομαι, privor: item, privo: item, impertior. Ex ἀπὸ, & μείρω, vel ἀμείρω.

Α'παμελέω, negligo. unde ἀπημελημένος, pro derelicto habitus; pro neglecto relictus: ex ἀπὸ, & ἀμελέω.

Α'παμέργω, decerpo: ex ἀπὸ, & ἀμέργω, exugo.

Α'παμέρδω, privo: ex ἀπὸ, & ἀμέρδω, idem.

Α'παμμέν©, pendens, suspensus, Jon. pro ἀφημμέν©, sublata aspiratione, & augmento: ab ἀφάπτομαι. Them. ἅπτομαι.

Α'παμυίω, propello, arceo: f. υσῶ. Ex ἀπὸ, & ἀμυίω.

Α'παμφιάζω, ἀπαμφιέννυμι, & ἀπαμφίσκω, idem quod ἀφιμματῶ, vestimenta detraho, exuo, nudo, spolio: ex ἀπὸ, & ἀμφιάζω, vel ἀμφιέννυμι.

Α"παν, τὸ, omne, n. g. adj. ἅπας, ab ἄμα, & πᾶς.

Α'παναβαίνω, idem quod ἐπαναβαίνω.

Α'παναίνεται, respuit, 3. sing. præs. ind. ex

Α'παναίνομαι, renuo, respuo, recuso, rejicio, cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀναίνομαι.

Α'παναισχύντομαι, impudenter attento.

Α'παναισχυντέω, ῶ, impudenter me gero; impudentia utor: ex ἀπὸ, & ἀναισχυντέω.

Α'παναλίσκω, absumo, detero, erogo: ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω.

Α'πανάηατο, respuit, Poet. & Dor. pro ἀπανήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

Α'πανάσασις, migratio, transmigratio, ἀποικία, μετάσασις, verbale ab ἀπανίσαμαι, discedo, commigro.

Α'πανδρόω, virilitatem, seu viriles annos assumo: ex ἀπὸ, & ἀνδρόω, virilem reddo; virile robur ministro.

Α'πάνθεδε, seorsum: adv. ab ἄνωθε. Th. ἄνω.

Α'παναίνομαι, recusare, a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηναίμην, recusavi, renui. Ab ἀπαναίνομαι.

Α'παν῀έω, μ. ήσω, π. κα, defloreo, emarcesco, flore exuor.

Α'πάν῀ησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio, q. defloratio; florum marcor, & fluxus.

Α'παν῀ίζω, decerpo, defloro.

Α'παν῀ισμὸς, ῦ, ὁ, linea exilis, & visum fugiens, a pectoribus ita dicitur, Galeno teste, ut lineamenta illa Apellis, & Protag. apud Plin. lib. 35. ex ἀπὸ, & ἀν῀έω, vel ἀν῀ίζω.

Α'παν῀ρακίζω, carbones accendo, torreo, asso: vel πὰς ἀν῀ράκας, i. e. piscis genus comedo: quod nim. illud piscium genus assum comeditur.

Α'παν῀ρακὶς, ίδ©, ἡ, est piscis, cui convenit assatio; item, placentæ, seu lagani genus; ω῀ῦ τῶ ἐπ' ἀν῀ράκων γίνε῀ῆ.

Α'παν῀ρακισμὸς, τὸ, est in genere quidvis tostum in prunis.

Α'παν῀ρακόω, ῶ, in carbones verto, seu redigo, exuro: a Th. ἀν῀ραξ, carbo; unde ἀν῀ρακὶς, ίδ©, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.

Α'πάν῀ρωπ©, inhumanus, hominum expers, desertus ab, seu vacuus hominibus. unde

Α'παν῀ρωπία, ας, ἡ, inhumanitas.

Α'παν῀ρώπως, inhumaniter: ex ἀπὸ, & ἄν῀ρωπ©.

Α'πανισαμένης, ἡ, discedentis, gen. sing. part. præs. f. g. ab ἀπανίσαμαι: quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵ῀ημι.

Α'πανισάω, & ἀπανί῀ημι, excito alicunde, vel exurgere facio: Item, erigo ad vitam. Sed expon. etiam, submoveo, sedibus pello. Et apud Herodot. in Thalia, ἀπανισάναι τὸν σρατὸν, exp. abducere exercitum. Et in pass. ἀπανίσαμαι, surgo ex aliquo loco, exurgo: ut ἡ κλίνης ἀπανισαμένης, de lecto surgentes. Item, sedibus pellor, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. 1. c. 4. ἀπανί῀ησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ῀ῆ, expon. caligaverant oculi ejus. Ex ἀπὸ, & ἀνί῀ημι, -αμαι.

Α"παντα, τὰ, omnem, acc. sing. ab ἅπας, gen. ἅπαντ©, quod ex ἄμα, & πᾶς,

Α'παντᾶν, occurrere, præs. inf. & ἀπαντῶντας, τὰς, occurrentes, accus. pl. part. præs. ab ἀπαντάω.

Α'παν῀αχῆ, & ἀπαν῀αχόθι, ubique, passim.

Α'παν῀αχόθεν, & ἀπαν῀αχό῀ε, undique, undequaque, quaquaversum: ab ἅπας.

Α'παντάω, ῶ, occurro; ab ἀπὸ, & ἀντάω. Th. ἀντί.

Α'παντέλλω, produco, emitto; idem quod ἀνατέλλω, (cum ἀπὸ præf.) pro ἀνατέλλω, oriri facio.

Α'παν῀ῆ, ubique: adv. Th. πᾶς.

Α'πάνημα, ατ©, τὸ, idem quod ἀπάντησις, occursus, casus, eventus.

Α'πάντησις, έως, ἡ, occursus: ab ἀπαντάω.

Α'παντητέον, occurrendum est: ab ἀπαντάω.

Α'παντία, ex adverso; idem quod ἀπαντίον: ex ἀπὸ, & ἀντί.

Α'παντίζω, unde σωαπαντίζω, concurro: ex ἀπὸ, vel ex σωὶ, ἀπὸ, & ἀντίζω, inusit. pro ἀνταίω, vel ἀντάω.

Α'παντικρὺ, contra, e regione; idem quod ἀντικρύ.

Α'παντίον, Jon. e regione. Th. ἀντί.

Α'παντλέω, exhaurio. unde

Α'πάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, evacuatio. ex ἀπὸ, & ἀντλέω.

Α'πάντομαι, resisto: ab ἀπαντάω.

Α"ΠΑΞ, adv. semel.

Α'παξάπας, αντ©, ὁ, universus, cunctus, omnis semel: ex ἅπαξ, & ἅπας.

Α'παξαπλῶς, universaliter: ex ἅπαξ, & ἁπλῶς. Th. ἁπλό©.

Α'παξία, ας, ἡ, indignitas.

Α'παξι©, ε, ὁ, præter morem; & subinde pro ἀξι©, dignus.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Α'παξιόω, dedignor, indignum reputo, despicio, turpe duco.
Α'παξίωσις, dedignatio. contemptio, despicientia: ab ἀπάξιος, indignus.
Α'πάορος, ος, ον, Poet. pro ἄπορος, remotus: qu. ab ἀείρω, p. m. ἤορα, &, neglecto augmento, ἄορα.
Α'πάραβατος, ος, ον, ὁ, ἡ, non transitorius, perpetuus: ex α, & παραβαίνω.
Α'πάραβλαστος, ον, nullam sobolem proferens; non renascens; nec recrescens; a radice non germinans: ex α priv. & παραβλαστάνω, circumpullulo, & renascor; vel, ut alii, adnata emitto. unde παράβλαστη, ἡ, ramulus, nepos, vel adnatum, ramulus, qui justo germini adnascitur: ex παρά, & βλαστάνω.
Α'παράβλητος, incomparabilis, dissimilis, insociabilis: ex α priv. & παραβάλλω. unde παράβλητος, ὁ, & παραβλητικός, adjectitius, comparabilis.
Α'παραγγέλτως, injussu; ἀκελεύστως. Polyb. ex α priv. & παραγγέλλω.
Α'παράδεκτος, non receptus; qui accipi nequit; aliquando non recipiens: ex α priv. & παραδέχομαι.
Α'παραι, sustulisse, discessisse, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.
Α'παραιρημένος, spoliatus, privatus, Jon. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. pass. verbi
Α'παραιρέομαι, ῆμαι, pro ἀφαιρέομαι.
Α'παραίτητος, inexcusabilis, implacabilis, indeprecabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest: ex α priv. & παραιτέομαι: unde παραίτησις, deprecatio.
Α'παρακάλυπτος, non obtectus, non occultatus, manifestus: ex α priv. & παρακάλυπτος.
Α'παρακαλύπτως, aperte: adv. ab α, παρά, & καλύπτω.
Α'παράκλητος, inconsolabilis, non vocatus se offerens, spontaneus, voluntarius: ex α priv. & παρακαλέω.
Α'παράλακτος, immutabilis, non differens, per omnia similis, non varians: ut ἡ ἀπαράλακτος ἀκοή, Christus dicitur apud Greg. Ex α priv. & παραλλάττω.
Α'παραλάκτως, absque ulla differentia, similiter, per omnia: est adv. ab ἀπαράλακτος.
Α'παραλλαξία, expon. non mutari, immutabilitas, constantia.
Α'παράλογος, ος, ον, infallibilis; qui decipi nequit: Item active, non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α, & παραλογίζομαι.
Α'παραλογίστως, ita ut non decipiaris, vel decipi possis: est adv. ab ἀπαράλογος.
Α'παραμύθητον, τὸ, dicitur id, in quo figura illa, quæ παραμυθία dicitur, non adhibetur: hæc autem figura orationis est, molliens quod asperius dictum est. Hermog. nam παραμυθία exp. & demulcentia.
Α'παραμύθητος, solatium non admittens.
Α'παραμυθήτως, ita ut flecti verbis nequeat: Item, insolubiliter.
Α'παράμυτος, & ἀπαραμύθητος, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferox; nam & de brutis dicitur: item, inconsolabilis. ex α priv. & παραμυθέομαι.
Α'παράπόδιστος, non præpeditus; liber ab impedimentis; non intricatus, & implicatus: ex α priv. & παραποδίζω, (idem quod ἐμποδίζω) pedes implico; impedimento, & obstaculo sum: ex πούς, & ποδίζω.
Α'παραποίητος, ὁ ἡ ἡ, verus, germanus, non adulteratus: ex α priv. & παραποιέω.
Α'παραποιήτως, non adulterate, germane, genuine: est adv. ab ἀπαράποίητος.
Α'πάρας, αντος, ὁ, tollens, a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.
Α'παρασάλευτος, inconcussus, immotus, firmus: ex α priv. & παρασαλεύω, concutio, ex παρά, & σαλεύω.
Α'παρασήμαντος, non designatus, non illustratus.
Α'παρασημείωτος, non insignitus, non adnotatus.
Α'πάσημος, nullo insigni notus, & conspicuus: ex α priv. & πάσημος.
Α'παρασκεύαστος, ος, ον, ὁ, ἡ, imparatus: ex α, & 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi παρασκεύάζομαι. Th. σκεύος.
Α'παρασκεύος, idem quod ἀπαρασκεύαστος, imparatus.
Α'παρασκέως, immediate, sine præmeditatione. Th. σκεύος.
Α'παράσσω, abscindo, amputo; item, depello, deturbo: ex ἀπό, & ἀράσσω.
Α'παρατήρητος, non observatus, vel qui observari nequit.
Α'παρατηρήτως, ita ut observari nequeat: ex α priv. & παρατηρέω, f. ήσω.
Α'παράπλητος, hirsutus, non comptus capillis, non vulsus: ex α priv. & παρατίλλω.
Α'πάρατος, execrabilis, execrandus; vel deprecandus. Plut. ex ἀπό, & ἀράομαι.
Α'παρέγκλιτος, indeclinatus, vel indeclinabilis, non declinans, nec oblique faciens: ex α priv. & παρεγκλίπω.
Α'παρεγκλίτως, recta, nullo diverticulo: a præced.
Α'παρεφυλάκτως, incaute: ex α, & παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.
Α'παρέγχυτος, effusione carens. οἶνος ἀπαρέγχυτος, peculiariter dicitur vinum, cui aqua marina non est affusa, seu admixta, quod etiam dicitur ἀθάλασσος οἶνος, ut ejus contrarium οἶνος θαλάττιος, ἢ πεθαλασσωμένος, vinum salsum, ut Celsus vocat. ex α priv. & παρέγχυω, idem quod παρεγχέω, effundo: ex παρά, & χύω, idem quod Th. χέω, fundo.
Α'παρέγχυτος, ος, ον, pertinax, nulli cedens: ex α priv. & παρεγχωρέω.
Α'παρεγχώρητος, ος, ον, expon. pertinax, nihil cedens.
Α'παργία, ας, ἡ, apargia, herbæ nomen; inter ἐπιγειόφυτα numeratur, apud Theoph. pl. l. 7. c. 9.
Α'παργμα, ατος, τὸ, primitiæ: ab ἀπό, & ἀπαρχή. V. ἀπαρχή.
Α'παργυρίζω, ære muto, vendo.
Α'παργυρισμός, æstimatio rei in pecunia numerata.
Α'παργυρόω, ῶ, in argentum verto; h. e. argento muto. ex ἀπό, et ἄργυρος.
Α'παρεμπόδιστος, ος, ον, ὁ, ἡ, minime implicitus; non impeditus; qui impediri non potest. ex α priv. παρά, et ἐμποδίζω.
Α'παρεμφατος, q. d. minime declarativus; cui nulla subest declaratio; indefinitus: ut ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, apud Gram. modus infinitivus; quasi, οὐδὲν παρεμφαίνουσα καθ' ἑαυτὴν, nihil per se declarans.
Α'παρεμφάτως, absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. ex α priv. et παρεμφαίνω, præterea, vel simul ostendo: ex παρά, et ἐμφαίνω.
Α'παρενόχλητος, minime perturbatus: ex α, et παρενοχλέω.
Α'παρέσκω, non placeo, improbor. in pass. ἀπαρέσκομαι, ægre, vel implacide fero: Item, improbo, cum dat. et placo, demereor, cum acc. Il. τ. ex ἀπό, priv. et ἄρεσκω, -ομαι: unde ἄρεσος, ὁ.
Α'πάρεσος, ος, ον, ὁ, ἡ, expon. ingratus, injucundus, talis ut placere non possit.
Α'παρηγόρητος, qui consolatione flecti non potest: ex α priv. et παρηγορητός.
Α'παρηγορήτως, exp. insolabiliter.
Α'παρήγω, fut. ξω, juvo, auxiliando propulso; ex ἀπό, et ἀρήγω.
Α'παρθένευτος, non devirginata, pura et intacta: Item, non decens virginem, a virgine alienus, vel non decorus virgini.
Α'παρθενεύω, non congruo virginibus: ex α priv. et παρθενεύω.
Α'πάρθενος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui, quæve non est virgo; ex α, et παρθένος.
Α'παρθῶ, ῇς, ῇ, ablatus fuero, a. 1. subpass. ab ἀπαίρω.
Α'παριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; vel simpl. numero, enumero, recenseo.
Α'παριθμήσας, αντος, ὁ, qui recensuit, vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.
Α'παρίθμησις, numeratio, enumeratio, recensio: ex ἀπό, & ἀριθμέω.
Α'ΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, lappa.
Α'παρκτίας, seu ἀπαρκίας, ου, ὁ, ventus septentrionalis. Th. ἄρκτος.
Α'παρκέω, ῶ, sufficio. ἀπαρκεῖ, sufficit, ἀπαρκής, contentus, congruens. Ex ἀπό, & ἀρκέω.
Α'παρνέομαι, οῦμαι, abnego, f. ήσομαι, ήσῃ. p. ἀπήρνημαι, f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπό, et ἀρνέομαι.
Α'παρνος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui pernegat: ab ἀπαρνέομαι.
Α'πάρνυμαι, aufero, ἀφαιροῦμαι: ex ἀπό, et ἄρνυμαι.
Α'πάορος, ον, tollito, discedito, a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.
Α'παρόρμητος, qui nulla re incitatus, immotus, languidus, stupidus: ex α priv. & παρορμάω, incito; ex παρά, et ὁρμάω.
Α'παρύσσω, dejicio, deturbo, f. ξω. Ex ἀπό, et ὀράσσω.
Α'παρχένόω, idem quod ἀπαρθενόω, masculum reddo. unde ἀπαρχενωθῆναι, est masculescere. Plin. ex ἀπό, et ἀρρενόω; quod ab ἄρρην.
Α'παρρησίας, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui libere loqui non audet; vel in quo libere dici non licet: ex α priv. & παρρησιάζομαι.
Α'παρρησιάστως, sine libertate loquendi, sine libera oratione. est adv. ab ἀπαρρησίας.
Α'πάρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus: ab ἀπό, et αἴρω, tollo; tum enim tollunt sarcinas.
Α'παρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, dirimo, qu. seorsum suspendo. Ex ἀπό, et ἀρτάω.
Α'παρτέω, Jon. pro ἀπαρτάω. unde ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix.
Α'πάρτησις, εως, ἡ, exp. appendix, verbale ab ἀπαρτέω, pro ἀπαρτάω, f. ήσω.
Α'πάρτι, adv. ab hoc tempore; ex ἀπό, et ἄρτι. Alii, et quidem doctiores, legendum esse censent ἀπαρτί, plane, omnino: ab ἄρτιος, perfectus.
Α'ΠΑΡΤΙΆ, ας, ἡ, supellex, qua se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. proficiscentes: item, profectio. Th. αἴρω.
Α'παρτίζω, perfectum et absolutum reddo, omnibus numeris expleo; quadro, æquiparo, adæquo, ἀρτίως, i. e. ἀναρμόζως συμπληρῶ. ex ἀπό, et ἀρτίζω.
Α'παρτιζόντως, absolute, et perfecte; consummato, et completo numero.
Α'παρτικός, paratus itineri, ὁ ἁπλοῦς ἀπαρτικὸν ἢ δυτοδημίαν ἐποιεῖτο: ab ἀπαρτία.
Α'παρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio: ab ἀπό, ἄρτιος, et λέγω.
Α'πάρτιον ὠνοχαφεῖν, Plut. auctionem bonorum facere, auctionari, supellectilem proscribere: ab ἀπαρτία.
Α'πάρτισις, perfectio, consummatio. in Nov. Const. I. imp. ab ἀπαρτίζω.
Α'παρτισμός, ὁ, ὁ, perfectio, absolutio: ab ἀπήρτισμαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.
Α'παρτιστικός, q. d. absolutorius, ad perfectionem & absolutionem rei alicujus conducens: ab ἀπαρτίζομαι, perficior, absolvor. V. ἀπαρτίζω.
Α'παρτιστικῶς, & ἀπαρτίως, expon. ἀκρι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

μεμβῶς, accurate, perfecte, q. d. explete; idem quod ἀπαρτὶ, & ἀπαρτιζόντως.

Ἀπαρύω, idem cum ἀπαρύω, exhaurio.

Ἀπαρύειν, exhaurire: ab ἀπὸ, & ἀρύω.

Ἀπαρύπω, μ. ὑξω; detraho: ex ἀπὸ, & ἀρύω.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, antiquum reddo, obsoleſcere facio: & in paſſiv. ἀπαρχαιόομαι, antiquor, obſoleſco: ut ἀπηρχαιωμμένη φιλία, καὶ λέξις, vetus, antiquata, vel obſoleta amicitia, vel dictio, ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος.

Ἀπαρχαίζω, antiquum reddo, antiquo nomine appello; item, antiquitatis formam tribuo: ex ἀπὸ, & ἀρχαίζω.

Ἀπάρχεσθαι, Poet. pro ἄρχειν, imperare.

Ἀπαρχέομαι, primitias offerre: ab ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, primitiæ: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, ſcil. γενημένων τῆς γῆς, de principio frugum.

Ἀπάρχημα, ατος, τὸ, idem quod ἀπαρχὴ, primitiæ.

Ἀπαρχῆς, ſtatim, ab initio, ab ævo condito.

Ἀπάρχομαι, primitias ſolvo, & decerpo, cum gen. item libamenta facio. Th. ἀρχή.

Ἀπάρχος, & ἀπάρχων, idem quod ἀρχός, dux. ἀπάρχων στρατεύματων, præfectus militiæ.

Ἀπάρχω, idem quod ἄρχω, impero, cum ἀπὸ præf.

Ἀπαρωγὸς, opitulator: ab ἀπαρήγω, auxiliando propulſo; ex ἀπὸ, & ἀρήγω, auxilior.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἄμφ, & πᾶς.

Ἀπασβολόομαι, fuliginem excutio. Dioſ. ex ἀπὸ, & ἀσβολόω.

Ἁπασέων, omnium, gen. pl. Jon. pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

Ἀπασκαρίζω, deſilio, deſulto; item interdum ſumitur pro exilire gaudio, riſuque emori. ex ἀπὸ, & σκαρίζω.

Ἀπασπαίρω, idem quod ἀσπαίρω, & Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀπασὶ, jejune.

Ἀπασία, ἡ, jejunium: ab ἄπας.

Ἄπαστος, ος, ὁ, ἡ, qui non guſtavit, jejunus: ex α, & πάω.

Ἀπασράπησα, ἡ, emittens, præſ. part. f. g. ex ἀπὸ, & ἀσράπτω.

Ἀπασράπω, exp. fulguro, coruſco, vel circumquaque fulguro: neutrum; ſed interdum activum fit, ſicut ἀποτελάμπω, fulgorem ejaculor.

Ἀπασχολέω, negotium faceſſens avoco; occupans & impediens abſtraho; a ſtudio deduco. ex ἀπὸ, & ἀσχολέω.

Ἀπασχολία, occupatio, abſtractio, qua ſcil. quis ab aliqua re avocatur. ab ἀπασχολέω.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, fraus.

Ἀπατᾷ, decipit, 3. ſing. ind. præſ. ab ἀπατάω.

Ἀπατηγὶ, ſine ſtrepitu, ſine crepitu, qui πάτος dicitur: ex α priv. & πατάγεω, ſtrepo: a πάτος.

Ἀ'ΠΑΤΑ'Ω, ῶ, decipio, fallo, f. ήσω, p. ἠπάτηκα, a. 1. ἠπάτησα, & Jon. ἀπάτησα, ας, ε, præſ. inf. act. ἀπατᾶν, a. 1. ind. paſſ. ἠπατήθη, part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν. qu. ἀπὸ τῆ πάτη ἀπάγω, a via abduco.

Ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, ἡ, fallax: ab ἀπατάω.

Ἀπαίρδε, ſeorſim: adverb. ab ἀπερδὲ, ſeu ἄπερ.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, ψεύστης, impoſtor: ab ἀπατάω.

Ἀπάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, fraus: ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, decipi, a. 1. inf. paſſ. ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, idem quod ἀπατηλὸς.

Ἀπατηλὸς, exp. fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Th. ἀπατάω.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fraus, captio.

Ἀπατηλήτωρ, ορος, virum ſeu hominem ſeducens. Nonn. ex ἀπατάω, & ἀνὴρ.

Ἀπατήσει, fallet, 3. perſ. f. 1. ind. ἀπατήσω, fefellit, a. 1. Jon. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

Ἀπάτησις, deceptio, fallacia, idem quod ἀπάτημα, impoſtura. Th. ἀπατάω.

Ἀπατητικὸς, ὴ, ὸν, fraudulentus, captioſus: Th. ἀπατάω.

Ἀπάτητος, incalcatus; i. e. non conculcatus; q. d. incalcabilis; qui calcari non poteſt: ex α priv. & πατέω.

Ἀπατόφρων, idem quod δολιόφρων, doloſa cogitans, fraudulentus: ex ἀπατάω, & φρὴν.

Ἀπατρίζω, evaporo, exhalo, emitto vaporem: ex ἀπὸ, & ἀτμίζω.

Ἀπάτωμα, τὸ, expon. fallaciarum ſolennitas, inquit Bud. V. Suid. & Schol. Ariſtoph. a Th. ἀπατάω.

Ἀπατῶντες, οἱ, fallentes, præſ. part. act. plur. ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſine patre: ex α, & πατὴρ.

Ἀπαυγάζω, lucem edo; ſplendorem relido, ut corpus ſplendidum: ab ἀπαυγὴ, ἡ, ſplendor, lucis effulgentia; ex ἀπὸ, & αὐγὴ, ſplendor, lux. unde αὐγάζω, illuſtro.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor: a 1. perſ. perf. paſſ. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγὴ.

Ἀπαυγασμὸς, Plut. idem quod ἀπαύγασμα.

Ἀπαυγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, fulgidus, lucidus: ab ἀπαυγάζω.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lucis effulgentia: ab eodem Th.

Ἀπαυδᾶν, renunciare. Ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab Ἀπαυδάω, ῶ.

Ἀπαυδάω, ῶ, renuncio: item, veto, interdico, prohibeo, f. ήσω. Ab ἀπὸ, & αὐδάω. Th. αὐδή.

Ἀπαυθαδιάζομαι, idem quod αὐθαδιάζομαι, arroganter me gero, & ſuperbe; pertinaci contumacia utor, ut qui ſupplicare judicibus non poteſt. αὐθαδιάζομαι, idem: ab αὐθάδης.

Ἀπαυθαδιεῖν, auſurum eſſe, Att. pro ἀπαυθαδίσειν, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδιάζομαι.

Ἀπαυθημερίζω, idem quod αὐθημερίζω, eodem ipſo die redeo: ex ἀπὸ, & αὐθήμερος.

Ἀπαύλια, τὰ, exp. dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſum a ſponſa pernoctat: Item, dona quæ ſponſæ dantur; teſte Pol. ſed Acron dicit fuiſſe diem quo nupta ad parentes redire ſolebat.

Ἀπαυλίζομαι, ſeorſim ſtabulor ſeu pernocto.

Ἀπαυλισμὸς χλανὶς, apud Poll. exp. quam ſponſa mittit ad ſponſum eo die, qui ἀπαύλια dicitur, ab ἀπαυλίζομαι, a Th. αὐλὴ, unde αὐλίζομαι.

Ἀπαυλόσων, ων, ὁ, ἡ, ſeorſim ſtabulans ſeu pernoctans. Ab ἀπὸ, & αὐλὴ.

Ἀπαυράω, ῶ, eripio, aufero. imp. ἀπαύρασον, ἀπαυράτω. quidam ab αὔρα deducunt, ut ſonet ἀναπνέοντα ἀφαιρεῖσθαι: alii ab αὖρα. Hinc ἀπαύρα, Jon. pro ἀπήυρα: ex ἀπὸ, & αὖρα.

Ἄπαυστος, ος, ὁ, ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus; item ſine carens, perpetuus. Ἄπαυστος δίψα, ſitis quæ ſedari non poteſt.

Ἀπαύστως, & Ἀπαυστὶ, indeſinenter, inceſſanter, irrequiete: adv. ab Ἀποπαύω, ceſſare ſeu deſiſtere facio; item, compeſco. præſ. paſſ. Ἀποπαύομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Ab ἀπὸ, & παύω.

Ἀπαυτομαρτίζω, ſponte ſubminiſtro: Philo: ex ἀπὸ, & αὐτόματος.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, transfugio, ſum perfuga: ab ἀπὸ, & αὐτόμολος. Them. μολέω.

Ἀπαυτόφιν, per ſe, ſponte ſua; idem quod ἀπ' αὐτῆς. Homer.

Ἀπαυχενίζω, idem quod αὐχενίζω, (cum ἀπὸ præf.) cervicem incido, vel frango. unde ἀπαυχενίσαι ταῦρον, quidam expon. frænare taurum; item pro contumaciter reluctari. Th. αὐχὴν.

Ἀπαφρίζω, diſpumo. Th. ἀφρὸς.

Ἀ'ΠΑΦΩ, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, fallo, decipio, Poet. idem, quod ἀπατάω. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ ἀφῆς ἀπατῶσι. Ἐξαπαφάω, idem.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, abactus, a. 1. part. paſſ. ab ἀπάγομαι: ex ἀπὸ, & ἄγω.

Ἀπαχθὴς, ὲς, ὁ, ἡ, gravis, moleſtus.

Ἀπαχθίζω, gravo. Th. ἄχθος.

Ἀπάψας, ὁ, Jon. pro ἁφάψας, qui nexuit: a. 1. part. Th. ἅπτω.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπέβαλον, ες, ε, abjeci, a. 2. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.

Ἀπέβλω, ης, η, diſceſſi, a. 2. ind. Ἀπέβησάμην, ω, απο, idem, a. 1. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπεγαλακτίδην, ης, η, ablactatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, quod ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Them. γάλα.

Ἀπέγγονος, υ, ὁ, pronepos: ab ἀπὸ, & ἔγγονος. Th. γείνομαι.

Ἀπεγγυαλίζω, idem quod ἐγγυαλίζω, cum ἀπὸ præf.

Ἀπεγκρεύω, idem quod ἀποκρεύω, excutio. ex ἀπὸ, & ἔγκρεω, pulſando introrſum adigo, infigo: ex εἰ, & κρεω.

Ἀπεγλυκάνθη, dulcis evaſit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

Ἀπεγνωσθὴν, ης, η, rejectus ſum, a. 1. paſſ. ἀπεγνωκὼς, ῦῖα, ὸς, rejectus, perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Them. γινώσκω.

Ἀπεγνωκότως, exp. deſperate, per deſperationem: ut ἀπεγνωκότως ἔχειν, in deſperationem adductum eſſe; ſpem omnem abjicere.

Ἀπεδανὲς, ὲς, ὁ, ἡ, claudus, ſenſibus captus, infirmus: ab α, & πέδιος, quod a πέδον.

Ἀπεδάσασθαι, diviſiſti, Jon. & Poet. pro ἀπεδάσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.

Ἀπέδειξα, ας, ε, expoſui, deſignavi, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. paſſ. ἀπεδείχθην. Th. δείκνυω.

Ἀπεδαροπόμπα, ας, ε, caput amputaſſem, a. 1. ind. act. ab ἀπο, & δερομέω. Ex δέρη, ſeu δειρὴ, & πέμπω, μ. πεμψω.

Ἀπεδέξατ', per Apocopen pro ἀπεδέξατο, recepit, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι. Et Ἀπέδειξατο, demonſtravit, Jon. pro ἀπεδείξατο, quod a δείκνυμι.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, peregre profectus ſum, a. 1. act. ab ἀποδημέω. ex ἀπὸ, et δῆμος.

Ἀπεδίδε, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι.

Ἀπεδίδεν, pro ἀπεδίδοσαν, 3. plur. imp. act. eiuſdem verbi.

Ἀπεδίζω, æquo, exæquo, complano, ὁμαλίζω: ab ἀπεδὲς.

Ἀπέδιλος, ος, ὁ, ἡ, calceis carens, excalceatus.

Ἀπέδιλωτος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ab α, et πέδιλον.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, reprobavi, aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω, perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, & δοκέω.

Ἀπεδόμην, σο, το, vendidit, ſurſum dedit, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἄπεδον, ος, τὸ, Jon. et Poet. pro πεδίον, planities, campus.

Ἀπέδοντο, vendiderunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. a Them. eodem.

Ἄπεδος, ος, ὁ, ἡ, planus: ut Ἄπεδος χώρη, plana regio. Th. πέδον.

Ἀπέδρα, per Apocopen pro ἀπέδρασα, ας, ε,

ας, ε, aufugi, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, aufugerunt. Alii ἔδραν, seu ἔδρᾱν a δρῆμι ducunt.

Α'πεδυσάμην, ω, απ, exui, a. 1. m. ab ἀποδύομαι: ex ἀπὸ, & δύω.

Α'πέδω, ABEDO, a. 1. pass. ἀπηδέσθην, ης, η. Ab ἀπὸ, & ἔδω.

Α'πέδωκ', per Apocopen pro ἀπέδωκε, restituit, aor. 1. act. ex ἀπὸ, & δίδωμι.

Α'πέθπον, ες, ε, negabam, imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poet. ab ἀπὸ, & ἔπω.

Α'πεζωσμένος, η, ον, exauctoratus, perfect. part. pass. ab ἀποζώννυμι. Them. ζώννυμι.

Α'πέην, Poet. pro ἀπῆν, aberat, imperf. ab ἄπειμι; quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Α'πέθανον, ες, ε, mortuus est, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω; quod ex ἀπὸ, & θνήσκω.

Α'πεθέμην, σο, εο, deposui, distuli, a. 2. ind. m. Α'πεθηκάμην, ω, απ, aor. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Them. τίθημι.

Α'πέθηλα, ας, ε, defloruī, a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.

Α'πεθίζω, desuefacio: ab ἀπὸ, & ἐθίζω. Th. ἔθω.

Α'πει, pro ἄπιθι, ABI, imper. verbi ἄπειμι, abeo: ex ἀπὸ, & εἰμι, eo.

Α'πεῖ, abes, 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, absum: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Α'πείδω, video; f. ἀπείσομαι, a. 2. ἀπέἄδον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & εἴδω, video.

Α'πείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia: ab ἀπειθής. Th. πείθω.

Α'πειθέω, ῶ, non pareo, incredulus sum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα, a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α, & πείθω.

Α'πείθω, ης, η, Jon. pro ἀφείθω, dimissus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Α'πειθής, έος, ὁ ἡ ἡ, contumax, inobediens; item, incredulus: ex α, & πείθω.

Α'πειθία, ας, ἡ, idem cum ἀπείθεια, persuasioni obedientiæque contraria contumacia, diffidentia, incredulitas. Paul. ad Colos. 3. υἱοὶ ἀπειθίας, filii intractabiles. ab ἀπειθής.

Α'πεικάζω, assimilo; item, comparo. f. άσω.

Α'πεικασία, ας, ἡ, assimilata, & expressa figura.

Α'πείκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω. Th. εἰκω.

Α'πεικονίζω, ad imaginem seu exemplar fingo: a cujus 1. pers. præt. pass.

Α'πεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effigies.

Α'πείκως, idem quod ἀπεοίκως.

Α'πεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Α'πειλάς, ἁδος, minas, acc. pl. ab ἀπειλή.

Α'πειλείουσα, ἡ, minans, Poet. pro ἀπειλέουσα, præs. part. f. g.

Α'πείλεις, minaris, 2. pers. præs. ind. ab ἀπειλέω, Poet. pro

Α'ΠΕΙΛΕΩ, ῶ, Æol. ἀπέλλω, minitor, interminor; item, glorior. imperf. ἠπείλεον, ων. f. ήσω. p. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, απ, a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα. Vel ab ἀπὸ, & εἰλῶ, quia minæ a delinquendo avertunt: Vel ὤ ἀπὸ τῶ ἀποθεῖναι ἐλέος, quia minitati a misericordia procul sint.

Α'πειλή, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω.

Α'πειλήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. m. sub. verbi ἀπειλέω.

Α'πειλήτειρα, ας, ἡ, minans, vel minabunda: ut ἀπειλήτειρα φωνή, vox minax. Nonn. ab ἀπειλέω.

Α'πέλιτλον, per Sync. Jon. pro ἀπέλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Α'πειλητής, ῆρος, ὁ, minax, jactator; cujus f. ἀπειλήτειρα, minatrix.

Α'πειλητήριοι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω.

Α'πειλητικός, minax: ut ἀπειλητικοὶ νόμιμοι, apud Plat. de legib. minaces leges, vel plenæ minarum. ἀπειλητικόν τι, καὶ χολῶδες ὑποβλέπει, Luc. minaciter frementi, & irato similis apparet. ab eod. Th.

Α'πείληφα, ας, ε, recepi, in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part. ἀπειληφώς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα, & ἀπολελήφως, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Α'πειμι, absum. imperf. ἀπῆν, aberam. f. ἀπείσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, οῦσα, όν, absens. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Α'πειμι, vel ἀπίημι, abeo. f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπεισα, & Att. ἀπῆσα. sic ἀπῆσαν, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel pluſq. perf. med. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

Α'πεπάμην, ω, απ, abdicavi, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπεπάμεθα.

Α'πείπαι, abdicavisse, a. 1. inf. act.

Α'πείπε, interdixit, 3. sing. a. 1. vel 2. act. ἀπεῖπειν, interdicere, recusare, præs. inf. act. ab ἀπείπω.

Α'πείπω, interdico, recuso, veto; item, retracto, denego, Poet. pro ἀπειπέω: quod ex ἀπὸ, & ἔπω.

Α'πειράκις, infinities: adv. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πέρας.

Α'πείραντος, ον, ὁ, ἡ, infinitus, Poet. pro ἄπειρος, quod a πεφάνω pro περαίνω. Th. πέρας.

Α'πείρατος, ον, ὁ, ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α, & πειράζω. Th. πειρα.

Α'πείρατος, ον, ὁ, ἡ, inexpertus, Poet. pro ἄπειρος. Ab eodem Th.

Α'πείρατῶς, infinitis modis: est adv. idem quod ἀπειράκις, ab ἄπειρος, infinitus, quod ex α priv. & πέρας, ατος. Vel ab ἀπὸ, & πειρα.

Α'πείργειν, idem fere quod εἴργειν, arcere.

Α'πείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs. ab

Α'πείργω, arceo, inhibeo, prohibeo. f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. κα. Ab ἀπὸ, & εἴργω.

Α'πειρέσιος, ον, ὁ, ἡ, ingens, infinitus: ex α, & πεῖρας, pro πέρας.

Α'πειρηκώς, υῖα, ὸς, fessus, part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπερέω; ab ἀπὸ, & ἐρέω; quod ab ἔρω, necto, dico.

Α'πείρητος, ον, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πεῖρα.

Α'πειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eodem Th.

Α'πειρίδιος, interminatus; idem quod sequens

Α'πειρίτος, ον, ὁ, ἡ, infinitus: ex α, & πέρας.

Α'πειρόγαμος, ον, ὁ ἡ ἡ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρος, & γάμος. Th. γαμέω.

Α'πεῖρξα, ας, ε, exclusi, prohibui. in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Α'πειρόδακρυς, qui lacrymari non didicit; qui fletum & lacrymas non est expertus: ex ἄπειρος, & δάκρυ.

Α'πειροθάλασσος, & Α'πειροθάλαττος, ον, ὁ ἡ ἡ, maris seu navigandi inexpertus. ab ἄπειρος, & θάλασσα.

Α'πειρόκακος, ον, ὁ ἡ ἡ, malorum inexpertus: item, minime malus, simplex. inde

Α'πειροκακέω, ῶ, simplicitate utor; malitia non utor. Ab ἄπειρος, & κακός.

Α'πειρόκαλος, ον, ὁ, ἡ, honesti expers: ex ἄπειρος, & κάλος.

Α'πειροκάλως, inepte, præter decorum, insolenter: a præcedente.

Α'πειρολέχης, έος, ὁ ἡ ἡ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρος, & λέχος; quod a λέγω, cubare facio.

Α'πειρομήχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομήχης, ες, ὁ, ἄπειρος τῆς μήχης, imperitus prælii. Ab α, πεῖρα, et μήχη.

Α'πείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πέρας.

Α'πειρονίκης, vincendi imperitus; vel qui victoriam nondum expertus est: ex ἄπειρος, et νίκη, ἡ.

Α'πειροπαθής, qui immense perturbationibus seu affectionibus obnoxius est. Unde

Α'πειροπάθεια, ας, ἡ, affectuum immoderatio; ἡ τῶν παθῶν ἀμετρία; quæ semper vitiosa est. ex ἄπειρος, immensus, et πάθος.

Α'πειροπλάσιος, ον, ὁ, et σίων, q. d. infinitiplex: ab ἄπειρος, infinitus.

Α'πειρόπλους, qui navigationem non est expertus: ex ἄπειρος, inexpertus, et πλέω, navigo.

Α'πειροπολέμος, belli imperitus, vel expers. Unde adv. ἀπειροπολέμως, sine belli experientia: ex ἄπειρος, et πόλεμος.

Α'πειρος, ον, ὁ, imperitus. ab α, et πεῖρα. Et ἄπειρος, ον, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, terra continens. Item ἄπειρος, ον, ὁ ἡ ἡ, interminatus, infinitus, immensus: ab α, et πέρας.

Α'πειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρος. Th. πειρα.

Α'πειρωδίν, ῖνος, ὁ ἡ ἡ, partus dolores non expertus: ab ἄπειρος, et ὠδυνη.

Α'πείρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, infinitus, interminatus. Α'πείρων γαῖα, Homero, et Hesiodo est terra rotunda. Th. πέρας.

Α'πείρως, inexperte, imperite: ab ἄπειρος.

Α'πεῖσα, ας, ε, abii, Att. ἀπῆσα, a. 1. ind. act. et Α'πείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

Α'πεισαγγελία, unde ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην, læsæ majestatis crimen deprecans, seu læsæ majestatis criminis reus citatur ex Plut. in moral. ex ἀπὸ, et εἰσαγγελία.

Α'πειθής, ές, ὁ ἡ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. inde ἀπειθὲς ον, ους, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab α, et 3. pers. sing. præt. pass. verbi πείθω.

Α'πεισέω, (a præced. ἀπειθής) idem quod ἀπειθέω, ῶ. vide.

Α'πείχον, ες, ε, abstinebam, imp. act. ἀπειχόμην, ο, εο, imp. pass. ab ἀπέχω.

Α'πεκάλει, nominabat, 3. sing. imp. ab ἀποκαλέω: ex ἀπὸ, et καλέω.

Α'πεκαλυψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω.

Α'πέκγονος, ον, ὁ, ἡ, abnepos: ab ἀπὸ, et ἔκγονος. Th. γένομαι.

Α'πεκδέχομαι, exspecto. f. ἀπεδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, απ. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Α'πεκδοχή, expectatio: a præced.

Α'πεκδύομαι, exuo, f. ἀπεκδύσομαι, a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ον, ὁ, exutus. Hinc

Α'πέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipse exuendi actus. Ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, induo.

Α'πεκλαιόμην, ο, εο, deflebat, et in 3. plur. ἀπεκλαίοντο, imp. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

Α'πεκλανθάνω, obliviscor. a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, et Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. λήθω.

Α'πέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω: quod ab ἀπὸ, et κλάω.

Α'πεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

Α'πέκλεισα, ας, ε, occlusi, & in 3. plur. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Α'πεκλελαθόμην, ο, εο, oblitus sum, Poet. per reduplicationem Jon. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Α'πεκλύω, idem quod ἐκλύω, eluo; abluo; vel etiam eluendo abstergo: ex ἀπὸ, ἐκ, et λύω.

Α'πεκλύω, idem quod ἐκλύω, resolvo, debi-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

debilito; exolvo, dissolvo, libero: ex ἀπὸ, ἐκ, & λύω.

Ἀπέηψα, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρινάμην, ω, απο, respondi, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, απο, occultavi, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω.

Ἀπέκτανον, ες, ε, occidi, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

Ἀπεκτείνομαι, idem quod ἐκτείνομαι, extendor, diffundor, prolator: ex ἀπὸ, & ἐκτείνω.

Ἄπεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, impexus.

Ἀπέκτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab ἀπὸ, & πέκω.

Ἀπελάζω, concionor: Laconicum est pro ἐκκλησιάζω, apud Plutar. duplici λ scriptum est in Lycurgo sic, ἀπελλάζειν.

Ἀπέλαμπεν, ε, εσκ, resplendebat, imperf. pass. Ἀπέλαμψα, ας, ε, resplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio: ab ἀπελαυνω.

Ἄπελος, & Ἄπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, inaccessus; cui propinquare tutum non est: ab α, & πέλας.

Ἀπελάτης, abigeus. Vet. Glossæ. ab ἀπελαύνω.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, arceo. f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπήλασα. p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσα, & Jon. ἀπήλαυσα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφλύω, sublevo, f. νῶ. Ab ἀπὸ, & ἐλαφρύω. Th. ἔλαφος.

Ἀπελάω, Poet. pro ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, & ἀπέλεγξις, εως, ἡ, refutatio, confutatio; idem quod sequens

Ἀπέλεγμὸς, ὅ, ὁ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπήλεγμαι, 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi

Ἀπελέγχω, redarguo, f. γξω, a. 1. ἀπήλεγξα, præt. act. ἀπήλεγμαι, a. 1. pass. ἀπηλεγχθην, a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ, & ἐλέγχω.

Ἀπέλεθρος, ος, ὁ, ἡ, immensus: ex α, & πέλεθρον, seu πλέθρον, jugerum.

Ἀπελείβεθ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, distillabat, 3. sing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Ἀπέλεκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non dedolatus, vel securi complanatus: ab α, & πέλεκυς.

Ἀπελέσθαι, abstulisse, Jon. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφελόμην, ος, εσο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, ος, ὁ, ἡ, libertus, libertate donatus: ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, assertio in libertatem.

Ἀπελευθερικὸς, ὅ, ὁ ἡ ἡ, libertinus.

Ἀπελευθερίμμους, manumittens.

Ἀπελευθερόω, libero, manumitto. unde

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio, vindicta: ab ἀπελεύθερος.

Ἀπελεύσομαι, σῃ, σθ, recedam, & in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέληγον, cessavit, 3. sing. imp. act. ab ἀπολήγω: quod ex ἀπὸ, & λήγω.

Ἀπελίλακε, ας, ε, abegi; Att. pro ἀπήλακε, perf. ind. act. Ἀπελήλατο, abactus fuerat, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπελθὲ, recedito, abito, a. 2. imperat. act. Ἀπελθεῖν, abiisse, recessisse, a. 2. inf. ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, qui recessit, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι: quod ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.

Ἀπέλιπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

Ἀπέλλαι, ῶν, αἱ, fana, conciones. q. ab Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, arceo. Hinc forsan Latino-barbarum Capella pro æde.

Ἀπελλάζειν, Laconibus ἐκκλησιάζειν, concionari. Plut. in Lycurgo. Unde

Ἀπέλλακες, qui sacrorum participes sunt. Hesych. Th. ἀπελλαί, sacraria, cœtus.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, Apelles, nomen viri, Lat. Apella.

Ἀπελόμβροι, Jon. pro ἀφελόμβροι, cum eripuissent, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἄπελος, ος, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur, vel ὡς ἀπὸ τοῦ μὴ προσπελάζειν τῷ σάρκι, quia caro non sibi inest appropinquat: vel ἀπὸ τοῦ ἀφελόμβου, φ Jon. verso in π, quia exscinditur aliquid, & aufertur.

Ἀπελπίζω, f. ἰσω, p. ἀπήλπικα. aor. 1. ἀπήλπισα, a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ, despero, cum gen. ut ἀπελπίζω τὴν τυγχάνειν τῆς ἐρωμένης. Et cum ac. ut ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, omnem de ægroto spem abjicere. Et ταῦτα ἀπελπίζειν, de his desperare, vel hæc desperare. Et interdum signif. desperare facio, in desperationem adduco. Item, spero ex aliquo, vel spero alicunde: ut Luc. 6. μηδὲν ἀπελπίζοντες, i. e. nihil inde sperantes. Ex ἀπὸ, & ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπέλπισμὸς, ὅ, ὁ, desperatio: verbale ab ἀπελπίζω.

Ἀπελύθην, ης, η, absolutus fui, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι: ex ἀπὸ, & λύω.

Ἀπελυμαινόμην, ε, εσκ, purgatus sum, imp. pass. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ, & λύμη, noxa; vel potius λῦμα, sordes.

Ἀπέλυσα, ας, ε, dimisi, a. 1. act. ab ἀπολύω: quod ex ἀπὸ, & λύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, contumeliam accepi, aor. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λωβη.

Ἀπέμαθον, ες, ε, didici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, emarcui, aor. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεστα, ας, ε, evomui, a. 1. act. Poet. pro ἀπέμεσα, ab ἀπομέω, quod ex ἀπὸ, & ἐμέω.

Ἀπεμέω, fut. ἐσω, revomo, evomo, vomitu rejicio: ex ἀπὸ, & ἐμέω.

Ἀπεμνησάμην, ω, απο, recordatus sum, a. 1. m. cujus 3. plur. ἀπεμνησαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι: quod ex ἀπὸ, & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, abstergebam, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, απο, abstersi, a. 1. m. & in 3. plur. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

Ἀπεμπολάω, vendo, divendo, commuto; idem quod ἀπεμπολέω.

Ἀπεμπολεῖται, venditur, venum datur, 3. sing. præs. pass. Ἀπεμπολήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. Ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi

Ἀπεμπολέω, ῶ, quod ex ἀπὸ, & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλέω, ab ὠνέω, & πωλέω.

Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, mercatus, mercatio, venditio.

Ἀπεμπολησις, εως, ἡ, idem.

Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor: ab ἀπεμπολέω.

Ἀπεμυθεόμην, ε, εσκ, dissuasi, imperf. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum. inde

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio. Ab ἀπὸ, & ἐμφαίνω.

Ἀπεμφερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dissimilis, absimilis: ab ἀπὸ, & ἐμφερὴς. Them. φέρω.

Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, coram, e regione, cum gen. item, contra: ex ἀπὸ, & ἔναντι; quod ex ἐν, & ἀντί.

Ἀπενέγκασθαι, abstulisse, a. 1. inf. m.

Ἀπενεγκὼν, οῦσα, ὸν, qui abstulit, a. 2. part.

Ἀπενέγκαι, abstulisse, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενεχθεὶς, έντος, ὁ, Jon. pro ἀπενεχθεὶς, delatus, a. 1. part. pass. ἀπενέχθην, ης, η, delatus sum, Jon. pro Ἀπεισέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενέπω, & Ἀπονέπω, interdico, aversor: ab ἀπὸ, ὦν, & ἔπω.

Ἀπερθὲν, Dor. pro ἀπελθὲν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπερθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, luctu carens, indefletus.

Ἀπέρυθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab α, & πέρυθρος.

Ἀπεσιωπίζω, per annum absum, vel cesso ab: ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς.

Ἀπεσιωπισμὸς, ὅ, ὁ, q. d. abannatio; i. e. exilium unius anni, seu annuum; absentia in annum; a præced. ἀπεσιωπίζω.

Ἀπεσόφισα, ας, ε, separavi, a. 1. ind. act. ab ἀποσοφίζω. Th. νόσφι, seorsim, adv.

Ἀπέσπες, qui dimiserunt, Jon. pro ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco: ab ἀπὸ, ἐξ, & ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, απο, exui, a. 1. m. verbi ἀπενδύομαι. Th. δύω, induo.

Ἀπεξελαθόμην, ε, εσκ, oblitus sum; & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Jon. pro ἀπεξηραμμένος, exsiccatus, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. pass. verbi ἀποξηραίνω: quod ab ἀπὸ, & ξηραίνω. Th. ξηρὸς.

Ἀπέοικα, ας, ε, absimilis sum, præt. act. &

Ἀπέοικε, imperson. dissentaneum est, non decet, non par est.

Ἀπεοικότως, absimili modo, non verisimiliter, absurde, immerito.

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus: part. præt. verbi ἀπείκω. Th. ἔοικα.

Ἀπέοντα, ᾶ, absentem; acc. sing. ἀπέοντος, gen. sing. Jon. vel Poet. pro ἀπόντος, ab ἀπών, οῦσα, όν, præs. part. ab ἄπειμι, absum: quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπέπαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad maturitatem non perductus. Est comp. ex α priv. & πεπαίνω, f. ανῶ, pass. πεπαίνομαι, excoquor.

Ἀπέπειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Est comp. ex α priv. & πεῖρος, ὁ, ἡ, idem quod πέπων, ονος, coctus.

Ἀπεπλαγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act. Ἀπεπλάγχθην, ης, η, resilii, aberravi, a. 1. ind. pass. Ἀπεπλαγξάμην, ω, απο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Th. πλάζω.

Ἀπέπλωσα, ας, ε, navigavi, & in 3. plur. ἀπέπλωσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἄπεπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, peplo carens: ab α, & πέπλος.

Ἀπέπνεον, reflabat, exspirabat, 3. sing. imperf. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, exspiravi, a. 1. indic. Ἀπεπνευσάμην, ω, απο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, suffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. avolavi: inf. ἀποπτάσθαι. part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. plur. ἀπέπτησαν. inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ἀν. Ab ἀφίπτημι, & ἀφίπταμαι: ex ἀπὸ, & ἵπταμαι.

Ἄπεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non coctus, qui coqui nequit. inde

Ἀπέπτω, non coquo, crudus sum. Ab α, & πέπτω.

Ἅπερ, pro ἥπερ, quæ.

Ἀπέραντολογος, ος, ὁ ἡ ἡ, nullum finem lo-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

loquendi faciens, verbosus. Inde
Α'περαντολογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas: Ab ἀπέραντος, & λόγος. Th. λέγω.
Α'πέραντος, ος, ὁ, ἡ, infinitus. Inde
Α'περάντως, adv. Ex α, & περαντὸς; quod a περαίνω. Th. πέρας.
Α'πέρατος, vel ἀπέρας, ος, ὁ ϗ ἡ, infinitus, non habens exitum. & ἀπεράντος, pro eodem. item ἀπέρατος, qui transiri & permeari nequit; impervius. priori sensu est ab ἀπειρος, infinitus: posteriore vero est ex α priv. & περάω.
Α'περγάζομαι, ῃ, εται, efficio, operor. f. άσουμαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ, & ἐργάζομαι. Th. ἔργον.
Α'περγασία, ας, ἡ, peractio: ut μύθου ἀπεργασία, fabulæ peractio, i. e. absolutio.
Α'περγαστέον, peragendum est.
Α'περγαστέος, ος, ὁ, peragendus.
Α'περγαστικὸς, ὴ, efficiens: ab ἀπεργάζομαι.
Α'περγάθω, & ἀπειργάθω, idem quod ἀπείργω, seu ἀπείργω.
Α'πέργω, Jon. pro ἀπείργω, disjungere, radere, concludere: ex ἀπὸ, & ἄργω.
Α'περγμαι, præclusus sum, perf. pass. hinc
Α'περγμος, ος, ὁ, ἡ, præclusus, Jon. pro ἀπειργμὸς: ab
Α'πέργω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω: quod ex ἀπὸ, & εἴργω.
Α'περειδω, & Α'περείδομαι, firmiter figo. ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. plur. imperf. pass. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere, a 1. inf. med. Ex ἀπὸ, & ἐρείδω.
Α'πέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi: a 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω.
Α'περεῖσι, pro ἀπερείσια, & per Metathesin ἀπαρέσια, infinita: ex α & πέρας.
Α'περρύγω, & ἀπερρύγομαι, idem quod ἀνερρύγω, eructo; proprie, sursum eructo: Metaph. de fluviis, pro emitto, quasi eructando. ex ἀπὸ, & ἐρεύγω.
Α'περέω, ῶ, in fut. 2. act. ἀπερῶ, & præt. act. ἀπείρηκα, & pass. ἀπείρημαι, (quæ sunt tempora præcipue usitata) denuntio, renuntio, indico; item, interdico, veto: ut τὰ ἀπειρημένα, prohibita. ex ἀπὸ, & εἴρω.
Α'περημόω, ῶ, desolo; idem quod ἐρημόω, vide.
Α'περητύω, reprimo, cohibeo: ex ἀπὸ, & ἐρητύω. vide.
Α'πρεβλεπτος, non circumspectus: passive, cujus non facilis circumspectus. & ἀπρεβλεπτον, incogitatum, insperatum. ex α, & πρεβλεπτος.
Α'πρεβλητος λόγος, i. e. ὁ καθαρὸς, oratio, cui πρεβολαὶ non sunt adhibitæ, (vide πρεβολὴ) i. e. nuda, & pura, nec circumvestita. ex α priv. & πρεβάλλω.
Α'πρεγραπτος, non circumscriptus; incomprehensibilis: ex α priv. & πρεγράφω, circumscribo; ex πρὸ, & γράφω.
Α'πρέεργος, non exquisitus; non supervacaneus; minime curiosus: ex α priv. & πρέεργος.
Α'πρηνητος, inenarrabilis, inexplicabilis, non præfinitus, vel circumscriptus: ex α priv. & πρηνέομαι.
Α'πρικάθαρτος, non circum mundatus; non emundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & πρικαθαίρω.
Α'πρικτυπος, non circumsonus vel obstreperus; qui nullis strepitibus circumsonat, vel circumsonatur: ex α pr. & πρικτυπέω, circumsono, circumstrepo; ex πρὶ, & κτυπέω, (factum ex τυπσίω, idem quod τύπτω) pulso sonum cieo, qualis est tympani; strepo, resono. a Th. τύπτω.
Α'πρόλαλητος, infans, fandi nescius; vel quem non facile verbis compescas; qui blaterandi finem non facit, garrulus: Ut ἄνθρωπον ἀπρολάλητον, i. e. ὃν οἰδόπα λαλεῖν. ex α priv. & προλαλέω, garritu circumstrepo: ex πρὸ, & λαλέω.
Α'πρόμπτος, ος, ὁ ϗ ἡ, amplissimus; nullo tempore vel loco circumscriptus, nec comprehensus: ut ἀπρόμπτος πρεσβεία, libera legatio; nullo tempore nec loco circumscripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & πρόμπτος.
Α'προμφάκτος, expers belli vel pugnæ, non expetitus pugna vel contentione: ex α priv. & προμφάκτος, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur. ex πρὸ, & μάχομαι.
Α'προμέριμνος, qui nullas animo curas versat; inconsideratus.
Α'προμέριμνος, exp. qui nullas animo curas versat, inconsideratus.
Α'προμερίμνως, adv. inconsiderate, temere, inscite: ex α priv. & προμέριμνος, diligens, scitus, cum cura rem agens: ex πρὸ, & μέριμνα.
Α'προνόητος, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, passive: Item active: ut ἀπρονόητος ψυχὴ τοῦ Θεοῦ, mens quæ Deum cogitatione complexa non est. ex α priv. & προνοέω, mente complector, & concipio; ex πρὸ, & νοέω.
Α'πρόσκοπος, qui circumspectus non est; incogitans; negligens: ut ἀπρόσκοπος πάντων, omnia curare omittens. ex α priv. & πρόσκοπος.
Α'πρόοπτος, non circumscriptus, nec definitus, non circumfinitus: ex α pr. & πρόοπτος.
Α'πρόπτωτος, qui talis est, ut non incidat; cui periculum non est ne incidat: ex α priv. & πρόπτωτος.
Α'πρόσαλπιγκτος, qui tubarum clangore non circumsonatur, seu non circumsonat: & generaliter, quem nihil circumsonat: ex α priv. & πρόσαλπίζομαι, tubæ sonitu excitor; vel tubam sonantem audio: ex πρὸς, & σαλπίγγω, vel σαλπίζω.
Α'πρόσκεπτος, non circumspectus, inconsideratus. unde
Α'πρόσκεπτος, inconsiderate, imprudenter: ex α priv. & πρόσκεπτομαι. unde πρόσκεπτος, qui circumcirca oculis lustrari potest.
Α'πρόπαυστος, absque ulla distractione: adv. ab
Α'πρόπαυστος, ος, ὁ, ἡ, inconcussus, non distractus: ex α, & πρόπαστος, quod a 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi πρόπαυω. Th. παύω.
Α'πρόσεια, ας, ἡ, natura superfluitatis immunis, & a retrimentis seu recrementis pura & syncera: ex α priv. & πρόσειμαι.
Α'πρόσοχος, ὁ ϗ ἡ, supparætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore seu annis impar non est: ex α priv. πρόσος, & χρόνος.
Α'πρόστατος, ος, ὁ, ἡ, quem nihil circumstat: ex α, πρὸς, & ἵστημι.
Α'πρόστροπος, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & πρόστρέφω.
Α'πρότμητος, ος, ὁ, ἡ, incircumcisus: ex α, & πρότμητος. Th. τέμνω.
Α'πρόχειρος, non volubilis & versatilis; circumversari ineptus: ex α priv. & πρόχειρος.
Α'πρόωπος, idem; vel non revertens, non redux: aliis, præfractis & obstinatis moribus; vel incuriosus. ejusd. comp. & Th.
Α'πτερος, ος, ὁ ϗ ἡ, supervacaneum nihil habens; item, luxu carens: ex α, & πρόσος. Th. πρὸ.
Α'πτέρυγος, ος, ὁ ϗ ἡ, excrementis carens. Th. idem.
Α'πτερυφερὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, non orbiculatus: ex α, πρὸς, & φέρω.
Α'πτέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀπτρέζω. Th. ῥέζω.
Α'πτερξε, abi in malam rem, imperat. verbi ἀπτέρξω, Æol. pro ἀπτέρχω. Ex ἀπὸ, & ἔρξω pro ἔρχω.
Α'πτερύγως, ος, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀπτερύγνυμι. Th. ῥήγνυμι.
Α'πτερυθριάω, non erubesco; pudorem depono; impudenter ago: ex ἀπὸ, & ἐρυθρός.
Α'πτέρυκε, arce, præs. imperat. Α'πτερυκόμην, ῃ, ον, prohibens, præs. part. pass. ab
Α'πτερύκω, arceo, repello, propulso, abigo. f. ξω. p. κα. Ex ἀπὸ, & ἐρύκω.
Α'πτερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero; vel rubigine consumo; rubiginem procreo vel sentio: ex ἀπὸ, & ἐρυσιβόω, rubigini obnoxius sum, vel rubigine laboro; ab ἐρυσιβὴ, rubigo.
Α'πτερύω, abstraho, detraho: ex ἀπὸ, & ἐρύω.
Α'πτέρχομαι, abeo, exeo, f. ἀπελεύσομαι, a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀπελθεῖν, a. 2. part. ἀπελθὼν, ὖσα, ὄν, cujus nom. pl. f. ἀπελθῦσαι. p. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.
Α'πτερῶ, vide in ἀπτερέω.
Α'πτερωδὴς, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπτερώω. Th. ἐρωέω.
Α'πτερωέω, expon. discedo: Il. Υ. ex ἀπὸ, & ἐρωέω.
Α'πτες, Jon. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφλω, verbi ἀφίημι: ex ἀπὸ, & ἵημι.
Α'πτέσαντος, τῦ, gen. sing. ab Α'πτέστας, αντος, ὁ, nomen viri: q. d. Qui non cecidit.
Α'πτέσακα, ας, ε, onus (vel clitellas) deposui, a. 1. ind. act. Th. σάττω.
Α'πτέσβας, exstincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. Α'πτέσβεσα, ας, ε, exstinxi, a. 1. ind. act.
Α'πτεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. ex Α'ποσβέννυμι, & Α'ποσβεννύω, exstinguo; item, aboleo, perdo. f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα. a. 2. ἀπέσβλω, qu. ab ἀποσβῆναι.
Α'πτεθίω, peredo, exedo, absumo, devoro: ex ἀπὸ, & ἐθίω.
Α'πτεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod a σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω.
Α'πτεσκολυμμένος, η, ον, excoriatus, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.
Α'πτέσσημαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.
Α'πτέπασα, ας, ε, abstraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποπαύω. Th. παύω.
Α'πτέσυθε, 3. plur. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεστάθησαν, proruperunt; ut ἔτυφθε, pro ἐτύφθησαν, Æol. ex ἀπὸ, & σείω, vel σάω, f. σω, a. 1. ἔσάσα, p. κα.
Α'πτέστυπε, excussus (vel repulsus) erat, 3. sing. pluſq. perf. pass. pro ἀπεστέσάκει, a σάω, in perf. pass. σέσάμαι, Poet. ἔσυμαι, item ἔσυμμαι.
Α'πτεσάλω, ης, ης, missus sum, 3. sing. a. 2. pass. Α'πτεσάλθω, ης, η, idem, a. 1. pass. Α'πτέσαλκα, ας, ε, misi, perf. act. Α'πτέσειλα, ας, ε, a. 1. act. Α'πτέσαλμαι, perf. pass. Α'πτέσαλεν, ες, ε, a. 2. act. Α'πτέσολα, ας, ε, perf. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Α'πτέσασαν, abfuerunt, Jon. pro ἀπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. vide ἀπέστω.
Α'πτέσειλα, ας, ε, misi, a. 1. act. Α'ποστείλατε, mittite, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Α'πτεσέρησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω.
Α'πτέστω, & in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. Α'πτέστησα, ας, ε, abfui, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.
Α'πτέστιχον, ες, ε, abii, removi, a. 2. ind. act.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

act. ab ἀποσείχω. Th. σείχω.

Ἀ'πέςολα, ας, ἡ, missi, præt. med. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀ'πεςραμμένος, η, ον, aversus, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω.

Ἀ'πέςραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. Ἀ'πεστράφλω, ης, η, aversus sum, a. 2. ind. pass. Ἀ'πέςρεψα, ας, ε, averti, aor. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω.

Ἀ'πεζώ, όος, ῦς, ἡ, absentia: ab ἀφίςημι.

Ἀ'πέζω, absit, imperat. ab ἄπειμι. Th. εἰμί, sum.

Ἀ'πεσφάλην, ης, η, aberravi, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.

Ἀ'πεχαρόμαι, οῦμαι, unde ἀπεχορδής, de ulceribus dicitur, quibus crustæ detrahuntur: ex ἀπὸ, & ἐχαρόω, ῶ, crustas obduco; in crustas erumpere facio; q. d. incrusto. unde ἐχαρώθη ἕλκη, Dioſc. l. 4. ulcera quæ vulnus contraxerunt: ab ἔχαρα.

Ἀ'πέχηκα, ας, ε, abfui, præt. ind. act. Ἀ'πέχον, ες, ε, abſtinui, a. 2. ind. act. Ἀ'πεχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω.

Ἀ'πέπλος, ſine foliis: in Epigr. Unde ἀπεπλοτέρη, minus frondoſa: ibidem. ex α priv. & πέπλον.

Ἀ'πέςμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀ'πεπέθην, ης, η, depoſitus eſt, a. 1. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀ'πεπίνυον, pœnas luebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἀποτίνυω. Them. τίω, punio.

Ἀ'πέβαγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποβώγω. Th. βώγω.

Ἀ'πεβωπώντο, non audebant, averſi fuerunt in fugam, 3. plur. imperf. paſſ. ab ἀποβωπάω: quod ab ἀπὸ, & πέβοπα, p. m. verbi βέπω.

Ἀ'πέθανατίζω, honeſta morte perfungor. ſic cap. 6. l. 2. Machab. ex ἀπὸ, εὖ, & θάνατος.

Ἀ'πέθης, έος, & Ἄ'πεθος, ος, ὁ ἡ, fama inauditus; item, imperitus: ab α, & πυνθάνομαι.

Ἀ'πεθύω, adæquo, rego, diſpono, dirigo, do judicium cum pœna: ex ἀπὸ, & εὐθύω.

Ἀ'πεθυσμὸν ἔντερον, inteſtinum rectum, per quod flatus alvi extenditur ſæpe, cum urinam reddimus, inquit Alex. Apophrod. l. 1. problem. a præced. ἀπεθύω, υῶ.

Ἄ'πειν, ος, ὁ ἡ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt: Ita vocat Theophraſt. arbores, quæ reſinam non exudant. ex α priv. & πεύκη.

Ἀ'πεύκταῖος, idem eſt quod ἄπευκτος, abominandus: cujus neut. ἄπευκτον, exponitur id quod deprecantur.

Ἀ'πευκτος, & ἀπεύκταῖος, abominandus, execrandus; item, vitandus, averſandus: & in neutro ἄπευκτον, id quod deprecantur. Unde ἀπεύκτως, abominande. et ἀπευκτικοὶ hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ab ἀπεύχομαι, deprecor, precor ſeu opto non evenire: item, abominor, execror. ex ἀπὸ, et εὔχομαι.

Ἀ'πευνάζω, ſopio; idem quod εὐνάζω, cum ἀπὸ præf.

Ἄ'πευς, inauditus: Idem quod ἀπεύθης, vel ἀπεύθος; et ejuſd. Th. et comp.

Ἀ'πέχομαι, vide in ἄπευκτος.

Ἀ'πευωνίζω, vilem reddo: ex ἀπὸ, et εὐωνος.

Ἀ'πέφυγον, ες, ε, effugiebam, imperf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀ'πέφηνα, ας, ε, oſtendi, a. 1. act. Ἀ'πεφηνάμην, ω, απο, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω.

Ἀ'πεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. paſſ. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.

Ἀ'πεφθεγξάμην, ω, απο, loquutus ſum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

Ἀ'πέφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποφθίνω. Th. φθέω, ſeu φθίω.

Ἀ'πεφθός, ὸν, ὁ, ἡ, incoctus: ex α, & ἑφθός. Th. ἕψω.

Ἀ'πέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀ'πέχει, ſufficit, perſonal. ab ἀπέχω.

Ἀ'πέχειν, p. inf. ab ἀπέχω.

Ἀ'πεχθαίρω, & ἀπεχθαιρέω, inimicum & odioſum reddens.

Ἀ'πεχθαίρω, odio proſequor. f. αρῶ, a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθω.

Ἀ'πεχθάνομαι, inviſus ſum, præſ. ind. f. ἀπεχθήσομαι. Ἀ'πεχθάνη, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. Ἀ'πηχθόμην, a. 2. m. Th. ἔχθω.

Ἀ'πεχθέμμαι, inviſum eſſe, & Jon. ἀπεχθέμην, Att. & Dor. pro ἀπέχθην, præſ. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

Ἀ'πέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, ſimultas: ab ἀπεχθής.

Ἀ'πέχθηται, odio ſis, præſ. ſub. Jon. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, ſive ἀπεχθάνομαι.

Ἀ'πεχθής, έος, ὁ, ἡ, inviſus: ex ἀπὸ, & ἔχθος.

Ἀ'πεχθήσομαι, inviſus ero, fut. 1. m. Ἀ'πεχθόμην, a. 2. m. ind. Jon. Ἀ'πέχθοιτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀ'πεχθητικὸς, ὴ, qui in hominum odia ſolet incurrere.

Ἀ'πέχθομαι, idem quod ἀπεχθάνομαι, offendor, ſum hoſtis, inimicor, triſtor, in odium & offenſionem incurro. ab ἀπεχθής.

Ἀ'πεχθρῶς, & ἀπεχθρωδῶς, inimice, hoſtiliter. ab ἀπεχθής.

Ἀ'πεχθῶς, abſtinenter: adv. ab ἀπέχω.

Ἀ'πεχθῶς, exp. inviſe, odioſe: ut ἀπεχθῶς ἔχων, vel διακείμενος πρός τινα, expon. qui odit, peroſus, exoſus: nam eſt adv. ab ἀπεχθής, odioſus.

Ἀ'πεχρέπτο, impersonaliter poſitum pro Ἀ'πέχρη, ſatis erat, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, ſufficit: ex ἀπὸ, & χρή.

Ἀ'πεχυρόω, & Ἀ'ποχυρόω, ῶ, munio: ex ἀπὸ, & ἐχυρόω, ῶ. Th. ἐχυρός.

Ἀ'πέχω, ας, α, refero, abſumo. f. ἀποίσω. p. ἀπενήνοχα. a. 2. ἀπέσχον, cum ac. Et in paſſ. ἀπέχομαι, abſtineo, cum gen. imperf. ἀπεσχόμην. a. 2. m. ἀπεχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Exp. &, averto. Odyſſ. 9. vel, ut alii, retraho, ſeu abſtraho. Et apud Plut. de def. Oracc. οὐδὲν ἀπέχει, ſeq. inf. exp. nihil prohibet quin. Item, diſto, i. e. abſum: Xen. & diſto, i. e. differo. Herodian. Item, recipio, reporto. Plut. ab ἔχω, habeo.

Ἀ'πεψία, ας, ἡ, quæ coquere (vel concoquere) nequit, indigeſtio: ab α, & πέψις, quod a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πέπτω.

Ἀ'πεψύχοντο, abſtergebant, imperf. m. ab ἀποψύχω: ex ἀπὸ, & ψύχω.

Ἀ'πέψω, reperitur pro magis uſitato ἀφέψω. quod vide.

Ἀ'πέων, Poet. pro ἀπὼν, abſens, præſ. part. Ἀ'πῶ, ᾶς, ᾶ, aberam, imperf. ind. Ἀ'πῆν, abſit, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἄπειμι: quod ex ἀπὸ, & εἰμί, ſum.

Ἀ'πηβηκὼς, pubertatem egreſſus: ex ἀπὸ, & ἥβηκως, quod vide.

Ἀ'πήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω.

Ἀ'πήγγελα, ας, ε, renuntiavi, a. 1. ind. act. Ἀ'πηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

Ἀ'πηγέομαι, narro, pro ἀφηγέομαι.

Ἀ'πήγημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἀφήγημα, narratio. vide in ἀφήγησις.

Ἀ'πηγήσαντο, Jon. pro ἀφηγήσαντο, narrare.

Ἀ'πήγησις, memoria; item, narratio, Jon. pro ἀφήγησις.

Ἀ'πηχάμην, ω, απο, ſtrangulavi, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. ξω.

Ἀ'πῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀ'πηγορέω, & media voce ἀπηγορέομαι, accuſationi reſpondeo; ἀπολογοῦμαι. Unde

Ἀ'πηγόρημα, τὸ, reſponſio ad accuſationem, narratio, relatio, (ἀπήγησις, idem) defenſio, ἀπολογία: ex ἀπὸ, & ἀγορεύομαι, idem quod ἀγορεύω, concionor.

Ἀ'πηγορία, & ἀπηγόρημα, idem; negatio, refutatio, accuſationis defenſio.

Ἀ'πῆγμαι, ξαι, κται, abductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

Ἀ'πῆγχα, ας, ε, ſtrangulavi, ſuffocavi, præt. ind. act. ab ἀπάγχω.

Ἀ'πήδαλον, unde ἀπήδαλον πλοῖον, gubernaculo carens navis: ex α priv. & πηδάλιον; unde πηδάλιον.

Ἀ'πηδέθλιος, ης, η, abeſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

Ἀ'πῆειν, ῆμεν, ῆσαν, pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἀπήεισαν, & Att. ἀπῆσαν; ab ἄπειμι, ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀ'πήεσα, ας, ε, abii, Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.

Ἀ'πηθέω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Unde

Ἀ'πήθημα, cremor percolatus; ex ἀπὸ, & ἤθω.

Ἀ'πῆκε, a. 1. Jon. pro ἀφῆκε, dimiſit: ab ἀφίημι.

Ἀ'πήνης, ες, ὁ ἡ ἡ, inobediens; idem etiam quod ἀνήνης: ab α, & ἀνή, quod a p. m. verbi ἀνέω.

Ἀ'πηνεμωμένος, η, ον, ad amuſſim (vel ad unguem) factus, part. præt. paſſ. Unde adv.

Ἀ'πηνεμωμένως, abſolute, ad amuſſim. Ab ἀπονεμόομαι, οῦμαι. Th. ἀνεμόω.

Ἀ'πηνὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, incompactus; item, non concretus: ex α, & πηνὸς, quod a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πηγνύω, ſeu πήγνυμι. At Ἀ'πηνὸς, ῆ, ὁ, Suidæ eſt πορδόμμης.

Ἀ'πήλαυςος, inſuperabilis. Pind. in Nem. 4. ex α priv. & πήλαυρα, palæſtra, lucta.

Ἀ'πήλακε, ας, ε, abegit, perf. act. Ἀ'πήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω, Th. ἐλαύνω.

Ἀ'πήλαον, ες, ε, & Ἀ'πέλαον, fructum capiebam, imperf. ſic Ἀ'πήλαυσα, & Ἀ'πέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ, & λαύω.

Ἀ'πήλγηκα, ας, ε, dedolui; item, animum deſpondi, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, ῶ. Th. ἄλγος.

Ἀ'πηλγηκὼς, qui dedoluit, ſive perdoluit; quique eo duritiæ pervenit, ut ad omnem doloris ſenſum obſurduerit; ſicut *deferbuiſſe* dicitur Latinis. eſt autem particip. perf. ἀπὸ τοῦ ἀπαλγεῖν, quod dicitur quum quis vacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſm. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.

Ἀ'πηλεγέω, non curo, contemno: a ſequente ἀπηλεγής.

Ἀ'πηλεγής, έος, ὁ, ἡ, ſævus, quaſi nullius curam gerens. Hinc adverb.

Ἀ'πηλεγέως, ſæve, intrepide. Ab ἀπὸ, & ἀλέγω, curo; quia nihil curat, modo iræ ſuæ pareat.

Ἀ'πήλεγξα, ας, ε, redargui, a. 1. ind. act. Ἀ'πηλεγξάμην, ω, απο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀ'πηλεῖ, minatur. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλεῖ, verbi ἀπειλέω, ῶ.

Ἀ'πηλέχθην, ης, η, redargutus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπελέγχω.

Ἀ'πήλθον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀ'πηλιαςὴς, alienus a judiciis, & litibus, ſeu cauſis judiciariis, quæ in Heliæa (foro ſcil. Athenienſi ſubſolano) agitabantur: alienus a foro: ex ἀπὸ, & ἡλιαστὴς.

Ἀ'πηλιθιόω, ῶ, facio fatuum; ad fatuitatem redigo. Unde ἀπηλιθιωμένοι, οἱ, mente capti: Marcel. vertit, vitio concreſcentium in veſica calculorum labo-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

rantes. Dioſc. l. 5. c. 27. &c. ex ἀπό, & ἡλίθιος, idem; ſtultum reddo; a Th. ἠλίθιος.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus Subſolanus: ab ἀπό, & ἥλιος.

Ἀπηλλάγην, ης, η, liberatus ſum, a. 2. paſſ. ind. Ἀπήλαγμαι, ξαι, κται, dimiſſus (vel liberatus) ſum, perf. ind. paſſ. Ἀπήλαξα, ας, ε, dimiſi, liberavi, a. 1. ind. act. & Ἀπήλαχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. Ἀπῆλαχθαι, dimiſſum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλάομαι.

Ἀπηλλοτρίωκε, ας, ε, abalienavi, perf. ind. act. Ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, abalienatus ſum, perf. ind. paſſ. cujus part. Ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, a verbo ἀπαλλοτριόω, ῶ. Th. ἄλλος.

Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio: a 2. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλοτριόω, ῶ. Th. ἄλλος.

Ἀπηλοίησα, ας, ε, contrivi, a. 1. act. ab ἀπαλοιάω: ab ἀπό, & ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, area, in qua trituratur frumentum.

Ἀπήλπικα, ας, ε, inde ſperavi; item, deſperavi: præt. ind. act. Ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. Ἀπελπίσας, αντος, ὁ, qui deſperavit: a verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα.

Ἀπήμβροτον, aberravi, Poet. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἁμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, neglectus, perf. part. paſſ. Unde adv.

Ἀπημελημένως, neglectim. Ab ἀπαμελέομαι, οῦμαι: ex ἀπό, & ἀμελέω. Th. μέλει.

Ἄπημμι, abiimus, per Sync. pro ἀπήειμμεν, 1. plur. pluſq. perf. m. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἄπημονα, ᾱ, acc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocuus, illæſus. Th. πῆμα.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas: ab ἀπήμων; quod a πῆμα.

Ἀπήμυνον, adjuvit, imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Ἀπήνων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα.

Ἄπηνι, aberam, imperf. verbi ἄπειμι: ab εἰμί, ſum.

Ἀπηνωτός, crudelis, inhumanus: ab ἀπηνής.

Ἀπήνυγκα, ας, ε, abduxi, a. 1. ind. act. Ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ, ἡ, carens vento: ex ἀπό, & ἄνεμος.

Ἀπηνέος, α, crudelis, gen. ſing. ab ἀπηνής.

Ἀπηνία, ας, ἡ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπηνής.

Ἀπηνόω, ῶ, unde ἀπηνώθη, quod Suidas affert, & exp. ἀμὸς ἐγενήθη, immitis, & crudelis factus erat. ab ἀπηνής.

Ἀπηνώθην, ης, η, obſtupefactus ſum, obmutui, a. 1. ind. paſſ. ab Ἀπηνέομαι, ex ἀπό, & ὠνός, ſtupidus, mutus. Th. ὠΰω, clamo.

Ἀπήνη, ης, ἡ, & Dor. ἀπήνα, ας, ᾱ, vehiculum mulare, quod muli junctι trahebant, ut Pauſan. docet; rheda: per eam enim ſolemus ἀπιέναι, abire; cum ſit viatorium curriculum. Homerus quoque eam vocat ἡμιονείην ἄμαξαν, Odyſ. ζ. unde ἀπηνήσιν ἀγῶνισμα dictum fuit certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ.

Ἀπηνῶμαι, ω, ασο, renui, a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. αἰνέομαι.

Ἀπηνωσία, inhumanitas: ab ἀπό, & ὠνής, i. e. πρᾶος, manſuetus.

Ἀπήνης, ές, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, ſævus.

Ἀπηνῶτος, unde ἀπηνώτου ἀγῶνισμα, certamen quod fit τῇ ἀπήνῃ, quum mulis rhedæ junctis certatur; ſeu cum certatur vehiculo mulari. a Th. ἀπήνη, rheda.

Ἀπῆλθον, abii, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι: ex ἀπό & ἔρχομαι.

Ἀπήντησα, ας, ε, occurri, a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

Ἀπήορος, & ἀπηόρινος, ex alto dependens; item, altus, ſublimis, in alto ſitus: ex ἀπό, & ἀείρω.

Ἀπῆρα, ας, ε, receſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπηρεισάμην, ω, ασο, intendi, a. 1. m. ab ἀπερείδω.

Ἀπηρής, ές, ὁ ἡ ἡ, item, ἀπηρός, & ἀπήρωτος, nullo membro mutilatus, nec captus; ex α priv. & πηρός, ά, όν, mutilus.

Ἀπῆρθην, ης, η, ſublatus fui, aor. 1. ind. paſſ. ἀπήρθης, ας, ε, ſuſtuli, diſceſſi, perf. ind. act. Ἀπῆρμαι, σαι, ται, ſublatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi ἀπαίρω.

Ἀπήρη, pera carens, ſaceo deſtitutus: ex α priv. & πήρα, pera.

Ἀπήρτημαι, σαι, ται, ſuſpenſus (vel remotus) fui, perf. ind. paſſ. cujus part. Ἀπηρτημένος, η, ον, ſuſpenſus, remotus: ab ἀπαρτάομαι.

Ἀπήρτισμαι, perfectus reddor, abſolutus ſum, præt. ind. paſſ. cujus part. Ἀπηρτισμένος, η, ον, perfectus, abſolutus. unde adv.

Ἀπηρτισμένως, perfecte, abſolute. Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἀρτί.

Ἀπηρυθριασμένως, & ἀπηρυθριασμένως, impudenter; depoſito pudore, perfricta fronte: ab ἀπερυθριάω.

Ἀπήρωτος, non mutilatus, integer, illæſus. Vide ſupra in ἀπηρής.

Ἀπῆς, abfueris, 2. ſing. a. 2. ſub. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, ſum.

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Jon. pro ἀφήσων, emiſſurus, part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, auferebat, 3. ſing. imperf. act. Sic Ἀπηύρα, per Sync. pro ἀπαύρησα, a. 1. ind. act. Ἀπῦρον, a. 2. ind. act. Ἀπηύρων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω: ex ἀπό, & αὐρα.

Ἀπῆχα, ας, ε, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηχεία, odium, διὰ τὸ ἀπέχθεα, Lyſias, μίσος.

Ἀπηχέω, ῶ, diſſono, abſono, part. præſ. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν. Ab ἀπό, & ἠχέω.

Ἀπηχήματα, τὰ, reſonantia, nom. plur. ab Ἀπήχημα, ατος, τό. Th. ἠχέω.

Ἀπηχής, ές, ὁ ἡ ἡ, abſonus; item, odioſus: ab ἀπό, & ἠχέω.

Ἀπήχθετο, inviſus erat, imperf. vel a. 2. med. ἀπήχθημαι, perf. paſſ. ab ἀπαχθέσθαι, vel, quod ulitatius, ἀπεχθάνομαι, odio ſum. Th. ἄχθος.

Ἀπηχθημένος, iratus, infeſtus: a præced. ἀπήχθημαι.

Ἀπήχθην, ης, η, abductus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθηρα, odio proſequutus ſum, a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπηχήμενος, η, ον, reſonans, pro ἀπηχεόμενος, part. præſ. paſſ. ab ἀπηχέω, ῶ. Th. ἠχέω.

Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, ſuſpenſi erant, 3. plur. imperf. med. Dor. pro ἀπηωρῶντο. Ἀπηώρησα, ας, ε, ex ſublimi dependi, a. 1. act. Ἀπηωρημένος, η, ον, ſuſpenſus, part. præt. paſſ. ab ἀπαωρέομαι, οῦμαι. Th. αἰωρέω, ῶ. Ab ἀπαωρέω, ω: ex ἀπό, & αἰωρέω, ῶ.

Ἀπηωρος, ου, ὁ, idem quod ἀπηωρημένος.

Ἄπιασι, abeunt, Jon. pro ἄπεισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἀπίδω, ης, η, a. 2. ſub. act. ab ἀπαδω, video. Th. ἐδω.

Ἀπίεμεν, emittimus, 1. plur. præſ. ind. & part. m. ἀπιέμενος, η, ον, emittens, Jon. pro ἀφίεμεν, & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, abire, præſ. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, eo. Et Ἀπιέναι, remittere, Jon. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπίεν, Jon. pro ἀφίεν, emittunt, 3. pl. præſ. ind. paſſ. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπίεσκε, Jon. pro ἀφίεσκε. Th. idem.

Ἄπιεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀπιέω, abeo, pro ἀπίω, vel ἀπέω; unde Lat. ABEO.

Ἀπιέσωσι, Jon. pro ἀφιῶσι, emiſerint. 3. plur. ſub. verbi ἀφίημι.

Ἀπίῃς, abeas, a. 2. ſub. ab ἄπειμι: quod ab ἀπό, & εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, longinquæ terræ, gen. ſing. a maſc. ἀπιος, ab ἀπό, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ου, ὁ, ἡ, improbabilis: ex α, & πιθανός, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω.

Ἀπιθάνως, inſcite, abſurde, non probabiliter: a præcedente ἀπίθανος.

Ἀπιθεῖν, inobedientem eſſe, inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, inobediens ſum, a. 1. ind. act. Jon. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω, ῶ, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto: ex α, & πείθω, eliſo ι.

Ἀπιθής, difficilis perſuaſu, vel aſſenſu; non credens; moroſus; non parens; refractarius: ejuſd. Th. & comp.

Ἀπίκαται, Jon. pro ἀφίκαται; & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσί, venerunt: ſic Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν: Illud 3. pl. perf. paſſ. hoc 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίκη, Jon. pro ἀφίκη, 2. ſing. a. 2. ſubmed. Ἀπικνείσθαι, Jon. pro ἀφικνεῖσθαι, præſ. inf. Ἀπικόμενος, Jon. pro ἀφικόμενος, progreſſus, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, pervenio: ex ἀπό, & ἱκνέομαι.

Ἀπικρος, ου, ὁ ἡ ἡ, non amarus, amaritudinis expers: ex α, & πικρός.

Ἀπικρόχολος, non biliоſus: ex α priv. πικρός, & χολή.

Ἀπιλλήθη, ης, η, clauſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπιλέω, ῶ. Th. ἴλλω.

Ἀπιλέω, (pro ἀπωκλέω) verbum antiquarum legum; Lyſi. excludo, arceo. Th. ἴλλω.

Ἀπίμελος, α, & Ἀπιμελής, ές, ὁ ἡ ἡ, pinguedinis expers: ex α, & πιμελή.

Ἀπινής, ές, ὁ ἡ ἡ, purus a ſordibus: ex α, & πίνος.

Ἀπινύσσω, deſipio; item, effluo, a πίνυμι, ſapio.

Ἀπινυτος, amenter, deſipienter; ab ἀπινύσσω, vel ex α priv. & πινυτός, unde πινυτός, a πινύω, unde πινύσσω.

Ἀπίξεο, perveniet, Jon. pro ἀφίξεο, 3. ſing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι: ex ἀπό, & ἱκνέομαι.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, adventus; item, incurſus: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἄπιος, ου, ὁ, ἡ, pytus, arbor. Ἄπιον, ου, τό, pyrum. Dici volunt ab Apia regione, id eſt, Peloponneſo: vel forſan ab ὀπός, quia eſt ſucculentus fructus.

Ἄπιος, ου, ὁ, longinquus: qu. ab ἀπό, remotionis particula.

Ἀπισόω, fut. ώσω, adæquo, exæquo: ex ἀπό, & ἰσόω, idem.

Ἀπίστωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀπίστωτος, non picatus: ex α priv. & πίσσα.

Ἀπιςόναι, diſcedere, Jon. pro ἀφιςάναι, præſ. inf. ab ἀφίςημι.

Ἀπιςέασι, Jon. pro ἀφίςασι, deficiunt, 3. pl. præſ. paſſ. Sic Ἀπιςέατο, Jon. pro ἀφίςαντο, 3. plur. imperf.

Ἀπιςέω, ῶ, diffido, imp. ἠπίςεον, ουν, f. ήσω. Hinc Ἀπιςούμενος, præſ. part. paſſ. Ex α, & πίςις, quod a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπίςημι, Jon. pro ἀφίςημι, diſcedo.

Ἀπιςία, ας, ἡ, diffidentia.

Ἄπιςος, ου, ὁ, infidus: in comp. ἀπιςότερος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

πρ⊙, f. g. ἀπιστοτέρα. Ex α, & πίστις, quod a 2. perf. fing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Α'πιστοσυνη, perfidia.

Α'πίστως, fraudulenter, perfide, incredibiliter, infideliter: ab ἄπιστ⊙.

Α'πισχναίνω, emacio; & in paſſ. ἀπισχναίνομαι, extenuor, reddor tenuis: ex ἀπὸ, & ἰσχνὸς, macer; unde ἰσχναίνω, macilentum reddo.

Α'πισχυρίζομαι, obnitor; ad fortitudinem me compono; omni ope reſiſto, vel conatu efficio: item, acriter denego, abnuo, pernego: ex ἀπὸ, & ἰσχυρὸς, unde ἰσχυρίζομαι.

Α'πίχω, idem quod ἀπέχω, abſtineo.

Α'πίωσις, adæquandi actio; ab ἀπιόω.

Α'πῖτης, ut ἀπίτης οἶν⊙, vinum ex pyris factum. Dioſc. l. 5. c. 32. ab ἄπι⊙.

Α'πίφωτ⊙, non picatus: ut ἀπίτωπα ἀγγεῖα, apud Strab. idem quod ἀπίσωτ⊙.

Α'πιχθυς, qui non veſcitur piſcibus: ex ἀπὸ, & ἰχθὺς.

Α'πιὼν, ὀντ⊙, ὁ, abiens, prodiens, particip. præſ. ab ἀπιέω, pro ἀπίω, abeo.

Α'πίων, ον⊙, ὁ ϗ ἡ, non pinguis: ex α priv. & πίων, ον⊙, ὁ ϗ ἡ, pinguis.

Α'πλανεία, ας, ἡ, ſtabilitas; non errare, nec vagari: ab ἀπλανὴς.

Α'πλανὴς, ές⊙, ὁ ϗ ἡ, non erraticus vel vagabundus: ab α, & πλάνη.

Α'πλας⊙, pro ἀπέλας⊙, cui appropinquare tutum non eſt: ex α, & πέλας, adv. prope. Alii vertunt, informis, ineffigiatus, ſimplex; ex α, & πλασὸς, ὸ, fictus, a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω, vel ἀπ⊙, fingo.

Α'πλάσως, ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter: ab ἄπλας⊙.

Α'πλατὴς, ές⊙, ὁ ϗ ἡ, latitudine carens: ex α, & πλατὺς.

Α'πλατ⊙, Dor. pro ἄπλητ⊙, & hoc pro ἄπλης⊙, magnitudine immenſus, inacceſſus, per Sync. τ̃ σ, a πλήθω, impleo. Th. πλέ⊙. Quidam ἄπλατος idem eſſe dicunt cum ἄπλας⊙, a πελάζω.

Α'πλάτωσε, credo legend. ἐπλάτωσε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi πλατώω, dilato, Geneſ. 26. 22.

Α'πλεονεκτικὸς, inexplebilis. Merc. Triſm. ex α priv. & πλεονεκτέω.

Α'πλετ⊙, Poet. pro Α'πλητ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, (Dor. ἄπλατ⊙) pro ἄπλης⊙, non impleri potens, infinitus, grandis, immenſus, arduus: ab α priv. & πλήθω, quod a πλέ⊙. Item Α'πλητ⊙ pro ἄπλατ⊙, quod ab ἀπέλας⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare tutum non eſt: ab α, & πελασὸς; quod a 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πελάζω. Th. πέλας.

Α'πλόμ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, cui latus non ſtipatum eſt: ab α, & πλόμα.

Α'πληγὶς, ἰδ⊙, ἡ, veſtis ſimplex apud Sophoclem, quæ Homero eſt ἁπλοΐς: ab ἁπλῆ (pro ἁπλόη) enim fit ἁπλῖς, &, Epentheſi τ̃ γ, ἁπληγὶς. Hinc

Α'πλήγιο⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. Th. ἁπλό⊙.

Α'πλήθης, ές⊙, non plenus, ſtrigoſus: ex α priv. & πλήθω.

Α'πλήμων, inexplebilis; idem quod ἄπλης⊙; & ejuſd. Th. & comp.

Α'πλήξ, κτ⊙, ὁ ϗ ἡ, non percuſſus.

Α'πληκτ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex, α priv. & πλήσσω, vel πλήσσω.

Α'πλήρωτ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, inexpletus, non completus: ex α, & πληρόω, ὠ. Th. πλέ⊙.

Α'πλησιάομαι, ſum inſatiabilis; ſum avidus: ab ἄπλης⊙.

Α'πλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas, immenſitas.

Α'πλης⊙, ὐ, ὁ, ϗ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis, immenſus. Inde adv.

Α'πλήσως, inexplebiliter, inſatiabiliter, immenſe. Ex α, & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλήθω. Th. πλέ⊙.

Α'πλητ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, immenſus. Vide ſupra in ἄπλετ⊙.

Α'πλητ⊙, pro ἄπλης⊙, expon. qui non impleri poteſt. V. ἄπλετ⊙.

Α'πλόη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλό⊙.

Α'πλοθριξ, ιχ⊙, ὁ ϗ ἡ, qui promiſſum vel porrectum habet capillum; item, qui raro eſt capillitio: ab ἁπλόος, & θρίξ.

Α'πλοια, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum.

Α'πλοΐζομαι, expon. ſimplicem & candidum me exhibeo, ſimplicate utor. Xen. ab ἁπλῆς, ἰδ⊙, vel a Th. ἁπλό⊙.

Α'πλοϊκὸς, ὴ, ὸ, ſimplex, non verſutus, inaffectatus. (cui opponitur πανοῦργ⊙) unde adv.

Α'πλοϊκῶς, ſimpliciter, citra dolum: ab ἁπλό⊙.

Α'πλοι⊙, qui non poteſt navigare: ab ἄπλο⊙; (a Th. πλέω:) quod ex α priv. & πλό⊙, & contracte πλοῦς, ὁ, navigatio, curſus.

Α'πλοῖς, ἰδ⊙, ἡ, veſtis ſimplex: in acc. pl. ἁπλοΐδας, cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur Subſtantivo χλαῖνα tanquam adject. Th. ἁπλό⊙.

Α'πλοκ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, non plicatus; ab α, & πέπλοκα. præt. m. verbi πλέκω.

Α'πλοκύων, ὁ, cognomen Antiſthenis apud Laertium, qu. Cynicus ſimplici veſte utens: ab ἁπλό⊙, & κύων.

Α'ΠΛΟΌΣ, ὴ, ὸ, ἁπλόν, ὧ, ἡ, ά. πλόον, οῦν, τό· ſimplex. compar. Α'πλούστερ⊙, ſuperl. Α'πλούστατ⊙. Derivatur ab α, unitatem ſignificante, & πέλω, ſum, tanquam ἀπελ⊙, quia unicum eſt, quod ſimplex eſt, juxta Euſtathium, & Etymol. Vel ab α pr. & πολὺς, quia quod ſimplex eſt, non eſt e multis. Eſt &

Α'πλο⊙, ἄπλους, ὁ ϗ ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλο⊙. Th. πλέω.

Α'πλότης, ητ⊙, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλό⊙.

Α'πλότριχες, qui capillo ſimplici ſunt, porrecto, & promiſſo; a nominativo ſing. ἁπλόθριξ.

Α'πλουτ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, divitiis carens: ab α, & πλοῦτ⊙.

Α'πλόω, ῶ, expando, explico, extendo. f. σω. p. κα. imperf. ind. ἥπλουν, ἥπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Α'πλόομαι, οῦμαι, expandor. pr. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, expanſus, ſimplex. Th. ἁπλό⊙.

Α'πλυσία, ας, ἡ, immundities, illotio: in plur. ἄπλυσίαι, αἱ, ſpongiæ, quæ elui nequeunt.

Α'πλυτ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, illotus, proprie de veſtimento. Ex α, & πλυνῶ.

Α'πλῶς, ſimpliciter, benigne: adv. ab ἁπλό⊙.

Α'πλωτ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, innavigabilis. Th. πλέω.

Α'πνεὴς, έ⊙, ὁ ϗ ἡ, valde ſpirans: ab α epitat. & πνέω· vel non ſpirans, flatu deſtitutus: ab α priv. & Th. eodem.

Α'πνεύματ⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, a vento non perflatus.

Α'πνευς⊙, ὐ, ὁ ϗ ἡ, qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis. Inde

Α'πνευσὶ, adv. ſine reſpiratione, ſine interpellatione, confertim.

Α'πνευσία, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio.

Α'πνευσιάζω, ſpiritum reprimo, & contineo. ex α priv. & præt. ind. paſſ. verbi πνέω.

Α'πνευσόπατ⊙, ab omni flatu penitus ſilens. Theophr. l. 2. hiſtor. ab ἄπνευς⊙.

Α'πνι⊙, ἄπνους, ὁ ϗ ἡ, in acc. ſing. ἄπνουν, ἄπνουν, flatu ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis. Inde

Α'πνοια, ας, ἡ, carentia flatus; item, ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab α priv. & πνοὴ, Th. πνέω.

Α'ΠΟ', præpoſitio: regit gen. à, ab, poſt, ante, præ, propter, per; item ex, de, abſque. Inde Lat. Ab. Eſt autem ab Hebr. אב ab, id eſt, auctor, vel principium cujuſvis rei.

Α'πο, adv. longe: procul. Et Α'πο pro ἄπεσι, abeſt, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, ſum. Et Α'πο pro ἀπιθι, abi, apage: ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.

Α'πὸ αὐτ⊙, ab illo tempore.

Α'ποαίνυμαι, σω, σαι, idem quod ἀφαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. imperf. ind. ἀπoαινύμην, Jon. pro ἀπηνυύμην, σο, το, auferebam: ab ἀπὸ, & αἴνυμαι.

Α'ποαιρεῖσθαι, auferri, præſ. inf. paſſ. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poet. & Jon. ab ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Α'ποαίρεο, ablatus eſto, Jon. pro ἀφαιροῦ, præſ. imperat. paſſ. ab eod. Th. vel

Α'ποαίρεο, auferas, Jon. pro ἀποαίρει, quod pro ἀφαιροῦ, præſ. imperat. verbi ἀφαιρέω, ῶ.

Α'ποαιρέομαι, ῆσαι, Jon. & Poet. in Homero, & Herodoto pro ἀφαιρέομαι, ῆμαι.

Α'ποβαδίζω, abeo, diſcedo: ab ἀπὸ, & βαδίζω. Th. βαίνω.

Α'ποβάθρα, ας, ἡ, ſcala, qua e navi deſcenditur: ab ἀποβαίνω.

Α'ποβαίνω, deſcendo, cedo. f. ἀποβήσομαι. p. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς. a. 2. ἀπέβλω, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. ſub. ἀπόβω, ῃς, ῃ, inf. ἀποβλῶναι, part. ἀποβὰς, άντ⊙, ὁ. Ab ἀπὸ, & βαίνω.

Α'ποβάλητε, abjeceritis, 2. plur. a. 2. ſub. act. Α'ποβαλὼν, όντ⊙, ὁ, qui abjecit, a. 2. part. act. ab

Α'ποβάλλω, abjicio, amitto. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. ſub. ἀποβάλω. præt. paſſ. ἀποβέβλημαι. a. 1. paſſ. ind. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, ἐν. p. m. ἀποβέβολα. hinc Α'ποβολὴ, ῆς, ἡ, jactura. Th. βάλλω.

Α'ποβάπτω, intingo, immergo leniter: ab ἀπὸ, & βάπτω.

Α'ποβὰς, άντ⊙, ὁ, qui deſcendit, vel ceſſit: nom. plur. Α'ποβάντες, deſcendentes, egreſſi: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Α'ποβασις, εως, ἡ, deſcenſus; item, eventus. exitus: ab ἀποβαίνω.

Α'ποβάτης, ὐ, ὁ, certaminis equeſtris genus, qu. deſcenſor, dictum: qui enim certabat, dicebatur ἀποβαίνειν. Inde Α'ποβατηρίοι ἔφοχοι dicebantur. Ab ἀποβαίνω.

Α'ποβατήρι⊙ ζεὺς, cognomentum Jovis; quaſi deſcenſor Jupiter, dictus: a præced. ἀποβάτης.

Α'ποβέβηκα, ας, ε, deſcendi, ceſſi, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, firmatus, conſtans: a verbo ἀποβαίνω.

Α'ποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, qui abjecit: in gen. pl. ἀποβεβληκότων: part. præt. act. ab ἀποβάλλω.

Α'ποβλῶναι, deſcendere, a. 2. inf. Α'ποβήσομαι, ῃ, εῖ, deſcendam, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

Α'ποβήσσω, & -πτω, extuſſio; tuſſiendo ejicio: ab ἀπὸ, & βήσσω, ſeu -πτω. Th. βήξ.

Α'ποβιάζομαι, vim affero, vi cogo; item, enitor, ut mulier in partu; & paſſ. vi cogor: ex ἀπὸ, & βιάζομαι. Th. βία.

Α'ποβιβάζω, & Α'ποβιβάζομαι, jubeo vel facio aliquem deſcendere: item, trajicio. præſ. inf. act. ἀποβιβάζειν, paſſ. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. ἀπεβιβασάμην, ω, απ. Ex ἀπὸ, & βιβάζω. Th. βαίνω.

Α'ποβιόω, ῶ, de vita decedo, morior. a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præſ. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ, & βιόω, ῶ. Th. βί⊙, vita.

Α'ποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ, & βίωσις, ipſa vivendi actio. Inde

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀποβιώσιμος, adject. ut ἀποβιώσιμος διάθεσις, testamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλάπτω, lædo, oblædo. Ἀποβλάπτομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ, & βλάπτω.

Ἀποβλαστάνω, germino, egermino: ex ἀπὸ, & βλαστάνω.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen; item, proles.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A præt. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ἐν, privatus, a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Ἀπόβλεμμα, aspectus, βλέμμα, vel oculorum contorsio; ut quum quis non irretorto oculo aliquid spectat, ut dixit Horatius, sed detorquet oculorum aciem; quod indignationis, invidentiæ & despicientiæ signum est.

Ἀπόβλεπτος, i. e. ἐνδοξος, videndus, venerandus, θαυμαστὸς, spectabilis. a sequente.

Ἀποβλέπω, intueor, respicio, oculos converto ad. f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα. a. 1. imperat. ἀπόβλεψον, άτω, & in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσιν. a. 1. m. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ἐν, abjectus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur seu rejicitur: a 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, abjicienda, rejicienda, respuenda, nom. neut. plur. ab

Ἀπόβλητος, ος, ον, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus. ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum. Inde

Ἀποβλητικὸς, ὁ ἡ ἡ, qui abjecit vel amisit, vel abjiciendo vel amittendo est. Ex ἀπὸ, & 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, exprimendo aufero, ut e favis mel: ex ἀπὸ, & βλίττω.

Ἀποβλύζω, scaturio, emitto aquas; item, evomo, præs. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβλώσκω, discedo: ex ἀπὸ, & βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβέβολα, p. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβολεὺς, abjector, rejector: ut ἀποβολεὺς ὅπλων, apud Plat.

Ἀποβολιμαῖος, α, ον ἡ ἡ, pro ἀποβολεύς.

Ἀποβόσκομαι, depasco: ex ἀπὸ, & βόσκω. Th. βόω.

Ἀποβουκολέω, ῶ, abrego, a grege abduco, a grege aberrare facio; item, ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio. f. σω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε. Ἀποβουκολέομαι, οῦμαι, abducor a grege, a grege aberro: a cujus 1. sing. præt. ind. fit

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio, impostura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω, ex ἀπὸ, βοῦς, & κόλον, cibus.

Ἀποβράζω, Ἀποβράσω, & Ἀποβράττω, fervendo seu æstuando exspuo, sive eructo, per æstum exspuo; item, exæstuo, defervesco. Ἀποβράσσομαι, per æstum exspuor aut ejicior: a cujus 1. sing. præt. ind. fit

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma; item, furfur tritici. Ex ἀπὸ, & βράζω.

Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo. fut. ξω. Ἀποβρέχομαι, perfundor, madefio: a cujus 1. sing. præt. ind. fit

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; item, aqua qua quid perfusum vel prolutum est. Ex ἀπὸ, & βρέχω.

Ἀποβριζῶ, crapulam edormio, dormio. f. ιῶσω, & ιξῶ. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, & βριζῶ.

Ἀποβρίθω, act. degravo, vel neut. præpondere devergo: ex ἀπὸ, & βρίθω.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutino, voro; ex ἀπὸ, & βροχθίζω. Th. βρόγχος.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ, & βρόχος.

Ἀποβρύχω, demordeo, abedo: ex ἀπὸ, & βρύχω.

Ἀποβρωθὴς, εῖσα, ἐν, exesus, a. 1. pass. par. ab

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo consumo. f. σω, p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, & βρώσκω.

Ἀποβύω, obturo, obstruo, f. σω. Ex ἀπὸ, & βύω.

Ἀποβώμια ἱερὰ, dicuntur sacra, quæ non altari peraguntur, sed in pavimento, vel solo: a seq. ἀπόβωμος.

Ἀπόβωμος, ος, ὁ ἡ ἡ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ, & βωμός.

Ἀπόγαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, a terra remotus; ut & ἀπόγειος: ab eodem Th.

Ἀπογαιόω, ῶ, in terram verto. f. ώσω. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, ablacto, a lacte depello.

Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, a lacte depellor: a cujus præt. ind. pass. fit

Ἀπογαλακτισμὸς, ὁ, ablactatio. Ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus qui e terra exortus in mare fertur; cui contrarius est, qui dicitur βοπαία.

Ἀπόγεια, τὰ, retinacula navium, funes quibus navis alligatur in littore: unde Ἀπόγεια λύειν, oram solvere.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica, qua denotatur summa Planetæ altitudo: opponitur τῷ ἐπίγειον.

Ἀπόγειος, ος, ὁ ἡ ἡ, a terra remotus; ut & ἀπόγαιος, ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογειόω, fundamenta destruo: (ἀποθεμελιῶ) a præced. ἀπόγειος.

Ἀπογεφυρόω, imbrico, imbricatim (vel suggrundiorum modo) facio, vel tego. Ex ἀπὸ, & γεισόω, ῶ. Th. γεῖσον.

Ἀπογέμω, depleo, demo ei quod plenum est.

Ἀπογεμίζω, idem quod γεμίζω. Ex ἀπὸ, & γέμω.

Ἀπογηγενάω, ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ, & γηγενάω, ῶ. Th. γείνομαι.

Ἀπογεύομαι, degusto: ex ἀπὸ, & γεύομαι.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, ponte jungo, pontem impono, ex ἀπὸ, & γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, consenescens, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præs. part. ab

Ἀπογηράσκω, consenesco. f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα. a. 1. sub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ, Ab ἀπὸ, & γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογίγνομαι, & Ἀπογίνομαι, absum, decedo; item, morior. f. ἀπογήσομαι. p. ἀπογεγένημαι. a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus. Ex ἀπὸ, & γίνομαι, fum.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo; item, absolvo, renuntio, despero. f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. pluſq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, qu. a γνόω, ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 1. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνούς, οῦσα, όν. perf. pass. Ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. act. Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, qui rejecit. præt. pass. part. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, rejectus. ex ἀπὸ, & γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, cælium reddo.

Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: a præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς.

Ἀπόγλωσσοι, οἱ, qui exilibus sunt clunibus, depyges. Th. γλουτὸς.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπὸ, & γλυκαίνω. Th. γλυκὺς.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, desperatio: a pr. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνὼς, desperatus; reprobatus calculo; liberatus in judicio: ab eod. Th.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim, a. 2. sub. act.

Ἀπογνὼς, οῦσα, όν, qui rejecit, a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω: qu. ab ἀπογνόω, ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit, ὁ μὴ ἔχων δι' ἧς γνωσθῇ. a 1. sing. præt. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, desperatio.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, desperator.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, posteritas. Ἀπόγονα, τὰ, fœcunda, orta, oriunda, nom. pl. ab

Ἀπόγονος, ος, ὁ ἡ ἡ, ortus, oriundus; & subst. nepos, posterus. Ex ἀπὸ, & γέγονα, præt. m. verbi γείνομαι.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, propago; ab eod. Th.

Ἀπογραΐζω, senectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.

Ἀπόγραφος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar effictus.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio, imago. ex ἀποχράφω.

Ἀποχράφω, in tabulas refero, describo. imperf. ἀπέχραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. sub. ἀποχράψω, ῃς, ῃ.

Ἀποχράφομαι, describor; item, nomen profiteor. perf. p. ἀπογέγραμμαι, conscriptus fui. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποχράψασθαι.

Ἀπογυιόω, ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. f. ώσω. p. ἀπογεγύωκα. a. 1. sub. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & γυῖον, ῶ. Th. γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ, & γυμνάζομαι. Them. γυμνὸς.

Ἀπογυμνόω, ῶ, nudo, denudo. f. σω. a. 1. part. pass. Ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ἐν, denudatus. Ab ἀπὸ, & γυμνόω, ῶ. Th. γυμνὸς.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: a 2. sing. præt. pass. verbi ἀπογυμνόω, ῶ.

Ἀπογωναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνή.

Ἀπογωνιόομαι, οῦμαι, in angulum me colligo. inf. præs. ἀπογωνιοῦσθαι. ex ἀπὸ, & γωνιόομαι, οῦμαι. Th. γωνία.

Ἀπόδα, ᾶ, pedibus carentem: acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς. Est & ἄποδα, nom. neut. plur.

Ἀποδαΐζομαι, divido, distribuo, partior, impertio. f. ι. ἀδάσομαι, & Poet. δασσόμαι. f. 1. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσεσθαι, distributurum esse. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαιμονίζω, ab Hesych. exp. furo, insanio: ex ἀπὸ, & δαίμων, unde δαιμονίζομαι.

Ἀποδαίω, comburo: ex ἀπὸ, & δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, demordeo, præmordeo; ex ἀπὸ, & δάκνω.

Ἀποδάκρυον, idem quod δάκρυον, ab

Ἀποδακρύω, lacrymis prodo; illacrymo. f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, τὰ, medicamenta lacrymas moventia. Ex ἀπὸ, & δακρύω. Th. δάκρυ.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημῶν, peregre proficisci

Ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, peregre agens.

Ἀποδαρδεῖν, idem quod δαρδεῖν: vide ἀποδραδεῖν.

Ἀποδασμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui tributum pendit; & tributum, cujus fit divisio; item,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

item, quod pro parte (seu portione) alicui cedit.

Ἀποδασμός, οῦ, ὁ, divisio, partitio, pars, portio. a 1. sing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσασθαι, & ἀποδασασθαι, distributurum esse, Poet. pro ἀποδάσασθαι, vel εδαι, f. 1. & a. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδαωλίζω, titione dedolo, vel contundo; item contundo: ex ἀπὸ, & δαωλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, uro.

Ἀποδαωλίζω ξύλῳ, Eurip. dixit profuse tundo, vel contundo; i. e. percutio.

Ἀποδέδεγμαι, exceptus sum, perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀποδέδειγμαι, demonstratus, approbatus sum, perf. pass. & part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, demonstratus, approbatus: ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδιλιακότως, timide, meticulose, eorum more qui conciderunt animo: adv. ab

Ἀποδεδειλιακὼς, ῦῖα, ὸς, timidus, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέδεκ), æstimatur, censetur, 3. sing. præt. ind. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεδοκιμασμένοι, ejecti; e Senatu vel ordine moti; præteriti, ἢ ἀμνημόνευτοι dicuntur; ut præteriti Senatores a censoribus, quorum meminit Festus. ab ἀποδοκιμάζω.

Ἀποδέδομαι, redditus sum, præt. pass. & Ἀποδέδωκα, reddidi, præt. act. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, aufugi, & in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præter. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Them. δράω, facio.

Ἀποδεὴς, ἐος, εῦς, ὁ ἢ ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deest: ex ἀποδέω, absum, Th. δέω, egeo.

Ἀποδεῖ, deest, deficit, abest; impers. ab eodem Th.

Ἀποδεδίττω, ἰστω, & Ἀποδεδίττομαι, ίστομαι, deterreo. imperf. ἀπεδεδιττόμην, ου, ετο. Ab ἀπὸ, & δείδω. Th. δείδω.

Ἀποδείκνυμι, ostendo, ostento, demonstro, probo. præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὼν, præ se ferens. præs. inf. ἀποδεικνυέναι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Jon. ἀποδέξαι. perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) ostendo.

Ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, demonstrativus.

Ἀποδεικτικῶς, demonstrative.

Ἀποδεικτὸς, ὴ, ὸς, ἡ, demonstrabilis, probabilis, a 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλιάζω, idem quod sequens

Ἀποδειλιάω, ῶ, præ timore refugio, reformido. f. ήσω. p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, ῦῖα, ὸς. unde adv. Ἀποδεδειλιακότως, timide. & a 2. sing. præt. ind. pass.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, ignavia. Ex ἀπὸ, & δειλιάω, ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδείξαι, a. 1. inf. act. Ἀποδεῖξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Ἀποδεῖν (i. e. ἀπολείπεσθαι) deficere, derelinqui, inferiorem esse: ab ἀποδεῖ.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Jon. ἀπόδεξις, demonstratio, declaratio, probatio; item, specimen: a 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειπνέω, ῶ, cœnam finio. Athen. l. 14. ab ἀποδειπνῶν.

Ἀποδειπνῶν, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui cœnam finiit; qui cœnatus est; qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου· vel incœnatus. ex ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον.

Ἀποδείρειν, Jon. pro ἀποδέρειν, excoriare, inf. præs. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, item abscindo a cervice. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Jon. pro δέρη, & τέμνω, præt. m. verbi τέμνω.

Ἀποδεξιωθεὶς, εῖσα, ἐν, demonstratus, approbatus, a. 1. part. pass. Ἀποδεχθῆσεται, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατόω, ῶ, decimo, decimas accipio; item, decimas do. f. ώσω. perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ, & δεκατόω, ῶ. Th. δέκα.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio: a 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Jon. pro ἀποδέχεσθαι, recipere. præs. inf. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, α, ὸν ἡ, recipiendus, admittendus.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel Ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, receptor. in nom. pl. Ἀποδέκται, & Ἀποδεκτῆρες, οἱ, coactores tributorum & vectigalium.

Ἀποδεκτὸς, ὴ, ὸν, dignus qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus. a 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι, ῶμαι, arboresco. inf. præs. ἀποδενδρῶσθαι. a. 1. ind. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, ἐν. Ab ἀπὸ, & δενδρόομαι, ῶμαι. Th. δένδρον.

Ἀποδέξαι, Jon. pro ἀποδεῖξαι, edere, demonstrare, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic Ἀποδεξάμενος, pro ἀποδεξάμενος, a. 1. part. m. & sic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, Jon. pro ἀπόδειξις, demonstratio: quod vide.

Ἀποδέομαι, οῦμαι, religor, illigor, præligor, pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀποδέον βραχὺ, paulo minus: ut in Aristot. de mundo, ἡ οἰκουμένης πλάτος μυρίους βραχὺ ἀποδέον τετρακισμυρίων σταδίων, orbis terrarum latitudo paulo minus quadraginta millia stadiorum patet, ab ἀποδεῖ, deest, deficit. Vide ἀποδέω.

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis seu pellis detracta, spolium.

Ἀποδερματόω, ῶ, idem quod ἀποδέρω.

Ἀποδέρω, Jon. ἀποδείρω, excorio. est comp. ex ἀπὸ, & δέρω; idem: a Th. δέρας, ατος, τὸ.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio, a 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀποδεσμὸς, οῦ, ὁ, fasciculus, linteum; item, fascia circa caput mulierum, vel earum mammas continens.

Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμόω, ῶ, & Ἀποδεσμέω, colligo, religo. Ex ἀπὸ, & δεσμὸς: quod a 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, ἐν, exceptus, a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, excipio, recipio, admitto, item, probo. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ, & δέχομαι.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, acceptus, præs. part. Ἀποδέχου, accipe, præs. imperat. pass. ab eodem Th.

Ἀποδέω, ῶ, religo, illigo, præligo. in pass. Ἀποδέομαι, οῦμαι. Ab ἀπὸ, & δέω, ligo. Et Ἀποδέω, ῶ, absum, inferior sum. Unde Ἀποδεῖ, abest, deest, deficit. Et Ἀπόδεος, έος, εος, ὁ ἢ ἡ, inferior, cui deest, vacuus. ex ἀπὸ, & δέω, egeo.

Ἀποδήκω, μ. ξω, admordeo. inusitatum est Thema, ex quo ἀποδάκω sua mutuatur tempora.

Ἀποδηλόω, -ῶ, manifestum reddo, declaro: ab ἀπὸ, & δηλόω, ῶ. Th. δῆλος.

Ἀποδημέω, ῶ, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. f. ήσω. p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & δῆμος.

Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio.

Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.

Ἀποδημητικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, peregrinari solitus.

Ἀπόδημος, ου, ὁ ἢ ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. ex ἀπὸ, & δῆμος.

Ἀποδημῶν, οῦντος, ὁ, absens: ab ἀποδημέω.

Ἀπόδια, ας, ἡ, pedum carentia: ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδιαιτάω, -ῶ, arbitramento absolvere. a. 1. ἀπεδιαίτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, & διαιτάω, ῶ. Th. δίαιτα, arbitrium.

Ἀποδιακωλύω, dispesco, arceo, intersepio, divido: ex ἀπὸ, & κωλύω.

Ἀποδιατρίβω, immoror, tempus consumo: ex ἀπὸ, διὰ, & τρίβω.

Ἀποδιδάσκω, dedoceo: ex ἀπὸ, & διδάσκω.

Ἀποδιδόεν, ῶν, reddere, præs. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor, referor: pass. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδιδρασκίνδα, nomen lusus puerilis, ab aufugiendo ei impositus: in eo enim lusu puerorum unus, clausis oculis, connivet, dum cæteri abfistunt & subterfugiunt. Poll. lib. 9. ab ἀποδιδράσκω: ex ἀπὸ, & διδράσκω.

Ἀποδιδράσκω, aufugio. vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, reddo, retribuo, persolvo, do; item, interpretor. præs. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præs. infin. ἀποδιδόναι. præs. part. ἀποδιδὺς, ῦσα, ὸν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδου, ἀποδότω, solve, 2. pl. ἀπόδοτε. præs. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδοίμην) & in pl. per Sync. ἀποδοίμεν, οῖτε, οῖεν. præs. sub. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. sub. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præs. inf. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδοῦν, οῦν. a. 2. inf. ἀποδοῦναι, & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι. præs. part. ἀποδιδὺς, ῦσα, ὸν. aor. 2. part. ἀποδοὺς, οῦσα, ὸν. præs. passiv. Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor. imperf. ἀπεδιδόμην, σο, το. perf. pass. ἀποδέδομαι. pluſqu. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo post fut. ἀποδεδόσομαι. præs. imperat. ἀποδίδοσο, σθω. præs. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. sub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. inf. ἀποδίδοσθαι. a. 1. inf. ἀποδοθῆναι. præs. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδόμην, ἀπεδόμεθα, ἀπέδοσο, σθω, a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι, a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδιίσαμαι, separor: idem sign. quod χωρίζομαι, & est pass. ab act. sequente

Ἀποδιίστημι, & Ἀποδιίστω, dirimo, distinguo; item, intervallo sejungor: ex ἀπὸ, διὰ, & ἵστημι.

Ἀποδικάζω, absolvo: opp. κατηγορέω. Ab ἀπὸ, & δικάζω. Th. δίκη.

Ἀποδικέω-ῶ, causam meam defendo: ex ἀπὸ, & δίκη.

Ἀποδινέω, ῶ, devolvo: ex ἀπὸ, & δινέω-ῶ. Th. δίνη.

Ἀποδίομαι, idem quod Ἀποδίω.

Ἀποδιοπομπέω-ῶ, & Ἀποδιοπομπέομαι, -οῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio. præs. inf. ἀποδιοπομπεῖσθαι, h. e. ἀποδιοπομπεύειν διὰ τῆς ἀποδοπαίας Διός. Ex ἀπὸ, & διοπομπέω-ῶ, quod a Διὸς, & πομπὴ, a πέμπω.

Ἀποδιοπόμπησις, sacrum expiabile, piaculare sacrificium, piamentum. a præced.

Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus, finitum separo. f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω. Th. ὅρος, terminus.

Ἀποδισκόω, discum dejicio, in disci

mo-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

morem dejicio : ex ἀπὸ, & δίσκω.
Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo. inde
Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, in diphthongum conflatio : ex ἀπὸ, & διφθογγῶ. Th. φθέγγομαι.
Ἀποδίω, expello : a δίω, pro διώκω, persequor.
Ἀποδιώκω, alicunde expello. inde
Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio : ab ἀπὸ, & διώκω.
Ἀποδοθείω, ης, η, a. 1. opt. paſſ. Ἀποδοθῆναι, a. 1. paſſ. inf. Ἀποδοθήσεσθαι, f. 1. inf. paſſ. verbi ἀποδίδωμι.
Ἀποδοκεῖν, diſplicere. Ἀποδοκεῖν res Herodoto dicitur, quæ cenſetur non facienda. Th. δοκέω.
Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, non approbo, reprobo, rejicio. f. άσω. perf. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ἀπεδοκίμασα. Ἀποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior. perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. paſſ. ἀποδοκιμασθῆναι. a 2. ſing. præt. ind. fit
Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio.
Ἀποδόκιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. ex ἀπὸ, & δόκιμος. Th. δοκέω.
Ἀποδεδοκιμασμένοι, erant in exercitu quaſi rejectanei. Xenoph. l. 6. Pædiæ.
Ἀποδοκιμαστέος, reprobandus. ab ἀποδοκιμάζω.
Ἀποδόμμαι, reddere, a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι. Ἀποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. Ἀποδοῦναι, a. 2. inf. Ἀποδόσ, ἀποδότω, in plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀποδούς, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.
Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, ſordium circa dentes purgatio : ex ἀπὸ, & ὀδὰξ.
Ἀπόδοσ, ἀποδότω, reddito, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε. ab ἀποδίδωμι.
Ἀποδοσ, ος, ἡ, Jon. pro ἄφοδος, abitus, diſceſſus, digreſſus, reditus. Th. ὁδὸς, via.
Ἀποδοῦ, τοῦ, pedibus carentis, gen. ſing. ab ἄπους. Th. πῆς.
Ἀποδοτέος, α, ον, ὁ καὶ ἡ, qui reddi (aut reſtitui) debet : ab ἀποδίδωμι.
Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, perſolutio. a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.
Ἀποδοτήρ, ῆρος, ὁ, redditor.
Ἀποδοτικός, ἡ, όν, retributorius.
Ἀπόδουλος, ος, ὁ καὶ ἡ, ex ſervo genitus : ex ἀπὸ, & δοῦλος.
Ἀποδοῦναι, reddidiſſe, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.
Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.
Ἀποδοχή, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio, approbatio, commendatio : ab ἀποδέχομαι.
Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans. a. 1. inf. ἀποδοχμώσαι, inflexiſſe, incurvaſſe. ex ἀπὸ, & δοχμόω, ῶ. Th. δοχμός.
Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu alicunde carpitur : a 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράσω, vel -πω.
Ἀποδραθεῖν, per Metaplaſmum pro ἀποδαρθεῖν, dormiiſſe, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.
Ἄποδραθι, aufuge, a. 2. imperat. act.
Ἀποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 2. opt.
Ἀποδρὰς, ᾶσα, ἄν, qui vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω.
Ἀποδράσεια, ας, ε, aufugerim, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.
Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio : a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράω.
Ἀπόδρασις στρατείας, deſertio aciei, detrectatio militiæ.
Ἀποδράσω, vel -πω, & Ἀποδράσομαι, vel -πομαι, decerpo : ab ἀπὸ, & δράσω, vel πω.
Ἀποδράω, ῶ, fugio, effugio, aufugio. f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ἄν, qu. ab ἀποδρήμι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρᾱν, & opt. ἀποδραίην. aor. 2. imperat. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ, & δράω.
Ἀποδρέπω, decerpe, præſ. imperat. act. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω. p. φα. præſ. paſſ. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ, & δρέπω.
Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum : a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδρέπω.
Ἀποδρῆναι, Jon. pro ἀποδρᾶναι, auſugiſſe, a. 2. inf. verbi ἀποδράω.
Ἀπόδρησις, Jon. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga.
Ἀπόδρομος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, curſu revertens ; item, curſu inferior : a præt. m. verbi ἀποδρέχω.
Ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης, adagium erat in ignobiles, & genere obſcuros, quos terra natos vocat Cicero. antiqui in ſylvis degebant glande veſcentes, ſæpeque infantes in ſpeluncis, & ſub quercubus exponentes. Hom. Odyſſ. τ.
Ἀποδρύπω, dilacero, dilanio, diſcerpo, excorio. præſ. inf. act. ἀποδρύπειν. ex ἀπὸ, & δρύπω.
Ἀποδρύφω, idem quod ἀποδρύπω. præſ. inf. act. ἀποδρύφειν. præſ. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. ſub. ἀποδρύψω, in 3. plur. ἀποδρύψωσι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεδρύφθη, ης, η. Th. idem.
Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω.
Ἀποδρῴην, præſ. opt. Att. pro ἀποδραίην, aufugerem : ab eod. Th.
Ἀποδύομαι, μ. ύσομαι, exuo : ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere ſenectutem : item, excutio ; ut latine dicimus, exuere pudorem, obſequium : item, ſuſcipio, & aggredior, inſtituoque agere. Ariſtoph. etiam paſſive dixit in Plut. Ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν, exuor interdiu. ab activ. ἀποδύω.
Ἀποδύρομαι, lamentor, graviter conqueror : ex ἀπὸ, & ὀδύρομαι.
Ἀποδὺς, ῦσα, ὺν, exutus, part. præſ. Ἀποδύσαι, exuere, ſpoliare, a. 1. act. inf. Ἀποδυσάμενος, η, ον, reſolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.
Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio : a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδύω.
Ἀποδυσπεπέω, ῶ, ſtomachor, ægre fero, impatienter agitor, item, renitor, reſiſto : ex ἀπὸ, δυὸς, & πέπω. Th. πίπω.
Ἀποδυσπέρωσις, εως, ἡ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia : a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδυσπεπέω, ῶ.
Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi veſtimenta exuuntur : ab ἀποδύομαι.
Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, exuo. f. ἀποδύσω. p. κα. præſ. paſſ. Ἀποδύομαι. pluſ. perf. ἀποδεδύμην, & in 3. plur. ἀποδέδυντο. Ex ἀπὸ, & δύω, induo.
Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, a. 2. ſubj. act. & Ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam, in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &
Ἀποδῴω, ῴης, ῴη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.
Ἀπόδων, ῶδος, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πῆς.
Ἀπόειμι, dicitur Poetice pro ἄπειμι, abſum.
Ἄποθ', pro ἀπόθες, a. 2. imperat. act.
Ἀποειπεῖν, refutare, a. 2. inf. act. ſic Ἀποειπον, Poet. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον. Ἀποείπη, a. 2. ſub. act. ab ἀπὸ, & ἔπω.
Ἀποέννυμι, exuo, ſpolio : ex ἀπὸ, & ἕννυμι.
Ἀποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coerceo : apud Poetas eſt pro ſeq. ἀποέργω, & ἀπέργω.
Ἀποέργω, Poet. pro ἀπέργω. ab ἀπείργω, arceo, dirimo. Th. ἔργω.
Ἀποέρσα, ας, ε, corripit, a. 1. Æol. ſine augmento, ab Ἀποέρρω. Th. ἔρρω. f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc Ἀποέρσει, pro ἀπέρσει, f. 1. Æol.
Ἀποέρρω, abreptum, aut deglutitum perdo : ex ἀπὸ, & ἔρρω.
Ἀποζάω, ῶ, vitam quoquomodo ago, & per inopiam traduco & prorogo ; parce ac tenuiter vivo : ut in Hom. ὅσον ἀποζῆν, quantum victui ſuppeteret : (dicitur & hoc διαζῆν, apud Platonem) & in Luciano, ἀποζῶντες ἐκ τῆς μισθαρνίας, mercede viventes. ex ἀπὸ, & ζάω.
Ἀπόζεμμα, τὸ, decoctum : ut apud Dioſcoridem ἀπόζεμμα ὀρεγάνου, origani decoctum ; origani cocti ſeu fervefacti ſuccus, vel jus. ab ἀποζέω, fervefacio. Th. ζέω.
Ἀποζέννυμι, idem quod ἀποζέω, fervefacio.
Ἀποζέομαι, fervefio : unde ἀποζεθείς, fervefactus. eſt paſſ. ab act. ἀποζέω, fervefacio : ex ἀπὸ, & ζέω.
Ἀποζεύγνυμι, μ. ξεύξω, καὶ ἀποζευγνύω, disjungo, ſejungo, divido : ex ἀπὸ, & ζεύγνυμι.
Ἀποζέω, redoleo : ex ἀπὸ, & ὄζω.
Ἀποζωχαφέω, effingo, depingo : ex ἀπὸ, & ζωχαφέω.
Ἀποζωσθῶναι, recinctum, exarmatum, exauthoratum eſſe, aor. 1. infin. paſſ. ab
Ἀποζωννύω, vel ἀποζώννυμι, diſcingo, zona privo : ex ἀπὸ, & ζωννύω.
Ἀποθάλλω, defloreſco. f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε. præt. ind. act. ἀπέθαλκα. p. paſſ. ἀπέθαλμαι. Ex ἀπὸ, & θάλλω.
Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανύσης, gen. ſing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.
Ἀποθανῆται, Jon. pro ἀποθανεῖται, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. ſing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.
Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.
Ἀποθαῤῥέω, & Ἀποθαρσέω, confido, magnopere fido : ex ἀπὸ, & θαῤῥέω.
Ἀποθωμάζω, demiror, ſuſpicio. Herodot. ἀποθωμάζω τὰ λεγόμενα, ad verba ſtupefio. ex ἀπὸ, & θωμάζω.
Ἀποθεάομαι, deſpicio : ex ἀπὸ, & θεάομαι.
Ἀποθιάζω, numine divino afflor : Philo. ex ἀπὸ, & θιάζω, divinum quendam inſtinctum immitto : a θεῖος, divinus.
Ἀποθεμελιόω, fundamenta deſtruo : ex ἀπὸ, & θεμελιόω.
Ἀποθέμενος, η, ον, depoſitus, a. 2. part. m. Ἀποθέσθαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι. ex ἀπὸ, & τίθημι.
Ἄποθεν, longe, ſeorſum, eminus, extra, procul. Unde ὁ ἄποθεν, remotus : adv. ab ἀπό.
Ἀπόθεος, qui ſine Deo eſt, impius, ἄθεος, ἐκπος θεοῦ : Sophocl. in Thyeſte. ex ἀπὸ, & θεὸς.
Ἀποθεόω, ῶ, ex homine deum facio ; in deos ſeu divos refero ; homini divinos honores tribuo. Plur. & ἀποθεοῦσθαι, inter deos referri. ἀποθέωσις, ἡ, inter deos relatio ; divinorum honorum attributio ; conſecratio. ex ἀπὸ, & θεόω, deum facio ; a θεὸς.
Ἀποθεραπεία, cultus, veneratio ; item, cura poſt remedia vehementiora ; vel curatio poſt exercitationem adhibita.
Ἀποθεραπεύω, curo, ſano, colo : ex ἀπὸ, & θεραπεύω.
Ἀποθερίζω, ſpicas decutio, demeto : ex ἀπὸ, & θερίζω.
Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
Ἀποθεσπίζω, vaticinor : ex ἀπὸ, & θεσπίζω.

Ἀπο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀποθής, ής, ὁ ἡ ές, abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur: ex α & ποθεσὸς, quod a ποθέω, ῶ. Th. πόθος.

Ἀποθεῖ, οἱ, vel αἱ, in Laconico agro prope Taygeticum montem (qui Spartam terræ motu oppressit) erat locus quidam præruptus & profundus, in quo exponebant partus informes & degeneres. Plut. in Lyc.

Ἀποθετικὸς, expon. deponendi vim habens, deponens: ut ἀποθετικὰ ῥήματα, apud Gramm. deponentia verba. & ἀποθετικὸν ἐπίῤῥημα, adverbium deponendi, id est concedendi; quum conceditur, & quasi deponitur id, quod nil obstat: ut ἴσως, Gaza l. 4. ab ἀποτίθημι.

Ἀπόθετος, ος, ὁ ἡ, idem quod πόθεσος, exp. repositivus; qui reponi & recondi solet in apothecis: ut καρπὸς ἀπόθετος: Poll. l. 1. Item, repostus, reconditus; Plut.

Ἀποθυσόμενος, η, ον, cursu discessurus, f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, curro, f. θεύσομαι: ex ἀπὸ, & θέω.

Ἀποθεωρέω, longe prospecto; speculor; exploro; diligenter animadverto: ex ἀπὸ, & θεωρέω.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, consecratio, relatio inter deos. Vide in ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum: nom. pl. ἀποθήκαι, αἱ: ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, deposui; quod in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηλασμὸς, ὃ, ὁ, exuctio, seu suctus, ex ἀπὸ, & θηλασμὸς, ὃ, ὁ, lactatio, vel lactis haustus; a θηλάζω.

Ἀποθηλύω, μ. υῶ, effœmino, emollio: ex ἀπὸ, & θηλύω, idem; a Th. θῆλυς.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo: Item ad feritatem seu crudelitatem incito. ex ἀπὸ, & θηριόω, in ferinam naturam verto; a θηρίον, τὸ.

Ἀποθηρίωσις, ἡ, efferatio, feritas: verbale ab ἀποθηριόω.

Ἀποθησαυρίζω, recondo, congero pro thesauro. f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. A θησαυρίζω, quod a θησαυρὸς.

Ἀποθήσομαι, seponam, f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀπόθητος, ος, ὁ, non concupitus; ὁ μὴ ποθούμενος, ἡ μὴ φιλούμενος: ex α pr. & ποθέω.

Ἀποθινόω, ῶ, cumulo; seu aggere obstruo; exaggero; ex ἀπὸ, & θὶς, aut θὶς, ινὸς, acervus, cumulus, agger. Unde θινῶ, aggere obstrui.

Ἀποθλασμὸς, ὃ, ὁ, fractio, defractio, fractura: ex ἀπὸ, & θλάω.

Ἀποθλίβω, opprimo, exprimo: item, elido: & interd. signif. affligo vehementer. f. ψω. p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ, & θλίβω.

Ἀπόθλιμμα, τὸ, exp. succus expressus.

Ἀπόθλιψις, ἡ, elisio, expressio: Item, afflictio, calamitas. ab ἀποθλίβω.

Ἀποθνήσκῃσι, 3. sing. opt. præs. Ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. sing. part. præs. ab

Ἀποθνήσκω, morior. f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. sub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, ὄσα, ὸν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, desilire. Th. θόρω.

Ἀποθῶνται, 3. plur. præs. ind. ab ἀποθέομαι, ponor.

Ἀποθρασύνομαι, audax fio: ex ἀπὸ, & θρασύνομαι.

Ἀπόθρωσις, εως, ἡ, fractura, perfractio: Item, friatura, & comminutio, apud Aristot. ex ἀπὸ, & θραύω, fut. σω.

Ἀποθραύω, confringo, effringo, perfringo, disrumpo.

Ἀποθρηνέω, ῶ, vehementer lugeo, seu lamentor: ex ἀπὸ, & θρηνέω.

Ἀποθριάζω, idem quod θριάζω, folia fici arboris colligo: quod a θρίον, τὸ.

Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, demeto, vide θερίζω.

Ἀπόθριξ, impubes, ἄπωγος; vel depilis, carens pilis; ἄθριξ. Unde ἀπόθριχες, ων, οἱ, impuberes; apud Callim. teste Eust. ex ἀπὸ priv. & θρὶξ.

Ἀπόθρονος, a throno veniens: ut ἀπὸ θρονου εὐχος, apud Nazan. a sedibus gloria emanans. ex ἀπὸ, & θρόνος.

Ἀποθρύπτω, frango deliciis, & luxu: ex ἀπὸ, & θρύπτω.

Ἀποθρώσκωσιν, desiliant, 3. plur. præs. sub. ab

Ἀποθρώσκω, desilio, resilio, exsilio; ex ἀπὸ, & θρώσκω.

Ἀποθυμέω, ῶ, idem quod ἀθυμέω, id vide.

Ἀποθυμίασις, evaporatio, exhalatio; ex ἀπὸ, & θυμιάω, unde θυμίασις, ἡ.

Ἀποθυμιάω, ῶ, evaporo, exhalo, vel odorem cieo.

Ἀπόθυμος, ος, ὁ ἡ, ingratus animo, invisus: ab ἀπὸ, & θυμὸς, ὃ, ὁ, mens: qu. diversum a mente.

Ἀποθωυπίζω, expugno, repudio, decipio: ex ἀπὸ, & θωυπίζω, pugno stimulo; scil. ut piscator thunnum tridente; a θωύξ.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio. Hesych. ex ἀπὸ, & θυρόω.

Ἀποθυσάνιον, τὸ, dicebatur genus quoddam poculi, sic dictum, vel quod aliquem usum haberet ὡς πρὸς θυσίας, vel a nomine θύσανος, ὁ, vel θύσανον, τὸ.

Ἀποθύω, expon. polluceo, in sacrificia absumo: Item, dico, consecro; ex ἀπὸ, & θύω.

Ἀπόιητος, sine arte factus: ex α priv. & ποιέω.

Ἀποικέω, ῶ, aliunde habitatum venio; migro in coloniam. f. ήσω.

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia.

Ἀποικίζω, in coloniam deduco. pass. Ἀποικίζομαι, in coloniam deducor. præt. pass. ἀπῴκισμαι, a cujus 1. pers. sing. fit Ἀποικισμὸς, ὃ, ὁ, coloniæ deductio. part. præt. pass. Ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus. a. 1. ind. pass. Ἀπῳκίσθη, ης, η, cujus part. Ἀποικισθεὶς, ῆσα, ἐν. ab ἀπὸ, & οἶκος.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, colonus, in coloniam aliquam missus: ex ἀπὸ, & οἶκος, domus. Hinc Ἀποικίσαι, colonos aliquo mittere, a. 1. inf. verbi ἀποικίζω.

Ἀποικοδομέω, devasto, demolior, diruo: ex ἀπὸ, & οἰκοδομέω.

Ἀποικονομέω, res domesticas dispenso, administro: ex ἀπὸ, & οἰκονομέω, idem.

Ἀποικονόμησις, dispensatio. ἀποικονομία, idem; sed interdum τῇ οἰκονομίᾳ opponitur.

Ἀποικτίζω, sive -ομαι, expon. misereor, & defleo, sive defleo miserabiliter: Item, conqueror. ex ἀπὸ, & οἰκτίζω, -ομαι.

Ἀποιμώζω, ejulo, lamentor: Item, defleo, deploro. ex ἀπὸ, & οἰμώζω.

Ἀποινάω, redimere, præs. inf. ab ἀποινάω, ῶ. Th. ἄποινα.

Ἀποίνασθαι, expon. præmium pro re aliqua reportare & assequi: apud Eurip. sed expon. etiam, pecuniam exigere pro re quadam, pecuniam colligere, i. e. χρηματίζεσθαι; quo sensu dicitur etiam ἀποινεῖσθαι, quasi ab act. ἀποινέω, inusit. pro ἀποινάω.

Ἀποινάω, expon. pœnæ debitæ eximo, redimo; sed expon. & pecuniam exigo; apud Demost. ἀποινα, τὰ, expon. pœnæ; apud Plat. de leg. sic autem erit quasi ab ἀντὶ: unde σφαγῆς ἄποινα, i. e. ποιναὶ ἀντὶ σφαγῆς. Item veteres quoque pecuniam sic vocabant, cujus usus est & in recompensatione rerum, quemadmodum pœna in compensatione delicti: vel ἄποινα, qu. ἄφοινα, munera, quæ dantur ἔνεκα φόνου.

Ἄποινον, τὸ, expon. pretium, aut munus quod loco pœnæ debitæ offertur, ne sit ferenda; seu quo pœna debita luitur aut pensatur. Il. φ. Item pretium liberationis. Iliad. α, & ω. atque sic erit ab α priv. & ποινὴ, ἡ, pœna.

Ἄποινος, ος, ὁ, sine qualitate, qualitatis expers: ex α priv. & ποῖος.

Ἀποίσεσθαι, f. 1. dual. auferent, ab ἀποφέρω; f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποίχομαι, expon. abeo, absisto, decedo; & in Epigr. l. 1. ἀποιχόμενος βιότοιο, exp. qui excessit a vita: Item, absum, peregre (scil. profectus: aut simpl. absum. sed part. ἀποιχόμενος, absens: Odyss. α, ξ, & φ. exponitur & defunctus, mortuus: Plut. in Anton. ex ἀπὸ, & οἴχομαι.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, repurgo, abstergo: Item, lustro, expio.

Ἀποκάθαρμα, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum: Item, piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, expurgatio, repurgatio, purgatio: Item, expiatio, lustratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, expurgatorius, vel expurgativus, expurgandi vim habens, seu ad expurgandum aptus: Item, expiativus. ab ἀποκαθαίρομαι, expurgor: Item, lustro. ex ἀπὸ, & καθαίρω, -ομαι.

Ἀποκαθεύδω, seorsim dormio; secubo; ἀποκοιτῶ: item, obdormio. ex ἀπὸ, & καθεύδω.

Ἀποκαθηλόω, refigo. unde

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quasi refixio: ex ἀπὸ, & καθηλόω.

Ἀποκάθημαι, deses sum; desideo; sum languidus. Unde

Ἀποκαθημένη, mulier menstruata; αἱμορρέουσα, Levit. c. 15. & Ezech. c. 22. ex ἀπὸ, & καθημαι.

Ἀποκαθίζω, sedem repeto; sedeo seorsum: ex ἀπὸ, & καθίζω.

Ἀποκαθιστᾷ, restituit, 3. sing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, ῶ.

Ἀποκαθίστημι, & Ἀποκαθιστάω, ῶ, & ἀποκαθισάνω, restituo. f. ἀποκαταστήσω. perf. ἀποκατέστηκα. a. 1. ἀποκατέστησα. a. 1. pass. ἀποκατεστάθην, restitutus fui. a. 1. sub. ἀποκατασταθῶ, restituar. Ex ἀπὸ, & καθίστημι, quod ex κατὰ, & ἵστημι.

Ἀποκαθίων, 1. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵστημι.

Ἀποκαινύμαι, expon. vinco: ex ἀπὸ, & καίνυμαι, idem; a Th. καίνω.

Ἀποκαίριος, ος, ὁ ἡ, intempestivus; item, ἄπορος, i. e. absurdus: in Epigr. ex ἀπὸ, & καιρὸς.

Ἀποκαίω, & ἀποκρώω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, & καίω.

Ἀποκακέω, ῶ, expon. pro malo deficio; succumbo malo, seu malis: vincor malo, ut Hierem. c. 15. ἀπεκακίσθη ἡ ψυχή μου, defecit anima mea: Item general. succumbo.

Ἀποκακίζω, expon. malus fio, degenero: unde ἀπεκάκισε, Hesych. expon. factus est amarus. ex ἀπὸ, & Them. κακὸς, ὁ, unde κακίζω.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, nomino: Item, revoco: & expon. etiam interdico, veto. ex ἀπὸ, & καλέω.

Ἀποκαλύπτω, detego, revelo. f. ψω. p. ἀπεκεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. pass. ἀπεκεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, & καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio: a 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀπο-

Ἀποκάμνω, defatigor: Item, deficio, debilitor, fatisco. ex ἀπὸ, & κάμνω.

Ἀποκάμπω, deflecto: Item neutral. deflecto me a recto cursu. unde verbale

Ἀπόκαμψις, deflexus: substantiv. ex ἀπὸ, & κάμπω.

Ἀποκαπνίζω, fumigo, suffumigo, suffio. unde verbale

Ἀποκάπνισμος, apud medicos dicitur, quum rei suffitæ nidor per infundibulum imbibitur; vel per arundinem fumus haustus & devoratus excipitur. ex ἀπὸ, & καπνίζω; a Th. καπνὸς, ὁ.

Ἀποκαπύσαω, idem quod ἀποκαπύω. unde Iliad. χ. ἀπὸ ᾗ ψυχὴ ἐκάπυσε, i. e. efflavit animam.

Ἀποκαπύω, efflo, expiro: ab ἀπὸ, & καπύω, flo; quod a κάπω, flo, spiro.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, expecto solicite, scil. cum anxietate animi, & magna solicitudine. ex ἀπὸ, & καραδοκέω.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exspectatio. Ex ἀπὸ, κάρη, & δοκάω.

Ἀπόκαρμα, τὸ, quod tondendo resecatur.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, seu emitto: Item, emitto veluti fructum, genero, pullulo. ex ἀπὸ, & καρπόω.

Ἀπόκαρσις, tonsura: ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, inediam perpetior, ut ea vitam finiam; inedia mortem mihi consciscо: Item, non sustineo; animo deficio, impar sum dolori. unde verbale

Ἀποκαρτέρησις, mortis oppetitio per inediam: Item, tolerantia dolore victa, abruptio patientiæ præ dolore: ex ἀπὸ, & καρτερέω.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, paleas, seu festucas alicunde lego: ex ἀπὸ, & καρφολογέω, ῶ, paleas, seu festucas lego; ex κάρφος, palea, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Ἀποκαταβαίνω, exp. descendo, ex ἀπὸ, & καταβαίνω, idem.

Ἀποκαταλάπω, reconcilio, f. ξω. perf. ἀποκατήλαχα. a. 1. ἀποκατήλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλάπω.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, restitutio: ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκαταστάω, Jon. pro ἀποκαθίζω, resident: quod ex κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, restitutus fui, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατατίθημι, depono, repono: ex ἀπὸ, & κατατίθημι.

Ἀπόκαυλος, caule reciso non regerminans. unde

Ἀπόκαυλα, τὰ, quæ caule reciso non regerminant.

Ἀποκαυλέω, decaulesco, i. e. caulem amitto, seu deperdo.

Ἀποκαύλησις, caulis amissio & abjectio, extirpatio, (de caule) item, decurtatio.

Ἀπόκαυλις, idem.

Ἀποκαυλίζω, decutio, decurto; proprie, revello, seu exscindo una cum ipso caule. ex ἀπὸ, & καυλὸς.

Ἀπόκαυσις, adustio, deustio, exustio: ex ἀπὸ, & καίω, f. καύσω, unde κάω, & καῦσις, ἡ.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, seponor, reponor. Ἀπόκειται, statutum est, præs. part. Ἀποκείμενος, η, ον, sepositus, a, um. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι.

Ἀποκείρω, detondeo, incido; item, decutio, spolio. f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω.

Ἀποκεκαλυμμένως, aperte, palam: Isocr. est adv. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλέατο, Jon. pro ἀπεκέκλιντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, inclusus, part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Them. κρύπτω.

Ἀποκέλλω, deflecto, & declino a via, quæ ad portum tendit; declino a recta via. ex ἀπὸ, & κέλλω, vel ὀκέλλω.

Ἀπόκενος, & ἀποκενόω, vacuus, & evacuo, idem quod κενὸς, & κενόω.

Ἀποκεντέω, transfigo, transfodio: ex ἀπὸ, & κεντέω.

Ἀποκερδαίνω, & ἀποκερδέω, ῶ, q. d. lucror ex aliqua re: & interdum idem quod κερδαίνω, & κερδέω.

Ἀποκερματίζω, facultates dissipo; in æris minutulos numos redigo; idem quod κερματίζω, in minutos numulos comminuo; & generaliter imminuta scindo seu comminuo. a κέρμα, τὸ. Unde κερμάτιον, τὸ, numulus minutus.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondebo, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, amputo caput, decollo. f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα. a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, & κεφαλή.

Ἀποκεφάλισμα, τὸ, capitis amputatio; item, sordes quibus caput repurgatum fuit. Poll.

Ἀποκεφαλισμὸς, capitis amputatio. Plut.

Ἀποκεφαλιστὴς, capitis truncator, decapitator. ab ἀποκεφαλίζω, capite privo.

Ἀποκηδέω, negligo, solicitus non sum; ἀκηδέω, ἀφροντίζω: ex ἀπὸ priv. & κῆδος. Unde sign. etiam, lugeo.

Ἀποκήρυκτος, exp. abdicatus; qui propter delicta domo paterna ejectus fuit; & apud Synes. ἀποκηρύκτους τῆς ἐκκλησίας δέχεσθαι, exp. excommunicatos ab Ecclesia. ab ἀποκηρύττομαι, in auctione vendor, abdicor: item, per præconem interdicitur mihi. ex ἀπὸ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, ομαι.

Ἀποκήρυξις, ἡ, venditio per præconem, proscriptio, venditio in auctione; item, abdicatio; & a Synesio usurpatur pro excommunicatione; item, interdictum, prohibitio.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, per præconem vendo, proscribo, auctione, & in auctione vendo, indico licitantibus; item, abdico; item, ejicio, expello alicunde, proprie tanquam a domo paterna, finibus expello; item, per præconem interdico.

Ἀποκιδαρόω, cidari denudo: ex ἀπὸ, & κίδαρις.

Ἀποκιδνημι, idem quod ἀποσκίδνημι.

Ἀποκικλήσκω, idem quod, & pro ἀποκαλέω, avoco.

Ἀποκινδυνόω, periculum facio, periclitor: item periculo succedo. & in pass. ἀποκινδυνόομαι, in discrimen venio. ex ἀπὸ, & κινδυνόω, ομαι.

Ἀποκινέω, ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπὸ, & κινέω, ῶ.

Ἀποκιτ, ὑ, ὁ, recessus, discessus, fuga: ab eodem Th.

Ἀποκιστεῦσαι, seu ἀποκιττῆσαι, in hederam verti seu abire; in hederam degenerare, seu fieri hederam; & q. d. hederascere. ex ἀπὸ, & κισσός.

Ἀποκλάζω, clango, clangorem edo: interdum est, cano veluti cum clangore quodam. in Epigr. ex ἀπὸ, & κλάζω.

Ἀποκλαίω, εις, ὁ, lugeo, f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, & κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀποκλείσας. vide ἀπόκλαξον.

Ἀπόκλαξον, exclude, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. a κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλάξω, verso ει in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκλαρ, ὑ, ὁ, Poet. & Dor. pro ἀπόκληρ, exsors. Ex ἀπὸ, & κλῆρος.

Ἀπόκλασμα, abruptio, Gal. & Theocr. ex ἀπὸ, & κλάω: unde κλάσμα, τὸ.

Ἀποκλάω, defringo.

Ἀπόκλεισις, exclusio, interclusio.

Ἀπόκλεισμα, τὸ, dicitur locus, quo aliquid includitur; aut res, qua quid includitur. ponitur etiam pro carcere. Hesych.

Ἀπόκλῃστος, inclusus: ab ἀποκλείω.

Ἀποκλείω, excludo, interludo, arceo, prohibeo; item, includo; & simpl. interdum claudo. f. ἀποκλείσω. p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. ἀποκλείτω, ης, η. Ex ἀπὸ, & κλείω.

Ἀποκλέπτω, furor, furripio, f. 1. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω.

Ἀποκλήζω, & Ἀποκλῄω, Jon. & Poet. pro ἀποκλείω, occludo.

Ἀπόκληρος, sine sorte, exhæres. vide in ἀπόκλαρος. unde

Ἀποκληρόω, allego; exsortem facio; sorte distribuo; exhæredo; ad sortes rem traduco. a quo

Ἀποκλήρωσις, attributio munerum sigillatim unicuique facta; viceque fungendi officii attributæ. ἀποκληρώσεις etiam dicuntur fatales hominum sortes apud Genethliologos.

Ἀπόκλητος, vocatus vel evocatus. Polyb. verbale ab ἀποκαλέω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, acclivitas: a 1. pers. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλινθείς, εῖσα, ἐν, reclinatus, a. 1. part. pass. Poet. pro ἀποκλιθείς, verbi ἀποκλίνω. Th. κλίνω.

Ἀποκλίνω, inclino, vergo, f. νῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio, a 2. pers. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, eluo, abluo; item abstergo: ex ἀπὸ, & κλύζω.

Ἀποκναίομαι, tædio afficior, affligor, obtundor, pass. ab ἀποκναίω.

Ἀπόκνισις, ἡ, molestatio, vexatio: verbale ab

Ἀποκναίω, tædio afficio, & molestia; male habeo, affligo, vexo: Item, obtundo, eneco, loquacitate scil. Item, exhaurio. Denique abrado, erado. Sed id potius sign. ἀποκνάω: ex ἀπὸ, & κνάω.

Ἀποκνάω, ῶ, scalpo, abrado, erado: ex ἀπὸ, & κνάω.

Ἀποκνέω, torpeo, pigresco; subterfugio; reformido, me piget; rejicio. Unde

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus laboris aut officii, ex pigritia aut metu.

Ἀποκνητικὸς, fugiens laboris, piger, ignavus: ex ἀπὸ, & ὀκνέω.

Ἀποκνίζω, vellico, amputo, evello, decerpo. Ἀπόκνισις, εως, ἡ, amputatio, contortio: ut ἀποκνίσεις ἐξ οἰνάρων, Theophr. contortiones foliorum vitis: ex ἀπὸ, & κνίζω.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum, seu abruptum.

Ἀποκοιμάομαι, seorsum dormio, secubo: seorsum cubo: ex ἀπὸ, & κοιμάω, ομαι.

Ἀποκογχίζω, vel ἀποκογχύζω, (quod & ἀνακογχύζειν, dicitur) concha aut testa excipio; aut in ipsam diffundo ac repono: ex ἀπὸ, & κόγχη.

Ἀποκοιτέω, foris cubo; secubo; pernocto.

Ἀπόκοιτος, seorsum cubans; adulter: ex ἀπὸ, & κοίτη.

Ἀποκολάπτω, tundendo aufero, vel pertundo, insculpo: ex ἀπὸ, & κολάπτω.

Ἀποκολέω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo: ex ἀπὸ, & κολέω.

Ἀποκολπόω, idem quod κολπόω, in sinus contraho, sinuo: a Th. κόλπος.

Ἀποκολυμβάω, elabor natando; natando aufugio: ex ἀπὸ, & κολυμβάω.

Ἀποκομάω, ῶ, comis nudo, tondeo: ex ἀπὸ, & κομάω.

Ἀποκομιδὴ, asportatio, deportatio; item, reditus: ex ἀπὸ, & κομίζω, ομαι.

Ἀποκομίζω, asporto, deporto, porto: item, deporto. sicut dicitur deporto captivos, aut exercitum. in pass. ἀποκομίζομαι, asportor, deportor: item, referor, vel me refero, recipio me.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum: a 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, insolentius me effero, vel me

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

me jacto. in Epigr. ex ἀπὸ, & κημπάζω.

Ἀποκηπείσης, ᾶ, absciſſæ, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκηπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Ἀποκηπῆναι, a. 2. inf. paſſ. ab

Ἀποκόπτω, abſcindo. f. ψω. p. ἀπεκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. paſſ. ἀπεκόπην. a. 2. inf. paſſ. κοπῆναι. part. a. 2. paſſ. κοπείς, εῖσα, έν. Th. κόπτω.

Ἀποκορτόω, detondeo: ex ἀπὸ, & κορτόω, tondeo; a κόρτη.

Ἀποκρυφῆν π, paucis rem expedire, præſ. inf. a κρυφόω, ῶ, impleo. Th. κρυφή.

Ἀποκρυφόω, in verticem conformo: apud Polyb. & apud Herodor. ἀπεκρύφα σφι πόδε, quidam exp. (amicitiam regiam) verbis extollebat, vel glorioſe reſpondebat; alii, ſummatim hæc reſpondit. ex ἀπὸ, & κρυφόω.

Ἄποκος, ος, ὁ ἡ ἡ, vellere carens: ab α, & πόκος.

Ἀποκοσμέω, ῶ, aufero, amoveo, recondo quæ ordine collocata erant. Od. ν. Item, ornatum adimo, ornatu privo.

Ἀποκόσμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui procul a mundo degit; qui in ſeceſſu & monaſterio vivit: ex ἀπὸ, & κόσμος; unde κοσμέω, & κόσμιος.

Ἀποκοτταβίζειν, eſt, quod a potu in poculo vini relictum eſt effundere, ut ſonitum edat, in κότταβον effundo, ita ut ſonitum reddat.

Ἀποκοτταβισμὸς, dicitur certamen illud, ſeu luſus potorum, quo poſtquam biberunt, reliquum ſic e poculo ejiciunt, ut reſonet. Cicero Tuſcul. 1. ex Xenoph. ἑλλην. li. 2. ex ἀπὸ, & κοτταβίζω, cottabo ludo, vel certo; item pro vomere, evomere: a κόπταβος.

Ἀποκουφίζω, levo, ſublevo, exonero: ex ἀπὸ, & κουφίζω.

Ἀποκόψω, abſciſſurum eſſe, f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo, qui κράδη dicitur, aufero; ſeu ramum ficulneum amputo: ex ἀπὸ, & Th. κράδη.

Ἀποκραιπαλίζομαι, & ἀποκραιπαλάω, crapulam edormio, ſeu exhalo; vel expergiſcor e crapula.

Ἀποκραιπαλισμὸς, ὁ, crapulæ exhalatio, reditio ad ſobrietatem, exhalato veterno & crapula. ex ἀπὸ, & κραιπάλη, unde κραιπαλάω, crapulam ſentio; dolore capitis laboro ex nimio potu: item, delirio, ſeu deliro per crapulam; vino dementor.

Ἀποκρανίζω, (Poet.) caput amputo: ex ἀπὸ, & κράνον.

Ἀποκρατέω, cohibeo, compeſco; item, retineo: ex ἀπὸ, & κρατέω.

Ἀποκρεμάω, ſuſpendo ex: ut ἀποκρεμάσας τὸν ὠτὸς, cum ſuſpendiſſet ex aure. in paſſ. ἀποκρεμάομαι, pro quo & ἀποκρέμαμαι, ſuſpendor, ſuſpenſus ſum, dependeo: ex ἀπὸ, & κρεμάω, ἄομαι.

Ἀποκρεῶς, carniſprivium vocant; i. e. tempus quo a carnibus abſtinetur: ex ἀπὸ, & κρέας.

Ἀπόκρημνος, ος, ὁ, ἡ, præruptus. Th. κρημνός.

Ἀποκριδὸν, ſelectim, ſeparatim, ſeorſum: eſt adv. ab ἀποκρίνω, ſecerno, ſeparo.

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθύνω, ſecerno; excerno; idem quod, & ab ἀποκρίνω.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, reſponſum, decretum: a 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίναδδ, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριθέντε, ſemoti, dual. num. a. 1. part. paſſ. Poet. ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, reſpondeo. f. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι. perf. paſſ. ἀποκέκριμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκρίθην, ης, η, reſpondi. a. 1. imperat. paſſ. ἀποκρίθητι, ήτω, & in 2. plur. ἀποκρίθητε, reſpondete. a. 1. part. paſſ. ἀποκριθεὶς, ᾶσα, έν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, απο, reſpondi. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνω, ſecerno, excerno, ſeparo: Item, deligo, eligo, ſeligo. Item, rejicio, improbo, reprobo, abjudico. Cui opponitur ἐγκρίνω, admitto: ex ἀπὸ, & κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio. Ἀπόκρισιν διδόναι, reſponſum dare. In nom. pl.

Ἀποκρῖτας, a 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, judicialis: ab eodem Them.

Ἀπόκριτος, ſelectus; ἔκκριτος. ſic dicuntur quæ Deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετος. ab ἀποκρίνω.

Ἀποκροτέω, crepito, plauſito; ut ἀποκροτῆσ τοῖς δακτύλοις, apud Strabonem.

Ἀποκρότημα, τος, τὸ, digitorum concrepatio, ſeu crepitus; δακτύλων ἀποκρότημα, quod dicitur de re nihili, atque ſpernenda. ex ἀπὸ, & κροτέω.

Ἀπόκροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, durus, aſper, rigidus; ἔραχὺς, σκληρὸς: ex ἀπὸ, & κρότος.

Ἀποκρουνίζω, inſtar ſalientis aquæ proſilio. Plut. Symp. 7. quæſt. 1. ex ἀπὸ, & κρουνίζω, in ſalientis modum effluo: a Th. κρουνός.

Ἀπόκρουσις, repulſio, depulſio, propulſatio. & ἀπόκρουσις τῆς σελήνης dicitur, quum Luna decreſcit, ſeu ſeneſcit: apud Alex. Aphr. Probl. l. 1.

Ἀποκρουστικὸς, ὴ, ὸν, repulſivus, depulſivus, vim habens repellendi, depellendi, vel propulſandi. Gal. Dioſ. ex ἀπὸ, & κρύω, ομαι: unde κρῦσις, ἡ, κρυστικὸς, ὸν.

Ἀπόκρυος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur.

Ἀποκρύω, vel ομαι, repello, depello, propulſo, reprimo: item, excutio, ut equus ſeſſorem dicitur excutere: item refello, refuto. in paſſ. ουμαι, repellor, depellor, excutior; ut ἀποκρυσθεὶς τῆς πόλεως, urbe depulſus. Et ἀποκρύεσθαι τὸν ἵππον, Xen. in Hipparch. Item, relidor, repercutior. Greg.

Ἀποκρύπασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, abſcondo, f. ψω. p. ἀπεκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. paſſ. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra.

Ἀπόκρυφος, ος, ὁ, ἡ, abſconditus. ab eodem Th.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάομαι, q. d. poſſeſſionem amitto rei alicujus; alieno: a dominio meo amitto, emancipo: ex ἀπὸ, & κτάομαι.

Ἀποκτάμβω, interficere, a. 1. inf. Jon. ut & ἀποκτεῖναι. Ἀποκταθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Ἀποκταθῶ, a. 1. ſub. Ἀποκτείναι, a. 1. inf. Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ἀποκτείνω.

Ἀποκτείνω, occido, aboleo. f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτονα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. ſub. ἀποκτείνω, ης, η. a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτοντα. perf. paſſ. ἀπέκτομαι, & ἀπέκταμμαι, αισαι, αται, tanquam a perf. act. ἀπέκτακα. a. 1. paſſ. ἀπεκτάνθην, occiſus fui. a. 1. inf. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. ἀποκτενεῖς, 2. ſing. f. 1. ut ἀποκτενοῦσι, 3. plur. ejuſdem temp. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτένω, ἀποκτένω, & ἀποκτοτέω, interficio, occido; idem quod, & ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιλώομαι, ῶμαι, vide in κτιλώομαι.

Ἀποκτυπέω, idem quod κτυπέω, ſonum edo vel cieo; pulſu ſonitum excito.

Ἀποκτιννῦναι, occidere, necem inferre, præſ. inf. act. Ἀποκτιννύτα, occidentem, acc. ſing. præſ. part. ex ἀπὸ, & κτίννυμι. Th. κτείνω.

Ἀποκυέω, ῶ, gigno. f. ήσω. p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα, progenui. Ex ἀπὸ, & κυέω, ῶ, ſum gravida; quod idem cum κύω, prægnans ſum; in utero geſto: item, oſculor.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, puerperium, conceptus, conceptio: Verbale a præced. ἀποκυέω: pro quo dicitur etiam ἀποκυίσκω, idem; pario; q. d. defæto; i. e. fætum depono.

Ἀποκυλίζω, & ἀποκυλινδέω, devolvo, ſeu volvendo amoveo; volvendo amolior: (idem quod ſequens ἀποκυλίω) ex ἀπὸ, & κυλίζω, κυλίνδω, vel κυλινδέω, idem quod Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo. f. ίσω. p. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. paſſ. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκυμβίζω, undis agito. Plut. ex ἀπὸ, & κυμβίζω.

Ἀπόκωνον, ου, τὸ, dicitur frutex quidam, qui canes, & omnes quadrupedes necare traditur in cibo datus. Plin. l. 24. c. 12. Dioſc. 4. 81. ex ἀπὸ, & κύων, κύνος.

Ἀποκωμίζω, exp. ἀποκαλῶ, item ἀποφεύγω, & ἀποσκιρτῶ. Heſych. ex ἀπὸ, & κωμάζω, inuſit. a κῶμος, ὁ.

Ἀποκυρόω, abrogo; autoritate privo; irritum facio: ex ἀπὸ, & κυρόω, ῶ, autoritatem do.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, impedio.

Ἀποκωφόω, mutum reddo; item, exſurdo: ex ἀπὸ, & κωφόω.

Ἀπολαγχάνω, idem fere quod λαγχάνω, ſortior.

Ἀπολακέω, idem quod ἀπολοπέω (quod idem ſign. cum ἀποκροτέω) crepo, crepito, crepitum do.

Ἀπολάκημα, crepitus; item, ῥάπισμα, ictus flagelli, colaphus: ex ἀπὸ, & λακέω.

Ἀπολακτίζω, μ. ίσω, p. ικα, calce ferio; recalcitro, reſilio, repello, calce repello: item, deſpicor, ſperno, tanquam calce repellens. Pl. ἀπολακτίζω inimicos meos. ex ἀπὸ, & λακτίζω.

Ἀπολακτισμὸς, calcitratio. Plut. eſt verbale ab ἀπολακτίζω.

Ἀπολαλέω, garrio, effutio; item, renuo, ſermone recuſo: ex ἀπὸ, & λαλέω.

Ἀπολαμβάνω, recipio. f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. ſub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα, & Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολελῃφὼς, υῖα, ὸς, & Att. ἀπειληφὼς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, reſplendeo; item, ejaculor, emitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. ab ἀπὸ, & λάμπω.

Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολαμφθέντες, intercluſi, a. 1. part. paſſ. Dor. vel Jon. pro ἀπολῃφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, ſed λάμψω, tanquam a λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt, pro ἀπολελημμένοι, ſeu ἀπειλημμένοι, perf. part. paſſ. Ambo apud Herodotum frequenti in uſu.

Ἀπολάπτω, lambendo abſorbeo. Th. λάπτω.

Ἀπολαυσμὸς, τὸ, oblectamentum.

Ἀπολαυστὰ, τὰ, ad fruendum idonea.

Ἀπολαυσις, εως, ἡ, fruitio.

Ἀπολαυστὸς, & Ἀπολαυσικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ἡ, in voluptate vivens. ab ἀπολαύω.

Ἀπολαύω, fruor, cum gen. præt. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præſ. imperat. ἀπολαυσάτω, 1. plur. a. 1. ſub. ex ἀπὸ, & λαύω, pro λάω, video; item, fruor.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀπολῃφθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.

Ἀπολαχνάω, in λαχνάω abſumo. Heſych.

sych. enim ἀπολελαχνιῶ affert, pro εἰς λαχνείαν ἀνάλω).

Ἀπολάω, lapido; ἀπολιθόω, sive, in lapidem verto, seu commuto: ex ἀπό, & λᾶας, λάᾱος, ὁ, lapis.

Ἀπολεαίνω, μ. ανῶ, lævigo, complano; item, contero, comminuo: ex ἀπό, & λεαίνω.

Ἀπολεγάω, deligo, seligo; item, decerpo. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπό, & λήγω, colligo. Est & Ἀπολεγάω, interdico, veto: ex ἀπό, & λέγω, dico.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, peribis, f. 2. m. ἀπολεῖμαι, ῇ, εἶ). Ab ἀπόλυμι, quod ab ἀπό, & ὄλυμι. f. ὀλέσω.

Ἀπολείβω, & Ἀπολείβομαι, distillo, fundo: ex ἀπό, & λείβω.

Ἀπολείπω, ς, ν, derelinquo, relinquo. præs. imperat. ἀπόλειπε. præs. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπών, όντος, ὁ. præs. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, reliquus sum. præt. pass. ἀπολέλειμμαι. præt. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπώς, ῖῶα, ός. Ex ἀπό, & λείπω, linquo.

Ἀπολεῖς, perdes, f. 2. act. ἀπολεῖ, f. 2. inf. m. Ἀπολεῖσθε, 2. plur. f. 2. m. ut & ἀπολεῖ), 3. sing. eiusdem temp. ἀπολεῖσθαι. Ab ἀπόλυμι.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, subministro. Laert. ex ἀπό, & λειτουργέω, publicum munus obeo.

Ἀπολείχω, lingo, lambendo aufero. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, defectus Lunæ.

Ἀπόλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, electus, eximius; ab ἀπολέγω.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, ν, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολελαυκώς, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολελοιπότες, nom. plur. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπολελυμένως, libere, absolute: Adv. a 1. pers. præt. pass. verbi ἀπολύω.

Ἀπολέμητος, ος, ὁ, bello non vexatus.

Ἀπολέμως, non pugnaciter, & instanter: ex α priv. & πόλεμος.

Ἀπόλεμος, imbellis; expers belli, item, idem quod ἀπολέμητος, non lacessitus bello.

Ἀπολεμος, ος, ὁ, ἡ, Poet. pro εἰρηνοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, pacificus.

Ἀπολεσσόμενος, Jon. pro ἀπολλύμενος, periturus, f. 2. m. verbi ἀπόλυμι. Sic Ἀπολεόντες, pro ἀπολλύντες, perdituri, f. act. part.

Ἀπολεπίζω, idem quod Ἀπολέπω.

Ἀπολεπτύω, in mucronem colligo; extenuo: ex ἀπό, & λεπτύω.

Ἀπολέπω, & Ἀπολέπομαι, decortico: ex ἀπό, & λέπω.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. Ἀπολέσῃ, 2. sing. a. 1. sub. act.

Ἀπολέσθαι, perire, a. 2. inf. m. Ἀπόλεσαν, interfecerunt, 3. plur. a. 1. act. Jon. & Poet. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλυμι.

Ἀπολέσκω, Poet. dicitur pro ἀπόλυμι.

Ἀπολεστήρ, perditor. Ex ἀπό, & ὀλεστήρ: a Th. ὄλυμι, f. ὀλέσω, ab inusit. ὀλέω.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. vide λευκαίνω.

Ἀπολεύω, μ. έσω, π. ἀπώλευκα, & Attice ἀπολώλευκα: vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Attice ἀπόλωλα, significat τὸ ἀπολύω, eneco, perdo: Item, pereo: ut ἀπολοίμην κακιστα, peream pessime; genus est jurisjurandi apud Aristoph. ex ἀπό, & ὀλέω, inusit. pro quo ὄλυμι.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab Ἀπολήγω, desino, f. ξω. Th. λήγω, cessare facio.

Ἀπολῃΐζω, per latrocinium eripere: quod a λῃΐζομαι, sortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

Ἀπολικνέω, ῶ, crepo. Vide ἀπολακέω.

Ἀπολικνυθίζω, q. d. detraho λικνύθιον occinendo. unde λικνύθιον ἀπώλεσε, apud Schol. Aristoph. λικνύθιον autem diminut. a λίκνυθος, dicitur etiam metrum ἔμμετρον ἀκαταλογιστον ἐρθμιμερές, quod & Euripideum appellatur, ut Schol. Aristoph. annotat. ex ἀπό, & λικνυθίζω, pigmentis oratoriis exorno.

Ἀπόλημψις, Jon. pro ἀπόληψις.

Ἀπολῆρέω, nugas nugor; deliro. Vide ληρέω.

Ἀπόλιπαι, 3. sing. a. 2. sub. m. ἀπέλωμαι, ῃ, ῆται, ab ἀπόλυμι.

Ἀπολῃφθείς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἀπόληψις, retentio, receptio: Verbale ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολιβάζω, celeriter recedo. Them. λείβω.

Ἀπολιθόω, ῶ, in lapidem verto; lapidescere facio. ἀπολιθόομαι, οῦμαι, in lapidis modum rigeo; seu induror ut lapis.

Ἀπολίθωσις, in lapidem mutatio: ex ἀπό, & λιθόω, lapidem facio. Them. λίθος.

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω. pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.

Ἀπολινόω, idem quod λινόω, ligo, vincio.

Ἀπολίνωσις, idem quod λίνωσις, ligatio: a Th. λίνον.

Ἄπολις, ιδος, ὁ, ἡ, extorris, patria pulsus. Th. πόλις.

Ἀπολιθαίνω, delabor: ex ἀπό, & ὀλιθαίνω. Th. ὀλιθος.

Ἀπολιθέω, ῶ, (idem quod ἀπολιθαίνω) delabor, lapsante gressu, ut in loco lubrico, aberro ab eo quod petebam: ideoque etiam exp. non attingo, vel non adhæresco; labor: in Epigr. ἀπολίθησε πέσημα, lapsum lapsa est; ut dicimus, ludo ludum. ex ἀπό, & ὀλιθέω, idem quod ὀλιθαίνω, labor, prolabor, cado: a Th. ὀλιθος.

Ἀπολιπαργίζω, celeri gradu a foribus me proripio; celeriter aufugio; ἀποδιδράσκω, me abripio: item, ἀποσκιρτῶ. nam λιπαργισμὸς, saltationes vocant; quoniam λίπη januam sign. & ἀργός, celer. Vel ἀπὸ τοῦ λίαν, καὶ τὸ ἀργόν, i. e. πάνυ, pleonasmo τοῦ π. Etym. (ex ἀπό, & λιπαργίζω, festino) dicitur etiam ἀπολιπαργέω, eodem sensu.

Ἀπολίτευτος, ος, ὁ, nequaquam civilis; non urbanus, sine politia.

Ἀπολιτικὸς, idem: ex α priv. & πολιτεύω.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις, apud Theopompum.

Ἀπολιχμάω, ῶ, lambendo aufero, f. ήσω. ab ἀπό, & λιχμάω, seu λιχμάζω. Th. λείχω.

Ἀπολλήγω, Poet. pro Ἀπολήγω.

Ἀπολλήξω, pro Ἀπολήξω.

Ἀπολλόδωρος, ος, ὁ, Apollodorus, nom. proprium.

Ἀπολλον, per Apollinem; juramenti formula.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολύω, Aboleo, perdo. præs. part. ἀπολλύων, οντος, ὁ, vastator. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, pereo, perdor. f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ος, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται). a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. aor. 2. part. m. ἀπολόμενος. præt. m. ἀπῶλα, Att. ἀπόλωλα, & in inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλώς, ῶτα, ότος. Th. ὄλυμι.

Ἀπόλλυσι, deperit, 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, ῶ, Apollo, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur, cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: bene igitur sic dictus ab ἀπολύω, perdo. Alii ducunt a Syr. חפולא perditio. Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia a malis ἀπολύει, vel ἀπολύῃ, vel quia ἁπλῶς in divinando, vel ἀεὶ βάλλων, semper collimans.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, ἀδος, ἡ, Apollini sacra.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, Apollonius Rhodius.

Ἀπολλωνόβλητος, ος, ὁ, lunaticus, lymphatus: ab Ἀπόλλων, & βλητός, a βάλλω; qu. ab Apolline ictus.

Ἀπολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Ἀπολλῶ, pro τὸ Ἀπολλῶν. Excipitur a regula.

Ἀπολογαριάζω, idem quod ἀπολογίζομαι, rationes reddo, seu refero; item, rationem ineo, seu computo.

Ἀπολογαρισμὸς, idem quod ἀπολογισμὸς, rationis redditio, seu relatio. ab ἀπόλογος.

Ἀπολογεῖ), 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖται, præs. inf. ἀπολογέομαι, ῶμαι, ούμην, ῆ, ὁ, præs. part. ab

Ἀπολογέομαι, ῶμαι, defendo sermone; loquor pro alicujus defensione. imperf. ἀπελογεόμην, ώμην, έω, ῶ, έετο, εῖτο. f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. aor. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. cas. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπό, & λόγος.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, οῦμαι.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excusatio, refutatio.

Ἀπολογητικὸς, apologeticus; liber quo quis objecta diluit.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio: gen. plur. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι, οῦμαι.

Ἀπολογίζομαι, enarro, percenseo, commemoro: Item, refero in rationem; supputo; rationem ineo. Item, ἀπολογίζομαι, i. e. perpurgor.

Ἀπολογισμὸς, enumeratio, rationis redditio, seu relatio: Item rationes ipsæ, seu rationum codex.

Ἀπόλογος, ος, ὁ, narratio longa & verbosa, seu fabulosa; item, fabula moralis.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. aor. 2. opt. m. Ἀπολοῖμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολολύζω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero: apud Æsch. ex ἀπό, & ὀλολύζω.

Ἀπολούω, abluo. f. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, ablutus fui. ἀπόλουσαι, abluitor, 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus prosequor, deploro: ex ἀπό, & ὀλοφύρομαι.

Ἀπολοχμόομαι, ώμην, fruticor, fruticesco, densis fruticibus sylvesco. Th. λόχος, insidiæ.

Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrari, præs. inf. ab ἀπολυμαίνομαι.

Ἀπολυμαίνομαι, purgor. f. 1. m. ἀπολυμανοῦμαι. exp. etiam, corrumpo, noceo, damnum infero. Ex ἀπό, & λύμη, ης, ἡ; noxa: Vel potius a λῦμα, ατος, τὸ, sordes.

Ἀπολυμαντὴρ, corruptor, perniciem afferens; pernicies. Odyss. ρ.

Ἀπολύματα, apud Nic. in Ther. exp. excrementa, sordes: ab ἀπολυμαίνομαι, purgor: & sic est ex ἀπό, & λυμαίνω, purgo, a Th. λῦμα, τό.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. Ἀπολυθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Ἀπολύσιμος, ad absolutionem conducens, & incitans.

Ἀπό-

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, absolutio, disjunctio, & dissolutio.
Ἀπόλυτος, absolutus, liber.
Ἀπολύτως: adv. absolute.
Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi: ab ἀπολυτρόω, quod a λυτρόω, redimo. Th. λύω, solvo.
Ἀπολύω, dimitto, absolvo, libero. imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. sub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. pass. digressi sunt. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθην, a. 1. pass. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθείς, εῖσα, έν. Th. λύω.
Ἀπολωβάω, ῶ, & Ἀπολοβάομαι, ῶμαι, injuria (vel contumelia) afficio. Ex ἀπὸ, & λωβάω, ῶ. Th. λώβη.
Ἀπόλωλα, ας, ε, perii, perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, perimus. Ἀπολωλεκέναι, perdidisse, perf. inf. act. & Ἀπολωλέναι, periisse, perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, quod perierat, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι.
Ἀπολωπίζω, idem quod λωπίζω. Them. λέπω.
Ἀπολωτίζω, separo, detraho, avello, modo eorum qui lotum carpunt. ex ἀπὸ, & λωτίζω.
Ἀπολωφάω, vel φέω, ῶ, sedo, cessare facio: ex ἀπὸ, & λωφάω, ῶ.
Ἀπομαγδαλία, sive -λιὰ, ἡ, exp. buccea, quam, manibus in eam abstersis, canibus projiciebant: dicitur & ἀπομαγδαλὶς: ex ἀπὸ, & μαγδαλιὰ, ἡ.
Ἀπόμαγμα, τὸ, abstergimentum; id quod ex abstersione colligitur: verbale ab ἀπομάσσω, vel πω, ομαι.
Ἀπομάθησις, doctrinæ oblivio. Vide verbum ἀπομανθάνω.
Ἀπομαίνομαι, furo, insanio; vel furere & insanire desino: ex ἀπὸ, & μαίνομαι.
Ἀπομακρόθεν, eminus, a longe: ut εἰς ἀπομακρόθεν, ab initio. l. 4. Reg. ex ἀπὸ, & μακρόθεν.
Ἀπομακρύνω, elongo, seu longum facio. in Nov. Const. ex ἀπὸ, & μακρύνω.
Ἀπομάκτης, ου, ὁ, quasi abstersor; ἀποκαθάρτης, purgator.
Ἀπομάκτρα, ἡ, vel ἀπόμακτρον, τὸ, dicitur lignum quoddam, quo premimus, & velut deradimus id, quod mensuram certam, & legitimam excedit; Latine, radius, & hostorium. Poll. Hesych. Eust. ab ἀπομάσσω, f. ξω.
Ἀπομαλακίζομαι, effœminatus sum; ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus sum. Plut. Vide μαλακίζω.
Ἀπομαλθακίζομαι, idem quod præcedens verbum ἀπομαλακίζομαι, ob mollitiem parum animor: ex ἀπὸ, & μαλθακίζω, emollio; quod a μαλθακός.
Ἀπομανεῖσα, ἡ, furore incitata, a. 2. part. pass. f. g. ab ἀπομαίνομαι.
Ἀπομανθάνω, dedisco. f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. pass. ἀπομεμάθημαι, a cujus 2. pers. Ἀπομάθεσις, εως, ἡ, eorum quæ didicimus oblivio.
Ἀπομαντεύομαι, divino. vide μαντεύομαι.
Ἀπόμαξις, abstersio: ab ἀπομάσσω.
Ἀπομαραίνω, vide μαραίνω.
Ἀπομαρτυρέω, & ἀπομαρτύρομαι, attestor, testor, testificor: ex ἀπὸ, & μαρτυρέω, sive μαρτύρομαι.
Ἀπομάσσω, abstergo, f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, & μάσσω.
Ἀπομαστιγόω, flagello, vel vehementer flagello: ex ἀπὸ, & μαστιγόω.
Ἀπομασυλίζειν, crepitum ventris emittere: quod a μασυλίζω, ineptio: hoc a μάταιος, vanus: Them. μάτην, adv. frustra.
Ἀπομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπὸ, & μάχομαι.
Ἀπόμαχος, ὁ, ὁπὸς πολέμου γεγονὼς, pugnæ expers. Sic vocantur Ælliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti sunt. ex ἀπὸ priv. & μάχη.
Ἀπομεθύσημαι, exinebrior; i. e. ebrius esse desino; ebrietate liberor. Etym. ex ἀπὸ, & μεθύσκω.
Ἀπομειλίσσω, & Ἀπομειλίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, & μειλίσσω.
Ἀπομείρεται, sortitur, 3. præs. ind. ex ἀπὸ, & μείρω, seu potius μείρομαι, partior. præt. pass. μέμμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.
Ἀπομείρομαι, exp. distribuo, præbeo; proprie, partitione demptum alicunde tribuo: ex ἀπὸ, & μείρω, ομαι.
Ἀπομείωσις, diminutio: in Anth. idem quod μείωσις.
Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, & μελαίνω. Th. μέλας.
Ἀπόμελι, est idem quod ὀξύγλυκυ, cremor scil. & decoctum dulcissimorum favorum aceto mixtorum. Gal. Item aqua ea, quæ elotis favis paratur & reponitur; quod & ὑδρόμελι dicitur. Dioscor. ex ἀπὸ, & μέλι.
Ἀπομέμφομαι, vide in Ἀπομείρεσθαι.
Ἀπομέμυχα, ας, ε, absterfi, præt. ind. act. verbi Ἀπομύσσω.
Ἀπομένω, remaneo, permaneo; vel simpliciter maneo: ex ἀπὸ, & μένω.
Ἀπομέμφομαι, accuso, incuso, succenseo: ex ἀπὸ, & μέμφομαι.
Ἀπομερίζω, dispertio, divido, separo: ex ἀπὸ, & μερίζω.
Ἀπομερμηρίζω, depositis curis dormio. Aristoph. in Vesp. ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. ex ἀπὸ, & μερμηρίζω.
Ἀπομετρέω, dimetior, metior: ex ἀπὸ, & μετρέω.
Ἀπομηκύνω, prolongo, f. ὕνῶ, p. γκα. Ex ἀπὸ, & μηκύνω.
Ἀπομηνισας, ασα, αν, iratus, a. 1. part. act. ab
Ἀπομηνίω, iracor, f. ἰσω, p. κα. Ex ἀπὸ, & μηνίω.
Ἀπομίγνυμι, permisceo.
Ἀπομιμεῖσθαι, imitari, præs. inf. ab ἀπομιμέομαι, οῦμαι. part. præs. ἀπομιμούμενος. perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι.
Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, imitor, effingo: ut τοὺς ἀπομεμιμημένους βρόντους, καὶ κεραυνούς: apud Plut. sed usurpatur & passive: unde part. præt. ἀπομεμιμημένος, ad imitationem factus, seu expressus. Athen. Ex ἀπὸ, & μιμέομαι.
Ἀπόμιξις, permistio: ex ἀπὸ, & μίγνυμι, f. μίξω; unde μίξις, ἡ, quæ idem significat.
Ἀπομνημόσυνος, idem cum ἀπομναίομαι.
Ἀπομίμησις, ἡ, exp. imitatio, expressio ab exempari rei alicujus, vel ad exemplar: est verbale ab Ἀπομιμέομαι.
Ἀπόμισθος, mercede aliquid faciens, mercenarius: apud Lysiam. Interdum, qui non recipit mercedem: & tunc ἀπὸ est priv. ἄμισθος, Dem. vide Th. μισθός.
Ἀπομισθόω, conduco, vel loco mercede.
Ἀπομισθώματα, αἱ δημόσιαι ὐσίαι, Hesych. reditus annui alicui numini consecrati.
Ἀπομνέομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, recordor. f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, απο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, & μνάομαι, seu μιμνήσκομαι.
Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, ῶν, a 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπομνημονεύω. Th. μνάομαι.
Ἀπομνημόνευσις, ἡ, idem quod ἀπομνημόνευμα, τὸ, commemoratio, narratio, vel potius res quæ commemoratur, historia: ex ἀπὸ, & μνημονεύω.
Ἀπομνημονεύω, in memoriam revoco, reminiscor facio; item, commemoro, recenseo: quidam autem tradunt significare etiam, oblivioni mando.
Ἀπόμνησαι, repende, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω.
Ἀπομνησικακεῖν, memoriam injuriarum acceptarum servare: ex ἀπὸ, μνάομαι, & κακός.
Ἀπόμνυεν, Poet. pro ἐπόμνυεν, interposito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι.
Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; μέρος. vide μοῖρα.
Ἀπομολέω, advenio. Soph. Vide μολέω.
Ἀπομονόω, derelinquo, desero, solum facio, privo, separo: ex ἀπὸ, & μονόω.
Ἀπομόργνυμι, vel Ἀπομοργνύω, abstergo. a. 1. m. ἀπεμορξάμην, Jon. quod ex ἀπὸ, & μόργνυμι, pro ὁμόργνυμι: hoc autem ab ἀμέργω, premo, exsugo, mutato α in ο.
Ἀπομόσαι, aor. 1. inf. act. vide ἀπομνύειν.
Ἀπόμουσος, a Musis alienus: (ἄμουσος) ex ἀπὸ, & μοῦσα.
Ἀπομύζουρις, idem quod μύζουρις.
Ἀπομυθεῖν, ῶ, dissuadeo, prohibeo. imperf. pass. Ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος.
Ἀπόμυιος, ου, ὁ, apud Paus. in Eliacis; cognominatus ita fuit Jupiter, quasi abactor muscarum: traduntur enim, Herculem in Olympia rem divinam obeuntem, quum Muscarum multitudine infestaretur, Jovi sacrificasse ἀπομυίῳ, protinusque ultra Alpheum esse Muscas abactas. ex ἀπὸ, & μυῖα.
Ἀπομυκάομαι, mugio: ex ἀπὸ, & μυκάομαι, idem.
Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo; apud Hippocr. ex ἀπὸ, & μυλλὸς, curvus, tortuosus.
Ἀπομυξία, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Hesych. ex ἀπὸ, & μύσσω, vel πω.
Ἀπομύσσω, seu πω, mungo, emungo. Epigr. l. 3. Item Metaph. decipio. Poll. & Hesych. in pass. ἀπομύττομαι, emungor, mungo me.
Ἀπομύω, claudo, tego: ex ἀπὸ, & μύω, idem.
Ἀπομφολύγωτος, bullas non excitans, vel non erumpens in bullas. Dioscor. ex α priv. & πομφολυγόω, vel πομφολυγέω, bullo, bullas emitto, in bullas converto, vel cogo. a πομφόλυξ, υγος, ἡ.
Ἀπομωραίνειν, dementare, sive fatuum reddere, μωρῶσιν inducere, infatuare: ex ἀπὸ, & μωρός.
Ἀπόμωσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio: pro quo dicitur etiam ἀπομωσία, inficiatio per jusjurandum.
Ἀπομωτικὸς, ἡ, ὁ, abjurativus, inficialis, cicer.
Ἀπόμωτος, abjuratus, fugiendus, abjurabilis, ejusmodi ut quis jurejurando neget. ab ἀπομνύω.
Ἀπονάω, migro, sedem muto: ex ἀπὸ, & ναίω. quædam etiam tempora insunt ab ἀποναίω, idem, commigro, ad habitandum me confero; item, migrare facio.
Ἀπόναμαι, seu ἀπόνημαι, fruor: ex ἀπὸ, & ὄνημι.
Ἀπόναντο, potiti sunt, freti sunt, imperf. pass. ab ἀπόναμαι.
Ἀποναρκάω, & κόω, ῶ, idem quod ναρκάω, & νάρκω.
Ἀπονάρκησις, & ἀπονάρκωσις, exp. obtorpefactio; item obstupefactio.
Ἀποναρκόομαι, οῦμαι, obtorpesio: ex ἀπὸ, & ναρκάω, seu κόω, ομαι.
Ἀπονάσσωσιν, Poet. gem. σι, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. sub. ab
Ἀποναίω, ῶ, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. νάω.
Ἀπονέεσθαι, redire, præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.
Ἀπονήδιος, probrosus; qui probris & contumeliis afficitur, aut dignus est.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ex ἀπὸ, & ὀνείδιος, probrosus; ab ὀνειδίζω.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, est λῆξις, καὶ ἀπονλήρωσις, attributio munerum sigillatim unicuique facta. Unde in plur. ἀπονεμήσεις, sunt vices fungendi officii attributæ; descriptæ officiorum ministeriorumque vices; vocationes vulgo appellant.

Ἀπονεμητέον, tribuendum.

Ἀπονέμω, tribuo. f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Ἀπονενοσφισμένος, desperatus, perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νόος.

Ἀπονέομαι, abeo, redeo, revertor. Il. β. ex ἀπὸ, & νέομαι, eo.

Ἀπονεοσσεύω, nidifico; sed exp. & nidificationem relinquo: ex ἀπὸ, & νεοσσεύω.

Ἀπονεύερος, ος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπονώνερος, ος, ὁ, ἡ, minus laboriosus: ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπονεύρόω, nervos incido, abscindo, seu frango, enervo.

Ἀπονεύρωσις, nervorum abscissio, vel incisio, enervatio: & apud Galen. pro coitione multorum nervorum usurpatur; item pro tendone, quo digitus movetur. apud Hippocr. ex ἀπὸ, & νεύρόω, nervos adhibeo alicui; i.e. confirmo, roboro: a Th. νεῦρον.

Ἀπονεύω, abnuo, respuo, aversor, quasi respuendo; item, nuto, ad ruinam inclino. in Epigr. Item, vergo, inclino, declino, deflecto. ex ἀπὸ, & νεύω.

Ἀπόνημι, fruor, præs. ind. quod ex ἀπὸ, & ὄνημι.

Ἀπόνηρος, non depravatus, minime malus, noxa carens, ἄκακος: ex α priv. & πονηρός.

Ἀπονητί, sine labore. hinc superl. ἀπονητότατα, facillime: adv. ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπόνητος, illaboratus; vel idem cum ἄπονος: ex α priv. & πονέω, f. ήσω.

Ἀπονήχομαι, nato; item, adnato, natando pervenio: ex ἀπὸ, & νήχω, ομαι.

Ἀπονία, laboris, vel doloris vacuitas, dolorum fuga, inertia: ex α priv. & πόνος.

Ἀπονίζω, quod a νίζω, lingua Tarentinorum pro νίπτω, lavo: proprie de manibus.

Ἀπονικάω, vinco, supero: ex ἀπὸ, & νικάω.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, ῶ. Th. νίκη.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, & ἀπόνιπτρον, ου, τὸ, Malluvium; i. e. pelvis, in qua manus post cœnam abluebantur. ab ἀπονίπτω, abstergo, abluo; post mensam proprie dicitur. vide νίζω.

Ἀπονοέομαι, οῦμαι, mentem & intellectum abjicio: nullam mei rationem habeo, perinde ac si mentem amiserim: item, insolesco; vesana quadam insolentia efferor.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, cæcitas mentis: item, vesana quædam confidentia; insolentia, & animi elatio: ex ἀπὸ, & νοέω.

Ἀπονομίζω, denomino, appello. Plut. ex ἀπὸ, & ὀνομάζω.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio & distributio; idem quod ἀπόμοιρα, & ἀπονεμερισμός, ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, labore carens; minime impeditus; lenis, non dolens, facilis, &c.

Ἀπονοσάσας, Dor. pro ἀπονοσήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Ἀπονοσήσειν, f. 1. inf. verbi

Ἀπονοστέω, redeo alicunde. Them. νοστέω, ῶ.

Ἀπονόσφι, seorsim ab: adv.

Ἀπονοσφίζω, separo, sejungo; item, privo. ἀπωνόσφιτα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, & νόσφι, seorsum.

Ἀπονυκτερδέω, pernocto foris, abnocto: ex ἀπὸ, & νυκτερδέω, noctu quid facio; item, pernocto: a νύκτερος, nocturnus; a Th. νὺξ, nox.

Ἀπόνυμφος, sive ἀπονύμφης, ου, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, i. e. a ducenda uxore abhorret; vel qui mulieris commercio non delectatur; μισογύνης, καὶ φιλόπαις: Poll. lib. 3. ex ἀπὸ, & νυμφή.

Ἀπονυστάζω, obdormisco, dormito; item, negligenter aliquid facio, item, secubo, foris cubo: ex ἀπὸ, & νυστάζω.

Ἀπονυχίζω, rapio ungulis, extorqueo, aufero; item idem quod ὀνυχίζω.

Ἀπονυχίσματα, dicuntur unguium resegmina: verbale ab ἀπονυχίζω: ex ἀπὸ, & ὀνυχίζω.

Ἀπόνως, sine labore; idem quod ἀπονητί.

Ἀπονωτίζω, idem quod νωτίζω, terga do, seu verto; a tergo relinquo: item, facio ut adversarius terga vertat, abigo, persequor; item, tego. Th. νῶτος.

Ἀποξαίνω, cædo flagris, dilanio, discerpo: Joseph. ex ἀπὸ, & ξαίνω.

Ἄποξος, ος, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inhospitus: ex ἀπὸ, & ξένος.

Ἀποξενόω, peregre abigo, seu expello; facio exulem; in exilium ablego: Item, alieno, abalieno.

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio: ex ἀπὸ, & ξενόω. Th. ξένος.

Ἀποξέω, abrado, rado; item, facile abscindo, quasi abradens; item, expolio, proprie abradendo; & general. polio. sic in pass. ἀποξέομαι, rador, abrador; item, expolior per abrasionem: unde Metaph. ἀπεξεσμένοι ἤθη, exp. mores expoliti, limati, exacti, & in quibus nihil est reprensionis. ex ἀπὸ, & ξέω, ομαι.

Ἀποξηραίνω, deficco, exsicco; item, arefacio: ex ἀπὸ, & ξηρὸς; unde ξηραίνω.

Ἀποξηρός, deficcatus, aridus.

Ἀποξιφίζω, desino ξιφίζειν; vel idem quod ξιφίζω, manu in altum sublata falco; vel manibus protensis gladii figuram facio: a ξίφος.

Ἀποξυλίζω, lignum, seu quod est ligneum detraho; ligno spolio: ex ἀπὸ, & ξύλον.

Ἀποξυόω, acidum reddo; in acorem corrumpo: apud Galen. Item, exacuo; idem quod ὀξυόω.

Ἀποξυράω, vel ρέω, vel ρω, exp. novacula abrado: & pass. ἀποξυράομαι, sive ρέομαι, vel ρομαι, novacula rador, ad cutem tondeor.

Ἀπόξυρος, abrasus, ad cutem rasus: & Metaph. apud Luc. ἀπόξυροι πέδαι, exp. scopuli exesi. ex ἀπὸ, & ξυράω, ομαι.

Ἄποξυς, acuminatus, mucronatus, in mucronem fastigiatus: ex ἀπὸ, & ὀξύς.

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, abradens, a. 1. part. verbi ἀποξύω.

Ἀπόξυσμα, ramentum, id quod abrasum est. Verbale ab ἀποξύω.

Ἀποξυστρόω, hebeto, proprie aciem auferendo, ne radere possit: ab ἀποξύω.

Ἀποξύω, abrado, f. ύσω. Th. ξέω.

Ἀποπαγήσομαι, concrescam, f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαίζω, ludo, lusito: ex ἀπὸ, & παίζω.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, antiquo, abrogo: ex ἀπὸ, & παλαιὸς, ὁ.

Ἀποπάλλω, & ἀποπαλέω, ῶ, evibro, ejaculor: unde ἀποπάλλομαι, evibror.

Ἀποπαλμὸς, evibratio, concussio, agitatio.

Ἀποπαλσις, evibratio, ejaculatio: ex ἀπὸ, & πάλλω, ομαι.

Ἀποπαπποόμαι, ῶμαι, marcesco lanugine pappo dicta; vel vertor, seu abeo in pappos: ab activo ἀποπάπποω, in pappos verto: apud Theophr. ex ἀπὸ, & πάππος, lanugo, seu flos herbarum lanuginosus, item, lanugo barbæ, quæ inferiori labro adnascitur; ut μύσαξ, seu μάσαξ, ea quæ superiori.

Ἀπόπαππος, ος, ὁ, abavus: ex ἀπὸ, & πάππος, avus.

Ἀποπαρθενόω, seu ἀποπαρθενώω, devirgino, virginitate privo; ex ἀπὸ, & παρθενόω, in virginitate dego, vel custodio, i. e. virginitatem manere cogo. Th. παρθένος.

Ἄποπας, (idem quod ἄπαστος) qui non gustavit; jejunus: ex ἀπὸ, vel α priv. & πάω, gusto, vescor.

Ἀποπατέω, ῶ, a via recedo; item, ventrem exonero, caco: tum enim a via receditur.

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, merda.

Ἀπόπατος, ος, ὁ, idem; ut & secessus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω.

Ἀποπαύεο, abstine, præs. imperat. Jon. pro ἀπόπαυε. Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω.

Ἀποπαύω, facio cessare, seu desistere: item, compesco, inhibeo. Od. σ. & Il. σ. & ἀποπαύομαι, cesso, desisto, finem facio. Il. α, & π. sed exp. & quiesco, morior: apud Theocr. Idyl. 1. ex ἀπὸ, & παύω, ομαι.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experientia. hinc Ἀποπειράζω, experiri. Th. πεῖρα.

Ἀποπειράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, ut & ἀποπειρίζω, experior; periclitor, periculum facio: omnia ab ἀπόπειρα, vel ex ἀπὸ, & πειράω, πειράζω, άομαι.

Ἀποπέκω, detondeo. Vi. πείκω.

Ἀποπελεκάω, securi aufero; item, securi dolo, & complano: ex ἀπὸ, & πελεκάω.

Ἀποπέμπειν, remittere, præs. inf. Ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέψει, remittet, f. 1. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω.

Ἀποπεμπτόω, quintam partem persolvo. Gen. cap. 47. ex ἀπὸ, & πεμπτὸς, (sc. μοῖρα) quinta pars; a πέμπω.

Ἀποπέμψις, εως, ἡ, dimissio: a 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω.

Ἀποπενθέω, lugeo, elugeo: ex ἀπὸ, & πενθέω.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, seduxi, præt. ind. act. Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, seductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω, ῶ.

Ἀποπέπλεγκα, ας, ε, navi discessi, solvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπέπλυγκα, ας, ε, ablui, præt. ind. act. verbi ἀποπλύω.

Ἀποπέπνιγα, ας, ε, suffocavi, præt. ind. act. Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, suffocatus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, decidi, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπεραίνω, ad finem perduco, efficio, perago: ex ἀπὸ, & περαίνω.

Ἀποπερατόω, idem: ex ἀπὸ, & περατόω.

Ἀποπεράω, traiicio alicunde: ex ἀπὸ, & περάω.

Ἀποπέρδω, pedo: ex ἀπὸ, & πέρδω, idem.

Ἀποπεφλασμένος, verto, vel circumductum abstraho: ex ἀπὸ, & φλασμένος.

Ἀποπέπομαι, avolo, revolo: ex ἀπὸ, & πέπομαι.

Ἀποπεφασμένως, palam, manifeste: ex ἀπὸ, & πεφασμένος, manifestus V. πέφασμαι.

Ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adstringo, concrescere facio. & in pass. ἀποπήγνυμαι, penitus gelu adstringor, & coeo: Athen. l. 2. ex ἀπὸ, & πήγνυμι.

Ἀποπηδάω, desilio, resilio; item, aufugio, refugio; celeriter & cupide abscedo: ex ἀπὸ, & πηδάω.

Ἀποπιέζω, expello, exprimo: ex ἀπὸ, & πιέζω.

Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, quod expressum remanet, ut sunt vinacea, succus expressus, vel post expressionem, strigmenta, & μάγμα.

Ἀποπιμπλάω, vel ἀποπίμπλημι, impleo, ex-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

expleo; item, satio, saturo: ex ἀπὸ, & πίμπλημι.

Ἀποπινόω, sordibus emaculo; idem quod πινόω, sordibus inquino: a πίνος, ου, ὁ, sordes, squalor.

Ἀποπίνω, ebibo, absorbeo: ex ἀπὸ, & πίνω.

Ἀποπίπτω, decido, f. ἀποπίσω. p. ἀποπέπτωκα, a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

Ἀποπισθέω, idem quod πισθέω, fido.

Ἀποπλάζω, aberrare vel evagari facio. f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε. p. χα. præs. pass. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor, seu vagor. a. 1. pass. ἀπεπλάχθω, ης, η. a. 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, απο. Ab ἀπὸ, & πλάζω.

Ἀποπλανάω, ῶ, seduco. f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. præs. pass. ἀποπλανάομαι, aberro. perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπεπλανήθην, erravi. Th. πλάνη.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, error, pravitas.

Ἀπόπλανος, improbus, præstigiator, γόης: ex ἀπὸ, & πλάνη.

Ἀποπλάσσω, vel πτω, effingo, fingo: ex ἀπὸ, & πλάσσω.

Ἀποπλεῖαν, remeare, renavigare, præs. infin. Poet. pro ἀποπλεῖν, verbi ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἀποπλέω, navi discedo, solvo. f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

Ἀποπλήθω, (ex ἀπὸ, & πλήθω) idem quod ἀποπίμπλημι.

Ἀποπληκτικός, ή, όν, attonitus; ad apoplexiam pertinens: ut ἀποπληκτικὸν νόσημα, morbus, quo quis fit attonitus: item, idem quod ἀπόπληκτος, ὁ ἡ, qui apoplexia laborat, stolidus, stupidus, ἀναίσθητος, nihil sentiens, attonitus, insanus, amens: item, admirabilis: & interdum, qui vehementi admiratione est veluti perculsus.

Ἀπόπληκτος, ὁ ἡ, qui apoplexia laborat. V. ἀποπληκτικός.

Ἀποπλήκτως, insane, stupide, stolide.

Ἀποπληξία, ας, ἡ, stupor corporis totius, mentisque languor, apoplexia, stupor attonitus, omnium membrorum resolutio. Definitur autem sic a Galeno: Ἀποπληξία ἐστὶ κατοχὴ, (alibi κατάφορὰ) διανοίας, μετὰ ἀναισθησίας, ἡ παρέσεως τῶ σώματος. Hieronym. in chronicis Valentinianum subiti sanguinis eruptione mortuum scribit, quæ Græce inquit apoplexis vocatur, &c. Persuasum autem vulgo est, quum quis repentina morte corruit, evenire id, gutta sanguinis in cor delata; quod quidem Capitolinus in historiis suis jam tum passim credi demonstrat. vide Φθίλυσις.

Ἀποπληρόω, ῶ, impleo, compleo: ex ἀπὸ, & πληρόω, ῶ. Th. πλέος.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπληρόω, ῶ.

Ἀποπληρωτὴς, ῆ, ὁ, qui aliquid complevit, executor: ab eodem Th.

Ἀποπλήσσω, vel --πτω, percutio, vel repercutio, retorqueo. & in pass. ἀποπλήσσομαι, vel --πτομαι, percutior, repercutior, retorqueor: item, perterrefio, obstupefio, attonitus reddor. ex ἀπὸ, & πλήσσω.

Ἀποπλίσσομαι, seu ίπομαι, absilio, saltu me proripio, seu aufugio: ex ἀπὸ, & πλίσσω, ομαι.

Ἀπόπλους, ου, ὁ, Jon. pro ἀπόπλους, discessus, quod ab ἀποπλέω.

Ἀποπλυτέω, divitias amitto, divitias absumo, vel profundo: ex ἀπὸ, & πλυτέω.

Ἀπόπλυμα, τὸ, aqua sordida, in qua quid lavimus: est verbale ab ἀποπλύνω.

Ἀποπλυνω, abluo, f. υνῶ, perf. ἀποπέπλυγκα, a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω.

Ἀποπλοΐειν, Jon. pro ἀποπλέειν, navi discedere, solvere, infin. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, ἡ, efflans, exhalans, exspirans, pro ἀποπνέουσα, præs. part. f. g. Poet. ab ἀποπνέω.

Ἀποπνέω, & Poet. ἀποπνείω, efflo, exhalo, exspiro. f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, απο. pr. ἀποπέπνευκα. præt. pass. ἀποπέπνευμαι. a cujus 2. pers. sing. ind.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, efflatio, exspiratio. Ab ἀπὸ, & πνέω.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, suffocaturus; f. 2. part. pass. ab ἀποπνίγω.

Ἀποπνίγω, suffoco. f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιδον. perf. pass. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. pass. ἀπεπνίγην. f. 2. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, qui suffocavit, a. 1. part. act. ab ἀποπνίγω.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, efflatio, exspiratio: a præt. m. verbi ἀποπνέω.

Ἀποπνοια, ας, ἡ, flatus: ab eodem Th.

Ἀποποιέομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio, improbo, non admitto; item renuntio alicui amicitiam. Plut. in convivio sep. sap.

Ἀποποίησις, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio; item, figuræ genus, species μετανθέσεως: dicitur enim etiam in activ. ἀποποιέω, submoveo. ex ἀπὸ, & ποιέω.

Ἀποπομπαῖος, i. e. ἀλεξίκακος, depulsor malorum, & averfor; defensorque pestium, & calamitatum: ut ἀποπομπαῖοι θεοὶ, qui & ἀλεξίκακοι, & ἀποτρόπαιοι, λύσιοι, φυξίοι, &c. Pollux lib. 5. item ἀποπομπαῖος τράγος, Lev. 16. hircus emissarius.

Ἀποπομπεῖν, depellere.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτροπὴ, depulsio, profligatio: quod ab ἀποπέμπω.

Ἀποπονέω, finem laborandi facio; laborare desino: ex ἀπὸ, & πονέω.

Ἀποπορδὴ, crepitus ventris: ab ἀποπέρδω, pedo; ex ἀπὸ, & πέρδω.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, discessus, reditus, reversio.

Ἀποπορδόμαι, discedo, abeo, transeo.

Ἀποπορευτέον, redeundum: ex ἀπὸ, & πορδόμαι.

Ἀποπραπίζομαι, vendo. Tob. c. 1. ex ἀπὸ, & πιπράσκω, f. πράσω; unde πρατὴς, ὁ, unde inusit. πραπίζω.

Ἀποπράσματα φυτῶν περα, dicuntur plantæ particula stipitis suffultæ. Theophr. Pl. c. 7. ex ἀπὸ, & πρέμνον, τὸ.

Ἀποπρεσβεύω, legationem renuntio; legationis absolutæ publice rationem refero. Plut. V. πρεσβεύω.

Ἀποπρίαμαι, idem cum Th. πρίαμαι, i. e. emo.

Ἀποπρίω, serra deseco, serra abscindo, seu amputo: ex ἀπὸ, & πρίω.

Ἀποπρὸ, procul: præpositioni πρὸ, apud Poetas interdum præponitur ἀπὸ (ut etiam ἐπὶ, διὰ, ὦλι) vel divisim, vel conjunctim: ut ἀπὸ πρὸ οἴκων, procul ab ædibus: in Hom. sic ἀποπρὸ νεῶν, Il. ν. & νηὸς ἀποπρὸ μεθέντες, ex nave procul dimittentes: Appollon. 2. Argonaut.

Ἀποπροβαίνω, longe progredior, & abeo: Eurip. ex ἀπὸ, & προβαίνω.

Ἀποπροβάλλω, projicio, dejicio, abjicio: ex ἀπὸ, & προβάλλω.

Ἀποπρόθεν, Ἀποπρόθι, & ἀποπροθὲν, adverb. procul. Th. πρό.

Ἀποπροΐημι, emitto. Od. χ. ἰὸν ἀποπροΐεις. ex ἀπὸ, & προΐημι.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe: ex ἀπὸ, & προλείπω.

Ἀποπροσωτίζω, separo a: ut in Eurip. ἀποπροσωτίσας μητρὸς, a matre separans. ex ἀπὸ, & προσωτίζω, idem; quod ex πρὸ, & νοτίζω, separo, sejungo.

Ἀποπροσωπίζομαι, faciem purgo; sordes facei abstergo: ex ἀπὸ, & πρόσωποι.

Ἀποπτίμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, avolo: quod ex ἀπὸ, & ἵπταμαι.

Ἀποπτανέουσιν, respiciunt ad, 3. plur. præs. ind. ἀποπτάνω, quod ab ἀπὸ, rursum, & ὀπτάνω. Th. ὀπτομαι.

Ἀποπτερνίζω, calce peto; idem quod πτερνίζω: a Th. πτέρνα, ας, ἡ, calcaneum.

Ἀποπτερύσσομαι, alas pando, & quatio: ex ἀπὸ, & πτερύσσομαι.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀπέπτην, a. 2. Ἀποπτήσσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, spectator; qui ex editiore loco aliquid spectat.

Ἀποπτοέω, ῶ, exterrefacio, vel obstupefacio. ἀποπτοημένος, apud Polyb. ex ἀπὸ, & πτοέω.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ἡ, extorris, exul; ἔρημος, ἄπολις: ex ἀπὸ, & πόλις, εως, ἡ, civitas.

Ἀπόπτομαι, despicio, despecto, ex altiore loco aspicio.

Ἀπόπτος, qui spectari ex alto potest; vel simpl. qui videri alicunde potest; vel qui procul, seu eminùs conspicitur: aliquando etiam, qui non videtur; & tunc ἀπὸ est priv. Soph. in Ajace. ex ἀπὸ, & ὀπτομαι.

Ἀποπτύουσι, respuunt, 3. plur. præs. ex ἀποπτύω: quod ex ἀπὸ, & πτύω.

Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aspernator, contemptor.

Ἀπόπτυστος, ὁ ἡ, aspernandus, aversandus, detestandus: ut ἀποπτυστὸν φρονεῖν, Eurip. Ab ἀποπτύομαι, exspuor, spuor: ex ἀπὸ, & πτύω, f. ύσω.

Ἀποπτύω, spuo, exspuo; item, respuo, averfor, aspernor.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, casus, lapsus, prolapsio: ex ἀπὸ, & πτῶσις, casus.

Ἀποπτώσω, εις, ει, decidam, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπυθάνομαι, interrogo, scisciter ex aliquo: ex ἀπὸ, & πυθάνομαι.

Ἀποπυρίας, ου, ὁ, qui super carbonibus coquitur: ut ἀποπυρίας ἄρτος. Ath. l. 7.

Ἀποπυρίδες, dicuntur pisces quidam, de quibus Athen. l. 8.

Ἀποπυρίζω, ex igne edo; seu edo ex igne captum. Hesych. ex ἀπὸ, & πῦρ, ignis.

Ἀποπυρόω, igne infesto, inflammo. ex ἀπὸ, & πυρόω, a Them. πῦρ, ρός.

Ἀποπυτίζω, spuendo ejicio, vel eructo; respuo; ex ἀπὸ, & πυτίζω.

Ἀπορα, pro ἄπορος, ἀδύνατον, impossibile.

Ἀποραφανίδωσις, raphani in podice intrusio; seu raphani per podicem trajectio: pœna erat olim, quæ infligebatur mœchis, quibus podex depilatus trajiciebatur raphano. vide Schol. seu interp. Aristoph in Plut. ex ἀπὸ, & ῥαφανίδωσις, raphano in anum immisso cruciari: a Th. ῥάφανος.

Ἀποργὴς, iracundus.

Ἀποργίζομαι, irascor: ex ἀπὸ, & ὀργὴ; unde ὀργίζω.

Ἀποργίζω, irrito: ab ἀποργὴς.

Ἀπορέγω, exp. præbeo, seu partem alicunde do; sed exp. &, extendo, porrigo: ex ἀπὸ, & ὀρέγω.

Ἀπορέγχω, exp. desterto: ex ἀπὸ, & ῥέγχω.

Ἀπορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω, dubito, destitutus sum. præs. part. Ἀπορῶν, ὄντος, ὁ. Th. πείρω, transeo.

Ἀπορέομαι, dubito, perplexus sum. f. ήσομαι. p. ἤπόρημαι: a πόρος, quod a πείρω.

Ἀπόρητος. invius, inaccessus, per quem iter haberi nequit: ut ἀπόρητος ὁδός. Ex α priv. & πορὸς, ὁμαι.

Ἀπορέω, exp. ad augustias detrusus inexplicabiles hæsito; vel simpl. dubito, æstuo, nescio quo me vertam: & cum genit. signif. egeo, destitutus sum. Et ἀπορέομαι, idem; nescio, ambigo: item, egeo, indigeo: sed interdum ἀπορεῖσθαι in pass. signif. dicitur id, de quo dubitatur, se quæritur; seu quod

in

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

in dubio manet. unde τὸ ἀπορούμενον, exp. id quod controversum est, seu de quo quæstio est.

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, quæstio; res, de qua dubitatur; dubitatio in medium allata, de qua disceptatur; & simpl. dubitatio.

Ἀπορηματικὸν ἐπίρρημα, dicitur adverbium dubitativum, apud Gram.

Ἀπορητικὸς, ἡ, ὁ, qui dubitare solet, dubitator, hæsitator: ut ἀπορητικοὶ φιλόσοφοι, qui de omnibus rebus dubitabant, quales Pyrrhonii, & aliter σκεπτικοὶ fuere nuncupati: ab ἄπορος, ὁ, ἡ; unde ἀπορία, ἡ.

Ἀπόρθητος, ἡ, ὁ, ἡ, inexpugnabilis, incolumis; ex α priv. & πέρθω.

Ἀπορθόω, erigo; item, dirigo, directum reddo: ex ἀπὸ, & ὀρθόω.

Ἀπορία, ας, & Jon. ιη, ης, ἡ, inopia consilii; res intricatæ, & perplexæ, ex quibus explicare nos non possumus; & proinde, anxietas, angustia. item, schema Rhetoricum, quo simulamus nos nescire quid dicendum nobis, aut quid omittendum sit: item quæstio, de qua dubitatur: Item difficultas: item, periculum: & interdum pro ἀδυναμία: item, inopia, indigentia, paupertas. Thuc. l. 1. Ab ἄπορος.

Ἀπορνιθόω, & ἀπορνεόω, in avem transformo.

Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, conversio seu transformatio in avem: ex ἀπὸ, & ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis; unde ὄρνεον, τὸ, idem; a quo ὀρνεόω, in avem muto.

Ἀπορνύμνυαι, αἱ, concitatæ, præs. part. pass. f. g. pl. num. in. m. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἀπόρνυμι, excito, seu concito alicunde. unde ἀπόρνυμαι, concitus alicunde feror; prodeo cum impetu: ex ἀπὸ, & ὄρνυμι.

Ἄπορος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, invius: item, hebes, consilii inops, pauper: Exp. etiam, meatum non habens, per quem transitus nobis non patet. unde ἄπορα πράγματα, exp. res inusitatæ: nam res ἄπορος est, ex qua nos explicare minime possumus. Et ἄπορος ζήτησις dicitur quæstio insolubilis. Et ἄπορος αἰχμή, summum dedecus, & quod eluere nequeas. Et absolute τὸ ἄπορον, seu τὰ ἄπορα dicuntur res dubiæ, ex quibus evadendi rationem minime reperimus: prout metaphorice etiam res ἄπορος dicitur homo, qui in difficultatibus constitutus est talibus: unde ἄπορος, exp. etiam, difficilis. Ex α priv. & πόρος, meatus.

Ἀπόρουσε, irruit, a. 1. ind. act. ab ἀποροράω.

Ἀπορρήγω, f. ῥήξω, p. ἀπόρρωγα. Ex ἀπὸ, & ῥήγω, excito.

Ἀπορρηγείην, ης, ἡ, a. 2. opt. pass. verbi ἀπορρήγνυμι, dirumpo.

Ἀπορρηδυμέω, pigresco, desideo: ex ἀπὸ, & ῥηδυμέω.

Ἀπορραίνω, spargo. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἀπορρᾶισεν, f. 1. inf. act. ab ἀπορραίω.

Ἀπορραίω, f. σω, p. κα, destruo; item, careo. Th. ῥαίω, profligo.

Ἀπορρᾰ́ξ, exp. derivatio, pars abstracta, i. e. ἀπόσπασμα, ἀπότμημα. Hesych.

Ἀπόρραξις, ἡ, dicebatur modus pila ludendi, quo pila fortiter ad solum allisa, ei qui miserat, remittebatur, monstrato prius saltu ejus, saltus enim numerari solebant. Poll. l. 9. ab ἀπορράπτω.

Ἀπορράπτω, sarcio, resuo. hinc a. 1. part. ἀπορράψας. Th. ῥάπτω.

Ἀπορρᾰ́στω, seu ἀπορραίτω, amputo, avello: ex ἀπὸ, & ῥάστω.

Ἀπορραψῳδέω, metro dico, recito, canto; ex ἀπὸ, & ῥαψῳδέω.

Ἀπορρέω, f. ῥύσω, defluo: a ῥέω, fluo.

Ἀπορρήγνυμι, f. ῥήξω, p. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

Ἀπορρηθέν, vetitum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ, & ῥέω, dico.

Ἀπορρήθη, exp. vetitum est, interdictum est. unde ἀπορρήθεις, vetitus, & apud Plat. de Leg. 11. ὑπὸ γλώττης παντὸς ἀπορρηθῆναι, exp. quasi a toto genere abdicari. a verbo ἀπορρέω: ex ἀπὸ, & ῥέω, dico.

Ἀπόρρημα, ατος, τὸ, interdictum magistratus.

Ἀπορρηξᾰ́ς, & in fœm. g. ἀπορρήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι.

Ἀπορρησία, idem quod ἀπόρρησις, interdictio; item, renuntiatio; sed exp. & defatigatio, & defectio virium, & animi.

Ἀπόρρησις, εως, ἡ, defectio; item, interdictum magistratus (sicut ἀπόρρημα) abdicatio: ex eod. Th.

Ἀπορρήσσω, & ἀποῤῥήγνυμι, abrumpo, frango: ex ἀπὸ, & ῥήσσω.

Ἀπόρρητον, arcanum.

Ἀπόρρητος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, arcanus, silentio suppressus, vetitus, interdictus; item, inenarrabilis, ineffabilis; item, indignus dictu, seu narratu. Ἀπόρρητα ποιεῖσθαι, interdicere, silentio supprimere. A ῥέω, dico.

Ἀπορρήτως, secreto, clam; item, ita ut dici nequeat. Hesych. est adv. ab ἀπόρρητος.

Ἀπορρῑγέω, ῶ, exhorreo, extimesco. V. ῥιγέω.

Ἀπορρῑζόω, ῶ, radicitus evello. V. ῥίζω.

Ἀπορρῑνάω, lima aufero, limo: ex ἀπὸ, & ῥίνη, lima.

Ἀπορρῑπίζω, flatu discutio, abigo, depello. V. ῥιπίζω.

Ἀπορρῖπτω, abjicio. f. ψω. p. ἀπέρρῖφα. a. 1. ἀπέρρῖψα. a. 2. ἀπέρρῖπον. a. 1. part. ἀπορρῖψας. ex ἀπὸ, & ῥίπτω.

Ἀπόρρῖψις, εως, ἡ, projectio.

Ἀπορρώξ, ῶγος, ὁ, ἡ. Substantive accipitur pro rivo; item stilla, propagine, adjective, abruptus, derivatus. ab ἀποῤῥήγνυμι. alii ab ἀπορρήσσω, erumpo.

Ἀπόρρωξ, ωγος, ὁ καὶ ἡ, exp. abruptus, præruptus: & substantive etiam exp. fragmentum avulsum, seu pars avulsa. Hesych. & simpl. pars, portio.

Ἀπόρυξ, ab Hesych. exp. scissura, seu fissura: ab ἀπορύσσω, seu ἀπορύττω, defodio; ex ἀπὸ, & ὀρύσσω.

Ἀπορφανίζω, orphanum reddo. f. ίσω. p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. præt. pass. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. pass. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ, & ὀρφανός.

Ἀπορφυρος, nulla purpura insignis: ut ἀπόρφυρον ἱμάτιον: Plaut. toga pura, nulla accessione purpuræ. ex α priv. & πορφύρα.

Ἀπορχέομαι, desalto, i. e. imperite saltando perdo, quod affectavi, & poposci: ut ἀπορχήσαο τ' γάμου, desaltasti matrimonium; i. e. saltando excidisti a nuptiis. ex ἀπὸ, & ὀρχέομαι.

Ἀπόρως, perplexe, ita ut extricare te nequeas: item, tenuiter: sic ἀπόρως ἔχειν, seu ἐν ἀπόρῳ γίνεσθαι, vel ἔχειν, exp. animo anxio, & perplexo esse: Thuc. & Polyb. ἀπόρως κεῖσθαι, inopem esse. Est adv. ab ἄπορος, pauper.

Ἄπος, εος, τὸ, labor; item, altitudo; ab ἀπὸ, remotionem notante.

Ἀποσαλεύω, idem quod σαλεύω, sto in salo, fluctito, fluito in salo, procul a portu, jactis anchoris navem esse, significatur hoc verbo, ut latini dicunt, in salo & in anchoris commorari. unde Metaph. me stabilio, anchoris innitor. V. σαλεύω.

Ἀποσαρκόω, in carnem concrescere facio. unde apud Aristot. in Probl. ἀποσαρκοῦται σάρξ, caro coalescit, & conspissatur. ex ἀπὸ, & σαρκόω.

Ἀποσάττω, f. άξω, deonero. Them. σάττω.

Ἀποσαφέω, declaro, exprimo: ex ἀπὸ, & σαφής.

Ἀποσβεννύω, νυμι, f. έσω, p. ενκα, exstinguo, cessare facio.

Ἀποσβέσασα, exstinguant, a. 1. sub. act. Poet. ab ἀπὸ, & σβέννυμι.

Ἀποσεβίζομαι, & ἀποσεύομαι legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀποσεβίζομαι, pro ἀφοσιοῦμαι, sancte & religiose perficiens? Sic ἀποσεῦσθαι pro ἀφοσιοῦσθαι, Jon. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεσᾰ́μενος, spoliatus, a. 1. part. med. ex ἀπὸ, & σείω.

Ἀποσείω, excutio, propulso, rejicio, depello. ejusd. Th. & comp.

Ἀπόσεισις, excussio; item impudica quædam saltatio; de qua Poll. l. 4. c. 14.

Ἀποσεμνύνω, magnifice celebro; item, jacto, vendito, ostento. Th. σεμνύνω.

Ἀποσεσημειωμμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσεμειόω. Th. σῆμα.

Ἀποσεύω, seu ἀποσύω, idem quod ἀφορμῶ: ex ἀπὸ, & σεύω, vel inusit. σύω, pro Th. σείω.

Ἀποσήθω, cribro, vel cribro excutio: ex ἀπὸ, & σήθω.

Ἀποσηκόω, in stabulo includo; seu includo tanquam stabulo, aut ovili. Th. σηκόω.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo.

Ἀποσημαίνομαι, obligno, designo, designo: Th. σῆμα.

Ἀποσήπομαι, f. σήψομαι, p. σέσηπα. Et Ἀποσήπω, f. σήψω, marcesco, putrefacio. Th. σήπω.

Ἀποσιμόω, simum vel pandum reddo; item, a loco cavo & pando elevo sursum; & Metaph. extollo sursum, effero; ex ἀπὸ, & σιμόω, idem; a σιμός.

Ἀποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibis abstineo.

Ἄποσιτος, ὁ, ἡ, ὁ, jejunus. a Th. σῖτος.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, obticeo.

Ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia. Item, figura præcisionem denotans. a Th. σιωπάω.

Ἀποσκάπτω, defodio, seu defodiendo detraho: ex ἀπὸ, & σκάπτω.

Ἀποσκαρδύζω, palpitans pedes in aversum jacto; palpitans animam exhalo: Jud. cap. 4. Item, usque adeo in risum effundi; ut calces quoque in aversum jactet quis, aut exultet, hoc verbo significatur. V. σκαρδύζω.

Ἀποσκεδάζω, vel ἀποσκεδάω, item ἀποσκεδαννύω, vel υμι, exp. dissipo, dispello: ex ἀπὸ, & σκεδάω, σκεδάζω, vel σκεδάννυμαι.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, dissipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.

Ἀποσκελῆσαι, Hesych. exp. παιδικῶν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι, puerilem, seu ludicram saltationem saltare: ex ἀπὸ, & σκέλος, εος, τό.

Ἀποσκεπάζω, idem quod ἀποσκέπω: ex ἀπὸ, & σκεπάζω.

Ἀποσκεπαρνισμός, ὁ, ὁ, una species est fracturæ cranii; de qua Gal. ex ἀπὸ, & σκέπαρνον, τὸ; unde σκεπαρνίζω.

Ἀποσκέπτομαι, ex alto speculor: ex ἀπὸ, & σκέπτομαι.

Ἀποσκέπω, detego: ex ἀπὸ, & σκέπω, tego.

Ἀποσκεύάζομαι, vasa aufero, removeo, sar-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

sarcinas colligo, depono; item, destruo. f. 1. med. -άσομαι. præt. pass. ἀπεσκιδάσμαι. a. 1. m. ἀπεσκιδασάμην. Ex ἀπὸ, & σκιδνάζω, quod a σκεῦος.

Ἀποσκιδνάζω, f. άσω, p. ασα, repono, reparo: item, aufero. ab eod. Them.

Ἀποσκιδνὴ, ῆς, sarcina, apparatus, exercitus impedimenta. Th. σκεῦος.

Ἀποσκήπτω, idem quod ἀποσκήπτω, incumbo, innitor: ex ἀπὸ, & σκήπτω, idem cum Th. σκήπτω, nitor, incumbo: Item, cado, ruo.

Ἀπόσκημμα, τὸ, firmamentum seu fundamentum, in quod aliquid inclinatum recumbit.

Ἀποσκίων, ὁ ἡ ὀν, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; & general. qui procul ab alio habitat: opponitur contubernali, ac sodali, apud Xenophontem, l. 8. ex ἀπὸ, & σκιὴ.

Ἀποσκιώω, f. ώσω, longius habito, vel remotius tendo. Th. σκιὴ.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, incumbo, innitor, incumbo in: ex ἀπὸ, & σκήπτω, nitor. Sed exp. & decumbo, decido, allidor: Item, desino, tendo: ut ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον, in exitium tendere, seu desinere, apud Alciph. Sed exp. & transitive: ut apud Dionys. Halic. l. 6. ἀποσκήπτειν τὴν ὀργὴν εἰς αἰτίας, exp. iram in autores effundere, & quasi deturbare: Item, erumpo, evado. ex ἀπὸ, & σκήπτω.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω.

Ἀπόσκηψις, εως, ἡ, exponitur, scarificatio: apud Hipp. de morb. l. 1.

Ἀποσκιάζω, obumbro. f. άσω. p. ἀπεσκίαγα. p. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά.

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀποσκίδνημι, seu ἀποσκίδνημι, dissipo. & in pass. ἀποσκίδναμαι, dissipor, seu disperdor alicunde. Il. ψ. ex ἀπὸ, & σκίδνημι, idem quod σκεδάννυμι, pro Th. σκεδάω, seu σκεδάζω, ομαι.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, in scirrum induro; & general. induro; item, obduresco.

Ἀποσκιῤῥωμα, τὸ, durities, quæ in σκιῤῥὸν, scirrum abiit: ex ἀπὸ, & σκιῤῥόω, induro in scirrum; seu tumefactum induro; a σκιῤῥος.

Ἀποσκιρτάω, resilio, vel resilire conor: Luc. ex ἀπὸ, & σκιρτάω.

Ἀποσκλέω, exaresco; item morior: unde ἀποσκλέοι, apud Hesych. & Suid. exp. ἀποθάνοι, moriatur; apud quos tamen scribitur ἀποσκλαίοι.

Ἀποσκλῆμι, exaresco; item, emacior, & tabefio, seu contabesco: ut apud Alciphron. ἀποσκλῶσι κινδυνῶδες λιμῷ, periculum est mihi, ne fame tabefiam. hinc particip. ἀπεσκληκὼς, apud Luc. tabidus, aridus. & apud Chrysost. de sacerdotio, ἀπεσκληκυῖα ψυχὴ τῇ τῶν σωφροσυνῆς αὐστηρότητι, exp. anima, quæ obduruit, seu quæ callum obduxit. ex ἀπὸ, & σκλέω, quod per Sync. fit ex σκελέω, idem cum, & pro Th. σκέλλω.

Ἀποσκλῶσαι, emori, a. 2. inf. a σκλάω, a. 2. ἔσκλων: alii a σκλῆμι. Th. σκέλλω.

Ἀποσκληράω, indurescо; item, idem quod σκληράω, & σκληρύω, induro, obduro; a σκληρὸς.

Ἀποσκληρύω, idem quod ἀποσκληράω.

Ἀποσκληπίω, excorio; præputium detraho; circumcido: (unde ἀπεσκληυμένος, cui penis circumcisus est) item, decortico, detrunco, mutilo: ex ἀπὸ, & σκληπίω, lacero.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & Ἀποσκοπόω, scopum intueor: Item idem quod, & ab ἀποσκέπτομαι.

Ἀπόσκοπος, ὁ, ἡ, absurdus. exp. etiam ἄποθεν σκοπῶν, i. e. eminus intuens. Hesych. Item; a scopo procul remotus. Et Metaph. a proposito alienus. Ex ἀπὸ, & σκοπὸς, quod a σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, reprobo.

Ἀποσκορακισμὸς, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ, & σκορακίζω, ad corvos abire jubeo; cujus Th. κόραξ.

Ἀποσκορπίζω, dispergo: ex ἀπὸ, & σκορπίζω.

Ἀποσκοτίζω, obtenebro, obscuro, item, tenebras submoveo; corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, obtenebro: unde ἀποσκοτοῦσθαι, tenebris involvi & obrui, apud Polyb. l. 1. sed exp. etiam, adumbro, vel umbris picturam decoro: unde ἀποσκοτωμένον, in part. præt. a Them. σκότος, εος, τὸ; unde σκοτίζω, & σκοτόω.

Ἀποσκυβαλίζω, idem quod σκυβαλίζω, rejicio, & repudio, tanquam σκύβαλον, seu rem contemnendam; vilipendo, aspernor. Th. σκύβαλον.

Ἀποσκυδμαίνω, succenseo: ex ἀπὸ, & σκυδμαίνω.

Ἀποσκύζομαι, ad iram provocor: ex ἀπὸ, & σκύζομαι.

Ἀποσκυθίζω, sign. Scythico more tondere; i. e. turpi, & contumeliosa tonsura alicui illudere, aut alicui crines evellere. Suid. proprie esse dicit cutem capitis una cum pilis detrahere. ex ἀπὸ, & σκυθίζω, Scythas imitor: a σκύθης.

Ἀποσκυλάω, Poet. idem ac ἀποσυλάω, despolio.

Ἀποσκυλδίω, idem quod præcedens ἀποσκυλάω, deprædor, eripio spoliando: Ex ἀπὸ, & σκυλδίω, idem quod, & pro συλάω: a Th. σύλη, ἡ.

Ἀποσκώμμυπα, τὰ, dicteria, sannæ, id est ἀπομυκτηρίσματα, Hesych. a sequente.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω.

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abstergo, purgo. Th. σμάω, & σμήχω, ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, vel paucitatem; imminuo: ex ἀπὸ, & μικρύνω, vel σμικρύνω, parvum reddo, imminuo: a Th. μικρὸς, vel σμικρὸς, parvus.

Ἀποσμιλδύω, idem quod σμιλδίω, scalpello amputo seu resecо; scalpro repurgo; & general. polio, seu expolio, quasi ad vivum resecans scalpello.

Ἀποσμίλυσμα, τὸ, segmen scalpello seu scalpro amputatum; id quod scalpello undique reciditur: idem quod σμίλυσμα, τὸ: a Th. σμίλη, scalper, scalprum.

Ἀποσμυγείς, έντος, ὁ, qui exarsit, contabescens: ab ἀποσμύχω.

Ἀποσμύχω, exuro. Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello: Item excutio: Sed exp. & neutraliter, abeo citato gradu, i. e. ἀποδέχω. Ex ἀπὸ, & σοβέω.

Ἀποσοβητὴς, qui insolenter aliquem summovet, & repellit: verbale ab ἀποσοβέω, arceo.

Ἀποσος, quantitatis expers: est comp. ex α priv. & ποσὸς, unde τὸ ποσὸν, quantitas.

Ἀποσπάδιον, decerptum, substantive.

Ἀποσπάδων, ονος, ὁ, & ἀποσπὰς, άδος, cui testiculi avulsi sunt & execti.

Ἀποσπαράσσω, avello lacerando: ex ἀπὸ, & σπαράσσω.

Ἀποσπαρδάζω, seu ἀποσπαρτίζω, idem quod Ἀποσπαίρω, σπαίρω, & Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀποσπαργανῶμαι, fasciis, quibus obvolutus eram, exolvor; fasciis me exolvo: ab act. σπαργανόω.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, fasciis exolvo; fascia, qua quis obvolutus erat, exolvo: ex ἀπὸ, & σπαργανόω, fasciis involvo.

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, est pars rei avulsa, seu particula avulsa: ab ἀποσπάω.

Ἀποσπασμήνιον, particula avulsa. Ἀποσπασμήνια, reliquiæ: ab ἀποσπάω.

Ἀπόσπας, ὁ, qui avelli, vel abstrahi potest: ab ἀποσπάω.

Ἀποσπάω, abstraho, educo, evello. f. άσω. p. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, dissemino. pr. m. ἀπεσπορα.

Ἀποσπένδω, libo; libamina, seu libamenta perago: ex ἀπὸ, & σπένδω.

Ἀποσπερμαίνω, idem quod σπερμαίνω, & Th. σπείρω, f. ερῶ, unde σπέρμα, τὸ.

Ἀποσπερμολογίζω, exp. semen emitto; semine genitali polluor. Aristoph. & Aristot. de gen. an. l. 2. ex ἀπὸ, & σπερμολογίζω.

Ἀποσπένδω, dehortor, dissuadeo, distineo: ex ἀπὸ, & Th. σπένδω.

Ἀποσπογγίζω, spongia abstergo, seu detergo.

Ἀποσπόγγισμα, τὸ, idem quod σπόγγισμα, purgamentum, sordes spongia detersæ: a Th. σπόγγος, & σπογγία, spongia.

Ἀποσποδέω, ῶ, cinerem detergo; item, ictu decutio; in cinerem redigo; e medio tollo: ex ἀπὸ, & σποδέω.

Ἀπόσπονδος, alienus, & excludendus ἀπὸ τῶν σπονδῶν; qui ad τὰς σπονδὰς non debet admitti. (vide σπονδαὶ) est ab ἀποσπένδω.

Ἀπόσπορος, exp. satus ab aliquo, i. e. genus, & originem ab aliquo ducens: ex ἀπὸ, & σπορος, ὁ.

Ἀποσπουδάζω, desino studium ponere.

Ἀποσπουδάζων, negligens: ex ἀπὸ, & σπουδὴ, quod a p. m. verbi σπένδω.

Ἀπόσπυτος, excitatus. Nonn.

Ἀποσύομαι, erumpo, prosilio, exilio: ex ἀπὸ, & σύομαι, inusit. idem quod σεύομαι, cieo, concito. Th. σάω.

Ἀπόσχα, pro ἀπόσχεθι, vel ἀπόσχηθι, absiste, a. 2. imper. ab a. 2. ind. ἀπέσχω; ab ἀφίσημι. Th. ἴσχημι, sto.

Ἀποσταγμα, τὸ, liquor defluens, distillatio, stiria, stilla: verbale ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδὰ, &

Ἀποσταδὸν, eminus: adv. ex ἀπὸ, & ἵστημι, sto.

Ἀποστάζουσα, stillans, præs. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, distillo. Th. στάζω.

Ἀποσταθμάω, dependo, appensum trado; σταθμὸν ἀποδίδωμι. Eust. vide σταθμάω.

Ἀποσταλάζω, & ἀποσταλάω, idem cum præced. ἀποστάζω, distillo, exstillo; & ab eo formatum, inserto λ.

Ἀπόσταξις, distillatio: verbale itidem ab ἀποστάζω.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, fugiens, a. 2. part. act. ab ἀφίσημι.

Ἀποστασιον, ου, τὸ, repudium, discessio, libellus repudii.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio. a 2. perf. præt. pass. verbi ἀφίσημι. Th. ἴσχημι.

Ἀποστατέον, desistendum est: ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, absisto, desicio.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, qui deficit; qui secessionem facit, quasi retractator, faciens desistere: & in plur. ἀποστατῆρες, segreges, retractatores.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, defector, desertor.

Ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, rebellis, contumax.

Ἀποστατικῶς, deficientium more. ex ἀπὸ, & ἵστημι; quod a στάω, inusit.

Ἀποστανρόω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio, seu cingo. Thuc. l. 4. item, affigo cruci, crucifigo. V. σταυρόω.

Ἀποσταφιδόω, in uvam passam converto, seu muto. Theophr. l. 2. ex ἀπὸ, & σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.

Ἀποστεγάζω, tectum removeo, detego. fut. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα: a στέγη. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum: ab eod. Th.

Ἀποστέγω, intus coerceo & cohibeo; item, arceo, inhibeo, propulso. Th. στέγω.

Ἀποστεγνόω, idem quod στεγνόω, & Th. στέγω,

στέγω, tego, operio; item, adstringo.
Α'ποστέλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.
Α'ποστλεγγίζω, & ἀποτλεγγίζω, destringo, abrado; idem quod στλεγγίζω; quod vide in Th. στλεγγίς.
Α'ποστείχω, abeo, revertor: ex ἀπὸ, & στείχω.
Α'ποστέλλω, ablego, mitto. f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλείς. p. med. ἀπέσταλα. unde ἀπόστολος. Th. στέλλω.
Α'ποστενόω, f. ώσω, angustum reddo: a στενόω. Th. στενός.
Α'ποστεπτικὸν ᾆσμα, cantilena quæ canebatur, quum corona capiti adimeretur. Etym. ab ἀποστέφω.
Α'ποστέργω, non amo, odio prosequor: ex ἀπὸ priv. & στέργω.
Α'ποστερέω, ῶ, damno afficio, privo. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. ἀποστερήσω. perf. pass. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω.
Α'ποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio: a 2. perf. p. pas. verbi ἀποστερέω.
Α'ποστερητὴς, ᾶ, ὁ, fraudator: a 3. perf. perf. ejusdem verbi.
Α'ποστερητικὸς, q. d. fraudativus, i. e. fraudandi vim habens, ad fraudandum valens.
Α'ποστερητὴς, fraudatrix: ut apud Aristoph. in Nub. γνώμλν ἀποστερητίδα, sententiam inficiatoriam, & defraudatricem.
Α'ποστεφανῶμαι, corona privor: ex ἀπὸ, & στέφω, unde στεφανόω.
Α'ποστεφανώσασθαι, deponere coronam.
Α'ποστέφω, coronam aufero; coronam depono.
Α'ποστηθίζω, expectoro; i. e. ex pectore depromo, aut eloquor, expromo: ex ἀπὸ, & στῆθος.
Α'πόστημα, τὸ, abscessus, apostema, i. e. humor in suppurationem conversus, suppuratio, ulcus. Galen. dicit, esse mutationem, seu transitum corporis ex inflammatione ad pus: item spatium, & intervallum, quo absistimus, seu absumus: item locus remotior ac secretior.
Α'ποστηματίας, ᾶ, ὁ, qui abscessu laborat seu apostemate.
Α'ποστηματικός, separativus: ut ἀποστηματικὰ ῥήματα.
Α'ποστηματίζω, resisto, seu subsisto.
Α'ποστήμιον, parvum apostema, modicus abscessus.
Α'ποστηματώδης, apostematis, seu abscessus naturam habens: ab ἀφίστημι, absistere facio, separo; unde ἀφίστημαι, absisto, absum, abscedo, secedo, deficio, discedo a fide.
Α'ποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio. Th. ἵστημι.
Α'ποστηρίζω, confirmo. Th. στηρίζω.
Α'ποστῆσαι, abduxisse, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.
Α'ποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusd. verbi.
Α'ποστιβὴς, ές, ὁ, ἡ, qui abscessit seu discessit; vel qui non eandem viam calcat: ex ἀπὸ, & στίβω, idem quod Th. τρίβω, tero, calco; unde στιβέω, peragro, pervado terram calcando.
Α'ποστιλβόω, luceo: ex ἀπὸ, & στιλβόω.
Α'ποστίλβω, splendeo, f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω.
Α'πόστιχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω, quod a στείχω.
Α'ποστλεγγίζω, vide supra in ἀποστεγγίζω.
Α'ποστλεγγίσματα, strigmenta, ea quæ a strigilibus abraduntur, dum distringuntur corpora.
Α'ποστολὸς, ές, ὁ, qui classi præest: &
Α'ποστολὰς, rei nauticæ præfecti. Them. στέλλω.
Α'ποστολικὸς, ή, ὁ, apostolicus. ab
Α'ποστολὴ, ῆς, ἡ, apostolatus.
Α'πόστολος, ου, ὁ, apostolus, legatus: a p. m. verbi ἀποστέλλω.
Α'ποστολιμαῖος, missitius, emissitius: ab eod. verbo.
Α'πόστολον, ου, τὸ, pro navigio, apud Herodot.
Α'ποστομῳδῶ, proprie memoriter recito: Item, allicio ad loquendum. fut. ήσω. perf. ἀπεστομώδηκα. a. 1. ἀπεστομώδησα. ex ἀπὸ, & στόμα.
Α'ποστομίζω, idem quod ἀποστομῳδῶ: Item idem quod
Α'ποστομόω, os obturo, os occludo; & de ferro dictum, aciem ejus hebeto, & retundo: (contrar. ipsius στομόω, quod a Th. στόμα) item, ore facto aperio.
Α'ποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio, apertura, patefactio.
Α'πόστοργος, ου, ὁ, inimicus, amoris expers: a præt. m. verbi ἀποστέργω. Th. στέργω.
Α'ποστρακίζομαι, relegor; in exilium mittor: est pass. ab act. seq. ἀποστρακίζω, idem quod ὀστρακίζω, testulis (scil. vel piscium, vel figulinis) in urnam conjectis damno, relego.
Α'ποστρακίζω, f. ίσω, mitto in exilium: ab ἀπὸ, & ὄστρακον, testa; quod in testulis scripta fuerint olim suffragia.
Α'ποστρακόω, ῶ, idem quod ὀστρακόω, in testam, seu testaceam duritiem verto; testacea duritie obduro; induro in testæ modum: ab ὄστρακον, testa.
Α'ποστρατέω, vel ἀποστρατεύομαι, a militia mitto, vel dimitto, exauctoro. V. στρατεύω.
Α'ποστράτηγος, ου, ὁ, exauctoratus; imperatoris vel ducis loco motus; cui imperium est abrogatum: ex ἀπὸ, & στρατηγός.
Α'ποστραπεδεύω, & -εύομαι, idem quod ἀναστραπεδεύω, castra moveo; seu castris motis revertor. Machab. l. 2. c. 3. ex ἀπὸ, & στραπεδεύω.
Α'ποστραφείω, ης, η, a. 2. opt. pass. ἀποστραφείς, a. 2. part. pass. ἀποστραφῆς, averteris, a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω.
Α'ποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποστράφητι, a. 2. imp. pas. verbi ἀποστρέφω.
Α'ποστρεβλόω, idem quod στρεβλόω, torqueo, torto, distraho; item, distorqueo, perverto, depravo: unde in pass. Α'ποστρεβλοῦμαι, torqueri, tormento distrahi; item, collidi.
Α'ποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. aor. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in pass. præs. ἀποστρέφομαι, η, εται, avertor. a. 2. pass. ἀπεστράφλν, & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.
Α'ποστρέψας, αντος, ὁ, avertens, aor. 1. part. act. ab ἀποστρέφω.
Α'ποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, refugium: ab ἀποστρέφω.
Α'πόστροφος, ου, ὁ, apostrophus, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: &
Α'πόστροφος, ὁ ἡ, aversus: ab eod. ἀποστρέφω.
Α'ποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo; aversor: cum accus. ex ἀπὸ, & στυγέω.
Α'ποστυπάζω, idem quod στυπάζω, stipite pello, depello, aut persequor: a Th. στύπη.
Α'ποστυφελίζω, depello, deturbo. Il. σ. Ἕκτορα ἀπεστυφέλιξαν, Hectora deturbarunt. ex ἀπὸ, & στυφελίζω.
Α'ποστύφω, abstringo: ex ἀπὸ, & στύφω.
Α'ποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι.
Α'ποσυκάζω, idem quod συκάζω, ficus colligo, seu decerpo; item, exploro, more eorum qui ficus carpunt; sign. etiam, ficus decerptas comedo: a Th. σύκη.
Α'ποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, prædari, & auferre ab aliquo quid: a. 1. inf. verbi συλάω. Th. σύλη.
Α'ποσυλάω, despolio, deprædor, depeculor; item, spoliando aufero, seu eripio: ex ἀπὸ, & συλάω.
Α'ποσυμβολάω, abundante præpositione, ponitur pro concurro, occurro, συμβάλλω, συναντάω. Hesych.
Α'ποσυμβυλεύω, dehortor, dissuadeo: ex ἀπὸ, & συμβυλεύω.
Α'ποσωλάγω, disgrego, dispello. 4. Reg. 5. ex ἀπὸ, & σωλάγω.
Α'ποσωλάγωγος, ον, ὁ, ἡ, synagoga motus: ex α priv. & συναγωγὴ; quod a σωλάγω. Th. ἄγω.
Α'ποσύομαι, erumpo, prosilio, exilio. V. supra ἀποσαυτος.
Α'ποσυριγγόω, in fistulam converto. Hippocr. ex ἀπὸ, & συριγγόω, in fistulam excavo. unde συριγγωθῆναι, in fistulam excavari: a σύριγξ.
Α'ποσυρίζω, sibilo, cum sibilo emitto, exsibilo. V. συρίζω.
Α'ποσυρίττω, idem quod συρίττω, exsibilo; sibilis ejicio. V. συρίσσω.
Α'ποσύρω, detraho; item, retraho. unde verbale
Α'πόσυρμα, τὸ, id quod detractum, seu abrasum est; fructum alicunde abrasum, seu excussum, vel evulsum: exponitur etiam locus desquamatus; vel quasi desquamatio: apud Galen. & Dioscor. ex ἀπὸ, & σύρω.
Α'ποσυσσιτέω, desum sodalitati; absum a sodalitio, seu convivio: ex ἀπὸ, & συσσιτέω, una cibum capio, convictor sum; item, contubernalis sum; in contubernio alicujus sum.
Α'ποσύσσιτος, sodalis, conviva.
Α'ποσυτὸ, vel ἀποσυτόω, idem quod ἀποσαλόω, erumpo, prosilio. Vide ἀπόσυτος.
Α'ποσφαγεὶς, έντος, ὁ, obtruncatus, a. 2. part. pass. ab ἀποσφάζω.
Α'πόσφαγμα, τὸ, Gal. apud Hippocr. exp. ξυγῶδες παρέγχυμα, fœculentum quod per colum transmissum est: verbale ab ἀποσφάττω.
Α'ποσφάζω, jugulo. Th. σφάζω.
Α'ποσφαιρίζω, ejaculor, & relido pilam; pilam repello, seu resilire facio; item, retorqueo & relido in modum pilæ. V. σφαιρίζω.
Α'ποσφακελίζειν, putrefacere. Th. σφακελος, gangræna.
Α'ποσφαλεὶς, spe falsus, a. 2. part. pass. ab
Α'ποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, aberrare facio, subverto, seduco. a. 2. pass. ἐσφάλλν. Th. σφάλλω.
Α'ποσφαλμέω, idem quod σφαλμέω, collabor, concido: a σφάλμα, τό.
Α'ποσφαξ, άγος, ἡ, exponitur excelsum præcipitium; præcipitium in rupibus a se divulsis: ab ἀποσφάζω, vel ἀποσφάττω.
Α'ποσφάττω, f. ξω, p. χα, macto: idem quod ἀποσφάζω, supra.
Α'ποσφίγγω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto; proprie, alicunde abstractum stringo: ex ἀπὸ, & σφίγγω.
Α'ποσφενδονάω, & ἀποσφενδονεύω, funda torqueo; funda rotatum emitto.
Α'ποσφενδονητὸς, ὁ, ἡ, funda emissus; item, funda repulsus. Plut.
Α'ποσφενδονίζω, funda ejaculor: Joseph. V. σφενδονάω, & σφενδονίζω.
Α'ποσφήλαι, aberrare faceret, a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, supra.
Α'ποσφήλωσις, casus, prolapsus, aberratio: verbale ab ἀποσφάλλω.
Α'ποσφραγίζω, resigno, signum tollo; interdum idem quod σφραγίζω. unde in pass. apud Eurip. in Oreit. (de Helena) ἡ δὴ μὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται, i. e. omnia mea signis notat: Schol. exp. σφραγίσας ἐπιτίθησι, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά.
Α'ποσφράγισμα, idem cum σφράγισμα, signaculum, seu sigillum, seu id quo aliquid obsignatur. Athen. l. 13. ex ἀπὸ, & σφραγίζω; unde σφράγισμα, τό.
Α'ποσφραίνομαι, idem quod ὀσφραίνομαι, odo-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

odoror, olfacio; item passive, naribus admoveor.

Ἀποχάζω, f. σω, diffringo, venam seco: ex ἀπό, & χάζω.

Ἀποχαλίδω, ῶ, idem quod χαλίδω, plagas (seu retia) erigo, & furcis fulcio.

Ἀποχαλίδωμα, τό, idem quod σκαλίδωμα, & Th. χαλίς, Varus, scil. paxillus, seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.

Ἀποχάω, idem quod ἀποχάζω, scarifico.

Ἀποχεδιάζω, ex tempore dico; item, temere & inconsulte facio. V. χεδιάζω.

Ἀποχεῖν, abstinere, a. 2. inf. act. & Ἀπεχόμην, a. 2. m. ind. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

Ἀπόχεο, abstine, Jon. pro ἀποχοῦ, a. 2. imper. med. ab ἀπέχω.

Ἀπόχεσις, εως, ἡ, abstinentia, temperantia: ab eod. Them.

Ἀποχήσασι, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποχίζω, f. σω, abscindo, separo. a. 1. ἀπέχισα, ας, ε.

Ἀπόχισις, ἡ, ramus, propago: ab ἀπό, & χίζω.

Ἀποχοινίζω, separo tanquam funiculo, privo. Vide σχοινίζω. Th. σχοῖνος.

Ἀποχολάζειν, vacare rei alicui: quod a χολάζω, otior. Th. χολή.

Ἀποχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀποχολώμενος, occupatus. ex ἀπό, ad, & χολέω, vaco. Th. χολή.

Ἀποχόμενος, a. 2. part. m. ἀπόχωμαι, a. 2. sub. m. ἀποχών, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, tandem servo, sanitati restituo.

Ἀποσώζεσθαι, aufugere: apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, servo. Th. σόος.

Ἀποσωρεῖν, idem dicitur esse quod ἀποννᾶσθαι: (at neutrum neutrobi explicatum est) ex ἀπό, & σωρεύω. Ex hac autem compositione videtur ἀποσωρεύω significare, alicunde abstractum coacervo.

Ἀποταγή, ῆς, & Ἀπόταξις, εως, ἡ, renuntiatio: opponitur etiam τῇ συντάξει. ab ἀπό, & τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάδην, prolixe.

Ἀποτιθεὶς, porrectus, a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

Ἀποτηκὼς, liquefactus, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

Ἀπότικτος, ὁ, ἡ, ad certum usum repositus. Th. τίσω.

Ἀποτιμιδῶ, recondo. V. τιμιδῶ. Th. τιμίας.

Ἀποτίμνω, idem cum ἀποτέμνω.

Ἀπότιξις, ἡ, vide cum ἀποτυγή.

Ἀπότισις, εως, ἡ, extentio; item, intentio, & scopus authoris: ab ἀποτείνω.

Ἀποτίσομαι, vel Att. τίσομαι, proprie dimitto cum mandatis, cum dat. item, valedico; interdum, collocor. f. 1. m. εἴξομαι. p. pass. ἀποτέτειγμαι. a. 1. m. ἀπεταξάμην, vale dixi. a. 1. inf. m. ἀποτείξασθαι. Th. τίσω, vel τύπω, ordino. τῷ ἀποτασσομένῳ opponitur ὁ συντασσόμενος.

Ἀποτάπω, f. άξω, p. αχα, renuntio; item, secerno; attribuo: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, longissime: adv. superl. τῆ ἄπω, procul, adv. Poet.

Ἀπότωρος, ος, ὁ, ἡ, tauro carens; ut ἀποταῦρος, bos a tauro semota, apud Aristot.

Ἀποταυρόω, idem quod ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto. & ἀποταυρόομαι, οῦμαι, taurinas iras concipio; tauri in modum efferor, & exasperor: ex ἀπό, & ταυρόομαι, οῦμαι, taurus fio; taurinam naturam induo; a Th. ταῦρος.

Ἀπότυμβος, privatus sepulchro; item, seorsim ab aliis sepultus: ex ἀπό, & τύμβος; a θάπτω.

Ἀποτυφόω, circundo fossa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio.

Ἀποτύφρωσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio: ex ἀπό, & τυφρόω, fodio, vel fossam duco; a τύφρος.

Ἀποτεθᾶεν, referrentur, per sync. pro ἀποτεθεῖησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. a τίθημι.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. ανκα, extendo.

Ἀποτείνω, spectat. & ἀποτείνομαι, pass. contendo, invehor. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτείχικα, a. 1. ἀπετείχισα. vallo: a τειχίζω; quod a τεῖχος.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & Ἀποτειχισμὸς, ὁ, munitio: &

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eod. Them.

Ἀποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω; quod a τέκνον. Th. τίκτω.

Ἀποτελεάω, seu ἀποτελεόω, idem cum τελεάω, seu τελεόω, consecro, sacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; item eventus: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τά, effectus stellarum: imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam.

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, scientia harum usum, & modum conficiendi docens.

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, όν, effectivus, effectus præstans.

Ἀποτελεσμὸς, ῦ, ὁ, effectio, effectus. a 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω, ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελεστικὸς, ῆ, ὸν, effectivus, effectus præstans: a 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελῶπαι, ῶ, finem facio, desino: a cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

Ἀποτελῶσις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπό, & τελῶπαι. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, efficio, perficio, præsto. f. έσω, & ήσω. p. ἀποτετέλεκα. præs. pass. ἀποτελέομαι, οῦμαι, perficior; item, convalesco. perf. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθείς, εῖσα, ἐν, consummatus. Ab ἀπό, & τελέω, ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, ῶ, pendo (vel solvo) tributi nomine; item, persolvo. Th. τέλος, vectigal.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, consummatus, absolutus, part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι. Th. τέλος, finis.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abscindo.

Ἀποτεμὼν, part. ejusdem futuri. Them. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, enixuram esse, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod. Th.

Ἀποτερματίζω, determino, definio; item, extermino, excludo.

Ἀποτερμάτισμὸς, definitio, determinatio, descriptio.

Ἀποτερμίζω, definio, seu finio: ex ἀπό, & τερματίζω, termino, finio, a Th. τέρμα.

Ἀπότερος, longinquus: ab ἄτερ, procul, adv. Poet.

Ἀπότερω, longius: adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, dependens, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι. ἀποτέτανται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω.

Ἀποτέτμητο, detruncatus erat, Poet. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι. hinc a. 1. opt. pass. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπότου, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ, Jon.

Ἀπότυγμα, ατος, τὸ, damnum; res quæ male, & præter animi sententiam successit: oppon. τῷ ἐπιτύγματι.

Ἀπότυξις, εως, ἡ, res male gesta, sinister successus, quum quis voti sui compos non fit; item repulsa: a Th. τύγχω, paro.

Ἀποτυπικὸς, qui solet aberrare, & frustrari. unde ἀποτυπικῶν φάρμακον dicitur, quod infelix esse, & successu carere compertum est: cui oppon. ἐπιτυπικὸν, apud Gal. verbale ab ἀποτυγχάνω, ομαι.

Ἀποτεφρόω, in cinerem redigo: ex ἀπό, & τεφρόω.

Ἀποτηγανίζω, apposita patella (quæ Græcis τήγανον, vel τήγανον dicitur) obsonium comedo; e sartagine comedo: ex ἀπό, & τηγανίζω, in sartagine coquo, seu torreo; a τήγανον.

Ἀποτήκω, idem quod Th. τήκω, liquo; item, macero, tabefacio, consumo.

Ἀποτῆλε, idem quod Th. τῆλε, procul: ut ἀποτῆλε θεῦ, procul a deo. in Epigramm.

Ἀποτηλοῦ, idem, Od. ι. vers. 116. ex ἀπό, & τῆλε.

Ἀπότηξις, distillatio, quæ fit humore liquefacto.

Ἀποτίθημι, depono, expono, differo, confero. f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθεικα, Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπεθέμην. a. 1. pass. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀποθηκάμην, ω, απο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι. reliqua tempora vide in Th. τίθημι. Hinc Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio: & Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum.

Ἀποτίκτω, partum emitto, gigno, pario. Th. τίκτω.

Ἀποτίλλω, f. λῶ, evello, depilo.

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, laceramentum, frustum. Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æstimo, multo, æstimatum do. unde in pass. ἀποτιμάομαι, æstimatum accipio. Hesychio autem ἀποτιμήσασθαι est, pignori accipere, indicato simul pretio, quo pignus ipsum æstimatur. Ex ἀπό, & τιμάω, ομαι. Th. τίω, honoro, punio.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, exp. pignus, quod dotis loco datur. Hesych. & Pol. l. 3.

Ἀποτίμησις, exp. descriptio census.

Ἀποτιμηταὶ, οἱ, dicuntur ii, qui pignus certo pretio æstimatum accipiunt. Est verbale ab ἀποτιμάω, æstimatum do.

Ἀπότιμον, τὸ, pretium, pignus.

Ἀπότιμος, inglorius, honore carens, inhonorus, seu inhonoratus; interdum, oppignoratus. Ἀπότιμα χρήματα dicuntur, quæ aliquis æstimata accipit, seu quæ suo æstimata pretio oppignorata ei sunt, donec pecunia restituatur. Demost. est ex ἀπό, priv. & τιμή, ἡ.

Ἀποτίναγμα, τὸ, id quod decutitur, seu excutitur. Symm. Esa. 1. verbale ab ἀποτινάσσω.

Ἀποτινάσσω, excutio. f. άξω. p. ἀποτίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. m. ἀποτιναξον, απο. a. 1. part. ἀποτιναξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτινύμενος, υ, ὁ, ulciscens, præs. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel -τίνυμι, idem quod Themia τίω, punio.

Ἀποτίνω, pendo, solvo. f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα: ex ἀπό, & τίνω, pro τίω, persolvo.

Ἀποτίπλας, exp. inaccessus; cui appropinquare nemo potest: Poeticum est, ex ἀπό, & πέλας, seu πελάζω, ομαι, f. άσω.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. m. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω, remunero. Th. τίω.

Ἀποτίσεται, luet, f. 1. ind. ἀποτίσῃ, luat, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab eod. verbo ἀποτίω, & Th. τίω, punio.

Ἀπότιτθος, a matris uberibus amotus. Plut. de vita mil. 1. ex ἀπό, & πιτθός, mamma.

Ἀποτίω, punio; item, persolvo, luo; & exp. etiam, rependo, seu reddo quod accepi. Il. α. ex ἀπό, & τίω.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσω, abscindo. fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. aor. 2. pass. ἀπετμάγην. quod ex ἀπό, & τμήσω, idem cum τμήγω, seco. Th. τέμνω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀποτμημα, τὸ, exp. quod alicunde abscissum est: est verbale, quasi ab ἀποτμήω: ex ἀπὸ, & τμήω, pro Th. τέμνω.

Ἀποτμητὴς, ἡγος, ὁ ἡ ἡ, abscissus, abruptus, ab ἀποτμήσω.

Ἄποτμος, miser. unde ἀποτμότατος, infelicissimus. ex α priv. & πότμος. ἄποτμος πότμος, fors miserrima.

Ἀποτολμάω, f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα, audacia utor. ἀποτολμᾶται, dicitur, quod cum confidentia & audacia suscipitur, unde ἀποτετολμημένον, confidenter, seu audacter cæptum, magnum ausum, est pass. ab ἀποτολμάω, confidenter, & interdum facinorose audeo, & aggredior. Ex ἀπὸ, & τολμάω. Th. τόλμα.

Ἀπότολμος, ὁ, ἡ, non audax; & in superl. ἀποτολμότατος, minime audax omnium. Luc. ex ἀπὸ, & τόλμα.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abscissio.

Ἀποτομία, ας, ἡ, severitas.

Ἀπότομος, ὁ, ἡ, abruptus: sic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per Metaph. severus, hinc

Ἀποτόμως, severe, præcise; a Th. τέμνω.

Ἀποτοξάω, arcu propulso, sagittis emissis; sagitta arceo, seu propello: item, sagitta appeto. unde ἀποτοξάομαι, sagittis appeti, seu arceri & propelli. unde Metaph. apud Luc. πάνυ δυσχώς ἀποτοξεῖ), apte & scite probatum est, & velut sagitta tactum. ex ἀπὸ, & τοξάω.

Ἀποτορνάω, detorno; item, expolio, elaboro, exorno; item, in orbem redigo, rotundum facio: ex ἀπὸ, & τορνάω, idem quod τορνόω.

Ἄποτος, ὁ, ἡ, qui sine potu vivit. ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minime bona: ex α priv. & πίνω. ἀσιτος ἀνὴρ, καὶ ἄποτος. Soph.

Ἀποφαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφάγω, comedo. Th. φάγω.

Ἀποφάγημα, cibus, reliquiæ; ab eod. verbo,

Ἀποφαχηλίζω, strangulo, frango collum: ex ἀπὸ, & φαχηλίζω.

Ἀποφαχόω, idem quod φαχόω, (V. m. φαχύς) exasperо; item, audeo.

Ἀποφεπτικὸς, ἡ, ὸν, diffuasorius; a seq.

Ἀποφέπω, averto, dehortor. f. ψω. p. ἀποπέφεφα. a. 1. ἀπέφεψα. a. 2. ἀπέφαπον. in med. ἀποφέπομαι, aversor, repudio, cum accus. Th. φέπω.

Ἀποφέχω, recurro, fugio. Th. φέχω.

Ἀποφιάσω, & ἀποφιάζω, tres ictus infligo, vinco; idem quod τριάσω, supero, vinco: verbum ab athletis sumptum, apud quos victoria in triplici certamine sita erat. a Th. φεῖς, οἱ, & αἱ, tres.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Ἀποτρίβω, f. ίψω, abstergo: a cujus præt. pass.

Ἀπόβιμμα, ατος, τὸ, res quæ deterendo decidit, ramentum. Th. τρίβω.

Ἀποτριτόω, ad tertiam partem redigo: ex ἀπὸ, & τριτόω, tertio facio; item, in tres partes divido; a τρίτος.

Ἀπότρεχις, ωι, οἱ, impuberes, apud Callim. teste Eust. ex ἀπὸ, priv. & θρὶξ.

Ἀποτροπάδην, præs. inf. Poet. pro ἀποτροπᾶσθαι: ab

Ἀποτροπάομαι, aversor, declino: quod a τροπάω, pro τρέπω.

Ἀποτροπαῖος, malorum depulsor.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, avocatio, prohibitio, inhibitio, sanctio minax ad avertendum sceleratos, & deterrendum. Th. τρέπω.

Ἀποτροπία, & Jon. ίη, depulsio, aversio; idem quod, & ab ἀποτροπὴ.

Ἀποτροπιάζομαι, aversor, abominor, peto ut dii averruncent; item, placo, expio.

Ἀποτροπίασμα, exp. sacrificium, quod fit malorum avertendorum gratia, piaculum, piamen, piamentum.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, aversatio.

Ἀπότροπος, ὁ, ἡ, aversandus, injucundus, & declinatione dignus; quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

Ἀπότροφος, ὁ, ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω.

Ἀποτύχω, f. ύξω, domo: &

Ἀποτύω, labefacto. ἀποτύομαι, lassesco: a Them. τύω, & inde τύχω, tero.

Ἀποτώω, abrodo, avello, seu abscindo morsu, dentibus exscindo. vide Them. τώγω.

Ἀπότωκτος, abesus, abrosus.

Ἀποτωπάω, ῶ, idem quod ἀποτρέπω.

Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, infortunia: a seq.

Ἀποτυγχάνω, aberro, f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, & τυγχάνω, adipiscor; cum genit.

Ἀποτυλόω, exp. manu glandem denudo; præputium reseco: Hesychio exp. ἐπαφαιρεῖται τὸ αἰδοῖον. ex ἀπὸ, & τυλὲν, a τύλος, quod a Them. τύλος, quod interdum signif. τὸ αἰδοῖον.

Ἀποτυμπανίζω, exp. fustibus concido; item, tympanis, & fidiculis extendo: ex ἀπὸ, & τυμπανίζω. Apud Aristot. Rhet. l. 2. c. 16o. ἀποτυμπανιζόμενοι dicuntur, qui jam extensi sunt, & ad supplicium parati.

Ἀποτυπόω, ῶ, & ὔσσω, effingo, exprimo: a τύπος, quod a τύπτω.

Ἀποτύπτεσθαι, verberandi finem facere. Th. τύπτω.

Ἀποτύπτω, verberare desino: ex ἀπὸ, & τύπτω.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies.

Ἀποτυφλόω, ῶ, excæco, seu obcæco: ex ἀπὸ, & τυφλόω.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa: ab ἀποτυγχάνομαι, frustror. Th. τυγχάνω.

Ἀποτυχίζω, unde ἀποτυχίσαι λίθον, Eustathio est, a lapide asulas, & cæmenta malleo rostrato decutere, ad eum complanandum. ex ἀπὸ, & τυχίζω, seu τυκίζω, paro, seu polio τῷ τύχω: est enim a τυκος, sive τύχος, ου, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus: a Th. τεύχω, fabricor, struo, paro.

Ἀποτυχόντως, i. e. ἀτυχῶς, præter votum.

Ἀποτυχών, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, cicatrice obduco; ad cicatricem perduco.

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio; vel cum vulneris cicatrix contrahitur.

Ἀπουλωτικὸς, cui vis inest cicatricem obducendi.

Ἀπουλώσιος, cicatrice eductus, sanus: ex ἀπὸ, & οὐλόω, ad cicatricem perduco; quod ab οὐλὴ.

Ἀπραγέω, ῶ, idem quod ὐραγέω, extremum agmen duco; quod ab ὐραγός.

Ἀπραμένος, privatus, per Sync. pro ἀπερημάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπερήμω, Jon. pro ἀφορίζω, extermino: ab ὄρος.

Ἀπραΐας, auferens, a. 1. part. pro ἀπαείσας, per Sync. Æol. ab ἀπαείζω, pro ἀφορίζω: ab eodem Th.

Ἀπρέω, ῶ, urinam reddendo ejicio; in urina dejicio; cum urina excerno: ex ἀπὸ, & ὐρέω.

Ἄπρος; qui abest a terminis. Soph. ex ἀπὸ, & ὅρος.

Ἀπρόω, destituor vento secundo, qui ὄρος nominatur.

Ἄπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πούς.

Ἄπουσα, abiens, f. g. ab ἄπειμι· ἡ ἄπουσα, terra peregrina.

Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia.

Ἀπουσιάζω, partem substantiæ meæ, seu bonorum do; ut pater filiæ, quum nubit: ex ἀπὸ, & οὐσία.

Ἀποφαίνω, ostendo, in lucem profero. hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφανόομαι, ῶ, & in pl. n. g. ἀποφανούμενα, part. Th. φαίνω.

Ἀποφαυσίμεθα, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, asseveratio: cui opponitur ὑποθιασμός.

Ἀποφαντικὸς, enuntians: adject. verb. ab ἀποφαίνω.

Ἀποφαντικῶς, sententiose.

Ἀποφαντὸν, τὸ, enunciatum.

Ἀποφατὸς, exp. enuntiatus, pronuntiatus; item, idem cum ἀποφατικὸς, negativus, negandus: est enim νοητὸν ἐπὶ θέσιν, ἀντὶ τοῦ ἀποφατὸς: ab ἀπόφαμαι, renuntiare, declarare; ex ἀπὸ, & φάω, seu φημὶ, dico.

Ἀπόφαθε, renuntiate, a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην, verbi φημί.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, sententia, enuntiatio, pronuntiatio. in dat. pl. ἀποφάσεσι. ab ἀποφαίνω. Exp. etiam negatio passim apud Aristot. Et sic est ab ἀπόφημι.

Ἀποφάσκω, idem quod ἀπόφημι, nego, inficior: ex ἀπὸ, & φάσκω.

Ἀποφασμένως, palam, manifeste: ab ἀποφαίνω.

Ἀποφατικὸς, ὸν, negativus: ut ἀποφατικὸς λόγος, negativa oratio. ab ἀπόφημι, contradico, nego, inficior, ex ἀπὸ, & φημί.

Ἀποφαυλίζω, pro vili habeo, elevo. floccifacio, contemno: ex ἀπὸ, & φαυλίζω.

Ἀποφέρβομαι, pascor, seu alor ex; vel pasco, seu alo me ex. Th. φέρβω.

Ἀποφερσάτο, reportent, Jon. pro ἀποφέροιτο, 3. plur. præs. opt. m. ab ἀποφέρω.

Ἀποφέρω, abduco, asporto, tollo. f. ἀποισω. a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. pass. ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, asportari. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω.

Ἀποφεύγω, effugio. f. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

Ἀπόφευξις, effugium, declinatio.

Ἀποφευκτικὸς, effugiendi, & vitandi peritus: ab ἀποφεύγω.

Ἀποφλαυίζω, proprie ficus immaturas decerpo, seu deligo; item Metaph. vim affero: ex ἀπὸ, & φλήξ, κος, ὁ, impostor: (vide in Th. φλὸς, idem) Item, grossus, seu ficus nondum matura, speciem tamen maturitatis præ se ferens. Aristoph. in pace.

Ἀπόφημι, nego, contradico, inficior; cui opponitur σύμφημι, concedo: item, idem quod ἀποφαίνομαι, profiteor, edico: item, censeo, autumo. Ex ἀπὸ, & φημὶ, seu φάω, dico.

Ἀπόφημος, ὸν, ὁ, ἡ, infaustus, inominatus: ab ἀπὸ, & φημί.

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.

Ἀπόφησις, idem quod ἀπόφασις: ab ἀπόφημι, in comp. ex φάω, dico.

Ἀποφθαράξασθαι, exp. τοῖς μυκτῆρσι εἰς τὸ ἔξω ἦχον ῥοιζοῦσθαι, Hesych. naribus stertere, & runcos educere; seu naribus sonitum, seu sonum foris reddere.

Ἀπόφθαρμα, τὸ, Pharmacum abortum faciens. Hippocr. verbale ab ἀποφθείρω, idem quod φθείρω, corrumpo.

Ἀποφθέγγομαι, eloquor, sententiose dico. f. ξομαι. a. 1. med. ἀπεφθεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & φθέγγομαι.

Ἀπόφθεκτος, exp. a sermone semotus, & separatus. Eurip. ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, f. ξομαι, præt. ἔφθεγμαι; unde φθεγκτὸς, ὁ.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, APOPHTHEGMA, sententia breviter & scite dicta: ab ἀποφθέγγομαι.

Ἀποφθεγματικὸς, peritus apophthegmata loquendi, & ad id prompto ingenio præditus; vel qui apophthegmatis loquendis gaudet: ab ἀπόφθεγμα.

Ἀπο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo; & peculiariter, corruptum edo fœtum; abortum pario, pro ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον, ex ἀπὸ, & φθείρω.

Ἀποφθίμενος, peremptus, præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος· ἀποφθίμενος, pro ἀποφθιμένος εἶναι, perf. & plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθέω, corrumpo.

Ἀποφθίνυθσι, dispereunt, 3. pl. ind. act. a φθινύθω. Th. φθέω.

Ἀποφθινύθω, ἀποφθίνω, & ἀποφθίω, perdo, interficio, interimo; item neutral. intereo, pereo, morior. unde ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. ex ἀπὸ, & φθινύθω, φθίνω, seu φθίω, a Th. φθέω.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι; a φθίω, seu φθέω.

Ἀποφθίθω, pro ἀποφθιέθω, præs. imper. ab ἀποφθίομαι· ab eod. Th.

Ἀποφθορά, ἡ, abortus editi fœtus in utero corrupti: ab ἀποφθείρω, idem quod φθείρω.

Ἀποφιμόω, ῶ, fiscella capistro: ex ἀπὸ, & φιμόω, idem.

Ἀποφλαυζίζω, floccifacio: a φλαυζίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.

Ἀποφλαυζίξασα, Dor. pro ἀποφλαυζίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. præced. verbi.

Ἀποφλεγμαίνω, ardere seu æstuare desino; inflammari tumore, seu tumere desino; tumorem depono.

Ἀποφλεγματίζω, pituita purgo, pituitam elicio.

Ἀποφλεγματισμὸς, purgatio, vel repurgatio a pituita; vel id quod facit ad eliciendum pituitam, & ab ea repurgandum. ex ἀπὸ, & φλεγμαίνω, quod a φλέγμα.

Ἀποφλογόω, idem quod φλογόω, inflammo; a φλὲξ, γὸς, ἡ.

Ἀποφλοιόω, decortico; idem quod φλοιόω: a φλοιός.

Ἀποφοιβάζω, repurgo: ex ἀπὸ, & φοιβάζω.

Ἀποφοιτάω, abeo, discedo; aversor, me subtraho; item, morior.

Ἀποφοίτησις, discessus, separatio. Them. φοιτάω.

Ἀπόφονος φόνος, injusta cædes, & non conveniens. Eur. Orest. ex ἀπὸ, & φόνος.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, vectigal, tributum: item, reditus, proventus.

Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, idem: Jon. pro ἀποφορά. Th. φέρω.

Ἀπόφορος, Hesychio, & ἀσθενέστερος, infirmior, imbecillior; quasi oneri ferendo non sufficiens. idem ἀπόφορα δένδρα dici scribit, τὰ μὴ φέροντα καρπὸν, cum ἀπὸ pro στερητικῷ. item ἀποφορητὸς, non ferendus, aversandus: ab ἀποφορά.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero.

Ἀποφορτὸς, idem. Th. φάρτος, onus.

Ἀποφράγνυμι, seu ἀποφραγνύω, idem cum ἀποφράσσω.

Ἀπόφραξις, obstructio, obturatio. Th. idem.

Ἀποφρὰς, άδος, nefandus, inauspicatus. ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefasti. Th. φράζω.

Ἀποφράσσω, sive -άττω, f. άξω, obstruo, obturo: item, abjicio. Th. φράσσω, sive φράττω.

Ἀπόφευκτος, exterritus: ex ἀπὸ, & φεύγω.

Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; ramulus adnascens ramis majoribus.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod.

Ἀπόφυλος, qui nullam habet tribum, advena: ex ἀπὸ priv. & φυλὴ.

Ἀποφυλλίζω, folia seu frondes amputo.

Ἀποφυλλισις, foliorum amputatio, frondatio: ex ἀπὸ, & φύλλον.

Ἀποφυσάω, perflo; flatu dejicio; respuo, ut ventus nubes; efflo. a φυσάω.

Ἀποφυτία, ἡ, bulla, eminentia.

Ἀπόφυσις, pars ossis exuberans; pars ab alia enata: ob id processus dicitur. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυτεία, ἡ, transplantatio: a φυτεύω.

Ἀποφυτεύω, stolonem evulsum sero, transplanto.

Ἀποφύω, abnascor: exp. tamen adnascor seu agnascor, item, surculum emitto. Th. φύω.

Ἀποφώλιον, ὁ, τὸ, monstrum abortivum. &

Ἀποφώλιος, ὁ, irritus, vanus, monstrosus: ab ἀπὸ, & φωλεὸς, seu φωλεύς.

Ἀποχάζω, ουαι, abscedo, recedo: ex ἀπὸ, & χάζω.

Ἀποχαλάω, relaxo, remitto, resolvo, seu laxatum emitto: ex ἀπὸ, & χαλάω.

Ἀποχαλινόω, frænum exuo: ex ἀπὸ, & χαλινόω.

Ἀποχαλκεύω, fabrico; item, ære munio: ex ἀπὸ, & χαλκεύω.

Ἀποχαλκίζω, ære spolio, & pecunia: ex ἀπὸ, & χαλκός.

Ἀποχαρακόω, ῶ, vallo seu aggere occludo, vel includo: ut ποταμὸς ἀποκεχαρακωμένος, apud Plut. ex ἀπὸ, & χαρακόω, vallo communio; circumvallo. Th. χάραξ.

Ἀποχαράσσω, scarifico, derado; item, impresso vestigio signo, & noto.

Ἀποχάραξις, ejusmodi vestigii, & notæ impressio: ex ἀπὸ, & χαράσσω, seu ττω, f. ξω.

Ἀποχειμάζομαι, elargior: ex ἀπὸ, & χειμάζομαι.

Ἀποχειμάζω, unde ἀποχειμάζει, hyems desistit; quum desævit hyems. Arist. ex ἀπὸ, & χειμάζω.

Ἀποχειρίζω, manum amputo; manu privo. unde pass. apud Suid. ἀπεχειρίσθη τὸν δεξιὸν: ex ἀπὸ, & χειρίζω, manu tracto; manibus curationem exequor: apud Hippocr. Item, administro, tracto: Polyb. l. 2. a Th. χεὶρ, manus.

Ἀποχειροβίος, χείραξ, ἐγχειρογάστωρ, &

Ἀποχειροβίωτος, ὁ, ἡ, qui manibus propriis victum sibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, & βίος.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio. &

Ἀποχειροτονεῖσθαι, abdicari, exauthorari, plebiscito absolvi. item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio a magistratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶρ, & τείνω.

Ἀποχεσθαι, derivo: ex ἀπὸ, & ὀχετεύω.

Ἀποχέω, f. έσω, ήσω, & έσω, p. ἀπὸ. κέχυκα, effundo. Th. χέω.

Ἀποχύομαι, & Ἀποχυω, idem.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, distantia. Th. ἔχω.

Ἀποχλωρίας, ὁ, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore, aut insania, proprie in pallorem. Hesych. ex ἀπὸ, & χλωρὸς.

Ἀποχόω, ἀποχωννύω, seu ἀποχώννυμι, terra aggesta averto; vel aggere circumvallo: ex ἀπὸ, & χόω, seu χωννύω, υμι.

Ἀποχραίνω, colorem do; vel floribus orno: ex ἀπὸ, & χραίνω.

Ἀποχρᾶν, Jon. pro ἀποχρῆν, satis esse. ἀποχρᾷ μοι, mihi sufficit: ab ἀποχράω. vide ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ώπεκέχρημαι, abutor, liberius utor; item, utendo consumo. Th. χράω.

Ἀποχρέω, idem quod χράω, oraculo edo.

Ἀποχρεωμένος, Jon. pro ἀποχρεώμενος, contentus: ut & ἀποχρήσας, contentum esse: vide ἀποχρη.

Ἀπόχρεμμα, id quod screatu ejectum est, sputum.

Ἀποχρεμπτικὸς, exscreabilis: ex ἀπὸ, & χρεμπτομαι.

Ἀποχρεμπτομαι, exscreo, screatu ejicio.

Ἀπόχρεμψις, exscreatio.

Ἀπόχρη, sufficit, imperf. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per Apocopen, ἀπόχρη: unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, satis esse. f. ἀποχρήσει, satis erit, part. ἀποχρεὼν, & in fœm. ἀποχρῶσα: a χράω, commodo.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, proprie consumptio rei per usum; item, usus: ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρίω, detraho, seu derado quod inunctum fuit; & simpliciter derado: apud Diosc. Th. χρίω.

Ἀποχρυσόω, inauro; idem quod χρυσόω, vide χρυσός.

Ἀποχρώντως, sufficienter: adv. ab ἀποχρῶν, quod a χράω.

Ἀπόχρωσις, idem quod χρῶσις, coloratio, tinctura; quod a χρόω, χρωννύω, & χρώννυμι, coloro.

Ἀποχυθὲς, effusus, a. 1. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω.

Ἀποχυλίζω, succum extraho: ex ἀπὸ, & χυλίζω.

Ἀπόχυμα, id quod effusum est alicunde: apud Medicos est zopissæ genus, quod fit derasa a navibus resina, una cum cera. Diosc. l. 1. c. 99. est verbale ab ἀποχύω.

Ἀποχυρόω, idem quod ἀπεχυρόω, munio: ex ἀπὸ, & ἔχυρὸς; unde ἐχυρόω, & ὀχυρὸς, ὀχυρόω.

Ἀπόχυσις, ἡ, effusio; item, spicæ emissio in frumento. Theophr. Pl. l. 8. ex ἀπὸ, & χύω, inusit. pro Th. χέω.

Ἀποχύω, idem quod ἀποχέω, profundo.

Ἀποχωλόω, & ἀποχωλδόω, exp. claudum reddo: ex ἀπὸ, & χωλδόω, vel χωλόω.

Ἀποχωννύω, & ἀποχώννυμι, vide supra cum ἀποχόω.

Ἀποχωρέω, secedo, abscedo, discedo. f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας. Τὰ ἀποχωρήσαντα, exp. excrementa, quæ e corpore ejiciuntur. Ex ἀπὸ, & χωρέω, cedo.

Ἀποχώρημα, τὸ, unde ἀποχωρήματα, retrimenta: verbale ab ἀποχωρέω.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, discessus: a 2. pers. præt. pass. verbi ἀποχωρέω.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, separo. f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. pass. ἀπεχωρίσθην, discessi. a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι· ex ἀπὸ, & χωρίς.

Ἀπόχωσις, exp. terra aggesta ad arcendum flumen intra ripas. Plut. verbale ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, exp. forfice resecо, seu abscindo: ex ἀπὸ, & ψαλίζω.

Ἀποψάλλω, perstringendo evello; ducta metaphora a psallentibus. Th. ψάλλω.

Ἀποψάω, f. ήσω, & Ἀποψάομαι, abstergo. Th. ψάω.

Ἀποψεύδομαι, mentior, fingo, confingo: ex ἀπὸ, & ψεύδω, ομαι.

Ἀπόψημα, ramentum, strigmentum, purgamentum.

Ἀπόψημα, τὸ, quod abstergendo, seu radendo detractum est; ramentum.

Ἀπόψηστος, detersus, derasus. Unde τὸ ἀπόψηστον, substantive dicitur hostiorium; lignum, quo mensuræ deraduntur. ab ἀποψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, suffragio absolvo, abrogo. Th. ψῆφος.

Ἀποψήφισις, exp. absolutio, actio absolvendi reum; item q. d. e tribu motio, & ejectio; judicium, quo quis, peregrinitatis arcessitus, quasi in tribus suæ tabulas obrepserit, judicum sententia damnatur. est verbale ab ἀποψηφίζομαι.

Ἀποψήχω, derado, destringo, detergo. Diosc. Th. ψήχω.

Ἀποψιλόω, denudo, deprivo; item, depilo, deglabro.

Ἀποψίλωσις, denudatio, deglabratio: ex ἀπὸ, & ψιλόω; unde ψίλωσις.

Ἀποψις, εως, ἡ, aspectus. Th. ὄπωμαι.

Ἀποψοφῶ, strepitum, seu magnum strepitum, vel crepitum ventris edo: ex ἀπὸ, & ψοφέω, ῶ.

Ἀπόψυγμα, id quod excernitur; stercus. Hesych.

Ἀπόψυξις, ventris exoneratio.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀπσύχομαι, refrigeror, frigefio; item, conſumor; & idem etiam quod act. ἀποψύχω, frigefacio; item, reſtinguo; item, exſicco, vel depurgo, item, excerno, vel alvum exonero: ex ἀπὸ, & ψύχω.

Ἀποψύχω, exanimor, exſpiro, animo concido. f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Ἀποψωλέω, ῶ, præputium detraho; glandem nudo; vel apellam, & verpum facio. unde ἀπεψωλημένος, cui præputium detractum eſt; recutitus. Ariſt. in Plut. ex ἀπὸ, & ψωλός.

Ἀπώμυνε, abjurabas, imperf. Poet. pro ἀπώμνυς: ab imperf. ἀπώμνυν, verbi ἀπόμνυμι; quod ex ἀπὸ, & ὄμνυμι.

Ἀππαπαῖ, Suid. ait eſſe συγκατατιθετικὸν ἐπίρρημα, adverbium ſyncatatheticon, apud Ariſtoph.

Ἀπραγμάτευτος, ὁ καὶ ἡ, nullo negotio paratus; improvidus; cui labor impenſus non eſt: ex α priv. & πραγματεύομαι.

Ἀπραγμόνως, nullo negotio fieri: adv.

Ἀπραγμοσύνη, ης, & ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria.

Ἀπράγμων, ον, ὁ καὶ ἡ, quietus, otioſus, ſegnis, iners.

Ἀπραγόπολις, urbs negotiis vacua; urbs otii altrix; ex α priv. πράττω, facio, ago, (unde πρᾶγμα, negotium, res, opus, &c.) & πόλις, civitas, urbs.

Ἀπρακτέω, ῶ, otior.

Ἄπρακτος, ον, non factus; & active, nihil agens, inutilis.

Ἀπράκτως, re infecta: ex α priv. & πράττω.

Ἀπραξία, ἡ, ceſſatio a rebus agendis, otium; ſed exp. & inertia; & ponitur etiam pro juſtitio, apud Plut. in Sylla. ex α priv. & πρᾶξις, εως.

Ἀπρασία, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere poſſumus.

Ἄπρατος, ὁ καὶ ἡ, qui nondum venditus eſt; vel qui non venditur; ſive non vendibilis; qui vendi non debet; gratuitus: Item, innocens, integer vel teſtis vel judex, qui conſcientiam addicere pecuniæ non didicit; & in neut. plur. ἄπρατα, non vendita; τὰ μήπω πεπραμμένα, Pollux lib. 7. ex α priv. & πρᾶσις, venditio.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum.

Ἀπρεπής, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπές, ἐος, ἔς, indecorus: ex α & πρέπει, vel πρέπω.

Ἀπρεπῶς, indecore: adv.

Ἄπρηκτος, pro ἄπρακτος, ος, infectus. ἀπρήκτοισι, dat. pl. Jon. ex α, & πράττω.

Ἄπρητος, non incenſus, aut inflammatus: apud Heſych. ex α priv. & πρήθω.

Ἀπριάτῳ, adv. non redempte, ſine pretio, gratis: vel eſt adject. acc. ſing. ab α, & πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, tenaciter, ut velut ſerra deſecari nequeat: ab α, & πρίω.

Ἀπροαιρεσία, temeritas, inconſiderantia.

Ἀπροαίρετος, involuntarius.

Ἀπροαιρέτως, non conſulto: adv. ex α, πρὸ, & αἱρετὸς, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβούλευτος, ος, & ἀπροσβούλευτος, temerarius, inconſultus: & Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, inconſulto, adv. Et

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α, πρὸ, & βουλή.

Ἀπροθέτως, ſine deliberatione, ἀντὶ προθέσεως: ex α, priv. & πρόθεσις.

Ἀπρόθυμος, ὁ, ἡ, non promptus: Ex α & πρόθυμος. Th. θυμός. Hinc

Ἀπροθύμως, invite: adv. ab eod. Th.

Ἀπροϊδής, ές, ὁ καὶ ἡ, improviſus, inopinus: ex α priv. & προείδω.

Ἄπροικος, ος, ὁ, ἡ, dotis expers, indotata: ex α, & προῖξ, & per Synæreſin προῖξ.

Ἀπροΐτος, non prodiens. &

Ἀπροΐτως, non excellenter, non magnos faciendo progreſſus: ex α priv. & προέωμι.

Ἀπροκαλύπτως, ſine velamento & colore quæſito; prætextu nullo; aperte & palam: ex α priv. & προκαλύπτομαι, prætendo ad me legendum; & Metaph. prætendo, obtendo, prætexo: ex πρὸ, & καλύπτω, tego.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Et

Ἀπρονόητος, ος, ὁ, ἡ, inconſultus, temerarius, Et inde

Ἀπρονοήτως, inconſulto, improvide: adv. Ex α, πρὸ, & νόος.

Ἀπρονόμευτος, non prædatus; ante non paſtus: ex α priv. & προνομεύω.

Ἄπροξενος, qui proxeno caret, vel proxeno non utitur; cui non eſt hoſpes, a quo recipiatur: ex α priv. & πρόξενος, ὁ.

Ἀπρόοπτος, ος, & Ἀπρόορατος, ος, improviſus. Et exinde

Ἀπροόπτως, & Ἀπροράτως, de improviſo. Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω.

Ἄπροπον, indecens, abſurdum: ab α, & πρέπω.

Ἀπροσαύδητος, inſalutatus; colloquii expers: ut καὶ κηπιλάσασιν ἀπροσαύδητοι, commercia habent citra colloquii uſum. ex α priv. & προσαυδάω.

Ἀπρόσβατος, inacceſſus: ut apud Luc. in Cauc. ἀπόμοι πέξαι, καὶ ἀπρόσβατοι. ex α priv. & πρόσβατος, ὁ.

Ἀπρόσβλητος, exp. ſtrenuus; item ὃς ἔχων λόγον μεθοδικόν, Suid. ex α priv. & πρόσβλητος, ὁ.

Ἀπροσδεής, non inſuper indigus: ex α priv. & προσδεής.

Ἀπρόσδεκτος, qui admittendus, ſeu admiſſibilis non eſt: ex α priv. & πρόσδεκτος, acceptus, gratus; a προσδέχομαι.

Ἀπροσδιόνυσον, abſurdum, nihil ad rem faciens. ἀπροσδιόνυσα λέγειν, abſurda loqui. Vox manavit ex proverbio, ἀδὲν πρὸς Διόνυσον, cum aliquid ad rem propoſitam non quadraret. eſt ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος.

Ἀπροσδιόριστος, dicitur propoſitio illa, in qua prædicati modus, quo ſubjecto competit, non eſt poſitus; ſeu quæ caret additamento limitante prædicatum ſubjecto conveniens. ex α priv. & προσδιορίζω, ομαι.

Ἀπροσδόκητον, improviſo, & Ἀπροσδοκήτως, idem: adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ος, inexpectatus, inopinus: ex α, πρὸς, & δοκάζω.

Ἀπροσέλαστος, inacceſſus; ad quem veniri nequit. Heſych. & Suid. ex α priv. & προσέρχομαι, f. προσελάσομαι; unde προσέλασις.

Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. ex α priv. & προσέχω, unde πρόσεξις, attentio.

Ἀπροσηγόρητος, inſalutatus. Cicero ad Atticum de Pompejo fugiente, urbem, omnes nos ἀπροσηγορήτως, expertes ſui conſilii reliquit.

Ἀπροσηγορία, ſilentium, taciturnitas; proprie, in officio ſalutandi negligendo; q. d. inſalutatio.

Ἀπροσήγορος, quem nemo appellare audet nec ſalutare ob morum ſeveritatem; vel active, qui non libenter compellat, ſeu ſalutat. ex α priv. & προσηγορεύω, compello, ſaluto: ex πρὸς, & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράω.

Ἀποθετέω, nil pono, hæreo, dubito, nil definio: ex α priv. & προθετέω, inuſit. a πρόθετος.

Ἀπρόικτος, ος, inacceſſus: ex α, πρὸς, & ἵκνεομαι, ſeu ἱκνέομαι, venio.

Ἀπρόσιτος, ος, ὁ, ἡ, inacceſſus: ex α, & προσιτὸς, acceſſu facilis; a πρόσειμι, quod ex πρὸς, & εἶμι, eo.

Ἀπρόσκεπτος, improviſus, inconſideratus.

Ἀπροσκέπτως, inconſiderate: apud Athen. l. 6. ex α priv. & προσκέπτομαι.

Ἀπρόσκλητος δίκη, dicitur lis, quæ contra eum intenditur, qui in judicium vocatus non eſt, aut qui recte vocatus non eſt. ex α priv. & προσκαλέω, ῶ, in paſſ. έομαι, έθμαι, unde πρόσκλησις.

Ἄπροσκοπος, ος, ὁ, ἡ, ſine offendiculo, inoffenſus.

Ἀπροσκόπως, adv. ex α, & προσκοπὴ, quod a προσκόπτω. Th. κόπτω.

Ἀπρόσμικτος, & ἀπροσπέμικτος, intractabilis; qui tangi nequit; vel intactus. Il. τ. ex α priv. & προσμίσγω, (pro quo poetice dicitur προπέμπω) attingo; ex πρὸς, & μίσγω.

Ἀπρόσμαχος, exp. adverſus quem pugnare tutum non eſt, inexpugnabilis, invictus in certamine: ex α priv. & προσμάχομαι.

Ἀπροσμήχανος, contra quem nullæ valent machinæ: ex α priv. & προσμηχανάω.

Ἀπρόσμικτος, qui ſe cum aliis non miſcet, inſociabilis: ex α, πρὸς, & μίγνυμι.

Ἀπροσόδευτος, qui nullis adiri viis poteſt; inacceſſus; ex α priv. & προσοδεύομαι.

Ἀπρόσοις, intolerandus, non ferendus.

Ἀπροσοίστως, intolerabiliter, ita ut ſufferri nequeat: ex α priv. & προσφέρω, f. προσοίσω.

Ἀπροσόρατος, ος, aſpectu horrendus. Ex α, πρὸς, & ὁράω.

Ἀπροσπέλαστος, inacceſſus; cui appropinquare nemo poteſt: ex α priv. & προσπελάω, ſeu προσπελάζω, per Sync. προσπλάζω, unde πρόσπλαστος, ὁ.

Ἀπροσπόριστα, τὰ, dicuntur, quæ patrifamilias per filium non acquiruntur, ut bona adventitia: in Pand. ex α priv. & προσπορίζω, f. ίσω.

Ἀπρόσπταιστος, inoffenſus; a lapſu immunis: ex α priv. & προσπταίω.

Ἀπροσπωσία, ἡ, exp. methodus certa, & errore carens, qua vitamus ne intempeſtiva aſſenſione impinganius, aut peccemus. Laert. in Zen.

Ἀπρόσπτωτος, in quem impetus fieri nequit; quem adoriri tutum non eſt. Mach. l. 3. ex α priv. & προσπίπτω; quod ex πρὸς, & πίπτω, in præt. πέπτωκα, ab inuſit. πτόω. f. πτώσω.

Ἀπρόσρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ non eſt affabilis ulli; apud Poll. l. 5. c. 31. ἀπρόσρητος ἡμέρα eſt, in qua ſalutationibus ſupersedetur. ex α priv. & προσρητὸς, ὁ.

Ἀπροστάτευτος, cui nemo præeſt; vel cui tutor & patronus non eſt. Heſych. ex α priv. & προστατέω, ſeu προστατεύω, præſum.

Ἀπροστίμητος, pœnam, ſeu mulctam non habens; in quo pœna adjecta non eſt. ex α priv. & προστιμάω, f. ήσω.

Ἀπρόστομος, qui acuta cuſpide præfixus non eſt: ex α priv. & πρόστομος, ὁ.

Ἀπρόσφορος, incommodus, non conveniens: apud Eur. in Iph. Aul. νῆσοι ναυβάτοις ἀπρόσφοροι, dicuntur inſulæ, ad quas non ſine periculo nautæ appellere poſſunt: ex α priv. & προσφορὸς, ὁ.

Ἀπροσφώνητος, non compellatus; qui in colloquium non venit: ex α priv. & προσφωνέω.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. ſine facie, ſeu perſonarum reſpectu: ab α, & προσωπολήπτης; quod a πρόσωπον, (ex πρὸς, & ὄπτομαι) & λαμβάνω.

Ἀπρόσωπος, ος, ὁ, qui faciem pulchram non habet; δυσειδής, κακόμορφος: Item, qui perſonam, i. e. larvam non habet. ex α priv. & πρόσωπον.

Ἀπροσώπως, adv. ſine perſona: ab α, & πρόσωπον.

Ἀπρο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀ'προσπήμπτος, ος, ὁ, ἡ, intactus, incontaminatus: ex α, & προσπήμπτω, pro προσμίσγω, tango. Th. μίσγω.

Ἀ'προσιόπτως, poetice pro ἀπρόσοπος, quem aspicere, & intueri non licet; invisibilis. Hesych. ex α priv. & προσόπτομαι, aspicio, intueor. Them. ὄπτομαι.

Ἀ'προφάσιστος, ος, prætextu carens, inexcusabilis. Et

Ἀ'προφασίστως, & ἀπροφάτως, sine prætextu, & excusatione; nullo allato prætextu: sunt adv. ab ἀπροφάστος, & ἀπρόφατος.

Ἀ'πρόφατος, non prædictus, ex improviso accidens. Ab α, πρό, & φάω, dico.

Ἀ'προφύλακτος, incustoditus, vel nulla cautione prævisus: ex α priv. & προφυλάσσω, vel ττω, ομαι.

Ἀ'πταισία, ἡ, exp. non labi, nec impingere.

Ἀ'πταιστος, ος, ὁ, ἡ, immunis a lapsu, vel peccato; irreprehensibilis: ex α, & πταιστὸς; quod a πταίω.

Ἀ'πταίστως, adv. sine offensione, ita ut non impingas. ab ἄπταιστος.

Ἀ'πτερος, ος, ὁ καὶ ἡ, implumis; alas non habens; pennis seu pinnis destitutus. Ἄπτερα μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

Ἀ'πτέρωτος, & Ἀ'πτέρυγος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α, & πτερόν.

Ἄπτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἀ'πτιλος, ῶτος, ὁ, ἡ, involucris, implumis: ex α, & πτίλωσις; quod ab ἔπτυμαι.

Ἀ'πτικὸς, ὴ, tangendi vim habens. τὸ ἀπτικὸν, tangendi facultas. ἀπτικὴ αἴσθησις, δύναμις, tangendi sensus-potentia: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀ'πτιλος, ὁ καὶ ἡ, implumis; non volucris. Suid. ex α priv. & πτίλον, τό.

Ἄπτιστος, qui pinsus & tusus non est, integer, indivisus: ex α priv. & πτίστω.

Ἀ'πτοεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτοεπὴς, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι, & ἔπος.

Ἀ'πτόητος, sive Ἀ'πτοίητος, ος, intrepidus: ab α, & πτοέω.

Ἀ'πτόλεμος, ος, ὁ, ἡ, imbellis: ex α, & πόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ῆμαι, ἕσομαι, tango; item, invado, capesso: cum genit. & Poet. dat. aliquando appropinquo, adeo. imperf. ἡπτόμην, ος, ετο. f. ἅψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, ῆται, ηται).

Ἅπτος, ὴ, ὁ, qui tangi potest; sub tactum cadens; tractabilis: Item, combustus: ut ἅπτος ἀπὸ τῆς φλογὸς, accensus a flamma. Plato in Timæo. ab ἅπτομαι, & ἅπτω.

Ἅ"ΠΤΩ, necto, accendo, cum accus. f. ἅψω: p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus, aptus. præt. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἧφθην,

Ἀ'πτὼς, ὠτος, ὁ καὶ ἡ, lapsus expers, stabilis: ex α, & πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, idem: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis: ad verbum sine casu.

Ἄπυγος, nates non habens, vel perexiles nates habens; ex α priv. & πυγὴ, ἡ.

Ἀ'πυθμὴν, fundo carens: ex α priv. & πυθμήν.

Ἄπυκνος, qui densus, seu creber non est: ex α priv. & πυκνὸς, ὁ.

Ἀ'πύλωτος, nulla porta clausus vel munitus; & qui muniri vel strui nequit: ex α priv. & πυλόω, ῶ, portis munio seu claudo. Th. πύλη.

Ἀ'πυθμάκωτος, fundo carens: ex α priv. & πυθμάξ.

Ἄπυος, invulneratus, sine vulnere, sine pure: ex α priv. & πύον.

Ἄπυργος, & ἀπύργωτος, turres non habens; turribus non munitus: apud Eurip. & in Od. λ. ex α priv. & πύργος, ὁ.

Ἀ'πύρετος, ος, ὁ καὶ ἡ, non febricitans; integer; sanus.

Ἀ'πυρεξία, ας, ἡ, spatium quo paroxysmus cessat; febris absentia; remissio febris, & integritas: a sequente

Ἀ'πύρετος, ος, carens febri, non febricitans. Et

Ἀ'πύρηνος, & ἀπύρεμνος, enucleatus; carens nucleo; ἀπύρηνος καρπὸς, fructus nullo intus ligno, seu osse: item, spinis carens, de piscibus dictum. ex α priv. & πυρὸν.

Ἀ'πυρομήλη, pro ἀπυρηνομήλη, apud Hippocr. exp. specillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet; hoc est μηλωτὴς, sive auricularum specillum: ex α priv. & πυρὸν, ηνος, comp. cum μήλη, ἡ; sive ex ἀπύρηνος, ὁ, & μήλη, ἡ.

Ἄπυρος, ος, ὁ, ἡ, ignis expers, crudus; item, qui igni non admovetur: ex α priv. & πῦρ, πυρός.

Ἀ'πύρωτος, ος, ὁ, ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Ἄπυστος, ος, fando inauditus, fama ignotus: ab α, & πυνθάνομαι.

Ἀ'πύστης, ου, ὁ, a vetere quodam ἐπιθετικῶς dictus est præco, utpote cujus proprium sit clamare. vide Eust. Il. ν. est verbale ab ἀπύω, f. ύσω.

Ἀ'ΠΤΩ, sono, sonitum reddo, item, clamo. fut. ύσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem, q. ἐπύω, ab ἔπος: vel ab ἀπὸ, & ὔω.

Ἀ'πφὰ, teste Suida, est sororis, & fratris ὑποκόρισμα.

Ἀ'πφία, ας, ἡ, nomen Hebr. pistrix.

Ἄπφιον, Eust. dicit esse ὑποκόρισμα τῆς ἐρωμένης, ut &

Ἀ'πφάριον, dicit esse ὑποκόρισμα τῆ ἐρωμένῃ, apud Athen. l. 13.

Ἀ'πφὼ, quoque pro patre accipit Hesych. l. 4. Reg. c. 2. quod tamen non est Græcum vocabulum, sed retentum ex textu Hebraico, in cujus versione exp. etiamnum. a Th. ἀπφύς.

Ἀ'πφὺς, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, a pueris dicitur per ὑποκόρισμὸν pater, ἀφ' ὅ τις πέφυκεν, ut annotat Schol. Theoph. Idyl. 15. Vide & Eust. Il. ν. Ab ἀποφύω.

Ἀ'πώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, imberbis: ex α priv. & πώγων, ωνος.

Ἀ'πωδέω, ῶ, idem quod ἀπᾴδω, in cantu discrepo; dissono; sum absonus: ex ἀπὸ, & ᾄδω, idem cum Th. ἀείδω.

Ἄπωδος, ος, ὁ καὶ ἡ, absonus; dissonus; item, abhorrens; non placens; qui malum sonum edit.

Ἀ'πωδύρετο, 3. sing. imperf. ab

Ἀ'ποδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἄπωθεν, adv. Poet. procul, eminus: pro ἄποθεν; quod ab ἀπὸ, procul., adv. Poet.

Ἀ'πωθέομαι, εῖμαι, in media forma, repello, abjicio, detrudo. ἀπωθώμεθα, pro ἀπωθεώμεθα, abjiciamus, 1. pl. præs. ind. a. 1. ind. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ὠθέω.

Ἀ'πωθέω, idem. f. ἀπώσω. p. ἄπωκα. præt. pass. ἀπωσμαι. Th. ὠθέω.

Ἀ'πῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus: part. præt. ab ἀποικίζομαι.

Ἀ'πώλεια, ας, ἡ, exitium: ab ἀπόλλυμι; quod ex ἀπὸ, & ὄλλυμι.

Ἀ'πώλητος, non domitus eruditusque, ut pulli domari, & erudiri solent: ex α priv. & πωλέω, pullos equinos domo, & erudio; a Th. πῶλος.

Ἀ'πώλεσα, ας, ε, perdidi, a. 1. act. ab ἀπόλλυμι.

Ἀ'πωλόμην, σο, ετο, perii, a. 2. m. ejusdem verbi.

Ἀ'πωλώλεα, perieram, pluſq. p. m. Att. ab ἀπώλα, p. m. & Att. ἀπόλωλα. ab eod. Th.

Ἀ'πωμοσία, & ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum.

Ἀ'πωμοτικὸς, abjurativus. &

Ἀ'πώμοτον, vitandum, lege interdictum, quod quis factum abjuraverit: ab ἀπόμνυμι, vel ἀπομνύω, abjuro, jurejurando nego: ex ἀπὸ, & ὄμνυμι.

Ἀ'πώμοτος, q. d. adjurabilis; item, vitandus, fugiendus; sive ejusmodi, ut quis jure jurejurando neget: apud Suid. & Hesych. est verbale ab ἀπόμνυμι, ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω.

Ἀ'πὼν, οῦσα, οὖν, absens: Jon. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Ἀ'πώρυξ, canalis sub terra fossus ad ducendam aquam; item, propago in vite, i. e. palmes vitis vetulus, qui in terram defoditur, ultima tantum sui parte extante, ut nova inde vitis pullulet. Ezech. cap. 17. Ab Hesychio autem exponitur, scissura, fissura: ab ἀπορύσσω, seu ἀποῤῥύπω, defodio, ex ἀπὸ, & ὀρύσσω.

Ἀ'πωρχήσαο, saltando amovisti, 2. sing. a. 1. m. Jon. αο, pro ω, verbi ὀρχέομαι, salto.

Ἀ'πώρωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, ut apud Diosc. ἀπώρωτα ὀστέα, exp. ossa quæ non coierunt, & callum obduxerunt; seu ossa quæ non conferbuerunt: ex α priv. & πῶρος, ὁ; unde πωρόω, f. ώσω.

Ἀ'πωσάμην, ω, ατο, repuli, a. 1. m. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, & Ἀ'πωσμὸς, οῦ, ὁ, repulsio, rejectio: a præt. pass. τῆ ἀπωθέω, supra.

Ἀ'πωσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω, supra.

Ἀ'πωστικὸς, ὴ, vim habens expellendi: &

Ἀ'πωστὸς, ὴ, qui propulsari potest, expulsus: a præt. pass. ejusdem verbi.

Ἀ'πώτερος, remotior: ἀπώτατος, remotissimus: ab ἄπο, procul, adv. Poet. sic

Ἀ'πωτέρω, remotius: & Ἀ'πωτάτω, remotissime: adv.

Ἀ'πωφελέω, idem quod ὠφελέω, juvo, prosum.

Ἀ'πώχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι.

Α Ρ.

Ἄ"ρ, per Metathesin pro ῥ'ἀ, particula expletiva, certe, utique.

Ἄρ', & ῥ'ἀ, ablato α in fine, vel principio, Poet. pro ἄρα.

Ἄ"ρα, utique, nempe, igitur. τίς ἄρα; quisnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα ἂν, aut ἄραγε, igitur, ergo: sæpe etiam redundat. Ponitur inter themata.

Ἆρα (interrogativ.) an, utrum? ἆρά γε, & ἆρ' ἂν, utrum? ἄρα μὴ, nunquid? ἆρα μὴ ταῦτα, hæccine?

Ἀ'ΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; item, diræ, noxa: qu. ab αἴρω, vel ἄρω· hinc ἀρόομαι, καταῤῥα, καταράτος, de quibus in suis locis.

Ἄ"ραβδος, seu ἀῤῥάβδος, ὁ καὶ ἡ, qui est sine virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Ἀ'ραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβῆσαι, concutientes non sine stridore, præs. part. f. g. plur. num. ab

Ἀ'ραβέω, ῶ, strepitum seu fragorem edo. f. ήσω. p. ήραβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀ'ραβήσε, insonuit, a. 1. Jon. præcedentis verbi.

Ἀ'ραβία, ας, ἡ, Arabia, nomen regionis, Hebr. eremus. Hinc Ἀ'ραβίοι, pro Ἄραβες, & Ἀ'ραβικός.

Ἀ'ραβίδες, exp. αἱ μετὰ ὑγιοποιᾶ πνοαὶ, Hesych. i. e. venti pulverem excitantes.

Ἀ'ραβικός, ὴ, ὁ, ut ἀραβικὴ πνοὴ, Hesych. exp. τυφωνικὴ, ut sit ventus repentinus, & procellosus: a Th. ἄραβος, ὁ.

Ἀ'ραβίζω, Arabice loquor. Suid.

Ἄ"ΡΑΒΟΣ, ος, ὁ, stridor dentium, strepitus, proprie armorum in terram cadentium; qu. ἐν ἄρᾳ βοή.

Ἄ"ραγε, nempe, forte.

Ἀ'ραγμὸς, οῦ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Th. ἀράσσω.

Ἀ'ρα-

Ἀραδεύω, turbo, conturbo, commoveo. Hesych. ab ἄραδος, pulsus cordis.

Ἀραδέω, ῶ, exp. turbo: a Th. ἀραδος, quod videtur ab ἀράσσω derivari, & significare crepitum, seu strepitum eorum, quæ inter se colliduntur.

Ἄραδος, ου, ὁ, cordis pulsus post vehemens exercitium.

Ἄραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀραιά, ᾶς, ἡ, venter, & intestina; ubi est multa ἀραιότης. Hinc μεσάραιον est μεσεντέριον. ex f. g. τὰ ἀραιός.

Ἀραιόπορος, meatus, seu foramina rara habens, laxus; ex ἀραιός, & πόρος, ὁ.

Ἀραῖος, ου, diris devotus; item, diris devovens. Th. ἀρά.

Ἀραῖος, ᾶ, rarus, tenuis, angustus: cui opp. πυκνός.

Ἀραιόσαρκος, raram seu laxam carnem habens. Athen. l. 7. ex ἀραιός, rarus, laxus, & σάρξ, κός, ἡ, caro. Sic

Ἀραιόστολος, ὁ, ἡ, raras columnas habens. Vitruv. l. 3. c. 2. ex στύλος, ου, ὁ, columna, & ἀραιός. Unde etiam

Ἀραιοσύγκριτος, cui corpus est laxe concretum; & proinde cui libera corporis transpiratio est: sic dict. a corporis raritate, quæ plurimum valet ad transpirationem, ex ἀραιός, & συγκείμαι, coagmentor, concresco.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa; a præc. Th.

Ἀραιόω, ῶ, ώσω, rarefacio, unde ἀραιοῦμαι, rarescо: ab eod.

Ἀραιρημμένος, Att. & Jon. simul pro ἠρμένος, sublatus, perf. part. pass. vel pro ἠρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω. Sic

Ἀραίρητο, captus, delectus erat, pro ἤρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. p. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἴρεω, malunt.

Ἀραίωμα, τος, interstitium, rima, hiatus, raritas.

Ἀραιῶς, rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιός.

Ἀραιωτικός, rarefaciendi vim habens: ab ἀραιός, rarus.

Ἀράκη, ης, ἡ, & ἀρακίς, ίδος, ἡ, species legumjnis; pro quo dicitur etiam

Ἀράκιον, & ἀρακίσκος apud Galen. idem quod ἄρακος, legumen.

Ἄρακος, ου, ὁ, leguminis species.

Ἀράκτον, ου, τὸ, atramentum sutorium.

Ἄραμμα, τος, lutum, cœnum, βόρβορος. Hesych.

Ἀράμενος, qui suscepit, a. 1. part. m. ab αἴρω.

Ἀράν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. altus.

Ἄραξα, a. 1. Jon. pro ἦραξα: & ἄραξεν pro ἦραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, amputo: &

Ἀράξει, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ejusd. verbi.

Ἄρασο, 2. sing. imperf. ab ἔραμαι, amo. imperf. ἠράμην, ἤρασο, & Jon. ἤρασο, & Dor. ἄρασο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Ἀράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, precor, vota facio; item, imprecor, maledico. ἀρᾶσθαι ἀράς, imprecari diras. Th. ἀρά.

Ἄραρα, ας, ε, me accommodavi, placui, p. m. Sic ἀράρη, 3. sing. sub. præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἤρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, Poet. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀρηρώς, ἀραρυῖα, adoptatus, a.

Ἀραρίζειν, seu ἀραΐζειν, (ut est apud Poll.) latrare, Attice: ἀπὸ τῆς φωνῆς, nam proprie dicitur de canibus, quum irritati τὸ ἄρ sonant.

Ἀραίσκε, adoptavit, 3. sing. imperf. Jon. verbi ἀραίσκω, idem quod ἀράρω, apto: quod a præt. m. verbi ἄρω. vide ἄραρα.

Ἀραρίσκω, Jon. pro ἀράρισκω, convenisse, 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἤρον, a. 2. act. sic ἀραρών, pro ἀρών, a. 2. part. ab ἄρω, apto.

Ἀραρώς, præt. m. part. vide in ἄραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω.

Ἀραῦσαι, solvisse, a. 1. inf. m. ab ῥαύω, a. 1. m. verbi αὔρω.

Ἀραύσιμος, ου, ὁ, execrandus, detestabilis, καταρατός. Suid. est ab ἀράομαι, precor: item, imprecor.

Ἀράσσω, seu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ἔραξα, & ἤραξα, amputo, abscindo, proprie serra; item, pulso.

Ἀρᾶται, precatur, 3. sing. præs. verbi ἀράομαι.

Ἀραχροφορέω, aratrum fero. Est compositum ex ἄραχρον, τὸ, & φορέω, idem quod, & a Th. φέρω.

Ἄραπε, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἄρον, ἄπω, & in pl. ἄραπε. Ab αἴρω, tollo.

Ἀραφος, ου, adject. sine sutura; non sutilis; ὁ ἄνευ ῥαφῆς. Joan. cap. 19.

Ἀράχιδνα, ης, ἡ, planta quædam ἀμφίνεφος: ab ἄραχος, cui similis semine.

Ἀραχναῖος, ου, ὁ Ἀράχνειος, ου, ad araneam pertinens, aut ab aranea factus. Ab

Ἀράχνης, ου, ὁ, Araneus: & Ἀράχνη, ης, ἡ, Aranea, & Araneæ tela. Dici volunt, aut παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν, aut παρὰ τὸ εἰς ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη.

Ἀραχνήεις, exp. araneosus, sive araneæ formam habens.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; item aranea; & vitium olivis, & vitibus peculiare, quod araneum dicitur.

Ἀραχνιόω, fut. ώσω, speciem aranei refero; aranearum telis plenus sum: & neut. absol. ἀραχνιοῦμαι, ex aranea vitiari, araneari. Gaza lib. 9. animal.

Ἀραχνιώδης, ες, ὁ, ἡ, idem quod ἀραχνήεις: a Th. ἀράχνης.

Ἀραχνοῦφής, ές, ab aranea textus. Th. ὑφάω.

Ἀραχνώδης, & ἀραχνοειδής, araneosus, aranæ specie apparens, seu speciem ejus præbens: ab ἀράχνης, araneus.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. desertum incolens.

Ἀράω, μ. ἀσω, juro; item, compono, apto, congruo. unde ἄραρα, placui, congrui. Vide supra.

Ἄρβηλος, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

Ἀρβάτης, ου, ὁ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτης, seu πηλοβάτης.

Ἀρβυλίς, ίδος, in Epigr. calceamenti genus ad venandum: ab ἀρβύλη. inde

Ἀρβυλοπέρσης, Perseus; inde dictus, quod suis ἀρβύλαις habebat affixas alas. Th. πτερόν, οῦ, τὸ, ala.

Ἀργαῖος, α, ὁ, Argæus: ab Ἄργος, ους, τὸ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργαίνω, f. ανῶ, albico, albesco: Eust. ex Eurip. ab ἀργός, albus.

Ἀργαλέος, pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, α, molestus, difficilis; gravis; pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratia, ϱ pro λ Attice, ab ἄλγος: vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον.

Ἀργαλέως, difficulter. Th. idem.

Ἀργᾶντες ταῦροι, albicantes tauri. Pind. Th. ἀργός, albus.

Ἄργας, αντος, & ἀργής, ἄργης, & ἄργας, serpentis species.

Ἄργει, Argis, dat. sing. ab Ἄργος.

Ἀργεῖαι, pretiosi calceamenti muliebris genus, Hesych. hic dicti, quia Argis confici solebat.

Ἀργεῖη, ης, ἡ, Argiva. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργείς, ός, albus, λευκός: ab ἀργός, idem.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Argicida: epithet. Mercurii: ex Ἄργος, & φόνος, pro φονεύς, occisor. Th. φένω.

Ἀργεμώνη, ἡ, argemone herba; sic dicta, quod argema, & nubeculas in oculo sanare dicitur. Dioscor. 2. 208. & Plin. l. 25. c. 9. ab ἄργεμον, τό.

Ἄργεμος, ου, ὁ, ἄργεμον, τὸ, κατ' ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, albor, seu exulceratio alba in oculi nigra parte, & in candida rubescens. Poll. Unde ἐπάργεμος dicitur, qui eo vitio laborat: dicitur etiam de unguibus, & de iride. ab ἄργος, ου, ὁ, albus.

Ἀργῦφος, seu ἀργεννός, candidus, albus. Th. ἄργος, idem.

Ἄργυς, εος, ἐϊ, per μεταβολὴν, ut συστολὴν dicitur pro

Ἀργεστής, οῦ, & Æol. αο, ὁ, albus, velox. ab eod. Th.

Ἀργάομαι, idem quod ἀργέω, in otio vivo.

Ἀργέω, ῶ, otior. f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα: ab ἄργος, otiosus.

Ἀργήεις, ἀργήεντος, & ἀργήτης, ὁ, candens, luculentus; idem quod ἀργής, ῆτος, ὁ, albus: & Th. idem.

Ἄργιλλος, ατος. sing. ab ἄργης.

Ἄργος, ους, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἄργος, ους, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἄργος, εος, ὁ, ἡ, otiosus, feriatus. Th. idem.

Ἄργος, ητος, ὁ, albus. Th. ἀργός, albus.

Ἀργόσαρξ, ρος, ὁ, albus, splendidus.

Ἀργόστης, ου, ὁ, Poet. idem quod ἄργης, seu ἀργός.

Ἀργία, otium; item, festivitas, qua Deo otiamur: ab ἀργός, otiosus.

Ἀργίαι, αἱ ῥοιαὶ, feriæ; q. ἀεργία: ex α, & ἔργον.

Ἀργίας, albus.

Ἀργικέραυνος, epith. Jovis; quod albicante fulmine gaudeat: ex ἀργός, albus, & κεραυνός, fulmen. Hom.

Ἀργίλιψ, idem quod ἀργός, candidus: Nicand.

Ἄργιλλος, seu ἀργιλλος, ου, ὁ, ἡ, ARGILLA, terra alba, & pura: q. ab argos, albus.

Ἀργιλώδης, ὁ, ἡ, argillosus, argillaceus. Th. idem.

Ἀργινόεις, ωτος, albus, splendidus: ab eod. Them.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, albos dentes habens: ab ἄργος, & ὀδούς.

Ἀργιόδων, idem quod ἀργιόδους. Apoll.

Ἀργίπους, Macedonibus, ὁ ἀετὸς, aquila, teste Hesychio: proprie, celeripes. ab ἄργης, idem quod ἀργός, albus, λευκός; item, ταχύς, celer, velox: & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἀργιφ, exp. albus, celer.

Ἀργίπους, οδος, ὁ, albipes; & celer.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potius Ἄργματα, ων, τὰ, primitiæ, sicut ἄπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἀρχή.

Ἀργμήν, Jon. pro ἠργμένος, qui cæpit: perf. part. pass. ab ἄρχομαι.

Ἄργοι, Argivi. Sic Ἄργος pro Σπάρτη. Et Ἀργεῖοι pro Σπαρτιάται.

Ἀργολογεῖν, verba supervacanea dicere, vel scribere: &

Ἀργολογία, ας, ἡ, otiosus sermo.

Ἀργοναύτης, argonauta; qui in navi, quæ Ἀργὼ dicitur, Jasonem est comitatus. Th. ναῦς, νεώς, navis.

Ἀργοπειρος, ου, ὁ, iners; seu potius inertiam ingenerans, & afferens; inertem reddens: ex ἀργός, otiosus, & ποιέω, facio.

Ἄργος, ου, ὁ, nomen propr. Argus, ὁ πανόφθαλμος.

Ἄργος, τὸ, oppidum Thessaliæ, urbs in Peloponneso; item pro tota Peloponneso, & sæpe pro Græcia universa: unde Ἄργοι, Argivi.

Ἄργος, ους, ὁ, albus; item otiosus, piger: q. ab ἀεργός; ab α, & ἔργον.

Ἀργυραγχή, ης, ἡ, fictitia vox, q. d. argentangina; dici solet, ubi quis muneribus corruptus tacet, & nihil contradicit. Plut. ex ἄργυρος, argentum, & ἀγχόνη,

ἄγχω, suffocatio, strangulatio; a Th. ἄγχω, strangulo, suffoco; item coerceo.

Ἀργυραμοιβός, ῆ, ὁ, argentarius, nummularius, βαπεζίτης, κολλυβιστής, trapezita, Plaut. mensarius. Cic.

Ἀργυραμοιβικῶς, more nummularii: Adverb. ex ἄργυρος, & ἀμείβω, permuto.

Ἀργύρασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, argenteum clypeum gestans. Athen. Unde ἀργυράσπιδες dicebatur Macedonica quædam legio a clypeis argenteis; ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρᾶς, ᾶ, καὶ Ἀργύρεος, έη, εον, & contr. ἀργυροῦς, ῆ, οῦν, argenteus. ἀργυρέης, dat. pl. Jon. pro ἀργυρέας. ab ἄργυρος.

Ἀργυρδάω, argentum effodio, μεταλλεύω. Strabo.

Ἀργυρηλάτης, argenti cusor. Hesych. ex ἄργυρος, & ἐλαύνω, f. άσω, p. κα; ab ἐλάω, agito; item, pulso, ferio.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, parvum argentum, pecuniola: dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρίζομαι, capturas facio, nundinor, lucror. Bud. ex Dem.

Ἀργυρίζω, flagito, vel aufero argentum; exponitur & concutio.

Ἀργυρικός, ῆ, ὁ, argenteus, pecuniarius.

Ἀργυροθήκη, & ἀργυροθήκη, arcula; argenti & pecuniæ theca. Poll. ex ἄργυρος, & θήκη, theca, seu repositorium. Th. τίθημι, pono.

Ἀργυροκόπος, argentarius. Regum l. 4. c. 12.

Ἀργύριον, ου, τὸ, nummi argentei: Matth. c. 26. Et general. pecunia, ex quocunque sit metallo. ab ἄργυρος.

Ἀργυρίς, ίδος, ἡ, Poet. & Att. pro ἀργυρᾶ, argentea phiala. Athen.

Ἀργυρισμός, ῆ, ὁ, exactio pecuniæ, capturarum consectatio. Bud.

Ἀργυρῖτις, qui pecunia abundat. ἀργυρῖτις, terra, ex qua foditur argentum: ut ἀργυρῖτις ψάμμος, argentea arena. Dioscor.

Ἀργυροβάτης, exp. nervum arcus habens argenteum: ex ἄργυρος, & βιός, ὁ.

Ἀργυρογνώμων, argenti spectator, argentarius, nummularius; quasi pecuniæ speculator; qui argentum ad Lydium lapidem probat: ex ἄργυρος, & γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cognitor, explorator. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἀργυροδίνης, ὁ, ἡ, argenteos habens vortices: ab Ἄργυρος, (inde omnia, quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) & δίνη, vortex.

Ἀργυροειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, & ἀργυροώδης, argenteus, argentosus: ab ἄργυρος.

Ἀργυρόηλος, ὁ, ἡ, argenteos habens clavos: ab ἄργυρος, & ἦλος.

Ἀργυροθήκη, loculus, in quo servatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον, τὸ, locus cudendo argento destinatus; signandæ pecuniæ officina. Athen. l. 5.

Ἀργυροκοπέω, argenteos nummos cudo; vel argentum signo.

Ἀργυροκοπίσπρες λόγων, dicuntur Metaphorice, qui verba, aut orationes cudunt. Poll. ex ἄργυρος, & κόπτω, ἡ, sectio, incisio; a κόπτω, scindo, seco.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, pro quo dicitur & ἀργυροκοπός, argentarius; qui argentum, seu argenteos nummos cudit; argenti signator; qui pecuniam signat. Ex ἄργυρος, & κόπτω.

Ἀργυρολογέω, ῶ, pecunias posco, & exigo; argentum colligo. Thuc. Polyb.

Ἀργυρολογητός, ad pecuniam colligendam institutus. 2. Mach. 11. ex ἄργυρος, & λέγω, lego, colligo.

Ἀργυρολογία, argenti, i. e. pecuniæ coactio, & exactio.

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ, qui argentum, i. e. pecuniam, colligit, coactor, quæstor, pecuniæ legendæ destinatus.

Ἀργυρομιγής, ές, ὁ καὶ ἡ, argento mixtus. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀργυρόμοιβος, ου, ὁ, argentarius, trapezita: πρὸς τὸν ἀργυρον ἀμείβων.

Ἀργυρόομαι, argentum recipio; argento donor. Pind.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, & ος, argenteos pedes habens, idest argentei coloris, candidos: ex ἄργυρος, & πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis: vel a πέζα, fimbria.

Ἀργυρόπεζος, idem quod ἀργυρόπεζα, Epith. Thetidis, apud Hom. Il. α. & Veneris, apud Pind. quod exp. etiam, argenteas fimbrias habens; i. e. ἡ κόσμον λαμπρὸν περὶ πὰς ἄκρας τῶ ἱματίω ἔχουσα, inquit Eust. & sic est ex ἄργυρος, ὁ, & πέζα, ἡ, fimbria.

Ἀργυροπεῖον, ου, τὸ, locus ubi argentum & numismata cuduntur. Th. ποιέω, facio.

Ἀργυρόπους, οδος, qui est argenteis pedibus.

Ἀργυροπράκται, οἱ, nummularii, ab exigendis pecuniis ita dicti: in Pand. Græc.

Ἀργυροπρακτική, scil. τέχνη, argentaria: ab ἀργυροπρακτικός.

Ἀργυροπρακτικός, ῆ, ὁ, ad argentum elaborandum faciens. unde ἀργυροπρακτικὴ ἐργαστήρια, argentariæ officinæ, argentaria. Th. πράττω, ago, facio; unde πρακτὸς, ὁ, qui agi potest, sub actionem cadens; & πρακτικός, aptus ad agendum, qui agere potest.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, pecunia numerata vendo. Polyb. Th. πωλέω.

Ἀργυροῤῥιζος, ab ἄργυρος, & ῥίζα, radix.

Ἀργυροῤῥύτης, ου, ὁ, q. d. argentifluus; fluenta habens argentum vehentia: ut ἀργυροῤῥύτης Ἔβρος, Eurip. in Herc. Fur. ex ἄργυρος, & ῥέω, f. ύσω, inusit. pro Th. ῥέω.

Ἄργυρος, ου, ὁ, argentum: sic dicitur a candore, ab ἀργός, albus. hinc ἀργύρεος, ἀργυρόω, argento obduco, pecunia dono: ἀργύριον.

Ἀργυρόπηξ, pro ἀργυρόπηξος, vocat. ab

Ἀργυρόπηξος, ου, ὁ, argenteo arcu decorus: ab ἄργυρος, & πῆχυς.

Ἀργυροβάπεζα, argentaria mensa: in Edict. Justin. item, mensa argentea. Th. βάπεζα, mensa.

Ἀργυρωῶ, & ἀργυρῶς, contracte ab ἀργύρεος.

Ἀργυροφάλαρος, argenteis phaleris ornatus. Athen. Th. φάλος; unde φάλαρα, τὰ, phaleræ.

Ἀργυροφεγγής, argento splendens. Non. Th. φέγγος, εος, τὸ, splendor.

Ἀργυροχάλινος, ὁ, argenteis exornatus frænis. Th. χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum.

Ἀργυροχόος, argenti fusor, faber argentarius. Th. χέω, fundo.

Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento, deargento. Plut.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

Ἀργυρώδης, argentosus. Xen.

Ἀργυρώμασι, άτων, τὰ, vasa argentea; ornatus, vel supellex argentea. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος, & ὠνέομαι, emo.

Ἀργύφεος, & Ἀργυφος, ου, ὁ, ἡ, alba textura constans; item albus: ex ἄργος, albus, & ὕφος, textile; quod ab ὑφάω.

Ἀργυφής, ές, ἐϊ, idem.

Ἀργώ, όος, ἡ, Argo, navis Jasonis; sic dicta, quod in Argo fabricata: item, sydus.

Ἀργῶς, adv. otiose, segniter; item, temere, frustra. q. ἀεργῶς.

Ἄρδα, inquinamentum: quia solet αἴρεσθαι. unde ἄρδαλος, immundus.

Ἄρδαλος, exp. qui munde non vivit.

Ἀρδαλόω, f. ώσω, inquino.

Ἀρδάλιον, ου, τὸ, dicitur vas, in quo pecudes adaquantur; vel potius certa pars vasis, quod κεράμιον appellabatur, apud Polyb.

Ἄρδασις, & ἄρδευσις, irrigatio, vel adaquatio. a Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἄρδειν, Att. & Dor. pro ἄρδειν, irrigare: verbi ἄρδω.

Ἀρδεύω, Jon. & Poet. idem quod ἄρδω, irrigo, adaquo, aquatum duco.

Ἀρδηθμός, ῦ, ὁ, idem quod ἀρδμός.

Ἄρδην, alte, funditus, plane, omnino: adv. ab αἴρω.

Ἀρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ἄρδις, ιος, ἡ, cuspis teli: q. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

Ἀρδμὸς, ῦ, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω.

Ἄρδοιτο, Dor. pro ἄρδοιτο, rigant, 3. pl. seq.

Ἄρδω, f. σω, irrigo, potum præbeo.

Ἄρδομαι, irrigor. ἀρδομένος, madens.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, fons Ithacæ, aut Siciliæ, de quo Ovid. Metam. lib. 5.

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, minæ: ab ἄρω, imprecatio; maledictionis denuntiatio.

Ἀρείας πόρος, Areæ trajectus. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρεμβώδης, ες, ὁ καὶ Ἀρεμβώδης, ές, ὁ, ἡ, bellicosus: ad verbum, Marte furens: ab Ἄρης, & μαίνομαι.

Ἀρειομανίτης, in Eccl. Hist. exp. Arianus, insaniens in Arianismo.

Ἀρειομανίτης, idem.

Ἄρειον, τὸ, melius, præstantius: est neutrum genus ab ἀρείων (pro quo & ἀρείτερος) melior, præstantior; proprie Marte, & armis præstantior; ut ejus superl. ἄριστος, optimus; proprie, Marte, seu armis præstantissimus: seu maxime bellicosus. Nam Th. est Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρεσπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator vel judex Athenien sis, qui de rebus capitalibus judicabat.

Ἀρειοπάγος, seu Ἄρεος πάγος, curia Athenien sis sic dicta: ad verbum, Martius collis.

Ἄρειος, & Ἄρειος, ὁ, Martius: ab Ἄρης.

Ἀρειότερος, melior, comp. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab ἀρέομαι, verbi αἴρω.

Ἀρεῖτολμος, q. d. a Marte audaciam sumens; i. e. Martius, bellicosus, Epigr. ex Ἄρης, Mars, & τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἀρείφατος, Martius, bellicosus, fortis, Ἄρει ἐοικώς; idem quod ἀρηίφατος, Marte, seu in prælio peremptus; quasi ἀρειφόντης. Ab ἄρης, & φάω.

Ἀρῆ, pro ἀπειλῆ, minor. Etym. ab ἀρὰ, minæ.

Ἀρείων, ὁ, ἡ, & in n. g. ἄρειον, ονος, præstantior, proprie armis; melior: irreg. compar. ab ἀγαθὸς ab Ἄρης, Mars.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμην, Dor. pro ἀρεσαίμιλν, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

Ἀρέσαντο, Jon. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσσια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, placitum: Item, facetiæ, lepos in sermone.

Ἀρέσκομαι, τὸ, blanda appellatio, & adulatoria. Plut.

Ἀρεσκόμαι, f. ώσομαι, comiter appello, vel ago; blandior. Plut. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσκόντως, adv. grate: Eurip. ἀρεσκόντως σοι; ex animi tui sententia.

Ἄρεσκος, ου, blandus: ab ἀρέσκω.

Ἀρέσκω, placeo, placo. imperf. ἤρεσκον. præs. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω. p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα, infin. ἀρέσαι, part. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, acquiesco. a. 1. m.

ἤρε-

ἠρεσάμην, & Jon. ἀρεσάμην, ω, απ. præf. inf. paſſ. ἀρέσκεσθ. Hinc ἀρεσός, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, δυάρεσκος, ὠαρεσέω, de quibus in ſuis locis.

A'ρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω.

A'ρεσσάμενος, placans, a. 1. part. m. Poet. pro ἀρεσσάμενος, ab ἀρέσκω.

A'ρεσσήρ, ῆρος, ὁ, libum; genus placentæ Diis conſecratum, & acceptum. Etym. Euſtath.

A'ρεσσήϊον, ου, τὸ, ſacrificium, gratum proprie, & acceptum.

A'ρεσσὸν, τὸ, Bud. idem eſſe ait, quod Latinis decretum, & placitum: ab ἀρεσσός, placitus.

A'ρεσσός, ὴ, ὸν, gratus, a, um. ἀρεσσόν ἐστιν, æquum eſt. a 3. perf. ἤρεσα, ab ἀρέσκω. Hinc & ἀρεσκά, ῶν, τά, placita.

A'ρεσσῶς, adverb. grate: ab ἀρεσσός.

A'ρετ', pro ἄρετο, ceperat, imperf. Jon. vel ut alii, a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, tollo.

A'ρεῖ, 3. ſing. ab ἔρομαι, aptor. Th. ἄρω, apto.

A'ρετῶν, Dor. pro ἀρετῆς, gen. pl. ab ἀρετὴ, virtus.

A'ρέτας, α, ὁ, Aretas, æ, nomen viri.

A'ρετάω, ῶ, & ἀρεταίνω, virtutis felicitatem aſſequor, i. e. quæ virtutem comitantur; vel, ut alii, feliciter procedere, ſign. vel recte ſuccedere. Od. θ'. ὧν ἀρετᾷ κακὸς ἔργα, non reddunt beatum. ab ἀρετὴ, virtus.

A'ΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, virtus: q. ab ἀρέσκω; quia per virtutem placemus.

A'ρετίζω, placo: q. ab ἀρέσκω, idem.

A'ρεύς, Dor. pro A'ρης, gen. ſing. ab A'ρης, Mars.

A'ρέων, imprecationum, gen. pl. Jon. pro ἀρῶν; ab ἀρά, preces, diræ.

A'ρή, pro A'ρηα, acc. ſing. ab A'ρης, ος, Mars.

A'ρηαι, auferas, Jon. pro ἄρῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ἔρωμαι, ῃ, ῇ, ab αἴρω.

A'ρηγέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἀρήγειν, imperf. Jon. ἄρηγον, pro ἤρηγον: ab ἀρήγω, auxilior.

A'ρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præſ. part. f. g. ab ἀρήγω.

A'ρηγόνες, auxiliatores, pl. num. ab ἀρηγών, όνος.

A'ΡΗ'ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello: nam ab A'ρης deducitur.

A'ρήγων, ονος, ὁ ϗ ἡ, defenſor, tutor, & tutrix: partic. præc. Th.

A'ρῆια, pl. Mavortia. Ab ἀρήϊος.

A'ρήϊος, ſeu ἄρειος, Martius. Th. A'ρης.

A'ρηΐδοος, ὁ, belliceſus: ab A'ρης, Mars, & ϑοός, velox. Eſt & A'ρηΐδοος, nomen proprium.

A'ρηϊφατος, nec non A'ρηΐφατος, ὃν τῷ ἄρει φαόμενος, in prælio occiſus: ab A'ρης, Mars, & φάω, occido.

A'ρηΐφιλος, ὁ, ἡ, Marti charus, aut cui Mars charus, bellator. ab A'ρης, & φίλος.

A'ρημένος, læſus, damnum paſſus, detentus; ab ἀράομαι; quod ab ἀρά, damnum.

A'ρῆλα, pro A'ρηα, acc. ſing. ab A'ρης, ος.

A'ρηλὼ, ὁ, ἡ, agnus. gen. ἀρέος, & per Syncop. ἀρός. q. ab ἄρης.

A'ρηλὼ, pro ἀρὰν, acc. Jon. ab ἀρά, damnum.

A'ρηξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.

A'ρηξις, εως, ἡ, auxilium, βοήϑησις: ab ἀρήγω.

A'ρηρα, Attica reduplicatione pro ἄρα, compactus ſum, congrui, præt. m. verbi ἄρω, apto. Vel ab αἴρω, ſignificante, ſuſtuli: ubi diſcriminis cauſa ι ſubſcribitur.

A'ρήρειν, ως, α, compegeram, pluſq. p. m. ἀρηρώς, p. m. part. V. ἄρηρα.

A'ρης, εος, vel ως, εως, ος, ητος, ὁ, & voc. A'ρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum: dicitur & A'ρης, ϑ, Jon. εω, & proprie eſt ferrum. Ponitur inter themata. Hinc ἄρεος, & ἀρήϊος, ἀρεῖον, ἀρεύς, ἀρεύω, ἀρεία, & ἀρείων, de quibus in ſuis locis.

A'ρῆς, gen. Jon. ab ἀρά, ρᾶς, diræ.

A'ρησόμεϑα, ſupplicemus, pro ἀρασόμεϑα, f. 1. m. ab ἀράομαι, f. ἀσομαι: vel ab ἀρέσκω, placeo, f. ἑσω.

A'ρῆϝ, a. 2. ſub. m. 3. ſing. ab αἴρω, tollo.

A'ρήτειρα, ας, ἡ, &

A'ρητὴρ, ῆρος, ὁ, ſacerdos: in acc. ἀρητῆρα: ab ἀρά, preces.

A'ρητάδης, ϑ, ὁ, nomen patronymic. in acc. A'ρητάδην.

A'ρητὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa: ut ἀρητάδα Μενελίπτιλον. eſt a Th. ἄρης, εος, ὁ.

A'ρητὸς, funeſtus, perniciosus: ϖροβλὴς τῷ ἀρὰν, ideſt, βλαβὲς. vel pro ἀρρήτος, inenarrabilis: ab α, & ῥέω, dico.

A'ρηφαίνων, præſ. part. Martem præ ſe ferens: ex A'ρης, Mars, & φαίνω, appareo.

A'ρϑεὶς, ſublatus, elevatus, evectus: a. 1. part. paſſ. ab αἴρω, tollo. a. 1. paſſ. ἤρϑην.

A'ρϑεν, pro ἄρϑησαν, 3. pl. Jon. a. 1. paſſ. ab ἤρϑην: verbi ἄρω, apte compono.

A'ρϑην, ης, ἡ, Jon. pro ἤρϑην. hinc ἀρϑηῶναι, a. 1. inf. paſſ. ab αἴρω, tollo.

A'ρϑητι, a. 1. imperat. paſſ. ἀρϑηῶναι, a. 1. inf. ἀρϑήσεις, tolletur, 3. f. 1. paſſ. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.

A'ρϑμέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, amo, concordiæ vinculo jungor.

A'ρϑμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

A'ρϑμιος, ϑ, amicus, confœderatus.

A'ρϑμὸς, ϑ, ὁ, amicitia, concordia: ab ἄρω, apto, & ϑυμὸς, animus.

A'ρϑρικὸς, articularis: & idem, quod

A'ρϑριτικὸς, ϑ, articulari morbo laborans, podagricus, articularius.

A'ρϑρίτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, articulorum dolor.

A'ΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus: item vox grammaticorum: q. ab ἄρω, apto.

A'ρϑρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, articulo, fingo, formo: ut ἀρϑρώσω τὴν φωνὴν, vocem articulatam edere.

A'ρϑρώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, articuloſus. unde ἀρϑρώδεις, οἱ, articuloſi. Plin. Ariſt. de leone: ϗ ὅλοι τὸ σῶμα ἀρϑρώδες. a præc. Th. ἀρϑρόω.

A'ρϑρώσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἀρϑρόω.

A'ΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poetas ſignificationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

A'ρία, ας, ἡ, arbor inter eas, quæ maxime ſerotino germinatu florent, (Plin. l. 16. c. 25.) apud Theophraſtum l. 3. c. 6. hiſt. plant. hyemis initio fructus profert.

A'ριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minois filia.

A'ριγκύμων, qnæ ſtatim gravida eſt facta. ſeu ἀεικύμων, fœcunda: ex ἀεὶ, quod ϑωρικῶς eſt ϖεῖ; (& nihil niſi in compoſitione ſignificat; ſic autem eſt particula augens dictiones; ut ἀειπικρὸς, valde amarus) & κύω, in utero fero.

A'ριγνώπις, manifeſtis, ab ἀρίγνωτος.

A'ρίγνωτος, ϑ, clariſſimus, valde notus. ἀρίγνωπες, οἱ, Poet. pro ἀρίγνωσοι, valde noti: ex ἀεὶ, valde, & γινώσκω, cognoſco.

A'ριγνώς, idem quod ἀρίγνωτος, & Th. idem. Pind. Nem.

A'ριγος, ϑ, ὁ, a frigore tutus: ex α pr. & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

A'ριδακρυς, υ, ϗ

A'ριδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, multum lacrymans; ad lacrymas propenſus: ab ἀεὶ, & δάκρυ, lacryma.

A'ριδάκρυτος, ϑ, ὁ, multum lacrymabilis; item, idem quod A'ρίδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymans: & Th. idem.

A'ριδείκετ', pro ἀριδείκεπε, vocat. ab

A'ριδείκετος, ϑ, præclarus, inclytus: ex ἀεὶ, & δεικτὸς, pro δεικπὸς; ex δείκνυμι, oſtendo.

A'ρίδηλος, ϑ, clarus, præclarus: ex ἀεὶ, & δῆλος, manifeſtus.

A'ριδήλως, manifeſte, adv. φανερῶς: ab ἀρίδηλος.

A'ρίζηλος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, multum æmulandus: ex ἀεὶ, & ζῆλος, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verſo δ in ζ. Hinc

A'ριζήλως, adv. clare, manifeſte, ſtudioſe, magna cum æmulatione.

A'ριζήλωτος, ϑ, valde æmulandus.

A'ριήκοος, obediens, acute audiens, ὀξυήκοος, δ'παθὴς, Nonn. valde attente audiens: ex ἀεὶ, & ἀκοὴ, auditus; vel ex aor. 2. ἤκουον, verbi ἀκούω, audio.

A'ριθμεῦντ), Dor. pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. præſ. paſſ. & ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμῶσι, 3. pl. ind. act. verbi ἀριθμέω.

A'ριθμέω, ῶ, numero. f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι. præt. paſſ. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠριθμέαται, part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

A'ριθμηθήμεναι, Poet. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀριθμέω.

A'ριθμητὴς, adnumerator: in Anth. Epigr. Th. idem.

A'ρίθμημα, ατος, τὸ, quod numeratur, numeratum.

A'ρίθμησις, εως, ἡ, numeratio.

A'ριθμητικὸς, κὴ, κὸν, ad numeros, ſeu artem numerandi pertinens.

A'ριθμητικὸς, numerandi peritus.

A'ριθμητικὴ, (ſub. τέχνη) numerandi ars, Arithmetica.

A'ριθμητὸς, ϑ, numerabilis: a præt. paſſ. verbi ἀριθμέω, quod ab ἀριθμὸς.

A'ΡΙΘΜΟ'Σ, ϑ, ὁ, numerus.

A'ρίκυμων, mulier quæ cito fit gravida, ſeu prægnans. Hippocr. exponitur & quæ facile concipit: Heſych. item, fœcunda; ἡ ταχέως ἐγκύμων γινομένη, Galen. ex ἀεὶ, & κύω, cito impleta, & gravida facta.

A'ριμόζειν, aptare, quadrare; idem quod ἁρμόζειν. Heſych.

A'ριμφαία, ας, ἡ, nomen urbis, Hebr. leo mortuus.

A'ριμφαῖοι, Arimaſpi: homines vocantur Scythice, qui unicum habent oculum.

A'ρίμοισιν, dat. pl. Jon. ab A'ρίμοι, nomen loci.

A'ρὶν, ινος, ὁ ϗ ἡ, (pro quo etiam dicitur ἄρις) & ἄρινος, naſo, aut naribus carens; q. d. malum habens naſum; non ſagax. unde ἄρινες, οἱ, ut ἄρινες κύνες, non ſagaces canes: (cujus contrarium εὐρῖνες, Pol.) idem quod ἀρῖν, vel ἀρῖς, ινος, ὁ ϗ ἡ: ex α priv. & ῥὶν, vel ῥὶς, ῥῖνος, ἡ, naſus.

A'ρινὸς, pro ἔαρινος, ϑ, ὁ, vernus; ab ἔαρ, ρος, τὸ, Ver: occurrit in Epigr.

A'ΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ϑ, ὁ, nomen emplaſtri, ab Ariobarzane.

A'ριπρεπέες, decori, nom. pl. ab ἀριπρεπὴς.

A'ριπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ. Ex ἄρι, valde, & πρέπω, decorus ſum.

A'ριπρέπεια, ας, ἡ, eximium decus, decor.

A'ριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, admodum decenter.

A'ρις, vel ἄριν, ἀρῖς, vel ἄρῖν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naſo, vel naribus carens; non ſagax: ab α, & ῥὶς, vel ῥὶν, naſus.

A'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, fabrile inſtrumentum, ſcobina.

A'ρις, Heſych. herba, quæ & ἀρίσαρον.

A'ρισαμὸς, Dor. pro ἀρίσημος, ϑ, ὁ, bello clarus: ex ἄρι, valde, & σῆμα, ſignum.

A'ρίσαρον, herba puſilla, ejuſdem fere generis cum primitivo nomine ἄρον, ου, τὸ, arum, herba ex racunculi generibus.

A'ριφάρματος, ϑ, qui præſtantiſſimum currum habet: quod ab ἄρις, & ἅρμα, currus.

A'ρι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀ᾽ρισκυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde indignans, vel iracundus, ὁ ἄγαν σκυζόμενος. Etym. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι: sic Artemidorus.

Ἄ᾽ριστα, optima, pl. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ab ἀγαθός, bonus: comp. ἀρείων. interdum est adv. præstantissime, optime.

Ἀ᾽ριστυγόρης, ου, ὁ, Aristagoras, nomen viri.

Ἀ᾽ρίστυλος, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. Epigr. de Hercule. ex ἄριστος, optimus, & ἀθλος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλος, certamen.

Ἀ᾽ριστεύς, έως, ὁ, Aristæus, nomen viri.

Ἀ᾽ριστηΐον, dicebatur templum quoddam Dianæ sacrum: ab ἀριστηΐς.

Ἀ᾽ριστηΐς, ίδος, ἡ, optime impero, seu magistratum gero: ab ἄριστος, & ἀρχή, principatus.

Ἀ᾽ρίσταρχος, ου, ὁ, Aristarchus, nomen viri, Gr. optimus princeps.

Ἀ᾽ριστάω, ῶ, prandeo, f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ἠρίστησα, a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀ᾽ριστεία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. Th. Ἄ᾽ρης.

Ἀ᾽ριστείδης, ου, ὁ, proprium nomen viri.

Ἀ᾽ριστεῖον, ου, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo. Th. Ἄ᾽ρης.

Ἀ᾽ριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, sinistra manus.

Ἀ᾽ΡΙΣΤΕΡΟ῎Σ, ὰ, ὸν, ῆ, sinister, infaustus: q. ab ἄριστος, per Euphemismum.

Ἀ᾽ριστεροστάτης, ου, ὁ, qui a sinistra stat. Poll. ex ἀριστερὰ, sinistra, & ἵστημι, sto; unde στατὸς, ῆ, ὁ, qui stetit, aut stat. Sic δεξιοστάτης, qui stat a dextra.

Ἀ᾽ριστερόχειρ, ρος, ὁ, qui tantum sinistram habet, aut ea sola utitur; quasi sinistrarius: ex ἀριστερὰ, & χεὶρ.

Ἀ᾽ριστεύεσκε, excellebat, imp. Jon. (Nam Jones in imper. & a. 1. & 2. formant 3. pers. singularem a 2. remoto augmento, addita syllaba κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἄ᾽ρης.

Ἀ᾽ριστεύσασα, Dor. pro ἀριστεύσασα, præs. part. f. g. verbi ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀ᾽ριστεύς, έος, ὁ, princeps, omnium fortissimus: ab ἄριστος, optimus. Th. Ἄ᾽ρης.

Ἀ᾽ριστεύσασα, antecellens, a. 1. part. act. f. g. ab ἀριστεύω.

Ἀ᾽ριστεύω, f. εύσω, p. ἠριστεύκα, excello, fortissime me gero. Th. Ἄ᾽ρης.

Ἀ᾽ριστευτικὸς, ῆ, όν, strenuus; qui quasi ita comparatus est a natura, ut omnium fortissime se gerat: ab ἀριστεύω.

Ἀ᾽ριστῆες, ήων, Jon. fortissimi: item, optimates, seu proceres.

Ἀ᾽ριστήεσσι, dat. pl. Jon. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεύς, έος.

Ἀ᾽ριστητικὸς, ῆ, όν, ὁ ἕξις ἔχων ἀριστᾶν, consuetudinem habens convivandi, & prandendi. Etym. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀ᾽ριστίζω, f. ίσω, p. ικα, prandium præbeo, prandium excipio. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀ᾽ρίσυνδον, adv. optimos quosque deligendo. ἀρισύνδης, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων συλλελεγμένος, de optimis electus. Hesych.

Ἀ᾽ρισόβουλος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. optimus consiliarius.

Ἀ᾽ρισογείτων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.

Ἀ᾽ρισογωνέθλου χῶρος, locus ubi optimi nascuntur, seu locus qui optimos generat: ex ἄριστος, optimus, & γείνομαι, gignor, nascor; unde γωνὸς, genus; & γωνέθλη, ortus, origo.

Ἀ᾽ρισογόνος, ου, ὁ, ἡ, parens optimæ prolis: ab ἄριστος, & γόνος, soboles. Th. γείνομαι.

Ἀ᾽ρισόδειπνον, ου, τὸ, prandium cœnæ conjunctum. Isæus. ex ἄριστον, ου, τὸ, prandium, & δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Ἀ᾽ρισόδημος, ου, ὁ, quasi populi princeps: ex ἄριστος, & δῆμος.

Ἄ᾽ριστοι, οἱ, optimates, primores Livio; summates Plauto; proceres; viri præcipui; præstantissimi: est plur. masc. a sing. ἄριστος.

Ἀ᾽ριστοκράτεια, ας, ἡ, status reip. quæ ab optimatibus gubernatur: cui opp. δημοκράτεια.

Ἀ᾽ριστοκρατέω, f. ήσω, optime impero.

Ἀ᾽ριστοκρατέομαι, sub optimatum regimine vivo.

Ἀ᾽ριστοκράτης, εος, ους, ὁ, Aristocrates, nomen propr.

Ἀ᾽ριστοκρατία, idem quod ἀριστοκράτεια.

Ἀ᾽ριστοκρατικὸς, ὴ, όν, ῆ, ad aristocratiam pertinens: item, aristocratiæ studiosus.

Ἀ᾽ριστοκρατικῶς, pro statu optimatum. ab ἄριστος, & κρατέω, quod a κράτος.

Ἀ᾽ριστολοχία, ας, ἡ, herba quædam; sic dicta διὸ τῷ δοκεῖν ἄριστα βοηθεῖν ταῖς λοχείαις, quod existimetur optime puerperis opitulari. Dioscor. Plin. Scribitur & ἀριστολόχεια, apud Nicand. ex ἄριστος, optimus, & λοχὸς, οῦ, ἡ, gravida; a λέγομαι, cubo, seu λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἀ᾽ριστόμαντις, ὁ καὶ ἡ, optimus, seu præstantissimus vates. Soph. ex ἄριστος, optimus, & μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vates.

Ἀ᾽ριστόμαχος, ου, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, in præliis præstantissimus.

Ἀ᾽ΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium. Volunt dici, quasi ἀόριστον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, mane. ἄριστον δειλινὸν, merenda.

Ἀ᾽ριστονομία, optimatum regimen, seu imperium. Hesych. & Suid. ex ἄριστος, optimus, & νομὸς, οῦ, ὁ, præfectura: a Th. νέμω, rego, regno.

Ἀ᾽ριστόνους, ου, ὁ, benevolus, optima mente præditus: ex ἄριστος, & νόος.

Ἀ᾽ριστοποιέω, prandium facio, cibum apparo.

Ἀ᾽ριστοποιοῦμαι, prandeo: & participium pass. ἀριστοποιούμενα, ea quæ parantur in prandium: ex ἄριστον, prandium, & ποιέω, facio.

Ἀ᾽ριστοπόνος, ου, ὁ, ἡ, optime laborans: ab ἄριστος, & πόνος, quod a p. m. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ἄ᾽ριστος, optimus. ἄριστοι, οἱ, optimates, primores, proceres: superl. ab ἀγαθὸς, bonus: comp. ἀρείων. Th. Ἄ᾽ρης, Mars.

Ἀ᾽ριστοσαλπιγκτὴς, præstantissimus tubicen. Poll. ex ἄριστος, optimus, & σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, buccinator: a Th. σαλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, buccina.

Ἀ᾽ριστοτέλης, εος, ους, ὁ, Aristoteles, princeps philosophorum.

Ἀ᾽ριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus, & præstantissimus artifex: ex ἄριστος, & τέχνη.

Ἀ᾽ριστοτόκος, ου, qui optimos parit. ἀριστότοκος, ου, optimo partu editus, præstantissimus. & ἀριστοτόκεια, quæ &c. ab ἄριστος, & τίκτω, pario.

Ἀ᾽ριστοφάνους, gen. Æol. & Dor. pro Ἀ᾽ριστοφάνης, ab ἀριστοφάνης.

Ἀ᾽ριστοφάνης, Aristophanes, Poeta comicus.

Ἀ᾽ριστόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, manibus strenuus, fortissimus. Ab ἄριστος, & χεὶρ.

Ἀ᾽ριστῳδίνες, dicebantur Athenæ, ut quæ parerent optimos, & præstantissimos: ex ἄριστος, & ᾠδὶν, ῖνος, ἡ, unde ᾠδὶς, seu ᾠδὶς, ῖνος, & ᾠδίνω.

Ἀ᾽ριστῶν, prandens: ab ἀριστάω, prandeo.

Ἀ᾽ριστωτὸς, ῆ, ὁ, tempus prandii, ἀρίστου ὥρα. Hesych.

Ἀ᾽ρισφαλὴς, valde lubricus, fallax. ἀρισφαλεῖς, οἱ, dubii. Et

Ἀ᾽ρισφαλεῖς, οἱ, facile decepti: ab ἄρι, & σφαλὴς, quod a σφάλλω.

Ἀ᾽ριφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde manifestus, insignis.

Ἀ᾽ριφραδέως, adv. valde manifeste: ab ἄρι, valde, & φραδὴς, prudens. Th. φράζω.

Ἀ᾽ρίφρων, cui est mala mens; male animatus; ὁ κακῶς φρονῶν. Suid. Hesych.

Ἀ᾽ρίων, ωνος, ὁ, nom. viri.

Ἀ᾽ρκαδίη, ἡ, Arcadia, nomen regionis.

Ἀ᾽ρκεῖ, sufficit, impersonal. ab ἀρκέω, a. 1. ἄρκεσα, Jon. ἀρκέσσαι, contentus esto, præs. inf. pass. pro imperat.

Ἄ᾽ρκειον, herba quædam palustris. Dioscoscribitur a plerisque ἄρκτειον.

Ἄ᾽ρκειος, ου, ὁ, idem quod ἄρκτειος: ut ὑπὸ λίπους ἀρκείου, ex adipe ursino.

Ἀ᾽ρκέομαι, οῦμαι, sufficio, par sum. Thuc. frequentius est pro contentus sum, acquiesco: nam qui contentus est aliquibus rebus, & acquiescit, illæ ei sufficiunt. hinc ἀρκεθεὶς πίσις, apud Plut. est pass. ab ἀρκέω.

Ἀ᾽ρκεόντως, Jon. pro ἀρκούντως, sufficienter. Th. ἀρκέω, sufficio.

Ἀ᾽ρκέσει, arcebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulso.

Ἀ᾽ρκεσθησόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι. vide ἀρκέω.

Ἀ᾽ρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Ἀ᾽ρκεσίλαος.

Ἀ᾽ρκεσίλαος, ου, ὁ, Arcesilaus, nomen propr.

Ἄ᾽ρκεσις, εως, ἡ, utilitas, auxilium.

Ἄ᾽ρκεσμα, τὸ, auxilium: ab ἀρκέω.

Ἄ᾽ρκεσος, ὴ, όν, ῆ, sufficiens. Et ἄρκεσον, sufficit, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, sufficio.

Ἀ᾽ρκέσως, sufficienter.

Ἀ᾽ρκεύθις, ίδος, ἡ, bacca juniperi, quæ maturitate nigrescit. Et Dioscor. etiam ipsam arborem ἀρκεύθιδα vocat.

Ἀ᾽ρκεύθινος, juniperus: ab ἄρκευθος.

Ἄ᾽ΡΚΕΥΘΟΣ, ου, juniperus: ἀπὸ τοῦ τὸν ἀρὸν κεύθειν, idest, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia sc. reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν δύθ᾽.

Ἄ᾽ΡΚΕ῎Ω, sufficio, arceo, opitulor, propulso: Item, satis vel par sum, satisfacio. f. έσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, & Jon. ἄρκεσα. præs. pass. ἀρκέομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι. a. 1. pass. ἠρκέσθω. f. 1. pass. ἀρκεθήσομαι. cum dativo.

Ἄ᾽ρκιλοι, οἱ, ursorum catuli. Eust. Th. ἄρκτος, vel ἄρκος, ursus.

Ἄ᾽ρκιος, ὁ καὶ ἡ, & ἄρκιοι, Poet. pro ἀρκεσὸς, sufficiens, satis dignus, adjuvans, utilis; item propulsatorius, propulsandi vim habens. Exp. etiam septemtrionalis: ut ἄρκιος πνοὴ, Eust. & sic est pro ἀρκτικὸς; ut ἄρκειος pro ἀρκτεῖος: a Th. ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ.

Ἄρκος, ου, ὁ, idem quod, & pro ἄρκεσμα, τὸ, & ἄρκεσις, auxilium. Them. idem.

Ἀ᾽ρκούντως, adv. idem quod ἀρκεσῶς, sufficienter, satis, abunde. Th. ἀρκέω.

Ἄ᾽ρκτα, ου, ursinus.

Ἀ᾽ρκτέον, incipiendum: verbale ab ἄρχω, ordior.

Ἀ᾽ρκτεύω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Suid. Pol. Unde ἀρκτεία, illa consecratio virginum Dianæ.

Ἄ᾽ρκτη, ης, ἡ, (sub. δορὰ) ursina, scil. pellis. Th. ἄρκτος.

Ἀ᾽ρκτικὸς, ὴ, όν, septentrionalis. Them. ἄρκτος.

Ἄ᾽ρκτιον, dicitur herba quædam; de qua Dioscor. 4. 106. & Gal. simpl. 6. & Plin. 27. 6. Th. ἄρκτος.

Ἀ᾽ρκτομῦς, ὸς, ὁ, mus ursinus: sic dictus, quod incedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur, quod ursorum proprium: Vox Helleniſtica: Ex ἄρκτος, & μῦς.

Ἄ᾽ΡΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ursus, ursa; item, signum cœleste.

Ἀ᾽ρκτοῦρος, Arcturus; Stella post ἄρκτα ὑράν: nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Ἀ᾽ρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, custos ursæ; sydus, quod & Bootes; astrum arctophylax: ex ἄρκτος, ursus, & φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos. Th. φυλάσσω.

Α'ρκτῶος, ου, ὁ, Arctous, ſeptemtrionalis. Herod.

Α'ρκυοστάσια, ας, ἡ, & ἀρκυοστάσιον, τὸ, retium ſtatio, ſeu tenſio; item, locus ubi tenduntur retia, ſeu in quo ſtant; plagæ.

Α'ΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete, reticulum, vitta.

Α'ρκυσάσιον, idem quod ἀρκυοστάσια, & ἀρκυοστάσιον.

Α'ρκύσατος, ου, ὁ, retium tenſivus. & ἀρκύσαται, τὰ, loca ubi retia figuntur; item, ipſa retia. ab ἄρκυς, rete, & ἵστημι, ſto; unde στάσις, ſtatio; & στατὸς, qui ſtat.

Α'ρκυωρέω, retia cuſtodio; ſto ad retia, & indaginem. Euſt. ex ἄρκυς, rete, & ὁράω, cuſtos, unde ὀρέω, & mutato ο in ω, ὠρέω, cuſtodio.

Α'ρκυωρὸς, ὁ, cuſtos retis, ſeu retiarius; qui ſtat ad retia, & indaginem.

Α'ΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum: a præt. paſſ. ἄρω, apto, mutato ſpiritu.

Α'ρμαγεδδὼν, τὸ ἄκλιτον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.

Α'ρμαλιὰ, acc. ſing. Jon. ab ἁρμαλιά.

Α'ρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cibus, demenſum. Th. ἄρω, adapto: ϖαρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἑτοιμοποιεῖν τὴν μέλλ. Heſych.

Α'ρμαλιὰς ὄχος, vehiculum quod exercitui commeatum circumvehebat: nam ὄχος, ου, ὁ, & ος, τὸ, eſt currus, vehiculum.

Α'ρμάμαξα, ης, ἡ, currus, rheda. Th. ἅρμα, idem.

Α'ρμαξοτροχία, idem quod ἁρμαξοχία, & χιὴ, ἡ, curriculi orbita; quod eſt pro ἁρματοτροχία: ex ἅρμα, τὸ, currus, & τροχὸς, rota. Them. τρέχω, curro.

Α'ρμάτειος, & ἁρματικὸς, ου, ad currum pertinens, curulis: ab eod. Th.

Α'ρματάω, f. ήσω, aurigo, vel aurigor. Eurip. ab ἅρμα.

Α'ρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus.

Α'ρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Α'ρματηλάτης, ου, ὁ, currus agitator: Ex ἅρμα, currus, & ἐλαύνω, agito.

Α'ρματηλατέω, curru, ſeu curribus vehi, ſeu agitari. ejuſdem Them. & comp.

Α'ρμαπίνικη, & Dor. α, ἡ, victoria curulis: ex ἅρμα, & νίκη.

Α'ρμάριον, ου, τὸ, curriculum. Th. ἅρμα.

Α'ρμάτται, οἱ, bigales, bigarii. Them. idem.

Α'ρματοδρομία, ας, ἡ, curule certamen: ab ἅρμα, & δρόμος, curſus: quod a τρέχω.

Α'ρματόδεις, εντος, ὁ, curulis: ab ἅρμα, ατος, τὸ.

Α'ρματομαχέω, ex curru pugno. Euſt. ex ἅρμα, & μάχομαι.

Α'ρματοπηγὸς, ου, ὁ, qui currum fabricatur: ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.

Α'ρματοπηγέω, currus fabricor. ejuſdem Th. & comp.

Α'ρματοποιὸς, ὁ, idem, carpentarius, ſeu qui currus facit, aut fabricatur.

Α'ρματοποιέω, currus facio, vel fabricor: ex ἅρμα, & ποιέω.

Α'ρματροφέω, curules equos alo, ſeu nutrio.

Α'ρματροφία, curulium equorum nutritio: ex ἅρμα, & τροφέω, idem quod τρέφω, alo, nutrio.

Α'ρματροχία. vide ἁρμαξοτροχία.

Α'ρμυρα, apta, congrua, per Syncop. pro ἁρόμυρα, pl. ab

Α'ρμυρος, pro ἀρόμυρος, præſ. part. paſſ. ab ἄρω, apto. Sic ἐκμυρος, pro ἐκόμυρος, ubi eſt Syncope, & ſpiritus mutatio Æolica.

Α'ρμυρον, ου, τὸ, inſtrumentum, ut congruum, & neceſſarium opifici: ab ἄρω, apto.

Α'ρμυρ, ης, ἡ, Hippocrati dicitur πᾶσα σωδὸς τῶν ϖωμάτων, compages, commiſſura, compago. Galenus exp. ſutura in capite: idem quod ἁρμὸς, & Th. idem.

Α'ρμηλάτης, & ρος, auriga; per quem currus agi poteſt.

Α'ρμηλατέω, aurigor; certo aurigatione in curuli certamine. Et per Syncopen pro ἁρματηλατέω.

Α'ρμιος, confeſtim: Hippocr. ϖαρὰ τὸ ἁρμὸς: dictio Dorica.

Α'ρμογὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἁρμὸς, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio.

Α'ρμόδιος, ια, ιον, ου, congruus, familiaris. Th. ἅρω, apto. Eſt & Α'ρμόδιος, ου, ὁ, nomen propr.

Α'ρμοζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, conveniens, præſ. part. f. g. ab

Α'ρμόζω, vel ἁρμόττω, apte connecto: apto, quadro, convenio; & pro ordino. f. όσω. p. ἥρμοκα, a. 1. m. ἡρμοσάμην. ab ἅρω, apto.

Α'ρμοζόντως, congruenter, convenienter: ut ἁρμοζόντως ἔχει, convenienter ſe habet: ab ἁρμόζω.

Α'ρμοῖ, modo, nuper; adv. ſed ἁρμοῖ, congruenter: ab ἁρμὸς.

Α'ρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento; apte concinno, & compingo: ut ἡρμολόγησε τύφον, in Epigr. convenienter compoſuit ſepulchrum. ex ἁρμὸς, & λόγος.

Α'ρμονίη, ης, ἡ, Jon. pro

Α'ρμονία, ας, ἡ, compages; apud Muſicos concentus: ab eod. Th.

Α'ρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab

Α'ρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Α'ρμονικὸς, ὴ, ὸν, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens; item, mulicus. Th. ἅρω.

Α'ρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, articulus, compages: a præt. paſſ. ἄρω, mutato ſpiritu.

Α'ρμοσία, ας, ἡ, gubernatio.

Α'ρμοστὴς, οῦ, ὁ, ἁρμοστὴρ, & ἁρμόστωρ, moderator, magiſtratus, gubernator.

Α'ρμοσὸς, ὴ, ὸν, conveniens, congruens: ab ἁρμόζω.

Α'ρμοσαι, adaptatus eſt, Jon. pro ἥρμοσται, ab ἥρμοσμαι, perf. paſſ. verbi ἁρμόζω, apto.

Α'ρμοϖοιεῖ, 3. pl. præſ. opt. ab

Α'ρμοῦϖω, idem quod ἁρμόζω, f. όσω. præſ. part. ἁρμοῦϖων, οντος, & in f. g. ἁρμοῦϖουσα.

Α'ρναῖος, ου, ὁ, Arnæus, nom. propr.

Α'ρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina: q. ab ἀρὴς, ἀρνὸς, agnus.

Α'ρνας, acc. plur. ἀρνάσι, dat. & ἄρνες, nom. plur. ab ἀρὴς, ἀρνὸς, agnus.

Α'ρνειὸν, ου, τὸ, locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab

Α'ρνειὸς, ὸν, ὁ, agnus adultus. At

Α'ρνεῖος, ου, agninus. Th. ἀρὴς.

Α'ρνεῖσθαι, negare, præſ. inf. ab

Α'ΡΝΕ'ΟΜΑΙ, recuſo, nego, abnego. imperf. ἠρνεόμην, ούμην, negabam. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit, & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. ſub. ἀρνήσωμαι, η, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Α'ρνεσθοίνης, agnis veſcens. Epigr. ex ἀρὴς, ἀρνὸς, agnus, & δοίνη, convivium; unde δοινάω, epulor.

Α'ρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator: ϖαρὰ τὰς ἄρνας, agnos, qui ſolent in caput delire, velut aerem cornibus impetentes: eodem modo urinatores prono capite ſe immittunt in aquas.

Α'ρνευτήρια, τὰ, exp. urinatorum exercitia: ab ἀρνευτὴρ.

Α'ρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ nutricis Neptuni.

Α'ρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

Α'ρνησίθεος, ου, ὁ, Deum negans; ὁ τὸν θεὸν ἀρνούμενος, ὁ ἄπιστος, infidelis. Chryſoſt. ex ἀρνέομαι, & θεὸς.

Α'ρνησις, εως, ἡ, recuſatio, negatio.

Α'ρνῆται, pro ἀρνεῖται, 3. ſing. præſ. ſub. m. ab ἀρνέομαι.

Α'ρνητικὸς, ὴ, negativus: a præt. paſſ. ἀρνέομαι.

Α'ρνηφόρος, ον, apud Athen. l. 3. agnifera eſſe videtur.

Α'ρνίον, ου, τὸ, agnus, agnellus: dim. ab ἀρὴς, ἀρνὸς, agnus.

Α'ρνόγλωσσον, ου, & ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, plantago; aginæ lingua. Dioſc. ex ἄρνες, ἀρνὸς, & γλῶσσα.

Α'ρνορκία, ſeu ἀρνοροκία, ἡ, apud Heſych. exp. jusjurandum, & fœdus conceptum cæſo agno; cujus exemplum apud Hom. Il. 3. & Virgil. Æn. 12 ex ἄρνες, ἀρνὸς, & ὅρκος, ὁ: unde ὅρκιον, τὸ.

Α'ρνὸς, agni, gen. ſing. ab ἄρης. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

Α'ρνοφάγος, ου, ὁ, qui agnum devorat, comedit, & abſumit: ex ἄρνες, & φάγω.

Α'ρνόφυλλον, τὸ, q. d. agni folium; cytiſus; herba qua agni delectantur: ex ἄρνες, & φύλλον, folium.

Α'ΡΝΥΜΑΙ, capio, conſequor; commuto, comparo. ἀρνυμένῳ, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præſ. part.

Α'ρνῳδοὶ, οἱ, dicti ſic οἱ ῥαψῳδοὶ, rhapſodi, qui carmina apud antiquos recitabant; utpote quibus agnus proponeretur pretium recitationis verſuum. Euſt. ex ἄρνες, agnus, & Α'ὠδὴ, cano; unde ἄδω, idem, a quo ᾄσμα, τὸ, canticum, & ᾠδὴ, ἡ, idem; item ᾠδὸς, ου, ὁ, cantor.

Α'ρνῶν, gen. pl. ab ἄρης, ἀρνὸς.

Α'ρξάμην, ος, a. 1. part. ἀρξάμενος, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, incipio.

Α'ρξεῖσθαι, Dor. & Æol. pro ἄρξεσθαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἔρχομαι, incipio.

Α'ρξομαι, ῃ, εῖ, f. 1. m. ab eod. ἔρχομαι.

Α'ρόης, οῖς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἀρόω, aro.

Α'ροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, ſuſciperem, perferrem, aor. 2. opt. m. verbi αἴρω, tollo: a. 2. m. ἠρόμην.

Α'ροίμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. m. ejuſd. verbi.

Α'ροιο, ἄροιτο, tuleris, it: 2. & 3. perſ. a. 2. opt. med. ejuſd. verbi.

Α'ρομα, τὸ, aratio: (ἀροτρίασμα, Heſych.) eſt verbale ab ἀρόω, ῶ, aro.

Α'ρόμαι, aptor, adaptor: paſſ. ab ἄρω, apto.

Α'ρόμμυαι, Poet. pro ἀρόμνυαι, quod Dor. pro ἀρόσειν, arare: præſ. inf. ab ἀρόω, aro.

Α'ΡΟΝ, ου, τὸ, Arum, herbæ ſpecies. Eſt &

Α'ρον, a. 1. imper. verbi αἴρω, tollo.

Α'ροντο, pro ἔροντο, Jon. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Α'ρὸς, exp. utilitas, apud Æſchyl. a Th. ἄρω.

Α'ρός, exp. locus irriguus, pratum; item, guttula. Heſych. enim ἀρὸς affert pro τὰ λιβάδια, quod illas habet.

Α'ρόσης, 2. perſ. a. 1. ſub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, aro.

Α'ρόσιμος, arabilis; item, cultus.

Α'ροσις, vel Α'ρόωσις, & Α'ροτρίασις, εως, ἡ, aratio, agricultura; interdum ager frumentarius: ab ἀρόω, aro.

Α'ρόσσειν, legitur apud Gregor. pro ἀρῦσαι, arare: a Th. ἀρόω, ῶ, f. ώσω.

Α'ρὸς, nom. pl. ab ἀρόσης.

Α'ροτὴρ, ῆρος, ὁ, Arator: Epith. bovis, vox poetica: ab ἀρόω.

Α'ρότης, ου, ὁ, idem: & ab eod.

Α'ροτικὸς, ὴ, ὸν, arabilis.

Α'ροτικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ad arationem pertinens. unde apud Aratum ἀροτικὸς ὥρη, eſt ἀροτὸς, arationis tempus, vel ſeminandi tempeſtas, i. e. ſementis. ab ἀρόω, aro.

Α'ρόσιο, genit. Poet. pro ἄρότου, ab

Α'ροτὸς, ου, ὁ, aratio. Sed ἀροτὸς, ὴ, ὸν, tempus arandi. Et ἀροτὸς, τὸν, τὸν, arabilis. Th. ἀρόω, aro.

Α'ροῦρα, pl. n. g. ab ἄροῦρον, aratrum: ab eod. Th.

Α'ροῦραῖος, ου, ὁ, ad aratores pertinens, ruſticus, agreſtis.

Α'ροῦρὸς, ἔως, Poet. pro quo & ἀρότης, ου, ὁ,

ευ, ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator, agricola.
Ἀροτῆρ, arator.
Ἀροτεύω, & ἀροτριόω, aro, aratro findo.
Ἀροτελασία, aratio.
Ἀροτριάω, ῶ, & Ἀροτριάζω, aro, f. άσω, p. ηροτρίακα.
Ἀροτρίασις, idem quod ἀροτελασία.
Ἄροτρον, ου, τὸ, ARATRUM. Th. ἀρόω.
Ἀροτρόπους, οδος, vomer: ab ἄροτρον, & πούς.
Ἀρύειν, nec non ἀρόαν, præs. inf. pro ἀρόειν: ab ἀρόω, aro.
Ἄρυρα, ας, & Jon. ἀρούρης, ἡ, arvum, terra arata, & terra: in nom. pl. ἄρυραι. ab
Ἀρυραῖος, agrestis, arvalis, campestris.
Ἄρυριον, ου, τὸ, agellus: ab ἄρυρα, quod ab ἀρόω.
Ἀρυροτόμος, q. d. in arvo laborans; agricola: ex ἄρυρα, arvum, terra arabilis, & πόνος, ου, ὁ, labor; unde πονέω, laboro.
ΑΡΟΩ, ῶ, ARO, f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἄροκα. p. pass. ἤρομαι, σαι, ϑ· unde est ἄρσις, ἄρτος, ἀροτὴρ, ἄροτρον, ἄρυρα, de quibus supra.
Ἀρόωσις, idem quod ἀροτέλασις, & ἀροτρίωσις, aratio: ab ἀρόω, aro.
Ἁρπάζδιν, raptim.
Ἁρπαγεῖον, locus dicitur juxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem. Th. ἁρπάζω.
Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, raptus: & ἁρπαγμός, οῦ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur: ab eod.
Ἁρπάγιμος, rapto quæsitus; item, abreptus: ut ψυχὴ ἁρπαγίμη, Epigr.
Ἁρπάγιον ἀγγεῖον, vas, quod a rapiendo harpagium dicitur.
Ἅρπαγμα, & Ἅρπασμα, ατος, τὸ, præda rapta, rapina: a præt. pass. verbi ἁρπάζω.
Ἁρπάζοντε, rapientes, præs. part. dual. num. ab
ΑΡΠΑΖΩ, rapio. f. σω, & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα. hinc ἅρπασμα, & ἅρπαγμα, ἁρπαγὴ, ἅρπαξ, ἄρπη, ἁρπεδὼν, ἁρπεδόνη, de quibus alibi.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poet. & Ἁρπακτὴς, ου, ὁ, raptor.
Ἁρπακτικὸς, ή, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, adv. rapaciter; item, raptim.
Ἁρπακὸς, ή, ereptus: a præt. pass. verbi ἁρπάζω.
Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Th. idem.
Ἁρπάλαγον, τὸ, exp. telum leporarium, cujus meminit Oppian. ab ἁρπάζω: unde ἅρπη, ἡ, & λαγὼς, ὁ.
Ἁρπαλέος, α, ον, rapidus, a, um, celer: ab ἁρπάζω.
Ἁρπαλέως, & Ἁρπάδλως, idem quod ἁρπακτικῶς: ab eod. Th.
Ἁρπάλιμος, Hesych. idem cum ἁρπαλέος, desideratus; qui rapitur.
Ἁρπαλίζω, arripio, accipio. ἁρπαλίζομαι, & ἁρπαλίπομαι, libens suscipio; libenter accipio. ab ἁρπάζω.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, RAPAX, raptor: in pl. ἅρπαγες. ab eod. Th.
Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.
Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω.
Ἁρπαξῶ, rapiam, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω.
Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rapto vivens: apud Athen. ex ἅρπαξ, rapax, & βίος, ου, ὁ, vita.
Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, falx.
Ἁρπάσας, άσασα, a. 1. part. ab ἁρπάζω.
Ἁρπασμὸς, idem quod ἁρπαγὴ, & ἁρπαγμὸς, raptus, direptio, ipsa rapiendi actio.
Ἁρπαστὸν, οῦ, harpastum; genus pilæ grandioris; dictum quod quisque arripere nitatur. unde Martial. Sive harpasta manu pulverulenta rapis.
Ἁρπαστὸς, ή, ὁ, q. d. raptitius.
Ἁρπασικὸς, rapax. Aristot. Physiogn.
Ἁρπάω, rapio, furor. Steph. refert ad ἅρπη, ut sit proprie, falce abripere.
Ἁρπεδὴς, έος, solo æqualis: quia ἅρει πέδῳ, solo congruit.
Ἁρπεδὲς, latum, planum: pro livido accepisse videtur Nicander.
Ἁρπεδίζω, solo æquo, complano, pavio. Hesych.
Ἁρπεδόεις, εντος, ὁ, idem quod ἁρπεδὴς, humo æqualis, plenus; vel ὁ ἄγαν πελιδνὸς, valde lividus, & pallidus: παρὰ τὸ ἄρει καὶ πέδον: sic Herodianus, & Didymus, & Etym. Hesych. vero, ὁμαλὸς, ἰσόπεδος.
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis: &
Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funiculus: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπεδονίζω, prædo, illaqueo. Hesych. ab ἁρπεδόνη.
Ἅρπεζα, quasi ὄρόπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis, tanquam ὄρος πέζα.
Ἁρπεπὸς, apud Cretenses dicitur Milvus; a raptu.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx; item, ensis falcatus: & harpa avis: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπις, seu ἁρπὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus; dicitur per Metathesin pro ἁπτὶς; a ἅπτω, suo, consuo, teste Etym.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia: derivatur a Th. ἁρπάζω.
Ἁρπυιαι, rapaces quædam Deæ, Harpyiæ. gen. pl. ἁρπυιῶν.
Ἅρπυς, ὁ, amor: quia falcatus ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, rapit.
Ἁῤῥαβδὸν, ὁ καὶ ἡ, seu ἄραβδος, carens virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, ου, ἡ, virga, baculus.
Ἁῤῥάβδωτα, τὰ, vel ται, αἱ, sunt inter ostrea; q. d. minime virgata; (quibus opponuntur ῥάβδωτα, quæ pectinatim divisa interpretatur Gaza apud Aristot.) conchæ dicuntur non pectinatim divisæ, seu non striatæ, aut virgatæ.
Ἁῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrhabo, pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persolvendæ. Hebræi, a quibus Græci hoc vocabulum sumpserunt, ערבון, arrhabon vocant id omne, quo dato confirmatur promissio: ideo quidam exp. pignus: arrhabo tamen, inquit Hieron. futuræ emptionis quasi quoddam testimonium, & obligamentum datur; pignus vero (hoc est ἐνέχυρον) pro mutua pecunia opponitur, ut quum illa reddita fuerit, reddenti debitum pignus a creditore reddatur. utitur Paulus ad Eph. c. 1. & 2. Cor. c. 1. & 5. 5. Item Plut. in Galba.
Ἁῤῥαβωνίζω, exp. arrhabone confirmo contractum emptionis. Hesych. Th. ἁῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ.
Ἁῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis, firmus: ab α, & ῥήσσω, frango.
Ἁῤῥαδιούργητος, exp. non temeratus: ex α priv. & ῥαδιουργέω, f. ήσω.
Ἁῤῥαὶς, non corruptus, incorruptus. sed ponitur & ἄῤῥατος, pro eod. ex α priv. & ῥαίω, f. ῥαίσω; unde ῥαισὸς, ὁ.
Ἀῤῥαξεν, Jon. & poet. pro ἤῤῥαξεν, & hoc pro ἤραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, amputo.
Ἁῤῥαφὴς, ής, ὁ, ἡ, insutilis: ex α priv. & ῥαφὴ, futura. Th. ῥάπτω, consuo.
Ἀῤῥέκτης, seu ἄρρεκτος, exp. infectus, imperfectus: ut ἔργον ἄρρεκτον, Il. τ. ex α priv. & ῥέζω, f. ῥέξω.
Ἀῤῥένα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, & ἀῤῥένων, gen. sing. & pl. ab ἄῤῥην, mas, strenuus.
Ἁῤῥενικὸς, vel Ἀῤῥενικὸς, ή, masculinus: ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, mas.
Ἀῤῥενικῶς, vel ἀρσενικῶς, exp. masculino genere, Athen. est adv. ab ἀῤῥενικὸς, seu ἀρσενικὸς.
Ἀῤῥενογονία, exp. masculorum generatio, seu procreatio: ab ἀῤῥενογόνος, mares generans.
Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ, ἡ, masculos procreans: ab ἄῤῥην, & γόνος, quod a γείνομαι.
Ἀῤῥενόθηλυς, V. ἀρσενόθηλυς.
Ἀῤῥενομιγὴς, & ἀρσενομιγὴς, qui cum masculis concumbit, vel masculorum concubitor. 1. Cor. c. 6. & in Ath. Epigr. ex ἄῤῥην, seu ἄρσην, ενος, & μιγὴς, ἡ, seu μιγὴτος, ὁ.
Ἀῤῥενοκυέω, exp. marem in utero gesto: ex ἄῤῥην, ενος, & κυέω.
Ἀῤῥενόπαις, sive ἀρσενόπαις, cui est filius mas. Nonn. ex ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, & παῖς.
Ἀῤῥενοτόκος, mares pariens.
Ἀῤῥενοτοκέω, virilis sexus partum edo: ex ἄῤῥην, ενος, & τόκος, ὁ.
Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo, & in pass. ἀῤῥενοῦμαι, masculescere.
Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virilis, fortis. unde adv.
Ἀῤῥενωδῶς, masculo, fortiter. Th. ἄῤῥην, ενος.
Ἀῤῥενωπὸν, τὸ, & ἀῤῥενωπία, ἡ, exp. masculæ, seu virilis facies; interdum animus virilis, fortisque & generosus, qui sub masculæ facie latet. Plut. Plut. de fort. Alex. sed ἀῤῥενωψ, & ἀῤῥενώπας, Eust. tradit in malam partem usurpari.
Ἀῤῥενώπαιδες, exp. ἀνδρόγυνοι, fœminæ, quarum facies aliquid virilitatis præ se ferunt. Hesych. ab ἀῤῥενωπὸς.
Ἀῤῥενωπὸς, & Ἀῤῥένωψ, ῶπος, ὄψ, aspectu masculus, virilis: ex ἄῤῥην, & ὤψ.
Ἀῤῥεπὴς, έος, & Ἀῤῥεπὲς, non vergens quoquam, non declinans.
Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, sententia neutram in partem propensius inclinans: ab α, & ῥέπω, vergo.
Ἀῤῥήδην, exp. ita ut non collocetur in oratione. Hesych. est adv. ab ἄῤῥητος.
Ἀῤῥῆκτοισι, infractis, dat. pl. Jon. ab
Ἀῤῥηκτὸς, idem quod Ἀῤῥαγὴς, infractus: ex α priv. & ῥήσσω.
Ἀῤῥημοσύνη, taciturnitas, silentium: ex α priv. & ῥῆμα, τὸ.
Ἀῤῥήμων, tacitus.
ΑΡΡΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, mas: item adjective, ὁ, ἡ, masculus: Metaph. fortis, strenuus: & in neutr. gen. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, substantive mas. Th. ἄρδω, irrigo.
Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. ἄγριος, δυσχερὴς, molestus, difficilis. Deductum videtur ub ἀῤῥηνέων, pro λοιδορῶν, convitiari, ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥηνα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. adversus maritum contendere.
Ἀῤῥήνωπος, vide supra cum ἀῤῥενωπὸς.
Ἀῤῥησία, ἡ, silentium: ex α priv. & ῥῆσις, εως, ἡ.
Ἀῤῥησιποιία, ας, ἡ, nefandum facinus, obscœne perpetratum.
Ἀῤῥησιποιὸς, ὸν, nefanda perpetrans, obscœnus: ab ἄῤῥητος, & ποιέω.
Ἄῤῥητος, ος, ὁ, ἡ, ineffabilis, obscurus; item nefandus; ex α, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico.
Ἀῤῥητουργία, exp. nefandum facinus: ex ἄῤῥητος, ος, ὁ, & ἔργον, τὸ.
Ἀῤῥήτως, adv. arcane: ab eod. Th.
Ἀῤῥηφορεῖν, exp. secreta & arcana gestare. Etym. & Suid. ex ἄῤῥητος, & φορὸς, ὁ; unde φορέω.
Ἀῤῥηφορία, quasi ἀῤῥητοφορία, gestatio arcanorum: nomen festi apud Athenienses, quod ex arcanis sacris constabat.
Ἀῤῥηφόρος, exp. qui nefanda, & arcana gestat, quasi ἀῤῥητα φέρων, teste Hesych. & Etym.
Ἀῤῥηχος, exp. sepibus idoneus: (quod difficulter frangatur) Nic. in Ther. ex α priv. & ῥήγνυμι, f. ῥήξω, unde ῥηχὸς, ὁ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀ῾ρίγ῾ος, ὁ καὶ ἡ, non frigens; frigori non obnoxius.

Ἀ῾ρίγητ῾ος, exp. exhorrere nescius; non exhorrescens, impavidus. in Epigr. ex α priv. & ῥῖγ῾ος, ε῾ος, τὸ; unde ῥιγέω, f. ήσω.

Ἀ῾ρῐζ῾ος, & ἀ῾ρῥίζωτ῾ος, exp. radice carens, radices nullas agens: ex α priv. & ῥίζα, ἡ, unde ῥιζόω.

Ἀ῾ρῥίν, vel ἀ῾ρῥις, ιν῾ος, ὁ καὶ ἡ, vide supra cum ἄορν, ιν῾ος.

Ἀ῾Ρ῾ΡΙΧΑ῾ΣΘΑΙ, manibus, & pedibus sursum tendere.

Ἀ῾Ρ῾ΡΙΧΟΣ, ἄριχ῾ος, vel ἄρσιχ῾ος, ὁ, ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀ῾ρῥοΐη, ἡ, exp. retentio menstruorum; vel retardati, & commorati menses: apud Hippocr. ex α priv. & ῥοὴ, ἡ.

Ἀ῾ρῥυθμέω, dissono, discordo. Gal.

Ἀ῾ρῥυθμία, ἡ, inconcinnitas, qualis est eorum, quæ numerosa non sunt: sed exp. & dissonantia. Gal.

Ἀ῾ρῥυθμοπότης, exp. qui non bibit ad rhythmum, seu certam mensuram, sed plenis poculis merum in se ingurgitat: ex α priv. & ῥυθμὸς, & πότης, ὁ.

Ἀ῾ρῥύθμ῾ος, ὁ, ἡ, numeris carens; nullam concinnitatem, seu modulationem, qualis numerorum, habens: interdum & inconcinnus, incompositus. unde

Ἀ῾ρῥύθμως, absque numeris; absque concinnitate ea, quam afferunt rhythmi; inconcinne.

Ἀ῾ρῥύπαντ῾ος, exp. non sordidatus, non contaminatus.

Ἀ῾ρῥύπαρ῾ος, non sordidus: ex α priv. & Th. ῥύπ῾ος, ὁ; unde ῥυπαίνω, & ῥύπαρὸς, ὁ.

Ἀ῾ρῥυσίας῾ος, exp. qui pignori opponi non potest: ex α priv. & ῥυσάζω, ομαι, f. άσω.

Ἀ῾ρῥύσονῦ), pro ἀναρύσονῦ), & hoc per Enallagen pro ἀναρύωνῦ), haurient. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀ῾ρῥυπίδωτ῾ος, exp. qui rugas non habet. ex α priv. & ῥυτὶς, ίδ῾ος; unde ῥυπδόω, f. ώσω.

Ἀ῾ρῥωδέω, Jon. pro ὀ῾ρῥωδέω, timeo. Hinc

Ἀ῾ρῥωδία, ας, ἡ, pro ὀ῾ρῥωδία, ἡ, metus. Th. ὀῥῥὸς, ὄ, ὁ, serum lactis.

Ἀ῾ρῥώξ, exp. idem, & ex iisd. cum ἀῥαγὴς, ἀῥήκτ῾ος.

Ἀ῾ρῥωπ῾ος, idem exp. cum Ἀ῾ῥεπὴς. ex α priv. & Them. ῥέπω, f. ψω; unde ῥοπὴ, ἡ.

Ἀ῾ρῥωστέω, f. ήσω, p. ηκα, infirmus sum, adversa valetudine laboro. de κεκτημένοις dicitur: neutrum absolut. ab α, & ῥώννυμι.

Ἀ῾ρῥώστημα, languor, ægritudo: est νόσημα μετὰ ἀσθενείας.

Ἀ῾ρῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab

Ἀ῾ρῥώστ῾ος, ος, ὁ, ἡ, infirmus, ægrotus: ex α, & ῥώννυμι.

Ἀ῾ΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus: dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀ῾ρσάμῳ῾ος, Æol. pro ἀρώμῳ῾ος, a. 1. part. m. ab ἄρω, apto, f. ῥῶ, & Æol. ἄρσω.

Ἀ῾ρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, tollo.

Ἀ῾ρσας, αντ῾ος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, 1. act. ab ἄρω.

Ἀ῾ρσενα, acc. sing. ἄρσενες, masculos, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, mas.

Ἀ῾ρσενικὸς, masculinus: ab eod. Th.

Ἀ῾ρσενικῶς, vel ἀ῾ῤῥενικῶς, masculo, vel masculino genere. Athen. ab ἄρσην, mas.

Ἀ῾ρσενόθηλυς, & ἀ῾ῤῥενόθηλυς, promiscui generis, fœminei nimirum, & masculi: sic vocantur animalia, quæ ipsa se ineunt. ex ἄρσην, masculus, & θῆλυς, εως, ὁ vel ἡ, fœmineus.

Ἀ῾ρσενοκοίτης, ου, ὁ, cinædus: ex ἄρσην, & κοίτη, cubile.

Ἀ῾ρσενόπαις, cui est mas filius. Nonn. ex ἄρσην, mas, & παῖς, puer.

Ἀ῾ρσενοπλήθης, viris plenus: apud Æschyl. ex ἄρσην, & πλῆθ῾ος.

Ἀ῾ρσην, ενος, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρσεν, mas, masculus. Vide Ἀ῾ῤῥην.

Ἀ῾ρσις, εως, ἡ, elevatio; item, ablatio: & apud LXXII. onus. Th. αἴρω.

Ἀ῾ρσιχ῾ος, exp. loculus, apud Diod. Sic. sed exp. etiam, cista lignea; & arcula, seu capsula; vel idem quod, & pro Th. ἄῤῥιχ῾ος.

Ἀ῾ρσον, adapta, a. 1. imperat. a f. Æolico verbi ἄρω, apto. Vide ἀρσάμῳ῾ος.

Ἀ῾ρσω, coaptabo, f. 1. Æol. verbi ἄρω. f. ῥῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα, & Æol. ἦρσα.

Ἀ῾ρτάβη, ης, ἡ, artaba, mensura dicebatur Persica, tribus chœnicibus Atticis capacior, quam Atticus medimnus, teste Herodoto l. 1. apud Ægyptios autem artabam facere modios viginti, scribit Hieron. in c. 5. Isajæ.

Ἀ῾ρταμέω, ῶ, concido in frusta; item, trucido; a Th. ἀ῾ρταμ῾ος, ὁ.

Ἀ῾ρταμις, ιδ῾ος, Dor. pro Ἀ῾ρτεμις, Diana.

Ἀ῾ΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius, coquus: παρὰ τὸ εἰς ἄρπια τέμνειν.

Ἀ῾ρτάνη, ης, ἡ, laqueus; item, suspendium: ab ἀρτάω.

Ἀ῾ρτεξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: magnus bellator.

Ἀ῾ΡΤΑ῾Ω, (& ἀρτέω, Jon.) f. ήσω, p. κα, suspendo, appendo: q. ab αἴρω, attollo.

Ἀ῾ρτεμὼς, ῶ, ὁ, Artemas, nom. propr. viri, Gr. incolumis.

Ἀ῾ρτεμέα, acc. sing. ab

Ἀ῾ΡΤΕΜΗ῾Σ, ές῾ος, ὁ, ἡ, integer, incolumis: q. ab ἄρτ῾ος, integer: vel Pleonasmo τῷ ρ, quasi ἀτεμὴς, a τέμνω.

Ἀ῾ρτεμία, incolumitas, salus, sanitas.

Ἀ῾ρτεμέω, ῶ, incolumis sum; valeo, sum integris viribus. Nonn. ab ἀρτεμὴς.

Ἀ῾ρτεμιδόβλητ῾ος, (q. d. a Diana, i. e. Luna percussus, idem quod σελληνόβλητ῾ος) Lunaticus, Lymphaticus: (nam de mulieribus dicitur σελληνόβλητοι: & ἀρτεμιδόβλητοι, ut δητολωνόβλητοι, & ἡλιοβλῆτοι, de viris) ex ἄρτεμις, Diana, & βλητὸς, ictus; a βάλλω, quod inter alia sign. figo, ferio, saucio.

Ἀ῾ρτεμις, ιδ῾ος, ιδ῾ος, ἡ, Diana: acc. ιν, & ιδα: voc. ὦ Ἄ῾ρτεμι· q. ab ἀρτεμὴς, perfectus: Vel, ut alii volunt, ῥῶ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν: nam venationi præesse fingebant; unde venatrix dicitur.

Ἀ῾ρτεμισία, ας, ἡ, Artemisia, herba.

Ἀ῾ρτεμίσιον, Dianæ festum, templum, aut statua: ab Ἀ῾ρτεμις.

Ἀ῾ΡΤΕ῾ΜΩΝ, ων῾ος, ὁ, artemo, velum navis majus, antemna: q. ab ἀρτάω, suspendo.

Ἀ῾ρτέμων, ων῾ος, nomen propr. viri, qui σκιφόπους῾ος cognominatus est, quod ob mollitiem lectica circumferretur.

Ἀ῾ΡΤΕ῾ΟΜΑΙ, paro, apparo: quasi ab ἄρω.

Ἀ῾ρτεπίβολ῾ος, ου, nomen muris: ab ἄρτ῾ος, panis, & ἐπίβολ῾ος, insidiator: ex ἐπὶ, & βολή.

Ἀ῾ρτέω, Jon. idem quod ἀρτάω, suspendo.

Ἀ῾ρτημα, ατ῾ος, τὸ, suspensum, appensum. ἀρτήματα vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco: a præt. pass. verbi ἀρτάω.

Ἀ῾ρτὴρ, ῆρ῾ος, ὁ, sonat ad verbum, sublator, quasi ab αἴρω, tollo: Vel humerus, quo onus sublatum fertur: Item genus calceamenti. Sed in Nehemia sumitur pro instrumento ταφρῶν, i. e. bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonasm. τῷ, fit ἀρτηρ, ῆρ῾ος, ὁ, lorum, seu funis, quo ensis appenditur, seu theca, in qua reconditur, quasi ἄορα τηρῶν: ab ἄορ, ensis, & τηρέω, servo.

Ἀ῾ρτῆρες, arteres; Massæ lapideæ, vel metallicæ, ansa vel manubrio addito, quo commode levari possint ab athletis. Artem. lib. 1. (vide ἁλτῆρες) ab αἴρω, tollo.

Ἀ῾ΡΤΗΡΙ῾Α, ας, ἡ, arteria, spiritus receptaculum: ῥῶ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

Ἀ῾ρτηριακὸς, ὴ, ὸν, ad arteriam pertinens.

Ἀ῾ρτηριώδης, εως, ὁ, ἡ, arteriosus.

Ἀ῾ρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio: a τομὸς, quod a τέμνω.

Ἀ῾ΡΤΙ, modo, nuper, nunc. ἕως ἄρτι, huc usque. ἀπ᾽ ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempore. & ἀπ᾽ ἄρτι, jam nunc. Ἄρτι, in compositione interdum significat integritatem, seu perfectionem; ex ἄρτ῾ος: interdum novitatem.

Ἀ῾ρτιάκις, adv. pariter, i. e. pari numero.

Ἀ῾ρτιάζω, ludo par impar; interdum, præparo.

Ἀ῾ρτιασμὸς, ὅ, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par.

Ἀ῾ρτιβλαστὴς, recens germinans. Th. βλαστάνω.

Ἀ῾ρτιβρεχὴς, nuper madefactus, nuper irrigatus: in Epigr. ex ἄρτι, & βρέχω.

Ἀ῾ρτίγαμος, ος, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit; nuper nupta: ab ἄρτι, & γάμος; quod a γαμέω.

Ἀ῾ρτιγλῶθλος, idem quod

Ἀ῾ρτιγλωὶς, Poetic. pro quo

Ἀ῾ρτιγλώειος, qui nudiustertius barbam emittere cœpit: & ἀρτιγλώειος χνόος, in Epigr. exp. q. d. lanugo barbæ nuper enatæ. ex ἄρτι, & γλώειοι, τὸ.

Ἀ῾ρτιγλώπτος, ος, ὁ, ἡ, recens genitus; modo natus: ex ἄρτι, & γλωπτὸς; quod a γίνομαι, nascor.

Ἀ῾ρτιγλυφὴς, ές῾ος, ὁ καὶ ἡ, recens sculptus: ut ἀρτιγλυφὲς ξόανον, Theocr. in Erg. ex ἄρτι, & γλύφω.

Ἀ῾ρτίγονος, modo genitus, seu natus: ex ἄρτι, & γονὴ, ἡ, seu γονὸς, ὁ.

Ἀ῾ρτιγραφὴς, recens scriptus: a γραφὴ, ἡ.

Ἀ῾ρτιδαὴς, qui nuper didicit; qui nuper cognovit; vel qui nuper cognitus est, seu mente perceptus: apud Suid. a Them. δαίω, disco.

Ἀ῾ρτιδάκρυς, qui recens lacrymavit. Eurip. a Th. δάκρυ, τὸ.

Ἀ῾ρτιδίδακτος, non ita pridem doctus, seu edoctus; qui nuper, seu recens didicit: a διδακτὸς, ὁ. comp. ut præcedentia, cum adv. ἄρτι.

Ἀ῾ρτίδιον, τὸ, parvus panis: est diminut. a Th. ἄρτος, ὁ.

Ἀ῾ρτιδομος, ος, ὁ καὶ ἡ, recens exstructus. Nonn. ex ἄρτι, & δομὴ, ἡ, unde δομέω.

Ἀ῾ρτιέρεπτος, recenter decerptus: ex ἄρτι, & ἕρεπω, f. ψω.

Ἀ῾ρτιέπειαι, veridicæ, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπὴς.

Ἀ῾ρτιεπὴς, ές῾ος, ὁ, ἡ, loquax, non mutilans verba, verborum concinnator; item, veridicus: ab ἄρτιος, perfectus, & ἔπω, dico.

Ἀ῾ρτιζυγία, nuper facta conjunctio; ex ἄρτι, & ζυγὸς, ὁ.

Ἀ῾ρτίζω, compono, perficio: cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀ῾ρτίζωος, qui est brevis vitæ: ex ἄρτι, & ζωὴ, ἡ, seu ζωὸς, ὁ.

Ἀ῾ρτιθαλὴς, recens florens. Th. θάλλω.

Ἀ῾ρτιθανὴς, modo, seu recens mortuus, Nonn. ex ἄρτι, & θνήσκω, f. θανοῦμαι: unde ejus comp. quædam desinunt in θανὴς.

Ἀ῾ρτικροτέω, exp. idem quod συμφωνέω, Hesych. ducta signif. a remigantibus, qui ad numerum quasi aquas plaudunt: ex ἄρτι, & κροτέω.

Ἀ῾ρτιλόχευτος, recens partu editus, nuper natus: ex ἄρτι, & λοχὸς, ἡ, unde λοχεύω, ομαι.

Ἀ῾ρτιμαθὴς, qui nuper discere cœpit; seu qui nuper didicit, & intellexit: ut ἀρτιμαθὴς κακῶν, apud Eurip. in Hecub. ex ἄρτι, & μανθάνω, f. μαθήσομαι: unde pleraque ejus comp. desinunt in μαθὴς.

Ἀ῾ρτιμελὴς, ές῾ος, ὁ καὶ ἡ, qui membris est integris, & absolutis; nulla parte mutilus, aut distortus: ex ἄρτι, ab ἄρτ῾ος, & μέλος, ες῾ος, τὸ.

Ἀ῾ρτιοπέρισσος, par-impar: ab ἄρτιος, & περισσὸς, ὁ.

Ἀ῾ΡΤΙΟΣ, ος, ὁ, ἡ, par, integer, perfectus.

Ἀ῾ρ-

Ἀρπότης, integritas: a Th. ἄρπος, ὁ.
Ἁρπαγής, recens compactus, & coagmentatus: ut σάλιχες ἁρπαγεῖς, apud Theocr. Epigr. 3. ex ἅρπη, & πήγνυμι, f. πήξω, a. 2. ἔπαγλω: unde multa ejus comp. in παγὴς desinunt.
Ἁρπαις, exp. puer adultus: ex ἅρπη, ab ἅρπος, & παῖς, ὁ, ἡ.
Ἁρπλητος, qui nuper dives est factus; recens locupletatus. unde apud Eurip. in Supplic. ἁρπλητα χρήματα, exp. bona novis, & subitis aucta divitiis. ex ἅρπη, & πλέτος, ὁ.
Ἀρπός, ὁ, ἡ, Poet. pro ἁρπαις, pedibus integer, & valens: ab ἅρπος, & πούς.
Ἀρπίσκαπτος, ὁ ϗ ἡ, recens fossus, seu effossus: nuper defossus: in Epigr. ex ἅρπη, & σκάπτω, f. ψω; unde σκαπτὸς, ὁ.
Ἁρπίσκος, ὁ, parvus panis; aliis pastillus. Athen. l. 4. diminut. ab ἅρτος, ὁ.
Ἁρπίσομος, exp. cui est σῖτος ἅρπιον, i. e. integrum; qui integra verba, ita ut intelligi possint, pronuntiat; seu qui verba secundum idioma linguæ pronunciat integra, & perfecta. sed exp. &, undique planus.
Ἁρπισομέως, integra, & perfecta verba pronuntio: ex ἅρπη, ab ἅρπος, & σῖτος, τὸ.
Ἁρπιτελὴς, exp. recens initiatus. Plat. in Phæd. ex ἅρπη, & τέλη, τὰ, mysteria, sacra: a Th. in sign. τέλος, εος, τὸ.
Ἀρτίτοκος, recenti partu editus. unde Metaph. ἀρτίτοκος σελήνη, dicitur nova Luna, sed ἀρτιτόκος, exp. quæ nuper peperit; quæ recentem edidit partum: ex ἅρπη, & τόκος, ὁ, seu τοκὰς, ἡ.
Ἀρτίτμητος, nuper cæsus, seu nuper sectus. sed ἀρτιτόμος, exp. nuper secans; qui nuper secuit, seu incidit. ex ἅρπη, & τομὸς, seu τμητὸς, ὁ.
Ἀρτίτροπος, ὁ, recenter mutatus: ex ἅρπη, & τροπὴ, ἡ, seu τρόπος, ὁ.
Ἁρπακὴς, qui modo lucem habuit, scil. oculorum; qui modo visum recuperavit. Nonn. ex ἅρπη, & φάω: cujus comp. varia desinunt in φακὴς.
Ἀρπαφανὴς, nuper in lucem editus, qui nuper apparere incepit. in Epigr. ex ἅρπη, & φαίνω, f. φανῶ: unde comp. varia in φανὴς.
Ἀρπίφατος, ὁ ϗ ἡ, recens peremptus: ab ἅρπη, & φάω.
Ἁρπίφρων, qui mente est integra, minimeque læsa; integer mentis: ex ἅρπη, & φρὴν.
Ἀρπυὴς, recens natus: a Them. φύω.
Ἀρπίφυτος, nuper plantatus, vel natus: ab eod. Them. φύω; unde φυτὸν, τό.
Ἁρπίφωνος, cui vox est integra, & perfecta; quique verba ἁρπίως, i. e. integre, & perfecte pronuntiat: ex ἅρπη, ab ἅρπος, & φωνὴ, ἡ.
Ἁρπιχάρακτος, ὁ ϗ ἡ, recenter sculptus, seu insculptus: ut ἁρπιχάρακτον χάλυμμα, apud Athen. l. 5. a Th. χαράσσω, seu χήω, f. ξω.
Ἁρπίχειρ, cui manus sunt perfectæ, nec ullo laborant vitio, seu qui utraque manu æque utitur: a Them. χεὶρ, ἡ.
Ἁρπιχόρευτος, recens choreis celebratus: ut ἁρπιχόρευτος ἑορτὴ, Nonn. a χορεύω, ομαι, f. εύσω.
Ἀρτίχυτος, ὁ ϗ ἡ, nuper, seu modo fusus. a χυτὸς, ὁ, comp. ut reliqua præcedentia, cum Th. ἅρπη, vel ἅρπος, ὁ.
Ἀρτίως, adv. nuper, paulo ante. Attici distinguunt ἀρτίως, ἀπὸ τοῦ ὀλίγου; & ἅρτι, ἀπὸ τοῦ νῦν. exp. etiam, integre, perfecte: item, cohærenter, & apte: & sic est adv. a Th. ἅρπος, ὁ, ἡ.
Ἀρτόδειγμα, sive ἀρτοδεῖγμα, exp. q. d. specimen panis, i. e. specimen frumenti in pane confecto ex eo. Poll. ex ἄρτος, ὁ, & δεῖγμα, τὸ.
Ἀρτοδοτέω, ῶ, panem do, i. e. panem aliquibus distribuo: ex ἄρτος, & δότης, ὁ.
Ἀρτοθήκη, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium: ex ἄρτος, & θήκη, ἡ.
Ἀρτοκοπέω, pistrinam exerceo.
Ἀρτοκοπεῖον, pistrinum.
Ἀρτοκοπικὸς, liber apud Athenæum.
Ἀρτοκόπος, ὁ, ἡ, pistrix, & pistor: ex ἄρτος, panis, & κόπτω, scindo.
Ἀρτοκρεας, τὸ, exp. panis carni mistus; caro pani inclusa; cibus pane, & carne constans: ex ἄρτος, ὁ, & κρέας, τὸ.
Ἀρτολάγανον, exp. panis genus delicatum, apud Athen.
Ἀρτολάγυος πήρα, exp. panem, & lagenam habens pera: ex ἄρτος, ὁ, & λάγανον, τὸ, vel λάγυος, ἡ.
Ἀρτοξέρξης, idem quod Ἀρταξέρξης.
Ἀρτοποιέω, panem conficio, pistoriam artem exerceo: sed exp. &, in panem, vel panes formo. unde in pass. (de papavere sativo) ἧς τὸ σπέρμα ἀρτοποιεῖται ἐς τιλὼ ὠφελίᾳ χρῆσιν, apud Dios. l. 4. c. 72.
Ἀρτοποιία, panificium, pistura. Xen.
Ἀρτοποϊκὸς, scil. λόγος, liber de panificio, apud Athen. ex ἄρτος, ὁ, & ποιέω, ῶ.
Ἀρτοποιὸς, q. d. panifex, pistor: sed ponitur & adjective: ut ἀρτοποιὸς ζύμη, fermentum, ex quo panis conficitur.
Ἀρτοπεῖον, officina, vel vas, in quo panes coquuntur. Poll.
Ἀρτόπης, ὁ, & ἀρτόπη, ἡ, panes, & placentas coquens, seu vas, seu homo.
Ἀρτοπίκιον ἄρτος, dicitur panis in artopta coctus. Athen. l. 3. ex ἄρτος, ὁ, & ὀπτάω, ῶ.
Ἀρτοπωλεῖν, exp. panes vendere: ex ἄρτος, ὁ, & πωλέω, ῶ.
Ἀρτοπώλειον, dicitur esse pistrinum. Suid.
Ἀρτοπώλης, qui panem vendit.
Ἀρτοπώλιον, locus, in quo venduntur panes.
Ἀρτοπωλὶς, ἰδος, ἡ, quæ panem vendit.
Ἄρτος, panis, cibus; derivari dicitur ab αἴρω, significante προσφέρω; quasi ὁ καθ' ἑκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος, inquit Etym. & aliam addit etiam rationem: vi. διὰ τὸ αἴρειν, ϗ καθίζειν τὴν δύναμιν. sed videtur etiam ab ἄρω, deduci posse: ut sit ἄρτος, cibus corpori congruus; sicut ab eodem ἄρω, deducitur ἄρμαλιὰ, ἡ, cibus.
Ἀρτοσιτέω, pane vescor; item simpl. vescor: ex ἄρτος, & σιτέω.
Ἀρτοτροφέω, pane alo. Poll. ex ἄρτος, & τροφέω.
Ἀρτοφάγος, ος, ὁ, panivorus: nomen mu..ris, apud Hom. Ex ἄρτος, & φάγω, comedo.
Ἀρτοφόριον, ος, τὸ, vas quo panis fertur, panarium. Athen. l. 4. ex ἄρτος, & φορὸς, ὁ.
Ἀρτοχάριτες, placentarum quoddam genus; panes rotundi, & lati, tenuesque, popana quæ dono dantur, Hesych. ex ἄρτος, & χάρις, ιτος, ἡ.
Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum.
Ἀρτυματώδης, εος, vel εως, ὁ ϗ ἡ, in condiendis cibis usum habens; ad condiendos cibos accommodatus.
Ἀρτὺς, ἡ, exp. amicitia; item συνθήκη, pactum: ab ἀρτύω, apparo, instruo.
Ἄρτυσις, εως, ἡ, idem quod ἄρτυμα, condimentum; sive ipsa actio condiendi.
Ἀρτυτὸς, exp. condimentarius, seu conditaneus. Dios. l. 2. ab ἀρτύω. Unde etiam ἀρτυτικὰ, τὰ, apud Alex. Tral. fructus cinaræ.
ἌΡΤΥΩ, vel ἀρτύω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, apparo, instruo, condio: q. ab ἄρω. a. 1. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτύμμενος, η, ον, conditus. præt. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, conditus. a. 1. pass. ἠρτύθην. f. 1. ἀρτυθήσομαι.
Ἀρύβαλλος, marsupium: ab ἀρύειν, & βάλλειν: sive παρὰ τὸ ἀρύειν, ϗ βάλλειν εἰς αὐτόν. Hesych.
Ἀρυσάμμος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, haurio.
Ἀρυσὰν, ἡ, & ἀρύταινα, ἡ, cyathus; vel cyathorum, aut poculorum genus quoddam. Th. idem.
Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum.
Ἀρυστὶς, & ἀρύσπιχος, exp. idem quod ἀρυστὴρ, quod apud Schol. Aristoph. est vasculum aptum ad hauriendum; ut cotyla, cyathus, calix. Athen. l. 2. Th. ἀρύω.
Ἀρυτὴρ, ῆρος, dicitur esse instrumentum coquinarium, quo ex aheno hauritur aliquid.
ΑΡΥΤΩ, & ἀρύω, f. σω, p. ἤρυκα, haurio, ex profundo traho. hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ἡ, cochlear, haustrum: q. ab αἴρω.
Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. fanans vastationem.
Ἀρχάγγελος, ος, ὁ, Archangelus: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, princeps angelorum: ἄρχω vero impero, ab ἀρχὴ, principatus: ἄγγελος vero ab ἀγγέλλω, nuntio.
Ἀρχάγετας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux.
Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, principatus, & ἡγέομαι, duco.
Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχὴ.
Ἀρχαὶ, αἱ, primitiæ, pl. ab ἀρχὴ.
Ἀρχαΐζω, exp. antiquitatem, seu antiquos imitor: ab ἀρχαῖος, seu ἀρχαϊκὸς.
Ἀρχαϊκὸς, ὴ, & Att. Ἀρχαϊκὸς, vetustus.
Ἀρχαϊκῶς, adv. prisco more. Them. ἀρχὴ.
Ἀρχαιογονία, antiquitas: ex ἀρχαῖος, & γονὴ, ἡ, seu γόνος, ὁ.
Ἀρχαιόγονος, pro quo & ἀρχέγονος, antiquus, apud Aristot.
Ἀρχαιολογέω, exp. antiqua memoro; de antiquis differo, seu scribo. Luc. Tuc. l. 7. Item, antiquis verbis utor. ex ἀρχαῖος, & λόγος, ὁ.
Ἀρχαιολογία, ἡ, dicitur sermo, aut historia de rebus antiquis. Plut. de Herod. sed in disciplinis literatæ humanitatis ea est ἀρχαιολογία, quæ disciplinarum communia principia præcognoscit.
Ἀρχαῖον, ος, τὸ, exp. sors usurarum, sed subauditur substantivum δάνειον, sive δάνεισμα, quod aliquando additur: item dicitur ἀρχαῖον etiam de bonis alicujus pro sorte, & capite, unde fructus & reditus manat; adeo ut τὰ ἀρχαῖα vocet Demosth. τὰ πατρῷα, avita bona. est neut. sing. & plur. a sing. masc. ἀρχαῖος, ὁ.
Ἀρχαιόπλουτος, cui priscæ sunt divitiæ; jam inde a majoribus suis dives, ex eoque nobilis: ex ἀρχαῖος, & πλοῦτος, ὁ.
Ἀρχαῖος, αία, αῖον, antiquus, a, um: & ἀρχαΐη, Jon. pro ἀρχαία: ab ἀρχὴ.
ἀρχαῖοι, οἱ, majores, veteres.
Ἀρχαιότερος, compar. & ἀρχαιότατος, superl. antiquior, antiquissimus: ab ἀρχαῖος.
Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas: ab eod. Th.
Ἀρχαιοτροπία, ἡ, antiqui mores; prisca vivendi forma.
Ἀρχαιότροπος, antiquis moribus præditus; antiquos mores recipiens; ut ἀρχαιότροπα ἐπιτηδεύματα, apud Thuc. l. 1.
Ἀρχαιοτρόπως, ad. antiquis moribus, antiqua morum simplicitate: ex ἀρχαῖος, & τρόπος, ὁ.
Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio: ex ἀρχὴ, imperium, & αἱρέω, eligo.
Ἀρχαιρέσια, τὰ, comitia.
Ἀρχαιρεσιάζω, magistratum creo, aut ambio.
Ἀρχαϊσμὸς, ὁ, priscorum imitatio, maxime in sermone: unde nomen est figuræ apud Gramm. ab ἀρχὴ.

Ἀρ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀρχαίως, antique: adv. ab eod.

Ἀρχέγονος, idem quod Ἀρχαιόγονος, primigenus, primigenius, & principalis, primitivus, prior natus, author generis, ex quo omnia genita sunt: ut ἀρχέγονος ὕλη, primigenia materia, ex ἀρχή, vel ἀρχαῖος, & γόνος.

Ἀρχέδημος, ὁ, nomen propr. viri, Gr. princeps populi.

Ἀρχέδικης, ου, ὁ, qui juste imperat; ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἄρχει, 3. sing. ind. præs. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεσθαι, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, domus principis, aut magistratuum curia, ab ἀρχή, principatus: Item archivium, tabularium. Item in castris Prætorium, & principia significat.

Ἀρχεῖος, α, ον, idem quod ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχέκακος, ὁ ἡ, author, seu origo malorum: ab ἀρχή, & κακός.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, Archelaus, nom. viri, Gr. princeps populi.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ ἡ, populi rector: pro quo dicitur etiam ἀρχέλας: ex ἀρχή, ης, vel ἀρχός, ὁ, & λαός, ὁ.

Ἀρχέναυς, qui nunc primum navigat: vel qui navi imperat: apud Suid. ex ἀρχή, vel ἀρχός, & ναῦς, navis; unde ναϊκός, navalis.

Ἀρχέπλους, exp. penes quem administrandarum, & dispensandarum divitiarum potestas est: ex ἀρχός, ὁ, vel ἀρχή, ἡ, & πλοῦτος, ὁ.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ, ἡ, imperans civitati; ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ', pro ἄρχεσθε, incipe, inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἄρχεσθαι, infin. sæpe parere, imperium ferre.

Ἀρχεσίμολπος μοῦσα, dicitur musa, quæ cantui præest, seu quæ cantum incipit. Athen. l. 4. ex ἄρχω, vel ἀρχή, ῆς, & μολπή, ῆς.

Ἀρχέσπερος, vesperæ principium habens: ut ἀρχέσπερος νύξ, apud Homerum: ex ἀρχή, & ἕσπερος.

Ἀρχετάειν, & ἀρχηγετεύειν, principatum tenere.

Ἄρχεπε, Dor. pro ἦρχεπε, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι: vide in ἄρχω.

Ἀρχετυπία, ἡ, dicitur exemplar, vel idea.

Ἀρχέτυπον, τὸ, forma primigenia; typus initio factus, & omnium primus.

Ἀρχέτυπος, ου, archetypus, in neutr. τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχή, & τύπος.

Ἀρχέτυπος χαφή, legitur apud Phil. de vita M. l. 3. hujus autem vocis proprius usus est in imaginibus; Metaphoricus in aliis rebus.

Ἄρχθ', Dor. pro ἄρχυ, præs. imperat. pass. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀεχή.

Ἀρχθάω, idem quod ἄρχω, impero.

Ἀρχέχορος, exp. qui præest choro, choragus, seu qui choros inchoat; in Epigr. ex ἄρχω, ἀρχή, vel ἀρχός, & χορός.

ΑΡΧΗ', ῆς, principium, principatus, imperium, extremum. Ab ἀρχή vero est ἀρχαῖος, ἄρχω, & ἄρχομαι, δημάρχος, ἑξάρχος, ἑπάρχος, ὑπάρχος, & ἱππάρχης, μοναρχος, vel μοναρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi.

Ἀρχηγετεύειν, idem est quod ἀρχηγετάειν.

Ἀρχηγετέω, ῶ, exp. incipio, auspicor.

Ἀρχηγέτης, & Dor. Ἀρχαγέτης, ου, ὁ, dux, præses, princeps.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præses, ductrix, patrona.

Ἀρχηγός, οῦ, ὁ, ἡ, dux, princeps, author: in vocat. ἀρχηγέ. ex ἀρχή, & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχήθω, Jon. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, antiquitus. Th. ἀρχή.

Ἀρχῆι, & τῆι ἀρχῆι, adverbialiter, primum, primitus, principio; & interdum omnino, ante omnia.

Ἀρχήθετο, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἀρχηλάτης, & ἀρχελάτης, princeps latronum: ex ἀρχή, unde ἀρχός, vel ἄρχων, & λάτης.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχός, & ἰατρός, quod ab ἰάομαι.

Ἀρχιβούκολος, bubulcorum princeps: ex ἀρχή, ῆς, vel ἀρχός, ὁ, & βούκολος, ὁ.

Ἀρχιγενέθλιος, princeps seu generis, seu gentis, vel antiquæ originis, seu generationis; priscus. Nonn. ex ἀρχή, ῆς, & γενέθλη, ης.

Ἀρχιγραμματεύς, έως, ὁ, scribarum præfectus: ab ἀρχός, & γραμματεύς, quod a γράφω.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, Archidamus, nomen proprium.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos, & princeps carceris. Th. φυλάσσω.

Ἀρχιδικαστής, οῦ, ὁ, judicum præfectus, seu præses.

Ἀρχίδικος, qui præest causis, & judiciis. ex ἀρχός, & δίκη, vel δικαστής.

Ἀρχίδιον, τὸ, q. d. imperiolum, parvum imperium; item, parvus magistratus, & pedarius: dimin. ab ἀρχή.

Ἀρχιερεσία, exp. a Suid. κωπηλασία, (a κώπη, remus) i. e. remigatio; sed est potius principatus inter remiges; est enim comp. ex ἀρχή, principatus, & ἐρεσία, seu ἐρεσία, remigatio; a Th. ἐρέσσω.

Ἀρχιερώμαι, & ἀρχιερατεύω, summus sacerdos sum; vel summo sacerdotio fungor.

Ἀρχιερατικός, ἡ, όν, pontificius.

Ἀρχιερεύς, έως, & Attice έως, ὁ, pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos; q. d. ἀρχων τῶν ἱερέων, princeps sacerdotum: quod ab ἀρχή, principatus, & ἱερεύς, sacerdos; quod ab ἱερός, sanctus.

Ἀρχιεροσύνη, ἡ, exp. summum sacerdotium, pontificatus maximus: ab ἀρχιερεύς.

Ἀρχιεταῖρος, sodalium princeps; qui principem inter sodales locum obtinet; ut Chusi dicitur ἀρχιεταῖρος Davidis, 2. Reg. c. 16. ex ἀρχός, ὁ, vel ἀρχή, ῆς, & ἑταῖρος, ὁ.

Ἀρχιεύνουχος, eunuchorum præfectus, seu princeps: ex ἀρχή, & εὐνοῦχος, ὁ.

Ἀρχίζωος, vitæ initium præbens; vitæ autor: ex ἀρχή, & ζωή, ῆς.

Ἀρχιθέωρος, quidam exp. præfectus ludorum & spectaculorum: ab aliis exp. præfectus eorum, qui theori dicebantur; hoc est qui sciscitatum oracula mittebantur: sed exp. etiam, præfectus sacrorum, apud Demost. ex ἀρχός, & θεωρός.

Ἀρχίκλοπος, exp. antiquus fur, & q. d. princeps furum; qui furum turbæ præest. Suid. pro eod. dicitur & ἀρχίκλωψ. ex ἀρχή, & κλοπή, vel κλώψ, ὁ.

Ἀρχικός, ή, όν, principalis, primarius, aptus ad regendum: ab ἄρχω.

Ἀρχικυβερνήτης, qui præest navi, navis præfectus, nauclerus: ex ἀρχή, & κυβερνήτης.

Ἀρχιλῃστής, idem quod ἀρχηλῃστής.

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, Archilochus, Poeta Jambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus coquorum: ab ἀρχή, imperium, & μάγειρος, coquus.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, qui pluribus monachis præest, abbas: ex ἀρχός, & μάνδρα, ης.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ, mimorum princeps; item, princeps histrionum: ex ἀρχή, ῆς, & μῖμος, ὁ.

Ἀρχιοινοχοία, exp. dignitas τῆς ἀρχιοινοχόου.

Ἀρχιοινοχόος, pincerna, poculorum magister. Ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Ἀρχιοινοχόος, qui principem locum inter pocillatores tenet.

Ἀρχιπαζιώτης, princeps familiarum. Josue c. 21. ex ἀρχός, ὁ, & παζιώτης, ου, ὁ.

Ἀρχιπειρατής, οῦ, ὁ, archipirata, piratarum princeps: ex ἄρχω, & πειρατής, ὁ.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps: ab ἀρχή, principatus, & ποιμήν, pastor.

Ἀρχιποσία, q. d. principatus bibendi; sed exp. & primus bibendi locus: ex ἀρχή, ῆς, & πόσις, εως, ἡ, potus.

Ἀρχίππος, ου, ὁ, propr. nom. viri, Gr. magister equorum. Th. ἵππος, equus.

Ἀρχιρᾶς, idem quod, & pro ἀρχιερᾶς.

Ἀρχισιτοποιός, οῦ, ὁ, pistor, pistorum princeps: ex ἄρχω, impero, σῖτος, frumentum, panis, & ποιέω, facio.

Ἀρχισράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus: quod ab ἀρχή, principatus, & στρατηγός, dux; quod ex στρατός, exercitus, & ἄγω, duco.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, præfectus vel rector synagogæ: ab ἄρχων, & συναγωγή, conventus; quod a συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ἀρχισωματοφύλαξ, præcipuus custos corporis. Regum l. 1. cap. 28. ex ἀρχή, σῶμα, & φύλαξ.

Ἀρχιτεκτονικός, ή, όν, ad architectos pertinens, peritus architecturæ.

Ἀρχιτεκτονική, (sub. τέχνη) architectura.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, Architectus, fabrorum princeps; item Metaphor. structor, machinator: ex ἄρχων, & τέκτων, faber; quod a τεύχω, fabricor.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἀρχων τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, symposiarcha, qui præst apparando convivio: ex ἀρχή, principatus, & τρίκλινον, seu τρίκλινος, triclinium, ideest, locus tribus constratus lectis ad discumbendum; quod ex τρεῖς, & κλίνω, reclino.

Ἀρχιύπασπις, primarius, & princeps inter ὑπασπιστάς: Plut. in Eumen. ex ἀρχός, & ὑπασπιστής, clypeatus satelles.

Ἀρχίφυλος, ου, præfectus tribus. ἀρχίφυλοι, οι, principes tribuum. Th. φυλή, tribus.

Ἀρχίφωτος, exp. initium, & autor luminis. sic dicitur Baptismus, quoniam post eum animæ illuminantur. Dionys. Areop. ex ἀρχή, ῆς, & φῶς, φωτός, τό.

Ἄρχμβμος, per Sync. pro ἀρχόμβμος, subditus: præs. part. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή, imperium. Vel pro ἠγμβμος, ut lit Jonicum præt. translato accentu.

Ἀρχοδυλυπάδης, exp. magistratus ambiens, quasi ὁ πὰς ἀρχὰς γλύφων: Etym. & Eust. ex ἀρχή, ῆς, & γλύφω, f. ψω, unde γλύπτης, ὁ.

Ἀρχόλαβος, magistratuum susceptor: ex ἀρχός, & λαβή, ῆς.

Ἀρχολίπαρος, exp. magistratum ambiens; i. e. ὁ λιπαρῶν ἵνα ἄρχῃ. Etym. & Eust. & sic est ex ἀρχή, ῆς, & λιπαρής, ὁ, ή, unde λιπαρέω, ῶ. Sed exp. etiam, ὁ ἐπὶ τῇ ἄρχειν λιπαινόμβμος, i. e. propter magistratum splendescens. Etym. & Eust. Atque sic est ex ἀρχή, ῆς, & λίπαρος, ὁ, a Th. λίπος, εος, τό; unde λιπαίνω, ομαι.

Ἄρχομαι, exp. initium facio, vel sumo, vel habeo: item pro ἄπαρχομαι, Od. ξ. sed exp. etiam, sum sub principatu, seu dominatu, vel imperio; subsum **imperio**; mihi imperatur: sæpe etiam **exp.** pareo, obtempero: ut ἄρχομαι τοῦ τῶν νόμων, obtempero legibus: Plut. in Apoph. & ἄρχομαι πατρός, in his pareo. unde ἀρχόμβμοι, qui sub imperio, vel dominatu, seu ditione alicujus, subditi: qui & ὑπήκοοι. Xen. est pass. ab ἄρχω.

Ἀρχοντικός, imperiosus, i. e. ἀρχικός: a Th. ἄρχω.

Ἀρχός, οῦ, ὁ, qui imperium obtinet, dux:

dux: sed exp. & podex: item, intestinum rectum, apud Aristot. in 4. de gen. an.

Ἄρχω, incipio, initium facio: item, sum principium, seu origo, vel auctor sum: item, priores partes occupo: ut apud Thuc. ἄρχω τῆς μάχης, prior pugnam capesso: hic ἄρχειν πολέμου, apud eund. Sed exp. etiam, impero, cum genit. principatum obtineo, dominor, magistratum gero. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præs. med. ἄρχομαι, incipio, impero. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præs. part. ἀρχόμενος. ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθα, præs. sub. med. f. 1. m. ἄρξομαι, ῃ, εῖ. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. sub. ἄρξωμαι, ῃ, ῇ. a. 1. inf. m. ἄρξασθαι. Th. ἀρχή, principium, imperium.

Ἄρχωμεθα, ordiamur, Poet. pro ἀρχώμεθα, præs. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. ἀρχόμενος, subditus. V. ἄρχομαι.

Ἀρχώνης, exp. qui præest emptionibus. Etym. Ex ἀρχὸς, seu Th. ἄρχω, & ὠνέομαι.

ΑΡΩ, apto, adapto, congruo, f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσω, & ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione, ἄρηρα, & Poet. ἄραρα. Et ἄρω potest etiam esse a. 1. sub. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρωγή, ῆς, auxilium, remedium.

Ἀρωγός, ὄν, ὁ, ἡ, auxiliator, vindex, defensor: ab ἀρήγω, auxilior, verso η in ω.

Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, unde ἀρωγοναῦται δαίμονες, Dii nautarum fautores, seu defensores; Dii faventes, & propitii nautis: Epigr. ex ἀρωγός, auxiliator, & ναύτης, nauta; a Th. ναῦς, navis.

ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρι, & ὄζω, oleo.

Ἀρωματικός, ὄν, odoratus: & πώδης, εως, ὁ, ἡ, aromata redolens.

Ἀρωματίζω, aroma redoleo; aromata resipio; sum odoratus; odorem suavem spiro: item active, aromatis, odoribus, seu odoramentis imbuo: Dioscor.

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, Aromatites. unde ἀρωματίτης οἶνος, aromatites vinum, i. e. aromatis confectum. Dioscor. Th. ἄρωμα.

Ἀρωματοφόρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, odorifer, aromatarius, qui aromata fert: ex ἄρωμα, & φέρω.

ΑΡΩΝΙΑ, ας, ἡ, mespilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, Heros.

Α Σ.

Ἄς, adv. usquequo.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct.

Ἀσώ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Syr. Medicus.

Ἆσα, Dor. pro ἧτα, & in 2. sing. ᾆσας, Dor. pro ᾄσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, cano, & ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. & Dor. ᾆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ᾄδω, fatio, f. ἄσω. At ᾄδω, ᾴδω, ι subscripto, cano.

Ἀσάζω, & ἀσαίνω, idem quod ἀσάομαι, (& ex eadem origine derivata, vid. ab ἄση, ἡ, fastidium, Hesych.) tristor; λυπέομαι: sed proprie sign. nauseo, fastidio, laboro: ab ἄδω, fatio; unde ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea, sæpe scil. consequens satietatem.

Ἄσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus: ut ἄσακτος γῆ, terra non conculcata, & constipata. Xen. ex α priv. & σάττω, onero; item, conculco.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ, expers rei nauticæ; imperitus maris (fuere Salaminii rei nauticæ peritissimi) vel a triremi quadam miræ velocitatis apud Athenienses, quæ salaminia dicebatur. α est privativum.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ, ἡ, inconcussus, immotus: ex α, & σαλεύω, agito. Th. σάλος, ου, ὁ, salum.

Ἀσαλής, ές, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus: σαλα γὰ φροντίς. Æschyl.

Ἀσάλλει, ἀφρονιστεῖν, apud Hesych.

Ἀσαλέα, ἡ, securitas, ἀμεριμνία; item, inconsiderantia, incogitantia, ἀλογιστία. Etym.

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ὁ καὶ ἡ, tuba non proclamatus: ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιον, Hesych. quod mane solum, & vespere tuba canere solerent: ab α, & σάλπιγξ, tuba.

Ἀσάμβος, ου, ὁ, Poet. pro λυπούμενος, dolens, mœstus: ab ἄδω, satio; vel ἄω, lædo.

ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, pelvis, solium balneatorum: ἀφ' ἧς τὸ ἄσιν μινύθει, a sordibus minuendis, i. e. eluendis.

Ἀσᾶν, fastidio afficere, præs. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, satio.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ, sandaliis carens: ab α, & σανδάλιον.

Ἄσαντος, non adblandiens, ὁ σαίνων. Hesych. proprium est canum, qui blandas alioqui caudas movent. ex α priv. & σαίνω, idem, quod σείω, quatio, agito; item, adulor, blandior; Metaph. a canibus caudæ agitatione adblandientibus.

Ἀσάομαι, ῶμαι, futur. ήσομαι, nauseo, fastidio. Vide supra ἀσάζω.

Ἀσαπής, ές, & Ἄσηπτος, ου, ὁ, ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α, & σήπω, putrefacio.

Ἀσαρῖτις οἶνος, Asarites vinum, i. e. ex asaro herba confectum, & conditum, Dios. ἀβάσαρον.

Ἄσαρκος, ου, carnis expers: item, gracilis, macilentus.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α, & σάρξ.

ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, Asarum, nardus sylvestris.

Ἄσαρος, non ornatus, non versus. unde ἄσαρον, τὸ, scopis non mundatum; seu quod scopis mundari nequit. Hesych. ex α priv. & σαίρω, scopis purgo.

Ἄσας, Jon. pro ᾔσας, cecinisti, 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas.

Ἀσαφής, ές, ὄς, ὁ, ἡ, obscurus; ex α, & σαφὴς, manifestus.

Ἀσαφῶς, incertis causis, ἀδήλως, ἄνευ αἰτίας, non certo, & liquido, obscure: adv. ab ἀσαφής.

Ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, inextinguibilis, ἀσβέστη, in f. gen. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α, & σβεστὸς, quod a σβέννυμι, exstinguo.

ΑΣΒΟΛΗ, ης, & ἄσβολος, ου, ἡ, fuligo, macula, favilla; q. ab ἄσις, & βάλλω. Est &

Ἄσβολος, ου, ὁ, nom. propr. auguris.

Ἀσβολόεις, εντος, fuliginosus: Poet. &

Ἀσβολώδης, ες, ὁ, ἡ, idem: apud Oratores.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, & Ἀσβολάω, fuligine inficio, polluo: a Them. ἀσβόλη.

Ἀσδρούβας, Asdrubal, dux Carthaginensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. p. ήσεβηκα. aor. 1. inf. ἀσεβῆσαι· ex α, & σέβω, colo.

Ἀσεβῆ, impia, nom. pl. neut. gen. ab ἀσεβής.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, impietas, piaculum.

Ἀσεβής, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβές, impius, a, um: ex α, & σέβω, colo.

Ἀσέβησις, ἡ, exp. actio impia, & nefaria: Plut. est verbale ab ἀσεβέω, irreligiosus sum; quod ab ἀσεβής, qui non colit, nec veneratur cœleste numen; ideoque irreligiosus, & impius.

Ἄσειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀσείρωτος, ου, habenis carens, absque habenis; & generaliter non vinctus; Hesych. seu non alligatus: ex α priv. & σειρὰ, catena, habena.

Ἄσεισος, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, non quassatus.

Ἀσείστως, immobiliter: adv. ex α priv. & σειστὸς, concussus; a Them. σείω, quatio.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, lascivia, obscœnitas, petulantia.

Ἀσελγέω, ῶ, & ἀσελγαίνω, petulanter ago, lascivio.

Ἀσελγέως, seu Ἀσελγῶς, petulanter, lascive, immodice, insolenter.

ΑΣΕΛΓΗΣ, ές, ὁ, ἡ, petulans, protervus, lascivus, impudicus: ex α priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Eustath. vel ex α intens. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσελγοκέρως, ατος, ὁ, cornibus lascivientes: ex ἀσέλγης, lascivus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ἀσελγομανέω, per lasciviam insanio: insana impudicitia teneor, vel prurio: ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, furo, insanio, abjecto ι in comp.

Ἀσελγῶς, vide cum ἀσελγέως.

Ἀσέλλιον, ου, obscurus: ex α priv. & σελλίον, Luna; q. sine Luna.

Ἄσεμνος, ου, ὁ, ἡ, minime venerandus, inhonestus, incastus, fœdus: ab α, & σεμνός.

Ἄσεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀσεβής.

Ἀσεπὴς, ές, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 25.

Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι. f. 1. m. ab ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea; item, molestia animi: ab ἄδω, satio.

Ἄσῃ, cantabis, 2. sing. f. 1. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ᾄδω.

Ἀσηθείλω, molestia afficiar, aor. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθλω. Vide ἀσηθῆς.

Ἀσηθῆς, mœstus fueris, a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fastidio laboro. Th. ἄδω, satio.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, incustoditus, incertus, non signatus, rectore carens: ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes signo, i. e. non custoditæ.

Ἀσημάωτος, non notatus, aut insignitus: Philo de vita Mo. l. 2.

Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, cui signum, seu nota non est impressa; per consequens obscurus, ignobilis: ex α priv. & σῆμα, signum.

Ἄσημων, idem quod ἄσημος, non signatus: item, obscurus.

Ἀσήμως, obscure: Hesych. item ignobiliter: Herodian.

Ἄσηπτος, incorruptus; idem quod ἀσαπής: ab α, & σήπω.

Ἀσηρὸς, ὸν, ὁ, fastidium afferens, molestus.

Ἀσηρῶς, molestè: ab ἄση, fastidium. Th. ἄδω, satio.

Ἀσήσῃ, 2. persona a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. V. ἀσηθῆς.

Ἀσθὰς, έντος, cantatus, a. 1. part. pass. ex a. 1. ἠσθην, verbi ᾄδω, canto.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, infirmitas, adversa valetudo, inopia. vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέστερος, imbecillior: compar. ab ἀσθενὴς.

Ἀσθενέω, ῶ, ægroto, langueo, infirmus sum; item, infirmor. imperf. ἠσθένεον, ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præs. part. ἀσθενέων, ῶν, έοντος, ὖσα, ὸς, ægrotus, rudis: & in f. gen. ἀσθενέουσα, ὔσα, ης, infirma. ἀσθενήσας, αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α, & σθένος, robur.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, imbecillitas, morbus: ex eodem them.

Ἀσθενὴς, ές, ὁ, ἡ, infirmus, impotens, ægrotus, pauper: ex α, & σθένος, robur.

Ἀσθενία, pro Ἀσθένεια, Jon.

Ἀσθενικὸς, ὴ, ὸν, imbecillis, valetudinarius: pau-

pauper: ab α, & θέω.

Ἀθωόῤῥιζος, imbecilla radice hærens: ab ἄθωνος, infirmus, & ῥίζα, radix.

Ἀθωόψυχος, debilis animo, infirmus animus: Josephus. ex ἄθωνος, & ψυχή, anima.

Ἀθωόω, μ. ώσω, infirmum reddo, debilito, ἀθωῶ τοιῶ: ab ἄθωνος.

Ἄθη, detrimentum passus est; Jon. pro πάθη, a. 1. verbi ἄω, vel ἄω, lædo: pro quo tamen potius ἀάω dicitur.

Ἄσθμα, ατος, τό, anhelatio, spirandi difficultas: ab ἄω.

Ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω.

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμηγκα, anhelo, spiritum difficulter traho. ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθμητικός, ή, difficulter spirans. Th. ἄσθμα.

Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen reg. Gr. limosa.

Ἀσιανός, ή, όν, Asianus.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiæ princeps: q. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσιγησία, ἡ, tacendi impotentia.

Ἀσίγητος, ὁ ἡ ἡ, non tacens, aut silens: Nonn. ex α priv. & σιγάω, taceo.

Ἄσιγμος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens stridore; item, carens litera Sigma: ut ἄσιγμος φδή, apud Athen. ex α priv. & σιγμός, stridor; a σίζω, sibilo.

Ἀσίδηρος, ὁ ἡ ἡ, qui sine ferro est; ferrum non habens: Epigr. ex α priv. & σίδηρος, ferrum.

Ἀσίη, ης, ἡ, limosa, Jon. pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, limus.

Ἀσικχος, ου, ὁ, qui non est σικχὸς, seu ἀηδὴς, i. e. delicatioris cibi minime appetens: Plut. item, non injucundus. unde τὸ ἀσικχώτατον, quam minime noxium. ex α priv. & σικχὸς, ή, όν, injucundus, molestus, ἀηδής.

Ἄσιμος, ου, ὁ, argentum. Hesych. ἄσιμος ἄργυρος.

Ἀσίνη, ης, ἡ, asine, apud Theoph. l. 2. c. 25. herba est, quæ aliis sese implicat; quidam vocant clematitidem, & convolvulum.

Ἄσινη, est etiam nom. propr. urbis Græciæ. Iliad. β.

Ἀσινής, έος, ὁ, ἡ, illæsus, nullo malo affectus, innocuus. Th. σίνω, noceo.

Ἀσινῶς, sine noxa, innoxie: ex α priv. cum eodem Themate.

Ἄσιος, ου, ὁ, limosus, ἰλυώδης, ut Eust. in Il. β. exponit: ab ἄσις, limus, cænum.

Ἀσίραχος, ου, ὁ, locustæ genus, pinnis carens, & prælonga habens crura.

Ἄσις, εως, ἡ, limus, sordes, cænum: q. ab ἄζω, sicco. Ἄσις, cantio; ab ᾄδω.

Ἀσιτέω, cibum non capio; a cibo abstineo: utor inedia. Galen. ab ἄσιτος.

Ἀσιτία, & Ἀσιτέα, ας, ἡ, inedia, esuries.

Ἄσιτος, ου, ὁ, ἡ, jejunus, impastus: ex α, & σῖτος, cibus.

Ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio, animalculum simile lacertæ: & per Aphæresin σκαλαβώτης.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen propr. viri.

Ἀσκαλύπτος, & ἄσκαλτος, ὁ ἡ ἡ, non fossus, aut circumfossus, nec sarritus: Hesych. idem quod ἄσκαλος, & ejusdem compositionis.

Ἄσκαλος, ου, ὁ, ἡ, incultus: ex α, & σκάλλω, fodio.

Ἀσκαλώπας, gallinago, avis gallinæ magnitudine: recte scribitur σκαλόπους.

Ἀσκάντης, ου, ὁ, vilis lectus; scamnum; grabatulus: q. ab α priv. & σκίων.

Ἀσκαρδαμυκτεί, ἀσκαρδαμυκτί, & ἀσκαρδαμύκτως, oculis inconniventibus, fixis, & immotis, ita ut non nicteris. Luc. Xen. ex α priv. & σκαρδαμύσσω, vel -ύττω, oculis crebro salientibus conniveo; seu oculos frequenter claudo, & aperio: quod compositum putatur ex σκαίρω, salio, & μύω, claudo: item, conniveo, nicto.

Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non nicto; fixis, & inconniventibus oculis aspicio.

Ἀσκαρδαμυκτος, ου, ὁ, inconnivens; non nictans; non claudens oculos; qui fixis est oculis, & non conniventibus. Aristoph.

Ἀσκαρής, έος, ὁ ἡ ἡ, ἄσκαρθμος, & ἀσκαρίστος, non saliens, non exultans, non palpitans: ex α priv. & σκαρίζω, (pro quo etiam dicitur ἀσκαρίζω, cum α non privante) idem quod Th. σκαίρω, salio, saltito.

Ἀσκαριδώδης, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis: ab ἀσκαρίς.

Ἀσκαρίζω, & ἀσκαρίστος, vide cum ἀσκαρής.

Ἀσκάρις, ίδος, ἡ, genus vermis.

Ἄσκαροι, calceorum, seu sandaliorum genus quoddam, Hesych. aut crepitaculi quoddam genus, Pol. unde

Ἀσκαροφορέω, qui gestat ἀσκαρεῖς: sed Hesych. exp. φορτηγόν, bajulum. Thema volunt esse ἄσκος, ου, ὁ, uter, utris.

Ἄσκαφος, ὁ ἡ ἡ, qui fossus non est: ex α priv. & σκάπτω, fodio.

Ἀσκεθής, έος, ὁ, ἡ, illæsus, incolumis. Scribitur & ἀσχεθής, & ἀσκηθής: ab ἄχεται, quem nemo prohibeat ab agendo. Th. ἀσκέω.

Ἀσκελέως, adv. dure, assidue, graviter: ab α, & σκέλλω, exsicco.

Ἀσκελέως, & ἀσκελές, adv. sine cruribus, ἀμετεβάτως; item pari mensura, ut α ponatur pro ἴσον: ex α priv. & σκέλος, έος, τό, crus.

Ἀσκελής, έος, ὁ ἡ ἡ, qui non obduruit, nec exaruit; item, qui supra modum exaruit. Odyss. κ. ejusdem Th. & comp.

Ἀσκελής, έος, ὁ ἡ ἡ, cruribus carens, immobilis. Plato in Timæo.

Ἀσκέπαριος, ου, ὁ, impolitus; non elaboratus, nec exasciatus; a securi intactus; securi non politus. Soph. ex α priv. & σκέπαρνον, τό, ascia, seu dolabra, qua materies dedolatur.

Ἀσκέπαστος, ἀσκεπάς, ἀσκεπὴς, & ἄσκεπος, qui tectus opertusque non est, operimento carens: omnia ex α pr. & σκέπω, tego; unde σκεπαστὸς, tectus.

Ἀσκεπτος, ου, inconsideratus, non circumspectus.

Ἀσκέπτως, adv. temerarie, inconsulto: ab α, & σκέπτομαι,

Ἀσκέρα, ας, ἡ, Attici calceamenti genus: Calceamentum tradunt fuisse hirsutum, utile hiemali tempore.

Ἀσκευής, ὁ, ἡ, pro quo & ἀσκεύος, qui caret instrumentis, imparatus. Th. σκεῦος, vas.

Ἀσκεύωρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus, non perscrutatus: ex α priv. & σκευωρέω, ῶ, perscrutor, & excutio omnia curiose; proprie, vasa custodio. ex σκεῦος, vas, & ὕρος, ου, ὁ, custos; vel ex ὥρα, ας, ἡ, cura.

Ἀσκέω, exerceo, doceo, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος.

Ἀσκηδής, έος, ὁ ἡ ἡ, & ἀσκεθής, illæsus, sanus, incolumis, ὀλαβής, ὑγιής. Hom. ex α priv. & κέθω, idem quod Th. ἔχω, habeo, teneo; item, impedio, inhibeo, detineo, reprimo.

Ἄσκημα, τό, id in quo nos exercemus. Xen. ab ἀσκέω.

Ἄσκηλος, tentorio, seu tabernaculo carens: ut ἄσκηλος δίαιτα, vita sub dio: Item, non fictus. unde

Ἀσκήλως, non ficte: Synes. Ep. 138. ex α priv. & σκηνή, ἡ, tabernaculum; unde etiam & σκηλῶος, έος, τό, idem.

Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, studium, assuetudo.

Ἀσκητέος, exercendus. unde ἀσκητέον, exercendum est.

Ἀσκητήριον, ου, τό, locus exercitationis, gymnasium.

Ἀσκητής, οῦ, ὁ, exercitator.

Ἀσκητικός, ή, όν, ad exercitationem comparatus, exercitationi vacans: & specialiter de exercitatione animi, seu meditatione rerum divinarum: ut ἀσκητικὸς βίος, apud Theod.

Ἀσκητός, ή, όν, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀσκέω.

Ἀσκήτρια, ή, puella, aut quævis mulier, quæ meditationi rerum divinarum se dicavit, monialis. ab ἀσκέω, unde pass. ἀσκέομαι, exerceor; item doceor, studeo.

Ἀσκίδιον, diminut. ab ἀσκὸς, ου, uter, utris.

Ἀσκίον, ου, τό, utriculus, parvus uter. Plut.

Ἄσκιος, ία, ον, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram: ex α intensiva particula, & σκιά, umbra: Item, umbra carens: ἄσκιον μὴ ἔχον σκιάν. Hesych. ab α priv. & σκιά.

Ἀσκίπων, scipione non nitens; qui sine baculo incedit; & per consequens qui adhuc viridi est senecta: ex α priv. & σκίπων, pro σκίμπων, idem quod σκήπων, ωνος, ὁ, & σκῆπτρον, τό, baculus, scipio, cui innitimur; a Th. σκήπτω, nitor, innitor.

Ἀσκίτης, species aquæ intercutis, cui opponitur τυμπανίτης: nam ἀσκίτης ὕδρωψ, est hydropis species, in quo humoris aquosi copia cum pauciissimo spiritu, in membrana abdominis interiore, inter peritonæum & intestina, veluti in utre quodam continetur.

Ἀσκλαπιὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro Ἀσκληπιὸς, ου, ὁ, Æsculapius.

Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Asclepiades, nomen propr.

Ἀσκηπήρα, ας, ἡ, marsupium, ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα, quod peram seu sacculum significat; τὸ μαρσύπιον. Suid.

Ἄσκοπος, ου, idem ac ἀσκεπὴς. Exp. etiam, scopum, ad quem tendat, non habens, seu ad nullum certum scopum tendens: sed exp. etiam, cujus nulla est effigies.

Ἀσκόπως, exp. ita ut aberres a scopo: Poll. & sic est ex α priv. & σκοπὸς, ὁ. Est item idem quod ἀσκέπτως, & ab eodem Th.

Ἀσκορδίνητος, ου, ὁ, inconcussus, ἀσάλευτος: sed proprie exponitur, non movens, seu pandiculans membra; nam σκορδιᾶσθαι, sign. pandiculari, & membra extendere; ut qui a somno excitantur. vide σκορδινάομαι. α est priv.

Ἀσκὸς, ου, ὁ, uter, utris: q. ab α epitatico, & χέω, contineo.

Ἀσκυφλαφλίζω, pro ἀσκῶ φλαφλίζω, apud Eust. vel ἀσκυφλαφλᾶσθαι, exp. ᾄδειν κατὰ πλήθεσθαι, i. e. inani metu terrere: lege proverbium, utre territas: simile est ἀσκῶ μορμολύττεσθαι. ex ἀσκὸς, & φλαφλίζω.

Ἀσκῶμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκοφόρος, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορῶν, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορεῖν, utres ferre: ex ἀσκὸς, uter, & φέρω, fero.

Ἄσκυρα, ας, ἡ, quercus sterilis, apud Hesych.

Ἄσκυρῃ, dat. sing. Jon. pro Ἄσκυρᾳ, nomen proprium pagi.

Ἀσκύλλω, exp. ita ut non vexeris, aut fatigeris; i. e. σίχα τὰ σκύλλεσθαι: ex α priv. & σκύλλω, ομαι; unde σκυλμὸς, ὁ, vexatio.

Ἄσκυρον, ου, τό, sive ἀσκυροειδὲς, hyperici genus est, cauliculis majoribus, & magis rubentibus. de quo vide Dioscor. & Plin. ponitur inter themata.

Ἀσκώλια, τά, festum dicebatur Bacchi Athenis; in quo super ἀσκοὺς inflatos, & unctos unico pede saltabant, ut delaben-

labentes risum excitarent. sunt qui derivant ab ἀσκὸς, & ἅλλομαι: sed refertur simpliciter ad Th. ἀσκὸς, ὁ.

Ἀσκωλιάζειν, exp. super utrem salire; item, saltare unico innitendo pedi; sed exp. & claudicare.

Ἀσκωλιασμὸς, saltratio illa τῶν ἀσκωλιαζόντων: a præced. ἀσκώλια.

Ἄσκωμμα, τὸ, dicitur pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt: item lorum, quo remus scalmo alligatur: a Th. ἀσκὸς, ὁ.

Ἄσμα, ατος, τὸ, canticum, cantilena, carmen. ἆσμος, idem.

Ἀσμάτιον, cantilena: ab ᾄδω.

Ἀσματοκαμπὴς, ους, ὁ, exp. cantuum, seu carminum inflexor; qui variis carminum flexibus, & quasi anfractibus utitur, vel flexuosis carminibus: de dithyrambicis dicitur Poetis, apud Arist. in nub. ex ἆσμα, ατος, & κάμπω, f. ψω, unde καμπὸς, ὁ.

Ἀσμαχὴ, vel ut alii leg. ἀχμὴ, nomen Æthiopic. Græcorum lingua valet, qui a sinistra manu regi adstant.

Ἀσμενέστερον, gratius, lubentius: & ἀσμενέστατα, libentissime: adv. ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab Ἀσμενίζω, comiter excipio. f. ίσω.

Ἄσμενος, gaudens, gratus, libens: ab ἥδω, delecto. perf. pass. ἧσμαι. part. ἥσμενος, & Jon. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutata, itemque translato accentu Æolice; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superl. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος, & ὠκύτατος.

Ἀσμένως, adv. libenter, cum gaudio.

Ἄσμος, ου, ὁ, idem quod ἆσμα, ατος, τὸ.

Ἀσόλοικος, vitio carens, non solœcus, seu non barbarus: ut ἀσόλοικος λόγος, oratio vitio carens: cui opponitur σόλοικος, cujus plurale σόλοικοι, habitatores in urbe solis, barbare loquentes: unde σολοικίζω, barbare loquor & vitiose.

Ἀσολοίκως, Suid. exp. ἀφελῶς, simpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia, imperitia: ex α, & σοφία.

Ἄσοφος, ου, ὁ, ἡ, insipiens, imperitus: ex α priv. & σοφὸς, sapiens.

Ἀσόφως, stulte, imperite.

Ἀσπάζομαι, saluto, amplector, osculor, blandior, amice & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην. f. άσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, απ. imperat. ἄσπασαι, άσθω. sub. ἀσπάσωμαι, ῃ, ῃ). part. ἀσπασάμενος. prær. pass. ἤσπασμαι. Ex α, quod est ἅμα, simul, & σπάω, traho.

Ἀσπάστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. qui non ἐσπάσθη): ut ἀσπάστῳ ἰμάντι, quibus licium τῇ σπάθῃ inculcatum non est, apud Hesych. & ἀσπάστου χλαίνα, vocatur pellis, seu exuvium. ex α priv. & σπαθάω, f. ήσω, unde σπάστος, ὁ.

Ἀσπαίρω, & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, tremo, singultio, palpito; Attice pro σπαίρω, proprie de iis, qui morti obluctando animam efflant: a σπάω, traho.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens. hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. talpa cæcior: q. a σπάω, traho: ἀποσπᾷ γὰρ τῷ γλῶ.

Ἀσπαλία, ας, ἡ, piscatio.

Ἀσπαλιεὺς, έως, piscator: ab ἄσπαλος, piscis; quod a σπάω, & ἅλς, vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

Ἀσπαλιευτὴς, οῦ, ὁ, piscator.

Ἀσπαραγία, ἡ, dicitur asparagi plantarium. Theophr. Pl. 6. 3.

Ἀσπάραγος, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος, Att. asparagus, planta turionibus nobilis. verum Græci omnes ferme teneros cauliculos, quum augescunt ad fructus, & seminis emissionem, ἀσπαράγους vocant, siqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis. V. etiam in ἀσπαραγωνία.

Ἀσπαραγωνία, ἡ, dicitur ramusculus, aut frons, ex asparago spinoso; a Them. ἀσπάραγος, quod ita dicitur, quia primum in lucem prodit oleris germen, priusquam in folia explicetur: recentissimus est turio, qui edendo est: sed est & planta quædam, cujus meminit Dioscor. l. 2. c. 153. meminit etiam Theoph. alius asparagi, quem in censu τῶν ἀχανῶν ponit Hist. pl. 1. 16.

Ἀσπαρίζω, tremo. vide ἀσπαίρω.

Ἄσπαρτος, ὁ καὶ ἡ, non satus, seu seminatus; item, qui non seminatur, seu cui semen non committitur: ut ἄσπαρτος γῆ, Od. 1.

Ἄσπαρτος, semente non facta; citra sationem: ex α priv. & σπαρτὸς, ὸν, ὁ, seminatus; a Th. σπείρω, semino.

Ἄσπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθε, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. sub. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσιος, ος, ον, amplectendus, acceptus: Poet. inde

Ἀσπασίως, adv. lubenter.

Ἄσπασμα, τὸ, dicitur res, quam amplexamur. Plut. verbale ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, salutatio, amplexatio.

Ἀσπαστὸς, ὴ, όν, ὸς, idem quod ἀσπάσιος.

Ἀσπασὺς, ύος, ἡ, salutatio, amicitia: apud Callimach. Th. idem.

Ἀσπαστῶς, idem quod ἀσπασίως. a præt. pass. præced. ἀσπάζομαι.

Ἄσπεισος, ος, ὁ, nullas σπονδὰς admittens, irreconciliabilis: Suid. ex α priv. & σπένδω, fut. σπείσω, ut ἀσπείδω, libo; item, paciscor, fœdus ineo; unde σπονδὴ, libatio; item, fœdus.

Ἄσπερμος, ος, sine semine, & prole: ab α, & σπέρμα, semen. Th. σπείρω.

Ἀσπερχὲς, adverb. studiose, sedulo, incessanter: ex α epitatico, & σπέρχω, urgeo.

Ἄσπετος, ος, ὁ, ἡ, immensus, quem assequi nequeas: ex α, & ἑπομαι, vel ἔπω, sequor.

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui clypeum abjicit, desertor militiæ. Aristoph. ex ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, & ἀποβάλλω, abjicio.

Ἀσπιδὴς, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδηφόρος, & ἀσπιδοφόρος, ος, ὁ, scutatus, scutigerulus: ex ἀσπὶς, & φέρω.

Ἀσπίδιον, & ἀσπιδίσκιον, ου, τὸ, item ἀσπιδέσκιος, ὁ, & ἀσπιδίσκη, parvus clypeus, vel umbo; clypeolus, scutulum, &c. legitur etiam, οἱ ἀσπιδίσκοι, pro brevibus scutis, & scutulatis ornamentis: omnia diminutiva ab ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro ἀσπιδιώτης.

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens, bellator. Th. ἀσπὶς.

Ἀσπιδόδηκτος, ab aspide ictus: a Them. δάκνω, (fut. δήξω, ab inusitato δήκω) mordeo; unde δηκτὸς, ὸς, ὁ, mordens.

Ἀσπιδόδουπος, ος, ὁ, ἡ, qui scuto strepitum edit. Ex ἀσπὶς, clypeus, & δοῦπος, sonitus.

Ἀσπιδοειδὴς, idem quod ἀσπιδὴς, scutatus, vel in clypei formam factus.

Ἀσπιδὸν, exp. q. d. clypeatim, testudine facta; est adv. ab ἀσπὶς, ίδος.

Ἀσπιδοπήγιον, τὸ, locus ubi clypei compinguntur, vel ἀσπιδοπηγεῖον, in quo clypeus defigitur. Poll. & Suid. a Them. πηγνύω, vel πήσω, fut. ξω, compingo; fabricor compingendo.

Ἀσπιδοπηγὸς, clypeorum compactor, seu fabricator.

Ἀσπιδοποιΐα, clypeorum fabricatio. Th. ποιέω, ῶ, facio, fabrico.

Ἀσπιδοποιὸς, exp. clypeorum fabricator.

Ἀσπιδοβοφὸς, qui vescitur aspidibus, serpentibus. Gal. Th. βόφω, nutrio; unde βοφὴ, ῆς, ἡ, nutritio.

Ἀσπιδοῦχος, clypeum tenens, clypeatus, scutum habens. Th. ἔχω, habeo.

Ἀσπιδοφέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui clypeo se alit, & per consequens qui ex bello vivit, bellicosus. Eur. Th. φέρβω, f. ψω, pasco, nutrio.

Ἀσπιδοφόρος, ος, ὁ, scutatus. vide ἀσπιδηφόρος.

Ἀσπίζω, f. ίσω, p. ισμαι, defendo; proprie, clypeo meipsum protego, & defendo. Th. ἀσπὶς.

Ἄσπιλος, ος, ὁ, ἡ, immaculatus, intemeratus: ex α, & σπῖλος, macula.

Ἀσπίλωτος, ος, ὁ, maculæ expers. Th. idem.

Ἄσπις, ίδος, ἡ, clypeus; item, aspis, genus serpentis. ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.

Ἀσπισάων, bellicosorum, gen. pl. Æol. ab ἀσπιστὴς.

Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἀσπίστωρ, idem quod ἀσπιστὴς, & ab eod.

Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Th. ἀσπὶς.

Ἄσπλαγχνος, ος, ὁ, ἡ, non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α priv. & σπλάγχνον, viscera.

Ἄσπληνος, ος, ὁ, ἡ, lienis expers.

Ἄσπληνον, ος, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia: item herba sic dicta, quod splenetici curandis conducat. Ab α, & σπλὴν.

Ἀσπονδεὶ, adverb. sine fœdere, aut libatione.

Ἀσπονδέω, fœdus non servo, aut non admitto.

Ἄσπονδος, ος, ὁ, ἡ, implacabilis, infidus, fœdifragus; ex α priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus; quod a σπένδω, libo, p. m. ἔσπονδα, unde σπονδή.

Ἄσπορος, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἄσπαρτος, item seminis expers: ab α, & σπόρος: quod a σπείρω.

Ἀσπούδαστος, ος, neglectus.

Ἀσπουδεὶ, adv. sine cura, negligenter; item, sine labore: ex α, & σπουδὴ, studium, quod a σπεύδω, festino.

Ἄσπρος, ος, ὁ, ἡ, cerrus; species quercus. Theophr.

Ἄσσ', & ἄσσα, Attice ἄττα, pro ὅπερ, & ὅπινα, quæcunque, quæ: ex ἅ, & σὰ Megarensium lingua significante πινά. ἄσσα, vel ἄττα significat τινὰ, aliqua, quædam. Ἄττα etiam est vox, qua juniores compellant senes.

Ἀσσάριον, ος, τὸ, assarius, quarta pars uncinæ: a Latina voce, as, assis.

Ἄσσατα, pro ἐγγύτατα, proxime. Hesych.

Ἄσσον, adverb. proprie idem quod ἐγγύς, cum dat. & genit. in compar. ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων, & in neut. gen. ἔσσον, & ἄσσον. Hinc ἀσσοτέρω, & ἀσσοτέρω, propius, proxime. ἐπασσυτέροι, αι, οἱ, continua serie sequentes.

Ἄστος, ος, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Assyria, quæ & Babylonia, & Chaldæa vocabatur.

Ἀσσύτερον, propius, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

Ἄσσω, pro εἴσω, irruo. Eurip.

Ἀσταγὴς, ὁ, ἡ, τὸ ἐς, idem quod ἄζακτος, non stillatus, vel stillatitius; non distillans, sed copiose fluens. Eurip.

Ἀσταθὴς, έος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, instabilis; idem quod, & pro ἄσταος.

Ἀσταθμευτος, ος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, exp. immunitatem habens ὑπὸ τῶν ἐπισταθμευόντων, Plut. i. e. a necessitate hospitio recipiendi comitatum principis, aut legati, seu a necessitate recipiendi hospites quoslibet. ex α priv. & σταθμὸς, ὁ, unde σταθμεύω.

Ἀστάθμητος, ος, ὁ καὶ ἡ, exp. inconsideratus, improvidus, qui res perpendere non didicit, sed temere agit: Plut. Item instabilis, incertus, i. e. ἄστατος: Thuc. l. 4. ex α priv. & σταθμάω, άομαι, unde σταθμητὸς, ad amussim exactus.

Α'ΣΤΑΚΟ'Σ, ε, ὁ, astacus, cancer marinus.

Α'σταχτὶ, adverb. non stillatim, affatim, Soph. effusim.

Α'στάλακτος, idem quod ἀσταγὴς: ex α priv. & σταλακτὸς, stillatitius, liquidus. Th. σάζω, stillo.

Α'σαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exp. qui instructus non est vestimentis, non amictus. Hesych. est idem quod ἄσελος: ex α pr. & ἕλλω, exorno, unde σολὴ, ἡ, & σόλος, ὁ.

Α'ΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, nuntius: q. ab α priv. & σταῶαι, quod non stet, sed ambulet; Persicum vocabulum.

Α'σασία, instabilitas, inconstantia: ex α priv. & σάσις, εως, ἡ.

Α'σασίαστος, exp. seditione carens, seditionibus nullis turbatus. Hesych. populi quoque seu cives urbis alicujus ἀσασίαστοι dicuntur, qui nulla dissident seditione, seu qui nullas movent seditiones: apud Isocr. in Paneg. ex α priv. & σάσις, εως, unde σασιάζω, f. άσω.

Α'σαπέω, ῶ, exp. instabilis, & inconstans sum, vacillo, titubo.

Α'σαπεῶ, ῶ, incertis sedibus vagor. f. ήσω. p. ἠσάπηκα. a. 1. ἠσάπησα.

Α'σαπος, instabilis: quod ex α priv. & σαπὸς, qui stat. Th. ἵσημι.

Α'σάπως, inconstanter, non firmiter: est adv. ab ἄσαπος, unde neut. τὸ ἄσαπον, exp. substantive, instabilitas, inconstantia.

Α'σαφὶς, Attice dicitur pro σαφὶς, ut & ἀσαφὶς ἀγγέα, dicitur pro σαφὶς ἀγγεία.

Α'σαφυλῖνος, Attico Pleonasmo dicitur pro σαφυλῖνος.

Α'σαχυς, υος, ὁ, spica, arista, pro σάχυς, spica, addito α, quod a σἰξ, ordo, hoc a σείχω, eo.

Α'σέγαστος, non tectus, seu opertus: ex α priv. & σεγαστὸς, ὁ.

Α'σπεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tectus: sed expon. etiam, multis tectis clausus, bene contectus: & sic ἀ est epitat. alioquin ἀσεγὴς, est idem quod ἄσεγος, tecto ædibusque destitutus: sed expon. & qui non retinet arcana in pectore clausa, loquax: Suid. & Proverb. 10. Item, qui sustineri non potest, intolerabilis: Hesych. & Suid. in qua signif. pro ἄσεγος dicitur & ἄσεγγος, apud Diosc. l. 7. c. 14.

Α'σεγος, ου, ὁ, exul, peregrinus; ad verbum, qui est sine tecto: ex α, & σέγω, tego. V. etiam ἀσεγὴς.

Α'σειάζομαι, exp. urbanitate sermonis utor, facetus sum: Plut. est ab ἀστεῖος.

Α'σειολογία, expon. facetiæ, urbanitas sermonis: Luc. ab ἀστεῖος, & λόγος, ὁ.

Α'σφορρήμοσύνη, urbanitas, festivitas, festivus sermo: ab ἀστεῖος, & ῥῆμα, τὸ.

Α'στεῖος, εία, εῖον, venustus, a, um, urbanus: Item metaph. festivus, lepidus: Item, comis: Item, elegans, honestus. Act. Apost. c. 7. ab ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Α'στειότης, ητος, ἡ, & ἀστειοσύνη, ἡ, urbanitas, festivitas: utrumque ab ἀστεῖος.

Α'στεπτος, ὁ καὶ ἡ, nullis calcatus pedibus: ideoque vel non frequentatus, vel invius & inaccessus: ex α priv. & στέβω, -ομαι, fut. ψω. Unde στεπτὸς, ὁ.

Α'στεμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas, festivitas: est verbale ab ἀστείομαι.

Α'στέως, adv. urbane, festive. Them. ἄστυ.

Α'στεκτος, idem quod ἄστεγος. Hesych.

Α'στέκτως, intolerabiliter, seu intoleranter: adverb. a præced.

Α'στέλεχος, seu ἀστελέχης, caudicem non habens, trunco carens: ex α priv. & στέλεχος, εος, τὸ.

Α'στέμβακτα, exp. lamentabiliter: Lycoph. flebiliter. est adv. ab ἀστέμβακτος: sed videtur α in adverb. potius esse epitat. quam priv.

Α'στέμβακτος, ὁ καὶ ἡ, contumeliis probrisque carens: Item, immotus, firmus, stabilis: ut κλέος ἀστέμβακτον, Eust. ex α priv. & στεμβάζω.

Α'στεμβὴς, firmus: Item, non perturbatus, stupore non attonitus, nec metu perculsus.

Α'στεμφὲως, adv. firmiter: ex α, & στέμβω, assidue moveo.

Α'στεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus.

Α'στεμφῶς, idem quod ἀστεμφέως, immote.

Α'στοναχτὶ, & ἀστοναχτὶ, sine gemitu; ita ut non ingemiscas: ex α priv. & στοναχτὸς, ὁ.

Α'στέναχτος, non gemebundus; & active, qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit.

Α'στεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inamabilis; vel inexorabilis, implacidus: ex α priv. & στέργω.

Α'στέριος, ου, ὁ, sidereus: Suid.

Α'στερίας, ου, ὁ, stellaris; ut ἀστερίας ἐρωδιὸς, avis, de qua Aristot. An. l. 9. c. 1.

Α'στερίζω, reperitur pro κατοπτερίζω, quod est usitatius, in stellam vertere: unde ἠστερικέναι, apud Plut.

Α'στερία, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. Stellata.

Α'στέριον, τὸ, expon. Phalangium: apud Nic. in Ther. a Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ.

Α'στέριος, ου, ὁ, stellans: ut ἀστέριος λίθος, asteria gemma; de qua vide Plin. 379.

Α'στερίσκος, ου, ὁ, stellula, asterisscus. Th. ἀστὴρ.

Α'στερίσκος, erat nota (ut refert Eust.) literæ X similis, quatuor punctis distincta, singulis in singulis angulis: solebat addi locis insignibus, quemadmodum contra πῖς ἀθετωμένοις obelus: Sed est & herbæ nomen, apud Theophr. 4. 13.

Α'στερόεντ' pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, stellis plenus. Th. ἀστὴρ.

Α'στερόθεν, ex stellis, ex astris: est adv. ab ἀστὴρ, έρος.

Α'στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, Poetis idem quod ἀστραπὴ: ab ἀστράπτω, fulguro.

Α'στεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.

Α'στεροσκόπος, stellarum contemplator: ex ἀστὴρ, έρος, & σκοπὸς, ὁ.

Α'στερόω, idem quod ἀστερίζω, constello, stellis distinguo. Aratus.

Α'στερωπὸς, stellatam faciem habens, stellatus: ex ἀστὴρ, έρος, & ὤψ, ὠπός.

Α'στέφανος, & ἀστεφάνωτος, coronam non habens, corona non redimitus: ex α priv. & στέφανος, unde στεφανόω, fut. ώσω.

Α'στὴ, ῆς, ἡ, civis, & in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Α'στηλος, ὁ καὶ ἡ, stelen, seu cippum non habens; aut cui cippus non est erectus: ex α priv. & στήλη, ἡ.

Α'στὼ, ὠτος, & ἄστωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. infortunatus, infelix, ærumnosus, calamitosus: ἀπὸ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἰκησιν, ut tradunt Etym. & Suid. derivantes ἀπὸ τὸ στῶναι, cum α priv. præfixo. Item Α'στὼ, & ἄστωτος, exp. miser, calamitosus; i. e. qui multum ingemiscit: ut sic lit comp. ex α epitat. & στένω, a Th. στενός.

Α'ΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, stella. hinc ἀστερίσκος, ἄστρον, &c.

Α'στήρικτος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, infirmus: ex α, & στηρίζω, stabilio.

Α'στιατικὸς, expon. idem quod, ut & ponitur pro ἀστικὸς: ut ἀστιατικῶς παρθένος, ex Sozomeno.

Α'στιβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non calcatus, non tritus: ex α, & στείβω, calco.

Α'στιβος, ου, ὁ, ἡ, idem: & ab eod.

Α'στικὸς, ἡ, & aliquando Α'στυκὸς, urbis incola; & opponitur τῷ ἀγροίκῳ. item, urbanus, festivus; nec non, prudens.

Α'στικτος, ὁ καὶ ἡ, qui punctus non est, nullis compunctus notis, nullo stigmate signatus; ut & ἄστικτον χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius; eo quod qui obnoxii erant, lapidibus, vel columna signabantur. Poll. l. 3. ex α priv. & στικτὸς, ὁ.

Α'στικῶς, adv. sapienter, festive. Them. ἄστυ.

Α'ΣΤΙ'ΟΧΟΣ, expon. vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne, ejaculabatur: Item lapidis genus, lignique aridi pice infecti. Hesych.

Α'στοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἀστὸς, civis. Th. ἄστυ.

Α'στοιχος, in quo versus, seu ordines nulli sunt: ex α priv. & στοῖχος.

Α'στολος, ὁ καὶ ἡ, vestibus carens, vel non stolatus. Plut. in Num. ex α pr. & στολὴ, ἡ, seu στόλος, ὁ.

Α'στομος, qui os non habet, ideoque loquendi facultate destitutus: sed expon. & cui parvum os est: & ἄστομος ἵππος, dicitur equus durioris oris, qui frænis cohiberi nequit ob contumaciam: Item ἄστομοι cibariis tributum signif. ori ingratum, & insuave, seu quod sapore est ingrato: Athen. l. 7. unde ἄστομοι dicuntur & populi quidam, qui ore carere finguntur. Plin. l. 7. c. 2.

Α'στόμωτος, expon. qui acie non temperatus, aut roboratus est; qui non tinctus est, aut immersus, postquam candefactus fuit: ex α priv. & στόμα, τὸ.

Α'στοξενος, ου, ὁ, expon. q. αστὸς καὶ ξένος, cujus scil. majores fuere cives, quum ipse sit peregrinus: ex ἀστὸς, & ξένος, ὁ.

Α'στοργος, ου, ὁ, ἡ, naturalis amoris expers; in quo στοργὴ, h. e. naturalis amor plane extinctus est. Ex α priv. & στέργω, diligo, p. m. ἔστοργα, unde στοργὴ.

Α'στὸς, οῦ, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ἡ, civis, popularis. Th. ἄστυ.

Α'στοχέω, ῶ, a scopo aberro. f. ήσω, p. ἠστόχηκα. aor. 1. ἠστόχησα. Ex α, & στοχάζομαι, collimo, ad scopum tendo.

Α'στοχέω, non recta ad scopum tendo.

Α'στόχημα, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recta ad scopum tendit, ideoque eum non attingit. est verbale ab

Α'στοχία, ἡ, quum quis non bene collimat, nec conjicit, sed aberrat a scopo: sed expon. & opinionis & spei frustratio.

Α'στοχος, ὁ καὶ ἡ, qui non bene collimat, nec tangere potest scopum: Item, qui non bene conjicit, nec rationem ad veritatem dirigit.

Α'στόχως, more eorum, qui non bene conjiciunt. Polyb.

Α'στρα, nom. pl. ab ἄστρον.

Α'στραβαλίζειν, expon. corrigere, dirigere, complanare, i. e. ἀστραβῆ ποιεῖν: Hes. ab ἀστραβὴς.

Α'στραβάειν, verbum est mulionum proprium, qui jumenta agunt dossuaria: Poll. a Them. ἀστραβη, ἡ.

Α'ΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, sella, ephippium ligneum.

Α'στραβηλάται, unde ἀστραβηλάται, i. e. οἱ περὶ ἀστράβας ἐλαύνοντες, agasones, muliones: Luc. ex ἀστράβη, ἡ, & ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, præt. ἤλακα.

Α'στραβὴς, ὁ, ἡ, non detortus: ex α, & στρέφομαι, vertor.

Α'στραγαλίζω, taxillis ludo.

Α'στραγάλιον, ου, τὸ, & ἀστραγαλισκὸς, ὁ, taxillus, parvus talus: diminut. ab ἀστράγαλος, ὁ.

Α'στραγάλισις, ludus taxillorum.

Α'στραγαλίσμος, ου, ὁ, astragalo similis, astragalum similitudine referens. Unde in fœm. gem. ἀστραγαλίτις, dicitur a quibusdam ἡ ἵερις, quam aliqui ἰπνυείκλω appellant. ex Gal.

Α'ΣΤΡΑ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Α'ΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ὐ, ὁ, vertebra, ſpondylus: exp. & talus, i. e. officulum prope quadratum, intra infimos tibiæ & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut neque videri, neque tangi poſſit: Pro tormenti etiam genere quæſtionibus peculiari accipitur, apud Diod. ἀſτράγαλοι, ων, οἱ, tali luſorii. ἀſτράγαλοι πόδες, lucidi pedes.

Α'ſραγαλωτὸς, ὄ, ὁ, talos implicitos habens: ut ἀσβαγαλωτὴ μάστιξ, flagellum, cui officula ejuſmodi implicita ſunt, ad duriores incutiendas plagas. Plut. a Th. ἀσβάγαλος.

Α'ſραῖος, ὐ, ὁ, nomen propr. viri.

Α'σβαπαῖος, q. d. fulguralis: ut ἀſραπαῖα ὕδατα, Plut. in Symp. aquæ fulgurales, i. e. quæ cadunt, quum fulgurat: & ἀσβαπαῖος ἄνεμος, apud Ariſtot. Meteor. 2. q. d. ventus, qui fulgura ciet: & ἀσβαπαῖος Ζεύς, fulgurator Jupiter. eſt ab ἀσβαπὴ, ἡ, fulgetra, ſeu fulgetrum; & Metaph. fulgor, ſplendor: ut ὅπλων ἀσβαπή.

Α'ſραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. ἀσπεροπὴ, ῆς, ἡ, idem.

Α'σβαπηφόρος, fulgura ferens: ut apud Eurip. in Bacchis, verſ. 3. Semele dicitur λοχεύθεὶσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ, i. e. igne fulgureo: ex ἀστραπὴ, ἡ, & φορὸς, ὁ.

Α'ΣΤΡΑ'ΠΤΩ, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. p. m. ἤστραμαι. q. ab ἄστρα ἰάπτω.

Α'ſρατία, ας, ἡ, vacatio militiæ, militiæ deſertio.

Α'ſράτευτος, ὐ, immunis a militia: ab α, & ſραπὸς.

Α'ſραπηγικία, ἡ, imperatoriæ artis imperitia, ſeu ductandi exercitum imperitia: ex α priv. & ſραπηγέω, -ομαι.

Α'ſραπηγὸς, artis imperatoriæ imperitus, imperitus ducendi exercitum; ſed exp. & duce carens.

Α'ſραπηγικὸς, ὄ, ὁ, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator: unde ſuperl. ἀſραπηγικώτατος, imperatoriæ artis imperitiſſimus.

Α'ſραφὴς, qui flecti nequit; & ex conſequenti durus, immobilis: ex α priv. & ſρέφω, cujus comp. quædam deſinunt in ſραφής.

Α'ſρεπὴς, ὐ, ὁ, ἡ, qui ſe non convertit, immobilis; non reſpiciens: ex α, & ſρέφω, verto.

Α'ſρῑλὸς, ἐῶν, ὁ καὶ ἡ, idem quod σβεν. acutus, ὀξὺς: Heſych. ſed expon. etiam σκαιὸς, δύσετος. eſt ex α epitat. potius quam priv. & σβῑλὸς, ὁ, ἡ.

Α'σβέλαι, ſive ἄσελες, expon. taxilli: Euſt. Etym. ſcribit ἄσελες ex ἀσβάγαλος dictum eſſe, ut λάσελες, a λάσαρον.

Α'ſεῖζεν, dicitur pro ἀσβαγαλίζειν.

Α'ſελικὸς, ὐ, ὁ, ſideralis: ab ἀστὴρ, έρος; unde ἄσβον, τὸ.

Α'ſειχος, idem cum Them. ἀσβάγαλος, ὁ.

Α'σβόβακος, aſtronomus, qui de aſtris loquitur: apud Suid. ex ἄσβον, τὸ, & βάζω, fut. ξω, præt. αχα.

Α'σβολὴς, & ἀſρόβλητος, expon. ſidere caniculæ percuſſus; proprie dicitur de plantis novellis, quum ſiccata tellure humorem trahere nequeunt, aut ſidere quocunque modo afflantur; unde homines areſcente corpore ἀſροβλῆτες, i. e. ſiderati dicuntur, ut Bud. in Pand. docet. ex ἄſρον, τὸ, & βλητὸς, ὁ.

Α'ſροβολέομαι, -ῆμαι, ſidere (caniculæ) percellor.

Α'ſροβολησία, idem quod ἀſροβολία.

Α'ſροβόλητος, ſideratus.

Α'ſροβολία, ἡ, ſideris percuſſio, ſideratio.

Α'ſροβολισμὸς, ſideris percuſſio, ſideratio: morbus arborum afflatarum ſidere, quocunque modo id acciderit. eſt verbale ab ἀſροβολίζω: ab ἄſρον, τὸ, & βολὴ, ἡ, ſeu βόλος, ὁ, unde βολέω, ῶ.

Α'ſρογείτων, expon. ita editus, ut videatur aſtris vicinus: ex ἄſρον, τὸ, & γείτων, ὁ.

Α'ſροθεσία, exp. plures ſtellæ ſimul poſitæ; quidam conſtellationem vocant.

Α'ſροθέτημα, idem quod ἄſρον, Didym. in Il. Δ.

Α'ſρόθετος, ad ſtellarum poſitum pertinens: in Epigr. ex ἄſρον, τὸ, & θέσις, εως, ἡ, vel θετὸς, ὁ.

Α'ſροθύτης, ὐ, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor: ex ἄſρον, τὸ, & θύτης, ὁ.

Α'ſρόκυων, canis ſidus, quem Ægyptii ſolechin vocant, ut tradit Cæl. Rhod. ex ἄſρον, τὸ, & κύων, κυνὸς.

Α'ſρολογέω, circa aſtrologiam verſor, aſtrologiam tracto: Athen. l. 9. ab ἀſρολόγος, ὁ.

Α'ſρολογία, ας, ἡ, Aſtrologorum ſcientia, γλυεθλιολογία.

Α'ſρολογικὸς, ὐ, ad Aſtrologiam, ſeu Aſtrologos pertinens.

Α'ſρολόγος, ὐ, antiquioribus idem ac ἀſρονόμος: citerioribus vero, qui effectus ſyderum prædicit; γλυεθλιακὸς. Ab ἄſρον, cujus Th. ἀſηρ, & λόγος, quod a λέγω.

Α'ſρόμαντις, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ ex aſtrorum contemplatione futura prædicit; Poll. 7. 30. ex ἄſρον, τὸ, & μάντις, ὁ, ἡ.

Α'ſρομύων, dicitur ſtella quæ Ægyptiis Iſis, & Sothis dicitur, ut tradit horus Apollo: ex ἄſρον, & μύω.

Α'ſρον, ὐ, τὸ, aſtrum, ſydus: Signum ſcil. cœleſte multis ſtellis conſtans: & interdum ſtella. Th. ἀſηρ.

Α'ſρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto: ab ἀſρονόμος, ὁ.

Α'ſρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, Aſtronomia.

Α'ſρονομικὸς, ὐ, ad Aſtronomiam pertinens: item idem quod

Α'ſρονόμος, ὐ, aſtrorum ſcientiæ peritus, Aſtronomus: ab ἄſρον, quod ab ἀσὴρ, & νόμος, quod a νέμω.

Α'ſροπολέω, circa aſtra, ſeu aſtrorum ſcientiam verſor: ab ἄſρον, & πολέω.

Α'ſρῥθὶς, expon. qui radiculæ ſucco elotus, purgatuſque non eſt: ex α pr. & ſραθίζω.

Α'ſροφανὴς, ſtellis reſplendens, aut in modum ſtellarum: ex ἄſρον, & φαίω.

Α'ſροχίτων, expon. ſtellis velut tunica indutus, ſtellis amictus: Orph. in Arg. ex ἄſρον, & χιτὼν.

Α'ſρῷος, ſidereus: ut ἀſρῷα σώματα, apud Alex. Aphr. in Probl. ex ἄſρον, τὸ.

Α'ſρωτία, ἡ, expon. ſine ſtragulis cubare, ſtragula ſibi non ſubſternere: Plut. de leg. l. 1.

Α'ſρωτος, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt; ſtragula non intectus: ut ἄſρωτον πέδον, Eurip. in Herc. fur. ex α priv. & ſρῶσις, ἡ, vel ſρωτὸς, ὁ.

Α'ΣΤΥ, εος, τὸ, urbs: q. a σταῖω. Hinc ἀſειος, & ἀſειότης, de quibus ſupra.

Α'ſυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄſυ, καὶ ἄναξ, quia Hector pater, & princeps civitatis Trojæ fuit.

Α'ſυβοώτης, ὐ, ὁ, ὁ ἐν ἄſει βοῶν, in urbe clamans: epithet. præconis.

Α'ſυγειτονικὸς, ὐ, &

Α'ſυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, ſuburbanus, urbi vicinus; item, finitimus, propinquus: ab ἄſυ, & γείτων, vicinus.

Α'ſυκὸς, ὐ, ὁ, urbanus: ab ἄſυ, urbs. Vide ἀσπικός.

Α'ſυλος, columnis carens: ex α priv. & σῦλος, ὁ.

Α'ſυμβώμης, in urbe commorans: ex ἄſυ, & μβύω.

Α'ſυωμία, viarum, ædificiorumque curam gerendi munus.

Α'ſυωμικὸς, ad aſtynomos, ſeu ædiles pertinens, ædilitius: Ariſtot. Polit. 2. ab ἀſυωμος.

Α'ſυνόμοι, οἱ, inferiores magiſtratus; curatores ſc. decoris urbium. Ex τὸ ἄſυ, εος, urbs, & ex verbo νέμομαι, τὸ διάγω, καὶ οἰκῶ.

Α'ſυνόμος, ὐ, ὁ, urbanus, civilis: item, qui viarum, ædificiorumque curam gerit, & proſpicit, tam in urbe, quam in ſuburbiis.

Α'ſωὸς, ὐ, ὁ, Aſtynous, nomen proprium.

Α'ſύοχος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens: in Epigr. ex ἄſυ, & ἔχω; cujus comp. deſinunt in οχος.

Α'ſυπολέω, per urbem incedo: Athen. ex ἄſυ, & πολέω.

Α'ſυρον, oppidum: Heſych. ſcribitur ἀſυρὸν, apud Etym. qui diminut. eſſe ait ab ἄſυ: ut apud Callimach. ἀſυρὸν ἐσανεβαίνεν.

Α'ſυτος οἶκος, expon. ἀγνὸς, ἁγαρὸς, apud Euſtat. apud eund. etiam dicitur ἄſυπις θρίδαξ, & ἄſυπις τρίγλη: ita ut ἄſυτος, ὐ, dicatur qui ſύειν nequit; ut ἄſυτος γέρων, apud Euſt. ex α priv. & σύω, fut. ύσω.

Α'ſυφέλικτος, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus. Non. & in Epigram. ἀσυφέλικτος ἄγω χαίτην, expon. non diſſectus: ex α priv. & συφελίζω, fut. ξω.

Α'ſύφελος, ὐ, ον, minime durus: ex α, & συφελὸς, durus. Th. σύφω, adſtringo.

Α'ſυφία, & ἀſυψία, ἡ, expon. aſtrictionis vacuitas, aſtrictionis expertem eſſe: utrumque ex α priv. & σύφω, fut. ψω; unde σύψις, εως, ἡ.

Α'ſυγχὴς, expon. nihil affinitatis habens: & in neut. ἀσυγχὲς, alienum genere. ex α priv. & συγχὴς.

Α'σύγκριτος, ὐ, ὁ, incomparabilis, diſſimilis; item, qui concreſcere ſeu coaleſcere nequit: item, qui cum alio non habet commercium. Eſt etiam propr. nomen viri, Gr. incomparabilis. Th. κρίνω.

Α'συγγνώμων, qui non eſt ad ignoſcendum propenſus; ut etiam qui veniam non dat, immitis, immiſericors.

Α'σύγγνωστος, indignus venia; indignus cui ignoſcatur.

Α'συγγνώστως, ita ut ignoſci non poſſit, aut non debeat: ex α priv. & συγγνώμων, vel σύγγνωστος, ὁ.

Α'συγγύμναστος, qui ſimul non exercetur, vel qui ſimpl. non exercetur: ex α priv. & συγγυμναστὸς, ὁ.

Α'συγκαταθέτως, exp. citra aſſenſionem: eſt adv. ex α priv. & συγκατατίθημι; unde συγκατάθεσις.

Α'σύγκλεισμος, non concluſus; aut etiam qui concludi nequit: ex α priv. & συγκλείω, fut. σω.

Α'σύγκλωστος, expon. qui nendo contextus non eſt, aut connecti nequit: ex α priv. & συγκλώθω, fut. σω.

Α'συγκόμιστος, qui comparatus, ſeu collectus non eſt: ex α priv. & συγκόμιστος, ὁ.

Α'σύγκρατος, qui commiſceri nequit: ex α priv. & σύγκρατος, ὁ.

Α'συγκρίτως, expon. citra concretionem, ſeu more eorum quæ concreta non ſunt: eſt adv. ab ἀσύγκριτος; quod ex α pr. & σύγκριτος, ὁ.

Α'συγκρότητος, idem quod ἀξυγκρότητος.

Α'σύγχυτος, ὁ καὶ ἡ, non confuſus, non permixtus, diſtinctus.

Α'συγχύτως, citra confuſionem, diſtincte: ex α priv. & σύγχυτος, ὁ.

Α'συγχώρητος, expon. non concedendus, ſeu permittendus: Item venia non dignus; cui non eſt ignoſcendum: ut ἀσυγχώρητος βλασφημία εἰς τὸ πνεῦμα: Item active, qui ad veniam dandam propenſus non eſt, nimium ſeverus, inclemens: ut κατάγνωσις ἀσυγχώρητος, apud Greg.

Α'συγχωρήτως, ita ut venia dari non poſſit, citra ſpem veniæ: ex α priv. & συγχωρέω, fut. ήσω.

Α'συκοφάντης, qui sycophantose delatus non est; vel qui sycophantose & calumnioſe deferri nequit: ex α priv. & συκοφαντέω, fut. ήσω.

Α'συλαῖος Θεός, expon. Deus asyli: Plat. in Rom. est ab ἄσυλος, vel ἄσυλον.

Α'συλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis, & sacer magistratus; ἄσυλος ἄρχων, quem spoliare, aut violare nefas est: ex ἄσυλος, & ἀρχός.

Α'συλεί, adv. tuto.

Α'σύλητος, idem quod ἄσυλος, inspoliatus. Item, qui non nisi per summum scelus violari potest, inviolabilis: ab ἄσυλος, vel ἀσυλία, ἡ.

Α'συλία, ας, ἡ, sanctitas loci: item, jus apud aras olim consequutum, hodie immunitas Ecclesiæ. Th. σύλη.

Α'σύλληπτος, quæ concipere nequit: Item, qui comprehendi non potest.

Α'συλλήπτως, more ἤδη ἀσυλλήπτων, seu eorum quæ comprehendi non possunt.

Α'συλληψία, privatio facultatis concipiendi: (de ea quæ concipere nequit) Diosc. ex α priv. & συλλαμβάνω, fut. συλλήψομαι; unde σύλληψις, & συλληπτικός.

Α'συλλόγιστος, ου, non probe colligens, aut collectus; rationis expers; imprudens.

Α'συλλογίστως, sine ratiocinatione: ab α, & συλλογίζομαι; quod a σωὸ, & λέγω.

Α'συλον, τὸ, Asylum: ab α, & σύλη, spolium.

Α'σύλος, ου, ὁ, ἡ, & Α'σύλητος, inviolabilis, inspoliatus: ab eod. Th.

Α'σύμβατος, qui compositionem non admittit, qui a pacificatione est alienus. Plut. unde τὰ ἀσύμβατα, quæ dissident. Item, non conveniens, non congruens, incohærens.

Α'συμβάτως, alieno a compositione animo: Plut. ex α priv. & συμβαίνω, unde σύμβασις, ἡ, & συμβατικός, ὁ.

Α'σύμβλητος, non conferendus; non comparandus, non æquus, impar: ex α pr. & σύμβλητος, ὁ.

Α'σύμβολος, ου, ὁ, ἡ, immunis, qui nihil symboli affert; qui symbola non confert: sic ἀσύμβολον δεῖπνον, in quo convivæ symbola non conferunt. unde metaph. pro inerti, & inutili, & qui nihil in medium attulit. Bud. ex Plut. in Cor. Ab α, & σύμβολον, quod a σωὸ, & βάλλω.

Α'συμβόλως, sine symbolo: ut ἀσυμβόλως δάπανεῖν: est adv. ab ἀσύμβολος.

Α'σύμβουλος, expers consilii, consultus. Th. βουλή.

Α'συμμετρία, ας, ἡ, proportionis carentia: apud Mathem. chorda.

Α'σύμμετρος, ου, ὁ, ἡ, inconcinnus, incongruus, immoderatus, ab α, σωὸ, & μέτρον.

Α'συμπαγής, qui compactus, & coagmentatus non est: ex α priv. & συμπήγνυμι, fut. συμπήξω.

Α'συμπαθής, affectus seu naturæ consensu carens; cui nullus est consensus affectuum cum alio: Item, qui commiseratione alieni mali non tangitur.

Α'συμπάθεια, affectus carentia, inclementia, nulla commiseratio: ex α priv. & συμπαθής, ὁ, ἡ, unde συμπάθεια, ἡ.

Α'σύμπλεκτος, qui copulatus non est, vel non consertus: Item, qui complicari, & connecti nequit, ex α priv. & συμπλέκω, -ομαι, fut. ξω, unde συμπλεκτικός.

Α'συμπλήρωτος, non completus, vel qui compleri non potest: ex α priv. & συμπληρόω, fut. ώσω, unde συμπληρωτικός.

Α'συμφανής, non conspicuus, non perspicuus.

Α'συμφανῶς, obscure, ænigmatice, tecte: ex α priv. & συμφανής.

Α'σύμφορος, ου, ὁ, ἡ, incommodus, noxius: ex α, & σύμφορος, commodus. Th. φέρω.

Α'συμφόρως, inutiliter, damnose: adv. ab ἀσύμφορος.

Α'συμφυής, non coalescens: apud Suid. ex α priv. & συμφυής.

Α'σύμφυλος, nullam cognationem habens; & general. alienus, abhorrens; sed expon. & non quadrans: Luc. & Plut. ex α priv. & σύμφυλος.

Α'σύμφυρτος, non commixtus, non confusus: ex α priv. & συμφυρτός.

Α'συμφωνία, ας, ἡ, discrepantia.

Α'σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, absonus, discors: ab α, σωὸ, & φωνή.

Α'συμφώνως, discrepanter, inconcinniter: est adverb. ab ἀσύμφωνος.

Α'συναγωγος, a synagoga alienus, a synagoga exclusus: ex α priv. & συναγωγή, ἡ.

Α'συναιρέτως, q. d. incontracte, pro absque contractione: est adv. ex α priv. & συναιρέω, -έομαι, unde συναίρησις, ἡ.

Α'συνάκτος, qui vel quæ congregari non potest, insociabilis: ex α pr. & συνάγω, unde συνακτικός.

Α'συναλλακτος, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest: a quibusdam redditur insociabilis: dicitur etiam cui nihil est commercii cum vita civili, quales decet esse τοὺς μοναχούς, ut inquit Bud. ex Basilio: sed expon. & qui reconciliari non potest, implacabilis. ex α priv. & συναλλάττω, fut. ξω, unde συναλλακτικός, ὁ.

Α'συνάπτος, non conjunctus, non cohærens, vel qui conjungi & cohærescere nequit, incoibilis, insociabilis: ex α priv. & συνάπτω, ὁ.

Α'συναρθρος, inarticulate: est adv. ex α priv. & συναρθρος, ὁ.

Α'συνάρτητος, non connexus, non cohærens, seu qui connecti & cohærescere nequit; & pro non consentaneus, non conveniens, ineptus: ex α priv. & συναρτάω, fut. ήσω.

Α'συνδεσπον, τὸ, figura, quæ dissolutio dicitur; cui πολυσυνδετον opponitur: ab α, & συνδέτος; quod a συνδέω, ex συνὸ, & δέω.

Α'συνδετος, ου, ὁ, ἡ, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens.

Α'συνδηλος, non manifestus, nec cognitus: ut ἀσυνδηλοι τόποι, apud Plut. in Lyc. loca incognita: ex α priv. & συνδηλος, ὁ.

Α'συνδυαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla copula, aut conjunctione quasi combinatus; aut qui copulari & conjungi cum alio nequit. ex α priv. & συνδυάζω, fut. άσω, unde συνδυαστικός.

Α'συνειδότως τοῖς ἄλλοις, expon. aliis inconsciis: Plut. in Apoph. ex α priv. & συνοιδα, unde συνείδησις, ἡ.

Α'συνεσία, & Α'συνέσις, stultitia.

Α'συνετέω, ῶ, decipio: Item, non intelligo, non calleo: ab ἀσύνετος.

Α'σύνετος, ου, ὁ, ἡ, desipiens, amens: ex α, & συνετός, intelligens, quod a συνίημι, intelligo. Th. ἵστημι, scio.

Α'συνηγόρητος, expon. patrocinio destitutus: Basil. ex α priv. & συνηγορέω, fut. ήσω.

Α'συνήθεια, ας, ἡ, insolentia.

Α'συνήθης, ες, ὁ, ἡ, insuetus, insolens: ex α, συνὸ, & ἦθος.

Α'συνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis.

Α'συνθετέω, non sto pactis, & imito fœderi. Esdræ 2.

Α'σύνθετος, expon. non compositus, aut concretus, simplex. Item, qui fœdera non servat, quæ cum aliis pepigit. Item, qui pactus non est; qui fœdus non iniit. Ex α, & συντίθημι, paciscor. Th. τίθημι.

Α'σώπητος, qui conspici & cerni non potest: ex α priv. & σώπητος, ὁ.

Α'συνεσίας, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens: ex α priv. & συνεσιάζω, fut. άσω, unde συνεσιαστικός.

Α'σύντακτος, ου, ὁ, inordinatus: item, immunis a muneribus; in nullum ordinem adscriptus; ex α, συνὸ, & τάσσω, ordino.

Α'συντάξια, expon. ordinis perturbatio: ex α priv. & συντάξις, ἡ.

Α'συντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem non perductus.

Α'συντελής, ές, ὁ καὶ ἡ, imperfectus: ex α, συν, & τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Α'σύντονος, non contentus, laxus, remissus, languidus: ex α priv. & συντονος, ὁ.

Α'συρής, pro scelerato, aut temerario ponitur: vel pro homine infimæ sortis, & abjecto: apud Polyb. l. 4. (est idem quod βλοσυρὸς, in malam partem) ex α, & Them. σύρω.

Α'σύριστος, ὁ, ἡ, qui exsibilatus non est, intactus a sibilo. ex α priv. & συρίττω, vel -ίζω, f. ξω, unde συριστής, ὁ.

Α'συσκεύαστον, exp. non complicatum, ut sarcina, inconditum, non digestum: ex α priv. & συσκευάζω, -ομαι.

Α'συστασία, ἡ, dicitur τὸ ἀσύστατον εἶναι, non consistere, seu cohærere, stare non posse: est ab ἀσύστατος.

Α'σύστατος, qui consistere nequit, qui non potest esse in rerum natura, qui stare nequit, non cohærens, parum sibi constans. Et apud Rhetores ἀσύστατα sunt, quæ non veniunt in disceptationem, vel ubi causa non potest explicari; ut si fur furem furti accuset. Et τὸ ἀσύστατον refertur etiam inter vitia orationis. Ab α, & συνίστημι. Th. ἵστημι.

Α'συχόλως, citra συχολῶ, i. e. correptionem: ex α priv. & συχολή, ἡ.

Α'σύφηλος, ου, ὁ, ἡ, vilis, abjectus: ab ἄπω, noceo, & φῆλος, impostor. Alii interpretantur etiam, stolidus; & derivari posse credunt a σοφὸς, sapiens, ο in υ verso, Æol.

Α"συχα, Dor. pro ἡσυχα, adv. pro ἡσύχως, quiete. Th. ἥσυχος.

Α'συχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

Α'σύχιμος, ου, ὁ, Dor. pro ἥσυχος; unde ἡσύχιος, ου, ὁ, quietus.

Α'σύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Α'σφαδάστος, ὁ καὶ ἡ, expers σφαδασμοῦ, qui sit sine contractione, convulsione, & jactatione pedum, ἀσκάρισος: de occiso dicitur, qui placide moritur. Soph.

Α'σφαδάστως, sine palpitatione, ita ut non convellaris, nec pedibus terram pulses: ex α priv. & σφαδάζω, pedes agito, jacio, seu jacto, ut in convulsionibus; pedibus terram quatio, seu pulso.

Α'σφακέλιστος, ὁ καὶ ἡ, exp. ὁ οὐκ ἐσφακελισμένος, non infestatus σφακέλῳ: ex α priv. & σφακελίζω, -ομαι, futur. ίσω, unde σφακελισμός, ὁ.

Α'σφάλαξ, ακος, pro ἄσφαλαξ, π verso in φ, ὁ, talpa: a σπάω, traho.

Α'σφάλεια, ας, ἡ, securitas, firmitas, veritas: ab ἀσφαλής, quod ab α, & σφάλλω.

Α'σφαλές, n. g. ἀσφαλοῦς, nom. pl. m. g.

Α'σφαλέστατος, certissimus, superl. ἀσφαλέστερος, compar. ab ἀσφαλής.

Α'σφαλέως, Jon. tuto, facile, secure, sine periculo: idem quod ex eo contractum ἀσφαλῶς.

Α'σφαλής, ές, ὁ, ἡ, certus; minime lubricus; tutus a lapsu; qui non potest everti, & dejici; tam firmus, ut subverti nequeat: ut ἀσφαλὴς ἕδος, apud Plut. in Per. Et qui tutus est adversus fortunæ incursus, seu insidias; cui tutum esse solet consilium; ut apud eund. ib. Pericles dicitur ἀσφαλὴς, καὶ φρασπερὴς τοῖς πολίταις, civibus fidi loco prælidii. unde in neut. τὸ ἀσφαλές, exp. securitas. Luc.

Α'σφαλίζομαι, idem quod act. ἀσφαλίζω; item, affirmo, pro certo affero; & passive etiam, munior, tutus reddor; item affirmor, confirmor.

Α'σφα-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀσφαλίζω, munio, ſtabilio. f. ἰσῶ. p. ἠσφάλικα. p. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, απ, adſtrinxit: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφάλιος, & ἀσφάλειος, q. d. tutelaris; aut ſtabilitor, cognomen Neptuni, apud Plut. quippe quia fundamina terræ inconcuſſa cuſtodire dicitur a gentibus, teſte Oppiano.

Ἀσφάλισμα, τὸ, id, quo aliquem ſecurum reddimus, & certum, pignus; item, tutamen, munimentum, locus, quo munimur.

Ἄσφαλος, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. idem quod ἀσφαλής.

Ἀσφαλτίζω, bitumen redoleo: Dioſc.

Ἀσφάλτιον, τὸ, dicitur quoddam τερίφυλλον, ſeu ὀξυτερίφυλλον, quoniam ejus folia ubi adoleverunt, ἀσφάλτου ὀσμὴν ἔχει, teſte Dioſc. l. 3. c. 123.

Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, bitumen fundens.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, mare mortuum.

Ἀσφαλτος, ου, ἡ, quod expon. pinguis, & oleoſus ſuccus, plurima aerea & ignea ſubſtantia temperatus, ideoque flammam promptiſſime concipiens. V. Dioſc. l. 1. c. 110. & Plin. c. 35. Dicitur etiam interdum ἄσφαλτον, in neut. gen.

Ἀσφαλτόω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, bituminoſus, bitumen ferens.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, quaſi bituminatio, πίσσωσις, picatio.

Ἀσφαλῶς, tuto, certe, ex α, & σφάλλω, ſupplanto. f. σφαλῶ. p. ἔσφαλκα. p. paſſ. ἔσφαλμαι: hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, erratum.

Ἀσφαραγεῖν, Poet. valde ſtrepere: ex α intenſ. & σφαραγέω, quod a σφάραγος, ſonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, guttur: ἀπὸ σφαραγεῖν, i. e. ἠχεῖν, ſonare, quoniam δι' ὠτὸς ἡ φωνὴ φέρεται. Il. χ. ſed tunc videtur poni pro σφάραγος.

Ἄσφηλος, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. eſt ab ἀσφαλής.

Ἀσφικτος, ου, ὁ, ἡ, vel ἄσφιγκτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter aſtringitur; non conſtrictus, ſed diſſolutus, divulſuſque. ex α priv. & σφιγκτὸς, conſtrictus; a σφίγγω.

Ἀσφοδέλιος, ex aſphodelo: Luc. ver. Hiſt. l. 2. a Them. ἀσφόδελος.

Ἀσφόδελος, ου, ὁ, aſphodelus, planta ex genere τῶν βολβωδῶν. Dioſc. 2. c. 199.

Ἀσφοδελὸς, eſt adject. q. d. aſphodeloſus; idem quod ἀσφοδελώδης: Didym. in Odyſ. A. aſphodelo ſimilis, ſeu qui de aſphodeli genere eſt. Eſt item ἀσφοδελὸς, oxyton. prati epitheton, apud Hom. ut Odyſ. λ, & ω, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, vid. ubi aſphodeli proveniunt.

Ἄσφραγις, ὁ, ἡ, non ſignatus, cui nulla nota impreſſa eſt; item, paſtore carens: Etym. & non baptizatus, Nazan. ex α priv. & σφραγίζομαι, ſignor; a σφραγὶς, ſignum.

Ἀσφυκτέω, pulſu deſtitutus ſum; venæ mihi conciderunt. Dioſc.

Ἄσφυκτος, non pulſans; pulſu omnino deſtitutus, vel exili præditus.

Ἀσφυξία, ἡ, privatio, ſeu defectio pulſus in toto animali; Gal. ex α priv. & σφύξις, idem quod σφυγμὸς, ὁ, pulſus; a Th. σφύζω, ſalio, pulſo.

Ἀχαλάα, Poet. pro ἀχαλᾷ, ab ἀχαλάω, idem quod

Ἀ'ΣΧΑ'ΛΑΩ, quod & ἀχαλάω, mœreo, doleo, ſuccenſeo. ἄχαλε, præſ. imper. q. ab ἄχος, interiecto σ, ut ἀχαλέειν ſit ἄχος ἄλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ἀχετος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit. dicitur & ἀάχετος. ex α, & χέω, ſeu ἔχω, coerceo.

Ἀχημάτιστος, ου, ὁ, ἡ, & ἀχημάτιστος, figura carens; figuras, ſeu ſchemata non habens; non figuratus, aut male. ejuſdem Them. & comp. cum ſequentibus.

Ἀχημονέω, indecore ago. f. ήσω. p. ἠχημόνηκα. a. 1. ἠχημόνησα. a. 1. inf. ἀχημονῆσαι.

Ἀχημόνως, adv. indecore.

Ἀχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpiſſimis geſtibus.

Ἀχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecorus: ex α, & χῆμα. Th. ἔχω.

Ἀχιδὴς, & ἀχίζης, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, vel individuus.

Ἀχὶς, idem; vel qui ſcindi nequit. Plat. ex α priv. & χίζω.

Ἄχιον, tuber terræ a quibuſdam dicitur, ut docet Theophr. Hiſt. Pl. l. 1. 10.

Ἀχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀχολοίμεθα, 1. pl. præſ. opt. paſſ.

Ἀχολία, ας, ἡ, occupatio: ex α, & χολὴ, otium.

Ἀχόλημα, ατος, τὸ, idem; negotium. Th. idem.

Ἄχολος, ου, ὁ, ἡ, qui non habet otium, occupatus: ex α, & χολὴ, otium.

Ἀχῶ, contriſteris, ab ἀσάω, ῶ, præſ. imperat. paſſ. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, cano) ab ἀσάομαι, nauſeo. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀχώδης, εος, ὁ, ἡ, faſtidio, nauſea laborans; ex repletione cibum faſtidiens: Gal. ab ἄσις, ης, ἡ, faſtidium; a Th. ἄδω, ſatio, expleo.

Ἀχωμάτως, ſine corporis interventu.

Ἀσώματος, ὁ, ἡ, & ἀσώματος, ου, incorporeus: ex α priv. & σῶμα.

Ἄσως, ſeu ἄσωτος, ὁ, ἡ, qui ſervari, ſeu ſoſpitari nequit: ex α priv. & σώζω, ſalvo. V. etiam in ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ου, τὸ, dicitur locus, in quo luxurioſi epulantur, & comeſſantur, aut ſuas libidines exercent, ganeum, popina: Poll. l. 9. & Athen.

Ἀσωτιδίομαι, luxurioſe vivo; omnia per luxum, ſeu in luxum profundo: Athen. l. 8.

Ἀσωτία, ας, ἡ, profuſio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita diſſoluta.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, luxurioſorum magiſter: Athen. ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, luxurioſorum potatio; vel luxurioſa potatio: ex ἄσωτος, & πόσις, εως, ἡ, idem quod πόμα, τὸ, potio; a πίνω, bibo.

Ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ, luxurioſus, perditus: Item, idem quod ἄσως, quod exp. de cujus ſalute ſpes nulla eſt, profligatus, calamitoſus; item, perire dignus, indignus ſalute: item, qui perſe, ſuaque opera perit, apud Ariſt. Eth. 4. c. 1. aſotus, i. e. luxurioſus, nequam; luxu, & ganeæ ſtudio perditus, apud eund. ibid. Ex α, & σώζω, conſervo; q. d. non ſervatus. V. etiam ἄσως.

Ἀσώτως, adv. profuſe, perdite.

Ἀσωφρόνιστος, ου, ὁ, ἡ, non caſtigatus, & emendatus; & active, qui non emendat, ſeu corrigit. Gregor. ex α priv. & σωφρονίζω, ad ſanam mentem reduco.

Α Τ.

Ἄ'ταισι, dat. pl. Jon. pro ἄτας, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάλλω, exp. ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror: ut ἀταυμάζω καὶ καὶ ἔργα, apud Etymol. eſt a Them. ἀτάω.

Ἀτακτέω, ῶ, inordinate me gero. f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτῆν, præſ. part. act. n. g. ex α, & τάσσω, ordino.

Ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, inordinatus, confuſione gaudens.

Ἀτάκτως, adv. inordinate, incompoſite.

Ἀτακτοδακρύω, inordinate, intempeſtive, ſeu immodice lacrymor. unde ἀτακτοδακρύει, exponitur, affatim lacrymatur. ex α priv. cum τάσσω, vel τάττω, ordino; & δακρύω, lacrymor.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, moleſtiis carens; item, iners: ab α, & ταλαιπωρέω, q. τλάων πώρου, luctum ferens.

Ἀταλαιπώρως, facile, feliciter, citra laborem: adv. ejuſdem Th. & comp.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen propr. mulieris.

Ἄταλαντος, ου, ὁ, ἡ, par, æqualis: quaſi ἀνταλαντος, qui paris eſt ponderis. Th. τάλαντον, ſtatera.

Ἀταλάφρων, ὁ, ἡ, infans, puerilia ſapiens, tenellus: ab α, & ταλάω, patior, & φρὴν, animus; vel potius ab ἁπαλὸς, tener.

Ἀτάλλω, ſeu ἀτάλλω, creſco, adoleſco, delicate more pueri alor, luſito, exulto. Dicitur & ἀπατάλλω.

Ἀτάλμητα, τὰ, dicuntur pueriles luſus, ſaltus pueriles: Heſych. verbale ab ἀτάλλω.

Ἀ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, tener, mollis, juvenilis: q. ab ω, & τηλάω, perfero; q. nondum potens ferre multa.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, impotens, tener, ſimplex, ſapiens puerilia; idem cum ἀπαλάφρων, & ejuſdem comp.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, puſilli, & anguſti animi; qui eſt animo molli, & tenero; qui nondum reliquit nuces. in Epigr. ex ἁπαλὸς, mollis; & ψυχὴ, anima.

Ἀταμίευτος, ὁ, ἡ, qui reconditus non eſt, aut reconditur, Philo: item, qui nihil recondit, non providens res in futurum neceſſarias.

Ἀταμιεύτως, more eorum, quæ non recondunter; ſeu non recondendo; Plat. de leg. ex α priv. & ταμιεύω, condo, recondo, in penuaria cella aſſervo: a Th. ταμίας, Jonice ταμίης, ου, ὁ, promus, condus; diſpenſator rerum condendarum, & promendarum.

Ἀταξία, ας, ἡ, confuſio; item, incontinentia, ordinis deſertio: ab α, & τάξις, quod a τάσσω, ordino.

Ἀτάομαι, patior damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀταπεινωτος, ου, ὁ, ἡ, celſus, minime abjectus: ex α priv. & ταπεινὸς, ἡ, ὸν, humilis; unde ταπεινόω, humilem reddo.

Ἀ'ΤΑ'Ρ, ſed, ut, verum, cæterum, propterea; Poet. pro quo aliquando αὐτὰρ, αὐτὰρ ἔγ, quamobrem.

Ἀταραξιοπραγμοσύνη, ης, ἡ, actio imperturbata, Hippocr. ex ἀτάραχτος, & ποιέω.

Ἀτάραχτος, quietus, quieſcens; tranquillus, imperturbatus. Plin.

Ἀταραξία, ας, ἡ, tranquillitas, imperturbatus ſtatus.

Ἀτάραχος, ου, ὁ, ἡ, ſedatus, ac deſæcatus, intrepidus.

Ἀταράχως, ſine moleſtia, ſine vexatione, abſque perturbatione: ex α priv. & ταράσσω, fut. ξω, commoveo, perturbo; unde ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus.

Ἀτάρβατος, ω, vel ου, ὁ, Dor. pro

Ἀτάρβητος, ου, ὁ, ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex α, & ταρβέω, timeo. Th. τάρβος, terror.

Ἀτάρβητα, adv. intrepide: Sophoc. ejuſdem Th. & comp.

Ἀτεράχυτος, non conditus, aut maceratus ſale: ex α priv. & τερέχω, ω, ὁ, ſalſamentum; caro ſale condita, & exſiccata; unde τερέχθω, ſale condio.

Ἀ'ΤΑ'ΡΜΥΚΤΟΝ, intrepidum: q. ab α, & ταρμύσσω, terreo: vel ab ἄταρ, & μύω.

Ἄτερνον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ: ab α priv. & τέρω, tero: τέρετε τὸν ἄξονα.

Ἀτερπὴς, & ἀτερπὸς, vide in ἀθαπὴς, & ἀθαπὸς.

Ἀτερπρὸς, ὸν, ὁ, noxius, contumelioſus: pro ἀπρὸς, ὸν, ὁ, per Pleonaſm. ſyllabæ τερ. Th. ἄτη, damnum; quod ab ἀτάω, lædo.

Ἀτέρχυτος, ου, ὁ, ἡ, inſepultus: ex α, &

& πέρκεα, τά, inferiæ, justa.
Ἀ'τασθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia, petulantia: ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Jon. q. ἄτῃ θαλίας.
Ἀ'τασθάλλω, f. αλῶ, p. κα, & Ἀ'τασθαλέω, f. ήσω, inepte ago, proterve me gero: neut. abs. ab
Ἀ'ΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ος, ὁ, ἡ, perniciosus, malorum auctor: q. ἄτας θαλλων, a quo quasi mala germinant.
Ἀ'ταυροι βόες, boves quædam in Epiro a mare intactæ, ut incrementum, & amplitudinem corporis ingentem acciperent. unde
Ἀ'ταύρωτος, ος, ὁ ϗ ἡ, expers conjugii, virgo; quasi tauri expers: seu dicitur etiam de puella virilem ταῦρον nondum experta: Aristoph. ex α priv. & ταῦρος, ου, ὁ, taurus; item, membrum virile.
Ἀ'ταφία, ας, ἡ, sepulchri carentia, vel jactura. Plut. ejusdem Th. & comp. cum sequente.
Ἀ'ταφος, ος, ὁ, ἡ, insepultus, inhumatus: ex α, & τάφος, sepulchrum; quod a θάπτω.
Ἀ'τάχος, Dor. pro ἦ τάχος, quam celerrime.
Ἀ'ΤΑ'Ω, lædo, noceo. f. ήσω· p. ἤτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρός, de quibus infra.
Ἀ'ΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi: & Dor. pro ὅτε, quum: sed ἅτε, Dor. pro ἦτε, ubi.
Ἀ"τεγκτος, ος, ὁ, ἡ, durus, rigidus. Th. τέγγω.
Ἀ'τέγκτως, adv. duriter, rigide: Suid. per Metaph. scil. nam proprie sign. ita ut humectari, & aqua molliri nequeat. ex α priv. & τέγγω, f. ξω, rigo, humecto.
Ἀ'τέειν, Jon. pro ἀτᾶν, vide ἀτάω, lædo.
Ἀ'τειρής, ές, ὁ, ἡ, indomitus: ex α, & τείρω.
Ἀ'τείχιστος, ος, ὁ, ἡ, sine muris: ex α, & τείχος.
Ἀ'τέκμαρτος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui ad finem, & exitum perduci nequit: Hesych. & Suid. item, de quo nulla certa conjectura fieri potest: Thucyd. Plut. item active, inconsideratus; nullas conjecturas, aut signa sequens in re aliqua: Aristoph. Unde
Ἀ'τεκμάρτι, & ἀτεκμάρτως, nullam sequendo conjecturam, absque conjectura: ex α priv. & τέκμαρ, τό, finis, exitus rei; item, signum; unde τεκμαίρω, certis signis ostendo.
Ἀ"τεκνος, ος, ὁ, ἡ, liberis carens, sive sterilis, sive orbus: ex α, & τέκνον, proles. Th. τίκτω.
Ἀ'τεκνόω, ώσω, liberis orbo. Ab eod. Th.
Ἀ'τέλεια, ας, & Ἀ'τελίη, Jon. imperfectio; item, immunitas: ab α, & τέλος, finis, vectigal.
Ἀ'τελειωτος, idem quod ἀτέλεστος, & ejusdem Th. & comp. imperfectus; vel qui effici nequit: sed ἀτέλεστος, est etiam, profanus, non initiatus sacris: ex α priv. & τὰ τέλη, mysteria, sacra: Plat. quod est neut. plur. a sing. τέλος, τό; quod vide.
Ἀ'τέλεστα, adv. frustra, sine fine: ab α, & τέλος.
Ἀ'τέλεστος, ος, ὁ, ἡ, infectus. Th. τέλος, finis. V. etiam ἀτέλειωτος.
Ἀ'τελεσφόρητος, ad maturitatem non perductus: Dioscor. ex α priv. & τελεσφορέω, ad finem & maturitatem perduco; ex τέλος, τό, finis; & φέρω, fero.
Ἀ'τελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α, & τελευτάω, finio. Th. τέλος, finis.
Ἀ'τελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀτέλεια.
Ἀ'τελὴς, ές, ὁ, ἡ, irritus, inanis, imperfectus: Sic Pindarus ἀτελῆ νόον appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ sibi peragenda proposuit. ab α, & τέλος, finis. Item, a pendendo vectigali immunis: ab α, & τέλος, vectigal.
Ἀ'τελώνητος, ος, ὁ, ex quo, vel pro quo, aut cujus nomine vectigal non penditur: ex α priv. & τελωνέω, vectigal exigo; a τελώνης, tributorum, seu vectigalium emptor, seu redemptor, publicanus; ex τέλος, εος, τό, finis; item, tributum, vectigal, & ὠνέομαι, emo.
Ἀ'τέμβιος, querulus, miser: Etym. a sequente.
Ἀ'ΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, contristo, privo: q. ab ἄτη, & ἐμβαίνω, in cladem quasi incido.
Ἀ'τενὴς, ές, ὁ, ἡ, fixus, intentus: ex α intens. pro ἄγαν, valde, & τείνω, tendo. Hinc
Ἀ'τενίζω, oculos in aliquem defigo. f. ίσω. p. ἠτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.
Ἀ'τενῶς, & ἀτενὲς, intentis, seu attentis, & defixis oculis; Plut. ejusdem Th. & comp. cum ἀτενής. unde etiam
Ἀ'τενισμὸς, ῦ, ὁ, intuitus continuus, & inconnivens, cum defixis oculis aliquid aspicitur.
Ἀ'ΤΕΡ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, sine, citra, absque; cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς. hinc ἀπάτερθε, seorsum.
Ἀ'τεραμνία, ἡ, expon. incoctilis natura, apud Hippocr. de vulneribus capitis.
Ἀ'τέραμνος, ος, ὁ, ἡ, durus, incoctilis, insuperabilis: ex α, & τέραμνος, coctu facilis. Th. τείρω, tero.
Ἀ'τεραμνότης, ητος, ἡ, durities: ab eod. Them.
Ἀ'τεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνω.
Ἀ'τεραμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, natura incoctilis: Gal.
Ἀ'τεράμων, idem quod ἀτέραμνος; ab α, & τεράμων, idem ac τέραμνος, & ab eod. Th. qui non est τεράμων, i. e. incoctilis: & Metaph. dicitur ἀτεράμων ἀτὴρ, apud Plut. Symp. 7. Probl. 2. ut & apud Plat. ἀτεράμονι φύσει χρώμενοι, dicuntur, qui natura sunt indomita, qui ingenio sunt refractario, & quod emolliri nequit: unde quidam expon. durus, præfractus, indomitus, immitis, intolerabilis.
Ἀ'τερηδόνιστος, ος, ὁ ϗ ἡ, a teredinibus non erosus; vel teredinum injuriæ non obnoxius: Dioscor. ex α priv. & τερηδονίζομαι, a teredine infestor; quod a τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo; vermis ligna terebrans; a Th. τερέω, ῶ, fut. ήσω, terebro.
Ἀ"τερθα, Æol. pro ἄτερθε, sine. Th. ἄτερ.
Ἀ'τερμάτιστος, ὁ ϗ ἡ, & ἀτέρμων, interminatus, infinitus; item, infirmus, instabilis, fundamento carens: ex α pr. & τέρμα, ατος, τό, terminus, meta, finis: unde τερματίζω, termino, finio.
Ἀ"τερος, alter, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου: & sic porro ἄτεροι, pro οἱ ἕτεροι.
Ἀ'τερπῆ, acc. sing. ab
Ἀ'τερπὴς, ές, ὁ, ἡ, injucundus, ingratus.
Ἀ'τερπία, idem est cum ἀτερψία.
Ἀ"τερπος, injucundus: ex α, & τέρπω, delecto.
Ἀ'τερψία, ας, ἡ, & Ἀ'τερψίη, molestia: ab eod. Th.
Ἀ"τευκτος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui consecutus non est. unde
Ἀ'τευκτέω, non attingo, non assequor, aberro; idem quod ἀποτυγχάνω; ex α priv. & τυγχάνω, fut. τεύξομαι, a τεύχω, fum, contingo; item assequor, attingo.
Ἀ'τεύχής, ές, ὁ ϗ ἡ, armis carens, inermis: ex α priv. & τεῦχος, εος, τό.
Ἀ'τεχνὴς, ές, ὁ, ἡ, qui sine τέχνῃ, id est fraude, sine dolo factus, ἀπανούργητος. Etymol.
Ἀ'τεχνία, ας, ἡ, imperitia, ruditas, nulla ars, nullum artificium.
Ἀ"τεχνος, ος, ὁ, ἡ, inartificialis; artificio carens; ab arte non profectus. unde ἄτεχνοι πίστεις, apud Aristot. in Rhet. dicuntur argumenta inartificialia, quæ sunt testimonia tum divina, tum humana: & interdum expon. artificio nullo excultus, rudis: Item, carens dolosis artibus.
Ἀ'τέχνως, sine arte, nullo adhibito artificio, inartificialiter: ab α, & τέχνη, ης, ἡ, ars, fraus.
Ἀ'τεχνῶς, vere, certe, sine dolo, plane; item, valde, vehementer: ab ἀτεχνὴς.
Ἀ'τέω, expon. idem quod, & pro Them. ἀτάω.
Ἀ"τη, ης, ἡ, damnum, peccatum: dat. pl. Jon. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, lædo.
Ἀ"τηκτος, non liquescens: Aristot. Meteor. ex α priv. & τηκτὸς, ὁ, liquefactus, liquatus: a Th. τήκω, fut. ξω, liquo, liquefacio.
Ἀ'τημελέω, f. ήσω, p. ηκα, negligo.
Ἀ'τημελέως, Ἀ'τημελῶς, vel Ἀ'τημελήτως, adv. negligenter.
Ἀ'τημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, negligentia.
Ἀ'τημελὴς, non τημελὴς, negligens: quod ex α, & τημελῶ, curo. Th. μέλω, curæ est, impers.
Ἀ'τημέλητος, ος, ὁ, ἡ, neglectus, inornatus.
Ἀ'τηρὸς, ὸν, ὁ, & Ἀ'τηρὴς, ές, ὁ, ἡ, noxius, contumeliosus: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, perversas: ab ἀτάω, lædo.
Ἀ'τθὶς, ίδος, Atthæ, Orythia, nom. propr.
Ἀ'τία, contemnit, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω: quod ex α, & τίω, honoro.
Ἀ'τίετος, ὁ ϗ ἡ, qui non ulciscitur; qui non sumit pœnas: Æschin. ex α priv. & τίω, honoro; item, punio.
Ἀ'τίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.
Ἀ'τιθάσευτος, ος, ὁ, ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus: ex α priv. & τιθασὸς, mansuetus.
Ἀ'τίθασος, ος, ὁ ϗ ἡ, asper, intractabilis; idem cum præced. & ejusdem Th. & comp.
Ἀ'τιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, qui spernit gregem, & abgregat. hinc
Ἀ'τιμαγελεῖν, gregem contemnere. &
Ἀ'τιμαγελεῦντες, pro ὄντες, Dor. ab ἀτιμὰν ἀγέλω.
Ἀ'τιμάζεσκε, imperf. Jon. & Poet. pro ἠτίμαζε, ab ἀτιμάζω.
Ἀ'τιμάζω, contumelia afficio. f. άσω. p. ἠτίμακα. p. pass. ἠτίμασμαι. a. 1. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμόω. ex α, & τίω, honoro.
Ἀ'τιμασμὸς, exp. ignominiosa damnatio, dedecus, ignominia.
Ἀ'τιμαστέον, adject. verbale, quod debet contemni: ab ἀτιμάω.
Ἀ'τιμαστὴρ, qui dedecore afficit.
Ἀ'τίμαστος, exp. non lectus; cui nullus honor tribuitur. est verbale ab ἀτιμάζω.
Ἀ'τιμάω, f. ήσω, p. ηκα, nullum honorem habeo, nullo honore afficio: item, negligo, aspernor, despicio: ut apud Soph. μή νῦν ἀτίμα θεὸς: Item, vitupero, dehonesto; Item, indignitate, seu contumelia, & ignominia afficio; infamia noto. Ab ἄτιμος, inglorius; quod a τίω, honoro.
Ἀ'τίμητος, ος, ὁ, ἡ, immunis, contemptus; item, inæstimabilis.
Ἀ'τιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus.
Ἀ"τιμος, ος, ὁ, ἡ, ignominiosus, inhonoratus.
Ἀ'τιμότατος, inhonoratissimus, superl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος· ab α, & τίω, honoro.
Ἀ'τιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro. f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος. ab eod. Th.
Ἀ'τιμώρητος, ος, ὁ, ἡ, inultus, impunitus.

Α'πημωρήπως, & Α'πημωρητὶ, adv. impune: ab α, & πημωρέω, quod ab ὀρᾶω, animadverto.
Α'πίμως, ignominiosè, sine honore: Plat.
Α'πίμωσις, ignominiosa damnatio: Demosth. gravioris supplicii instar erat; Bud. Comm.
Α'πιμωτικὸς, ignominiosum reddens.
Α'πιμωτικῶς, adv. idem quod ἀτίμως; ignominiosè: ab ἄτιμος, & ἀτιμόω.
Α"πν', pro ἄπια, nom. pl. ex ὅς, & τὶ, quid.
Α'πίνακτος, inconcussus, immotus, non agitatus: Nonn. ex α priv. & πινάσσω, fut. ξω, quatio, concutio.
Α"πις, pro ἧπις, Dor. quæ
Α'πισανδρᾶν, Hesych. despicari, & fastidire virum, ἀπιμάζειν ἀνδρα, ὑπερηφανεῖν: ex ἀπίζω, contemno, & ἀνὴρ, vir.
Α'πίπαλλ', pro ἠπίπαλλε, imperf. Jon. ab ἀπιπάλλω, alo.
Α'πιπαλλέμμεναι, Dor. pro ἀπιπάλλειν, pro ἀπιπάλλειν, ab
Α'πιπάλλω, idem quod ἀπάλλω, per Epenth. τῶ π, delicate nutrio, curo; vel augeo. Th. ἀπαλὸς, mollis.
Α"πτος, ὁ, ἡ, inultus, impunitus: ex α, & πίω, punio.
Α'πλαγξυέων, gen. pl. ab ἀτλαγενὴς.
Α'πλαγξυὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Atlante genitus. ab ἄτλας, & γείνομαι.
Α"πλαντις, ιδος, ἡ, filia Atlantis. Th. Α"πλας.
Α"πλας, αντος, ὁ, Atlas. Item expon. idem quod πάλας (& παλαὸς, miser, ærumnosus, cui multæ ærumnæ sunt tolerandæ) ab eoque factum transpositis literis, ut docet Eust. alibi tamen scribit, ἄπλας dictum esse, vel ὅτι μὴ πάλας εἶναι, vel ἐπιπαπικῶς, quasi πολύτλας. fingitur enim, quidam rex Mauritaniæ, Atlas nomine, cœlum humeris suis sustinuisse, propterea quod firmamenti, siderum, cœli omnem rationem primus deprehendisset. unde ἄτλαντες, dicuntur etiam statuæ Atlantis, seu quæ Atlantis modo cœlum, aut aliud quiddam sustinent, apud architectos: ut ἄτλαντές τε ὥστε ἐξέχειν τὼν ναῶν ὑπὸς ἐξαπήχεις. Item nominatur & ἄτλας, extrema colli vertebra, ipsum pondus colli sustinens: Poll. l. 2. Et expon. etiam, qui humeris aliquid bajulat in modum Atlantis cæliferi. Item exp. etiam, qui non est audax, qui nihil patitur. ex α priv. Hesych.
Α"πλατος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.
Α'πλησία, impatientia, intolerantia: ab ἄτλητος.
Α"πλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab ἄτλητος.
Α'πλητέω, pro quo etiam dicitur ἀτλαπέω, μ. ήσω, tolerare non possum, seu perpeti; item, sum intolerabilis: item, metuo; animo sum abjecto. Sophocl. & Hesych.
Α"πλητος, & Dor. Α"πλατος, ὁ, ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α, & παλαὸς, seu τλῆμι, perfero.
Α'πμωσία, servitus, administratio.
Α'πμώσιος, laboriosus. ab ἄπμων.
Α'ΤΜΕΝΟΣ, ὁ, ἡ, & ἀτμὼ, ὼνος, ὁ, famulus, servus: quia ἄπμων præ domino suo.
Α'πμάω, servio.
Α'πμὴ, ῆς, ἡ, vapor.
Α'πμητος, ὁ, ἡ, qui sectus non est; sectionem non passus, nec expertus, ἀμέριστος: item, non exsectus, seu non castratus. ex α priv. & πμητὸς, sectus; a Th. πέμνω, scindo.
Α'πμιάω, ῶ, idem quod ἀπμίζω; & Th. idem.
Α'πμιδοῦχος, ὁ ἀπμίδα ἔχων. Hesych.
Α'πμίζω, f. ίσω, p. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀπμός.
Α'πμὶς, ιδος, ἡ, vapor. Th. ἀπμός.
Α"πμισις, εως, ἡ, & ἀπμισμὸς, ὁ, vaporatio: ab ἀπμίζω.
Α'πμοειδὴς, vaporis speciem gerens; ex ἀπμὸς, vapor, & εἶδος, εος, τὸ, species.
Α'ΤΜΟΣ, ὁ, ἡ, flatus, vapor, halitus: q. ab ἄω, spiro: hinc ἀπμὴ, & ἀπμὶς, ἀπμίζω: de quibus supra.
Α'πμώδης, plenus vaporis, vaporiferus: ab ἀπμός.
Α"ποιχος, parietem non habens: Eurip. ex α priv. & ποῖχος, ὁ, murus, paries.
Α"πος, sterilis, aut quæ nondum peperit.
Α'πόκιον, τὸ, atocium: Plin. medicamen omne, quod sterilitatem inducit, & vim concipiendi adimit: ex α priv. & πίκτω, pario; unde πόκος, ὁ, partus.
Α'πόλμητος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀπόλμπτος, ὁ, ἡ, non audendus. Ex α, & πόλμη, audacia.
Α"πολμος, ὁ, ἡ, idem quod ἀπόπολμος, inaudax, imbellis, formidolosus.
Α'πολμία, ας, ἡ, ignavia, formido.
Α"πομος, ὁ, ἡ, insectilis, individuus. ἄπομοι, minuta corpuscula. ἐν ἀπόμῳ, in momento, illico: ex α, & πέμνω, seco, p. m. πέπομμαι.
Α'ποτέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deficio, infirmus sum, & imbecillus: ab α, & πότος, quod a τείνω.
Α'ποτία, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod.
Α"ποτος, ὁ, ἡ, incontentus, inefficax, infirmus. Unde
Α'τόνως, leviter, remisse.
Α"τος, ὁ, sine arcu; vel arcu uti non valens: Lucian.
Α"τοξότος, ὁ, ἡ, quem sagitta non possis attingere; qui sagitta ictus non est: ex α priv. & τοξότης, sagitta percussus. Th. τόξον, ὁ, τὸ, arcus; unde τοξάω, ex arcu sagittam emitto, jaculor; item, sagittis peto, seu impeto.
Α'πόπασον, quod conjectura non licet assequi, ἀνείκαζον: nani ποπάζειν, est εἰκάζειν, Æsch.
Α'πόπας, ὁ, exp. quem conjectura assequi non licet: Hesych.
Α'πόπημα, τὸ, expon. factum, aut dictum absurdum, & inconveniens. ab ἀποπία.
Α'ποπία, ας, ἡ, absurditas, inconvenientia, obscuritas: item, insolentia, inusitata novitas.
Α"ποπος, proprie expon. q. d. locum non habens; nulli loco conveniens: atque inde Metaph. rationi minime consentaneus: Item, inusitatus, novus, insolens: Item, inconveniens, importunus, absurdus, improbus: Et interdum ineptus, stolidus. Ex α, & πόπος, locus.
Α'πόπως, adv. absurde, inconvenienter.
Α"τος, ὁ, insatiabilis, per crasin pro ἄατος· ex α, & ἄδω, satio.
Α'τραγῴδης, tragœdiæ non similis, indecens.
Α'τραγῳδότατος, tragico fastu, & ostentatione carens; qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est: Luc. ex α pr. & τραγῳδὸς, qui cantando caprum meretur: erat enim tragœdiæ præmium caper, qui τράγος dicitur. usurpatur tam de poeta, quam de actore tragœdiæ. ex τράγος, & ᾠδὴ, cantilena, canticum; ab ἀείδω, cano.
Α'ΤΡΑΚΤΟΣ, ὁ, ἡ, fusus, colus, sagitta.
Α'τρακτυλὶς, & ...λὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus: ab ἄτρακτος.
Α'τρακτοειδὴς, ὁ, ἡ, fuso similis: ex ἄτρακτος, & εἶδος, species.
Α'τράνωτος, qui declaratus non est, nec manifestus, obscurus. Dionys. Areop. Bud. Comm. ex α priv. & τρανὸς, ἡ, όν, perspicuus, manifestus. unde τρανόω, clarum reddo, declaro.
Α'τραπίζω, eo, vado, viam carpo, seu iter facio: Hesych. a nomine ἀτραπὸς, via.
Α'τράπελος, idem quod δυστρόπελος, morosus; qui difficulter moveri, & flecti potest.
Α'τραπὸς, ὁ, ἡ, vel ἀπαρπὸς, via trita, callis, semita. legitur & ἀτραπιτὸς, & ἀπαρπιτὸς: ex α epitat. & τραπέω, calco.
Α'τραυμάτιστος, invulneratus; qui vulnus non habet: item, invulnerabilis. Lucian. ex α priv. & τραυματίζω, vulnero.
Α'ΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, & ἀτραφαξὺς, ύος, ἡ, atriplex, oleris genus.
Α'τρεάδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Α'τρειδαι, Atridæ.
Α'τρειδα, dual. num. ab
Α'τρείδης, ου, ὁ, Α'τρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. ἀτρείδησ', dat. pl. Jon.
Α'τρειδων, ωνος, ὁ, i.e. Α'τρειδης, Atrides, nom. propr.
Α'τρέκεια, ας, ἡ, & Α'τρεκίη, Jon. veritas: ab ἀτρεκὴς.
Α'τρεκέστατα, superl. ab ἀτρεκὴς.
Α'ΤΡΕΚΗ'Σ, ές, ὁ, ἡ, verus, certus: q. ab α, & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.
Α'τρεκῶς, & Jon. ἀτρεκέως, vere.
Α'τρέμα, & Α'τρέμας, adv. quiete, sine aliquo motu: ab ἄτρομος, intrepidus, quod ab ἀ, & τρέω.
Α'τρεμαῖος, placidus, remissus; item, quietus. Eurip. Plut.
Α'τρεμέεσκε, præs. inf. pass. ἀτρεμέωσι, 3. pl. sub. act. ab
Α'τρεμέω, immotus maneo, f. ήσω, p. ήτρεμηκα. ex eod. Th.
Α'τρεμήτην, τὸ, quod immotum manet. Hesych. ejusdem Th. & comp. cum præced.
Α'τρεμία, ας, ἡ, audacia, quies, q. non trepidatio: ex eod. Th.
Α'τρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω.
Α"τρεπτος, ὁ, ἡ, immotus, immutabilis, rectus.
Α'τρέπτως, adv. immutabiliter, recte. Th. τρέπω.
Α"τρεστος, ὁ, ἡ, intrepidus.
Α'τρέστως, intrepide: adv. ex α priv. & τρέω, tremo.
Α'τρεύς, ῶος, ὁ, Atreus, propr. nomen.
Α"τρητος, non cavus, non foratus, nec pertusus, aut perterebratus: Aristot. hist. An. peculiariter dicitur de eo, cui meatus ani coaluit.
Α'τρήτως, adv. sine foramine, more eorum, qui foramine carent. ex α priv. & τρητὸς, perforatus; a Th. πτερῶ, seu πτέρημι, fut. τρήσω, ut a τράω, perforo, terebro: idem quod περῶ, perterebro. Sed apud Josephum occurrit etiam ἀτρήτως, intrepide; idem quod ἄτρεστα, vel ἀτρέστως: ex α priv. & τρέω, tremo.
Α'τρίαικτος, invictus: Æschyl. ex α pr. & τρίαικτος, devictus, superabilis; a verbo τρίασω, f. ξω, vinco, supero.
Α'τριβὴς, ές, ὁ, ἡ, non tritus, integer, inviolatus, non attritus, inusitatus: item, inexercitatus, imperitus, qui usu sc. rerum tritus non est: in qua signif. dicitur & ἀτρίψ apud Suid. & ἀτριβὰς, apud Xen. in Hipparch. Th. τρίβω.
Α'τριβῆ, expon. sine detrimento, sine mora.
Α'τρίβων, expon. non palliatus: & metaph. pro simplici, & minime fucato: apud Laert. ab ἀτριβὴς.
Α'τριπτος, ὁ, ἡ, idem ac ἀτριβὴς: sed exp. &, qui teri ne quit, indomitus: ut ἀτρίπτοισιν ἀκωὶδαις, apud Theocr. exp. spinis indomitis, & calcatu difficillimis. Item, non subactus: ἄτριπτοι ἄρμοι, apud Arist. Sed exp. & laboris insuetus, & inexpertus, delicatus: ut χῆρες ἀτρίπτοι, Od. φ. Ex α priv. & τρίβω, unde τριβὴ, ἡ, τρίβων, ὁ, τρίψις, ἡ, &c.
Α"τριχος, sine capillis. ἄτριχα, neut. p. ex α, & θρὶξ, τριχὸς, pilus.
Α'τριψία, ἡ, expon. inexperientia, imperitia: ab ἄτριπτος.

Α'τρω-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἀ᾽τρομέω, non tremo.

Ἄ᾽τρόμος, ᾱ, ὁ, intrepidus: ex α, & τρομέω, idem quod τρέμω, seu τρέω, trepido.

Ἀ᾽τρόμως, intrepidè: est adverb. ab ἄτρομος.

Ἀ᾽τροπία, expon. male morata natura, improbitas, temeritas: posset etiam exponi, verti flectique non posse, immutabilitas, rigiditas, pro eo Jonice dicitur ἀτροπίη, quod expon. nox intempesta, media nox: apud Hesych. est ab ἄτροπος, ὁ.

Ἄ᾽τροπος, nom. propr. Parcæ: ex α pr. & τρέπω, verto, quod non possit verti, & averti. Sumitur & pro duro, aspero, immutabili.

Ἀ᾽τροφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tabesco, non nutrior.

Ἀ᾽τροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus.

Ἄ᾽τροφος, ᾱ, ὁ, ἡ, impastus; item, non alens: ex α, & τροφή, alimonia. Th. τρέφω, nutrio.

Ἄ᾽τροφος, Laconibus dicitur τυρὸς ὁ μὴ πηκτόμβρος, qui non coagulatur. Hesych. & sic est ab α priv. & τρέφω, -ομαι, prout significat πήγνυμι, i. e. coagulo, vel coagulor, concresco.

Ἀ᾽τρύγητος, ᾱ, & Jon. ἀτρυγέτιο, sterilis, infructuosus: ex α, & τρύγη.

Ἀ᾽τρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ές, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ: Epigr. ex α priv. & τρύγη, triticum; item, vindemia.

Ἄ᾽τρυγος, ᾱ, ὁ, ἡ, fœce carens, purus: ex α priv. & τρυξ, υγὸς, ἡ, vinum recens; item, fæx vini

Ἄ᾽τρύπητος, ᾱ, ὁ, ϗ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius, solidus: ex α priv. & τρύπα, ας, ἡ, foramen: (a τρύω, terebro) Unde τρυπάω, terebro, perforo.

Ἀ᾽τρύπονος, ærumnosus, πολύπονος, Hesych. ἀτρύπας (inexhaustos) labores asserens: item qui multos subit labores, nec iis frangitur. ex ἄτρυπος, & πόνος, ᾱ, ὁ, labor.

Ἄ᾽τρυτος, ᾱ, ὁ, ἡ, indefessus, ingens: ex α, & τρύω, tero.

Ἀ᾽τρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀτειρὴς, ἢ ἄτρυτος, indomita: ab eod. Th.

Ἀ᾽τρύφερος, minime mollis, non delicatus.

Ἀ᾽τρύφητος, a deliciis, seu delicata vita alienus, & abhorrens: ex α priv. & τρυφὴ, ἡ, deliciæ, mollities; (a Th. θρύπτω, frango, confringo; item, frango deliciis, aut luxu) Unde τρυφάω, delicate vivo, & τρυφερὸς, delicatus.

Ἀ᾽τρὼς, ὼπος, ὁ, idem quod ἄτρωπος.

Ἄ᾽τρωτος, ᾱ, ὁ, ἡ, invulneratus, illæsus, inoffensus: ex α, & πτρώσκω, vulnero.

Ἀ᾽τρώτως, sine vulnere, vel invicte: adv. ejusdem Th. & comp. cum præced.

Ἄ᾽ττα, ὁ, pater: Est vocabulum, quo juniores compellant senes.

Ἄ᾽ττα, Atticum pro ἄστα, ων, τὰ, vel ἄπινα, aliqua, quædam: ex ἄ, & σά, Megarensium lingua πινά. vel ab ὅ, π. Nonnulli ἄπια. Et ἀπίᾳ, pro ποτέ.

Ἀ᾽ττα᾽γη᾽ν, ῆνος, ὁ, & Attice ἀπάγας, seu ἄπαγος, avis picto dorso: interpretatur & gallinago, & rusticula, & coturnix.

Ἀ᾽ττα᾽κης, ᾱ, ὁ, vel ἀτταικὸς, ᾱ, ὁ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

Ἀ᾽τ̈άλεια, ας, ἡ, Attalea, nomen urbis, Hebr. tempus Domini.

Ἀ᾽τ̈άλλω, delicate nutrio. vide in ἀπάλλω· ab ἀτ̈αλὸς, tener.

Ἀ᾽τταντίνης, ᾱ, ὁ, & ἀτταντίνος, ᾱ, τὸ, placenta in sartagine frixta.

Ἀ᾽ττα᾽ραγοι, ων, οἱ, pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia.

Ἀ᾽ττατα᾽ι, atat: interjectio.

Ἀ᾽ττε᾽λαβος, sive ἀττέλεβος, ᾱ, ὁ, locustæ species.

Ἀ᾽ττικίζω, f. ίσω, partes Athenienſium sequor, Atticorum dicendi genus imitor.

Ἀ᾽ττικισμὸς, ᾱ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus.

Ἀ᾽ττικὸς, ή, Atticus, & in f. g. Ἀ᾽ττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, ager Atticus. Ἀ᾽ττικὴ πίστις, proverb. de iis, qui inviolate fidem servant.

Ἀ᾽ττικουργὲς, τὸ, ad modum Atticorum factum: Bud. in Epist. ex ἀττικὸς, & ἔργον, opus.

Ἄ᾽ττιον, Attice pro ἄσσον, propius; idem quod ἐγγύς.

Ἀ᾽ττω, profilio: q. ex ἀΐσσω.

Ἀ᾽τυζηλος, ᾱ, ὁ, terribilis, terrificus, horribilis, Apollon. Rhod. est a sequente verbo.

Ἀ᾽ττύζω, terreo, perturbo. fut. ύξω. p. χα. præs. pass. ἀτύζομαι, timeo, consternor. part. ἀτυζόμβρος, ᾱ, ὁ, turbatus, timens.

Ἀ᾽τυκτον, ᾱ, τὸ, infectum: ex α, & τεύχω, fabricor, fio: perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Ἀ᾽τύμβευτος, & ἄτυμβος, ὁ, & ἡ, carens tumulo, vel busto; insepultus, non humatus: ex α priv. & τύμβος, ᾱ, ὁ, bustum, sepulchrum.

Ἀ᾽τυμνάδης, ᾱ, ὁ, Atumnades, nomen propr.

Ἄ᾽τυπος, unde ἄτυποι dicuntur, qui non satis expedite lingua utuntur; tanquam aerem non recte ferientes, non satis verba exprimentes, conformantesque: Item, qui decenti, & justa membrorum forma destituti, quasi monstrosi sunt; Therſites describitur Il. β.

Ἀ᾽τύπωτος, non formatus, non effictus, seu expressus, rudis: a τύπος, ᾱ, ὁ, nota percutiendo impressa: (a Th. τύπτω, percutio, pulso, &c.) item, figura, forma: unde τυπόω, informo, & τυπωτὸς, informatus, effictus.

Ἀ᾽τυραννόυτος, ὁ, ἡ, liber a tyrannis, seu a tyrannico dominatu: Thuc. ex α pr. & τύραννος, tyrannus: unde τυραννεύω, sum tyrannus, regno, impero.

Ἀ᾽τύρωτος, ὁ ϗ ἡ, qui in caseum densatus & conglutinatus non est: Dioſc. de mentha, quæ non finit lac coagulari in caseum. ex α priv. & τυρὸς, ᾱ, ὁ, caseus; unde τυρόω, coagulo, cogo in caseum.

Ἄ᾽τυφος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, minime fastuosus. Plut.

Ἀ᾽τύφως, sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo: ex α priv. & τύφος, fumus; item, jactantia; a Th. τύφω, fut. θύψω, fumum excito. Unde etiam ἀτυφία, humilitas, absque jactantia. Plut.

Ἀ᾽τυχέστατος, infelicissimus, superl. in compar. ἀτυχέστερος: ab ἀτυχὴς.

Ἀ᾽τυχέω, ῶ, έεις, εῖς, miser sum; adversa fortuna utor; infortunatus sum; infeliciter rem gero: item, voti compos non fio, frustror, non assequor. Ex α priv. & τύχη, ἡ.

Ἀ᾽τύχημα, ατος, τὸ, miseria, dat. pl. ἀτυχήμασι.

Ἀ᾽τυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infelix; item, impos voti.

Ἀ᾽τύχησις, infortunium, voti frustratio; idem quod ἀτύχημα. verbale ab ἀτυχέω.

Ἀ᾽τυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium: ab ἀτυχὴς, quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω.

Ἀ᾽τυχὶσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.

Ἀ᾽τυχῶς, adverb. infeliciter, præter votum. Th. idem.

Ἄ᾽πω, & per pleonasmum πὶ α, ἀάπω, idem quod Th. ἀπάω, lædo, noceo.

Ἀ Υ.

ΑΥ̓, rursum, retro, vice versa. ωῦπι, & ωὖθις, idem.

Αὐ, apud Cretenses pro ἀλ· ut ωὐχὶ, pro ἀλλὰ.

Ἀ᾽υαίνω, sicco. vide in ωὐάνθω.

Ἀ᾽υαλέος, ᾱ, ὁ, siccus; idem quod ωὖος. Th. ωὔω, sicco.

Ἀ᾽υάνθω, arefactus sum, Jon. a. 1. ind. pass. ωὐάνθεὶς, a. 1. part. pass. ab ωὐαίνω, arefacio. Th. ωὔω, sive ἀύω, arefacio.

Αὔανσις, εως, ἡ, ariditas, tabes plantarum: Est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

Ἀ᾽υαντικὸς, unde ωὐαντικὴ νόσος, morbus exsiccans corpus, ut tabes, & phthisis: ab ωὐαίνω, sicco. unde etiam

Ἀ᾽υασμὸς, exsiccatio; item, siccitas.

Ἀ᾽υάτη, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Ἀ᾽υγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, respicio, contemplor.

Ἀ᾽υγάζω, illustro, illucesco. f. άσω. p. ἠυγακα. a. 1. ἤυγασα. præs. pass. ωὐγάζομαι, illustro. p. pass. ἤυγασμαι.

Ἀ᾽υγαῖς, dat. pl. ab ωὐγὴ.

Ἀ᾽υγάσθεο, Dor. pro ωὐγάζεο, & hoc Jon. pro ωὐγάζῃ, inspice, præs. imperat. pass. verbi ωὐγάζομαι, video. Th. ωὐγὴ.

Ἀ᾽υγάσεαι, respicies, Jon. pro ωὐγάσῃ, 2. pers. f. 1. m. ab ωὐγάζομαι, video.

Αὐγασμὼ, ατος, τὸ, splendor. Th. ωὐγὴ, idem.

Ἀ᾽υγασμὸς, ᾱ, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Ἀ᾽υγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux, radius, diluculum: q. ab ωὔω, splendeo.

Ἀ᾽υγήεις, εντος, & ωὐγὴς, itemque ωὐγοειδὴς, ὁ ϗ ἡ, τὸ ές, perspicuus, diluculus, splendidus: sed ωὐγὴς, est potius, perspicax, qui valet acie oculorum, οια ab eod. Th.

Ἀ᾽υγὶζος, Augustus: Lat. augens: Σεβαζός.

Ἀ᾽υδάζαθ᾽ι, Jon. pro ωὐδήσαθ᾽ι, a. 1. infin. m. verbi ωὐδάω, loquor. Th. ωὐδὴ, vox.

Ἀ᾽υδάσομαι, Dor. pro ωὐδήσομαι, fut. 1. med. verbi ωὐδάομαι, loquor. Sic ωὐδάσας, ασα, Dor. pro ωὐδήσας, a. 1. part. act. ab ωὐδάω.

Ἀ᾽υδάω, f. ήσω, p. ἤυδηκα, loquor; item, alloquor.

Ἀ᾽υδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab ωὔω, clamo.

Ἀ᾽υδήεις, εντος, ὁ, loquens, loquax, λάλος; item, ὀνομαστὸς, clarus, celebris, glorioſus. ab eod. Th.

Ἀ᾽υδήσασκε, pro ωὐδύσασκε, pro ἤυδησε, vociferabatur, a. 1. Jon. per Epenthesin τε ασκ. ab ωὐδάω.

Ἀ᾽υδρία, idem quod ἀνυδρία, aquæ inopia, vel penuria. Thuc.

Ἄ᾽υδρος, idem quod ἄνυδρος, ὁ ϗ ἡ, carens aqua, aquarum penuria laborans: ex α priv. & ὕδωρ, τὸ, aqua.

Αὔϊον, acc. sing. f. g. ab ωὖος, ᾱ, ον, siccus. Th. ωὔω, sicco.

Αὖθ᾽, pro ωὖθι, vel ωὖθις, rursus; & pro ἔπειτα, deinde: ab ωὖ, idem. Attice scribitur per θ, Jonice vero per τ.

Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, morositas, amor sui, pertinacia.

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδὼν, sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax: ex ωὐτὸς, ipse, & ἄδω, placeo, τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθαδιάζω, contumacem reddo: & ωὐθαδιάζομαι, pertinaciter resisto; sive ωὐτοδιάζομαι, ὑποφαυλίζομαι, depon. absol. pertinaci superbia utor: Plato.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.

Αὐθαδὼς, adverb. contumaciter, pertinaciter: ab ωὐθάδης.

Αὐθαδίσομος, ᾱ, ὁ, contumaci ore, & temerario: ex ωὐθάδης, contumax, & σομα, τος, τὸ.

Αὐθα-

Αὐθαιμ-, & αὐθαίμων, qui eſt ejuſdem ſanguinis, τῶ αὐτῶ αἵματ- ὤν. unde αὐθαιμοι, fratres, Heſychio. ex αὐτὸς, & αἷμα.

Αὐθαίρετ-, ος, ὁ, ἡ, voluntarius: ex αὐτὸς, & αἱρετὸς, quod ab αἱρέομαι, ſeu αἱρέω, eligo.

Αὐθαιρέτως, ſponte, ultro.

Αὐθένταστος, a Bud. exp. ſeverus, natura rigidus, juſtus, exacte rectum verumque perſequens. Ariſtot. Ethic. 4. Plato etiam paſſim, præſertim in lib. de rep. αὐτέκαστον vocat cujuſque rei notionem, & formam, quam ideam appellant: nam αὐτέκαστος, expon. etiam, pro ſe quiſque. ex αὐτὸς, & ἕκαστ-.

Αὐθεντάστως, rigide, ſevere. Plut. in Lyſ.

Αὐθεντέω, ῶ, autoritatem uſurpo in aliquem, cum genit. autorem me præbeo: f. ήσω, p. ηὐθέντηκα.

ΑΥ'ΘΕ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit; q. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόν-, qui ſua manu cædem infert; autor cædis; & autor quilibet. ex αὐτὸς, ipſe, & ἔντεα, τὰ, arma: Item dominus: ab αὐτὸς, & ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἑᾶς, ἕντ-, ſe mittentis, qui ſeipſum mittit ad negotia, qui libera eſt poteſtate.

Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, authoritas: ab αὐθέντης, author, qui eſt propriæ poteſtatis.

Αὐθεντικός, ή, authenticus.

Αὐθεντικῶς, cum autoritate: adv.

Αὐθήμερον, adv. eo ipſo die.

Αὐθημερ-, ος, ὁ, ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei. Th. ἡμέρα.

Αὐθι, per Syncop. ab αὐτόθι, illic, iſtic, ibi, hic: item huc: & interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενής, ὁ, ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, naſcor.

Αὐθιμελής, ες, ὁ καὶ ἡ, indigena, nativus: Philo de mundo, αὐθιμελὴς πομπός. Th. μέλω, mango.

Αὐθις, Jon. αὖτις, & αὖθι, tum αὖτε, rurſus, pro αὖ.

Αὐθόμαιμ-, ος, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus, frater: ex αὐτὸς, & αἷμα, ατ-, τὸ, ſanguis.

Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico: ex αὐτὸς, ipſe, & ὁμολογέομαι, confiteor.

Αὐθύπαρκτον, per ſeſe ſubſiſtens, αὐθυπόστατον: ex αὐτὸς, ipſe, & ὑπάρχω, ſum, ſubſiſto.

Αὐθυπόκτ-, unde αὐθυπόκτου φάσμα, verbum quod per ſe eſt ſubjunctivi modi.

Αὐθυποπίκτως, tanquam αὐθυπόκτου: ex αὐτὸς, ipſe, & ὑποπάσω, ſubjicio.

Αὐθωρόν, adv. eadem hora, eodem momento; ex αὐτὸς, ipſe, idem; & ὥρα, hora.

Αὐΐαχ-, ος, ὁ, ἡ, clamoſus, vel clamans, ut canes latrantes, αῦ, αῦ, & ἰάχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina: ab αὐλὴ, ubi ejus uſus.

Αὐλακεργάτης, ſulcorum efficiens; qui ſulcos facit, ſeu efficit: ex αὖλαξ, ακ-, ἡ, ſulcus, & ἐργάτης, operarius, ab ἔργον, τὸ, opus.

Αὐλακίζω, ſulco.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, tibia.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακ-, ἡ, ſulcus, acc. ſing. αὖλακ', pro αὖλακα.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Them. αὐλὴ, aula.

Αὐλέον, ου, τὸ, & αὐλα-, ος, ἡ, veſtibulum, atrium.

Αὐλεῖος, ου, τὸ καὶ ἡ, & αὐλα- θύρα, janua veſtibularis, & atrialis; ſeu janua veſtibuli, & atrii: ex αὐλεύς, έως, ὁ, villicus.

Αὐλέω, tibia cano. f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

ΑΥ'ΛΗ, ης, ἡ, Aula, domus regia, locus ſubdialis, atrium, ſtabulum.

Αὐλήεις, a. 1. part. paſſ. vide in αὐλῆσαι.

Αὐλήεσσα, a. 1. inf. act. αὐλήθω, ῇς, ῇ. aor. 1. ſub. paſſ. αὐλήθέντι, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. ab αὐλήνω. Them. αὐλέω.

Αὐλῆμα, τὸ, cărmen ad tibiarum ſonum. Poll.

Αὐλησεῶσι, Dor. pro αὐλήσουσι, tibia ludent, 3. pl. f. verbi αὐλέω.

Αὐλησις, ipſa tibiæ inflandæ actio. Ariſtot.

Αὔλησον, aor. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen: ut & αὐλητὴρ, ῆρ-, ὁ, idem: & in f. gen. αὐλητῆος, ίδ-, & αὐλῆτις, ίδ-, ἡ. Th. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικός, ή, tibiarum peritus. Them. αὐλός.

Αὐλητικῶς, more tibicinum.

Αὐλητρίς, ἡ, theca tibiarum.

Αὐλητρίδιον, q. d. tibicinula.

Αὐλιάδες νύμφαι, dicuntur in Epigram. nymphæ incolæ, ſeu inhabitantes: a Th. αὐλὴ, ἡ, unde αὐλὶς, ίδ-, ἡ, domicilium, locus ubi pernoctatur.

Αὐλίδ-, gen. ſing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, diverſor, ſtabulor. imperf. ηὐλιζόμην, ου, εο· item, pernocto. f. ίσομαι. p. ηὐλισμαι. a. 1. paſſ. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, aula, ſtabulum.

Αὐλικός, ή, ὁ, ſtularis, tibialis: & in plur. αὐλικοὶ, tibicines, citharœdi. ab αὐλὸς, tibia.

Αὐλικός, ή, ὁ, aulicus, qui eſt ex alicujus principis aula: ut οἱ μὲν ἦν αὐλικοὶ κόλακες, apud Plut. in Polit. præc. aliquando in malam partem: ut ἀδὲ φοβηθήσεσθε τὸ αὐλικὸς κομψεύεσθαι καὶ θεραπευτικός, apud eund. Plut. Th. αὐλὴ, ἡ.

Αὖλιν, acc. ſing. ab αὖλις, ίδ-, ἡ.

Αὔλιον, ου, τὸ, ſtabulum. Th. αὐλὴ.

Αὐλιος, ου, ὁ, qui ad αὖλιν ducit animalia, Veſper. Th. idem.

Αὖλις, ίδ-, ἡ, caſtra, tentorium. Th. αὐλὴ, aula.

Αὐλὶς, ίδ-, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὐλὶς, ίδ-, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Jon. ab αὐλίσκ-.

Αὐλίσκ-, ος, ὁ, parva tibia.

Αὐλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio: Heſych. verbale ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, ſiſtulas compingo, ſeu facio: ex αὐλὸς, tibia, & θέτης, ου, ὁ, qui aliquid ponit, vel componit. Th. πίθημι, pono.

Αὐλομελῳδία, tibiæ modulatio: ex αὐλὸς, & μελῳδία.

Αὐλοποιΐα, & αὐλοποιητικὴ, ſc. τέχνη, ars fabricandi tibias: Poll. 7. 39. ab αὐλοποιὸς.

Αὐλοποιὸς, οῦ, ὁ, tibicen; & qui facit tibias; tibiarum artifex; ex αὐλὸς, & ποιέω.

Αὐλοπρεπὴς, έ-, ὁ καὶ ἡ, aulæ convenient: ex αὐλὴ, & πρέπω.

ΑΥ'ΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, tibia, fiſtula; item, piſcis, qui onax, ſive dactylus dicitur: q. ab αὖω, vel ἄω, flo. Hinc αὐλέω, αὐλητὴρ.

Α'ΫΛ-, i. e. ἀσώματος, materiæ expers; non materiatus: ex α priv. & ὕλη, ης, ἡ, materia.

Αὐλοξύπης, qui tibias perforat: Poll. ex αὐλὸς, & ξύπαω, futur. ήσω.

Αὐλῳδία, tibiæ cantus, tibiarum ſonus.

Αὐλῳδικός, tibialis: ex αὐλὸς, tibia, & ᾠδὴ, cantus.

Αὐλῳδὸς, οῦ, cantor auletes, tibicen.

Αὐλὼν, ῶν-, ὁ, vallis, convallis: dicitur a figura τῶ αὐλῶ, tibiæ, arcta ſc. & oblonga.

Αὐλωνίζω, in vallo dego.

Αὐλωνίσκ-, parva vallis.

Αὐλωνοειδὴς, habens figuram τῶ αὐλῶν-. quidam exp. anfractuoſus: Diod. Sic ex αὐλὼν, ῶν-, & εἶδ-, ες-, τὸ.

Αὐλώπιδι, dat. ſing. ab αὐλῶπις, ίδ-.

Αὐλῶπις, ίδ-, ἡ, galea.

Αὐλωτὸς, tibiatus, inſtructus fiſtulis.

Αὐλωπὸς, fiſtulæ inſtar: ex αὐλὸς, tibia, vel quicquid oblongum eſt, & ὤψ, oculus; quod ab ὁράω, video.

Αὐξάνω, augeo, creſco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξαον. perf. paſſ. ηὔξημαι. a. 1. paſſ. ηὐξήθην. a. 1. paſſ. ſub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. αὐξηθῆναι. Th. ἀέξω, augeo.

Αὔξε, adjuva, præſ. imperat. act. αὔξει, 3. ſing. præſ. ab αὔξω, augeo. αὔξει, augetur, 3. ſing. præſ. paſſ. ab αὔξομαι: ab eod. Th.

Αὐξηθείς, a. 1. part. paſſ. vide in αὐξῆσαι.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. ſub. paſſ. αὐξηθέντι, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. ab αὐξάνω. Them. ἀέξω.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum: in dat. pl. αὐξήσεσι· ab αὐξάνω, augeo. Th. ἀέξω.

Αὔξη, crevit, Jon. pro ηὔξη, 3. ſing. perf. paſſ. ab αὐξάνω, creſco.

Αὐξητικός, ή, ὁ, ἡ, qui augetur; item, augens: ab eod. them.

Αὔξις, & αὖξη, ἡ, auctus, incrementum, augmentum.

Αὐξιμ-, ad auctum & incrementum accommodatus: ab αὐξάνω, augeo.

Αὐξόωμ-, creſcens, præſ. part. maſc. ab αὔξω.

Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem quod Them. ἀέξω.

Αὐόη, ης, ἡ, clamor; item, ſiccitas: ab αὖω, clamo, vel ſicco.

Αὖ-, ος, ὁ, aridus: ab αὖω, ſicco.

Αὐόπερ-, ſiccior, comparativ. ab αὖ-.

Αὐόης, ητ-, ἡ, ſiccitas, ariditas: ab αὐὸς, ſiccus.

Α'ὔπνια, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatio: eſt ab ἄϋπν-.

Α'ὔπν-, ος, ὁ, ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἄνευ ὕπνου. νὺξ ἄϋπν-, dicitur nox, in qua ſomnus non capitur. Ex α, & ὕπν-, ſomnus.

ΑΥ'PA, vel αὖρα, ας, ἡ, ventus levior, aura: dat. plur. αὔρασιν. Hinc ἀπαυράω, eripio, aufero: ἐπαυρέω, ἐπαυρέσκω, ἐπαύρομαι, fruor.

Αὐριζάν, eſt procraſtinare, in craſtinum diem differre; item, algere: Etym.

Αὐρομυρίκη, dicitur agreſtis myrica: Jerem. 17. ab αὖω, & αὖρα, & μυρίκη, ἡ.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, cras, craſtino die: adverb. q. ab αὖω, luceo. Eſt lux ſequentis diei.

Α'ὖσαι, a. 1. infin. act. verbi ἀΰω, clamo.

Α'ὔσε, a. 1. Jon. verbi ἀΰω, per Dialyſin pro αὔω, clamo. Sic ἄϋσαν, pro ἤϋσαν, 3. pl. a. 1.

Αὐσαλέη, ης, ἡ, ſicca, ſqualida; idem quod ἄυη, ης, ἡ. Th. αὖω, ſicco.

Αὐσταλέ-, ſiccus, aridus; idem quod αὖ-, & a Th. αὖω, ſicco, arefacio.

Αὐστηρὸς, ή, ὁ, auſterus, ſeverus; in f. g. ᾱ, in neut. g. ὀν: ab αὖω, ſicco: nam auſtera ſolent linguam arefacere, & exſiccare.

Αὐστηρότης, ητ-, ἡ, auſteritas; item, ſeveritas.

Αὐστηρῶς, auſtere, ſevere; item, tenuiter. Plut.

Αὖτ', pro αὖτε, rurſus.

Α'ὔτ-, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄϋπν-, ης, ἡ, pugna. At Αὐτὰ, illa ipſa, pro ἑαυτά.

Αὐτάγγελ-, ος, ὁ, qui ſibi nuntius: ex αὐτὸς, & ἀγγέλω.

Αὐτάγγελος, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuntio. ejuſd. Th. & comp.

Αὐτάγητος, vel αὐτάγετος, ος, ὁ, ſuiipſius admirator; ſeipſum ἀγάμαι-ος, ος, ὁ, id-eſt, mirans.

Αὐτάχετος, ος, ὁ, ἡ, a ſeipſo collectus, ſumptus, & electus: αὐτάχετα, τὰ, ultro oblata: αὐθαίρετος, ſponte collectus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, congrego.

Αὐτάδελφος, ος, ὁ, frater germanus; frater ex utroque parente: ex αὐτὸς, & ἀδελφός.

Αὖθ, pl. num. fœm. gen. ab ὅστις, αὕτι-τα.

Αὐταιώρητος, expon. qui per ſe in altum fer-

fertur: Hesych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & αἰ-ωρέω, fut. ήσω.

Αὐτὴν, Dor. pro αὐτὴω, ipsam.

Αὐτανδρος, ut navis capta αὐτανδρος, i. e. cum ipsis hominibus. sic αὐταυδὲς, & αὐταυδρον, inquit Hesychius, σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι, una cum ipsis viris. sic αὐτάνδρους τὰς γυναῖκας, cum viris uxores.

Αὐταρεψιὸς, pro ἀνεψιὸς, Bud. putat poni apud Plat. in Euthyd. ab Eust. dicitur Glaucus αὐταρεψιὸς Sarpedoni, quorum Glaucus ex Hippolocho, Sarpedon vero ex Laodamia Hippolochi sorore natus erat. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀνεψιὸς, ὁ.

Α'ΤΤΑ'Ρ, sed, dein, autem, cæterum.

Αὐτάρες, sibi ipsi placens: Hesych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀρέσκω, fut. έσω, præt. ηκα.

Αὐτάρκης, ες, ὁ, ἡ, contentus, sibi sufficiens.

Αὐταρκία, ας, ἡ, sufficientia, contentatio.

Αὐταρκῶς, satis; ex αὐτὸς, ipse, & ἀρκέω, sufficio.

Αὐτὰς, Dor. pro αὐτὴς.

Αὐτάων, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, ipse.

Αὖτε, adv. rursus, iterum, porro. Th. αὖ, rursum.

Αὐτέη, ῆς, Jon. pro αὐτὴ, ῆς, ipsa: ab αὐτὸς.

Αὐτεπεργητὸς, expon. ipse per se operans, seu efficiens: Dionys. Areop.

Αὐτοπαθητικὸν, verbum, quod passivam vocem, & activam significat, ut μάχομαι: ex αὐτὸς, τὴ, τὸ, & ἐνεργέω, fut. ήσω, unde ἐνεργητικός.

Αὐτεξούσιος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui sui juris, vel suæ est potestatis: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, potestas, quod ab ἔξεστι, licet.

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, libera potestas.

Αὐτεπάγγελτος, ος, ὁ, ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus: ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω, annuntio. Them. ἀγγέλλω.

Αὐτεπίβουλος, suis ipsius captus insidiis: ex αὐτὸς, & ἐπιβουλὴ, ἡ, vel ἐπίβουλος, ὁ.

Αὐτεπισπασὰς, ος, ὁ, quem quis ipse sibi accersivit, & attraxit: ut αὐτεπίσπασον κακὸν. ex αὐτὸς, & ἐπίσπασις, ὁ.

Αὐτεπιστάκτης, ος, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo imponit, Plat. in Polit.

Αὐτεπιστατικὸς, unde αὐτεπιστατικὴ, sc. τέχνη, ars pertinens ad αὐτεπιστάκτης, seu ars mero imperio recte aliquid agendi.

Αὐτεπιστατικῶς, more eorum, qui per se jubendi potestatem habent: ex αὐτὸς, & ἐπιτρέπω, ομαι, fut. ψω, unde ἐπιστατικὸς, -κὴ, -κῶς.

Αὐτεπώνυμος, cui idem nomen, vel cognomen est impositum; Eurip. ex αὐτὸς, & ἐπώνυμος.

Αὐτερέτης, ος, ὁ, miles qui ipsemet remigat: Thuc. ex αὐτὸς, & ἐρέτης.

Α'ὐτεων, Dor. pro ηὔτεων, resonabant, 3. pl. imperf. act. ab

Α'ὐτέω, clamo. fut. ήσω. p. ηὐτηκα· ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Jon. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτὸς.

Α'ὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; & ex consequenti pro pugna. ab αὔω, clamo.

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, ipsa: Attic. ab αὐτὸς.

Αὐτήκοος, ὁ, ἡ, qui suis auribus quid audivit: interdum, qui sui est juris. Ex αὐτὸς, & ἤκοα, præt. m. verbi ἀκούω.

Αὐτημερὶ, eodem die: ab αὐτὸς, & ἡμέρα, τὸ, pro ἡμέρα.

Αὐτῆς, Jon. pro αὐτοῦς, dat. pl. f. g. ab αὐτὸς.

Αὖτι, pro αὐτόθι.

Αὐτὶκ, & αὐτίκ', pro

Αὐτίκα, statim, actutum; adv. ab αὐτὸς· ὁ αὐτίκα, præsens, momentaneus, subitus. τὸ αὐτίκα, in præsentia. αὐτίκα νυκτὸς, statim nocte, i. e. quum adveperascesceret. ὡς αὐτίκα, quam celerrime. αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα γέ τοι, principio, vel jamprimum. αὐτίκα μάλα, & δὴ μάλα, quamprimum, confestim, brevi admodum, propediem.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. rursum, post, deinceps. Th. αὖ, rursus.

Αὐτὶς οἶνος, pro αὐτόσπονδος, Gal. apud Hippocr. vinum hornum, seu ejusdem anni: (sed a Poll. exp. ὁ ἐπιχώριος, vinum vernaculum) ab αὐτὸς, ος, ον, ὁ, ἡ, qui unius & ejusdem est anni; in, vel ex eodem anno. Vide αὐτέτει.

Α'ΥΤΜΗ', ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor: q. ab αὔω, spiro.

Α'ὔτμιος, ος, ον, ὁ, idem.

Αὐτὸ, τὸ, ipsum, absque ν Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, in unum, in idem, pariter. κατὰ τὸ αὐτὸ, simul. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem, vel in unum locum. αὐτὸ μόνον, duntaxat. τὸ αὐτὸ τὸ δὴ τοῦτο, id ipsum est, sicque res habet.

Αὐτοάγαθος, ipse per se bonus: Greg. Naz. de Deo. ex αὐτὸς, & ἀγαθὸς.

Αὐτοαλήθεια, ipsa veritas: de Deo dicitur apud Plat. in Phædr. & apud Greg. ex αὐτὸς, τὴ, τὸ, & ἀλήθεια, ἡ.

Αὐτοάνθρωπος, ος, ὁ, homo ipse; per se hominis idea: Aristot. Eth. 1. ex αὐτὸς, & ἄνθρωπος.

Αὐτοβοᾶν, testari de seipso, sua voce seipsum prædicare. Th. βοάω.

Αὐτοβοάω, ipse me mea voce prædico: ipse mei præconem ago: Erasm. in Chil. ex αὐτὸς, & βοάω.

Αὐτοβοεὶ, adv. statim, ἐκ μιᾶς βοῆς, q. d. cum ipso clamore. urbem dicunt capi αὐτοβοεὶ, quæ statim capitur, & quasi primo incursu. Thuc. 3.

Αὐτοβόητος, qui ipse sua voce de se testatur. & αὐτοβόητος δάκτυλος, apud Nonn. expon. vocalis.

Αὐτοβορέας, ipse boreas: ex αὐτὸς, & βορέας, ὁ.

Αὐτόβουλος, sua sponte, suo instinctu, ipse nimirum per se volens, non ab alio scil. ut id vellet instigatus: ex αὐτὸς, & βουλὴ, ἡ.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, hic profecto, ad eundem locum.

Αὐτογενέθλος, & Αὐτογλυὴς, Αὐτογλύετος, & Αὐτόγονος, ipse per se genitus, a se ipso ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γείνομαι.

Αὐτογνώμων, q. d. qui suæ est sententiæ; i. e. qui suam duntaxat sequitur sententiam: a Bud. exponitur, qui ex sui animi sententia judicat, vel ex sua conscientia: ex Aristot. Polit. 2.

Αὐτογνωμονέω, ῶ, ex animi mei sententia facio, vel judico: ex αὐτὸς, & γνώμη.

Αὐτόγνωτος, sive αὐτόγνως, exp. spontaneus: ut σὲ δ' αὐτόγνωτος ὧλεσ' ὀργὰ; ubi expon. αὐθαίρετος, καὶ ἰδιογνώμων ἕρπος, apud Soph. in Antig. ex αὐτὸς, & γνωτὸς, seu γνωσὸς.

Αὐτογραμμὴ, linea mathematica, vel ἁπλῶς γραμμὴ: ex αὐτὸς, αὐτὸ, & γράμμα, τὸ.

Αὐτόγραφον, ος, τὸ, manu propria scriptum. Th. γράφω.

Αὐτόγυον, ος, τὸ, parsaratri, quod dentale vocatur; lignum scil. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα, seu γῆα, arvum.

Αὐτοδαὴς, qui ex seipso, & sine magistro didicit: & passive αὐτοδαὴ ὀρχήματα, apud Soph. in Ajace, quorum scientia sine magistro percepta est. ex αὐτὸς, & δαίω, disco: unde δαΐζω, ὁ.

Αὐτοδαΐκτος, a seipso interfectus: ex αὐτὸς, & δαΐζω, fut. ξω.

Αὐτοδάκης, mordicus, ipsis dentibus. Aristoph. est adverb. ex αὐτὸς, & ὀδάξ, a Th. ὀδούς.

Αὐτοδεὴς, expon. suapte natura indigus, qui per se indiget: Merc. Trism. ex αὐτὸς, & δέω, seu δέομαι, egeo.

Αὐτοδέκτης, qui vocatus secum ipse affert quæ cœnet: Hesych. ex αὐτὸς, & δεῖπνον, τό.

Αὐτοδεκαετὴς, apud Thuc. expon. ὁλοκλήρων δέκα ἐτῶν, solidis decem annis: ex αὐτὸς, & δεκαετὴς.

Αὐτοδέσποτος, exponitur, per se dominus: ex αὐτὸς, & δεσπότης.

Αὐτόδετος, sponte vinctus, qui sponte vinciri se permittit: ex αὐτὸς, & δετὸς.

Αὐτόδηλος, per se manifestus: ex αὐτὸς, & δῆλος.

Αὐτοδιακονία, suiipsius famulitium. ex αὐτὸς, & διάκονος; quod a διὰ, & κονέω, festino.

Αὐτοδιάκονος, expon. qui ipse sibi ministrat, & famulatur: Eust. ex αὐτὸς, & διάκονος.

Αὐτοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, a seipso doctus, suapte natura aliquid faciens, qui sua ipsius industria aliquid didicit. Th. διδάσκω.

Αὐτοδιδάκτως, Bud. expon. naturæ instinctu: adverb. ab αὐτοδίδακτος.

Αὐτοδιήγητος, ab ipso, seu per se narratus; ab ipso autore commemoratus; nullis aliis interloquentibus: ex αὐτὸς, & διηγέομαι, ήσομαι.

Αὐτοδιηγούμενος, ipse ex sua persona narrans, seu commemorans; h. e. αὐτοπροσώπως διηγούμενος, ut in μονοπροσώπῳ ποιήσει fit; Diog. Laert. in Tim.

Αὐτοδικῶν, pro ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀφλεῖν. Suid. ex αὐτὸς, & δίκη, ἡ.

Αὐτόδικος, qui seipso judice utitur; ut populus aliquis, aut civitas, quæ ipsa de controversia aliqua decernit, nec alius populi, civitatis, aut principis judicio stare cogitur; ut καὶ Δελφὸς αὐτοδίκους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους, &c. Thuc. l. 5.

Αὐτόδιον, Hesych. expon. ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα, ex ipso itinere appulsum; i. e. statim, extemplo: ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ὁδὸς, ἡ.

Αὐτόδορος, expon. quod simul est cum ipsa pelle, Plut. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & δέρας, seu δέρος, τό.

Αὐτοδρόμος, per se suapte natura currens; & general. quod per se, & sua natura movetur; Gal. apud Hippocr. ex αὐτὸς, & δρόμος, ὁ.

Αὐτοδυάμων, per se potens, ut Deus; Greg. ex αὐτὸς, & δυάμαι.

Αὐτοῖναι, expon. ipsum esse, vel per se esse; de Deo dicitur apud Dion. Areop. ex αὐτὸς, & εἶναι, infin. ab εἰμί.

Αὐτοέμως, vide in αὐθέμωστος.

Αὐτοέλικτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui sponte sua vorticibus circumagitur; sua sponte volutatus; qui per se convolvitur, & conglomeratur: Nonn. ex αὐτὸς, & ἑλικτὸς.

Αὐτοενεργητικὸν, vide supra cum αὐτοενέργητος.

Αὐτοέντης, idem quod αὐθέντης, qui sua manu perimit, qui sua ipsius manu cædem infert, i. e. interfector, percussor; vid. ὁ δὲ αὐτῷ ἐπί τινος φόνου ἐλθὼν; item, qui ipse sibi manus infert; i. e. ὁ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ ξίφος, Soph. in Oed. Tyr.

Αὐτοεντεὶ, adv. suis ipsius manibus, propria manu, seu sibi ipsi illatis manibus; ut quum Dion. Cocceius dicit, Ἀναγκάσω οἱ τροσήκαισιν αὐτοεντεὶ ὀπολέσθαι, coget reum, ut sibi manus inferret. Vide αὐθέντης.

Αὐτοετεὶ, adverb. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτοετὴς, ος, ὁ, ἡ, ut αὐτοετὴς αὐαίνεται, eodem anno marcescit; Theophr. Sic & αὐτοετὴς, eodem anno; Od. γ. Eust. exp. per totum annum. ex αὐτὸς, & ἔτος, τό.

Αὐτόζωος, & αὐτοζῶος, per se vivens.

Αὐτοζωὴ, ipsa vita: ita Deus nominatur a Dion. Areop. quoniam ipse per se vi-

vit,

vit, & aliis autor est vivendi. ex αὐτὸς, & ζωὴ, ἡ.

Αὐτοθάνατος, qui ipse sibi mortem infert; Plut. ex αὐτὸς, & θάνατος.

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adverb. ex hoc ipso loco, vel tempore; hinc, inde, illico. οἱ αὐτόθεν, illic habitantes: q. ἐξ αὐτῆ τόπε, ἢ χρόνε.

Αὐτοθελὴς, quem ipse quis vult, voluntarius; ut αὐτοθελὴς ἡδονὴ ἀεὶ πότος, in Epigr. l. 2. ex αὐτὸς, & θέλω.

Αὐτοθεμεθλος, per se habens fundamentum: Nonn. ex αὐτὸς, & θεμεθλον, τὸ.

Αὐτόθι, ibi, illic: adv. ab αὐτὸς.

Αὐτόθρος μαρτυρία, ex sua ipsius voce profectum testimonium; testimonium quod quis de se dicit; Non. ex αὐτὸς, & θρόος, ὁ.

Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτῆ, ab αὐτὸς.

ΑΥΤΟΚΑΒΔΑΛΟΝ, exp. farina utcunq; subacta; Suid. Item genus dicitur rudis, & parum castæ musices; Et Metaph. αὐτοκαβδαλος ἁπλῶς, seu αὐτοκάβδαλον σκάφος, dicitur ratis tumultuarie, & ex tempore facta; itidemque αὐτοκάβδαλα ποιήματα, Hesych. vide Athen. l. 14.

Αὐτοκάθαρσις, ipsamet purgatio; ex αὐτὸς, & κάθαρσις, ἡ.

Αὐτοκασίγνητος, ὁ, frater germanus, i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Ab αὐτὸς, κασις, & γνητὸς, pro γνήσιος, quod a γίνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ὁ, ἡ, suopte judicio condemnatus: ex αὐτὸς, & κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευστος, qui per se iter facit: in Epigr. ex αὐτὸς, & κέλευθος.

Αὐτοκελεύστος, ὁ, ἡ, injussus, sua sponte.

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sponte sua quid facit: ex αὐτὸς, & κέλω, seu κέλομαι, jubeo.

Αὐτοκέρας, ipse per se mixtus, & temperatus: pro quo dicitur & αὐτόκρας. Th. κεράννυμι.

Αὐτοκέφαλον, ipsum caput; Aristot. l. 4. de anim. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & κεφαλὴ, ἡ.

Αὐτοκινησία, motus ultroneus, motus quo res aliqua sua sponte & suopte impulsu movetur, aut moveri potest.

Αὐτοκίνητος, qui per se movetur, seu moveri potest; suapte natura mobilis: Plut. ex αὐτὸς, & κινέω; unde κίνησις, & κίνητος.

Αὐτόκλαδος, ὁ καὶ ἡ, ipse cum suis ramis; ut αὐτόκλαδοι, καὶ αὐτόκλωνοι κυπαρίσσοι. ex αὐτὸς, & κλάδος, ὁ.

Αὐτόκλητος, a se ipso vocatus, sive invitatus; qui non vocatus ad epulas venit, aut alio; Plat. Ep. 7. & Plut. Symp. 7.

Αὐτοκλήτως, spontanea vocatione, ultro: ex αὐτὸς, & κλητὸς, ὁ.

Αὐτοκμὴς, a se ipso fabricatus, seu elaboratus; ex αὐτὸς, & Th. κάμνω, fut. καμῶ, præt. κέκμηκα; unde varia comp. in κμὴς.

Αὐτόκομος, ipse per se comatus, vel sua sponte comatus: ex αὐτὸς, & κόμη, ἡ.

Αὐτόκωπον ἱμάτιον, Comicis dicta vestis, quæ vulgo συρμα: Poll. l. 7. ex αὐτὸς, & κώπη, ἡ.

Αὐτοκρὰς, αὐτόκρας, & αὐτόκρατος, ut & Jon. αὐτοκρὴς, ipse per se mistus & temperatus; cui aliunde temperamentum aliquod accersere opus non est; ex αὐτὸς, & κρᾶσις, ἡ, a Th. κεράννυμι, seu κεράω, f. κεράσω, & κράω, tanquam per Sync. a κράω, pro κεράω.

Αὐτοκρατὴς, qui sui juris est; qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. unde neut. τὸ αὐτοκρατὲς, subst. libera potestas. ex αὐτὸς, & κράτος, τό.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, imperium ejus, qui αὐτοκράτωρ appellatur: ut apud Jos. de antiq. ἐπὶ Κλαυδίε Καίσαρος αὐτοκρατορίας, sub Claudii Cæsaris imperio. ab αὐτοκράτωρ.

Αὐτοκρατορικὸς, ὄ, ex libero arbitrio manans, seu proficiscens: ut αὐτοκρατορικὴ ὁρμὴ, liberi arbitrii impetus: Item, Imperialis, Imperatorius, Cæsareus, pertinens ad Imperatorem, i. e. Cæsarem: ut αὐτοκρατορικὴ ἀρχὴ, Imperatoria dignitas; apud Herodian. l. 7.

Αὐτοκρατορικῶς, ut agere aliquid αὐτοκρατορικῶς, pro suo arbitratu, vel suo arbitrio, vel more eorum, qui sunt αὐτοκράτορες: adv. ab αὐτοκρατορικὸς.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, idem quod αὐτοκρατὴς, Imperator, qui sui juris est, legatus: Αὐτοκράτωρ τῶν εἰς τὸν πόλεμον, apud Demosth. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, vel ἐξουσία, Polyb. merum imperium, plena & summa potestas. Ex αὐτὸς, & κρατέω, imperium obtineo. Th. κράτος.

Αὐτόκτιτος, per se conditus, sua sponte structus. Soph. pro eod. dicitur & αὐτόκτιτος, apud Æschyl. ex αὐτὸς, & κτίζω.

Αὐτόκτονος, qui se ipsum interfecit; qui sibi manus intulit: Eurip. ex αὐτὸς, & κτείνω, f. κτενῶ, præt. med. ἔκτονα.

Αὐτοκύλιστος, per se volutus, seu suapte natura volubilis: Nonn. ex αὐτὸς, & κυλιστὸς, ὁ.

Αὐτοκύριος, ε, ὁ καὶ ἡ, q. d. per se dominus: apud Nazianz. dicitur esse unum ex nominibus Spiritus S. ex αὐτὸς, & κύριος.

Αὐτολάλητος, qui apud se loquitur: ex αὐτὸς, & λάλητος, ὁ.

Αὐτολεξεὶ, adv. αὐταῖς λέξεσι, vel τῇ λέξει, ad verbum, de verbo ad verbum: ex αὐτὸς, & λέξις.

Αὐτολήκυθος, ε, ὁ, qui sponte ad lecythum commeat: de parasitis dicitur, qui tum præsto sunt, quoties audiunt ad lavandas manus, & ad cœnam vocari convivas; Plut. Item pro mimo, & scurra, vel pro parasito scurrili: apud Athen. l. 14. ex αὐτὸς, & λήκυθος.

Αὐτολόχευτος, per se genitus, ex αὐτὸς, & λοχεύω, ομαι.

Αὐτολυρίζω, ipsemet Lyra cano: Luc. ex αὐτὸς, & λυρίζω.

Αὐτομαθὴς, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est.

Αὐτομαθία, quum quis ex seipso didicit. Plut.

Αὐτομαθῶς, discendo e se ipso, sine præceptore; ex αὐτὸς, & μανθάνω, f. μαθήσομαι.

Αὐτομαρτυρέω, de memet ipso testor.

Αὐτόμαρτυς, qui sibi ipsi testis est, seu testimonium exhibet: Hesych. ex αὐτὸς, & μαρτυρέω, έομαι.

Αὐτομασία, ἡ, exp. fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Plut.

Αὐτομαστίζω, sponte facio.

Αὐτομαστισμὸς, actio quæ sponte fit.

Αὐτόματος, η, ον, spontaneus, ultroneus, ex seipso aliquid faciens, non alieno impulsu: ut αὐτόματος θάνατος, exp. mors naturalis, quæ scil. nulla extrinsecus vi coacta evenit. Interdum in neut. αὐτόματον dicitur, quod fortuito evenit. dicitur & ταυτόματον pro eod. Hinc αὐτόματη, sc. ἄρουρα, spontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges. Αὐτόματοι, sponte venientes. Αὐτόματα, quæ per se moventur, ut horologia. Ex αὐτὸς, & μάω, desidero, vel μάτω, facile, quod ipsum a se temere sine consilio venit.

Αὐτομάτοργοι, automatorum, i. e. eorum operum, quæ se movere videntur, artifices: ex αὐτόματος, & ἔργον.

Αὐτομάτως, exp. etiam fortuito, temere: pro quo affertur & αὐτομάτει, αὐτόματι, & αὐτομάτῳ.

Αὐτομαχᾶν, per se pugnare, non per alium: ex αὐτὸς, & μάχομαι, vel μαχέομαι.

Αὐτομέδων, Automedon, nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, idem; qui, vel quæ mores matris refert; vel ut alii, ex eadem matre. Ex αὐτὸς, & μήτηρ.

Αὐτομολέω, fut. ήσω, p. ηκα, transfugio.

Αὐτομολία, ἡ, transfugium; defectio qua quis suapte sponte ad alteram partem transit: Thuc. l. 7. in vitibus autem αὐτομολίαι dicuntur stolones, seu soboles e trunco pullulantes; ut μολδαίνειν, ejusmodi fruticationem inutilem deputare. ex αὐτὸς, & μολέω, vado.

Αὐτομολογήμονι, vel αὐτομολογήμονον, exp. passive, confessum, & indubitatum: Luc. est neut. part. præs. pass. ab αὐτομολογέομαι, idem quod αὐτομολογέομαι.

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, qui sua sponte it, & a nullo incitatus: in Epigr. sed dicitur etiam de milite, qui sua sponte ad alteram partem transit.

Αὐτομόλως, more transfugæ.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris, filiæ Cadmi; quæ scil. ipsa intelligit: a νόος, νοῦς.

Αὐτονομέομαι, meo jure vivo. αὐτονομούμενος, in libertatem assertus.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris, Lat. sui juris.

Αὐτονομία, ἡ, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi.

Αὐτόνομος, ε, ὁ, qui sui juris est; qui nullius imperio subest; qui suis vivit legibus: ex αὐτὸς, & νόμος, lex. Th. νέμω. Item αὐτονόμος, exp. qui per se pascitur: ut αὐτονόμοι ἀγέλαι θηρῶν, in Epig. Et sic est ex αὐτὸς, & νομὴ, ἡ, seu νομὸς, ὁ, a Th. νέμω, pasco.

Αὐτονόμως, suis vivendo legibus; suo utendo jure: adv. ab αὐτόνομος.

Αὐτοπιμωρούμενος, se ipsum puniens, nomen fabulæ Menandri, apud Athen. (apud Terentium est Heautontimorumenos) ex αὐτὸς, & τιμωρέω, έομαι, ε. μαι.

Αὐτονυχεὶ, sive αὐτονυχὶ, ea ipsa nocte: ex αὐτὸς, & νύχος, nox, vel νύκα, noctu, a Th. νύξ.

Αὐτόξυλος, ex ipso ligno adhuc rudi confectus; sed exp. & qui est e vernaculo ligno; in Epigr. ex αὐτὸς, & ξύλον.

Αὐτοπαθέτερον, per se, sive absolute neutrum; vox gramm. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & παθέτερος.

Αὐτοπαθὴς, ex se, vel intrinsecus patiens; item, reciprocus.

Αὐτοπάθια, q. d. intrinseca, vel innata passio; reciprocatio, qua eadem persona agit, & patitur.

Αὐτοπαθῶς, cum passione intrinseca, vel patiendo intrinsece: apud Polyb. exp. etiam, ex sententia animi, non simulate, ingenue. ex αὐτὸς, & πάθος, ε, τό.

Αὐτόπαις, qui est ipse quodammodo puer; in quo, seu in cujus moribus ipsissima pueritia cernitur: Hesych. ex αὐτὸς, & παῖς.

Αὐτοπάτωρ, ὁ, qui per se est pater: ex αὐτὸς, & πατὴρ, ὁ.

Αὐτοπήμων, i. e. ἀφ' ἑαυτῆ τὰ κακὰ ἔχων: ex αὐτὸς, & πῆμα, τό.

Αὐτόπιστος, per se fidem faciens sine argumentis: αὐτόπιστον, per se credibile, per se notum. Ex αὐτὸς, & πιστὸς, quod a πείθω.

Αὐτόπλεκτος, qui se ipsum implicat, seu irretit: ex αὐτὸς, & πλεκτὸς, ὁ.

Αὐτοποδία, ἡ, suis pedibus iter facere; non equo vehi, aut curru, vel navi, at αὐτοπέδια, τὰ, genus calceamentorum, Poll. 7. c. 22.

Αὐτοποδὶ, & αὐτόποδοι, vel αὐτοποδεὶ, adv. suis ipsius pedibus; non utendo equo, aut curru: ab αὐτόπους.

Αὐτοποιὸς, sua sponte, & per se factus.

Αὐτοποίητος, idem; a se ipso factus: a Them. ποιέω, f. ήσω, unde ποιητὸς, ὁ.

Αὐτόπολις, exp. civitas quæ suis ipsius legibus utitur; urbs quæ per se sola civitatis nomine censetur. Thuc. a Th. πόλις, ἡ.

Αὐτόποτος, & αὐτοπότητος, exp. per se ela-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

elaboratus : a πόνος, ὁ, unde ποιέω, f. ήσω.

Αὐτόποτμος, exp. eodem fato, seu eadem sorte utens : Hom. a Th. πότμος, ὁ.

Αὐτόπους, qui suis ipsius pedibus iter facit ; item, suis pedibus absque duce incedens ; Luc. a Th. πῆς, ποδός.

Αὐτοπραγία, ἡ, exp. per se & pro suo arbitrio facere : ut apud Diog. Laert. in Stoicis dogmat. ἐλλιθερία ἐστὶν ἑξουσία αὐτοπραγίας, ἀυλεία, στέρησις αὐτοπραγίας. a πράγω, ἐω, τό.

Αὐτοπρεμιὲς, per se radicatus, nativus ; sua sponte proveniens, Metaph. apud Aristoph. in Ran. αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα ; quod Suid. exp. δυσκόλοις, προσρίζοις, ἢ μεγάλοις. a Th. πρέμνον, τὸ, seu πρέμνος, ὁ.

Αὐτοπρεπὴς, seipsum decens ; sibi ipsi conveniens. Hom. hymn. in Merc. a Th. πρέπω.

Αὐτοπροαίρετος, exp. libero arbitrio agens.

Αὐτοπροαιρέτως, suo ipsius arbitratu, sponte : a προαίρετος, ὁ.

Αὐτοπρόσωπος, exp. non personatus ; personam, qualis est, veram gerens : unde αὐτοπρόσωπα scripta dicuntur, in quibus autor ex sua persona docet, nulla extrinsecus assumpta ; & αὐτοπροσώπως ὑποκρίνεσθαι, qui sine ficta persona agit : Athen. lib. 10. cui sua ipsius facies affingitur. & αὐτοπροσώπως facere aliquid ille dicitur, qui in, & sub propria persona agit coram quod agit.

Αὐτοπροσώπως, in vel sub propria persona, coram : a πρόσωποι, τὸ, vel προσώπη, ὁ.

Αὐτοπτέω, ipse meis oculis cerno.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, spectator, testis oculatus, qui ipse vidit : ex αὐτὸς, & ὄπτανω, video. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόπτης, qui ipse visus, & deprehensus est : unde aliquis deprehensus ἐπ' αὐτοπτῳ dicitur, quum ipse ab iis, qui deprehenderunt, visus est. ab αὐτόπτης.

Αὐτοπυρὸν ἄρτον, & αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, panis, cui furfur ademptum est ; ex αὐτος, & πυρὸς, ὁ.

Αὐτοπώλης, qui ipse per se vendit, i. e. qui non vendit ab alio empta : ex αὐτὸς, & πώλης, ὁ.

Αὐτοργάμων, exp. quem ipse sibi struit, sive conciliat aliquis. Hesych. ex αὐτὸς, & ῥέζω, f. ῥέξω.

Αὐτόροφος, ου, ὁ, ἡ, exp. tectum ex seipso habens ; seipsum contegens. ex αὐτὸς, & ὀροφὴ, seu ὄροφος ; a Th. ἐρέφω.

Αὐτορρίζης, qui in se radicem habet ; & αὐτορρίζης ἑξία χθονὸς, exp. casa tertæ infixas radices habens : Eurip. ex αὐτὸς, & ῥίζα, ἡ.

Αὐτορρύτος, ου, ὁ, ἡ, sponte fluens. ex αὐτὸς, & ῥέω, fluo.

ΑΥ'ΤΟΣ, ή, ό, ipse, a, um, modo demonstrativum, modo relativum : præposito articulo, idem, interdum παρέλκει q. ab ἅτος. Hinc αὐτοῦ, αὐτῇ, ἐμαυτῆ, σεαυτῆ : ἑξαυτῆς, statim : φιλαυτος, & φιλαυτία.

Αὐτόσε, illuc, huc ; item, eodem ; adv. ab αὐτὸς.

Αὐτόσιτος, qui ipse cibum sibi comparat ; qui domi suæ cibum capit, non alienæ : item, qui cum altero cœnaturus, ipse suas secum affert dapes : ex αὐτὸς, & σῖτος, ὁ.

Αὐτόσκελος, exp. rudis, simplex, & inconditus, nullo constans artificio : Pollucis vero l. 10. est αὐτοεργὸς : ex αὐτὸς, & σκέλη, ἡ, a Th. σκευάζω, τό.

Αὐτόσυτος, ου, ὁ ἡ, exp. ex se excitatus : Nonn. ex αὐτὸς, & σεύομαι, inusit. pro σεύω, σεύομαι, a Th. σεύω, σεύομαι.

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna stataria, statio in proprio loco ; ex αὐτὸς, & στάδιος, stabilis ; ab ἵστημι, sto.

Αὐτόστεγος, qui ipse sibi tecti loco est ; vel tecto natura sua instructus ; sed exp. etiam, perfectus, absolutus. ex αὐτὸς, & στέγω, ἐω, τό.

Αὐτοστοιχος, exp. qui solus secum meditatur : Suid. ex αὐτὸς, & στοῖχος, ὁ.

Αὐτόστολος, ου, ὁ, qui ipse sibi navis est, qui sine navi trajicit : ex αὐτὸς, & στέλλω, apto.

Αὐτόστυλος, per se & suapte natura columnis fultus ; Hesych. ex αὐτὸς, & Th. στύλος.

Αὐτοσφαγὴς, exp. ipse a se jugulatus ; qui se ipse occidit ; ex αὐτὸς, & σφαγὴ, ἡ.

Αὐτοσχεδὲς ὑποδημα, exp. calceamentum craniori minerva factum ; Poll. ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore facio & tumultuarie ; temere seu inconsulte ago ; propere, & quasi illotis manibus quidpiam aggredior ; in re præsenti consilium capio : item, confidenti animo quidpiam designo, seu loquor : & interdum, fingo, & comminiscor : sed exp. etiam, mea sponte ago, non jussu, aut mandato alterius.

Αὐτοσχεδίασμα, τὸ, exp. opus extempore, & tumultuarie factum.

Αὐτοσχεδιασμὸς, dictio extemporalis.

Αὐτοσχεδιαστὴς, qui extemporalem habet orationem ; item, qui extempore, & tumultuarie agit aliquid.

Αὐτοσχεδιαστὶ, extempore, non præmeditate.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, extempore dictus, seu factus. unde αὐτοσχεδιαστικὴ δύναμις, facultas dicendi extempore.

Αὐτοσχέδιασος λόγος, oratio extemporalis.

Αὐτοσχεδὶὴ μῖξαι, cominus miscere.

Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ, ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultuarius, inelaboratus. unde αὐτοσχεδία, sc. μάχη, exp. pugna, quæ cominus fit, ex propinquo, seu qua, pede cum hoste collato, decernitur. Il. o. Ab αὐτοσχεδὸν.

Αὐτοσχεδίως, extempore, tumultuarie : adv. ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δίως, prope, cominus : quod ex αὐτὸς, & χεδὸν, prope.

Αὐτόσχατος, ipsissimus : ab αὐτὸς.

Αὐτοτέλεια, perfectio, absolutio ; item, integritas.

Αὐτοτελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, perficiens, & perfectus, sufficiens. Exp. etiam, in se finem suum habens : ut αὐτοτελὴς θεωρία, apud Arist. Item, per se finem faciens, seu imponens : ut αὐτοτελὴς δίκη, apud Suid. & αὐτοτελῆ αἰτία, apud Gal. Item, per se absolutus, & consumatus : ut αὐτοτελὴς φράσις, apud Arist. Item, ipse sibi sufficiens, apud Polyb. Et sic est Dei attributum, apud Eurip. Item, qui suis sumptibus aliquid facit, vivit, qui suis utitur vectigalibus. Ex αὐτὸς, & τέλος, finis, effectus, & sumptus, & vectigal.

Αὐτοτέλεστος, per se perfectus ; Nonn.

Αὐτοτελῶς, adv. absolute, perfecte ; Polyb.

Αὐτοτέχνος, per se peritus ; per se tenens artem. ex αὐτὸς, & τέχνη, ἡ.

Αὐτότμητος, exp. editus cum ipso partu σὺν αὐτῷ τόκῳ : Æsc. ex αὐτὸς, & τόκος, ὁ.

Αὐτοτραγικὸς πίθηκος, exp. tragica simia, salax : Demosth. ex αὐτὸς, & τραγικὸς, ὁ.

Αὐτότυπος, ὁ καὶ ἡ, a seipso impressus : ex αὐτὸς, & τύπος.

Αὐτῆ, ibi, per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὐτῆ, αὐτῇ, αὐτόν ; pro ἑαυτῆ, ἑαυτῇ, ἑαυτόν.

Αὐτηργέω, f. ήσω, per me facio.

Αὐτήρητος, exp. extemporalis, inelaboratus : in Epigr. verbale ab αὐτηργέω.

Αὐτηργία, exp. operatio ejus qui per se efficit : ab αὐτηργός.

Αὐτηργὸς, ὸν, ὁ, qui per se operatur, non aliena opera utens : sed exp. etiam, qui manu victum sibi quæritat : item, qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat : item, opifex. Ab αὐτὸς, & ἔργον.

Αὐτόφλοιος, ος, ὁ, ἡ, una cum cortice : q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφονος, αὐτοφονίτης, & αὐτοφονης, qui seipsum perimit, vel peremit ; propriæ cædis autor : Epigr. l. 3. sed αὐτοφονης, dicitur etiam, qui propria manu alii infert cædem. ex αὐτὸς, & φόνος, ὁ.

Αὐτόφορβος, ab Hesych. exp. αὐτοφάγος, i. e. qui ipse voravit : ex αὐτὸς, & φορβὴ, ἡ, a Them. φέρβω.

Αὐτόφορτος νεὼς, exp. navis cum ipso onere & mercibus : ex αὐτὸς, & φόρτος, ὁ.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, nativus, sua sponte enatus, opere non factus, arce carens ; item, genuinus, germanus.

Αὐτόφυτος, ος, ὁ, ἡ, idem quod αὐτοφυὴς : ex αὐτὸς, & φύω, gigno.

Αὐτοφυῶς, exp. suapte natura, sponte naturæ ; item, native, genuine : adv. ab αὐτοφυὴς.

Αὐτόφωνος, propria voce utens. unde αὐτόφωνοι χρησμοὶ, dicebantur oracula, quæ reddebantur non per sacerdotem, sed ab ipso Deo. Th. φωνὴ.

Αὐτοφωνία, & αὐτοφωνὶ, idem quod αὐτοφώνως : unde αὐτοφωνία, Hesych. exp. ὁμαὶ αὐτῇ τῇ φωνῇ. Vide αὐτόφωνος.

Αὐτόφωρον, ος, ipsum furtum, flagrans facinus ; item, ipsum factum : ex αὐτὸς, & φάρ, φῶρος, ὁ, fur. ἐπ' αὐτοφώρῳ, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipso facto.

Αὐτόφωρος, unde ἐπ' αὐτοφώρῳ aliquis ἁλίσκεσθαι dicitur, qui in ipso furto deprehenditur, vel in aliquo alio scelere. unde γλαῦκες αὐτοφώρες, apud Thuc. Sch. exp. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνων, & consequenter, puniens in ipso facinore deprehensos.

Αὐτοφῶς, ipsa lux : ita dicitur Spiritus S. apud Greg. quoniam vera, & unica lux est, & sine eo nemo φωτίζεται. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & φῶς, τό.

Αὐτόχειρ, ος, ὁ, ἡ, qui aliquid sua manu facit : aliquando dicitur pro αὐτόχειρ τῷ φόνῳ, qui sua manu seu sibi, seu aliis cædem infert, & immittit ; i. e. αὐτοεῖς, αὐθεῖς, αὐτένται, & αὐθένται, homicida, interfector.

Αὐτοχεὶ, Αὐτοχειρία, manu propria : ex αὐτὸς, & χείρ.

Αὐτοχειρία, ἡ, exp. homicidium quod quis manu propria perpetravit.

Αὐτοχειρίζω, manu propria facio : unde αὐτοχειρίσαντες, apud Philist. teste Poll. quod tamen improbat. ex αὐτὸς, & χειρίζω.

Αὐτοχειρος, idem quod αὐτόχειρ.

Αὐτόχειρος, qui seipsum occidit. Hesych.

Αὐτοχειροτόνητος, per se creatus ; suo ipsius suffragio electus : qui & αὐτοχειροτόνητος dicitur, i. e. nullis electus suffragiis : ex αὐτὸς, & χειροτονέω.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, indigena, vernaculus : αὐτόχθονες ἄνδρες.

Αὐτόχθονα ἔθνεα, gentes indigenæ, quæ in aliqua regione sunt natæ : ex αὐτὸς, & χθὼν.

Αὐτοχόλωτος, exp. qui sua sponte iram concipit, sibi ipsi iratus : in Epigr. ex αὐτὸς, & χολόω, unde χολωτὸς, ὁ.

Αὐτοχοωτος, vel αὐτόχωτος, ut & αὐτοχώνυτος, exp. crassa minerva fusus, & veluti sua sponte : ex αὐτὸς, & χώνυς, unde χωνεύω.

Αὐτόχρημα, reipsa, revera, plane, omnino : adv. ex αὐτὸς, & χρῆμα.

Αὐτόχροος, & αὐτόχρως, per se coloratus, ascititium colorem non habens : ex αὐτὸς, & χρόα, ἡ.

Αὐτόχυτος, ος, ὁ, sponte fusus : ex αὐτὸς, & χέω, fundo.

Αὐτοχώανος, veluti sua sponte fusus, ingens : ex αὐτὸς, & χώνος, fornax fusoria ; quod ex χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, & αὐτοχώνυτος, vide paulo ante cum αὐτοχόωνος.

Αὐτοψεὶ, adv. ipso aspectu.

Αὐτο-

Αὐτοψία, ας, ἡ, proprius aspectus, oculata fides: ex αὐτὸς, & ὄψις, quod ab ὄπτομαι.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipse: & in dual. αὐτὼ, ipse: sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτᾶ, vel αὐτόθι, illic.

Αὐτῷ, pro ἑαυτῷ, sibi ipsi.

Αὐτῶς, adv. frustra; item, similiter, pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς.

Αὐφένα, Æol. pro αὐχένα.

Αὐχεῖ, pro αὐχένα. acc. sing. ab αὐχὼ, cervix.

Αὐχενίζω, exp. cervicem incido, cervicem frango: est etiam, inquit Bud. loro caput equorum complecti, & constringere, ad hoc ut venæ intumescant, & sanguis detrahatur scalpro.

Αὐχένιον, (neut. substt. ab αὐχένιος) Eust. est πηδάλιον.

Αὐχένιος, α, ὁ, ἡ, cervicalis.

Αὐχενιστὴρ, est lorum, quo caput equorum complectimur, & constringimus. V. αὐχενίζω.

ΑΥ'ΧΕΩ, glorior. f. ήσω. p. ἤυχηκα. q. ab αὐχὼ. Est enim elata cervice me jacto.

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, quod a Poet. καυχὴ, seu καύχα, ας, ἡ, Dor. jactantia, gloriatio: hoc pro καύχησις, idem. Them. καυχάομαι, glorior.

Αὐχὴ, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχήας, ωτος, ὁ, idem quod αὐχητικὸς, in Epigr. sed ex Nonn. aff. pro alacri, & cui cervix est erecta. ab αὐχέω.

Αὐχημα, τὸ, idem. Thuc. lib. 2. sed accipitur & in bonam partem a Damasceno.

Αὐχὶν, ένος, ὁ, cervix: ac. singul. αὐχένα. Exp. etiam, angustia loci, ut Lat. fauces. Item, sic dicitur pars clavi, & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Pol. l. 1. deducitur autem ab αὐχμὸς, ob siccitatem, & duritiem; & dicitur αὐχὶν, quasi αὐχμὶν. Eust.

Αὐχητικὸς, ὴ, ὸν, q. d. jactabundus, gloriabundus, vel ad jactantiam comparatus.

Αὐχμάω, & αὐχμέω, areo præ æstu; item, squaleo.

Αὐχμώδης, ους, ὁ, ἡ, squalidus: Hom. in hymn.

Αὐχμηρὸς, ὴ, ὸν, obscurus, squalidus.

Αὐχμὸς, ῆ, ὁ, siccitas ex vehementi æstu, squallor; quasi ab αὔω, sicco, epenthesi literæ χ. Quidam deducunt ab αὖξω, sicco, pleonasmo τῆς υ, vel ab αὐξὼ, augeo, per Antiphrasin, ex siccitate enim nihil producitur, nihil augetur.

Αὐχμώδης, ες, ὁ, ἡ, æstuosus, aridus præ æstu; item squalidus: a Th. αὐχμὸς, ὁ.

Α'ΥΩ, sicco, arefacio, accendo: in qua significatione etiam cum aspero, αὕω. Item, clamo, splendeo, flo. Ab ἄω, spiro.

Αὐὼ, per dialysin, idem quod Αὔω: Il. β.

Α Φ.

Α'φ', pro ἀπὸ, ab.

Ἀφαγίζω, idem quod ἁγίζω, purifico, expio, consecro.

Ἀφαγισμὸς, ὁ, purificatio, expiatio, consecratio, item sanctimonia; idem quod ἁγισμὸς. Th. ἁγὼς, castus, purus.

Ἀφαδία, Hesychio authore, est ἡ πολεμικὴ νωθεία, dicta διὰ τὸ ἀφαυδάνειν, a displicendo. Th. Ἀὸω, vel ἀυδάνω, placeo.

Ἀφαδὴς, & ἀφαδὸς, ὁ, ὁ, inimicus, hostis, ingratus, qui non placet: ἄδων τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφαίμαξις, sanguinis detractio, in Hippiatria: ex ἀπὸ, & αἱμάσσω, cruento, sanguine inficio. Th. αἷμα, sanguis.

Ἀφαιμάσσω, f. ξω, sanguinem elicio, sanguinem detraho: ut ἀφαίμαξαι τὰ ζῶον.

Ἀφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεθῆ, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρεθὼν, idem quod, ab, & pro ἀφαιρέω.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, ablatio, separatio, detractio. Exod. 35.

Ἀφαιρεμφικὸς, per detractionem, & ablationem Mathematicam: Aristot.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, exemptio, ablatio.

Ἀφαίρετος, exemptilis, extricabilis, separabilis, ut cortex arboris.

Ἀφαιρέω, ῶ, aufero, adimo. f. ήσω. p. ἀφῄρημα. a. 1. ἀφεῖλον. præs. pass. Ἀφαιρέομαι, οῦμαι, auferor. p. pass. ἀφῄρημαι. a. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφέλομαι, ῃ, εσο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται). a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαιρημφικὸς, & ἀφαιρεμφικὸς, ablativus, apud Philosophos, pro abstracto, q. d. abstractorius. vide Bud. comm.

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω.

Ἄφαιστος, ω, vel οιο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus.

Ἀ'ΦΑΚΗ, ης, ἡ, species leguminis; item oppidum Lybiæ.

Ἀφάλλομαι, desilio; ex uno loco in alium salio: item, resilio. Aristoph.

Ἄφαλος, ου, ὁ, ἡ, sine cono, aut crista: ex α, & φαλὸς, splendidus: conus galeæ.

Ἄφαλσις, resultatio: Aristot.

Ἄφαλτος, resiliens: Hesych. ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, salio, salco.

Ἀφαμβλύνω, aberro, privor: ex ἀπὸ, & ἀμβλύνω, pecco. f. ὐνῶ. p. ἠμβλύνηκα. a. 2. ἤμβλυνον.

Ἀφάμβλυνε, aberravit, a. 2. act. Jon. pro ἀφήμβλυνε.

Ἀφαμβλυντὴς, ἐος, ὁ, ἡ, errans in verbis, futilis: ex Ἀφαμβλύνω, erro, & ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἀφανδάνω, displiceo: ex ἀπὸ, & ἀνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas, incertitudo.

Ἀφανὴς, ὁ, ἡ, τὸ ἀφανὲς, ἐος, obscurus, non manifestus, incertus.

Ἀφανία, idem quod ἀφάνεια, obscuritas.

Ἀφανίζω, ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo. f. ίσω. p. ἠφάνικα. præs. pass. ἀφανίζομαι, evanesco. p. pass. ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην. ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. pass.

Ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἀφανισμὸς, ὁ, evanescentia, interitus.

Ἀφανιστέος, α, ὁ, disperdendus, tollendus e medio.

Ἀφανιστὴς, ὁ, ἡ, destructor, depopulator, exterminator.

Ἀφανιστικὸς, deletilis: Var. aboleus, obscurans: Nazianz. ἀφανιστικὴ δύναμις, exitiosa potentia.

Ἀφαντασίαστος, ὁ, ἡ, qui phantasia, & imaginatione comprehendi non potest: Merc. Trism.

Ἀφαντασιώτος, qui visiones non concipit: ex α priv. & φαντάζομαι, seu φαντασιόομαι, imaginor, visiones concipio. Th. φαίνω, ostendo.

Ἀφάντασπος, visionibus, & imaginationibus carens: Plut.

Ἄφαντος, ὁ, ἡ, non conspicuus, non apparens.

Ἀφάνως, & ἄφαντον, obscure, clanculum. ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, ostendo.

Ἀφανῶς, exp. ita ut non appareat, occulte, clanculum. est adv. ab ἀφανὴς.

Ἀφάπτω, suspendo: unde ἀπαμμύσσω, suspensus. Item, applico, admoveo: ab ἀπὸ, & ἅπτω, necto.

Ἀ'ΦΑΡ, statim, cito, facile: q. ab ἀφὴ, id est, ipso tactu: vel ab α, simul, & φάω, dico.

Ἀφαρὶ, pro ἄφαρ, Jon.

Ἀφαρὸς, έως, ὁ, pinna, seu pinnula, quam thynnus fœmina sub ventre habet: apud Athen. l. 7. ex Aristot.

Ἀφαρπὰ, acc. sing. Jon. ab Ἀφαρεὺς, ῆος, Jon. ὁ, Aphareus, nomen propr. viri.

Ἀφαρπίδαι, Poet. pro Ἀφαρείδαι, ῶν, οἱ πὰ Ἀφαρέως παῖδες, filii Aphareï.

Ἀ'ΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, arbor semper virens.

Ἀφάρμακος, non venenatus, non infectus.

Ἀφαρμάκτος, venesicio non infectus: ex α priv. & φάρμακον, τὸ, medicina; item, venenum.

Ἀφαρμόζω, vel ἀφαρμόττω, non convenio, dissonus sum: cui opponitur ἐφαρμόζω; Basil. exponitur & accommodo apud Luc. ex α priv. & ἁρμόζω, quadro, congruo, convenio; ab ἁρμὸς, apta commissura, coagmentatio, compages; a Th. ἄρω, apto, adapto.

Ἀφαρόζωμος, jusculum ex tempore, vel cito factum: Eust. ex ἄφαρ, cito, & ζωμὸς, jus esculentum.

Ἄφαρος, ὁ, ἡ, & ἀφάρατος, item ἀφάροτος, investis; item, inaratus, incultus; ut ἄφαρος γῆ, apud Suid. ex α priv. & φάρος, εος, τὸ, vel φάρος, pallium, exterior vestis.

Ἀφαρόω, idem quod Th. ἀρόω, aro.

Ἀφαρπάζω, surripio, abripio: ex ἀπὸ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀφάρτερος, α, ὁ, celerior; compar. ab ἄφαρ, cito.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor: ex α, & φημὶ, seu φάω, dico. Poetæ dicunt ἀμφασίη, metri gratia.

Ἀφάσσω, idem quod ἀφάω.

Ἄφατος, α, ineffabilis, non dicendus; item incelebris.

Ἄφατοι, pl. num. non clari: ex α priv. & φατὸς, dicendus; quod a φημὶ, seu φάω, dico.

Ἀφατὼς, AFFATIM, abunde: adv. ab ἄφατος.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exsicco; (Idem quod ἀφαύω) ex ἀπὸ, & αὐαίνω, idem quod Th. αὔω, sicco.

Ἀ'ΦΑΥΡΟΣ, ὄς, ὁ, imbecillis, debilis: in comp. ἀφαυρότερος: superl. ἀφαυρότατος, imbecillimus: q. ex α intens. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii a παῦρος, paucus, π in φ mutato, quasi robore parvus.

Ἀφαύω, sicco, uro, inedia exaresco. Th. αὔω, sicco.

Ἀφάω, f. άσω, palpo, contrecto, tango. ἀφόωντι, Poet. pro ἀφῶντι, ab ἀφὴ, tactus; quod ab ἅπτομαι.

Ἀφεγγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, cæcus, obscurus, lumine carens: ex α priv. & φέγγος, εος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Ἀφεδρεία, ἡ, idem quod ἀφεδρὼν, apud Suid.

Ἀφεδρόω, sellæ insideo; in sella sedeo; Hesych.

Ἀφεδρὸν, suffoceris; imprecantis est.

Ἀφεδρὸς, ὁ, menstrua mulierum purgatio.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina: ex ἀπὸ, & ἕδρα, sella. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt rectum intestinum.

Ἄφεῖτε, dimiseritis, Jon. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, dimissus, a. 1. part. pass. ἀφεθὼν, ῆς, ῆν, relictus sum, a. 1. ind. pass. ἀφεθῆν, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶσι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, & in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι; quod ab ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφειδέως, Jon. pro ἀφειδῶς, adv. non parce, liberaliter.

Ἀφειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non parcens, profusus.

Ἀφειδησαντε, securum, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, non parco: ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas, q. imparumonia: ab ἀφειδὴς, non parcens: ex eod. Th.

Ἀφείθεν, & in 3. pl. ἀφείθησαν, dimissi sunt,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

sunt, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖλε, abstulit, 3. sing. a. 2. act. ἀφελλεπω, 3. sing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφεῖμαι, dimissus sum, perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμμῦ©. Them. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖμμυ, omisimus; volunt esse 1. pl. a. 2. pro ἀφέμμυ, ab ἄφω, verbi ἀφίημι; sed ibi scribendum ἄφεμμυ. Mallem ergo dici in a. 2. opt. pro ἀφείημμυ, ut εἴημμυ pro εἴημμυ, per Syncop. vel ἀφέμμυ, Jon. & Poet. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimisisse, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, έντ©, & in f. g. ἀφεῖσα, derelinquens, a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, abstinendum est; ab ἀπέχομαι, abstineo. Th. ἔχω.

Ἀφελγαίνω, lædo; ab ἀφελεῖν γῆνα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas: ab ἀφελὴς.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελῆ©, 3. sing. f. 2. m.

Ἀφελεῖς, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, aufertis, Jon. pro ἀφελεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφελόμην, ν, επ, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω.

Ἀφέλης, a. 2. sing. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

Ἀφελὴς, simplex, tenuis. unde ἀφελὴς δίαιτα, κωμῳδία dicitur quæ est simplex, seu tenuis, & frugalis, omnique luxu carens. & ἀφελὴς λόγ©, apud rhetores exp. oratio simplex, & fuco carens. Hesychio est illæsus, purus, integer; cui nec superfluum quicquam in corpore est, nec deest. idem πεδία ἀφελῆ, dici scribit τὰ σωΐσωδρα, arboribus consita, apud Aristoph. in equit.

Ἀφελκόω, ῶ, exulcero, vulnero; idem quod ἑλκόω.

Ἀφελκύω, & ἀφέλκω, abstraho, retraho, avoco, abduco: ex ἀπὸ, & ἕλκυω, idem quod Th. ἕλκω, traho.

Ἀφέλκωσις, exulceratio; (idem quod ἕλκωσις) item, exemptio corticis, seu libri: Bud. Th. ἕλκ©, ε©, τὸ, ulcus, vulnus.

Ἀφελόμαν, Jon. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητ©, ἡ, simplicitas; idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ῃ῀, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὼν, auferens, a. 2. part. act. ab eod. them.

Ἀφελῶς, simpliciter, nude: adv. ab ἀφελὴς.

Ἄφεμμ, τὸ, id ipsum quod dimittitur; ab ἀφίεμαι, dimittor, absolvor: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφέμμ©, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἄ῀ΦΕΝΟΣ, ν, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφ©, ν, vel ε©, τὸ, divitiæ, opes, reditus, proprie unius anni: q. ἀφ' ἑνὸς ἔνς, uno anno collectum.

Ἀφέντι, derelinquenti, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, ες, ε, abstinebo, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἔχω.

Ἀφερκτ©, concluso, inclusus velut carcere: Æsch. ex ἀπὸ, & εἴργομαι, includor. Th. εἴργω, f. ξω, concludo, carcere includo.

Ἀφερμηνεύω, enarro, explico: ex ἀπὸ, & ἑρμηνεύω, interpretor. Th. ἑρμηνεὺς, έ©, ὁ, interpres.

Ἀφερπύζω, abeo quasi reptando.

Ἀφέρπω, subrepo, serpendo abeo: serpentis proprium. Th. ἕρπω, serpo.

Ἀφέρπτ©, vide in ἀφερτ©.

Ἀφέρτερ©, vide ibid.

Ἀφερτ©, non ferendus, non tolerabilis, vel minime tolerandus, unde

Ἀφέρτερ©, & ἀφέρτατ©, comp. & superl. irregulariter ex eo formantur, apud Greg. in Tragœdiis. Unde etiam ἀφέρτεροι, inferiores, & oneri ferendo impares. Hesych. ex α priv. & φερτὸς, tolerabilis. Th. φέρω, fero.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. verbi ἀφέρπω.

Ἄφες, έτω, sine, remitte, & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, sino.

Ἀφέσ©ζδυς, Jupiter, qui in Argo colitur; q. d. dimissor, seu liberator; Etym. ab ἀφίεμαι, dimittor.

Ἄφεσις, εως, ἡ, remissio, dimissio: ab ἀφίημι.

Ἄφεσμος, ῦ, ὁ, idem quod ἔσμὸς (comp. cum ἀπὸ) examen; i. e. apum congregatio, seu agmen. Them. ἵημι, mitto.

Ἀφεσαίη, novo & Poetico more pro ἀποσαίη, a. 2. opt. act. ab ἀφέστημι, pro ἀφίστημι, discedo.

Ἀφεσαίλυ, dimitterem, Poet. pro ἀφιςαίλυ, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, cessant, 3. pl. præs. pro ἱςᾶσι, ab ἵστημι: nam aliquando per ε reduplicatur: unde est ἑστάμμυ, & opt. ἑσταίλυ. Vel ἀφεστᾶσι pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, sto.

Ἀφέστατε, per Sync. pro ἀφεστήκατε, 2. pl. perf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστήκω, absisto, absum: idem quod, & ponitur pro ἀφίστημαι: ex ἀπὸ, & ἵστημαι, sto; vel ἑστήκω, idem.

Ἀφέστ©, absens; qui a domo abest: extra domum; non domesticus; ex ἀπὸ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar; & interdum pro tota domo.

Ἀφετ῀, ῶν, αἱ, locus ita dictus, q. d. dimissæ. Sunt qui τὰ ἀφίεναι vertant, in altum vela dare. Stephan. Ἀφεταὶ dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittite, 2. pl. a. 2. imperat. verbi ἀφίημι.

Ἀφετέον, dimittendum est: ab ἀφίημι.

Ἀφετ©, omittendus, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimissor, qui dimittit.

Ἀφετηρία, ἡ, (sub. γραμμὴ, aut θύρα, aut tale aliquid) carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur; item, principium ineundæ viæ, aut profectionis: vel quodlibet principium.

Ἀφετ῀©, ν, ὁ καὶ ἡ, missilis; qui mittere seu dimittere potest; missorius, seu immissorius.

Ἀφετὴς, ῦ, ὁ, emissor; item, manumissus, e servitute dimissus, libertus.

Ἀφετικὸς, ῆ, ὁ, emissorius.

Ἀφετῖνδα, nomen lusus, apud Poll. l. 9. dicti (ut & ἀφετὴρ) παρὰ τὸ ἀφιέναι, ut idem docet.

Ἀφετ©, ν, ὁ καὶ ἡ, dimissus, liber, absolutus; item, sacer; item oppositus, & rejectaneus: ab ἀφίημι; quod ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀφεύκτως, idem quod ἀφύκτως, absque ullo effugio, & inevitabili lege: ex α priv. & φεύγω.

Ἀφεῦσι, accendo, inflammo, Aristoph. ex ἀπὸ, & εὔω, uro.

Ἀφέψημμ, decoctum.

Ἄφεψις, decoctio: ex ἀπὸ, & ἕψω, coquo.

Ἀφέψω, vel έω, f. ἀφεψήσω, decoquo.

Ἀφέωκα, Attic. pro ἀφεικα, perf. act. & Ἀφεῶν῀, 3. pl. perf. pass. Attic. pro ἀφεῖν῀, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφεώρα, prospectabat, Att. pro ἀφῶρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, video.

Ἀφή, ῆς, ἡ, commissura; item, tactus, contrectatio, sensus, qui manuum ministerio fit: ut ἀφὴ ὠδίδωσι, tactum sui præbet, tangi potest. a præter. m. ᾖφα, verbi ἅπτομαι, tango. sed significat etiam manuum functionem, apud Plat. Et est etiam ictus, percussio. Item ἀφὴ, exp. incensio, accensio; ut περὶ λύχνων ἀφὰς, apud Herodot. l. 7. & sic est ab ἅπτω, accendo.

Ἀφηβάω, depubesco, ex pubertate egredior: unde ἀφηβηκὼς, ότ©, ὁ, vergens ad senectutem. ex ἀπὸ, & ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἀφηβ©, ν, ὁ, qui pubertatem excessit.

Ἀφηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, duco, impero: partic. ἀφηγέμμ©, ducens, dux, princeps: item, narro, commemoro. ex ἀπὸ, & ἡγέομαι.

Ἀφηγηματικὸν, narrativum.

Ἀφηγήμων, & ἀφηγητὴς, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, memoria; idem quod ἀφήγημα, ατ©, τὸ, narratio: a præt. pass. verbi ἀφηγέομαι.

Ἀφηδύω, μ, υω῀, π, υγνα, jucundum reddo: ex ἀπὸ, & ἡδύω, suave reddo. Th. ἡδὺς, έ©, ὁ, suavis, jucundus.

Ἀφῆνα, a. 1. ind. act. ἀφιῶ, ᾖς, ᾖ, a. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφῆκω, ut ἱξήκω, pervenio: ex ἀπὸ, & ἧκω, f. ξω, venio.

Ἀφήλατο, desiliit, 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἀφηλικία, adolescentia; ætas minor annis 25. ex ἀπὸ, & ἡλικία, statura, ætas, juventus.

Ἀφηλιξ, ικ©, ὁ, adolescens.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. ab ἁφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀφημμ©, ν, ὁ, sedens procul ab: Hesych. πόρρω καθήμμ©, sedens seorsum ab. ex ἀπὸ, & ἧμαι, sedeo.

Ἀφημερόω, interdiu absum; vel diem absum: Demosth. ex ἀπὸ, & ἡμερόω, diem transigo. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀφημμ῀, ν, ὁ, suspensus, pendens: perf. pass. part. ab ἁφάπτω, p. pass. ἁφῆμμαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἄφημ©, & ἀφήμων, qui fama celebris non est; non nominatus; immemoratus.

Ἀφήμως, adv. tacite, Thuc. ex α priv. & φημὺς, ύ©, ἡ, idem quod fama, rumor; a Th. φάω, dico.

Ἀφιλιασμὸς, ῦ, ὁ, habenarum excussio; ferocia habenas non admittens: item, contumacia, rebellio.

Ἀφιλιαστὴς, ῆ, ὁ, habenarum excussor, ferox: ex ἀπὸ, & ἰλία, ας, ἡ, habena, lorum; unde ἰλιάζω, fræno.

Ἀφιλιάω, vel ἀφιλιάζω, habenas detrecto vel excutio; vel frænos respuo, vel emordeo.

Ἀφιπεόμην, ώμην, έω, ῶ, έεσκ, εῖτο, auferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, ῶμαι. Th. αἱρέω, ῶ, capio.

Ἀφιρέθη, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφίπορ©, gen. sing. ab

Ἀφίπορ, qui Apollinis ἀφιπορ© est: ut aphetoriæ apes. ex ἀφίπορ, Apollinis epitheton.

Ἀφίπορ, ορ©, ὁ, emissor, jaculator: sic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis, teste Cælio Rhod. ab ἀφίημι emitto. Th. ἵημι.

Ἀφιπορεία, ἡ, vaticinatio: Hesych.

Ἄφθαι, ων, αἱ, sunt ulcera caliditate quadam prædita, quæ præcipue infantes vexant in oris superficie; sed occupant aliquando & alias partes, veluti testes: apud Gal. & Ægin. Hippocrates & de fistula pulmonis usurpavit, l. 2. de morbis: fortasse ἀπὸ τῆ ἅπτεσθαι, accendi, propter igneam illam caliditatem.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas. ex α negat. & φθείρω, corruptio. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀφθαρτίζω, incorruptibilem reddo, vel immortalem; ab ἄφθαρτ©.

Ἄφθαρτ©, ν, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex ἀνὰ, vel ἄπερ, sine, & φθαρτὸς, quod a φθείρω, corrumpo.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro: Hippocr. ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτ©, non vocalis: ex α priv. & φθεγκτὸς, vocalis; a Th. φθέγγομαι, f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, edo vocem, seu sonum; loquor.

Ἀφθὲς, a. 1. part. pass. ab ἧφθω, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Jon. neglecto augmento pro ἧφθη, conflagravit, 3. sing. a. 1. ind.

ind. pass. verbi ἄπτω, accendo.

Ἀ'φθιτμὴτης, qui consilium habet incorruptum: ex sequente ἄφθιτ-, incorruptus, & μῆτις, ιδ-, ἡ, consilium.

Ἄ'φθιτ-, ος, ὁ, ἡ, incorruptibilis; idem quod ἄφθαρτ-. Th. φθίω, idem quod φθέω, corrumpo.

Ἄ'φθιτ-, (idem quod ἀφθῶν part. verbi ἀφθάω) aphthis laborans. Th. ἄφθαι.

Ἀ'φθόγγοισι, dat. pl. Jon. ab

Ἄ'φθογγ-, ος, ὁ, ἡ, mutus: ex α, & φθόγγ-, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor: p. m. ἔφθογγα; unde φθόγγ-.

Ἀ'φθόνατ-, ω, ὁ, Dor. pro ἀφθόνητ-.

Ἀ'φθονέστερ-, ος, ὁ, Poet. pro ἀφθονώτερ-, ος, ὁ, invidiæ minus obnoxius.

Ἀ'φθόνητ-, invidiæ non obnoxius; qui talis est, ut non ei invideatur, ex α priv. & φθόν-, invidia; unde φθονέω, invideo.

Ἀ'φθονία, ας, ἡ, abundantia; item, invidiæ carentia.

Ἄ'φθον-, ος, ὁ, invidia carens, copiosus.

Ἀ'φθόνως, adv. sine invidia: ex α priv. & φθον-, ὁ, invidia.

Ἀ'φθορέα, ἡ, incorrupta conditio: ex α priv. & φθορὰ, corruptio, a φθείρω, idem quod Th. φθέω, corrumpo.

Ἄ'φθορ-, ὁ ἡ, incorruptus, vel -pta: ut ἄφθορ- κύρη, Epigr. l. 2.

Ἀ'φθώδης, aphthis laborans. Th. ἄφθαι.

Ἀ'ΦΙ'Α, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀ'φιᾶσι, dimittunt, absolvunt judicio, 3. pl. præs. pro ἀφιεῖσι, & Jon. ἀφιέασι, verbi ἀφίημι.

Ἀ'φίγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἀ'φιδρόω, ῶ, desudo, exudo, sudorem emitto. Aristot.

Ἀ'φίδρωσις, desudatio, sudatio; item, sudoris evocatio; ex ἀπὸ, & ἱδρόω, sudo, sudore diffluo; ab ἱδρὼς, ῶτ-, ὁ, item ἵδ-, ε-, τὸ, sudor.

Ἀ'φίδρυμα, τὸ, statua, simulachrum: Plut.

Ἀ'φίδρυσις, collocatio, dedicatio: Plut. ex ἀπὸ, & ἱδρύω, vel ἱδρυόω, sedere facio, vel jubeo.

Ἀ'φιδρύω, & ἀφιδρυόω, statuo, colloco, firmum stare facio.

Ἄ'φιεθι, ἔτω, remitte, præs. imperat. ab ἀφίημι.

Ἄ'φιει, dimittebat, 3. præs. imperf. pro ἀφίη, quasi ab ἀφιέω.

Ἀ'φιεὶς, ἐντ-, præs. part. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀ'φιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1. Cor. 7. 11. Hellen.

Ἀ'φιερίζω, sacrum, & sanctum reddo, seu purifico: Hesych.

Ἀ'φιερόω, ῶ, consecro, dedico.

Ἀ'φιέρωμα, τὸ, donarium.

Ἀ'φιέρωσις, consecratio, dedicatio: ex ἀπὸ, & ἱερὸς, sanctus, sacer; unde ἱερόω, sacro, dedico.

Ἀ'φίζω, & ἀφιζάνω, e sede surgo, aut descendo: ex ἀπὸ, & ἵζω, sedere facio; item sedeo.

Ἀ'φίημι, remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto. ἀφίετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφεῖν, ἧς, ἧ. a. 2. imperat. ἄφες, ἑτω, & in 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ἧς, ᾗ. a. 2. part. ἀφεὶς, ἐντ-. præs. pass. ἀφίεμαι, σαι, ᾶται, relinquor. p. pass. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῶνται. a. 1. pass. ἀφέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Apud Plut. in l. de garr. ὥσπερ οἱ παῖδες τὸ κρύσταλλον οὐκ ἐθέλουσι κατέχειν, ἀλλ' ἀφεῖναι τήκεσθαι, pueri glaciem neque retinere, neque dimittere e manibus volunt. & apud eund. ἀφίημι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, i. e. repudio. Interdum exp. libero, absolvo: ut ἀφίημί σε τῆς χρέως, libero te debito, vel remitto tibi debitum. Et interdum est, libero debitorem per acceptilationem, acceptum fero. Item, emitto, missum facio, permitto, sino, transmitto. Item, manu mitto, projicio, jacio. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀ'φικάνω, advenio, pervenio: Od. ξ. ex α, & ικάνω, idem quod Th. ἵκω, f. ξω, venio.

Ἀ'φίκεθε, 2. pl. a. 2. ind. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀ'φίκετο, rediit, 3. sing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀ'φίκω, Dor. pro ἀφίκῃ, 2. sing. aor. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνῇ, præs. imperat. pass.

Ἀ'φίκηαι, adveneris, Jon. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

Ἀ'φικνέομαι, οῦμαι, pervenio, advenio, assequor. inde gen. pl. præs. part. ἀφικνευμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι, f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ες, ετο. a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ικνέομαι, venio.

Ἀ'φίκτωρ, supplex: Eust. ab ἀφικνέομαι.

Ἀ'φίκωμαι, ῃ, ῃται, a. 2. sub. m. ἀφικόμην, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀ'φιλάγαθ-, ος, ὁ, ἡ, minime amans bonos: ex α, φίλ-, & ἀγαθός.

Ἀ'φιλανθρωπία, inhumanitas.

Ἀ'φιλάνθρωπ-, ος, inhumanus; -πία, -itas; -ώπως, -iter: ab α, φίλ-, & ἄνθρωπ-.

Ἀ'φιλαργύρ-, ος, ὁ, ἡ, alienus ab avaritia: ex α, φίλ-, & ἄργυρ-.

Ἀ'φιλέταιρ-, exp. inimicus; nulla sodalitii, amicitiæve necessitudine junctus: ex α priv. & φιλέταιρ-.

Ἀ'φίλητ-, qui amabilis non est: quem amare non possumus.

Ἀ'φιλία, ας, ἡ, amicorum defectus, & penuria; item, inimicitiæ.

Ἀ'φιλίωτ-, qui conciliari nequit; cum quo amicitia, & familiaritas iniri non potest.

Ἀ'φιλόδοξ-, minime gloriæ cupidus, non ambitiosus: ex α priv. & φιλόδοξ-.

Ἀ'φιλοικτίρμων, immisericors, immitis: Hesych. ex α priv. φίλ-, & οἰκτίρμων, misericors; a Th. οἶκτ-, ος, ὁ, misericordia, commiseratio: Unde οἰκτείρω, miseror, commiseror.

Ἀ'φιλόκαλ-, minime studiosus pulchritudinis, seu elegantiæ, vel rerum honestarum: utitur Plin. secundus l. 1. Epist. 3. ex α priv. & φιλόκαλ-, ὁ.

Ἀ'φιλόλογ-, alienus a literis, a Philologia, indoctus: Plut. ex α priv. & φιλόλογ-.

Ἀ'φιλόνεικ-, a contentione alienus; vel non pertinax.

Ἀ'φιλονείκως, non contentiose, sine ullo contentionis studio: ex α priv. & φιλόνεικ-.

Ἀ'φιλοπλουτία, divitiarum contemptus: Plut. ex α priv. & φιλόπλουτ-.

Ἀ'φίλ-, ος, alienus ab amicitia, amicis carens. ab α priv. & φίλ-.

Ἀ'φιλοσόφητος, Philosophiæ, & literarum expers; qui nihil studii in doctrina, & sapientia collocavit; imperitus; indoctus: ex α priv. & φιλόσοφος; unde φιλοσοφέω, f. ήσω.

Ἀ'φιλόσοφος, qui Philosophus non est; a Philosophia alienus, seu abhorrens: Athen. l. 13. Sed exp. etiam, non conveniens Philosophiæ.

Ἀ'φιλόστοργος, destitutus φιλοστοργίᾳ; & generaliter, non amans: ex α priv. & φιλόστοργος, propensus ad amorem; ex φίλος, & στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; a Th. στέργω, amo, diligo.

Ἀ'φιλοτεκνία, exp. liberos suos non amare. ex α priv. & φιλότεκνος, unde φιλοτεκνία.

Ἀ'φιλοτιμία, appetendi honoris vacuitas; animus ab honorum cupiditate alienus: ab ἀφιλότιμος.

Ἀ'φιλότιμος, ος, ὁ, ἡ, minime ambitiosus, cum meliori, tum deteriori sensu: ab α, & φιλότιμος; quod a φίλος, & τιμὴ; quod a τίω, honoro.

Ἀ'φιλοχρημοσύνη, pecuniæ contemptus neglectusque; pecuniarum nullus amor: ex α priv. & φιλοχρημοσύνη, ἡ.

Ἀ'φιμπόω, vestes exuo, veste exuo; i. e. veste, seu vestimentis spolio: Suid. ex ἀπὸ, & ἱμάτιον, ος, τὸ, vestis; unde ἱματίζω, vestio. Th. ἕω, induo.

Ἄ'φιξις, εως, ἡ, discessus, profectio: ab ἀφικνέομαι.

Ἀ'φίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀ'φιππάζω, exp. equitatum ago: & in pass. ἀφιππάζομαι, equo me proripio, equo aufugio: Plut. ex ἀπὸ priv. & ἵππος; unde ἱππάω, ἱππάζω, ομαι.

Ἀ'φιππάω, abequito; equitans recedo, vel fugio; vel ex uno loco in alium me eripio equitando; vel equo me proripio.

Ἀ'φιππία, ἡ, equitandi, vel artis equestris imperitia: Xen. in Hipp.

Ἄ'φιππος, equitandi, seu artis equestris rudis, & imperitus; item, equo carens, vel equis: item de loco dictum, non aptus equis, vel potius equitatui: ut ἄφιππον χωρίον, quod & δύσιππον: Plut. & ἄφιππος χώρα, regio equitatui non apta. & ἄφιππος καὶ βαχεῖα ὁδὸς, apud Plut. in Ant.

Ἀ'φιπποτοξόται, οἱ, equestres sagittarii; qui ex equo sagittas emittunt; est pl. masc. a sing. ἀφιπποτοξότης; ex ἀπὸ, & ἱπποτοξότης.

Ἀ'φίπταμαι, avolo. f. πτήσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην, vel ὁμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, volo, as.

Ἀ'φισάω, & ἀφισόω, idem quod ἀφίζημι, i. e. amoveo, tollo.

Ἀ'φίσημι, discedo, deficio, abduco, deduco; item, abesse, distare: in pass. voce, disjungi, avelli. f. ἀποσήσω. p. ἀφέσακα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστὰς, ἀντος. præs. m. ἀφίσταμαι, σαι, & in 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt. præs. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, deficiam. Ex ἀπὸ, & ἵστημι, sto.

Ἀ'φίχθαι, devenisse, perf. inf. pass. 2 perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

Ἄ'φλαστον, ος, τὸ, summa pars puppis: ex α, & φλαστὸς, ideſt θλαστὸς, quod non facile contundatur.

Ἀ'φλεβος, venis carens, seu privatus: ex α priv. & φλὲψ, βος, ἡ, vena.

Ἀ'φλέγμαντος, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens; item, inflammationem prohibens.

Ἄ'φλεκτος, non ustus; item, non coctus, non tostus, non ardens, quod comburi nequit: ex α priv. & φλέγω, f. ξω, unde φλέγμα, τὸ.

Ἀ'φλεμὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, Eust. exp. νωθρὸς, segnis, ignavus; quasi ἀφλεβής τις ὤν. ex α priv. & φλὲψ, φλεβὸς, ἡ. Item ἀφλεμὴς, exp. idem quod ἀφλεγμής.

Ἀ'φλογιστία, ας, ἡ, inflammabilitatis ineptitudo.

Ἀ'φλόγιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ustulatus; qui inflammari nequit: Ab α, & φλογίστος; quod a 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

Ἄ'φλοιος, cortice carens, vel privatus: ex α priv. & φλοιὸς, ῦ, ὁ, cortex; quod deducunt a φλάω, contundo.

Ἀ'φλοισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, ῦ, ὁ, spuma, mutato ρ in λ, & Pleonasmo τὸ ι.

Ἀ'φλυκτένωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, pustulas non sentiens; ex quo pustulæ non erumpunt: ex α priv. & φλυκταινόομαι, ωμαι, in pustulas erumpo; a φλύω, idem quod Th. φλέω, nugor; item, ferveo, ebullio; Unde φλυκταίνη, ἡ, pustula ex adustione orta.

Ἀ'φνείομαι, ditesco: pro quo etiam dicitur ἄφνεω, seu ἀφνῶ, idem.

Ἀ'φο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Α᾽φνειός, ᾶ, ὁ, ἡ, dives, Poet. pro ἀφνεός. Th. ἄφεω, divitiæ.

Α᾽φνειῶ, Dor. pro ἀφνειᾶ, gen. sing. ab ἀφνειός.

Α᾽φνίω, dito, πλουτίζω. ab ἄφι, εω, τό.

Α᾽φνω, εω, τό, idem cum ἄφεω, & ex eo per Sync. divitiæ, opes.

Α᾽φνω, adv. repente, per Syncop. τῆ α, & Apoc. τῆ σ, pro ἀφανῶς. Ex α, & φαίνω, ostendo.

Α᾽φόβητος, metu non perculsus; non metuens: ex α priv. & φοβέομαι, metuo; idem quod Th. φέβομαι, timeo; unde φόβος, timor.

Α᾽φοβία, ας, ἡ, securitas.

Α᾽φοβος, ᾶ, ὁ, ἡ, intrepidus.

Α᾽φοβόσπλαγχνος, ὁ ϗ ἡ, q. d. intrepida habens viscera, fortis, audax, cordatus: ex ἄφοβος, & σπλάγχνον, viscus.

Α᾽φόβως, intrepide, sine metu: ex α, & φόβος, metus; quod a p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, metuo.

Α᾽φοδεύμα, τό, excrementum.

Α᾽φοδευτήριον, latrina: ϖροσαφοδεύω, alvi proluvium projicio.

Α᾽φοδεύω, excerno, alvum exonero.

Α᾽φόδιον, ᾶ, τό, Poet. ἀφόρδιον, idem quod ἄφοδος,

Α᾽φοδος, ᾶ, ἡ, discessus, digressus, reditus; item, latrina, stercus, excrementum: ab ἀπό, & ὁδός.

Α᾽φοίητος, qui frequentari non potest; inaccessibilis: ex α priv. & φοιτάω, venio, accedo, ito, ventito.

Α᾽φόμοιος, absimilis, dissimilis, ficte similis.

Α᾽φομοιόω, ῶ, similem reddo, assimilo. f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. pass. ἀφωμοίωμαι, part. ἀφωμοιωμένος, assimilatus: ab ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Α᾽φομοίωμα, τό, similitudo rei alicujus ficta; item, simulacrum.

Α᾽φομοίωσις, assimilatio: ex ἀπό, & ὅμοιος.

Α᾽φοπλίζω, armis spolio; item, arma exuo: neutr. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, exuerunt, 3. pl. imperf. pass. Jon. Ex ἀπό, & ὅπλον, arma.

Α᾽φοράω, ῶ, intueor, respicio. f. άσω. p. ἀφώρακα, & Attice ἀφεώρακα. Ex ἀπό, & ὁράω, video.

Α᾽φόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inserto metri ergo, excrementum: ex ἀπό, & ὁδός.

Α᾽φόρητος, ᾶ, ὁ, ἡ, intolerabilis, molestus: verbale ex α, & φέρω.

Α᾽φορήτως, intolerabiliter, graviter, vel gravissime: est adv. ab ἀφόρητος.

Α᾽φορία, ἡ, infœcunditas, sterilitas, proprie frugum; sterilitas agrorum, quum agri non sunt frugiferi.

Α᾽φοριεῖ, 3. sing. f. 1. Att. ab

Α᾽φορίζω, separo, segrego, distinguo, deligo, designo. imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, & Att. ἀφορῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἄφόρισον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, separatus. a. 1. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε ex ἀπό, & ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Α᾽φόρισμα, ατος, τό, suis terminis descriptum, & ab aliis separatum.

Α᾽φορισμένος, perf. part. pass. Jon. ab ἀφορίζω.

Α᾽φορισμός, ᾶ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio. ἀφορισμοὶ, breves sententiæ. a 1. pers. prær. pass. verbi ἀφορίζω.

Α᾽φορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; proripiens me discedo, seu proficiscor cum impetu quodam. Α᾽φορμάομαι, idem.

Α᾽φορμέω, ῶ, e statione navium discedo, solvo, enavigo: Polyb. ex ἀπό, & ὁρμέω, ῶ, stationem habeo: Thuc. item, appello: a Th. ὁρμος, ᾶ, ἡ, monile: Item statio navium.

Α᾽φορμὴ, ῆς, ἡ, opponitur τῇ ὁρμῇ, quum de animo dicitur; q. d. resilientia, evitatio, aversatio alicujus rei: item, impetus, & aggressio: Plut. & exp. etiam, perfugium, subsidium, auxilium: item materia, seu occasio, opportunitas. unde λαμβάνειν ἀφορμὴν, capere occasionem: & λαβεῖν ἀφορμὴς, nactum esse occasionem. & apud Dem. accipitur pro pecunia, quæ ad trapezitas deponebatur.

Α᾽φορμηθῆναι, pro ἀφορμηθήσαι, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio: ex ἀπό, & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, impetus.

Α᾽φορμιάω, ῶ, desidero, cupio: Laert. ex ἀπό, & ὁρμὴ, ἡ, unde ὁρμάω.

Α᾽φόρμικτος, qui caret cithara: Æschil. ex α priv. & φόρμιξ, ιγγος, ἡ, idem quod κιθάρα, cithara; unde φορμίζω, citharam pulso.

Α᾽φορολόγητος, ex quo non colligitur, seu exigitur tributum: ex α priv. & φορολόγος, qui tributum colligit, tributorum exactor; unde φορολογέω, ῶ, tributum colligo; ex φόρος, ᾶ, ὁ, tributum, & λέγω, colligo.

Α᾽φορος, sterilis, minime ferax: ex α priv. & φορος, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero.

Α᾽φόρυκτος, impollutus, non inquinatus: Epigr. ex α priv. & φορύω, φορυσσω, vel φορύσω, pinso; item, misceo; & fædo, polluo.

Α᾽φοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, eripio; item, sacro, devoveo, devoto: ab ἀπό, & ὅσιος,

Α᾽φοσίωμα, ατος, τό, piaculum.

Α᾽φοσίωσις, εως, ἡ, expiatio: a præt. pass. verbi ἀφοσιόω.

Α᾽φ᾽ ὅ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, ab eo tempore.

Α᾽φυ, pro ἄφεσο, libera, a. 2. imperat. m. ab ἀφίημι, a. 2. m. ab ἀΐνημι.

Α᾽φῶ, pro ἀπόχωδι, ἀφίσασο, ἀποδύθητι.

Α᾽φώνητα, pro ἀφῶνητα, acc. sing. part. præs. ab ἀφάω, palpo, contrecto; quod ab ἀφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι.

Α᾽φραδέοντι, inscienti, dat. sing. præs. part. ab

Α᾽φραδέω, f. ήσω, p. ηκα, inconsulte ago, vel stulte loquor, insanio; quod ex α, & φραδέω. Th. φράζω.

Α᾽φραδέως, stulte, temere, inscite: adv. a præced. verbo.

Α᾽φραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconsultus. Et inde

Α᾽φραδία, ας, ἡ, & Jon. ἀφραδίη, imprudentia, inopia consilii. ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Jon. pro ἀφραδίαις; a φράζω.

Α᾽φράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφραδὴς, inconsultus; & ejusdem Th. & comp.

Α᾽φραδμόνως, inconsulte, temere.

Α᾽φράζω, desipio; ex α priv. & φράζω, unde φράζομαι, in pass. dico; item, consilium ineo.

Α᾽φραίνω, f. ανῶ, desipio, amens sum. præs. part. ἀφραίνων. Ex α, & φρὴν.

Α᾽φρακτος, ὁ ϗ ἡ, non septus; non munitus: ex α priv. & φρακτὸς, septus, munitus. Th. φράσσω, vel φκω, sepio, munio.

Α᾽φράσμων, idem quod ἀφράδμων, & ἀφραδὴς, (& ejusdem Th. & comp.) inconsultus.

Α᾽φρασ, ὁ, ἡ, non dictus, vel non dicendus; item, improvisus: Jon. & Poet. pro κρυπτὸς, occultus. εἰς τὸ ἀφρασ τότατον, subaudi χωρίον, in occultissimo loco. ex α, & φράζω, dico. an a φράσσω, sepio?

Α᾽φρασύνη, ης, ἡ, idem quod ἀφραδία, (& Th. idem) imprudentia.

Α᾽φράστως, præter spem, inconsiderate; ab ἄφρασος.

Α᾽φρέω, spumo, spumesco; neutrum est; & idem quod ἀφρίζω, & ejusdem Thematis.

Α᾽φρήτωρ, ορος, qui est extra tribum; item, ofor civilis societatis: ex α, & φρήτωρ, contribulis; quod a φρατρία, tribus; ἀπὸ τῶν φρήτρος, quod communi puteo uterentur.

Α᾽φρίζω, spumo, spumam excito. f. ίσω. p. ἄφρικα. Th. ἀφρὸς, spuma.

Α᾽φρικὴ, ῆς, ἡ, APHRICA.

Α᾽φριόεις, ωσα, όν, spumosus: ut ἀφριόων γάνειον, in Epigr.

Α᾽φρίω, idem quod ἀφρίζω, spumo, spumesco: & utrumque a Th. ἀφρὸς.

Α᾽φρισμὸς, ᾶ, ὁ, pro quo dicitur & ἀφλοισμὸς, idem quod Th. ἀφρὸς.

Α᾽φρῖτις, idem quod ἀφρὼν: a Th. ἀφρὸς.

Α᾽φρόγαλα, ακτος, τό, dicitur spuma lactis, seu lac spumosum, hoc est, tantopere agitatum, ut totum in spumam versum sit: Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, & γάλα, τό.

Α᾽φροδίσια, ας, ἡ, &

Α᾽φροζύνη, ex spuma prognata: Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, spuma, & γίνομαι, nascor.

Α᾽φροδισιάζω, & ομαι, Venerem exerceo; utor rebus venereis: Xen. & ἀφροδισιάζεσθαι, exp. etiam, muliebria pati; apud Athen.

Α᾽φροδισιακὸς λίθος, dicitur aphrodisiaca gemma: Plin. l. 37.

Α᾽φροδισιὰς, ab Apulejo vocatur acoron, quam ab Italis Veneream appellari tradit.

Α᾽φροδισιασμὸς, rerum venerearum usus.

Α᾽φροδισιαστὴς, qui Veneri operam dat, & indulget; Veneri obnoxius; venereus.

Α᾽φροδισιαστικὸς, ὴ, όν, salax, libidinosus: Aristot. & Athen. & apud Medicos exp. etiam, Venerem ciens, libidinem movens.

Α᾽φρόδισιον, ᾶ, τό, statua, seu signum Veneris, ut scribit Bud. & Veneris sacrificium: & in plur. τὰ ἀφροδίσια, res venereæ. item, festum Veneris, apud Luc. & Athen.

Α᾽φροδίσιος, ᾶ, ὁ, ἡ, venereus.

Α᾽φροδίτη, ἡ, Venus, quia ex ἀφρῷ, i. e. spuma, dicitur genita: ϖαρὰ τὸ δύνασθαι τὰ ἀφρῷ. Aristot. ita vocatam tradit, quod seminis natura sit ἀφρώδης, i. e. spumosa. at Hecuba apud Eurip. Etymum detorquens, ἀφροδίτην dici ait, quod sit ἀφροσύνης θεὰ. item pro venerea libidine, quam & ἀφροδίτης ἔργα vocant Poetæ, interdum ponitur. sed exp. etiam, venustas, lepos, gratia, decor: ut Lat. Venus: ut ϖασῶν τῶν ἀφροδίτων ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ πειθὼς ἔχει, apud Luc. in Schyta.

Α᾽φρόκομος, ᾶ, ὁ, ἡ, spumicoma: ex ἀφρὸς, & κόμη, coma.

Α᾽φρολόγος, exp. spumilegus; in Epigr. ex ἀφρὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Α᾽φρονέω, non sapio, amens sum. ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præs. ex α, & φρὴν, mens.

Α᾽φρονίτρον, ᾶ, τό, aphronitrum, spuma nitri; apud Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, & νίτρον, τό.

Α᾽φρονος, amens, demens; idem quod ἄφρων: ex α priv. & φρὴν.

Α᾽φρονπίζω, negligo, non curo: ex α priv. & φροντὶς, ίδος, ἡ, cogitatio, cura.

Α᾽φροντις, ίδος, securus, otiosus, negligens, non anxius.

Α᾽φροντιστέω, ῶ, negligo.

Α᾽φροντιστία, ας, ἡ, negligentia.

Α᾽φρόντιστος, ᾶ, ὁ, ἡ, curis liber, securus: ab α, & φροντὶς.

Α᾽φρονπίστως, negligenter, incuriose; adv. a præced.

Α᾽φρόνως, insipienter, imprudenter: adv. ab ἄφρων.

Α᾽ΦΡΟΣ, ᾶ, ὁ, spuma, saliva.

Α᾽φροσέλινος, ᾶ, ὁ, q. d. spuma lunæ; nomen lapidis, qui & σελινίτης dicitur: quod noctu, crescente Luna, reperiatur plenus, ut tradit Diosc. l. 5. c. 159. ex ἀφρὸς, & σελήνη.

Α᾽φροσι, dat. pl. ab ἄφρων, insipiens. Th. φρὴν.

Α᾽φροσκόροδον, allii prægrandis genus, sic dictum,

dictum, quod ei trito multa ſpuma increſcat; quidam allium punicum vocant. ex ἄφρος, & σκόροδον, τό.

Ἀφροσυνη, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex α, & φρονέω.

Ἄφρουρος, & ἀφρουρος, ὁ ἡ, incuſtoditus: ex α priv. & φρουρος, idem quod Th. οὖρος, ου, ὁ, cuſtos; unde φρουρέω, cuſtodio.

Ἀφροφυὴς, ſpumam innatam habens; ut ἀφροφυὴ πέπαλα, in Epigr. lactucarum folia, quæ videntur habere ſpumam ſibi innatam. ex ἀφρὸς, & φυή, ἡ.

Ἀφρύη, ſeu ἀφρίτις, vel ἀφύη, apua piſcis, ita dictus, quod e ſpuma naſcatur; Athen. & Plin. a Th. ἀφρὸς.

Ἀφρῶ, dicitur apud Nicand. per apocopen, pro ἀφρυάσιτο.

Ἀφρώδης, ες, ὁ ἡ, ſpumoſus: a Th. ἀφρὸς, ὁ.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, inſipiens, imprudens, demens, amens. Eſt comp. ex α priv. & φρὴν, cujus multa compoſita deſinunt in φρων.

Ἀφυβρίζω, deſævio; petulantiam meam compeſco; injuria, vel contumelia afficere deſino: ex ἀπὸ, & ὕβρίζω, injurius ſum, inſoleſco; a Th. ὕβρις, εως, ἡ, injuria.

Ἀφύη, ης, ἡ, piſcis, qui ex ἀφρῷ naſcitur.

Ἀφυὴς, ες, ὁ, ἡ, hebes, ineptus, rudis, qui natura minime habilis eſt, aut aptus, minime natus ad aliquid.

Ἀφυΐα, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α, & φυὴ, quod a φύω.

Ἄφυκος, ὁ, ἡ ἡ, fuco carens: Heſych. ex α priv. & φύκος, εος, τό.

Ἄφυκτος, ος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφευκτος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α, & φεύγω, fugio.

Ἀφύκτως, ſine fugæ ſpe.

Ἀφυλακτέω, mihi non caveo; incaute me gero: item, vigilias non diſpono in caſtris: Xen. & in paſſ. Ἀφυλακτεῖται, dicitur, quod fit incaute; item, quod non obſervatur, aut cuſtoditur: ut ἀφυλακτέμβυοι λόγοι, apud Luc. & ἀφυλακτέμβυος πόπος, apud Polyb. ab ἀφύλακτος.

Ἀφύλακτος, ος, ὁ, ἡ, non obſervans, incautus; item, non obſervatus, incuſtoditus.

Ἀφυλάκτως, incaute, incuſtodite: adv. ab α, & 3. perſ. præt. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ἀφύλαξα.

Ἀφυλαξία, ἡ, incuſtodia; i. e. cuſtodiæ, ſeu excubiarum defectus: Xen. ex α pr. & φυλάσσω, vel φύλαξα, f. ξω.

Ἀφυλίζω, defæco; idem quod ὑλίζω, fæcibus expurgo: ab ὕλις, εως, ἡ, idem quod Them. ὕλη, ης, ἡ, materia, ſeu materies; item, ſordes, fæceſque.

Ἀφύλισμα, τος, τὸ, ſedimentum, craſſamentum.

Ἄφυλλος, foliis carens.

Ἀφύλλωτος, q. d. non foliatus: ex α pr. & φύλλον, τό.

Ἀφύξιμος, qui hauritur; idem quod ἀφυσητὸς, exhauſtus: utrumque ab ἀφύσσω, idem quod ἀφύω.

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, hauriam, f. 1. ab ἀφύσσω. Th. Ἀφύω.

Ἀφύομαι, exp. dealbor, ab ἀφύη.

Ἀφυπνίζω, expergefacio, e ſomno excito: ejuſdem Th. & comp. cum ſequente.

Ἀφυπνόω, ſopior, obdormiſco. f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ, & ὕπνος, ſomnus.

Ἀφυσγητὸς, ὸν, ὁ, hauſtus, depromptus: ab ἀφύω.

Ἀφυσιμὸς, exp. ingenio hebes, aut tardus: Laert. eſt ab ἀφυΐα, ἡ, natura inhabilis, ſeu inepta ad aliquid.

Ἀφυσμὸς, ὁ, exp. hauſtio, exhauſtio: Suid. verbale ab ἀφύομαι, idem quod ἀφύω, haurio.

Ἄφυστος, ſive ἄφυστος, expers flatuum; non inflans: ex α priv. & φύσα, vel φύσαι, follis; item, flatus; a φυσάω, ſufflo, inflo.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, haurio, hauriendo promo. f. ξω, & σω. f. 1. inf. ἀφύξαι.

Ἀφυσσεμίζω, exp. deſtituor, defraudor.

Ἀφυσσεμίζω, exp. ſerius venio, tardo, moror: ex ἀπὸ, & ὑσσερος, ὁ; unde ὑσσερέω, & ὑσσεμίζω.

Ἀφυταλιὰ ἄμπελος, eſt vitis ſpecies apud Theoph. C. Pl. l. 3. c. 10. videtur ab Aphyte oppido Thraciæ dici; quemadmodum vitis Pramnia a Pramnia rupe; & proinde a φύω non derivatur. vel poteſt exponi, ut

Ἀφύτευτος, non plantatus, ſeu ſatus; item, non conſitus: ex α priv. & φυτὸν, τό; unde φυτεύω, f. σω.

Ἀ'ΦΥΤΩ, f. ύσω, haurio, hauriendo promo, exhaurio. Ἀφύσσω, idem.

Ἀφυώδης, unde ἀφυώδες χρῶμα, exp. apuæ modo albidum, apuam referens: apud Hipp. eſt ab ἀφύη, ἡ.

Ἀφυῶς, exp. natura inhabili: ut apud Plut. in Cam. ἀφυῶς κεκραμμένη χώρα, exp. male temperata regio. eſt adv. ab ἀφυὴς.

Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' ἕ, ſubaudi χρόνῳ, ex quo, ſcil. tempore.

Ἀφ' ὧν ἐδυνάμην, pro viribus.

Ἀφ' ὥπερ, ſcil. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ' ἕ χρόνῳ, ex quo.

Ἀφωμοιωμένος, aſſimilatus, perf. part. paſſ. ab ἀφομοιόω, ῶ, aſſimilo: ex ἀπὸ, & ὅμοιος, cujus them. ὁμός.

Ἄφωνητος, ος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφωνος.

Ἀφώνητος, privatus facultate edendi vocem. Nonn. ab ἄφωνος.

Ἀφωνία, vocis expertem eſſe, deſtitutum eſſe voce; item, obmuteſcere; vel taciturnitas, ſilentium; & interdum exp. infantia.

Ἄφωνος, ος, ὁ, ἡ, mutus, voce carens; item, qui vocem non emittit: unde τὰ ἄφωνα γράμματα, mutæ literæ. ex α, & φωνή.

Ἀφώνως, mute, ſine ullo vocis uſu, aut vocem non emittendo: adv.

Ἀφώρατος, non deprehenſus, proprie in furto: ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo; furtum invenio; a Them. φώρ, ωρὸς, ὁ, fur.

Ἀφωρίζον, ες, ε, imperf. ἀφώριζα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, ſeparo: ex ἀπὸ, & ὅρος.

Ἀφῶσιν, dimiſerint, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab Ἀφίημι.

Ἀφώτιστος, ὁ ἡ, non illuminatus; lucis expers; aut obſcuratus: Epitheton Lunæ non lucentis. ex α priv. & φωτίζω, f. ίσω.

Α Χ.

Ἀχὰζ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, nomen reg. Gr. ab Ἀχαιὸς.

Ἀχαΐα, ἡ, eſt Cereris Epith. apud Ariſtoph. in Achar. ubi vide Schol.

Ἀχαΐδα, acc. ſing. ab Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, Achaja.

Ἀχαϊκὸς, ά, όν, nom. propr.

Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, mulier Græc. in pl. Ἀχαΐδες.

Ἀχαϊκὸς, ή, όν, Achaicus, Græcus.

Ἀχαΐναι, οἱ, αἱ, cervi, ab Achainea urbe. Oppian.

Ἀχαιοὶ, Achivi, in acc. pl. Ἀχαιοὺς: ab Ἀχαΐα, Græcia.

Ἀχαιρὴς, triſtis, mœrens; a Th. ἄχος, εος, τό.

Ἀχάλινος, ος, ὁ, effrænatus: ex α, & χαλινὸς, frænum.

Ἀχαλίνωτος, idem; fræno carens. Th. idem.

Ἀχάλκευτος, qui non eſt ære, aut ferro fabricatus: Plut. ex α priv. & χαλκὸς, æs; unde χαλκεύω, ex ære fabrico.

Ἀχαλκέω, ſum ſine ære, pecunias non habeo.

Ἀχαλκὴς, & ἄχαλκος, ære carens: item, non habens pecunias; carens æreis nummis.

Ἀ'ΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas, aut ciſta frumentaria. forte ab ἀχανὴς.

Ἀχανὴς, ές, ὁ, ἡ, vaſtus, immenſus: item, non hians, non hiſcens: item, mutus, os non aperiens: & ſic eſt ab α priv. & χαίνω. Sed exp. etiam, qui immani hiatu os diducit, i. e. λίαν χάσκων: Athen. l. 7. & gen. immani vaſtus hiatu; ut πέλαγος ἀχανές. Ex α epitatico, & χαίνω, hiſco.

Ἀχαρὶς, ίδος, ἡ, eſt diminut. ab ἀχάρη, ἡ.

Ἀχάρακτος, non impreſſus, non inſculptus; ineffigiatus, & informis. Sic ἀχάρακτος τόπος, Polyb. locus ſine munimento, vel munitionibus, & vallo. utrumque ex α priv. & χαράσσω, vel χαράττω, fut. ξω, ſculpo: unde χάραξ, ακος, ὁ, ſulcus, foſſa.

Ἄχαρι, iniucundum, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ ἡ ἡ, injucundus, inſuſus, moleſtus: ex α, & χάρις.

Ἀχαρίστεω, ῶ, non gratificor; non indulgeo; non obſequor. & in paſſ. Ἀχαρίστεομαι, οῦμαι, non accipio debitam gratiam. ab ἀχάριστος, & ejuſdem Th. & comp.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, ingratitudo.

Ἀχάριστος, ος, ὁ, ἡ, ingratus: ab α, & a 3. perſ. præt. paſſ. verbi χαρίζομαι; quod a χάρις.

Ἀχάριτος, ος, ὁ, non gratioſus; inofficioſus; nihil gratiæ habens; inſuavis; inamœnus, injucundus.

Ἀχαρίτως, ingrate: adv. ab ἀχάριστος.

Ἀχαρίτως, illepide: ab ἀχαρις.

Ἀχάτης, ου, ὁ, Achates, gemma quædam, ab Achate fluvio Siciliæ ſic dicta; quam Plin. l. 37. c. 10. dicit eſſe numeroſam, varietatibus diverſis mutantibus cognomina ejus: vocatur enim, inquit, φασσαχάτης, περαχάτης, σαρδαχάτης, αἱμαχάτης, λευκαχάτης, ὀνυχαχάτης, velut arbuſcula inſignis: item ἀνταχάτης, quum uritur; περαλλαχάτης, guttis aureis ſapphiri modo diſtincta, qualis copioſiſſima in Creta, ſacra appellata. Eſt etiam Ἀχάτης, propr. nomen viri Ænææ ſocii.

Ἄχει, prima longa, Dor. pro ἤχει, reſonabat, imperf. act. ab ἤχεον, ων, ες, ε; ab ἠχέω. Th. ἦχος, ſonus. ſed

Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἄχειλος, labiis carens; item, qui ſine ora eſt, ſine margine, & crepidine: ex α priv. & χεῖλος, τό.

Ἀχείμ, vel Ἀχείμ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχείμαστος, & ἀχείμαντος, tranquillus; nullis tempeſtatibus agitatus; ſine tempeſtate: ex α priv. & χείμα, ατος, τό, hyems; unde χειμάζω, hyemem traduco.

Ἀχείμερος, carens hyeme, carens tempeſtate: ex α priv. & χεῖμα, τό, unde χειμέριος.

Ἄχειρ, idem quod ἀχειρὴς, pro quo dicitur etiam ἄχειρος.

Ἀχειρέες, ſine manibus, nom. pl. ab

Ἀχειρὴς, έος, ὁ, ἡ, manu, ſeu manibus carens; mancus.

Ἀχειροποίητος, ος, ὁ, ἡ, non manu vel manibus factus; non humano ſtructus artificio: ex α, χεὶρ, & ποιητὸς, Them. ποιέω.

Ἀχειροτονέω, eſt a χειροτονέω, manum attollo ad eligendum aliquem ſuffragio ad munus aliquod obeundum.

Ἀχειροτόνητος, qui nullis electus eſt nec creatus ſuffragiis: ex α priv. & χειροτονητὸς, ſuffragiis creatus; quod a χειροτονέω, manum protendo, & attollo; ſpeciatim ad eligendum ſuffragio ad unum aliquod obeundum: ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἄχερ, idem quod ἄχειρ. Th. χεὶρ.

Ἀχείρωτος, ὁ ἡ ἡ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis; item manu non factus: Poll. ex Soph. ex α priv. & χειρωτὸς, qui manuum viribus ſuperari

potest; a χερόω, manuum viribus supero, subigo: a Th. χείρ, manus.

Ἀχελῷος, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ἀχέοισα, Dor. pro ἀχέουσα. vide ἀχέω.

Ἀχέων, pro ἀχέουσα, dolens, præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.

Ἄχερδος, ου, spina est, quam Etymol. tradit dictam esse Pleonasmo τοῦ δ, quasi ἄχερον, utpote δυσχερῆ ταῖς χερσὶ λαβεῖν, quoniam difficulter tangi, & manu tractari potest: quidam dixerunt esse sylvestrem pirum, quæ & ipsa solet esse spinosa.

Ἀχερδώδης, exp. spinosus, intractabilis, σκληρός: Etym. a præced. ἄχερδος, quod licet ponatur inter Themata, videtur tamen componi ex α priv. & χείρ, χειρὸς, ut sit quasi ἀχερ, abjecto ι, & inserto δ.

Ἄχερδος, ἰδος, ἡ, populus alba: q. ab Ἀχέρων; quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, Acheron, fluvius Epiri: item inferni. & hic est ἄχεος ῥοός, doloris fluvius.

Ἀχέτης, exp. Dorice idem quod ἠχέτης, q. d. sonator, sonans. unde ἀχέται dicuntur etiam cicadæ canoræ: a Th. ἠχέω, ὁ; unde ἠχέω, ῶ.

Ἀχεῦσιν, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσιν, resonant, modulantur, 3. pl. præs. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἠχέω.

Ἀχθέω, idem quod

Ἀχέω, f. ήσω, doleo, ægre fero. Th. Ἄχος. Estque

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, resono. Th. ἦχος.

Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω.

Ἀχλὼ, pauper, mendicus: ex α, & ἔχω; quod nihil habet: Vel quod hiscere non audeat: ex α, & χαίνω, hisco: Vel ὅτι τὰ κενὰ ἠχεῖ: & sic est ab ἠχέω, & Th. ἠχέω.

Ἀχλωΐα, ας, ἡ, pauperies, paupertas: a præced. ἀχλὼ, pauper.

Ἀχπὴς, ές, ὁ, ἡ, dolorificus, molestus: Suid. ab ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror, tristitia.

Ἄχης, pauper, ponitur pro ἀχλώ.

Ἀχθεινὸς, ὴ, ὸν, pondere pressus, laboriosus, molestus, gravis, invisus: ab ἄχθος.

Ἀχθεῖς, ductus, a. 1. part. pass. ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθῶμαι, a. 1. inf. ab ἄγω, duco.

Ἀχθέσει, feres molestè, Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ἄχθομαι.

Ἀχθηδὼν, ὼνος, ἡ, dolor, tristitia; item contumelia.

Ἀχθηρὲς, τὸ, molestum, grave.

Ἀχθηρὸς, ές, ὁ, ἡ, onerosus, gravis, molestus: a Th. ἄχθος, εος, τὸ.

Ἀχθηρῶς, gravate, vel gravatim, graviter, dolenter: ab ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἄχθομαι, ingemo sub pondere, gravor, ægre fero. f. ἐσομαι, & ήσομαι· ἀχθομένη, præs. part. f. g. Th. ἄχθος.

Ἀχθόμεθα, 1. pl. præs. ind. & ἀχθοῖτο, 3. pl. præs. præc. verbi ἄχθομαι, quod ab

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus, sarcina, dolor gravis.

Ἀχθοφορέω, f. ήσω, onera fero, onus sustineo.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, qui sarcinas, & onera fert, bajulus, sarcinarius: ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, & φέρω, fero.

Ἀχὶ, vel Ἄχι, facile: adv.

Ἄχι, ubi, Dor. pro ὅ, vel ὅχι.

Ἀχιλλῆα, pro Ἀχιλλέα, Poet. ab Ἀχιλλεύς, έος, ὁ, Achilles.

Ἀχιλλεύς, έος, & έως, Att. εύς, Jon. ὁ, Achilles. hinc Ἀχιλλήϊος.

Ἀχίλλη, sine succo, aut nutrimento, ἄβοσος; proprie, pabulo destitutus: Item e diverso, pabulo abundans, πολύχορτος: est enim a χίλος, ου, ὁ, pabulum, cum α, existente vel στερητικῷ, seu privativo, vel ἐπιτατικῷ, seu intensivo.

Ἀχίτων, tunica carens: ex α priv. & χιτών.

Ἄχλαυνος, ὁ, qui est sine lana, vel veste: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἄχλοος, ὁ, ἡ, exp. virore destitutus: ex α priv. & χλόος, ὁ, idem quod Th. χλόα, ἡ.

Ἀχλυόεις, εντος, caliginosus.

Ἀχλύς, ύος, ἡ, nebulosa quædam obscuritas. Gal. ἀχλὺν, nominari dicit aeris perturbationem, cujus crassamentum sit medium inter nubem, & nebulam, nebula sc. spissius, tenujus autem nube. Item general. tenebræ, obscuritas, caligo.

Ἀχλύω, exp. caligo, offuscor; item active, obtenebro, obfusco caligine nebulosa.

Ἀχλυώδης, idem quod ἀχλυόεις, nebulosa obscuritate tectus: a Th. ἀχλύς.

Ἄχνα, seu ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus: & pro fumo, seu fuligine. Item tenue illud spicæ involucrum, aut tenues paleæ, quæ frumento permixtæ, dum triturantur, ventilando ab eo segregantur. item ἁλὸς ἄχνη dicitur spuma maris, quæ ei fluctuanti innatat: Il. δ, & alibi; sicut & tenuissima ramenta, aut fistula ἄχνης nomine dicuntur; ut χαλκίπιδος ἄχνη, minutissimæ particulæ, & veluti flos, aut etiam favilla: Plut. Symp. l. 3. & pro lanugine, in Epigr. l. 7.

Ἄχνοος, seu ἄχνους, lanugine carens, impubis, imberbis: Epigr. ex α priv. & χνόος, contracte χνοῦς, rasio, abrasio; item, primi pili, qui in gena erumpentes radi possunt: a Th. χναύω, carpo, vellico.

Ἄχνυμαι, doleo, f. 1. m. ύσομαι, p. pass. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.

Ἀχνύμενος, præs. part. ejusdem ἄχνυμαι.

Ἄχνυς, ύος, ἡ, mœror: ab ἄχνυμαι.

Ἀχνώδης, ες, ὁ, ἡ, exp. similis τῇ ἄχνῃ: Hesych. a Th. ἄχνα, seu ἄχνη.

Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ, (ut Λαοῖ pro Λαοῖ) ab ἠχώ, οῦς, ἡ, Echo. Th. ἠχέω.

Ἀχολία, exp. bile carere, mens non biliosa: ab ἄχολος, ὁ.

Ἄχολος, ου, felle carens; item, bilem abigens: ab α, & χολὴ, bilis.

Ἄχορδος, sine fidibus: ex α priv. & χορδὴ, ῆς, ἡ, intestinum; item, chorda, fides.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ, ἡ, sine choreis: ex α, & χορεύς. V. etiam in ἀχορος.

Ἀχορήγητος, exp. qui non χορηγεῖται, & suppeditatur; cui non subministratur, nec suppetit: ut apud Aristot. ἀχορήγητόν τε εἶναι καὶ ἄνευ ἀναγκαίων, exp rebusque etiam necessariis non suppeditari, i. e. carere rebus necessariis, seu iis egere. Ponitur & sine casu, Ethic. lib. 1.

Ἀχορηγία, ἡ, affertur pro inopia commeatus, ex Polyb. ex α priv. & χορηγός, unde χορηγία, & χορηγέω, ῶ, f. ήσω.

Ἄχορος, ὁ, ἡ, chororum expers; qui sine choreis est, vel fit: Plut. ab hoc nomine formatur ἀχορίστος, quod proprie sign. non celebratus choreis; item, alienus a chorea; chorea nunquam usus: ex α, & χορὸς, chorus, chorea.

Ἀχόρτως, ὁ, ἡ, insatiatus, inexplet us, vel inexplebilis: Hesych. ex α pr. & χορτάζω, gramine pasco; item, satio, exsaturo: Marci 8. χορτάσαι ἄρτων, panibus saturari. a Th. χόρτος, ου, ὁ, fœnum; & interdum, herba adhuc virens; item, quilibet cibus.

Ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror.

Ἀχράδινον ξύλον, exp. lignum piraster, apud Dioscor. l. 6. 24. a Th. ἄχρας, ά, ὁν.

Ἀχραὴς, & ἀχραντὴς, incontaminatus; idem quod ἄχραντος, & ejusdem Th. & comp.

Ἄχραντος, ὁ, ἡ, impollutus, immaculatus, intactus: ex α, & χραίνω, coloro. Th. χρώω, idem.

Ἄχρας, ἄδος, ἡ, pyrus sylvestris.

Ἀχρειολόγος, ου, ὁ, temere, vel sine causa ridens; qui ob inutilia, & minime serio ridet, atque gaudet; quod vitium stultitiæ esse solet, vel dementiæ: unde accipitur pro inepto, & stulto. Erasm. Chil. ex ἀχρεῖος, inutilis, & γέλως, ου, ὁ, risus; a Them. γελάω, rideo.

Ἀχρεῖον, exp. adverbialiter pro ἀχρείως, inutiliter: ab ἀχρεῖος, ὁ.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis, ineptus.

Ἀχρείως, turpiter: ex α, & χρεία, utilitas.

Ἀχρειόω, ῶ, inutilem reddo. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præs. pass. ἀχρειόομαι, inutilis fio. p pass. ἠχρείωμαι. a. 1. pass. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρεώθησαν.

Ἀχρὴς, legitur pro ἀχρηΐος, quod Poet. est pro ἄχρεος.

Ἀχρηΐος, pro ἀχρεῖος, Poetice facta Diæresi.

Ἀχρήϊος, idem quod ἄχρηος.

Ἀχρηματέω, ῶ, pecunia careo, sum inops: ab ἄχρηματος.

Ἀχρηματία, pecuniæ penuria, inopia.

Ἀχρηματίζομαι, exp. g. d. expilo aliquem pecunia, vel emungo pecunia: Thuc. l. 8. ex α priv. & χρῆμα, ατος, τὸ. unde χρηματίζω, ομαι.

Ἀχρήματος, ὁ, ἡ, qui est sine pecuniis, inops: ex α, & χρῆμα.

Ἀχρηματέω, idem quod ἀχρηματέω.

Ἀχρηματοσύνη, idem quod ἀχρηματία.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod ἀχρήματος, carens pecunia.

Ἀχρηστία, exp. idem quod ἀχρηστία, inutilitas: ex α priv. & χρῆσις, εως, ἡ.

Ἀχρηστέω, ἀχρηστεύομαι, inutilis sum, vel inusitatus sum.

Ἀχρηστία, ἡ, inutilitas; item simpliciter, non uti: Plut. usus, & utilitatis privatio, incommoditas.

Ἄχρηστος, ος, ὁ, ἡ, incommodus, inutilis: dat. pl. ἀχρήστοισιν, Jon. ex α, & χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis; a Th. χράομαι, utor. signif. etiam, inusitatus: item, improbus. Sed ἄχρηστος exp. etiam, cui oraculum nihil respondit: Athen. & sic est ex α priv. & χράω, oraculo edo: unde χρήστης, ὁ, qui oracula edit, vates.

Ἀχρήστως, inutiliter; item, inusitate: adv. ab ἄχρηστος.

Ἄχρι, vel ἄχριος, adv. usque, donec, cum gen. item intra, quoad. Th. μέχρι, idem.

Ἄχρις, & ἄχριος, non unctus; qui unctus, seu illitus non est: ex α priv, & χρίω; unde ἀχρὶς, ὁ.

Ἀχροέω, sum coloris expers; item, pallidus sum; nativum amisi colorem; ab ἄχρως, ὁ.

Ἀχροια, ἡ, q. d. coloris carentia, nullus color; item, pallidus color, amisso colore genuino.

Ἄχρονος, expers temporis; nullo comprehensus tempore; æternus: Nonn.

Ἀχρονοτριβὴς, nihil morans, celer; proprie, in quo tempus tritum non est; ideoque celeriter, seu subito factus; aut qui tempus non terit: Hesych. ex α pr. & χρονοτριβέω, tempus tero: ex χρόνος, ου, ὁ, tempus, & τρίβω, tero.

Ἀχρόνως, sine tempore; extra omnem temporis mensuram: ex α priv. & χρόνος.

Ἄχροος, & ἄχρους, nullo imbutus colore, coloris expers: ut ἄχροον πιόντος: item, qui nativum colorem amisit, decolor. ex α priv. & χρόα, ἡ, unde χροιὰ, ἡ.

Ἀχρυσόπεπλος, carens veste aurea; Plut. ex α priv. & χρυσόπεπλος, aurea veste indutus; ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & πέπλος, ου, ὁ, peplum, vestis.

Ἄχρυσος, ὁ, ἡ, auro carens; nihil auri habens: ex α priv. & χρυσὸς, ὁ.

Ἄχρωμος, ἄχρωμάτιστος, & ἄχρως, omnia ab (& idem quod) ἀχρὸς, nullo imbutus colore; coloris expers: ex α priv. & χρόα, ας, ἡ, color; unde χροΐζω,

ζω, & per crasin, χώζω; item χόω, & χωμῳπίζω, coloro, colore imbuo. Præterea vero ἄχρωμος exponitur etiam, impudens, inverecundus.

Ἀ˙χυλος, ὁ ἡ ἡ, exuccus, vel insipidus: accipitur etiam pro fatuo. ex α priv. & χυλός, οῦ, ὁ, succus, humor succosus, chylus, &c. proprie fusibilis e corpore aliquo; a χύω, fundo.

Ἀ˙χυμος, ὁ ἡ ἡ, exuccus, succo destitutus; item, insipidus: ex α priv. & χυμός, οῦ, ὁ, succus plantarum, aut corporum humidorum; item, sapor; a χύω, idem quod Th. χέω, fundo.

Ἀ˙χωέτως, longe, lateque, & in multas partes fusus; copiose fluens; ex χύω, vel χωόω, fundo; unde χυτός, ή, όν, fusus. ἀ, est ἐπιτατικόν, seu intensivum, intendens, seu augens significationem.

Ἀ˙χυρία, palearium.

Ἀ˙χύρινος, adj. ut ἀχυρίνη φλόξ, flamma, quæ ex paleis fit. Plut.

Ἀ˙χύριον, palearium.

Ἀ˙χυρμία, quasi ἀχυρία, palearium.

Ἀ˙χυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum.

Ἀ˙χυρμιός, paleis abundans.

Ἀ˙χυροδόκη, locus ubi paleæ volitantes coguntur; q. d. palearum receptaculum, palearium. Ex ἄχυρον, palea, & δέχομαι, accipio.

Ἄ˙ΧΥΡΟΝ, ου, τό, palea, acus, stramentum: ex α, & ἔχυρον, firmum.

Ἀ˙χυρότριψ, βος, ὁ ἡ ἡ, paleam terens: in Epigr. ex ἄχυρον, & τρίβω, tero.

Ἀ˙χυρόω, paleis sterno.

Ἀ˙χυρῶδες, paleolæ.

Ἀ˙χυρών, ῶνος, acervus palearum.

Ἀ˙χύρωσις, q. d. paleatio; constructio quæ fit paleis; vel paleata constructio: Aristot. de nido hirundinis. ab ἄχυρον, palea.

Ἀ˙χώ, ἀχῶς, ἡ, Dor. pro ἠχώ, Echo.

Ἀ˙χώνευτος, non conflatus; qui conflari nequit: ex α priv. & χωνεύτος, conflatilis, a fusore fabricatus; a Th. χέω, liquefaciendo diffundo; unde χώνη, fornax fusoria; & inde χωνεύω, conflo, in fornace conflatoria fabrico.

Ἄ˙ΧΩΡ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis; q. ἀχνώρ, ab ἄχνη.

Ἀ˙χώρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui capi non potest, immensus: ex α priv. & χωρητός, οῦ, ὁ, qui capi, seu percipi, aut intelligi, vel comprehendi non potest: ex α priv. & χωρέω, accedo, proficiscor; item, capio, capax sum.

Ἀ˙χώριστος, ὁ ἡ ἡ, inseparabilis; qui secerni non potest: ex α priv. & χωριστός, ή, όν.

Ἄ˙χωρος, ὁ ἡ ἡ, q. d. qui sine loco est, aut regione; cui interdictum est igni, & aqua: extorris: Hesych. ex α priv. & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Α Ψ.

Ἄ˙Ψ, adv. retro, retrorsum, rursus, statim.

Ἀ˙ψάλακτος, qui tactus non est, vel tangi nequit; sed exp. etiam, immotus, immobilis: ex α priv. & ψαλακτός, ή, όν.

Ἀ˙ψαλτος, fidium pulsu carens: ex α pr. & ψαλτός, ή, όν.

Ἀ˙ψάμμωθος, & ἄψαμμος, ὁ ἡ ἡ, arenis carens; non sabulosus; ex α priv. & ψάμμωθος, ου, ἡ, idem quod, & a Th. ψάμμος, ου, ἡ.

Ἄ˙ψαο, Jon. pro ἄψω, & hoc Dor. pro ἅψω, 2. sing. a. 1. m. ἄψαιο, a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango. f. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, απ.

Ἄ˙ψαῦ, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Ἀ˙ψαύεω, non tango.

Ἀ˙ψαυσὶ, idem quod ἀψαύστῃ, citra tactum: adv. ab ἄψαυστος.

Ἄ˙ψαυστος, ου, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. intactus, illibatus. Exp. etiam, non tangendus: & active etiam, qui non tetigit. Ex α, & ψαύω, tango. Them. ψάω.

Ἀ˙ψαύστως, adv. citra tactum.

Ἀ˙ψεγής, ές, ὁ ἡ ἡ, vituperio carens: ex α priv. & ψέγω.

Ἄ˙ψεκτος, ου, ὁ, ἡ, irreprehensus: ex α, & ψέγω, vitupero.

Ἀ˙ψευδεία, ἡ, veritas, veracitas: ut apud Aristoph. de mundo, ἡ περὶ ὁρῶν ἀψευδεία, exp. statæ, & non aberrantes vices, quæ nunquam fallunt.

Ἀ˙ψεύδεω, non mentior, verax sum: ab ἀψευδής.

Ἀ˙ψευδέως, Jon. pro ἀψευδῶς, vere: ex α, & ψεύδω.

Ἀ˙ψευδής, ές, ὁ, ἡ, mentiri nesciens, verus, minime falsus, nec fallens, certus: in ac. ἀψευδέα.

Ἀ˙ψεύδεος, non mentior: ab ἄψευστος.

Ἄ˙ψευστος, ου, non mentitus, minime fallax, non mendax; item, non fictus ad fallendum; item, non falsus, i. e. non violatus, non corruptus: ex α priv. & ψεῦστης, ὁ.

Ἄ˙ψηκτος, ὁ ἡ ἡ, non rasus, aut detersus; item, durus, non mollitus: a Th. ψήκω.

Ἀ˙ψηλάφητος, intactus: ex α priv. & ψηλαφάω, f. ήσω, unde ψηλαφητός, ὁ.

Ἀ˙ψήφιστος, ου, ὁ, qui non tulit sententiam, vel suffragium.

Ἄ˙ψηφος, suffragio carens: ex α priv. & ψῆφος.

Ἀ˙ψηφοφόρητος, exp. qui nondum suffragium tulit, seu sententiam: ab ἄψηφος, & φορέω, unde φορητός, ὁ; sive ex α priv. & ψηφοφορέω, f. ήσω.

Ἀ˙ψῖδες, vide in ἀψὶς, connexio.

Ἀ˙ψιγηδία, ἡ, & ἀψίγηδον, τὸ, exp. fastidium alia & alia appetens; satietas prioris cum novo appetitu connexa.

Ἀ˙ψιγήεις, ες, fastidiosus; qui ἅμα τῷ ἄψασθαι satietatem, seu κόρον habet; qui simul ac gustavit, quod appetit, eo fastidito aliud appetit: ex ἄψις, εως, ἡ, & κόρος, ὁ, satietas.

Ἀ˙ψικόρως, cum fastidio tali, quod aliud atque aliud appetit: ab ἀψίγηρος.

Ἄ˙ψιλος, non nudus, vel glaber: Hes. ex α priv. & ψιλός, ὁ.

Ἀ˙ψιμαχέω, velitor, proludo ad pugnam; item, prælium consero: ex ἄψις, tactus, & μάχη.

Ἀ˙ψιμαχία, velitaris pugna, velitatio: item, quælibet rixa.

Ἀ˙ψιμαχος, q. d. pugnam leviter attingens; item, veles, conserens cum hoste.

Ἀ˙ψιμάχως, pugna velitari, velitando.

Ἀ˙ψιμισία, exp. odium, vel simultas non diuturna: ex ἄψ, vel ἄψα, & μῖσος, εος, τό.

Ἄ˙ψιν, acc. sing. ab ἄψις, εως, ἡ, tactus.

Ἀ˙ψίνθιον, τὸ, vel ἄψινθος, ὁ, herba summæ amaritudinis: unde & βαρυπικρα nomen invenit. ita dici putatur, quasi ἀπίνθιον; ὃ ἐκ ἂν τις πίῃ διὰ πικρότητα.

Ἀ˙ψινθίτης οἶνος, exp. vinum absinthio conditum.

Ἄ˙ψινθος, idem quod ἀψίνθιον.

Ἄ˙ψις, εως, ἡ, connexio, tactus; item, contrectatio, & attrectatus, sub. ab ἅπτω, ομαι, tango, tangor.

Ἀ˙ψὶς, ἰδος, connexio, vinculum: ut ἀψῖδες λίνα, Il. ε. Sed exp. etiam, testudo, fornix, arcus: ut ἀψὶς θριαμβοφόρος, arcus triumphalis: Dion. Item, curvatura rotæ, Hesiod. Sed dicuntur etiam ἀψῖδες, circuli in stellis, teste Plinio.

Ἀ˙ψίχολος, exp. qui cito irascitur, sed facile iram deponit: ex ἀψὶ, vel ἄψα, & χολή, ἡ, seu χόλος, ου, ὁ.

Ἀ˙ψορρόν, retro, retrorsum, pone, Od. λ. Item rursus, iterum: Od. ι, ex ἄψ, & ὄρω, f. ὀρῶ; unde comp. quædam rn ορος, vel ορρος. Vel exp. retrograde; retro vestigia referendo, aut retrorsum: & sic est ab ἄψορρος, retrogradus; retro vestigia referens.

Ἀ˙ψόρρος, & ἄψορρος, reciprocus, refluens, retrograda fluenta habens, seu reciproca, refluus: ut ἀψορρόου Ὠκεανοῦ, Od. υ. ex ἄψ, retro, & ῥοή, ἡ, seu ῥόος, ὁ, fluxus; quod a ῥέω, fluo, p. m. ἐῤῥόαχα. Sed exp. etiam, cujus cita sunt fluenta; celeriter fluens; ut dicatur quasi ἀψορρόος: Eust. & sic est ab ἄψ, vel ἀῖψα, & ῥοή, ἡ.

Ἀ˙ψορρος, exp. retrogradus; retro vestigia referens; qui citato gressu retrocedit; idem cum παλίνορος: Il. γ. & φ.

Ἄ˙ψος, εος, τό, membrum: Od. ὑ εὖδε δ' ἀνακλιθεῖσα, λύθεν δὲ οἱ ἄψεα πάντα; i. e. soluta ei sunt omnia membra dormienti. Vult autem Etymol. ἄψεα, proprie esse junctiones membrorum; nam est a Th. ἅπω, necto; item, tango.

Ἀ˙ψοφητὶ, exp. sine strepitu: ex α priv. & ψόφος, ὁ; unde ψοφέω, f. ήσω.

Ἀ˙ψόφητος, idem quod ἄψοφος: ut apud Soph. in Ajace, ἄψοφητος κωκυμάτων, nullum strepitum edens lamentis.

Ἄ˙ψοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, strepitum, seu crepitum nullum edens: tacitus; silens.

Ἀ˙ψυδρακίωτος, exp. pustulis illis, quæ ψύδρακες dicuntur, non infestatus: Dioscor. ex α priv. & ψύδρακες.

Ἀ˙ψυκτος, ὁ ἡ ἡ, qui refrigerari nequit; vel qui refrigerationem non sentit: ex α priv. & ψυκτός, ὁ. Them ψύχω, f. ξω.

Ἀ˙ψυχέω, animæ expers sum; item, animo linquor, exanimor.

Ἀ˙ψυχία, ἡ, exp. inanimem esse; item, timiditas, ignavia; item, defectio, seu deliquium animi. ab ἄψυχος.

Ἄ˙ψυχος, ου, ὁ, ἡ, anima carens, inanimatus; item, timidus: ex α, & ψυχή.

Α Ω.

Ἄ˙Ω, & ἄημι, flo, spiro. f. ήσω. hinc ἀήμων, flatus, spiritus: ἄήτης, ventus.

Ἀ˙ώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, odore carens, inodorus; idem quod ἄοσμος, sive ἄοσμος, odoris expers: ex α priv. & ὄζω, f. ὀζήσω, præt. ὤζηκα, præt. med. ὤδα, oleo, odorem emitto.

Ἀ˙ώθεν, Dor. pro ηὼθεν, mane: adv. Th. ηὼς, aurora, Dor. αὼς.

Ἀ˙ών, ῶνος, Dor. pro ἠών, quod pro ἤϊων, ονος, ἡ, littus.

Ἀ˙ωρέω, exp. non curo, negligo: ex α pr. & ὠρέω, a Th. ὦρα, cura. Vel ἀωρέω, exp. etiam, non custodio. vide in ἄωρος.

Ἀ˙ωρὶ, intempestive: ex ω, & ὥρα.

Ἀ˙ωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas.

Ἄ˙ωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus, indecens.

Ἀ˙ωρος, qui difficulter custodiri potest: Od. μ. inde Ἀ˙ωρῶ, non custodio, negligo: Hesych. ex α priv. & ὠρος, ου, ὁ, custos, mutato α in ω: vel ex α, & ὥρα, ας, ἡ, cura; unde ὠρέω, curo: & sic ἄωρος, sign. curam non gerens, negligens: & ἀωρέω, non curo, negligo.

Ἀ˙ωρόλειος, cui cutis intempestive levis, & glabra fit: Suid. ex ἄωρος, & λειος.

Ἀ˙ωρότοκος, intempestivo, seu immaturo partu editus: ex ἄωρος, intempestivus, & τόκος, ὁ, partus; a Th. τίκτω, pario.

Ἄ˙ωρτο, pependerat, per Syn. Jon. pro αἰώρετο, pl. perf. verbi αἰωρέω, sursum tollo. Vel dicitur Poet. pro ἤρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α, pro η, & pleonasmo τ ω.

Ἀ˙ὼς, ἀόος, ὦϊ, ᾶ, Dor. pro ηὼς, ἡ, aurora.

Ἀ˙ωτάω, idem cum

Ἀ˙ωτέω, ῶ, flores carpo, seu decerpo: Sic ut utrumque etiam a Themate ἄωτον.

Ἄ˙ΩΤΟΣ, ου, ὁ, & ἄωτον, ου, τό, flos, præstantissimum in omni re, lana. Est &

Ἄ˙ωτος, auribus carens: ex α, & οὖς, ὠτός, auris.

B.

B Secunda litera, & dicitur Beta. In numeris eſt binarius, Delphi β pro π utuntur, ut βικρος pro πικρὸς. Macedones β pro φ, ut βερωίκη pro φερωίκη: aliquando otioſe præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

BA, vocula eorum, qui ſe mutuo inclamant; ut & vocula riſus; q. a Βαΐω.

Βᾶ, & βάθι, incede, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβλω, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, nomen idoli ἄχλιων, dominus: apud Sidonios primitus. Pœni contractius Bal, Chaldæi Bel idem enuntiant.

Βαάρας, radix herbæ cujuſdam mirabilis. dicitur eſſe planta prodigioſa, & plena miraculi, qualis fertur ea, quæ herbariis lunaria vocatur; Gallice, eſtore ou matragon, herba præſtigiatorum; nomen habens loci, in quo naſcitur: apud Joſeph. de capt. Jud.

Βάβα, vox inarticulata.

Βαβάζω, inarticulatam vocem edo, vagio; a βάζω.

BABAΙ, papæ, admirantis: adv. vel παπαί.

Βαβάκης, ὁ, idem quod Βάβαξ, loquax; item, nugator, garrulus: Euſt. item, inſanus; Etym. Heſych. Th. βάζω, loquor, dico; unde βαβάζω, vociferor, vagio, loquor inarticulate.

Βαβάλιον, cunabulum.

Βαβαλιζήθρα, cunæ: in illis enim infantes βαβάζουσι.

Βάβαλον, αὐδοῖον, foramen, porta.

Βαβαζ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.

Βαβράζειν, contente clamare, ut cicadæ cantant: q. a βάζω.

Βάβρηξ, βάβρικος, ἡ, gingivæ.

Βαβυλών, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Hebr. confuſio.

Βαγόας, ὁ, Perſica lingua, eunuchus. Plut.

Βάγμα, idem quod βάζις, ſermo, oratio; item rumor, fama; item, vaticinium. Æſc. Soph.

Βαδδίν, lina, veſtes lineæ ſacerdotales; a בַּדִּים plur. בַּד linum.

Βάδλω, pedetentim, gradatim, lento gradu; adv. a βαίνω.

Βαδίζω, eo, f. ίσω, Att. βαδιῶ: p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. a βαδίζω.

Βαδίσμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, a quo

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſio.

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus.

Βαδισμός, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, eundum eſt.

Βαδιστής, οῦ, ὁ, curſor.

Βαδιστικός, ὴ, qui ambulare poteſt.

Βάδος, ους, ὁ, iter; a Th. βαίνω.

Βάδω, f. άσω, vado, ab, & pro Th. βαίνω.

BAΊΖΩ, loquor, f. σω, & ξω, p. βέβαχα. Poet. verb.

Βαθέλω, pro βαθέαν, Jon. acc. ſing. a βαθύς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, dat. ſing. a βαθύς.

Βαθείᾳ, & Jon. είῃ, dat. ſing. f. g. a βαθεῖα, ας, & Jon. ης.

Βάθειος, α, profundus.

Βαθέως, profunde, alte, graviter.

Βάθιος, compar. pro βαθύτερος, profundior.

Βάθιστος, ſuperlat. pro βαθύτατος, profundiſſimus, τὸ βαθύς, profundus.

Βαθμηδόν, gradatim, adv.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus, baſis.

Βαθμός, οῦ, ὁ, gradus, ordo: a Them. βαίνω.

BA'ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas.

Βάθρον, α, τὸ, gradus, ſubſellium: a βαίνω, eo.

Βάθρος, ὁ, idem quod βάθρον, τὸ, ſcala, gradus; item, ſedes, ſcamnum; item, fundamentum, baſis, ſolum. Th. idem.

Βαθυγκὴς, ὁ ἡ ἡ, imas, & depreſſas valles habens; Alpium Epith. in Epigr. ex βαθὺς, profundus, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Βαθύβουλος, α, ὁ ἡ ἡ, prudentiſſimus, profundi conſilii: ex βαθὺς, & βουλή.

Βαθύγειος, & βαθύγαιος, ὁ ἡ ἡ, cujus ſolum profundum eſt, altus, profundus: ex βαθὺς, & γαῖα, ἡ, terra: Item ipſum terræ ſolum, quod a nobis calcatur; ſeu ſuperficies ejus.

Βαθυγλώσσιος, α, ὁ, q. d. profundam barbam habens, egregie barbatus: (βαθύγλωσσος) ex βαθὺς, & γλῶσσα, α, τὸ, idem quod Th. γλῦς, υός, ἡ, mentum; item, barba.

Βαθυγήρως, ω, ὁ ἡ ἡ, profundam ſenectutem agens, decrepitus, valde ſenex: ex βαθὺς, & γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus, &c.

Βαθύγλωσσος, α, ὁ, ἡ, eloquens: ex βαθὺς, & γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, qui conſilia ſua alto pectore abſtruſa habet; abſtruſi ingenii, & ſecreti; cordatus, conſultus, taciturnus: ex βαθὺς, & γνώμη, ης, ἡ, ſententia. Th. γινώσκω.

Βαθυδίνης, α, ὁ, vortices profundos habens: ex βαθὺς, & δίνη, ἡ, aquarum vortex.

Βαθύδοξος, α, ὁ, gloriosiſſimus, celeberrimus: q. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, α, ὁ, ἡ, profunde cinctus: ex βαθὺς, & ζώνη.

Βαθυκαμπὴς, longe lateque curvaturam habens: Suid. valde inflexus, aut curvus, ex βαθὺς, & καμπή, idem quod κάμψις, inflexio, curvatio, curvatura: Th. κάμπω, flecto, inflecto, incurvo.

Βαθυκήτης, ες, ὁ ἡ ἡ, piſcoſus, profundus, altus: ut βαθυκήτης πόντος, apud Lucianum dicitur, vel quod in profundis ſuis receſſibus cetos habeat; vel quod habeat cete ingentia. ex βαθὺς, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, piſcium maximus.

Βαθύκληρος, α, ὁ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς, & κλῆρος.

Βαθύκολπος, α, ὁ, ἡ, profundum ſinum habens: q. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθυκρήμνος, ὃ, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet: ὁ βαθεῖς κρημνὺς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρήπις, ιδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς, & κρηπίς.

Βαθυκτέανος, profundas poſſidens opes, i. e. magnas, ideoque prædives: in Epigr. ex βαθὺς, & κτέανον, α, τὸ, idem quod κτῆμα, poſſeſſio, opes, a Th. κτάομαι, acquiro, comparo.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, habens undas profundas, ex βαθὺς, & κῦμα.

Βαθύλειμος, α, ὁ, ἡ, & βαθυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, lata paſcua habens: ex βαθὺς, & λειμών.

Βαθυλήϊος, ferax, fertilis; q. d. profundas ferens ſegetes: ex βαθὺς, & λήϊον, α, τὸ, ſeges, fruges.

Βαθύμαλλος, ος, ὁ, qui profundam, denſamque lanam habet; villoſus. Th. μαλλός.

Βαθυμήτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ες, ὁ, qui profundum habet conſilium; prudentiſſimus, ὁ βαθείαν μῆτιν, τὴν περὶ βουλὴν, ἔχων.

Βαθυνὼ, profunde.

Βάθυνσις, α, ὁ, fovea.

Βάθυσις, εως, ἡ, exaltatio.

Βαθυνῶ, excavo. f. ωσω. p. γκα. p. paſſ. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. a Th. βάθος.

Βαθύξυλος, opacus, arboribuſq; profundis, i. e. magnis, & altis frequens. Th. ξύλον, λε, τὸ, lignum.

Βαθυπέδιος, ία, ον, qui profundum campum, ſeu planitiem habet; ac proinde ferax: ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπικρος, α, ὁ ἡ ἡ, qui amaritudine ſua in ima penetrat; i. e. ſummopere, & profunde amarus. Th. πικρὸς, amarus.

Βαθυπλεκὴς, profundi nexus: Oppian.

Βαθυπλόκαμος, comam denſis cincinnis nexam habens; valde capillatus. Th. πλέκω, plecto, necto, connecto: Unde πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus.

Βαθυπλούσιος, α, ὁ, & βαθύπλουτος, prædives, opulentus. Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, α, ὁ, qui magnum, & grave bellum movet; ὁ βαθὺ πόλεμον ἐγείρων.

Βαθύποτμος, infelix: in Epigr. profundi quaſi fati. Th. πότμος, ſors, fatum.

Βαθυπυθμὴν, profundum fundum habens: Etym. Th. πύθω, putrefacio: Unde πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars.

Βαθύπυκνος ἁρμονία, eſt ἣν ἦχον ἐν πυκνῶν in infimis gradibus muſicæ ſcalæ: ex βαθὺς, & πυκνὸς, ὁ.

Βαθυῤῥείαο, genit. Æol. pro βαθυῤῥείω: a

Βαθυῤῥείης, α, profunde fluens: ex βάθος, & ῥέω.

Βαθυῤῥείων, idem eſt quod βαθυῤῥείης, profunda habens fluenta.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas.

Βαθυῤῥιζόω, α, alte radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.

Βαθύῤῥοος, idem quod βαθυῤῥείης, profunde fluens, & ejusdem Thematis.

Βαθὺς, εῖα, ὐ, profundus, a, um: in gen. βαθέος, είας, έος: dat. βαθεῖ, εῖ: in comp. βαθύτερος, βαθύων, & βάσσων; ſuperl. βαθύτατος, & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθυσκαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, profunde foſſus: ex βαθὺς, & σκάπτω, fodio; unde σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſio.

Βαθύσκιος, ὁ, ἡ, umbroſus: ex βαθὺς, & σκιά.

Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo: a βαθὺς.

Βαθύσπορος, qui profunde ſeritur; item, in quo profundæ ſationes fieri poſſunt; ex βαθὺς, & σπείρω, ſemino; unde σπόρος, ου, ὁ, ſatio, ſatus.

Βαθύστερνος, α, ὁ, ἡ, profundum habens pectus: ὁ βαθὺ στέρνον, εἶτε σῆμα ἔχων.

Βαθυστήριγξ, fulcimentum profundum habens; profunde defixus; Epigr. Th. στηρίζω, fut. ξω, figo; unde στήριγξ, fulcrum.

Βαθύστρωτος, ὁ, ἡ, alte ſtratus: ex βαθὺς, & στορέω.

Βαθύσχοινος, α, ὁ, ἡ, profundos habens juncos; a βαθὺς, & σχοῖνος, laus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.

Βαθύτριχος, villoſus; Hom. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus, βαθείαν φρένα ἔχων.

Βαθύφυλλος, profunda folia habens. Th. φύλλον, τὸ, folium.

Βαθύφωνος, profundam vocem habens, cui vox eſt gravis. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Βαθυχαίτης, α, ὁ, qui denſam habet cæſariem; ex βαθὺς, & χαίτη.

Βαθύχειλος, α, ὁ ἡ ἡ, profunda habens labia; ex βαθὺς, & χεῖλος.

Βαθύχροος, qui profundo, vel denſo eſt colore; ex βαθὺς, profundus; & χρόα, ας, ἡ, color.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, iverint, 3. plur. a. 2. opt. act. βαίω; a βαίνω.

Βαῖεν, imperf. Jon. ibat; a βαίνω.

BAΙ'ΝΩ, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, & Jon. βέβαα. a. 2. έβλω. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάφι. a. 2. opt. βαίην. aor. 2. part. βάς. perf. paſſ. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι. Βαίνειν μεγάλα, dicitur de inceſſu ſuperbo, ut ἁβρὰ βαίνειν, de inceſſu molli, apud Luc. Sic & ἴσα βαίνειν, apud Demoſth. & βαί-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

& βαίνειν ἐν ὑδατι, apud Plat. & βαίνειν πρὸς ὑδατα, apud Plut. Item βαίνω, signif. etiam, abeo: & præt. βέβηκα, exp. sæpe, situs & fixus sum; fundatus & firmatus sum: ut βεβηκέναι τῆς οἰκίας ἐν δαπέδῳ, apud Xen. & βεβηκώς, pro firmo & constanti; ut τὸ βεβηκός, pro firmitate, & securitate: ex Plut. Item βαίνειν, & βαίνεσθαι, de animalium coitu dicuntur, pro, inire, & iniri: apud Aristot. de anim. l. 5.

Βαΐον, vide in βαΐς.

Βαιὸν, paulisper, parum: adv. a

ΒΑΙΟΣ, ᾱ, ὁ, parvus, modicus, unus.

Βαϊοφορία, ας, ἡ, solennitas olivarum.

Βαΐς, ΐδος, ἡ, seu βαΐον, ου, τὸ, ramus proprie palmæ arboris. Joan. c. 12. & Mach. l. 1. c. 13. ita dicitur, quod non facile revelli possit; διὰ τὸ βίᾳ πίπτειν.

ΒΑΊΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, indumentum ex pellibus consutis: vestis pellicea, & pastoralis: & βαίτη, Dor. pro διφθέρα.

Βαϊφόρος, exp. qui ramum palmæ gestat; ex βαΐς, & φορὸς, ὁ.

ΒΑΙΩ'Ν, ὀνος, ὁ, piscis quidam gobio similis; quod a βαιὸς; quia parvi pretii: item, mensura apud Alexandrinos. Hesych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, semen raphani, id est, brassicæ.

Βάκηλος, ου, ὁ, magnus quidem, sed stultus & mulierosus: item, eunuchus, exsectus, eviratus, spado, castratus: & sic Etym. βάκηλον, pleonasmo τοῦ β, dici tradit pro ἄκηλον. i. e. ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχοντα: nam κῆλον, inquit, τὸ αἰδοῖον, viri scil. sic utitur Antiph. apud Athen. l. 4.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, vel βάκχαρις, εως, ἡ, baccar, herba odorata.

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, scipio.

Βακτήριον, ου, τὸ, idem.

Βακχέλαιον, sive Βακχάριον ἔλαιον, oleum, seu unguentum ex baccari: Hippocr. a βάκκαρις.

Βάκτρωμα, τὸ, nixus in baculum; item, baculus ipse, quo fulcimus nos: Eurip. a Th. βακτηρία, idem.

Βακτρόω, & βακτηρόω, baculo inniti; scipione se fulcire.

Βακτριασμὸς, ᾱ, ὁ, genus dicitur esse lascivæ saltationis, apud Poll. l. 4. a βακτρόω, quod a Th. βακτηρία, baculus.

Βάκτρον, ου, τὸ, baculus, scipio: q. a βάω.

Βακχάω, bacchor; seu bacchantium more ex hedera coronam gesto.

Βακχεβακχὲ, acclamatio, quæ fiebat Dionysio, seu Baccho, in sacrificiis. V. Eustath.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi.

Βακχεῖος, ου, ὁ, pes ex brevi, & duabus longis: sic dictus, quod hymnis in Bacchum sit frequentissimus.

Βακχεῖα, ων, τὰ, bacchanalia.

Βακχεύομαι, furiosus sum.

Βακχεῖος ῥυθμὸς, Bacchicus rhythmus.

Βακχειακὸς, bacchativus; ad bacchationem, seu bacchantes pertinens.

Βακχεῖωρ, Bacchi, seu Dionysii Epithetum, in Epigr.

Βακχεύω, & Βακχέω, Orgia celebro, debacchor.

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita: q. a βάζω, loquor; quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τοῦ βακχεῖν, Eustath.

Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania.

Βακχίδες, vel βάκχαι, αἱ, Bacchi sacerdotes, quæ furore ab illo immisso agitabantur.

Βακχικὸς, κὴ, κὸν, Bacchicus.

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus: Bacchus.

Βάκχων, ωνος, Bacchulus: dim. a Βάκχος.

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli, Heb. vetustas populi.

Βαλὰκ, ὁ, nomen regis, ἔκλειπον, Hebr. exinaniens.

Βαλανάγρα, ας, & Jon. η, ης, ἡ, clavis: Ex βάλανος, pessulus, & ἄγρα, captura: Vel διὰ τὸ ἀγρεῦειν τῷ βάλανῳ.

Βαλανειόμφαλος, ὁ, ἡ, ἡ, Epitheton esse dicitur ἧς φιαλῶν, apud Cratinum; inde dictarum, quod οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῆς, ἡ ἧς βαλανείων οἱ θόλοι similes essent; vel quod earum ὀμφαλὸς ἴδιμῳ similis esset; vel aliis de causis, quas recenset Athen. l. 11. ex βαλανεῖον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ.

Βαλανεῖον, ου, τὸ, balneum, quod dictum volunt διὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν. Suidas enim glandibus veteres vesci solitos fuisse docet, earumque putamina succendisse. D. Aug. in lib. Confes. refert, βαλανεῖον appellari, quoniam βάλλῃ τὰς ἀνίας, i. e. anxietates pellit ex animo; vel potius quod pellat artuum dolores; quod Etymon habetur & apud Etymol.

Βαλανεύτης, ου, ὁ, exp. balneator; a Th. βαλανεῖον, τό.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, & βαλανεώτης, ου, ὁ, balneator.

Βαλανεύω, proprie aquam in balneo administro, deinde in genere, servio, ministro; nam de quovis ministerio dicitur. Th. βαλανεῖον.

Βαλανηρά, τὰ, quæ in glandiario genere comprehenduntur. Theoph. hist. Plant. a Th. βάλανος.

Βαλανηφάγος, ου, ὁ, qui glandes edit, & vescitur; ex βάλανος, glans, & φάγω, comedo.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, palmulas ferens, glandifer; ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, glandes excutio. f. ίσω. p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλάνισσα, idem. Th. βαλανεῖον.

Βαλάνινος, qui e glande unguentaria fit: ut βαλάνινον ἔλαιον.

Βαλανίτης, balanum, seu glandem referens; ut βαλανῖται λίθοι, apud Plin. a βάλανος, ου, ἡ, glans.

Βάλανος, ου, ἡ, glans; proprie quercus fructum esse volunt, deinde ad similes aliarum quarundam arborum fructus transferri; sed est etiam glans, i. e. arbor ipsa glandifera; & est etiam ex aquatilium animantium genere, ὁποῖ ἡ παρὰ δρυΐνας βαλάνους ὁμοιότητος, ut Athen. indicat l. 3. & Aristot. l. 4. anim. & est præterea medicamentum, quod in glandis formam effictum, sedi imponitur ad dejiciendam alvum: item sic dicitur extremi penis carnosa substantia, in glandis similitudinem facta: item obex, & pessulus, i. e. μοχλὸς: sed Aristoph. & Thuc. Schol. esse vult τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ferrum scil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, & reducitur. a βάλλω, immitto.

Βαλανόω, ῶ, obice, seu pessulo trajecto obsero; Aristoph. a Th. βάλανος, glans, obex, pessulus, ferrum scil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, ac reducitur, unde clavis dicitur βαλανάγρα, ἡ, διὰ τὸ ἀγρεῦειν τὸν vel τῷ βάλανον.

Βαλαντίδιον, ου, τὸ, crumenula: dimin. a βαλάντιον.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu βαλλάντιον, ου, τὸ, crumena, marsupium, sacculus: quasi a βάλλειν ὀντός.

Βαλαντοτομεῖν, crumenas incidere.

Βαλαντοτόμος, ου, ὁ, fur zonarum; item saccularius: ex βαλάντιον, & τέμνω, seco.

Βαλανώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, glandibus plenus, item, qui glandis est figura.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali sylvestris Punici.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii qui cursu certant, emittuntur, carceres, initium.

Βάλε, & Βάλεν, dimisit, projecit, Jon. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. act. βαλεῖν, a. 2. inf. βαλεῖν, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Jon. & Poet. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod. Th.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Jon. a. 2. act. ejusd. Th.

Βαλεῦ, Dor. pro Βαλέ, a. 2. imperat. m. a βάλλω, jacio.

Βάλης, 2. sing. a. 2. sub. act. βάλῃς, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod. Th.

Βάλιος, ᾱ, ὁ, varius, maculosus: q. φάλιος: item, celer; a βάλλω. Est & βάλιος, celer, orbus oculis.

Βάλλ', & βάλλε, jaciebat, imperf. Jon. pro ἔβαλλε: a βάλλω.

Βαλλαχάδες, exp. qui pira sylvatica jactu decutiunt: sic sese Argivorum pueri per jocum in quodam festo vocabant, ut Plut. refert in Hellen. quæst. ex βάλλω, & ἀχράς, άδος, pirus sylvestris, quam quidam pirastrum vocant.

Βάλλεαι, inducis, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass.

Βάλλεο, pro βάλλου, Jon. præs. imperat. pass. eiusd. Th.

Βαλλέσκετο, Jon. & Poet. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. sing. imperf. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. pass. Jon. pro ἐβάλλετο.

Βάλλον, præs. part. n. g. verbi βάλλω.

Βαλλέω, ῶ, inusit. unde f. βαλλήσω, apud Aristoph. idem quod, ab, & pro Th. βάλλω.

Βάλλησα, a. 1. Poet. pro ἐβάλλησα, q. a βαλλέω, pro βάλλω.

Βαλλητὺς, ύος, ὁ, jactus: ut λιθίνη βαλλητύς, Athen. l. 9. a βαλλέω.

Βαλλίζω, tripudio: q. a βάω, eo, & ἅλλομαι, salio.

Βαλλισμὸς, ᾱ, ὁ, tripudium, saltatio; cujusmodi olim ῥωμαϊκα. Th. βάλλω.

ΒΑ'ΛΛΩ, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio. imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλέουσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ. præs. pass. βάλλομαι, ab jicior. perf. βέβλημαι. plusq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι, a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc βολὴ, βόλος, βολίς.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. Βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. m. verbi βάλλω.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλσαμίλαιον, est balsami succus, seu liquor, balsaminum oleum, Plinio; quod dicitur etiam ὀποβάλσαμον.

Βαλσαμίτης, a quibusdam dicitur τὸ βάφθαλμον: Dioscor.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, BALSAMUM.

Βαλσαμώδης, appellata est κασσία, cassia quædam; ab odore simili balsami odori. Th. βάλσαμον.

Βάλωμαι, a. 2. sub. med. verbi βάλλω.

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi βάλλω.

Βαλὼν, a. 2. part. act. a βάλλω.

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, gressus. Th. βαίνω, eo.

Βάμβα, pro βάμμα, Dor. ex βάπτω.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio; item, dentes quatio præ metu: q. a βᾶ.

Βαμβακδᾶν, mangonizare cibos.

Βαμβακίζω, frigore tremo; idem quod βαμβαλίζω.

Βαμβακώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, bombicibus similis: Dioscor. ex βάμβαξ, pro βόμβαξ, & εἶδος.

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, tremo.

Βᾶμμα, βᾶμες, eamus, Dor. pro βῶμεν, a. 2. sub. a. 2. ἔβλω, verbi βῆμι pro βαίνω.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acetum, salsamentum: a præt. pass. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβλω, verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.

Βαναύσικὸς, ῆ, ὸν, mechanicus.

Βάναυσος, ου, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, qui quampiam artem me cha-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

chanicam tractat, sive qui manibus sibi victum quærit: præcipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, quasi βάναυσος; q. ex βαῦνος αὖα, qui fornacem, seu caminum accendit ad conficienda sua opera. Item sedentarius artifex, seu sellularius sic dicitur. Item βάναυσος φιλότης, exp. trivialis amicitia. Item pro inepte magnifico sumitur βάναυσος, apud Arist. Eth. 4. inquit Bud.

Βαναυσεργία, opus, quod ad caminum, seu fornacem conficitur; opus mechanicum; seu opus ejus, qui artem mechanicam profitetur: Poll. ex βάναυσος, & ἔργον.

Βαναυσεργος, qui opus ad caminum, seu fornacem conficit: item, qui artem exercet sedentariam, & illiberalem.

Βαναύσως, ut βαναύσως ζαφέντες, citat Bud. ex Chrysost. quod esse ait quasi παχυμερῶς, crasse. Est adv. a Th. βάναυσος.

Βάντες, conscendentes, pl. num. a. 2. part. m. g. βάς ab aor. 2. ἔβλω, verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo: a βάζω, loquor.

Βαπτιξεδῆς. V. in βαπτίζω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo. f. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. fut. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo.

Βαπτικὸς, ὴ, ὸν, tingendo aptus, tinctilis.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, baptisma.

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, lotio.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, baptista.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; a βαπτίζω, quod a βάπτω.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, tinctus.

Βάπτρεια, ας, ἡ, quæ inficit, & tingit.

ΒΑΠΤΩ, intingo, mergo, lavo. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, ται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis, Heb. filius patris: Ex בר filius, & אבא pater.

Βαραγχιάω, pro βραγχιάω, rauceſco, per pleonasmum πε ά. V. βράγχος.

Βαραγχος, pro βράγχος, raucedo, raucitas.

ΒΑΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fossa profunda, exitium, pernicies, Attice βέρεθρον, proprie fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, ὁ ἡ ὸ, voraginosus: a βάραθρον.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. benedicens Domino.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, barbarorum more vivo, ago, loquor.

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, ῆ, barbaricus.

Βαρβαρικῶς, barbare.

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbarismus, idioma barbaricum.

Βαρβαρισὶ, more barbarorum: adv.

Βάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, barbarus, rudis, non Græcus, extraneus; pronuntiatione vitiosa, & insuavi utens, literasque male exprimens, blæsorum, balborumque more: hanc enim primam vocabuli hujus signif. fuisse Strabo l. 14. scribit, per onomatopœiam factum esse addens. Unde βάρβαρος dicitur etiam, cujus est peregrinum, & ignotum idioma, ut 1. Cor. c. 14. v. 11. Sed exp. & agrestis; qui agrestibus moribus est præditus: item, inhumanus, ferus.

Βαρβαριζομέω, barbare pronuncio, vel loquor: a βάρβαρος, & ζόμω, τος, os, oris.

Βαρβαροζομία, vitium, quo quis barbare verba linguæ alicujus pronuntiat.

Βαρβαρόζομος, qui barbare effert verba alienæ linguæ.

Βαρβαροφωνέω, barbare loquor; barbaro sermone utor.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, rudis in voce: a βάρβαρος, & φωνὴ, vox.

Βαρβαρόω, ῶ, exp. barbarum reddo, i. e. agrestem, & ferum, vel ferocem, efferro; efferatum reddo: sed exp. etiam, barbarorum potestati subjicio. & in pass. βαρβαροῦμαι, efferor, barbarus fio: Th. βάρβαρος.

Βάρβιλον, τὸ, legitur etiam in neut. pro βάρβιλος, arbor ex osse mali Persici nata: Eust.

ΒΑΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbito canere. Them. βάρβιτος.

ΒΑΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum, instrumentum musicum multar. chordar.

Βαρβιτῳδὸς, ὁ, qui lyra, vel barbito canit: Lucian. ex βάρβιτον, & ᾠδὸς, idem quod ἀοιδὸς, ου, ὁ, cantor. Th. ἀείδω, & ᾄδω, per crasin, canto.

Βαρδίστος, tardissimus, superl. pro βραδίστος, vel βραδύτατος: comp. βράσσων, ὁ, ἡ, Poet. pro βραδίων, & βραδύτερος, a βραδὺς, tardus.

Βαρέα, graviter: adv. vel Jon. pro βαρέως, a βαρὺς.

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, Dor. pro βαρειῶν: a βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Them. βάρος.

Βαρεῖσθω, gravetur, præs. imperat. pass. a βαρέω.

Βαρέω, gravo, onero. f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. pass. ἐβαρήσθην. Th. βάρος.

Βαρέως, adv. graviter, moleste: ab eod. Them.

Βάρημα, τος, gravitas: a βαρέω.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Heb. filius haurientis aquas.

Βαριησοῦς, οῦ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jesu.

Βαρῖνος, barinus; piscis est genus, quod nec ovum, nec semen genitale, seu fœtificum habet: Aristot. Hist. an. l. 4. deducitur a Th. βάρος, εος, τὸ.

ΒΑΡΙΣ, ιδος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita, & regia.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jonæ.

Βαρσάβας, α, ὁ, nomen viri, Syr. filius consolationis.

ΒΑΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus, molestia: q. βίος αἴρεται.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius quietis.

Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, nomen viri, qui filius Timæi.

Βαρυαλγὴς, & βαρυάλγητος, gravi dolore percitus; qui graviter dolet: item interdum dicitur βαρυάλγητον, quod gravem dolorem affert: Soph. ex βαρὺς, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Βαρυαχὴς, Dor. pro βαρυηχὴς, gravisonus, gravem sonum edens: ex βαρὺς, & ἠχὸς, sonus.

Βαρυβοᾶς, gravi clamore boans: Pind. apud Plut. ex βαρὺς, & βοάω, boo, clamo; unde βοὴς, ὁ, clamosus.

Βαρύβρομος, ὁ ἡ ὸ, perstrepens, horrisonus: ex βαρὺς, & βρόμος, strepitus.

Βαρυβρὼς, idem quod, & pro βαρύβρομος, gravisonus, gravistrepus.

Βαρυγδουπος, ου, & Jon. οιο, ὁ, per epenthesim τὸ γ: metri gratia dicitur pro βαρυδουπος, a βάρος, & δοῦπος, sonitus.

Βαρυγλωσσος, maledicus: ex βαρὺς, & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγύιατος, ου, ὁ, Poet. idem ac βαρύγυιος, ου, ὁ, gravia, seu infirma genua habens: ex βαρὺς, & γόνυ, genu.

Βαρύγυιος, exp gravis, seu gravatus membris; membra habens gravia; item, membra aggravans: ex βαρὺς, & γῦον, τὸ.

Βαρυδαιμονέω, f. ήσω, Aristoph. κἠλιός εἰμι, miser sum, & infelix.

Βαρυδαιμονία, gravis fortuna; grave infortunium: apud Lys. ex βαρὺς, & δαίμων.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ἡ, infelix, adversa fortuna laborans, ἀτυχὴς: ut βαρυδαίμων ψυχὴ, in Epigr. infelix anima.

Βαρύδακρυς, υος, & Βαρυδάκρυος, ου, ὁ, ἡ, luctuosus: ex βαρὺς, & δάκρυ, lacryma.

Βαρύδεσμος, exp. gravi vinculo ligatus: Nonn. ex βαρὺς, & δεσμὸς, ὁ.

Βαρύδικος, gravem pœnam inferens: ex βαρὺς, & δίκη, ἡ.

Βαρύδουπος, gravem sonitum edens, gravisonus: ex βαρὺς, & δοῦπος.

Βαρύζηλος, æmulus, invidus: vel invidiosus, infestus: ex βαρὺς, & ζῆλος.

Βαρυήκοος, qui gravi est auditu; cui hebetes sunt aures: & βαρυήκοοι νόται, dicuntur obtundentes auditum, & hebetantes venti.

Βαρυηκοΐα, auditus hebetatio; seu tarditas, & gravitas auditus: ex βαρὺς, & ἀκοὴ, ἡ.

Βαρυηχὴς, vide cum βαρυαχὴς.

Βαρύθει, gravatur, 3. sing. præs. a βαρύθω, idem quod βαρώομαι, gravor: a βαρὺς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, irascor.

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas animi.

Βαρύθυμος, ου, ὁ ἡ, animo ferox.

Βαρυθύμως, gravato animo: adv. ex βαρὺς, & θυμός.

Βαρύθω, dicitur pro βαρώομαι, gravor, premor: a βαρώω.

Βαρυκάρδιος, cui cor grave est; gravatum cor habens; stolidus; Hesych. ex βαρὺς, & καρδία, ἡ.

Βαρυκέφαλος, grave, & ponderosum caput habens: ex βαρὺς, & κεφαλὴ, ἡ.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, gravistrepus, graviter fremens; ex βαρὺς, & κτυπέω, factum ex τυπέω, resono. Th. τύπτω.

Βαρύλλιον, τὸ, pondusculum: est diminut. a Th. βάρος, εος, τὸ.

Βαρυλόγος, ου, ὁ, qui gravem, ac odiosam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς, & λόγος. Th. λέγω.

Βαρύλυπος, graviter dolens; gravi animi ægritudine, & molestia affectus; & de re gravem dolorem afferente. ex βαρὺς, & λύπη, ἡ.

Βαρυμήνιος, ου, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, iracundus: ex βαρὺς, & μανία, furor. Th. μαίνομαι, insanio.

Βαρύμηνις, cujus gravis est ira; ægre placabilis: dicitur a Poetis de Medea. item ponitur & τὸ βαρύμηνι, substantive, pro gravi ira, seu acerbo odio, & vix placabili: ex βαρὺς, & μῆνις, ιος, ἡ, ex quibus etiam comp. βαρυμήνιος, & βαρυμήνιος, & idem significant.

Βαρύμοχθος, cum gravibus doloribus conjunctus: in Epigr. ex βαρὺς, & μόχθος, ὁ.

Βάρυνθεν, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi βαρύνω.

Βαρυόσσος, & βαρυώσσος, gravi morbo implicitus; vel graves morbos incutiens: ex βαρὺς, & ὀσσος, ἡ.

Βαρυόω, gravo, premo. imperf. βάρυον, Jon. f. ωῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. pass. ἐβαρυώθην. a. 1. sub. βαρυωθῶ: a βαρὺς, quod a βάρος.

Βαρυώπας, ωος, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ους, gravisonus, gravem vocem habens. Jovis Epith. a βαρὺς, & ὤψ, ὠπὸς, vox.

Βαρυόργητος, qui gravi exardescit ira: ex βαρὺς, & ὀργὴ, ἡ.

Βαρύοσμος, & βαρύοδμος, graviter olens: ex βαρὺς, & ὄζω, unde ὀσμὴ, & ὀδμὴ, ἡ.

Βαρυπαθέω, graviter afflictus sum: Plut. ex βαρὺς, & πάθος, εος, τὸ.

Βα-

Βαρυπάλαμος, exp. gravia moliens: Pind. Pyth. 41. ex βαρύς, & παλάμη, ἡ.

Βαρυπειθής, tardus ad parendum, q. d. gravis ad parendum, i. e. qui non facile ad parendum impellitur; item, minime agilis: Nonn. ex βαρὺς, & πείθω.

Βαρυπενθής, & Βαρύπενθος, ος, ὁ, gravi luctu oppressus; graviter lugens: item gravem luctum, & mœrorem afferens.

Βαρυπενθία, ἡ, gravis luctus: ex βαρὺς, & πένθος, ους, τό.

Βαρυπήμων, gravi detrimento affectus; vel gravia detrimenta afferens: sed exp. & miser: Suid. ex βαρὺς, & πῆμα, τό.

Βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. part. præs. a Βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod a βάρος, onus; & πνείω, Poet. pro πνέω, spiro.

Βαρύπνοος, graviter spirans: ex βαρὺς, & πνοὴ, ἡ.

Βαρύποτμος, cujus fors difficilis est; i. e. misera, infelix. unde βαρυποτμότατος, in superl. infelicissimus, infortunatissimus: apud Eurip. in Hippol. & in Phæn. ex βαρὺς, & πότμος, ὁ.

Βαρυπρεπής, exp. valde decorus; decore insignis: item, præclarus; magnificus: item sumptuosus. ex βαρὺς, & πρέπω.

Βαρύπυκνον, exp. omne illud, quod in ordinem statariorum plenum, & firmatum τῷ πυκνῷ, cum turba intrat, ac molestia: ex βαρὺς, & πυκνὸς, in significatione musica.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρυν. comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυσίδηρος ῥομφαία, gravis ferro ensis: ex βαρὺς, & σίδηρος, ὁ.

Βαρύσταθμος, ος, ὁ, graviter ponderans; gravis. unde βαρυσταθμῆσαι, & βαρυσταθμίζειν, pondus, & gravitatem addere, vel adjicere. V. ζυθμός.

Βαρυστοάχω, graviter gemo, Poet. pro στοάζω, f. ξω: a στοὸς, ὄς, angustus.

Βαρύστομος, os habens grave: ex βαρὺς, & στόμα, τό.

Βαρύστονος, ος, ὁ ἡ ἡ, graviter suspirans, infelix, luctuosus.

Βαρυσύμφορος, ος, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro δυσυχὴς, infelix, qui graves calamitates fert: ex συμφορὰ, calamitas; quod ex σὺν, & φέρω.

Βαρυσφάραγος, ος, ὁ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus: ex βαρὺς, & σφάραγος, sonus.

Βαρύτεροι, οἱ, morosiores: comp. a βαρὺς.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas. Th. βάρος.

Βαρυτιμάω, pretium augeo, & gravius reddo; solito graviori pretio vendo: Suid. a βαρύτιμος.

Βαρύτιμος, ος, ὁ, ἡ, pretiosus, q. gravis pretii, quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium; quod a τίω, honoro.

Βαρύτλητος, pondus, aut grave aliquid ferens; laboriosus: ex βαρὺς, & τλάω, f. τλήσω, unde τλητὸς, ὁ.

Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, gravi tono profero.

Βαρύτονος, ος, ὁ ἡ ἡ, gravitonus.

Βαρυτόνως, gravi tono: adv. ex βαρὺς, & τόνος, quod a τείνω.

Βαρυύμνων ἀναγέων, in Epigr. exp. hymnorum sanctorum: (& proinde substantive, sicut εὐυμνος) ex βαρὺς, & ὕμνος, ὁ.

Βαρύφθογγος, ος, ὁ, ἡ, qui gravem sonum habet, gravisonus: ex βαρὺς, & φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφορτος, ος, ὁ ἡ ἡ, gravis, onustus: ex βαρὺς, & φόρτος.

Βαρυφρονέω, graviter mente sum affectus: ex βαρὺς, & φρὴν.

Βαρυφροσύνη, ἡ, status mentis graviter affectæ, & curis ac molestiis velut gravatæ.

Βαρύφρων, q. d. cui mens est gravis, & curis onusta; qui mente graviter est affectus.

Βαρύφωνος, cui vox est gravis.

Βαρυφωνία, vocis gravitas: Poll. l. 2. ex βαρὺς, & φωνὴ, ἡ.

Βαρυχὴς, grave sonus; idem quod βαρυηχὴς, gravem sonum, vel sonitum edens; & ex iisd.

Βαρύψυχος, qui gravi, & ignavo animo est: ex βαρὺς, & ψυχὴ, ἡ.

Βαρυόδυνος, qui graves dolores patitur, vel affert: Nonn. ex βαρὺς, & ὀδύνη.

Βαρυωπέω, ῶ, visu sum gravato; ægre, & difficulter cerno; ex βαρὺς, & ὤψ, ὠπὸς.

Βὰς, ἀντος, ingressus, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. a βαίνω, eo.

Βάσαν, insistentem, aor. 2. part. f. g. in masc. βὰς: ab eod. them.

Βασανίζω, exploro, torqueo, excrucio. f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. sub. βασανίσω, ῆς, ῆ, a. 1. inf. βασανίσαι. præt. pass. βεβασάνισμαι. aor. 1. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator, tortor.

Βασανιστὸς, ὴ, ὸν, cruciatus: a pr. pass. βασανίζω.

Βασανιστήριον, locus in quo homines torquentur; item, cruciandi genus, tormentum, cruciatus.

Βασανίσιμος, ος, ἡ, quæ torquet, examinat, vel explorat. a βασανίζω, & a seq. Th.

ΒΆΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquisitio per tormentum.

Βασεῦμαι, Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βασεῶν), Dor. pro βήσονται, progredientur, 3. pl. f. 1. m. a βαίνω, f. βήσομαι.

Βασίλεια, ας, ἡ, Regina, regia uxor: Od. 4.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum.

Βασιλειάω, ῶ, regnum affecto. est ἐφετικὸν ῥῆμα, i. e. desiderativum verbum.

Βασιλείδης, Regis filius: Suid.

Βασιλείδιον, regulus: Plut.

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, regia: pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, regum palatia.

Βασίλειος, ος, ὁ, ἡ, regalis.

Βασίλευε, regna, præs. imperat. βασιλεύω, præs. inf. Jon. pro βασιλεύειν, a βασιλεύω, a seq. them.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, έως, Poet. & Jon. ῆος, ὁ, rex: q. βάσις λεώ, idest, λαῶ, populi.

Βασιλεύτερος, ος, ὁ, comp. augustior: & in superl. βασιλεύτατος, regno dignissimus: a βασιλεύς.

Βασιλεύω, regno, impero, sum rex, regnum adipiscor. f. εύσω. p. βεβασίλευκα. a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them.

Βασιλὴ, ἡ, regnum, βασιλεία: Soph.

Βασιλῆϊ, Jon. pro βασιλεῖ, dat. sing. βασιλῆος, gen. Jon. & Poet. pro έως: a βασιλεύς.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, palatium, regia.

Βασιλήϊος, ος, ὁ, ἡ, regalis, regius.

Βασιλὴς, ῆος, ἡ, regia: quod a βασιλεύς, per Dialysin Jon. βασιλήϊος.

Βασιλίζω, μ. ίσω, π. ικα, regiæ partis faveo; vel Regis more ago; regiam speciem præfero: App. in Mithrid. Them. βασιλεύς.

Βασιλικὴ, ἡ, basilica; domus regia; vel ampla, & spatiosa, in qua agebantur causæ, & conciones.

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, regius, a, um: a βασιλεύς.

Βασιλικῶς, regaliter: unde Βασιλικώτερον, augustius: & Βασιλικώτατα, augustissime.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, ludi genus est, in quo qui sorte rex factus est, faciendi imperat; cui vero servum esse obvenit sorte, imperata facit. Poll.

Βασιλὶς, ίδος, regina.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; item, serpens sic dictus. Th. Βασιλεύς.

Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pervius; Gal. προσβάσιμος, qui accessui expositus est; accessus, passive; qui potest adiri: Nazianz. ejusdem Th. cum βάσις.

Βάσις, εως, ἡ, basis, fulcimentum, gressus, planta pedis, pes, rhythmus: a βαίνω, eo, p. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve.

Βάσκ', pro ἴθι, vade, accelera, præs. imperat. a Βάσκω, Poet. pro βαίνω. ab inusitat. βάω.

ΒΑΣΚΑΙΝΩ, Fascino, invideo, criminor. f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα, a. 2. ἐβάσκανον. q. a φάσκω αἰνά, dico horrenda: vel q. φασκαίνω, i. e. φάσκανα ὄσσε, h. e. oculis interficio.

Βασκανικὸς, fascinatorius: Plut.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, fascinatio, calumnia.

Βασκάνιον, ου, τὸ, fascinum; odium: Poll.

Βάσκανος, ος, ὁ, ἡ, invidus, malignus, fascinans.

Βασκαίνως, invide: a Βασκαίνω.

Βασκανσύνη, ἡ, fascinatio, fascinum.

Βάσκω, apud Poet. pro βαίνω, vado.

Βασμὸς, ὁ, gradus; Attice pro βαθμὸς, a βαίνω, gradior.

Βασσεῦ), pro βήσονται, gradientur, 3. pl. f. 1. Æol. a βασεῦμαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω.

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, concavitas.

ΒΑΣΣΑΡΑ, ας, ἡ, sive βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus; item meretrix, & vulpes: in qua signific. dicitur & βάσσαρος, apud Herodot. Etym. & Suid. vid. infra βασσαρικός.

Βασσαρεὺς, vulpinus: Hesych. a Them. βασσάρα.

Βασσαρικὸς, idem quod βακχικὸς, bacchicus: a Th. βασσάρα, seu βασσάρη, prout signif. τῷ βακχῷ: Eust. autem dicit, βασσάραι esse Bacchi nutrices; ita nominatas διὰ τὸ βάσσιν ἐπ' ἀρᾷ ποιεῖσθαι, διὰ τὸ μαινάδες: Sicut etiam meretrix dicitur βασσάρα, seu -ρη, quod veluti furore quodam in libidinem ruat; ut αἱ βάκχαι, quæ βασσάραι dicuntur, Bacchico quodam & lymphato furore perhibentur agitatæ fuisse. Item βασσάρα, pro calceamento, ita dicitur παρὰ τὸ τῇ βάσει ἁρμόζειν, ut tradit Etym.

Βασσαρὶς, diminut. a Th. βασσάρα, significat non solum τῷ βασσάραν τῷ βακχῷ, sed etiam τῷ βασσάραν τῷ ἀλωπέκῃ; ut Etym. testatur: item pro meretrice, ex Epigr.

Βάσσων, profundior: irregularis comparativus est a βαθὺς, profundus: unde comp. βαθύτερος, & βαθύων; item βάσσων, profundior.

Βαστάγη, ἡ, & βάσταγμα, τὸ, onus: quod scil. notatur: a βαστάζω.

ΒΑΣΤΑΖΩ, porto, bajulo, libro, sustineo. f. σω, & Dor. βαξάξω, p. βεβάσταχα. a. 1. ἐβάστασα. a. 1. inf. βαστάσαι. a. 1. part. βαστάσας, αντος. quasi a βάω, & τάω.

Βάσυμμι, Dor. pro βήσομαι, 1. pl. præs. sub. βήσω, quod a fut. formatum est. Th. βαίνω, eo.

Βαπαλίζεσθαι, turpiter, & effœminate vivere.

ΒΑΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulierosus, effœminatus: a Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βαπάνιον, patella, ταπάνη, patina. Delphorum est β pro π.

Βαπίνιον, ου, τὸ, apud Siculos patella dicitur: & πατάνιον, pro eodem: β etiam pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, ite, 2. pl. a. 2. imperat. a βῆθι, quod ab ἔβλω, a. 2. verbi βαίνω, eo.

Βα-

Βατδίω, f. ίσω, coeo: de animalium coitu venereo dicitur. unde βατδίειν, maribus; & βατδίεδζ, fœminis tribuitur: per Sync. βατεῖν, & βατειδζ, & βατειῶν) pro βατδίονται, q. a βατέω inus. Th. βαίνω.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, vado: inusitatum est, nisi in compositione, pro Them. βαίνω. sed exp. etiam, calco, pro πατέω, lingua Delphorum. Plut. in Hell.

Βάτλω, iverunt, Dor. pro ἐβήτλω, dual. a. 2. ἔβλω. & Βάτην pro ἔβησαν, iverunt, in pl. a βαίνω.

Βατὴς, ῆος, ὁ, qui incedit; item, meta: & limen.

Βατήιος, α, scansorius; a βαίνω.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, rubus.

Βατιάκη, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόποι, dicebantur qui avidius inhiantes ταῖς βατίσι, eas in foro piscario intentiore oculo persequuntur, circumquaque respectantes. Aristoph. A βατὶς, & σκοπὸς, ὅ, ὁ, ἡ, speculator, explorator; a Th. σκέπομαι, circumspicio.

Βατίσια, ἡ, Il. β. in Bœotia collis quidam erat circa Trojam, dictus ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ὠπὸν βάτου, q. d. rubetum: a Th. βάτος.

Βάτιος, adject. rubens: i. e. qui est e rubo.

Βάτιον, ὅ, τὸ, parvus cadus; per diminutionem pro βάτος, dicitur, apud Aristoph.

Βατὶς, herbæ nomen, a rubi similitudine aliqua: Plin. Item, piscis quidam, qui & βάτος dicitur, apud Athen.

Βατοδρόπος, rubos decerpens: ex βάτος, rubus; & δρέπω, seu δρέπομαι, decerpo.

Βατόεις, εντος, ὁ, qui est ex rubo, vel rubo assimilis. Theocr.

ΒΑ΄ΤΟΣ, ὅ, ἡ, rubus, sentis: q. ἄβατος, inaccessus: vel a βία, & ἅπω, quod violenter lædat.

Βάτος, ὅ, ὁ, batus, nomen mensuræ liquidorum, ab Heb. בת Item piscis nomen, qui & βατὶς dicitur.

Βατὸς, ὅ, ὁ, exp. pervius: ut βατὴ γῆ, apud Naz. a Th. βαίνω, f. βήσομαι; a βάω.

Βατραχειος, ὅ, ὁ ἡ, q. d. ranalis: ut βατράχειος μοῖρα, apud Suid.

Βατράχιζω, in morem ranæ nato. Th. Βάτραχος, ὅ, ὁ, rana.

Βατράχιον, ὅ, τὸ, ranunculus; genus herbæ: Dioscor. item, coloris species erat, quo ante inventas personas faciem obungebant. Aristoph.

Βατραχὶς, ἰδος, ἡ, vestis ad ranarum colorem accedens: Aristoph. Schol.

Βατραχίσκος, ὅ, ὁ, pars quædam in cithara. Hesych.

Βατραχίτης λίθος, batrachites lapis. Plin.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum, & murium pugna; a Βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod a μάχομαι.

ΒΑ΄ΤΡΑΧΟΣ, ὅ, ὁ, rana, Jon. βάτραχος: q. a βοᾶν τραχέως. Est & tumor sub lingua maxime pueros infestans.

Βατταρίζω, balbutio; item, garrio; idem ac βαττολογέω.

Βατταρισμὸς, ὅ, ὁ, titubantia, & hæsitantia; linguæ impedimentum, & offensio in loquendo. unde plur. βαττα. εισμοὶ, οἱ, nugæ.

Βαττάριστὴς, ὅ, ὁ, titubator, hæsitator, qui impedite loquitur; vel etiam nugator, blatero. a Βαττάριζω, balbutio. Th. Βάττος.

Βαττολογέω, loquax, verbosus sum, deblatero, nugor. f. ήσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐβαττολόγησα. 2. pl. a. 1. sub. βαττολογήσητε.

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; cui opp. λακωνισμὸς: item titubatio in loquendo: a λόγος, & βάττος.

ΒΑ΄ΤΤΟΣ, ὅ, ὁ, Battus, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item Poeta garrulus, & ineptus, qui eadem crebrius iterabat.

ΒΑΤΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, nana, fœmina pusilla: quia βαιά.

Βάτω, veniat, a. 2. imperat. βάθι, βάτω: ab ἔβλω, a. 2. ind. verbi βαίνω.

Βατωδὴς, rubens; qui est ex rubo, aut rubo similis.

ΒΑΥΒΑ΄Ω, ῶ, dormio; item, sopio.

Βαυβὼ, fuit dicta nutrix Cereris, quod eam infantem adhuc sopierit.

ΒΑΥ΄ΖΩ, f. ξω, p. χα, latro, as: fictum a canum latratu, βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλάω, & Βαυκαλίζω, sopio cantu, nutricis modo: Hesych. Suid. a Th. βαυβάω, sopio.

Βαυκαλία, ας, ἡ, patera: ex Italico boccale.

Βαυκάλιον, ὅ, τὸ, vas anguSti oris: quia βαύζει, cum ei aqua infunditur.

Βαύκαλις, in Epigr. baucalis, vas ad refrigerandum: a βαυκαλία.

Βαυκαλᾶος, idem quod βαυκός.

Βαυκίδες, αἱ, calceamenti genus Jonici: Poll. l. 7. reducitur ad Th. βαυκός.

Βαυκίζομαι, delicior, lascivio: Hesych. Etym.

Βαυκίσματα, deliciæ.

Βαυκισμὸς, species lascivæ saltationis: a Th. βαυκός.

ΒΑΥΚΟΣ, ὅ, ὁ, jucundus, delicatus.

Βαύνη, ἡ, dicitur etiam pro Th. βαῦνος, ὁ.

ΒΑΥ΄ΝΟΣ, ὅ, ὁ, fornax; caminus; q. ab αὔω, uro.

Βαύσδειν, Dor. pro βαύζειν, latrare. vide βαύζω.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio; item, tinctura, color: a βάπτω.

Βαφικὸς, ὅ, ὁ, tinctorius. unde βαφικὴ, sc. τέχνη, tinctoria ars. Th. βάπτω, tingo.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βάψῃ, 3. sing. a. 1. sub. a βάπτω, intingo.

Βάψις, εως, ἡ, q. d. tinctio; ipse tingendi, aut mergendi actus: Poll. ab eod. Th.

Βάω, inus. unde βῆμι, βαίνω, eo.

ΒΔΑ΄ΛΛΩ, mulgeo, fugo. f. αλῶ. p. ἐβδαλκα.

Βδάλσις, mulctus: Item, succus. Th. βδάλλω.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga.

Βδέλλιον, ὅ, τὸ, & βδέλλα, arbor quædam Arabica; & lacryma ejus.

Βδέλλος, fœtor extinctæ lucernæ; crepitus ventris.

Βδέλλω, idem quod βδάλλω.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ὅ, ὁ, abominatio, res execranda; item, fœtor: a βδελύσσομαι, execror. Them. βδέω, pedo.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, e.

Βδελυρία, ἡ, summa, & perdita impudentia; ingens protervia: Plut. impura vita.

Βδελυρὸς, impurus, sceleStus.

Βδελυρῶς, flagitiose, impure.

Βδελύσσομαι, & -ύττομαι, abominor, execror, fastidio. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, απο. Th. βδέω.

Βδελυχμία, ἡ, execratio, abominatio; item, nausea, & fœtor: a βδέω, pedo.

ΒΔΕ΄Ω, f. ἔσω, & ήσω, pedo; flatum ventris emitto.

Βδόλος, ὅ, flatus ventris; item, crepitus; & fœtor extinctæ lucernæ. Them. βδέω.

Βδύλλω, idem quod Th. βδέω, pedo; item, timeo, tremo: apud Arist. in Equit.

Βέβαα, ivi, perf. Jon. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α mutato; & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, a βαίνω, eo. Alii volunt esse perf. med.

ΒΕΒΑΙΟΣ, ὅ, ὁ, ἡ, stabilis, firmus: q. a βέβαα. comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτέρα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas.

Βεβαιῶμαι, fidem facio; pro comperto habeo; affirmo, confirmo: item, stabilio. Thucyd.

Βεβαιόω, confirmo, stabilio, certum reddo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præs. inf. pass. βεβαιοῦσθαι. perf. pass. βεβεβαίωμαι. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, firmus.

Βεβαίως, adv. firme, tuto, explorato.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, corroboratio.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, fancitor: Plut.

Βεβαιωτικὸς, confirmativus: Eustath. a βεβαιόω, confirmo.

Βέβαμμι, ivimus, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, eo. At βεβάμμι, est perf. inf. Poet. pro βεβηκέναι.

Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. a βαίνω.

Βέβαλος, ὅ, ὁ, Dor. pro βέβηλος.

Βεβαρημμένος, η, ον, gravatus, a, um, perf. part. pass. a βαρέω, gravo. Th. βάρος, onus.

Βεβαρηὼς, Jon. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & them.

Βέβασαν, ingressi erant, per Sync. pro ἐβεβήκεσαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, pluss. p. ind. act. a βαίνω, eo. perf. βέβηκα, & Jon. βέβαα.

Βέβαφε, tinxi, perf. act. a βάπτω, intingo.

Βεβαὼς, ὼσα, ὁς, stans, perf. part. per crasin pro βεβηκὼς, a βαίνω, eo.

Βέβηκα, ivi, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Jon. pro ἐβεβήκειν, ejusd. Th.

Βέβηλα, sacra, ad quæ profanis accessio erat: (a seq. βέβηλος, q. d. cujus limen ingredi cuilibet fas est; & ex consequenti, profanus) quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος, ὅ, ὁ, ἡ, profanus. Them. βηλὸς, limen domus.

Βεβηλόω, profano, contamino. f. ώσω. p. βεβεβήλωκα. aor. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, profanatio: Lev. 21. verbale a 2. perf. præt. pass. verbi βεβηλόω.

Βεβίηκα, vim intuli, perf. act. a βιάω. perf. part. pass. βεβιημένος, vi tractus. Th. βία, vis.

Βεβίωμαι, perf. pass. & in 3. sing. βεβίωται, vita peracta est. βεβιωμένος, vivendo peractus, perf. part. a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βέβλαβα, nocui, præt. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, offensus sum, perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejusd. Th.

Βεβλάσηκα, pullulavi, perf. act. a βλαστάνω.

Βέβλαφα, perf. act. a βλάπτω, noceo.

Βέβλησαι, vulneratus es, Jon. pro βέβλησαι, a perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.

Βεβλήαται, Jon. pro βέβληται, 3. pl. perf. Βεβλήατο, Jon. pro ἐβεβλήντο, pluSq. perf. ejusd. Th.

Βεβλήκα, jaculatus sum, perf. act. βεβλήκει, Jon. pro ἐβεβλήκει, pluSq. perf. & Βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. unde βεβλημένος, part. βεβλῆδζ, inf. a βάλλω, jacio.

Βεβοήαται, Jon. pro βεβόηται, 3. pl. perf. pass. a βοάω, clamo.

Βεβολήατο, ejecti erant, pluSq. perf. pro ἐβεβλήντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι; unde βέβληντο, & interjecto σ, βεβόληντο, & Jon. βεβολήατο. Alii a βολέω inusitato derivare malunt.

Βεβολημένος, agitatus, pro βεβλημένος, perf. part. pass. verbi βάλλω, jacio.

Βέβουλα, volui, præt. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλημαι, deliberavi, perf. pass. βεβούλευμαι, perf. inf. pass. verbi βουλόω, consulto. Them. βουλὴ, consilium.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΒΕΒΡΑΣ, & βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ ſpecies apuæ, piſcis, in pl. βεβράδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, irrigatus ſum, perf. paſſ. & part. βεβρεγμένος, madidus: a βρέχω, rigo.

Βεβρέμηκα, ſtrepui, perf. act. a βρέμω, fremo.

Βέβρικες, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βέβριθα, gravis fui, præt. med. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθὼς, & in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβριθῶς, gravate: Heſych. adv. a βεβριθὼς, gravatus.

Βεβριμμένος, obrutus, perf. part. paſſ. a βρίθω, ſum gravis.

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. a βρέχω, irrigo.

Βέβρυχα, fremui, perf. act. verbi βρύχω, ſtrido.

Βεβρώθοις, comederes, 2. ſing. opt. præt. m. a βρώθω, inuſit. per reduplicat. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρώκοις.

Βεβρώθω, & βιβρώθω, item βιβρώσκω, idem quod, & pro βρώσκω, comedo, depaſco.

Βέβρωκα, comedi, perf. act. βεβρώκειν, pluſq. perf. Jon. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, comedo, fut. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejuſdem th. Niſi malis eſſe præt. m. ut ſit ex βεβροὼς, ſicut ἔσως, ex ἑσαώς.

Βέβωκα, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βόω.

Βεβωμένος, Jon. & Dor. pro βεβοημένος, celebris, clarus, perf. part. paſſ. a βοάω. Alii a βόω, pro βόσκω, paſco, formant; ſed diverſo ſenſu.

Βεβὼς, ὦσα, Att. pro βεβηκὼς, progreſſus. Unde βεβακὼς, & ſublato κ, βεβαὼς, contracte βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, eo.

Βέδυ, aqua, Phrygibus.

Βεελζεβὺλ, ὁ, pro Βεελζεβούβ, nomen idoli, ἄκλιτον, Hebr. Dominus muſcarum; Metaphorice Satanæ tribuitur.

Βέθρον, per Syncopen dicitur, teſte Etym. pro βέρεθρον, τὸ, & hoc Attice pro βαραθρον, profunditas, barathrum, foſſa profunda.

Βεῖ, iret, Jon. pro βῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. a βαίνω.

Βείνω, idem quod βινέω, ῶ, ineo, coeo: Heſych. βείνειν, apud Solonem eſſe dicit, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, per vim coire.

Βεινπιάω, unde βεινπιᾷν, affertur pro βινητιᾷν, Venerem appetere.

Βείομαι, vivam, pro βίσομαι, Poet. f. 1. m. quaſi a βείω, rejecto σ; vel potius a βιώσομαι, f. 1. med. vocis, verbi βιόω, vivo.

Βείω, Jonica epentheſi dicitur pro βέω; βείω, autem Jonica diæreſi, ſeu dialyſi vocalis circumflexæ factum eſt ex βῶ, a βάω, idem ſignificante quod βαίνω: ut Iliad. ζ. ὀφρ' ἂν βείω ἐγὼ ποτὶ ἴλιον; i. e. πορεύθῶ.

Βείω, ivero, Poet. pro βῶ, a. 2. ſub. pro βῶ enim Jones dicunt βέω, inde ι inſerto, βείω: ſic βείωμεν, pro βῶμεν: a βαίνω, eo.

Βέκκες, Phryges panem vocant hec & beccum.

Βεκκεσέλλιος, ὁ, ὁ, exp. decrepitus ſimul, & delirus; (quales plurimum panem comederunt, menſeſque vixerunt permultos) Ariſtoph. in nub. item, antiquus, quaſi ante βέκκον, & σελλίου: compoſitum ex βέκκος, quod Phrygum lingua panem ſignificat; & σελλὼν, ὁ.

ΒΕΚΚΟΣ, ſeu βέκκος, ὁ, panis, Phrygum lingua: item, amens.

Βέλεα, tela, acc. pl. Et

Βελέεσσι, & βέλεσσιν, Jon. & Poet. dat. pl. a βέλος.

Βέλεμνον, ὁ, τὸ, idem quod βέλος, telum.

Βέλεννος, piſcis quidam, apud Athen. lib. 7.

Βελενίτης, ὁ, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem repræſentat; ex ampla ſcil. radice in tenuiſſimam aciem. a βέλος, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta.

Βέλεσσιν, dat. pl. a βέλος.

Βελεσσιχαρὴς, telis vel ſagittis gaudens; Epitheton Apollinis, in Epigrammatibus. ex præced. βέλεσσι, & χαίρω, gaudeo; unde χαρά, ᾶς, ἡ, gaudium.

Βελιὰλ, ὁ, Belial, nomen origine Hebr. Lat. ſine jugo, vel nequam.

ΒΕΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. a βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόνπας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόακον, ὁ, τὸ, q. d. telorum remedium: ſic a quibuſdam dicitur ὁ δίκταμος, ut habetur apud Dioſc. ex βέλος, τὸ, telum; & ἀκέομαι, οῦμαι, ſano, medicor, medeor; unde ἄκος, εος, τὸ, medela, remedium.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra, theca ſagittarum: a βέλος, & θήκη, repoſitorium; a Th. τίθημι, pono.

Βελομαντεία, genus quoddam vaticinationis; quum ſcil. mittuntur ſagittæ in pharetram, & commiſcentur, inſcriptæ, ſive ſignatæ nominibus ſingulorum, ut videatur cujus ſagitta exeat, & quæ prius civitas debeat oppugnari, inquit Hieron. in Ezechielem. ex βέλος, cum μαντεία, ας, ἡ, vaticinatio; a Th. μάντις, εως, ὁ.

Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piſcis.

Βελονὶς, ἰδος, ἡ, acicula. Th. βέλος, εος, τὸ, ſagitta.

Βελονοφδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, acus formam habens: a præcedente βελόνη, acus; & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma.

Βελονοποικίλτης, ὁ, ὁ, qui acu veſtes variegat; Phrygio: Heſych. ex βελόνη, acus; & ποικίλος, varius; unde ποικίλλω, variego; ποικίλλομαι, variegor, varie diſtinguor; a quo ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, qui verſicoloribus variat veſtes.

Βελονοπώλης, ὁ, qui & βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit: ex βελόνη, acus; & πωλὴς, οῦ, ὁ, venditor; a πωλέω, vendo.

Βελοποιΐα, telorum fabricatio: Poll. ex βέλος, τὸ, telum; & ποιέω, facio.

Βελοποιὸς, telorum fabricator.

ΒΕΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, ictus: dat. pl. βελέεσσιν, Jon. & Poet. q. a βάλλω, jacio.

Βελόσασις, locus ad tela conſtitutus, vallum; item, machina bellica, aries: q. a βελῶν ϗάσϗ.

Βελοσφενδόνη, exp. telum, phalarica; & apud Plut. in Sylla exp. ſagitta: ex βέλος, τὸ, & σφενδόνη, ἡ.

Βελοτόκος, a quibuſdam dicitur ὁ δίκταμνος, ſeu pulegium ſylveſtre; apud Dioſc. quod & ſagittarum, & partuum ejiciendorum remedium ſit: ex βέλος, ſagitta; & τόκος, ὁ, partus.

Βελουλκεῖον, ῶ, tela extraho: Homer. Ægin. ex βέλος, τὸ, telum; & ἕλκω, traho; unde οὐλκὴ, & οὐλκὸς, tractio, tractus.

Βελουλκία, ἡ, teli infixi extractio, cujus tres ſpecies ex Hom. tradit Euſt. Iliad. δ.

Βελουλκικὸς, ὴ, ὁ, ad telorum extractionem pertinens.

Βελουλκὸν, ſerramentum chirurgi.

Βελουλκὸς, ὴ, ὁ, tela miſſilia extrahens.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, ὑ, ὁ, melior, Poet. pro βελτίων.

Βελτόνως, melius: adv. a βελτίων.

Βελτιόω, meliorem reddo.

Βελτίω, nom. vel acc. pl. a βελτίοια, οα, ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus: ſuperl. βέλτιστος. unde Βέλτιστα, adverbialiter, optime.

Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem ſtatum reductio, emendatio, profectus: Chryſoſt. Suid. Verbale a βελτιόω, melius reddo.

Βεμβεκίζω, in gyrum ago: a βέμβηξ.

Βεμβέω, ῶ, βεμβῶ, & βεμβηκιάω, idem, quod βεμβεκίζω, circumago, volvo, in gyrum circumagito.

Βέμβηξ, & βέμβιξ, κος, ὁ, dicitur non ſolum de trocho, & turbine, ſeu inſtrumento, quod pueri ſe exercentes verbere torquent & rotant; ſed etiam de turbine aereo, & de aquarum vortice: Heſych. Sed eſt & inſectum quoddam volucre; quod & βεμβὶξ nominatur. unde βεμβίδιον, diminut. apud Nic. in Ther.

Βεμβρὰς, vide ſupra βεβρὰς.

Βεμβρύω, & βεμβρέω, idem quod βεμβέω, & βεμβῶ, circumago: Heſych.

Βέμβυξ, idem quod βέμβηξ, & βέμβιξ.

Βενθεα, nom. pl. a

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: dat. pl. Jon. βένθεσσι. Them. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. filius dextræ.

Βέντιος, Dor. pro βέλτιος, optimus: ſuperl. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι, & βείομαι, vivam, gradiar: Illud a βίος, vita: hoc a βάω.

ΒΕΎΡΒΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ὑ, τὸ, foſſa, profunditas: ϖαρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, pro φερενίκη. Gr. afferens victoriam.

Βέροια, ας, ἡ, Beroea, nomen urbis: q. βαρεῖα, ponderoſa.

Βεροαῖος, αία, αῖον, & Βερόϊαῖος, Beroenſis.

Βερονίκη, ας, ἡ, Dor. alii legunt Βερενίκη: Βερονίκη autem Macedonice dictum pro φερονίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕΤΙΟΝ, ὑ, τὸ, betium, herba: aliter dictamnus.

ΒΕΥΓΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus, varium, aut purpureum.

B H.

ΒΗ, imitatio vocis ovium:

Βῆ, ivit, pro ἔβη, Jon. aor. 2. ab ἔβλω, βῆς, iveris, a. 2. ſub. a βαίνω, eo.

Βηβλὼ, ovis: Heſych. βήκη, capra.

Βήγμα, τὸ, id quod tuſſiendo expuitur: a Th. βήξ, κὸς, ἡ, tuſſis; unde βήσσω, vel ῆω, tuſſio.

Βήζάν, exp. φωνεῖν.

Βηθάβαρα, ας, ἡ, nomen loci; Hebr. domus tranſitus.

Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ, Hebr. domus afflictionis.

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piſcinæ, domus beneficentiæ.

Βῆθι, vade: pro quo βᾶ, & βάθι, a. 2. imperat. a βαίνω.

Βηθλεέμ, nomen urbis, ἄκλιτον, Heb. domus panis: vocatur & urbs Davidis.

Βηθσαϊδὰ, & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. domus piſcationis.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ, Hebr. domus ficuum præcocium.

Βῆκα, τὰ, ita dicta ſunt ϖρόβατα, oves, teſte Heſychio, ϖαρὰ τὸ βῆ, βῆ, i. e. ab imitatione vocis earum, teſte eodem.

Βήκη, Heſych. capra: a Th. βή. V. etiam βῆκα.

Βῆλος, ὑ, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟΣ, ὑ, ὁ, limen domus: q. a βάω, & λίαν, quod per limina ſæpius eatur.

Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus, veſtigium; item,

tem, tribunal, ſuggeſtus: a ī. perf. præt. paſſ. verbi βαίνω, aſcendo.

Βηματίζω, f. ίσω, exponitur, τὸ πρὸς ποσὶ μετρέω, pedibus metiri: ſed Budæo eſt per paſſus metiri; ut quum millia paſſuum Romani diſtinguebant per octona ſtadia, ut inquit Polyb. l. 3.

Βηματιστής, οῦ, ὁ, qui per paſſus metitur: Athen. Item, qui ſedet pro tribunali; judex. a βῆμα, greſſus, paſſus; item, tribunal.

Βήμηναι, Dor. & Poet. pro βῆναι, a. 2. inf. a βαίνω, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Poet. ſine augmento pro ἔβην. βῆναι, a. 2. inf. act. ejuſd. Th.

Βήρακ, Heſychio eſt μάζα μεγάλη; & βήρικες, ſive βήρικες, ſunt Mazæ factæ e farinis percolatis: Poll. & Athen. Item, gladii, ſeu recti gladii, Heſychio.

ΒΗΡΟΣ, birrus, veſtis genus.

Βηρύκιον λίθος, i. e. βηρίλλιον, beryllus, lapis pretioſus: Ezech. c. 28. dicitur & βηρύλλιον, pro eodem.

ΒΗΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, beryllus, gemma.

ΒΗΞ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.

Βησάμενος, a. 1. part. m. qui aſcendit, a βαίνω, a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, iverunt, 3. pl. Jon. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejuſd. Th.

Βῆσε, impoſuit, pro ἔβησε, aor. 1. Jon. ab inuſ. βάω, Them. βαίνω, aſcendere facio.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.

Βήσετο, aſcendebat, imperf. Jon. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι; quod a f. 1. verbi βαίνω, transformatur in præſens; unde ἐβησόμην, imperf.

Βήσομαι, progrediar, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Syſtolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. a βαίνω, ſeu βάω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

Βῆσσα, ης, ἡ, ſaltus, convallis, concavitas, vallis profluа, ſive aquoſa inter montes: Hom.

ΒΗΣΣΑΙ, αἱ, ſaltus, valles. V. βησσήεις.

Βησσήεις, εντος, ὁ, ſaltuoſus, flexuoſus; habens multas ſemitas: a Th. βῆσσα, quæ dicuntur loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; ſeu loca arboribus, frutetiſque condenſa, qui Latinis dicuntur ſaltus. Sunt etiam, qui exp. convalles, ſeu valles profluas: Il. γ. & ρ.

Βήσσης, dat. pl. Jon. a βῆσσα, ſaltus.

Βήσσω, tuſſio: q. a βία. V. βήξ.

Βηστερμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio concinno greſſu.

Βηστέρμων, ονος, hujuſmodi ſaltator.

Βηστέρμωνες, Heſychio ſunt ὀρχησταὶ, οἱ διὰ ποδῶν ὀρχούμενοι; ita dicti ὅτι τῷ ἡρμοσμένως βαίνειν, quoniam apte & concinno greſſu incedentes ſaltant. Ex βαίνω, & ἁρμονία, ab ἁρμόζω.

Βήτλω, iverunt, Poet. & Jon. pro ἔβητον, dual. a. 2. ἔβλω, a βαίνω, eo.

Βήτω, μ. βήξω, π. ηχα, tuſſio: neutrum abſol.

Βηχικὸς, ῆ, ὁ, tuſſiens, tuſſi laborans: Item, ad tuſſim pertinens, tuſſicularis: ut βηχικὸς φάρμακος, & βηχικὴ δωκάμης, Dioſc.

Βήχιον, ου, τὸ, tuſſilago, herba ita dicta, & tuſſicularis, quod tuſſientibus utile ſit; Heſych. Th. βήξ, χὸς, ἡ, tuſſis.

B I.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur, violentia. μετὰ βίας, vi.

Βιάζεο, urge, Jon. pro βιάζου, præſ. imperat.

Βιάζω, Dor. pro Βιάζου, a βιάζομαι.

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην: in media forma, idem ac βιάω, & βιάζω: at frequentius apud Oratores, vim affero, cogo; item, nitor; & ſtupror: paſſive, opprimor, nitor, cogor.

Βιάζω, vim affero, urgeo, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, vis.

Βιαιομάχας, violentus pugnator, ſtrenuus bellator; proprie, qui vi ac robore corporis in pugna certat, non dolis.

Βιαιομαχέω, ῶ, vi roboreque corporis pugno, non arte, doliſque: Polyb. ex Βίαιος, ου, ὁ, & μάχη, pugna; a μάχομαι, pugno.

Βιαιότης, violentia, & injuria: In nov. conſt. a βίαιος, violentus.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ, ἡ, violentus, a, um; item, injurius, & coactus: & βιαιότερος, comparat. ab eod. Th.

Βιαίως, adv. & βίᾳ, adverbialiter, violenter, a βίαιος, quod a βία, vis.

Βιάομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, cogo, violo, vim infero; idem quod βιάζομαι.

Βιαρκὴς, ſufficiens victus, ſufficiens ad vitam; & vitam & victum ſuppeditans: ex βίος, ου, ὁ, vita, & ἀρκέω, ſufficio.

Βίαρχος, commeatui præfectus: ex βίος, vita; item, victus; & ἄρχη, ης, ἡ, principium: unde ἄρχομαι, & ἄρχω, incipio, impero.

Βιᾶσθαι, cogere, vim afferre, præſ. inf. a βιάομαι. Th. βία, vis.

Βιάσθω, urgeat, vim inferat, præſ. imperat.

Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio; vis adhibita, ſeu illata: Dioſc. a βιάζω, vim affero.

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, qui vim infert, violator: ejuſd. Th.

Βιαστικὸς, ῆ, ὁ, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαστικὸς νόμος, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejuſdem itidem them.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιαστὴς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod. Th.

Βιατὴς, eſt idem quod, & pro βιαστής.

Βιάω, ῶ, Poeticum, idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, & ήσω, & ηκα, Jon. & Poet. hinc perf. paſſ. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, coactus.

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, venire facio, admitto, ineo. Th. βαίνω, eo. V. βιβαστής.

Βιβάς, άντος, gradiens, aſcendens, præſ. part. a βίβημι, loco βῆμι: vel a. 2. pro βάς, a βαίνω, eo.

Βιβάσθω, μ. άσω, π. ακα, vado, tranſeo, ambulo: neutrum abſolutum pro βαίνω, Poetice.

Βίβασις, εως, ἡ, genus erat ſaltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.

Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius: a βιβάζω, admiſſario admoveo, admitto animalia ad coitum: Ariſtot. item, ineo. unde βιβάζομαι, paſſ. admiſſario admoveor, ineor.

Βιβάω, & Βίβημι, Poetice pro βαίνω. f. άσω, in compoſ. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα, part. pr. βεβὼς, βιβὼς, βεβὼς, & βεβάς. pr. paſſ. βιβάζομαι, a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. m. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ου, τὸ, libellulus. Th. βίβλος, liber.

Βιβλάριον, ου, τὸ, codicillus; idem quod præced.

Βιβλακὸς, ῆ, ὁ, librarius: adject. & multæ lectionis vir, trituſque in authoribus legendis. Th. βίβλος.

Βιβλία, ων, τὰ, Biblia, orum; a βιβλίον.

Βιβλιακὸς, exp. librarius, librorum volutator, in librorum lectione verſatus: Plut.

Βίβλινος, ον, vinum Biblinum: a vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιοχαφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio.

Βιβλιοχάφος, ου, ὁ, librarius: a βιβλίον, quod a βίβλος, & χαφὴ, quod a χάφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.

Βιβλιοκάπηλος, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλος, ου, ὁ, eſt inſtitor, venditor, pro πώλης.

Βιβλίον, ου, τὸ, liber, ſcheda. Th. βίβλος, liber.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοτάφος, ου, ὁ, ἡ, qui libros ſepelit; i. e. in tenebris tanquam ſepultos relinquit, lucem illis invidens. ex βίβλος, & τάφος, ου, ὁ, ſepulchrum, a θάπω, ſepelio.

Βιβλιοφόρος, libellio, ferens librum; item χαμματοφόρος, qui fert literas, tabellarius: ſcribitur etiam in Polybio βιβλοφόρος; a Th. φέρω, fero; unde φόρος, ου, ὁ, qui fert.

Βιβλιοφυλάκιον, bibliotheca: a Th. φυλάσσω, cuſtodio; unde φυλακὴ, cuſtodia.

Βιβλὶς, ίδος, ἡ, libellus; aut funiculus e papyro plexus: Etym. a βιβλίον, τὸ, unde etiam βιβλιάριον, parvus liber; a Th. βίβλος.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber, ab Etymol. dicitur διὰ τὴν βίωσιν βάπτεσθαι ὐπ' αὐτῆς. Euſt. autem ex ea βύβλου, ex qua olim fieri ſolebant libri: nam ex byblo, ſeu papyro fruticis genere charta fiebat.

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιεῶντες, Dor. pro βιοῦντες, viventes, præſ. part. plur. num. a βιόω, f. ώσω. Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Βίη, Jon. pro βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.

Βιήσατο, cogebat, a. 1. m Jon. pro ἐβιάσατο, a βιάω. Th. βία, vis.

Βίηφι, pro βίῃ, dat. vi, violenter: φι eſt Paragoge Poetica, & reddit vocem ἄκλιτον a βίη, vis, Jon. pro βία.

Βιημάχος, vi, & robore, non arte pugnans: in Epigr. ex βία, ας, ἡ, vis, robur; & μάχομαι, pugno; unde μάχη, pugna.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Aſiæ minoris, Gr. q. d. βαθυνία; a βάθυνος, fovea, quaſi a βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna anſata, urceus. Βικίον, urceolus. Eſt etiam vicia.

Βικρὸς, amarus, pro πικρὸς, delphica lingua.

ΒΙΝΕ'Ω, ineo, coeo. f. ήσω. p. βεβίνηκα. q. a βαίνω, vel a βία.

Βιπτιάω, ῶ, coire cupio; libidinor. Lucian. Suet. a præced. βινέω.

Βιοδότης, βιοδώτης, & βιοδώτωρ, vitæ dator: Non. Plat. ex βίος, vita; & δίδωμι, do; unde δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator.

Βιόδωρος, ον, ὁ, ἡ, & βιοδῶρα, ἡ, victum largiens, altrix, victum ſuppeditans: terræ epitheton. ex βίος, vita; & δῶρον, ου, τὸ, donum.

Βιοθαλμὸς ἀνὴρ, diuturnæ vitæ vir: Homer. in Hymn. 9. βιότου ἅλις ζῶν: ex βίος, ου, ὁ, vita, vel βίοτος, ου, ὁ, idem; & ἅλις, ſatis: vel ex βίος, & θάλλω, vireo, vireſco, pullulo.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, vitam alens & ſuſtentans: Epith. Ætheris apud Ariſtoph. Gaza ex Ariſtot. alibi vertit, pollens ingenio, atque induſtria in vitæ muneribus. ex βίος, & θρέφω, in fut. θρέψω, alo, nutrio, educo; unde θρέμμα, τὸ, alumnus; omne illud quod nutritur & alitur.

Βιοῖ, vivit, 3. ſing. præſ. a βιόω. Hinc βιοίμην, opt. a βίος, vita.

Βιομηχανία, induſtria in vita ſuſtentanda, & victu comparando: Poll.

Βιομήχανος, ὁ, docilis, & ad vitæ munera ingenioſus; qui ad vitam ſuſtentandam nihil non machinatur: ex βίος, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, ars, artificium ad aliquod efficiendum. Unde μηχανάω, machinor, molior, excogito.

Βιοπλανὴς, qui victus quærendi cauſa huc illuc vagatur, mendicus: apud Nonn. βιοπλανὲς ἤθος, exp. mores lubrici, & inconſtantes. ex βίος, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. Th. πλανὴ, ἡ, error, erratio.

Βιοπορικὸς, victum parans, & ſuppeditans: apud Euſeb. ex βίος, & πορισικὸς, ὁ, ὁ, induſtrius conquiſitor; a verbo πορίζω, paro, ſuppedito.

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita, victus, facultates: At

Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus, nervus arcus: q. βία, ideſt vi tenditur.

Βιοσόος, ὁ ἡ ἡ, vitam ſervans: ut βιοσόος ὥρη, ſalutifera hora: Nonn. Et Ἰησοῦς βιοσόος, Jeſus vitæ ſervator. ex βίος, & σόω, ſervo, ſalvo.

Βιοσερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cui victus, & vitæ neceſſaria non ſuppetunt: Soph. ex βίος, & σερέω, privo, orbo.

Βιοτεία, vitæ inſtitutum: Xen. a βιοτὴ, vel βίοτος, idem quod βίος, vita.

Βιοτεύω, vivo. fut. σω. βιοτεύσης, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. a βίος, vita.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem: ab eod. Them.

Βιοτικὸς, vitalis: ut βιοτικὸν ὕδωρ, vitalis, & alma aqua: Nonn.

Βιοτικὸς, ὴ, ὸν, idem ac Βιωτικός.

Βιότοιο, victus, gen. Jon. pro βιότου, a βίοτος.

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poetis ac βίος.

Βιότυον, τὸ, (diminutivum a nomine βίοτος) parvus victus: Ariſtoph. in Plut.

Βιὼς, qui vixit, a. 2. part. ex ἐβίων, ut δὼς, ex ἔδων· quod ἐβίων eſt a. 2. a βίωμι, inuſit. quod a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βιῶϑι, Jon. & Poet. pro βιῶν, præſ. inf. verbi βιόω, vivo. Th. βίος.

Βιοφϑόρος, ου, ὁ, ἡ, vitam corrumpens, vitæ corruptela: & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος, & φθείρω, corrumpo.

Βιόχρηςος, ὁ ἡ ἡ, vitæ utilis: ex βίος, & χρηςός, ὴ, ὸν, utilis: a χράομαι, utor.

Βιόω, vivo. f. ώσω, & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων: (a βίωμι, inuſ.) unde opt. βιώην. inf. βιῶναι. part. βιούς. perf. paſſ. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.

Βίτυος, vel βίζυος, bos quidam ſylveſtris.

Βιτίνα, ης, ἡ, idem quod βίκος, urna.

Βιῴω, viverem, Doric. pro βιοίην, præſ. opt. a βιόω. Th. βίος, vita.

Βίων, ὁ, Bion, Philoſophus.

Βιῶναι, vixiſſe, a. 2. inf. ab inuſ. βίωμι, quod a βιόω, quod a βίος, vita.

Βιώνης, qui victum, ſeu ad victum neceſſaria emit; Suid. ex βίος, & ὠνέομαι, emo.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. a βιόω, vivo.

Βιωσίμως, vitaliter: Lucr. ut βιωσίμως ἔχω, ſum vitalis: Nazianz. a βιόω, vivo.

Βίωσις, εως, ἡ, vita anteacta, ipſa vivendi actio.

Βιώσκομαι, viviſco: apud Ariſtot. in Meteorolog.

Βιωτικὸς, ὴ, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens, ſecularis: a βίος, vita.

Βιωτικῶς, ut fit in communi vita; item, populariter: adverb. a βιωτικός.

Βιωτὸν, in n. g. vivendum: a

Βιωτὸς, ὴ, vitalis: ab eod. Them.

Βιώτω, 3. ſing. a. 2. imperat. a βιῶϑι; q. a βιῶμι. V. βιόω.

Βιωφελὴς, έος, ὁ, ὁ, ἡ, vitæ utilis: ex βίος, vita, & ὠφελέω, proſum.

Β Α.

Βλάβειν, priſcum, & Poet. verbum pro βλάπτειν, nocere. Hinc aor. 2. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, læſus, & in f. g. βλαβεῖσα, a. 2. part. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, a, um.

Βλαβερῶς, perperam: adv. a βλάπτω, noceo.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum: a præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, læſum eſſe, a. 2. infinit. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαβήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. a βλάπτω.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβύαται, idem cum Themate βλάπτω, lædo.

Βλαβῶ, f. 2. a βλάπτω.

Βλάπτω, μ. ψω, π. φα, noceo; injuriam infero, vel facio.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, immatura: a βλάζω, ſeu βλαστὸς, germen.

Βλαδαρὸς, flaccidus, diſſolutus.

Βλαδὼ, adv. tarde, ſegniter.

Βλάζω, ſtultus ſum; q. βλάξ, inutilis.

Βλαῖνα, & βλαινώδης, reperiuntur pro βλέννα, βλεννώδης.

Βλαῖπα, in apibus Ariſtoteli ſunt eadem quæ βλαισὰ, blæſa: Hiſt. an. l. 9. c. 40.

Βλαισοπόδης, idem quod βλαισόπους, qui diſtortus tibiis, & pedibus eſt: a βλαισὸς.

Βλαισόπους, οδος, pedibus mancus, vel oblæſus: ex βλαισὸς, (comp. cum πῆς, ποδὸς, pes) blæſus, varus, tranſverſus: ſic a pleriſque vocatur, cui membra ſoluta ſunt, i. e. παραλυτικός· item, qui literam aliquam exprimere non poteſt; ut Demoſthenes, qui ρ literam eloqui non potuit. ſed refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, &c. ut ſit, qui greſſum habet mancum, vel oblæſum, &c.

Βλαισὸς, ὴ, ὸν, valgus; cui diſtorta ſunt crura; cui genua, ac tibiæ converſæ ſunt: Gal. & Xenoph. ſunt etiam equi βλαισοὶ, quod vitium eſt tale, ut interius atterantur pedes, quando gradiuntur, & procurrunt. Auctor Etymologici affert ex quodam, ὁ πὰς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεσραμμένος: & addit, qui literæ λ ſimilis eſt: & ſubjungit, βλαισὸν dictum eſſe τὸν βεβλαμμένον τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. Dicitur & βλαιτὸς, gem. ον, Poet. q. a βλάπτω.

Βλαιτόπους, ποδος, ἡ, diſtortio, natura vergendi, blæſitas.

Βλαισόω, ῶ, diſtorqueo: Ariſtot. Th. βλαισὸς.

Βλαίσωσις, idem quod βλαιτόπους.

Βλακεία, inertia, ignavia: a βλακεύω.

Βλάκευμα, τὸ, id quod per ſocordiam fit: item, contemptus, deſpectus.

Βλακεύω, f. εύσω, p. εύκα, ſocordiæ me dedo, torpeo: huic opp. σπουδάζω.

Βλακία, ας, ἡ, ſocordia.

Βλακικὸς, ὴ, ignavus: & exinde

Βλακικῶς, ignave, tarde: a βλαξ, iners.

Βλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, inutilis, ſtultus, ſtupidus; & nomen piſcis etiam; idem quod Th. βλαξ.

Βλακώδης, εως, ὁ ἡ ἡ, & βλακωδῶς, idem quod βλακικὸς, & βλακικῶς, & omnia ab eod. Th. ſcilicet βλαξ.

Βλάμμα, τος, τὸ, detrimentum, damnum: verbale a perſ. 1. præt. paſſ. verbi βλάπτω, lædo.

Βλαυὸς, lippus, cæcutiens: q. βλέπος ἀνὴρ.

ΒΛΑ'ΞΙ, κὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis, ſiluro ſimilis; item, ignavus, iners: q. a βάλλω, abjici dignus.

Βλαπτικὸς, ὴ, ὸν, noxius, lædens, nocuus. Th. βλάπτω.

Βλάπτῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. βλάπτησ' pro βλάπτησα, præſ. part. act. fœmin. gen. a βλάπτω.

ΒΛΑ'ΠΤΩ, lædo, noceo: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. paſſ. βέβλαμμαι. a. 1. paſſ. ἐβλάφθην. a. 2. paſſ. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβεὶς, & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. inf. paſſ. βλαβῆναι. f. 2. paſſ. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα.

Βλαυσάζω, Siculis idem eſt quod βλημάζω; & ab eodem Themate.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, germino, fruticor. f. βλαςήσω. p. βεβλάςηκα. a. 2. ἔβλαςον.

Βλασάω, & βλαςέω, ῶ, μ. ήσω, idem quod βλαςάνω, germino, pullulo, ſuppullulo; Item generaliter pro naſcor; originem duco; Item, produco.

Βλαςεῖον, ου, τὸ, & βλαςὴ, ἡ, idem quod βλάςημα, germen, propago; id ipſum quod germinando prodiit. Th. βλαςάω, vel βλαςάνω.

Βλάςημα, ατος, τὸ, germen: a 1. perſ. præt. paſſ. vide βλαςάνω.

Βλάςησις, εως, ἡ, germinatio; item, fructuum inchoatio; verbale a 2. perſ. præt. paſſ. verbi Βλαςέω, vel βλαςάνω.

Βλαςησάτω, a. 1. imperat. act. verbi βλαςάνω.

Βλαςήσω, germinabo, f. 1. verbi βλαςάνω.

Βλαςητικὸς, & βλαςικὸς, ὴ, ὸν, germinandi vim habens; vel ad germinandum propenſus. utrumque ab eod. Th. βλαςάνω.

Βλαςοκοπέω, ῶ, germina detraho; frango germina, & corrumpo: Theoph. ex βλαςὸς, οῦ, ὁ, germen; & κοπὴ, ἡ, ſectio; a præt. med. verbi κόπτω, ſcindo.

Βλαςολογέω, ῶ, lego (i. e. colligo) germina; carpendo pampino: Theophr. ex βλαςὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαςολογία, germinum collectio, pampinatio; a legendis pampinis, vel herbis: ex βλαςὸς, germen; & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλάς, ὁ, nomen viri: ſed βλαςὸς, οῦ, ὁ, germen. Th. βλαςάνω.

Βλασφημέω, impie loquor, maledictis inceſſo. imperf. ἐβλασφήμεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα, præſ. paſſ. βλασφημοῦμαι, male audio, tanquam blaſphemus accuſor. perf. paſſ. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia.

Βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, blaſphemus; maledicus; famam alicujus lædens, & inquinans; qui infamat aliquem, ſparſis de eo falſis rumoribus: ex βλάπτω, & φήμη, ἡ; quaſi ὁ βλάπτων τινὰ φήμην.

Βλασφημοσυνὴ, ἡ, maledicentia, qua probra alicui ingeruntur: a βλάσφημος.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ Βυζάντιον, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam Indicam.

ΒΛΑΤ'ΤΑΙ, αἱ, genus calceamenti.

Βλαῦπον, ου, τὸ, ſolea, ὑποδήμα: Epigr. & Ariſtoph. vel crepidula, ſeu ſandaliolum; Athen. a præced. Βλαῦται.

Βλαυτᾶν, induere, aut nectere calceos, vel verberare ſandalio: Heſych.

Βλαφθεὶς, læſus, a. 1. part. paſſ. βλαφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαψιγονία, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio: dici fertur, quum apes morbo, ignavia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt. ex βλάπτω, lædo; (unde βλάψις, læſio) & γείνομαι, gignor, naſcor: unde a præt. med. γέγονα, eſt γονὴ, ἡ, genitura, fœtus.

Βλάψις, εως, ἡ, læſio, ἡ βλάβη, noxa, detrimentum, damni illatio. Eſt verbale a Th. βλάπτω, fut. βλάψω.

Βλαψίφρων, ὴ, ſtolidus; cui mens læſa: ex βλάψις, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, ſapientia.

Βλεῖμαι, εῖο, εῖται, a. 2. opt. m. a βλῆμι, percutio, quod a βάλλω: ut θείμην, εο, ετο, a τίθημι.

Βλεὶς, percuſſus, a. 2. part. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. a βάλλω, jacio.

Βλεκέμυξος, mucoſus, flaccidus, ignavus, ſtolidus, deceptu facilis: Heſych. eſt quaſi βλακέμυξος; ex nomine βλαξ, ſtolidus, hebes; & μύξα, ας, ἡ, mucus, humor ex naribus fluens.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio, minor: quod a βλέμμα, aſpectus. Th. βλέπω. quidam exp. ἀναῤῥωννυμαι καὶ προθυμοῦμαι; a φλὲψ, φλεβὸς, deducentes; ut dicatur quaſi φλεβεαίνω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, aspectus: a βλέπω, aspicio.
ΒΛΕΝΝΑ, ης, ἡ, mucus. V. βλεννώδης.
Βλεννὸς, οῦ, ὁ, ignavus. Et
Βλεννώδης, seu βλεννόδης, ut & βλεννὸς, sive βλεννὸς, mucosus; peculiariter de homine ignavo, & stulto, seu segni, & fatuo, teste Hesych. scribuntur vel cum duplice, vel cum unico ν. a Th. βλέννα, ἡ, frigidus, humidusque succus, quem omnes φλέγμα vocant, ut scribit Gal.
Βλεπεδαίμων, vulgo exponitur, retortis oculis, horrificoque aspectu intuens; vel attonitus: ex βλέπω, & δαίμων.
Βλέπησις, idem quod βλέψις, aspectus. Th. βλέπω.
Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, aspiciens, præs. part. f. g. a βλέπω.
Βλέπος, εος, τὸ, Attice, idem quod βλέμμα, aspectus, obtutus.
ΒΛΕΠΩ, aspicio, intueor; item, caveo. f. ψω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. pass. βέβλεμμαι, q. βάλλω ὤπα.
Βλεσὸς, & βλεσὸς, ᾶ, ὁ, idem cum βλαισὸς, valgus, varus, incurvus. a plerisque exponitur, cui membra sunt resoluta, παραλυτικός. item sic dicitur, cui lingua impedita est, ψωλός. Th. βλαισός.
Βλέτυγες, & Βλέκυγες, nugæ; q. a βαλεῖν, quia rejectanea.
Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo. Et
Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu βλεφαρίδες, in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item, palpebræ.
ΒΛΕΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos: q. βλέπος φάρος, id est, visus tegmen: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.
Βλεψίας, ου, ὁ, piscis est nomen, apud Athen. l. 7. a βλέψις, εως, ἡ.
Βλέψις, εως, ἡ, intuitus; a 2. perf. præt. pass. verbi βλέπω.
Βλίδὶν, adverb. q. d. jactim, jaciendo: a Th. βάλλω, jacio.
Βλιθεὶς, ictus, trajectus, a. 1. patt. pass. βλιθῆναι, a. 1. inf. βλίθητι, a. 1. imperat. pass. βλιθῶ, a. 1. sub. pass. a βάλλω, percutio.
Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus, vulnus. Th. βάλλω, jacio.
Βλημάζει, & Βλιμάζειν, Hesych. exp. ἀποθλίβειν τὰς μαστούς, mammas contrectare, & opprimere. sunt qui annotent, proprie de avibus dici, quum illas emptum tractamus: Aristoph. in avibus. Th. βλίβω, premo, & μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma.
Βλημμένος, ictus, per Sync. pro βεβλημμένος, perf. part. pass. a βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt a βλῆμι formare.
Βλῆσθαι, jactum esse, abjecto augmento, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. a βάλλω.
Βλησιάζειν, sunt qui accipi putant pro ἱππεύειν, i. e. jactare, apud Hippocr.
Βλησισμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, apud eundem. Th. βάλλομαι.
Βλητικὸς, ictibus, seu vulneribus patens: a βάλλομαι.
Βλῆτο, Poet. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.
Βλητὸς, ὴ, ὸν, vel βλῆτος, ictus; item attonitus, apoplecticus; Hippocr. & Hesych.
Βλῆφιν, dat. pl. Jon. a
Βλῆφον, ου, τὸ, clavus ferreus, pessulus. Th. βάλλω.
Βληχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, balo: ovibus, & capris tribuitur. Et Aristoph. in vespis ad puerulorum vagitum transtulit.
Βλήχεσκε, Poet. pro βληχᾶτο, balare: a βληχάομαι.
Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. Eust. vult a βὴ derivatum esse, includens ει & nomen ἦχος; ut βληχὴ sit, ὁ τὸ βὴ ἦχος.
Βλήχημα, ατος, τὸ, idem. Th. βληχάομαι.
Βληχητὸς, balativus, qui balat. unde τὰ βληχητὰ animalia quæ balant, apud Suid.
Βλῆχον, ου, τὸ, dicitur filix herba: Sch. Theocr. pro quo βλῆτον habet Nic.
Βληχρὸν, seu βληχίον, leguminis quoddam genus, apud Gal. ex Hippocr. a Th. βληχρὸς, quod quidam deducunt παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ut sit, ὁ καταβεβλημένως, ἢ πεπωκώς: quidam autem contra βληχρὸν, pro valido, & robusto acceperunt; tanquam a βέβληκα; ut βληχρὸς sit ὁ καταβάλλων.
ΒΛΗΧΡΟΣ, ὸν, debilis, imbecillis; ut & ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς.
Βληχὼ, & βλήχων, a Theophrasto, & aliis nominatur ἡ γλήχων, dictamnus, seu pulegium sylvestre: Plin. l. 20. c. 14. Ubi dicit, gustatum a pecore caprisque balatum concitare. Th. βληχάομαι, ῶμαι.
Βληχώδης, ες, ὁ, ἡ, balativus, aut balatorius; nempe similis ovibus: Suidas.
Βλιμάζειν, vide cum βλημάζειν.
Βλίμωσις, exp. ἡ ἅμα πτῶσις, seu πτώσεων ἄλγεσις: Hesych. verbale a βλιμάζω.
Βλὶξ, continenter, assidue: adv. q. a βολὴ, ictus.
Βλιτάδας, Suidas apud veteres vocari dicit viles mulierculas; ut & βλίτας, & βλίτωνας. Hesych. dici scribit stultos.
Βλιτομάμων, vel βλιτόμας exp. stupidus, hardus, stolidus, fatuus, apud Aristoph. in nub.
Βλίτον, ου, τὸ, blitum, genus oleris insipidum, & vile: unde proverbio dicitur, blito despectior: apud Suidam scribitur βλίτιον, fortasse ita dictum, quasi βλητὸν, i. e. abjiciendum propter inertiam, inutilitatem, seu vilitatem. Festus tamen blitum a βλαξ, deducit.
ΒΛΙΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut e favis mel: q. a μελίττω, a μέλιττα, apis.
Βλοσυρόω, gen. Jon. pro οῦ, a
Βλοσυρὸς, ὰ, terribilis aspectu, torvus, truculentus: a βλέμμα σύρειν, visum trahere, & torquere.
Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Et
Βλοσυρωπὸς, οῦ, terribilis aspectu: ab ὤψ, & βλοσυρὸς, truculentus.
ΒΛΥΤΤΩ, & βλύω, f. βλύσω, scaturio, effundo, mano. Sic dictum a murmure aquarum.
Βλυσηρὶς, ίδος, ἡ, exp. q. d. scaturitrix: ut in Epigr. βλυσηρίδι χειρὶ, manu scaturiente, & fluente. a Th. βλύζω, seu βλύω, f. ύσω.
Βλωθρὸς, ὰ, celsus, procerus: a βλώσκω, ascendo.
Βλωμίδιον, parva buccella, frustulum, offella: Eust. diminutivum a βλωμὸς.
Βλωμίκιοι ἄρτοι, panes dicuntur, qui incisuras habent, a Romanis dicti quadrati: apud Athen. l. 3. a Th. βλωμὸς, ὁ.
ΒΛΩΜΟΣ, οῦ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio: q. a βάλλω.
Βλῶσις, εως, ἡ, adventus: a seq.
ΒΛΩΣΚΩ, f. ώσω, advenio, ascendo, cresco.

Β Ο.

Βοᾷ, reboat, 3. sing. præs. a βοάω.
Βοάα, Poet. pro βοᾷ, Pleonasmo litteræ α, 3. sing. ind. præs. a βοάω.
Βοάασκον, imperf. Poet. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, clamo.
Βοάγεια, τὰ, dicuntur spolia, quæ ἐκ τῆς βοὸς ἀχθέντες, i. e. ex pugna colliguntur: inquit Etym. atque sic est ex βοὴ, & ἄγω, ἡ.
Βοάγειον, ου, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle; a βοῦς, & ἀγρὸς, rus, ager. Eusth.
Βοάγριος, ου, Boagrius, Locrensium amnis.
Βοαδρόμιος, ὁ, auxiliator, Dorice pro βοηδρόμος,
Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poet. pro quo frequentius βοηδὸς, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοηθέω.
Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. Marc. 3. 17.
Βοάνθεμον, herbæ nomen est; idem quod χρυσάνθεμον: ex βοῦς, βοὸς, & ἄνθεμον, τὸ.
Βοᾶξ, ακος, ὁ, piscis, qui a Plinio box vocatur: Athen. l. 7. παρὰ τὸ βοᾶν dictum esse scribit. pro eod. dicitur & βόηξ, & βῶξ, per contractionem: a Th. βοάω.
Βοάριον, ου, τὸ, quod ad boves pertinet, boarium. Th. βοῦς.
Βοάσαι, Dor. pro βοᾶν, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.
Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. verbi βοάω.
Βοᾶσι, clamant, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. a βοάω.
Βουλίον, ου, τὸ, & βούλιον, boum stabulum, bubile: ex βοῦς, & αὐλὴ.
Βοᾶτις, fœm. gen. clamatoria, vociferatoria: Æsch. in Persis. Th. βοάω.
ΒΟΑΩ, Boo, clamo, vociferor, celebro. f. ήσω. imperf. ἐβόασον, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω.
Βοεία, ας, ἡ, sub. δορὰ, bubula pellis. Th. βοῦς.
Βοειακὸς, & βοεικὸς, ὴ, ὸν, item βοϊκὸς, e bubula pelle factus; item, bubulus. sic βοεικὸν, τὸ τῆ βοὸς κρέας, caro bubula: ut ὑείκειον, suilla. Bud.
Βόειος, ου, bovinus, bubulus.
Βόεος, a βοῦς, bos.
Βόες, pl. a βοῦς.
Βοὴς, έως, ὁ, lorum e bubulo corio factum; Od. β. Th. βοῦς.
Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; item, pugna; a βοάω, clamo.
Βοῇ, Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub.
Βοηγενὴς, bove natus: epitheton apum: in Epigramm. βοηγενέσι μελίσσαις, i. e. bove natis. ex βοῦς, & γείνομαι.
Βοηδρόμιος, ὰ, ὁ, auxiliaris; ex βοάω, & δρόμος.
Βοηδρόμος, & Dorice βοαδρόμος, q. d. ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, epitulator: Eurip.
Βοηδρομέω, auxilior.
Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium: a
ΒΟΗΘΕΩ, ῶ, auxilior, succurro: q. εἰς τὸν βοὸν θέω, ad clamorem accurro. f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθει, contracte pro βοήθεε.
Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium, remedium, adminiculum.
Βοηθηματικὸς, ὴ, ὸν, vim habens auxiliandi, auxiliator: a Th. βοηθέω.
Βοηθητέον, succurrendum est: Demosth.
Βοηθητικὸς, ὴ, auxiliaris.
Βοηθὸς, ὰ, ὸν, ἡ, & βοηθόος, Poet. auxiliator: a βοηθέω.
Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio, præda: a βοῦς, & ἐλαύνω, abigo.
Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, boves agito, vel abigo: a
Βοηλάτης, ὰ, ὁ, bubulcus, boum agitator, vel abactor. Et
Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix: a βοῦς, & ἐλαύνω.
Βόημα, & Dorice βόεμα, idem quod βοὴ, clamor. Th. βοάω.
Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. a βοάω. & βοᾶς, Dor. pro βοᾷς, præs. sub. act.
Βοηπόλος, ὰ, ὁ, boum pastor: παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, boves pascere.
Βόης, ὰ, ὁ, clamosus, vociferator: a βοὴ.
Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, clamor. Th. βοάω.
Βοθρίζω, obruo: fonat, q. d. in foveam implicitum traho. Th. βόθρος.
Βοθρίον, ου, ω, parva scrobs: a
ΒΟΘΡΟΣ, ου, ὁ, fovea, scrobs; q. βάθος, a βαθέω.

Βό-

Βόθυνος, ὁ, idem, sed Ἀττικώτερον; q. à βαθύνω, excavo in profundum.

Βοθρεῦσθαι, tumor dicitur apud Gal. quum pressus digito, in modum scrobis, fossulam, vestigiumque relinquit cavum, & lacunosum. Th. βόθρος.

Βοῖδος, ὁ, ὁ, πρᾶος: Eustath. ex Menand. Th. βοῦς.

Βοίδιον, vel βοΐδιον, & per synæresim βῴδιον, & βοιδάριον, τὸ, bucula, buculus: Athen. in Epigramm.

Βοίκλεψ, idem quod βώκλεψ, boum fur: Athen. ex βοῦς, & κλέπτω, furor.

Βοῖκος, ὁ, ὁ, bubulus. ut βοεικός.

Βοιωτιάζω, fut. ξω, impero Bœotiis.

Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia.

Βοιωτὸς, ὁ, ὁ, Bœotus.

Βολαῖος, impetuosus, irretitus: a βολὴ, ἡ; vel βόλος, ὁ, jactus. Th. βάλλω.

Βολάων, ictuum, gen. pl. a βολή. Th. βάλλω.

Βολβάριον, & βολβίον, ὁ, τὸ, bulbulus, parvus bulbus: a βολβός.

Βολβίνη, ἡ, bolbine; bulbi quædam species. Theophr. & Plin.

Βολβιτία, ἡ, Polypodum genus, quod & βολβοτίνη, & βολβῖτις dicitur.

Βόλβιτον, ὁ, quod & βόλιτον, stercus, fimus: a βολὴ, quia ejicitur.

Βολβίτης, ὁ, idem quod βόλβιτον, τό.

Βολβοειδὴς, ἐς, ὁ, ἡ, bulbosus, bulbum referens: comp. ex εἶδος, species, & βολβός.

Βολβός, ὁ, bulbus. exp. ab Eust. ἄγγειόν τι κρόμμυον, alii vero exp. ὕδωρ, i. e. tuber terræ. item, radices rotundæ, & tunicatæ, ut lilii, croci, squillæ, arundinum, & similes aliæ βολβοὶ dicuntur. apud Dioscor. vero l. 1. c. 124. βολβὸς κῳλάμου, Marcellus oculos vocat; quo nomine veteres in radice arundinis dixerunt eam partem, unde soboles quotannis nascitur.

Βολβώδης, ες, ὁ, ἡ, bulbosus.

Βολέω, ῶ, jacio: a βολὴ, jactus.

Βολεών, ῶνος, ὁ, fimetum, sterquilinium: Eustathius dicit, Atticum esse.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; item, ictus, plaga: gen. pl. Æol. βολάων: a p. m. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, bolidem demitto. f. ἰσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος.

Βολὶς, ἰδος, ἡ, jaculum, sagitta: item funis alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.

Βολίτης, ὁ, ὁ, stercoreus: Aristoph. idem quod βόλιτον, seu βόλβιτον.

Βόλιτος, ὁ, ὁ, seu βόλιτον, τὸ, exp. stercus bubulum, ut Poll. ostendit, vel idem quod βόλιτον, τό.

Βολοκτυπία, exp. sonitus ex jactu tesserarum, dum moventur; sonitus in ludo fritilli: ex βολὴ, ἡ, seu βόλος, ὁ; & κτύπος, ὁ; unde κτυπέω.

Βόλος, ὁ, ὁ, jactus, Jon. & Poet. funda, verriculum. Th. βάλλω, jacio.

Βολωτία, dicebatur Lucina; quoniam partus dolores, qui βολαὶ nominatur, amoliri, & ὠθεῖν credebatur, teste Etym.

Βομβάζειν, irridere, cavillari: Suid.

Βομβαίνω, videtur esse, sonum bombo similem edo: a Th. βόμβος.

Βομβαξ, adverbium aliud a βομβηδὸν, & jocose ab Aristoph. fictum, inquit Eust.

Βομβαλοβομβαξ, apud eund. Aristoph. edendo bombum; cum bombo.

Βομβαύλης, tibicen: qui novit βομβεῖν αὐλόν. Hesych.

Βομβεῦντι, Dor. pro βομβῶσι. βομβεῦσα, Dor. & Æol. pro βομβῶσα, susurrans, præs. part. f. g.

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, bombum edo vel facio, susurro, resono: a seq. Them.

Βομβηδὸν, adverb. edendo bombum, cum bombo: a βόμβος.

Βομβήεις, αντος, ὁ, & βομβητὴς, bombum edens.

Βόμβησις, bombizatio.

Βόμβος, ὁ, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes, strepitus.

Βομβυκίας κάλαμος, exp. bombycia arundo: Theophr. Pl. 4. 12. & Plin. 16. 36.

Βομβύκιον, diminut.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis ille, qui telas araneorum modo texit, ad vestem luxumque fœminarum, quæ bombycina appellantur: inquit Plin. Th. ΒΟ'ΜΒΟΣ, ὁ.

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis.

Βομβυλιάζω, ventris murmur edo: Aristot.

Βομβύλιος, ὁ, ὁ, idem quod βομβύλη. est & genus poculi, βομβοῦ ἐν τῇ πόσει.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόναστος, ὁ, ὁ, animal sylvaticum; aliter monops.

Βόνασος, & βόννασος, scribuntur etiam pro βόνασος, & βόναστος, animal cornigerum, teste Aristot. Hist. an. l. 2 c. 1. de quo multa etiam l. 9. & ex eo Plin. l. 8. c. 15.

Βοοβοστκὸς, οῦ, ὁ, boum pastor, bubulcus: ex βοῦς, & βόσκω.

Βοόγλωσσος, i. e. ὀφθαλμός, Nonn. ὄμμα βοογλώσσοιο προσώπου, faciei bovis & pulchris oculis præditæ: proprie namque sonat, q. d. bubulas pupillas habens, i. e pulchras; bubuli enim oculi pulchri censentur. V. γλωσσα.

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. in quo robur.

Βοοζύγιον, τὸ, boum jugum.

Βοοθύτης, & βωθύτης, qui boves mactat: unde βοοθυτέω, ῶ, boves macto, & immolo: ex βοῦς, & tertia pers. præt. pass. verbi θύομαι.

Βοοκτασία, boum cædes, seu mactatio: ex βοῦς, & 2. pers. præt. pass. ἔκτασαι, verbi κτείνω.

Βοστφαγία, idem quod βωσφαγία, boum mactatio: a βωσφαγέω, boves macto: ex βοῦς, & σφάζω, vel σφάττω.

Βοοβόφος, vel βωβόφος, qui boves alit, & pascit, bubulcus: ex βοῦς, & τέφος, præt. med. verbi τρέφω, alo, nutrio.

ΒΟΡΑ', ἄς, ἡ, pabulum, esca; proprie brutorum, q. a βόω, seu βόσκω, alo.

Βορβορέη, exp. cœnosa, lutosa.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in luto: nomen Ranæ: ex βόρβορος, & κοίτη, cubile.

Βορβορίζω, cœnum refero: ut Dioscor. l. 5. βορβορίζων ἐν τῇ γεύσει, cœni saporem referens. sed exp. etiam, cœno inquino. Th. βόρβορος.

Βορβορόπη, in meretricem jactatum est ab Hipponacte, quasi βορβορώδη τὴν ὀπὴν ἔχουσα. ex βόρβορος, & Th. ὀπὴ, ἡ.

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, proprie ἐκ τοῦ βορᾶς.

Βορβοτεράξις, εως, apud Aristoph. in equit. dicitur turbulentus; cœno, & tumultu implens omnia; qui fœdum, & turbulentum civitatis statum reddit: q. βορβοτεράκτης, ex βόρβορος, & τεράσσω.

Βορβορόω, cœno contamino, in cœnum converto.

Βορβορυγὴ, ἡ, & βορβορυγμὸς, ὁ, exp. intestinorum tumultus, & strepitus; vel general. tumultus, strepitus. utrumque a βορβορύζω, strepitum edo.

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, strepo; proprie de intestinis crepitantibus: verbum a sono fictum.

Βορβορώδης, ες, ὁ, ἡ, cœnosus, cœno plenus, fœculentus, cœnum referens: ut πηλὸς βορβορωδέστερος, Plat. a Th. βόρβορος, ὁ.

Βορβορωπὸς, qui cœni speciem refert: fœdus, turpis, fœtorem inferens: ex βόρβορος, & ὤψ, oculus.

Βορεαῖος, borealis.

Βορέας, gen. Æol. pro βορέως, ut & βορέω, gen. Jon. a

ΒΟΡΕ'ΑΣ, & Jon. Βορέης, ου, ὁ, Boreas, aquilo: q. ἀπὸ τοῦ βοᾶν, καὶ ῥᾶν, quod ventus sit sonorus, & violentus: vel a βορὰ, quod edacitatem afferat.

Βορέηθεν, adv. Poet. a septentrionali plaga.

Βορηΐδες ἀκταὶ, exp. aquilonaria littora: ex Dionys. Alex.

Βόρειος, & Βορήϊος, Poet. ου, Borealis. ὑπερβόρειος, qui ex remotissima regione venit. neut. sing. τὸ βόρειον, substantive, aquilonaris pars, septentrio: & in plur. τὰ βόρεια, pro eod. Th. βορέας.

Βορειότατος, maxime septentrionalis: superl. a βόρειος.

Βόρεος, idem quod βορέος.

Βορὴ, acc. Jon. pro βορὰν, a βορὰ, pabulum.

Βόρμηξ, & Βύρμηξ, formica, quia diligenter βορὰν μάσα, id est, cibum quærit: vel a μύρμηξ; & certe μ & β cognata sunt.

Βόρος, vel βορὸς, edax, vorax: Lucian. Unde βορώτατος, edacissimus, ex βορὰ, pabulum, esca.

Βορράθεν, ab aquilone: a βορρᾶς, idem quod βορέας.

Βορρέαιος, borealis; idem quod βόρειος: pro quo dicitur & βορεάς.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas: sic βορρέης, nom. simul. Jon.

Βορρήϊον, apud Xen. exp. βόρειος κατάστασις τοῦ ἀέρος, borealis constitutio aeris; boreale cœlum; vel potius pro βόρειον πνεῦμα. Th. βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, pastus, cibus. Th. βόω, inus. pasco.

Βοσκάδιος, ὁ, ὁ, pascua carpens, altilis: apud Nic.

Βοσκὰς, άδος, ἡ, pascens, pastui indulgens; sed est & avis marinæ, seu palustris nomen, similis anati, ut scribit Aristot. Hist. an. l. 8. c. 3. & est etiam picis aridæ species quædam; de qua Dioscor. l. 1. c. 98.

Βοσκὴ, ἡ, pastus, pabulum; apud Athen. l. 13.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal, quod pascitur; item, pascua: Esa. 7. a βόσκω. Th. βόω, pasco.

Βοσκηματώδης, ες, ὁ, ἡ, exp. pecuarius: ut βοσκηματώδης ἄνθρωπος, Eust. a βόσκημα.

Βοσκησέσθε, pascemini, Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, pasco, f. ήσω. Th. βόω, idem.

Βόσκησις, εως, ἡ, pastio.

Βοσκητέον, pascendum, verbale gerundivum. a βόσκω.

Βόσκωσι, Dor pro βόσκουσι, pascunt, 3. pl. præs. a βόσκω.

Βοσκὸς, ὁ, ὁ, pastor.

Βόσκω, pasco. f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. a βόω, pasco, inus. exp. etiam alo, sc. more pecudum: Od. α.

Βοσὸρ, propr. nom. sparsor, Hebr. qui etiam dicitur βεώρ, pater Balaami.

Βοσπόριον, ου, ὁ, Bosporius: Sophocl. a βόσπορος, ὁ.

Βόσπορος, ου, ὁ, Bosporus, vel Bosphorus; q. d. bovis trajectus: mare angustum significat; dicitur enim a bovis transitu, propter freti angustias. Sunt autem duo Bosphori; alter juxta Byzantium, qui Bosphorus Thracius appellatur; alter in introitu Mæotidis paludis; de quibus consule chorographos. ex βοῦς, & πόρος.

Βοστρυχηδὸν, in cincinni modum, seu cirri; in formam cincinnorum.

Βοστρυχίζω, in cincinnos plecto; capillum compono; calamistro; calamistris inuro: & Metaph. ut Dion. Halic. dicit, Platonem κτενίζειν, & βοστρυχίζειν dialogos suos: item exp. cirros gestare.

Βοστρύχιον, diminut. q. d. cincinnulus.

Βοστρύχωμαι, unde part. præt. βεβοστρυχωμένος, cirratus, cincinnatus.

Βόστρυχος, ου, ὁ, & βόστρυς, υχος, ὁ, cincinnus, capillus, cæsaries, (quod uvæ instar pili cohæreant) capilli certo

mo-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

modo plexi . quidam tamen proprie cirrum muliebrem ita dici putant. Etymol. deducit a βοῦς, ut dicatur quasi βόϝυχος; quia, inquit, μετὰ χήματος βοϝοειδῶς ἀπήρτηται) . item βόστρυχοι, dicuntur cirri, i. e. animalcula pennata, de genere insectorum : ex Aristot. de anim. l. 1.

Βοστρυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, exp. cincinni, seu cirri formam habens ; Eurip. Th. βόστρυχος.

Βοτὸ, V. in βοτόν.

Βοτὰμια, τὰ, pascua, apud Thuc. ὡσὲρ βοτᾶμίων, pascuorum nomine.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen: a βοῶς, esca: quod a βόω, pasco.

Βοτανίζω, herbas carpo, seu vello; quod Columella dicit exherbare, & runcare.

Βοτανικὸς, ἡ, herbarius.

Βοτάνιον, ου, τὸ, herbula; ab eodem Th.

Βοτανισμὸς, ἡ, ὁ, runcatio, seu evulsio herbarum inutilium.

Βοτανολογέω, ῶ, herbas carpo, & colligo; ex βοτάνη, & λογέω, inusitato pro λέγω, colligo.

Βοτανώδης, herbaceus, vel herbosus; i. e. vel ad herbarum genus accedens, vel herbis abundans, herbidus : a Th. βόω, όσω, vel ώσω; unde βοτὸς, ὁ.

Βοτείρες, exp. casæ pastorum, gurgustia : Plut.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. pastor; a βόω, inus.

Βοτηρικὸς, ἡ, ὁ, pastoralis, a βοτὴρ, ῆρος, unde fœm. βότειρα, ἡ.

Βοτὸν, ἡ, τὸ, pecus, armentum . Th. βόω, pasco.

Βοτὸς, ἡ, ὁ, alimentum; ab eodem Th.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, racemulus.

Βοτρυδὸν, adv. racematim, in modum racemi . Th. βότρυς.

Βοτρυηρὸς, qui e botryfero genere est : & in neutr. plur. τὰ βοτρυηρὰ, pro ipsis botris .

Βοτρυίτης, ου, ὁ, & βοτρυίτις, ιδος, ἡ, botryites, & botryitis : ut βοτρυίτης λίθος, botryitis gemma .

Βοτρυμὸς, ἡ, ὁ, vindemia : Hesych. Th. βότρυς, υος.

Βοτρυόδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor : Aristoph. in pace . ὦ πότνια βοτρυόδωρε, pacis epitheton a rusticis ei impositum, quod ea vigente vineæ colantur . ex βότρυς, & δῶρον.

Βοτρυόεις, όεντος, racematus, racemosus, racemi in modum collectus & intortus : Athen. l. 10.

Βοτρυόομαι, οῦμαι, racemor . est pass. ab activ. βοτρυόω, racemo; a Th. βότρυς.

Βοτρυόπαις, ὁ, ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos fert: ex βότρυς, & παῖς.

Βοτρυοσαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ab uvis distillans: ex βότρυς, & σάζω.

Βοτρυοστέφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, botryonum sertis redimitus . V. στέφανος.

Βοτρυοχαίτης, exp. botros crinibus implicitos habens ; Epitheton Bacchi, in Epigr. ex βότρυς, υος, & χαίτη, ἡ.

Βοτρυόω, vide in Βοτρυόομαι.

ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva, racemus : voc. ὦ βότρυ : acc. pl. βότρυας, quod inde ποδὸν ῥέθει.

Βοτρυώδης, ες, ης, ὁ ἡ ἡ, racematus, racematim cohærens, acinosus : ut βοτρυώδη δένδρα, arbores racematim fructificantes. Th. βότρυς.

Βοτρυών, ῶνος, ὁ, botryo, sive botrus : a Th. βότρυς, υος.

Βᾶ, est particula augendi : a βοῦς, idest, bos, qui magnum animal.

Βᾶ, etiam pro βοός, Poet.

Βαιάγωρ, ορος, ὁ, pastor, armenti ductor. item βαβεπὸν, ὄ, τὸ, ὡσὸ βοῶν εἰλκυσμένον ξύλον, ut tradit Hesych. dicens, Laconica esse hæc duo vocabula. ex βᾶς, & ἄγω.

Βάβαλις, ιδος, ἡ, &

Βέβαλος, ου, ὁ, bubalus, sylvestris bos : a βοῦς, bos.

Βαβάρας, Hesych. cui magna est baris; dicitur etiam de homine magno, & stupido . ex βᾶς, & βάρις. Vel potius exp. βαβάρας, qui instar bovis est gravis, i. e. tardus, & stupidus . Item exp. μεγαλοναύτης, ᾧ δὴ τὸ μεγάλῳ βάρει, ἢ μέγα βάρος ἔχειν : Hesych. & sic est ex βᾶ, vel βᾶς, & βάρος, ες, τό.

Βαβόσιον, τὸ, exp. locus ubi boves pascuntur.

Βάβοσις, εως, ἡ, exp. voracitas : Hesych.

Βαβώτας, α, ὁ, Dor. pro βαβότης, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus : a βᾶς, & βόω inus. pasco.

Βάβοτος, bobus pascendis aptus: Od. ν. ex βᾶ, vel βᾶς, & βόσις, vel βοτὸς; verbalia a Th. βόω.

Βάβρωσις, vel βάβρωσις, ἡ, magna fames : a βᾶ, particula augente, & βρῶσις, cibus; quod a βρώσκω, comedo.

ΒΟΤΒὨΝ, ῶνος, ὁ, inguen. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βαβωνιάω, laboro ex inguine, intumeo : ut Arist. Ran. ὡσὸ τῆς κοπωνῆδ τῷ νεφρῷ βαβωνιῶ, i. e. præ laboribus enim renes doleo ; hoc est, φλεγμαίνω τὰς βαβῶνας. a βαβών.

Βαβώνιον, ου, τὸ, bubonium : dicitur after Atticus, quoniam inguinum præsentaneum est remedium ; Dioscor. l. 4. c. 120. Plin. l. 27. c. 5. a Th. βαβών, ῶνος.

Βαβωνοκήλη, ἡ, exp. inguinis ramex ; prolapsus intestini, vel omenti in inguen, sic tamen, ut in ipso inguine consistat, nec descendat in scrotum : Paul. l. 5. c. 53. ex βαβών, ῶνος, & κήλη, ἡ.

Βαγαίος, ου, qui valde se jactat : a γαίω, glorior.

Βαγδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bove genitus : epitheton apis, quod ex boum ossibus nascatur ; vel eo modo, quo docet Virgil. 4. Georgic. Varro de Re rust. l. 2. c. 4. de bobus loquens : denique ex hoc putrefacto nasci dulcissimas apes, molles matres ; a quo eas Græci βαγόνας appellant. &c. ex βᾶς, & γδὼ, γίνομαι.

Βάγλωσσος, & ----ον, lingua bubula, herba. &

Βάγλωσσος, solea piscis: ex βᾶς, & γλῶσσα.

Βαδέψιον, ου, τὸ, bovinum corium : ex βᾶς, & δέφω, f. ψω, excorio, pelle nudo; unde δεψέω, ῶ, f. ήσω, subigo, & emollio, coriariorum more.

Βάδορα ἤματα, apud Hesiod. in op. & di. exp. dies, in quibus boves, & (ex parte totum intelligendo) quævis animalia excoriantur : at βαδόρῳ νόμῳ, apud Suid. de iis intelligitur, qui, ut in modum boum excorientur, digni sunt. a βάδορος.

Βάδορος, ου, ὁ, ἡ, boves excorians : a βᾶς, & δορὰ; quod a δέρω, Th. δέρας, pellis.

Βαδρομεῖν, accelerare, cursu incitato ferri .

Βαδρομία, ας, ἡ, cursus citus, seu incitatus, acceleratio : interpr. Demosth. ex βᾶ particula intensiva ; & δρομος.

Βάζυγον, & βαζύγιον, ου, τὸ, boum jugum : ex βᾶς, & ζυγὸς, ὁ.

Βαθερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui a bobus depascitur, ὡσὸ βοῶν θεριζόμενος τοῖς ὀδοῦσιν, h. e. βᾶς θέφω ; seu a particula βᾶ, epitatica, πολυφόρος, ἡ πολυθερὴς, h. e. πολλάκις θεριζόμενος. Vide θέρος, & θερίζω.

Βαθοίνης, seu Βαθοίνας, ου, ὁ, exp. boum vorator : Herculis Epith. in Epigr. ex βᾶς, & θοίνη, ης, ἡ ; unde θοινάω, f. ήσω.

Βαθυσία, ας, ἡ, immolatio boum : ex βᾶς, & θύω, macto.

Βαθύσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, exp. ad boum mactationem pertinens : ut βαθύσιον νύκτα, noctem, in qua boves mactati sunt. Vide βαθυσία.

Βαθύτης, ου, ὁ, & βαθυτέω, vide cum βοοθύτης, in βοοβοσκός.

Βαϊερδέω, exp. boves sacrificio : ex βᾶς, & ἱερδέω.

Βακαῖος, ut & βᾶκος, & βῶκος, Dor. ου, bubulus ; & bubulcus, messor : idem quod βώτης, ου, ὁ. Th. βᾶς.

Βακάπαι, αἱ, boum præsepia : Hesych. ex βᾶς, & κάπη, ἡ, a Them. κάπω. f. ψω.

Βακάρδιος, ut βακάρδιος λίθος, bucardia gemma, bubulo cordi similis, ut tradit Plin. ex βᾶς, & καρδία, ἡ.

Βακέντης, ου, ὁ, qui boves stimulo impellit: ex βᾶς, & κεντέω, f. ήσω.

Βάκεντρον, ου, τὸ, stimulus boum : κέντρον, quo aguntur βόες.

Βάκερως, ω, ὁ ἡ ἡ, bubulis præditus cornibus : ut βάκερων ἄγαλμα, apud Herodot. Item fœnum Græcum, quod & βάκερας, & βακέρα, apud Nic. ex βᾶς, & κέρας, ατος, τό.

Βακέφαλος, equus Alexandri magni, dictus a Taurino capite : ex βᾶς, & κεφαλή.

Βάκλεψ, vide supra cum βοΐκλεψ.

Βακλέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco : item generaliter pasco, & lacto : item, demulceo, delinio : item, decipio. Βακλέοντι, dat. sing. part. præs. ex βᾶς, bos, & κόλον, cibus.

Βακόλημα, τὸ, exp. lenimen, lenimentum, solatium : apud Suid.

Βακόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio : Plut.

Βακλητὴς, ἡ, ὁ, deceptor : Hesych. a βακλέω, f. ήσω.

Βακλία, idem ac βακόλιον.

Βακλιάζω, item βακλιαίζω, & βακλιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, pastoritium carmen cano.

Βακλιασμὸς, ἡ, ὁ, pastoritii carminis modulatio, tibiæ cantu, & tripudio.

Βακλιαστὴς, ἡ, ὁ, pastoritii carminis modulator : a βᾶς, & κόλον, cibus.

Βακλίζω, idem quod βακλέω.

Βακλικὸς, ἡ, pastoralis, pastoritius.

Βακόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βουκαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod βουκολικὴ, adject. fœm. a βουκολικὸς, pastoralis.

Βουκαλισμὸς, ἡ, ὁ, pastoralis cantilena.

Βουκόλος, & Dor. βώκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius.

Βουκόφυζος, expon. admodum mucosus, ideoque stolidus : Hesych. ex βᾶ epitat. & κόφυζα, ἡ.

Βῦκος, vide supra cum βουκαῖος.

Βύκρανον, ου, τὸ, caput bubulum, seu bovinum : apud Proclum de sphæra : Item, galea facta ex capite bovis.

Βουκράνιον, τὸ, expon. vitis nigra : apud Dioscor. sic etiam appellatur τὸ ἀνηρίνον, apud Gal. ex βᾶ, vel βᾶς, & κράνον ; unde κρανιον, τὸ.

Βουλαῖος Ζεὺς, expon. consiliarius Jupiter, vel consilii præses : Plut. a Them. βουλὴ, ἡ.

Βουλάπαθον, dicitur lapathum agreste, radicis altitudine a sativo differens : ex βᾶ, & λάπαθον, τό.

Βουλαρχέω, ῶ, consilii, vel curiæ sum princeps : Aristot. Pol. 4. ex βουλὴ, & ἀρχὴ.

Βουλαφόρος, ω, ὁ, Dor. pro Βουληφόρος. vide.

Βῦλει, vis, Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. a βούλομαι, volo.

Βυλεία, ἡ, expon. functio eorum, quæ ad senatoria munia pertinent, & quidem quæ fit a senatore : a Them. βουλὴ, ἡ.

Βύλεο, malis, præs. imperat. Jon. pro Βούλου, a βούλομαι, volo.

Βύλετ pro ἐβύλετο, imperf. ejusd. verbi.

Βουλεύεο, Jon. pro βουλεύου, præs. imperat. pass. a βουλεύω, consulto.

Βουλήιφδα, consulas, pro βουλῆς, 2. sing. præs. sub. per Paragogen τὸ ᾶκ· a βουλεύω.

Βούλημα, ατος, τὸ, consilium. Th. Βουλὴ, idem.

Βουλύμμάτιον, q. d. consiliolum : ex Soph. & Aristoph. est diminut. a βούλημα, ατος, τό.

Βουλόμμενος, Jon. & Poet. pro βουλόμενος, præs. part. a βούλομαι, volo.

Βύλυσαι, a. 1. imperat. m. βουλύσασθαι, dat.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

dat. sing. a. 1. part. act. verbi βουλόω, consulto. Th. βουλή.

Βουλόεντε, a. 1. part. dual. num. βουλόσῃ, a. 1. sub. a βουλόω.

Βούλοτσω, a. 1. Jon. ejus. th.

Βούλωσις, εως, ἡ, consultatio.

Βουλωτήριον, ὄ, τὸ, consilii locus, curia, senatus.

Βουλωτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator: a Βουλόω, consulto. Th. βουλή, consilium.

Βουλωτικὸς, ὴ, ὸν, consultus: item, senatorius, ad senatum seu curiam pertinens.

Βουλωτὸς, ὴ, ὸν, in deliberationem cadens: ab eod.

Βουλόω, consulto. f. ώσω. p. βεβούλωκα. a. 1. ἐβούλωσα. a. 1. m. ἐβουλωσάμην. Th. βουλή.

Βουλέων, gen. pl. poet. pro βουλῶν, a βουλή.

ΒΟΥΛΗ, ης, ἡ, consilium, consultatio, curia.

Βούληαι, Jon. pro βούλῃ, 2. sing. præs. a βούλομαι, volo.

Βουλήεις, consultus, qui consilio pollet: Plut. in Solone.

Βουληθείλω, ης, ῃ, a. 1. opt. pass. βουληθεὶς, θεῖσα, volens, a. 1. part. pass. verbi βούλομαι.

Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propositum. Th. βούλομαι, volo.

Βουλὴς, ῆτος, ὁ, senator: ut ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλὴς ὢν, apud Thuc. l. 3.

Βουλῆσι, & βουλῆσι, dat. pl. Jon. pro βουλαῖς, a βουλή, consilium.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα: & ab eod. th.

Βουλητικὸς, ὴ, ὸν, voluntarius.

Βουλητὸς, ὴ, ὸν, sub voluntatem cadens: a βούλομαι, volo.

Βουληφόρος, ος, ὁ, ἡ, consultor, consiliarius: voc. ὦ βουληφόρε: ex βουλὴ, & φέρω.

Βουλιμία, βούλιμος, & βουλιμίασις, q. d. bovina fames; i. e. ingens, seu vehemens fames.

Βουλιμιάω, βουλιμιάζω, & βουλιμώττω, fame ingenti, & intolerabili premor, aut enecor. ex βοῦς, vel βοῦ, epitatico; & λιμὸς, fames.

Βούλιος, adjectiv. quo utitur Æschyl. in Χοηφ. ἐὰ δ' ἄλλο φράξαι δεῖ τι βουλιώτερον; ubi Scholiastes expon. βουλυτικώτερον. Thema βουλὴ, ἡ.

Βούλομαι, pro

ΒΟΥΛΟΜΑΙ, volo; item, malo, & cupio. βούλει, & βούλεαι, Poet. vis, pro βούλῃ. præs. opt. βουλοίμιλι, οιο, οιτο. imperf. ἐβουλόμιλι, & ἠβουλόμιλι, Att. ου, ετο. f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι, tanq. a βουλέομαι. aor. 1. ἐβουλήθλι, & Att. ἠβουλήθλι. prær. m. βέβουλα, in compos.

Βοῦλος, intestina, unde farcimina fiunt, Lat. bolus.

Βουλυτὸς, ὴ, ὸν, tempus quo boves solvuntur a jugis, vespera: a βοῦς, & λύω, solvo.

Βούμμαδος, pro quo scribitur etiam βόμβυς, per τ, expon. uva quædam, a crassitudine ita vocata; aut simpl. uva in mammæ bovis similitudinem: ex βοῦ, vel βοῦς, & μαδὸς, ὁ.

Βουμέλι, ος, ὁ, ἡ, & βουμελία, ἡ, exp. q. d. bubula fraxinus: fraxini quædam species est, a Macedonibus sic appellata. Theophr. Pl. 3. 11. & 4. 9. ex βοῦς, & Them. μελία, ἡ.

Βουμολγὸς, expon. bumulgus, qui vaccas mulget: in Epigr. ex βοῦς, & ἀμέλγω.

Βούμυκοι, οἱ, dicuntur voces quædam mugitum taurorum imitantes: (Unde & illæ pro tauris Deo sacris habentur, quæ ad paludes fluviis vicinas audiuntur) Aristot. in Probl. Sect. 25. ex βοῦς, & μυκάω, ῶ, f. ήσω.

Βούνεβρον, ου, ὁ, hinnulus magnus: ex βου, particula augente, & νεβρὸς, hinnulus. Invenitur & τὸ βούνεβρον.

Βουνιὰς, & βούνιον, utrumque napi genus est: Dioscor. & Athen.

Βουνὶς γῆ, apud Æschyl. expon. terra collibus frequens.

Βουνίζω, expon. accumulo, aggero: Ruth. 2.

Βουνίτης οἶνος, vinum ex bunio: Dioscor. 5. 56. a Them. βουνὸς, ὁ.

Βουνοβατέω, ῶ, per colles gradior, seu incedo: ex βουνὸς, ὁ, & βατέω, inusit. pro Them. βαίνω.

Βουνόμος, expon. boves pascens, vel bobus pascendis aptus. sed βούνομος, expon. a bobus depastus: apud Aristoph. in Ran. utrumque ex βοῦς, & νομὸς, ὁ, seu νομὴ, ἡ; a Them. νέμω, pasco.

Βουνοπατέω, expon. q. d. colles calco; i. e. per colles gradior, seu incedo: ex βουνὸς, ὁ, & Themate πατέω.

ΒΟΥΝΟΣ, ου, ὁ, collis, tumulus.

Βουνώδης, clivosus: q. a βαίνω, quia scanditur.

Βούπαις, αιδος, puer, vel adolescens grandis, vel pinguis. Ex βοῦ particula intens. & παῖς. exp. etiam, bovis filius, seu bove natus: apum epitheton, quod ex taurinis ossibus nascantur: in Epigr. atque sic est ex βοῦς, & παῖς.

Βουπάλιδες, exp. tibialia, forsan luctantibus in usu: Hesych. ex βοῦ, & πάλη, ἡ.

Βούπαλις, expon. multam luctam habens: in Epigram.

Βούπαλος, magnus, proprie luctator; item, asinus. Βούπαλον, μέγα καὶ ὄνομα, Hesych. ut sit, vel simpliciter magnum, vel pro μέγας ὄνος, καὶ ὄνομα, magnus asinus; & nomen insuper proprium. Th. πάλη.

Βουπάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, expon. boum possessor, pecoris dives: ex βοῦς, & πάομαι, τὸ, a Them. πάω, πάομαι.

Βούπεινα, ἡ, magna fames. ex βοῦ, & Th. πείνα, ἡ.

Βουπελάται, οἱ, dicuntur bubulci, quasi βυελάται, pleonasmo literæ π. & sic est ex βοῦς, & ἐλαύνω, f. ἐλάσω, ab ἐλάω, unde ἐλατὴρ, & ἐλασὴς, ὁ. vel bubulci βουπελάται dicuntur quod τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι, Nicand. in Alexiph. & sic est ex βοῦς, & πέλας; unde πελάω, f. άσω; atque inde πελάτης, ου, ὁ.

Βουπλάστης, qui boves fingit, boum statuarius: in Epigr. ex βοῦς, & πλάστης, ὁ.

Βούπλευρον, τὸ, bupleuron, herba, de qua Nic. in Ther. & Plin. l. 22. c. 22. ex βοῦ, vel βοῦς, & πλεῦρον, τὸ.

Βουπληκτέον, τὸ, idem quod βουπλήξ, boves feriens, aut pungens: utrumque ex βοῦς, & πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω; unde πλῆξ, ὁ; & πλῆκτρον, τὸ.

Βουπλὴξ, ηγος, ἡ, stimulus, quo boves punguntur, βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel scutica, quæ fit ex bubula pelle.

Βουποίμων, boum pastor: in Epigr. ex βοῦς, & ποιμὴν.

Βουπόλος, qui circa boves versatur; bubulcus: ex βοῦς, & πολέω.

Βουπόροι ὀβελοὶ, magna verua, q. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, & πείρω, transadigo, p. m. πέπορα.

Βουπόρος, ad boves transfigendos aptus: ut ὀβελοῖσι βουπόροισι, apud Eurip. in Cyclope. ex βοῦς, & πόρος, ὁ.

Βούρησις, εως, ἡ, dicitur animal ex cantharidum genere, simillimum scarabeo longipedi; sic dictum, quod in herba a bobus devoratum, eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat, teste Nic. in Alexiph. & Plin. l. 30. c. 4. sed est & oleris sylvestris species, de qua Theophrast. Pl. l. 3. c. 8. & Gal. in lex. Hippocr. ex βοῦς, & ῥήσσω, f. ήσω; unde ῥῆσις, ἡ, & ῥησὴρ, ὁ.

Βούπωρος, qui bovem in prora habet: ut βούπωρος θυσία, sacrificium constans in apro, ariete, & tauro; in quo taurus præibat, ut in navi prora: Eust. ex βοῦς, & πρῶρα.

ΒΟΥΡΑΣΣΟΣ, fructus, qui clauditur spathe, i. e. folliculo, & involucro palmæ arboris. ponitur inter themata. ὁ περιεχόμενος δ' ὥσπ' αὐτῆς καρπὸς, ἐλάτη καλεῖται, ὥσπ' ἐνίων δὲ βόρασσος, Dioscor. l. 1. c. 151. i. e. contentus in ipso cortice fructus itidem elate dicitur. sic apud eund. Dioscor. ibid. φοίνικος ὧν ἔνιοι ἐλάτην ἢ σπάθην καλοῦσι, περιεχόμενον ἐστὶ τὸ καρπῶν τῆς φοινίκων ἀκμὴν ἀνθούντων, Hermolaus vertit: Palma, quam modo elaten, modo spathen vocant, involucrum est fructus e palma nascentis cum statu integro: ubi Marcellus notat, elaten esse corticosum palmæ adhuc florentis operimentum, quem palmæ corticem vocat Columella.

ΒΟΥΣ, οός, ὁ καὶ ἡ, Bos, vacca. αἱ βόες, vaccæ. dat. pl. βωσὶ, & Jon. βόεσσι. in acc. sing. βῶν. acc. pl. βόας, βοῦς. Hinc βόειος, βώτης, &c.

Βουσαύχλω, expon. qui humeros adducens cervicem contrahit, quales in judicio naturarum Aristoteles insidiosos esse ait: ex βοῦς, & αὐχλέω.

Βούσιρις, in acc. βούσιριν, Busiris, rex Agrigentinorum.

Βουστάσιον, seu βουστάσιον, τὸ, & βούστασις, ἡ, exp. boum stabulum, bubile: ex βοῦς, & στάσις, ἡ, statio.

Βούσταθμον, ου, τὸ, dicitur bubile, boum stabulum, ubi boves ἵστανται: Poll. ex βοῦς, & σταθμὸς, ὁ, stabulum, statio.

Βουστροφηδὸν, expon. vertendo, & flectendo se more boum arantium, Hesych. ex βοῦς, & στροφὴ, ἡ.

Βουσφαγέω, boves macto.

Βουσφαγία, ἡ, boum mactatio: in Epigr. pro quo dicitur & βοσσφαγία. ex βοῦς, βοὸς, & σφαγὴ, unde σφαγία, ἡ.

Βούτας, α, ὁ, Dor. pro

Βώτης, & hoc a βούτης, pro quo & βοτὴρ, ῆρος, ὁ, pastor. Th. βόω, inus. pasco.

Βούτιμος, bovis pretium æquans. vide τιμή.

Βούτομος, & ον, Butomum; herba, quam βόες πίνουσι, boves carpunt.

Βούτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. boves penetrans, & transfigens; seu bobus penetrandis, & transfigendis aptus: apud Suid. ex βοῦς, & τορέω; unde τορὸς, ὁ.

Βουτόφος, & βοοβότος, ου, ὁ, qui boves alit, & pascit, bubulcus: ex βοῦς, & τροφὴ, ἡ, seu τροφὸς, ὁ.

Βούτυπος, bovem cædens, qui boves mactat: Athen. l. 14. sed est etiam species animaluli, quod ἐμπὶς dicitur, teste Hesych. ex βοῦς, & τυπὴ, ἡ; unde τύπης, ὁ.

Βουτυρινος, η, ὁ, butyrinus. Th. βούτυρον.

Βούτυρον, ου, τὸ, Butyrum, lactis spuma: Gen. c. 18. ver. 8. a βοῦς, vacca, & τυρὸς, caseus, quod a bubulo lacte plurimum fiat.

Βουφάγος, q. d. qui bovem una cœna absumpserit, vorax, edax, comedo: ut sit ex βοῦ, epitat. vel ex βοῦς, & φάγος, ὁ.

Βούφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. a bobus aratus: ex βοῦς, & ἀφαρόω, (quod ex ὄντο, & ἀρόω,) aro.

Βούφθαλμον, τὸ, buphthalmus; herba, quam Dioscor. l. 3. c. 157. & Plin. l. 21. c. 8. sic appellatam scribunt, quod flores habeat bovini oculi speciem repræsentantes. ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς, ὁ.

Βουφονέω, boves macto: Il. π.

Βουφόνια, τὰ, boum mactationes: festum apud Athenienses, de quo Aristoph. in nub. Βουφόνος, qui boves cædit, & mactat. unde Βουφόνοι dicebantur quidam sacerdotes boves immolantes: Paus. in Attic. ex βοῦς, & φόνος, ὁ.

Βουφορβέω, ῶ, boves pasco: ex βοῦς, & φορβὴ, ἡ; a Th. φέρβω.

Βουφόρβια, τὰ, armenta.

Βουφορβὸς, qui boves pascit, bubulcus.

Βουχανδὴς, expon. bovis capax: in Epigr. ex βοῦς, & χαίνω; unde χανέω, & χανδὸν.

ΒΟΩ, f. όσω, & ώσω, p. κα, pasco: the-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

thema inusit. pro quo in usu est βόσκω, idem.
Βοᾶν, clamarem, Attice pro βοήσαιμι, βοῶμι.
Βοάμβυ, celebratus: a βοάω.
Βόων, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω. Βοώντων, gen. sing. part. præs.
Βοώνης, boum emptor. Vi. Them. ὠνέομαι.
Βοώνητον, bove emptus. ab eod. Th.
Βοῶτι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. act. a βοάω.
Βοώπης, ες, ὁ, bovinos oculos habens, ad magnitudinem bovinorum propemodum oculorum accedentes.
Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini sunt oculi, magni, & venusti: ex βοῦς, & ὤψ, ὠπός, oculus; quod a p. m. ὦπα, ab ὄπομαι. Est etiam epithetum dearum apud Hom. & in primis Junonis, quam, si tanquam aer consideretur, sic denominatam scribit Eust. ἀπὸ τοῦ βοῆς διὰ τὴς ἀερίας ἠχῆς. Il. α, & alibi.
Βοώσης, vociferantis, gen. sing. præs. part. act. f. g. verbi βοάω.
Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα, aro. præs. inf. βοωτεῖν· ex βοῦς, & ὠθέω, pello.
Βοώτης, ου, ὁ, Bootes. Nomen signi cœlestis, quod Arctophylax dicitur: ex βοῦς, & ὠθέω, trudo. Est enim boum agitator: item, bubulcus.
Βοῶψ, dicitur piscis quidam, sic dictus, quoniam μικρὸς ὑπάρχων μεγάλας ὤπας ἔχει: Athen. l. 7. ex βοῦς, & ὤψ, ὁ.

B P.

Βραβεία, ας, ἡ, moderatio certaminis, & de eod. dijudicatio.
Βραβεῖον, ου, τὸ, præmium victoriæ: a seq. them.
ΒΡΑΒΕΥΣ, εως, ὁ, qui dat præmium certaminis; certaminis moderator & arbiter. a ῥάβδος, virga, quam βραβῆται gestare solebant: vel quod virga palmea designabantur victores.
Βραβῆς, ου, ὁ, idem.
Βραβεύω, præmium do certaminis; de victoria decerno: item, impero, moderor. βραβεύσω, 3. sing. præs. imper. act. f. δσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.
Βραβήϊον, Poetice dicitur pro βραβεῖον, quod expon. etiam, sceptrum regium.
Βραβῆς, dicitur pro βραβεύς.
ΒΡΑΒΥΛΑ, τὰ, pruna Damascena.
Βραγχαλέος, raucus.
Βράγχια, τὰ, branchiæ, quibus pisces spirant, quæ & illis datæ sunt loco pulmonis, ut scribit Aristot. de respir. Item pro faucibus porci, apud eund. inquit Bud. qui & βραγχίων πνεύμονος ὠνομάσθων, apud Plut. interpr. intestinis pulmonis fistulis coarctatis.
Βραγχιάω, ῶ, expon. rauceſco; ut & βραγχάω, idem, apud Poll.
ΒΡΑΓΧΟΣ, ους, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo: a βρόγχος, quia gutturi accidit. Item idem quod, & pro βραχύς, εῖα, ύ, βραδύπους, a Th. βραδύς.
Βραγχώδης, raucus: ut φωνὴ βραγχώδης, vox rauca, & aspera. a βράγχος.
Βραδέως, tarde; item, segniter & cunctanter: βραδύτερον, tardius, segnius: βραδύτατα, tardissime: adverb. a βραδύς.
Βραδινὸς, ῆ, ὁ, Æol. pro ῥᾳδινὸς, gracilis.
Βράδιον, tardius, compar. & in superlat. βράδιστον: a βραδύς, tardus.
Βραδυβάμων, expon. qui tarde incedit: Aristot. ex βραδὺς, & βαίνω, cujus comp. varia in βάμων, ut a Them. βάω.
Βραδύγλωσσος, cujus lingua tarda est, tardiloquus. unde τὸ βραδύγλωσσον, tarditas loquendi, linguæ debilitas. ex βραδὺς, & γλῶσσα.
Βραδυδινὴς, έος, ὁ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; tardus ad motum: ex βραδὺς, & δῖνη.
Βραδυμήσαις, tardantibus, dat. pl. præs. part. f. g. a βραδύνω.
Βραδυμῶ, tardo, cunctor. f. μνῶ, a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, tardus.
Βραδύκαρπος, expon. tardos, seu seros reddens fructus: ex βραδὺς, & καρπὸς, ὁ.
Βραδυκίνητος, qui tarde movetur: ex βραδὺς, & κινητὸς, ὁ.
Βραδυμός, seu βραδυμύς, qui tarda est mente, seu ingenio.
Βραδυμοσύνη, ἡ, tarditas mentis, seu ingenii: ex βραδὺς, & νόος, contracte νοῦς.
Βραδυπειθὴς, qui tarde, & ægre sibi persuaderi sinit: ex βραδὺς, & πείθω.
Βραδυπεπτέω, tarde coquo; peculiariter cibum in ventriculo. Dioscor. 5. 49. ex βραδὺς, & πέπτω.
Βραδυπεψία, tarditas concoctionis; difficilis concoctio: Dioscor. ex βραδὺς, & πέπτω.
Βραδυπλοέω, ῶ, tarde navigo. f. ήσω. p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, & πλόος, navigatio: quod a πλέω.
Βραδυπορέω, lente procedo, tarde progredior: ex βραδὺς, & πόρος, ὁ.
Βραδύπορος, expon. tarde, seu lente pertransiens. unde βραδύπορα ἐδέσματα, dicuntur edulia, quæ lente digeruntur & distribuuntur.
Βραδύπους, tardipes, tardigradus. Them. πὸς.
ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὺ, tardus, a, um: in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος: superl. βράδιστος, vel βραδύτατος.
Βραδύσκελος, ος, ὁ, & -λὴς, έος, ὁ ἡ, tardigradus, tarde incedens: ex βραδὺς, & σκέλος.
Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, segnities.
Βραδυτόκος, tarde seu sero pariens: ex βραδὺς, & τόκος, ὁ.
ΒΡΑΖΩ, & Βράσσω, f. σω, ferveo, bullio.
ΒΡΑΘΥ, sive βράθυς, herba, quæ Latinis dicitur sabina.
Βρακανον, ου, τὸ, agreste olus.
Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, velum, seu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.
Βραδείς, fervefactus, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. verbi βράζω, ferveo.
Βράσμα, ατος, τὸ, & βρασμὸς, ὁ, ὁ, ebullitio, fervor. Th. βράζω.
Βρασμῶδες, exp. qui fit cum βράσμασι, aut βράσμασι similis; ut βρασμώδεις σασμοὶ, qui & βράσσαι, ut βρασμώδης γέλως, expon. risus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat: utrumque a βράσμα, ατος, τὸ: & omnia a Th. βράζω, f. σω.
Βράσσω, idem quod βράζω.
Βράσσων, vide cum Th. βραδύς.
Βράχε, imperf. vel a. 2. Jon. a βράχω, strepitum edo.
Βράχεα, έων, τὰ, brevia: Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.
Βραχέη, Jon. pro Βραχεῖα, fœm. gen. a βραχύς.
Βραχεῖς, & in f. g. βραχεῖσα, perfusus, a. 2. part. pass. a βρέχομαι, seu βρέχω, madefacio. a. 2. pass. ἐβράχλω. a. 2. inf. βραχλῶναι.
Βραχέως, adv. breviter, paucis.
Βραχίονιον, & βραχιονιστὴρ, expon. ornamentum brachii, armilla: a Th. βραχίων.
ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, BRACHIUM: q. comp. a βραχύς: quod lacertus brevior sit ulna.
Βραχίων, etiam brevior: compar. ut & βράχιστος, brevissimus, superl. a βραχύς.
Βραχυβάμων, qui brevibus incedit pedibus, bipes: apud Eurip. ex βραχὺς, & βάμων, terminatio compositiva, a βάω, inusit. pro Th. βαίνω.
Βραχύβιος, qui brevis est vitæ, cui breve vivendi tempus concessum est. Ath. l. 7.
Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas: ex βραχὺς, & βίος.
Βραχύβωλος, parvas, seu paucas habens glebas: in Epigr. ex βραχὺς, & βῶλος, ὁ.
Βραχυγνώμων, cui brevis seu curta est sententia; cui breve est consilium: ex βραχὺς, & γνώμη, ἡ; seu γνώμων, ὁ.
Βραχυδάκτυλος, qui curtos habet digitos: ex βραχὺς, & δάκτυλος.
Βραχύδρομος, qui breve curriculum facit: ex βραχὺς, & δρόμος, ὁ. unde etiam in superl. βραχυδρομώτατος, qui brevissime currit.
Βραχυκαταλήκτεω, ῶ, desino, seu termino, ut μέτρον βραχυκατάληκτον; vel etiam uno pede brevior sum, quam ἀκατάληκτον: a καταλήγω.
Βραχυκατάληκτος, brevior quam καταληκτικὸς versus. unde βραχυκατάληκτα μέτρα dicuntur, quæ in fine velut decurtata sunt, quæ totum pedem breviora, quam ἀκατάληκτα, seu quando fini pes integer deest: nam καταληκτικὰ sunt, quibus in fine deest syllaba; ἀκατάληκτα vero, seu ἀκαταληκτικὰ, quibus pes ultimus est integer, nec quicquam deest ad μέτρον, seu mensuram.
Βραχυμεμέω, comam brevem gesto; a Th. κόμη, ἡ.
Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas; κῶλα brevia; a Them. κῶλον, τὸ.
Βραχύκωλος, brevia membra habens, seu brevibus constans membris. unde apud Aristot. Rhet. 3. τὰ κῶλα sunt breviora.
Βραχυλογέω, brevis sum in dicendo. Plut. a λόγος, ὁ.
Βραχυλογία, brevitas sermonis, vel orationis.
Βραχυλόγος, brevis in sermone; qui breviter dicit aliquid, aut loquitur.
Βραχυμερεία, ἡ, brevitas partium, tenuitas: a μέρος, εος, τὸ.
Βραχυμερὴς, q. d. cujus partes sunt breves, & exiguæ; tenuis.
Βραχυμογὴς, brevi temporis spatio laborans. Them. μόγος, ὁ; unde μογέω, f. ήσω.
Βραχυμυθία, ἡ, breviloquentia: a Them. μῦθος, ὁ, comp. cum βραχὺς, εῖα, χύ.
Βραχυπτικὸς, breviandi vim habens: a Them. βραχύς.
Βραχυρέω, breve reddo, corripio.
Βραχύνωτος, brevis tergo; breve dorsum habens: ex βραχὺς, & νῶτος, ὁ.
Βραχυόναρος, pauca seu brevia habens somnia: ab ὄναρος, ὁ, seu ὄνειρον, τὸ.
Βραχυπροπαλίκτη, quorum penultima brevis est.
Βραχυπροπαλικτεῖν, dicuntur, quæ penultimam habent brevem: a προπαλίσσω.
Βραχύπνους, breves, simulque tardos ducens spiritus: a πνοὴ, ἡ.
Βραχύπορος, breves habens meatus: a πόρος, ὁ.
Βραχύποται, οἱ, brevi tractu bibentes, qui iidem βραχύποτοι dicuntur; vel parum potantes: a πότος, ὁ.
Βραχυρριζία, ἡ, brevitas radicum: a Th. ῥίζα, ἡ, comp. cum βραχὺς.
ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, χὺ, ἐος, brevis. μετὰ βραχὺ, paulo post: διὰ βραχέων, paucis.
Βραχὺς, prout expon. brevis, ei opponitur μακρὸς, longus; sed expon. etiam, parvus, exiguus. unde ἐν βραχεῖ, expon. brevi tempore, subito, repente; sed sæpius significat quod Latini dicunt, paucis. κατὰ βραχύ, expon. sensim, paulatim: & in neut. βραχὺ (ut & βραχύ π) aliquantum, paulum; & interdum, paulisper: ut Act. Apost. c. 5. Sed expon. & parum: ut βραχὺ φροντίζειν, parum curare. Dicitur denique βραχύ, quod est parvum, i. e. parvi momenti, seu pretii: unde βραχέος ἄξιος, apud Plat. de leg. pro contemnendo.

Βρα-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Βραχυσίδηρος, ος, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, qui breve ferrum, seu cuspidem habet: ex βραχὺς, & σίδηρος, ferrum.

Βραχυσκελὴς, qui parvo, seu brevi est caudice: ex βραχὺς, & σκέλεχος, τό.

Βραχύστομος, qui brevi est ore, vel parvo orificio: Plut. ex βραχὺς, & στόμα, τό.

Βραχυσύμβολος, qui parvum symbolum ad convivium confert; in Epigr. ex βραχὺς, & σύμβολον, τό.

Βραχυτελὴς, brevem finem habens; item, compendiarius, brevis: ex βραχὺς, & τέλος.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas: a βραχύς.

Βραχυτομέω, ita puto, ut breves remaneant reliquiæ; curte recido: ex βραχὺς, & τομὸς, ὁ.

Βραχύτομος, ita putatus, ut reliquiæ breves remanserint; curte recisus.

Βραχυτράχηλος, qui breve habet collum: ex βραχὺς, & τράχηλος, ὁ.

Βραχύυπνος, brevi contentus somno, non diu dormiens: Aristot. ex βραχὺς, & ὕπνος, ὁ.

Βραχυφεγγὴς, breve, & exiguum præbens lumen: ex βραχὺς, & φέγγος, τό.

Βραχύφυλλος, brevia habens folia: in Epigr. ex βραχὺς, & φύλλον, τό.

Βραχυχρόνιος, brevi tempore durans: ex βραχὺς: & χρόνος; unde χρόνιος, ὁ.

Βραχύωτος, ος, ὁ, ἡ, breves habens auriculas: ex βραχὺς, & οὖς, ὠτὸς.

ΒΡΆΧΩ, f. ξω, sono, strepo; proprie de iis, quæ franguntur.

Βρέγμα, ατος, τὸ, &

Βρεγμὸς, οῦ, ὁ, sinciput, a βρέχω, madefacio.

Βρέκεκὲξ, vox ranarum.

Βρέμεθλον, Poet. idem ac τὸ βρέμειν: a βρέμω.

ΒΡΈΜΩ, fremo, murmuro. f. μῶ, p. m. βέβρομφ: inde βρόμος, fremitus.

Βρένδον, cervus Messapiis.

Βρένθειον, dici μύρον πολυτελὲς ἀλείφεσθαι, tradit Eust. a Them. βέρενθος.

Βρένθις, βρενθὶξ, lactuca.

ΒΡΈΝΘΟΣ, ος, ὁ, avis quædam: quam nonnulli κόσυφον vocant: sunt qui anatem esse putent: item, fastus. inde βρενθύεσθαι, arrogantem esse.

Βρενθύεσθαι, expon. fastuosum, & arrogantem esse; superbire: ut apud Aristoph. in nub. ὅπε βρενθύῃ τ' ἐν ταῖς ὁδοῖς, i. e. fastuose incedis; superbe te infers: sed expon. & fremere, graviter immurmurare, indignari, ἀπὸ τοῦ μετὰ βάρους θόρυβον, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, inquit Etymol. reducitur etiam ad Them. βρένθος.

Βρέντιον, caput cervi, Messapiis: a βρένδον, cervus.

Βρέξαι, pluere, aor. 1. inf. a βρέξω, f. 1. act. a βρέχω, pluo.

ΒΡΈΤΑΣ, τὸ, simulachrum, statua, idolum: παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. Hesych.

Βρετίσσατα, adject. fœm. gen. a Them. βρέτας: legitur apud Æschyl. in Suppl. βρετίσατα πρὸς ἅπας μ' ἀλκὰ ἄγει, i. e. πᾶς βρέτων ἐπικρείᾳ βλάπτει με, inquit Schol. cæterum ibi alii legunt βρετίσσω; alii βρέτεος, alii βρότος.

Βρεφοκτονία, ἡ, infanticidium: ex βρέφος, τὸ, & κτείνω, f. κτονῶ; unde prætmed. ἔκτονα.

ΒΡΈΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, locus alendis, & educandis infantibus destinatus: ex βρέφος, τὸ, & τροφὴ, ἡ; unde τροφεύω.

Βρεφύλλιον, τὸ, infantulus.

Βρέχμα, ατος, τὸ, (dicitur etiam βρέγμα) Eust. scribit sinciput ita dici, quod in infantibus hæc pars sit non solum tenera, sed & valde humida; ut videri quodammodo possit βεβρέχθαι, i. e. madefacta esse.

Βρεχμὸς, ὅ, ὁ, sinciput, caput: a βρέχω.

ΒΡΈΧΩ, madefacio, irrigo, bibo, pluo. f. ξω. p. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. pass. ἐβράχην. præt. m. βέβροχα. perf. pass. βέβρεγμαι.

Βρήγμα, idem quod βῆγμα, id quod tussiendo expuitur: a Th. βήσσω, inserto ρ; idem quod βέσσω, vel βήττω, tussio. Th. βηξ, χὸς, ὁ, tussis.

Βρήσσω, tussiendo exspuo: q. a βήσσω.

ΒΡΙ, particula epitatica, significans ἄγαν, valde.

Βριάει, 3. sing. ind. a βριάω.

Βριάρεως, ος, ὁ, Briareus, centimanus: nomen Gigantis. ex βρῖ particula intens. & Ἄρης, Mars: vel a βριαρός.

Βριάρεων, acc. sing. a Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριάρεος.

Βριαρὸς, ὰ, robustus, validus.

Βριαρόχειρ, fortis, vel robustus manibus: ex βριαρὸς, & χεὶρ.

ΒΡΙΆΩ, ῶ, f. άσω, robustum reddo; robustus sum; vel potentem reddo; potens sum; extollo; tumesco.

Βριζόμαντις, ὁ ἡ, Hesych. ὀνυπνιομάντις, qui vel quæ ex somniorum interpretatione, aut visione futura prædicit: ex βρίζω, & μάντις.

ΒΡΊΖΩ, f. ίσω, & ξω, post sumptum cibum paululum dormio: q. βαρίζω.

Βριμήτης, ος, ὁ, vehementer clamans; Martis Epith. ex βρῖ, & ἠπύω, clamo, pro ἀπύω, idem.

Βρῖθος, εος, τὸ, &

Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas.

Βριθύκερως, qui cornibus gravatur; gravia habens, & onerosa cornua: Oppian. Hal. ex βριθὺς, gravis; & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Βριθὼς Ἀπολλὼν, in Epigram. gravem mentem faciens, & prudentem: ex βριθὺς, & νόος.

Βριθὺς, ύος, & έος, gravis: a βρίθω.

Βριθυστωμύλος, severam quandam gravitatem præ se ferens; severus: sic vocatur Diogenes Synopensis, severus Philosophus. ex βριθὺς, vel βριθοσύνη; & ὦψ, ὠπὸς, ὁ, vel ὀπὴ, ἡ, oculus.

ΒΡΊΘΩ, sum gravis; onustus sum; propendeo; cum impetu inclino. f. σω. p. m. βέβριθα.

Βριμάζω, leonis voce utor.

Βριμᾶσθαι, dici etiam refert Eust. pro βριμᾶσθαι, a Th. βεμόομαι.

Βριμάω, βριμαίνω, & βριμαίομαι, idem quod Th. βριμόομαι, excandesco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: a βριάω.

Βριμηδὸν, adv. cum fremitu; & q. d. fremibunde: apud Nonn.

Βρίμημα, quod ab Hesych. ex ἐπίπληξις: a βρέμω.

ΒΡΙΜΌΟΜΑΙ, ῦμαι, & άομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandesco ira: q. a βρέμω, fremo.

Βρισάρματος, ος, ὁ, ἡ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. a Βρισηὶς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΊΣΣΟΣ, ος, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, τὰ, pulmonis concavitates, seu canaliculæ, & fistulæ; vel asperæ arteriæ cartilagines pene circulares in totum pulmonem divisæ: pro quo etiam invenitur βράγχια.

Βρογχιάζω, deglutio, devoro; q. d. per guttur dejicio, seu demitto.

Βρογχοκήλη, tumor in gutture, seu aspera arteria exoriens; tumor gutturis, seu tumidum guttur: Celsus. ex βρόγχος, & κήλη, tumor.

ΒΡΌΓΧΟΣ, ος, ὁ, guttur. a βρόχω, sorbeo.

Βρογχωτὴρ, ῆρος, ὁ, vestimenti apertura, qua collum inseritur: a βρόγχος.

Βρόδον, rosa: Æol. pro ῥόδον.

Βρομέω, idem quod βρέμω, fremo.

Βρομιάζομαι, bacchor: ex Epigr.

Βρόμιος, Bacchus, Dionysius; vel Bacchicus, Dionysiacus.

Βρόμος, ος, ὁ, fremitus, fragor; item, avena: a βρέμω, fremo. hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ησα, tono: a βροντὴ.

Βροντάων Ζεὺς, q. d. tonitrualis Jupiter; tonitruum author.

Βροντεῖον, τὸ, tonitrus officina; machina in scena tonitru edens. Th. βροντὴ.

ΒΡΟΝΤΉ, ῆς, ἡ, tonitru: q. βρομητὴ; a βρέμω, fremo.

Βρόντημα, τὸ, idem quod βροντὴ, tonitru.

Βροντησικέραυνος, ὁ ἡ, tonans, & fulminans: ut βροντησικέραυνοι νεφέλαι, Aristoph. q. d. cum tonitru fulminantes nubes: epitheton nubium, quod earum concursu, & collisione edantur fulgura, & tonitrua. ex βροντὴ, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Βροντίας, ὁ, dicitur lapis quidam, a tonitru nomen habens. vide Plin. a Them. βροντὴ, tonitru.

Βροντοποιὸς, ὸν, ὁ, tonitrus author: ex βροντὴ, & ποιέω, facio.

Βροτέαν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. a βρότεος.

Βρότεος, & Βρότειος, ος, ὁ, ἡ, mortalis, humanus: quod a βροτὸς.

Βροτήσιος, ος, ὁ, Poet. idem ac βροτὸς, mortalis.

Βροτοβάμων, ονος, Dor. pro βροτοβήμων.

Βροτοβήμων, ονος, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, & βῆμα, gressus; quod a βαίνω, eo.

Βροτόγηρυς, voce humana loquens: epitheton plitaci in Epigr. ex βροτὸς, humanus; & γῆρυς, εος, ἡ, vox.

Βροτοειδὴς, ές, ὁ ἡ, humanus, homini similis: ex βροτὸς, homo; & εἶδος, εος, τὸ, species, forma.

Βροτόεις, εντος, ὁ, sanioſus, cruore respersus: in acc. βροτόεντα: a βρότος, cruor.

Βροτοῖσιν, mortalibus: dat. pl. a βροτὸς.

Βροτοκτόνος, homicida. Th. κτείνω, occido.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς, & λοιγὸς, pernicies.

Βροτὸς, ὸν, ὁ, mortalis, homo: q. ῥοτὸς, ideſt, ὁ ἐν ῥοῇ ὤν. quod nihil sit magis fluxum, quam homo. Vel a μείρω, divido, p. m. μέμορα, fit μορτὸς. ἡ κα θ' ὑπερθεσιν ἡ βροτὸς τὸ μ εἰς β, βροτὸς, ὃ μεμερισμένος ἔχων πλὴν φωνῆν. Hinc ἄμβροτος, & ἄβροτος, immortalis.

Βρότος, ος, ὁ, (παροξύνουσι) sanies, cruor.

Βροτοστυγὴς, ές, ὁ ἡ, hominibus invisus: Æschyl. in Prometh. Th. στυγέω, στύξω, odio persequor.

Βροτόω, f. ώσω, cruore inficio, cruento: a βρότος. item, hominem facio. Βροτοῦσθαι, mortalem fieri: a βροτὸς.

ΒΡΟΎΚΟΣ, ος, ὁ, species locustarum: q. a βρύκω.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.

Βροχθίζω, forbeo, glutio, voro, helluor: Ut inquit Budæus ex Aristot. idem quod βρογχιάζω, & Them. idem.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, guttur.

Βροχθώδης, ες, ὁ ἡ, inaquosus, aridus.

Βρόχις μόρος, q. d. laquearis mors: apud Nonn.

Βροχὶς, χίδος, ἡ, laqueus: a βρόχος.

ΒΡΌΧΟΣ, ος, ὁ, laqueus, restis: q. a βρόγχος, extrito γ: est enim quo guttur eliditur.

ΒΡΌΧΩ, sorbeo, inusit. unde ἀναβρόχω, καταβρόχω. q. a βρέχω.

Βρυάζω, floreo, germino; item, lætor, exulto: a Th. βρύω.

Βρυάδιλα, quidam exp. cum stridore dentium; alii, strictim: in Epigram. Th. βρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus: a βρύχω, mordeo.

Βρυγμὸς, ὸς, ὁ, stridor proprie dentium, fremitus; item, rugitus: a βρύχω, strideo.

Βρύκαν, vel βρυκέδαν, edax, vorax;

Hesych. a Th. βρύκω, rodo, mando, voro, deglutio.

ΒΡΥ΄ΚΩ, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; item, deglutio.

Βρύλλω, potito, seu subbibo, sorbeo, sorbillo, inebrior: a voce infantili, βρωῦ.

ΒΡΥ΄Ν, vox infantium potum petentium, pro πιεῖν.

Βρυόεις, εντος, ὁ, & βρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, muscosus; item, mollis, friatilis, fluxus.

ΒΡΥ΄ΟΝ, ου, τὸ, muscus, alga; Est & herbæ genus.

Βρυοφόρος, q. d. muscifer; i. e. musci fertilis: Theophr. de caus. Plant. ex βρύον, & φέρω.

Βρυόω, ῶ, q. musco oppleo, unde βρυωθεὶς, musco oppletus, vel obsitus: Aristot. de color.

Βρῦσις, q. d. scaturitio: apud Eust. a Th. βρύω, scaturio.

Βρῦτα, expon. residuum post calcatarum uvarum pressuram, Latine vinacea, seu vinacei. Vi. Athen. l. 2. qui scribit, vocem esse factam ἀπὸ τῆς βότρυος; & reducitur ad Th. βότρυς.

Βρυτὴρ, Æoles dicunt pro ὑητὴρ, i. e. habena.

ΒΡΥ΄ΤΟΝ, ου, τὸ, & βρύτος, ου, ὁ, cerevisia; vinum hordeaceum; q. a βρύω.

Βροτὸς, est Thema, & frequentius legitur in plur. masc. βροτοὶ, sine adjectione, ut Lat. mortales, pro hominibus; in sing. vero dicitur sæpius βροτὸς ἀνὴρ. unde Βροτος, expon. pulverulentus sanguis, i. e. pulvere permixtus.

Βρυπῶ, idem quod βρύκω, edo, devoro; item, mando.

Βρυχαλέος, rugiens.

Βρυχαάομαι, ῶμαι, apud Nic. Schol. exp. ejulo.

Βρυχάομαι, ῶμαι, rugio; proprie de leonibus.

Βρυχὴ, Βρύχημα, & βρυχηθμὸς, rugitus.

Βρυχηδὸν, cum rugitu, vel fremitu. Th. βρύχω.

Βρύχιος, ου, ὁ ἡ ἡ, frendens, fremens: Item, submersus, submersorius: q. a βρέχω, madefacio, pluo.

Βρυχμὸς, pro βρυγμὸς, morsus, rosio: a βρύκω.

ΒΡΥ΄ΧΩ, f. ξω, p. χα, frendo, strideo. perf. pass. βέβρυγμαι. inde βρυγμὸς.

ΒΡΥ΄Ω, f. σω, p. βέβρυκα, scateo, fundo, is; germino, pullulo. inde ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero conclusus.

Βρυώδης, idem quod βρυόεις.

Βρυωνία, & βρυωνὶς, bryonia; i. e. vitis alba: a βρῦον, τὸ, muscus.

Βρωθεὶς, έντος, rosus, a. 1. part. pass. a βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, esca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμάομαι, ῶμαι, escam appeto; aut præ fame rudo (de asinis enim proprie dicitur) affertur & pro fœteo; de leonibus scil. & hircis, & similibus male olentibus. a βρώσκω, comedo, depasco; unde βρῶμα, cibus: vel a βρῶμος, graveolentia.

Βρωμαπτίζω, cibum do. Greg.

Βρωμαπώδης, graveolens.

Βρωμεύω, ῶ, fœteo: a βρῶμος.

Βρώμη, & βρωμὸς, cibus, edulium, esca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμήεις, εντος, ὁ; item βρωμήτωρ, & βρωμητὴς, ruditor, rudens: a βρωμάομαι, rudo.

Βρώμησις, ruditus.

Βρωμητὴς, apud Etym. legitur pro βρωμήτωρ.

Βρωμιωτὶς, ιδος, expon. Baccha, Mœnis: a Βρωμιος.

ΒΡΩ΄ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor.

Βρωμώδης, ες, ὁ, ἡ, fœtidus: q. a βορὸς, & ὀδμὴ.

Βρωσείω, esurio, edere cupio: a βρῶσις, cibus.

Βρώσιμος, ου, esculentus.

Βρώσιμον, edulium: a βρώσκω.

Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; & ipsa comedendi actio: item, erosio. Th. βρώσκω.

ΒΡΩ΄ΣΚΩ, comedo, depasco. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐβρώθην.

Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. comestor, qui comedit.

Βρωτικὸς, ὴ, ὸν, edax, cibi avidus.

Βρωτὶμη, apud Athen. pro pane furfuraceo: a βρώσκω, comedo.

Βρωτὸς, ὴ, qui comedi potest, esculentus.

Βρωτὺς, ὑος, ἡ, cibus, esca.

Β Υ.

ΒΥ΄ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, diminut. chartula ex papyro: in Epigram.

Βύβλινος, η, ον, papyraceus: sed exp. & cannabeus: item, scirpeus: ut βύβλινα ὅπλα, apud Herodot. & βύβλινος οἶνος, vinum ex Byblo civitate.

Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est; & funiculus etiam nauticus, non tamen ex byblo (i. e. papyro Ægyptiaca) confectus, sed ex herba ei simili.

Βύβλος, ου, ἡ, papyrus Ægyptia: item, herba quædam similis papyro: Eust. Suid. Quoniam autem charta ex byblo fieri solebat, ideo βύβλος, pro libro accipitur. scribitur & βίβλος.

Βύζω, confertim impleo: inde βύζων, densè. Th. βύω, obturo. Est & βύζω, vagio. a βῦ, voce infantili: vel τῷ βύω, idest, bubulo. V. etiam in βύσσω.

Βυθίζω, mergo. f. ίσω. p. βεβύθικα, a. 1. ἐβύθισα. a βυθὸς.

Βύθιος, qui est in profundo; profundus: Luc. & βυθὶν ναυμαχίαν, in Epigram. quæ fit in fluctibus. & τὰ βύθια, aquatilia.

Βυθίως, sub fluctibus. Th. βυθὸς.

ΒΥΘΟΣ, ου, ὁ, fundum, imus gurges, profundum: q. a βάθος.

Βυθοτρεφὴς, in profundo nutritus: in lib. Machab. βυθοτρεφὴς κῆτος, exp. in profundo utero nutriens: ex βυθὸς, & τρέφω, alo, nutrio.

ΒΥΚΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, Buccina.

Βυκανίζω, buccino.

Βυκανιστὴς, ου, ὁ, buccinator.

Βυκανιστήριον, buccina; idem quod Them. βυκάνη.

Βυκανίστης, apud Polybium, pro βυκανιστὴς, buccinator.

Βύκης, ὁ, sonans, spirans: venti epithet. a βύζω, confertim impleo.

Βυκὸς, ὴ, confertus: a βύω, obturo.

Βυλλόω, ῶ, oppleo, obstruo: Hesych. & βυῶ, dicitur etiam pro Th. βύω, confercio, oppleo.

ΒΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, quod coctores cerevisiarii maltam vocant.

Βυπτέω, mergo: Hesych. βυπτεῖν, βαπτίζειν, Æol. est a βάπτω.

ΒΥ΄ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσαίστης, ab Aristoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆς βύρσης, ἡ τῷ ἁρπάζειν, teste Hesych. q. d. aquila raptrix ἀπὸ βύσσης. Per jocum autem βύρσην vocat Athenarum urbem. ex βύρσα, ἡ, & ἄεσσω, ὁ.

Βυρσᾶς, ᾶδος, & Att. ᾶος, coriarius.

Βυρσᾶν, ῶνος, & Att. ῶνος, coriarius.

Βυρσεῖον, corium concinno, seu apparo.

Βύρσινος, η, ον, coriaceus. & apud Aristoph. βυρσίνῳ ἔχω, exp. flagellum.

Βυρσὶς, ίδος, diminut. corium pellis.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, & δέφω, excorio.

Βυρσοπαγὴς ναῦς, dicitur navis corio contecta, q. d. compacta: ex βύρσα, ἡ, & πήγνυμι, f. ξω; unde aor. 2. ἐπάγλην.

Βυρσοποιὸς, coriarius: Poll. ex βύρσα, ἡ, & ποιέω.

Βυρσοπώλης, qui coria vendit: ex βύρσα, & πώλης, ὁ.

Βυρσόφωνοι κύκλωμα, apud Eurip. in Bacch. dicitur tympanum; quoniam rhombus est orbicularis pelle intenta obductus: ex βύρσα, & φωνὴ, ἡ, tentio, intentio.

Βυρσόω, ῶ, corio contego. Th. βύρσα.

Βυτωΐχλιον, ου, ὁ, qui scapulis sursum adductis, & attractis cervicem contrahit: quales in judicio naturarum Aristoteles insidiosos esse ait: ex βύω, obturo, & ὠΐχλιον, ου, ὁ, cervix.

Βύσσος, Byssus; mensis quidam apud Delphos; sic dictus, quasi φύσσος, quoniam eo mense multa βύεται, h. e. producuntur, & germinant.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum; a 1. perf. præt. pass. verbi βύω.

Βύσσινος, η, Byssinus, qui ex bysso est: ut βυσσίνη σινδὼν, apud Herodot. & βύσσινον φάρος, apud Plut. Metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Them. βύσσος.

Βυσσοβαρὴς, in profundum delabens præ pondere: Hesych. ex βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus.

Βυσσολομέω, profunde cogito; machinor: item, fundamenta probe jacio. a βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & δομέω, ædifico. Th. δέμω, struo.

Βυσσόθεν, ex imo: adv. a βυσσὸς.

Βυσσὸς, ὴ, ὸν, fundum, profunditas: Jon. pro βυθὸς, inde ἄβυσσος.

ΒΥ΄ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byssus; lini pretiosissimi genus. Hinc βύσσινος.

Βυσσόφρων, in profundo cogitans pectore. vid. Hesych. ex βυσσὸς, & φρὴν, mens.

Βύσσω, & βύζω, est τῷ βύω, i. e. bubonis; quem queri, & gemere feralı carmine dicunt Latini poetæ; bubulare. Th. βύας, ου, ὁ, bubo.

Βύστωμα, τὸ, profunditas: a βυσσὸς.

Βυσσικὸς, pro βεβυσσωμένος, oppletus, refertus: ex Aristoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.

Βύσσα, idem quod βύσμα, obturamentum; & pro genere marsupii, seu peræ: Poll.

ΒΥ΄Ω, f. σω, p. βέβυκα, obturo; obstruo; item, impleo, tego. βύζω, idem.

Β Ω.

Βᾶ, βᾶς, & βέω, βέης, Jon. a. 2. sub. a βαίνω, eo.

Βώδιον, τὸ, bucula, buculus. vide supra βοίδιον.

Βωδεῖν, per contract. Jon. pro βοηδεῖν.

Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βουκολιάσεις, bucolicum carmen cantabis.

Βωκολιάσδω, Dor. pro βουκολιάζω, pastorali more cano. βωκολιάσδει, Dor. imperat. pro βουκολιάζει.

Βωκολιαστὰς, οῦ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, bucolici carminis cantor: ex βοῦς, κόλον, cibus, & ᾄδω, cano.

Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, pastoralis.

Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, bubulcus: a βοῦς, & κόλον, cibus.

Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro βοῦκος, ου, ὁ, idem quod βουκόλος, bubulcus, messor. Them. βοῦς.

Βωλὰ, consilium: Dor. pro βουλὴ.

Βωλάκιον, & Βωλάριον, ου, τὸ, item βῶλιον, ου, τὸ, gleba.

Βώλαξ, ακος, ἡ, Poet. idem quod βῶλος.

Βωληδὸν, glebæ modo: a βῶλος, gleba.

Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus. a βῶλος.

Βωλοκοπέω, glebas scindo, vel frango; occo.

Βωλοκοπία, ἡ, glebarum fractio: ex βῶλος, ου, ἡ, & κοπὴ, sectio. Th. κόπτω.

ΒΩ΄ΛΟΣ, ου, ἡ, gleba, ager, massa; item, bolus.

Βωλοστροφία, ἡ, glebarum inversio, & repastinatio. Th. στρέφω, verto, verso; unde στροφὴ, ἧς, ἡ, versio, versura.

Βω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Βωλοτόμος, glebas secans: Epigr. Them. τέμνω, scindo; unde τμὸς, ὸ, ὁ, secans.
Βωλώδης, ες, ὁ, ἡ, glebosus.
Βωμόκλυμμα, τὸ, scurrile factum, aut dictum: Hesych.
Βώμαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, idem quod βωμολόχος, sacrilegus: item pro parva ara capitur.
Βώμβυσις, εως, ἡ, aræ extructio: Hesych.
Βώμιος, altareus. unde βώμιοι ἐπισκοπῆ, aræ præfecti.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, diminut. arula: Herod.
Βωμίσεια, ἡ, quæ ad aras sacra peragit; sacerdos, seu sacerdotissa: a βωμὸς, ara.
Βωμολόχυμμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum; sacrilegium. Athen. ex βωμὸς, altare; & λόχος, insidiæ.
Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas; altera extremitas τῆ εὐτραπελίας: apud Aristot. 2. Ethic.
Βωμολόχος, ὸς, ὁ, ἡ, scurrilis, scurra, assentator; item, sacrilegus.
Βωμολοχόω, & βωμολοχεύομαι, scurram, vel sacrilegum ago.
Βωμολόχως, scurriliter.
Βωμονείκης, ὸς, ὁ, qui ad aram contendit: ex βωμὸς, ara, & νεικέω, rixor; a Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.
ΒΩΜΟ'Σ, ὸ, ὁ, basis; item, ara: q. a βάω, seu βαίνω. Eustath. nam ab Hebr. במה βωμὸς, & ara diis, & deabus; θυσιαστήριον, & altare Deo vero.
Βῶν, Jon. & Dor. pro βοῦν. vel acc. sing. a βῶς, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, bos, & in acc. pl. τὼς βως, & in dat. pl. βωσί.
Βωνίτης, ὸ, ὁ, idem quod βώτης, ὸ, ὁ, bubulcus. Th. βοῦς, bos.
Βῶξ, piscis, a clamore dictus, nempe a βοῶ, Dor. βοᾶξ.
Βῶρος, ὸ, Borus, nom. propr. viri: item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.
Βῶς, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro βοῦς, bos, vacca.
Βῶσαι, vocare, Jon. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω.
Βώσας, αντος, & βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poetas sæpe reperiuntur pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contract. a βοάω, clamo.
Βωσῥέομες, Dor. & Poet. pro βωσῥέωμεν, 1. pl. præs. sub. act. a βωσῥέω.
Βωσῥέω, Dor. verb. pro βοάω, voco. Hinc βωσῥήσομες, Dor. pro βωσῥήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act.
Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βώτης, ὸ, ὁ, pastor.
Βωτιανείρη, populosæ, dat. sing. f. g. a
Βωτιάνειρος, ὸ, ὁ, ἡ, alens viros: a βῶτις, ἡ, & ὁ βώτης, pastor (quod a βόω, inus. pasco) & ἀνὴρ, vir.
Βωτῶ, idem quod βοάω, seu βοῶ, clamo; facto scil. βοητῶ, a βοήσω, deinde per contractionem βωτῶ. unde ἐπιβωτᾷ, apud Herod. inquit Eustathius.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, pastor: a βόω, inus. pasco.

Γ Α.

Γ Tertia apud Græcos litera ternarium numerum denotans. Γ, interdum pro δ, ponitur. Interdum γ otiose vocibus præponitur, ut γέαρ, ἔαρ, ver. γίον, ἴον, violæ, &c. Et γ', pro γὲ, quidem, certe.
Γὰ, Dor. pro γέ.
Γαββαθᾶ, ἡ, nomen plateæ, ἄκλιτον. Hebr. pavimentum elatum.
Γαβεμὴλ, ὁ, nomen angeli, ἄκλιτον. Hebr. robur Dei.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, Gagates lapis. a γάγης, qui est fluv. Lyciæ.
Γαγγαλίζω, titillo: a γάω τὸ γελᾶν, facio ridere. Vel a γάνος, lætitia.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium. q. a γῶ, capio.
ΓΑΓΓΙ'ΤΙΣ λίθος, seu γαγίτης, ου, ὁ, gemma quædam. a Gange fluv.
ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contortio. Hesych. γαγγάλιον.
ΓΑΓΓΡΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus mortificatio. q. a χάω, vel χαίνω, depascor, quia partes sinceras avide depascitur. vel a γάνει τῶ χαίνειν, gaudio depascendi.
Γὰδ, Gad, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. turma.
Γαδαρηνὸς, ὸς, ὁ, Gadarensis.
Γαδαρίτης, ου, ὁ, nomen Gentile. Hebr. septo cinctus.
ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, gaudeo.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza. Persica vox, opes, divitiæ.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium Ecclesiasticum, & pro loco ipso. ex γαῖζα, ης, ἡ, & φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, quod a φυλάσσω, custodio.
Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. a γηθέω, gaudeo. Dor. γαθέω.
Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi γηθέω, gaudeo, lætor.
Γαῖ', pro γαῖα, & Jon. γαίη, ης, ἡ, terra.
ΓΑΙΑ, ας, & Poet. γαίη, ης, ἡ, terra, tellus. & per aphæresin αἶα. in prosa γῆ. q. a γέα, idem. vel a γάω, nascor, quod e terra omnia oriantur. Platoni q. γενητειρα, id est, genitrix. Hinc γήϊνος, & γήϊος, ου, ὁ, ἡ, terrenus, ut & γαιώδης, idem. Γαῖθεν a terra. ὑπόγειος, ου, ὁ, a terra remotus. ἀνώγεων, vel ἀνώγεον, ου, τὸ, cœnaculum. ἐπίγαιος, ου, ὁ, humi repens. εὔγεως, ὁ, ἡ, fertilis. εὔγειος, ου, ὁ, idem.
Γαιήοχω, dat. sing. a γαιήοχος, ου, ὁ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος, & γαιῶχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. vel ὀχεῖται ἐπὶ τῆς γῆς.
Γάϊος, ου, ὁ, Gajus, nomen viri.
ΓΑΙΣΟ'Α, vel γαῖσος, ου, ὁ, gæsum, armaturæ genus.
ΓΑΙ'Ω, glorior, superbio. præs. part. γαίων.
ΓΑ'ΛΑ, ακτος, τὸ, lac. tanquam a γάλαξ. q. a γελάω, rideo, ut sit quasi γέλα. Lac primum est hominis alimentum, eique semper arridet. Hinc γαλακτώδης, γαλακτικὸς, & γαλαθιώδης, lacteus. γαλαξίας κύκλος, ὁ, lacteus circulus in cœlo.
Γαλαθιώδης, ες, ὁ, hinnulus, qui non ablactatur. a γάλα, lac.
Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & πίνω, bibo.
Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, serenitas.
Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mul.
Γαλάτεια, ας, ἡ, nomen mul.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentis, Galata.
Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. lactea.
Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, Galaticus.
ΓΑΛΕ'Η, ης, & in prosa γαλῆ, ἡ, mustela, catus. nam felis est proprie αἴλουρος. q. a γάλα. feles enim lacte delectantur, vel per metathesin ex γαλέη fit ἀγέλη, quod ad opus ἀφροδίσιον noctu gregatim conveniant. Et γαλῆ dici possit, q. γαλερὰ, læta, exultans. Hinc γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustelus, piscis genus. γαλῶς, έος, ὁ, catulus felis. μυογάλη, ης, ἡ, mus araneus.
Γαλερὸς, ὰ, ὸν, tranquillus, serenus, hilaris. Th. γαλήνη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, mustela. vide Γαλέη.
ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quasi ridet, a γελᾶν: vel a γάλα, cœlum luce perfusum, lacteo, seu candido colore esse videtur. Est & nomen propr. mulieris. Hinc γαλήνιος, ου, ὁ, serenus. γαλῶδες, ους, ὁ, idem.
Γαλωιῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. a γαλωιάω, tranquillus sum. Th. Γαλήνη.
Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen reg. Hebr. limes.
Γάλιον, Galium herba. q. a γάλα, quia in contrahendo lacte coaguli vicem implet.
ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ similis. urtica mortua. q. a γαλέας ὄψις, figura mustelæ.
Γαλίων, ωνος, ὁ, nomen viri.
ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, eviratus, spado. q. ἀβ ἄλλος, qui naturam suam mutavit. Vel a Gallo, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.
ΓΑ'ΛΩΣ, ως, vel ωος, & γάλοως, ου, soror mariti, vel uxor fratris. q. a γάλα, lac; quod sint quasi ὁμογάλακτοι, q. eodem lacte nutriti, quippe quod sæpius conviventur.
Γάμαι, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. quod vide.
Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. retributio Dei.
ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ου, ὁ, gener, socer: item frater uxoris. in pl. dat. γαμβροῖσι, Jonic. q. a γαμέω, ut sit quasi γαμηρός. ὅτι τῶ γαμᾶν orta est hæc affinitas.
Γαμέσσωσαν, matrimonio jungantur, 3. pl. præs. imperat. act. a γαμέω.
Γάμεν, Dor. & Jon. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. vide γῆμαι.
Γαμέσσεϑ, gem. σσ, pro γαμέσεϑ, f. 1. med. verbi γαμέω, uxorem duco.
Γαμετὸν, verbale a γαμέω.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. at γαμέτης, ου, ὁ, maritus. Th. γαμέω.
ΓΑΜΕ'Ω, uxorem duco, nubo. fut. ήσω. præt. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα, & per syncop. & metath. ἔγημα. aor. 1. pass. ἐγαμήθην. q. a. γάω. hic finis ejus generare, ut alii sint cultores Deo post nos. vel q. a γάνος, & ἅμα, quod conjuncta sit lætitia. Hinc γαμήλιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis. γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. γαμέτης, ου, ὁ, maritus. γαμετὴ, ἡ, uxor. γάμος, ου, ὁ, nuptiæ. γαμίζω, nuptui colloco. γαμηλιών, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius. ἄγαμος, ου, ὁ, cœlebs. νεόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel nova nupta. q. a γάω, nam finis ejus generare.
Γαμητέω, nuptum do. (γαμίσκομαι, nuptui collocor) idem quod γαμίζω. f. ίσω. p. γεγάμικα. τὸ γαμίζειν est parentum. Sponsus dicitur γαμῆσαι, Sponsa γαμηθῆναι.
Γάμοιο, gen. Jon. pro γάμου, a γάμος, quod vide.
Γαμοῖτο, nubat, præs. opt. pass. a γαμέω.
Γαμοκλοπέειν, præs. inf. a γαμοκλοπέω, furtivas nuptias quæro. ex γάμος, ου, ὁ, nuptiæ, & κλέπτω, furor. p. m. κέκλοπα.
Γαμόρος, ου, ὁ, Jonic. pro γημόρος, agricola, ex γῆ, terra, & μείρω divido. præt. med. ἔμμορα.
Γάμος, ου, & Jon. γάμοιο, ὁ, vel οῦ

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

γάμοι, nuptiæ, q. a γάω. Hic finis ejus generare. Vide γαμέω.

Γαμοσελ-ος, ου, ὁ, nuptias ornans. a γάμ-ος, ου, nuptiæ, & σέλλω, orno. hinc γαμοσελέω, nuptias paro.

Γαμυμβύη, dat. sing præs. part. pass. f. g. a γαμέω, nubo.

Γαμφηλαὶ, αἱ, malæ, maxillæ. a γαμψός, incurvus, inflexus, pro καμψὶς, quod a κάμπω, flecto.

Γαμψὸς, ὄ, ὁ, inflexus, aduncus; a κάμπω.

Γαμψώνυχες, nom. plur. a γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues. q. a γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus. Th. κάμπω, flecto, incurvo. & ὄνυξ, υχ-ος, ὁ, unguis.

ΓΆΝΟΣ, ε-ος, τὸ, lætitia, voluptas: item splendor. a γάω, lætor. Hinc γανόω, lætitia afficio, splendeo.

Γανυμήδης, ε-ος, ὁ, Ganymedes; nom. propr.

ΓΆΡ, enim, nam. conjunctio causalis.

ΓΑΡΓΑΙΡΕΙΝ, splendere. q. ex μαρμαίρειν, tum vibrare, palpitare: item multiplicare. inde γαργαρα, multitudo.

ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ, titillo, lætitia afficio. idem cum γαγγαλίζω. q. γάω γέλων, gigno risum.

ΓΑΡΓΑΡΕΏΝ, ῶν-ος, ὁ, gurgulio, guttur. a sono, q. qui fit collutione. Hinc γαργαρίζω, os aqua colluo, gargarizo.

ΓΆΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum. hinc ὀξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum.

Γαρυέμβυ, Dor. pro γηρύειν. & γαρύετον, dual. præs. ind. Dor. pro γηρύετον. Vide γαρύειν. hinc γαρύσομαι, Doric. f. 1. celebrabo.

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, a γαρύω, pro γηρύω, sono, loquor. quod vide.

Γαρύσομαι, Dor. pro γηρύσομαι, vide in γηρύειν. hinc γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. plur. a. 1. opt. med.

ΓΑΣΤΉΡ, έρος, ῆρ-ος, ὁ, venter. q. a γάω, capio. Est enim in ventre cavitas, & capacitas. possit etiam ad γάω referri, quia in eo sunt μόρια γονητικὰ. hinc γάστης, gulosus. γαστίζω, ventrem expleo.

Γάσση, & γάσσα, ας, ἡ, fundum vasis, vel navis. a γαστὴρ, venter.

Γαστερίμαργ-ος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus. ex γαστὴρ, & μάργ-ος, ου, ὁ, insanus.

ΓΑΤΛΌΣ, ῦ, ὁ, mulctra. a γάλα, quod recipit. q. γαλαυλός. Γαῦλ-ος, ου, ὁ, navigii genus, sentina.

Γαῦλως, Dor. pro γαυλὸς, acc. plur. a γαυλὸς.

Γαυριόωντες, Poet. pro γαυριῶντες, nom. plur. part. præs. act. verbi γαυριάω, superbio. Th. γαῦρ-ος, ου, ὁ, superbus.

ΓΑΎΡΟΣ, ου, ὁ, superbus, arrogans, ferox. q. a γάω, superbio. ut sit q. γαῖ-ος. Hinc γαυρότης, ητ-ος, ἡ, superbia. γαυριάω, & γαυρόω, superbio, glorior, me jacto. ἀγαυρὸς, ὄ, ὁ, superbus, insolens.

Γαυρύμβ-ος, elatus, superbiens, præs. part. a γαυρόομαι, ὄμαι. hinc γαυρᾶ, efferaris, præs. imperat. pass. a γαῦρος, ου, ὁ, superbus.

ΓΑΥΣΌΝ, ὄ, τὸ, curvum, tortuosum. γαυσόω, reddo γαυσόν.

ΓΆΩ, genero, nascor.

Γ Ε.

ΓΕ, Dor. γὲ, quidem, certe. Et κὲ, idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio, separatim vix legitur. ὄφελόν γε, utinam sane. καίγε, & quidem. ἦ μὴν γε, tamen. καίτοιγε, etsi. ἠμὲν γε, imo vero.

Γέα, & contracte γῆ, ἡ, terra. vel γέα, a γάω, quia gignit φυτά: & omnino magna mater est nascentium corporum.

Γεσιχ-ος, ου, ὁ, & γαιάοχ-ος, & Jon. γαιήοχ-ος, Neptuni Epith. ἕδος πλὼ γέαν, ἅτε γῆν ἔχων: vide in γαιήοχ.

Γέγαα, genitus sum. præt. med. Poet. verbi γάω, pro γεγένημαι, nascor. Alii volunt esse perf. act. pro γέγηκα. unde γεγαὼς, pro γεγηκὼς.

Γεγάασι, & γέγαασι, 2. & 3. plur. perf. med. a γέγαα, quod vide.

Γεγαθὼς, ότ-ος, ὁ, Dor. pro γεγηθὼς, gaudens: vide γέγηθα.

Γεγάκω, ξ-ς, α, Poet. pro γέγονα, natus sum. a γάω, γήσω.

Γεγαμβρὸς, Poet. pro γεγαμβρὸς, Dor. pro γεγαεσπὸς, inf. præt. med. a γέγαα, a γάω, pro γένομαι, nascor.

Γεγανυμβρ-ος, perf. part. a γανύω, f. ύσω. pro γανόω, ῶ, quod a γάω, ε-ος, τὸ, oblectatio.

Γεγαὼς, ῶτ-ος, ὁ, natus. vide in γέγαα.

Γέγεν-ος, ου, ὁ, antiquus, q. a γέα, & γάω. Id antiquum vere, quod prima creatione e terra productum, ut Adam, Sap. 7. 1.

Γεγθυμβρ-ος, Dor. pro γεχθυμβρὸς, genitus. vide γεχθύνομαι.

Γεγθύνομαι, σαι, ται, natus fui, præt. pass. γεγθυνθῆ, perf. inf. verbi γίνομαι, fio, sum. quod vide.

Γεγθυοίμεθα, & γεχθυοίμεθα, 1. sing. & pl. a. 2. opt. med. Poet. & Jon. pro γθυοίμεθα, & χθυοίμεθα, verbi γίνομαι, sum. quod vide.

Γέγηθα, lætatus sum, perf. act. per syncop. pro γεγήθηκα. a γηθέω, quod vide.

Γεγήρηκα, seu γεγήρακα, senui; perf. act. verbi γεράω, seu γηράσκω, senesco. Th. γῆρας, ατ-ος, τὸ, senectus.

Γεγόνει, natus fuerat, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐγεγόνει, 3. sing. a p. m. γέγονα, & in 3. plur. γεγόνασι. hinc p. m. inf. γεγονέναι, & in part. γεγονὼς, ῶσα, ός. vide in γίνομαι, sum.

Γεχαμβρῶ-ω, ῶσ-ω, ὁ, perf. part. γεχάφθαι, perf. inf. pass. γεχαφὼς, ότ-ος, p. part. act. a χαίφω, scribo, quod vide.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότ-ος, ὁ, perf. part. act. a γυμνασιαρχέω, gymnasio præfectus sum, ab ἀρχὴ, principatus, & γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii: quod a γυμνὸς, ὸ, ὁ, nudus.

Γεγυμνασμῶ-ω, perf. part. pass. a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ὸ, ὁ, nudus.

ΓΕΓΩΝΑ, clare clamo. p. m. verbi γάω, per metathesin pro γέγαα. Hinc γεγώνω, pro γέγωνα, præt. med. in præsens transeunte, vel est p. m. a γεγωνέω.

Γεγωνέμβ, Dor. pro γεγωνῶν, præs. inf. & γεγωνέν, Dor. pro ἐγεγώνων, imperf. a γεγωνέω, quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, celebrandum est. vide in γεγωνέμβ.

Γεγὼς, ῶτ-ος, natus, pro γεγαὼς, a γέγαα, quod vide, perf. med. verbi γάω, quod a γίνομαι.

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, ἄκλιτον. Hebr. evulsor.

Γεδσημανῆ, ῆς, ἡ, nomen reg. Hebr. vallis pinguedinis.

ΓΕΈΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, locus suppliciorum æternorum.

Γεινάμην, natus sum, vel genui. a. 1. med. Jon. pro ἐγεινάμην, ω, ατ-ος. a γείνομαι, quod vide. γεινάμεν-ος, η, ον, a. 1. med. part.

Γείνατο, pro γείνω, Jon. a. 1. m. 2. sing. ab ἐγεινάμην, ω, ατ-ος.

Γεινάδ', a. 1. inf. med. ejusdem them.

Γείνατ', pro γείναντο, 3. sing. a. 1. m. Jon. ab eodem them.

Γεινεδ', pro ἐγείνετο, & γεινόμεθ', pro ἐγεινόμεθα, 3. sing. & 1. pl. imperf. pass. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt, γεινόμην, Poet. dici pro ἐγεινόμην, abjecto augmento, & ι, metri causa inserto. Sic γείνετο, pro ἐγείνετο, &c.

Γείνεϝ', Jon. pro γείνη, 2. sing. præs. verbi γίνομαι.

ΓΕΊΝΟΜΑΙ, seu γίγνομαι, & γίνομαι, nascor, gignor, fio, sum. f. 1. med. γενήσομαι. præt. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. f. 1. pass. γενηθήσομαι. a. 1. m. ἐγενόμην, ω, ετ-ος, factus sum. a. 2. imperat. γένευ, έσθω. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, absit. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃς, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμεν-ος. præt. med. γέγονα. pl. perf. med. ἐγεγόνειν. præt. med. inf. γεγονέναι. part. præt. med. γεγονὼς, υῖα, ὸς. q. a γάω, nascor. Hinc γένεσις, εως, ἡ, origo, ortus. γενετὴρ, ῆρ-ος, ὁ, genitor. γένος, ε-ος, τὸ, genus. γενεὰ, ᾶς, ἡ, progenies. γενέθλη, ης, ἡ, ortus, origo. γενέθλι-ος, ου, ὁ, natalis, natalitius. γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ad natalem diem pertinens. γενναῖ-ος, α, ον, ingenuus, generosus. γεννάω, ήσω, ησα, genero; a γείνομαι. γέννημα, ατος, τὸ, progenies. γονὴ, ῆς, ἡ, fœtus, proles. γόν-ος, ου, ὁ, generatio. γον-ὸς, οῦ, ὁ, fœcundus. γαμικὸς, ὴ, ὸν, genitalis, prolificus, fertilis. γονεὺς, έως, ὁ, genitor, pater. γνήσιος, α, ον, legitimus. αὐτογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, qui ex seipso est, non ex alio. παλιγγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, renatus. πλυγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, natus procul absente patre. κασίγνητος, ου, ὁ, frater. ὁμογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, nobili genere ortus. ὁμογένεια, ας, ἡ, nobilitas. συγγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, cognatus, affinis. συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, affinitas.

ΓΕΙΣΟΝ, vel γειτσον, ου, τὸ, suggrunda, seu suggrundium, id est, pars tecti prominens. q. pluvias a parietibus εἰς γέαν σεῖα, in terram amovet, & quatit.

Γείσος, ους, τὸ, vel γήτσος, est κεφαλὴς, capitellum.

Γειτνίωσα, vicina, præs. part. f. g. a γειτνιάω, vicinus sum. Th. γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus.

Γειτονέω, vicinus sum. γειτονέοντος, gen. sing. part. præs. Th. γείτων.

Γείτοσι, dat. plur. a γείτων, vicinus.

ΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, vicinus, q. a γέα, qua ejusdem terræ. Hinc γειτονέω, vicinus sum. γειτονία, ας, ἡ, vicinitas.

Γειώ, ᾶς, ἡ, ὁ, advena. opponitur αὐτόχθων, ut advena indigenæ.

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. a γελάω, rideo. Est & γέλα, splendor Solis, q. a γελέω, splendeo.

Γελαὶς, Æol. pro γελᾷς, a γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν: præs. part. γελᾶν vero, jota subscripto, est præs. inf. ejusdem verbi.

Γελαγὴς, έος, ὁ, hilaris, Poet. pro ἱλαρὸς.

Γελαξῶ, Dor. pro γελάσω, fut. 1. verbi γελάω, rideo. quod vide.

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præs. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, η, ὁ, ridiculus. ab eodem them.

Γελάσωμβ, rideamus, 1. plur. a. 1. sub. act. a γελάω.

ΓΕΛΆΩ, rideo. fut. άσω. p. γεγέλακα. a. 1. ἐγέλασα. perf. pass. γεγέλασμαι. a. 1. pass. ἐγελάσθην. q. a γέλα. splendor Solis, qui homines facit γελᾶν, & ridentis vultus quasi splendet. Hinc γελάσιμος, η, ὁ, ridiculus, risu dignus. γελασὸς, ῆ, ὸ, idem. γελοῖος, α, ον, idem. γέλως, ωτος, ὁ, risus: ἀγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, risu minime dignus, risus expers. ἀγέλαστί, sine risu.

ΓΈΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces variæ coloratæ: color, tinctura.

ΓΈΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput.

Γέλγω, tingo, coloro. a γέλα, splendor solis.

Γελεῦσα, Dor. pro γελοῦσα, præs. part. f. g. a γελέω, Jon. pro γελάω, rideo. Nam Dor. & Jon. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, splendeo. a γέλα, & ἕλη, est splendor.

Γελῇς, rides, Dor. pro γελᾷς, a γελάω. vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, ridenda, nom. plur. n. g. a γελοῖος, οία, οῖον, risu dignus. a γέλαω, rideo.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

rideo. f. ἄσω. hinc & γελοιάζω, idem.
Γελοῖος, ridiculus, γέλοιος, Poet. hinc γελοιάω, pro γελάω, rideo.
Γελοίωντες, & γελόωντες, Poet. pro γελῶντες, a γελάω.
Γελῶν, ridens, & in plur. γελῶντες, præſ. part. a γελάω. & in 3. plur. præſ. ind. γελῶσιν. γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident.
Γέλως, ωτος, ὁ, riſus, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ, a γελάω, vel γέλα, quia eſt ſplendor faciei.
Γεμίζω, impleo. f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. paſſ. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθη. Th. γέμω, plenus ſum. p. m. γέγομα. hinc γόμος, ὁ, onus navis.
Γεμίσας, aor. 1. part. γεμίσαντε, aor. 1. imperat. 2. plur. a γεμίσιον, ἄπω, verbi γεμίζω, impleo. Th. γέμω, plenus ſum.
Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. a γεμίζω, impleo, quod vide.
Γέμομεν, pleni ſumus, 1. pl. ind. præſ. γεμέσσας, dat. plur. part. præſ. f. g. a γέμω.
ΓΕΜΩ, plenus ſum, vel onuſtus. præſ. part. γέμων, ουσα, ον. præt. med. γέγομα. unde γόμος, ὁ, onus navis.
Γενεά, ᾶς, & Jon. γενεὴ, ῆς, ἡ, generatio, ætas, εἰς γενεὰς γενεῶν, in omnes ætates. Th. γίνομαι, naſcor.
Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recenſio. Γενεαλογέω, natales progenitoris inveſtigo. f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, annumeror in proſapia aliqua. γενεαλογέγενος, præſ. part. ex γένος, εος, τὸ, genus, quod a γίνομαι, & λέγω, dico.
Γενεήφιν, generationi, dat. ſing. Jon. φιν, additur per paragogen, a γενεὰ, ᾶς, ἡ, quod vide.
Γενεθλη, ης, ἡ, origo, generatio. hinc γενέθλιος, autor generationis. quod a γενεὰ, ab eodem them.
Γενέ, dat. ſing. a γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, naſcor.
Γενειᾶν, barbatum eſſe, præſ. inf. a γενειάω, quod vide.
Γενηάσσων, Dor. pro γενήζων, pubeſcens, idem quod γενειάω.
Γενειάω, barbam geſto. f. ήσω. a. 1. part. act. γενειήσας, αντος, ὁ, a γένυς, υος, ἡ, mentum.
Γενειήτης, ου, ὁ, Dor. & Jon. pro γενειήτης, ου, ὁ, progenitor, & hoc pro γενήτης. quod a γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, naſcor.
Γένειον, τὸ, mentum, barba. in pl. γένεια. inde γενειάω, barbatus ſum. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.
Γένεο, Jon. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, fuiſti, a. 2. med. ab ἐγενόμεν, ου, εσθ. Th. γίνομαι, ſum.
Γενέσθε, a. 2. inf. med. γενέσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. ut γενέσθω, 3. ſing. ejuſdem temporis. ab eodem them.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia. a γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio. quod a γίνομαι, naſcor. perf. γεγένημαι, σαι.
Γένεσις, εως, ἡ, generatio, nativitas. ab eodem them.
Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. med. Jon. a γίνομαι, quod vide.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, nativitas, ortus. a γίνομαι. perf. γεγένημαι, σαι, ται. unde γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, & γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix.
Γένετο, fuerit, a. 2. ind. med. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.
Γενέτωρ, ωρος, ὁ, Jon. & Poet. & γονεὺς, ὁ, parens.
Γένυ, Poet. & Dor. pro ἐγένου, 2. ſing. a. 2. med. verbi γίνομαι, naſcor.
Γένῃ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. a γίνομαι.
Γενηθείς, έντος, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi.
Γενήθητι, ήτω, a. 1. paſſ. imperat. ejuſdem them.
Γένηδε, 2. plur. a. 2. ſub. med. ſic γένηται, 3. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.
Γενήσομαι, ῇ, εται, f. 1. med. ejuſdem verbi.
Γένητο, pro ἐγένητο, Æolic. a. 1. med. ejuſdem verbi. Vel ex ἐγενήσατο, per ſyncop. & aphæreſin a γενάω.
Γεννάω, gigno, pario. f. ήσω. p. γεγέννηκα. a. 1. ἐγέννησα, perf. paſſ. γεγέννημαι, natus ſum. a. 1. paſſ. ἐγενήθην. Th. γίνομαι.
Γέννημα, ατος, τὸ, progenies, fructus, ab eodem them.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γενάω, gigno.
Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen reg. ἄκλιτον. Hebr. hortus principis.
Γέννησις, εως, ἡ, generatio. a γίνομαι.
Γεννητὸς, ἡ, όν, natus, a, um.
Γενοίατο, Jon. pro γένοιντο, & γένοιτο, 3. plur. & ſing. a. 2. opt. med. a γίνομαι, naſcor.
Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, ſim, eſſem. a. 2. opt. med. a γίνομαι.
Γενόμην, ην, ον, a. 2. part. med. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. med. Jon. a γίνομαι, naſcor.
Γένος, εος, τὸ, genus, familia, natio, ſpecies. in dat. plur. γένεσι, ab eodem verbo.
Γενοῦ, έσθω, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnis viſcera, quæ intus ſub pelle animalis, γ, otioſo præpoſito, ab ἔνδος, intus.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ης, ἡ, Gentiana, herbæ genus.
Γένυ, Poet. pro ἐγένου, fuit, ab ἐγενόμεν, a. 2. med. verbi γίνομαι.
ΓΕΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla, acies. γένειον, ου, τὸ, barba, mentum. q. a γένος, quod eo ſexus diſcriminetur: vel quod in viris maxime ἐγένετο. Γένυμαι, a. 2. ſub. med. & in 3. plur. γένυνται, a γίνομαι, naſcor.
Γεράεσσι, dat. pl. Jon. & Poet. a γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, munus.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus. a γεραιὸς, ſenex. compar. γεραίτερος, ſuperl. γεραίτατος. Th. γέρων.
Γεραιὸς, οῦ, ὁ, ſenex. γεραιὰ, anus. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
Γέραιρε, venerare, præſ. imperat. act. γεραίρει, Dor. pro γεραίρων, honorare. a γεραίρω, muneror honoris cauſa. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.
Γεραίτερος, α, ον, Poet. ſyncop. pro γεραιότερος, compar. a γεραιὸς, ὁ, ſenex. Th. γέρας, ατος, τὸ, præmium, quod ſenioribus datur ob honorem, qui ſenectuti defertur.
ΓΕΡΑΝΟΣ, ος, ἡ, grus, avis vigilans. quia γῆν ἐράνᾳ, terram ſcrutatur, ſemina in arvis ſatis legens. Vel quia cinereo, & cano eſt colore, tanquam ſenex γέρων, aut ab γῆρος, quia vocalis avis κλάζουσα. γεράνιον, ου, τὸ, idem. & pro herba.
Γεράραι, a. 1. inf. act. a γεραίρω, Poet. pro τιμῶ, honoro. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.
ΓΕΡΑΣ, ατος, αος, ως, τὸ, præmium, munus. proprie ſenibus datum, a γέρων. Hinc γερασμιος, ος, ὁ, honoratus. γεραίρω, præmio dono.
Γεράων, gen. plur. a γέρας, ατος, τὸ, munus.
Γεργεσλωὸς, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. vicinus peregrinationi.
Γέρεα, Jon. pro γέραα, nom. plur. a γέρας, ατος, τὸ, præmium.
Γέργηθες, plebs, δημόται, apud Mileſios. alii, γέργιθες. an a χαρὰ γήθειν?
Γέρδιος, ου, ὁ, textor. Suid.
Γερμώιος, ου, ὁ, Heſych. γέρμω, honoratus. Th. γέρας, ατος, τὸ, præmium.
Γέρον, vocat. ſing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. ſing. a γέρων, ſenex. hinc γερόντιον, vetulus, ſenecio.
Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus. a γερούσιος, α, ον, ad ſenes pertinens. Th. γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
Γέρουσι, dat. plur. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
ΓΕΡΡΟΝ, ου, τὸ, ſcutum Perſicum, e vimine textum, crates. an a γυρῶ?
Γερυλλος, parva rana.
ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex. vocat. ὦ γέρον, q. γέαν ὁρῶν. quod prono capite terram ſpectet. Vel a γέρας, quia ſenectus honorabilis. Inde γεροντικὸς, ὴ, όν, ſenilis.
Γεύμεθα, Jon. & Dor. per aphæreſin pro γευόμεθα, guſtavimus, 1. plur. perf. paſſ. verbi γεύω, guſtare facio.
Γευσάμενος, a. 1. part. med. γεύσασθαι, a. 1. inf. med. γεύσωμαι, & in 3. plur. γεύσωνται, a. 1. ſub. med. a γεύω, quod vide. a. 1. inf. γεῦσαι.
ΓΕΥΩ, guſtare facio. f. γεύσω. p. γέγευκα. præſ. paſſ. γεύομαι, guſto. fut. γεύσομαι. a. 1. med. ἐγευσάμην, ω, απο. a. 1. inf. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. Hinc γεῦσις, εως, ἡ, guſtus. γεῦστος, ὴ, όν, guſtabilis. poſſit eſſe a γέω. Nam ſapor exiſtit ex ſicci terrei percolatione per humidum.
ΓΕΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons, quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert. Hic γεφυρόω, ponte jungo.
Γεφυρῶν, pontem ſternere, præſ. inf. a γεφυρόω. vide in γέφυρα. hinc γεφύρωσις.
Γεώλοφος, ὴ, ὁ, tumultus. Ex γῆ, καὶ λόφος, jumenti cervix: item conus in galea, & criſta. λόφοι etiam dicuntur colles, & tumuli. qui & γήλοφοι, καὶ γεώλοφοι.
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria. ex γῆ, terra, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.
Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet. ex γῆ, terra, & πενία, fames. Th. πένομαι, laboro.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. a γῆ, terra, & πόνος, ου, ὁ, labor, quod a πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.
Γεώπυς, οδος, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.
Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo. fut. ήσω. præt. γεγεώργηκα. ex γῆ, terra, & ἐργάζομαι, operor. quod ex ἔργον, ου, τὸ, opus. Hinc γεωργία, ας, ἡ, agricultura. γεώργιον, ου, τὸ, arvum, ager aratus. γεωργὸς, ὴ, ὁ, agricola, vinitor, quia γεαν ἐργάζεται.
Γεωρυχεῖν, terram fodere. ex γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.

Γ Η.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio. q. ex γέα, in proſa, pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, terrigenum, gen. plur. a γηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ex γῆ, terra, & γένος, εος, τὸ, genus, quod a γίνομαι, naſcor.
ΓΗΘΕΩ, gaudeo, lætor. f. ήσω. p. γεγήθηκα. γήθεον, pro ἐγήθεον, imperf. Jon. Hinc γῆθος, εος, & ἡ γηθοσύνη, gaudium, q. a γάω, lætor, vel γάθομαι.
Γήθησαν, lætati ſunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. γηθήσας, a. 1. part. act. γηθήσεις, aor. 1. opt. Æolic. γήθησεν, a. 1. ind. act. Jon. a γηθέω, gaudeo.
Γηθήσειε, a. 1. opt. Æol. vide γήθησεν.
Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium. γηθόσυνος, η, ον, lætus, a, um, a γηθέω.
ΓΗΘΥΟΝ, vel γήτειον, ου, τὸ, genus cæpe. q. e γῆ θύειν.
Γῆμαι, nupſiſſe, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, duxit, Jon. & Poet. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per ſyncop. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, tanquam a γάμω, uxorem duco.
Γηοχεῦν, quaſi γῆ ἔχειν, terram habere, aut agrum poſſidere. Et de Neptuno dici poteſt, qui terram ambit, & continet, & propterea γηέχος, γεηοχος, & paſſim γαιήοχος appellatur.
Γήρᾳ, dat. ſing. γήραϊ, γήρᾳ: γῆρας,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

γῆρας, ατ⊙, τὸ, senectus.

Γηραιός, ᾶ, ὁ, senex, senilis, antiquus. Th. γῆρας, ατ⊙, τὸ, senectus.

Γηραλέ⊙, ὰ, ὁ, Poet. idem quod γηραιὸς, senex.

Γηράντεσσι, dativ. plur. Poet. vel Jon. pro γήρασι, a. 1. part. act. a γήρας, αντ⊙, ὁ, senescens, pro γηράσας, a γηράω, senesco. unde a. 1. ἐγήρασα, & per syncop. ἔγηρα. Thema γῆρας, ατ⊙, τὸ, senectus.

ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, ατ⊙, α⊙, ως, dat. γήρᾳ, αϊ, ᾳ, senectus, a γέρων. senium senum est. Hinc γηραιὸς, ᾶ, ὁ, senex. γηράσκω, & γηράω, άσω, senesco.

Γηράσῃς, ᾖ, a. 1. sub. act. a γηράσκω, senesco. γηράσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, consenesco. f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. sub. γηράσω, ᾷς, ᾖ. acc. plur. part. præs. γηράσκοντας. Th. γῆρας, τν, senectus.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, senilis educatio, a γῆρας, τὸ, senectus, & βόσκω, pasco.

Γηροκομία, ας, ἡ, nutritio, & cura circa senes. γηροκόμοιο, gen. Jon. a γηροκόμ⊙, ὰ, ὁ, qui curam habet senum. a γῆρας, ατ⊙, τὸ, senectus, & κομέω, curam gero.

Γηροτροφέω, f. ήσω, in senectute alo. ex γῆρας, & τρέφω, alo. præt. med. τέτροφα.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύει, 3. sing. præs. γηρύομαι. Them. γῆρυς, ε⊙, ἡ, vox.

Γηρυόνα, ας, & γαρυόνα, ά, Dor. pro γηρυόην, ης, ἡ, vocalis, garrula. quasi γηρύουσα. Th. γῆρυς, ε⊙, ἡ, vox.

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro Γηρυόης, ὰ, ὁ, Geryones.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυονεύς, έ⊙, ὁ, nomen viri.

ΓΗ'ΡΥΣ, ε⊙, ἡ, vox. hinc γηρύω, loquor, sono. q. a γῆρας. Senectutis est oratio, puta Nestoris, Ulyssis, &c.

Γήρως, gen. sing. a γῆρας, ατ⊙, & contracte γῆρως, τὸ, senectus.

Γ Ι.

Γίγαντες, nom. plur. γιγάντων, gen. plur. a γίγας, αντ⊙, ὁ, gigas.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ὰ, τὸ, quod in acino vinaceo ossenm, aut lapidosum est.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντ⊙, ὁ, gigas, q. a γῆ, & γάω. q. γήγας, nam terræ filii dicuntur. Hinc γιγάντει⊙, & αῖ⊙, ὰ, ὁ, giganteus. γιγαντάω, gigantum similis sum.

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ὰ, τὸ, herbula pastinacæ silvestri similis. Syriæ frequens est.

ΓΙΓΓΙΣΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, titillatio. q. a γιγγλίζω, quod idem est cum γαργαλίζω.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur. Hinc transfertur ad eam compagem significandam, qua unum os capite suo in alterius cavitatem conditur.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ὰ, ὁ, parvula tibia, ad flebiles sonos. γιγγαίνω, gingrio, proprie de anseribus dicitur.

Γίγνομαι, seu γίνομαι, fio, idem cum γείνομαι.

Γίγνε, fias, præs. imperat. pass. a γίγνομαι.

Γιγνώσκω, εις, & γιγνώσκητα, acc. sing. part. præs. vide in γινώσκω, cognosco. q. a γνόω.

Γίνετ', pro ἐγίνετο, imperf. Jon. γίνεσθ, præs. inf. a γίνομαι, fio.

Γίνομαι, fio, fum. γίνεσθ ὀπίσω, ad se reverti. præs. inf. sed in f. med. γενήσομαι. perf. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην, ὰ, ετο, reliqua vide in γείνομαι.

Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf.

Γινώσκωσι, cognoscunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. plur. præs. a γινώσκω.

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, cognosco. q. a γνόω. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. pluf. perf. ἐγνώκειν, aor. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imper. γνῶθι. a. 2. sub. γνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνοὺς, όντ⊙. perf. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pass. γνωσθήσομαι. a perf. pass. ἔγνωσμαι, σαι, ῶ, γνῶσις, εως, ἡ, cognitio. γνωτὸς, ὴ, ὸν, qui cognosci potest. γνωτὸς, ὴ, ὸν, notus. γνώμη, ης, ἡ, sententia. γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index: item, stylus horas indicans. γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, peritus. γνωρίζω, cognosco, notum facio. γνώριμ⊙, ὰ, ὁ, ἡ, notus. συγγινώσκω, consentio, conscius sum, ignosco. συγγνώμη, ης, ἡ, venia. ἀγνώμων, ον⊙, ὁ, ἡ, æquus, bonus. δυσγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas, probitas.

Γ Λ.

Γλάγ⊙, ε⊙, τὸ, lac, Poet. a γάλα.

Γλάζω, expando alas, clamo. item, pronum expando me. fut. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτοφαγ⊙, ὰ, ὁ, ἡ, pro γαλακτοφάγ⊙, per syncop. lacte victitans: a γάλα, ακτ⊙, τὸ, lac, & φάγω, edo.

Γλάμη, ης, ἡ, gramia. idem quod λήμη. γλαμάω, gramia laboro.

ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδ⊙, ἡ, piscis genus. Legitur & γλανὶς, nomen ei dedit Glanis, fluv. Cumæ.

Γλάξ, quæ & γλαῦξ, herba γαλακτοποιητική.

Γλαφὶς, γλαφίδες, architecti instrumenta, q. γλαφυρίδες, a γλάπτω, cavo, &c.

Γλαῦκ, & γλαῦκας, acc. pl. a γλαῦξ, noctua. Th. γλαυκὸς, ὴ, ὸν, glaucus, cæsius.

Γλαῦκε, voc. a γλαῦκ⊙, ὰ, ὁ, Glaucus. nomen propr.

Γλαύκη, ης, ἡ, nom. propr. mul. sed γλαυκή, ῆς, ἡ, f. g. a γλαυκὸς, glaucus.

Γλαυκιόων, Poet. pro γλαυκιῶν, præs. part. a γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Th. γλαυκὸς.

Γλαυκῳτώμη, ης, ἡ, nom. propr. mul.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, glaucus, cæsius. q. a γλαύσσω, splendeo. Hinc γλαύκωμα, ατ⊙, τὸ, glaucedo; oculi vitium. γλαῦξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua.

Γλαυκόχροος, ο⊙, ὁ, ἡ, Poet. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, qui glaucum colorem habet.

Γλαυκῶπις, ιδ⊙, ἡ, & γλαυκώπης, cæsios habens oculos. in acc. γλαυκῶπιν, & ιδα. Sic γλαύκωψ, ὁ, qui cæsios oculos habet. hinc γλαυκῶπες, ex γλαῦξ, noctua. (hoc a γλαυκὸς, glaucus.) & ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὁπτομαι, video.

Γλαῦξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. Thema γλαυκὸς, ὴ, ὸν, cæsius. vel a γλαύσσω, video. nocte valet visu.

Γλαύσσω, splendeo, cerno. Non enim videmus, nisi per medium illuminatum, scil. τὸ διαφανές.

Γλάφυ, τὸ, & γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, vide in γλάφω, cavo.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῆς, dat. pl. Jon. f. g. a γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, concinnus, a, um. Th. γλάφω, fodio.

ΓΛΑΦΩ, vel γλύφω, cavo, fodio, sculpo. f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, antrum, spelunca. γλαφυρὸς, ὴ, ὸν, cavus, elegans, scitus, a γλύφω, γλύπτης, ὰ, ὁ, sculptor.

Γλείχων, ωνος, ὁ, Dor. pro γλήχων, ἡ, pulegium.

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, ε⊙, τὸ, mustum, succus dulcis. q. a γλυκὺς, dulcis.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. idem quod λήμη.

Γλήνεα, τὰ, pretiosa, spectaculo digna. a γλωὴν, ης, ἡ, pupilla oculi.

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, ossium commissura, pupilla oculi, oculus, pupa. q. αἰγλήνη, ab αὐγλη, splendor, vel per syncop. ⁂ Dal. τὴν γαλήνην, quia serenitas mentis in oculis maxime conspicitur. Hinc γαληνιάω, res ornatæ. alii a γέλα, ut sit quasi γελήνη.

Γλιὼ⊙, ε⊙, τὸ, stella, lumen. q. a γέλα, splendor Solis. vel γελεῖν.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, ων⊙, ἡ, pulegium, herba. quasi βλήχων, quod gustatum ab ovibus, facit illas βληχᾶσθ, ideft, balare.

Γλία, ας, ἡ, gluten, affine est κόλλα.

ΓΛΙ'ΝΟΣ, seu γλῖν⊙, ὶ, ὁ, genus aceris campestre. q. a γέλη, splendor.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ὰ, ὁ, ἡ, lentus, viscosus, lubricus, tenax. Reperitur etiam γλισχὸς, unde γλισχῶς, q. a γλία, gluten. Hinc γλισχρώδης, lentus. γλισχρότης, ητ⊙, ἡ, viscositas.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, affecto, appeto. q. a γλυκύς. jucunda appetimus. Vel a γλία, & ἔχομαι, habeor, id est, amore tanquam glutine detineor.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ὸν, ὁ, invalidus, sordidus, qui est lubrico ingenio. etiam sordes. a γλία. Hinc γλοιώδης, strigmentosus, glutinosus.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ὸν, ὁ, nates, clunes. qu. a γλοιὸς, quia sordida pars corporis.

Γλυκερὸϊο, Jon. gen. a γλυκερὸς, ὴ, ὸν, dulcis. γλυκερῶ, Dor. pro γλυκερᾷ. Th. γλυκύς. in compar. γλυκίων, & γλύσσων, pro γλυκύτερ⊙.

Γλυκίων, compar. a γλυκύς. in superl. γλύκιστ⊙, & γλυκύπατ⊙.

Γλυκύκαρπ⊙, ὰ, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epithet. ex γλυκὺς, dulcis, & καρπὸς, ὸ, ὁ, fructus.

Γλυκύπικρον, ὰ, τὸ, suavamarum. ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, dulcis, e, jucundus. gen. γλυκέ⊙, fœm. είας. γλυκερὸς, Poetis idem. γλυκύτης, ητ⊙, ἡ, dulcedo.

Γλυφάνοιο, gen. Jon. a γλύφαν⊙, sculptorius. Th. γλάφω, sculpo.

Γλυφὶς, ίδ⊙, ἡ, crena, sagittæ incisura. a γλύφω, seu γλάφω, sculpo.

ΓΛΩ'ΣΣΑ, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, sermo. Hinc comp. ἐπιγλωττὶς, ίδ⊙, ἡ, lingula, seu ligula. εὐγλωσσ⊙, ὰ, ὁ, ἡ, disertus. εὐγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἀγλωσ⊙, ὰ, elinguis. ἀγλωσσία, ας, ἡ, infantia dicendi. κωφόγλωσσον, ὰ, τὸ, herbæ species. πολύγλωσσ⊙, ὰ, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. ex ἀλγέω, doleo, & γλῶσσα, lingua.

Γλωσσόκομον, ὰ, τὸ, theca lingulis tibiarum recondendis idonea: item marsupium. ex γλῶσσα, & κομέω, servo.

Γλώσσῃ, Jon. pro γλώσσα. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dativ. plur. Jonic.

ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖν⊙, ἡ, cuspis teli, angulus, acies, q. αἱ τῶν ἀκίδων ὀξύχαι.

Γ Ν.

Γναθμὸς, ᾶ, ὁ, idem quod γνάθ⊙.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ὰ, ἡ, maxilla, dentes, bucca. q. a γναπτω, pro γναμπτω, flecto, quia sæpe flectitur inter loquendum, & edendum. Hinc γναθόω, cædo in malas. γνάθων, ων⊙, ὁ, parasitus.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Jon. a γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, quod a γνάμπτω, inflecto. Th. κάμπτω, idem.

Γνάμπτω, inflecto. quod a κάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel γνάφω, carpendo, vel vellicando polio. unde γναφεὺς, fullo. q. a κνάω, rado.

Γναφεὺς, έ⊙, ὁ, fullo, a γνάπτω.

Γνήσι⊙, ὰ, ὁ, ἡ, legitime genitus, genuinus. in comp. γνησιώτερος. γνησίως, adverb. genuine. Dicitur quasi γονήσιος, vel γθυήσιος, a γίγνομαι, nascor.

Γνοίω, ης, ἡ, novero, aor. 2. opt. act. a γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. a. 2. ἔγνων.

Γνὺς, γνόντος, sciens, a. 2. part. a γινώσκω, quod vide.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ὰ, ὁ, caligo, tenebræ. q. a νέφος. Hinc γνοφώδης, caliginosus. γνοφόω, obtenebro.

Γχόω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Γιγνώ, noſco, inuſitat. a νόος, mens.
Γνύξ, adv. genu flexo. a γόνυ, genu.
Γνῶ, Jon. & Poet. pro ἔγνω, cognovit, 3. ſing. a. 2. act. ἔγνων, ως, ω. Atγνῶ, eſt 1. ſing. a. 2. ſub. hinc γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι, a. 2. inf. a γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Γνώμᾳ, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ἡ, mens, &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Jon. & Poetic. notitia, experientia. Thema γινώσκω.
Γνώμη, ης, ἡ, ſententia. Hinc γνωμικός, ἡ, όν, ſententioſus. γνωμολογικῶς, ſententioſe. a γινώσκω, noſco.
Γνώμμαι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. a γινώσκω, cognoſco.
Γνώμονος, gen. ſing. a γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Gnomon, ſtylus horas indicans. Th. γινώσκω.
Γνῶναι, vide in γνῶ.
Γνωρίζω, notum facio, noſcito. f. ίσω, & Att. γνωριῶ. p. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. aor. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præſ. paſſ. γνωρίζομαι, innoteſco. hinc γνωριζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. innoteſcat. perf. paſſ. ἔγνωρισμαι. a. 1. paſſ. ἐγνωρίσθην. a. 1. ſub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, cognoſco. Hinc γνώριμος, α, ὁ, notus. in compar. γνωριμότερος, notior. γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium.
Γνώριμος, & γνώρισμα, vide in γνωρίζω.
Γνωριῶ, εῖς, εῖ, fut. 1. Att. verbi γνωρίζω, notum facio, quod vide.
Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. ſing. f. 1. med. Jon. a γινώσκω.
Γνώσῃ, cognoſces, f. 1. m. verbi γινώσκω. f. γνώσομαι, ῃ, εῖ). a. 2. ἔγνων.
Γνωθείς, cognitus, a. 1. part. paſſ. a γινώσκω. a. 1. paſſ. ἐγνώσθην.
Γνωσμοφρεῖν, mutata ſententia ſuarum virium imbecillitatem agnoſcere.
Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, a γινώσκω.
Γνώσομαι, f. 1. med. a γινώσκω, quod vide.
Γνώστης, ου, ὁ, gnarus. γνωστός, ἡ, όν, notus, a, um, ut & γνωτός, ὄς, ὁ, frater. a γινώσκω.
Γνῶτω, 3. ſing. a. 2. imp. a γνῶθι, noſce. verbi γινώσκω.
Γνώωσι, Poet. pro γνῶσι, agnoſcant, aor. 2. ſub. 3. plur. tanquam a γνωω, ejuſdem verbi. Vel γνώω, Poet. pro γνῶ, a. 2. ſub.

Γ Ο.

Γοάουπ, Dor. pro γοάωσι, γοῶσι, 3. plur. præſ. ind. verbi γοάω, ploro.
ΓΟΑ'Ω, f. ήσω, gemo, deploro. Reperitur & Γοήμμαι, Dor. inf. q. a γόημι, & γοηθάς, defletus, a. 1. part. paſſ.
ΓΟΓΓΡΟΣ, ου, ὁ, congrus, piſcis. q. a γοάω, per diplaſiaſmum, eſt enim vorax piſcis. aut quaſi γογγύλος, quia teres eſt. Eſt etiam γόγχος, eminentia quædam rotunda in trunco arboris. Inde γογχώνη, tumor in gutture rotundus.
ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, murmuro. imperf. ἐγόγγυζον. f. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. paſſ. γεγόγγυσμαι. inde γογγυσμός, ῦ, ὁ, murmuratio. q. a γοάω, gemo.
Γογγύλος, ου, ὁ, rotundus. atque inde dicunt γογγύλη, rapum, quod rotundum.
Γογγυσμός, ῦ, ὁ, murmur. γογγυστής, ῦ, ὁ, murmurator. a γογγύζω.
Γόη, ης, pro Γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ. vide γόης, ητος, ὁ, impoſtor.
Γοήμμαι, præſ. inf. Dor. ex γοάομαι, vel γόημι. Th. γοάω, gemo.
ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator, impoſtor. quaſi a γοάω, gemo. hinc γοής: fit enim γοητεία, ſive incantatio, cum clamore quodam luctuoſo. Hinc γοητεύω, incanto. γοήτευμα, ατος, τὸ, præſtigiæ. γοητεία, ας, ἡ, idem.
Γολγοθᾶ, nomen loci κρανίου τόπος. Syr. locus calvariæ.
Γομορρᾶ, ας, ἡ, nomen urbis. Syr. habitatio.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis, merces. a præt. med. γέγομα, verbi γέμω, gemo, plenus ſum. γομόω, onero.
Γομφίος, dens molaris. q. a κόμμος. hinc γομφιάζω, dentibus ſtupeo.
ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Jon. γόμφοισιν. q. a κέκομμαι, verbi κόπτω, ſcindo, vel quia eſt ceu dens γομφίος. Hinc γομφόω, clavis compingo. γομφίος, ου, ὁ, dens molaris. γόμφωσις, cum os olli clavi modo infigitur.
Γονεῖς, nom. plur. a γονεύς, έος, ὁ, parens.
Γονεύς, έος, ὁ, parens. gen. plur. γονέων. acc. pl. γονέας. dat. pl. γονεῦσι. a præt. med. γέγονα, verbi γείνομαι, ſum.
Γονή, ῆς, ἡ, genitura, ſemen, ſoboles. Hinc γοναὶ Ἡρακλέοι, ſemen Herculeum. ab eod. them.
Γονορρύης, vel γονορρύοος, cui γονὴ ῥέει, id eſt, genitura fluit.
Γόνος, ου, ὁ, ſoboles, generatio. a γείνομαι, naſcor, p. m. γέγονα.
ΓΟ'ΝΥ, τὸ, genu, genit. γόνυος, & γόνατος, & γουνὸς, & γούνατος, dat. plur. γόνασι, γούνασι, & γούνατσι. vulgo referunt ad κοπέω, ῶ, laboro, curo, feſtino. Hinc γούξ, adverb. in genua, ὠρόχυν, idem.
Γονυπετέω, ad genua accido. fut. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα. ex γόνυ, genu, & πίπτω, cado.
Γόος, ου, ὁ, luctus. acc. γόον. nom. pl. γόοι. a γοάω, lugeo. f. ήσω.
Γοργοῦν κεφαλή, Gorgonium caput, a γοργών. vide in γοργόνες.
Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Sthenyo, & Euryale, a γοργός, όνος, ἡ, nomen animalis noxii in Africa.
ΓΟΡΓΟ'Σ, ῆ, όν, velox, vividus, terribilis. quaſi γαίων ἔργω, opere ſuo glorians. hinc γοργότης, ητος, ἡ, celeritas.
Γοργὺς, gen. ſing. a γοργώ, gen. όος, ὑς, ἡ, nomen mul. Alias γοργῦς, eſt acc. plur. a γοργός, velox.
ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, ας, ἡ, canalis ſubterraneus, per quem aqua effluit. a γή, & ὀρύσσω, fodio.
Γόρτυς, ὀρτυξ, γ otioſe præpoſito.
Γῆν, pro γ' ἦν, igitur, certe. ex γέ, & ἦν.
Γουνάζομαι, genua amplectens oro. fut. άσομαι. a. 1. med. ἐγουνασάμην. Them. γόνυ, genu.
Γούνᾰθ', pro γούνατα, acc. plur. γούνασι, dat. plur. a γόνυ, genu. gen. γόνυος, γόνατος, & γουνός.
Γουνοῖσιν, dat. plur. Jon. a γουνὸς, ὄς, ὁ, fertilis, Jonica epenth. pro γόνος, hoc a γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor.
Γουνόομαι, ῶμαι, genua amplector, hinc γουνώμενος, præſ. part. Thema γόνυ, genu.
Γουνοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, genua pinguis. ex γόνυ, genu, & παχὺς, έος, ὁ, craſſus.
Γουνὸς, ὄς, ὁ, ſolum ferax. vide γουνοῖσιν.
Γουνῷ, fertili, dat. ſing. a γουνὸς, vide in γουνοῖσιν.
Γούων, pro γονύων, genuum, gen. plur. a γόνυ, τὸ, quod vide.
Γοῶσα, gemens, præſ. part. f. g. a γοάω, f. ήσω, gemo.

Γ Ρ.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus, nempe lignum inſpicatum pro face. quaſi a κράφω, ideſt, ξέω.
ΓΡΑΓΑ, ας, ἡ, anus, vetula. a γεραιὰ, per ſyncop. γραιὰ, Doric. pro γραιῶν, gen. plur. Hinc γρᾶς, idem. γραικὸς, & γρηΐς, ος, ὁ, anilis.
Γραίνω, comedo. q. a κρώω, idem.
Γράμμα, ατος, τὸ, littera. in pl. γράμματα, ſcripta, liber, epiſtola. hinc γραμματεύς, έος, ὁ, ſcriba. γραμματιστής, οῦ, ὁ, idem. a γράφω, ſcribo.
Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, exuvium ſerpentis. &c. a γεραιὸν, ut ſenecta a ſene.
Γραπτέον, ſcribendum. adject. verbale a γράφω, ſcribo. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. hinc γραπτὸς, ὴ, όν, ſcriptus.
Γρᾶς, alarum fœtor. vide in κράτος.
ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur: alarum fœtor. q. a γεραιὸς, ex vetuſtate ſordes. Dicitur & κράσπος, κράτος, & κρᾶς.
ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, clamor militum in congreſſu acierum. Puto a γῆρυς, vox, clamor.
Γρασις, εως, ἡ, gramen, q. a κρᾶω, quia pabulum pecorum.
Γρᾶυς, κρᾶος, ἡ, anus, Jon. κρῆυς, & per dialyſin κρῆϋς. vide in κραῖα, vel κρᾶυς, q. γέραυς, a γῆρας, ſenectus. eſt & κρᾶυς, fœtor alarum.
Γραφήτωσαν, 3. plur. aor. 2. imperat. paſſ. κράφηθι, a κράφω, ſcribo. a. 2. part. κραφείς.
Γραφή, ῆς, ἡ, ſcriptura. κραφαὶ, ῶν, αἱ, divinæ literæ. a κράφω.
ΓΡΑ'ΦΩ, ſcribo, pingo. fut. ψω. p. γέγραφα. aor. 1. ἔγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. q. a γλάφω, λ in ρ liqueſcente. Hinc γράμμα, ατος, τὸ, littera, epiſtola. γραμματεύς, έος, ὁ, ſcriba. γραπτὸς, ὴ, όν, ſcriptus. γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφὶς, ἰδος, ἡ, ſtylus. γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. ἄγραφος, ου, ὁ, ἡ, non ſcriptus.
Γράψῃς, imprimas, aor. 1. ſub. act. a κράφω, ſcribo. f. ψω.
ΓΡΑ'Ω, f. σω, comedo. a. 1. ἔγρασα.
Γραώδης, εος, ὁ, ἡ, anilis. a γραῦς, ὰος, ἡ, anus.
Γρηγορέω, vigilo. fut. ήσω. præt. γεγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. Dicitur γηγορέω, per aphæreſin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito, quod vide.
Γρηγορὼς, qui vigilavit, præt. med. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.
Γριπὸς, in γρίπος.
ΓΡΙ'ΠΟΣ, & γρῖφος, ου, ὁ, rete, ænigma, quo homines quaſi irretiri ſolent. inde γριπεὺς, έος, ὁ, piſcator. γριπίζω, piſcor.
Γρισάμαι, ſcribo, a γράφω.
Γρομφὰς, άδος, ἡ, vetula porca. Heſych.
Γραμφεῖς, οἱ ζωγράφοι, pictores. a γράφω.
ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, pilum, teli genus, vel haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus. aliter κρόσφος, quod vide.
ΓΡΥ, vel γρῦ, quicquid minimum eſt. Hinc γρύζω, grunnio: item hiſco. γρυσμὸς, ῦ, ὁ, grunnitus. γρυλλίζω, grunnio. γρύπη, ης, ἡ, & γρυπίσμα, ων, τὰ, ſcruta, frivola. γρυποπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor.
Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus, in quam, ut puto, γρύπη colligitur, res omnis generis.
Γρυξ, locus unguis. Heſych. a γρύ.
Γρύπη, ης, ἡ, ſcruta, frivola. a γρύ.
ΓΡΥ'Ψ, υπὸς, ὁ, gryphus, avis adunco roſtro. hinc γρυπὸς, ὴ, όν, incurvus, inflexus: item, qui naſo eſt adunco, a γυρὸς, curvus.
ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, caverna, ſaxum exeſum, q. a γράω, exedo. Hinc γρώνος, ου, ὁ, cavus, profundus.

Γ Υ.

ΓΥ'Α, γυῆ, Jon. & γύα, ας, ἡ, arvum, jugerum, via, foſſa. q. a γέα, terra.
Γυάλαι, pocula. Megarenſ.
Γυάλοιο, gen. Jon. γυάλοις, dat. plur. a γύαλον, quod vide.

ΓΥ'Α-

Γυ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas, vola. q. a γῦον, manus. hinc γυαλὸς, οῦ, ὁ, qui manu comprehendi potest. ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manum do.

Γυαρκὴς, ές, οῦς, ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. ὁ ποιῶν τὰ γύα, εἴτε γῦα, ἀρκοῦντα πρὸς τὸ φέρειν πὰς πόνους. ex γύον, τὸ, membrum, & ἀρκέω, sufficio.

Γύγης, ου, ὁ, Gyges, Rex Lydiæ. Sed Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. a γόα, seu γόη, ης, ἡ, jugerum. quia ejus usus est in γύῃ aranda.

Γυοδάμας, α, ὁ, Poetic. & Doric. ὁ τὰ γῦα δαμῶν, qui membra domat. Epithetum athletæ.

Γυόκηρος, ου, ὁ, membra depascens. ex γύον, ου, τὸ, membrum, & κηρέω, seu κηρέννυμι, satio, depascor.

ΓΥΓΟΝ, τὸ, membrum, proprie pes, inde manus, inde reliquum corpus; a γύα, & ἴέναι, quod in via eamus. hinc γυόω, membra frango, claudum reddo. γυὸς, οῦ, ὁ, claudus.

Γυοπέδη, ης, ἡ, Poet. vinculum, quod membra vincit, atque ligat. πέδη ἡ τὰ γῦα πεδοῦσα, καὶ δεσμοῦσα. Th. πέδη, ἡ, pedica, & γῦον.

Γυόχαλκος, ου, ὁ, qui membra ærea habet, robustissimus. ex γῦον, τὸ, membrum, & χαλκὸς, æs.

Γυωθεὶς, mutilatus, a. 1. part. pass. a γυόω, f. ώσω, claudum reddo. Thema γῦον, ου, τὸ, membrum.

ΓΥΑΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, vasculum militare. a γύαλον, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, ὴ, όν, nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio. γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. a γυμνὸς, nudus.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, Veles, itis. Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant. a γυμνὸς, inermis.

Γυμνητεύω, nudus sum. proprie, sum miles levis armaturæ. fut. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα. a γυμνὴς, ῆτος, ὁ, vel γυμνὴτης, ου, ὁ, miles levis armaturæ. ab eodem them.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, puerorum nudorum exercitatio. ex γυμνὸς, ὴ, όν, nudus, & παῖς, puer.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ὴ, όν, nudus, inermis, qui γῦα μόνα habet, id est, nihil, quo se obvolvat. & Poet. pro γυμνικὸς, gymnicus. hinc γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. γυμνόω, nudo, spolio. γυμνάζω, exerceo. γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. a γυμνόω, denudo. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. pass. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, ἡ, mulier.

Γύναι, vocat. sing. a γυνὴ, ἡ, mulier. in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. ejusdem them.

Γυναικεῖα, muliebri, dat. sing. a γυναικεῖον, ου, ὁ, muliebris. hinc γυναικεῖον, ου, τὸ, scil. δῶμα, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικείη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον, vide in γυναικεῖος. sic γυναικηΐη, Jon. pro γυναικεῖον.

Γυναικομανὴς, ές, ὁ, ἡ, mulierum amore insanus. γυναιμανὴς, idem. ex γυνὴ, & μαίνομαι, insanio.

Γυναικὸς, γυναικὶ, genit. & dat. a γυνὴ, quod vide.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator. ex γυνὴ, ἡ, mulier, & φίλος, amicus.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. a γυνὴ.

Γυναιξὶν, dat. pl. a γυνὴ, ἡ.

ΓΥΝΗ', mulier, uxor. q. a γονὴ, genitura, & γείνομαι, pario. quod ex mulieribus homines nascantur. genit. γυναικὸς. dat. κί. acc. γυναῖκα, Dor. γυνὰ. vocat. ὦ γύναι. dat. plur. γυναιξί. Hinc γυναικεῖος, α, ὁ, muliebris. γυναικεῖον, τὸ, gynæceum. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, vir pariter, & fœmina.

Γυΐνις, ιδος, ὁ, Poet. pro γυΐς, mollis, effœminatus. a γυνὴ.

Γυπὸς, μακρὸς, Hesych. altus.

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, canistrum e vimine. a γυρὸς, quia vimina curvantur. γύργαθος est reticulum, quo veteres utebantur in portando pane.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen. an quia fit gyro molæ? pollis est farina minutim secta.

ΓΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, curvus scrobs. γῦρος autem, circulus, vel ambitus. γυρόω, incurvo.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultur. hinc γύπιος, vulturinus.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, gypsum. q. a γῆ, & ἕψέω, est enim ceu cocta terra. hinc γυψόω, gypso illino.

Γ Ω.

Γῶ, contract. ex γάω, capio, gigno, pario, lætor, glorior.

Γῶγ, ὁ, nomen gentis, vulgo tectum interpretantur.

Γωγγάμη, idem quod γαγγάμη.

ΓΩΛΕΑ', τὰ, spelunca, & lustra ferarum. Etiam γωλεοὶ, spelunca ad mare. a γῆ, & ἀλέω, vito. vel a κοῖλον, cavum.

Γῶν, Jon. pro γὲν, saltem, igitur.

Γώνατα, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. plur. a γόνυ, quod vide.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus, locus abditus. q. a γόνυ, quod natura flexum, & quasi anguloſum est. hinc γωνιαῖος, α, ὁ, & γωνιώδης, angularis. ἀμφιγωνιαῖος, α, ὁ, ἡ, in extremo positus. ἀμβλυγώνιος, & ἐξάγωνος, ου, ὁ, sexangulus. ὀρθογώνιος, ου, ὁ, rectangulus. τρίγωνος, ου, ὁ, triangulus. τετράγωνος, ου, ὁ, quadratus.

ΓΩΡΙΑ'Ω, subsanno. verbum Laconicum. an a γωρέομαι; γαῦρος, superbus.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, οῦ, ὁ, pharetra, a χωρεῖν τὰ βέλη, id est, τὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ Α.

Δ Est quarta littera, & quaternarium numerum designat. Jon. & Doric. pro σ. sic ὀδμὴ, pro ὀσμὴ, odor. & subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, & τ.

Δα, particula per se nihil significans; sed quæ in compositione auget, ut δαφιλὴς, &c. Sed δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nom. regis ἄκλιτον. Heb. dilectus.

ΔΑΓΤΣ, ύος, ἡ, crystallus, glacies; vel aliquid simile crystallo, albedine, & densitate. Ducam a δαΰζω, densus. Est & δαγὸν, densum. hoc forte a δασὺς.

ΔΑ'ΔΙΞ, κος, ἡ, mensuræ genus. Forte a δαδέομαι, divido, ut sit famosæ divisionis mensura.

Δάδων, tædarum, gen. plur. a δᾶς, δᾶ. δὸς, ex δαὶς per contract. Th. δαίω, uro.

Δαεὶς, doctus. aor. 2. part. pass. a δαίω, disco. a. 2. pass. ἐδάλην. a. 2. inf. Dor. δαμῆναι, pro δαῆναι.

Δαείω, pro δαίω, disco. hinc δαείης, in subjunct.

Δαιρὸς, ὰ, όν, niger, ra, rum. a δαίω, uro.

Δαίω, f. ήσω, Jon. pro μανθάνω, disco. perf. δεδάηκα. Th. δαίω.

Δαίζομαι, divido. 3. sing. perf. δέδασται. a δαίω.

Δαὴν, ης, ἡ, & δαὶς, ίδος, ἡ, pugna, fax, lumen. a δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didicisse, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι, verbi δαίω, disco. fut. 2. δαήσομαι, & in 2. pers. δαήσεαι, Jon. pro δαήσῃ. a. 2. pass. ἐδάλην. p. m. δέδηα.

Δαῆναι, aor. 2. inf. a δαίω, vide δαήμεναι.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater. Ducam a δαέω, scio, nosco. Ut a notitia familiari ad fratriam sit dicta.

Δαηρὸς, ρὰ, όν, lucidus, a, um. a δαίω, uro.

Δαὶ, pro δή, significat discretionem. a δαίω, divido. Δαὶ vero per apocopen pro δαΐδι, dat. sing. a δαὶς, δαΐδος, ἡ, fax, pugna ardens. a δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. Jon. δαιδαλέοισι, dat. plur. a δαιδάλεος, ου, ὁ, artificiosus. Th. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαιδάλλω, & δαιδαλόω, vide in δαίδαλος.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium. a δαιδάλλω, orno. Th. δαίδαλος.

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, Dædalus, ingeniosus artifex Cretensis, a δαίω, scio. hinc δαιδαλέος, vel εος, ὁ. item δαίδαλος, ου, ὁ, artificiosus, varius. δαιδάλλω, ut & δαιδαλόω, orno, vario. δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum.

Δαιδύσσω, traho, lacero. a δαίω, divido.

Δαΐδων, gen. pl. a δαὶς, ίδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαῖε, & δαΐεν, lucebat, imperf. Jon. a δαίω. f. σω. Sic δαίετο, imperf. pass. Jon. a δαίομαι, divido, aor. 2. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, divido, Poetis, a δαίω.

Δαίμονες, Dæmones, nom. pl. a δαίμων, ονος, ὁ, Deus.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, vocat. a δαιμόνιος, ου, ὁ, infelix. Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, a dæmonio vexor. præs. part. δαιμονιζόμενος, ου, ὁ, dæmoniacus. perf. pass. δεδαιμόνισμαι. aor. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Jon. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina. in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Jon. a δαίμων.

Δαιμόνιος, ου, ὁ, ἡ, divinus. δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium. δαιμόνια, τὰ, Dii.

Δαιμονιώδης, ες, ὁ, ἡ, dæmoniacus, a δαιμονιῶν, sum dæmoniacus, præs. part. a δαιμονιάω, ab eodem them.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, Deus, genius, dæmon. q. δαήμων, sciens. ex δαίω, scio. Hinc δαιμόνιος, ου, ὁ, ἡ, divinus, felix. usurpatur & in malam partem. δαιμόνιον, ου, τὸ, numen, fortuna: item spiritus impurus. δαιμονιακὸς, ὴ, όν, dæmoniacus, a dæmone obsessus. δεισιδαιμονία, ας, ἡ, Deorum metus, superstitio: item, religio. εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus, dives. εὐδαιμονία, ας, ἡ, beatitudo. εὐδαιμονέω, beatus sum. κακοδαίμων, ονος, ὁ, malus genius.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per apocopen, præbe convivium, præs. imperat. a δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυντ', & δαίνυντ, pro ἐδαίνυντο, convivati sunt; imperf. Jon. verbi δαίνυμαι. Th. δαίω.

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθε, epulari, convessari, præs. inf. a δαίνυμαι, σαι, Jon. ejusdem them.

Δαίξαι, aor. 1. inf. a δαίζω, f. σω, vel ξω, divido, partior. a δαίω, idem.

Δαΐος, ου, ὁ, hostis. a δαὴν, pugna. Vel prudens, a δαίω, uro, vel disco.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. ut & δαίτη, a δαίω, epulum præbeo. At δαὶς, ίδος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

δᾷος, ἡ, fax accensa: item pugna, a δαίω, uro.

Δαῖσαι γάμον, celebrare nuptiale convivium. quod a δαὶς, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαϊσάμενος, a. 1. part. med. δαίσῃ, comedas, 2. sing. aor. 1. sub. med. a δαίω, epulor.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. plur. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, cibus. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίτηθεν, Poet. adv. q. ex τῆς δαίτης, ex convivio. Th. δαίω.

Δαιχθὸς, οῦ, ὁ, coquus, qui carnes δαίει, id est, dividit. Aliquando δαιχθὸν, adverb. divisim. hinc δαιχθόω, divido.

Δαιτυμών, conviva, qui δαῖτα instruit.

Δαίφρων, ονος, ὁ, bellicosus, prudens. in dat. δαίφρονι. ex δαίω, disco, vel a δαὶς, pugna, & φρὴν, mens.

Δαϊχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a δαΐζω, f. ξω, interficio, saucio. Th. δαίω.

ΔΑΙΩ, f. σω, p. κα. disco, doceor, scio, partior: item, epulum præbeo, uro, incendo. Hinc δαήμων, ονος, ὁ, doctus. δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. δάϊος, α, ον, peritus. ἀδαὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ignarus. Δαῖς, δαΐτος, & δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. δαίτη, ης, ἡ, idem. δαιτυς, υος, ἡ, idem. δαιτυμών, όνος, ὁ, conviva, epulo. δαίομαι, divido, partior. δαΐζω, idem. δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, partitio. δαὶς, ἡ, fax accensa, pugna. δᾷς, δᾴδος, ἡ, tæda, fax. δαΐος, α, ον, hostilis. δαλὸς, οῦ, ὁ, titio, torris.

ΔΑΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Jon. aor. 2. act. pro ἔδακον, ες, ε, momordi. a δάκνω, quod vide.

Δακέειν, pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eodem them.

Δακεθυμος, ου, ὁ, mordens animum, gravis, molestus. Ex δάκνω, mordeo, & θυμὸς, animus.

ΔΑΚΝΩ, mordeo. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. a. 1. ἔδηξα. p. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην. q. a δήκω, mordeo. vel a δα, vel δαίω, & κνάω, divido, rado. Hinc δῆξις, εως, ἡ, morsus. δὴξ, κὸς, ἡ, vermis lignum corrodens.

Δακόντος, & δακώσης, gen. sing. masc. & f. g. aor. 2. part. a δάκνω, mordeo.

Δάκος, εος, τὸ, morsus. Poet. pro δῆξις, ἡ. Th. δάκνω, mordeo.

ΔΑΚΡΥ, υος, τὸ, lacryma. in plur. δάκρυ, pro δάκρυα. dat. plur. δάκρυσι. q. a δάκνω, quia salsa, & mordax. vel a δα, valde, & κρυος, frigus. Eadem ratione & lacryma fit ex λα, & κρυμὸς, frigus. Hinc δακρυώδης, εος, ὁ, ἡ, lacrymosus. δακρύω, lacrymor. δακρυόεις, εντος, ὁ, lacrymosus. hinc δακρυόεν, adverb. lacrymis effusis.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacryma. idem quod δάκρυον, & Th. δάκρυ.

Δακρυόεις, ωτος, ὁ, ἡ, lacrymosus. in accus. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δάκρυον, ου, τὸ, idem, quod δάκρυ.

Δάκρυσι, dat. plur. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δακρύσας, aor. 1. part. act. a δακρύω. f. ύσω, lacrymor. p. δεδάκρυκα. aor. 1. ἐδάκρυσα. ejusd. Th.

Δακρυχέων, lacrymas fundens. præs. part. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Δακτύλιος, ου, ὁ, annellus, annulus. a δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.

ΔΑΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus, pes metricus, palmæ fructus. q. a δάκω, ostendo. inde δακτυλοδεικνύειαι, digito monstrare. vel a δέχομαι, capio. alii a δάκνω, quod excogitantium digiti, & ungues sæpius rodantur. Hinc δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, roseos digitos habens.

Δακὼν, όντος, ὁ, aor. 2. partic. a δάκνω, mordeo. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. a Δῆλος, ου, Delus.

Δαλεῖτο, Dor. & Jon. pro ἐδήλεῖτο, lædebat, 3. sing. imperf. med. verbi δηλέω, lædo. fut. ήσω. sic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. med.

Δάλιος ξένος, ὁ Ἀπόλλων, Poetic. & Doric. pro Δήλιος, Delius Apollo.

Δαλμυνθὰ, ἡ, nomen reg. ἀκλιτον, Hebr. pauperis hæreditas.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatia, nomen reg.

Δαλὸς, & δαυλὸς, οῦ, ὁ, titio. a δαίω, uro. Est & Δᾶλος, Dor. pro Δῆλος, Delus.

Δαμᾷ, domat, 3. sing. ind. a δαμάω, domo.

Δαμάζω, domo. f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι. perf. pass. δεδάμασμαι. præs. part. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δαμαῖος, α, ον, Poetic. pro δαμάσιμος, vel δαμάζων, domans, domitor. The. δαμάω, domo.

Δαμάλη, Dor. pro δάμαλις.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. a δαμάω, quod dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, domo, Poetic. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, juvencæ more lascivire.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. a δαμάω, quæ domatur jugo matrimonii.

Δάμασις, ιδος, ἡ, nomen mul. Gr. idem quod δάμαρ, ἡ, uxor.

Δαμάσαι, aor. 1. inf. act. δάμασε, aor. 1. Jonic. pro ἐδάμασε. δάμασον, mitiga, aor. 1. imperat. a δαμάω, domo.

Δαμάσδε, Dor. pro δαμάζε, præs. inf. a δαμάζω, domo. quod vide.

Δαμασίμβροτος, ου, ὁ, domitor mortalium. ῥῶμη τὸ δαμάσαι πᾶς βροτός.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ, qui domat mentem. quod ex δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis sic dictæ a Damescheck.

Δάμασσα, Jon. & Poet. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam aliter ἄλισμα. an a δαμᾶν, & ὄνειαρ, quod utilitatem habeat domitricem, scil. venenorum certorum.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, Ceres.

ΔΑΜΑΩ, domo, subigo, affligo, occido. fut. άσω. p. κα. Hinc δμῶς, & δέμω. unde a. 2. m. ἐδάμην. perf. act. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι, σαι,). unde δμῆσις, εως, ἡ, domitio. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. δμητὸς, οῦ, ὁ, domitus. δαμάλη, ης, ἡ, vel δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. ἀδάμας, ος, ὁ, ἡ, indomitus. ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas. ἱπποδάμος, ου, ὁ, equorum domitor.

Δαμεὶη, 3. sing. a. 2. opt. pass. vide in δάμνω.

Δάμνω, Poetic. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. plural. aor. 2. pass. a δέμω, vel δαμάω, pro δαμῶ. f. 2. δαμῶ. aor. 2. ἔδαμον. aor. 2. pass. ἐδάμην. a. 2. opt. δαμείην, ης, η. inf. a. 2. δαμῆναι. part. aor. 2. δαμεὶς, έντος, ὁ. Th. δαμάω, domo.

Δαμνᾶτε, aor. 2. part. pass. dual. num. δαμνάντα, acc. sing. a δέμω, vel δάμνω, interficio.

Δαμῆμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δάμνω.

Δαμναίμαν, Doric. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. a δάμνημι, ης, ησι, domo. a δαμάω.

Δάμνημ' pro δάμνημι, ης, ησι, domo, a δαμάω, pro δαμάω.

Δάμνησι, reprimit, 3. sing. præs. a δάμνημι, ab eod. them.

Δαμοίτας, α, ὁ, Doric. pro Δημοίτης, proprium Viri nomen. q. δημότης, popularis.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, populus. hinc δαμότης, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, popularis, & in f. g. δαμότις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις.

Δαμότας, α, ὁ, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, popularis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δάμων, ονος, ὁ, Damon.

Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. med. Dor. verbi δημόομαι, aliquid ad populum effero. Est & δημώσασθαι, ἀφραίνεσθαι, θυμοῦσθαι.

Δανάας παῖς, Danaæ filius.

ΔΑΝΑΗ, ης, ἡ, laurus Alexandrina. an a δάφνη, laurus? Danae, nomen mul.

Δαναΐδης, filius Danai. a Δαναὸς, Danaus.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus, sexta pars drachmæ.

Δανείζω, mutuum do. f. σω. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præs. med. δανείζομαι, mutuum accipio. a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, ε, τὸ, donum.

Δάνειον, α, τὸ, fœnus, mutuum. ab eodem them.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. med. vide in δανείζω.

Δανειστὴς, οῦ, ὁ, creditor, fœnerator. acc. plur. δανειστὰς. a δάνειον, α, τὸ, fœnus. Th. δάνος, ε, τὸ, donum.

Δανιὴλ, ὁ, nomen prophetæ. Hebr. judex Dei.

ΔΑΝΟΣ, ε, τὸ, donum, mutuum. q. a δόω, pro δίδωμι. hinc δάνειον, α, τὸ, fœnus, mutuum. δανείζω, fœnero, mutuum do.

Δανὸς, ὸ, ὁ, aridus. a δαίω, uro. vel a δίω, quia vetusta arida.

Δαπανᾷν, præs. inf. act. a δαπανάω.

ΔΑΠΑΝΑΩ, consumo, impendo, sumptus facio. fut. ήσω. perf. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, είτω, q. a δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. δάπανος, ου, ὁ, ἡ, consumptor.

Δαπανήσαιμι, aor. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. a δαπανάω, consumo.

ΔΑΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum, solum. q. a δα, & πέδον, solum. Hinc ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὁ, peregrinus. παντοδαπὸς, ὴ, ὁ, omnigenus. παντοδαπῶς, adv. omnifariam. ποδαπὸς, ὴ, ὁ, cujas.

ΔΑΠΤΩ, voro, dilanio. hinc δαρδάπτω, per redupl. idem, q. a δαίω, divido, epulor.

Δάρδανος, ου, ὁ, Dardanus. Δαρδανιάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν. Δαρδανίδαο, gen. Jon. a Δαρδανίδης, ου, ὁ, Dardanides.

Δαρεῖος, ου, ὁ, Darius, Rex Persarum.

Δάρες, Dares, nomen propr.

Δαρήσομαι, η, ε), f. 2. pass. 2. plural. δαρήσεσθε, & in 3. plur. δαρήσονται, a δέρω, excorio, verbero. f. 2. δαρῶ. vide δέρω.

ΔΑΡΘΑΝΩ, dormio. f. 2. δραθῶ. aor. 2. ἔδαρθον. f. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω, inusitat. pro δερθέω, in pellibus cubo. ὧν δέρασι μὲ θέω, in pellibus me repono: quod a primævis terræ incolis antiquitus factum est. a δέρμα, seu δέρας, pellis.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. a δαρθάνω. f. δαρθήσομαι, quod vide.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, diu. Them. δίω, idem.

Δαρτὸς, & δρατὸς, excoriatus. a δέρω, excorio.

Δάσαντο, Jon. pro ἐδάσαντο. 3. pl. aor. 1. med. hinc δάσασθαι, aor. 1. inf. a δαΐζω,

δάζω, vel δαίω, abjecto ι, δάω, divido.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. a δέω, ligo.

Δασάσκετο, distribuebat, Poet. & Jon. pro ἐδάσατο, aorist. 1. m. interpositio σκε. Nisi a δασάσκω, derivare malis.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς.

Δασεῖ), Dor. pro δάσει), circumflectunt enim Dores futura sua. a δάζω, divido. Th. δαίω.

ΔΑΣΚΙΛΟΣ, ου, ὁ, dascillus, piscis, qui cœno, & stercore vescitur. q. a δάσκιος: quod umbrosa, & obscura consectetur.

Δάσκιος, per syncop. pro δασύσκιος, densam, & spissam umbram faciens. a δασύς, & σκιά, umbra. aut a δα, idem quod ζα, in compositione.

Δασμός, οῦ, ὁ, divisio, portio. a δάζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασμοφόρος, ὁ, ἡ, qui tributum pendit, a δασμός, quod vide, & φέρω, fero.

ΔΑΣΠΛΗΤΟΣ, ητος, ὁ, magnorum malorum plenus, atrox. q. a δα, & πλάω, impleo, vel πλήθω. vel a δύς, & πελάω, quod difficilis accessu, & molestus.

Δασπλήτις, ἡ, δυσπροσπέλαστος, accessu difficilis. vel ἡ ἄγαν πλήθουσα. Th. δασπλής, ῆτος. quod vide.

Δάσαντο, divisérunt, Jon. & Poet. gem. ασ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασαμένος, & δάσασθαι, aor. 1. part. med. & inf. verbi δάζομαι. quod a δαίω, divido.

Δασυκέρκου, τὰς, Dor. pro δασυκέρκους, υ, metri gratia sublato, quæ habent densas caudas. ex δασύς, densus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

ΔΑΣΥ'Σ, έος, δασεῖα, ας, δασύ, έος, densus, pilosus, hirsutus. q. a δα, & σεύω, agito. Pilosi huc, & illuc trahi, & agitari possunt. Hinc δασύτης, ητος, ἡ, densitas. δασύω, denso.

Δασυσέρνων, gen. pl. a δασύσερνος, hirsutum pectus habens. ex δασύς, densus, & στέρνον, pectus.

Δαπάασθαι, præs. inf. pass. pro δαπέεσθαι, α, pro ε. a δαπέομαι. Them. δαίω, divido.

Δαπεῦντο, dividebant, imperf. Jon. verbi δαπέομαι, divido. inf. δατεῖσθαι, quod a δαίω, idem.

Δαπεῦτο, pro ἐδαπεῦντο, 3. plur. imperf. Jon. ab eodem verbo, & them.

Δαπεύμεθα, divisérimus, præs. sub. 1. pl. a δαπέομαι, ab eodem them.

Δαΐης, ἰδος, ἡ, Datis Persa.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Datidis imitatio, ideſt odiosa ejusdem repetitio.

Δατύσατο, voro, helluor. a δαίω.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, audax: q. a δαίω, uro; quia calidi sanguinis, & inde animi: item herba quædam Cretica.

Δαυλός, οῦ, ὁ, densus. a δα, & ὕλη. est etiam titio, a δαλός.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus, quæ resonat, dum uritur, a δαίω, & φωνή. vel δα, & φωνή, quod ejus folia combusta valde crepitent. Hinc δαφνίς, ίδος, ἡ, laurea.

Δαφοίνεος, ου, ὁ, valde funestus, ruber. seu δαφοινός, ἡ, όν, valde funestus, ex δα, particula augente, & φένω, occido. p. m. πέφονα. inde φοίνος, cædes.

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, dapsilis, largus, copiosus. q. a δάπτω, voro, seu δαπάνη. Hinc δαψιλῶς, large, & δαψιλέως, Poet. δαψιλεύομαι, abundanter subministro.

Δάμμυν, a. 2. sub. a δαίω, vel δαέω. at δαμῶμεν, aor. 1. sub. pass. 1. plur. ab ἐδάην. Possit tamen δαῶμεν, esse præs. sub. act. a δαέω.

Δ Ε.

Δ', vel δ, conjunctio discretiva, vero, autem, igitur, sed, sane. q. a δαίω, divido. quia distinctionis vocula. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε. δ, sæpe pro γάρ. Sæpe Poet. pro εἰς, ut οἶκόν δε.

Δέα), pro δεδέα), Jon. ligati sunt; & hoc pro δέδεα), detracto augmento, a δέομαι.

Δέγμενος, accipiens, Æol. pro δεδεγμένος, perf. pass. verbi δέχομαι, capio. Alii pro δεχόμενος, facta syncope, & χ, in γ, mutato, euphoniæ gratia.

Δεδάηκα, didici, novi; perf. act. a δαίω, disco. f. δαήσω, tanquam a δαέω. a. 2. ἐδάην, perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, doctus, peritus. p. m. δέδαα. Alii pro δέδαηκα, accipiunt, a δαίω.

Δεδαίαι), divisi sunt, pro δέδανται), Jonic. item δεδαίατο, pro ἐδεδάντο, verbi δαίω.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. a δαΐζω, ξω, divido, vulnero, cædo. Th. δαίω, divido.

Δεδάμασμαι, σαι, σται, perf. pass. a δαμάζω, domo, vel δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. Poet. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δαέω.

Δέδαρμαι, excoriatus sum, perf. pass. a δέρω. fut. 2. δαρῶ. perf. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δέδασαι, divisa sunt, 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, σαι, a δάζω, vel δαίω, divido.

Δεδαώς, doctus, part. præt. med. a δέδαα, præt. med. pro δέδηα, a δαίω, vel pro δεδάηκα, a δαέω.

Δεδέημαι, rogavi, seu indigui, perf. pass. δέομαι. fut. δεήσομαι, tanquam a δεέομαι.

Δεδείπναμεν, 1. plur. præs. ind. per reduplic. Jonic. a δείπνυμι. Vel ut alii præt. med. a δέπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Δεδεῖσαι, Jon. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, timeo.

Δέδεχα, Jon. δέδεχα, perf. act. verbi δέκνυμι, ostendo. f. ξω.

Δέδεκ), 3. sing. perf. pass. δέδεκται, pro ἐδεδέκτο, exceperat, 3. sing. pluſq. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 1. ἐδέχθην.

Δέδεμαι, σαι, & δεδέμην, ligatus eram, pro ἐδεδέμην, & in 3. plur. δέδωντο, perf. & pluſq. perf. pass. verbi δέω, fine σ, contra aliorum formam, irregulariter etiam pro δέδημαι, & δεδήμην, nam facit fut. δήσω.

Δεδέμηκα, extruxi, perf. activ. verbi δέμω.

Δέδωντο, 3. pl. pluſq. perf. pass. vide in δεδεμαι.

Δεδέξε), 3. sing. paulo post fut. a δέχομαι, capio. Vel Jonic. reduplic. pro δέξε), fut. 1.

Δέδεο, excipe, perf. imperat. pass. a δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. inf. verbi δέδεμαι, σαι, ται.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Jon. ligatus erat. a δέω.

Δεδέχα), Jon. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. plural. perf. & pluſq. perf. ind. pass. a δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Δέδηα, ας, ε, combusti, p. m. δεδήεις, ήεις, ήει, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, uro.

Δεδηλώκεμεν, 1. plur. perf. act. a δηλόω, declaro. Them. δῆλος, ου, ὁ, manifestus.

Δεδημιόργηκε), 3. sing. perf. pass. δεδημιουργημένος, perf. partic. f. g. plur. num. a δημιουργέω, fabricor. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Δεδῆσθε, pro δεδεμένοι ἔητε, 2. plur. præt. perf. opt. pass. a δέω, ligo. fut. ήσω. perf. pass. δέδημαι.

Δεδήσομαι, vinciam, paulo post f. ejusdem verbi.

Δέδηχα, momordi, perf. act. verbi δάκνω. f. δήξομαι, quod vide.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, spoliatus sum, perf. pass. verbi δῄόω, seu δηϊόω, hostiliter depopulor. Th. δαίω, uro.

Δέδι, pro δέδια, præter. med. verbi δείδω, timeo. præt. δέδεικα. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, & Jonic. δέδια, & δεδία. hinc δεδιότες, nom. plural. partic. præter. med.

Δεδικόνησε, perf. act. verbi δικονέω, ministro. f. ήσω. ex δικα, particula intensiva, & κονέω, festino.

Δεδίκητο, arbitratus sum, pro δεδίαιτο, perf. activ. verbi διαιτάω, arbitror. perf. pass. δεδίκημαι. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Δεδίδθι, time, & Poet. δείδιθι, præs. imperat. pro δέδια, quasi a δέδιμι, verbi δείδω.

Δεδίμεν, & δέδιτε, veremur, veremini, per syncop pro δεδίαμεν, & δέδιατε, 1. & 2. plural. p. m. verbi δείδω.

Δεδίττομαι, terreo. f. ίξομαι. a δείδω, timeo.

Δεδιώκη), perf. pass. duplici augmento pro διώκη), verbi διοικέω, administro. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Δέδμανθ', Dor. pro δέδμανται), 3. plural. perf. pass. verbi δέμω, struo. quod vide.

Δεδμήατο, domiti sunt, pro ἐδεδμῆντο, a δαμάω, cujus præter. contract. δέδμημαι, & pluſq. perf. ἐδεδμήμην, ἐδεδμῆντο, & Jon. δεδμήατο, a tertia ἐδεδμηντο, sublato augmento, & interposito α.

Δεδόμηκα, ædificavi, pro δεδέμηκα, per syncop. perf. act. δέδμημαι, domitus sum, pro δεδέμημαι, perf. pass. hinc part. δεδμημένος. a δέμω, vel δμάω, pro δαμάω. f. δεμῶ. p. δέδμηκα. a. 2. ἐδάμην. a. 2. inf. δαμῆναι, & δαμῆμεναι. & part. δαμείς.

Δέδμητο, extructus erat, 3. sing. pluſq. perf. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, verbi δέμω.

Δέδογμαι, institutus sum, perf. pass. a δοκέω. f. δόξω.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. plur. p. m. verbi δείδω, timeo. p. m. δέδοικα, euphoniæ gratia, pro δέδοιδα.

Δέδοικ', pro δέδοικα, p. m. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. med. verbi δείδω, timeo, metuo. f. δείσω. perf. act. δέδεικα. p. m. δέδοικα.

Δεδοίκω, Poeticum verbum a perf. m. δέδοικα, deductum.

Δεδόκημαι, observavi, perf. passiv. hinc part. δεδοκημένος, verbi δοκάω, ήσω. seu δοκεύω, exspecto, puto. δέδοκπται, visum est, perf. pass. verbi δοκέω, videor.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. plural. perf. pass. a δεδοκίμασμαι. unde δεδοκιμασμένος, perf. particip. verbi δοκιμάζω, probo.

Δέδοκ), visum est, 3. sing. perf. pass. δέδογμαι, ται, κται, verbi δοκέω, videor. f. δόξω. q. a δοκω.

Δεδόνατο, Doric. & Jonic. pro ἐδεδόντο, 3. singul. pluſq. perfect. passiv. verbi δονέω, quatio, agito. f. ήσω.

Δεδοξάσμεθ', ου, & in dativ. ῳ. perf. part. pass. a δοξάζω, glorifico. Th. δοκέω, videor.

Δέδορκα, vidi, δέδορκε, videtur, apparet, cernitur, præt. med. hinc δεδορκώς,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

κως, p. m. part. a δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρακον. a. 1. pass. ἐδέρχθην.

Δέδοται, 3. sing. perf. pass. a δίδωμι, do.

Δεδούλευκα, servivi, perf. a δουλεύω, quod vide.

Δέδοικα, cecidi, præter. med. ind. hinc part. præt. med. δεδοικώς, a δοκέω. Th. δόκ-Θ, ος, ὁ, sonitus.

Δέδρακα, perf. act. hinc part. δεδρακώς, ότ-Θ. in perf. pass. δέδραμαι. hinc δεδραμοῦ-Θ, a δράω, facio.

Δεδράμηκα, cucurri, perf. act. verbi τρέχω, curro. fut. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. a δρέμω.

Δεδραϑ, pro δέδαρϑ, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, excorio. f. δαρῶ. p. δέδαρκα. perf. pass. δέδαρμαι, & per metathesin δέδραμαι, σαι, ϑ. Th. δέρας, ατ-Θ, τὸ, pellis.

Δέδροκα, vidi, pro δέδορκα, per metath. præt. med. verb. δέρκω.

Δέδρομα, cucurri, p. m. verbi τρέχω. vide δεδράμηκα.

Δεδροσωμένος, aspersus, roscidus, paulo post fut. a δροσόω. f. ώσω. Th. δρόσ-Θ, ος, ἡ, ros.

Δέδυκα, subii, perf. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poet. vel Dor. perf. inf. a δύω, vel δυόω.

Δεδύκει, Jon. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. hinc δεδύκω, Poeticum verbum a perfecto formatum.

Δεδωμήμαι, σαι, ϑ, perf. pass. verbi δυάομαι, possum. f. δυνήσομαι.

Δεδυσύχηκα, infelix fui, perf. act. a δυσυχέω, ex δύς, & τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.

Δέδωκα, & in 3. plur. δεδώκασι, perf. act. a δίδωμι, do.

Δεδώρηϑ, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, dono. quod vide.

Δέελ-Θ, Poet. pro δῆλ-Θ, ος, ὁ, manifestus.

Δέῃ, 3. sing. præs. subjun. a δεῖ, oportet.

Δείϑητε, orate, 2. plur. aor. 1. imperat. pass. a δέομαι, oro.

Δεῆσαν, aor. 1. part. n. g. δεήσω, fut. 1. impersonal. δεήσει, fut. 1. part. n. g. impersonal. a δεῖ, oportet, tanquam a δεέω.

Δέησις, εως, ἡ, deprecatio. Th. δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, seu egebo, f. 1. med. a δέομαι, quasi a δεέομαι.

Δεῖ, oportet, imperf. cum accus. in sub. δεῆ. imperf. ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε. præs. inf. δεῖν. part. δέον. Them. δέω, ligo.

Δεῖγμα, ατ-Θ, τὸ, exemplum. a δείκνυμι, monstro. f. ξω, præt. pass. δέδειγμαι.

Δειγματίζω, palam traduco. f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα. a. 1. ἐδειγμάτισα. Them. δείκνυμι.

Δεδέκτ', pro δεδεκτο, exceperat, plusq. perf. Jon. & Poet. ectasi primæ syllabæ pro ἐδεδέκτο. Sic in perf. inf. δεδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, ϑ.

Δεδέχαϑ, Jonic. pro δεδεγμένοι εἰσίν, 3. plur. perf. ind. pass. Sic δεδέχατο, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Jonic. & per ectasin Poeticam verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectasin Poetic. pro δέδια, præter. med. verbi δείδω, timeo.

Δείδιϑι, eodem modo pro δέδιϑι, & hoc pro δέδιε, præt. med. imperat. a δέδια, p. m. verbi δείδω.

Δείδιμεν, timuimus, pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. med. ejusdem verbi.

Δειδίξϑ, perterrebit, 3. sing. f. 1. med. Poet. a δειδίσσομαι, terreo. fut. ξομαι. Th. δείδω.

Δειδιότες, metuentes, perf. part. med. a δείδια, verbi δείδω.

Δείδοικα, Poet. pro δέδοικα, præt. med. & hoc pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, a δείδω.

ΔΕΙΔΩ, timeo. f. δείσω. perf. δέδοικα. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia: at Jonice δέδια, & δείδια. Sæpe tamen δέδοικα, & δέδια, præsentis significationem obtinent. Hinc δέ-Θ, ος, τὸ, metus. & inde derivari malunt: vel a δέω, absum: deest enim illi fortitudo, qui timet, nec est præsente animo. ἀδεής, ές-Θ, ὁ, ἡ, metu carens. δειδεής, ές-Θ, ὁ, ἡ, meticulosus.

Δειελιέω, meridior. hinc δειελιήσας, ατ-Θ, ὁ, cœnans, a. 1. part. act. a δειελ-Θ, vesper. Th. δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus.

Δειελινός, ή, ὁ, Poet. pro δειλινός, vespertinus. a δείελος, vesper. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Δεικανάειν, ᾶν, Poet. pro δεικνύναι, ostendere. A prisco δείκω, deducitur τὸ δεικανάω, hinc δεικανάω, imperf. ἐδεικάνασον, ων, ασες, ας. & hinc præsens Poeticum δεικανάσκω; & imperf. Jon. δεικανάσκον, ες, ε. Them. δείκνυμι, ostendo, vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανόμαι, accipio, a δέκομαι, quod est Jon. pro δέχομαι.

ΔΕΙΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, simulachrum, imago. q. δὶς εἴκελον. aut simpliciter a δείκω. vel ab ἔοικα, similis sum.

Δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι, 3. sing. ind. a δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Jon. pro ἐδείκνυ, ostendebat. vel pro δείκνυϑι, ostende, præs. imperat.

Δεικνύει, 3. sing. ind. a δεικνύω, ostendo.

ΔΕΙΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, ostendo, indico. q. ab inusitat. δείκω. f. δείξω. p. δέδειχα. aor. 1. ἔδειξα. aor. 1. imperat. δεῖξον, άτω. aor. 1. sub. δείξω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. δεῖξαι. perf. pass. δέδειγμαι. aor. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχϑείς, έντ-Θ. Hinc δείγμα, ατ-Θ, τὸ, indicium. δειξις, εως, ἡ, ostensio. δειγματίζω, ostendo, in exemplum traduco. δεικτικός, ostensivus, demonstrativus. ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio. ὑποδεικτικός, ή, όν, demonstrativus. παράδειγμα, ατ-Θ, τὸ, exemplum. ὑπόδειγμα, ατ-Θ, τὸ, documentum.

Δεικνύσα, ostendere, præs. inf. act. δεικνύσπες, nom. plur. præs. part. a δείκνυμι.

Δειλ', pro δειλα, nom. plur. n. g. a δειλός.

Δειλαία, f. g. a δείλαι-Θ, ος, ὁ, timidus. a δειλός, ή, όν, idem.

Δειλαῖ-Θ, ος, ὁ, Doric. & Att. pro δείλαι-Θ. vide δειλαία.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλαν, vesperi. Th. δείλη.

ΔΕΙΛΗ, ης, ἡ, pomeridianum tempus, vespera: item crepusculum. q. a δέω, & ἕλη, quum Solis splendor deficere incipit.

Δειλιάω, formido, ob ignaviam refugio. f. άσω. p. δεδειλίκα. a. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας. præs. imperat. δειλίαε, α, δειλιάετω, άτω. Th. δειλός, ignavus, &c.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. ab eodem them.

Δειλινόν, Poet. adverb. scil. χρόνον, vespertino tempore.

ΔΕΙΛΟΣ, ή, όν, timidus, ignavus, miser, debilis, improbus. q. a δείδω, timeo. vel qui δεῖ ϑ λίαν, valde ligatur. hinc δειλία, ας, ἡ, timiditas. δειλότης, ητ-Θ, ἡ, idem. δειλιάω, formido.

Δειλότερ-Θ, ος, ὁ, compar. a δειλός, timidus.

Δείμα, ατ-Θ, & δειμός, ῦ, ὁ, timor, metus, a δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo. f. ανῶ. p. γκα. ab eodem Themate.

Δειμαλέ-Θ, ος, ὁ, timidus, terribilis. ejusd. them.

Δείμας, qui ædificavit, aor. 1. part. δεῖμε, vel δέμνυμι, Jon. pro ἔδειμε, 3. singul. aor. 1. ind. δείμασϑ, & δειμάμεν-Θ, a. 1. inf. & part. med. verbi δέμω, struo.

Δειμαίνω, ῶ, pro φοβέω, imperf. ἐδείμαινον, terrefaciebat. Th. δείδω.

Δεῖμ-Θ, ος, ὁ, nomen viri. a δείδω.

Δεῖν, præs. inf. a δεῖ, oportet. quod vide.

ΔΕΙΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεινῦ-Θ, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam. vocabulum est infinitum. q. a δέω, deficio: quo ille, vel illi significantur, quorum nomina reticentur. Et δεῖνα, adverb. pro δεινῶς, vehementer. Them. δεινός, terribilis, quod in plur. n. g. habet δφά.

Δεινοθέτας, α, ὁ, Dor. pro ης, qui graviter homines tractat. Amoris Epithet. ex δεινός, gravis, & τίθημι, impono.

Δεινοῖο, gen. Jonic. pro δεινῦ: dativ. plural. Jonic. δεινοῖσι, a δεινός, quod vide.

Δεινολογέεσϑαι, graviter conqueri. ex δεινός, & λέγω, dico.

Δεινομμάτα-Θ πᾶις, ὁ τῶ Δεινομμάτης υἱός, Γέρων. Pindar.

ΔΕΙΝΟΣ, ή, όν, terribilis, gravis, solers, peritus, validus, magnus. q. a δέ-Θ, vel δείδω. in comp. δεινότερ-Θ, superl. δεινότατ-Θ. Hinc δεινότης, ητ-Θ, ἡ, atrocitas, solertia, facultas. δεινόω, exaspero, exaggero.

Δεινώ, terribiles, nom. dual. δεινῶς, adverb. terribiliter, mire, accurate. a δφνός.

Δεινωποί, graves aspectu, nom. pl. ex δεινός, gravis, & ὤψ, ὠπός, ὁ, facies. Th. ὁράομαι, video.

Δείξαις, monstrares, 2. sing. aor. 1. opt. act. δείξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντ-Θ, ὁ, a. 1. part. a δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. δέδειχα. a. 1. ἔδειξα.

Δείξε, vel δείξεν, ostendit, pro ἔδειξε, a. 1. Jon. sic δείξης, 2. sing. a. 1. sub. abeod. them.

Δείξω, εις, ει, ostendam, f. 1. act. a δείκνυμι.

Δειπνεύνπες, Jon. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, cœnantes, præsens partic. nom. plur. verbi δειπνέω. Thema δεῖπνον, cœna.

Δειπνήσω, f. 1. act. a δειπνέω, cœno. f. ήσω. p. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Δειπνίζειν, cœnam alicui præbere, præs. inf. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνολόχης, comessatricis, gen. sing. f. g. pro δειπνολόχ-Θ, ος, ὁ, -ή, proprie qui conviviis insidiatur, & accurate illa observat. ex δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, & λόχ-Θ, ος, ὁ, insidiæ.

ΔΕΙΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna, cibus. παρὰ τὸ διαναπαύειν ἢ πόνων, quia tum homines a labore cessant. hinc δειπνέω, cœno. Aut pro prandio, quia post illud δεῖ πινεῖν. nisi potius a δαπάνη, quod cœna sumptuosior esse soleat.

Δειπνῆντα, acc. sing. part. præs. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντ-Θ, ὁ, a. 1. part. act. a δέρω, excorio. f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, ατ-Θ, τὸ, corium. Sed δειρὰς, ἀδ-Θ, ἡ, jugum montis. a δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δείρειν, Jon. pro δέρειν, excoriare.

Δειρή, ῆς, ἡ, cervix, collum. idem quod δέρη, ης, ἡ.

Δειροτόμει, probris scindo. a δαίρω, verbero. Th. δέρας, ατ-Θ, τὸ, pellis.

Δειρός, ῦ, ὁ, collis. Th. δέρη, ης, collum. est enim collis, seu collum terræ.

ΔΕΙΎΣΑ, vel δειάσα, ης, ἡ, humor, ſtercus, fœtor. a δάω, irrigo.

Δείσαντε, territi, nom. dual. a. 1. part. act. a δείσας, αντος, ὁ, verbi δείδω, quod vide.

Δείσε, veritus eſt, Jon. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. a δείδω, timeo.

Δείσθαι, præſ. inf. a δέομαι, precor. Th. δέω, ligo.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, ſuperſtitio. vide in δεισιδαίμων.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ſuperſtitioſus. ex δείδω. fut. σω, timeo. perf. paſs. δέδειμαι, σαι. hinc δείσις, εως, ἡ, metus, & δαίμων, ονος, ὁ, numen, dæmon. in comparat. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religioſior.

ΔΕΚΑ, decem, plur. num. quaſi δέχα, a δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc δεκάς, άδος, ἡ, decas. δέκατος, η, ον, decimus. δεκατόω, decimo, decimas excipio. δεκατῶ, idem.

Δεκαδύο, o. g. ἄκλιτον, dicitur etiam δυοκαίδεκα, δωδεκα, ex δέκα, decem, & δύο, vel Att. δύω.

Δεκαδώρῳ, dat. ſing. a δεκαδωρος, qui decem palmorum eſt. ex δέκα, decem, & δῶρον, ου, τὸ, palmus, donum.

Δεκαζῶ, munere corrumpo, q. a δέκω, accipere facio.

Δεκαΐκις, decies, adverb. a δέκα, decem.

Δεκαμήνου, η, ον, ὁ, ἡ, decem menſium, ex δέκα, decem, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Δεκανάομαι, humaniter excipio, a δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαπέντε, quindecim, o. g. ἄκλιτον, ex πέντε, quinque, & δέκα, decem.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis. Gr. decem urbium.

Δεκάτου, οῦ, αἱ, decimæ. a δεκάτη, ης, ἡ, decima. Th. δέκα, decem.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, & δεκατέσσαρα, ων, τὰ, quatuordecim. a τέσσαρες, quatuor, & δέκα.

Δεκατεύειν, decimas dare. vide in δεκατεύω.

Δέκατος, η, ον, decimus, a, um.

Δεκατόω, decimas accipio. futur. ώσω. præt. δεδεκάτωκα. δεκατώομαι, ῶμαι, decimor. perf. δεδεκάτωμαι, a δέκα, decem.

Δεκάχιλοι, decem millia. Poet. ex δέκα, decem, & χίλιοι, mille.

Δεκελείη, Jon. pro Δεκέλεια, ἡ. De qua Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Jon. & Doric. pro δέχου, accipe, præſ. imperat. a δέκομαι, pro δέχομαι.

Δέκεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, capio. Sic δεκόμεθα, pro δεχόμεθα.

Δέκτο, exceperat, 3. ſingul. pluſq. perf. pro ἐδεδέκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.

Δεκτός, ἡ, όν, acceptus, a, um. Them. δέχομαι, capio.

Δελεάζω, ineſco. f. σω. p. δεδελέακα. a. 1. ἐδελέασα. Th. δέλεαρ, ατος, τὸ, eſca.

ΔΕΛΕΑΡ, ατος, τὸ, eſca. q. a δέλω, ineſco. vel δέλεαρ, quaſi ἔλεαρ, ἀπὸ τοῦ ἕλειν, quod piſces eſca capiantur. hinc δελεάζω, ineſco, δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμός, οῦ, ὁ, illicium, illectamentum.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, lanterna, fax. a δαίω, accendo.

Δελίδες, vel δελίθες, αἱ, veſparum cellæ. Forte a δηλία, quia infeſtæ accedentibus, & timorem adferunt.

ΔΕΛΤΑ, quarta littera Græcorum, Delta. Hinc δέλτος, ου, ἡ, pugillares, quia forma literæ Δ plicabantur. & pars quædam Ægypti, a forma triangulari.

Δέλτοισι, libellis, dat. pl. Jon. a δέλτος, ου, ἡ, liber. Th. δέλτα.

ΔΕΛΦΑΞ, κος, ὁ, ἡ, porcellus. a fœcunda δελφύϊ, quod ejus proles ſit numeroſior.

ΔΕΛΦΙΝ, ſeu δελφὶς, ῖνος, ὁ, delphin piſcis. in plur. δελφῖνες. a δελφύϊ, eſt enim piſcis viviparus. Δελφὶς μέλισσα, Pind.

Δελφός, civis Delphicus.

ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, vulva, uterus. q. θήλεως φυή. unde ἀδελφοὶ, οἱ, uterini fratres.

Δέλω, ineſco. q. a δαίω, epulor.

ΔΕΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, corpus. q. a δέμω, ſtruo. vel δέμας, vinculum. anima enim quaſi corpori alligata. Eſt etiam δέμας, ſicut, adverb. ſimilitud.

Δέμειν, Jon. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſtratum, lectus. ubi δέμας κεῖται, corpus inclinatur ad quietem. δέμνια, τὰ, cubilia maritorum. vel a δέμω, quod ſternitur, ac quaſi ſtruitur.

ΔΕΜΩ, ſtruo, ædifico. a. 1. ἔδεμα. inde part. aor. 1. δέμας. p. m. δέδομαι. q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna, & lapides colligentur, & ferruminentur emollita calce. inde δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium. δόμος, ου, ὁ, domus. δῶμα, ατος, τὸ, idem. οἰκοδομέω, ædifico.

ΔΕΝΔΑΛΙΔΕΣ, panes. a πένδω, edo.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto. f. λῶ, ab ἴλλω, ου, ὁ, oculus, & εἰλέω, volvo.

Δένδρεα, plur. num. a δένδρεον, ου, τὸ, arbor, lignum, Poet. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor.

Δένδριον, Poet. diminut. a δένδρον, ου, arbor.

ΔΕΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, & δένδος, εος, τὸ, arbor. quia δανῶς δείρεται, graviter, & moleſte decorticatur: ut ſit quaſi δείνδερον. Vel a δέμω, inde δενδρώδης, εος, ὁ, ἡ, arboreus. δενδρήεις, arboribus abundans.

ΔΕΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia, quaſi a θρῆνος, gravis, & moleſtus. hinc δεννάζω, maledico.

Δέξαι, ſuſcipe, aor. 1. imperat. med. a δέχομαι, quod vide. vel Jon. pro δῦξαι, oſtendere, aor. 1. inf. verbi δείκνυμι.

Δεξαμβρῶ, ν, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi δέχομαι.

Δεξάσθε, 2. plur. aor. 1. imperat. med. ejuſdem verbi.

Δέξατο, exceperat, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἐδέξατο. a δέχομαι, capio.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. ſub. m. ejuſdem verbi.

ΔΕΞΙΑ, ᾶς, ἡ, ſc. χειρ, dextera manus, potentia. q. a δέχομαι, capio. Hinc

Δεξιόγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ δεξιὰ γῦια ἔχων, qui dextra, & agilia membra habet.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles, ſtipator, παρὰ τὸ λαβεῖν τιὼ τῆ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιός, ᾶ, όν, dexter. δεξιόομαι, dextram jungo. ἀμφιδεξιος, ου, ὁ, ambidexter.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιῶντο, imperf. med. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Th. δεξιὰ, dextra.

Δεξιτερὸς, ὰ, όν, hinc δεξιτερῇ, dativ. ſing. Jon. f. g. a δεξιὰ, dextra.

Δέος, εος, τὸ, Poet. pro δέος, εος, τὸ, metus, a δείδω, timeo.

Δεόμαι, ορο, cum genit. imperf. ἐδεόμην, ου, εσο, aor. 1. paſs. ἐδεήθην. aor. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. plur. δεήθητε, orate. præſ. part. δεόμενος. Them. δέω.

Δέον, ligabant, pro ἔδεον, Jon. 3. plur. imperf. act. a δέω, vincio. f. ήσω. Eſt & δέον, præſ. part. n. g. ut δέον ἐςὶ, neceſſarium eſt, in plur. δέοντα, ab impersonali δεῖ, oportet.

Δέος, εος, & Poet. δεῦος, τὸ, metus. q. a δέω, ligo. metus ligat, & contrahit animum. Sed & δέω, & δίω, eſt timeo. Th. δείδω, timeo.

Δεπάεσσιν, poculis, dat. plur. Jon. a δέπας, αος, τὸ.

ΔΕΠΑΣ, ατος, & αος, τὸ, poculum. quia πόσει δίδεται, potu irrigatur. vel quia πέμα δέχεται, potum recipit. Hinc δεπάζω, bibo.

ΔΕΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium. Hinc δέρμα, ατος, τὸ, idem. q. a δέρω, excorio.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. ſtimulus. Hinc Δερβαῖος, α, ὁ, Derbenſis.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum. a δέρας, ubi dura pellis. Hinc δέρα, ας, ἡ, jugum montis.

Δέρθρον, α, τὸ, roſtrum avis. tanquam inſtrumentum excoriandi.

Δερκιόωνται, Poet. pro δερκιῶνται, a δερκιάομαι. Th. δέρκω, video.

Δερκομήρων, Æol. pro δερκομμήρων, gen. plur. f. g. a δερκομμήρ. a δέρκω, ſeu δέρκομαι, video.

Δερκομήροιο, intuentis, gen. Jon. part. præſ. δερκομήρων, nom. & acc. dual. ejuſdem verbi.

ΔΕΡΚΩ, video, aſpicio. fut. ξω. p. κα. fut. 2. δράκω. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. inf. δρακεῖν. præt. med. δέδορκα, pro δέδορκα. Hinc comp. ἀδρηκής, ὁ, ἡ, non videns, obſcurus. ὀξυδερκὴς, ές, ὁ, ἡ, acutum cernens, ut lynx.

Δέρμα, ατος, απ, τὸ, cutis. a δέρω, excorio. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δερμάτινος, η, ον, coriaceus, a δέρμα, quod vide.

Δερμύλλω, excorio, detego. a δέρμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δερῆς, εως, ἡ, pellis, cilicium. a δέρας, ατος, τὸ, corium.

Δερχθεὶς, έντος, ὁ, obtuitus, aor. 1. part. paſs. ab ἐδέρθχλω, verbi δέρκω, video.

Δέρω, excorio. item verbero, cædo. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδερκα. aor. 1. ἔδειρα. aor. 2. ἔδαρον. perf. paſs. δέδαρμαι. aor. 2. paſs. ἐδάρην. f. 2. paſs. δαρήσομαι. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δεσαύχιον, Epithet. ἀσχῦ, ideſt, utris; quia ei collum obligatur, δεῖται αὐχένι.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, menſis Junius, apud Macedonas. an a δέσω, ideſt, ligatione mergitum? aut a nomine διός. Nam Junius Bithynis διός.

Δεσμέω, ligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. a. 1. ἐδέσμησα. a δεσμὸς, ὁ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.

Δεσμέω, vincio, ligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. paſ. ἐδεσμεόμην, ήμην, ἔο, ἤ, ἔετο, εῖτο, ab eod. them.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. Them. δέω, ligo.

Δέσμιος, ου, ὁ, vinctus. ab eodem them.

Δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum. ejuſdem them.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, pro δεσμοφύλαξ, commentarienſis, vinctorum cuſtos. a φυλάσσω, cuſtodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσμωτήριοι, ου, τὸ, carcer. δεσμώτης, ου, ὁ, captivus. a δεσμόω, in carcerem conjicio. fut. ώσω. perf. paſs. δεδέσμωσμαι. Th. δέω, ligo.

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. ώσω, dominor. a δέω, & πῦς, ligat q. pedes. vel q. δέσπος πάζω, metum comitem do. Dominus metum famulis ſuis infert. Hinc δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσπότης, ιδος, ἡ, & δέσποινα, ης, ἡ, domina.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, a δεσπόζω, dominor.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Jon. & Poet. pro δεσποτεία, ας,

ας, ἡ, dominatus, imperium. Th. δε-
σπόζω, dominor.
Δεσπόσιμος, η, ον, Poet. pro δεσποτικὸς, ad dominum pertinens.
Δεσπότης, ου, ὁ, dominus. in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα. ab eodem them.
Δεσπότας ναῶν, pro Neptuno.
Δέπα, ας, ἡ, Dor. pro δέπη, Fistula, & per metalepsin pro Lydia.
Δεταὶ, faces in fasciculum colligatæ, a δετὸς, ligatus. Th. δέω, ligo.
Δεῦε, pro ἔδυε, 3. sing. imperf. ut & δύεσκον, pro ἔδυον, imperf. a δύω, irrigo.
Δεύησομαι, indigebo, fut. 1. Poet. pro δεήσομαι. a δέομαι, epenthesi Æol. pro δεομαι. Th. δέω.
ΔΕΥΚΟΣ, εος, τὸ, dulcedo, apud Æ. tolos. q. a δέχομαι. Dulce est naturæ amicum, acceptabile, ἀπροσδέκτον.
Δεύοιατο, indigerent, præs. opt. pro δέοιντο, Ion. Th. δέω.
Δευόμμαι, madentes, præs. part. f. g. a δεύομαι, madefio. Th. δεύω, f. σω, rigo.
Δευόμενος, η, ον, indigens, Poet. pro δεόμενος, η, ον, præs. part. a δέομαι, egeo. Them. δεῖ, oportet. vide in δέω.
Δεύοντο, rigabantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi δεύομαι, vel δεύω, rigo.
Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a δεύω, rigo. f. δεύσω.
Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.
ΔΕΥΡΟ, & Att. δευρί, huc, hunc in locum, adesdum. δεῦτε, adeste, venite. adverb.
Δεύτατος, η, ὁ, ultimus, postremus. a δεύτερος, α, ον, secundus.
Δεῦτε, vide in δεῦρο.
Δεύτερα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, secundo.
Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius, secunda die aliquid faciens, ab eodem them.
Δευτερεῖα, ων, τὰ, secundæ partes.
Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio. ex δεύτερος, & λέγω, dico. præt. med. λέλογα.
Δευτερόπρωτος, η, a secundo primus. ex δεύτερος, & πρῶτος, primus.
ΔΕΥΤΕΡΟΣ, α, ον, secundus, a, um. δεύτερον, adverb. secundo. ἐκ δευτέρα, secunda vice. a δύο, q. δυοτερος. vel a δέω, deficio: secundum enim respectu primi aliquo modo deficit. vel a δέω, absum; quod absit a primo. hinc δευτερόω, secundo facio, itero. δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, aut ordo.
ΔΕΥΩ, rigo. f. δεύσω, p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. a. 1. sub. δεύσω, ῇς, ῇ.
ΔΕΦΩ, excorio, subigo, mollio. f. ψω. p. δέδεφα.
Δέχαται, pro δεδέχαται, Jon. perf. pass. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a δέχομαι, capio.
Δέχεσθε, 2. plur. præs. imperat. a δέχομαι, η, εται.
Δεχθαι, susceptisse, perf. inf. Jon. & Poet. pro δεδέχθαι. δεχθὲς, a. 1. part. pass. ab eod. them.
Δέχμενος, per syncop. pro δεχόμενος, præs. part. scribitur & δέγμενος, ab eodem verbo.
Δέχνυμαι, idem quod δέχομαι.
ΔΕΧΟΜΑΙ, capio, suscipio, admitto, sustineo, exspecto. fut. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. δέξαι. a. 1. sub. med. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in plur. δεξώμεθα, ησθε, ωνται. aor. 1. med. inf. δέξασθαι. aor. 1. part. med. δεξάμενος, η, ον. præt. med. δέδοχα, q. a δέω, & ἔχω, vel ἔχομαι, teneo quidem. an a δόω, & χῶ, capio? vide δέκω. Hinc δεκτὸς, ὴ, ὸν, acceptus, gratus. δεκτικὸς, ὴ, ὸν, capax. ἀναδέχομαι, suscipio. ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio. διάδοχος, ου, ὁ, successor. συνεκδέχομαι, una excipio, seu recipio. συνεκδοχὴ, ἡ, comprehensio. προσδέχομαι, admitto. πανδεκὴς, ὦν, αἱ, libri omnia continentes. δωροδοκέω, ήσω, munera capio. δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui munera capit. πανδοχεῖον, ου, τὸ, publicum diversorium.
Δέψα, ης, ἡ, pellis. Suid. a δέφω, excorio, emollio.
Δεψέω, subigo, & mollio, coriariorum more. q. a δέφω. quia excoriata sic parant.
ΔΕΩ, ligo, vincio, necesse habeo. f. δήσω, & δέσω. a. 1. ἔδησα, a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in plur. δήσατε, ligate. a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσας, αντος, ὁ. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus. a. 1. pass. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. pass. δεθῆναι. fut. 1. pass. δεθήσομαι. Non video quo referani, nisi ad δύο. nam ligatio prima est duorum unio, δυοῖν ἕνωσις. Ira δυάζω, συνδυάζω, copulo. alii ad δεῖ, opus est, referunt. Hinc δεῖ, oportet, impers. δεσμὸς, ὁ, vinculum. συνδέω, colligo. συνδεσμὸς, ὁ, colligatio, vinculum. ὑποδέω, subligo. ὑπόδεμα, ατος, τὸ, calceamentum, solea. δέον, οντος, τὸ, decens, quod fieri oportet. δέομαι, opus habeo, indigeo: item rogo, precor. ἐνδεὴς, ές, ὁ, ἡ, indigus.

Δ Η.

ΔΗ, sane, profecto. quasi a δαίω, scio: ut sit cum scientia firma. vel a δέω, ligo. Asseveratio enim unit res, & quasi colligat, ut negatio dividit. Pro eodem dicitur & δήπου, & δήπουθεν. in carmine vero δή ῥα. In carmine modo postponitur, modo præponitur. at in soluta oratione postponitur tantum. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὅς δή, ὁ δή, &c. & sæpe δή, pro δέ.
Δηγόω, impleo. Hesych.
Δήεπε, invenitis. 2. plur. ind. verbi δήω, invenio.
Δήθ', pro δηθὰ, δηθάκις, diu, adverb. a δῆω, idem.
Δηθαγορέω, ῶ, ὁ, qui diu loquitur. ex δηθὰ, diu, & ἀγορεύω, loquor.
Δήθεν, videlicet, adv. a δή, sane.
Δηθυνάω, tardo, moror. præs. part. δηθύνων, οντος, ὁ, & in acc. δηθύνοντα. a δηθὰ, quod a δῆω, diu.
Δηΐάω, comburo. ut & δηΐζω, & δηΐόω. a δαίω, uro.
Δηϊκόοντα, acc. sing. a Δηϊκόων, Deicoon, nomen propr.
Δηΐος, α, Jon. pro δαΐος, α, ὁ, hostilis, bellicosus, ardens. gen. Jon. δηΐοιο, pro ου, dat. plur. Jon. δηΐοισι. a δαίω, uro.
Δηϊοτης, ητος, ἡ, pugna. a δηΐος, hostilis. hoc a δαίω, uro.
Δηϊόω, & per syncop. δῃόω, vasto, uro, a δαίω, idem.
Δηϊπύλῳ, dat. sing. a Δηΐπυλος, ου, ὁ, Deipulus, nomen propr.
Δηΐπυρος, ου, ὁ, Deipyrus. nom. propr. viri.
Δηΐων, gen. plur. a δηΐος, α, ὁ, hostilis. Th. δαίω, uro.
ΔΗΓΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, decocta, scil. aqua. ex Latino apud Medicos.
Δήκω, inusitat. mordeo. quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Alii q. a δέω, ligo. mordendo res etiam alligantur. ut apud Virgil. naves alligat anchora morsu.
Δήκωσις, male legitur, pro δοκωσις, contignatio, a δοκόω, contigno.
Δηλαδὴ, videlicet. q. a δῆλα δή, manifesto, certe. Th. δή, certe.
Δηλάμμων, Dor. pro δηλάμων, præs. part. pass. a δηλέω, lædo.
ΔΗΛΕΩ, lædo, corrumpo, decipio. f. ήσω. p. δεδήληκα. q. a δήϊον λαΐω, vel a δῆλω. Inde medicamenta deleteria, id est nociva; quæ assumpta naturam labefactant. Hinc δήλημα, τὸ, nocumentum. δηλητήριον, ου, τὸ, nocivum, sc. pharmacum.
Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, nocivus. a δηλέω, lædo. δήλησις, læsio. δηλητὴρ, nocivus.
Δήλομαι, volo, Dor. δηλὴ, ῆς, ἡ, voluntas. q. a θέλω.
Δηλονότι, nimirum, adv. q. a δῆλον ὅτι. φανερὸν ἐστι.
ΔΗΛΟΣ, ου, ὁ, manifestus, notus, perspicuus. q. a δαίω, scio, nosco. hinc δηλόω, fut. ώσω, manifesto, declaro. δήλωσις, manifestatio. ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, occultus, obscurus. Est & Δῆλος, nomen Insulæ, Delus.
Δηλόω, declaro. imperf. ἐδήλοον, ουν, ους, ους, ουε, ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.
Δημαγωγέω, populum duco quo volo. fut. ήσω. hinc δημαγωγὸς, populi ductor. ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.
Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. popularis.
Δημηγορέω, orationem ad populum habeo. imperf. ἐδημηγόρεον, ουν. fut. ήσω. p. δεδημηγόρηκα. hinc δημηγόρος, orator, concionator. ex δῆμος, populus, & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράζω, concionor, quod ab ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, orationem habens. a δημηγορέω, quod vide.
Δήμητηρ, ερος, ἡ, Ceres, Dea frugum. q. d. γημήτηρ, a γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per syncop. quasi δημομήτηρ, altrix populorum. vel a δήω, quæro, quod cibum pro animalibus quærat, & inveniat.
Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Cerealis. a Δημήτηρ, Ceres.
Δημηψυὼν μιὼ, appellatur ὑπὸ τῆς Δήμητρος, quia Cereri sacer, qui & Δημήτριος vocabatur.
Δήμιος, ου, ὁ, publicus, carnifex. hinc δήμια, adverb. publice. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.
Δημιουργὸς, οῦ, ὁ, conditor, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur. ab ἔργον, opus.
Δημοβόρος, ου, ὁ, qui bona populi devorat. ex δῆμος, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum.
Δημογέροντες, senatores, nom. plur. a δημογέρων, οντος, ὁ. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & γέρων, οντος, ὁ, senex.
Δημόκλης, Democles, nomen propr.
Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis status. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & κρατέω, regno. a κράτος, εος, τὸ, robur, potentia.
Δημόκριτος, ου, ὁ, Democritus, Philosophus.
Δημόνικος, ου, ὁ, Demonicus, vocat. ὦ Δημόνικε. nomen propr.
ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs. q. a δέω, ligo, ut sit quasi sub uno Rege συνδεδεμένος. vel ὁ κλῆρος συνδεδεμένος νόμοις, turba convincta legibus. δημόθεν, adv. ex plebe. δημόσιος, ου, ὁ, publicus. δήμιος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀποδήμος, ου, ὁ, peregre agens. ἀποδημία, absentia. ἀποδημέω, absum domo, seu patria.
Δημὸς, οῦ, ὁ, pinguedo, forte quod uri, & accendi possit. a δαίω, uro. vel sub th. δῆμος.
Δημοσθένης, Demosthenes, orator. hinc Δημοσθενικὸς, ὴ, όν.
Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um. Hinc δημοσίᾳ, adverb. publice.
Δημοτικὸς, ὴ, ὸν, popularis. a δῆμος, ὁ, plebs.
Δημοφάγος, ου, ὁ, plebivorus. a δῆμος, ου, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.
Δημῶδης, εος, ὁ, ἡ, popularis. in acc. pl.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

pl. n. g. δημώδη, a δῆμος, ου, ὁ, populus.

ΔΗ'Ν, & δηθὰ, adv. diu. hinc δηναιὸς, ὁ, diuturnus. δηρὸς, ὁ, idem.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, denarius Rom.

Δηώς, pro δήωσα, consilia. nom. pl. a δηώς, οος, ὁ, consilium.

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, consilium, ars, vaframentum. q. a δήω, tempore opus est ad consilia, ne præcipitentur. Vel a δηέω.

Δήξω, mordebo. f. 1. verbi δάκνω, q. a δήκω, unde f. 2. δακῶ. a. 2. ἔδακον.

Δήουν, comburebant, 3. plur. imperf. δηόω, vastare, præs. inf. verbi δηόω, pro δηΐδω, a δηΐς, pugna, quod a δαίω, uro.

Δῆπερ, saltem, adverb. ex δὴ, sane. Sic δήπου, δήπουθεν, nimirum, certe. ex που, ubi? Th. ὅς, & δὴ, sane. Sic δήποτε, cumque.

Δηριάω, ῶ, Poet. pro ἐρίζω, καὶ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηριάασθον, contendebant, 3. dual. a. 1. pass. Jon. a δηρίνω, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηρίομαι, pugno, certo. Th. δῆρις.

ΔΗ'ΡΙΣ, εως, ἡ, contentio, rixa, pugna. in acc. δῆριν, quod a δαίρω, verbero. Rixantes se reciproca linguæ scutica flagellant. hinc δηριάω, pugno.

Δηρισάντων, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. a δηρίσας, αντος, ὁ, a δηρίζω, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, εως, ἡ, contentio.

Δηρόω, seu δηρίομαι, f. ἰσομαι, contendo, certo. Th. δῆρις, εως, ἡ.

Δηρὸν, adv. pro δηὼ, diu. δηρὸς, ὸν, ὁ, diuturnus. a δηὼ.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. a δέω, ligo. hinc δήσαντες, 1. pl. a. 1. part. δήσαντε, ligate, 2. pl. a. 1. imperat. act. a δῆσον, άτω. δήσασθαι, a. 1. infin. med.

Δησάσκετο, colligabat, imperf. verbi Poet. δησάσκομαι. vel potius pro ἐδήσατο, a. 1. med. a δέω, ligo.

Δῆσε, pro ἔδησε, Jon. a. 1. δήσης, ῃ, & in plur. δήσητε, a. 1. sub. act. a δήσω, verbi δέω, ligo.

Δῆτε, igitur, adverb. a δὴ, sane.

Δηὸς, postremus. Hesych. a δδίατος, ex δδίω, relinquo, deficio. Poeticum est pro δέω.

ΔΗ'Ω, invenio. Sed crebrius futuri habet significationem. q. a δηὼ, diu. Ut inveniamus tempus requiritur.

Δηὼ, οος, ους, ἡ, Poet. pro Δημήτηρ, ἡ, Ceres.

Δηώσειν, interfecturum esse, fut. 1. inf. act. a δηόω, pro δηΐδω, a δηΐς, pugna, quod a δαίω, uro.

Δ Ι.

ΔΙ, pro Δία, Jovem, acc. sing. a Ζεύς, διός, διΐ, voc. ὦ Ζεῦ, Jupiter.

ΔΙΑ, præposit. cum genit. per, inter, ex, cum acc. propter. Vel pro κατὰ, per. In compositione plurimum notat separationem, vel intendit significationem.

Δία, divina, a δῖος, α, ον, pro δῖα, per contractionem, Jovialis, præstantissimus. Th. Ζεύς, Jupiter.

Διαβαίνω, transeo. f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βάς, βάντος. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio: item calumnior, defero. f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

Διαβάς, emensus, a. 2. part. act. a διαβαίνω, transeo. f. βήσομαι. a. 2. διέβην. Th. βαίνω, eo.

Διαβασάσαι, aor. 1. inf. act. a διαβασάζω, idem quod Th. βασάζω, porto. f. σω. p. βεβάσαχα. a. 2. ἐβάσαδον.

Διαβατῆος Ζεύς, qui felicem transitum dat illis, quibus favet. quod a διαβαίνω, transeo.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur, qui transiri potest. ejusdem verbi.

Διαβεβαιόομαι, ῶμαι, assevero. f. ώσομαι. p. διαβεβεβαίωμαι, ex διὰ, per, intens. & βεβαιόω, ῶ, stabilio. Th. βέβαιος, α, ον, stabilis.

Διαβῆ, transierit. 3. singul. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & βαίνω, eo.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus, gressus. a διαβαίνω, transeo.

Διαβιβάζειν, trajicere, quod a βιβάζω. Th. βαίνω, eo.

Διαβλέπω, despicio. f. ψω. p. διαβέβλεφα. ex διὰ, & βλέπω, video.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio. vide in διαβάλλω, traduco. p. m. διαβέβολα.

Διαβολίῃ, dat. sing. Jon. a διαβολία, ας, ἡ, calumnia. a διαβάλλω, quod vide.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator, diabolus, Satan. ab eodem them.

Διαβωσέσθην, σθαι, trajicere. alii leg. διαβώσεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, annuntio. f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγείλοισα, Dor. pro ασα. f. g. præs. part. act. ex διὰ, & ἀγγέλλω.

Διάγε, tamen, propter. ex διὰ, per, & γε.

Διαγηρύομεν, a. 2. part. med. a διαγίνομαι, quod vide.

Διαγίνομαι, intersum, absolvor. f. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγηρύομεν. a. 2. part. διαγηρύμενος. ex διὰ, & γίνομαι, sum.

Διαγινώσκω, pernosco, plene cognosco. f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ, & γινώσκω, cognosco.

Διαγνωγίζω, divulgo. f. ίσω. p. διεγνώγικα. aor. 1. διεγνώγισα, a γνωγίζω, quod a γινώσκω, cognosco.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio. a διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. med. a διαγινώσκω, quod vide.

Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.

Διαγράψομεν, 1. plur. f. 1. act. a διαγράφω, describo. Th. γράφω, scribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, evigilo. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. γρηγορέω, vigilo.

Διάγω, dego. f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον. ex διὰ, & ἄγω, ago.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. vide in δάσασθαι.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. a διαδέχομαι, accipio per alium. quod vide.

Διαδέξιος, α, ον, dexter, faustus. Th. δεξιά.

Διαδέρκω, perspicio. a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q. per manus traditum. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. med. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona. a διαδέω, revincio. Th. δέω, ligo.

Διαδίδωμι, trado per manus. f. διαδώσω, & διαδιδώσω, quod in 3. plur. διαδιδώσουσι, quasi a διαδιδόω. perf. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διαδός, ότω, distribue. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, do.

Διαδὸς, distribue, a. 2. imperat. a διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι. quod vide.

Διάδοχος, ου, ὁ, ἡ, successor. a p. m. Διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio.

Διαδράκῃ, 3. sing. a. 2. opt. a διαδέρκω. vide in δέρκω. a. 2. ἔδρακον.

Διαδραμεῖται, a. 2. part. f. g. a διατρέχω, percurro. Th. τρέχω. f. δραμοῦμαι. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Διαδραίναι, aufugisse. a. 2. inf. a διέδραν, ας, a. 2. ind. ab inusit. verbo διαδράσκω, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. διαδρὰς. a. 2. inf. διαδραῖναι. aor. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, fugio.

Διαδρᾶσα, aor. 2. part. f. g. a διαδρὰς, a. 2. m. g. vide διαδραίναι.

Διαδρήσηται, Jon. pro διαδράσηται, diffugiat, 3. sing. a. 1. sub. med. vide in διαδραίναι.

Διαδὺς, ύτος, ὁ, subiens, a. 2. part. verbi δύω, subeo. a. 2. ἔδυν.

Διαείμενος, trajectus, pro διειμένος, perf. part. pass. ex διὰ, & ἵημι, mitto. perf. εἷμαι. Th. ἕω, mitto.

Διαείσομαι, f. 1. med. verbi διαείδω, seu διείδω, perspicio, cognosco. Thema εἴδω, scio.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, flamini addo quod deest. q. ex διὰ, & ἕζω, colloco.

Διαζώννυμι, præcingo, succingo, cum acc. f. διαζώσω. p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perf. pass. διέζωσμαι. a. 1. med. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διαήσει, Poet. pro διήσει, 3. sing. f. 1. verbi διαΐημι, pro διΐημι, transmitto. Th. ἵημι, mitto.

Διάηπι, perflat, 3. sing. ind. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, flo.

Διάθησις, εως, ἡ, dispositio. acc. διάθησιν. Th. διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispositor, dispensator. ab eodem them.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, testamentum. a διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono.

Διαθῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεις, 3. sing. f. 1. med. διαθησόμεθα, 1. pl. a διατίθημι, dispono. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. a διατρέφω. vide διαθρυπτέσθω, gestibus ad cantandum se præparare. Th. θρύπτω, frango.

Διαθύσω, vide in αἰθύσω. Th. αἴθω, uro.

ΔΙΑΙ'ΝΩ, humecto, madefacio. f. ανῶ. ex humore, ὁ Διὸς, id est, aere lapso. vel a διΐημι, penetro. Hinc διερὸς, ὸν, ὁ, humidus, madidus. διάϊαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens.

Διαιρέειν, εῖν, dirimere. & διαιρεῖν, dividere, differere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, discrimen. a διαιρέω. Th. αἱρέω, capio.

Διαιρὸν, dividens, præs. part. n. g. a διαιρέω, divido, f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον, part. διαιρὼν, οῦν, οῦσα, οῦσα, ὸν, ὸν. ejusdem them.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, vivendi institutum, mos, genus vitæ, habitatio, arbitrium. q. a δαὴς, δαητὸς, epulum. Malo a διά, & αἴτος, mansio. διαιτάω, rego, guberno.

Διαίτησεν, Poet. & Dor. pro διήκησεν, peregit, 3. sing. a. 1. act. a διαιτάω, in διαιτᾶν.

Διαιτωμένην, præs. part. f. g. a διαιτάομαι, ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. a διαιωνίζω, idem quod αἰωνίζω, perpetuo duro, perenno. Thema αἰών, ῶνος, ὁ, ævum.

Διακαθαιρεῖ, f. 1. Att. vide in διακαθαίρω.

Διακαθαίρω, perpurgo. f. ίσω, & Att. διακαθαρῶ, εῖς, εῖ. perf. Διακεκάθαρκα. a. 1. διεκάθαρσα. Th. καθαίρω, purgo.

Διακαρτερεῖν, perdurare. vide in καρτερέω.

Διαχαπλέγχομαι, magis, ac magis redarguo. imperf. διαχαπλεγχόμην, ᾱ, επ. f. διαχαπελέγξομαι. perf. pass. διαχαπέλεγμαι. ex διὰ, κᾰ, & ἐλέγχω, arguo.

Διάκειμαι, constitutus sum. præs. part. διακείμενος. præs. inf. διακεῖσθαι. ex διὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Διάκεισο, præs. imperat. a διάκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Διακέρσαι, discindere, interfecare, Æol. pro διακᾶραι, a. 1. inf. act. ex διὰ, & κείρω, tondeo, scindo. f. κερῶ, Æol. κέρσω, inde a. 1. ἔκερσα.

Διακλάσας, qui infregit, aor. 1. part. gen. ας, verbi διακλάω. Th. κλάω, ᾰσω, frango.

Διακηλυμβώντων, gen. pl. part. præs. a Διακηλυμβάω, transnato. Th. κηλυμβάω, nato.

Διακομίζω, f. ἰσω, transveho, perfero. ex διὰ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Διακονέω, ῶ, valde festino, ministro, famulor, cum dat. imperf. διεκόνεον, ουν. perf. διακόνηκα. a. 1. διεκόνησα. præs. pass. διακονέομαι, alii mihi inserviunt. perf. διακόνημαι. a. 1. pass. διακονήθην. hinc διακονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ex διὰ, & κονέω, festino.

Διακονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. vide in διακονέω.

Διακονίη, ας, ἡ, ministerium, officium. ab eodem them.

Διάκονος, ᾰ, ὁ, minister. compar. διακονέστερος, expeditior. ejusd. Th.

Διακορὲς, ὁ, ἡ, satiatus, repletus. Th. κορέω, satio.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a. ex δὶς, bis, & ἑκατὸν, centum.

Διακοσμηθείμην, per syncop. pro διακοσμηθείην, a. 1. opt. pass. 1. plur. a διακοσμέω, distribuo, ordino, dispono. a κόσμος, ᾰ, ὁ, ordo.

Διακούομαι, plene audio. f. 1. med. διακούσομαι. a. 1. med. διηκουσάμην, ω, απ. Th. ἀκούω, audio.

Διακραναῦν, aperire, quasi caput aperire. a Διακρανόω. f. ώσω, per syncop. pro κρανόω. Th. κράνιον, caput.

Διακριδὸν, adverb. discrete, eximie. a διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, judico.

Διακριθῆτε, Poet. syncop. pro διακριθήτε, 2. plur. a. 1. opt. pass. ejusdem them.

Διακριθήμμαι, Dor. pro διακριθῶμαι, a. 1. inf. pass. ab eodem them.

Διακριθῆτε, 2. plur. aor. 1. sub. pass. verbi διακρίνω, discerno. f. νῶ. p. κέκρικα. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. hinc aor. 1. sub. pass. διακριθῶ, ῇς, ῇ. Th. κρίνω.

Διακρινέα, pro ᾶ, Jon. dissolut. 3. sing. f. 1. verbi διακρίνω, discerno, perficio. ab eodem them.

Διακρινθέντες, discreti, Poet. pro διακρεθέντες, a. 1. part. pass. a διακρίνω.

Διακρίνω, discerno, perficio, dijudico, dirimo. imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. aor. 1. διέκρινα. præs. pass. διακρίνομαι, ambigo, dubito. διακρινώμεθα, 1. plur. præs. sub. pass. Th. κρίνω, judico. imperf. διεκρινόμην, ᾰ, επ. perf. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. part. pass. διακριθείς.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, judicatio, certamen. a διακρίνω.

Διάκριτος, ᾰ, ὁ, ἡ, discretus, eximius. ab eodem them.

Διακρᾶσον, 3. plur. fut. 1. m. a διακρόω, pulso. Th. κρόω, f. σω, idem.

Διακτορία, ας, ἡ, functio perferendi mandata. accus. Jon. διακτορίην, a διάκτωρ, nuntius. Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ᾰ, ὁ, nuntius. ab eod. them.

Διακύπτω, per locum, vel fenestram perspicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.

Διακωλύω, obnixe prohibeo. imperf. διεκώλυον. f. ύσω. perf. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, impedio.

Διαλαγχάνειν, dividere, partiri. Th. λαγχάνω, sortior.

Διαλακπίζειν, calcitrando repellere. vide in λακπίζω.

Διαλαλέω, divulgo. imperf. διελάλεον, ουν. fut. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλεόμην, ούμην, έᾰ, ᾰ, έεσθ. ex διὰ, & λαλέω, loquor.

Διαλαμβάνειν, dividere, distinguere, differere de re aliqua, comprehendere, tractare. Th. λαμβάνω, capio.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχών, a. 2. part. a διαλαγχάνω, sortito divido. ex διὰ, & λαγχάνω, sortior. fut. λήξομαι. f. 2. λαχῶ. a. 2. ἔλαχον.

Διαλέγομαι, differo, colloquor, cum dat. imperf. διελεγόμην, ᾰ, επ. perf. διαλέλεγμαι, a. 1. διελέχθην. ex διὰ, & λέγω, dico.

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, Dialecticus, a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διάλεκτος, ᾰ, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, lingua. ab eodem them.

Διαλελαμμένος, Jon. pro διαλελημμένος, distinctus, captus, comprehensus. perf. part. pass. ex διὰ, & λαμβάνω, capio.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. a διαλέγομαι, colloquor. διελεχθησαν, 3. plur. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. med. διαλήσομαι, a διαλανθάνω, prorsus lateo. Th. λήθω, seu λανθάνω. f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Διαλιπεῖν, aor. 2. inf. act. διαλίπης, 2. sing. aor. 2. sub. a διαλείπω, abstineo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. prær. m. λέλοιπα.

Διαλλαγή, ῆς, ἡ, differentia: item reconciliatio. ex διὰ, & ἀλλάσσω, muto.

Διαλλαγῆτε, ήτω, reconciliator, a. 2. imperat. pass. a διαλλάσσω, quod vide.

Διαλλάσσω, & Att. ττω, reconcilio, litem dirimo. f. διαλλάξω. p. διήλαχα. a. 1. διήλαξα. a. 2. διήλαγον. διαλλάττομαι, mutor. perf. pass. διήλαγμαι. a. 1. pass. διηλάχθην. a. 2. pass. διηλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, muto.

Διαλογή, idem quod διαλογισμός. vide in διαλογίζομαι.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, discepto. imperf. διελογιζόμην, ᾰ, επ. a. 1. med. διελογισάμην, ω, απ. perf. pass. διαλελόγισμαι. Hinc διαλογισμὸς, ᾰ, ὁ, cogitatio, dubitatio. ex διὰ, & λέγω, dico.

Διάλογος, ᾰ, ὁ, collocutio. a διαλογίζομαι, quod vide.

Διαλυμαίνεσθαι, dilaniare, excarnificare, quod a λυμαίνω, vasto. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Διαλύσιος, acc. plur. a διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio. ex διαλύω, quod vide.

Διαλύω, dissolvo, diluo. f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, dispersus fui. ex διὰ, & λύω, solvo.

Διαμφαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. ex διαμφαρτάνω, idem quod ἀμφαρτάνω, pecco. f. ἁμφαρτήσω. p. ἡμφάρτηκα. a. 2. ἥμφαρτον.

Διαμφαρτυρόμενος, a. 1. part. med. διαμφαρτυράσθαι, a. 1. inf. med. a διαμφαρτύρομαι, quod vide.

Διαμφαρτύρομαι, etiam, atque etiam obtestor. f. διαμφαρτυρήσομαι. aor. 1. med. διεμφαρτυράμην, ω, απ. a. 1. sub. med. διαμφαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. διαμφαρτύρασθαι. ex διὰ, & μάρτυς, ρος, ὁ, testis.

Διαμάχομαι, depugno, acriter pugno. imperf. διεμαχόμην, ᾰ, επ. f. διαμαχήσομαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, pugno.

Διαμάω, demeto, abscindo. Th. ἀμάω, meto. f. ήσω.

Διαμειψόμεθα, commutabimus, fut. 1. med. 1. pl. ex διὰ, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμιφα.

Διαμεμφηκότες, nom. plural. præter. perf. particip. act. ex διαμένω, permaneo, quod vide.

Διαμέμφομαι, incuso. ex διὰ, & μέμφομαι, conqueror, accuso. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, permaneo, f. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ης, ῃ. imperf. διέμενον. ex διὰ, & μένω, maneo.

Διαμερίζω, partior, distribuo. imper. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. aor. 1. pass. διεμερίσθην, dissedi. fut. 1. pass. διαμερισθήσομαι. a. 1. med. διεμερισάμην, ω, απ. ex διὰ, & μερίζω, separo. Th. μάρω, divido.

Διαμερισμὸς, ᾰ, ὁ, dissidium. a διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, dimetior. f. ήσω. p. διαμεμέτρηκα. ex διὰ, & μέτρον, ᾰ, τὸ, mensura.

Διαμετρήσασθαι, metiri, a. 1. inf. med. a διαμετρέω, quod vide.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, mansio, stabilitas. a διαμένω, quod vide.

ΔΙΑΜΠᾺΞ, in totum, utrinque. διὰ παντὸς. vel ab ἄμφω.

Διαμπερὲς, & διαμπερέως, adv. prorsus, in totum, perpetuo, utrinque perforatum. ex διὰ, & ἀμπερὲς per tmesin, pro διαπερὲς, a διὰ, ἀνὰ, & πείρω, transadigo.

Διαμωμαθέειν, a. 2. inf. a διαπέρθω, devasto. Nisi sit Poet. pro διαπραθεῖν, metri causa. Porro πέρθω, vasto, f. 2. facit πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. aor. 2. inf. πραθεῖν, Jonic. & Poetic. πραθέειν.

Διαμυλαίνω, rictu os distraho; item pastoritia fistula prosequor. Th. μυλὸς, ᾰ, ὁ, curvus.

Διαμυσίσειν, in minima frusta dissecare. vide μυσίλλω.

Δῖαν, acc. sing. a δῖος, α, ον, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διαίνω, a. 1. inf. act. a διαίνω, humecto, madefacio.

Διανανμαχέειν, navali prælio dimicare, vide ναυμαχία.

Διάνδιχα, bifariam. adv. Poet. ἀνδιχα, idem, pro δίχα. Th. δὶς, bis.

Διανέειν, vide in νέω.

Διανῆμαι, a. 1. inf. act. a διανέμω, divido, quod vide.

Διανεμηθῇ, serpat, 3. singul. aor. 1. sub. pass. a διανέμω, quod vide.

Διανενέμημαι, perf. pass. ejusdem verbi.

Διανέμω, divido, administro, rego. fut. μῶ, præt. διανενέμηκα. præs. pass. διανέμομαι, serpo. perf. pass. διανενέμημαι. a. 1. pass. διενεμήθην. aor. 1. sub. pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & νέμω, tribuo.

Διανεύω, innuo. f. εύσω. p. διανένευκα. a. 1. διένευσα. ex διὰ, & νεύω, annuo.

Διανοηθεὶς, a. 1. part. pass. a διανοέομαι, mente agito. ex διὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatio. ex διὰ, & νόος, νοῦς, mens, animus.

Διανοῆσθε, 2. plur. sub. præs. pass. a διανοέομαι, mente agito, ab eod. th.

Διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio. ab eod. them.

Διανοίγω, adaperio. præs. part. διανοίγων, ουσα, οιγον. imperf. διέωιγον. fut. διανοίξω. aor. 1. διέωιξα. a. 1. pass. διανοίχθην, ης, η, & in 3. plur. διέωιχθησαν. aor. 1. imper. pass. διανοίχθητι, aperitor. ex διὰ, & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Διανοούμενος, præs. part. pass. διανοέομαι, mente agito. Th. νόος, ὁ, mens.

Διανυκτερεύω, pernocto. f. εύσω. p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα. ex διὰ, & νυκτερεύω, noctem transigo. quod a νύκτερος, ᾰ, ὁ, ἡ, nocturnus. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Διανύω, proprie, iter absolvo, perficio. f. ύσω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

f. ύσω. p. διήνυκα. aor. 1. διήνυσα. ex διὰ, & ἀνύω, perficio.

Διάξεις, f. 1. act. sed διαξεῖς, Dor. f. 1. a διάγω, dego. f. ξω, p. διῆχα. aor. 2. διῆγον. Th. ἄγω, duco.

Διαπαντὸς, semper. Legitur ut vox una. & διὰ παντὸς, sc. χρόνου, adverb. per omne tempus.

Διαπαρθενεύειν, virginem vitiare. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Διάπειρα, ἡ, Jon. periculum, experimentum. hinc διαπειρᾶσθαι, explorare. Th. πεῖρα, experientia: hinc πειράω, conor.

Διαπέμπειν, dimittere. Th. πέμπω.

Διαπεράναι, a. 1. inf. a διαπεραίνω, ad finem perduco, efficio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Διαπεράσας, αντος, ὁ, a. 1. part. a διαπεράω.

Διαπεράω, trajicio, pertranseo. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per syncop. etiam dicimus διαπράω. hinc f. διαπρήσω, & Poet. διαπρήσσω. Th. περάω, transeo.

Διαπερδικίζω, idem quod ἐκπερδικίζω, decipio, effugio. Th. πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix.

Διαπέρσομεν, destruxerimus, 1. plur. f. 1. act. a διαπέρθω. Th. πέρθω, vasto. f. 2. πραθῶ, & παρθῶ.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. διαπεσεῖν, aor. 2. inf. act. a διαπίπτω, intercido. Thema πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διάπηγα, intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται. 1. Reg. 7. vers. 30. 31.

Διαπλεῖν τὸν βίον, vitam traducere. vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, contexens. Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. a πλέκω, necto.

Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. a διαπλέω.

Διαπλέω, pernavigo. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Διαπλώειν, Jon. pro διαπλεῖν.

Διαπολεμεῖν, debellare. Th. πόλεμος, bellum.

Διαπονέω, & Διαπονέομαι, elaboro, operam do, exerceo, ægre fero. a. 1. pass. διεπονήθην. a. 1. part. pass. διαπονηθεὶς, ex διὰ, & πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, qui per mare navigat.

Διαπορεύομαι, prætereo. imperf. διεπορευόμην. perf. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Διαπορέω, hæsito, ambigo. imperf. διηπόρεον, ουν, εες, εις. f. ήσω. p. διαπεπόρηκα. ex διὰ, & πείρω, transadigo. p. m. πέπορα, unde πόρος, &c.

Διαπορθμεύειν, trajicere. vide in πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum.

Διαπραγματεύομαι, negotior. fut. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο. ex διὰ, & πραγματεύομαι, negotior. a πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium. Th. πράσσω, vel ττω, facio.

Διαπραθέειν, devastare, a. 2. inf. Jon. pro διαπραθεῖν. ex διὰ, & πέρθω, vasto. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Διαπράθομεν, destruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Jon. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, vasto.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. a διαπράττω, perficio. Th. πράσσω, vel ττω, Att. facio. f. ξω. p. χα.

Διαπρήξασθαι, Jon. pro διαπράξασθαι. aor. 1. inf. med. ejusdem verbi.

Διαπρήσσουσα, fut. 1. part. f. g. vide διαπρήσσουσι.

Διαπρήσσουσι, pertransibunt, 3. plur. f. 1. act. Poet. gem. σσ. a διαπεράω, pertranseo, quod ex διὰ, & περάω. f. περήσω, & per syncop. πρήσω, & Poet. gem. σσ, πρήσσω.

Διαπρηστεύειν, judicium deferre. quasi a διαπρήσσω, pertranseo.

Διαπρίω, serra disseco. fut. ίσω. p. διαπέπρικα. a. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, frendeo. imperf. διεπριόμην, ου, ετο. a. 1. διεπρίθην. Thema πρίων, ονος, ὁ, serra.

Διαπρὸ, per totum, penitus. ex διὰ, & πρὸ, ante.

Διαπρύσιος, ὁ, penetrabilis, auditui pervius. quasi διαπορεύσιος, a διαπορεύω. Th. πείρω, transeo.

Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis, & spei frustratio, lapsus vitæ, peccatum. a διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.

Διαρκῇς, 2. sing. præs. sub. a διαρκέω, par sum, perduro, permaneo. ex διὰ, & ἀρκέω, propulso, opitulor.

Διαρπάζω, diripio. f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι. ex διὰ, & ἁρπάζω, rapio.

Διαῤῥαγείης, a. 2. opt. pass. a διαῤῥήγνυμι. quod vide.

Διαῤῥαίσει, vastabit, f. 1. ind. a διαῤῥαίω, destruo. f. σω. ex διὰ, & ῥαίω, f. σω, profligo, vasto.

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, dirumpo, diffringo. f. διαῤῥήξω. p. διέῤῥηχα. a. 1. διέῤῥηξα. a. 1. part. διαῤῥήξας, αντος, ὁ. imperf. pass. διεῤῥηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

Διαῤῥήξας, αντος, ὁ, & in f. g. διαῤῥήξασα, a. 1. part. vide διαῤῥήγνυμι.

Διασαφέω, significo, planum facio. f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα. ex διὰ, & σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, perspicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio. a διασαφέω.

Διασείω, concutio. f. σείσω. p. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ, & in 2. pl. διασείσητε, concutite. ex διὰ, & σείω, moveo.

Διασήμων, gen. plur. a Διάσημος, ου, ὁ, ἡ, illustris. hinc διασημαίνω, manu significo. a σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Διασιγάσομαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. med. a σιγάω, sileo.

Διασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, dissipo, quod vide, & σκηνίπτω.

Διασκινδνᾶσιν, dissipant, 3. plur. præs. act. a διασκίνδνημι. fut. ήσω, p. ηκα. Th. σκεδάω, dispergo.

Διασκορπίζω, dispergo, disjicio. f. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1. pass. διεσκορπίσθην. f. 1. pass. διασκορπισθήσομαι. ex διὰ, & σκορπίζω, f. ίσω, dissipo.

Διασμᾷν, abstergere. Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντες, nom. plur. aor. 2. part. pass. διασπαρῆναι, aor. 2. inf. pass. a διασπείρω, dispergo, quod vide.

Διασπάω, discerpo. f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. pass. διέσπασμαι. perf. inf. pass. διεσπᾶσθαι. a. 1. pass. διεσπάσθην. a. 1. sub. pass. διασπασθῶ. ex διὰ, & σπάω, traho.

Διασπείρω, dissemino, dispergo. f. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. aor. 2. pass. διεσπάρην, dispersus fui. a. 2. part. διασπαρεὶς, έντος, ὁ. p. m. διέσπορα. ex διὰ, & σπείρω, semino.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dispersio. a præt. med. διέσπορα, verbi διασπείρω, dispergo.

Διαστελήσονται, dividentur, 3. plur. f. 2. pass. verbi διαστέλλω.

Διάστασις, εως, ἡ, distantia, dissidium. a διΐστημι, dirimo, separo. ex διὰ, & ἵστημι, sto.

Διάστειλον, constitue, a. 1. imperat. act. verbi διαστέλλω, quod vide.

Διαστέλλω, mando, edico. fut. διαστελῶ. p. διέσταλκα. aor. 2. διέσταλον. imperf. pass. διεστελλόμην, ου, ετο. a. 1. med. διεστειλάμην, ω, ατο. præt. med. διέστολα, ex διὰ, & στέλλω, mitto.

Διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. a διΐστημι, disto. Th. ἵστημι, sto.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, ὁ, progressus, a. 1. part. act. ab eodem them.

Διαστήτην, disjuncti sunt, a. 2. act. dual. num. Jon. pro διεστήτην, a διέστην, verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζειν, constipare. quod a στοιβάζω, struo. Th. στείβω, calco.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia. a διαστέλλω, diduco, aperio. Th. στέλλω, contraho.

Διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστρεφα. aor. 1. διέστρεψα. a. 1. inf. διαστρέψαι, avertere. præt. perf. pass. διέστραμμαι. perf. part. διεστραμμένος, η, ον, perversus, a, um. ex διὰ, & στρέφω, verto.

Διάστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui a mente est alienatus. a διαστρέφω, quod vide.

Διασύρω, εις, ει, distraho, lacero. f. ρῶ, traho. p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. inde σύρμα, ατος, τὸ, vestis caudata.

Διασφὰξ, άγος, ἡ, loci distantia, intervallum, divortium. ex διὰ, & σφάζω, jugulo.

Διαχὼν, aor. 2. part. act. a διέχω, q. a διαχέω, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔχον, quod vide.

Διασώζω, servo. f. σω. p. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα. a. 1. sub. διασώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διασῶσαι. a. 1. pass. διεσώθην, ης, η, sanatus fui. a. 1. part. pass. διασωθεὶς. a. 1. inf. pass. διασωθῆναι. a σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Διασώσειε, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. a διασώζω, quod vide.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. plur. διασώσωσι. a διασώζω, servo. quod vide.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio. ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η, a διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum. a perf. pass. διατέταγμαι, edixi, verbi διατάσσω, quod vide.

Διαταράσσω, vel ττω, perturbo. fut. ξω. p. διατετάραχα. a. 1. διετάραξα. perf. pass. διατετάραγμαι. a. 1. pass. διεταράχθην. ex διὰ, & ταράσσω, vel ττω, commoveo.

Διατάσσω, præcipio, ordino, dispono. f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον, f. 1. med. διατάξομαι. perf. pass. διατέταγμαι, edixi. perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον. a. 1. pass. διετάχθην. hinc διαταχθέντα, demandata, a. 1. part. pass. sed a. 1. m. διεταξάμην, ω, ατο. Th. τάσσω, ξω, ordino.

Διαταχέων, celerrime. Th. ταχὺς, celer.

Διατεθεῖεν, per syncop. pro διατεθείησαν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. a διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω a. 1. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, perf. part. pass. a διαθρυλλέω, divulgo. f. ήσω. p. κα. ex διὰ, & θρύλλος, ου, ὁ, susurrus, murmur.

Διατείνας, aor. 1. part. act. a διατείνω, extendo. f. νῶ. a. 1. ἔτεινα. Th. τείνω, tendo.

Διατελέω, ῶ, έεις, εῖς, permaneo, dego. f. έσω. p. διατετέλεκα. ex διὰ, & τέλος, finis.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. a διατάσσω, quod vid.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. a διατινάσσω, concutio. f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, quatio.

Διατετραίνειν, Jon. & Poet. pro διατορεῖν, perforare. διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς, perforabis. vide τιτραίνω. Th. τιτράω, perforo.

Διατηρέω, conservo. imperf. διετήρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, servo.

Διατί, quare? adverb. interrogandi. ex διὰ, propter, & τί, quid?

Δια-

Διαπίθημι, dispono. f. διαθήσω. p. διατέθεικα. a. 2. διέθην. præs. pass. διαπίθεμαι, paciscor, & in 3. plur. διατίθενται. f. 1. med. διαθήσομαι. aor. 2. med. διεθέμην, σο, το. Them. τίθημι, pono.

Διαβιβαὶς, dat. pl. a διαβιβὴ, ῆς, ἡ, mora. a διαβίβω, quod vide.

Διατρίβω, commoror, versor, dego. imperf. διέτριβον. fut. ψω. præt. διατέτριφα. aor. 1. διέτριψα. aor. 2. διέτριβον, idem cum imperf. contrivi. præs. part. pass. διαβιβόμενος, attritus. διατριβόντας, acc. plur. part. act. Th. τρίβω, tero.

Διάτριχα, trifariam. a τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.

Διαβοφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, a διαβόφω, nutrio, alo. f. διαθρέψω. p. διατέθροφα. p. m. διατέθροφα. ex διὰ, & τρέφω, alo.

Διαῤῥυφὲὶς, ἐντος, aor. 2. part. pass. a διαῤῥύπτω, diffringo, contero. quod ex διὰ, & ῥύπτω, ψω, frango. f. 2. ῥυφῶ, ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficerent, θ, in τ, mutatur.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, percribro, pro διασάω, σῶ, concutio. unde σήθω. potest etiam referri ad διάτμω, ex ἄτμω: quæ in cribro moventur, subsiliunt.

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, informatio. a διατυπόω, informo, &c. Thema τύπτω, ψω, percutio.

Διαυαθῶσαι, a. 1. inf. pass. ex διαυαίνω, desicco. Them. αὔω, arefacio, accendo.

Διαυγάζω, illucesco. f. άσω. p. διαύγακα. a. 1. διαύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ῄς, ῄ, ab αὐγάζω, illustro. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, Diauli cursor. Quid sit Δίαυλος, docet Suidas, & Etymol. Mag. δρόμος, a τρέχω, curro. Legitur & διαυλοδρομῶν, gen. plur. Doric. pro διαυλοδρόμων. Vel est a διαυλοδρόμης, ου, ὁ.

Διαφαίνειν, interlucere, diluculum esse. a φαίνω, luceo.

Διαφανὴς, ές, ὁ, ἡ, perlucidus, qui transparet, a διαφαίνω, ostendo. f. νῶ. p. m. διαπέφανα. Them. φαίνω, splendeo.

Διαφέρει, interest, refert. Est & διαφέρειν, prodesse. Vide διαφέρω.

Διαφέρω, differo, antecello, deporto. f. οἰσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ῄς, ῄ. præs. pass. διαφέρομαι, dissemino: item hinc inde jactor in mari. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio. f. 1. med. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. p. m. διαπέφυγα, pro διαπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημέω, spargo famam. f. ήσω. p. διαπεφήμικα. aorist. 1. διεφήμησα. ex φήμη, ης, ἡ, fama. Them. φάω, dico.

Διαφημίζω, divulgo, dissemino. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην. ab eodem them.

Διαφθαρῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. a διαφθείρω, quod vide.

Διαφθείρω, corrumpo. fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. aor. 1. διέφθειρα. aor. 1. inf. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι. perf. part. διεφθαρμένος, corruptus. a. 2. pass. διεφθάρην. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo, quod a φθέω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio. a p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέων, Jon. pro διαφθείρων, diripere, vastare. a φθείρω.

Διαφορέω, dissipo. διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. a διαφέρω, differo. Them. φέρω, fero.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia, controversia, odium, simultas. est etiam διάφορον, sumptus, impensa, pecunia.

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, diversus, excellens. comp. διαφορώτερος, α, ον, excellentior. a διαφέρω, differo.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio. fut. φεύξομαι. a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio.

Διαφυλάξαι, aor. 1. inf. act. a διαφυλάσσω, vel ττω, custodio. Th. φυλάσσω, idem.

Διαφύλαττε, præs. imperat. ab eodem th.

Διαφωνεῖν, discrepare, dissentire.

Διαφώτειν, illucescere, diluculum fieri. Th. φάω, luceo.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. a διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, & χεῦσω. a. 1. ἔχυσα, ἔχυα, & ἔχεα.

Διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. præs. pass. διαχειρίζομαι, occido. f. 1. m. διαχειρίσομαι. a. 1. med. διεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. διαχειρίσασθαι. a χειρίζω, manu tracto. Th. χεὶρ, χειρος, ἡ, manus.

Διαχρᾶσθαί μιν, se ipsum interficere. hinc διαχρησεῖ, Dor. pro διαχρήσει, interficiet. a διαχράομαι.

Διαχρῶνται, inf. a διαχράω, vel διάχρημι. Vel leg. διαχρᾶν, pro διαφέρειν, aliquid distincte dicere.

Διαχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι.

Διαχωρέω, pervado. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Διαχωρίζω, separo. f. ίσω. p. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præs. med. διαχωρίζομαι, discedo. διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διὰ, & χωρίζω. Th. χωρὶς, seorsum.

Διάψαλμα, vocis inter canendum mutatio. a διαψάλλω, idem quod ψάλλω, psallo, tango.

Δίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet. ex δὶς, & γλωσσα, ης, ἡ, oculi pupilla.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. a διδάσκω, doceo. f. ξω. præt. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, Doctrina partæ virtutes, non natura insitæ. διδάκτ', scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, όν, aptus ad docendum. διδακτὸς, ἡ, όν. doctus, a, um. idem quod δεδιδαγμένος, & de rebus, quæ doceri, discive possunt. Th. διδάσκω, doceo.

Δίδαξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Jon. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, doceo. f. διδάξω, p. χα.

Διδάξῃς, 2. pers. a. 1. sub. δίδαξω, f. 1. vel a. 1. sub. a διδάσκω, doceo, quod vide.

Δίδασκ', pro δίδασκε, doce, præs. imperat. act. a διδάσκω, doceo.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, schola. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. ab eodem them.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus. διδασκαλία, ων, τὰ, pro documentis, rebusque, quas quis aliquem docet. Minerval.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister. ab eod. them.

Διδασκέμμεν, & διδασκέμμεναι, præs. inf. Jon. & Dor. pro διδάσκειν, a διδάσκω.

Διδάσκου, disce, Dor. præs. imper. pass. pro διδάσκου, ejusdem them.

Διδασκεῖν, Att. pro διδάσκω, doceo.

Διδασκῆσαι, a 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo.

ΔΙΔΑΣΚΩ, doceo. imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε. a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. sub. διδάξω, ῄς, ῄ. a. 1. inf. διδάξαι. præs. pass. διδάσκομαι, disco. perf. δεδίδαγμαι. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. plur. ἐδιδάχθητε, didiciistis. q. a διδόω, & δαίω, do scire. vel q. διαστῶ, exerceo. Hinc Δίδακτον, ου, τὸ, Minerval. διδάσκαλος, ου, ὁ, magister. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. διδαχὴ, ῆς, ἡ, idem. αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, qui sua industria aliquid didicit. ἑτεροδιδασκαλέω, nova seu aliena doceo. ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, falsus doctor.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina: a διδάσκω.

Διδαχθῆς, docearis, aor. 1. sub. pass. eiusdem verbi.

Διδέασι, Poet. pro διδέασι, seu διδοῦσι, a δίδημι, idem quod δέω, ligo.

Δίδη, Jon. & Poet. pro ἐδίδη, 3. singul imperf. a δίδημι, quod a δέω.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. plural. præs. indicat. pleonasmo litteræ α, a δίδωμι, do.

Διδοῖ, 3. sing. præs διδοῖθα, pro διδοῖς, 2. sing. per paragog. Æol. syllabæ θα, quasi a διδόω, pro δίδωμι, do. Sic & δίδοι, Dor. pro δίδῃ, da, præs. imp. a δίδοε, ε, pro δίδοθι.

Διδόμμεν, Jon. Dor. & Æol. pro διδόναι, præs. inf. hinc διδόναι φόβῳ θήρας, feris injicere metum. Pind.

Δίδοσι, Dor. pro δίδωσι, dat, præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. plur. præs. vel dat. pl. part. præs. act. a δίδωμι, do.

Διδότω, 3 sing. præs. imper. act. δίδοθι, in 2. plur. δίδοτε, date. a δίδωμι. δίδοτε, Dor. pro δίδωσι, dat.

Δίδου, imperf. Jon. pro ἐδίδου, dabat. quasi a διδόω. potest etiam esse imper. præs. pass. δίδου, ῳ δίδοσο, da. διδοῦναι, Poet. pro διδόναι, præs. inf. act. διδοὺς, præs. part. act διδοῦσιν, 3. plur. præs ind. a δίδωμι.

Διδοῦν, Jon. & Poet. pro διδόναι, dare, præs. inf. a δίδωμι.

Διδράσκω, fugio. q. a δράω.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus, qui duas drachmas continet. ex δὶς, bis, & δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma.

Διδυμάονε, geminos, nom. dual. a δίδυμάων, ονος, ου, quod a δίδυμος, ου, ὁ, geminus.

Διδυμοτόκος, ου, ὁ, ἡ, gemellipara. a δίδυμος, geminus, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ, geminus, duplex. q. a δύω, reduplicata prima syllabæ.

Διδυμόχρους, bicolor. ex δίδυμος, geminus, duplex, & χρόα, ας, ἡ, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. a δίδωμι.

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poet. & Æol. præs. imperat. act a δίδωμι, do.

ΔΙ'ΔΩΜΙ, dono, do, constituo. imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. a διδόω. f. δώσω. aor. 1. sub. δώσω, ῄς, ῄ, Jo 17. 2. p. δέδωκα. pluf. perf ἐδεδώκειν, & δεδώκειν, Joh. 11. 57. aor. 1 ἔδωκα, ας, ε. aor. 2. ἔδων, ως, ω. aor. 2 imperat. δός, & in pl δότε, date. aor. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ. aor. 2 opt. δοίην, & Att. δῴην, ης, η. aor. 2. inf. δοῦναι. aor. 2. partic. δούς, δόντος, ὁ, qui dedit. imperf. pass. ἐδιδόμην, σο, το. perf pass. δέδομαι, σαι, ται. aor. 1 pass. ἐδόθην, ης, η. aor. 1 opt. pass. δοθείην, ης, η. aor 1. sub pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. δοθῆναι. aor. 1. part. pass. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται. q. ab inusit. δόω, Lat. do. fit manifeste ex δῶ, contract. ex δόω. Hinc δόσις, εως, ἡ, donatio, donum. δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. προδόσης, ου, ὁ, proditor.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν. quod vide.

Δίε, pro ἐδίεε, timebat, imperf. Jon. a δίω, pro δείδω. alii volunt esse a. 2. verbi δέω, pro δέδω, cujus aor. 2. sit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. singul. imperf. verbi διαβαίνω, transvado. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo. a. 2. διέβην.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, transeo. vide βιβάζω.

Διεβλήθην, delatus fui, a. 1. ind. pass. a διαβάλλω, trajicio, calumnior. Them. βάλλω, jacio.

Διεγείρω, excito. f. διεγερῶ. p. διήγερκα. a. 1. διήγερα. imperf. pass. διηγερόμην, ου, ετο. a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. aor. 1. part. pass. διεγερθεὶς, έντος, ὁ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

excitatus. Them. ἐγείρω, excito.

Διεγερθεὶς, aor. 1. part. pass. a διεγείρω. quod vide.

Διεδάσσατο, distribuit, 3. sing. a. 1. med. Poet. a διαδάζω. sic διεδάσσαο, 2. singul. ejusdem temporis pro διεδάσσω. Jon. ω, mutatur in αο. ab eodem Th. δαίω, divido.

Διέδεξε, & διέδεξαν, Jon. pro διέδειξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, ostendo.

Διέδην, adverb. διὰ πέλους. Hesych. a διΐημι, trajicio, aut transeo.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. pass. a διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. præt. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Διέδοξε, 3. sing. a 1. ind. act. verbi διαδοκέω, videor. f. δόξω.

Διέδρα, effugit, Dor pro διέδρη, 3. sing. a. 2. act. vide διαδράναι.

Διέδωκα, a. 1. ind. verbi διαδίδωμι. vide διεδιδόμην.

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. act. a διαζώννυμι, præcingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διέθετο, pepigit, 3. sing. aor. 2. med. a διατίθημι, dispono. f. θήσω, p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διατίθημι, dispono animo, ex διὰ, & τίθημι, pono.

Δίει, 3. sing. imperf. tanquam a διϊέω, verbi διΐημι, transmitto, trajicio. Potest etiam esse 3. sing. præs. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, est præs. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἔω, verbi εἶμι, eo.

Διείδης, έος, & τὸ διειδὲς, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.

Διείδω, & διαείδω, dignosco, perspicio. Th. εἴδω, scio.

Διεῖλε, a. 2. ind. 3. sing. verbi διαιρέω, divido. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διείρεο, interroga, præs. imperat. Jonic pro διείρου, ex διὰ, & εἴρω, dicto, necto.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. med. a διάκειμαι. Them. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo.

Διεκόπην, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, scindo.

Διέκπλοος, ου, ὁ, transitus. ex διὰ, & ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.

Διεκπλώειν, Jon. & Poet. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere. ab eodem verbo, & them.

Διέκροος, ου, ὁ, Jon. fluxus aquarum per aliquem locum. ex διὰ, & ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, effluo. Thema ῥέω, fluo.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. a διακωλύω, obnixe prohibeo. Th. κωλύω, impedio. f. σω. a. 1. ἐκώλυσα, ας, ε.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. a διαλανθάνω, lateo. f. λήσομαι. p. λέληκα. Th. λανθάνω, idem.

Διελάλουν, imperf. act. a διαλαλέω, divulgo. f. ήσω. p. διαλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico. fut. ξω.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελὼν, a. 2. part. act. a διαιρέω, divido. Them. αἱρέω. a. 2. εἷλον.

Διελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi διέρχομαι, transeo. fut. διελεύσομαι, quod vide.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. a διαλέγω, dissero, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διεληλυθότα, acc. sing. præt. med. part. a διέρχομαι, transeo, quod vide. & in p. m. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω, quod vide.

Διελθεῖν, aor. 2. inf. act. a διέρχομαι, percurro. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Διελοιδοροῦντο, 3. pl. imperf. pass. a διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. med. pro διείλοντο, a διαιρέω, divido. f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo.

Δίεμαι, madefacio, a δίημι.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. med. a διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obtestor. f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, testis.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. med. a διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. a διαμερίζω, partior, distribuo. ex διὰ, & μείρω, divido.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. a διαφέρω, differo, quod vide.

Διενεῖκαι, conficere, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω, vide in ἔνεικα.

Διενενόηντο, Jon. pro διενενόηντο, 3. plur. plus. perf. pass. verbi διανοέομαι, οῦμαι, cogito. ex διὰ, & νοέω. Th. νοῦς, mens.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. præt. med. a διαφέρω, differo. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. p. m. ἠνόχα, & Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζειν, totum annum in aliquo loco transigere. ex διὰ, & ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus.

Διενοήθη, doluit in corde. 3. sing. a. 1. pass. a διανοέομαι. vide in διανοηθείς.

Διεξαΐξε, Dor. pro διεξήϊξε, cum impetu transiit, 3. sing. aor. 1. ind. act. ex διὰ, ἐκ, & αἴσσω, irruo. f. ξω. a. 1. ἤϊξα, ας, ε.

Διέξεισιν, 3. plur. præs. ind. a διέξειμι, transeo, edissero. ex διὰ, & εἶμι, eo.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, transire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. verbi διέρχομαι. f. ἐλεύσομαι.

Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. med. verbi διέρχομαι, transeo. quod vide.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Διεξελίσσειν, explicare quod est implicitum, dissolvere. ex διὰ, & ἐλίσσω, circumvolvo. Th. εἱλέω, volvo.

Διεξέρχονται, 3. plur. præs. ind. διεξερχόμενος, η, ον, præs. partic. ab ἔρχομαι.

Διεξιέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. a διέξειμι, enarro, transeo. quod ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere. vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum. ex δὶς, bis, & ἔξοδος, ου, ἡ, via qua exitur. Th. ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Διέπειν, administrare. vide in διέπουσι.

Διεπέρασα, ας, ε, a. 1. ind. verbi διαπεράω, trajicio. Th. περάω, transeo. f. άσω. p. πεπέρακα. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, vel πέρα, ultra.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. a διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. sing. a. 2. act. pro διέφραδον, ες, ε, Poet. anadiplosi. ex διὰ, & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Διέποντι, gubernant, Dor. pro διέπουσι, quod vide.

Διέπουσι, 3. plur. ind. præs. a διέπω, rego. Th. ἕπω, operor.

Διεπράθομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi διαπέρθω, vasto. f. 2. πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. præt. m. πέπορθα. Them. πέρθω.

Διέπρησσον, exegi, imperf. Jon. a διαπρήσσω, pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel τῶ, facio. Est & διαπρήσσω, pertranseo, a περάω, quod vide in πέρας, ατος, τὸ, terminus.

Διέπω, administro. ex διὰ, & ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, conficere, interficere. vide ἐργάζομαι.

Διερευνῶν, præs. part. a διερευνάω, indago, vestigo. ab ἐρευνάω. f. ήσω, indago.

Διερὴν, humidam, acc. sing. f. g. a διερὸς, humidus. Thema διαίνω, f. ανῶ, humecto.

Διερμηνεύω, interpretor. imperf. διηρμήνευον, ες, ε. præs. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. ex διὰ, & ἑρμηνεύω. hinc διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres. quod ab ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, idem.

Διεῤῥηγνύμην, σο, το, imperf. pass. verbi διαῤῥήγνυμι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango. f. ῥήξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. part. ῥήξας.

Διέῤῥηξα, ας, ε, a. 1. act. vide in διεῤῥηγνύμην.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. act. a διαῤῥίπτω, disjicio. ex διὰ, & ῥίπτω, f. ψω, projicio. p. ἔῤῥιφα. a. 1. part. ῥίψας.

Διέρχομαι, transeo. imperf. διηρχόμην, ου, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. διέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. med. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Διερωτάω, percontor. f. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro.

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. plur. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. a διασαφέω, significo. p. διασεσάφηκα. ex διὰ, & σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, perspicuus.

Δίεσις, εως, ἡ, divisio. item tonus musicus. a διΐημι, quod ex διὰ, & ἵημι. Est & δίεσις, perfusio. a δίημι, perfundo, quod a διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, dispergo.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. a διασκορπίζω, dispergo. fut. ίσω. Th. σκορπίζω, spargo.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ, & σπαράσσω, vel τῶ, discerpo, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα. aor. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. plur. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. a διασπείρω, dispergo. f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, semino. p. m. ἔσπορα.

Διεσπᾶσθαι, præt. perf. inf. pass. a διασπάω, discerpo. f. άσω. præt. διέσπακα. a. 1. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.

Διέσπειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. vide διεσπάρην.

Διέσσυτο, mota est, plusq. perf. pass. pro διεσέσυτο, a perf. σέσυμαι, verbi σεύω, vel σύω, quod a σείω, quatio.

Διεστελάμην, ω, ατο, & in plur. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. med. a διαστέλλω, mando, edico. f. ελῶ. perf. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέστολα. Them. στέλλω, mitto.

Διέστην, ης, η, disjunctus fui, a. 2. ind. act. a διΐστημι, disto, f. διαστήσω. præt. διέστηκα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, sto.

Διέστιχε, discessit, 3. sing. a. 2. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, vado.

Διεστραμμένος, η, ον, perversus, a, um, perf. part. pass. a διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστρεφα. a. 1. διέστρεψα. aor. 1. part. διαστρέψας, αντος, ὁ. ex διὰ, & στρέφω, verto.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. a διαστρέφω. vide διεστραμμένος.

Διεστὼς, & in f. g. διεστῶσα, & in acc. pl. διεστώσας, distitas, perf. part. act. per crasin, pro διεστακὼς, ἑστακυῖα, & Jon. ἑσταὼς, & per crasin ἑστὼς, ῶτος, & in f. g. ἑστῶσα, & n. g. ἑστός. Them. ἵστημι, sto.

Διέχη, divisit, 3. sing. a. 2. act. a διέχω. Th. ἔχω, habeo, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. plur. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. hinc aor. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, servo. Th. σώζω, servo.

Διε-

Διεσωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, servo.

Διέτυξε, disposuit, 3. sing. aor. 1. act. verbi διατάσσω, vel πω, ordino. f. ξω. p. τέτυχα. Th. τάσσω, idem.

Διεπαράχθω, ης, η, perturbatus fui, a. 1. ind. pass. a διαπαράσσω, vel πω, perturbo. f. ξω. p. τεπάραχα. a. 1. ἐπάραξα. Th. ταράσσω, turbo.

Διεπεκμήραντο, designarunt. 3. plur. a. 1. med. a διαπεκμαίρω, certis signis probo. f. ανῶ. a. 1. διεπεκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, signum.

Διεπέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διαπελέω, permaneo. f. έσω. a. 1. διεπέλεσα. Th. πέλος, εος, τὸ, finis.

Διεπήρει, 3. sing. imperf. act. διεπήρεον, ων, εες, verbi διαπηρέω, conservo. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, servo.

Διετὴς, έος, ὁ, ἡ, bimulus, biennis. ex δὶς, bis, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Διετετύχατο, Jonic. pro διαπεπαγμένοι ἦσαν, instructi fuerant, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi διατάσσω, quod vide.

Διετία, ας, ἡ, biennium. ex δὶς, bis, & ἔτος, annus.

Διέτμαγλυ, divisi sunt, pro διετμήγησαν, 3. plur. a. 2. pass. Bœot. syncop. a διατμήγω, vel τμήσω. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, discidit, a. 1. act. vide διέτμαγλυ.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Διέτριψεν, dilapidavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. ab eodem them.

Διέφωσεν, illuxit, 3. sing. a. 1. verbi διαφαύσκω, fut. αύσω. a Th. φάω, luceo.

Διεφθάρλυ, ης, η, a. 2. ind. pass. a διαφθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo. Th. φθέω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. pass. ab eodem them.

Διέφυ, interjectum est, 3. sing. a. 2. ex διὰ, & φῦμι, vel φύω, nascor. a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, interfecistis, 2. pl. a. 1. med. a διεχειρίσαμαι, ω, απο, verbi διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χείρ, ρος, ἡ, manus.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, απο. a διαχράομαι, idem quod χράομαι, utor, quod a χράω, commodo.

Διέχω, discedo, penetro. ex διὰ, & ἔχω, habeo.

Διέψευσαι, 3. singul. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, mentior. Th. ψεύδω, fallo.

Δίζεο, quære, præs. imperat. Jon. pro δίζυ. δίζεσθαι, præs. inf. a δίζημαι, quæro. f. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro.

Δίζηαι, Poetica ectasi, pro δίζεαι, Jonic. pro δίζῃ, 2. singul. verbi δίζημαι.

Διζήμεσθα, 1. plur. præs. ind. διζήμενος, perquirens, præs. part. ab eodem verbo, & them. δίζω.

Δίζυγες, nom. plur. a δίζυξ, bijugis, ex δὶς, bis, & ζυγὸς, ὁ, jugum, quod a ζεύγνυμι, jungo.

ΔΙΖΩ, quæro, discepto. f. σω. p. κα. hinc δίζημαι. f. διζήσομαι. idem. q. a δὶς, tanquam δισάζων in bivio. vel a δίω, persequor.

Δίζων, Dor. pro δίζυξ, geminum, neut. gen. a δίζος, ος, ὁ. & δίζως, duplicis vitæ. ex δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δίζως, ω, ὁ, qui geminam habet vitam. ex δὶς, & ζάω, vivo.

Δῖν, divina, f. g. a δῖος, divinus. Th. Ζεὺς, gen. Διός, Jupiter.

Διηγερα, ας, ε, & in 3. plur. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, excito. f. ερῶ. p. διήγερκα. a. 1. pass. διηγέρθην. ex διὰ, & ἐγείρω, excito.

Διηγέομαι, οῦμαι, narro. hinc διηγέτις, ιδος, narra, præs. imperat. futur. διηγήσομαι. præt. pass. διήγημαι. a. 1. med. διηγησάμην, ω, απο. aor. 1. sub. med. διηγήσωμαι, ῃς, ητοι. ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.

Διήγημα, ατος, τὸ, & διήγησις, εως, ἡ, narratio. a διηγέομαι, quod vide.

Διῆεν, plusq. perf. med. & in 3. plur. διήεσαν, Att. a δίεμι, transeo, ex διὰ, & εἶμι, eo.

Διηθέω, percolo, eluo. f. ήσω. ex διὰ, per, & ἠθέω, colo, f. ήθήσω.

Διηκόνεον, ων, εες, εις, ες, ει, imperf. a διακονέω, ministro. f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, festino.

Διηκονίων, ministro, & διήκονος, ου, ὁ, minister, Jon. pro διακονέω, & διάκονος.

Διηκόσιοι, ducenti, pro διακόσιοι, ex δὶς, bis, & ἑκατὸν, centum.

Διῆλθον, 3. sing. a. 2. act. a διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήμαπτον, ες, ε, imperf. verbi διαμάττω, litem dirimo, muto. Th. ἀμάττω, muto. f. ξω. p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. a διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διηνεγκε, ας, ε, a. 1. act. a διαφέρω, differo. f. οἰσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέεσσιν, dat. plur. Poet. a διηνεκὴς, & τὸ διηνεκὲς, perpetuus, a, um. ex διὰ, & ἤνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus, porrectus.

Διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus. vide διηνεκέεσσιν. Inde διηνεκῶς, adverb. perpetuo.

Διήνεμος, ος, ὁ, locus venti flatibus obnoxius, ὅτι ᾧ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel qui a vento fertur; vel instar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.

Διηνοίξα, ας, ε, a. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. pass. a διανοίγω, adaperio, quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Διῆξε, per crasin Jon. pro διήϊξε, 3. sing. aor. 1. verbi διαΐσσω, transeo per aliquem locum. Th. αἴσσω, ruo.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, ων, a διαπορέω, ambigo. fut. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διὰ, & πείρω, transadigo. p. m. πέπορα.

Διήρεσα, trajeci, a. 1. ind. irregulariter a διερέσσω. Them. ἐρέσσω, vel πω, remigo.

Διήρης, εος, ὁ, biremis. ex δὶς, bis, & ἐρέσσω, remigo.

Διήρη, 3. sing. perf. pass. διηρημένος, ος, ὁ, perf. part. a διαιρέω, distinguo. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. a διερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. ex διὰ, & ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres.

Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio. quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. a διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo.

Διερχομην, ος, επο, imperf. verbi διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Διῆσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. a δίημι, transmitto, f. διήσω. quasi a διέω. Th. ἵημι, mitto.

Διητῶτο, 3. singul. imperf. med. a διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διήτησα, arbitratus sum, pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Διθάλασσος, ος, ὁ, ἡ, bimaris. a δὶς, bis, & θάλασσα, ης, ἡ, mare. Est ergo locus, qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ος, ὁ, Dithyrambus, species carminis in honorem Bacchi. ex δὶς, bis, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Διΐ, Jovi, dat. sing. a Ζεὺς, διὸς, Jupiter.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, pertingo. διϊκνήμενος, præs. part. f. διϊξομαι. p. διϊγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, εσο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διϊξομαι, permeabo, fut. 1. med. verbi διϊκνέομαι, quod vide.

Διΐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, a Jove delapsus. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διϊπάμενος, præs. part. a διΐπαμαι, pervolo. Th. ἵπαμαι. f. πήσομαι.

Διΐστάναι, dirimere, præs. inf. act. a διΐστημι, quod vide.

Διΐστημι, distinguo, separo, disto. f. διαστήσω. p. διέστηκα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. aor. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui. ex διὰ, & ἵστημι, statuo.

Διϊσχυρίζομαι, affirmo, assero. imperf. διϊσχυριζόμην, ου, εσο. ex διὰ, & ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, ἡ, robustus. Thema ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Διΐχθαι, perf. inf. pass. a διΐκνέομαι, pervenio. quod vide.

Δίκα, ας, ἁ, Dor. pro δίκη, mos, consuetudo.

Δικαζέμεν, decernere, præs. inf. Jon. pro δικάζειν, verbi δικάζω, judico. præs. par. act. δικάζων, οντος, ὁ. præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δίκαι, pro δίκαια, justa, a δίκαιος. δικαία, ας, ἡ, Poet. pro δίκη, ἡ, justitia.

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, mulctor. vide δικαιόω.

Δικαιόεσθε, εσθε, 2. pl. præs. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium. q. d. δικαία κρίσις. a κρίνω, judico.

Δικαιόπολις νῆσος, Insula justitiam in suis urbibus colens. a πόλις, urbs, & δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, a, um, innocens, probus. in comp. δικαιότερος, superlat. δικαιότατος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia. ab eodem them.

Δικαιόω, ῶ, justifico, justum pronuntio. præs. inf. δικαιόειν, ων, part. δικαιόων, ῶν, όοντος, ῶντος, ὁ. f. ώσω. p. δεδικαίωκα. præs. inf. pass. δικαιόεσθαι, ῶσθαι. perf. pass. δεδικαίωμαι. perf. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. Th. δίκη, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, sententia absolutoria, justitia, justificatio. δικαιώματα, ων, τα, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. juste, a δίκαιος. Th. δίκη, jus.

Δικαίωσις, εως, ἡ, justificatio. ab eodem them.

Δικᾶν, judicare, Jon. pro δικάζειν. vide δικαζέμεν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forensis, e, judicialis. ab eodem them.

Δικαυὸς, ὰ, ὸ, causidicus. qui δίκας tractat. δικανικὸς, ἡ, ὸν, judicialis, e.

Δικέφαλοι, bicipites. ex δὶς, bis, & κέφαλον, ου, τὸ, caput.

Δίκας, acc. plur. a δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικάσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαστὰλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus, rex. a δίκη, jus, & πολέω, versor.

Δικάσσαι, Poet. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσει, 3. sing. fut. 1. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαστήριον, ου, τὸ, judicium. ab eodem them.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. acc. plur. δικαστὰς. a δικάζω. perf. pass. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens. q. a δὶς, & κέλλω, moveo. sicut μόκελλα, a μία, & κέλλειν, quod solitarie moveat.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, jus, justitia, pœna, ultio. Hinc δίκαι-ος, α, ον, justus. δικαιόω, justum censeo. δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia. δικαίωμα, ατ-ος, τὸ, juste factum: item firmamentum causæ. δικάζω, jus dico. δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. δικαστήριον, α, τὸ, judiciale forum. ἄδικ-ος, ον, ὁ, ἡ, injustus. ἀδικία, injustitia. ἀδικέω, ήσω, ηκα, injuste ago, injuria afficio. ἀντιδικ-ος, ον, ὁ, adversarius in lite. ἐκδικέω, ὁ, ὁ, ultor. ἐκδικ-ος, ον, ὁ, ὁ, ultor.

Δίκλω, more, adverbialiter. χειμάῤῥ' ὑδάτων δίκλω, torrentis instar. a δίκη, mos.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta. leg. Sirac. 46. cap. ult. sed restitue σκδίκησις.

Δικλὶς, ίδ-ος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores, ex δὶς, bis, & κλεὶω, claudo. vel a κλεὶς, clavis.

Δίκραν-ος, ον, ὁ, biceps, cui duo κράνα.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμν-ος, ου, ἡ, Dictamnum, herba sic dicta a monte Cretæ.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete, q. a δίκω, jacio.

ΔΙ'ΚΩ, jacio, dejicio. δίκειν, pro βάλλειν.

Δίλογ-ος, ον, ὁ, ἡ, bilinguis. ex δὶ, pro δὶς, bis, & λόγ-ος, sermo, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Διμπλαίνω, labra moveo, distorqueo. a δια, & μῆλα, malæ. vide διαμυλαίνω.

Δίμνέως, adverb. Jon. duabus minis.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε, aor. 1. ind. act. verbi δινέω, moveo. Th. δίνη, ἡ, vortex.

Δἰπέμβω, vertere, præs. inf. Jon. ut δινέμμαι, Æol. pro δινεῖν, a δινέω, moveo. f. ήσω. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινύεσκ', pro δινύεσκε, volutabat se, imperf. Jon. pro ἐδίνυε, verbi δινύω, oberro, Æol. pro δινέω. Th. δίνη.

Δινέω, moveo. f. ήσω. p. δεδίνηκα. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex, gurges. δίνης, dat. plur. Jon. pro δίναις. δίν-ος, ου, ὁ, idem. id est, quia ibi aqua δίεται. aut quia δεινὴ, id est vehemens. vel a δινεῖν, agitare. Quod est in aqua vortex, est in capillo vertex; utrumque a verrendo. δινέω, f. ήσω, circumago. δινὸς, οῦ, ὁ, vorticosus. δινόω, torno. hinc δινητὸς, ὁ, volubilis.

Δινήεντας, acc. plur. a δινήεις, εσσα, εν, vorticosus, a, um. in dat. δινήεντι. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινοβία, ας, ἡ, violentus vortex. q. δίνη βιαία.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, rotundus, versatilis, torno factus. a δινόω, torno. ab eodem them. δίνη.

Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus, Jon. pro διττὸς, vide in διαταὶ, duæ.

Διὸ, propterea. ex διὰ ὃ, propter quod.

Διογχὴς, έ-ος, ὁ, Jove editus, vocativ. ὦ διογχὲς. ex Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, & γείνομαι, nascor.

Διογένης, εος, ὁ, Diogenes, nomen proprium.

Διόγνητ-ος, ον, ὁ, a Jove generatus, generosus. ex Διὸς, quod a Ζεὺς, & γνητὸς, pro γνωτὸς. Th. γείνομαι, nascor.

Διοδεύω, iter facio. imperf. διωδεύον. f. εύσω. p. διωδέυκα. a. 1. διωδεύσα. ex διὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via. hinc διοδ-ος, transitus.

Διοδοιπορεῖν, permeare. ex διοδ-ος, transitus, & πείρω, transeo.

Δίος, ος, ον, vide in διοδεύω.

Διόθεν, adverb. e loco, a Jove. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διοικέω, seorsim habito, administro. præs. imperat. διοίκει. fut. 1. med. διοικήσομαι. Th. οἶκ-ος, domus.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act. a διοικέω, administro. f. ήσω. p. διώκηκα. 3. sing præs. pass. διοικεῖται, ab οἰκέω. Th. οἶκ-ος, domus.

Διοικεῖτας, acc. plur. præs. part. a διοικέω. quod vide.

Διοίσω, fut. 1. verbi διαφέρω, differo. quod vide.

Διοκλῆς, κλ-ος, ὁ, Diocleus, acc. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, contract. pro Διοκλέης, Diocles, nomen propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διομήδη, dat. sing. a Διομήδης, ε-ος, ὁ, Diomedes, nom. propr.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nom. propr. mulieris.

Διόμνυμαι, σαι, ται, dejero, juro. ex διὰ, & ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίε, pro ἔδιον, & ἔδιε, imperf. verbi δίω, expello, timeo, pro δείδω, quod vide.

Δῖον, accus. δῖ-ος, δῖα, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Jupiter. gen. διός.

Διονυσί-ος, ου, ὁ, Dionysius, nomen viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Bacchus, quia quum nascereretur, femur Διὸς ἔνυξεν. aliter a διὸς, & νῦσ-ος. Plat. q. διδοίνυσ-ος, a διδόναι οἶνον. Hinc Διονύσια, ων, τὰ, sacra Bacchi. ἀφροσδιόνυσ-ος, ου, ὁ, ἡ, qui nihil ad rem facit. ἀφροσδιόνυσα, ων, τὰ, absurda.

Διὸτερ, quapropter. ex διὰ, propter, & ὅπερ, quod.

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, sc. ἄγαλμα, ατ-ος, τὸ, simulachrum e cœlo delapsum. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διορᾶν, præs. inf. act. a διοράω, perspicio. Th. ὁράω. f. άσω, video. p. ὦρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθῶν, præs. part. act. a διορθόω, corrigo. vide διόρθωσις.

Διόρθωσις, εως, ἡ, directio. a διορθόω, corrigo. f. ώσω. p. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σαι. Thema ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus.

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector. acc. plur. διορθωτὰς, ab eodem them.

Διορίζεσθαι, præs. inf. pass. a διορίζω, distermino, distinguo. Th. ὅρ-ος, ου, ὁ, terminus, limes.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. a διορύσσω, quod vide.

Διορύσσω, perfodio. fut. διορύξω. p. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. pass. διώρυγμαι. a. 2. pass. διωρύγην, ης, ἡ. aor. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio.

Διος, Jovis, gen. sing. a Ζεὺς, Jupiter. acc. δία. Sed δῖ-ος, pro δῖϊ-ος, divinus, adject. a Ζεὺς.

Διόσδοτ-ος, ον, ὁ, a Jove datus. a δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor sc. & Pollux. ex Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & κοῦρ-ος, pro κόρ-ος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Διοπ, quoniam, conjunct. ex διὰ, propter, & ὅ, π, quod.

Διοτρεφέεσσι, dativ. plur. Jonic. διοτρεφέ-ος, gen. sing. a διοτρεφὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, a Jove nutritus. a Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & τρέφω, alo. fut. ψω. p. τέτροφα.

Διπλάζω, geminus sum. a διπλό-ος, ῆς, ὁ, duplus.

Δίπλαξ, duplex, duas crustas habens. a δὶς, bis, & πλαξ, crusta. vel a διπλάζω, duplico. Th. διπλό-ος, duplus.

Διπλάσι-ος, ον, ὁ, duplo major. Th. διπλό-ος, διπλῆς, ὁ, duplus.

Διπλήσι-ος, Jon. pro διπλάσι-ος, quod vide.

Διπλοῖς, ίδ-ος, ἡ, læna duplicata. Th. διπλό-ος, ῆς, ὁ, duplus.

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, ῆ, ῆ, duplus. in f. g. διπλόη, ἡ, όον, ῆν. q. a δὶς, & πέλω, sum. hinc διπλῆ, dupliciter. διπλοῖς, ίδ-ος, ἡ, læna duplicata. διπλόω, duplico. δίπλωμα, ατ-ος, τὸ, Diploma, literæ principum. διπλασι-ος, α, ον, & διπλασίων, ον-ος, ὁ, ἡ, duplo major.

Διπλόω, duplico. fut. ώσω. aor. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, & in 2. plur. διπλώσατε. perf. δεδίπλωκα. præt. pass. δεδίπλωμαι. Thema διπλο-ος, ῆ, ῆ.

Δίπτυχα, dupliciter, adverb. δίπτυχ-ος, ον, duplex. a δὶς, bis, & πτὺξ, ἡ, plica. quod a πτύσσω, plico.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, fons.

ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen, a Circe ducunt.

Δίρκ-ος, δίρκ-ι τὰ ἐξανθήματα ἢ πιτύων, quæ & φθίρες, quæ sunt ut φθεῖρες. sit a δέρω.

ΔΙ'Σ, adv. bis, a δύω. Hinc δισσὸς, & διπλοῦς, ῆ, duplex. δίχα, dupliciter, bipartito. διανδιχα, idem.

Δἰς, Jupiter, inusitat. nominativus, pro quo Ζεύς. Est & aer, a διὰ, quia omnia transit.

Δισδήμαι, Dor. pro δίζημαι.

Δίσθι-ος, ον, ὁ, qui duas uxores habet. ex δὶς, & σθνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Δισκὰς, cometa quidam a disci figura.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, discum jaculatus, a. 1. part. act. a δισκέω. Th. δίσκ-ος.

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, discus. Lusus genus frequens apud Græcos, cum lapidem, aut ferrum rotundum pertusum in aerem jacularentur, quæ actio δισκοβολία dicitur. Δισκέω, discum jacio. a δίκω, quia δίκεται, expellitur, & mittitur.

Δίσκυφα, terminus, qui disci jactu comprehenditur. δίσκυ ὕρ-ος, vel ὑρά.

Δισταὶ, duæ, nom. pl. f. g. a διστὸς, ὴ, ὸν, duplex, & Att. πὸς. Th. δὶς, bis.

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, dubito. fut. άσω, vel άξω. p. δεδίσακα, vel χα. inde δισακυσὸς, ὴ, ὸν, dubitatio. δίσασις, εως, ἡ, idem. q. a δὶς, ut dubito a duabus viis. vel a δὶς, & σάω, q. in bivio sto. Vel a δὶς, & σαίζω, stillo. Metaphora sumpta a vase pertuso, hac, & illac perfluente ut dubites, qua perfluat.

Δίσσομ-ος, ον, ὁ, ἡ, anceps. ex δὶ, pro δὶς, bis, & σόμφ, ατ-ος, τὸ, os.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille. ex δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Διπὸς, duplex, Att. pro διστὸς, ὴ, ὸν. Th. δὶς, bis.

Διϋλίζω, percolo, per colum transfundo. ex διὰ, & ὑλίζω, defæco. fut. διυλίσω. p. διύλικα. Th. ὕλη, ης, ἡ, materia, lignum; item fœces.

Διφάσ-ιος, α, ον, Jon. pro quo Poetæ δοιὼ, & in plur. δοιὰ, communiter vero διστὸς, ὴ, ὸν, duplex. Th. δὶς, bis.

ΔΙΦΑ'Ω, f. ήσω, vel άσω, quæro. quasi δίω ἀφὴ, persequor tactu. vel a δὶ, & μάω, q. in bivio appareo, huc, & illuc oculos intendens.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium, tentorium, vestis coriacea, membranæ, in quibus scribitur. q. a δέφω, excorio, vel a δὶ, & φθείρω, corrumpo; quia exterius pilis denudatur, interius raditur, attenuatur, ut videatur corrumpi.

Δίφρακ-ος, ακ-ος, ὁ, ἡ, sella. Th. δίφρ-ος, quod vide.

Διφράς, άδ-ος, ἡ, idem quod δίφρ-ος, ου, ὁ, currus.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. hinc διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator. ex δίφρ-ος, & ἐλαύνω, agito.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, & gen. Jon. δίφροιο, locus in curru, in quo parabates, & auriga sedebant, sella, bigæ. q. δίφορ-ος, quia duos fert. a δύο, & φέρω. vel quia duobus equis trahitur, φέρεται, vel quia duabus rotis innititur.

vel

vel q. δίων, celeriter currens, & φέρων, ferens.

Διφροφορεῖν, curru vehere. ex δίφρος, currus, & φέρω, fero.

Διφυὴς, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas. ex δὶς, bis, & φύω, nascor. hinc φυὴ, ῆς, ἡ, natura.

Διφῶσα, inquirens, præs. part. f. g. a διφάω, f. άσω, quæro.

Δίχ', pro δίχα, seorsim, bifariam. Th. δὶς, bis.

Διχάζω, dissidere facio, separo. f. άσω. a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. ejusd. th.

Διχθᾶ, Poet. idem quod δίχα, adv. dupliciter. ab eodem them.

Διχθαδίας, acc. plur. f. g. a διχθαδίος, ος, ὁ, idem quod διτὸς, duplex. Th. δὶς, bis.

Διχθᾶς, ἀδος, ἡ, duplex. ab eod. them.

Διχόβουλος, ος, ὁ, ἡ, discors, dissentiens. q. d. ὁ τὼ βουλὼ δίχα. Th. δὶς, bis, & βουλή.

Διχόθεν, adv. a duabus partibus. ejusdem them. δὶς.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poet. Luna plena, & Soli adversa. Διχόμηνος, ος, ὁ, Luna semiplena, ἡ διχῆ, τμῆς γιν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μήνη, ἤγουν σελήνη. Id est, Luna in duas æquales partes divisa, quod fit, quum est semiplena.

Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio. in dat. διχοστασίῃ, Jon. a δίχα, divisim. quod a δὶς, bis, & στάσις. quod ab ἵστημι, sto.

Διχοτομέω, in duas partes seco, separo. f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, dupliciter. quod a δὶς, bis, & τέμνω, seco. præt. med. τέτομα. hinc διχοτόμημα, ατος, τὸ, cadaver.

Διχῶς, dupliciter, adverb. a δὶς, bis.

ΔΙΨΑ, ης, ἡ, sitis. q. a δαίω, uro, & ἵπημι, lædo. sitis ex ariditate corporis. inde διψαλέος, ος, ὁ, sitibundus. διψάω, f. ήσω, sitio, vehementer expeto. perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ. διψῇς, pro διψᾷς, sitis, 2. sing. præs. ind. Att. vel Dor. sic διψῇ, pro διψᾷ, a διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis.

Διψήσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. a διψάω, sitio.

ΔΙΨΟς, εος, τὸ, sitis, idem quod δίψα, quod vide.

Δίψυχος, ος, ὁ, ἡ, animo duplex, hypocrita, cor habens divisum. ex δὶς, bis, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Διψῶντες, præs. part. plur. num. a διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis.

ΔΙΩ, f. σω, p. κα, expello, abigo. item timeo, celeriter curro. Ducamus a δέος, timor, ut sit timore incusso.

Διωγμὸς, ὁ, ὁ, persecutio. a διώκω. f. ξω, persequor.

Διωδύσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδύω, quod vide.

Διωθέειν, εἶν, διωθέεσκε, dispellere, propulsare. Th. ὠθέω, pello.

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, insequi, præs. inf. Jon. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διῶκεν, Dor. pro διώκειν, insectari. Th. διώκω.

Διώκησις, εως, ἡ, persecutio. ab eod. them.

Διώκτης, ου, ὁ, persecutor. διωκτέος, persequendus. ab eodem them.

ΔΙΩΚΩ, persequor, percutio, ferio. διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς, celebrare virtutes. imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. sub. διώξω, ῃς, & in 2. plur. διώξητε. præs. pass. διώκομαι, persecutione premor. præt. pass. δεδίωγμαι. a. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι. hinc διωγμὸς, διώξις, &c. q. δίω ἄγω, velociter abigo.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, late se extendens. quasi ex διὰ, & ὠλύγιον, obscurum, magnum malum.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, quod vide.

Διώνη, ης, ἡ, nomen idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνομαστμῷ, ου, ὁ, perf. part. pass. a διονομάζω, fut. άσω, denomino. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus. quia, quum nasceretur, femur διὸς ἔνυξεν. metri gratia ος, & ο, mutatum in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator, equester. a διώκω, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Διωρία, ας, ἡ, intercapedo, spatium. sc. δι' ὥρας, per tempus.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. a διορίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Διώροφον, seu διόροφον, ου, τὸ, duplici tecto, & concameratione. ex δὶς, bis, & ἐρέφω, tego. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio.

Διώρυξ, υχος, ὁ, fossa, a διορύσσω, perfodio.

Διωσάμην, aor. 1. part. med. verbi διωθέω, dispello. Th. ὠθέω, pello.

Διωστὴρ, instrumentum chirurg. quo aliquid διωθᾶται.

Δ Μ

Δμῶθεν, domiti fuerunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔδμηθεν, & δμήθεν, Dor. δμᾶθεν. a δαμάω, seu δμάω, domo. fut. ήσω. perf. δέδμηκα, &c.

Δμηθεῖσα, domita, a. 1. part. pass. f. g. a δέμω, pro δαμάω, domo. fut. δεμῶ. p. δέδμηκα. præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδμήθην, ης, η. hinc δμηθὰς, εισα, a. 1. part. Sed a. 2. part. pass. δμεὶς. Th. δαμάω, domo.

Δμηθήτω, dometur. a. 1. imperat. pass. a δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, domo. vide δμηθεῖσα.

Δμήτειρα, domitrix. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, Poet. pro δαμάτωρ, a δαμάω, domo.

Δμῶας, acc. plur. a δμὼς, ὼος, ὁ, servus. q. δαμὼς. in dat. pl. δμῶσι, & δμώεσσι. Sed δμωὰς, famulas, acc. plur. a δμωὴ, serva. in dat. plur. δμωῇσι. a δαμάω, domo, quasi domiti servitute.

Δμῶσι, & δμώεσσι, dat. plur. vide in δμῶας.

Δ Ν

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, ferio, quatio, & agito manibus. q. δονῶ, vel δινῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. plur. Jon. f. g. δνοφερὸς, quod vide.

Δνοφερὸς, ὸν, ὁ, obscurus, tenebrosus, a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo, idem quod γνόφος. q. a ἄν, & νέφος, vel a δονῶ, & νέφος. vel quia δεινὸς ὀφθῶσι.

Δ Ο

Δοάσατο, secundum quosdam pro δοιάσατο, detracto ι, & geminato σ. estque 3. sing. a. 1. med. a δοιάζω, dubito, consulto. secundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ, exempto, & Æolice σ, geminato. a δοξάζω, existimo.

Δογμα, ατος, τὸ, edictum, placitum, secta. δόγματα, ων, τὰ, ritus. a δοκέω, videor.

Δογματίζω, ritibus onero, consulto, censeo. f. ίσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, ritibus oneror.

ΔΟΎΡΑ, ας, ἡ, potio, seu iusculum e novem speciebus. Facta est vox e Lat. dodrans, quæ significat novem uncias.

Δοθὰς, εισα, εν, a. 1. part. pass. a δίδωμι, do. a. 1. opt. pass. δοθείλω, & sic porro

Δοθλῶμαι, a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. ab eodem them.

ΔΟΘΙΗΝ, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus. q. a δόω, & θὶς, quia dat acervum quendam sub carne.

Δοιὰ, n. g. plur. Poetice, & δοιαὶ, f. g. pro δύο, duo.

ΔΟΙΆΥΞ, υκος, ὁ, pistillum mortarii, cochlear, quo contusa eximuntur. q. a δαΐσσω, turbo. Si pro cochleari, quo edimus, possit a δοῶ, & ἔδω, quia dat edere. aut a δαίω, & ἔδω, quia dividit escam.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Bœot. & Aeol. 3. plur. aor. 2. opt. act. a δοίω, verbi δίδωμι, do.

Δοίη, daret, 3. sing. a. 2. opt. vide in δοῖεν.

Δοιῇ, dubio, dat. sing. a δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. Th. δύο, duo.

Δοιοὶ, plur. & δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo. in dativ. plur. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιὼ, dual. vide δοιοί.

ΔΟΚΑΖΩ, observo, exspecto, arbitror. f. άσω. præt. δεδόκηκα. δοκῶ, idem. προσδοκάω, solicite exspecto. προσδοκάω, exspecto, spero. προσδοκία, ας, ἡ, exspectatio. ἀπροσδόκητος, inexspectatus. q. a δοκέω, videor.

Δοκάνη, loculus. a δέκω, quia capit mortuum.

Δοκησεῖς, Dor. pro δοκήσας, fut. 1. a δοκέω, f. ήσω, arbitror, opinor.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contracte, in 2. & 3. sing. verbi δοκέω, quod vide. δοκεῖ μοι, videtur mihi, impers. δόκει, præs. imperat.

Δοκεύων, insidiatus, exspectatus, præs. part. verbi δοκεύω, observo. Th. δοκέζω, idem.

ΔΟΚΕΎΩ, videor, censeo, existimo, in aliqua existimatione sum, probo. δοκέον, ὄν, præs. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκοῦν, prout ipsis videbatur. οἱ δοκοῦντες, qui censentur: item, qui sunt in aliqua existimatione. imperf. ἐδόκεον, ουν. f. δόξω, & δοκήσω. a. 1. ἔδοξα. a. 1. sub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδογμαι. hinc δόγμα, ατος, τὸ, placitum, decretum. δογματίζω, dogma aliquod introduco. δόκησις, εως, ἡ, opinio. δόκιμος, ος, ὁ, ἡ, probus, probatus. δοκιμάζω, probo, exploro. δοκιμασία, ας, ἡ, experimentum. δόξα, ης, ἡ, opinio, sententia: item gloria. δοξάζω, opinor; item celebro. εὐδοκέω, bene alicui cupio, aliquo oblector. εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita. εὔδοκιμος, ος, ὁ, ἡ, probatus, insignis. ἀδόκιμος, ος, ὁ, ἡ, minime probus, adulterinus. ἀμφίδοξος, ος, ὁ, ἡ, anceps, dubius. ἔνδοξος, ος, ὁ, ἡ, celebris, illustris. ἑτερόδοξος, ος, ὁ, ἡ, diversæ opinionis, vel sectæ. κενόδοξος, ος, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ὀρθόδοξος, ος, ὁ, ἡ, recte sentiens.

Δοκηκὼ, pro δοκῶ, apud Hermipp. Comicum.

Δοκήσω, pro δόξω, f. 1. verbi δοκέω. δόκησις, opinio.

Δοκιμάζω, probo, exploro, existimo, examino. f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. Th. δοκέω, videor.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio.

Δοκιμὴ, ης, ἡ, experientia, probatio. δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. δόκιμος, ος, ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus. a δοκιμάζω, quod vide, vel, ut alii, a δοκεῖ, videtur, probatur.

ΔΟΚΟΣ, ου, ἡ, trabs, tignum. q. a δέκεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, quia excipitur a finibus, quibus immittitur. & pro hasta, vel lancea. δοκὶς, ίδος, ἡ, parva trabs.

Δόκος, ου, ὁ, opinio, exspectatio. a δοκάζω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

κάζω. quod vide.

Δοκεύω, contigno. δόκωσις, contignatio. Eccl. 10. 18. male, δίκωσις.

Δολερός, ᾶ, ό, idem quod δολέως, ωτ©, ό, dolosus. Th. δόλ©, ᾱ, ό, dolus, fraus.

Δολίαισι, dat. plur. Jon. f. g. a δόλι©, ία, ον, dolosus. in acc. sing. f. g. Jon. δολίην, ab eodem them.

Δόλι©, ία, ιον, dolosus, a, um. ejusdem them.

Δολιόω, ῶ, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα. ἐδολιῶσαν, pro ἐδολίκν, 3. pl. imperf. act. Th. δόλ©, ᾱ, ό, dolus.

Δολίχ', pro δολιχὰ, acc. plur. n. g. a δολιχός, ή, όν, longus, a, um.

Δολιχήρετμ©, ᾱ, ό, ή, longis remis utens, a δολιχός, longus, & ἐρέσσω, remigo.

Δολιχέδειρ©, seu δολιχόδειρ©, ᾱ, ό, ή, collum longum habens. a δολιχός, longus, & δέρη, seu δειρή, ή, cervix.

ΔΟΛΙΧΟΣ, ᾱ, ό, longus, prolixus. Substantive sumitur pro spatio 12, aut 24 stadiorum. Duci possit a δῖ ὅλα χεόμ©, per totum fusus, id est, extensus, & porrectus. Δόλιχ©, similax hortensis, seu phaseolus. quia ei siliqua, & caulis δολιχός.

Δολόωντα, acc. sing. a δολόεις, ωτ©, ό, dolosus, a δόλ©, ᾱ, ό, dolus.

Δολομήχαν©, ᾱ, ό, dolorum machinator, Poet. & Dor. pro δολομήχαν©. ex δόλ©, dolus, & μηχανή, ή, machina.

Δολομῆτα, vocat. a δολομήτης, ᾱ, ό, vafer, dolosus. Dicitur & δολόμητις, ό, ή, idem. a δόλ©, ᾱ, ό, dolus, & μῆτις, ή, consilium.

Δολόπεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. nomen propr.

Δολοπίων, ον©, ό, Dolopion. nom. propr.

Δολοπλοκίαι, ας, ή, dolus. ex δόλ©, ᾱ, ό, dolus, & πλέκω, necto. præt. med. πέπλοκα.

Δολοῤῥαφεῖν, dolos fuere. ex δόλ©, ᾱ, ό, dolus, & ῥάπτω, suo. f. ψω.

ΔΟΛΟΣ, ᾱ, ό, dolus, fraus. a δέλω, inesco, vel δηλέω, lædo. hinc δολόεις, ωτ©, ό, dolosus. δόλων, ωνος, ό, sica, gladiolus.

Δολωθῆτε, nom. plur. part. præs. act. a δολόω, quod vide. δολῶσι, præs. inf.

Δολοφρασθής, έ©, ό, ή, qui dolum cogitat. ex δόλ©, dolus, & φράζω, dico.

Δολοφρονέω, fraudes cogito. f. ήσω. a δόλ©, & φρήν, mens.

Δόλοψ, speculator. a δόλ©, & ὄψις, quod astuto vultu.

Δολόω, ῶ, fallo, dolis capio, decipio, adultero, depravo. f. ώσω. p. δεδολωκα. Th. δόλ©.

Δόλῳ, dat. sing. δόλος, acc. plur. a δόλ©, ᾱ, ό, dolus.

Δολωθείς, έντ©, ό, a. 1. part. pass. a δολόω, dolos machinor, circumvenio. ab eodem them.

Δόμα, ατ©, τό, donum. q. a δόω, do. Th. δίδωμι. perf. pass. δέδομαι.

Δόμμεν, Jon. & δόμμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόμν©, ᾱ, ό, dominus. δόμνα, ης, ή, domina, id est, δέσποινα. Posteriores Græci a Latinis sumpserunt.

Δόμ©, ᾱ, ό, domus. gen. plur. δόμων. δομόνδε, domum versus. a δέμομαι, ædifico. p. m. δέδομα.

Δοναθείσα, commota, concitata, Dor. pro δονηθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. a δονέω, quod vide.

Δοναξαι, acc. Jon. pro ἔα, a δοναξ©, έ©, arundinosus. a δόναξ, ακ©, ό, arundo, calamus scriptorius, sagitta.

Δοναξηφόρ©, ᾱ, ό, ή, arundinifer. ex δόναξ, ακ©, ό, arundo, & φέρω, allo. p. m. πέφορα.

ΔΟΝΑΞ, ακ©, ό, arundo Cypria. q. a δονέω, agito, quod facile ā ventis agitetur.

ΔΟΝΕΩ, agito. f. ήσω. præs. part. f. g. δονέουσα. q. a διϝ, & ἐνόω, pro ἐνοσάω, moveo, impello. hinc δόνημα, & δόνησις, agitatio.

Δόντες, nom. plur. a. 2. part. act. a δᾶς, δόντ©, verbi δίδωμι, do. a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ή, opinio, gloria. δόξαι, ῶν, αἱ, dignitates. a δοκέω, videor, puto.

Δοξάζω, glorifico. imperf. ἐδόξαζον. fut. άσω. aor. 1. ἐδόξασα, ad gloriam evexi. δόξασον, άτω, aor. 1. imperat. act. δοξάσω, ης, ῃ, a. 1. sub. δοξάσαι, a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, glorificor, præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. pass. δοξασθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. sub. pass. Th. δοκέω, videor.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. vide δοξάζω.

Δόξητε, 2. plur. a. 1. sub. act. a δοκέω, videor. f. δόξω.

Δοξικὸς, ή, όν, gloriosus. δοξικὴ ἐσθής, vestis magnifica. a δόξα, gloria. quod vide.

Δόξις, εως, ή, visio. a δοκέω, videor.

Δοξῆναι, pro δοκεῖν, videri, haberi, verbi δοξόω. a. 1. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, videbor, f. 1. verbi δοκέω, videor. a. 1. ἔδοξα.

Δορὰ, ᾶς, ή, pellis detracta, excoriatio. q. a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατ©, τό, pellis.

Δόρας, ατ©, τό, Jon. & Poet. pro eo & δῆρας, ατ©, lancea. hinc δοράτιον, τό, hastile.

Δόρατ©, δόρυ©, & δωρὸς, gen. sing. a δόρυ, τό, hasta. in plur. τὰ δόρατα.

Δορίκτυπ©, ᾱ, ό, ή, Poet. hastifremus, bellicosus. ex δόρυ, τό, lancea, & κτύπ©, ᾱ, ό, strepitus. Th. τύπω, pulso.

Δορὶς, culter, quo fit δορὰ, excoriatio.

Δορκὰς, άδ©, ή, nomen mulieris. Gr. capra. a δόρξ, κός, ή, idem.

ΔΟΡΞ, κός, ή, capra, dama. δορκὰς, άδ©, ή, idem. q. a δέρκω, video. quia acuto visu prædita. Dicitur & δέρκ©, δορκὰς, & δόρκων.

Δόρπα, acc. plur. a δόρπον, ᾱ, τό, cœna.

Δορπίη, ης, ή, Jon. pro δόρπ©, ᾱ, ό, cœna.

ΔΟΡΠΟΝ, ᾱ, τό, & δόρπ©, ᾱ, ό, cœna. q. a δόρυ, & παύω, quod cœnandi tempore hastarum exercitium cessaret. Vel a δόρυ, & πόν©, (ut sit quasi δορύπονον) quod antequam cœnarent, hastis se exercerent. hinc δορπέω, ήσω, cœno. ἐπιδορπὶς, ίδ©, ή, cœna secundaria.

ΔΟΡΥ, τό, hasta, lignum oblongum. gen. δόρατ©, & δωρός. dat. δόρατι, & δωρί. quod ut fieret, cortex ἐδέρετο. a δέρω igitur, cujus præt. med. δέδορα. inde δορύσσω, hasta pugno.

Δορυάλωτ©, ᾱ, ό, ή, bello captus. ex δόρυ, lancea, & ἁλίσκω, capio.

Δορυφόρ©, ᾱ, ό, satelles. hinc δορυφορέω, satelles sum. ex δόρυ, hasta, & φέρω, fero.

Δὸς, & δόθι, da, aor. 2. imperat. act. a δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, dederunt, Jon. pro ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Δόσας, dona, nom. plur. a δόσις, εως, ή, donum, quod a δίδωμι.

Δοσίδικ©, ό, ή, qui alicujus peccati dat pœnas. ex δόσις, quod a δίδωμι, do, & δίκη, ης, ή, jus, pœna.

Δόσις, εως, ή, donum. quod a 2. sing. perf. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poet. pro ἐδίδουν, ως, ω, verbi δίδωμι, do.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. a δίδωμι, do.

Δότειρα, ας, ή, datrix. a δοτὴρ, ῆρ©, ό, dator. ab eodem them.

Δότης, ᾱ, ό, dator, a δέδοται, 3. singul. perf. pass. verbi δίδωμι.

Δοτικὸς, ή, όν, ad dandum propensus. ab eodem them.

Δότω, 3. sing. aor. 2. imperat. act. a δίδωμι.

Δᾶ, pro δόσο, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Δουλαγωγέω, in servitutem redigo, cum accus. a δουλαγωγὸς, ᾶ, ό, servorum ductor. quod ex δοῦλ©, ᾱ, ό, servus, & ἀγωγὸς, ᾶ, ό, dux viæ. quod ab ἄγω, duco.

Δουλεία, ας, ή, servitus. Th. δοῦλ©, ᾱ, ό, servus.

Δούλ©, servilis. & in f. g. δουλείη. ab eodem them.

Δούλωσαν, pro ἐδούλωσαν, 3. plur. a. 1. act. Jon.

Δουλώσαιμεν, 3. plur. a. 1. imperat. act. vide δουλόω.

Δουλόω, servio, sum servus. fut. ώσω. aor. 1. part. δουλώσας. p. δεδούλωκα. ab eodem them. δοῦλ©.

Δοῦλη, vide in δοῦλ©. δούλι©, idem quod δούλε©.

Δουλίη, ης, ή, Jon. pro δουλεία, ας, ή, servitus. hinc δουλίη©, Jon. pro δούλε©, servilis.

Δουλιχόδειρ©, ᾱ, ό, ή, longam habens cervicem. a δουλιχὸς, Jon. pro δολιχὸς, & δείρη, seu δέρη, ης, ή, cervix.

Δουλοπρεπὴς, ό, ή, servo conveniens. ὁ τῷ δούλῳ πρεπων.

ΔΟΥ̃ΛΟΣ, ᾱ, ό, servus. δοῦλη, ης, ή, ancilla. q. a δύη, calamitas. vel quasi ligatus, a δέω, ligo. vel q. δειλὸς, timidus. vel a δόλ©, dolus, quod dominos suos nonnunquam decipiant. hinc δούλε©, ᾱ, ό, ή, servilis. δουλεία, ας, ή, servitus. δουλόω, ώσω, in servitutem redigo. δουλόω, servio. ὀφθαλμοδουλεία, ας, ή, servitus ad oculum præsente hero.

Δουλοσύνη, ης, ή, servitus, Jon. pro δουλεία. Th. δοῦλ©, ᾱ, ό, servus.

Δουλότερ©, α, ον, qui servitutis jugo magis premitur. compar. a δοῦλ©.

Δουλωμέν©, præs. part. pass. a δουλόω, in servitutem redigo. Th. δοῦλ©.

Δουλόω, in servitutem redigo. fut. ώσω. p. δεδούλωκα. præs. pass. δουλόομαι, servus fio. perf. pass. δεδούλωμαι. perf. part. δεδουλωμέν©, mancipatus. aor. 1. pass. ἐδουλώθην. aor. 1. part. δουλωθείς, έντ©, ό. ab eodem them.

Δουλωσυνη, servitus, Jon. pro δουλοσυνη, vel δουλεία.

Δοῦναι, a. 2. inf. act. δᾶς, δόντ©, & in f. g. δόσις, a. 2. part. verbi δίδωμι, do. fut. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δοῦπησεν, sonuit, 3. sing. a. 1. Jon. verbi δουπέω, sonitum edo. Th. δοῦπ©, ᾱ, ό, sonitus.

ΔΟΥ̃ΠΟΣ, ᾱ, ό, sonitus. q. a δέ©, timor, & ἔπω, facio, quia terrificus. vel a διά, & ἔπω, loquor, sono. vel a δέ©, & ὄψ, vox, quod metum audientibus incutiat. vel a δέ©, & ποιῶ. hinc δουπέω. vide in δοῦπησεν.

Δοῦρα, ligna, acc. plur. pro δόρατα, per apocopen, & hoc pro δόρατα, a δόρυ, δόρατ©, τό, hasta, lignum. δοῦρας, τ©, τό, idem, Jon.

Δοῦρας, τ©, τό, Poet. pro δόρυ, navis.

Δοῦρατ', pro δοῦρατα. vide δοῦρα.

Δορηνεκὴς, έ©, ό, ή, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus. ex δόρυ, τό, hasta, & ἠνεκὴς, longus.

Δουρὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δορῒ, a δόρυ, δόρατ©, τό, hasta.

Δουρίκλυτ©, ᾱ, ό, hasta insignis, bellator. ex δόρυ, & κλυτὸς, clarus. quod a κλύω, audio.

Δουρίκτητ©, ᾱ, ό, ή, pro δορύκτητ©, hasta acquisitus. a δόρυ, hasta, & κτάομαι, possideo.

Δοχὴ, ῆς, ή, epulum, convivium. a δέχο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

δέχομαι, excipio. Est & δοχὸς, ἡ, ὁν, capax. ab eodem them.
Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. a δέχομαι, capio. f. δέξομαι.
ΔΟΧΜΟΣ, ὄς, & δόχμος, ος, ὁ, obliquus. q. a δίχομαι, capio. obliqua enim, & curva facile prehenduntur, & tenentur. inde δοχμόω, incurvo, f. ώσω. a. 1. part. pass. δοχμωθείς, sese obliquans.
Δοχμωθείς, aor. 1. part. pass. vide in δοχμὸς, ὄς, ὁ.
Δόω, do, inusitat. pro δίδωμι.

Δ Ρ

ΔΡΑΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen. Orientale nasturtium.
Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. δραξ, ακος, ὁ, pugillus. Thema δράσσω, seu δράπω, f. ξω, prehendo.
Δραγμεύω, seu δραγματεύω, manipulos colligo. a δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.
Δραθεῖν, a. 2. inf. act. a δαρθάνω, dormio. fut. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω. fut. 2. δραθῶ, per metathesin. aor. 2. ἐδραθον.
Δραίλιω, fugerem, aor. 2. opt. activ. ab ἔδρᾶν, verbi inusitati δρῆμι, quod a διδράσκω. Th. δράω, fugio.
Δραίτω, idem quod δράω, fugio, facio.
Δράκα, pugillum, acc. sing. a δραξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.
Δρακεὶς, ᾶσα, ἐν, a. 2. part. pass. vide δράσσω.
Δράκοντο, aspiciebant, pro ἔδρακον, 3. plur. a. 2. act. a δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. a. 2. pass. ἐδράκην.
Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. a δράκων, draco.
ΔΡΑΚΩΝ, οντος, ὁ, draco. dat. plur. δράκασι. in f. g. δρακαινα, dracæna. q. a δέρκω, video. quia visu est acuto. f. ξω. a. 2. ἔδρακον. a. 2. part. δρακών.
Δράμα, ατος, τὸ, fabula. inde δραματικὸς, ἡ, ὁν, fabulosus, a, um. Thema δράω, ago.
Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, currens, a. 2. part. act. δραμεῖσθαι, f. 2. med. a ἥκω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Δράμημα, ατος, τὸ, Jon. pro δρόμος, cursus. quod vide.
Δραμῶ, cucurrisse, Dor. pro δραμεῖν, quod vide.
Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.
Δρᾶναι, facere, aor. 2. inf. Dor. pro δρᾶσαι, a δρῆμι, vel δράω, idem quod δράω, facio. vel δρᾶναι, fugere, est a. 2. inf. a δρῆμι, vel διδράσκω, fugio. f. δράσω, & Jon. δρήσω. a. 2. ἔδραν, ας. a. 2. opt. δραίλιν. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.
Δραξ, ακος, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.
Δραξάμενος, arripiens, a. 1. part. med. vide δράσσομαι.
Δραπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus. a δράω, fugio.
Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro δραπετίδης, ου, ὁ, idem fere quod δραπέτης, ου, ὁ, quod vide.
Δραπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. a δράπω, decerpo. f. ψω. a. 2. ἔδραπον.
Δράσσομαι, vide in δράσσω.
ΔΡΑΣΣΩ, seu πω, q. δράω ἄσσον, facio, ut quid mihi prope sit, prehendo, manu arripio. fut. ξω. δράσομαι, seu πομαι, carpo. f. δραξομαι. aor. 1. med. ἐδραξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. δράξαι, & in plur. δράξασθε. perf. pass. δέδραγμαι. inde δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. δραξ, ακος, ὁ, pugillus.
Δράστας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro δράστης, ου, ὁ, servus qui e conspectu nostro aufugit. Δραπέτης, ὁ τὲ δρᾶναι, ὅ ἐστιν ὀρᾶν, ἐκπεπαδὼς δεῦλος, πεπίστιν ὁ δεσπότης.
Δραστὴρ, ῆρος, pro quo & δρηστὴρ, famulus, minister. Th. δράω, fugio.
Δραπὸς, & δαρπὸς, excoriatus. a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.
ΔΡΑΧΜΗ, ης, ἡ, drachma, monetæ, & ponderis nomen. q. a δράπω. inde διδραχμος, ος, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii est.
ΔΡΆΩ, f. άσω, facio, ministro, fugio. inde δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula. δραστὴρ, ῆρος, ὁ, acer, strenuus.
Δρέμω, inusit. curro. pro quo receptum est θρέχω. a δράω, fugio.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. acc. plur. δρεπάνας. δρέπανον, ου, τὸ, idem. a δρέπω, seu δρεπτομαι, decerpo, carpo.
ΔΡΈΠΩ, f. ψω, decerpo, colligo. δρέπομαι, idem. q. περὶ δρῦν ἕπω, i. e. circa quercum, scilic. succidendam operor. hinc δρέπανον, & δρεπάνη, ης, ἡ, falx.
Δρεψούμψαι, Æol. pro δρεψώμψαι, Dor. pro δρεψόμψαι, nom. pl. fut. 1. part. med. f. g. verbi δρέπω, f. ψω, decerpo.
Δρηπέτης, ου, ὁ, Jon. pro δραπέτης, fugitivus. quod vide.
Δρήσας, faciens, a. 1. part. act. Jon. a δράω, facio. f. άσω.
Δρησμὸς, ὄς, ὁ, Jon. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.
ΔΡΙΛΟΣ, ος, ὁ, lumbricus. Puta a δέρω, quia lævis, quasi excoriatus.
Δριμεῖα, ας, ἡ, acris gustu, gravis, molesta, a δριμὺς, quod vide.
ΔΡΙΜΥΣ, εῖα, ὺ, acri gustu, vel sapore, asper. hinc δριμύτης, acrimonia. Forte a δρῦς, cujus fructus asperi saporis. seu potius a δέρω, quia τὸ δριμὺ velut excoriat linguam.
Δρίον, ος, τὸ, locus arboribus consitus, a δρῦς, arbor.
Δρόλινος, ης, ἡ, folium, alveus balneatorius. a δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.
Δρόμος, ος, ὁ, cursus. a θρέχω, curro. f. θρέξω. p. m. δέδρομα.
ΔΡΌΣΟΣ, ος, ἡ, ros. δρόσοι, lacrymæ. q. ῥόσος, a ῥέω, fluo, vel q. a δράσω, fugio. hinc δροσερὸς, ὄς, ὁ, roscidus. δροσοῦεις, εσσα, ὁ, ἡ, idem.
Δρόγγος, ος, ὁ, cohors, & globus militum, drungus. vide Latin. Etymol.
Δρύσιλλα, ης, ἡ, nom. mul. a Drusō.
Δρύαλος, ος, ὁ, nomen viri, qui quercuum satis habet.
Δρύανπα, acc. sing. a Δρύας, αντος, ὁ, nomen viri. q. a δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.
Δρυΐνος, ος, ὁ, quernus. Th. δρῦς.
Δρυμὸς, ὄς, ὁ, sylva querna, nemus. item δρυμὸν, ος, τὸ, idem. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.
Δρυμὼς, Dor. pro δρυμὸς, acc. pl. a δρυμὸς, quod vide.
Δρυπέπης, εος, oliva, druppa. a δρῦς, & πέπω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.
ΔΡΎΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. perf. δέδρυφα. inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus. q. a δρῦς, arbores enim decorticantur, lacerantur. Vel potius a δρέπω, carpo.
ΔΡΎΣ, υὸς, ἡ, quercus, quævis arbor. in acc. δρυῦ. hinc δρυοῦ, ος, τὸ, nemus. & in pl. δρύα. inde δρύϊνος, ος, ὁ, quernus. δρυμὸς, ὄς, ὁ, sylva querna. q. a δέρω, exortico. est enim cortex usui βυρσοδέψαις.
Δρυάδες, & ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Nymphæ. χαμαίδρυς, υος, & χαμαίδρυψ, πος, ἡ, quercus humilis.
Δρυτὸς, ος, ὁ, ἡ, per apocopen pro δρυσπὸς, quercuum, vel arborum incisor. a δρῦς, ἡ, quercus, vel arbor, & πέμνω, seco.
Δρύφακτος, sepes. q. δρύφρακτος, a δρῦς, & φράσσω, quod e quercinis stipitibus fiat.
Δρώοιμι, pro δρῶμι, seu δράοιμι, præs. opt. verbi δράω, facio.
Δρώντων, Att. pro δράσαντων, ex δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. plur. part. quorundam usurpare pro tertiis person. imperat. præs. temporis, plur. numeri.
ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, dropax, medicamenti species, ad evellendos pilos. q. a δρέπω, carpo.

Δ Υ

Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδω, υς, υ, a. 2. ind. act. a δῦμι, vel δύω, subeo. f. δύσω. p. δέδυκα. a. 2. inf. δῦναι.
Δύ', pro δύο, duo.
Δύεται, 3. sing. ind. pass. a δύομαι, & δύω, subeo.
ΔΎΗ, ης, ἡ, infortunium, labores, strages, ærumna. q. a δύω, occido, mergor. vel a δέω, ligo.
Δύῃς, 2. singul. præs. sub. verbi δύω. vide δῦ.
Δῦθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.
Δύμμαι, Dor. pro δῦναι, aor. 2. inf. a δῦμι, vel δύω, subeo.
Δῶ, pro δῶῃ, Jon. pro ἔδωῃ, imperf. verbi δώω, subeo. idem quod δύω.
Δώα, Dor. per apocopen pro δώασαι, vel pro δώῃ, potes, 2. sing. præs. verbi δώαμαι, possum.
Δώαιτ', pro δώαιτο, 3. sing. præs. opt. δωαίμην, αιο, αιτο. a δώαμαι, quod vide.
Δώαμ', pro δώαμαι, possum.
ΔΎΝΑΜΑΙ, σαι, ται, possum, valeo, æstimo. in sub. præs. δώωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδωάμην, ω, ατο, Attic. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἠδυνήθην, ης, η, Attice pro ἐδυνήθην. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. pass. ἐδωάσθην, tanquam a δωάζομαι. Ducamus a δῆρις, pro validus, & perito, vel a δώω, subeo, quod validus laborem, & onera quasi subeat. Hinc δώαμις, εως, ἡ, potentia, vis. δωατὸς, ὄς, ὁ, potens, idoneus, possibilis. δωάτης, ου, ὁ, dominus, primas. δωατεία, ας, ἡ, imperium, ditio. ἀδωαμία, ας, ἡ, imbecillitas. ἀδωάτος, ος, ὁ, ἡ, impossibilis. κατὰ δώαμιν, pro κατὰ δώαμιν, pro viribus.
Δωάμει, dat. sing. a δώαμις, εως, ἡ, potentia. αἱ δωάμεις, miracula, virtutes, potestates. Th. δώαμαι.
Δωαμύμη, ης, ἡ, nom. propr. mul.
Δωάμεθα, pro δωάμεθα, Poet. 1. pl. præs. δώαμαι.
Δωαμόω, confirmo, roboro. f. ώσω. p. δεδωάμωκα. præs. pass. δωαμόομαι, οῦμαι. inde part. δωαμούμενος, ομένη, corroboratus, ab eodem them.
Δώασαι, 2. singul. præs. a δώαμαι, quod vide.
Δωαθῆναι, potuisse, aor. 1. inf. verbi δώαμαι.
Δωάσις, εως, ἡ, Poet. pro δώαμις, potentia. Th. δώαμαι, possum.
Δωασεία, ας, ἡ, imperium. δωάστης, ου, ὁ, dynasta, dominus. ab eodem them.
Δωασσόντας, acc. plur. part. præs. a δυνασεύω, sum princeps. f. εύσω. Th. δύναμαι, possum.
Δυναπέω, potens sum. f. ήσω. p. δεδωκήκα. ejusdem them.
Δωατὸς, ὄς, ὁ, potens. δωατὸς εἰμι, idem quod δώαμαι, possum. δωατὸν, & τὸ ἐν δωατῷ, quod fieri potest. δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος.
Δῶε, ingressus est, imperf. Jon. a δώω, idem quod δύω, subeo.
Δωέαται, possunt, Jon. pro δώανται, 3. pl. præs. δώαμαι.

Δωὴ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Δύῃ, 2. sing. præs. sub. δύωμαι, ῇ, ηται. a δύομαι, possum.

Δύηαι, Jon. pro δύῃ, quod vide.

Δυωηθείω, ῃς, ῃ, a. 1. opt. pass. δυωηθῶ, ῆς, ῇ. a. 1. sub. pass. a δύομαι, quod vide.

Δυώησεαι, Jon. pro δυώσῃ, 2. sing. f. 1. med. δυώσομαι. inde part. δυωησόμενος, a δύομαι, possum.

Δυόντος, gen. sing. præs. part. a δύω, occido.

Δυόωσ', pro δύωσι, ingrediuntur, 3. pl. præs. δύω.

Δυόντα, occidentem, accus. sing. aor. 2. part. a δύς, δύτος. Th. δύω, vel δῦμι, subeo.

ΔΎΝΩ, δύω, vel δῦμι, subeo, ingredior, occido, induo. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. perf. act. δέδυκα. perf. pass. δέδυσμαι. hinc δυσμή, ῆς, ἡ, occasus Solis. δύσις, εως, ἡ, idem. ἀναδύω, emergo. ὑποδύω, subeo. ἔνδυμα, ατος, τό, indumentum.

ΔΎΟ, vel Att. δύω, duo, genit. dual. δυοῖν, & in f. g. δυαῖν. dat. plur. δυσί. q. a δαίω, divido. Prima divisio fit per binarium. Hinc δυϊκός, ή, όν, dualis. δοιή, ῆς, ἡ, dubium. δοιάζω, dubito.

Δυόωσι, Poet. pro δυῶσι. ex Th. δυάω, pro δύω.

Δύπλω, aquas subeo. a δύω, subeo, mergo.

ΔΎΣ, particula in compositione, pro ægre, male, infeliciter. ut δυσαρες, &c. & pro α, privante, a δύη.

Δύσαβος, ος, ον, Dor. pro δύσηβος, ος, ον, infelix puber. ex δύς, & ἥβη, pubes.

Δυσαές, graviter spirantis, gen. sing. a δυσαής, ές, ὁ, ἡ. ex δύς, & ἄω, vel ἄημι, flo, spiro.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, subeo. f. σω. p. δέδυκα. aor. 1. ἔδυσα. aor. 2. ἔδυν.

Δυσαλία, Esai. 28. vers. 8. σπίλωμα. Hes. δίσαλα, ἀκαθαρσία. legam δισαλία. vide Martini Cadmum. Duco a δείσα, & δεύω, est φύρω, misceo. Possit & esse δυσαλία, quasi male salsum: ab ἁλί, sale. Apud Hesych. est δυσαλές, δυσπνόϊς. Id a δύς, & ἄω, spiro.

Δυσανπεῖ, dat. sing. a δυσανπής, ές, ὁ, ἡ, sinistri occursus. ex δύς, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντί, contra.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ος, ὁ, ἡ, infelix. ex δύς, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato. ex δύς, & ἀριστότοκος, quæ optimos parit. quod ab ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθός, bonus, & τίκτω, pario. prætr. m. τέτοκα.

Δυσβάσακτος, ος, ὁ, ἡ, difficilis portatu. ex δύς, & βασακτός, portabilis, a βασάζω, porto.

Δύσεαι, induas, a. 1. sub. med. Jon. pro δύσῃ, verbi δύω. f. δύσω, induo.

Δυσέλπις, ος, ὁ, ἡ, difficilis spei. ex δύς, & ἐλπίς, spes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, dysenteria. ex δύς, & ἔνπερον, ος, τό, intestinum, quod ab ἐντός, intus.

Δυσεπανόρθωτος, ος, ὁ, vix emendabilis. ex δύς, ἐπί, ἀνά, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, ή, όν, rectus.

Δύσεργος, ος, ὁ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.

Δύσερις, ιδος, ὁ, ἡ, in contentione difficilis, morosus, rixosus. ex δύς, & ἔρις, lis.

Δυσερμήνευτος, ος, ὁ, ἡ, explicatu difficilis. ex δύς, & ἑρμηνεύω, interpretor. quod ab ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres.

Δυσέρως, ωτος, ὁ, ἡ, infelix in amore. ex δύς, & ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, se condit, 3. singul. præs. verbi Poet. δύσομαι, a f. 1. med. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο, & δύσετο, imperf. Jon. a δύσομαι, Poet. verbo. Th. δύω, subeo.

Δυσηλεγέες, molestæ, nom. plur. a δυσηλεγής, ές, ὁ, ἡ, molestus, gravis. quod ex δύς, & ἀλέγω, curo, f. ξω. q. δυσαλεγής. vel, ut alii volunt, a λέγω, cubare facio.

Δυσηπίσων, imperf. verbi δυσαπιστέω. fut. ήσω. ex δύς, & ἀπιστέω, non credo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Δυσηχής, ές, ὁ, ἡ, horrisonus. ex δύς, ægre, male, & ἠχή, sonus.

Δυθαλπής, ές, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus. ex δύς, & θάλπω, foveo, calefacio.

Δυθαναπέειν, εῖν, iniquo animo mortem ferre. ex δύς, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυθυμεῖν, Jon. pro ἀθυμεῖν, animum despondere. ex δύς, & θυμός, οῦ, ὁ, animus.

Δυσί, duobus, dat. plur. a δύο, duo.

Δύσις, εως, ἡ, occasus, acc. δύσιν, a δύω, subeo.

Δυσκατανόητος, vix intelligibile. ex δύς, & κατανοητός, pernosco. quod ex κατά, & νοητός, disco.

Δύσκεν, imperf. Jon. verbi Poet. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκέλαδος, ος, ὁ, ἡ, raucus. ex δύς, & κέλαδος, ος, ὁ, sonus, vox.

Δυσκλεής, ές, ὁ, ἡ, inglorius. ex δύς, & κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro.

Δύσκολος, ος, ὁ, ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus. hinc δυσκόλως, difficulter. ex δύς, & κόλον, ου, τό, cibus.

Δύσλοφοι, onerosum cervici. ex δύς, & λόφος, ου, ὁ, cervix in jumentis.

Δυσμενέεσσι, inimicis, dat. pl. a δυσμενής, quod vide.

Δυσμενής, ές, ὁ, ἡ, infestus, hostis. acc. δυσμενῆ, malevolum. hinc adv. δυσμενέως. ex δύς, & μένος, εος, τό, animus.

Δυσμετοχείριστος, ὁ, ἡ, tractatu difficilis. ex δύς, & μεταχειρίζομαι, administro. Th. χείρ, ἡ, manus.

Δυσμή, ῆς, ἡ, proprie Solis occasus. Th. δύνω, subeo.

Δυσμνημόνευτον, ου, τό, memoratu difficile. ex δύς, & μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recordor.

Δύσμορε, infelix, vocat. sing. a δύσμορος, ος, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtigit. a δύς, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσμορφία, Jon. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφή, forma.

Δυσνόητος, ος, ὁ, ἡ, difficilis intellectu. ex δύς, & νοητός, intelligibilis, quod a νοέω, cogito.

Δυσνομίη, ης, ἡ, Jon. pro δυσνομία, mala legum institutio, licentia. ex δύς, & νόμος, ου, ὁ, lex, quod a νέμω, tribuo. f. μῶ, a. 1. ἔνειμα. prætr. med. νένομα.

Δυσπαίπαλος, ος, ὁ, ἡ, ascensu difficilis. ex δύς, & παίπαλα, loca præruptа.

Δυσπαλής, ές, ὁ, ἡ, difficilis, qui lucta difficulter superari potest. Ex δύς, & πάλη, ἡ, lucta.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infelix Paris.

Δυσπέμφελος, ος, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. ex δύς, & πέμπω, mitto. fut. ψω, p. πέπεμφα.

Δυσπέτεμον, ατος, τό, casus adversus, adversitas. ex δύς, & πέτω, cado, pro πίπτω.

Δυσπραξία, ας, ἡ, res adversæ. ex δύς, & πρᾶξις, f. ξω, facio.

Δύσριγος, ος, ὁ, ἡ, frigoris impatiens. ex δύς, & ῥῖγος, εος, τό, frigus.

Δύσσειο, induere, Poet. pro δύσειο, Jon. pro δύσαι, ἔσθω, præs. imperat. med. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poet. δύσεται. imperf. ἐδυσόμην, ου, ετο. quod præsens formatum est a fut. 1. med. verbi δύω, seu δύω, induo.

Δυσσομβρίων, gen. plur. Æol. f. g. pro δυσομβρῶν, præs. pass. verbi δύσομαι, mergor. Th. δύω, subeo.

Δύστος, ος, ὁ, infelix, æger. Th. σόος, salvus.

Δύσων, Dor. pro δύσλως, ος, ὁ, quod vide.

Δύσλως, ος, ὁ, ἡ, infelix, miser. ex δύς, & ζένω, gemo. aut secundum alios, ex δύς, & ζῆναι, quod male stet. Th. ἵστημι, sto.

Δυσήρετον, ου, τό, observatu difficile. ex δύς, & πρέω, servo.

Δυσοκέσασα, a. 1. part. act. verbi δυσοκέω, difficulter pario. f. έσω, & ήσω. ex δύς, & τόκος, ος, ὁ, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Δύστος, ος, ὁ, mensis sextus apud Syromacedonas: qui alioqui ἑλαφηβολιών. Sextus nempe ab eo, qui dicitur ὑπερβερεταῖος. δύω, est induo, & Martio incipit terra indui decore suo, violis, floribus.

Δυστυχέστατος, ος, ὁ, infelicissimus, superl. a δυστυχής, ές, ὁ, ἡ, infelix. quod ex δύς, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.

Δυστυχέω, infelix sum, f. ήσω. p. κα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος, ὁ. ex δύς, & τύχη, fortuna. quod a τυγχάνω, sum.

Δυστύχημα, ατος, τό, afflictio. dat. plur. δυστυχήμασι. a δυστυχέω, quod vide.

Δυστυχία, ας, ἡ, adversitas. ex eodem them.

Δυστυχῶντας, acc. plur. part. præs. δυστυχέω, 3. plural. ind. præs. a δυστυχέω, quod vide.

Δύσφαμον, ος, τό, Poet. & Doric. pro δύσφημον, πεπείν ἡ δυσφημία, infamia, dedecus. Th. φάω, dico.

Δυσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum. a δύσφημος, ος, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus. ex δύς, & φήμη, fama. quod a φημί, dico. Thema φάω, idem.

Δυσφήμοιο, ominosi, gen. sing. Jon. a δύσφημος, ος, ὁ, ἡ, mali ominis. ex iisdem Them.

Δύσφορος, ος, ὁ, ἡ, difficilis latu, gravis, molestus. ex δύς, & φέρω, fero.

Δύσφορα, ων, τά, molestæ curæ, quas Hesiodus δυσφροσύας vocat. Th. φρήν, mens.

Δυσφορέων, præs. part. act. a δυσφορέω, animum abjicio, ægre fero. ex δύς, & φρήν, ενός, ἡ, mens.

Δυσφροσυάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύη, ης, ἡ, animi ægritudo. acc. pl. δυσφροσυάς. ex δύς, & φρήν, mens.

Δυχείμερος, ος, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis. ex δύς, & χειμών, ατος, τό, hyems.

Δυχειρωτός, ὁ, ἡ, qui difficulter subigitur, & capitur. In superl. δυχειρώτατος. Th. χείρ, ἡ, manus.

Δυχεράινω, molestе fero, gravor. f. ανῶ. in 3. plur. præs. ind. δυχεραίνουσιν. acc. plur. part. præs. δυχεραίνοντας. a δυχερής, ές, ὁ, ἡ, difficilis, odiosus. ex δύς, & χείρ, ἡ, manus.

Δυχερής, ές, ὁ, ἡ, difficilis, molestus. in compar. δυχερέστερος, ος, ὁ, vide in δυχεραίνω.

Δυσώδες, ος, τό, fœtidum. hinc δυσωδία, ας, ἡ, malus odor. ex δύς, & ὄζω. f. ὀζήσω. p. m. ὄδα, & Att. ὀδώδα.

Δυσώτυμος, ος, ὁ, infaustus, inauspicatus.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

tus. ex δύε, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄννομα, Poet. ὔνομα.

Δυσωπία, visu perstringi: pudor, qui nos obtueri non sinit eum, qui aliquid a nobis postulat. a δύς, & ὤψ, vultus, verecundia. Hinc Δυσωπέω, δυσωπίζω afficio, visum perstringo pudore, hæreo, suspicor.

Δυωδεκήσονται, 3. pl. f. 1. m. a δυωδεκέω, difficulter custodio. a δύσερος, custoditu difficilis. ab ἕρος, ους, ὁ, custos.

Δύπης, ους, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δύω, vel δύω, subeo.

Δύω, Poet. pro δύο, duo. genit. dual. δυοῖν, & in f. δυεῖν. dat. δυσί. Est & δύω, mergo. vide δύω.

Δυωδεκαέρομος, ου, ὁ, qui duodecies currit, vel cursum conficit.

Δυωδεκάτη, ης, ἡ, duodecima, & in m. g. δυωδέκατος. δυωδεκατάιος, α, ὁ, duodecimus, & duodecim annorum. ex δύο, & δέκα, decem.

Δυωδεκάμηνον, duodecim mensium. δυωδεκάμηνον πέλος περάσαι, id est, annuum magistratum transigere. ex δυώδεκα, duodecim, & μήν, μηνός, ὁ, mensis.

Δυῷν, Attic. & Jon. pro δυοῖν, duorum, gen. dual. a δύο.

Δ Ω.

Δῶ, domum, per apocopen pro δῶμα, ατος, τὸ, a δέμω, struo.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. a δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, ἄκλιτον, ex δέκα, & δύο.

Δωδεκάγυναμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ex δώδεκα, & κάμπτω, flecto.

Δωδεκατάιος, ὁ, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abest. vide in δώδεκα, duodecies.

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus. ex iisdem them.

Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώναθεν, adverb. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆ Δωδώνης. Quid Δωδώνη sit, vide Stephan.

Δωδώνη, ης, ἡ, Dodone. nom. propr.

Δώῃσι, ους, ου, Att. pro δοίης, ης, η, aor. 2. opt. act. a δίδωμι, do. aor. 2. ἔδων.

Δώῃσι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. a δώη, & Jon. additur σι. Sin vero sit δώῃσι, erit 3. sing. sub. a δώω, δώῃς, δώῃ, & Jon. δώῃσι. pro δῶ, δῷς, δῷ. a δίδωμι, do.

Δῶκ', vel δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per apocopen Poet. a. 1. sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. aor. 1. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ὁ, servus.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus. contracte pro δόμημα. pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. hinc δωμάτιον, ου, τὸ, tectum, domuncula, cubiculum. Th. δέμω, extruo. p. m. δέδομα.

Δώνακ, ακος, ὁ, Dor. & Poet. pro δόναξ, arundo. quod vide.

Δώομεν, per Systolen pro δώωμεν, Poet. pro δῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. a δίδωμι, do.

Δῶρ, pro δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ου, τὸ, donum.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum. δωρεὰν, q. κατὰ δωρεάν, adverb. gratis, immerito. Th. δῶρον, donum.

Δωρέομαι, οῦμαι, & Poet. δωρέω, ῶ, dono, largior. f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐδωρησάμην. ab eodem them.

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium. ejusdem them.

Δωρητὸς, ὴ, ὸν, muneribus placabilis, seu corruptus. a δῶρον, ου, τὸ, donum.

Δωριάζειν, Dorice loqui, Poet. pro Δωρίζειν, quod a Δώριος, vel Δωρικὸς, Doricus. Dicitur & Δωριὰς, άδος, ὁ, idem. Δωριῆς, Att. pro Δωριεύς. Tum Δώριος, ία, ον, Poet. pro Δωρικός, Doricus, a, um. Et Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρικὴ.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, Doris, nom. mul.

Δωρίσδειν, Dor. δωρίζειν, loqui Dorice.

Δωροδοκέω, f. ήσω, donis inhio, munera capio. acc. plur. part. præs. δωροδοκοῦντας. ex δῶρον, ου, τὸ, donum, & δέχομαι, capio.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, sordes. inde δωροδόκος, ου, ὁ, munerum acceptor, donis inhians. ab iisdem them.

Δωροκοπέω, munera prava offero. quod a κόπτω. Sonat, tanquam munere pulso, seu cædo. Syrach. 35. 11.

ΔΩΡΟΝ, ου, τὸ, donum. q. a δόω, do. vel a δοῦναι, & ὄρω, excito. Beneficium in nos collatum ad easdem amoris vices rependendas excitat. hinc δωρεὰ, ᾶς, ἡ, idem. δωρεὰν, gratis, adv. ἄδωρος, ου, ὁ, ἡ, donorum expers: item qui non donat. ἀντίδωρον, ου, τὸ, donum dono relatum. Est & δῶρον, palmus minor. 4. digiti.

Δῶρος, Dorus, filius Xuthi. a quo Δῶρον oppidum, & inde Δωριῆς, Dores, Dorienses.

Δωροφάγος, ου, ὁ, qui devorat dona. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo.

Δωροφόρος, ου, ὁ, Poet. qui dona fert alicui danda. Ex δῶρον, & φέρω, fero.

Δωρύπομαι, Dor. pro δωρεῦμαι.

Δὼς, ἡ, donum, indeclinabile, Poet. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δωσειμῆαι, Dor. pro δώσειν, fut. 1. inf. act. a δίδωμι, do.

Δώσῃ, tradat, 3. sing. aor. 1. sub. act Poet. pro δώκῃ, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Δῷσι, Jon. pro δῷ, 3. sing. aor. 2. sub. Sin absque ι, est 3. plur. ejusdem temporis verbi δίδωμι.

Δωσῦνπ, Dor. pro δώσουσι, 3. plur. f. 1. verbi δίδωμι.

Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejusdem verbi.

Δώσω, f. 1. act. a δίδωμι, do. Sic δώσασα, pro δώσασι, 3. plur. f. 1.

Δώτῃ, datori, dat. sing. a δώτης, ου, ὁ, dator. sed usitatius δότης. Them. δίδωμι.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator. ab eodem them.

Δωτινάζειν, dona colligere, & accipere. a δωτίνη, donum. quod vide.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνων, acc. sing. a δωτίνη.

Δωτίνη, ης, ἡ, munus, proprie quod consumitur: ut vinum, vestis. Th. δίδωμι, do.

Δωτίνῃσι, donis, dat. plur. Jon. a δωτίνη, ης, ἡ, ejusdem them.

Δώτορες, nom. plur. a δώτωρ, ορος, ὁ, dator. ejusdem them.

Δωτὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Δώωσ', pro δώωσι, dedissent, per epenth. Jon. & Poet. pro δῶσι, 3. plur. a. 2. sub. a δίδωμι, do.

Ε

ENota quintæ apud Græcos literæ, signum etiam numeri quinarii. Tum & ε, Æol. in multis pro ο.

Ε, he, dolentis particula, quæ geminari solet. Item ἑ, se, pronomen acc. casus, ab ὅ, οἷ, sui, sibi. inde ἑός, ἕ, ὁ, suus. σφός, σφωίτερος, & σφέτερος, α, ὁ, idem.

Ἔα, Jon. & Poet. Ectasi ἤα, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, sum. Est & ἔα, sinebat, imperf. vel præs. imperat. pro ἔασε, remitte, verbi ἐάω, sino. est & ἔα, vah, ah, adverb. querentis. Significat & ἐᾶν, & ἕᾶν, sua bona, peculium: ex ἑός, suus. vide ἑ, se.

Ἐᾷ, concedit, 3. sing. præs. ab ἐάω, sino. f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ᾷς, ᾷ. p. εἴακα.

Ἐάα, finit, Poet. pro ἐᾷ, per pleonasm. τὸ α.

Ἔαγα, ας, ε, fregi, Att. pro ἦγα, p. m. verbi ἄγνυμι, seu ἄγω, frango. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & ἔαγα. p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα. a. 2. pass. ἤγλω, & ἐάγλω.

Ἐάγλω, fractus sum, Att. pro ἤγλω, a. 2. pass. ejusdem verbi. hinc a. 2. part. pass. ἐαγείς. inf. ἐαγλῶαι.

Ἔαδα, ας, ε, demulsi, pro ἧδα, præt. med. Att. seu Jon. diphthongi resolutione, ab ἁνδάνω, vel ἄδω, placeo. præt. part. med. ἐαδὼς, pro ἡδὼς. sic in aor. 2. ἔαδον, pro ἧδον, Æol. ἐύαδον.

Ἐαδόπα, placentem, pro ἡδόπα, p. m. part. acc. vide ἔαδα.

Ἔακε, permisi, pro ἔακε, perf. act. verbi ἐάω, sino. f. σω.

Ἐάλη, convolutus est, involvit se, occultavit se. Att. vel Jon. diphthongi resolutione, pro ἤλη, a. 2. pass. Jon. ἄλλω. unde part. ἁλεὶς, έντος. Aut ab ἁλῶ, declino, vito. aut ἐάλη per Metapl. pro ἑάλω, quod est Att. pro ἥλω, ab ἥλων, aor. 2. verbi ἁλίσκω, capio. Alii legunt ἐάλη, Attic. seu Jon. pro ἦλη, verbi ἄλημι, declino. a. 2. part. ἁλεὶς.

Ἑάλωκε, captus sum, Att. pro ἥλωκε, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. aor. 2. ἧλων. aor. 2. part. ἁλούς. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. inf. pass. ἁλῶαι.

Ἑάλων, cepi, Att pro ἥλων, a. 2. verbi ἁλίσκω. vide ἑάλωκε. præt. autem, & a. 2. passive sumuntur.

Ἐ'ΑΝ, si, conjunct. connexiv. construitur cum subj. & opt. Ex εἰ, & ἄν, pro ἐάν. quæ sæpe sunt μόρια δυνητικὰ, particulæ potentiales, & sæpe postponuntur, ut εἴποι ἄν, dixissem. quandoque deest ἄν. sed rarius præponuntur. ut ὅς ἐὰν, quicunque. ἐάν τις, si quis. ἐὰν μὴ, nisi, &c.

Ἐ'νδανον, placebam, imperf. Attic. & Jon. pro ἥνδανον, εα, pro η, verbi ἁνδάνω, placeo.

Ἑ'ανὸς, ὴ, ὸν, indutu pulcher, tenuis, subtilis. adject. proprie peplus. ab ἕω, seu ἕννυω, induo. Aliquando de stanno dicitur, & tum est fusilis, quasi ῥευτὸς, a ῥέω, fluo. Tum etiam substantive usurpatur, & epitheton adjungitur, ἑανῆ νεκταρέη, vestis nectareæ, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, seu pro ἱμάτιον. sæpe enim epitheta ponuntur pro suis substantivis.

Ἕ'αται, Att. vel Jon. pro ἧνται. & ἕανται, pro ἧνται. ab ἧμαι, sedeo.

Ἑ'αξα, fregi, a. 1. Att. pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. vide ἔαγα.

Ἔ'ΑΡ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ, ῆ. ab ἕω, mitto, quod verno tempore terra flores emittat. ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, vernus, & per epenth. ἐαρινός.

ἔαρ sumitur etiam pro sanguine, & pinguedine.

Ε᾽αρινή, ῆς, ἡ, f. g. ab ἐαρινὸς, ἡ, ὁ, vernus. Th. ἔαρ, ver.

Ε᾽αροβοφὴς, ὁ, ἡ, vere nutritus, vernus, ex ἔαρ, ver, & βόσκω, alo. p. m. πέβοφα.

Ε᾽ᾷς, sinis, 2. sing. ind. præs. verbi ἐάω. Tum ἔασ᾽, pro ἔασε, permisit, a. 1. Jon. ejusdem verbi. Ε᾽ᾶς, suas, pro ἑᾶς.

Ε᾽ασα, Attic. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἀνδάνω, placeo. vide ἔαδα.

Ε᾽άσαμεν, sivimus, 1. plur. a. 1. Jon. sed ἐάσαμεν, 1. plur. a. 1. dor. ἐᾶσαι, a. 1. inf act. verbi ἐάω, sino. f. ἐάσω. p. εἴακα. a. 1. ἔαστα.

Ε᾽άσεται, 2. plur. fut. 1. act. ἐάσῃς, sinas, 2. sing. a. 1. sub. ab eodem them.

Ε᾽ασκε, dimittebat, imperf. Jonic. pro εἴα, verbi ἐάω, sino.

Ε᾽ασι, Jon. pro ἔασσι, Poet. pro εἰσὶ, sunt, (ut πᾶσι, Jon. pro πᾶσσι) ab εἰμὶ, sum.

Ε᾽άσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi ἐάω, sino. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ε᾽ασσα, ας, Dor. pro ἔσσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum.

Ε᾽ατο, & ἕατο, Jon. pro ἧντο, & ἧντο, ab ἧμαι, sedeo, quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem: ab inusit. ἕω.

Ε᾽ατε, Jon. pro ἦτε, 2. plural. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ε᾽απέον, sinendum. verbale ab ἐάω, sino.

Ε᾽αυτὸς, ῆς, ὄ, & contracte αὑτὸς, ῆς, ὄ, sui ipsius, caret nominativo. Ex ἕο, pro ὅ, sui, & αὐτὸς, in singulari numero est tertiæ personæ, nec non secundæ. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, a te, &c. In plur. num. est trium personarum, ἑαυτῶν, nostri, vestri, & sui ipsorum.

Ε᾽άφθω, accensus sum, Att. pro ἥφθω, aor. 1. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθω, Jon. Dialysi pro ἔφθω, a. 1. pass. ab ἕπομαι, sequor.

Ε᾽άω, sino, permitto. imperf. εἴαον, ων, αες, ας, αε, α, f. ἐάσω. a. 1. ἔασα. a. 1. imperat. ἔασον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, αντος, ὁ. perf. εἴακα. q. ab ἔω, mitto.

Ε᾽άων, bonorum, gen. plur. Æol. pro ἑῶν, ab ἑός, ἡ, όν, suus, a, um. Alii legendum censent ἐάων, & derivant ab ἐός, idem quod ἐΰς, vel ἠΰς, bonus.

E B

Ε᾽βα, Dor. pro ἔβη, venit, ab ἔβω, a. 2. verbi βαίνω, eo. fut. βήσομαι. Item Laconice pro ἔα, sine, interposito β, ab ἐάω, sino.

Ε᾽βαδισε, 3. sing. a. 1. act. a βαδίζω, vado. f. ἰσω, & Dor. ἰξω. Th. βαίνω, eo.

Ε᾽βαινε, ibat, imperf. act. a βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ε᾽βαλον, ες, ε, jeci, aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. pass. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

Ε᾽βαν, per syncop. Poet. pro ἔβησαν, 3. plur. aor. 2. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ε᾽βάπτετο, tingebatur, 3. sing. imperf. pass. a βάπτω, intingo, mergo. f. ψω. p. φα.

Ε᾽βαρυώπεσαν, caligarunt, 3. plur. a. 2. pass. cum duplici augmento, verbi βαρυόπομαι, quod ex βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e, & ὄπομαι, video. Alii volunt esse aor. 1. verbi βαρυωπέω, visu sum gravato. ab iisdem them.

Ε᾽βασον, pro ἔασον, sine, a. 1. imperat. act. interposito β, Laconice, ab ἐάω, sino. Lacones dicunt ἐβάω.

Ε᾽βάστασα, ας, ε, portavi. a. 1. ind. act. a βαστάζω, f. σω.

Ε᾽βάφθω, tinctus sum, a. 2. pass. ἐβάφον, tinxi, aor. 2. ind. act. pro ἔβαπον, euphoniæ gratia, verbi βάπτω, tingo, mergo. f. ψω. p. βέβαφα.

Ε᾽βδελυγμῶν, ῶν, ὁτ, perf. part. pass. a βδελύσσομαι, abominor. fut. ξομαι. Th. βδέω, pedo.

Ε᾽βδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ε᾽βδομάτη, ης, ἡ, Poet. pro ἑβδόμη, septima, ab ἑπτὰ, septem.

Ε᾽βδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta, ἄκλιτον. ab eodem them.

Ε᾽βδομηκοντάξ, septuaginta sex. legitur tanquam vox composita ex ἕξ, sex, & ἑβδομήκοντα.

Ε᾽βδομηκοντάκις, adv. septuagies. ab eodem them.

Ε᾽βδομος, η, ον, septimus, a, um. Th. ἑπτὰ, septem.

Ε᾽βεβυίωσε, 3. sing. a. 1. act. a βεβαιόω, confirmo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, ος, ὁ, firmus.

Ε᾽βεβλήμην, ὸο, το, ictus eram, pluſq. perf. pass. a βάλλω, jacio. f. λῶ. perf. pass. βέβλημαι.

Ε᾽ΒΕΛΟΣ, sive ἔβενος, ος, ebenus, lignum gravissimum.

Ε᾽βερ, nomen viri ἄκλιτον, transiens. Hinc Ε᾽βραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um.

Ε᾽βην, ης, ἡ, veni, a. 2. ind act. a βαίνω, venio. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ε᾽βησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanquam a βάω, verbi βαίνω, venio. ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusdem verbi.

Ε᾽βήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poet. more ex fut. in præsens translatum est. Th. βαίνω, eo.

Ε᾽βιήσατο, & ἐβιάσατο, per vim ademit, 3. sing. a. 1. med. a βιάω, f. ήσω. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Ε᾽βίη, 3. sing. imperf. act. a βιόω, vivo. f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Thema βίος, ος, ὁ, vita, victus.

Ε᾽ΒΙΣΚΟΣ, ος, ἡ, althæa, malva sylvestris. vide in Γ᾽βίσκος.

Ε᾽βίων, vixi, a. 2. ind. a βιόω. vide ἐβίη.

Ε᾽βλαβον, nocui, a. 2 ind. act. ἐβλάβην, a. 2. pass. a βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ε᾽βλάκευσαι, dissolutus sum, Att. pro βεβλάκευμαι, perf. pass. verbi βλακεύω, socordiæ me dedo. Th. βλαξ, ακος, ὁ, piscis quidam omnino inutilis.

Ε᾽βλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, noceo. fut. ψω. p. φα.

Ε᾽βλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω. a. 1. ἐβλάστησα, ας, ε.

Ε᾽βλασον, germinavi, a. 2. ind. act. q. a βλαστέω: ut ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, seu ἁμαρτάνω, pecco. Th. βλαστάνω, germino. f. ήσω. p. κα.

Ε᾽βλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βλασφημέω, impie loquor. ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

Ε᾽βλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f ψω.

Ε᾽βλεπτον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video. f. ψω.

Ε᾽βλητο, per sync. pro ἐβέβλητο, pluſq. perf. pass. verbi βάλλω, jacio, quasi a βλέω. Nisi quis esse velit imperf. a βλῆμαι.

Ε᾽βόα, clamabat, 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo. f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1 ἐβόησα, ας, ε.

Ε᾽βοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi βοηθέω, succurro, auxilior.

Ε᾽βοσκον, ες, imperf. verbi βόσκω, pasco. f. σω.

Ε᾽βουλεύετο, & ἐβούλευτο, Jon. pro ἐβούλοντο, 3. plur. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ε᾽βρύλλησε, Att. pro βεβρύλληκε, perf. act. verbi βρυλλάω, consulto. f. σω. Th. βρυλλή, ῆς, ἡ, consilium.

Ε᾽βρύλλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβρύλλησα, ω, ατο, a. 1. m. ab eod. th.

Ε᾽βουλήθην, volui, a. 1. ind. pass. a βούλομαι, volo. fut. βουλήσομαι. quasi a βάλεω. Th. βέλομαι, volo.

Ε᾽βούλε, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. verbi βούλομαι.

Ε᾽βραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um. Ε᾽βραΐς, ίδος, ἡ, Hebraica. Alii cum leni scribunt, & ab Ε᾽βὲρ, ὁ, nomen viri, derivari malunt.

Ε᾽βραϊστὶ, adverb. Hebraice.

Ε᾽βρἀδυνε, ebullitus sum, a. 1. pass. verbi βράζω, vel βρύω, ferveo, bullio.

Ε᾽βραχ᾽, pro ἔβραχε. vide ἔβραχον.

Ε᾽βρεκον, ες, ε, madefeci. a. 2. ind. act. a βρέχω, madefacio, unde aor. 2. pass. ἐβρέκην, part. βρεκεὶς. Alii volunt esse imperf. a βρέκω, crepitum do.

Ε᾽βρηξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βρήγω, pluo.

Ε᾽βρόντησε, a. 1. ind. act. a βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

Ε᾽βρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. a βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω; f. ξω, frendo.

Ε᾽βρω, aor. 2. verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔδακεν, ἔφαγε.

Ε᾽βώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit, a. 1. med.

Ε᾽βωσε, pro ἐβόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Hesych.

Ε᾽βώθησαν, Jon. pro ἐβοήθησαν, celeres facti sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Sic ἐβώθητε, per crasin pro ἐβοήθητε, 2. plur. a. 1. pass. verbi βοάω, clamo.

E Γ

Ε᾽γ ante γ, κ, χ, est pro ἐν.

Ε᾽γανώθην, gavisus sum, a. 1. ind. pass. a γάνυμαι, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, εος, τὸ, lætitia.

Ε᾽γγαγγὶς πέδη, eadem gemma, quæ γαγγίτης, ab ἐν, & γάγγης, quia in Gange nascitur.

Ε᾽γγασγίμυθος, ος, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθόμενον. Vide *Ventriloquus* in Latino Etymolog.

Ε᾽γγεγαα, p. m. verbi ἐγγενόμαι, tanquam ex ἔγγαα, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, per syncop. & metri causa ἐγγέγατον. sic ἐγγεγαμῖν, pro ἐγγεγάαμεν. Th. γείνομαι, nascor.

Ε᾽γγεγύηκα, pollicitus sum, pro ἐγγυέηκα, perf. augmento syllabico intrinsecus assumpto, verbi ἐγγυάω, spondeo. f. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ε᾽γγεγυμνασμένος, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Ε᾽γγείβατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans. quasi ab ἔγγιον βαίνειν. vel ἐν τῇ γῇ βαίνειν. Alii censent legend. ἀγγείβατα, ex ἀγγεῖον, & βάπτω. Sed velim ἐγγύβατον, τὸ, quod prope veniat, prout disponitur. Vitruv. engibata dicit.

Ε᾽γγειτνι, ου, ὁ, vicinus. a γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ε᾽γγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus. ex ἐν, & γείνομαι, nascor.

Ε᾽γγένηται, 3. sing. a. 2. sub. med. ἐγγενόμην, ου, ὁ, a. 2. part. med. ab ἐγγείνομαι, insum, innascor. Th. γείνομαι, nascor. fut. γένησομαι. aor. 2. med. ἐγενόμην. a. 2. sub. med. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ε᾽γγίζω, appropinquo, immineo, accedo, cum dat. item acc. sequente εἰς, ἐπὶ. imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα. ἐγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἐγγὺς, prope.

Ε᾽γγίνε-

Ε'γγινεσθ, Jon. pro ἔξεινα, licere, ut & pro συμβαίνειν, accidere, contingere, gigni.

Ε'γγισάπασαν, 3. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω. quod vide.

Ε'γγισα, adv. proxime, superl. ab ἐγγύς, prope comp. ἔγγιον, & ἐγγυτέρω, ἐγγυπάτω, & ἐγγύπατα.

Ε'γγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura, in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, appropinquat. q. ab ἐγγίσω. Th. ἐγγύς.

Ε'γγλύσσω, dulcedinem affero. q. indulco. γλύσσων, est dulcior, pro γλυκίων, a γλυκύς, dulcis.

Ε'γγλύφειν, insculpere. a γλύφω, vel γλάφω, sculpo.

Ε'γγόνατον, ου, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum, si ἐγγώνατον.

Ε'γγονος, ου, ὁ, nepos. ἐγγόνη, neptis. ἔγγονον, fœtus. q. ab ἐν, & γονος, proles, a γείνομαι, nascor.

Ε'γχαυλος, piscis ex apuarum genere.

Ἐγχάφω, inscribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. pass. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, scribo.

Ε'γγυαλίξαι, tradere, a. 1. inf. act. ab ἐγγυαλίξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγγυαλίζω. f. ξω. in manus porrigo, infero. ab ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio. Vel a γύαλον, ου, τὸ, manus cavitas.

Ε'γγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. med. vide ἐγγυάπα.

Ε'ΓΓΥΗ, ης, ἡ, sponsio, fidejussio. q. ab ἐγγύς, quod sponsor prope sit, & præsto alicui. Vel q. ἐν γυίοις, in manibus pono. hinc ἐγγυος, ου, ὁ, præs, sponsor. ἐγγυάω, fut. ησω, spondeo, promitto.

Ε'γγύπα, ας, ε, spopondi, a. 1. Jonic. verbi ἐγγυάω, spondeo. fut. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ε'γγυητης, ου, ὁ, sponsor. Th. ἐγγύη, ἡ, sponsio.

Ε'γγύθεν, cominus, prope. ἐγγύθι, idem. regit genit. Poet. pro ἐγγύς, prope.

Ε'γγυμνάζομαι, exerceor. hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζομένος. a. 1. part. med. ἐγγυμνασάμενος. verbi γυμνάζω, exerceo. f. άσω. Th. γυμνός, ὄ, ὁ, nudus.

Ε'γγυος, ου, ὁ, ἡ, præs, idem quod ἐγγυητής, ου, ὁ, sponsor. ex ἐν, & γύον, ου, τὸ, manus. hinc ἐγγυάω, spondeo. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ε'ΓΓΥΣ, adv. prope, cum genit. sæpe absolute. & pro ἐγγύθεν. compar. ἐγγύτερος. superlat. ἐγγύπατος, proximus. q. ἐν γυίοις, in manibus habeo. hinc ἐγγώθεν, adv. e propinquo. ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo.

Ε'γεχαφήκειν, scripseram, plusq. perf. act. verbi χαφέω, Attic. pro χαφω, scribo. f. ψω.

Ε'γείνατο, genuisti, Jon. pro ἐγέννω, 2. singul. a. 1. med. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γείνομαι. nascor. a. 2. m. ἐγγόμην, ου, ετο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγγενάμην, & ἐγενάμην.

Ε'γεῖραι, aor. 1. inf. act. ἔγειραι, surge, aor. 1. imperat. med. ab ἐγείρω, suscito. ἐγείραι ἀγλαίαν τινὰ τοῖς νικηφόροις, id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

Ε'γειρε, suscitavit, a. 1. Jon. ἐγείρη, suscitet, 3. singul. præs. vel a. 1. sub. ab eodem them.

Ε'γείραν τινὶ λιγὺ ἐπέων οἶμον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id est præclarum carmen in alicujus laudem scribere, seu canere.

Ε'ΓΕΙΡΩ, excito, expergefacio, exstruo. f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præs. pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor. perf. pass. ἤγερμαι, σαι, ται, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. ἔγερθητι. aor. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. a. 1. part. pass. ἐγερθείς. fut. 1. pass. ἐγερθήσομαι, surgam. a. 1. med. ἐγειρόμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἔγειραι. præt. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & cum epenthesi litteræ, ρ, ἐγρήγορα. unde part. præt. med. ἐγρηγορώς, ότος, ὁ, vigilans.

Ε'γειρομένω, gen Dor. pro ου, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, excito.

Ε'γέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, rideo.

Ε'γέλασσε, risit, a. 1. Poet. gem. σσ, a γελάω, rideo. f. άσω.

Ε'γεμον, imperf. verbi γέμω, onustus sum.

Ε'γγυήθω, a. 1. ind. pass. ἐγγύπτα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γγυνάω, gigno. fut. ήσω. Th. γένομαι, nascor.

Ε'γγύπτα, ας, ε, aor. 1. verbi γγυνάω, gigno. quod vide.

Ε'γγύομαι, ου, εται, & in 3. plur. ἐγγύονται, aor. 2. med. verbi γείνομαι, sum, fio.

Ε'γγυτο, factus est, Dor. vel per syncop. pro ἐγγύετο, 3. sing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ε'γέρθην, sum experrectus, a. 1. ind. pass. hinc Jon. ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ind. ἐγερθείς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. plur. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, suscito.

Ε'γέρσιμος, ου, ὁ, excitabilis. ab ἐγείρω, excito.

Ε'γερσις, εως, ἡ, resurrectio, excitatio. Th. ἐγείρω, resurgo.

Ε'γηγέρατο, Jon. Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. plural. plusq. perf. pass. ab ἐγείρω, excito. quod vide.

Ε'γήγερμαι, σαι, ται, excitatus sum, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. pass. ejusdem verbi.

Ε'γήθλων, lætatus sum, a. 1. ind. pass. a γηθέω, gaudeo. f. ήσω.

Ε'γημε, ας, ε, nupsi, aor. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanquam a γάμω. Alii tamen per sync. ex ἐγάμεσα, factum ajunt, α, in η, converso. unde part. γήμας. vide γῆμε.

Ε'γήρα, pro ἐγήρη, ut ἔβα, pro ἔβη, a γήρημι, inusit. Potest tamen & a γηράω, deduci, senesco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Ε'γκαίω, Jon. & Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.

Ε'γκάθετος, ου, ὁ, ἡ, insidiator, quasi immissus. ab ἐγκαθίημι, immitto. ab ἐν, κατὰ, & ἵημι, mitto.

Ε'γκαθίζειν θρόνῳ, in solio sedere, pro ἐπικαθίζειν. vide καθίζω.

Ε'γκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies, novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν, & καινὸς, novus. ἐγκαινίζω, innovo.

Ε'γκαινίζω, dedico. f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ε'γκαινὶς, Suidas: Ἐγκαινίδες, μέρος τῆς πλοίας. ξύλα ὑφυπνὶ κατὰ τὰ ζυγά. Etymol. ἐγκεντίδας scribit, & exponit πλαγίας σανίδας, obliquos asseres. Forte παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι, quod infigerentur; aut quæ quasi nova subinde fierent tollendo, & reponendo. nisi scrib. ἐγκαρσίδες.

Ε'γκακέω, fastidio, male in aliquid affectus sum. Hesych. ἐγκακῆσαι, ὑψῶσαι.

Ε'γκαλέω, in jus voco, accuso, cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, συν. f. έσω. a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. pass. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. ex ἐν, & καλέω, voco.

Ε'γκαλοσκελὴς, qui habet crura in ligno, τὼ σκέλη ἐν κάλῳ, vinctus numellis.

Ε'γκαναχάομαι, cachinnum emitto. a καναχέω, resono.

Ε'γκαναχέω, cum sonitu infundo. hinc ἐγκαναχήσαος, a. 1. inf. med. καναχή, sonus. Th. κ'χω, sonus.

Ε'γκαρ, καρος, ὁ, cerebrum. ab ἐν, & κάρη, pro κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Ε'γκαρπος, fructum in se habens, gravidus. Th. καρπός, ου, ὁ, fructus.

Ε'γκαρσία, ας, ἡ, obliquitas. ab ἐγκάρσιος, α, ον, obliquus. Th. κάρσιος, α, ον, idem.

Ε'γκαρσίχολος, α, ον, ἡ, in capite bilem habens, amarus, injucundus. ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, & χολὴ, bilis.

Ε'γκοίλως, in profundo. ab ἔγκοιλος. Th. ἔγκατα, ων, τὰ, intestina.

Ε'ΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, intestina. Sic & ἔγκατ', pro ἔγκατα.

Ἐγκαθέτης, repositus, 2. person. aor. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ε'γκαθεύδω, insidere. præs. inf. ex ἐν, & εὕδω, & κεῖμαι, jaceo.

Ε'γκαταλείπω, desero. f. ψω. p. ἐγκαταλελοιφα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, superstitem reliqui. a. 2. sub. ἐγκαταλίπω, ης, η. ab ἐν, κατὰ, & λείπω, linquo.

Ε'γκαταμιγνύω, as, α, insero, immisceo. ab ἐν, κατὰ, & μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Ε'γκατέβα, Poet. & Dor. pro ἐγκατέβη, introivit, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ε'γκατέλιποι, ες, ε, aor. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.

Ἐγκατέθεσο, condidit, per sync. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. med. ab ἐγκατατίθημι, condo. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ε'γκατίζεσθ, Jon. pro ἐγκαθίσθαι, sedere in aliquo loco. Th. ἵζω, sedeo.

Ε'γκατοικέω, habito, incola sum. f. ήσω. p. ἐγκατώκηκα. ex ἐν, & κατοικος, ου, ὁ, ἡ, incola. ex κατὰ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ε'γκατος, interior. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. hinc ἔγκατα, ων, τὰ, intestina.

Ε'γκαφος, buccella, bolus. ab ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.

Ε'γκειται, 3. sing. præs. ab ἐν, & κεῖμαι, quod vide.

Ε'γκεκαίνισαι, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται, verbi ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. a. 1. ἐνεκαίνισα. ab ἐγκαίνια, encænia. quod vide.

Ε'γκεκαλυμμένος, occultus, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω. f. ψω. Th. καλύπτω. tego. a. 2. κάλυβον.

Ε'γκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nom. propr. Gigantis.

Ε'γκελλω, insisto, incumbo, ἐνερείδομαι, ἐνσπερίζομαι. Vide κέλλω.

Ε'γκεντρίζω, insero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. aor. 1. ἐνεκέντρισα. aor. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, insitus fui. fut. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι, ex ἐν, & κεντρίζω, pungo, hoc a κέντρον, ου, τὸ, stimulus. Th. κέντεω, pungo.

Ε'γκεράν, immiscere, perturbare, præs. inf. act. a κεράω, seu κεραννυμι, misceo.

Ε'γκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum. ex ἐν, & κεφαλὴ, ης, ἡ, caput.

Ε'γκεχόδα, p. m. verbi ἐγχέζω, incaco. ex ἐν, & χέζω. f. έσω. caco, ventris onus depono.

Ε'γκεχρημένος, η, ον, qui est in usu, quo quis utitur. perf. part. pass. verbi χράομαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ε'γκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, oppigneror. hinc ἐνεχυρασμένος. ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ἔχυρός, ὄ, ὁ, munitus, tutus.

Ε'ΓΚΙΣΣΑΩ, coitum appeto, concipio. ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν, & κίσσα, ης, ἡ, pica.

Ε'γκισσάω, hederæ modo convolvor, atque

plicor. a κισσὸς, ὁ, hedera.

Ἐγκισήσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. verbi ἐγκισάω, quod vide.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, id, de quo quis accuſatur. ab ἐγκαλέω, accuſo. Th. καλέω, voco.

Ἐγκλοιόω, circumdo, Proverb. 6. 21. a κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur. Item κλοιοὶ, manicæ, pedicæ. Th. κλείω, claudo, obſero.

Ἐγκολάπτειν, inſculpere. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, ῶμαι, intus me veſtio, innecto. f. ώσομαι. a. 1. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω. 2. plur. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. paſſ. ἐγκομβωθείς. ex ἐν, & κομβόω, orno. Th. κόμβος, ου, ὁ, nodus, (ad ornatum:) hinc κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus elegans.

Ἐγκόμβωμα, genus veſtis. ab ἐγκομβόομαι, quod vide.

Ἐγκηδέσαι, feſtinans in, præſ. part. f. g. ab ἐγκηδέω, f. ήσω. ex ἐν, & κοντέω, feſtino.

Ἐγκονητὶ, adv. Poet. laborioſe, cum labore. ab ἐν, & κόνις, ἡ, pulvis.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, obſtaculum, inciſio. ex ἐν, & κοπὴ, ſectio. Th. κόπτω, ſeco.

Ἔγκοπος, ου, ὁ, in quo eſt labor, laborioſus. ex ἐν, & κόπος, ου, ὁ, labor, quod a κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus, & moleſtiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, interpello, impedio. fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. paſſ. ἐνεκοπτόμην. præt. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω, ſcindo, ſeco, findo.

Ἔγκοτος, ου, ὁ, ἡ, iratus, in quo eſt κότος, ira vetus, & ſubſtantive pro ira. ἐγκοτέω, iraſcor.

Ἐγκρασίχολος, piſcis ex apuis, ſed rejici ſolet, quia ἐν κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ab ἐγκρατὴς, ές, ὁ, ἡ, compos, qui potitur, ſuperior. quod ab ἐν, & κράτος, ους, τὸ, robur.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, ές, ὁ, ἡ. quod vide.

Ἐγκρατίζομαι, contineo me, ſum continens. f. ίσομαι. p. ἐγκεκράτισμαι. ab eodem them.

Ἐγκρατὴς, ές, ὁ, ἡ, continens, ſum ſuperior. nom. plur. ἐγκρατεῖς. hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Thema κράτος, ους, τὸ, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo. f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

Ἔγκρις, ἰδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila, & oleo. ab ἐγκερκάω, immiſceo: Vel ἐγκρίνω, incerno.

Ἐγκροτέοισαι, Doric. pro ἐγκροτέουσαι, οῦσαι, pulſantes, nom. pl. part. præſ. f. g. a κροτέω, pulſo. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego. f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. aor. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, genus panis, qui coquitur. ἐγκρυφεῖς, occultatus in cinere.

Ἐγκτίζειν, in aliquo loco condere. Th. κτίζω, condo.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, circularis, rotundus, vulgaris. ab ἐν, & κύκλος, ου, ὁ, orbis circus.

Ἔγκυμων, ονος, ονι, ἡ, gravida, prægnans. ab ἐν, & κύω. f. σω, uterum fero, ſum gravida.

Ἔγκυος, ου, ἡ, gravida, prægnans. ab eodem them.

Ἐγκυέομαι, præſ. part. ab ἐγκυέομαι, in utero geſtor. ex ἐν, & κυέω, idem quod κύω, uterum fero.

Ἐγκύρσας, αντος, ὁ, illapſus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐγκύρω, incido. f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

Ἐγκωμιάζω, ας, α, laudo. præſ. part. paſſ. ἐγκωμιαζόμενος, ου, ὁ. Thema ἐγκώμιον, ου, τὸ, laus, præconium.

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, όν, Poet. ἐγκωμιος, ία, ον, laudatorius, a, um. Ἐγκωμιαστέον, verbale, quod laudandum eſt. ab eodem them.

Ἔγκωμιον, ου, τὸ, præconium, laus. hinc ἐγκωμιάζω, laudo, &c. q. ab ἐν, & κώμη, quia in vicis dicebatur.

Ἐγλυκάνθω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γλυκαίνω, dulcoro, as. Th. γλυκὺς, ὁ, dulcis.

Ἔγμμεν, per ſync. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præſ. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & χήσω.

Ἔγνον, ſcio. Geneſ. 21. verſ. 26.

Ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἔγνων, ſapui, ſenſi, tanquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω. f. 1. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 1. ἔγνωσα.

Ἔγνωκας, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ejuſdem verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. activ. & in 3. plur. ἔγνωσαν, & ἔγνων, Poet. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a γνωρίζω. vide ἐγνώρισε.

Ἐγνώρισε, notum fecit, a. 1. ind. act. a γνωρίζω. f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώρικα. a γνώριμος, notus pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνωμι.

Ἐγνώσμαι, σαι, σαι, perf. paſſ. ἐγνώσθω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γιγνώσκω, cognoſco. vide ἔγνω.

Ἐγράφησαν, ſcripti ſunt, 3. plur. a. 2. paſſ. ἐγράφθω, verbi γράφω, ſcribo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἔγρεο, Att. ſyncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐγεῖρε, verbi ἔγρομαι, excitor, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἐγρέτο, pro ἠγείρετο. Them. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορα, ας, ε, vigilavi, præt. med. verbi γρηγορέω: vel ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito, quod vide.

Ἐγρηγορθαι, ſuſcitatum eſſe, Poet. pro ἐγρηγορέναι, pleonaſm. τὸ θ, & ſync. litterar. ε, & ν, eſt perf. ind. med. verbi γρηγορέω, vigilo. vide ἐγρήγορα. Euſtathius format ab ἐγείρω. perf. ἤγερκα. p. m. ἤγορα, Attic. ἐγήγορα, & pleonaſm. litteræ ρ, ἐγρήγορα. unde novum thema ἐγρηγορέω. perf. ἐγρήγορκα, pro ἐγρηγόρηκα. hinc paſſ. ἐγρήγορμαι, cujus inf. ἐγρηγόρθαι, Æolic. ἐγρήγορθαι.

Ἐγρηγόρθασιν, vigilaverunt, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. plur. perf. med. vide ἐγρηγορθαι.

Ἐγρηγορτὶ, adv. vigilanter. ab ἐγρηγορέω, vigilo. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήσατω, Poet. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἔγρομαι, Att. ſync. pro ἐγείρομαι, excitor. hic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. activ. verbi γυμνάζω, exerceo, fut. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, ὸν, ὁ, nudus.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, nudus. vide in γεγυμνωθέντα.

Ἔγχε', pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, ους, τὸ, haſta.

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſeu ἐγχέη, haſta, ſeu peritia haſta certandi. gen. pl. Æol. ἐγχεάων. Th. ἔγχος, haſta.

Ἐγχαβρόμος, ου, ὁ, ἡ, bellicoſus, qui haſta fremit, ac ſtrepitum edit. ab ἔγχος, haſta, & βρέμω, fremo. Hinc & Παλλὰς dicta a πάλλω.

Ἐγχεκέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. qui fulmine tanquam gladio ſolet uti. ab ἔγχος, τὸ, haſta, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Ἐγχαρέω, aggredior. fut. ήσω. p. κα. ἐγχειρήσαντες, præſ. part. plural. num. ab ἐν, & χεὶρ, χερὸς, ἡ, manus.

Ἔγχειρημα, ατος, τὸ, id quod aliquis aggreditur. ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχειρίζειν, in manus tradere. Thema χεὶρ, ἡ, manus.

Ἐγχειρίδιος, ου, ὁ, ἡ, in alicujus manu poſitus. ab eodem them.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla. q. ἐν ἰλυῖ χεομένη, quod in limo fundatur. Vox Latina anguilla aſſonat Græcæ. eſt certe ut anguis. velim autem ἔγχελυς dici, ab ἄγχειν, & εἰλεῖν, quia flexibilitate ſua ſe colligens in anguſtum, & conſtringens provolvitur.

Ἔγχεον, Poet. & Jon. pro ἐνέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, infundo. ab ἐν, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Ἐγχεσίμορος, ου, ὁ, ἡ, & ἐγχεσίμορος, bellicoſus, qui fato quodam haſtæ ſtudio eſt addictus. ab ἔγχος, ους, τὸ, haſta, & μορέω, labore affligor. hoc a μόρος, fatum, verſo, ο, in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, qui haſtam vibrat, bellicoſus. ab ἔγχος, ους, τὸ, haſta, & πάλλω, vibro.

Ἐγχεύντα, infundentem, craſi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. ſing. præſ. part. act. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἔγχος, ους, τὸ, haſta, enſis. dat. ſing. ἔγχεϊ. dat. plur. ἔγχεσιν, q. ab ἐνύω, perimo. vel quia ἐνέχεται, manibus tenetur. Vel ἀπὸ τοῦ ἐν χειρὶ εἶναι.

Ἐγχρώσῃ, infligere, quod a χρώω, leviter ſaucio. Th. χρώω, coloro.

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Jon. in aliquem incidere. Vide ἐγχριμφθεῖσα.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, ἡ, propinqua, aor 1. part. paſſ. f. g. ab ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, admoveo. f. ψω.

Ἐγχρισον, άτω, inunge, imperat. aor. 1. act. ab ἐγχρίω. fut. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, ungo.

Ἐγχρίψας, forte ἐγχρίμψας, ſcribendum, aor. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo. fut. ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, idem. Th. χρόνος, ου, ὁ, tempus, ſpatium.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, quaſi ab ἐγχρόω, colore imbuo. ab ἐν, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἐγχωρεῖν, licere, fas eſſe.

Ἐγχώριον, ου, τὸ, domeſticum, in eo loco, ubi habitas, pignus. ab ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Ἐγὼ, & Att. ἐγωγε, ego, Dor. ἐγών, & ἐγώνγα, Æol. ἐγών, & ἰώγα. Hinc ἐμὸς, ῆ, όν, meus. νωϊτερος, α, ον, noſter duorum. ἡμέτερος, α, ον, noſter.

Ε Δ

Ἔδαεν, docuit, 3. ſing. a 2. ind. act. verbi δαίω, diſco. hinc ἐδάην, quod vide.

Ἐδάην, novi, ſeu diviſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a δαίω, diſco, ſcio. perf. δεδάηκα, q. a δαίω, part. perf. paſſ. δεδαημένος. perf. m. δέδαα, pro δέδηα, novi. a. 2. inf. paſſ. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, dividebatur, imperf. paſſ. verbi δαΐζω, divido. Thema δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, epulatus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi δαίομαι, epulor. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδακ', pro ἔδακε, 3. ſing. aor. 2. act. ἔδακον, ες, ε, verbi δάκνω, rodo, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα.

Ἐδάμασσα, ας, ε, domui, a. 1. act. gem. σσ, Poet. verbi δαμάω, domo. f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, domitus ſum, a. 2. ind. act. a δαμάω, ſeu δάμνω, vel δαμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἐδάμον, Vel, ut alii volunt, a δέμω. perf. δέδμημαι. perf. paſſ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

pass. δέδαμαι. a. 2. ἐδάμην.
Ε'δάμνα, domabat, 3. sing. imperf. a δαμνάω, pro δαμάω, domo.
Ε'δανός, ή, ό, suavis, ab ἥδυς, idem, per systolen litteræ η.
Ε'δαρ, & εἶδαρ, ατος, τό, esca. ab ἔδω, edo.
Ε"δαρθον, dormivi, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω. f. 1. δαρθήσομαι. a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.
Ε'δαρκον, per metathesin pro ἔδρακον, vidi, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα, pro δέδορκα.
Ε'δασάμην, ω, απος, & Poet. δασάσκετο, a. 1. m. hinc δάσασθαι, a. 1. inf. med. a δάζω, idem quod δαίω, divido.
Ε'δασάμεθ', divisimus, 1. plur. aor. 1. med. pro ἐδασάμεθα. & in 3. singul. ἐδάσατο, ejusdem verbi.
Ε'δαφιεῖ, 3. sing. & in 3. plur. ἐδαφίουσι, fut. 1. Att. verbi ἐδαφίζω, solo adæquo, pavio. fut. ἐδαφίσω, & Attic. ἐδαφιῶ. præt. ηδάφικα. quod ab ἔδαφος, εος, τό, solum. Them. ἕζομαι, sedeo. f. ἑδέσμαι.
Ε'δαφίζω, vide in ἐδαφιεῖ.
Ε'δαφος, εος, τό, solum, pavimentum. ab ἕζομαι, sedeo.
Ε'δαψεν, dilaceravit, 3. sing. a. 1. act. a δάπτω, dilanio. f. ψω. p. φα.
Ε'δδεισε, timuit, Poet. pro ἔδδισε, a. 1. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδοικα, δείδια, & δέδια.
Ε'δέ, pro εἰδέ.
Ε'δεαι, Jon. pro ἔδῃ, 2. sing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.
Ε'δεάφος, ου, ὁ, prægustator. ab ἔδω, quia edit ante alium. præfectus epularum.
Ε'δέγμην, per syncop. Poet. pro ἐδεδέγμην, plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδεξάμην.
Ε'δεδέατο, Jon. pro ἐδέδεντο, ligati fuerant, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi δέω, ligo.
Ε'δεδήει, 3. sing. plusq. perf. med. a p. m. δέδηα, verbi δαίω, divido.
Ε'δεδίειν, timueram, plusq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δέδια.
Ε'δεδμήατο, Jon. pro ἐδεδμῆντο, plusq. perf. pass. verbi δέμω, struo. f. δεμῶ. p. δεδέμηκα, & per syncop. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.
Ε'δεδοίκει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, & δείδια.
Ε'δεε, Jon. pro ἔδει, oportebat, imperf. verbi δεῖ, oportet.
Ε'δεήθην, indigui, seu oravi, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanquam a δεέομαι. f. δεήσομαι, oro, & indigeo. Th. δέω, ligo. hinc δεῖ, oportet.
Ε'δεησε, opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus est. imperson.
Ε'δέθην, ligatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi δέω, ligo. perf. pass. δέδεμαι.
Ε"δῃ, oportebat, imperf. verbi impersonalis δεῖ, oportet. Item ἔδῃ, comedes, Att. pro ἔδῃ, 2. sing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item ἔδει, ligabat, imperf. verbi δέω, ligo.
Ε'δειδισαν, timuerant, per syncop. pro ἐδεδίεσαν, 3. plur. plusq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δείδια. hinc plusq. perf. ἐδειδίειν. Sic ἐδειδίμην, pro ἐδειδίεμην, 1. plur. plusq. perf. med.
Ε'δειμε, ας, ε, exstruxi, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. plur. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, απος, verbi δέμω, struo.
Ε'δειξα, ας, ε, ostendi, aor. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. pass. ἐδείχθην.
Ε'δειρα, ας, ε, excoriavi, a. 1. ind. act. & in 3. plur. ἔδειραν, verbi δέρω, excorio. f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.
Ε'δεκετο, suscesperat. Dor. syncop. pro ἐδέδεκετο, 3. singul. plusq. perf. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι.
Ε'δεσα, regio Babyloniæ.
Ε'δέσμαι, & per syncop. ἔδμμαι, comedere, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω. quod vide.
Ε'δέξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi δέχομαι, capio.
Ε'δέρχθην, obtuitus sum, a. 1. pass. verbi δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.
Ε'δέσμασι, cibis, dat. plur. ab ἔδεσμα, ατος, τό, cibus. Th. ἔδω. p. ἐδήδοκα.
Ε'δεστής, οῦ, ὁ, esor, qui edit. Th. ἔδω, edo.
Ε'δεύετο, indigebat, imperf. verbi δέομαι, Poet. pro δέομαι, egeo.
Ε'δεύησε, Poet. pro ἐδέησε, seu ἔδησε, 3 singul. a. 1. act. verbi δέομαι, pro δέομαι, oro, opus habeo.
Ε'δέων, sedibus, gen. plur. ab ἕδος, εος, τό, sedes.
Ε'δῃ, sedebis, 2. sing. fut. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζω, sedeo.
Ε'δηδα, præt. med. Attic. reduplicatione ex ηδα. præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, edo.
Ε'δήδαθ', & ἐδήδασι, Jon. pro ἐδηδεσμένος ἐσι, & ἐδηδεσμένοι ὦσι, perf. & plusq. perf. pass. verbi ἔδω, edo. fut. 1. act. ἐδέσω. perf. ηδεκα, Att. ἐδηδεκα. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia persona ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Jon. ἐδήδαται.
Ε'δήδοκα, edi, perf. pro ηκα, seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel quasi ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, unde perf. ηδεκα, & Att. reduplicatis initialibus litteris, & ε, in ο, converso, ἐδήδοκα. & in plusq. perf. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς, præt. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.
Ε'δηδώς, vide in ἐδηδα.
Ε"δηκα, edi, perf. Att. pro ηκα, ab ἔδω, quod & interjecta syllaba δο, ἐδήδοκα dicitur. unde perf. pass. ἐδήδομαι.
Ε'δηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, læserunt, 3. plur. a. 1. med. verbi δηλέω, lædo. f. ήσω. a δαλός, titio, quod a δαίω, uro.
Ε'δήλεν, 3. plur. imperf. act. ἐδηλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. a δηλόω, manifesto, declaro. Th. δῆλος, η, ον, manifestus.
Ε'δησαν, ligaverunt, 3. plur. a. 1. act. verbi δέω, ligo. f. δήσω, & δέσω. præt. pass. δέδεμαι.
Ε'δητύς, ύος, ἡ, cibus, ab ἔδω, edo. præt. ἐδήδοκα.
Ε'δηχθην, punctus sum, a. 1. pass. verbi δάκνω, mordeo. fut. δήξω. præt. pass. δέδηγμαι.
Ε'δίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διδάσκω, doceo. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, doctus sum. perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.
Ε'δίδυν, υς, υ, pro ἐδίδουν, ως, ω, imp. act. verbi δίδωμι, do. quasi a δίδοω. Sic & ἐδίδυ, dabaris, ponitur pro ἐδίδοτο, 3. sing. imperf. pass.
Ε'δίζετο, quærebat, imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, quæro.
Ε'δίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διαίνω, irrigo. f. ανῶ.
Ε'δίσασα, ας, ε, a. 1. ind. act. a δισάζω, dubito. fut. άσω, vel άξω. p. δεδίσακα, vel χα. Th. δίς, bis.
Ε'δίψησα, a. 1. ind. act. verbi διψάω, sitio, vehementer expeto. fut. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, ης, ἡ, sitis.
Ε'δίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, persequor. f. ξω.
Ε'δμῶμαι, Att. & per sync. pro ἐδέδμῶμαι, Doric. & Poet. pro ἔδειν, verbi ἔδω, comedo.
Ε'ΔΝΑ, seu potius ἔδνα, & ἐέδνα, τά, dos, munera, quæ sponsæ sponsus dat. q. ἑδανὰ, quod ηδέα, jucunda: vel quia sint συμβολα τῆς γάμου, nuptiarum firmamenta, & amoris pignora. hinc ἀνέδνος, dote carens, indotata.
Ε'δνόω, ῶ, f. ώσω, despondeo. Th. ἔδνα, τά, dos.
Ε'δνωτής, & ἐεδνωτὴς, ὁ, socer, qui filiam dat, addita dote. ab ἔδνα, τά, dos.
Ε'δοις, 2. singul. optat. præs. ab ἔδω, edo.
Ε'δόκει, videbatur, 3. sing. ab ἐδόκεον, ων, εες, ες, verbi δοκέω, videor. f. ήσω, & ξω.
Ε'δοκεῦμες, arbitrabamur, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi δοκέω, videor.
Ε'δολίωσαν, Bœot. pro ἐδολίευν, 3. plur. imperf. act. verbi δολιόω, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.
Ε'δομαι, comedam, Att. pro ἐδῶμαι, ut φάγομαι, pro φαγῶμαι, fut. 2. med. verbi ἔδω, edo.
Ε'δον, dederunt, Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδωι, aor. 2. verbi δίδωμι.
Ε'δονέετο, agitabatur, 3. singul. imperf. passiv. verbi δονέω, agito. f. ήσω. p. ηκα.
Ε'δοντι, comedunt, Dor. seu Æol. pro ἔδασι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.
Ε'δοξα, putavi, a. 1. ind. act. a δοκέω, puto, videor. f. σω, & δόξω. præt. pass. δέδογμαι.
Ε'δος, εος, τό, sedes. Th ἕζομαι. fut. ἑδοῦμαι, sedeo.
Ε'δοσαν, 3. plur. aor. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, do.
Ε'δυ, pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. ind. verbi δίδωμι, do.
Ε'δύλευσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi δουλόω, servio. f. ώσω. p. δεδούλωκα. Th. δοῦλος, ου, ὁ, servus.
Ε'δυμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, sedeo. Tenui autem spiritu scriptum ἐδυμαι, f. 2. med. ab ἔδω, edo.
Ε'δυπον, a. 2. act. verbi δυπέω, sonitum edo. f. 2. δυπῶ. Th. δῦπος, ου, ὁ, sonitus.
Ε'δυσ', pro ἔδυσι, edunt, 3. plur. præs. ind. ab ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα, cæteris tempora non ita usitata.
Ε'δρα, cucurri, per syncop. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω. q. a δράω. f. δράσω, & Jon. δρήσω. inde f. 1. med. διαδρήσομαι. a. 1. med. διεδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu δίδρημι: aliquin posset esse & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδρασ.
Ε"δρα, ας, ἡ, sella, ab ἕζομαι. f. 2. ἑδοῦμαι. inde ἕδος, sedes. ἑδράζω, colloco, stabilio. ἑδραῖος, firmus, stabilis.
Ε'δραθον, dormivi, pro ἔδαρθον, a. 2. per metathesin litterar. verbi δαρθάνω, dormio. Sunt qui tamen a δρῆθω, formari malint.
Ε'δραῖος, αία, αῖον, stabilis, firmus, ab ἕδρα, ας, ἡ, sella; item basis. Th. ἕζω, colloco.
Ε'δραίωμα, ατος, τό, stabilimentum, fundamentum, ab ἑδραιόω, stabilio. f. ώσω. p. ἡδραίωκα. perf. pass. ἡδραίωμαι. ab iisdem them.
Ε'δρακον, pro ἔδαρκον, vidi, aor. 2. verbi δέρκω, video. f. ξω. p. χα.
Ε'δραμ', pro ἔδραμε. vide ἔδραμον.
Ε'δράμεν, fugimus, 1. plur. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω. vide ἔδρα.
Ε'δραμον, ες, ε, cucurri, a. 2. verbi τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.
Ε'δραν, fugerunt, per syncop. pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. 1. verbi διδράσκω. f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. plur. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔβαν, pro ἔβησαν, verbi δρῆμι, seu δίδρημι.
Ε'δρασα, aufugi, a. 1. act. verbi διδράσκω, quasi a δράω.
Ε'δρη, Jon. pro ἔδρα, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ε'δρησ', pro ἔδρησα, feci, a. 1. Jon. pro ἔδρασα, a δράω, facio. f. δράσω.
Ε'δριάζω, f. σω, colloco, firmo, quod ab ἕδρα, sella, quod vide.

Ε'δρι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ε'ϑριάω, ſedeo. ab eodem them.
Ε'ϑριόωνται, ſedem habent, 3. plur. ind. paſſ. pro ἑϑρονῶνται, ab ἕϑρονάω, ῶ, Poet. ἑϑριάω. Sic in imperf. ἑϑριόωντο, pro ἑϑρονῶντο, ejuſdem verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδέϑμαι, ſedeo.
Ε'ϑροϛρόφ⊙, ϑ, ὁ, luctatoris Epithet. qui inter luctandum ſedem, parteſique, quibus ſedemus, agitat, ac verſat. ab ἕδρα, ſella, quod vide, & ϛρέφω, verto. p. m. ἔϛροφα.
Ε'δύετο, occidebat, imperf. verbi δύομαι. Th. δωύω.
Ε'δω, υϛ, υ, ſubii, a. 2. verbi δῦμι. interdum ἔδυν, eſt 3. plur. more Bœotico pro ἔδυσαν. Th. δύνω, ſubeo.
Ε'δωϑάϑω, Dor. pro ἐδυνήϑω, potui. quod vide.
Ε'δυναίατο, Jon. pro ἐδύναντο, niſi legend. ἐδυνέατο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, poſſum.
Ε'δύναντο, poterant, & in 3. ſing. ἐδύνατο, imperf. verbi δύναμαι, poſſum.
Ε'δυνάϑω, & Att. ἠδυνάϑω, potui, aor. 1. paſſ. verbi δυνάζω, valeo. Th. δυνάμαι, poſſum.
Ε'δυνατο, apud Herodot. ſumi videtur pro δυνατὸν ἦν, poſſibile erat.
Ε'δυνε, induit, imperf. act. verbi δύνω, induo.
Ε'δυνέατο, Jon. pro ἐδύναντο. vide ἐδυναίατο.
Ε'δυνήϑω, & Att. ἠδυνήϑω, potui, a. 1. verbi δυνάμαι, poſſum. f. δυνήτομαι. p. δεδυνήμαι.
Ε'δυσε, ſubii, a. 1. verbi δύω, vel δύνω.
Ε'δύσατο, pro ἐδύσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Poet. ejuſdem verbi.
Ε'δυσόκητα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυσοκέω, difficulter pario. f. ήσω. ex δύς, & πάω, pario. p. m. πέπηγα.
Ε'δυσφόρει, 3. ſing. imperf. verbi δυσφορέω, ægre fero, ex δύς, & φέρω, fero.
Ε'ΔΩ, edo, arrodo. inde Lat. edo, prær. ἐδήδοκα. Hinc ἔδεσμα, ατ⊙, τὸ, edulium, cibus. ἔδαρ, ατ⊙, τὸ, idem. ἐδωδή, ῆϛ, ἡ, cibus, eſus.
Ε'δωδά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐδωδή, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.
Ε'δωδῆϛ, gen. ſing. ab ἐδωδή, ἡ, cibus. Th. ἔδω.
Ε'δώδιμ⊙, ὁ, ἡ, eſculentus. ab eodem them.
Ε'δωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. p. δεδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.
Ε'δώλια, ων, τὰ, navium tranſtra, fori, ſedes. ab ἕδ⊙, ε⊙, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.
Ε'δωτυι, veſcantur, 3. plur. ſub. m. ab ἔδω, edo.
Ε'δώρηταν, 3. plur. a. 1. ind. verbi δωρέω, dono. f. ήσω. Th. δῶρον, ϑ, τὸ, donum.
Ε'δωσαν, ſcribendum credo, ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδων; vel eſt 3. plural. ab inuſitato a. 1. ἔδωσα, pro ἐδωκα, verbi δίδωμι, do.

E E.

Ε''εδνα, vel ἔεδνα, per pleonaſm. Poet. pro ἕδνα, τὰ, dos.
Ε'εικοσιν, viginti, per proſtheſin pro εἴκοσιν.
Ε'εικται, ſimilis eſt, Poet. pleonaſm. pro εἴκται, 3. ſing. perf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum.
Ε'εικα, ας, ε, dixi, Att. pro εἶπα, verbi ἔπω, dico.
Ε'ϕπον, ες, ε, dixi, vel Attic. vel Poet. pleonaſm. pro εἶπον, ejuſdem verbi.
Ε''εις, pro εἷς, unus, per proſtheſin Poet. f. μία. n. ἕν.
Ε'εισάμμ⊙, pro εἰσάμμ⊙, a. 1. part. med. ab ἄδω, video.
Ε'εισάμην, aſſimilatus ſum, pro εἰσάμην, a. 1. med. ab eodem them. Sed ἐϕάμην, indui, pro εἱσάμην, aor. 1. med. verbi ἕω.
Ε'εισαο, pro εἶσω, 2. ſing. a. 1. med. ἐεισάμην, ἐείσω, pro εἶσω, verbi εἶδω.
Ε'εισάτην, duo illi iverunt, 3. dual. a. 1. ἔεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, eo.
Ε'ελδεται, appetit, 3. ſingul. præſ. ind. Poet. verbi ἔλδομαι, cupio. ſic ἐέλδωρ, per pleonaſm. poet. pro ἔλδωρ, τὸ, deſiderium.
Ε'έλδωρ, pleonaſm. Poet. pro ἔλδωρ, τὸ, deſiderium. Them. ἐέλδομαι, deſidero.
Ε'έλσαι, abegiſſe, per pleonaſm. pro ἔλσαι, quod per ſyncop. dicitur pro ἐλάσαι, aor. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo. f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.
Ε''ελμαι, obvolutus ſum, perf. paſſ. pro εἵλμαι, verbi εἴλω, ſeu ἑλέω, volvo.
Ε'ελμῦοι, diſſoluta diphthongo ει, in εε. alii ab ἐλαύνω, compello, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per ſyncop. & proteſin τοῦ ε, ἐέλσαι. hinc ἐέλμαι. alii ab εἰλέω, congrego. perf. paſſ. εἰλημμῦ⊙, & per ſync. ἐλμῦ⊙, Poet. ἐελμῦ⊙.
Ε'ελπετο, ſimiliter pro ἔλπετο, ſeu ἤλπετο, imperf. paſſ. & ἐέλποιμῦ, pro ἔλποιμῦ, opt. Poet. pro ἔλπω, ſperare facio. prær. med. ἔολπα, Att. ſeu Jon. pro ἤλπα. Th. ἐλπίς, ἰδ⊙, ἡ, ſpes.
Ε'ένδωεν, eodem modo pro ἔνδωεν, ſive ἐνέδωεν, 3. ſing. imperf. verbi ἐνδωέω, induo. Th. δύνω, ſubeo.
Ε'εργ', pro ἔεργε, cohibe, præſ. imperat. ab ἔέργω, pro εἴργω, arceo. f. ξω.
Ε'έργαδε, diſjunxit, 3. ſing. imperf. Poet. verbi ἐργάϑω, diſtraho. imperf. εἴργαδον, & per diſſolut. Poet. vel per pleonaſm. ἐέργαδον. Thema εἴργω, arceo.
Ε'εργε, quoque pro ἔεργε, ſeu εἴργε. Sic & ἐέργει, continet, 3. ſing. præſ. vide ἔεργ'.
Ε'εργμῦοι, muniti, pro εἱργμῦοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἴργμαι, verbi εἴργω, arceo.
Ε'έργνυϑ', eadem ratione pro ἔεργνυϑ', quod derivatum ab ἔεργω, pro εἴργω.
Ε'έρση, ης, ἡ, pro ἔερση, ros. hinc ἐερσηϕόϛ, roſcidus.
Ε'έρπε, arcuit, pro ἔερκε, ſeu εἶρκε, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi εἴργω, arceo. perf. paſſ. εἴργμαι.
Ε'έρχατο, pro ἔερχατο, ſeu εἶρχατο, pluſq. perf. Jon. pro ἐέργμῦοι ἦσαν, verbi ἔργω, ſeu εἴργω, arceo.
Ε'ες, pro ἦϛ, eras, imperf. Poet. ab εἰμί, ſum.
Ε'έσθω, pro ἔσθω, 3. perſ. a. 2. paſſ. imperat. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.
Ε''εσσο, indutus eſt, pro εἵσο, pluſq. perf. paſſ. Sic ἐέσατο pro εἵσατο, a. 1. med. Poet. gem. σσ, ab ἕω, ſeu ἕννυμι, induo.

E Z.

Ε''ζεε, fervebat, 3. ſing. imperf. act. a ζέω, ferveo. f. ζέσω.
Ε'ζεκίας, ου, ὁ, nomen regis. Hebr. fortitudo mea. DOMINUS.
Ε''ζετ', & ἔζετο, pro εἵζετο, ſedebat, imperf. Jon. ab ἕζομαι. f. 2. m. ἑδόμαι. vel ab ἕζω. f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἶδον. f. 2. ἕδω. perf. paſſ. εἷσμαι. a. 1. paſſ. ἕσθην.
Ε''ζη, Doric. pro ἔζαε, 3. ſing. imperf. verbi ζάω, vivo.
Ε'ζηλωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.
Ε'ζημίωμαι, mulctatus ſum, perf. paſſ. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία, ας, ἡ, damnum.
Ε'ζόμῦ⊙, η, ον, ſedens, præſ. part. verbi ἕζομαι.
Ε''ζω, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, vivebam, verbi ζάω. fut. ήσω. aor. 1. ἔζησα, ας, ε.
Ε'ζήτ', 3. ſing. imperf. act. verbi ζητέω, ῶ, quæro, ſtudeo. imperf. ἐζήτεον, ουν, εες, ές, ες, ει: fut. ήσω. prær. ἐζήτηκα. imperf. paſſ. ἐζητεόμην, ἐμην, ἔο, οῦ, ἐεπο, εἰτο.
Ε''ZOMAI, ſedeo. fut. ἕσομαι. f. 2 ἑδοῦμαι. quaſi ab ἕω, pono, unde & ἵημι. Hinc ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes. ἑδραῖ⊙, ᾶ, ὁ, ſedentarius, ſtabilis. ἑδραιόω, ſtabilio. ἕδ⊙, ε⊙, τὸ, ſedes. ἕδαφ⊙, ε⊙, τὸ, ſolum. καθέζομαι, ſedeo. καθέδρα, ας, ἡ, ſedes, ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ. ἐνεδρεύω, inſidior. συνέδριον, ᾶ, τὸ, conſeſſus, concilium.
Ε'ζύγλω, junctus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi ζεύγνυμι. fut. 2. ζυγῶ. aor. 2. ἔζυγον.
Ε''ζω, colloco, ſedere facio. ab ἕω, pono, unde & ἵημι. ἕζομαι, ſedeo. f. 2. med. ἑδοῦμαι.
Ε'ζωγρημῦ⊙, captivus factus, perf. part. paſſ. verbi ζωγρέω, vivum capio. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ ἐζώγρημαι, quaſi ζωὸν ἀγρέω, ſeu ἀγρέω, venor. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.
Ε''ζωον, vivebant, 3. plur. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, vivo. fut. ζήσω. p. ἔζηκα.
Ε''ζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, cingo. vide ἔζωσμαι.
Ε'ζωσμαι, cinctus ſum, perf. ind. paſſ. ἐζώσμῦ⊙, perf. part. paſſ. a ζώννυμι, vel ζωνύω, cingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, απ.

E H.

Ε''ῃ, ſit, Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ἦϛ, verbi εἰμί, ſum. Sed ἑῆ, ſuæ, dat. ſing. Poet. f. g. ab ἑός, ἑή, ἑόν, ſuus, a, um, ab ϑ, ſui.
Ε''ηκα, ας, ε, miſi, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.
Ε'ῆν, eram, erat. Jon. & Poet. pro ἦν, 1. & 3. ſing. imperf. verbi εἰμί, ſum.
Ε'ιδάσαν, pro ἵδρυσαν, placebam. imperf. Poet. verbi ἀνιδάνω.
Ε'ῆ⊙, boni, gen. ſing. pro ἑέ⊙, ſed per Poeticam ectaſim ἠέ⊙, & metatheſin ἐῆ⊙, ab ἐύς, bonus. genit. ἑέ⊙. Vel ἐῆ⊙, ſui, gen. ſing. ab ἑός, ſuus.
Ε'ηϑα, eras, Poet. pro ἦϑα, & hoc pro ἦϛ, 2. ſing. imperf. verbi εἰμί. Æoles enim perſonis in σ, addunt ϑα. Alii volunt eſſe a. 2. ſub. pro ἦϛ, & Poet. ἔῃϛ, & per paragog. Æoli. ἔῃϑα.
Ε''ηστι, ſit, pro ᾖ, 3. ſing. ſub. verbi εἰμί, ſum.
Ε''ηστον, idem quod ἦστον, aor. 1. imperat. Jon. verbi ἑάω, ſino. fut. ἑάσω, & ἐήσω.
Ε''ηπε, Poet. pro ἦπε, miſeritis, 2. plur. aor. 2. ſub. verbi ἵημι, mitto. aor. 2. ind. ὦ.

E Θ.

Ε''θ', pro ἔτι, adhuc, adverb.
Ε'θακας, Dor. pro ἔθηκας, reddidiſti Vide ἔθηκα.
Ε'θαλον, vigui, a. 2. act. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ. p. τέθαλκα.
Ε''θανον, mortuus ſum, a. 2. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. prær. act. τέθνηκα. p. m. τέθναα.
Ε'θαύμαζε, 3. ſing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror. f. άσω. perf. paſſ. τεθαύμακα. a. 1. paſſ. ἐθαυμάϑην.
Ε'θαψα, ſepelii, & in 3. plur. ἔθαψαν, aor. 1. ind. act. verbi θάπω, ſepelio. f. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. ἔταφον. a. 2. paſſ. ἐτάφην. p. m. τέθαμμαι.
Ε'θεασάμην, ω, απ, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι, ſpecto. f. 1. med. θεάσομαι. perf. paſſ. τεθέαμαι.

Ε''θεν,

Ἔθεον, currebat, imperf. act. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι, seu θεύσσομαι.

ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæsaries. q. ab ἐθείρω, assoleo. (ex ἔθω) quasi solitum tegmen. Vel ex ἐθείρω, κοσμέω, orno. Coma alitur ornamenti gratia. Hinc ἐθειρόζω, comam alo.

Ἐθείς, missus, a. 1. part. pass. ab ἔθλω, quod & εἴθλω, a. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ἐθέλῃ, 3. sing. ind. præs. ἐθέλη, 3. sing. sub. ἐθελήσαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo, soleo.

Ἐθέλεσκε, volebat, pro ἐθελε, 3. sing. imperf. per epenth. σκ ἐσκ, ejusdem verbi.

Ἐθελημός, ή, ὁ, voluntarius, ab ἐθέλω, volo.

Ἐθέλησθα, velis, Poet. paragoge pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. verbi ἐθέλω, seu θέλω, volo. f. ήσω.

Ἐθέλησιν, voluerit, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελήσην, dual. subjunct. verbi ἐθέλω.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusdem verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus sponte electus. ab ἐθέλω, volo, & θρησκεία, ας, ἡ, superstitiosus Deorum cultus. Thema θρησκέω, superstitiosis cæremoniis Deum colo.

Ἐθέλοι, 3. singul. & ἐθελοιμι, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελοκακεῖν, rem ultro ignaviter gerere. ab ἐθέλω, & κακός.

Ἐθελοκωφέω, sum ἐθελόσπως κωφὸς, sponte surdus, audire nolo.

Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, volunt, 3. plur. præs. ab ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντῖ, ultro, sua sponte, adverb. ab ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντής, ῆ, ὁ, voluntarius. ejusdem them.

Ἐθελοντῇ, adverb. voluntarie, ultro. ab ἐθέλω.

ΕΘΕΛΩ, vel θέλω, volo. imperf. ἐθελον, ες, ε. f. θελήσω. p. πεθέληκα. perf. pass. πεθέλημαι. inde θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. q. θέϝ λῶ, volo: ut sit, quasi more meo, & ex consilio volo, id est, consulto.

Ἔθεν, per syncop. Jon. pro ἕοθεν, & hoc pro οὗ, sui; Jones enim pro οὗ dicunt ἕο. Attici addunt σϝ. ita etiam ἐμοῦ, & σοῦ, se habent. Est & ἕθεν, pro ἑοῦ, se.

Ἔθεντο, 3. plur. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το, posui, verbi τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθακα. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Th. θεράπων, οντος, ὁ, minister.

Ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθεϑ, Dor. pro ἔθης, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθεσο, ἔθεο, & ἔθευ, verbi τίθημι, pono.

Ἐθέμεθα, & ἐθεύμεθα, Jon. pro ἐθήμεθα, & ἐθέοντο, ἐθεύντο, a θέομαι, quo Jones utuntur pro θεάομαι, specto.

Ἐθήγϑυ, 3. sing. imperf. a θήγω, acuo. f. ξω.

Ἐθηήσαντο, inspexerunt. 3. plur. aor. 1. med. Jonic. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, specto.

Ἐθηῆτο, inspiciebat, Jon. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι.

Ἔθηκε, as, ε, posui, & in 3. plur. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθλω.

Ἐθήκατο, Jon. pro ἐθήκω, 2. sing. aor. 1. med. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusdem temporis, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθλω.

Ἔθηλα, as, ε, florui, a. 1. ind. activ. verbi θάλω, vireo. f. αλῶ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἔθλω, pro εἴθλω, missus sum. a. 1. ind. pass. ab ἵημι, mitto.

Ἔθιζε, assuesce, præs. imperat. activ. ἐθίζεο, Jon. pro ἐθίζω, præs. imperat. pass. ab ἐθίζω, quod vide.

Ἐθίζω, assuefacio. fut. ίσω. præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι, assuefio. præt. pass. εἴθισμαι. perf. part. pass. εἰθισμένος. a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, εος, το, mos, consuetudo.

Ἔθλασε, comminuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango. f. άσω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus. ex ἔθνος, εος, το, gens, & ἀρχός, οῦ, ὁ, vel ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. Th. ἄρχω, impero.

Ἐθνικός, ή, ός, gentilis, ethnicus. hinc ἐθνικῶς, adv. ethnice, gentiliter.

ΕΘΝΟΣ, εος, το, gens, natio, populus, sexus. q. ab ἑϑος, suus cuique genti mos est. Alii ab ἔνθα, quasi ἔνϑος, quod natio sit hic, & illic sparsa. Hinc ἐθνικός, ή, ός, ad gentem aliquam pertinens: genti alicui peculiaris.

Ἐθοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. a θοινέομαι, devoro. a. 1. med. ἐθοινησάμην, ω, ατο, a θοινάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.

Ἐθοίνων, depascebant, 3. plur. imperf. a θοινάω, epulor. f. ήσω. p. πεθοίνηκα. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Ἔθος, εος, το, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω. præt. med. εἴωθα, consuevi. ἐθίζω, assuefacio.

Ἔθυ, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθεσο, & Jon. ἔθεο, & per crasin Att. ἔθυ, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθλω. a. 2. med. ἐθέμην, σο.

Ἐθύωσα, pro ἐθύσασα, excitavi, a. 1. ind. act. ab inusit. them. θυόω, acuo, vel θυΐζω, celeriter moveor. Thema θυός, ή, ός, celer.

Ἔθραξε, conturbavit, per syncop. pro ἐτάραξε, aor. 1. ind. act. a ταράσσω, turbo. f. ξω.

Ἔθρεξα, cucurri, a. 1. ind. act. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. δεδράμημαι.

Ἐθρέφθην, ης, η, innutrita sum. aor. 1. pass. pro ἐτράφθην, verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα. aor. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.

Ἔθρεψα, alui, aor. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

Ἐθρῴων, Dor. & Æol. pro ἐθρῶων, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρωέω, lamentor. Th. θρῶος, ου, ὁ, luctus.

Ἐθύθην, ης, η, sacrificatus fui, a. 1. ind. pass. a θύω, macto. f. θύσω. p. τέθυκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, excandui, a. 1. ind. pass. a θυμόω, irrito. f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμός, animus, ira.

Ἐθώϋσσον, furebant, 3. plural. imperf. verbi θωύσσω, idem quod θύω, seu θύω, cum impetu ruo. f. θύσω.

Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. a θύω, sacrificio, macto. f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμμαι. a. 1. pass. ἐθύθην. Ἔθω, ex consuetudine facio. p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, εος, το, mos.

Ἐθῶσι, mittantur, 3. plural. aor. 1. sub. pass. ab ἔθλω, seu εἴθλω, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto.

Ε Ι

ΕΙ', si, conjunct. connexiva, cum indicat. construitur. significat etiam, an, utrum, num. hinc εἴθε, utinam, pro quo Poet. ἄ, εἴτε, sive. Est enim ἄ, es, 2. sing. præs. εἰμί, sum. Est & ἄ, vel εἶς, vadis, 2. sing. ab εἶμι, eo, & in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ibat. Est & præs. imperat. ἄ, ι, pro ἴθι, & in compos. δεῦρο, ἔξελθε.

Εἰ ϑ μή, alioquin.

ΕΙ'Α, εια, adverb. hortantis. Scribitur etiam ἔα.

Εἶα, εἴας, εἄ, ivi, iviſti, præt. med. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c. Est & ἔα, sinebat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino. imperf. εἴων. Est & ἕα, ας, ἡ, herba, gramen. ab ἐάω, quia sinitur libere crescere.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ, ης, ἡ, locus humectus, irriguus, herbosus, pratum. q. ab ἑάω, vel ἕα, gramen, quod circa radices suas humidum est, præsertim si sit densius.

Εἰαμός, ή, όν, subtilis, λεπτός. pro ἑανός, Poetice.

Εἵαμαι, Poetic. metri causâ pro ἕαται, quod Jon. dicitur pro ἧται, imperf. verbi ἧμαι, sedeo.

Εἶαον, imperf. act. verbi ἐάω, sino. a. 1. εἴασα.

Εἴαρι, veri, dat. sing. Poet. pro ἔαρι, ab εἶαρ, Poet. pro ἔαρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινός, ή, όν, vernus, a, um. dat. plur. εἰαρινοῖσι. ab ἔαρ, ver.

Εἶας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino. imperf. εἴασον, ων, ασες, ας, ασε, α. perf. εἴακα.

Εἴασε, & Poet. εἴαπε, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino. fut. ἑάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴαπε, Jon. paragog. πε σκε, pro εἶα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἰαχ', ob sequentem aspir. pro εἴασκε, quod vide.

Εἴαται, & εἵατο, Poet. pro ἕανται, & ἕατο, quæ Jon. dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum illud est 3. plur. ind. præs. verbi ἧμαι, sedeo: hoc 3. plur. imperf. ἧμην, ἧστο.

Εἴβεται, distillat, 3. singul. ind. Jon. & Poet. pro λείβεται. sic εἶβε, pro λεῖβε. εἰβόμην, pro λειβόμην. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, si quidem, si modo. conjunct. cum indic.

Εἶδ', eia, adverb. hortantis.

Εἰδαίνομαι, & εἰδαίλομαι, assimilor, similis fio. ab εἶδος, species. Th. εἴδω, video.

Εἰδάλιμος, ή, όν, speciosus, formosus. ab εἶδος, species. quod ab εἴδω. εἰδαίλομαι, assimilor.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, esca, dapes. ab ἔδω, edo.

Εἶδε, scito, aor. 2. imperat. & in alia significat. pro εἴδηκε, per syncop. dici posset, ab εἴδω, scio.

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, species, ab εἶδω, video.

Εἰδείην, viderem, præs. opt. verbi εἴδημι. f. εἰδήσω. hinc præsens inf. εἰδέναι, ut πιθείην, & πιθέναι, ex πίθημι: alii malunt syncopen esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro οἶδέναι ponant, a præt. med. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδον, 3. singul. aor. 2. act. εἶδον, ες, ε, vidi. ab εἴδω, video. aor. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præsens inf. ab εἴδημι. vel perf. inf. act. per syncop. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω, scio.

Εἰδεσι ἐπαμμένοι παῖδες, pueri egregia forma præditi.

Εἰδέσκε, Jon. & Poet. pro ἐοικέναι, similem esse. & pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. singul. præs. ab εἴδομαι.

Εἰδεχθής, έος, ὁ, ἡ, aspectu deformis, qui odioso aspectu. ab εἶδος, aspectus, quod ab εἴδω, video; & ἐχθος, εος, το, odium.

Εἰδέω, vel εἴδημι, scio. f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per syncop. εἴδειν, & εἴδεεν, Attice vero ᾔδεσαν, ης, & in 3. plur. ᾔδεσαν. perf. inf. εἰδηκέναι, & per syncop. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκώς, & per syncop. εἰδώς, υῖα, ός, & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδός. præt. med. οἶδα.

Εἰδή, simul, adv. Alii volunt esse ἐπεσδή. Alii ἐ δή, scribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδῆς,

Εἰδῇς, noveris, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, ῶ, ſcio. f. ήσω.
Εἰδήσω, fut. 1. ind. εἰδήσῳ, fut. 1. inf. ejuſdem verbi.
Εἰδῆτε, 2. plur. præſ. ſub. activ. verbi εἰδέω, quod vide.
Εἰδόῖ, pro εἰδότα, peritum; acc. ſingul. perf. part. per ſyncop. pro εἰδηκότα, verbi εἴδέω, ſcio. f. ήσω.
Εἶδοι, αἱ, idus. vox Latina, ab iduo, ideſt, divido.
Εἰδόμῳ, ſimilis, ab ἄδομαι, videor. Them. ἄδω, video. & in 1. plur. εἰδομῳ.
Εἴδομες, videmus, Doric. pro εἴδομῳ, 1. plur. verbi εἴδω, video.
Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.
Εἶδος, εος, τό, ſpecies, præſtans forma. dat. ſing. εἴδοϊ, εἴδει. dat. plur. εἴδεσι. Th. ἄδω, video.
Εἴδοσαν, noverunt, Bœot. pro ἴδον, 3. plur. a. 2. act. verbi ἄδω.
Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδώς, ότος, ὁ, pro εἰδηκώς, per craſin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.
Εἰδυῖα, ας, & in dat. Jon. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. activ. f. g. εἰδυῖαι, pro εἰδυίας, dativ. plur. Jon. verbi εἰδέω, quod vide.
ΕΙ'ΔΩ, video. f. ἄσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. ἰδών, ὖσα, όν. Hinc εἶδος, εος, τό, forma, facies, ſpecies. εἴδωλον, ου, τό, ſimulacrum. ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies. ἀΐδής, ές, ὁ, ἡ, obſcurus. ἀΐδης, ες, ὁ, ἡ, idem. ἀείδελος, & ἀΐδελος, ὁ, ἡ, idem. εἰδέω. fut. ήσω, ſcio. infinit. εἰδέναι, ſcire. εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, gnarus. σωοιδα, mihi conſcius ſum. σωειδησις, εως, ἡ, conſcientia.
Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contracte. ut πιθῶ, a πίθημι. ſic præſ. opt. εἰδείην. præſ. inf. εἰδέναι. Alii ſyncopen ajunt eſſe τῶ εἰδήκω, perf. ſub. ab εἰδέω.
Εἰδωλεῖον, ου, τό, idolum, delubrum, ab εἴδωλον, ου, τό, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τό, ſpecies.
Εἰδωλόθυτον, ου, τό, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον.
Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui εἰδώλῳ λατρεύῃ, idolum religioſe colit. ex λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, a, &c.
Εἴδωλον, ου, τό, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τό, ſpecies.
Εἰδωλοποιία, ας, ἡ, fictio idoli. ex εἴδωλον, ου, τό, idolum, & ποιέω, facio.
Εἰδὼς, qui novit, perf. part. activ. per ſyncop. pro εἰδηκώς, ότος, ὁ, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. ήσω.
Εἶεν, eſſent, 3. pl. præſ. opt. per ſyncopen Attic. pro εἶησαν, ab εἰμί, verbi εἰμὶ, ſum.
Εἶῃ, ῃς, ῃ, aor. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto. f. ήσω.
Εἶῃ, εἴης, εἴη, eſſem, & in plur. εἶμεν, εἶτε, εἶεσαν, & per ſyncop. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præſ. opt. verbi εἰμὶ, ſum.
ΕΙ'ΘΕ', pro εἶτε, deinde, propter aſpirat.
ΕΙ'ΘΑΡ, adverb. Poet. ſtatim.
Εἴθε, utinam. Th. εἰ, ſi.
Εἴθλω, ſeu ἔθλω, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.
Εἰθισμὸς, aſſuetus, perf. part. act. ab ἐθίζω, aſſuefacio. Th. ἔθω.
Εἴθισα, aſuevi, aor. 1. ind. act. verbi ἐθίζω. f. σω. p. εἴθικα. Th. ἔθω, ες, τό, mos.
Εἴθισμαι, aſuetus ſum, perf. paſſ. unde εἰθισμὸς, perf. part. ejuſd. verbi.
Εἴκα, ſimilis ſum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetita initiali littera, & ε, in ο, verſo, verbi εἴκω. Quidam tamen volunt eſſe aor. 1. Bœot. pro εἶξα.
Εἵκας, ες, miſi, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto. f. ήσω. a. 1. ἧκα.
Εἰκάδι, viginti, dat. ſing. ab εἰκάς, άδος, ἡ, ab ἕκοσι, viginti.
Εἰκῇ, etiamſi, conjunct. diſcret. cum ind. ex εἰ, ſi, & κῇ etiam.
Εἴκασι, miſerunt, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. ἑικώς. Sed εἴκασι, videntur, p. m. ab ἔοικα.
Εἰκάσαις, conjectare poteris. 2. ſingul. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, conjicio. f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. ἔοικα, ſimilis ſum.
Εἴκοσι, Doric. pro ἕκοσι, viginti, quod vide.
Εἰκ', pro εἰκε, vel εἴκεν, ſiquidem. Th. εἰ, ſi, & κε, vel κεν, particula Poetica.
Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præſ. imperat. ab εἴκω, cedo. f. ξω.
Εἴκειν, & Attic. ἤκειν, iveram, pluſq. perf. a perf. εἵκα, verbi εἶμι, eo.
Εἰκελος, η, ὁ, ſimilis. Th. ἔοικα, ſimilis ſum.
ΕΙ'ΚΗ, adv. fruſtra, temere, ſine conſilio, caſu. inde εἰκαῖος, α, ὁ, temerarius. q. ab εἴκω, cedo, ſcil. τῷ πάθει, affectui, ſano conſilio ſpreto, & ſuſque deque habito.
Εἰκονίζω, aſſimilo, exprimo. ab εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. Them. ἔοικα, ſimilis ſum.
Εἰκοστάκις, adv. vicies. ab ἕκοσι.
ΕΙ'ΚΟΣΙ, & Poet. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, viginti. plur. tantum, & ἄκλιτον. Doric. ἔκοτι. q. ab εἴκω, ſimilis, æqualis, eſt enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκάς, άδος, ἡ, vicenarius numerus. εἰκοσάκις, vicies. εἰκοστὸς, ἡ, ὁ, vigeſimus.
Εἰκοσίμετρος, viginti menſuras capiens. ab ἕκοσι, viginti, & μέτρον.
Εἰκοσιπήχεις, de quo viginti contendunt. ab ἕκοσι, viginti, & ἐρίζω, contendo.
Εἰκοστὸς, vigeſimus, & in f. g. εἰκοστὴ, ῆς, ἡ, vide in ἕκοσι.
Εἰκότως, adv. ſimiliter, ab εἰκὼς, ότος, ὁ, ſimilis. Th. ἔοικα.
Εἴκουσι, cedunt, 3. plur. ab εἴκω, cedo.
Εἴκτην, ſimiles erant, pro ἀκέτην, 3. dual. imperf. per ſyncop. & ſoluta diphthongo εἰκέτην, verbi εἴκω. Vel ut alii volunt, eſt pluſq. perf. med. εἴκεαν, & in dual. εἰκέτην, & ſyncope ἔκτην, & per dialyſin εἴκτην.
Εἶκτο, pro εἴκετο, aſſimilatus erat, 3. ſingul. imperf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel pluſq. perf. ab εἴγμαι, ξο, κτο.
Εἰκῦαν, decoram, aptam, accuſ. ſingul. perf. part. med. f. g. ab εἴκω, p. m. pro ἐοικυῖαν, verbi ἔοικα, ſimilis ſum.
ΕΙ'ΚΩ, ſimilis ſum; item cedo, non repugno. f. ξω. præt. med. ἔοικα. q. ab ἑάω, ſino. hinc εἰκὸς, ότος, τό, verisimile. εἰκότως, ut par eſt. εἰκάζω, aſſimilo. εἴκασμα, ατος, τό, ſimulacrum. ἔικελος, & ἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. εἰκὼν, όνος, ἡ, ſimulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐπιεικὴς, ες, ὁ, ἡ, decens, conſentaneus; item æqui, bonique amans. ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas. προσέοικα, aſſimilis ſum, videor. θεοείκελος, & θέσκελος, ου, ὁ, ἡ, Deo ſimilis.
Εἰκὼ, όος, ῦς, ἡ, Poet. pro εἰκὼν, όνος, imago, effigies.
Εἴκων, cedens, præſ. part. ab ἔκω.
Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. ab ἔοικα.
Εἰκὼς, decens, præt. part. med. ab ἔοικα.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.
Εἰλαπινάζω, Poet. epulor. hinc εἰλαπινασὴς, οῦ, ὁ, conviva. Th. εἰλαπίνη.
ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum. dat. plur. εἰλαπίνῃσι. quaſi ab εἶλη, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel ſimpliciter ab Attico εἰλαπάχθαι, pro λελαπάχθαι, a λαπάζω. Caſ. in Athen. lib. 1. c. 16. vel q. ἐλαπίνη, ab aor. 2. ἔλαπον, τὸ λάπτω, lambo, ut in lautioribus conviviis fit. Vel quia εἶλε τὸν πείναν, famem reſtrinxit. hinc εἰλαπινάζω, convivor, & εἰλαπινασὴς, οῦ, ὁ, conviva.
Εἴλαρ, αρος, τὸ, (quod & εἶλαρ) propugnaculum. ab εἰλέω, quia intra illud concluſos nos tenemus.
Εἰλάπινος, pro ἐλάπινος, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.
Εἶλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.
Εἴλεγμαι, dictus ſum, Att. pro λέλεγμαι, perf. paſs. verbi λέγω, dico.
ΕΙ'ΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, partus. quod parturientibus opituletur. ab ἐλεύθω, unde & Ἐλεύθω, dicta.
Εἰλεῖ, 3. ſing. præſ. paſs. ab εἰλέω.
Εἰλεὸς, ὁ, ὁ, ileus, volvulus, morbus inteſtinorum. item vitis. ab εἰλέω, volvo.
Εἵλετ', & εἷλεν, elegit, 3. ſing. a. 2. m. vide εἷλε. ab αἱρέω, eligo.
Εἵλῳ, cepiſti, eripuiſti, Dor. pro εἷλες, 2. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω.
Εἰλεῦντο, pro ἐλέοντο, ſeu εἰλοῦντο, Doric. 3. plur. imperf. paſs. verbi εἰλέω, verſo.
ΕΙ'ΛΕΩ, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἰλέω vero, verſo, circumago, involvo. f. ήσω. p. ηκα. q. ab ἑλάω, agito. inde εἶλη, ης, ἡ, agmen. εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. εἰλύω, ſeu εἴλυμι, fut. ύσω, verſo, volvo. εἵλιξ, & ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum. εἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex.
Εἶλη, & ἔλη, ης, ἡ, ſplendor.
Εἰληθερὴς, ες, ὁ, ἡ, ſole calefactus. ab εἶλη, ſplendor, & θάλπω, calefacio.
Εἰλήθυια, ἡ, Lucina, partus. q. ab ἐλεύθω, quod parturientibus opituletur, ut fœtus in lucem veniat.
Εἰλήλυθα, ας, ε, veni, Poetic. pro ἐλήλυθα, præt. med. Attic. verbi ἔρχομαι, venio. p. m. ήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Εἰληλύθει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide εἰλήλεθα.
Εἰλήλεθμεν, per ſyncop. pro εἰληλύθαμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλεθα, p. m.
Εἴλημμαι, perf. Attic. pro λέλημμαι. unde εἰλήμμην, pro λελήμμην, perf. part. paſs. verbi λαμβάνω.
Εἴληπται, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.
Εἴληφα, ſimpſi, perf. Att. pro λέληφα. hinc εἰλήφως, ότος, ὁ, perf. part. act. ejuſdem verbi.
Εἴληχα, ſortitus ſum, perf. Attic. verbi λαγχάνω, ſortior.
Εἰλιγγὼν, ῶνος, ὁ, vertex, gyrus, tormen inteſtinorum, ab εἰλέω, verſo. εἰλιγγὼν, vertigo capitis, σκότωσις.
Εἴλιγμαι, circumvolutus ſum, perf. paſs. ab εἰλίσσω. Th. ἑλάω, verſo.
Εἰλικες βόες, dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἵλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, circumvolutio. ſumitur & adject. pro implicito. Th. ἑλάω, verſo.
Εἰλικρινὴς, ές, ὁ, ἡ, diſtinctus, ſincerus, clarus. in nom. plur. εἰλικρινῆς. ab εἶλη, ſplendor Solis: vel potius ἔλη, & κρίνομαι, ſecerno.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas, ab εἰλικρινὴς, quod vide.
Εἰλίποδας, curvipedes, vel curve gradientes. dat. plur. Jon. εἰλιπόδεσσι. ab εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, flexipes. ex ἕλω, pro quo uſitatum αἱρέω, flecto, & πὼς, ποδὸς, ὁ, pes.
Εἰλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præſ. part. paſs. ab εἰλίσσω, vel πω, circumvolvo. pro quo etiam dicitur ἑλίσσω. f. ίξω. p. ἕλιχα. præt. paſſ. εἴλιγμαι: unde eſt ἕλιγμα, ατος, τὸ, involutio. εἵλιγμος, ου, ὁ, vertex, gyrus. εἵλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum; item ſpecies hederæ. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλίασω, vide in εἰλιασόμην.
Εἰλίχασι, pro εἱλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi εἰλίασω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.
Εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.
Εἷλκυσε, traxit, a. 1. verbi ἑλκύω, traho. imperf. εἵλκυον. Th. ἕλκω.
Εἱλόμην, ης, ε, accepi, aor. 2. ind. εἵλοντο, 3. plur. a. 2. med. ab αἱρέω, eligo.
Εἷλυ, 2. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.
Εἵλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. a λέγω.
Εἱλύαθ', Jonic. pro εἱλυμένοι εἰσὶ, perf. paſſ. verbi εἱλύω, ſeu εἵλυμι, verſo, volvo. Th. εἰλέω, idem.
Εἱλυπαίνομαι, volvendo trahor. ex εἱλύω, in εἰλέω, & πάσσω.
Εἱλύφαζε, reſplendebat, imperf. verbi εἱλυφάζω, vel άω, torqueo. Th. εἰλέω.
Εἱλυφόωντες, Poet. pro εἱλυφῶντες, ab εἱλυφάω, verſo. Th. εἰλέω.
ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, vel Helota, ſervus apud Lacedæmonas, ex Helotis captis.
Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.
Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Æol. ἕσσυμα. ab ἕω, induo, vel ἐνύω.
Εἶμαι, ἕσσαι, ſedi, ſediſti, ſeu indutus ſum. perf. paſſ. verbi ἕω, induo. a. 1. εἵσσα. pluſq. perf. paſſ. ἄμην. part. perf. ἡμένος. Eſt & εἶμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἵημι, mitto.
Εἱμαρμένοι, σαι, ὄ, Attic. pro μεμορμένοι, perf. paſſ. verbi μείρω, divido.
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum, ab εἱμαρται, verbi μείρω, quia ſuum cuique diviſum eſt.
Εἶμεν, Poet. Dor. & Æol. pro ἐσμέν, 1. plur. verbi εἰμὶ, ſum. Εἶμεν, ſimus, per ſync. pro εἴημεν, præſ. opt. 1. plur. ejuſdem verbi.
Εἶμεναι, Poet. & Dor. pro εἶναι, eſſe. Att. ἔμμεναι, Æol. ἔμμεναι, præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.
Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poet. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, ſumi.
Εἰμὴ, niſi. conjunct. item pro εἰ μὴ, ſed.
Εἰμὶ, ſum. εἶ, es. q. ab ἔω. imperf. ἦα, ἦς, & Æol. ἤμθα. a. 2. ἦν, fui. ὦ, fuero, a. 2. ſub. ἤμεν, ἦσο, ἦτο, fueram, pluſq. perf. f. ἔσομαι, ῃ, εῖ, per Sync. ἔσσαι. præſ. imperat. ἴσθι, ἔστω, Attic. ἤτω. præſ. opt. εἴην, ης. præſ. ſub. ὦ, ᾖς, ᾖ, ſim. fut. ſub. ἔσομαι, ῃ, ῇ. præſ. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præſ. ὤν, οὖσα, ὄν.
Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. εἴσι. q. ab ἔω. imperf. εἶν, dual. ἴτην, 3. plur. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἰὲ. præt. med. εἶα, Attic. ᾖα, & ſolutione facta ᾔα, ας, ε. pluſq. perf. ᾔειν, 3. plur. ᾖεσαν, Att. ᾔεσαν.
Εἶν, in, pro ἐν, Poet. cum dat. Eſt & ἐὶν, ibam, imperf. verbi ἔμι, eo. Eſt & εἴν, pro ἐῶ, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.
Εἰνάετες, & ἐννάετες, adv. per novem annos, ab ἐνναετὴς, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εἶναι, eſſe, præſ. inf. ab ἔμι, ſum. Eſt & εἰναι, per metatheſin pro ἴεναι, inf. ab εἶμι, eo. inde ἀπεῖναι, abire. Dicitur & εἶναι, miſiſſe, a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.
Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰναλίος, ου, ὁ, maritimus. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.
Εἰνάνυχες, per novem noctes, adverb. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, novem, & νὺξ, nox.
Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐνὰς, nonarius numerus. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem.
ΕΙ'ΝΑΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, id eſt uxor fratris. dicitur τὸ ἀνδρεύειν, cubare: ut ſit quaſi ἀνήκτωρ, cohabitatione juncta.
Εἶνατος, nonus, pro ἔνατος, ab ἐννέα, novem.
Εἰνεάκαντο, Jon. & Poet. pro ἠνείκαντο, & ἐνείκαντο, detulerunt, 3. plur. aor. 1. med. vide in ἔνεγκα, verbi φέρω.
Εἵνεκα, per ectaſin Poet. pro ἕνεκα, propter, cauſa. regit genit. Et εἵνεκεν, Jonice.
Εἰνόδιος, ου, ὁ, ἡ, in via ſitus, in via habitans. ab ἐν, in, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.
Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondoſus. a φύλλον, ου, τὸ, folium, & εἴνοσις, pro ἔνοσις, ἡ, motus, ab ἐνόω, impello, agito.
Εἵνυ, ſederunt, 3. plur. perf. paſſ. ἕημαι. & in pluſq. perf. 3. plur. ἕατο, ſederant, ab inuſit. ἕω.
Εἶξα, ſimilis ſum, & in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω. εἴξας, cedens, a. 1. part. εἶξαν, ceſſerunt, 3. plur. a. 1. act. ejuſdem verbi.
Εἷο, pro οὗ, Poet. genit. ſing. μεθ' εἷο, ſecum.
Εἶπα, ας, ε, dixi, a. 1. ind. act. εἶπαι, aor. 1. infin. εἶπαν, 3. plur. aor. 1. activ. verbi ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον, ες, ε. Et εἴπατε, 2. plur. aor. 1. imperat.
Εἰπαὶ, pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.
Εἰπὲ, dic, Att. pro εἶπε, aor. 2. imperat. εἰπεῖν, dixiſſe, a. 2. inf. ejuſdem verbi.
Εἰπέμεν, inf. Jonic. pro εἰπεῖν. εἴπεσκε, Jon. pro εἶπε, 3. ſing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.
Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Th. εἰ, ſi.
Εἴπης, dicas, aor. 2. ſub. hinc Æol. εἴπηθα, 2. ſing. ejuſdem temporis, verbi ἔπω.
Εἰπόμην, ſequebar, & in 3. plur. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, ſequor. f. ἕψομαι. p. εἵμμαι.
Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἶπόν, pro εἶπὲ, a. 2. imperat. verbi ἔπω, dico.
Εἴποτε, ſi quando. adverb. ex εἰ, ſi, & πότε, quando. quod ab ὅτε, idem. Sic εἴπου, adv. ſicubi. ex εἰ, ſi, & που, ubi? ab ὅς, qui.
Εἴπω, dixero, a. 2. ſub. εἰπὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.
Εἴπως, adverb. ſi quo modo. ex εἰ, ſi, & πῶς, quo modo?
Εἰραίνα, ας, ἡ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.
Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt τὸ ἐῤῥάφθαι, quia inſutus fuit, femori ſcil. Jovis; unde & μητροῤῥαφής. Vel q. ἔρυν φαίνει, diſcordiæ pater eſt vinum, ſi multum bibatur. Quid ſi, quia loquax, τὸ ἔρειν καὶ ἀφιέναι?
Εἰργαθῶ, prohibeo, diſtraho. imperf. εἰργάθουν, & diſſolut. Poetica ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.
Εἰργασάμην, ω, ατος, exercui, a. 1. med. εἰργάζομην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.
Εἰργάσθη, confeci, aor. 1. ind. paſſ. ἤργασμαι, σαι, ὄ, confectus ſum, perf. ind. paſſ. hinc part. εἰργασμένος. ab ἐργάζομαι, ab eodem them.
Εἴργει, cohibet, 3. ſing. præſ. act. ἄργεσθαι, dimoveri, præſ. inf. paſſ. ab εἴργω, arceo.
Εἴργμαι, vinctus ſum, perf. ind. paſſ. ab eodem verbo.
Εἴργον, coercens, præſ. part. n. g. εἴργε, abſtine, præſ. imperat. paſſiv. εἴργυσι, 3. plur. indic. act. ab ἄργω, arceo. f. ξω.
ΕΙ'ΡΓΩ, includo, in carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, veto. q. ab ἀρκέω, quatenus propello, & quatenus contineo. inde πολιορκέω, urbem obſideo.
Εἴρεαι, Jon. pro ἔρῃ, interrogas, 2. ſing. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Them. εἴρω, dico.
Εἰρέας, cœtus, conciones, acc. plur. ab εἰρέη, vel Jon. ἀρέη, ης, ἡ, concio. ab εἴρω, dico.
Εἰρέαθ', Jonic. pro εἴρηται, 3. plur. perf. paſſ. a ῥέω, dico. vide εἰρημένος.
Εἰρέεσθαι, εαι, Jon. & Poet. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.
Εἴρεο, Jon. pro ἄρε, interroga, præſ. imp. verbi εἴρομαι. poteſt eſſe & imperf. ab ἕρομαι. Th. ἄρω.
Εἴρηρ, ος, ὁ, captivitas, ſervitus. ab εἴρω, necto.
Εἰρέσθαι, Jon. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare.
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obvolutus, quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant ad famem arcendam. ab εἴρος, lana.
Εἰρεῦσαι, enumerantes, Dor. pro ἐρῦσαι, præſ. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, dico, Poet. ἀρέω. Th. εἴρω.
Εἴρηκα, perf. Attic. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. ἐῤῥήκειν. perf. part. Att. εἰρηκώς.
Εἰρημένος, perf. part. paſſ. a ῥέω, dico. f. ῥηθήσω. perf. paſſ. ἐῤῥήθην, & Attice εἰρήσομαι. Alii ab ἐρέω, derivari malunt.
Εἴρην, ενος, ὁ, puer, qui jam fari poteſt. ab εἴρω, loquor.
Εἰρηνεύω, pacem colo, in pace vivo. f. εύσω. perf. εἰρήνευκα. ab εἰρήνη, ης, ἡ, pax.
ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν ἄγειν (a connectendo.) Disjuncta enim in unum nectit. vel ab ἄγειν, congruere. Hinc εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν, pacificus. εἰρηνεύω, in pace vivo.
Εἰρηνοποιέω, ῶ, reconcilio. f. ήσω. prær. εἰρηνοποίηκα. Hinc εἰρηνοποιὸς, ὴ, ὸν, pacis ſtudioſus. ex εἰρήνη, pax, & ποιέω, facio.
Εἰρεοῦς, οῦ, ὁ, laneus. & pro eodem ἠέρινος. Th. εἴρος, εος, τὸ, lana.
Εἰροκόμος, ου, ὁ, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰροκόμῳ. ab εἶρος. quod ab εἴρω, εος, τὸ, lana, & κομέω, curo.
Εἴρομαι. vide in ἔρω.
Εἰροπόκος, ου, ὁ, laniger. gen. pl. εἰροπόκων, a πέκω, vel πέκω, pecto. fut. ξω. p. m. πέπωκα (hinc πόκος, ου, ὁ, vellus) & εἶρος, εος, τὸ, lana.
ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, lana. ἔμιον, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto, quia nexilis.
Εἴρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, ibamus, 1. plur. imperf. ab ἕρπω, repo.
Εἰρύαται, Jonic. pro εἴρυνται, 3. perſon. plural. num. perf. paſſ. Jones enim & perfecti, & pluſquamperf. tertiam plural. a tertia ſing. formant, ante ται, vel το, α breve inſerentes. Sic εἰρύατο, Jon. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſ. perf. verbi εἰρύω, quod pro ἔρυω, cuſtodio. fut. σω. p. εἴρυκα. a. 1. paſſ. εἰρύθω.
Εἴρυκα, perfect. act. ſuſtuli. ejuſdem verbi.
Εἰρύμμαι, præſ. inf. Doric. pro εἰρύειν. Th. ἐρύω, pro ἐρύω, traho.
Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plural. imperf. verbi ἔρυμαι, per ſyncop. pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. ſic ἔρυσθε, pro ἐρύεσθε, præſ. inf.
Εἰρύσασθε, cuſtodire, a. 1. inf. med. Poet. pro ἐρύσασθε, verbi ἐρύω.
Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eodem them.
Εἰρύω, Poet. pro ἐρύω. f. σω. traho.
Εἴρχαται, & εἴρχατο, Jon. pro εἰργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. perfect. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, includo.
Εἶρψα, erupi, aor. 1. verbi ἕρπω, ſerpo. f. ψω. p. φα.
ΕΙ'ΡΩ, necto, dico, interrogo, nuntio. fut. ἐρῶ. & in 2. plural. ἐρεῖτε, dicetis. præt. εἴρηκα, q. ab ἄρω, apto. Recte dicere eſt apte verba connectere. Hinc εἰρέω, Poet. dico: item ἐρέω, i-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

dem quod φέω, ἀξερέω, eloquor. προσερέω, alloquor.

ΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulate loquens. εἰρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione. εἰρωνικός, &c. quod ab εἴρων, quod sit dicacior, & verbosior.

Εἰρωνικῶς, ficte, ironice, adv. ab εἰρωνικὸς, qui dissimulatione in loquendo gaudet. Th. εἴρων, ωνος, ὁ.

Εἴρωτᾷ, 3. sing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. sing. & plur. imperf. verbi εἰρωτάω, Jon. & Poet. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo, imperf. ἠρώτεον, ων, ας, ας, &c.

Εἰρωτεῖν, Jon. pro ἐρωτᾶν, præs. inf. vide εἰρωτῶ.

ΕΙ'Σ, vel ἐς, ad, in, regit acc. q. ab ἔω, eo. Itionis, seu motus vocula est. εἰς τί; quorsum? Hinc εἴω, in, intra.

Εἴς, es, pro ἦ, 2. singul. imperf. verbi εἰμὶ, sum, pro quo etiam ἔα, dicitur.

Εἶς, vadis, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ', pro εἶσι, vadit, 3. sing. præs. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui misit, a. 2. part. ab ἵω, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

ΕΙ'Σ, μία, ἕν, unus, a, um; item quidam. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός. q. ab ἅμα, sum. Ens est unum. vel potius ab ἑὸς. Hinc ἑνόω, unio, aduno. μηδεὶς, & οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus. ἐξενίζω, pro nihilo duco.

Εἷσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, scio, vel εἶμι, eo. pro quo ἧσα etiam dicitur. a. 1. med. εἰσάμην.

Εἶσα, sedi, a. 1. ind. ab ἕννυμι, seu ἔω, sedeo. f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. fut. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγὲ, ingreditor. præs. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσάγω, ας, ει, introduco. f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον. a. 2. imper. εἰσάγαγε, έτω. a. 2. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον. ex εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, ab εἰσάγω, quod vide.

Εἴσαδ', pro εἴσατο, statua honoravit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἔω, statuo. f. ἔσω. a. 1. εἴσα.

Εἰσακούω, exaudio. f. ούσω. p. εἰσήκουκα. aor. 1. pass. εἰσηκούσθην, exauditus fui. aor. 1. part. pass. εἰσακουσθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. cum genit. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσαμένοι, Jonic. pro ἀσάμενοι, & hoc pro ἐσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἔω, colloco, fundo. a. 1. εἶσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, similis sum, scivi. a. 1. ind. med. verbi εἴδω, scio, vel εἶμι, vado. Sed εἰσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἕννυμι, seu ἔω, induo.

Εἶσαν, collocarunt, 3. plur. a. 1. act. ἔσα, & Poet. ἔασα. ab ἔω, seu ἕννυμι, idem quod ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conscendo. fut. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. op. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Εἰσαναὼν, scandens, aor. 2. part. act. ab εἰς, & ἄμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. semel. ex εἰς, & ἅπαξ, semel.

Εἴσας, acc. pl. f. g. εἴσης, gen. ab εἴσος, η, ον, æqualis, e. idem quod ἴσος, η, ον.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδον. Et εἴσατο, penetravit, est a. 1. med. verbi ἅμι, eo.

Εἰσαφίκετο, reversus est, 3. sing. imperf. act. ex εἰς, ὀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. sing. a. 2. sub. med. Jonic. pro εἰσαφίκῃ. ab εἰσαφικνέομαι. vide εἰσαφίκνεο.

Εἰσδέχομαι, intro admitto. fut. 1. med. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, accipio. p. δέδεγμαι. a. 1. pass. εδέχθην.

Εἰσδραμέσσα, introcurrens, aor. 2. part. act. f. g. a ξέχω, curro. f. δρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. a. 2. part. ἀσδράμών. p. m. δεδραμὼ.

Εἶσε, aor. 1. ind. act. verbi ἔω, colloco, induo. f. ἔσομαι. a. 1. med. εἰσάμην. p. εἶμαι.

Εἴσεαι, scies, pro εἴσῃ, Jon. 2. sing. f. 1. med. verbi εἴδω, scio. f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcurri, aor. 2. ind. act. ab εἰσρέχω. fut. δραμοῦμαι. p. εἰσδέδρομα. a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν. compos. ex εἰς, & ξέχω, curro. f. ξω. p. δεδράμηκα, & πέδρομα.

Εἰσεδύ, ingressus est, 3. sing. a. 2. εἰσδύμι. ex εἰς, & δύμι, vel δύω, subeo. f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. præs. εἰσίασι, Jon. pro εἰσίᾶσι. ex εἰς, in, & ἄμι, vel ἵημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσείασι, Jon. pro εἰσίασι, immittunt, 3. plur. præs. ab εἰσίημι. vide ἵημι.

Εἰσελάσσομαι, ῡμαι, ἐῖ, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, έτω, aor. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθης, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι.

Εἷσεν, sedere fecit, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἔω, statuo. fut. ἕσω. aor. 1. ἧσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. aor. 2. sub. act. & in 3. plur. εἰσενέγκωσιν, verbi εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς, & φέρω, fero.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur. 1. plur. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.

Εἰσεπάρησα, transfixi. a. 1. ind. verbi εἰσπεράω, compos. ex εἰς, & περάω, transeo. f. ήσω, & άσω.

Εἰσεπήδησα, insilui, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα. compos. ex εἰς, & πηδάω, salio.

Εἰσέρχομαι, ingredior. in 3. plur. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἀσελθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπάω. Th. πάω, traho.

Εἴσεῖ, scjet, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, scio. f. ὄψομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἰσηγεῖ, 3. sing. ind. verbi εἰσηγέομαι, adduco. ex εἰς, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ἤγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, arbitrium, suasio. dat. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγεῖ. ab eod. th. Hinc εἰσηγητὸν, verbale.

Εἴσῃκε, introivit, 3. sing. pluscp. perf. med. verbi εἴσαμι, ingredior. ex εἰς, & ἄμι, eo. p. m. εἶα. pluscp. perfect. m. ἤειν.

Εἰσηκούσθην, exauditus fui, aor. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσήκουκα. fut. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, adsilio. Thema ἄλλομαι, salio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. οἴσω. aor. 1. ἠνεγκάμην. Th. φέρω.

Εἴσης, gen. sing. f. g. ab εἴσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ον, æqualis.

Εἴσθα, is, Æol. paragoge pro εἰς, 2. sing. præs. ind. verbi εἰμὶ, eo,

Εἷσθ', missum esse, perf. ind. verbi ἵημι, mitto. perf. pass. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, seu ἔω, induo.

Εἴσι, vadit, 3. sing. præs. εἶμι, vado. Sed εἰσὶ, sunt, 3. plur. verbi εἰμὶ, sum.

Εἰσιέναι, intrare, præs. inf. verbi εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro. Th. ἅμι, eo.

Εἰσίασι, ingrediuntur, Jon. pro εἰσᾶσι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide. ἰασὼν, όντος, ὁ, a. 2. part.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, intro voco. a. 1. med. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. m. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, in, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Εἴσκω, assimilo, Poet. pro ἴσκω, quod ab εἶκω, similis sum. præs. inf. εἴσκειν.

Εἴσοδος, ου, ἡ, introitus, adventus, ut & ars, studium, disciplina. ex εἰς, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσόκα, Dor. & ἐσόκεν, donec, adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκεν.

Εἴσομαι, sciam, fut. 1. med. verbi εἴδω, scio: item εἶσομαι, ibo, fut. 1. verbi εἶμι, eo. Item εἴσομαι, statuam, fut. 1. med. verbi ἔω, vel ἅω, induit.

Εἰσορόων, videns, Poet. pro ἐσορῶν, præs. part. sic εἰσορόωσα, pro ἐσορῶσαι, f. g. plur. num. part. præs. ab εἰσοράω. ex εἰς, & ὁράω, video. fut. ὄψομαι. perf. ἑώρακα.

Εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν. gen. εἰσπηδήσαντος. præt. εἰσεπηδήκης. ex εἰς, in, & πηδάω, salio.

Εἴσπνιλος, ου, ὁ, lingua Laconica significat amatorem.

Εἰσπορεύομαι, ingredior. imperf. εἰσεπορευόμην, ου, εο. fut. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, in, & πορεύω, trajicio. Th. πέρω, transeo. præt. m. πεπόρημαι.

Εἵσσαι, Poet. pro εἶῃ, sedit, 3. singul. perf. pass. ἅμαι, εἶσαι, sedi, seu indutus sum, verbi ἕννυμι, seu ἔω, induo, sedeo. vel ab ἵημι, mitto. & in 3. sing. pluscp. perf. εἵσο.

Εἵστηκειν, steteram, & in 3. plural. εἱστήκδσαν, pluscp. perf. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἵσια, 3. sing. imperf. verbi εἰσιάω, convivio excipio. fut. άσω. p. εἰσίακα. Th. ἑσία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰσρέχω, intro curro. f. εὐρέξω. p. εἰσδέδρομα, vel ἐσδράμηκα. a. 2. εἰσέδραμον, aor. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν. ex εἰς, & ξέχω, curro.

Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. aor. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præs. pass. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio. ab εἰσφέρω, quod vide.

Εἶτα, sciam, f. 1. verbi εἴδω. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, pro ἔσω, intra. Poet. cum genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad.

Εἰσωπὸς, ὁ, ὁ, ante conspectum aliquid habens. ex εἰς, & ὤψ, oculus, quod ab ὄπωμαι, video.

Εἶτ', pro εἶπε, deinde, quod vide.

ΕΙ'ΤΑ, adverb. postea, deinde. ἑπειτα, idem, q. ab εἶκω, cedo. Dilatio est quædam cessio. Est etiam elegans usus vocis εἶτα in indignationibus.

Εἴτε, sive εἴθ', sive: conjunct. ex εἰ, si, & τε, que.

Εἶτε, sitis, præs. opt. per syncop. pro εἴητε, 2. plur. verbi εἰμὶ, sum.

Εἶτω, eat, 3. sing. imperat. præs. ab εἶμι, eo. quasi ab ἔω. hinc imperat. ἐέτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. ἔκω, cedo, f. ξω, p. εἶκα.

Εἴχεο, tenebas, Jon. pro εἶχε, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἶω, εἴῃς, ῃ, misissem, a. 2. sub. pro ὦ, ῇς, ῇ. ab ἵημι, mitto.

Εἴω, ᾷς, ᾷ, pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. sub. ab εἰμὶ, sum.

Εἴω, Jon. pro ἔω, sui.
Εἴωθα, consuevi, in 1. plur. εἰώθαμεν, & in 3. pl. εἰώθασι, p. m. hinc εἰωθότες, soliti, præt. med. part. ab εἰωθώς, ότος, ὁ. ab ἔθω, soleo.
Εἴων, sinebam, 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, sino. perf. εἴακα.
Εἶως, & ἕως, dum, interim, Poet. pro ὡς.
Εἰῶσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. plur. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, sino. f. άσω. aor. 1. εἴασα.

E K.

Ἐκ, vel ἐξ, ex, a, de, propter. regit genit. Ἐκ, ante consonantes, ἐξ, ante vocales ponitur. pro ὑπέρ, vel ἀντί, cum accusativo, ad præstantiam indicandam. & pro μετά. q. ab εἴκω, cedo. In compositione vim habet, quam Latinis ex. ornatum, & vehementiam sæpe orationi addit. Hinc ἐκτός, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξωτικός, ή, όν, externus.
Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.
Ἑκάδυον, Dor. pro ἐκήδυον, imperf. act. verbi κηδόω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, ους, τὸ, cura.
Ἑκάεργος, ου, ὁ, longe jaciens. ex ἑκάς, procul, & ἔργω, arceo.
Ἑκάλυ, aor. 2. ind. pass. a καίω, uro. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.
Ἑκαθέζομαι, ου, επ, imperf. a καθέζομαι, sedeo. Th. ἕζομαι, idem. f. 2. ἑδέσμαι.
Ἕκαθεν, adv. procul. idem quod ἑκάς.
Ἑκάθευδον, dormiebam, imperf. act. a καθεύδω, dormio. ex κατά, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα. idem.
Ἑκάθημην, σο, το, sedebam, imperf. a κάθημαι. Th. ἧμαι, sedeo.
Ἑκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἐμφιξεν.
Ἑκάθιζον, imperf. activ. verbi καθίζω, sedeo. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κάτ, & ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, sedere facio.
Ἑκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, aor. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.
Ἑκαίνυτο, vincebat, imperf. 3. singul. ab ἑκαινύμην, verbi καίνυμαι, supero. Th. καίνω, perimo.
Ἑκάκωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.
Ἑκάλε, 3. singul. imperf. ab ἐκάλουν, verbi καλέω, voco.
Ἑκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. a καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.
Ἑκάλημεν, Æol. pro ἐκάλουμεν, imperf. pass. ejusdem verbi.
Ἑκαλλωπίσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi καλλωπίζω, proprie pulchros oculos facio. quod vide.
Ἕκαλος, ου, ὁ, Dor. pro ἥκηλος, η, ὁ, quietus, tranquillus.
Ἑκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, cooperuerunt, a. 1. ind. act. a καλύπτω, tego. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
Ἑκάμμυον, Poet. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per syncop. pro καταμύω, idem quod μύω. f. σω, claudo.
Ἑκαμον, laboravi, a. 2. verbi κάμνω, laboro. f. καμῶ. p. κεκμηκα. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.
Ἑκαμον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.
Ἑκαον, aor. 2. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.
Ἑκάρη, tonsus est, 3. sing. aor. 2. pass. verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἐκάρην. a. 1. med. ἐκειράμην.
Ἑκαρτύναντο, confirmabant. 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω. f. υνῶ. Th. κράτος, εος, τὸ, robur, & per metathesin κάρτος.
Ἑκᾶς, adver. procul, eminus. ἑκάτερω, idem. q. ab εἴκω, cedo. vel ab ἔω, mitto. Quæ cedunt, & mittuntur, procul a nobis sunt.
Ἑκάτερω, superl. longissime, comp. ἑκαστέρω, magis procul. Them. ἑκάς, procul.
Ἕκαστος, η, ον, quisque, singuli, & in f. g. ἑκάστη, ης, ἡ. Hinc ἑκάστοτε, semper, & ubique. adv. q. ab ἑκάς. sit seorsim hic, & ille. vel ut sint tam ii, qui procul absunt, quam ii, qui in propinquo.
Ἑκαστόφερω, Poet. adverb. pro comm. πορρώτερω, longius. Th. ἑκάς, procul.
Ἑκάτερω, Herodot. pro ἑκάς, procul.
Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατηβόλος, longe jaculans. Apollinis epithet. ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio.
Ἑκατέατο, sedebant, Jon. pro ἐκάθηντο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.
Ἑκάτερθεν, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωθεν, regit genit. ab ἑκατέρος, alteruter.
Ἑκάτερος, α, ον, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. f. g. ἑκατέραις. q. ab ἑκάς. Hic ab illo distat. Hinc ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, utrobique, ab alterutra parte.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Luna, tanquam soror. Ἑκάτας, longe jaculantis Apollinis.
Ἑκατηβελέτιο, gen. Jon. vel Æol. pro ου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans, ab ἑκάς, procul, & βολή, jactus, quod a βάλλω, jacio. Alii a βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.
Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans. Apollinis epith. ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.
Ἑκατηγόρησα, ας, ε, accusavi, a. 1. ind. act. a κατηγορέω, accuso. fut. ήσω. Th. ἀγορά, forum.
Ἑκατι, Doric. pro ἕνεκα, causa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκών, οντος, ὁ, voluntarius.
Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατόν, centum, & κεφαλή, ἡ, caput.
Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens. ex ἑκατόν, centum, & χείρ, ρός, ἡ, manus.
Ἑκάτοιο, gen. Jon. ab ἑκατος, longe jaciens. Th. ἑκάς, longe.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium solemne, constans centum bobus, hoc est, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. Hinc ἑκατόμβοιος, valens centum boves. ex ἑκατόν, centum, & βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos.
Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, id est, latæ. ab ἑκατόν, & πούς, pes.
Ἑκατόμπυλοι, αἱ, centum portarum. ex ἑκατόν, centum, & πύλη, ης, ἡ, porta.
Ἑκατὸν, οἱ, αἱ, τὰ, centum. q. ab ἑκάς, procul. ab unitate distat centenarius. hinc ἑκατοστός, ή, όν, centesimus. ἑκατοντάς, άδος, ἡ, idem.
Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, & ἑκατονταετής, ές, ὁ, ἡ, centenarius, qui vixit centum annos. ex ἑκατόν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἑκατονταχάρανος, ω, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατονταμεφάλιος, υ, ὁ, qui centum capita habet. ab ἑκατόν, centum, & κεφάλιον, τὸ, caput.
Ἑκατονταπλάσιον, ου, ὁ, ἡ, centuplex. Th. ἑκατόν, centum.
Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio. ex ἑκατόν, & ἄρχος, ου, ὁ, vel potius ἄρχων, οντος, ὁ, princeps, præfectus. q. ἀρχῶν τῶν ἑκατόν.
Ἑκατοντάς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατόν, centum.
Ἕκατος, Apollo, Sol, a jaculando procul, ab ἑκαδεν, vel ab ἔω, jaculor; ob radios. Ideo ἑκάτη, Hecate, Luna, tanquam soror ἑκάτης.
Ἑκατόστυσα, centuplicatum. Th. ἑκατόν, centum.
Ἑκαύθλω, succensus sum, a. 1. ind. pass. ἑκαυσα, & ἑκπα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.
Ἑκβαίνω, egredior. f. 1. med. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo. ἐκβαίνειν, evenire, accidere.
Ἑκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλεπε, 2. plur. aor. 2. imperat. ἐκβαλοι, 3. singul. aor. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. singul. aor. 2 sub. ab ἐκβάλλω, ejicio. ab ἐκ seu ἐξ, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.
Ἐκβάλλω, ejicio. fut. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. plusq. perf. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. aor. 2. ἐξέβαλον. aor. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte. a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, ejiciar. Th. βάλλω, jacio.
Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, aor. 2. sub. act. verbi ἐκβάλλω, quod vide.
Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evasio. ab ἐκβαίνω, evado. ab ἐξ, & βαίνω, eo.
Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.
Ἐκβήσῃ, exibis, 2. sing. fut. 1. med. ab ἐκβαίνω. f. ἐκβήσομαι. aor. 2. ἐξέβην, ab ἐκ, & βαίνω, eo.
Ἐκβληθήσομαι, & in 3. plur. ἐκβληθήσονται, f. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio. quod vide.
Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.
Ἐκβολή, ῆς, ἡ, jactura alicujus loci, ut & fluminis exitus. ab ἐκβάλλω, ejicio. Them. βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.
Ἐκβράσειν, ejicere, expellere. de mari dicitur, quod a βράσσω, idem quod βράζω, f. σω, ferveo.
Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor. ab ἐκ, & γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.
Ἐκγεγαμῖα, natum esse, perf. inf. med. Poet. syncop. pro ἐκγεγενῆσθαι, Dor. pro ἐκγεγάεσθαι, verbi γεινομαι, nascor. p. m. γέγαα. inde inf. γεγάεναι, Dor. γεγαέμεν, & per syncop. γεγάμεν.
Ἐκγεγαώς, ῶτος, m. g. & in f. g. ἐκγεγαυῖα, ας, ἡ, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enascor. fut. 1. γνήσομαι. a. 1. med. ἐγενάμην. a. 2. med. ἐγνόμην. Th. γεινομαι, nascor.
Ἐκγνόμεσθα, nati sumus, Jon. & Poet. pro ἐξεγνόμεθα, 1. plur. a. 2. med. ab eodem verbo.
Ἐκγίνεσθαι, ἐκγένεσθαι, Jon. pro comm. ἐξεῖναι, licere. ἐκγένεσθω μοι, liceat mihi.
Ἔκγονα, ων, τὰ, posteri, nepotes. ἔκγονος, ου, ὁ, filius. ab ἐκ, & γονή, ῆς, ἡ, proles. Th. γεινομαι, nascor.
Ἐκδαπανάω, expendo. f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, sumptus.
Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio. ab ἐκ, & δέρω. f. ρῶ. aor. 2. ἔδαρον. Them. δέρας, ατος, τὸ, corium.
Ἐκδεδίκηται, ultio data est, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciscor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.
Ἐκδέχεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.
Ἐκδεδωρικυῖ, Dorienses effecti sunt, 3. plural. perfect. pass. verbi ἐκδωρικόω. f. ώσω, Dorienses facio. Th. Δωριεύς, έος, ὁ, Dorienses.
Ἐκδέχομαι, exspecto. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, επ. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδεδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.
Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, evidens. ab ἐκ, & δῆλος, ου, ὁ, manifestus.
Ἐκδημέω, peregre absum. f. ήσω. p. ἐκδεδημήκα.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἐξεδήμησα. ab ἐκ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐκδίδοαι, exonerare se, dedere. præs. inf. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδῶ, Jonic. & Poet. pro ἐκδιδόναι, præs. inf. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Jon. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δρᾶω, fugio.

Ἐκδίδωμι, eloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδώσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, ῆμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenseo. quod est ex διά, & ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικέω, ῶ, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. aor. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. aor. 1. inf. ἐκδικῆσαι, ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. ab eodem them.

Ἐκδικος, ου, ὁ, ultor. a δίκη, ης, ἡ, ultio, pœna.

Ἐκδινεῦνται, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello. fut. ἐκδιώξω. aor. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & διώκω, persequor.

Ἔκδοσις, ἡ, deditio.

Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδούς, οῦντος, qui tradidit, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι, ab eodem them.

Ἐκδοχή, ῆς, ἡ, exspectatio. ab ἐκδέχομαι, exspecto. f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδρᾶς, ἐκδρᾶσα, ἐκδρᾶναι, effugere, Th. δρᾶω, fugio.

Ἐκδῦῶαι, emergere, aor. 2. inf. act. ab ἐκ, & δῦναι, vel δυάω, subeo. fut. δύσω. a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. vide in ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, exitus. ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, απο, exutus fui. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι. ab ἐκδύω, vel δυάω, subeo.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκέδασε, dissipavit, a. 1. act. gem. αι, Poet. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, dispergo.

Ἐκεῖ, illic, illuc, eo, adv. loci. ἐκεῖθεν, illinc, adv. e loco. Th. ἐκεῖνος, ille.

Ἔκειν, cedere, Poet. pro εἶκειν.

Ἐκείνα, Doric. pro ἐκείνη, illa. vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Jonic. pro ἐκείνων, illorum, gen. plur. ab ἐκεῖνος, η, ο.

ΕΚΕΙΝΟΣ, η, ο, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος, Poet. pro τοῦτος, Dor. pro ἐκεῖνος, q. ab ἐκεῖ, illic: ac si diceremus, illic est, scil. in loco a nobis remoto.

Ἐκεῖσε, illic, adverb. ab eodem them.

Ἔκειτο, jacebat. 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐκεκόσμῑλο, & in 3. sing. ἐκέκοσο, instructus erat. plusq. perf. verbi κοσμέω, f. ήσω, orno. præt. pass. κεκόσμημαι.

Ἐκέκλετο, acclamabat, jubebat, imperf. verbi κέκλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epenthes. τὸ κ. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor.

Ἐκέκλιτο, declinata erat, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi κλίνω, inclino. fut. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλιτα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. unde κλίμα, ατος, τὸ, regio.

Ἐκεκλόφει, plusq. perf. act. Attic. verbi κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκεκοσμέατο, Jon. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κοσμέω, orno.

Ἐκέκτηντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi κτάομαι, possideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλευε, jubebas, 2. sing. imperf. a κέλομαι.

Ἐκελεύσθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. pass. ἐκελεύσθην, ης, η, verbi κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω. f. εύσω, ab eodem them.

Ἐκέρδανον, a. 2. act. a κερδαίνω, lucror. fut. ανῶ. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror. f. κερδανῶ, & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἔκερσα, totondi, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρίας, ας, ἡ, inducias. ab ἔχειν χεῖρας, ideſt, cohibere manus.

Ἐκεχήνη, hiaveram, Attice pro ἐκεχήνειν, plusq. perf. med. sic & in tertia persona pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, hisco. f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. fut. ήσω. aor. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ, & ζητέω, quæro.

Ἐκζητηθῇ, reposcatur, 3. sing. a. 1. sub. pass. ab ἐκζητέω, quod vide.

Ἐκηα, combussi, aor. 1. act. a fut. κήσω, sublata futuri consonante, verbi καίω, uro. f. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἐκηβολίας, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. ab ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe jaculator. quod ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκηδε, affligebat, imperf. a κήδω, mœrore afficio. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, mœror.

Ἐκήκιον, ες, ε, exibam, imperf. act. a κηκίω, quod per reduplicationem dictum est a κίω, eo.

Ἔκηλος, ου, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus. q. ab εἴκω, cedo. ut sit quasi εἰκηλῶς, is qui a cœtu, & hominum frequentia quasi in solitudinem recessit. Vel ab ἑκάς. Quietus est, qui vivit procul negotiis.

Ἐκήρυχθην, ης, η, prædicatus fui, a. 1. ind. pass. a. κηρύσσω, prædico. fut. ύξω. p. κα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἔκητι, dat. Poet. causa. ponitur adverbialiter, pro ἑκοντί, ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκθαμβέομαι, ῆμαι, expaveſco, attonitus sum. a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, pavor.

Ἐκθαμβος, ου, ὁ, ἡ, expavefactus, attonitus. ab eodem verbo, & them.

Ἔκθεμαι, ατος, τὸ, aliquid expositum. publicum programma. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθέμεν, Doric. pro ἐκθεῖν, excurrere, præs. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. f. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι.

Ἐκθερμήνασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐκθερμαίνω, excalefacio. ab ἐκ, & θερμαίνω. f. ανῶ. idem quod θέρω, ρῶ, calefacio.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expositio. acc. sing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμην, a. 2. part. med. ab eodem them.

Ἐκθέσφατα, oracula, nom. plur. ab ἐκθέσφατον, quod ab ἐκ, & θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus. hoc a θεός, Deus, & φατός, quod a φημί, dico.

Ἐκθετικός, ἡ, όν, expositivus, a, um. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ, ἡ, expositus. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes. ab ἐκ, & τίθημι.

Ἐκθύεται, ἐκθύσθαι, sacrificiis expiare. Th. θύω, sacrifico, macto.

Ἐκίνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κινέω, moveo. quod vide.

Ἔκιον, imperf. a κίω, eo, accurro. ex ἴκω, per metathesin.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνας, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, misceo. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, assequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo. f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκαθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, & in 2 plur. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐκκαθαίρω, quod vide.

Ἐκκαίω, exuro, accendo. fut. ἐκκαύσω. a. 1 ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. perf. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, exarsi. ab ἐκ, & καίω, uro. fut. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκαυν.

Ἐκκακέω, piger evado, malis succumbo, deficio. f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. aor. 1. ἐξεκάκησα. 2. plur. aor. 1. sub. act. μὴ ἐκκακήσητε, ne segnes sitis. ab ἐκ, & κακός, malus, ignavus.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, explicari, extrahere, spoliare fortunis.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco. ab ἐκ, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, & ομαι, faciem detego. Th. καλύπτω, quod vide.

Ἐκκαρπεῦμαι, fructus, & proventus accipio, commodum consequor. Th. καρπός, fructus.

Ἐκκαπιδών, a. 2. part. act. ab ἐκ, & καπτέω, conspicor. quod ex κᾶπ, & εἶδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐκκεῖσθαι, alicui periculo exponi. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκενῶν θυμόν, animo vacuum reddere, sc. corpus, hoc est animam efflare. præs. inf. verbi κενόω, vacuo. Th. κενός, ή, όν, vacuus.

Ἐκκεντέω, transfigo, transverbero. fut. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐκκέχυθ, 3. singul. perf. pass. ab ἐκχύω, vel ἐκχώω, effundo. fut. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, fut. χεύσω, fundo.

Ἐκκηρῦσσειν, edicere. a κηρύσσω, edico. Th. κήρυξ, ὁ, præco.

Ἐκκλάω, diffringo. f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo. f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, exclusus sum. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐκκλησίζεσθαι, Jonic. pro ἐκκλείεσθαι, excludi. Th. κλείω, claudo.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus convocatus, ecclesia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.

Ἐκκλησιάζω, concionem habeo. & in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι. f. σω, p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, quod vide.

Ἐκκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a 1. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναισῦσι, odiose ſtridunt. quod est 3. plur. præs. ind. ἐκκναισέω. hoc a κναω. Th. κνάω, rado, &c.

Ἐκκνᾶν, eradere, præs. inf. Th. κνάω, rado.

Ἐκκολυμβάω, enato. f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα. aor. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, nato.

Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ νεκρῦ, funus, exsequiæ. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Ἐκκομίζω, effero, exporto. f. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. passiv. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο, ab eodem them.

Ἐκ-

Ἐκκομίσαι, exporta, a. 1. imperat. med. ab ἐκκομίζω, quod vide.

Ἐκκόπτω, ας, α, excido, exscindo. f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομμαι. a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. præt. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, scindo.

Ἐκκορέω, enarro, excutio, orno, corrumpo. Th. κορέω, quod vide.

Ἔκκοψον, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω. quod vide.

Ἐκκορυφώσω, summatim, & breviter perstringam, f. 1. verbi ἐκκορυφόω. f. ώσω. Th. κορυφή, ῆς, ἡ, vertex.

Ἐκκρέμμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo, dependeo. cum gen. ἐξεκρέμμην, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, suspendo.

Ἔκκριτος, præcipuus, egregius, selectus. Th. κρίνω, secerno.

Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo. ab ἐκ, & κυλίω, volvo. fut. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐξεκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.

Ἐκλαγξαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλάζω, clango, strido, sono. f. 1. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, ες, ε, clamavi, isti, it, a. 2. act. verbi κλάζω. vide ἔκλαγξαν.

Ἐκλαθόμην, aor. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, obliviscor. ab ἐκ, & λανθάνω, seu λήθω, lateo. f. λήσω. aor. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐκλακέω, effutio. f. ήσω. perf. ἐκλελάκηκα. a. 1. ἐξελάκησα. a. 1. inf. ἐκλακῆσαι. Th. λακέω, loquor.

Ἐκλάμπω, εις, ψ, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, splendeo.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præs. med. ἐκλανθάνομαι, obliviscor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. ἐκλέλησμαι.

Ἐκλαπίω, ῃς, ῃ, furto sum subtractus, a. 2. ind. pass. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. præt. med. κέκλοπα.

Ἔκλασα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi κλάω, frango. f. κλάσω. aor. 1. passiv. ἐκλάσθην, ῃς, ῃ.

Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. verbi κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. fut. ἐκλέξομαι. præt. pass. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα.

Ἐκλείπω, deficio. ἐκλείπη, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλοιφα. a. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω.

Ἐκλείσθην, inclusus sum, & in 3. plur. ἐκλείσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi κλείω, claudo.

Ἐκλεκτός, ἡ, όν, electus. ab ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego. f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poet. pro ἐξέλαθον, aor. 2. ind. act. ab ἐκ, & λήθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐκλελάθων, οντος, ὁ, præs. part. verbi λελάθω, quod a præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλέλησθε, 2. plural. perf. pass. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσομαι. aor. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλελυμμένως, adv. solute, ab ἐκλύω, dissolvo, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, eligo, quod vide.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, surripuit, aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καλέω, voco, quod vide.

Ἐκλήθω, seu ἐκλανθάνω, idem. quod vide.

Ἐκλῖσαν, inclusérunt, Jonic. pro ἔκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.

Ἐκλινον, in fugam verterunt, 3. plural. aor. 1. activ. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, recubuimus, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. aor. 1. indicat. pass. vide ἐκλίνθην.

Ἐκλίνθη, ης, η, inclinatus sum, Poet. pro ἐκλίθην, aor. 1. ind. pass. verbi κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλιγκα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλιγα.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. ἐκλιπών, aor. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis, 2. pl. a. 2. sub. verbi ἐκλείπω, deficio. a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλογή, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. f. ξομαι. p. m. λέλογα. Them. λέγω.

Ἐκλογίζεσθ, animo perpendere. vide in λογίζομαι.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. a κλονέω, commoveo. fut. ήσω. Thema κλόνος, ου, ὁ, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco. f. ήσω. quod ex κλοπὴ, furtum, hoc a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.

Ἐκλύζετο, mergeretur, imperf. pass. a κλύζω, f. σω, abluo. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ἐκλύω, dissipo. quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλύσασθ, abigere, a. 1. inf. med. ab ἐκλύω, exsolvo, expedio. Th. λύω, solvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, acc. sing. ἔκλυσιν. ab eodem them.

Ἐκλύω, dirimo, dissipo. f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα. perf. pass. ἐκλέλυμαι. a. 1. pass. ἐξελύθην, ῃς, η. f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, deficiam. ab ἐκ, & λύω, solvo.

Ἐκμαίνειν, ad insaniam adigere. vide ἐκμαίνω.

Ἐκμανθάνω, εις, ε, perdisco. ab ἐκ, & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμαίνω, a. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, insanio. aor. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανῆναι.

Ἐκμήξας, a. 1. part. ab ἐκμήσσω, quod vide.

Ἐκμήσσω, extergo, abstergo. imperf. ἐξέμησσον. fut. ἐκμήξω. a. 1. ἐξέμηξα. a. 1. part. ἐκμήξας, αντος, ὁ. Th. μήσσω, pinso, abstergo. f. ξω.

Ἐκμελέτα, conare, præs. imperat. act. ab ἐκμελετάω, meditor. ab ἐκ, & μελετάω, curo. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλω, curæ est.

Ἐκμελής, ές, ὁ, ἡ, inconcinnus, discrepans. Th. μέλος, membrum, carmen.

Ἐκμεμύθη, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, edico. f. ήσομαι. ab ἐκ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἐκμολε, Jonic. pro ἐξέμολε, exivit, 3. sing. aor. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, seu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζέω, vel άω, exsugo, sugo. Thema μύζω, musso, item sugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, sannis excipio. imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. fut. ήσω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ, & μυκτηρίζω, subsanno, naso suspendo. Th. μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσω.

Ἐκνεύω, nutu emisso jubeo. Th. νεύω, innuo. Est & ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado. f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. quasi a νεύω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto. ἔκνευσις, diverticulum.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, procella, ventus procellosus. Th. νέφος, nubes.

Ἐκνήφω, evigilo. fut. ψω. a. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα. a νήφω, sobrius sum.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, punxit, a. 1. ind. activ. a κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίθω, ης, η, a. 1. ind. pass. a κνίζω, seco. Th. κνάω, rado.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἔκνομος, inusitatus, insolens. ab ἐκ, & νόμος, lex. Th. νέμω.

Ἐκνοσήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. a νοσέω, redeo. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. plur. a. 1. act. a κοιλαίνω, cavo, concavum reddo. f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Thema κοῖλος, η, ον, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοιμάω, f. ήσω; cubare facio. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω. a. 1. pass. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, facio dormire.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio. f. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam infringo. f. ίσω. p. κεκολάφικα. a κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. a. 1. ἐκολόβωσα. fut. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εῖ, quod a κολοβὸς, ὄν, ὁ, mancus, mutilus. Th. κολόω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζον, duxit, imperf. verbi κομίζω, fero. vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμισσαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. plur. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, fero. f. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω, curo.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. singul. a. 1. ind. act. vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem quod κομπέω, crepo, sonitum edo. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Ἐκόνισσεν, gen. σσ, aor. 1. Poet. verbi κονίζω, pulvere fœdo. f. ίσω. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Ἐκοντί, sponte, ultro, adverb. ab ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκόπασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quiesco, sedor. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. κόπτω, seco.

Ἐκόπην, ης, η, scissus sum, aor. 2. ind. pass. verbi κόπτω, scindo. f. ψω. p. κέκοφα. p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, incidebat, imperf. ejusdem verbi.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui, aor. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, seco. f. ψω.

Ἐκορέσθη, ης, ἡ, aor. 1. ind. pass. verbi κορέννυμι. f. κορέσω. Th. κορέω, satio.

Ἐκορέσαντο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κορέω, satio, verro.

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing verbi κορύσσω, armo. Th κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati sunt, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens, f. g. ab ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius, quod vide.

Ἑκών, οῦσα, ὁ, ἡ, spontaneus. Th. ἐκὼν, όντος, ὁ, voluntarius. dat. plur. ἑκοῦσι. Hinc ἑκουσιάζομαι, sponte offero. ἑκουσιασμὸς, spontanea oblatio.

Ἑκουσίως, adv. ultro. ab ἑκούσιος, quod vide.

Ἔκπαγλ', pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον, Poet. adverb. vehementissime. vide in ἔκπαγλος.

Ἐκπαγλέομαι, ούμαι, Jon. & Poet. pro ἐκπλήσσομαι, terreor, stupeo.

Ἔκπαγλος, ου, ὁ, horribilis, stupendus, vehemens, per Metathesi pro ἔκπλαγος, idem.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

idem. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ab ἐκ, & πλήσσω. f. ξω, percutio. a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ', pro ἐκπαγλότατα, terribilissime. vocat. sing. superl. grad. ab ἐκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, adv. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπαιφάσσω, insanio, seu fanatico more irruo. ab ἐκ, & παιφάσσω, oculos undique verto. & per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quasi πάντη τὸ φάη αἴσσω. Th. φάω, luceo.

Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ἐκπαπποῦν, in pappos abire, in lanuginem evadere. a πάππος, flos lanuginosus.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento. ἐκπειράζομεν, 1. plur. præs. sub. fut. ἄσω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, tentatio.

Ἐκπέμπω, emitto. f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπεμφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. aor. 1. passiv. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἐκπεμφθείς, & in plur. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ, & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐκπεπόρνευκας, ας, ε, perf. act. verbi πορνεύω.

Ἐκπεπόπασαι, evolasti, Doric. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτέομαι, οῦμαι, evolo. fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ, & πέτομαι, volo, as.

Ἐκπεράω, transeo, traduco. ab ἐκ, & περάω, quod vide.

Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio callide, ceu πέρδιξ aucupem.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντα, dativ. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω, everto. f. ἐκπέρσω. hinc ἐκπέρσας', 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέρσως', 3. plur. a. 1. sub. ab ἐκ, & πέρθω, vasto. f. 2. πραθῶ, & per merathes. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπραθα.

Ἐκπεσε, pro ἔξεπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Jon. ἐκπεσάν, aor. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπέσωσι, vide in ἔκπεσε.

Ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum accus. ab ἐκ, & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασαι, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edisserо. ab ἐκ, & φράζω. fut. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπεφυίαι, part. præt. med. f. g. plur. num. verbi ἐκφύομαι, enascor. Th. φύω, gigno.

Ἐκπηδήσας, αντος, ὁ, elapsus, a. 1. part. act. ab ἐκπηδάω. Th. πηδάω, salio. f. ήσω.

Ἐκπλωιεῖ, Attic. pro ἐκπλωίσει, 3. sing. f. 1. med. verbi ἐκπλωίζομαι. quod ab ἐκπλωίζω, stamen, seu filum educere. ab ἐκ, & πλώω, ω, ὁ, & πλωίη, ης, ἡ, textum, seu tela.

Ἐκπίπτειν, excidere, expelli. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγείς, είτος, ὁ, animo perculsus, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω. quod vide.

Ἐκπλείης, expleti, genit. sing. ab ἔκπλεος, pro ἔκπλεως, ω, ὁ. Thema πλέος, plenus.

Ἐκπλεῦσαι, aor. 1. inf. act. vide in ἐκπλέω.

Ἐκπλέω, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, ων, εες, εις. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικός, ἡ, όν, ὁ, ἡ, τὸ, terrorem adferens, horribilis. ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, attonitus, ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perf. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, stupor, pavor, consternatio, ab ἐκπλήσσω, quod vide.

Ἐκπληρόω, impleo. f. ώσω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, & πληρόω, repleo. Th. πλέως, ω, ὁ, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπληρόω. quod vide.

Ἐκπλήσσεο, perturbare. præs. imperat. Jonic. pro ἐκπλήσσε, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, fut. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, vel Att. ττω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ω, εσο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. aor. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus fui. ab eodem them.

Ἐκπλώειν ἢ φρενῶν, q. d. extra mentem navigare, hoc est de sano mentis statu deturbari. quod a πλώω, seu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνέω, exspiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, spiro.

Ἐκπνοή, ῆς, ἡ, exspiratio, flatus. vide in ἐκπνέω.

Ἐκποδών, eminus, procul. adv. quasi ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκποίησις, ἡ, seminis emissio.

Ἐκπονέω, labore quæro, colo, exerceo. quod ab ἐκ, & πονέω, quod vide.

Ἐκπορεύομαι, egredior. imperf. ἐξεπορευόμην, ῃ, εσο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι. 3. sing. præs. imper. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ, & πορεύομαι, eo, quod a πόρος, ου, ὁ, transitus. Th. πείρω. f. ρῶ. transfadigo. præt. med. πέπορα.

Ἐκπορνεύω, effuse scortor. f. εύσω. p. πεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορεύσας, ασα, αν. ab ἐκ, & πορνεύω, scortor, quod a πόρνη, ης, ἡ, meretrix. Th. περάω, vendo. fut. ήσω, & άσω.

Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.

Ἐκπρεπής, ἐος, ὁ, ἡ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πρέπω, decorus sum.

Ἐκπρήξας, operatus, a. 1. part. Jon. ab ἐκ, & πράσσω, Jon. πρήσσω, facio, f. ξω.

Ἐκπρίαμαι, præs. inf. ab ἐκπρίαμαι, eximo, pecunia corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρολίποις, dimittas, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτύω, respuo, abhorreo. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, spuo.

Ἐκραάνθεν, Bœot. pro ἐκραάνθησαν, 3. plur. a. 1. pass. vide in ἐκραίαινον.

Ἐκραγα, clamavi, p. m. ἐκραγῶσαι, p. m. inf. pro κεκραγῶσαι, verbi κράζω. fut. 2. κραγῶ. unde a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἐκράξα.

Ἐκραγῶσαι, erumpere. ἐκραγεὶς, εῖσα, έν, qui erupit. verbi ἐκρήγνυμι, effringo, erumpo. Th. ἔαγα, frango.

Ἐκράηλα, Dor. pro ἐκρήλα, aor. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω. vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθη, mixtus sum, per sync. pro ἐκεράσθη, a. 1. pass. verbi κεράννυμι. f. άσω, misceo.

Ἐκραίαινον, implebam, exsequebar, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. pass. ἐκρανθῆναι, & per epenthesin ἐκρανθῆναι.

Ἔκραξα, clamavi. & in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo. f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor. fut. άσω. p. κεκραύγακα. a κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, f. ξω, clamo.

Ἐκρέμω το, pendebat, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, suspendo.

Ἐκρέμω, pendebas, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Jon. ἐκρέμω, deinde Attica contractione ἐκρέμω, verbi κρέμαμαι. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρηγμός, salebra, præceps locus. Item eruptio aquarum in magnis imbribus.

Ἐκρήγνυμαι, erumpo. Ἐκρηγνύω, scindo, impressionem facio, erumpo.

Ἐκρήνα, pro ἔκρηνα, implevi, a. 1. ind. act. a κραιαίνω, pro κραίνω, perficio; item impero. f. κρανῶ. aor. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & pleonasm. Poet. ἐκρήνανα. hinc κρήνον, άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, eradico. f. ώσω. perf. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. pass. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζωθήτω, ήτω. a. 1. part. pass. ἐκριζωθείς, έντος, ὁ. f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ, & ῥίζα, ης, radix.

Ἐκρίθω ἄπο, Poet. pro ἀπεκρίθη, respondi, a. 1. pass. quod vide.

Ἐκρίναντ', pro ἐκρίναντο, 3. sing. a. 1. med. interpretatus est. ἔκρινεν, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. pass. verbi κρίνω, secerno, judico.

Ἔκρυος, ου, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἐκρύσθη, expulsus sum, a. 1. ind. pass. verbi κρύω, pulso.

Ἐκρύσω, 2. sing. aor. 1. med. ἐκρυσάμην, ω, ατο, verbi κρύομαι. aor. 1. pass. ἐκρύσθη.

Ἐκρύβη, absconditus sum, aor. 2. ind. pass. ἔκρυβον, aor. 2. act. verbi κρύπτω. f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω.

Ἔκρυφα, perf. act. Attic. pro κέκρυφα, occultavi, ab eodem verbo.

Ἐκρυψα, ας, ε, abscondi, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἔκστασις, εως, ἡ, stupor, admiratio; item excessus mentis. ab ἐξίστημι, de statu mentis dejicio, mente alieno. ab ἐκ, & ἵστημι, sto. fut. στήσω. præs. pass. ἵσταμαι, σαι.

Ἐκστρέφω, everto. fut. ψω. p. ἐξέστροφα. perf. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη, ab ἐκτίω, ης, η, Dor. ἔκτην, ας, α. verbi κτάομαι. f. κτήσω. perf. ἔκτημαι. perf. pass. ἔκτημαι. Th. κτείνω, occido. f. κτανῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκταν, & per Apocopen ἔκτην, & in 3. sing. ἔκτανε, & per Apocop. ἔκτα.

Ἔκταγον, Poet. pro ἔκτακον, perf. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκτάδιος, α, ὁ, extensus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

Ἐκτάδεις, είτος, ὁ, a. 1. part. pass. ἐκτάθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἔκταθον, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occisi sunt, 3. plur. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

Ἔκτακον, perf. ind. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκτάμνω, & Poet. κτάμω, retracto accentu, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτάμησι, Jon. paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, excido. quod ab ἐκ, & τέμνω, seco, scindo. f. 2. ταμῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτμημαι.

Ἐκταμών, perf. ind. pass. ἐκταμόμος, perf. part. pass. verbi κτείνω, occido. f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάμῃσι, Jon. pro ἐκτάμῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, scindo, Jon. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poet. inserto ν, & Jon. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ, & τέμνω, seco. a. 2. ἔτμον.

Ἔκταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἐκτίω, verbi κτάομαι, interficio. Vel pro ἔκτειναν, & per sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. a κτείνω. Sic a κτάομαι, το κτάσομαι, possideo. a. 2. ἔκτην, 3. plur. ἔκτησαν, per syncop. ἔκταν.

Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido. f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθω, interfectus fuit, aor. 1. ind. pass. a κτείνω. perf. pass. ἔκταμαι,

Ἐκτα-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἐκπαγέν, ες, ὲς, a. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐκπαραώσω, perturbo. fut. ὦ. p. ἐκπεπάραχα. a. 1. ἐξεπάραξα. ab ἐκ, & παραώσω, commoveo.

Ἔκπας, per syncop. pro ἔκτφιας, occidisti ἔκταν, pro ἐκτφιαν, aor. 1. verbi κτείνω. vide in ἐκπα.

Ἐκπάτω, Dor. pro ἐκπήτω, 2. sing. a. 1. med. verbi κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, απο.

Ἔκπαυτο, interfectus fuerat, 3. sing. pluſq. perf. ab ἐκπεφύλω, σο, verbi κτείνω. p. ἔκπαγκα. perf. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτεᾶτο, Jon. pro ἐκτέυτο, ſeu ἐκτέκτυτο. 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Sic ἐκτέκτατο, Jon. pro ἔκτυτο, 3. plur. perf. Nota vero & ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Jon. vel Att. dici, ut & ἔκτησθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, poſſideo.

Ἐκτεθέντα, aor. 1. part. paſſ. acc. ſing. verbi ἐκτίθημι, expono.

Ἐκτεθραμμύιας, acc. plur. perf. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, alo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἔκτηνον, ἄτω, extende, aor. 1. imperat. activ. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτεινε, occidit, 3. ſing. a. 1. act. ἔκτανον, ες, ε, imperf. a κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, extendo. f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, ἄτω. a. 1. part. act. ἐκτείας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. plur. præſ. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, quum complevisſet, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. a τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτελέω, perficio. ἐκτελέειν, præſ. inf. f. έσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. ſub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas. ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuo, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτενής, έος, ὁ, ἡ, intentus, aſſiduus, experrectus, ſedulus, jugis. hinc ἐκτενέως, Jon. pro ἐκτεινῶς, vehementer. ab eodem them.

Ἐκτενῶ, fut. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo. vide ἐκτείας.

Ἐκτέον, habendum, adv. poſitionis ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, ſexta: ἕκτος, η, ον, ſextus. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτημμένος, η, ον, pro κεκτημένος, qui poſſidet aliquid, perf. part. verbi κτάομαι.

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, poſſident, 3. plur. perf. ejusdem verbi.

Ἐκτῆνται, ſcil. χρόνῳ, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκτησάμην, ω, απο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphæreſin Jon. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. paſſ. ſic ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθεμαι, expono. & 1. plur. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το. aor. 2. med. ἐξεθέμην, σο, το, & in 3. plur. ἐξέθεντο. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκτιναξατε. vide in ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάσσω, excutio. f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. aor. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. plur. ἐκτινάξατε. a. 1. med. ἐξετιναξάμην. a. 1. part. med. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ, & τινάσσω, quatio.

Ἔκτισε, creavit, aor. 1. ind. act. verbi κτίζω. f. σω, condo. p. ἔκτικα. aor. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισαι, 3. ſing. perf. paſſ. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, creo. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην.

Ἔκτοθεν, & ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν, & ἔκτοσθι, extra. regit genit. ab ἐκτός, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐκ τοῖο, ex quo tempore.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμη, ης, ἡ, lana carpta, & operi parata.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. Dicitur & Jon. ἐκτομίης, ου.

Ἐκτονε, præt. med. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. perf. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, e loco moveo, peregre abeo, deſolo. ab ἐκ, & τόπος, ου, ὁ, locus.

Ἔκτορε, pro Ἔκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, ſextus, a, um. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτός, adv. extra, cum genit. Th. ἐκ, vel ὀξ, ex, e, a.

Ἐκτοσθεν, extra, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοτε, ſeu ἔκτοσε, extra, ab ἐκτὸς, idem, quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοιστ, dat. plur. Jon. ab ἐκτράπελος, averſandus. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτράπῃ, deflectat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπήσομαι, f. 2. paſſ. ab ἐκτρέπομαι, quod vide.

Ἐκτρέπομαι, averſor. cum acc. aor. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτρίβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρίψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero, quod vide.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. ab ἐκτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. paſſ. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ, & τρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3 ſing. a. 2. activ. verbi κτυπέω, reſono. Thema τύπω, verbero. fut. ψω.

Ἕκτωρ, ρος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσατο, 2. ſing. a. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κύδος, ους, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo, quod vide.

ΕΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, ſocer, mariti pater. quia εἰς ἑαυτὸν τῷ κούρῳ ἔχει, quam pro filia ſuſcepit. Et ἑκυρά, Jon. ἑκυρή, ſocrus, mariti mater.

Ἔκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido. f. ρῶ, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθλιμ, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω, fancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Ἔκυψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me. f. ψω.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poetic. & Bœot. 3. plur. a. 2. paſſ. verbi ἐκφαίνω, quod vide.

Ἐκφερέμβω, Jon. pro ἐκφέρειν, efferre, præſ. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐκφέρω, εις, ει, promo, effero, profero, f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. act. ἔξενεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab eodem them.

Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. ſub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, 2. ſingul. & ἐκφευξόμεθα, 1. plur. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβέω, terrefacio. fut. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. aor. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φόβος, ου, ὁ, timor. hinc φοβέω, terrefacio. Th. φέβομαι, fugio, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, conterritus, conſternatus. ab eodem them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόριον, τὸ, terræ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero. part. præſ. ἐκφράζων, οντος. part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ, & φράζω, dico. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio. acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων, ab ἐκφράζω, quod vide.

Ἐκφρασέον, adject. verbale ab ἐκφράζω.

Ἔκφυγε, pro ὤξεφυγε. aor. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, effugio. ab ἐκ, & φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. aor. 2. ἔφυγον. hinc ἐκφύγωσιν, 3. plur. aor. 2. ſub πέφυγα, præt. med.

Ἐκφυσᾷν, efflare. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκφύω, enaſcor, germino. f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ὤξέφυν, υς, υ. Th. φύω, naſcor.

Ἐκχέω, effundo. f. ἐκχεῶ. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχωσα, ὤξέχωσα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imper. act. ἔκχεον, άτω. 2. plur. ἐκχέατε, effundite. a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ὑμην, ου, ὃ, εετο, εῖτο. Th. χέω, fundo.

Ἐκχῆν, ſufficere, ſatis eſſe, præſ. inf. a χάω, do mutuo.

Ἐκχῆσει, utile erit, quaſi dicas, ἐν χήσα ἔσαι.

Ἐκχυθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἐκχέω, effundo, ſeu ἐκχύω. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, χύσω, & χεῦσω. a. 1 ἔχωσα, ἔχεα, & ἔχεα.

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἐκχυτο, effundebantur, pro ὤξεκέχυτο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ab ἐκχύω, quod vide.

Ἐκχύω, vel ἐκχυίω, effundo. f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ὤξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχυόμαι. perf. paſſiv. ἐκκέχυμαι. aor. 1. paſſ. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ, & χέω, fundo.

Ἐκχωρέω, excedo. ἐκχωρείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. excedant. fut. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, eo, accedo, proficiſcor.

Ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. p. ἐξέψυχα. aor. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ, & ψύχω, ſpiro. Th. ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ἐκώλυσε, prohibuit, aor. 1. ind. act. a κωλύω, impedio, veto. f. σω. p. κα.

ΕΚΩΝ, όντος, ὁ, voluntarius. & in f. g. ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens. q. ab ἔκω, cedo, non repugno. Hinc ἑκούσιος, α, ον, ὁ, ἡ, ſpontaneus. ἑκουσίως, adv. ultro, ſponte. αἰέκων, & ἀεκούσιος, ἄκων, & ἀκούσιος, non voluntarius, invitus.

Ε Λ

Ἐλάαν, incitare. Poet. pro ἐλᾶσαι, ἐλᾶν, præſ. inf. ab ἐλάω. ſic in 3. ſing. præſ. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poet. ἐλάᾳ, curſum init, verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἐλάσκετον, ες, ε, ducebam, imperf. Jon. pro ἤλαον, vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἔλκω, vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἐλάβον, ſumpſi, a. 2. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.

Ἐλαθεὶς, transfixus, a. 1. part. paſſ. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. paſſ. ἤλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, latui, a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. med. verbi λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

ΕΛΑΙΑ, ας, ἡ, olea, oliva, arbor. q. a λεῖος, lævis, quod cutis ejus quaſi glabra ſit, & niteat. hinc ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. ἀγριέλαιος, ου, ἡ, agreſtis oliva.

Ἐλαίινος, η, ον, ὁ, ἡ, oleaginus. ab eodem them.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. in dativ. ἐλαίῳ. Th. ἐλαία.

Ἐλαίῳ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ε'λαίω, Dor. pro ἐλαίᾳ. ab ἔλαιον.
Ε'λαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. ab eodem them.
Ε'λακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, ſonitum do. præt. med. λέλακα.
Ε'λαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. latitans.
Ε'λασ', pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. verbi ἐλαύνω. vide ἐλάσαι.
Ε'λάσαι, compuliſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ε'λασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. ab ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poet. ἐλάσσας.
Ε'λάσσασκε, Poet. & Jon. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.
Ε'λάσσαι, ας, ε, a. 1. opt. Æolic. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.
Ε'λάσσιππος, ου, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων ἵππον.
Ε'λασις, ἡ, militaris expeditio. ab ἐλαύνω, agito.
Ε'λασκε, Jon. & Poet. pro ἤλα, ſeu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, ſeu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.
Ε'λασσάμην, Poet. aor. 1. part. med. ἐλασσα, ας, ε, a. 1. ind. Poet. ab eodem verbo.
Ε'λασσε, trajecit, 3. ſingul. a. 1. Poet. ut & ἐλάσσῃ, abigat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ejuſdem verbi.
Ε'λάσσω, acc. contract. pro ἐλάσσονα, ου, ω, ab ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor. compar. a poſitivo ἐλαχύς, parvus. in ſuperl. ἐλάχιστος.
Ε'λάσσων, vide in ἐλάσσω.
Ε'λαστρέω, agito, impello. ab ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, impulſor. Th. ἐλαύνω. f. άσω, agito.
Ε'λάσω, abigam, futur. 1. verbi ἐλαύνω. f. άσω.
Ε'λάτεια, ας, ἡ, Elatia, nomen proprium.
Ε'ΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies. at ἐλάτης, & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. plur. Jon. inde ἐλάπινος, ου, ὁ, abiegnus. q. ab ἐλάω, in altum tendo. Eſt enim arbor admodum procera.
Ε'λατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. paſſ. ἤλαμαι, σαι, ται.
Ε'λατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, exſcindo. f. ήσω. a λατόμος, ου, ὁ, lapicida. quod ex λᾶς, λαος, ὁ, lapis, & τόμος, fruſtum. ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, ſcindo.
Ε'λαττονέω, minus habeo. fut. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχὺς, parvus.
Ε'λαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλαττονέω, minus habeo. Th. ἐλαχὺς, parvus, quod vide.
Ε'λαττόω, minuo. f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præſ. inf. paſſ. ἐλαττῶσθαι. Th. ἐλαχὺς, parvus. ἐλάσσων, ἐλάχιστος.
Ε'λαυνέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνῃν σκοπον, ſcopum attingere. ἔλαυνε, præſ. imperat. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ε'λαύνοι, 3. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐλαύνω. quod vide.
Ε'λαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, impellentes. nom. dual. part. præſ. ab eodem th.
Ε'ΛΑΥ'ΝΩ, Dor. ἐλαύω. f. άσω, agito, proveho, ſtimulo, progredior, evado. quaſi ab ἐλάω. p. ἤλακα, Att. ἐλήλακα. hinc perf. part. act. ἐληλακότες. imperf. paſſ. ἐλαυνόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ἤλαμαι, σαι, ται. Hinc ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga.
Ε'λάφοιο, gen. Jon. ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva.
Ε'ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. quaſi ἐλεῖν ὄφις, quod ſerpentes e cavernis trahat. Vel q. ἐλαύνειν ὄφεις, ſerpentes abigit. vel q. ὡ ἔλεσι φάος, quod in profundis ſylvis appareat. Hinc ἐλάφειος, ου, ὁ, ἡ, cervinus.
Ε'λαφρία, ας, ἡ, levitas. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis.
Ε'ΛΑΦΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, levis, & celer, inſtar cervi. q. ab ἔλαφος. comp. ἐλαφρότερος, levior.
Ε'λαφροτερος, α, ὁ, levior. comp. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis.
Ε'λαχε, ſortitus eſt, 3. ſing. a. 2. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.
Ε'λάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.
Ε'λάχιστος, η, ὁ, minimus, ſuperl. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων, minor. Th. ἐλαχὺς, parvus. hinc novum comp. formatur, ἐλαχιστότερος, Epheſ. 3. 8.
Ε'λαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχε.
Ε'λαχυπτέρυξ, γος, ὁ, qui alas, vel pinnas parvas habet. μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, parvus, & πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Ε'ΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, parvus. ut μικρὸς. comp. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος, minimus. ἐλαττόω, diminuo. ἐλάττωμα, ατος, τὸ, vitium, deterior conditio. q. ab ἔλω, capio. Parva facile capiuntur.
Ε'λάω, agito, arceo. Th. ἐλαύνω.
Ε'λδεαι, Jon. pro ἔλδῃ, 2. ſing. præſ. ab ἔλδομαι, cupio.
Ε'ΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εῖ, deſidero, cupio, appeto. Hinc ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium. q. ab ἔλω, capio. Lubentes capimus, quæ cupimus.
Ε'λε, & ἔλ', interfecit, rapuit, 3. ſing. a. 2. Jon. εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.
Ε'λεαζαρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Dei auxilium.
Ε'λεαίρω, miſereor, idem quod ἐλεέω, Poet. Them. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ε'λεακαμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. Deus reſtituet.
Ε'ΛΕΑ'Σ, avis nomen. vel ἐλέα, quia paludes inſpectat, quæ ἕλη, vide Ariſt. Hiſt. animal. lib. 9. cap. 16.
Ε'λεγξάτωσαν, 3. plur. imperat. activ. vide ἐλέγξῃς.
Ε'λέγξῃς, ſpreveris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἔλεγξον, άτω, argue, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.
Ε'λεγξις, εως, ἡ, redargutio. ab eodem them.
Ε'λέγον, Dor. pro ἔλεγον, imp. verbi λέγω.
Ε'ΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, luctus, carmen lugubre. quaſi ab ἐλεέω, miſereor. vel ἀπὸ τῶ ἔ λέγειν.
Ε'λεγχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλέγχω. quod vide.
Ε'λεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus. & in plur. ἐλέγχεα. & ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. Th. ἐλέγχω, arguo.
Ε'ΛΕΓΧΩ, fut. ξω, arguo, convinco, argumentis demonſtro. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω. præt. ἤλεγχα. & ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. paſſiv. ἤλεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paſſ. ἠλέγχθην. a. 1. ſub. paſſiv. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. q. περὶ τὸ ἕλλω ἔχειν. Vel ab ἕλω, capio, & ἄγχω, ſtrangulo. qui enim refellitur, obmutescit, & illi os obturatur, & ſic quaſi ſtrangulatur.
Ε'ΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, Eledona; ſpecies quædam polypi.
Ε'λέειν, capere, dialyſ. Jon. pro ἑλεῖν, a. 2. inf act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Ε'λεινος, η, ὁ, ἡ, miſerabilis, ab ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ε'λεεῖσθαι, præſ. inf. ab ἐλεέομαι, conſequor miſericordiam. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ε'λεέω, ῶ, miſereor, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. ſub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα. perf. paſſ. ἠλέημαι. a. 1. paſſ. ἠλεήθην. a. 1. ſub. ἐλεηθῶ, ῇς. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ε'λεηθῶσιν, miſericordiam conſequantur. 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. ab ἠλεήθην, a. 1. paſſ. verbi ἐλεέω, quod vide.
Ε'λεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ab ἐλεέω.
Ε'λεημοσυνη, ης, ἡ, miſericordia, eleemoſyna, donum, quod in pauperes erogatur.
Ε'λέησε, miſeratus fuit, 3. ſing. aor. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.
Ε'λέησον, άτω, a. 1. imp. act. verbi ἐλεέω.
Ε'λείθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, Lucina. quod vide.
Ε'λεῖν, interficere. a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ε'λεος, ου, ὁ, glis. Th. ἔλος, εος, τὸ, palus. Vel ab ἐλέω, quia ſurſum verſus caudam flectit. & ἑλινύειν, eſt otiari. Glis ſomniculoſus.
Ε'λείψασκον, reliqui, Jon. pro ἔλιπον, a. 1. ind. act. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.
Ε'λεκτο, concubuerat, Poet. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi λέγομαι, cubo. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.
Ε'ΛΕΛΕΤ', acclamatio bellica. an ab ἐλελεῦ ἰή, ab hallelujah, id eſt, laudate Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo hoc genere clamoris.
Ε'λελήθεε, pro ἐλελήθει, Jon. oblitus erat, 3. ſing. pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἐλελήθεσαν, correpta Att. penultima, verbi λανθάνω, lateo. fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. med. λέληθα.
Ε'λελίζων, torquebat, imp. Jon. ab ἐλελίζω, quaſi ſo, convolvo. Th. εἰλέω, verſo.
Ε'λέλικτο, convolutus erat, pro ἐλήλικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ab ἑλίσσω, volvo. f. ξω. p. ἕλιχα. perf. paſſ. ἕλιγμαι, & per reduplic. Att. ἐλήλιγμαι. unde pluſq. perf. ἠλελίγμην, ξο, κτο, ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, verſo.
Ε'λελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, aor. 1. part. ab ἐλελίζω, pulſo, quatio. Th. εἰλέω, verſo.
Ε'λέλιξεν, commovit, aor. 1. ind. act. ab ἐλελίπω, fut. ξω, circumago, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.
Ε'λέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἐλελίπω.
Ε'λελόγχει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.
Ε'λελοίπεσαν, omiſerant, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. pluſq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Ε'λεν, pro εἷλεν, invaſit, 3. ſing. a. 2. ind. activ. Jonic. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Ε'ΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, & Dor. Ε'λένα, Helena. Eſt & ἑλένη, ſeu ἐλάνη, lampas, fax. q. ab ἕλη. Sed ἐλένιον, feſtum in honorem Helenæ. Eſt & ἕλενιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.
Ε'λέξατο, dormivit, aor. 1. med. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.
Ε'λεοτρεφὲς, ους, ὁ, ἡ, genitus, ſeu nutritus in paludibus. ab ἔλος, εος, τὸ, palus, & τρέφω, alo.
Ε'λεοῖσιν, menſis, dat. pl. Jon. ab ἐλεὸς, οῦ, ὁ, menſa. quod vide.
Ε'λεὸν, miſere, per ſyncop. pro ἐλεεινὸν. ab ἐλεεινὸς, miſer. quod ab ἐλεέω, miſereor. Thema ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ε'ΛΕΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, vel εος, ους, τὸ. Forte ab ἐλεὸς, menſa coquinaria, inde enim dantur eleemoſynæ. De divitum quadra pauperibus victitandum. Hinc ἐλεεινὸς, ὴ, ὸν, miſerabilis. ἐλεέω, fut. ήσω, miſereor. ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ἐλεημοσυνη, ης, ἡ, eleemoſyna, miſericordia.
Ε'ΛΕΟ'Σ, ου, ὁ, ſive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, menſa coquinaria. unde coquus ἕλε, id eſt accipit coquenda.
Ε'λέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, decortico, quod vide.
Ε'λεπόλις, aries bellicus. ab ἐλεῖν πόλιν.
Ε'λέσθαι, inſtituiſſe, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα.

ημι. a. 2. med. ἑλόμην.
Ἕλεσθε, sumite, 2. plur. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.
Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, quæ pati potest, ab ἑλετὸς, ὴ, ὸ, ἡ, quod ab αἱρέω, capio.
Ἑλέτλων, interfecerunt, aor. 2. act. dual. ἔλεπ, pro εἷλεπ, abstulit, 3. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω.
Ἕλοῦ, elige, Dor. pro ἑλοῦ, ἑέθω, aor. 2. imperat. med. verbi αἱρέομαι
Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas. ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas. ab ἐλεύθερος. quod vide.
Ἐ'ΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ε, ὁ, liber, immunis. περὶ τὸ ἐλεύθειν, ὅπερ ἐρᾷ, quod eat quo velit, non ligatus. Hinc ἐλευθερόω, libero. ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.
Ἐλευθερῶντας, acc. plur. part. præs. ab ἐλευθερόω, quod vide.
Ἐλευθερόω, libero. fut. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. aor. 1. pass. ἠλευθερώθην. a. 1. part. pass. ἐλευθερωθείς, έντος. f. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.
Ἐλευθῆρ, & ἐλευθήρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœotia.
Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus, ab inusitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.
Ἐλεύθω, venio, inusit. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι, venio. Ἐλεύθω, εἰλειθυῖα, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. ab ἐλεύθω, venio.
Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, veniam, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. 1. med. ἐλευσόμην, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. med. ἦλυθον, & per syncop. ἦλθον, ες, ε.
Ἐ'ΛΕΦΑΙ'ΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo. 3. sing. imperf. ἐλέφαιρεν. q. ab ἐλαφρὸς. Est enim levitas decipere, sed videtur esse a λάφυρα, spolia.
Ἐ'ΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas. dat. ἐλέφαντι. qui ἐν ἔλῃ φύει, id est, φύει, quod sit animal magnum, & conspicuum. Hinc ἐλεφάντινος, η, ον, eburneus. ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.
Ἐλέχθω, ης, η, dictus sum, a. 1. ind. pass. a λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἐλεξα.
Ἔλεψε, decorticavit, 3. sing. a. 1. act. a λέπω. f. ψω. a. 2. ἔλαπον.
Ἔ'ΛΗ, & ἕλη, ης, ἡ, calor Solaris, q. ab ἕλω, capio, quod a calore Solari fructices, & omnia vegetativa suum incrementum capiant. hinc ἕλεσις, εως, ἡ, æstus. Sed ἔλῃ, a. 2. sub. act.
Ἔλησα, pro ἔλησα, Poet. a λάω, λῶ, volo, pro ἑλῶ, per aphæresin syllabæ initialis.
Ἔλησαι, ceperis, a. 2. sub. med. Jon. pro ἕλῃ, ab αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. ἕλον.
Ἐλήθετο, oblitus est, Jon. pro ἐλάθετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
Ἐλήλακον, abegi, perf. Att. pro ἤλακον, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐληλάκεσαν, ejecerant, Attic. pro ἠλάκεισαν, 3. plur. plusq. perf. ejusdem verbi.
Ἐληλακότες, provecti sunt, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusdem verbi.
Ἐλήλαμαι, abactus sum, & ἐλήλαμμαι, perf. & plusq. perf. pass. hinc ἐλήλαμμαι, summotus, pro ἠλαμμαι, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.
Ἐλήλαμμαι, Att. & Jon. pro ἠλαμμαι, perf. part. pass. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.
Ἐλήλαται, Att. pro ἤλαται, perf. ἐλήλατο, immissus erat, Att. pro ἤλατο, plusq. perf. Att. vide ἐλήλαμμαι.
Ἐλήλεγκαι, redargutus est, perf. Attic. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.
Ἐλήλεγμαι, convictus sum, pro ἤλεγμαι, perf. ind. pass. Att. ab eodem them.
Ἐλήλεσται, Jonic. pro ἐλήλανται, seu ἐλήλασμαι οἱ, 3. plur. perf. pass. verbi ἐλαύνω.
Ἐλήλυθώς, perf. part. med. Att. & Æol. pro ἐλήλυθώς, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. med. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα, Æol. ἐλήλυθα.
Ἐλήλυθα, veni, Att. pro ἦλυθα, perf. med. ejusdem verbi.
Ἐλήλύθειν, veneram, & in 3. plur. ἐλήλύθεσαν, Att. pro ἐλήλύθεισαν, plusq. perf. med. ejusdem verbi.
Ἐλήλυθυῖα, adveniens, præt. part. med. f. g. a masc. ἐλήλυθώς, quod a præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.
Ἔλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, cesso. f. ξω.
Ἐλήφθης, sumptus es, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, sumo. f. λήψομαι. a. 2. ἐλαβον.
Ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, veni, a. 2. imperat. ἐλθεῖν, a. 2. inf. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, venio.
Ἐλθέμμι, Jon. & ἐλθέμμαι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem verbi.
Ἐλθεῖ, Dor. etiam pro ἐλθεῖν, aor. 2. inf.
Ἐλθεῖν, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, venisse, aor. 2. inf. act. ab aor. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.
Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. sing. a. 2. sub. act. sic & ἔλθῃσ', pro ἔλθῃσι, quod ejusdem verbi Jon. pro ἔλθῃ, a. 2. sub. σι, paragog.
Ἔλθοι, venerit. 3. sing. aor. 2. opt. ἐλθοίμι, οιο, aor. 2. opt. med. ejusdem verbi.
Ἐλθὸν, aor. 2. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. m. g. a. 2. par. act. ejusdem verbi.
Ἐλθόντεσσιν, advenientibus, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἐλθοῦσιν, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.
Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἐλθοισαν, in Bibliis pro ἐλθοιεν, 3. plur. aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.
Ἐλθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, aor. 2. part. f. g. ab eodem verbo.
Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἐλθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.
Ἐλιγήσομαι, complicabor, f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel ττω. a. 2. ἤλιγον. a. 2. pass. ἠλίγθω. Th. εἰλέω, verso.
Ἐλιέζερ, ὁ, nomen viri, ἔ'κλιτον. Hebr. Deus restituet.
Ἐλιθοβόλεον, ων, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio, a λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βίβολα.
Ἕλικος, acc. pl. curvas. ἑλίκεσσι, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen. & adjectiv. sumitur pro intortus. Th. εἰλέω, verso.
Ἑλίκη, ης, ἡ, nomen urbis.
Ἑλικβλέφαρος, ε, ὁ, ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ. ab ἑλικὸς, ὴ, volubilis, niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Thema εἰλέω, idem.
Ἑλικτὸς, ὴ, ὸν, involutus, intortus, curvus. quod ab ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.
Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc Ἑλικωνιάδες, Musæ. dat. plur. Ἑλικωνιάδεσσ'. Et Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Musis.
Ἑλίκωπες, nom. plur. ab ἑλίκωψ, cui oculi versatiles, vel rotundi. ab ἑλικὸς, volubilis, niger, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὁπτομαι, video.
Ἑλικώπιδα, acc. singul. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis oculis contuens. Vide in Ἑλικῶπις.
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ. Dicitur de puella, quæ amantium oculos ad se trahit. vel quæ nigris oculis est decora. vel, cui oculi sunt volubiles, & rotundi. ab ἑλικὸς, ὴ, ὸ, volubilis, tortilis; item niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso.
Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τῶν ἑλίσσειν τὰς κώπας, a remis circumvertendis.
Ἑ'ΛΙΝΥ'Ω, & ἑλινύω, quiesco, otior, sedeo. q. ab εἰλέω, concludo. Habet & Hesych. ἑ'ρμύει, ἑ'ορτάζει, παύεται, ἀργεῖ, hoc sonat, Græcari: ut sit, conclusum velut vivere.
Ἑ'ΛΙΝΟΣ, ε, ὁ, ramus. q. ab ἑλεῖσθαι, circumagi. agitatur in arbore.
Ἕλιξ, & ἕλιξ, ικος, volumen. ab ἑλίσσω, vel εἰλέω, volvo.
Ἑλισσὸ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. laus Dei.
Ἕλιπον, ες, ε, reliqui, & in 3. plur. ἕλιπον, aor. 2. activ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.
Ἐλισαβέτ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. Deus juravit.
Ἐλισσαῖος, αίε, ὁ, nomen Prophetæ Hebr. a Deo salus.
Ἐλιστόμην, & ἐλιστεύμην, Dor. pro ἐλίσσειν, præs. inf. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.
Ἐλίσσετο, 3. sing. & ἐλίσσοντο, pro ἐλίσσετο, 3. plur. imperf. pass. verbi λίσσομαι, supplico.
Ἑλίστομεύη, præs. part. pass. f. g. ab ἑλίσσομαι. Th. εἰλέω, volvo.
Ἑλίσσω, volvo, ab εἰλέω. ἐλελίσσω, & ἐλελίζω, torqueo, circumago subito.
Ἑλίφθεν, relicti sunt, Bœot. seu Æol. syncop. pro ἐλείφθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi λείπω, linquo. f. ψω. aor. 2. ἔλιπον.
Ἑλίχρυσος, ε, ὁ, ἐδὸς φυτὸν, ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, καὶ οἷον χρυσοειδές.
Ἕλκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἷλκεν, ες, ε. ἕλκεο, Jon. pro ἕλκεσο, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, traho, & in 3. plur. ἕλκεσι. f. ἕλξω.
Ἕλκει, ulceri, dat. sing. ab ἕλκος, εος, τὸ, ulcus. ab ἕλκω, traho.
Ἑλκεμμὸν, præs. inf. Jon. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, traho. imperf. εἷλκον.
Ἕλκεο, vide in ἕλκε, trahebat.
Ἑλκεσίπεπλος, ε, ὁ, ἡ, longa veste indutæ. ab ἕλκω, traho, & πέπλος, ε, ὁ, vestimentum muliebre.
Ἕλκεπε, traxit, imperf. pass. Jon. pro εἷλκετο, ab ἕλκω, traho. f. ξω. a. 1. εἷλξα.
Ἑλκηδὸν, adverb. luctando, attrahendo; ut supplantetur. Th. ἕλκω.
Ἑλκηθμὸς, ὅ, ὁ, violenta tractio, ab ἕλκω, traho.
Ἕλκος, εος, τὸ, ulcus. dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκῃ. q. ab ἕλκω, traho. ergo ut vulnus, a vello, ob divulsionem continui: ita ἕλκος, ab ἕλκω, ob distractionem cutis, & continui divulsionem.
Ἑλκόω, exulcero. f. ώσω. p. ἥλκωκα. perfect. passiv. ἥλκωμαι, unde partic. ἡλκωμένος. Them. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus.
Ἑλκυσάζω, trahendo rapto. ab ἑλκύω, quod vide.
Ἑλκύω, traho. f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. aor. 1. part. ἑλκύσας, αντος, ὁ. Th. ἕλκω, traho.
Ἕ'ΛΚΩ, traho: & metaph. vivo cum alloquo. f. ξω. hinc ἕλξις, εως, ἡ, tractio. ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ὅ, ὁ, tractus. ἑλκέω, ήσω. & ἑλκύω, ύσω, traho. ἑλκυστικὸς, ὴ, ὸ, attractivus. q. ab ἕλω, capio. Captæ prius res sunt, quam tractæ, & abductæ.
Ἕ'λαβε, sumpsit, Poet. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Ἑλκάδος, gen. sing. ab Ἕλκας, quod vide.
Ἕλκαμψεσθαι, Jon. & Poet. fut. 1. med. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, clarum, ac illustrem fore. ex ελκ, & λάμπω, splendeo, clarus sum.
Ἕλκων, ανος, ὁ, Doric. pro Ἕλιξ, Attice etiam pro Ἑλικτὸς, ponitur.

Hinc & Ε'λλήνιος πατήρ, pro Ε'λληνικός.

Ε'λλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ε'λλωνοδίκης, ου, ὁ, idem valet, ac si dicas Ε'λλήνων διαγωνιστής, Græcorum judex.

Ε'λλάς, άδος, ἡ, Græcia. dat. Ε'λλάδι, acc. Ε'λλάδα.

Ε'λάσαι, Poet. pro ἐλάσαι, abegisse, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ε'λλήσποντος, ου, ὁ, Dor. pro Ε'λλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus.

Ε'λαχον, Poet. pro ἔλαχον, sortitus sum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, sortior, aor. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. præt. med. λέλογχα.

Ε'ΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, seu ἑλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum. ἀπὸ τὸ ἑλεῖν βορᾶ, quod capiat, seu suffocet esu.

Ε'λλεδανοῖσιν, dat. pl. Jon. ab ἑλλεδανός, οῦ, ὁ, vinculum, restis. ab ἕλλω, stringo. Th. εἰλέω, coarcto.

Ε'λλείπω, ας, ει, idem quod simplex λείπω, relinquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ε'λλειψις, εως, ἡ, derelictio, ab ἐλλείπω. Th. λείπω, relinquo.

Ε'λλερα, mala. quasi ab ὄλλυω, perdo.

Ε'λλεχος, ὁ, ἡ, vulgatus, qui est in omnium ore, & sermone. ab ἐν, & λέχη, ης, ἡ, sermocinatio.

Ε'ΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Hellen, filius Deucalionis, a quo auctore Ε'λλας dicitur Græcus; pro eodem & ἑλλανικός, ὁ. Inde ἑλληνικός, Græcanicus. ἑλληνίζω, Græcos sequor, seu imitor. Ε'λλάς, άδος, ἡ, Græcia.

Ε'λληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor. fut. ίσω. p. ἡλληνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι, unde est ἑλληνισμός, οῦ, ὁ, Græcismus. Th. ἕλλας, Græcus.

Ε'λληνικός, ἡ, όν, Græcus, a, um; item Græcanicus, ab eodem them.

Ε'λληνίς, ίδος, ἡ, Græca. Ε'λληνικῆς, οῦ, ὁ, Græcanicus. ἑλληνιστί, adverb. Græce. Th. Ε'λλας.

Ε'λλησδικαι, ῶν, οἱ, præsides, ac judices certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur.

Ε'λλησα, Poet. pro ἔλησα, a. 1. ind. act. a λήγω, cesso, f. ξω.

Ε'λλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus.

Ε'λλιπής, ές, ὁ, ἡ, & ἐλλιπές, τὸ, cui deest aliquid, imperfectus. ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ε'λλογέω, imputo, cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. fut. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα. ab ἔλλογος, rationis particeps. ex ἐν, & λόγος, ratio, quod a λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ε'λλόγιμος, ου, ὁ, idem quod λόγιμος, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ε'λλοπας, mutos, acc. plur. ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Ε'λλοπιδεῖν, piscari, præs. inf. ab ἐλλοπιδέω. quod ab ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, epitheton piscium. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ε'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, hinnulus. vertitur etiam, mutus. q. ab ἕλλω, continco, continet vocem.

Ε'λλοψ, οπος, ὁ, mutus, piscis acipenser, ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λειπω, linquo.

Ε'λλω, continco. q. ab εἰλέω, coarcto.

Ε'λλώπια, ων, τὰ, dies festus, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

Ε'ΛΜΙΝΣ, ινθος, ἡ, lumbricus, tinea. ab εἰλεῖν, quia se volvit repens. aut quia ἐν ἕλει μύει, in humido, & veluti paludoso corporis nascitur.

Ε'λμωδαμ, ὁ, nomen viri ἀλλιεων. Hebr. Deus mensurabit eos.

Ε'λογίδιω, ης, ἡ, aor. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.

Ε'λόουν, lavabam, Dor. pro ἔλουν, verbi λόω, lavo. vel a verbo Poet. λοέω. imperf. ἐλόεσον, ἐλόουν, & Dor. ἐλόων.

Ε'λοιδορει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Ε'λοίμιλλον, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. aor. 2. εἷλον.

Ε'λοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.

Ε'λοῖσα, ας, ά, Dor. pro ἑλοῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ε'λόμιλλον, Jon. pro εἱλόμιλλον, a. 2. med. ab eodem verbo.

Ε'λον, Jon. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act. ἔλοντ', pro ἔλοντο, dual. a. 2. part. ἔλοντα, acc. sing. ejusdem temporis, & modi. ἔλοντο, sumpserunt, 3. plur. aor. 2. med. Jon. ab αἱρέω, capio.

Ε'ΛΟΣ, εος, τὸ, palus. inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, palustris. an ἕλος, a πελός, niger, quia lutulenta paludis aqua? aut quia non ibi ἕλη.

Ε'λῦ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ε'λύμμ, lavabamus, per syncop. pro ἐλούμμ, ab ἔλουν, imperf. verbi λόω, lavo. f. σω.

Ε'λῦντες, nom. plur. fut. 2. part. verbi αἱρέω, capio. f. 2. ἑλῶ, ᾷς, εῖ.

Ε'λῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλῶ, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Ε'λοχδώθω, ης, ῃ, a. 1. ind. pass. verbi λοχδόω, pario. f. δώσω. a. 1. ἐλόχδωσα, ας, ε, peperi. Th. λοχός, οῦ, ὁ, ἡ, gravida. V. λόχος, cohors.

Ε'λόωσι, Poet. pro ἑλῶσι, vel ἐλάωσι. 3. plur. præsentis pro futuro, ab ἐλάω, quo Poetæ pro ἐλαύνω, utuntur.

Ε'λπεαι, speras, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ἐλπέαζ, præs. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poet. pro ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπίς, spes.

Ε'λπεο, spera, Jon. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Jon. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes.

Ε'λπίζω, spero. imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ελπιῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικώς, ότος, ὁ, aor. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. pass. ἐλπισθείς. Th. ἐλπίς.

Ε'ΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, spes. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω, & ἔλπομαι, spero. q. ab ἕλδω, ideſt ἔδομαι, & πάειν, cupio possidere: Vivere spe vidi, qui moriturus erat. Vel ἐλπὶς, quasi ἕλκει ἡμᾶς ὁρᾶς τὸ πάειν, ad possidendum trahit nos, & adducit.

Ε'λπισθείς, aor. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, spero, quod vide. Th. ἐλπίς, spes.

Ε'λπισέον, sperandum, nomen verbale ab ἐλπίζω, spero.

Ε'λπιῶ, sperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, quod vide.

Ε'λπόμμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ε'λσαι, immittere, per syncop. pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. sic & ἔλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Jon. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. Ε'λσαι, cum aspero, est a. 1. inf. act. per syncop. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho, quod vide.

Ε'λυμμ, & ἔλυμμ, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris, ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verso. Vel ab ἑλύω, ideſt, κυλίνδω.

Ε'λύμας, α, ὁ, nomen magi, Arab.

Ε'λυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμαίνομαι, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vasto. f. 2. m. λυμανέομαι. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Ε'λυμος, theca citharæ, tibiæ genus e buxo, arcus, ab ἑλύω, intego. Est & ἕλυμος, panicum. Etymol. ab ἕλος, vel εἰλέω, involvo.

Ε'λύπτω, 3. sing. imperf. act. ἐλύπτησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, ῃ, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω. fut. ήσω, doleo. p. λελύπηκα. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Ε'λυσα, ας, ε, solvi. a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, solvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ε'λύτρον, ου, τὸ, involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum. ab εἴλεω, involvo. ἑλυτρόω, tegmine involvo.

Ε'λυτρώσω, liberasti, 2. sing. a. 1. med. verbi λυτρόω, libero. a λύτρον, ου, τὸ, pretium redemptionis. Th. λύω, solvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ε'ΛΦΟΣ, butyrum Cypriis.

Ε'λω, capiam. a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. Est & ἕλω, præsens inusitat. pro quo in usu est αἱρέω.

Ε'λωι, Syriace, Hebr. אלי, hoc est θεός, Deus mi.

Ε'λωμαι, auferam, a. 2. sub. med. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ε'λών, capiens, aor. 2. part. act. ejusdem verbi.

Ε'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, captura. pl. ἕλωρα. ἑλώριον, ου, τὸ, idem, quasi ab ἕλω, capio, inusit. pro αἱρέω. Et præda. Lat. dicitur captura.

Ε'λωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.

E M.

Ε'μ', pro ἐμέ, acc. sing. ab ἐγώ, ego.

Ε'μαθετε, 2. plur. a. 2. ind. vide ἐμάθον.

Ε'μαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. aor. 2. part. μαθών.

Ε'μαθοσαν, didicerunt, 3. plur. aor. 2. Bœot pro ἐμάθον, quod vide.

Ε'μαμαστε, desideravit, 3. sing. a. 1. act. Poet. gem. στ, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.

Ε'μακαίρισα, 3. sing. aor. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. fut. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus.

Ε'μαλάχθη, emollitus sum, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu ττω, mollio. f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ε'μαλοφόρει, Doric. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. activ. verbi μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, pomum, & φέρω, fero.

Ε'μάνιω, insanivi, a. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι, insanio. f. μανοῦμαι.

Ε'μάξατο, exterſit, 3. sing. aor. 1. med. verbi μάσσω, vel ττω, abstergo. f. ξω. a. 1. ἐμαξα. perf. pass. μέμαγμαι.

Ε'μαραν, tabefecit, 3. sing. aor. 1. act. a μαραίνω. vide ἐμαράνθη.

Ε'μαράνθη, extincta est, a. 1. pass. a μαραίνω, marcescere facio. f. μαρανῶ. perf. μεμάρανκα. perf. pass. μεμάραμμαι.

Ε'μαργηναντο, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, insanio. Th. μάργος, ου, ὁ, insanus.

Ε'μαρναθω, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, pugno.

Ε'μας, accus. plur. f. g. ab ἐμός, ἡ, όν, meus, a, um. Th. ἐγώ, ego.

Ε'μαυτῳ, mei ipsius: dat. ἐμαυτῷ. caret nom. singul. dual. nec non plur. Quoties vero pluraliter effertur, id fit divise: ἡμεῖς αὐτοί, nos ipsi. ὑμεῖς αὐτοί, vos ipsi. Sic ἐγὼ αὐτός, ego ipse. σὺ αὐτός, tu ipse. ἀπ' ἐμαυτῶ, sponte mea.

Ε'μαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. a μάχομαι, pugno. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο. fut. μαχήσομαι, & ἐσομαι. perf. pass. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχήθην.

Ε'μβα, pro ἐμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, progredior. a. 2. ἐνέβην. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ε'μβαδόν, adv. terrestri itinere. ab ἐμβαίνω, progredior. quod vide.

Ε'μβαινον, imperf. Jon. pro ἐνέβαινον, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ε'μβαίνω, ingredior. f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβάς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.

Ε'μβαλεειν, a. 2. inf. act. vide ἐμβαλε.

Ε'μβαλεῖν κώπαισι, Poetic. incumbere remis.

Ε'μβαλε, conjicit, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, irruebat, verbi ἐμβάλλω. f. βαλῶ, p. ἐμ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐμβάλλεο. p. m. ἐμβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβάλοι, conjiceret, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλεῖα, aor. 2. part. f. g. vide ἔμβαλλε. ἔμβαλον pro ἀνέβαλον, a. 2. per ſyncop.

Ἐμβάπτω, intingo. f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. aor. 1. ἀνέβαψα. aor. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος, ὁ. ex ἀν, & βάπτω, tingo.

Ἐμβάς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior, quod vide.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. Jonic. pro ἀνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno. f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἀνεβασίλευσα. Th. βασιλεύς, rex.

Ἐμβασίχυτος, υ, ὁ, nomen propr. muris. ab ἐμβαίνω, ingredior. Thema βαίνω, eo. & χύτος, υ, ὁ, olla.

Ἐμβατάλλω, faſtuoſe incedo, invado, ingero me. f. άλλω. p. ἐμβεβατάλλκα. a. 1. ἀνεβατάλλσα. ab ἀν, & βαίνω, eo.

Ἐμβαφιον, τὸ, acetabulum, vas, quod lucernæ uſum præſtat.

Ἐμβάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, intingo, quod vide.

Ἐμβέβακων, Doric. & Poet. pro ἐμβέβηκον, reſiſtere fecit, perf. activ. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβέβασαν, per ſyncop. Poet. pro ἀνεβεβήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. act. ἀνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradior, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα, Jonic. βέβαα. & in 3 pl. pluſq. perfect. act. Jon. ἐβεβάεισαν, per ſync. βέβασαν, ingreſſi erant.

Ἐμβεβαὼς, ἐμβεβαῦα, inſiſtens, perf. part. per craſin, pro ἐμβεβηκὼς, verbi ἐμβαίνω. quod vide.

Ἐμβέῃ, Jon. pro ἐμβῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐμβαίνω, ingredior. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω. a. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ, & Jon. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poet. βείω, βείῃς. &c.

Ἐμβη, Jon. & Poet. pro ἀνέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐμβαίνω, ingredior. quod vide.

Ἐμβῇη, Poet. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. ut ζῴη, pro ζαίη. ab ἐμβαίνω, quod vide.

Ἔμβηθι, inſcende, aor. 2. imperat. ἐμβλώσα, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβλῶναι, a. 2. inf. vide ἔμβηθι.

Ἐμβιβάζω, facio ut inſcendat. f. άσω. aor. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν, & βιβάζω, admitto animalia ad coitum, ineo. Th. βαίνω, eo.

Ἐμβλέπω, intueor, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν, & βλέπω, video. f. ψω.

Ἐμβολαὶ, nom. plur. ab ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ruina, irruptio, fluminis oſtium. ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβόλιμος μὴν, menſis intercalaris.

Ἔμβολον, υ, τὸ, promontorium, quod lingulæ inſtar prominet.

Ἔμβολος, ὁ, navis roſtrum. & Loci nomen. Pind.

Ἔμβραμαι, fato deſtinatus ſum, pro ἔμμορμαι, Laconice, adjecto β, euphoniæ gratia, & ſublato ι, perf. ind. paſſ. unde ἐμβραμμήν, pro ἐμμορμήν, fatum, verbi μείρω, divido, ſortior. p. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἐμβρεμέομαι, ῶμαι, fremo, graviter interminor. cum dat. imperf. ἐνεβρεμεόμην, ώμην. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβρεμησάμην, ω, ατο. ab ἐν, & βρέμω, fremo.

Ἐμβρέντιον μικρὸν καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον Ἰβηρικόν. q. ab ἐν, & βορὰ, ut in eo cibus capi poſſit.

Ἔμβρυον, υ, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρῦον) infans utero concluſus. Thema βρύω, ſcateo, pullulo.

Ἐμεγαλώσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλώω, quod vide.

Ἐμέγηρα, invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo. f. αρῶ.

Ἔμεδα, 1. plur. aor. 2. med. ἔμαω, ἔσο, verbi ἵημι, mitto. fut. ήσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ὦ.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Jon. pro ἐμοῦθεν, gen. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμεθύθλιω, ης, η, 2. 1. paſſ. a μεθύω.

Ἐμεθύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.

Ἔμεινα, ας, ε, manſi, aor. 1. act. verbi μίμνω, maneo. f. μνῶ. p. μεμύνηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμεῖο, gen. Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, ego.

Ἔμελε, curæ erat, imperf. imperſonalis verbi μέλει. fut. μελήσει. præter. μεμέλληκε.

Ἐμέλησε, curæ fuit, aor. 1. ind. verbi μέλει, curæ eſt, imperſonal.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, futurus ſum.

Ἐμεμεκὼς, perf. part. activ. ab ἐμέω, vomo. f. ἐμέσω, & ήσω. p. ἐμεμεκα. & per Att. reduplicationem, ἐμεμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. act. ἐμέσαι.

Ἐμεμίγμλιν, ξω, κτο, pluſq. perf. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα. aor. 1. ἐμίχα.

Ἐμέμφετο, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, incuſo. f. ψομαι.

Ἐμῆν, ſumus, Poet. pro ἐσμὲν, 1. plur præſ. ab εἰμὶ, ſum. Ἔμμεν, eſſe, Jon. pro εἶναι.

Ἔμμεν, & ἔμμεναι, Dor. pro εἶναι, aor. 2. inf. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & ἔμμεν, eſſe 1. plur. aor. 2. act. ὦ, ῆς, in plur. ἧμεν, & ἔμμεν.

Ἐμμοίνα, 3. ſing. imperf. paſſ. μμοινάω, curo. Th. μμος, εος, τὸ, animus.

Ἔμμονον, imperf. act. verbi μμνω, maneo. f. μνῶ. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμεῖσθαι, aor. 2. part. med. verbi ἵημι, mitto. f. ήσω. a. 2. ὦ. a. 2. med. ἐμάμην.

Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, vomo. f. 1. έσω. perf. ἤμεκα. a. 1. ἤμεσα.

Ἐμετέθη, dimiſſus fuit, Jon. pro μεθείθη, a. 1. paſſ. a μεθίεμαι.

Ἐμεῦ, mei, gen. Æol. & Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, ego.

Ἐ ΜΕ Ω, vomo. f. έσω, & ήσω. p. ἤμεκα, & Attic. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. aor. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. ἐμέσαι. Ducamus ab ἔω, emitto. unde analogice ἔμμα, emiſſio. Hinc apud Medicos medicamenta emetica.

Ἐμεωῦτῆ, Jon. pro ἐμαυτῆ, mei ipſius. Sic in acc. ἐμεωῦτόν.

Ἐμῆν, accuſ. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, όν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἔμην, miſi, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. a. 2. act. ὦ.

Ἐμῆνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. fut. 2. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἐμῆνε, 3. ſing. imperf. act. verbi μηνίω. f. ίσω. vide in μῆνις, ἡ, ira.

Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμήνυθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μηνύω, indico. f. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. μηνύσω, ης, η. a. 1. ind. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μηνυθείς, εῖσα, έν.

Ἐμήνυσεν, 3. ſing. a. 1. act. vide ἐμήνυθεν.

Ἐμήσατο, excogitavit, paravit, 3. ſing. a. 1. med. verbi μήδομαι, delibero, cogito, cum ſolertia quid facio. f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἐμηχανέατο, Jon. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Ἐμίανα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μιαίνω, polluo, quod vide.

Ἔμιγον, miſcui, a. 2. ind. act. ἐμίγλιν, aor. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμίμνα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω. f. ανῶ, inquino, fœdo.

Ἔμικτο, Jon. pro ἐμέμικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, exſpectabat, 3. ſingul. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μνῶ. f. νῶ, maneo. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν, & ἐμίνι, mihi, Doric. pro ἐμοὶ, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἔμιξε, aor. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, miſceor. f. 1. paſſ. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐμίχθω. aor. 2. ἐμίγλιν.

Ἐμίσησαν, oderunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi μισέω, odi. f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθὸς, ὸ, ὁ, merces.

Ἔμιχθεν, Bœot. ſeu Æol. ſyncop. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐμίχθλιν, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. ab ἕω, induo.

Ἔμμαθε, Poet. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, diſco, fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Ἐμμαίνομαι, adverſus aliquem inſanio. f. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, inſanio.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen Servatoris, ἀκλιτον, Θεάνθρωπος, Hebr. nobiſcum Deus.

Ἔμμαχος, ἡ, nomen caſtelli, ἀκλιτον. Hebr. propugnaculum.

Ἐμμαπέως, adverb. dicto citius. q. ἔμματῷ ἔπει. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐμμαπέω, expon. ἐμμάπειν, ergo ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo, quod vide.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio, concinnitas. quod ab ἐμμελὴς. vide in ἐμμελῶς.

Ἐμμελητέον, adject. verbale ab ἐμμελετάω, meditor. quod a μελετάω, curam gero. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, concinne, apte. adverb. ab ἐμμελὴς, aptus, concinnus. ab ἐν, & μέλος, εος, τὸ, carmen.

Ἐμμεμαῶτα, præt act. part Jon. f. g. verbi μάω, cupio. f. μήσω. p. μέμηκα. perf. part. μεμηκὼς, ῶτα, ὸς, & per craſin μεμαὼς, ῶτα, ὸς.

Ἐμμεμαὼς, incitatus, gen. ῶτος, & per ectaſin Poet. μεμαῶτος. accuſ. ſing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαῶτα.

Ἐμμένηνα, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι, inſanio. ab ἐν, & μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἔμμορε, ἔμμορα, & ἔμσναι, Poet. Æol. & Dor. pro εἶναι, eſſe. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐμμορέως, adv. fortiter. a μορος, ος, τὸ, robur.

Ἐμμορῶ, ῶς, ῶ, permaneo, perſevero. præſ. inf. ἐμμορῶεν. f. ἐμμορῶ. perf. ἐμμεμορήκης. a. 1. ἐνεμόρα. ex ἐν, & μορῶ, maneo.

Ἔμμορος, υ, ὁ, ἡ, ſervans modum. ab ἐν, & μέτρον, υ, τὸ, menſura.

Ἐμμορος, υ, ὁ, ἡ, pro ἐμμορίος, menſtruus, a, um. Ex ἐν, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Ἐμμὶ, ſum, Doric. & Æol. pro εἰμὶ, exiſto.

Ἐμμορ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. lutulentus.

Ἐμμορα, ας, ε, ſortitus ſum, per metathef. litterar. pro μέμορα, præt. med. verbi μείρω, divido, ſortior.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι, ſed rectius, ἐν τῷ μύ-

μύλω. Th. μύλη, ης, ἡ, mola.

Ἐμάσαπε, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. med. vide in ἔμνησα. Sic ἔμασεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

Ἐμνήμυκε, pro ἤμυκα, perf. Att. per reduplic. & pleonasm. τὲ ν, ab ἠμύω, inclino, cado.

Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνησα. præt. pass. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην. Th. μνάομαι.

Ἐμνήσθη, ης, ἡ, memini, a. 1. ind. pass. a μνάομαι, recordor. vide ἔμνησα.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, memores erant, Poet. 3. plur. imperf. verbi μνάομαι.

Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defessus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero, laboro, Th. μόγος, ου, ὁ, labor.

Ἔμοιγε, mihi, dat. sing. ab ἐγὼ, ego. γε, adjectio Att.

Ἔμολε, venit, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, advenio.

Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.

Ἐμός, ἡ, ὸν, meus, a, um. ab ἐμοῦ, mei, gen. ἐγὼ, ego.

Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθέομεν, 1. plur. a μοχθέω, laboro. f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor, ærumna.

Ἔμπα, tamen, idem quod ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. plur. a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ex ω, & πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo. f. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1. ἔπηξα. aor. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.

Ἐμπάζεαι, Jon. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. sub. verbi ἐμπάζομαι, curo.

ΕΜΠΑΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακτος, ὁ, curator. ἔμπαντος, penitus. ab ἔμπας.

Ἐμπαθέος, gen. sing. ab ἐμπαθής, ἐος, ὁ, ἡ, affectibus deditus. ex ω, & πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάχω, patior. a. 2. ἔπαθον, præt. med. πέπονθα.

Ἐμπαιγμὸς, ου, ὁ, ludibrium. ab ἐμπαίζω, quod vide.

Ἐμπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, ὁ. perf. pass. ἐμπέπαιγμαι. aor. 1 pass. ἐνεπαίχθην. fut. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo. f. σω, & ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, irrisor. ab ἐμπαίζω, illudo. quod vide.

Ἐμπαίξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐμπαίζω, illudo, quod vide.

Ἔμπας, αντος, ἡ, gravida, prægnans, ἐγκύων. Th. παῖς, δός, ὁ, ἡ, puer, puella.

Ἐμπάλιν, retro, adverb. ἔμπαλιν γνώμης, præter sententiam. hic ἔμπαλιν περιτρέπεται, in contrarium delectationis. Th. πάλιν, rursus.

Ἐμπαλλάσσειν, Jon. pro ἐμπλέκειν, involvere, illaqueare. Alii per simplex λ, scribunt. vide in παλάσσω, inquiro.

ΕΜΠΑΣ, & Jonic. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα, & ἔμπαν, tamen, omnino, prorsus. q. ab ω, & πᾶς, omnis.

Ἐμπάσσω, inspergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάπω, conspergo, variego.

Ἔμπεδα, nom. plur. n. g. ab ἔμπεδον, firmum, tutum, & constans. ab ω, & πέδον, ου, τὸ, solum.

Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδέω, Jon. compedibus constringo, ex ω, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐμπεδέως, Poet. adverb. ab ἐμπεδος, firmiter, constanter, assidue. vide ἔμπεδος. Th. πέδον, solum.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ, Poet. laboriosus, ærumnosus. ab ἔμπεδος, firmus. quod a πέδον, solum, & μόχθος, ου, ὁ, labor.

Ἔμπεδον, Poet. adv. quod ab ἐμπέδως, firmiter, tuto, perpetuo. vide ἔμπεδος.

Ἐμπεδοσκέειν, εῖν, fœdus servare, ab ἔμπεδος, firmus, quod ex ω, & πέδον, ου, τὸ, solum, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus. hinc ἐμπέδως, firmiter. ab ω, & πέδον.

Ἐμπεδοσθενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui firmum robur habet. ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδῶς, per crasin, pro ἐμπεδέως, quod vide.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρος, peritus. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum.

Ἔμπελα, præs. imperat. verbi ἐμπελάω, idem quod πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. prope.

Ἐμπελάδον, juxta, adverb. Th. πέλας, prope.

Ἐμπελάσαντες, inter se committentes, aor. 1. part. plur. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Thema πέλας, prope, adverb.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, infigo. f. ερῶ. perf. ἐμπέπαρκα. ab ω, & πείρω, transfigo.

Ἐμπεπισμένῳ τῷ φυλακῷ, custodia ejus fidei commissa. perf. part. pass. ex ω, & πίθω, credo. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐμπεπραμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo. f. πράσω. perf. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, vestis fibulis adstricta. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod a perf. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. & in 3. plur. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ω, & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. part. πεσών.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. vide ἔμπεσε.

Ἔμπεπες, Dor. per syncop. & conversionem σ, in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel est imperf. ab ἐμπέπτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, implexa, perf. part. f. g. a φύω. perf. πέφυκα, & sublato κ, πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα, & per syncop. πεφὼς.

Ἐμπεφύκη, innata est, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innascor. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ης, ῃ, pro πεφύκω, per syncopen, ut πέφυως, pro πεφυκὼς, sed tunc ι, subscribi deberet. Thema φύω, nascor. f. φύσω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐμπεφυῖα, implexa, part. perf. f. g. ab ἐμφύω. fut. ύσω. p. ἐμπέφυκα. & per syncop. ἐμπέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα. Th. φύω, nascor.

Ἔμπης, Jon. pro ἔμπας, tamen. quod vide.

Ἐμπιμπλάω, seu ἐμπίμπλημι, item ἐμπιπάω, impleo. ex ω, & πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejusdem est originis, & significationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐμπίμπλανται, 3. plur. præs. ind. ἐμπίμπλαμαι, præs. inf. verbi ἐμπίμπλαμαι. vide ἐμπιμπλάω, impleo.

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπλησθι, seu ἐμπίπλασθι, præs. imperat. verbi ἐμπίμπλημι. ab eodem them.

Ἐμπιπρασκόμενος, ου, ὁ, præs. part. ab ἐν, & πιπράσκω, vendo. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράσθην. Th. περάω, vendo.

Ἐμπίπω, incido. f. ἐμπέσω. p. ἐμπέπτωκα. aor. 1. ἐνέπεσα. aor. 2. ἐνέπεσον. f. med. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.

ΕΜΠΙΣ, ἰδος, ἡ, culicis genus. q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, credo, committo. quod ab ἐν, & πιστεύω, credo, quod vide.

Ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ, implicatus, a. 1. part. pass. ab ἐμπλέκω, implico, quod vide.

Ἐμπλακτέω, fut. άσω, subigo, versando mollio. unde ἐμπλαστικὰ medicamenta. Th. πλάσσω, fingo.

Ἔμπλειν, ης, ἡ, plena. Jonic. ab ἔμπλεος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex thema πλέος, plenus.

Ἐμπλείμεν, a. 2. opt. med. verbi ἐμπίμπλημι, seu ἐμπίμπλημι, impleo. ut θείμεν, ex τίθημι. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præs. pass. ἐμπλέκομαι. cum dat. perf pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ. p. m. ἐμπέπλοκα, unde ἐμπλοκὴ, nodus. ab ἐν, & πλέκω, necto.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, plenus.

Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπλησμαι. a. 1. ἐνέπλησα. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, impletus fui. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ, ab ἐν, & πλήθω. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐμπλήμενος, per syncop. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐμπίμπλημι, impleo. Sunt qui velint esse præs. part. verbi πλῆμι, a πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλησάμενος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, plenus.

Ἔμπλην, prope, adverb. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλάζω, per syncop. pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.

Ἐμπλησάτο, Jon. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλημι, seu ἐμπλήθω. f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐμπλησθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ἐμπλησθῆναι, aor. 1. inf. ab ἐμπλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος.

Ἔμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.

Ἐμπνεύσαις, Æolic. pro ἐμπνεύσας, quod vide.

Ἐμπνεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, quod vide.

Ἐμπνέω, inspiro, spiro, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, spiro.

Ἔμπνοος, & ἔμπνους, spirans, vivus. acc. ἔμπνευν, ab ἐμπνέω, inspiro. Th. πνέω.

Ἐμπνύθη, respiravit, pro ἐνεπνύθη, 3. sing. a. 1. pass. a πνύμαι, sapio. perf. πεπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, sapiens. Th. πνέω, spiro. f. πνεύσω.

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum, ex ἐν, & πούς, pes.

Ἐμποδοσαπέω, impedio. f. ήσω. p. ἐμπεποδοσάπηκα. ex ἐμποδών, ante pedes. quod ab ἐν, & πούς, & ἵζαμαι, sto.

Ἐμποδὼν, ante pedes. ὁ ἐμποδὼν, obvius. ab ἐν, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἔμπροθεν, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conspectu. ab ἐν, & πρὸ, ante. Alii pro ποδέν.

Ἐμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, 3. plur. a. 1. Jon. verbi ἐμποιέω, induco, infero. Th. ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολᾶος, ου, ὁ, Mercurius, præses ἐμπολῶν.

Ἐμπολάω, & έω, veneo, comparo. vide ἐμπολόωντο.

Ἐμπολέμιος, ὁ, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμος, bellum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, negotiatio, lucrum. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ε᾽μπολόωντο, sibi comparabant, pro ὠνεπολλῶντο, Jonic. 3. plur. imperf. pass. verbi ἐμπολάω, idem quod ἐμπολέω, seu ἐμπωλέω. Th. πωλέω, vendo.

Ε᾽μπορδόμαι, nundinor, mercor. f. δ. σομαι. a. 1. med. ὠνεπορδσάμην, ω, ατο, quod ab ἔμπορ-ος, ου, vector, mercator. ab ἐν, & πόρ-ος, transitus. Them. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ε᾽μπορδέσθωσαν, 3. pl. imper. præs. pass. verbi ἐμπορδόμαι, mercor, quod vide.

Ε᾽μπορία, ας, ἡ, mercatura. acc. sing. Jon. ἐμπορίην. ab iisdem them.

Ε᾽μπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πείρω.

Ε᾽μπορ-ος, ου, ὁ, ἡ, mercator. q. ἐν πόρῳ ὤν, qui est in via. inde ἐμπορικός, ή, mercatorius. ab eodem them.

Ε᾽ΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, Empusa, spectrum, quod Hecate infortunatis ostendebat, pede æreo, & asinino, q. ἐν ποδὶ ποδίζουσα.

Ε᾽μφανέ-ος, ου, ὁ, ἡ, dicitur de re, quæ fieri, conficique potest. ab ἐν, & φαόω, facio.

Ε᾽μφερέσειν ὠν ἀνδράσιν, inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere. a φέρω, decorus sum.

Ε᾽μφρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέφρηκα. a. 1. ἐνέφρησα. Th. φρήθω, uro.

Ε᾽μφρήσεις, 2. sing. f. 1. act. ἐμφρήσειν, f. 1. inf. verbi ἐμφρήθω.

Ε᾽μφρηθείς, incensus, aor. 1. part. pass. verbi ἐμφρήθω. f. ήσω. perf. pass. πέφρησμαι. aor. 1. ὠνεφρήθην. ab ὠν, & φρήθω, uro.

Ε᾽μφρησις, ιος, ἡ, Jon. pro ἐμφρησμός, incensio. Th. φρήθω, uro.

Ε᾽μφριθείς, sectus, aor. 1. part. pass. ab ἐμφρίω, serra incido. aor. 1. pass. ὠνεπρίθην, ab ὠν, & πρίω, serra seco.

Ε᾽μφροσθεν, coram, ante. φροσθεν, idem. cum gen. Th. πρὸ, ante, coram.

Ε᾽μπροσθι-ος, ου, ὁ, anterior. ab ἔμπροσθεν, quod vide.

Ε᾽μπτύω, inspuo, f. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα. aor. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel seq. εἰς. perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. pass. ὠνεπτύσθην. f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι. ab ὠν, & πτύω, spuo.

Ε᾽μυθολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω. ex μῦθ-ος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Ε᾽μυκον, mugivi, a. 2. activ. verbi μυκάω, mugio. f. ήσω.

Ε᾽μφαίνεσι, 3. plur. præs. ind. verbi ἐμφαίνω, repræsento, illustro. ex ὠν, & φαίνω, ostendo. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. præt. med. πέφανα.

Ε᾽μφανής, έ-ος, ὁ, ἡ, conspicuus, manifestus. hinc ἐμφανέως, Jon. pro ἐμφανῶς, aperte, ab ἐμφαίνω, quod vide in ἐμφάνεσι.

Ε᾽μφανίζω, indico, ante oculos pono. f. ίσω. a. 1. ὠνεφάνισα. aor. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, 2. plur. Sic ὠνεφανίσθην, aor. 1. ind. pass. ἐμφανισθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ὠν, & φαίνω, ostendo.

Ε᾽μφερὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, similis, quod refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ὠν, & φέρω, fero.

Ε᾽μφοβ-ος, ου, ὁ, ἡ, perterritus, metu perculsus. ab ἐν, & φόβ-ος, ου, ὁ, metus. a φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ε᾽μφορεῶζ, repleri, saturari. vide in ὠνεφορέετο.

Ε᾽μφράπω, obturo. vide φράπω. ἐμφράξηται, a. 1. sub. med.

Ε᾽μφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, sapiens. ab ὠν, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ε᾽μφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. natura insitus, & ingenitus, naturalis. idem quod ἔμφυτος. hoc vide.

Ε᾽μφυλος, ου, & ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, intestinus. ex ὠν, & φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ε᾽μφὺς, ῦσα, ὺν, inhærens. ab ἔμφυμι, innascor. vide in φύς.

Ε᾽μφυτος, ου, ὁ, ἡ, innatus, nativus. ab ὠν, & φυτὸς, natus. Them. φύω, nascor.

Ε᾽μψυχος, ου, ὁ, ἡ, in quo anima est, spirans, vivus. ab ὠν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N

Ε᾽Ν, in, regit dat. & significat quietem, ὠὶ, & ὠν, dicunt Poetæ pro ὠν. q. ab ἔω, sum. Indicat aliquid esse alicubi. In N. Testamento est sæpe pro διὰ, aut πλεονάζει, more Hebræorum. Vertitur etiam per, cum, ut ὠν φόβῳ. & inter, ut ὠν ὑμὶν. & propter, ad, de, apud, pro, erga, pro διά. Et ὠν, cum accus. pro εἰς. Et ὠν, pro ἔνδον, ibi, & ἔνι, pro ἔνεστι, licet.

Ε᾽ν, unum, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ε᾽ν ἀμοίβοντι, scil. χρόνῳ, id est, alternatim, alternis vicibus.

Ε᾽να, ας, ἁ, Dor. pro ἔνη, ης, ἡ, vesperi, sero. Them. ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ε᾽ναγεν, inducere, incitare. Th. ἄγω.

Ε᾽ναγὶς, ὁ, ἡ, piaculo obstrictus. ὁ ὠν τῷ ἄγει ὠνεχόμενος.

Ε᾽ναγίζειν, justa persolvere, parentare. Them. ἄγος, εος, τὸ, veneratio, res sacra.

Ε᾽ναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. fut. ίσομαι. a. 1. med. ὠνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. ἀναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγκαὶ, αἱ, ulnæ.

Ε᾽ναγκωνίεις, Atticè pro ὠναγκωνίσεις, f. 1. verbi ὠναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino. ex ὠν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

Ε᾽ναγχος, nuper, ab ὠν, & ἄγχι, prope.

Ε᾽ναγωνίζεσθαί τινι, adversari, seu resistere alicui. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ε᾽ναγών-ος, ου, ὁ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus. Th. ἀγὼν, certamen.

Ε᾽ναιε, habitabat, 3. sing. imperf. verbi ναίω, habito. f. σω. p. νένασμαι.

Ε᾽ναίρειν, præs. inf. act. ab ἐναίρω, quod vide.

Ε᾽ΝΑΙΡΩ, occido, interficio, spolio. f. αρῶ. aor. 1. ἔνηρα. aor. 1. med. ἐνηράμην. q. ab ὠν, & αἴρω, tollo. Inde τὰ ἔναρα, spolia, quibus occisi spoliantur.

Ε᾽ναίσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, &c. ab ὠν, & αἶσα, ης, ἡ, fatum, Parca, pars.

Ε᾽ναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, similis. ab ὠν, & ἀλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ε᾽νάλιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, maritimus. q. d. ὠν ἁλὶ, sc. ὤν. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ε᾽ναλλαξ, alternatim, vice versa, adv. ab ὠναλλάσσω, permuto, alterno. quod ab ὠν, & ἀλλάσσω, vel ττω, muto, f. ξω.

Ε᾽ναλλάσσω, εις, ε, & in 1. plur. ὠναλλάσσομεν, permutamus. ab ὠν, & ἀλλάσσω, muto. f. ξω. p. ἤλλαχα.

Ε᾽ναλος, ου, ὁ, ἡ, varius, diversus. ἔναλλα, proprie dicuntur ea, quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant.

Ε᾽ναλόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω. ab ὠν, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἤλωκα, & ἐάλωκα. aor. 2. ἦλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. part. ἁλὸς, ἁλόντ-ος, q. ab ἄλωμι.

Ε᾽ναντα, contra. vel pro ἐναντίον. ab ὠν, & ἄντα, coram, aperte. Thema ἀντὶ, pro, contra, &c.

Ε᾽ναντι, coram, ante, cum genit. ex ὠν, & ἀντὶ, pro, contra, &c.

Ε᾽ναντία, ας, ἡ, f. g. ab ἐναντίος, quod vide.

Ε᾽ναντίβιον, adverb. adversus, contra. ab ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, adversarius. q. vim contrariam habens. q. ἐναντίαν βίαν ἔχων. ex ἀντὶ, contra, & βία, vis.

Ε᾽ναντιόομαι, ὦμαι, & in 3. sing. ἐναντιῶται, adversatur. ab ὠναντίος, quod vide.

Ε᾽ναντίος, ία, ον, contrarius, a, um. ἐξ ὠναντίας, e regione. ὠάντιον, idem quod ἔναντι.

Ε᾽ναντίωμα, ατος, τὸ, adversatio. ab ὠναντίος, quod vide.

Ε᾽ναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, ac complano. f. ξω.

Ε᾽ναπεδείκνυντο, Jon. pro ὠναπεδείκνυντο, se ostentabant, 3. plur. imperf. pass. ex ὠν, ὀπὶ, & δείκνυμι, ostendo.

Ε᾽ναποθνήσκω, morior. ex ὠν, ὀπὶ, & θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι.

Ε᾽ναρα, τὰ, spolia, arma, quæ interfectis detrahuntur. ab ὠαίρω, occido, spolio.

Ε᾽ναργὲ, Dor. pro ὠήργει, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor. quod vide.

Ε᾽ναργέως, aperte, adv. ab ὠναργὴς.

Ε᾽ΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. q. ab ὠν, & ἀργὸς, albus, clarus. Nam & λώνακος, clarus.

Ε᾽ναρὴς, έος, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ὠν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces. Sic ὠάρεες dici videntur, quæ ὠαρέες vocantur.

Ε᾽ναρίζω, interficio, spolio. ab ὠαίρω, quod vide.

Ε᾽ναρίμβροτος, ου, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ὠαίρω, interficio, & βροτὸς, mortalis.

Ε᾽νάριξε, aor. 1. ind. act. Poet., & Dor. pro ὠνάριστε. ἀναρίξαι, 3. singul. fut. 1. opt. activ. verbi ἐναρίζω, interficio, quod vide.

Ε᾽ναρκεσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ναρκέω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii leg. ὠάρκησα, ας, ε.

Ε᾽ναρμόξαι, Dor. pro ὠαρμόσαι, aptare, aor. 1. inf. activ. ab ὠαρμόζω. fut. σω. Th. ἄρω, apto.

Ε᾽ναρξάμην, a. 1. part. med. ab ὠάρχομαι, incipio, quod vide.

Ε᾽ναρον, interfecerunt, 3. plur. aor. 2. act. pro ἔνηρον, vel ὠάρον, ες, ε, verbi ὠαίρω, occido.

Ε᾽ναρφόρος, spoliator, pro ὠαρηφόρος, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero.

Ε᾽νάρχομαι, incipio. f. ὠάρξομαι. aor. 1. m. ὠηρξάμην, ω, ατο, cæpi. a. 1. med. part. ὠάρξάμενος. ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio. fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ε᾽νάσθη, habitavi, a. 1. pass. verbi νάω, inusit. pro ναίω, habito.

Ε᾽νασσα, habitandi causa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ὠνασσάμην, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. a νάω, pro ναίω, habito.

Ε᾽νάτη, nona, Poet. pro ὠνάτη. ab ὠνέα, novem.

Ε᾽ναῖειν, Jon. & Poet. pro ὠάπτειν, incendere. Th. αὔω, accendo.

Ε᾽ναυλισάμην, moratus, aor. 1. part. med. ab αὐλίζομαι, diversor. Them. αὐλὴ, ῆς, ἡ, stabulum, aula.

Ε᾽ναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibiis personans. ab ὠν, & αὐλὸς, ὁ, tibia. Est & ἔναυλος, ου, ὁ, stabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ε᾽νδαὶς, ίδος, ἁ, Doric. pro Ε᾽νδηὶς, nomen propr.

Ε᾽νδ᾽, Poet. pro ὠὖ δ᾽, vel ἐπῆσαν δ᾽, inerat vero, vel inerant. Tum ἔν δ᾽, Jon. pro ἔπι δέ.

Ε᾽νδεδυμένοι, induti, perf. part. pass. ab ὠδύω, induo. f. ύσω. p. ὠδέδυκα. aor. 1. ὠέδυσα. ab ὠν, & δύω, induo.

Ε᾽νδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus, egenus, ab ὠν, & δέω, opus habeo. unde δεῖ, opus est.

Ε᾽νδεια, ας, ἡ, inedia, ab ὠνδεὴς, quod vide.

Ε᾽νδεκάγαμος,

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, manifestum indicium. ab ἐνδείκνυμι, quod vide.

Ἐνδείκνυμι, indico. præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, ostendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. med. ἐνδείξομαι, prær. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, απο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω. aor. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν, & δείκνυμι, ostendo.

Ἐνδείκτο, pro ἐνεδέδεκτο, ostensus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνδείκνυμι, quod vide.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium, ab eodem them.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἄκλιτον. ex ἓν, unum, & δέκα, decem.

Ἐνδέκατος, & in m. g. ἐνδεκατος, undecimus. ab ἕνδεκα, quod vide.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, assiduitas. quod ab ἐντελεχὴς, perfectus, hoc ab ἐντελὴς, perfectus, integer. ab ἐν, τέλος, εος, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, assiduus sum, continuo. ἐνδελεχισμὸς, continuatio, vide in ἐνδελέχεια.

Ἐνδέξιος, α, ον, qui est ad dextram, prosper, faustus. Hinc ἐνδέξια, adverb. apte, dextre. Them. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, impersonale, fieri potest. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδημέω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, manens cum populo suo. ex ἐν, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδήμιος νῦσος, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem them.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Jon. ἐνδήμων, genit. plur. ab ἔνδημος, ου, ὁ, qui est in populo. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδιάσκιον, Jon. pro ἐνδίαιον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbrosa deduco. Them. ἔνδιος, meridianus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo. Ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, frango, quod vide.

Ἐνδιατρῖπτέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præs. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκομαι, induor, cum acc. imperf. ἐνδιδυσκόμην, ου, επο, est verbum frequentativ. verbi ἐνδύομαι, induor. ab ἐν, & δύω.

Ἐνδίεσαν, incitabant, pro ἐνδίεσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίω, verbi ἐνδίημι, immitto. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐπίθεσαν, a τίθημι) pro ἐνδίωκον, ut sit, insecuti sunt. Th. δίω.

Ἔνδικος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, justus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἔνδινα, τὰ, intestina. ab ἔνδον, intus.

Ἔνδιος, ου, ὁ, meridianus. Et ἔνδιον substantive ponitur pro διαβιβᾷ, sede. Hinc ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & διὸς, genit. a ζεὺς, aer. sub dio, id est, sub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἔνδοθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, idem.

Ἔνδοι, Doric. pro ἔνδον, intus. quod vide.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδομάχης, ου, ὁ, intus, vel domi pugnans. ab ἔνδοι, intus, & μάχομαι, pugno.

Ἔνδομυχία, supellex. quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμυχος, ου, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. ab inusitat. ἐνδομέω. Th. δέμω, struo.

Ἔνδομυχος, intestinus: ex ἔνδον, intus, & μυχὸς, οῦ, ὁ, penetrale.

Ἔνδον, intus, adverb. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus. οἱ ἔνδον, domestici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνεδοξάσθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. aor. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἐνδοξάζω, glorifico, quod vide.

Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, gloriosus. ἔνδοξα, τὰ, res gloriosæ. in superl. ἐνδοξότατος. ab eodem them.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor, & medulla arboris, ex ἐν, & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nemorosus. ab ἐν, & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, δρυὸς, ἡ, quercus.

Ἐ'ΝΔΥΚΕ'ΩΣ, prompto animo, diligenter. Poet. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἐνδυκὴς, & ὲς, promptus, benignus. Eustat. ducit ab ἐν, & δέκω (pro δεξιόμαι) ut proprie sit, libenter recipiens.

Ἐνδυμωρία, vide ἐνδομυχία, supellex.

Ἔνδυμος, ατος, τὸ, vestimentum. ab ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἐνδυναμόω, corroboro. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. imperf. pass. ἐνεδυναμούμην, ούμην, ούσο, οῦ, οῦτο, οῦντο. aor. 1. pass. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν, & δυναμόω, roboro. Them. δώσαμαι, possum.

Ἐνδυσπέτες, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδυόω, quod vide.

Ἐνδυόω, irrepo. f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν, & δύω, δυόω, & δῦμι, subeo.

Ἔ'ΝΔΥΟ, celeriter, ocyus. q. duobus momentis.

Ἐνδύσα, induta, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, ὑτος, verbi ἔνδυμι. Them. δῦμι, vel δύω, subeo.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. 1. ἐνέδυσα. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ω, απο. aor. 1. imperat. med. ἔνδυσαι, άσθω. aor. 1. sub. med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, seu δυόω, subeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω. vide ἔμβαλε.

Ἐνεβίβασαν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω. ab ἐν, & βιβάζω. Th. βαίνω, incedo, eo.

Ἐνεβομπάμην, ω, απο, graviter interminatus sum, aor. 1. m. verbi ἐμβομβέομαι, fremo. Th. βρέμω, idem.

Ἐνεγγύησα, spopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνεγγύησα, verbi ἐνεγγυάω. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἐνέγκαι, tulisse, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἐνεγκεῖν, aor. 1. act. ἤνεγκαντο, 3. plur. a. 1. med. Jon. ἐνεγκασθαι, a. 1. inf. med. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκον, aor. 2. ind. ἐνεγκὼν, part. aor. 2. ejusdem verbi.

Ἐνεγκον, aor. 2. ind. Jon. ἐνεγκὼν, aor. 2. part. ab inusitat. ἐνέγκω, pro φέρω, fero. q. ab ἐνέχω. vel ab ἐν, & ἐγγύς.

Ἐνεδίδε, 3. sing. imperf. act. quasi a δίδω. vide ἐδίδεν.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ, & τὸ ἐνεδρον, ου, idem. Hinc ἐνεδρεύω, insidior, cum acc. f. εύσω. p. ἐνεδρεύκα. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, sedes, sessio. Th. ἕζομαι. f. ἑδέομαι, sedeo.

Ἐνεδρεύων, οντος, ὁ, præs. part. ab ἐνεδρεύω, insidior, quod ab ἐνέδρα, quod vide.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐνέδυσαν, verbi ἐνδύω, induo. ab ἐν, & δυόω, vel δύω, subeo.

Ἐνέηκε, ας, ε, pro ἔνεικε, sive ἤνεγκε, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκον, Poet. & Jon. pro ἐνῆκον, aor. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἔω, mitto, statuo, induo.

Ἐνεθεὶς, έντος, dilutus, infusus, aor. 1. part. pass. ἐνεθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. vide ἐνέηκον.

Ἐνέθηκε, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐνίθημι, impono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθλω.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

Ἐνείαν, præs. opt. ab ἔνειμι, insum, quod ab ἐν, & εἰμὶ, sum. vel aor. 2. opt. act. ab ἐνίημι, immitto. facit enim ἵημι in a. 2. opt. act. εἶν. ut τίθημι, θείην.

Ἔνεικα, Poet. pro ἕνεκα, propter, quod vide.

Ἔνεικα, ας, ε, attuli, aor. 1. Poet. pro ἤνεγκα. ἐνείκαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inusit. pro φέρω. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκαιε, intulisset, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. ἐνείκη, ferat, 3. sing. aor. 1. sub. ab eodem them.

Ἐνειλέω, involvo. f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. prær. ἐνείληκα. ex ἐν, & εἰλέω, involvo.

Ἔνειμαν, ας, ε, & in 3. plur. ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. præt. med. νένομαι.

Ἔνειμεν, 1. plur. præs. Poet. pro ἐσμεν, verbi ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum. vide εἰμί.

Ἔνειμι, insum. ἔνεσι, & per apocop. Jon. ἔνι, pro ἔξεστι, est. τὰ ἐόντα, præs. part. n. g. plur. num. quæ penes vos sunt. ab ἐν, & εἰμὶ, sum.

Ἐνείς, έντος, qui misit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ὲν, aor. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἵημι, mitto. f. ήσω. p. εἶκα. a. 2. ἐῶ.

Ἐνεῖναι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνέω, seu ἐννυμι. Th. ἔω. perf. pass. εἶμαι.

Ἔνεισι, insunt, 3. plural. præs. ind. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνείχεε, Jon. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνείχθην, latus sum, Jon. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. unde part. aor. 1. ἐνεχθὲς, verbi ἐνείκω, Jon. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἔνεκα, & ἕνεκεν, propter, causa. adverbium regit genit. ἕνεκά σε, tua causa. q. ab ὅ, quasi διὰ ὅ, διὰ ὧ αἰτίαν. Sicut quia Latinis a qui. vel q. ἓν ἔχω, unum habeo, sive una res est, quamobrem hoc, vel illud faciam.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. singul. imperf. ab ἔγκειμαι, complaceo, ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ἐγκολάπτω, insculpo. Th. κολάπτω, tundo. f. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, insitus fui, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, insero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκίσων, 3. plur. imperf. act. verbi ἐγκιστάω, concipio.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, impedio. f. ψω. a. 1. ἐνεκόπην. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, scindo.

Ἐνεκοτέω, 3. singul. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ἐνέκυψα,

Ἐνήνοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνανοπλομαι.

Ἐνήνυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, infero. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulo. f. ψω. prætκέκρυφα.

Ἐνηπτέον, referendum, adjectiv. verbale a φέρω, fero. perf. paſſ. ὠήεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνήχυρται, incidi, & in 3. plur. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. vide ἐγκύρσας. Alii per ſyncop. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνηλίπανεν, a. 1. act. verbi ἐλιπαίνω. ab ἐν, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπος, ους, τὸ, pinguedo.

Ἐνήμετο, vide in ἐνέμοντο.

Ἐνημήθη, a. 1. paſſ. ab ἐν, & νέμω, tribuo, paſco. f. νεμῶ. p. νενέμημαι. a. 1. ἐνήμη.

Ἐνήμοντο, depaſcebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi νέμω, paſco. f. μῶ.

Ἐνημφύεσθαι, innaſci. Them. φύω, naſcor.

Ἐνενηκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta. Th. ἐννέα, novem.

Ἐνενοεῖτο, cogitaret, Jon. pro ἐνενοήτο, per contract. 3. ſing. pluſq. perf. verbi νοέω. Th. νόος, mens.

Ἐνενώνητο, cogitaverant, pro ἐνενοήσατο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐνενίπτε, Attic. reduplic. pro ἐνίπτε, verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενώκασι, per contract. Jon. pro ἐνενοήκασι, 3. plur. perf. activ. ab ἐν, & νοέω, cogito. Th. νόος.

Ἐνεοττοποίησατο, 3. ſing. a. 1. med. a νεοττοποιέομαι, pullos excludo. a νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνέοχμωσε, innovavit, 3. ſing. a. 2. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμὸς, νος. Th. νέος, α, ον, idem.

Ἐνεπάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. ab ἐμπήγνυμι. ab ἐν, & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθη, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω. vide ἐνέπαιζον.

Ἐνέπαξαν, infixit, Doric. pro ἐνέπηξαν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. πήξω.

Ἐνεπεπορπέατο, Jon. pro ἐνεπέπορπτο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulas adſtringo. Them. πόρπη, ἡ, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. vide πίπτω, cado.

Ἐνεπήγεσι, 3. ſing. imperf. verbi ἐνεπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, f. ξω, compingo. Deſinentium in γνύω, vel γνύμι tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθη, verbi ἐμπλήθω, impleo, fut. σω. p. ἐμπέπλησμαι. aor. 1. ἐνεπλησα. ab ἐν, & πλήθω, repleo. Them. πλέος, plenus.

Ἐνεπνεύσαν, 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ἐν, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνυθθεν, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. ab ἐμπνυμαι, reſpiro, reviviſco. ab ἐν, & πνέω. f. πνεύσω, flo, ſpiro.

Ἐνεποιησαντο, duxerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Thema ποιεω, facio.

Ἐνέποσιν, Doric. pro ἐνέπουσιν, dicunt, vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

Ἐνεπρηθον, incendebant, 3. plur. imperf. ex ἐν, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπυσα, ας, ε, inſpui, a. 1. ind. act. ἐνεπύθθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπυκα. ex ἐν, & πύω, ſpuo.

Ἐνέπων, alloquens, præſ. part. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. ab ἐνεργὴς, efficax, ab ἐν, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω, p. ἐνήργηκα. a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνηργεόμην, ούμην, ούμεθα, εῖτο. ab ἐνεργὴς, ές, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργὴ, acc. ſing. ab ἐνεργὴς, ές, quod vide.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, facultas. a perf. paſſ. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, quod vide.

Ἐνεργὴς, ές, ὁ, ἡ, efficax. ἐνεργὸς, ὸν, ὁ, operator. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν, activus, a, um. ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

Ἐνεργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, laboratus, ſtrenuus, efficax. Vide ἐνεργὴς.

Ἐνεργῶς, efficaciter, adverb. ab ἐνεργὴς, quod vide.

Ἐνερθε, & ἔνερθεν, infra, adverb. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἔνερσι, mortui, manes. dat. plur. Jon. ἐνέρεσι, ab ἔρα, terra.

Ἐνέρτερος, inferior, per ſyncop. pro ἐνεροώτερος, ab eodem them.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι. ab ἐν & ἵημι, mitto. a. 2. ὦ. Alii volunt eſſe imperf. ab ἔνειμι, & per ſyſtolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνέσαι, per ſyncop. pro ἐνέσεται, f. 1. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐνέσακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνσταζω, inſtillo. f. ξω. Th. σταζω, ſtillo.

Ἐνεσεῶτος, Jon. pro ἐνεστῶτος, genit. ſing. ab ἐνεστὼς, quod vide.

Ἐνεσηάμην, a. 1. med. verbi ἐνίσημι. ab ἐν, & ἵσημι, ſto. fut. σήσω, aor. 2. ἔσην.

Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, τὸ, præſens. dat. ſing. ἐνεστῶτι, perf. part. per craſin pro ἐνεστηκὼς, ab ἐν, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετελλόμην, ω, ατο, aor. 1. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. fut. ἐντελοῦμαι. præt. med. ἐντέτολα, ab ἐν, & τέλλω, pro προστάσσω.

Ἐνέπη, ης, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνετυγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor. ab ἐν, & τυγχάνω. f. τεύξομαι, ſum. aor. 2. ἐτύχον.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo. f. ξω. præt. ἐντετύλιχα. ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ. culcitra. Them. τύλος, ου, ὁ, callus.

Ἐνέτυχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpello. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, ſum.

Ἔνυδ, acclamatio quædam, ab ἐν, & δῦ.

Ἐνεύδειν, Dor. pro ἐνεύδειν, in aliquo loco dormire. præſ. inf. ab ἐν, & εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. ex ἐν, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἔνευσαν, natarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω. f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω. vide ἐνεφανίσθην.

Ἐνεφανίσθη, & in 3. plur. ἐνεφανίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. impera. ἐμφάνισον, άτω. aor. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, ſatiabatur, 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμφορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνέφραξαν, obſtruxerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. a φράσσω, obturo. f. ξω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, aſſlo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα, ab ἐν, & φυσάω, flo.

Ἔνεχ, pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirat. propter, gratia.

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. ex ἐν, & χέω, fundo. f. χέσω, & χεύω. a. 1. ἔχυσα, & ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. ſing. a. 1. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo. vide ἐνέχεα.

Ἐνεχείρει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χεὶρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari. ab ἐν, & ἔχω, teneo.

Ἐνεχθέισα, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἠνέγκην. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. inf. paſſ. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide in ἐνεχθέισα.

Ἐνέχρασε, 3. ſing. aor. 2. verbi ἐγχράω, infligo. ab ἐν, & χράω, commodo.

Ἐνέχω, immineo, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Them. ἔνος, ου, ὁ, ſeu ἔνος, vel ἔννος, ου, ὁ, annus.

Ἐνηβητήρια, τὰ, loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ex ἐν, & ἥβη, locus amœnus. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνήδρευον, inſidias collocabam, imperf. ab ἐνεδρεύω, inſidior. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſeſſio. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas. ab ἐνήης, ές, ὁ, ἡ, benignus, mitis. Th. εὖς, εἶος, ὁ, bonus.

Ἐνῆεν, Poet. pro ἐνῆν, inerat, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνηέος, placidæ, genit. ſing. ab ἐνήης, quod vide.

Ἐνήης, ές, ὁ, ἡ, benignus, placidus. ab εὖς, εἶος, ὁ, bonus.

Ἐνηθῶσαι, immiſſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνήθω, aor. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνῆκας, ας, ε, immiſi, a. 1. ind. activ. ab ἐνίημι. ab eodem them.

Ἐνῆλατα, ligna recta, in quæ defiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ. ab ἐν, & ἐλαύνω, agito.

Ἐνήμενος, η, ον, inſidens. Poet. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, ſedeo.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. ab ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνηνθα, florui, perf. med. verbi ἐνανθέω, ex ἐν, & ἀνθέω, floreo. f. ήσω. præt. med. ἐνήνθα, & inſerto ο, ἐνόηθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐνήνοχα, tuli. præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a 1. ἤνεγκα. p. m. ἠνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήραντο, interfecit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. ab ἐν, & αἴρω, tollo.

Ἔνησα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. f. νήσω. p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, inerant, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, inſum. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνήσειν, jaculaturum eſſe, f. 1. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνήσω. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνθ', pro ἐνθα, hic, illic. & Dor. εὖθε, pro ἐλθε, veni.

ΕΝΘΑ, adverb. hic, ibi, illic. quaſi ab ἐν.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἐν. Ἔνθα, ᾗ ἔνθα, hic, & illic. Hom. id est, σποραδὸν, sparsim. ἐνθάδε, hic, illic. ἐνθαπερ, idem. ἔνθεν, & ἐνθένδε, hinc, illinc. ἐνταῦθα, idem quod ἔνθα.

Ἐνθαχεῳ, tunc, ibi, adv. ab ἔνθα.

Ἐνθαῦθα, Jon. pro ἐνταῦθα, hic, tunc. quod vide.

Ἐνθεάζειν, divino spiritu afflatum esse. ab ἔνθεος, in quo Deus est. Th. θεὸς, Deus.

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Jonic. & Dor. pro ἐνθεῖναι, inserere, a. 2. inf. act. ἐνθέμεν, aor. 2. part. med. ab ἐν, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν, hinc, adv. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἐνθέο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθου, imposuisti, 2. sing. a. 2. ind. med. Vel est a. 2. imperat. med. Jon. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, concipio, impono. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἔνθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. aor. 2. ἐνέθην. ab eodem them.

Ἐνθετος, ὁ, ἡ, insitus, ab ἐντίθημι, quod ab eodem them.

Ἐνθότεν, Jon. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc, quod vide.

Ἔνθυς, Dor. pro ἔλθης, veneris, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. aor. 2. opt. act.

Ἔνθορον, insilui, pro ἐνέθορον, a. 2. act. verbi ἐνθορέω, insilio. ab ἐν, & θόρω, seu θορέω, salio.

Ἔνθυ, vel pro ἐνέθυ, 2. sing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐνεθέμην. vel est aor. 2. imperat. med. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἐνθρέψασθαι, inserere, aor. 1. inf. med. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. med. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. prær. med. τέτροφα.

Ἐνθυμέομαι, ῆμαι, cogito, mente agito, & verso. f. ἐνθυμήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. aor. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, ος, ὁ, ἡ, qui est animo præsenti. Th. θυμὸς, ὁ, animus, mens.

Ἐνθυμηθῆναι, aor. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, & ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio. ἐνθύμιον, ου, τὸ, idem, & id, quod in animo versatur. ab eodem them.

Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθὼν, veniens, Dor. pro ἐλθὼν, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἔνι, per apocopen Jon. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεσσι, insunt, ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνὶ, in, Poet. pro ἐν. Sed ἐνὶ, uni, dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐνιαύσια, adv. quotannis. ab ἐνιαύσιος, ος, ὁ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτὸς, ὁ, annus.

ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ὁ, annus. q. d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, quod in se recurrat, & redeat. vel quasi ἐν ἑαυτῷ, in se ipso: quod ejus quasi cauda ori suo inseritur. vel refer ad ἐν, & ἰαίνω, moror, tero. inde ἐνιαύσιος, annuus.

Ἐνιαχῆ, nonnullis in locis, aut partibus. idem quod ἐνιαχοῦ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἔνιδρυς, υος, ἡ, lutra. credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω. Th. εἶδω, video.

Ἐνίει, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι, tanquam ab ἐνιέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἔω.

Ἔνιεν, iniit, 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι. ab ἐν, & εἶμι, eo.

Ἐνιένai, præs. inf. ut & ἐνιείς, præs. part. verbi ἐνίημι, immitto, injicio. Th. ἵημι, vel ἔω, mitto.

Ἐνιέτε, immittite, 2. plur. imperat. præs. ab ἴεδι, ἰέτω. ab eodem them.

Ἐνίημι, immitto. imperf. ἵην, aor. 2. ἧν.

Ἐνίκων, vincebat, 3. sing. imperf. ut & in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. f. νήσω. p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, repone, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poet. & Jonic. aor. 2. imp. med. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐνικλάω, infringo. ab ἐνὶ, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.

ΕΝΙΟΙ, ων, οἱ, aliqui, nonnulli. quasi ἔνι, pro εἰσὶν οἵ, sunt qui. Hinc ἔνιοτε, interdum. ἐνιαχῆ, alicubi.

Ἐνιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐνιπὴ, quod vide.

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν, & ἔπω, dico.

Ἐνιπτορήθω, Poet. pro ἐμαρτήθω. Th. ῥιπτέω, uro.

Ἐνίπτω, dico, objurgo. ab ἐν, & ἔπω, dico, & pro ἐνέπω, indico, declaro.

Ἐνισκήπτω, innitor, incumbo, pro ἐνσκήπτω, Poet. Th. σκήπτω, nitor, incumbo.

Ἔνισπε, dixit, a. 2. verbi ἐνίσπω. Vel ἐνίσπειν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Thema ἔπω, dico.

Ἐνισσέμεν, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dico.

Ἐνίστανται, sustinent, 3. plur. ind. pass. ab ἐνίστημι, quod vide.

Ἐνίστημι, insto, impendeo, immineo. fut. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, ὁ, & per crasin ἐνεστὼς, ὼτος, ὁ, & in f. g. ἐνεστῶσα. & in plur. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, præsentia. aor. 2. act. ἐνέστην. f. 1. med. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι, sto.

Ἐνίσχειν, Jon. pro κατέχειν, impedire. ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχύω, corroboro. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. aor. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, possum. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἐννaετήρω, dual. num. ab ἐννaετηρος, ος, ὁ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐννεαετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, novennis. ἐννεάετες, adverb. per novem annos. pro quo & ἐνιάετες, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐννεαίρεω, præs. inf. Poetic. pro ἐναίρεω, verbi ἐννεαίρω, occido.

Ἐννάτῃ, nonæ, dat. sing. f. g. ab ἔνατος, η, ον. Th. ἐννέα, novem.

Ἔνατος, η, ον, nonus, a, um. ab ἐννέα, novem.

ΕΝΝΕΑ, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄκλιτον. quia novenarius inter numeros digit. est novissimus, ab ἔνος, vetus. Hinc ἔννατος, nonus.

Ἐννεάβοιος, ος, ὁ, ἡ, novem boum, seu ejus nominis nummum pretium valens. a βοῦς, bos, & ἐννέα, novem.

Ἐννεάνυχες, & ἐνάνυχες, adverb. per novem noctes. ab ἐννέα, novem, & νὺξ, nox.

Ἐννεαφωνος, ὁ, ἡ, novem voces habens. epithet. fistulæ. ex ἐννέα, novem, & φωνὴ, vox.

Ἐννεαχίλιοι, novem millia. ab ἐννέα, & χίλιοι, mille.

Ἐννηκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, & ήκοντα, vel ἀκοντα, est terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latina, ginta. Sic κόσιοι, est terminatio eorum, qui crescunt per centum, &c.

Ἔννεος, ος, ὁ, attonitus. quasi ἐνωσὸς, ex ἐν, & ωὔω, clamo, in quo vox præmetu, & stupore suppressa.

Ἔννεπε, dixit, aor. 2. Poet. & Jon. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, dicite, Poet. pro ἐνέπετε, præs. imper. ab ἐνέπω. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἐννεπόισα, ας, α, Dor. & Poet. pro ἐννέπουσα, ης, ἡ, locuta. vide ἐνίσπε.

Ἐννεσίῃσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, ας, ἡ, consilium. ab ἔνεσις, immissio, quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἐννεύω, innuo, nutu significo. imperf. ἐνέννευον. fut. ἐννεύσω. p. ἐνενένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐννέωρος, ος, ὁ, ἡ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ὥρα, ας, ἡ, annus, hora. Vel unoquoque anno solitus. ab ἔννος, & ὥρα.

Ἐννήμαρ, adverb. per novem dies. ab ἐννέα, novem, & ἦμαρ, τὸ, dies, Poet. pro ἡμέρα.

Ἔννηφιν, perendinum. ab ἔννη, seu ἔννη, pro ἔνη, vetus, scil. ἡμέρα, dies, qui est paragoge Poet. Th. ἔνος, seu ἔννος, annus.

Ἐννόησα, ας, ε, Poet. pro ἐνόησα, sensi, aor. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νόου, ὁ, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. ab ἔννοος, ος, ὁ, ἡ, cordatus. quod ab ἐν, & νόος, οῦς, ὁ, mens.

Ἐννομίῃ, legitime, adv. vide in ἔννομος.

Ἔννομος, ος, ὁ, legitimus, subjectus legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo. p. m. νένομαι.

Ἐννοσσέμεν, Dor. pro ἐννόσαι, aor. 1. inf. verbi ἐννοσσω, habente σ, gemin. metri gratia. vide ἐνόσσω.

Ἐννοσίγαος, ος, ὁ, Neptunus, terræ quassator, ab ἐνόω, moveo. quod ab ἐός, ἑός, unus, & γαῖα, terra.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Dor. & Poet. ab ἐνόσσω, pro κινῶ, moveo, & τλὼ δᾶν, pro γλὼ, terram.

Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἔννυμαι. vide in ἐννύω, induo.

Ἐννυχίος, ος, ὁ, ἡ, seu ἔννυχος, ος, ον, nocturnus, a, um. ab ἐν, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἔννυχος, nocturnus. hinc ἔννυχον, adv. noctu, multa nocte. ab ἐν, & νὺξ, nox.

Ἐννυχώτερον, maturius, comparat. ab ἔννυχον, noctu. vide ἔννυχος.

Ἐννύω, & ἔννυμι, induo. Thema ἔω, idem.

Ἐννώσας, Jon. pro ἐνοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, mente concipio. ab ἐν, & νόος, νόου, ὁ, mens.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. f. ήσω. ab eod. them.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, motio, agitatio. unde Neptuni epitheton, ἐννοσίγαος. Hesych. ἐννοσέμεν, ἐπιπλήττειν.

Ἐνοικεῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικεόω, familiarem reddo. ab ἐν, & οἶκος, ος, ὁ, domus.

Ἐνοικέω, inhabito. fut. ήσω. p. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν. ab ἐν, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ος, ὁ, domus.

Ἐνοίκιον, locatæ domus (οἴκου) pensio.

Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo. fut. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμισον. quod a νόμος, ος, ὁ, lex.

Ἐνομίλησε, usus est consuetudine, aor. 1. ind. act. ab ἐνομιλέω, in consuetudine sum alicujus. ab ἐν, & ὅμιλος, ος, ὁ, cœtus, turba.

Ἐνόπες, τῶν, quæ penes vos sunt, præs. part. ab ἔνειμι, insum, quod vide.

Ἐνόπη, ης, ἡ, Enope, nomen propr. filiæ.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, clamor. ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati. ab ἐν, & ὅπλον, ος, τὸ, arma.

Ἐνοπλιῶμεθα, 1. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor. ab ἐν, & ὅπλον, ος, τὸ, arma.

Ἐνορᾷν,

Ἐνορᾶν, inſpicere, animadvertere. Ex ἐν, & ὁράω, video.

Ἐνόρκιον λόγον, verbum jurejurando firmatum. ab ἐν, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.

Ἐνορχέων, genit. plur. ab ἐνόρχης. genit. plur. ἐνορχῶν, & Jon. ἐνορχείων.

Ἔνορχος, & ἔνορχις, teſticulos habens. ab ἐν, & ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

ΕΝΟΣ, & ἔνη, vel ἔννη, ſeu ἔννος, ου, ὁ, annus. quia ἐς νέον, ſcil. vetere anno præterlapſo, annus emergit novus. Sed ἔνος, η, ον, annuus. ἔννη, ἡ νέα, ultima dies lunaris menſis, quaſi vetus, & nova.

Ἐνόσει, 3. ſingul. imperf. act. a νοσέω, ægroto. f. ήσω. p. νενόσηκα. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus. ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνός, unus.

Ἐνοσίχθων, terræ quaſſator. Neptuni epith. quod ab ἐνόω, moveo, quatio. Them. εἷς, unus, & χθών, terra.

Ἐνόσουν, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas, ab εἷς, ἑνός, unus.

Ἐνοσφίδησαν, ſeparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ἐνοσφίσατο, 3. ſing. a. 1. med. a νοσφίζω. fut. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, ſeorſim.

Ἐνοχλέουσι, 3. plur. præſ. ind. activ. ab ἐνοχλέω, turbo, moleſtus ſum. f. ήσω. p. ἐνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.

Ἔνοχος, ου, ὁ, ἡ, obſtrictus, obnoxius. ab ἐνέχομαι, obſtringor. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἐνσκήπτειν, ingruere, cum impetu ferri, de fulmine proprie. Th. σκήπτω, cado, ruo.

Ἐνσέσθαι, Jon. pro ἐνδύειν, induere, veſtire. Th. σέσθω, amicio, orno.

Ἐνστρέφομαι, ψη, εται, inverto. f. ψομαι. ab ἐν, & στρέφω, verto. f. ψω. aor. 2. ἔστραφον.

Ἐνχερῶ, vide χερῶ, Poet. adverb. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope.

Ἐνπακεὶς, aor. 2. part. paſſ. ab ἐνπήκω, liqueſactum inſtillo. ab ἐν, & πήκω, Dor. πάκω, liqueſacio. f. ξω.

Ἐνπαλθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab ἐνπέλλω, faciendum injungo. perf. paſſ. ἐνπέπαλμαι. præt. med. ἐνπέπολα. ab ἐν, & πέλλω.

Ἔνπαλμα, ατος, τὸ, mandatum. vide ἐνπαλθεὶς, ab ἐνπέλλω.

Ἐνπανύειν, intendere. Ex ἐν, & πανύω, idem quod Th. τείνω, tendo.

Ἐνπαῦθα, & ἐνπαυθοῖ, hic, illic. ἐν τούτῳ τόπῳ. ἐνπεῦθεν, hinc. Jon. ἐνθαῦτα, & ἐνθεῦτεν. Th. ἔνθα, hic, ibi.

Ἐνπαφιάζω, funero, ad ſepulturam corpus compono. fut. άσω. p. ἐνπεπαφίακα. perf. paſſ. ἐνπεπαφίασμαι. ab ἐν, & ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura. Th. θάπτω, ſepelio.

Ἐνπαφιάσαι, a. 1. inf. act. vide in ἐνπαφιάζω.

Ἐνπαφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio. ἐνπαφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator. ab ἐνπαφιάζω, quod vide.

Ἐνπάφιον, ου, τὸ, funus. a ταφὴ, ſepultura, quod a θάπτω, ſepelio.

Ἔνπε, pro ἔνπεα, arma, quod vide.

ΕΝΠΕΑ, τὰ, & per contract. ἔνπη, arma, vaſa convivalia. q. ab ἐντύω, inſtruo. vel q. ἀνπία, oppoſita.

Ἐνπελάμβων, aor. 1. part. med. verbi ἐνπέλλομαι, mando, jubeo. quod vide.

Ἐνπελεῖται, 3. ſing. f. 1. med. ἐνπελεῖμαι. vide ἐνπέλλομαι.

Ἐνπελὴς, ές, ὁ, ἡ, perfectus. a πέλω, εσω, τὸ, perfectio.

Ἐνπελεχὴς, perfectus. vide ἐνπελέχεια.

Ἐνπέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. med. ἐνπελεῖμαι. perf. paſſ. ἐνπέπαλμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐνετειλάμην, ω, απο. præt. med. ἐνπέπολα. ab ἐν, & πέλλω, ſum, fio.

Ἔνπερον, ου, τὸ, inteſtinum. ab ἐντὸς, intus, intra.

Ἔνπεσι, dat. pl. ab ἔνπεα, ἔννη, τὰ, arma.

Ἐνπεσιεργὸς, οῦ, ὁ, armorum opifex. ab ἔνπεα, arma, & ἔργον, ου, τὸ, opus. Sed ἐνπεσίεργος, epithet. eſt mulorum, ſubjugalis. forte ab εἴργω, arceo, & ἔνπεα, τὰ, vaſa.

Ἐνπέπαλται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐνπέλλομαι, mando, jubeo. fut. ἐνπελοῦμαι. perf. ἐνπέπαλμαι, σαι, ται. ab ἐν, & πέλλω, mando.

Ἐνπεπαμμένος, η, ον, intentus, a, um, perf. paſſ. verbi ἐνπείνω, intendo. vide ἐνπέπαται.

Ἐνπεπαμμένως, adv. vehementer. deriv. ab ἐνπεπαμμένος, quod vide.

Ἐνπέπαται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἐνπείνω, intendo, pulſo. ab ἐν, & πείνω, tendo. f. νῶ. p. πέπακα.

Ἐνπετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor, invenio. ab ἐν, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐνπεῦθεν, hinc, illinc, adverb. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔντευξις, εως, ἡ, interpellatio. in nom. plur. ἔντευξεις. ab ἐντυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, ſum.

Ἐντὶ, ſunt, Doric. pro εἰσὶ, & ἐσὶ, ab εἰμὶ, ſum.

Ἔντιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus. compar. ἐντιμότερος, dignior. ab ἐν, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium. Them. τίω, honoro.

Ἔντο, miſerunt, 3. plur. ab ἔμλω, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. λῶ.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ab ἐνπέλλομαι, mandatum impono. p. m. ἐνπέπολα. ab ἐν, & πέλλω, mando.

Ἔντομα, ων, τὰ, inſecta. tum inciſiones, victimæ. Ex ἐν, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ἔντομος, ου, ὁ, ἡ, exſectus, caſtratus. ab eodem them.

Ἔντοσι, ου, ὁ, ἡ, intentus, acer, vehemens. Ex ἐν, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Ἐντοπίου, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, ejus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

ΕΝΤΟΣ, intus, intra, adverb. hinc ἔνποθε, & ἔνποθι, pro eodem. q. ab ἐν, in. Intus Latin. fit liquido ex Græco ἐντός.

Ἐνξάπελος, ου, ὁ, illiberalis, turpis, quod quilibet averſari debet. vide ξάπελος. Th. ξέπω, verto.

Ἐνξαπῆ, erubeſcat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐνξαπήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. paſſ. verbi ἐντρέπω, quod vide.

Ἔντρεπε, revertere, præſ. imperat. act. vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπω, pudore afficio, quaſi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραφον. præſ. paſſ. ἐντρέπομαι, revereor. imperf. ἐνετρεπόμλω, ου, εσο. aor. 2. paſſ. ἐνετράπλω. ab ἐν, & τρέπω, verto.

Ἐντρέφω, innutrio. f. ἐνθρέψω. præt. ἐντέτροφα. præſ. paſſ. ἐντρέφομαι. ab ἐν, & τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo. Hinc ἐντρεχὴς, eſſet appoſitus, celer ingenio, promptus, diligens, ſolers.

Ἐντρέχεια, inſtantia, ſolertia, ſtrenuitas. κακοντρεχὴς, ad malum acutus, verſutus. ab ἐν, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἔντριτος, & ον, triplex. ab ἐν, & τρίτος, tertius. Ἔντριτος, ſubſtant. eſt mediator inter duos. Gl. Phil. ſequeſter, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ, tremefactus. ex ἐν, & τρόμος, ου, ὁ, tremor. a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντροπαλίζω, reſpecto reflectens inter eundum. a τροπαλίζω, idem quod τρέπω, verto.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, a p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, vide ἐντρέπω.

Ἐντρυφάω, ῶ, oblecto me. f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα. ab ἐν, & τρυφὴ, ῆς, ἡ, mollities. Th. θρύπτω, frango.

Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi cauſa, interpello, nanciſcor. f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν, & τυγχάνω, ſum.

Ἔντυε, parabat, Jon. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, armo, inſtruo. ab ἔνπεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίπω, involvo. f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν, & τυλίπω, in modum culcitræ involvo. quod a τύλη, ης, ἡ, culcitra, ſtragulum.

Ἐντωάσσῃ, a. 1. inf. med. ab ἐντώω, ξς, ει, apparo. Th. ἔνπεα, τὰ, arma.

Ἔντωον, para, a. 1. imperat. act. ab eodem them.

Ἐντυπὰς, adv. impreſſo corporis veſtigio. obvolutim. ab ἔντυπος, impreſſus. quod ab ἐν, & τύπτω, f. ψω, verbero.

Ἐντυπόω, imprimo, inſculpo. fut. ώσω. p. ἐντετύπωκα. præt. paſſ. ἐντετύπωμαι. ab ἐν, & τύπος, veſtigium, nota, quod a τύπτω, verbero.

Ἐντύω, & ἐντώω, inſtruo, apparo. Th. ἔνπεα, τὰ, arma. Alii ab ἐντὸς. In apparatu enim aliquid in loca vacua inditur, ſive intromittitur.

Ἐνυαλίοιο, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐνυὼ, οῦς, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præt. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. aor. 1. part. act. ὠνυβρίσας, αντος. ab ὠ, & ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνυὸς, οῦς, ὁ, Enyeus, nomen propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, ſponſam ornavit, a. 1. act. 3. ſingul. verbi νυμφοκομέω. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & κομέω, orno.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύσσω, vel στω, fodio, punctim cædo. fut. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, ſomnio. f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι. ἐνυπνιάσθω, a. 1. paſſ. ab ὠ, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Accipitur etiam adverb. per ſomnum. ab ὠ, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύξαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a νυσάζω, nicto, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. præt. νενύσαχα. Dicitur νυσάζω, pro νυσσάζω, a νύσσω, nuo.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum, quia ἐν ὑστέρῳ, in poſtremo corporis.

Ἐνυφαντὸς, ου, ὁ, intextus. ex ἐν, in, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

ΕΝΥΩ, οῦς, οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. quaſi ab ἐνύω, perimo, quod ex ἔνω, Etym. pro φένω, & ex eo fit per aphæreſin.

Ἐνχερῶ, Poet. perpetua ſerie. Simpliciter dicitur χερῶ, quod vide.

Ἐνώμα, quatiebat, 3. ſing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, diſtribuo.

Ἐνωπῆ, manifeſte, coram. Dativus adverbialiter uſurpatus. ab ὠνωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus. ab ὠ, & ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domus, qui ſunt e regione januæ. ab ὠνωπὴ, aſpectus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπιον, adverb. in conſpectu, coram. ὠνώπιος, ου, ὁ, qui in alicujus præſentia quid dicit, aut facit. quaſi dicas, ὠ ὠπί. hinc ὠνωπιδίως, perſpicue. vide ὠνωπῆ.

Ἐνῶρτε, aor. 1. ind. Æol. verbi ὠόρω. vide ὠῶρτο.

Ἐνῶρτο, irruerat, 3. ſingul. pluſq. perf.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἐνώρμιλω, σο, πο, verbi ἐνόρω, ab ἐν, & ὁρω, excito. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. perf. ὤρνυκα. perf. paſſ. ὤρμαι.

Ε'νὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. homo.

Ε'νωσάμιλω, ω, απο, cogitavi, per craſin, pro ἐνοησάμιλω, a. 1. med. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Ε'νῶσι, inſint, 3. plur. præſ. ſub. verbi ἔνειμι, inſum.

Ε'νωτίζομαι, auribus percipio. f. ἐνωτίσομαι. a. 1. med. ἐνωτισάμιλω. ab ἐν, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. ὦας, ατος, τό.

Ε'νώτιον, ου, τὸ, inauris. ab eod. them.

Ε'νωτίσασθε, auribus percipite, 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

Ε'νὼχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. conſecratus.

Ε'νωχλήθω, moleſtia ſum affectus, a. 1. ind. paſſ. ver. ἐνοχλέω, moleſtiam exhibeo. ab ἐν, & ὀχλος, ου, ὁ, turba, moleſtia.

Ε Ξ

Ε'ξ, ex, præpoſit. regit gen. ſcribitur ἐκ, ſequente conſona. quod vide.

Ε'Ξ, ſex, adverb. ἄκλιτον. q. ab ἑ'ω, mitto, quia, ubi ad numerum quinarium aſcenderis, manus de manu tollitur, & denuo incipis. Hinc ἑξάκις, ſexies. ἕκτος, ſextus.

Ε'ξαγ', pro ἔξαγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, educ, præſ. imperat. verbi ἐξάγω, quod vide.

Ε'ξάγαγε, ἔτω, & in 3. plur. ἐξαγαγέτωσαν, aor. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. aor. 2. inf. ἐξαγαγεῖν. aor. 2. part. ἐξαγαγὼν, όντος. ab ἐξ, & ἄγω, duco.

Ε'ξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. vide ἐξάγαγε.

Ε'ξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Jon. 3. ſing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

Ε'ξαγγέλω, prædico. f. ἐξαγγελῶ. præt. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. aor. 1. ſub. ἐξαγγείλω, γῃς, γῃ. Th. ἀγγέλω, nuntio.

Ε'ξαγινέειν, εῖν, Jon. pro ἐξάγειν, educere. vide ἐξάγω.

Ε'ξάγιον, ου, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupul. Th. ἕξ, ſex, & ἄγω, pendo. Ε'ξαγειάζω, examino, perpendo.

Ε'ξάγις, ιος, ὁ, ἡ, ſceleſtiſſimus. ab ἐξ, & ἄγος, εος, τὸ, ſcelus.

Ε'ξάγνυμι, frango, rumpo. ab ἐξ, & ἄγω, idem. f. ἄξω.

Ε'ξαγοράζω, redimo. f. ἀσω. perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. ſub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ε'ξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Ε'ξαγώγιμος, ος, ὁ, ἡ. Dicuntur τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur, ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.

Ε'ξάδελφος, ου, ὁ, qui natus eſt ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

Ε'ξάδιος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ε'ξαέτης, ους, ὁ, ἡ, Poet. ſexennis. Ex ἕξ, ſex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ε'ξαίνυτο, abſtulerat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμαι, capio.

Ε'ξαιρέθησαν, expugnati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Jonic. verbi ἐξαιρέω, quod vide.

Ε'ξαιρεῖσθε, præſ. paſſ. inf. ἐξαιρεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, quod vide.

Ε'ξαίρετος, electus. ab ἐξαιρέω, eximo.

Ε'ξαιρόμιλω, Dor. & Jon. pro ἐξηρύμιλω, 1. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐξαιρέω, tollo, quod vide.

Ε'ξαιρέω, tollo, evello. fut. ἐξαιρήσω. p. ἐξῄρημα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἕξελε. a. 2. med. ἐξειλόμιλω, ου, εσο, eripui. a. 2. ſub. med. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. med. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.

Ε'ξαίρω, tollo. f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. paſſ. ἐξῆρμαι. a. 1. paſſ. ἐξῄρθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξαρθῶ, θῇς, θῇ, tollatur. ab ἐξ, & αἴρω, tollo.

Ε'ξαιτέομαι, ῶμαι, expeto. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐξητησάμιλω, ω, απο. ἐξαιτεῖν, deposcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.

Ε'ξαίφνας, Doric. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ε'ξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & αἴφνης, ſubito. quod ex ἄφνω, per ſyncop. pro ἀφανῶς, ſubito, abjecto ς, quod ex α, priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

Ε'ξακέσας, a. 1. part. act. ab ἐξακέω, vel ἐξακέομαι, medeor. f. ήσω. p. κηκα. ab ἐξ, & ἀκέομαι, ſano.

Ε'ξακέσονται, 3. plur. ind. præſ. ab eodem them.

Ε'ξακολουθέω, ῶ, ſequor, cum dat. f. ήσω. præt. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, comes.

Ε'ξακόσιοι, ſexcenti. Th. ἕξ, ſex.

Ε'ξαλαπάξαι, vaſtare, a. 1. inf. act. verbi ἐξαλαπάζω. fut. ἐξαλαπάξω, εις, ει. ab ἐκ, & λαπάζω, ſeu λαπάσσω, f. ξω, evacuo.

Ε'ξάλατο, Doric. pro ἐξήλατο, exiluit, a. 1. med. 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.

Ε'ξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλύσασθαι, per ſync. ab ἐξ, & ἀλέω, molo, vito. fut. ἐσω. p. ἥλεγκα. dicitur etiam ἀλδῶ, & ἀλεείνω.

Ε'ξάλειπτρον, ου, τὸ, unguentarium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.

Ε'ξαλειφθῶμαι, a. 1. inf. paſſ. ab ἐξαλείφω, quod vide.

Ε'ξαλείφω, unguentum abſtergo, deleo, oblitero. f. ψω. præt. ἐξήλειφα. a. 1. paſſ. ἐξηλείφθην. ab ἐκ, & ἀλείφω, ungo.

Ε'ξαλείψεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐξαλείφω, quod vide.

Ε'ξάλμαξεν, Poet. 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Doric. pro ἐξήλαξεν, verbi ἐξαλλάσσω, immuto. Th. ἀλλάσσω, muto.

Ε'ξάλλομαι, ῃ, εται, exſilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. med. ἐξηλάμιλω, ω, απο. Th. ἄλλομαι, ſalio.

Ε'ξαλμος, diverſus, alius ex aliis exemptus: inuſitatus, egregius. ab ἐξ, & ἄλλος.

Ε'ξαμαρτάνω, pecco. a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐκ, & ἁμαρτάνω. f. ήσω. præt. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ε'ξαμείβετο, imperf. Jon. verbi ἐξαμείβομαι, immuto. ab ἐκ, & ἀμείβω, commuto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ε'ξαμελεῖν, idem quod ἀμελέω, negligo. quod vide.

Ε'ξαναδὺς, regreſſus, a. 2. part. act. ab ἐξαναδύω, quod ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ε'ξαναλωθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἐξαναλίσκω, conſumo. ab ἐκ, & ἀναλίσκω, abſumo. quod ab ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα. & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἥλων.

Ε'ξανάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. ab ἐξανίσταμι, excito. quod vide.

Ε'ξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναὶς, a. 2. part. act. ab eodem them.

Ε'ξαναστὴσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐξανίσταμι, quod vide.

Ε'ξανδραποδιόμιλοι, Jonic. & Att. pro ἐξανδραποδισόμιλοι, in ſervitutem abſtracturi, f. 1. part. med. vide ἀνδραποδιεῦνται.

Ε'ξανδραποδισμὸς, ου, ὁ, direptio in ſervitutem. quod ab ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, mancipium. ex them. ἀνὴρ, vir, & πους, pes.

Ε'ξανέδυσαν, egreſſæ ſunt, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδυω. vel a. 1. ab ἔδυσα, comp. ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ε'ξανέζω, aor. 2. ind. act. ab ἐξανίσταμι.

Ε'ξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, exorior. f. ἐξανατελῶ. ab ἐκ, ἀνὰ, & τέλλω, orior, ſum.

Ε'ξανέχω, emineo, aſſurgo. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo.

Ε'ξανῆκεν, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, emitto. ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto.

Ε'ξανισάναι, funditus evertere, præſ. inf. ab ἐξανίστημι, quod vide.

Ε'ξανίσασο, ἄσθω, præſ. imperat. paſſ. ἐξανισάς, άντος, a. 2. part. act. verbi ἐξανίστημι.

Ε'ξανίστημι, excito. f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἵστημι, ſto.

Ε'ξάνυτος, ὁ, ἡ, ἡ, indemnis, integer, ſanus.

Ε'ξανύω, idem quod ἀνύω, perficio. f. σω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύτω.

Ε'ξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, educo.

Ε'ξαπατᾶν, præſ. inf. act. verbi ἐξαπατάω, quod vide.

Ε'ξαπάτας, blanditias, acc. plur. ab ἐξαπάτη, dolus. ab ἐκ, & ἀπατάω, decipio.

Ε'ξαπατάω, ῶ, ſeduco, decipio. præſ. imperat. ἐξαπάτα, ᾶ, ᾶτω, ᾶτε, ᾶτων. fut. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀπατάω, fallo.

Ε'ξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. ἐξαπάτησεν, fut. 1. inf. act. ab eodem verbo.

Ε'ξαπατῶντι, decipiunt, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plural. præſ. ab ἐξαπατάω, quod vide.

Ε'ξαπάφοιτο, 3. ſingul. præſ. opt. imponet, verbi ἐξαπάφω. ab ἐκ, & ἀπάφω, ſeu ἀπαφῶ, decipio, Poet. pro ἀπατάω.

Ε'ξαπατίσκων, fallens, præſ. part. ab ἐξαπατίσκω, Poet. idem quod ἐξαπατάω.

Ε'ξαπέσελα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποσέλλω. vide ἀπέσαλκα.

Ε'ξάπινα, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poetic. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ε'ξαπιναίως, repente, adv. ab ἐξαπινάιος, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem quod αἰφνίδιος, ſubitus, improviſus, quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

Ε'ξαπίνως, Doric. pro ἐξαπίνης, quod vide.

Ε'ξαπίνης, ex improviſo, Poet. pro ἐξαίφνης. ex α privat. & φαίνω, in lucem profero.

Ε'ξαπλήσιος, η, ον, Jon. pro ἑξαπλάσιος, ſextuplo major. Th. ἕξ, ſex.

Ε'ξαποδίομαι, expellam, præſ. ſub. ab ἐκ, ἀπὸ, & δίω, expello, abigo.

Ε'ξαπολοίατ', Jonic. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. ab a. 2. med. ἐξαπωλόμιλω, verbi ἐξαπόλλυμι, funditus perdo. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. f. ολέσω. p. ὤλεγκα. præt. med. ὤλα.

Ε'ξαπορέομαι, ῶμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam neſcio. f. ήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐξηπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐκ, ᾱ, & πείρω, tranſeo.

Ε'ξαποσέλλω, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπέσαλκα. a. 1. ἐξαπέσειλα. ab ἐκ, ἀπὸ, & σείλω, mitto.

Ε'ξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emiſſio. quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, quod vide.

Ε'ξάπτω, aducto, appendo. ab ἐξ, & ἅπτω, ne-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

πω, necto. f. ψω. p. ῆφα.
Ε'ξαφαιρημμένος, Jon. & Att. pro ἐξηρημμένος, exemtus, eximie selectus, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.
Ε'ξαφαίρηται, Jon. pro ἐξήρηται, 3. sing. perf. pass. ejusdem verbi.
Ε'ξάραπο, 3. sing. a. 1. med. Dor. vel Jon. pro ἐξήραπο, verbi ἐξαίρω, tollo, suscito. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.
Ε'ξαργυρισάμενος, aor. 1. part. med. ab ἐξαργυρίζομαι, pecunia vendo, vel permuto. ab ἐκ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.
Ε'ξαργυρῶν, redigere in pecuniam signatam, præs. inf. verbi ἐξαργυρόω. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.
Ε'ξαριθμέω, enumero, supputo. fut. ήσω. a. 1. part. med. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐκ, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.
Ε'ξαρκεῖν πεπείσται, sufficienter abundare fortunis: id est, tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. Ε'ξαρκεῖν τοις φίλοις, amicis subvenire. Th. ἀρκέω, sufficio.
Ε'ξαρκούντως, sufficienter, satis. ab ἐκ, & ἀρκέω, propulso, sufficio.
Ε'ξαρνησάμενος, aor. 1. particip. med. verbi ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, nego.
Ε'ξαρνος, ὁ, ἡ, qui aliquid negat. Th. ἀρνέομαι, nego.
Ε'ξαρτίζω, absolvo, præparo. fut. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. part. pass. ἐξηρτισμένος, perfecte instructus. ab ἐκ, & ἄρτος, ου, ὁ, ἡ, perfectus, integer.
Ε'ξαρτυμένοι, instructi, Jonic. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. verbi ἐξαρτύω, idem quod ἀρτύω, instruo. fut. ύσω. prær. κα.
Ε'ξαρχος, ου, ὁ, dux, princeps, præsultor. ab ἔξ, & ἄρχομαι, incipio. quod vide.
Ε'ξασίας, villos vocant pannorum textilium. forte ab ἑξέσαι, a ξέω, rado, carmino.
Ε'ξασράπτω, emico, refulgeo. f. ψω. p. ἐξήσραφα. ab ἐκ, & ἀσράπτω, fulguro.
Ε'ξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, arefacio. Th. αὖω, idem.
Ε'ξαύδα, dic, præs. imperat. verbi ἐξαυδάω. fut. ήσω. ab ἐκ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.
Ε'ξαυτῆς, eodem momento, continuo. q. ab ἐκ, & αὐτὴς. Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, ipse, a, um.
Ε'ξαῦτις, denuo, adverb. Thema est αὖ, rursus.
Ε'ξέβαλον, ες, profligavi, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio, quod vide.
Ε'ξέβαν, per sync. pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. plur. a. 2. act. ἐξέβλω, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω.
Ε'ξεγείρω, excito, suscito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ, & ἐγείρω, excito.
Ε'ξεγόνοντο, procreati sunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ, & γείνομαι, nascor. quod vide.
Ε'ξέχοντο, Jon. & Poet. pro ἐξήχοντο, 3. plur. imperf. per sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέχομαι, per syncop. pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.
Ε'ξεδεχόμην, ου, εο, expectabam, imperf. med. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, capio, accipio.
Ε'ξεδίκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. aor. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus.
Ε'ξέδοντο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi, verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, a. 2. ἔδων.
Ε'ξέδρα, ας, ἡ, exhedra. ab ἔξ, & ἕδρα, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ε'ξέδυσαν, exuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, subeo. a. 2. ἔδυν.
Ε'ξεεν, radebat, 3. sing. imperf. verbi ξέω, rado. f. ξέσω.
Ε'ξεθαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, έομαι, expavesco, attonitus sum, metu percellor. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, stupor, pavor.
Ε'ξέθεντο, exposuerunt, 3. plur. a. 2. ind. med. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι, pono.
Ε'ξέθλιψα, expressi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.
Ε'ξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, prosilio. ab ἐκ, & θόρω, seu θορέω, salio.
Ε'ξεθρέψατο, eduxit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.
Ε'ξει, pro ἔξιθι, exi, præs. imperat. ab ἔξειμι, quasi ab ἐξέω. ab ἐκ, & εἶμι, eo.
Ε'ξει, habebit, 3. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ.
Ε'ξείης, Poet. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adverb. q. ab ἔχω.
Ε'ξεικάζω, effingo. ἐξεικασμένος, assimilatus, effictus. Them. εἴκω, similis sum.
Ε'ξείλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. med. vide ἐξαιλόμην.
Ε'ξείλκυσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Them. ἕλκω, traho.
Ε'ξειλόμην, ου, ετο, exemi, aor. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω, eximo. f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.
Ε'ξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior. præs. inf. ἐξιέναι. aor. 2. act. ἔξιον, ες, ε. a. 2. part. ἐξιὼν, όντος, ὁ. a. 1. Att. ἐξῆεσα, egressus sum. ab ἐκ, & εἶμι, vel ἵημι, eo.
Ε'ξεῖναι, licere, fas esse. præs. inf. ab ἔξεστι, licet, imperson. ab ἐκ, & εἰμὶ, sum.
Ε'ξείσατο, hospitio excepi, a. 1. ind. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω. fut. σω. p. ἐξείνικα. Th. ξεῖνος, ου, & Poet. ξεῖν, ου, ὁ, hospes.
Ε'ξείπω, dicam, aor. 1. sub. act. verbi ἐξέπω. ab ἐκ, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα.
Ε'ξεργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, elaboro. fut. άσομαι. perf. εἰργασμαι. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.
Ε'ξείργεν, vel ἐξέργεν, cohiberi. Th. εἴργω, arceo.
Ε'ξερύσαι, Jon. & Poet. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho. f. σω.
Ε'ξείρω, f. ἐξερῶ. hinc Latinum exsero.
Ε'ξείς, qui emisit, a. 2. particip. activ. ab ἐξίημι, emitto, a. 2. ἔξω. ab ἐκ, & ἵημι, mitto. f. ήσω.
Ε'ξεις, habebis, Dor. ἐ'ξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. imperf. εἶχον.
Ε'ξεισι, prodit. 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἶον.
Ε'ξεκαύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, exarsi, verbi ἐκκαίω, exuro. f. ἐκκαύσω. aor. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ, & καίω, uro. a. 2. ἐκάην.
Ε'ξεκέντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo. f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.
Ε'ξεκένωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Them. κενὸς, vacuus.
Ε'ξεκκλησιάζειν, concilium, seu concionem habere. Vide in ἐκκλησία.
Ε'ξεκλάσθην, ης, in & in 3. plur. ἐξεκλάσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, effringo. fut. άσω. p. ἐκκέκλασμαι. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.
Ε'ξεκλείσθην, ης, ἡ, exclusus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo. fut. είσω. p. ἐκκέκλῃκα. aor. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλῃσμαι, σαι, σται. ab ἐκ, & κλείω, claudo.
Ε'ξέκλεψεν, furatus est, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. fut. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.
Ε'ξεκλίναπε, 2. plur. a. 1. ind. act. & ἐξέκλιναν, 3. plur. aor. 1. verbi ἐκκλίνω, deflecto. quod vide.
Ε'ξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo. ab ἐκ, & κολάπτω, tundo, excavo. f. ψω. p. κεκόλαφα.
Ε'ξελάαν, Poetic. τὸ α epenthesi, pro ἐξελᾶν, præs. inf. verbi ἐξελάω, pro ἐξελαύνω, expello. hinc 3. plur. præs. ἐξελάουσι. ab ἐκ, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. p. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα.
Ε'ξέλαθον, & Poet. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλήθω, vel ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Them. λήθω, lateo. f. λήσω.
Ε'ξελάμβανε, 3. singul. imperf. verbi ἐκλαμβάνω, capio.
Ε'ξελάσσι, expellunt, 3. plur. ind. præs. verbi ἐξελάω. vide ἐξελάαν.
Ε'ξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω. ab eodem them.
Ε'ξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio. ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio, discessus. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ε'ξέλασσεν, Poet. & Jon. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello. ejusdem Them.
Ε'ξελαύνυσι, 3. plur. ind. præs. verbi ἐξελαύνω, expello, conflo, facio. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ε'ξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Jon. & ἔξελον, pro ἐξεῖλον, aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελών, a. 2. part. ab ἐκ, & αἱρέω, capio.
Ε'ξελέγχομαι, 1. pl. ind. act. verbi ἐξελέγχω, redarguo. ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. Them. ἐλέγχω, arguo.
Ε'ξελέγχω, redarguo. f. γξω. p. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐκ, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.
Ε'ξέλεθ', delegit, 3. singul. aor. 2. med. Jon. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξαιλόμην.
Ε'ξελέξω, elegeris, 2. sing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, dico. f. λέξω. p. λέλεχα.
Ε'ξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξειλόν. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.
Ε'ξελεύσομαι, fut. 1. med. verbi ἐξέρχομαι, ingredior, ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per sync. ἦλθον. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Ε'ξελήλακεσαν, expulerunt, Jon. & Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. plur. pluisq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito. f. άσω.
Ε'ξελήλυθα, exii, præt. med. verbi ἐξέρχομαι, quod vide.
Ε'ξελθεῖν, exire, aor. 2. inf. activ. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio.
Ε'ξελθόν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθόντος, f. g. ab eodem them.
Ε'ξέλθω, a. 2. sub. & 1. plur. Ε'ξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθῶν, aor. 2. part. eiusdem verbi.
Ε'ξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Ε'ξέλκω, abstraho. imperf. ἐξέλκον. f. ἐξέλξω. præs. part. pass. ἐξελκόμενος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

abstractus. ab ἐκ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ν, ε-το, a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω, ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἔξειλον, eripui, a. 2. ind. Jon. ejusd. verbi. ἐξελῶ, a. 2. imper. med.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. sub. med. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον. At ἐξελῶσι, expellent, est fut. 1. Attic. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξεμάξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abstergo. imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμυν, & ἐξέμυαν, emisisse, Jon. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἵημι, vel ἔξημι, a. 2. ἔξλν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἐξέμμεν, servare, fut. 1. inf. Jon. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμπωλημμένος, η, ον, venditus, Jon. pro ἐξεμπεπωλημμένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεναντίας, adversum, ex adverso, cum genitiv. quod ab ἐκ, & ἔναντι, coram. quod vide.

Ἐξενάριξε, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω. f. ίξω. Th. ἀναίρω, occido.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imp. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. fut. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imper. ἐξένεγκον, ἀτω. aor. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξενείκαι, Poet. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. verbi ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ἐξενεχθείς, έντος, & Jon. ἐξενειχθείς, ἄσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, ῆ, εται, f. 1. ind. pass. ab eod. th.

Ἐξενειγμένος, η, ον, Jonic. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω.

Ἐξενίοχα, ας, ε, & in 1. plur. ἐξενιόχαμεν, perf. med. ejusdem verbi.

Ἐξένηψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, evigilo. quod vide.

Ἐξέϊνθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. sing. a. 2. opt. ἐξεινθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἔρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξεινθών, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hospitio recipio. fut. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, ὁ, hospes.

Ἐξέιτο, exemerunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἵημι. a. 2. med. ἵμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαρθον, & per Metathesin ἐξέπραθον, a. 2. ind. activ. verbi ἐκπέρθω, devasto. f. ἐκπέρσω. ab ἐκ, & πέρθω, vasto.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. praet. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω, cado.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. ab ἐκ, & πετάω, seu πετάνυμι, fut. άσω, pando, explico.

Ἐξέπιπε, 3. sing. imperf. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσαμαι, σαι, ται, probe novi, calleo. praes. ind. ab ἐκ, & ἐπίσαμαι, scio. f. ἐπισήσομαι. quod ab ἐπί, & ἵστημι, scio.

Ἐξεπίσεαι, Jon. pro ἐξεπίσασαι, vel ἐξεπίσῃ, scis, 2. sing. praes. verbi ἐξεπίσταμαι, quod vide.

Ἐξεπιτηδές, consulto, data opera, adv. ab ἐκ, & ἐπιτήδης, ες, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγλη, ης, η, & in 3. plur. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel πτω, percutio. f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, percello, quod vide.

Ἐξεπόνησα, Dor. pro ἐξεπόνησα, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati sumus, 1. plur. a. 2. act. ἐξεπραθον, per Metathes. litterarum pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Thema πέρθω, vasto. fut. 2 παρθῶ.

Ἐξέπτη, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι. f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην. ab ἐκ, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἐξέραμε, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξεράω, evacuo. fut. άσω. p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζεσθε, interficere, excolere, præs. inf. ab ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐξεργασθέν, a. 1. part. pass. n. g. ab ἐξεργάζομαι, absolvo, perficio. fut. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐκ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, diligentia in efficiendo opere, elaboratio, absolutio. Vide in ἐργασία.

Ἐξεργασμένος, Jon. pro ἐξειργασμένος, factus, perf. part. vide ἐξεργασθέν.

Ἐξερέεινε, interrogabat, 3. sing. imperf. verbi ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, dico. Th. εἴρω, dico.

Ἐξερείψαι, 3. sing. a. 1. optat. act. ab ἐξερείπω, prosterno. Th. ἐρείκω, everto.

Ἐξερέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. verb. ἐξερέομαι, quod ab ἐκ, & ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερεύνων, penitus scrutor. fut. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐκ, & ἐρεύνάω. f. ήσω. indago, vestigo.

Ἐξερπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξέρπω, idem quod ἑρπω, cado, everto. f. ψω. a. 2. ἧρπον.

Ἐξερράγη, erupit, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ, & ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ἐρράγον.

Ἐξέρυσ, pro ἐξέρυσε, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξέρυσα, a. 1. inf. ἐξέρυσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, extraho. Th. ἑρύω, f. ἐρύσω, traho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. imperf. ἐξήρχόμην, ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ης, η. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθών, οῦσα, όν. præt. med. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. plusq. perf. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἐξέστε, 3. sing. a. 1. verbi ξέω, rado. f. έσω. p. ἔξεσμαι.

Ἔξεσις, ης, ἡ, legatio. quod ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Jon. & Poet. pro ἔξωσις, expulsio. Φεύγω τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, exarefacio. quod ab ἐκ, & σκλέω, pro σκελέω, per Synec. idem quod σκέλλω, exicco, arefacio.

Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. ἐξέσμην, ου, ετο, verbi ἐκσμάω, extergo. ab ἐκ, & σμάω, seu σμέω, abstergo.

Ἐξέσπασε, retraxit, 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω. quod ab ἐκ, & σπάω, traho. f. άσω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέστλω, ης, η, percussus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obstupefacio. f. ἐκστήσω, quod ab ἐκ, & ἵστημι, sto.

Ἐξέσσαι, pro ἐξέσσεται, f. 1. verbi ἔξεσι, licet. quod vide.

Ἔξεστι, licet, impersonal. ab ἔξειμι, inusitato, quod est ex ἐξ, & εἰμί, sum. fut. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξόν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, eversus fui, perf. pass. ab ἐκστρέφω, everto. f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.

Ἐξετάζω, exquiro, examino. fut. άσω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, inquiro.

Ἐξέτμοσ, secuerunt, 3. plur. a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ, & τέμνω, seco. p. m. τέτμημαι.

Ἐξετανύθη, extensus est, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ, & τανύω, idem quod τανύνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἐξετάσα, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1 imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἐτάζω, idem.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio. ab ἐξετάζω, exquiro. quod vide.

Ἐξετασικὸς, ὴ, ὸ, indagator, æstimator. vide in ἐξετάσαι.

Ἐξέτεια, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo. quod vide.

Ἐξετέλεον, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεον, Poet. ἐξετέλεσσε, 3. sing. imperf. pass. ab ἐκ, & τελέω, perficio, f. έσω. Th. τέλος, ους, τὸ, finis.

Ἐξετελέθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, ους, τὸ, finis.

Ἐξετέλεσ, pro ἐξετέλεσσε, Poet. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτελέω, ab eodem them.

Ἑξέτης, εος, ὁ, ἡ, sexennis, pro ἑξαέτης: ab ἕξ, sex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξ ἑπ τῶ, ab illo tempore.

Ἐξετμήθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ, & τέμνω, seco. f. τεμῶ. p. τέτμημαι. a. 2. ἔτμον.

Ἐξετράπησαν, 3. plur. a. 2. passiv. ab ἐκτρέπομαι, aversor. fut. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἐκτραπω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐξέτρω, vulnerabatur, 3. sing. imperf. ab ἐκ, & τιτρώω. imperf. ἐτίτρων, ἐτίτρως, ἐτίτρω. Th. πτώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωτε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκπτώσκω, abortum facio. Thema πτώσκω, vulnero.

Ἐξετύφλε, excæcavit, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. f. ώσω. Th. τυφλὸς, ὴ, ὸ, cæcus.

Ἐξεύρειν, invenire. a. 2. inf. act. ἐξεύρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio. ab ἐξ, & εὑρίσκω, invenio. f. ήσω. præt. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξεύρεσις, ή, inventio. ἐξεύρημα, ατος, τὸ, inventum. ab ἐξευρίσκω. vide in ἐξευρεῖν.

Ἐξευρηκότων, genit. plur. part. perf. act. ἐξευρηκὼς, ότος, ὁ, ab ἐξευρίσκω, invenio, f. ήσω. Thema εὑρίσκω, idem.

Ἐξευρόντες, a. 2. part. act. plur. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθη, ης, η, emersi, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθη, per epenthesin τὸ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, ostendo. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφαναν, exortæ sunt, Att. act. a. 1. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. Th. φαίνω, appareo.

Ἐξέφερον, exportabant, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, fero. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφίεμαι, mando, jubeo. vide in ἐφίημι.

Ἐξεφρείομεν, Jon. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab ἐκφρείω, pro ἐκφέρω.

Ἐξέχεε,

Ε'ξέχεε, 3. sing. imperf. vel aor. 1. act. verbi ϲκχέω, effundo. f. 1. ϲκχεύϲω. f. 2. ϲκχεῶ. aor. 1. ἐξέχευϲα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. 2. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. plur. ϲκχέατε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, ϑ. ab ϲκ, & χέω, fundo. f. χεύϲω.

Ε'ξέχρηϲε, suffecit, a. 1. vide in ϲκχρῆν, pro ἐξαρκεῖν, sufficere.

Ε'ξεχύθην, ης, η, exii, penetravi, a. 1. pass. verbi ϲκχύω, seu ϲκχυίω, effundo. fut. ύϲω. p. ϲκκέχυκα. ab ϲκ, & χύω, fundo. Them. χέω, χεύϲω, idem.

Ε'ξέψυξε, animam efflavit, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ϲκψύχω, animam efflo. f. ξω. ab ϲκ, & ψύχω. f. ξω, frigefacio.

Ε'ξέωϲαν, Att. pro ἐξῶϲαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, expello, ab ϲκ, & ὠθέω. f. ὤϲω, pello.

Ε'ξήγαγε, eduxit, 3. sing. aor. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo. quod vide.

Ε'ξήγγειλα, ας, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Thema ἀγγέλω, nuntio. fut. λῶ. p. ἤγγελκα. aor. 1. ἤγγειλα.

Ε'ξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, suscito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ε'ξηγέομαι, οῦμαι, expono, imperf. ἐξηγεόμην, ούμην, εῦ, ϑ, εῖτο, εῖτο. f. ἐξηγήϲομαι. aor. 1. med. ἐξηγηϲάμην, ω, ατο. aor. 1. part. ἐξηγηϲάμενο. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux sum, existimo.

Ε'ξηγέρϑην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω, quod vide.

Ε'ξηγητής, οῦ, ὁ, magus, conjector, ab ἐξηγέομαι, expono, quod vide.

Ε'ξηγόραϲα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fut. άϲω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. act. sub. ἐξαγοράϲω, ης, η. ab ϲκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Ε'ξηγούμενο, η, ον, præs. part. ἐξηγοῦνται, 3. plur. præs. ind. verbi ἐξηγέομαι, quod vide.

Ε'ξηκόμην, per syncop. pro ἐξηγερόμην, imperf. pass. ab ϲκ, & ἔχομαι, pro ἐγκρόμαι. Them. ἐγείρω, expergefacio.

Ε'ξέϲαν, egressi sunt, 3. plur. a. 1. Att. ἐξῆϲαν, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξίημι. ab ϲκ, & εἶμι, eo. a. 2. ἔξιον, ες, ε. præs. inf. ἐξιέναι.

Ε'ξήκειν, exire, exitum habere. ab ϲκ, & ἥκω, venio.

Ε'ξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Them. ἕξ, sex.

Ε'ξήλαϲαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάϲω. a. 1. ἤλαϲα. p. ἤλακα.

Ε'ξήλατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἅλλομαι, salio. a. 1. med. ἠλάμην, ϲο, το, & per syncop. ἅλτο.

Ε'ξήλατο, ϑ, ὁ, extensus, extrinsecus obductus. ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

Ε'ξήλειψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo. quod vide.

Ε'ξηλείφθηϲαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. vide ἐξήλειψε.

Ε'ξήλθετε, 2. plur. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, exeo. quod vide.

Ε'ξῆλθον, per syncop. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusdem verbi.

Ε'ξηλίαϲα, crucifixi, a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, crucifigo, sole aduro. ab ϲκ, & ἡλιάζω, soli expono. Th. ἥλιο, ϑ, ὁ, Sol.

Ε'ξηλλαγμένο, perf. part. pass. ab ἐξαλλάπω, immuto. Th. ἀλλάπω, vel ασω. f. ξω. p. ἤλαχα, muto.

Ε'ξήλυϲις, Jon. & Poet. pro ἔξοδο, exitus. ab ἐξέρχομαι. Thema ἔρχομαι, venio.

Ε'ξημερόω, cicuro, mansuefacio. quod ab ἐξ, & ἥμερο, mansuetus.

Ε'ξήμπτε, evomuit, aor. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω. f. έϲω, vomo.

Ε'ξηνείχϑε, 3. sing. a. 1. act. verbi ϲκφέρω, effero. f. ἐξοίϲω. Them. φέρω, fero. aor. 1. ὤνεγκα. aor. 2. ὤνεγκον.

Ε'ξήπαφε, decepit, 3. singul. imperf. verbi ἐξαπάφω, Poetice idem quod ἀπατάω.

Ε'ξήπλωτο, 3. singul. pluſq. perf. pass. verbi ἐξαπλόω, expando, explico. ab ϲκ, & ἁπλόω, idem. Them. ἅπλο, & contracte ἁπλῆϲ, simplex, non involutus.

Ε'ξῆρϲα, sustuli, aor. 1. act. verbi ἐξαίρω, effero. Thema αἴρω. fut. ἀρῶ, tollo. p. ἦρκα.

Ε'ξήραμμαι, seu ἐξήραϲμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, sicco. f. ανῶ. p. ἐξήραγκα. Th. ξηρός, ᾶ, ὁ, siccus, aridus.

Ε'ξήρανα, arefeci, a. 1. act. verbi ξηραίνω. vide ἐξήραμμαι.

Ε'ξηράνθην, exarui, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Ε'ξῆρες, 2. sing. imperf. vel aor. 2. verbi ἐξαίρω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Ε'ξήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐξέρομαι, interrogo. Th. ἔρω, dico. hinc ἔρομαι, & ἔρομαι, idem.

Ε'ξηρϑίνηϲα, ας, ε, & in 3. plur. ἐξηρθίνηϲαν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερθίνάω, penitus scrutor. f. ήϲω. quod vide.

Ε'ξηρτιϲμένο, perfecte instructus, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, plane perficio, quod vide.

Ε'ξηρτυμένοι, instructi, muniti. perf. part. pass. ab ϲκ, & ἀρτύω, instruo.

Ε'ξῆρχον, incipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω, ab ἐξ, & ἄρχω, incipio. Them. ἀρχή, ῆϲ, ἡ, initium, imperium.

Ε'ξηρώηϲε, Poet. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, cum impetu feror, celeriter recedo. Th. ἐρωέω, eo, fluo.

Ε'ΞΗΣ, adv. deinceps, consequenter. ἑφεξῆϲ, idem. ὁ ἑξῆϲ, ordine sequens, ἡ ἑξῆϲ, scil. ἡμέρα, sequens dies. Poet. ἑξείης, q. ab ἕχω, vel ἔχομαι, proxime sequor.

Ε'ξήτηϲα, Dor. pro ἐξήτηϲα, aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, examino, exploro. f. ϲω, & Dor. ξω.

Ε'ξηχέομαι, οῦμαι, persono. fut. ήϲομαι. perf. pass. ἐξήχημαι, ϲαι, ται. ab ϲκ, & ἠχέω, sono. Them. ἦχο, ϑ, ὁ, sonus.

Ε'ξίει, Jonic. pro ἐξιέναι, exire. & pro ejicere sumitur. vel ab ϲκ, & ἴημι, mitto, vel ἴημι, pro ἔω, εἶμι, vado.

Ε'ξιέω, seu ἐξίημι, expando. Pind.

Ε'ξικέϲθαν, Dor. pro ἐξικέϲθην, 3. dual. aor. 2. med. pro plur. ἐξίκοντο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ'.

Ε'ξίκετ', pervenit, 3. sing. aor. 2. med. ἐξικόμην, ϑ, ετο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. ab ϲκ, & ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην.

Ε'ξικνεῖϲθαι, præs. inf. ab ἐξικνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ'.

Ε'ξικόμην, ϑ, ετο, perveni, aor. 2. med. vide ἐξίκετ'.

Ε'ξιλάϲομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἱλάϲκομαι, placo. Them. ἱλάω, propitius sum.

Ε'ξίμμαι, exire, Doric. pro ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ϲκ, & εἶμι, eo.

Ε'ξιόντων, genit. plur. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. aor. 2. ἴον. part. aor. 2. ἰών, όντο.

Ε'ξις, εως, ἡ, habitus. in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, habeo.

Ε'ξιϲᾶϲθαι, præs. inf. pass. verbi ἐξιϲόω, adæquo. ab ἐξ, & ἰϲόω, æquo. fut. ώϲω. Th. ἴϲο, vel ἴϲο, ϑ, ὁ, par, æqualis.

Ε'ξίϲαντο, percellebantur, 3. pl. imp. med. verbi ἐξίϲτημι, obstupefacio, quod vide.

Ε'ξίϲτημι, & ἐξιϲάω, obstupefacio. f. ϲκϲτήϲω. a. 1. ἐξέϲτηϲα. a. 2. ἐξέϲτην, ης, η, perculsus fui. imperf. med. ἐξιϲτάμην, ϲο, το. ab ϲκ, & ἵϲτημι, sto.

Ε'ξιϲορᾶν π, exquirere quid, Jon. & Poet. pro ϲκζητεῖν, quod ex ἐξ, ex, & ἱϲορέω, cognosco. Thema ἵϲωρ, sciens.

Ε'ξιχύω, valeo, possum. f. ύϲω. p. ἐξίχυκα. a. 1. ἐξίχυϲα. a. 1. sub. ἐξιχύϲω, ης, η. ab ϲκ, & ἰχύς, ύο, ἡ, robur, vires.

Ε'ξίπλο, evanidus. ab ἐξιέναι, exire, evanescere.

Ε'ξιτὸν, verbale, οἷϲ ϰὐκ ἐξιτὸν ἐϲτι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ε'ξοδιάζω, exire facio, expendo. ἐξωδιάϑην, a. 1. pass. ab ἔξοδο, exitus, quod ab ϲκ, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Ε'ξόδιον, ϰ, τὸ, & ἔξοδο, ϰ, ἡ, exitus; item, mors, & festus dies, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum cœtus ipse ibi congregatus. ab ϲκ, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Ε'ξοίϲομεν, efferemus, 1. plur. & ἐξοίϲω, 3. pl. f. 1. act. verbi ϲκφέρω, effero. f. ἐξοίϲω. Th. φέρω, fero. aor. 1. ὤνεγκα. a. 2. ὤνεγκον.

Ε'ξοιχνεῦϲιν, egrediuntur, pro ἐξοιχνεῦϲιν, Dor. & Jon. plur. præs. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήϲομαι. p. ᾠχημαι.

Ε'ξολέϲειεν, perdat, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ϲκ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέϲω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα.

Ε'ξολέϲωμεν, deperdamus. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ε'ξολοθρεύω, funditus perdo. fut. εύϲω. præt. ἐξωλοθρεύκω. perf. pass. ἐξωλοθρεύμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήϲομαι. ab ϲκ, & ὄλεθρο, ϑ, ὁ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέϲω. p. ὤλεκα.

Ε'ξολόλυξα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. κα.

Ε'ξομαι, f. 1. med. verbi ἔχω, habeo.

Ε'ξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor, glorifico, cum dat. f. ήϲομαι. aor. 1. med. ἐξωμολογηϲάμην, ω, ατο. ab ϲκ, ὁμός, similis, & λόγο, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ε'ξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεϲτι, licet, quod vide.

Ε'ξόπιϑεν, Poet. pro ἐξόπιϑεν, adv. a tergo. ἐξοπίϲω, in postremum. adverb. Th. ὀπίϲω, retrorsum.

Ε'ξοπίϲω, adv. in postremum. vide ἐξόπιϑεν.

Ε'ξοπτᾶν, excoquere. Th. ὀπτάω, asso. f. ήϲω.

Ε'ξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium, ab ϲκ, & ὅρο, ϑ, ὁ, terminus.

Ε'ξορίζειν, exterminare. ab iisdem them.

Ε'ξορκίζω, adjuro. fut. ίϲω. p. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκιϲα. perf. pass. ἐξώρκιϲμαι. Th. ὅρκο, ϑ, ὁ, jusjurandum.

Ε'ξορκιϲτὴϲ, οῦ, ὁ, exorcista, a 3. persona perf. pass. verbi ἐξορκίζω, adjuro, quod vide.

Ε'ξορκιῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω.

Ε'ξορκο, ϑ, ὁ, eximium jusjurandum. Vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Them. ὅρκο, ϑ, ὁ, jusjurandum.

Ε'ξορκῶν, præs. inf. ab ὁρκόω, jurejurando obstringo, idem ac ἐξορκέω. Them. ὅρκο, ϑ, ὁ, jusjurandum. Hinc ἐξόρκωϲις, ιο, ἡ, jusjurandum.

Ε'ξόρπαξ, ακο, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, ramus. Th. ὄρπηξ, idem.

Ε'ξορύϖω, perfodio. f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. aor. 1. part. ἐξορύξαϲ, αντο, ὁ. Thema ὀρύϲϲω, vel ϖω, fodio. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ε'ξόϲϑαϲ, Dor. pro ἐξόζαϲ, oles. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήϲω.

Ε'ξουδανόω, ῶ, nihili facio, pro nihilo habeo. f. ώϲω. p. ἐξουδένωκα. perf. pass. ἐξουδένωμαι. a. 1. pass. ἐξουδανώθην. a. 1. sub. pass. ἐξουδανωθῶ. a. 1. part. pass. ἐξουδανωθείϲ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἐξωσθείς, έντος. ab ἔξω, & ὠθόω, quod ab ὠθείς, ωός, ὁ. Thema εἷς, unus.

Ἐξουθενέω, ῶ, nihili facio, aſpernor. f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, ſprevi. a. 1. ſub. activ. ἐξουθενήσω, ης, ῆ. perf. paſſ. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus. ab οὐξ, & ὠθείς, ὠθός, ὁ, nullus, idem quod ὠθείς, quod ex ὤθε, & εἷς. ὠθὲς, vero ex ὄπε, neque, ubi τ, propter ſequentem aſpiratam mutatur in θ, & εἷς, unus.

Ἐξουθόω, ſperno, Dor. eſt pro ἐξουθόω. ab ἐξουθενέω, quod vide.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia, poteſtas, auctoritas, dignitas. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, poteſtates, magiſtratus. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξουσιάζω, poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo. cum genit. fut. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. paſſ. ἐξουσιάσθήσομαι. ab eodem them.

Ἐξοχ', pro ἐξοχα, & Poet. ἐξόχως, pro ἐξοχον, eximie, præter alia, excellenter, adv. ab ἔξεχω, excello. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ, eminentia. ἐξοχος, eminens. ab eodem them.

Ἐξοχώτατος, excellentiſſimus, ſuperlat. ab ἐξοχος, quod vide in ἐξοχή.

Ἐξωσῆκα, vel ξωσέηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento. a σωίνημι, intelligo. Th. ἵημι, mitto. a. 1. ἧκα, Att. ἔηκα. & ξωῶ, pro σωῶ.

Ἐξυπνίζω, e ſomno excito. f. ίσω. p. ἐξυπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ης, ῆ. ab οὐκ, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐξυπνος, ου, ὁ, ἡ, expergefactus, qui evigilavit. ab eodem them.

Ἐξύρατο, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, abrado, quod a ξυρὸς, novacula. Th. ξέω, rado.

Ἐξύρημαι, raſus ſum, perf. paſſ. verbi ξυράω, abrado. ab eodem them.

Ἐξύρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ξυράω, rado. f. ήσω. Th. ξέω, idem.

Ἐξύφηνα, ας, ε, texui. a. 1. ind. ab ἐξυφαίνω. f. ανῶ. ab οὐκ, & ὑφάω, texo.

Ἔξω, adv. foras, foris. ἔξω τῆ πόλεως, extra civitatem. ὁ ἔξω, ſc. ὢν, exterior. Th. οὐκ, ex.

Ἔ"ξω, habebo, f. 1. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξοίδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, extumeſco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, tumeo, inflatus ſum.

Ἔξωθεν, adverb. extrinſecus, foris, cum genit. Th. οὐκ, vel ὀξ, ex.

Ἐξωθέω, ῶ, expello, extrudo. f. ἐξώσω. p. ἐξώκα. a. 1. ἐξῶσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξῴκισα, domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξῴκικα. ab οὐκ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐξωλέκειν, εις, ει, pluſq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω, ſeu ἐξολισθαίνω, illabor, incido. ab ὀξ, & ὀλισθος, ου, ὁ, lapſus, caſus. hinc ὀλισθέω, labor.

Ἐξώπλισε, inſtruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo. ab οὐκ, & ὅπλίζω, idem. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐξώργισμαι, perf. paſſ. iratus ſum. ab ὀξ, & ὀργίζω, iraſcor. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ἐξωρκίζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξωρμήθη, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo. ab οὐκ, & ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐξῶρτο, exiliit, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐξώρμην, σο, verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, excito. f. ῥῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, expellere, aor. 1. inf. ἐξώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, pello. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ἐξώστης, ου, ὁ, expulſor, violentus. quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωστρακισμῷ, ου, ὁ, per Oſtraciſmum ex aliquo loco pulſus, perf. part. paſſ. verbi ὀστρακίζω. vide in ὄστρακον, ου, τὸ, teſta.

Ἐξώτερος, ου, ὁ, exterior, extimus. ab ἔξω, foras, quod vide.

Ἐξοίχοντο, 3. plur. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exeo. Th. οἴχομαι. eo. f. οἰχήσομαι. p. ᾠχημαι.

Ε Ο

Ἔ"οι, ſit, 3. ſingul. præſ. opt. ab ἔ"οιμι, ἔ"οις, ἔ"οι, Poet. pro εἴω, ῃς, ῃ, tanquam ab ἔω, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑοῖ, Poet. pro οἷ, ſeu ὡϊτῷ, ipſi.

Ἔ"οιγμεν, videbamur, per ſyncop. pro ἐοίκαμεν, 1. plur. p. m. Attic. ἔοικος, verb. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἐοικως, ας, ε, aſſimilatus ſum, præt. med. Att. pro οἴκως, unde perf. part. med. ἐοικως, ότος, ab εἴκω.

Ἔ"οικε, decet, p. m. Att. pro οἶκε. ab ἔ"κω. vide in ἔοικως.

Ἐοίκεσαν, ſimiles facti erant, Att. pro ἐοίκασαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi εἴκω, ſimilis ſum.

Ἐοικότα, ſimilem, acc. ſingul. ἐοικότες, nom. plur. perf. part. med. ab ἔοικως, vide ἔοικα.

Ἐοικως, ότος, ὁ, ſimilis, perf. part. med. vide ἔοικα.

Ἔ"οιμι, immitterem, Poetic. pro ἑείω, præſ. opt. verbi ἵημι, mitto. quaſi ab ἔω.

Ἑοῖο, genit. Jon. pro ἕθεν, ab ἑός, ſuus, Poet. pro ὅς.

Ἑοῖσα, Dor. pro ἑᾶσα, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἑοῖς, & ἑοῖσι, ſuis, dat. plur. ab ἑός, ἑή, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, a, um. Sed ἑοῖς, vide in ἑοῖ.

Ἐόλπα, ſperavi, præt. med. pro ἤλπα, Att. ſeu Jon. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, ἰδος, ἡ, ſpes.

Ἔ"ον, eram, imperf. Poet. pro ὦν. Alii volunt eſſe a. 2. Poet. pro ἦον, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐὸν, ἐόντος, præſ. part. Jon. n. g. pro ὄν. Sic ἐών, pro ὤν, ἐόντος, pro ὄντος, ἐόντι, & in plur. ἐόντες. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐόντ', pro ἐόντα, acc. ſing. part. præſ. pro ὄντα, Poet. ab ὤν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, plur. præſ. part. Jon. pro ὄντε, & ὄντες, ab εἰμὶ.

Ἔοργα, feci, præt. med. Att. ἐώργειν, pluſq. perf. med. verbi ἐέζω, f. ρέξω, & per Metatheſin litterarum ἔρξω, tanquam ab ἔργω. p. m. ἔρδοκα, & ἔροργα, & per Metath. ἔοργα. hinc ἐοργώς, part. præt. med.

Ἔ"οργαν, fecerunt, 3. plur. præt. med. pro ἔᾶργασι. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidice, & Bœotice in ν, ut πέτυφαν, pro πετύφασι. vide in ἔοργα.

Ἐόργεε, Jon. & Poet. pro ἐώργει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide ἐοργα.

Ἐόργη, ης, ἡ, tudicula, cochlear. ab ὀργάω, appeto impatienter. Euſtath. ducit ab ὀργάζω, mollio, ſubigo, φυράω, μαλάσσω.

ΕΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, feſtum, feriæ. Ab ἑά, bona, & ὄρομαι, orior. quod in Feſto bona, & læta verſantur: vel ab ἕ, & ὀρω, excito. Feſtus dies eſt, quo unuſquiſque ſe ad lætitiam excitat. Quid ſi ἑορτὴ, quaſi ἱερωτὴ, ſanctificata? hinc ἑορτίζω, feſtum celebro.

Ἑός, ἑὰ, ἑόν, Poet. pro πεός, πεά, πεόν. comm. σός, σὴ, σὸν, tuus, a, um. & ἑὸς, idem quod ἑύς. ex ἕ, ſui, Poet.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, a, um.

Ἑῶσα, pro ἕσα, & ἐὼν, pro ὤν, præſ. part. Jon. verbi εἰμὶ, ſum. ἐὧσι, pro ὦσι.

Ε Π

Ἐπ', pro ἐπὶ, in, &c. quod vide.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, adduxiſti, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, induco. quod vide. vel ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, exſulta, præſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐπαγάλλου. ex ἐπὶ, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto, præſ. ind. quod ab ἄγαμαι. Th. ἀγάω, miror.

Ἐπαγγελάμβων, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω, denuntio, quod vide.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio. ab ἐπαγγέλλω, denuntio. quod vide.

Ἐπαγγέλλεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλουσι, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι, vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præſ. med. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, ſpondeo. perf. paſſ. ἐπήγγελμαι, promiſi. a. 1. med. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio, idem quod ἐπαγγελμα, quod vide.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſum. ab ἐπήγγελμαι, perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, ἐπάγεσθαι, &c. vide in ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, congrego. quod ex ἐπὶ, & ἀγείρω, idem. f. ἀγερῶ. p. ἠγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἔπαγερσις, vide ἔγερσις.

Ἐπάγλω, concretus ſum, a. 2. paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, fixi, verbi πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. πήξω. fut. 2. παγῶ.

Ἐπαγυιέην, Jon. & Poet. pro ἐπάγειν, vide in ἐπάγω.

Ἐπαγλαίζειν, Jon. illuſtrare, celebrare, oblectare. ἐπαγλαίει, Att. dictum pro ἐπαγλαΐζει, 3. ſing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, illuſtro. Th. ἀγλαὸς, ὄς, ὁ, ſplendidus.

Ἐπαγωγῷ, Jon. pro ἐπηγωγῷ, vel pro ἐπαγομένῳ, alliciens, ab ἐπάγω, quod vide.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγω.

Ἔπαγρος, idem quod ἄγριος, agreſtis, ferox.

Ἐπάγω, adduco. fut. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. ἐπάξας, αντος, ὁ. a. 2. ἐπήγον, Attice ἐπῆγαγον. hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco, quod vide.

Ἐπαγωγὸς, ὄς, ὁ, blandus, ad perſuadendum aptus. Hinc ſuperl. ἐπαγωγότατος, quæ maximam vim habent perſuadendi.

Ἐπαγωνίζομαι, decerto. fut. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ, & ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐπάϊω, f. άσω. p. κα, accino, cantu proſequor. ab ἐπὶ, & ἀΐω, cano.

Ἐπαείδειν, Jon. pro ἐπᾴδειν, accinere. Th. ᾄδω, cano.

Ἐπαείρας, elevans, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo, incito. Th. ἀείρω, tollo. f. ἀρῶ.

Ἐπαείρονται, extollunt, Dor. pro ἐπαείρουσι, ab ἐπαείρω, vel ἐπαίρω. Thema αἴρω, vel ἀείρω, tollo.

Ἔπαθον, paſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. inf.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.
Ἐπαθροίζω, congrego. f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præſ. paſſ. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, ον, confertus.
Ἐπαιγίζω, irruo, impetuoſe ſpiro. ab ἐπὶ, & αἰγίς, ίδος, procella, quod ab αἴσσω, irruo, impetu feror.
Ἐπαιδαλθίω, ης, ε, aor. 1. ind. paſſ. a παιδαλίομαι, erudior, caſtigor. Thema παῖς, παιδός, ὁ, puer.
Ἐπαίειν, audire, percipere. Th. ἀίω, audio.
Ἐπαίκλια, & ἐπαίκνια, quæ poſt cœnam apponuntur, bellaria. ab ἐπὶ, poſt, & αἶκλον, vel αἴκνιον, cibus, cœna. Thema αἴκλος, veſpertinus.
Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπαινέω, laudo, quod vide.
Ἐπαινέοντι, laudant, Doric. pro ἐπαινέουσι, 3. plur. præſ. ind. ἐπαινέω, quod vide.
Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo.
Ἐπαινέσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.
Ἐπαινέσσειε, probaverit, a. 1. opt. act. Æol. ἐπαινέσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. gem. σσ, ab ἐπαινέω, laudo. fut. ήσω. quod vide.
Ἐπαινετός, laudandus, adject. verbale. Sic ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. compar. ἐπαινετώτερος. ab ἐπαινέω, laudo.
Ἐπαινήτης, ου, ὁ, laudator, ab ἐπαινέω.
Ἐπαίνητος, ου, ὁ, nomen viri Gr. laudabilis, ἐπαινετὸς, laudatus, admirandus.
Ἐπαινέω, ῶ, laudo. f. ήσω, & Poet. ήσω. p. ἐπήνεκα. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1 imperat. act. ἔπαινεσον, άτω, & in 2. plur. ἐπαινέσατε. ἐπαινέσατω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. ex ἐπὶ, & αἰνέω, ὁ, laus.
Ἔπαινή, ῆς, ἡ, dura, ab ἐπὶ, & αἰνὸς, ὴ, ὁ, gravis, horrendus.
Ἐπαινήσας, Æol. pro ἐπαινήσας, 3. 1. part. act. verbi ἐπαινέω, quod vide.
Ἐπαινήσῃ, laudaverit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐπαινῆται, laudetur, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινέω, quod vide.
Ἔπαινος, ου, ὁ, laus. ex ἐπὶ, & αἶνος, ου, ὁ, laus.
Ἐπαινῦμεν, 1. plur. ἐπαινῦσι, 3. plur. præſ. ind. act. ἐπαινήμι, ῃς, οι, præſ. part. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo.
Ἐπαίξαι, a. 1. inf. act. ἐπάιξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἐπὶ, & αἴσσω, ruo. f. ξω.
Ἐπαίρω, ῃς, ει, attollo, erigo. & ἐπαίρεσθαι, efferri, ſuperbire: quod ex ἐπὶ, & ἄειρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. patt. ἄρας, αντος, ὁ.
Ἔπαισε, 3. ſing. a. 1. act. a παίω, percutio. f. σω.
Ἐπαισθάνομαι, ſentio, intelligo. Ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, quod vide.
Ἐπαίσσοντα, irruentem, acc. ſing. part. præſ. ab ἐπαίσσω, quod vide.
Ἐπαίσσω, irruo, cum dat. aliquando accurro, & cum gen. item, inſequor. item, impeto, percutio, invado, cum acc. aliquando, inſurgo. ἐπαίσσομαι, idem. in omnibus ſignificationibus aliquid impetus, & vehementiæ ſignificatur. ex ἐπὶ, & αἴσσω, ruo.
Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubeſco, cum acc. a. 1. paſſ. ἐπηισχύνθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐπαισχυνθήσομαι. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.
Ἐπαιτέω, mendico. fut. ήσω. p. ἐπήτηκα. Th. αἰτέω, peto. ἐπαίτης, mendicus.
Ἐπαιτιάομαι, conqueror, accuſo, &c. vide αἰτιάομαι.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, cujus facinora innotuerunt. vide αἴτιος.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ eſt in culpa. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.
Ἐπαίχθη, luſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi παίζω, ludo. f. ξω, & σω.
Ἐπαΐω, audio, intelligo. Ex ἐπὶ, & ἀΐω, pro ἀκούω, idem.
Ἐπαιωρέω. f. ήσω. p. κα. elevo, ſuſpendo, erigo, effero. Ex ἐπὶ, & αἰωρέω, ſurſum tollo.
Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακούω.
Ἐπακολυθέω, ſubſequor. f. ήσω. p. ἐπηκολύθηκα. a. 1. act. ἐπηκολύθησα. a. 1. ſub. ἐπακολυθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & ἀκόλυθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus.
Ἐπάκτωρ, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπήκτωρ, auditor. Th. ἀκούω, audio.
Ἐπάκυε, animum adjice, præſ. imperat. ἐπακύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπακούω, quod vide.
Ἐπακούω, exaudio, obtempero. fut. ούσω. p. ἐπήκοκα. a. 1. ἐπήκουσα. hinc a. 1. ſub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα, & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, audio.
Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio. imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, ᾶς, ῶ, ᾶτο, ῶντο. & 3. plur. imperf. ἐπακροάοντο, ῶντο. ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio. fut. άσομαι.
Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. ab ἐπάγω, induco, impello. Th. ἄγω.
Ἐπακτὸς, ὴ, όν, aliunde ad nos adductus, adſcititius, peregrinus. ἐπακτὸς ὄμβρος, impetuoſus imber. ab ἐπάγω, quod vide.
Ἐπακτῆς, venator, quia canes in feras ἐπάγει, impellit. ab eodem them.
Ἔπακτον, ου, τὸ, navigium piſcatorium. ab ἐπάγω, impello. vel quia τῶν ἐπακτῶν. ξέων.
Ἐπάλαιον, 3. ſingul. imperf. act. verbi παλαίω, luctor.
Ἐπαλεξήσασα, auxiliatura, fut. 1. part. act. f. g. ex ἐπὶ, & ἀλέξω, vel ἀλεξέω, arceo. f. ήσω.
Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. quod ab ἀλλάσσω, muto. f. ξω.
Ἐπάλμενο, 3. ſing. imperf. paſſ. a πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἐφάλμενο, imperf. ab ἐφάλλομαι, inſilio.
Ἐπάλλυδις, ἐπαλλυδόν, Æol. mutato etiam ſpiritu aſpero in tenuem. ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio. f. ἀλέμαι. a. 1. med. ἠλάμην.
Ἔπαλξις, ἡ, propugnaculum muri. ex ἐπὶ, & ἄλκη, ῆς, ἡ, robur.
Ἔπαλπνος, ου, ὁ, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur; & dici puto de vento ſecundo, nautiſque grato. q. per ſyncop. pro ἐπίδαλπνος, ex ἐπὶ, & θαλπνὸς, ſplendidus, & per metaph. lucis inſtar gratus. a θάλπω, calefacio, foveo.
Ἔπαλπε, inſiliebat, imperf. Æolic. pro ἐφάλπετο, vel pluſq. perf. paſſiv. pro ἐφήλτο. ab ἐφάλλομαι. vide ἐπάλμενος.
Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare. ab ἅμαω, meto.
Ἐπαμβλήδην, cum tergiverſatione, procraſtinando. Ex ἐπὶ, & ἀμβλήδην, pro ἀναβλήδην. Th. βάλλω, jacio.
Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno. fut. ψομαι. ab ἐπὶ, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ήμειφα.
Ἐπαμινώδας, ου, ὁ, Epaminondas, Thebanorum dux.
Ἐπάμμενε, reſponderat, Jon. pro ἐπήμφθη, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐπαμείβω. quod vide.
Ἐπάμερος, ου, ὁ, Poet. Æol. ac Jon. pro ἐφήμερος, ου, ὁ, unius diei, qui durat unam diem. ab ἐπὶ, & ἡμέρα, dies.
Ἐπαμησάμενος, obrutus, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, coacervo, quod ex ἐπὶ, & ἀμάω, meto.
Ἐπαμῦναι, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, defendo. Th. ἀμύνω, auxilior, opem fero.
Ἐπὰν, poſtquam. conjunct. ex ἐπὶ, & ἂν. vide ἐάν.
Ἐπαναβαθμεῖσθαι, differre. vide ἀναβάλλω.
Ἐπαναβαίνω, aſcendo, ſupervenio. quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & βαίνω, eo.
Ἐπαναβλήδην, adverb. quaſi injectim. Th. βάλλω, jacio.
Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, quod vide.
Ἐπαναγκες, adv. neceſſe, neceſſario. τὰ ἐπάναγκες, ſcil. ὄντα, neceſſaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.
Ἐπανάγω, redeo, excito, commoveo. fut. ἄξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. activ. ἐπανάγαγε, provehe. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco.
Ἐπαναλογεῖν, altius repetendo aperire. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λέγω, dico.
Ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio, cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμέμνηκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Thema μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.
Ἐπαναπαύομαι, acquieſco, cum dat. item requieſco. f. αὐσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. med. ἐπανεπαυσάμην, ῃ, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & παύω, ceſſo. a. 2. ἔπαυον.
Ἐπαναπλέω, crebro navigare, & proabundare. Th. πλέω, navigo.
Ἐπανασήσομαι, f. 1. med. ab ἐπανίσαμαι, inſurgo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵσημι, ſto.
Ἐπαναστρέφω, revertor.
Ἐπαναπίθεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπαναπίθημι, inſuper impono, acceptum fero. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono.
Ἐπαναζυγάω, poſt vindemiam quæ ſuperſunt colligo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ζυγὴ, ἡ, frumentum.
Ἐπανεθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto, & condono. Th. ἵημι, mitto.
Ἐπανείρεσθαι, denuo interrogare.
Ἐπανεὶς, qui dimiſit, a. 2. part. act. ab ἐπανίημι, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι.
Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. ἐπανελθὼν, & in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo. f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρχομαι, venio.
Ἐπανέρχομαι, accedo. vide ἐπανελθεῖν.
Ἐπανερωτήσει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ἐπανερωτάω, interrogo. f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἐρωτάω, rogo.
Ἐπανέχω, præſto, antecello, imitor. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, a. 2. ἔσχον.
Ἐπανθέω, ſuperfloreo. f. ήσω. p. ἐπήνθηκα. p. m. ἐπήνθα, & per epenthet. τὸ, ἐπήνθα, & reduplicatione Attica ἐπεπήνθα. ex ἐπὶ, & ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.
Ἐπανήκω, εις, ει, redeo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἥκω. f. ξω, venio.
Ἐπανήρετο, percunctabatur, 3. ſingul. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρομαι, interrogo. Thema ἄρω, dico.
Ἐπανιᾶσι, remittunt, 3. plur. præſ. ind. Att. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto, quod in 3. plur. eſt ἱεῖσι, Jon. ἰέασι, & per craſin Att. ἰᾶσι.
Ἐπανιζαίατο, Jon. pro ἐπανίσαντο, inſurrexerunt, 3. plur. opt. paſſ. vel ſcribendum ἐπανιζέατο, Jon. pro ἐπανίσαντο. Th. ἵστημι, ſto.
Ἐπανιζέαται, Jon. pro ἐπανίζανται, 3. pl. præſ. paſſ. verbi ἐπανίζημι, quod vide.
Ἐπανίζημι, inſurgo. fut. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. fut. 1. med. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι, ſto.
Ἐπανιτέον, redeundum, adv. theticum. ab ἐπανίειμι, redeo. a. 2. part. ἐπανιών. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, eo.
Ἐπανιὼν, a. 2. part. ab ἐπανίειμι, redeo. vide ἐπανιτέον.
Ἐπανορθώμενος, præſ. part. paſſ. ἐπανορθοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανορθόω, ῶ, corrigo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθὸς, ὴ, ὁ, rectus, erectus.

Ἐπανὸρ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ε'παιόρθωμα, ατ©, τὸ, & ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio. vide ἐπανορθώμ©.
Ε'παιτῶ, occurro. f. ήσω. p. ἐπῶπηκα. a. 1. ἐπῶ'πησα. ex ἐπὶ, & ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra.
Ε'παιτέλλσα, oriens, præf. part. f. ab ἐπαντέλλω, per syncop. pro ἐπαναπέλλω, exorior. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & πέλλω.
Ε'πάϊνω, supra, adv. cum gen. ex ἐπὶ, & ἄϊνω. Gl. Cyr. ἐπάϊνω, insuper, super, supra.
Ε'πάξας, αντ©, ὁ, a. 1. part. act. ἐπάξεων, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco, adduco. fut. ἄξω. p. ἐπῆχα. Thema ἄγω, duco.
Ε'παξε, Dor. pro ἔπηξε, fixit, 3. sing. a. 1. act. a πήγνυμι, figo. f. ξω.
Ε'πάξι©, ᾱ, ὁ, dignus, Poet. idem ac ἀντάξι©, æquiparandus. ex ἐπὶ, & ἄξι©, ᾱ, ὁ, idem.
Ε'παξόνι©, ᾱ, ὁ, qui circum axem volvitur. epith. currus. Th. ἄξων, οι©, ὁ, axis.
Ε'πάξω, Dor. pro ἐπήξω, compegisti, a. 1. med. 2. sing. verbi πήγνυμι, compingo. f. πήξω.
Ε'παοιδή, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐπῳδή, incantatio. Th. ἀείδω, cano.
Ε'παον, sedavi, a. 2. ind. act. hinc in a. 2. pass. ἐπάλω, verbi παύω, cesso. f. παύσω. p. πέπαυκα.
Ε'παπορώμν, 1. plur. præs. sub. verbi ἐπαπορέω, addubito. quod ex ἐπὶ, & ἀπορέω, dubito. hoc ex α priv. & πόρω, transeo. p. m. πέπορα.
Ε'πάπηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παπαίνω, circumspicio, intueor. f. ανῶ. a. 1. part. παπήνας.
Ε'ᾱ©ή, ῆς, ἡ, imprecatio. ex ἐπὶ, & ἀρή, ἄς, ἡ, diræ.
Ε'ᾱ©ήομαι, f. άσομαι, & ήσομαι, execror, imprecor, devoveo. ex ἐπὶ, & ἀρή, ἡ, preces, diræ.
Ε'πάρας, αντ©, ὁ, & in f. g. ἐπάρασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, erigo. f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, ἄπω. aor. 1. pass. ἐπήρθην. ab ἐπὶ, & αἴρω, tollo.
Ε'ᾱ©ύσιμ©, ᾱ, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & ἀρή, ἄς, ἡ, preces, diræ.
Ε'ᾱ©ύσω, irruo, illidor. ex ἐπὶ, & ἀράσω, amputo. f. ξω.
Ε'πάραπε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, ἄπω. vide ἐπάρας, αντ©.
Ε'πάργυρ©, ὁ, ἡ, inargentatus, argento tectus. Th. ἄργυρ©, argentum.
Ε'πάρη, 3. sing. a. 2. pass. verbi πείρω, transeo. At ἐπάρη, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω, attollo. vide ἐπάρας.
Ε'παρήειν, ες, ε, plusq. perf. pass. verbi ἐπάρω, apto. quod ex ἐπὶ, & ἄρω, apto. p. m. ήρα, & Att. ᾱρηρα.
Ε'παρησάμρ©, Jon. pro ἐπᾱ©ησάμρ©, a. 1. part. med. ab ἐπᾱ©ήομαι, imprecor. Th. ἀρὰ, ἄς, ἡ, diræ.
Ε'παρθείς, a. 1. pass. verbi ἐπαίρεζ, efferri, superbire. vide in ἐπαίρω.
Ε'παρδον, & per Metath. ἔφαδον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto. f. 2. φαδῶ.
Ε'πάρκεσε, præstitit, 3. sing. a. 1. act. Jon. vel Dor. pro ἐπήρκεσε, ab ἐπαρκέω, quod vide.
Ε'παρκέσα, 3. sing. f. 1. vide ἐπαρκέω.
Ε'παρκέω, subvenio, cum dat. f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. ex ἐπὶ, & ἀρκέω, propulso.
Ε'πάρμρον, sufficientem, præs. part. pro ἐπαρκέμρον. Thema ἄρω, apto, vide ἄρμρον.
Ε'παρξάμρ©, aor. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, auspicor. ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.
Ε'πάρσω, fut. 1. act. verbi ἐπάρω, idem quod ἄρω, apto. a. 1. ἐπῆρσα.
Ε'παρχία, ας, ἡ, provincia, ab ἔπαρχος, ᾱ, ὁ, præfectus. ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principatus.
Ε'παρωγὸς, ὄ, ὁ, auxiliator, & ἡ, auxiliatrix. ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.
Ε'πᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπάδω, inculco. Th. ᾱδω, pro ἀείδω, cano.
Ε'πάσαντο, & gem. σν, ἐπάσαντο, gustarunt, 3. pl. a. 1. med. a πάω, vel πάομαι, possideo, vescor. perf. pass. πέπαμαι.
Ε'πασκέω, Poet. pro κοσμέω, exorno, exerceo, meditor. Thema ἀσκέω, orno, exerceo.
Ε'πασυ'περοι, frequentes. ab ἐπὶ, & ἄσυον, prope, seu ἀσυπέρω, propius. ἐπασυ'περοι dicuntur facere, qui aliquid faciunt, continua serie sequentes.
Ε'παχον, passus fui, imperf. a πάχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Ε'πάπαξε, percussit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παπάσω, f. ξω, ferio. p. πεπάπαχα. a. 1. part. παπάξας.
Ε'παπήδλω, ης, ἡ, calcatus sum, aor. 1. pass. verbi παπέω. f. ήσω, calco. a. 1. ἐπάπησα, ας, ε.
Ε'πάπησε, 3. sing. a. 1. act. verbi παπέω, calco.
Ε'παύγασμα, τὸ, splendor. ex ἐπὶ, & αὐγὴ, splendor solis.
Ε'παυλις, εως, ἡ, commoratio, villa. ex ἐπὶ, & αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.
Ε'παυρεῖ, fruitur, 3. sing. ab ἐπαυρέω, utilitatem percipio. Th. αὖρα, ας, ἡ, ventus levior, aura.
Ε'παυρέμν, seu ἐπαυρέμναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. verbi ἐπαυρέω.
Ε'παύρεο, 2. singul. aor. 2. med. Jon. vel Doric. pro ἐπαύρω, adeptus es, verbi ἐπαυρέω, ῶ. f. ήσω. aor. 2. med. ἐπαυρόμλω, ᾱ, εο, Dor. ἐπαυρόμλω. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω, quod vide.
Ε'παυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, fruor, consequor; item pœnas luo. Th. αὖρα, aura.
Ε'παύρηαι, fruaris, Jonic. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, idem quod ἐπαυρίω, quod vide.
Ε'παύριον, cras, adverb. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, posterus dies. Th. αὖριον, cras.
Ε'παυρίσκησι, 3. plural. indic. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω, quod vide.
Ε'παύροιτο, 3. singul. a. 2. opt. med. ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπύροιτο, a. 2. ind. act. verbi ἐπαυρέω, quod vide.
Ε'παύρωνται, fruantur, 3. plural. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, idem quod ἐπαυρέω.
Ε'παυσαν, 3. plur. a. 1. ind. ἐπαυσάμλω, ἐπαύσω, ἐπαύσατο, a. 1. m. verbi παύω, cesso. f. σω. a. 2. ἔπαυν.
Ε'πάϋσον, acclama, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ, & αὔω, clamo.
Ε'παύσω, 2. singul. a. 1. m. vide ἐπαυσαν.
Ε'παῦτεῖν, acclamare. ἐπαύπεον, acclamabant, Jon. pro ἐπαύπτεον, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπὶ, & αὔπεω, Poet. pro αὔω, clamo.
Ε'παυτοφώρω, in flagranti delicto, in ipso facto. ex ἐπὶ, in, & αὐτόφωρον, ᾱ, τὸ, quod ex αὐτὸς, ipse, & φωρὰ, ᾶς, ὁ, furtum. Th. φῶρ, φωρὸς, ὁ, fur.
Ε'παυχένι©, ᾱ, ὁ, Poet. qui supra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμεν©. Th. αὐχλώ.
Ε'παυχέω, superbio, glorior. ex ἐπὶ, & αὐχέω, quod vide.
Ε'παφάομαι, ῶμαι, contrecto, demulceo. vide in ἁφάω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.
Ε'παφαυάνθω, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, exsicco. quod ex ἀφαυαίνω, seu ἀφαύω, accendo, exarefacio. Th. αὖω, sicco, accendo.
Ε'πάφησεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπαφίημι, dimitto in, immitto. p. ἐπαφῆκα. a. 2. sub. ἐπαφῶ. ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, mitto.
Ε'παφρὰς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. spumosus.
Ε'παφρίζω, despumo. f. σω, p. ἐπήφρικα. ex ἐπὶ, & ἀφρὸς, ὄ, ὁ, spuma.
Ε'παφρόδιτ©, ᾱ, ὁ, nomen viri. Gr. venustus.
Ε'παφῶ, immisero, aor. 2. sub. ab ἐπάφλω, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, vide ἐπάφησεν.
Ε'πάχνωσεν, vexavit, constrinxit, aor. 1. ind. verbi παχνόω. f. ώσω. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina.
Ε'παχωύθλω, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. verbi παχωύω, crassum reddo, pinguefacio. Th. παχὺς, έ©, ὁ, crassus.
Ε'πέ, pro ἔπεα, nom. vel acc. plur. ab ἔπ©, ε©, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico.
Ε'πεάν, Jon. pro ἐπειδὴ, vel ἐπὰν, postea quam. vel pro ἐπεὶ, vel ὅταν, quando.
Ε'πέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. vide ἐπέβλω.
Ε'πέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλν.
Ε'πέβαλλν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, injicio. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.
Ε'πέβαλον, a. 2. vide in ἐπέβαλλν.
Ε'πέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, ascendere fecit, imposuit, restituit in. Thema βαίνω, eo.
Ε'πέβλν, ης, ἡ, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι.
Ε'πέβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. plur. aor. 1. vel 2. act. ἐπεβήσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi βαίνω.
Ε'πεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, impono, ascendere facio. fut. άσω. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.
Ε'πέβιω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, supervivo. a βιόω, vivo. f. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βίωθι. a. 2. opt. βιοίλω. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. β/©, ος, ὁ, vita.
Ε'πέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, respicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπὶ, & βλέπω, video.
Ε'πεβυλλύσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβυλλύω, insidior. ex ἐπὶ, & βυλλύω, consulto, delibero. quod a βυλὴ, ῆς, ἡ, consilium.
Ε'πεγγελάω, f. άσω. p. ακα. de malis alienis rideo. ex ἐπὶ, ὦ, & γελάω, quod vide.
Ε'πέγειρε, præs. imperat. act. ἐπεγείροντες, præs. part. plur. num. verbi ἐπεγείρω, quod vide.
Ε'πεγείρω, excito. f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.
Ε'πέγλυτο, per Syncop. pro ἐπεγλύφετο, 3. singul. aor. 2. med. ex ἐπὶ, & γείνομαι, sum.
Ε'πεγνωκόσι, dativ. plur. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγνώσκω, agnosco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνων. perf. pass. ἐπεγνωσμαι. ex ἐπὶ, & γινώσκω, cognosco.
Ε'πεγνώθλω, a. 1. ind. pass. ab eodem verbo.
Ε'πέγνωτε, 2. plur. aor. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusdem verbi.
Ε'πέγρετο, expergefiebat, imperf. per syncop. Poet. pro ἐπεγείρετο, ab ἐπεγείρομαι. vide ἐπεγείρω.
Ε'πεδείξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐπιδείκνυμι, commonstro. aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. f. δείξω. p. δέδειχα. ex ἐπὶ, & δείκνυμι, ostendo.
Ε'πέδασα, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo. f. άσω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Ε'πεδίδε, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. tanquam ab ἐπιδίδοω, verbi ἐπιδίδωμι, insuper do. fut. δώσω. Th. δίδωμι, do.
Ε'πέδραμε, accurrit, 3. sing. a. 2. verbi ἐπιδρέχω, ex ἐπὶ, & δρέχω, curro. fut.

θρέξω, p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ε'πέδρη, ης, ἡ, Jon. pro ἕφεδρα, mora, obsidio. vide ἕδρη, sella.
Ε'πέδυν, exortus sum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδῦμι, exorior. ex ἐπὶ, & δῦμι, vel δύω. f. δύσω. p. δέδυκα.
Ε'πέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.
Ε'πέεσι, dativ. plur. Jon. & Poet. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.
Ε'πεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat.
Ε'πέζησα, superstes fui, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, vivo. f. ζήσομαι. p. ἔζηκα.
Ε'πεζήτει, 3. sing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.
Ε'πέθεντο, 3. sing. ἐπέθεσθο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι. a. 2. ἔθλιν.
Ε'πέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.
Ε'πεθύμησα, & in 3. plur. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupisco. ex ἐπὶ, & θυμέω. Th. θυμὸς, ὁ, animus.
Ε'ΠΕΙ', & ἐπεὶ, postquam, quoniam. conjunct. cum indic. ex ἐπὶ, & εἰ. hinc ἐπείπερ.
Ε'πείγεαι, Jonic. & Doric. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas, 2. sing. sub. pass. verbi ἐπείγω, urgeo.
Ε'πείγετο, festinabat, 3. sing. imp. pass. Jon. pro ἠπείγετο, verbi ἐπείγω, urgeo. quod vide.
Ε'πειγομένοιο, festinantis, genit. sing. Jon. præs. part. pass. vide ἐπείγετο, ab ἐπείγομαι.
Ε'ΠΕΙΓΩ, urgeo, impello, festino, persequor, maturo. fut. ξω. p. ἤπεικα. hinc ἐπείγομαι, urgeor, q. ex ἐπὶ, & οἴγω, vel ἄγειν, facio. alii ab ἐπὶ, & ἄγω, ut sit quasi adigo.
Ε'πεδὰν, postquam. pro ἐπεὶ ἄν. Th. ἐπεὶ, quoniam.
Ε'πεδὴ, idem quod ἐπεὶ, postquam.
Ε'πεδήπερ, quandoquidem, cum indic. Th. ἐπεὶ.
Ε'πείδοι, 3. singul. opt. præs. Th. εἴδω, video.
Ε'πείδω, intueor, respicio. f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. aor. 2. ἐπεῖδον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ, & εἶδω, video.
Ε'πειή, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεὶ, postquam.
Ε'πείθ', pro ἔπειτα, adv. deinde, postea. Th. εἶπω, postea, tum.
Ε'πείθετο, obedivit. 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, pareo. f. πείσομαι. a. 2. med. ἐπιθόμην, ῃ, ετο. Th. πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον.
Ε'πείκα, Dor. & Poet. ἐπείκε, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.
Ε'πειλημμένη, tenens, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω. f. λήψομαι. vide in εἴλημμαι.
Ε'πειμι, succedo. a. 2. ἔπιον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιών, ὖσα, όν, sequens. hinc ἐπιόσιος, ος, ὁ, ἡ, jugis. ex ἐπὶ, & εἶμι, eo.
Ε'πείναι, Jonic. pro ἐφεῖναι, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, mitto.
Ε'πείνυμαι, indui, præs. inf. verbi ἐπένυμαι. quod ex ἐπὶ, & ἕω, induo. hinc ἐνύω, & Jon. εἰνύω.
Ε'πείπερ, quandoquidem; conjunct. cum indic. vide in ἐπεί.
Ε'πειπὼν, a. 2. part. ἐπειπεῖν, insuper dicere, a. 2. inf. ab ἐπὶ, & ἔπω, dico.
Ε'πειρα, ας, ε, & in 3. plur. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πέρω, transfigo. fut. περῶ. præt. πέπαρκα. aor. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. aor. 1. pass. ἐπάρθην.
Ε'πειράθω, ης, η, & in 1. plur. ἐπειράθημεν, aor. 1. ind. pass. verbi πειράω, conor. Thema πεῖρα, conatus, experientia.
Ε'πειράσω, tentasti, 2. sing. a. 1. med. ἐπῆρασάμην, ω, ατο, verbi πειράω. f. άσω, & ήσω, conor, tento. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.
Ε'πείρατο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, tento. ab eodem them.
Ε'πείρεσθαι, interrogare, præs. inf. ab ἔρω, dico.
Ε'πείρη, Jon. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf verbi πειράω, conor. f. άσω. p. πεπείρηκα. Th. πεῖρα.
Ε'πειρύεσθαι, attrahere, quod ab εἰρύω, Poet. pro ἑρύω, traho.
Ε'πείρωντο, Jonic. pro ἐπειρῶντο, quod vide.
Ε'πειρῶντο, periculum faciebant, 3. plur. imperf. pass. verbi πειράομαι. Thema πεῖρα.
Ε'πειρωτᾶν, Jonic. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Jonic. & Poet. pro ἐρωτάω. f. ήσω, rogo.
Ε'πειρώτων, Jon. pro ἐπερώτων, imperf. act. ejusdem verbi.
Ε'πείρωσις, ιος, ἡ, Jon. pro ἐπερώτησις, interrogatio, ab eodem them.
Ε'πεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, superinductio. ex ἐπὶ, εἰς, & ἄγω, duco.
Ε'πεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπαμι, adeo. ex ἄμι, eo. a. 1. inusit. ἔσα.
Ε'πεισάγω, f. ξω, p. χα, superinduco. ex ἐπὶ, εἰς, vel ἐς, & ἄγω, duco.
Ε'ΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars. τὸ αἰδοῖον. an ab ἐπὶ, & σείω, moveo? an ab ἐπεισέναι?
Ε'πεισιν, adeat, 3. sing. præs. ab ἔπαμι, quod ab ἐπὶ, & ἄμι, eo. aor. 2. ἴον.
Ε'πεισερχεσθ, subit, 3. singul. præs. ab ἐπισέρχομαι, ingredior. quod ex ἐπὶ, εἰς, in, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Ε'πείσθω, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi πείθομαι, obedio. vide in πείθω, persuadeo.
Ε'πεισφέρομεν, 1. plur. præs. ind. ab ἐπεισφέρω, adfero. ex ἐπὶ, εἰς, & φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ε'πειτα, deinde, adverb. ἐπείσι, alioqui. Th. εἶπα, postea.
Ε'πείχθην, properavi, aor. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι. vide in ἐπάγω.
Ε'πείχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo, quod vide.
Ε'πεκάθισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ, & καθίζω, colloco, sedere facio. Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem.
Ε'πεκαλέσατο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκλημαι.
Ε'πεκαλύφθησαν, clausi sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, quod vide.
Ε'πεκβοηδῶ, subsidio venio. ἐκβέχω εἰς βοήθειαν. ex ἐπὶ, ἐκ, & βοηδέω, auxilior.
Ε'πεκέατο, Jon. pro ἐπέκειντο, instabant, irruerunt, 3. plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, urgeo. quod vide.
Ε'πέκεινα, trans, adverb. cum gen. pro ἐπ' ἐκεῖνα, ad illa usque.
Ε'πέκειτο, ἐπέκειντο, 3. sing. & plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo super, impositus sum. Th. κεῖμαι, jaceo.
Ε'πεκλέετ', pro ἐπεκέλετο, invocabat, 3. sing. pluf. perf. pass. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. f. έσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.
Ε'πεκλώσαντο, destinarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐπικλώθω, fatalia stamina duco. quod ex ἐπὶ, & κλώθω, neo.
Ε'πεκράτει, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Them. κρατος, εος, τὸ, robur.
Ε'πεκρέμασα, ας, ε, appendi, aor. 1. ind. act. ab ἐπικρέμαμαι, σαι, ᾶσθαι, quod ab ἐπὶ, & κρεμάω, suspendo. f. άσω. a. 2. ἐκρεμάδον. q. a. κρεμάζω.
Ε'πέκτασις, εως, ἡ, extentio. ab ἐπεκτείνω, extendo. quod ab ἐπὶ, ἐκ, & τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.
Ε'πεκτείνομαι, η, εῖ, contendo, nitor, extendor. f. ἐπεκτενοῦμαι. aor. 1. med. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab eod. th.
Ε'πεκτήσω, 2. sing. a. 1. med. verbi ἐπικτάομαι, insuper acquiro. Th. κτάομαι, acquiro. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.
Ε'πελαβετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio.
Ε'πελάθετο, 3. singul. aor. 2. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. f. λήσομαι, a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ, & λανθάνω, seu λήθω, lateo. f. λήσω.
Ε'πελαύνω, invado, promoveo. ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, f. άσω, agito.
Ε'πελθὰν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, supervenio. quod ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per syncop. ἦλθον.
Ε'πελθὼν, ὖσα, ὸν, a. 2. part. act. genit. ἐπελθόντος. vide in ἐπελθεῖν.
Ε'πέλυον, ες, aor. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico. f. λύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, solvo.
Ε'πεμαίετ', pro ἐπεμαίετο, instigabat, 3. sing. imperf. med. verbi ἐπιμαίομαι, incito. quod ex ἐπὶ, & μαίω, vehementer cupio.
Ε'πεμάξατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi μάσσω, abstergo. f. ξω.
Ε'πέμβαλε, injecit, 3. sing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, superjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. præt. med. βέβολα.
Ε'πεμβάλλεσθ, præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, inferor. ex ἐπὶ, ὸν, & Th. βάλλω, jacio.
Ε'πεμβάτης, ου, ὁ, Poet. pro ἀναβάτης, ου, ὁ, & per syncop. ἀμβάτης, ου, ὁ, sessor, qui equo insidet.
Ε'πεμβεβαὼς, conscendens, perf. part. act. Jon. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ὁ, verbi ἐπεμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβλν.
Ε'πέμεινα, ας, ε, & in 1. plur. ἐπεμείναμεν, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. fut. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ, & μένω, maneo.
Ε'πεμελήθη, ης, η, curavi, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero. f. ήσομαι. Th. μέλω, curæ est.
Ε'πεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, accuso. fut. ψομαι. p. μεμέμμαι.
Ε'πέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. vide ἐπέμεινα.
Ε'πεμηνάμην, ω, ατο, insanivi. aor. 1. med. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, insanio. fut. 1. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.
Ε'πεμπε, imperf. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.
Ε'πέμυξα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐπιμύσσω, subsanno. quod ex ἐπὶ, & μύσσω, vel σω, mungo, emungo. Th. μύζω, clausis labris, quendam ex naribus sonum emitto.
Ε'πέμψα, ας, ε, misi, aor. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.
Ε'πενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, 3. sing. imperf. supernatabat, verbi νήχομαι. Th. νέω, nato.
Ε'πενδύτης, ου, ὁ, amiculum, indusium, ab ἐπενδύω, quod vide.
Ε'πενδύω, superinduo. fut. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. med. ἐπενεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, εν, & δύω, induo.
Ε'πενεγκεῖν, aor. 2. inf. activ. ἐπενέγκη, 3. singul. aor. 1 vel 2. sub. ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, infero, objicio. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. ex ἐπὶ, & φέρω, fero.
Ε'πενεχθέντες, nom. plur. a. 1. par. act. ab ἐπι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἐπιφέρω, infero. vide ἔνεγκα, Poet. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act.

Ἐπένεμε, ας, ε, distribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod a νέμω, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. vide ἐπινέμεσθαι, depasci.

Ἐπενήοσον, accumulabam, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηέω, accumulo. ex ἐπὶ, ὀν, & νέω, glomero. imperf. ἔνεον, & ἤνεον, unde ὀνήνεον, & ἐπονήνεον.

Ἐπενήοσθε, florui super, præt. med. pro ἐπήνθησα, epenthesi τῦ σ, & reduplic. Attica, verbi ἐπανθέω, superfloreo. ex ἐπὶ, & ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθ©, ε©, τὸ, flos.

Ἐπενήχετο, natabat, 3. imperf. med. ab ἐπινήχω. f. ξω. Th. νέω, nato.

Ἐπένθε, 3. sing. imperf. verbi πενθέω.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, supervenio. Thema ἔρχομαι.

Ἐπεξεμι, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπὶ, ὀκ, & εἶμι, eo.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. ab ἐπεξέρχομαι, procedo. quod ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξεργάζομαι, elaboro. ex ἐπὶ, ἐξ, & ἐργάζομαι, laboro. fut. σομαι. p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, ὀ, τὸ, opus.

Ἐπεξέρχομαι, persequor, irruo, circumeo. ex ἐπὶ, ὀκ, & ἔρχομαι, quod vide.

Ἐπεξεύροµεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, invenio. ex ἐπὶ, ἐξ, & εὑρίσκω, idem. f. ήσω. a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Jon. pro ἐφεξῆς, deinceps, idem quod ἑξῆς.

Ἐπέξιθι, persequere, percense, præs. imperat. ab ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἐπέοικε, convenit, præt. med. ex ἐπὶ, & εἴκω, similis sum. vide simplex ἔοικα.

Ἐπεπείθε©, pro ἐπεπείθεσαν, obedivit, 3. sing. imperf. pass. ἐπεπείθεσαν, per syſtolen, pro ἐπεπειθήσαν, 3. plur. a. 1. pass. forte legend. ἐπεποίθεσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. ab ἐπὶ, & πείθω, persuadeo. fut. πείσω. aor. 2. ἐπιθον. præt. med. πέποιθα.

Ἐπέπε͂ν, Jon. pro ἐφέπειν, inſequi. ex ἐπὶ, & ἕπω, ſequor.

Ἐπεπειράατο, Jonic. pro ἐπεπείρωντο, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi πειράω, conor. f. άσω, & Jon. ήσω. perf. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Ἐπέπεσον, incidi. aor. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπεπτωκα. ex ἐπὶ, & πίπτω, cado.

Ἐπεπήγει, 3. ſing. pluſq. perf. med. quod ex ἐπὶ, & πήγνυμι, ſeu πήσω, figo. f. ξω. p. πέπηχα.

Ἐπέπιθμεν, perſuaſimus, per ſyncop. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. activ. Jonice reduplicatis etiam primis duabus litteris, verbi πείθω. Alii volunt eſſe 1. plur. pluſq. perf. med. pro ἐπεποίθεμεν, a p. m. πέποιθα.

Ἐπέπληγον, percuſſi, per reduplicat. pro ἔπληγον, aor. 2. ind. activ. verbi πλήττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. vel eſt aor. 2. verbi compoſ. ἐπιπλήσσω.

Ἐπέπλεον, adnavigabant, 3. plur. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπέπληξα, ας, ε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel ττω, f. ξω, increpo. ex ἐπὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel aor. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω: ut ἐδίδων, vel ἔδων, ως, ω. Alii per apocopen dictum volunt pro ἐπέπλωσας, 2. ſing. a. 1. vel 2. pro ἐπέπλως, ejuſdem verbi. Th. πλέω, fut. πλεύσω, navigo.

Ἐπεποίθειν, confiſus fueram, pluſq. perf. med. ex ἐπὶ, & πείθω, perſuadeo. f. πείσομαι. p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθη, Att. & Jon. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη, pro ᾔδειν, pluſq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπεπραίγεσαν, egerant, 3. pl. pluſq. perf. med. ab ἐπεπραίγθη, verbi πράσσω, vel ττω. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, inſuper ſternuto. ex ἐπὶ, & πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ἐπεπώκειν, excideram, pluſq. perf. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθη, tranſgreſſus ſum, aor. 1. ind. pass. verbi περαιόω, tranſveho. Th. πέρα, ultra, adverb.

Ἐπερράζοµαι, perpetro, exerceo. ex ἐπὶ, & ἐρράζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἐπέρεισε, adegit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & ἐρείδω, fut. σω, figo, firmo.

Ἐπέρεσθαι, ſciſcitari. f. ἐπερήσομαι. vide ἐπείρεσθαι.

Ἐπερήσομαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, tranſivi, trajeci, a. 1. ind. act. verbi περάω, fut. ήσω, & άσω, tranſeo. p. πεπέρακα.

Ἐπερῴᾶλυν, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρῴγνυμι. Th. ῥήσω, frango.

Ἐπερῥίφθη, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιῤῥίπτω, injicio. ex ἐπὶ, & ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα.

Ἐπέρῥωσαν, 3. plur. aor. 1. activ. vide ἐπερῥώσαντο.

Ἐπερῥώσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello, fortiter moveo. ex ἐπὶ, & ῥώννυμι. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐπέρχομαι, ſupervenio. præſ. part. ἐπερχομέν©. f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio. p. m. ἦλυθα.

Ἐπέρχοντ', pro ἐπέρχονθ', 3. plur. præſ. ἐπέρχομαι, quod vide.

Ἐπερωτάω, ω, interrogo. imperf. ἐπηρώτων, ων, αες, ας, αε, α. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. aor. 1. imperat. ἐπερώτησον, άτω. ex ἐπὶ, & ἐρωτάω. rogo, ſciſcitor. hinc ἐπερωτῶν.

Ἐπερώτημα, ατ©, τὸ, interrogatio. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερωτήσας, αντ©, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπέσαξεν, 3. ſing. aor. 1. verbi ἐπισκήπω, ſterno. f. ξω. Th. σάπω.

Ἐπεσβόλε©, ὁ, ἡ, verbera probroſa in aliquem jaciens. ex ἐπὶ, ες, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐπεσεν, cecidit, 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 1. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἑπέσθω, ſequatur, 3. ſing. præſ. imperat. ut & ἑπέσθων, dual. verbi ἕπομαι, ſequor. præſ. inf. ἕπεσθαι.

Ἐπεσιν, dativ. plur. ab ἔπ©, ε©, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, claudico. f. σω.

Ἐπέσκεπεν, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπισκέπω. f. ψω. Th. σκέπω, tego.

Ἐπεσκέψαθε, 2. plur. aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito. fut. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro, cum dat. f. άσω. p. ἐπεσκίακα. a. 1. ſub. ἐπισκιάσω, ης, η. ex ἐπὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπεσκίρτησε, inſiluit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. ex ἐπὶ, & σκιρτάω, ſalio. Thema σκαίρω, ſalio.

Ἐπεσκότησε, 3. ſing aor. 1. ind. activ. verbi ἐπισκοτέω, obtenebro. f. ήσω. p. ἐπεσκότηκα. quod ex ἐπὶ, & σκότ©, ος, ὁ, vel ε©, τὸ, tenebræ.

Ἐπέσσυν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.

Ἐπέσπεσθαι, Jon. & Poet. pro ἐφέπεσθαι, ſequi. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. hinc aor. 2. inf. ἐπισπεῖν. a. 2. part. ἐπισπών. ab ἐπισπάω, attraho. Th. σπάω, traho.

Ἐπέσσευ©, gem. σσ, pro ἐπέσευ©, Poetic. 3. ſingul. f. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐπέσσυ©, impetum fecit, per Metatheſ. pro ἐπίσεσυ©, 3. ſing. perf. paſſ. Sic ἐπέσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ex ἐπὶ, & σεύω, ſeu σύω, concito. Th. σεύω, quatio.

Ἐπεσσύθη, aſtiti, incubui. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐφίσημι. vide in ἵσημι, ſto.

Ἐπέσταλμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, mitto. quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεσφαράγιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπισφαραγίζω, ingemiſco. quod ex ἐπὶ, & σφαραγίζω. fut. σω. idem quod σφένω, gemo. Th. σφενὸς, ῆ, ὁ, anguſtus.

Ἐπέσφενε, ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. ab ἐπὶ, & σφένω, quod a σφενὸς, ῆ, ὁ, anguſtus.

Ἐπεστέψαντο, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, corono. f. ψω. p. ἔστεφα.

Ἐπεστὼς, ῶτ©, per craſin Jon. pro ἐφεστακὼς, perf. part. act. verbi ἐφίσημι, inſto. quod vide.

Ἐπέστη, ης, η, ſuperveni, aor. 2. ind. act. verbi ἐφίσημι, inſto. f. ἐπιστήσω. præt. ἐφέστηκα. quod ex ἐπὶ, & ἵσημι, ſto.

Ἐπεστήριχτο, 3. ſing. perf. paſſ. vide in ἐστήριχ©, a στηρίζω, firmiter ſtatuo. f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo. f. ίξω. p. ἐπεστήριχα; quod ex ἐπὶ, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. ἐπίστημι, quod vide.

Ἐπέστιο©, Jon. pro ἐφέστιο©, domeſticus, familiaris, quod vide.

Ἐπεσυναχίζε, idem quod ἐπεσεναχίζε, quod vide.

Ἐπεσφαμμένα, perverſa, & aſperiora verba, perf. part. paſſ. n. g. vide ἐπεσφάφλω.

Ἐπεσφάφλω, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. Th. στρέφω, verto.

Ἐπεσυφέλιζον, verberabant, 3. plur. imperf. ex ἐπὶ, & συφελίζω, duriter tracto. Th. σύφω, adſtringo. fut. ψω.

Ἐπέσχε, 3. ſing. a. 2. act. ἐπέσχον, verbi ἐπέχω, quod vide.

Ἐπέσχετο, 3. ſingul. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἕπεσ©, ſequitur, 3. ſing. ind. præſ. ab ἕπομαι, ſequor. aor. 1. med. ἑψάμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ἑπέτας, α, ο, Poet. & Dor. pro ἑπέτης, ου, ὁ, aſſecla, comes, famulus. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπετάνυσθε, a. 1. ind. paſſ. a. πετάννυμι, ſeu πετάζω, fut. άσω, pando, volo. Th. πετάω, idem.

Ἐπέτειλα, ας, ε, juſſi. a. 1. ind. activ. ab ἐπιπέλλω. quod ex ἐπὶ, & πέλλω, inſulit. verbo.

Ἐπέτει©, ος, ὁ, annuus, hornus. ἐπέτει© ἄνθρωπ©, homo inconſtans. Th. ἔτ©, ε©, τὸ, annus.

Ἐπέτελλε, imperabat, 3. ſing. imperf. act. ἐπετέλλετ', pro ἐπετέλεσε, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. med. verbi Ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπετμήδυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτμήδω, ſector ſtudioſe, operam do-

f. δύσω. Th. ἐπιπηδής, έος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.
Ἐπεπίθων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. quasi ab ἐπιπθέω, verbi ἐπιπθημι, impono. quod vide.
Ἐπετίμα, 3. singul. imperf. act. verbi ἐπιτιμάω, objurgo. f. ήσω. p. ἐπιπετίμηκα. ex ἐπὶ, & τίω, punio.
Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.
Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. ἐπετίμεον, ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo. quod vide.
Ἐπέτος, præsens anni tempus. ab ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐπέπασα, ας, ε, incidi in, offendi, nactus sum. aor. 1. Poet. pro ἐπέπτησα, verbi πετάω, ῶ. fut. ώσω. q. a prisco verb. πέπω. Th. πίπτω, cado.
Ἐπεπτάμην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιπτέπω, permitto. f. ψω. p. ἐπιπέπτεφα. a. 1. ἐπέπτευψα. præt. med. ἐπιπέπτομα. quod ex ἐπὶ, & πτέπω, verto.
Ἐπέπτευψα, ας, ε, aor. 1. act. vide ἐπεπτάμην.
Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, assequor. quod ex ἐπὶ, & τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι.
Ἐπέυσαον, imperf. vel a. 2. Æolic. pro ἐπέασον, & ἔασον, resolutione Jon. pro ἧδον, verbi ἀνδάνω, vel ἄδω, placeo. f. ἀδήσω.
Ἐπεύθόμεθα, intelligebamus, 1. plur. imperf. ex ἐπὶ, & πεύθομαι, seu πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.
Ἐπευκτός, ή, όν, optabilis, voto dignus. ab ἐπὶ, & εὔχομαι, precor.
Ἐπεύξάμην, aor. 1. part. med. ab ἐπεύχομαι, idem quod εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι. p. εὔγμαι.
Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, fut. ήσω. ex ἐπὶ, & εὐφημος, laudatus, quod ab εὖ, bene, & φημὶ, dico. Thema φάω, dico.
Ἐπεύχετο, Jon. pro ἐπεύχετο, præs. imperat. ab ἐπεύχομαι, glorior.
Ἐπεύχομαι, η, εῖ, glorior, præs. ind. vide ἐπεύξάμην.
Ἐπέφαντο, apparebant, 3. plur. plusq. perf. Poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, verbi φαίνομαι, appareo. fut. 2. φανήσομαι. perf. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, ostendo.
Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.
Ἐπέφνον, occidebat, 3. sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, occido. p. m. πέφονα. Alii a. 2. esse volunt ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per syncop. ἐπέφνον, occidi. Alii a φένω deducunt, & per reduplic. πεφένω, per syncop. πέφνω: unde a. 2. ἔπεφνον.
Ἐπέφραδον, ες, ε, aor. 2. ind. pass. verbi ἐπιφράζω, induco, indico. fut. σω. præt. ἐπιπέφρακα. præt. med. πέφραδα. Th. φράζω, dico. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracusana reduplicatione dici pro ἔφραδον, facto Themate πεφράδω, ex præt. med. πέφραδα.
Ἐπεφράσατ', pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐπιφράζομαι, excogito. vide ἐπέφραδον.
Ἐπεφράσαντο, Poet. pro ἐπέφρασαντο, quod vide.
Ἐπέφυκον, ες, ε, enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor. fut. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.
Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ἐπεφώνεον, ων, εες, ας, verbi ἐπιφωνέω, acclamo. f. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι, unde est ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio. Them. φωνή, ῆς, ἡ, vox.
Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. vel a. 1. verbi ἐπιχέω, infundo. vide Σχεῖν.
Ἐπέχειν, abstinere, occupare, præs. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in scopum. ab ἐπέχω, quod vide.
Ἐπεχείρησαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior. imperf. ἐπεχείρεον, ων. f. ήσω. p. ἐπιχειχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα, quod ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, manus.
Ἐπεχεῖτο, infundebat, 3. sing. imperf. hoc vero positum pro ἐπέχετο, passivum pro activo. Thema χέω, fundo. f. χεύσω.
Ἐπέχθω, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, pecto, tondeo. f. πέξω. Th. πεκω, idem.
Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω, invado. Thema χράω, invado furiose.
Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino, fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.
Ἐπέχω, inhibeo; item, recipio, disto; item, attendo. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπιχήσω. p. ἐπέχηκα. a. 2. ἐπέσχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & ἔχω, habeo.
Ἔπεψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.
Ἐπέων, gen. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.
Ἔπη, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a. 2. εἶπον.
Ἔπῃ, inest, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, insum, quod ex ἐπὶ, & εἰμὶ, sum.
Ἐπήβολος, Poet. pro ἐπίβολος, compos, qui aliquid adeptus est. ab ἐπιβάλλω, injicio, quod vide.
Ἐπήγαγε, adduxit, Attice pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. vel præt. med. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.
Ἐπηγάγοντο, 3. plur. aor. 2. pass. Attice, verbi ἐπάγομαι, adducor. Th. ἄγω, duco.
Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto. ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. præt. ἦγγελκα.
Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito. fut. ρῶ. p. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.
Ἐπηγορδίειν, Jon. pro κατηγορεῖν, incusare. quod vide.
Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ, & εἰμὶ, sum.
Ἐπῆειν, ῃς, ῃ, pluſq. perfect. med. verbi ἔπλμι, accedo, adeo. Thema εἶμι, eo.
Ἐπηετανὸς, ὸν, ὁ, annuus. ex ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐπηφενίδα, perf. part. activ. f. g. ab ἐπαφρέω. quod ex ἐπὶ, & ἀφρέω, video. f. ήσω.
Ἐπῆκαν, Jon. pro ἐφῆκαν, immiserunt, ab ἐφίημι. Sic ἐπῆκε, Jon. pro ἐφῆκε.
Ἐπηκολούθησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, subsequor. fut. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. quod ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ος, ὁ, ἡ, pedissequus, a.
Ἐπήκοος, ος, ὁ, qui rem aliquam audivit propitius. Th. ἀκούω, audio.
Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, exaudio. f. ούσω. p. ἐπήκουκα. p. m. ἐπήκοα. ex ἐπὶ, & ἀκούω, audio.
Ἐπηκροῶντο, 3. plur. imperf. med. ἐπηκροάομαι, ώμην, ᾶς, ῶ, ᾶτο, ῶντο, verbi ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio. ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio.
Ἐπήλαν, 3. plur. a. 1. act. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. a. 1 ἔπηλα.
Ἐπήλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo. f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι, venio.
Ἐπήλυσα, ων, τά, & ἐπήλυδες, advenæ, nom. pl. ab ἐπήλυς, υδος, quod ab ἐπέρχομαι, advenio. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio.
Ἐπήλυθε, 3. sing. præt. med. vel a. 2. & per syncop. ἐπῆλθε, ab eodem verbo.
Ἐπήλυς, advena, q. ab ἐπελήλυθα. ἐπήλυθος, advena. Job. 20. 26. ἐπήλυσία, adventus. vide in ἐπήλυθα.
Ἐπήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do. fut. ανῶ. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.
Ἐπημοιβός, ὸν, ὁ, alternans. ab ἀμείβω, alterno.
Ἐπήνεον, laudabam, & contracte ἐπήνων, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo. f. έσω. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. pass. ἐπηνέθην, ex ἐπὶ, & αἶνος, ου, ὁ, laus.
Ἐπῆν, aderat, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, sum. Sed ἐπῆν, quandoquidem, Jon. pro ἐπεὰν, ab ἐπεὶ, postquam, & ἄν, si.
Ἐπήνεσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. gem. σν, pro ἐπήνεσαν, vide ἐπήνεον.
Ἐπήνθα, præt. med. verbi ἐπανθέω, superfloreo. ex ἐπὶ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos. vide ἐπανήνθα.
Ἐπήνησαν, laudarunt, 3. pl. a. 1. activ. Poet. pro ἐπήνεσαν. ab ἐπαινέω.
Ἐπηνεμίος, ος, ὁ, ἡ, vanus, evanidus. ab ἐπὶ, & ἄνεμος, ventus.
Ἐπηώησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπηώηκα. ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, contra, pro.
Ἐπηωύθη, completa erat, a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, vel ἀνύτω, perficio.
Ἐπήξατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπηγα.
Ἔπηξεν, 3. sing. aor. 1. activ. ejusdem verbi.
Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, minitor.
Ἐπῆρα, sustuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω. a. 1. m. ἐπηράμην. a. 1. pass. ἐπήρθην. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.
Ἐπήρατος, ος, ὁ, ἡ, amabilis. ex ἐπὶ, & ἐράω, f. άσω, amo.
ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, damno afficio, infesto, vexo, calumnior. fut. άσω. p. ἠπηρέακα. quasi ex ἐπὶ, & Ἄρης, Mars, quasi aperto Marte incesso, & lacesso. vel ἐρέω, dico. Hinc ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum, in bello, injuria.
Ἐπῆρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo. f. ἐπαρῶ. præter. ἐπῆρκα. aor. 1. part. ἐπάρας, αντος, ὁ. a. 1. pass. ἐπήρθην. quod ex ἐπὶ, & αἴρω, tollo.
Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐπέρομαι, interrogo, quod ex ἐπὶ, & ἔρω, dico. At ἐπῆρετο, cum ι subscripto, est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, attollo. Th. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. aor. 1. ἦρα.
Ἐπηρεφέας, acc. plur. ab ἐπηρεφὴς, tectus, coopertus. quod ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego. f. ψω.
Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, attollo. quod vide in ἐπῆρον.
Ἐπήρκεῖ, 3. sing. imperf. ab ἐπαρκέω, sufficio, subvenio. fut. έσω. p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulso.
Ἐπήρκεσαν, 3. sing. a. 1. verbi ejusdem vide ἐπήρκεῖ.
Ἐπηρτημένος, ος, ὁ, ἡ, elatus, perf. part. pass. ab ἐπαίρομαι. Est & expeditus, promptus.
Ἔπῆρσα, ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ, & ἄρω, apto. f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.
Ἐπηρτημένος, perf. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, immineo. quod ab ἐπὶ, & ἄω, τάω, suspendo. f. ήσω.
Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώταον, ων, αες, ας, verbi ἐπερωτάω, interrogo. fut. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.
Ἐπηρώτησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. vide ἐπηρώτα.
Ἔπῆσαν, insuper erant, 3. plur. imp. verbi ἔπειμι. quod ab εἰμὶ, sum.
Ἐπηφείειν, Jon. pro ἐφηφείειν, per syncop. pro ἐφηφείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, delector super aliquare. quod ex ἐπὶ, & ἥδω, delecto. f. ήσω. Th. ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis.

Ἐπή-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἐπήϐεσε, 3. sing. a. 2. med. verbi ἐπαισθάνομαι, sentio. ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, idem. fut. αἰσθήσομαι. præt. ἤσθημαι, a. 2. med. ἠϐάω, ω, εσω.

Ἐπησκήσατο, 3. singul. a. 1. med. verbi ἐπασκέω, applico, exerceo. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἔπηϊ, præs. sub. 3. singul. ab ἕπομαι. sequor. a. 1. med. εἱψάμην.

Ἐπήϐιμος, ος, ὁ, ἡ, densus. ab ἐπὶ, & ἤϐιον, ου, τὸ, stamen.

Ἐπηχθεσμένος, perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, ingenio sub pondere. quod ex ἐπὶ, & ἄχθομαι, idem. fut. ήσομαι, & έσομαι. a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

ἘΠΙ, præpositio, cum gen. super, ut ὁ ἐπὶ τῶ ἀποῤῥήτων, qui præest arcanis. in, ad, supra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. super, adversus, per, sub, ut ἐπὶ τῷ ἕω, sub auroram. est etiam super, ultra, præter, juxta; item post. Sine casu est desuper. Interdum otium agit in compositione. ἐπὶ μᾶλλον, multo magis.

Ἔπι, pro ἔστι, inest, instat: ponitur etiam pro ἔασιν, insunt, ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐπιάλλομαι, per syncop. pro ἐπιαλλόμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, præs. particip. ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio. aor. 2. med. ἠλόμην, ω, εσθαι.

Ἔπιασα, ας, ε, & in 2. plur. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo. f. άσω. p. πεπίακα. a. 1. pass. ἐπιάσθην. f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio. Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, aor. 1. ind. passiv. vide in ἐπίασα.

Ἔπιαχον, clamabant, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἔπίϐα, insulta, per apocop. Poet. pro ἐπίϐηθι, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιϐαίνω, quod vide.

Ἐπιϐάθρα, ας, ἡ, & ἐπίϐαθρον, ου, τὸ, scala nautica, pons.

Ἐπιϐαίω, ης, η, conscendam, a. 2. opt. act. ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐαινέμεν, ascendere, Jonic. pro ἐπιϐαίνειν, præs. inf. activ. ejusdem verbi.

Ἐπιϐαίνω, conscendo. fut. ἐπιϐήσομαι. p. ἐπιϐέϐηκα. aor. 2. ἐπέϐην. a. 2. part. ἐπιϐάς, άντος, ὁ. ex ἐπὶ, & ϐαίνω, eo.

Ἐπιϐάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιϐάλλω, injicio. quod vide.

Ἐπιϐάλλεν, Dor. pro ἐπιϐάλλε, præs. imperat. pass. ab ἐπιϐάλλω.

Ἐπιϐάλλω, injicio, immitto. imperf. ἐπέϐαλλον, erumpebam. f. ἐπιϐαλῶ. p. ἐπιϐέϐληκα. a. 2. ἐπέϐαλον. a. 2. part. act. ἐπιϐαλὼν, όντος, ὁ. perf. pass. ἐπιϐέϐλημαι. Th. ϐάλλω, jacio.

Ἐπιϐαλοῦσα, 2. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιϐάλλω, quod vide.

Ἐπιϐαλοῦσι, 3. plur. f. 2. act. ἐπιϐαλῶν, a. 2. part. vide ἐπιϐάλλω, injicio.

Ἐπιϐαρέω, aggravo. fut. ήσω. perf. ἐπιϐεϐάρηκα. aor. 1. ἐπεϐάρησα. aor. 1. inf. ἐπιϐαρῆσαι. ex ἐπὶ, & ϐάρος, εος, τὸ, pondus.

Ἐπιϐάς, άντος, conscendens, a. 2. part. activ. & in f. g. ἐπιϐᾶσα, ab ἐπιϐαίνω, quod vide. hinc ἐπίϐασις, invasio.

Ἐπιϐατεύειν, occupare, usurpare, navem ascendere. quod ab ἐπιϐαίνω, quod vide.

Ἐπιϐάτης, ου, ὁ, epibata, vector. ab eod. verbo, & them. ἐπιϐατὸς, ἡ, όν, de loco dicitur, ad quem patet accessus.

Ἐπίϐδα, festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum festo primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίϐδα, vel παλία, tempus, scil. sequens, vel futurum.

Ἐπιϐεϐηκώς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιϐαίνω, conscendo, quod vide.

Ἐπιϐήμμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιϐῆναι, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Ἐπιϐησέμεν, Jon. pro ἐπιϐήσειν, fut. 1. inf. activ. ejusdem verbi.

Ἐπιϐήσεο, ascende, præs. imperat. Jon. pro ἐπιϐήσου, verbi ἐπιϐήσομαι, quod a fut. formatum contra regulam. Th. ϐαίνω, eo.

Ἐπιϐησόμενος, fut. 1. med. part. verbi ἐπιϐαίνω, conscendo, quod vide.

Ἐπιϐήτωρ, ορος, Jon. pro ἐπιϐάτης, ου, ὁ, inscensor. & epithet. maris fœminam ascendentis.

Ἐπιϐιϐάζω, impono, facio ascendere. fut. άσω. p. ϐεϐίϐακα. a. 1. ἐπεϐίϐασα. ex ἐπὶ, & ϐαίνω, eo.

Ἐπιϐιώμι, sum superstes, quod ex ἐπὶ, & ϐιώμι, pro ϐιόω. Th. ϐίος, vita.

Ἐπιϐλέπω, respicio. f. ψω. p. ἐπιϐέϐλεφα. Th. ϐλέπω.

Ἐπιϐλέψεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιϐλέπω, intueor. Th. ϐλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Ἐπίϐλη, ης, ἡ, fibula. ab ἐπιϐάλλομαι, quia immittitur. ex ἐπὶ, & ϐάλλω, jacio.

Ἐπίϐλημα, ατος, τὸ, q. d. additamentum, panniculus. ab eodem them.

Ἐπιϐλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus; id, quod foribus injicitur, ab ἐπιϐάλλω.

Ἐπιϐοάω, vociferor. f. ήσω. p. ἐπιϐεϐόηκα. ex ἐπὶ, & ϐοάω, clamo. Hinc ἐπιϐόητος, pro infami, apud Anacreont.

Ἐπιϐοηδᾶν, suppetias ferre. Th. ϐοηδέω, auxilior.

Ἐπιϐόητος, ου, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιϐοάω, acclamo.

Ἐπιϐολὴ, ῆς, ἡ, exorsus, accessio. ex ἐπὶ, & ϐάλλω, jacio. p. m. ϐέϐολα.

Ἐπιϐόσκω, pasco. f. ϐοσκήσω. Th. ϐόω, ῶ. f. όσω, & ώσω, idem.

Ἐπιϐουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex ϐουκόλιον, ου, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιϐουκόλος, idem quod ϐουκόλος, bubulcus. quod vide.

Ἐπιϐουλεύω, insidias struo, animo agito. f. εύσω. vide ἐπιϐουλὴ, ῆς, ἡ.

Ἐπιϐουλὴ, ῆς, ἡ, insidiæ. hinc ἐπιϐουλία, Poet. pro ἐπιϐουλὴ. hinc ἐπίϐουλος, ου, ὁ, insidiator. ex ἐπὶ, adversus, & ϐουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Ἐπιϐρέμω, adfremo. ex ἐπὶ, & ϐρέμω, f. μῶ, fremo.

Ἐπιϐρίθειν, vide in ἐπιϐρίσῃ.

Ἐπιϐρίσῃ, ingruerit, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιϐρίθω, impressionem facio. Th. ϐρίθω, sum gravis.

Ἐπιϐώμια, ων, τὰ, sacrificia. Th. ϐωμὸς, οῦ, ὁ, ara.

Ἐπιϐώσαντο, Jon. & Poet. pro ἐπιϐοήσαντο, invocasse, aor. 1. inf. med. verbi ϐοάω, clamo. Sic ἐπιϐώσωνται, pro ἐπιϐοήσωνται, vocaverint, 3. plur. aor. 1. sub. med.

Ἐπιϐωσόμεθα, invocabimus, per contract. pro ἐπιϐοησόμεθα, 1. plur. f. 1. med. a ϐοάω, clamo. sic ϐώσαιτο, pro ϐοήσαιτο.

Ἐπιϐωτρεῖν, Dor. pro ἐπιϐοᾶν, invocare. Th. ϐοάω, clamo.

Ἐπιγαμϐρεύω, affinitatis jure duco. fut. εύσω. præt. ἐπιγεγάμϐρευκα. a. 1. ἐπεγάμϐρευσα. ex ἐπὶ, & γαμϐρὸς, οῦ, ὁ, gener.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπὶ, & γάμος, quod vide.

Ἐπίγαμος, ὁ, ἡ, nubilis. quod a γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω.

Ἐπιγεγονὼς, ότος, ὁ, perf. part. med. verb. ἐπιγίνομαι, supervenio. quod vide.

Ἐπίγειος, ος, ὁ, ἡ, terrestris. τὰ ἐπίγεια, terrena. ex ἐπὶ, & γέα, ας, ἡ, terra, & contract. γῆ.

Ἐπιγελάω, insulto, irrideo, rideo. Ex ἐπὶ, & γελάω, rideo.

Ἐπιγιγόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, supervenio. quod vide.

Ἐπίγια, funes, quibus puppis a terra religatur. ab ἐπὶ, & γέα, vel γύα. melius igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγίγνομαι, præs. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præs. partic. idem quod ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, supervenio. f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. med. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ, & γίνομαι, seu γείνομαι, nascor.

Ἐπιγινώσκω, agnosco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. aor. 1. ἐπέγνωσα. aor. 2. ἐπέγνων, ως, ω. aor. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. inf. ἐπιγνῶναι. aor. 2. part. ἐπιγνούς, όντος, ὁ. perf. pass. ἐπέγνωσμαι. a. 1. pass. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπὶ, & γινώσκω, cognosco.

Ἐπιγλωτίς, ίδος, ἡ, lingula, minor lingua. ab ἐπὶ, & γλῶσσα, lingua.

Ἐπιγναμπτὶ, flectit, 3. sing. præs. ind. ἐπιγνάμψασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐπιγνάμπτω. Th. κάμπω, flecto.

Ἐπιγνάμψας, ασα, a. 1. part. act. vide in ἐπιγνάμπτει.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi Ἐπιγινώσκω, agnosco, quod vide.

Ἐπιγνόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ἐπιγνούς, όντος, ab ἐπιγινώσκω, agnosco, quod vide.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. vide γνῶθι.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, qui aliquid alicui ignoscit. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. passiv. ab eodem verbo.

Ἐπιγνώσεσθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγινώσκω, quod vide

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, agnitio. ab eodem verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri, filii. Th. γείνομαι, sum, fio. p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, femur. hinc ἐπιγουνίδιος, qui supra genua positus. ex ἐπὶ, super, & γόνυ, τὸ, genu.

Ἐπιγχάϐδην, strictim, adverb. ab ἐπιγχάφω, quod vide.

Ἐπιγχαφὴ, ῆς, ἡ, titulus, inscriptio. Item census, lustrum. Vide ἐπιγχάφω.

Ἐπιγχάφω, inscribo. fut. ψω. p. ἐπιγέγχαφα. aor. 1. ἐπέγχαψα. perf. pass. ἐπιγέγχαμμαι. plusq. perfect. ἐπεγεγχάμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ, & γχάφω, scribo.

Ἐπιδαίσιος, ος, ὁ, ἡ, communis. ab ἐπὶ, & δαίω, partior.

Ἐπιδαψιλδίεσκε, & δίευν, liberaliter exhibere. Th. δαψιλὴς, ές, ὁ, ἡ, largus, copiosus. quod vide.

Ἔπιδε, respice, aor. 2. imperat. verbi ἐπείδω, respicio, intueor. fut. ἐπείσω. a. 2. εἶδον, & ἴδον. Th. ἄδω, video.

Ἐπιδεδωκόπα, acc. sing. perf. part. act. ab ἐπιδίδωμι, insuper do, cresco. ex ἐπὶ, & δίδωμι. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεὴς, ές, ὁ, idem quod ἐπιδεὴς, ές, ὁ, ἡ, indigens, quod vide.

Ἐπιδειελα, adverb. post meridiem. a δείλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δέω, & ἕλη, quum Solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δειελα, circa pomeridianum tempus.

Ἐπιδεικνυμι, vel ἐπιδεικνύω, ostendo. præs. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, ὁ. fut. δείξω. p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. plural. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. præs. part. med. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπὶ, & δείκνυμι, monstro.

Ἐπιδείξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, aor. 1. inf. med. ἐπιδείξασθε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατω, 3. sing. aor. 1. med. ab ἐπιδείκνυμι, ostendo. quod vide.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, ostensio, demonstratio. acc. sing. ἐπίδειξιν. a verbo ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, όν, demonstrativus, a, um. ab ἐπιδείκνυμι, quod vide.

Ἐπιδέξιος, ος, ὁ, sincerus, elegans, dexter. ἐπιδέξια χειρὸς, Poetic. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, ad dextras partes manus, dextra manu. ab ἐπὶ, & δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextera.

Ἐπιδέρκεται, inspicit, 3. sing. præs. ind.

ex

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ex ἐπὶ, & δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεσμέω, illigo. ἐπιδεσμέω, alligo. hinc ἐπίδεσμος, & ον, τὸ, fascia, qua vulnus obligatur, vinculum. ex ἐπὶ, & δέω, ligo.

Ἐπιδέουσα, Jonic. pro ἐπιδέουσα, absis, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδέομαι, egeo. ex ἐπὶ, & δέω, pro δέω, egeo. Th. δεῖ, opus est.

Ἐπιδεύης, egeas, 2. sing. præs. sub. act. vide ἐπιδέομαι.

Ἐπιδευὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεὴς, indigens. nom. plur. ἐπιδευέες, ab ἐπιδέω, indigeo. Th. δεῦ, opus est.

Ἐπιδεύομος, præs. particip. med. ab ἐπιδεύομαι. vide ἐπιδέομαι.

Ἐπιδέχομαι, excipio. imperf. ἐπεδεχόμην, ου, εο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπίδηλος, ος, ὁ, manifestus. ex ἐπὶ, & δῆλος, ου, ὁ, perspicuus.

Ἐπιδημέω, advena sum. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. aor. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, ὁ, & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδήμιος, & ἐπίδημος, ος, ὁ, ἡ, versans in populo, civilis, domesticus. hinc ἐπιδημιάω, sum in urbe, advenio. ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐπιδιαπάσσομαι, insuper mando, vel constituo; item insuper addo. fut. ξομαι. a. 1. med. ἐπιδιεπαξάμην, ω, απ. ex ἐπὶ, διὰ, & πάσσω, vel πω, ordino.

Ἐπιδίδωμι, insuper do. ἐπεδίδε, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδου. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. aor. 2. ἐπέδων. aor. 1. ἐπέδωκα. aor. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδίζεσθαι, inquirere. Thema δίζω, quæro.

Ἐπιδινήσας, a. 1. part. act. ab ἐπιδινέω, in orbem ago, verso. ex ἐπὶ, & δινέω, idem. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, corrigo. f. ώσω. p. ἐπιδιώρθωκα. a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. aor. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω. a. 1. sub. med. ἐπιδιορθώσομαι, η, ηται. ex ἐπὶ, διὰ, & ὀρθός, ὁ, ὁν, rectus.

Ἐπιδιφρίς, ίδος, ἡ, locus quidam in curru, pars currus. Ἐπιδιφριος, ος, ὁ, qui sedet, aut ponitur in curru. aliquando, otiosus. ex ἐπὶ, & δίφρος, ου, ὁ, currus.

Ἐπίδιχα, seorsum, separatim. Poet. adv. pro χωρίς. Thema δίς, bis. hinc δίχα, seorsum.

Ἐπιδιώξον, aor. 1. imperat. act. verbi διώκω, insequor.

Ἐπιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδύω. vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ὁ, ἡ, de quo est opinio, futurum. ut ἐπίδοξος ἐστὶ βασιλεύειν, de eo erat opinio, fore, ut regnaret. & ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, gloriosus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam. Ex ἐπὶ, & δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Ἐπιδός, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, incrementum, additamentum, propagatio, accessio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδύναι, a. 2. inf. act. ἐπιδύς, aor. 2. part. ejusdem verbi.

Ἐπιδραμόντος, genit. sing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, aor. 2. part. f. g. ab ἐπιδρέχω, percurro. Th. δρέχω. f. δρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπίδρομος, ος, ὁ, accessu facilis, planus. ab ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus. ab ἐπιδρέχω, percurro. Th. δρέχω, curro. fut. ξω. præt. δεδράμηκα. præt. med. δέδρομα.

Ἐπιδώμμυν, 1. plur. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι. Sed ἐπιδώμμυν, 1. pl. aor. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. sub. med. 1. pl. ab ἐπιδίδω, pro ἐφοράω, inspicio.

Ἐπιδών, aor. 2. particip. activ. vide ἐπιδῶμμυν.

Ἐπιδώσω, ως, ει, fut. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, ab ἐπιεικὴς, æquus, quod vide.

Ἐπιεικέλος, ος, ὁ, similis. Th. ἔοικα, similis sum.

Ἐπιεικὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui de suo jure remittit, æquus. dat. pl. ἐπιεικέσι. ἐπιεικὲς, sc. ἐστὶ, consentaneum est, decet. hinc ἐπιεικῶς, æque. ex ἐπὶ, & εἴκω, cedo, similis sum.

Ἐπικτὸς, tolerabilis, facile cedens. ab ἐπὶ, & εἴκω, cedo.

Ἐπιεικῶς, mediocriter, abunde, sufficienter. ab ἐπιεικὴς, quod vide.

Ἐπιειμμένος, indutus, pro ἐφειμμένος, perf. part. pass. Poetic. & in vocativo ἐπιειμμένε. ex ἐπὶ, & ἕννυμι, induo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Ἐπίειν, Jon. pro ἐφίαν, & ἐφιέναι. vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, spera, præs. imperat. Jon. ab ἐπὶ, & ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, spero. f. σω. p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίημι, admitto. vel Jon. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ, & εἶμι, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιεσσαμμένος, gemin. σσ, pro ἐπιέσασμένος, Poet. pro ἐφέσασμένος, a. 1. m. inf. ἐπιεσσάμμην, a. 1. part. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω. quod ab ἐπὶ, & ἕννυμι, seu ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. med. ἐσάμην.

Ἐπίεσαι, 3. perf. pass. ab ἐπιέω, induo. f. ἐπιέσω. a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι, & assumpto σ, fit ἅσμαι, σαι, σαι. hinc ἐπίεσαι.

Ἐπιζάφελος, ος, ὁ, vehemens. inde ἐπιζαφελῶς, graviter. ex ἐπὶ, & ζαφελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, vehemens, agrestis.

Ἐπιζάω, sum superstes. Ex ἐπὶ, & ζάω, vivo.

Ἐπιζήμιος, ος, ὁ, damnosus, noxius. ex ἐπὶ, & ζημία, ας, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, supervivere. vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, requiro. f. ήσω. p. ἐπεζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ, & ζητέω, quæro.

Ἐπίη, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω, Jon. ἐπήσω. a. 2. ἔφιον, & Jon. ἔπιον. hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto. quod ex ἐπὶ, & ἰάλλω. f. ἰαλῶ, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ἐπίημι, invado, pro ἔπειμι, quod vide.

Ἐπίηρα, amabilia, vide ἐπιήρατος.

Ἐπιήρατος, quasi ἐπιήρατος, & per syncop. ἐπήρατος, & ἐπίηρος, verso ε, in η, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Ἐπιηφθέντες, Jon. & Poetic. pro ἐφηδέντες, nom. plur. aor. 1. part. verbi ἐφήδομαι, gaudeo super aliqua re. ex ἐπὶ, & ἥδομαι, delecto. Thema ἡδὺς, ἐος, ὁ, suavis.

Ἐπιθανάτιος, ος, ὁ, ἡ, morti destinatus. ex ἐπὶ, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Thema θήσκω, morior. fut. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, inducere, a. 2. inf. act. ἐπιθὲς, ἐντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per syncop. pro ἐπιθέητε, 2. plur. a. 2. opt. activ. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐπίθωνται, Genes. 11. vers. 6.

Ἐπίθετος, εως, ἡ, impositio. ἐπίθετος, impositivus, additus. ab ἐπιτίθημι, impono, quod vide.

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. a τίθημι, pono.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ab ἐπιτίθημι, impono, quod vide.

Ἐπιθί, invade. præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo. præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἔον.

Ἐπιθμὸν, per syncop. pro ἐπίθομεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. verbi πείθω, persuadeo. f. πείσομαι, aor. 2. ἔπιθον.

Ἐπιθόν, aor. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. aor. 2. med. verbi πείθω, persuadeo. p. m. πέποιθα. perf. pass. πέπεισμαι. f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύω, audacem reddo. ex ἐπὶ, & θρασύς, ος, τὸ, audacia, per Metathesin pro θάρσος, ος, τὸ, idem.

Ἐπίθρεξας, 2. sing. a. 1. ind. act. Jon. ab ἐπιθρέχω, percurro, incurro. Th. δρέχω, f. δρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, insiliens, præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω. Th. θρώσκω, salio.

Ἐπιθυμέω, concupisco, desidero. imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εσκ, ές. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὸς, ὸν, ὁ, cupidus. ex ἐπὶ, & θυμὸς, ὸν, ὁ, animus.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiscentia. ab ἐπιθυμέω, quod vide.

Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem. ex ἐπὶ, & θύω, impetu feror.

Ἐπίθωνται, 3. plur. aor. 2. sub. med. ex ἐπιτίθημι, impono. a. 2. med. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθρονιάζομαι, sedeo. Ex ἐπὶ, & καθέζομαι, quod vide.

Ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος, ὁ. ex ἐπὶ, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem & sedeo.

Ἐπικαθίσαντος, genit. sing. a. 1. part. act. vide in ἐπικαθίζω.

Ἐπικαίριος, & ἐπίκαιρος, ος, ὁ, intempestivus, periculosus. ex ἐπὶ, & καιρὸς, ὸν, ὁ, tempus.

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco; item cognominor. f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. plusq. perf. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. med. ἐπεκαλεσάμην, ω, απ. a. 1. sub. med. ἐπικαλέσωμαι, η, ηται. a. 1. pass. ἐπεκλήθην. a. 1. part. pass. ἐπικληθείς, εῖσα, έν. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπικαλύμματα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur. ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen. ex ἐπὶ, & καλύπτω, tego. fut. ψω. p. φα. perf. pass. κεκάλυμμαι.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, inflecto, persuadeo. fut. ψω. Thema κάμπω, flecto.

Ἐπικάρσιος, ος, ον, idem quod κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύσαι, aor. 1. inf. vide in κατακλύζω, inundo.

Ἐπικατάρατος, ος, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπίκαυτος, ὁ, ἡ, præustus. Th. καίω, uro. fut. καύσω.

Ἐπίκεμαι, incumbo, insto, urgeo, & in 3. plur. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἐπικεῖσθαι. præs. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Thema κεῖμαι, jaceo.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, invoco. quod vide.

Ἐπικερδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέω, verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia. vide in κέρτομος.

Ἐπικερτομέουσα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, ῶσα, præs. part. f. g. ab eodem verbo, & them.

Ἐπικεύθω, celabo, f. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ, & κεύθω, occulo. f. κεύσω. p. κέκευθα.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecunia licitari. ex ἐπὶ, & κηρύσσω, promulgo. Thema κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid age-

re. Th. κήρυξ, præco.

Ε'πικίδνημι, diffundo ſuper, quod a κίδνημι, ſeu κιδνάω, hoc autem a σκεδάω, diſpergo.

Ε'πικίνδυνος, ὁ, ἡ, periculoſus. Thema κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Ε'πικλάω, inflecto, frango, obtundo. ex ἐπὶ, & κλάω, frango.

Ε'πικλείω, laudo, celebro. idem quod κλείω.

Ε'πικλέπτω, furor. f. ψω. hinc ἐπίκλοπος, furax; item ſubdolus. Them. κλέπτω, furor. f. ψω. p. m. κέκλοπα.

Ε'πικληθὰς, ᾶσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. ab ἐπικαλέομαι, invoco, quod vide.

Ε'πικλήρῳ, dat. ſing. ab ἐπίκληρος, ου, ἡ, ad quam univerſa hæreditas pertinet. ex ἐπὶ, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Ε'πικλῆσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per ſyncop. ab ἐπικαλέω, appello. f. έσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ε'πίκλησιν, accuſ. ſing. ab ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. perf. paſſ. κέκλημαι, σαι.

Ε'πίκλητος, ου, ὁ, ἡ, accerſitus. Ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ε'πικίρναζε, miſceri. a κίρνημι, idem quod κεραννυμι, miſceo.

Ε'πίκλινον, aor. 1. imperat. activ. vide κλίνω.

Ε'πίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax: item ſubdolus. ab ἐπὶ, & κλέπτω, f. ψω, furor. p. m. κέκλοπα.

Ε'πικλύζω, proluo, inundo. quod ex ἐπὶ, & κλύζω. fut. σω. abluo. a. 1. ἐκλυσα. p. κέκλυκα.

Ε'πικλύσασα, aor. 1. part. f. g. vide in ἐπικλύζω, proluo.

Ε'πικλυτὸς, celebris, inclytus. Ex ἐπὶ, & κλύω, audio.

Ε'πικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco. ex ἐπὶ, & κλώθω, neo. f. κλώσω.

Ε'πίκοινον, in commune. Th. κοινὸς, ὁ, communis.

Ε'πικούρος, ου, ὁ, Epicureus, nomen Sectæ, ab Epicuro philoſopho infami, ab ἐπίκουρος, ὁ, auxiliator.

Ε'πικουρῆσαι, auxilium præbere, aor. 1. inf. activ. ἐπικουρήσαντα, auxiliantem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἐπικουρέω, auxilior. f. ήσω. Th. ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator.

Ε'ΠΙΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, ſc. in bello. auxiliatrix. hinc ἐπικουρέω, auxilio venio. ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium. τὸ ἐπικουρικὸν, auxiliares copiæ, proprie juvenum. q. ab ἐπὶ, & κοῦρος, quod juvenum ſit belligerare.

Ε'πικυφίζω, ες, ει, allevo, præſ. ind. ex ἐπὶ, & κυφίζω, levo. Th. κῦφος, ου, ὁ, levis.

Ε'πικράθω, Poet. pro ἐπικράνθω, amarus factus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πικραίνω, idem quod πικρόω, amarum reddo, exacerbo. Thema πικρὸς, ὸν, ὁ, amarus.

Ε'πικρᾶναι, capite annuiſſe, aor. 1. inf. act. ἐπικρανεῖς, 2. ſing. fut. 1. act. ab ἐπικραίνω, perficio. fut. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, fut. νῶ, effectum reddo.

Ε'πικράνθω, amarus factus ſum, a. 1. ind. paſſ. a πικραίνω, amarum reddo. f. ανῶ, p. πεπίκρασμαι. Th. πικρὸς, ὸν, ὁ, amarus.

Ε'πικρατέοντα, acc. ſing. m. g. vel nom. plur. n. g. part. præſ. ab ἐπικρατέω, prævaleo, potior. fut. ήσω. præt. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ, & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ε'πικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Ε'πικράτησεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ex ἐπὶ, & κρατέω, vinco. Th. κράτος, εος, τὸ, vis.

Ε'πικρατίδες, ſudaria, lintea ſudatoria, quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur, a κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem. An quia corpore arcte ἐπικρατεῖ, id eſt continetur?

Ε'πικρήγνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per epenth. τῶ ν, verbi ἐπικραίνω. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, efficio. f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

Ε'πικρήνωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. ab eodem verbo.

Ε'πικρῆσαι, a. 1. inf. Jon. pro ἐπικερᾶσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admiſceo. ex ἐπὶ, & κεράννυμι, miſceo. f. 1. κεράσω, perf. κεκέρακα, perf. paſſ. κεκέρασμαι, & per ſyncop. κέκραμαι. a. 1. ἐκεράσθην, & ἐκράσθην, f. 1. paſſ. κερασθήσομαι, & κραθήσομαι.

Ε'πίκρυφος, ου, ὁ, Poet. pro quo & κρύφιος, ία, ον, & κρυπτὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulo.

Ε'πίκτητος, ου, ὁ, ἡ, acquiſititius. ex ἐπὶ, & κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ε'πικυΐσκεζε, ſuperfætare. Ex ἐπὶ, & κύω, in utero geſto.

Ε'πικύρσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικύρσαιεν, 3. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπικυρέω, incido. vide κύρσαι.

Ε'πικυρτώσιτε, attollentes, dual. num. part. præſ. Poet. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς, ὸν, ὁ, curvus.

Ε'πικωμάζω, laſcivio, indulgeo genio. Ex ἐπὶ, & κωμάζω. Th. κῶμος, laſcivum convivium.

Ε'πικώμιον, ου, τὸ, Poet. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Hinc & ἐπικωμιάζω, ία, ον, pro ἐγκωμιάζω, vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, όν, laudatorius, a, um, ἐγκωμιαστὴς, ὁ, laudator.

Ε'πιλαβέζε, aor. 2. inf. med. ἐπιλαβόμην, a. 2. part. med. ἐπιλαβόντ) 3. plur. a. 2. ſub. med. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo. quod vide.

Ε'πιλαθέζε, a. 2. inf. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, quod vide.

Ε'πιλάθητ), 3. ſing. a. 2. ſub. med. vide ἐπιλαθέζε.

Ε'πιλαμβάνομαι, prehendo, cum gen. nancifcor. fut. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπελαβόμην, ου, εο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβέ. a. 2. ſub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται). a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio. perf. λέλημφα, Attice εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Ε'πίλαμπος, ου, ὁ, ἡ, manifeſtus. ex ἐπὶ, & λάμπω, luceo. hinc ἐπιλάμψαντος ἔαρος, affulgente vere, a. 1. part. act. gen. ſing.

Ε'πιλανθανέτω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, quod vide.

Ε'πιλανθάνομαι, obliviſcor. fut. ἐπιλήσομαι. perf. paſſ. ἐπιλέλησμαι. a. 2. med. ἐπελαθόμην, ου, εο. a. 2. inf. med. ἐπιλαθέζε, cum genit. ex ἐπὶ, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ε'πίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, oblivio. vide ἐπιλανθάνομαι.

Ε'πιλαχὼν, allectus per ſortem. Ex ἐπὶ, & λαγχάνω, ſortior. quod vide.

Ε'πιλειαίνεν, lævigare, polire. a λειαίνω, idem. Th. λεῖος, λεῖα, λεῖον, lævis.

Ε'πιλέγομαι, nominor, dicor, ratiocinor, præſ. paſſ. ab ἐπιλέγω, concludo. fut. 1. med. ἐπιλέξομαι. a. 1. med. ἐπελεξάμην, ω, ατο, allegi. ex ἐπὶ, & λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Ε'πιλείπω, ψς, ψ, deficio. & in 3. plur. λείπουσι. f. ψω. p. ἐπιλέλοιφα, aor. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ε'πιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέλησθα, oblitus ſum, præt. med. ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

Ε'πιλελήζε, perf. inf. paſſiv. ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. paſſiv. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, quod vide.

Ε'πιλέσσω, proſpicio, præſens indicat. ex ἐπὶ, & λέσσω, video, Poeticum eſt.

Ε'πιλήθεο, obliviſcere, Jon. pro ἐπιλήθου, præſ. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, obliviſcor. Th. λήθω, fut. σω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ε'πιλήιοι ὕμνοι, Hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Them. λήιος, quod vide.

Ε'πιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, comitialis, comitiali morbo laborans. ἐπιληπτόομαι, comitiali morbo laboro. ἐπιληψία, ας, ἡ, morbus comitialis. Ex ἐπὶ, & λαμβάνω.

Ε'πίλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. perf. paſſ. ἐπιλέλησμαι.

Ε'πιλήσομαι, f. 1. med. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviſcor, quod vide.

Ε'πιλίγδην, idem quod λίγδην, ſtrictim, leviter. adverb.

Ε'πίλογος, ου, ὁ, concluſio. ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

Ε'πίλοιπος, ου, ὁ, reliquus. q. ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ε'πίλυσις, εως, ἡ, explicatio. ab ἐπιλύω, explico. quod vide.

Ε'πιλύω, explico. f. ύσω. p. ἐπιλέλυγα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. paſſ. ἐπιλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. f. 1. paſſiv. ἐπιλυθήσομαι. ex ἐπὶ, & λύω, ſolvo.

Ε'πιμαίνομαι, inſanio. Metaph. furioſe amo. ab ἐπὶ, & μαίνομαι. fut. 2. med. μανοῦμαι. a. 1. med. ἐμηνάμην. Att. ἐμηνάμεν.

Ε'πιμαίομαι, attrecto, inſtigo, cupio, inquiro. ab ἐπὶ, & μαίομαι, idem cum μάω, cupio, & quæro.

Ε'πιμάρτυρα, teſtem, acc. ſingul. ab ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, idem.

Ε'πιμαρτυρέω, teſtificor. f. ήσω. præt. ἐπιμεμαρτύρηκα. Thema μάρτυρ, teſtis.

Ε'πιμάρτυρος, ου, ὁ, teſtis. ab eodem th.

Ε'πιμάσσαζε, gem. αττ, pro ἐπιμάσαζε, a. 1. inf. med. Poet. ab ἐπιμάσσομαι, tango, prehendo. a μάσσω, ſive μάττω, tango.

Ε'πιμάσσομαι, tactu exploro, prehendo, abſtergo. a μάσσω, ſeu ττω, tango.

Ε'πιμάχος, ου, ὁ, ἡ, qui expugnari poteſt. Th. μάχομαι, pugno. hinc ſuperlat. ἐπιμαχώτατος.

Ε'πιμηθεὺς, έος, ὁ, an Epimethius, ſcribendum, Epimetheus, nomen viri.

Ε'πιμηδήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμηδάω, ſubrideo. Th. μηδάω, f. ήσω, rideo molliter.

Ε'πιμήλια, πὰ, munera, quibus aliquem demulcemus, aut illa dos, quæ ſponſo datur. quod a μειλίσσω, mellitum reddo, vel a μέλει, curæ eſt.

Ε'πιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, ſtudium. ab ἐπιμελὴς, ές, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ eſt.

Ε'πιμελέομαι, ῶμαι, curam gero, curo, cum genit. f. ήσομαι. perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. paſſ. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. ἐπιμελήθητι. Th. μέλει, curæ eſt.

Ε'πιμελέστατα, nom. plur. n. g. ſuperl. grad. ab ἐπιμελὴς, diligens. comparat. ἐπιμελέστερος. ab eodem them.

Ε'πιμελήθητι, aor. 1. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ε'πιμελὴς, ές, ὁ, diligens, ſedulus. ἐπιμέλημα, negotium, diligentia. vide ἐπιμελέομαι.

Ε'πιμελητὸν, adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ε'πιμελητὰς, ᾶ, ὁ, curator, acc. plur. ἐπιμελητὰς, ab eodem them.

Ε'πιμελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἐπιμέλεια, diligentia. vide ἐπιμελέομαι.

Ε'πιμελῶ, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι.

Ε'πιμελῶς, adv. accurate, ſollicite. ab ἐπιμελὴς, ές, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ eſt.

Ε'πιμέμνημαι, inſuper memini, perfect. paſſ. verbi μνάομαι, recordor. vide in μέμνημαι.

Ε'πί.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ε'πίμεμπτα, nom. plur. n. g. ab ἐπίμεμπτος, ος, ὁ, culpandus, accusabilis. ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ε'πιμέμφεαι, Jonice pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. med. verbi ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ε'πιμέμφομαι, incuso, reprehendo. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, conqueror, accuso. f. ψομαι, perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ε'πιμμίμνω, εις, ει, permaneo, præs. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπέμενον. fut. ἐπιμενῶ. a. 1. act. ἐπέμεινα. a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμάμηκα. Them. μάω, maneo.

Ε'πιμεμήσω, mutuo dabo. fut. 1. ind. act. ab ἐπιμεμέω, in mensura addo. hinc ἐπίμεμνον, ου, τὸ, auctarium, additamentum. Thema μέμνον, ου, τὸ, mensura.

Ε'πιμήδης, ές, ὁ, ἡ, prudens. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ε'πιμηνία, menstrua sacra, a μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Ε'πίμικτος, η, ὁ, permixtus. ex ἐπὶ, & μίγνυμι, misceo. fut. ξω. p. μέμιχα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Ε'πιμίξ, promiscue, mixte, ab ἐπιμίγνυμι, immisceo. Ε'πιμιξία, commercium. Th. μίγνυμι.

Ε'πιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, aor. 1. part. activ. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ε'πί μιξις, εως, ἡ, congressus, commercium. ab eodem.

Ε'πιμίσγεται, commiscetur, 3. sing. præs. ind. ab ἐπιμίσγομαι, inde præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ε'πιμνάομαι, recordor. idem quod simplex μνάομαι.

Ε'πιμνησθέντες, nom. plur. aor. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι, rei alicujus mentionem facio. fut. ἐπιμνήσομαι. Th. μνάομαι.

Ε'πιμοίρασθαι, præs. inf. pass. ab ἐπιμοιράομαι, impertior. ex ἐπὶ, & μοιράω, partior, quod a μοῖρα, ας, ἡ, pars. Th. μείρω, divido. præt. med. ἔμμορα.

Ε'πιμομφὰ, ᾶς, ἁ, Poet. & Dor. pro ἐπιμομφὴ, objurgatio, reprehensio, ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ε'πιμπλέετο, Jon. pro ἐπιμπλάετο, ᾶτο, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. sing. imperf. vide in ἐπίμπλω.

Ε'πίμπλω, impletus eras, pro ἐπίμπλασο, Jon. ἐπίμπλαο, & contracte ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. verbi πίμπλαμαι, impleor, quod a πίμπλημι. fut. πλήσω. Thema πλεος, plenus.

Ε'πίμπρα, urebat, 3. sing. imperf. pro ἐπίμαρνη, a πίμπρημι, quasi a πιμπράω, comburo. imperf. ἐπίμπρασον, ων, ας, ας, αε, α. Th. πρήθω, incendo.

Ε'πιμύζω, tacitus fremo. quod ex ἐπὶ, & μύζω, musso.

Ε'πιμύθιον, ου, τὸ, affabulatio. ex ἐπὶ, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum, &c.

Ε'πιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. ex ἐπὶ, ad, & μύλη, ης, ἡ, mola. ἐπιμύλιον, superior mola. ab ἐπὶ, supra.

Ε'πιμύσσω, vel ττω, subsanno. Thema μύσσω, vel ττω, mungo.

Ε'πιμωμητὴ, ῆς, ἡ, vituperabilis. ex ἐπὶ, & μῶμος, ου, ὁ, dedecus.

Ε'πίνειον, ου, τὸ, emporium. ex ἐπὶ, & νεῖος, navalis. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ε'πινέμεσθαι, depasci. præs. inf. Thema νέμω, pasco. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ε'πινενισμένος, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, fatalibus filis attribuo. a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & νέω, neo.

Ε'πινενόηκα, perf. activ. ind. verbi ἐπινοέω, considero. ex ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Ε'πινήθω, annuo. f. νήσω. perf. ἐπινένηνα. a. 1. ἐπένησα. ex ἐπὶ, & νήω, annuo.

Ε'πινέω, vel ἐπινήω, & ἐπινηέω, in acervos aggero. ex ἐπὶ, & νήω, vel νηέω, idem quod νέω, glomero.

Ε'πινίκιον, ου, τὸ, victoriale. ἐπινίκιος, ος, ὁ, ad victoriam pertinens. Est & hymnus in alicujus victoriam. ab ἐπὶ, & νικάω, vinco. f. ήσω.

Ε'πινοέω, f. ήσω. p. ηκα, comminiscor, considero, animo agito, statuo. Ex ἐπὶ, & νοέω, quod a νόος, ου, mens.

Ε'πίνοια, ας, ἡ, cogitatio. ab ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Ε'πίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus, 1. plur. imperf. verbi πίνω, bibo.

Ε'πίνομος, ος, ὁ, Poet. ὁ συνόμος, qui in eodem regionis tractu, & pascuis versatur. vide νόμος.

Ε'πῖνον, imperf. activ. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Ε'πινύσω, admoveo, impello, idem quod νύσσω, seu νῶ. f. ξω.

Ε'πινυσάζω, f. ξω, p. χα, dormio, inclino. Ex ἐπὶ, & νυσάζω, quod vide.

Ε'πίξυνος, ος, ὁ, ἡ, communis, promiscuus, a ξυνὸς, ὄς, ὁ, communis. idem quod ξυνός.

Ε'πιοίνιος, an legend. ἐποίνιος, vinosus? ex ἐπὶ, & οἶνος, ος, ὁ, vinum.

Ε'πιον, bibi, vel biberunt. 1. sing. vel 3. plur. aor. 2. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα.

Ε'πιόντα, accedentem, contra venientem, acc. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ε'πιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, inspicio. ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. per. ὦμμαι.

Ε'πιορκέω, pejero. fut. ήσω. p. ἐπιώρκηκα. præs. inf. ἐπιορκεῖν. præs. part. activ. plural. num. ἐπιορκοῦντες. præs. part. pass. ἐπιορκούμενος. ex ἐπὶ, contra, & ὄρκος, ος, ὁ, jusjurandum.

Ε'πιορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιορκέω, pejero, quod vide.

Ε'πίορκος, ος, ὁ, perjurium. ἐπίορκος, ος, ὁ, perjurus, ab eodem them.

Ε'πίορα, τὰ, intervalla, Jon. pro ἐπίορα. ab ὅρος, ος, ὁ, terminus. ἐπίορος, custos. ab ἐπὶ, & ὄρος, ος, ὁ, idem.

Ε'πισσα, sequens, & in dativ. singul. ἐπιούσῃ, aor. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ε'πιούσιος, de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus. ab a. 2. part. ἐπιών, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, succedo, sequor. Ad verbum sonat, quod ἐπὶ οὐσίαν, ad substantiam quadrat; aut supra substantiam accedit, quo vita a Deo data alitur. Th. εἶμι, eo.

Ε'πιόψομαι, videbo, fut. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

Ε'πιπάγχυ, prorsus: adverb. ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

Ε'πίπαν, in totum, omnino, adverb. ab ἐπὶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ε'πιπείθεο, pro ἐπιπείθου, obtempera, præs. imperat. pass. Jonic. ἐπιπείθηται, 3. sing. sub. præs. ἐπιπεθώμεναι, nom. plur. præs. part. pass. f. g. ab ἐπιπείθομαι. f. πείσομαι. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἐπιθον.

Ε'πιπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Them. πίπτω, cado. fut. 2. med. πεσέομαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ε'πιπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, quod vide.

Ε'πιπίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. aor. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, incidi. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος, ὁ. Thema πίπτω, cado. f. 2. med. πεσέομαι.

Ε'πιπλάττω, inspergo, illino. Ex ἐπὶ, & πλάσσω, fingo, &c.

Ε'πιπλείζον, frequentissime, adverb. a πολὺς, multus, compar. πλείων, superlat. πλείστος.

Ε'πιπλέκω, permisceo. ex ἐπὶ, & πλέκω, necto. ξω. p. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.

Ε'πιπλέοντα, accus. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo. f. πλεῦσω.

Ε'πίπλεος, εα, ον, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ε'πιπληγδὸν, adverb. strictim. a πληγὴ, percutio.

Ε'πιπλῆξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιπλήξασης, gen. sing. a. 1. part. f. g. ἐπιπλῆξης, 2. sing. aor. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel ττω, inerepo, quod vide.

Ε'πιπλήσσεο, increpare, præs. imperat. pass. Jon. ab eodem them.

Ε'πιπλήσσω, vel ττω, increpo, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & πλήσσω, vel ττω, percutio.

Ε'πιπλήττω, vide in ἐπιπλήσσω.

Ε'πίπλοα, Jonic. pro ἔπιπλα, supellex. q. ab ἐπιπόλαιος, superficiarius. τὰ ἐπιπόλαια. hinc per gem. syncop. ἐπίπολα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ε'πιπλομένοιο, volventis, gen. Jon. ab ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, sum.

Ε'πίπλων, implebant, 3. plur. a. 2. act. a πίπλάω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, impleo. a. 2. ἐπίπλον, ut a πιμάω, ἔπιμον. Th. πλεος, ος, ὁ, plenus.

Ε'πιπλόωντι, Dor. pro Poet. ἐπιπλώσι, & hoc pro ἐπιπλέωσι, innavigant, 3. plur. ind. activ. Th. πλέω, navigo. fut. πλεύσω. hinc ἐπιπλώσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. a πλώω. vide in πλώω.

Ε'πιπλὼς, navigans, per syncop. pro ἐπιπλώσας, a 1. part. ab ἐπιπλώω, a πλώω, vel πλώμι, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ε'πιπλώσας, αντος, ὁ, navigans. a. 1. part. ab ἐπιπλώω, vide ἐπιπλὼς.

Ε'πιπνείουσα, ης, ἡ, respirans, præs. part. f. g. ab ἐπιπνείω, inspiro. ex ἐπὶ, & πνείω, Poet. pro πνέω, spiro. fut. πνεύσω.

Ε'πιπνίγω, suffoco. f. ίξω. p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ, & πνίγω, strangulo.

Ε'πίπνοια, ας, ἡ, instinctus, afflatus divinus. ab ἐπιπνέω, inspiro. Th. πνέω, spiro.

Ε'πιποθέω, expeto, desidero, intime amo. f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ, & ποθέω. Th. πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Ε'πιπόθητος, ος, ὁ, ἡ, desiderium. ἐπιπόθητος, ος, ὁ, ἡ, exoptatus. ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium. ab ἐπιποθέω, quod vide.

Ε'πιπολέω, obambulo. vide in ἐπιπωλέομαι.

Ε'ΠΙΠΟΛΗΣ, in superficie, in summitate. τὸ ἐπιπολῆς, ipsa superficies. q. ab ἐπὶ, supra, & πέλω, sum, ideſt, sum in rei summo, seu supersum. hinc ἐπιπόλαιος, ος, ὁ, superficiarius. ἐπιπολαίως, superficialiter.

Ε'πιπολὺ, magna ex parte, quod & ἐπὶ πολὺ, dicitur, plerumque, multum.

Ε'πίπονος, ος, ὁ, laboriosus. hinc ἐπιπόνως, laboriose. a πόνος, ος, ὁ, labor. Them. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Ε'πιπορεύομαι, proficiscor, peragro. fut. εύσομαι. p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ, & πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ε'πίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω, quod vide.

Ε'πιπροέηκεν, insuper misit, 3. sing. 2. 1. act. Attic. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἵημι, mitto. fut. ήσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα, & Att. ἔηκα. aor. 2. ὦν. a. 2. inf. εἶναι.

Ε'πιπροέμεν, Jonic. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐπιπροΐημι, immitto. vide ἐπιπροέηκεν.

Ε'πιπροΐαλλε, protendo, foras emitto, promo. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἴαλλω, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ε'πίπροθεν, ut ἔμπροσθεν, ante, coram, &c. quod vide. Ε'πιπροσθέω, officio luminibus. ab ἐπίπροσθεν, quatenus est impedimento. Alioqui ἐπὶ πρόσθεν, ante.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἐπιπλέω, aor. 2. inf. med. ab ἐπίπτημι, advolo. ex ἐπὶ, & ἵπτημαι, volo, as f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτέμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, cado. f. πτώσω. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπωλέομαι, obambulo, luſtro. ex ἐπὶ, & πωλέω, idem quod πολέω, verto, verſo.

Ἐπιῤῥάπτω, inſuo. f. ψω. perf. ἐπέῤῥαφα. ex ἐπὶ, & ῥάπτω, ſuo.

Ἐπιῤῥάσσω, irruo, illidor. quod ex ἐπὶ, & ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ἐπιῤῥέω, influere, convenire. Th. ῥέω, fluo. f. ῥύσω.

Ἐπιῤῥέπω, εις, ε, vergo, propendeo, ex ἐπὶ, & ῥέπω. f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥήγνυσκε, claudebat, irruebat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐπέῤῥαττε, verbi ἐπιῤῥάσσω, illidor, irruo, vel ab ἐπιῤῥάσσω, idem. ex ἐπὶ, & ἀράσσω, vel ῥήω. f. ξω. amputo, tundo. Sunt qui velint eſſe imperf. Jon. verbi ἐπιῤῥήσσω, infringo. ab ἐπὶ, & ῥήσσω, vel ῥήω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω.

Ἐπιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum accuſ. fut. ψω. præt. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος, ὁ. Ex ἐπὶ, & ῥίπτω, f. ψω, projicio, præcipito.

Ἐπίῤῥοη, ης, ἡ, influxus. quod ex ἐπὶ, & ῥέω, fluo.

Ἐπιῤῥοθος, ὁ, ὁ, ἡ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator; item utilis. ex ἐπὶ, & ῥοθος, ὁ, ὁ, undarum ſtrepitus, quod a ῥέω, fluo. fut. ῥόσω.

Ἐπιῤῥωννύω, & ἐπιῤῥώννυμι, corroboro. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. ab ἐπισημαίνω, indico. fut. ανῶ. p. γκα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, nota.

Ἐπίσημος, ὁ, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris, ſignatus. ἐπίσημον τῆς νηὸς, navis inſigne. ex ἐπὶ, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Ἐπίσης, adv. æque ac, perinde. ex ἐπὶ, & ἴσος, ὁ, ὁ, æqualis, par.

Ἐπισπόμψω, fut. part. ab Att. fut. ἐπισπεῦμαι, comm. ἐπισπίσομαι. hinc fut. part. ἐπισπισόμψος, Att. ἐπισπεύμψος, Jon. verſa diphthongo ὁ, in ὀυ, fit ἐπισπεύμψος. vide ἐπισπασμός, ὁ, ὁ, cibaria.

Ἐπισπισμός, ὁ, ὁ, cibaria, cibus, victus. ab ἐπισπίζω, cibaria præbeo. fut. ίσω. p. ἐπίσεσπικα. perf. paſſ. ἐπισεσπισμαι. ex ἐπὶ, & σῖτος, ὁ, ὁ, frumentum.

Ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito. f. ψομαι. perf. paſſ. ἐπέσκεμμαι, recenſitus ſum. a. 2. ἐπεσκεπόμην, ης, ἡ, luſtratus fui. a. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. plur. ἐπισκέψασθε, deligite, diſpicite. aor. 1. med. ſub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται. 1. pl. ἐπισκεψώμεθα. ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumſpicio, viſo.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, reconcinno, inſtauro, reparo. quod ex ἐπὶ, & σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, viſitatio. accuſ. ἐπίσκεψιν, ab ὀπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, in tabernaculo habito. fut. ώσω. p. ἐπεσκηνώκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ης, ῃ. ex ἐπὶ, & σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum.

Ἐπισκήπτειν, cum impetu deferri, obteſtari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ἐπισκιάζειν, obumbrare. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπίσκοπα, ut ſcopum aſſequaris, adv. quod a σκοπὸς, ὁ, ὁ, ſcopus. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπίσκοπα, conſidera, præſ. imperat. act. ab ἐπισκοπέω, quod vide.

Ἐπισκοπέω, viſitationi vaco, proſpicio. fut. ήσω. p. ἐπεσκόπηκα. ex ἐπὶ, & σκοπέω, contemplor, video. Thema σκέπτομαι, fut. ψομαι, circumſpicio, video. p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, viſitatio, epiſcoparus. ab eodem them.

Ἐπίσκοπος, ὁ, ὁ, epiſcopus, inſpector, præſes. ab ἔσκοπα, præt. med. verbi σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπισκοπέομαι, conſidero. Vide ἐπισκοπέω.

Ἐπισκύζωνται, indignentur, 3. plur. ſub. med. verbi ἐπισκύζομαι, ex ἐπὶ, & σκύζομαι, irritor, quod a κύων, κυὸς, ὁ, ἡ, canis.

Ἐπισκυθίζειν, Scytharum more largius potare. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ἐπισκωλιον, ου, τὸ, ſupercilium. ex ἐπὶ, & σκωλιὸν, ου, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Ἐπισμὴν, Jonic. pro ἐπισμᾶ, ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, abſtergo, detergo, purgo.

Ἐπισμυχθὺ, ῆς, ἡ, ærumnoſa. ab ἐπὶ, & σμύχω, f. ξω, vaſto, corrumpo.

Ἐπισπαθῆς, impelli. Th. σπάω, traho.

Ἐπισπασηρες, ων, οι, cardines oſtii. Th. σπάω.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, ideſt, attrahitur.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, attraho. ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. f. άσομαι. a. 1. med. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, & σπάω, traho.

Ἐπίσπεισις, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, infundere, eſt idem quod σπένδω, libo.

Ἐπισπένδομαι, fœdus ineo. vide σπένδω.

Ἐπισπεύδω, feſtino, maturo, urgeo, exhortor. Th. σπεύδω. quod vide.

Ἐπίσπη, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, abeo. ab ἐπὶ, & σπω, verbo Poet. a σπάω, traho.

Ἐπίσπηται, comitetur, 3. ſing. aor. 2. opt. med. vide σπεῖο, ſequere. hinc ἐπισπόμψος, part.

Ἐπισποβὴ, ης, ἡ, iterata ſatio. ab ἐπὶ, & σπείρω, ſero. fut. ερῶ. præt. med. ἔσπορα.

Ἐπισπώμψος, η, ον, attractus, præſ. part. paſſ. ab ἐπισπάομαι, attraho. Them. σπάω.

Ἐπίσωθρα, cinctura, nom. plur. ab ἐπίσωθρον, ου, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur. ex ἐπὶ, & σῶρος, lignum orbiculare rotæ, quod a σεὶω, agito.

Ἐπίσω, Poetic. & Doric. pro ἐπίσασαι, ſcis, noſti, 2. ſingul. præſ. ἐπίσαμαι, quod vide.

Ἐπισταδμάω, ſtabulor, diverſor. Ἐπισταδμία, ἡ, diverſorium. quod ab ἐπὶ, & σταδμὸς, ſtabulum. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίσαμαι, σαι, ται, peritus ſum, ſcio, & in 1. plur. ἐπισάμεθα. præſ. part. ἐπισάμενος, η, ον, ſciens. imperf. ἠπισάμην, ω, ατο. f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπὶ, & ἵσταμαι, vel ἵστημι, ſcio, facta epentheſ. litteræ τ.

Ἐπισταμένως, ſcienter, adverb. ab ἐπίσταμαι. quod vide.

Ἐπιστάτης, inſtantes, nom. plur. aor. 2. part. activ. ab ἐπιστὰς, άντος, ὁ, verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην. a. 2. ſub. ἐπιστῶ. ex ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιστὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. vide ἐπιστάντες.

Ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστασθ, Jon. pro ἐφίστασθ, ſupra ſtare. Sic ἐπιστύμενος, Jon. pro ἐφιστύμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἐφίστημι, inſto. quod vide.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, & ἐπίστασις, inſpectio, animadverſio, cura.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, magiſter, præfectus. ab ἐφίστημι, præficio. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίσταμαι, noverat, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι. quod vide.

Ἐπισταμένες, nom. plural. part. præſ. verbi ἐπίσταμαι, præſum, præfectus ſum. ab ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπίστανται, Jon. pro ἐπίσανθ, 3. plur. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστέλλω, ſcribere, aor. 1. inf. act. ab ἐπιστέλλω, mitto, ſcribo. fut. ἐπιστελῶ. p. ἐπέσταλκα. aor. 1. ἐπέστειλα, 2. 1. inf. ἐπιστεῖλαι. p. m. ἐπέσταλα. ex ἐπὶ, & στέλλω, mitto.

Ἐπίστασθε, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω, quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπίστευθη, commiſſum erat, 3 ſing. 2. 1. paſſ. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω. p. πεπίστευκα. Th. πείθω.

Ἐπίστεφής, έος, ους, ὁ, ἡ, coronatus. ab ἐπιστέφω, corono. Thema στέφω, corono. fut. ψω.

Ἐπιστέωνθ, ſciant, Jonic. pro ἐπίσανται. vide ἐπίσαμαι.

Ἐπίστη, ſcis, Attice pro ἐπίσασαι, 2. ſing. præſ. ind. ab ἐπίσαμαι, quod vide.

Ἐπίστηθι, ητω, inſta, aor. 2. imperat. ab ἐφίστημι, inſto, quod vide. vel ἐπιστάντες.

Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia, peritia, ars. ab ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵστημι, idem.

Ἐπιστημονέστερος, & ἐπιστημονέσταθ, ſcientiſſimus. ab ἐπίσταμαι, ſcio, quod vide.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſcientia præditus, gnarus. ab ἐπίσταμαι, ſcio. quod vide.

Ἐπιστηρίζω, confirmo. fut. ίξω. p. ἐπεστήρικα. a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπὶ, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπιστήσῃς, ſcies, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστιον, Jon. pro ἐφέστιον, familia. Sic ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, domeſticus, qui ad alicujus larem ſupplex ſedet. ab ἐπὶ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Ἐπισοβέσκω, Jonic. pro ἐπεσόβησι, ſeu ἐπεσόβεον, imperf. act. verbi ὀπισοβέω, pro ἐπισομέω, irrideo, contumelia afficio. ex ἐπὶ, & σόμφος, ατος, τὸ, os.

Ἐπισολάδὴν, adverb. ornate, ſuccincte. ex ἐπὶ, & σέλλω, mitto; item orno. f. σελῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔσταλα.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola. ab ἐπιστέλλω, mitto. quod a στέλλω, idem. præt. med. ἔσταλα.

Ἐπιστολικὸς, ὴ, ὸν, epiſtolaris. gen. plur. ἐπιστολικῶν. ab ἐπιστολὴ, quod vide.

Ἐπιστομίζω, os obturo. f. ίσω. p. ἐπέστομικα. hinc ἐπιστόμιον, oris obturaculum. ex ἐπὶ, & στόμφος, ατος, τὸ, os, oris.

Ἐπιστρατόω, in expeditionem eo, educo exercitum. ab ἐπὶ, & στρατόω, quod vide.

Ἐπιστρατίη, ης, ἡ, Jon. pro ἐπιστρατεία, militaris expeditio, quæ ſuſcipitur adverſus aliquem. Thema στρατὸς, ὸ, ὁ, exercitus.

Ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ἐν, in genit. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto. fut. ψω. p. ἔστραφα. aor. 2. ἐστράφον. præt. med. ἔστροφα.

Ἐπίστρεφε, præſ. imperat. act. ἐπιστρέφεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπιστρεφέως, Jonic. & Poet. diligenter, accurate.

Ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. p. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα. aor. 1. imperat. ἐπίστρεψον, άτω. a. 1. ſub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιστρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος, ὁ. a. 2. paſſ. ἐπέστραφλον, ης, ην, converti me. a. 2. imperat. paſſ. ἐπιστράφητι, ήτω. aor. 2. ſub. ἐπιστραφῶ. aor. 2. part. paſſ. ἐπιστραφείς, έντος. p. m. ἐπέστροφα. Thema στρέφω, verto.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto, quod vide.

Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab eodem them.

Ἐπιστροφάδὴν, adv. huc illuc ſe convertendo, fortiter. ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio. a præt. med. ἔστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ε'πιςύλιον, ε, τὸ, epiſtylium, trabs, quæ ſuper columnas ponitur. Ex ε'πὶ, & ςύλ☉, ε, ὁ, columna.

Ε'πίσω, ſciebas, per contract. pro ε'πίσαο, Jon. ex ε'πίσασο, 2. ſing. imperf. ε'πιςάμαι, σο, verbi ε'πίσαμαι, ſcio. Th. ἴσημι, ſcio.

Ε'πισπώσαντο, pacti ſunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi πισόω, fidem exigo. quod a πίσις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ε'πισυμβαίνειν, inſuper accedere. quod ex ε'πὶ, συὶ, & βαίνω, eo.

Ε'πισωαγαγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ε'πισωάγω, quod vide.

Ε'πισωάγω, congrego, cogo. fut. ε'πισωάξω. præt. ε'πισωῆχα. aor. 1. ε'πισωῆξα. a. 1. inf. ε'πισωάξαι. a. 2. act. ε'πισωήαγον, a. 2. inf. ε'πισωαγαγεῖν. perf. paſſ. ε'πισωῆγμαι. præt. part. paſſ. ε'πισωηγμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ε'πισωήχθην. a. 1. part. paſſ. ε'πισωαχθὲς, εῖσα, ἐν. ex ε'πὶ, συὶ, & ἄγω, ago.

Ε'πισωαγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio, ab ε'πισωάγω, congrego, quod vide.

Ε'πισωαχθεισῶν, genit. plur. f. g. ab ε'πισωαχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. ab ε'πισωάγω, cogo, quod vide.

Ε'πισωηγμένη, perf. part. paſſ. f. g. ab eodem them.

Ε'πισυῤῥέχω, ſimul occurro. ex ε'πὶ, συὶ, & ῥέχω, curro. fut. ῥεῦξω. aor. 2. ἐῤῥυμον. p. m. ἐῤῥομμα.

Ε'πισύρω, f. υρῶ, p. κα, attraho, ſurſum traho. Ex ε'πὶ, & σύρω, traho.

Ε'πισύσασις, εως, ἡ, coitio, agmen. ex ε'πὶ, & συνίσημι, conſio, ad defectionem ſollicito. Th. ἵςημι, ſto.

Ε'πισφαλὴς, ές☉, ὁ, ἡ, periculoſus, lubricus. ex ε'πὶ, & σφάλλω, ſupplanto.

Ε'πισφύριον, ε, τὸ, fibula ocreæ. ex ε'πὶ, ſupra, & σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus pedis. Them. σφύρα, ας, ἡ, malleus.

Ε'πίχε, cohibe, præſ. imperat. act. ab ε'πίχω, quod ab ἴχω, pro ἔχω, habeo. ε'πίχεο, Jon. pro ε'πίχου, a. 2. imperat. med. ε'πίχες, a. 2. imperat. act. ε'πιχόωμεν☉, a. 2. part. med. ε'πιχῶν, a. 2. part. act. ε'πιχεῖν, aor. 2. inf. activ. ab ἔχω, habeo.

Ε'πιχέειν, Jonic. pro ε'πιχεῖν, a. 2. inf. vide in ε'πίχε.

Ε'πιχερῶ, adv. deinceps, ordine. q. ab ε'πίχω, idem quod ε'πέχω, inhibeo. ab ε'πὶ, & χέω, habeo.

Ε'πίχεσις, εως, ἡ, vetatio, inhibitio, ſegnities, mora. ab ε'πέχω, cohibeo. Th. ἔχω.

Ε'πιχύω, invaleſco, magis ac magis urgeo. imperf. ε'πίχυον, ες, ε. fut. ύσω. p. ε'πίχυκα. a. 1. ε'πίχυσα. ex ε'πὶ, & ἰχὺς, ύ☉, ἡ, robur.

Ε'πιχὼν, adhibens, a. 2. part. act. ab ε'πέχω. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

Ε'πισωρεύω, coacervo. f. εύσω. p. ε'πισεσώρευκα, cumulo. Th. σωρὸς, ῦ, ὁ, acervus.

Ε'πιτιμὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum. ab ε'πιτίσσω, impero. quod vide.

Ε'πίτιδες, Jon. pro ε'πίσηδες. adv. ab ε'πιτηδὴς, idoneus.

Ε'πιτακτὸς, imperatus, ab ε'πιτίσσω, quod vide.

Ε'πιτανύμενον, Jon. pro ε'πιτέμνειν, incidere. Th. τέμνω, ſeco.

Ε'πίταξις, ἡ, imperatum, iuſſum. ab ε'πιτίσσω, quod vide.

Ε'πιτάῤῥοθος, ὁ, ἡ, adjutor, pro ε'πίῤῥοθος, idem. ex ε'πὶ, & ῥόθος, ὁ, undarum ſtrepitus. Sed ε'πιπάῤῥοθος, ex ε'πὶ, & πάῤῥοθος, quod vide ſuo loco.

Ε'πιτίσσω, vel τίω, colloco, impero. f. ξω. præſ. part. ε'πιτίσσων, οντ☉, ὁ. ex ε'πὶ, & τίσσω, ordino. f. ξω. p. τέτυχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγα, unde ε'πίταγή.

Ε'πιτάφιος☉, ε, ὁ, ἡ, funebris. ex ε'πὶ, & θάπω, ſepelio. a. 2. ἔταφον.

Ε'πιτείλαι, a. 1. inf. act. ε'πιτείλας, qui juſſit, a. 1. part. act. ε'πίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ε'πιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, verbum inuſit.

Ε'πιτείνω, intendo. hinc ε'πιτατικὸς, ἡ, όν, intenſivus. ex ε'πὶ, & τείνω, tendo. fut. νῶ. p. τέτακα.

Ε'πιτελεσθέντα, accuſ. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ε'πιτελέω, perago, quod vide. f. έσω. perf. paſſ. ε'πιτετέλεσμαι. a. 1. paſs. ε'πετελέσθην.

Ε'πιτελέω, ῶ, έας, εῖς, perago, exſequor. f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, abſolvi. ex ε'πὶ, & τέλ☉, εο☉, τὸ, finis.

Ε'πιτελὴς, ὁ, ἡ, de re dicitur, quæ ad finem eſt perducta, perfectus. vide ε'πιτελέω.

Ε'πιτέλλεο, Jonic. pro ε'πιτέλλε, præſ. imperat. paſſ. ab ε'πιτέλλομαι, orior, mando. Th. τέλλω, inuſit.

Ε'πιτέλλομαι, ῃ, εῖ, exorior, & Poet. pro ὐπτέλλομαι, impero. ε'πιτελλομένων, genit. plur. Æol. part. præſ. f. g. pro ε'πιτελλομένων, ab eodem them. ε'πιτέλλω, Poet. pro ε'πιςέλλω, immitto.

Ε'πίτεξ, κ☉, ἡ, pro ε'πίτηκ☉, partui vicina. ex ε'πὶ, & τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ε'πιτερτέςερον, jucundius, compar. ab ε'πιτερπὴς, ές☉, ὁ, ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πιτερτόμβυον, oblectans, præſ. part. med. ab ε'πιτέρπομαι, oblecto. ab ε'πὶ, & τέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πιτέτα☉, 3. ſing. perf. paſſ. ab ε'πιτάνω, intendo, contendo. fut. νῶ. p. ε'πιτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Ε'πιτέτραπται, commiſſum eſt, 3. ſingul. perf. paſs. verbi ε'πιτρέπω, committo, quod vide.

Ε'πιτετραφάτ☉, Jon. pro ε'πιτετραμμένοί εἰσι, 3. plur. perf. paſs. ε'πιτέτραμμαι, verbi ε'πιτρέπω, committo curæ alicujus. Thema τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτροπα.

Ε'πιτήδεια, & Jon. ε'πιτήδεον, apta, nom. plur. n. g. ab ε'πιτήδειον, aptum. Thema ε'πιτηδὴς, ές☉, ὁ, ἡ, idoneus.

Ε'πίτηδες, adv. de induſtria. ab ε'πιτηδὴς. hinc ε'πιτηδέως, Jonic. pro ε'πιτηδείως, accurate.

Ε'πιτήδευμα, ατ☉, τὸ, ſtudium, inſtitutum. ab ε'πιτηδὴς.

Ε'πιτηδεύω, ες, ῆ, data opera aliquid facio. operam do. fut. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσα, ας, ε. ab eodem them.

Ε'ΠΙΤΗΔΗΣ, ές☉, ὁ, ἡ, idoneus, aptus. q. qui paratus eſt ε'πὶ τὸ δέον, ſcil. ad id, quod fieri decet. Vel ab ε'πὶ, & ἀδεὴς, ſine timore; & alacris ad opus aggrediendum. Vel ſit q. ε'πιτιθὶ☉, ab ε'πὶ, & τίω, extendo; ut is ſit, qui nixu quodam ad opus ſuum extenditur. hinc ε'πιτήδει☉, ε, ὁ, ἡ, idem. ε'πιτηδεύω, ſtudeo, operam do. ε'πιτήδευμα, ατ☉, τὸ, ſtudium.

Ε'πιτήκεα, liquefactum infundere. Th. τήκω, liquefacio.

Ε'πιτηρήσας, a. 1. part. act. ab ε'πιτηρέω, conſervo. Th. τηρέω, ſervo.

Ε'πιτιθέασι, Jon. pro ε'πιτιθεῖσι, 3. plur. præſ. ind. activ. ε'πιτίθει, pro ε'πιτίθεσι, præſ. imperat. vide in ε'πιτίθημι.

Ε'πιτιθῇς, ῇ, 2. & 3. ſing. præſ. ſub. act. vide ε'πιτίθημι.

Ε'πιτίθημι, impono. ε'πιτίθει, præſ. imperat. act. pro ε'πιτίθεσι, quam ab ε'πιτιθέω. f. ε'πιθήσω. p. ε'πιτέθεικα. a. 1. ε'πέθηκα. a. 2. ε'πέθην. a. 2. imperat. ε'πιθὲς, έτω. a. 1. paſs. ε'πετέθην. a. 1. ſub. paſs. ε'πιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. med. ε'πιθήσομαι, ῃ, εῖ. a. 2. med. ε'πεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Ε'πιτιμᾷ, 3. ſingular. præſ. ε'πιτιμάῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ε'πιτιμάω, quod vide.

Ε'πιτιμάω, ῶ, objurgo, cum dat. imperf. ε'πετίμαον, ων. fut. ήσω. p. ε'πιτετίμηκα. a. 1. ε'πετίμησα. a. 1. imperat. act. ε'πιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ε'πιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ε'πὶ, & τίω, honoro.

Ε'πιτιμήσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. ab ε'πιτιμάω, quod vide.

Ε'πιτιμήσεσι, dat. plur. ab ε'πιτίμησις, εως, ἡ, increpatio. ab ε'πιτιμάω, quod vide.

Ε'πιτιμία, ας, ἡ, increpatio. ε'πιτίμιον, mulcta, pœna. ab eodem them.

Ε'πίτιμ☉, ε, ὁ, ἡ, dives, idoneus. ex ε'πὶ, & τίω, honoro.

Ε'πιτιμῶνται, reprehenduntur, 3. plur. præſ. paſs. ε'πιτιμῶντας, acc. plur. part. præſ. ab ε'πιτιμάω, quod vide.

Ε'πιτίτθι☉, ε, ὁ, idem ac ὑποτίτθι☉, qui ſub maternis uberibus adhuc eſt, qui ſubrumus eſt. Th. πτθὸς, ὕ, ὁ, mamma.

Ε'πίτοκ☉, ε, partui propinqua. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ε'πιτολὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ε'πιτολμᾶν, ſuſtinere, præſ. inf. activ. verbi ε'πιτολμάω, audeo. fut. ήσω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ε'πιτόσσας, ſi codex ſanus, part. a. 1. act. ab ε'πιπετόω. fut. όσω. a. 1. ε'πεπέτοσα. a. part. ε'πιπετόσας, Æol. & gemin. σσ, & per ſyncop. ε'πιτόσσας. vide πέτω. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ε'πιτοπίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ε'πιτοπίσας, & Æol. & Poet. ε'πιτοπίσσας, & per ſyncop. ε'πιτόσσας. ε'πιτοπίζειν, alibi in aliquem incidere, eumque nanciſci.

Ε'πιτρεπτέον, permittendum. verbale ab ε'πιτρέπω, permitto.

Ε'πιτρέπω, permitto, committo. fut. ψω. p. ε'πιτέτροφα. a. 1. ε'πέτρεψα. a. 1. imperat. ε'πίτρεψον, άτω. perf. paſs. ε'πιτέτραμμαι, ψαι, πται. aor. 2. paſs. ε'πετράπην. p. m. ε'πιτέτροπα. Thema τρέπω, verto.

Ε'πίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ε'πιτρέπω, quod vide.

Ε'πιτρέψουσι, permittent, Dor. pro ε'πιτρέψωσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi ε'πιτρέπω, quod vide.

Ε'πιτροπαίη βασιληίη, regnum alicui commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutela manet. Vide ε'πιτρέπω.

Ε'πιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio. a p. m. verbi ε'πιτρέπω.

Ε'πίτροπ☉, ε, ὁ, procurator. ab eodem them.

Ε'πιτροχάδην, adv. ſuccincte, mature. a τροχάζω, curro, feſtino. Th. τρέχω, curro.

Ε'πιτυγχάνοις, 2. ſingul. præſ. opt. act. ab ε'πιτυγχάνω, quod vide.

Ε'πιτυγχάνω, aſsequor. a. 2. ε'πέτυχον, ες, ε. ex ε'πὶ, & τυγχάνω, adipiſcor. f. τεύξομαι. p. τέτυχα.

Ε'πιτυμβίδι☉, ε, ἡ, criſtata. Epithet. quod alaudis criſtatis tribuitur. ex ε'πὶ, & τύμβ☉, ε, ὁ, tumulus.

Ε'πιτυμβί☉, ſuper ſepulchrum poſitus. ex ε'πὶ, & τύμβ☉, ε, ὁ, tumulus.

Ε'πιτυχεῖν τινι, incidere in aliquid, & invenire, a. 2. inf. verbi ε'πιτυγχάνω, quod vide.

Ε'πιτυχὼν, όντ☉, ὁ, a. 2. part. act. ab ε'πιτυγχάνω, quod vide.

Ε'πιφαίνω, & ομαι, appareo. præſ. imper. ε'πίφαινε, fut. ε'πιφανῶ. p. ε'πιπέφαγκα. aor. 1. ε'πέφηνα. aor. 1. inf. ε'πιφῆναι. perf. paſs. ε'πιπέφαμμαι, & Attic. ε'πιπέφασμαι. a. 2. paſs. ε'πεφάνω, ης, η, ex ε'πὶ, & φαίνω, oſtendo.

Ε'πιφανναι, a. 1. inf. act. ab ε'πιφαίνω, quod vide.

Ε'πιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ε'πιφανὴς, ές☉, ὁ, ἡ, illuſtris. ab eodem them.

Ε'πιφανείς, aor. 2. part. paſs. ab ε'πιφαίνω, appareo. quod vide.

Ε'πιφαύω, illuceſco. fut. ε'πιφαύσω, & αμαι, a φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

Ε'πιφέρουσα, afferens, Dor. pro ε'πιφέ-

φυσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφέρω, quod vide.

Ἐπιφέρω, ſς, κ, infero, abjicio. imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκα. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, male ominari. quod a φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ἐπιφθάς, præveniens, aor. 2. part. act. ex ἐπὶ, & φθάνω. f. φθάσω, prævenio. p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθαν.

Ἐπιφθέγγομαι, acclamo, profero, eloquor. Ex ἐπὶ, & φθέγγομαι, loquor.

Ἐπίφθονος, ος, ὁ, ἡ, invidioſus.

Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, verbi ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, inſpuo veneficarum more. Th. πτύω, ſpuo.

Ἐπιφλέγω, ſplendeo, refulgeo, idem quod φλέγω, incendo; ſed μεταφορικῶς, illuſtro.

Ἐπιφορέω, ῶ, Jon. idem quod ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, bellaria. ab eodem verbo.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, conſidero. ab act. ἐπιφράζω, indico, moneo, diſſero, declaro. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Ἐπίφρονα, accuſ. ſingular. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. ab ἐπὶ, & φρὴν, ἡ, mens.

Ἐπιφροσυνήσι, dat. plur. Jon. ab ἐπιφροσυνὴ, ης, ἡ, prudentia. ab eodem them.

Ἐπιφωνέω, acclamo. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εες, ες, εε, ε. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. dativ. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, illucеſco. imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo. unde φάος, & contracte φῶς, lux.

Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irriſio. quod a χάρμα, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρα, aggredere, præſ. imperat. act. ab ἐπιχειρέω, quod vide.

Ἐπιχειρέω, ῶ, aggredior, imperf. ἐπεχείρεον, conabar. fut. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum, conatus. ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem. & aggreſſio, conatus, conſpiratio. ab eodem verbo, & them.

Ἐπίχειρος, ος, ὁ, promptus ad manus. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ἐπιχέω, infundo. vide ſupra ὀνχέω.

Ἐπιχθόνιοι, terreſtres, in terris verſantes. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plur. Jon. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ, & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, quaſi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, amariſſimus, a, um, a χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, fut. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. aor. 1. act. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ, & χορηγὸς, dux chori. quod a χορὸς, οῦ, ὁ, cœtus ſaltantium, & ἄγω, duco.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. ab ἐπιχορηγέω, quod vide.

Ἐπιχρέω, vehementi cum impetu adorior. quod ex ἐπὶ, & χρέω. fut. ήσω. p. ηκα, commodo, invado furioſe.

Ἐπιχρεώμβροτος, Jon. pro ἐπιχρώμβροτος, familiaris, neceſſarius. ex ἐπὶ, & χρόομαι, utor. Th. χρέω, idem.

Ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ, & χρίω, ungo.

Ἐπίχρυσος, ος, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio. ab ἐπὶ, & χέω, χύσω, fundo.

Ἐπιχώρια, familiaria, nom. pl. n. g. ab ἐπιχώριος, ος, ὁ, ἡ, indigena, patrius. ab ἐπὶ, & χώρα, ας, ὁ, locus.

Ἐπιψαύων, præſ. part. ab ἐπιψαύω, contingo. Th. ψαύω, idem quod ψάω, tango.

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, alicui ſuffragari. quod a ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Ἐπίωγὴ, ſtatio navium.

Ἐπιὼν, όντος, ὁ, inſtans, inſequens, aor. 2. part. ab ἔπειμι, aggredior. Th. εἶμι, eo.

Ἐπλαγλω, ſtupui, de animi conſternatione: ſed de ictu corporis dicitur ἐπλήγλω. aor. 2. ind. paſſiv. verbi πλήσσω, vel πτω, ferio. f. ξω. aor. 2. ἐπλαγον.

Ἐπλάγχθλω, aberravi, pro ἐπλάχθλω, ut quidam volunt, aor. 1. ind. paſſ. verbi πλάζω, errare facio. f. πλαγξω. a. 1. ἐπλαγξα.

Ἐπλαιᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Ἐπλαξε, finxit, Doric. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω.

Ἐπλασ', pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἐπλάσθλω, a. 1. ind. paſſ. a πλάσσω, vel πτω, fingo, formio, fut. πλάσω, p. πέπλακα.

Ἔπλεε, navigabat, 3. ſingul. imperf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per ſyncop. pro ἔπελεν, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, ſum.

Ἐπλεο, eras, 2. ſing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλην, Jon. ἐπέλεο, & per ſync. ἔπλευ, & ἔπλεο, Dor. ἔπλω. Sic ἐπέλετο, erat, per ſync. ἔπλετο. a πέλομαι, ſum.

Ἔπλεον, imperf. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plus habeo, abundo. f. άσω. πλεονασας, 3. ſing. a. 1. opt. act. Th. πολὺς, multus. comparat. πλείων, & πλίων, amplior.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per ſyncop. pro ἐπέλετο, 3. ſingul. imperf. a πέλομαι, ſum.

Ἔπλω, Dor. ſync. pro ἐπέλην, 2. ſing. imperf. πέλομαι.

Ἐπλώσαμεν, navigavimus, 1. plur. a. 1. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλήγλω, cæſus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi πλήσσω, vel πτω, ferio. fut. ξω, a. 2. ἔπληγον. vide ἐπλάγλω.

Ἐπλήθλω, a. 1. ind. paſſ. a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλημαι. idem cum πλήθω. Th. πλέος, plenus.

Ἐπληθώθλω, crevi, aor. 1. ind. paſſ. a πληθύω, multiplico, creſco. fut. ωθω. p. πεπληθυγκα. aor. 1. ἐπληθυσα. perf. paſſ. πεπληθυμμαι. aor. 1. opt. paſſ. πληθυσθείλω. a πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ἔπλητο, impleverant, pro ἐπέπλητο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πίμπλημι, impleo. f. πλήσω. Alii volunt eſſe imperf. verbi πλῆμι, impleo. imperf. ἔπλημλω, σο, το.

Ἔπληξε, ſtupefecit, aor. 1. ind. act. a πλήσσω, vel πτω. f. ξω. a. 2. ἔπληγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi πληρόω. Th. πλέος, plenus.

Ἔπλησαν, 3. plur. aor. 1. act. a πλήθω, impleo. fut. ήσω. perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, plenus.

Ἐπλήσθλω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Ἔπλητο, implebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλῆμι. vel pluſq. perf. per ſyncop. pro ἐπέπλητο, a πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ἐπλήτησα, ας, ε, dives evaſi, a. 1. ind. act. a πλητέω. fut. ήσω. p. πεπλήτηκα. Th. πλῆτος, ους, ὁ, divitiæ.

Ἐπνεύσα, ſpiravi, a. 1. ind. act. a πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. ſingul. imperf. act. a πνίγω, ſuffoco. f. ξω.

Ἐπνίγη, ſuffocatus eſt, 3. ſing. a. 2. paſs. verbi πνίγω, ſuffoco. f. ξω. p. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνιώθλω, ης, η, a. 1. ind. paſs. a πνῶμι, vel πνύω, idem cum πνέω, flo, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Jon. pro ἐφόδια, viaticum, commeatus. ἐποδιάζειν, Jon. pro ἐφοδιάζειν, viaticum alicui præbere. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ἐπόζω, fut. έσω, computreſco. ἐπώζεσεν, computruit, aor. 1. ind. act. ab ἐπὶ, & ὄζω, oleo.

Ἐπόθεσα, ας, ε, deſideravi. dicitur & ἐπόθησα, ας, ε, quod vide.

Ἐπόθησεν, amavit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ποθέω, deſidero. f. ήσω. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Ἔποιεε, 3. ſing. imperf. a ποιέω.

Ἐποίησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐποικοδομηθέντες, ædificati, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. ab ἐπὶ, & οἰκοδομέω, ædifico. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθλω. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. præt. med. δέδμα.

Ἔποικος, advena. ab ἐποικέω, inhabito.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, paſco, quod vide.

Ἐποίσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφέρω, infero, quod vide.

Ἐποίσει, inferet, fut. 1. act. ἐποιδήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. ab ἐπιφέρω. hinc ἐποιστέον, verbale.

Ἐποίχεο, accede, Jon. pro ἐποίχου, præſ. imperat. med. ab ἐποίχομαι, eo adverſum, adeo, irruo. imperf. ἐπῳχόμην, ου, εσο. fut. ήσομαι. p. ἐπώχημαι. ex ἐπὶ, & οἴχομαι, abeo. præſ. part. ἐποιχόμενος.

Ἐποκέλλω, impingo, illido. f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκειλκα. ex ἐπὶ, & ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello, applico.

Ἐποκίξατο, vide in ποκίξατο.

Ἐπολιτδίοντο, 3. plur. imperf. paſſ. a πολιτδίομαι, adminiſtro. fut. δίσομαι. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Ἔπομβρος, ος, ὁ, ἡ, pluvius, imbribus abundans. Ex ἐπὶ, & ὄμβρος, imber.

Ἑπόμενος, η, ον, præſ. part. ab ἕπομαι, ſequor. fut. ἕψομαι. imperf. vel aor. 2. med. εἱπόμην. Th. ἔπω, ſequor.

Ἐπόμνυθι, jura, præſ. imperat. act. ab ἐπόμνυμι. f. ἐπομόσω, juro. p. ἐπώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω, juro. f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & them.

Ἐπομόσσῃ, Poet. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. ab eod. verbo.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, umbo clypei. ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborarunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi πονέω. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Ἐπόνει, 3. ſing. imperf. act. a πονέω, laboro. f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod a πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, probro afficio. f. ίσω. p. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ, & ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ἐπονείδιος, ος, ὁ, ἡ, probroſus. ab ἐπονειδίζω, quod vide.

Ἐπονήθλω, ης, η, laboratus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πένομαι, facio.

Ἐποτηρώοντο, 3 plural. imperf. paſſiv. verbi ποτηρόομαι, quod vide.

Ἐποτρύνω, cognomino. fut. σω. p. ἐπωνόμακα.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

νόμασμαι. præſ. paſſ. ἐπονομάζομαι, ῃ, εται, cognominor. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ἐπόνεν, laborabant, 3. plural. imperf. act. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. vide ἐπόνει.

Ἕπονται, ſequuntur, 3. plur. præſ. ἕπονται, ſequebantur, pro ἕποντο, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω.

Ἐποπτεύω, ſpecto. fut. εύσω. p. ἐπώπτευκα. aor. 1. ἐπώπτευσα. quod ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, teſtis oculatus, inſpector, præſes. ab eodem them.

Ἐπόπτομαι, inſpicio, viſo. fut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐπορεῖν, Jon. pro ἐφορᾶν, inſpicere, præſ. inf. ab ὁράω, video.

Ἐπορεξάμενος, porrectus, a. 1. part. m. ab ἐπορέγομαι, protenta manu capto. ex ἐπὶ, & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω.

Ἐπορθμεύετο, 3. ſingular. & ἐπορθμεύθη, 1. plur. imperf. verbi πορθμεύομαι, proficiſcor, ἐπορθμεύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. Th. πάρω, tranſeo. p. m. πέπορα. inde πόρος, tranſitus, &c.

Ἐπορθμεύθησαν, vide in ἐπορθμεύετο.

Ἐπόρθησαν, imperf. activ. verbi πορθέω, vaſto. imperf. ἐπόρθεον, ουν. fut. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod a πέρθω, diruo. f. πέρσω. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi πορίζω, præbeo, viam aperio, paro. f. ίσω. Th. πείρω, tranſeo.

Ἐπορκίζω, exorcizo. ἐπόρκιον, periurium. ἐπορκιστής, οῦ, ὁ, exorciſta. ex ἐπὶ, & ὁρκίζω. Thema ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐπορμεῦσι, εῦν, Jon. pro ἐφορμεῖν, in ſtatione ſtare. Th. ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium.

Ἐπορνυμένοις, irruens, præſ. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito. f. ῥῶ. p. ὦρκα.

Ἐπόρσυσε, irruit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπορύω. f. σω. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, incita, a. 1. imperat. act. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, concito. f. Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρορέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum. ab ἕπω, dico.

Ἐποτᾶτο, volabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ποτάομαι, a ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, as, are.

Ἐποτίσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo. f. ίσω. p. πεπότικα. aor. 1. paſſ. ἐποτίσθη. Th. πίνω, bibo. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.

Ἐποτρύνειν, inſtigare. præſ. inf. act. ab ἐπὶ, & ὀτρύνω, incito. fut. υνῶ. præt. ὄτρυγα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. ἐπουράνια, ων, τὰ, ſcil. σώματα. ex ἐπὶ, & οὐρανός, ου, ὁ, cœlum.

Ἐπουρέω, mingo, urinam reddo. ex ἐπὶ, & οὖρον, τὸ, urina.

Ἐποφείλω, inſuper debeo. 1. plur. ἐποφείλομεν. ex ἐπὶ, & ὀφείλω, debeo. fut. ὀφειλήσω.

Ἐπόψιος, ου, ὁ, ἡ, ſpectabilis. ἐπόψις, ἡ, aſpectus. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι.

Ἐπράθειν, Jon. pro ἐπεπόρθεον, pluſq. perf. med. verbi πέρθω, pedo. f. 2. παρθῶ. a. 2. ἐπαρθον. f. 2. paſſ. παρθήσομαι. p. m. πέπορδα, pepedi.

Ἐπράθη, venditus ſum, a. 1. ind. paſſ. a πιπράσκω, vendo, factum a πράσω, per ſyncop. pro περάω. f. πράσω. p. πέπρακα. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθη. Th. περάω, vendo.

Ἔπραθον, ες, ε, populatus ſum, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. fut. 2. πραθῶ. p. m. πέπορδα. aor. 2. med. ἐπραθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel πάω, facio. f. ξω. p. χα.

Ἔπρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, vendo. vide ἐπράθη.

Ἐπραχθη, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a πράσσω, facio. f. ξω.

Ἔπρεσε, pro ἔπρησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Ἔπρηξα, feci, aor. 1. Jon. pro ἔπραξα, quod vide.

Ἔπρησε, incendit, a. 1. ind. act. verbi πρήθω. f. σω, incendo.

Ἐπρήθη, concrematus ſum, a. 1. paſſ. a πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf. paſſ. πέπρημαι.

Ἐπρηστόμην, conficiebar, Jonic. pro ἐπρασσόμην, imperf. paſſ. verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Ἐπρήχθη, Jon. pro ἐπράχθη, factus ſum, a. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐπριάμην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo. vel eſt aor. 1. med. ἐπριασάμην, & per ſyncop. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω, vel πρίζω, diſſeco. f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. paſſ. πέπρισμαι. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, emiſti, 2. ſingul. imperf. pro ἐπρίασο, Jon. ἐπρίαο, & crafi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, quod vide.

Ἔπρωσσεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. ſing a. 1. act. per ſyncop. ut πεπρωμένος, per ſyncop. pro πεπερατωμένος, tanquam ex πρόω, pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus.

Ἑπτά, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptem. inde ἑπάκις, ſeptiès. ἕβδομος, ου, ὁ, ſeptimus. ἑβδομάς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius, ſeptimana, hebdomada.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ, ἡ, ex ſeptem bubulis pellibus factus. ex ἑπτὰ, ſeptem, & βοῦς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ſeptilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonos: nam ſingulæ proprium edunt ſonum. ab ἑπτὰ, & γλῶσσα, ης, lingua.

Ἑπτάημερος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ſeptem dierum. Ex ἑπτὰ, καὶ ἡμέρα, dies.

Ἑπτάκις, ſepties, adv. ab ἑπτὰ, ſeptem.

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ, ſeptiſonus. Epith. citharæ ſeptem ſonos edentis. ab ἑπτὰ, & κτύπος, ſonitus. Th. τύπτω, pulſo.

Ἔπτᾰμεν, & in 3. ſing. ἔπτατο, a. 2. med. verbi ἵπτωμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. med. πταμένος. a. 2. inf. πτάσθαι. Alii per ſyncop. dici volunt pro ἐπτάμεθα, 2. 1. med. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod a πτῆμι. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπηξαν, 3. plur. a. 1. act. a πήγνυμι, f. ξω, præ metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Ἑπταπόδιος, ſeptem pedalem, acc. ſing. ab ἑπτάπους, quod ex ἑπτὰ, ſeptem, & πούς, ποδός, pes.

Ἑπτάπορον, acc. ſing. Epith. fluvii. q. habens ſeptem vias, a πόρος, tranſitus.

Ἑπτάπυλος, ου, ὁ, ἡ, ſeptem portas habens. ex ἑπτὰ, ſeptem, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ἔπτᾰρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ἑπτάχορδος, ου, habens ſeptem chordas. Ex ἑπτὰ, ſeptem, & χορδὴ, ἡ, chorda.

Ἔπτέρυκα, ας, ε, perf. act. ſupplantavi, verbi πτερνάω. vel legend. ἐπτέρνικε, perf. a πτερνίζω, ſupplanto. Th. πτέρνα, calx. Geneſ. 27. 36.

Ἐπτερύγιος, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι. f. ξομαι, alis latera ſterno. Th. πτερόν, οῦ, τὸ, ala.

Ἔπτην, ης, η, volavi, a. 2. verbi πτάμι, ſeu ἵπτημι. vide ἐπτάμην.

Ἐπτοίητο, evolat, 3. ſing. perf paſſ. verbi πτοιέω, Poet. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo. item, animo ſpectu attento.

Ἔπτομεν, quidam dici tradunt pro ἐπτάμεθα, aor. 2. med. quod vide. Alii per ſyncop. dici volunt pro ἐπεπτάμεθα, imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Ἐπτωκώς, Jon. pro πεπτωκώς, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἔπυρος, ου, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔφυδρος, udus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ἐπυθόμην, ου, εσο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Ἐπυθάνετο, 3. ſingul. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ἐπύργωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio. f. ώσω. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε. Poet. ἔειπα, & ἔεπον. a. 1. imperat. εἶπον, ἄτω, & in 3. plur. εἰπάτων. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. ſub. εἴπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἴπων, ουτος, ὁ, & in f. g. εἰπάσα, ης, ἡ. Hinc ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen. ἔπηρης, εος, ὁ, ἡ, facundus, diſertus. ἔπεια, & ἐπία, ας, ἡ, facundia.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantatio, carmen. Ex ἐπὶ, & ᾠδὴ, cantus. Thema ἀείδω, cano.

Ἕπω, & ἕπομαι, operor, ſequor. inde ἑπέτης, ου, ὁ, pediſſequus.

Ἐπώκελαν, illiſerunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, appello, moveo, ὀκέλλω, idem.

Ἐπώλεν, vendiderunt, 3. plur. imperf. verbi πωλέω, vendo. f. ήσω.

Ἐπωμόσατα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ὠμόσατα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum. gen. plur. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ἐπωνυμιος, α, ον, Poet. pro ἐπώνυμος, cognominis. quod vide.

Ἐπώνυμος, ου, ὁ, & ἐπώνυμον, ου, τὸ, nomen e re impoſitum. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ἐπώρα, inſpiciebat, Jonic. pro ἐφώρα, 3. ſing. imperf. verbi ἐφοράω. Thema ὁράω, vide.

Ἐπωρορέχατο, Jonic. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. facta ex tertia ſing. ἐπορώρεκτο, inſerto α, ante τ, verbi ὀρίγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ἔπωρσε, concitavit, 3. ſing. a. 1. act. lic ἐπώρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, excito. f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. p. ὦρκα.

Ἐπωφελίμους, ου, ὁ, utilis, dativ. plur. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπὶ, & ὠφελέω, juvo, proſum.

Ἔπῳχατο, incluſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐπῳγμένοι ἦσαν, facta ex tertia ſing. ἐπῴχατο, inſerto α, ante τ, & tenui verſa in aſpiratam. ab οἴγω, aperio. fut. ξω. perf. act. ῴχα. perf. paſſ. ὦγμαι. pluſq. perf. ᾤγμην, ξο, πο.

Ἔπῳχετο, 3. ſing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾠχημαι.

Ε Ρ

Ἔρα, ας, ἡ, terra. hinc ἔνερθε, mortui. ἔνερθε, infra, inferius.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adverb. ad locum, in terram, humi. in proſa χαμαί. Th. ἔρα, terra.

Ἔραιμεν, Dor. pro ἐραίμην, optarim, 1. ſingul. opt. ab ἔραμαι, amo, opto. quod vide.

Ἐραίσθη,

Ε'ραίθη, 3. sing. a. 1. pass. a ῥαίω, profligo, corrumpo. f. σω. p. ἔρραικα.

Ε'ραμαι, σαι, ται, amo. Poet. pro ἐράω. f. άσω.

Ε'ρᾶν, amare, præs. inf. ab ἐράω, ῶ, άεις, ᾷς, amo. f. ἐράσω.

Ε'ραννὸς, amœnæ, genit. sing. f. g. ab ἐραννὸς, ὸν, ὁ, amabilis, jucundus. ab ἐράω, amo.

Ε'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collecta, collatitia cœna, sc. ex singulorum impensis, quæ quasi connectuntur, ut sit quasi εἴρανον, ab εἴρω, necto. collatitium beneficium, gratia. Est vero etiam ἔρανον, pecunia, qua erogata, pauper amicus sublevatur.

Ε'ρασθε, Doric. pro ἔραζε, adv. quod vide.

Ε'ράσθω, amatus sum, pro ἠράσθω, Jon. aor. 1. pass. ἐρᾶσθῆ, Jon. pro ἐρᾶν. ab ἐράω, amo. f. άσω.

Ε'ρασιμολπὸς, ου, ὁ, ἡ, amans carminis, cantus. ab ἐράω, amo, & μολπὴ, ἡ, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ε'ρασιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, studiosus capillitii. ab ἐράω, amo, & πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ε'ρασαι, amas, Poet. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

Ε'ράσατο, amavit, 3. sing. a. 1. med. gem. σσ, ut & ἐρασσάμην, a. 1. part. med. ab ἐράω, amo.

Ε'ρασὴς, οῦ, ὁ, amator. ab eodem them.

Ε'ρασὸς, ου, ὁ, nomen viri. Gr. amabilis, ἐραστὸς, ab ἐράω, amo.

Ε'ρατεινὸς, ὴ, ὸν, amabilis, e. ab ἐράω, amo.

Ε'ρατὴ, ῆς, ἡ, amata. ἐρατὸς, ὴ, ὸν, amabilis. ab eodem them.

Ε'ραπτζω, amo, cupio. f. ἰσω. ab eodem them.

Ε'ρατὼ, οῦς, ἡ, Erato, nomen mul. vel Musæ, ab ἐράω. ἐρατῶν, gen. plur. ab ἐρατὸς, amabilis.

Ε'ΡΑ'Ω, amo, appeto. f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poet. idem. q. ab εἴρω, dico. quæ amamus, de iis sæpe verba facimus. vel ab εἴρω, necto. amor animorum nexus est. hinc ἐράσιμος, ου, ὁ, & ἐρασὸς, & ἐραστὸς, ὴ, ὸν, amabilis. ἔρως, ωτος, ὁ, amor. ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, amatorius. Est & ἐράω, depleo, evacuo. Forte ab ἐρύω.

Ε'ργ', pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ε'ργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. med. nam sublato σ, ἐργάῃ, unde per crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ε'ργάζω, pro ἐργάζω, Dor. præs. imper. ab ἐργάζομαι.

Ε'ργάζομαι, operor, laboro, lucror. ἐργάζοιτο, 3. singul. præs. opt. pass. imperf. ἠργαζόμην, ου, εο. f. ἐργάσομαι. aor. 1. med. εἰργασάμην, ω, ατο. perf. pass. εἴργασμαι. Them. ἔργον, opus.

Ε'ργαθεν, Poetic. pro εἴργαθον, imperf. Jonic. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, arceo.

Ε'ργαλήϊον, Jon. pro ἐργαλεῖον, instrumentum. ab ἔργον, opus.

Ε'ργαξῇ, operaberis, Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ε'ργάσαιο, 2. sing. a. 1. med. opt. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ε'ργαδῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

Ε'ργασία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, opera, lucrum, quæstus. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ε'ργασμαι, Jonic. pro εἴργασμαι, perf. pass. hinc ἐργασμὸς, Jonic. pro εἰργασμὸς, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ε'ργαστήριον, ου, τὸ, officina. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ε'ργάτης, ου, ὁ, operarius. acc. plur. ἐργάτας, ab eodem them.

Ε'ργατίνης, ου, ὁ, Poet. pro ἐργάτης, quod vide.

Ε'ργάτις, ιδος, ἡ, operatrix, mercenaria. ab ἔργον, τὸ, opus.

Ε'ργε, arcet, 3. singul. præs. ab ἔργω, Jonic. idem quod εἴργω, arceo, repello.

Ε'ργμῳσι, operi, facinori. dat. sing. per Metathes. pro ῥέγμῳσι. sic in dat. plur. ἔργμασι. a ῥέζω, fut. ξω, facio, & per Metathes. ἔρξω.

Ε'ργολαβεῖν, præs. inf. ab ἐργολαβέω, opus faciendum suscipio. ab ἔργον, opus, & λαμβάνω, capio.

Ε'ργόμῳος, prohibitus. vide ἔργω.

Ε'ργόμωκος, ου, ὁ, illusor, qui ἔργῳ μωκᾶται. Est & adulator. inde ἐργομωκία, adulatio. ἐργομωκέω, ancillor, adulor. Gloss. Phil. Ancilla, ἐργόμωκος παιδίσκη, q. ab ἔργον, opus, & μωκάω, illudo. Gall. mocque.

Ε'ΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus. q. ab ἔοεγα, præt. med. verbi ῥέζω, facio. vel ab ἔρα, ut sit quasi ἔραγον: quod sub initio mundi primus labor terræ excolendæ fuerit impensus. hinc ἐργάζομαι. f. άσομαι, operor. ἐργασία, ας, ἡ, operatio. ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. ἀεργαλέος, ου, ὁ, difficilis. ἀεργὸς, ὸν, ὁ, & ἄεργος, ὲς, ὁ, ἡ, & ἀργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, iners, piger. γεωργὸς, ὸν, ὁ, agricola. δημιεργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, publicus opifex. ἐνεργὴς, ὲος, ὁ, ἡ, efficax. ἐνέργεια, ας, ἡ, efficacia. εὐεργετέω, f. ήσω, benefacio. εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus, qui beneficium confert. εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. λειτουργὸς, ὸν, ὁ, minister publicus. λειτουργέω, munus publicum obeo. λειτουργία, ας, ἡ, ministerium publicum. παντοῖργος, ου, ὁ, vafer, versipellis. φερέργατος, quod operæ pretium est.

Ε'εργω, Poet. ἐέργω, includo. q. ab εἴρω, necto. Th. εἴργω.

Ε'ρδειν, facere, præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, facio. hinc ἔργμα, & ἔργμα, factum, opus.

Ε'ρδεσκε, perpetrabat, pro ἤρδε, Jon. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ε'ρδον, imperf. Jon. ἔρδοντας, facientes, acc. pl. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ε'ρεβεννὴ νὺξ, obscura nox. ab ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obscurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

Ε'ρέβυσφιν, pro ἐρεβυσφιν, gen. sing. per paragog. Poet. ab ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

Ε'ΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer. q. ab ὄροβος, ervum, cui simile cicer. hinc ἐρεβινθινος, ου, ὁ, cicerinus.

Ε'ΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, orcus, inferi. q. ab ἐρέφω, tego: quod ὀξὺ ἔρας βαίνει. Ex uliginosa terra oriuntur obscurantes vapores. ἐρεβώδης, ex Erebo. ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obscurus, caliginosus.

Ε'ρεείνω, interrogo. imperf. ἐρέειον, ες, ε. quod ab ἐρέω, seu εἴρω, dico, vel ἔρομαι.

Ε'ρεθησι, irritat, 3. sing. præs. sub. per paragog. Jon. pro ἐρεθῃ. ab ἐρεθω, lacesso, irrito.

Ε'ρεθίζε, irrites, præs. imperat. ἐρεθίζω, Dor. pro ἐρεθίζων, præs. inf. ἐρεθίζον, imperf. Jon. ab ἐρεθίζω, idem, quod ἐρεθω, irrito.

Ε'ρεθίσδειν, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. vide in ἐρεθίζε.

Ε'ΡΕ'ΘΩ, irrito, lacesso. q. ab ἔρις, lis. Irritatio est contentionis origo. hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum.

Ε'ρεῖ, dicit, 3. sing. ind. præs. ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ε'ΡΕΙ'ΔΩ, figo, firmiter fulcio, innitor. & pro ἀνερείδω, resisto. f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. pass. ἤρεισμαι. hinc ἔρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum. q. ab ἔρα, in qua fit stabilitio.

Ε'ΡΕΙ'ΚΩ, frango, contendo. fut. ξω. q. ab ἔρις, & εἴκω, ut sit quasi valde cedere facio, & in partes dissilire, velut cuneis adactis.

Ε'ρειο, interroga, præs. imperat. Jonic. & Poet. pro ἔρα, & adscito ι, metri gratia, verbi ἔρομαι. imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω, dico.

Ε'ρειόμῳν, rogamus. Poet. ectasi pro ἐρόμῳν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, dico.

Ε'ρειὸς, ᾶ, ὁ, Dor. pro ἐριστικὸς, contentiosus. Th. ἔρις, ιδος, lis.

Ε'ρείπιον, ου, τὸ, rudus, in plur. rudera, παρὰ τὸ ἐρείπω τὰ οἰκων, ab ἐρείπω, everto. q. ab ἔραν ἵπω, ut solo æquetur.

Ε'ρεῖπομῳος, gen. sing. præs. part. f. g. ab ἐρείπω, diruo. f. ψω.

Ε'ΡΕΙ'ΠΩ, everto, diruo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἤερπον. q. ab ἔραν ἵπω, ut eversum humi jaceat, & solo æquetur. hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, rupes.

Ε'ρεις, ἐρεῖ, 2. & 3. sing. fut. 1. verbi εἴρω, necto, & dico. f. ἐρῶ.

Ε'ρέσατο, hæsit, 3. sing. aor. 1. med. ἐρεισε, 3. sing. aor. 1. act. Jon. verbi ἐρείδω, quod vide.

Ε'ρείτω, dicat, 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, dico. perf. εἴρηκα.

Ε'ρεμνὴς, gen. singul. f. g. ab ἐρεμνὸ, obscura. vide ἐρεμνὸς.

Ε'ρεμνὸς, ὴ, ὸν, tenebricosus, niger. per Tmesin pro ἐρεβεννὸς. Them. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, inferi.

Ε'ρεξα, ας, ε, feci, & in 3. plur. ἔρεξαν, aor. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω, & per Metathes. ἐρέξω. perf. ἐρήοχα.

Ε'ρέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. Jonic. vel per epenthes. τα ε, pro ἤροντο, Poet. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, dico.

Ε'ρέσσα, dictura, f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, dicam, per dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, dico. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρίω, dico.

Ε'ΡΕΠΤΩ, edo, vescor. q. ex terra ἐρᾶς, ut bruta πάονται, pascuntur. Plenius ex ἔρα, & ἅπτομαι, terram tangunt pascentes bestiæ. Poet. tego, orno, corono. f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτομῳος, præs. part. med.

Ε'ρέριπτο, projectus erat, 3. sing. pluscp. perf. pass. pro ἐρέριπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα, Poet. ῥέριφα. sic perf. pass. ἔρριμμαι, Poetic. ἐρέριμμαι. pluscp. perf. ἐρεριμμῆν, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο, dici velint pro ἐρήριπτο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρείπω, everto.

Ε'ρεσσέμῳαι, remigare, Dor. pro ἐρέσσῃ, præs. inf. verbi ἐρέσσω, vel πῶ, remigo. f. ξω. p. κα.

Ε'ΡΕΣΣΩ, vel πῶ, remigo. f. ξω. p. κα. q. ab ἀράσσω, pulso. Remex, ἐρέτης, pulsat aquas. hinc ἐρέτης, ου, ὁ, remex. ὑπηρέτης, ου, ὁ, minister, famulus. ὑπηρετέω, ministro, inservio. ὑπηρέτημῳ, ατος, τὸ. & ὑπηρέτησις, εως, ἡ, ministerium. ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, servilis, ministerialis. τριήρης, εος, ους, ὁ, triremis.

Ε'ρέτης, ου, ὁ, remex. acc. plur. ἐρέτας. ab ἐρέσσω, remigo.

Ε'ΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, cavillor, rixor. f. ήσω. p. κα. quod ab ἐρίηλος, contentiosus. Th. ἔρις, ιδος, lis.

Ε'ρετμοῖς, remis, dat. plur. ab ἐρετμὸς, ὸν, ὁ, remus. Them. ἐρέσσω, remigo.

Ε'ρῳύγομαι, eructo, dico. fut. ἐρῳύξομαι. p. ἤρῳυγμαι. Th. ἐρῳύγω, ructo.

Ε'ΡΕΥ'ΓΩ, ructo. f. ἐρῳύξω. p. ἤρῳυχα. a. 2. ἤρυγον. q. εις ἔραν ἄγω. hinc ἐρῳυγμὸς, & ἔρυγμος, ου, ὁ, ructatio.

Ε'ΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. In rubedine multum inest terræ. ducamus ergo ab ἔρα, terra. hinc ἐρυθραίω, ω, ὁ, idem.

Ε'ρῳμῳον, per Sync. pro ἐρῳυόμῳον, vel potius pro ἐρῳομῳον, ab ἐρῳέω, investigo. Alii vero ἐρῳμῳον dici volunt pro

pro ἐ'ρέμμον, Dor. ab ἔρω, ſeu ἐ'ρέω, dico.

Ἐ'ρδινα, quære, præſ. imperat. ab ἐ'ρδινάω, quod vide.

Ε'ΡΕΤΝΑ'Ω, ῶ, indago, inveſtigo. f. ήσω. p. ήρδίνηκα. aor. 1. ἠρδίνησα. aor. 1. imperat. ἐ'ρδίνησον, άτω. q. ab ἐ'ρέω, quæro, ſcil. primo terram ſcrutor, ab ἔρας δίνῃ, ἔρδινα, ſcrutatio, indagatio.

Ἐ'ρδινῇ, Dor. pro ἐ'ρδινᾷς, 3. ſingul. præſ. ἐ'ρδινάω.

Ἐ'ρδινῶν, præſ. part. act. ab ἐ'ρδινάω, inveſtigo, quod vide.

Ε'ΡΕ'ΦΩ, tego. f. ψω. p. φα. velut ἔρα, terra. hinc ὄροφή, ῆς, ἡ, contignatio, tectum. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ἐ'ρεχθῆος, genit. Jonic. ab Ε'ρεχθεύς, Erechtheus.

Ἐ'ρεχθόμενος, jactatus, moleſtia affectus, præſ. part. ab ἐ'ρέχθομαι. quod ab ἐ'ρέχθω, vel ἐ'ρέχω, ſcindo.

Ἔ'ρεψα, coronavi, aor. 1. ind. act. ab ἐ'ρέφω, corono. f. ψω.

Ἐ'ρέω, dico, præſ. ind. vel per dialyſin pro ἐ'ρῶ, dicam, fut. verbi ἔρω. Th. εἴρω, necto, dico.

Ἐ'ρᾷ, Dor. pro ἐ'ρᾷς, amat, 3. ſing. præſ. ἐ'ράω, amo.

Ἐ'ρημάζεσκον, imperf. Jon. pro ἠρήμαζον, verbi ἐ'ρημάζω, in ſolitudine vagor. Th. ἔρημος, ου, ὁ, deſertum.

Ἐ'ρημιάς, άδος, ἡ, idem ac ἐ'ρημάς, άδος, ἡ, deſerta, ſolitaria. Thema ἔρημος.

Ἐ'ρημία, ας, ἡ, deſertum. ab ἔρημος, quod vide.

Ε'ΡΗΜΟΣ, & Jonic. & Attic. ἐ'ρῆμος, ου, ὁ, deſertus, ſolitarius locus. ἔρημος, ου, ἡ, ſcil. χώρα, deſertum, ſolitudo, eremus. hinc ἐ'ρημόω, ῶ, vaſto, derelinquo. fut. ώσω. p. ἠρήμωκα. q. ab εἴρω, necto, implico. In deſertis omnia implicata. Vel ab ἐ'ράω, evacuo. Solitudo enim locus eſt incolis vacuus, ideoque eremus deſertum nuncupatur.

Ἐ'ρημῶται, vaſtatur, 3. ſingul. præſ. paſſ. vide ἐ'ρημόω.

Ἐ'ρημόω, vaſto, deſertum reddo. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præſ. paſſ. ἐ'ρημόομαι, & in 3. plural. ἐ'ρημώνται. perf. paſſ. ἠρήμωμαι. perf. part. paſſ. ἠρημωμένος, η, ον, vaſtatus, a, um. a. 1. paſſ. ἠρημώθην, ης, η. præſ. inf. paſſ. ἐ'ρημωθῆναι. Th. ἔρημος.

Ἐ'ρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio. ab eodem them.

Ἐ'ρηρέδαται, nixi ſunt, Jonic. pro ἐ'ρηρεδμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐ'ρείδω, figo. f. σω. p. κα. perf. paſſ. ἤρεισμαι, & Att. reduplic. ἐ'ρήρεισμαι. p. m. ἤρεισα, & Att. ἐ'ρήρεικα.

Ἐ'ρήρεικα, firmavi, perf. act. Attic. ἐ'ρήρεισμαι, perf. paſſ. ἐ'ρήρεισα, perf. Att. med. ab ἐ'ρείδω, firmo.

Ἐ'ρηρεισμένος, vide ἐ'ρήρεικα.

Ἐ'ρηρεισο, 3. ſing. pluſq. perf. Att. vide ἐ'ηρέδαται.

Ἐ'ρήριγα, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἤριγα, verbi ἐ'ρίζω, contendo. f. ίσω. perf. paſſ. ἐ'ρήρισμαι. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐ'ρήρυμαι, dirutus ſum, perf. paſſ. Att. reduplic. pro ἤρυμμαι. pl. perf. ἐ'ρηρείμμεθα, ab ἐ'ρείπω, everto.

Ἐ'ρήρυφα, dirui, perf. Att. pro ἤρειφα, ab eodem them.

Ἐ'ρηρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. activ. verbi ἐ'ρωτάω, interrogo.

Ἐ'ρήσομαι, interrogabo, f. 1. med. verbi ἔρομαι, vel ἐ'ρέομαι. Th. εἴρω, dico.

Ἐ'ρητύετ', pro ἐ'ρητύετο, imperf. paſſi. 3. ſingul. verbi ἐ'ρητύομαι, ῦμαι, ύεται, prohibeor. Th. ἐ'ρητύω, inhibeo.

Ἐ'ρητύθεν, tenuerunt, Bœor. ſyncop. pro ἐ'ρητύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐ'ρητύθην, verbi ἐ'ρητύω, inhibeo. f. ύσω. aor. 1. opt. Æol. ἐ'ρητύσειαν, ας, ε.

Ἐ'ρητύσασκε, Jon. pro ἐ'ρήτυσε, inhibuit, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐ'ρητύω.

Ἐ'ρητύσειε, compeſceret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. pro ἐ'ρητύσαι, ab eodem verbo.

Ἐ'ρητύω, reprimo verbis. q. ab ἐ'ρέω.

Ε'ΡΙ, particula augens ſignificationem in compoſitione. q. ab ἐ'ράω. quæ enim amamus, multa facimus, aut multum.

Ἔ'ριον, τὸ, lana. ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἴριον, ου, τὸ, lana.

Ἐ'ριαυχην, cervicem elatam habens. ab ἔρι, & αὐχήν, ένος, ὁ, cervix.

Ἐ'ριβόας, ου, ὁ, clamoſus. ex ἔρι, valde, & βοάω, clamo.

Ἐ'ριβρεμετᾶν, Doric. pro ἐ'ριβρεμετῆς, genit. plur. ἐ'ριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens. quod ex ἔρι, & βρέμω, fremo.

Ἐ'ριβρομος, ου, ὁ, qui graviter fremit, aut rugit, valde ſtrepens. ab iiſdem them.

Ἐ'ριβρύχεω, gen. Jonic. pro ἐ'ριβρύχου, ab ἐ'ριβρύχης, ου, ὁ, valde mugiens. ex ἔρι, valde, & βρύχω, ſtrideo. f. ξω.

Ἐ'ριβώλακος, acc. ſing. ab ἐ'ριβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde gleboſus. ab ἔρι, valde, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἐ'ριβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde gleboſus. vide ἐ'ριβώλακος.

Ἐ'ριβωλος, ου, ὁ, ἡ, fertilis, idem quod ἐ'ριβώλαξ.

Ἐ'ριγδούποιο, gen. ſingul. Jon. ab ἐ'ρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐ'ριδούπος, valde ſonans. ex ἔρι, valde, & δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Ἐ'ριγμύδα, vide ἠερίγμυδα.

Ἐ'ριδαίνετον, contenditis, dual. num. præſ. ind. ἐ'ριδαίνω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐ'ριδαίνω, ης, ει, & in plur. ἐ'ριδαίνομεν, contendimus, ab eodem them.

Ἐ'ριδήσασθε, a. 1. inf. med. ab ἐ'ριδέω, contendo, Poet. pro ἐ'ριδέειν, quod ex fut. 2. ἐ'ριδῶ, verbi ἐ'ρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐ'ριδήτα, contendi, a. 1. act. verbi ἐ'ριδαίνω. Th. ἔρις, lis.

Ἐ'ριδήσασθε, Poet. more pro ἐ'ρίσασθε, a. 1. inf. med. ab ἐ'ριδέω. f. ήσω. idem quod ἐ'ρίζω, contendo. Th. ἔρις, lis.

Ἔ'ριδι, dat. ſing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ἐ'ριδμαίνειν, Poet. pleonaſmo τῦ μ, pro ἐ'ριδαίνειν, præſ. inf. activ. verbi ἐ'ριδαίνω, contendo. quod vide.

Ἐ'ριδμαίνοντι, Doric. pro ἐ'ριδμαίνουσι. vide ἐ'ριδμαίνειν.

Ἔ'ριζε, certabat, 3. ſingul. imperf. act. pro ἤριζε. poteſt etiam eſſe præſ. imperat. ab ἐ'ρίζω, certo. f. ίσω. p. ἤρικα. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ἐ'ριζέμμεν, & ἐ'ριζέμμαι, contendere, præſ. inf. Dor. pro ἐ'ρίζειν, verbi ἐ'ρίζω, ab eodem them. ἐ'ρίζουσαι, nom. plur. præſ. part. f. g.

Ἐ'ρίζοπε, contendunt, certant. Dor. pro ἐ'ρίζουσι, 3. plur. præſ. ind. ἐ'ρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐ'ρίηρες, Jonic. pro ἐ'ρίηροι, ab ἐ'ρίηρος, amabilis. hinc ἐ'ρίηρε, peramabilis. ab ἔρι, & ἐ'ράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.

Ε'ΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos. q. ab ἐ'ρύθω, rubedo.

Ἐ'ριθάς, ας, ἡ, contentio. ut & ἐ'ριθεία, ας, ἡ, idem. ab ἐ'ριθεύω, litigo, pro ἐ'ριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἐ'ριθηλέων, gen. plur. ab ἐ'ριθηλής, έος, ὁ, ἡ, valde virens, Jonic. pro ἐ'ριθαλής. ab ἔρι, valde, & θάλλω, germino, vireo.

Ἐ'ριθος, ου, ἡ, lanifica, textrix, ancilla. ab ἐ'ριθεύομαι, lanam tracto. Th. ἔριον, ου, τὸ, lana. Eſt ἔριθος, ου, ὁ, agricola, meſſor. q. ab ἔρα, terra, quam colit.

Ἐ'ριλάγκτως, α, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐ'ριλάγκτης, ου, ὁ, valde ſtrepens. ex ἔρι, & λάζω, clamo. f. γξω.

Ἐ'ρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, valde ſonans. ex ἔρι, valde, & κτύπος, ου, ὁ, pro τύπος, ſonus pulſu factus. Th. τύπω, pulſo.

Ἐ'ρικυδής, έος, ὁ, ἡ, valde illuſtris, admodum glorioſus. ab ἔρι, valde, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐ'ρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. ab ἔρι, valde, & μυκάω, mugio.

Ε'ΡΙΝΕΟΣ, ſeu ἐ'ρινός, ου, ὁ, caprificus arbor. An ab ἔρις, quod cum ea arbore velut contendendum ſit, & lucrandum, ut maturet fructus ſuos?

Ε'ΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, Erinnys, furia peccatorum ultrix. in acc. plur. ἐ'ρινύας, ἐ'ρινῦς. Aliquando ἐ'ρινύς dicitur, qui injuriam alicui illatam perſequitur, & qui facit. hinc ἐ'ρινύειν, indignari. quaſi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔ'ριον, ου, τὸ, lana. ab εἴριον, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.

Ἐ'ριούνης, ſeu ἐ'ριούνιος, ου, ὁ, valde utilis. Epither. Mercurii, ſic dicti, quaſi ἔρι ὀνήτωρ. ab ὄνημι, proſum.

Ἐ'ριουργέω, lanificium exerceo. ab ἔριον, ου, τὸ, lana, quod vide, & ἔργον, opus.

Ἔ'ριπε, pro ἔπεσε, cecidit, interfectus eſt, 3. ſing. aor. 2. Jonic. pro ἤριπε. Sic ἐ'ριπεῖν, aor. 2. inf. ἐ'ριπών, οῦσα, aor. 2. part. act. ab ἐ'ρείπω, everto. f. ψω.

Ἐ'ρίπνη, ης, ἡ, cacumen. ab ἔρι πνέω, quia valde perflatur.

Ε'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio. acc. ſing. τίν ἔριδα, & ἔριν. hinc ἐ'ρίζω, contendo. ἐ'ριστής, οῦ, ὁ, litigator. ἐ'ριστικός, ή, όν, contentioſus. q. quia in pugnam εἴρει, id eſt implicat.

Ἐ'ρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐ'ρίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐ'ρίζω. fut. ίσω. p. ικα, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἐ'ρίσθην, pro ἐ'ρίζεσθαι.

Ἐ'ρίσδων, Dor. pro ἐ'ρίζων, præſ. part. vide ἐ'ρίσαντε.

Ἐ'ρισθενής, έος, ὁ, ἡ, valde potens. ab ἔρι, valde, & σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo, poſſum.

Ἐ'ρισμαράγοιο, gen. Jonic. ab ἐ'ρισμάραγος, ου, ὁ, valde tonans. ab ἔρι, & σμαραγέω, magnos ſtrepitus edo.

Ἐ'ριταράδοιο, gen. Jon. ab ἐ'ριτάραδος, ου, ὁ, cãldetremus. ab ἔριτμος, certamen. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, & ἀραδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſeu cordis pulſus vehemens poſt exercitium.

Ἐ'ριτής, ου, ὁ, litigator. ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐ'ριτικός, ή, όν, contentioſus. gen. plur. ἐ'ριτικῶν. ab eodem them.

Ἐ'ρίχειλος, ου, ὁ, promptus ad convitia. ab ἔρις, lis, & χεῖλος, εος, τὸ, labium: qui contentiones labio excitat.

Ἐ'ρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus, valde honoratus. ἐ'ριτίμοιο, gen. Jon. ex ἔρι, valde, & τιμή, pretium. Them. τίω, honoro.

Ε'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. ἐ'ρίφους, acc. pl. Doric. pro ἐ'ρίφους. ἐ'ρίφιον, ου, τὸ, parvus hœdus, q. ἔαρι φανόμενος, quod vere naſci ſolent. ut ſit quaſi ἐαρίφος.

Ἐ'ριχθόνιος, ου, ὁ, Erichthonius, filius Vulcani, & Minervæ.

Ἔ'ρκιον, ου, τὸ, ſeptum, idem quod ἕρκος, εος, τὸ, quod vide.

Ἔ'ρκος, εος, τὸ, ſeptum, plur. τὰ ἔρκεα, ab εἴργω, arceo.

Ἐ'ρκτή, ῆς, Jonic. pro εἱρκτή, ἡ, carcer. ab ἔργω, Poet. pro εἴργω, arceo, includo.

Ἔ'ρμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. ſaburra. ſcopulus. inauris. hinc ἐ'ρμόζω, fulcio. quaſi ab εἴρω, necto. vel per ſyncop. pro ἔρεισμα, ab ἐ'ρείδω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

δω, figo. vel q. ἔρυμμι. ab ἐρύω, cuſtodio. vel ab ἔρπω, repo. Fulcrum terræ infigitur, & in imo loco defixum quaſi humi repit.

Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, Hermagoras, nomen proprium.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum inſperatum. ab ἑρμαῖος, & ἕρμαιος, Mercurialis. Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Doric. pro Ἑρμῆς.

Ἑρμάων, άωνος, ὁ. Poet. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, & Ἑρμέας, ου, ὁ, Poet. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. Hinc Ἑρμείω, acc. ſing. Jon. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῇ, dat. ſing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, eloquutio. ab ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres.

ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, & Att. εως, ὁ, interpres. hinc ἑρμηνεύω, interpretor. ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio. q. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. quod ab εἴρω, enuntio.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. vide ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεύω, interpretor. f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres.

ΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius, & Poet. Ἑρμέας, & εἵας, idem. Hinc ἕρμαιος, ſeu αἷος, ου, ὁ, & ἑρμαϊκὸς, ὴ, όν, Mercurialis. q. ab εἴρω, nuntio, dico. Platoni quaſi ἑρμηνεύς.

Ἑρμίν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. ab ἔρμω. ατος, quod vide.

Ἑρμογένης, έος, ὁ, nomen viri, Gr. ex Mercurio genitus.

ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen. q. ab ἔρα, cujus fœtus, & quia a terra pullulat, ſive efflorescit. ἐρνύσσω, ramus cornu.

Ἔρξαι, facere, a. 1. inf. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω. vide ἔρξαν.

Ἔρξαν, fecerunt, Jon. pro ἔρεξαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio, per Metatheſin litterarum. f. ῥέξω, εις, ῇ, & per Metatheſ. ἔρξω. Hinc ἕρξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἕρξης, a. 1. ſub. 2. ſing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

Ἕρξει, 3. ſing. fut. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio. vide ἔρξαν.

Ἕρξω, εις, ει, f. 1. ejuſdem verbi.

Ἔροργα, per Metath. pro ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & per Metatheſ. ἔρξω.

Ἐρόστεα, ας, ἡ, amabilis, & in m. g. ἑρόεις, αντος, ὁ, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐροίω, Attic. pro ἐροῦμι, ut ποιοίω, pro ποιοῦμι, ab ἐρέω, dico, interrogo. Th. εἶρω, loquor.

Ἔρομαι, interrogo, a. 2. med. ἠρόμην. Th. εἴρω, loquor.

Ἔρον, acc. ſing. ab ἔρος, ου, ὁ, amor, Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, amo.

Ἔρρῦμεν, 1. plur. f. 1. act. verbi εἴρω, dico. f. ἐρῶ.

Ἔρρῦσιν, dicent, 3. plur. f. ἐρῶ, ab εἴρω, vel ἐρέω, dico.

Ἑρπετὸν, οῦ, τὸ, reptile. ab ἕρπω, repo, f. ἕρψω. a. 1. εἵρψα, ας, ε.

Ἕρπην, ſerpere, Dor. pro ἕρπειν. ab ἕρπω.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus, a ſerpendo ſic dictus, quod per corpus ſerpat. Th. ἕρπω, ſerpo.

Ἕρπις, vinum, Ægyptiorum lingua, ab ἕρπω, repit enim vitis, niſi pedamentis regatur.

Ἑρπύζω, idem quod ἕρπω, repo.

ΕΡΠΩ, ſerpo, repo, vado. quod fit in ἔρα, ſcil. terra. Vel per Metatheſin Latin. repo, quod idem ſignificat. vel ab ἔρα, quia illic reptilia. Inde ἑρπετὸς, οῦ, ὁ, reptilis. ἕρπυλλος, ου, ὁ, ſeu ἕρπυλλον, ου, τὸ, ſerpyllum.

Ἕρπωμες, eamus, Doric. pro ἕρπωμεν, 1. plur. ſub. act. ab ἕρπω.

Ἐῤῥάβδιδωσ, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. a ῥαβδίζω, virgis cædo. f. ίσω. Th. ῥάβδος, ου, ὁ, virga.

Ἐῤῥάγην, rupi, & in 3. plur. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. paſſ. Sic ἐῤῥάγον, rupi, a. 2. ind. act. a ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐῤῥάδαται, aſperſi ſunt, 3. plural. Jon. perf. paſſ. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. factum ex 3. ſing. ἔῤῥασται, correpta penultima, deinde ante ται, & ντ, inſerto δα. Sunt qui ex p. m. ἐῤῥάδα, forment, adjecto ται, & ντ, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, perfundo, aſpergo. f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, conſutus, perf. part. paſſ. a ῥάπτω, conſuo. fut. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἐῤῥάμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, conſperſus, perf. part. paſſ. a ῥαντίζω, aſpergo. fut. ίσω. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἐῤῥάπισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo, percutio. fut. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ἐῤῥάφθω, inſperſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥάζω, perfundo.

Ἐῤῥάφθω, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ῥάπτω.

Ἐῤῥαψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, ſuo. f. ψω. p. ἐῤῥαφα.

Ἐῤῥές, ἐῤῥέτω, peri, præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω, dolens eo. f. σω.

Ἐῤῥέες, fluebat, 3. ſing. imperf. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθθω, ſive ἐῤῥήθθω, dictus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥέω, dico. perf. paſſ. ἐῤῥήμαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. paſſ. ῥηθείς.

Ἐῤῥέξε, fecit, ſacrificavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω.

Ἐῤῥέσω, abeat in malam crucem, præſ. imperat. ab ἔῤῥω. vide ἔῤῥε.

Ἐῤῥέων, Jon. & Dor. pro ἔῤῥεον, ex ἔῤῥεεον, fluebant, 3. plur. imperf. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥόωσε, 3. ſing. a. 1. act. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, declaratus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. vide ἐῤῥέθθω. a ῥέω, dico.

Ἐῤῥήξαν, fregerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα.

Ἐῤῥίγα, præt. med. verbi ῥιγέω, horreo. fut. ήσω. p. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus.

Ἐῤῥίγησι, Jon. paragoge, pro ἐῤῥίγη, 3. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐῤῥίγω. vide ἐῤῥίγοντι.

Ἐῤῥίγοντι, formidanti, dat. ſing. præſ. part. act. verbi ἐῤῥίγω, horreo, factum ex præt. med. ἐῤῥίγα, verbi ῥιγέω, exhorreo. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, horror.

Ἐῤῥίζωμαι, radicatus ſum, perf. paſſ. verbi ῥιζόω, radico. a. 1. paſſ. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἐῤῥίμμαι, projectus ſum, perf. ind. paſſ. ἐῤῥίμμην, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἐῤῥίφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἐῤῥίπτεον, projiciebam, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐῤῥίφθων, projiciantur illi duo, 2. dual. perf. imperat. paſſ. ἐῤῥίφθο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, abjicio. fut. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. paſſ. ἐῤῥίφθω.

Ἐῤῥύηκα, fluxi, perf. act. quaſi a ῥυέω, pro ῥύω, fluo. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυεὶς, a themate ῥέω, fluo.

Ἐῤῥύπηνα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, ſordidum reddo, maculo, infamem reddo. Th. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.

Ἐῤῥύσαμην, ω, ατο, eripuit, a. 1. med. verbi ῥύω, traho. fut. ῥύσω. p. ἔῤῥυκα. a. 1. paſſ. ἐῤῥύσθω.

Ἐῤῥύσθω, vide in ἐῤῥύσαμην.

ΕΡΡΩ, f. σω, ægre eo, dolens, & afflictus eo, pereo, dicuntque Æolice dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo & φθέῤῥω, Æol. Vel, ut alii, ab ἔρα, & ῥέω, ut ſit, ad terram fluo. metaph. ducta a liquidis terræ affluſis, quæ ita pereunt, ut nunquam recolligi poſſint.

Ἐῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἐῤῥηγα, ruptus ſum. p. m. a ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, frango, f. ξω. a. 2. ἐῤῥαγον.

Ἐῤῥῶμαι, confirmatus ſum, perf. paſſ. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω. fut. ῥώσω. p. ἐῤῥῶνγα.

Ἐῤῥῳωμένεσσ, fortius, robuſtius, adv. ab ἐῤῥῳωμένεσερος, vehementior, comp. ab ἐῤῥῳωμένως, robuſte, adverb. formatur a præt. perf. part. paſſ. ἐῤῥῳωμένος, qui animo eſt forti; item, validus. comp. ἐῤῥῳωμένεσερος, ſuperl. ἐῤῥῳωμενέσατος. Th. ῥώννυω, ſeu ῥώννυμι, corroboro. f. ῥώσω. p. ἐῤῥῶνγα.

Ἐῤῥῶν, præſ. part. verbi ἔῤῥω, ægre eo, quod vide.

Ἐῤῥώοντο, ruebant, 3. plur. imperf. paſſ. a ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥώννυω, roboro. vel eſt 3. pluſq. perfect. paſſiv. Poet. pro ἐῤῥῴωντο, ejuſdem verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

ΕΡΡΩΟΣ, ου, ὁ, aper, vel aries. q. ab ἔρι, valde, & ῥώω, roboro. vel πρὸς τὸ ὀρύειν, quod cum impetu ruat. apud Callimach.

Ἐῤῥώσαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi ῥώννυμι, corroboro. f. ῥώσω. a. 1. ἐῤῥώσα, tanquam a ῥώω.

Ἐῤῥῶχθ, perf. inf. paſſ. ἐῤῥῴχθω, convalui, a. 1. ind. paſſ. ἔῤῥῳωδε, 2. plur. perf. imperat. paſſ. verbi ῥώννυμι.

Ἐῤῥῶσο, ώσθω, vale, & in plur. ἔῤῥῳωδε, valete, perf. imperat. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἔρσα, aor. 1. Jon. ab ἔῤῥω, f. σω, ægre dolens eo. quod vide.

ΕΡΣΗ, ſive ἔρση, ης, ἡ, ros. q. ab ἔρι, & ῥέω, fluo. Vel potius ab ἔρα, quia in terra naſcitur; vel quia terram facit vireſcere. hinc ἐρσήεις, gen. εντος, ὁ, & ἐρσαῖος, α, ὁ, roſcidus.

Ἔρσιλω, Jon. pro ἄρσιλω, ὁ, mas.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, afflictus eo. quod vide.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω,ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος, pro ἐρύγηλος, graviter boans, vel eructans cibos. ab ἐρεύγω, ructo.

Ἐρύεσθαι, liberare. præſ. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, cuſtodio.

Ἐρυθαίνετο, rubebat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio. f. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἐρυθρός, ά, όν, rubor. hinc ἐρυθρόω, rubefacio.

Ἐρυθίῃ, dat. ſingul. ab ἐρυθίη, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἐρυθήιας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω. vide ἐρυθαίνετο.

Ἐρυθιόωσαν, rubefactam, præſ. part. f. g. Poet. pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω, rubeſio. Thema ἔρυθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίνω, rubefacio, ab ἔρυθρος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίων, gen. plur. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθρά, ᾶς, ἡ. Forte ſcribendum, Ἐρυθρέων, genit. Jon. pro Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραί.

Ἐρυθρόδανος, rubia, tinctoribus in uſu, ab ἐρυθρός, ruber, & δάνος, donum. ἐρυθροδανόω, eſt rubia tingo, rubrico.

Ἐρυθρός, ά, όν, ruber, & in f. g. ρά. ab ἔρυθρος.

Ἐρυκακέειν, coercere, præſ. inf. ab ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, inhibeo. f. ξω.

Ἐρυκέμμεν, & ἐρυκέμμεναι, Doric. pro ἐρύκειν, præſ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

κειν, præſ. inf. ab ἐρύκω, contineo, impedio.
Ἐρύκοι, 3. ſingular. præſ. opt. ejuſdem verbi.
ΕΡΥΚΩ, inhibeo, contineo, cuſtodio. f. ξω. præt. κα. q. ab ἐρύω.
Ἔρυμ', pro ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen. ab ἐρύω, ſervo, traho.
Ἔρυμαι, per ſyncopen pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. hinc ἔρυμα, pro ἐρύεμα. ἐρυμνός, munitus.
Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, cuſtodio.
Ἐρυσαίατο, eriperet, pro ἐρύσαιτο, Jon. inſerto α, 3. ſingul. aor. 1. opt. med. verbi ἐρύω, traho.
Ἐρύσαιο, 2. ſing. aor. 1. med. opt. ab eodem verbo.
Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, traho.
Ἔρυσαν, Jonic. pro ἧρυσαν, 3. plural. aor. 1. activ. ſic & ἐρύσαντο, traxerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρύω.
Ἐρυσαρμάπις, per Metaplaſmum pro ἐρυσαρμάπες, currum trahentes. ex ἐρύω, traho, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.
Ἐρύσας', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, traho.
Ἐρύσης, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus e cœlo ſupervenjens ſegetibus. Th. ἐρυθρός, ός, όν, rubor.
Ἐρύσιμον, ου, τὸ, herbæ, & ſeminis genus. ab ἐρύω, traho.
Ἐρυσίπολις, ὁ, ἡ, cuſtos urbis. ab ἐρύω, cuſtodio, & πόλις, Poet. pro πολις, urbs. poteſt etiam exponi, quæ urbes vaſtat, nam ἐρύω, tam ſignificat ἐλαύνω, quam φυλάπτειν.
Ἐρυσαμβρος, extrahens, aor. 1. part. med. gem. σ. ſic ἔρυσαν, pro ἧρυσαν, traxerunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho.
Ἐρύσσομβρ, trahemus, 1. plur. f. 1. act. vel per ſyſtolen pro ἐρύσομβρ, 1. plur. a. 1. ſub. ab eodem verbo.
Ἔρυτ', pro ἔρυτο, eripuit, quod pro ἧρυτο, vel εἴρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poet. ſync. pro ἐρύομαι, cuſtodio. Th. ἐρύω, traho. Sunt qui velint eſſe aor. 1. med. per ſyncop. pro ἐρύσατο, ejuſdem verbi.
ΕΡΥΩ, traho, cuſtodio, ſervo. f. ὑσω. p. ἧρυκα. q. a ἐρύω, traho, tueor, libero, quaſi e manibus. Hinc fit Latin. eruo.
Ἕρφ', pro ἕρπε, veni, præſ. imperat. ab ἕρπω, ſerpo.
Ἑρφός, ὄν, ὁ, pellis. ab ἑρέφω, tego. Eſt etiam σέρφος.
Ἔρχαται, compreſſi ſunt, Jon. pro εἰργμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. verbi εἴργω, arceo. fut. ξω. p. εἶρχα. perf. paſſ. εἶργμαι.
Ἐρχατόωντο, prohibebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἠρκαδδντο, verbi ἐρκατόω, obſepio, concludo. quod ab ἕρκατος, ſepes, ſeptum. Th. εἴργω, includo.
Ἔρχεο, Jonic. pro ἔρχου, accede, & in plural. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλυθον, & per ſyncop. ἦλθον.
Ἔρχεύ, Dor. pro ἔρχου, præſ. imperat. vide ἔρχεο.
Ἐρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.
ΕΡΧΟΜΑΙ, venio, eo. ſub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ου, επ. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per ſyncop. ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθέ, έτω. aor. 2. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. aor. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. præt. med. ἦλυθα, Attic. ἐλήλυθα. pluſq. perf. ἐληλύθειν, ης, ει. q. ἔρανε ἔχομαι, terræ ſpatium habeo, ſcil. peragrandum, ſeu decurrendum. Ad faciendum iter terra. hinc ἐπέρχομαι, advenio. ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. προσήλυτος, ου, ὁ, idem.
Ἐρῳμες, Dor. pro ἕρψομεν, ibimus, 1. plur. f. 1. ab ἕρπω, repo.
Ἑρῳῶ, Dor. pro ἕρψω, fut. 1. ejuſdem verbi.
Ἐρῶ, dicam, f. 1. vel 2. verbi εἶπω, dico. hinc & ἐρέω, contracte ἐρῶ.
ΕΡΩΔΙΟΣ, ιὸς, ἡ, & ἐρωδιός, ου, ὁ, avis ſpecies, Latin. ardea. q. ab ἔρως, amor. quia Venerea avis. Alii, q. in σωυτὸν ſanguinem ſudet, ἑαρ ἰδίει.
Ἐρώει, quieſce, præſ. imperat. ex ἐρωέω, quod vide.
ΕΡΩΕΩ, eo, fluo, regredior. fut. ήσω. p. ηκα. hinc ἐρωή, ῆς, ἡ, impetus. q. ab ἔρα, & ῥέω, quod in terra fluat aqua, & per ejus venas percoletur, ut in fontibus videmus. vel ab ἐρωή, impetus, aqua cum impetu fluit.
Ἐρωή, ῆς, ἡ, remiſſio, ceſſatio. Th. ἐρωέω.
Ἐρωήσει, fluet, 3. ſing. f. 1. act. ab ἐρωέω.
Ἐρωμενέεσσι, dativ. plural. ἐρωμενέων, genit. plural. ab ἐρωμενής, έος, ὁ, ἡ, amatorius. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. quod ab ἐράω, amo, & μανία, ας, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, inſanio. p. m. μέμηνα.
Ἐρῶν, ῶντος, & in plur. ἐρῶντες, præſ. part. ab ἐράω, amo.
Ἔρως, ωτος, ὁ, amor. dativ. τῷ ἔρωτι. Th. ἐράω, amo. f. ἄσω.
ΕΡΩΤΑΩ, interrogo, oro. f. ήσω. p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα, perf. paſſ. ἠρώτημαι. q. ab ἔρομαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.
Ἐρωτεῖν, interrogare, Jon. pro ἐρωτᾶν. ab ἐρωτάω.
Ἐρωτηθείς, έντος, ὁ, interrogatus, a. 1. part. paſſ. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.
Ἐρωτηρικῶς, interrogative, adverb. ab eodem them.
Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat parvos Amoris pullos, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.
Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Thema ἐράω, amo.
Ἐρωτοπόκοισι, dat. plur. Jon. ab ἐρωτοπόκος, ου, ὁ, amorem pariens. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quod ab ἐράω, amo, & πέκω, pario. p. m. τέτοκα.
Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator, amatorius. Th. ἐράω.
Ἐρωῆς, ῶντος, & in plur. ἐρωῆντες, præſ. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.
Ἐρωτῶο, interrogeris, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. ἐρωτοίμην, ώμην, ἐρωτοῖο, ῶο, verbi ἐρωτάω.

Ε Σ

Ἔς, mittito, a. 2. imperat. verbi ἵημι, mitto. f. ήσω. præt. εἶκα. a. 2. ὗν.
Ἐς, Poet. & Att. pro εἰς, in. ἐς φάος, in lucem. ἐς πλόον ἄρχεσθαι, navigationem auſpicari.
Ἐσαγείρω, colligo, congrego. Th. ἀγείρω. quod vide ſuo loco.
Ἐσάγω. f. ξω. p. χα. introduco, pro εἰσάγω, quod ab ες, vel εἰς, & ἄγω, duco.
Ἐσαγγελεύς, έος, ὁ, internuntius. ab ες, & ἀγγέλω, nuntio.
Ἐσαειράμενος, tollens, a. 1. part. med. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς, pro εἰς, & ἀείρω, ἀέρω. a. 1. ἦειρα. inde ἀειράμενος. Th. ἀείρω, tollo.
Ἐσαθρήσειεν, videret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab ἐσκαθρέω, conſpicio. ex εἰς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, video.
Ἐσακοντίζω, Jacula in aliquem jaculor. quod ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.
Ἐσακούειν, morem gerere, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.
Ἐσάλπιζον, clangebant, 3. plur. imperf. verbi σαλπίζω, tuba cano. f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba.
Ἐσάλτο, inſiliebat, Doric. pro ἐσῆλτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐσάλλομαι. Th. ἄλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην. Alii volunt per ſyncop. dici pro ἐσήλατο, 3. ſing. a. 1. med.
Ἔσαν, per ſyſtolen pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ἰῶ, verbi εἰμὶ, ſum.
Ἔσαν, miſerunt, 3. plur. a. 2. ἰῶ, verbi ἵημι, mitto. vide ἔς.
Ἔσανες, 3. ſing. a. 1. act. a σαίνω. f. σανῶ. idem quod σάω, moveo.
Ἔσανσαν, Jon. pro ἔσαναν, 3. plur. a. 1. med. verbi ἔννυμι, ſeu ἕω, induo. a. 1. εἶσα.
Ἐσάπτω, putrefactus ſum, a. 2. paſſ. a σήπω, putrefacio. f. σήψω. a. 2. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.
Ἔσαρασεν, impreſſionem in aliquem facere. Th. ἀράσσω, pulſo.
Ἐσάωθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐσαώθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod a σώζω, ſervo. Th. σάος, ου, ὁ, ſalvus, incolumis.
Ἔσαωσα, ſervavi, a. 1. ind. act. verbi σαώζω. vide ἐσάωθεν.
Ἐσβάλλειν, immittere, irrumpere.
Ἐσβάντες, pro ἐσβάντες, a. 2. part. act. plur. num. ab εἰσβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβλω. a. 2. part. βάς.
Ἔσβεσεν, extinxit, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. præt. ἔσβεκα.
Ἔσβλω, incendi, a. 2. act. a σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. eſſe ἔσβοϊ, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. paſſiv. ἐσβέσθην. f. 1. paſſ. σβεσθήσομαι.
Ἐσβιβάζειν, imponere in, quod a βιβάζω, admitto. Th. βαίνω, eo.
Ἐσβολή, ῆς, ὁ, ingreſſus. Th. βάλλω, jacio. p. βέβολα.
Ἐσδιδόν, Jon. & Poet. pro ἐσδιδόναι, influere. Th. δίδωμι, do.
Ἐσδόμενοι, ſedentes, Dor. pro ἑζόμενοι, præſ. part. ab ἕζομαι.
Ἐσδώμεθα, ſedeamus, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. med. ab ἕζομαι, ſedeo, Dor. ἔδομαι. f. 2. med. ἐδοῦμαι.
Ἔσεαι, eris, Jon. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, ἔσται.
Ἐσεβάσθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην, colui, verbi σεβάζομαι, colo. fut. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.
Ἔσει, eris, Att. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἔσειμι, ingredior, præſ. ind. ab ες, pro εἰς, & εἶμι, eo.
Ἐσείσατο, excuſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.
Ἐσείθλω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a σείω, moveo. f. σείσω. p. σέσεικα. perf. paſſ. σέσεισμαι.
Ἔσειται, Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. Dores enim circumflectunt fut. act. & med. ut ἔσεῦμαι, vel ἐσοῦμαι, ἔσῃ, ἔσεῖται.
Ἐσελθεῖν, ſubire, in mentem venire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio.
Ἐσενεχθείς, εῖσα, έν, illatus, a, um, a. 1. part. paſſ. ἐσενηνέχθαι, perf. inf. paſſ. vide εἰσενέχθω, a. 1. paſſ. a φέρω, f. οἴσω, fero.
Ἐσέπτατο, advolavit, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐπτάμην, ω, ατο.
Ἐσεργνύμαι, includere. ab ες, & ἔργνυμι, idem quod ἔργω, ſeu εἴργω, arceo.
Ἐσεσάχατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. χα. fit enim Jon. ex 3. ſingul. ἐσέσαχτο, inſerto α ante τ, & tenui, quæ præcedit, converſa in aſpiratam.

Ἐσεσῄ-

Ἐ᾽σεσήρει, 3. sing. plusq. perf. med. a σέσηρα, præt. med. sum apertus, hio, rideo. Thema σαίρω, scopis purgo. f. αρῶ.

Ἔ᾽σεσθε, fut. 1. inf. ἔσεσθε, 2. plur. f. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σέτης φανέντος ἄλλα, redeunte donec anno. Forte legend. ἐς᾽ ἔτης, q. ἔς᾽ ἐς ἄλλα ἔτης, donec alio anno. Vel leg. ἐ᾽ς ἔτος, q. d. ἐ᾽ς νέωπα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, in sequentem, ac novum annum.

Ἐ᾽σεύα, concitavi, a. 1. ind. pro ἔσευσα, verbi σεύω, moveo, agito. Th. σείω, quatio. f. σείσω.

Ἐ᾽σεῦμαι, ero, Dor. pro ἔσομαι, fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σέφθω, a. 1. ind. pass. a σέβομαι, seu σέβω, colo.

Ἐ᾽σέχευ, effluere, exire, ingredi.

Ἐ᾽σέχωντο, Jon. pro ἐ᾽σεκέχωντο, 3. plur. plusq. perf. pass. ex εἰς, vel ἐ᾽ς, & χέω, f. χεύσω, fundo, tanquam a χώω.

Ἔ᾽σῃ, eris, 2. sing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σήκωθεν, Bœot. syncop. pro ἐ᾽σηκόθησαν, 3. plural. a. 1. pass. verbi σηκόζω, stabulo includo. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, stabulum.

Ἐ᾽σήλατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐσάλλομαι, insilio. ab εἰς, & ἄλλομαι, salio. f. ἀλεῦμαι. a. 1. med. ἠλάμην.

Ἐ᾽σήμηνα, ας, ε, indicavi, a. 1. ind. act. a σημαίνω, significo. fut. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐσήμηνα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Ἐ᾽σ᾽, pro ἐς, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, sum.

Ἔσθαι, misisse, a. 2. inf. med. ab ἵημι, mitto. aor. 2. ὦν. aor. 2. med. ἕμην, ἔσο.

Ἑ᾽σθὰς, ᾶσα, ὰ, Dor. pro ἑσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω, induo.

Ἑ᾽σθέειν, præs. inf. ab ἔσθω, comedo. hinc ἐ᾽σθίω, idem.

Ἐ᾽σθημένος, indutus, perf. part. tanquam ab ἑ᾽σθέομαι. hoc ab ἑ᾽σθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω, induo.

Ἑ᾽σθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. in acc. ἑ᾽σθῆτα. Th. ἕω, induo.

Ἔ᾽σθησις, εως, ἡ, vestitus. ab eodem them.

Ἔ᾽σθιε, ede, præs. imperat. act. ἐ᾽σθίων, præs. inf. ab ἐ᾽σθίω, edo. Them. ἔδω, idem.

Ἐ᾽σθίω, edo, præs. sub. ἐ᾽σθίω, ῃς, ῃ. 3. plur. ἐ᾽σθίωσι. imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐ᾽σθίσω. præt. ἤσθικα. Them. ἔδω, idem.

Ἐ᾽ΣΘΛΟΣ, ὴ, ὸν, bonus, a, um, probus, fortis. dat. plur. Jon. ἐ᾽σθλοῖσι. hinc ἐ᾽σθλότης, bonitas. q. ab ἐὺς, & θάλω, vel θέλω. vel simpliciter ab ἐ᾽θέλω, volo. Bonus non vult, nisi quod bonum est. Bonum θελητὸν, id est ἐφετὸν, appetibile.

Ἐ᾽σθορε, Poet. & Jonic. pro εἰσέθορε, insiluit. 3. sing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, insilio. Th. θόρω, seu θορέω, salio.

Ἐ᾽σ᾽ ὅτε, pro ἧος ὅτε.

Ἐ᾽ΣΘΩ, vel ἐ᾽σθίω, comedo. f. ἴσω. p. ικα. q. ab ἔδω.

Ἔ᾽σθω, a. 2. imperat. med. ἕσο, ἔο, ὑ ὕ, verbi ἵημι, mitto. a. 2. ὦν.

Ἐ᾽σιγάθη, Doric. pro ἐ᾽σιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. a σιγάω, sileo, taceo. f. ήσω.

Ἐ᾽σίδῃ, inspexerit, Poet. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ἐσιδεῖν, pro ἀσιδεῖν, a. 2. inf. sic ἐ᾽σιδών, a. 2. part. verbi ἐ᾽σείδω. quod ab ἐὺς, & εἶδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. ἐσίδον, & ἴδον.

Ἐ᾽σίειαι, immittere, intrare, præs. inf. ab ἐσίημι. hoc ab ἵημι, mitto. vel ἴημι, pro εἶμι, eo.

Ἐ᾽σίηαπο, 3. sing. aor. 1. med. verbi σίνομαι, seu σίνω, noceo, lædo.

Ἔ᾽σιον, ingressus sum, a. 2. ind. act. verbi ἔσειμι, quod ab εἶμι, eo.

Ἔ᾽σις, εως, ἡ, desiderium, cupiditas. ab ἔεμαι, cupio.

Ἐ᾽σιώπα, 3. sing. imperf. act. a σιωπάω, sileo. f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

Ἔ᾽σκαμμαι, fossus sum, perf. pass. verbi σκάπτω, fodio. f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 2. ἐσκάφον. a. 1. pass. ἐσκάφθην.

Ἐ᾽σκάτθετο, concidit, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi εἰσκατατίθημι, ex εἰς, κατὰ, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Ἔ᾽σκαφα, perf. act. ἔσκαφον, a. 2. pass. verbi σκάπτω, fodio. vide ἔσκαμμαι.

Ἔ᾽σκε, erat, 3. sing. imperf. Jon. pro ὦν. ab εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σκέδασ᾽, pro ἐσκέδασε, dispersit, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi σκεδάω, dissipo. fut. άσω.

Ἔ᾽σκεμμαι, consideratus sum, perf. pass. verbi σκέπτομαι, considero, f. ψομαι.

Ἐ᾽σκευάδαται, instructi sunt, Jonic. pro ἐσκευασμένοι εἰσί. sic ἐσκευάδατο, Jon. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. plur. perf. & plusq. perf. pass. verbi σκευάζω, paro, instruo. Them. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ἐ᾽σκευασμένος, paratus, perf. part. pass. ab eodem verbo, & them.

Ἐ᾽σκεώρηται, perf. pass. a σκεωρέομαι, vasa custodio; item struo, molior. quod a σκεῦος, εος, τὸ, vas, & ὁράω, ῶ, ὁ, custos, inspector.

Ἐ᾽σκίωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σκιόω, commoror, habito. Th. σκιὴ, ῆ, tabernaculum.

Ἐ᾽σκίδναντο, dispergebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi σκίδνημι. in pass. σκίδναμαι. imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, dissipo.

Ἐ᾽σκίρτα, 3. sing. imperf. act. verbi σκιρτάω, exulto. Them. σκαίρω, salio, f. αρῶ.

Ἐ᾽σκίρτων, 3. plur. imperf. activ. verbi σκιρτάω, salio. Th. σκαίρω, idem.

Ἔ᾽σκλω, ης, η, exarui, mortuus sum, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod a σκλέω, per syncop. pro σκελέω. p. ἔσκληκα: part. ἐσκληκώς. Th. σκέλλω, exsicco, exarefacio.

Ἐ᾽σκομίσαι, importare, aor. 1. inf. act. a κομίζω, porto. f. ίσω. Them. κομέω, curo.

Ἔ᾽σκον, ες, imperf. Jon. pro ὦν, eram. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σκοπίθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. a σκοπίζω. f. ίσω. p. ἐ᾽σκόπικα. perf. pass. ἐσκόπισμαι. Them. σκοτος, εος, τὸ, tenebræ.

Ἐ᾽σκύπει, intueor, in rem aliquam propendeo.

Ἔ᾽σκωπτεν, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, cavillor. f. ψω. p. ἔσκωφα. aor. 1. ἔσκωψα.

Ἐ᾽σλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. princeps.

Ἐ᾽σλὸν, Dor. pro ἐ᾽σθλὸν, bonum. vide ἐ᾽σθλός. sic ἐ᾽σλῶς, pro ἐ᾽σθλὺς, bonos.

Ἐ᾽σμῠράγησε, striduit, 3. sing. a. 1. activ. verbi σμυραγίω, fragorem edo. hinc σμυραγίζω, idem.

Ἐ᾽σμῶσω, intus tango, offendo. Thema μῶσω, abstergo, tango.

Ἐ᾽σμὲν, sumus, 1. plur. præs. ind. εἰμὶ, sum.

Ἔ᾽σμηγμαι, extensus sum, perf. passiv. verbi σμήχω. f. ξω. idem quod σμῶ, abstergo.

Ἐ᾽σμὸς, οῦ, ὁ, examen apum. ab ἕω, mitto. Est enim agmen, quod emittitur natali sede. ἀφεσμὸς, examen.

Ἔ᾽σο, vel ἴσθι, ἔσω, esto, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σοδος, seu εἴσοδος, ἡ, ingressus. Metaph. mores, instituta.

Ἐ᾽σοικίζω, coloniam in aliquem locum deducere. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἔ᾽σοιντο, 3. plur. f. 1. opt. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔ᾽σοισθε, 2. plural. fut. opt. ἐσοίμην, ejusdem verbi.

Ἔ᾽σομαι, ero. ἔσῃ, eris. & in plur. ἐ᾽σόμεθα, ἔσονται, fut. ejusdem verbi.

Ἔ᾽σονθ᾽, pro ἔσονται, 3. plur. fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σοπτρον, ου, ὁ, speculum. ab ἐσόπτομαι, inspicio. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ῶμμαι.

Ἐ᾽σοῤῥᾶν, præs. inf. ab ἐσοράω, aspicio. Th. ὁράω, video.

Ἐ᾽σορᾷς, & ἔσορᾷ, Doric. pro ἐ᾽σορᾷς, & ἐ᾽σορᾷ, 2. & 3. singul. sic ἐ᾽σορᾶτε, pro ἐ᾽σοράτε, 2. plur. verbi ἐ᾽σοράω, intueor. Th. ὁράω, video.

Ἐ᾽σορῶμες, Doric. pro ἐ᾽σορῶμεν, aspicimus, 1. plur. verbi ὁράω, video.

Ἐ᾽σορῶν, præs. part. act. in plural. ἐ᾽σορῶντες, sed ἐ᾽σορῶσι, 3. plur. ind. act. ab eodem verbo.

Ἐ᾽σσῆμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐ᾽σοφίσατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi σοφίζομαι, doceor, cognosco. f. ίσομαι. p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, ὴ, ὸν, sapiens.

Ἐ᾽σόψομαι, videbo, fut. 1. med. ex εἰς, & ὄπτομαι.

Ἐ᾽σπαθημένος, cumulatus, perf. part. ab ἐσπάθημαι, perf. pass. verbi σπάθω, texo, dilapido, &c. Th. σπάθη, ης, ἡ, textorium instrumentum: item spathula, &c.

Ἐ᾽σπάθων, accumulabam, 1. sing. imperf. act. ab eodem them.

Ἔ᾽σπακε, attraxi, perf. act. verbi σπάω, traho. f. άσω.

Ἐ᾽σπάραξεν, 3. singul. aor. 1. act. verbi σπαράσσω, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα.

Ἔ᾽σπάρθαι, satum esse, perf. inf. pass. verbi σπείρω, sero. f. ρῶ. p. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. pass. ἔσπαρμαι.

Ἐ᾽σπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi σπείρω.

Ἐ᾽σπάσατ᾽, pro ἐσπάσατο, evulsit, 3. sing. a. 1. med. verbi σπάω, traho.

Ἔ᾽σπε, evulsit, 3. sing. a. 2. ἔσπον, ες, ε, verbi σπάω, traho.

Ἔ᾽σπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω. vide ἐσπάρθαι.

Ἔ᾽σπεισα, libavi. a. 1. act. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐ᾽σπείσθω, ης, η, sacrificio placatus sum, a. 1. pass. a 3. sing. ἔσπεισαι. perf. pass. ἔσπεισμαι, verbi σπένδω, libo.

Ἑ᾽σπέρα, ας, ἡ, vespera. Th. ἑ᾽σπερος, ου, ὁ, vesper.

Ἑ᾽σπερίδες, Hesperides, ab eodem them.

Ἑ᾽σπέριος, α, ον, vespertinus, a, um. ab ἑ᾽σπερος.

Ἑ᾽ΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, vesper. quasi ἕω πέρας, diei finis. hinc ἑσπέριος, vespertinus. ἑσπέρα, vespera. Vel ab ἔσπομαι, Poet. sequor, mane enim apparet, aliasque stellas a tergo sequitur occidentes: ideo dicitur ὄρθρου νός.

Ἔ᾽σπεσθαι, sequi, Poetic. pro ἕπεσθαι, præs. inf. verbi ἕπω, sequor.

Ἔ᾽σπετε, dicite, 2. plur. imperat. præs. ab ἔσπω, dico, Poet. pro ἔπω. aor. 1. εἶπα.

Ἔ᾽σπετο, sequebatur, Poet. pro εἵπετο, 3. singul. imperf. verbi ἔσπομαι, pro ἕπομαι, sequor. inde ἐσπόμην, præs. part.

Ἐ᾽σπεύδοντ, festinabant, 3. plur. imperf. act. a σπεύδω, festino. f. σω. præt. med. ἔσπευδα. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐ᾽σπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi σπιλόω, maculo. f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, ου, ὁ, macula.

Ἐ᾽σπλαγχνίσθην, ης, η, misericordia tactus fui, aor. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, misericordia moveor. f. ίσομαι. perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus, commiseratio.

Ἐ᾽σπόμεθ᾽, pro ἐσπόμεθα, consequimur, 1. plural. præs. ind. Poet. verbi ἔσπομαι, pro ἕπομαι. hinc in opt. ἐσποίμην. part. ἐσπόμενος. Thema ἔπω, sequor.

Ἔ᾽σπον, ες, ε, evulsi, aor. 2. verbi σπάω, traho. hinc a. 2. inf. σπεῖν. part. σπὼν, & in

& in aor. 2. med. ἐσπόμην. aor. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.

Ἔσπευδα, præt. med. verbi σπεύδω, festino. quod vide.

Ἐσπέδασα, aor. 1. act. verbi σπεδάζω, studeo. f. άσω. Th. σπεύδω, festino.

Ἔσπω, loquor, Poet. pro ἔπω.

Ἑσπρώμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. sagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, indui, sedere feci, a. 1. Poet. pro εἷσα. ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἑΐω, seu ἕζω, sedere facio.

Ἔσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poet. ab ἕω, vel ἕζω, sedere facio. vel 2. sing. perf. pro εἶσαι, ab εἶμαι, perf. pass. verbi ἕω, induo, vel sedeo. Sunt qui velint ἔσσαι, pro ἧσαι, indutus est, poni, q. ab ἧσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐσαμμένη, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἐσαμμένη, Poet. ab ἕω, seu ἕννυμι, induo.

Ἔσαν, Poet. systole, pro ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσσᾶν, Jon. pro ἡσσᾶν, vincere, præs. inf. ἐσσῶντο, vincebantur bello, 3. plur. imperf. passiv. Jon. ab ἡσσάομαι. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσας, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἕσσας. sic ἑσσαθῆς, a. 1. inf. med. ab ἕω, induo, vel sedeo.

Ἔσσε, a. 1. ind. vide ἕσσα.

Ἔσσεαι, eris, Jonic. & Poet. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, sum. Sed ἔσσεαι, sedisti, seu indutus es, Poet. pro εἶσαι, 2. singul. perf. pass. εἶμαι. sic ἔσσο, Poet. pro ἧσο, sederas, pluſq. perf. pass. verbi ἕω, sedeo, induo.

Ἐσσεῖται, Poetic. & Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσεται, erit, 3. sing. fut. gem. σσ, pro ἔσεται, ejusdem verbi.

Ἔσσυα, elicui, Poet. pro ἔσυσα, a. 1. ind. act. & in 3. plural. ἔσσυαν. Sic ἐσσύαντο, pro ἐσύσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi σύω, pro σείω, agito, cieo.

Ἔσσυμαι, perf. pass. pro ἔσυμαι, Jon. pro σέσυμαι, ab eodem verbo.

Ἐσσύοντο, exciverunt, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Ἐστιὼ, ῆος, ὁ, rex, præcipue apum. ἔστω τὸ ἔσται, id est, stabilire, scil. subditos.

Ἐστὶ, es, Poet. pro εἶ, seu εἷς, 2. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἔστο, esto tu, Poet. pro ἔσο, præs. imperat. ab εἰμί.

Ἔσσο, gem. σσ, pro ἔσο, & Jon. pro εἶσο, 2. sing. pluſq. perf. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, induo. f. ἕσω. p. ἕσμαι. perf. pass. εἶμαι. pluſq. perf. εἵμην.

Ἐστόμμενα, futura. a fut. 1. med. part. ἐστόμμενος, η, ον, pro ἐσόμενος, & in dat. pl. Jon. ἐστομμένοισι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἔστον, pro ἔσσον, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἐστόμαι, vincor, Jonic. pro ἡσσῶμαι, ab ἡσσάομαι, ῶμαι, superor. Thema ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior.

Ἐσσῦν, Jon. pro ἡσσῦν, sed usitatius ἡσσᾶν, præs. inf. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσυε, Poet. pro ἔσυε, 3. sing. imperf. a σύω, pello, concito. Th. σείω, agito.

Ἔσσυθεν, eruperunt, Bœot. & gem. σσ, pro ἐσύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σείω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poet. & per Metathes. pro σέσυται, perf. pass. Sic ἔσσυτο, pro ἐσέσυτο, pluſq. perf. ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, perf. part. pass. hinc ἐσσυμένως, adv. incitate. a σύω, vel σείω. Th. σείω, agito.

Ἐσσυμένως, adv. incitate. ab ἔσσυμαι, quod vide.

Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, irruit, 3. sing. perf. ἔσσυμαι. quod vide.

Ἔσσω, Poet. pro ἕσω, fut. 1. act. verbi ἕω, sedere facio. a. 1. εἶσα.

Ἔσσωμαι, Jon. pro ἥσσωμαι, victus sum, perf. verbi ἐσσόομαι, Jon. pro ἡσσάομαι, vincor. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσων, ονος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἥσσων, inferior.

Ἐς', pro ἐξὶ, est, 3. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἔστυκα, steti, Jonic. syncop. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, sto.

Ἔσταθον, steterunt, Bœot. syncop. pro ἐστάθησαν, 3. plural. a. 1. pass. ἐστάθην, verbi ἵστημι.

Ἐστάθλω, statutus sum, a. 1. ind. passiv. ejusdem verbi ἵστημι.

Ἔσταζε, stillabat, 3. sing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, stillo.

Ἔσται, erit, per syncop. pro ἔσεται, 3. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσαίλω, præs. opt. act. verbi ἕζημι, pro ἵζημι, sto. unde imperat. ἕσαθι. inf. ἑστάμεναι. part. ἑστάς.

Ἔστακα, steti, pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, stillabatur, Jon. pro ἔστακτο, 3. singul. pluſq. perf. pass. ἐστάγμαι, verbi στάζω, stillo. f. ξω. p ἔσταχα.

Ἐσαλάδατο, Jon. pleonasmo syllabæ δα, pro ἐσάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi στέλλω, orno, instruo. f. λῶ. a. 1. ἔσταλα. p. m. ἔσταλα.

Ἐσάλατ', succinctas habebant, pro ἐσάλαται, & ἐσάλατο, Jon. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, & ἦσαν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐσάλην, missus sum, a. 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ἔσταλκα, perf. act. verbi στέλλω, mitto, orno. fut. 2. σταλῶ. perf. pass. ἔσταλμαι. a. 1. pass. ἐστάλθην.

Ἔσταμεν, stamus, pro ἵσταμεν, 1. plur. præs. verbi ἕστημι, Poet. pro ἵστημι, sto. unde & ἔστατε, ἑστᾶσι, ἑστάναι, inf. ἑσταίλω, opt. Sunt qui velint ἔσταμεν, per sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. ejusdem verbi.

Ἑστάμεν, Jon. pro ἑστάναι, vel ἱστάναι, præs. inf. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἔστασαν, steterunt, Bœot. syncop. pro ἔστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἔστω, verbi ἵστημι, sto.

Ἐστάσαν, steterunt, & Doric. ἐστάσαν, 3. plur. Poet. a. 2. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejusdem verbi. ἐστάσαντο, Doric. pro ἐστήσαντο, 3. plural. a. 1. med. Vel si aspiretur ἕστασαν, per syncop. ponitur pro ἐστήκεσαν, vel ἑστάκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. Vel est 3. plur. imperf. activ. pro ἵστασαν, ab ἕστημι, pro ἵστημι, sto.

Ἐστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἵστημι, sto.

Ἑστῶσι, stant, 3. plur. præs. ind. ab ἕστημι, Poet. pro ἵστημι, sto. Vel ἑστᾶσι, per sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ejusdem verbi.

Ἑστάω, 3. sing. imperat. act. ἕστασθι, άτω, verbi ἕστημι, Poet. pro ἵστημι.

Ἑστασὼς, pro ἑστὼς, contracte pro ἑστακὼς, perf. part. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἔστε, estis, 2. plur. ind. præs. εἰμὶ, sum. Sed ἔστε, estote, 2. plur. imperat. præs. ἔστω, ἔστω, ejusdem verbi. Est & ἕστε, donec. ab εἰς, & τέ. vel potius ex ἕως, & πε, vel ἕως τε.

Ἔστειλα, misi, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno. f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ω, ατο.

Ἔστειχον, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστάλατο, instructi, vel armati erant, Jonic. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. pass. verbi στέλλω, instruo, armo.

Ἔστενεν, 3. sing. imperf. verbi στένω, gemo. f. νῶ. Th. στενὸς, ὸ, ὁ, angustus.

Ἐστερεώθησαν, confirmati sunt, 3. plur. a. 1. ind. passiv. verbi στερεόω, firmo. f. ώσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, ὸ, ὁ, solidus.

Ἔστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, privo. f. ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Doric. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω. f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφανώτο, 3. sing. imperf. pass. ἐστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. med. a στεφανόω. Th. στέφω, corono.

Ἔστέφανωται, cinctus est, 3. sing. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pluſq. perf. ἐστεφανώμην, σο, το, verbi στεφανόω, corono. Th. στέφω, idem.

Ἔστεφε, 3. sing. imperf. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἑστεὼς, ῶτος, ὁ, per epenthesin Poet. τὸ ε, pro ἑστὼς, stans, per crasin pro ἑστακὼς, perf. part. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Ἔστη, stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην, ης, η. a. 2. opt. σταίην.

Ἔστηκ', pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. ἑστήκειν, pluſq. perf. unde perf. part. ἑστηκὼς, ότος, ab eodem them.

Ἐστήκασιν, Doric. pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ejusdem verbi.

Ἑστήκω, sto, præsens orcum a perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι. præt. med. ἕστηκα. pluſq. perf. εἱστήκειν, & in 3. plur. ἑστήκεσαν, Attice.

Ἔστην, a. 2. ind. act. vide ἔστη.

Ἐστήξω, & ἑστήξεται, 3. sing. fut. 1. act. & med. verbi ἑστήκω, sto, facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, perf. part. vid. in ἐστήρικται.

Ἐστήρικται, firmatæ sunt, 3. sing. perf. pass. verbi στηρίζω, statuo. f. ξω. p. χα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι. pluſq. perf. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἵστημι, sto.

Ἔστησαν, 3. plur. a. 2. ἔστην, ejusd. verbi.

Ἑστηὼς, qui stetit, per sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. verbi ἵστημι, sto.

Ἐστὶ, est, 3. sing. præs. εἰμὶ, sum.

Ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus. q. ab ἕω, colloco, quod ad ἑσίαν sedeamus, puta in hemicyclo. inde ἑσιάω, lare, seu domo excipio. ἀνέστιος, ος, ὁ, ἡ, lare, seu domo carens. ἑφέστιος, ος, ὁ, ἡ, qui est apud focum, seu qui larem habet; item civis.

Ἐσιάθην, Jonic. pro ἐστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, lar.

Ἑστιάσαν, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, domus, lar.

Ἔστιβεν, 3. sing. a. 2. verbi στείβω, calco. fut. ψω.

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. a στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, ordine ibant, 3. plur. imperf. pass. Poet. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, idem quod στείχω, eo, vado. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἔστο, federat, seu induerat, Poet. seu Jon. pro εἵστο, vel εἷτο, 3. sing. pluſq. perf. εἵμην, verbi ἕω, seu ἕννυμι, sedeo, induo. f. ἕσω. perf. pass. εἶμαι.

Ἐστόβεον, imperf. act. verbi στοβέω, maledico, pro στομέω. Th. στόμα, ατος, τὸ, os.

Ἐστομώθην, apertus sum, a. 1. pass. verbi στομόω, f. ώσω, adaperio. Th. στόμα, os.

Ε'σὸν, sunt illi duo, dual. num. præs εἰμί. Sed ἔσον, est 2. dual. imper. ἔσο, ἔσω. Ponitur & pro ἦτον, dual. imperf. εἰμί.

Ε'σονάχιζω, suspirabat, 3. sing. imperf. verbi σοναχίζω. fut. ίσω. p. ἐσοναχίκα. Th. σονος, ου, ὁ, angustus.

Ε'σοργα, amavi, perf. med. verbi σέργω, f. ξω, amo, acquiesco. præt. med. part. ἐσοργώς.

Ε'σόρεσα, stravi, aor. 1. ind. activ. verbi σορέω, sterno. fut. ἐσω. a. 1. pass. ἐσορέθην.

Ε'σόρεται, an ἐσόρετο, stratus est, Dor. pro ἐσόρεσαι, 3. sing. perf. pass. a σορέω, sterno. Alii volunt Doricè dici pro ἔσρωται, 3. perf. a σρωννύω. fut. σρώσω. idem quod σορέω.

Ε'σραμμαι, ψαι, ται, versus sum, perf. pass. verbi σρέφω, verto. f. ψω.

Ε'σραποπεδεύσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi σραποπεδεύω, castra metor, quod a σρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τὸ, solum.

Ε'σραπώντο, Poet. pro ἐσραπῶντο, 3. plur. imperf. verbi σραπόομαι, castra pono. Th. σρατος, οῦ, ὁ, exercitus.

Ε'σράφαν, averti erant, 3. plur. pluſq. perf. pass. Jonic. pro ἔσραμμένοι ἦσαν, verbi σρέφω, verto. fut. ψω. præt. φα. perf. pass. ἔσραμμαι.

Ε'σραφθω, a. 2. ind. pass. a σρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἔσραφον.

Ε'σρέφθω, versus sum, aor. 1. pass. ejusdem verbi.

Ε'σρεφον, ες, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Ε'σρεψίασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi σρεψιάζω, dissolute vivo. f. άσω. p. ἐσρηνίακα. Them. σρεῶ, ῶ, τὸ, luxus.

Ε'σροφα, verti, præt. med. verbi σρέφω.

Ε'σρωμαι, constratus sum, perf. pass. sic ἐσρωμένος, perf. part. pass. verbi σρώννυμι. f. σρώσω, idem quod σορέω, sterno.

Ε'σρωσα, a. 1. act. a σρώννυμι. Th. σορέω, sterno.

Ε'σρωτο, 3. pluſq. perf. pass. verbi σρώννυμι, sterno. f. σω. quod vide.

Ε'συγον, aor. 2. ind. act. verbi συγέω, vel σύγω, odio prosequor. f. σύξω.

Ε'συφέλιξεν, dispulit, 3. sing. aor. 1. ind. act. a συφελίζω. f. ξω. Th. σύφω, adstringo. f. ψω.

Ε'σω, esto, 3. sing. imperat. ἔσων, estote, dual. verbi εἰμὶ, sum.

Ε'σωμυλάμλω, ω, απο, aor. 1. med. verbi σωμύλλω, idem quod σωμυλέω, loquax sum. Them. σόμφ, ατος, τὸ, os.

Ε'σων, estote, dual. & ἔσωσαν, 3. plur. imperat. verbi εἰμὶ, sum.

Ε'σωρ, clavus temonis. ab ἵσημι, melius ἔκπωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ε'σὼς, ὼτος, ὁ, stans, in f. g. ἑσῶσα, perf. part. act. pro ἑσακὼς, per syncop. ἑσαὼς, & per crasin ἑσὼς, ὼτος, ὁ, in gen. plur. ἑσπώτων. ab ἵσημι, sto.

Ε'σωσαν, sint, 3. plur. imperat. præs. ab εἰμὶ, sum.

Ε'σῶτες, nom. plur. ab ἑσπὼς, quod vide.

Ε'σύθω, commotus sum, aor. 1. passiv. a σύω, vel σεύω, moveo. Th. σεύω, agito.

Ε'σύλα, spoliabat, 3. sing. imperf. verbi συλάω. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ε'σύλεον, prædabantur, imperf. act. verbi συλεύω, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ε'σωῆκα, ας, ε, intellexi, aor. 1. ind. act. Attic. pro σωῆκα, verbi σωίημι, intelligo. fut. σωήσω. ex σωὶ, & ἕω, mitto, &c.

Ε'σύσπερον, postea. ex ἑς, & ὕσπερος, posterior.

Ε'σφάγλω, ης, η, jugulatus sum, aor. 2. ind. pass. ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάπω, seu σφάζω. f. ξω, jugulo. perf. pass. ἔσφαγμαι.

Ε'σφαγμένος, perf. part. pass. vide ἐσφάγλω.

Ε'σφαζον, mactabant, 3. plur. imperf. verbi σφάζω, macto.

Ε'σφαίρωτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio. fut. ώσω. Th. σφαῖρα, ἡ, globus.

Ε'σφάλλω, ης, η, deceptus sum, aor. 2. ind. pass. ἔσφαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. 2. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Ε'σφαλμαι, perf. pass. ἔσφαλκα, perf. act ejusdem verbi.

Ε'σφάξαν, trucidarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo. fut. άξω. p. m. ἔσφαγα.

Ε'σφαραγίζον, sonum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, sonus.

Ε'σφηλα, decepi, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω. vide ἐσφάλλω.

Ε'σφιγγεν, stringebat, 3. sing. imperf. act. vide ἔσφιγξε.

Ε'σφιγξε, adstrinxit, 3. sing. aor. 1. act. verbi σφίγγω, stringo. f. γξω.

Ε'σφραγισεν, obsignavit. 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, obsigno. f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, ίδος, ἡ, sigillum.

Ε'σφραγίσθητε, 2. plur. aor. 1. ind. pass. a σφραγίζω, obsigno. ejusdem them.

Ε'σφραγισμένος, perf. particip. pass. ab eodem verbo, & them.

Ε'ΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, focus. ara. crusta ex adustione vulneri adhærens.

Ε'χαρεών, ῶνος, ὁ, Poet. idem quod Th. ἐχάρα, ἡ, focus.

Ε'χατιὴ, ης, ἡ, extremitas, Jonic. pro ἔσχατιὰ, ᾶς, ἡ. ab ἔσχατος.

Ε'ΣΧΑΤΟΣ, η, ον, extremus, ultimus, posterior. ἔσχατον, ου, τὸ, extremitas. & adverb. ultime. hinc & ἐσχάτως, adv. extreme, in extremum. q. ab ἔχω, inhibeo. aor. 2. ἔσχον. vel ab ἔχω, inhibeo. Nam qui ultimi veniunt, obice aliquo fuere præpediti, & inhibiti.

Ε'σχατώσατο, pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἔσχατος, extremus. Th. ἔσχατος, ultimus. Nisi malis, poni pro ἐσχατῶσα, verbi ἐσχατόω.

Ε'σχε, 3. singul. aor. 2. act. verbi ἔσχω, habeo. fut. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. aor. 2. sub. σχῶ. perf. pass. ἔσχημαι.

Ε'σχέθω, ης, η, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Ε'σχηκα, perf. act. ab ἔσχω. vide ἔσχε.

Ε'σχημάτιζεν, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, effingo. a σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔσχω, habeo.

Ε'σχικα, perf. activ. verbi σχίζω, findo. f. ίσω. perf. pass. ἔσχισμαι. a. 1. pass. ἐσχίσθω, ης, η.

Ε'σχίσθω, ης, η, & in 3. plur. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. a σχίζω, findo.

Ε'σχόμην, aor. 2. med. verbi ἔσχω, habeo. vide ἔσχε.

Ε'σχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἔσχω. imperf. εἶχον.

Ε'σω, sedere faciam, fut. 1. verbi ἕζω, vel ἕω.

Ε'σω, intra, adverb. cum gen. hinc ἔσωθεν, intrinsecus, comparat. ἐσωτέρω, interius. Th. εἰς, in.

Ε'σώθην, servatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo. fut. σω. perf. pass. σέσωσμαι.

Ε'σωσα, a. 1. act. ejusdem verbi.

Ε'σωφρονίσθω, ης, η, aor. 1. pass. verbi σωφρονίζω, sapere doceo. f. ίσω. p. σεσωφρόνικα. quod a σώφρων, ονος, ὁ, temperans. ex σάος, seu σαῶς, contracte σῶς, ὁ, ἡ, sanus, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ε Τ

Ε'τ', pro ἔπ, adhuc, etiam.

Ε'τάγλω, constitutus sum, aor. 2. ind. pass. a τάσσω, vel τῶ, ordino. fut. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

Ε'ΤΑΖΩ, examino, inquiro, scrutor. f. άσω. inde ἐξετάζω, idem. ἐξέτασις, εως, ἡ, examen, inquisitio. Id quod verum, τὸ ἐτεόν.

Ε'τάθλω, extentus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα, perf. pass. τέτμαι.

Ε'ται, familiares, nom. plur. ab ἕτης, ου, ὁ, socius.

Ε'ταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, sodalis.

Ε'ταιρεία, ας, ἡ, socieras. ab eod. Th.

Ε'ταιρηΐη, ης, ἡ, Jon. pro ἑταιρεία, sodalitium. Sic ἑταιρηΐος, Jon. pro ἑταιρῶος, Jovis epith. qui sodalitiis præest.

Ε'ταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. ab ἑταίρα, meretrix. Them. ἑταῖρος, sodalis.

Ε'ταιρίζω, fut. ίσω, sodalis fio, opitulor. ejusdem them.

Ε'ΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, sodalis. hinc ἑταιρεία, ας, ἡ, sodalitas. ἑταίρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἕτης, vel quasi ἕπερος, alter idem. Ε'ταῖρος, ὡς ἑπερος.

Ε'τάκεν, Dor. pro ἐτάκετο, tabescebas, 2. sing. imperf. a τήκομαι, liquesco. a. 2. pass. ἐτάκην. Th. τήκω, liquefacio.

Ε'τάκην, liquefactus sum, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ε'ταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, miserum, & ærumnosum voco. fut. σω. a τάλας, ανος, ὁ, miser. Th. ταλάω, f. άσω, sustero.

Ε'ταμον, scidi, aor. 2. act. verbi τέμνω, scindo. f. 2. ταμῶ.

Ε'ταυ'φθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ταυόω, idem quod τιταίνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ε'ταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐταξάμην, ω, απο, aor. 1. med. a τάσσω, vel τῶ, ordino, f. ξω. p. χα.

Ε'τάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, conturbo. f. ξω. p. τεταράχα. præt. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην, ης, η, & in 3. pl. ἐταράχθησαν.

Ε'ταράχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. vide ἐτάραξα.

Ε'ταρίζω, Poetic. pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ε'ταρίστατο, 3. singul. a. 1. med. gem. ος, Poet. ex ἑταιρίζω, pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ε'ταρος, ου, ὁ, Poet. pro ἑταῖρος, quod vide. in gen. plur. ἑτάρων.

Ε'τασμός, ου, ὁ, inquisitio, tormentum, ab ἑτάζω, inquiro.

Ε'τασον, άσθω, a. 1. imperat. activ. ab ἑτάζω, examino. f. άσω.

Ε'τάφην, sepultus sum, aor. 2. ind. pass. verbi θάπτω, sepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθαπται.

Ε'τάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Them. ταχὺς, celer.

Ε'τεα, accus. plur. ab ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ε'τεθήλει, 3. sing. pluſq. perf. med. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ. præt. med. τέθηλα.

Ε'τέθην, positus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. aor. 2. ἐθέμην.

Ε'τέθητε, Jon. pro ἐτεθήκετε, 3. sing. pluſq. perf. med. verbi θάπτω, sepelio. Alii a θήπω, stupeo, vel θάπω. f. ψω. p. τέθηφα. p. m. τέθαπται.

Ε'τεθνήκειν, obieram, pluſq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανέομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναται. hinc inf. τεθνάναι.

Ε'τειλαν, aor. 1. ind. activ. verbi τέλλω, perficio, facio. a. 1. ἔτειλα.

Ε'τεινα, extendi, a. 1. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ε'τεῖο,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἔτεος, εία, εῖον, annuus, a, um. Them. ἔτος, τὸ, annus.
Ἔτειρεν, affligebat. vide ἐτείρετο.
Ἐτείρετο, confectus erat. 3. ſing. imperf. paſſ. a τείρω, affligo, vexo. fut. τερῶ. p. τέτρηκα. a. 1. ἐτειρα.
Ἔτεκ', pro ἔτεκε, peperit, 3. ſing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo. ἐτεκνοποίει, 3. imperf. act. a τέκνον, ου, τὸ, fœtus, quod a τίκτω, pario, & ποιέω, facio.
Ἐτεκνώθην, Bœotice pro ἐτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. a τεκνόω, liberos procreo, gigno.
Ἐτελέετο, perficiebatur, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἐτελεῖτο, per pleonaſm. τὸ ι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Ἐτέλεον, perfecerunt, pro ἐτέλεσαν, imperf. act. ab eodem verbo, & them.
Ἐτελείωσα, ας, ε, conſummavi, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, perficio. f. ώσω. ejuſdem them.
Ἐτέλεσα, ας, ε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.
Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.
Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poetic. pro ἐτέλεσα, quod vide.
Ἐτέλεσσε, 3. ſingul. imperf. act. a τελεσσάω, ad finem perduco, deſino. f. ήσω. a. 1. ἐτελέσθησα, ας, ε. Them. τέλος, εος, τὸ, finis.
Ἔτελε, imperf. activ. a τέλλω, mando. a. 1. ἔτειλα.
Ἔτεμον, incidi, aor. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, ſeco. fut. τεμῶ, & τμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον, & ἔτεμον. p. m. τέτομα.
Ἐτεοκλειοι χάριτες, ſic appellatæ ab Eteocle Cephili filio, qui primus Gratiis ſacrificium feciſſe fertur.
Ἐτεός, ή, όν, verus, Poet. idem, quod ἐτός, ή, όν, idem. inde ἐτεόν, adv. vere. Th. εἰμὶ, ſum.
Ἐτεραλκὴς, ές, ός, ή, dubius, quaſi anceps robur. Et ſic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἀλκὴ. ab ἕτερος, α, ον, alter, & ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.
Ἐτέρηφι, Poet. adv. pro nomine ἑτέρᾳ. Th. ἕτερος, alter.
Ἑτερόγλωσσος, ος, qui diverſæ linguæ eſt. ab ἕτερος, α, ον, & γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.
Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diverſam doctrinam doceo. f. ήσω. ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, doceo.
Ἑτεροζήλως, adv. inique. ab ἑτεροζήλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.
Ἑτεροζυγέω, alteram jugi partem traho. inde ἑτεροζυγος, altera libræ pars. ex ἕτερος, α, ον, alius, & ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.
Ἕτεροῖος, ία, ον, diverſus a reliquis. hinc ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto, ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Th. ἕτερος, alter.
Ἑτεροκωφῶ, aliis ſurdus ſum. Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶ.
Ἕτερος, α, ον, alter. q. ab ἑ, ſe ipſum, ipſe eſt alter a me, & te. hinc ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas. ἑτέρωθεν, altera ex parte. ἑτερόω, altero. ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. μηδέτερος, & ἀμφότερος, α, ον, neuter. ὀυκ ἑτέρῃ, ſcil. πόῃ, alibi.
Ἔτερπεν, delectabat, 3. ſingul. imperf. a τέρπω, delecto. f. ψω.
Ἔτερσε, a. 1. act. AEol. a τάρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt a πέρσω, exſicco. unde τερσαίνω etiam.
Ἑτέρωθε, & θεν, adv. ex altera parte. Th. ἕτερος, alter.
Ἑτέρως, adv. aliter, ab eodem them.
Ἐτετάλμεω, σο, ν, juſſus eram, pluſq. perf. paſſ. verbi τέλλω, mando. perf. τέτολκα. a. 1. ἔτειλα.
Ἐτεταπεινωτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ταπεινόω, humilio. f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Them. ταπανός, ὴ, όν, humilis.
Ἐτεταίχατο, Jonic. pro τετυγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. fit ex 3. ſingul. ἐτέτυκτο, inſerto α, ante τ, & κ, verſo in aſpirat. χ, verbi τίσσω, ordino. f. ξω. p. τέτυχα. perf. paſſ. τέτυγμαι.
Ἐτετάχατο, Jon. pro τετάγμενοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi τάχω, fabricor. f. ξω. p. τέτάχα. perf. paſſ. τέτάγμαι.
Ἐτέτμῃ, 3. ſing. imperf. act. verbi τέτμω, invenio, quod derivatur a τέμνω, ſeco, ſcindo. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε, & hinc per pleonaſm. litteræ τ, ἔτετμον, ες, ες, ut quidam volunt.
Ἐτέθηκεν, ας, ε, pluſq. perf. verbi θήκω, aſper, & ſalebroſus ſum. f. ξω, p. τέθηχα. Th. θαχὺς, έος, ὁ, aſper, ſcaber.
Ἐτετύγχατο, 3. plur. a. 2. med. verbi τυγχάνω, aſſequor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, & per reduplic. Jon. & converſionem aſpiratæ in tenuem, ἐτετυκόμην, ν, εο.
Ἐτέτυκτο, factus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor.
Ἐτετύφεα, Jon. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφεε, pro ἐτετύφει, pluſq. perf. act. a τύπτω, verbero. f. ψω.
Ἔτεχ', pro ἔτεκε, ob ſequent. aſpirat. 3. ſingul. a. 2. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Ἐτέχθην, natus ſum, aor. 1. ind. paſs. a τίκτω, pario.
Ἔτη, nominat. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐτήκετο, liqueſcebat, imperf. med. verbi τήκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. p. m. τέτηγα.
Ἐτήρεον, ſervabam, imperf. act. a τηρέω, ſervo. imperf. ἐτήρεσν, ον. f. ήσω. p. τετήρηκα.
Ἔτης, ου, ὁ, ſocius, amicus. in plur. οἱ ἕται. q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ conſuetudo. Amicitia enim firma non contrahitur, niſi diuturna conſuetudine. Ἔτης ergo fortaſſe ab ἔτος, annus, quod anni requirantur ad ineundam amicitiam, & ad ſtabiliendum amorem.
Ἐτητύμησα, & ἐτητύμησα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Them. ἕτοιμος, promptus, & paratus.
Ἔτητυμος, per anadipl. ſeu epentheſ. Poet. pro ἔτυμος, ν, ὁ, ἡ, verus. ἔτυμον, & ἐτήτυμον, adv. vere.
Ἔτι, adhuc, inſuper, amplius. q. ab αὖμὶ, ſum, ſcil. diutius.
Ἐτίθη, ponebat, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a τιθέω. imperf. ἐτίθεον, ων, εες, ες. Them. τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, το. aor. 2. inf. med. θέσθαι.
Ἐτίθεν, Dor. pro ἐτίθη, quod vide.
Ἐτίθεσθε, ponebaris, 2. ſing. imperf. paſſ. Jon. pro ἐτίθεσο. ab ἐτίθεμην, σο, imperf. ejuſdem verbi.
Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſub. τέκω. a. 1. paſſ. ἐτέχθην. præt. m. τέτοκα.
Ἐτίμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐτιμήσαντο, a. 1. med. verbi τιμάω, honoro. Them. τίω, idem.
Ἐτινάσσετο, concutiebatur, imperf. paſſ. a τινάσσω, quatio. fut. ξω. p. τετίναχα.
Ἐτίομεν, honorabamus, 1. plur. imperf. act. a τίω.
Ἔτισα, ας, ε, colui, aor. 1. ind. act. verbi τίω, honoro. f. τίσω. p. τέτικα.
Ἐτιτάινετο, extendebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. a τιτάινω, quod a τείνω, tendo. f. νῶ. p. τέτακα.
Ἔτλην, ης, η, ſuſtinui, a. 2. ind. act. a τλῆμι, tolero. f. τλήσω. p. τέτληκα. Them. τλάω, idem. hinc per ſyncop. τλάω, & τλῆμι.
Ἐτμάγησαν, diſſecti ſunt, Bœot. ſyncop. pro ἐτμήγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. ἐτμήγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω. fut. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Them. τέμνω, ſeco.
Ἔτμαγον, aor. 2. ut & ἔτμαγον, ejuſdem verbi.
Ἐτμήθην, exciſus ſum. aor. 1. ind. paſs. verbi τέμνω, ſeco. fut. μῶ. præt. τέτμημαι.
Ἔτμηξα, ſcidi, aor. 1. ind. act. verbi τμήσσω, ſeco. fut. ξω. Thema τέμνω, idem.
Ἔτνος, εος, τὸ, puls ex leguminibus. q. ab ἔδω, edo. Eſt aliquid crebro ἐδώδιμον, id eſt, edule. Hinc ἐτνήρυσις, cochlear, quo ἔτνος ἀρύομεν.
Ἑτοιμα, parata, nom. plur. n. g. vide ἕτοιμος.
Ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. præt. ἡτοίμακα. aor. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. aor. 1. imperat. activ. ἑτοίμασον, άτω, & in plural. ἑτοιμάσατε. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, σαι. hinc ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio.
Ἕτοιμος, ἑτοίμη, ον, ὁ, ἡ, Att. promptus, paratus. q. ἑτὸς εἰς οἶμον, id eſt, miſſus in viam. ab ἵημι, mitto. vel ab ἑτὸς, bonus. hinc ἑτοίμως, prompte, adv. ἑτοιμάζω, paro. f. άσω.
Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμων, ων: ας, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Them. τόλμα, ης, ἡ, audacia.
Ἔτον, ἔτλην, dual. aor. 2. act. verbi ἵημι, mitto. a. 2. λῶ.
Ἔτος, εος, τὸ, annus. q. ab ἕω, eo. quia ſemper procedit. vel ab ἑτὸς, miſſus, id eſt, velox, & labilis. hinc ἔτησιος, α, ον, ὁ, ἡ, annuus. δεκαέτης, ές, ὁ, ἡ, decennis, decennalis. δίετης, ές, ὁ, ἡ, bimus.
Ἑτὸς, ὴ, & ἑτεὸς, ὴ, ὁ, verus, bonus. q. ab εἰμὶ, ſum. Ens enim verum bonum. Eſt & ἑτὸς, adv. fruſtra, temere. ab εἰμὶ, ſum, per antiphraſin.
Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo. f. τρώξομαι.
Ἔτραπ', pro ἔτραπε, evertit, 3. ſingul. a. 2. act. verbi τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. aor. 2. paſs. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. aor. 2. med. ἐτραπόμην, & in 3. plur. ἐτράποντο.
Ἔτραπεον, uvas calcabant, 3. plur. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex f. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, verto.
Ἔτραπετ', pro ἐτράπετο, 3. ſing. aor. 2. med. vide ἔτραπ'.
Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſs. a τρέπω, verto. vide ἔτραπ'.
Ἐτραπόμην, ν, ετο, a. 2. med. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, verto.
Ἐτράφην, educatus ſum, & in 3. plur. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.
Ἔτραφον, ες, ε, aor. 2. act. vide ἐτράφην.
Ἔτρεμε, tremebat, 3. ſing. imperf. act. a τρέμω, idem quod τρέω, tremo.
Ἔτρεσα, ας, ε, tremui, aor. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido. fut. τρέσω.
Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. paſs. a τρέφω. vide ἔτρεφον.
Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Ἔτρησε, perforavit, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi τιτράω, ſeu τίτρημι, terebro. fut.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

τρώσω, tanquam a τράω.
Ἔτρεγον, a. 2. ind. act. verbi τρέχω, strido. p. m τέτρεγα.
Ἐτρύγων, vindemiabant, 3. plur. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, ης, ἡ, vindemia.
Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπαε, & hoc Jon. pro ἐτρύπα, 3. singul. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.
Ἐτρύφλω, ης, ν, a. 1. ind. passiv. verbi θρύπω, frango, frango luxu. fut. ψω. p. φα. perf. pass. πέθρυμμαι.
Ἐτρυφήσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th. θρύπω, frango luxu.
Ἔτρωσα, vulneravi, aor. 1. ind. act. verbi πτρώσκω, vulnero, lædo. f. τρώσω, tanquam a τράω.
Ἐτύθλω, immolatus sum, euphoniæ gratia, pro ἐθύθλω. a. 1. ind. pass. a θύω, f. θύσω, macto, sacrifico.
Ἐτυλίχθω, ης, ν, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, perscrutor. f. ξω. Th. τύλος, ου, ὁ, callus.
Ἔτυμα, vera, nom. plur. n. g. ab ἔτυμος, verus.
ΕΤΥΜΟΣ, η, ὁ, ἡ, verus. dat. plur. Jon. ἐτύμοισιν. ἐπτυμος, η, ὁ, ἡ, idem. ἐτύμως, vere, adv. q. ab ἔτος, verus. vel ab ἐτεός.
Ἐτυμπανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a τυμπανίζω, distendo. fut. ίσω. p. τετυμπάνικα, a τύμπανον, seu τύμπανος, ου, ὁ, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.
Ἐτύπαν, Doric. pro ἐτύπω, fauciatus sum, a. 2. passiv. a τύπω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.
Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a τύπω, verbero.
Ἔτυχε, 3. sing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, nanciscor. f. τεύξομαι. perf. pass. πέτυγμαι.
Ἐτύχθω, ης, ν, a. 1. ind. pass. verbi τεύχω, fabricor, fum. perf. pass. πέτυγμαι.
Ἔτυχον, ες, a. 2. vide ἔτυχε.
Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τό, annus.
Ἐτώσια, inania, acc. plur. ab ἐτώσιος. hoc ab ἔτος, adv. frustra. Th. εἰμί, fum, per antiphrasin.
Ἐτωσιεργός, qui incassum laborat. ab ἐτώσιον, inane, & ἔργον, ου, τό, opus.
Ἐτώσιος, inanis, cassus. ab ἔτος, frustra, quod vide.

Ε Υ.

Εὖ, belle, feliciter, adv. In compositione nunc felicitatem denotat, nunc facilitatem. ab εὖς, bonus.
Εὔα, ας, ἡ, nomen primæ matris. Hebr. vivificans.
Εὐαγγελίζω, læta annuntio, euangelizo. f. ίσω, & Att. Εὐαγγελῶ. p. Εὐηγγέλικα. a. 1. Εὐηγγέλισα. a. 1. inf. Εὐαγγελίσαι. perf. pass. Εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. Εὐηγγελίσθω, ης, ν. a. 1. part. pass. Εὐαγγελισθείς. imperf. pass. Εὐηγγελιζόμην, ου, ετο, f. 1. m. Εὐαγγελίσομαι. a. 1. m Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. Εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.
Εὐαγγέλιον, ου, τό, faustus, ac lætus nuntius, evangelium. ab εὖ, & ἀγγελία, ας, ἡ, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
Εὐαγγελιστής, οῦ, ὁ, Euangelii præco, Euangelista. ab eodem them.
Εὐάγγελος, ου, ὁ, qui fausta nunciat.
Εὐαγόρη, ης, ἡ, nomen mul.
Εὐαγων πμφ, honor, qui sequitur aliquem ob certamina præclare certata. Ex εὖ, & ἄγων, ονος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant hoc Ἀγων, esse gen. plur. qui cum μφτρώων, jungendus, & duct. ab εὐαγος, ου, ὁ, ἡ, pro recte instituto in re aliqua. Hinc Ἀγωγία, recta educatio, & institutio. ΣΥΝ. τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.
Εὐᾶδε, placuit, 3. sing. a. 2. pro ἤυδε, pleon. Æolic. πῶ υ, & mutato simul spiritu. ἔαδε vero per resolutionem Jon. pro ἤδε, a. 2. verbi ἀνδάνω, vel ἀδέω, placeo. Alii volunt esse præt. m. verbi ἔδω, placeo. p. m. ἧδα, & solutione ἔαδα. part. med. ἐαδώς.
Εὐαέες, dat. sing. ab Ἀεής, ἐος, ὁ, ἡ, qui bene a ventis perflatur. ex εὖ, bene, & ἄω, vel ἄημι, spiro.
Εὐαιμονίδης, Evæmonides, nom. propr.
Εὐαίνητος, ου, ὁ, Poet. bene, vel valde laudatus. Ex εὖ, bene, & αἰνέω, laudo.
Εὐαίρετος, ὁ, ἡ, qui facile capi potest. ex εὖ, & αἱρέω, capio.
Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. ex εὖ, bene, & αἰσθάνομαι, sentio. f. ήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην.
Εὐαίων, ωνος, ὁ, Evæon. accus. singul. Εὐαίωνα.
Εὐαλάνατος, Dor. pro Εὐπλάνατος, ου, ὁ, ἡ, qui bonam, vel pulchram colum habet. ex εὖ, & ἠλακάτη, ἡ, colus.
Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro Εὐημερία, ας, ἡ, diei bonitas, & serenitas. Et pro secundarum rerum flatu, & tranquillitate. ex εὖ, & ἡμέρα, dies.
Εὐάνεμος, Poet. & Dor. pro Εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, secundus ventus. ex εὖ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.
Εὐανθεῖς, florentes, nom. plur. ab Εὐανθής, ἐος, ὁ, ἡ, pro Εὔθαλης, florens, & τὸ Εὐανθές. ab εὖ, & ἄνθος, εος, τό, flos.
Εὐάνθεμος, ου, ὁ, floridus. Vide Εὐανθεῖς.
Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. & Jon. pro Εὐηνορία, ἡ, strenuitas, fortitudo. Vide Εὐάνωρ.
Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poet. Dor. & Jon. pro Εὐήνωρ. ex εὖ, bene, & ἀνήρ, ὁ, vir.
Εὐαπάτητοι, qui facile decipiuntur. ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, decipio.
Εὐαπήγητος, ὁ, ἡ, Jon. pro Εὐαφήγητος, facilis narratu. ex εὖ, ῥᾳδῶς, & ἡγέομαι, duco, narro.
Εὐαρεσέω, ῶ, placeo. f. ήσω. p. Ἠρέσηκα. aor. 1. Ἠρέσησα, aor. 1. inf. act. Ἀρεσῆσαι. præs. pass. Ἀρεσέομαι, delector. ex εὖ, bene, & ἀρεσός, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.
Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. hinc Εὐαρέστως, adv. ad placitum. ex eodem them.
Εὐάρματος, ου, ὁ, Poet. qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur. ex εὖ, & ἅρμα, currus, quod vide.
Εὐαχής, ἐος, ὁ, Poetic. & Doric. pro Εὐηχής, qui bonum habet sonum, canorus.
Εὔβοια, ας, ἡ, Eubœa, est nomen loci. ex εὖ, & βόω, pasco.
Εὐβοτος, ὁ, ἡ, bene pastus. ex εὖ, & βόω, pasco.
Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium. ex εὖ, bene, & βουλή, ῆς, ἡ, consilium.
Εὔβουλος, ου, ὁ, consultus, prudens, qui bene consulit alteri. ex iisdem them.
Εὖγε, Lat. euge, laudantis, & exultantis adverb.
Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. Εὐγενής, ἐος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus, generosus. ex εὖ, bene, & γένος, εος, τό, genus. Th. γείνομαι, nascor.
Εὔγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι.
Εὐγνώμων, ονος, ὁ, æquus vir, candidus. ex εὖ, & γνώμων, ωνος, ὁ, ἡ, cognitor, index. quod a γνώμη, ης, ἡ, sententia, consilium. Th. γινώσκω, cognosco. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Εὐδαιμονέστερος, ου, ὁ, felicior, compar. ab Εὐδαίμων, felix. quod vide.
Εὐδαιμονέω, beatus sum. f. ήσω. ex εὖ, bene, & δαίμων, Deus, fortuna.
Εὐδαιμονίζω, beatum judico. ex iisd. th.
Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus. hinc Εὐδαιμονία, felicitas. ex iisdem them.
Εὗδε, 3. sing. imperf. Jon. pro εὗδον, ες, ε. εὕδει, dormit, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω. fut. εὕδήσω.
Εὕδῃσι, cessat, Jon. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. activ. ab εὕδω, dormio.
ΕΥ΄ΔΙ΄Α, ας, ἡ, serenitas. hinc εὐδιος, serenus. ex εὖ, & δία, quod aerem significat. ut sit Εὐδία, a Ζεύς, Jupiter, aer. genit. διός.
Εὐδιανός, ά, όν, Dor. pro Εὐδιεινός, tepidus. Ab Εὐδία, serenitas.
Εὔδμητος, ου, ὁ, Dor. pro Εὐδμητος, quod vide.
Εὐδμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus. gen. plur. εὐδμήτων. ex εὖ, bene, & δέμω, struo. f. μῶ. p. δεδμηκα.
Εὐδοκέω, ῶ, acquiesco, volo, bona existimatione sum. fut. ήσω. p. Εὐδόκηκα. a. 1. Εὐδόκησα, & Att. Εὐδόκησα, q. ex εὖ, & Th. δοκέω, videor. fut. ήσω, & δόξω. Hinc Εὐδοκία, benevolentia, favor.
Εὐδοκία, ας, ἡ, vide in Εὐδοκέω.
Εὐδοκιμέζω, bene exploro. f. άσω. a. 1. part. Εὐδοκιμέσας. ex εὖ, & δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.
Εὐδοκιμέω, bene audio, clarus sum. f. ήσω. ex εὖ, & δοκιμος, ου, ὁ, probatus. quod a δοκέω, videor.
Εὐδοκιμήκοτες, plur. num. perf. part. act. Εὐδοκιμήσαι, a. 1. inf. act. ab Εὐδοκιμέω. quod vide.
Εὐδόκιμος, ου, ὁ, probatus, & laudatus, ab eodem them.
Εὕδοντ', pro εὕδοντα, dormientem, acc. sing. part. præs. ab εὕδω, dormio. fut. εὕδήσω.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas. ab εὖ, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.
ΕΥ΄ΔΩ, dormio. f. εὑδήσω. p. κα, hinc καθεύδω, idem, q. ab ἕω, colloco: cubantes se ad somnum componunt. Vel ab εὖ, & ἕδω. qui liberalius se cibis invitant, sunt ut plurimum lenti juxta, ac somnolenti.
Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mul.
Εὐέκνος, ου, ὁ, ἡ, decenter velatus. ex εὖ, & ἔκνος, quod vide.
Εὖει, torret, 3. sing. præs. ind. verbi εὔω, vel εὐῶ, uro. f. σω.
Εὐειδής, ἐος, ὁ, ἡ, specioſus, ex εὖ, & εἶδος, εος, τό, forma. Thema ΕΙΔΩ, video.
Εὐειδότος, bene scientis, genit. sing. perf. particip. ab Εὐειδώς, ότος, per crasin pro Εὐειδηκώς. ab εὖ, & εἰδέω, scio, fut. ήσω.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. ab εὖ, & ἔχω, habeo.
Εὐεπίην, facundiam, acc. sing. Jon. ab Εὐεπία, ας, ἡ. Εὐεπής, ἐος, ὁ, ἡ, facundus, ex εὖ, & ἔπω, dico.
Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro Εὐεργέτης, ου, quod vide.
Εὐεργές, fabrefactum, n. g. ab Εὐεργής, ἐος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. ex εὖ, & ἔργον, ου, τό, opus.
Εὐεργεσιάων, gen. plur. Æol. pro Εὐεργεσιῶν, ab Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. Th. ἔργον, opus.
Εὐεργετηθείς, a. 1. part. pass. Εὐεργέτηται, 3. singul. præs. sub. pass. ab Εὐεργετέω, benefacio. ab eod. them.
Εὐεργετήμασι, τά, beneficia. dat. plural. Εὐεργετήμασι, ab Εὐεργέτημα, ατος, τό: ab eodem them.
Εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus. gen. pl. Εὐεργετῶν. acc. plur. Εὐεργέτας, ab eodem them.
Εὐεργός, οῦ, ὁ, ἡ, them. Poet. pro εὖ εἰργασμένος, bene factus.
Εὐερέσσατο, credo scribend. Εὐηρέσατο, quod vide.
Εὐέρκης, ἐος, ὁ, ἡ, bene septus. ab εὖ, bene, & ἕρκος, εος, τό, septum. Th. εἴργω, includo.
Εὐζωέ, ᾶς, ἁ, Dor. pro Εὐζωή, ἡ, bona, & beata vita. ex εὖ, & ζωή, vita. Th. ζάω, vivo.
Εὐζώοιο, gen. Jon. ab εὐζωος, ου, ὁ, ἡ, for-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ή, formosa. ex εὖ, & ζωννύω, cingo. f. ζώσω. hinc ζώνη, ἡ, zona.

Εὐηγγέλιω, nuntiatus sum, aor. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. a. 1. ἠγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. passiv. verbi εὐαγγελίζω, læta annuntio. quod vide

Εὐηγμένος, ε, ὁ, ἡ, per pleonasm. τὸν, pro εὐγενὴς, generosus. ex εὖ, & γένομαι, nascor.

Εὐήθης, ες, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, simplex; item, stultus. ex εὖ, & ἦθος, εος, τὸ, indoles. hinc εὐηθως, simpliciter, adverb.

Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus. ex εὖ, & ἀκὴ, ἧς, ἡ, mucro.

Εὐήκτην, imperf. activ. verbi εὐηκτέω, sum corpore bene habito. ab εὔεκτος, ος, ὁ, ex εὖ, & ἔχω, habeo.

Εὐηλίῳ, dat. sing. ab εὐήλιος, ος, ὁ, apricus. ex εὖ, bene, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Εὐηλίνη, ης, ἡ, Eveni filia. nomen proprium.

Εὐήλιον, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ος, ὁ, ἡ, Poet. valde amabilis. ab εὖ, bene, & ἐράω, amo.

Εὐηρέσησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεσέω, libens acquiesco, placeo. ex εὖ, & ἀρεσὸς, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.

Εὐθαλὴς, ές, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ θάλλων, bene florens, floridus. Th. θάλλω, vireo.

Εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors. ex εὖ, bene, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐθείᾳ, dat. sing. Jon. f. g. ab εὐθεῖα, ας, ἡ, recta. ab εὐθὺς, εος, ὁ, rectus.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab εὐθετίζω, concinne dispono. ex εὖ, & τίθημι, pono.

Εὔθετος, ος, ὁ, appositus, aptus. ex εὖ, bene, & θετὸς, positus. Thema τίθημι, pono.

Εὐθέως, adverb. statim. Thema εὐθὺς, rectus.

Εὐθεσσυνίη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio. ab εὐθέσμων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, & τίθημι, pono.

Εὐθηνία, ας, ἡ, prosper successus. q. bona cumulatio, ab εὖ, & θὴν, acervus. hinc εὐθηνέω, prospero successu utor. vide εὐθηνοῦντα.

Εὐθηνοῦντα, affluentem, acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod ex εὖ, & θὴν, idem quod θὶν, θινὸς, ὁ, ἡ, cumulus, acervus.

Εὔθρονος, ος, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens. ex εὖ, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. Th. θράω, sedeo. f. θρήσω.

Εὐθὺ, statim, adverb. ab εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύγλωσσος, ος, ὁ, Poet. qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus. ab εὐθὺς, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Εὐθυδρομέω, ῶ, rectum cursum teneo. fut. ήσω. p. εὐθυδρόμηκα. ab εὐθύδρομος, ος, ὁ, qui recto cursu pergit. quod ex εὖ, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Thema θέχω, curro. a. 2. ἔδραμον. prær. med. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poetic. & Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, qui recta ad prælium tendit, vir fortis. ab εὐθὺς, & μάχομαι, pugno.

Εὐθυμέω, ῶ, bono animo sum. fut. ήσω. p. εὐθύμηκα. a. 1. εὐθύμησα. ex εὖ, & θυμὸς, ὦ, ὁ, animus.

Εὔθυμος, ος, ὁ, ἡ, qui est bono, & hilari animo. hinc adv. εὐθύμως, alacriter. εὐθυμότερον, alacrius, compar. ab eodem them.

Εὐθωήτε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθωάω, quod vide.

Εὐθύνομος ὁδὸς, directa via. ab εὐθύνω.

Εὐθωπῆρα, accus. sing. ab εὐθωπὴρ, ῆρος, ὁ, corrector. ab εὐθὺς, rectus.

Εὐθωΐω, complano, dirigo; item, rectus sum. εὐθωΐειν λαοῖσι δίκας, recte administrare jura populis. fut. εὐθωῶ. p. εὐθώωγα. a. 1. εὐθωσα. a. 1. imperat. εὐθωσον, άτω. a. 1. ind. pass. ηὐθωΐθη, Att. pro εὐθωΐθη.

Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, recta spirantis, seu secundi Zephyri flatus. ab εὐθὺς, & πνέω, spiro.

Εὐθυπομπὸν αἰὼν, recta deducens ævum, ab εὐθὺς, & πέμπω, mitto.

Εὐθυπορεῖν, Poet. pro εὐθύνειν, dirigere. Hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, rectam viam ire. εὐθὺ πορεύεσθαι, recta ire. ab εὐθὺς, & πόρος, transitus. Thema πείρω, transeo.

ΕΥ'ΘΥΣ, εῖα, ὺ, rectus, a, um. q. ab εὖ, & θέω, inusitat. pro πθέω. Rectum, quod bene positum. Vel ab εὖ, & θύω, cum impetu ruo. Velociter tendit, qui scit se recta tendere; qui de via dubitat, hæsitantius progreditur. hinc εὐθύνω, dirigo, corrigo. εὐθυντὴς, ὦ, ὁ, & εὐθυντὴρ, ος, ὁ, director, corrector. εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, idem. εὐθυνὴ, ης, ἡ, inquisitio.

Εὐθύτερον, rectius, comparat. ab εὐθὺς, vel εὐθὺ, quod vide.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo. ab eodem them.

Εὐθύτονος, ος, ὁ, Poet. in rectitudinem extensus. ab εὐθὺς, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Εὐΐλατος, ος, ὁ, propitius, & εὐϊλατέω, sum propitius. ex εὖ, bene, & ἰλάω, propitius sum. f. ήσω.

Εὐκαιρέω, opportunitatem nancisco, vacat mihi. imperf. Attic. ηὐκαίρεον, ουν. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, ὦ, ὁ, occasio.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas.

Εὔκαιρος, ος, ὁ, opportunus. hinc adv. εὐκαίρως, opportune. ex εὖ, & καιρὸς, ὦ, ὁ, temporis opportunitas.

Εὐκέατος, ος, ὁ, ἡ, Poet. pro εὐκέας, ος, qui facile scindi, secarique potest. ex εὖ, & κεκίζω, findo. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτηρα, ας, ἡ, placatrix, ex εὖ, & κηλέω, mulceo.

Εὔκηλος, ος, ὁ, ἡ, Æolico pleonasmo dicitur pro ἔυκηλος, quietus, mitis.

Εὐκλεὰ, inclytam, acc. sing. per sync. pro εὐκλεέα, dativ. εὐκλεῖ, Poet. pro εὐκλεεῖ. ab εὐκλεὴς, ές, ὁ, ἡ, gloriosus. Th. κλείω, celebro.

Εὐκλεια, splendor nominis, gloria. ex εὖ, & κλέος, seu κλεῦς, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Εὐκλείξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλέσαι, vide κλείξαι.

Εὐκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus. ex εὖ, bene & κνήμη, ης, ἡ, tibia. hinc κνημὶς, ἰδος, ἡ, ocrea.

Εὔκηλος, ος, ὁ, ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso. ex εὖ, & κόλον, ου, τὸ, cibus.

Εὐκόλως, adverb. expedite. ab εὔκηλος, quod vide.

Εὐκομίσασθαι, bene recondere, a. 1. inf. med. ex εὖ, & κομίζω, curo. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poet. κὐκομος, ος, ὁ, ἡ, bene, vel pulchre comatus. ex εὖ, bene, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. εὔκοπος, ος, ὁ, facilis. ex εὖ, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, scindo, f. ψω. p. m. κέκοπα.

Εὐκόσμως, adv. concinne, recte. ex εὖ, & κόσμος, ος, ὁ, ordo.

Εὐκραὲς, gen. sing. ab εὐκρὰς, ές, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι. f. άσω. misceo. vel εὐκρὰς, per syncop. pro εὐκράτης.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐκρεέες, nom. plur. sunt venti Etesii, q. d. pūri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab εὐκρινὴς, purus, liquidus, ordine collocatus. Th. κρίνω, discerno.

Εὐκτικῶς, optative, adverb. ab εὐκτικὸς. quod ab εὔχομαι, precor. fut. εὔξομαι. p. εὔγμαι.

Εὐκτιμένη, vel Poetic. εὐκταμένη, bene ædificata, perf. part. pass. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Jon. & abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt εὐκτιμένος, dici Æolic. pro εὐκτισμένος, vel per syncop. pro κτιζόμενος, vebi κτίζω, fabricor. f. σω. p. κα.

Εὔκτιτος, bene structus. ab εὖ, & κτίζω, condo.

Εὐκτὸς, ὸν, ὁ, optabilis. ab εὔχομαι, precor.

Εὐκυκλος, ος, ὁ, rotundus. ex εὖ, bene, & κύκλος, ου, ὁ, circulus.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio. ab εὐλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, qui bene res capessit, circumspectus. ab εὖ, bene, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor. ηὐλαβεῖτο, metuebat, 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι. p. εὐλάβημαι. a. 1. passiv. εὐλαβήθην, Attic. ηὐλαβήθην, ης, ἡ. a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, ὁ, veritus. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, circumspectus, timidus, religiosus, verecundus. q. bonam habens ansam. Ex εὖ, & λαβὴ, ansa vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, verbale ab εὐλαβέομαι, vereor.

Εὐλαβὶης, cautionis, gen. Jon. ab εὐλάβεια, ας, ἡ. vide εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præs. imperat. med. ab εὐλαβέομαι, quod vide.

ΕΥ'ΛΑΙ, ῶν, αἱ, vermes, proprie qui in corpore, vulnere, aut ulcere nascuntur ex putredine, παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι, quia se convolvunt.

ΕΥ'ΛΑΚΑ, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo. q. ab εὖ, & λακὶς, fissura. vel λαχαίνω, fodio. Vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

ΕΥ"ΛΗΡΑ, τὰ, lora, habenæ, παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mul. q. bonus portus.

Εὐλογέω, benedico. cum acc. felicia precor, præsto; item celebro, laudo, gratias ago. f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. ηὐλόγησα. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, benedictus. ex εὖ, & λόγος, sermo, verbum. Th. λέγω, dico. f. ξω. prær. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, 3. plur. f. 1. vide εὐλόγημαι.

Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, perf. part. ab εὐλογέω, quod vide.

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, benedictus, a, um, ab iisdem them.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus. ἐπ' εὐλογίαις, benigne. ab eodem them.

Εὔλογος, ος, ὁ, ἡ, blandus sermo, ab eodem them.

Εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐμήκης, longus, &c. quod vide.

Εὔμηλος, Dor. pro εὔμηλος, ος, ὁ, ἡ, pecorosus, bonas habens oves. ex εὖ, bene, & μῆλα, oves. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

Εὐμηρὴς, ές, ὁ, ἡ, facilis. hinc εὐμαρέως, adv. facile. ab εὖ, & μηρὸς, ὸς, ἡ, manus. q. tractabilis.

Εὐμήχανον, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur. q. d. Commoditates. vide in εὐμηρὴς.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, compendiose. ex εὖ, & μέθοδος, ος, ἡ, via, compendium. quod ex μετὰ, & ὁδὸς, ὦ, ἡ, via.

Εὐμελὶης, ος, ὁ, Jon. pro εὐμελὴς, ὲς, ὁ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

fraxini peritus. bene haſtatus. Thema μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia. vide εὐμενής.

Εὐμμύω, benevolus ſum. εὐμμύουτος, gen. ſing. part. præſ. ab εὖ, & μῦς, εος, τὸ, animus.

Εὐμμυής, ές, ὁ, ἡ, benevolus, benignus. compar. εὐμμυέστερος. ab εὖ, & μῦς, εος, τὸ, animus.

Εὐμεταβολος, ος, ὁ, mutabilis. ex εὖ, bene, μετὰ, & βάλλω, jacio. f. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμεταδοτος, ος, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur, facilis ad impertiendum. ex εὖ, & μεταδίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμήκεις, nom. plur. ab εὐμήκης, ες, ὁ, ἡ, bene longus. ex εὖ, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Εὐμνημόνευτος, adject. verbale ab εὖ, bene, & μνημονεύω, qui memoria tenetur. quod a μνημονεύω, memoria teneo. Th. μιμνήσκομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Εὔμολπος, ος, ὁ, Eumolpus. nomen proprium.

Εὔμορφος, ος, ὁ, ἡ, formoſus. ab εὖ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Εὐναζε, præſ. imperat. act. εὐνάζω, cubitum jeris, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, ſopio. f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναὶ, nom. plur. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναιόμενος, η, ον, bene habitatus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εὖ, bene, & ναίω, habito.

Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, conjux. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐνεικη, ης, ἡ, nomen mul. bene litigans.

ΕΥ'ΝΗ, ῆς, ἡ, cubile. Inde εὐνάω, ſopio, dormio. f. ήσω. εὐνάζω, idem. q. ab εὕδω, dormio. vel ab ἕω, colloco. Alii ab εὖ, & νάω, habito. Bene habitare eſt bene cibari, & bene cubare.

Εὐνηθεῖσα, concumbens, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, ſopio. f. ήσω. Th. εὐνὴ.

Εὐνιέστερος, Jon. pro εὐνέστερος, benevolentior, comp. vide in εὐνέστατος.

Εὐνικη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. bona victoria.

Εὐνις, ιος, ὁ, ἡ, orbus, privatus. acc. εὔνιν, ab εἷς, unus.

Εὐνοέω, benevolus, vel bene affectus ſum. f. ήσω. p. εὐνόηκα. vide εὔνοια.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia. ab εὔνοος, ος, ὁ, ἡ, benevolus. ex εὖ, & νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus.

Εὐνομεῖν, bonis legibus inſtituere. hinc εὐνομεῖσθαι, bonis legibus uti. εὐνομήθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. εὐνομέω, qui bonis legibus utitur. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὐνομίαν, acc. ſing. ab εὐνομία, ης, ἡ, nom. mul. legitima. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὔνων, amicum, acc. ſing. ab εὔνους, ους, ὁ, benevolus. ex εὖ, & νόος, mens.

Εὐνέστατος, benevolentiſſimus, ſuperlat. ab εὔνοος, benevolus. εὐνέστερος, benevolentior, ab eodem them.

Εὐνεχίζω, caſtro. fut. ίσω. p. εὐνέχικα. perf. paſſ. εὐνέχισμαι. a. 1. paſſ. εὐνεχίσθη. ab εὐνέχος, quod vide.

Εὐνέχος, ος, ὁ, Eunuchus; item dynaſta. ex εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, lectus, & ἔχω, habeo, ſervo.

Εὐνπα, Dor. & per craſin pro ἐόντα, ſive ὄντα, acc. ſing. part. præſ. ab ὦ, verbi εἰμὶ, ſum.

Εὔξαιο, 2. ſingul. a. 1. opt. med. verbi εὔχομαι, oro. f. εὔξομαι. a. 1. med. ἠξάμην, ω, απ.

Εὐξαμένῳ, dat. ſing. ab εὐξάμενος, ος, ὁ, a. 1. part. med. ab εὔχομαι, precor.

Εὔξῃ, oraveris, 2. ſing. a. 1. m. ſub. εὔξομαι, ῃ, ηται. ab eodem them.

Εὐξιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, creſco. Gen. c. 25. verſ. 27.

Εὔξοον, bene raſum, politum, acc. ſing. ab εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω. f. ξέσω. polio.

Εὐοδία, ας, ἡ, nomen mul. Gr. proſpere agens.

Εὐόδμος, ος, ὁ, Poet. Jon. & Dor. pro εὔοσμος, odoratus. ex εὖ, & ὄζω, oleo.

Εὔοδος, ſeu εὔοσμος, ος, ὁ, bene olens. ex εὖ, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo. f. οζήσω, & έσω.

Εὐοδόω, ῶ, proſperum iter præbeo. f. ώσω. præt. ηὐόδωκα. præſ. paſſ. εὐοδόομαι, ῶμαι, proſperum iter habeo, proſperor. perf. paſſ. ηὐόδωμαι. a. 1. paſſ. ηὐοδώθην, ης, η. f. 1. paſſ. εὐοδωθήσομαι. ab εὐόδος, ος, ὁ, ἡ, iter expeditum habens. ex εὖ, & ὁδὸς, ὅς, ἡ, via.

Εὐόδωκας, ας, ες, perf. activ. Jon. verbi εὐοδόω, quod vide.

Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω, quod vide.

ΕΥ'ΟΙ, vox, qua Baccho acclamabatur. q. εὖ οἷ, bene illi. Sic & εὐάν. Inde Εὐΐος, ος, ὁ, Bacchi cognomen.

Εὐόμβροι, aſſati, præſ. part. paſſ. verbi εὐω, ſeu εὔω, f. σω, uro.

Εὐορκέω, religioſe juro. f. ήσω. præſ. inf. εὐορκεῖν. vide εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. ab εὔορκος.

Εὔορκος, ος, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religioſe colit. ab εὖ, & ὅρκος, ος, ὁ, jusjurandum.

Εὔορμος, ος, ὁ, ἡ, tutus. ab εὖ, bene, & ὅρμος, ος, ὁ, ſtatio navium. q. ab εἴρω, figo.

Εὐπαγὴς, ές, ὁ, ἡ, bene compactus. ex εὖ, & πήγνυμι, ſeu πηγύω, compingo.

Εὐπαθέω, ῶ, indulgeo voluptatibus. hinc εὐπαθεῖν, Jon. pro εὐπάθεια, voluptas. dicitur & εὐπαθὶη, Jon. pro eodem. Th. πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὐπαις, αἰδος, ὁ, ἡ, felix multa prole. vel bonos habens liberos. Thema παῖς, puer.

Εὐπακτος, ος, ὁ, Dor. pro εὐπηκτος, quod vide.

Εὐπάρεος, ος, ὁ, ἁ, Poet. & Dor. pro εὐπάρειος, habens pulchras genas. ex εὖ, & παρειὰ, ἡ, gena.

Εὐπατρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa. ab εὐπάτωρ, vel εὐπατὴρ, nobilis. Th. πατὴρ, έρος, ὁ, pater.

ΒΥ'ΠΑΤΟΝ, ος, τὸ, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἥπαρ, dicitur enim & ἡπατώριον.

Εὐπειθὴς, ές, ὁ, ἡ, obſequens. ex εὖ, & πείθω, perſuadeo.

Εὐπένθερος, qui nobilem ſocerum habet. Th. πενθερὸς, ὅς, ὁ, ſocer.

Εὐπεπλος, ſeu εὐπέπλος, ος, ὁ, ἡ, pulchrum habens peplum. gen. plur. εὐπέπλων. ab εὖ, & πέπλος, ος, ὁ, peplum.

Εὐπερίσατος, ος, ὁ, ἡ, ad circumagendum proclivis. ex εὖ, & περιίσταμαι, circumſto, tango, quod ex περὶ, & ἵστημι, ſto.

Εὐπετεὶη, ης, ἡ, Jon. pro εὐπέτεια, facilitas. vide in εὐπετὴς.

Εὐπετὴς, facile, n. g. ab εὐπετὴς, ές, ὁ, ἡ, facilis. comp. εὐπετέστερος, facilius, adverb. ab εὐπετέστερος. ex εὖ, & πίπτω, cado.

Εὐπηκτος, ος, ὁ, ἡ, bene ædificatus. in dat. ſing. εὐπήκτῳ. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, compingo, ædifico.

Εὐπλεκέων, genit. plur. ab εὐπλεκὴς, ές, ὁ, ἡ, bene junctus. ex εὖ, & πλέκω, plecto, necto. f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Jon. pro εὐπλεῖν, uti proſpera navigatione. Thema πλέω, navigo.

Εὐπλοία, vide εὔπλοιν.

Εὔπλοιν, ης, ἡ, bona navigatio. ex εὖ, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ἰδος, idem quod εὐπλόκαμος. quod vide.

Εὐπλόκαμος, ος, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens. ex εὖ, bene, & πλόκαμος, ος, ὁ, crines plexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὴ, implicatio. Thema πλέκω, plecto, necto. fut. ξω. p. m. πέπλοκα.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. ab εὖ, & ποιέω, facio.

Εὐποιῆ, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.

Εὐποίητα, τὰ, fabrefacta. ab εὖ, & ποιέω, facio.

Εὐπολις, ὁ, Eupolis. nomen propr.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐπορέω, ῶ, abunde poſſum, eſt mihi facultas; item ſimpl. poſſum. fut. ήσω. p. εὐπόρηκα, & in 3. ſingul. imperf. paſſ. Att. ἠυπορεῖτο. ex εὖ, bene, & πόρος, ος, ὁ, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, facultas, copia. εὔπορος, expeditus. ab eodem them.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία, a præt. med. πέπραγα, verbi πράσσω, facio.

Εὐπραξία, ας, ἡ, res ſecundæ, pulchrum facinus. Th. πράσσω, facio. fut. ξω. p. χα.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius. ab εὐπρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, decore eximius. ex εὖ, & πρέπω, decorus ſum.

Εὐπρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, excellens. vide in εὐπρέπεια.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Junic. pro εὐπραξία, quod vide.

Εὐπροσδεκτος, ος, ὁ, ἡ, acceptus. a προσδέχομαι, ſuſcipio, probo. ex πρὸς, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Εὐπροσεδρος, ος, ὁ, ἡ, apte adhæreſcens, & aſſiduus in aliquo negotio. ex εὖ, & προσεδρος, aſſidue occupatus; item, aſſeſſor. quod ex πρὸς, & ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, ſedeo.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas. ex εὖ, & προσηγορέω, compello. quod ex πρὸς, & ἀγορέω. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Εὐπρόσιπα, acceſſu facilia, adject. verbale ex εὖ, πρὸς, & εἶμι, eo.

Εὐπροσωπέω, ῶ, ſpecioſus appareo. εὐπρόσωπος, ſpecioſa, pulchra. ex εὖ, & πρόσωπον, ος, τὸ, facies. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, genit. plur. ab εὐπρόσωπος, ος, ὁ, pulcher aſpectu. ab eodem them.

Εὔπρωμνος, ος, ὁ, ἡ, pulchram puppim habens. ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνὸς, ὸν, ὁ, extremus.

Εὔπωλος, ος, ὁ, ἡ, producens bonos equos. ex εὖ, & πῶλος, ος, ὁ, pullus.

Εὐραὶ, ferramenta axi infixa, ideo, ut a rota non atteratur. Thema ῥοὺς, latus.

Εὑράμην, inveni, per ſync. pro ἐῤῥησάμην, ω, απ. a. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. ῥήσω.

Εὐρᾶξ, ex obliquo. poſita re in εὐρὺς, εῖα, id eſt, latitudinem. Alii volunt Jon. dici pro πλευρᾶξ, per Aphær. a πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, coſta.

Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. ſed εὕρε, invenit, 3. ſing. a. 2. ind. εὑρεῖν, a. 2. inf. quaſi ὄρω, ut ſit rem quæſitam oculis aſſequi, verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω, quod vide.

Εὐρέα, Jon. pro εὐρεῖα, lata. quod vide.

Εὑρέθην, inventus ſum, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi. εὑρεθῶσι, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ.

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. verbi εὑρίσκω.

Εὐρεῖα, lata, f. g. ab εὐρὺς, εῖα, ὁ, latus. quod vide.

Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὑρετὴς, ὅ, ὁ, inventor. ab εὑρίσκω, invenio. perf. paſſ. εὕρημαι, σαι, ται,

Εὕρεται,

Εὗρεπ, 3. sing. a. 1. med. verbi ἀ'ρίσκω, quod vide.
Εὕρηκα, perf. act. ἀ'ρηκέναι, perf. inf. act. ἄ'ρημαι, perf. pass. ἀ'ρήσω, fut. 1. act. ejusdem verbi.
Εὕρημᾰ, ατ☉, τὸ, inventum. ab ἀ'ρίσκω. quod vide.
Εὑρῆν, Dor. pro ἀ'ρεῖν, quod vide.
Εὑρήσεις, 2. sing. ἀ'ρήσεπ, 2. plur. f. 1. act. ἀ'ρήσω, verbi ἀ'ρίσκω.
Εὑρησιεπὴς, έ☉, ὁ, ἡ, Poet. pro quo per syſtolen dicitur ἀ'ρεσπεπὴς, verborum inventor. ab ἀ'ρίσκω, invenio, & ἔ'π☉, τὸ, verbum.
Εὕρηπε, 2. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.
Εὐρι, ſagax, cui bona ῥῖν, id eſt, naris.
ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ᾰ, ὁ, Euripus, fretum reciprocum. quaſi ab εὖ, & ῥῖπτω, quia facile projicitur, & jactatur huc, & illuc.
ΕΥ'ΡΙΣΚΩ, invenio, deprehendo. ἀ'ρίσκεσθαί τι θεῶν παλάμαις, obtinere aliquid Deorum auxiliis. f. ἄ'ρήσω. p. ἄ'ρηκα. a. 1. ἄ'ρησα. a. 2. ἄ'ρον. aor. 2. opt. ἄ'ροιμι, οις, οι. a. 2. ſub. ἄ'ρω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. ἀ'ρεῖν. aor. 2. part. ἀ'ρὼν, όντ☉. perf. pass. ἄ'ρημαι. aor. 1. pass. ἀ'ρέθην, ης, η, inventus ſum. fut. 1. pass. ἀ'ρεθήσομαι. aor. 1. med. ἀ'ραμην, ω, ατο, per ſyncop. pro ἀ'ρησάμην, acquiſivi. hinc ἄ'ρημᾰ, ατ☉, τὸ, inventum. ἄ'ρεπις, ᾰ, ὁ, inventor. ἄ'ρεσις, εως, ἡ, inventio. Poſſit eſſe ab εὖρυ, ut ſit ſagaciter deprehendo more canum veſtigantium. Vel ἀ'ρεῖν deflecti poteſt ab ἀ'ρᾶν, ut ſit rem quæſitam oculis aſſequi.
Εὑροίμην, invenero, a. 2. opt. med. ἄ'ροις, 2. ſingul. aor. 2. opt. act. ab eodem verbo.
Εὑροῖσα, ας, ᾶ, Doric. pro ἀ'ροῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ab ἀ'ρίσκω, invenio.
Εὐροκλύδων, ων☉, ὁ, Euroaquilo. ex ἄ'ρ☉, ᾰ, ὁ, Eurus. & κλύδων, ων☉, ὁ, fluctus. Th. κλύζω, lavo.
Εὕρομες, Dor. pro ἄ'ρομεν, 1. plural. a. 2. ind. act. verbi ἀ'ρίσκω, invenio. quod vide.
Εὕρον, ες, ε, a. 2. ind. act. ἀ'ρὼν, όντ☉, a. 2. part. verbi ἀ'ρίσκω.
Εὑρᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἀ'ρίσκω, invenio.
Εὐῤῥείπης, ᾰ, ὁ, ἡ, pulchre fluens, εὐῤῥείπω, gen. Æol. pro εὐῤῥέϊπε. ex εὖ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. dicimus & εὐῤῥυὴς, & εὐῤῥοο☉.
Εὐρυάγυια, ας, ἡ, latas vias habens. ab ἀ'ρὺς, έ☉, ὁ, latus, & ἀγυιᾰ, ᾶς, ἡ, via.
Εὐρυάλη, ης, ἡ, nomen mul.
Εὐρυβάτης, ᾰ, ὁ, Eurybates, nomen propr.
Εὐρυβίης, Jon. pro ἀ'ρυβίας, ᾰ, ὁ, cujus vis ſe late extendit, late potens. Hinc Εὐρυβίη, nomen mul. ex ἀ'ρὺς, latus, & βίᾰ, ας, ἡ, vis.
Εὐρυδάμας, αντ☉, ὁ, Eurydamas, nomen propr.
Εὔρυθμ☉, ᾰ, ὁ, numeroſus, concinnus. ex εὖ, & ῥυθμὸς, ᾰ, ὁ, rhythmus, concinnitas.
Εὐρυκρείων, late dominans. ab ἀ'ρὺς, latus, & κρείων, οντ☉, ὁ, regnator. Th. κραίνω, impero.
Εὐρυλειμων, ων☉, ὁ, ἡ, qui lata prata habet, ſpatioſus, amplus. ab ἀ'ρὺς, latus, & λειμὼν, ῶν☉, ὁ, pratum.
Εὐρυμέπωπ☉, ᾰ, ὁ, ἡ, latam frontem habens. ab ἀ'ρὺς, latus, & μέπωπον, ᾰ, τὸ, frons. Thema ὄπωμαι, video.
Εὐρυοδμη, ης, ἡ, nomen mul.
Εὔρυσαν, 3. plur. a. 1. act. ἄ'ρυσα, ας, ε, verbi ἀ'ρύω, dilato. f. νῶ. Them. ἀ'ρὺς, έ☉, ὁ, latus.
Εὐρυόντι, dilatant, Dor. pro ἀ'ρυόσι, 3. plur. præſ. ind. vide in ἄ'ρυσαν.
Εὐρυοδείης, gen. Jonic. ab ἀ'ρυοδεία, ας, ἡ, ſpatioſa. dicimus & ἀ'ρυόδε☉, ὁ, ἡ, ab ἀ'ρὺς, latus, & ὁδὸς, ᾰ, ἡ, via.
Εὐρύοπα, vocat. ſing. ab ἀ'ρυόπης, ᾰ, ὁ, late ſonans, vel late perſpicuus. ab ἀ'ρὺς, latus, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. vel ut alii volunt ab ὤψ, vultus, quod ab ὄπωμαι, video. Tum etiam ἀ'ρύοπα, poteſt eſſe accuſ. caſus ab ἀ'ρύωψ, οπ☉, ὁ, latum habens oculum, ab ὤψ, oculus. Th. ὄπωμαι.
Εὐρύπυλ☉, ᾰ, ὁ, Eurypylus, nomen proprium.
ΕΥ'ΡΥΣ, έ☉, ὁ, & in f. g. ἀ'ρεῖα, latus, a. hinc ἀ'ρύω, dilato. q. ab ἄ', & ῥύειν, fluere, diffundi. Metaphora ducta ab aqua hac, & illac diffluente.
Εὐρυσθενὴς, έ☉, ὁ, ἡ, potens. ab ἀ'ρὺς, latus, & σθένος, έ☉, τὸ, robur.
Εὐρυσθέως, gen. Att. ab Εὐρυσθεὺς, έ☉, ὁ, Rex Mycænorum.
Εὐρυσθῆα, Poet. pro Εὐρυσθέα, accuſ. ſing. ab Εὐρυσθεὺς, έ☉, ὁ, nomen viri, cujus robur late patet.
Εὐρύστερν☉, ᾰ, ὁ, qui habet latum pectus. ab ἀ'ρὺς, latus, & στέρνον, ᾰ, τὸ, pectus.
Εὐρυπίων, ων☉, ὁ, nomen propr. viri.
Εὐρυχαίτας, ᾰ, ὁ, Doric. pro Εὐρυχαίτης, ᾰ, ὁ, latam comam habens, laticomus. ab ἀ'ρὺς, & χαίτη, ἡ, juba, coma.
Εὐρυχόριοι, ſpatioſæ, gen. Jonic. ab Εὐρύχορ☉, ᾰ, ὁ, ἡ, in qua ampli chori duci poſſunt. ex ἀ'ρὺς, latus, & χορὸς, ᾰ, ὁ, chorus, chorea. Vel ponitur Poetic. pro ἀ'ρύχωρ☉, latum locum habens, amplus. a χῶρ☉, ᾰ, ὁ, locus, ſedes.
Εὐρύχωρ☉, ᾰ, ὁ, ἡ, latus, amplus. ex ἀ'ρὺς, εια, ὺ, latus, a, um, & χώρα, ας, ἡ, regio. Them. χῶρ☉, ᾰ, ὁ, locus.
Εὐρώπ☉, & οπ☉, ὁ, late videns. ab ἀ'ρὺ, late, & ὤψ, ωπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπωμαι, video.
Εὔρω vide in ἄ'ρωμεν.
Εὐρώεις, ωτ☉, ὁ, putris, obſcurus; item amplus. acc. ſing. εὐρώωπα. Th. εὐρὼς, ὼτ☉, ὁ, ſitus, mucor.
Εὕρωμεν, invenerimus, 1. plur. aor. 2. ſub. act. εὕρω, ῃς, verbi εὑρίσκω. quod vide.
Εὐρωπεὺς, έ☉, ὁ, & Εὐρωπαῖ☉, ᾰ, ὁ, Europæus, ex Europa.
Εὐρώπη, ης, ἡ, nomen mul.
ΕΥ'ΡΩΣ, ωτ☉, ὁ, ſitus, mucor, caries, putredo. q. ab ἐρωέω, fluo. putredo facit res diffluere. εὐρωπάω, putreſco.
Εὐρώπη, nomen propr.
Ε'Υ'Σ, ε'ε☉, bonus. quaſi ab ἔω, ſum. Ens eſt bonum. vel ab εὖ, bene. Bonus eſt, qui bene agit. Dicitur & ἡύς. hinc εὖ, bene. προσωπὴς, έ☉, ὁ, ἡ, bonus, benignus.
Εὗσα, ας, ε, & in 3. plur. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, ſeu εὕω, uro, uſtulo. fut. εὕσω, Att.
Εὔσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἐοῦσα, vel ἐοῖσα, ης, ἡ, exiſtens, præſ. part. f. g. verbi εἰμὶ, ſum.
Εὐσέβει, præſ. imperat. act. verbi εὐσεβέω, ῶ, colo. f. ησω. p. ηκα. ex εὖ, & σέβω, colo.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas. εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, pietatis officia. ab eodem Th.
Εὐσεβές, έ☉, τὸ, pietas. hinc εὐσεβέως, pie, adverb. ab eodem them.
Εὐσεβέω, colo, cum accuſat. item, in pietate inſtituo, informo. f. ήσω. p. εὐσέβηκα. aor. 1. εὐσέβησα. ab eodem them.
Εὐσεβὴς, έ☉, ὁ, ἡ, pius. & τὸ εὐσεβές. ab eodem them.
Εὐσεβῶς, pie, adv. ab eodem them.
Εὔσελμ☉, vide in ἐ'ὐσελμ☉.
Εὔσημ☉, ὁ, ἡ, bene ſignificans. ex εὖ, & σῆμᾰ, ατ☉, τὸ, ſignum. hinc σημαίνω, ſignifico.
Εὐσκαρθμ☉, bene ſaltans. ex εὖ, & σκαρθμὸς, ᾰ, ὁ, ſaltus. Th. σκαίρω, ſalio, ſalto.
Εὐσκηπ☉, ᾰ, ὁ, per dialyſin pro εὐσκηπ☉, qui ſcopum perite aſſequitur. providus, cautus. ex εὖ, & σκηπὸς, ᾰ, ὁ, finis. quod a σκέπτομαι, circumſpicio.
Εὐσω☉, ᾰ, ὁ, bene ſalvus, incolumis. ex εὖ, & σώ☉, ᾰ, ὁ, ſalvus.
Εὐσπλαγχν☉, ᾰ, ὁ, ἡ, miſericors. ex εὖ, & σπλάγχνον, ᾰ, τὸ, viſcus, cor.
Ε'ὐστελμ☉, ſeu ἐὐστελμ☉, Poetic. pro εὐστελμ☉, bene tabulatus. a στέλμᾰ, τὸ, tranſtrum. Thema στελὶς, ἰδ☉, ἡ, ſpatium inter lineas, vel inter tabulata navis.
Εὐσταθὴς, έ☉, ὁ, ἡ, ſtabilis. ab εὖ, & ἵ'στημι, ſto.
Εὐστέφαν☉, ᾰ, ὁ, ἡ, formoſus, bene coronatus. ex εὖ, & στέφω, corono. f. ψω.
Εὔστομ☉, ὁ, ἡ, qui bona verba profert. ex εὖ, & στόμᾰ, ατ☉, τὸ, os.
Εὐστρεφὴς, έ☉, ὁ, ἡ, Poet. ἐὔστρεφὴς, pulchre tortus, flexilis. ex εὖ, & στρέφω, flecto, verto.
Εὐσύμβλητ☉, ὁ, ἡ, de rebus dicitur, quæ per conjecturas facile cognoſci poſſunt. ex εὖ, & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.
Εὐσφυρ☉, ᾰ, ὁ, ἡ, cui eſt elegans pedum forma. εὐσφύρω, gen. Dor. ex εὖ, & σφύρα, ας, ἡ, malleus. hinc σφυρὸν, ᾰ, τὸ, malleolus pedis, pes.
Εὐχημοσυνη, ης, ἡ, decor. ab εὐχήμων. quod vide.
Εὐχήμων, ον☉, ὁ, ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus. εὐχημόνως, decenter, adv. ex εὖ, & χῆμᾰ, ατ☉, τὸ, geſtus, habitus. Th. ἔχω, habeo.
Εὐσωρ☉, ᾰ, ὁ, ἡ, bene ſervans. ex εὖ, & σώζω, ſervo.
Εὖτ', pro εὖτε, ſequente ἄν. εὖτ' ἂν, poſtquam, adverb.
Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo. ex εὖ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.
ΕΥ'ΤΕ, quum, veluti, aliquando, quandoquidem, adv. ἡύτε, Jon. & Poetic. dialyſi, pro εὖτε, ſicut. Et εὖτε, eſt, & bene.
Εὐτείχεα, bene munitam, acc. ſingul. ab εὐτείχης, έ☉, ὁ, ἡ, ex εὖ, & τεῖχ☉, έ☉, τὸ, murus.
Εὐτείχε☉, έᾰ, ὁ, idem quod εὐτείχης. vide in εὐτείχεα.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas ſobolis. ex εὖ, & τέκνον, ᾰ, τὸ, filius. Thema τίκτω, pario.
Εὐτελίζαπε, ων, τὼ, ſuperlat. grad. ab εὐτελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, facilem impenſam requirens, frugalis. ab εὖ, & τέλ☉, έ☉, τὸ, impenſa, ſumptus, finis.
Εὐτελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, facilis quantum ad ſumptum. ex εὖ, & τέλ☉, έ☉, τὸ, ſumptus. hinc εὐτέλεια, vilitas. εὐτελίζω, annihilo.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, nomen Muſæ. εὐτερπὴς, valde jucundus. q. ab εὖ, & τέρπω, delecto.
Εὐτμητ☉, ᾰ, ὁ, ἡ, bene ſectus, & paratus. ex εὖ, & τέμνω, ſeco.
Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas. ab εὔτοκ☉, fœcundus. ab εὖ, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.
Εὐτονία, ας, ἡ, ſuffectio. ab εὐτονῶ, firmus ſum, ſufficio, ſcil. viribus.
Εὔτον☉, ᾰ, ὁ, ἡ, validus, firmus, intenſus. hinc εὐτόνως, adverb. acriter, magna contentione, ex εὖ, & τείνω, tendo.
Εὐτόνως, vide εὔτον☉.
Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas. item, ſcurrilitas. ab εὐτράπελ☉, quod vide.
Εὐτράπελ☉, ᾰ, ὁ, ἡ, lepidus, urbanus, qui ſua verba poteſt εὖ τρέπειν, ſcite vertere. a. 2. ἐτράπον.
Εὐτρεπὴς, έ☉, ὁ, ἡ, paratus, æquus, qui

qui facile ad aliquid ἕπεται, vertitur. hinc εὐεπίζω, paro. Thema ἕπω, verto.

Εὔξητος, ος, ὁ, ἡ, bene perforatus, Poet. εὐξήτης, accipitur & pro ἀρύξητος, lato ore hians. Thema ξέω, perforo. f. ξήσω.

Εὐξίαιναν, acc. sing. 1. decl. εὐξιαίνης, ες, ὁ, inclytus tridente. ex εὖ, & ξίαινα, tridens.

Εὔξοος, ος, ὁ, rotundus, planus. idem fere, quod εὔξοχος, bene currens, velox. ex εὖ, & ξέχω, curro. præt. med. πέξοχα, & δέδρομα.

Εὔξοχος, ος, ὁ, ἡ, & Poet. εὐξόχης, bene currens, volubilis, agilis. ex εὖ, & ξέχω, curro. f. δρέξω. perf. act. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὐτυκής, ος, ὁ, ἡ, metri gratia pro εὐτυκτος, quod vide.

Εὔτυκτος, ος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. ab εὖ, & τεύχω, fabricor. aor. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, secunda fortuna uti. ab εὐτυχέω. hinc εὐτυχέως, Jon. & Poet. pro εὐτυχῶς, adverb. prospere. Vide in εὐτύχημα.

Εὐτύχηκε, bene cessit mihi, perf. activ. verbi εὐτυχέω, sum felix. Th. τυγχάνω, sum.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas. ab εὖ, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo. f. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον.

Εὐτυχὴς, ές, ὁ, ἡ, & εὐτυχὲς, felix, fortunatus. ab eodem them.

Εὐτυχήσας, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. particip. activ. ab εὐτυχέω, felix sum. Thema τυγχάνω.

Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna. ab eodem them.

Εὔτυχος, ος, ὁ, ἡ, Gr. fortunatus.

Εὔυδρος, ος, ὁ, ἡ, aqua abundans. Ex εὖ, & ὕδωρ, aqua.

Εὐφαμία, ας, ά, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fausta, vel læta acclamatio. Vide εὐφημέω.

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo. vide εὐφημέω.

Εὐφανὴς, ές, ῆς, ὁ, pellucidus. ab εὖ, & φαίνω, appareo.

Εὐφαρέτας, α, & ᾶ, Poet. Apollinis epith. bonam, & latam pharetram habentis. Ex εὖ, & φαρέτρα, ἡ, pharetra.

Εὐφημέω, ῶ, ήσεις, ῆσις, celebro, laudo, gratulor. f. ήσω. ex εὖ, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.

Εὐφημοσυία, ας, ᾶ, Poet. & Dor. pro εὐφημοσυνη, ἡ, admonitio, mandatum, ὠφελία.

Εὐφημῆσαι, precari, a. 1. inf. act. ejusdem verbi, & them.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama, laus. ab eodem them.

Εὔφημος, ος, ὁ, ἡ, boni nominis, bonæ famæ, a φήμη, fama, &c.

Εὐφθογγος, ος, ὁ, ἡ, bene sonans. ex εὖ, & φθόγγος, ος, ὁ, sonus. Th. φθέγγομαι, sono. f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, exubero. fertilis sum. fut. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφέρησα. ab εὔφορος, ferax, qui facile ferri, tolerarique potest. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Εὔφορος, fertilis. εὐφορία, ας, ἡ, fertilitas. vide εὐφορέω.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto. εὔφρανε, præs. imperat. f. εὐφρανῶ. p. εὐφρανκα. a. 1. εὔφρανα. præs. pass. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo. a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, lætabor. ex εὖ, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Εὐφρανέεσι, Jon. pro εὐφρανῆ, 2. sing. fut. 1. med. verbi εὐφραίνω, exhilaro, quod vide.

Εὐφρανέειν, Jon. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρὴν, mens.

Εὐφράνθη, ης, η, a. 1. pass. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro. quod vide.

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόναι, noctes, nom. plur. ab εὐφρόνη, nox. πρὸ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Th. φρὴν.

Εὐφρονέω, sapio. & in 3. plur. εὐφρονῶσιν. f. ήσω. ex εὖ, & φρὴν, mens.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσυία, lætitia. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, lætus. Th. φρὴν.

Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris. acc. sing. εὔφρονα. ab eodem them.

Εὐφυὴς, έος, ὁ, ἡ, habilis, ingeniosus. acc. sing. εὐφυέα. dual. εὐφυέε. ex εὖ, bene, & φύω, nascor.

Εὐφυῶς, adv. ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὔφωνος, bene sonans, canorus. ex εὖ, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Εὐχαρίσσω, ῶ, gratias ago, cum dativ. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα, a. 1. εὐχαρίστησα, præs. pass. εὐχαρίστεομαι, ῆσομαι, gratiarum actione celebror. a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. ex εὖ, & inusit. χαρίσος, quod est a 3. perf. κεχάρισται, verbi χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratiarum actio. ab eodem them.

Εὐχάριστος, ος, ὁ, ἡ, gratus. hinc adv. εὐχαρίστως, placide. ejusdem them.

Εὐχάς, acc. plur. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio. hinc εὔχος, εος, τὸ, honor. Th. εὔχομαι, precor.

Εὔχεαι, Jon. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. εὔχεο, Jon. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι. p. εὔγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manu præstans, fortis. ab εὖ, & χεὶρ, ἡ, manus.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas. ab εὐχερὴς, quod vide.

Εὐχερὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, & τὸ εὐχερές. hinc εὐχερῶς, facile. ex εὖ, & χεὶρ, ἡ, manus. quasi bene manu tractabilis.

Εὐχέσθω, precetur, 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι, quod vide.

Εὐχεπίαζε, Poet. pro εὐχεπᾶζε, præs. inf. ab εὐχεπάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχετόωμεν, Poetic. pro εὐχετώμεν, præs. opt. passiv. εὐχεποίμεν, ώμεν, verbi εὐχετόομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum. ab εὔχομαι.

Εὔχθω, dedicetur, 3. sing. perf. imperat. pass. εὔξο, εὔχθω, verbi εὔχομαι, precor. perf. εὔγμαι.

ΕΥ̓ΧΟΜΑΙ, glorior, dico, precor, opto, cum acc. imperf. Att. ηὐχόμην, ην, ετο, pro εὐχόμην. f. εὔξομαι. perf. εὔγμαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο. opt. med. εὐξαίμην, αιο, αιτο. hinc εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum. εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, idem. προσεύχομαι, precor. προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. q. εὖ ἔχειν, quærit qui orat. vel δὲ χέειν, bonum fundit. Qui precatur, bonum fundit: ut preces fundere dicimus.

Εὔχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus. Th. εὔχομαι.

Εὔχρηστος, ος, ὁ, ἡ, utilis, valde utilis. ex εὖ, & χράω, commodo, utendum do. f. χρήσω.

Εὔχρως, bene coloratus. ex εὖ, & χρόα, ας, ἡ, color.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, Poet. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, precor, quod vide.

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, qui vota facit, vel facta exsequi conatur. ab εὐχωλὴ, ἡ, votum.

Εὐψυχέω, bono sum animo. f. ήσω. p. εὐψύχηκα. ex εὖ, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

ΕΥ̓Ω, seu εὐῶ, f. σω, uro, ustulo. ab αὖω.

Εὐώδη, acc. sing. ab εὐώδης, ες, ὁ, ἡ, bene olens. ab εὖ, & ὄζω, oleo. f. ὀζήσω. p. m. ὤδα, Att. ὄδωδα. hinc ὀδωδὴ, ῆς, ἡ, odor.

Εὐωδία, ας, ἡ, bona fragrantia. ab εὐώδης, quod vide.

Εὐώνυμος, ος, ὁ, ἡ, fausti nominis, ac ominis, clarus, finister. quod finistra certis in rebus felicia habeantur. ex εὖ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet. ab εὖ, & ὤψ, ὁ, vultus, oculus. Th. ὄπομαι, video.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. act. ab εὐωχέω. sic εὐωχῆται, 3. plur. ind. pass. Th. εὐωχία.

ΕΥ̓ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum. hinc εὐωχέω, convivio accipio. quasi ab εὖ, & ὀχὴ, cibus: quo corpus ἔχεται, id est, continetur.

Ε Φ.

Ε'φ', pro ἐπὶ, in, super, præposit. regit gen. & acc. At ἔφ', pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ε'φα, dixit, Dor. pro ἔφη, a. 2. a φημὶ, dico.

Ε'φαάνθην, apparui, Poet. pro ἐφάνθην, aor. 1. ind. pass. verbi φαίνω. fut. ανῶ. præt. pass. πέφαμμαι.

Ε'φαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, puerilis. Th. ἥβη, ἡ, pubes.

Ε'φαβος, Dor. pro ἔφηβος, ος, ὁ, adolescens. ab eodem them.

Ε'φαγον, ες, ε, & Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, comedo, fut. 2. med. φαγοῦμαι. a. 2. inf. φαγεῖν.

Ε'φαθ', pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico.

Ε'φαίνεο, videreris, 2. singul. imperf. pass. Jon. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. fut. 2. pass. φανήσομαι.

Ε'φαινον, ostendebant, 3. plur. imperf. act. ejusdem verbi.

Ε'φάλμαι, insilio, præs. inf. ἐφάλεσθαι. imperf. ἐφαλόμην, ω, ετο. fut. ἐφαλοῦμαι. a. 1. med. ἐφαλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.

Ε'φαλος, ος, ὁ, ἡ, maritimus. ab ἐπὶ, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ε'φαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præs. part. act. verbi ἐφηλόω, clavo affigo. ex ἐπὶ, & ἦλος, ος, ὁ, clavus.

Ε'φάμεν, Dor. pro ἐφάμην, a. 2. med. quod vide.

Ε'φαμεν, 1. plur. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ε'φαμέριος, ία, ον, Poet. & Dor. pro ἐφημέριος, diurnus, ad diem pertinens. Th. ἡμέρα, dies.

Ε'φάμην, a. 2. med. verbi φημί.

Ε'φαν, dicebant, Bœot. sync. pro ἔφασαν, 3. plural. imperf. vel Dor. pro ἔφην, dixi, aor. 2. vel imperfect. verbi φημί.

Ε'φανδάνω, placeo. f. ήσω. comp. ex ἐπὶ, & ἀνδάνω, quod vide.

Ε'φανε, a. 2. ind. act. conspicui fuerunt, Att. ponitur pro ἐφάνη, seu ἐφάνησαν, apparuerunt, conspicui fuerunt. Th. φαίνω. aor. 1. ἔφανα. aor. 2. ἔφανον, ες, ε.

Ε'φάνην, ης, η, emersi, a. 2. ind. pass. a φαίνω, appareo. f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφασμαι. præt. med. πεφνα.

Ε'φάνθην, apparui, a. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

Ε'φανίδησαν, apparuerunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω. fut. ίσω. perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω, appareo.

Ε'φάπαξ, semel, adv. ab ἐπὶ, & ἅπαξ, idem.

Ε'φάπτειν πὶ πότμον, Poet. q. d. alligare alicui mortem, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ε'φάπτομαι, attingo, capesso, Att. pass. pro act. 3. perf. ἐφῆπται. ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω. p. ἧφα.

Ε'φαρ-

Ἐφαρμόσσειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, adaptare. vide in ἐφαρμόπω.

Ἐφαρμόπω, accommodo, quadro. ex ἐπὶ, & ἁρμόζω, seu ἁρμόπω, f. σω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφάρξαντο, obstruebantur, 3. plur. a. 1. med. verbi φράσσω, vel πω, sepio, obstruo. f. ξω. p. χα. a. 1. med. ἐφραξάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐφράξαντο, & per Metathes. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν, & ἐφάσαν, dixerunt, Dor. pro ἔφησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φημὶ, dico, vel est 3. plur. imperf.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, flocci facio. Th. φαῦλος, η, ον, vilis.

Ἐφαψαμένη, ης, ἡ, amplexata, a. 1. part. med. f. ῥ. ab ἐφάπτομαι. ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. med. ab ἐφάπτομαι, quod vide.

Ἐφίβοντο, 3. plur. imperf. verbi φέβομαι, timeo, effugio. præt. med. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω. f. εύσω, p. κα. præsideo, ad custodiam sto, tendo insidias. ab ἔφεδρος, quod vide.

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, qui in sella sedet, assessor, adversarius. ex ἐπὶ, & ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.

Ἐφέζετο, 3. sing. imperf. ἐφεζόμην, insidens, præs. part. ab ἐπὶ, & ἕζομαι, sedeo. f. 2. med. ἐδοῦμαι.

Ἐφέηκε, ας, ε, Poet. seu Jon. pro ἐφῆκε, ας, ε, immisi, & in 3. plur. ἐφέηκαν, verbi ἐφίημι. Thema ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεθείς, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, immitto.

Ἐφείσετο, parceret, 3. sing. imperf. pass. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, indutus, perf. part. pass. Poet. ἐπιειμένος, verbi ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ, & ἕω, induo. quando vero ἐφείμενος, significat, immissus, est a. 2. part. med. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act verbi ἐφίημι, immitto. ex ἐπὶ, & ἵημι. f. ἥσω. aor. 2. ἧν.

Ἐφέιντο, irruerant, 3. plur. plusq. perf. pass. ἐφείμην, σο, το, verbi ἐφίημι. perf. pass. ἐφεῖμαι.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φείδομαι, parco. f. είσομαι. p. πέφεισμαι.

Ἐφείσω, 2. pers. imperat. pass. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφεισήκεσαν, per pleonasm. litteræ ι pro ἐ. φεστήκεσαν, plusq. perf. verbi ἐφίστημι, insto. f. ἐπισήσω. quod vide.

Ἐφείσω, pepercisti, 2. singul. a. 1. med. vide in ἐφείσατο.

Ἐφέω, Poet. pro ἐφῶ, a. 2. sub. activ. verbi ἐφίημι, immitto. vide ἐφεῖναι.

Ἐφεκτικὸς, cohibendi vim habens. ab ἐπέχω, cohibeo, quod vide.

Ἐφελκυσμῷ, dat. sing. part. præs. pass. ab ἐφέλκομαι, extrahor. ex ἐπὶ, & ἕλκω, traho. f. ξω.

Ἐφέμεν, Dor. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. idem quod ἑξῆς, deinceps, ordine.

Ἐφέπειν κραταιὸν ἔγχος, tractare validam hastam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accus. hoc cum dat. Th. ἕπω, sequor. ἔφεπε, Poetic. pro ἐφείπε.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Jon. pro ἐφείπον, imperf. verb. ἐφέπω, persequor. Thema ἕπω, sequor.

Ἔφερον, ες, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἠνεγκα. imperf. pass. ἐφερόμην, ου, ετο.

Ἐφερσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi φέρω, fero. f. 1. AEol. φέρσω.

Ἔφες, immitte. a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἔφεσος, ου, ὁ, Ephesus, nomen urbis. Gr. desiderabilis.

Ἐφέσπετο, sequebatur, 3. sing. imperf. Jon. ab ἐφέσπομαι, Poet. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, sequor.

Ἔφεσσαι, colloca, Poet. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. med. verbi ἀφέζω, vel ἐφέω. fut. 1. ἐφέσω, a. 1. med. ἐφασάμην, & Poet. ἐφεσσάμην. inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. med. ἐφέσσεσθαι, fut. 1. inf. med. Th. ἕω.

Ἐφέσσεσθαι, imponere, gem. σσ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, instabant. 3. plur. imperf. activ. ab ἐφέστημι, pro ἐφίστημι, insto. alii volunt ἔστασαν, dici pro ἐστήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. Alii vero dicunt, ἔσπασαν, Poetic. dici pro ἔστησαν, & esse 3. plur. aor. 2. verbi ἵστημι, sto.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, insto, quod vide.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, domesticus, civis, indigena. Tum qui domi est, vel qui domum redit. ab ἐπὶ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, ara.

Ἐφεσῶσι, per crasin, pro ἐφεστηκόσι, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, insto. quod vide.

Ἐφετμέων, mandatorum, gen. plur. Jon. pro ἐφετμῶν, ab ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto.

Ἐφεῦροι, inveniret, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφεύρισκω. ex ἐπὶ, & εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. ab ἐφεύρισκω. vide in ἐφεῦροι.

Ἐφεψιόωντο, Poet. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι. ex ἐπὶ, & ἐψιάομαι, seu ἐψιάομαι, colloquor. ludo. quod ab ἔαπω, Poet. pro ἔπω, dico.

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, intueor. ex ἐπὶ, & ὁράω, video. imperf. ἐώραον, ων. perf. ἐώρακα. f. ὄψω.

Ἔφη, dixit, 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφῆκε, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἐφάλλομαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio, quod vide.

Ἐφηλις, ἰδος, ἡ, fibula. ab ἐπὶ, & ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Ἐφηλὶς, macula solaris, ex ustione Solis. ab ἐπὶ, & ἥλιος, Sol.

Ἔφηλος, ου, ὁ, clavis affixus. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus, fibula, qua ut clavo ligna compinguntur. Est & ἔφηλος, maculis Solaribus affectus, vel Soli expositus. ex ἐπὶ, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐφήμενος, insidens, præs. part. ab ἔφημαι, insideo. ex ἐπὶ, & ἧμαι, sedeo.

Ἐφημερίαι, ας, ἡ, series, classis. αἱ ἐφημερίαι, vices. ab ἐφήμερος, unicum diem durans. ex ἐπὶ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἐφήμεροι βροτοὶ, unius diei homines, qui scilicet brevissimum vitæ tempus vivunt.

Ἐφημέριος, & ἐφήμερος, α, ὁ, ἡ, quotidianus, diurnus. ab eodem them.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ex ἐπὶ, & ἕω, mitto.

Ἐφθι, ης, η, dixi, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφῆνε, 3. sing. a. 1. act. ἐφηνάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi φαίνω, ostendo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, φαι, πται, verbi ἐφάπτομαι, attingo, assequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἐφήρμοσε, adaptavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, apto.

Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφήσεις, impelles, 2. sing. fut. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἔφησθα, dicebas, AEolic. paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperfect. verbi φημὶ, dico.

Ἐφθάδεν, per sync. pro ἐφηδέισαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. ab ἔφημαι, delector super aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἧδομαι, delector. Th. ἡδὺς, εῖα, ὑ, suavis.

Ἐφήσομαι, f. 1. med. verbi ἐφίημι, immitto, vel etiam ab ἐφήδομαι, quod ab ἧδομαι, delector. f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἔφθακε, præveni, perf. act. verbi φθάνω, prævenio. f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, Ἔφθυξα, Dor. pro ἔφθασα, quod vide.

Ἐφθάρην, perii, a. 2. passiv. ind. verbi φθείρω, fut. ερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκε, corrupi, perf. act. ejusdem verbi.

Ἐφθαρμένος, interemptus, perf. part. ab ἐφθαρμαι. hinc perf. inf. ἐφθάρθαι, ab eodem verbo φθείρω.

Ἔφθασα, ας, ε, præveni, a. 1. ind. act. a φθάνω. f. φθάσω, tanquam a φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor. f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἐφθόγγα.

Ἐφθέγξαο, Jon. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. med. sic ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. med. ejusdem verbi.

Ἔφθη, præveni, a. 2. ind. quasi a φθῆμι, verbi φθάνω. f. φθάσω.

Ἐφθάρησαν, pro ἐφθάρησαν, corrupti erant, 3. plur. plusq. perf. pass. ἐφθάρμην, σο, το, factum ex 3. sing. inserto α ante ρ, verbi φθείρομαι, corrumpor. f. φθείσομαι. perf. ἔφθαρμαι, perf. partic. φθαρμένος, pro ἐφθαρμένος. Th. φθέω, corrumpo.

Ἐφθίνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, vel φθίω, pereo. perf. pass. ἔφθιμαι. Th. φθέω.

Ἔφθιτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το, ab eodem verbo, & them.

Ἔφθορα, corrupi, p. m. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθέω.

Ἐφθός, elixus. ab ἕψω, coquo. f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, emitto. ab ἐπὶ, & ἰάλλω, mitto.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, Ephialtes, nomen propr.

Ἐφίασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Ἐφιγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, attingo, assequor. ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. p. ἵγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. sing. imp. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, immitto.

ἘφίΕΙΣΑΣ, ἰδος, ἡ, caliculus, vel simile quid in corona. nisi scribendum ἐφηλὶς, quia est ut clavus. Joseph. antiq. Judaicar. lib. 3. cap. 8.

Ἐφίεμαι, desidero. imperf. ἐφιέμην. præs. part. ἐφιέμενος, η, ον. ex ἐπὶ, & ἵημι, seu ἵέω, mitto. Th. ἕω.

Ἐφιεμένη, & ἐφιέμεναι, Dor. pro ἐφιεῖσα, præs. inf. verbi ejusdem.

Ἐφιέναι, præs. inf. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto.

Ἐφίεσαν, immittebant, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Ἐφίζάνω, insideo, instituo. ex ἐπὶ, & ἱζάνω, sedeo. Th. ἵζω.

Ἐφίζουσα, ας, α, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, η, insidens. Th. ἵζω, sedeo.

Ἐφίκτη, 3. singul. præs. ind. act. Sed ἐφίκτη, 3 sing. sub. præs. pro ἐφίκῃ, verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφίκτι, Doric. pro ἐφίκτη, immittit, 3. sing præsent. indic. activ. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Them. ἕω, idem.

Ἐφικέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio. f. ἐφίξομαι. a. 2. med. ἐφικόμην, η, ετο. quod ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio.

Ἐφίκετο, 3. sing. ἐφίκοντο, 3. plur. a. 2. med. ejusdem verbi.

Ἐφικνέομαι, ούμαι, pervenio, præs. ind. vide ἐφικέσθαι.

Ἐφικτὸς, ὴ, ὸν, possibilis, comprehensibilis, ἐπα-

ἀωικτός. huic opponitur ἀνέφικτος. vide in ἐφικνέομαι.

Ἐφίλαθον, Dor. pro ἐφιλήθην, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, & in 3. plur. ἐφίλασαν, a. 1. Doric. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν, verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ἐφίλατο, 3. singul. a. 1. med. quasi a φίλω, diligo, ind. a. 1. imperat. med. φίλαι. a. 1. part. φιλάμενος. etiam posset esse imperf. passiv. a φίλημι. Vel per syncop. potest dici a regulari a. 1. med. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, aor. 1. imperat. m. pro φίλησαι, a φιλέω, amo. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Ἐφίλεπε, amabatur, imperf. a φίλημι, pro φιλέω.

Ἐφίλεν, Dor. pro ἐφίλει, 3. plur. imperf. verbi φιλέω, diligo. Thema φίλος, ου, ὁ, amicus.

Ἐφίληθεν, Bœot. syncop. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. passi. ejusdem verbi, & thematis.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Ἐφιλονείκεον, 3. plural. imperf. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo. f. ήσω. ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philosophor. ex φίλος, & σοφός, οῦ, ὁ, sapiens.

Ἐφιμείρω, idem quod simplex ἱμείρω, desidero. fut. ρῶ. p. κα. a. 1. pass. ἱμερθῶ, ῆς, ῆ.

Ἐφίμερος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. ab ἵμερος, ου, ὁ, desiderium. Thema ἱμείρω, desidero.

Ἐφίππιον, ου, τὸ, ephippium, idest, equi sella. ex ἐπὶ, super, & ἵππος, equus.

Ἐφίσδει, insidet, incubat, Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ab ἵζω, sedeo.

Ἐφίςη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίσασθαι, præfice, præs. imperat. verbi ἐφίςημι. quod ex ἐπὶ, & ἵςημι, sto.

Ἐφίςημι, insto. f. ἐπιςήσω. præt. ἐφέςηκα. perf. part. ἐφεςηκώς, ότος, ὁ, & per crasin ἐφεςώς. a. 2. ind. act. ἐπέςῶν, ῆς, ῆ, superveni, cum dat. a. 2. imperat. ἐπίςηθι, ήτω. a. 2. sub. ἐπίςτω, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐπιςάς, άντος, ὁ, & in f. g. ἐπιςᾶσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & ἵςημι, sto.

Ἐφλαδον, obstrepui, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulate loquor.

Ἐφλεξα, ας, ε, exussi, aor. 1. ind. verbi φλέγω, uro. f. ξω. p. χα. perf. pass. πέφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, flagravit, 3. sing. a. 1. pass. ejusdem verbi.

Ἐφόβηθεν, territi fuerunt, Bœot. sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. plural. aor. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, metum incutio. f. ήσω. p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἐφόβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ejusdem verbi.

Ἐφοδεύσομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐφοδεύω, iter facio. f. εύσω. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, munus obeundi vigilias. vigiliarum circuitio. vide ἐφοδεύσομεν.

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum. ab ἔφοδος, ου, ἡ, via. quod ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ἐφοίτα, ibat, 3. sing. imperf. act. verbi φοιτάω. f. ήσω.

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. sing. imperf. a φοίτημι.

Ἐφόνευσε, interfecit, 3. sing. aor. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Ἐφοπλισόμεθα, præparemur, f. 1. m. Poet. ab ἐφοπλίζω, instruo, paro. ex ἐπὶ, & ὅπλον, ου, τὸ, & in plur. ὅπλα, τῶν, arma.

Ἐφόρεις, ferebas, imperf. act. verbi φορέω, gesto. Th. φέρω, fero.

Ἐφόρεν, ferebant, Doric. pro ἐφόρων, verbi φορέω, quod a φέρω. f. εἴσω.

Ἐφορμηθείς, έντος, ὁ, Dor. pro ἐφορμηθείς, aor. 1. part. pass. ab ἐφορμάω, ruo in, impetum facio. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ἐφορμήσασθαι, aggredi, a. 1. inf. m. verbi ἐφορμάω, impetum facio. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι. ex ἐπὶ, & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐφορος, ου, ὁ, patronus. ab ἐφοράω, intueor, observo. quod ex ἐπὶ, & ὁράω, video.

Ἐφραδον, dixi, a. 2. ind. activ. verbi φράζω, dico. f. σω. 3. sing. a. 1. med. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.

Ἐφραθὰ, ῆς, ἡ, nomen urbis. Hebr. fructifera.

Ἐφραὶμ, ὁ, nomen filii secundi Josephi. item nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. sese propagans.

Ἐφραξα, ας, ε, & 3. plur. ἐφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel ττω, sepio, occludo. f. ξω.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, cogitavit, 3. sing. a. 1. med. verbi φράζω, cogito. f. σω. a. 2. ἔφραδον.

Ἐφράσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐφράσσαντο, consultaverunt, 3. plur. a. 1. medii, Poetic. gemin. σσ, verbi φράζω.

Ἐφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, fremo.

Ἐφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, torreo. f. ξω.

Ἐφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι. Th. φύω, nascor, sum.

Ἐφυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. perf. ἐφύβρικα. ex ἐπὶ, & ὕβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐφυγον, ες, ε, fugi, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, fugio. fut. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. aor. 2. Dor. epenthesi pro ἔφυγον, verbi φεύγω, fugio.

Ἐφύη, enatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. a φύω, vel φῦμι, nascor.

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, custodio. fut. ξω. p. πεφύλαχα.

Ἔφυν, υς, υ, a. 2. & ἔφυω, per syncop. pro ἔφυσαν, 3. plur. a. 2. verbi φῦμι, a φύω, nascor.

Ἐφύπερθε, & θεν, desuper. quod ex ἐπὶ, & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, super.

Ἐφυρον, rigabant, 3. plur. imperf. verbi φύρω, rigo. fut. ρῶ, & Æol. φύρσω.

Ἐφύσα, 3. sing. imperf. activ. verbi φυσάω, sufflo, inflo.

Ἐφυσῴθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi φυσόω, inflo. fut. ώσω. p. πεφυσῴωκα. Th. φυσάω, sufflo.

Ἐφύσσεν, Dor. pro ἐφύσσα, 3. sing. imperf. a φυσσάω, pro quo & φυσάω. vide in ἐφύσα.

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, planto. Th. φύω, gigno.

Ἔφφαθα, Syriacum verbum, vertitur, aperitor. Marc. 7. 37.

Ἐφωτίθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω. p. πεφώτικα. quod a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen, seu φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.

Ἐφώνευ, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε Χ.

Ἔχ', pro ἔχε, contine, præs. imperat. ab ἔχω, habeo.

Ἔχαδον, ες, ε, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χάζω. f. χάσω, hio.

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. med. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθη, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi χαλάω, demitto. f. άσω. p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, difficilem me præbui, aor. 1. ind. activ. verbi χαλεπαίνω, irascor. quod a χαλεπὸς, difficilis, gravis. Thema χαλέπω, lædo.

Ἔχανον, hiavi, a. 2. indic. verbi χαίνω, hisco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.

Ἐχάρακα, 3. singul. imperf. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco. quod ex χάραξ, ακος, ὁ, vallum, seu agger, quo castra muniri solent. Them. χαράσσω, sculpo. f. ξω.

Ἐχάρασσον, infrendebant, 3. plur. imperf. verbi χαράσσω. f. ξω, sculpo.

Ἐχάρθη, ης, η, & in 3. plur. ἐχάρησαν, gavisi sunt, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, gaudeo. quod vide.

Ἐχαρίσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἔχε, habe, præs. imperat. act. ἔχω, imperf. Jon. pro εἶχον, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχεα, effudi, pro ἔχυσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἐχεύσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφὶ πε βουλαῖς, habere se in operibus, & circa consilia: Idest, in factis, & consiliis occupatum esse. Et ἔχειν, pro εἶναι, esse, versari. Et pro διοικεῖν, administrare.

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. passiv. verbi χειροτονέω, per suffragia creo. ex χεὶρ, & τείνω, tendo.

Ἐχέμμν, Jon. & Dor. ἐχέμμαι, pro ἔχειν, præs. inf. act. ab ἔχω, habeo. fut. ξω, & χήσω. a. 2. ἔχον.

Ἐχέμοια, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nomen propr.

Ἔχεν, habebat, Jon. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχων, inf. verbi ἔχω.

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Jonic. pro ἔχου, ab eodem verbo.

Ἐχεπλήκης, εος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπλήκες, amarus, mortifer. ab ἔχω, & πλήκη, ης, ἡ, amaritudo picea. quasi lacrymæ piceæ.

Ἔχεσκε, Jon. vel Poet. pro ἔχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέτος, ου, ὁ, ἡ, qui gemitus, ac suspiria affert: pernicious. quod ab ἔχω, habeo, & τόνος, gemitus. quod a τένω, gemo. Th. τεθός, οῦ, ὁ, angustus.

Ἔχετ', pro εἶχε πο, Jon. 3. singul. imperf. pass. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχετ', pro εἶχε, & τε, enclit.

Ἐχέτην, tenebant, pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva. a δεῖν τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχεύα, effudi, & in 3. plur. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἐχεύσα, ἐχεύα, & ἔχεα.

Ἐχεύατο, effudit, 3. sing. a. 1. med. ab ἐχεύα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. plur. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus. quod ex ἔχω, habeo, & φρὴν, mens.

Ἐχέφρων, ονος, vide ἐχέφρονες.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gaudeo. f. ρῶ.

Ἔχῃς, habeas, 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, odiose prosequere, præs. imperat. activ. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθαίρῃ, oderit, 3. singul. præs. sub. ejusdem verbi, & them.

Ἐχθαίρουτι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, odio prosequuntur, 3. pl. præs. verbi ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἔχθει, odit, 3. sing. præs. ab ἔχθω, odio prosequor. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθές, idem quod χθές, heri, adverb. quasi ab ἔχομαι, adhæreo. Hesternus enim dicitur ἐχόμενος hodierno, idest, proximus, contiguus.

Ἐχθήρας, inimicus sit, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω, odio pro-

proſequor. f. αρῶ. a. 1. ἤχθηρα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.
Ἐχθήρω, odio habeam, a. 1. ſub. activ. ejuſdem verbi, & them.
Ἐχθήσομαι, inimicus ero, f. 1. med. verbi ἐχθάνομαι, tanquam ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος, odium.
Ἐχθίστη, ης, ἡ, inimiciſſima, ſuperl. grad. f. g. ab ἐχθρός, inviſus. comp. ἐχθίων. ſuperl. ἔχθιστος. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.
Ἐχθοδοπὸς, οῦ, ὁ, odioſus, inviſus. quaſi ἐχθοοπὸς, pleonaſm. τῶ δ, ab ἔχθος, odium, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, viſus, ſeu vox, quem aſpicere, aut colloqui eſt nobis odioſum. Th. ὄπωμαι, video. Quid ſi ab ἔχθος, & δυπέω, ut ſit odium reſonans, abiens in convitia?
Ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ. q. ab ἔχομαι, abſiſto, deſino. ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τῆ χέσθη. Fortaſſe ab ἔχομαι, adhæreo. Simultas inveterata tenaciter adhæret. hinc ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ἐχθρὸς, ὸν, ὁ, inimicus.
Ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. vide ἔχθος.
Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inimicus, a, um. ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.
Ἐχθρότατος, η, ον, inimiciſſimus, Poet. pro ἐχθίστος, ſuperl. ab ἐχθρὸς, quod vide.
Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera. ab ἔχις, εως, idem. Eſt & nomen mul.
Ἔχινος, ου, ὁ, echinus, erinaceus. a ſpinis, quibus ἔχεται, ideſt, continetur, & quaquaverſum munitur. Eſt & venter medius in animalibus ruminantibus, ob aſperitatem echino ſimilem.
Ἔχις, ιος, vel εως, ἡ, vipera. quia in ſe ἔχει partum, uſque ad mortem ſcil. tantiſper dum ingrata proles matris viſcera perruperit. Vipera vi perit a proprio fœtu illata. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, idem.
Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum, junctura. idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, teneo.
Ἔχοιεν, 3. plur. præſ. opt. activ. verbi ἔχω, habeo, quod vide.
Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, habens, præſ. part. f. g. ab ἔχω.
Ἔχόλωσε, ad iram commovit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Ἔχομεν, 1. plural. præſ. ind. verbi ἔχω, habeo.
Ἐχομὴν, ης, ἡ, dies perendinus. q. d. cohærens craſtino. Thema ἔχομαι, ſeu ἔχω.
Ἔχον, pro εἶχον, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἔχω, habeo.
Ἔχονθ' pro ἔχοντα, acc. ſing. part. præſ. ejuſdem verbi. ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, habent.
Ἐχόντων, Att. pro ἐχόντωσαν, gen. plur. part. præſ. act. pro 3. plur. præſ. imperat. verbi ἔχω.
Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. 2. 1. ind. paſs. verbi χορτάζω, herbis paſco, ſaturo. fut. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, ου, ὁ, gramen.
Ἔχυσ', pro ἔχυσι, habent, 3. plural. præſ. ἔχω.
Ἔχραον, a. 2. activ. verbi χραύω, leviter ſaucio. ut παίω, ἔπαον. Alii volunt eſſe imperf. a χράω, polluo, commodo, vaticinor. Vel per tmeſin pro ἐξέχραον.
Ἔχρη, imperf. a χρή, oportet, imperſonale. inf. χρῆναι.
Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατος, verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.
Ἐχρήσθη, ης, η, & in 3. plur. ἐχρήσθησαν, aor. 1. ind. paſs. verbi χράω, oracula edo.
Ἔχρων, Jon. pro ἐχρῶν, 3. ſingul. imperf. verbi χράομαι. vide ἐχρησάμεθα.
Ἔχρισεν, unxit, 3. ſing. imperf. a χρίω, ungo. f. ἰσω. p. κέχρικα.
Ἔχρισεν, 3. ſing. a. 1. ejuſdem verbi.
Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi χρονίζω, moror. quod vide.
Ἔχρων, Poet. pro ἐχρῶντο, 3. plur. imperf. paſs. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. Th. χράω.
Ἔχυν, 3. ſingul. a. 2. paſs. verbi χύω, vel χέω, fundo.
Ἐχύθη, ης, η, effuſus ſum, a. 1. ind. paſs. ejuſdem verbi.
Ἐχύμην, & in 3. plur. ἔχυντο, 1. ſing. & 3. plur. pluſq. perf. paſs. Jon. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω. f. χύσω. perf. paſs. κέχυμαι.
Ἔχυρὸς, ὸν, ὁ, munitus, firmus, tutus. ὀχυρὸς, ὸν, ὁ, idem. q. ab ἔχω, firmiter teneo.
Ἔχω, habeo. poſſum. ago. impetro. adminiſtro, guberno. præſ. opt. ἔχοιμι, & in 3. plur. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε, imperativ. σχές. ſub. σχῶ, ῇς, ῇ. tanquam a σχέω, habeo, quaſi ἐγὼ σχῶ, ideſt, contineo, ſuſtento. ἔχομαι, habeor, adhæreo, proximus ſum. Hinc ἕξις, εως, ἡ, habitus. ἐχέτλη, ſtiva. σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, ſpecies, forma. σχηματίζω, effingo. σχέσις, εως, ἡ, habitudo, affectio. ἀνέχω, ſuſtollo, ſuſtineo, retineo. ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀπέχω, abſtineo. ὑπέχομαι, & ὑπισχνέομαι, polliceor. ὑπόσχεσις, εως, ἡ, pollicitatio. εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. κακοεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo. πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. πλεονέκτεω, plus habeo; ſuperior ſum. πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus. δαδέχος, ου, ὁ, facem habens. εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, ſpado. ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. ἀνυπολόγιστος, ὁ, ἡ, perfectus, aſſiduus. ἀνυπολόγιστα, ας, ἡ, perfectio, actus continuus, motio perennis. εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decorus. εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor.
Ἔχωνται, Dor. pro ἔχωσι, habeant, 3. pl. præſ. ſub. ab ἔχω.
Ἐχώρει, 3. ſing. imperf. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.
Ἐχώσαντο, iratus eſt, 3. ſing. a. 1. med. verbi χώομαι. fut. χώσομαι. a. 1. part. med. χωσάμενος. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Ἔχωσθη, ης, η, aggeſtus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi χόω, unde χωννύω, vel χώννυμι. f. χώσω. Th. χέω, terra aggeſta exſtruo.

Ε Ψ.

Ἐψαθάλαπε, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ψαθάω, tracto, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.
Ἐψάλαται, Jonic. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ψάλλω, pſallo, tango leniter. f. αλῶ. p. ἔψαλκα.
Ἔψαυε, tetigit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἔπω, tracto.
Ἔψεαι, pro ἔψῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, ſequor, ago.
Ἔψειν, Jon. & Poet. ἕψειν, præſ. inf. ab ἕψω, coquo, quod vide.
Ἕψεται, 3. ſing. fut. 1. & ἕψεσθε, fut. inf. med. verbi ἕπομαι, ſequor.
Ἐψόφεπε, 3. ſing. imperf. paſſ. a ψοφέω. Th. ψοφῶ, fallo.
Ἐψοφήθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ψοφέω, fallo. fut. σω. a. 1. ἐψόφησα. hinc ἐψόφησα, 2. ſing. a. 1. med.
Ἐψηλάφησας, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto. quod vide.
Ἔψημα, τὸ, pulmentum. Th. ἕψω, coquo.
Ἔψια, ας, ἡ, colloquium. Ἔψια, τὰ, joca. ἐψιάομαι, confabulor, jocis me exhilaro. Thema ἔπω, dico.
Ἐψιάασθε, Poet. pleonaſm. pro ἐψιάσθαι, dixiſſe, verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔπω, dico.
Ἐψιθυρίσθωμεν, Dor. pro ἐψιθυρίζωμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, ſurro. Them. ψίθυρος, ου, ὁ, ἡ, ſuſurrus.
Ἐψιόωντο, Poet. & Jonic. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.
Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto, ſeu allicio. ex ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, & ἄγω, duco.
Ἔψυχον, imperf. act. a ψύχω, refrigero. f. ξω.
Ἔψω, coquo. fut. ἑψήσω. p. ηκα. inde ἕψησις, εως, ἡ, coctio. ἑψητὴς, οῦ, ὁ, coctor. q. ab ἕψω, uro, καίω, φλογίζω.

Ε Ω.

Ἔω, f. ἕσω, induo, item mitto, colloco. unde ἕμα, ατος, τὸ, indumentum, ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtis. ἑανὸς, ῆτος, ἡ, idem. ἔννυμι, induo. ἀμφιέννυμι, circuminduo. ἵημι, & ἵω, mitto. ἀφίημι, dimitto. ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio. συνίημι, committo; item, intelligo. σύνεσις, ſeu ξύνεσις, εως, ἡ, coitio; item intelligentia.
Ἔω, f. ἔσομαι, ſum, eo. εἰμὶ, ſum. οὐσία, ας, ἡ, eſſentia. ἔξεστι, licet. μέτοικος, ου, ὁ, ἡ, communicatio, conſortium. πάρειμι, adſum. παρουσία, ας, ἡ, præſentia. σύνειμι, una ſum, converſor. συνουσία, ας, ἡ, converſatio. εἶμι, eo.
Ἔω, ἔῃς, miſerim, a. 2. Poet. pro ὦ, ᾖς, ab εἶμι, mitto. f. ἔσω. a. 2. ἐῶ.
Ἔω, ἔῃς, ἔῃ, ſim, ſis, ſit, Poetic. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præſ. ſubjunct. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἑῷ, ſuo, dat. ſing. ab ἑός, ἡ, ὸν, ſuus, a, um. Th. ὅς, qui.
Ἐῶ, contracte pro ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα.
Ἔωγα, aperui, p. m. Att. pro ᾠγα, verbi οἴγω, aperio. f. ξω.
Ἔωγμαι, patefactus ſum, perf. paſſ. Att. ind. ἐῳγμένος, perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.
Ἐῳγυῖα, aperta, perf. part. med. f. g. ab ἔῳγα, præt. med. verbi οἴγω. p. m. part. Att. ἐῳγώς.
Ἔωθα, p. m. Æol. & Jon. pro εἴωθα, ſolitus ſum, ab ἔθω, ſoleo. p. m. part. εἰωθώς, ῶτα, ὸς, & Jon. ἐωθώς, ότος. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.
Ἐώθειν, pellebam, imperf. act. Att. pro ἤθεον, ων, verbi ὠθέω, fut. ὠθήσω, & ὤσω.
Ἐῴκειν, ſimilis eram, pluſq. perf. Poet. ex Attico præt. med. ἔοικα, verbi εἴκω. p. m. οἴκη, & ἔοικα.
Ἔωλος, ου, ὁ, heſternus, pridianus, proprie de cibis relictis: Metaph. pro marcido, veteri, &c. Etymol. ducit ab ἔω, quod vertit, ſatio. Nos componamus ex ἔως, & ὄλλυω, quod eſt, perditæ, ſeu præteritæ diei.
Ἐώλπεσαν, ſperaverant, pluſq. perf. Poet. & Att. pro ἤλπεσαν, verbi ἔλπω, ſperare facio. præt. med. ἔολπα.
Ἐῶμεν, Poet. pro ὦμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. ab εἶμι, pro ἔω, ſignificante πληρόω, impleo.
Ἐῶμι, ſinerem, contracte pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, ſino. p. εἴακα.
Ἐὼν, qui eſt, Poet. vel Jon. pro ὤν, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἔων, contracte pro ἔαον, vel pro εἶων, Jon. ſinebam, imperf. verbi ἐάω, ſino. a. 1. εἴασα.
Ἐώνημαι, emi, perf. Attic. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.
Ἐωνούμην, emebam, Att. pro ὠνούμην, imperf. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo. f. ὠνήσομαι.
Ἐωνοχόουν, vinum fundebam, Attic. pro ᾠνοχόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo. f. χεύσω.
Ἔωξα, aperui, Att. pro ᾤξα, a. 1. act. ver-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

verbi οἴγω, aperio.
Ε᾽ώρα, intuebatur, 3. singul. imperf. Att. pro ὤρα, verbi ὁράω, video. sic ἑώρακα, pro ὦρακα, perf. Att. ἑωρακώς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. plur. perfect. act.
Ε᾽ώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, suspendium. vas pensile. Th. αἰωρέω, suspendo. q. ab ἀείρω, attollo. ἐωρέω, elevo.
Ε᾽ώργειν, feceram, plusq. perf. med. Poet. & Att. a præt. med. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potius ἐέζω, facio. fut. ἐέξω, & per metathesin ἔρξω, præt. med. ἔρογα, & per metathes. ἔοργα.
Ε᾽ώρταζον, celebrabam festum, imperf. verbi ἑορτάζω. Thema ἑορτη, ης, ἡ, festum.
Ε᾽ώρων, pro ὤρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω.
Ἕως, Poet. pro ὡς, dum, usque, interim, cum genitiv. item sine casu. q. ab ὅς. Tum ἕως, pro ἠὼς, ὁ, ἡ, aurora: item dies, q. ab ἓω, mitto. Aurora lucem mundo spargit, sic & dies; qui ideo lux appellatur a Poetis.
Ἕωσα, repuli, Attic. pro ὦσα, a. 1. act. hinc a. 1. med. Att. ἐωσάμην, & in 3. plur. ἐώσαντο, verbi ὠθέω, pello. fut. ὤσω.
Ε᾽ώσθην, rejectus sum, a. 1. Attic. pro ὠσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω. f. ὦσω.
Ε᾽ωσι, & ἔωσιν, Jon. pro ὦσι, sint. 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, sum.
Ε᾽ωσθ᾽, Att. pro ὦστ᾽, 3. sing. perf. pass. vide ἐώσθην.
Ε᾽ωσφόρος, ὁ, lucifer. ab ἕως, pro ἠὼς, aurora, & φέρω, fero. f. οἴσω.
Ε᾽ωϋτῶ, Jon. pro ἑαυτῶ, sui ipsius. vel pro σεαυτῶ, tui ipsius. ἑωϋτῷ, pro ἑαυτῷ. sic ἑωϋτῇ, Jon. pro ἑαυτῇ, sibi.

Z.

Z Nota sextæ apud Græcos litteræ. In numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε, & ζ interponitur ϛ, pro senario. Septenarium millenarium denotat hoc modo Z, ζ.
Z, Dorice in plerisque nominibus, ac verbis in σδ, resolvitur. ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.
Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἔχω, & ἄγαν, valde admodum. Æol. etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος. est autem ζα, a ζέω, ferveo.
Ζαβαρεῖον, repositorium. vide Zabaria, in Lat. Etymol.
Ζάβη, ης, ἡ, lorica, ex ζαβοῖς, annulis. vide Zaba, in Lat. Etymol.
Ζαβὸς, curvus, ἀγκύλος, σφεβλός.
Ζαβελὼν, ὁ, nomen viri. Hebr. habitatio.
ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est, falx. a ζα, & ἀγκύλον.
Ζαείς, præs. part. a ζάημι, Poet. idem fere quod ἄημι, flo, spiro. Th. ἀω, idem.
Ζαὴς, ὁ, ἡ, vehementer flans. ab ἄω, flo, spiro, & ζα, in compos. valde.
Ζαθέοιο, gen. Jon. vel Poet. a ζάθεος, ος, η, ον, valde divinus. in accusat. fœm. gen. ζαθέα. plur. ζαθέας. ex ζα, particula intens. & θεὸς, ὁ, Deus.
Ζαῖεν, vixissent, per syncop. pro ζαίησαν. 3. plur. præs. opt. ζαίω, ης, η, a ζῆμι, pro ζάω, vivo. inf. ζῆν, pro ζᾶν.
Ζάκανον, adscriptio dati in litteris. Suid. vide Sacanum, in Latin. Etymolog.
Ζακελτίδες, vel ζεκελτίδες, rapæ, vel cucurbitæ. etiam ζακυνθίδες, ab insula Zacyntho.
Ζάκοτος, ος, ὁ, ἡ, furiosus, valde iracundus. ex ζα, & κότος, ος, ὁ, ira vetus.
Ζακχαῖος, αίη, ὁ, nomen viri. Syriac. justus.
Ζακχαῖος, ος, ὁ, nomen viri, Hebr. memoria Domini.
Ζάκχος, ος, ὁ, gazophylacium. an ergo γαυζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta pro ζάκχος?
ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, laurus Alexandrina. an a θάλλω?
Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλεῦ, præs. imperat. passiv. verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, ος, ὁ, æmulatio.
ΖΑΛΗ, ης, ἡ, turbo. a ζα, & ἅλλα, vel a ζίω, ferveo.
Ζάλος, ος, ὁ, agitata aqua, & fluctuans, a ζάλη.
Ζαλόω, Doric. pro ζηλόω, æmulor, beatum prædico. Th. ζῆλος.
Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, æmulandus. quod vide.
Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum. an a samsa, qui nucleus olivarum?
Ζαμβυνὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, validus. ὁ μέγα μβυνος ἔχων, magnanimus, valde iracundus. ex ζα, & μβυνος, τὸ, mens, robur.
Ζαμβύπτε, vires intendit, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi ζαμβύω. fut. ύψω. quod a ζαμβυνὴς, quod vide.
Ζαν, ζανος, Doric. pro ζηὼ, quod pro Ζεὺς, Jupiter, gen. Διὸς. quasi a ζάω, vivo. qui dat omnibus vitam.
Ζαρὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ortus.
Ζαργάνη. vide σαργάνη.
Ζαροβοτάνη, ης, ἡ, machina quædam bellica. vox mere Arabica.
Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, quæro. f. ήσω, p. ἐζήτηκα.
Ζαπέω, quæro, Dor. pro ζητέω.
Ζαρεύω, in pistrino torqueo, ex ζα, & ῥέω, timeo, vel τείρω, tero.
Ζαῤῥεφὴς, έος, ὁ, ἡ, saginatus, pinguis. ex ζα epitat. & ῥέφω, nutrio. f. ψω. a. 2. ἔῤῥαφον.
Ζατρικιον, ου, τὸ, genus lusus. ζατρικίζειν, ludere zatricium. An ludus scacchorum, qui tremendam militiam pingit? q. a ζα, & ῥέειν.
ΖΑΦΕΛΗΣ, έος, ὁ, ἡ, simplex, durus, agrestis, vehemens. q. ex ζα, & ἄφελης, simplex.
Ζαφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde urens, florens. ex ζα, & φλέγω.
Ζαχρειὴς, έος, ὁ, ἡ, & ζαχρὴς valde utilis, vehemens, acris. gen. plur. ζαχρεῶν, ex ζα, valde, & χράω, invado furiose. Vel ut alii volunt a χρεία, necessitas, utilitas.
Ζαχρεὸς, ος, ὁ, qui est valde egens. ex ζα, & χρεία, necessitas.
Ζάψ, mare. forte a fervore aquæ, a ζέειν.
ΖΑ᾽Ω, vivo, revivisco, lætus sum. imperf. ἔζαον. præs. part. ζάων ζῶν, ζάουσα ζῶσα, ζάοντ ζῶν. f. ζήσομαι, ῃ, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ζήσας, ασα, αν. q. a ζέω, ferveo. Vita corporalis in calore nativo consistit. hinc ζωὸς, ὸν, ὁ, vivus. ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. ζῶον, ου, τὸ, animal. ἀθάνατος, ος, ὁ, ἡ, immortalis.

Z E.

ΖΕ᾽Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, far, frumenti species, spelta, forte a ζάω, quod inde sit victus. valde alit, plus hordeo, minus tritico.
Ζεβεδαῖος, ος, ὁ, nomen viri. Hebr. dos, δῶς.
Ζεγέειες, nomen Libyc. quod Græce sonat βουνοὶ, idest colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.
Ζειδωρος, fertilis, pro ζηδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, a ζῆν, & δῶρον, munus.
Ζείουσα, pro ζέουσα, Jon. vel Poet. præs. part. f. g. verbi ζέω, ferveo. fut. έσω. a. 1. part. pass. ζεσθείς.
ΖΕΙΡΑ, ας, & Jon. ζῆρα, ἡ, vestis genus, catena. Σειρὰ, idem. Vide Hesych. in ζειρά.
Ζειρέω, aromata facio. puto a ζειρὸς.
Ζειρὸς, ποικίλος, varius. an a ζα, & εἴρω, necto, ut sit valde nexus?
Ζέλκια, olera, Phrygib. q. a ζάω, quod inde sit victus.
Ζέλλω, jacio. Hesych. ζέλλει, βάλλειν.
Ζεννύω, fervefacio. a ζέω, ferveo.
Ζέσε, Jon. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. act. ejusdem verbi.
Ζεσθὲς, fervefactus, a. 1. part. pass. a ζέω. a. 1 pass. ἐζέσθην.
Ζεστὸς, ἡ, ὸν, fervidus, a, um. a ζέω, ferveo.
Ζεύγη, ης, ἡ, jugum. a ζευγνύω, jungo.
Ζεύγνυσι, Jon. pro ζεύγνῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, jungo. Sic ζεύγνυτι, Doric. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs.
ΖΕΥΓΝΥΩ, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo. fut. ζεύξω. p. ἔζευχα. perf. pass. ἔζευγμαι. q. duo ἄγω, id est, duo in unum duco: quod & Latin. jungo, innuit; est enim quasi in unum ago. hinc ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio. ζεῦξις, εως, ἡ, connexio. ζεῦγος, εος, τὸ, jugum. ζυγὸς, ὃ, ὁ, idem. ὑποζεύγνυμι, subjungo. ὑπόζευξις, εως, ἡ, subjunctio. ὑποζυγιος, ος, ὁ, subjugis. δίζυξ, γος, ὁ, ἡ, bijugis. δίζυγος, ος, ὁ, ἡ, idem.
Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum. vide in ζεύγνυμι.
Ζεύκτηρία, ας, ἡ, vinculum. ab eodem them.
Ζεύξαι, aor. 1. inf. act. ζευξάμενος, jungens, aor. 1. part. med. a ζεύγνυμι.
Ζεύξω, jungam, fut. 1. act. Sed Ζεύξω, ος, ἡ, nomen mul. q. d. conjugans. a ζεύγνυμι, jungo.
Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, gusto. apud Hesych. Th. γεύω. sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.
ΖΕΥ᾽Σ, Jupiter. genit. Διὸς. dat. Διΐ. acc. Δία. vocat. Ζεῦ. q. a ζάω. quod det omnibus animantibus τὸ ζῆν. hinc δῖος, ος, ὁ, divinus.
ΖΕ᾽ΦΥΡΟΣ, ου, & Jon. οιο, ὁ, Zephyrus, Favonius. q. ζωηφόρος, vitam ferens, aut ea, quæ ad vitam attinent. vel quasi ζεσιφόρος, quod fervidior, & benignior sit ejus afflatus: favet, & fovet magis quam reliqui venti. hinc ζεφυρίη πνοὴ, Zephyrius flatus.
ΖΕ᾽Ω, ferveo, bullio. f. ζέσω.

Z H

Ζῆ, vive, Dor. pro ζᾷ, præs. imperat. a ζάω, vivo. vel ζῇ, vivit, Dor. pro ζᾷ, 3. singul. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, a ζῆμι.
Ζῆθι, vive, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. a ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζαες, ζᾶ, formant præs. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syllaba θι, a ζάω, vivo.
Ζηλήμονα, acc. sing. a ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus. a ζήλος, æmulor. Th. ζῆλος, ος, ὁ, æmulatio, livor.
Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος.
ΖΗΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio, invidia, amor cultus divini. q. a ζέω, ferveo. est enim fervidus affectus. vel a ζέω, & λίαν, id est, valde ferveo. vel ζῆλος, quasi ζέω ὅλος, totus æstuo. hinc ζηλόω, æmulor. f. ώσω. p. κα. ζηλωτὸς, ὸς, ὁ, æmulus. κακόζηλος, ος, ὁ, ἡ, malus & infelix æmulator. κακοζηλία, ας, ἡ, mala, & infelix æmulatio.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ζηλότυπος, ος, ὁ, invidia percussus. q. ζήλῳ τυπεὶς. hinc ζυλοτυπόω, zelotypia laboro. ex ζῆλος, & τύπτω, percutio.
Ζηλόω, æmulor, ambio, invideo; item, depereo, cum acc. f. ώσω. perf. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.
Ζηλώσασιν, 3. plur. fut. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος.
Ζηλωτεον, nomen verbale, a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος.
Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, accensus zelo. acc. ζηλωτὴν. ab eodem them.
Ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, æmulandus. in comp. ζηλωτότερος, & in plur. f. g. ζηλωτέραι. ab eodem them.
ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, damnum, pœna, mulcta. q. τὸ ζῆν μειοῦν, minuens illud, unde quis vivit. hinc ζημιόω, damnum affero. f. ώσω. præt. ἐζημίωκα. a. 1. pass. ἐζημιώθην.
Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία.
Ζῆν, pro ζᾶν, Doric. præs. inf. verbi ζάω, vivo.
Ζηὼ, Ζηὸς, pro Ζάς, Jupiter. accus. ζηὼ, pro ζηῶα. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Dor. Δηὼ, Δὰν.
Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti. Gr. Jovius.
Ζῆς, pro ζᾷς, Dor. vivis. 2. sing. præs. a ζάω. a. 1. inf. act. ζῆσαι.
Ζήσῃ, vide in ζήσομαι.
Ζήσομαι, ῃ, εται, vivam, fut. 1. med. ejusdem verbi ζάω.
Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, ὁ, nom. proprium filii Boreæ.
Ζητει, quære, præs. imperat. act. a ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.
Ζητεύῃς, quæras, præs. sub. a ζητεύω, Poet. pro ζητέω, quod vide.
ΖΗΤΕ'Ω, ῶ, quæro, studeo, requiro. imperf. ἐζήτουν. fut. ήσω. p. ἐζήτηκα. præs. pass. ζητέομαι, quæror. imperf. ἐζητεόμην, ώμην, έου, οῦ, έεσθε, οῦντο. q. ex ζα, & αἰτῶ, valde peto. hinc ζήτημα, ατος, τὸ, quæsitum. ζήτησις, εως, ἡ, quæstio.
Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum. a ζητέω.
Ζήτησις, εως, ἡ, quæstio. ab eodem them.
Ζητήσωμεν, inquiramus, 1. plur. a. 1. sub. act. a ζητέω.
Ζητοῦσιν, quærunt, 3. plur. præs. ind. a ζητέω, quod vide.
Ζητρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi puniuntur. a ζα, & τρέω, timeo.
Ζήτω, Doric. pro ζάτω, vivat, præs. imperat. act. a ζάω, quod vide.
Ζητῶμεν, 1. plural. præs. sub. a ζητέω, quæro.

Z I.

Ζιβυήν, ης, ἡ, idem quod σιβυήν. vide in Lat. Etym. Sibyna.
ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, Zingiberis, planta. vide in Lat. Etymol.
Ζίγγος, ου, ὁ, sonus apum, a sono.
ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, lolium, corruptela σίτου. Etymolog. ex σῖτος, & ἰζάνειν, quod insideat frumento.
Ζίω, quæro.

Z O

Ζόη, ης, Jon. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.
Ζορκάδες, αἱ, Jon. pro δορκάδες, capreæ.
Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. exulans in Babel.
Ζόσθω, præs. imperat. pass. a ζόω, pro quo ζώννυμι, cingo.
Ζοφεροῖο, gen. Jon. a ζοφερὸς, ὸν, ὁ, caliginosus. Thema ζόφος, ου, ὁ, caligo.
ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ, occasus. q. ζάοφος, ex ζα, & νέφος.

Z Υ.

Ζυγέντες, nom. plur. aor. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, jungo. f. ζεύξω.
Ζυγίη, ης, ἡ, conjugium. ab eodem themate.
Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum. in plural. ζυγοὶ, & ζυγά, statera. q. δύογος, a δυοὶν ἄγωγή. Th. ζεύγνυω, jungo.
ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, Zythus, potus ex hordeo, cerevisia. quia fit ζέσει αἴθυος, fervore ignis. Est enim ζύθος, ζέμα quoddam, id est, potus coctus. Æschylus vocat ζύθον, Ægyptiorum potum. An igitur est vox Ægyptia? Tamen bene a ζέω. nisi sit Germanicum a sieden, coquere.
ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, fermentum. q. a ζέω, ferveo. quia massam fervere facit. hinc ζυμόω, fermento. f. ώσω. p. ἐζύμωκα. ἄζυμος, ου, ὁ, ἡ, fermenti expers, non fermentatus.

Z Ω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. med. verbi ζωαγράφω, & ζωαγραφέω, depingo. vide in ζωγράφος.
Ζωάγριον, ου, τὸ, præmium pro vita servata. a ζωαγρέω, vivum capio, a cæde conservo. ab ἄγρα, ἡ, captura, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.
Ζωγράφος, ου, ὁ, proprie qui ζῶα γράφει, pictor. ζωγραφία, pictura. ζωγραφέω, pingo.
Ζώγρει, vivum cape, præs. imperat. a ζωγρέω. q. ζωὸν ἀγρέω. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι, quod ex ζωὸς, ὸν, ὁ, vivus. Th. ζάω, vivo, & ἄγρα, captura.
Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus. in acc. ζωγρίαν. hinc ζωγρία, ης, ἡ, q. d. viva captio. vide in ζώγρει.
Ζώδιον, ου, τὸ, animalculum, signum cœleste, in Zodiaco. hinc ζωδιακὸς, Zodiacus, in quo ζώδια.
Ζῶε, vivebat, 3. singul. imperf. ζώεω, præs. inf. verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.
Ζώειν, Jon. & Poet. pro ζῆν.
Ζώεσκον, imperf. Jon. & Poet. pro ἔζων, verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. Th. ζάω, vivo.
Ζώῃ, vivat, 3. singul. præs. sub. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.
Ζῷμι, viverem, præs. opt. Attic. pro ζῷμι, contracte ex ζάοιμι, verbi ζάω, vivo.
Ζωῇσι, dat. plur. Jon. pro ζωαῖς. a ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.
Ζωθάλμιος, ου, ὁ, vividus, almus, quia ζωὸν θάλπει, vitam fovet.
Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.
Ζῶμα, ατος, τὸ, lorica, vestimentum, quo cingimur, idem quod ζωστὴρ. Th. ζωννύω, cingo.
Ζῶμεν, vivimus, 1. plural. præs. ind. ζάω.
Ζωμήρυσις, εως, ἡ, trulla ad hauriendum jusculum. a ζωμὸς, jus, & ἀρύω, haurio.
ΖΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, jus, jus esculentum, fervore ignis coctum, a ζέω, ferveo. inde ζωμίδιον, jusculum.
Ζῶν, præs. part. m. g. a ζάω, vivo. quod vide.
Ζώνη, ης, ἡ, cingulum, zona, pera. dat. plur. ζώηῃσι, pro ζώναις, Jon. Thema ζωννύω, cingo.
Ζώνυμι, idem quod ζωννύω.
Ζωννύσκετο, cingebatur, 3. sing. imperf. pass. Jonic. pro ἐζώννυτο, verbi ζωννύμι, cingo. Alii volunt esse imperf. a ζωννύσκομαι.
ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, & ζωννύσκω, cingo. imperf. ἐζώννυον, ες, ε. f. ζώσω. p. ἔζωκα. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ατο. a ζώω, inusitat. hinc ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. ζώνη, ης, ἡ, zona, cingulum. ζωείζωμα, ατος, τὸ, ventrale.
Ζῶντα, viventem, acc. singul. ζῶντος, gen. singul. part. præs. verbi ζάω, vivo.
Ζώοτειον, vel ζώοπον, ου, τὸ, mola. q. a ζέα, quæ ibi tunditur; aut quia ibi esca ad ζωὸν, idest, vitam, paratur.
Ζωογονέω, vivifico. f. ήσω. p. ἐζωογόνηκα. a ζωογόνος, ος, ὁ, ἡ, vitalis. quod a ζωὴ, vita, & γόνος, ος, ὁ, generatio. Th. γένομαι, nascor.
Ζωοχαφὸς, ος, ὁ, idem quod ζωγράφος.
Ζώοιμι, vivam, præs. opt. act. a ζῶω, Poet. pro ζάω.
Ζώοισι, animalibus, dat. plur. Jonic. a ζῶον, ου, τὸ, animal. Thema ζάω, vivo.
Ζῶον, ου, τὸ, animal. q. a ζωὴ, vita. Th. ζάω.
Ζώοντε, vivos, dual. Poet. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in plur. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Doric. pro ζώσῃ, verbi ζάω, vivo.
Ζωοποιέω, vivifico. f. ήσω. p. ἐζωοποίηκα. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, vivificatus. ex ζωὸς, vivus. quod a ζάω, & ποιέω, facio.
Ζωὸς, ὴ, ὸν, vivus, a, um. ab eodem them.
Ζωοτόκος, ος, ὁ, ἡ, vivipara. Ex ζωὸς, vivus, & τίκτω, pario.
Ζωόω, vivum reddo. ejusd. them.
Ζώπυρον, ου, τὸ, reliquiæ ignis cineribus sopiti. σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo quasi vivus fieri potest. a ζῶν πῦρ, ignis vivens. 2. suscitabulum, quo ignis sopitus suscitatur. 3. suscitandi vim habens, ut follis, flabellum. ζωπυρέω, ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo.
ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, merus, efficax. ut ζωρὸς οἶνος. frequentius in compar. ζωρότερος, meracior. q. a ζέω, ut sit quod jam ferbuit, atque ita deferbuit.
Ζωρότερος, vide in ζωρὸς.
Ζωὸς, vivus, pro ζωὸς. a ζάω, vivo.
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. med. ζώσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. a ζώννυμι, cingo, fut. ζώσω. Potest & ζῶσαι, esse præs. part. act. f. g. plur. num. a ζάω, vivo.
Ζώσει, 3. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.
Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi ζωννύω, cingo.
Ζωσθεῖσα, cincta, a. 1. part. pass. f. g. a ζώννυμι, cingo. f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην.
Ζωσθῆναι, cinctum esse, a. 1. inf. pass. ejusdem verbi.
Ζῶσι, vixerint, 3. plur. præs. ind. verbi ζάω, vivo.
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. acc. sing. ζωστῆρα. a ζώννυμι, cingo.
Ζώσω, cingam, f. 1. act. ejusdem verbi.
Ζώω, Poet. pro ζάω, vivo. Sed ζωῷ, dat. sing. a ζωὸς, ὸν, ὁ, vivus. ab eodem them. Etiam est aliud verbum inusit. pro ζωννύω, cingo.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Η,

Η, Est septima littera; in numeris est octonarius. Declarat octo millia hoc modo, Η, seu η. Dores sæpe habent α, pro η.

Η', hæc, articulus præpositivus. ἥ, quæ, articul. postpos. ἥ, vel, an, & Poet. ἦε. Tum ἦ, ἦ, ha, ha, vox desistere jubentis; item ᾗ, miserit, 3. sing. a. 2. sub. ab εἶμι, mitto. ᾖ, sit, 3. sing. sub. ab εἰμί, sum. ἦ, dixit, a. 2. per Aphæresin pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. a φημί, dico. Tum etiam ἦ, est adverbium, sane, profecto. Et ἦ, erat, 3. sing. imperf. ab εἰμί.

Ἦα, eram, imperf. Jon. pro ἦν, verbi εἰμί, sum. imperf. ἦν, Jon. ἔα, ectasi Poet. ἦα.

Ἦα, ᾖας, ᾖε, ivi, perf. med. Attic. pro εἶα, ας, ε, & solutione ἤϊα, verbi εἶμι, eo. Est & ᾖα, leguminum stipula. ab αω, aridus. Th. ἄω, sicco.

Ἦαν, Jon. pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, sedeo. quod in 3. plur. ᾶσι, & Jon. ἔᾶσι. Th. ἕω, sedeo.

Η Β,

Ἦβα, ας, ἁ, Dor. pro ἥβη, quod vide.

Ἠβαιὸς, parvus. a βαιὸς, idem.

Ἠβαιὸν, paululum. ἀφ' ἠβαιὸν, ne tantillum quidem. pleonasm. πᾶν ἠ.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, adolesco. f. ἡβήσω. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes: pubertatis Dea, juventus. Est etiam vigor ætatis in sene licet. ab ἕω, mitto, & βία, vis. ætas hæc vi pollet, & vim exserit, seu emittit. Eust. ἥβη ducit ab ἵημι, quia Homero χαειτσατο ἥβην. Sed in primis ἥβῃ decet ita ἡβᾶν, ut gaudeat νῦ βλώσαι, bene incedere in viis Dei, & honestis se occupare laboribus: Psalm. 119. 9. Hinc ἡβάω, pubesco. fut. ἥσω. ἡβηδὸν, a pubertate, adv. ἐφηβος, ου, ὁ, qui ad pubertatem pervenit, puer ephebus.

Ἡβηκὼς, adultus, perf. part. act. verbi ἡβάω, pubesco. Th. ἥβη.

Ἡβήσαντε, pubescentes, nom. dual. a. 1. part. act. ab eodem verbo, & th.

Ἡβήσειε, annos pubertatis attigisset, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi, & them.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus exercitii litterarii adolescentum. Sumitur & pro loco amœno, & conviviorum. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἠβουλήθην, volui, Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβῶμι, ης, η, pubescerem, Att. pro ἡβάοιμι, ῷμι, præs. opt. activ. verbi ἡβάω, pubesco. Th. ἥβη.

Ἡβώοιμι, ἡβῴοις, pubescerem, es, præs. opt. activ. ab ἡβάω, Poet. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poet. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

Η Γ

Ἦγ, pro ἦγε, duxit, 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἤγαγε', pro ἦγαγεν, duxit, 3. sing. a. 2. med. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἠγαγον, ες, ε, Att. reduplic. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Ἠγαθέῃ, dat. sing. f. g. ab ἠγάθεος, ου, ὁ, valde divinus, Jon. pro ἀγάθεος, q. d. ἀγαν θεῖος. Thema θεὸς, Deus.

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Them. ἀγάλλω, orno.

Ἠγάμην, admirabar, imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω, vel ἄγαομαι, admiror.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo. f. ήσω. p. ηκα.

Ἠγάπα, 3. singul. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπων, Dor. & Æol. pro ἠγάπουν, amabant, 3. plur. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, diligo.

Ἠγάπησε, dilexit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo. fut. ήσω. præt. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, απο, admiratus sum, a. 1. med. verbi ἀγάζομαι. f. άσομαι. p. ἤγασμαι. Th. αγαω, admiror.

Ἠγάσθη, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi, & them.

Ἠγάσσατο, 3. sing. a. 1. med. Poet. gem. ασ, verbi ἀγάζομαι. vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. plur. a. 1. activ. verbi ἀγγαρεύω, cogo. f. εύσω. p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, ου, ὁ, tabellarius regius.

Ἤγγειλάμην, nuntiavi, a. 1. med. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἠγγέλθη, aor. 1. ind. passiv. ἠγγέλην, a. 2. ind. passiv. ἠγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. a. 2. ἠγγελον.

Ἠγγελλεσε, 3. sing. imperf. pass. ejusdem verbi.

Ἤγγυα, ας, ε, perf. act. ἠγγικα, a. 1. ind. activ. verbi ἐγγίζω, appropinquo. f. ίσω. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἠγγυῶντο, sponsores accipiebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Thema ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἤγε, abduxit, 3. sing. a. 2. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, duco.

Ἠγεῖρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω. fut. ερῶ. p. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, cogitare, præs. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror.

Ἡγεῖτ', 3. sing. præs. ἡγεῖτο, ducebat, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.

Ἡγεμονεύων, præeo, sum dux. imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἡγεμονίαν, ducem, acc. sing. ab ἡγεμονεύς, dux. ejudem them.

Ἡγεμονίας, ας, ἡ, imperium. ab ἡγέομαι.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, rector, gen. plur. ἡγεμόνων. dat. plur. ἡγεμόσι. Thema ἡγέομαι, duco.

ΗΓΕΟΜΑΙ, duco, dux sum. existimo. imperf. ἡγεόμην. fut. ησομαι. p. ημαι, q. ab ἄγω, duco. hinc ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux. ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, imperatorius. ἡγεμονεύω, dux sum, διηγέομαι, narro. διηγησις, εως, ἡ, narratio.

Ἠγερέθοντο, coibant, 3. plural. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poetic. pro ἀγείρομαι, congregor. hinc imperf. ἠγερέθεσκον. Th. ἀγείρω, congrego. fut. ερῶ. p. ἠγερμαι.

Ἤγερθον, convenerunt, Bæot. syncop. pro ἠγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego. vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.

Ἠγέρθη, sum excitatus, & in 3. plur. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω. sin vero, collectus sum, ab ἀγείρω.

Ἠγερκα, collegi, perf. act. ab ἀγείρω. sin excitavi, ab ἐγείρω.

Ἠγερε, 2. plur. imperf. vel a. 2. med. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco, ἤγετο, 3. sing. a. 2. med.

Ἠγηγέρκειν, excitaveram, pluſq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. perf. ἠγερκα.

Ἤγη, & Att. ἐάγη, a. 2. ind. passiv. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. f. ἄξω, a. 1. ἦξα, & ἐαξα.

Ἤγησαι, άσθω, a. 1. imperat. med. ab ἡγέομαι, duco.

Ἡγησάμην, ω, απο, prævi. a. 1. med. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.

Ἡγησάσθω, dux sit, 3. sing. a. 1. imper. med. ejusdem verbi.

Ἡγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. sing. a. 1. med. ἡγησάμην, quod vide.

Ἡγησίου, genit. sing. ab Ἡγησίας, ου, ὁ, Hegesias, nomen Philosophi.

Ἡγήτ', pro ἡγῇ, redeat, 3. sing. præs. sub. med. verbi ἡγέομαι, duco.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, ductor. in plur. ἡγήτορες. Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἡγιασμένοις, sanctificatis, dat. plural. perf. part pass. ab ἁγιάζω, sanctifico. f. άσω. Th. ἅγιος, α, ον, sanctus.

Ἦγμαι, actus sum, perf. passiv. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. part. pass. ἠγμένος.

Ἡγνικόπες, nom. plural. perf. part. act. verbi ἁγνίζω, purifico. f. ίσω. p. ἡγνικα. Th. ἁγνὸς, castus.

Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, purifico, expio. Th. ἁγνὸς, ὴ, όν, castus.

Ἠγνόησα, ignoravi, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & νόος, ὁ, mens.

Ἠγνοίησε, ignoravit, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. singul. a. 1. act. ejusdem verbi.

Ἠγνόουν, 1. singul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro. fut. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α, & νόος, mens.

Ἠγομεν, 1. plur. imperf. vel a. 2. act. ἤγον. Sed ἠγόμεν, est 1. singul. a. 2. med. ejusdem verbi. ἄγω, duco.

Ἦγον, ducebam, imperf. vel a. 2. act. ejusdem verbi.

Ἦγοντ', pro ἦγοντο, ducebant, 3. plur. imperf. vel aor. 2. med. ejusdem verbi.

Ἠγόρασας, emisti, 2. sing. & ἠγόρασαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo. f. άσω. p. ἠγόρακα. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Ἠγορέσθητε, 2. plural. a. 1. ind. passiv. ejusdem verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusdem verb. & them.

Ἠγορεύθησαν, renuntiati sunt, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, verba facio. Th. ἀγορά.

Ἠγορόωντο, concionabantur, Poet. pro ἠγορῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ἀγορεύομαι. Th. ἀγορά.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, imperator. substantiv. a præs. part. verbi ἡγέομαι, duco. 3. plur. ἦγενται. fut. ἡγήσομαι.

Ἤγρετο, Poet. syncop. pro ἠγείρετο, 3. singul. imperf. pass. verbi ἐγείρω, excito.

Ἡγρεύθην, a. 1. ind. pass. ab ἀγρεύω, capto, venor. f. εύσω. p. ἠγρευκα. a. 1. ἠγρευσα, ας, ε. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ἤγρεσα, a. 1. vide in ἠγρεύθην.

Ἠγρωσαν, 2. singul. perf. pass. verbi ἀγείρω, effero, efferatum reddo. fut. ώσω. perf. ἠγέρωκα. perf. pass. ἠγέρωμαι. perf. inf. pass. ἠγερωθῆναι. Thema ἀγρὸς, ὁ, rus, ager.

Ἠγερωθῆναι, perfect. inf. pass. vide in ἠγέρωσαι.

Ἠγροικησάμην, ω, απο, a. 1. med. verbi ἀγροικέω, ab ἄγροικος, ου, ὁ, rusticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, ὁ, rus, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἠγωνίζετο, 3. singul. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, certo. f. ίσομαι. p. ἠγωνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Thema ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἠγώνισμαι, certavi, perf. pass. vide in ἠγωνίζετο.

Η Δ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Η Δ.

Η᾽δ᾽, pro ἡδὲ, &.
Η᾽δα, & ἔαδα, Att. ſeu Jon. præt. med. verbi ἀνδάνω, ſeu ἅδω, placeo.
Η᾽δάφωται, 3. ſing. perf. paſs. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, proſterno, ſolo æquo · quod ab ἔδαφ-ος, ε-ος, τὸ, ſolum. Th. ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδῆμαι.
Η᾽ΔΕ, Poet. &: ex ἥ, & δέ. At ἥδε, hæc.
Η᾽δεα, & ᾔδη, cognoveram, Jon. & Att. pro ᾔδειν, ſeu εἴδειν, pluſq. perf. verbi εἴδω, ſcio. perf. εἴδηκα, & per ſyncop. ἔαδα. in pluſq. perf. ἐήδειν, & Att. ᾔδειν, & Jonic. ᾔδεα, εας, εε.
Η᾽δέα, ſuaviter, adv. ab ἡδὺς, quod vide. & in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.
Η᾽δεῖα, ας, ἡ, f. g. ab ἡδὺς, ſuavis. compar. ἡδίων. ſuperl. ἥδιστ-ος.
Η᾽δειμεν, pro ἤδειμεν, 1. plur. pluſq. perf. vide ᾔδειν.
Η᾽δειν, ᾔς, ᾔ, noveram, Att. ἤδειν, per ſyncop. pro ἐιδήκειν, pluſq. perf. act. verbi εἰδέω, ſcio. f. ἴσω. p. m. οἶδα.
Η᾽δεισαν, 3. plur. pluſq. perf. vide ᾔδη.
Η᾽δειθα, noveras, Æol. paragoge pro εἴδεις, 2. ſingul. pluſq. perf. act. vide ᾔδειν.
Η᾽δεκα, comedi, perf. activ. Attic. pro ἤκρα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, & in perf. Attice dici ἐδηδοκα.
Η᾽δέ-ος, jucundi, genit. ſingul. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, ſuavis, e.
Η᾽δεσαν, noverant, 3. plur. pluſq. perf. pro ᾔδεισαν, Attice correpta penultima. vide ᾔδειν.
Η᾽δέσθη, veritus ſum, a. 1. paſs. verbi αἰδέομαι, veneror · f. ἐσομαι, & ἡσομαι. perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδως, οῦς, ἡ, pudor.
Η᾽δέως, libenter, adv. ab ἡδὺς, ἐ-ος, ὁ, ſuavis. compar. ᾕδιον. ſupel. ἥδιστα, libentiſſime.
Η᾽ΔΗ, adverb. jam, protinus. q. ab ἤδε, quaſi τῇ δε ὥρᾳ, hoc ipſo tempore, id eſt, ἐν τῷ νῦν, hoc ipſo inſtanti. ἤδη ἐκ πολλοῦ, jam dudum. ἤδη πρότερον, jam pridem.
Η᾽δεται, 3. ſing. præſ. ind. ἥδεται, 3. ſing. imperf. verbi ἥδομαι, delecto. Thema ἡδὺς, ſuavis.
Η᾽δην, noram, vel noverat, Attic. pro ᾔδειν, quod vide.
Η᾽δίκηται, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuria afficio. perf. part. paſs. ἠδικημένος. ex α, priv. & δίκη, ης, ἡ, jus.
Η᾽διον, compar. n. g. ab ἡδὺς.
Η᾽διστ-ος, η, ον, ſuaviſſimus, ſuperlat. ab ἡδὺς, εος, ὁ, ſuavis. comp. ἡδίων.
Η᾽δομήν, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἥδομαι, delector. hinc ἡδομήνοισι, dat. pl. præſ. part. Th. ἡδὺς, ſuavis.
Η᾽δον, & Doric. ἄδον, imperf. vel a. 2. verbi ἄδω, contracte pro ἀείδω, cano. Sed ἧδον, a. 2. verbi ἀνδάνω, placeo · f. ἀδήσω.
Η᾽δονη, ης, ἡ, voluptas, jucunditas. ab ἥδω, delecto. Thema ἡδὺς, ἐ-ος, ὁ, ſuavis.
Η᾽δ-ος, ε-ος, τὸ, ſuavitas. Eſt & ἦδος, acetum. Th. ἡδὺς.
Η᾽δρασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ἑδράζω, ſtabilio. fut. άσω. perf. paſs. ἧδρασμαι, ab ἕδρα, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.
Η᾽δρηκώς, ότ-ος, ὁ, adultus, perf. part. act. ab ἀδρέω. Th. ἀδρὸς, ὴ, ὁ, multus, magnus, abundans.
Η᾽δρύθη, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. ab ἀδρύω, craſsum reddo. Th. ἀδρὸς, ὴ, ὁ, craſsus.
Η᾽δύ, ſuaviter, adverb. eſt & n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὑ, ſuavis, e. comp. ἡδύτερον, & ἥδιον, ſuavius.
Η᾽δυέπεσσαι, ſuaviloquæ, nomin. plur. f. g. ab ἡδυεπὴς, ſuaviloquus. quod ab ἡδὺς, & ἔπω, dico.

Η Ε.

Η᾽δυεπὴς, vide ἡδυέπεσσαι.
Η᾽δωσαιτο, Jon. pro δωσαιτο, 3. plur. opt. Alii legendum cenſent ἤδωσέατο, pro ἐδώσαντο, poterant, 3. plur. imperf. a δύσκμαι, poſſum.
Η᾽δυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, poteram, imperf. med. verbi δύσκμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quaſi a δυνάζω.
Η᾽δυνήθην, potui, & in 3. plur. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.
Η᾽ὖνω, edulcatus eſt, 3. ſing. perf. paſs. verbi ἡδύνω, ſuave reddo. f. υνῶ. perf. paſs. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, ἐ-ος, ὁ, ſuavis.
Η᾽δύοσμον, ου, τὸ, menta, herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμή, ſuavis odor.
Η᾽ΔΥ᾽Σ, ἐ-ος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & in n. g. ἡδύ, ſuavis, e, jucundus, lætus. q. ab ἥδω, delecto. vel ab ἅδω, placeo. compar. ἡδίων, ἡδύτερ-ος. ſuperl. ἥδιστ-ος, ἡδύτατ-ος. hinc ἡδέως, ſuaviter · ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.
Η᾽δυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas. ab ἡδὺς, ſuavis, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Η᾽δώ. Heſych. ἡδὼ, ἶρις ἤγαγε πόξον. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἡδὼ legendum? lux enim res ſuavis homini. Quid ſi ſcriptum eſset ἠώ, quæ eſt aurora, aut ἠδώ, quod eſt oculus, qui lumen.

Η Ε.

Η᾽ὲ, Poet. pro ἥ, quam, aut.
Η᾽ε, erat, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. imperf. ἦν, Jon. ἔα, ectaſi Poet. ἦα, ας, ε. Sed ἦε, ivit, 3. ſing. præt. med. ᾖα, pro εἶα, verbi εἶμι, eo.
Η᾽εα, iveram, Jon. pro ᾔειν, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Η᾽ει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Η᾽είδειν, ας, ε, pleonaſmo τὸ ν, pro εἰδειν, pluſq. perf. ab εἰδέω, vel Attica epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, pluſq. perf. & per craſin εἴδειν, verbi εἰδέω.
Η᾽είδης, pro εἰδῇς, pluſq. perfect. ſub. med. pleonaſm. τὸ ν. vel Att. epenth. pro ᾔδῃς, ab ᾔδειν, pluſq. perf. verbi εἰδέω, ſcio.
Η᾽ειν, ᾔας, ᾔει, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Η᾽ειρα, pleonaſmo τὸ ν, pro εἶρα, a. 1 act. verbi εἴρω, necto. vel eſt a. 1. act. verbi ἀείρω, effero, attollo.
Η᾽έλι-ος, ε, ὁ, Sol. Poet. pro ἥλι-ος, gen. Jon. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.
Η᾽εν, erat, pro ἦν, vel ἦ, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. At ᾖεν, eſt 3. ſing. perf. med. verbi εἶμι, eo. vide ἧε.
Η᾽έ-ος, & per Metathesin ἑῆ-ος, gen. ſing. ab εὖς, bonus, fortis. & per Poet. ectaſin ἠΰς.
Η᾽έπερ, quam, idem quod ἤπερ. Thema ἦ, Poet. ἧε.
Η᾽έρα, nebulam, acc. ſing. ab ἠὴρ, Poet. pro ἀὴρ, aer, caligo.
Η᾽ερέθονται, 3. plur. ind. præſ. & ἠερέθοντο, 3. plur. imperf. paſs. verbi αἰερέθομαι, attollor, ſuſpenſus ſum. Reperitur & ἠερέθομαι · Th. ἀείρω, attollo.
Η᾽έρθω, & in 3. plur. ἠέρθησαν, a. 1. ind. paſs. verbi ἀείρω, attollo.
Η᾽έρι, dat. ſing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρ-ος, ὁ, aer. & in f. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, matutina.
Η᾽εριβοια, ας, ἡ, nomen mul.
Η᾽εροδίῃ, obſcuro, dat. ſing. ab ἠερορδὴς, ἐ-ος, ὁ, ἡ, obſcurus. ab ἠὴρ, ἐρ-ος, Poet. pro ἀὴρ, ὁ, ἡ, aer, caligo, & ἀόρ-ος, ε-ος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.
Η᾽ερτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſs. verbi ἀείρω, attollo.
Η᾽ερόης, ντ-ος, ὁ, tenebroſus: ab ἠὴρ, ἐρ-ος, pro ἀὴρ, aer.
Η᾽εροφοίτις, per aerem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur. ab ἠεροφοίτ-ος, ου, ὁ, ἡ, aerea. quod ab ἠὴρ, Poetic. pro ἀὴρ, aer, & φοιτάω, eo, ventito.
Η᾽εσαν, iverant, Att. pro ᾔδεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.
Η᾽επίων, ωνος, ὁ, Eetion, nom. propr.

Η Ζ.

Η᾽ζάνθιον, ης, ἡ, a. 1. ind. paſs. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, ſicco.

Η Η.

Η᾽ἦν, eram, ſeu erat, Poet. ἔἦν, & Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.
Η᾽ήρ, ἐρ-ος, ὁ, ἥ, Poet. pro ἀὴρ, aer, caligo.

Η Θ.

Η᾽θα, conſuevi, Att. pro εἴωθα, ſeu ἔωθα, p. m. verbi ἐθω, ſoleo.
Η᾽θάδα, conſuetam, acc. ſing. ab ἠθάς, άδ-ος, ὁ, ἡ, conſuetus. Them. ἦθ-ος, ε-ος, τὸ, mos.
Η᾽θαῖ-ος, α, ὁ, Poet. pro συνήθης, ε-ος, ὁ, familiaris. Them. ἦθ-ος, ε-ος, τὸ, mos.
Η᾽θάνιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus. Forte ab ἦθα, ideſt conſuetudine, aut ἤθω, colo.
Η᾽θε᾽, pro ἤθεα, mores, ſedes, domicilia, acc. plur. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθ-ος, ε-ος, τὸ, domicilium, indoles.
Η᾽θεῖ, pro ἠθείε, venerande, voc. caſ. ab ἠθεῖ-ος, pro θεῖ-ος, patruus. vox junioris ad ſeniorem. Them. θεὸς, Deus.
Η᾽θείν, vide ἤθω, vel ἠθέω.
Η᾽θελε, 3. ſing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo.
Η᾽θέλησα, ας, ε, volui, & in 3. plur. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω. f. θελήσω.
Η᾽θελον, ες, imperf ejuſdem them.
Η᾽θηκα, colavi, perf. act. verbi ἠθέω, ſeu ἤθω, colo. fut. ἠθήσω. perf. part. paſs. ἠθημένος.
Η᾽θικὸς, ἡ, ὸν, moralis, e. ab ἦθ-ος, quod vide.
Η᾽θοποιία, ας, ἡ, morum fictio. genit. plur. ἠθοποιιῶν. ab ἦθ-ος, mos, & ποιέω, facio.
Η᾽ΘΟΣ, εος, τὸ, domicilium, conſuetæ ſedes, indoles, ingenium, morum proprietas. q. ab ἔθος, conſuetudo. Hinc ἤθη, ῶν, τὰ, mores. ἠθικὸς, ὴ, ὁ, moralis. εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, homo ſimplex. εὐήθεια, ας, ἡ, probitas morum. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eſt malis moribus, malignus. κακοήθεις, ε-ος, τὸ, mala conſuetudo. κακοήθεια, ας, ἡ, morum pravitas. συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo.
Η᾽θύμην, Att. pro ἐθύμην, imperf. act. verbi θυμόω, ad iram provoco. Thema θυμὸς, ὸ, ὁ, ira.
Η᾽ΘΩ, ſeu ἤθέω, colo, per colum mitto. fut. ἠθήσω. hinc ἠθμὸς, ὸ, ὁ, colum, qualus. quaſi ab ἔω, mitto.
Η᾽ῖ᾽, pro ἴϊε, ivit. 3. ſing. perf. med. Jonic. Sic ᾔιεν, per ſolutionem, pro ᾔειν, pluſq. perfect. med. ab εἶμι, eo.
Η᾽ΙΘΕΟΣ, ὸ, ὁ, adoleſcens, juvenis, cœlebs. q. ab αἴθω, quia calidioris ſanguinis. vel ab αἴσσω, impetuoſe ruo.
Η᾽ικτο, ſimilis erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἴκω, ſimilis ſum. fut. ἵξω. p. εἶγμαι, εἶξαι, & per ſolutionem, verſoque, ε in, η, ᾖξαι. Sic in pluſq. perf. ᾔγμην, ᾖξο, ᾖκτο. Alii volunt eſſe 3. ſingul. pluſq. perf. verbi αἴσσω, ruo. f. αἴξω.
Η᾽ιμὴν, per ſolutionem diphthongi pro

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἤμμν, quod per syncop. pro ἤειμμν, 1. pl. pluſq. perf. med. ἦεν, verbi εἶμι, eo.

Ἦϊξα, irrui, & in 3. plur. ἤϊξαν, aor. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, f. ξω. p. ἤϊχα.

Ἤϊξαι, ſimilis factus es, 2. ſing. perf. paſſ. vide ἴκτω.

Ἠϊόεις, εντος, ὁ, per ſyncop. pro ἠϊονόεις, habens magnas ripas. in dativ. ἠϊόεντι. ab ἠϊών, όνος, ἡ, ripa, littus.

Ἠΐον, ὄ, τὸ, viaticum, eſca. ab ἔω, ſeu εἶμι, eo. quia eundi fine datur.

Ἠΐόν', pro ἠϊόνα, acc. ſing. ab ἠϊών, όνος, ἡ, littus, ripa.

Ἠϊόνεσσι, dat. plur. Jon. ejuſdem them.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nomen mul.

Ἠϊονῆσαι, per ſolutionem diphthongi Jon. vel Poet. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi αἰονάω, aſpergo, profundo.

Ἠΐος, ου, ὁ, jaculandi peritus, ab ἵημι, jacio. Epitheton Apollinis, & Bacchi.

Ἠΐς, pro ἧς, & hoc pro αἷς, dat. plur. ab ἥ, quæ.

Ἦϊσαν, iverunt, per pleonaſm. τὸ ν, pro ἴσαν. 3. plur. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Alii formant ab aor. 1. εἶσα, & in 3. plur. εἶσαν, per ſolutionem diphthongi, & ε, verſo in ν, quaſi ab εἴω. Alii volunt eſſe 3. plur. pluſq. perfect. med. dempto ε, pro ἤδεσαν, ſed tunc ι deberet ſubſcribi. Sunt qui velint eſſe 1. ſingul. imperf. ἴσκω, Jonic. ἴσαν, & Attic. εἶσαν, & ε in ν, mutato, ἤϊσαν, ſciebam. ab ἴστημι, cognoſco.

Ἤϊσκεν, aſſimilabat, 3. ſing. imperf. verbi εἴσκω, aſſimilo. Th. εἶκω, ſimilis ſum.

Ἤϊσσα, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, memoriam alicujus aboleo, deleo. ab ἀΐστος, ου, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt. ex α, priv. & εἴδω, ſcio.

Ἤϊχθην, ης, ν, excurri, a. 1. ind. paſs. verbi ἀΐσσω, irruo. f. ξω. p. ἤϊχα.

Ἤϊχι, pro ἔχι, quod vide.

Ἠΐων, όνος, ἡ, littus, ripa. q. ab αἰονάω, aſpergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod reſonet fluctibus.

H K.

Ἧκ', pro ἧκε, miſit, a. 1. verbi ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

ΗΚΑ, & ut alii etiam legunt, ἥκα, adverb. leniter, quiete, ſenſim. q. ab ἀκλύω, quiete. vel ab ἕω, pono, quieſcere facio. ἢ ἤκισα, ἢ ἠδίσα. hinc ἥκιστος, minimus. ἥκιστα, minime, nullatenus.

Ἧκα, comedi, perf. act. verbi ἔδω, pro quo etiam ἔδηκα, dicitur, vel eſt perf. verbi ἔδω, ſoleo. Sed ἧκα, cum tenui ſpiritu, & ι, ſubſcript. eſt perf. ab φημὶ, cano.

Ἧκα, miſi, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & perf. eſſe ab ἧδω. fut. ἥσω, delecto.

Ἡκάζον, aſſimilabam, imperf. Att. η, pro ε, verbi εἰκάζω, aſſimilo. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἠκαλός, quietus. Thema ἧκα, ſenſim, leniter.

Ἤκαχον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἤχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἧκε, immiſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. aor. 2. ὧν. Poteſt etiam eſſe imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.

Ἧκεν, ες, ε, pluſq. perf. Att. pro εἷκειν, ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel ut alii ab εἶμι, eo. perf. inuſit. εἷκα.

Ἧκεν, certe. adverb. ab ἧ, aut.

Ἠκεσάμην, ω, απο, medicinam adhibui, a. 1. med. ab ἀκέομαι, ſano. fut. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, audieram, pro ἀκηκόειν, & in 3. plur. ἠκηκόεσαν, Attic. pro ἠκηκόεισαν, pluſq. perf. med. ab ἀκήκοα, perf. Attic. verbi ἀκούω, audio. f. ὔσω. p. ἤκουκα. p. m. ἤκοα, & Attic. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, απο, aor. 1. med. verbi αἰκίζω, contumelioſe tracto, pulſo. f. ίσω. p. ἠίκικα. perf. part. paſſiv. ἠισμένος. Th. αἰκία, ας, ἡ, verbera, pulſatio.

Ἥκιστα, adv. minime. ab ἥκιστος, η, ον, minimus. Them. ἧκα, ſenſim, paululum.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, ſequor. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſequus.

Ἧκομεν, 1. plur. præſ. a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio. f. ξω.

Ἠκόντισμαι, ſum acutus, perf. paſs. verbi ἀκοντίζω. f. ίσω. acuo. Th. ἀκόντη, ης, ἡ, cos.

Ἧκτε, Jon. pro ἧπτε, certe.

Ἤκουσα, perf. act. verbi ἀκούω, audio. f. ούσω. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi, a. 1. act. ἀκούω, ης, ν, a. 1. ind. paſs. ejuſdem verbi.

Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus, perf. part. paſs. verbi ἀκριβόω, plane cognoſco. Th. ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ, diligens, accuratus.

Ἠκριβωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω. f. ώσω, exquiro, p. ἠκριβωκα. Th. ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ, exquiſitus.

Ἠκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἀκροάομαι. fut. άσομαι, idem quod ἀκούω, audio.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. paſs. verbi ἀκρωτηριάομαι, audior. ab eodem them.

Ἧκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſs. ἧκται, 2. ſing. perf. paſs. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. paſs. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum reddo. ex α priv. & κύρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἧκω, venio, pertineo. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. ἧκα, ας, ε. a. 1. ἦξα. a. 1. ſub. ἧξω, ης, η, & in 3. pl. ἦξωσι. q. ab ἕω, mitto. unde & ἵκω, miſi. Vel ab ἕω, eo. Hinc καθήκω, pertineo. καθήκει, convenit, decet. καθῆκον, οντος, τὸ, decorum, officium, προσήκω, pertineo. προσήκει, decet.

H Λ.

Ἠλάθην, ejectus ſum, aor. 1. ind. paſs. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, vagor. ab ἠλεός, ſtultus. q. ab ἄλη, error.

Ἤλακον, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

ΗΛΑΚΑΤΗ, ης, ἡ, colus, arundo, δόναξ, καλαμος. unde πολυπλάκωπις τὴ τοπαμῶν χείλη. q. ab ἤλακον, perf. verbi ἐλαύνω, moveo. Sed ἠλάκωπον, eſt fuſus, cujus uſus eſt circa ἠλακάτιον.

Ἠλακατίδι, piſcis quidam, a ſimilitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. plur. ἠλάλαξαν, clamarunt, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλή, ῆς, ἡ, vox militum ante pugnam.

Ἠλάμην, ω, απο, exilii, & in 3. pl. ἤλαντο, a. 1. med. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Ἤλασ', pro ἤλασε, percuſſit, a. 1. act. verbi ἐλαύνω. f. άσω. a. 1. ἤλασα.

ΗΛΑΣΚΩ, & ἠλασκάζω, vagor, erro, devio, ab ἄλη, error, vel ἔλαω, agito. Qui vagantur, huc, & illuc agunt.

Ἠλάσσεον, ων, imperf. act. verbi ἀλασέω, indignor, mœrore afficior. ab ἄλας, Doric. pro ἄλης, cujus memoria erit perpetua. ex α, priv. & λήθω, lateo.

Ἤλάσσεις, agebas, 2. ſing. imperf. activ. verbi ἐλασσέω, idem quod ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἧλατο, ſaltavit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ἅλλομαι, ſalio. f. m. ἅλεῦμαι.

Ἠλαπονάντο, decreverunt, 3. ſing. imperf. paſs. ab ἐλαπόνω. Th. ἐλαχύς.

Ἠλάπησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλαπάω, minuo, f. ώσω. perf. ἠλάπηκα. Th. ἐλαχύς, parvus. compar. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo. f. ήσω. perf. part. ἀλγηκώς. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἤλγυν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἀλγέω. ejuſdem them.

Ἤλεγξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἤλειμμαι, unctus ſum, perf. paſs. verbi ἀλείφω, ungo. fut. ψω. p. φα. aor. 2. ἤλιφον. aor. 1. med. ἠλειψάμην, ω, απο.

Ἤλειφα, perf. act. ἤλειφα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, quia ex ea nere eſt fila ἐλάω κατω.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, Electra, nomen mul.

Ἠλεκτρος, ου, ὁ, & τὸ ἤλεκτρον, electrum, μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. a λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, όνος, ὁ, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, Sol, quia non ſinit homines in lectis jacere, ſed excitat ad opera. Aut quia non cubat, ſed in perpetuo motu eſt.

Ἠλέμβους, υς, ὁ, vanus. ab ἠλεός, ῦ, ὁ, ſtultus, & μβατος, vanus.

ΗΛΕΟΣ, ῦ, ὁ, ſtultus, ſtolidus. q ab ἄλη, error. inde ἠλαίνω, ſtulteſco.

Ἤλθα, Poet. & Æol. pro ἦλθα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλθω, per Epentheſin τὸ υ, pro ἀλέω, vito, hinc a. 1. med. ἠλυάμην, ω, απο.

Ἠλθερέωσα, ας, ε, liberavi, aor. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, libero. fut. ώσω. Th. ἐλεύθερος, ου, ὁ, liber.

Ἠλίηλατο, transfixus eſt, pro ἐλήλατο, 3. ſing pluſq. perf. Att. & in 3. plur. ἠλήλατο, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. p. ἤλακα. perf. paſs ἦλαμαι, & Attic. ἐλήλαμαι. Alii volunt eſſe imperf. paſs. ab ἄλημι, erro, vagor. Thema ἀλάομαι, ὦμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, pluſq. perf. paſs. ind. Att. redupl. & ſyſtole diphthongi, verbi ἀλείφω, ungo. fut. ψω. perf. Att. ἀλήλιφα.

Ἤλθ', pro ἦλθε, venit, 3. ſing. aor. 2. ἦλθον, ες, ε, quod vide.

Ἦλθον, ες, ε, veni, per ſyncop. pro ἤλυθον, aor. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. p. m. ἐλήλυθα, Attic. ἐλήλουθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl. aor. 2. Bœot. pro ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἡλί, vox Hebraica, Latin. Deus mi. Eſt & nomen viri ἄκλιτον. Hebr. aſcenſus.

Ἠλίας, ου, ὁ, Elias, nomen Prophetæ, Hebr. Deus meus, DOMINUS.

Ἠλίβατος, ου, & Jon. ἠλιβάτοιο, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius. ab ἥλιος, ου, ὁ, Sol, Æol. ἄλιος, & βαίνω, eo. Alii formant ab ἁλιτεῖν, aberrare, & βαίνω.

Ἠλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piſcor. ab ἁλιεύς, piſcator. Th. ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.

Ἤλιθα, adverb. fruſtra, incaſſum. q. ab ἠλεός, ſtultus. Thema ἠλιθος, ου, ὁ, ſtultus.

Ἠλιθιόσ, ου, ὁ, ſtultus, vecors, idem quod ἠλεός.

Ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura, ætas, adoleſcentia, vigor. q. ab ἥλιξ, quantus. Ex quantitate enim conjectamus de ætate. Hinc ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus. ἡλικιώτης, ου, ὁ, & Dor. ἡλικιώτας, ου, ὁ, idem. ὁμήλιξ, ικος, ὁ, idem.

Ἡλίκος, η, ον, quantus, quot annorum. Sed ἥλικος, gen ſing. ab ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ,

ὁ, ἡ, coætaneus. vide in ἡλικία, q. ab ὅς, ut quantus a qui.
Ἥλιν, acc. ſing. ab ἥλις, Helis.
Ἡλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀλινδέω, idem, quod ἀλίω, volvo.
ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, Sol. q. ab ἕλη, ſplendor. ut Sol a σέλας Platoni, quia homines ἀλίζει, id eſt, congregat. Hinc ἡλιακός, ᾶ, ὁ, Solaris. παρήλιος, ου, ὁ, Sol geminatus.
Ἡλίσκηντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἐάλων.
Ἥλιτεν, peccavit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἁλιτέω, vel ἁλείτω, pecco. aor. 2. ἥλιτον.
Ἠλιτόμηλος, & ἀλιτόμηλος, ου, ὁ, ἡ, aberrans a menſibus, non juſto tempore natus. ab ἁλιτέω, aberro, & μείς, menſis. Sic ἠλιτόμωρος, ſtultus, errans.
ΗΛΙΨ, ιπός, ἡ, calceus. q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio eſt, quod ungi ſolet. & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur. unde apud Homer. λιπαροὶ πόδες.
Ἠλιωθεὶς, Sole æſtuans. a. 1. part. paſſ. ab ἡλιώω, aor. 1. verbi ἡλιόω, inſolo. Th. ἥλιος, Sol.
Ἡλιῶσαι κόμαι, aureæ, & flavæ comæ. ab ἡλιάω, f. άσω, colore radios Solis refero. Th. ἥλιος, Sol.
Ἕλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. activ. verbi ἕλκω, traho.
Ἡλκωμένος, perf. part. paſſ. ab ἑλκόω, exulcero. f. ώσω. Th. ἕλκος, εος, τό, ulcus.
Ἥλωσαν, mutati ſunt, 3. plur. a. 2. ind. paſſiv. verbi ἁλλάσσω, vel ττω. fut. ξω. a. 2. ἥλαγον. perf. paſſiv. ἥλλαγμαι. aor. 1. paſſiv. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλάγην.
Ἠλαγμένος, perf. part. paſſ. ἠλάχθαι, perf. inf. ejuſdem verbi.
Ἤλαξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἀλλάσσω, muto.
Ἠλλοίωμαι, mutatus ſum, perf. paſſiv. verbi ἀλλοιόω, immuto. f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.
Ἠλλοτρίωνται, alienati ſunt, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἀλλοτριόω, abalieno. fut. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. Th. ἄλλος, alius.
Ἠλοίθην, contuſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοάω, trituro, comminuo. fut. άσω, & ήσω.
Ἤλοησαν, amputavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοάω, Poet. pro ἀλοάω, trituro. f. ήσω.
Ἠλός, ᾶ, ὁ, per ſyncop. pro ἠλεός, vagus, ſtolidus. ab ἄλη, error.
ΗΛΟΣ, ου, ὁ, clavus. q. ab εἶω, mitto. quia immittitur. inde ἠλέω, &c.
Ἤλπικα, perf. act. ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, ſpero. fut. ίσω. Thema ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.
Ἠλύγη, vel ἠλυγή, ἡ, tenebræ, umbra. Th. λύγη, ης, ἡ, idem.
Ἤλυθα, ας, ε, & in 1. plur. ἠλύθαμεν, p. m. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Ἤλυθον, ες, ε, & per ſync. ἦλθον, ες, ε, aor. 2. ind. ejuſdem verbi. Sic ἦλυθ', pro ἤλυθε, 3. ſing. a. 2.
Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἀλύσκω, evito, effugio. f. ξω. tanquam ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, vito.
Ἥλωκα, captus ſum, perf. activ. verbi ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἐάλωκα. tanquam ab ἁλόω. aor. 2. ἥλων, & Att. ἐάλων.
Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἥλων, & Att. ἐάλων, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἥλωκα.
Ἥλωσαν, 3. plural. a. 2. ἥλων, quod vide.

H M.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile. hinc ἥμων, jaculator. ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.
Ἡμάθησαν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, in ignorantia verſor. quod ab ἀμαθὴς, indoctus. ex α, priv. & μανθάνω, diſco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.
Ἡμαθίων, ωνος, ὁ, Emathion, nomen regis.
Ἡμαθόεις, ντος, ὁ, arenoſus. Jon. pro ἀμαθόεις, idem quod ψαμμώδης. Th. ψάμμος, ου, ἡ, arena.
ΗΜΑΙ, σαι, ται, ſedeo. κάθημαι, idem. q. ab ἕω, colloco.
Ἦμαρ, ατος, τό, dies, & in plur. ἤματα. q. ab ἄω, ſplendeo. Dies enim eſt tempus a Solis ſplendore. Vel ἦμαρ, dies, ab ἡμος, quo tempore. Eſt temporis notabiliſſima quædam portio. hinc ἡμαπὸς, η, ον, diurnus, a, um. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, dies.
Ἧμαρτες, 2. ſing. aor. 2. ἥμαρτον. vide ἡμάρτηκα.
Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. ἡμαρτηκότα, acc. ſing. part. perf. act. verbi ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. aor. 2. ἥμαρτον.
Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. ind. act. vide ἡμάρτηκα.
Ἡμάχθαι, cruentatus ſum, perf. paſſ. verbi αἱμαχόω, cruento. fut. ώσω. Th. αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.
Ἥμβλακον, ες, ε, a. 2. verbi Poet. ἁμβλακέω. forte ἀμπλακέω, pecco: quod a πλακία, ας, ἡ, error. Th. πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.
Ἡμβλύνθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύω. fut. ύνω. Th. ἀμβλὺς, εῖα, ὁ, ἡ, obtuſus.
Ἥμβροτον, ες, ε, aberravi, aor. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Jon. ἥμαρτον, Poet. ἥμβροτον, tanquam ab ἁμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, pecco.
Ἧμε παρῆμεν, Dor. pro ὥςε με παρεῖναι, ut ego præſens adeſſem.
Ἡμέας, acc. plur. Jon. pro ἡμᾶς, ab ἐγώ, nom. plur. ἡμέες, pro ἡμεῖς.
Ἡμείβετο, reſpondit, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀμείβω, permuto. f. ψω. p. ἠμειφα.
Ἡμείδηκα, ας, ε, perf. act. hinc ἠμειδηκώς, perf. part. verbi ἀμειδάω. quod ex α, privat. & μειδάω, redeo. fut. ήσω.
Ἡμεῖς, nom. plur. ab ἐγώ, ego.
Ἡμείων, noſtrum, Jon. pro ἡμῶν, gen. plural. ſed ἡμεῖς, nom. plur. ab ἐγώ, ego.
ΗΜΕΚΤΕΩ, ægre fero, indignor. forte ab ἐμέω, & ἔχω, quaſi vomitum, & faſtidium habeo.
Ἠμελημμένος, neglectus; perf. part. paſſ. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέλημαι. Th. μέλει, curæ eſt.
Ἠμελλ', pro ἤμελλε, 3. ſingul. imperf. Att. verbi μέλλω, futurus ſum. f. μελλήσω.
Ἠμέλων, 3. plur. imperf. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. quod ex α, privat. & μέλει, curæ eſt, imperſon.
ΗΜΕΝ, Poet. ὦν, conjunct. copul. ab ἦ, & μήν. cui reſpondet ἤδέ. At ἦ μήν, ſane, profecto.
Ἥμην, eramus, 1. plural. imperf. ἦα, verbi εἰμὶ, ſum. Eſt & ἦμεν, & ἦμες, præſ. inf. Dorice pro εἶναι, ejuſdem verbi. Eſt & ἦμεν, per ſyncop. pro ἤαμεν, iveramus, 1. plur. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Ἡμένος, η, ον, ſedens, humilis, præſ. part. ab ἧμαι, ſedeo.
ΗΜΕΡΑ, ας, ἡ, & Jon. ἡμέρη, dies, lux. q. ab ἦμαρ, Plat. veteres ἡμέραν ἰμέραν vocabant, quod appetibilis ob lucem. hinc σήμερον, hodie. ἡμερινός, ή, όν, diurnus. ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, diarius, unicum diem durans. ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, diarium. ἰσημερινὸς, ή, όν, æquinoctialis. μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. μεσημβρινὸς, ή, όν, meridianus. ἡμέρα κυριακή, dies dominicus.
Ἡμερέων, genit. plur. Jon. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.
Ἡμερήσιος, unius diei. ab ἡμέρα, dies.
Ἡμερινός, ή, όν, diurnus, ab ἡμέρα.
Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Th. ἥμερος, manſuetus. Eſt & ſpecies roboris.
Ἡμεροδρόμος, q. d. diurnus curſor, tabellarius. ab ἡμέρα, dies, & δρέχω, curro. p. m. δέδρομα.
Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ, qui tota die dormit. ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.
Ἡμερολογέειν, εῖν, Jon. dies numerare. ab ἡμέρα, & λέγω.
Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, ſpeculator diurnus. ab ἡμέρα, & σκοπὸς, ſpeculator. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.
ΗΜΕΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, manſuetus, cicur. hinc ἡμερόω, manſuefacio. q. ab ἡμέρα, quia dies jucunda; ut nox fera.
Ἧμες, vide in ἦμεν, Dor. pro εἶναι.
Ἡμετέρης, gen. ſing. Jon. f. g. ab ἡμέτερος, α, ον, quod vide.
Ἡμέτερος, ρα, ον, noſter, ra, um. ab ἡμεῖς, nos. quod ab ἐγώ.
Ἡμμένος, perf. part. paſſ. verbi ἁμάω, meto, colligo. f. ήσω.
Ἦμος, ἦσο, ἦτο, fueram, vel eram, pluſq. perf. Poet. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἥμος, ſedebam, imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.
Ἧμπεσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἁμάω, meto. f. ήσω. p. ἤμηκα.
Ἡμὶ, loquor, Attica aphæreſi, pro φημὶ.
Ἡμιάρρων, ονος, ſemivir. ab ἥμισυς, dimidius, & ἀρρὴν, mas.
Ἡμιγένειος, ſemibarbatus. ex ἥμισυς, dimidius, & γένειον, ου, τὸ, barba.
Ἡμιθανὴς, ές, ὁ, ἡ, ſeminex, ſemimortuus. ab ἥμισυς, ου, ὁ, dimidius, & θανὴς, quod ab ἔθανον, aor. 2. verbi θνήσκω, morior.
Ἡμίθεοι, ſemidei, & gen. pl. ἡμιθέων. ab. ἥμισυς, dimidius, & θεὸς, Deus.
Ἡμίνη, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii. ab ἥμι, ſemi. Th. ἥμισυς, dimidius.
Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, a. quaſi ſemiaſinus. dat. pur. Jon. ἡμιόνοισι. ab ἥμισυς, & ὄνος, aſinus.
Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuricula, dimidiata ſecuris. ab ἥμισυς, dimidius, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris.
Ἡμιπλίνθιον, τὸ, dimidiatus later. ab ἥμισυς, & πλίνθος, ου, ἡ, later.
Ἡμίπνοον, accuſ. ſing. ab ἡμίπνους, ους, ſemivivus. ab ἥμισυς, dimidius, & πνέω, ſpiro.
Ἡμίσεια, είας, ἡ, dimidia, fœm. & Jon. ἡμίσεα, ab ἥμισυς. τὰ ἥμίση, contracte pro ἡμίσεα, nom. plur. n. g. vide ἥμισυς.
Ἡμίσεως, gen. contract. ab ἡμίσεος, ους, in nom. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.
ΗΜΙΣΤΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, dimidius, a, um. q. ab ἥμι, ſemi, & ἴσος, æqualis. Dimidium unum eſt alteri dimidio æquale.
Ἡμιτάλαντον, τὸ, ſemitalentum. ex ἥμισυς, & τάλαντον, talentum.
Ἡμιτελὴς, ές, ὁ, ἡ, imperfectus, ſemiperfectus. ab ἥμισυς, dimidius, & τέλος, εος, τὸ, finis.
Ἡμίτομος, ου, ὁ, dimidiatus, dimidiata pars. ex ἥμισυς, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.
Ἡμιώριον, ου, τὸ, ſemihora. ab ἥμισυς, dimidius, & ὥρα, ἡ, hora.
Ἧμμαι, accenſus ſum, perf. paſſ. ind. hinc ἡμμένος, tactus, perf. part. verbi ἅπτω, tango, accendo.
Ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, exors, & expers ſum. ab ἄμοιρος, expers. quod ex α, priv. & μοῖρα, ἡ, portio. Th. μείρω, partior.
Ἧμος, adv. quando, quum, ſine interrogatione. q. ab ἦμαρ, aut potius ab ἧ, quæ. Eſt enim ἡμος, τῆμος, ut ὅσος τόσος. cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡμπεχόμην, induebar, cum duplici

augmento, pro ἀμπεχόμην, imperf. paſſ. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, fut. ἀμφέξω, circumdo, induo. ex ἀμφὶ, circum, & ἔχω, habeo.

Ἠμπεχόμην, itidem pro ἀμπεχόμην, aor. 2. med. verbi ἀμπέχω. vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπιχόμην, induebar, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω. vide ἠμπεχόμην.

Ἠμπώλησε, vendidit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐμπωλέω, vendo in aliquo loco. Th. πωλέω, vendo.

Ἠμύν, pro ἤμυνε, ultus eſt, 3 ſing. imperf. vel a. 1. vel 2. verbi ἀμύνω, opem fero, auxilior.

Ἠμύναντο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Ἤμυσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἤμύω, cado.

ΗΜΥΩ, inclino, cado, f. ύσω. p. ἤμυκα. Att. ἐμήμυκα, quaſi a μύω, n, præpoſito. μύω, id eſt, πίπτω, Heſych.

Ἠμφαγνόουν, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, ex parte ignoro. ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, ignoro, ex α priv. & νόος, ου, ὁ, mens.

Ἠμφιεσμένος, indutus, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. perf. paſſ. ἠμφίεσμαι, utrinque aſſumpto augmento. ex ἀμφὶ, circum, & ἕω, induo.

Ἠμφίβαλλον, dubitabam, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ, præt. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνων, dubitabam, imperf. activ. foris etiam ſumpto augmento, verbi ἀμφιγνοέω: unde etiam aor. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφὶ, circum, & νοέω, cogito.

Ἠμφιεννύμην, indutus eram, imperf. act. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι. ex ἀμφὶ, & ἔννυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἠμφίεσα, veſtivi, pro ἀμφιεσα, a. 1. ind. ejuſdem verbi.

Ἠμφίεσμαι, indutus ſum, perf. paſſ. ind. hinc ἠμφιεσμένος, verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω. Th. ἔννυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἠμφισβήτουν, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω. f. ήσω, contendo de re aliqua.

Ἡμῶν, ονος, ὁ, ἡ, jaculator. ab ἵημι, ſeu ἕω, mitto. Sed ἡμῶν, gen. plur. ab ἐγώ, ego.

H N.

Ἢν, ſi, cum ſubjunct. ἢν μή, niſi. ἧν, quam, acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. Tum ἧν, erat, poterat. 3. ſingul. imperf. & ponitur pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Ponitur & pro ἐξῆν: item pro ἐξῆν, licebat. Item ἦν, ἦς, ἦ, pro ἔφην, ης, η, dixi. Sed ἦν, ἦς, ἦ, miſi, eſt aor. 2. ind. verbi ἵημι, mitto.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγκάζω, cogo. imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. paſſ. ἠνάγκασμαι. perf. part. paſſ. ἠναγκασμένος, η, ον. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἠναιδηκότες, nom. plur. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, impudens ſum. ab ἀναιδής, ἐος, ὁ, ἡ, impudens, quod ex α priv. & αἰδώς, pudor.

Ἠνάλωσα, conſumpſi, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα. Sic ἠνάλωκα, pro ἀνήλωκα, perf. activ. verbi ἀναλίσκω, abſumo, quod ab ἁλίσκω, capio. f. ἀλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἐάλωκα.

Ἠναντιώθην, adverſatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἠναντίωμαι, perf. paſſ. hinc ἠναντιωμένος, perf. part. paſſ. ab ἀντίος, pro ἐναντίος, α, ον, adverſor, quod ab ἀντί, pro ἐναντίος, α, ον, adverſus, oppoſitus. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤναξα, ας, ε, imperavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno, f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, κτος, ὁ, rex.

Ἤναρα, interfeci, aor. 1. ind. act. verbi ἀναίρω, occido. f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, impero. vide ἠνάξα.

Ἠνδανον, ες, ε, placebam, imperf. act. verbi ἀνδάνω.

Ἠνδραγαθηκυῖαι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, bonus.

Ἠνδρώθην, ad virilem pervent ætatem, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνεγκα, ας, ε, tuli, & in 3. plur. ἠνεγκαν, a. 1. ind. act. Sic ἠνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φέρω, fero: fut. οἴσω. a. 2. ἠνεγκον, quaſi ab ἀνέγκω.

Ἤνεγκον, a. 2. act. & ἠνεγκόμην, a. 2. med. verbi φέρω, fero. vide ἠνεγκα.

Ἠνεγμαι, perf. paſs. hic ἠνεγμένος, perf. part. ejuſdem verbi.

Ἠνέθλην, laudatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, laudo. f. έσω, & ήσω. p. ἤνεκα. perf. paſſ. ἤνημαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἤνεικα, ας, ε, intuli, & in 3. plur. ἠνείκαν, aor. 1. ind. act. Jon. pro ἠνεγκα, verbi φέρω. fut. οἴσω. Sic ἠνείκαντο, 3. plur. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο.

Ἠνείπε, edixit, vetuit, a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἀνείπατε dicitur Poetis per anadiplaſiaſmum. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε, aor. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. Jon. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνεικόμην, ſuſtinebam, pro ἀνειχόμην, duplici augmento. hinc ἠνείκοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω, habeo. imperf. εἶχον.

Ἠνεκὲς, έος, ὁ, ἡ, porrectus, extenſus in longitudinem, continuus, perennis. q. ἑνὸν ἔχον, habens annum. vel q. ab εὖ, & ἥκω, id eſt ſub ratione unius venio. Vel ab ἐνέχω, id eſt extendo. Continua extenduntur ſine interruptione: Hinc διηνεκὴς, ἐος, ὁ, ἡ, continuus, perpetuus.

Ἠνεμόεις, εντος, ὁ, ventis expoſitus. ab ἤνεμος, Poet. pro ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ἤνεπον, dixi, allocutus ſum, a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpoſitione ſumente augmentum, quia nihil addit ad ſignificatum. ex ἐν, & ἔπω, dico.

Ἠνεσα, laudavi, aor. 1. verbi αἰνέω. f. έσω, vel ήσω. p. ἤνηκα.

Ἠνεσχέθην, ſuſtinui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνέχω, attollo. fut. ἀνέξω, & ἀνασχήσω. tanquam a σχέω. p. ἔσχηκα. perf. paſſ. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνεσχέθην, & aucta præpoſitione, ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.

Ἠνεσχόμην, ſuſtinui, itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. med. verbi ejuſdem.

Ἠνέχθην, ης, η, celatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi φέρω, perf. paſſiv. ἠνεγμαι.

Ἠνέῳγα, aperui, pro ἀνέῳξα, p. m. ἠνέῳγμαι, perf. paſſ. hinc aor. 1. paſſ. ἠνεῴχθην, verbi ἀνοίγω, aperio. fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. vide ἠνέῳγα.

Ἠνήλωμαι, conſumptus ſum, cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀναλίσκω, abſumo. Sic in partic. paſſ. ἠνηλωμένος, pro ἀνηλωμένος, & in a. 1. paſſ. ἠνηλώθην, pro ἀνηλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, Att. ἐάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, renui, & in 3. plur. ἠνήναντο, a. 1. ind. med. verbi ἀνανεύομαι, recuſo.

Ἦνθε, ſeu ἦλθε, Doric. pro ἦλθε, aor. 2. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἠνθισμένος, tinctus, perf. part. paſſ. a perf. ἠνθισμαι, verbi ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἤνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in plur. ἤνθομες, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἦνι, ecce. pro eodem & ἰδέ. Inde Latin. en.

Ἠνία, ας, ἡ, habena. ἡνίον, ου, τὸ, idem. q. ab ἐνόω, colligo. quia habena ligatur, & tenetur equus; ut ſit ἐννής, id eſt manſuetus. Hinc ἀπλωνής, ἐος, ὁ, ἡ, immitis, ſævus.

Ἤνιγμαι, obſcure dixi, perf. paſſ. unde ἠνιγμένος, perf. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰνίσσομαι, obſcure innuo. f. ξομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus, dictum fabuloſum.

Ἤνιδε, Doric. pro ἴδε, ſeu ἰδού, ecce. vide ἰδού.

Ἠνίσαι, mœrore confectus es, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνιάω. fut. ήσω. perf. paſſ. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, ἡ, mœror.

Ἤνικα, quum, quando, adv. Scribitur & ἡνίκ', q. ab ἧ, quam. quod ab ὅς, qui. in interrogatione eſt πηνίκα, quando?

Ἠνιοχεῖν, aurigari, aurigam eſſe. ex ἡνία, ἡ, habena, & ἔχω, habeo.

Ἠνιόχη, ης, ἡ, nomen mul. q. agitatrix.

Ἠνιοχῆες, nomin. plur. ab ἡνιοχεύς, auriga. gen. έως, ὁ, ex ἡνία, habena, & ἔχω, teneo.

Ἠνίοχον, υ, ὁ, auriga, quaſi ἡνίαν ἔχων, habenas tenens.

Ἤνιπαπον, dixit, pleonaſmo Poet. pro ἤνιπον, 3. ſing. præt. med. vel aor. 2. act. verbi νίπτω. fut. ψω. idem quod νέπω, dico minitabundus. Th. ἔπω, dico.

Ἠνίς, ίδος, ἡ, anniculus. ab ἐνιαυτὸς, ου, ὁ, annus.

Ἠνίσσαμην, ω, ατο, obſcure dixi, aor. 1. med. verbi αἰνίσσω. f. ξω. p. ἤνιχα. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus. At

Ἠνίσσαμην, male dixi, ſine ι, ſubſcripto eſt a. 1. med. verbi νίσσω, idem quod νέπω. Th. ἔπω, dico.

Ἠνίσσετο, obſcure dicebat, 3. ſing. imperf. ἠνισσόμην, verbi αἰνίσσομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἠνίχθω, ænigmatice dicta ſint. 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἠνίξω, χθω, verbi αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico. Thema αἶνος.

Ἤνοθα, florui, p. m. interpoſito ο, pro ἤνθα, verbi ἀνέθω, per metatheſin pro ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἠνοίγην, ης, η, apertus ſum, a. 2. ind. paſs. pro ἀνῴγην, verbi ἀνοίγω, aperio. f. σω. Th. οἴγω, aperio.

Ἠνοιξα, ας, ε, aperui, a. 1. act. ejuſd. verbi.

Ἠνοιξαι, 3. ſing. perf. paſs. verbi ἀνοίγω, vel ἐμφέρω, ab inuſit. Themate οἴω, habens augmentum ſuum extrinſecus.

Ἤνον, perficiebam, per ſyncopen pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω. fut. ύσω, perficio.

Ἠνορέα, vel Jon. ἠνορέη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνοχα, & Attic. ὠνώχα, p. m. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἠνεγκα.

Ἠνοψ, οπος, ſonorus, vocalis; item perſpicuus. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ἤνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντάω, Jon. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤντετο, occurrebat, 3. ſingul. imperf. verb. ἄντομαι, pro ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ.

Ἤντησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀντάω, occurro. fut. ήσω. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, contra.

Ἠντιβόλουν, occurrebam, imperf. verbi ἀντὶ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἀντιβολέω. quod ab ἀντιβολή, collatio, verbi ἀντιβάλλω, contra jacio. Thema βάλλω, jacio. p. m. βέβολκα.

Η'ντιδίκων, contradicebam, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, ου, ὁ, adversarius. hoc ab ἀντὶ, contra, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Η'ντιν' pro ὧντινα, quam, acc. sing. ab ὅστις, ἥτινος, quæ. Th. ὅς, qui, & τίς.

Η'ντο, sedebant, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι.

Η'νυον, 3. sing. imperf. act. ab ἀνύω, perficio. f. σω. p. ὤνυκα. a. 1. ὤνυσα.

Η'νυσα, a. 1. vide ὤνυον.

Η'νωγα, mandavi, p. m. sic ὠνώγειν, εις, ει, pluſq. perf. med. verbi ἀνώγω, jubeo. f. ξω. p. ὤνωχα. a. 1. ὤνωξα.

Η'νωμαι, unitus ſum, perf. paſs. verbi ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus. gen. ἑνός.

Η'νωξα, ας, ε, juſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.

Η'νώρθων, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo. ex ἀνὰ, & ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus. hinc ὀρθόω, erigo.

Η'νώρθωσα, emendavi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi, & them.

Η'νώχλων, angebar, imperf. act. cum duplici augmento, verbi ὀχλέω, turbo. fut. ήσω. a. 1. ὠνώχλησα. perf. ὠνώχληκα. ab ὀχλος, ου, ὁ, turba.

Η Ξ.

Η'ξα, veni. aor. 1. ind. act. verbi ἥκω, venio. f. ἥξω.

Η'ξα, & ἔαξα, aor. 1. ind. activ. verbi ἄγνυμι, frango. vel ab ἄγω, duco. & in 3. plur. ἦξαν. f. ἄξω.

Η''ξει, 3. ſing. fut. 1. verbi ἥκω, venio. fut. ἥξω. a. 1. ἦξα.

Η'ξίε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀξιόω, dignum cenſeo. aor. 1. ἠξίωσα. Thema ἄξιος, ου, ὁ, dignus.

Η'ξίωται, 3. ſingul. perf. paſs. ἠξιώθην, a. 1. ind. paſs. verbi ἀξιόω. Th. ἄξιος.

Η''ξουσι, 3. plural. fut. 1. vide ἥξει. Th. ἥκω.

Η'ξῶ, veniam, Dor. pro ἥξω, f. 1. ab ἥκω.

Η Ο.

Η'οῖ, auroræ, dativ. ſingular. ab ἠώς, genit. ἠοῦς.

Η'οῖος, orientalis, matutinus, adject. ab ἠώς, οῦ, ἡ, aurora.

Ἠ'ομεν, 1. plur. aor. 2. ἦον, ες, ε, Attice pro εἶεν, ες, ε. vulgariter, ἴον, ες, ε. verbi εἶμι, eo.

Η'ον, ες, ε, vide them. præcedens.

Η'όνα, acc. ſing. ab ἠών, όνος, ἡ, ripa, pro ἠΐών, όνος, ἡ, littus.

Ἠ'όνησας, 2. ſing. a. 1. act. verbi αἰονάω, aſpergo, perfundo. fut. ήσω. perf. part. paſs. ἠονημένος.

Η'ὼς, gen. ſing. ab ἠώς, οῦς, & contracte ἠοῦς, ἡ, aurora.

Η Π.

Η'πανία, ας, ἡ, inopia. ἤπανεν, eget. Heſych. convenit cum ἀπάνις. forte ab ἀπὸ, & ἀνίημι, remitto, deſino.

Η'ΠΑΡ, ατος, τὸ, hepar, jecur. in plur. τὰ ἤπατα. Hinc ἡπατικὸς, ὴ, ὸν, hepaticus. Ducamus ab ἔπω, operor, curo, & ἔαρ, ſanguis. Eſt enim officina ſanguinis. Quidam ab ἤπαια. Forte rectum eſt ἦπαρ, ab ἤπιον, benignum. Vel ab ἠπάω, quia venis, ceu canalibus quibuſdam quaſi perforatum.

Η'παπήθω, ης, η, a. 1. ind. paſs. verbi ἀπαπάω, decipio, fallo. fut. ήσω. prær. ἠπάπηκα.

Η''παφε, decepit, 3. ſingul. aor. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω. Thema ἀπάφω, idem.

Η'πάω, perforo, ſarcio. hinc ἠπήσασθαι, aor. 1. inf. med. videtur dici ab ὀπὴ, quod foramen.

Η'πεδανὸς, quaſi ἀπέδανος, claudus, infirmus, ſtolidus. ab α, priv. & πέδανος, firmus, quod a πέδον, ſolum. Alii a πᾶς, pes, derivari volunt.

Η'πείγετο, 3. ſingul. imperf. paſs. verbi ἐπείγω, urgeo, feſtino.

Η''πειγμαι, acceleratus ſum, perf. ind. paſs. hinc ἠπειγμένος, perf. part. ejuſdem verbi.

Η'πείθησα, ας, ε, & in 3. plur. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus ſum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. ex α, priv. & πείθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Η'πείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω. vide ἠπείθησα.

Η'πάλησεν, minatus eſt, a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor. fut. ήσω. prær. ἠπείληκα.

Η'πείροιο, gen. Jon. ab ἤπειρος, ου, ἡ, quod vide.

Η'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens, mediterranea. q. ἄπειρος, infinito velut tractu cohærens, nec ullo interfuſa mari. ex α, priv. & πέρας, τὸ, finis.

Η'πειρωτῶν, gen. plur. ab ἠπειρώτης, ου, ὁ, Epirota, in continente natus. ab Η''πειρος.

Η''πεφνε, Poet. pro ἔπειτα, deinde. ex ἐπὶ, & εἶτα, poſtea.

Η''περ, aut, conjunct. disjunct. Th. ἤ, aut.

Η'περόπευσας, qui decepit, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, decipio. f. εύσω. quaſi ἀπήρων οἰπὶ, infinita, & incerta voce utor. Thema ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Η'πεχθάνοντο, offenſi fuerunt, 3. plural. imperf. paſs. pro ἀπηχθάνοντο, verbi ἀπεχθάνομαι, inviſus ſum. ex ἀπὸ, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Η'πητης, ου, ὁ, ſartor, ab ἠπάω, ſarcio. a. 1. inf. med. ἠπήσασθαι. vide ἠπάω.

Η'ΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris quotidianæ ſpecies. q. ἤπιος, per antiphraſin.

Η'πιόθω, ης, η, aor. 1. ind. paſs. verbi ἀπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, & ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ, lenis.

Η'πιόδωρος, ου, ὁ, lenis, qui ſuavia dat. ex ἤπιος, ου, ὁ, ἡ, mitis, & δῶρον, donum.

Η'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, clemens, placidus, mitis ſermone. quaſi ab ἔπος, verbum. vel ἔπω, dico, quia affari alios non gravatur. Hinc ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas.

Η'πίσατο, Jonic. & Attic. pro ἐπίσατο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσαμαι, idem quod ſimplex ἴσημι, ſcio. hinc imperf. Att. ἠπιστάμην, & ἠπιστέατο, Jon. pro ἐπίστανται.

Η'πιστήθην, a. 1. ind. paſs. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo. fut. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. plur. ἠπίστησαν. ex α priv. & πίστις, fides. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Attice dici pro ἐπιστήθην. ab ἐπίσαμαι, ſcio.

Η'πίστησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀπιστέω. vide ἠπιστήθην.

Η'πίστων, imperf. act. ejuſdem verbi.

Η'πόμην, ut & εἱπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἔπω.

Η'πόρεον, imperf. act. verbi ἀπορέω, dubito. ἠπορεῖτο, imperf. paſs. quod ab α, priv. & πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Thema πάω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Η'που, profecto, aut. ab ἦ, aut, & που, alicubi.

Η'πτατ, tactus eſt, 3. ſing. perf. paſs. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango. f. ψω. prær. ἧφα.

Η''πυον, clamabant, 3. plural. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, ſono. fut. ύσω. q. ab ἔπω, loquor. hinc ἠπύη, vox. an ab ἄω, ſpiro?

Η''πυτα, voc. ſing. ab ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. ab ἠπύω, pro ἀπύω, clamo.

Η Ρ.

Η'ρ', pro ἦ ῥα, num quid? ex ἦ, certe, & ῥα, enclitica particula, vel expletiva.

Η''ΡΑ, ας, & Jon. ἥρη, ης, ἡ, Juno. Quidam per Metathesin ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, quia amabilis, utpote ad reſpirationem nobis omnino opus eſt. hinc ἥραιον, Junonis templum.

Η'ρα, tuli, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. Sed ἦρα, ſine ι, ſubſcripto, eſt prær. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Attic. ἄρημαι, quod uſitatius.

Η''ρα, amabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ρὰθ', pro ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, imprecor. imperf. ἠρώμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, ἡ, preces, imprecatio.

Η'ρακλέης, & contracte Η'ρακλῆς, gen. έους, dat. εῖ, acc. έα. Th. κλείω, celebro.

Η'ρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, nomen propr.

Η'ρακλείη, ης, ἡ, Herculea. ab Η'ρακλέης, quod vide.

Η'ρακλῆς, Hercules. vide Η'ρακλέης.

Η''ραμαι, amatus ſum, perf. paſs. verbi ἐράω, amo.

Η'ράμην, ω, ατο, extuli, a. 1. med. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Η'ραν, 3. plur. a. 1. ἦρα, verbi ejuſd.

Η''ρανος, ου, ὁ, rex. q. ab ἤρος, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Η''ραρα, accommodavi, pro ἄρηρα, p. m. Att. verbi ἄρω, apto.

Η''ρας, amabas, 2. ſingul. imperf. act. verbi ἐράω, amo.

Η'ρασάμην, devovi. aor. 1. med. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, preces. alii volunt eſſe ab ἐράομαι, amor, vel ἐράζομαι, idem. Th. ἐράω, amo.

Η'ράσθην, adamatus ſum, aor. 1. paſs. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ράσσατο, Jon. & Dor. pro ἠράσατο, amaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ρᾶτο, execrabatur, 3. ſingul. imperf. verbi ἀράομαι, ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, imprecatio. Sed ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, amo. vel per ſyncop. pro ἠράσατο, 3. ſing. a. 1. med.

Η'ργάθθην, ης, η, a. 1. ind. paſs. ab ἀργαίνω, albico. f. ανῶ. Th. ἀργὸς, ὴ, ὸν, albus.

Η'ργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. paſs. ab ἐργάζομαι, operor. quod vide.

Η'ργμαι, orſus ſum: perf. paſs. verbi ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. part. paſs. ἀρχθείς.

Η''ρεαι, interrogas, 2 ſing. Jon. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι dicitur & εἴρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico.

Η'ρέθθην, delecti, a. 1. ind. paſs. verbi αἱρέω, eligo. f. ήσω. p. ἤρημαι. a. 2. ἁλων.

Η''ρεθον, 3. plural. imperf. verbi ἐρέθω, lacelſo.

Η'ρει, 3 ſingul. imperf act. verbi αἱρέω, eligo, capio.

Η'ρειπε, 3 ſing. pluſq. perf. verbi ἐρείδω, firmo, fulcio. f. σω. prær. ἤρεικα, & in part. ἠρέπως. a. 1. part. med. ἐρεισάμενος.

Η''ρεκον, ες, ε, proſcindebam, imperf. act. verbi ἐρέκω, frango. f. ξω.

Η'ρείσατο, ſuſtinuit ſe, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐρείδω, fulcio. f. σω.

Η'ρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſs. verbi αἱρέω, capio, eligo. aor. 1. paſs. ἠρέθθην.

Η'ρείψαντο, corripuerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω. a. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤρειπον.

Η'ρέμα, tacite, adverb. ab ἤρεμος, quietus.

Η''ΡΕΜΟΣ, ου, ὁ, quietus, mitis, placidus. Hinc ἠρέμα, ſenſim, leniter.

q. ab

q. ab ἥρως, amabilis, quod ab ἐράω, vel ab ἥμερος.

Ἦρον, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Ἤρεον, capiebam, imperf. act. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐρέφω, tergo. f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, placui, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω. fut. ἀρέσω, placo, & placeo.

Ἤρέτισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἱρετίζω, eligo. f. ίσω. p. ἠρέτικα. Them. αἱρέω, capio.

Ἤρετο, 3. singul. imperf. Attic. verbi ἔρομαι, interrogo. imperf. Jonic. ἠρόμην, ὅ, ετο. Sunt qui velint esse aor. 2. med. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, tollo.

Ἤρθην, venabantur, Doric. imperf. pro ἠράθην, verbi ἠράω, venor. Them. ἠρ, fera. At ἤρθην, cum ι, subscripto, est imperf. Doric. pro ἤρην, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. præt. ἠρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἡρεύνησα, scrutatus sum, aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω. fut. ήσω, indago, scrutor.

Ἥρη, Jon. pro Ἥρα, ας, ἡ, Juno.

Ἥρημαι, elegi, perf. ind. pass. verbi αἱρέω, eligo, capio. f. ήσω. p. ἤρηκα, & in 3. plur. ἠρήκασι.

Ἤρημεν, Varin. per syncop. dici tradit pro ἠρήκαμεν, 1. plur. perf. ἤρηκα, verbi αἱρέω, capio.

Ἠρημώθη, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, vasto. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, ὁ, ἡ, solitudo.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. vide ἠρημώθη.

Ἤρήρει, accommodaveram, plusq. perf. med. Attic. verbi ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἤρκα, p. m. ἦρα, Attic. ἄρηρα, & cum novo adhuc augmento ἤρηρα. hinc plusq. perf. ἠρήρεδν.

Ἠρήρεδο, inhæserat, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐρηρείσμην, σο, εο, verbi ἐρείδω, figo, f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἤρήσαντο, optarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi αἱρέω, seligo. f. ήσω. a. 1. ἤρησα. ind. a. 1. med. ἠρησάμην. Sed ἠρήσαντο, est 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor. Th. ἀρά, ἡ, preces.

Ἤρθην, sublatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αἴρω, tollo. perf. ἤρκα.

Ἤρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, formo, fingo, f. ώσω. Th. ἄρθρον, ου, τὸ, artus.

Ἠΐ, mane, adv. vel vere, ab ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠϊθέη, ας, ἡ, Aurora, quia ἦι γίνεται, id est mane existit, oriente Sole. Hinc ἠϊθέης, έος, ὁ, ἡ, vernus, matutinus. ab ἔαρ, & contracte ἦρ, ver. vel ab ἠήρ, pro ἀήρ, aer, & γίγνομαι, fum.

Ἠϊόανοῖο, gen. Jon. ab Ἠϊόανος, ου, ὁ, Eridanus, nom. fluvii.

Ἤϊζον, imperf. act. verbi ἐΐζω, contendo. fut. ίσω. p. ἤϊκα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἠϊθμημένα, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, numero. f. ήσω. p. ἠριθμηκα. a. 1. ind. act. ἠριθμησα, ας, ε. perf. part. passiv. ἠριθμημένος, η, ον. Them. ἀριθμος, ου, ὁ, numerus.

Ἤϊκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi ἐοικίζω, contendo, litigo. f. ίσω. p. ἤϊκα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἤϊκον, ες, ε, secui, aor. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Ἠϊόνος, ου, ὁ, vel potius ἠϊόνος, laneus, pro ἐϊόνος. Th. εἷρος, εος, τὸ, lana.

Ἠϊος, η, ον, per crasin pro ἐαρινὸς, vernus. Them. ἔαρ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ.

Ἡ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, sepulcrum. q. ab ἔρα, in terra enim humantur mortui.

Ἤϊπον, ες, ε, cecidi, lapsus sum, a. 2. act. ἠϊπόμην, dirutus sum, a. 2. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω.

Ἡ'ϊπώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἐϊπόω, idem quod ἐρείπω, everto.

Ἤϊξα, ας, ε, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἐΐζω, contendo. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἤρκα, tuli, perf. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, sufficiebat, 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. singul. imperf. pass. verbi ἀρκέω, auxilior, sufficio.

Ἤρκεσα, ας, ε, sufficci, aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἤρκται, incepit, 3. sing. perf. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, incipio, seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἡρκώς, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo. p. ἠρκα.

Ἤρμαι, sublatus sum, perf. ind. passiv. verbi αἴρω, tollo. aor. 1. ind. passiv. ἤρθην. a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἤρμοζε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto. f. όσω. Th. ἀρω, apto.

Ἤρτετο, 3. sing. imperf. pass. ἠρτεόμην, ώμην, verbi ἀρτεόμαι, recuso. f. ήσομαι. a. 1. med. ἠρτησάμην, ω, ατο.

Ἤρτυτο, 3. plur. imperf. verbi ἀρτύομαι, capio, consequor.

Ἡρξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. & in 3. plur. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, incipio. f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἤρξαντο, & ἠρξατο, vide in ἠρξάμην.

Ἤρξω, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero. f. ξω. Them. ἀρχὴ, imperium.

Ἡρόδοτος, ου, ω, ὁ, Herodotus, nomen propr.

Ἤρομαι, aratro conscissus sum, perf. pass. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤροκα.

Ἠρόμην, interrogavi, imperf. vel aor. 2. med. verbi Poet. ἔρομαι, interrogo. At ἠρόμην, ι subscripto, est imperf. pass. verbi αἴρω, tollo.

Ἤρος, gen. sing. ab Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἡρόφιλα, ας, ἡ, Aurora, quia ἦρ γίνεται, id est mane existit, oriente Sole. Hinc ἠρόφιλος, έος, ὁ, ἡ, vernus, matutinus. ab ἔαρ, & contracte ἦρ, ver. vel ab ἠήρ, pro ἀήρ, aer, & γίγνομαι, fum.

Ἠρόφιλος, gen. Jon. ab Ἠρόφιλος, ου, ὁ, Eridanus, nom. fluvii.

Ἤρπαζον, imperf. act. verbi ἐρπάζω, contendo. fut. ίσω. p. ἤρπακα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἠρπασμένα, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀρπάζω, numero. f. άσω. p. ἠρπάγμαι. a. 1. ind. act. ἠρπασα, ας, ε. perf. part. passiv. ἠρπασμένος, η, ον. Them. ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina.

Ἤρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Sed ἦρσαν, 3. plur. a. 1. est ab ἄρδω, humecto.

Ἤρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἤρτηται, appensus sum, perf. pass. verbi ἀρτάω, appendo. f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἤρτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

Ἡ'ΡΤΥΓΙΟΝ, ου, τὸ, herba quædam aculeata, a similitudine aliqua ἠρυγγος.

Ἤρυγγος, villus dependens ex mento hircorum, aut caprorum, tanquam εἴριον, seu lanugo.

Ἤρυγε, eructavit, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω.

Ἠρύκακε, inhibuit, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, inhibeo.

Ἤρυκον, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, inhibeo, impedio. f. ξω.

Ἤρυον, hauriebam, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, seu ἀρύτω, haurio. f. ύσω.

Ἤρυτο, pluſq. perf. pass. 3. singul. verbi ἐρύω, traho, custodio. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. med.

Ἤρχ', pro ἦρχε, incepit, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχατο, Jon. pro ἦρχμενοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, arceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, imperium, initium.

Ἤρχε, præibat, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἠρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι. Them. ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχὴ.

Ἤρω, 2. sing. a. 1. med. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo. Sed ἦρω, per apocop. pro ἦρωα, accus. sing. ab ἥρως, heros. At Ἠρώ, ώος, ους, ἡ, Ero, nomen propr. virginis.

Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. plur. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρῴδης, ου, ὁ, nomen regis. q. heroe oriundus.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gr. heroas profligans.

Ἡρώησα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἡρῶϊος, & κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, communiter vero ἡρωϊκὸς, ἡ, όν, heroicus. Th. ἥρως.

Ἤρων, amabam, imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros. nom. plural. ἥρωες. inde ἡρωίνη, ης, ἡ, heroina.

Ἠρώτα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo. f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. sing. & 3. plur. imperf. act. ejusdem verbi.

Η Σ.

Ἧς, suæ, genit. ab ἥ, sua. quod ab ὅς. Sed ἧς, & ἧσιν, pro αἷς, dat. plur. Jon. ab ἥ. Th. ὅς, suus.

Ἧς, eras, 2. sing. imperf. & Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ἧς, sis, 2. sing. sub. At ἧς, dixisti, per Aphæresin pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἧσα, cecini, a. 1. ind. act. verbi ἄδω, contracte pro ἀείδω, cano.

Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, sedeo.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nomen Prophetæ. Hebr. salus a Domino.

Ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum. At ἦσαν, Att. pro εἶσαν, i. verunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, eo. Vel per synæresin positum pro ἧῖσαν, 3. plural. pluſq. perf. med. ἧεν. Potest etiam ἦσαν, esse 3. plur. aor. 1. verbi ἄδω, cano. Sunt qui velint ἦσαν, etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pluſq. perf. per crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, scio, fut. ήσω. p. εἴδηκα.

Ἧσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, delecto. f. ήσω. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, suavis.

Ἥσατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi ἥδομαι, delector. vide ἧσας. Sed ἦσατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi ἄδω, cano.

Ἡσαῦ, ὁ, nomen viri ἀκλίτου. Hebr. factus.

Ἡσέβησα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α, priv. & σέβω, colo.

Ἥσθ,

Η᾽σω, mittet, 3. singul. fut. ind. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἶκα. Potest etiam esse fut. 1. verbi ἥδω, delecto.

Η᾽σέλγημαι, petulans fui, perfect. ind. passiv. verbi ἀσελγέω, petulanter ago. f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, petulans, insolens.

Η᾽σέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, idem quod ἀσελγέω, petulanter ago. vide ἠσέλγημαι.

Η᾽σεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἕω, seu ἕζω, sedeo. Sed ἧστο, est aor. 1. ab ἄδω, cano.

Η᾽σθα, eras, Paragoge Æol. τῶ θα, pro ἧς, 2. sing. imperf. Sed ἦσθα, sis, Æol. etiam pro ἦς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, sum. Sunt etiam, qui ἦσθα, per sync. poni credant pro ἤδησθα, noveras, & hoc pro ἤδεις, θα Æolic. paragoge, quod est 2. singul. pluſq. perf. ἤδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio. f. ήσω. p. m. οἶδα.

Η᾽ζω, sedere, præs. inf. ab ἧμαι, sedeo.

Η᾽θείλω, aor. 1. opt. passiv. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, εῖα, ὑ, ἡ, suavis.

Η᾽θένηκα, elangui, perf. activ. verbi ἀθενέω, sum infirmus viribus. fut. ήσω. ab ἀθενὴς, invalidus, quod ex α priv. & θένω, valeo, possum.

Η᾽θένουν, languebam, imperf. ejusdem verbi.

Η᾽θείπες, gavisi, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, suavis.

Η᾽θεσο, 3. sing. a. 2. med. ἠθόμην, ου, εσο, verbi αἰθάνομαι, sentio. f. αἰθήσομαι. p. ἤθημαι.

Η᾽θη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, suavis. Sed ἤθη, ejusdem temporis, & modi, ab ἄδω, cano.

Ἠθημαι, sensi, perf. ind. pass. hinc in 3. sing. pluſq. perf. ἤθητο, & in perf. inf. ἠθῆθαι, verbi αἰθάνομαι, sentio. a. 2. med. ἠθόμην.

Η᾽θλιω, ης, η, lætatus sum, & in 3. plur. ἤθηνται, a. 1. ind. pass. hinc ἥθλιωαι, aor. 1. inf. verbi ἥδω, delecto. Thema ἡδὺς.

Η᾽θησάμην, ω, ατο, sensi, a. 1. ind. med. verbi αἰθάνομαι. vide in ἤθεσο.

Ἠθῆθαι, sensisse, perf. inf. pass. ejusdem verbi. vide ἤθημαι.

Η᾽θήσομαι, lætabor, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. a. 1. ind. pass. ἥθλιω. Th. ἡδὺς, suavis.

Η᾽θητο, 3. sing. pluſq. perf. verbi inusit. ἐέθεομαι, pro ἕννυμαι, induor. perf. part. ἐέθημένος. ab ἐέθης, ητος, ἡ, vestis. Thema ἕω, seu ἕννυμι, induo. At ἤθητο, cum ι, subscripto, est 3. sing. pluſq. perf. passiv. verbi αἰθάνομαι, sentio. vide ἤθημαι.

Η᾽θιον, ες, ε, devorabam, imperf. act. verbi ἐέθίω, edo. f. ἰσω. p. ἤσθικα. Th. ἐέθω, idem.

Η᾽σθμηνα, ας, ε, anhelavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, anhelo. fut. ανῶ. præt. ἤσθμαγκα. Th. ἄσθμα, ατος, τὸ, flatus.

Η᾽θόμην, & in 3. plur. ἤθοντο, aor. 2. med. verbi αἰθάνομαι, sentio. fut. αἰθήσομαι.

Η᾽σι, sit, Jonic. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, sum. Sed ἧσι, per Apocopen pro φησὶ, 3. sing. a φημὶ, dico.

Ἦσιν, per Paragog. Poet. pro ἦ, 3. sing. sub. εἰμὶ, sum. Sed ᾗσιν, suis, dat. pl. Jon. pro οἷς, suis, vel quibus. ab ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um. vel, qui, quæ, quod.

Η᾽σίοδος, ου, ὁ, Hesiodus, nom. propr. q. ex ἧσις, εως, ἡ, delectatio, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Η᾽σίων, inedia premebar, imperf. verbi ἀσιτέω, quod ex α priv. & σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis.

Η᾽σκεον, Jonic. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκεον, exercebar, 3. sing. imperfect. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Η᾽σκήθην, exercitatus sum, aor. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Η᾽σκηνα, exercui, perf. act. verbi ἀσκέω. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Η᾽σκησαν, aptarunt, 3. plur. a. 1. act. ejusdem verbi.

Η᾽σκων, exercebam, imperf. act. ejusdem verbi.

Ἠσμαι, decantatus sum, perf. passiv. verbi ἄδω, cano.

Η᾽σμαι, lætatus sum, perf. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, εῖα, ὑ, suavis. Sunt qui ἧσμαι, sedi, velint esse perf. pass. verbi ἕζω, sedeo. perf. ἧκα.

Η᾽σμὲν, sciveramus, per syncop. pro ἠδειμὲν, 1. plural. pluſq. perf. ἤδειν, Att. pro εἴδειν, quod per crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio.

Η᾽σο, eras, vel fueras, 2. sing. imperf. vel pluſq. perf. ἤμην, verbi εἰμὶ, sum. Tum ἧσο, est 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, sedeo.

Η᾽παζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ἀπάζομαι, amplector. fut. άσομαι. p. ἤπασμαι.

Η᾽πιηκα, tutatus sum, perf. ind. act. hinc part. ἠπικόπες, verbi ἀπίζω, defendo. Th. ἀπὶς, ἰδος, ἡ, clypeus.

Η᾽σε, pro ἧστο, cecinit, 3. sing. a. 1. ind. act. ἤσα, verbi ἄδω, cano.

Η᾽σθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, superor. Th. ἧσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.

Η᾽σσοι, minus, n. g. vide ἧσσων.

Η᾽ΣΣΩΝ, & ἧπων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & in neut. gen. ἧσσον, vel ἧπον, minus. q. ἡκίων, ab ἧκα. ἧσσα, vel ἧτται, inferiores partes. inde ἡσσάομαι, superor.

Η᾽σαι, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, sedi. quod vide.

Ἡσάπην, imperf. act. verbi ἀσαπάω, instabilis sum, vacillo. ex α, privat. & ἵστημι, sto. inde σάσις, &c.

Ἦσε, sciebatis, per syncop. pro ἤδειτε, 2. plur. pluſq. perf. ἤδειν, per crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, scio. Sic ἦσαν, pro ἤδεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

Η᾽σλιον, erant, dual. imperf. Poet. pro ἦτον, & in 2. plur. ἧστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, sum. Sed ἧσθον, sedebant, 3. dual. imperf. ἧμαι, verbi ἧμαι, sedeo. At ᾔστον, sciverant, 3. dual. pluſq. perf. per syncop. pro ᾐδείτην, verbi εἰδέω, scio.

Η᾽σο, sedebat, Poet. pro ἧστο, 3. singul. imperf. verbi ἧμαι, sedeo. vel est pluſq. perf. ab ἕζω, sedeo.

Η᾽σον, ἧσθον, eratis, erant, Poet. pro ἦτον, ἧτην, dual. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Η᾽σσαπε, illuminabat, 3. sing. imperf. act. verbi ἀσσράπτω, fulguro. fut. ψω. p. φα.

Η᾽σωθέπκα, perf. act. verbi ἀσωθέπω, non sto pactis. quod ex α, priv. & σωπίθημι, compono. Thema πίθημι, pono.

Η᾽συχάζω, quiesco. fut. άσω. p. ἡσύχακα. præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, ου, ὁ, ἡ, quietus.

Η᾽συχία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, tranquillitas, silentium. ab eodem them.

Η᾽σύχιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἥσυχος, quietus.

Η᾽ΣΥΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, quietus. q. ἧσιν ἔχων, suam habens complacentiam. Gall. qui est a son aise, ab ἥδω, delecto. inde ἧσις, voluptas. vel ab ἕω, colloco, pono. vel ab ἧκα.

Η᾽σφαλίσαντο, muniverunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἀσφαλίζω, firmo. fut. σω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, tutus. hoc ex α, priv. & σφάλλω, everto.

Η᾽χμλον, 3. plur. a. 2. act. verbi ἀχάλλω, molestе fero.

Η᾽σχολήθησαν, operam dederunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, occupatus sum, quod ab ἄσχολος, cui otium non est. quod ex α, priv. & σχολὴ, ης, ἡ, otium.

Η᾽σχύνετο, erubescebat, & in 3. plural. ᾐσχύνοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Η᾽σω, mittam, fut. 1. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ὦ. Sed ἧσω, ibo, f. 1. verbi εἶμι, ab ἔω, inusitat.

Η Τ.

Η᾽τασον, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐτάζω, examino. f. άσω.

Η᾽τ᾽, pro ἥτε, hæcque, articulus præpos. habetque accentum ob sequent. dict. enclitic. τε.

Η᾽τε, eratis, 2. plur. imperf. ὦ, verbi εἰμὶ, sum. Sed ἧτε, est 2. plural. sub. ejusdem verbi.

Η᾽τεε, & ᾔτεεν, sequente vocali, & contracte, ᾔτει, 3. sing. imperf. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Η᾽τε, certe, nimirum.

Η᾽τεκώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω. aor. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, sterilem efficio. ex α, priv. & τέκνον, filius. Th. πίκτω, pario.

Ἠπεκειν, accusaveram, pluſq. perf. verbi αἰτέω.

Η᾽τιων, & ἦτον, erant, eratis, imperf. dual. verbi εἰμὶ, sum.

Ἠτήσαθε, 2. plur. ᾐτήσαντο, 3. sing. aor. 1. med. verbi αἰτέω. f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Η᾽τοι, vere, certe, adverb. Th. ἦ.

Ἠτάτο, objurgabat, 3. sing. imperf. ab αἰτάομαι, accuso. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἠτιμώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, quod vide.

Η᾽τίμησε, pro ἠτίμησε, inhonoravit, 3. singul. aor. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α, priv. & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Η᾽τοι, sive, seu, vel. Th. ἦ, aut.

Η᾽τοίμαζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. vide ἡτοίμασα.

Η᾽τοίμασα, ας, ε, & in 3. plur. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. p. ἡτοίμακα. perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, paratus.

Η᾽τοίμασαι, 3. sing. perf. pass. ἡτοίμασμαι. vide ἡτοίμασα.

Η᾽τον, eratis, dual. imperf. εἰμὶ, sum.

Η᾽ΤΟΡ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. q. ab ἄω, spiro, fulgeo. unde ἀΐω, accendo. cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus.

Η᾽τιων, 3. plur. imperf. pass. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Η᾽ΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, stamen, textum. ut sit quasi ἠΐτριον, a νέω, neo. Schol. Nicandri etiam ἤτριον affert pro epate. an a textura venarum?

Η᾽ΤΡΟΝ, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico subjecta, ubi sc. ἧτρον intestinorum. aut ab ἔδω, quia ibi vasa cibaria, aut intestina, velut corona complicata.

Η᾽πα, vel ἧσσα, ης, ἡ, clades. quod ab ἡπάομαι. Th. ἧπων, minor.

Η᾽πάθαι, præs. inf. ab ἡπάομαι, quod vide.

Η᾽πάομαι, ῶμαι, superor, inferior evado. perf. pass. ἧπημαι. a. 1. pass. ἠπήθην, ης, η. a. 1. part. ἡπηθείς, έντος. Th. ἧττων, minor.

Η᾽πημα, ατος, τὸ, diminutio, defectus, clades. Th. ἧσσων, minor.

Η᾽πημένος, victus, perf. part. pass. verbi ἡπάομαι, quod vide.

Η᾽πον, ονος, τὸ, minus; item damnum; εἰς τὸ ἧττον, cum detrimento. Th. ἧσσων.

quasi

quasi a μικρός, parvus. ἥττων, minor. ἐλάχιστος, minimus.

Ἠτυχέω, 3. sing. imperf. verbi ἀτυχέω, adversa fortuna utor. quod ex α, priv. & τύχη, ης, ἡ, fortuna.

Ἤτω, sit, vel esto, pro ἔστω, 3. singul. imperat. ab εἰμί, sum. ab inusit. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, & crasi ἤτω.

Η Υ

Ηὔγει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐγέω, credo. αὔχει, ab αὐχέω, glorior.

Ηὔδα, & ηὐδα, 3. sing. imperf. αὔδαον, dicebam, verbi αὐδάω, fut. ήσω. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro αὐδάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi ωὐδάζομαι, loquor. idem quod αὐδάω. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδηκώς, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω, fut. ήσω, vocem edo. Them. αὐδή.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, volo. quod vide.

Ηὗδον, dormivi, imperf. vel aor. 2. act. verbi εὕδω, dormio. f. εὐδήσω.

Ηὗηα, arefeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, arefacio. Th. αὖος, ficco.

Ηὐθύνθη, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω, dirigo. f. υνῶ. p. γνα. Th. εὐθύς, rectus.

Ηὐκαίρουν, imperf. Attic. pro εὐκαίρουν, ων, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi. f. ήσω. quod ex εὖ, bene, & καιρός, ὁ, occasio, tempus.

Ηὐκόμοιο, pulchricoma. Poetic. diæresi, pro εὐκόμου. gen. Jonic. ηὐκόμοιο. ex εὖ, & κόμη, coma.

Ηὔλη, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, ων, verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλός, ὄν, ὁ, tibia.

Ηὐλήσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. activ. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibia cano. fut. ήσω. p. ηὔληκα. Them. αὐλός, ὄν, ὁ, tibia.

Ηὐλίσθησαν, ης, η, & in 3. plur. ηὐλίσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, stabulor, pernocto, excubo. perf. ηὔλισμαι. Them. αὐλή, ῆς, ἡ, aula, stabulum.

Ηὐλόγηα, 3. sing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico. f. ήσω. p. εὐλόγηκα. ex εὖ, & λόγος, verbum. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ηὐν, bonum, acc. sing. ab ηὖς, bonus. Th. εὖς, εος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Them. ἀέξω, idem.

Ηὔξατο, 3. sing. aor. 1. med. Att. verbi εὔχομαι, oro.

Ηὔξεν, ingemuit, aor. 1. ind. act. verbi αὔω, & per διάλυσιν ἀύω. fut. αὐσω: hinc præsens geminato σσ, ἀύσσω. fut. ξω. a. 1. ηὔξα. Vel a comm. f. αὐσω, Dor. ἀύξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab ωὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. ἀέξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι.

Ηὔξησα, aor. 1. ind. act. vide ηὐξήθην. Th. ἀέξω.

Ηὐπορέιτο, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi εὐπορέω, abunde possum, est mihi facultas. f. ήσω. p. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per syncop. pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro ηὑρησάμην, aor. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. aor. 2. ἐφρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα.

Ηὕρω, 2. singul. aor. 1. med. ηὑράμην, quod vide.

Ηὖς, Poetica ectasi pro εὖς, bonus, fortis. gen. ηὸς.

Ηὔσα, ας, ε, clamavi, dissolut. diphthong. pro αὔσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ηὔτ', pro ηὔτε, sicut, tanquam. per Ectasin, & dialysin Jon. pro εὖτε, adverb.

Η Φ

Ηὗφα, perf. act. ab ἅπτω, necto. f. ψω. a. 2. ἧφον. perf. pass. ἧμμαι. a. 1. pass. ἥφθην.

Ηὕφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, ignis. q. ab ἅπτω, accendo, & αἴστω, destruo.

Ηὕφασα, contrectavi, aor. 1. ind. act. verbi ἁφάω, tracto. quod ab ἁφή, ῆς, ἡ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ηὐφδήκασιν, 3. plur. pluscq. perf. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno. imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκώς, quod ab ἀφειδής, ές, ὁ, ἡ, qui non parcit. ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ηὐφείθην, concessi, pro ἀφείθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, demitto, permitto. quod ex ἀπό, & ἵημι, mitto. Th. ἔω, idem.

Ηὐφιακώς, duplici augmento, pro ἀφιακώς, perf. part. act. verbi ἀφιάζω, habenas detrecto. ex ἀπό, & ἰωία, ας, ἡ, habena.

Ηὗφε, Dor. pro ἧφθη, 3. sing. aor. 1. pass. ab ἅπτω, tango.

Ηὑφθαι, attigisse, perf. inf. pass. ab ἅπτω, tango. f. ψω. p. ἧφα. perf. pass. ἧμμαι.

Ηὗφιε, permisit, aor. 2. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, permitto. cujus aor. 2. ἄφιον, & cum augmento præpositionis ἧφιον, ες, ε. Vel potius dicendum, esse a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto. f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἧφιον.

Ηὐφίει, emittebat, 3. sing. imperf. pro ἧφιεν, ut ἔτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Thema ἔω, mitto.

Ηὐφυσάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio. f. ύσω. p. ἧφυκα.

Ηὐφωρίσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀφορίζω, termino, definio. f. ίσω. p. ἀφώρικα. quod ex ἀπό, & ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes.

Η Χ

Ηὖχε, 3. sing. perf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθείς.

Ηὔχει, 3. singul. ind. præs. verbi ηὐχέω, sono. f. ήσω. Them. ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ηὐχέτα, pro ηὐχήτα, voc. singul. ab ηὐχήτης, ου, ὁ, canorus. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ηὐχή, idem quod ἦχος, quod vide.

Ηὐχήεις, & in f. g. ηὐχήεσσα, resonans, adject. ab ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ηὐχθέθην, ægre tuli, aor. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, ægre fero. f. έσομαι, quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τό, pondus.

Ηὐχθηκα, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχθαίνομαι, quasi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. aor. 2. med. ηὐχθέμην. Them. ἔχθος, εος, τό, odium. Sunt qui velint ab ἀχθομαι, derivari. Tum Thema est ἄχθος, εος, τό, onus.

Ηὐχθην, ης, η, ductus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω.

Ηὐχθηρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio prosequor. f. αρῶ. p. ηὐχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τό, odium.

Ηὐχθόμην, odio fui, & in 3. plur. ηὐχθοντο, a. 2. ind. med. verbi ἐχθάνομαι, odio sum. q. ab ἐχθέομαι. vide ηὐχθημαι. Vel est imperf. verbi ἀχθομαι, succenseo. fut. έσομαι, vel ήσομαι, Thema ἄχθος, εος, τό, pondus.

Ηὖχι, pro ᾗ, ubi, adverb. Them. ὅς, ἥ, ὅ, qui.

Ηὔχλυσε, 3. sing. aor. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror. f. ύσω. Th. ἀχλύς, ύος, ἡ, caligo.

Ηὐχμαλώτευται, 3. singul. perf. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco. a. 1. act. ηὐχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχμαλωτεύω.

Ηὔχον, Dor. pro εἶχον, imperf. activ. ab ἔχω, habeo. f. ἕξω. quod vide.

Ηὔχος, ου, ὁ, sonus. An ab ἦχα, perf. act. verbi ἄγω, frango? an potius ab ἀάω, flo? unde ωὔω, clamo. Hinc ηὐχέω, sono. Ηὔχω, όος, ους, ἡ, Echo. ηχέω, sono, insono. ηχήεις, εσσα, εν, ἡ, institutio, qua prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur. ηχητής, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit. ηχέμυθος, ου, ὁ, qui prima elementa discit.

Ηὐχρεώθην, & in 3. plur. ηὐχρεώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρεόω, inutilem reddo. f. ώσω. p. ηὐχρεώκα. ex α priv. & χρεία, ας, ἡ, usus.

Η Ψ

Ηὑψάμην, ω, ατο, attigi, aor. 1. med. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango. fut. ψω. p. ἧφα.

Ηὔψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo. f. ἑψήσω. inde ἔψημα, pulmentum.

Η Ω

Ηὠδ', pro ηὼπε. vide ηὼς.

Ηὠδων, mane. Est & ἑωδων, diluculo. Th. ἠώς, aurora.

Ηὠθι, adv. in aurora. ab ἠώς, aurora.

Ηὠνίκα, 3. singul. pluscq. perf. act. verbi αἰωνίζω, æterno. fut. ίσω. p. ηὠνικα. Th. αἰών, ῶνος, ὁ, ævum.

Ηὠρείτο, 3. singul. imperf. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Them. αἰωρέω, sursum tollo.

Ηὠρεον, imperf. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo. f. ήσω. p. ηὠρηκα.

Ηὼς, όος, ους, ἡ, aurora, diluculum, dies. acc. ηὼ, ηὼν, & ηὼθ, pro ηὼτε, vel ηὼτε. hinc ηῷος, ου, ὁ, matutinus. ab αὔω, splendeo. ut sit quasi αὐὼς: αυ, mutatur in η, & inde fit ηὼς.

Θ.

Octavæ litteræ figura, novem denotat. sonum habet τῷ τ, addita aspiratione. ϑ Jon. pro τ. ϑ in φ, Æol. ut φήρ.

Θ', pro τε, &, sequente aspiratione.

Θάασσεν, sedebat, 3. sing. imperf. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, sedeo, celeriter moveor. Th. θοός, ή, όν, celer, velox.

Θαγῇ, 2. singul. fut. 2. med. θαγέομαι, verbi θάσσω, propero, pro θαάσσω. vide θάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Syr. uber.

Θαῆτο, Doric. pro θεᾶτο, & hoc Jonic. pro ἐθεᾶτο, 3. singul. imperf. verbi θεάομαι, & Jonic. θηέομαι, ῆμαι, specto.

Θάεο, Jon. pro θάου, vide, præs. imper. pass. verbi θάομαι, pro θεάομαι, specto. f. άσομαι. hic θᾶσαι, pro θέασαι aspice, a. 1. imperat. med. θασόμμαι, pro θεασόμμαι, Dor.

Θάημα, ατος, τό, Dor. pro θέαμα, τό, spectaculum. vide θεάομαι.

Θαητός, ή, όν, mirus, admirandus, conspicuus, Doric. pro θεατός, ab eodem verbo.

Θαίβω, agito, impello. Hesych. pro ἐλαύνω. An a θύω, pro ὁρμῶ, & ἐνθύω, & a βία?

Θαιμός,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Θαμὸς, οἰκία, στόρ@, Hesych. an corruptum a δόμ@?
ΘΑΙΡΟΣ, ὄ, ὁ, cardo, axis. a θύρα, janua. Hesych.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile. piscium latibulum: quia est eis ut θάλαμ@. Nam & θάλαμ@, pro stabulo piscium dicitur. est & θαλάμη, pars narium, quæ μύξαι ἀκροφύσιον. Est etiam θαλάμη, fanum Castoris, ac Pollucis, quia οἶκ@.
Θαλαμήϊα ξύλα, ligna thalamo struendo apta. Thema θάλαμ@, ὄ, ὁ, thalamus.
Θαλαμηπόλ@, ὄ, ὁ, ἡ, circa cubiculum versans. ex θάλαμ@, & πολέω, verso.
Θαλαμίη, ης, ἡ, navis foramen, qua remus in aquas exsertus exstat. Th. θάλαμ@.
Θαλάμι@, ad thalamum pertinens: ut in navi θάλαμ@, remex.
Θαλάμοισι, dat. plur. Jon. a θάλαμ@.
ΘΑΛΑΜΟΣ, ὄ, ὁ, thalamus, cubiculum, cella, domus, nidus, pars navis inferior. nuptiarum locus, & dies. q. a θάλειν, scil. χθών. Vel θάλειν ἅμα. Eustath. ducit a θάλπειν, quia ibi cubantes foventur. Hinc θαλάμη, ης, ἡ, cubile. θαλάμι@, ad thalamum pertinens. Ἐπιθαλάμιον, carmen nuptiale.
ΘΑΛΑΣΣΑ, seu θάλαττα, ης, ἡ, mare. quasi a θάλλω, quod virtrei sit coloris. vel quia aquarum vi est omnis vigor, & generatio. unde Thales aquam omnium corporum principium dixit. vel quia θολὸς, turbida est aqua marina. Vel θάλασσα, q. ἅλασσα, a salsedine. ὁ ἅλς, sal. hinc θαλάσσι@, θαλασσαί@, & θαλάσσι@, ὄ, ὁ, ἡ, marinus.
Θαλασσοκρατεῖν, maris imperium obtinere. hinc θαλασσοκράτωρ, ορ@, ὁ, qui maris imperio potitur. ex θάλασσα, ἡ, mare, & κρατέω, fortiter impero. Th. κράτ@, ες@, τὸ, robur.
Θαλάττι@, ὄ, ὁ, ἡ, marinus. a θάλαττα, ης, ἡ, mare.
Θαλέει, Poet. pro θάλλει, 3. singul. præs. ind. verbi θάλλω.
Θαλέθοντες, florentes, præs. part. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, floreo.
Θάλεια, ας, ἡ, nomen Musæ. Est & θάλεια, seu θαλία, ἡ, epulum solemne, dies festus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω.
Θάλει@, εία, ον, virens, floridus, a θάλλω, vireo. θάλεια, florens vitæ status, dies festus.
Θαλερός, ά, όν, in flore existens. ab eodem them. θαλερώτερον, profusius, comp.
Θαλέω, ῶ. fut. ήσω. Poet. floreo, vireo. Metaph. decoror, ornor. θάλησε, aor. 1. Jon. Th. θάλλω.
Θάλια, Jon. θαλίη, ης, ἡ, nomen mul. Et θάλιαι, convivia sunt, solemnitates. θαλιάζω, florida convivia agito. Th. θάλλω.
Θαλίῃ, convivio, dat. sing. θαλίηφι, dativ. plural. Jon. a θάλια, ας, ἡ. Th. θάλλω, vireo.
Θαλλία, seu θαλία, ας, ἡ, idem etiam quod θαλλὸς, ὄ, ὁ, ramus virens, germen. Th. θάλλω.
Θάλλοισα, ας, ά, Doric. pro θάλλουσα, ης, ἡ, florens, præs. part. f. g. a θάλλω.
Θαλλὸς, ὄ, ὁ, oleæ termes, omnis frons virens. θάλ@, ες@, τὸ, stirps, planta. ab eodem them.
Θάλλουσιν, florent, 3. pl. ind. præs. a θάλλω.
ΘΑΛΛΩ. fut. λῶ, vireo, pullulo, floreo. p. πέθαλγα. hinc θαλερὸς, ὄ, ὁ, virens, floridus. an a θάλ@?
Θαλ@, ες@, τὸ, germen, Poet. pro θαλὸς, ὄ, ὁ, vel θαλὸς, ὄ, ὁ, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus. Th. θάλλω.

Θάλπεαι, Jon. & Dor. pro θάλπῃ, cremaris. 2. sing. præs. sub. pass. a θάλπω, foveo.
Θάλπι@, ὄ, ὁ, nomen propr. quasi a θαλπιάω, calesco. Them. θάλπω, foveo.
Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præs. part. Poet. a θαλπιάω, calesco. Th. θάλπω, foveo. f. ψω.
Θαλπιωΐ, Cant. 4. 4. εἰς θαλπιωΐ, ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii, turres præaltas vertunt.
ΘΑΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio. q. θάλλειν ποιῶ, florere facio. hinc θάλψις, εως, ἡ, focus, fomentum. θάλπ@, ε@, τὸ, calor, æstus.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. item spes, quia calefacit: ut contra metus frigefactat. ab eodem them. Vide Hesych.
Θαλυίη, Hesych. θάλψι ποιεῖ. θαλύω, calefacio. θαλυκρὸς, calidus.
Θαλύσι@, α, ον, ex novis frugibus factus. ut panis θαλύσι@. Sed θαλύσια, festum post comportatas fruges. primitiæ frugum. Them. θάλλω, vireo, germino.
Θαλφθείς, calefactus, aor. 1. part. pass. θαλφθῆ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi θάλπω. f. ψω, foveo.
Θάλωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi θάλλω, vel θαλέω, foveo.
ΘΑΜΑ, adverb. crebro, frequenter. θαμέως, idem. q. ex ἅμα, quod simul est: inde θαμινὸς. hinc θαμὰς, έ@, ὁ, ἡ, creber, frequens. θαμὲς, ός, ὁ, idem.
Θάμβη, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. palma.
Θάμβεε, obstupuit, 3. sing. imperf. Jon. verbi θαμβέω. fut. ήσω. Th. θάμβ@, ε@, τὸ, quod vide.
Θαμβέω, ῶ, obstupefacio, expavesco. f. ήσω. p. πεθάμβηκα. præs. pass. θαμβέομαι, expavesco, obstupefio. imperf. pass. ἐθαμβεόμην, ούμην, & 3. plur. ἐθαμβέοντο, ούντο. aor. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, ἡ. Th. θάμβ@, ε@, τὸ, stupor.
Θάμβησεν, expavit, 3. singul. aor. 1. Jonic. pro ἐθάμβησεν, verbi θαμβέω, quod vide.
ΘΑΜΒΟΣ, ε@, τὸ, stupor, attonita admiratio. hinc θαμβέω, stupeo. q. a θηπω, idem. q. θάπ@.
Θαμέες, & θαμέας, nom. & acc. plur. a θαμὺς, quod vide.
Θαμιὰ, ᾶς, ὁ, & θαμιὸς, ὄ, ὁ, frequens. Th. θαμὰ, adv. crebro.
Θαμὺς, έος, ὁ, ἡ, frequens, creber. nom. plur. θαμέες. Th. θαμὰ.
Θαμίζω, frequento, frequens sum. ab eodem them.
Θαμιμψαδὴς, Scythice, Neptunus appellatur.
Θαμινὰ, frequenter, crebro, Poetic. adv. idem quod θαμὰ.
ΘΑΜΝΟΣ, ὄ, ὁ, frutex, fruticetum. quasi creber ramis. a θαμινὸς, creber, & quasi densus. Frutices in sylvis densius concrescunt. quod a θαμὰ, crebro.
Θάμυριες, solemnis cœtus, qui θαμὰ, id est, cum frequentia congregatus.
Θανάπι@, ὄ, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer, a θνήσκω, morior. quod vide.
Θαναποφόρ@, ὄ, ὁ, ἡ, lethifer, a, a θάνατ@, ὄ, ὁ, mors, quod a θνήσκω, morior, & φέρω, fero. prær. med. πέφορα.
Θάνατ@, ὄ, ὁ, mors. gen. Jon. θανάτοιο, a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον. θανάτῳ πόρειν, dare letho.
Θανεῖν, præs. inf. a θανατόω, quod vide.
Θανατόω, ῶ, occido. fut. ώσω. p. πεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. aor. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. act. θανατῶσαι. aor. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθείς, έντ@, ὁ. ab eodem them.

Θανατώσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, occido. quod vide.
Θανέειν, Jon. pro θανεῖν, a. 2. inf. quod vide.
Θανέμμεν, a. 2. inf. act. Jon. & Dor. pro θανεῖν, quod vide.
Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανέομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.
Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.
Θανοίσας, mortuæ, gen. Dor. pro θανούσης, aor. 2. part. f. g. a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον.
Θανὸν, aor. 2. part. act. neut. gen. θανόντ', pro θανόντω, accus. sing. m. g. θανόντων, genit. plur. a. 2. part. a θνήσκω, ὀντ@, ὁ, verbi θνήσκω, morior. quod vide.
Θανέομαι, fut. 2. med. θανοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi ejusdem.
Θανὼν, όντ@, ὁ, ἡ, a. 2. part. act. ab eodem verbo.
Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, accus. singul. part. præs. act. verbi θεάω, vel θεάομαι, specto.
Θάπτεν, 3. singul. imperf. Jon. verbi θάπτω, quod vide.
ΘΑΠΤΩ, sepelio, admiror. fut. ψω. p. τέταφα. aor. 1. ind. ἔθαψα. aor. 1. inf. θάψαι. aor. 2. ind. ἔταφον. aor. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, sepultus fui. aor. 2. inf. pass. ταφῆναι. fut. 2. pass. ταφήσομαι. præt. med. τέθαπα. Hinc τάφ@, ὄ, ὁ, sepulchrum. ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura. ἐπιτάφι@, ὄ, ὁ, ἡ, sepulchralis, funebris. quasi a θῶ, id est, pono, vel ab ἄπω, τ, præfixo, accendo: quod veteres cadavera non sepelirent, nisi concremata, & ad cineres redacta.
Θάρ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. spirans.
ΘΑΡΓΗΛΙΑ, ας, ἡ, sc. ἑορτὴ. Vel θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, sacra in honorem Apollinis, & Dianæ. cum pro primitiis sacra facerent, coquebant semina in olla, quam vocabant θάργηλον, eodem nomine quoque ipsam ἱκετηρίαν, id est, supplicationem. q. a θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.
Θαργηλιὼν, undecimus mensis Atheniensium: quia θέρει τῷ γῷ. Aprili respondet.
Θαρσάλε@, idem quod θαρσαλέ@, fidens. Them. θάρσ@, ε@, τὸ, fiducia.
Θαρσεῖν, præs. inf. a θαρσέω, quod vide.
Θαρσέω, ῶ, confido, bono animo sum. f. ήσω. p. πεθάρσηκα. a. 1. ἐθάρσησα. a θάρσ@, ε@, τὸ, idem quod θάρσ@, fiducia.
Θαρσαλέ@, ὄ, ὁ, fidens, audax. comp. θαρσαλέώτερον, major audacia, substantive. Thema θάρσ@, ε@, τὸ, fiducia.
Θαρσαλέως, audacter, adv. a θαρσαλέ@, quod vide.
Θάρσει, confide, præs. imperat. activ. a θαρσέω, fiduciam habeo. præs. part. θαρσῶν. θαρσήσας, a. 1. part. πεθάρσηκα, perf. act. Th. θάρσ@.
Θαρσὸς, ε@, ὁ, Tharsensis. vide θάρσ@, ε, ἡ.
Θαρσεῦσα, ας, ά, Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens. vide in θάρσει.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. vide θάρσει.
ΘΑΡΣΟΣ, ε@, τὸ, & per Metathes. θρᾶσ@, εος, τὸ, fiducia, audacia. q. a θέρω, calefacio. ut θερμὸν ἔργον, audax facinus. hinc θαρσὺς, ε@, ὁ, audax. θαρσαλέ@, ὄ, ὁ, idem. θαρσέω, fiducia præditus sum. θαρσὺς, έ@, ὁ, audax. θράσεως, audacter.
Θάρσ@, ὄ, ἡ, nomen urbis, Apostoli Pauli patria. Ponitur & pro Oceano, 1. Reg. 22. 49. Pro gemma, Exod. 28. 29. Actor. 3. 30. hinc θαρσὸς, Tharsensis.

Θαρσωνέκω,

Θαρσωέσκω, Poet. pro θαρσώω, quod vide. inde imperf. θαρσωέσκην.
Θαρσώω, fiduciam affero. f. ωῶ. præf. part. f. g. θαρσώουσα. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θάσαι, Dor. pro θέασαι, Poet. vel Jon. aor. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, ſpecto, pro quo Poetæ θάομαι.
Θασεύς, έως, ὁ, Doric. pro Θησεύς, Theſeus.
Θάσομαι, ponam, Doric. pro θήσομαι, f. 1. med. verbi τίθημι, pono.
Θασσόμβος, Doric. & per craſin pro θεασόμβος, fut. 1. med. part. a θεάομαι, ſpecto.
ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ἡ, Thaſus, inſula quædam maris Ægæi. unde Thaſia uva. An a θέω, pono, quod bene poſita?
Θᾶσσον, celerius, compar. pro τάχιον, ex ταχύς, celer.
Θάσσω, ſedeo, a θέω, pono, quod eſt ſedere facio.
Θάσσων, celerior, quaſi θοάσσων, a θοός, celer, comparativus ex ταχύς, ταχίων, & θάσσων.
Θάτερος, alteruter, a τὸς, pro ὁ, & ἕτερος. Sic θατέρᾳ, pro τῇ ἑτέρᾳ, & ſic porro θάτεραι, Dor. pro ταὶ ἕτεραι.
Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira. in plur. θαύμαθ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, miror.
Θαυμάζομεν, 1. plur. præſ. ind. θαυμασόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. a θαυμάζω, quod vide.
ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, miror, admiror, colo, obſervo. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε. a. 1. ſub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ. perf. paſs. πεθαύμασμαι. a. 1. paſs. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. paſs. θαυμασθῆναι, admirationi eſſe. f. 1. med. θαυμάσομαι, ῃ, ται. q. a θαῦμα, miraculum, quod a θάω, vel θεάω. ut ſit quaſi θέαμα, ſpectaculum, quo viſo homines mirantur. Hinc θαυμάσιος, α, ον, admirabilis. θαυμασιώτατος, η, ον, idem. θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, miraculum.
Θαυμάσσω, admiror, pro θαυμάζω. inde θαυμασσάντες, fut. part. plur. num.
Θαύμαντος, gen. ſing. a θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri.
Θαυμάσιος, α, ον, admiratione dignus, a, um. Thema θαυμάζω, quod vide.
Θαυμαστός, ἡ, όν, admirabilis. ἀ θαυμαστόν, non eſt mirum. ab eodem themate.
Θαφθεὶς, εῖσα, έν, ſepultus, a, um. in dat. plur. θαφθεῖσι, aor. 1. part. paſſ. a θάπτω, ſepelio. aor. 1. inf. paſſiv. θαφθῆναι.
Θάψαι, aor. 1. inf. act. verbi θάπτω, ſepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον.
Θάψια, ας, ἡ, herba quædam ferulacea, a Thapſo inſula ſic dicta.
ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, lignum Scythicum. Vel herba ad tingendum apta; quia lanam rubefacit. a Thapſo flumine ubi naſcitur.
Θάω, video, ſcil. cum ſtupore. Eſt & θάω, nutrio.

Θ E.

Θεά, ᾶς, ἡ, Dea. Θεᾶν, gen. plur. Dor. ſed θεάων, pro θεῶν, Æolic. Thema Θεὸς, Deus.
Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum. accuſ. ſingul. θέαν. Thema θεάομαι, ſpecto. Poteſt θέα, etiam dici in præſ. imperat. act. a θεάω, ſpecto.
Θεαθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi θεάομαι, ſpecto. quod vide.
Θέαινα, idem quod θεὰ, Dea.
Θεανὼ, ἡ, Theano. 4. contract.
ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ſpecto, contemplor. fut. 1. med. άσομαι. perf. paſſ. πεθέαμαι. a. 1. paſſ. ἐθεάθην. aor. 1. inf. paſſ. θεαθῆναι. aor. 1. med. ἐθεασάμην, ω, απο. aor. 1. inf. med. θεάσασθαι. aor. 1. part. med. θεασάμενος. hinc θέαμα, ατος, τὸ, ſpectaculum. θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. θέατρον, ου, τὸ, locus, in quo ludi ſpectantur. q. a θάω, contracte ex θεάω, ſpecto, ſcil. cum admiratione.
Θεάμονι, ου, τὸ, pro loco ſacro, vel templo. vide in θεωρός.
Θεασάμενος, aor. 1. part. med. θεάσασθαι, aor. 1. inf. med. a θεάομαι, quod vide.
Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. acc. plur. θεατὰς, ab eodem verbo.
Θεατίζω, in theatrum omnibus ſpectandum produco. f. ίσω. p. πεθεάτικα. perf. paſſ. πεθεάτισμαι, quod a θέατρον, ου, τὸ. vide in θεάομαι.
Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, ſpectaculum. dativ. ſingul. τῷ θεάτρῳ. Th. θεάομαι, ſpecto.
Θεεν, diſcurrebat, pro ἔθεεν, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι.
Θεε, legitur 1. Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro thalamo. Symmachus vertit ὠδὸς. Aquila πρόθυρον.
Θείειον, Poet. & Jon. pro θεῖον, ου, τὸ, ſulphur. hinc θειόω, ſulphure fumigo. Sic & θέειος, Poet. pro θεῖος, α, ον, divinus.
Θειόμβροτος, Jon. pro θεόμβροτος, præſ. part. a θεάομαι, ῶμαι, ſpecto.
Θεῖος, α, ὁ, Poetic. pro θεῖος, divinus.
Θεῆς, Deabus, Jonic. pro θεαῖς, a θεὰ, Dea. Th. θεὸς.
Θεήσασθαι, contemplari, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med. a θεάομαι.
Θεήσεαι, Jonic. pro θεήσῃ, 2. ſing. fut. med. verbi θεάομαι, ſpecto. f. θεήσομαι, & Jon. θεήσομαι, ῃ.
Θεητὸς, ὴ, όν, cum admiratione ſpectandus. a θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, ſpecto. fut. ήσομαι, Jon. ήσομαι.
Θεῖα, ἡ, nomen mul. Sed θείη, divinam, Jon. pro θείαν, a θεῖος, εία, θεῖον, divinus, a, um. Thema θεὸς, Deus.
Θέιει, Jonic. vel Poetic. pro θεῖ, currit, 3. ſing. præſ. a θέω, curro. f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.
Θείη, ης, ἡ, aor. 2. opt. act. Sed θείη, ponat, eſt 3. ſingul. præſ. ſub. a θέω, pono, pro quo Poetæ θέω. vel eſt a. 2. ſub. Poetic. pro θῇ, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.
Θεῖναι, a. 2. inf. act. a τίθημι, pono.
ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Poet. fut. νῶ. p. κα. præſ. part. paſs. f. g. θεινομένου, verberatam. vide θένω, τύπτω, id eſt, cædo.
Θείοιο, gen. Jonic. pro θέου, a θεῖος, divinus. vide in θεῖα.
Θείομεν, ponamus, 1. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro θῶμεν, verbi τίθημι. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. ſub. θῶ, Poet. θεῶ, & in plural. θείωμεν, & metri gratia θέωμεν, & ſyſtole θεῖομεν.
Θεῖον, ου, τὸ, ſulphur. quod a θεῷ ſit, tanquam πῦρ κεραύνιον, ignis fulmineus. Eſt & θέαρος, & θεάφιον, tanquam divinitus accenſum, ab ἅπτω, accendo. Eſt & θεῖον, ου, τὸ, divinitas, numen. Th. θεὸς, Deus.
Θεῖος, εία, εῖον, divinus, a, um. Eſt & θέϊος, Poetic. pro θεῖος. Thema θεὸς, Deus.
Θειοτέρως, & θειότερον, divinius, adv. comp. a θεὸς, Deus.
Θεότης, τος, ἡ, divinitas, divina majeſtas. ejuſdem them.
Θεῖπε, per ſyncop. pro θείπατε, 2. plur. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θειώδης, ες, ὁ, ſulphureus. a θεῖον, ου, τὸ, ſulphur.
Θείωσα, conſecravi, Jon. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, Deo conſecro. Th. θεὸς, Deus.
Θέλ', pro θέλε, præſ. imperat. act. a θέλω, vel ἐθέλω, volo. f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.
Θελγὶν, ῖνος, ὁ, veneficus. a θέλγω, decipio.
Θελγομβίη, geſtiens, præſ. part. paſs. f. g. ab eodem them.
ΘΕ'ΛΓΩ, mulceo, delinio, decipio, f. ξω. q. εἰς τὸ θέλῃ ἄγω, impello quocumque velim. Poſſis etiam referre ad θηλή, quæ mamma: ut ſit velut lactare, & quæ molliter tractanda. hinc θελκτήρ, delinitor. θελκτήριον, illecebra.
Θέλεις, vis, 2. ſingul. præſ. ind. a θέλω, volo.
Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. a θέω, pono. Th. θέμελον.
Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas, & in plur. τὰ θελήματα. θέλησις, εως, ἡ, idem. a θέλω, volo.
Θελήσω, volam, f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.
Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. ab eodem them.
Θελκτήρ, delinitor. θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. a θέλγω, mulceo.
Θελξινόων, permulcentium, gen. plur. a θελξίνοος, mentem demulcens. a θέλγω, mulceo, & νόος, mens.
Θέλοισα, Doric. pro θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a θέλω, volo.
Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, volunt, 3. pl. præſ. ind. act. a θέλω, volo.
Θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a θέλω, volo. f. θελήσω.
Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono. Th. θέμελον, ου, τὸ, fundamentum.
Θέλω, ſeu ἐθέλω, volo, delector, opto. imperf. ἤθελον, ες, ε. fut. θελήσω. perf. πεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Attic. ἠθέλησα. aor. 1. ſub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω. an θέλειν, a θέειν λίαν? Potius a θύω, & λῶ.
Θέμα, ατος, τὸ, id quod poſitum. quæſtio, quæ pro fundamento diſſertationis ponitur. Eſt & θέμα, ſidus natalitium, horoſcopum. a τίθημι, pono.
Θεμβήν, ἀνεμος νότου, ἡ ἀναπλή.
Θεμέθλοις, dativ. plural. a θέμεθλον, idem quod θέμελον, ου, τὸ, fundamentum.
Θεμείλιον, Poet. pro θεμέλιον, ου, τὸ, & Θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Thema θέμελον, idem.
Θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. p. πεθεμελίωκα. perf. paſs. πεθεμελίωμαι. pluſq. perf. ἐπεθεμελιώμην, ωτο, ωντο, & Jon. πεθεμελίωντο, 3. ſing. Hinc θεμέλιον, & θεμέλιος, ab eod. them.
Θέμεν, Jonic. pro θεμεναι, Doric. pro θεῖναι, ponere. a. 2. inf. act. θέμεν ἀπάσαν ἄμφι πνὺξ ἀγάγμεν, ponere omne ſtudium circa rem aliquam. θέμεν, aor. 2. part. med. a τίθημι, pono.
Θέμερος, ου, ὁ, gravis, venerandus. Th. θέμις, jus.
Θέμεθλον, Poet. idem quod θέμελον, fundamentum. Thema θέμελον, ου, τὸ, idem.
ΘΕ'ΜΕΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono. θεμέλιον, ου, τὸ, idem. Θεμελιόω, fundo, fundamentum pono.
Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poet. a Themide contextus. ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτός, a πλέκω, plico, necto, & Θέμις, quod vide.
ΘΕ'ΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, jus, lex, inſtitutum. vectigal. a θέω, pono. hinc θεμιστὸς, ὴ, όν, legibus conſentaneus. ἀθέμιστος, ου, ὁ, ἡ, nefarius. Eſt & Θέμις, nomen Deæ.
Θεμισκέρων, οντος, ὁ, juris ſtudioſus, qui jura colit, & juſtitiam exercet. ex θέμις, jus, & κέω, pro κεράω, vel κεράννυμι, miſceo.
Θεμίσκοπος, ου, ὁ, Poetic. juris inſpector, & præſes. Ex θέμις, jus, & σκέπτομαι, video.
Θεμίσσω, fut. ίσομαι. aor. 1. med. ἐθεμισσάμην,

σάμλω; Poet. juſte judico, guberno. Th. θέμις.

Θέμιζα, juſtitiam, acc. ſing. θέμιζες, vectigalia, oracula, a θέμις, ιος, ἡ, quod vide.

Θεμιζεί-ος, α, ον, Poetic. pro δίκαι-ος, juſtus. Th. θέμις.

Θεμιζέων, gen. plur. Jon. a θεμιζὴ, ῆς, ἡ, a θεμιζὸς, ὁ, ἡ, legibus conſentaneus. Th. θέμις.

Θεμιστοκλέως, gen. ſing. a Θεμιστοκλέης, ους, ὁ, Themiſtocles.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nomen mul. q. quæ ſapit ex legibus.

Θεμιστώ, οῦς, ἡ, nomen mul.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, conſentaneum θέμιδι, licitum. Eſt & θεμιστὸς. θεμιστεύω, jus dico, impero. Th. θέμις, quod vide.

Θεμὸς, diſpoſitio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare, accedere cogo, facio. q. a θέω, pono. ut ſit ponere in conſpectu. Alii a θέμις, quatenus eſt δικαιόν.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola. cavitas manus, & pedis. q. a θέσα, quia in volam ponuntur, quæ dantur. aut a θένω, quod illa pars manus percutiatur.

Θένω, cædo, pulſo, tundo. ut θείνω. f. θενῶ. a. 2. ἔθανον. hinc θάνατος. q. a θύω, ferio, macto.

Θεοβλαβὴς, ὁ, ἡ, cui Deus mentem eripuit. ex θεὸς, & βλάπτω, noceo. f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θεόγνις, ιδος, ὁ, Theognis, nomen proprium.

Θεοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, a Deo doctus. ex θεὸς, Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro θεοδμητος, ος, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus, tributus. Sic θεοδμήτα, ας, ἁ, Dor. pro θεοδμήτη, divinitus condita. Ex θεὸς, Deus, & δέμω, ſtruo. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδορος, ος, ὁ, Theodorus.

Θεόδοτος, ος, ὁ, divinitus & a Deo datus. idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. ἔδω, video.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, vocat. ſingul. a θεοείκελος, Deo ſimilis. quod ex θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, aſſimilo.

Θεόθεν, ἀπὸ τοῦ θεοῦ, divinitus, a Deo. adverb.

Θεοῖο, genit. Jonic. pro θεοῦ, a θεὸς, Deus.

Θεόισα, Doric. pro θέουσα, ης, ἡ, currens, præſ. part. f. g. a θέω, curro.

Θέοιτο, θοῖτο, 3. ſing. aor. 2. med. opt. Jonic. a θέω, ῶ, pro communi θείμλω, θεῖο, θεῖτο, verbi τίθημι, pono.

Θεόκριτος, ος, ὁ, Dearum judex. periphraſ. Paridis. a θεὸς, & κρίνω, judico.

Θεόκτις, ος, ὁ, ἡ, a Deo conditus. a θεὸς, & κτίζω, condo, creo.

Θεολόγος, ος, ὁ, ἡ, Theologus. Tribuitur Joanni Euangeliſtæ κατ' ἐξοχὴν, q. d. λέγων περὶ τοῦ θεοῦ.

Θεομαχέω, Deo repugno. fut. ήσω. p. πεθεομάχηκα. hinc θεομάχος, ος, ὁ, ἡ, Deo repugnans. ex θεὸς, & μάχομαι, pugno.

Θεόμλω, Poet. pro τῶμλω, 1. plur. a. 2. ſub. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθλω.

Θεόμοιρος, ος, ὁ, Poet. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, qui ſortem divinitus eſt adeptus, & hinc præſtantiſſimus. Ex θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, ſortior.

Θεόντων, gen. plur. part. præſ. a θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θεόπνευς, ος, ὁ, ἡ, divinitus inſpiratus. ex θεὸς, & πνέω, ſpiro. fut. πνεύσω.

Θεόπομπος, ος, ὁ, Theopompus, nomen proprium. Vel a Deo miſſus. a πέμπω, mitto.

Θεοπροπέω, vaticinor. θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio. θεοπρόπιον, vaticinium. θεοπρόπος, ος, ὁ, vates. quod a θεὸς, Deus, & πρέπω, excello, decorus ſum.

Θεόρτος, ος, ὁ, Poet. ὃν θεῦ ὠρμένος, ἢ ἐλθών, a Deo excitatus, & profectus. ex θεὸς, & ὄρω, excito.

ΘΕΟ'Σ, ου, ὁ, Deus. & aliquando etiam pro Dea. q. a θέω, pono, facio. q. ὁ θεὸς τὰ πάντα, & idem θεᾷ, ſeu θεῖται, inſpicit omnia, & θέει διὰ πάντων, penetrat omnia. hinc θεότης, ητος, ἡ, Deitas. θεῖος, α, ὁ, ἡ, divinus. ἄθεος, ος, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas. ἔνθεος, ος, ὁ, ἡ, divinus, in quo Deus eſt. ἐνθουσιάζω, numine afflor. ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, afflatus divinus.

Θεόσδοτος, divinitus data. ex θεὸς, & δίδωμι, do. θεόσδοτος, a Deo datus.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei cultor. ex θεὸς, Deus, & σέβω, colo.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei oſor. ex θεὸς, & στυγέω, odi.

Θεόταυρος, ος, ὁ, Deus taurus. Epith. Jovis.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Them. θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ος, ὁ, Theotimus, nomen proprium. Vel divinitus honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Jonic. Dei apparitio. ex θεὸς, & φαίνω, appareo.

Θεόφιν, divinitus, adverb. interdum & pro θεοῖς, a θεὸς.

Θεόφραστος, ος, ὁ, Theophraſtus, nomen proprium.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Divina mente præditus. vates, propheta. ex φρὴν, mens, & θεὸς.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla. θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, ſervus, quod vide.

Θεραπεία, ας, ἡ, ſanatio, famulatus. ab eodem them.

Θεραπθείσῃ, dat. ſingul. aor. 1. part. paſſ. f. g. θεραπθέισαν, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. verbi θεραπεύω, quod vide.

Θεραπεύω, famulor, ſervio, curo, ſano, cum accuſ. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. fut. εύσω. p. πεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. paſſ. ἐθεραπευόμλω, ου, ετο. perf. paſſ. πεθεράπευμαι. perf. part. πεθεραπευμένος, η, ον. aor. 1. ind. paſſiv. ἐθεραπεύθλω, ης, η. Thema θεράπων, miniſter.

Θεραπνίη, Jonic. pro θεραπεία, quod vide.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ. De qua urbe conſule Stephanum, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. ſingul. θεράποντε, nom. dual. θεράποσι, dat. plur. a θεράπων, οντος, ὁ, miniſter.

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus. q. a θέρω, curo. hinc θεράπαινα, ης, ἡ, miniſtra. θεραπεύω, famulor, ſervio, curo. θεραπεία, ας, ἡ, miniſterium, ſanatio. θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, miniſter. item curator, medicus. θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, obſequioſus. ἀθεράπευτος, ος, ὁ, ἡ, inſanabilis.

Θεραφείμ, imagines, idola.

Θερείη, ης, ἡ, Jon. pro θέρεια, vel θερεία, idem quod θέρος, æſtas.

Θερειτάτη, per ſyncop. pro θερειοτάτη, ſuperlativ. a θέρειος. vide in θερείη.

Θερὸς, Doric. pro θέρος, gen. ſingul. a θέρος, εος, τὸ, æſtas.

Θερέω, idem quod θέρω, calefacio.

Θερίζω, meto, cum Accuſ. ſæpe abſolute ponitur. f. ίσω. p. πεθέρικα. a. 1. part. θερίσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. πεθέρισμαι. a. 1. paſſ. ἐθερίσθλω. Th. θέρος, εος, τὸ, meſſis.

Θερινὸς, ὴ, ὸν, æſtivus. a θέρος.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præſ. inf. a θερίζω, meto. quod vide.

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, meſſis. ab eodem them.

Θερισὴς, οῦ, ὁ, meſſor. ejuſdem etiam them.

Θέρμαστρον, ſeu θερίστριον, ου, τὸ, veſtis æſtiva. Th. θέρος, æſtas.

Θερμὸς, nom. plur. n. g. a θερμὸς, calidus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμαίνω, calefacio. fut. ανῶ. a. 1. ἐθέρμηνα. perf. πεθέρμηγκα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι, calefio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμλω, ου, ετο. perf. paſſ. πεθέρμασμαι. aor. 1. paſſ. ἐθερμάνθλω. Th. θέρω, calefacio.

Θέρμετο, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi Poet. θέρμομαι, pro θερμαίνω, calefacio. ejuſdem them.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, calidus, a. & in ſuperlat. θερμότατος. hinc θέρμη, ης, ἡ, calor. Th. θέρω, calefacio.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, æſtas, meſſis. q. a θέρω, ferveo. quia calida ejus temperies, & æſtas maxime fervet, & in æſtate nos pariter incaleſcimus. hinc θερμὸς, ὴ, ὸν, æſtivus. θερίζω, æſtatem tranſigo, ſano. θερισμὸς, οῦ, ὁ, meſſis. θερισὴς, οῦ, ὁ, meſſor.

Θερσίτης, ου, ὁ, Therſites, nomen proprium.

Θέρσος, Æolic. pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρτω, fut. Æol. a θέρω, calefacio, quod vide. inde θερσόμενος, f. 1. part. med.

ΘΕ'ΡΩ, calefacio, medeor, curo. f. θερῶ, & Æol. θέρσω. q. curo fovendo. calore fovemur, & fomentationes calidæ eſſe debent ad perſpirationem promovendam. hinc θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus. θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor. θέρμη, calor, æſtus.

Θὲς, pro θέτω, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθλω.

Θέσαν, poſuerunt, Jonic. pro ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. ἔθλω, ejuſdem verbi.

Θεῦναι, aor. 2. inf. med. θέσθω, 3. ſingul. a. 2. imperat. med. a τίθημι, pono.

Θέσις ἐπέων, carminum compoſitio. a τίθημι.

Θεσκέλος, per ſyncop. pro θεοείκελος, ſic in plur. n. g. θέσκελα, divina, Deo ſimilia. ex θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

ΘΕ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, lex. ſtrues lignorum. q. a θέω, pono, ſtatuo. inde θέσμιος, ος, ὁ, legitimus. θεσμὸς, inſtituta.

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, ſacrum Cereris. θεσμοφόρια, feſta in Cereris honorem. ex θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπεσία, ας, ἡ, & Jon. θεσπεσίη, vide in θεσπέσιος.

Θεσπέσιος, ος, ὁ, ἡ, divinus, genit. Jon. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπιδαὲς πῦρ, ignis divinitus ardens. quod a θέσπις, divinus, & δαίω, uro.

Θεσπίζασα, Doric. pro θεσπίσασα, aor. 1. part. activ. f. g. a θεσπίζω, vaticinor.

Θεσπίζω, vaticinor. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, & θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum.

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus. q. ex θεὸς, & ἔπω, vel ἔσπω, Poetic. dico. hinc θεσπίζειν, vaticinari, ſtatuere, ſancire.

Θεσπρωτοὶ, gen. plur. a Θεσπρωτὸς, Theſproti, populi in Epiro.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, nomen urbis. Gr. victoria Theſſalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis.

Θέασαν, Jon. & Poet. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic θέασαντο, 3. pl. a. 2. med. a τίθημι, pono.

Θεσίης, ᾱ, ὁ, Thestes, nom. propr.

Θέσπωρ, ὁ, Ænopis filius. hinc θεσπελόης.

Θέσφατα, τὰ, responsa divina. a θέσφατος, ᾱ, ὁ, ἡ, a Deo dictus. quod a θεὸς, & φημὶ, dico.

Θετέον, nomen verbale, a τίθημι, pono.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, positivus, a, um. in pl. n. g. θετικά. Th. τίθημι, pono.

Θέτις, ἡ, Thetis, nomen propr. Deæ.

Θέτο, reposuit, Jon. pro ἔθετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi τίθημι, pono. aor. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Θετὸς, ἡ, ὸν, positus, adoptivus. ab eodem them.

Θετταλία, ας, ἡ, Thessalia, nomen regionis. hinc Θεσσαλοί, οἱ, Thessali.

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θές, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θεῦ, Doric. pro θοῦ, vel θέσο, aor. 2. imperat. med. verbi τίθημι, pono.

Θεύγρις, ιδος, ἡ, per crasin, pro θεοπρὶς.

Θεύγεσσι, Cretensium dialecto, pro θέλγεσσι. Hesych.

Θεύδας, ᾱ, ὁ, nomen pseudoprophetæ. Gr. torrens.

Θεύμερᾷ, Dor. pro θεομερεῖ, quod Attice θεύμερῇ, dat. singul. a θεύμερης, ες, ὁ, ἡ, Dor. pro θεομερὴς, ες, ὁ, ἡ, divinus, a, um. q. ἀπὸ θεοῦ μεμερισμένη, παρὰ τοῖς δεδουλωμένη τῇ θείᾳ. quod a θεὸς, Deus, & μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.

Θεύμορος, ᾱ, ὁ, per Crasin, & Doric. pro θεόμορος, a Deo datus, seu per distributionem alicui a Deo datus. ex θεὸς, & μέρω, partior.

Θεῦσαι, Jon. pro θεῖσαι, 2. singul. f. 1. med. hinc θεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θευτόμυρος, Dor. pro θεύσομυρος, f. 1. part. med. ejusdem them.

Θευχαρίλα, Dor. pro θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕΩ, f. θεύσομαι, curro, cursu contendo. Est & θέω, pono, facio. unde τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Jon. 1. plur. aor. 2. sub. act. a τίθημι, pono.

Θεώντων, gen. plur. part. præs. a θεάω, exhibeo me videndum. Th. θεάομαι, specto.

Θεωρεῖται, 3. sing. præs. pass. a θεωρέω, specto. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio. vide in θεωρός.

Θεωρέω, specto. fut. ήσω. p. τεθεώρηκα. aor. 1. sub. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρός.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, vide in θεωρός.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, nomen navis publicæ, qua Athenienses suos θεωροὺς, & sacrorum publicos ministros ad oraculum consulendum mittebant.

ΘΕΩΡΟΣ, ῠ, ὁ, spectator, contemplator. q. a θεάομαι, specto. hinc θεωρέω, specto, contemplor. θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur; item, præceptum. θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, contemplativus. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio. Est & θεωρὸς, ὁ, qui rerum divinarum curam gerit. a θεὸς, & ὥρα, cura. hinc & θεάτριον, pro loco sacro.

Θ Η.

Θήβα, Doric. pro Θήβῃσι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, Thebis.

Θηβαγενὴς, ές, ex urbe Thebarum oriundus. ex Θήβη, & γένομαι, nascor.

Θήβαζε, Thebas, adverb. a Θήβη, quod vide.

Θηβαῖος, ᾱ, ὁ, & in plur. Θηβαῖοι, οἱ, Thebani.

Θήβη, ης, ἡ, nomen urbis Bœotiæ. hinc Θήβηθεν, Thebis, adverb.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. a θήγω, acuo.

Θήγει, acuit, 3. sing. præs. ind. a θήγω, quod vide.

ΘΗΓΩ, acuo, incito, instigo. f. ξω. p. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα. q. πρὸς τὸ θοὸν ἄγω, ad acumen cogo, id est acutum reddo.

Θηεῖσθαι, Jonic. pro θεᾶσθαι, præs. inf. a θεάομαι, specto.

Θηείτο, contemplabatur, Jon. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. singul. imperf. a θηέομαι, Jonic. pro θεάομαι, specto. quod vide.

Θηλύμυθος, ᾱ, ὁ, Jon. & Dor. pro θεαόμυθος, præs. part. a θεάομαι.

Θηλύνετο, Dor. pro ἐθηεῖτο, quod Jon. pro ἐθεῶντο, intuebantur, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Θηήσαντο, contemplati sunt, Jonic. pro ἐθεάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi θηέομαι, pro θεάομαι. hinc θηήσασθαι, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med.

Θηητὸν, mirandum, verbale a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, specto.

Θηΐον, Jon. pro θεῖον, τὸ, sulphur. quod vide.

Θηκαῖος, α, ον, q. thecæ destinatus, ad aliquid condendum, vel recipiendum. a τίθημι, pono.

Θηκάμενος, ponens, aor. 1. part. med. a τίθημι, pono. f. ήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Jon. pro ἔθηκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. θήκατο, 3. singul. aor. 1. med. Jon. ejusdem verbi.

Θῆκε, posuit, Jon. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θήκη, ης, ἡ, theca, ubi aliquid reponitur, sepulchrum. a τίθημι, pono.

Θηλάζω, lacto, lac præbeo. præs. part. f. g. θηλάζουσα. f. άσω. p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. Thema θηλὴ, ἡ, papilla.

Θηλαστὴν, ὁ, ἡ, nutritor, nutrix. a θηλάζω, lacto. Them. θηλὴ, ης, ἡ, papilla.

Θήλεα, & θηλέη, Jon. pro θήλεια, fœmella. accus. plural. θήλεας. nom. pl. θήλαι. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus. acc. θῆλυν.

Θηλέω, Jonic. pro θαλέω, idem quod θάλλω, germino, pubesco.

Θήλεως, genit. Attic. a θῆλος, quod vide.

ΘΗΛΗ, ης, ἡ, papilla, mamma, apex, ruma. q. a θάω, nutrio. vel ex quo lac θάλλα, scaturit, & quasi pullulat. hinc θηλάζω, lacto, fugo.

Θηλητὴρ, χωητὸς, apud Hesych. forte legend. θηρητὴρ, venator. a θὴρ, fera.

Θηλυδρίας, ὁ τεθηλυμμος, mollis, effœminatus. a θῆλυς, & δράω, ut sit fœminam ago.

Θηλυΐζεσθαι, fœminarum more lascivire. a θῆλυς, fœmina.

ΘΗΛΥΣ, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, ας, ἡ, τὸ θῆλυ, fœmineus, a, um. vel fœmina. q. a θηλὴ, quia mamma lactifera instruitur, virisque majores mammas habet.

Θηλυτεράων, mulierum, gen. plur. Æol. a θηλύτεραι, compar. f. g. a θηλύτερος, effœminatior, mollior. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus.

Θηλυτόκος, ᾱ, ὁ, fœmellipara. ex θῆλυς, fœmina, & τίκτω, pario. præt. med. τέτοκα.

Θηλὼ, Hesych. βοφὸς, τιθὴ, altrix, nutrix. a θηλὴ, mamma.

Θημὼν, acervus rerum simul positarum. a τίθημι, pono. Est & θημωνία.

Θιὼ, acervus, idem quod θὶν. Est & θὶω, expletiva particula: & pro quidem sumitur, & certe.

Θιώτιον γάλα, Hesych. a θάω, nutrio, lacto.

Θιξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a θίγω, acuo. f. ξω.

Θιοῦσ, 2. singul. opt. præs. pass. a θιόω.

Θιόμαι, Jon. pro θεάομαι, specto; video.

Θιῶπω, stupeo, cum stupore admiror. q. a θεάω, miror. admirationem enim visu ostendimus. Sic & mirari est videre. usurpatur τέθηπα, & πεφῶν, pro θαπὼν. Alii ad θάπω, referunt.

ΘΗΡ, ρὸς, ὁ, fera. gen. plur. θηρῶν, dat. pl. θηρσὶ. q. a θέω, curro. huc enim illuc in sylvis discurrunt feræ. hinc θηρίον, ᾰ, τὸ, bellua. θηριώδης, ες, ὁ, ἡ, ferinus. θήρα, ας, ἡ, venatio, tendicula. θηράω, & θηρεύω, venor, sector. θηρατὴς, & θηρευτὴς, ᾶ, ὁ, venator.

Θήρα, ας, ἡ, venatio; item tendicula. hinc θηράω, venor. Th. θὴρ, ὁ, fera. Est & Θήρα, ἡ, Insula.

Θηραῖον ἔαρ, vaticinium in insula Thera redditum. Th. Θήρα.

Θηρᾶν, præs. inf. a θηράω, venor. Th. θὴρ.

Θήρειον, π. ἄπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. a θὴρ, bellua.

Θηρεύε, præs. imperat. activ. a θηρεύω, præs. inf. θηρεύσαι, aor. 1. inf. activ. a θηρεύω, feras venor. Them. θὴρ.

Θηρεύεμμον, Jon. pro θηρεύειν, venari, affectare. præs. inf. a θηρεύω, quod vide.

Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, venaticus. ejusd. verbi, & them.

Θηρεύω, feras venor, insidiose observo, capto. f. εύσω. p. τεθηρεύκα. a θὴρ, ὁ, fera.

Θῆρις, gen. sing. Jonic. a θήρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fera. Th. θὴρ.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Poet. pro θηρευτὴρ. a θηρεύω, venor. Th. θὴρ, ρὸς, ὁ, fera.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator. ejusdem verbi, & them.

Θηριάλωτος, ᾱ, ὁ, ἡ, a feris captus. a θηρίον, fera, & ἁλίσκω, capio.

Θηριόβρωτος, ᾱ, ὁ, ἡ, a feris comestus, a θηρίον, & βιβρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum belluis pugno. f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. quod a Θηριομάχος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui cum feris pugnat. compos. ex θηρίον, ᾰ, τὸ, fera. Th. θὴρ, idem, & μάχομαι, pugno.

Θηρίον, ᾰ, τὸ, fera, bestia. θὴρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, fera.

Θηριωδέστατα, feris refertissima, superl. a θηριώδης. quod vide.

Θηριώδης, ες, ὁ, ἡ, ferus, a. hinc θηριωδῶς, adverb. ferino more.

Θηροφόνη, ης, ἡ, fericida. ex θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, & φένω, occido. p. m. πεφόνα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. a θηράω, venor. Th. θὴρ.

Θηρὼν, captans, præs. part. activ. ab eodem verbo, & them.

ΘΗΣ, τὸς, ὁ, operarius servus, mercenarius. in f. g. θῆστα, ancilla, quasi a θέω, facio, ut famulus a facio.

Θῆσαι, lactasse, a. 1. inf. act. per syncop. pro θηλάσαι. Sic θῆσαν, fuxit, pro θηλάσαντο, 3. sing. aor. 1. med. Jonic. a θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, ης, ἡ, papilla.

Θησαίατο, contemplati sunt, Jonic. pro θεάσαιντο, εα, in ν, coalescentibus, & ν, in α, verso. a θεάομαι, specto. f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεσάμην. a. 1. opt. med. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, thesauros extruo, congero. f. ίσω. p. τεθησαύρικα. perf. pass. τεθησαύρισμαι. Th. θησαυρὸς, ῠ, quod vide.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ, ῠ, ὁ, thesaurus. a τίθημι εἰς αὐρίον, in crastinum repono. Vel ab ωρὸς, dives. ut sit divitiarum repositio. hinc θησαυρίζω, thesaurizo.

Θησία,

Θησέα, acc. sing. a Θησεύς, έως, ὁ. Theseus. nomen propr.
Θήσει, 3. sing. fut. 1. act. θήσειν, f. 1. inf. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θησέμεν, Doric. pro θήσειν, fut. 1. inf. act. a τίθημι, pono.
Θησόμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, ponemus, 1. plur. f. 1. med. verbi τίθημι, pono.
Θησεύς, έως, ὁ, Theseus. nom. propr.
Θῆσθαι, lactare, contracte pro θάεσθαι, præs. inf. Jon. pro θᾶσθαι. Sed alii per syncop. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. a θηλάζω, lacto. Th. θηλή, ἡ, papilla.
Θήσομαι, fut. 1. med. θήσω, fut. 1. act. in plur. θήσομεν, verbi τίθημι, pono.
Θήσουσι, Dor. pro θήσωσι, 3. plur. f. 1. act. a τίθημι, pono.
Θήσω, & Dor. θησῶ, f. 1. act. a τίθημι.
Θῆτα, acc. sing. a θής, θητός, ὁ, servus. θῆτα, ἡ, ancilla.
Θητεύω, mercede servio. fut. εύσω. a θής, τητός, ὁ, mercenarius.

Θ I.

Θιαγών, panis, qui Diis proponebatur.
Θιάζω, choros duco, tripudio. a θίασος. quod vide.
ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus, & multitudo tripudiantium. ᾠδὴ τὸ θεῖα φῶσαι, quod divina canant. Sunt qui legant θυάσους, & si ad Bacchum respicias, θυάζω, est, Bacchica orgia celebro.
ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ. Hesych. θίβη πλεκτὸν τι κιβωτοειδὲς, ὡς γλωσσογραφεῖοι, Duci posset a θέω, pono. ut sit repositorium. Sed vide θήβη.
ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, tostus sub carbonibus: item tener, venerabilis. forte a τέφρα, cinis. vel θύω, incendo. pro tenero, est q. a ξυφερός.
Θιγεῖν, aor. 2. inf. activ. θιγέμεν, Jon. pro θίγειν, præs. inf. a θίγω, tango. quod vide.
Θίγοισα, Doric. pro θίγουσα, tangens. præs. part. f. g. ab eodem verbo.
Θίγον, tange, Dor. pro θίγε, aor. 2. imperat. act. verbi θίγω, tango.
ΘΙ'ΓΩ, tango, attingo. f. ξω. p. τέθιγα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. hinc θίξις, εως, ἡ, tactus. q. a θέω, pono. Tango manum apponens.
ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus. item, littus. Est & θῖν', acc. sing. pro θῖνα, a θὶς, littus. q. a θέω, pono, vel curro. aqua enim ad littora confluit. Vel a θείνω, quod littora aquarum assultu verberentur.
Θῖος, Deus, Cretens. a θεός.
Θιπόβρωτος, malus, pro θριπόβρωτος, comestus a vermibus, vel tineis, quæ θρίπες, & βρώσκω, comedo.
Θιπτόω, conjicio. Hesych. puto a θέσπις, ut sit vatis instar divinare.

Θ Λ.

Θλαδίας, eunuchus, proprie, cui testes contusi. a θλάω, frango.
Θλάσπι, Thlaspi, herba. a θλάω, quia fructus ejus quasi contusus.
Θλάσε, 3. sing. aor. 1. act. Poet. pro ἔθλασε, verbi θλάω, quod vide.
ΘΛΑ'Ω, elido, frango. f. σω. p. κα. hinc θλάσμα, ατος, τὸ, fractura.
Θλιβίας, Θλαδίας, spado, cui testes πεθλιμμένοι.
ΘΛΙ'ΒΩ, premo. fut. ψω. p. φα, cum acc. perf. pass. πέθλιμμαι. perf. part. πεθλιμμένος, pressus. q. a θλάω. hinc θλῖψις, εως, ἡ, afflictio. θλιμμὸς, idem.
Θλῖψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas. a θλίβω, premo.

Θ N.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω. θνάσκομεν, Dor. pro θνήσκομεν. & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς.
Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. plur. Dor. pro θνητὸς, mortalis, Dor. θνατὸς. Thema θνήσκω, morior.
Θνήξομαι, f. 1. med. a θνήσκω, morior.
Θνῆσις, mors. θνησιμαῖος, morticinus. ejusdem them.
Θνήσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. θνήσκοντες, nom. plur. præs. part. a θνήσκω. quod vide.
ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior. fut. θνήξομαι, ῆ, εται. fut. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. pluſq. perf. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. præt. med. τέθνημα. inde inf. præt. med. τεθνάναι, contract. pro τεθνᾶέναι. q. a θνάω, inusit. quod quasi θέω ἄνω, sursum tendo, scil. ad Deum, qui animam infuderat. Hinc θνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis. θάνατος, ου, ὁ, mors; item pro capite. θανατόω, morte afficio. ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors.
Θνητοῖο, gen. Jon. a θνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis. dat. plur. θνητοῖσι. Th. θνήσκω, morior.
Θνητῶν, genit. plur. a θνητὸς. vide θνητοῖο.

Θ O.

Θοάζω, celeriter moveor. a θοὸς, celer. Alii referunt ad θέω, aut θείνω, θυάζω, vel ad θιάζω.
Θοῖσι, velocibus, dat. plur. f. g. Jonic. pro θοαῖς, a θοὸς, ὴ, ὸν, celer.
Θοίμιλω, οῖο, οῖτο, a. 2. opt. med. Poet. pro θείμιλω, εῖο, εῖτο, tanquam a θέω, pro τίθημι, pono.
ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium, cibus. tanquam a θόω, epulor. vel a θέω, pono, & οἶνος, vinum. Convivia erant maxime συμπόσια, combibia: οἰνοβαρεῖς maxime παροπίθειν. hinc θοινάω, ήσω, epulor.
Θοινίζω, Jon. convivio excipio.
Θοῖτο, vide in θέοιτο.
Θολία, ας, ἡ, pileus fastigiatus, umbella fastigiata. ex θόλος, ου, ὁ, ædificium, &c.
ΘΟΛΟ'Σ, ου, ὁ, sordes, fæx, atramentum sepiæ. & sumitur θολος, adjective, turbidus. hinc θολόω, turbo. θολερὸς, ὴ, ὸν, turbidus. q. ab ὀλλύω, perdo, quia τὰ τοῦ ὄλλυται, perditur, & ejicitur. Vel quasi θέει ὅλος, sordes omnes abluuntur, & quasi per sentinam totaliter decurrunt. At
Θόλος, ου, ὁ, ædificium, camera fastigiata. q. quia πίθεται ὅλος, & in unam compagem coalescit. hinc θολία, pileus acutus.
Θολεῦσα, acc. sing. part. præs. a θολόω, turbo. Th. θολὸς, fæx.
ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, celer, velox. q. a θέω, celeriter eo. acuta subito penetrant.
Θόρε, desiliit, 3. sing. aor. 2. act. Jon. a θορέω, vel θόρω, salio. Sic θόρον, Jon. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2.
Θορὸς, & θορὴ, semen genitale. Thema θόρω, salio.
Θορυβεῦσι, Dor. pro θορυβῶσι, tumultuantur, 3. plur. ind. præs. verbi θορυβέω.
Θορυβέω, tumultuor, perturbo. f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, ει. Th. θόρυβος.
Θορυβήσῃ, obstrepat, 3. sing. a. 1. sub. act. a θορυβέω, quod vide.

Θ P.

ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba. q. a θρόος, & βοή. quia in tumultu clamor multiplex est. hinc θορυβέω, tumultuor.
Θορυβῶντες, tumultuantes, præs. part. pl. num. m. g. a θορυβέω. quod vide.
Θορυ'εσθαι, libidine agitari, coitum appetere, q. πρὸς τὸν θορὸν ὀρνύεσθαι, ad genitale semen exercendum impetu quodam ferri.
ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, salio. quasi a θέω ῥᾶον, curro, ob celeritatem motus. præs. part. θόρων.
Θοῦ καὶ θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. med. verbi τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην.
Θουκυδίδης, ου, ὁ, Thucydides. in dativ. Θουκυδίδῃ.
Θύελλαι, impetuosæ, gen. sing. a θύελις, ιδος, ἡ. Th. θόρω, salio.
Θύελλα, ου, ὁ, impetuosus. & in f. g. θύελις. ab eodem them.
Θύρσος Συβαρίτης, Thurus Sybarita, nomen viri.
Θοῶνα, Poet. pro θῶνα, sedile, solium. a θοάζω, sedeo. Th. θοὸς, celer.
Θόωνα, acc. sing. a θόων, Thoon, nomen proprium.
Θοῶς, adv. celeriter. Th. θοὸς, ὴ, ὸν, celer.

Θ P.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia.
Θρᾳκιστὶ, Thracum more, a Θρᾷξ, Thrax.
Θρόνος, ου, ὁ, sella. a θράω, sedeo.
ΘΡᾺΞ, ᾳκὸς, & Poet. θρῆξ, ηκὸς, ὁ, Thrax. ab auctore sic dict. hinc Θρᾳκιστὶ, & Θρᾳκικὸς, ὴ, ὸν, Thracius.
Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. θρασὺς, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θράσσω, perturbo, vellico, Poet. pro πράσσω, turbo, per syncop.
Θρασύγυος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui audacia habet membra, ὁ θρασέα ἔχων γύα.
Θρασυκαρδίως, audaci præditus corde. a θρασὺς, έος, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & καρδία, ἡ, cor.
Θρασυμάχων, gen. plur. Dor. pro θρασυμάχων, a θρασύμαχος, ου, ὁ, audax in pugna. quod vide.
Θρασυμάχαν, ω, ὁ, ὰ, Poet. & Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, audax machinator, qui consilium init audax. Ex θρασὺς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.
Θρασύμαχος, ου, ῳ, ὁ, Thrasymachus, nomen propr. q. audax in bello. ex θρασὺς, & μάχη, pugna.
Θρασυμέμονα, acc. sing. a θρασυμέμων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex θρασὺς, audax, & μένω, maneo, exspecto. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θρασυμήδεα, accus. singul. a Θρασυμήδης, εος, ὁ, Thrasymedes, nomen proprium.
Θρασύπονος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. ὁ ἐν πόνοις θρασὺς, qui labores audacter adit, & tolerat.
Θρασὺς, εῖα, ὺ, audax. a θαρρέω, audeo. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
ΘΡΑΥ'Ω, frango, ferio. hinc θραυστὸς, ὴ, ὸν, fragilis. q. a θλάω, contundo.
ΘΡΑ'Ω, sedeo. f. ήσω. aor. 1. med. ἐθρησάμην. aor. 1. inf. med. θρήσασθαι.
Θρεῖσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῆσσα. legitur & θράσσα, vel πᾶ, Threissa.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne, quod alitur, pro θράμμα. a τρέφω, alo. f. ψω. perf. pass. τέθραμμαι.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Θρέξασκον, cucurri, vel cucurrerunt, 1. sing. vel 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω. vide θρέξασκον.

Θρεσκηφόλος, ος, ὁ, Poet. cui præ metu cor in pectore trepidat, & salit. a θορέω, & per syncop. θρέω, salio. Th. θόρω, idem. & καρδία, cor.

Θρεπτήρια, τὰ, educationis præmia. Th. τρέφω, alo. f. θρέψω.

Θρέπτε, barbar. pro θαρρεῖν. Aristot. & Hesych. θρέπτον τὸ ἀνδρεῖον, ἢ θρασύ.

Θρέφθη, aor. 1. pass. Jon. a τρέφω, alo. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Θρέψαι, aor. 1. inf. act. Θρέψαιο, 2. singul. aor. 1. opt. med. ejusdem verbi.

Θρεψάμενος, aor. 1. part. med. ejusdem verbi τρέφω.

Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g. θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. ejusdem verbi.

Θρέψον, nutri, aor 1. imperat. act. θρέψω, f. 1. act. a τρέφω, alo.

Θρέψω, alam, f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

ΘΡΕ΄Ω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo, seu loquor. hinc θρόος, ου, ὁ, clamor.

Θρηΐκιος, α, ὁ, Thracius. a Θρῆξ, ηκός, Jon. pro Θρᾷξ.

Θρηΐξ, Jon. pro Θρῆξ, quod pro Θρᾷξ, Thrax.

Θρῄκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. Θρῄκηθεν, adv. ex Thracia.

Θρηκῶν, genit. plur. Jon. pro Θρᾳκῶν, a Θρῆξ, Thrax.

Θρῖνα, præs. imperat. activ. a θρηνέω, quod vide.

Θρηνέω, lamentor, odas lugubres cano. imperf. ἐθρήνεον, ουν. fut. ήσω. p. τεθρηνήκα. aor. 1. imperat. act. θρήνησον, ήσατω, plange. Them. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

ΘΡΗ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, & θρῆνος, εος, τὸ, luctus, planctus. q. a θρέω, alii a θραύω, frango, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. θρηνέω. quod vide.

Θρηνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. q. a θράνος, sella. Them. θράω, sedeo. f. ήσω.

Θρησκεία, ας, & Jonic. η, ης, ἡ, religio. a θρησκεύω, religiose colo, veneror.

ΘΡΗΣΚΕΥ΄Ω, superstitiose Deum colo, veneror. q. θεῷ ἀρέσκειν, Deo placere. an a τρέω, timeo? Vulgo a Θρᾷξ, Jon. Θρῇξ, Θρᾳκός, Thrax, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc θρησκεία, superstitiosus Deorum cultus. ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis sua sponte elegit.

Θρησκος, ου, ὁ, religiosus. Th. θρησκεύω, colo, quod vide.

Θρήϊππον, ου, τὸ, ea pars currus, cui onera imponuntur. an a θρῆσαι, sedere?

Θρῖαί, αἱ, calculi, quos fortilegi in urnam mittunt. an a θραύω, frango, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem? Θριοβόλος, qui θρια βάλλει, fortilegus.

Θριαμβεύω, triumpho de aliquo, triumphare facio, cum acc. f. εύσω. aor. 1. part. θριαμβεύσας, αντος, ὁ, a θρίαμβος. quod vide.

ΘΡΙ΄ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, triumphus. θριαμβεύω, triumpho. Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis, seu festa fronde incedere, vel a θρίον, folium, & ἀμβαίνω, circumeo. Folia laurina victorum tempora olim circumibant, & ornabant. redimitus tempora lauro. Suidas ducit a θρίασις, id est Poetarum furor.

ΘΡΙΓΚΟ΄Σ, seu θριγχός, οῦ, ὁ, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus. septum, templum. a θρίξ, quia ut capillus muri. Dicitur & θιγκός, & ξιγκός. θριγκόω, sepio, χοραικῶ.

ΘΡΙ΄ΔΑΞ, κος, ἡ, lactuca, herba nota. q. a θρίον, δα, & αἴσω, quod cito sua expandat folia. Vel sit quasi θρίναξ, quod tota herba sit fere folia; radicula ejus negligatur. velim a θράω, & ὄσσω, quod sedens quasi admordeat humum.

Θριμμός, γογγυσμός. Hesych. an a τρίζω, strido?

Θρίναξ, vannus, vannulus. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙΞ, τριχός, ἡ, capillus. dat. pl. θριξί. q. a θερίζω, meto: quod ubi excrevit, denuo tondeatur, ut sit quasi θέριξ. hinc τριχώδης, ες, ὁ, ἡ, pilosus. τριχωτός, ή, ὁ, idem. capillus ergo est, ut ἀθέριξ, arista, a θερίζω, meto.

Θρίον, folium ficus, frons siculnea. q. a θράω, sono. siculneæ frondes valde crepant.

Θρῖος, extremus rudens, qui laxatur primum in prora, vento favente. An vero θρῖος, quia in θύρᾳ navis? aut ejus vi navis excitatur ad cursum, ad τὸ θορεῖν?

Θροέω, turbo. f. ήσω. p. τεθρόηκα, quod a θρόος, ου, ὁ, clamor tumultuantium, quod a præt. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo.

Θρομβῶσαι, turbatum esse, a. 1. inf. pass. θρομβωθείς, a. 1. part. pass. a θροέω, turbo.

ΘΡΟ΄ΜΒΟΣ, ου, ὁ, grumus, sanguis coagulatus. q. a θρέψαι, quatenus est πῆξαι. τρέφω, nutrio, coagulo. Quid si ducamus a θραύειν, frangere, ut sit frustum coagulatum?

ΘΡΟ΄ΝΟΝ, ου, τὸ, flos, rosa, pigmentum. q. a θορεῖν ἄνω, quod sursum q. saliat e terra. vel a θρίον, quod insideat plantæ. aut a θραύω, quod frangi soleat in folia. aut a θρέον, quia foliosa.

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, regnum. quasi a θράω, sedeo. præt. med. τέθροα. unde θρόος, & per Epenth. τὸ ν, θρόνος.

Θρόος, ου, ὁ, tumultuosus clamor. a θρέω, clamo. quod vide.

ΘΡΥΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, ellychnium. herba, cujus folia sunt apta ad ellychnia. q. a θήγω, & ἅλλομαι, quod caleat, ac surgat. Idem convenit ellychnio accenso.

ΘΡΥΓΑΝΑ΄Ω, frico, scabo, scalpo. q. a θρέειν τῷ ονύχι, sonare radendo. an a θύρα, & γοᾶν? ut sit januam gemere, aut stridere. an a θρέω, & γάω, ut sit sonare facere?

Θρυλέω, idem quod θρυλλέω, vide in θρύλλος, susurrus.

Θρυλλίζω, & θρυλίσσω, susurro, murmuro. Them. θρύλος, ου, ὁ, susurrus.

ΘΡΥ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, susurrus, murmur, tumultus. q. a θρέω, sono. hinc θρυλλέω, & θρυλλίζω, susurro, murmuro. πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, multum celebratus.

ΘΡΥ΄ΟΝ, ου, τὸ, juncus, herba palustris, ulva. q. a θρύπτω, quia fragilis. Elt & ellychnium.

Θρυπτόμενος, contritus, præs. part. pass. a θρύπτω, frango.

ΘΡΥ΄ΠΤΩ, frango, comminuo, frio, frango luxu. f. ψω. p. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. τρύφος, εος, τὸ, idem. τρυφή, ῆς, ἡ, deliciæ. τρυφάω, delicate vivo. q. a θρύπτω, frango.

ΘΡΩ΄ΣΚΩ, salio, insilio. hinc θρωσμός, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminulus. quasi a θορέω, salio.

Θ Υ

Θύα, arbor quædam odora, thya dicta a θύω, suffio.

Θυάζω, orgia celebro. Thema θύω, sacrifico.

Θυάπαξ, sacrilegus. Hesych. Legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, lolium, Dioscor. an quod cum impetu nascitur, & velut currit inter fruges, a θύω, vel θέω? an quia eas θύει, occidit?

Θυάς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur. Scribitur etiam θυιάς, & θυΐας, q. a θύω, ὁρμῶ.

Θυάς, festa, solemnis. quasi a θύω, sacrifico.

Θύας. Quod est Dan. 2. 27. τὸ μυστήριον ὃν ἔχει σοφῶν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit θυῶν.

Θυάσσος. Sic alibi scriptum pro θίασος.

Θυάτειρα, ων, τὰ, nomen urbis. Gr. victimas absumens.

Θυάω, fustio. a θύω, id est ὁρμῶ.

ΘΥΓΑ΄ΤΗΡ, filia, nata. gen. έρος, ρός, acc. θυγατέρα, ἄτερα. voc. ὦ θύγατερ. dat. plur. θυγατράσι. q. a θύω, & γάω, quod celeriter succrescat. Vel a θύω, cum impetu moveo, & γαστήρ. Fœmellæ citius in utero moventur, quam mares. vel simpliciter a τίκτω, est enim τέκος quoddam.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola. a θυγάτηρ.

Θύε, æstuabat, 3. singul. imperf. Jon. a θύω, macto, impetu feror. f. θύσω. p. τέθυκα.

Θυέεσσι, suffimentis, dativ. plural. Poet. a θυος, εος, τὸ. a θύω, macto, sacrifico, &c.

Θύϊ, insanit, 3. sing. præs. ind. a θύω, impetu feror. præs. inf. θύειν.

Θυείαι, ας, ἡ, mortarium, pila. ὕγδις. Puto a θύω, vehementer moveo, aut ab odore aromatum, nam θυος est odoramentum.

ΘΥ΄ΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella. q. a θύειν, & εἴλειν. quod ruens volvitur. Vel a θύω, & ἕελλα, procella. an a θύω, impetuose ruo?

Θύεαι, dativ. plur. Poetic. pro θύεσι, a θύος, εος, τὸ, victima, suffimentum. a θύω, sacrifico.

Θυές, pro θυέα, voc. sing. a Θυέστης, ου, ὁ, Thyestes.

Θυέτω, sacrificet, præs. imperat. activ. a θύω.

Θυήεις, εντος, ὁ, redolens suffimentis. a θύος, sacrificio.

Θυηκός, ου, ὁ, qui thura adolet, sacrificus. a θύος, εος, τὸ, suffimentum, & κέω, id est καίω, uro.

Θυηλά, an potius θυελή, ῆς, ἡ, libamenta, primitiæ sacrorum. a θύω, sacrifico.

Θυηλαῖς, dativ. plur. a θυηλή, quod vide.

Θυηλή, ῆς, ἡ, aruspicium, libamenta, sacrificium, a θύος, εος, τὸ, victima. Th. θύω, sacrifico.

Θυηπόλος, ου, ὁ, sacrificus. a θύος, εος, τὸ, victima. quod a θύω, & πολέω, verso.

Θυΐνος, η, ον, thyinus. a θύα, thya, arbor quædam odora.

Θύκος, ου, ὁ, vas, in quod conjiciuntur θύη, id est, suffimenta.

ΘΥ΄ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, saccus, fere scorteus, ubi farina, vel panis. vagina seminis. quasi φύλακος, quod in eo aliquid custodiatur.

Θυλακηξώξ μῦς, mus, vel locusta, quia saccos escarios ξώγει, id est, rodit.

Θύλιμα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis θύεται, irrorato vino, & oleo.

Θῦμα, ατος, odoramentum, sacrificium.

cium. victima. hinc Θυμιάω, suffio. Θυμίαμα, suffimentum. Θυμιατήριον, thuribulum. Th. Θύω, sacrifico.

Θυμαλγέα, acc. sing. a Θυμαλγής, ές, ὁ, ἡ, afferens dolorem animo. ex Θυμός, ὁ, animus, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Θυμήλωψ, titio ambustus, a τύφω, ustulo. fut. Θύψω: unde Θύψις, ustio. an a Θύμμα, & ἀλκωπός, cæcus? quia est ἀνθρὰξ ἡμίκαυτος, qui una parte fuit luminosus, altera mansit obscurus.

Θυμηρέα, gratam, acc. sing. a Θυμηρής, ές, ὁ, ἡ. hinc Θυμαρέω, alicujus animo placeo. quod ex Θυμός, animus, & ἄρω, apto.

ΘΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. forte ἀπὸ τῆ Θύειν, ob fragrantiam. hinc Θυμβρηφάγος.

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe Tyberis. hinc Θυμβρικὰς ωιδὰς, Romana vox.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare, ubi θύεται. specialiter ara Bacchi post orchestram, tum farina, quæ in ara offertur, scena, theatrum. q. a θύω, sacrifico. vel pro ὁρμῶ, & hinc pro κώμῳ.

Θυμελικὸς, ἡ, όν, ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus, Isid. 18. orig. cap. 44.

Θυμηγερέω, animum recolligo. q. Θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδεῖν, Poet. præs. inf. animo lætari. Ex Θυμός, animus, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Θυμήνας, & in f. g. Θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi Θυμαίνω, irascor. f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα. quod a Θυμός, ὁ, animus, ira.

Θυμήρης, & Θυμαρὴς, ές, ὁ, ἡ, animo conveniens, gratus. q. Θυμῷ ἄρσι. ab ἄρω, apto. Θυμαρμόζω, idem.

Θυμιάζω, suffitum facio, odores incendo. fut. άσω. perf. act. πεθυμίακα. perf. pass. πεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. Θυμιάω, idem. vel a Θύμα, suffitus, quod a Θύω.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, ab eodem them.

Θυμιατήριον, ὁ, τὸ, thuribulum, acerra; item, altare, suffitus. ejusdem them.

ΘΥΜΙΑΩ, suffio, odores incendo. q. a Θύμα. inde Θυμίαμα, suffitus. Θυμιατήριον, acerra.

Θυμιῶνται, Jon. & Dor. pro Θυμιᾶται, 3. singul. præs. ind. pass. a Θυμιάω, quod vide.

Θυμοβορέω, animum exedo tristitia. ex Θυμός, animus, ira, & βορὰ, pabulum.

Θυμολέοντα, acc. sing. a Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. ex Θυμός, animus, & λέων, leo.

Θυμομαχέω, infenso animo bellum gero, cum dat. f. ήσω. p. πεθυμομάχηκα. ex Θυμός, & μάχομαι, pugno.

Θυμοξάλμη, vide ὀξάλμη.

Θυμορραιστὴς, & Poet. dialysi, Θυμοραϊστὴς, animum destruens. ex Θυμὸς, & ῥαίω, destruo.

ΘΥΜΟΣ, ὁ, animus, mens, ira. q. a θύω, cum impetu feror. Mens est velocissimum. Hinc θυμώδης, ες, ὁ, ἡ, animosus. Θυμικὸς, animosus, iratus. θυμαίνω, & Θυμοῦμαι, irascor. ἀθυμέω, animum despondeo. ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio. ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas. μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia. μεγαλόθυμος, ὁ, ἡ, magnanimus. προθυμος, ὁ, ἡ, promptus. ῥᾳθυμος, ὁ, ἡ, negligens. ῥᾳθυμία, ας, ἡ, negligentia, delidia. θυμόω, ad iram concito.

Θύμος, ὁ, sive Θύμον, ὁ, τὸ, Thymus, herba. a Θύω, suffio, quia odorata. sub Themate θυμός.

Θυμοῦχοις, dat. plural. præs. part. pass. a θυμόω, quod vide.

Θυμοφθόρος, ὁ, ἡ, animum labefactans. ex θυμὸς, animus, & φθείρω, quod a φθέω, corrumpo.

Θυμόω, ῶ, ad iram provoco, concito, incito. f. ώσω. perf. πεθύμωκα. præs. pass. θυμοῦμαι, οῦμαι, excandesco. præs. part. pass. θυμούμενος, ὁ, ἡ. præt. ind. pass. πεθύμωμαι. a. 1. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, ira, animus.

Θυμωθὲς, aor. 1. part. pass. θυμωθὴ, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jon. a θυμόω, quod vide. θυμωθῶσι, a. 1. inf. pass.

Θὼς, imperf. Jon. pro ἔθωσε, currebat. Potest etiam esse præs. imperat. verbi θωΐω, idem quod θύω, cum impetu feror.

ΘΥΝΝΟΣ, ὁ, thynnus piscis. q. a θύω, pro ὁρμῶ, circa ortum canis æstu agitatur.

Θωΐοντ', pro θωΐοντα, acc. sing. præs. part. verbi Θωΐω, propero. θύω, idem.

Θωΐω, cum impetu feror, propero, festino. Th. Θύω, idem.

Θυόεντος, gen. sing. a Θυόεις, οντος, ὁ, odorus. Th. Θύω, suffio.

Θύοισα, Doric. pro Θύουσα, ruens, furens, præs. part. a Θύω, cum impetu feror.

Θύον, ferens, præs. part. act. n. g. a Θύω, cum impetu feror.

Θύοντι, Doric. pro Θύουσι, sacrificant. a Θύω.

Θύος, εος, τὸ, sacrificium, suffimentum. inde thus. Θυώδης, Θυώδους, odoratus, a Θύω, sacrifico.

Θυοσκόος, ὁ, ἡ, aruspex, qui intelligit ea, quæ per ignita sacrificia significantur. a κοέω, Jon. pro νοέω, intelligo. vel a Θύος, & κέω, id est, καίω, quod sacra adolet.

ΘΥΡΑ, ας, ἡ, janua, ostium. q. a Θύω, irruo, quod per januam irruimus in domum; aut ea est via τῆ θέλν in ædes. hinc Θυραζε, foras, extra. προθυρον, ὁ, τὸ, vestibulum. ψευδόθυρον, ὁ, τὸ, posticum. θυρόω, foribus munio.

Θύραζε, adv. foras. Θύρασι, prompte. q. ad fores. Θυρῆφι, foris. Th. Θύρα, janua.

Θυρᾶν, Dor. pro Θυρῶν, gen. plural. a θύρα, janua.

Θύρασι, Aristoph. in Pace, expon. ἐξ ἑτοίμου, id est, prompte, quasi ad fores, Θύρας.

Θυράσσω, extra fores ago. ab eodem them.

Θυράων, gen. plural. Æol. pro θυρῶν, a θύρα, janua.

Θυργανάω, Hesych. κρίνω, judico.

Θυρεὸς, ὁ, ὁ, scutum, a similitudine januæ. Est & saxum claudens speluncæ ingressum. Th. Θύρα.

Θυρέτρον, ὁ, τὸ, janua. Poet. Th. Θύρα, idem.

Θυρίον, ὁ, τὸ, ostiolum, & fenestra. ejusdem them.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; item, fenestra. ejusdem them.

Θύρσος, ὁ, ὁ, thyrsus, hastula frondibus vestita. baculus Bacchicus. a θύω, quia agitur a vento.

Θυρσὸς, ὁ, ὁ, nuptialis corona.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua, a Θύρα.

Θυρωρὸς, ὁ, ὁ, januæ custos, janitor, pro θυρωρος. ex ὄρος, ὁ, ὁ, custos. vel ab ὥρα, ας, ἡ, cura, & θύρα, ας, ἡ, janua. Tum Dores ὁ, mutant in ω.

Θῦσαι, sacrificare, aor. 1. inf. activ. a θύω.

ΘΥΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, villi, seu nodi a crumenis dependentes. hinc Θυσανόεσσα, & Θυσανώεσσα, fimbriata. q. a θύω, movere, quia mobilis.

Θύσειν, fut. 1. inf. act. a θύω, macto.

Θύσλα, τὰ, sacra, liba, vel rami, a Θύω, sacrifico.

Θυσιαστήριον, ὁ, τὸ, altare. ejusd. them.

Θυσιάων, genit. plur. Æol. pro Θυσιῶν, a θυσία, ας, ἡ, sacrificium. Them.

Θύω, sacrifico. inde & Θύσιμος, ἡ, ον.

Θύσκη, ης, ἡ, scapha, recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur. θυίσκη, acerra, mortariolum.

Θυσανόεις, & in f. g. θυσανόεσσα, fimbriatus, a. Them. Θύσανοι, fimbriæ.

Θύσσω, quatio, moveo. a θύω.

Θυσὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificalis. a Θύω, sacrifico.

ΘΥΩ, macto, sacrifico, odores accendo, suffio, epulor. f. θύσω. p. τέθυκα. aor. 1. imperat. act. θύσον, άτω, perf. pass. τέθυμαι. aor. 1. pass. ἐθύθην, ης, η. Hinc θυσία, ας, ἡ, sacrificium. Θυμέλη, ης, ἡ, altare. ἀβωλόθυτον, ὁ, τὸ, idolis immolatum. q. a θέω, facio. Verba faciendi aliquando κατ' ἐξοχὴν de re divina sumuntur: ut ῥέζειν, ἔρδειν. Alii Θύω, referunt ad θεὸς, ut sit Deo suffio, religiose suffio. Vel a θέω, pono, scil. aromata, ut incendantur.

Θύω, impetu feror, ferveo. quasi a θέω, curro.

Θύων, præs. part. act. a Θύω, quod vide.

Θυώια, ας, ἁ, Dor. pro Θυώπη, ης, ἡ, eadem quæ Semele. Vide Suidam.

Θυωρὸς, mensa, quæ sacris usibus dicatur, quia θύη ὠρᾶ, id est, φυλάσσω, tenet, & servat ea, quæ diis θύονται. Θυωρὶς, idem. θυωρίτης, qui ad mensam illam ministrat. Θυωρεῖν, est ἐνωχεῖν.

Θ Ω.

ΘΩ, contractum ex θέω, est pono, colloco, unde τίθημι. item curro. Contractum ex θάω, significat, nutrio, lacto: item cœno, epulor.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

ΘΩΗ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum alicui impositum. q. a θῶ, pono. hinc ἀθῷος, ος, ὁ, ἡ, impunis.

Θῶκος, idem quod θάκος, ὁ, ὁ, sedile. Th. Θοὸς, ὁ, ὁ, celer.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas, nomen Apostoli. Hebr. geminus. Est & Θωμᾶς, ᾶ βυτος, ἡ δίδυμος.

Θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. θῶ. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

ΘΩΜΙΖΩ, vel Θωμίσκω, funiculis ligo, flagris cædo. θώμιγξ, funiculus tenuis, proprie funiculus, quo coacervata colligamus: a θωμὸς, qui σωρὸς σαχύων, ἢ κρημὸς.

Θώμισσος, Hesych. μιαφός. puto a Θωμὸς, ut sit congregatio nummorum.

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, dimidium, ut Θάτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θώομαι, epulor, inebrior. refer ad θοίνη.

Θωπεία, ας, ἡ, in Θώπτω, assentor.

Θωπεύοντες, nomin. plur. præs. part. a Θωπεύω, idem quod Θώπτω, assentor.

ΘΩΠΤΩ, assentor, colo; item cavillor, irrideo. hinc Θώψ, assentator. q. a Θάω, video cum admiratione, & ὤψ, facies. Assentatoris enim est, alios respicere, & admirari mendaciter. Vel potius a Θάω, Θῶ, nutrio, epulor. victus causa blandiuntur κόλακες. unde hi a κόλαξ, id est, cibo. hinc Θωπεύω, assentor, adulor. Θωπεία, ας, ἡ, assentatio.

ΘΩΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, vestis, qua tegitur pectus, lorica. quasi a θορέω, salio. vel a θέρω, calefacio, quia ibi cor. hinc Θωρακίζω, thorace munio, armo. Θωράσσω, idem. Θωράκιον, ὁ, τὸ, lorica.

Θωρηκοφόρος, ὁ, Jon. pro Θωρακοφόρος, thoracem ferens. ex Θώρηξ, quod vide, & φέρω, fero.

Θώρηξ, Jon. pro Θώραξ, pectus. acc. sing. θωρηκα.

θωρηκα, inde θωρήσω, pectus lorica munio. θωρῆξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act.

Θωρήσετο, armabatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. a θωρήσω, armo. f. ξω. p. πεθώρηκα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. them.

Θωρηχθείς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ', pro θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi, & them.

Θῶς, θωὸς, ὁ, animal lupo simile, lynx. a θέω, curro. vel a θοὸς, celer.

Θωπεύω, irrideo. Hesych.

Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Θώϋμα, ατος, τὸ, miraculum, Jon. pro θῶμα. hinc θωϋμάζω, miror. ut & θωϋμάσιος, admirandus, & θωϋμαστὴς, admirator. tum & θωϋμαστὸς, admirandus. Sic ὠΰτης, pro ὠτης.

ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor, impetu belluino feror. q. a θύω, & hoc a θύω.

Θωΰτης, ητος, ὁ, ἡ, ἐν, mirabilis, e. in plur. n. g. θωΰτα, pro θωμαστὰ, Jon. q. a θώϋμα. Th. θωμάζω, miror.

I.

I, Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris est denarius. Iª, ipse. unde genitiv. ἕο.

Iᾶ, vox. quasi ab ἰάω, clamo. Iᾶ, vis: ex ἴς, robur. Iᾶ, sola, ex οἴα, vide οἷος, & Ἷος. Tum & ἴα, ex μία, esse possit, abjecto μ. Est & Iᾶ, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait.

Iᾶβοῖ, dolentis interjectio. ut αἰβοῖ.

Iᾶειρος, ὁ, nomen viri. Hebr. illuminabit.

Iᾶθω, ης, ἡ, sanatus sui, a. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, ῃ, ῆται, f. 1. pass. ab ἰάομαι, sano, medeor.

Iαίεται, gaudet, 3. sing. præs. pass. ab ἰαίνω, quod vide.

ΙΑΙ'ΝΩ, calefacio, liquefacio, perfundo. q. ab ἴα, vis. calor enim est fortis qualitas. Vel ab ἰή, læta acclamatio in hymnis. Est & ἰαίνω, ad iram concito. Hesych.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus, ab ἰάχω, clamo. est enim tumultuosus, & clamosus. hinc ἰακχάζειν, Bacchari.

Ἴακωβ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. plantam tenens.

ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, Jalemus, vir qui in carmine ineptus, ac frigidus. carmen lugubre. miser. q. ab ἰάλλω, projicio.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. verbi ἰάλλω, mitto, volo, as.

ΙΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, mitto, emitto. volo, as. appeto. q. ab ἰῶ, mitto.

Ἰάλμηνος, ου, ὁ, Jalmenus, nomen proprium viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, sanatio, remedium. ab ἰάομαι, sano.

ΙΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, jambus, pes metricus, vel carmen. quasi ab ἰὸν βάζειν, jacula loqui. Est enim carmen maledicum. hinc ἰαμβίζω, maledictis insector.

Ἰαμβρῆς, οῦ, ὁ, alias Μαμβρῆς, nomen magi Ægyptii, rebellans.

Ἰαμμὴ, & ἰάμμος, idem quod εἰαμμὴ, locus irriguus, & herbosus.

Ἰαμιδέων, Jon. pro Ἰαμιδῶν, gen. plur. ab Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, Jamidæ.

Ἴανθη, ης, ἡ, nomen sing. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἴανθων, ης, ὁ, florui, a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, floreo, exhilaro.

Ἴανθον, ου, τὸ, flos quidam, color purpureus. q. ab ἴον.

Ἰανὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Luc. 3. 24.

Ἰαννῆς, οῦ, nomen magi Ægyptii. respondens. 2. Tim. 3. 8.

Ἰαολκὸς, ου, ἡ, & per crasin Ἰωλκὸς, Iolcus. nomen urbis Thessalicæ

ΙΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀσομαι, medeor, sano, curo. q. ab ἴα, vis. vi enim, & efficacitate pharmacorum opus est ad sanandum: cum accus. imperf. ἰαούμην, ώμην, ᾶο, ῶ, ᾶτο. perf. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η. f. 1. pass. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην. ω, ατο. a. 1. sub. med. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἴαμα, ατος, τὸ, medicamentum, remedium. ἴασις, εως, ἡ, sanatio. ἰάσιμος, ου, ὁ, ἡ, sanabilis. ἰατὸς, ὸν, ὁ, medicus. ἰατεύω, medeor.

Ἰαπετὸν, gen. Jon. ab Ἰαπετὸς, nomen viri. ab ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Japeti filius. vocat. Ἰαπετιονίδη.

ΙΑ'ΠΤΩ, mitto. noceo. q. ab ἵημι. vel q. ab ἰῷ ἵπτω, id est, misso jaculo lædo.

ΙΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, ventus ex Apulia flans, cujus pars Japygia.

Ἰαρδανὶη νύμφη, Omphales. periphrasis.

Ἰαρὶδ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. dominabitur.

Ἰὰς, Jas, Jonia. Ἰᾶσι, Jonice. ab Ἴων, quod vide.

Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. med. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. med. ab ἰάομαι, medeor, quod vide.

Ἰᾶσθαι, præs. inf. ejusdem verbi.

Ἴασι, eunt, 3. plur. præs. ind. Jon. pro εἶσι, verbi εἶμι, eo.

Ἰᾶσι, mittunt; contracte pro ἰέασι, & hoc Jon. pro ἰεῖσι, 3. plur. ind. præs. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἷν.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. ab ἰάομαι, ῶμαι, sano, medeor.

Ἰασίων, dat. sing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri. q. ab ἰάω. Est & Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, olus quoddam sylvestre. an ab ἴασις, id est, medela?

Ἰάσπις, ιδος, ἡ, Jaspis, gemma.

Ἰασὼ, Dea ἰάσεως, id est, sanationis.

Ἴάσων, ονος, ὁ, Jason, nom. viri Gr. sanaturus.

Ἰατὸν, curandum, adject. verbale ab ἰάομαι, sano.

Ἰατρὸν, & Jon. Ἰητῆρ, ῆρος, ὁ, medicus, Poet. pro ἰατὸς, ab ἰάομαι, sano.

Ἰατροὶ, οῖς, ὁ, medicus. dat. pl. ἰατροῖς, ejusdem them.

ΙΑΤΤΑΤΑΙ', heu, adverb. item ἰαπαπαιάξ. tanquam ab ἰὼ, & ἄπτω, damnum.

ΙΑΥ', interjectio indignantis. refer ad ἰὼ.

Ἴαυον, traduxi, imperf. act. verbi ἰαύω, quod vide.

ΙΑΥ'Ω, commoror, tempus tero, dormio. f. σω. q. ab ἑάω, sino. Pro ἰαύω, etiam est, refecto ι, ϝαύω, apud Nicandr.

Ἰαφέτης, qui sagittas emittit. ab ἰὸς, & ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, mitto. f. φω.

Ἰαχαῖσι, dat. plur. Jon. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Ἴαχε, resonabat, 3. sing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, clamo. perf. ἰωχα.

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ἰάχησα, præs. part. act. f. g. ab eodem verbo.

Ἰαχήεσσα, resonans, perf. part. act. f. g. vide ἰαχε.

ΙΑ'ΧΩ. f. ξω. p. χα, vociferor, clamo. quasi ab ἴα, vox, & χέω, fundo. hinc ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio clamoris.

Ἴαχος, ου, ὁ, Bacchus.

Ἰαχὼς, perf. part. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἰαχα.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωλκὸς, ὸν, ὁ, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ, Poetic. pro Ἴων, quod vide.

I B.

Ἰβλεύω, haurio. ex ἴβυ, quatenus multum significat. vel ex ἰμάω, β, & μ, commutantur. Hinc ἰβαυλὶς, funis hausturius.

Ἴ'ΒΔΗΞ, ηκος, ὁ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit. Is παίπαλος, Hesiodo χείμαῤῥος, quia inde aqua effluit ceu ex torrente. an ex εἴβω, pro λείβω, aut ex ἰβῶ ϝάζω?

Ἰβήρ, Iberus, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

Ἴ'ΒΗΡΙΣ, an Ἴβερὶς, Iberis, herba, quæ & ναφθαμαυτική.

Ἴ'ΒΙΣ, ὶδος, seu ιος, ἡ, Ibis, avis serpentes devorans. q. ab ἰβύω.

Ἰ'ΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiscus, species malvæ sylvestris, althea. q. ab ἴβυς, quod sit magna ejus vis, cum ad alia, tum ad φλάσματα.

Ἴ'βυ, Jon. adverb. significans, multum, & magnum. q. ab ἴα, vis. & q. ab ἴφι.

Ἴ'βυξ, ὀρνέου εἶδος καὶ ἴβυς. Etymolog. avem docet esse clamosam: a qua Ibycus, nomen proprium sit factum.

Ἰβύω, verbero, clamo. q. ab Ἴβυ.

I G.

Ἰγδὴ, ης, ἡ, mortarium, pila. an ab ἄγω, frango, an ab εἴκω, cedo?

Ἰγμὸς, profectus, perf. part. pass. ab ἰκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, poples. quod ibi sit ἴα γόνυος, vis genu. Th. γόνυ, genu.

I D.

Ἰδ', pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, atque.

Ἴ'ΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons in Phrygia, & Creta. q. ab ἰδεῖν, quod conspicuus esset. locus arboribus consitus, locus frigidus. Hinc Ἰδαῖος, frigidus. Est & Idæus, nomen propr.

Ἰδαλίμος, ου, ὁ, sudorificus. ab ἵδος, εος, τὸ, sudor, idem quod ἱδρὼς, ῶτος, ὁ,

Ἴδε, & Attice ἰδὲ, aspice, a. 2. imperat. act. Est & ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi εἶδον, video. fut. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες. aor. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ', pro ἰδεσα.

Ἰδὲ, &, atque, ex ἠδὲ. Illud Jon. hoc Att. ab ἤ, vel. Sumitur & adverbialiter pro ecce.

Ἰδέα, ας, ἡ, visus, species, idea. in plur. ἰδέαι. ab εἶδω, video.

Ἰδέειν, Jon. pro ἰδεῖν, vidisse. ab a. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.

Ἴδῃ, æstu, dat. sing. ab ἵδος, εος, τὸ, sudor.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω. ἰδὲν, pro ἰδεῖν, Dor. & Æol.

Ἰδέμεν, Jonic. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. quod vide.

Ἰδὲν, Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act.

Ἰδέσθαι, aor. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Ἰδερως, τος, ὁ, ἅμα τῷ ἰδεῖν, ἐρᾶν, qui simul ac vidit, amat. Suid.

Ἴδεσκε, Jon. paragoge, pro ἴδε, vidit, 3. sing. aor. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.

Ἰδεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, fœdus. ab ἰδέας ἔχθω.

Ἰδέω, pro εἶδω, video. Sed Ἴδεω, gen. Jon. pro Ἴδος, ab Ἴδης, ὁ, Ida, nomen proprium.

Ἰδὴ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ἴδῃ, viderit, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἶδω, video. aor. 2. ἰδον. Ἴδλῶ, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide. Est & Ἴδη, Jon. pro Ἴδα. quod vide.

Ἴδηαι, Jon. po ἴδῃ, 2. sing. aor. 2. sub. med. ejusdem verbi εἶδω, video.

Ἴδῃς, videris, 2. sing. aor. 2. sub. act. ab εἶδω. Sed Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, mons Cretæ.

Ἴδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, fut. 1. ab ἰδέω, video. quod vide.

Ἴδητε, videritis, 2. plur. a. 2. sub. verbi εἶδω, video. a. 2. ἴδον.

Ἰδία, adverb. privatim. cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, proprius.

Ἰδίᾳ, Jonic. idem quod ἰδία, quod vide.

Ἰδιοβελλέων, privato, & suo consilio uti. ab ἴδιος, proprius, & βελὴ, consilium.

Ἴδιος, α, ον, proprius, a, um, privatus, suus, quasi ab ἰδέα, species. κατ' ἰδίαν, privatim. Sæpe ponitur pro ἑαυτῆς, ης, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτῆ. sic ἐν τῇ ἰδίων λαλεῖ. id est, ἀφ' ἑαυτῆ, a se ipso. οἱ ἴδιοι, familiares. Hinc ἰδιώτης, ητος, ἡ, proprietas. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, ου, ὁ, privatus.

Ἰδιότητα, acc. sing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Th. ἴδιος, proprius.

Ἴδιον, sudo. Th. ἴδος, εος, τὸ, sudor.

Ἰδίων, gen. plur. ab ἴδιος, ου, ὁ, proprius.

Ἰδίως, proprie, adverb. ab ἴδιος.

Ἰδιωτεύοντων, gen. plur. part. præs. ab ἰδιωτεύω, privatam vitam ago. Th. ἴδιος, ου, ὁ, proprius.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus. dat. pl. ἰδιώταις. ejusdem them.

Ἰδιωτικός, ἡ, όν, privatus. ab eodem them.

Ἰδιωτισμὸς, ὁ, loquendi genus e vulgo sumptum. ejusdem them.

Ἴδμεν, scimus, Dor. seu Æolic. pro ἴσμεν, per syncop. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. verbi ἴστημι, scio. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσυνὴ, peritia. dat. plur. Jonic. ἰδμοσυνῆσιν. Alii volunt per syncop. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video. Tum etiam ἴδμεν, per syncop. dicitur pro ἰδέμεν, Jon. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω.

Ἴδμεναι, scire, per syncop. pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Jonic. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἴδμων, sciens. vide ἴδμεν. ab εἶδω, scio.

Ἴανόω, incurvo, inflecto. q. ab ἶς, nervus. unde ἰδνώδης, nervosus. Vel ab ἴα, & νέω, nervorum enim virtute fit, ut flectantur manus, &c.

Ἰδοίατο, visi fuissent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jon. pro ἰδοιντο, verbi εἶδω, video. a. 2. ἴδον.

Ἰδοίμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, quæ vidit, a. 2. part. f. g. ab εἶδω, video.

Ἰδόμην, a. 2. ind. med. ejusdem verbi.

Ἴδον, ες, ε, vidi, a. 2. ind. act. hinc ἰδόντες, nom. plur. aor. 2. part. verbi εἶδω, video.

Ἴδοντο, 3. plur. a. 2. med. ejusdem verbi.

Ἴδος, εος, τὸ, sudor. ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρόω, & ἱδρόω, sudo. q. ex ὕδεος, quod aliter ὕδωρ, unde & sudor, & ἱδρώς.

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi εἶδω, video.

Ἴδὺ, ecce, adverb. distinguitur accentu ab ἰδὺ, præs. imperat. pass. verbi εἴδω, video.

Ἰδυμαία, ας, ἡ, Idumæa, nomen regionis. Syr. rufa.

Ἰδῦσα, intuita, a. 2. part. f. g. ab εἶδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἰδρεία, ας, & ἰδρεία, ἡ, peritia. ab εἶδω, vel ἴστημι, scio.

Ἴδρεῖς, peniti, nom. plur. ab ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, quod ab ἴστημι, scio.

Ἰδρείη, ης, ἡ, Jon. pro ἰδρεία, vel ἰδρείη, peritia. quod vide.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, providus. q. ex εἰδέω, scio. hinc αἴδρις, imperitus. πολυΐδρις, multiscius. ab eodem them.

Ἱδρυμι, seu ἱδρυόω, idem quod ἱδρύω, quod vide.

Ἱδρυθείς, εῖσα, έν, collocatus, moribus receptus. a. 1. part. pass. Jon. pro ἱδρυθείς. Sic ἱδρυθῆναι, Jon. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἱδρύω. quod vide.

Ἵδρυω, seu ἱδρυνω, f. ὑσω, sedere facio, statuo, colloco. q. ab ἵζω. hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἵδρυσις, εως, ἡ, constitutio, fundatio.

Ἱδρὼς, per Apocopen pro ἱδρῶτα, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor. Th. ἴδος.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor. ab ἴδος, εος, τὸ, idem. vel ab ὕδωρ, aqua. est enim aqueus humor e poris animalis manans, deinde transfertur ad similia.

Ἱδρώω, f. ώσω, sudo, Poet. vel Attic. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, ὁ, sudor. Th. ἴδος, εος, τὸ, idem. quasi ὕδρος, ab ὕδωρ, aqua.

Ἰδυῖα, docta, sciens, præt. med. part. f. g. ex præt. med. ἴδα, verbi εἶδω, scio. Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, & in f. g. εἰδυῖα, & abjecto ε, reperiri ἰδὼς, ἰδυῖα, per Crasin pro εἰδυῖα, ας, ος, ejusdem verbi. Est & Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. q. εὐδυῖα, gnara.

Ἴδωμαι, a. 2. sub. med. ab εἶδω, video. aor. 2. ind. act. ἴδον.

Ἰδὼν, ὖσα, intuens, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Ἴδωσιν, 3. plur. a. 2. sub. act. ab εἶδω, video.

Ι Ε.

Ἴε, vade, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες.

Ἴεζαβὴλ, ἡ, nomen reginæ ἄκλιτον. Syr. in insula habitans.

Ἴεθι, ἰέτω, mitte, mittat, præs. imperat. verbi ἵημι, mitto.

Ἴει, mittebat, 3. singul. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἰέω, verbi ἵημι, mitto.

Ἰείλω, ης, mitterem, præs. opt. act. verbi ἵημι.

Ἴεις, ἴει, mittebas, bat, 2. & 3. sing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἰέω, mitto.

Ἰείς, ἐντος, mittens, præs. part. ejusdem verbi.

Ἰεῖσαι, mittentes, nom. plur. præs. part. f. g. ab ἵημι, mitto.

Ἰεῖσι, & Jon. ἴεισι, 3. plur. præs. ind. ab ἵημι, mitto.

Ἴεμαι, & ἵημι, eo. ab ἴω, idem. pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, mittor, cupio. ab ἵημι, mitto.

Ἴεμεν, Jon. sed ἰέμεναι, Att. & Dor. pro ἰέναι, mittere, præs. inf. verbi ἵημι, mitto. præs. part. ἰέμενος.

Ἴεμεν, & ἰέμεναι, itidem Jon. & Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, eo.

Ἴεν, mittebant, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto. Sed Ἴεν, 3. sing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo. ν, additur ob sequentem vocalem.

Ἰέναι, mittere, præs. inf. act. ab ἵημι, mitto.

Ἰέναι, ire, præs. inf. act. verbi ἵημι, pro εἶμι, eo.

Ἵενται, 3. plur. præs. ind. passiv. ἵεται, 3. plur. imperf. pass. verbi ἵημι, mitto.

Ἰέντες, nom. plur. præs. part. act. ἰὰς, ejusdem them.

Ἱερὰ, τὰ, sacra. ab ἱερὸν. Est & medicamenti compositio. ἡ ἱερὰ, & serpentis nomen. Ἱεραὶ, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl.

Ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter, quia ἵεται ὠκέως ῥᾳδίως, id est fertur in aere velociter. hinc epitheta ὠκύπτερος, ὠκυπέτης, &c. Ideo & Soli sacer existimatur, qui maxime παχυδρόμος vel quia ales ἱερὸς, Marti enim sacer, ut pugnax.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. sancta civitas.

Ἱεράται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, ῶμαι, sacerdotio fungor. Thema ἱερὸς, ὸν, ὁ, sacer.

Ἱερατεία, ας, ἡ, functio sacerdotalis. Th. ἱερὸς, ὸν, ὁ, sacer.

Ἱερατεύω, sacerdotio fungor. fut. εύσω. p. ἱερατεύκω, perf. pass. ἱερατεύμαι. hinc ἱερατεύμα, ατος, τὸ, sacerdotium. ejusdem them.

Ἱεραῶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. plur. f. g. ab ἱερὸς, ὰ, όν, sacer, a, um.

Ἱέρεια, ας, ἡ, & Jonic. ἱερείη, sacerdos. in plur. ἱέρειαι, ab eodem them.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima. ab ἱερὸς, sacer.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, nomen Prophetæ. Hebr. exaltans Dominum.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos, qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεὺς, pontifex, summus sacerdos. ab ἱερὸς.

Ἱερὴ, Jon. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. vide ἱερὸς.

Ἱεριχὼ, ὁ, nomen urbis.

Ἱερὸν, ου, τὸ, templum. ab ἱερὸς, sacer.

Ἱερομηνία, Poet. syncop. pro ἱερονομηνία, ἡ, sacer mensis. Vel totus ille mensis, in quo Nemea celebrantur. ex ἱερὸς, sacer, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Ἱεροπρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, sanctimoniam decens. ex ἱερὸς, sanctus, & πρέπω, convenio.

Ἱερὸς, ὰ, όν, sacer, a, um. præstans, magnus, a, um. τὰ ἱερὰ, res sacræ. q. ab ἵεμαι, cupio. quia sacra debent appeti. hinc ἱερὸν, ου, τὸ, sacrificium, victima, templum. ἱερόω, sacro, dedico.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, nomen metropolis, Hebr. metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.

Ἱερουλέω, sacrilegium committo. f. ήσω. p. ἱερούληκα. ab ἱερόσυλος. quod vide.

Ἱερόσυλος, ου, ὁ, ἡ, sacrilegus, a. hinc ἱεροσυλία, ἡ, sacrilegium. comp. ex ἱερὸν, sacrum, & συλάω, spolio.

Ἱερουργέω, sacra celebro, sancte operor, cum acc. f. ήσω. p. ἱερούργηκα. ex ἱερὸν, τὸ, sacrum, & ἔργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Th. ἱερὸς, ὸν, ὁ, sacer.

Ἵεσαν, 3. plur. imperf. ἵουν, ex ἵημι, mitto. a. 2. ἰῶ.

Ἱέσθων, 3. dual. ἱέσθε, 2. plur. imperf. pass. verbi ἵεμαι, cupio.

Ἱεσσαὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. senex.

Ἵετο, cupiebat, 3. sing. imperf. verbi ἵεμαι, desidero. Th. ἵημι, mitto.

Ἱέτης, pater. & sylvestris caper. quasi ab ἄττα.

Ἵετ', heu, adverb. irridendi.

Ἰεφθαὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. apertor.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. præparatus a Domino.

Ἴω, mitto. ab ἴέω. Sed ἰέω, & ἵημι, Jon. pro εἶμι, eo.

Ι Ζ.

Ἰζάνη, caprina pellis, loco vestis.

Ἰζάνω, f. ήσω, quasi ab ἵζω, idem quod ἵζω, sedere facio.

Ἵζε, sede, præs. imperat. act. ἵζεο; & ἵζου, Jon. & Dor. pro ἵζω, præs. imperat. pass. ab ἵζω, sedere facio.

Ἰζήσας, aor. 1. part. act. verbi ἰζάνω, f. ήσω, sedere facio, instituo. Th. ἵζω, idem.

Ἰζοισα, ας, ὰ, Dor. pro ἰζουσα, ἡ, sedens. præs. part. f. g. ab ἵζω, quod vide.

Ἵζον,

Ἵζον, ες, ε, sedebam, imperf. act. verbi ἵζω.

Ἵζω, fut. ἵσω, sedere facio, sedeo, colloco. quasi ab ἧω, colloco. Hinc καθίζω, idem.

I H.

Ἰὴ, adv. seu Interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιών, &c. Alii aspirari volunt ἵη, & ducunt ab ἵεσθαι, desiderare. Hinc Ἰήϊος, ου, ὁ, Apollo. q. ab ἰάομαι, sano. vel q. ab ἵημι, quod sagittas emittat. Est autem Sol, qui & radios jaculatur, & medicamenta maturat. Est & ἰή, vox. q. ab αἴω, audio. vide ἔα.

Ἴῃ, æquali, dat. sing. ab ἴος, ἴα, ἴον, solus, a, um. unus, a, um. Aristarchus scribit, genit. & dat. hujus nominis circumflecti. Nisi Jon. pro μιᾷ positum dicamus, a μία, μιᾶς. vide in ἰὸς, ὁ, sagitta.

Ἰήσπος, doloribus medens. ab ἰάομαι, medeor, & κόπος, labor. Thema κόπω, seco, tundo. fut. ψω. præt. med. κέκοπα.

Ἵηλα, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Ἵημι, mitto. imperf. ἵουν, ης, ει. f. ἥσω. præt. εἷκα. aor. 1. ἧκα. a. 2. ἷν, ἵης, ἵη. præs. pass. ἵεμαι, mittor, desidero. imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. aor. 1. pass. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἑμένος. Th. ἕω, mitto. Sed ἵημι, eo, ut εἶμι, & ἔω.

Ἰήσασθαι, curare, Jon. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, curo. f. ἀσομαι. Sic ἰήσατο, 3. singul. aor. 1. med. Jon.

Ἵησι, mittit, 3. sing. præs. ind. verbi ἵημι. Sed ἵησι, vadit, 3. sing. verbi ἴημι, eo. ab εἶμι.

Ἵησθ, eas, Jon. paragoge pro ἵης, 2. singul. aor. 2. sub. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἶον.

Ἰήσονι, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, Jesus, nomen Salvatoris. Hebr. Salvator.

Ἴηται, ῶν, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκοῦντες.

Ἰητὴρ, Jon. pro ἰατὴρ, ὁ, Medicus. ab ἰάομαι, sano.

I Θ.

Ἰθαγενὴς, originalis, indigena. An ἰθυγενὴς, qui recte, & legitime natus. ab ἰθὺ, recte, & γείνομαι, nascor.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen reg.

Ἴθαρ, celeriter. quasi ab ἐνθύ, velociter: vel ab ἰθὺ, recta via brevis, quæ celeriter percurri potest.

Ἰθέα, Jon. pro ἰθεῖα, in ἰθύς.

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. dat. plur. Jon. ἰθείῃσι, ab ἰθείη, Jon. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Jon. pro ὠθέως, celeriter.

Ἴθη, ὠφροσύνη, lætitia. ἰθαίνω, ὠφρονῶ. Hesych.

Ἴθι, vade, præs. imperat. ab εἶμι, eo.

Ἴθμασθ', pro ἴθμασι, dat. sing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, gressus, passus. ab ἔω, vel εἶμι, vado.

Ἴθοι, vox incitantis, & adhortantis. quasi ab ἴθαρ, & ὁρμάω, ruo. vel ab ἰέναι, & θορεῖν.

Ἴθυς, spado, cui ἴς πεδέρυσαι, vis demessa est.

Ἰθυδίκαισι, dat. plur. Jon. ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta. ab ἰθὺς, rectus, & δίκη, jus.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui rectos capillos habet, a θρὶξ, ἡ, capillus.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit.

Ἴθυμβοι, ων, genus carminis, & saltationis ridiculæ. quasi ab ἰθύειν βοᾶν, prorumpere clamore, aut gressu. a βάω.

Ἰθύνει, dirigit, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, dirigo. ἰθύνοντος, gen. sing. part. præs. Th. ἰθὺς, rectus.

Ἴθυνεν, direxit, 3. singul. imperf. act. ejusdem verbi, & them.

Ἰθυπλοῖαν, ου, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto cursu fertur. ab ἰθὺς, rectus, & πέτομαι, volo, as.

Ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, & in f. g. ἰθεῖα, in comp. ἰθύτερος. hinc ἰθύνω, dirigo. quasi ab ὀθὺς. Sed ἰθὺς, ὑος, ἡ, impetus. ab ἴθω, recta feror.

Ἰθύτεραι, rectiores, nom. plur. f. g. ab ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus.

Ἴθω, recta feror, impetu feror. hinc ἰθὺς, ὑος, ἡ, impetus. Th. ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus.

I I.

Ἰΐζω, æruginosus reddor, ab ἰὸς, æruginosus.

I K.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, pervenit, 3. singul. imperf. verbi ἱκάνω, idem quod ἵκω, venio.

Ἱκάνεσκον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνομι, οις, οι. Th. ἵκω, venio.

Ἱκανὸς, ἡ, όν, idoneus, sufficiens, congruus. inde ἱκανότης, ητος, ἡ, sufficientia. ἱκανόω, sufficientem reddo. ἱκανῶς, scienter, abunde. ἐξ ἱκανοῦ, scil. χρόνου, a multo tempore. ἐφ' ἱκανὸν, diu. q. ab ἱκάνω, assequor, scil. metam, quod sat est faciens.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, idoneitas. vide in ἱκανὸς.

Ἱκανώθω, inferior sum, 3. singul. imper. pass. verbi ἱκανόω. Th. ἱκανὸς, idoneus.

Ἱκανόω, idoneum reddo. f. ώσω. p. ἱκάνωκα. ab eodem them.

Ἱκάνω, convenio, adeo, assequor, supplico. Hesych.

Ἵκαρε, prope, ut ἵκταρ.

Ἵκελος, & εἴκελος, η, ον, similis. ab ἔοικα, similis sum.

Ἵκεν, ibat, imperf. act. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. a. 1. ἶξα.

Ἵκεο, veni, Jon. pro ἵκω, præs. imperat. pass. verbi ἵκνεμαι, vel 2. singul. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, & Jon. εο, ευ. verbi ἱκνέομαι. fut. ἵξομαι, veniam.

Ἱκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἱκέσθην, 3. dual. aor. 2. med. ejusdem verbi.

Ἵκετ', pro ἵκετο, pervenit, 3. sing. a. 2. med. ejusdem verbi.

Ἱκέτας, α, ο, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, supplex. quod vide.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. act. verbi ἱκετεύω. vide ἱκέτευσε.

Ἱκέτευσε, 3. singul. a. 1. act. verbi ἱκετεύω, supplico. fut. εύσω. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, supplex.

Ἱκετηΐα, ας, ἡ, supplicatio. ab ἱκέτης, quod vide.

Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex. acc. sing. ἱκέτην. dat. plural. Jonic. ἱκέτῃσι. q. ab ἵκνεμαι, venio, scil. ad aliquem, veniam implorandi gratia. Hinc ἱκετεύω, supplico. ἱκετήριος, ατος, τὸ, supplicatio. ἱκέτις, quæ supplicat. ἱκετήσιος Ζεύς, supplicum præses Jupiter.

Ἵκηαι, venias, Jon. pro ἵκῃ, 2. singul. a. 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ῃ, ηται. a. 2. sub. med. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, veniat, 3. sing. aor. 2. sub. med. ejusdem verbi.

Ἱκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor. quia facile ἱκνεῖται, id est penetrat, pertingit: nam humor nativus manando sponte per corpus meat. inde ἱκμαῖος, humidus. ἱκμάζω, humecto.

Ἵκμενος, fluens secundus, per syncop. pro ἱκόμενος, euphoniæ causa spiritu mutato. sunt tamen qui ἵκμενος, scribant. Estque vel præs. partic. verbi ἵκνεμαι, vel aor. 2. part. med. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην. Sunt qui ἵκμενος, expon. humidus, a Themate ἱκμὰς, άδος, ἡ, humor.

Ἱκνεῖσθαι, Jon. pro ἀφέπειν, decere.

Ἵκνεομαι, ἥμαι, venio, advenio, supplico. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ῃ, ετο. Hinc ἵξις, εως, ἡ, adventus. ἐφικνέομαι, assequor, consequor. ἐφικτὸς, ἡ, όν, quem assequi possumus. ὅσον ἐφικνεῖν, quantum licet pro viribus.

Ἱκνεόμενον, Jon. pro τὸ ἱκανὸν, id, quod sufficit, & decorum est. hinc ἱκνεομένως, rite.

Ἱκνουμένῳ χρόνῳ, temporis progressu. Jon. per crasin ὐκ τᾧ ἱκνεομένῳ, ουμένῳ.

Ἵκνεῦνται, Jon. & Dor. pro ἵκνεῖται, veniunt, 3. plur. ab ἱκνέομαι.

Ἱκνούμενος, veniens, congruens, justus. ut ἱκανὸς. ut ἱκνούμενον μέγεθος, justa magnitudo.

Ἵκοι, occuparet, 3. singul. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. ἱκοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἵκοισθα, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. optat. verbi ejusdem.

Ἵκομαι, venio. ab ἵκω, idem, quod usitatius. est & ἵκνεμαι, supplico.

Ἱκόμην, ου, ετο, veni. aor. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. part. med. ἱκόμενος.

Ἱκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, nomen urbis. Gr. imaguncula.

Ἵκοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. ἱκόμην, quod vide.

Ἵκου, præs. imperat. verbi inusitati ἵκομαι. Th. ἵκω, venio. Vel 2. sing. a. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. Sed ἵκου, est aor. 2. imperat. med. verbi ἱκνέομαι, venio. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἱκρίον, ου, τὸ, tabula, tabulatum. In genere est tabulatum μετέωρον, id est, in alto suspensum. In specie illud, ubi sedet gubernator navis. Velim ἰκρίον, quasi ἀκρίον, quod ἐκ ἄκρα factum. Eustath. scribit ἰκριον.

Ἵκταρ, adv. prope, celerrime. ἀπὸ τᾦ ἱκνεῖσθαι. Sed propius est verbum ἱκτάω.

Ἱκτάρα, ἐθελικῶς ἰχθύς, Hesych. puto ab ἵκταρ, quia celeriter in aquis movetur.

Ἵκτερος, ου, ὁ, morbus regius, icterus. & pro ave galbula. Scribitur & ἴκτερος.

Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ, supplex. Ergo ab ἵκνεμαι, supplico. Vel per sync. ab ἱκέτης, ου, ὁ, supplex.

Ἵκτιδος, ος, ὁ, & per Aphæres. κτίδος, e mustela confectus. a κτὶς, κτίδος, ἡ, pro ἰκτὶς, mustela.

Ἵκτινος, ἰνος, vel ἵκτις, ος, ὁ, milvus. avis, quæ Græcis vulgo nunc λάτα. leges etiam ἵκτα. Derivant ab ἱκνέομαι, ἥμαι, venio. ceu lupa, est rapax avis. Nam ad puerorum etiam manus prostat, ut escas inde eripiat. q. ab ἵκταρ, prope.

Ἵκτις, ιδος, ἡ, mustela sylvestris, est rapax, ut & ab ἵκτις, esse potest. Vel quasi ἰχθὺς, quia est ἰχθυοφάγος.

Ἵκτο, 3. singul. plusq. perf. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι, p. ἷγμαι. Vel per syncop. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. med. ejusdem verbi, quod est in a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἶξα. hinc ἱκάνω, Poet. idem. q. ab ἥκω, venio. quod ab ἕω, mitto, vel ἔω, eo.

Ἵκων.

Ἵκωμαι, a. 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. quod vide.
Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab ἱκνέομαι, venio. quod vide.

Ι Λ.

Ἰλαδὸν, turmatim, adv. ab ἴλη, agmen, turma, quod & εἴλη. Th. εἰλέω, congrego.
Ἵλαθι, propitius esto, præs. imperat. ab ἵλημι, unde & part. ἱλάς. Th. ἱλάσκομαι. Alii vero volunt ἵλαθι, per syncop. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, propitium reddo. f. ἱλάσομαι. perf. pass. ἵλασμαι, σαι, σται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι. f. ἥσω, propitius sum.
Ἵλαος, ος, ὁ, & Attic. ἵλεως, propitius, hilaris. quasi ab ἕλη, splendor, qui se serenum exhibet. ut & ἱλαρὰ est σελήνη. Th. ἱλάω.
Ἱλαρὸς, ά, όν, hilaris, e. lætus. ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. ab eodem verbo, & them.
Ἱλάρχης, Turmæ præfectus. quod ab ἴλη.
Ἵλας, Dor. & syncop. pro Ἰόλας, α, ὁ, Iolas, viri nomen.
Ἱλάσθητι, propitius esto, & per syncop. ἵλαθι, & Poetic. ectasi ἵληθι, a. 1. imperat. passiv. verbi ἱλάσκομαι, placo. f. άσομαι. perf. pass. ἵλασμαι. a. 1. ind. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, propitius sum.
Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, placo. ἱλάσκητο, 3. plur. imperf. f. ἱλάσομαι. præs. part. f. g. ἱλασκομένη. Th. ἱλάω.
Ἱλάσκομαι, propitius fio. exhilaro. fut. ἱλάσομαι, perf. pass. ἵλασμαι. aor. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat. ejusdem them.
Ἱλασκόμενος, η, ον, præs. part. vide ἱλάσκεσθαι.
Ἱλασμὸς, ὁ, ὁ, propitiatio. Th. ἱλάω, propitius sum.
Ἱλάσομαι, placabo, fut. 1. med. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι. aor. 1. med. ἱλασάμην, ejusdem them.
Ἱλασσάμενος, ος, ὁ, a. 1. part. m. gem. στ, ejusdem them.
Ἱλάσσαι, places, Jon. pro ἱλάσθη, aor. 1. sub. med. 2. singul. verbi ἱλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω.
Ἱλασσόμεθα, placemus, gem. σσ, 1. plur. aor. 1. subjunct. med. ejusd. verbi, & them.
Ἱλαστήριος, α, ον, propitiatorius, a, um. habens vim τῶ ἱλάσκεσθαι. Sed ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. Sic Christus est vere ἱλαστήριον, qui sua oblatione nobis placavit Deum.
Ἵλαω, & ἵλημι, propitius sum. f. ήσω. p. κα. præs. imperat. ἵλαθι, & per ectasin ἵληθι. ἱλάομαι, est propitium facio. quasi ἵεμαι λάειν, cupio videre scil. ejus faciem, quæ a me nunc est ad tempus aversa, ut placatum reddam. Hinc ἱλάσκομαι, propitium reddo, placo. ἱλασμὸς, ου, ὁ, propitiatio. ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. Ἵλαος, ος, ὁ, ἡ, propitius. ἵλεως, ὁ, ἡ, Attice idem. ἱλαρὸς, ά, ὁ, hilaris, lætus. ἱλαρόω, exhilaro.
Ἵλεος, ὁ, ὁ, foramen, ubi latet serpens, aut alicujus feræ cubile. Est & ἕλεος, ileus, convolvulus, morbus intestinorum. Th. εἰλέω, verso, involvo.
Ἱλεόω, placo, propitium reddo. ab ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Attic. pro ἵλαος, propitius. ἱλάω, propitius sum.
Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. vide ἱλεόω.
Ἵλη, pro εἴλη, ης, ἡ, agmen, turma. Th. εἰλέω, congrego.
Ἵληθι, pro ἵλαθι, quod vide.
Ἵλήκησι, Jonic. paragoge pro ἵλήκῃ, 3. sing. perf. sub. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, f. ήσω, propitius sum.
Ἱλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἱλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæresin pro Οἰλιάδης, ου, ὁ, Ajax, Oilei filius. ὁ τῦ Οἰλέως παῖς.
Ἱλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, turdi species; item, Poema Homeri de rebus Iliacis. & pro congerie, ut ἱλιὰς κακῶν, ilias malorum. Ἱλιὰς μάχη, Poet. pro Ἱλιακὴ μάχη, Iliacum prælium.
Ἵλιγξ, γγος, ἡ, vortex. inde ἱλιγγιάω, vertigine laboro, hæsito. quasi ab εἰλιγγος, ου, ἡ, vortex. Thema εἴλεω, verso.
Ἴλιον, Ilium, Troja. ab Ἴλος, qui filius Trois Regis.
Ἱλιοπάτας, ά, ὁ, Ilii populator. ab Ἴλιον, & πάω, destruo.
Ἱμὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, ab ἵμω, seu ἵμω, quod ab εἰλέω, contorqueo.
Ἵλλος, ος, ὁ, oculus. q. ab εἰλέω, verso, volvo. quia oculi volubiles. inde ἵμω, oculis conniveo. σιμοὶ, seu σίμοι, ων, οἱ, scomma, irrisorium Poema.
Ἰλλυρικὸν, ῦ, τὸ, nomen regionis. inde Ἰλλυριοὶ, ων, οἱ, Illyrii.
Ἴλυς, υος, ἡ, limus, cœnum. quasi ab ἕλος, palus. ut palus a πηλὸς, lutum. inde ἱλύω, oblimo.

Ι Μ.

Ἱμαῖος, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. Eadem cantio & ἐπαναῖος dicta. an ex eo, quod ἀπαωτῷ ex molendi actu? ea & ἐπίνος. a νόσω, deo molari.
Ἱμαλιὰ, cumulata farinæ mensura. est ex ἱμάω, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἱμάλιος, est abundans, copiosus.
Ἱμαλὶς, pro Cerere, & Deo farinæ.
Ἵμασ', pro ἵμασε, verberavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. άσω. Th. ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.
Ἱμᾶς, άντος, ὁ, lorum, funiculus ex loris bubulis. dat. plur. ἱμᾶσι. quasi ab ἵημι, emitto. quia emitti solet ad trahendum. Hinc ἱμάσσω, loris cædo. ἱμάσθλη, flagellum, scutica. ἱμάω, ήσω, loreo fune extraho, haurio.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Th. ἱμὰς, άντος, lorum.
Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.
Ἱμάσσας, Poet. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. verbi ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. άσω. Th. ἱμὰς.
Ἱματίζω, vestio. f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. pass. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, vestitus. ab εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Th. ἕω, seu ἵννυμι, induo. perf. pass. εἷμαι.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, vestimentum, pro εἱμάτιον. ab εἷμα. vide ἱματίζω.
Ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, vestis, vestitus. ab eodem verbo, & them.
Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. f. ήσω. ἱμαῖος μέλος, cantilena, quam canit ὁ ἱμῶν ὑδατηγός.
Ἵμερ Ρω, desidero, cupio, cum genit. q. ab ἵεμαι, cupio, & ἐράω, amo. hinc ἵμερος, ου, ὁ, desiderium.
Ἵμπη, ἴτε, imus, itis, 1. & 2. plur. præs. ind. εἶμι, eo. Dicitur & ἴμμεν, in 1. pl. imperf. ejusdem verbi.
Ἴμμεν, ire, Jon. sed Dor. ἴμμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, & ἴέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἴημι, eo.
Ἱμέρα, ας, ἡ, Fluvii nomen. ut & Ἱμέρας, α, ὁ, Siciliæ fluvius.
Ἱμερὸς, ου, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, desiderabilis. in superlat. ἱμεροέστατος. ab ἵμερος, ου, ὁ, desiderium. Th. ἱμείρω, desidero.
Ἱμερόφωνος, ος, ὁ, ἡ, qui vocem habet optabilem, ac dulcem. ab ἱμείρω, desidero, & φωνὴ, vox.
Ἱμερτῶν, gen. plur. ab ἱμερτὸς, ῦ, ὁ, desiderabilis. ab eodem them.
Ἱμάνλα, funis, quo aqua ex puteo ἱμᾶται. vide in ἱμάω.
Ἴμπω, lædo, pungo, torreo. ex ἴπω. Tum ἵμπω, jungo. quasi ab ἵν, pro ἐν, & ἅπω, alligo.

I N.

Ἴν, mensuræ nomen; Nonnunquam Græce vertunt χῦς, id est, congius. Hier. sextarius. item fibra. vide ἶς. Tum ἶν, ipsum, vel ipsam, pro αὐτὸν, & αὐτὴν. Pro quo Poetæ μιν, dicunt. Latinis olim etiam im, & em, pro eum. Ἰν, in, præpositio etiam pro ἐς, & ἐς, ut & in compositione.
Ἶν', pro ἵνα, fortitudinem, acc. sing. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, nervus, fibra.
Ἵν', pro ἵνα, ut.
Ἵνα, ut, conjunct. causalis. regit sub. ἵνα μὴ, nisi. ἵνα τί, vel ἵνατί, ut quid? propter quid? quare? Jon. pro πῶς, quomodo?
Ἴναι, ire, præs. inf. verbi εἶμι, eo. Dicimus & εἶναι, & ἰέναι.
Ἰνάω, & ἰνέω, inanio, vacuo, expurgo, effundo. Hesych.
Ἰνδάλλομαι, similis videor, videor, appareo. quasi ἰσάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem. Ἴνδαλμα, simulachrum, imago. ἰνδάλματα, spectra. quod ab εἶδος, facies, forma. Thema εἴδω, video.
Ἰνδικὸν, ῦ, τὸ, piper, vel zingiber Indicum.
Ἶνες, vide in ἶς, ἡ, fibra.
Ἰνδέω, tendo. Hesych. ab ἶν, nervus, tendendi organum vim habens.
Ἰνεὼ, vacuo, expurgo.
Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, posterior colli pars, ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, nervus.
Ἶνις, ῖνος, filius. Hesych.
Ἴννη, filia. ut & Ἴννος, ου, ὁ, filius. ab ἶνις. Hesych.
Ἰννὸς, pullus ex equo, & mula, aut asina. q. ab ἶνις.
Ἰννύομαι, fleo. aut ab ἶνις, aut ab ἰνῶν.
Ἰνόω, Poet. pro ἰνάω, exhaurio, consumo, absorbeo.
Ἰνῶ, οῦς, ἡ, nomen mul. q. valida. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur.

I Ξ.

Ἴξ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites adedens. An ab ἵκω, ut ἶψ? aut quia facit tibi gemmas vitigenas ἵκειν, id est, ἐκφῦ, cedere? aut quia sensim ἵκει?
Ἰξαλὸς, ὸς, ὁ, impetuosus, libidinosus, Hesych. ab ἰξὺς, lumbus, & ἅλλομαι, salio. capræ epithet. hinc ἰξαλὴ, pellis capræ.
Ἶξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἵκω, venio. fut. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.
Ἵξεαι, pervenies, 2. singul. fut. 1. med. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. pass. ἶγμαι. a. 2. med. ἰκόμην, ου, ετο.
Ἰξευτὴς, ῦ, ὁ, qui visco aves captat, auceps. Th. ἰξὸς, ὸ, ὁ, viscum.
Ἴξις, εως, ἡ, adventus rectus, processus. Th. ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἶγμαι.
Ἰξίων, ονος, ὁ, quis iste fuerit, & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204. &c.
Ἵξομαι, fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι.
Ἵξον, 1. sing. vel 3. plur. pro ἵκον, Bœot. solent enim κ, in ξ, mutare. vel est a. 2. ind. act. vel imperf. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod a fut. ἵξομαι, verbi ἱκνέομαι, formatum asserunt.
Ἰξὸν, accus. singul. ab ἰξὸς, ὸ, ὁ, viscum.
Ἴξος, ῦ, ὁ, viscum. arundo aucupatoria, pedica passerum. parcus, tenax. ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, ες, ὁ, ἡ, viscosus, tenax. ἰξώδους, οντος, ὁ, ἡ, viscosus. ἰξόω, visco aves capio. q. ab ἴσχω, inhibeo. avium volatus visco inhibetur.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

betur. Varinus vult, ἴξω, quasi ἄξος, quia ἄγει aves. aut ab ἴχω.

Ἰ'ΞΥΣ, υος, ὁ, lumbus, dorsum. quasi ab ἰχνύς, quia in lumbis robur est animalis. Alii q. ab ἴχω, venio. non est sine lumborum robore incessus.

I O.

Ἰοδνεφής, έος, ὁ, ἡ, purpureus. ab ἴον, viola, & δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

Ἰοδόκος, ου, ἡ, sagittarum receptrix pharetra. legitur & ἰοδόκη. ab ἰός, jaculum, & δέχομαι, capio.

Ἰοειδής, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus. ab ἰός, οῦ, ὁ, telum, rubigo cujusque metalli, & εἶδος, forma. Thema ἔδω, video. Vel ἰοειδής, purpureus, violacei coloris. ab ἴον, ου, τὸ, viola.

Ἰοίμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, profecta, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, eo. aor. 2. ἴον.

Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit Iolaus, quando ex mortuis resurrexerit, & cur? Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

Ἴομεν, eamus, 1. plur. aor. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per Systol. Jonic. poni pro ἴωμεν, 1. plur. aor. 2. sub.

Ἰόμωρος, ου, ὁ, jaculator, & jaculis destinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ περὶ τὰς ἰὰς μεμορημένος, telis male exceptus. ab ἰός, jaculum, & μόρος, fatum, verso ο, in ω. Thema μείρω, partior.

Ἰ'ΟΝ, ου, τὸ, viola; item solum. Id ἴον, nascitur, idest, solum, non multa simul conglobata, & ad οἶαν, idest, viam. inde ἰωδὴς, violaceus. Est & ἴος, εος, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἰόνθ', pro ἰόντα, acc. sing. aor. 2. part. ἰών, verbi εἶμι, eo.

Ἰ'ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, lanugo, primi pili. quasi ab ἄνθος, quia flos juventæ. an ab ἰαίνω, quod a calore prodeant? an ab ἴα ἄνθη, idest flos violæ? ut enim violæ primo vere se produnt; ita lanugo, tanquam in juventutis vere efflorescit.

Ἰόντα, euntem, acc. sing. aor. 2. part. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰών, ὄντος, ὁ, & in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos, vel nigros capillos habens. Ex ἴον, ου, τὸ, viola, & πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni. Thema πλέκω, necto.

Ἰόππη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. pulchritudo.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii Hebr. orientis ex Jor, & Dan, duo fontes, ad radices Libani.

Ἰ'ΟΥΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus. quasi δόρκας, a visus acumine. a δέρκω, video.

Ἰ'ΟΣ, οῦ, ὁ, missile, jaculum, sagitta, venenum, rubigo. q. ab ἵημι, mitto. hinc ἰόω, rubigine obduco. ἰώδης, rubiginosus. Sed ἴος, ἴα, ἴον, solus, a, um, q. ab εἷς, unus: vel οἶος, solus.

Ἰοστέφανος, coronam e violis gestans. ab ἴον, ου, τὸ, viola, & στέφω, corono.

Ἰ'ΟΤΗΣ, ητος, ἡ, consilium, voluntas. ab ἔω, vel ἵημι, mitto. hinc ἵεμαι, delidero. an ab ἴος, solus; ut sit quod quis solus secum cogitat, & concludit?

Ἰ'ΟΥ', adverb. dolentis, hei, heu! hinc ἰύζω, lamentor. Est & exultantis adv. ἰοῦ. q. ab ἰή, vel ἰώ.

Ἰουδαΐζω, Judaizo, fio Judæus, Judaice vivo. f. ίσω. p. ἰουδαΐχα. a Ἰουδαῖος, Judæus. Th. Ἰούδας, α, ὁ, Judas.

Ἰουδαϊκός, ἡ, όν, Judaicus, a, um. hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. Judaice.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus; idem Judaicus, a, um, ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμός, οῦ, Judaismus.

Ἰούδας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. celebrationis filius.

Ἰ'υλίας, α, ὁ, nomen viri. Gr. barbatulus.

Ἰ'ύλιος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. barbatulus.

Ἰ'υλος, lanugo, quæ ἴεται ἄλη, exit mollis, & crispa. Th. ἴλος, ου, ὁ, mollis.

Ἴ'ων, mittebam, imperf. contract. ex ἴεον, ων, quasi ab ἴέω. Them. ἔω, vel ἵημι, mitto.

Ἴ'ωσα, ης, ἡ, & in acc. plur. ἰώσας, accedentes, aor. 2. part. f. g. ab ἴων, quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἰ'ωξος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Justus.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas: vel quæ sagittis gaudet. ab ἰός, sagitta, & χέω, fundo, vel χαίρω, gaudeo. Epithet. Dianæ. Nicander etiam aspidem ἰοχέαιραν vocat, gaudentem veneno; vel fundentem venenum.

I Π.

Ἰ'πνὸς, vel ἵπνος, furnus, caminus, culina. Eustath. ducit ab ἵπτω. potius, quod coquit, ἰποῖ intra se. Hinc Ἰ'πνοι, loca quædam sic dicta.

Ἰ'πος, musculpula, quæ ἰποῖ, id est opprimit murem.

Ἰ'πόω, premo, πιέζω. ut ἰπὸς συμφορᾶς, premi calamitatibus. Referunt ad ἵπτω, ut sit proprie premere lædendo. Velim generalius ab ὀπὸς, ut sit succum extorquere, σκυλίβειν.

Ἱππάζομαι, equitare. ab ἵππος, ου, ὁ, equus.

Ἱππαχμός, ου, ὁ, Poet. qui hasta, vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵππος, & αἰχμή, ἡ, cuspis.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Doric. pro ἱππάδης, έος, ὁ, eques.

Ἱππαρχος, ου, ὁ, Hipparchus, nomen viri. Est & equitum præfectus. Et sic vocatur Neptunus.

Ἱππάς, άδος, ἡ, Jon. pro ἱππική, equestris. hinc ἱππάσιμος, equitabilis. ab ἵππος, equus.

Ἱππεῖος, α, ον, equestris. Th. ἵππος, equus.

Ἱππάδης, έος, ὁ, eques. & in plur. ἱππῆες, ejusdem them.

Ἱππότης, ου, ὁ, Equestris, vel equitandi peritus. ab ἱππάζω, quod vide.

Ἱππάζω, equito. fut. άσω. p. ἵππακα. Th. ἵππος.

Ἱππηλασία, ης, ἡ, equestris via, qua equi aguntur. ἱππηλάσιος, equestris. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, impello. f. ἐλάσω.

Ἱππήλατος, vocat. sing. ab ἱππήλατης, ου, ὁ, equitator. ab ἵππος, & ἐλαύνω, agito.

Ἱππήλατος, sc. τόπος, locus equitabilis. ab iisdem them.

Ἱππικὸν, ου, τὸ, equitatus. ab ἵππος, equus.

Ἱπποβότειρα, genit. Jon. ab ἱπποβότωρ, ορος, ὁ, equos nutriens. ex ἵππος, & βόω, pasco.

Ἱπποδάμοιο, gen. Jon. ab ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor. ex ἵππος, & δαμάω, domo. a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, densus instar equi, hirsutus. ex ἵππος, & δασύς, ὁ, densus, pilosus.

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκης, ου, ὁ, equorum agitator, eques. ab ἵππος, equus, & διώκω, persequi.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris. Hinc Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, Neptunus equestrium certaminum præses. ab ἵππος, equus, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Th. δρέχω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἱπποδύη, ης, ἡ, nomen mul. celer instar equi, valde celer.

Ἱππόϊν, pro ἱπποῖν, gen. dual. ἵπποιν, dativ. plur. Jon. ab ἵππος, equus. quod vide.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, Hippocentaurus. ab ἵππος, equus, & κεντέω, pungo.

Ἱπποκορυστής, ὁ, galeatus, eques bellicosus. ex ἵππος, equus, & κορύσσω, galea armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἱπποκρότος, ου, ὁ, ἡ, equis perstrepens. ab ἵππος, equus, & κρότος, ου, ὁ, sonus.

Ἱπολύτη, ης, ἡ, Poet. pro Ἱππολύτα, Hippolyti filia.

Ἱππομανὲς, an herba sit: an virus ex equarum inguinibus defluens: an caruncula: vide notas nostras in Virgilium.

Ἱπομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. ex ἵππος, & μάχομαι, pugno.

Ἱππόμπις, ιος, ἡ, Poet. rei equestris peritus. ab ἵππος, & μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, Hipponicus. nomen viri.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mul. valde intelligens.

Ἱππόπειρης, ου, ὁ, Poet. ὁ τῷ ἵππῳ καὶ ἱππικῆς πείρην λαβών, καὶ ταύτης ἔμπειρος, qui equi, ac artis equestris periculum fecit.

Ἵ'ΠΠΟΣ, ου, ὁ, equus, equitatus. sed ἵππος, Doric. pro ἵππους, q. ab ἴεσθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal: unde & Soli id sacrificabant. Vel quia humum ἵποῖ ποσὶ, premit pedibus admodum, unde sonipes. Hinc ἱππεῖος, έος, ὁ, eques. ἱππεῖον, ου, τὸ, sella equina. Sed ἡ ἵππος, pro substantia, Genes. 14. 31. in compositione intendit significationem: ut ἱππογυιόω, ἱπποκάπαθον.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ἡ τοὺς ἵππους σείουσα, πυκνὰ σείουσα, ἢ κινοῦσα. quod ab ἵππος, & σείω, quatio. Hinc & ἱπποσόας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἱπποσόος, ου, ὁ, qui equos agitat.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia. gen. plur. Æolic. ἱπποσυνάων. ab ἵππος, equus.

Ἱππότα, vocat. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, eques. sæpe vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, equus.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius. ab ἵππος, & τόξον, τὸ, arcus.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. sumptus in equos alendos factus. ab ἵππος, & τρέφω, alo. Hinc ἱπποτρόφος, ου, ὁ, qui equos alit.

Ἱππουρίη, quasi equi fons. Nomen fontis in Bœotia.

Ἵππουρις, ἡ, Epith. galeæ cristam ex setis equinis habentis. ex ἵππος, & οὐρά, cauda.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus pascendis equis. ex ἵππος, equus, & φέρβω, pasco. p. m. πέφορβα.

Ἱππόχαρμος, α, ὁ, Dor. pro ἱππόχαρμης, ου, ὁ, equis gaudens. ab ἵππος, & χαίρω, gaudeo.

Ἵ'ΠΤΑΜΑΙ, volo, as. præs. inf. ἵπασθαι. f. πήσομαι. q. a πτάω. a. 2. med. ἐπτάμην, vel ἐπτόμην. q. a πτάω, volo. Hinc πτῆμα, ατος, τὸ, volatus. πτῆσις, εως, ἡ, idem. πτῆνος, ου, ὁ, volucris.

Ἱπτήσομαι, volabo, fut. 1. med. verbi ἵπταμαι, quod vide.

Ἵ'πτω, Att. pro ἵπτασο, volabas, 2. sing. imperf. ἱπτάμην, ejusdem verbi.

Ἵ'ΠΤΩ, vel ἵπτω, noceo, lædo. q. ab ἰός, quasi venena infundo. vel ἰός, jaculum, & πίπτω, cado. Læditur, in quem jaculum inciderit. aut ab ἱκάπτω. inde ἴψ, ἰπός, ὁ, vermis cornua corrodens. ἰπνός, οῦ, ὁ, seu ἵπνος, ου, ὁ, furnus. ἵπος, ου, ὁ, musculpula.

I P.

Ἰ'ρὰ, sacra, ab ἱερὸν, Jon. pro ἱερὸν, sacrum, sacrificium. Ἰ'ρα, vero est concio, quasi ab εἴρω, loquor. est cœtus, cui loquimur.

Ἰ'ρᾶ.

Ἱ῾ρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱερόομαι, sacerdos fum. præs. inf. ἱρᾶσθαι, Sic ἱρᾶτο, pro ἱερᾶτο, 3. singul. imperf. Th. ἱερὸς, sacer.

Ἱ῾ρεύς, pro ἱερεύς, Jonic. sacerdos. Th. ἱερὸς, ὕ, ὁ, sacer.

Ἱ῾ρέω, pro εἰρέω, loquor. Hesych.

Ἱ῾ρή, ῆς, ἡ, Hira, nomen regionis.

Ἱ῾ρήϊαι, Jon. pro ἱέρειαι, sacerdotes. ἱρήϊον, Jon. pro τὸ ἱερεῖον, hostia, victima.

Ἱ῾ρηξ, Jon. pro ἱέραξ, ακ⊙, ὁ, accipiter.

Ἱ῾ΡΙΓΓΕΣ, arteriæ, an quasi ἀέρογγες, aer ibi agitur? Si Græcum est ἱερυγξ, velim ab ἱρεῖν, loqui: arteriæ vi loquimur.

Ἶ῾ΡΙΣ, ἰδ⊙, ἰ⊙, εως, ἡ, arcus cœlestis, Iris, Dea. in acc. ἶρυν, quasi ab εἴρω, dico, prædico. Pluviam prædicit Iris.

Ἶ῾ρεσσιν, pro ἶρεσι, dativ. plur. ab ἶερις, quod vide.

Ἱ῾ρός; Jon. pro ἱερός, ὕ, ὁ, sacer. Sed Ἶ῾ρ⊙, ὕ, Irus. nom. propr.

Ἱ῾ρωγλῶα, ὧν, αἱ, sacra, cæremoniæ.

Ἱ῾ροφάντης, ου, ὁ, Jon. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ alias vocatur, sacrorum antistes. ab ἱερὸς, sacer, & φαίνω, appareo.

Ἱ῾ρῶν, Jon. pro ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, sacrum.

Ἱ῾ρωσύνη, ης, ἡ, Jon. pro ἱερωσύνη, sacerdotium, quod vide.

Ι Σ.

Ἶ῾Σ, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, vis. Hinc ἶνιον, ου, τὸ, occiput. ἶφι, valde, fortiter, Poet. ἰφθιμ⊙, ου, ὁ, robustus.

Ἶσ', pro ἶσα, æque, adv. ab ἴσ⊙, vel ἴσ⊙, ου, ὁ, æqualis.

Ἶ῾σακὰρ, ὁ, nomen viri: Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελ⊙, ου, ὁ, q. ἴσ⊙ τοῖς ἀγγέλοις, par sanctis angelis.

Ἰσάζω, adæquo, ut & ἰσόω. Th. ἴσ⊙, ου, ὁ, æqualis.

Ἰσαίας, vide supra Ἡσαίας.

Ἰσαι⊙, ου, ὁ, Isæus, nomen propr.

Ἰσαις, paribus, dat. plur. f. g. ab ἴσ⊙, ον, par, æqualis.

Ἰ῾ΣΑΛΗ, ης, ἡ, vestis e pelle caprina. rheno. rectius ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. vide ἰξαλ⊙.

Ἴ῾σαμι, scio, Dor. pro ἴσημι.

Ἶ῾σαν, ibant, 3. plural. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Tum & ἴσαν, sciebant, per syncop. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴ.σω, imperf. verbi ἴσημι, scio. & ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι.

Ἴ῾σαντι, Dor. pro ἴσασι, sciunt. quod vide.

Ἰσάριθμ⊙, ου, ὁ, par. ex ἴσ⊙, æqualis, par, & ἀριθμὸς, ὕ, ὁ, numerus.

Ἴ῾σασ', pro ἴσασι, sciunt, 3. plur. ind. præs. Sic ἴσας, αντ⊙, præs. part. verbi ἴσημι, scio.

Ἴ῾σασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. sing. præs. ἴσαμαι, scio.

Ἴ῾σασι, & ἴσασιν, sciunt. 3. pl. ind. præs. verbi Ἴ῾σημι, scio.

Ἰσαχὰρ, Isaschar, nomen viri, Hebr. est merces.

Ἴ῾σαπι, scit, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσημι, scio.

Ἶ῾ΣΑΤΙΣ, ιδ⊙, ἡ, herba glastum. valde exsiccat. quasi ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores, quos folia imposita διαφορῆσι, digerunt, ac reprimunt. ἰσάζω, est æquo, complano.

Ἰσαωδὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, cognominis. ex ἴ.σ⊙, æqualis, & ᾠδὴ, ἡ, vox.

Ἴ῾σε, sciebat, 3. sing. imperf. act. ἴσημι. Sed ἴσῃ, scis, pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, scio.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas. quod ex ἰσηγορέω, æque libere loquor. quod ex ἴσ⊙, æqualis, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Ἶ῾ΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσητι, quasi ab εἴδω, εἴσω, ut sit quasi εἰσημι, idem. Hinc ἰδμων, ὁ, ἡ, peritus. ἰδμοσυνη, ης, ἡ, peritia. ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, sciens, peritus. ἰδρεία, ας, ἡ, scientia. ἐπίσταμαι, ήσομαι, scio. ἐπιςήμη, ης, ἡ, scientia. ἐπιςήμων, ον⊙, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἰσήρης, έ⊙, ὁ, ἡ, æqualis, par. ab ἴσ⊙, idem, & ἄρω, apto.

Ἴ῾σθι, scias, per syncop. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, scio. Sed ἴσθι, sis, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἰσθλὴ, corrupte pro ἰξάλη, pellis capræ.

Ἰσθμιὸν μαντεῖον, Isthmenium oraculum.

Ἰσθμιὰς, ἀδ⊙, ἡ, & in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Isthmiades. τὰ Ἴσθμια, ων, οἱ Ἰσθμικοὶ ἀγῶνες, Ludi Isthmici. Ἴσθμιον ἀν. pro κατὰ τὸν Ἰσθμόν.

Ἰσθμιον, ου, τὸ, collum, colli ornamentum.

Ἰσθμι⊙, ου, ὁ, in Isthmo habitans. Neptunus. Ἰσθμια, sacra Isthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμικὸς, ad Isthmia pertinens. ἰσθμιὰς, idem, & de mala vita dicitur, quia morbosum (ἐπίνοσον) dat illud tempus, quo Isthmia agitabantur. Hesych.

Ἰσθμοῖ, Poet. adverb. pro ἐν Ἰσθμῷ, in Isthmo, apud Isthmum.

Ἰ῾ΣΘΜΟ῾Σ, ὕ, ὁ, καὶ ἡ, Isthmus, terra angusta duplici mari intercluſa. quasi ἰδμὸς, q. ab ἴσαι. quod in mare excurrat, & supercilio promineat. Est & ἰσθμὸς, aliquid Isthmo simile, ut pars inter os, & gulam. collum clepsydræ, imbrex navium.

Ἴ῾σι, eunt, 3. plur. ind. præs. pro εἶσι, & Jon. ἴασι, ab εἶμι, eo.

Ἰ῾ΣΚΟΣ, ὕ, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, edulii genus, e carne minutissime contrita, vox est Romana, quæ est insicium, ab insecta carne. Vide Lat. Etymolog.

Ἰσκυρώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris, Syr. quæstor ærarii.

Ἴ῾σκω, ες, ε, imperf. verbi ἴσκω.

Ἴ῾σκω, assimilo, comparo, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, scio.

Ἴ῾σμεν, scimus, per syncop. pro ἴσαμεν, 1. plur. ind. præs. ab ἴσημι, scio.

Ἰσόθε⊙, ου, ὁ, Deo similis. ab ἴσ⊙, similis, & θεὸς, Deus.

Ἰσοκρατὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, pari potestate præditus. ex ἴσ⊙, æqualis, & κράτ⊙, εο, τὸ, robur. hinc ἰσοκρατία, ης, ἡ, Jon. pro α, æqualis potentia.

Ἰσοκράτης, έ⊙, ης, ὁ, Isocrates, nom. propr.

Ἰσομήτωρ, ορ⊙, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, æqualis matri. ex ἴσος, & μήτηρ, mater.

Ἴ῾σονται, ibunt, Poetic. pro ἴξονται, 3. pl. f. 1. med. verbi ἰκνέομαι, venio. An potius scribendum ἴσονται, ab ἴω? nam ἴσονται, verius significat ἰδρύσονται, ab ἵζω, colloco, sedeo.

Ἰσοπαλὴς, ὁ, ἡ, Jon. & ἰσόπαλ⊙, in lucta, seu pugna æqualis. ex ἴσ⊙, & πάλη, ἡ, lucta.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. ab ἰσόπεδ⊙, planus. quod ab ἴσ⊙, æqualis, & πέδον, solum.

Ἰσορρόπ⊙, ου, ὁ, ἡ, par, æquivalens. ex ἴσ⊙, par, & ῥέπω, propensus sum.

Ἴ῾ΣΟΣ, vel ἴσ⊙, η, ὁ, æqualis, par. q. ab εἴδω, assimilo. ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν, par pari referre. Hinc ἴσως, æqualiter; item fortasse. ἰσότης, ητ⊙, ἡ, æqualitas. ἰσόω, æquo, adæquo ἄνισ⊙, ου, ὁ, inæqualis, impar.

Ἰσότης, ητ⊙, ἡ, par conditio, æquabilitas. Th. ἴσ⊙, par.

Ἰσότιμ⊙, ου, ὁ, ἡ, æque pretiosus. ex ἴσ⊙, par, & τιμὴ, pretium. Th. τί⊙, honoro.

Ἰσόω, pro ἰσόομαι, præs. inf. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσ⊙, ου, ὁ, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo. q. ἰσοφερίζω, ab ἴσ⊙, æqualis, & φέρω, fero, dico. hinc ἰσοφόροι, boves æquali ferendo oneri apti. Vel ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumentis. a φάρ⊙, εο, τὸ, pallium.

Ἰσοφαρίσθαι, Doric. pro ἰσοφαρίζειν, quod vide.

Ἰσόω, adæquo. hinc ἰσώσαι, a. 1. inf. med. Th. ἴσ⊙, par.

Ἰσόψυχ⊙, ου, ὁ, eodem animo præditus.

Ἴ῾πω, tempora sumit ab ἔπω, dico.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacob patriarchæ, ἀνὴλιπον. Hebr. princeps Dei. Hinc Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, Israelita.

Ἴ῾στα, statue, Att. pro ἵσταθι, præs. imper. act. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵστων, ων, ασες, ας, αε, α, verbi ἰστάω, seu ἵστημι, sto. Sed ἰστᾶ, est 3. singul. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ἴ῾στασαι, σαι, ται, scio, sæpe pro ἴσαμαι, ut in compos. ἐπίσταμαι. Th. ἴσημι, scio.

Ἱστάων, ων, ον, stans. gen. Jon. ἱσταμένοιο. ab ἵστημι, sto.

Ἱ῾στᾶντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἵ῾στασο, Jon. pro ἵστασο, statuebas, 2. sing. imperf. ἱστάμενος, verbi ἵστημι.

Ἵ῾στασ', pro ἵστασο, præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἑστὼ. f. στήσω.

Ἵ῾στατο, 3. sing. imperf. pass. ejusdem verbi.

Ἴ῾στε, scitis, per syncop. pro ἴσατε, 2. pl. præs. ind. act. ab ἴσημι, scio. Et per syncop. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in plur. ἴστε.

Ἰ῾στέον, sciendum, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, scio. perf. pass. εἴσμαι, εἰσόμαι, εἰσάμαι.

Ἵ῾στη, sta, siste, pro ἵστασθι, Att. imperat. fit a 3. sing. imperf. ἵστων, ης, η, verbi ἵστημι, sto. Vel est 2. singul. præs. pass. etiam Attice pro ἵστασαι, ἵστηι, Doric. pro ἵστησι. Sed ἵστῃ dici credunt pro ἰστᾷ, 2. sing. præs. sub. med. & 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ἵ῾ΣΤΗΜΙ, statuo, erigo, colloco, cohibeo, sisto, appendo. quasi a στάω, inusit. unde sto, Latinum, f. στήσω, præt. ἔστανα. perf. part. ἑστακὼς, & per syncop. τὼς, ἑστὼς. hinc per crasin ἑστὼς, ὧτ⊙, ὁ, qui stetit. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστακέναι. (sed ἑστάναι, est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. aor. 1. inf. σταθῆναι. aor. 1. part. σταθεὶς, fut. 1. σταθήσομαι, ῃ, εται. Hinc στάσις, εως, ἡ, statio. στάσιμ⊙, ου, ὁ, ἡ, stabilis. στασιάζω, factionibus contendo, dissideo. στασιασμὸς, ὕ, ὁ, seditio. στάδιον, ου, τὸ, stadium, mensura sexcentorum pedum. στάθμη, ης, ἡ, amussis. στάθμος, ὕ, ὁ, stabulum, caula; item statera, libra. στήμων, ον⊙, ὁ, stamen. ἱστὸς, ὕ, ὁ, malum navis. ἱστίον, ου, τὸ, velum. ἀνίστημι, erigo. ἀνάστασις, εως, ἡ, resurrectio. διάστημ⊙, ατ⊙, τὸ, intervallum. ἔστασις, εως, ἡ, instantia. ἔκστασις, εως, dimotio alicujus rei e statu, in quo erat. καθίστημι, constituo. κατάστασις, εως, ἡ, constitutio. συνάστας, ου, ὁ, socius, auxiliarius, opitulator. προστάτης, ου, ὁ, præfectus. προστασία, ας, ἡ, præfectura. προστατέω, seu προστατεύω, præsum. συνίστημι, constituo. σύστημ⊙, ατ⊙, τὸ, coagmentatio, compages. ὑπόστασις, ε⊙, ἡ, subsistentia. στατὴρ, ῆρ⊙, ὁ, stater.

Ἰσίλω,

Ἰ'σίλω, Jon. pro ἐσίαν, acc. singul. ab ἑσία, ας, ἡ, Vesta, focus.
Ἰ'σιπόδιον, ου, τὸ, Jon. pro ἐσιατόριον, cœnaculum.
Ἰ'σίον, ου, τὸ, navis velum. in plur. τὰ ἰσία, ab ἰσὸς, malum navis. Thema ἵστημι, sto.
Ἰ'σοβοῆϊ, stivæ, dat. sing. ab ἰσοβοῦς, temo, stiva. ab ἰσὸς, tela, quod ab ἵστημι, sto, & βοῦς, bos.
Ἰ'σοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali. ab ἰσὸς, malum navis, & δέχομαι, capio.
Ἴ'σορα, acc. sing. ab ἴσωρ, ορος, ὁ, sciens, gnarus.
Ἰ'στορία, ας, ἡ, historia, gen. plur. ἱστοριῶν. hinc ἱστορικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, historicus. Th. ἴστωρ, ὁ, ἡ, sciens.
Ἰ'στορῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi ἱστορέω, cognosco, memoriæ trado. perf. ἱστόρηκα. præs. part. pass. ἱστορέμενος, η, ον. Th. ἴστωρ, sciens.
Ἰ'στός, οῦ, ὁ, malum navis. ab ἵστημι, quia erigitur, vel firmiter collocatur ad excipienda, & sustinenda appensa lintea. Th. ἵστημι.
Ἴ'στρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nomen fluv. Germanici, Danubius.
Ἴ'στω, scito ille, per Syncop. pro ἰστάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰστάτων, ibid. Th. ἵστημι, scio. Sed ἴστων, contracte pro ἴστασο, 2. sing. imperf. pass. vel præs. imper. pass. verbi ἵστημι, sto.
Ἴ'στων, stabam, imperf. act. pro ἵστην. quasi ab ἵστάω, pro ἵστημι, sto. Sed ἴστων, per syncop. pro ἰστάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἰστάτωσαν, 3. plur. imperat. verbi ἵστημι, scio.
Ἴ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus. testis, arbiter. q. ab ἵστημι, scio. Hinc ἱστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium, historia. ex historiis enim scientia rerum gestarum petitur. πολυΐστωρ, ορος, ὁ, multiplici doctrina præditus.
Ἴ'χ', pro ἴχε, vel præs. imperat. est, vel 3. sing. imperf. verbi ἴχω, pro εἶχω, habeo.
Ἰ'χανάα, Poet. pro ἰχανᾷ, cupit, 3. sing. præs. ind. verbi ἰχανάω, appeto. quod ab ἴχω. them. ἔχω, habeo.
Ἰ'χάνει, detinet, 3. singul. præs. verbi ἰχάνω, idem quod ἴχω, seu ἔχω, habeo.
Ἰ'χανώοσιν, Poet. pro ἰχανῶσιν, reprimunt. 3. plur. sub. præs. Sic ἰχανόωσα, pro ἰχανῶσα, præs. part. f. g. verbi ἰχανόω, cohibeo. quod ab ἴχω, pro ἔχω, habeo.
Ἰ'χάς, carica, quia ἰχνὴ, siccando gracilis facta.
Ἴ'χει, cohibet, 3. sing. ind. ἴχειν, præs. inf. verbi ἴχω, pro ἔχω.
Ἰ'χέμεν, & Ἰχέμεναι, Jon. & Dor. pro ἴχειν, præs. inf. ejusdem verbi.
Ἴ'χεο, Jon. pro ἴχου, contine, præs. imperat. pass. ejusdem verbi.
Ἴ'χθι, Dor. pro ἴχου, ejusdem temporis, & verbi.
Ἰ'χίον, ου, τὸ, coxendix. τὰ ἰχία, clunes. Th. ἴχις, lumbus.
Ἴ'ΣΧΙΣ, εως, ἡ, lumbus. quasi ab ἰσχὺς, in lumbis enim est robur. Vel lumbis nos ἴχομεν, sustinemus. hinc ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix. Vel ab ἴς, & χῶ.
Ἰ'ΣΧΝΟΣ, οῦ, ὁ, macer, gracilis. quasi ab ἴχω, inhibeo. Gracilia facile retinentur, & inhibentur. hinc ἰχνότης, ητος, ἡ, macies.
Ἰ'χονται, cohibent, 3. plur. præs. ind. pass. verbi ἴχω, pro ἔχω, contineo.
Ἰ'χυρὸς, ά, όν, robustus, a, um. in comp. ἰχυρότερος. superl. ἰχυρότατος. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.
Ἰ'ΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, robur, vires. dat. ἰχυΐ. acc. ἰχύν. quasi ab ἴς, & ἔχω. hinc ἰχύω, robustus sum, potentia valeo. ἰχυρὸς, ά, όν, potens.
Ἰ'χύσει, poterit, 3. sing. fut. 1. act. verbi ἰχύω, possum. fut. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.
Ἰ'χύω, vide in ἰχύσει.

Ἴ'χω, εις, ει, præs. ind. Sed ἴχωσ', 3. pl. præs. sub. Th. ἔχω, habeo, contineo.
Ἰ'σώνυμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐπώνυμος, qui idem nomen habet, cognominis. ab ἴσος, par, æqualis, & ὄνομα, nomen.
Ἴ'σωσι, norunt, 3. plur. a. 1. sub. ab εἴδω, scio. fut. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἵστημι, scio.

Ι Τ.

Ἰ'τ', pro ἴπε, quod vide.
Ἰ'ταλίη, ας, ἡ, Italia, nomen peninsulæ nobilissimum. ab Italo rege sic dictæ. Ἴταλος, ου, ὁ, vitulus, Italus. Ἰταλικὸς, ἡ, όν, Italicus, Latinus.
Ἰ'ταλὸς, οῦ, ὁ, taurus, bos. ab ἴτης, quia animosus. Alii scribunt Ἴταλος, ου, ὁ, vitulus, Italus.
Ἴ'πε, accedite, 2. plur. præs. imperat. ἴθι, ἴτω. ab εἶμι, eo.
Ἰ'ΤΕ'Α, & ἰτέη, ἡ, salix, hasta saligna. q. ab ἰέναι, quia it crescendo celeriter.
Ἰ'τέον, eundum, verbale ab εἶμι, vado.
Ἴ'τλων, iverunt, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.
Ἰ'ΤΗΣ, ου, ὁ, temerarius, audax, animosus. ἰταμὸς, idem. quasi ἴημι τὸ ἑαυτὸ, τὸ ὁρμᾶν, qui it in apertum, & in medium prodit.
Ἴ'τον, dual. præs. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.
Ἰ'τραία, ας, ἡ, nomen regionis, Syr. montosa.
Ἰ'ΤΡΙΑ, ων, τὰ, ima pars ventris. q. ab ἦτρον, id vide. hinc ἔτριον, ου, τὸ, placentæ genus tenue.
Ἴ'τριον, iterum, iteratum. Latin. Gr. barbar.
Ἰ'τυς, virus. Gl. Cyr. leg. ἴτυς.
Ἰ'τῶ, apud Aristophan. pro ἴσω, quod vide.
Ἴ'των, acc. sing. ab ἴτυς, quod vide.
Ἰ'ΤΥ'Σ, υος, ἡ, circumferentia, & curvatura rotæ. quasi ab ἴσται, quia currui est causa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς, est omnis extremitas rotundæ rei.
Ἴ'τω, ito ille, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, eo.

Ι Υ.

Ἰ'ϋγὴ, ῆς, ἡ, & ἰϋγμὸς, οῦ, ὁ, clamor. ab ἰύ, adv. exultantis.
Ἴ'ϋγξ, γγος, ἡ, torquilla, quia collum torquet. aviculæ nomen. Ad philtra in usu erat. Alii appellant frutillam. Frutis autem est Venus. Propterea etiam ἴϋγξ, illecebra quævis.
Ἰ'ϋκτὰ, Macedonice pro ἰϋκτὴς, οῦ, ὁ, sibilator. ab ἰύζω, clamo. Th. ἰύ, adv. exultantis.

Ι Φ.

Ἴ'φα, læsi, perf. act. verbi ἴπτω, seu ἴπω, noceo. f. ψω.
Ἰ'φθιμος, ου, ὁ, robustus, animosus. dat. ἰφθίμῳ. quod ab ἴφι, fortiter. Th. ἴς, ινος, ἡ, fibra, robur. alii derivari malunt ab ἴφι, fortiter, & θυμὸς, animus. Hinc ἰφθιμη, ης, ἡ, potens.
Ἴ'φι, fortiter. adv. ab ἴς, ινος, ἡ, fibra, robur. Ἴφιος, robustus.
Ἴ'φια μῆλα, pingues, & vegetæ oves. ab eodem them.
Ἰ'φιάνασσα, ης, ἡ, Iphianassa. nomen mul.
Ἰ'φικλείδῃ, acc. sing. nomen viri.
Ἰ'φικλῆα, acc. singul. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri. q. d. valde honoratus.
Ἰ'φις, ἡ, Iphis, nomen propr. mul.

Ι Χ.

Ἰ'χθυόωντες, piscibus inhiantes, nomin. plur. part. præs. ab ἰχθυάω, piscor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis.
Ἰ'χθύδιον, ου, τὸ, pisciculus, diminut. ab ἰχθὺς, piscis.
Ἰ'χθυόεντα, acc. sing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, piscosus, in f. g. ἰχθυόεσσα, ab eodem them.
Ἰ'ΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, piscis. q. ab ἰθύειν, recte ferri. Vel ab ἴχειν, & θύειν, est enim animal πολυκίνητον, vel ab ἰχνέσι θύειν. vide ἰκπάρη.
Ἰ'χνεσιν, dat. plural. ab ἴχνος, εος, τὸ, quod vide.
Ἰ'χνεύμων, ichneumo. qui & ἰχνεύτης, tanquam vestigator crocodili.
Ἰ'χνεύω, vestigo, per vestigia sequor. ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, vestigia persequor.
Ἰ'χνέω, ῶ, Poetic. pro ἔρχομαι, εἶμι, eo, accedo. Thema ἴχνος, εος, τὸ, vestigium.
Ἴ'χνη, nomin. plur. ab ἴχνος, εος, τὸ, quod vide.
Ἰ'χνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, idest, vestigia persequor.
Ἴ'χνιον, ου, τὸ, vestigium. Thema ἴχνος, idem.
Ἴ'ΧΝΟΣ, εος, τὸ, vestigium. ima pedis pars. gressus. q. ab ἵημι, & γνόω, est γνώσιμα τῷ ἰόντι: aut quod quis ἰὼν κέκλ. Hinc ἰχνεύω, vestigo. ἰχνεύτης, ου, ὁ, vestigator.
Ἰ'ΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, sanguis crudus, sanies, tabum. Sumitur & pro sero. & pro humore, qui ex Deorum corporibus effluit. q. ἴς χωροῦσα, vis cedens. ubi ejusmodi est sanguis, ibi labefactantur vires.

Ι Φ.

Ἴ'ψ, ἰπὸς, vermis, qui ligna, vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, noceo.
Ἴ'ψαο, læsisti, Jon. pro ἔψω, 2. sing. a. 1. med. ἐψάμην, verbi ἴπτω, seu ἴπω, noceo.
Ἴ'ΨΟΣ, suber, arbor. an quia ei cortex facile ἴπτεται? nam is admodum scaber est, sponte dehiscens, & in fragmenta sese separans. ἴψος, vero hedera. arbores, quibus adhæret, ἴπτεται, id est, lædit.

Ι Ω.

Ἰ'Ω', heu, eheu, adverb. dolentis, exclamantis, ut ἰώ. Sed ἰῶ, dat. singul. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, sagitta, &c. Ἰῶ, ἰᾷς, mittam, as, præs. sub. verbi ἵημι, mitto. Et ἰὼ, pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.
Ἰ'ωάθαμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. a Deo perfectus.
Ἰ'ωακείμ, nomen viri. Hebr. q. d. Dominus excitabat ipsum.
Ἰ'ωάν, nomen viri. ἄκλιτον. Alii Ἰωνάν.
Ἰ'ωάννα, ης, ἡ, Hebr. gratiosa.
Ἰ'ωαννᾶς, ᾶ, idem. Vel Ἰωαννᾶ, est ἄκλιτον.
Ἰ'ωάννης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. gratiosus.
Ἰ'ωβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ejulans.
Ἰ'ώγα, Bœot. pro ἐγὼ, ego. comp. ex ἰὼ, & γὰ, pro γὲ, quidem.
Ἰ'ΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen. diversorium. littus. clamor. Pro tegmine forte ab ἔωκα, sub quod ὑπωκόμην, & ubi ἡσυχάζομεν, requiescimus. pro voce ab ἰὼ, pro littore, quia vocale, & sonorum ex plangore fluctuum. Vel ἰωὴ, & ἄγω.
Ἰ'ωγμὸς, per Aphæres. τὸ ὃ, pro διωγμὸς, persecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω, persequor.
Ἰ'ΩΗ', ῆς, ἡ, clamor, vox flatus. quasi ab ἵημι, vel ab ἴα, vox.
Ἰ'ωήλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. acquiescit.
Ἰ'ωκὰς, acc. plur. ab ἰωκὴ, quod vide.
Ἰ'ωκὴ, per Aphæresin, pro διωκὴ, seu διω-

δίωξις, persecutio. Thema διώκω, persequor.
Γ'ωλκός, οῦ, ἡ, urbs Thessaliæ.
Γ'ωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. verbi εἶμι, eo.
Γ'ΩΝ, ωνος, ὁ, Jon. filius Xuthi, a quo Jones dicti. Sed ἰὼν, ἰὼν, eho, heus, ex ἰώ. Est & ἰὼν, ἰοῦσα, a. 2. part. verbi εἶμι, eo.
Γ'ωνὰς, ᾶ, ὁ, nomen viri Hebr. columbus.
Γ'ωνιὰ, violetum. ubi ἴα nascuntur. Sed Γ'ωνία, ας, ἡ, est Jonia, regio.
Γ'ωρὰμ, ὁ, nomen regis, ἄκλιτον. Hebr. ex Domino excelsus.
Γ'ωρεὶμ, ὁ, nomen viri.
Γ'ωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, ἄκλιτον. Hebr. Dominus judicabit.
Γ'ωσὴ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. senex.
Γ'ωσὴφ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. addat.
Γ'ωσίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. qui est a Domino.
Γ'ῶτα, τὸ, nomen minimæ litteræ apud Hebræos.
Γ'ωχμοῖο, tumultus, genit. Jon. ex ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἰωκὴ, quod vide. Th. διώκω.
Γ'ΩΨ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

Κ Α.

Decimæ literæ signum, viginti denotat. & κ' pro κῆ, ponitur. κὰ, Dor. pro κέ, vel κὲν, com. ἄν.

ΚΑΒΑ'ΛΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius. an a κόπω?
Κάββαλ' & κάββαλε, prostravit, Doric. seu Poet. pro κάτβαλε, a. 2. ind. act. Sic κάββαλεῖν, pro κατβαλεῖν, a. 2. inf. act. κάββαλε', 3. singul. aor. 2. med. pro κατέβαλετο, verbi κατβάλλω, dejicio. Thema βάλω, iacio. fut. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.
Καββὰς, άντος, ὁ, descendens, Poetic. syncop. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.
Κάβη, ης, ἡ, cibus. q. a κάπω, edo.
Καβιδάριος, Cabidarius, Glosl. Cyr. λιθουργός.
ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, frumentaceæ mensuræ genus. Hinc κάβη, cibus.
Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.
ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, lacryma Arabici ligni. calefacit, καγχαίνει.
Καγκαν'ὸν, seu καγχανὸν, ου, ὁ, aridus. a καγχαίνω, calefacio. q. a κάω.
ΚΑΓΧΑ'ΖΩ. f. άσω. p. ακα, cachinnor. convitior. inde καγχασμὸς, οῦ, ὁ, cachinnus. an a καγχαίνω, quia risus a calore cordis?
ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio. hinc καγχανὸν, ου, ὁ, aridus, siccus.
Καγχαλῶσι, Poet. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præs. sub. verbi καγχαλάω, exulto, rideo. Th. χαλάω, laxo, demitto.
Κάγω', pro κὰγὼ, & ego.
Καδδ', pro κατὰ δέ. καδδὲ ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.
Καδδ' ἔβαλεν, pro κατέβαλε δέ. Sic καδδ' ἔφορε, pro κατέφορε δέ.
Καδδὲ, Poet. pro κατὰ δέ.
Καδδέπεσε, Æol. syncop. pro κατέπεσε ὄ, a. 2. ind. a καταπίπτω.
Καδδραθέτην, Dor. vel Æol. pro καταδραθέτω, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδῤῥήθω, dormio. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per Metathes. ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.
Καδδωάμιν, pro κατὰ δωάμιν, pro virili, a δωάμις, εως, ἡ, potentia. Th. δώαμαι, possum.
Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, subeo, penitus ingredior. Th. δωὼ, & δύω, idem.
Καδμεῖος, ου, ὁ, Cadmæus. dat. plur. Jonic. Καδμείοισι. a Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.
Καδμείωνας, acc. plural. a Καδμείων, ωνος, ὁ, Cadmiensis. ejusdem them.
Καδμηΐδν ἀπὸ Θηβῶν, Dor. pro Καδμείων ἀπὸ Θηβῶν, Cadmæis a Thebis.
Καδμηὶς, ίδος, ἡ, Cadmæa.
Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.
Κᾶδος, εος, τὸ, Poet. pro κῆδος, εος, τὸ, funus, & ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa. athnitas.
ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, cadus, vas vinarium. & situla pro suffragiis colligendis. hinc κάδιον, parvus cadus.
ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca. vide καπύπας.
Καεὶς, έντος, ὁ, deustus, a. 2. part. pass. a καίω, uro. fut. καύσω, aor. 2. pass. ἐκάην.
ΚΑ'ΖΩ, eruo. fut. σω. Poetic. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκασσο, 3. sing. plusq. perf.
Καῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. καήωμαι, a. 2. inf. pass. a καίω, uro. fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην, & Jon. καήμεν.
Καήσομαι, ardebo, f. 2. pass. verbi καίω, uro. a. 2. pass. ἐκάην.
Καθὰ, adv. sicut, velut, ex κατὰ, & ἅ, secundum quæ.
Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio. ex καθαιρέω, quod vide.
Καθαιρέω, detraho, destruo. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελὼν, όντος, ὁ, comp. ex κατὰ, & αἱρέω, eligo.
ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, purgo, mundo, lustro, flagris cædo. fut. αρῶ, perf. κεκάθαρκα, perf. pass. κεκάθαρμαι. perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον, q. ex κατὰ, & αἴρω, sordes purgando tolluntur. vel ab αἴρω, pro everto. Hinc καθάρμα, ατος, τὸ, purgamentum. καθαρὸς, ὸν, ὁ, purus. καθαρεὸς, ὸν, ὁ, ἡ, idem.
Καθάπαξ, omnino, adverb. ex κατὰ, & ἅπαξ, semel.
Καθάπερ, sicut. ex κατὰ, & ἅπερ, quod ab ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ.
Καθάπτεσθε, demulce, inf. præs. pro imperat. more Attic. verbi καθάπτομαι, mulceo. hinc καθαπτόμενος, part. præs. hinc Καθαπτικοὶ λόγοι. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango. f. ψομαι.
Καθάπτω, contingo, invado, cum genit. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ, & ἅπτω, tango.
Καθάρειος, seu καθάρσιος, ου, ὁ, mundus. Th. καθαίρω, purgo.
Καθαρδῶ, purgo, purus sum. a καθαίρω, purgo.
Καθάρδαι, purum factum esse, Jon. pro κεκαθάρθαι. perf. inf. pass. καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, purgo. f. αρῶ, perf. pass. κεκάθαρμαι.
Καθαρίζω, purgo. f. ίσω. a. 1. ind. ἐκάθαρισα. a. 1. imper. καθάρισον, άτω. a. 1. sub. καθαρίσω, ης, η. a. 1. inf. καθαρίσαι, perf. activ. κεκαθάρικα. perf. pass. κεκαθάρισμαι. a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. Th. καθαίρω, purgo.
Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio. ab eodem th.
Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, idem. & ab eodem th. καθαρμὸν, lustratio, purificatio.
Καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus, a, um. hinc καθαρῶς, pure, adverb. a καθαίρω, purgo.
Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas. ab eodem them.
Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio. καθάρσιος, expiator. καθαρσις, ἡ, purgatio, expiatio.
Καθαρῶ, Dor. pro καθαρῷ, genit.
Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, sedebo. f. 2. med. verbi καθέζομαι, sedeo. Th. ἕζω, seu ἕω, colloco.
Καθέδρα, ας, ἡ, suggestus, cathedra, sessio. a καθέζομαι, sedeo. quod vide.
Καθέζομαι, sedeo. præs. part. καθεζόμενος, imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. med. καθεδοῦμαι. hinc καθέδρα, & ἕδρα, sella. ex κατὰ, & ἕζω, seu ἕω, colloco.
Καθεικέναι, perf. inf. act. a καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Καθείλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo, quod vide.
Καθεμένου, demissus, perf. part. pass. verbi καθίημι, demitto. Thema ἕω, mitto.
Καθεῖναι, aor. 2. inf. activ. a καθίημι, quod vide.
Καθεῖντο, 3. plur. plusq. perf. passiv. a καθίημι, perf. pass. καθεῖμαι.
Καθείργαται, & καθειργαται, 3. sing. perf. & plusq. perf. pass. verbi καθείργω, concludo, coerceo. quod ex κατὰ, & εἴργω, includo. f. ξω.
Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. activ. a καθίημι, demitto. quod vide. Sed καθεὶς, vel καθ' εἷς, alius post alium, sigillatim. malim pro ᾗ ἓπ εἷς, vel ᾗ εἶπα ἓς, εἷς ᾗ εἶπα εἷς. vel εἷς ᾗ ἓπ εἷς, unus, & item alter. Καθ', pro ᾗ εἶπα, & deinde.
Καθεῖσαν, 3. sing. a. 1. act. verbi καθέζω, sedere facio. quod ex κατὰ, & ἕζω. a. 1. ἔσα.
Καθεστήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. act. verbi καθίςημι, constituo. quod vide.
Καθέτω, 3. sing. plusq. perf. pass. a καθίημι. quod vide.
Καθέκας, ου, ὁ, unusquisque. ex ᾗ, & ἕκας, quisque.
Καθεκούσιος, ου, voluntarius. ex κατὰ, & ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.
Καθέλῃς, 2. sing aor. 1. sub. act. verbi καθαιρέω, quod vide.
Καθελῶ, ῷς, ῷ, fut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo, quod vide.
Καθέμενος, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.
Καθεξῆς, adv. ordine, deinceps. ex κατὰ, & ἑξῆς, idem.
Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. vide simplex ἔχω, habeo.
Κάθεο, demittito, Jon. pro κάθεσο, vel κάθω, a. 2. imperat. med. verbi καθίημι. Th. ἵημι, mitto.
Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.
Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, demitto, quod vide.
Καθέσαντο, Jon. & Poet. pro καθείσαντο, collocarunt, 3. plur. a. 1. med. ind. vide in καθέσσω.
Καθεσαμένου, perf. part. pass. verbi καθίςημι, constituo, statuo. perf. pass. κεκάθεσμαι. ex κατὰ, & ἵςημι, sto.
Καθέστηκα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. pl. καθεστήκασι. hinc καθεστηκὼς, perf. part. a καθίςημι, constituo, quod vide.
Καθεστὼς, ῶτος, per syncop. pro καθεστηκὼς, perf. part. verbi καθίςημι, quod vide.
Κάθετος, ου, ἡ, perpendiculum, a καθίεμαι, quia deorsum mittitur.
Καθεύδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 3. singul. imperf. Jonic. vel est præs. imperat. activ. verbi καθεύδω. καθεύδοντες, acc. sing. part. præs. καθεύδωμεν, dormiamus, præs. sub. Th. εὕδω, f. ήσω, dormio.
Καθῆ, sedes, Att. pro κάθησαι, & Jon. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, 1. idem quod ἧμαι, sedeo.
Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, doctor. quod a καθηγέομαι ἧμαι, præeo, præceptor sum. ex κατὰ, & ἡγέομαι, duco.
Καθῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto, quod vide.
Καθῆκω, convenio, pertineo. καθήκει, convenit, cum dat. hinc καθήκων, ουσα, ῆκον. unde καθῆκον, officium, quod convenit alicui. καθήκων, officiosus: ἀκαθήκων, inofficiosus.
Καθηλόω, clavo defigo, vel configo. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Καθημαι, ſedeo. imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, inſidens. præſ. part. ejuſdem verbi, & them.

Καθημέραν, quotidie. ponitur adverbialiter. & ſæpe præponitur τὸ. hinc καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. ex κατὰ, & ἡμέρα, dies.

Καθῆρε, abſterſit, Jon. 3. ſing. aor. 1. act. verbi καθαίρω, purgo. f. ἀρῶ.

Καθηρέθλω, per ſyſtolen pro καθαιρήθλω, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo, quod vide.

Καθῆρτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Καθῆσθαι, ſediſſe, præſ. inf. a κάθημαι.

Κάθησο, ſede, præſ. imperativ. ejuſdem verbi.

Καθήσομαι, ſedebo, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθῆστο, ſedebat, Poetice pro καθῆτο, penultima circumflexa, Jonic. pro ἐκάθητο, 3. ſing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt eſſe 3. ſingul. pluſq. perf. ab ἕζω, perf. paſſ. ἧσμαι. pluſq. perf. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, annexuit, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Thema ἅπω, necto. f. ψω. p. ἧφα.

Καϑίδρωσε, ὑς, ὁ, Jaſſus, & feſſus ad ſudorem uſque. ex κατὰ, & ἱδρὼς, ſudor. Eſt & θῦρος ἕως τοῦ ἱδρεῖν.

Καθιδρωσάντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. a καθιδρώω, pro καθιδρύω, ſedeo. Th. ἱδρύω, ſedere facio.

Καθίει, demittebat, 3. ſing. imperf. q. a καθίεω, verbi καθίημι, demitto, quod vide.

Καθίεσαν, 3. plur. imperf. καθίλλω, ejuſdem verbi.

Καθίζδε, ſede. Dor. pro καθίζου, præſ. imperat. paſſ. a καθίζω. quod vide.

Καθίζεσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi καθίζω, quod vide.

Καθίζω, ζς, ει, ſedeo, colloco. fut. ίσω. aor. 1. ἔκαθισα. hinc aor. 1. imperat. κάθισον, άτω, & in plural. κάθισατε. aor. 1. part. act. καθίσας, aor. 1. ſub. καθίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. καθίσαι. perf. activ. κεκαθικα. præſ. med. καθίζομαι. aor. 1. med. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καθίσωμαι, ῃ, νται, & in 2. plur. καθίσησθε. compon. ex κατὰ, & ἵζω, ſedere facio.

Καθίημι, demitto. fut. ήσω. aor. 1. ind. καθῆκα. præſ. paſſ. καθίεμαι, demittor. præſ. part. καθιέμενος, η, ον. ex κατὰ, & ἵημι, mitto.

Καθίκεο, Jon. pro καθίκου, 2. ſing. aor. 2. med. verbi καθικνέομαι, contingo. percutio, aſſequor. ex κατὰ, & ικνέομαι, venio. f. ἵξομαι. a. 2. med. ικόμην, ὑς, ετο.

Καθικέτδε, 3. ſing. imperf. act. verbi καθικετεύω, idem quod ικετεύω, ſupplico. Th. ικέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Doric. pro καθίσας, a καθίζω, ſedeo.

Καθίξῃ, forte ſcribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ. 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίζω, ſedeo. vel legend. καθίξει, 3. ſing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, ᾶς, ᾶ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξοι, ut in Criſpini codice.

Καθίξω, Doric. pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, ſedeo. quod vide.

Καθιοῦμαι, ſedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Καθίσατε, conſidite. 2. plur. a. 1. imper. act. verbi καθίζω, quod vide.

Καθίσει, 3. ſing. fut. 1. act. καθίσεδε, 2. plur. fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. plur. καθίσωσι. ab eodem verbo.

Καθίσα, appone, per apocopen pro καθίσαθι, præſ. imperat. καθίσαι, præſ. inf. verbi καθίσημι, quod vide.

Καθίσῃ, 3. ſing. imperf. act. verbi καθίσημι, quod vide.

Καθίσημι, vel καθίσταω, conſtituo, fut. καταστήσω. prær. καθέστηκα. pluſq. perf. καθειστήκειν. a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέςην, ης, η. præſ. paſſ. καθίσαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. κατεστάθην, ης, η. ex κατὰ, & ἵστημι, ſtatuo.

Καθίσῃσι, 3. ſing. præſ. ind. act. καθίζημι, ης, ησι.

Καθιςῶσα, Attic. pro καθιςῶσα, præſ. part. f. g. quaſi a καθιςάω, ab eodem verbo.

Καθὸ, ſicut, quatenus, adv. ex κατὰ, & ὅ.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, generalis, e. ex καθὰ, & ὁλικὸς, univerſalis. Thema ὅλος, ου, ὁ, totus. Hinc & καθόλου, prorſus, adverb.

Καθοπλίζομαι, armor. præſ. inf. καθοπλίζεδαι, perf. paſſ. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. ex κατὰ, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Καθορᾶ, intuetur, 3. ſing. indic. act. a καθοράω. f. άσω. p. καθώρακα, Attic. καθεώρακα. Th. ὁράω, video.

Καθόριον, ου, τὸ, monile. Hoſ. 2. 13. ex κατὰ, & ὅρος, ου, ὁ, idem.

Καθόσον, & καθ' ὅσον, quantum. ex κατὰ, & ὅσος, quantus.

Καθότι, eo quod. ex κατὰ, & ὅ, τι.

Κάθου, demitte, a. 2. imperat. med. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, quod vide. item κάθου, ſede, pro κάθησο, unde καθοῦμαι, & per per ſyſtolen κάθεο, ſublato σ, & craſi facta κάθου, a κάθημαι, ſedeo. quod ex κατὰ, & ἧμαι, idem.

Καθυγρὸς, ὰ, ὸν, aquoſus. ex κατὰ, & ὑγρὸς, ὰ, ὸν, humidus.

Καθυπερθεν, in ſummo loco, ſupra, adv. ex κατὰ, & ὑπερθεν, ſupra. Thema ὑπὲρ, ſuper.

Καθυφείς, a. 2. part. activ. verbi καθυφίημι, ſubtraho. hinc καθυφέσθαι, a. 2. inf. med. Thema ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Καθὼς, ſicut. ex κατὰ, & ὡς, idem.

ΚΑΙ, &, etiam, æque, nam, igitur, aut. conjunctio copul. καίπερ, quamvis.

ΚΑΙΆΔΑΣ, ου, ὁ, barathrum, ſeu foſſa, in quam cadavera eorum, qui publico ſupplicio fuerant affecti, projiciebant. Laconum vox. Aliter καράτας. Heſych. καίατα vocat ὀρύγματα, fiſſuras, loca a terræ motibus diruta, a κέω, fundo. alii leg. καιάτας.

Καϊάφας, α, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. q. d. circuitor, vel blaſphemans.

Καίγε, & quidem. ex κὴ, & γε, dictione enclitica.

Καίε, pro ἔκαε, adolebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi καίω, uro. f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙΆΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æſtivo ſpirans, a Caico fl. Myſiæ ſic dictus.

Καΐν, nomen primi fratricidæ. Hebr. acquiſitus.

Καϊναν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. poſſeſſor.

Καινέα, acc. ſing. a Καινεύς, έως, ὁ, nomen propr. regis.

ΚΑΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, novus, a, um. q. a κὴ νεος, qui vel nunc eſt. compar. καινότερος, α, ον. ſuperlativ. καινότατος.

Καινοτέραις, novis, dat. plur. comp. grad. f. g. a καινὸς, ὴ, ὸν, novus, quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. ab eodem them.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. ex καινὸς, novus, & φωνὴ, ἡ, vox.

Καίνυμι, vinco. unde καινία, ας, ἡ, victoria. Heſych. a καίνω, quia victoria bellica præcipue conſiſtit in cæde hoſtium.

ΚΑΙΝΩ, perimo, occido. q. a κέω, findo, id eſt, divido, ſcil. animam a corpore. vel a κνάω, ſeco. inde καινὸς, ἰοῦ, ὁ, mors.

Καιομένῃσι, incenſis, dat. pl. Jon. f. g. præſ. part. paſſ. a καίω, uro. f. καύσω, a. 2. paſſ. ἐκάην.

Καίοντο, incendebantur, Jonice pro ἐκαίοντο, 3. plural. imperf. paſs. ejuſdem verbi.

Καίσσ', pro καίσσα, præſ. part. f. g. a καίω, uro. quod vide.

Καίτερ, etſi, quamvis. ex κὴ, & περ, particula expletiva.

Καιρία, ας, ἡ, tempeſtivitas. a καιρὸς, tempus. hinc καιριόπατος, ſuperl. a καιρὸς, tempeſtivus.

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, occaſio, opportunitas, tempus. καιρὸν ὃν καιρῷ, in tempore, opportune. Hinc καίριος, ος, ὁ, ἡ, tempeſtivus. ἄκαιρος, ος, ὁ, ἡ, idem. ἀκαιρος, ὁ, ἡ, intempeſtivus. πρόσκαιρος, ος, ὁ, ἡ, temporarius. quaſi a κυρέω, accidit, contingit. Vel a καίρω, curro. tempus enim perpetuo curſu elabitur. Tempora labuntur, tacitiſque ſeneſcimus annis, Ovid.

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, licium. q. a κείρω, tondeo. hinc καιρόω, ſtamen connecto.

Καίρω, ἔχω. Etymolog. an propter verbum καιρῶ, ut ſit, percurrere pectine telas?

Καίσαρ, αρος, ὁ, Cæſar. nomen primi monarchæ inter Romanos. Latin. a cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Latin. Cæſarea.

Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum ind. ex κὴ, & τοι, & γε.

ΚΑΙΏ, uro, accendo, cremo. fut. καύσω. prær. κέκαυκα. perf. paſs. κέκαυμαι. a. 1. paſs. ἐκαύθην. a. 2. paſs. ἐκάην. f. 1. paſs. καυθήσομαι. a. 1. ſub. med. καυθήσωμαι, ῃ, νται. 1. Corinth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, uſtio. καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus. καυσικὸς, ὴ, ὸν, urendi vim habens. καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, inſtrumentum, quo ſtigmata inuruntur. καυτήριον, ου, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet. ἐγκαυσὸς, ὴ, ὸν, inuſtus. ὁλόκαυτον, ου, τὸ, ſacrificii genus, quo tota victima cremabatur.

Κακ', pro κακὸν, nom. plur. n. g. & κακὰ, ὰς, ὰ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, improba. a κακὸς, malus. quod vide.

Κακαγορία, ας, ἁ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, maledicentia. Vide in κακηγορέω. Sic & κακάγορος, Dorice pro κακήγορος,

Κακαιεῖν, excitare, acuere. Lacon. ab ἀκάζω.

Κάκει, & illic. ex κὴ, & ἐκεῖ. Thema ἐκεῖος, ille.

Κἀκεῖθεν, & illinc. ex κὴ, & ἐκεῖθεν, Κἀκεῖνος, & ille. ex κὴ, & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex κὴ, & ἐκεῖσε, illuc, eo. Th. ἐκεῖνος, ille.

Κακέφατος, de quo κακῶς φασί. Heſych. figura, cum junctura vocum inſuaviter ſonat. quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, maledico. κακήγορος, maledicus. κακηγορία, maledicentia. ex κακὸς, malus, & ἀγορὰ, ὰς, ἡ, forum.

Κακηπελέω, male affectus ſum, male valeo. κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. plur. Jon. pro κακαῖς. a κακὸς, ἡ, ὸν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia. vitium. moleſtia. Th. κακὸς, malus.

Κακίζω, vide in κακίσαι.

Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὁ, ἡ, compar. a κακὸς.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, lab. facto, improbo. præſ. part. paſſiv. κακιζόμενος.

Κάκιστος, η, ὁ, peſſimus, ſuperlat. a κακὸς.

ΚΑΚΚΑΒΑ, ης, ἡ, perdix, κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem. a ſono.

ΚΑΚΚΑΒΗ, ης, ἡ, cacabus, olla teſtacea.

Κακκάω, ſive κακκάω, puerorum vox eſt, qua

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

qua utuntur significantes cacare. κᾱκκη, merda. q. κακόν π.

Κακκάειν, Æol. syncop. pro κᾱτακείειν, dormiturire. Sic κακκείοντες, pro κᾱτακείοντες, præs. part. ex κᾱτακείω, dormiturio. quod ex κᾰτά, & κείω, cubare cupio. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κᾰκκεφαλῆς, comp. ex κᾰτά, & κεφαλῆς, capitis. κᾰκκεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro κᾰτὰ κεφαλῆς, & ex capite.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. syncop. pro κᾱτακῆαι, seu κᾱτακαῦσαι, nam καίω, uro, facit a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κᾰτὰ κόρυθα, in galeam. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. in acc. κόρυθα, & κόρυν.

Κακκορυφιὼ, ideſt, κᾰτὰ κορυφιὼ, in vertice.

Κακκρύπτων, pro κᾱτακρύπτων, præſ. part. a κρύπτω, abſcondo. f. ψω. aor. 2. ἔκρυβον.

Κακόδοξος, ος, ὁ, ἡ, ignobilis. a κακὸς, malus, & δοκέω, videor.

Κακοεργός, ὸς, ὁ, maleficus. ex κακὸν, & ἔργον, opus.

Κακοζωία, ας, ἡ, miſera vita, Poet. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, prava conſuetudo, malignitas. Ex adject. κακοήθης, ες, ὁ, ἡ, malignus, a. quod ex κακὸς, ἡ, ὸν, malus, a, um. & ἦθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo. in plur. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia. ex κακὸν, malum, & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum. Thema τίθημι, pono.

Κακοῖο, genit. Jon. a κακός. κακοῖσι, dat. plur. vide κακὸς.

Κακοκερδείηφιν, dativ. plur. Jon. pro κακοκερδείαις, a κακοκερδεία, ας, ἡ, turpis quæſtus. a κακὸς, malus, & κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κακόκναμος, Doric. pro κακόκνημος, ος, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia. ex κακὸς, & κνήμη, tibia.

Κακολογέω, ῶ, maledico, cum accuſ. a κακολόγος, ος, ὁ, maledicus. fut. ήσω. p. κεκακολόγηκα. a. 1. ἐκακολόγησα. aor. 1. inf. act. κακολογῆσαι. ex κακὸς, malus, & λέγω, dico. præt. med. λέλογα.

Κακομηχανος, ος, ὁ, malorum machinator. ex κακὸς, & μηχανή, ῆς, ἡ, machina.

Κακόνομος, ος, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur. a νόμος, lex.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio. ab adject. κακοπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ærumnoſus. ex κακὸς, & πάθος, εος, τὸ, paſſio. Th. πάσχω, patior. in a. 2. ἔπαθον.

Κακοπαθέω, patior mala, ægerſum animo, tolero adverſa. f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. aor. 1. ἐκακοπάθησα. aor. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω. ex iiſdem them.

Κακόπαξις, malo patre ortus. in acc. κακόπατριν. ex κακὸς, malus, & πατὴρ, pater.

Κακοποιία, ας, ἡ, maleficium. ex κακὸς, & ποιέω, facio.

Κακοποιέω, ῶ, malefacio. f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. aor. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iiſdem them.

Κακοποιὸς, ὸς, ὁ, ἡ, maleficus, a. ex iiſdem them.

Κακοπραγέω, ῶ, conflictor malis, infelix ſum. ex κακὸς, & πράσσω, facio. f. ξω. p. κε. πέπραγα.

Κακοπράγμων, ὁ, maleficus, ex iiſdem them.

Κακορραφία, ας, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ. ex κακὸς, & ῥάπτω, conſuo, f. ψω. a. 2. paſſ. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟΣ, ὸν, & Jon. οῖος, ὁ, malus, improbus, ignavus, ignobilis, imperitus. quaſi a χάζω, recedo. Ignavi enim, & timidi recedere ſolent. hinc κακόπης, ητος, ἡ, improbitas, vitium. κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, malo, ſeu damno afficio. ἀλεξίκακος, ος, ὁ, ἡ, depulſor malorum. παγκάκιος, ος, ὁ, omnino malus, peſſimus. χαιρέκακος, & ἐπιχαιρέκακος, ος, ὁ, ἡ, qui gaudet malis alienis.

Κακότας, ατος, ἡ, Doric pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum. Th. κακὸς.

Κακότεχνος, ος, ὁ, malis artibus deditus, malignus. κακοτεχνέω, malis artibus utor. ex κακὸς, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Κακόπτη, dat. ſing. κακόπτα, acc. ſing. a κακόπτης, ητος, ἡ, improbitas, malitia. Th. κακὸς, malus.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas. a κακοῦργος, ος, ὁ, contracte pro κακεργὸς, ὸς, ὁ, maleficus, improbus. ex κακὸς, malus, & ἔργον, ος, τὸ, opus.

Κακοχέω, male tracto, male habeo aliquem. f. ήσω. p. κεκακόχηκα. ex κακῶς, & ἔχω, habeo. hinc κακοχέομαι, male vexor, animum deſpondeo.

Κακοχαρτος, ος, ὁ, alienis malis gaudens. ex κακὸν, malum, & χαίρω, gaudeo.

Κακοχρώμων, improbus. ex κακὸς, & χρώομαι, utor. Them. χρέω, do mutuo.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia vitioſorum humorum. ex κακὸς, & χυμὸς, ſuccus. Th. χέω, fundo.

Κακοψόγος, ος, ὁ, maledicus. ex κακὸς, & ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ἔψογα.

Κακτώσμαι, occidere, Dor. pro κᾱτακτώσμαι, & hoc pro κᾱτακτεῖναι, a 1. inf. act. a κᾱτάκτημι, vel κᾱτακτείνω, occido. Thema κτείνω, idem. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, ſyncop. Dor. pro κᾱτάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt eſſe pro κᾱτέκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Κακτεινε, per ſyncop. pro κᾱτέκτεινε. 3. ſingul. imperf. vel a. 1. ind. activ. verbi κᾱτακτείνω.

ΚΑ΄ΚΤΟΣ, ὸς, ἡ, ſpinoſa quædam planta, carduus. quaſi a κάω, quia urit, ſeu pungit.

Κᾰκ τότε, Dor. pro κᾰτὰ τότε, ex hoc tempore. ſcil. χρόνε.

Κακχεῦσαι, effudiſſe, per ſyncop. Æol. pro κᾱτακχεῦσαι, a. 1. inf. verbi κᾱτακχέω. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Κακῶς, male, perperam, adverb. a κακὸς, malus, κακώτερος, Poet. pro κακίων, pejor.

Κακώσουσιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi κακόω, vide in κακὸς.

Κᾶλα, ligna. a nom. τὸ κᾶλον, ος, lignum. Sed καλὰ, opportune, adverb. a καλὸς, pulcher.

Καλαβρίζω, Calabros imitor, Heſych.

ΚΑ΄ΛΑΘΟΣ, ος, ὁ, calathus, qualillum. q. a κᾶλον, & θέω, quod in ejus ſtructura ligna in orbem currant.

ΚΑ΄ΛΑΙΣ, nomen lapidis cujuſdam. vide de Plinium lib. 37. cap. 13. puto quia καλὴ, colore elegans. Sed καλαὶς, velum. Heſych. q. a κᾶλος, funis nauticus, eo enim & velum tenditur.

Καλαμάϊα, ας, ἡ, alii κᾰλαμαῖον, cicada minima, ἀπὸ τ κᾰλάμης, quia inter calamos, ſtipulaſque naſcatur, creſcat, degat.

Καλαμεύτης, ᾶ, ὁ, Dor. pro κᾰλαμεύτης, ου, ὁ, meſſor. a κᾰλαμᾶσθαι, metere. Th. κάλαμος.

Καλάμη, ης, & Dor. κᾰλάμᾱ, ας, ἡ, ſtipula; item cadaver hominis interempti. vel ſenile corpus aridum. κᾰλαμάομαι, ſtipulas colligo. a κᾰλάμος, arundo.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, nepeta, ſimilis eſt menthæ agreſti. q. κᾰλὴ μίνθη, utilis mentha.

Καλαμίνθιος, nomen Ranæ. a κάλαμος, ος, ὁ, arundo. vel a κᾰλαμίνθη, herba.

ΚΑ΄ΛΑΜΟΣ, ος, & Dor. κᾰλάμος, ὁ, calamus, arundo, virga geometrica. quia κᾰλῶς ἀμῶται, facile metitur, ſive ſuccidatur. hinc κᾰλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; item calamaria theca. κᾰλάμη, ης, ſtipula, culmus.

Καλαμοστεφὴς, gen. plur. a κᾰλαμοστεφὴς, ές, ὁ, ἡ, calamis circundatus. ex κάλαμος, & στέφω, corono.

ΚΑΛΑ΄ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa. Ægyptia vox. vel a χαλάω, deorſum mitto. niſi velis a κᾰλὸν, & σύρω, quod elegans ſyrmate.

ΚΑΛΑΤΡΙΓΙΣ, ſpuma argenti, a Calabria.

Καλαῦροψ, pedum in ſummo repandum. quaſi κᾰλὸν ὠὺ ῥέπον. a ῥέπω, vergo, propendeo. Id etiam dicitur κᾰλαβροψ, quaſi lignum retro repens: id eſt, reflexum.

Καλέεσκον, ες, ε, Jon. epenth. κ ἐεσκ', pro ἐκάλεσν, εσες, εσε, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλειῶμαι, vocare, inf. Poet. pro κᾰλέμμαι, Jonic. pro κᾰλεῖν, a κᾰλέω, voco.

Καλεῖν, vocare, præſ. inf. a κᾰλέω. quod vide.

Καλεοίμεν, præſ. opt. paſſ. a κᾰλέω, voco.

Καλέουσι, Dor. pro κᾰλέωσι, vocant, 3. plur. præſ. ind. act. a καλίω, quod vide.

Κάλεον, Jon. pro ἐκάλουν, imperf. act. ejuſdem verbi.

Καλέοντες, ὁ'πων, οἱ, ſic dicti ἀπὸ τ καλῶν. κᾰλα γὰ τὰ ξύλα. Pollux κέλοντας appellat, & οἱ ἱστοποδὲς καλεύνται, recta ligna, quæ telas ſuſtinent, telæ jugum.

Καλέοντι, Dor. pro καλέωσι, ῶσι, vocant; 3. plur. præſ.

Καλέσαντο, vocarunt, Jon. pro ἐκάλεσαντο, 3. plur. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Καλέσασ', pro καλέσασα, a. 1. part. act. f. g. a καλέω, voco.

Καλέσσατο, vocavit, 3. ſing. a. 1. med. gem. σσ, & Jon. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμην, a. 1. part. m. gem. σσ. ab eodem verbo.

Καλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλεῖνται. 3. plur. præſ. paſſ. Sic καλεῦντο, Doric. pro ἐκαλεῖντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι. καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα.

ΚΑΛΕ΄Ω, voco, accerſo, imploro, nomino. f. έσω. perf. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην. f. 1. paſſ. κληθήσομαι, ῆ, εται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. κλητὸς, ὸς, ὁ, vocatus. ἔγκλημα, ατος, τὸ, accuſatio, actio. ἐκκαλέω, evoco. ἔκκλησία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, eccleſia. ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator. παρακαλέω, accerſo: item hortor, oro, rogo. παράκλησις, εως, ἡ, adhortatio; item precatio.

Καλήμμαι, Dor. & Poet. pro καλοῦμαι, τὸ καλεῖν, quaſi a κᾰλήμι, ſeu κικλέω, voco.

Καλήμμεν, Æolic. pro καλέμμεν, vel præſ. partic. paſſ. a κᾰλήμι, pro καλέω.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. acc. Jon. καλιήν. hinc καλιαὶ, horrea. Th. κᾶλον, lignum. quod ex lignis, ſeu ſarmentis fiat, vel quod καλῶς, & affabre fit ab ave conditrice, & quaſi arte componitur.

Καλιῆς, genit. ſing. Jon. καλιὴ, accuſ. ſing. a καλιὰ, nidus.

Καλινδέω, volvo, verſo. a κυλίω, idem.

Κάλλαιον, palea gallinacei. Et omnis color purpureo ſimilis. Heſych.

Κάλλεα, nom. plur. a κάλλος, εος, τὸ, pulcritudo. Thema καλὸς, pulcher.

Καλλείπω, Poet. pro καταλείπω, relinquo.

quo. f. κᾰλεί̈ψω, pro κᾰτᾰλεί̈ψω, ex κτ, & λείπω, linquo. f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nomen propr.

Καλλιβόας, ᾰ, ὁ, qui pulchram, & suavem vocem habet. ὁ κᾰλὰ βοῶ, εὖτε φωνὰ ἔχων.

Καλλιγυάικα, acc. sing. a καλλιγυάικις, ικος, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans. ex κᾰλὸς, pulcher, & γυνὴ, ἡ, mulier.

Καλλέλαιος, ᾰ, ὁ, frugifera olea, quasi κᾰλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaster, q. sylvestris olea.

Καλλιερέω, lito, quasi felici eventu sacrifico, κᾰλῶς ἱερεύω. κᾰλλιερεῖσθαι, idem.

Καλλιθέμεθλος, ᾰ, ὁ, ἡ, pulchre fundata. ex κᾰλὸς, pulcher, & θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ᾰ, τὸ, fundamentum.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, locus quidam amœnissimus. proprie, pulcher collis, tumulus. ex κᾰλὸς, pulcher, & κολωτὸς, οῦ, ὁ, tumulus.

Καλλικομοις, pulchricomæ, gen. sing. Jon. a κᾰλλίκομος, ᾰ, ὁ, ἡ, ex κᾰλὸς, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Καλλίνικον, ᾰ, τὸ, Poet. præclara victoria, ἡ κᾰλὴ νίκη. Et inter saltationum genera ponit Pollux. Et κᾰλλίνικος, carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solet.

Κάλλιον, melius, compar. n. g. vel adv. a κᾰλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Doric. Καλλιόπα, ἡ, Calliope, nomen musæ. ex κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, quod a κᾰλὸς, pulcher, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Καλλιπάρηος, Æol. pro κᾰλλιπάρειος, pulchras habens genas. ex κᾰλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, gena.

Καλλίπεπλος, ᾰ, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel vestem habet. ὁ ἔχων κᾰλὸν πέπλον.

Καλλιπλόκαμος, ᾰ, ὁ, ἡ, pulchricomus, a. pulchras comas, vel cincinnos habens. Ex κᾰλὸς, & πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necto.

Καλλίπλους, ᾰ, ὁ, ἡ, qui præclaras opes habet. ex κᾰλὸς, & πλοῦτος, divitiæ.

Κάλλιπον, Æol. syncop. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κατελείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ᾰ, ὁ, qui pulchros equos habet. Ex κᾰλὸς, & πῶλος, ᾰ, ὁ, pullus equinus.

Καλλιρέεθρον, pulchrifluum. a κᾰλὸς, pulcher, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. præt. ἐρρύηκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, nomen mul.

Καλλιρόω, pulchrifluo, dat. sing. a καλλίρους, ᾰ, ὁ, ex κᾰλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥύσω, fluo. hinc ῥόος, fluentum.

Καλλιρέεσσι, limpidum, am. acc. sing. ex iisdem them.

Καλλίστα, ας, ἡ, Doric. pro καλλίστη, pulcherrima. Sed κάλλιστα, adverb. pulcherrime, optime, superlativ. καλλίστη τῆσος, sic dicta Thera insula. a κᾰλὸς, pulcher.

Καλλυσθένειν, pulchritudine excellere. fortissime rem gerere. Th. κᾰλὸς.

Κάλλιστος, η, ον, superl. a κᾰλὸς, pulcher. compar. κάλλιων.

Καλλιχρεῶ, voco. Hesych. καλλιχρεῖν, καλεῖν. ergo a κᾰλῶ. nisi a κᾰλῶ, & λίσσω, cupio.

Καλλίσφυρος, ᾰ, ὁ, ἡ, pulchros talos habens. ex κᾰλὸς, & σφύριον, malleolus. Th. σφῦρα, ας, ἡ, malleolus.

Καλλίτριχας, pulchricomos, as, acc. pl. a καλλίθριξ, ιχος, ἡ, pulchros crines habens. ex κᾰλὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam pro κάλλιπε, Æol. syncop. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ᾰ, ὁ, ἡ, Poet. pro κᾰλλίχωρος, qui pulchram regionem, aut locum habet, ὁ κᾰλλὶ χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ἡ, Jon. pro κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. κᾰλὸς.

Κάλλος, εος, & contracte κάλλους, τὸ, pulchritudo, decor. Th. κᾰλὸς, pulcher.

Κάλλυσμον, ᾰ, τὸ, id quo aliquid ornatur, scopæ. ab eodem them.

Καλλύω, orno, decoro. a κάλλος, quod vide.

Καλλωπίζω, decoro. proprie pulchros oculos facio, a κᾰλὸς, pulcher, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Καλλωπιςὴς, οῦ, ὁ, nimis pulchritudini addictus. ex iisdem them.

Καλοδιδάσκαλος, ᾰ, ὁ, honestatis magister. ex κᾰλὸς, pulcher, & διδάσκω, doceo.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas. ex κᾰλὸς, & ἀγαθὸς, bonus.

ΚΑ΄ΛΟΝ, ᾰ, τὸ, quia καίεται ὅλον, totum igni imponitur. ergo a κάω. hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Sed κᾰλὸν, Poet. pulchre.

Καλοπέδιλον, ᾰ, τὸ, & in plur. τὰ, ligneæ compedes. τὰ ϲκ κᾰλῶν, πεπέζι ξύλων πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλοποιέω, benefacio. ex κᾰλὸς, & ποιέω, facio.

Καλόπους, ligneum pedem habens, ipse pes ligneus. Est & nomen animalis Indici.

ΚΑΛΟ΄Σ, ἡ, ὸν, pulcher, honestus, bonus, decens. καλῶς, Dor. pro κᾰλῆς, acc. plur. comp. κᾰλίων. superl. κάλλιϲτος. Etymol. a κᾰ́ζω, id est, orno. Plato a καλεῖν, quod pulchritudo omnium oculos ad se vocet, & alliciat, animosque afficiat. Sed τὸ κᾰλὸν, substantive, decus, commodum, honestas. hinc καλῶς, adverb. bene, recte. comparat. κᾰλλίον, melius. hinc κᾰλλίος, εος, τὸ, pulchritudo. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, amans pulchritudinis, honestatis studiosus.

Καλεῦμαι, præs. ind. pass. καλέω, ῶ, ον, præs. part. pass. καλεῦμαι, 1. plur. præs. act. καλεῦσι, 3. plur. præs. act. verbi καλέω, voco.

ΚΑ΄ΛΠΗ, ης, ἡ, & κάλπις, urna, situla, hydria. q. a κόλπος, quod sit sinuosa. aut a καλύπτω, quod occultet liquorem.

Κάλπις, etiam equus tolutarius, tolutim currens, cursor. cursus species. Hesych. hinc καλπάζω, Gall. galoper.

Καλύβη, ης, ἡ, tugurium. a καλύπτω, abscondo.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, Calydon, urbis nom.

Καλύκων, gen. plur. a κάλυξ, υκος, ἡ, theca.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen.

Κάλυξ, υκος, ἡ, rosa clausa, theca, calyx, vel cui aliquid includitur, ut folliculus, putamen, &c. a καλύπτω, tego. quia est tectus flos, nondum revelatus. Forte ad rem melius a κλάω, claudo.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. a καλύπτω, tego.

Καλύπτω, acc. Jon. a καλύπτα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. a καλύπτω, tego.

ΚΑΛΥ΄ΠΤΩ, tego, velo, operio. f. ψω. a. 1. ϲκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in plur. κάλυψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ϲκάλυβον. perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον. q. κᾰλὸς ὑπὸ, pulchritudo tecta subest, & ab injuria cœli tuta conservatur. Metaph. a mulieribus delicatulis ducta. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, velum. κάλυπτήριον, ᾰ, τὸ, operimentum. κάλυπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. καλύβη, ης, ἡ, tugurium. κάλυξ, υκος, ἡ, rosa clausa, calyx rosæ. κέλυφος, εος, τὸ, cortex. ἀποκαλύπτω, revelo. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

Καλύμματα, ξυλήφιον, ligillum. Hesych. a κάλυμμα.

Καλυσσήσι, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, tegens, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. med. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a καλύπτω, tego.

Καλυψοῖ, dat. sing. a Καλυψὼ, quod vide.

Καλυψὼ, οῦς, ἡ, Calypso, Dea, quæ καλύπτει τὸ ὀνομαζόμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis propr. a καλχαίνω, alta mente cogito.

ΚΑ΄ΛΧΗ, ης, ἡ, flos, vel animal, quo tingitur purpura. q. a κάλυξ, quod idem aliquando. κάλχιον, purpura, pannus, qui κάλχῃ tingitur.

Καλῶ, vocabo, fut. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, voco.

ΚΑ΄ΛΩΣ, ω, vel ωος, ὁ, rudens, funis nauticus. funis. Hinc καλώδιον, ᾰ, τὸ, funiculus nauticus. q. a χαλῶ, remitto, relaxo.

Καλῶς, adv. pulchre, recte. a κᾰλὸς.

ΚΑ΄ΜΑΞ, ακος, ὁ, vitis pedamentum. palus, pertica. dat. plur. κάμαξι. q. a κάμνω, quia velut laborat gestando onere.

ΚΑΜΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, camera, fornix, testudo. quia pondere quasi κάμνει, laborat, ferendo nititur.

ΚΑΜΑΣΊΝΕΣ, οἱ, pisces marini. Alii κᾰμαστῶσες. Forte a κᾰμάστω.

Καμάστω, moveo. Hesych.

Κάματος, ᾰ, ὁ, labor. κᾰμάτως, pro κᾰμάτης, acc. plur. hinc κᾰματερὸς, & κᾰματώδης, εος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnarum plenus. Th. κάμνω. f. μῶ. p. κέκμηκα. lassesco.

Καματηρὸς, ὁ, laboriosus, defessus. a κάμνω, lassesco.

Καμβαίνω, cesso. an pro καταβαίνω, descendo?

Κάμβαλον, depositi, per syncop. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Jonic. verbi κατεμβάλλω. ex κτ, ν, & βάλλω, jacio. fut. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, cessator sum, Æol. syncop. pro κατᾰβρίζω. Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, Cambyses. nomen propr.

Κάμε, vel κάμψε, elaboravit, afflictabatur, 3. sing. aor. 2. act. verbi κάμνω, fatigor. fut. κᾰμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. med. καμοῦμαι, καμεῖσθε, 2. plur. ejusdem temporis, verbi κάμνω.

Καμπανίκιον, ᾰ, τὸ, pileus. quia κωλύει ἐλαύνειν, æstum cohibet.

ΚΑ΄ΜΗΛΟΣ, ᾰ, ὁ, ἡ, camelus. quia sub mercibus dorso impositis κάμνει. Vel q. καμαὶ ὅλος, totus humi procumbit, ut onera suscipiat: vel ea de causa κάμπτεται ὅλος, totus incurvatur. Hinc κάμιλος, ᾰ, ὁ, funis crassus.

Κάμπε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, funis crassus. a κάμνω etiam, extensione enim quasi fatigatur.

ΚΑ΄ΜΙΝΟΣ, ᾰ, ὁ, ἡ, caminus, fornax, ignis flamma, ardor. q. κωΐμινος, a κωΐομαι, succendor.

Καμμάψαι, per syncop. pro κατᾰμάψαι. Hesych.

Καμμὴ, pro κτ μὴ, utique.

Καμμῦσαι, per syncop. pro κατᾰμῦσαι, præs. inf. a μῦω, manco.

Κάμμες, Æolic. pro κᾰὶ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Jonic. per syncop. pro κατᾰμονία, perseverantia, victoria. a κατᾰμένω, constanter permaneo. Thema μήω, maneo.

Κάμμορος, ᾰ, ὁ, ἡ, infelix. Poet. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος. Thema μείρω, divido.

Καμμύω, per syncop. pro κατᾰμύω, conniveo.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

miveo. claudo oculos. f. ύσω. a. 1. ἐκώμμυσα. perf. κεκάμμυκα, pro κατεμέμυκα. ex κῦ, & μύω, claudo. f. μύσω. p. μέμυκα.

Κάμνε, elaborabat, 3. sing. imperf. Jon. verbi κάμνω.

ΚΑ'ΜΝΩ, lassesco, fatigor, deficio. laboro. ægroto. fut. καμῶ, vel κάμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. sub. κάμω, ης, η, & in 2. plur. κάμητε. hinc κόμητος, ὁ, labor. quasi a κάμπω, quia corpus inflectitur in graviore labore: & qui lassescit, ejus vires κάμπτονται, flectuntur, & retunduntur.

Κάμον, Jon. pro ἔκαμον, a. 2. ind. καμόντες, mortui, nom. plur. a. 2. part. act. verbi κάμνω, ægroto.

Καμοῦσα, laborans, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Καμπανὸς, statera. Gl. Cyr.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca, uruca. Gl. Cyr.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa, quæ fiebat ex lignis flexis. a κάμπτω, flecto.

ΚΑ'ΜΠΤΩ, flecto, inflecto. f. ψω. p. κέκαμφα. Hinc καμπύλος, ὁ, curvus, inflexus. Ducamus a γνάμπτω, flecto.

Καμπύλος, ὁ, curvus, inflexus. Th. κάμπτω.

Κἀμφιτελομμύα, Dor. pro καὶ ἀμφιτελομμύη, superinduta.

Κάμψα, ης, ἡ, theca, capsa. καμψάκης, vas olearium.

Καμὼν, οῦσα, οὖν, fatigatus, a, um, a. 2. part. act. a κάμνω, fatigo. f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κἂν, etsi, quamvis, pro κὴν ἐάν.

Κανᾶ, ὁ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. possessio. κανᾶ, canistra, Genes. 40 vers. 16.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, vel linum circumlinunt. q. a κάννη, arundo.

Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex storea. a κάννη, quia inde fit.

Κανανίτης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. æmulator.

Κανηφόρος, ω, οῦ, Dor. pro κανηφόρος, canistrifera puella. ex κάννης, ντος, ὁ, canistrum, & φέρω, fero.

Κανὰχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus. κανὰχῇσι, dat. plur. Jon. hinc κανὰχηδὰ, & κανὰχηδὸν, adv. cum strepitu. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Κανάχιζε, substrepebat, 3. sing. imperf. act. a κανὰχίζω, & κανάχεω, resono. q. a κανὸν ἄχειν, id est, ἠχεῖν. hinc κανὰχὴ, crepitatio. Thema ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Κανδάκη, ης, ἡ, nomen commune omnibus Æthiopum reginis.

Κανδαύλης, ου, ὁ, Candaules, nomen proprium.

ΚΑ'ΝΔΑΥΟΣ, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle. An a Candaule rege? Est & Belgis Kandeel, sorbitio calida. Had. Junius a καυδύλω ducit.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum, exterius gestabatur ut pallium.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. a καίνω, perimo. a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Jon. pro κανέου, a κάνεον, contracte κανοῦν, τὸ, canistrum. Th. κάννης, ντος, ὁ, idem.

Κάνεον, ου, τὸ, canistrum. ejusdem them. vel a κάννη, canna, ex qua plectitur.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, perimo. f. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ντος, ὁ, canistrum, calathus. q. ex κάννη, canna, ex qua plectitur.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, scarabæus. & κανθάρως, acc. plur. Dor. quia nascitur ex stercore κάνθωνος, id est asini. Est & κάνθαρος, poculum, cantharus. item navigii cujusdam genus. Dici volunt ab auctore, seu inventore: aut a κάννη, quia oblongior, & cavus, ut canna. Germani certe dicimus Kanne.

Κανθήλιος, ου, ὁ, asinus. a κάνθων. inde κανθήλια, clitellæ.

ΚΑΝΘΟΣ, ου, ὁ, oculi angulus, hirquus Etymol. a κνήθω, quod prurire soleat. Facile enim eo humor mordax influit.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus. κανθήλιος, ου, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ. An a κηρεῖν, laborare, & νωθὴς, piger? Est laboriferum, & tamen pigrum animal.

ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, storea, canna.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάνναβις, cannabis. a κάννη. arundine, seu caule est commendabilis. Hinc καννάβινος, ου, ὁ, ex cannabe factus.

Κἤννομος, ου, ὁ, per crasin pro καὶ ἔννομος, & legitimus. ab ἐν, & νόμος, quod vide.

Κἀνυπόδατος, ω, ὁ, Dor. pro καὶ ἀνυπόδητος, ου, ὁ, discalceatus, & nudis pedibus. ex α priv. & ὑποδέω, subligo. Th. δέω, ligo.

ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, regula in libra, mensura, & aliis. hinc κανονικὸς, ὴ, ὸν, regularis. q. a κάννη. quia est calamus, quo longitudo examinatur.

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, sambuci flos. An quia in Canopo (qui locus est Ægypti) copiose nascitur?

Κᾆξ, Dor. & per crasin pro κὰ ὗξ.

Κᾆξηγειρε, excitavit quoque, Doric. & Attic. per crasin pro κὰ ὗξηγειρε. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανῆος, Jon. pro Καπανέος, & hoc pro Καπανέως, genit. a Καπανεὺς, Capaneus. genit. Jonic. Καπανῆος. hinc Καπανιάδης, patronymic. q. a κάπτω, comedo.

Κᾆπειτα, pro κὰ ἔπειτα, & deinde.

Καπερναεὺμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. vicus consolationis.

Κάπετος, ου, ἡ, fossa. quasi a σκάπτω, fodio.

Κάπη, ης, ἡ, præsepe. a κάπτω, avide comedo.

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, caupo, institor. q. κακῶν πηλὸν, id est, οἴνου, vinum. subinde adurit, & præparat. An a κάπτω, comedo, quia caupones ut plurimum sunt voraces, & aliquid semper esitant? Hinc καπηλεύω, caupono. καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, taberna.

Κᾆπὶ, pro κὰ ἐπὶ.

Καπνιζόμενος, fumans, præs. part. pass. a καπνίζω. Th. καπνὸς.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Jon. fumarium, vel caminus. παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fumus, & pro igne, Poet. q. a κάπτω, spiro. vel a καω, & πνέω, est spiritus ex ustione. hinc κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. καπνιὰ, ας, ἡ, fuligo. καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, fumosus. καπνίζω, fumum excito. καπνόω, f. ώσω, fumo denigro.

Καπυθχος, ου, ὁ, tumulus, per quem fumus exit. a καπνὸν ἔχειν.

Καπνοδόχον, caminum.

Κᾶπος, ου, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, ὁ, hortus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, & frutex spinosus. Videtur a Cypro dici, ubi abundat.

Καππαίει, per syncop. pro καπαπαίει, sedat. vide καπαπαίω.

Καππεδίον, pro κὰ πεδίον, per campum. Th. πέδον, solum, terra.

Κάππεσε, decidit, Æol. sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. & in 3. dual καππεσέτην, κάππεσον, pro κατέπεσον, 3. plur. a. 2. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Καππυρίσασα, inflammata, Dor. & Poet. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. a καταπυρίζω, inflammo. f. ίσω. a. 1. καππύρισα. ex κὰ, & πῦρ, pyros, τὸ, ignis.

Κάπρος, ου, ὁ, qui apri instar rostrum habet, & pro navi rostrata. Th. κάπρος, ου, ὁ, aper.

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres. q. a κάπτω, voro, quia animal gulosum.

ΚΑ'ΠΤΩ, comedo avide, spiro, flo. f. ψω. p. φα. hinc κάψα, ης, ἡ, capsa, cista. q. a κάπτω.

Καπυρος, torridus, facundus. q. a καω, & πῦρ, Gloss. Cyr. κάπυρον, crustum, ὃν τὸ καπύπυρον. hinc καπυρίζειν, gulæ indulgere.

Καπφάλᾳ, pro κατὰ φάλαρα, Æolic. & Poet. syncop. quæ sunt ornamenta equorum. Thema φαλὸς, ὸν, ὁ, splendidus.

Κάπω, spiro. puto a καω. ut ligna usta spirant fumum, & flammam flantia. Sic & flamma a flando.

Κάπων, capo, gallus castratus.

Κάρ, Car, gentile nomen, homo nihili. Nam Cares serviles, & barbari. Et κάρ, pro κάρη, τὸ, per Apocop. idem quod κάρηνον. Sumitur etiam pro κήρ, mors, ovis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, caput, vertex. a κείρω, tondeo. Vel a κρεὼν, impero, quia est princeps pars corporis.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, animal marinum, e cancrorum genere. q. τῷ κάρα βαίνει, capite incedit.

Καραδοκέω, exspecto, q. capite exserto ad videndum. q. τῷ κάρᾳ δοκέω.

Καρακάλιον, cuculla, q. τὸ κάρα κάλυμμα.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vile, & rusticum calceamentum, una suppactum solea, a καρβαίζω, carice ago, vili modo, a κάρη.

Κάρδα, virile, & bellicosum est Persis. q. a καρδία, cor.

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, nasturtium, herba, Persarum obsonium. quia κάρα δαμᾷ, caput tentat acrimonia sua.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen proprium mul.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymolog.

Καρδάμωμον, cardamomum. a κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum cardamo, & amomo similitudinem.

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, cor, animus. os ventriculi. quasi a κέαρ. q. κεαρδία. inde καρδιακὸς, cardiacus. καρδιόω, cordis dolorem sentio, intellige per καρδίαν, os ventriculi.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, cordium cognitor. ex καρδία, & γνώστης, cognitor. Thema γινώσκω, cognosco.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, mactra, alveus, in quo farina subigitur. quasi a κέρᾳω, & δέφω, quia ibi aqua, & farina miscetur, ac subigitur.

Κάρη, τὸ, indeclinab. caput. per apocopen pro κάρηνον. & κάρηαρ, ατος, τὸ, & per syncop. κάρητος, idem.

Καρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. a κείρω, tondeo. a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρηκομόωντες, comati, Poet. pro καρηκομῶντες, præs. partic. a καρηκομόω. f. ήσω. ex κάρηνον, & κόμη, coma.

Καρῆναι, detonsum esse, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, tondeo. a. 2. ἐκάρην. f. 2. καρῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, caput, vertex. κάρη, τὸ, indeclin. idem. κρανίον, ου, τὸ, cranium, sedes cerebri. ἡμικράνιον, ου, τὸ, dimidia capitis pars. vel q. a κείρω, quia tondetur: vel a κρεών, impero: quod sit princeps pars corporis. Vel κάρα, quasi ἄκρα, quod sit suprema pars corporis.

Καρητος, per syncop. pro καρηατος, gen. ing. a καρηαρ, ατος, τὸ, caput, idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, Carici, nom. plur. a Καρικὸς, ὴ, ὸν. Th. Κάρ, Car, gentile nomen.

Καρίναι, αἱ, præcæ. a κὴρ, mors, vel

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

dictæ sunt, quod e Caria esse solerent.

Καρίς, ίδος, ἡ, squilla, galbacus. q. a κάρα, quia maxima pars corporis ejus caput est.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, resono. tremo. a sono dict.

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ, cancer. piscis, & morbus. a κάρα κινεῖν, caput movere. Cancer enim morbus quasi semper est in motu, latius quotidie serpens.

Καρκόω, quasi cancro assimilo, oblique moveo. sic καρκοῦν τὰς δακτύλους dicitur tibicen. ejusdem them.

Κάρος, τό, pediculus, ovis, pecus. Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, sopor cum gravedine, marcor. q. a κάρα, caput, cui accidit.

Καρόω, soporem talem affero. Sed καροῖς, pro κηροῖς, gen. Doric. a κήρ, parca, mors. vel κάρος, ὁ, Dor. pro κηρός, οῦ, ὁ, cera.

Καρύχιον, ου, τό, rheda, a carruca.

ΚΑ'ΡΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, vermes, qui oleis innascuntur. quasi a κάμπτω, flecto, quia movent se flectendo.

ΚΑΡΠΑΊΑ, ας, ἡ, saltationis quoddam genus. an a καρπῷ manus, qua se complecterentur? Al. καρπαία.

Καρπάλιμος, ου, ὁ, celer. q. ἁρπάλιμος, rapidus. hinc καρπαλίμως, cito, raptim, adverb. Th. ἁρπάζω, rapio.

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum. soporem affert. q. a κάρος, & ποιῶ.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τό, carpesium, festuca tenuis. q. a κάρφω, festuca.

Καρπίζω, fructum decerpo, defrugo. a καρπός, οῦ, ὁ, fructus. καρπίζομαι, in libertatem assero. a καρπίς, vindicta, assertio. καρπιστής, adsertor, vindex. καρπισία, adsertio; quod manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ου, ὁ, frugifer. Th. καρπός, οῦ, ὁ, fructus.

Καρπόβρωτος, & ον, id unde καρπὸν βρώσκειν licet.

Καρποῖσιν, dat. plural. a καρπὸς, quod vide.

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, fructus, semen, fœtus. utilitas. καρπὸς φρενῶν, fructus mentis, idest, prudentia. Est & pars manus, ubi pulsum explorant. καρπός, fructus. q. a κάρφω, sicco. Fructus non sunt maturi, nisi cruditas, sive superfluus illorum humor sit absumptus. Tum fructus plurimi sunt capitati, & succulenti, ut poma, pyra, &c. Ideo καρπὸς, esse possit a κάρα, & ὀπός. vel κάρα, & πάω, pasco. ut sit caput edule. Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, infructuosus. ἔγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus in se habens. ἔυκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructibus abundans. Est & Καρπός, οῦ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, fructum fero. f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. aor. 1. ἐκαρποφόρησα. a καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, a. ex καρπὸς, & φέρω, fero.

Καρπόω, fructum colligo, carpo ad fruendum. percipio, sacrifico. a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπός.

Καρπωδὴς, ἡ, όν, q. fructibus affectum, vel variorum fructuum figuras habens intextas. Vel ut H. Steph. exponit, manuleatus.

Καρρέζειν, Æol. syncop. pro καπιρρέζειν, præs. inf. καρρέζεσα, demulcens, præs. part. f. g. pro καπιρρέζουσα. ex κατά, & ῥέζω, f. ξω, facio.

Κάρρον, ου, τό, rheda, currus, quod vide.

Κάρρων, Dor. pro κρείσσων, fortior, melior. quasi a κάρσων, a κράτος.

Καρρωτός, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ου, ὁ, obliquus. πλάγιος, unde Zodiacus ἐγκάρσιος. q. a κάρα, caput: ut sit quasi καρσίος: caput enim in aliquibus pronum est, & in unam partem magis, quam in aliam propendet.

Κάρτα, valde, a καρτός, pro κρατός, robur.

Καρταλέμιον, parvus καρτερός.

ΚΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, cophinus, seu corbis in angustum desinens. Ducamus a καρτὸς, tonsus, scissus, quia ex scissis virgulis contexi solet. Sic κόφινος, a κόπτω.

Κάρτει, robori, dat. sing. a κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτεραίχμας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro καρτεραίχμης, hastipotens, qui bellicis armis est potens. Ex καρτερὸς, robustus, quod vide, & αἰχμή, ἡ, cuspis.

Καρτερέω, ῶ, forti animo sum. fut. ήσω. p. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. aor. 1. opt. Æol. καρτερήσειας, ας, ε. a καρτερὸς, validus. quod a κάρτος, per Metathes. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia. a κάρτος, pro κράτος, εος, τὸ, robur. hinc καρτερικὸς, ὴ, ὸν, qui ea virtute præditus est.

Καρτεροθυμία, dat. singul. a καρτερόθυμος, ου, ὁ, pertinax, qui toleranti animo est. ex κάρτος, per Metathes. litt. pro κρατός, εος, τὸ, robur, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινός, vincere aliquem.

Καρτερὸς, ὴ, ὸν, robustus, patiens, vehemens. hinc καρτερέω, fortis sum. & καρτερὸν, pro καρτερῶς. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερόφρονα, accus. sing. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, præfractus, magnanimus. a κράτος, & φρὴν, mens.

Κάρτιστος, η, ον, præstantissimus, per Metathes. pro κράτιστος, superlat. ab ἀγαθὸς, bonus. comp. κρείσσων.

Καρτῶσαι, per Metath. pro κρατῶσαι, a. 1. inf. act. verbi καρτώω, firmum reddo, corroboro. Th. κράτος.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor. κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus. q. a κάρα, quia est fructus rotundus instar capitis, vel quia gravedinem capitis afferat.

Καρυΐνη, amygdalina. a καρύα, ἡ.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam, seu condimentum Lydorum. q. a κάρυον.

Κᾶρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, præco.

Καρύξασα, Æol. pro κηρύξασα, quum præconio promulgasset, a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Κᾶρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Jon. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. a κηρύσσω, prædico. f. ξω. quod vide.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρφαλέος, ου, ὁ, siccus, aridus. Th. κάρφω, sicco.

Κάρφος, εος, τὸ, palea. ab eodem them.

ΚΑ'ΡΦΩ, sicco, arefacio. fut. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, εος, τὸ, palea.

Καρχαρόδοντα, dentibus asperum, accus. sing. a καρχαρόδους, quod a κόρυκος, asper. Thema χαράσσω, sculpo. fut. ξω. & ὀδὼς, ὀντος, ὁ, dens.

Καρχαρὸς, ὴ, ὸν, asper. Th. χαράσσω, sculpo. Vel a κέρχω, exaspero.

Καρχάσιον, Doric. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, ὁ, Carthaginiensis.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici. navis. poculum quoddam oblongum. quia κερχνὸν, id est, in superficie asperum densè. aut a κέρας. Vide Hesych.

Καρῶ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. a κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, & καταλβὰς, ἀδος, ἡ, meretrix, scortum. quasi ἀπὸ τοῦ καλεῖν, καὶ σοβεῖν. Sed & κάσσα, est πόρνη, finem vocis velim a λύβη, injuria.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utraque parte villosus.

Κασαῦρα, & κασαυλὶς, πόρνη, Hesych. ex κάσσα, & ὄυρα, cura.

Καθλοῖσιν, & in bonis, dat. plur. Jon. a καθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, casia, frutex lauro similis, cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, casia fistularis.

Κασίγνητε, pro κασίγνητε, vocat. a κασίγνητος, ου, & Jon. οιο, ὁ, frater. κασιγνήτη, ης, ἡ, soror. ex κάσις, εος, ὁ, ἡ, frater, soror, & γείνομαι, nascor.

ΚΑ'ΣΙΣ, ὁ, ἡ, frater, vel soror. coætaneus. q. γάσις, a γάω, genero. cui scil. idem principium generationis.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, quæ se illecebrose κάζει, id est, ornat, & fucat. aut κέει ἄσσον, prope urit, aut q. καίεται, ardet libidine.

ΚΑΣΣΙ'ΑΣ, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, & Att. κασσίτερος, ὁ, stannum. quasi a κάσσα, meretrix. videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. καπύω, suppingo, consuo, ut ea, quæ subtus suuntur, usu conterenda. unde κάπυμα, fulmenta, solum, pro solea. an a κάπω, & σύω? Suimus τῷ σύειν fila, agitando ea, perforando aliquid, & connectendo.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ, & Ponti. unde & καστανικὸν κάρυον, nux castanea, quæ & καστανον. an a καίζω, orno? ab ornatu loci.

Καταόρθοι μέλος, Καταόρθιος ὕμνος. Pindar. Isthmior. Od. 1. 437. 5.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, castor, fiber. qui prope nihil nisi venter: ideo ducunt a γαστὴρ. quid si a κέω, & τορέω? secat, & sternit arbores mira solertia. Vide Rittershus. ad lib. 1. Oppian. Halieut. vers. 398.

Κατύτας, Συρακὸν βοτάνιον. quod forte in officinis cuscuta.

Κάχεδε, detinebat, 3. singul. imperf. Æol. syncop. pro κατέχεδε, verbi κατακέδω, pro κατέχω, inhibeo. Sic & κάχεσθ, pro κατέχεσθ, 3. singul. a. 2. med. verbi κατακέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

ΚΑΤΑ', præpolit. cum genit. contra, per, de, e, super, in. cum acc. secundum, versus, cum, propter, apud, in. κατ' οἶκον, domi. κατ' ὥρην, ad tempus. In compolit. valet contra, de, ad, valde, & deorsum. & aliquando est κάτω, ut ἄνα, est ἄνω: ut καταβαίνω, descendo.

Κατάβα, descende, per apocopen pro καταβῆθι, vel καταβᾶθι, a. 2. imperat. act. Att. verbi καταβαίνω, quod vide. a. 2. κατέβην.

Καταβαίνω, descendo, deprimo. imperf. κατέβαινον. fut. καταβήσομαι. perf. καταβέβηκα. aor. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. καταβῆθι, & καταβᾶθι, καταβάτω, & per Apocop. κατάβα. a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, άντος, ὁ. ex κατά, pro κάτω, deorsum, & βαίνω, eo.

Καταβάλλω, dejicio. fut. αλῶ. p. καταβέβληκα. Dicimur & pecuniam καταβάλλειν, cum eam exsolvimus, aut pendimus. præs. med. καταβάλλομαι, fundamentum jacio. perf. pass. καταβέβλημαι. aor. 1. passiv. κατεβλήθην. præt. med. κατεβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Καταβαπτίζομαι, immergor. f. ίσομαι. perf. καταβεβάπτισμαι. a. 1. passiv. κατεβαπτίσθην. Thema βάπτω, intingo.

Καταβαρέω, degravo, onero. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. aor. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, εος, τὸ, pondus.

Καταβάς, άντος, ὁ, & inf. g. καταβάσα, a. 2.

a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo, quod vide.

Κατάβασις, εως, ἡ, descensus. ab eodem verbo.

Καταβάτω, descendat, 3. sing. a. 2. imperat. act. καταίβαθι, a καταβαίνω.

Καταβαυκαλάω, jucunda cantilatione sopio. idem quod βαυκαλάω. Est & βαυκός, jucundus.

Καταβεβλημένους, acc. plur. perf. part. pass. fœm. gen. a καταβάλλω. quod vide.

Καταβεβρίθασι, onustæ sunt, 3. plur. perf. med. ex κατ, & βρίθω, onero, sum gravis. f. σω. p. κα.

Καταβῇ, descenderit, 3. sing. a. 2. sub. act. a καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Καταβήσεο, descende, Jon. pro καταβήσα, præt. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum a fut. 1. med. verbi καταβαίνω, descendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, intrabit, 3. sing. f. 1. med. verbi καταβαίνω, quod vide.

Καταβιβάζω, facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo. f. άσω. aor. 1. act. κατεβίβασα. aor. 1. pass. κατεβιβάσθην. fut. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται. ex κατα, & βιβάζω, admissario admoveo. Th. βαίνω, eo.

Καταβιβρώσκω, comedo. præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι. ex κατα, & βιβρώσκω, seu βρώσκω, comedo. f. βρώσω.

Καταβληχᾶσθαι, balare. Th. βληχάομαι, idem.

Καταβολά, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταβολή, fundamentum. a καταβάλλω. quod vide.

Καταβόσκειν, depascere. Thema βόσκω, pasco.

Καταβοσκημμένων, depascentium, gen. plur. Æol. pro καταβοσκημένων, præs. part. pass. a βόσκω, f. ήσω, pasco. Th. βόω, idem.

Καταβραβεύω, debito præmio privo. imperiose ago. f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα. ex κατα, & βραβεῖον, ου, τὸ, præmium. Th. βραβεύς, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis.

Καταβρέχειν, irrigare. Metaph. laudare. Sic καταβρέχειν σιγῇ, rigare silentio, pro silentio premere, tegere. Th. βρέχω, irrigo.

Καταβρίθειν, Att. gravari. Poet. longe superare. Th. βρίθω, gravis sum.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. a καταβρώσκω. Th. βρώσκω, comedo. quod vide.

Καταβώσομαι, Jonic. pro καταβοήσομαι, fut. 1. med. καταβοᾶσθαί τινος, magnis clamoribus in aliquem invehi. Th. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Attic. a καταγω, deduco, quod vide.

Κατάγαιος, ὁ, ἡ, & καταγαῖος, α, ον, subterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελάς, έως, ὁ, annuntiator. a καταγγέλλω, quod vide.

Καταγγέλλω, annuntio, celebro. fut. ελῶ. p. καταγγελκα. a. 1. κατηγγειλα. a. 2. κατήγγελον. hinc a. 2. pass. καταγγέλλω, ῃς, ῃ. præt. med. καταγγελα. Th. ἀγγέλω, nuntio.

Καταγειν, deducere, præs. inf. a καταγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. sing. f. 1. pass. a καταγελάω, quod vide.

Καταγέλασον, ridiculum, adject. verbale ab eodem verbo.

Καταγελάω, ῶ, derideo, cum gen. imperf. κατεγέλαον, ων, αες, ας, αε, α. f. άσω. perf. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, rideo.

Καταγέλως, ωτος, τὸ, risus, irrisio. ex κατα, & γελάω, rideo.

Καταγηράσκωσι, 3. plur. ind. præs. a καταγηράσκω, senesco. f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Καταγίζω, consecro, Jon. pro καθαγίζω. quod ab ἄγιζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, veneratio.

Καταγινέειν, Jon. pro καταγειν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno. fut. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι. perf. part. pass. κατεγνωσμένος. Th. γινώσκω, nosco.

Καταγνοίης, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno. quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ. aor. 2. imperat. καταγνῶθι.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejusdem verbi.

Κατάγνωσις, damnatio. quod ex κατα, & γινώσκω, nosco.

Καταγορεύειν, accusare. Th. ἀγορά, ἡ, forum.

Καταγράφειν, ab Herodoto pro dilaniare.

Κατάγω, καταγνυμι, vel καταγνύω, confringo. fut. ἄξω. aor. 1. κατέαξα. præs. passiv. καταγνυμαι, confringor. a. 2. pass. κατεάγην, ης, η. aor. 2. sub. pass. καταγῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. καταγῶσιν. quod ex κατα, & ἄγω, seu ἀγνυμι, frango.

Κατάγω, deduco. f. καταξω. a. 2. κατήγαγον, Attic. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγειν. a. 2. part. act. καταγαγών, οῦσα, όν. perf act. κατῆχα. perf. pass. κατῆγμαι, κατῆξαι, ἦκται. a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, devectus fui. quod ex κατα, pro κάτω, deorsum, & ἄγω, duco.

Καταγωγή, & καταγώγιον, diversorium. a καταγομαι, diversor. Thema ἄγω, duco.

Καταγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι. perf. pass. καταγώνισμαι. aor. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, ατο. quod ex κατα, & ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.

Καταδαίομαι, devoro, comedo. a δαίω, epulum præbeo.

Καταδάκνω, mordeo, præs. ind. ex κατα, & δάκνω, idem. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Καταδεέστερος, α, ον, compar. a καταδεής, imperfectus. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget.

Καταδέξαι, Jon pro καταδεῖξαι, ostendere. aor. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, ostendo.

Καταδεύῃ, humefiat, 3. sing. præs. sub. καταδεύω. Thema δεύω, rigo. fut. δεύσω.

Καταδέω, obligo. fut. ήσω. a. 1. κατέδησα. perf. καταδέδεκα, & κηκα. Thema δέω, ligo.

Καταδηλος, ος, ον, manifestus. ex κατα, & δῆλος, ος, ον, idem.

Καταδημοβορέω, populum devoro, publice devoro. ex δῆμος, ος, ὁ, populus, & βορά, ᾶς, ἡ, pabulum, esca.

Καταδιδόν, Jon. pro καταδιδόναι, influere, præs. inf. a δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno. f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην. fut. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. ex κατα, & δικάζω, judico. Thema δίκη, ης, ἡ, jus.

Καταδιώκω, prosequor. f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, prosequor.

Καταδοκεῖν, opinari. Thema δοκέω, videor.

Καταδουλόω, in servitutem adigo. f. ώσω. perf. καταδεδούλωκα. aor. 1. med. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. καταδουλώσωνται. præs. part. pass. καταδουλούμενος. ex κατα, & δοῦλος, ος, ὁ, servus.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. decurrere, verbi καταθέχω. f. ξω. vide θέχω, curro.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, decerpo.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro καταδῦναι, ingredi, aor. 2. inf. act. verbi καταδύω, vel καταδύομαι, demergo. a. 2. act. καταδῦσα. Th. δύω, & δύω, vel δῦμι, subeo.

Καταδυναστεύω, sub potestatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem. f. εύσω. p. καταδεδυναστεύκα. ex κατ, & δυναστεύω, sum princeps. hinc δυνάστης, ου, ὁ, optimas. Th. δυνάομαι, possum.

Καταδῦναι, præs. inf. vide καταδύμεναι

Καταδύντα, occidentem, acc. sing. a. 2. part. act. a καταδύς, ῦντος, ὁ, a καταδύομαι. Th. δύω, subeo.

Καταδύς, ῦντος, ὁ, a. 2. part. ejusdem verbi.

Καταδύσεο, Jon pro καταδύσα, præs. imperat passiv. a καταδύσομαι, submergor, abdo me; quod ex futuro in præsens abiit. ex κατ, & δύσομαι, Poet. δύσομαι, mergor. Th. δύω, subeo.

Καταείδειν, pro καταδειν, incantare. Th. ἀείδω, cano.

Κατειμένος, tectus, densus, Poet. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθίημι, quod ex κατ, & ἕω, induo. a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, cooperiebant, 3. plur. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατ, & εἰνύω, idem quod ἕω, induo.

Καταείσατο, 3 sing. aor. 1. med. verbi καταειμι, descendo, proficiscor. Th. εἶμι, seu ἔω, eo.

Καταθεῖναι, deponere, persolvere, aor. 2. inf. act. a καταπίθημι. Th. πίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Καταθεῖο, poneres, 2. sing. a. 2. opt. m. verbi καταπίθημι. Th. πίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην. a. 2. opt. med. θείμην, θεῖο.

Καταθέσθαι, reponere, aor. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Κατάθετο, reconde, & Poet. κάτθεο, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Καταθῆται, depositeris, Jon. pro καταθῇ, 2. singul. aor. 2. sub. med. ejusdem verbi.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, repones, 2. sing. f. 1. med. a καταπίθημι.

Καταθνητός, ῆ, όν, mortalis. dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατ, & θνητός, quod a θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a καταθραύω, effringo. Thema θραύω, frango. f. σω.

Καταθυμίη, α, ον, gratus, a, um. ex κατ, & θυμός, ῆ, ὁ, animus.

Καταθυμοβορέσῃς, animi affectibus devores, 2 sing. a. 1. sub. ex κατ, & θυμοβορέω, animum exedo tristitia. quod a θυμός, animus, & βορά, ᾶς, ἡ, pabulum, esca.

Καταθύσαι, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, occido. Th. θύω, macto. f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus, 1. plur. a. 2. sub. med. a καταπίθημι. Th. πίθημι, pono.

Καταιδεῖσθαι, revereri. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδώς, ἡ, pudor.

Καταιθύσσῃ, Poetic. cum splendore immittere. quod ab αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poet. pro καταικαίω, comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινεῖν, Jon. comprobare, collaudare, annuere. ab αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, ος, ὁ, laus.

Καταιρεθεῖσα, eversa, aor. 1. par. pass. a καταιρέω, Jonic. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Thema αἱρέω, capio.

Καταιρεόμενος, Jon. pro καθαιρόμενος, præs. part. passiv. a καθαιρέω, dejicio. Th. αἱρέω, capio.

Καταιχθῆναι, a. 1. inf. act. a καταιχω, quod vide.

Καταιχώ, pudefacio, dedecoro. fut. καταισ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

καταιχυνῶ. præt. κατῄχυγκα. aor. 1. κατῄχυνα. præs. pass. καταιχύνομαι, pudefio. imperf. κατῃχυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. κατῃχύνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. καταιχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. καταιχυνθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ, & αἰχύνη, ἡ, pudor. Thema αἶχος, εος, τὸ, turpitudo.

Καταιτιᾷ, 3. singul. præs. a καταιτιάω, accuso, criminor. Thema αἰτία, ας, ἡ, crimen, causa.

ΚΑΤΑΙΤΥΣ, υκος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressa. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι, quod deorsum sit fabricata, nec in altum erigatur.

Κατακαεὶς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. pass. verbi κατακαίω, exuro. quod vide.

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. passiv. a κατακαίω, exuro. quod vide.

Κατακαίριος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, lethifer. a καιρὸς, occasio.

Κατακαίω, exuro. imperf. κατέκαιον. fut. κατακαύσω. a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. aor. 2. κατέκαον. perf. κατακέκαυκα. aor. 1. ind. pass. κατεκαύθην, exustus fui. fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι. aor. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η. fut. 2. pass. κατακαήσομαι. ex κατὰ, & καίω, uro.

Κατακαλύπτω, obtego. f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, tego.

Κατακαύσει, 3. sing. fut. 1. act. verbi κατακαίω, exuro. quod vide.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem. Th. καυχάομαι, glorior. f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, accumbo. imperf. κατεκείμην, σο, το. præs. inf. κατακεῖσθαι. præs. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, recumbe, præs. imperativ. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Thema κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. a κατακρίνω, condemno, judico. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατακερτομεῖν, verbis mordacibus insectari. vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, Jon. pro κατακέχυνται. vide in κέχυμαι.

Κατακηέμεν, cremare, Jon. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, cremo. f. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cera tego. ex κατὰ, & κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κατακλάω, frango. f. άσω. aor. 1. κατέκλασα, ας, ε. Thema κλάω, frango. f. κλάσω.

Κατακλείω, includo. fut. είσω. aor. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Thema κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, sorte distribuo, a κληροδότης, ου, ὁ, testator. quod ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, & δότης, dator. Th. δίδωμι, do.

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. a κατακλίνω, discumbo, quod vide.

Κατακλῖναι, dejicere, a. 1. inf. act. ejusdem verbi.

Κατακλίνω, facio discumbere, discumbo. f. νῶ. perf. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imper. κατακλινον, άτω. a. 1. ind. pass. κατεκλίθην. a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι, quod ex κατὰ, & κλίνω, reclino.

Κατακλύζω, inundo, submergo. f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. pass. κατακέκλυσμαι. a. 1. pass. κατεκλύσθην. a. 1. part. passiv. κατακλυσθεὶς, submersus. quod ex κατὰ, & κλύζω, lavo.

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium. a κατακλύζω, quod vide.

Κατακοιμάω, edormio. vide in κατακοιμηθήτω.

Κατακοιμηθήτω, cubet, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω. fut. ήσω. Thema κοιμάω, cubare facio.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

Κατακοιρανέουσιν, administrant, 3. plur. ind. præs. act. ex κατὰ, & κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, ου, ὁ, princeps.

Κατάκοιτος, ου, ὁ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. Ex κατὰ, & κοίτη, ἡ, cubile.

Κατακολουθέω, ῶ, subsequor. f. ήσω. aor. 1. κατηκολούθησα. a. 1. par. activ. κατακολουθήσας, αντος, ὁ, & in f. g. ασα, & in neut. αν. perf. act. κατηκολούθηκα, cum dat. Them. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, comes.

Κατακοντίζειν, telis confodere. Thema ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ἐν, concisus, a, um. a κόπτω, scindo. aor. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατακόπτω, concido. f. ψω. perf. κατακέκοφα. præs. par. f. g. κατακόπτουσα. Th. κόπτω, scindo.

Κατακόρως, adverb. abunde, crebrius. a κατάκορος, satur. Thema κορέω, satio.

Κατακοσμέω, compono, orno, apto. vide in κοσμέω.

Κατακούειν, pro ὑπακούειν, obtemperare.

Κατακράτος νικᾷν, per vim vincere.

Κατακρεουργεῖν, laniorum more concidere. Ex κρέας, ατος, τὸ, caro, & ἔργον, τὸ, opus.

Κατακρατέω, f. ήσω, vinco, supero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κατακρημνίζω, præcipitem deorsum ago, præcipito. fut. ίσω. aor. 1. κατεκρήμνισα. aor. 1. inf. κατακρημνίσαι. perf. act. κατακεκρήμνικα. perf. pass. κατακεκρήμνισμαι. ex κατὰ, & κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium.

Κατάκρημνος, ου, ὁ, præceps. a κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, condemnatio. a κατακρίνω, quod vide.

Κατακρίνω, judico, fero sententiam contra aliquem, condemno. fut. νῶ. aor. 1. κατέκρινα, ας, ε. perf. activ. κατακέκρικα. perf. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. passiv. κατεκρίθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῇς, ῇ, & in plur. ῶμεν, ῆτε. fut. 1. passiv. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, judico, secerno.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio. a κατακρίνω, quod vide.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. vide κατακρύψαντες.

Κατακρύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. a κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι. quod ex κατὰ, & κτείνω, occido. fut. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Jon. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. a f. 2. med. κατακτανοῦμαι, verbi κτείνω, occido. fut. 2 κτανῶ. perf. ἔκτακα, & Poetice ἔκταγκα.

Κατακυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi κατακυλίω, devolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. activ. f. g. a κατακύπτω, incurvo me, decumbo. Thema κύπτω, pronus sum. fut. ψω.

Κατακυριεύω, dominor, cum gen. f. εύσω. aor. 1. κατεκυρίευσα. aor. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, ὁ. quod a κύριος, ου, ὁ, dominus. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. med. καταλάβητε, 2. plur. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. med. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, quod vide.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. med. καταλαβοῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho, cum gen. fut. ήσω. p. καταλελάληκα. Them. λαλέω, loquor.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquutio. ex κατὰ, & λαλέω, loquor. hinc κατάλαλος, ου, ὁ, ἡ, obloquutor, maledicus.

Καταλαμβάνω, deprehendo. fut. καταλήψομαι. perf. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. aor. 2. activ. κατέλαβον. aor. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν. perf. pass. κατείλημμαι. perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον. aor. 1. passiv. κατελήφθην, ης, η. a. 2. med. κατελαβόμην, ου, ετο, assequutus sum. aor. 2. inf. med. καταλαβέσθαι. aor. 2. part. m. καταλαβόμενος. ex κατὰ, & λαμβάνω, capio.

Καταλαμπτέος, Jonic. pro καταληπτέος, deprehendendus. a καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλάμπω, illustro, illumino. f. ψω. p. φα. ex κατὰ, & λάμπω, quod vide.

Καταλέγω, deligo, allego. f. ξω. perf. καταλέλεχα. præs. pass. καταλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.

Καταλείβομαι, ῃ, εται, destillo. f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo. f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. a καταλείπω, quod vide.

Καταλείπω, εις, ει, relinquo. f. ψω, εις, ει. perf. καταλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. aor. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, ὁ. perf. pass. καταλέλειμμαι. perf. part. passiv. καταλελειμμένος. p. m. καταλέλοιπα. quod ex κατὰ, & λείπω, linquo.

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. a καταλείπω, relinquo. quod vide.

Καταλέλοιπα, p. m. ejusdem verbi.

Καταλέξεται, cubabit, f. 1. med. 3. sing. a λέγομαι, cubare facio.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, recensebo, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλέω, ex κατὰ, & ἀλέω, molo. f. έσω, & ήσω.

Καταλεύειν, pro καταλιθοῦν, lapidibus obruere. aor. 1. κατέλευσα. quod ex κατὰ, & λεύω, lapido. Thema λᾶας, λάας, ὁ, lapis.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio, comprehensio. ex καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ, ἡ, lapis.

Καταλιμπάνεν, Jon. pro καταλείπειν, derelinquere.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, aor. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, όν, aor. 2. part. act. a καταλείπω, relinquo, quod vide.

Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, reconciliatio. a καταλλάσσω. f. ξω, quod vide.

Καταλλαγεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, & in plur. καταλλάγητε, a. 2. imperat. a καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. aor. 1. κατήλλαξα. aor. 1. part. καταλλάξας, αντος, ὁ. aor. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Them. ἀλλάσσω, vel ττω, muto.

Καταλογάδην, adverb. prosa oratione. a καταλέγω, sigillatim enarro. Th. λέγω, dico.

Κατάλογος, ου, ὁ, catalogus, enumeratio. a καταλέγω, conscribo. Thema λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ, reliquus, a καταλείπω, relinquo. quod vide.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. a καταλύω, diverto, hospitium capio. Th. λύω, solvo.

Καταλύουσι, 3. plur. præs. ind. a καταλύω, quod vide.

Κατάλυσις, εως, ἡ, destructio. ejusdem verbi.

Καταλύω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Καπελύω, dissolvo, destruo, diversor. f. ύσω. a. 1. κατέλυσα. a. 1. sub. καπελύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καπελῦσαι. a. 1. ind. pass. καπελύθην. aor. 1. sub. pass. καπελυθῶ. fut. 1. pass. καπελυθήσομαι. Th. λύω, solvo.

Καπεμάθετε, discite, 2. plur. a. 2. imper. activ. καπέμαθε, verbi καπεμανθάνω, disco. f. καπαμαθήσω. a. 2. κατέμαθον.

Καπεμανθάνω, disco, considero. f. καπαμαθήσω. p. καπαμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον. a. 2. imperat. act. κατάμαθε, & in 2. plur. καπαμάθετε. aor. 2. inf. καπαμαθεῖν. part. μαθών. ex κᾰτ, & μανθάνω, disco.

Καπεμφπέειν, pro καπεμάρπτειν, comprehendere, manu tangere. Th. μάρπτω, capio.

Καπεμαρτυρέω, testor contra aliquem. f. ήσω. p. καπεμεμαρτύρηκα. Thema μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Καπεμάρψασα, Dor. pro καπαμάρψαπα, corripiens, a. 1. part. act. f. g. vide καπεμάρψας.

Καπεμάρψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. καπαμάρψῃ, opprimat, 3. sing. aor. 1. sub. act. a καπεμάρπτω, comprehendo. Th. μάρπτω, capio. f. ψω.

Καπεμάω, accumulo, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, qui metunt. Th. ἀμάω, meto.

Καπεμεθύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.

Καπεμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καπαμένω, commoror. Th. μένω, maneo. a. 1. ἔμεινα.

Καπεμελῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi καπαμελέω, negligo. ex κᾰτ, & μέλει, curæ est. Impersonale.

Καπεμεμφόμεθα, 1. plural. præs. ind. καπαμέμφομαι, conqueror. Th. μέμφομαι, expostulo. f. μέμψομαι. perf. μέμεμμαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην.

Καπεμένω, commoror. f. νῶ. p. καπεμεμένηκα. a. 1. ἔμεινα. a. 1. imperat. μεῖνον. Th. μένω, maneo.

Καπεμεξέω, idem quod μεξέω.

Καπεμήκης, ους, ὁ, ἡ, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Καπεμήνυω, indico, prodo, significo; quod ex κᾰτ, & μηνύω, quod vide.

Καπεμιαίνεσθαι, luctu fœdari. Th. μιαίνω, inquino.

Καπεμιάνας, polluens, Æol. pro καπαμιάνας, a. 1. part. act. a καπεμίαινω. f. ανῶ. a. 1. καπεμίανα. Th. μιαίνω, polluo.

Καπεμόνας, adv. privatim. ex κᾰτ, & μονάς, άδος, ἡ, unitas. Th. μόνος, η, ον, unus, solus.

Καπεμύξατο, laceravit, 3. sing. aor. 1. med. Jon. verbi καπαμύσσω. Thema ἀμύσσω, lacero. f. ξω. p. ἤμυχα.

Καπεμῦσαι, nictare, a. 1. inf. act. verbi καπαμύω. vide & καμμύω. Th. μυω, claudo. f. μύσω.

Καπεμύσσει, vide in καπαμύξατο.

Καπεναγκάζω, εις, ει, cogo, adigo. idem quod ἀναγκάζω. fut. σω. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.

Καπανάθεμα, ατος, τὸ, anathema adversus quempiam. ex κᾰτ, & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, repono.

Καπαναθεματίζω, devoveo. fut. ίσω. ab iisdem them.

Καπαναλίσκω, consumo. fut. καπαναλώσω. aor. 1. καπανήλωσα. perf. καπανήλωκα. ex κᾰτ, & ἀναλίσκω, absumo. quod ex ἀνά, & ἁλίσκω, capio. f. ὁλῶ. p. ἥλωκα. a. 2. ἧλων.

Καπαναρκάω, ῶ, obtorpeo cum alicujus inconmodo. f. ήσω. a. 1. καπενάρκησα, cum gen. ex κᾰτ, & ναρκάω, torpore afficior. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpor, veternus.

Καπανεῦσαι, aor. 1. inf. act. καπανύσσω, annue, a. 1. imperat. act. a καπανεύω. Th. νεύω, annuo, f. νεύσω.

Καπανεύω, annuo. aor. 1. καπένευσα. p. καπανένευκα, ab eodem them.

Καπανοῆσ, præs. inf. καπανοήσας, a. 1. part. act. a καπανοέω, quod vide.

Καπανοέω, animadverto, considero. imperf. καπενόεον, ουν. fut. ήσω. p. καπανενόηκα. a. 1. καπενόησα. a. 1. imperat. act. καπανόησον, άτω. aor. 1. inf. καπανοῆσαι. a. 1. part. act. καπανοήσας, αντος, ὁ. ex κᾰτ, & νοέω, cogito. Th. νοος, νόος, ὁ, mens.

Κάπανται, τὰ, declivia. Poetic. pro καπάντη. a καπάντης, ὁ, ἡ, declivis. Est & κάταντα, adverb. sursum, deorsum. ex κᾰτ, & ἀντί, pro, contra.

Καπαντάω, pervenio. f. ήσω. p. καπαντήκα. ex κᾰτ, & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντί, contra.

Καταντίον, Jon. e regione. Thema ἀντί, contra.

Καπαντλάω, & έω, exhaurio, perfundo. quod ex κᾰτ, & ἀντλέω, quod vide.

Καταυγῆς, 2. sing. a. 2. sub. pass. καπαυγῶσαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi καπαυγάσω, quod vide.

Καπαύνιξις, εως, ἡ, molestia, dolor, quo quis q. lancinatur. item sopor, stupor. a καπαυνάσω, quod vide.

Καπαυνύσσω, compungo. f. ξω. a. 1. καπένυξα. a. 2. act. καπένυγον. a. 2. pass. καπενύγλη, ης, ἡ, compunctus fui, & in 3. plur. καπενύγησαν. a. 2. inf. pass. καπανυγλῶαι. perf. pass. καπανένυγμαι, ξαι, κται. ex κᾰτ, & νύσσω, pungo.

Καπανυχθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi καπανύσσω, quod vide.

Καπαξέμβω, Jon. pro καπάξειν, f. 1. inf. act. verbi καπάγω, deduco, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω.

Καπαξιόω, ῶ, dignum iudico. fut. ώσω. p. καπαξίωκα. a. 1. pass. καπαξιώθην, ης, ῃ, dignus habitus fui. a. 1. sub. pass. καπαξιωθῶ. a. 1. inf. pass. καπαξιωθῆναι. a. 1. part. καπαξιωθείς, έντος, ὁ. ex κᾰτ, & ἄξιος, α, ον, dignus.

Καπαπακὼς, Jon. pro καπαπηκὼς, compactus. a πηγνύω, compingo.

Καπαπατέω, conculco. fut. ήσω. p. καπαπεπάτηκα. aor. 1. καπεπάτησα. aor. 1. part. καπαπατήσας, αντος, ὁ. a. 1. ind. pass. καπεπατήθην, ης, ῃ. Th. πατέω, calco.

Καπάπαυσις, εως, ἡ, requies. a καπαπαύω, quod vide.

Καπαπαύσομεν, 1. plur. f. 1. act. a καπαπαύω, compesco, quod vide.

Καπαπαύω, compesco, requiesco. f. αύσω. a. 1. καπέπαυσα. a. 2. καπέπαυον. perf. καπαπέπαυκα. perf. pass. καπαπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, cesso.

Καπαπειράζω, tento, expugnare conor. ex κᾰτ, & πειράζω, quod vide.

Καπαπειρητήρια, ης, ἡ, nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. a καπαπειρῶ, tento. Th. πεῖρα, conatus.

Καπαπέλτης, ου, ὁ, ἡ, catapulta, machina bellica. ex κᾰτ, & πέλτη, scutum. Vel ut alii a πάλλω, vibro.

Καπαπεπτηία, exterrita, perf. particip. act. fœm. gen. per syncop. pro καπαπεπτηκύια, verbi καπαπτώω τὸ καπαπτήσσω, perterrefio. Thema πτέω, exterreo. Alii volunt per syncop. dici pro καπαπεπτηχυῖα, a καπαπτήσσω. fut. ξω. perf. καπαπέπτηχα, ejusdem them.

Καπάπερ, Jonic. pro καθάπερ, quemadmodum.

Καπαπετῶν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. a καπαπίπτω, decido, quod vide.

Καπαπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, velum, quod rei cuipiam obtenditur. a καπαπετάννυμι, expando. quod a πετάω, seu πετάννυμι, pando. f. πετάσω.

Καπαπεφύγασι, 3. pl. perf. med. verbi καπαφύγω, fugio. Th. φεύγω, idem. f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα, pro πέφυγα.

Καπαπέψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καπαπέπτω, idem quod πέπτω, coquo. f. ψω. Hinc καπαπέψαι μέγαν ὄλβον, concoquere magnam felicitatem, id est, frui magna felicitate, ita ut in officio contineamur.

Καπαπημώεις, 3. sing. a. 1. opt. AEol. πημώσια, ας, ε, verbi καπαπημαίνω, idem quod πημαίνω, noceo. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Καπάπινε, deglutiebat, 3. sing. imperf. act. verbi καπαπίνω, quod vide.

Καπαπίνω, deglutio. fut. med. καπαπίομαι, pro πίεμαι. aor. 2. act. καπέπιον. aor. 2. sub. act. καπαπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καπαπέπωκα. aor. 1. pass. καπαποθην, ης, ῃ. aor. 1. sub. pass. καπαποθῶ. a. 1. inf. καπαποθῆναι. ex κᾰτ, & πίνω, bibo, quod vide.

Καπαπίπτω, decido. inf. præs. καπαπίπτειν. a. 2. καπέπεσον. aor. 2. part. καπαπεσών. Th. πίπτω, cado. fut. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Καπαπλαγὲς, έντος, ὁ, a. 2. part. pass. verbi καπαπλήσσω, percello. Thema πλήσσω, percutio. fut. πλήξω. aor. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. p. m. πέπληγα.

Καπαπλέκειν πὼ ζωὼ, vitam finire. Th. πλέκω, complico. Sic καπαπλέκειν ῥῆσιν, concionem habere.

Καπαπλέω, navigo. f. δύσω. a. 1. καπέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καπαπλήσσω, percello, obstupefacio. f. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Καπαπλώειν, Jon. pro καπαπλέειν, navigare.

Καπαπνοὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro καπαπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus. Th. πνέω, spiro.

Καπαποθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. a καπαπίνω, deglutio, quod vide.

Καπαπολεμέω, debello, expugno, vinco. ex κᾰτ, & πόλεμος, bellum.

Καπαπονέω, labore conficio, fatigo. fut. ήσω. perf. καπαπεπόνηκα. præs. ind. pass. καπαπονέομαι, opprimor. quod ex κᾰτ, & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Καπαποντίζω, demergo. f. ίσω. perf. καπαπεπόντικα. præs. pass. καπαποντίζομαι, demergor. a. 1. pass. καπαποντισθῆναι. a. 1. sub. pass. καπαποντισθῶ, ῇς, ῇ. Thema πόντος, ου, ὁ, mare, pontus.

Καπαπορνεύειν, prostituere. a πορνεύω, scortor. quod vide.

Καπαπορεύσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi καπαπορεύομαι, projicio. elabi sino. a. 2. inf. med. καπαπορέσθαι. ex κᾰτ, πρὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Καπαπροΐξαμεν, ω, αντος, a. 1. med. a καπαπροΐζομαι, impune relinquo. f. ίξομαι. ex κᾰτ, & προΐξ, ῖκος, ἡ, dos.

Καπαπτὰς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. καπαπτῆναι, aor. 2. inf. activ. verbi καθίπτημι, devolo. Thema ἵπταμαι, volo.

Καπάπτεσ, Jon. pro καθάπτεσθαι, perstringere, leviter attingere. ex κᾰτ, & ἅπτομαι, tango.

Καπαπτήτην, 3. dual. aor. 2. ind. activ. Jon. a καπέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, devolo, quod ex κᾰτ, & ἵπτημι, seu ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι, ῃ, εται. aor. 2. med. ἐπτάμην.

Καπαπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, sinuosa, & multas plicas habens. ex κᾰτ, & πτύσσω, plico.

Καπαπτώσσειν, timere, præs. inf. activ. καπαπτώσσουσι, 3. plur. præs. activ. quod ex πτώσσω. Thema πτέω, terrefacio.

Κατή-

Καπιπύγων, obscœnus, ex κατά, & πυγή, ῆς, ἡ, nates.

Καπνός, ᾶς, ἡ, execratio. ex κατά, & ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ, preces.

Καπυράκτης, ου, ὁ, cataracta. quod a καπυρ'άσσω, impetuose deturbo. Thema ῥάσσω, f. ξω, allido, dejicio.

Καπυράομαι, ῶμαι, execror, devoveo. perf. pass. κατήραμαι. perf. part. κατηραμμένος, η, ον. a. 1. med. καπηρασάμην, ω, απο. καπηράσασθαι, præs. inf. passiv. Th. ἀρά, ἡ, preces, diræ.

Καπαργέω, inanem, & inutilem reddo. aboleo. facio cessare. f. ήσω. p. κατήργηκα. aor. 1. act. κατήργησα, præs. ind. pass. καπαργέομαι, destruor, aboleor. perf. pass. κατήργημαι. a. 1. pass. κατηργήθην, evanui, liberatus sum. f. 1. pass. καπαργηθήσομαι, ῆ, εται. ex κατά, & ἀργέω, cesso. hoc ab ἀργός, ός, ὁ, ἡ, per crasin pro ἀέργος, otiosus, quod ab α, priv. & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Καπαργυρεῖν, inargentare. ab ἀργυρόω, argento obduco. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Καπαρίζω, demulceo, manibus tracto. f. ξω. pro quo & καρ'ίζω, dicimus. Th. ἐίζω, facio.

Καπαρθεὶς, Jon. pro καθαρθεὶς, έντος, ὁ, purgatus, a. 1. part. pass. a καθαίρω. purgo. f. αρῶ.

Καπαριθμέω, annumero. f. ήσω. perf. κατηρίθμηκα. perf. pass. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, annumeratus. a. 1. med. καπαριθμησάμην. a. 1. opt. med. καπαριθμησαίμην, & in 1. plur. καπαριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμός, οῦ, ὁ, numerus.

Καπαρκέω, idem quod ἀρκέω, sufficio.

Καπαρ'άγνῦσαι, a. 2. inf. passiv. verbi καπαρ'ήγνυμι, cum impetu defero. Th. ῥήσσω, frango. fut. ξω. aor. 2. ἔρ-ραγον. p. m. ἔρ'ρηγα.

Καπαρ'έων, defluens, præs. part. n. g. a καπαρ'ρ'έω. ex κατά, & ῥέω, fluo. fut. ῥ'ύσω.

Καπαρ'ρ'ύσαν, defluens, aor. 1. part. act. n. g. a καπαρ'ρέω, defluo. Thema ῥέω, fluo.

Καπαρ'ρήγνυμι, discindo, disrumpo. f. ξω. p. χα. vide ῥήγνυμι, frango.

Καπάρ'ρυτος, ὁ, ἡ, irriguus. a καπαρ'ρέω, defluo. Th. ῥέω, fluo. f. ῥ'ύσω.

Καπαρ'ρώδέω, metuo. an pro ὀρ'ρώδέω, metuo? Th. ὄρ'ρος, ου, ὁ, linea, quæ scrotum interfecat.

Καπαρτᾶν, aptare. ab ἀρτάω, appendo.

Καπαρτίζω, proprie, luxata membra in suum locum repono; item perficio, farcio, coagmento. fut. ίσω. a. 1. ind. act. καπήρτισα, ας, ε. a. 1. opt. act. καπαρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καπαρτίσαι. perf. pass. καπήρτισμαι. perf. inf. pass. καπηρτίσθαι. perf. pass. part. καπαρτισμένος, η, ον, coagmentatus. a. 1. med. καπαρτισάμην, ω, απο, aptavi. Thema ἄρτος, ου, ὁ, ἡ, par. de numero.

Καπάρτισις, εως, ἡ, instauratio. καπαρτισμός, οῦ, ὁ, coagmentatio. a καπαρτίζω, quod vide.

Καπαρτήρ, ῆρος, ὁ, compositor, moderator. a καπαρτίζω, quod vide.

Καπέρχεσα, præs. part. f. g. a καπέρχω, imperito. f. ξω. Thema ἄρχη, ἡ, principatus, initium.

Καπαρῶνται, imprecantur, 3. plur. ind. pass. a καπαράομαι. hinc præs. part. καπαρώμενος, ου, ὁ, quod vide.

Καπασείω, proprie, deorsum moveo, manu silentium facio, signum do manu. f. είσω. perf. καπασέσεικα. a. 1. ind. act. καπάσεισα, ας, ε. a. 1. part. act. καπασείσας, αντος, ὁ.

Καπασαθῶσιν, constituti fuerint, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi καθίσημι, constituo. ex κατά, & ἵσημι, sto.

Καπασιωπάτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. verbi καπασιωπάω, conticesco. Th. σιωπάω, silco. f. ήσω.

Καπασκαπῶ, diruo. f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. καπέσκαφα. perf. pass. καπέσκαμμαι. perf. part. pass. καπεσκαμμένος, dirutus. τὸ καπεσκαμμένα, ruinæ. Th. σκάπτω, fodio.

Καπασκαφὰς, acc. plur. a καπασκαφή, ῆς, ἡ, eversio. a καπασκάπτω, quod vide.

Καπασκευάζω, præparo. f. άσω. p. καπεσκεύακα. aor. 1. act. καπεσκεύασα, ας, ε. aor. 1. inf. act. καπασκευάσαι. aor. 1. part. καπασκευάσας, αντος, ὁ. perf. pass. καπεσκεύασμαι. perf. part. pass. καπασκευασμένος. a. 1. ind. pass. καπεσκευάσθη, ης, η. Thema σκεύος, εος, τὸ, vas.

Καπασκευὰς, dat. plural. a καπασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus. ejusdem verbi, & them.

Καπασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio. ab eodem verbo, & them.

Καπασκευαστικὰ, ad assertionem facientia, nom. plur. n. g. a καπασκευαστικός, astruendi vim habens. ab eodem verbo.

Καπασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, descriptio. genit. plural. καπασκευῶν. vide καπασκευάζω.

Καπασκιλλύω, nidulor, nidum struo, habito. f. ύσω. a. 1. καπεσκίλυσα. Hinc καπασκιλύασις, εως, ἡ, nidus. Thema σκιλλὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum.

Καπασκήπτειν, ingruere, grassari. Thema σκήπτω, ruo.

Καπασκιάζω, obumbro. fut. άσω. p. καπεσκίακα. Hinc καπάσκιος, ος, ὁ, ἡ, opacus, obscurus. Thema σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Καπασκοπέω, ῶ, & καπασκοπεύω, exploro. fut. ήσω. perf. καπεσκόπηκα. a. 1. inf. act. καπασκοπῆσαι. quod ex κατά, & σκέπτομαι, circumspicio. fut. ψομαι. perf. pass. ἔσκεμμαι, præt. med. ἐσκοπα.

Καπασκοπος, ου, ὁ, explorator. a καπασκοπέω, speculor. vide καπασκοπέω.

Καπασκώπτω, idem quod σκώπτω, cavillor.

Καπασμύχαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. verbi καπασμύχω, comburo. f. ξω. Th. σμύχω, attero.

Καπασοφίζω, sophismatis, & argutis fallaciis utor adversus aliquem. f. ίσω. perf. καπασεσόφικα. præs. part. pass. καπασοφιζόμενος. a. 1. med. καπεσοφισάμην, ω, απο. a. 1. part. med. καπασοφισάμενος. ex κατά, & σοφός, sapiens.

Καπάσασμα, ατος, τὸ, distractio, disjunctio. Ex κατά, & πάω, traho.

Καπασπαδάζειν, rebus seriis operam dare. quod a σπεδάζω, sedulo ago. Th. σπεύδω, festino.

Καπασταθεὶς, a. 1. part. pass. καπεστάθησομαι, f. 1. ind. pass. verbi καθίσημι, constituo, quod vide.

Καπασάντος, gen. sing. a. 2. part. act. a καπασὼς. f. g. καπεσᾶσα. n. g. ἀν, verbi καθίσημι, constituo. f. καπασήσω. a. 1. inf. act. καπασῆσαι. a. 2. inf. act. καπασῆναι. Th. ἵσημι, sto.

Καπάστασις, accus. singul. a καπάστασις. εως, ἡ, constitutio. consensus. a καθίσημι, vide in καπασάντος.

Καπασεγάζω, idem quod them. στέγω, tego.

Καπασείλαι, a. 1. inf. act. καπασείλας, quum repressisset, a. 1. part. act. a καπασείλω, reprimo, quod vide.

Καπασέλλω, reprimo, sedo, cum acc. f. 1. καπασελῶ. f. 2. καπασαλῶ. aor. 1. καπέσειλα, a. 1. part. καπασείλας. perf. καπέσαλκα. perf. pass. καπέσαλμαι. perf. part. pass. καπεσαλμένος, sedatus. p. m. καπέσολα, demisi, ornavi.

Καπάστημα, ατος, τὸ, habitus, status, constitutio, a καθίσημι, constituo, quod vide.

Καπασῶαι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. καπασῆσαι, a. 1. inf. act. καπασήσης, 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Καπασολὴ, ῆς, ἡ, vestis promissa. proprie vero actus καπασέλλω, id est, demittendi, sedandi, cohibendi. Tum modestia in vestitu. a καπασέλλω, vel καπασέλλομαι, amicio. præt. med. καπέσολα.

Καπεσορέω, sterno humi; item obfirmo. a. 1. καπεσόρεσα. Thema σορέω, sterno. fut. έσω.

Καπασρέφω, subverto. f. ψω. p. καπέσρεφα. aor. 1. καπέσρεψα. p. m. καπέσροφα. Th. σρέφω, verto.

Καπασρεψάμην, a. 1. part. med. vide in καπασρέφω, subigo. καπασρεψάσθαι, a. 1. inf. med.

Καπασρέψοντι, Dor. pro καπασρέψασι, 3. plur. f. 1. verbi καπασρέφω.

Καπασρωιάζω, lascivio. f. άσω. p. καπεσρωίακα. a. 1. sub. act. καπασρωιάσω, ης, η. Th. σρωιὸς, εος, τὸ, luxus, deliciæ. inde σρωιάω, luxurior.

Καπεσροφὴ, ῆς, ἡ, subversio. a καπασρέφω, quod vide.

Καπασρώνυμι, prosterno. f. σρώσω. p. καπέσρωκα. a. 1. pass. καπεσρώθην, ης, η. Th. σπορέω, sterno.

Καπασυγέω, aversor, odio prosequor. a. 2. καπέσυγον. Thema συγέω, odi. fut. ξω. quasi a σύγω.

Καπασυφελὸς, valde durus, a συφελὸς, durus, asper. Th. σύφω, astringo. f. ψω.

Καπασύρω, pertraho. f. συρῶ. perf. καπασέσυρκα. Th. σύρω, traho.

Καπασφάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. a καπασφάπτω, jugulo, quod vide.

Καπασφάπτω, jugulo. f. ξω. aor. 1. καπέσφαξα. a. 1. imperat. act. καπάσφαξον, άτω. Th. σφαίζω, seu σφάπτω, jugulo, macto.

Καπασφραγίζω, obsigno. fut. ίσω. perf. καπεσφράγικα. perf. pass. καπεσφράγισμαι. perf. part. pass. καπεσφραγισμένος, obsignatus. Thema σφραγὶς, ίδος, ἡ, sigillum.

Καπαχεῖν, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi καπέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi καπαχέω. Thema ἔχω, habeo.

Καπαχεθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi καπέχω, quod vide.

Καπάχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio. a καπέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Καπάχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. καπάχω, ης, ῃ, a καπέχω.

Καπαχοῖσα, ας, ᾶ, Doric. pro καπαχοῦσα, ης, ἡ, quæ cohibuit, & retinuit, aor. 2. part. activ. f. g. verbi καπέχω, quod vide.

Καπαχόμενος, Poet. pro θελγόμενος, delinitus, aor. 2. part. med. verbi καπέχω, quod vide.

Καπάχωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ejusdem verbi.

Καπαχὼν, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Καπαπαξεὶς, Dor. pro καπαπηξεὶς, contabefacies, 2. sing. f. 1. act. verbi πήσω, liquefacio.

Καπαπάω, enumero, in ordinem refero, colloco. Ex κατά, & πάω, ordino. quod vide.

Καπαπείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Καπαπέδης κλεος, gloriam adipisci, Herodot.

Καπαπήσω, depono. f. θήσω. perf. καπατέθεκα. a. 1. καπέθηκα. a. 2. med. καπεθέμην, σο, το. aor. 2. inf. med. καπαθέσθαι. Th. πίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Καπαπομὴ, ῆς, ἡ, concisio. a p. m. καπατέτομα, verbi καπατέμνω, concido. Th. τέμνω, seco.

Καπατοξώσω, sagitta trajicio, telo configo. f. εύσω. perf. καπατετόξευκα. f. 1. pass. καπατοξευθήσομαι. Th. τόξον, ου, το, arcus.

Καπιτρέχω, incurro, infector. fut. θρέξω, aor. 2.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

aor. 2. κατέδραμον. Th. δέχω, curro. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Καταβίψας, 2. sing. fut. 1. act. verbi καταβλάβω, contero. Th. βίβω, tero. f. ψω. p. φα.

Καταβύχω, exhaurio, affligo. Th. βύχω, idem quod βύω, tero, attero.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, statim.

Καταφάγω, devoro. f. 2. med. καταφάγομαι, pro φαγοῦμαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, ὀντος, ὁ. Th. φάγω, comedo.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, videor esse. καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Them. φαίνω, ostendo. f. νῶ.

Καταφαμίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, divulgo, celebro. f. ίσω, & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, accus. sing. a καταφανής. vel ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. a καταφαίνομαι, quod vide.

Καταφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, conspicuus, apertus. in nom. plur. καταφανέες. ex κατὰ, & φαίνω, appareo.

Καταφέρω, fut. 1. καταίσω. a. 1. κατήϊσεγκα, tuli. præs. pass. καταφέρομαι, deorsum feror, mergor. a. 1. ind. pass. κατηνέχθην. a. 1. part. pass. καταενεχθείς. Th. φέρω, fero.

Καταφεύγω, perfugio, perfugium habeo ad aliquem. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, ὀντος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Καταφθαρήσονται, 3. plur. f. 2. pass. a καταφθείρω, corrumpo, quod vide.

Καταφθείρω, corrumpo, depravo. f. καταφθερῶ, perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. a. 2. pass. κατεφθάρην. f. 2. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, corrumpar. καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. comp. ex κατὰ, & φθείρω, corrumpo. Th. φθέω, idem.

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. plur. perf. part. pass. Jon. verbi φθίω, corrumpo. f. ίσω. præt. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per syncopen dicitur in præs. part. passiv. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Jon. Vel per syncop. pro φθίεσθαι. a φθίω. Th. φθέω, corrumpo.

Καταφιλέω, deosculor. imperf. καταφίλεον, ων, εες, εις. præs. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, οῦσα. a. 1. ind. act. καταφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα. quod a φιλέω, idem. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Καταφλέξαι, combussisset, 3. sing. aor. 1. opt. act. Th. φλέγω, uro. f. ξω. p. πέφλεχα. a. 1. ἔφλεξα.

Καταφοιτέων, ειν, Jon. pro καταφοιτᾶν, venire, discedere. ex κατὰ, & φοιτάω, ventito.

Καταφονδῶ, trucido. idem cum φονδῶ. Th. φένω, occido.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, impetus, delapsus, incursus, allisio. ex κατὰ, & φέρω, fero.

Καταφορεῖν, Jon. pro καταφέρειν, deferre, quod vide.

Καταφραζεσθε, 2. plural. præs. imper. pass. a καταφράζομαι, considero. Th. φράζω, dico. f. σω. p. πέφραδα. aor. 2. ἐφραδον. præt. med. πέφραδα.

Καταφρονέω, proprie, sentio contra aliquem; item despicio, sperno, cum gen. præs. imperat. καταφρόνεε, ει, & in 3. plur. εἰ πωσαν, εἰ πωσαν. f. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. a. 1. sub. καταφρονήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Them. φρέω, ῶ, mens.

Καταφρονήσεως, gen. sing. a καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus. a καταφρονέω, quod vide.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. ab eodem verbo, & them.

Καταφρονοῦντας, accus. plur. præs. part. act. verbi καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγέσαν, accus. sing. f. g. part. act. verbi καταφεύγω, perfugio. quod vide.

Καταφυλοροῦν, vel καταφυλορ'ρ'εῖν, proprie de arboribus, quarum folia humi fluunt, idest, cadunt, & delapsa marcescunt. Ex κατὰ, & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.

Καταχαλκεῦν, ære, vel ferro tegere, præs. inf. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Καταχαρμὴ, ατος, τὸ, ludibrium, a χάρμη, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Καταχλεΐ', pro καταχλύει, 3. sing. imperf. Jon. verbi καταχλύομαι. Them. χέω, f. χεύσω, fundo.

Καταχέω, effundo. fut. εύσω. a. 1. act. κατέχεα, ας, ε. Th. χέω.

Καταχήνη, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, hisco, derideo. Th. χαίνω, hisco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα.

Καταχὴς, ὁ, ἡ, resonans, Doric. pro καπηχὴς, ex κατὰ, & ἠχέω, ῶ, ὁ, sonus.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus, infernus, a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Καταχορδεύω, rescindo, lanio. Them. χορδὴ, ἡ, intestinum, chorda.

Καταχεῦν, præs. inf. καταχώσαι, a. 1. inf. humo congesta tegere, verbi χόω, seu χώννυμι. f. χώσω. vide in χώσαι.

Καταχρᾶν, satis esse alicui. vide ἀπόχρη.

Καταχρέομαι, ώμαι, abutor. fut. ήσομαι. aor. 1. med. κατεχρησάμην, ω, απο. a. 1. inf. med. καταχρήσασθαι, abuti, cum dativ. Them. χράομαι, seu χράω, commodo.

Καταχρῆσαι, interficere, præs. inf. Sic καταχρήσασθαι, interfecisse, a. 1. inf. med. a καταχράομαι. quod vide, καταχρησθῆναι, a. 1. inf. pass.

Καταχρυσῦν, inaurare, præs. inf. a χρυσόω. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Καταχῶσαι, vide in χῶσαι.

Καταψῆν, attrectare. Th. ψάω, leniter tango.

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, mentior. f. σομαι. perf. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, fallo.

Καταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. καταψύξατε, a. 1. imperat. verbi καταψύχω, refrigero, quod vide.

Καταψύχω, refrigero. f. ύξω. perf. κατέψυχα. aor. 1. κατέψυξα. aor. 1. sub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Thema ψύχω, frigefacio.

Κατεαγῶσι, perf. inf. med. a καπάγνυμι. frango. Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ἄξω. præt. med. ἦγα, & per solut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα, & ἔαξα. aor. 2. pass. ἤγλω, & ἐάγλω. hinc κατεαγεὶς, a. 2. part. pass.

Κατέαξα, a. 1. ind. act. a καπάγω, confringo, quod vide.

Κατέαται, sedent, Jonic. pro κάθηνται, 3. pl. a κάθημαι, sedeo.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. sing. aor. 2. activ. verbi καταβαίνω, descendo, quod vide.

Καταβάλλω, Dor. pro καταβάλλε, conjicieharis, 2. sing. imperf. pass. a βάλλω, jacio. quod vide.

Κατέβλω, ης, ῃ, descendi, aor. 2. ind. activ. verbi καταβαίνω, descendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. aor. 2. imperat. καταβήθι. aor. 2. part. act. καταβὰς, άντος, ὁ. ex κατὰ, pro κάτω, deorsum, & βαίνω, eo.

Καταβιάσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi βιάζω, quod vide.

Καταβλήθλω, ης, ῃ, aor. 1. ind. passiv. verbi καταβάλλω, dejicio. f. αλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Καταγέλων, imperf. act. καταγέλασον, ων, ασες, ας. a καταγελάω, derideo. f. άσω. quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. act. καταγνώσθω, ης, ῃ, damnatus sum, a. 1. ind. pass. καταγνωσθῆναι, perf. inf. pass. a καταγινώσκω, condemno. Th. γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass ἔγνωσμαι.

Καταδαίῳ, ης, ῃ, a. 2. ind. pass. a κατὰ, & δαίω, divido, disco.

Καταδαίσατο, 3. sing. a. 1. med. a καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio. f. δραθῶ. aor 2. ἔδαρθον.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. δέδειχα.

Κατεδεύσας, irrigasti, 2. sing. a. 1. activ. verbi καταδεύω. Thema δεύω, rigo. fut. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Attic. pro κατῆκα, perf. act. hinc perf. part. pass. κατεδηδοσμένος. Th. ἔδω, edo.

Κατεδιώκετο, 3. singul. imperf. passiv. a καταδιώκομαι, idem quod διώκω, persequor.

Κατεδίωξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καταδιώκω, persequor. Th. διώκω, idem. f. ξω.

Κατεδόκεον, imperf. verbi δοκέω, videor.

Κατεδάλεπε, 3. sing. imperf. pass. a καταδαλόω, in servitutem redigo. Them. δῆλος, η, ον, servus.

Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. act. per Metathesin litter. pro καταδαρθες. vide καταδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταθέχω, decurro. quod vide.

Κατέδυ, occidit, 3. sing. a. 2. act. καταδύω, 3. singul. imperf. verbi καταδυόω, δύομι, vel δύω, subeo. f. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγὼς, ότος, ὁ, Jonic. pro καταγὼς, perf. part. med. vide in καταγίνομαι.

Κατεθάρ'ρ'ησεν, 3. singul. aor. 1. activ. verbi καταθαρρέω, fidenti animo sum. f. ήσω. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Κατέθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi καταθίημι, depono, quod vide.

Κατέθοινήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi καταθοινάω, absumo, comedo. Them. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Κάτει, descendis, & descende, 2. pers. singul. præs. ind. a κάτειμι, vide in κατεῖεν.

Κατείβω, AEol. & Jon. pro καταλείβω, effundo. Thema λείβω, libo, fundo. fut. ψω.

Κατεῖδε, vidit, 3. sing. a. 2. ind. activ. ab εἶδω, video. fut. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον.

Κατείδωλος, ον, ὁ, ἡ, idolis refertus, ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum. quod ab εἶδος, εος, τὸ, species. Th. εἶδω, video.

Κατεῖεν, descendebat, 3. sing. perf. med. κατεῖα, ας, ε. a κάτειμι, quod ex κατὰ, pro κάτω, deorsum, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον. p. m. εία.

Κατειναζειν, idem quod εἰναζειν, conjecturis assequi. Thema εἰκω, similis sum.

Κατειλέω, idem fere quod εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένος, η, ον, deprehensus, perf. part. Att. a καταλαμβάνω, deprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde κατειλήφειαι, perf. inf.

Κατειλίσσω, Jonic. & AEol. pro καθειλίσσω, involvo. ab εἰλίσσω, vel ῶ, idem quod εἰλέω.

Κατειλίχατο, Jon. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, recensuit, Att. pro καταλέλεχε, 3. sing. perf. act. ex κατὰ, & λέγω, dico.

Κάτειμι, descendo, proficiscor, redeo. ex κατὰ, & εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demisisse, Jon. pro καθεῖναι, a. 2. inf. verbi καθίημι, quod vide.

Κατεῖπαι, accusare, a. 1. inf. κατειπεῖν, denunciare, aor. 2. inf. ex κατὰ, & εἶπον, dico.

Κατεργάσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

κατεργάζομαι, operor. fut. άσομαι, a. 1. ind. pass. κατειργάσθην. perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατειργνῦσαι, coercere, concludere, præs. inf. ab εἴργνυμι. Th. εἴργω, arceo.

Κατείρηντ, rescindebant, imperf. verbi κατερείκω. Th. ἐράκω, frango.

Κάτεισιν, 3. sing. vel plur. ind. præs. a κάτειμι, accedo. Thema εἶμι, eo. vide in ἔω.

Κατεκαύη, ης, η, exustus sui, a. 2. pass. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, perimo, occido.

Κατεκείμην, jacebam, imperf. ex κῶ, & κᾶμαι, jaceo.

Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. a κατακαίω, exuro. Thema καίω, uro. fut. καύσω. a. 1. ἔκηα.

Κατέκλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακλέω, idem quod κλέω, permulceo. f. κάσω.

Κατεκλείσαπο, conclusit, Dor. pro κατεκλείσατο, aor. 1. med. κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. Th. κλείω, claudo.

Κατεκλαθῆς, Dor. pro κατακλεισθῆς, inclusus eras, 2. sing. a. 1. sub. passiv. a κατακλείομαι. Th. κλείω, claudo. quod vide.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. κατέκοψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω. f. ψω, scindo.

Κατεκρίθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico. f. νῶ.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusdem verbi.

Κατέκτα, 3. sing. aor. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, interficio, quod a κτῆμι, aor. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. aor. 2. med. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii volunt per apocopen dici pro ἀπέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusdem verbi.

Κατέκταθεν, interfecti sunt, Jonic. seu Bœot. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poet. ἐκτάγκα. a. 2. ἔκτανον.

Κατεκτάφθεν, Bœot. syncop. pro κατεκτύφθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ex κῦ, & κτείνω, occido. f. νῶ, p. ἔκτακα, & Poet. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, αται, ανται. a. 1. pass. ἐκτύφθην.

Κατέκταφον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. perf. εἴληφα.

Κατελεγχέτω, redarguat. 3. sing. præs. imperat. act. a κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Κατελεῖν, demoliri, Jon. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελείφθη, ης, η, relictus sum, aor. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo. f. ψω.

Κατέλεκτο, Jon. pro κατελέλεκτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi λέγομαι, cubare facio. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, απο, cubui, a. 1. med. a λέγομαι, cubare facio. κατέλεξας, 2. sing. aor. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recensuit, 3. sing. a. 1. act. a καταλέγω. Th. λέγω, dico. f. ξω.

Κατελήφθη, ης, η, aor. 1. ind. pass. a καταλαμβάνω, deprehendo, quod vide.

Κατελθέμεν, descendere, a. 2. inf. Jon. pro καταλθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. κατελθῶ, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Κατελθών, aor. 2. part. act. vide κατέλθωμεν.

Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. f. ψω. Th. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμην, Jonic. pro καθελόμην, qui detraxit, aor. 2. part. med. verbi καθαιρέω. Thema αἱρέω, capio, aor. 2. εἷλον.

Κατελσσι, Jon. pro καθελσσι, dat. plur. a. 2. part. ejusdem verbi.

Κατελπίζω, idem quod ἐλπίζω, spero. quod vide.

Κατέλυσε, 3. singul. imperf. καλύσε, dissolvit, 3. sing. a. 1. act. Th. λύω, solvo.

Κατεμάθαμεν, ες, ε, imperf. act. a μανθάνω, disco.

Κατέμαρπε, cepit, 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. ex κῦ, & μάρπω, capio. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit, 3. sing. a. 1. med. verbi κατα μήδομαι. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt per, accumulabat, & volunt esse aor. 1. med. verbi κατα μάομαι, accumulo. Thema ἀμάω, f. ήσω, meto.

Κατεμμαπέω, manum immitto in guttur, vomitus ciendi causa, tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατεναντία, & κατεναντίον, adv. cum gen. ex adverso, e regione, coram. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασσε, 3. sing. aor. 1. ind. pro κατένασε, ab inusit. verbo κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατέπεκε, detulit. 3. sing. a. 1. act. Poet. & Jonic. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi κατα φέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένυσε, annuit, 3. sing. aor. 1. ind. act. a κατανεύω. Th. νεύω, innuo. fut. νεύσω.

Κατεπεχθείς, έντος, ό, aor. 1. part. pass. verbi κατα φέρω.

Κατενειόκται, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplic. pro κατήνεκται, ejusdem verbi κατα φέρω.

Κατενεχθῆναι, appulsum esse, deferri, a. 1. inf. pass. a κατα φέρω. Vide in κατεπεχθείς.

Κατενήνοθεν, constraverat, 3. singular. præt. med. a κατανθέω, quod ab ἀνθέω, per Metathes. pro ἐνέθω. præt. med. ἐώθα, & per reduplic. Attic. ἠνώθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse præt. med. & carere præsenti. Scotus dicit, quod ἀνέθω, per Metathesin fiat ex ἄνθεω, floreo, quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε, in ο, ὤοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω. fut. ἀρῶ, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro καταλθεῖν, descendere, a. 2. inf. a κατέρχομαι.

Κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, compungo. f. ξω. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ἔνυγον.

Κατενώπα, vel κατένωπα, per syncop. pro κατενώπια, a κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον. ex κῦ, ἐν, & ὤψ, vultus. Th. ὄπωμαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum genitiv. potestatem exerceo in aliquem. quod ab ἐξουσία, potestas, hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, sum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto. ex κῦ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Κατεπάλμην, ex κῦ, & ἐπάλμενος, Poet. pro ἐφαλόμενος, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio.

Κατεπάτησεν, 3. singul. a. 1. act. verbi κατα πατέω, conculco. fut. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit, 3. sing. a. 1. act. verbi κατα παύω. Th. παύω, cesso. f. σω. a. 2. ἔπαυον.

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. ab ἐπείγω, urgeo. f. ξω.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi κατα πίπτω, decido. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέσησαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi κατεφίσημι, insurgo. ex κῦ, ἐπὶ, & ἵζημι, sto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνεν, occidit, per sync. pro κατα πέφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατα πέφονα. Alii formant a φῶ, τὸ κτείνω, fit φένω, per reduplicat. πεφένω, & per syncop. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Vel a φένω est a. 2. ἔφενον, & per sync. ἔφνον, & per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. a πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, salio.

Κατεπήξεν, defixit, 3. sing. a. 1. act. verbi κατα πήγνυμι. f. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπιάνθη, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi κατα πιαίνω, idem quod πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. Th. πίων, ονος, ό, pinguis.

Κατέπλυσα, ας, ε, & in 3. plur. κατέπλυσαν, a. 1. ind. act. verbi κατα πλέω, navigo. f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατα πίνω, deglutio. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατέπραΰνα, a. 1. ind. act. verbi κατα πραΰνω, demulceo. Thema πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero, interficio. f. 1. m. άσομαι. a. 1. med. κατηργασάμην, ω, απο. a. 1. inf. med. κατεργάσασθαι. a. 1. part. med. κατεργασάμενος, qui confecit, superavit. a. 1. ind. pass. κατηργάσθη, ης, η. ex κῦ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατεργασμένος, η, ον, Jon. pro κατειργασμένος, confectus, paratus, perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Jon. pro καθείργειν, coercere, concludere. Th. εἴργω, includo.

Κατέρεξεν, demulsit, aor. 1. ind. act. verbi καταρρέζω. f. ξω. Th. ῥέζω, facio. p. ἔρρεχα.

Κατερέω, tego. f. ψω. p. φα. comp. ex κῦ, & ἐρέφω, tego.

Κατερήτυον, detinebant, 3. plur. imperf. verbi ἐρητύω, f. ύσω, inhibeo.

Κατερύω, pro καταρύω, detraho. Th. ἐρύω, traho. f. ύσω.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Jon. vel præs. imperat. activ. ex κῦ, & ἐρύκω, inhibeo, contineo. f. ξω.

Κατέρχομαι, descendo. f. καταλθήσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. verbi κατασβέννυμι, exstinguo. Thema σβέννυμι, idem. fut. σβέσω. aor. 2. ἔσβην, tamquam a σβήμι.

Κατέτειε, 3. sing. imperf. act. verbi κατα σείω, decutio. Th. σείω, moveo.

Κατεθίω, devoro. imperf. κατήθιον, ες, ε. hinc κατεθίοντα, acc. sing. præs. part. Thema ἔθίω, edo.

Κατεσκαμμένα, ruinæ, perf. part. pass. n. g. verbi κατασκάπτω. f. ψω, diruo. Thema σκάπτω, fodio.

Κατέσκαψα, ας, ε. a. 1. ind. act.

Κατεσκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκεύάζω, instruo, assero. f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Thema σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατέστασθεν, oppositi sunt, pro κατέστησαν, Æolic. 3. plural. a. 1. ind. pass. verbi καθίζημι, constituo. Th. ἵζημι, sto. fut. στήσω. a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατε-

Καπεσάθησαν, 3. plur. a. 1. passiv. vide καπέσαθον.

Καπέσασαν, Jon. pro καπέσησαν, 3. plural. a. 2. vide καπέσω.

Καπεσηώς, ότος, ὁ, Jon. pro καθεσηκώς, ὁ, constitutus, perf. part. act. verbi καθίσημι. quod vide.

Καπεσήκεε, Jon. pro καθεσήκει, institutum est, 3. sing. plusq. perf. act. καπεσηκέναι, Jon. pro καθεσηκέναι, constituisse, perf. inf. a καθίσημι, quod vide.

Καπέσω, ης, ᾱ, & in 3. plural. καπέσησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίσημι, constituo. Thema ἵσημι.

Καπεσράφατο, Jon. pro καπεσραμμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſiv. verbi καπισρέφω, ſubigo. Thema σρέφω, verto.

Καπεσράφησαν, proſtrati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καπασρέφω, everto. Th. σρέφω, quod vide.

Καπεσρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi καπασρέφω, ſubverto. Thema σρέφω, verto. fut. ψω. a. 2. ἔσραφον. p. m. ἔσροφα.

Καπέσρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Καπεσρώθησαι, proſtrati fuerunt, 3. plur. 2. 1. paſſ. verbi καπισρώννυμι, proſterno. f. ώσω. perf. καπέσρωκα. a. 1. paſſ. καπεσρώθω, ης, ᾱ. ex καπὰ, & σρώννυμι, ſterno. Th. σορέω, idem.

Καπέσυγε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καπασυγέω, idem quod συγέω, horreſco, odio proſequor. f. ξω. tanquam a σύγω.

Καπέχεδε, 3. ſing. imperf. verbi καπαχέω, pro καπέχω, quod vide.

Καπέχον, 3. ſingul. a. 2. act. verbi καπέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Καπεπάκετο, contabeſcebat, Dor. pro καπεπήκετο, 3. ſing. imperf. a καπατήκομαι. Th. τήκω, liquefacio.

Καπετόξυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καπατοξόω, ſagitta trajicio. fut. ώσω. p. καπατετόξυκα. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Καπέβιβον, atterebant, 3. plur. imperf. act. verbi καπαβίβω. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέβιφα.

Καπέβιζε, ſtridebat, imperf. a καπαβίζω. Th. βίζω, ſtrido.

Καπέβωσαν, comederant, 3. plur. a. 1. act. a βώγω, comedo. f. ξομαι. aor. 2. ἔβαγον.

Καπεβώσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καπαπεβώσκω, vulnero. Th. πεβώσκω, idem. f. βώσω.

Κατεύθυίω, dirigo. f. ῶ. a. 1. κατεύθυνα. aor. 1. opt. act. κατευθύναιμι. aor. 1. inf. act. κατευθῦναι. ex καπὰ, & εὐθύω, dirigo, corrigo. Thema εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um.

Καπεύχομαι, glorior, precor. Th. εὔχομαι, quod vide.

Κατώωχεῖσθαι, epulari, præſ. inf. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium.

Καπέφαγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καπαφάγω, devoro, quod vide.

Καπεφάινετο, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi καπαφαίνομαι, videor. a. 2. ind. paſſ. καπεφάνθη, ης, η. ex καπὰ, & φαίνω, oſtendo.

Καπεφάμιξεν, Doric. pro καπεφήμιξεν, 3. ſingul. a. 1. act. verbi καπαφημίζω, quod vide.

Καπεφάνθη, ης, η, a. 2. ind. paſſ. vide καπεφαίνετο.

Καπεφθαρμένοι, perf. part. paſſ. a καπαφθείρω, corrumpo. fut. αρῶ. perf. καπέφθαρκα. a. 2. καπέφθαρον. perf. paſſ. καπέφθαρμαι. ex καπὰ, & φθείρω. Th. φθέω, corrumpo.

Καπέφθειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καπαφθείρω, corrumpo. vide καπεφθαρμένοι.

Καπεφίσημι, inſurgo. f. καπεπισήσω. perf. καπεφίσηκα. a. 2. act. καπεπέσω, ης, η. quod ex καπὰ, ἐπὶ, & ἵσημι, ſto.

Καπεφόνδυσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi καπαφονεύω, trucido. f. εύσω. p. καπαπεφόνδυκα. Th. φένω, occido.

Καπέφυγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καπαφεύγω, perfugio. f. εὔξομαι. a. 2. part. καπαφυγών, όντος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Κάπεχε, 3. ſing. imperf. act. Jon. verbi καπέχω, detineo. hinc καπέχῃ, 3. ſing. præſ. ſub. Th. ἔχω, habeo.

Καπέχεον, 3. ſing. a. 1. act. καπέχεα, verbi καπαχέω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχυσα, ἔχυα, & ἔχεα.

Καπέχυα, a. 1. act. Vide καπέχεον.

Καπέχυσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Καπεχόμβος, ᾱ, ὁ, præſ. part. paſſiv. a καπέχω, quod vide.

Καπέχω, retineo, obſto, detineo. imperf. καπεῖχον. f. καθέξω. p. καπέσχηκα. a. 2. act. καπέσχον, ες, ε. a. 2. ſub. καπύχω, & in 1. plur. καπαχώμεν. imperf. paſſ. καπαχόμην, ᾱ, επ. Th. ἔχω, habeo.

Καπήγαγον, aor. 2. ind. act. Att. verbi καπάγω, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ξω. a. 2. ἤγον, & Att. ἦγαγον.

Καπηγέομαι, Jon. pro καθηγέομαι, viæ dux ſum. narro. Thema ἡγέομαι, duco. hinc καπηγεμών, όνος, ὁ, ἡ, viæ dux.

Καπηγορεῖν, præſ. inf. activ. καπηγορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a καπηγορέω, quod vide.

Καπηγορέω, ῶ, accuſo, reprehendo, cum genit. fut. ήσω. perf. καπηγόρηκα. imperf. activ. καπηγόρουν, ην. aor. 1. inf. καπαγορῆσαι. ex καπὰ, contra, & ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Καπηγορήθην, aor. 1. part. paſſ. n. g. ab eodem verbo, & them.

Καπηγόρημα, ατος, τὸ, accuſatio, prædicatum. ab eodem verbo, & them.

Καπηγορία, ας, ἡ, accuſatio, prædicamentum. gen. plur. καπηγοριῶν, ejuſdem verbi.

Καπήγορος, ου, ὁ, accuſator. a καπηγορέω, quod vide.

Καπηγορμένος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Καπηγωνίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi καπαγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Καπήδεσα, ας, ε, a. 1. act. verbi καταδέω, erubeſcere facio. ex καπὰ, & αἰδὼς, pudor.

Καπηθαλωμένη, perf. part. paſſ. f. g. a καταθαλόω, idem quod αἰθαλόω, uro. f. ώσω. Th. αἴθω, incendo.

Καπῆιε, deſcendit, 3. ſing. præt. med. Attic. pro καπεῖε, ab εἶμι, eo. p. m. εἶα, ας, ε.

Καπῆκει, Jonic. pro καθήκει, convenit, a καθήκω, pertineo. ſic καπῆκεν, όντος, pro καθῆκεν, id, quod ad nos pertinet. ex καπὰ, & ἥκω, venio. f. ξω.

Καπῆκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, contumelioſe fœdo. Th. αἰκία, ας, ἡ, indigna verbera, injuria.

Καπήκοος, ου, ὁ, explorator, ſubditus. ex καπὰ, & ἀκούω, audio. præt. med. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Καπήλασα, ſubegi, percuſſi, a. 1. ind. act. verbi καπελαύνω. f. άσω. Th. ἐλαύνω, agito.

Καπῆλθε, 3. ſing. a. 2. act. καπῆλθον, ες, ε, verbi καπέρχομαι, deſcendo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΠΗΊΛΙΨ, πος, vel φος, ἡ, tabulatum, trabs, ſcalæ. Ducamus a καπαλείπω, ut ſit trabs, in qua ſuperſtructa aliqua moles relinquitur, ut incumbat, & ſtructura eidem impoſita.

Καπηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi καπαλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. a. 1. καπήλλαξα. a. 1. part. act. καπαλλάξας, αντος, ὁ. ex καπὰ, & ἀλλάσσω, ſeu ττω, muto.

Καπηλογέω, contemno, nihili facio. in compoſitione α, in η, vertitur. ut καπηγορέω. ex καπὰ, & ἀλογέω, contemno.

Καπηλόκισται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi καπαλοκίζω, idem quod ἀλοκίζω, ſeu αὐλακίζω, ſulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

Καπηλωκῦα, Jon. pro καθηλωκῦα, perf. part. act. f. g. a καθάλωμι, quod ex καπὰ, & ἅλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα. aor. 2. ἧλων. quaſi ab ἄλωμι.

Καπημύχθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi καπαμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, mungo.

Καπιμαλωμένα, perf. part. paſſiv. n. g. a καπαναλίσκω, abſumo. ex καπὰ, & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα, & ἠνάλωκα. hinc perf. paſſiv. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω.

Καπλώαρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καπαναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio. f. ἐναρῶ. a. 1. ἠνάρα.

Καπλώεγκα, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi καπαφέρω. Thema φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἠνεγκα. præt. med. Att. ἐνήνοχα.

Καπλώχα, præt. med. verbi καπαφέρω. vide καπλώεγκα.

Καπλώτησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καπαντάω, pervenio. f. ήσω. ex καπὰ, & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contra.

Καπξιώθησαι, digni ſunt habiti, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καπαξιόω. f. ώσω. p. καπξίωκα. Th. ἄξιος, α, ον, dignus.

Καπηόων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod Th. αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Καπηπιόωντο, 3. plur. imperf. Poet. pro καπηπιῶντο, verbi καπηπιάω, mitigo, placo, fut. άσω, vel ήσω. Th. ἤπιος, α, ον, ἡ, clemens, mitis.

Καπηράτο, imprecatus eſt, 3. ſing. imperf. verbi καπαράομαι. a. 1. med. καπηρησάμην, ω, απος. ab ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Καπήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καπαργέω, inanem reddo, aboleo. f. ήσω. p. καπήργηκα. ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, otioſus. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Καπῆρε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo. f. ρω. p. ῆρκα.

Καπήρεε, Jon. pro καθῆρεε, 3. ſing. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio. f. ησω. p. ῆρκα. a. 2. εἷλον.

Καπρέθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi καπερέθω. Thema ἐρέθω, irrito, laceſſo.

Καπρεφέ', pro καπρεφέα, accuſ. ſingul. καπρεφέεσσι, dativ. plur. Jon. a καπρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus. Th. ἐρέφω. f. ψω. tego.

Καπρίπε, diruit, 3. ſing. a. 2. verbi καπερείπω. Th. ἐρείπω, everto. f. ψω.

Καπῆρ'αξαν, compulerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi καπαῤῥάσσω, impetuoſe dejicio. ex καπὰ, & ῥάσσω, ſeu ἀῤῥάσσω, dejicio. f. ξω.

Καπρπθαι, perf. inf. paſſ. verbi καπαρπίζω, luxata membra in ſuum locum repono, perficio. f. ίσω. perf. paſſ. καπήρπισμαι. hinc καπηρπισμένος, perf. part. paſſ. καπαρπισάμενος, ω, απος, a. 1. med. Th. ἄρπος, α, ον, ἡ, par, proprie de numero.

Καπρτίσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi καπαρτίζω. vide καπαρτίσθαι.

Καπήδιον, ες, ε, imperf. act. verbi καπεδίω, comedo. Th. ἔδω, edo. hinc ἐδίω, idem. f. ίσω.

Καπησχυνθεν, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω, pudefacio. fut. υνῶ. p. καπήσχυγκα. Th. αἰσχος, εος, τὸ, turpitudo.

BIBLIOTECA DE LA R. A. E.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Κατήχωον, ες, ε, imperf. act. ejuſdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Jon. κατηφείη, vultus demiſſus, ſeu pudor cum mœrore. a κατηφής, ἐος, ὁ, ἡ, ſubtriſtis, qui eſt vultu demiſſo ex pudore, ἀπὸ τῆ κάτω τὶ φάη βάλλειν. Th. φάω, luceo.

Κατηφής, pudibundus, ſubtriſtis. a κάτω, & φάος, lumen, oculus: quia lumina deorſum mittit.

Κατηφήσας, mœſtus, a. 1. part. act. a κατηφέω, ſum vultu demiſſo, quod a κατηφής, in κατήφεια.

Κατηφόνες, infames. a κατηφάω, increpo, taxo.

Κατηχέω, inſtituo. fut. ήσω. p. κατήχηκα. perf. paſſ. κατήχημαι, σαι, ται, cum acc. hinc κατήχησις, inſtitutio. ex κατά, & ἠχέω, ω, ὁ, ſonus.

Κατηχέων, ῶν, ἐοντος, ἔντος, qui tradit elementa religionis. κατηχεομύμος, ὁ, qui ea diſcit. vide κατηχέω.

Κατήχθω, ης, η, & in 1. plural. κατήχθημεν, a. 1. ind. paſſ. verbi κατάγω, deduco. fut. ξω. p. κατήχα, a. 2. ind. act. κατήγαγον, a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. paſſ. κατήγμαι, ξαι, κται. Thema ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω. f. ίσω. perf. paſſ. κατηχισμαι, unde κατηχισμὸς, idem quod κατήχησις. Et κατηχισής, idem quod κατηχέων.

Κατηωρεῦντο, ſuſpenſi erant, 3. plur. imperf. paſſ. Dor. pro κατηωρῶντο, verbi κατηωρέομαι, dependeo. ex κατά, & αἰωρέω, in ſublime tollo, f. ήσω.

Κάτθαν', & κάτθανε, mortuus eſt, per ſync. Æol. pro κατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατατθνήσκω. Th. θνήσκω, morior. f. 2. med. θανεῖμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Κατθέμεν, Æol. ſync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Jon. pro κατατθεῖναι, verbi καττίθημι, depono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone, itidem pro κατάθεο, Jon. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κατίασι, deſcendunt, 3. plur. ind. præſ. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, eo. At καθιᾶσι, dimittunt, 3. plur. ind. a καθίημι, ab ἵημι, mitto. Th. ἔω.

Καπδεῖν, a. 2. inf. act. a κατείδω, perſpicio. Th. εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Καπδόντες, nom. plur. a. 2. part. καπδών, όντος, ὁ, ab eodem verbo.

Καπέναι, redire, præſ. inf. ex κάτ, & ἴημι, pro εἶμι, eo.

Καπζεῖν, Jon. pro καθίζειν, collocare. Th. ἵζω, ſedere facio. hinc κάπσεν, collocavit, a. 1. ind. act.

Καπθύ, recta, e regione. Th. ἰθύς, rectus.

Καπικετεύειν, Jonic. pro καθικετεύειν, idem quod ικετεύω, ſupplico. Th. ικέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Καπιόντι, acc. ſing. vel plur. n. g. a. 2. act. ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Καπιππάζεσθαι, Jon. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος.

Καπιρᾶν, Jon. pro καθιερᾶν, conſecrare, ab ιερόω, idem. Th. ιερός, ſacer.

Καπίσαθα, Jon. pro καθίσαθα, conſtitui, eſſe. Th. ἵστημι, ſtatuo.

Καπισέατο, Jon. pro καθίσαντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi καθίζημι, quod vide.

Καπίχθ', Jon. pro καπαχεῖν, appellere, quod vide.

Καπχύσασι, 3. plur. f. 1. act. verbi καπχύω, quod vide.

Καπιχύω, invaleſco, prævaleo. cum gen. imperf. καπίχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. καπίχυκα. Thema ἰχύς, ύος, ἡ, robur.

Καπιόω, rubigine vitio, & conſumo. f. ώσω. p. καπίωκα. perf. paſſ. καπίωμαι, σαι, ται. Th. ἰός, οῦ, ὁ, rubigo.

Καπῶται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi καπόω, quod vide.

Κάτδος, ἡ, Jon. pro κάθοδος, reditus. Th. ὁδός, ἡ, via.

Καπικέω, habito, commoror. fut. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. καπικῆσαι, cum acc. vel ſeqq. ὁν, ἐπὶ, καπικησάπω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Καπικίω, Dor. pro καπικεῖν, incolere, præſ. inf. ab οἰκέω, quod vide.

Καπίκησις, εως, ἡ, domicilium. a καπικέω, quod vide.

Καπικητήριον, ου, τὸ, domicilium, ejuſdem verbi.

Καπικία, ας, ἡ, habitatio. ab eodem verbo, & them.

Καπικτείρω, idem quod οἰκτείρω, miſereor. Th. οἶκτος, ὁ, miſericordia.

Καπικτίζω, idem quod καπικτείρω, & ab eodem them.

Καπιχόμυος, ου, ὁ, præſ. part. a καπέρχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Καπόκιν, præſ. imperat. act. verbi καπικνέω, tergiverſor, piger me, timeo. Th. ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Καππάζω, expello. καππάζῃ, 3. ſing. ſub. ab ὀππάζω, perſequor. f. σω.

Καπόπιν, adv. in poſterum, a tergo. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Καπόπτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. ab ὄπτομαι, video.

Καποπτίζω, imagines, ſeu reflexiones facio in modum ſpeculi. f. ίσω. p. καπώπτικα. præſ. med. καποπτίζομαι, intueor tanquam in ſpeculo, cum acc. a κάποπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. Th. ὄπτομαι, video.

Καπορθῦσαι, acc. ſing. f. g. part. præſ. act. καπορθῶν, præſ. inf. act. καπορθῦσιν, 3. plur. præſ. ind. act. verbi καπορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo. f. ώσω. p. καπορθωκα. Thema ὀρθός, ή, όν, rectus.

Καπορθωμα, ατος, τὸ, officium, præclarum aliquod facinus. in dat. pl. καπορθώμασι. a καπορθόω, corrigo. vide καπορθῦσαι.

Καποῤῥωδέω, vehementer timeo. ab ὀῤῥωδέω, metuo. Th. ὀῤῥός, ή, ὁ, ſerum lactis.

Καποῤῥωξαι, pluſq. perf. inf. paſſ. Att. a καποῤύττω, perfodio. Th. ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. ὤρυχα, & Attic. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Καποχή, ης, ἡ, detentio. a καπέχω, quod vide.

Καπίπερ, ου, ὁ, Att. pro καστίπερ, ſtannum. a κάσσα, meretrix. argentum enim videtur, & non eſt.

Καπὺπτεσθαι, plangere, & præ mœrore corpus percutere, Poet. ſync. pro καπατύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulſo.

Κατὼ, Dor. pro κάτ τε, contra, &c.

Κατύπερθε, Jonic. pro καθύπερθε, ſuper. quod vide. hinc κατυπέρτερος, Jonic. pro καθυπέρτερος, ſuperior.

Κατυπώσαι, obdormiviſſe, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Jonic. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

ΚΑΤΩ, adv. infra, deorſum. q. a κατά. comp. καπωτερω, inferius. Hinc adject. καπώτερος, α, ον, infimus, a, um.

Κάπωθεν, ab imo. Th. κάπω.

Κατῴκι, 3. imperf. κατῴκησαν, 3. ſing. a. 1. ind. act. κατῴκησε, 3. plur. imperf. act. verbi καπικέω, habito. quod vide.

Κατῴκιδεν, Bœot. ſyncop. pro κατῳκίδησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καπικίζω, condo. f. σω. p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Καπωμοδόμημαις, dat. plur. f. g. perf. part. paſſ. verbi καπικοδομέω, vide οἰκοδομέω.

Καπωμοδόν, adv. humeris. q. κατὰ τὸν ὦμον. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Κατόμνυσθαι, vel καπόμνυσθαι, deſerare. ab ὄμνυμι, juro,

Καπωμοσίη, ἡ, jusjurandum. ab ὄμνυμι, juro.

Καπωνάκη, ης, ἡ, vel καπωνάκης, veſtis, cui aſsutus erat limbus e pelle ovilla. a κάπω, & νάκος, ovilla pellis.

Καπόνοντο, 3. plur. imperf. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, juvo, &c. quod vide.

Καπώρα, 3. ſing. imperf. act. Jon. pro κατώρα, verbi ὁράω, video.

Καπώρυξε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi καπορύσσω, terra obruo. fut. ξω. p. χα. Th. ὀρύσσω, fodio.

Καπορχέοντο, ſaltabant, 3. ſing. imperf. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Καπώτερω, inferius, compar. a κάπω, quod vide.

Καύαξ, vel καυήξ, larus. Eſt & κάβηξ. Videtur ea vox Geſnero per onomatopœian facta. Sed eſt avis vorax, cui merito nomen dedit κάβη, id eſt, cibus.

Καυκξας, confregeris, 2. ſing. a. 1. opt. act. pro καπύξαις, ſublato τ, & adjecto υ, Ælice, ut in αὐηῆ, pro αὐηῆς, verbi καπάγνυμι. f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii a καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſs. verbi καίω, uro, f. καύσω. perf. paſs. κέκαυμαι. a. 1. paſs. ἐκαύθην. aor. 2. paſs. ἐκάην. f. 1. paſs. καυθήσομαι. 1. Corinth. 13. 3.

Καυκάλιον, vas quoddam. quaſi a καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, herba quædam, daucus ſilveſtris. An ergo quaſi δαυκαλὶς; quia vero excalefacit, & deſiccat, poſſit eſſe quaſi καυσικαυλίον.

Καυκίον, ου, τὸ, calix. an a κάπτω, bibo?

ΚΑΥΛΙΣ, ίδος, ἡ, calceamenti genus. aliter βαυκὶς, & inde factum puto

ΚΑΥΛΟΣ, ου, ὁ, caulis, ſcapus in herba. haſtæ extremitas, quæ cuſpidi immittitur: & enſis pars, quæ manubrio inditur. penis.

Καυμα, ατος, τὸ, æſtus, incendium. a καίω. f. καύσω, uro.

Καυμαπίζω, torrefacio. fut. ίσω. aor. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυμαπίσαι. a. 1. ind. paſs. ἐκαυμαπίσθη, ης, η, torrefactus ſum. Th. καίω.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis ſtragula, vel veſtimentum ab altera parte villoſum. Alii leg. καυδάκη. Quia calefacit, cum villoſum ſit, a καίω, pro θαλπειν, derivarem.

ΚΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, ſors, κλῆρος. Sed καυνὸς, malus, q. ὁ κοὸς, vanus.

Καυρός, οῦ, ὁ, malus. q. a καυνός.

Καῦσις, εως, ἡ, exuſtio. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Καυσόω, ῶ, inflammo. fut. ώσω. p. κεκαύσωκα. præſ. paſs. καυσόομαι, οῦμαι. Th. καίω.

Καυσεφὸς, ardens, fervens, a καίω, uro.

Καυσω, incendam, f. 1. act. a καίω, uro.

Καύσων, ωνος, ὁ, æſtus. ab eodem them.

Καύπας, α, ὁ, Dor. pro καύσης, ου, ὁ, combuſtor. Th. καίω, uro.

Καυτήρ, ῆρος, ὁ, cremator, combuſtor. a καίω, uro.

Καυτηριάζω, cauterio amputo, reſeco. fut. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perf. paſs. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. paſs. κεκαυτηριασμένος, cauterio reſectus. a καυτήριον, ου, τὸ, cauterium. Th. καίω. f. καύσω, uro.

Καὐτὸς, pro καὶ αὐτὸς, & ipſe.

Καυχα, ας, ᾶ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, jactantia, gloriatio. Th. καυχάομαι.

Καυχάεσαι, ᾶσαι, gloriaris, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2. ſing. præſ. paſs. verbi καυχάομαι, quod vide.

ΚΑΥΧΑΟΜΑΙ, ῶμαι, glorior. καυχάσαι, 2. ſing. præſ. ad formam ἕσαμαι, σαι,

ἑαι. f. καυχήσομαι. aor. 1. med. ἐκαυχησάμην, ω, ατος. a. 1. ſub. med. καυχήσωμαι, ῃ, ηται. q. ab αὐχέω, glorior. Hinc καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio. καύχησις, ἡ, idem.

Καυχᾶσαι, gloriaris, 2. ſingul. præſ. verbi καυχάομαι, quod vide.

Καύχενα, cervicem, acc. ſing. pro ὐ αὐχένα. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καύχημα, ατος, τὸ, & καύχησις, εως, ἡ, gloriatio. a καυχάομαι, quod vide.

Καφέω, ſpiro. a κάπω, flo. f. ψω. p. κέκαφα. inde καφέω. perf. part. κεκαφηκώς, & per Craſin κεκαφὼς, ότος, ὁ, ſpirans.

Καφήσιος, ου, ὁ, Doric. pro Κηφήσιος, ὁ, Cepheſius. a Κηφισός, ὁ Ορχομενὸν ποταμός.

Κηφισὸς, οῦ, Dor. pro Κηφισὸς, ὁ, Bœotiæ fluvius.

Καχάζειν, cachinnari. vide in καχάζω.

Καχαξῶ, Doric. pro καχάζω, cachinnos edam. a καχάζω. Th. χαίνω, hiſco.

Καχεταιρείης, gen. ſing. Jonic. a καχεταιρία, ας, ἡ, ex κακὸς, malus, & ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitas. Th. ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis.

Καχλάζοισα, ας, ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, bulliens. Thema κάχληξ, lapillus.

ΚΑΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus. hinc καχλάζω, ſtrepito, reſono.

ΚΑΧΡΥΣ, ſeu κάγχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum. quaſi a κάω, & χρὼς, ob uſtum colorem. Eſt & κάχρυς, quod pilulæ fere forma, in quibuſdam naſcitur arboribus; ut robore, abiete, nuce, &c. id, quod vim calefaciendi, & deſiccandi habet. ergo a κάω, deduci poteſt. καχρυώδης, quod cachryi ſimile.

Κάψα, ης, ἡ, capſa, q. a κάμπτω, quod ex flexis lignis fiat. alii a κάπω.

K E.

ΚΕ', & ſequente vocali κὲν, in carmine idem valet, quod in proſa ἄν, potentiale.

Κεάζω, findo. f. άσω. hinc κέασε, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἔκεασε. Th. κέω, findo.

ΚΕΑΝΩΘΟΣ, ſpina quædam, an quia κέα ἄνωθεν, ſuprema parte pungit?

ΚΕΑΡ, ατος, τὸ, cor, animus. contracte κῆρ, a καίω, vel κέω, quia cor fons caloris, quem in univerſum corpus expandit.

Κέασε, Jon. pro ἔκεασε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo. hinc κεάσας, aor. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, ſeu κείαται, jacent, Jonic. pro κεῖνται, 3. plur. præſ. κεῖμαι. unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. plur. imperf.

Κέατο, jacebant, erant, Jonic. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. a κεῖμαι, jaceo. ſic κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet, 3. ſing. præſ.

Κέβλη, ης, ἡ, caput, Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portus Corinthiaci. Gr. κέγχρος, milium.

ΚΕΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, milium. dat. plural. Jonic. κίγχροισι. κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, milio ſimilis. quia etiam κέγχρος, eſt milium. plana eſt origo a κέρχνω, aſpero. Milium album, ſeu luteum eſt caule aſpero, & hirſuto. aut a κέρχνον, ſiccum, & hinc optime, quia milium eſt ſicciſſimum.

Κεδαιδένπες, a. 1. part. paſſ. a κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni ex defluxione affectus, præcipue circa coxendicem. Forte a κέω, quod dolore velut ſecet.

Κεδνῇ, caſtæ, prudenti, dat. ſing. a κεδνὸς, ἡ, όν, dignus, cujus cura habeatur. Th. κήδος, εος, τὸ, cura.

Κεδνὸς, ἡ, όν, venerandus. ſuperl. κεδνότατος. Th. κῆδος.

ΚΕΔΡΟΣ, ου, ἡ, Cedrus. quaſi a κέω, uro. uritur ex ea pix celebris, quæ cedria.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis ὕλιπον. Hebr. opacus.

Κέδρωσις, εως, ἡ, vitis alba, quæ bryonia: ſimilis nonnihil cedro.

Κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet.

Κέηται, 3. ſing. præſ. ſub. a κέωμαι, κέῃ, a κείομαι, inuſitato, pro κεῖμαι, jaceo.

Κείαντες, aor. 1. part. activ. pro κείραντες, dici volunt. ut & κατάμπτω, pro κατακάμπτω, aor. 1. part. med. a καίω, uro.

Κείαται, Jon. pro κεῖνται, 3. plural. ind. præſ. κείατο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, jaceo.

Κεῖη, Dor. pro κὲ εἴη.

Κεῖθεν, Jon. pro ἐκεῖθεν, illinc.

Κεῖθι, illic, & κεῖσε, illuc, adverb. Th. ἐκεῖνος, η, ο, ille.

ΚΕΙΜΑΙ, σαι, ται, jaceo, poſitus ſum. pendeo. deſideo. fut. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præſ. part. κείμενος, η, ον. an a κέω, quaſi κέων εἰμί; Hinc κειμήλιον, ου, τὸ, bonum immobile; item pretioſa ſupellex.

Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμενα, τὰ, plur. n. g. a κεῖμαι, quod vide.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex depoſita. hinc κειμηλιάρχιον, locus, in quo res pretioſæ reconduntur. Th. κεῖμαι.

Κείνῃ, Poet. adverb. pro ἐκεῖ, illic.

Κεινὸς, contract. Jon. pro ἐκεινὸς, ille. in dat. plural. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. ſing.

Κενὸς, ὁ, pro κενὸς, vacuus.

Κείνῳ, illi, pro ἐκείνῳ, dativ. ſingul. a κεῖνος, quod vide. κείνως, Jonic. pro ἐκείνως.

Κειράμενοι, detonſæ. nom. pl. f. g. aor. 1. part. med. a κείρω, tondeo. f. ερῶ. p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. 48. verſ. 36. ἄνδρας κειράδας, viros tonſos. Sed meliores editiones habent, καὶ ἀράς.

Κεῖρε, tonde. præſ. imperat. act. κεῖρον, Doric. pro κείρειν, tondere, præſ. inf. κείρεται, 3. ſingul. præſ. paſſ. a κείρω, tondeo.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, cui mortuus involvitur. faſcia ſepulchralis. Ea & κηρεία, a κὴρ, mors, fatum.

ΚΕΙΡΩ, tondeo, abſcindo, vaſto. præſ. part. κείρων, tondens, tonſor. fut. κερῶ. aor. 1. ἔκειρα. hinc aor. 1. inf. act. κεῖραι. aor. 1. med. ἐκειράμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. κεῖραι, άσθω. aor. 1. inf. med. κείρασθαι, tonderi. κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. q. a κέω, ſeco. Hinc κειρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. κειρὶς, ίδος, ὁ, tonſor. κειρεῖον, ου, τὸ, tonſtrina.

Κεὶς, Dor. pro ὐ εἰς.

Κείσθαι, præſ. inf. a κεῖμαι, jaceo.

Κεισεῖμαι, & κήσεῦμαι, Doric. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ', & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. κεῖται, jacet, 3. ſing. præſ. ejuſdem verbi.

Κείω, jacere cupio. ex κέω. unde κεῖμαι.

Κεκαδήσομαι, & in 1. plur. κεκαδησόμεθα, f. 2. paſſ. a κεκάδω, ης, ἡ, aor. 2. ind. paſſ. verbi χάζω, concedo, capio, anxie ſollicitus ſum. fut. σω. aor. 2. ἔκαδον, Poetic. κέχαδον, & Jonic. κέκαδον, privavi. aor. 2. part. κεκαδὼν. aor. 2. med. κεκαδόμην. Alii dici volunt κεκαδήσομαι, pro κεκηδήσομαι, curabo, paulo poſt fut. verbi κήδομαι, curo. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι, poſitum dicant, & correpta prima ſyllaba κεκαδήσομαι, q. a κηδέω, verbo facto ex ἔκαδον, aor. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμῦον, exornatum, Doric. pro κεκασμῦον, perf. part. paſſ. a κάζω, orno. f. σω.

Κέκαδον, privavi, aor. 2. Jon. pro ἔκαδον. Sic κεκάδοντο, pro ἐκάδοντο, 3. pl. Jonic. aor. 2. med. verbi χάζω, recedo.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, collOco, quod vide. Thema ἵζω, ſedere facio.

Κεκάλυμμαι, tectus ſum, perf. paſſ. inde κεκαλυμμένος, η, ον, perf. part. verbi καλύπτω, operio, tego. f. ψω. p. κεκάλυφα. a. 2. σκάλυβον.

Κέκαμον, pro ἔκαμον, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμνω. vide κεκάμω.

Κεκάμω, laboraverim, per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi κάμνω. fut. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. a κείρω, tondeo.

Κέκαρκα, totondi, perf. activ. κεκάρηκα, Jonic. pro σκεκάρηκα, 3. ſingul. pluſq. perf. a κείρω. f. ερῶ. perf. paſſ. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, genit. pl. perf. part. paſſiv. verbi καρόω, veternum induco. fut. ώσω. Them. κάρος, ου, ὁ, ſopor profundus,

Κεκάσδη, perf. inf. paſſ. a κάζω, orno. f. σω. perf. paſſ. κέκασμαι. perf. part. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσδη.

Κεκαῦσθαι, perf. inf. paſſiv. verbi καίω, uro. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. a. 2. ἔκαυον.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκαφηὼς, ότος, ὁ, qui exſpiravit, Jon. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. q. a καφέω. Th. κάπτω, ſpiro. fut. ψω. p. κέκαφα.

Κέκλυθα, ας, ε, texi, perf. med. Sic κεκλύθει, occultabat, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi κεύθω, occulto. f. σω. perf. κέκλυκα. Sunt qui κέκλυθε, a. 2. eſſe velint pro ἔκλυθε, Jonic. reduplicat.

Κέκμηα, accendi, p. m. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκηρυγμένοι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κηρύσσω, prædico. fut. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. paſſ. a κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Κεκινέαται, moti ſunt, Jon. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κινέω, moveo. f. ήσω. p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poetica reduplicat. pro κλάγξω, fut. 1. verbi κλάζω, clamo. aor. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα.

Κέκλαυμαι, furto ſum ſublatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor. f. ψω. p. φα.

Κεκλαμένων, Varin. affert pro κεκλαυσμένων, genit. plural. perf. part. paſſiv. verbi κλάω, frango.

Κέκλαγο, fractus erat, Jon. pro σκέκλασο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Κεκλαύσεται, flebitur, perſonaliter, paulo poſt f. a κλαίω, fleo.

Κεκλεισμένος, clauſus, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſiv. verbi κλείω, claudo. fut. σω. p. κα. perf. paſſiv. κέκλεμαι, & κέκλεισμαι. Malim tamen a κλείω, celebro, formare: unde & κλειτὸς.

Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. paſſ. a κλέπτω, furor. f. ψω.

Κέκλεο, Jon. pro κέκλυε, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, hortor.

Κεκλήαται, & κεκλήαπο, Jon. pro κέκλιται, & σκέκλιται, quorum illud 3. plural. perf. paſſ. hoc pluſq. perf. verbi καλέω, voco. perf. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Κέκληγα, clanxi, p. m. verbi κλάζω, clango. f. ξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. med. f. g.

Κεκληγότες, clamantes, ſunt qui velint Æolice poni pro κεκληγότες, nom. plur.

part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero ſtatuunt eſſe præſ. part. act. verbi κεκλήγω, facti a κέκληγα, præt. med. verbi κλάγγω, vel κλάζω.

Κεκλήγω, clango, fremo, ex præt. med. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγὼς, vociferans, præt. med. part. vide κέκληγα.

Κέκληγε, vocavi, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. paſs. hinc κεκλημμένος, η, ον, perf. part. paſs. a καλέω, voco.

Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. paſſiv. a καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo poſt fut. ind. paſs. ejuſdem verbi.

Κεκλίαται, inclinati ſunt, Jonic. pro κέκλινται, 3. plur. perf. paſs. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίατο, Jonic. pro ἐκέκλιντο, 3. plur. pluſq. perf. paſs. ejuſdem verbi. Sunt qui velint, κεκλίαται, per ſyſtolen dici pro κεκλείαται, incluſi ſunt, idque Jon. pro κέκλειν-ται, 3. plur. perf. paſs. verbi κλείω, claudo. Sic & κεκλιμμένος, pro κεκλει-μμένος, perf. part.

Κεκλιμμένη, perf. part. paſs. f. g. a κλίνω, inclino.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, hortor. inde κεκλόμμενος, præſ. part.

Κέκλοφα, furatus ſum, Attic. pro κέ-κλεφα, perf. act. vide κλέπτω, furor. fut. ψω. perf. paſſ. κέκλεμμαι, p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Doric. vel Poet. pro κλῦθι, audi, præſ. imperat. act. a κλύμι, ſeu κλύω, audio. Sunt qui velint perf. im-perat. eſſe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, η, ον, collutus, oblitus, perf. part. paſs. a κλύζω, eluo.

Κέκλυτε, audite, Poet. reduplicat. pro κλῦ-τε, 2. plur. præſ. imperat. κλῦθι, verbi κλύμι, ſeu κλύω, audio.

Κέκλωσται, fato deſtinatus ſum, perf. paſs. verbi κλώθω, neo. f. σω.

Κεκμηκὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, defeſſus. perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κέκμηκα, defeci, feſſus ſum, perf. act. a κάμνω, laboro. vide κεκμηκὼς.

Κεκμηῶτι, laſſo, Poet. metri gratia pro κεκμηότι, dat. ſing. Jon. perf. part. κεκ-μηκὼς, & ſublato κ, Jonic. κεκμηὼς, ότος, ὁ, verbi κάμνω, laboro.

Κέκναισται, excitatus ſum, perf. paſs. verbi κναίω, idem, quod κνάω, ſcindo.

Κεκοίμηται, 3. ſingul. perf. paſs. verbi κοιμάω, ſopio. fut. ήσω. perf. act. κε-κοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paſs. verbi κολάζω, punio. f. άσω. perf. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. paſs. verbi κόπτω, ſcin-do. fut. ψω. præt. κέκοφα. præt. med. κέκοπα.

Κέκονα, occidi, Poet. pro ἔκτονα, præt. med. ſublato primum τ, & præpoſito κ, a κτείνω, occido. fut. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκονα, & κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus, perf. part. paſs. a κονιάω, dealbo. fut. άσω. a κονία, ας, ἡ, calx. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Κεκονιμένος, pulverulentus. Att. pro κε-κονισμένος, perf. part. paſs. a κονίζω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκονισμένος, per ſync. pro κεκονιαμένος. quod vide. vel κεκονιμένος.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπά-ζω, quieſco. quod vide.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κο-πιάω, laboro. fut. άσω. Thema κόπ-τω, ſcindo.

Κεκοπὼς, perf. part. med. verbi κόπτω, tundo, ſcindo. f. ψω. p. κέκοφα.

Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. a κορέννυ-μι, ſatio. f. κορέσω. Th. κορέω, i-dem.

Κεκορημένος, ſatiatus, perf. part. paſſ. a κορέω, ſatio. fut. έσω, & ήσω. p. κε-κόρηκα.

Κεκορηὼς, Jonic. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejuſdem verbi.

Κεκορυθμένος, galea armatus, per ſyncop. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθέω. Thema κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eodem them.

Κεκοτηότα, iratum, acc. ſing. perf. part. act. Jon. verbi κοτέω, iraſcor. f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτη-κὼς, ότος, & Jon. κεκοτηὼς. Th. κό-τος, ου, ὁ, ſimultas, ira vetus.

Κεκόφθαι, ſciſſum eſſe, perf. inf. paſs. a κόπτω, ſcindo. fut. ψω. perf. paſs. κέκομμαι.

Κεκράανται, abſoluti fuerant, Poet. & Jon. pro ἐκκέκραντο, 3 plur. pluſq. perf. paſs. verbi κραίνω, efficio. f. ανῶ. p. κέκρακα. perf. paſs. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

Κεκράγω, clamo, quod formant a κέκρα-γα, p. m. verbi κράζω.

Κεκράασται, miſcui, per ſyncop. pro κεκέρα-κα, perf. act. verbi κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω, & per ſyncop. κρασω. perf. paſs. κέκραμαι. perf. part. paſs. κεκρα-μένος. a. 1. part. κραθεὶς.

Κεκραξόμαι, mox clamabo, paulo poſt fut. verbi κράζω, clamo. f. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Jonic. pro κεκραγυῖαί εἰσι, 3 plur. perf. paſs. ejuſdem verbi.

Κέκραχθι, clamato, per ſyncop. pro κε-κράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι. idem quod κράζω, clamo. Alii pro κέ-κραχε, dici volunt.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. med. verbi κράζω, clamo.

Κέκρηπτο, Jon. pro ἐκέκραπτο. 3. ſingul. pluſq. perf. verbi κεράω, miſceo. fut. κερά-σω, & per ſyncop. κράσω. p. κέκρακα.

Κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. perf. part. med. a κρίζω, ſtrido. f. ξω. p. m. κέκριγα. hinc κεκριγυῖαι, p. m. part. f. g. & in a. 2. act. ἔκριγον, pro ἔκριγον.

Κεκριμένον, diverſam, acc. ſing. perf. part. paſs. a κρίνω, ſecerno, fut. νῶ. p. κέ-κρικα.

Κέκριται, judicatum eſt, 3. ſingul. perf. paſs. ejuſdem verbi.

Κεκροπαμμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. paſs. verbi κροτέω, pulſo. f. ήσω. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Κέκροψ, οπος, ὁ, impoſtor, aut ſimia. Et per Metatheſin eſt a κέρκωψ.

Κέκρυβα, præt. med. verbi κρύπτω, occul-to. fut. ψω. præt. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. paſs. ejuſdem verbi.

Κεκρύφαλος, reticulum, quo mulieres crines compeſcunt, aut ſimile quid, a κρύπτω, cujus præt. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, latent, Jon. pro κεκρυμμέ-νοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi κρύ-πτω, abſcondo.

Κέκτημαι, poſſedi, perf. paſs. κεκτῆσθαι, perf. inf. κεκτημένος, perf. part. paſs. a κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι. a. 1. med. ἐκτησάμην.

Κεκτημένος, id eſt, κύριος, dominus, ut qui poſſideat ſervum, perf. part. paſs. a κτάομαι, poſſideo.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Jon. & Poet. reduplic. pro κύ-θωσι, 3. plur. a. 2. ſub. verbi κεύθω, occulto. f. εύσω.

Κελαδεῖν, Poet. pro ὑμνεῖν, celebrare, car-minibus cantare. Thema κέλαδος, quod vide. κελαδεῖσθαι, idem ac τὸ κε-λαδεῖν, Att.

Κελαδεινός, ἡ, όν, obſtreperus, tumultuo-ſus. Hinc κελαδέω, ſtrepo. f. ήσω. Th. κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Κελαδέοις, gen. Jon. pro κελάδῃς, a κέλα-δος, quod vide.

Κελαδεινὸς, ῆ, ὁ, canorus, clarus, Poet. pro κελαδεινός, quod vide. Hinc κελα-δεινῆι, Dor. pro κελαδεινῇ.

Κελαδέουσι, reſonant, Dor. pro κελαδέ-ουσι, 3. plur. præſ. act. vide κελαδεινός.

Κελαδήτης, ητος, ὁ, decantatrix, cele-bratrix. Th. κέλαδος.

ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, clamor. quaſi a καλέω, vel κέλω ἀ-δῶ, valde vel abunde hortor. quod non fit ſine ſtrepitu quodam. Hinc κε-λαδέω, ſtrepo.

Κελάδων, οντος, ὁ, Poet. idem ac κελα-δέων, præſ. part. a κελαδέω, ſtrepo. Th. κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Κελαινεγχὴς, ές, ὁ, ἡ, qui nigram, ac funeſtam haſtam habet. Epith. Martis, qui propter cædes, quas facit, homi-nes atratos incedere cogit. Ex κέλαινος, niger, idem quod μέλας, & ἔγχος, εος, τὸ, haſta.

Κελαινεφὲς, nubium offuſcatori, dat. ſing. a κελαινεφής, ές, ος, ὁ, ἡ, & τὸ κελαινε-φὲς, ex κελαινὸς, niger, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, nubes.

Κελαινεφὴς, ές, ος, ὁ, ἡ, vide κελαινεφὲς.

Κελαινῇ, nigræ, dat. ſing. f. g. a κελαινὸς, ἡ, όν. q. a μελαινὸς, ἡ, όν. vel a κε-λὸς, niger. Th. μέλας, niger.

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum, vel corpus habet, Vel formidabilem aſpectum. Ex κελαινὸς, ſeu μέλας, ni-ger, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, vi-deo.

ΚΕΛΑΡΥΖΩ, cum ſtrepitu fluo. fut. σω. p. κα. q. a κέλαδος, ſtrepitus, & ῥύω, ſeu ῥέω, fluo. an a καλῶ, & ῥέω; hinc κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitatio.

Κελαρύσδω, Dor. pro κελαρύζειν, mur-murare. vide κελαρύζω.

Κέλεαι, jubes, Jon. pro κέλῃ, 2. ſing. præſ. κέλομαι, hortor. f. κελήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα, pocu-lum. an a χέειν λοιβὰν, id eſt libamen fundere? aut quod initio e cortice fie-ret, qui κέλυφος.

Κέλεσθε, jubete, 2. plur. præſ. imperat. verbi κέλομαι.

ΚΕΛΕΩΣ, ῶ, ὁ, avis perniciſſima. gal-gulus. q. a κέλλω, celeriter curro.

Κέλευθα, in plur. pro κέλευθοι, viæ, per Metaplaſ. Th. κέλευθος, ου, ἡ, via, Poet.

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via. q. ab ἐλεύθω, venio, eo.

Κέλεύ, pro κέλευε, jube, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. Jon. verbi κε-λεύω, quod vide.

Κέλευσε, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi ejuſ-dem.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, celeuſma, clamor hor-tatorius nautarum. ab eodem them.

Κελευσμοσυνὴ, ἡ, mandatum. Thema κέ-λω, jubeo.

Κελευπάω, Poet. pro κελευσιάω, idem quod κελεύω, quod vide.

Κελεύω, jubeo, hortor. f. εύσω. perf. κε-κέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, άτω. a. 1. part. act. κελεύσας, αντος, ὁ. Th. κέλω, hortor.

ΚΕΛΗΣ, ητος, ὁ, equus deſultorius, hinc κελητίζω, tali equo vehor. Eſt & navis minoris genus, celocem vocant, a κέλλω, quod ſit velox.

Κελήσατο, Jon. pro ἐκελήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κελέομαι, idem quod κέ-λω, jubeo.

Κελήσομαι, ῇ, εται, fut. 1. med. verbi κέλομαι, ſeu κέλω, jubeo, hortor.

Κελοίμιλλ, hortarer, præſ. opt. κελόμιλλ, imperf. Jonic. pro ἐκελόμιλλ, a κέλομαι, hortor.

ΚΕΛΛΩ, f. σω, appello, pervenio ad portum. a. 1. ἔκελσα, AEol. ut quir-dam volunt pro ἔκελλα. ſic in a. 1. inf. AEol. κέλσαι, pro κεῖλαι. q. a χέω, eo.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. plur. imperf. 2 κέλομαι, hortor, jubeo.

Κελὸς, niger. q. a κέω, uro. aliter a μέ-λας.

Κέλσαι, appuliſſe. a. 1. inf. activ. verbi κέλλω. quod vide.

Κελύφη, τὸ, nom. plur. a κέλυφος, ος, τὸ, pu-

REAL ACADEMIA DE LA HISTORIA

τὸ, putamen, cortex. a κηλύπτω, tego. quia tegit lignum arboris.

ΚΕΛΩ, seu κέλομαι, jubeo, hortor. q. a κηλῶ, voco. Hinc κελάδω, jubeo. κέλευσμα, ατος, τὸ, clamor adhortatorius nautarum, mandatum.

Κεμάς, άδος, ἡ, hinnulus cervi. q. ἀπὸ τῆ νεμεσᾶσθαι, quod adhuc in spelunca dormiat.

ΚΕΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, incurva securis ad naves fabricandas. quasi a κέειν, secare.

Κενεαυχής, έος, ὁ, ἡ, vana glorians. a κενὸς, vacuus, & αὐχέω, glorior.

Κενεὸν, Poet. pro κενὸν, acc. sing. f. g. a κενὸς, quod vide.

Κενεὸς, Poet. & Doric. idem quod κενὸς, inanis. κενεὰ πνεῖν, inania spirare: id est, inanem, & gloria vacuam vitam degere.

Κενεόφρονι, dat. sing. a κενεόφρων, ονος, ὁ, stultus. a κενὸς, inanis, & φρὴν, mens.

Κενεῶνα, acc. singul. a κενεὼν, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενὸς, vacuus.

Κενεώτερον, vanius, comparat. a κενὸς, vanus.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria. Hinc κενόδοξος, ε, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ex κενὸς, inanis, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

ΚΕΝΟΣ, ἡ, ὸν, vacuus, inanis. quasi ab ἐνέω. Nam & alias κ, otiose præponitur, ut in καρπάλιμος, &c. Hinc κενόω, vacuo, exinanio. κενότης, ἡ, vanitas. Sic εἰς κενὸν, frustra, in vanum.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, ἡ, mens.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus. a κενὸς, vanus, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Κενόω, ῶ, exinanio. f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. aor. 1. pass. ἐκενώθην, ης, ἡ. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῆς, ῆ. Th. κενὸς, inanis.

Κένσαι, stimula, per syncop. pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic & κέντσαι, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντισαι poni, a. 1. imperat. med. a κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii a κέντω, formant. fut. κέντσω. a. 1. ἔκεντσα, idem quod κεντέω.

Κέντασε, Dor. & Jon. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, pungo. f. ήσω.

Κένταυροι, οἱ, Centauri. ex κεντέω, pungo, & ταῦρος, Latine taurus.

ΚΕΝΤΕΩ, pungo, stimulo. f. ήσω. p. κεκέντηκα. q. a κέω, findo, & ἔντος, intus. Pungere est intrare. Dicitur & κεντόω. Hinc κέντρον, ε, τὸ, stimulus. κέντρων, ωνος, ὁ, cento.

Κεντῆρες, οἱ, stimulatores. a κέντωρ, ορος, ὁ. Th. κεντέω, pungo.

Κεντρωτικέας, acc. plur. a κεντρωτικὴς, ές, ὁ, ἡ, stimulis agitatus. ex κέντρον, ε, τὸ, stimulus, quod a κεντέω, pungo, & ἴκω, cedo.

Κέντρον, ε, τὸ, stimulus, calcar. a κέντω, seu κεντέω, pungo.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. a centum dicta.

Κεντῶν, pungens, præs. part. act. a κεντέω, quod vide.

Κέονται, jacent, Jon. vel Poet. pro κεῖνται, 3. plur. præs. Sic κέοντο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plural. imperf. Sic κέοιτο, 3. sing. opt. q. a κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

ΚΕΜΦΟΣ, ε, ὁ, avis quædam marina levissima; item homo levis, stolidus. q. a κῆφος, levis. κεπφόω, elevo, decipio.

Κερκεσσιν, cornibus, dat. plur. Jon. pro κέρασι, a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραία, ας, ἡ, cornu. antenna; item virgula inflexa: tum punctulum supra literam. κεραῖαι, etiam sunt apices eminentes in aliqua re. Them. κέρας, cornu.

Κεραΐζεσον, scindebant, 2. dual. imperf. Jon. a κεραΐζω, cornibus dissipo. Th. κέρας.

Κέραιρε, misce, præs. imperat. verbi κεραίρω, idem quod κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Κεραμεῖ, dat. singul. a κεραμεὺς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, ars figuli, figlina. Th. κέραμος, ε, ὁ, quod vide.

Κεραμεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, figulus. κεράμεος, & Jonic. νίος, figulinus. Thema κέραμος, quod vide.

Κεραμήϊος, Jonic. pro κεραμέος, in κεραμεὺς.

Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, e. κεράμιον, ε, τὸ, amphora, urceus fictilis. ab eodem them.

ΚΕΡΑΜΟΣ, ε, ὁ, terra figularis. testa, tegula. vas fictile, vel aliud. crater lapideus. quasi a κέω, uro, & ἔρα, terra. Vas terreum, sive fictile in furno coquitur, & quasi uritur. Hinc κεράμιον, ε, τὸ, vas fictile. κεραμὶς, ίδος, ἡ, tegula. κεραμεὺς, έος, ὁ, figulus. κεραμεῖον, ε, τὸ, figuli officina. κεραμόω, fingo.

Κεράμῳ, dat. singul. a κέραμος, quod vide.

ΚΕΡΑΝΝΥΜΙ, seu κερλανύω, & κεράω, misceo, fut. άσω. præs. part. κερανὺς, ύντος. p. κεκέρακα. aor. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. activ. κέρασον, άτω. perf. passiv. κεκέρασμαι. Varinus dici vult a κέρας, quia veteres ante usum poculorum, e cornibus bibebant. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura. κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. κιρνάω, Poetic. misceo. ἀκέραιος, ε, ὁ, ἡ, sincerus, purus. σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. ἄκρασία, ας, ἡ, intemperies. ἄκρατος, ε, ὁ, ἡ, purus, impermixtus. δύκρασία, ας, ἡ, bona temperies.

Κερκοὶ, cornutæ, nom. plur. a κεραὸς, ῦ, ὁ, ἡ, hoc a κέρας, cornu.

ΚΕΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu. quasi a κύρα, cujus est ornamentum. Hinc κεραπόδης, ες, ὁ, ἡ, cornutus. κεράτινος, ε, ὁ, corneus, ex cornu factus. κερατίνη, ης, ἡ, buccina. κεράτιον, ε, τὸ, corniculum; item siliqua. βύκερως, ω, καὶ ωτος, ὁ, ἡ, bubulis cornibus præditus. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unum cornu habens.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ε, ὁ, Cerasus arbor, a Cerasunte urbe. τὰ κεράσια, fructus cerasi. Forte a κήρ, κῆρος, quod cerasi fructus cordis specie, & colore in pomariis nostris visantur: quæ Anglice dicuntur Heartcherries.

Κεράσω, miscebo, & per sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, misceo.

Κεράτιον, ε, τὸ, siliqua. a κέρας, quia est corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, siliquæ, seu folliculi fabarum, &c.

Κερατπέμψω, Att. pro κεραπίσομαι, 1. pl. fut. 1. act. verbi κεραπίζω, cornu peto. Th. κέρας, cornu.

Κερατῶν, gen. pl. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κερκιωσόβλητος, ε, ὁ, fulmine ictus. a κερκιωσὸς, ὸ, ὁ, fulmen, & βλητὸς, quod a βάλλω, jacio.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, ὸ, ὁ, fulmen. q. a κείρειν καὶ αὔειν, quia scindit, & urit: nec est fulmen sine fulgore. hinc κερκιωσὸς, fulmino. τερπικέραυνος, ε, ὁ, fulmine gaudens.

Κερκιωσθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κερκιωσὸς, fulmine percutio. Th. κερκιωσὸς, quod vide.

Κέρβερος, ε, ὁ, Cerberus.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio. præs. part. κερδαίνων, οντος, ὁ. f. κερδανῶ, & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. aor. 1. ind. pass. ἐκερδήθη, ης, ἡ. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. f. 1. sub. pass. κερδηθήσωμαι, ῆς, ῆται, 1. Pet. 3. 1. Th. κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Κερδαλέη, ἡ, ἡ, vulpina pellis. Sed κερδαλέος, ε, ὁ, lucrosus, utilis. Them. κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, vulpina mente præditus. quod a κερδαλέος, ε, ὁ, astutus. Th. κέρδος, ους, τὸ, astutia. Vel a κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, & λέων, leo, & φρὴν, ἡ, mens.

Κερδαλεώτερον, quæstuosius, utilius, compar. a κερδαλέος, ε, ὁ, lucrosus. Th. κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Κερδανέομεν, Jon. pro κερδανοῦμεν, quæstum faciemus, 1. plur. fut. verbi κερδαίνω, lucror. fut. κερδανῶ. ab eodem them.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. κερδήσω, 2. sing. f. 1. med. verbi κερδαίνω, lucror.

Κέρδιον, utilius. & in m. g. κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, quæstuosus, utilis, utilior. superlat. κέρδιστος, utilissimus. Thema κέρδος, τὸ, lucrum.

ΚΕΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum. q. κέαρ ἡδύ, cor oblectat. Hinc Lat. Cerdo, is scil. qui ex illiberali aliqua arte lucellum quæritat. Hinc κερδαλέος, ε, ὁ, lucrosus, quæstuosus. κερδαίνω, lucror, quæstum facio. αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, turpi lucro deditus.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes. a κέρδος, ους, τὸ, astutia, lucrum.

Κέρεα, Jonic. pro κίρνα, cornua. Sic κέρεος, Jonic. pro κέρατος, genit. a κέρας, cornu.

Κερθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a κείρω, tondeo. f. ερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκὶς, ἡ, nomen mul.

ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, radius textorius. vel tela; quia ad pulsandum idonea. q. a κέρκω, pulso. quia, dum tela fit, pulsatur, κατὰ δᾶται. & aliquid caudæ simile.

Κερκοπίθηκος, simia caudata, πίθηκος κέρκον ἔχων. cluna simia, a clunibus tritis sic dicta.

ΚΕΡΚΟΣ, ε, ἡ, cauda; item membrum virile. q. a κέρκω, pulso. sæpe enim agitatur, & quasi pulsatur. Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus; item astutus.

Κερκυραῖος, ε, ὁ, Corcyræus.

Κέρκυρος, ε, ὁ, genus navigii brevioris, q. d. caudata navis.

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, facie caudatus, versutus. quod velut in facie caudam habeat, qua blandiatur aliis, & eos inesset. Κέρκωπας enim improbos homines fuisse ajunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρμα, ατος, τὸ, segmentum æris, numulus. a κείρω, seco. inde κερματιστὴς, ὸ, ὁ, numularius, collybista.

Κέρνος, vas fictile, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant; quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος dici potuit a κερανύω, quod varia in eo miscerentur.

Κερόεσσα, ης, ἡ, cornigera. ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κεροῶντο, miscebant, Jon. & Poetic. pro ἐκεράοντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Κέρσαι, totondisse, aor. 1. inf. Æol. a κείρω, tondeo. fut. κερῶ, & Æolic. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἔκερσε. vide κέρσαι.

Κέρτομα, convitia, nom. plur. n. g. a κέρτομος, mordax, cavillatorius. Hinc κερτομέω, convitior. ex κείρω, tondeo. vel potius a κέαρ, cor, & τέμνω, scindo. p. m. τέτμημα.

Κερτομίοισι, dat. plural. Jon. a κερτόμιος, cor scindens, maledicentia. ab iisdem them.

Κέρχνος, Jon. milium. vide κέγχρος.

Κερχνὸς, ἡ, ὸν, durus, asper. q. a κέρχω, exaspero.

ΚΕΡΧΩ, exaspero. κέρχνος, ε, ὁ, asperitas gutturis, item milium. κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio.

Κερῶ, tondebo, fut. verbi κείρω, unde inf. Poetic. κερέειν, pro κερεῖν. vide κέρσαι.

Κέσκετο, Jon. & Poet. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. a κεσκομαι, pro κειμαι, jaceo.

Κεστός, ὔ, ὁ, acu pictus, a κεντέω, pungo.

ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, est genus teli militaris, fudis. quasi a κέω, uro. Sunt qui exponant malleum. Et tum q. a κέω, findo. Mallei opera, & usu findimus ligna.

Κεστρός, mugil. quod teli modo intret adulteros. q. a κέστρα, Juvenal. Satyr. x.

ΚΕΣΤΡΟΝ, τὸ, herba quædam, betonica. q. & ψυχόστροφον.

Κεστρωτόν, lignum grave, acuminatum, sine ferro, & cuspide. an a κέω, uro?

Κάθθε, præf. imperat. κάθθει, 3. singul. præs. a κάθθω, occulto.

Κάθθεα, acc. plur. κάθθεσι, dat. plur. a κάθθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale. ab eodem them.

Κάθθης, 2. sing. præs. sub. a κάθθω, occulto.

Κάθθμασι, latebris, dat. plur. a κάθθμα, ατος, τὸ, ejusdem them.

Κάθθμων, ωνος, ὁ, locus, qui occultat. latibulum, latebra. Th. κάθθω.

ΚΕΥΘΩ, occulto, abscondo. fut. σω. p. κέκαυκα. q. a κέω, jaceo. hinc κάθμος, ὔ, ὁ, latebra, latibulum. κάθος, εος, τὸ, idem.

Κεφαλαιον, ὔ, τὸ, caput, hoc est, pars libri; item summa pecuniæ. Thema κεφαλή, caput.

Κεφαλαιόω, ῶ, summatim repeto. item caput ferio, vulnero. f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα. hinc κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, summa. ab eodem them.

ΚΕΦΑΛΗ, ῆς, ἡ, caput. genit. plur. Jon. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῆσι. q. κεφαή, quod ἐν αὐτῇ κεῖται τὰ φάη, lumina, sive oculi: est enim caput quasi corporis specula, oculi speculatores. Hinc κεφάλαιον, ὔ, τὸ, caput, capitulum. κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, summarius, capitalis. κεφαλαιώδως, summatim. κεφαλαιόω, ώσω, summatim attingo, in summas redigo. ἀνακεφαλαιόω, summatim repeto. ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio. περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. ἀκέφαλος, ὔ, ὁ, ἡ, sine capite, sine principio, imperfectus. βουκέφαλος, ὔ, ὁ, equus Alexandri Magni.

Κεφαλίς, ίδος, idem quod εἵλημα, ατος, τὸ, volumen. ab eodem them.

Κεφάλῳ, dativ. sing. a Κέφαλος, ὔ, ὁ, nomen viri.

Κέχαδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, hio, capax sum. fut. 2. χαδῶ. a. 2. ἔχαδον.

Κεχάδοντο, Jon. diplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. plur. a. 2. ejusdem verbi.

Κεχαδότα, hiantem, capientem, accus. singul. præt. med. Poet. pleonasm. a κέχαδα, præt. med. pro κέχαδα. Sic p. m. part. κεχανῶς, pro κεχαδώς, verbi χάζω.

Κέχαρα, gavisus sum, præt. med. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ὔ, ὁ, infensus, perf. part. pass. a χαράσσω, sculpo. f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, gavisus sum, perf. activ. a χαίρω, fut. χαρῶ, fit præsens χαρέω. f. ήσω. perf. pass. κεχαρημένος, lætus. q. a χαρέω.

Κεχαρηότα, gavisum, q. a χαρέω. f. ήσω. p. κεχάρηκα, fit part. κεχαρηκώς, & per crasin Jon. κεχαρηώς, ότος, ὁ, refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Jon. diplasiasm. pro χαρήσειν, fut. 1. inf. act. verbi χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρητο, lætatus erat, 3. sing. plusq. perf. Jon. ab ἐκεχαρήμην, σο, ητο, verbi χαρέω, pro χαίρω.

Κεχαρισμένος, perf. part. passiv. hinc κεχαρισμένως, charissime, vocat. sing. a χαρίζομαι, gratificor. fut. ίσομαι. perf. passiv. κεχάρισμαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχάρῃσαι, 3. sing. perf. pass. vide κεχαρισμένος.

Κεχαροίατο, gavisi fuissent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jonic. pro χαροιντο. Tum Poetæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipue tribuunt, & formant Jones 3. pl. a 3. sing. ante το, vel ται, α, inserentes. Estque a χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχεύαται, fluctuant, 3. pl. perf. pass. verbi χεύω, fluctibus agito, jacto. fut. ανῶ. perf. κεχεύκα. perf. pass. κεχεύαμμαι, νται, νται.

Κεχηνα, hiavi, præt. med. ind. hinc part. κεχηνώς, verbi χαίνω, hisco.

Κέχλαδα, præt. med. verbi χλάζω, sibilo. a. 2. ἔχλαδον.

Κεχλαδών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. a χλάζω, sibilo. fut. σω. a. 2. ἔχλαδον, καὶ, ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίακα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, tepefacio. f. ανῶ.

Κεχλιδώς, deliciis abundans, perf. part. med. verbi χλιδάω, luxui deditus sum. Th. χλίω, deliciis frango.

Κεχολωμένος, iratus, perf. part. vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, mox succensebis, Jon. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulo post fut. verbi χολόω.

Κεχολώσεται, mox succensebit, 3. singul. paulo post fut. verbi χολόω, irascor. f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum esse, perf. inf. pass. ejusdem verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus sum, perf. ind. pass. κεχρημένος, perf. part. ab oraculo prædictus. egens. verbi χράομαι, ώμαι, f. χρήσομαι, utor. Thema χράω, commodo.

Κεχρημφισμένος, η, ον, divinitus promissus, perf. part. pass. a χρημτίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo. f. ίσω. a. 1. ἐχρημφίσα, ας, ε, nominatus fui. a. 1. inf. act. χρημτίσαι. perf. pass. κεχρημφίσμαι, σαι, σται. a. 1. ind. pass. ἐχρημτίσθην, ης, η. a. 1. part. χρημφισθείς, έντος, ὁ. Th. χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium.

Κεχρήσεται, 3. sing. paulo post fut. a χρήζω, indigeo. f. σω. perf. pass. κέχρησμαι, σαι. Th. χρέα, indigentia.

Κέχρησθε, 2. plural. perf. passiv. verbi ejusdem, & them.

Κέχρισμαι, perf. passiv. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυμαι, & κέχυται, confusi sunt, 3. plur. perf. pass. κέχυτο, Jon. pro ἐκέχυντο, 3. plur. pluscq. perf. pass. κεχυμένος, effusus, perf. part. a χυέω, vel χύω, fundo. Th. χεω, idem.

Κέχυτ', pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. κεχυται, 3. singul. perf. ejusdem verbi.

Κεχωρήκεσαν, cesserant, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. activ. verbi χωρέω, cedo, eo. fut. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, sejuncti sunt, Jonic. pro κεχωρισμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. a κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, separo. Th. χωρίς, seorsum.

Κεχωρισμένος, η, ον, separatus, distans, perf. part. pass. ab eodem verbo, & them.

ΚΕΩ, & per epenth. κάω, findo, jacere cupio, cubo. unde & κεῖμαι. Est & κέω, uro. vide κάω.

Κ Η.

Κῆ, Jon. pro πῆ, quo?

Κῆαι, accendisse, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. med. κήας, a. 1. part. activ. κήαμενος, a. 1. part. med. ejusdem verbi.

ΚΗΒΟΣ, ὔ, ὁ, animal e simiarum genere.

Κήγω, ut & κήγών, Dor. pro κἠγώ.

Κηδάρ, locus in Arabia deserta, ubi Cedar Ismaelis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi κήδω. Sic & κήδε, pro κήδεα, nom. plur. a κῆδος.

Κήδω, lædit, 3. sing. præs. act. a κήλω, ango. præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεμόνας, acc. pl. a κηδεμών, όνος, ὁ, curator, sollicitus. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. κήδομαι, curam gero. κήδεσθε, pro ἐκήδεσθε, 3. sing. imperf. ejusdem verbi, & them.

Κήδεσι, dativ. plural. a κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστής, & κηδιστής, qui curam alicujus gerit, affinis. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδόω, funero. & idem quod κηδέω.

Κηδέω, curo, curam gero. f. έσω, & ήσω, q. a κέω, uro. quia ardentem curam significat, qualem propinqui de se mutuo habent. Th. κῆδος.

Κήδιος, ὔ, ὁ, familiarissimus, quem ex amore singulariter curamus. superlat. a κῆδος.

Κηδομένη, curans, præs. part. f. g. a κήδομαι, curam gero. ab eodem them.

ΚΗΔΟΣ, εος, τὸ, cura, sollicitudo. quasi κῆρ ἔδος, cor edit. hinc κηδέω, curo, curam gero. κήδομαι, idem. κηδόλος, ὔ, ὁ, sollicitus, anxius. ἀκηδής, ές, ὁ, ἡ, nullam curam gerens. ἐπικήδειον, carmen funebre.

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo. inde κηδωνῶν, affligens, præs. part. ab eodem them.

Κήδωκ', & dedit, pro κῆ ἔδωκε.

ΚΗΘΙΟΝ, & κηθάριον, ὔ, τὸ, vasculum, in quod suffragia, seu sortes conjiciebantur. Jon. pro κήπιον, a χείθαι. sic κιθών, Herodot. pro χιτών, &c. Est ergo a χῶ, capio. aut κάθω, quia occulit sortes, donec palam educantur. nisi a κωθέω.

Κῆν', Dor. pro κἠν.

Κήνα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro κἠ εἰ κε μὴ ἀποθάνω, etsi non moriar.

Κήνιε, Poet. anadiplasiasmo pro κένιε, & hoc pro ἔκνιε, verbi κίω, vel κίνω. a. 2. ἔκνιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. a κνίω, salio. Th. κίω, eo, vado.

Κνίς, ἡ, nidor, in altum velut saliens. Est & κνίς, galla, quia e quercu subito κνίει, id est, prodit.

Κνίω, salio. a κίω, eo.

Κῆλα, nom. plur. a κῆλον, ὔ, τὸ, telum, Jon. pro κᾶλον, lignum.

Κηλάς, hiberna dies, nubes, capra, vulpes. q. a κηλεῖν, mulcere, decipere.

Κηλας, arbor ex iis, quæ tardissime suos fructus perficiunt: ut Juniperus, Ilex, &c. an ergo a κηλάς, quatenus dies hiberna? κηλάδρα, arbores quædam agrestes; item vasa pastoralia.

Κήλε, & κήλα, urens, splendens. q. a καίω, uro.

ΚΗΛΕΩ, mulceo, decipio. f. ήσω. Sed κηλέω, dat. sing. a κήλεος, ὔ, ὁ, calidus. Th. καίω, uro.

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, tumor scroti, ramex, q. a κῆλον, seu κᾶλον, lignum. quia durus, & quasi lignosus. aut a χαλάω, est enim κήλης κεχαλασμένος τοῦ ἐντός.

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, q. a καίω, ut sit quasi ustione factum.

Κῆλον, ὔ, τὸ, jaculum e ligno, Jon. pro κᾶλον. Sed κήλον, siccum. a κέω, uro.

Κηλόω, precor. Puto Poeticum esse pro κηλέω, ut sit Deum mulcere precibus.

Κηλω-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Κηλώνιον, τὸ, instrumentum, quo aqua e puteis hauritur.

Κήμαυτον, Dor. pro καὶ ἐμαυτὸν, & me ipsum.

Κήμέ, Dor. pro καὶ ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fræni genus, fiscella e viminibus plexa. Haud male a κάμπω, quia est flexilis. Varinus a κάμνω, quia sub fræno jumentum laborat.

Κήν, Dor. pro καὶ ὁν, sed κ' ἰὼ, pro κὶ ἰὼ.

Κῆνσ-ω, σω, ὁ, census, hoc est, æstimatio bonorum. vox originè Latin. a censeo.

ΚΗ'Ξ, vel κήϋξ, avis quædam, larus. Quidam κέφφον, exponunt.

Κήξαπίνης, Jon. & Dor. ex τὸ καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης.

Κήπε, Dor. pro κὶ εἰπε.

Κήπει, Dor. pro κὶ ἐπεὶ, & postquam.

Κήπειπα, Doric. pro κὶ ἔπειπα, & postea.

ΚΗ'ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus, pecten, pubes muliebris. q. a κάπω, spiro. hortus est locus perspirabilis, διαπνεόμενον. Est & tonsuræ species. Hinc κηπαρὸς, ὁ, hortulanus. κηπουρέω, hortum colo. ex ἔργον, ου, ὁ, custos, & κῆπος, hortus. Est & κῆπος, animal simile simiæ.

Κηπαρὸς, vide in κῆπος, hortus.

ΚΗ'Ρ, ῥός, ἡ, fors, fatum, mors fatalis. Posset referri ad κεάω, seco. Alii a κείρω, depopulor. Sors omnia versat. Hinc ἀκήρατος, & ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis, incorruptus.

Κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, cor.

Κῆρα, acc. sing. a κῆρας, acc. plur. a κήρ, fors.

Κηρεία, ας, ἡ, fascia. quæ & κειρία, & κερεία. a κήρ, mors.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, fatis agitatus, vel advectus. a φορέω, agito, fero, & κήρ, ἡ, fors.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. a κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κηριβερέων, gen. plur. a κηριβερὴς, έος, ὁ, ἡ, morti obnoxius. q. d. fato nutritus. a κήρ, fatum, & βρέφω, alo.

Κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, cera ligatus, & compactus. ex κηρὸς, cera, & δέω, ligo.

Κηροδομῆσαν, acc. sing. part. præs. f. g. a κηροδομέω, cellas cereas struo. quod ex κηρὸς, οῦ, ὁ, cera, & δομέω. Them. δέμω, struo.

Κηρόθι, ex corde, adverb. a κέαρ, contract. κῆρ, cor.

ΚΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cera, quia καίομένῳ ἐοικὼς, ustulata fluit. Hinc κηρόω, cera obduco. κηρωτὸς, ὁ, ὁ, ceratus. κήρινος, ου, ὁ, cereus. κήριον, ου, τὸ, favus. Est & κηρὸς, mollis, flexilis, μιμηλός.

ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, ων, τὰ, folliculi fabarum. q. a κείρω, quia resecantur.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, prædicatio. Them. κήρυξ, præco.

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Jon. a κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κηρύκειος, ου, ὁ, ad præconem pertinens. Them. κήρυξ. hinc κηρυκικὴ, ἡ, Jonic. pro κηρυκεία, ἡ, vel κηρύκιον, præconis munus.

Κήρυνθος, Cerunthus, nom. propr.

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, præco. q. a κραίζω, clamo. vel a γῆρυς, vox. Vel forte ab ἤρυξα, traxi, a. 1. (verbi ἐρύκω) id est evocavi, scil. e castris militem, vel etiam populum quemcumque ad audiendum, κ, præfixo. Hinc κηρύσσω, vel πω, prædico, promulgo. f. ξω, κηρυγμαι, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro. imperf. ἐκήρυσσον, εσ, ε. f. ύξω. p. κεκήρυχα. aor. 1. ἐκήρυξα. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἐκηρύχθην. aor. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῆ, ε. ται. Th. κήρυξ, præco.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κηρυχθῆναι, a. 1. inf. a κηρύσσω, quod vide.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρᾶ, a κηρὸς, ὁ, ἡ, cera.

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, cetus, balæna. q. a κεῖμαι, quia jacet, ut moles. κητεία, locus, ubi tales pisces capiebant, aut condiebant.

Κηπῶ, οῦς, ἡ, nomen mul.

Κηῦ, Dor. pro κὶ δὺ, & bene.

Κήϋνος, acc. sing. a κήϋξ, ϋκος, ὁ, nomen regis.

Κήφ', ὅπ, Dor. pro κὶ εἴφ' ὅπ, & εἰφ', pro εἶπε.

Κήφα, Dor. pro κὶ ἔφη. vel κὶ εἶπα.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. Petrus.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus. ex apum genere. dat. plur. κηφηνέσσι, pro κηφῆσι. An a κωέω, qui edit tantum? Est & vicinum κωφὸς, quod non tantum surdus, sed fatuus, & inefficax. inde κωφεύειν, est κακοεργεῖν, βλάπτειν.

Κῆφθα, Dor. Jon. & Æol. pro κὶ ἤφθη, & accensa est, a 1. pass. 3. sing. verbi ἅπτω, accendo, quod vide.

Κηριανίδι, dat. sing. a Κηριανὶς, ίδος, ἡ, Cephisis, lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, a πῆ, quo?

Κηώεις, & κηώης, bene olens, fragrans. a κηέω, quia odoris causa accenduntur.

K I

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, cui scoria immixta est. q. a κίβδης. Metaph. non sincerus. fucatus. superlat. κιβδηλότατος, quasi a κίβδης. ακίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, purus, sincerus.

Κίβδης, lutum, nempe metallorum scoria.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ιος, ἡ, pera, sacculus, ubi κεῖται βοῦς, ubi victus reconditur. Hinc & κίβος, arca.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi, quod ex illo fructu fieri cœptum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ἡ, arca, cista, capsa. q. a κίβος, arca, in qua κεῖται βοῦς, id est, pastus, seu nutrimentum. vide in κίβισις.

Κιγκλίζω, agito, Dor. pro κινέω. a κίγκλος, quod vide.

Κιγκλὶς, cancelli. vel foramen, per quod immittitur clavis. q. a κλείω, claudo.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, quæ & κιγκλὶς dicitur, ex eo, quia crebro caudam movet. Sic dici posset a κινῶ, & κλείς. hinc κιγκλίζω, 2. sing. imperf. Dor. pro σκιγκλίζες, movebaris. a κιγκλίζω.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, pileus regius. scribitur & κίτταρις.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes. aliter κίδαφος. q. a κίναδος, ὁ, & τὸ, vulpes: a κινεῖσθαι ἄδω, quod valde se moveret.

Κίε, Jonic. pro ἔκιε, imperf. vel aor. 2. verbi κίω, eo, accurro. per Metath. pro ἴκω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara. κίθαρις, ιος, ἡ, idem. lyra. q. a κιθεῖν, vel κινεῖν ἔρωτας, quod cieat amores. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista.

Κιθάριζεν, personabat, 3. sing. imperf. Jonic. verbi κιθαρίζω, cithara cano. f. ίσω. aor. 1. imperat. κίθαρισον. Th. κιθάρα.

Κίθαρις, idem quod κιθάρα, cithara. ΦΔ. τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quod ad amorem alliciat.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, Citharista. in plural. οἱ κιθαρισταί. κιθαριστὺς, ἡ, ars pulsandi citharam. ab eodem them.

Κίθαρος, ου, ὁ, piscis citharus, Apollini sacer. q. a κιθάρα.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, Citharœdus, ex κιθάρα, & ᾠδὸς, οῦ, ὁ, cantor. Th. ᾄδω, cano.

Κιθαρῳδέω, ad citharam cano. ex κιθάρα, & ᾄδω, cano.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro χιτὼν, ῶνος, quod vide.

ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, cici, plantæ nomen. Lat. ricinus.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus. q. a κυκᾶν, confundere, reduplicata prima syllaba.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ', vox noctuarum. κικκάβη, noctua. aliter κίκυμις.

Κικκὸς, οῦ, ὁ, gallus. videtur a sono ita dici. Vel a κίκκη, σωφροσύνη: est enim avis salacior, & in Venerem pronior.

Κικλήσκουσ', pro κικλήσκουσα, vocans, præs. part. f. g. a κικλήσκω, Poetic. pro καλέω, voco.

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ὁ, vires, robur. quasi a κίω, moveo, quia ὁ ἰσχυρὸς ἐν κινήσεως φαίνεται.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, a Cilice, filio Phœnicis.

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, Cilicia oriundus. κιλίκιον, ου, τὸ, vestis ex hircis Ciliciæ, illic villosioribus.

Κίλλα, ης, ἡ, nomen propr. regionis.

ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ligna, quibus defessi clypeos sustentabant. a κίλλος, & βάσις, asinina basis, quæ aliquid sustinet instar asini. vel a κῶλον, lignum.

ΚΙΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, asinus. apud Dores.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii, κιμβερικὸν, vestimenti pretiosi genus. an a Cimbria, aut Cimmerio oppido Asiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ, seu κίμβιξ, κος, ὁ, animalculum e vesparum, vel apum genere; item parcus, sordidus. q. a κύμβα βαιὸν, qui id etiam comparcit. Vel a κεῖμαι, & βαιὸν, qui tenuissimas quasque res stipat in cimelia.

ΚΙΜΩΛΙΑ, ας, ἡ, terra ex insula Cimole.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus, fœtor. quasi κυνῶν βρῶσις. κινάβρεω, oleo.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, & ου, ὁ, vulpes, apud Siculos astutus. quasi a κινεῖσθαι ἄδω. Est & κίνδαφος, vulpes, quid si a κύων? est enim vulpes canini generis.

Κινάμωμον, ου, τὸ, cinnamomum. vide κιννάμωμον.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, paxillus. q. a κινεῖν, quoniam mobilis.

Κίνδαξ, agilis, mobilis. a κινέω, moveo.

Κινδυνιάω, periclitor, fut. άσω, perf. κεκινδύνικα. Them. κίνδυνος, quod vide.

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum. q. κινῶ, & δέος, vel δύω, movet enim metum, & mergi facit. Vel quia κινεῖ τὰς ὀδύνας, dolores excitat. Hinc κινδυνιάω, periclitor. Κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculosus. ακίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, vacuus a periculis. ἐμφορίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui se in pericula præcipitat.

Κινείδω, moveatur, 3. sing. præs. imperat. pass. a κινέω, moveo.

Κινδὲ, Dor. & AEol. pro κινῦ, move, præs. imperat. pass. a κινέω.

ΚΙΝΕ'Ω, moveo. fut. ήσω. p. κεκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα. aor. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η. q. a κίω, eo. Motus primus, & evidentissimus est itio, seu loci mutatio. Hinc κίνησις, εως, ἡ, motus. κινητὸς, ὁ, ὁ, motor. ακίνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis.

Κινηθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. a κινέω, moveo.

Κινητμὸς, οῦ, ὁ, motus, Poet. pro κίνησις. Th. κινέω, moveo.

Κινήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ejusdem verbi.

Κινητὴρ γαῖης, quassator terræ. Periphrasis Neptuni.

Κινητικώτατα, plur. num. n. g. superl. grad. a κινητικὸς, ὁ, ὁ, movendi vi præditus. Th. κινέω.

ΚΙΝΝΑ, ης, ἡ, genus graminis in Cilicia. q. a κεῖν, urere.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari; item coloris genus, vulgo κόκκινον, rubia.

Videtur

Videtur dici a κινάβρα, ob fœdum odorem, quem exhalat, dum foditur.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, proplasma recens editum. convenit cum κώναβος.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum.

Κινύσης, gen. sing. f. g. præs. part. act. a κινέω, moveo. fut. ήσω. præs. part. κινέων, ουσα, ον.

Κινύρα, ας, ἡ, cithara. κινυρὸς, ὰ, ὸν, lamentabilis.

ΚΙΝΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, lugubri voce queror. q. κινῶν ἔρομαι, movens me scisitor, quid faciam, quo me vertam.

Κίον', pro κίονα, vide κίοσιν.

Κίοσιν, columnis, dat. plur. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. κίον' acc. sing. pro κίονα.

Κιόντας, euntes, nom. plur. part. præs. f. g. a κίω, eo. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰόντα, ab εἶμι, eo.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, Circe, nomen sagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circulus, locus in orbem rediens. Potest referri ad γυρὸς, curvus. Accipiter autem ex eo forte, quod volando circum facere videatur. nisi a κρίζειν. Est & species accipitrum.

Κίρνα, Jon. pro ἔκιρνα, 3. sing. imperf. verbi κίρνάω, misceo. Th. κεράννυμι, seu κεράω, idem.

Κίρνη, pro ἔκιρνη, 3. sing. imperf. a κίρνημι: quamquam nonnulli Doricum esse malint pro ἔκίρνα, verbi κίρνάω, misceo. Th. κεράννυμι.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. verbi κίρνάω.

Κίρ'ῥαθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, e Cirrha.

Κιρ'ῥὶς, species accipitris, & piscis. a κιρ'ῥὸω colore.

ΚΙΡ'Ρ'Ο'Σ, ᾰ, ὁ, fulvus, seu gilvus. q. a καίω, uro.

ΚΙΡΣΟ'Σ, ᾰ, ὁ, varix, cum vena a multo sanguine dilatatur. q. a κιῤῥῶ, colore. Et κερατὸς dicitur, & κελεβὸς.

ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno, frumentove nascitur. Referri posset ad κέω, seco, scindo. Hinc ἄκι, non corrosus a vermibus. Est & Κὶς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. durus.

ΚΙ'ΣΣΑ, & Att. κίττα, ης, ἡ, pica, avis garrula, gulosa, &c. Et sumitur pro fastidio ciborum, & appetitu absurdorum, & pro malacia. Varinus ducit a κίειν, & σάλος, quod cum vehementia ruat ad τὸ σωμα σάζειν. Vel a κὶς, vermis, oritur enim ex humore acri ventriculum vellicante. Hinc κισσάω, pica laboro, cupio, concipio.

Κίσηρις, εως, ἡ, pumex, lapis tanquam a verme perrosus. Thema κὶς, vermis. Vel a κέω, uro, & πείρω, arefacio.

ΚΙΣΣΟ'Σ, & Att. κίττος, ου, ὁ, hedera. q. a κίω, eo, quod in pariete late serpat. Vel a κέω, scindo, quia hedera arborea alias arbores scindit, & perdit. Hinc κισσήρης, hedera redimitus. q. a κισσὸς, & ἄρω, apto.

Κισσοφερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui capite gestat hederam. Ex κισσὸς, ου, ὁ, hedera.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Th. κισσός.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, cista, capsa. ex vimine proprie. q. a κεῖσθαι, quod ibi certæ res positæ sint.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, vel κίδος, fruticis genus. q. a κισσός.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, citria arbor, seu malus Medica. κίτριον μῆλον, pomum citrinum.

Κίττα, idem quod κίσσα, quod vide.

Κιττὸς, hedera, vide κισσός. Tum κιττὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um, Laconice. Puto a κίττα, quatenus appetitus. Quæ appetimus, bona sunt, aut videntur.

Κιττῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, a χιτὼν, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω. f. κήσω. a. 2. ἔκιχον, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχεῖη, deprehendet, 3. singul. præs. opt. a κίχημι, ut πιθεῖν, a πίθημι: unde & κιχεὶς. Sunt qui velint esse 3. singul. sub. sed tum ι, deberet subscribi. & κιχείω, Poetic. pro κιχέω, deprehendo.

Κιχείμψω, εῖτε, εῖεν, in plur. præs. opt. per syncop. Att. pro κιχείημψω, εἴητε, εἴησαν, verbi κίχημι, assequor. Th. κιχέω.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor, comprehendo. q. a χῶ, capio, & κίω, eo. fut. ήσω. p. ηκα. Hinc ἀκίχητος, ου, ὁ, ἡ, quem assequi, & comprehendere non possumus.

Κίχῃ, apprehendat, 3. sing. aor. 2. sub. a κιχάνω, vel κιχέω, assequor.

Κιχήμψαι, aor. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio. f. κιχήσω. aor. 2. ind. ἔκιχον. aor. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμψαι, & Ectasi Poet. κιχήμψαι.

Κιχήμψος, η, ον, assequutus, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, assequutus, a. 1. part. act. verbi κιχέω. hinc κιχήσατο, 3. sing. aor. 1. med. Jon. verbi κιχέω.

Κιχήσω, per syncop. & Jon. pro ἐκιχησάσω, 3. dual. a. 1. act. verbi ejusdem.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus, avis. Doric. κιχήλα.

Κιχλίζω, pinguibus κίχλαις, seu turdis vescor. hinc delicior, immoderate rideo. affine est κιχλάζω.

Κιχράω, & κίχρημι, commodo, utendum do. a χράω, idem.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel κιχώριον, intubum, cichorium. q. a κίειν, & χωρίον, quod per agros serpat.

ΚΙ'Ω, vado, eo. q. ab ἴω, quod ex ἔω, seu εἶμι.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, columna, columella. Varin. ducit a κίειν, ἧ ἀνιέναι εἰς ὕψος, quod sursum q. eat. Est κιὼν, vadens, præs. part. a κίω. vel potius a. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, eo.

Κ Λ.

Κλαγγεῦσι, Doric. & Æol. pro κλαγγοῦσι, 3. plur. præs. q. a κλαγγέω, ῶ. Th. κλάζω, clamo. f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ης, ἡ, clangor. a κλάζω, κλάγξω, sono, clango.

Κλάγγω, κλαγγάω, idem quod κλάζω, clango.

Κλάγξω, fut. 1. a κλάζω, clango. aor. 1. ἔκλαγξα.

Κλᾶδας, Dor. pro κλᾶδας.

Κλαδὶ, dat. sing. per Metaplasm. pro κλάδῳ. in nominat. κλάδος, ου, ὁ, ramus.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus tener. q. a κλάω, frango, quia facile frangitur.

Κλάειν, Attic. & Dor. pro κλαίειν, a κλαίω, ploro. f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. particip. præs. a κλάζω, quod vide.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, clango, de anseribus, gruibus, &c. a sono. fut. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, clangor. Dicitur & κλάζω, pro κλάω, frango. Et κλάζω, Doric. claudo, a κλαὶς, id est, κλὶς, clavis.

Κλαῖ', pro κλαῖε, Jonic. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. verbi κλαίω.

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Jon. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, ploro. f. κλαύσω. p. κέκλαυγα.

Κλαίοιεθα, Æol. paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusdem verbi.

Κλαίοντα, flentem, acc. sing. part. præs. κλαίων, ουσα, ον, verbi ejusdem.

Κλαίουσι, 3. plur. præs. ind. verbi κλαίω. præs. part. f. g. κλαίουσα.

Κλαὶς, ἰδος, ἡ, Dor. pro κλὶς, clavis. hinc Jon. κληὶς, unde Dor. κλαὶς.

Κλαῦσθον, ω, τὸ, Doric. & Æolic. pro κλεῖθρον, ου, τὸ, claustrum. Th. κλείω, claudo.

ΚΛΑΙ'Ω, lacrymor, ploro, fleo. imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυγα. q. a κλάω, frango. quia vox flentium subinde frangitur, & crebris singultibus interrumpitur. Hinc κλαυθμὸς, ου, ὁ, ploratus.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ᾰ, ὁ, mutilatus. quasi a κλάω, frango, mutilo.

Κλάνιον βραχιόλιον γυναικὸς, hæc viriola.

Κλαὶς, ά, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis.

Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, Dor. pro κλάσω, fut. 1. ex κλαΐζω, claudo. Th. κλείω, claudo. fut. κλείσω, & Dor. κλᾶξω, ες, verso in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλαοίσα, Dor. pro κλαύσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.

Κλαπεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμους, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.

Κλᾶρος, ὁ, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, sors, hæreditas.

Κλᾶρωσε, conciliavit, Jon. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Κλάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. κλάσαι, aor. 1. inf. verbi κλάω, frango. fut. άσω.

Κλαθείσης, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. a κλάω, frango. fut. άσω. aor. 1. pass. ἐκλάθην.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. Thema κλάω, frango.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum. ab eodem them.

Κλασῶ, claudam, Dor. pro κλείσω, fut. 1. a κλείω, claudo.

Κλαυδὶη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. vox fracta.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mul. Latin. q. clauda.

Κλαυθμὸς, ου, ὁ, fletus. a κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, fleo, vagio, & in fletum adduco. ab eodem th.

Κλαυθμὼν, fletus, locus fletus. Thema κλαίω.

Κλαυσεῖται, 3. sing. fut. 1. med. Doric. verbi κλαίω, fleo. fut. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ. f. 1. med. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. plur. fut. 1. verbi κλαίω, fleo.

Κλαυσῶ, fut. 1. Dor. pro κλαύσω. vide κλαυσεῖ).

ΚΛΑ'Ω, frango. f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα, aor. 1. inf. κλᾶσαι. a. 1. partic. κλάσας, αντος, ὁ. perf. pass. κέκλασμαι. a. 1. pass. ἐκλάσθην. præs. part. pass. κλαόμενος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, fractio. q. a κόλος, mutilus, fractus.

Κλεάρετε, vocat. sing. a Κλεάρετος, ου, ὁ, proprium nomen.

Κλεεινὸς, ὴ, ὸν, inclytus, gloriosus. quod a κλειτὸς, idem. Th. κλείω, celebro.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδὼν.

Κλεθήσεται, f. 1. verbi κωλέω. Genes. 32. vers. 28.

Κλῆα, pro κλία, & hoc ex κλέεα, res præclare gestæ. a κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Κλείετε, celebrate, præs. imperat. act. 2. plur. verbi κλείω, celebro.

Κλειθρον, ου, τὸ, claustrum, sera. a κλείω, claudo.

Κλειτὸς, ὴ, ὸν, Poet. celebris. a κλείω, celebro.

Κλείξαι, Dor. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. activ. a κλείω, celebro, glorifico. Vel a κλείζω. f. ίσω, Dor. κλείξω. Sic κλιΐξειν, fut. 1. inf. Dor. pro κλάσειν.

Κλείσαι, celebres, nom. plur. præs. part. f. g. a κλείω, celebro. Sunt qui velint Jon. & Poet. dici pro κλέσσαι, a Th. κλάω, pro κλέω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clavis. acc. plur. κλεῖδας, & per syncop. κλεῖς. Th. κλείω, claudo.

Κλείσαι, a. 1. inf. act. a κλείω, claudo, fut. 1. σω.

Κλειθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. sub. pass. a κλείω, claudo, quod vide.

Κλειστὰς, acc. plur. κλειτὼ, acc. sing. f. g. a κλειτὸς, ὴ, ὸ, celebris. Th. κλείω, celebro.

Κλειτορὶς, ἰδ-, ἡ, myrtus, in natura muliebri, a κλείω, claudo.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris. Th. κλείω.

ΚΛΕΙΩ, claudo; item celebro, memoro. f. σω. p. κέκλϕκα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι. perf. part. pass. κεκλεισμέν-, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐκλειθλω, ης, η, a. 1. sub. pass. κλειθῶ, ῆς, ῆ. q. a κλυω, audio. Hinc κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis. κλητίζω, vel κλῃζω, claudo, celebro. κλειτὸς, ὴ, ὸ, inclytus. κλειδὼν, & κλειδὼ, ὼ-, ἡ, gloria. ἐπικλεὴς, ἑ-, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber. Ἡρακλέης, ους, gen. ἑ-, ἕς, ὁ, Hercules.

Κλεὼ, ὼ-, ἡ, nomen mul. & Musæ.

Κλέμμα, ατ-, τὸ, furtum. a κλέπτω, furor. perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεμμὺς χελώνη, testudo, quia se sua testa veluti κλέπτει, id est, κϕλύπτει.

Κλεόβις, nomen propr. acc. sing. Κλεόβιν.

Κλεόπας, α, ὁ, Cleopas, nomen viri. Gr. omnis gloria.

Κλεοπάτρη, dat. sing. Jon. a Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mul.

Κλέ-, & κλεῖ-, εϑ-, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Κλέπας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ὴ, ὁ, fur.

Κλέπε, falle, præsens imperat. activ. κλέπτειν, præs. inf. a κλέπτω, quod vide.

Κλέπτης, ὴ, ὁ, fur. ab eodem them.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans, præs. part. f. g. a κλέπτω, quod vide.

Κλεπτόμϕν-, præs. part. pass. a κλέπτω, quod vide.

ΚΛΕΊΠΤΩ, furor, occulo, clam facio. f. ψω. p. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. κλέψωσι. aor. 2. ἔκλαπον. perf. pass. κέκλεμμαι. præt. med. κέκλοπα. Hinc κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum. κλέπτης, ὴ, ὁ, fur. κλέπτρια, ας, ἡ, idem, f. g. κλέμμα, ατ-, τὸ, furtum. q. κϕλέπτω, noceo. Fures enim Reipub. nocivi. Vel a κϕλύπτω, abscondo.

Κλέτας, τὸ, rupes. q. a κλίνω, quia sc. acclivis.

Κλεόνικ-, ὴ, ὁ, Dor. pro κλεόνικ-, ex κλέ-, gloria, & νίκη, victoria. Th. νικάω, vinco.

Κλέψας, furatus, aor. 1. part. act. κλέψεις, 2. singul. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. sub. verbi κλέπτω, furor. quod vide.

Κλέων, ωι-, ὁ, Cleon, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, helenium, herba. Forte a Cleone quodam sic nominata.

Κλήδην, nominatim, adverb. a κϕλέω, voco.

Κλῆδ-, εϑ-, τὸ, sepes, a κλείω, quia horti iis clauduntur.

Κληδὼν, όι-, ἡ, fama bona, gloria, omen bonum. Poet. κλεηδὼν, ex κλητίζω. Th. κλείω, celebro. Peculiariter κληδονίζεσθαι, de augurio dicitur.

Κληδὼν, 2. Reg. 1. 10. exponitur armilla. Sed pro τὼ κληδόνα, rectius legitur χλιδῶνα.

Κλῆειν, Jon. pro κλείϕ, claudere.

Κληθέντ-, genit. sing. a. 1. part. pass. κληθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. part. pass. κληθῆτε, 2. plural. aor. 1. sub. pass. verbi κϕλέω, voco, cito.

Κλήθρα, & κλῆθρ-, ὴ, ἡ, alnus. q. a κλάω, frango. Nam lignum alni fragile est: nec flexiles ejus rami, uti aliorum aquaticorum.

Κληθῶ, ῆς, ῆ, aor. 1. sub. pass. verbi κϕλέω, voco.

Κλὴϊς, ἰδ-, ἡ, clavis, ut κλεὶς. vel aliquid clavi simile: sedes nautica, transtrum. Th. κλάω, claudo.

Κλησίσαι, Jon. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κλησίζω, vel κλείω, claudo, celebro.

Κλησίω, Jon. pro κλείω, claudo.

ΚΛΗ'ΜΑ, ατ-, τὸ, palmes, virga vitea, quia fragilis. a κλάω, frango. Hinc κλημωτὶς, ἰδ-, ἡ, & κλήμϕπον, & pro vite ponitur, & pro sarmentis aridis. κλημϕτόομαι, pampinis, & sarmentis opacor, & sylvesco. Et κλῆμϕ, est ὑπόδημα, Hesych.

Κλήμης, ευτ-, ὁ, nomen viri. Latin. clemens.

Κληροδότης, ὰ, ὁ, qui per sortem dat quod est, διδόναι ἐκ κλήρϕ. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, hæreditatis divisio. κληροδοτέω, sorte divido.

Κληρονομέω, ῶ, hæreditatem adeo, hæreditatis jure obtineo, possideo. fut. ησω. p. κεκληρονόμηκα. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. κληρονομῆσαι, ex κλῆρ-, ὰ, ὁ, sors, & νέμω, tribuo.

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas. actio κληρονόμε, ab iisdem them.

Κληρονόμ-, ὰ, ὁ, hæres, qui κλῆρον νέμϕ, dividit sortem, seu hæreditatem cum alio.

ΚΛΗ'ΡΟΣ, ὰ, ὁ, sors, patrimonium, sortitio. q. a κϕλῶ, quia sorte ducta aliquis κϕλεῖται. an a κϕλον, lignum? quod ligna maxime in sortibus solerent πάλλειν, id est κινεῖν, unde & πάλ-, sors. Vel a κλάω τὰς ἔριδας, frangit, seu dirimit lites, & controversias decidit. Hinc κληρόω, & ὦμαι, sortior. ναύκληρ-, ὰ, ὁ, navis dominus, nauclerus. ὁλόκληρ-, ὰ, ὁ, integer, universus. Est & κλῆρ-, vermiculus, qui in favo nascitur. Plin. lib. 11. 16. alii leg. σκληρός.

Κληρὰχ-, ὰ, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, aliquid sorte sibi attributum tenet. κληρὰχία, actio illa, hæreditatis aditio.

Κληραχέω, in sortem accipio, sorte possideo.

Κληρόω, sorte lego, sorte deligo. fut. ώσω. p. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, ὦμαι, in sortem adsciscor. a. 1. pass. ἐκληρώθην, in sortem adscitus sum. Th. κλῆρ-, sors.

Κληρώσομαι, sortiar, fut. 1. med. verbi κληρόω, quod vide.

Κληρωτὶ, sortito, in sorte, adverb. Th. κλῆρ-.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, officium. Th. κϕλέω, voco.

Κλῆσον, pro κλῆισον, per Synæres. aor. 1. imperat. activ. verbi κλησίζω, claudo, celebro. Them. κλείω, idem. At κλῆσον, sine ι subscripto, per syncop. pro κϕλεσον, a. 1. imperat. activ. verbi κϕλέω, voco.

Κλητὰν, in jus voco. a κϕλέω.

Κλητικῆς, gen. singul. f. g. a κλητικὸς, ὴ, ὸν, appellativus, a, um. a κϕλέω, voco.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, vocatus, a, um, inclytus. ab eodem them.

Κλὼ, claudo, Jonic. pro κλείω.

ΚΛΙΒΑ'ΝΙΟΝ, ὰ, τὸ, herbæ genus.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ὰ, ὁ, clibanus, qui & κεράβανϑ-, in quo hordeum coquitur. ex κρι-θη, ῆς, ἡ, hordeum, & βαίνϑ-, ὰ, ὁ, fornax.

Κλίμα, ατ-, τὸ, regio, plaga, tractus. a κλίνω, clino.

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακ-, ἡ, scala, gradus. q. a κλίνω, ob acclivitatem, & declivitatem. Hinc κλιμακὶς, ῆρ-, ὁ, scalæ gradus, gradus scansilis.

Κλίνη, ης, ἡ, & Dor. κλίνα, lectus. a κλίνω, reclino, utpote in quem κλινόμεθα. Hinc κλινοποιὸς, lectorum faber.

Κλινδήτω, Jon. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. aor. 1. indic. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ὰ, τὸ, lectulus. ab eodem them.

Κλίνομεν, 1. plur. præs. ind. act. κλινόμεν-, inclinans, præs. part. pass. a κλίνω, quod vide.

Κλινθμὸν, 1. plur. f. 2. ind. act. verbi κλίνω, quod vide.

ΚΛΙ'ΝΩ, inclino, reclino. f. νῶ, p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα, perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. q. a κλάω, frango. Rerum, quæ inclinantur, vires quasi franguntur. unde est κλίμα, τ-, τὸ, regio, cœli inclinatio, tractus. p. m. κέκλιτα. unde κλίτη, ης, ἡ, lectus. Hinc & κλισία, ας, ἡ, locus, in quo discumbitur, discubitus, tentorium. κλινικὸς, ὴ, ὸ, ægrotus, lecto affixus. τρικλίνιον, ὰ, ὦ, triclinium, conclave discubitorium tribus lectis instructum.

Κλισία, ας, ἡ, locus, ubi κλίνε-, tabernaculum, tentorium, casa. Κλισιάδες, januæ bifores. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Jonic. pro κλισία, quod vide. Hinc κλισίηθεν, ex tentorio, adv. de loco. κλισίηνδε, ad tentorium. ejusdem them.

Κλίσις, εως, ἡ, flexio. acc. κλίσιν, a κλίνω, inclino.

Κλισμὸς, ὃ, ὁ, torus discubitorius, sella recubitoria. dat. plur. Jon. κλισμοῖσιν. Th. κλίνω.

Κλισμῷ, solio, dat. singul. a κλισμὸς, quod vide.

Κλίτ-, εϑ-, τὸ, devexitas, latus, in quo d res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω.

Κλιτὺς, ἡ, vallis, declivitas. ab eodem them.

Κλοιὸς, collare, vinculum, quo collum κλείεται. Th. κλείω, claudo.

Κλονέοντο, turbabantur, 3. plur. imperf. Jon. a κλονέομαι, turbor, quatior. Th. κλόν-, tumultus.

Κλονίσιῆρ, gladiolus ad femora suspensus. q. a κλόνιον, ἰσχίον, ἐρείσις. q. a κλόν-.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ὰ, ὁ, tumultus, strepitus, perturbatio. Hinc κλονέω, commoveo, concutio. q. a κλᾶν, frangere, vel a κλύειν, ut κλόν- sit, qui late exauditur.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum. a p. m. κέκλοπα verbi κλέπτω, furor.

Κλόπιμ-, η, ον, furvus, a, um. ab eodem them.

Κλοποδύειν, verba dare, decipere, quasi κλυπὰ ἔπεα λέγειν, elegantia verba dicere, id est, tempus inaniter producere. q. a κλέπτω, ut & furari, est decipere.

Κλὸβ-, sigillum, vide περικλυβίζω.

Κλυβατὶς, herba, quæ ἐλξίνη, Latinis parietaria. q. a κοῖλα, gluten, & βαίνω, eo. Ideo & ἑλξίνη, a trahendo.

Κλύδων, ωι-, ὁ, fluctus, unda, æstus. Th. κλύζω, abluo. κλυδίον πέλαγ-, quia fluctuosum.

Κλυδωνίζομαι, fluctibus agitor, fluctuo. f. ίσομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. Th. κλύζω.

Κλύεν, audivit, 3. singul. imperf. Jon. a κλύω, audio.

Κλύζεσκεν, abluebat, 3. singul. imperf. Jonic. pro ἔκλυζε, verbi κλύζω, abluo.

Κλυζομένῳ, inundanti, dat. singul. part. præs. pass. a κλύζω, quod vide.

ΚΛΥ'ΖΩ, abluo, eluo, purgo. q. a κλύω, audio, sonum excipio, sono. Hinc κλυσμὸς, ὁ-, ὁ, clyster, medicamenti genus, quo alvus eluitur. κλύδων, ωι-, ὁ, fluctus. κατακλύζω, proluo, inundo. κατακλυσις, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, ὰ, ὁ, diluvium, inundatio.

Κλῦθι, audi, præs. imperat. a κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, a κλύω, audio.

Κλυμένη, ἡ, nomen mulieris. a κλυμέν-, ὰ, ὁ, clarus. a κλύω,

Κλύ-

Κλύοιμι, audirem, præs. opt. a κλύω, quod vide.
Κλύον, Jonic. pro ἔκλυον, audiverunt, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.
Κλυτὰ, nom. plur. n. g. a κλυτὸς, inclytus. Th. κλύω.
Κλυταμνήστρη, ης, ἡ, Clytæmnestra, nomen mul.
Κλυτοκαρπ-ος, ου, ὁ, qui fert inclytum fructum. Ex κλυτὸς, inclytus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.
Κλυτοπώλῳ, dat. sing. a κλυτόπωλ-ος, ου, ὁ, inclytus equis. a κλυτὸς, inclytus, & πῶλ-ος, pullus equinus.
Κλυτὸς, ὴ, ὸν, inclytus, celebris. κλυτὴ, alma, a κλύω, audio.
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, inclytus artifex. ex κλυτὸς, inclytus, quod a κλύω, audio, & τέχνη, ης, ἡ, artificium.
ΚΛΥ΄Ω, audio, morem gero. Hinc κλυτὸς, ὴ, ὸν, qui auditur, item inclytus. ἐπικλυτὸς, ὴ, ὸν, celebris.
ΚΛΩΒΟ΄Σ, οῦ, ὁ, cavea avium. Possit esse a κλείω, quia ibi includuntur. Vel a κῶλον, & ὀπὴ, quia a lignis fit perviis spatiis relictis.
ΚΛΩ΄ΖΩ, f. σω, clamo more graculorum; item explodo e theatro. q. a κλῶ, ideſt, κωλῶ.
ΚΛΩ΄ΘΩ, neo, glomero, torqueo, & fataliter destino: unde κεκλωσμένα, dicuntur fato destinata. κλωστὴρ, fusus. Est & Κλωθὼ, Clotho, una e Parcis. q. κωλῶς θῶ, ideſt optime, concinne, & ex arte pono, sive compono.
Κλωμακόεις, ὁ, asper, locus, in quo sunt κλῶμακες. a κλίμαξ, q. κλιμακόεις, scala egens, ascensu difficilis. vel a κλάω, frango.
ΚΛΩ΄Ν, ωνὸς, ὁ, ramus, vel surculus, qui deputari solet. acc. sing. κλῶνα, acc. plur. κλῶνας. hinc κλωνίσω, ramulus. q. a κλάω, frango.
Κλῳὸς, Attice pro κλοιὸς, qui & κύφων.
Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεόπατρος, gloria patris.
Κλῶπες, fures, nom. plur. a κλώψ, κλωπὸς, ὁ, fur. Th. κλέπτω, furor.
Κλωποπάτωρ, ορ-ος, ὁ, qui ex fure patre natus. ex κλώψ, ὁ, fur, & πατὴρ, ὁ, pater.
Κλωστὴρ, ῆρ-ος, fusus, a κλώθω, neo.
Κλώψ, πὸς, ὁ, fur. Thema κλέπτω, furor.

K M.

Κμέλεθρα, trabes. αἱ δοκοί.
Κμητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus, factus. a κάμνω, laboro, facio.

K N.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, flavus, albus. Thema κνῆκ-ος, ου, ἡ, species seminis.
Κναίκων, caper, a colore κναφῶ.
Κνάμψ, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, crus.
Κναμπτω, idem quod γναμπτω, seu κάμπτω, flecto.
Κναμὼς, acc. plur. Dor. pro κνημὰς, colles. vide κνημός.
Κνάξ γάλα λευκόν. Hesych. a κνηκός.
ΚΝΑ΄ΠΤΩ, seu γναπτω, fut. ψω. p. φα. carmino, carpo. proprie fullonum: unde κνάφ-ος, seu γνάφ-ος, ου, ὁ, carduus fullonius. κναφὶς, seu γναφὶς, ἐ-ος, ὁ, fullo.
Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, scindo, rado.
Κναφῖον, ου, τὸ, Jon. pro κναφεῖον, officina fullonica. Thema κνάπτω, quod vide.
ΚΝΑ΄Ω, κνέω, item κνῆμι, scindo, rado, scalpo, pruritum excito. q. a κέειν, scindere. Hinc κνήθω, σω, κῳ, frico: item titillo, prurire facio, uro. κνίζω, idem. κνίδη, ης, ἡ, urtica. κνύω, & κνύζω, scalpo, rado. κνὶψ, ιπὸς, ἡ, culex.
ΚΝΕ΄ΦΑΣ, κτ-ος, τὸ, caligo, tenebræ, crepusculum. κνεφαί-ος, α, ὁ, tenebrosus, obscurus. q. a νέφ-ος, nubes.
Κνέωρον, herba quædam, quæ & κνῆωρον. Plin. lib. 13. 21. q. a κνέω, rado. nam linguam mordet.
Κνῇ, scalpsit, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, scindo.
Κνήθω, scalpo, frico, pruritum moveo. f. κνήσω. p. κέκνηκα. præs. pass. κνήθομαι, prurio. Th. κνάω, scindo, vel κνέω.
Κνηκᾶ-ος, niger, fulvus. a κνηκός.
Κνηκίας, lupus. a κνηκὸς, flavus, quia tali colore.
Κνηκὶς, ίδ-ος, ἡ, parva nubecula. quia κνηκή. vide κνῆκ-ος.
ΚΝΗ΄ΚΟΣ, ου, ἡ, species quædam seminis. vel herba croco similis. Hinc κνηκὸς, ἡ, ὸν, flavus, inclinans in candidum: Forte a καίειν, quia πυρῥὸν, ignei coloris, ut crocus.
Κνῆμα, ατ-ος, τὸ, ramentum; item pruritus. Th. κνάω, rado.
Κνήμαργ-ος, ου, ὁ, cruribus albis præditus. ex κνήμη, ἡ, tibia, & ἀργὸς, ὸν, ὁ, albus.
ΚΝΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus. quasi κινήμη, a κινέω, moveo. ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον, q. a κινεῖν, movere. quia est motus causa. Et rotæ radius. Hinc εὔκνημις, ιδ-ος, ὁ, ἡ, bene ocreatus.
Κνήμῃσι, dat. plur. Jon. pro κνήμαις, a κνήμη, tibia.
Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.
Κνημιδοφόρ-ος, ου, ὁ, ocreis armatus. ex κνημὶς, ίδ-ος, ἡ, ocrea. Th. κνήμη, & φέρω, fero.
Κνημίδας, acc. plur. a κνημὶς, ίδ-ος, ἡ, ocrea. ejusdem them.
Κνημὶς, ίδ-ος, ἡ, munimentum κνήμης, tibiale, ocrea.
Κνημὸς, οῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius (quæ ὑπώρεια, & πρόποδες) ascendit. Th. κνήμη, tibia.
Κνηστέρα, pannus rarus, per quem aliquid colatur, & quasi raditur. a κνάω, rado.
Κνηθείω, a. 1. opt. pass. verbi κνήθω, scalpo, frico. fut. σω. p. κα. Th. κνάω, scindo, perdo.
Κνηστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, qui radit, occisor, radula. ab eodem them.
Κνηστήριον, & κνῆστρον, instrumentum, quo raditur, radula. ejusdem them.
Κνῆσις, εως, ἡ, culter. spina dorsi. Puto quia ea est ceu radula dentata.
Κνήφη, ης, ἡ, urtica. quia κνᾷ. vide κνίδη.
Κνίδειος κόκκ-ος, gramen cnidium, fructus thymeleæ. Theophrast. l. 9. cap. 22. ubi dicit esse rotundum, rubrum, pipere calidius, quod gulam adurat; ideo meretur dici a κνίδη, quod urat tanquam urtica.
Κνίδη, ης, ἡ, urtica, quia κνίζει, & cum pruritu quasi mordet.
ΚΝΙ΄ΔΙΟΝ, ου, τὸ, grani species.
Κνίδος, quædam regio in Doride, & nomen fluvii. hinc Κνίδιος οἶν-ος.
Κνιζομένα, ας, ἁ, Dor. pro κνιζομένη, ἡ, puncta, dolore affecta. Vide in κνίζω.
Κνίζω, seco, pruritum excito, perdo. Th. κνάω, rado.
Κνιπολόχ-ος, avis, quæ κνίπας λέγα, id est, legit, & edit vermes, qui ligna erodunt. Alii scrib. κνιπολόχ-ος, quod κνιψὶν insidietur, id quod est λοχᾶσθαι.
Κνιπὸς, parcus, qui de necessariis quoque aliquid κνάῳ.
Κνιπόω-ος, pruritus, a κνάω.
Κνὶς, κνιδὸς, urtica, ut κνίδη.
Κνισάγη, Dor. per crasin ὃν τῷ κνισάσῃ, pro κνισήσῃ, a nom. κνισήας, ου-ος. Th. κνίσα, seu κνῖσα.
Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, pungere. vide κνίζω.
ΚΝΙ΄ΣΣΑ, seu κνῖσα, ας, ἡ, nidor, pinguedinis incensæ fumus. quia nares κνίζει. a κνίζω, rado. aut potius a καίειν, quia ex incenso oritur. Hinc κνισσὸς, ὁ, ὁ, catillo, qui κνίσσαν sectatur.
Κνίσσαι, pupugisse, Poet. pro κνῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, scalpo. Th. κνάω, scindo,
Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, nomen muris. ex κνίσσα, ἡ, nidor, & διώκω, persequor.
Κνίσχιον, acucula, quæ & acuncula, βελόνη, scaphium, ξυσὴρ. q. a κνίζω, rado.
Κνὶψ, vermiculus ex iis, qui lignum vorant, quia illud κνᾷ. Est & vermis ficus.
Κνῦς, gemitus axis in rota, quum scilicet κνᾶται. Est & κνόη, etiam pedum strepitus.
Κνόφ-ος, idem quod γνόφος, & κνέφας.
Κνῦ, res minima. q. κωὸν πι, aut κνῆμῳ.
Κνυζάομαι, ώμαι, gannio. a κνύω, idem quod Th. κνάω, rado.
Κνυζῶνται, Dor. pro κνυζῶσται, 3. pl. præs. pass. verbi κνυζέω, gannio, de canibus. a κνύζω, rado, queribunde gannio. Th. κνάω, scindo.
Κνύζω, rado, scalpo. a κνάω, idem.
ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, bestia, animans, a κτείνω ἐν ἁλὶ, si intelligas, marina. vel a κνώσσειν ἐν θαλοῖς, si aves.
Κνώδων, οντ-ος, vel κνώσσος, ὁ, mucro, seu acies gladii, quia καίνει ὡς ὀδούς.
Κνώσσω, dormio, sterto, quasi a κωὰ, & ὄσσε, quum vacui sunt oculi, nec occupati videndo.
Κνῶψ, cæcus. quasi κενὸς ὤπι, vacuus visu.

K O.

ΚΟΑ΄ΛΕΜΟΣ, ου, stolidus, amens.
ΚΟ΄ΑΞ, rana. a sono κοάξ, quæ vox ranæ.
Κοάω, audio, contracte ex ἀκούω, aut a κοέω, quod vide.
ΚΟ΄ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maledicus, loquax, adulator. quasi a κοκκόβαλ-ος.
Κόβειρ-ος, ου, ὁ, ridiculus, an quia alios κόπτει, verbo, aut gestu?
ΚΟ΄ΒΥΛΙΣ, εως, ἡ, radula, qua caseus raditur.
ΚΟ΄ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, vasculum concavum. κόγχ-ος, ου, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, ostreum, purpura.
Κογχίτης, lapis albus, & mollis: in quo κόγχοι.
Κόγχ-ος, ου, ὁ, ἡ, concha, proprie turbinata. tum quod κόγχῳ simile, ut umbo clypei, cavitas oculi, &c. q. a κοχλῶ, gyro.
Κογχύλη, ης, ἡ, ostreum, purpura. κογχύλιον, conchylium, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas: & ipsa lana, aut vestis eo cruore infecta.
Κόδαλον, piscis mugil, κεφαλὸς. Puto a κέω, seco.
ΚΟΔΟΜΕΥ΄Ω, hordeum frigo, seu torreo. q. a καίω, uro.
Κοδράντης, a quadrante Latino factum est, quarta pars assis.
Κοέω, intelligo, sentio, pro νοέω, aut ex κοάω.
ΚΟΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, cothurnus, calceus utrique pedi aptus, & erat altus.
Κόθορ-ος, fucus, fur, iners. πρὸς τὸ κεύθειν ὄρνιν, quod occultat caudam, nec aculeum exserat, ut aliæ apes.
Κοθώρις, vulpes. ut κολοβὶς, q. cauda trunca, sed satis caudata.
ΚΟΙ΄, κοῖ, vox porcellorum.
Κοίη, Jonic. pro ποίᾳ, sc. ὁδῷ, qua via, qua ratione? Sic & κοῖος, η, ον, Jon. pro ποῖος, qualis?
Κοικύλλω, circumspicio. ut sit κύκλῳ βλέπειν.
Κοιλαὶ-ος, gen. sing. a κοιλὰς.
Κοιλάναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, cavo, exentero, detraho. a. 1. Σκοίλανα. Th. κοίλ-ος, cavus.
Κοιλὰς, άδ-ος, ἡ, vallis, quia cava inter montes. Th. κοίλ-ος, η, ον, cavus.
Κοιλέμβολον, sonat κοῖλον ἔμβολον, cavum rostrum. est ordo quidam acici militaris.

Κοί-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis.
Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo. vide in κοιλᾶναι.
Κοίλῃς, κοίλῃσιν, dat. pl. Jon. pro κοίλαις. a κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.
ΚΟΙΛΙΑ, ας, ἡ, venter, uterus, q. a κοῖλος, cavus. aut a κόλον, quia cibum capit. Tum & canalis, per quem aqua ducitur.
Κοιλιακός, laborans morbo fluidæ κοιλίας, cœliacus.
Κοιλιοδαίμων, parasitus, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus venter Deus est.
Κοιλιόδεσμος, ὁ, ventrale. q. vinculum ventris, quod supra κοιλίαν δεῖ.
Κοιλόπεδος, ὁ, ἡ, Epithetum loci, qui cavam planitiem habet. ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.
ΚΟΓΛΟΣ, ὁ, ἡ, cavus, depressus. κοῖλος ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti se aperit, & cavum exhibet. Sic κοίλη, aut κοιλαινομένη θάλαττα dicitur, cum turbato mari, unda dehiscens terram inter fluctus aperit. κοῖλον, vola, cavum pedis.
Κοιλοστάθμεω, facio κοιλόσταθμον, fornico, camero. f. ήσω, a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε. ex κοῖλος, cavus, & στάθμος, stabulum, mansio. Th. ἵστημι, sto.
Κοιμᾶτ', pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi κοιμάω, quod vide. f. ήσω.
ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, facio dormire. f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præs. pass. κοιμάομαι, dormio. præs. part. κοιμαόμενος, ώμενος. perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, qui obdormivit. a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τό, locus, in quo dormitur. q. a κεῖμαι, jaceo.
Κοιμηθεὶς, θεῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. κοιμηθήτω, a. 1. imperat. verbi κοιμάω, quod vide.
Κοιμήσασθε, 3. plur. Jon. a. 1. med. κοιμήσασθε, cubate, 2. pl. a. 1. imperat. med. ejusdem verbi.
Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio. hinc κοιμητήριον, ου, τό, cœmeterium. a κοιμάω, dormire facio.
Κοιμίζω, idem quod κοιμάω.
Κοινάομαι, ῶμαι, Pindar. pro κοινόομαι. Th. κοινός, ή, όν, communis.
Κοινήσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. plur. a. 1. part. activ. verbi κοινόω, communico. f. ώσω. Th. κοινός, ή, όν, communis.
Κοινῇ, communiter, adv. a κοινός.
Κοινοῖ, dicitur in 3. singul. præs. ind. act. & in 3. singul. præs. opt. & sub. activ. & in 2. singul. præs. indic. pass. & 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, quod vide.
Κοινολογεῖσθαι, aliquid cum aliquo communicare. ex κοινός, & λέγω, dico.
Κοινόπους, socio pede (κοινῷ ποδὶ) factus. ut κοινόπους παρουσία, adventus consors eorum, qui simul ἐφοδοιπόρησαν.
ΚΟΙΝΟ'Σ, ή, όν, communis, pollutus, impurus. quia quod promiscuo omnium usui patet, solet contaminari: & quod communiter manibus suis multi tractant, sordes colligit. Varinus ducit a κείω, ut sit ὁ πᾶσι φροκείμενος, ut possint κοινοχρηστεῖν. Hinc κοινῇ, communiter. adv. κοινῶς, idem. κοινότης, ητος, ἡ, communitas. κοινόω, communico. κοινωνός, ή, όν, particeps, consors. κοινωνέω, particeps sum. κοινωνία, ας, ἡ, communio. ἐπίκοινος, ος, ον, ὁ, ἡ, communis, promiscuus.
Κοινόω, ῶ, communico, commune reddo; item polluo, inquino, pro impuro habeo. f. ώσω. perf. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. aor. 1. inf. activ. κοινῶσαι. Thema κοινός.
Κοινῷ, dat. sing. a κοινός.
Κοινών, ῶνος, ὁ, Poet. pro κοινωνός, socius, quod vide.
Κοινωνέω, ῶ, communico, impertio. f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. κοινωνῶ σοι τάδε, commune hoc habeo tecum. κοινωνῶ σοι, tecum mihi convenit. ejusdem them.
Κοινωνήσασι, dat. plur. aor. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, ὁ, verbi κοινωνέω, quod vide.
Κοινωνία, ας, ἡ, communio, beneficentia. eleemosyna. Th. κοινός.
Κοινωνικός, ἡ, όν, sociabilis, non difficilis, non fastuosus. qui est facilis victus. ab eodem them.
Κοινωνός, ὁ, ἡ, socius, particeps. dat. plur. κοινωνοῖς. Th. κοινός.
Κοινωνοῦσιν, 3. plur. præs. ind. verbi κοινωνέω, quod vide.
Κοινώτερος, α, ον, comparat. grad. a κοινός, communis.
ΚΟΊΞ, ικος, ὁ, palmæ arboris quædam species. an quod κοίας, sacerdotibus in usu?
Κοισάλης, sacerdos, qui & κοίης.
Κοῖον, ένεχυρον, idest, pignus. an a κοέω, quod eo sibi sapienter cavet creditor? aut pignus, quod apud eum κεῖται, κοιάζω, ἐνεχυράζω. Hesych.
Κοῖος, qualis, Æolic. pro ποῖος. Est & Κοῖος, ος, ον, nomen viri.
Κοιοφόρος, gravida, quia κοῖος, idest, κύος φορά. Ex κυέω, prægnans sum.
Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.
Κοιρανέοντι, Doric. pro κοιρανέουσι, regunt, gubernant. a κοιρανέω, quod vide.
Κοιρανέω, impero, princeps sum. f. ήσω. p. κεκοίρανηκα. Th. κοίρανος, rex.
ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ος, ὁ, princeps, dominus. q. a κῦρος, auctoritas, quam dominator habet in subditos. vel q. κοινόρανος, a κοινός, communis, & ὁράω, quod populum, sive subditum speculetur, ejusque incolumitati prospiciat. hinc κοιρανέω, dominor, impero. Est & Κοίρανος, nom. propr. viri.
ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, uxor Alcmæonis Athenienſis, nobilis ea & opulenta, sed luxuriosa. q. a κοῖον σύρειν.
Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio. fut. σω, & Dor. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. Th. κοίτη, ης, ἡ, cubile.
ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus. proles. κοῖται, ῶν, αἱ, libidines. q. a κεῖμαι, cubo. Hinc κοῖτος, ος, ὁ, idem quod κοίτη. κοιτίον, ος, τό, dormitorium cubiculum. κοιτών, ῶνος, ὁ, cubiculum. ἀκοίτης, ος, ὁ, maritus. ἄκοιτις, ιδος, & ιος, ἡ, uxor. Poet. παλλακοίτης, ος, ὁ, & παλλάκοιτις, ιδος, ἡ, idem quod ἀκοίτης, & ἄκοιτις.
Κοιτὶς, parva κοίτη, specialiter ea, in qua mundus muliebris servatur.
Κοῖτον, acc. sing. a κοῖτος, ος, ὁ, cubile. somnus in cubili. piscículus fluviatilis. Th. κοίτη.
Κοιτών, ῶνος, ὁ, cubiculum. κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius. ab eodem them.
Κόκαλον, os. Corona pretiosa, κόκαλα ὀζέα. Puto a κίκυς, robustus.
Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. a κόκκος.
ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum. bacca. color ex cocco factus puniceus. unde etiam pro purpura sumitur.
ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, & κοκκύαι, ῶν, οἱ, καὶ αἱ, avi, majores.
Κοκκύζει, canit, 3. sing. præs. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo, canto, ut cuculus, vel gallus. a κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus.
Κοκκυμηλον, prunum præcox.
ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ἡ, cuculus, a sono, unde & κόκκος. vel quod sit κόκκινος colore: hinc κοκκύζειν, cucurire.
Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, cucurire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.
Κόκυ, celeriter, Atticis. An a κίω, eo? aut a κίκυς, vis. ad celeritatem vis expedita requiritur.
Κόλα, venter, Suid. sive quia κόλον, id est, escam capit: sive quia κοίλη.
Κόλαβος, offula, buccea parva. a κόλον, cibus.
Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, lascive salto. Inde genus saltationis petulantis, & lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. 5. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur καταπλάκησαν, a Sym. πατηθήτωσαν.
Κόλαβρος, obscœna cantio.
ΚΟΛΑ'ΖΩ, punio, castigo. f. σω. p. κεκόλακα. præs. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, απ. aor. 1. sub. med. κολάσωμαι, ῃ, ηται. perf. pass. κεκόλασμαι, σαι, σται. q. a κόλος, mutilus. Punire, est alicujus statum minuere, mutilare, & in deterius mutare. Hinc κολαστήριον, ου, τό, carcer. κόλασις, εως, ἡ, punitio. ἀκόλαστος, ος, ον, ὁ, ἡ, intemperans, protervus.
Κόλακας, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.
Κολακεία, ας, ἡ, adulatio. a κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ.
Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a κολακεύω, quod vide.
Κολακευτέος, adject. verbale a κολακεύω, quod vide.
Κολακεύω, adulor, assentor. fut. εύσω. p. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.
Κολακεῖ), vel κολακρέ'ται, & κωλακρεῖ), civilium pecuniarum quæstores.
ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, parasitus, a κόλον, quod quærit. Ideoque proprie est ψωμοκόλαξ. Vel a κόλος, mutilus. adulator ex se mutilus est, & nihil habet nisi precario. Vel a κόλος, quod sit facilis, & flexilis κόλα causa. Hinc κολακὶς, ίδος, ἡ, assentatrix. κολακεία, ας, ἡ, assentatio. κολακεύω, adulor, assentor.
ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, tundo, tundendo excavo. q. a κόλος, quod de re excavata aliquid deciditur. vel a κοῖλος, cavus. a κολάπτω, κόλαφος. Hinc κόλαφος, ος, ὁ, colaphus, alapa. κολαφίζω, colaphum incutio.
ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.
Κόλασις, εως, ἡ, supplicium, cruciatus. a κολάζω, punio.
Κολάσωνται, 3. plur. a. 1. sub. med. verbi κολάζω, punio, quod vide.
Κολαφίζω, alapam alicui infigo, colaphum infligo. fut. ίσω. p. κεκολάφικα. hinc præs. pass. κολαφίζομαι, colaphis cædor. κόλαφος, ος, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.
Κόλαφος, ος, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω.
Κολεοῖϊν, gen. dual. Poet. pro κολεοῖν, a κολεὸς, ός, ὁ, vagina.
Κολεοῖο, gen. Jon. pro κολεοῦ, quod vide.
ΚΟΛΕΟ'Σ, ός, ὁ, vagina, culeus. q. a κοῖλος, cavus, ut sit quasi κοιλεός.
ΚΟΛΕΡΟ'Σ, ός, ὁ, glaber. hinc κολεραὶ, ῶν, αἱ, glabræ, intellige, quæ breviorem lanam habent: & hinc quasi κόλαι, mutilæ.
ΚΟΛΕΡΑ'Ω, proculco. Hesych.
Κολία, saltatio quædam. Puto a ventris circumactu.
ΚΟΛΙ'ΑΣ, ος, ὁ, piscis quidam: sic dictus, quod κοιλίαν habeat notabilem.
Κολιάω, salto. Hesych.
ΚΟ'ΛΛΑ, & κόλλη, ης, ἡ, gluten. q. a κλείω, claudo. quia claudit interstitia, & jungit extrema. Hinc κολλάω, glutino. κολλητὴς, glutinator. χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum.
Κόλλαβος, epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ, &c. qui est clavicula, qua fides vertuntur, & intenduntur. Dici posset, q. a κλεὶς βοῦς, clavis soni. Eustath. ducit a κόλλοψ. Est & κόλλαβος, panis genus. Vide Pollux. lib. 9. 7.
Κολλάω, glutino. fut. ήσω. perf. κεκόλληκα. præs. pass. κολλάομαι, ῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dativ. aor. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. pass. κολληθεὶς, έντος, ὁ. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.
Κολλέψης, qui κόλλαν ἑψᾷ, glutinum coquit.

κολλοπώλης, qui glutinum vendit.
Κολλήεντα, ferruminata, nom. plural. n. g. a κολλήεις, εσσα, εν, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.
Κολλήθητι, adjunge, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.
Κόλλησις σιδήρου, ferruminatio. a κόλλα, ἡ, gluten.
Κόλλησις, panis Ægypt. q. κόλλον, cibus.
Κολλητὸς, ἡ, ὁ, conglutinatus, bene compactus. acc. pl. f. g. κολλητὰς, a κόλλα, gluten.
Κόλλιξ, quod & κόλιξ, panis rotundus, pastillus. a κόλλον, esca.
Κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, idem quod κολλούριον.
ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius, in cervicibus, & dorsis boum, &c. quia inde κόλλα ἑψεῖται. Hinc κόλλαβος, verticillus in cithara; item species panis. κόλλαβος, ου, ὁ, idem.
Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, numularius, trapezita. Th. κόλλυβος, quod vide.
ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, collybus. species numismatis. bos in numismate parvo sculptus, qui κολλόμβους βοῦς. Bos enim, & moneta in unum coaluere, & q. conglutinabantur. Vel a κόλλον, & λαβεῖν, quod perexiguum sit, ac quasi mutilum. Sumitur & pro permutatione. hinc κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, numularius.
ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, panis parvus, crustum. q. a κόλλον, cibus. vel a κόλος, mutilus.
ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, genus medicamenti. q. a κωλύειν τὸ ῥεῖν, quod oculorum fluxum sistat. Sed vox est generalis, & nomen a figura inditum.
ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, avis nomen.
Κολοβόκερκος, cauda truncatus. ex κολοβὸς, mutilus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.
Κολόβιον, ου, τὸ, colobium, subucula. quia κολοβὸν, sine manicis.
Κολοβὸς, ἡ, ὸν, mutilus. hinc κολοβόω, mutilo, brevio. Them. κολεύω, amputo.
Κολοβόω, ῶ, contraho, decurto. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. aor. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. fut. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῆ, εται. quod a κολοβὸς, mutilus. Th. κολεύω, amputo.
Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. 1. pass. verbi κολοβόω, quod vide.
ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ου, ὁ, graculus, monedula. q. a κλῶ, id est, φωνῶ, quia avis κρακτική. hinc κολοιάω, graculorum more vocem edo. κολοὸς, tumultus.
ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, & κολοκάσιον, ου, τὸ, fabæ Ægyptiæ radix. Et pro planta, cujus flos per æstatem servit coronis, ut ψυκτικώτατος. radix cibo ex jusculo. Ducamus a κόλα, & κάζω, quod ventrem ornet.
ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκυνθίς, ης, ἡ, cucurbita. q. κόλαν κινεῖ, ventrem movet. aut quia per se fatuus, & insipidus cibus, tanquam κόλον κυνῶν.
Κολοκυνθὶς, Colocynthis. Speciem diminutivi habet ex κολοκυνθη. abstergit intestina, ita ut dici potuerit σμῆμα τὸ κόλον κνήθειν, seu κνᾶν. Et coli vitiis confert. Vide Plin. l. 20. 3.
Κολοκυνθη, ης, ἡ, idem quod κολοκυνθη.
ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, cibus. Inde εὔκολος, facilis, id est, qui cibum quemlibet assumit sine nausea. Hinc βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus. βουκολικὸς, ἡ, ὁ, pastoralis. βουκολεῖον, ου, τὸ, locus, seu sedes boum. βουκολέω, pasco boves. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, morosus, difficilis. δυσκόλως, adv. morose.
Κόλος, η, ον, mutilus, truncatus. hinc κολεύω, amputo. Est etiam κόλος, Athenæo facilis. unde εὔκολος, & δύσκολος.
Κολοσσηνὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. Colossus.
ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, Colossus, statua immensæ magnitudinis. Etymol. ducit a κολεύω ὄσα, id est, ἐλαττῶν, quod oculi minores sint, quam ut eum visu comprehendant. Sed si κόλος est magnus, quid dubitamus inde formare?
Κολοσυρτὸς, οῦ, strepitus sarmentorum, quum trahuntur. Ex σύρω, traho, & κῶλον, lignum, seu potius κόλος, mutilus. Est enim sarmentum lignum defractum.
Κόλυρος, cauda mutilus, truncus. quasi κόλος οὐρά. Est κόλυρος, circulus. Coluri enim sunt circuli duo in Cœlo, per polos mundi ducti, qui æquatorem in partes æquales, Zodiacum inæqualiter secant.
ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, arbor. Si quis eam mutilet, ipsa moritur. Sit ergo a κολεύω, mutilo.
ΚΟΛΟΥ'Ω, amputo, decurto. fut. σω. p. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ, ἡ, mutilus. κολοβὸς, οῦ, ὁ, ἡ, idem. κολοβόω, mutilo. κολόβιον, ου, τὸ, tunica.
Κολόφαρα, jumenta. rectius λόφαρα, quod vide.
ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, fastigium, summa manus, finis. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, colophonem, seu ultimam manum imponere. Est & Κολοφὼν, ῶνος, ἡ, urbs Jonica, celebris loco, ubi Clarii Apollinis oraculum. Equitatu ita præstabant, ut ubicunque bellum aliquod ambiguum esset, Colophonio Equitatu superveniente dirimeretur: unde ortum ferunt adagium, Colophonem imposuit.
ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, sinus, gremium, a κοῖλος, quia cavus. vel a καλύπτω, in eo aliquid occultur. hinc ἐγκολπίζω, in sinum recipio.
Κόλπω, Doric. pro κόλπου, gen. sing. a κόλπος.
Κόλυθρον, plantæ genus. puto, quæ jam possit esse κόλον, cibus.
ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, nato, aquas subeo. f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. quasi κολυμφάω, a κόλος, & φάω, appareo. Nantes mutili apparent, caput tantum, &c. ostentant. Hinc κολυμβήθρα, ας, ἡ, piscina, locus, ubi natare possumus.
ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, arbor quædam Idæa. Theophr. hist. Plant. lib. 3. 17.
ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, Colchicum, herba quædam venenata, a regione Colchorum.
Κολχοὶ, ῶν, οἱ, Colchi, Asiæ populi.
Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. Colonia.
ΚΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, tumulus, collis. Varinus ducit a κολεύω, quia superne mutilatum est ejus acumen.
Κολωὸς, οῦ, ὁ, strepitus, tumultus. Th. κολαιὸς, parva cornix.
ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, arbutus. Est & κόμφερος, vel κόμμαρος, pro κόμφερος, piscis, gammarus.
Κομῴσαι, Dor. pro κομήσαι, comam ferat, 3. sing. a. 1. opt. act. verb. κομάω, quod vide.
Κομῶ, ῶ, comatus sum, comam alo. f. ήσω. p. κεκόμηκα. hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, tyrannidem affectare. Herodot. Th. κόμη, coma.
Κομβέω, sonum edo, puto crepitu molarium.
Κόμβος, ου, ὁ, nodus. hinc κομβόω, nodum necto.
Κομεῖν, præs. inf. verb. κομέω, quod vide.
Κομείτων, Jon. pro ἐκομείτων, 3. dual. imperf. act. verb. κομέω, curo.
ΚΟΜΕ'Ω, curam gero, nutrio, alo. κομίζω, idem, & porto, fero, eo. Hinc κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura. νοσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ ægrotos curat. νοσοκομέω, ægrotos curo. νοσοκομεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ægroti curantur.
ΚΟ'ΜΗ, ης, & Doric. κόμα, ἡ, coma, cæsaries culta. hinc κομάω, comatus sum. q. a κομέω, orno. κομήτης, ου, ὁ, comatus, crinitus.
Κόμης, comes, præfectus. a Lat. comes.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, actio τῶ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio, receptio. a κομίζω, quod vide.
Κομιδῶμεθα, Jonic. & Dor. pro κομιώμεθα, 1. plur. fut. 1. med. Att. vide in κομίζω.
Κομίζω, fero, repeto. præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα. aor. 1. ἐκόμισα. præs. med. κομίζομαι, reporto. proficiscor. f. 1. med. κομίσομαι, & Attic. κομιοῦμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, απο, obtinui. Th. κομέω, curo.
Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, reducere, a. 1. inf. act. Sic κομίξας, αντος, ὁ, Dor. pro κομίσας, aor. 1. part. act. a κομίζω, quod vide.
Κομιοῦμαι, οῦμαι, εῖται, f. 1. med. Att. ut & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, curo, fero.
Κομίσαντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κομίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi κομίζω. quod vide.
Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. med. ejusdem verbi.
Κομιῶ, Att. pro κομίσω, fut. 1. act. verbi κομίζω, fero, quod vide.
ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. lacryma arborum quarundam siccata. An quia fluit ex κόμμης arboris? Vel quod ex arbore incisa (κεκομμένη) fluat.
ΚΟΜΜΟ'Σ, ου, ὁ, ornatus accuratior, & fucatus. quasi a κομέω, orno. Hinc κομμόω, fuco. κομμωτὴς, οῦ, ὁ, comptor, mango. Est & κομμὸς, planctus, a κόπτω. Sed κόμμος, dens molaris, etiam a κόπτω, quia præcipue cædit, & molit cibum.
Κομόωντι, comam habent, Doric. pro κομῶσι, 3. plur. præs. verbi κομάω, quod vide.
Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator, a κομπάζω, jactito, crepito, idem quod κομπέω. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.
ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis sonitus, jactantia. Hinc κομπέω, & κομπάζω, crepito, glorior. κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactantia.
ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, scitus, elegans, loquaculus. vafer. comp. κομψότερος, α, ον, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψεύω, scite aliquid dico, aut facio. q. a κομέω, orno.
Κοναβησε, edidit fragorem. a. 1. ind. act. Jon. verb. κοναβέω, resono. Th. κοναβος, quod vide.
ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus, strepitus. σημᾶ τὸ βομβεῖν κινεῖν. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, strepitum facio.
Κονδὸς, curtus, parvus. Gl. Cyr.
ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, poculum Persicum.
ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus, & junctura. pugnus. q. a κινεῖν, quia semper est in motu. Vel a κονεῖν, manus enim operatur junctura rum famulitio, a quibus pendet digitorum nexura. Vel q. κονεῖν δεῖ, oportet laborare adhibitis digitorum articulis. Vel a κονδὸς, curtus. κονδύλη, ης, ἡ, ictus κονδύλῳ factus. κονδυλίζω, κονδύλῳ cædo.
ΚΟΝΕ'Ω, festino, curro, ministro, famulor, q. a κόνις, pulverem sc. excitans currendo. Hinc διακονέω, ministro. διάκονος, ου, ὁ, ἡ, minister, & ra. διακονία, ας, ἡ, ministerium.
Κονία, ας, ἡ, pulvis. idem quod κόνις. Hinc κονιάω, dealbo. fut. άσω. p. κεκονίακα. perf. pass. κεκονίαμαι. perf. part. passiv. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. a κονία, ἡ, calx. Th. κόνις, pulvis.
Κονία, ας, ἡ, adjective positum, Att. & Poetic. pro κονιακὴ, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, ες, pulverulenta.

Κοπὶς,

Κονίῃσι, dat. plur. Jon. pro κονίαις, a κονία, ας, ἡ, pulvis.
Κονίζω, ſeu κονΐω, pulvere impleo. Th. κόνις.
ΚΟΝΊΑΗ, ης, ἡ, cunila, herba, thymbra. quia ſicca, & calida. duc a κέειν.
Κονίοντες, pulverem excitantes, præſ. part. act. a κονίω. Th. κόνις.
Κονιοπους, calceamentum multifidum, quod totum pedem non tegit, ſed a pulvere aſpergitur. ex κόνις, & πούς.
Κονιορτὸς, ὁ, pulvis. ex κόνις, εως, ἡ, pulvis, & ὄρω, excito.
ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis, cinis. κονία, idem. κονίω, & κονίζω, pulvere impleo. q. a κάειν, eſt enim cinis, pulvis ex re uſta. Vel a κᾱίνω, ſeco. eſt terra in grumos ſecta. Vel a κινέω, quia facile ſupploſione pedis excitatur. Sed κόνις, ἰος, ἡ, lens aut furfures capitis.
Κονίσαλος, ου, ὁ, pulvis motus, κόνις σαλευομένη. vel ab ἅλλομαι, ſalio.
Κονιώδης, ες, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις.
ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16. q. a κνᾶν.
Κοννέω, pro κοινωνέω, συμίημι. Ducam a κοέω, cognoſco.
Κόννις, ὁ, Connis, nomen viri.
ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba. Hinc κοννοφόρος, qui κόννον, ſeu villoſam barbam φέρει. Sic κοννόφρων, qui barba ſapiens eſt.
Κόνος ἀρποξύη, panarium ſcalprum. a κνάω, rado.
ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, contus, nautica haſta longa, & robuſta. q. a κεντᾶν, navim ſtimulare, ut promoveatur.
Κόνυζα, & κυνύζα, herba quædam coronaria. Plin. lib. 21. cap. 9. 10.
Κόνωνα, acc. ſing. a Κόνων, ωνος, ὁ, Conon Athenienſis.
Κοπάζω, deſino, quieſco. fut. άσω. p. κεκόπακα. a κόπος, labor, laſſitudo. inde κοπόω, laſſo. Th. κόπτω, ſcindo, &c. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Κόπανον, ου, τὸ, piſtillum, quo aliquid κόπτομεν, id eſt, tundimus in mortario. Th. κόπτω.
Κοπεῖν, a. 2. inf. act. a κόπτω, ſcindo. f. ψω. a. 2. ἔκοπον. aor. 2. part. paſſ. κοπείς, cæſus. p. m. κέκοπα.
Κόπεον, vel κόπαιον, fruſtum ab aliquo integrum deſectum. Th. κόπτω, cædo.
Κοπετὸς, οῦ, ὁ, planctus. a κόπτομαι, plango. Th. κόπτω, plango.
Κοπὶς, ίδος, ὁ, cælum, quo lapides, &c. cælamus.
Κοπὴ, ῆς, ἡ, cædes, ſtrages. a p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, cædo.
Κοπιῶμαι, aor. 2. inf. paſſ. a κόπτω, ſeco. quod vide.
Κοπιάω, laboro. f. άσω. perf. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, ὁ, defatigatus. a κόπος, labor. Them. κόπτω, ſeco.
Κοπὶς, ἡ, μάχαιρα, culter, aut gladius aptus ad cædendum. ſecuris. q. a κόπτω, cædo.
Κοπιῶντες, præſ. part. act. plur. num. κοπιώντων, gen. plur. verbi κοπιάω, quod vide.
Κόπος, ου, ὁ, labor, negotium, moleſtia. Hinc κοπόω, laſſo. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Κοπόω, laſſo. hinc κόπωσις. a κόπος, labor. quod vide.
Κοπρόω, ſtercoro. hinc planto, quia id fit lætamine adhibito.
Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus, Th. κόπρος, ου, ὁ, idem.
Κοπριὼν, ῶνος, ἡ, ſterquilinium, ſcarabæus. ejuſdem them.
ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, ſtercus. fimus. q. κοπιαρὸς, moleſtus. quod a κόπος, moleſtia; nam retentio excrementorum moleſta, & periculoſa eſt. Hinc κοπρών, ῶνος, ὁ, ſterquilinium. κοπρόω, έω, & κοπρίζω, ſtercoro. κοπροθέσιον, ſterquilinium.
Κοπὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta, tundendo facta. a κόπτω.
Κόπτουσα, Dor. pro κόπτουσα, cædens, tundens. Th. κόπτω.
Κοπτομένη, excitata, præſ. part. paſſ. f. g. a κόπτω, ſcindo.
ΚΟ'ΠΤΩ, cædo, ſcindo, pulſo, plango. imperf. ἔκοπτον, ες, f. κόψω. p. κέκοφα. præſ. med. κόπτομαι, plango, cum accuſ. a. 1. med. ὁκοψάμην, ω, απο. præt. med. κέκοπα. Hinc κόπος, labor. κοπὴ, ſtrages, ſectio. κοπὶς, ίδος, ἡ, culter. κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen. κόπανον, ου, τὸ, piſtillum. κοπιάω, laboro. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura. προκοπὴ, ῆς, ἡ, progreſſus.
Κόρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.
Κοράκεσσι, dat. plur. Jon. pro κόραξι, a κόραξ, ακος, ὁ, corvus.
Κορακῖνος, piſcis. a κόρος, niger.
Κόρακι, dat. ſing. a κόραξ.
ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, ſeu κοράλιον, τὸ, corallium. Et λιθόδενδρον dicitur, q. lapidea arbor. Ducam a κόρη, & ἄλος, quod eſt pupilla maris, politur enim, ut pupilla.
Κοράμβλη, ης, ἡ, braſſica, quia κόρας ἀμβλώσει.
ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, corvus, dat. plur. κόραξι, & Jonic. κοράκεσσι. Sic dictus quia κόρος, ater colore. vel a κράζω, vel κρωζω, quia animal κρακτικὸν, id eſt, clamoſum. Et κόραξ dicitur aliquid inflexum, ceu roſtrum corvi, quo res aliqua attrahi poteſt; ut annulus januæ.
Κοράξαι, efflagitaſſe, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel ττω, precibus inſto. f. ξω. Th. κόραξ, corvus.
Κοράσιον, ου, τὸ, puella, a κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro, purgo.
Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriace κορβανᾶν.
ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, ſaltatio quædam ridicula. q. χόρδαξ, a χορέω.
ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clavæ caput, quæ pars craſſior. ipſa clava, & aliquid ſimile. tuber. eſt & fœtus thynni. κορδύλος, piſcis nomen.
Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Calvus.
Κορεῖ, pro κορέσαι, per ſyncop. κορέεις, pro κορέσεις, f. 1. ut ἐρέει, pro ἐρεῖ. Th. κορέω, ſatio.
Κορέννυμι, f. κορέσω, ſaturo. idem quod κορέω, ſatio.
Κορέσασθαι, ſaturato, aor. 1. inf. med. pro imperat. κορέσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. a κορέννυμι, ſeu κορέω.
Κορέσειεν, ſaturaverit, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. a κορέννυμι, ſeu κορέω.
Κορεσθεὶς, ſatiatus, aor. 1. part. paſſiv. κορεσθῆναι, aor. 1. inf. paſſiv. ab aor. 1. ind. ὁκορέσθη, verbi κορέννυμι, ſeu κορέω.
ΚΟΡΕ'Ω, verro, purgo; item ſatio. f. έσω, & ήσω. Ducamus a κείρω, tondeo. Verrere eſt velut tondere ſolum; ſoli ſordes detondere. Hinc κόρος, ου, ὁ, ſcopæ; item puer, juvenculus. & ſatietas, κόρη, ης, ἡ, pupa, puella.
Κόρη, ης, ἡ, pupa, pupilla oculi. puella. pulchra mulier. Them. κορέω, purgo.
Κορθύεται, faſtigiatur, 3. ſing. præſ. κορθύομαι, in acervum colligor. Th. κόρθυς, υος, ἡ, acervus.
Κόρθυσεν, collegit, 3. imperf. act. Jonic. verbi κορθύω, vel κορθύω, coacervo. Th. κόρθυς.
ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus. q. a κορύσσω. aut κόρυς, a ſimilitudine galeæ. Hinc κορθώω, coacervo.
Κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. Idem & κορίαννον, & κόριον.
Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρον, aut κόρω. unde ὑποκορίζομαι, ſubblandior, verum nomen minuendo honeſtius prætexo. hinc ὑποκοριστικὸς, extenuatorius.
Κορινθιακὸς, e clanculario concubitu conceptus. ex ea ſcil. quæ κόρη, ſeu virgo eſſe putabatur.
Κορίνθιοι, ων, οἱ, Corinthii. a Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs Græciæ.
Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula. Eſt & κόριον, ſacrificium pro κόροις, pueris. Tum κόριον, eſt coriandrum. puto, quia fructum gerit, ceu pupillas κόρας oculorum. alii a κόρις, quod folia, & caules oleant cimices. alii quod κόρας ἀμβλωσῃ, pupillas hebetet.
ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ, ἡ, cimex. q. a κείρω, ſcindo. piſcis quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.
Κορμὸς, οῦ, ὁ, truncus. κορμὸς ξύλου, caudex. κορμὸς ἀνθρώπου, truncus. a κείρω.
Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. a cornu dictus.
Κόροιβος, ου, ὁ, ſtultus. a quodam Coræbo, ſtulto viro.
Κόροιο, gen. Jon. a κόρος, ου, ὁ, ſatietas. Th. κορέω, ſatio.
Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus. ſcopæ. ſatietas. Et pro inſolentia, & petulantia, quæ a ſatietate. Eſt & Κόρος, Corus, menſura aridorum. Sed κόρος, η, ον, niger. q. a καίω, uro. quæ omnia ſub them. κορέω, purgo, curo, & ſatio, continentur.
Κόρρα, ᾶς, ἁ κόρσα, ας, ἁ, Dor. pro κόρρη, ſeu κόρση, quod vide, & pro toto capite ſumitur.
Κόρση, & Att. κόρρη, ης, ἡ, crinis, quia κείρεται, tondetur. κορσόω, tondeo.
ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, ſacerdos Rheæ, ſeu Veſtæ. ἀπὸ τῆ κορύπτουσας βαίνειν ὀρχησικῶς. Hinc κορυβαντιάω, inſanio, more Corybantum. κορυβαντισμὸς, ου, ὁ, luſtratio, ſeu expiatio, quæ fit a Corybante ære canora: inſanus furor.
Κορυδαλὶς, herba, fumaria bulboſa. alauda.
Κορυδαλῶ, Dor. pro κορυδαλῦ, gen. a κορυδαλὸς, alauda.
Κορυδὸς, & κορυδαλὸς, alauda, avis, galerita, caſſita. q. a κόρυς, galea.
ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus. quaſi ex κάρα, & ζέω, quia velut ebullit e capite.
Κορυθάϊξ, qui κόρυθα ἀΐσσει, galeam movet. bellator.
Κορυθαίολος, ου, ὁ, qui habet galeam variegatam. lege κορυθαιόλος. Ex κόρυς, υθος, ἡ, galea, & αἰόλος, varius.
Κόρυθος, gen. ſing. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. acc. ſing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, forte quia κόρυν ἔχει. Eſt & κόρυθος, fruſtum maſſæ. q. a κορεῖν, ſatiare.
Κόρυκος, ου, ὁ, vide in κώρυκος.
ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus. hinc κόρυμβα, roſtra. q. a κάρα, caput.
ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, clava, quia capitatus fuſtis. a κάρα, caput. Hinc κορυνήτης, qui clava pugnat.
Κορυνηφόρος, ὁ, ſatelles clavam geſtans. ex κορυνὴ, & φέρω, fero.
Κορυπέτης, ου, ὁ, cornupeta. vide in κορύπτω.
Κορύπτω, caput jacto, cornu ferio. hinc κορυπέτης, cornupeta. κορύπτει, arietat.
ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, caſſis. acc. ſing. κόρυθα, & κόρυν. q. a κάρα, quia capiti tuendo imponitur. Ideo & Græcis περικεφαλαία. Eſt & κόρυς, alauda, galerita. Hinc κορύσσω, κορυσσὸς, ου, ὁ, armiger. κορυθέω, armo.
Κορυσσέμεν, Jonic. & Dor. pro κορύσσειν, præſ. inf. a κορύσσω, quod vide.
Κορύσσω, galea armo. armo, orno. augeo. præſ. inf. κορύσσειν. præſ. part. f. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, galea.
Κορυσὸς, ἡ, ὸν, auctus. a κορύσσω, augeo. Th. κόρυς.
Κορυφαῖος, ὁ, vide in κορυφή.
ΚΟΡΥΦΗ, ης, ἡ, vertex. proprie capitis, quia a κάρα, ſummum in quavis re. dativ. plur. Jon. κορυφῆσιν. Hinc κορυφαῖος,

φαῖος, ὅ, ὁ, ſupremus, præcipuus. κορυφόω, erigo, attollo, impleo.

ΚΟ΄ΡΧΟΡΟΣ, ὅ, ὁ, olus quoddam ſylveſtre vile. Scribitur & κόρχορος. unde proverb. κόρχορος ἐν λαχάνοις.

ΚΟΡΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, cornix, quia κορὴ, id eſt, nigra. Item marculus ferreus, quo fores pulſantur vel annulus, quo fores attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornici ſtipem colligo. κορωνὶς, ἰδος, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα, acc. ſing. part. præſ. Poet. verbi κορωνιάω, incurvus, & lunatus ſum. Th. κορώνη.

Κόρωνις, ἰδος, ἡ, navis roſtrata. dat. pl. κορωνίσι. Item faſtigium, ſummitas, & apex in re aliqua, finis. Th. κορώνη.

Κορωνόπους, herba, quæ & κορακόπους, a cornicis pede ſic dicta.

Κορωνὸς, altus, cervicem attollens. a κορώνη, quæ ἄκρον. Alii ducunt a κόρα, caput.

Κόσιοι, αι, α, eſt μεταλήξις, ſeu finis numeri poſt centum uſque ad mille: ut διακόσιοι, αι, α, id eſt δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, quaſi ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Ex κόσκινον, cribrum, & μάντις, εως, ὁ, vates.

ΚΟ΄ΣΚΙΝΟΝ, ὅ, τὸ, cribrum. κοσκινοποιὸς, ὅ, ὁ, cribrarius. An quaſi κοσόκινον, quod in eo moveatur hordeum κόση? an a κόπτω, & κινέω, ut ſit q. κοπτόκινον, quod agitato cribro, paleæ, furfures, &c. excutiantur, pellantur.

ΚΟ΄ΣΚΥΛΜΑ, corii minutum præſegmen, quod abicitur. An a κώς, pellis, & κολάω, mutilo? an a σκύλλω, lanio?

Κοσμέω, orno. f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, & Jon. κόσμησα, ας, ε. aor. 1. part. κοσμήσας, αντος, ὁ, perf. paſſ. κεκόσμημαι. aor. 1. paſſ. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, ordo.

Κόσμηθεν, ornati ſunt, Bœot. ſyncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Jon. verbi κοσμέω, quod vide.

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, ornare, inſtruere.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κοσμέω, orno, quod vide.

Κοσμήσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. κόσμησε, 3. ſing. aor. 1. Jon. ejuſdem verbi.

Κοσμήτορε, principes; nom. dual. a κοσμήτωρ, dux, princeps, Th. κόσμος, ordo.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, a, um. a κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, ος, ὁ, ἡ, bene compoſitus. κόσμιον, ος, τὸ, & κοσμιότης, ἡ, modeſtia. ab eodem them.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Ex κόσμος, mundus, & κρατέω, imperium obtineo. Th. κρατὺς, ύος, ὑ, τὸ, robur.

Κόσμον, Jumentum, Græcis barbaris.

ΚΟ΄ΣΜΟΣ, ος, ὁ, ordo, item mundus, ornatus, pulchritudo. an a κοσέω, orno, ut ſit quaſi κόσμος, an vero a κομέω, curo? Hinc κόσμιος, ος, ὁ, moderatus, modeſtus. κοσμέω, ordino, compono, orno. κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ornator; item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, princeps, dux.

Κόσμῳ φέρειν τι, Poet. loquendi genus, pro κοσμίως, ἢ μετρίως φέρειν τι, aliquid moderate ferre.

Κόσσε, pro πόσσε, Jonice.

Κόσταβος, vide κόπαβος.

ΚΟ΄ΣΣΥΦΟΣ, & Att. κόττυφος, ος, ὁ, merula avis. q. a καῦσις, uſtio, & ὑφὴ, textura, quia eſt velut uſtis, aut nigris pennis.

Κόσχη, ἀκος, hordeum.

ΚΟ΄ΣΤΟΣ, ος, ὁ, Coſtus, planta aromatica, cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ος, ὁ, nodus. q. a κόμβος, nodus, προσωπὼς: vel a κώζω, & ἀμβαίνω, ut ſit nodus, qui ornatus cauſa alicui immittitur. Legitur & κοσύμβη.

Κοτὲ, Jon. pro ποτὲ, quondam, interdum. κότερα, Jon. pro πότερα.

Κοτέει, infeſtus eſt. 3. ſing. præſ. a κοτέω, iraſcor. f. έσω, & ήσω. Th. κότος, ος, ὁ, ira vetus.

Κοτέσσεται, iraſcetur, f. 1. med. gem. σσ, verbi κοτέω, iraſcor.

Κοτέω, iraſcor. f. έσω, & ήσω. p. κεκότηκα. præſ. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντες, nom. dual. part. præſ. κοτέων, οντος, ὁ. Th. κότος.

Κοτήεις, ωτος, ὁ, iratus. Th. κότος, ira vetus.

Κοπιφορεύς, ος, ὁ, qui fert oleaſtros. ex κότινος, & φέρω, fero.

Κότινος, ος, ὁ, ἡ, oleaſter, & corona ex oleaſtro.

Κοπὶς, ἰδος, ἡ, occiput. a κόπη.

ΚΟ΄ΤΟΣ, ος, ὁ, & τὸ κότον, vetus ira, quia diu in mente manet, a κεῖμαι. manet alta mente repoſtum. Virg. Hinc κοτέω. f. ήσω, & έσω, iraſcor.

ΚΟΤΤΑΒΟΣ, & κόσταβος, ος, ὁ, genus luſus convivalis, reliquiarum ſc. vini elegans cum ſonitu effuſio. a κοπεῖν.

ΚΟ΄ΤΤΗ, ης, ἡ, caput. An quia habet multas κοτύλας; an quia eſt κοίτη ſenſuum?

Κοπεῖν, vehementer verberare, pro κόπτειν, Heſych.

Κόπη, alea, forte a κοπεῖν, jacere. κοπίζω, alea ludo. κοπιστὴς, aleator. Eſt & κόττος, gallus, capitis inſigne, crista. Eſt & nomen viri, ſeu gigantis.

ΚΟΤΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, cavitas, cavitas coxæ, in qua femoris cavitas vertitur. hemina. q. a κέω, jaceo, poſitus ſum.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη, & acetabulum. hinc κοτυληδονόφιν.

Κοτυληρυτὴς, ος, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη, ης, ἡ, poculum, & ῥέω, fluo.

Κοτυλίσκος, placenta, ex cotyla farinæ. Item parvus crater.

Κοτυλὸς, ος, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, menſura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, Cotys, dæmon turpitudinis præſes. aut a κοίτη, pro libidine. aut a κότος. propter illa venit ira Dei in homines. Hinc ſacra turpia, κοτυτιά.

Κοῦ, ubi, Jon. pro πού.

Κούαρτος, ος, nomen viri. Lat. Quartus. Sic κουαίζωρ, ορος, ὁ, quæſtor.

Κουβελὶς, aſellus, qui ſub aquariis vaſis ſtabulatur, cutio.

Κοὐκ, pro οὐ κὰκ, & non.

Κοὐκέτ', pro οὐ κὲτι, nec jam. Th. ἔτι, adhuc.

Κοῦκι, fructus arboris. q. a κίκυς, robur.

Κουκύλιον, cuculla. Gl. Cyr. κουκούλιον, cucuculla. Illud a κύκλος, hoc quia τὸ κέφα κάλυπτον.

Κούκυμις, hæc cucuma. eſt vas ventricoſum, ut cucumis.

Κουλεὸς, vagina, Jon. pro κολεός.

Κοῦμι, eſt verbum Hebr. Marc. 5. 41.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. q. a κείρω, tondeo. hinc κουρεῖον, tonſtrina.

Κούρη, ης, ἡ, puella, Jonic. pro κόρη. dat. plural. Jonic. κούρῃσι. Th. κορέω, verro.

Κουρῆτες, ων, οἱ, Curetes, Corybantes. dat. plur. Jon. κουρήτεσσιν.

Κουρίδίης, genit. ſing. Jon. a κουρίδιος, vide in κουρίδιος.

Κουρίδιος, ος, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit. κουριδία, ας, ἡ, quæ ſic virum, a κοῦρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουρίζουσιν, a teneris educant, 3. plur. præſ. act. quod a κουρίζω, quod a κοῦρος, Jon. pro κόρος. Th. κορέω.

ΚΟΥΤΡΜΙ, curmi, potionis genus, ut cereviſia. Ducamus a κεράω, miſceo.

Κοῦρος, Jon. pro κόρος, juvenculus. ut & κούρη, pro κόρη, juvencula. ab eodem them.

Κουρότερος, junior. a κοῦρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουροτρόφος, ος, ὁ, juvencularum nutritor. a κούρη, pro κόρη, juvencula. Th. κορέω, & τρέφω, alo.

Κουρωδία, ας, ἡ, cuſtodia. vox origine Latina.

Κοῦφα, pro κούφως, leviter, adverb. a κοῦφος, levis.

Κουφίζουσαν, acc. ſing. f. g. præſ. part. act. a κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, levis.

Κουφίζω, allevo, ſublevo. imperf. ἐκούφιζον. fut. ίσω. p. κεκούφικα. aor. 1. ἐκούφισα. Th. κοῦφος, ὁ, levis.

ΚΟΥ΄ΦΟΣ, ος, ὁ, levis, facilis, inanis. hinc κούφως, adverb. κουφότερος, comparat. κουφέω, & κουφίζω, levo, ſublevo. an a κόπτω, tundo?

ΚΟ΄ΦΙΝΟΣ, ος, ὁ, cophinus, corbis. vas vimineum. a κόπτω, quia fit ex ſectis viminibus.

ΚΟΧΛΑΞ, ακος, ὁ, calculus, lapillus. q. a κοίχλαξ, calculus. κόχλος, concha. a κόχλω, quia in gyrum acta.

Κοχλιάριον, ος, τὸ, cochleare, a κόχλω, gyro.

Κοχλίας, ος, ὁ, cochlea, gen. plur. κοχλιῶν, ab eodem them.

Κόχλος, ος, ὁ, concha. Th. κόχλω, gyro.

ΚΟ΄ΧΛΩ, gyro, roto. Forte a κυκλος, circulus. Hinc κόχλος, ος, ὁ, concha, κοχλίας, ος, ὁ, idem. κοχλιάριον, ος, τὸ, cochleare.

ΚΟ΄ΧΟΣ, ος, ὁ, humor abunde fluens.

Κοχυδέσκον, Jonic pro ἐκοχύδασκον, imperf. verbi κοχυδέω, ſupertundo. Th. κόχος.

Κοχύεσκον, ſtillabat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἐκόχυε, per epenth. τε ἐσκ, verbi κοχύω, magna cum copia defluo. Th. κόχος, ος, ὁ.

ΚΟΧΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, & κόχωνον, ος, τὸ, coxendicis commiſſura.

Κόψας, αντος, ὁ, a 1. part. κόψω, Jon. pro ἔκοψα, 3. ſing. a 1. activ. verbi κόπτω, ſcindo. fut. ψω, κόψαιμι, a. 1. inf. med.

ΚΟ΄ΨΙΜΟΣ, ος, ὁ, arbor meſpilo ſimilis. an quia folio inciſo, & ſerrato? a κόπτω, Theophraſt. l. 3. hiſt. Plant. c. 15.

ΚΟ΄ΨΙΧΟΣ, ſeu κόψυχος, ος, ὁ, avis quædam, merula. Vide κόσυφος.

Κ Ρ.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, aor. 1. imper. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἐκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρῆνον, & κρηῦνον.

Κράατ', pro κράατα, nom. plur. a κράας, ατος, τὸ, caput. Th. κεφαλὴ, ος, τὸ, idem.

ΚΡΑ΄ΒΑΤΟΣ, ſeu κράββατος, ος, ὁ, grabatus, lectus humilior. q. a κάρη, & βάω, quod capite præcipue in eo quieſcamus. Vel a κρεμᾶν πὼς βάσεις, lectus is penſilis eſt, & levior, ut poſſit attolli.

Κράγγη, κράγγων, vel κράγων, piſcis e ſquillarum genere. Videtur dici a κέρας, & ἔγγυς, quia cornua habet in fronte propinqua.

Κραγεὶς, clamatus, a. 2. part. paſſ. κραγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κράζω, clamo. fut. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. paſſ. ἐκράγην.

Κραγέτης, ος, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo. p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, ſeu κραδάω, vibro, quatio. a κράδη, ramus; item folium.

ΚΡΑ΄ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, folium. q. a κλάδος, λ, in ρ, liqueſcente. Eſt & κράδη, ficus ſylveſtris. Hinc κραδὸς, ος, ἡ, idem. κραδάω, & κραδαίνω, vibro, criſpo.

Κραδία, ας, ὁ, cor, pro καρδία, per Metathefin. Sic κραδίη, ης, ἡ, Jon. cor.

Κραδίην, Jon. & per Metathefin, pro καρδίαν, acc. ſing. a καρδία, ας, ἡ, cor.

ΚΡΑ΄ΖΩ, clamo. imp. ἔκραζον. f. 1. κράξω, a. 1.

aor. 1. ἔκραξα, & per reduplic. κέκραξα. paulo post futur. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc per Epenth. κῶ υ, κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. κραυγάζω, clamo.

Κραθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a κεράννυμι, misceo. fut. κεράσω, & per syncop. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, misceri, aor. 1. inf. pass. verbi κεράννυμι. fut. άσω, misceo. Th. κερά, idem.

ΚΡΑΙΝΩ, perficio, effectum reddo. f. ανῶ. q. a κρέω, impero. ut sit quasi κρεαίνω. Hinc κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector. κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps.

ΚΡΑΙΠΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, crapula, comessatio. hinc κραιπαλίζω, crapulor. q. ex κάρα, τὸ, caput, & πάλος, ου, ὁ, agitatio, quod a πάλλω, vibro. p. m. πέπαλα. quia caput concutit, & jactat.

ΚΡΑΙΠΝΟ΄Σ, ὴ, ὁ, velox, celer. hinc κραιπνὰ, velociter, adverb. pro κραιπνῶς. q. ab ἁρπάζω, rapio. sic raptim est celeriter.

ΚΡΑΙΡΑ, ας, ἡ, caput. q. a κάρα, & aliquando idem est quod κεραία, antenna.

Κράλης, rex. κράλαινα, regina. a κρέω, regno.

ΚΡΑ΄ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, caulis. gen. pl. κραμβῶν. quasi a κάρα, quia capitata.

Κράμβος, η, ὁ, aridus, torridus. Est & vitium in uvis ex adustione. ex καίω, uro. ρ interposito κραῦρος. κραμβαλέος, tostus.

Κραμβοφάγος, nom. Ranæ, ex κράμβη, brassica, & φάγω, comedo.

Κράνα, ας, ἡ, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons. hinc κρανιάδες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ; quæ & Najades, & Nymphæ vocantur, quæ & κρανίδες dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ὴ, ὁ, asper, sterilis, montanus. a κάρηνον, vertex, caput.

Κρανέεσθαι, absolutum iri, pro κρανθῆναι, verbi κραίνω, perficio, idem quod κραίνω, f. κρανῶ. f. 2. med. κρανέομαι. fut. 2. inf. med. κρανέεσθαι, & dialysi Poet. seu Jon. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ΄Α, ας, ἡ, cornus arbor. a κράνον. quia capitatum fructum fert.

Κρανιάδων, gen. plur. Dor. pro κρηνιάδων. Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, ης, ἡ, fons.

Κράνειον, ου, τὸ, galea. a κράνον, quia capitis tegmentum.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria, caput. item poculi genus. Th. κάρηνον, caput.

Κράνον, ου, τὸ, caput. sed κράνος, εος, τὸ, galea. ab eodem them.

Κράξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρανὸς, ὁ, vel τὸ, vel κράας, κρέατος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria. q. a κράσις πέδου. quia miscetur velut solo, deorsum pendens. vel a κρέμμαμαι, pendeo, & τὸ πέδον, solum.

ΚΡΑ΄ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen, fœnum. idem quod χάϊς.

ΚΡΑΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, seu κραταιγὼν, όνος, ὁ, arboris species.

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, firmus, fortis. a κραταὸς, fortis. Them. κράτος, εος, robur, & γύαλον, ου, τὸ, cavitas, vola.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robustus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταιόω, ῶ, corroboro. f. ώσω. p. κεκραταίωκα. imperf. pass. ἐκραταιούμην, ὑμην, ὁω, ῦ, οεσθε, ῶντο. præs. imperat. pass. 2. plur. κραταιῦσθε, fortes estote. aor. 1. ind. pass. ἐκραταιώθην. inf. κραταιωθῆναι. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταίποδες, ων, οἱ, qui pedes robustos habent. ex κραταιὸς, fortis. Th. κράτος, τὸ, robur, & πούς, pes.

Κραταίπους, per syncop. pro κραταιόπους, ὁ κραταιοὺς πόδας ἔχων, de tauro, qui validos, & firmos pedes habet. Ex κραταιὸς, & πούς, pes.

Κρατέει, dominatur, 3. singul. præs. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κράτει, imperio, dativ. sing. a κράτος, εος, τὸ, robur.

Κράτει, 2. singul. imperat. præs. Sed κρατεῖ, 3. singul. præs. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατερέων, pro κρατερῶν, gen. plur. Æol. f. g. a κρατερὸς, ὰ, ὸν, validus, superl. κρατερώτατος. Th. κράτος.

Κρατερὸς, ὸν, ὁ, fortis, validus. in dual. κρατερὼ, ejusdem them.

Κρατερόφρων, acc. vel dat. a κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui infracto animo est. ex κράτος, εος, τὸ, robur, & φρὴν, animus.

Κρατερώνυχας, solidas ungulas habentes, acc. pl. a κρατερώνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, fortis, quod a κράτος, & ὄνυξ, unguis.

Κρατεύτιόν, gen. plur. Æol. pro ῶν, a κρατεύται, αἱ, veruum fulcra, ac bases. Th. κράτος, robur.

Κρατέω, ῶ, teneo, apprehendo. fortiter impero. fut. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. aor. 1. imperat. κράτησον, άτω. aor. 1. sub. κρατήσω, ῆς, ῆ. a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. fieri compotem. imperf. pass. ἐκρατεόμην, ὑμην, 3. plur. έοντο, ῦντο. perf. pass. κεκράτημαι, & in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, robur.

Κρατηθείς, aor. 1. part. pass. ejusdem verbi.

Κρατὴρ, & Jon. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, crater. a κεράννυμι, misceo. quia in eo potus miscetur.

Κρατῆς, κρατῇς, 3. & 2. singul. præs. sub κρατῆσαι, aor. 1. inf. κρατήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. κρατήσῃς, 2. sing. f. 1. ind. act. κρατήσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατῆσαι, aor. 1. inf. activ. κράτησον, a. 1. imperat. &c. vide in κρατῇ, vel κρατέω.

Κρατησίμαχος, ὸ, ὁ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κρατέω, quod a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium, & μάχομαι, pugno.

Κρατησίππος, ὸ, ὁ, qui vicit equis, ὁ σοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κρατησίπους, οδος, ὁ, ἡ, qui pedibus, cursuque pedum vicit. ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατὶ, capiti, dat. sing. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστος, η, ον, validissimus, a, um, præstantissimus, superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

ΚΡΑ΄ΤΟΣ, εος, τὸ, & per Metath. κάρτος, robur, potentia, imperium. q. ab insitato κρέω, vasto. Vel a κραίνω, potenter facio. κρατὸς, robustus. Hinc κρατερὸς, ὸν, ὁ, validus. κράτιστος, ὸ, ὁ, fortissimus. κρατέω, impero, imperium obtineo. καρτερέω, f. ήσω, tolero, patior. κρείσσων, vel ῆων, ονος, ὁ, ἡ, præstantior. ἀκρατὴς, ὲς, ὁ, ἡ, impotens, incontinens. ἐγκρατὴς, ὲς, ὁ, ἡ, compos, rerum potens. ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ἀριστοκρατία, ας, ἡ, status, seu forma Reipubl. quæ gubernatur ab optimatibus. δημοκρατία, ας, ἡ, imperium populare. παγκρατὴς, ὲς, ὁ, ἡ, & παντοκράτωρ, ορος, omnipotens.

Κρατὸς, capitis, gen. sing. a κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Thema κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. plur. part. præs. verbi κρατέω, impero, quod vide.

Κρατυνῶ, confirmo, munio. a κράτος, quod vide.

Κραυγάζω, vociferor, vagio. fut. άσω. perf. κεκραύγακα. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo. f. ξω.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen Ranæ. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. κράζω.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo. quod vide.

ΚΡΑΥΓΟΣ, η, ὁ, aridus, siccus. quasi καῦρος, vel καύαρος, a καίω, uro.

Κραυγάομαι, pro κραυγάζομαι, vide κραυγάζω.

Κρέα, nom. vel acc. plur. contracte pro κρέατα, a κρέας, ατος, τὸ, caro.

ΚΡΕ΄ΑΣ, ατος, & Att. κρέως, τὸ, caro. in plur. κρέατα, κρέαα, κρέα. gen. plur. κρεάτων, & κρεῶν. q. a κείρω, seco. ἔστι ὃ διαιρετὴ ἡ σὰρξ πάντη, dividua est caro undique. aut a κέαρ, cor, quod in σαρκίοις præcipuum: aut a κρὰς, vel κάρα, quæ summitas carnis. Tum κρέας, est caro animalis mortui: duc ergo a κήρ, mors. aut a κέω, seco, & ῥέα, facile. est enim sectilis. Inde κρεανόμος, qui carnem dividit. κρεανομέω, carnem divido. κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellum, laniena. κρεωπώλης, ου, ὁ, macellarius, lanio.

Κρᾶυσα, Dor. pro κρεῦσα, regina, præs. part a κρέω, impero, Poet. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, ahenum, a κρέας, caro. Est & Κρεῖον, acc. sing. a Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. sing. a Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri. q. a κραίνω, impero.

Κρείσσονα, nom. plural. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. a κρείσσων, quod vide.

Κρείσσοσιν, præstantioribus, dat. plur. a κρείσσων, compar. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρείσσων, ῆων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præstantior, vel melior, & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρείσσοσιν, dativ. plural. a κρείσσων, seu κρείσσων, melior, quod vide.

Κρείω, Poetic. pro κρέω, impero. hinc κρείων, imperator.

Κρείων, οντος, ὁ, regnator. a κραίνω, impero. Est & Κρείων, οντος, ὁ, nomen propr.

Κρειῶν, Poetic. pro κρεῶν, genit. plural. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

ΚΡΕ΄ΚΩ, pectine, seu radio pulso. f. ξω. p. χα. quasi a κρέω, pulso. κρέκειν ἰστὸν, texere telam.

Κρεμάσθης, aor. 1. inf. med. a κρέμαμαι. Th. κρεμάω, suspendo. a. 1. part. κρεμάσας, αντος, ὁ.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρεμάω.

ΚΡΕΜΑ΄Ω, ῶ, κρεμάννυω, & κρεμάννυμι, suspendo. fut. άσω. aor. 1. ἐκρέμασα. præs. pass κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, suspendor. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. aor. 1. part. κρεμασθείς. An a κάρα, ut sit ex capite pendere facio: deinde ex aliqua summitate annexum relinquo? Hinc κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui suspendit. κρεμαστήριος, α, ὁ, pensilis. κρεμαστὸς, ὴ, ὸν, idem. κρεμαστία, suspendium.

ΚΡΕ΄ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, crepitaculum. Ducamus a κρέκω, vel κρέω, & ἐμβάλλω. ut sit quod sola injecta manu pulsatum, edit sonum jucundum.

ΚΡΕ΄ΜΥΣ, quidam piscis. vide Athen. lib. 7. cap. 15. q. a κάρα, & ἐμεῖν, q. capite vomat aliquid.

Κρὲξ, avis pugnax. eadem & κρεκὼς, a κρέκω, sono. forte a rostri crepitu. Est & κρὲξ, capillus.

Κρέοισα, ας, ᾶ, Dor. pro Κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium, Creusa. Vel Regina.

Κρεοφάγος, ὸ, ὁ, qui carnes edit. ex κρέας, τὸ, caro, & φάγω, edo.

Κρεωργηδὸν, adv. in parva frusta dissectum. a κρεωργὸς, lanius. quod a κρέας, caro, & ἔργον, opus.

Κρέσσονες, præstantiores, nom. plur. gen. plural. κρεσσόνων. a κρέσσων, Doric. vel Jonic. pro κρείσσων. Them. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno, Poet. κρείω.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex, a κρέω, impero. hinc

κρέουσα, Regina.
ΚΡΗΎΤΥΟΝ, ου, τὸ, bonum, placitum. q. κηρὶ ἡδύ, cordi jucundum.
ΚΡΗΎΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vittæ; item pinnæ murorum. q. κεφαλήδεμνον. ex κάρα, caput, & δέω, ligo.
Κρήλιον, perfice, a. 1. imperat. act. κρῆνα, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ, a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, a quo a. 1. imperat. κρήλιον, Poet. pleonasm. tanquam a κραιαίνω, mutato priori αι, in η, pro κραίλιον.
Κρηθείδαι, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου, ὁ, τῶ Κρηθέως παῖς Αἴσων, Crethei filius Aeson.
Κρῆθεν, adv. a capite, ex κρὰς, ατὸς, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.
ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus.
Κρήθων, ὁ, Crethon. nom. propr.
Κρήϊον, placenta, quæ carnes immistas habet. a κρέας, & κρῆς, caro.
Κρήμνη, præcipita, per apocop. pro κρήμνησι, præs. imperat. verbi κρημνημι. imperf. ἐκρήμνων, ης, η. ita ut κρήμνη, possit esse imperf. Jon. Th. κρημνὸς, ου, ὁ, præcipitium.
Κρημνημι. hinc præs. inf. κρημνᾶναι, part. κρημνὰς, ἀντ©, ὁ. a κρεμάω, suspendo. quod vide.
ΚΡΗΜΝΟΣ, ου, ὁ, præcipitium. q. κρεμάμνῦ©, id est, pendens locus, circa montes, unde quis possit præceps dari: ut sit quasi κάρηκνος. vel quasi κάρη νᾶων, prono capite nutans. Hinc κρημνώδης, ε©, ὁ, ἡ, præruptus, arduus. κρημνίζω, præcipito.
Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, quod vide.
Κρηνάων, gen. plur. Æol. pro κρηνῶν. a κρηνὴν, ης, ἡ, fons.
ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, fons. q. a κερώ, κεράω, misceo, & per syncop. κρῶ, vel q. κεφαλὴν, a κάρηνον, caput. Fons est caput fluminis.
ΚΡΗΠΙΣ, ἰδ©, ἡ, basis, fundamentum. q. a κρεμῶ, & πὲς, ut sit pes, qui aliquid sustinet supra se pendens.
Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατ©, τὸ, caro.
Κρὴς, ητὸς, ὁ, Cretensis. οἱ Κρῆτες, Cretenses. Κρῆσσα, ης, ἡ, Cretensis fœm. Κρητίζειν, Cretissare, Cretenses imitari.
ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum, seu lineus sacculus, per quem aliquid colatur. Ducamus a κρίνω, secerno, unde & cribrum.
Κρήσκης, εντ©, ὁ, nomen viri. Latin. Crescens.
Κρησφύγετον, refugium. q. a Κρὴς, Cretensis, sc. Minois, & φεύγω.
Κρήτη, ης, ἡ, nom. Insulæ. Inde Κρῆτες.
Κρητῆρ©, genit. singul. κρητῆρσι, dat. pl. a κρητὴρ, Jon. pro κρατὴρ, ῆρ©, ὁ, crater. Thema κεράννυμι, fut. άσω, misceo.
Κρῖ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum. Alii per Apocop. pro κρίμνον dici volunt.
Κριαδέω, rideo. Hesych. q. κηρὶ ἁδεῖν, cordi placere.
Κρίβαν©, q. κριθῆς βαῦι©, hordei fornax. vide κλίβαν©.
Κρίγε, Jon. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, stridoreo, f. ξω. p. m. κέκριγα.
ΚΡΙ'ΖΩ, stridoreo, stridorem edo. fut. ξω. an a κραίζω? Hinc κριγμὸς, οῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor.
Κρίδδω, Bœot. syncop. pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis separati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, secerno.
ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, hordeum, κριθίν©, ου, ὁ, hordeaceus. κριθώδης, ε©, ὁ, ἡ, idem. q. a κρίνω, secerno, quod ejus grana a se invicem distent, & secernantur.
Κριθῆναι, a. 1. inf. passiv. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. a κρίνω, judico, discerno.
Κριθίν©, ου, ὁ, hordeaceus, a κριθὴ, hordeum.
Κριθῶν, gen. plur. a κριθὴ, quod vide.
Κρίκαν, resonuit, stridebat, vel est perf. Jon. pro κέκρικε, verbi κρίζω, strideo. f. σω, & ξω. vel est a. 2. Jonic. & Poet. pro ἔκριγον, ες, ε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Jon. verbi κρίνω, discerno.
Κρίκ©, idem quod κίρκ©, circus.
Κρῖμα, vel κρίμα, ατ©, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὰ κρίματα, lites. Th. κρίνω, judico.
ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina crassior, mica. Exponitur & κριθή. ex eo igitur descendit.
Κρῖναι, a. 1. inf. κρῖναι, a. 1. part. act. a κρίνω.
Κρινάμεν©, qui delegit, a. 1. part. med. ἐκρίναντο, 3. plur. a. 1. med. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.
Κρίνε, 3. sing. imperf. Jon. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præs. ejusdem verbi.
Κρινέωσι, Poet. pro κρίνωσι, 3. plur. præs. sub. verbi κρίνω.
ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, lilium. Dicitur & κρίν©, ε©, τὸ, lilium. q. a κρίνω, secerno, quod folia ejus sint distincta. Vel a κρίνω, judico. est enim κριτήριον, & indicium veris. Est & κρίνον, judicavi, imperf. vel a. 2. Jon. κρίνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, judico.
ΚΡΙ'ΝΩ, judico, discerno, sentio, examino, punio, culpo, condemno. f. κρινῶ. aor. 1. ἔκρινα. a. 1. imperat. κρίνον, ά©. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντ©, ὁ. prær. act. κέκρικα. præs. pass. κρίνομαι, in judicium vocor. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. ἐκρίθην. aor. 1. sub. pass. κριθῶ, ῆς, ῆ. fut. 1. pass. κριθήσομαι. Hinc κρῖμα, ατ©, τὸ, judicium. κρίσις, εως, ἡ, idem. κριτὴς, οῦ, ὁ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, instrumentum judicandi, & nota, ex qua judicium facimus. ὑποκρίνομαι, respondeo. ὑπόκρισις, εως, ἡ, responsum. διακρίνω, discerno. διάκρισις, εως, ἡ, discretio. κατακρίνω, condemno. κατάκριτ©, ου, ὁ, damnatus. συγκρίνω, coagmento: item comparo. σύγκριμα, τ©, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ὑποκρίνομαι, fingo, simulo. ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, simulator, hypocrita. ὑπόκρισις, εως, ἡ, simulatio.
ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, aries. q. a κέρας, quia cornutus. Vel q. κραίων in grege, imperans scil. & gregem ducens. κριοπρόσωπ©, arietis vultu præditus.
Κρῖσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, disceptatio. Th. κρίνω.
Κρίσκρανα, ων, τὰ, regis scrinia. Cresias.
Κρίσπ©, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Crispus.
Κριστὸς, idem quod κιφτός.
Κριτήριον, ου, τὸ, tribunal. controversia. a κρίνω, judico.
Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex. Th. κρίνω.
Κριτικὸς, ῆ, ὁ, aptus ad dijudicandum; item qui dijudicat. ejusdem them.
Κριτὸς, οῦ, ὁ, Poet. pro ἔκκριτ©, eximius. Th. κρίνω, secerno.
Κρίω, ὁ, nomen mulieris.
Κροαίνω, pulso pedibus, cum strepitu cano. q. a κρεκαίνω. Th. κρέκω, pulso.
Κρόβυλ©, idem quod κρώβυλ©.
Κροῖσ©, ου, ὁ, Crœsus, Lydorum rex.
Κρόκα, tramam, per syncop. pro κροκίδα, acc. sing. a κροκὶς, ἰδ©, ἡ. vel tanquam a κρόξ. Th. κρόκη, ἡ, trama.
ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, subtegmen, id, quod stamini inseritur τῷ κρέκειν pulsando. Est & κρόκη, littus, quod κρέκει, vel κρύει fluctus. ea & κροκάλη.
Κροκὶς, ἰδ©, ἡ, idem quod κρόκη, trama.
ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus. qui κρόκην ἐλίσσει, crocum meruit. Vel quia est animal timidum, δειλὸν: & colore κρόκον imitatur.
Κροκόπεπλ©, ου, ὁ, ἡ, croceo peplo. a κρόκ©, ου, ὁ, crocus, & πέπλος, ου, τὸ, vestis muliebris.
ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum. Etymol. a κίειν ἐν κρύει, quia hyeme virent ejus folia. hinc κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, a, um.
Κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ου, τὸ, cepa. q. a κάρα, caput, quia capitata.
Κρονίδης, ου, ὁ, filius τῦ Κρόνου, seu Κρόν©, Saturni. genit. Jonic. Κρονίδεω. vocat. Κρονίδη.
Κρονίων, ων©, ὁ, idem quod Κρονίδης, a Κρόν©, ου, ὁ, Saturnus.
ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus. quasi χρόν©, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe: vel quia χρόνου auctor. hinc Κρονικὸς, ῆ, & Κρόνι©ς, ου, ὁ, Saturninus. Κρονίδης, & Κρονίων, ὁ, Saturni filius, Jupiter.
Κρόσσαι, sunt pinnæ murorum, & turrium. q. a κόρση, caput. Alii κράσσας legunt, & pro scalis accipiunt. Thema κροσσὸς, ου, ὁ, fimbria.
ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, extrema vestis ora, fimbria, limbus.
ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, cuspis ferrea. pilum. vide χρόσφ©.
Κροτυλίζω, pulso, crepitare facio. a κρότυλον. Th. κροπέω, pulso.
Κρότυλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum. quia sonum edit, cum κρέεται, ab eodem them.
ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis. quod a κάρα, ut sit quasi καροτάφ©. Vel παρὰ τὸ κροτεῖν τὸ ἀφλοῖ, quod ibi evidens sit venarum pulsus. dativ. plur. κροτάφοισιν. κροτάφους, accus. plur. Dor.
ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, pulsus, plausus. q. a κρύω, pulso. hinc κροπέω, pulso, verbero. fut. ήσω. κρόταλον, ου, τὸ, crepitaculum. κρόταλ©, ου, ὁ, homo loquax.
ΚΡΟ'ΤΩΝ, ων©, ὁ, recinus, musca canina. q. a κρατεῖν, quia κραπτικὸς, tenax partis apprehensæ.
ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore, tanquam κρότων.
ΚΡΟΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, scatebra, saliens fons. q. a κρύων. Vel a κρύω, quia terram scaturiendo quasi pulsat. Vel μετὰ κρύσεως νῶν, cum strepitu fluens.
Κρυπάλα, lignei calcei. quasi a κρύω, & πάλλω, quod vibrent, quæ illis pulsantur calcata. Eadem & κρυπέζα, tanquam κρύπτα πέζα.
Κρυσας, a. 1. part. act. a κρύω, pulso.
ΚΡΟΥ'Ω, pulso. fut. κρύσω. p. κέκρυκα, a. 1. ἔκρυσα. q. a κέρας, κερόω est enim proprie cornibus petere, seu ferire. hinc κρῦμα, ατ©, τὸ, sonitus ex pulsatione instrumentorum. κρῦσις, ι©, ἡ, pulsatio instrumenti musici.
Κρύβδα, & κρυβδὸν, & Dor. κρύβδαν, clam. adv. a κρύπτω, occulto.
Κρυβεὶς, έντ©, ὁ, absconditus, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. fut. 2. pass. κρυβήσομαι. aor. 2. passiv. ἐκρύβην.
Κρυερὸς, ῆ, & Jon. κρυερὸ῀ο, ὁ, frigidus. hinc κρυόεις. Thema κρύ©, ε©, τὸ, frigus.
Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, glacies.
Κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. a κρυόεις, εντ©, ὁ, formidandus. ab eodem them.
ΚΡΥ'ΟΣ, ε©, τὸ, frigus, algor. hinc κρυόεις, εντ©, ὁ, Poetic. idem quod κρυερὸς, ῆ, ὁ, frigidus.
Κρυπτάδι©, ᾶ, ὁ, clandestinus. hinc κρυπταδίης, gen. sing. f. g. a κρύπτω, abscondo.
Κρυπτάσκω, cooperio. a κρύπτω, idem.
Κρύπτε, imperf. Jon. vel præs. imper. verbi κρύπτω, abscondo.
Κρυπτὸς, ή, όν, occultus, a, um. ἐν κρυπτῷ, in occulto. Th. κρύπτω.

Κρύπτουσ', pro κρύπτουσι, occultant, 3. p. ind. præs. verbi κρύπτω.

ΚΡΎΠΤΩ, abscondo, occulo; q. a καλύπτω. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. hinc κρύψης, 2. sing. a. 1. sub. κρύψας, αντος ὁ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. pass. ἐκρύφθω. aor. 2. pass. ἐκρύβην. a. 2. inf. pass. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς. q. a καλύπτω, quia λ, & ρ, permutari possunt. alii a κάρα, ut sit quasi καρύπτω, metaphora ab iis sumpta, qui caput occultant. Hinc κρύψις, εως, ἡ, occultatio. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, abditus, occultus. κρύβδην, & κρύφα, occulte. κρυφαῖος, α, ὁ, occultus.

Κρυσαλλίζω, instar crystalli splendeo. a κρύσταλλος.

ΚΡΎΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, glacies, gelu; item crystallus, lapis. q. κρύος γέλως, frigore contrahitur in duritiem.

Κρυφᾷ, latenter, clam, Dor. pro κρύφα, a κρύπτω, abscondo. f. ψω. p. κέκρυφα.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poetic. idem ac κρύφιος, ία, ιον, occultus, a, um.

Κρυφῇ, occulte, adv. a κρυφὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulto.

Κρυφίων, genit. plur. a κρύφιος, α, ὁ, occultus. dat. pl. Jon. κρυφίοισι. κρύφιοι, κρυφίως, occulte, clam. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω.

Κρύφος, ου, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ.

Κρύψαι, celare, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, ὁ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Jon. κρύψης, ῃ, 2. & 3. singul. a. 1. sub. act. verbi κρύπτω, occulo.

ΚΡΩΒΎΛΟΣ, ου, ὁ, crinis retortus, cincinni puerorum. Scribitur & κρόβυλος. Aliter & melius κρωβύλος, exp. reticulum comam constringens. Ducamus a κάρα, vel κέρας, & βάλλω, quod capiti, seu crinibus injiciatur.

ΚΡΩΖΩ, crocito, garrio. κρώζῃ, 3. sing. sub. q. a κράζω. hinc κρωγμὸς, οῦ, ὁ, crocitatio.

ΚΡΏΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum. aliter κλώμαξ.

ΚΡΏΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx. an a δρέπω, meto?

ΚΡΩΣΣΌΣ, οῦ, ὁ, hydria, urceus. Cujus usus ad κρᾶσιν aquæ cum aliis liquoribus.

Κ Τ

Κτὰ, Jon. pro ἔκτα, quod per Apocopen pro ἔκτανε. Alii vero formant ab aor. 2. ἔκτλω, ξοπῇ τὸ ἡ, ut ἔβα, pro ἔβην, verbi κτείνω, occido, vel κτῆμι.

Κτάμμυ, Jon. & Dor. κτάμμυαι, pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. a κτείνω, occido. Vel κτάμμυ, Jon. & Dor. κτάμμυαι, pro κτύναι, a κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κταμμύοιο, gen. Jon. a κτάμμυος, quod vide.

Κτάμμυος, qui interemit, aut interemptus est. a. 2. part. med. verbi κτῆμι, idem quod κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτλω. a. 2. med. ἐκτάμλω. Alii volunt κτάμμυος, dici pro κτανάμμυος. sic ἐκτάμλω, pro ἐκτφάμλω, verbi κτείνω.

Κταὶν, possiederunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, possideo. a. 2. ἔκτλω, & in 3. plur. ἔκτησαν, & per syncop. ἔκταν, & deposito augmento κταὶν. Thema κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari a κτῆμι, pro κτείνω, occido. a. 2. ἔκτλω.

Κτάνε, Jon. pro ἔκτανε, interfecisset, 3. sing. a. 2. act. verbi κτείνω. f. κτεω. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκταινον.

Κτανέεσσι, per Dialysin, pro κταναῖσι, f. 2. inf. med. verbi κτείνω, interficio. f. 2. med. κτανύμαι.

Κτανέοντες, Jonic. Dialysi pro κτανόντες, nom. plur. fut. 2. partic. act. ejusdem verbi.

Κτανέσσι, pro κτανῆσι, 3. plural. futur. 2. activ. ejusdem verbi.

Κτάνδον, Bœot. syncop. & simul Jon. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, interficio.

Κτανύσκε, α, ὁ, Dor. pro κτάνης, ὁ, interfector. Th. κτείνω.

ΚΤΆΟΜΑΙ, acquiro, possideo, f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμλω, ω, απο. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates, opes. κτῆσις, εως, ἡ, possessio. κτητὸς, ὴ, ὸν, acquisitus.

Κτῖδᾷ, præs. inf. verbi κτίομαι, possideo, Sed κτίδᾷ, dicunt esse aor. 2. inf. med. verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτλω. a. 2, med. ἐκτάμλω.

Κτίατο, Jon. pro ἐκτίατο, 3. singul. imperf. verbi κτίομαι, possideo. Sed κτίατο, Jonic. pro ἔκτατο, 3. singul. aor. 2. med. ἐκτάμλω, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.

Κτιὼ, cædo, occido. Sic & κτιὼ, pro κτίομαι, possideo.

Κτεάνεσσι, gen. plur. κτεάνεσις, dat. plur. a κτέανον, ου, τὸ, possessio, Poetic. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ. Th. κτάομαι.

Κτέαρ, κτέατος, τὸ, idem quod κτῆμα.

Κτεάτεσσι, possessionibus, dat. plur. Jon. & Poet. a κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, possideo.

Κτεάτισε, Jon. & Poet. pro ἐκτέτισε, 3. sing. a. 1. act. verbi κτεατίζω, acquiro, fut. ίσω. Th. κτάομαι, idem.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. κτείνας, αντος, ὁ, & in accus. κτείναντα, a. 1. part. act. ut & κτείνασα, f. g. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. activ. κτεινέμλναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusdem verbi.

Κτεινόμλνος, ου, ὁ, occisus, præs. partic. pass. ejusdem verbi.

Κτείνοντ', pro κτείνοντα, acc. sing. præs. part. act. κτείνουσι, 3. plur. præs. verbi κτείνω.

ΚΤΕΊΝΩ, interficio, occido. f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκταινον. q. ab inusit. κτίω, quod forte a κόπτω, deorsum. Occidere est, deorsum depellere, & vita privare. Ἀποκτείνω, idem. ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, homicida. πατροκτόνος, ου, ὁ, parricida. Legitur & κτένω, & κτέννυμι.

ΚΤΕΊΣ, ενὸς, ὁ, pecten. hinc κτενίζω, pecto. f. ίσω.

Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, res possessa, donum. Th. κτάομαι, possideo.

ΚΤΈΡΕΑ, ων, τὰ, exequiæ, inferiæ. q. a κτέω, occido. hinc κτερίζω, exequias celebro. κτερίσσαιεν, 3. plur. aor. 1. opt. Æol.

Κτερίσσι, pro κτερίσσει, Att. 3. plural. fut. 1. verbi κτερίζω, a κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτίω, occido.

Κτέωμλν, possideamus, Jon. pro κτῶμλν, 1. plural. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτίω. Alii volunt deduci a κτῆμι; pro κτείνω, occido. eodem tempore, & modo.

Κτηδὼν, venarum cursus in arboribus, quasi pectines, a κτεὶς, pecten.

Κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. dat. plural. κτήμασ', pro κτήμασι. Th. κτάομαι, possideo.

Κτῆμι, occido. a. 2. ἔκτλω. aor. 2. part. κτὰς. Th. κτείνω, idem.

ΚΤΉΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus. q. possessio, a κτάομαι. κτηνηδὸν, pecudum more, adverb.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. κτήσαιο, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, Ctesias, nomen propr.

Κτῆσιν, acc. sing. a κτῆσις, εως, ἡ, possessio. Th. κτάομαι.

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejusdem verbi.

Κτητὰ, n. g. nom. plur. a κτητὸς, ὴ, ὸν, acquisibilis. Th. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula. ab eodem verbo, & them.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor. a κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphæres. pro ἰκτίδεος, e mustela confectus. a κτὶς, δὸς, ἡ, mustela.

Κτιδῶν, idem quod κτιδέων.

ΚΤΊΖΩ, ις, ω, condo, creo, fabricor. fut. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. inf. κτίσαι, a 1. part. κτίσας, αντος, ὁ. p. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην. Forte a κτίομαι, cujus enim est condere, ejus est jure optimo possidere. ὃς κτίσης, ᾧ κτητής. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, opus, structura. κτίσις, εως, ἡ, creatio, & creatura. κτίστης, ου, ὁ, creator, conditor.

ΚΤΊΛΟΣ, ου, ὁ, aries. q. a πίλλω, vello, quod sit mas πιλλόμλνος, qui vellitur. lanatus. Vel a κίω, eo, ut sit q. κίλλος, quia τῶν ἄλλων προπορεύεται, & reliquum gregem præcedit. Vel πῖλος, q. ἀκτίλλος. ab ἄγω, duco. quia dux gregis, & pro familiari, & cum quo quis nutritus est. hinc κπλόω, demulceo.

Κτίλμλνος, Poet. pro ἐκτισμλνὸς, perf. part. pass. a κτίζω, condo, creo.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, viverra, quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτισάσθαν, Dor. & Jon. pro ἐκτίσασθαι, dual. num. a. 1. med. verbi κτίζω, condo, f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatura. structura. res conditæ, & pro quovis opere. magistratus, homo. a κτίζω, condo.

Κτίσμα, ατος, τὸ, creatura. a κτίζω.

Κτίστης, ου, ὁ, creator. ab eodem them. κτίσσυς, υος, ἡ, ædificatio.

Κτυπέω, strepo, strepito. Hinc κτύπος, sonitus. Th. τύπτω, pulso.

Κ Υ.

ΚΎΑΘΟΣ, cyathus, cotula. q. a χύαθος, a χύω, fundo. Vel a κλύθω, occulto, quia potum servat, & quodammodo occultat, ut sit quasi κλύαθος.

ΚΎΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba. hinc κυαμεύω, fabis eligo, sortior. κυαμοβόλος, judex. κυαμοῤῥώξ, quia κυάμους τρώγει, judex.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poet. nigram, ac formidabilem ægidem gestans. ex κύανος, cæruleus, & αἰγὶς. Th. αἴξ, ἡ, capra.

Κυανεῶν, Doric. pro κυανεῶν, sc. νήσων, Cyaneæ insulæ.

Κυανέη, ης, ἡ, nigra. dat. plural. Jonic. κυανέῃσι. gen. plur. Æol. κυανεάων, ᾶ κυανέος, α, ὁ, cæruleus, niger. Th. κύανος, seu κυανὸς, ου, ὁ, color cæruleus.

Κυάνεος, idem quod κυάνεος, cæruleus. vide κυανέη.

Κυανοπέζα, de mensa, & κυανόπεζος, nigros habens pedes. ex κύανος, niger, & πὰς, pes.

Κυανόπεπλον, ου, τὸ, cæruleo peplo. a κύανος, cæruleus, & πέπλον, peplum.

Κυανόπρωρος, cæruleam habens proram. ex κύανος, & πρώρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

ΚΎΑΝΟΣ, ου, ὁ, & κυανὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus. hinc κυάνεος, & κυάνεος, α, ὁ, cæruleus, niger. q. a χάος, aer, Cœlum.

Κυανοφρὺς, υος, ὁ, ἡ, nigrum habens supercilium. ex κύανος, & ὀφρὺς, ὑος, ἡ, supercilium.

Κυανοχαίτης, α, ὁ, qui est nigricantibus setis. ex κύανος, α, ὁ, niger, & χαίτη, ης, ἡ, juba, coma.

Κυανώπιν, nigroculam, acc. sing. a κυανῶπις, ἡ, cæruleus aspectu. ex κύανος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα.

ΚΎΑΡ, αρος, τὸ, foramen acus; item pars auris interna. q. a κεῖω findo.

Κύββα, poculum, quia κυφόν.
Κύβδα, inclinato capite. a κύπτω.
Κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ; item astutia, a κύβος, ου, ὁ, tessera. hinc κυβεύω, alea lusito.
Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, mater Deum.
Κυβίρνασις, ἡ, Dor. pro κυβέρνησις, quod vide.
Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, vide in Κυβερνάω. Sic κυβερνατήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνάτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, gubernator.
ΚΥΒΕΡΝΑΩ, ῶ, άεις, άς, άει, ᾶν, guberno, proprie navem rego. q. κῦμα ἐράνῳ, fluctus scrutor, eosque observo. fut. ήσω. Hinc κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator.
Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Th. κυβερνάω, quod vide.
Κυβερνήσεντος, gen. sing. f. 1. part. activ. verbi κυβερνάω.
Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator. ab eodem them.
ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput. quia κυφή, curva. a κύπτω, inclino. Hinc κυβίσω, in caput me dejicio, in caput salto.
Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele, quæ suos ministros facit κυβήβειν, id est, κύπτειν, vel κυβιστᾶν, κυφοὺς fieri. Inde & κυβηβᾶν, Cybelejo furore correptus.
ΚΥΒΗΔΙΣ, ίος, ἡ, securis. Hinc κυβηλίσαι, securi percutere. an a κόπτω?
Κυβισάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput salto. a κυβη, caput, & σάω. Hinc κυβιστήρ, ῆρος, saltator, qui se in caput dejicit.
ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus, nodus brachii. κύβαλον, ου, τὸ, idem. quasi a κυβῶ, converto. Vel ut alii a κύπτω, pro κάμπτω, inclino. Est enim cubitus curvatura brachii.
ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, tessera, vel aliquid habens figuram quadratam. q. a κέω, vel κεῖμαι, jaceo, & βάσις, quod in omni positu, aut jactu basin habeat firmiter jacentem. Inde homo constans, & immobilis dicitur πεζὸς ἀγωνιστὴς. Hinc κυβικός, ή, όν, cubicus. κυβδάω, alea, seu tesseris ludo. κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ; item, fraus, dolus.
ΚΥΓΧΝΙΣ, ίδος, ἡ, crater magnus. Martinus ex Galeno probat esse parvum calicem, & doliolum medicum.
ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, dux coturnicum.
Κυδαίνω, celebro, decoro, laudo. imperf. Jon. κυδάνεον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.
Κυδαλίμος, ου, ὁ, idem quod κύδιμος, gloriosus. Th. κῦδος.
Κυδηθῆναι, decoratum esse, a. 1. inf. pass. ab κυδήθω, aor. 1. ind. pass. verbi κυδάω. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria.
Κυδιάνειρος, α, ον, honestans viros, claros viros continens. a κῦδος, & ἀνὴρ, vir.
Κυδιάω, glorior, jactito. a κῦδος, εος, τὸ, gloria.
Κυδιόων, exultans, Poet. pro κυδαίων, præs. part. a κυδιάω, quod vide.
Κύδιστε, voc. sing. a κύδιστος, η, ον, gloriosissimus, a, um. in comparat. κυδίων, glorioſior. Th. κῦδος.
Κυδνός, ή, όν, inclytus. Th. κῦδος.
Κυδοιδοπᾶν, tumultuari. q. a κυδοιμὸς, & δαπεῖν.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, turba, tumultus. κυδοιμέω, turbas excito. quasi a κύειν δεῖμα, parere timorem.
ΚΥΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus. q. a κύειν δέος, parere timorem. Vel a κήδω, ut κεδνὸς, est venerabilis. At κῦδος, ου, ὁ, convitium, probrum. a κῦδος, κυδάζω, ὁ, gloriosus. κύδιμος, & κυδάλιμος, ου, ὁ, idem. κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo. κυδιάω, glorior.
Κυδρός, ή, gloriosus. a Th. κῦδος.
ΚΥΔΩΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, cotoneum, seu cydonium malum, a Cydone oppido Cretæ.

Κύει, uterum fert, 3. singul. præs. verbi κύω.
Κυεὶς, conceptus. a. 2. part. pass. ab κύλω, a. 2. ind. pass. verbi κύω. f. σω. in utero gesto.
Κυέω, idem quod κύω, quod vide.
Κύημα, ατος, τὸ, quod in utero gestatur, fœtus. a κυέω, idem quod κύω, in utero gesto.
Κυθέρεια, Cytherea Venus. ὅτι κεύθει τὰς ἔρωτας, occultat amores Venereos. vel τὸ κυεῖν, & θέρειν.
Κυθηροῖσι, dat. plur. Jon. a κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρα, urbs Cypri.
ΚΥΊΞ, κος, ἡ, bulbosa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13. an a κύειν?
ΚΥΚΑΣ, Æthiopicum palmarum genus. Theophr. lib. 2. 8.
ΚΥΚΑΩ, misceo, proprie de liquoribus. perturbo. Sic ergo a κύκος, humor. Hinc κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, permixtio, confusio. κυκεών, ῶνος, ὁ, miscellanea potio.
Κυκεῶ, per Apocop. pro κυκεῶνα, acc. singul. a κυκεών, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Th. κυκάω.
Κυκηθήτω, Jon. pro σκυκηθήτω, 3. dual. aor. 1. ind. pass. verbi κυκάω, misceo, f. ήσω.
Κύκλα, per Metathes. pro κύκλοι, rotæ, a κύκλος, quod vide.
Κυκλάω, idem quod κυκλέω.
Κυκλέω, verso, duco, vel rota veho. a κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.
Κυκλόθεν, adverb. in circuitu. Thema κύκλος.
ΚΥΚΛΟΣ, ου, ὁ, circulus, orbis: item corona hominum. κύκλῳ, pro ὲν κύκλῳ, in circuitu. q. a κυλίω, volvo. Orbicularia facile circumrotantur. hinc κυκλόθεν, adv. cum gen. in circuitu. κυκλόω, in orbem roto. f. ώσω. ἐγκυκλος, & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλοπαιδία, ας, ἡ, orbis disciplinarum.
Κυκλοτερὴς, ές, ὁ, ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλος, circulus, & τερέω, terebro.
Κυκλόω, cingo, circumdo. f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. pass. σκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, circulus.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus. Them. ὄπταμαι, video.
ΚΥΚΝΟΣ, ου, ὁ, cygnus, olor. Puto a κύδνος, ab albedine. vel q. ἐν κύμασι νῶν, in fluctibus natans. Est & propr. nom.
Κυκόωντι, Poet. pro κυκῶντι, miscenti, dat. sing. part. præs. a κυκάω. f. ήσω, misceo.
ΚΥΛΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum. q. κοῖλα. κύλον, inferior palpebra. κυλὶς, ἐπικυλὶς, superior.
Κυλίκων, genit. plur. a κυλὶξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.
Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. a κυλίνδω, idem quod κυλίω, volvo.
Κυλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, lapis teres in modum columnæ.
Κυλὶξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω, volvo. q. torni κύλισις factus.
Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum. ejusdem them.
Κυλίχναι, αἱ, caliculi, seu parva vasa potoria oris compressioris; item cucurbitulæ. a κυλὶξ.
ΚΥΛΙΩ, volvo, voluto. fut. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, & κυλινδέω, idem. κυλὶξ, ικος, ἡ, calix.
Κυλλοποδίων, qui distortis pedibus est, loripes. Vulcani Epith. a κυλλὸς, claudus, & πούς, pes.
ΚΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, claudus, curvus. q. a κόλος, mutilus.
Κυλοιδιάω, sum oculis tumentibus. a κύλον, & οἰδάω, tumeo.
Κυλοιδιάοντες, nom. plur. part. præs. a κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ωνος, ὁ, Cylo. Κυλώνειον, Cylonium.
ΚΥΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda. magna lues. q. κύκημα, a κυμάω, misceo. Vel a κύω, pario, quia fluctus fluctum parit. Est & κῦμα, pro κύημα, τὸ, fœtus. κύω, in utero gesto. a κῦμα, fluctus. κυματίας, ου, ὁ, undosus. κυμαινόδης, ες, ὁ, ἡ, idem. κυμαΐζω, & κυμαίνω, undis agito. κυματία, ης, ἡ, tempestas. κυμαίνω, ανῶ, fluctuo, æstuo.
Κυμαίνοντος, gen. singul. part. præs. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαίνουσα, a κυμαίνω, fluctuo, & ferveo. turgeo. Th. κῦμα.
Κύματ', pro κύματα, nom. pl. κύματι, dat. pl. a κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.
Κυματίης, ου, Jonic. pro κυματίας, ου, ὁ, undosus. vide in κῦμα, τὸ, fluctus. hic κυματίης ἄνεμος, ventus impetuosus.
Κυματολήγη, ης, ἡ, nomen mul.
Κυματώγη, ης, ἡ, & legitur κυματωγή, littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur. ex κῦμα, & ἄγω, seu ἄγνυμι, frango.
Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. a κυματόομαι, restagno. Them. κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.
Κυμβαλίζω, cymbalum pulso. a κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. Th. κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus.
Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. q. a κύμβος, cavus.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba. poculi genus. a κύμβος.
Κύμβαχος, ου, ὁ, pronus in caput. Th. κύμβος.
ΚΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus recessus, ollæ fundum, quasi a κυφός, curvus. hinc κύμβον, & κυμβίον, ου, τὸ, acetabulum. κύμβη, ης, cymba. κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum.
Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.
ΚΥΜΙΔΙΣ, εως, vel ίδος, ἡ, avis quædam nocturna. Eustath. putat esse q. κρύμινδις, a κρύπτειν, & ἰδεῖν, quod occultet sui visionem.
ΚΥΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, cyminum herba, & semen. q. a κωμῶ, quia calefacit.
Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mul.
Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mul.
Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mul.
Κυμὼ, nomen mul.
Κωάβρα, idem quod κιάβρα, quod vide.
Κωαγέτας, α, ὁ, Doric. pro κωηγέτης, quod vide.
Κωάγχη, ης, ἡ, q. κωὸς ἄγχος, canum suffocatio. angina.
Κωάρα, carduus altilis. ea & κωάρος, ἄκανθα, & κίαρα. Lobelius.
Κωαγὸς, ῶ, ὁ, Doric. pro κωηγὸς, οῦ, ὁ, venator. Ex κύων, canis, & ἄγω, duco.
Κωάδες, ων, αἱ, canum pili. a κύων, canis.
Κωάκιμα, vide in κωάμια.
Κωανθρωπος, versipellis; impudens. q. canis. ex κύων, canis, &c.
Κωάριον, ου, τὸ, catellus. diminut. a κύων, canis.
Κωᾶς, acc. plur. κωᾶς, nom. plur. a κύων, κωὸς, ὁ, vel ἡ, canis.
Κωΐδαλοι, supra κυνίδαλοι.
Κωσὴ, ης, ἡ, galea. Th. κύων, canis, hinc κωσεὸς, caninus.
Κωΐεσκε, Jonic. & Poet. pleonasm. ε, pro σκύνει, impers. act. verbi κωέω, idem quod κύω, osculor.
Κωΐες, nom. pl. κωΐεσσιν, canibus, dat. plur. Jon. pro κυσὶν, a κύων, κωὸς, canis.
Κωΐω, osculor, blandior, adoro, προσκωΐω, q. a κύω.
Κωηγέσιον, canes venatores, & instrumenta venationis.
Κωηγέτης, venator. q. κωῶν ἡγέτης. hinc κωηγέω, venor. Dicitur & κωηγὸς, οῦ, ὁ, venator.

Κωλ'διον,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Κυνικὸς, ὴ, ὸν, Cynicus. ab eodem them.

Κυνοθαρσὴς, ἐος, ὁ, impudens. ex κύων, canis, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Κυνόμυια, ὁ, ἡ, musca canina. Metaph. pro impudente, a κύων, & μῦια, ἡ, musca. Alii leg. κυνάμυια.

Κυνόσουρα, Cynosura. quasi κυνὸς οὐρὰ, cauda canis. Pro astro hic sumitur.

Κυνότερος, ὁ, impudentior. Superl. κυνότατος. Th. κύων, canis.

Κυνῶπα, vocat. sing. a κυνώπης, υ, ὁ, habens canis vultum. & in f. g. κυνῶπις, inverecunda. ex κύων, canis, & ὤψ, vultus. Th. ὄπωμαι, video.

Κυνώπιδος, gen. singul. a κυνῶπις, ἡ, inverecunda. vide κυνῶπα.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. Th. κύω, in utero gesto. vel κυέω.

Κυοῦμβρα, nom. plur. n. g. part. præs. passi. a κυέω, idem quod κύω, quod vide.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, υ, ἡ, Cypressus, arbor. quia κύει παρίστας τὰς ἀκρέμονας, id est, ramos grandiores pariles parit. hinc κυπαρίσσινος, ex cupresso factus.

ΚΥΠΑΡΟΣ, υ, ὁ, vas magnum, concavum, & capax. q. a κύπη.

ΚΥΠΑΣΟΣ, ἀσος, ἡ, pallium, & lectistragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, & κύπασις, ιος, ὁ, ἡ, supparum, species tunicæ lineæ. q. a κυπάς.

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, υ, ὁ, Cyperus, herba ex juncorum genere.

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, υ, τὸ, poculi genus, deflexum a κύφελλον, quia cavum, a κυφὸς.

Κύπη, ξώγλη, id est, caverna. q. a κυφὸν, cavum. Vel a κύπτω.

Κυπρίδα, acc. sing. a Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus.

Κυπρίζω, germino venuste. Thema Κύπρος, Cyprus, ut proprie de Cypri baccis dicatur.

Κύπριν, Cyprinus, q. a Κύπρις. Et Κύπριος, υ, ὁ, Cyprinus. ab eodem them.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, Cyprus insula. quia ibi nata.

Κυπροχλύστα, ας, ἡ, Epithet. Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Dicitur & Κυπρογλυκὴς, ἐος, ἡ.

ΚΥΠΡΟΣ, Cyprus, arbor, & insula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. κύπριον, υ, τὸ, unguentum Cyprinum.

ΚΥΠΤΩ, pronus sum, incurvo me ad videndum. f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, αντος, ὁ. q. κύβῃ πέπω, capite cado, vel inclino. Hinc κυπτὸς, ὴ, ὸν, inclinatus, supplex. κυφὸς, ὴ, ὸν, incurvus, gibbosus. κῦφος, εος, τὸ, gibbus. ἐγκύπτω, inclino ad videndum aliquid. ἔγκυος, υ, ὁ, gravida fœmina.

Κυρήνα, ας, ἡ, Doric. pro Κυρήνη, ἡ, Cyrene. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. 298. &c.

Κυρβαίος, αία, ον, sublimis, e. a κύρβις, εως, ἡ, tabula.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacei, tiara. a κάρα, & βαίνω, quod in caput erecta.

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ἡ, tabula triangula, cui leges inscribebantur. a κυρσὴν βίον, sancire vitæ leges.

Κῦρε, Jon. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, incido, nanciscor. κυρέω, idem. hinc κυρήσας, a. 1. part.

Κύρη, ἡ, Ceres. Sic dicta, quia κυρία τῆς ζωῆς, domina vitæ.

ΚΥΡΗΒΑΩ, cornibus pugno, fut. ἄσω. q. a κέρας, cornu.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, acera, & glumæ hordei. Vide κηρύβια, q. κύρης ἤβη.

Κύρημα, & per syncop. κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, præda. Th. κύρω, incido.

Κυρλώνη, ἡ, nomen urbis. Hebr. murus. hinc Κυρλωίτης, ου, ὁ, Quirinus, nomen viri.

Κυρῆσαι, aor. 1. inf. κυρήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. a κυρέω, idem quod κύρω, incido.

Κυρθεὶς, adeptus, a. 1. part. passi. verbi κύρω. a. 1. ind. passi. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, domina, κυριακὸς, ὴ, ὸν, dominicus, a, um. Th. κύριος, ου, τὸ, authoritas. κυρίη ἡμέρη, statutus dies, Jonic. κύριος μὴν, præstitutus mensis partui.

Κυριεύω, dominor, cum genit. f. εύσω. p. κεκυριεύκα. a κύριος, dominus. Th. κῦρος.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, cornibus peto, q. a κέρας, cornu.

Κύριος, υ, ὁ, dominus, herus. cui est κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Κύριος, υ, ὁ, qui authoritate valet, præstans. ὁ κῦρος ἔχων.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio. ab eodem them.

Κυρκανᾶν, miscere. q. a κυκᾶν, ρ, interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per syncop. pro κύρημα, id, in quod aliquis incidit, præda. a κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κύρν, pro Κύρνε, vocat. a Κύρνος, υ, ὁ, Cyrnus, nomen propr.

ΚΥ̓ΡΟΣ, εος, τὸ, authoritas, edictum, cardo rei. q. a κυρέω, sum, aut potius a κάρα, caput, principatus. hinc κυρόω, authoritatem do. κύριος, υ, ὁ, dominus. κυριεύω, dominor. Est & Κῦρος, υ, ὁ, Cyrus, Persarum rex.

Κυρσὴν, præs. inf. act. a κυρόω, sancio, & ratum facio. hinc κυρῆσα, præs. part. f. g.

Κυρόω, ῶ, sancio. f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. passi. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Κύρσαι, incidere, a. 1. inf. κύρσας, a. 1. part. act. a κύρω, incido. f. Æol. κύρσω.

Κύρτω, adipiscar, Æol. f. 1. verbi κύρω, quod vide.

ΚΥΡΤΟΣ, ὴ, ὸν, curvus, gibbosus. q. a γυρὸς, curvus. Vel παρὰ τὸ κύπτειν, nam quod inclinatur, curvatur. Hinc κυρτόω, curvo, incurvum reddo. ἀμφίκυρτος, υ, ὁ, ἡ, utrinque incurvus.

Κύρτος, υ, ὁ, sagena, nassa. Ea & κύρτη, & κυρτὶς, quia cava, seu gibbosa.

ΚΥ̓ΡΩ, sum, incido, consequor. fut. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem quod κύρω.

Κύσας, osculatus, a. 1. part. act. a κύω, osculor.

Κῦσε, seu κῦσον, Jon. pro ἔκυσον, 3. sing. a. 1. act. κύσον, aor. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

ΚΥ̓ΣΘΟΣ, & κύσθος, υ, ὁ, & κυσὸς, ὄ, ὁ, nates, podex: item pro muliebri pudendo. forte a χύω, fundo: vel a κάθω, occulto.

Κυσὶ, dat. plural. a κύων, canis, quod vide.

Κυσταμύην, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμύην, quæ concepit, verbi κύω, quod vide.

Κύσσε, Jon. & Poet. pro ἔκυσε, aor. 1. verbi κύω, osculor.

ΚΥ̓ΣΤΙΣ, εως, ἡ, vesica, accus. κύστιν, q. a χύσις urinæ. Varinus ἀπὸ τοῦ κάθηται, ἢ κύει τὸ ἔρον, urinam parit, vel χύει, fundit.

ΚΥ̓ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, flores mali Punici. q. a κύω.

ΚΥ̓ΤΙΣΟΣ, υ, ὁ, Cytisus, nomen herbæ.

ΚΥ̓ΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, sinus, ubi aliquid κεῖται, seu κάθηται.

Κύτταν, Dor. pro χύτραν, acc. sing. a κύτρα, olla. idem quod χύτρος.

Κύτταρος, loculamentum apum, & vesparum. q. a κύτος.

Κύφελλα, nubes, & omnia cava. q. a κυφὸς, incurvus.

ΚΥ̓ΦΙ, suffimenti genus, apud Ægyptios sacerdotes.

Κυφὸς, incurvus. q. a κύπτω, flecto.

Κύφων, locus testudinatus, baculus incurvus. a κυφὸς, curvus.

Κύφωνᾶ, pro κύφωνα, acc. sing. a κύφων, ωνος, ὁ, stiva. Th. κύπτω, pronus sum.

Κύψαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. a κύπτω. f. ψω, incurvo me, κύψαι, aor. 1. inf.

ΚΥ̓ΨΕΛΗ, ης, ἡ, alveare apum. q. κυφέλη, a κυφὸς, curvus. hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus. Est & κυψέλη, auris foramen, ejusque sordes.

Κυψέλιζον, nomen propr.

ΚΥ̓Ω, in utero gesto, osculor. f. σω. p. κω. κυέω, idem. Referam ad κίω, eo. κύησις, est initus, graviditas. κύημα, ατος, τὸ, fœtus. κυσέω, osculor, προσκυσέω, adoro, veneror. προσκύημα, ατος, τὸ, & προσκύησις, εως, ἡ, adoratio.

ΚΥ̓ΩΝ, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. acc. κυνα. dat. plur. κυσὶ. q. a κύω, pario. κύων γὰρ πολυτόκως ζῶον. vel a κύειν, id est, φιλεῖν. est enim ζῶον φιλοῦσπαστον. Hinc κυνικὸς, ὴ, ὸν, & κυνέος, ὁ, canis. κυνάριον, υ, τὸ, catellus. προκύων, ωνος, ὁ, Procyon sidus, quod ante majorem canem exoritur.

Κ Ω.

Κῶας, an κῶας, τὸ, pellis ovilla? vide κώς.

ΚΩΒΙΟΣ, ου, ὁ, gobius piscis. a κύβη, caput.

ΚὨΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, caput papaveris, globulus. κώδη, fructus papaveris.

ΚὨΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. παρὰ τὸ ἐν τῷ κιονεῖν ᾄδειν.

Κώεα, nom. plur. a κῶς, εος, τὸ, pellis agnina, stragulum.

ΚὨΘΩΝ, ωνος, ὁ, poculum quoddam, comportatio. ebriosus. hinc κωθωνίζω, poto. Forte quia in iis κάθηται potus.

ΚΩΚἈΛΙΑ, ων, τὰ, animalia quædam testis tecta. An quasi κογχύλια?

Κωκαλὸς, ὴ, ὸν, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ̓Ω, f. ύσω, fleo, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, & κωκυτὸς, ὄ, ὁ, fletus.

ΚΩΛΑΚΡἘΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant. quæstores.

Κωλεὸς, idem quod κῶλον, inde κώλακες, majores victimæ.

Κώλην, πος, ἡ, talus, sura. Thema κῶλον.

ΚὨΛΟΝ, υ, τὸ, membrum, periodi pars. intestinum crassum. q. κοίλον. Hinc μακροκώλος, ὁ, ἡ, membra longa habens.

Κωλυέπω, castiget, 3. singul. imperat. act. a κωλύω, quod vide.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, prohibitio. Th. κωλύω.

ΚΩΛΥ̓Ω, prohibeo, impedio, arceo. fut. ύσω. p. κεκώλυκα. aor. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. passi. ἐκωλύθην. q. κῶλον λύω, membri alicujus integritatem solvo, ne quis possit evadere. Hinc κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. κώλυσις, εως, ἡ, idem. κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, stellio.

ΚὨΜΑ, ατος, τὸ, somnus profundus. veternus. q. a κῶ, pro κέω, jaceo. veterno correpti, ut attoniti jacent. Vel a κοίμαω, sopio.

Κωμάζειν εἴς τινα, Hymnum in alicujus laudem canere. Et pro saltare, choreas celebrare.

Κώμαζον, imperf. Jonic. κωμάζοντα, accus. sing. part. præs. verbi κωμάζω, comessor.

messor. hymnis celebro. Th. κῶμ-ος, ου, ὁ, comessatio.
ΚΩΜΑΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, fructus quidam aromaticus.
Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, hymno celebrate, a. 1. imperat. activ. vide κώμαζον.
Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, comessari. vide in κώμαζον.
Κωμασία, ας, ἡ, a κῶμ-ος, ου, ὁ, comessatio.
ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus. κῶμαι, ῶν, αἱ, pagi. q. a κῶ, κέω, pro κέῖμαι, jaceo, quiesco. ubi scil. ἀναπαυσις ἀνθρώπων τε καὶ ζώων ἀπὸ τῶν ἔργων. κωμηδὸν, vicatim. κωμήτης, ου, ὁ, paganus.
Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. q. ex κώμη, & πόλις, urbs.
ΚΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, comessatio. hymnus. lascivum convivium, lascivia. q. luxuria soporifera, a κῶμα, somnus. Comessatores fere sunt somniculosi. hinc κωμάζω, comessor. κώμαξ, ακ-ος, ὁ, petulans, nugator.
Κωμοδεσπότης, appellatur is, in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.
ΚΩ'ΜΥΣ, υθ-ος, ἡ, laurus, quæ ante fores statuitur. fasciculus fœni.
Κώμῳ, dat. sing. a κῶμ-ος.
Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui per κώμας ᾄδει, per vicos canit. hinc κωμῳδία, ας, ἡ, comœdia. Ex κώμη, pagus, & ἀείδω, cano.
Κώνειον, ου, τὸ, cicuta. venenata potio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quæ accidunt bibentibus. Nam κωνᾶν, est στρέφειν, vertere.
ΚΩ'ΝΟΣ, ου, ὁ, conus, turbo, involucrum nucis pineæ. hinc κωνάω, circumago.
Κωνωπεῖον, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema κώνωψ, culex.
Κώνωπες, nomin. plur. a κώνωψ.
ΚΩ'ΝΩΨ, ωπ-ος, ὁ, ἡ, culex. An quia culicis facies in acutum exit? ut tit. q. a κῶν-ος, & ὤψ. aut a κόρωψ, a κόρ-ος, id est, κέντρον. q. animal aculeata facie.
Κωπέες, οἱ, Jonic. pro κωπηλάται, remiges. a κώπη, ἡ, remus, & ἐλαύνω, agito.
ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, remus, manubrium. q. a κόπτω, tundo. Hinc κωπήρ, ῆρ-ος, ὁ, scalmus, cui alligantur remi. κωπεύς, έ-ος, ὁ, & κωπηλάτης, remex. κωπίον, ου, τὸ, remulus.
Κώρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, sive κύρη, ἡ, puella, oculi pupilla.
Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, quod vide.
Κωροσυνα, ας, ἡ, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia. a κόρ-ος, in κορέω.
ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, pera, saccus coriaceus. q. κώρυκ-ος, quia χωρεῖ, id est, continet, & capit τὰ ὀνπεθέμενα.
ΚΩ'Σ, οός, τὸ, ovium vellus, stragulum. κώς, έ-ος, τὸ, idem. q. a κέω, jaceo. quod in eo dormirent. Est & κῶς, οῦ, ἡ, nomen insulæ.
Κωσὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.
Κώπαλις, hodie κοπάλι, tudicula, cochleare majus. An a κοτύλη, quia cava, & cavo inditur?
ΚΩΤΙ'ΛΛΩ. fut. ιλῶ. p. ιλκα, fabulor, garrio. fallaciter loquor. hinc κωπίλλοντα, acc. singul. part. præs. κωπίλλουσα, præs. part. fœm. gen. κωπιλλούσης, ἡ, adulatio.
Κωπίλ-ος, ου, ὁ, loquax, garrulus, a κωπίλλω.
ΚΩΦΟ'Σ, ου, ὁ, surdus: item fatuus, mutus. q. a κόπτω, scindo. ᾠδὴ τὸ κεκόφθαι τῷ ὄπα, quia cæsus, hoc est læsus voce, ut vocem scil. non audiat, nec ipse eloquatur. Hinc κωφόω, ῶ, & έω, exurdo, surdum reddo. surdeo.
Κῴχεθ', pro κῳ ᾤχετο, & abiit, 3. singul. imperf. ab οἴχομαι, abeo.
Κωχέω, sustollo. Hesych. q. ab ὀχῶ, veho, in altum tollo. Inde coche, Gal.
Κῶχ-ος, est aqua. Flendo aquam egerimus, id est, lacrymam. Malim a κοκ-ός, malum. Miseria est causa lamenti.

Λ Α.

Λ Est undecima littera Græcorum, triginta designat.
Λα, particula, per se nihil significans, verum in compositione auget significationem. q. ex λίαν.
ΛΑ'ΑΣ, λάαος, λᾶος, ὁ, lapis, saxum. q. ex λᾶ, & ἄζω, sicco. est terra valde siccata, & coacta. λᾶς, λᾶ-ος, idem quod λᾶας. λαΐν-ος, ου, ὁ, lapideus. λᾶω, λᾶσω, lapido.
Λάβα, Dor. pro Λάβδα, gen. a Λάβας, pro Λάβης, viri nomen.
Λάβε, Jon. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed λαβὲ, cape, & in plur. λάβετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.
Λαβέειν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf.
Λαβή, ῆς, ἡ, prehensio. ansa. manubrium. occasio. hinc λαβὶς, diminut. λαβίδιον, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. Thema λαμβάνω, capio.
Λάβης, 2. sing. λάβηθι, Jon. paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.
Λάβιρ-ος, fovea. Hesych. An a λαβεῖν φόον?
Λαβὶς, ansa, manubrium. diminut. a λαβὴ, quod vide.
Λάβοιμεν, ceperimus, 1. plur. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω.
Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. a λαμβάνω, capio.
Λαβόμιλον, Jon. pro ἐλαβόμιλον, ου, εν, a. 2. med. λαβόμιλ-ος, ου, ὁ, a. 2. part. med. ejusdem verbi.
Λάβον, Dor. pro λάβε, a. 2. imperat. act.
Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter loquax. a λάβρ-ος, vorax, & ἀγορέω, loquor. Thema ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.
Λαβρόμομαι, præceps sum in loquendo. Th. λάβρ-ος, ου, ὁ, vorax, avidus.
ΛΑ'ΒΡΟΣ, ου, ὁ, valde vorax, avidus. q. ex λα, & βορὸς, vorax, quia βορὰν, seu cibum valde appetit, & ingluvie delectatur. hinc λάβραξ, lupus piscis. λαβρότης, voracitas.
Λαβρώτιον, poculum quoddam latum. Ex quo est λάβρως bibere.
ΔΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, labyrinthus. q. a λάβιρ-ος. Vel a λαβεῖν, & ῥινᾶν, quod prehendendo decipiat, si quis ingrediatur. Vel a λαβεῖν θύρας, ut sit quasi λαβίνθυρ-ος. Varia ab ingresso aperiuntur, & q. prehenduntur ostia, nec tamen exitus adinvenitur.
ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, placentæ genus.
Λαγαρὸς, ά, όν, laxus, non distentus, non plenus. in quo sc. est λαγὼς, seu κοιλότης. Hinc λαγαροὶ, homines sunt graciles, non ventricosi.
Λαγγάνω, fugio, φεύγω. q. ex λα, & ἄγω. Fuga est velox actus.
Λαγγέω, pigror ex fatigatione. hinc Lat. langueo.
Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro λαγέτης.
Λαγέτης, dux, & ductor populi. q. λαῶν ἡγεῖται. vel λαὸν ἄγει.
ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, lagena, poculi genus, a cavitate, quæ λαγὼς. Scribitur fere λάγυν-ος.

Λαγνεία, ας, & Jonic. ης, ἡ, salacitas. Th. λάγνης, libidinosus.
ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγν-ος, ου, ὁ, libidinosus, lascivus. quasi λαγὼν-ος, valde mulierosus. ex λα, & γυνή. vel a λέγω, cubo. Vel a λάγον-ος, semine prolifico turgens.
Λαγόνεσσιν, ilibus, dat. plur. Jon. a λαγών, όν-ος, ὁ, ilia.
Λαγὼς, acc. plur. Dor. pro λαγοὺς, lepores. Tum & λαγὸς, οῦ, ὁ, Jon. pro λαγωός. a λαγωὸς, οῦ, ὁ, lepus, Att. λαγως, ω. Ex λα, & οὖς, auris.
ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, sortior, sorte accipio, consequor, cum gen. & acc. fut. λαχήσομαι. a. 2. ἔλαχον. a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντ-ος, ὁ. p. m. λέλογχα. q. ab inusit. λήχω. Hinc λαχμὸς, οῦ, ὁ, sors. λαχ-ός, έ-ος, τὸ, idem. λᾶξις, & λῆξις, εως, ἡ, sortitio. Λαχεσις, ιος, ἡ, Lachesis, una ex Parcis. λογχη, ης, ἡ, lancea.
ΛΑΓΩ'Ν, όν-ος, ἡ, ilia, lateris cavitas laxior, & exossis. Hinc λαγαρὸς, ά, όν, laxus, vacuus. sed hoc a λαγόνι malim. Ducam a λέγω, colloco: ut sit vacuitas, ubi aliquid locari potest.
ΛΑΓΩΟ'Σ, οῦ, ὁ, & λαγὼς, ὼ, ὁ, lepus. q. ex λα, & οὖς, auris, quod sit valde auritus. vel q. a λα, & ἄγω, ob celeritatem. Agit se ocyus. Vel quia ob metum amat λέγεσθαι. Alii a λᾶ, & γάω, q. multum gemere.
Λάδων, ωνος, ὁ, pater Daphnes. acc. Λάδωνα. Est & nomen fluvii.
Λαερτιάδης, ου, ὁ, Laertiades, nom. propr.
Λάες, ων, οἱ, lapides. a λᾶς, λᾶ-ος, idem quod λᾶας, ὁ, lapis.
Λάζαρ-ος, ου, ὁ, per Aphæresin pro Ἐλεάζαρ.
Λάζεο, Jon. & λάζευ, Dor. pro λάζυ, præs. imperat. pass. λάζεσο, 3. singul. imperf. Jon. verbi λάζομαι, capio.
Λάζυ, Dor. pro λάζυ, vide λάζεο.
Λαζοίατο, Jonic. pro λάζοιντο, 3. plur. opt. pass. ejusdem verbi.
ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo. q. a λαβή, λαβάζομαι. Dicitur & λάζυμαι.
Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, mendax, vanus, superbus.
Λαήμμαι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Jon. pro ἔλαε, verbi λάω. quod tamen & alias habet significationes.
Λάθα, ας, ἁ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.
Λαθαίδαν, occulte. q. a λαθεῖν.
Λαθάρ-ος, q. λαθάδαν, seu λήθη ἀργὸς, clam malus, & mordens, clandestinus. Vel q. a λαθραῖος, clam mordens.
Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Jon. λάθεσκε, 2. plur. a. 2. imperat. med. verbi λανθάνω, obliviscor, seu λήθω, f. λήσομαι. aor. 2. ἔλαθον. perf. pass. λέλησμαι. præt. med. λέλησθε.
Λαθέμμεν, Jon. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.
Λάθετ', seu λάθετο, 3. sing. a. 2. med. Jon. ejusdem verbi.
Λαθιβίης, immemor juventæ, senex. ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, juventus.
Λάθιτε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, obliviscor. a. 2. ἔλαθον.
Λαθικηδὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, curas oblivione tegens. a λήθω, & κῆδ-ος, έ-ος, τὸ, cura.
Λαθιφθόγγοιο, genit. Jon. a λαθίφθογγος, ου, ὁ, vocis oblivionem inducens. ex λήθω, lateo, & φθόγγ-ος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.
Λαθόμεθα, obliviscimur, Dor. pro λησόμεθα, 1. plur. præs. a λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod a λήθω, lateo.
Λάθ-ος, έ-ος, τὸ, Dor. pro λῆθ-ος, έ-ος, τὸ, idem.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

τὸ, idem quod λήθη, oblivio.
Λάθρα, adv. clam, latenter. λαθραῖος, clandestinus. λαθραίως, clam. adv. a λήθω, Dor. λάθω, lateo.
Λάθρη, Jonic. pro λάθρα, clam. quod vide.
Λαθριδίοισιν, occultis. dat. plural. Jon. a λαθρίδιος. Th. λήθω, lateo.
Λάθριος, occultus. ab eodem them.
Λαθυρίς, herba e genere tithymalorum. Plin. 27. 11. q. ex λα, valde, & θέρω, calefacio.
ΛΑΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis. q. a λαθεῖν, latere.
Λαθών, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, obliviscor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
ΛΑΙΔΡΟΣ, ᾱ, ὁ, sinister, impudens, procax. Puto ex λαὶ, pro λαιὸν, & ὁράω, fugio, quod q. opera refugit. vel a ὁράω, ago. quod audaces sint actuosi. Vel ex λα, & ἴδον, quod impudens audacter intueatur: ut sit q. λαϊδός, & ῥ, inserto, λαϊδρός.
Λαικάζω, decipio. Puto ex λαὶ, pro λαιὸς, sinistre, & κάζω, orno.
ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus. a λαι, vel λα, & λάπτω, lambendo bibo. vel q. λίαν ἅπτεται, robuste, & valde tangit, & torquet. hinc λαιλαπίζω, procello.
Λαιμάργος, glutto. gulosus. Ex λαὶ, & μάργος, insanus, vecors.
Λαιμάσσω, ἀμέρξως ἐθίω, degulo. Suidas a λαιμή.
ΛΑΙΜΟΣ, ᾱ, ὁ, guttur, gula. quasi a λαύω, fruor. quia jucundis fruitur edulibus. Sic & frumen, tractus gulæ, a fruor.
Λαιμόσχαιον, præmium, ob λαιμὸν σχάσιν, merces athletici homicidii.
Λαίνεος, & λάϊνος, η, ον, lapideus. Th. λᾶς, ὁ, lapis.
Λαῖον, ᾱ, τὸ, seges, qua frui possumus, a λαύω. sic fruges a fruendo. Vide λεῖον, & λήϊον.
ΛΑΙΟΣ, sinister, lævus.
Λαιοτομῶν, segetem secare. a λαῖον, ου, τὸ, seges, & τέμνω, seco.
Λαΐπων, impudicus. An ex λαὶ, & πέος?
Λαισήϊον, ου, τὸ, breve scutum, parmula, a λάσιος, hirsutus, qui ex crudo, & λασίω, corio. Vel a λαιὸς, ᾱ, ὁ, sinister, quia in sinistra gestabatur.
Λαίσθη, ης, ἡ, turpitudo. q. a λάζω, id est, αἰσχύνω.
Λαυσὸν, onerosum, molestum. an a λα, & οἶσον; quod in eo ferendo valde laborandum?
Λαῖτμος, τὸ, trajectus, latitudo, æquor. a λα, & ἴεται, quod in amplum eat, seu extendatur.
ΛΑΓΦΟΣ, εος, τὸ, vestis, velum. Dicitur & λαίφη. q. λεῖον ὕφος, levis textura.
Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, rapidus. ex λαίλαψ, απος, ἡ, tempestas, & κέλευθος, ου, ἡ, via.
Λαιψηρὸς, ᾱ, ὁ, velox. ex λα, & αἴψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, statim.
ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, arbor campestris.
Λάκαινα, Lacæna. nomen propr.
ΛΑΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, species quædam aromatis. unde κῦφι conficitur.
Λάκε, crepitabat, 3. sing. a. 2. act. Jon. pro ἔλακε, verbi λακέω, crepitum cieo. a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.
Λακεδαίμων, ονος, Lacedæmon. nom. propr. Hinc Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, Lacedæmonii.
ΛΑΚΕΡΥΖΑ, ης, ἡ, loquax, garrula. hinc λακερύζομαι, garrio. q. ex λα, & κράζω, clamo.
Λακέω, vide in ληκέω.
Λακὶς, fissura, proprie cum crepitu facta, a ληκέω, crepo. hinc λακίζω, findo.
ΛΑΚΚΟΣ, ου, ὁ, fossa, fovea, q. a λακίζω, sit enim fissa terra. vide λακὶς.
Λακπίζοισα, Doric. pro λακπίζουσα, ης πλήσσουσα, præs. part. f. g. a λακπίζω, quod vide.
Λακπίζω, calcitro. f. ίσω. p. λελάκπικα. præs. pass. λακπίζομαι, calcibus petor. Th. λάξ, adv. calce. hinc λακπιστὴς, calcitrosus.
Λάκων, qui e Laconia. Λακωνικὴ, regio Peloponnesi.
Λάλα, lala. unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.
Λαλαγεῶπες, canentes, Dor. pro λαλαγοῦντες, Sic λαλαγεῶσι, pro λαλαγοῦσι, garriunt, 3. plur. præs. λαλαγέω. quod vide.
Λαλαγέω, vociferor, cano, tumultuor verbis, a λάλαξ. Th. λαλέω, loquor, profero, narro.
Λαλάζω, vociferor. a λαλέω.
Λάλαξ, αγος, clamor, sonitus, λαλαγή. Th. λαλέω, loquor.
Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur. a λαλέω.
Λαλέυμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. plur. ab eodem verbo.
Λαλέυντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. plur. præs. ejusdem verbi.
ΛΑΛΕΩ, ῶ, loquor. fut. ήσω, p. λελάληκα, aor. 1. ἐλάλησα, aor. 1. sub. act. λαλήσω. perf. pass. λελάλημαι, dictus fui. a. 1. pass. ἐλαλήθην. fut. 1. pass. λαληθήσομαι, q. a λῶ, volo. Sermo est animi index. Vel q. a λαὸς, & λάω, ut sit q. λαλάω. visa memoramus. Hinc λάλος, ου, ὁ, ἡ, loquax, vocalis. compar. λαλίστερος, superl. λαλίστατος, loquacissimus. μογιλάλος, ου, ὁ, balbus, linguæ impeditæ. μογιλαλία, ας, ἡ, hæsitantia in verbis.
Λάλησον, a. 1. imper. act. verbi λαλέω, quod vide.
Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, ipsa pronuntiatio. Th. λαλέω.
Λαλίστατος, ου, ὁ, loquacissimus, superl. a λάλος, quod vide in λαλέω.
Λάλλη, calculus ad mare, aut fluvium, quia aquis allisus q. λαλεῖ.
Λάλος, ου, ὁ, loquax. vide λαλέω.
Λαμᾶ, adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græce ἵνατί; Lat. quare?
ΛΑΜΒΑΝΩ, capio, consequor, convinco, damno. f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα. aor. 2. ind. ἔλαβον, a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβέ, & in 2. plur. λάβετε. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, aor. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. λαβεῖν. aor. 2. par. λαβὼν, οντος, ὁ. perf. pass. Attic. εἴλημμαι, ψαι, πται. q. a λήβω, inusitato. Hinc λῆμμα, ατος, τὸ, res, quæ accipitur. λῆψις, εως, ἡ, acceptio. λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio. προσωπολημψία, ας, ἡ, personæ acceptio. προσωπολήπτης, ου, ὁ, personarum acceptor. δίλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, timidus, religiosus, pius. δίλάβεια, ας, ἡ, timiditas; religio, pietas. δίλαβέομαι, timeo, vereor.
Λάμεχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. pauper.
ΛΑΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, piscis quidam galeorum maximus, dictus a λαμᾶν, id est, gulæ amplitudine. alii a λάπτω, lambo. Significat & dæmonium alios vocare existimatum.
Λάμνα, lamella. Ex Lat. lamina.
Λαμνιὰς, άδος, Doric. pro Λημνιὰς, ἡ, Lemniaca. Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex Lemno. Vel ἀντὶ τοῦ Λημνόσε.
Λαμπαδηφορία, ης, ἡ, Jonic. lampadum gestatio. ex λαμπὰς, ἡ, fax. Thema λάμπω, luceo, & φέρω, fero.
Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, a λάμπω, luceo.
Λάμπεν, collucebat, imperf. Jonic. act. λάμπετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi λάμπω, luceo.
Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poet. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poet. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. a λαμπετάω, idem quod λάμπω, luceo.
Λαμπτῆρα, Doric. pro λαμπτῆρας, ου, ὁ, vehiculi genus regium, & περιφανές. q. a λάμπω, splendeo.
Λαμπομμένοισι, dat. plural. Jonic. part. præs. pass. a λάμπω, luceo.
Λαμπριάδαι, gen. Dor. a Λαμπριάδης, ου, ὁ, nomen propr.
Λαμπρὸς, ά, όν, splendidus, a, um. compar. λαμπρότερος. superl λαμπρότατος. a them. λάμπω.
Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor. ejusdem them.
Λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.
Λαμπρῶς, splendide, adv. a λαμπρὸς, quod vide.
ΛΑΜΠΩ, luceo, splendeo. quasi a λίαν φῶ, seu φάω, appareo. ut sit quasi λάμφω. Hinc lampas Latin. f. λάμψω. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. aor. 1. inf. λάμψαι.
ΛΑΜΥΡΟΣ, vel λάμυρος, difertus, facetus, scurrilis. q. ex λα, & μύρω, cui valde fluit oratio. Vel a λαμῶ, qui valet gutture.
Λαμφθείλω, ης, ἡ, aor. 1. opt. pass. Jon. pro ληφθείλω. Sic λαμφθῆαι, pro ληφθῆναι, aor. 1. inf. λαμφθείς, pro ληφθείς, aor. 1. part. pass. Jon. quasi a λάμβω, pro λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.
Λάμψαι, aor. 1. inf. activ. λαμψάτω, 3. singul. a. 1. imperat. activ. verbi λάμπω, luceo.
Λάμψακος, Lampsacum. nom. urbis.
Λάμψομαι, η, εται, Jon. & Dor. λαμψεῦμαι, pro λήψομαι, fut. 1. med. a λαμβάνω, capio.
Λανθάνεμος ὥρα, anni tempestas tranquilla, qua latet, siletque ventus. Ex ἄνεμος, ventus, & λανθάνω, lateo.
Λανθάνω, seu λήθω, Dor. λάθω, lateo, ignotus sum. f. λήσω. p. λέληκα. a. 2. ἔλαθον. perf. passiv. λέλησμαι. p. mλέλησθαι.
Λαὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro λεὼς, ᾱ, ὁ, torcular.
ΛΑΞ, adv. calce, seu calcibus. q. a λήγω. quia est τὸ λῆγον τοῦ ποδός. Hinc λακτίζω, calce pulso. λακτιστὴς, ᾱ, ὁ, calcitro.
Λάξασθαι, Doric. pro ληξασθαι, aor. 1. inf. med. ab inusit. λήχω, pro λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.
Λαξευτὸς, ή, όν, in saxo incisus. a λαξεύω, lapides polio. ex λᾶς, λαὸς, lapis, & ξέω, polio, sculpo.
Λαξὶς, ίος, ἡ, sors, portio, pro λῆξις. vel a λάχεσις, per syncop. λῆξις. vide in λαγχάνω, sortior.
Λαοδίκεια, ας, ἡ, Laodicea. nomen urbis. Gr. ius populi. Hinc Λαοδικεύς, έως, ὁ.
Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice. nomen virg.
Λαοὶ, nom. plur. a λαὸς, quod vide.
Λαομέδεια, nomen propr. mul.
Λαομέδων, οντος, ὁ, Laomedon. nom. propr.
ΛΑΟΣ, ᾱ, ὁ, Attic. λεὼς, ῶ, ὁ, populus, turba. q. a λα, & αὔω, sono: quia λαὸς πολύφωνος. vel a λᾶας, lapis: ut qui ut ortus e lapidibus retro jactis Deucalionis ævo.
Λαοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς, ᾱ, ὁ, populus, & σέβομαι, colo.
Λαοσσόος, populorum defensor, vel agitator. Ex λαὸς, populus, & σόω, servo. Thema σος, salvus. Vel a σείω, moveo.
Λαοβόφος, ου, ὁ, qui populum alit. Et passive etiam aliquando accipitur. ex λαὸς, & βέφω, alo, f. ψω. præt. med. πέβοφα.
Λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, populi corruptor. ex λαὸς, populus, & φθείρω, corrumpo. p. m. ἔφθορα.
Λαοφόνος, ου, ὁ, Poetic. pro λαοκτόνος, populum cædens. ex λαὸς, & φένω, occido.
ΛΑΠΑΖΩ, & λαπάσσω, fut. ξω, evacuo, mollio. q. a λάπτω, lambendo patina

patina evacuatur. Hinc λαπαθ-ος, ου, ἡ, & λάπαθον, ου, τὸ, fossa, terræ sulcus. Est & herbæ nomen, a λαπάζω. λαπαρὸς, ᾶ, ὁ, vacuus, inanis.

Λαπάρη, & λάπαρον, pars inter costas nothas, & ossa, quæ ad ilia pertinent: quia λαπ-άζω, id est, inania. λαπαρὸς, vacuus. Them. λαπάζω, evacuo.

ΛΑ΄ΠΗ, ης, ἡ, pituita. quæ λαπάζεται e corpore.

Λαπλῶαι, a. 2. inf. pass. a λάπω. f. ψω. lambendo bibo.

ΛΑΠΙ΄ΖΩ, insolentius me effero, jacto me. q. ex λα, & ἔπ-ω. ut sit, amplius loqui justo. Hinc λαπιςὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax.

Λαπιθάων, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν, a Λαπίθης, ου, ὁ, Lapitha. qui cum Centauris congressi.

ΛΑ΄ΠΤΩ. f. ψω. lambendo bibo more canum, ingurgito me. Dicitur vel a sono. vel a λα, & πίνω, bibo.

Λαρὸ-ς, lardus. Gloss. Cyr. Vide laridum.

ΛΑΡΙΝΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, saginatus. λαρινεύω, sagino. q. a λαρός.

ΛΑΡΚΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, corbis e vimine plexus. An a λα, & ῥικνὸς, pro κεκαμμέν-ος, σκολιός?

Λαρνακόγγυ-ος, ου, ὁ, quid significet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

ΛΑ΄ΡΝΑΞ, ακ-ος, ἡ, capsa, loculus, in quo λαρινὰ, seu pinguia reponuntur.

ΛΑ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, larus, avis vorax. q. a λάω, appeto. Sed quia loquax, possit esse a λαρύζω, aut a λάλ-ος: vel quia fluctibus innatat, a λα, & ῥέειν. Sed λαρὸς, ᾶ, ὁ, jucundus, gratus, παρὰ τὸ ἱλαρὸν, vel a λάω, cupio.

ΛΑ΄ΡΥΓΞ, υγγ-ος, ὁ, guttur, gula. a λαύω. vel a λα, & ῥύω, quod liquida facile in gulam influant.

Λαρύζω, clamo. a λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. hirsuta, herbida.

Λασάμμεν-ος, Doric. pro λησάμεν-ος, η, ον, oblitus, a, um, aor. 1. part. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω.

ΛΑ΄ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, olla; item cloaca, sella familiaris. posterior pars femoris, quia θασὺ, densum.

Λάσβεο, accipe, Doric. pro λάζυ, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, capio. quod vide.

Λασεύμεθ', Doric. pro λησόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi λανθάνω, obliviscor. fut. med. λήσομαι, & Dor. λασεῦμαι, & λασεῦμαι, ῆ, ῆται.

Λάθη, ἡ, contumelia, irrisio. vox Jon. λάθω, illudo. a λάζω, ὑβρίζω.

Λαθήμεν, a. 1. inf. Dor. pro λαθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, lateo. perf. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι. a. 1. pass. ἐλάθην.

ΛΑ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, sanguis, contumelia, subsannatio, irrisio.

ΛΑ΄ΣΙΟΣ, ᾶ, ὁ, ἡ, hirsutus, hispidus, calidus, animosus. q. ex λα, & σείω, pro ὁρμῶ. Sunt enim pilosi, calidi, καὶ ὁρμητικοί.

Λασιόλωφ-ος, qui surdus ex hirsutie. κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ΄ΣΚΩ, loquor. q. a λαλῶ.

Λάσιμος, hirsutus parte virili. q. a λα, id est, λίαν, (vel a λάσι-ος) & ταῦρ-ος.

Λασῶ, Doric. pro λήσω, f. 1. a λήθω, lateo.

ΛΑ΄ΤΑΞ, αγ-ος, ἡ, humor excidens e poculo, & strepitus ille. q. ex λα, & σάζω. Est & nomen animalis quadrupedis.

Λατῖ-ος, ὁ, Latinus, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Doric. Λητοΐδης, ου, ὁ, Latoides, Apollo Latonæ filius. a Λητώ.

Λατμιέω, exscindo, excido, cum accus. fut. ήσω, aor. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. pass. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, η, ον. Quod ex λατόμ-ος, ου, ὁ, ἡ, lapicida, quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, & τόμ-ος, fustum abscissum, ex præt. med. τέτμημ-, verbi τέμνω, scindo.

ΛΑ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, nomen piscis delicati. Ath. l. 6. 17. q. a λάω, volo. expetendus enim.

Λατρεία, ας, ἡ, cultus. Et pro θέλη, serva. Th. λάτρις.

Λατρεύω, servio, famulor, religiose colo. sacrifico, cum dat. f. σω. p. λελάτρευκα. aor. 1. ἐλάτρευσα. ejusdem them.

Λάτριν, acc. sing. λάτριπ, dat. plur. a λάτρις, ιδ-ος, ὁ, servus.

Λάτρι-ος, α, ον, famularis. Th. λάτρις, servus.

ΛΑ΄ΤΡΙΣ, ιδ-ος, ὁ, ἡ, servus, famulus, qui pro mercede servit. q. a λάτρον, merces. Vel ex λα, & τρέμω, tremo. Domini sunt servis reverendi. Hinc λατρεύω, servio, famulor. λατρεία, ας, ἡ, servitus; item, cultus religiosus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra. εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria.

Λάτρον, ου, τὸ, merces, quæ servienti datur. quasi a λαύω, fruor. Est enim id, quo quis fruitur pro labore.

Λατυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΤΥΚΑΝΙ΄Α, vel λάυκανία, ας, ἡ, guttur, gula. q. a λαύω, fruor.

ΛΑΥ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, latus, multus, copiosus. q. a λα, & εὐρὺς, latus. Hinc λαῦρα, platea lata, vicus.

Λαύω, fruor. unde usitatum ἀπολαύω. in λαω, volo. Frui est cum voluptate uti.

Λάφυρα, spolia, quæ vivis detrahuntur. Th. λαφύσσω.

ΛΑΦΥ΄ΣΣΩ, vel λαφύσσω. f. ξω. avide deglutio, helluor, evacuo. q. a λάπω. vel ex λα, & φυσάω. Hinc λάφυρα, spolia.

ΛΑΧΑΙ΄ΝΩ, fodio. fut. ανῶ. p. αγκα. Ducunt a λα, & χαίνω, quia terram fodere, est facere, ut ea hiet. Sed duc a λάχανον, ut sit fodere oleris serendi causa. Hinc λάχανον, ου, τὸ, olus.

Λάχεα, fossu facilis. a λαχαίνω, fodio.

Λαχεῖν, sortiri, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, sortior. f. λήξω. p. λέληχα, & Att. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν αἰδαν, mori. Pind.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, nomen Parcæ. a λαγχάνω, sortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχ-ος, ε-ος, τὸ, sors.

Λαχήνας, a. 1. part. act. a λαχαίνω, fodio. f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, micatio. a λαγχάνω, sortior, mico.

Λαχνάεις, εντ-ος, ὁ, Dor. pro λαχνήεις, villosus, hispidus. Th. λαχνη.

ΛΑ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo. spuma maris. q. a λα, & χνόος, lanugo. hinc λαχνήεις, εντ-ος, ὁ, setosus.

Λαχοίμι, ης, ἡ, fortuar, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. a λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον.

Λάχ-ος, ε-ος, τὸ, sors. a λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, sortita, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Λαχὼν, οῦσα, ον, aor. 2. part. verbi λαγχάνω, sortior, quod vide.

Λαψεῦμαι, seu λαψοῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. aor. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, sumes, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. fut. 1. med. vide λαψεῦμαι.

Λαψῆμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ΄Ω, video, fruor, volo. q. a λῶ, video. hinc ἀπολαύω, fruor. ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio. ἀπολαυστὸς, ἡ, ὁ, ἡ, in voluptate vivens. ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, idem.

Λ Ε.

Λέα, lapis, quem textor stamini inter texendum appendit. a λᾶς, contracte pro λάας, ὁ, lapis.

Λέαινα, ας, ἡ, læna. a λέων, leo.

Λεαίνω, lævigo. fut. ανῶ, aor. 1. ἐλέανα. Th. λεῖ-ος, α, ὁ, lævis, non asper.

Λεάναι, a. 1. inf. act. verbi λεαίνω, quod vide.

Λέανδρ-ος, ου, ὁ, Leander, nom. prop.

Λεββαῖ-ος, α, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. cordatus.

ΛΕΒΗΡΙ΄Σ, ίδ-ος, ἡ, exuviæ, pellis deposita. q. a λέπω, exuo, decortico.

ΛΕ΄ΒΗΣ, ητ-ος, ὁ, lebes, pelvis. q. a λείβω, fundo, libo.

Λεβωνά, nomen oppidi. Jud. 21. 19.

Λέγφ, præs. inf. a λέγω, dico.

Λεγεών, ῶν, legio. a Latinis sumpta vox. Gr. πύγμη.

ΛΕ΄ΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ. q. a λέγω, cubare facio. quia velut adjacet vesti.

Λεγόμεθον, dicimur, Æolic. pro λεγόμεθα, 1. plur. ind. passiv. verbi λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, dicimus.

Λέγοντι, dicunt, Dor. pro λέγουσι.

ΛΕ΄ΓΩ, lego, colligo. dico, loquor. cubare facio. fut. λέξω. p. λέλεχα. aor. 1. ἔλεξα. aor. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. p. m. λέλογα. Hinc ἐκλεκτὸς, ου, ὁ, selectus. ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio. συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. λέξις, εως, ἡ, dictio. λόγ-ος, ου, ὁ, verbum. ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio. ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio. διαλέγομαι, differo. διάλεκτ-ος, ου, ἡ, sermo unicuique genti peculiaris. διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, ars differendi. διάλογ-ος, ου, ὁ, colloquium. ἐπίλογ-ος, ου, ὁ, conclusio, peroratio. αἰτιολογία, ας, ἡ, causæ redditio. ὑμεναιολογία, ας, ἡ, generis recensio. ταυτολογία, ας, ἡ, ejusdem rei repetitio. λογίζομαι, rationem ineo, seu subduco. λογιςὴς, οῦ, ὁ, calculator. λογιστικὸς, ἡ, ὁ, calculatorius. παραλογίζομαι, subdola supputatione fallo. παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falsa ratiocinatio. συλλογίζομαι, ratiocinando colligo. συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, collectio, quæ fit ratiocinando, syllogismus, ἀλεκτωρ, ορ-ος, ἡ, conjux. item gallus gallinaceus.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio: actio ejus, qui λεηλατεῖ, id est, prædam agit. q. λείαν ἐλαύνει.

ΛΕΙ΄Α, ας, ἡ, præda. q. a λάω, cupio. Præda enim cupitur, & capitur. vel a λαὸς, quia proprie est hominis capti. Sed λεία, lævigata; vide in λεῖ-ος. λεί-ζω, & λῃστεύω, prædor. λῃςὴς, οῦ, ὁ, prædo. λῃστικὸς, & λῃστρικὸς, ἡ, ὁ, prædatorius, ex rapto vivens.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen propr. mul. suaviloqua. ex λεῖ-ος, lævis, & ἀγοράομαι, concionor. Them. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Λειαίνω, lævigo, polio. f. ανῶ. aor. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖ-ος, lævis.

Λείβεται, stillat, 3. sing. præs. pass. vid. λείβω.

ΛΕΙ΄ΒΩ, libo, fundo. f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Jon. & Æolic. Ducam a λυω, solvo. Solutus humor est fusilis. aut a λεῖ-ος, lubricus, & βάω, eo. Lubrica funduntur, & quasi eunt, & labuntur.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειεῦμαι, præs. passiv. verbi λείω, fut. ώσω, lævigo. Them. λεῖ-ος, α, ὁ, lævis.

Λείηναν, explanarunt, 3. plur. Jon. a. 1. act. verbi λειαίνω, quod vide.

Λειήνον, vel λίηνον, ου, τὸ, ventilabrum. Puto a λεῖον κνεῦν, frumentum evacuare,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

cuare, hoc eſt, purgare. hinc λακνίζω, vanno. λακνιάριον.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, reſervatio, reliquiæ, idem quod λείψανον, ου, τό. Th. λείπω, linquo.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, pratum. quaſi a λείβω, quia rigatur, & aqua illi affunditur ad fœcundandum. Vel a λείπω, quod in eo uligo ab alluente flumine relinquitur. hinc λειμωνιος, ου, ὁ, pratenſis. λειμωνόθε, ex prato.

Λειοψώλους, ὁ, ἡ, lævès malas habens. ex λεῖος, lævis, & ψώλη, ης, τὸ, mentum.

ΛΕΙΟΣ, εία, εῖον, lævis, non aſper, item planus, a, um, lubricus. lenis, perfectus. Duci poſſit a λα, & ἴσος, æqualis. hinc λειότης, ητος, ἡ, lævitas. λειόω, f. ώσω, lævigo. λειαίνω, & λειάνω, mollio, tero, ſubigo.

Λείοσιν, leonibus, pro λέουσιν, per ectaſin Poet. dat. plur. a λέων, οντος, ὁ, leo.

Λείπ', & λεῖπε, Jon. pro ἔλειπε, 3. ſing. imperf. activ. vel præſ. imperat. λείπεθ', pro λείπεος, præſ. inf. paſſ. λείπεθ', pro ἐλείπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λείπω, linquo.

Λείπεθ', vide in λείπ'.

Λείπομαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. λειπόμενος, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Λειποψυχοῦντα, acc. ſingul. part. præſ. verbi λειποψυχέω, animam linquo. fut. ήσω. ex λείπω, & ψυχή, ῆς, anima.

Λιποστρατία, ας, ἡ, militiæ deſertio. ex λείπω, & στρατὸς, exercitus.

Λειπυρίας, ſcil. πυρετὸς, febris quædam: dicta, quia λείπεται πυρός.

ΛΕΙΠΩ, relinquo, deſum, deficio. f. ψω. p. λέλειφα. a. 1. ἔλιπα, aor. 2. ἔλιπον. perf. paſſ. λέλειμμαι. prætr. med. λέλοιπα. q. a λύω, ſolvo. hinc λοιπὸς, ὴ, ὸν, reliquus. ὑπολείπω, relinquo, derelinquo. ἐκλείπω, idem. & deficio. ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio. ἐκλείπω, prætermitto. ἔκλειψις, εως, ἡ, omiſſio.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præſ. part. f. g. a λείπω, linquo.

Λειριόεις, ωτος, ὁ, & in f. g. λειριόεσσα, ης, ἡ, florida. Th. λείριον, ου, τὸ, lilium.

Λειριόεσσῃ, dat. ſingul. f. g. a λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, lilium. Eſt folio λᾶον, hinc λειριόεις, liliaceus.

Λεπρὸς, gracilis, pallidus. q. a λεῖος, minutus.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, prædabilis, prædativus, a, um. a λεία, ας, ἡ, præda.

Λῄτος, ἡ, ὸν, publicus, a, um. λαὸς, & λεὼς, populus, Jon. reſolut. λῆιτος, pro λαϊκὸς.

Λειτουργέω, miniſtro. opus publicum facio. f. ήσω. perf. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λῆιτος, publicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. hinc λειτουργικὸς, ἡ, όν, miniſtratorius, a, um. ab iiſdem them.

Λειτουργὸς, οῦ, pro λῃτουργὸς, & hoc pro λῃτουργὸς, miniſter publicus. ab iiſdem them.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ἡ, lichen, ſummæ cutis aſperitas. Forte a λίαν, & ἔχομαι, quod cuti tenaciter adhæreat. Eſt etiam herbæ ſpecies.

Λειχιώωρ, nomen muris, a λείχω, lambo.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris. ex λείχω, lambo, & μύλη, ης, ἡ, mola frumentaria.

Λειχοπίναξ, nomen muris. a λείχω, lambo, & πίναξ, tabula.

ΛΕΙ'ΧΩ, lambo, lingo. f. ξω. p. χα. hinc λιχμάω, & λιχμάζω, idem.

Λεῖψαν, Jonic. pro ἔλειψαν, 3. plur. a. 1. act. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. Sed λείψαν, pro λείψανα, τὰ, reliquiæ, nom. plur. a λείψανον, ου, τό. Th. λείπω.

Λείψω, fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Λείων, Poet. pro λέων, οντος, ὁ, leo.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina. inde λεκάνιον, ου, τὸ, parva pelvis. Ex λα, & χαίνω, quod valde pateat. Sic & patina, a pateo. Sed λεκὸς, eſt prius.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ἡ, vitellus, ovi luteum. Dici volunt παρὰ τὸ λέπει κόθεος, quod cortice occultetur. Cogito quod τὸ λεκιὸν ὠοῦ, pars lectior ovi.

Λεκὸς, ſcutella. inde λεκὶς, & diminut. λεκίσκος.

Λεκτέον, legendum, adject. verbale, a λέγω, lego.

Λέκτο, Poet. pro λέλεκτο, Jon. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſ. perf. paſſ. verbi λέγω.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

Λελαβέσθαι, Poet. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβησι, Jon. Anadiplaſiaſmo, & paragoge τῆ σι, pro λάβῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.

Λελαβόμεν, Poet. pro ἐλαβόμεν, a. 2. med. ejuſdem verbi.

Λέλαθε, Dor. pro λέληθε, prætr. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθόμεν, Anadiplas. Jon. pro ἐλαθόμεν, a. 2. med. Sic λέλαθον, pro ἔλαθον, aor. 2. ind. act. λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. med. λελάθῃ, pro λάθῃ, a. 2. ſub. med. &c. ejuſdem verbi.

Λέλακε, ας, ε, ſtrepo, prætr. med. ſed præſentis ſignificationem habet. hinc λελακυῖα, prætr. part. med. f. g. verbi ληκέω, reſono, crepo, aor. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακε. Alii formant a λαλέω, vociferor. prætr. part. λελακώς, ῶτος, & per ſyncop. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκε, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, loquor.

Λελάμπρωνται, reſplenduit, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμπρύνω. fut. υνῶ. p. λελάμπρυγκα. perf. paſſ. λελάμπρυμμαι. a λαμπρὸς, ſplendidus. Th. λάμπω, ſplendeo, luceo.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. paſſ. Sic λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, lateo.

Λέλαχαι, oblitus eſt, Dor. pro λέληται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi λανθάνω, ſeu λήθω.

Λελάχωσι, ſortiti fuerint, Jonic. Anadiplaſiaſm. pro λάχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, ſortior, aor. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, relictus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται. a λείπω, linquo. fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, lambentes, perf. part. activ. per ſyncop. & epentheſ. τες, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, lingo. f. ξω. poſſet etiam ab hoc præterito formari.

Λελέχθαι, perf. inf. paſſiv. a λέγω, dico. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λελήθα, ας, ε, latui, prætr. med. verbi λανθάνω, ſeu λήθω. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέληκα, locutus ſum, perf. activ. verbi λαλέω. fut. ήσω. p. λελάληκα, & per ſync. λέληκα. An potius dicendum, eſſe p. m. verbi ληκέω, pro βοάω? unde p. m. λέληκα, ας, ε. perf. part. med. λελακώς.

Λέλημμαι, captus ſum, perf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελῆσθαι, oblitum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι. Sed λελῆσθαι, cum ι, ſubſcripto, eſt a verbo λιῆζομαι, ſeu λῃζομαι, prædor. Th. λεία, præda.

Λέλησμαι, perf. ind. paſſ. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, ſeu λανθάνω.

Λέληφα, cepi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio.

Λελιημμένος, charus, promptus. perf. part. paſſ. verbi λιλέω, ῶ, volo. perf. λελίλημαι. perf. paſſ. λελίλημαι, & euphoniæ gratia λελίημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, reputati ſumus, 1. plur. perf. paſſ. verbi λογίζομαι, quod vide. λελογισμένως, prudenter, adv.

Λέλογχα, ας, ε, ſortitus ſum, prætr. med. λελογχώς, perf. part. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. κληρώσομαι. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, ε, reliqui, p. m. hinc λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.

Λελυμμένος, lotus, perf. part. paſſ. verbi λούω, lavo. f. λύσω. perf. λέλουκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Attice pro λέλεχα. hinc λελοχυῖα, enixa, perf. part. f. g. verbi λέγω, dico, quod tamen a λέχομαι, peperi, derivatum volunt.

Λελύμασμαι, perf. paſſ. Attic. pro λελύμαμμαι. hinc λελυμασμένος, labefactatus, perf. part. paſſ. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. fut. ανῶ. prætr. λελύμανται. Thema λύμη, ης, lues, noxa.

Λέλυται, 3. ſingul. perf. paſſ. λέλυτο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα. perf. paſſ. λέλυμαι. prætr. inf. paſſ. λελύσθαι. perf. part. paſſ. λελυμένος.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, lembus, parvum navigium. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Videri poſſit ſumptum ex Latino limbus: ut ſit, qua limbum fluminis, ſeu oram legimus. λεμβαρχος, qui λέμβῳ ἄρχει, lembo præeſt.

Λέμφος, mucus concretus. Sed λέμφος, adject. mucoſus, ſtultus. an eſt λύμη φάους?

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. vox Lat. Græce ὀθόνιον, ου, τό.

Λέξατο, recenſuit, numeravit, Jon. pro ἐλέξατο, 3. ſingul. a. 1. ind. med. verbi λέγω, dico.

Λέξεο, cubato, Jon. pro λέξαι, præſ. imperat. paſſ. verbi λέξομαι, quod a fut. formatum verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λέξεως, gen. ſing. a λέξις, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λεξῦνται, dicent, Dor. pro λέξουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi λέγω.

Λέοντα, acc. ſing. a λέων, οντος, ὁ, leo. in plur. λέοντες. dat. plur. λέουσι.

Λεοντέη, & λεοντῆ, ῆς, ἡ, pellis leonis. a λέων, leo.

Λέπαδνον, ου, τὸ, lorum latum jumentarium. capiſtrum. in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, decortico. ergo proprie lorum ex pelle piloſa, quod attrita λέπεται.

Λέπαργος, albus, recutitus. Euſtath. q. ex λεπὶς, & ἄργος, albus.

Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. q. a λέπω, quod in cortices ruptum. λεπαῖος, αία, ον, montanus. Sed λεπὰς, concha petræ adhærens: hinc λεπάδιον, genus calicis inſtar conchæ.

Λεπίδιον, parva λεπὶς.

Λεπίζω, decortico, a λέπος, cortex. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, ſquama. a λέπω, decortico. λέπισμα, ατος, τὸ, decorticatio.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, ſquama. Th. ejuſdem.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo. Th. λέπρος, ſcaber.

Λεπρὰς, acc. plur. f. g. a λεπρὸς, ſcaber. Et λεπρὰς, άδος, ἡ, aſpera. petræ epithet.

ΛΕΠΡΟΣ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΛΕΠΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, scaber. Dicitur & λεπρὸς, ὰ, ὸν, leprosus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra, velut in λέπη, id est, squamas resolutus. vel a λέπω, quod cutis detrahitur, & decorticatur, ut sanetur æger.

Λεπταλέος, idem quod λεπτός.

Λεπτῇ, macilentæ, dat. sing. f. g. a λεπτὸς, quod vide.

ΛΕΠΤΟ'Σ, ή, ὁ, tenuis, ut λέπος, id est, cortex; gracilis, rarus. in f. g. λεπτή. λεπτὰ ἔντερα, hæ lactes. hinc λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas. λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis, & inanis sermo.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, corticosus, squama tectus. λεπύριον, parvus cortex. λεπυρὸν, ὦ, τὸ, putamen ovi, testa. a λέπος, cortex. Th. λέπω.

Λεπύχαινον, cortex; a λέπος, & χαίνω.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, decortico, exuo. Qui λέπῃ, is λύῃ, solvit aliquid ἐπιπολαῖον, & id a subjecto corpore facit λείπειν. λεπίζω, idem. λέμμα, ατος, τὸ, cortex. λέπος, εος, τὸ, idem. λεπὶς, ἰδος, ἡ, idem. λοπὸς, οῦ, ὁ, cortex.

Λερία, Leria insula: cujus incolæ Λέριοι, ii male audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen hydræ, a Λέρνη, palude, in qua versata fuerit.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi sordium confluges. hinc Λέρνη κακῶν, Lerna malorum.

Λεσβίδας, acc. plur. a Λεσβὶς, ίδος, ἡ, Lesbis.

ΛΕ'ΣΒΟΣ, Lesbus. insula in Ægæo mari. hinc Λεσβόθεν, adverb. e Lesbo. Λεσβὶς, Lesbis fœm. Λεσβίζειν, & Λεσβιάζειν, Lesbios imitari, obscœnis moribus.

Λεχαΐζοντες, garrientes, nom. plur. præs. part. verbi λεχαΐζω. Th. λέσχη, ης, ἡ, confabulatio.

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, confabulatio. hinc λεχωεύειν, celebrare. hinc ἀδόλεχος, ου, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. ἀδολεχία, ας, ἡ, garrulitas.

Λεύγαλέης, dat. plural. Ionic. f. g. pro λευγαλέαις. Sic λευγαλέοισιν, dat. pl. Jon. m. g. a λευγαλέος, quod vide.

Λευγαλέος, ου, ὁ, perniciosus, gravis, tristis. q. λοιγαλέος. a Themate λοιγὸς, pernicies.

Λεύϊ, & Λεὺϊς, ὁ, Levi, nomen viri. genit. τοῦ Λεύϊ. acc. Λεύϊν. Hebr. additus. Hinc Λευΐτης, ου, ὁ, Levita. Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, Leviticus.

Λεύκ', pro λευκὴ, alba. a λευκὸς.

Λευκαίνω, dealbo. f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, albus.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. λευκάνας, a. 1. part. a λευκαίνω, dealbo. quod vide.

Λευκανθέων, legitur apud Pindar. candore florentem. an λευκανθέσι legend. an a λευκαίνω? Th. λευκὸς, albus. an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, flos?

Λευκανθεὶς, aor. 1. part. pass. a λευκαίνω, quod vide.

Λευκανθίζω, albico, candidus sum. Th. λευκὸς, albus.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba, cujus lignum λευκὸν: item vitiligo alba. Th. λευκὸς, albus. λευκὴ γῆ, creta.

Λευκίππος, ου, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet. q. λευκιππος. ex λευκὸς, albus, & ἵππος, equus.

Λευκῖτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, candidus.

Λευκῖτι, creta. ejusdem them.

Λευκόγειος, creta, cretifodina. ex λευκὸς, albus, & γῆ, terra.

Λευκοθέα, Albunea mater. Matuta. q. λευκὴ θεά. lux enim est alba.

Λευκόϊον, caltha, viola. q. λευκὸν ἴον, alba viola.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Jon. a λευκὸς, albus.

Λευκόλινον, ου, τὸ, album linum. ex λευκὸς, & λίνον, ου, τὸ, linum.

Λευκομέτωπος, candidus, habens frontem albam. cinædus.

Λευκοπάρῃος, candida genas. ex λευκὸς, albus, & παρειὰ, & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Λευκόπωλος, ου, ὁ, qui albis equis utitur, & vehitur. Ex λευκὸς, albus, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Λευκόροδον, ligustrum.

ΛΕΥΚΟ'Σ, ή, ὁ, albus, candidus, serenus. q. a λεύσσω, video. quia alba, & lucida, & perspicua. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, albedo. λευκόω, & λευκαίνω, dealbo.

Λευκόπερος, έρα, ον, candidior, compar. a λευκὸς, albus.

Λευκοφρὺς ἀγορὴ, cana fori facies. ex λευκὸς, & ὀφρὺς, supercilium.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam gerens. ex λευκὸς, ὴ, ὁ, albus, & χιτὼν, ῶνος, tunica.

Λευκόχρως, albicans. albus colore. ex λευκὸς, & χρόα.

Λευκόχρως, ωτος, candido corpore decorus. ex λευκὸς, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρόα, ἡ, color.

Λεῦκτρα, plur. tantum, Leuctra, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, pulchris ulnis, seu brachiis. ex λευκὸς, albus, & ὠλένη, ης, ἡ, ulna.

Λεῦρὸς, ὴ, ὁ, Poet. pro ὁμαλὸς, æqualis, planus.

Λεῦστε, videtis, 2. plur. præs. ind. act. verbi λεύσσω.

ΛΕΥ'ΣΣΩ, video, Poet. pro βλέπω, in 3. plur. λεύσσουσιν. q. a λάω. vel a λάω, & ὄσσε, oculi.

Λεύσσηρ, ῆρος, ὁ, dignus, qui lapidibus obruatur. a λεύω, lapido. quod vide.

Λευχείων, candidatus, qui λευκὸν εἶμα gestat.

Λεύω, lapido. a λᾶς, lapis.

Λεχέεσσιν, dat. plur. Jon. a λέχος, εος, τὸ, lectus. quod vide.

Λεχεποίη, ης, ἡ, regio herbosa. a πόα, Jon. ποίη, herba, & λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.

Λεχθὲν, dictum, a. 1. part. pass. n. g. a λέγω, dico. f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, lectus. gen. plur. λεχέων, dat. p. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, cubo, cubare facio.

Λεχόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐλεχῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi λεχάομαι, apud Hesych.

ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ου, ὁ, obliquus. a λέγομαι.

Λεχὼ, οῦς, puerpera. a λέχος, εος, τὸ, lectus in quo decumbit. hinc λεχώϊος, puerperus, a, um. Th. λέγω, cubare facio.

Λεώδαμος, αντος, ὁ, Leodamas. nomen Philosophi.

ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, leo. λέαινα, ης, ἡ, leæna, q. a λάω, quia visu valet. Dormit enim Leo dilatatis palpebris. aut q. λέβων. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus.

Λεῶμι, vellem, præs. opt. act. a λεάω, ῶ, pro θέλω.

Λεωπέτρα, an λαοπέτρα, lævis, seu plana petra? legitur & λεωπετρία.

Λεωργὸς, audax, temerarius.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt. ex λαὸς, & λεὼς, ὁ, Att. populus, & σφέτερος, suus. Th. ἕ, σε.

Λεωφόρος, Jon. & Att. pro λαοφόρος, via publica.

Λ Η.

Λῇ, velit, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ. Dores dicunt, λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt a λάω, deducere, in subjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, crasi λῶ, λᾷς, λᾷ, & Dor. λῶ, λᾷς, λᾷ, velim, is, it.

Λήβω, inusit. pro λαμβάνω, capio, fur. λήψομαι.

Λῆγ', pro λῆγε, quiesce, præs. imperat. ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. verbi λήγω, cesso.

Λήγομεν, 1. plur. opt. præs. a λήγω.

ΛΗ'ΓΩ, ῃς, ει, cesso, desino, quiesco. hinc λῆξις, cessatio. q. a λέγω, pono. Nam & pono, est facio quiescere: aliquando & quiesco: ut venti posuere.

ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, frutex, cisti species, ex quo fit λαδανον, pingue scil. resinosum. quod a λήδου foliis colligitur.

Λῆδος, vel λᾶδος, εος, τὸ, vestis ex panno raro, ac detrito. Doric. λᾶδος, q. a λᾶσον.

Ληθαίος, & λήθαιος, Lethæus, adject. a λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθεαι, oblivisceris, Jonic. pro λήθῃ, 2. sing. præs. verbi λήθομαι, seu λήθω, vel λανθάνω.

Λήθῃ, latet, 3. sing. præs. act. verbi λήθω, quod vide.

Λήθετ', & λήθετο, oblitus est, 3. sing. imperf. pass. Jonic. pro ἐλήθετο, ejusdem verbi.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθουσα, præs. part. f. g. a λήθω, quod vide.

ΛΗ'ΘΩ, seu λανθάνω, lateo, celo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Forte a λα, & θῶ, a θέω, pono, sive in locum aliquem me abdo. Hinc λήθη, ης, ἡ, oblivio. λάθρα, adv. clam, clanculum. ἐπιλησμων, ονος, ὁ, ἡ, oblivios us.

Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. singul. a λὰς, ίδος, ἡ, pecus. Thema λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐζετ', pro ληΐζετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi ληΐζομαι, sortior, nanciscor. f. ἴσομαι. perf. pass. λελήϊσμαι. Th. λεία, præda.

Ληΐζομαι, prædor. vide in ληΐζετ'. perf. λελήϊσμαι, σαι, σαι.

Ληΐη, Jonic. dialysi, pro λεία, ας, ἡ, præda.

ΛΗΪΟΝ, ου, τὸ, seges. in plur. τὰ λήϊα, q. a λεῖος, lævis, æqualis. Seges vero est æqualis longitudinis.

Λῃΐς, ίδος, ἡ, idem quod λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐσαπο, Poet. & Jonic. pro ἐλήϊσατο, 3. sing. a. 1. med. sic λήϊσσεται, 3. sing. fut. 1. med. verbi λήϊζομαι, nanciscor. Th. λεία, præda.

Λῃϊτὸς, ὴ, ὁ, bello captus. prædativus. a λήϊη, Jon. pro λεία, ας, ἡ, præda.

Λῃΐτις, prædatrix. Epithet. Minervæ. Th. λεία, præda.

Λῄϊτος, publicus, Jon. dialysi pro λειτὸς. hinc λήϊτον, ου, τὸ, curia.

ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, sono, crepo. f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. p. m. λέλακα, & λέληκα. Hinc λακὶς, ίδος, ἡ, fissura, seu scissura cum crepitu. λακίζω, lacero.

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, lecythus, ampulla olearia. q. a λα, vel ἔλαιον, & χύω, vel κεύθω, quia oleum fundit, vel occultat.

Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.

ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, & λῆμμα, duplici μμ, propositum animi, virilis, fortisque animus. q. a λάω, volo.

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, lippientes oculi, sordes oculorum, idem quod γλήμη, q. a λα, & μύω, quod lippientes oculi subinde claudantur, & aperiantur.

Λημνία ἔργα, Lemnia facinora. Λημνιᾶν, Dor. pro Λημνίων, Lemniarum.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, lemniscus, fasciola e coronis dependens. q. a λίνος, inserto μ.

Λήμνῳ, dat. sing. a Λῆμνος, Lemnus, insula.

Λίναι, ῶν, αἱ, Poet. pro βάκχαι. alii scribunt Λῖναι, quas dicunt esse Nymphas torcularium.

Λιναιῶνα, acc. sing. a λιναιὼν, ῶνος, ὁ,

Janua.

Ianuarius; quo ethnici vina libabant Baccho. Th. λῖνος, ου, ὁ, lacus torcularii preli. hinc Λῖναῖος, Bacchus.

ΛΗΝΟΣ, ου, ὁ, lacus preli torcularii, ubi uvæ prelo exprimuntur. q. a λεαίνω, comminuo. uvæ enim in prelo comminuuntur. Sed λῖνος, εος, τό, lana, quia λεῖον, id est, molle.

Λῆξαν, Ionic. pro ἔληξαν, 3. plur. aor. 1. activ. λῆξαι, desiisse, 2. 1. inf. act. λῆξαδζ, aor. 1. inf. med. verbi λήγω, cesso.

Λῆξεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λήγω, cesso. f. ξω.

ΛΗΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. hinc ληρέω, nugor. q. a λα, & ῥέω, fluo. vel εἴρω, dico. Loquaciores ut plurimum sunt ineptiores.

Λῆς, Doric. pro θέλῃς, velis. vide in λῆ.

Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. λήσεσθε, 2. plur. f. 1. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Ληπταίγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. ex λήθω, lateo, & παῖς, puer. hinc παίσσω, παῦγμα. Sunt qui legant λυσιπαίγμων, a λύω, solvo, & τὸ παῦγμα, jocus.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. a λήθω, lateo.

Λήσομαι, obliviscar, f. 1. med. λησόμεθα, 1. plur. f. 1. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo.

Λῃστὴς, ου, ὁ, pro λῃστὴς, ου, ὁ, latro. Th. λεία, ας, ἡ, præda. Hinc λεΐζω, prædor. f. ἴσω. perf. pass. λελεΐσμαι, σαι, σται. hinc λῃστὴς, ου, ὁ, & per Synæresin λῃστής.

Λῆτρων, latrina. puto, ubi latent λῃσταί.

Λητῶ, Dor. pro λήσω. f. 1. act. a λάω, ῶ, volo. vel a λήθω, lateo.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius. Th. Λητώ, οῦς, ὁ, ἥ.

ΛΗΤΩ, οῦς, ὁ, ἥ, ὄος, ἡ, Latona, mater Apollinis. acc. Λητόα, ὼ. q. a λήθω, lateo.

Ληφθεὶς, εῖσα, ἐν, captus, aor. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. singul. m. g. ληφθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. aor. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. aor. 1. imperat. pass. a λαμβάνω.

Λήχω, inusitat. pro λαγχάνω, sortior.

Λήψομαι, ῃ, εται, & in 1. plur. ληψόμεθα, f. 1. med. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. med. inf. λήψεσθαι.

Λ Ι.

Λία, pro λεία, præda. Gl. Cyr.

ΛΙΑΖΩ, agito, jacto, separo, turbo. p. λελίακα. q. a λίαν, valde.

ΛΙΑΝ, valde, admodum. quasi a λάω, volo. Ea intendimus, quæ insigniter volumus.

Λιαρὸς, ά, ὸν, tepidus, pro χλιαρός.

ΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, Libanus, Syriæ mons. thus. λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, οῦ, τό, thus, thuribulum. q. a λείβω, stillo.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, Libertinus, nomen sectæ.

Λιβύαθεν, adverb. ἀπὸ τῆς Λιβύης. ergo Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, Libya. Λιβυστικὸς, Libystæ. Λίβυς ἀνὴρ, vir ex Libya, Afer, Pœnus.

Λίβυρνον, ου, τό, Liburnum, species navigioli.

Λίγα, stridule, argute, pro λιγέα. Hesych.

Λιγαίνω, oblecto, proprie arguto sono. vocis acutum edere sonum. a λιγύς.

ΛΙΓΓΩ, stridео, stridorem edo. fut. ξω. hinc λιγὺς, ύος, ὁ, stridulus, argutus. λιγυρὸς, ου, ὁ, idem.

Λίγδα, cos, pulvis. q. a λεῖος, glaber.

ΛΙΓΔΗΝ, strictim, adverb. quasi a λίγγω.

ΛΙΓΔΟΣ, pila, mortarium. an a λειεῖν, terere? Est & λίγδος, fornacula, in qua conflant metalla, χοάνη.

Λιγέα, acc. plur. n. g. a λιγὺς, εῖα, ύ. λιγεῦν, Dor. pro λιγεῶν, genit. plur. vide λιγείη.

Λιγείη, canoræ, dat. sing. f. g. a λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um. Th. λίγγω, strideo.

Λιγέως, stridule, adv. a λιγὺς. quod a λίγγω, strideo.

ΛΙΓΝΥΣ, ὑός, ὁ, ἡ, fuligo, fumus: flamma. An a λίαν, & καίειν?

ΛΙΓΝΩΤΟΣ, ου, ὁ, pingui similis. q. a λιγυός.

Λίγξε, sonuit, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγγω, strideo. f. ξω.

Λιγυὺ, pro λιγυρῇ, suavi, dativ. singul. f. g. λιγυρῇσι, dat. plur. Jon. a λιγυρὸς, ά, όν, idem quod λιγὺς. Th. λίγγω, strideo.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria. Italiæ regio. Hinc Λιγυστικὸς, ου, ὁ, Ligusticus. Sed λιγὺς, εῖα, ύ, stridulus, a, um, sonorus. suavis. a λίγγω, strideo.

Λιγυφθόγγοισι, sonora voce præditis, dat. plur. Jon. a λιγύφθογγος, quod a λιγὺς, stridulus, quod a λίγγω, strideo, & φθόγγη, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἐφθογγα.

Λιγύφωνος, ὁ, ἡ, argutus. Ex λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um, quod a λίγγω, strideo, & φωνὴ, ἡ, vox.

Λίδω, Jon. pro λίαν, valde, adv.

Λιθάζω, lapido, cum acc. fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. aor. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. λιθάσωσιν. aor. 1. inf. λιθάσαι. aor. 1. part. λιθάσας, αντος, ὁ. perf. act. λελίθακα. perf. pass. λελίθασμαι. a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Them. λίθω, ου, ὁ, lapis.

Λιθάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Λιθασθῶσιν, 3. plur. aor. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, quod vide.

Λιθάσωσιν, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Λιθέα, vel λιθία, massa auri, pretiositas auri.

Λίθεια, luxus, luxuries, ubertas. quasi ex λίαν, & θὶς, acervus. vel a λίαν θίειν, vel θέειν, ut sit quæ admodum erupit in molem, aut quod multum lacteat, seu humeat. a λίαν, & θάω, lacto. nisi a λίθος, id est, βῶλος.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um. Them. λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido, cum accus. imperf. ἐλιθοβόλεον, ων. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. aor. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, ὁ. perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι. ex λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Λιθόλιθος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus. ex λίθος, & λάω, lapido. Th. λᾶας, ὁ, lapis.

ΛΙΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, lapis, saxum. dat. pl. Jonic. λίθοισι. hinc λίθινος, lapideus. λιθάζω, lapido. q. a λίαν θῶ, firmiter pono, scil. ob rei gravitatem, quæ ex se deorsum vergit.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus stratus. ex λίθος, lapis, & στρωτὸς, stratus. quod a στρώννυμι. Th. στορέω, sterno.

Λιθοτομίαι, αἱ, lapicidinæ. ex λίθος, & τέμνω, seco. p. m. τέτμημαι.

Λιθωμόσιος, qui ad lapidem jurat. ex λίθος, & ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro.

Λικερπίζω, salio immodeste. ex λίαν, & σκιρτάω.

ΛΙΚΙΓΞ, minima, & exilissima avis vox. q. a λίγγω, strideo.

Λικμάω, ventilo, dissipo. f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς.

Λικμήσω, 3. singul. fut. 1. verbi λικμάω, quod vide.

Λικμητὴρ, & λικμητὴς, ὁ, ventilator. ab eodem them.

ΛΙΚΜΟΣ, ου, ὁ, ventilabrum, vannus. hinc λικμάω, ventilo. q. a λίαν, & κάμνω, quia id καμάτηρὸν, id est, laboriosum. an a λεῖον κομεῖν, id est, frumentum purgare?

Λικμώντων, ventilantium, genit. plural. part. præs. activ. verbi λικμάω, quod vide.

Λίκνον, ου, τό, idem quod λικμὸς, vannus, quia est λεῖον καννὸν, plana corbis. Vel a λίαν κινεῖν, quia valde agitetur.

Λικριφὶς, oblique. λέχριος, obliquus.

Λικροὶ, rami cervinorum cornuum. q. a λὶξ, & κέρας, ut sint obliqua cornicula rectis agnata.

Λίκτης, lictor. quasi λείκτης, a λείχω, lingo.

ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, Poet. cupio, festino. λιλαίεαι, Jonic. pro λιλαίῃ. q. a λίαν, & λάω, cupio.

Λιμαγχονάω, & έω, fame neco, ango, & affligo fame. ex λιμὸς, fames, & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, strangulo.

Λίμβος, ligurius. Hesych. λίμβον, λίχνον, ἄπληστον. Ergo liguritor, a λείχω.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, portus. acc. λιμῆα. q. λίαν μῆα, quod ibi naves tutæ conquiescant. hinc λιμενάρχης, portitor, qui portui præest.

Λιμηρὸς, ά, όν, famelicus, a λιμὸς, fames.

Λιμνάς, άδος, ἡ, & λιμνῆτις, ίδος, ἡ, lacustris, palustris. Th. λίμνη, ἡ, palus. Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις.

ΛΙΜΝΗ, ης, ἡ, stagnum, palus. q. a λίαν μῆσι, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur: ut stagnum, a stando.

Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen Ranæ. a λίμνη, lacus.

Λιμνόχαρις, nomen Ranæ. ex λίμνη, & χαίρω, gaudeo.

ΛΙΜΟΣ, ου, ὁ, & Dor. ἡ, fames. homo fordidus. quasi a λείπω, deficio. Est enim fames ex defectu nutrimenti solidi. Hinc λιμαίνω, esurio. λιμώττω, idem. βόλιμος, ου, ὁ, & βουλιμία, ας, ἡ, ingens fames.

Λιμπάνω, linquo. a λείπω, idem.

Λιμφδεῖν, decipere. a λιμφὸς, sycophanta. quod a λεῖον φάειν, levem videri.

Λιμώττων, οντος, ὁ, præs. part. a λιμώττω, esurio. Th. λιμὸς, fames.

Λινοθώρηξ, thoracem habens lineum. ex λίνον, & θώρηξ, Jonic. pro θώραξ, thorax, pectus.

Λινοκαλάμη, lini stipula. λίνα καλάμη, Jos. 2. 6.

ΛΙΝΟΝ, ου, τό, linum, chorda. q. λεῖον, leve. hinc λίνεος, ης, λίνεη, ἡ, λίνεον, ου, lineus, a, um. λινθφος, lini textor.

Λῖνος, ου, ὁ, Linus. nomen viri.

Λὶξ, obliquus. Hesych. a λέγω, cubare facio.

Λίπ', pro Λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ, per Apocopen factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος. Ponitur & λίπ', pro λίπτε, a. 2. Jonic. verbi λείπω, linquo.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, qui splendidis vittis est ornatus. ὁ λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, abundantes, acc. plur. f. g. a λιπαρὸς, ά, όν, quod vide.

Λιπαρέω, in λιπαρὴς.

Λιπαρὴ, Jonic. pro λιπαρὰ, splendida. λιπαρῇσι, dat. plur. Jon. a λιπαρὸς, ά, όν, pinguis, e. Th. λίπος, εος, τό, pinguedo.

ΛΙΠΑΡΗΣ, έος, ὁ, ἡ, assiduus, sedulus. λιπαρῶς, & έως, assidue, jugiter. λιπαρία, ας, ἡ, assiduitas. λιπαρέω, assiduus sum. q. a λίαν παρεῖναι, valde adesse.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Λιπαροκρήδεμνος, pulchram habens vittam. a λιπαρός, splendidus, quod vide, & κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta.

Λιπαρός, ά, όν, pinguis, obesus, nitidus. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo. hinc ἀλιπής, ές, ὁ, macilentus.

Λιπαρόχροος, ος, ον, ὁ, nitido corpore præditus. Sic λιπαρόχρως, acc. Doric. a λιπαρόχρως, pro λιπαρόχροος, quod ex λιπαρός, pinguis. Them. λίπος, pinguedo, & χρώς, corpus. Th. χρόα, color.

Λίπε, pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi λείπω, linquo. f. λείψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poet. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Λιπερνής, qui ex agro in urbem fugit. ὁ λιπὼν τὸν ἀγρόν. Vel ex divite pauper factus, ὁ λιπὼν τὰ ἀγρά.

Λιπεσήνορας κύρας, Stesichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας τοὺς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant.

Λιπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. λιποίμην, aor. 2. opt. med. λιποῖτο, Doric. pro λιπῶτο, aor. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Λίποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, linquo.

Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Jon. ejusdem verbi.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, navis desertor. ex λείπω, linquo, & ναῦς, ός, navis.

ΛΙΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps. q. a λίαω, & πίων, pinguedo. Hinc λιπαίνω, pinguis sum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρός, ά, όν, pinguis.

Λιποφεγγέα, accus. singular. a λιποφεγγής, ές, ὁ, ἡ, linquens lucem. ex λείπω, linquo, & φέγγος, εος, τὸ, lumen.

Λιπόων, Poet. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, pinguis sum. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

ΛΙΠΤΩ, cupio, desidero, quasi a λάω, volo. vel λίαω ποθέω.

Λιπὼν, ὄσα, όν, aor. 2. part. activ. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

ΛΙΡΟΣ, seu λιρὸς, ά, όν, impudens, audax. q. a λίαν ὁρᾶν, valde videre. Sunt enim impudentes visu stabili, & irreverenti.

ΛΙΣ, λιτὸς, ὁ, tenue, & subtile linteum. q. a λίνον. Est etiam λίς, leo; Poet. cujus accus. λῖν. Est & λὶς per Apocop. pro λίσση, lævis.

Λίσαι, precare, a. 1. imperat. med. verbi λίσσομαι, supplico. f. λίσσομαι.

ΛΙΣΠΗ, ης, ἡ, animalculum quoddam gracile. q. a λὶς, pro λισσός.

Λίσσων, ων, ὁ, attritus usu, gracilis. Th. λίστω, attrita enim sunt plana.

Λίστεσθαι, præs. inf. verbi λίσσομαι.

Λιστέσκετο, supplicabat, 3. sing. imperf. Jon. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι.

Λίσσομ', pro λίσσομαι, precabor, præs. ind. vel f. 1. Poetic. pro λίσσομαι, ejusdem verbi.

ΛΙΣΣΟΜΑΙ, supplico, precor, oro. hinc part. λιτόμενος, ου, ὁ. Dicitur etiam λίττομαι, a λίπτω, cupio. Hinc λίτη, ης, ἡ, supplicatio, preces. λιτανεία, ας, ἡ, idem.

ΛΙΣΣΟΣ, ὸν, ὁ, lævis, glaber. q. λίαν ἐσθων, vel a λεῖος.

ΛΙΣΤΡΟΝ, scaphula, seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum. q. a λιστὸν, & λισφῶ, fodio.

Λῖτα, acc. singul. a λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue linteum. Alii volunt esse pl. ex singul. λῖτον, τὸ.

Λιταὶ, αἱ, preces, Deæ præsides supplicationum. Th. λίσσομαι, precor.

Λιταίοι, frugalibus, dat. plural. f. g. a λιτὸς, ὸν, ὁ, vilis, tenuis.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Jon. λιτάνευτε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, idem quod λίσσομαι, precor, oro.

Λιτῶν, precum, genit. plur. Æolic. pro λιτῆς, a λιτὴ, preces. Them. λίσσομαι, oro.

Λίττομαι, idem quod λίσσομαι, oro.

ΛΙΤΟΣ, ὸν, ὁ, simplex, nudus, virilis. λιτὸς, ὴ, ὸν, supplex. q. a λίσσομαι, supplico. Vel qui vivit ex λιτῆς, id est precario. aut q. ex λεπτὸς, nisi e λᾶς, pro trito.

ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, mensuræ, & ponderis nomen. a Latin. libra. λίτραιος, libralis.

Λίχθον, pro νίφθον, Attice.

ΛΙΧΑΝΟΣ, ὸν, ὁ, index digitus. q. a λείχω, lingo. hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem, & indicem distentos. λίχνος, ου, ὁ, ligurritor: λιχνάω, ligurio. f. σω.

Λίχμαζον, imperf. Jon. verbi λιχμάζω, lingo, lambo. Them. λείχω, idem. f. ξω.

Λιχμόομαι, ῶμαι, idem quod λιχμάζω.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, gulositas. Th. λιχανὸς, quod vide.

Λίψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua stillat. a λείβω, stillo. Est & venti nomen.

Λίω, promptus sum, cupio.

Λ Ο.

ΛΟΒΟΣ, ὸν, ὁ, ima auris pars, quæ prehendi potest. q. a λήβω, pro λαμβάνω, capio. quia facile prehenditur.

Λογας, ὁ, ἡ, electus. οἱ λογάδες, lecti. a λέγω, eligo. Est & album in oculo.

Λογία, ας, ἡ, collecta. a λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. a λογίζομαι, loquor. aor. 1. med. ἐλογισάμην, ω, απο. aor. 1. sub. med. λογίσωμαι, ῃ, ηται. Th. λέγω, dico.

Λογίζομαι, colligo, statuo, cogito. imperf. ἐλογιζόμην. f. ίσομαι. perf. λελόγισμαι. a. 1. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι.

Λογικὸς, ἡ, όν, rationalis. dat. plur. λογικοῖς. ab eodem them.

Λόγιμος, idem quod Λόγιος.

Λόγιον, ου, τὸ, oraculum, responsum divinum. τὰ λόγια, eloquia: a λέγω, dico.

Λόγιος, ου, ὁ, ἡ, disertus, facundus, eloquens, & orationis solutæ scriptor. ejusdem them.

Λόγισαι, consulta, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, rationem ineo. Them. λέγω.

Λογισμὸς, ου, ὁ, ratiocinatio, cogitatio. ab eodem verbo, & them.

Λόγοισι, dat. plur. Jon. a λόγος, verbum. quod vide.

Λογομαχέω, de verbis pugno. fut. ήσω. p. λελογομάχηκα. ex λόγος, verbum, quod a λέγω, & μάχομαι, pugno.

Λογομαχία, ας, ἡ, verborum pugna. a λογομάχος, qui verbis pugnat. ab iisdem them.

Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, secum aliquid reputare.

Λογοποιέω, fabulas condo. inde λογοποιὸς, ὸν, ὁ, fabularum, & historiarum conditor. ex λόγος, & ποιέω, facio.

Λόγος, ου, ὁ, verbum, ratio, jussum, negotium. rumor, versus, carmen, &c. κατὰ λόγον, quantum æquum est. a p. m. λέλογα, verbi λέγω, dico.

Λόγχαισι, dat. plur. Jon. a λόγχη, quod vide.

Λόγχη, ης, ἡ, sors, lancea. a λαγχάνω, sortior, & assequor. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, hastæ cuspidem habentes. vide λόγχη. hinc λογχόω, cuspide munio.

Λόγῳ, Dor. pro λόγῳ.

Λοεσσάμενος, η, ον, lotus, a. 1. part. med. Poetic. pro λουσάμενος, quasi a λοέω, pro λούω, dialysi υ, in εο. Hinc λοέσσαι, aor. 1. ind. act. Jon. abjecto augmento, & Poetic. gem. σσ. aor. 1. inf. activ. λοέσσαι, & sic porro.

Λοετρὸν, pro λουτρὸν, ου, τὸ, lavacrum, balneum, a λούω, lavo, λοετροχόος, aptus ad lavacrum.

Λοέω, Poet. pro λούω, lavo.

Λοιβῇ, libamini, dat. singul. a λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. Them. λείβω, libo, stillo.

Λοίγια, exitialia, nomin. plural. n. g. a λοίγιος, pernicios. Th. λοιγὸς, ὁ, ὁ, pernicies.

ΛΟΙΓΟΣ, ὸν, ὁ, pernicies, exitium, quasi a λήγω, desino, cesso. Res perditæ cessant esse: ut exitium, ab exeo. Hinc λοίγιος, λοιγηρὸς, & λοιγαῖος, pernicios.

Λοιδορέω, ῶ, convitior, maledico. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, ἐντος, ὁ, præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Λοιδορίων, gen. plur. a λοιδορία, ας, ἡ, convitium. Them. λοίδορος, quod vide.

ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, convitiator, maledicus. quasi λοὸν δέρων. vel qui verba quædam loquitur. hinc λοιδορία, ας, ἡ, convitium. λοιδορέω, convitior.

Λοιμοῖο, gen. Jon. a λοιμὸς, pestis.

ΛΟΙΜΟΣ, ὸν, ὁ, pestis, contagium. a λύμη.

Λοιπὸς, ὴ, όν, reliquus, a, um. τὸ λοιπὸν, quod superest. λοιπὸν, alioquin. τὸ λοιπὸν, de cætero. Th. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙΣΘΙΟΣ, & λοίσθος, η, ον, ultimus, postremus. quasi a λείπω, relinquo. Hinc λοισθήια, præmia, quæ ultimo dantur. τὰ λοίσθια, postremo, tandem.

Λοισθοπάτῃσι, postremam, acc. sing. f. g. superlat. grad. a λοίσθος, seu λοίσθιος, postremus.

Λοκροὶ, Locri, nomen nationis.

Λοξὰ, oblique. adverb. a λοξὸς.

Λοξίης, Jon. pro Λοξίας, ου, ὁ, Apollo.

Λοξοβάται, oblique ingredientes, nom. plur. a λοξοβάτης, ου, ὁ. ex λοξὸς, ὸν, ὁ, obliquus, & βαίνω, eo.

ΛΟΞΟΣ, ὸν, ὁ, obliquus. λοξότης, obliquitas. q. a λέγω, cubo, jaceo. Cubantes se incurvant.

Λοπὰς, patella, patina. q. a λέπω.

Λοπίμος, η, ον, quod potest λεπεσθαι, id est, decorticari.

Λοπὸς, cortex, a λέπω, decortico.

ΛΟΡΔΟΣ, ὸν, ὁ, curvus, cernuus. an a λόσιν ἔρᾶν, videre terram?

Λαγὸς, corvus, Celtis. an a λύγος?

Λουτροφόρος, lanista. quasi λοῦσιν ἔχων, ludum alens.

Λουκᾶς, ᾶ, Lucas, nomen viri.

Λυκίος, ου, ὁ, nomen Prophetæ. a luce sic dict.

Λοῦμαι, Attica syncope pro λοῦσομαι, lavor. imperf. ἐλούμην, pro ἐλουόμην. præs. inf. λοῦσθαι, pro λούεσθαι. Them. λούω.

Λυπὸς, ὴ, όν, splendidus, a, um. Hesych.

Λοῦσαν, pro ἔλουσαν, 3. sing. a. 1. act. Jon. verbi λούω, lavo. f. σω.

ΛΟΥΣΣΟΝ, lusum, album quiddam in abiete nascens. an a λάσσω, video? unde & λάσιος, albus.

Λουσῶ, lavabo, Dor. pro λούσω, fut. 1. a λούω.

Λουτῆρι, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum.

Λουτρὸν, ου, τὸ, balneum, lavacrum. Sed λοετρὸν, aqua fordida, qua nos lavimus. Th. λούω, lavo.

Λουτρῷ, dat. sing. a λουτρὸν, balneum.

ΛΟΥΤΩ, f. σω, lavo. p. λέλουκα. aor. 1. ἔλουσα. aor. 1. part. act. λούσας, ασα, αντος, ὁ. perf. part. pass. λελουμένος, η, ον. a. 1. med. ἐλουσάμην, ω, ατο. q. a λύω, lavando solvimus, & tollimus sordes, & lavamus in liquido, quod facile solubile: hinc λουτρὸν, ου, τὸ, lavacrum.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

lavacrum. λυτρών, ῶνος, ὁ, balneum. λύτρολέω, abluo.

Λοφιᾷ, dorso. Jon. pro λοφιᾷ, dat. sing. a λοφιά, ᾶς, ἡ, cervix, jubæ leonum, &c. Th. λόφος, ου, ὁ, idem.

Λοφία, & ἡ λοφὶς, fax monoxyla, non ex colligatis lignis. aliter ἡ ἐκ φλοιοῦ λαμπάς. Eust. ex λόφος, quatenus est ὕψος ὀρεινὸν, tanquam sit fax ex arboreo cacumine.

ΛΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, cervix in jumentis. q. a λέπω, decortico. Cervix jumentorum solet λεπεσθαι. item crista galeæ. item λόφοι, colles, tumuli.

Λόφουρα, animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ. a λόφος, & οὐρά, cauda.

Λοφουρος, crista insignis. superbus. Th. λόφος.

Λοχᾶν, & λοχᾶσθαι, insidias collocare. hinc ἐλοχήσαντο, 3. plur. a. 1. med. Th. λόχος.

Λοχεῖο, gen. Jon. a λοχεὺς, ῆος, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, insidiæ.

Λοχεύομαι, seu λοχεύω, parturio. Th. λοχὸς, ἡ, gravida.

Λοχηγετεῖν, pro λοχαγεῖν, cohortis ducem esse. ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.

Λοχίζειν, pro εἰς λόχους διαιρεῖν, in cohortes dividere. item pro dividere. Th. λόχος, cohors.

ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, cohors, agmen; item insidiæ. q. a λέγομαι, cubo, insideo. hinc λοχάω, & λοχάζω, insidior. λοχὸς, οῦ, ἡ, puerpera, gravida. a λέχω, id est, κεῖμαι, jaceo, scil. ὀν τῷ λέχει, in lecto. Sic Gallis accouchée.

Λ Υ.

Λύα, Dor. pro λύη, ης, ἡ, seditio, lues. a λύω, solvo, quia solutio unitatis.

Λυγγάνω, singultio, a λύζω. λυγάλω, singultiendo.

Λυγγέος, genit. a λυγγεύς, έος, ὁ, nomen gentis.

Λυγδίνος, ου, ὁ, levis, politus, candidusque marmoris Parii instar. Thema Λύγδος, quod vide.

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ὁ, Lygdus. lapidis genus, candoris eximii. ducanius a λύκος.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, obscuritas, tenebræ. q. a λύκη. Vel quia λύει αὐγάς, lucem solvit, seu vincit. Hinc λυγαῖος, α, ον, obscurus, a, um, tenebrosus. ἠλυγαῖος, ου, ὁ, umbrosus, opacus. ἠλυγάζω, & ἠλυγίζω, obumbro.

Λυγιξᾶν, Dor. pro λυγίσειν, fut. 1. inf. act. verbi λυγίζω. vide in λύγος, ου, ὁ, vitex.

Λυγκεύς, Lynceus. Hic fertur acutissima oculorum acie præditus fuisse.

ΛΥ'ΓΞ, υγκος, ὁ, ἡ, lynx, acutissimi visus. q. a λύκη, quatenus lux: aut quia rapax ut λύκος. Sed λύγξ, λυγγὸς, singultus, a λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ὁ, vitex, virga, bacillus. Hinc λυγόω, & λυγίζω, flecto. q. a λύω, quia vimen solvi potest a figuratione naturali. aut a λίαω, & ἄγω, quod valde duci queat. Sed λυγὸς, prælum quoddam, quia λυγίζεσθαι, seu torqueri potest.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro λυγρὰ, tristis, odiosa. vide λυκὸς.

ΛΥΓΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, gravis, difficilis, funestus. hinc λυγρῶς, adv. graviter. q. a λογγὸς, pernicies. q. λίαν ὑγρὸς, valde humidus, & nocivus.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæa.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris e Lydia regione. Λυδία μίξα, præclarus hymnus, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, qui Lydorum more deliciis, & voluptatibus indulget. quasi ἡδυπαθής.

Λυδὸς, ᾶ, ὁ, Lydus. plur. Λυδοὶ.

Λύειν, solvere, præs. inf. a λύω.

ΛΥ'ΖΩ, singultio. fut. ξω. hinc λυγμὸς, ᾶ, ὁ, singultus. λὺγξ, γγος, ἡ, idem, q. a λύω. est enim affectio stomachi aliquid impactum solvere, & excutere conantis. Vel quia λύει τὸ ζῆν, & quodammodo suffocat.

Λύθεν, soluti sunt, Bœotic. syncop. & Jon. pro ἐλύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi λύω, solvo. fut. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Jon. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.

ΛΥ'ΘΡΟΣ, vel λύθρον, ου, τὸ, cruor, sanguis pulverulentus. q. a λύω, quia indiget purgatione.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus. a λύκη, id est, solis, βάσις, progressu in Zodiaco.

Λυκαίη Διὸς βωμὸς, Lycæi Jovis ara.

Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia. Gr. lupina.

Λυκάων, ονος, ὁ, Lycaon. nomen proprium.

Λύκη, ης, ἡ, lux, quia lux λεύκη, id est, alba, vel a λύω, quia solvit, & discutit crassitiem aeris. hinc λυκαφὸς, crepusculum.

Λυκιδεῖς, οἱ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.

Λυκίηθεν, adv. ex Lycia. a Λυκία, ας, ἡ, Lycia.

Λύκιοι, Lycii. accus. plur. Λυκίους. Th. Λυκία.

Λυκοεργὴς, ῆος, ὁ, ἡ, τὰς λύκους ἔργων, seu ἔργειν, a lupis arcendis.

Λυκομήδεα, acc. singul. a Λυκομήδης, εος, ὁ, Lycomedes. nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, lupus. q. a λύω. est & λύκως, acc. plur. Dor. hinc λύκειος, α, ὁ, lupinus. Est & λύκος, Sol. a λύκη, lux.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, Lycurgus. nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, qui est lupini animi. ex λύκος, lupus, & φρὴν, animus.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Creta.

ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, sordes. quasi a λύω, eluo. quia abluitur, & depurgatur. Vel a λύω. hinc λυμαίνω, purgo.

Λυμαίνω, vasto. fut. ανῶ. præs. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανοῦμαι. a. 1. med. ἐλυμηνάμην, ω, ατος. cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Λύμηθ', pro λύμηται, nom. plur. a λῦμα. quod vide.

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium. hinc λυμαίνω, perniciem affero, corrumpo. q. a λύω, solvo. quæ λύονται, in exitium tendunt.

Λύμιλον, λῦτο, λῦτο, redimerer, Poet. pro λελυμμένος εἴην, plusq. perf. opt. pass. a λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. a λῦμι.

Λυμηνάμην, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, purgo, vasto. fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. Th. λῦμα, vel λύμη.

Λυῶτο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυτο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi λύω, solvo.

Λύομαι, solvor, præs. pass. a λύω.

Λυπέω, tristem reddo, dolore afficio. fut. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, contristor. a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθείς, έντος, ὁ. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, dolor, ægritudo. q. a λύω, solvo. Dolor fere ex solutione continui oritur. hinc λυπηρὸς, ὁ, molestus. λυπέω, dolore afficio. f. ήσω. a. 1. pass. ἐλυπήθην. a. 1. inf. pass. λυπηθῆναι.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπῇς, molestus sis, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide. fut. λυπήσω, εις, ει.

Λυπὲ, ange, præs. imperat. pass. λυπάμενος, dat. plur. part. præs. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, dolor.

Λυπρὸς, ἡ, όν, molestus, a, um. Est & gracilis, jejunus, asper. Th. λύπη, dolor. hinc λυπηρὸς, tristis. comparat. λυπηροτέρος.

ΛΥ'ΡΑ, ας, & Jon. ης, ἡ, lyra. inde λυρικὸς, ἡ, ὁ, Lyricus. λυρίζω, lyra cano, & ludo. hinc λυροκτύπης, λυρικός. q. a λύω. an q. λαρὰ, a suavi sono? malo a sono λεφρὸ, perfecte suavi. Vel a λύω, & ῥᾴ: quod εὐτονία chordarum ejus facile solvatur, & destruatur.

Λυροκτύπης, ου, ὁ, Lyricus, qui lyram pulsat. λυροκτυπος, ὁ, usitatius est. ex λύρα, lyra, & τύπτω, pulso.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ', pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro ἔλυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. plur. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi λύω, solvo.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui solvit, liberavit, a. 1. part. act. m. g. a λύω, solvo.

Λυσανίας, ου, ὁ, qui solvit dolores. a λύω, & ἀνία, ας, ἡ, mœror. Est & nomen præfecti Rom.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. λύσαα, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi λύω, solvo.

Λύσῃ, dat. sing. a λύσις, quod vide.

Λυσιάνασσα, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, Lysias, nomen viri. Gr. dissolvens. a λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ solvit zonam. ex λύω, solvo, & ζώνη, zona. Th. ζωννύω, cingo.

Λυσίκακος, ου, ὁ, sedator malorum. ex λύω, solvo, & κακὸν, malum.

Λυσιμελὴς, solvens membra. somni epitheton est. hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Sicilia. a λύω, solvo, & μέλος, εος, τὸ, membrum.

Λύσιν, solutionem, acc. sing. a λύσις, εως, ἡ. Th. λύω.

Λύσιος, ου, solvendi vim habens, pro Baccho, qui curas λύει, solvit.

Λυσιπόνοι θεράποντες, famuli, qui labores dominorum solvunt, hisque dominos liberant. ex λύω, solvo, & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, dissolutio. acc. λύσιν. Th. λύω, solvo.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. vide λυσιτελέω.

Λυσιτελέω, utilis sum, prosum, cum dat. hinc λυσιτελῶ, expedit. a λύω, solvo, & τέλος, vectigal.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. in comp. λυσιτελέστερος. superl. λυσιτελέστατος. ab iisdem them.

Λῦσον, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. plur. fut. 1. med. λυσόμην, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, rabies. proprie canum. q. παρὰ τὸν λύσιν τῶν λογισμῶν, facultatis, scil. dianoeticæ corruptio. hinc λυσσάω, seu ττάω, furo. λυσσόω, Poetic. in rabiem ago. q. a λύω.

Λυσσᾶν, Dor. pro λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. Th. λύσσα.

Λυσσώων, Poetic. vel Jon. pro λυσσῶν, præs. part. activ. verbi λυσσάω. vide in λύσσα.

Λυσσώδης, έος, ὁ, ἡ, rabidus, rabiosus. ab eodem them.

Λυσσωθείης, rabiosus fias, 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω. quod vide in λύσσα.

Λυσσῶσι, 3. plural. præs. ind. vel sub. activ. verbi λυσσάω, furo. ab eodem them.

Λύσσα, ας, ἡ, nomen urbis. Λύσσα, ων, τὰ, idem. hinc Λύσσιος, ου, ὁ, Lystrensis.

Λύσσος, vide in λύσσα.

Λυτήριον, ου, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat. a λύω, solvo.

Λύτο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi λύω, solvo.

Λυτὸν, justitium, quum λύεται dictio furis.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis, seu solutionis

nis pretium. Gall. rangon. Thema λύω, solvo, redimo.

Λυτρόω, redimo. f. ώσω. p. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. med. ἐλυτρωσάμην, ω, απο. a. 1. sub. med. λυτρώσωμαι, η, ηται. Th. λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. ab eodem verbo, & them.

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum. a λύχνος.

Λυχνοκαΐα, dies festus, in quo noctu lampades accenduntur. ex λύχνος, & καίω, uro.

ΛΎΧΝΟΣ, ου, ὁ, lychnus, lucerna. q. a λύειν νύχος, solvere noctem, & tenebras.

ΛΎΩ, solvo. imperf. ἔλυον, ες, ε. fut. λύσω. præt. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub. λύσω, ης, η. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο. perf. pass. λέλυμαι. a. 1 pass. ἐλύθην, ης, η. f. 1. pass. λυθήσομαι. Hinc λύσις, εως, ἡ, solutio. λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. λυτρόω, redimo. ἀπολυτρόω, redimo. ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. ἀναλύω, resolvo. ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio. peculiariter resolutio membrorum.

Λ Ω.

ΛΩ̃, λῆς, volo, Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐων, melior, quem magis volumus. λωΐτος, & λῷος, η, ον, optimus.

Λωβάομαι, injuriam infero, contumelia afficio. f. λωβήσομαι. inde λωβάσηθε, Dor. pro λωβήσητε, 2. plur. a. 1. sub. med. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, ης, ἡ, injuria.

ΛΏΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus. q. λαοβη, a λαὸς, & βᾶ (a βάω) ut sit injuria publica in universum populum irruens. hinc λωβάομαι, injuriam infero. λωβητὴς, οῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, contumeliosus.

Λωβηθεὶς, læsus, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. λωβήσου, aor. 1. imper. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam infero. Th. λώβη.

Λωβητὸς, οῦ, ὁ, infamia notatus. Th. λώβη. quod vide.

Λώϊον, melius, comp. n. g. ab ἀγαθὸς, bonus. compar. λωΐων. superl. λώϊστος, vel λῷστος. Th. λῶ, volo.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. G. melior.

Λωλὸς, stultus, Græcis barbaris. q. a λεως, & ὀλεῖν.

ΛΩ̃ΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, instita. An quasi κλῶμα, a κλώθω, glomero? an a λύω?

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plural. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, volo. præs. part. f. g. λῶσα.

Λῴονα, accus. plur. a λῷων, contracte pro λωΐονα, quod vide.

ΛΏΟΣ, vel λῷος, mensis Augustus.

Λῶπος, & λώπη, vestimentum tenue. λωπίζω, nudo. γυμνῶ, λώπιον detraho.

Λωποδύτης, fur vestium, grassator. λωποδυτεῖν, furari. q. a λώπος, & δύω, induo. qui vestes scilicet induit surreptas.

Λῴστη, optima, superl. n. g. plur. num. vide λωΐον.

Λωτ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, absconditus.

Λωτοῦντα, acc. sing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτῶντα. a λωτὸς, εντος, ὁ, loto abundans. Th. λωτὸς, lotus.

Λωτίζω, lotum carpo, decerpo. Thema λωτος.

ΛΩΤΌΣ, οῦ, ὁ, lotus, arbor, cujus fructus adeo dulcis, ut externi, eo degustato, patriæ suæ oblivisc antur: unde proverbium, λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur, qui regionem externam præponunt suæ. λωτῶ, Doric. pro λωτῶ, genit. q. a λῶ, volo.

ΛΩΦΆΩ, respiro, interquiesco. f. ήσω. inde λῶφαρ, λώφημα, lavamentum. λώφησις, εως, ἡ, quies, respiratio. q. a λόφος, collum. proprie de jumentis, e quorum collo jugum deponitur.

M A.

MEst duodecima littera, μῦ, dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et μ', pro μὲ, vel ἐμὲ, ab ἐγὼ, ego.

ΜᾺ, jurandi adv. fere negare solet: nonnunquam affirmat: unde ἦ, & ἤ, adv. jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. vacillans.

Μάγαδις, ἡ, & μάγαλις, ιος, ὁ, instrumentum musicum quoddam. Thema μαγάς.

ΜΑΓΆΣ, άδος, ἡ, tabulatum citharæ, vel testudinis chordas sustinens. hinc μαγάζω, fides pulso.

ΜΆΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, machinamentum. pessulus seræ; venenum, quo quis mortem machinatur, a μηχανὴ, vel μάγος, quatenus veneficus, & sapientia sua fere male utens, & eo pacto præstigiator audiens. μαγγανεύω, præstigiis utor. μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium.

Μαγδαλὰ, nomen viri. Hebr. turris.

Μαγδαλιὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. Syr. magnifica.

Μαγδαλιὼδ, ἡ, οὐ, e Magdalo, Magdalensis.

Μαγεία, ας, ἡ, ars Magica. a μάγος, ου, ὁ.

ΜΆΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus, qui cibos μάττει, hinc μαγειρεῖον, ου, τὸ, culina.

Μαγδάω, artem magicam exerceo, sum magus. fut. άσω. p. μεμάγδηκα. Th. μάγος, ου, ὁ.

Μαγικὸς, ῆ, ὸν, magicus, veneficus. ab eodem them.

Μαγὶς, vas subigendæ farinæ. lanx. a μάσσω, subigo.

ΜΆΓΝΗΣ, ητος, ὁ, magnes. Si opus esset, dici posset, quasi præstigiosus lapis, a μάγγανον. Et μάγνης, actus quidam aleæ: forte a Magnetibus populis. Est & Magnes, Magnesiæ habitator, ea est urbs Asiæ ad Mæandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magnesia.

Μάγνητας, acc. plur. a μάγνης, ητος, ὁ, quod vide.

ΜΆΓΟΣ, ου, ὁ, magus, sapiens; præstigiator. q. a μέγας, potens intellectu.

ΜΑΓΓΆΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, radix laserpitii.

Μαγὼγ, ὁ, nomen propr. Hebr. munimentum.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον. Hebr. judicium.

Μαδμηνεῖπις, ad desertum, Josuæ 18. vers. 13.

ΜΑΔΌΣ, οῦ, ὁ, lævis, glaber. Μαδαρὸς, ᾶ, ὸν, idem. hinc μαδόω, & μαδίζω, depilem reddo.

ΜΆΖΑ, ης, ἡ, maza, libum. q. a μάσσω, subigo. hinc Latin. massa. Dor. dicitur μάδδα.

ΜΑΖΌΣ, οῦ, ὁ, mamma. nutrix. μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma, tumulus.

Μαζαρὼθ, signa cœlestia. Job. 38. 32.

Μάθε, έτω, scias, 2. singul. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, disco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, fut. 2. med. Dor. pro μαθοῦμαι, verbi μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina. τὰ μαθήματα, doctrinæ. ab eodem them.

Μαθήσεαι, disces, Jon. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi μανθάνω. f. 1. med. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθητεύω, doceo, cum accc. sum discipulus. f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. aor. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, έντος, ὁ. Th. μανθάνω.

Μαθητῶν, gen. pl. a μαθητὴς, οῦ, ὁ, discipulus. Th. μανθάνω, disco.

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, quæ didicit, a. 2. part. act. f. g. verbi μανθάνω. 2. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἄκλιτον. Hebr. mortem pellens.

Μαθὼν, όντος, ὁ, & in nominat. plural. μαθόντες, a. 2. part. activ. verbi μανθάνω, disco.

ΜΑΙΑ, ας, ἡ, obstetrix. nutrix. avia. q. ἐμαία. aut a μάω, vel μαιόμαι, quæro, scrutor. Quærit in lucem profituros. hinc μαιεύω, obstetricem ago. μαιεύομαι, idem.

ΜΑΙΆΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, Phrygiæ fluvius sinuosus flexus.

Μαΐη, Jon. pro Μαῖα, quod vide. Est & soror Atlantis.

Μαιμάω, vehementer cupio. fut. ήσω. Pro quo Poetæ μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαιμάω, quod vide.

Μαιμώσσα, prompta, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poet. pro μαιμάω, quod vide.

Μαϊνὰν, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. præparatus.

Μαινὰς, άδος, ἡ, furiosa, insana. Vel quæ facit alios insanire. Thema μαίνομαι.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, qui totus insanit, ac furit.

ΜΑΊΝΟΜΑΙ, insanio, furo. f. μανοῦμαι. præs. part. μαινόμενος, η, ον. præt. med. μέμηνα. q. a μάω, quatenus est cum impetu in aliquid ferri. hinc μανία, ας, ἡ, furor. ἱππομανὲς, έος, τὸ, equina cupido coitus.

Μαίομαι, cupio, quæro. præs part. μαιόμενος, inquirens. ex μάω, idem.

Μαῖρα, canicula, sidus: æstus intensissimus. a μαίω, luceo.

ΜΆΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, & μάκαιρα, Poet. beatus, felix. in nom. plur. μάκαρες. dat. plur. μάκαρσι, & Jon. μακάρεσσι, q. μὰ κηρὶ, id est, sorti non subjectus. Vel a μάλα χαίρειν. Hinc μακαρίος, η, ον, idem. μακαρίστης, ου, ὁ, οἱ τῶν ἀγίων. μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo. μακαρίζω, prædico beatum.

Μακαρίζω, beatum prædico. f. ίσω, & Attice μακαριῶ. perf. act. μεμακάρικα. perfect. passiv. μεμακάρισμαι. unde μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudo. Th. μάκαρ.

Μακάριος, α, ον, beatus, a, um. comp. μακαριώτερος, α, ον. Thema μάκαρ, beatus.

Μακαριστμὸς, οῦ, ὁ, beatitudo. μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatus. vide in μακαρίζω.

Μακαρῖῶ, Attic. pro μακαρίσω, fut. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ.

Μακαριστὴ, ης, ἡ, felicissima, superlat. a μάκαρ, felix. comp. μακαριωτέρος, & μακαρώτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo, in plural. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ἡ, όν, Macedonicus. q. ex μάκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & ἕδος, εος, τὸ, sedes. quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poet. & Jon. pro μάκελα, seu μάκελλα. quod vide.

Μακέλλα, ης, ἡ, ligo, a μία, & κέλλω, moveo.

Μακελλον, ου, τὸ, macellum, vox Lat. Græce κρεωπώλιον, ου, τὸ.

ΜΆΚΕΡ, cortex, qui ex India advehitur.

ΜΑΚΚΟΆΝ, desipere, fatue, & stulte se gerere. q. μὴ κωεῖν, non sapere.

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος, adverbialiter positum, pro, in longitudinem, longe, procul.

Μακρα-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Μακραγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, prolixitas orationis. a μακρός, longus. Th. μῆκος, longitudo, & ἀγορά, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longe, procul, a μακρός. Th. μῆκος, ους, τὸ, longitudo.

Μακρὴν, accus. Jon. pro μακράν. μακρῇσι, dat. plur. Jonic. pro μακραῖς, ab eodem them.

Μακρόθεν, adverb. eminus, procul.

Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero. fut. ήσω. p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. activ. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, ους, τὸ, longitudo, & θυμός, οῦ, ὁ, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas. a μακρόθυμος, ος, ὁ, longanimis. ab iisdem them.

Μακροθύμως, adverb. patienter.

Μακρολογέω, prolixe loquor. hinc μακρολογῶμεν, 1. plural. præs. sub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, dico.

Μακροπόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, Telemachus, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ὰ, όν, longus, a, um. Sed μακρὰ, n. g. plur. num. fæpe fumitur adverbialiter. comp. μακρότερος, α, ον. Th. μῆκος, & Dor. μάκος, ους, τὸ, longitudo.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ, longævus. ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, & χρόνος, tempus.

Μακύω, Dor. pro μηκύω, produco. a μῆκος, quod vide.

Μακὼν, in longum protensus, vociferatus, a. 2. part. activ. a μηκάω, vel μηκέω. Th. μῆκος, Doric. μᾶκος, ους, τὸ, longitudo.

Μάκων, ωνος, ὁ, Doric. pro μήκων, ἡ, papaver.

ΜΑ΄ΛΑ, valde, multum, admodum. comp. μᾶλλον. fuperl. μάλιστα.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ, ἡ, molles, & teneros pedes habens. metri causa pro μαλακόποδες. ex μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & πούς, pes.

Μαλακῇ, dat. fing. μαλακῇσι, dativ. plur. Jonic. f. g. a μαλακὸς, ἡ, όν, mollis. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis. Sumitur & pro κίττα, ης, ἡ, pica. ftomachi ignavia.

Μαλακιθῶσαι, a. 1. inf. paff. verbi μαλακίζω.

Μαλακὸς, ἡ, όν, mollis, e. comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ, Poet. qui mollem habet, vel admovet manum. a μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & χείρ, ἡ, manus.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακῆ.

Μάλαπερ, adv. quantumlibet. Thema μάλα, valde.

ΜΑΛΑ΄ΣΣΩ, feu μαλάττω, mollio. f. άξω. p. χα. perf. paff. μεμάλαγμαι. q. a μαλὸς, mollis. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur. μαλάχη, ης, ἡ, malva. μαλακὸς, ὴ, όν, mollis. μαλακία, ας, mollities. μάλθα, ης, ἡ, cera emollita.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva. quia alvum mollit. gen. plur. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. laudans Deum.

Μαλερὸς, ὴ, όν, uftivus, pernicioſus. dat. fing. μαλερῷ. Th. μαλὸς, ὴ, όν, tener. idem quod ἁμαλὸς.

ΜΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla. vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. Thema μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ὴ, όν, mollis. a μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακοφωνος, ου, ὁ, qui mollem, ac ſuavem habet vocem. ex μαλθακὸς, quod vide, & φωνὴ, ἡ, vox.

Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur. vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum cenſet, ςόμαλιμνον, ex ςόμα, & λίμνη.

ΜΑ΄ΛΙΣ, & μαλιή, morbus jumentorum, cum tuſſiunt, malis, idis. An a μάλη, quod humeros cum primis tentet?

Μαλὶς, ίδος, ὰ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, malus arbor. Eſt & Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, maxime, adv. ſuperlat. grad. a μάλα, valde, comp. μᾶλλον.

ΜΑ΄ΛΚΗ, ης, ἡ, manuum, pedumve contractio, & ſtupor ex frigore. μαλακέω, frigore contrahor.

Μαλλοῖς, velleribus, dat. plur. a μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus.

Μᾶλλον, magis, comp. a μάλα, valde. ſuperl. μάλιστα.

ΜΑΛΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, vellus, lana promiſſa. q. a μῆλον, ovis, cujus eſt. vel a μαλὸς, mollis. vellus tactu molle. hinc μαλλωτὸς, ὴ, όν, villoſus.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, ovis. Et μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, malum, pomum.

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, teneras, ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, ὴ, όν, tener, & παρειὰ, gena. Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, pomum. Th. μηλέα, malus arbor, & παρειὰ, gena. quod de rotunditate, & de colore pomorum intelligendum.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, malum, & φέρω, fero.

ΜΑΛΩ΄Σ, ὴ, όν, tener. q. ἁμαλὸς. & pro μαλωτὸς, ὸ, villoſus.

Μάλχος, ου, ὁ, nomen ſervi. Hebr. regius.

ΜΑΜΗΡΑ΄, ſeu μαμιρὰ, aut μαμιρᾶς, medicamenti genus.

ΜΑ΄ΜΜΑ, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem. avia. μαμία, ας, ἡ, mater, & avia.

Μαμμάνθος, ου, ὁ, ſtultus. niſi ſit pro μαμμόδρεπτος, qui ab avia enutritus. Solent enim aviæ nepotes mollius educando corrumpere: ita eſſet a μάμμη, avia, & κόθω, occulo.

ΜΑΜΜΑ΄Ν, vox eſt pueriſis, ſignificans panem. hinc μαμμάω, panem peto.

Μαμμωνᾶ, Mammona, τὸ ἄκλιτον. vox Syr.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis. Eſt & μὰν, pro μάννα, manna. Et μὰν, dicitur Dor. pro μὴν, tamen, certe, ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μανασσὴς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Joſephi. Hebr. faciens oblivifci.

ΜΑΝΔΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μάνδαλος, peſſulus.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ΄Ν, οῦ, τὸ, oſculi genus immodeſtum. q. a μάνδαλος, peſſulus.

ΜΑ΄ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſtabulum, caula.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ΄ΡΑΣ, ου, ὁ, planta, cui inest vis ſomnifica.

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, veſtimenti militaris genus apud Perſas.

Μανεῖσα, furore percita, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανῶμαι. a. 2. paſſ. ἐμάνην. hinc μανίες.

ΜΑΝΘΑ΄ΝΩ, diſco, intelligo. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, & 2. plur. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, ὁ, perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. paſſ. μεμάθημαι. q. a μανθάω, intelligo, cognoſco. Ducamus a μῆτις, intelligentia. unde inuſit. μήθω. Diſco eſt, percipio intelligentiam. inde μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina. μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. μάθησις, εως, ἡ, cognitio, diſcendi actio. ἀμαθὴς, ἐς, ὁ, ἡ, indoctus. ὀψιμαθὴς, ἐς, ὁ, ἡ, qui ſero diſcere cœpit. φιλομαθὴς, ἐς, ὁ, ἡ, diſcendi cupidus.

Μανία, ας, & Jon. μανίη, ης, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, inſanio.

Μανιάκης, torques. Gl. Cyr. μανιάξ, tortile, circulus. Dan. 5. verſ. 7. 31. q. a μανὴς, Luna, Dor. μάνα, quia eſt ut lunaris circulus, μανίσκος.

Μάνις, ιδος, ὰ, Dor. pro μανὶς, ίδος, ἡ, ira permanens, & diuturna.

ΜΑ΄ΝΝΑ, τὸ, manna, ἄκλιτον, vox Hebr. q. d. cibus paratus.

ΜΑ΄ΝΝΟΣ, ſeu μάννος, ου, ὁ, ornamentum colli, vel manuum. q. a μανὴς, Dor. μάνα, Luna.

ΜΑΝΟ΄Σ, ὁ, rarus, laxus. hinc μανότης, raro.

Μανῶμαι, fut. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μαντεία, ας, ἡ, vaticinium. μαντεῖος, α, ον, vaticinans, fatidicus. Th. μάντις, vates.

Μάντεσι, vatibus, dat. plur. a μάντις, εως, ὁ, hariolus.

Μαντεύομαι, vaticinor, auguror. præſ. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. aor. 1. med. ἐμαντευσάμην, ω, απο. Thema μάντις, vates.

Μαντῖον, ου, τὸ, Jon. pro μαντεῖον, τὸ, vaticinium, oraculum. Sic μαντῖος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ars divinandi. ab eodem them.

ΜΑ΄ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus. q. a μαίνομαι, furo. Nam qui ſupra vulgus ſapiunt, videntur inſanis inſanire. hinc μαντεύομαι, vaticinor. μαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio. θεόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui Dei inſtinctu vaticinatur. νεκρομαντεία, ας, ἡ, vaticinium evocatis mortuis.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium. Thema μάντις.

Μάνυε, Jon. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. ſing. imperf. ſic μανύει, Doric. pro μηνύει, indicat. verbi μηνύω, indico.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, indico. f. ύσω.

Μανυτὴς, ὰ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Thema μηνύω, indico.

Μαπέειν, apprehendere, per ſyncop. τὸ ρ, pro μαρπεῖν, & Poet. μαπεῖν, Jonicaque diæreſi μαπέῖν, & Poet. reduplic. μεμαπέειν. p. m. μέμαπα, verbi μάπτω, capio.

Μὰ ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præſtaret ſcribere μ' ἀποθάνω.

ΜΑ΄ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, gemma, quæ & σμάραγδος appellatur. a μαίρω, ſplendeo.

ΜΑ΄ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, ſcutica.

ΜΑ΄ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fœniculum. q. a μαίρω, ſplendeo. quia oculorum ſplendorem, & claritatem conſervat. aut μαραίνειν, marcere, quia facile marcet.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιμνοθί, Marathon opulenta.

ΜΑΡΑΙ΄ΝΩ, fut. ανῶ, marceſcere facio, flaccidum reddo. a. 1. paſſiv. ἐμαράνθην. f. 1. paſſ. μαρανθήσομαι, q. ob defectum humoris. Ducatur ergo a μὴ, & ῥαίνω, aqua perfundo. Μαραινομένοις humidum radicale deficit. hinc ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ, immarceſcibilis.

Μαρὰν ἀθά, hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, Dominus veniet ad judicium.

Μαρανθῶσαι, tabefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω. quod vide.

Μαργαίνω, ᾳς, ει, inſanio. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, ſcilicet λίθος, lapis. Th. μάργαρον.

ΜΑ΄ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio. plur. τὰ μάργαρα. q. a μαίρω, ſplendeo. hinc & μαργαρίτης, ου, ὁ, unio.

Μαργέλλη, corallium. ſpecies anagallidis, lapis corallium.

ΜΑ΄ΡΓΟΣ, ου, ὁ, inſanus, ſtolidus, vecors. q. a μάλα, & ἀργὸς, otioſus. hinc μάργη, & μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania. μαργαίνω, inſanire.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, Mardonius Perſa.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΜΑ΄ΡΗ, ης, ἡ, vel plur. μάραι, antiqua voce manus, quibus dividimus, & componimus. q. a μείρω. hinc δυσμαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, difficilis. εὐμαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, facilis.

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mul. Hebr. magistra.

Μαρία, ας, ἡ, nomen Beatæ Virginis. & Μαριάμ, ἡ, nomen ἄκλιτον. Hebr. amara.

Μαριανδυνοί, mancipia a gente subacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

ΜΑΡΙ΄ΑΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla. q. a μαίρω, niteo.

ΜΑ΄ΡΙΣ, εως, ὁ, mensura quædam cotylarum sex capax. q. a μείρω, divido.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙΡΩ, f. αρῶ, rutilo, resplendeo. μαρμαίρουσα, præs. part. f. g. quasi a μαίρω. hinc μαρμαρέος, ου, ὁ, albus, candidus.

Μαρμάρεαι, splendidæ, f. g. plur. num. a μαρμάρεος, marmoris more candens.

Μάρμαρον, ου, τὸ, marmor. Them. μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, ejusdem them.

ΜΑ΄ΡΝΑΜΑΙ, pugno, Poet. & in 1. pl. μαρναμεθα. quasi a μάρη, manus, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, depugnantium; Jonic. pro μαρναμένοιν, genit. dual. part. præs. μαρναμένων, genit. plural. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Jonic. pro ἐμάρναντο, 3. plur. imperf. μάρναθαι, præs. inf. ejusdem verbi.

Μαρνώμεθ', seu μαρνώμεθα, Jonic. pro μαρνώμεθα, 1. plur. præs. sub. verbi μάρναμαι, pugno.

Μάρον, marum. herba.

Μαρπέειν, Jon. resol. pro μαρπεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, prehendo.

Μαρπίσση, ης, ἡ, nomen mul.

ΜΑ΄ΡΠΤΩ, capio, prehendo, fut. Ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. q. μάρη ἅπτομαι, manu tango. μάρπτειν θέλω, vires assumere.

ΜΑ΄ΡΣΥΠΟΣ, & μάρσιππος, ου, ὁ, marsupium, crumena, q. μάρης σπύη, manus arcula.

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal esse ex Ctesia videtur.

ΜΑ΄ΡΤΥΡ, υρος, ὁ, ἡ, testis. q. a μείρω, divido, dirimo. suo sermone dirimit dubitationem. hinc μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. μαρτυρέω, testor, testis sum.

Μάρτυρα, acc. sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, testis.

Μαρτυρέω, ῶ, testor. imperf. ἐμαρτύρεον, ων. f. ήσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτύρημαι, testimonium obtinui. Th. μάρτυρ, testis.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. ejusdem them.

Μαρτυρίηισι, dat. plur. Jon. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, & Jon. μαρτυρίη, ης, ἡ, testimonium.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium. Thema μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, testor, obtestor. ejusdem them.

Μαρύεται, Doric. pro μαρύεται, innectitur, 3. singul. præs. pass. verbi μαρύω, revolvo, glomero. hinc inf. Dor. μαρύεσθαι, volvi.

Μαρυκῶνται, ruminat, Doric. pro μαρυκᾶται, 3. singul. a μαρυκάομαι, vide μηρυκάω.

Μάρψας, corripiens, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, corripueris, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ΄ΟΜΑΙ, seu μασσάομαι, mando, manduco. imperfect. ἐμασσάομην, ώμην, & in 3. plur. άοντο, ῶντο. q. a μάσσω, subigo. hinc μάξαξ, ακος, ἡ, mandibula, os.

Μάσδα, ας, ἀ, Dor. pro μάζα, ἡ, placenta.

Μασδὸς, οῦ, ὁ, Doric. pro μαζὸς, ὅς, ὁ, mamma, sinus.

ΜΑ΄ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pellis. q. a μάσσω, subigo, mollio.

ΜΑ΄ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, prima silphii folia.

Μασσαγέτης, Massagetis. nomen propr.

ΜΑ΄ΣΣΩ, vel μάττω, tergo, abstergo, tango. pinso, subigo. hinc μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo subigitur farina. μάγλις, ιδος, ἡ, idem. μάγδις, εος, ὁ, pistor.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, longior, major. μᾶσσον, plus. Hesych.

Μάσσων, q. a μακρὸς, longus. compar. μακρότερος, μακίων, & μάσσων. superlat. μακρότατος, & μάκιστος. hinc μάκιστος.

Μάσσαι, pro μάσσασθε, escam, acc. sing. a μάσσαξ, ακος, ἡ, esca. Th. μασάομαι, mando.

ΜΑΣΤΕΥ΄Ω, quæro, indago. a μάω, quæro. hinc μαστὼπις, ιδος, ὁ, inquisitor. μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ορος, ὁ, idem.

Μάστιγα, acc. sing. a μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστιγεῖν, Jon. pro μαστιγοῦν, præs. inf. vide μαστιγόω.

Μαστιγὼς, έως, ὁ, flagellator. vide in μάστιξ.

Μαστιγόω, flagelletur, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μαστιγόω, flagello. f. ώσω. perf. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστιέτων, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon. verbi μαστιέω, Poet. pro μαστιγόω, flagello. hinc μαστιόων, per syncop. pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστίζω, flagello. fut. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. plur. part. præs. ab eodem them.

ΜΑ΄ΣΤΙΞ, γος, ἡ, flagrum, scutica. q. a μάσσω, subigo. vel a μάλα, & σείζω, ξω, quia quodammodo exstimulat. hinc μαστιγίας, ου, ὁ, mastigia, flagrio. μαστιγόω, flagello. μαστιγὼς, έως, ὁ, flagellator. Ὁ μηρομάστιξ, sic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet.

Μάστιξεν, flagellavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαστίζω. fut. ξω. quod vide.

Μαστίσσειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσσοισιν, Dor. pro μαστίζοισιν, 3. plur. præs. opt. ejusdem verbi, & them.

ΜΑΣΤΙ΄ΧΗ, ης, ἡ, mastiche. lentiscina resina. q. a μαστίζω, flagello. nam e caudice lentisci cæso exsudat.

Μαστιχόωντι, mandenti, Poet. pro μαστιχῶντι, dativ. sing. part. præs. verbi μαστιχάω, ῶ. Sed de hac voce altum silentium in Lexicis.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μαθὸς, uber, mamma. Eam fœtus μάει, & μάσσει. Th. μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma.

ΜΑΣΤΡΩΠΟ΄Σ, seu μαστροπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μαστὸς ὄπα habens blandiendo.

ΜΑΣΧΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla. μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. vide μάλη.

Μάταια, vana, n. g. plur. num. vide μάταιος.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane consilium. Ex μάταιος, quod vide, & βουλὴ, consilium.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. a ματαιολόγος, ου, ὁ, vaniloquus. ex μάταιος, vanus, quod a μάτην, frustra, & λέγω, dico. p. ni. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταος, ου, ὁ, ἡ, vanus, a, um. Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, vanissima, superlat. a μάταιος, vanus. comp. ματαιότερος. ejusdem them.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. ab eodem them.

Ματαιόω, vanum reddo. fut. ώσω. p. με. ματαίωκα. præs. pass. ματαιόομαι, ἔμαι, vanus fio. a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, frustra.

Μάταν, Dor. pro μάτην, frustra.

Ματάω, torpesco, vane tempus contero. f. ματήσω. ejusdem them.

Ματεύω, quæro, indago. per Ellipsin pro μαστεύω, idem.

ΜΑ΄ΤΗΝ, adv. frustra, incassum. q. a μάω, quæro, temerario scil. & inani nixu. hinc μάταιος, ου, ὁ, vanus, inanis. ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas.

Μάτηρ, ερος, ἀ, Dor. pro μήτηρ.

Ματῆς, AEol. & Dor. pro μαθεῖς, 2. sing. verbi μαθέω unde Poet. inserto υ, μαθέω, & inserto σ, μαστεύω, quæro, investigo. quod vide.

Ματήσεσιν, inertes sunt, dual. fut. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. a Deo datus.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. donum.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. donum Dei.

Ματία, ας, ἡ, vanitas. Th. μάτην. Vel quasi μήτ.

Ματὸς, inquisitio, a μάω, quæro.

Μαθαδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poet. & Dor. pro μητράδελφος, ου, ὁ, ἡ μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus.

Μαθοδόκος, ου, ὁ, & ἡ, Poet. & Dor. pro μητροδόκος, pro semine, quod mater a viro in matricem recepit. Vel qui matrem suam recipit, ac fovet. a μήτηρ, & δέχομαι, accipio.

Μαθομάτωρ, ορος, ἀ, Doric. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, matris mater, avia.

Μαθόπολις, ιος, ἡ, Dor. pro μητρόπολις, ἡ, metropolis. q. d. mater urbs. a πόλις, urbs.

Ματροπόλος, ου, ὁ, Dor. pro μητροπόλος, quæ cum matribus versatur, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολιθσα.

ΜΑΤΡΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, lena. quæ se matrem fingit. a μήτηρ. hinc ματρυλεῖον, ου, τὸ, lupanar.

Μάτρωες, ων, οἱ, Doric. pro μήτρωες, matris fratres, avunculi. Item majores. Sic μάτρως, ωος, ὁ, Doric. pro μήτρως, maternus avunculus, maternus avus.

Μάπαβος, ου, ὁ, stultus, fatuus. a μάτην, & βοᾶν, inaniter clamare.

Μαπαθὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. donum Dei.

Μαπαθίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. donum Dei.

Μαπύω, vel π, ὑ, lautitiæ. a μάτσω, pinso.

Μαυλίας, ου, ὁ, pro μάχαιρα, gladius.

Μαυλὶς, culter, quasi a μαυλίας. Est & μαυλὶς, quæ mercede aliquid facit. μαυλίζω, mercede prostituo.

Μαυρῶσι, obscurant, 3. plur. præs. ind. activ. per Aphæresin pro ἀμαυρῶσι. Sic μαυρῶσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, obscuro. Them. ἀμαυρὸς, ὰ, όν, obscurus.

Μάχαι, plur. num. a μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, fica, culter. Th. μάχομαι.

Μαχανὰ, ᾶς, ἀ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, machinatio, molimen. Res, opus, facultas, vires.

Μαχαπὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μάχητὴς, ὅς, ὁ, pugnax, bellicosus.

Μαχαύμενος, præs. part. verbi μαχείομαι, Poetic. Epenthesi pro μάχεομαι, idem quod μάχομαι, pugno.

Μαχέοιτο, præs. opt. sic in 3. plur. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poet. pro μάχομαι, pugno.

Μαχεσαίμην, aor. 1. opt. med. μαχέσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μάχομαι, seu μαχέομαι. fut. 1. med. μαχέσομαι, & ήσομαι.

Μάχεσθαι, præs. inf. μαχέθω, 3. dual. imperf.

imperf. Jon. μάχεσθε, 2. plur. præſ. imperat. verbi μάχομαι.
Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. med. ejuſdem verbi.
Μαχέσσασθαι, pugnare, a. 1. inf. m. gem. σσ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. aor. 1. part. med. ejuſdem verbi.
Μάχη, ης, ἡ, pugna. in plur. μάχαι. Th. μάχομαι, pugno.
Μαχήσομαι, fut. 1. med. & in 1. plur. μαχησόμεθ', pro μαχησόμεθα. hinc μαχησόμενος, fut. 1. part. med. ejuſdem verbi.
Μαχήμων, ονος, ὁ, pugnax. ab eodem them.
Μαχητής, οῦ, ὁ, pugnax, bellator. acc. pl. μαχητούς. Th. μάχομαι.
Μάχιμος, ε, ὁ, pugnax. Thema μάχομαι.
ΜΑ'ΧΛΟΣ, ε, ὁ, ἡ, incontinens, libidinoſus. unde μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, q. a μάω, & χλίω, ut ſit quærens delicias. vel q. μάλα ἑαυτὸν χαλᾷ, id eſt, valde ſe remittit, & fræna laxat ad omnem turpitudinem impotentis appetitus ſui. Vel ſit a μάλα, & κλάω, frango.
Μαχλότατα, ſalaciſſimæ, ſuperl. a μάχλος.
Μάχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi μάχομαι, pugno.
ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, rixor, litigo. fut. μαχέσομαι, μαχήσομαι, & έσομαι. imperf. ἐμαχόμην, ε, εο. perf. μεμάχημαι. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. hinc μάχη, ης, ἡ, pugna. μάχαιρα, ας, ἡ, culter, gladius, ſica. προμαχος, ε, ὁ, ἡ, anteſignanus. σύμμαχος, ε, ὁ, ἡ, belliſocius, auxiliator, commilito.
Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Jonic. μαχόμεθα, Poetic. pro μαχόμεθα, 1. plural. præſ. ind. verbi μάχομαι, pugno.
Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανή, machina.
Μαχέομαι, f. 2. med. a μάχομαι.
ΜΑ'Ψ, fruſtra, Poet. pro μάτην. hinc μαψιδίως, ſtultus. μαψιδίως, ſtulte.
Μαψιλίκας, α, ὁ, ſeu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ε, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui fruſtra garrit. quod ex μαψιδίως, ſtulte. Th. μάψ, fruſtra, & λακέω, Doric. pro ληκέω, ſono, crepo.
ΜΑ'Ω, ῶ, vehementer cupio, quæro. Fortaſſe ex α, epitatic. & μῶ, contract. ex μάω, fit Latin. amo.

M E.

Μέ, & μ', pro ἐμέ, acc. ab ἐγώ, ego.
Μέγα, vel n. g. a μέγας, magnus: vel Jonic. adverbial. ponitur pro μεγάλως.
Μεγαθαρσεί, dat. ſingul. a μεγαθαρσής, έος, ὁ, ἡ, magna fiducia præditus. Ex μέγας, magnus, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Μεγάθεες, Jon. pro μεγάλοι, magni.
Μεγάθος, Jonic. pro μέγεθος, quod vide.
Μεγάθυμος, ε, ὁ, magnanimus. gen. pl. μεγαθύμων. ex μέγας, & θυμός, οῦ, ὁ, animus.
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo; item curo, reſpecto. q. ἀεὶ γῆρᾳ τὸ μέγα, quia magnis invideri ſolet. Et ſumma petit livor. Inde Μέγαιρα, ας, ἡ, Megæra, una ex Furiis.
Μεγακήτης, εος, ες, ὁ, magnus, inſtar ceti. accuſ. ſing. μεγακήτεα. ex μέγας, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, vel cete.
Μεγάλα, magna, nomin. plural. n. g. a μέγα, magnum. μεγάλαν, Doric. pro μεγάλων.
Μεγαλαυχία, ας, ἡ, Dor. pro μεγαλωχία, ſuperbia. μεγαλάυωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλώωρ, magna fortitudine præditus. ex μέγας, magnus, & ἀνήρ, ὁ, vir.
Μεγαλαυχέω, ῶ, magnifice me effero, jacito me. a μεγαλαυχής, έος, ὁ, ἡ, & μεγάλαυχος, qui valde gloriatur, oſtentator. ex μέγα, & in plur. μεγάλα, magna, & αὐχέω, glorior.
Μεγαλήτωρ, ε, ὁ, magnificus. μεγαλητόρια, ων, τὰ, magnifica. a μέγας.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majeſtas, magnifica Dei virtus. ab eodem them.
Μεγαλείωμα, ατος, τὸ, magnificentia. ejuſdem them.
Μεγαληγορίη, dat. Jon. a μεγαληγορία, ας, ἡ, grandiloquentia. ex μέγα, & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.
Μεγαλήπορα, acc. ſing. a μεγαλήπωρ, ορος, ὁ, magnanimus, ſuperbus. ex μέγα, & ἦτορ, cor, animus.
Μεγαλίζεο, pro ε, præſ. imperat. paſſ. Jon. verbi μεγαλίζω, magnifice effero. Th. μέγας, magnus.
Μεγαλόδοξος, ε, ὁ, ἡ, magnam habens, vel afferens gloriam. Ex μέγας, άλη, γα, magnus, a, um, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.
Μεγάλοιτος, ε, ὁ, ἡ, valde miſer, infelix. ex μέγας, & οἶτος, ε, ὁ, ærumna.
Μεγαλοκύθης, έος, ὁ, ἡ, qui magna penetralia, ſeu latibula habet. ex μέγας, & κεῦθος, εος, τὸ, latibulum. Thema κεύθω, occulto.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ingens animus, ſuperbia. ex μέγας, magnus, & νόος, νόου, animus.
Μεγαλοπόλιες Συράκουσαι, grandiurbes Syracuſæ. Ex μέγας, & πόλις, ἡ, urbs.
Μεγαλοπρεπής, έος, ὁ, ἡ, magnificus. hinc μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia. ex μέγας, magnus, & πρέπω, convenio.
Μεγάλους, accuſ. plur. m. g. a μέγας, magnus. gen. μεγάλου.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, magnanimus. acc. plur. μεγαλόφρονας. hinc μεγαλοφροσύνη, ἡ, animi magnitudo. ex μέγας, & φρήν, ἡ, mens. hinc adverb. μεγαλοφρόνως.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas. a μεγαλόψυχος, ε, ὁ, magnanimus. ex μέγας, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima.
Μεγαλώω, prædico, verbis extollo. imperf. ἐμεγάλωον, ες, ε. f. μεγαλώσω. a. 1. ἐμεγάλωσα. perf. μεμεγάλυγκα. perf. paſſ. μεμεγάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἐμεγαλώθην. fut. 1. paſſiv. μεγαλωθήσομαι. Th. μέγας.
Μεγάλως, magnopere, adverbium. hinc μεγαλωστί, Jon. pro μεγάλως, valde. a μέγας.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majeſtas. ejuſdem them.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus. ex μέγας, & ἀνήρ, ὁ, vir.
Μεγάρεσσιν, pro Μεγάροισιν, dat. plur. a Μέγαρα, ων, τὰ, urbs.
Μεγαρέως, Megarenſis, gen. nom. propr.
Μεγάροισιν, domibus, dat. plur. a μέγαρον, ε, τὸ, quod vide.
Μέγαρον, ε, τὸ, ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium, a μεγαίρω, vel a μέγας, magnus.
ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. gen. μεγάλου. acc. μέγαν. in plur. οἱ μεγάλοι, magnates. q. a μή, & γῆ, quod non humile: & Virtus ſpernit humum. in comp. μείζων. ſuperl. μέγιστος, maximus. hinc μεγαλώω, magnifico, prædico. μεγαλεῖος, ε, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnificentiæ. μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. μέγαρον, ε, τὸ, domus, domicilium.
Μεγαθυνής, έος, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens. Ex μέγα, & θένος, εος, τὸ, robur, potentia. Th. θένω, valeo.
Μεγαφρονέω, ſeu μεγαλοφρονέω, magnifice de me ſentio. vide in μεγαλόφρων.
Μέγεθος, εος, ες, τὸ, magnitudo. dat. ſing. μεγέθει. Th. μέγας.
Μεγέρα, ας, ἡ, AEol. pro Μεγάρα, ἡ, Megera Creontis filia.
Μεγήρατα τέκνα, perquam amabiles liberi. Ex μέρα, valde, & ἐράω, amo. Sunt qui legant μεγήρατα.
Μέγης, Meges. nomen propr.
Μεγιστάν, ᾶνος, ὁ, magnas, atis. μεγιστάνες, ων, οἱ, proceres. dat. plur. μεγιστᾶσι. a μέγιστος, quod vide.
Μεγισόπολις ἡσυχία, pax, quæ reddit urbes maximas. Concordia enim res parvæ creſcunt. &c.
Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um, ſuperl. a μέγας, magnus. comp. μείζων.
Μεδέουσα, præſ. part. f. g. a μεδέω, pro μέδω, impero. hinc μεδέειν, Poet. cum dat.
Μεδέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi μέδω, curam gero, impero.
Μεδήσομαι, curabo, fut. 1. med. verbi μεδέομαι, ſeu μέδομαι. Thema μέδω, curo, impero.
ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ε, ὁ, medimnus. menſuræ genus.
Μεδοίατο, Jon. pro μέδοιντο, curarent, 3. plur. præſ. opt. med. verbi μέδομαι, curo, impero.
Μέδοισα, ας, ἁ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, Meduſa.
Μέδοντες, principes, nom. plur. part. præſ. act. a μέδω, impero.
Μέδουσα, ἡ, nomen mul. a μέδω, curo.
Μεδώμεθα, curemus, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.
ΜΕ'ΔΩ, impero, curam gero. μεδέω, idem. ut & μέδομαι. q. a μήδω, conſulo. Nam pars regiminis eſt bene conſulere.
Μέζεα, geniralia. a μέσον, quia in medio corpore.
Μεζόνως, prolixius, majorem in modum. a μείζων, Jon. pro μείζων, major. quod vide.
Μεθ', ſequente aſpirat. & μετ', pro μετά, trans, cum, poſt.
Μεθέηκεν, Jonic. pro μεθῆκεν, 3. ſingul. aor. 1. verbi μεθίημι, dimitto. vide μεθείς.
Μεθείλε, 3. ſing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω. quod ex μετά, & αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Μεθεωμένω, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, dimitto. perf. paſſ. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεῖναι, aor. 2. inf. act. ejuſdem verbi, & them.
Μεθείς, relinquens, a. 2. part. act. verbi μεθίημι, ex μετά, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθείπε, per ſyncop. pro μεθείπεν, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, dimitto. ex μετά, & ἵημι, ſeu ἕω.
Μεθείω, Jon. vel Poet. pro μεθῶ, a. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.
Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inuſitat. quod ex μετά, & αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.
Μεθέμψω, prætermiſiſſe, aor. 2. inf. act. Jon. pro μεθεῖναι, Doric. μεθέμψαι, verbi μεθίημι. Thema ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεμοσύνη, ης, ἡ, ceſſatio, negligentia. a μεθίημι, prætermitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθέξομαι, partem capiam, fut. 1. med. verbi μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.
Μεθέπτε, inveſtigabat, 3. ſingul. imperf. Jon. pro μέθεπτε, verbi μεθέπτω, ſector. quod vide.
Μεθέπτω, inveſtigo, ex μετά, & ἕπτω, ſeu ἕπομαι, ſequor.
Μεθερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. perf. μεθηρμήνευκα. ex μετά, & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεύς, έος, ὁ, interpres.
Μέθες, dimitte, & in 2. plural. μέθετε, aor. 2. imperat. activ. verbi μεθίημι, prætermitto. quod ex μετά, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεῦναι, per ſyncop. pro μεθεσαένναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, amoveo. ex μετά, & ἵστημι, ſto.

Με-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Μεθέσηκα, perf. ind. activ. hinc perf. part. μεθεσηκώς, & per Crasin μεθεσώς, ab eodem verbo, & them.

Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolentia. Th. μέθυ, τό, vinum. vel a μή, & θεῖν, currere.

Μεθῆκα, dimisi, aor. 1. ind. act. verbi μεθίημι. fut. μεθήσω. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Μεθήμων, ὁ, ἡ, remissus, negligens. verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθημερινῶν, diurnis, genit. plur. a μεθημερινός, pro μεθημεριός. ex μετά, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Μεθῆς, 2. singul. a. 2. sub. act. μεθήσω, ῇς, ῇ, dimittam, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω. f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 2. ὦ.

Μεθήσεμεν, Jon. pro μεθήσειν, fut. 1. inf. act. ejusdem verbi.

Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. q. a μεθιέω, verbi μεθίημι.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusdem verbi.

Μεθίεν, prætermittebant, Bœot. syncop. pro μεθίεσαν, 3. plural. imperf. μεθίω, verbi μεθίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Μεθίημι, cesso, negligens sum, dimitto. fut. μεθήσω. comp. ex μετά, & ἵημι, seu ἕω, mitto. p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιςάνω, transfero, loco moveo, traduco. f. μεθιςήσω. p. μεθέσηκα. a. 1. μεθέςησα. aor. 1. pass. μεθεςάθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μεθισταθῶ. ab ἵςάνω, seu ἵςημι, sto.

Μεθίςημι, amoveo. f. μεθιςήσω. p. μεθέσηκα. a. 1. μεθέςησα. a. 2. μεθέςτην. a. 1. ind. pass. μεθεςάθην, amotus fui. ex μετά, & ἵςτημι, sto.

Μεθοδεία, ας, ἡ, fraudulenta circumventio. insidiæ. quod a μεθοδεύω, machinor. hoc a μέθοδος, ου, ἡ, via compendiosa. ex μετά, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Μεθοδεύω, machinor. f. εὔσω. perf. μεθώδευκα. hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. ex iisdem them.

Μεθομίλεον, ων, conversabar, imperf. activ. Jon. verbi μεθομιλέω. ex μετά, & ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Μεθόριος, ὁ, ἡ, conterminus. μεθόριον, ου, τό, confinium, & in plur. μεθόρια, ων, τά, confinia. ex μετά, cum, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

ΜΕΘΥ, τό, vinum, a μεθίημι, quod nos μεθήμονας, id est, negligentes reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, ebrietas. μεθύω, ebrius sum. μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epith. ex μέθυ, τό, vinum, & δίδωμι, do.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. μεθύουσι, 3. plural. præs. ind. vel dat. plur. part. præs. verbi μεθύω, ebrius sum. Th. μέθυ, vinum.

Μεθυσθείς, a. 1. part. pass. verbi μεθύσκω, ebrium reddo, quod vide.

Μεθύσκω, ebrium reddo. fut. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, inebrior. a. 1. pass. ἐμεθύσθην. a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ, θῇς, θῇ. f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τό, vinum.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. μέθυσις, inebriatio. ejusdem them.

Μεθύω, ebrius sum. a μέθυ, vinum.

ΜΕΙΔΆΩ, seu μᾶδέω, rideo, subrideo. f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perf. μεμείδηκα. hinc μειδιάω, seu μειδιόω, Poet. idem. An a μᾶον, & ὀδούς, quod parum dentes eo risu nudentur?

Μείδημα, ατος, τό, & in plur. μειδήματα, risus. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. plur. μείδησαν, a. 1. ind. act. Jon. hinc μειδήσας, & in f. g. μειδήσασα, aor. 1. part. activ. verbi μειδάω, rideo.

Μείζον, n. g. a μείζων, major. dicitur & μαζόπρος, idem quod μείζων. Job. 3. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζους, μείζω, comp. a μέγας, magnus.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, & τὸ μεῖζον, major, & majus, comp. a positivo μέγας, magnus. superl. μέγιστος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen propr.

Μείλινος, ὁ, ἡ, fraxineus, Poet. pro μέλινος. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μειλιτέμεν, præs. inf. Jonic. pro μειλίσσειν. μειλίσσω, præs. imperat. passiv. Jon. pro μειλίσσου, verbi μειλίσσω. quod vide.

ΜΕΙΛΙΣΣΩ, f. ξω, mellitum reddo, gratificor. verbis demulceo. q. a μέλι, mel. hinc μείλιχος, & μάλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μειλιχίοισιν, dat. plur. Jonic. a μειλίχιος, idem quod μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mellifluus, suavis, jucundus.

Μείται, a. 1. inf. act. vide in μείνας.

Μείνας, αντος, ὁ, & in plur. μείναντες, aor. 1. part. activ. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ. p. μεμένηκα. aor. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. plur. a. 1. imper. activ. verbi ejusdem.

Μείνάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act.

Μείνῃς, ῃ, maneas, at, 2. & 3. singul. a. 1. sub. verbi ejusdem.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μεῖον, compar. irregularis a μικρός, parvus.

Μειράκιον, ου, τό, adolescens. Th. μείραξ, idem.

ΜΕΙΡΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, adolescens, puer, puella. hinc μειράκιον, ου, τό, idem. quasi ab ἰμείρω, quia ea ætate concupiscit. Vel ab εἶρω, loquor. quod sit ea ætate, ut jam possit. Vel ex μή, & εἰρειν, quod præ modestia vix loquatur.

Μείρεο, partire, præs. imperat. pass. pro μείρῃ, verbi μείρω, seu ομαι.

Μείρεται, partitur, 3. singul. præs. verbi μείρομαι. Dicitur & μείρεται, desideratur, per Aphæresin pro ἰμείρεται, 3. sing. præs. passiv. verbi ἰμείρω, desidero.

Μεμόρμυαι, plur. num. f. g. part. præs. pass. a μείρω, seu μείρομαι, divido.

ΜΕΙΡΩ, vel potius μερομαι, divido, partior. privor. perf. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. p. m. ἐμμορα. q. μὴ εἴρω, non necto, quin potius in partes distribuo. μέρος, pars, est a μείρω. pars enim oritur ex divisione totius. hinc μερίς, ίδος, ἡ, pars, portio. μερίζω, divido, distribuo. μερισμός, οῦ, ὁ, partitio. μέρος, εος, τό, pars. sed μόρος, ου, ὁ, portio; item fatum, mors. μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio: item fatum.

Μείς, μηνός, ὁ, mensis, Æol. pro μήν, idem. q. a μήνη, luna, cujus cursu describitur.

ΜΕΙΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, minor, comparat. irregularis a μικρός, ὁ, parvus. hinc μειόω, minuo. μείωσις, εως, ἡ, imminutio, extenuatio. q. μὴ ὤν, qui enim est reliquis minor, se subducit.

Μελάγγεος, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram. Ex μέλας, niger, & γαῖα, seu γῆ, terra.

Μελαγχαίτιν, acc. sing. μελαγχαίτης, ου, ὁ, ἡ, nigram cæsariem habens. ex μέλας, μέλαινα, niger, ra, & χαίτη, ης, ἡ, juba, cæsaries.

Μελάγχρως, ωτος, qui nigri coloris est. ex μέλας, niger, & χρόα, ας, ἡ, color.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ου, τό, domus, Poetic. & medium tecti lignum. q. a μελαίνομαι, denigror, vel ætate, vel fumo, vel utroque.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra. gen. plur. Æol. μελαινάων. dat. plur. μελαίνῃσι, Jon. in m. g. μέλας, niger, quod vide.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Jon. verbi μελαίνομαι. vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigrum reddo. μελαίνομαι, nigresco, Th. μέλας.

Μέλαμπος, ου, ὁ, Poet. pro Μελάμπους, οδος, proprium viri nomen.

Μελαμφυλλος, ου, ὁ, qui nigra folia habet. ex μέλας, niger, & φύλλον, ου, τό, folium.

Μέλαν, τό, n. g. a μέλας, niger. Et sumitur pro atramento.

Μελάνδεσμον, ου, τό, vagina inclusum nigra. ex μέλας, niger, & δέω, ligo.

Μελανθήσαι, nigrescebant, 3. plur. a. 1. ind. pass. Jon. verbi μελαίνω, denigro. f. ανῶ. Th. μέλας.

Μελαπόχρως, ωτος, vel μελανοχρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, nigrum habens corpus, vel potius, fusco colore præditus. niger. ex μέλας, niger, & χρώς, ὁ, corpus. Th. χρόα, ἡ, color.

Μελαντειχής, ές, ὁ, ἡ, qui nigrum murum habet. Ex μέλας, & τεῖχος, εος, τό, murus.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, profundus. ex μέλας, niger, & ὕδωρ, ατος, τό, aqua.

ΜΕΛΑΣ, αινος, ὁ, niger, ater. & in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν. q. ex μή, & λάω, video. Nigra clare non cernuntur. hinc μελανόπης, πος, ἡ, nigredo. μελαίνω, denigro. μελάνθιον, ου, τό, herbæ nomen.

Μελδόμενος, tabescens, præs. part. pass. a μέλδω, quod vide.

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, edo, consumo. q. μέλη ἔδω, membra edo.

Μελεά, ὁ, nomen viri ἅπλιτον. Hebr. plenus.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, gallinarum Africanarum genus. a quodam Meleagro.

Μελέαγρος, ου, ὁ, Meleager, nomen viri.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, ας, α, curo, desidero. q. a μέλει, vel q. μέλει ἴδω. Hinc μελέδημα, ατος, τό, cura.

Μελεδών, ῶνος, ὁ, cura, & μελεδώνη, ης, ἡ, & μελέδημα, idem. hinc μελεδωνός, procurator. μελεδωνίδης, idem. a μελεδαίνω.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, membris, dativ. plur. Jon. & Poet. a μέλος, εος, τό, membrum.

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τό, pedica, funis, quo membra ligantur. an a μέλος, membrum?

ΜΕΛΕΙ, (impersonal.) curæ est. imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω, fut. μελήσει, perf. act. μεμέληκε. perfect. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, curo. μελετάω, idem. μελέτη, ης, ἡ, cura. ἀμελής, ές, ους, ὁ, ἡ, negligens. ἀμέλεια, negligentia. ἀμελέω, negligo. μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia.

Μελείοι, membratim, adverb. a μέλος, εος, τό, membrum.

ΜΕΛΕΟΣ, ου, ὁ, inanis, stultus, infelix. dat. plur. μελέοισι. q. μὴ λάων, id est, ὁρῶν, nihil videns.

Μέλεται, oneri est. a μέλομαι, curo. Th. μέλη, curæ est.

Μελετᾷς, 2. singul. præs. ind. a μελετάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, curo, as. fut. ήσω. Th. μέλη.

Μελετάω, ῶ, meditor, curo. præs. imperat. μελέτα, α. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. them. ejusdem.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura. ab eodem them.

Μελέτω, 3. præs. imperat. verbi μέλει, curæ est.

Μέλημα, ατος, τό, cura, solicitudo. a Th. μέλη.

Μελήσει, curæ erit, fut. 1. impersonale, a μέλω.

Μελήσεται, fut. 1. med. μελήσουσι, curæ erunt, 3. plural. fut. 1. activ. ejusdem verbi.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ, qui curæ est mortalibus. quod a fut. μελήσω, verbi μέλω, curæ est, & βροτός, mortalis. quod vide.

Μέλπεται, curæ est, Poet. pro μέλει, vel est 3. sub. a μέλπομαι, η, ηται, vel est 3. præsentis a μέλπομαι.

ΜΕ΄ΛΙ, ιτος, τὸ, mel. hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, melleus.

ΜΕΛΙΑ, ας, ἡ, fraxinus. hasta fraxinea. hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς. vide in μελιηδέα.

Μελιᾶν, Doric. pro μελιῶν, gen. plur. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μελίγαρυς, υος, ὁ, Poet. & Dor. suaviloquus. qui mellis instar vocem fundit. Ex μέλι, mel, & γῆρυς, εος, ἡ, vox, Dor. γᾶρυς. hinc μελιγάρυες ὕμνοι, suaviloqui hymni.

Μελίδρεπτος, ὰ, ὸν, ἡ, Poet. dulcistrepus. ex μέλι, mel, & δρέπτος, ὰ, ὸν, strepitus.

Μελιδών, όντος, ὁ, Poetic. pro μελεδών, quod vide.

Μελίζεμεν, Jonic. & Doric. pro μελίζειν, modulari, celebrare, canere, præs. inf. vide μελίσδεις.

Μελιηδέα, dulcem, acc. sing. μελιηδεῖ, dat. sing. a μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, dulcis instar mellis. ex μέλι, mel, & ἡδὺς, suavis.

Μελίκηρον, ος, τὸ, & in pl. μελίκηρα, favus. a μέλι, mel, & κηρὸς, ὸς, ὁ, cera.

Μελίκομπος, ος, ὁ, ἡ, qui mellis instar suavem vocem habet. Vel qui voce mellis instar dulci gloriatur. Ex μέλι, τὸ, mel, & κόμπος, ος, ὁ, crepitus, jactantia.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μελικτὴς, ῆ, ὁ, suavis cantor. Th. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μελίνη, ης, ἡ, panicum. a μέλι, mel.

Μελίπνοος, ος, ὁ, ἡ, suaviter spirans. ex μέλι, mel, & πνέω, spiro.

Μελίσδεις, 2. singul. præs. ind. Doric. pro μελίζεις. μελίσδεο, 2. singul. imperf. Doric. & Jonic. pro ἐμελίζεο. Sic μελίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, a μελίζω, modulor. Th. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantus. a μελίζω. vide in μελίσδεις.

ΜΕ΄ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, apis. gen. plur. Dor. μελισσάων. μελισσᾶν, Doric. pro μελισσῶν. q. a μέλι, cujus effectrix.

Μελίσσιος, ος, ὁ, apiarius. ex μέλισσα, ης, ἡ, apis.

Μελισσὴς, ὸς, ὁ, Poetic. pro ἀοιδὸς, vel Λυρικὸς, ὁ, cantor, vel Lyricus poeta. a μελίζω, modulor. vide in μελίσδεις.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, & mulieris. Gr. melliflua.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, mellea, mellita, & Jon. pro μελιττοῦττα, placentæ genus melle conditæ.

Μέλιτος, gen. singul. a μέλι, ιτος, τὸ, mel. hinc μελιτώδης, dulcis, gratus.

Μελιτουργεῖον, ος, τὸ, alveare. ab ἔργον, & μέλι, mel.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium. ab eodem them.

Μελίφθογγος, ος, ὁ, ἡ, melliſonus, dulcia verba fundens. Ex μέλι, mel, & φθόγγος, ος, ὁ, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρονα, dulcem, acc. singul. a μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mellea dulcedine animum perfundit, a μέλι, mel, & φρὴν, animus.

Μελιχρόος, ὰ, όν, mellis instar flavus. ex μέλι, mel, & χρόα, ἡ, color.

Μελίχλωρος, ος, ὁ, ἡ, pallidus, a, instar mellis. ex μέλι, & χλωρὸς, mollis, &c.

Μέλκα, lac. q. ab ἀμέλγω, mulgeo.

Μέλησα, a. 1. ind. Jon. an potius legend. μέλλησα, præs. part. f. g. a μέλλω? f. μελλήσω, futurus sum.

Μελλήσω, fut. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ brevi nuptias contrahet. ex μέλλω, & γάμος, uxorem duco.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ΄ΛΛΩ, futurus sum. cunctor. imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω, vel σομαι. præs. part. μέλλων, ουσα, ον. τὸ μέλλοντα, futura. μελλόντων, gen. plur. Forte a μὴ, & λάω, video. quod futura nondum appareant quæ sint.

Μελόντων, curæ sint, Att. pro μελέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. verbi μέλει, curæ est.

ΜΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum; item carmen suis membris constans. hinc πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, immoderatus. πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, peccatum, error. πλημμελέω, immoderate, vel improbe me gero, delinquo, erratum admitto.

Μέλσει, curæ sunt, 3. plur. præs. ind. μέλει.

Μέλπηθρον, ος, τὸ, ludibrium. a μέλπομαι, ludo, tripudio.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Musæ. hinc Μελπομένων, Dor. pro Μελπομένων, gen. plur. a μέλπομαι, cano.

Μέλπονσι, dat. sing. part. præs. a μέλπω, canto. hinc particip. μέλπων, ουτος, ὁ. Sed & μέλπουσι, Dor. pro μέλπουσι, canunt, præs. ind. act.

ΜΕ΄ΛΠΩ, canto, cantu celebro. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. hinc μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus. quasi μέλος ἔπω, carmen dico.

Μελύδριον, ος, τὸ, diminut. a μέλος, carmen.

Μέλχι, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. rex meus.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen filii Dei ἄκλιτον. Hebr. rex justitiæ.

Μέμβα, promptus fui, perf. act. Jon. sync. pro μέμηκα. Siquidem Jones e præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμβλωμαι, pro μεμήκλωμαι, 1. plur. perf. activ. & in 3. plur. μεμβᾶσι, verbi μάω, cupio.

Μεμάθηκα, didici, perf. activ. verbi μανθάνω, disco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Μεμᾶκυῖα, Doric. pro μεμηκυῖα, perf. part. med. f. g. a μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, ότος, ὁ, Doric. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμακλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, cupimus, 1. plur. perf. act. per syncop. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμάνηται, perf. passiv. a μανέομαι, insanio. fut. ήσομαι. Thema μαίνομαι, insanio.

Μεμάποιεν, corripuissent. 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. reduplic. pro μάποιεν, & hoc pro μαρποιεν, verbi μάρπτω, apprehendo. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα, vide in μαρπέμεν.

Μέμαρμαι, & Att. ἔμαρμαι, perf. passiv. verbi μείρω, divido.

Μέμαρπον, Jon. pro ἔμαρπον, a. 2. activ. verbi μάρπτω, prehendo.

Μεμαρπὼς, p. m. part. verbi μάρπτω, corripio. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per syncop. Jon. pro μεμάκασαν, 3. plur. pluſq. perf. act. Jon. verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμαὼ, pro μεμακυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμακὼς, perf. part. act. Jon. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω, incito. vide & μέμαα.

Μεμαὼς, ῶτος, ὁ, & in dual. μεμαῶτε, prompti. ejusdem temporis, & verbi.

Μέματον, per sync. pro μεμήκατον, dual. perf. activ. μέμηκα, verbi μάω, promptus sum.

Μέμβλεται, pro μεμέληται, item μέμβλετο, pro μεμέλητο, per syncop. & pleonasm. τὸ β, aut ex μέμβλω, idem quod μέλω, curo.

Μέμβλωκα, ας, ε, veni, curavi, sti, it, per syncop. pro μεμόληκα, perf. act. a μολέω: vel pro μεμέληκα, a μελέω τὸ μέλω, curo.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. ex Lat.

Μεμβρὰς, apuæ species quædam, manet in loco, & non migrat alio ad escam. Sit ergo a μβρέω, & βορά.

Μεμβρήκα, mansi, perf. activ. hinc μεμβρήκασαν, 3. pl. pluſq. perf. Jonic. verbi μβρώ, maneo. f. μβρῶ. aor. 1. ἔμεσα.

Μεμεσωμένοι, pleni sunt, perf. part. pass. verbi μεσόω, impleo. Th. μεσὸς, ὴ, όν, plenus.

Μεμετιμένος, ὁ, Jonic. pro μεθειμένος, dimissus. a μετέμαι, Jonic. pro μεθέμαι, dimitto. vel a μεπω, pro μεθέω, dimitto. Them. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Μεμετρέαται, mensurati sunt, 3. plur. perf. passiv. Jon. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. Them. μέτρον, ὰ, τὸ, mensura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. med. verbi μηκάομαι, balo. perf. part. med. μεμηκὼς, & μεμακὼς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, curæ est, perf. act. per syncop. pro μεμέληκε. Alii volunt esse præt. med. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμελκὼς, perf. part. a μέλει, curæ est.

Μεμήλη, curæ fuerit, perf. sub. act. vide μέμηλε.

Μεμηλὼς, ότος, ὁ, per sync. etiam pro μεμελκὼς, perf. part. verbi μέλει, curæ est.

Μέμηνα, ας, ε, præt. med. verbi μαίνομαι, insanio.

Μεμηχανημένος, η, ον. perf. part. passiv. verbi μηχανάω, molior, struo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μεμιασμαι, conspurcatus sum, perf. pass. verbi μιαίνω, conspurco, fœdo. f. ανῶ. perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus sum, perf. ind. passiv. hinc μεμιγμένος, perf. part. verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, effictus, perf. part. passiv. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι. Perf. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulo post futur. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Thema μισθὸς, ὸ, ὁ, merces.

Μεμίχθαι, perf. inf. pass. τὸ μίγνυμι.

Μέμναμαι, Doric. pro μέμνημαι, perf. passiv. hinc μεμναμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος. hinc & μεμναμένω, gen. Dor. vide in μέμνη. a μνάομαι, recordor.

Μέμνανται, meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3 plural. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. ejusdem verbi.

Μεμνέφην, memor esset, pro μεμνέοιτο, per Ectasin: hoc autem per Diaiyun pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῆτο, 3. singul. perf. opt. passiv. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, & Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνήμεν, μεμνῆτο, μεμνῷτο.

Μέμνῃ, meministi, 2. sing. perf. pass. pro μέμνησαι, & Jon. μέμνεαι, & μέμνειαι, tum Att. μεμνῇ, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμηκα, mansi, per syncop. pro μεμένηκα, perf. activ. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. passiv. hinc μέμνησο, perf. imperat. passiv. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνῃ.

Μεμνῆτο, ῷτο, memor esses, esset, 2. & 3. sing. perf. opt. passiv. μεμνήμην, verbi ejusdem.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι. perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνησόμενος, perf. part. pass. f. g. dat. cas. a μνησάω, quod vide.

Μέμνονα, acc. sing. a Μέμνων, nomen viri.

Est &

Est & μέμνων, asinus. q. a μίμνω, maneo. quia est νωθρογενὴς in labore.

Μέμνω, Jonic. pro μέμνησο. quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα. Est & Μέμνων, Memnon, Tithoni, & Auroræ filius. a duratione puto.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῆτο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῆσο.

Μεμοίραται, 3. singul. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortito partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος. quod a μοῖρα, ας, ἡ, portio. Thema μείρω, divido.

Μέμον', pro μέμονα, mansi, p. m. verbi μέμνω, vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορται, partitus sum, p. m. verbi μείρω, divido. f. μερῶ.

Μεμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμμαρμαι, σαι, ται, sortitus sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, partior.

Μεμπτὸς, ἡ, ὁ, incusandus. in plur. μεμπτοί. Thema μέμφομαι, accuso. fut. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. plur. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. fut. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκας, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, ῶ, mugio. a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accusas, 2. sing. Jon. pro μέμφῃ, verbi μέμφομαι.

Μέμφις, urbs Ægypti, Memphis.

ΜΕΜΦΟΜΑΙ, conqueror, expostulo, incuso, vitupero. cum dativ. fut. μεμψομαι, perf. passiv. μέμεμμαι, ψαι, a. 1. med. ἐμεμψάμην, ω, ατο. q. μῶμοι φάω, reprehensionem dico. Hinc μεμφωλή, ῆς, ἡ, questus, querimonia. μέμψις, εως, ἡ, idem. μεμπτὸς, ἡ, ὁ, incusandus. μεμψίμοιρος, ου, ὁ, querulus.

Μεμψάμην, a. 1. part. med. μέμψη, 2. singul. a. 1. sub. med. verbi μέμφομαι.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, querulus. Ex μέμψις, εως, ἡ, querela, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, sortior.

Μεμως, ῶτος, incitatus, per sync. pro μεμηκώς, & Jon. μεμαώς, perf. part. act. verbi μάω, promptus sum.

ΜΕΝ, quidem. conjunct. discr. Solet hanc particulam excipere δὲ, μὴν ἄν, tamen. q. a μένω; quod enim asseveratur, manere indicatur.

Μένανδρος, ου, ὁ, Menander, nomen Poetæ.

Μὲν γὰρ, enim. Ex μὲν, quidem. & γὰρ, enim.

ΜΕΝΔΗΣ, hircus, seu caper Ægyptiorum lingua. Et capripes Pan. Et quia hircus est pugnax, duci posset a μῶνος, bellicosus, qui μένει δήϊους.

Μενεαινέμεν, Jon. pro μενεαίνειν, præs. inf. verbi μενεαίνω, cupio. imperf. Jon. μενέαινον.

Μενεαίνω, cupio, iratus sum. f. ανῶ, aor. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενεδήϊος, ὁ, ἡ, audax, bellicosus. quasi μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugna perseverans. Vel a μένος, εος, τὸ, animus, & δηΐος, quod a δαίω, vasto.

Μενέηνα, vel μενέωνα, & in plur. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Jon. verbi μενεαίνω, quod vide.

Μένει, 3. singul. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. singul. præs. sub. vel ibi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλαος, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Jonic. pro μένειν, præs. inf. ejusdem verbi.

Μένος, gen. singul. a μένος, εος, τὸ, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, constans in bello, fortis. a μένος, εος, τὸ, animus, & πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Μενέσθιος, acc. sing. a Μενέσθης, ου, ὁ, nomen propr.

Μενεσθῶ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. plural. a μενεχάρμης, ου, ὁ, & μενέχαρμος, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, & χαίρω, gaudeo. fut. αρῶ. perf. passiv. κέχαρμαι. unde χάρμη, gaudium.

Μενέω, Jon. dialysi pro μενῶ, fut. verbi μένω, maneo.

Μενίππη, nomen mul.

Μενοεικέα, acc. sing. a μενοεικὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus. a μένος, εος, τὸ, animus, & ἔοικα.

Μενοινάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, ἄομεν, ᾶτε, ῶσι, impetu quodam animi concitatus cupio. μενοίνα, præs. imperat. activ. dicitur & μενοινέω, & άω, a μενοινὴ, ἡ, impetus animi. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, Menætiades. a Μενοίτιος, ου, ὁ, nomen propr.

Μένοντε, nom. dual. μένοντι, dat. singul. part. præs. a μένω, maneo. præs. part. μένων, οντος, ὁ, & τὸ μένον.

Μένοντι, manent, Doric. pro μένουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi μένω, exspecto.

Μενοπτόλεμος, ου, ὁ, nomen propr. Est & bellicosus, constans in bello. ex μένος, & πόλεμος, bellum.

ΜΕΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor animi, ira. q. a μένω, maneo. hinc δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, malevolus, inimicus. εὐμενὴς, έος, ὁ, ἡ, benevolus. εὐμενῶς, benevole.

Μενοῦν, imo vero. ex μὲν, quidem, & οὖν, igitur. hinc μενοῦνγε, imo vero, quin potius.

Μένουσα, præs. part. f. g. a μένω, maneo. in 3. plur. μένουσι.

Μέντοι, tamen, conjunct. discr.

ΜΕΝΩ, maneo, habito, exspecto. imperf. ἔμενον, ες, ε. fut. μενῶ, perf. μεμένηκα. pluſq. perf. ἐμεμενήκειν, & in 3 plur. Jon. μεμενήκεισαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε, a. 1. imperat. μεῖνον, άτω. a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, αντος, ὁ. p. m. μέμονα. q. a μή, & νάω, nuto. Quod manet, locum ita servat, ut nec mutet, nec nutet. Hinc μονὴ, ῆς, ἡ, mansio. ὑπομένω, exspecto, sustineo, perfero. ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, patientia, tolerantia.

Μεραρχῆς, qui parti imperat, μέρος ἄρχω.

ΜΕΡΔΩ. f. σω. privo, item intueor, video. q. a μείρω, divido. qui privat, & dividit aliquid ab eo, quem privat. Forte q. εἰς τὰ μέρη ὦῶ, id est, do, vel in partes tribuo. Sed μέρδω, pro intueor, a μέρος, oculi. Hinc σμερδνὸς, ὴ, ὁ, terribilis. σμερδαλέος, ου, ὁ, idem.

Μερίδα, acc. sing. a μερὶς. quod vide.

Μεριδάπαξ, nomen muris. a μερὶς, ίδος, ἡ, pars, vel μερίδες, fercula, quod a μείρω, divido, & ἁρπάζω, rapio.

Μεριδάρχης, qui particeps est principatus. a μερὶς, ίδος, ἡ, pars. quod a μείρω, divido, & ἀρχὴ, imperium.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν.

Μερίζω, partior, divido. fut. ίσω. præt. μεμέρικα. aor. 1. ἐμέρισα. præs. pass. μερίζομαι, dissideo. perf. pass. μεμέρισμαι. aor. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η. aor. 1. part. pass. μερισθεὶς, εῖσα, έν. aor. 1. med. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, solicitudo. genitiv. pl. Æolice μεμμναων, quia μείρει τὸν νοῦν, mentem distrahit. Hinc μεμμάω, curo, solicite cogito, solicitus sum. f. ήσω. p. μεμεριμνηκα. a. 1. ἐμεριμνησα, ας, ε, a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ.

Μεριμνήσητε, 2. plur. a. 1. sub. activ. verbi μεριμνάω, solicitus sum. quod vide in μέριμνα.

Μερὶς, ίδος, ἡ, pars, communio. acc. μερίδα. Th. μείρω, divido.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω, divido. quod vide.

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, divisio, distributio. a μερίζω. f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & them.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, μεριμ'ρω, & μεριμνίζω, anxie cogito, curo. q. a μείρω, divido. Hinc μέριμερος, ου, ὁ, curiosus, anxius, percunctator. μέριμνα, ας, ἡ, cura.

Μέριμνα, solicita, accus. plural. a μέριμερος, ου, ὁ, anxius. Thema μερμαίρω, curo.

Μεριμνάων, genit. plur. Æol. pro μεριμνῶν, a μέριμνα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem quod μερμαίρω, curo.

ΜΕΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funiculus, filum. q. a μῆλα εἴρω, necto. Sed velim a μήρυμα, filum. ex μηρύω, glomero, neo.

Μερόπεσσιν, hominibus, dat. plur. Jon. pro μέροψι. a μέροψ, οπος, divisam vocem habens. genit. plural. μερόπων. quod ex μέρος, pars. Th. μείρω, divido, & ὄψ, vox.

Μερόπων, vide μερόπεσσιν.

Μέρος, εος, τὸ, pars. ἀπὸ μέρους, ex parte. ἀνὰ μέρος, vicissim. κὰτ μέρος, singulatim. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, homo. a μείρω, divido, & ὄψ, vox, quia vocem habet in diversos articulatos, & significantes sonos divisam.

Μέσαβον, α, τὸ, medium lignum inter boves, dat. sing. μεσάβῳ. ex μέσος, medius, & βοῦς, bos.

Μεσαιπόλιος, semicanus, qui medium canæ ætatis attigit. ex μέσος, medius, & πολιὸς, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maxime medius, pro inusitato μεσώτερος. Th. μέσος, α, ὁ, medius.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς. vide in μεσημβρία.

Μεσαμέρι, α, ον, Dor. pro μεσημέρι, & hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus. vide in μεσημβρία.

Μεσάραιον, ου, τὸ, mesenterium. a μέσος, media, & ἀραιὰ, ἡ, venter.

Μέσατος, η, ον, Poet. per syncop. pro μεσώτατος, superl. a μέσος.

Μεσηγὺς, & μεσηγύ, adv. in medio. inter. a μέσος, medius.

Μεσήεις, εντος, ὁ, Poet. mediocris. ab eodem them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. q. medius dies. a μέσος ἡμέρα. Hinc μεσημβρινὸς, ἡ, όν, meridianus.

Μεσιτεύω, sum mediator, intervenio, fidejubeo. f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, internuntius. ab eodem them.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. ex μέσος, & γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ον, mediterraneus, a, um. μεσόγειον, mediterraneum mare. 2. Machab. 8. 35. mendose legitur μεσοδειον.

Μεσόδμη, trabs per mediam domum trajecta. a μέσος, & δόμος, quod a δέμω, struo.

Μεσόμφαλος, α, ὁ, ἡ, umbilicum in medio habens. ex μέσος, medius, & ὀμφαλὸς, ὁ, ὁ, umbilicus.

Μεσονύκτιον, α, τὸ, adverb. media nocte, q. d. μέσῃ νυκτὶ, media nox.

Μεσοπορεῖν, medium iter tenere. ex μέσος, ὁ, medius, & πορος, α, transitus. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. interamnis.

ΜΕΣΟΣ, η, ὁ, medius. in f. g. μέσση. Sed μέσον, α, τὸ, substantive medietas, dimidium. Hinc μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium. μεσόω, sum in medio. μεσίτης, ου, ὁ, mediator.

Μεσότοιχον, α, τὸ, intergerinus paries. ex μέσος, medius, & τοῖχος, ου, ὁ, paries.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. a μεσουρανέω, sum in medio cœli. ex μέσος, & οὐρανὸς, cœlum.

Μεσυ-

Μεσιάσης, gen. sing. præs. part. f. g. a μεσιάω, sum medius. Them. μέσ-ω, quod vide.

Μεσιάω, sum medius. præs. part. μεσιάων, ῶν, ῶσα, ῶσα, ῶον, ῶν. ab eodem them.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ης, ἡ, mespilus, arbor. μέσπιλον, ου, τὸ, fructus.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ὁ, Messenius.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poet. idem quod μέσος, medius.

Μεσσηγύς, vel μεσσηγύ, inter. Thema μέσ-ω.

Μεσσίας, ου, ὁ, Messias. Vox Hebr. Latine unctus. Gr. χριστός.

Μέσσοισιν, dat. plural. Jon. & Poet. a μέσ-ος, Poet. pro μέσ-ος, medius. dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεσσῃ, dat. sing. f. g. a μεσσός, plenus.

ΜΕΣΤΟΣ, ἡ, ὁν, plenus, a, um, refertus, cum gen. hinc μεσόω, impleo.

Μεσόω, ῶ, repleo, refercio. f. ώσω. p. μεμέσωκα. præs. passiv. μεσόομαι, ώμαι, plenus sum, impleor. perf. pass. μεμεσωμαι. perf. part. passiv. μεμεσωμένος, Th. μεσός, plenus.

ΜΕΣΦΑ, Poet. pro μέχρι, dum, donec. q. a μέσον, medium.

Μετ', pro μετά, quod vide.

ΜΕΤΑ', cum genitiv. cum, per, inter, cum acc. post, secundum, in, propter. cum accus. Poet. pro πρός, vel ἐπί.

Μετά, sine casu apud Poetas est postea, deinde. Æolicum est κατὰ usurpare pro μετά. In compositione significat mutationem: interdum otiosum est. Notetur metathesis Luc. 15. 3. μετ' ἀ, pro ἀ μετά.

Μέτα, retracto accentu, est μέτεστι, simul est.

Μεταβαίνω, digredior. f. βήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μεταβηθι. a. 2. sub. μεταβῶ, ῆς, ῇ. a. 2. part. μεταβάς, άντος, ὁ, digressus. ex μετά, & βαίνω, eo.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβάλλω, muto. f. βαλῶ, perf. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα. unde μεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio. ΔΙμεταβολος, ου, ὁ, ἡ, facilis mutatu. Th. βάλλω, jacio.

Μεταβάς, άντος, ὁ, digressus, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, digredior. quod vide.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. a βαίνω, eo. Vel Poet. a μεταβιβάζω, transfero.

Μεταβεβήκαμεν, 1. plur. perf. act. verbi μεταβαίνω, digredior. quod vide.

Μεταβῆ, 3. sing. aor. 2. sub. act. μεταβηθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. med. ejusdem verbi.

Μεταβλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, damnosus. a βλάπτω, noceo. f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. plural. aor. 1. sub. passiv. verbi μεταβάλλω, muto. quod vide.

Μεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio. a μεταβάλλω, muto. p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Μεταβουλεύεσθαι, consilium, vel sententiam mutare.

Μεταγειτνιῶν, mensis secundus Atheniensium, in quo Apollini μετωγειτνίῳ sacrificabant. γειτνία, est vicinia.

Μετανοιώσχω, pœnitentia duci, & sententiam mutare. hinc μετάνοια, pœnitentia, &c.

Μετάγω, circumago. f. μεταξω. præs. pass. μετάγομαι, ῆ, εται. Them. ἄγω, duco.

Μεταδίδωμι, impertio. futur. μεταδώσω. perf. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μεταδός, όντω. a. 2. sub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. aor. 2. part. μεταδούς, οὐντος. præs. inf. μεταδιδόναι. præs. part. act. μεταδίδους, όντος, Th. δίδωμι, do.

Μεταδοίλω, πς, ν, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταδοκεῖν, sententiam mutare.

Μεταδὸν', pro μεταδόναι, participem facere, a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι. quod vide.

Μεταδύποι, intermediæ, incertæ. ex μετὰ, & δᾶπος, ους, ὁ, sonus aquarum.

Μεταδρομάδην, cursim, adverb. a μεταδρέχω, transcurro. Th. δρέχω. f. δραξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δεδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μεταείσεδρος, Poet. pro μετείσεδρος, f. 1. inf. med. verbi μέτειμι, interfum, quod vide.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, transfero. quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, mutatio, translatio, amotio. ab eodem verbo.

Μετάϊξας, a. 1. part. act. μεταΐσσω, irruo. Th. ἄϊσσω, ruo.

Μεταίρω, solvo, navi proficiscor. f. μεταρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετά, & αἴρω, tollo.

Μεταιτέω, aliquid affecto. μεταίτ-ος, ejusdem causæ, culpæve particeps, vel auctor.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, campus, seu spatium inter duas acies.

Μετακαλέομαι, οῦμαι, accerso, cum acc. fut. 1. med. καλέσομαι, ῆ, εται. a. 1. med. μετεκαλεσάμην, ω, απο. a. 1. imperat. med. μετακάλεσαι, accerse. ex μετὰ, & καλέω, voco.

Μετακιάθω, abeo inde ad, transeo. imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ, & κίω, eo.

Μετακινέω, dimoveo. f. κινήσω. p. μετακεκίνηκα. aor. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ, & κινέω, moveo.

Μετακλαίω, lacrymis, & fletu prosequor. fut. 1. inf. med. μετακλαύσεσθαι. Thema κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, in μετακλαίω.

Μετακλινδεῖν, inflectere, præs. inf. act. ex μετὰ, & κυλινδέω. Them. κυλίω, volvo.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi μεταλαμβάνω, capio. quod vide.

Μεταλαμβάνω, capio, percipio, particeps sum, cum genit. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε, nactus sum, cum acc. Th. λαμβάνω, capio.

Μεταλήξαντι, cessanti, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi μεταλήγω. Th. λήγω, cesso. f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio. ex μεταλαμβάνω. quod vide.

Μετάμα, perscrutare, præs. imperat. act. verbi μετημάω, quod vide.

Μεταμάσσοντας, Dor. pro μεταμήσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μετημάω, quod vide.

Μεταμαστὸς, ὄ, ὁ, Dor. pro μεταμηστὸς, ὁ, qui indagari potest. a μετημάω. quod vide.

Μεταμάττω, transmuto. f. ξω. p. μετήμαχα. a. 1. μετήμαξα, ας, ε. hinc μεταμαγὴ, mutatio. Th. ἀμάσσω, vel τω, muto. f. ξω.

Μεταμάω, scrutor, diligenter inquiro. f. ήσω. μετήμησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. Th. μέτημον.

ΜΕΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum, fodina. a μετὰ, & ἄλλα, quia aliud post aliud eruitur. cum diversa in iisdem venis sunt juncta. Hinc μεταλλάω, scrutor, inquiro.

Μετάλμβων, transiliens, per syncop. pro μεταλόμβων, præs. part. ex μετὰ, & ἅλλομαι, salio.

Μεταμάζιος, quod medium est inter mamillas. ex μετὰ, inter, & μαζὸς, ὁ, mamilla.

Μεταμαιέσθαι, Poet. pro μεταζητεῖν. Vide simplex μαίομαι, quæro, vestigo.

Μεταμαιθάνω, dediscо. præs. part. μεταμανθάνων, ουτος. Th. μανθάνω, disco. f. μαθήσω. p. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, pœnitet, imperson. a μέλει, curæ est proprie μετὰ τὸ πραχθὲν μέλει, post factum curæ est.

Μεταμεληθεὶς, έντος, ὁ, pœnitentia ductus, a. 1. part. pass. μεταμεληθεὶς, a. 1. inf. act. a μεταμέλομαι, quod vide.

Μεταμελίη, Jon. pro μεταμέλεια, ἡ, pœnitentia.

Μεταμέλομαι, & έομαι, ῶμαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην, & εόμην, ώμην. perf. passiv. μεταμεμέλημαι. aor. 1. pass. μεταμεληθῆναι. aor. 1. part. pass. μεταμεληθείς. fut. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῆ, εται, pœnitebit me. ex μετὰ, post, & μέλομαι, curo. Th. μέλω, curæ est.

Μεταμορφόω, transformo, f. ώσω. perf. μεταμεμόρφωκα. aor. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. ex μετὰ, trans, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μεταμώλιος, pro μεταμώνιος, Attic. vanus, irritus. q. ab ἀνεμος, ventus. Vel a μετὰ, particula negat. μὴ, & οἰω, juvo.

Μεταναιέτας, cohabitatores, acc. plur. a μεταναιέτης, ου, ὁ. Th. ναίω, habito.

Μεταναστὴς, ου, ὁ, & μεταναστὴς, pulsus patria, exul, peregrinus. a μετὰ, & νάω, seu ναίω, habito.

Μεταναίσσομαι, mutato loco vado, transeo. a νείσσομαι, seu νίσσομαι, idem quod νέομαι, eo, redeo. Them. νέω, idem.

Μεταπάμψω, Dor. pro μεταπέμψω, accedens, præs. part. pass. verbi μεταπέομαι. a νέομαι, seu νέω, eo, redeo.

Μετανίσσεαι, Jon. pro μεταναίσσῃ, adis, persequeris, exerces, 2. sing. præs. ind. a μεταναίσσομαι, vide μεταναίσσομαι.

Μετανοέω, post factum sapio. resipisco. fut ήσω. perf. μετανενόηκα. aor. 1. μετενόησα, ας, ε. aor. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. aor. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, & in 3. plural. μετανοήσωσι. ex μετὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Μετάνοια, ας, ἡ, resipiscentia, pœnitentia. ab iisdem them.

Μετανοοῦντας, acc. plur. præs. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, sericum.

Μεταξὺ, inter cum gen. Th. μετὰ, præpos.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interloquutio. a μεταξὺ, inter. Th. μετὰ, & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μεταπεφθεῖεν, 3. plur. a. 1. opt. pass. per sync. pro μεταπεφθείησαν, verbi μεταπείθομαι, in diversam sententiam traducor. Th. πείθω, persuadeo. f. πεισομαι. aor. 2. ἐπιθον. perf. pass. πέπεισμαι. p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, accerso, cum acc. fut. ψομαι. a. 1. med. μετεπεμψάμην, ω, απο. a. 1. imperat. med. μετάπεμψαι. a. 1. sub. med. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1 inf. med. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην. a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, έντος, ὁ, accersitus. ex μετὰ, & πέμπω, mitto.

Μεταπεμπτὸς, ὁ, ἡ, accersitus. a μεταπέμπομαι.

Μεταπλάσσω, transformo. præs. part. μεταπλάσσων, οντος, ὁ. Th. πλάσσω, seu πλάω, fingo. f. ξω.

Μεταπρέπει, eminet, 3. sing. præs. verbi μεταπρέπω, decorus sum inter. μετεπρεπεν, imperf. Thema πρέπω, decorus sum.

Μεταρρυθμίζω, apto, corrigo. Th. ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, rhythmus.

Μετάρσιος, ος, ὁ, sublimis, in ako stans. hinc μεταρσιόω, in altum elevo. quod a μεταίρω, transfero. Them. αἴρω, tollo.

Μεταστῆσαι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, aor. 1. inf. activ. μεταστήσασθαι, aor. 1. inf. med.

med. verbi μεθίστημι, amoveo. f. μέστησω. Th. ἵστημι, sto.

Μεταζοναχίζετ', ingemiscebat, 3. singul. imperf. med. verbi μεταζοναχίζομαι, idem quod μεταζέω, ingemisco. Th. ζυνός, ὕ, ὁ, angustus.

Μεταστρέφω, converto, muto. f. ψω. perf. μετέστροφα. a. 1. μετέστρεψα. aor. 2. μετέστραφον. aor. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. aor. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. ex μετὰ, & στρέφω, verto.

Μεταχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps sum. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, habeo.

Μεταχηματίζω, transfiguro. f. ίσω. a. 1. μετεχημάτισα. perf. μετεχημάτικα. ex μετὰ, & χηματίζω, effingo. quod a χῆμα, ατος, τὸ, figura. Th. ἔχω, habeo.

Μετατίθημι, transfero. præs. part. μεταθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. μεταθήσω. perf. μετατέθηκα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, translatus fui.

Μεταβέπη, εται, commovetur, 2. & 3. sing. præs. pass. verbi μεταβέπω, converto. Th. βέπω, verto.

Μεταβοπαλίζω, idem quod μεταβέπω, converto.

Μεταβοπία, ας, ἡ, mutatio. vide μεταβοπος.

Μεταβοπος, ὕ, ὁ, ἡ, qui potest converti, mutabilis. hinc μεταβοπα ἔργα πελάσι, res in integrum restituunt. Thema βέπω, verto.

Μεταῦπις, Jon. pro μετὰ ταῦτα, postea.

Μεταφερόμενος, transpositus, præs. part. a μεταφέρω, ας, ει, traduco. f. μεταίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Μεταφρασόμεθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi μεταφράζομαι, post delibero. vel a μεταφράζω, interpretor. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Μετάφρενον, ὕ, τὸ, tergum, interstitium, quod est inter lumbos, & scapulas. in dat. μεταφρένῳ. ex μετὰ, post, & φρὴν, ἡ, mens.

Μεταφωνέω, interloquor, compello. quod ex μετὰ, & φωνέω, loquor. Thema φωνὴ, vox.

Μεταχειρίζομαι, administro, gero, rego. ex μετὰ, & χειρίζω, tracto. Th. χείρ, χειρὸς, ἡ, manus.

Μεταχρόνιαι, in cœlo degentes. a μεταχρόνιος. quod a χρόνος, cœlum, tempus, & μετὰ, trans.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, muto. f. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, jacio.

Μετέβλη, ης, η, a. 2. ind. activ. verbi μεταβαίνω, digredior. f. μεταβήσομαι. Th. βαίνω, eo.

Μετέειπε, Poet. pro μετεῖπε, interlocutus est, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, inter, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέῃσι, Jon. & Poet. pro μετῆσι, interfuerit, Poetic. paragoge pro μετῇ, 3. sing. sub. præs. verbi μέτειμι, quod ex μετὰ, & εἰμὶ, sum.

Μετέθηκε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, transpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείλω, ης, η, interessem, præs. vel a. 2. optativ. verbi μέτειμι. Thema εἰμὶ, sum.

Μέτειμι, intersum. ex μετὰ, & εἰμὶ, sum.

Μετεῖναι, interesse, præs. inf. cum dat.

μέτεστι, adest, 3. sing. verbi μέτειμι.

Μετεὼς, Jon. pro μεθεὼς, aor. 2. part. a μεθίημι.

Μετέχες, adeptus es, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω. quod vide.

Μετεκίαθε, adibat, 3. sing. imperf. verbi μετοικιάζω. ex μετὰ, & κίω, vado.

Μετελάμβανεν, 3. singul. imperf. activ. verbi μεταλαμβάνω, participes sum. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Thema λαμβάνω, capio.

Μετέλθε, persequere, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, accedo. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per syncop. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. passiv. μετεμελήθη, verbi μεταμέλομαι, seu έομαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην. quod ex μετὰ, & μέλομαι, curo. Th. μέλα, curæ est.

Μετέμμυαι, Jon. & Dor. pro μετεῖναι, conversari, præs. inf. ab εἰμὶ, sum.

Μετεμορφώσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo, f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μετενείοχα, ας, ε, perfect. med. verbi μεταφέρω, traduco. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. p. m. Attic. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, Jonic. pro ἔνιοι, nonnulli. a μετὰ, ὀξὺ, & ἕτερος, alter.

Μετεὸν, Jon. pro μεὸν, όντος, τὸ.

Μετέπειτ', & μετέπειτα, postea, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, & εἶπα, deinde.

Μετέρχεο, exerce, præs. imperat. Jon. pro μετέρχου, verbi μετέρχομαι. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Μετεσεώσης, conversæ, Jon. pro μεθεσώσης, genit. sing. perf. part. act. f. g. per crasin ab ἵστημι, sto. f. στήσω. perf. part. ἑστακώς.

Μέτεστι, adest, 3. sing. a μέτειμι. Th. εἰμὶ, sum.

Μετέχηκας, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, particeps sum, cum gen. fut. μεθέξω. aor. 2. μετέσχον, ες, ε. Thema ἔχω, habeo.

Μετετέθεν, ης, η, & in 3. pl. μετετίθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, transfero. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. quasi a πιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, transfero.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μεταφημὶ, interloquor. ex μετὰ, & φημὶ, seu φάω, dico.

Μετεφώνεεν, allocutus est, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. a μετέχω, quod vide.

Μετέχω, particeps sum, cum genit. fut. μεθέξω. p. μετέχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Μετεωρίζω, in sublime tollo. f. ίσω. perf. μετεωρίκα. Th. μετέωρος, ὁ, ἡ, sublimis. q. ex μετὰ, & ἀείρω, tollo. q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, in aerem tollo.

ΜΕΤΕΏΡΟΣ, ὕ, ὁ, ἡ, sublimis, editus, erectus. Ex μετὰ, & ἀείρω, tollo, vel ὁράω. Hinc μετεωρότερος, sublimior. μετέωρα, ων, τὰ, meteora, quæ in aere fiunt. μετεωρίζω, in sublime tollo.

Μετῆισαν, Jon. pro μετεῖσαν, prosecuti sunt, 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ, & εἶμι, eo. a. 1. εἶσα, Att. ἦσα, Jon. ἧισα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι. vide in μετέρχεο.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάσσω, transmuto. quod vide.

Μετήλυδον, adivit, 3. singul. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poet. pro μεταίωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi μεταίρω, solvo, navi proficiscor. fut. αρῶ. ex μετὰ, & ἄειρω, tollo.

Μετήσεσθ', Jon. pro μεθήσεσθε, f. 1. inf. med. a μεθίημι, dimitto.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω. f. ήσω.

Μετίειν, Jon. pro μεθίειν, & μεθιέναι, remittere, emittere, relinquere, præs. inf. a μεθίημι, sino.

Μετιέναι, Jon. pro μεθιέναι, præs. inf. ut & μετιεῖς, pro μεθιεῖς, & μεθιέναι, remittere.

Μέτιθι, præs. imperat. a μέτειμι, persequor, transeo. quod ex μετὰ, & εἶμι, eo. præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίκειν, pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio, transmigratio. ex μετὰ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ὕ, ὁ, domus.

Μετοικίζω, transfero. f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. perf. μετῴκικα. Ex μετὰ, & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto; item struo. Th. οἶκος, domus.

Μετοκλάζω, flexis genibus succumbo. ex μετὰ, & ὀκλάζω, in genua procumbo.

Μετονομάζεσθαι, mutato nomine priore, alio nomine nominari, præs. inf. ab ὄνομα, nomen.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, ultio.

Μετόπισθε, & θεν, postea, pone, post, adv. ex μετὰ, & ὀπίσω, retrorsum.

Μετοπωρινὸς, ὴ, ὁ, autumnalis. μετοπωρινὸν, adverb. in autumno. ex μετὰ, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, communio, consortium. a μέτοχος, particeps. quod a μετέχω, quod vide.

Μετοχλίζω, refero, transmoveo, transfero. Th. ὀχλόω, moveo.

Μέτοχος, ὕ, ὁ, socius, consors. a μετέχω, particeps sum. quod vide.

Μετρᾶ, 3. singul. præs. ind. activ. μετρεῖσθαι, præs. inf. passiv. a μετρέω, quod vide.

Μέτρα, τὰ, nom. plur. a μέτρον.

Μετρέω, ῶ, metior. f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. aor. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, metire. perf. pass. μεμέτρημαι. a. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η. fut. 1. pass. μετρηθήσομαι. Thema μέτρον, ὕ, τὸ, mensura.

Μετρητὴς, ὦ, ὁ, amphora Attica, continens tres urnas. urnæ viginti constituunt culeum.

Μετρίαζω, sum μέτριος. Th. μέτρον.

Μετριοπαθέω, ῶ, idem quod συμπαθέω, condoleo. vel condoleo quantum satis est. fut. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. a μετριοπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus. ex μέτριος, modicus, quod a μέτρον, mensura, & πάθος, εος, τὸ, affectus. Thema πάσχω, patior.

Μέτριος, ὕ, ὁ, mediocris. μετρίως, dat. plur. f. g. μετρίως, mediocriter, adv. Th. μέτρον.

Μετριοφρονέω, modeste sentio. ex μέτρον, modus, & φρονέω, sentio. Thema φρὴν, mens.

ΜΕΤΡΟΝ, ὕ, τὸ, mensura, modus. Hinc μετρέω, metior. μετρητὴς, ὦ, ὁ, mensor. μέτριος, ὕ, ὁ, ἡ, mediocris, modicus. μετρίως, modice, moderate. μετριότης, ητος, ἡ, mediocritas, modestia. διάμετρος, ὕ, ὁ, diameter, linea per medium secans. ἐπίμετρον, ὕ, τὸ, auctarium. συμμετρία, ας, ἡ, apta compositio membrorum, modus, & proportio. γεωμέτρης, ὕ, ὁ, geometra. γεωμετρία, ας, ἡ, geometria: terram dimetiendi scientia.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζομαι, vocor. f. άσομαι. ex μετὰ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Μετωπηδὸν, adv. adversa fronte. ab ὤψ, & ὀπάομαι, video.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ὕ, τὸ, frons, pars faciei, quæ post, seu supra oculos. μετώπου, gen. sing. Dor. ex μετὰ, & ὤψ, oculus. Th. ὀπάομαι, video.

Μετῴχετο, cursu petebat, 3. sing. imperf. μετῳχόμαιν, ὕ, ετο. ex μετὰ, & οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Μοῦ, pro μοῦ, mei, gen. Dor. ab ἐγὼ, ego.

ΜΕ'ΧΡΙ, seu μέχεις, sequente vocali, usque ad, adv. cum genit. Aliquando sine casu, donec. Ἄχρι, seu ἄχρις, idem.

M H.

ΜΗ, adverb. prohibendi, ne, non, nisi. nunquid? ϐ μή, nequaquam. ϐ μή, nisi.

Μήγε, alioquin. ex μή, non, & γε, quidem. εἰδὲ, μήγε, cæteroquin.

Μηδαμήγε, nusquam. ex μηδαμή, & Jon. μηδαμῇ, nusquam, quod a μηδαμὸς, nullus. Thema μή, non, δέ, & ἀμὸς, aliquis.

Μηδαμὸς, nullus. ex μή, non, ϑ, & ἀμὸς, aliquis. hinc adv. μηδαμῶς, nequaquam, nullatenus.

Μηδὲ, neque, conjunct. Th. μή, non.

Μήδεα, consilia. genitalia. a μῆδος, εος, τό.

Μηδεία, ας, ἡ, Medea, nom. propr. mul.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, Medi.

Μήδειος, ϐ, ὁ, nomen viri.

Μηδείς, ενὸς, ὁ, nullus, nemo. μηδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. μηδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil. ex μή, non, & εἷς, unus.

Μηδεμία, ᾶς, & Jon. ης, ἡ, nulla. vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. a μηδείς. quod vide.

Μήδεο, Jon. pro μήδε, præs. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδέποτ', & μηδέποτε, nunquam, adv. ex μηδὲ, neque, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μηδέπω, necdum, nondum. ex μή, non, & πω, enclitic. aliquatenus. Th. ὅς, qui.

Μηδέτερος, μηδετέρα, ας, ὁ, ἡ, neuter, ra. ex μή, non, & ἕτερος, alter.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. singul. imperf. verbi μήδομαι, curo. f. μήσομαι. Th. μῆδος, τὸ, cura.

Μηδόλως, adv. nullo modo. Ex μή, non, & ὅλως, omnino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήσομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo. prospicio. Th. μῆδος.

ΜΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, consilium. pudenda. q. a μάω, quæro. Hinc μήδομαι, curam gero, consulo. ἐπιμήδης, ές, ὁ, ἡ, prudens. προμήδης, ές, ὁ, ἡ, providus, circumspectus. προμηθία, ας, ἡ, prudentia.

Μῆδος, ϐ, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimensio.

Μηδοπῆν, adv. nullo pacto. ex μηδὲ, ὅτις, & πῆν.

Μήθ', pro μήτε, neque. Th. μή.

Μηθὲς, nullus. Ex μήτε, & εἷς, unus.

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, balo. μηκάζω, idem. proprie est caprarum, a sono. μηκὰς, ἀδος, ἡ, capra.

Μηκέπι, non amplius, ne posthac. Ex μή, non, & ἔπι, adhuc. ι, inserto ad hiatum prohibendum.

Μήκιστος, ϐ, ὁ, ἡ, longissimus, procerissimus, superl. a μῆκος.

ΜΗ'ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas. q. a μέγα, magnum. Et μῆκος, Jon. pro μῆχος, remedium. hinc μηκύω, longum facio, produco. μακρὸς, ᾶ, ὁ, longus, prolixus.

Μηκύω, prolongo. f. ύσω. a. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, prolongor, succresco. Th. μῆκος.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver. forte a capitis μήκει, id est, longitudine.

Μῆλα, oves, nom. plur. a μῆλον, ϐ, τό. Sic & μῆλον, Dor. μᾶλον, ᾶ, pomum. item malæ, seu genæ. Th. μηλέα, malus arbor.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor. An quia flos ejus ad μέλι expetitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus curæ est malus: a μέλειν, curæ esse. μῆλον, ϐ, τὸ, malum, pomum; item ovis, pecus. χρυσόμηλον, τὸ, malum aureum.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurg. hinc μηλόω, specillum demitto, specilli demissione pertento. Puto a μάω, quæro: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ϐ, ὁ, Melius, nomen propr. & Jon. pro προβάτειος, ovillus.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mul. q. d. ovium custos.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium pastor, opilio. Ex μῆλον, ovis, & βόσκω, pasco. hinc μηλόβοτος χώρα, regio, quæ pecudes alit.

Μηλοδόκος, ϐ, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & δέχομαι, capio.

Μῆλον, ϐ, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum; item ovis, pecus. Oves præcipue μέλῃ hominibus. Sed forte est a μαλὸς, tener, mollis. Est enim ovis talis corpore, & lana. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

ΜΗ'ΛΟΣ, ϐ, ἡ, Melus, insula una ex Cycladibus. a rotunditate μήλου sic dicta.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, sc. ovina pellis.

Μηλωτρὶς, auriscalpia. Gl. Cyr.

Μήλωψ, pomacei coloris. a μῆλον, pomum. quod vide.

ΜΗ'Ν, tamen, quidem. aliis particulis jungitur. a μάω, quidem. Vel a μάω. ea aliquid asseveratur, & manere indicatur.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, mensis. a μείω, luna, quæ mensem describit cursu suo. accus. plural. μῆνας. Hinc δεκάμηνος, ϐ, ὁ, ἡ, qui decem mensium est. ἑξάμηνος, ϐ, ὁ, ἡ, sex mensium, semestris.

Μήνατο, Jon. pro ἐμήνατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi μαίνομαι, insanio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, Luna, Dor. μάνα. q. a μειόω, quod ejus facies subinde minui soleat. Hinc νεομηνία, ας, ἡ, nova Luna, vel novus mensis. ὀγδομηνία, ας, ἡ, plenilunium.

Μήνι, pro μήνιε, irascere, præs. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, ira.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, membrana. maxime quæ cerebrum ambit. q. a μάω, quia roborat, & molle cerebrum adversus cranii duritiem munit.

Μηνιθμὸς, ϐ, ὁ, ira divina, ira. Thema μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira. ab eodem themate.

ΜΗ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, ira permanens. acc. sing. μῆνιν. hinc μηνίω, irascor, iram exerceo. q. a μάω, maneo. vel a μή, & ἴνια, frænum. ut sit quasi ira effrænis.

Μηνίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μηνίω, irascor. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, lunula, ornamentum: a μήνη, luna.

Μηνοειδὴς, ὁ, ἡ, lunatus. ex μείω, luna, & εἶδος, species. Th. εἶδω, video.

ΜΗΝΥ'Ω, indico, significo. fut. ύσω. p. μεμήνυκα. aor. 1. ἐμήνυσα. aor. 1. sub. activ. μηνύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. μηνύσας, αντος, ὁ. aor. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η. aor. 1. part. pass. μηνυθὲς, εῖσα, έν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, significatio. q. a μένος, mens, ut sit mentem aperio.

Μὴ πιβαλῆς, pro μὴ ἐπιβαλῆς.

Μὴ πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, ne incidas, a. 2. sub. act. a τέμνω, seco.

Μήποτε, ne quando. si forte. ex μή, ne, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε.

Μήπω, nondum. μήπως, ne quando. Ex μὴ, ne, & πῶς, quomodo?

Μῆρ', pro μηρὰ, nom. plur. a μηρὸς, ϐ, ὁ, femur. in plur. μηροὶ, & μηρά.

Μηρὰ, pro μηρία, nom. plur. a μηρίον, ϐ, τὸ, femur. Th. μηρὸς, ϐ, ὁ, idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ϐ, ὁ, funiculus. q. a μηράω, glomero.

Μηρίον, ϐ, τὸ, idem quod μηρός.

Μηριόνης, ϐ, ὁ, Meriones, nomen propr.

ΜΗΡΟ'Σ, ϐ, ὁ, femur, crus, coxa. μηρίον, ϐ, τὸ, idem. q. a μείρω, quod femore corpus quasi in ramos dividatur.

Μηρύκω, μηρυκάζω, & μηρυκάομαι, ruminо, quasi μηρύω, quia ruminare, est revolvere cibum. aut a μείρω, divido, seco.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med. verbi μηρύω. quod vide.

ΜΗΡΤ'Ω, revolvo, glomero. fut. ύσω. p. κα. hinc μήρυμα, ατος, τὸ, filum agglomeratum. q. a μείρω, quod glomeratio fiat fila dividendo.

Μήσαο, Jon. pro μήσω, 2. sing. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, & Jon. μησω, μήσατο, verbi μήδομαι, struo, curo. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Μήσεαι, Jon. pro μήσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi μήδομαι. vide in μήσαο.

Μήσι, Dor. pro μὴ ἐσί.

Μῆσο, Jon. pro μέμησο, seu ἐμέμησο, 3. sing. plusq. perf. verbi μήδομαι.

Μήσωρε, periti, nom. dual. a μήσωρ, ωρος, ὁ. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Μήτ', & μήτε, neque, conjunct. ex μή, non, & τε, que.

ΜΗ'ΤΗΡ, ἡ, mater. genit. ἐρος, ἔρος. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητράσι. voc. sing. ὦ μῆτερ. q. a μάω, vehementer cupio. Ardens est ejus storgή in liberos. vel a μάω, quæro, proli enim suæ victum quærit. Hinc μητρῶος, ϐ, ὁ, maternus. μήτως, ω, ᾶ ω, ὁ, avunculus maternus. μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. ης, ἡ, noverca. μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μήτι, num? Et μήτι, nequid. a μή, non, & τὶς, aliquis. Μήτιγε, nedum.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. plur. imperat. pass. Poet. verbi μητιάω, consulto, delibero. Th. μῆτις, ἡ, consilium.

Μητίετα, vocat. sing. a μητιέτης, ϐ, ὁ, consiliarius. Them. μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Μητίζομαι, & μητίομαι, machinor, concito. Th. μῆτις.

Μῆτιν, acc. sing. a μῆτις, consilium. Est & nom. propr. mul.

Μητιόωντος, gen. sing. a μητιόεις, ντος, ὁ, consultus. Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poet. pro μητιῶσι, 3. plur. præs. act. verbi μητιάω, consulto, delibero. ab eodem them.

ΜΗ'ΤΙΣ, ιος, ἡ, consilium, prudentia. q. a μῆδος, consilium. hinc μητιάω, consilia agito, consulto. μητιέτης, ϐ, ὁ, consultus, prudens, consiliarius. ἀγκυλομήτης, ϐ, ὁ, & ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, versatus. πολυμήτης, ϐ, ὁ, & πολυμῆτις, ιος, ὁ, abundans consilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus. Th. μήτηρ, mater.

Μητρολώης, ϐ, ὁ, Att. pro μητραλοίας, α, ὁ, matricida. ex μήτηρ, mater, & ἀλοάω, ῶ, percutio. Sic πατραλοίας, patris percussor dicitur.

Μητρόθεν, adverb. materno genere. Th. μήτηρ, mater.

Μητροπάτωρ, matris pater, avus maternus. Ex πατὴρ, & μήτηρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis. q. d. μήτηρ ἁπὸ πόλεων, mater urbium.

Μητρορρίπτος, ϐ, ὁ, a matre abjectus, de Paride dicitur. ex μήτηρ, & ῥίπτω, projicio.

Μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. μητρυιὴς, ἡ, noverca. Th. μήτηρ.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. ab eodem them.

Μηχανάᾳ, Poet. pro μηχανᾶῃ, machinatur, 3. sing. ind. pass. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, artificium, machina. q. a μῆχος, artificium, quo aliquid molimur. hinc μηχανάω, & Jonic. μηχανέω, machinor, molior. μηχάνημα, ατος, τὸ, fraus. ἀμήχανος, ϐ, ὁ, ἡ, simplex, minime solers. πολυμήχανος, ϐ, ὁ, ἡ, versatus ad omnia.

Μηχανοίατο, Jon. pro μηχανοῖντο, 3. plur. præs. opt. a μηχανέομαι, pro μηχανάομαι. Th. μηχανὴ.

Μηχανώωντος, præs. part. pass. verbi μηχανόομαι, machinor. Th. μηχανὴ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Μῆχος, ου, τὸ, consilium, remedium, commentum. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μήων, ονος, ὁ, ἡ, Doric. & Æolic. pro μείων, minor. quod vide.

Μήονος, gen. sing. a Μήων, ωνος, ὁ, nomen propr. viri.

M I.

Μία, ᾶς, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μιῇ, a masc. εἷς, unus.

ΜΙΑΙ'ΝΩ, inquino, polluo, conspurco. f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. perf. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαφὸς, ᾶ, ὁ, pollutus. ἀμίαντος, ος, ὁ, ἡ, impollutus.

Μιαφόνος, ος, ὁ, homicida, qui cæde se polluit. in vocat. ὦ μιαφόνε. hinc μιαφονέω, cæde me polluo. ex μιαίνω, polluo, & φονεύς, ος, ὁ, cædes. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Μιάνθην, Poet. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per syncop. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, & in 3. plur. μιανθῶσι.

Μιανῶ, f. 1. act. verbi ejusdem.

Μιαρὸς, ὰ, ὁ, pollutus, sceleſtus. Th. μιαίνω, polluo.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum. μιασμὸς, ὰ, ὁ, impuritas. Th. μιαίνω.

Μίγδα, mixtim, adverb. pro μίγδην, a μίγνυμι, miſceo.

Μιγείην, ης, η, aor. 2. opt. pass. μιγεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, miſceo. f. μιχθῶ.

Μίχθη, Bœot. syncop. pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι, miſceo. f. χθῶ.

Μιγέωσι, per Ectaſin Jon. pro μιγῶσι, 3. plur. a. 2. sub. pass. ejusdem verbi.

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Jon. μιγήμεναι, Att. & Doric. pro μιγῆναι, congreſſum fuiſse, a. 2. inf. pass. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μιγήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusdem.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura. Th. μίγνυμι, MIΓ'NYMI, seu μιγνύω, miſceo. f. ξω, p. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. aor. 2. inf. μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ind. ἐμίχθην, paulo post f. μεμίξομαι. q. a μίσγω. hinc μίγμα, ατος, τὸ, mixtura. μίξις, εως, ἡ, miſtio. ἀμικτος, ὰ, & ἀμιγὴς, ές, ὁ, ἡ, mixtus. μίγδην, mixtim, promiſcue. ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila.

Μιγνυῖαι, præſ. inf. activ. a μίγνυμι, miſceo.

Μίδας, beſtiola, quæ fabas peredit. q. a μίω, edo. Eſt & jactus teſſerarii. Fuit & rex Phrygiæ ditiſſ. iſtius nominis.

Μίζραχὸθ, crater, Jerem. 52. 19.

Μικκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν. hinc μικκύλος, diminut. a μικκὸς, parvulus.

Μικρῆς, gen. Jon. f. g. a μικρὸς.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, & Att. σμικρὸς, parvus. Dor. μικκὸς, parvus. a μειῶ, minuo. comparat. μικρότερος, superlat. μικρότατος, vel irregular. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, paulo post. μικροῦ, parum. μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas.

Μίκτο, Jonic. vel Poet. pro ἐμίμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μικτὸς, ὸν, ὁ, mixtus. in plur. n. g. τὰ μικτά. ab eodem them.

Μίλακες, quæ & σμίλακες.

Μίλητος, ου, τὸ, & ος, ἡ, nomen urbis. Gr. coccinea. a μίλτος, minium.

ΜΙ'ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum quoddam artis plaſticæ. leg. & λίγδος, & melius.

Μίλιον, ου, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum. vox Lat.

Μιλτοφὴς, ὁ, ἡ, minio tinctus, miniatus, quod a μίλτος, ου, ἡ, minium, & ἀλείφω, ungo.

Μιλτοπάρηος, ὁ, ἡ, rubras habens proras. a μίλτος, ου, ἡ, minium, & παρηὰ, pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena. Poet. prora navis.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium. An a mullo piſce, qui iſtius coloris?

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, & μίλφωσις, defluvium pilorum palpebræ. q. a μίλτος, & φάος.

Μίλω, Doric. per apocop. pro Μίλωνι, Miloni.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, fructus arbuti.

Μίμαντα, acc. singul. a Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, farciminis genus. an quod μία ἀρκεῖ? Potius a μῦμαρ.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, imitor, cum acc. præſ. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται. Hinc μίμησις, εως, ἡ, imitatio. μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator. μῖμος, ου, ὁ, imitator hiſtrionicus. Ducamus a μαιμάω, cupide feror. cupiditas, ſeu amor eſt imitationis cauſa. μωμεῖσθαι ἐμοὶ δοκεῖ, μιμεῖσθαι χαλεπόν.

Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. a. 1. opt. med. μιμήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μιμέομαι. f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. ab eodem verbo.

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator. ejusdem verbi.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω, ſeu μνάω, maneo.

Μιμνάσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur, 3. imperf. pass. verbi μιμνήσκω. quod vide.

Μίμνει, manet, 3. sing. præſ. ind. μίμνω, Poet. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari. moneo. præſ. imperat. μίμνησκε. mutuatur ſua tempora a Th. μνάομαι. f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ. pass. μιμνήσκομαι, recordor. perf. pass. μέμνημαι, memini. a. 1. pass. ἐμνήσθην, in 1. plur. ἐμνήσθημεν. aor. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, recordor. ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, τος, τὸ, monumentum, admonitio. μνηστὸς, ὴ, ὸν, deſponſatus. μνηστὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus. μνηστεύω, ambio nuptias. μνηστέω, idem.

Μίμνον, manebant, 3. plur. imperf. act. Jon. μίμνοντο, Dor. pro μίμνησαν, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem quod μένω, maneo. præſ. part. μίμνων.

Μιμνόπασι, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνουσι, præſ. part. μίμνων, οντος, ὁ, ejusdem verbi.

Μίμνω, idem quod μένω, maneo. præſ. part. μίμνων.

Μιμὼ, ſimia. quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ'Ν, ipſum, am, acc. Dor. pro ὠυτὸν, ὠυτὼ. vel ἑ. Sic ὠυτὸν μιν, pro ἑαυτὸν, ſeipſum. In genit. ſignificat ὠυτὸ, vel ὠυτῆς. Ducunt a nominativo ἴ, pro ὅς, ille, cujus accuſativus eſset ἴν, & inde μὶν, & νίν.

ΜΙ'ΝΘΑ, ſeu μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba. An quia ὦ μίνθη, in ſtercore naſcitur? An a μύω, & θύω?

Μίνθος, & μίνθη, ſtercus.

Μινυάων, genit. Dor. pro Μινυῶν. Et Minyæ Argonautæ dicuntur. Sic & Μινύθαι, αι, ἡ, eadem, quæ & Μινύαι, ſcilicet πόλις.

Μινύθει, minuit, 3. ſing. ind. præſ. μινύθη, 3. ſing. ſub. præſ. a μινύθω, minuo. Th. μινυὸς, ὰ, ὸν, parvus.

Μίνυνθα, adv. paululum. Hinc μινυνθάδιος, ος, ὁ, ἡ, brevi tempore durans. Th. μινυὸς, ὰ, ὸν, parvus.

ΜΙΝΥ'Ο'Σ, ὦ, ὁ, Euſtath. Attic. dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis. hinc μινύθω, minuo. μίνυνθα, paululum. μινυνθάδιος, brevi tempore durans. μινυρὸς, μινυρίζω.

Μινυρίζε, præſ. imperat. act. a μινυρίζω, exili voce lamentor. hinc μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritiones, quod a μινυρὸς, idem quod Them. μινυὸς, parvus: quia intelligitur vox exilis.

Μινύρομαι, querula voce cantillo. ab eodem them.

Μινυώριος, ὰ, ὸν, qui brevis eſt temporis, fluxus. ex μινυὸς, parvus, & ὥρα, ας, ἡ, tempus.

Μίνως, ωος, ὁ, Minos. nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, concubitus, miſtio. Th. μίγνυμι, miſceo.

Μιξοπάρθενος, ὁ, ἡ, naturam habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, miſceo, & παρθένος, ἡ, virgo.

Μίξω, miſcebo, f. 1. act. verbi μίγνυμι, quod vide.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in qua fit miſtio aquarum. a μίσγω, ſeu μίγνυμι, miſceo, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Μίσγεαι, Jon. pro μίσγῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, miſceo.

Μίσγειν, præſ. inf. a μίσγω, tempero. Th. μίγνυμι.

Μίσγετο, miſcebatur, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi μίσγομαι, ῃ, εται. Them. μίγνυμι.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, miſcentes, præſ. part. f. g. a μίσγω, idem quod μίγνυμι, miſceo.

Μισγόμενος, η, ον, præſ. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Μισεῖ, 3. ſing. præſ. activ. ſed μισῇ, præſ. imperat. act. verbi μισέω, odi.

Μισέω, ῶ, odi, minus amo. imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. præt. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. ſub. μισήσω, ῇς, ῇ, & in 3. plur. μισήσωσι. præſ. pass. μισέομαι, odio habeor. perf. pass. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, exoſus, a, um. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi μισέω, quod vide.

Μισήσῃ, oderit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejusdem.

Μισητὴ, ῆς, ἡ, odioſa. a μισητὸς, odioſus. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis perſolutio, præmii retributio, pœna. Ex μισθὸς, ὰ, ὁ, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit. præmiorum largitor. ab iiſdem th.

Μίσθιος, ος, ὁ, mercenarius. Thema μισθὸς.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, ου, ὁ, mercedis dator. ex μισθὸς, ὰ, ὁ, merces, & δίδωμι, do.

ΜΙΣΘΟ'Σ, ὰ, ὁ, merces, præmium laborum. q. a μίσος, & ὤθω, odium enim depellit, & amorem conciliat. hinc μισθόω, mercede loco. μισθόομαι, mercede conducor. μισθωτὸς, ὴ, ὸν, mercede conductus, mercenarius. ἀντιμισθία, ας, ἡ, remuneratio.

Μισθοφόρος, ος, ὁ, miles. ex μισθὸς, ὰ, ὁ, merces, & φέρω, fero.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, ſumptus. Th. μισθός.

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, fruſta, & rejectamenta cœnarum, quæ everri ſolent. hinc μίσκελος, ος, ὁ, ſordidus, præparcus, qui fruſta etiam colligit. μισκέλεος, ος, ὁ, ſcil. οἶνος, vile, & nigrum vinum.

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ους, τὸ, odium. quaſi a μὴ ἴσον, quia odium eſt quædam inconvenientia. vel a μύω, ut ſit quod μύοντες ὀκφώγομεν. Hinc μισέω, odi, odio proſequor. μισάνθρωπος, ος, ὁ, inhumanus homo.

Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Jonic. verbi μισύλλω.

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, in minutas partes ſeco. q. εἰς μικὸν τέλλω, id eſt, in particulas tribuo.

ΜΙ'ΣΥ, ſuccus in metallis concretus.

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus, quo fructus & folia

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

folia plantæ appensa sunt. quasi ab ἴσχω, teneo.
ΜΙ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, licium, filum, quod stamini implicatur. a μίσον, quia tenue.
ΜΙ΄ΤΡΑ, ας, ἡ, cingulum, baltheus. acc. Jon. μίτρῑν. q. e μίτωις.
Μιτροχίτων, mitra tunicam cingens. ex μίτρα, & χιτών, ῶνος, ὁ, tunica.
Μιτυλῆνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, mutilus.
ΜΙ΄ΤΥΛΟΣ, & μύτιλος, ου, ὁ, mutilus, cornibus carens. q. cui μείων τύλος, vel a μειῶ, minuo.
ΜΙ΄ΤΥΣ, υος, ἡ, purgamentum ceræ. vox rei apiariæ.
Μιχαήλ, ὁ, nomen Angeli ἄκλιτον: item viri; item Christi.
Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. a μίγνυμι, misceo. quod vide.

M N.

ΜΝΑ, ας, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud diversos.
Μνάᾳ, spondes, Poetic. pleonasm. τῦ α, pro μνᾷ, 2. sing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.
Μναμῆϊον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.
Μναμονδώμμεν, Dor. pro ἐμνημονεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι.
Μναμοσυία, ας, ἡ, Dor. pro μνημοσύνη, ἡ. quod vide.
ΜΝΑ΄ΟΜΑΙ, memoro, mentionem facio, recordor, memor sum. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, ἡ. q. a μνάω, pro μνμάω, a μνμῶ, quod meminisse facere, sit, in mentem revocare. hinc μνήμη, ης, ἡ, memoria. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. μνημονικός, ἡ, ὁ, memoria valens; item ad memoriam pertinens. μνημονεύω, memoria teneo, memini. μεμνήσκομαι, recordor. ἀναμιμνήσκομαι, idem. ἀνάμνησις, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum. μνηστὸς, ἡ, ὁ, desponsatus. μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa. μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus. μνηστεύω, ambio nuptias. μνηστέω, idem.
Μνάσειεν, in memoriam reduceret, 3. sing. a. 1. opt. AEol. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. activ. verbi μιμνήσκω, seu μνάομαι, recordor.
Μνάσῃς, memores, 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς. a μιμνήσκω. f. μνήσω.
Μνάομαι, ambire. μνεώμενος, ambiens, præs. part. Jon. a μνάομαι.
Μνάστειρα, ας, ἡ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, monitrix. quod a μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, monitor. Th. μνάομαι, memor sum. Sic & μναστὴρ, pro μνηστὴρ, ὁ, qui memor est alicujus rei, studiosus.
Μναστέω, Dor. pro μνηστέω, quod pro μνηστεύω, quod vide. hinc μναστήσας, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας.
Μνᾶϊς, ίδος, ἡ, Dor. pro μνῆις, quod pro μνήμη, ἡ, memoria. hoc vide.
Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.
Μνάω, meminisse facio. quasi a μνῶ, mens.
Μνέεσθαι, Jon. pro μιμνήσκειν, commemorare. μνεώμενος, ambiens, Jon. a μνάομαι.
Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria. Thema μνάομαι.
Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, sepulchrum. a præt. pass. μέμνημαι. Them. μνάομαι, recordor.
Μνημᾶον, ου, τὸ, idem quod μνῆμα, quod vide.
Μνήμη, ης, ἡ, mentio. a perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.
Μνημονεύω, memoria teneo, præs. ind. hinc μνημονεύῃς, 2. singul. præs. sub. hinc μνημονεύομαι, memoror. Th. μνάομαι.
Μνημοσυ΄νη, ης, ἡ, memoria. Est & nomen Deæ, a μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. Th. μνάομαι.
Μνημόσυνον, ου, τὸ, recordatio, memoria. ab eodem them.
Μνησάμην, Jon. pro μνήσαντο, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.
Μνήσασα, recordata, a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, seu μναομαι.
Μνησάσκετο, Jon. pro ἐμνήσατο, 3 sing. a. 1. med. ejusdem verbi.
Μνήσεαι, memineris, Jonic. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. med. ejusdem verbi.
Μνηστεὶς, a. 1. part. pass. μνήσθητι, aor. 1. imperat. pass. ab aor. 1. pass. ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, recordor.
Μνησ῾ῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητι, & in plur. μνήσθητε, a. 1. imperat. μνησθῶσι, a. 1. inf. μνησθήσομαι. f. 1. pass. verbi ejusdem.
Μνησικακεῖν, mali, vel injuriarum acceptarum memorem esse. ex μνάομαι, recordor, f. μνήσω, & κακὸς, malus.
Μνήσομαι, memor ero, f. 1. med. μνησόμεθα, pro μνησώμεθα, 1. plur. ejusdem temporis, verbi μνάομαι.
Μνησ῾ώω, nuptias ambio, sum procus. f. ώσω. perf. μεμνησ῾ώκα. præs. pass. μνησ῾ώομαι, desponsor, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνησ῾ώμαι. perf. part. f. g. μεμνησ῾ωμένη, ης, ἡ, desponsata. a. 1. pass. ἐμνησ῾ώθην. aor. 1. part. pass. μνησ῾ωθεὶς, εῖσα, έν. a μνησ῾ὸς, ὴ, ὁ, sponsus. & μνησ῾ὴ, ῆς, ἡ, sponsa, quæ sunt orta a 3. sing. perf. μέμνηται, σαι, σται, verbi μνάομαι, ambio.
Μνησ῾ὴ, ῆς, ἡ, sponsa. in dativ. Μνησ῾ῇ. μνησ῾ῆρ, ῆρος, ὁ, procus. acc. plur. μνησ῾ῆρας. Th. μνάομαι, ambio.
Μνῆστις, ιος, ἡ, Jon. pro μνήμη, ἡ, memoria.
Μνηστὸς, ὴ, ὁ, desponsatus. μνησ῾ὺς, ύος, ἡ, peritio mulieris in uxorem. ab eodem them.
ΜΝΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, muscus, alga. An a μνίω, quod velut edat corpora, quibus adnascitur?
Μνίω, vel μίω, edo. an a minuo?
ΜΝΟΥ΄Σ, prima lanugo, pilus tener. a μνίον, quia est ut muscus.
Μνώεο, Jonic. pro μνῶ, præs. imperat. pass. a μνώομαι, Poet. pro μνάομαι, recordor.
Μνώοντο, Jonic. & Poet. pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperf. verbi μνώομαι, pro μνάομαι, recordor, ambio.

M O.

ΜΟΓΓΟ΄Σ, ὴ, ὁ, qui obtusa est voce.
Μογήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μογέω, ærumnas patior. fut. ήσω. Th. μόγος, ὁ, labor.
Μογεῦμες, Dor. pro μογοῦμεν, laboramus, 1. plur. præs. a μογέω. in μόγος.
Μόγις, adv. vix, ægre. Th. μόγος.
Μογιλάλος, ος, ὁ, ἡ, difficulter loquens. ex μόγις, ægre, & λαλέω, loquor.
ΜΟΓΟΣ, ος, ὁ, labor, ærumna, Poet. q. a μόγις, vix. ut is sit, qui vix perfertur. Hinc μογερὸς, ὸν, laboriosus, ærumnosus. μογέω, & ὀνω, laboro. μόγις, vix, ægre.
Μογοστόκος, partus laborem suscipiens, circa partum laborans. Epith. Lucinæ, circa τόκος μογοῦσα, ut quæ parturientibus adsit. a μόγος, ὁ, & τίκτω, pario.
ΜΟ΄ΔΙΟΣ, ος, ὁ, modius. mensura aridorum. a Lat. modius.
ΜΟ΄ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna. μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον adhibetur.
ΜΟ΄ΘΟΣ, ος, ὁ, labor, item bellum, pugna, tumultus.
Μοὶ, pro ἐμοὶ, mihi, dat. ab ἐγὼ, ego.
Μοιμυλφὸν, & μοιμυλκφὸν, contrahere labia. a μύω.
Μοῖρ᾽, pro μοῖρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fatum. gen. pl. AEol. μοιράων. Th. μείρω, divido, sortior. p. m. μέμορα. unde & μόρος, ος, ὁ, fatum, & μοῖρα, ας, ἡ, idem.
Μοιρηγενὴς, felici fato natus. a μοῖρα, ἡ, fatum, felicitas, & γίνομαι, nascor.
Μοιρίδιος, ία, ον, Poetic. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, fatalis. Quod a μοῖρα. quod vide.
Μοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro μῶσα, ἡ, musa. Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.
Μοισαῖος, α, ον, Poet. & Doric. pro Μουσαῖος, a Musis factus, & paratus. hinc Μοίσαισι, dat. plur. f. g.
Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, adultera, adulterium. Th. μοιχός.
Μοιχεύομαι, ῶμαι, sum adultera, adulterium committo. f. εύσομαι. p. μεμοίχευμαι. Th. μοιχός.
Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. Thema μοιχός.
Μοιχωθεὶς, adulteratus, a. 1. part. pass. a μοιχόω, adulteror. fut. ώσω. aor. 1. passiv. ἐμοιχώθην. ab eodem them.
Μοιχόω, stupro, vitio, sum adulter, mœchor. fut. ώσω. p. μεμοίχωκα. a. 1. ἐμοίχωσα. ejusdem them.
Μοιχικὸς, ὴ, ὁ, adulterinus. Thema μοιχός.
ΜΟΙΧΟ΄Σ, ὸ, ὁ, mœchus, adulter. q. a μὴ, & οἶκος. quia facit τὸ μὴ οἰκεῖν. Vel a μὴ, & οἴκου, quia domus suæ jura tranfit. Vel a μὴ, & οἰκέτης, idest, ab alienis ædibus ægre discedit. Hinc μοιχικὸς, ὴ, ὁ, adulterinus. μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. μοιχόω, mœchor, adulter sum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.
ΜΟΛΓΟ΄Σ, ὸ, ὁ, bulga, saccus coriaceus.
ΜΟΛΕ΄Ω, seu μολω, venio, vado, curro. q. a μέλλω, futurus sum. hinc μολὼν, a. 2. part. act.
Μολίβδαινα, seu μολύβδαινα, ἡ, pila, seu massa plumbea. a μόλιβδος.
ΜΟ΄ΛΙΒΔΟΣ, seu μόλυβδος, ος, ὁ, plumbum. q. a μολεῖν εἰς βάθος, quod in fundum facile descendat. Vel a μόλις, & βάω, qui plumbum fert, vix procedit. Hinc μολίβδεος, & μολίβδινος, seu μολύβδινος, ος, ὁ, plumbeus.
Μόλιβος, seu μόλυβος, idem quod μόλιβδος.
Μόλις, adverb. vix, idem quod μόγις. Th. μόλος, ος, ὁ, labor.
ΜΟΛΟΒΡΟ΄Σ, ὸ, ὁ, vorax, gulosus. q. a μολὼν ἐπὶ βορὰν, vadens ad pabulum.
ΜΟΛΟ΄ΘΡΟΣ, herbæ nomen. An quia μολεῖ θᾶρος, cum impetu venit, & nascitur?
Μολοῖσα, profecta, Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. a μολέω, quod vide.
ΜΟ΄ΛΟΣ, ος, ὁ, labor, pugna, fremitus. q. a μόλις, vix. Difficilis est iste labor, & vix perfertur.
ΜΟΛΟΣΣΟ΄Σ, Molossus, pes metricus, tribus syllabis longis constans.
Μολόχ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον. Hebr. regnans.
Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantilena, dat. sing. μολπῇ. a μέλπομαι, cano. præt. med. μέμολπα.
Μολύβδαινα, & μόλυβδος. vide in μολίβδαινα.
ΜΟΛΥ΄ΝΩ, inquino, contamino, polluo. fut. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. pass. μεμόλυσμαι, & Att. μεμόλυσμαι. aor. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, ἡ. hinc μολυσμὸς, ὸ, ὁ, contaminatio. an a μόλος?
Μολυσμὸς, ὸ, ὁ, contaminatio. a μολύνω.
Μομφὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro μομφὴ. quod vide.
Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, reprehensio. a præt. med. μέμομφα, verbi μέμφομαι, incuso.
Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poet. unicum equi frænum. Ex μόνος, solus, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, reticulum muliebre.
Μοναρχέω, Monarchiam obtineo, regno. Μόναρχος, ος, ὁ, pro Μοναρχὴς, ὸ, Princeps, Monarcha. Μοναρχικὸς, Monarchicus, ad monarcham pertinens.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Μοναρχία, ας, ἡ, unius dominatus. a μόνος, η, ον, ſolus, & ἀρχή, imperium.

Μοναχός, ἡ, ὸν, ſolitarius, a, um. Th. μόνος, ſolus.

Μονή, ῆς, ἡ, & Dor. μονά, manſio, habitatio. Th. μένω. Sed μόνη, ης, ἡ, ſola. a μόνος.

Μόνιμον, ſtabile. quod a μένω, maneo. p. m. μέμονα.

Μονιὸς, οῦ, ὁ, ſolitudines captans. & ſumitur pro porco agreſti. Th. μόνος, ſolus.

Μονοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro μονοβήμων, ὁ, ἡ, qui ſingularem habet inceſſum. ex μόνος, & βαίνω, eo.

Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, unigenitus. ex μόνος, ſolus, & γένος, familia. Th. γένομαι, naſcor.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum habens truncum. Ex μόνος, & δρέπω, decerpo.

Μονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, uniformis, uniuſmodi. ex μόνος, unus, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἶδω, video.

Μονοήμερος, uno die durans. ex μόνος, η, ον, unus, a, um, & ἡμέρα, dies.

Μονοκρήπις, ῖδος, ὁ, qui unicam crepidam, ſeu calceum habet. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. a κρηπὶς, ἡ, baſis, pes, &c.

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, ſolus, a, um. q. a μένω. ut ſit proprie qui remanet relictus. Vel ab inuſit. μιῶ, unde μία. hinc μόνον, adverb. ſolum, ſolummodo. μονὰς, άδος, ἡ, unitas. μοναχὸς, ὸν, ὁ, unicus; item homo ſolitarius. μοναστήριον, ου, τὸ, monaſterium.

Μονόβοτος, ου, ὁ, ἡ, qui vitam ſolitariam degit. ex μόνος, ſolus, & βόσκω, verſo.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, luſcus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus. Thema ὄπομαι, video.

Μονόψαφος, ου, ὁ, Doric. pro μονόψηφος, ου, ὁ, qui ſolus ſuum ſuffragium cum aliorum ſuffragiis conſentiens non habet. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.

Μονόω, ſolum relinquo, deſtituo. f. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. paſſ. f. g. μεμονωμένη, ſola relicta. aor. 1. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος, ſolus.

Μονωθεὶς, ſolus relictus, a. 1. paſſ. part. μονωθῆναι, a. 1. inf. verbi μονόω.

Μονώνυξ, χος, ſive μώνυξ, ὁ, ἡ, ſolidas habens ungulas. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Μονώτατος, η, ον, maxime ſolus, ſuperl. a μόνος.

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, morus, arbor. μόρον, ου, τὸ, morum, fructus. συκόμορος, ου, ἡ, & συκομορία, ας, ἡ, ſicus Ægyptia, arbor. συκόμορον, ου, τὸ, fructus ſycomori.

Μορέω, f. ήσω, Poet. pro interficio. Th. μόρος, mors.

Μόρμος, ſeu μόρσιμος, ου, ὁ, fatalis. quod vide.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula. a μόρος, portio. Th. μείρω, divido. p. m. μέμορα.

Μορμολύκαινα, ης, ἡ, larva. Th. μορμώ, οῦς, ἡ, mulier horrenda.

Μόρμος, terrificus. terror inanis. Heſ. An a μύρω, fluo, ut ſit ab aqua fluente? aut quia μείρει ſtatum animi.

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, murmuro, inundo. quaſi a μύρω, fluo. μορμύροντα, ferveſcentem, acc. part. præſ.

ΜΟΡΜΩ', οῦς, ἡ, ſtrix, mulier horrenda facie, larva. q. a μορμός. Eſt etiam μορμὼ, adverb. pro φεῦ. Hinc μορμολύττομαι, terreo. μορμολύκειον, ſeu εἶον, ου, τὸ, larva.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. μόρξω, abſtergam, f. 1. act. verbi μοργνύω, ſeu μορξυμι, pro ὁ μόργνυμι, abſtergo.

Μορόεις, εντος, ὁ, fatalis, exitioſus. a μόρος, ὁ, portio, fatum exitiale. Th. μείρω, divido.

Μόρος, ου, ὁ, portio, fatum, mors. Th. μείρω, divido, ſortior. præt. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, necem alicui inferre.

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad veſtes dealbandas.

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, inquino, ſœdo. fut. ξω. p. χα. q. a μολύω. an a μόρος, quaſi interfectum, ideſt, corruptum?

Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόρμος. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, ſortior, divido. præt. perf. part. μέμορμαι.

Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφή. Hinc μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, ὁ, formoſus.

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, Dor. μορφὰ, ᾶ, forma, ſpecies, ſtatura corporis. Hinc μορφόω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μεταμορφόω, transformo. μετάμορφωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis.

Μορφνεῖο, gen. Jon. a μορφνός.

Μορφνὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀρφνὸς, obſcurus, tenebroſus. Th. ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Μορφόω, ῶ, formo. f. ώσω. p. μεμόρφωκα. perf. paſſ. μεμόρφωμαι, a. 1. paſſ. ἐμορφώθην. a. 1. ſub. paſſ. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφὴ, forma.

Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, ſpecies. ejuſdem them.

ΜΟ'ΣΣΤΝ, ωος, ὁ, turris, propugnaculum.

Μοχίον, diminut. a μόχος, ὁ, vitulus.

Μοχοποιέω, ῶ, vitulum conflo. futur. ήσω. præt. μεμοχοποίηκα. a. 1. ἐμοχοποίησα. ex μόχος, vitulus, & ποιέω, facio.

ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vitulus; item ramus novellus. muſcus. q. ab ὄζω, ut ſit quaſi ὄχος, ob fragrantiam, & odoris ſuavitatem. μόχω, Dor. pro μόσχω. & μόχος, Dor. pro μόσχος. Eſt & Μόχος, Moſchus, nomen propr.

ΜΟΤΟ'Σ, ὔ, ὁ, linteum, quod vulneribus inditur. hinc μοτόω, indo tale linamentum.

Μοναρχος, ου, ὁ, pro μόναρχος, qui ſolus imperat. hinc μοναρχία, & Jon. η, monarchia. ex μόνος, ſolus, & ἄρχω, impero. Th. ἀρχὴ, imperium.

Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, unicus. a μόνος, pro μόνος, ſolus, & γένομαι, naſcor.

Μονόκωλον οἴκημα, domus unius contignationis.

Μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex unico ſaxo factus. Th. λίθος, lapis, &c.

Μονομαχέω, ſingulari prælio dimico. Th. μάχομαι, pugno, &c.

Μόνος, η, ον, Poetic. pro μόνος, ſolus. nomin. plur. μόνοι. Sic μοῦνος, pro μόνος, præſ. inf.

Μονοφυὴς, έος, ὁς, ὁ, ἡ, qui unius eſt naturæ, ſimplex. Th. φύω, naſcor.

ΜΟΤΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, portus Athenienſium. a Munychia, quod Dianæ cognomen. an quod μόνη νύκτα, ſola noctu ſit?

Μουνυχιών, menſis primus vernus Athenienſibus, quia in eo ſacra fiebant Dianæ Munychiæ.

ΜΟΤΣΑ, ης, ἡ, Muſa. q. a μάω, inquiro. Eſt ea vis mentis, qua inquirimus doctrinam. Studioſi & φιλόμουσοι ſunt, & ζηταπτικοί. Vel μοῦσα, quaſi ὁ μοῖα ὦσα, quod novem Muſæ ſibi invicem ſimiles ſint; quales decet eſſe ſorores. Vel q. ὁ μῶ ὦσα, quod Scientiarum, & Artium ſit quædam cognatio. μουσάων, gen. plur. Æol. μοσσάων, Dor. pro μουσῶν. hinc μουσικὸς, ὁ, muſicus, doctus. μουσεῖον, ου, τὸ, muſeum, locus ſtudiis deſtinatus. ἄμουσος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Muſarum amans.

Μουσικὸς, ὴ, ὸν, Muſicus. Μουσικὴ, ῆς, ἡ, Muſica, ſcilicet τέχνη, ars. a Μοῦσα, Muſa.

Μουσικῶς, muſice, eleganter. ab eodem them.

Μυπάσθαι, Poet. & Dor. pro μυπίζειν, canere. Th. μῦσα.

Μύσιν, Attici dicunt pro μυ ἐσίν.

Μοχθεύντας, Dor. pro μοχθήντας, acc. plur. part. præſ. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθέω, laboro. f. ήσω. præſ. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος.

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. a μοχθηρὸς, ὸν, ὁ, perverſus, laborioſus. ejuſdem them.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas. Th. μόχθος, labor.

Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. par. act. verbi μοχθέω, laboro. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor.

Μοχθίζοντι, laborant, Dor. pro μοχθίζουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi μοχθίζω, idem quod μοχθέω.

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, moleſtia. q. a μόγος. hinc μοχθηρὸς, ὸν, ὁ, laborioſus, ærumnoſus. μοχθέω, & μοχθίζω, laboro.

Μοχλάω, μοχλέω, & όω, vectibus avello, vel moveo. a μοχλὸς, vectis, idem cum ὀχλὸς. Th. ὀχλάω, moveo.

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, vectis, idem quod ὀχλὸς. Th. ὀχλάω, moveo.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

Μ Υ.

ΜΥ, flebilis vocula.

Μύαξ, ακος, myxulus. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μύας, acc. plur. a μῦς, mus.

ΜΤΔΑ'ΖΟΜΑΙ, averſor, abhorreo. q. claudendo oculos. a μύω.

Μυδαλέος, ου, ὁ, madidus. Thema μυδάω.

ΜΤΔΑ'Ω, nimio madore, & uligine vitior, putreſco. f. ήσω. p. ωκα. hinc μύδησις, εως, ἡ, putrefactio ex nimio humore. μυδαλέος, ου, ὁ, humidus.

Μύδος, ἄφωνος, mutus. a μύω, labra claudo.

Μυδώσαν, Poet. pro μυδῶσαν, accuſ. ſing. part. præſ. f. g. verbi μυδάω. quod vide.

ΜΤΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, oculi vitium. Ducanus a μυδᾶν, nimio humore vitiari.

ΜΤΔΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum ignitum. q. a μή, & ὕδωρ, quod ſit expers aquæ.

ΜΤΔΩ'Ν, ωνος, ὁ, caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo. a μυδᾶν, putreſcere. Sed Μύδων, ωνος, ὁ, Mydon, nomen propr. acc. Μύδωνα.

ΜΤΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, medulla. μυελόεις, medulloſus. quod in oſſibus μύεται, clauditur.

Μύες, nomin. plural. a μῦς, ός, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. gen. plur. μυῶν. dat. plur. μύεσσιν.

ΜΤΕ'Ω, inſtituo in ſacris, initio, arcana, quæ clauſa, doceo. q. a μύω, claudo. Sacra arcana ſunt, & a vulgo ſeclusa. f. ήσω. p. κα. hinc μύστης, ου, ὁ, myſta, qui initiatus eſt ſacris. μυστήριον, ου, τὸ, myſterium. μυστικὸς, ὴ, ὸν, myſticus, cui ſubeſt myſterium.

ΜΤ'ΖΩ, muſſo, clauſis labris ſonum e naribus emitto; ut eſt vox gementium, a ſono μῦ. vel a μύω. item ſugo. hinc μυγμὸς, ὁ, ſonus, qui labris occlusis e naribus emittitur. μυχθίζω, ſuſpiro, ingemiſco. μυζέω, & μυζάω, ſugo.

Μύθεαι, Jon. pro μύθῃ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi μυθέομαι, pro μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum.

Μυθεῦσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. ſing. præſ. med. μυθεύω, præſ. inf. verbi μυθέομαι, loquor. Th. μῦθος.

Μυθηταίμιλω, dixero, a. 1. opt. med. μυθήσαιμι, a. 1. inf. med. μυθήσασθαι, 3. ſingul. a. 1. med. Jon. ab ἐμυθησάμιλω, ω, απο, verbi ejuſdem.

Μυθίζουσα, Dor. pro μυθίζουσα, dicens, præſ. part. f. g. verbi μυθίζω.

Μυθικὸς, ὴ, όν, fabuloſus, a, um. Th. μῦθος, fabula.

Μυθογράφος, ου, ὁ, fabulæ auctor. ex μῦθος, & γράφω, ſcribo.

Mu-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Μυθολογέω, fabulor, loquor. μυθολογία, ας, ἡ, fabula. ex μῦθος, verbum, fabula, & λόγος, sermo. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μυθοποιός, ὁ, ὁ, fabulæ conditor. ex μῦθος, fabula, & ποιέω, facio.

ΜΥ̓ΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, oratio, sermo, fabula, seditio. q. a μύω, doceo. vel a μύω, claudo: quia dum loquimur, os subinde claudimus. hinc παραμυθέω, hortor, commonefacio; item consolor. παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio; item consolatio.

Μυθωδέστατος, η, ον, ἡ, superl. grad. a μυθώδης, ες, ὁ, ἡ, fabulosus. Th. μῦθος, fabula.

ΜΥ̓ΙΑ, ας, ἡ, musca. q. a μύζω, murmuro. genit. plur. μυιάων, Doric. pro μυιῶν.

ΜΥΚἈΩ, mugio, boo. fut. ήσω, & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Jon. μύκον. hinc μύκημα, ατος, τὸ, mugitus. μύκησις, μυκηθμός, idem. q. a sono μῦ.

Μύκε, pro ἔμυκε, 3. sing. a. 2. Jon. ἔμυκον, ες, ε, verbi μυκάω, mugio.

Μύκημα, vide in μυκάω, mugio.

Μυκιώνθεν, adv. ex Mycenis.

Μύκηρος, vel μύκηρος, amygdala. An q. μύον κάρυον, quod nux valde connivens, & dura?

ΜΥ̓ΚΗΣ, ητος, vel ους, ὁ, fungus. vel summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio. q. a μύω, claudo.

Μυκηταί, mugientium, genit. Dor. pro μυκητῶν, vel a μυκητής, ῆς, ὁ, vel a μυκητός, ὁ. Th. μυκάω.

ΜΥ̓ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, lineæ nigræ, quæ in asinorum collis, & pedibus sunt.

Μύκον, Jonic. pro ἔμυκον, crepuerunt, 3. plur. aor. 2. act. verbi μυκάω. quod vide.

ΜΥ̓ΚΤΗΡ, ῆρος, ὁ, naris, nasus, proboscis. q. a μύσσω, emungo. hinc μυκτηρισμός, οῦ, ὁ, subsannatio. μυκτηριστής, οῦ, ὁ, subsannator.

Μυκτηρίζω, nares attraho, irrideo. f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτήρ, ῆρος, ὁ, nasus.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. Thema μύλη.

ΜΥ̓ΛΗ, ης, ἡ, mola. μύλος, ου, ὁ, idem. q. a μειῶν λίαν, quod valde minuat. vel μείων ἄλοιν, minutum tundere. hinc μύλων, ωνος, ὁ, pistrinum. μυλωθρός, οῦ, ὁ, molitor, pistor.

Μυλικός, ή, όν, molaris, e. Thema μύλη, mola.

Μυλιόωντες, Poet. pro μυλιῶντες, nom. plur. præs. part. act. verbi μυλιάω, dentibus frendeo. Th. μύλη.

Μυλλάς, άδος, ἡ, meretrix. q. a μύλλω, permolo.

ΜΥ̓ΛΛΟΣ, ου, ὁ, curvus, tortuosus. q. a κυλλός. Est vero μύλλος, ου, ὁ, mullus, piscis, qui Gr. τρίγλα.

Μύλλω, ore aliquid significo, & velut innuo. & Poet. pro molo, & subagito, sumitur. q. a μύλη, mola.

Μυλοειδής, ές, ὁ, ἡ, similis lapidi molari. a μύλος, vel μύλη, mola, & εἶδος, ους, τὸ, species. Th. εἶδω, video.

Μύλων, ωνος, ὁ, & μυλών, ῶνος, ὁ, pistrinum. Th. μύλη.

Μῦμα, edulium ex carnibus, & sanguine. an ab αἷμα?

Μῦν, murem, acc. sing. a μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μυσὸς, mutus, ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim a μύω, ut μύδος.

Μυῖη, ης, ἡ, προφάσις, excusatio, prætextus, mora. Th. μυῶμαι, prætexo.

ΜΥ̓ΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo. hinc μυῖη, ης, ἡ, prætextus, excusatio. q. a μύω, prætextus enim est quædam clausura.

ΜΥ̓ΞΑ, ης, ἡ, mucus, mucor: nomin. plural. αἱ μύξαι. quia μύασται, id est, mungitur e naribus.

Μυοκτόνος, η, ὁ, ἡ, murium occisor. ex μῦς, mus, & κτείνω, interficio.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. fundens. a μύρω, stillo, fundo.

Μύρετο, lugebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi μύρομαι, lugeo. Thema μύρω, fluo.

Μυρί', pro μυρία, acc. plur. n. g. a μυρίος, η, ὁ, numerus infinitus.

Μυριάδες, nom. pl. a μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus. hinc μυριάκις, sæpius. Th. μυρίος.

Μυρίζω, ungo. fut. ίσω. p. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον, ου, τὸ, unguentum.

ΜΥΡἸΚΗ, ης, ἡ, myrica. arbor. inde μυρίκινος, myricinus.

ΜΥΡἸΟΣ, α, ὁ, infinitus, ingens, extremus. in plur. μυρίοι, innumerabiles. sed μύριοι, αι, α, decem mille. quasi a μείρω, divido, quia numerus est valde dividuus. Hinc μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus.

Μυριόπτα, acc. singul. a μυριόπτης, ητος, ὁ, infinitus numerus. Thema μυρίος. Quidam hic, sed male, legunt μυριόξηπα.

Μύρμηξ, Dor. pro μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος, ου, ὁ, formica.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. plur. Jonic. & Poet. a Μυρμιδών, όνος, ὁ, nomen propr. militum Achill. fortiss. genit. plural. Μυρμιδόνων.

ΜΥ̓ΡΜΟΣ, ου, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. μυρμιδών, όνος, ὁ, formicarum contubernium. q. a μέρμερα, cura: vel quia μύρμα.

Μύρον, Jon. pro ἔμυρον, 3. plur. imperf. verbi μύρω, fluo, stillo.

ΜΥ̓ΡΟΝ, ου, τὸ, unguentum liquidum. q. a μύρω, fluo. hinc μυρίζω, inungo. μυρόω, idem. μύῤῥα, ας, ἡ, myrrha. σμύρνα, ης, ἡ, idem.

ΜΥ̓ΡΟΣ, vel μύραινος, murus, piscis. μύραινα, muræna.

ΜΥ̓ΡΤΟΣ, ου, ἡ, myrtus. μυρσίνη, ης, ἡ, idem.

ΜΥ̓ΡΩ, fluo, stillo, fundo. μύρομαι, fleo, ploro. In μύρω, invenitur ῥύω.

ΜΥ̓Σ, μυὸς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. dat. pl. Jonic. μύεσσι. q. a μύω, μύσω, quia cubili includitur non tantum uno.

Μῦσαν, clauserunt, Jon. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi μύω, claudo.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. μύσος, ους, τὸ, scelus.

ΜΥ̓ΣΟΣ, ους, τὸ, scelus. q. a μύω, μύσω, sceleste scelera occultant. vel a μῖσος, odium. Vel ad quod μύης, id est, oculos claudas. μυστὸς, ὴ, όν, detestandus, abominandus. μυσαρὸς, ᾶ, όν, idem. μυσάττομαι. f. ξομαι. perf. μεμύσαγμαι, abominor, averser.

ΜΥ̓ΣΣΩ, vel πω, Att. mungo, emungo.

Μύσταξ, mystax, superius labrum, & in eo nati pili.

Μυστήριον, ου, τὸ, mysterium, res arcana. quod a μυστης, ου, ὁ, sacris initiatus. Th. μυέω, instituo in sacris.

ΜΥ̓ΣΤΙΑΗ, ης, ἡ, buccea panis excavata, qua pulmentum, aut jus hauritur. cochlear. μύστρον, ου, τὸ, idem. Videtur dici a μῦς, quatenus musculus conchylium, id est, naturale cochlear.

Μυσίλλω, in parva seco. q. εἰς μεῖον σέλλω. vel a μυσίλη. vide μισίλλω.

Μύστρον, ου, τὸ, cochlear. vide μυσίλη.

ΜΥ̓ΤΙΣ, ιδος, ἡ, nasus, proprie de magnis piscibus. a μύσσω.

Μυτὸς, ᾶ, ὁ, quod & μύσης, mutus. q. a μύω, quia os ei clausum.

Μύτω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, οῦ, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.

Μύχαιος, α, ὁ, Poet. idem quod μύχιος, abstrusus. Thema μυχὸς, οῦ, ὁ, penetrale.

Μυχοίπατος, penitissimus, superl. a μυχὸς, οῦ, ὁ, recessus, penetrale.

ΜΥ̓ΧΟΣ, οῦ, ὁ, penetrale, locus intimus. ἐνδόμυχος, ου, ὁ, ἡ, abditus, occultus. q. a μύω, claudo. ad penetralia penetrare quisque non potest.

ΜΥ̓Ω, claudo, occludo. conniveo oculis. f. σω. a. 1. ἔμυσα. An a μείω, minuo? quod enim clauditur, fit minus. Inde μυστήριον. quod sit res arcana, & clausa, nec cuivis pateat.

Μυών, ῶνος, ὁ, musculus, item pars quæ præcipue habet musculos. Th. μῦς, mus.

Μυωπάζω, nihil procul cerno. a μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, connivens. q. d. μύων ὤπας, claudens oculos, luscitiosus.

Μ Ω.

ΜὨΚΟΣ, ου, ὁ, fatuus, irrisor. quod a μῶ, quæro, quod in aliena semper inquirat. hinc μωκάω, & μωκίζω, irrideo, illudo.

ΜὨΛΟΣ, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus. Etymolog. παρὰ τὸ μὴ λύειν πάχεως, quod non facile solvantur. hinc μωλέω, pugno.

ΜὨΛΥ, υος, ῶ, moly. herbæ nomen.

ΜὨΛΥΖΑ, ης, ἡ, caput allii, non divisum in nucleos. Ergo bene a μὴ, & λύω.

ΜὨΛΥΣ, υος, seu μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, imbecillis. An a μῶλος, tener? aut a μὴ, & αλέα, calor. μωλύω, seu μωλυνω, hebeto.

ΜὨΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium. Etym. ab ὄπτω, perdo. Sed velim ex eo, quod sit nota ex pugna, a μῶλος, & ὤψ, nisi simpliciter a μῶλος.

Μωμάσατο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi μωμέομαι. quod vide.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, vitupero, reprehendo. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐμωμησάμην. a. 1. inf. med. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην. a. 1. sub. μωμηθῶ, ῆς, ῆ. a. 1 sub med. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος, ου, ὁ, dedecus.

Μωμφόμφος, invidus, præs. part. passiv. Doric pro μωμεύμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμῶνται, 3 plur. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι. quod vide.

Μωμήσατο, 3. singul. aor. 1. opt. med. μωμήσασθαι, aor. 1. inf. med. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, aor. 1. sub. med. verbi ejusdem.

ΜὨΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, macula, labes, infamia. Item Momus, Deus quidam reliquorum Deorum irrisor. & pro homine cavillatore. Hinc μωμέομαι, seu μωμάομαι, vitupero. μωμητης, ου, ὁ, vituperator.

ΜὨΝ, num, numquid.

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, solus.

Μώνυχας, acc. plur. a μώνυξ, υχος, per syncop. pro μονώνυξ, solidas ungulas habens. ex μόνος, solus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.

Μωραίνω, infatuo. f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. perf. μεμώρακα. præs. pass. μωραίνομαι, infatuor, stultus fio. perf. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η. a. 1. part. pass. μωρανθείς.

Μωρανθείς, aor. 1. part. pass. μωρανθῇς, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi μωραίνω. quod vide.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia. Th. μωρὸς, ᾶ, ὁ, stultus.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium. a μωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, stulta loquens. ex μωρὸς, & λόγος, sermo. Thema λέγω, dico.

ΜΩΡὈΣ, ᾶ, vel μῶρος, ου, ὁ, stultus, fatuus. q. μὴ ὁρῶν τὸ δέον. Hinc μωραίνω, stulte ago. μωρία, ας, ἡ, stultitia. μωρῶς, adv. stulte.

Μῶσα, ας, ἡ, Doric. pro Μοῦσα, ης, ἡ, Musa.

Μωσῆς, ᾶ, ὁ, & Μωσῆς, έως, ὁ, dativ. Μωσῇ, & Μωσεῖ, accus. Μωσῆν, Μωσέα. Nomen Prophetæ.

Μῶσθ, per syncop. pro μώσασθε, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν. a μάω, quæro.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Μῶϋ, τὸ ὕδωρ, Hesych.
Μωϋσῆς, ῆ, & Μωϋσέ͂ς, έως, ὁ, idem quod Μωσῆς, Moses, nom. Prophetæ.

N A.

NEst littera decima tertia, in numeris est quinquaginta.
Ναασσών, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illustrans.
ΝΑ'ΒΛΑ, ων, τὰ, nablia. instrument. music.
Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illustrans.
Νᾶες, Dor. & Jon. pro νῆες. nom. plur. a ναῦς, νεώς, ἡ, navis.
Ναέτης, seu ναιέτης, ου, ὁ, incola. Thema ναίω, habito.
Ναζαραῖος, ου, ὁ, & Ναζαρηνὸς, ὸν, ὁ, Nazarenus; item Ναζωραῖος, ου, ὁ, Actor. 25. 5.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. surculus.
Ναζωραῖος, Nazaræus.
Ναθὰν, ὁ, Nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. dedit.
Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Deus dedit.
ΝΑΙ', adverb. næ, profecto, imo, etiam. ναὶ μὰ τὸν, &c. certe per, &c.
Ναῖε, pro ἔναιε, Jon. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναίει, incolit, 3. singul. ind. præs. verbi ναίω, quod vide.
Ναίεσκε, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenth. pro ἔναε, 3. singul. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναιετάεσκον, ες, ε, per Ephentes. Jon. pro ἐναιετάοσκον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.
Ναιετάουσα, præs. part. f. g. ejusdem verbi, & them. sic ναιετάοσ', pro ναιετάουσι, 3. plur. ind. præs. act.
Ναιετάουσι, Poet. vel Jon. pro ναιετῶσι, 3. plur. præs. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.
Ναῖη, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Syr. amœni, sc. agri.
Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, habitans, præs. part. a ναίω. ναίοισι, Doric. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præs.
Ναΐον, Jonic. pro ἔναιον, habitabant, 3. plur. imperf. act. verbi ναίω.
Ναῖρον, odoramentum quoddam, quod immiscent unguentis. an a ναίω, fluo?
ΝΑΙ'Ω, habito, incolo, fluo. ναιετάω, ῶ, idem,
ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, seu νάκη, ης, ἡ, pellis cum suo villo, vellus. quasi a νάσσω, quia est aliquid νασὸν, id est densè compactum.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, latex. dat. plur. νάμασιν, a νάω, seu ναίω, fluo.
Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.
ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, patris, matrisque soror, vel ut alii, frater.
ΝΑΝΟ'Σ, ὄ, ὁ, nanus, pumilio. q. a νὴ, & ἄνω, sursum non crevit. hinc ναννώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.
Ναοὶ, nom. pl. a ναὸς, ὄ, ὁ, templum.
ΝΑΟ'Σ, ὄ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, templum. q. a νέομαι, adeo: quod adeundum sit: Vel a ναίω, habito, quod divinum numen illic habitet. hinc προναος, ου, ὁ, templi vestibulum.
Ναὸμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. verbum majestatis.
ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, saltus, clivus montis, locus cavernosus. q. ex νὴ, & φάος, quod locus tenebricosus sit. Vel ex νὴ, intendente, & αἶπος, altus. Vel a νάω, fluo.
ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, sinapi, q. a νὴ, & πάω, quod parum pascat. Vel a νέ, & πίω, quod ob acrimoniam non possit bibi.
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex.
Νάρη, stulta. ἡ ἄφρων καὶ μωρά. an a ναρὸς, humidus? nimium humidi stulti. aut potius a νεαρὸς, puerilis, quin & stolidus.
ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, arbor quædam. ferula, bacillus. dat. singul. νάρθηκι. Si ferula lignum recens, commode a νεαρὸν.
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, odoramenti genus. q. a νάρδος, & καίω.
Ναρκάω, & έω, torpeo, obtorpesco. q. a νὴ ἀρκέω, non sufficio, ex virium imbecillitate est naturalis torpor. Them. νάρκη.
ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, torpedo, piscis genus. item torpor, veternus. hinc ναρκάω, torpeo. ναρκόω, torpore afficio. νάρκισσος, ου, ὁ, ἡ, narcissus.
Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Narcissus. & in f. g. pro flore sumitur.
ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, vasis genus. an παῖς ναροῖς capiendis?
ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, planta odorata. an a νάρδος?
Νάσατο, Jon. & νάσατο, Poet. 3. sing. a. 1. med. pro ἐνάσατο, verbi νάω, habito. a. 1. inf. med. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.
Νάσθη, Jon. pro ἐνάσθη, a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω.
Νασιώτης, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, insulanus, insulæ incola. Th. νῆσος, ου, ἡ, insula.
Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, insula.
Νάσσα, Jon. & Poet. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω.
ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω, & νάξω, æquo, complano, premo. hinc νασὸς, ὸν, ὁ, confertus, densus. an a νάσσω, fluo? in planitie aqua facile se diffundit.
Ναυαγέω, vide in ναυαγήσασι.
Ναυαγήσασι, naufragis, dat. plural. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τλῶ ναῦν ἀγνυμι, navem frango. perf. νεναυάγηκα. aor. 1. ἐναυάγησα.
Ναυαγὶα, vide in ναυηγός.
Ναυαρχέειν, classi præesse. ex ναῦς, navis, & ἀρχὴ, imperium.
Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro ναυβάτης, & ναύτης, nauta, vector. q. ex ναῦς, & βαίνω, eo.
Ναυηγός, Jon. pro ναυαγός, ὸν, ὁ, naufragus. Sic ναυηγεῖν, Jon. pro ναυαγεῖν, & ναυηγίη, Jon. pro ναυαγία, naufragium, calamitas. Sic & ναυήγιον, pro ναυάγιον. ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.
Ναύκληρος, ου, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, ου, ὁ, sors, hæreditas.
Ναυκράρων, genit. plur. a Ναύκραροι, Reipubl. principes, & magistratus. q. d. οἱ τλῶ κράαν καὶ τλῶ κεφαλὼ ἐν τῇ νηὶ ἄρροντες.
Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem, qui scil. classe pollens maris imperium obtinet. καὶ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.
Ναύλη, idem quod νάβλα.
Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς.
Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, portuosus. hinc ναυλοχέω, in portu maneo. ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus. Th. λέγω, cubo. vel a λόχος, ου, ὁ, insidiæ.
Ναυμαχέω, navale prælium committo.
Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium. ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, navali prælio aptus. ex ναῦς, & μάχομαι, pugno.
Ναῦν, navem, acc. singul. & Poet. νηῦν, νῆα, vel νέα, a ναῦς, navis.
Ναυπηγήμων, Dor. pro ναυπηγέμων, præs. part. pass. vide in ναυπηγός.
Ναυπηγός, ὸν, ὁ, navium fabricator. hinc ναυπηγέομαι. ναυπηγία. ναυπηγίσιμος. ex ναῦς, navis, & πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo.
Ναύπακτος, ου, ὁ, Naupactus.
ΝΑΥ'Σ, ναός, ἡ, navis. Jon. νηῦς, νηὸς, dativ. νηΐ. q. a νάω, fluo. hinc ναύτης, ου, ὁ, nauta. ναυτικὸς, ὴ, ὁ, nauticus. ναυτίλος, ου, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nausea. ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, nauseam faciens, fastidiosus. ναῦλον, ου, τὸ, naulum.
Ναυτίθεος, ου, ὁ, nomen viri. q. qui navi currit. ex ναῦς, & θέω, curro.
Ναυτίνοος, ου, ὁ, nomen viri. q. cujus animus est in navibus. ex νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus, & ναῦς, navis.
Ναυτίσονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam, classi gemitum, & luctum adfert. a ναῦς, ἡ, navis, & σόος, ου, ὁ, gemitus. Th. ζεύς, ὁ, arctus.
Ναυτιφόρητος, ου, ὁ, Pind. qui navibus vehitur. ex ναῦς, & φέρω, fero.
Ναυτοπλεῖν, navi mittere, ducere, ferre. quasi τὸ καὶ σπεῖλειν. a σπέλλω, mitto.
Ναύτης, ου, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, ἡ, navis.
Ναυτία, seu Jon. ναυτίη, ας, ἡ, nausea. Inde ναυτιάω, nauseo. a ναῦς, navis. navigantibus proprie is affectus accidit.
Ναυτιλία, ας, & Jon. ης, ἡ, navigatio. ab eodem them.
Ναυτίλλεσθαι, Jonic. & Poet pro πλεῖν, navigare.
Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ὴ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.
ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha, oleum Medeæ, bitumen.
Νάω, pro ναίω, habito. aor. 1. ἔνασα, & Poet. ἔνασσα. aor. 1. pass. ἐνάσθην. aor. 1. med. ἐνασάμην, Poet. Est & νάω, fluo, scaturio. a νέω.
Ναῶν μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

N E.

Νὲ, in compositione negat.
Νέα, & νῆα, Jon. & Poet. pro ναῦν, acc. sing. a ναῦς, νεώς, ἡ, navis.
Νεάζει, juvenis est, 3. singul. ind. præs. a νεάζω. Th. νέος, νεα, νεον, novus.
Νεανίας, ου, ὁ, adolescens. a νεὰν, ἀνος, ὁ, idem. Th. νέος, νεα, νεον, novus.
Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescentulus. Sed νεανὶς, seu νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. ab eodem them.
Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. nova urbs.
Νεαρὸς, ὰ, ὸν, juvenis. Th. νέος, νεα, νεον, novus.
Νέατοι, habitantur, structa sunt, detracto augmento pro νενέαται, Jon. pro νένιται, 3. plural. perf. pass. verbi νέω, struo. vel a νέω, Jon. pro νάω, vel ναίω, habito.
Νέας, naves, pro νῆας, acc. plur. Jon. a ναῦς.
Νέατος, Jon. syncop. pro νεώτατος, novissimus. Th. νέος, νεα, νεον, novus.
Νεβὴλ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. 1. Sam. 1. 24.
ΝΕΒΡΟ'Σ, ου, ὁ, hinnulus, pullus cervi. νεβρῶ, Dor. pro νεβρῷ, & νεβρὼς, pro νεβρὸς, q. a νὲ, & βάω, quod onus ferre non possit. vel quod pascatur νέᾳ βορᾷ, q. νεβορὸς, idest, lactens tantum. hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pellis.
Νεέλασσα, exultat, læta est. vox Hebr. Job. 39. 15.
Νεεμὰν, nomen viri ἄκλιτον. Syriac. amœnus.
Νέεσθαι, redire, præs. inf. a νέομαι, vel νέω, eo, redeo.
Νέηαι, Jon. pro νέῃ, eas, 2. singul. præs. sub. verbi νέομαι, vel νέω, eo, redeo.
Νεήκεστος, dativ. pl. Poet. a νεήκης, εος, ὁ, ἡ, recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὴ, cuspis.
Νέηλυς, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἐλεύθω, seu ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον.
Νεῖαις, Jon. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, νεα, νεον, novus.
Νεῖ, net, 3. sing. ind. præs. a νέω, neo, f. νήσω.
Νειαίρη, ης, ἡ, pars extrema ventris. venter inferior. a νειαρὸς, vel νεαρὸς, novus, ultimus. Th. νέος, νεα, νεον, idem.
Νείατος, infimus, ultimus, per syncop.

pro νεοπατ©, superl. a νεῖ©, pro νέ©, novus, recens.
Νείκεα, ut & νείκε᾽, acc. plur. a νεῖκ©, ε©, τό, rixa.
Νεικεῖ, contendit, 3. singul. præs. ind. νεικέω. Th. νεῖκ©.
Νεικείεσκον, Jon. paragoge pro ἐνείκειε, 3. singul. imperf. act. verbi νεικείω, Poet. pro νεικεω, rixor. Th. νεῖκ©.
Νεικείη, & Jon. paragoge νεικείηστι, vincat, probris affecerit, 3. sing. sub. præs. act. ejusdem verbi, & them.
Νείκησεν, & νείκεσεν, Jon. pro ἐνείκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νεικέω, rixor, objurgo, f. ήσω, & έσω. Th. νεῖκ©.
ΝΕΙΚΟΣ, ε©, τό, rixa, jurgium, bellum. quasi a νέ, & ἔκειν, alitur enim lis, cum neuter neutri cedit. hinc νεικέω, & εύω, rixor, objurgo. φιλόνεικ©, ος, ὁ, ἡ, contentiosus. φιλονεικία, ας, ἡ, rixa, contentio. φιλονεικέω, rixor, contendo.
Νεῖλ©, ου, ὁ, Nilus, nomen fluvii.
Νείμας, αντ©, ὁ, qui tribuit, aor. 1. part. act. νείμ.τω, 3. singul. aor. 1. med. Jonic. verbi νέμω, tribuo. a. 1. ἔνει.μ.
Νείμψν, vel νεῖμε, tribuit, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἔνειμψν, verbi νέμω.
Νειόθεν, per syncop. pro νειαόθεν, adv. ex imo. Sic νειόθι, adv. pro νειαόθι, in imo fundo. a νεί©, ος, ὁ, novellus. Th. νέ©, novus.
Νειὸν, ος, τό, Jonic. pro νέον, ος, τό, novale; item adverb. pro nuper. Th. νέ©.
Νειὸς, ος, ἡ, Jon. pro νέ©, ager renovatus. νειός, novalis. Sed νει©, ος, ὁ, novellus. superlat. νεοπατ©, novissimus, infimus. Th. νέ©, novus.
Νείσεαι, Jon. pro νείαιη, 2. sing. præs. sub. νείσεο, Jon. pro νείσαι, præs. imperat. a νείσομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.
Νείσσονται, 3. plur. præs. ind. verbi νείσσομαι, eo. Th. νέω, idem.
Νῆται, redit, 3. sing. præs. verbi νέομαι. Th. νέω, eo, redeo.
Νεχθείς, reversus, aor. 1. part. pass. a νεισομαι, redeo. Th. νέω. Verum vix verisimile inde derivari posse; & potius ad ἐνάω, vel φέρω, referendum. vide Scoti Grammaticam Gr.
Νεκρίδεσσιν, cadaverum acervis, dativ. pl. Jon. a νεκρὰς, άδ©, ἡ. Th. νεκρὸς, ὁ, mortuus.
ΝΕΚΡΟΣ, ὁ, mortuus, cadaver ipsum. inde νεκρόω, eneco. νέκυς, υ©, ὁ, mortuus, defunctus. q. a νὴ, & κῆρ, ut sit is, in quo cor extinctum sit, & vitæ flammula.
Νεκρόω, mortifico, interimo. fut. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. passiv. νενέκρωμαι. perf. part. pass. νενεκρωμέν©, η, ον. Th. νεκρός.
Νεκρωθείς, έντος, ὁ, neci datus, aor. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, aor. 1. pass. verbi νεκρόω. quod vide.
Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio. a νεκρόω. quod a νεκρὸς, mortuus.
ΝΕ᾽ΚΤΑΡ, αρ©, τό, nectar, potus Deorum. q. a νὲ, & κτῶ, occido, quod sit immortalium potus. Vel q. νέον κτᾶαρ, nova possessio, juventutem enim ætate deperditam restituit, ut ait Suidas. hinc νεκτάρε©, ος, ὁ, ἡ, nectaris suavitatem referens.
ΝΕΚΤ᾽ΑΛΛΟΣ, insectum quoddam.
Νέκυες, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. plur. Jon. νεκύων, gen. pl. a νέκυς, υ©, ὁ, idem cum νεκρὸς, mortuus.
Νεκυομαντήϊον, ος, τό, oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur. a Th. νεκρὸς, & μάντις, ὁ, vates.
Νέκυς, υ©, ὁ, defunctus. gen. plur. νεκύων. q. a νὲ, & κίω, eo. Th. νεκρός.
Νεμεὰς, άδ©, ἡ, Poet. pro Νεμεαία, Nemeæa.
Νέμα, tribuit, 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. a νέμω. quod vide.
Νεμφαί©, ος, ὁ, Nemeæus. a Νεμεᾶ, ας, ἡ, nomen regionis.
Νεμείη, ης, ἡ, Jon. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμ©, ε©, τό, nemus. Th. νέμω, pasco.
Νέμεον ἄγαλμα, Nemæum ornamentum.
Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω. quod vide.
ΝΕΜΕΣΑ᾽Ω, indignor, irascor, justa de causa, cupiens suum cuique νέμεξ. f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, indignatio cum quadam invidia.
Νεμεσητὸς, ὸν, ὁ, reprehensibilis, Poet. νεμεσσητὸς. a νεμεσάω, irascor.
Νέμεξ, præs. inf. pass. a νέμω, pasco.
Νεμεσίζη, vitio vertas, 2. sing. præs. sub. pass. a νεμεσίζω, vel ομαι, indignor, revereor. Th. νεμεσάω.
Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio. Est & nomen Deæ, insolentiam hominum reprimentis. Th. νεμεσάω.
Νεμεσσᾷ, Poetic. pro νεμεσᾷ, indigne fert, 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, indignor.
Νεμεσσατὸς, Dor. pro Νεμεσσητὸς. quod vide.
Νεμέσσηθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. plur. aor 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθω, Jon. pro ἐνεμεσσήθω, a. 1. passiv. verbi νεμεσάω, indignor.
Νεμεσσητὸς, ὴ, όν, Poet. pro νεμεσητὸς, ὴ, όν, reprehendendus, a. um. Th. νεμεσάω, indignor.
Νεμηθεὶς, tributus, a. 1. part. pass. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. pass. νενέμημαι. a. 1. pass. ἐνεμήθην.
Νέμονται, fruuntur, 3. plur. præs. ind. pass. νέμομαι. Th. νέμω, possideo, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἐνεμ.μ.
Νέμ©, ε©, τό, locus arboribus densus. a νέμω, pasco.
ΝΕ᾽ΜΩ, tribuo, distribuo. colo, habito. pasco, rego, guberno. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομὴ, ῆς, ἡ, distributio. pastus. κληροδόμ©, ος, ὁ, hæres. κληρονομέω, hæreditatem adeo. νέμ©, ε©, τό, nemus, locus arboribus densus. νομάω, pasco. νομεὺς, έ©, ὁ, pastor. νομαί©, ος, ὁ, in pascuis degens. νομὸς, άδ©, ἡ, idem. οἰκονόμ©, ος, ὁ, domus administrator, rei familiaris dispensator. οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris. οἰκονομέω, ῶ, rem familiarem administro.
Νένασαι, Dor. pro νένησαι, perf. ind. pass. verbi νάω, scaturio. q. a νέω.
Νενέαται, Jon. pro νένιυται, collecti sunt, 3. plur. perf. ind. pass. verbi νέω, vel νάω, struo. habito. fut. ήσω. p. νένημαι. perf. pass. νένημαι, σαι, ται.
Νενέμηκα, distribui, perf. act. verbi νέμω, f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.
Νένηκα, nevi, perf. act. verbi νήθω, neo. f. νήσω. perf. pass. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. pass. νενημμέν©, & νενησμέν©. Th. νέω, neo.
ΝΕΝΙ᾽ΗΛΟΣ, ος, ὁ, cæcus, attonitus, vecors. q. a νεννὸς.
Νενίκαπται, Dor. pro νενίκηται, 3. plur. perf. pass. verbi νικάω, vinco.
Νενίκημαι, perf. pass. νενικημμέν©, perf. part. pass. verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκημαι.
ΝΕ᾽ΝΝΟΣ, ος, ὁ, patruus, avunculus.
Νεννὸς, ὴ, όν, stolidus. q. a νὲ, & νόος, mens.
Νενόμισμαι, perf. ind. pass. νενομισμέν©, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, puto, moribus instituo. hoc a νόμ©, ος, ὁ, lex. Th. νέμω.
Νενοσσωμένα, legendum νενεοσσωμένα, perf. part. passiv. a νεοσσόω, nidifico. Th. νεοσσὸς, pullus.
Νένοται, per syncop. pro νενόηται, excogitatum est, 3. sing. perf. pass. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.
Νένοφα, perf. med. verbi νέφω.
Νενώμεθα, per Synæresin Jon. pro νενομεθα, & νένωται, pro νενόηται, 1. plur. & 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, cogito. Th. νό©, ος, ὁ, mens.
Νεοαρδὴς, έ©, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. ex νέ©, novus, & ἄρδω, irrigo. f. σω.
Νεόγαμ©, qui recens uxorem duxit. Th. γαμέω, uxorem duco.
Νεογιλὸς, ὴ, όν, & νεογιλὴς, έ©, ὁ, ἡ, recens natus, q. νεογλυκὴς. ex νε©, & γίνομαι, nascor.
Νεόγραπ©, nuper pictus. a γράφω, scribo.
Νεόγυ©, ος, ὁ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέ©, juvenis, & γῦον, ος, τό, membrum.
Νεοδμητ©, ος, ὁ, Dor. pro νεόδμητ©, ος, ὁ, recens structus. Ex νε©, novus, & δέμω, struo. fut. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.
Νεοδρεπ©, ος, ὁ, ἡ, recens decerptus. Th. νέ©, novus, & δρέπω, decerpo. fut. ψω.
Νεοθαλὴς, & νεοθηλὴς, nuper virens, & pullulans; item recens. ex νέος, & θάλω, floreo.
Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, ος, ὁ, juvenis.
Νεόικος, ος, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus. ex νέος, & οἶκος, ος, ὁ, domus.
Νεοκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens. dat. singul. νεοκηδέϊ. Ex νέος, novus, & κῆδος, εος, τὸ, cura.
Νεόκλωστος, ος, ὁ, ἡ, recens contextus. ex νέος, novus, & κλώθω, neo.
Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, recens conditus. νεοκτίστη, Dor. pro νεοκτίση, ης, ἡ. ex νέος, & κτίζω, condo, creo.
Νεόκτονος, ος, ὁ, Poet. recens interfectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio. p. m. ἔκτονα.
Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus, idem cum νεότης. Th. νέος, juvenis.
Νέομαι, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.
Νέον, nuper, adverb. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, novus.
Νεόπηκτος, ος, ὁ, nuper pressus. ex νέος, novus, & πήγνυμι, compingo.
Νεόπλυτος, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλυίω, lavo.
ΝΕ᾽ΟΣ, ος, ὁ, novus, juvenis. quasi a νυὶ ὢν, nunc existens. in f. g. νέα. n. g. νέον. comparat. νεώτερος, α, ον, junior. plur. num. οἱ νεώτεροι, juvenculæ, minores natu. Hinc νεάω, novo. νεωτερίζω, res novas molior. νεανίσκος, ὁ, juvenis.
Νεοσίγαλος, ω, ὁ, Doric. pro νεοσίγηλος, ος, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandus, adeo ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν appellaret. Ex νέος, novus, & σιγάω, sileo.
Νεόσμηκτος, ος, ὁ, nuper tersus, vel politus. ex νέος, & σμάω, vel σμήχω, abstergo, purgo.
Νεοσσεύω, & Attic. νεοττεύω, nidifico. Th. νεοσσὸς, ὸ, ὁ, pullus.
Νεοσσία, ας, ἡ, nidus avium. gen. plur. Jon. νεοσσιάων. Th. νεοσσός.
ΝΕΟΣΣΟ᾽Σ, & Att. νεοττὸς, ὸ, ὁ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσία, ας, ἡ, nidus.
Νεοσσῶς, Dor. pro νεοσσός.
Νεότας, ατος, ἁ, Dor. pro νεότης. quod vide.
Νεοτύχὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper factus. ex νέος, & τεύχω, fabricor.
Νεότης, ητος, ἡ, juventus. acc. sing. νεότητ᾽, pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.
Νεοτήσιος, ος, ὁ, ἡ, juvenilis. ab eodem them.
Νεότμητος, Doric. pro νεότμητος, ος, ὁ, recens sectus. Ex νέος, & τέμνω, seco. perf. pass. τέτμημαι.
Νεοτρίβὴς, έος, τό, recens extritum. ex νέος, & τρίβω, tero.

Νεοτ῀ία,

Νεαπία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία, vide in νεοσσός.

Νεοπποιέομαι, οῦμαι, pullos gigno. f. ήσομαι. hinc a. 1. part. med. νεοπποιησάμενος, η, ον. ex νεοσσὸς, seu πῶλος, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Νεοπὸς, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσός. quod vide.

Νεηρέω, secundo vento utor. a ναῦς, navis, & ἠρ, ventus secundus.

Νεήπατος, ος, ὁ, recens vulneratus. ex νέος, novus, & ἁπάω, fut. ήσω, vulnero.

Νεόφυτος, nuper consitus, seu plantatus. q. d. νέον φυτὸν, nova planta. per Metaph. pro novitio.

Νεοχμὸς, ὸν, ὁ, novus, qui integris est viribus. hinc νεοχμόω, res novas molior.

Νέπους, pedibus carens. piscis, nepos. a νὴ, & πούς, pes.

Νέρθεν, per aphæresin pro ἔνερθεν, infra, adv. hinc νέρτερος, inferior, pro ἐνέρτερος. ab ἔρα, ας, ἡ, terra.

Νέσορα, accus. sing. a Νέσωρ, ορος, ὁ, Nestor. nomen propr.

Νεσορίδης, ου, ὁ, Nestorides, patronym. a Νέσωρ.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus, gressus. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, innuo. vel a νέω, νεύσω, nato.

Νεύμαι, Dor. vel Jon. pro νέομαι, οῦμαι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, redibimus. a νέω, redeo.

Νεύοισιν, nutabunt, vergent, 3. plural. opt. præs. verbi νεύω, innuo. præs. part. νεύων, ουσα, ον.

Νεῦρα, ας, ἡ, & Jon. ης, nervus arcus. Th. νεῦρον, ου, τὸ, nervus.

Νεῦρηι, ης, ἡ, Poet. pro νεύρᾳ, ας, ἡ, nervus.

Νεύρης, gen. Jon. a νεῦρα. quod vide.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, nervus, robur. νεῦρις, ιδος, ἡ, & νεῦρα, ας, ἡ, idem. q. a νεύω, nuto. nervus enim instrumentum inclinationis, & flexionis.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, simulacra, quæ nervis occultis trahuntur. ex νεῦρον, nervus, & σπάω, traho.

Νεῦσ', & νεῦσε, Jon. pro ἔνευσε, annuit, 3. sing. aor. 1. act. verbi νεύω, innuo. fut. σω. p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεύσιζω, nuto, caput concutio. Thema νεύω, innuo.

ΝΕΥ'Ω, innuo, annuo. promitto, vergo. fut. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. νεῦσις, εως, ἡ, idem. ἀπονεύω, abnuo.

Νέφεα, nom. plur. νεφέεσσι, dat. plur. Jon. a νέφος, εος, τὸ, nubes.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφος.

Νεφεληγερέτης, gen. Æol. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubicogus. vocat. ὦ νεφεληγερετα. ex νέφος, nubes, & ἐγείρω, excito.

Νεφελήσι, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.

Νεφθαλεὶμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. lucta.

ΝΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula. per Metaph. magna multitudo. νεφέλη, ης, ἡ, idem. quod ex νέ, & φῶς, quod lucem Solis intercipiat.

ΝΕΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ren. q. a νέω, fluo, & φέρω, renes enim deferunt humores quosdam. nam per ductus urinales urina fluit, & defertur in vesicam. hinc νεφρίτις, ιδος, ἡ, morbus, seu affectus renum.

ΝΕ'Ω, f. νήσω, no, nato; item eo, redeo; neo. hinc νήχω, nato. νῆξις, εως, ἡ, natatio.

Νεωκόρος, ος, ὁ, ædituus. Ex νεως, ὡ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, templum, & κορέω, scopis purgo.

Νεώμεθ', pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, redeo.

Νεωμυῶν, iterata, scil. γῆ, præs. part. f. gen. a νεάω, renovo. Th. νέος, novus.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, templum. hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes. ex ναῦς, navis, & οἶκος, ου, ὁ, domus. ναῦς, in gen. Jon. νηὸς, Attic. νεὼς.

Νεωτερίζεσθαι, renovari, instaurari, reficiri, præs. inf. a νεωτερίζω. Th. νέος, novus.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis. Th. νέος, ὁ, novus. νεώτερος.

Νεώτερος, α, ον, junior, minor natu. superlat. νεώτατος. Th. νέος, juvenis.

N H.

ΝΗ', per, adv. affirmandi, & jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. Aliquando vim augendi habet, ut in νηδεκὴς, νήκυτος, & in νήδυμος, suavis. ex νή, epitat. & ἡδύς.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. a nom. ναῦς, Jonic. νηῦς, νηός. dat. plur. νήεσσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, Neæthus, nomen fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ου, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. q. a νέον, nuper, & γάω, fio.

Νήχετος, ου, ὁ, ex quo quis excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, excito.

Νηδυῖα, τὰ, intestina. a νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

Νήδυμος, ου, ὁ, suavis, per Pleonasm. litteræ υ, pro ἥδυμος. Thema ἡδὺς, εος, ὁ, suavis. Vel ex νὴ, epitat. & ἡδύς.

Νηδυόφιν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ἡ, venter, uterus. q. a νὴ, epitatic. & δύω. Teneriores sunt istæ partes, & facile perforabiles. hinc νηδυῖα, intestina.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. plural. Jon. & Poet. a ναῦς, & Jon. νηῦς, navis.

Νηέω, congrego. f. ήσω. hinc νηησάμην, a. 1. imperat. med. Th. νέω, glomero, neo. f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, & pleonasmo litt. η, νήσας.

Νήσας, onerans, aor. 1. part. act. νήσασθαι, a. 1. inf. med. νησάσθω, aor. 1. imperat. med. Sic νήσαιμι, pro ἐνήσαιμι, a. 1. Jonic. verbi νησέω. quod vide.

Νήθω, neo, filum e colu duco. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένησμαι. Thema νέω, neo, glomero.

Νηΐ, dat. sing. Jon. a ναῦς, navis, Jonic. νηῦς, νηός.

Νήϊα, navalia, τά. a νηῖος, ος, ὁ, navalis. Th. ναῦς, Jon. νηῦς, navis.

Νήϊς, ιδος, ὁ, inscius, rudis, timidus. a νὴ, priv. & εἴδω, scio.

Νήκεστον, insanabiliter, adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, sano.

Νηκουέω, pro ἀνηκουέω, non audio. ex νὴ, & ἀκούω, audio.

Νηλεγὴς, ές, ὁ, ἡ, sævus. ex νὴ, & ἀλέγω, curo.

Νηλεὴς, ές, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεὲς, crudelis, e, sævus, immisericors, firmus. Dicitur & νηλεὴς, & νηλὴς, ές. dat. sing. νηλεῖ. ex νὴ, priv. & ἔλεος, misereor. Alii ab ἵλαος, propitius.

Νηλεῖ, immiti, dat. sing. a νηλὴς, ές, ὁ, ἡ, immitis, vel per sync. pro νηλεεῖ, dat. a νηλεὴς. quod vide.

Νηλεὴς, idem quod νηλεὴς. quod vide.

Νηλεοπούων, ους, ὁ, immitis, crudeli supplicio puniens. a νηλεὴς, immitis, & ποινὴ, ης, ἡ, pœna.

Νήλες, ος, ὁ, pro νηλὴς, invisibilis. ex νὴ, & λεύσω, video.

Νηλῆϊ, posseſſivum a Νηλεύς. Vide Πηλῆϊ ἀδέω.

Νηλὴς, ές, ὁ, ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, discalceatus. ex νὲ, & ἦλιψ, calceus.

Νηλιτὴς, ές, ὁ, ἡ, peccati expers. a νὲ, & ἁλιτέω, pecco.

Νῆμμα, ατος, τὸ, filum. in plural. νήμματ', pro νήμματα. Th. νέω, neo.

Νημερτὴς, ές, ὁ, ἡ, verus. ex νὴ, & ἀμαρτάνω, pecco. f. ήσω. a. 2. ἤμαρτον. Est & Νεμερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμίης, gen. Jon. a νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum, a νηνεμέω, ventos non habens. quod a νὴ, & ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Νήξει, dat. sing. νήξεως, acc. pl. a νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω, vel νήχω, nato.

Νήξομαι, navigabo. fut. 1. med. verbi νήχομαι. Thema νέω, no. fut. νήσω, & νεύσω.

Νηοῖς, templis, Jon. pro ναοῖς, a ναὸς, ου, ὁ, templum. Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, ædituus, qui circa templum versatur. a νηὸς, Jon. pro ναὸς, templum, & πολέω, versor.

Νηὸς, navis, genit. Jonic. pro ναὸς, a ναῦς, ἡ, navis. dat. plur. νυησί. Ponitur & νηὸς, Jon. pro ναὸς, ὁ, templum.

Νηπεδανὸς, ὸν, ὁ, firmus. a νὴ, & ἠπεδανὸς, debilis, infirmus. quasi ἀπεδανὸς. ex α, privat. & πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Νηπιάζω, infantiliter ago, infans sum. fut. άσω, p. νενηπίακα. a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, ος, ὁ, infans.

Νηπιαχεύω, pueriliter me gero, instar vagientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχεύω, doleo. Thema ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Νηπίαχος, ος, ὁ, idem quod νήπιος, ος, ὁ, infans.

Νήπιε, vocat. sing. a νήπιος.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia. dat. sing. νηπιέῃ. Th. νήπιος, infans.

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ος, ὁ, infans. q. ex νὴ, priv. & ἔπος, εος, τὸ, verbum.

Νήπλεκτος, ος, ὁ, ἡ, incomptus, inornatus. ex νὴ, & πλέκω, plico.

Νηποινὶ, ος, ὁ, ἡ, impunitus, interdum ἀμοιρος, ἀπημάρητος. Ex νὴ, cerretiæ particula, & ποινὴ, ης, ἡ, pœna.

Νηπύτιος, ος, ὁ, stultus, infans. Th. νήπιος, infans.

Νηρεὺς, έως, & ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, humilis.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. lucerna.

Νήριθμος, ος, ὁ, innumerabilis. ex νὴ, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fruticis species, circa amnes nascens. q. a νηρὸς, humidus.

Νηρίτης, ὁ, concha quædam natatilis. a νέω, no.

Νήριτος, vel νήριος, ος, ὁ, de quo non est contentio. ex νὴ, & ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

ΝΗΡΟ'Σ, ά, όν, humidus, cavus. q. a νέω, no. Est & νηρὸς, pro νεαρὸς, recens, a νέος, novus.

Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. med. Jon. verbi νήθω, seu νέω, glomero, neo.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mul. a νῆσος, insula.

Νησίον, ου, τὸ, parva insula. Thema νῆσος.

ΝΗ'ΣΟΣ, ου, ἡ, insula. dat. pl. νήσοισι. q. a νέω, no.

ΝΗ'ΣΣΑ, seu νῆττα, ης, ἡ, anas. q. a νέω, natare amat.

Νησεία, ας, ἡ, jejunium, inedia. a νῆσις, jejunus.

Νησεύω, jejuno. fut. εύσω. p. νενήσευκα. a. 1. ἐνήσευσα. a. 1. part. νησεύσας, αντος, ὁ. Th. νῆσις.

ΝΗ'ΣΤΙΣ, εως, ὁ, ἡ, jejunus. q. ex νὴ, priv. & ἔδω, edo. vel a νὴ, & στος, quod pane careat. Vel ut alii, ἀ νὴ, & ἑστία, focus. Hinc νησεύω, cibum

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

bum non capio. νηστέω, ας, ἡ, jejunium.
Νησῶ, ἡ, nomen mul.
Νῆτος, ultimus, contract. a νέατος, novissimus. Th. νέος, novus.
Νήτως, adv. frustra, inutiliter. q. a νῆτος. quod vide.
Νηφεκής, ές, ὁ, ἡ, certus, verus. ex νή, valde, & ἀφεκής, verus.
Νηῶ, accus. Jon. pro ναῦν, navem. a νηῦς, νηὸς, ἡ, navis.
Νηυσὶ, dat. pl. Jon. a νῆες, navis, Jonic. νηῦς.
Νήϋτμος, ὁ, ἡ, animæ expers. ex νή, priv. & αὔω, νῆς, ἡ, spiritus.
Νηφάλιος, & νηφάλεος, ὁ, ἡ, sobrius. Th. νήφω.
Νήφουσι, dat. plur. part. præs. act. Vel 3. plural. præs. ind. verbi νήφω. quod vide.
ΝΗΦΩ, sobrius sum, vigilo. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imper. νῆψον, άτω, & in plur. νήψατε. q. ex νή, & πίω, non bibo. vel a νή, & ἅφη, tactus. Hinc νηφαίνω, sobrius sum. νηφάλιος, ὁ, ἡ, sobrius. νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas.
Νήχετο, natabat, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi νήχομαι, seu νήχω. Them. νέω, nato.
Νῆχον, natabant, 3. plur. imperf. activ. Jonic. verbi νήχω, nato. νηχόμενος, præs. part. med. Th. νέω, nato.
Νηχυτός, ὁ, ἡ, late fluens, effusus. a νή, & χύω, seu χέω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω.
Νήχω, nato. fut. νήξω. idem cum νέω.
Νηὼς, Doric. & Jonic. νηὸς, pro ναὸς, a ναός, templum.

N I.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Latin. niger.
ΝΙΓΛΑΡΟΣ, musici modulaminis genus, musicus.
Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, proprie de manibus.
Νικᾷ, 3. sing. præs. sed νίκα, vince, præs. imperat. act. a νικάω, vinco. præs. inf. νικᾶν.
Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi, Gr. vir victoriæ.
Νικᾶξῶ, εἷς, εῖ, Doric. pro νικήσω, & hoc pro νικήσω, vincam, fut. 1. a νικάω, vinco.
Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. νικάσας, Æol. pro νικήσας, aor. 1. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικάσας, Doric. pro νικήσας, αντος, ὁ. a νικάω, vinco.
Νικασεῖν, fut. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusdem.
Νικάτω, vincat, 3. singul. præs. imperat. act. a νικάω. quod vide.
Νικηφορία, ας, ἁ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ος, ὁ, victor. Ex νικάω, vinco. hinc νίκη, victoria, & φέρω, fero.
ΝΙΚΑΩ, vinco, supero. q. ex νή, & εἴκω, cedo. f. νικήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. activ. νικῆσαι. Hinc νίκη, ης, ἡ, victoria. νῖκος, εος, τὸ, idem.
Νίκη, ης, ἡ, victoria. a νικάω.
Νικᾷ, Doric. pro νικᾷ, vincit, 3. singul. præs. act. verbi νικάω.
Νικηθείς, έντος, ὁ, victus, aor. 1. part. pass. verbi νικάω, quod vide.
Νίκημι, pro νικάω, vinco.
Νικήσας, νικήσασα, superans, a. 1. part. activ. masc. & fœm. gen. verbi ejusdem.
Νικόδημος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. populi domitor.
Νικολᾶς, έος, ὁ, nomen propr.
Νικολαΐτης, ου, ὁ, Nicolaita, assecla Nicolai. a Νικόλαος.
Νικόλαος, ου, ὁ, vel Attice Νικίλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. populi victor.
Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. civitas victrix.
Νῖκος, εος, τὸ, victoria, æternitas. εἰς νῖκος, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.
Νικῶεν, Att. contractione pro νικῴοιεν, 3. plur. præs. opt. a νικάω, vinco.
Νὶν, Poet. & Dor. ipsum, am, um, pro ἑ, vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν, sumunt pro αὐτῷ.
Νινευὲ, ἡ, Ninive, nomen urbis ἄπλιτον. Hebr. amœna habitatio. Hinc Νινευῖται, ου, ὁ, & in plural. Νινευῖται, οἱ, Ninivitæ.
Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mul.
Νιπτῆρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω, lavo.
ΝΙΠΤΩ, lavo, proprie de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ. præs. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νίψομαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. νίψαι, άσθω. a. 1. sub. med. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. med. νιψάμενος. Hinc νιπτῆρ, ῆρος, ὁ, malluvium. χερνιπτῶ, manus lavo. q. a νίφω, madefacio, irrigo.
Νίσσομαι, vel νείσσομαι, eo, vado. hinc νισσομένης, gen. sing. part. præs. f. g. Th. νέω, eo.
Νίσσοντ', pro νίσσοντο, revertebantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi νίσσομαι. quod vide.
ΝΙΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum, sali simile.
Νίφα, per Apocopen, pro νιφάδα, acc. sing. a νιφάς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. f. ψω.
Νιφάδεσσι, dat. plur. Jon. pro νιφάσι, a νιφάς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω.
Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod νιφάς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω.
Νιφόεις, εντος, ὁ, nivosus. Them. νίφω, ningo.
ΝΙΦΩ, & νείφω, ningo. madefacio. hinc νιφάς, άδος, ἡ, nix acervatim decidens. νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem.
Νίψαι, a. 1. imperat. med. a νίπτω, lavo. f. ψω.
Νιψάμενος, lotus, aor. 1. part. med. a νίπτω, lavo.
Νίψασθαι, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοέῃ, νοῇ, sapiat, 3. sing. præs. sub. a νοέω, cogito. Th. νόος.
Νόει, cogites, præs. imperat. act. a νοέω. Sed νόης, præs. part. pro νοεὶς, Æol. retracto accentu, a νόημι, pro νοέω.
Νοέοντι, Doric. pro νοέυσι, cogitant. vide νοέω.
Νοέσσ', pro νοέυσι, 3. plur. præs. ind. act. a νοέω.
Νοεύσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. a νοέω, cogito. part. præs. νοεὼν, ῶν, νοέουσα, οῦσα. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Νοηλάτεες, Doric. pro νοήσαντες, cogitantes, nom. plur. præs. part. act. ab eodem verbo, & them.
Νοέω, cogito, intelligo. præs. imperat. νόεε, νόει, νοεέτω, νοείτω. f. νοήσω. p. νενόηκα. aor. 1. ἐνόησα. aor. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. activ. νοῆσαι. perf. pass. νενόημαι. Them. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. a νοέω, intelligo. Th. νόος.
Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, intellectus, cogitatio. a νοέω. Th. νόος.
Νοήμων, ονος, ὁ, nomen propr. acc. sing. Νοήμονα.
Νοήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. νοῆσαι, a. 1. inf. a νοέω, cogito. Them. νόος.
Νόησε, Jon. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. activ. ejusdem verbi, & them.
ΝΟΘΟΣ, ου, ὁ, nothus, spurius, non legitimus. q. a νο, id est, νε, & θεος, divinus, legitimus. inde νοθεύω, adultero, corrumpo. νοθεία, ας, ἡ, spuritas.
Νόμαιον, ου, τὸ, Jonic. pro νόμος, ritus, mos.
Νομάρχης, ὁ, provinciæ præfectus.
Νομέες, εῖς, οἱ, pro navium costis. Herodot.
Νομεύλλω, pro νέμεσσι, dilaniare.
Νομεὺς, έος, ὁ, pastor, dator, tributor. Th. νέμω. p. m. νένομφ. pasco, tribuo.
Νομεύτω, Dor. pro νομεύσω, pascam, f. 1. ind. activ. verbi νομεύω, pasco. Th. νέμω, idem.
Νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum. distributio. possessio. a νέμω, pasco, tribuo.
Νομίζω, lege sancio; item existimo. imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. aor. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. act. νομίσας, αντος, ὁ. imperf. med. ἐνομιζόμην, ου, ετο, putabar, solebam. quod a νόμος, ου, ὁ, lex. Th. νέμω, tribuo.
Νομικὸς, ὁ, ὁ, legis interpres, jureconsultus, legalis. quod a νόμος, lex.
Νομίμως, adverb. legitime. ab adject. νόμιμος, ον, ὁ, ἡ, legitimus. quod a νόμος. Th. νέμω.
Νομισῶμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. Att. vide νομιῶ.
Νομίσαι, a. 1. inf. act. νομίσας, αντος, ὁ, aor. 1 part. νομίσητε, 2. plural. aor. 1. sub activ. verbi νομίζω, existimo. quod vide.
Νόμισμα, ατος, τὸ, numisma, nummus legitimus, cujus valor νενόμισται, hoc est lege sanctus est. quod a νόμος, lex. Th. νέμω.
Νομιῶ, existimabo, fut. Attic. pro νομίσω, verbi νομίζω, puto. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex.
Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, professor juris. a διδάσκω, doceo, & νόμος, lex.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legis constitutio, legislatio. νομοθέσιμος, adverb. legitime. ex νόμος, & τίθημι, pono.
Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator. νομοθετέω, legem fero, sancio, instruo, f. ήσω. p. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. pass. νενομοθέτημαι, sancitus fui. plusq. perf. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το, & Attice abjecto ε, νενομοθετήμην, leges acceperam.
Νομοθετήσῃ, ας, ε, aor. 1. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, leges sancio. vide νομοθέτης.
Νόμος, ου, ὁ, lex, quia suum cuique νέμει. consuetudo, cantilena, carmen. Hinc νομικὸς, legalis. νομίζω, lege sancio. existimo. ἄνομος, exlex. ἀνόμως, inique. αὐτόνομος, qui suis legibus vivit. παράνομος, ου, ὁ, ἡ, contra leges faciens. quod a νέμω, tribuo.
Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, pabulum. regio, præfectura, provincia. a νέμω, pasco.
ΝΟΟΣ, οῦς, ὁ, mens, cogitatio, genit. νόος, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νοον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς, gen. νοὸς. dat. νοΐ. q. a νέω, eo, quia in perpetuo motu est, & omnium rerum velocissimum. Hinc νοέω, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio. νόησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia. κοπτος, ὁ, ὁ, intelligibilis. ἄγνοεω, ignoro. ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia. ἀγχίνους, ους, ὁ, ἡ, ingeniosus, perspicax. ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia, sagacitas. ἄνους, ους, genit. όος, ου, ὁ, amens. ἄνοια, ας, ἡ, amentia. ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, qui intelligi non potest. ἀνοήτως, stulte, insipienter. διάνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, ας, ἡ, resipiscentia, pœnitentia. ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, unanimitas. ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio.
Νοσέοντι, laborant, ægrotant, Dor. pro νοσοῦσι, 3. plur. verbi νοσέω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Νοσέω, ægroto. insanio. præs. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος, ὁ. Th. νόσος.

Νοσηλεύω, ægrotantem curo. νοσηλεία, morbus. a νόσος, morbus.

Νόσημα, ατος, τὸ, ægritudo. Thema νόσος.

ΝΟΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, vitium, pestis. quasi a νο, pro νέω, & σος, sanus. hinc νοσέω, ægroto. νοσερός, ά, όν, morbidus, morbosus.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. vide νεοσσός, ὁ, pullus.

Νοσσιά, ᾶς, ἡ, pullities, mansiuncula. per syncop. pro νεοσσιά. a Them. νεοσσός, vel Attice νεοττός, ή, ὁ, pullus.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullulus, a νοσσός, ὕ, ὁ, per syncop. pro νεοσσός, idem. unde νεοσσίον, ου, τὸ, idem.

ΝΟΣΤΕΩ, redeo, eo, proficiscor. q. a νέομαι, redeo. hinc νόστος, reditus, dulcedo. ἀνόστητος, unde rediri nequit. ἀποιχέομαι, redeo alicunde.

Νοστήσω, redibo, fut. 1. a νοστέω, redeo. hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

ΝΟΣΦΙ, seorsum, sine. νόσφι θεῶν, exceptis Diis. hinc νοσφίζω, separo, segrego. q. a νέω, & ἕπομαι, sequor.

Νοσφίζομαι, interverto, surripio. f. ίσομαι. aor. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, απα. a. 1. inf. med. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.

Νοσφισθείς, έντος, ὁ, separatus, a. 1. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Νοσῶν, ægrotans, præs. part. act. a νοσέω. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus. νόσω, genit. Dor. pro νόσου.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτίς, ίδος.

ΝΟΤΙΣ, ίδος, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plutarch. q. νέατος, quod ex inferiore, vel occulto loco spiret. Hinc νότος, ου, ὁ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτερός, ά, όν, humidus.

Νότιο, gen. Jon. a νότος, auster.

ΝΟΤΟΣ, ου, ὁ, Notus, auster. quasi a νέω, fluo. Hinc νότιος, ου, ὁ, Australis.

Νουβυσικός, ή, όν, prudens, mentis plenus. vox jocularis. a νῦς, mens, & βύω, impleo.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio. ex νοῦς, οῦ, ὁ, mens, & θέσις, εως, ἡ, positio. Th. τίθημι, pono.

Νουθετέω, admoneo, commonefacio. f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα. aor. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iisdem them.

Νουθετικός, ή, όν, admonitorius, a, um. ab eodem verbo, & them.

Νουμηνία, ας, novilunium, quasi νεομηνία. ex νέος, novus, & μήν, μηνός, ὁ, mensis.

Νούμμος, ου, ὁ, nummus. Lat.

Νουνεχής, cordatus, intelligens, qui νοῦν ἔχει: ubi νοῦς, pro σοφία. Hinc νουνεχῶς, adverb. cordate, sapienter. νουνεχόντως, pro eodem.

Νοῦσος, Poet. pro νόσος, ου, ἡ, morbus, pestis.

Ν Υ.

Νὺ, expletiva particula Poet. a νῦν.

Νυγείς, aor. 2. part. pass. verbi νύσσω, pungo. fut. ξω. aor. 1. ἔνυξα. aor. 2. pass. ἐνύγην.

Νύκτ', pro νύκτα, noctem, acc. sing. a νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Νυκτερίς, ίδος, ἡ, vespertilio. Thema νύξ, nox.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui noctu lucet. ex νύξ, ἡ, nox, & λάμπω, luceo.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, prælium nocturnum. ex νύξ, & μάχομαι, pugno. fut. μαχήσομαι.

Νύκτωρ, adverb. noctu. Th. νύξ.

Νυμφαγωγός, ὕ, ὁ, dux sponsæ. ex νύμφη, sponsa, & ἄγω, duco.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. sponsus.

Νυμφεῖος, εία, ον, sponsalis, ad sponsam pertinens. Th. νύμφη.

Νυμφεύειν τινὶ τινὰ θυγατέρα τινός, alicujus filiam alicui despondere, sponsam dare. Th. νύμφη.

ΝΥΜΦΗ, ης, ἡ, sponsa, nova nupta. gen. plur. νυμφέων, Jon. pro νυμφῶν, q. νέα φαίνουσα, nova apparens. Hinc νυμφίος, ου, ὁ, sponsus. sed νύμφιος, seu νυμφικός, ή, όν, sponsalis. νυμφεύω, f. σω, nuptum do. νυμφευτός, ή, όν, ad nymphas pertinens. παράνυμφος, ου, ὁ, pronubus.

Νυμφιδίος, ία, ον, Poet. sponsalis, ad sponsam pertinens. ab eodem them.

Νυμφίος, ου, ὁ, sponsus. Th. νύμφη.

Νυμφοκόμοιο, genit. Jon. a νυμφοκόμος, ου, ὁ, sponsam ornans. ex νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & κομέω, orno, curam gero.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, sponsam ornans. a νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & στέλλω, orno.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile sponsi. Th. νύμφη.

ΝΥΝ, vel Attice νυνὶ, nunc. ὁ, ἡ, τὸ, νυν, sc. ὧν, ῶσα, præsens. ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, ad hoc usque tempus. ἀπὸ τοῦ νυν, sc. χρόνου, ab hoc tempore, hoc est, post hoc tempus.

Νῦν, igitur, enclit. Idem quod νύ.

ΝΥΞ, νυκτος, ἡ, nox. accus. νύκτα. q. a νεύω, quia solis νεύειν, id est declinationem & devergentiam sequens. Vel a νύσσω, pungo, existimulat enim nos ad dormiendum. Et sumitur pro tempore ignorantiæ. hinc νύκτερος, α, ον, ἡ, nocturnus. νύκτωρ, & νύχα, adv. noctu. μεσονύκτιον, ου, τὸ, media nox. παννυχος, seu πανυχίος, ου, ὁ, pernox.

Νύξ', pro νύξε, Jon. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι, part. νύξας.

Νύξω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω.

ΝΤΟΣ, ῦ, ἡ, nurus, sponsa. a νέα, q. nova filia.

Νῶθος, claudus, χωλὸς, Syracus. Puto, quia νώθει, declinat in latus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta, ad quam νύσσονται equi.

Νύσσοντες, nom. plur. præs. part. activ. a νύσσω.

ΝΥΣΣΩ, seu πω, pungo, fodico. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perf. pass. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, ῆς, ἡ, & νυγμὸς, ὕ, ὁ, punctus, stimulus. νύσσα, ης, ἡ, meta. κατανύσσω, compungo. κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio.

ΝΥΣΤΑΖΩ, dormito, præ somno capite nuto. fut. ξω. p. νενυσταχα. a. 1. ἐνυσταξα. Dicitur νυσσάζω, pro νευσάζω, a νεύω, nuo.

Νύττω, vide in νύσσω, pungo.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, spatium 24 horarum, ex die, & nocte. ex νύξ, nox, & ἡμέρα, dies. κτ, mutantur in χθ, ob sequentem aspiratam.

Νύχιος, α, ον, nocturnus, a, um. Th. νύξ.

Νύχος, ου, τὸ, nox, tenebræ. Thema νύξ.

Ν Ω.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia suavia, & delicata. q. νέον γάλα.

Νωδὸς, ὄς, ὁ, edentulus. ex νη, & ὀδὼς, dens.

Νωδυνος, ου, ὁ, expers doloris. ex νη, & ὀδυνη, ης, ἡ, dolor. hinc νωδυνία, indolentia.

Νῶε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. requiescere.

Νῶϊ, pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. plur. a νῶτος, ου, ὁ, dorsum. in plur. τὰ νῶτα.

ΝΩΘΗΣ, ους, ὁ, ἡ, tardus, piger. νωθρὸς, ὄν, ὁ, idem. νωθεία, ας, ἡ, & νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities. ex νῶ, pro νε, part. priv. & θέω, curro.

Νώθητι, Synæresi Jon. pro νοήθητι, a. 1. imperat. pass. a νοέω, cogito. Thema νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νῶϊ, νῷν, nos. & νώϊν, νῶν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, ego.

Νῶκρι, torpor. a νώ, pro νη, & καίρω, curro.

ΝΩΛΕΜΗΣ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νωλεμές, indesinens, assiduus. q. ex νη, & λήπω, seu λείπω. Hinc νωλεμέως, indesinenter. adverb.

Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præs. inf. act. a νωμάω. hinc νωμήσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. νωμήσοισιν, Dor. pro νωμήσουσιν, 3. plur. f. 1. act. verbi ejusdem.

Νωμάω, distribuo, moveo, vibro, considero. Th. νέμω, divido, pasco.

Νώμησαν, distribuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. νωμήσας, αντος, ὁ, vibrans, a. 1. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νέμω.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος, & νώνυμνος, Poet. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obscurus, ignobilis, nomine carens. ex νη, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, splendidus. Ex νῶ, pro νη, & ὄψις, εος, ἡ, visus, hoc ab ὄπομαι, video. quod obscuret visum.

Νῶσαι, Synæresi Jon. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. Sic νώσατο, excogitavit, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. Sic νώσασθε, pro νοήσασθε, a. 1. inf. med. & sic in aliis, verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νῶτ, pro νῶτα, nom. pl. a νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Νωτάκωνες, incudes gerentes in tergo, nom. plur. a νωτάκων, ονος, ὁ, ἡ. ex νῶτος, ου, ὁ, tergum, & ἄκμων, ονος, ὁ, incus. quasi ἀκμάων, quod nullis ictibus fatigetur. ex α, priv. & κάμνω, lasseseo.

ΝΩΤΟΣ, ου, ὁ, dorsum, tergum. & in plur. τὰ νῶτα. dat. plur. νώτοισι. gen. plur. νώτων. q. a νάω, moveo. Dorso enim incurvato nutamus.

Νωχελὴς, έος, & τὸ ἐς, tardus, segnis. ex νη, & κέλλω, moveo, curro. Hinc νωχελία, ας, ἡ, ignavia.

Ξ Α.

Decima quarta est littera, & apud Græcos sexaginta significat. ξ, pro σ, Dor. in fut. & a. 1. Attici sero, Æoles nunquam ξ, receperunt. Ideo σκάιος, scribebant pro ξάιος, &c.

Ξαίνω, carmino, carpo, cædo, percutio. f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. q. a ξέω. Hinc ξάνιον, ου, τὸ, pecten.

Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul. ξανθῆσι, dat. plur. Jon. pro ξανθαῖς, a ξανθὴ, ῆς, ἡ, flava.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, flavicomus. ex ξανθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ξανθονωμῶν, genit. plur. Doric. a ξανθονόμης, ου, ὁ, flavicomus. vide ξανθονόμος.

Ξανθονόμος, ου, ὁ, flavicomus. ex ξανθὸς, & νόμη, coma.

ΞΑΝΘΟΣ, ὴ, όν, flavus, a, um, luteus. quasi ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. Vel a ξαίνω. Flavedo enim oritur in cute ex ictu, sive percussione. Est & Ξάνθος, ου, ὁ, nomen propr. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ, qui flavam cutem habet. ex ξανθὸς, & χρὼς, cutis. Thema χρόα, color.

Ξανθῶ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθῦ. a ξανθός.
Ξανῶ, fut. 1. activ. verbi ξαίνω. quod vide.

Ξ Ε.

Ξανῖα, hospitalia, nom. plur. a ξενῖον, vel ξεινιον, Poet. pro ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti. Th. ξένος, ου, ὁ, hospes.
Ξανίζω, hospitem excipio. a ξᾶνος, Poet. pro ξένος, hospes.
Ξεινικός, peregrinus, Jon. pro ξενικός. Th. ξένος, hospes.
Ξείνιος, pro ξένιος, α, ὁ, ἡ, hospitalis, ad hospites pertinens. ab eodem them.
Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ου, ὁ, hospitium præbens. dat. ξεινοδόκῳ, hospiti. ξεινόδοκος, cui hospitium præbetur. a ξεῖνος, pro ξένος, hospes, & δέχομαι, accipio.
Ξεινοκτονέω, Jon. pro ξενοκτονέω, peregrinos interficio. ex ξένος, & κτείνω, interficio.
Ξᾶνος, Jon. pro ξένος, hospes.
Ξεναγέτης, ου, ὁ, qui est hospitum dux, & exceptor. Ex ξένος, ου, ὁ, hospes, & ἄγω, duco.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ξεναπάτης, ου, ὁ, hospitum deceptor. Ex ξένος, hospes, & ἀπατάω, decipio.
Ξεναρχὰς δίκη, hospitalium jus. Sed ita vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρχθεῖσα, καὶ βοηθήσασα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθήσασα: Id est, justitia, quæ peregrinis, & hospitibus opem fert, &c.
Ξενία, ας, & Jon. ης, ἡ, hospitium.
Ξενίζω, hospitio excipio; item, novitate quasi peregrina turbo. hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, peregrina, a vulgi sententia abhorrentia. fut. ίσω. p. ὠξένικα. a. 1. ὠξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, η, εται, diversor; item, re peregrina percellor. a. 1. passiv. ὠξενίσθη. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. Th. ξένος, hospes.
Ξενισθείς, hospitio susceptus, a. 1. part. pass. ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. a ξενίζω. quod vide.
Ξενοδοχέω, ῶ, hospitalis sum. hospitio alios excipio. ex ξένος, & δέχομαι, recipio. p. m. δέδοχα. unde δοχή, ῆς, ἡ, convivium.
Ξενόλογος, ου, ὁ, Xenologus, nomen propr.
ΞΕ'ΝΟΣ, & Poet. ξᾶνος, ου, ὁ, hospes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξείνιος, ου, ὁ, hospitalis. ξένιον, ου, τὸ, munus, seu donum, quod datur hospiti. ξενόω, & ξενίζω, hospitio accipio. πρόξενος, ου, ὁ, publicus hospes. προξενέω, sum publicus hospes, hospitio excipio nomine civitatis. προξενητὴς, οῦ, ὁ, proxeneta, pararius conciliator. ἄξενος, ου, ὁ, ἡ, inhospitalis. πολύξενος, ου, ὁ, ἡ, qui multos excipit hospitio.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.
Ξέρξης, Xerxes. Persicum est nomen. Gr. A'ρήϊος, Martius.
Ξεσθείς, rasus, a. 1. part. pass. a ξέω, rado. f. έσω. a. 1. pass. ὠξέσθην.
Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, nomen mensuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce sextus.
Ξεστὸς, ὄν, & Jon. ξεστοῖο, ὁ, rasus, scalptus, dolando politus. in plur. ξεστοί. a ξέω, rado, scalpo.
ΞΕ'Ω, rado, polio, scalpo, dolo. f. ξέσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ὠξέσθην. q. a κέω, seco. Hinc ξέσις, εως, ἡ, rasura. ξεστὸς, οῦ, ὁ, rasus, scalptus. ξύω, idem quod ξέω. ξύστρα, ας, ἡ, strigilis. ξυλλη, ης, ἡ, radula. ξυρὸς, οῦ, ὁ, acutus. ξυράω, novacula rado.

Ξ Η.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra. a ξηρὸς, aridus.
Ξηραίνω, arefacio. fut. ανῶ. p. ὠξήραγκα. a. 1. ὠξήρανα. perf. pass. ὠξήραμμαι. perf. part. pass. ὠξηραμμένος, η, ον. a. 1. pass. ὠξηράνθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. ξηρανθῶ. fut. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.
Ξηρανθείς, siccatus, aor. 1. part. passiv. ξηρανθῶ, aor. 1. sub. pass. a ξηραίνω. quod vide.
ΞΗΡΟ'Σ, ά, όν, aridus, siccus, tabidus. q. a ξέω. Sicca sunt ξεστὰ, & commodius raduntur. Hinc ξηραίνω, sicco. ξηρότης, ητος, ξήρανσις, εως, & ξηρασία, ας, ἡ, siccitas.

Ξ Ι.

ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξυρὶς, herba quædam.
ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, ensis, gladius. dativ. τῷ ξίφει. q. a ξέω, seco, & ἀφὴ. Quod ejus acies tetigerit, illud secat. hinc ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio. ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen.

Ξ Ο.

Ξανθὸς, ὴ, ὁ, flavus, albus, rufus, celer, dulcis. q. a ξανθός. Sed quare albus? Flavus est rufus in album vergens.

Ξ Υ.

Ξυγκαθάνε, Poet. syncop. pro συγκαθέθανε, 3. singul. a. 2. ind. act. ex συν, κατὰ, & θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον, ες, ε.
Ξύλα, τὰ, ligna. a ξύλον.
Ξύλινος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον.
ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, lignum. q. a ξύω, rado. quia secari, & radi potest. Hinc ξύλινος, ου, ὁ, ligneus. ξυλεύομαι, lignor, ligna conveho.
Ξυλεργέω, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον, & ἔργον, opus.
Ξυλεργικὰ, τὰ, fabrilia. Ex ξύλον, & ἔργον, opus.
Ξυλοχίσδεσθαι, Dor. & Poet. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere quod ξυλεύεσθαι, ligna secare, & findere, vel colligere, &c. a ξύλοχος, ου, ὁ, quod vide.
Ξύλοχος, ου, ὁ, locus arboribus consitus, sylva. a ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.
Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, eo.
Ξυμβάλλειν, obviam ire, præs. inf. hinc ξυμβλητὸν. quod vide.
Ξύμβλητο, Jon. & Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi συμβάλλω, conjicio, committo. ex συν, & βάλλω, jacio.
Ξύμπαντας, universos, acc. plur. m. g. Att. Sic ξύμπασα, f. g. a σύμπας. Thema πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.
Ξυὼ, Att. & Jon. pro σὺν, cum, præpositi. regens dat.
Ξυάγαγον, coegerunt, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.
Ξυνάγω, congrego, committo, ineo, præs. ind. act. Attic. Sic ξυνάγοντες, nom. plur. part. præs. ab eodem them.
Ξυνείσε, concine, præs. imperat. act. Att. a συναείδω. Th. ἀείδω, cano.
Ξυνὰν παναγυρίων, Doric. pro ξυνῶν, εἶπε χωνῶν πανηγυρίων.
Ξυνὼν, οντος, ὁ, ὄν, Poet. pro χωνὸς, ὄς, ὁ, q. d. ὁ ξυνὼν, όντος, qui cum aliquo est, & versatur, socius alicujus, particeps.
Ξυνδεδέαται, Jon. & Att. pro ξυνδέδεται, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi ξυνδέω, constringo. Th. δέω, ligo.
Ξυνδῆσαι, colligare, a. 1. inf. Attic. a συνδέω. Th. δέω, ligo.
Ξυνέηκα, ας, ε, Jon. dissolutione, & Att. pro συνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo; item intelligo. ex συν, & ἵημι, seu ἰέω, mitto. imperf. ἴουν. perf. εἶκα. a. 1. ἦκα. a. 2. ἷν. a. 2. imperat. ἕς. fut. ἥσω.

Ξυήργε, contrahebat, 3. sing. imperf. Jon. & Att. pro συνῆργε, verbi συνάργω, ex σὺν, & εἴργω, arceo. f. ξω.
Ξυίες, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξυέτω, 3. sing. a. 2. med. Att. vide ξυνέηκα.
Ξυνετὸς, acc. plur. n. g. a ξυνετὸς, ὄν, ὁ, intelligibilis; Att. a συνίημι, intelligo. Th. ἕω.
Ξυνεύνα, ης, ἡ, σὺν πινι εὐνάεσθαι, quæ cum aliquo dormit. ἡ συνεύνετης, τὸς, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ejusdem cubilis, & lecti consors, uxor.
Ξυνήϊος, ου, ὁ, ἡ, communis. a ξυνὸς, ὄν, ὁ, communis.
Ξυνήονας, participes, accus. plural. a ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ. quod a ξυνὸς, ὄν, ὁ, communis.
Ξυνίασι, 3. plur. præs. ind. a ξυνίαμι, Att. quod ex συν, & εἶμι, eo.
Ξυνίων, pro ξυνίσων, quod pro ξυνήσαι, 3. plur. imperf. Attic. verbi συνιέω, vel συνίημι, intelligo. vide Ξυνέηκα.
Ξυνιόντων, confligentium, gen. plur. a. 2. part. act. a ξυνίημι, vel ξυνίαμι, congredior. quod ex συν, & ἴημι, vel ἔαμι, eo. a. 2. ἰὸν, ἴος, ἐ.
Ξυνοφῦαι, acc. singular. perf part. act. f. g. Attic. verbi ξυνέφω, quod in perf. Att. ξυνέοφα, Attica mutatione ε, in ο. Thema νέφος, εος, τὸ, nubes.
Ξυοίσεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi ξυμφέρω, simul fero, confero. ex συν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ξυομηλίκιαι, æquali, dat. sing. a ξυομηλιξ, ικος. ex ξυὸ, Att. pro συν, & ὁμηλιξ, ικος, ὁ, coætaneus. quod ex ὁμὸς, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.
Ξυὸς, ὄς, ὁ, communis, Attic. pro χοινὸς. Hinc ξυόω, ῶ, conjungo, consocio.
Ξυοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio, in angustum contractio. a συνέχω, constringo. Th. ἔχω.
Ξυὼν, præs. part. Attic. pro συὼν, όντος, ὁ, a σύνειμι, sum cum alio. Th. εἰμὶ, sum.
Ξυωφελὶς, vide συωφελὶς.
Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. a ξυω, idem quod ξέω, rado, scalpo.
Ξυράω, seu έω, rado, tondeo ad cutem. præs. pass. ξυράομαι, ῶμαι, tondeor. præs. int. ξυρᾶσθαι. perf. pass. ὠξύρημαι, unde perf. part. ὠξυρημμένος, η, ον, tonsus, a, um. a. 1. med. ὠξυρησάμην, ω, απο. a. 1. med. sub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. ξυρήσωνται. quod a ξυρὸς, οῦ, ὁ, novacula, culter tonsorius. quod a ξύω. Th. ξέω, rado.
Ξυρὸς, ά, όν, acutus, a, um. Substantive pro novacula. ut & ξυρὰ, quia acuta. a ξύω, seco, rado. Th. ξέω, idem.
Ξυσθεὶς, rasus, a. 1. part. pass. ab aor. 1. ind. pass. ὠξύσθην, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξέω, idem.
Ξυστὸς, οῦ, ὁ, rasus, scalptus. ξυστὰ, τὰ, hastilia radendo polita. Est & ξυστὸς, seu ξυστὸν, locus, ubi athletæ exercentur. a ξύω, quia rasus, & planus. hinc ξυστάρχης, princeps xysti. Th. ξέω, rado.
Ξύστρον, vel ξύστρα, pala ferrea ad radendum. a ξύω, rado, idem quod ξέω.
Ξύω, idem quod ξέω, rado.

O, Deci-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ο.

Decima quinta littera, in numeris est septuaginta. Veteres autem ο pro ο, dicebant. Dorice vertitur in ε, Æolice in υ. ut Α'πέλλων, pro Α'πόλλων, ὄνυμφ, pro ὄνομφ.

Ο', ὁ, τὸ, hic, hæc, hoc, articuli præpositivi sic dicti, quod nominibus præponantur. Sed ὁ, neutrum ex ὅς.

Ο"α, pellis ovilla, ab ὄϊς. ovis. Est & ὄα, forbus, & ὄον, forbum. q. ab ἐάω, linquo, quod ob insuavitatem relinquatur.

Ο"ΑΡ, ᾰρος, ὁ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες. genit. pl. ὁάρων, dat. plur. ὥρεσι, Poet. pro ὧρσι. Dictum ὄαρ, quasi ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, quod conveniat viro. Α'ναγραμματικῶς, sc. quoad litterarum sonum: Apte nubere est pari nubere. Hinc ὁαρίζω, colloquor familiariter, sicut cum conjuge. ὁαριστὴς, confabulator, familiaris. ὁαριστὺς, ἡ, confabulatio, commercium.

Ο'αρίζω, ὁαριστὴς, ὁαριστὺς, vide in ὄαρ.

Ο'άρων, confabulationes, accus. plur. ὁάρων, gen. plur. nom. plur. ὄαρες, dicimus, & ὄαροι. Them. ὄαρ, ᾰρος, ἡ, uxor.

Ο Β.

Ο'βελοῖσιν, dativ. plur. Jonic. ab ὀβελός, quod vide.

Ο'ΒΕΛΟΣ, ὁ, veru; item nota certis scriptorum locis apponi solita. Est quasi βέλος, telum, & in modum jaculi acuminatum. Hinc ὀβελίσκος, ὁ, ἡ, parvum veru. ὀβελίζω, obelo noto.

Ο'ΒΟΛΟΣ, ὁ, ὁ, obolus: sexta pars drachmæ. hinc ἑξώβολον, ὁ, τὸ, tres oboli.

Ο'βρια, & ὀβρίμαλα, leonum, luporum, &c. catuli. forte quia ὄβριμος ex ὀβρίμοις nata.

Ο'βριμοεργὸς, ὁ, ὁ, fortium facinorum patrator, ardua patrans. ex ὄβριμος, robustus, potens, & ἔργον, opus.

Ο'βριμόθυμος, ὁ, ὁ, forti animo præditus. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robustum reddo, & θυμὸς, animus.

Ο'βριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robustum reddo, & πατὴρ, pater.

Ο'βριμος, ὁ, ὁ, fortis, potens. Them. βριάω, robustum reddo.

Ο'ΒΡΥΖΟΝ χρυσὸν, ὁ, τὸ, aurum obryzum, purum. ex crebra concoctione. q. ὀφειζὸν, ab Ophir, loco.

Ο Γ.

Ο'γδοάτῃ, dat. sing. f. g. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ο'γδόατος, ὁ, ὁ, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτώ.

Ο"γδος, ὁ, ὁ, octavus. Them. ὀκτὼ, octo.

Ο'γδώκοντα, Jonic. pro ὀγδοήκοντα, octoginta, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. ab ὄγδοος. Th. ὀκτώ.

Ο"γε, masc. gen. ab ὁ, ἡ, τό.

Ο'ΓΚΑΟΜΑΙ, rudo, proprie de asinis. ογκωμμένε, gen. sing. præs. part. hinc ὀγκηθμὸς, ὁ, ὁ, ruditus. ab ὄνος.

Ο'γκίον, ὄγκαιον, vas, in quo aliqua reponuntur. Them. ὄγκος, ὁ, ὁ, tumor.

Ο'ΓΚΟΣ, ὁ, ὁ, tumor, fastus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. puto ab ἄνω κεῖσθαι, sursum jacere. Tumor est quædam ἔρσις, seu ἔπαρσις σωματικὴ. Hinc ογκηρὸς, ὁ, ὁ, tumidus. ὀγκόω, tumidum reddo. ὑπέρογκος, ὁ, ὁ, supra modum tumidus.

Ο'ΓΜΟΣ, ὁ, ὁ, sulcus, via, ab ἄγω, frango. vel οἴγω, aperio.

Ο'γχήσιος, ία, ον, nomen adject. a substantivo Ο'γχησὸς, ὁ, ὁ, Onchesti urbis incola. Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiose legitur Ο'χεσίαις, pro Ο'γχησίαις.

Ο'ΓΧΝΗ, vel ὄχνη, pyrum sylvestre. q. ab ἄγχω, quia suffocat.

Ο Δ.

Ο"δ', pro ὅδε, hic. quod vide.

Ο'δὰξ, adv. mordicus. ab ἔδω, edo, vel ὀδὰς, dens.

Ο"ΔΕ, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc. hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὁ, & δέ.

Ο'δελὸς, Dor. vel Bœot. pro ὀβελός.

Ο'δεύω, iter facio, eo. præs. part. ὀδεύων, οντος, ὁ. f. εύσω. p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Ο'δηγὲ, in viam duc, præs. imperat. activ. ab ὁδηγέω, ἡ dux itineris. f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, via, & ἄγω, duco.

Ο'δηγὸς, ὁ, ὁ, ἡ, dux viæ, ab iisdem them.

Ο'δίος, ὁ, ὁ, nomen propr. viri.

Ο'δίτας, α, ὁ, Dor. pro ὁδίτης, ὁ, ὁ, viator. Th. ὁδός.

Ο'δμὴ, ῆς, ἡ, odor. Them. ὀζω. f. ὀζήσω, oleo.

Ο'δοιπορέω, ῶ, iter facio, viam emetior. Ex ὁδὸς, ὁ, ἡ, via, & πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ο'δοιπορία, ας, ἡ, iter. quod ab ὁδοιπόρος, ὁ, ὁ, viator. ab iisdem them.

Ο'δόντα, dentem, accus. singul. ab ὀδὰς, ὁντος, ὁ, dens.

Ο'ΔΟΣ, ὁ, ἡ, via. auxilium. insidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, proficiscor. ἐπάνοδος, ὁ, ἡ, reditus. εἴσοδος, ὁ, ἡ, ingressus. ἔξοδος, ὁ, ἡ, exitus, egressio. ἔφοδος, ὁ, ἡ, aditus. ἐφόδιον, ὁ, τὸ, viaticum. μέθοδος, ὁ, ἡ, ratio, & via discendi, ac docendi. περίοδος, ὁ, ἡ, circuitus. πρόσοδος, ὁ, ἡ, adventus, accessus. πρόσοδοι, ων, αἱ, supplicationes ad Deorum templa. συνόδος, ὁ, ἡ, conventus, congressus. συνόδιον, ὁ, τὸ, coitus Lunæ cum Sole: interlunium.

Ο'δὸν, viam ostendere, ducere, præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδὸς.

Ο'ΔΟΥΣ, ὀντος, ὁ, dens. acc. singul. ὀδόντα, dat. plur. ὀδῶσι. q. ab ἔδω, edo. ut sit q. ἐδὼς.

Ο'δοφύλαξ, ακος, vel ὁδοφύλακος, ὁ, ὁ, viarum custos. ab ὁδὸς, & φυλάσσω, custodio.

Ο'δωπορὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ὁδωπορὸς, ὁ, ὁ, dolorificus, dolorem adferens, ὁ ὁδυνίαν τῷ λύπην φέρων.

Ο'δυσᾶσαι, cruciaris, contractum, pro ὀδυνᾶσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. singul. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Th. ὀδυνη, ης, ἡ, dolor.

Ο'δυνάων, gen. plur. Æolic. pro ὀδυνῶν, ab ὀδυνη, ης, ἡ, dolor.

Ο'ΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, dolor. gen. plur. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Jonic. ὀδυνάῃσιν. q. ab ἔδω, rodo. Est enim dolor veluti rosio quædam corporis, aut animi. Hinc ὠδὶν, seu ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ἀνώδυνος, ὁ, ὁ, ἡ, nullum dolorem sentiens; item dolorem sedans.

Ο'δυνήφατος, ὁ, ον, dolores mitigans. in plur. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδυνη, dolor, & φάω, occido.

Ο'δύρεο, luge, Jon pro ὀδύρε, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.

Ο'δυρμὸς, ὁ, ὁ, ejulatus, lamentatio. Th. ὀδύρομαι.

Ο'ΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro. ὀδύρωνται, 3. plur. præs. sub. præs. part. ὀδυρόμμος. f. ὀδυρεῦμαι. p. ὠδύρμαι. q. ab ὀδύνη. Dolor est causa lamenti. Hinc ὀδυρμὸς, ὁ, ὁ, lamentatio. ὀδυρμὸς, ὁ, ὁ, lamentatio. ὀδυρμὸς, ὁ, ὁ, lamentatio.

Οἴγω, seu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. perf. ᾠχα, & ἔῳχα. f. 2. pass. οἰγήσομαι. p. m. ἔῳγα. Hinc ἀνοίγω, adaperio. ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio. q. ab ἄγω, frango. quod enim aperitur, quasi frangitur.

Οἶδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.

Οἶδα, ας, ε, novi, & in plural. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, scio.

Οἰδαίνω, seu οἰδάω, & οἰδάω, tumefacio. a quo οἰδάνομαι, ῃ, εται, tumefio. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴδαθα, nosti, Æolic. paragoge, & per syncop. οἶσθα, pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω, vel εἰδημι, scio.

ΟΙΔΕΩ, & οἰδάω, tumeo, inflatus sum. an ab ἄδω, video, quia tumida depressis visibiliora? hinc οἴδημα, ατος, τὸ, tumor.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Doric. pro Οἰδιπόδης, ου, ὁ, Oedipus, Thebarum Rex. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἰδιπόδης, ου, ὁ.

Οἴδημα, ατος, τὸ, per sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. οἴδνον, tumor terræ. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴεαι, Jon. pro οἴῃ, putas, 2. sing. præs. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. p. ᾠημαι. Th. οἴω, puto, seu ὄἰω.

Οἶει, putas, Att. pro οἴῃ, 2. singul. præs. ind. hinc οἰεῖν, præs. inf. verbi ejusdem.

Οἴεσσι, dat. plur. Jonic. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄἰς, ὄἰος, ἡ, ovis.

Οἰέτης, ejusdem ætatis, pro ὁμοιέτης. Ex ὅμοιος, seu ὁμὸς, similis, & ἔτος, εος, annus.

Οἰζυός, ὰ, ὁ, miser, calamitosus. Th. οἶζυς.

Οἰζυρῇ, dat. sing. Jonic. f. g. ab οἰζυρὸς, ὴ, ὸν, calamitosus. Them. οἰζύς, ύος, ἡ, ærumna.

ΟΙΖΥΣ, ύος, ἡ, ærumna, miseria. acc. sing. οἶζυν. q. ab οἴ, hei, & ζέω, ferveo, vel ἵζω, colloco, ut fit in animo, & corpore defixa. hinc οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitosus.

Οἴῃ, soli, dat. sing. f. g. ab οἷος, α, ον, solus.

Οἰηθῶσαι, putasse, a. 1. inf. pass. ab οἴω, seu οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. pass. ᾠημαι. a. 1. pass. ᾠήθω.

Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἰαξ, ὁ, idem.

Οἰηκίζειν, Jon. pro οἰακίζειν, gubernaculum regere. regere. Th. οἰαξ.

Οἰηξ, Jon. pro οἰαξ, ακος, ὁ, gubernaculum. οἰήκες, etiam dicuntur annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

Οἰήσομαι, putabo, f. 1. med. verbi οἴομαι, seu οἶμαι. Th. οἴω, puto.

Οἰῖδα, acc. sing. ab ὄἰς, ἰδος, ἡ, vel οἶις, οἰῖδος, ovicula. Th. ὄἰς, ovis.

Οἶκα, præt. med. verbi εἴκω, cedo, similis sum. sed frequentius pro eo usurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ', pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδες, domum, adv. ad locum. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἴκασι, & Att. ἐοίκασι, videntur, 3. pl. perf. med. Sic οἴκατε, Attic. ἐοίκατε, verbi εἴκω, similis sum.

Οἶκε, & Att. ἔοικε, videbatur, 3. singul. perf. med. vide οἴκασι.

Οἰκεῖν, vivere, præs. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domesticus, a, um; item proprius. οἱ οἰκεῖοι, domestici. in superlat. οἰκειότατος, familiarissimus. ab eodem them.

Οἰκειόω, mihi vendico. Th. οἶκος, domus.

Οἰκειοφώνως, sua voce. ex οἰκεῖος, proprius, & φωνὴ, ἡ, vox.

Οἰκείωσαν, 3. plur. præs. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκείων, habitans, Poet. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. ήσω. p. ᾠκηκα. Th. οἶκος.

Οἰκείως, adv. domestice, proprie. ab eodem them.

Οἴκεντι, habitant, Æolic. pro οἰκοῦσι, 3. plur. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος.

Οἰκέοισι, Dor. & Æolic. pro οἰκέουσι, habitant, 3. plur. præs. ind. activ. verbi οἰκέω. quod vide.

Οἰκέοιτο, Jon. pro οἰκοῖτο, 3. singul. præs. opt. pass. ab οἰκέω. Th. οἶκος.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus; item servus. gen. plur. οἰκετῆων. in nom. plur. οἰκέται. οἰκέτις, ιδος, ἡ, domestica. ab eodem them.

Οἰκεῦντες, habitantes, Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. verbi οἰκέω.

Οἰκῆας, acc. plur. ab οἰκῆς, ῆος, ὁ. quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, res domesticæ. οἰκηίη, ἡ, familia. ab οἰκήϊος, Jon. pro οἰκεῖος, α, ὁ, domesticus. Th. οἶκος.

Οἰκηϊῶσαι, Jon. pro οἰκειῶσαι, suum facere. ab οἰκειόω. quod vide.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, carcer. ab eodem them.

Οἰκημένος, Jon. pro ᾠκημένος, qui habitat, perf. part. pass. ab οἰκέω.

Οἰκῆσαι, habitasse, aor. 1. inf. activ. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. f. ήσω. aor. 1. ᾠκησα. Them. οἶκος, domus.

Οἴκησις, εως, ἡ, sedes. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator. ab οἶκος, ὁ, domus.

Οἰκία, ας, ἡ, domus. ab eodem them.

Οἰκιακὸς, ὴ, όν, domesticus, a, um. ab οἰκία, seu οἶκος, domus.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος.

Οἰκίσαι, habitare fecisse, a. 1. inf. activ. verbi οἰκίζω. f. ίσω. a. 1. ᾠκισα. Th. οἶκος.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, conditor, ædificator, coloniæ deductor.

Οἰκισταὶ, nom. plur. ab οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, domus.

Οἰκογλυφεῖς, acc. plur. ab οἰκογλύφης, έος, ὁ, ἡ, vernaculus. ab οἶκος, domus, & γλύφω, nascor.

Οἰκοδεσποτέω, domum administro. f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα. ab οἶκος, domus, & δεσπότης, ου, ὁ, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, q. d. δεσπότης τοῦ οἴκου, herus, paterfamilias. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias.

Οἰκοδομέω, ῶ, ædifico; doceo, emendo. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. aor. 1. ᾠκοδόμησα. perf. passiv. ᾠκοδόμημαι. plusq. perf. passiv. ᾠκοδομήμην, σο, το. aor. 1. pass. ᾠκοδομήθην. f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι, instruar. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, struo. p. m. δέδομα.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, structura; item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab οἶκος, & δέμω, struo.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, incrementum in cognitione Dei. ab iisdem them.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. ab iisdem them.

Οἰκοθεν οἴκαδε, de domo in domum.

Οἴκοθι, domi. οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. plur. Jon. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἴκοιδε, domum, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, sum dispensator. fut. ήσω. p. ᾠκονόμηκα. ex οἶκος, domus, & νέμω, tribuo, rego, pasco. p. m. νένομαι.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio. ab iisdem them.

Οἰκονόμος, ου, ὁ, dispensator. ab iisdem them.

ΟΙΚΟΣ, ου, ὁ, domus, familia. οἰκία, ας, ἡ, idem. q. ab ἔχω, habeo, habito. Vel οἴω, fero, quia eo ferimus nostra. Vel ab εἴκω, cedo, quia eo concedimus ab externis injuriis. hinc οἴκαδε, & οἰκόνδε, domum. οἴκοθι, οἴκοι, domi, adv. οἴκοθεν, domo. οἰκήτης, ου, ὁ, domesticus. οἰκέω, habito. οἰκουμένη, ης, ἡ, orbis terrarum. οἴκησις, εως, ἡ, habitatio. οἰκίζω, ædifico. οἰκεῖος, ου, ὁ, domesticus. διοικέω, administro. διοίκησις, εως, ἡ, administratio. πάροικος, ου, ὁ, accola. παροικέω, accolo. σολοικίζω, vitiose loquor. σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, solœcismus, vitiosa locutio, aut actio. συοίκος, ου, ὁ, ἡ, conturbernalis. συοικία, ας, ἡ, contubernium.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ, qui suo cibo vescitur, & ex suis facultatibus vivit. ab οἶκος, domus, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) terra habitabilis.

Οἰκουρῶν, gen. plur. 2. declin. pro οἰκουρῶν, ab οἰκουρὸς, ία, ιον, ὁ τῇ οἰκουρῷ τῷ φυλαξ, domus custos, domesticus. vide οἰκωρός.

Οἰκωρὸς, ὸ, ὁ, domi manens, domus custos. q. d. ὠρὸς τῆ οἰκῳ. Th. ὠρὸς, ὁ, custos.

Οἰκοφθορῆσαι, rem familiarem perdere. ab οἶκος, & φθείρω, corrumpo.

Οἰκοφυλακέω, domum custodio. ex οἶκος, & φυλάσσω, custodio. f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, misereor. Them. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.

Οἰκτρήσω, fut. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, quod vide.

Οἰκτείρω, misereor, commiseror. fut. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. aor. 1. ᾠκτειρα. aor. 1. imperat. activ. οἴκτειρον, miserere. Them. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiseratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. sed οἰκτιρμῶν, gen. plur. ab οἰκτιρμὸς, οῦ. Th. οἶκτος.

Οἰκτιῶ, miserabor, f. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος.

ΟΙΚΤΟΣ, ου, ὁ, misericordia, commiseratio. q. ab οἶτος, miseria, & κτάω, pollideo. aliena miseria nobis quasi miseriam cordis creat. hinc οἰκτίζω, miseror, commiseror. οἰκτείρω, idem. οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, misericors. οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miserabilis, e.

Οἰκτρότερος, Jon. pro οἰκτρότερος, miserabilior, comp. ab οἰκτρὸς.

Οἰκτρὸς, ὸ, ὁ, miserabilis. in superlat. οἰκτρότατος, & οἴκτιστος. Them. οἶκτος.

Οἰκῶ, præs. ind. contracte pro οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκὼς, ὼσης, ὁ, & Att. ἐοικὼς, similis, perf. part. med. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui domum, & rem domesticam juvat. ex οἶκος, domus, & ὠφελέω, juvo.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus, per syncop. pro οἴμημα, ab οἰμάω, impetu feror. Th. οἶμη, via.

Οἶμαι, puto, contractum ex οἴομαι. fut. οἰήσομαι. p. ᾠημαι.

Οἰμεῖν, Jon. pro ἐλθεῖν, venire.

ΟΙΜΗ, ης, ἡ, via, semita, cantus, vox. οἶμος, ου, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, impetum do. παροιμία, ας, ἡ, proverbium. προοίμιον, ου, τὸ, exordium. οἶμη ergo quasi ab οἴω, fero: via fert euntes.

Οἴμοι, & ὤμοι, heu mihi, adverb. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, semita, via. Them. οἶμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ab οἰμώζω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ejulo. f. ξω. Th. οἴ, hei, heu, adverb. ægre ferentium.

Οἰμώξας, plorans, a. 1. part. act. ab οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, heu.

Οἰμωχθείς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Οἶν, ovem, acc. sing. ab οἶς, ὁ, ovis.

Οἰναύθα, ας, ἡ, Poetic. & Dor. pro οἰναν. θη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰναυθίς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰναύθη, ης, ἡ, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, vitis. Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.

Οἰναρέον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo & οἰναρεῖς, ίδος, ἡ, vitis pampinus. Sic οἰναρέος, ου, ὁ, pampineus. Th. οἶνος, ὁ, vinum.

Οἰνείδαο, genit. Jon. pro οἰνείδου, ab Οἰνείδης, nom. propr. ab Οἰνεύς, ῆος, ὁ, Oeneus.

Οἰνηραὶ φιάλαι, vinariæ phialæ.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria. ab οἶνος, & ἀρύω, haurio.

Οἰνίων, genit. plural. Jonic. pro οἰνῶν, ab οἰνη, ης, ἡ, vitis. Them. οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνιάδαι, ῶν, οἱ, Oenidæ. πατέρων, οἱ τῶν Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεύς, Οἰνείδης, & inserto ι, Οἰνιείδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, vinum emo, vel vinosum saporem refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis. in voc. sing. οἰνοβαρές. ab οἶνος, vinum, & βαρὺς, έος, ὁ, gravis.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini exceptrix, Jon. pro οἰνοδόχος, ἀπὸ τοῦ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Doric. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator. Bacchi Epithet. ab οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἰνοπα, acc. sing. οἶνοπι, dat. sing. ab οἰνωψ, οπος, ὁ, niger, vinei coloris. q. ὀψις τοῦ οἴνου. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, visus. Th. ὄπωμαι, video.

Οἰνοπέδοιο, gen. Jon. pro ου, ab οἰνόπεδος, ου, ὁ, vinifer. ab οἶνος, & πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen propr.

Οἰνοποτάζω, idem quod οἰνοποτέω, vinum bibo. ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. ex iisdem them.

ΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, vinum. q. ab ὀνῶ, juvo. utilis enim est potus moderate sumptus: Vel ut vult Suid. si bibamus ἐπιεικαμβώς, modice, & caute, οἶα ἐν νῷ, mentem, & ingenium affert, & acuit. hinc πάροινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compotatio. ab οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ. quod vide.

Οἰνόφλυξ, vinosus. qui οἴνῳ φλύζει, vino fervet. vel a φλύσω, eructo, f. ξω.

Οἰνοχοείτω, misceat, 3. sing. præs. imper. act. ab οἰνοχοέω. quod vide.

Οἰνοχοέω, seu οἰνοχοάω, infundo vinum, potum ministro. ab οἰνοχόος, pincerna, quod ab οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria. ex οἶνος, & χέω, fundo.

Οἴνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dativ. plur. οἴνοψι. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, visus. Them. ὄπωμαι, video.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον ὕστερον ἐκαλεῖτο.

Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Οἴοθεν, adv. seorsum, οἴοθεν οἶος, cum solo solus. Th. οἶος, solus.

Οἴομαι, vel οἶμαι, opinor, existimo. præs. imperat. οἶο, οἰέσθω. f. οἰήσομαι. perf. pass. ᾠημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. quasi ab οἰέομαι. Th. οἶω, puto.

Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ οἶος κατὰ μόνος νεμόμενος, qui solus pascitur. Vel ὁ τὰς οἰὰς νέμων, ποιμὴν ὁ ποιμαίνων, id est, qui oves pascit.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, Poet. ὁ οἶος κατὰ μόνος πολῶν, εἴτε πολεμίων ἕν τινι τόπῳ, qui solus vagatur, & in aliquo loco versatur.

ΟΙΟΣ, η, ον, solus. q. ab ἴος, solus. in f. g. οἴη. neut. οἶον, solum. quod & adverbialiter sumitur. Hinc οἰόω, solum reddo, desolo.

ΟΙΟΣ, η, ον, qualis, ab ὅς, qui. item pro ὅμοιος, similis; item pro δυνατὸς, potens, possibilis. οὐκ οἷόν τε, pro δυνατὸν ἦ, non possibile vero. hinc ποῖος, η, ον, qualis? interrog. ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. τοῖος, η, ον, talis.

Οἰός, vel ὄϊος, gen. sing. ab οἷς, vel ὄϊς, ἡ, ovis.

Οἰόω, desolo, vasto, solum facio. Them. οἶος, solus.

ΟΙΣ, οἰός, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis. vel ὁ, aries. Ovis enim multa bona affert.

Οἶις, ἴδος, ἡ, ovicula.

Οἴσατο, & οἰσατο, putavit, 3. sing. a. 1. med. Poet. pro ᾠήσατο, facta syncope, & rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. f. οἰήσομαι. a. 1. med. ᾠησάμην, ατο.

Οἴσε, ferto, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex fut. verbi οἴω, pro φέρω, fero. hinc οἴσετον, ferent, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. sing. fut. 1.

Οἴσεσθαι, fut. 1. inf. med. ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσομαι, ῃ, εται.

Οἰσέμεις, feremus, Dor. & Æolic. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Οἰσῇ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσομαι.

Οἶδα, nosti, per syncop. pro οἴδασθα, 2. singul. præt. med. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, scio. p. m. οἶδα, ας, ε.

Οἰόθεις, suspicatus, indignatus, aor. 1. part. passiv. Poet. verbi οἴομαι. aor. 1. passiv. ᾠήθην. Alii volunt esse a. 1. part. pass. ab οἴω, fero. f. οἴσω.

Οἰσία, ας, ἡ, salix. q. ab ἔω, eo, quia it celeriter crescendo.

Οἴσομαι, & Doric. οἰσεῦμαι, fut. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ὠῐσάμην.

Οἰσόμεθα, 1. plural. fut. 1. m. vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, funis. quasi ab οἴω, quia fit ad ferendum aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi φέρω, fero.

Οἰστάμενος, ratus, aor. 1. part. med. οἰσάτω, 3. sing. a. 1. m. g. ατω, & Poetic. verbi οἴομαι. fut. οἰσομαι, puto, pro οἴομαι. f. οἰήσομαι. Th. οἶω, puto.

Οἰστέον, ferendum, verbale ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσω.

Οἰστεύω, sagitta peto. ab οἰστὸς, ου, ὁ, sagitta. Th. οἰω, fero.

Οἰστός, ου, ὁ, sagitta. in plur. οἰστοὶ, οἱ, ab οἴω, fero. f. οἴσω. vel quia οἴεται, idest fertur celeriter excussa arcu.

Οἰστρηθεὶς, furore percitus, a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω. f. ήσω, œstro agitor. a. 1. pass. ωστρήθην. Th. οἶστρος, œstrus.

ΟΙΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, œstrus, tabanus, stimulus. Oestrus οἴεται, id est, fertur impetuose. hinc οἰστρήεις, εντος, ὁ, furiosus, œstro percitus. οἰστράω, & έω, œstro agitor. οἰστρημα, ατος, τὸ, stimulus.

ΟΙΣΥΑ, ας, ἡ, salix. vide οἰσία.

Οἰσυπος, sordes ovium. ab οἶς, ovis, & σήπω, putrefacio. Est putridum, quod in lanis fert ovis.

Οἴσω, feram, fut. 1. act. verbi φέρω, fero. a. 1. ὠῐσα.

Οἰσῶ, feram, Dor. pro οἴσω. sic οἰσῶν, Dor. pro οἰσων, allaturus, fut. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἵτινες, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, gen. ὅτου. & in f. g. ἥτις. neut. ὅτι.

ΟΙΤΟΣ, ου, ὁ, ærumna, calamitas. q. ab οἴ, hei, lamentantis vox.

Οἰτόσυρος, Scythice vocatur Apollo.

ΟΙΤΦΕΩ, seu άω, coeo, σωφρονίζω. Forte ab ὀπτάω, aut ab ἀφή. ut ἅπτεσθαι de σωφροσύνα dicitur 1. Corinth. 7. 1. Vel ab οἴ, & φάω, dico.

Οἶφι, epha. apud LXX. interpretes.

Οἴχεσθε, Doric. pro οἰχέσθε, ὅστε, 3. pl. præs. ind. verbi οἰχέω, veho, fero. pro quo usitat. οἴχομαι. Alii formant. ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὄχος, εος, τὸ, currus.

Οἴχεσθαι, abire, præs. inf. ab οἴχομαι, ῃ, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾠχημαι.

Οἴχιωται, Jon. pro ᾠχίωται, 3. pl. perf. pass. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσομαι, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, apertus, aor. 1. part. pass. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 1. pass. ᾠχθην.

Οἴχνεσχον, Jon. inserto σκ, pro ᾤχνευον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Doric. pro οἰχνοῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo.

Οἰχοίατο, Jon. pro οἴχοιντο, 3. plur. præs. opt. verbi οἴχομαι.

ΟΙΧΟΜΑΙ, ῃ, εται, abeo, discedo, proficiscor, pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾠχημαι. aor. 1. passiv. ᾠχήθην. præs. part. οἰχόμενος. forte ab εἶκω, cedo. vel ab ἴκω, misi.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾠχωκα, Att. pro ᾠχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχώκεσαν, ivit, Jon. dialysi, & Attic. pro ᾠχώκεσαν, 3. singul. pluscq. perf. activ. Sic οἰχωκὼς, ῶσα, ὸς, perf. part. verbi οἴχομαι, abeo.

ΟΙΩ, seu οἰόω, puto, existimo; item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἰωνὸς, οῦ, ὁ, opinio, q. ab ἔαω, sino. sic ergo fero est sicut patior.

Οἶων, ονιον, gen. plur. ab οἶς, οἰός, seu οἴς, ὁ, ovis.

Οἰωνισάμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνὸς, avis.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis.

Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis; item augurium.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, vates per cantum avium. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis, & πολέω, verso.

ΟΙΩΝΟΣ, οῦ, ὁ, avis, proprie major, & carnivora. Puta quia οἶος, sola esse amat, in solitudine degens, prædæ capiendæ solitarie inhians. item augurium, omen. hinc οἰωνίζομαι, auguro.

Ο Κ.

Ὅκα, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀκείλαντες, appellentes. nom. plural. a. 1. part. activ. verbi ὀκέλλω, appello, accedo. fut. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω.

Ὅκκα, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὅκκα, pro ὁπότε.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄσσος, ab ὄπωμαι.

ΟΚΛΑΖΩ, in genua succumbo, labascо, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνειν.

Ὀκναλέως, pigre, adv. ab ὀκνος, ου, ὁ, pigritia.

Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, pigrescо.

Ὀκνέω, piger, & segnis sum, cunctor, tergiversor. f. ήσω. p. ὤκνηκα. aor. 1. ὤκνησα. aor. 1. inf. ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.

Ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, cunctator, timidus. In neut. gen. ὀκνηρὸν, molestum, tædiosum.

ΟΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, metus, ignavia. q. ab ὐ κινεῖν, non movere. hinc ὀκνέω, piger, & segnis sum. ὄκνος, ου, ὁ, ἡ, impiger.

Ὀκνῶσι, tergiversantur, 3. plur. præs. ind.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ind. ὀκνῶσιν, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀκνέω. quod vide.

Ὁκηΐα, Dor. pro ὁποῖα, qualia, qualiter. vide ὁποῖος.

Ὀ ΚΡΙΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, ſcala. q. ab ἄκρον, & βάω, quia ad ejus ſummum gradatim aſcenditur.

Ὀκριόεις, ωντος, ὁ, longas prominentias habens. ab ὄκρις, ιος, ἡ, eminentia montium, aut rupium. idem quod ἄκρις. Th. ἄκρη, ſummus.

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, ſummitas montis, cacumen. Th. ἄκρη, ης, ὁ, ſummus.

Ὀκρυόεις, ωντος, ὁ, horrendus, dirus, pro κρυόεις, Poet. idem quod κρυερός, ᾶ, ὁ, frigidus, horrendus. Th. κρύος, ἔος, τὸ, frigus.

Ὀκταίβλωμος, ης, ὁ, octo morſuum, ex octo quadris. ex ὀκτώ, octo, & βλωμός, ᾶ, ὁ, bucella.

Ὀκταήμερος, ης, ὁ, ἡ, octo dies natus. ex ὀκτώ, & ἡμέρα, dies.

Ὀκτάκτημος, octo radios habens. proprium rotæ. ex ὀκτώ, & κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ὀκταπόδιλα, octopedalem, acc. ſing. ab ὀκταπόδης, quod ὀκτάπους, octipes. ex ὀκτώ, octo, & πούς, pes.

Ὀ ΚΤΩ, octo, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. an q. ὄκτα δύω? vel ab ο, & κτῶ, poſſideo: fit enim ejus figura ex ο, geminato. Hinc ὄγδοος, η, ον, octavus. ὀκτάκις, octies.

Ὄκυ' ἀ, Dor. pro ὅτε ἡ. quum, &c. ἔκυ', pro ὄκυα, quod vide.

Ὄκος, ου, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχος, vehiculum, currus.

Ὄκως, ut, poſtquam, pro ὅπως, Jon.

Ο Λ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felix. ab ὄλβιος, felix, dives. Th. ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.

Ὄ ΛΒΟΣ, ου, ὁ, felicitas, opes. ὄλβω, gen. Dor. q. ὄλος βίος. Hinc ὄλβιος, ου, ὁ, beatus. παναόλβιος, ου, ὁ, omni ex parte beatus.

Ὀλέσκηθον, pro ὄλεσκον, pleonaſm. τῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὄλεκω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, interitus, peſtis, mors. hinc ὀλέθριος, exitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ὀλῆται, peribit. 3. ſing. f. 2. med. verbi ὄλλυμι. f. 2. med. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, εἶται.

Ὄλεκον, peribam, imperf. act. Jon. ὀλέκοντας, acc. plur. part. præſ. act. ὀλέκοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, perdo.

Ὀλερὸς, δυσώδης, male olens, tanquam corruptum aliquid. ex ὀλέω, perdo.

Ὀλέσσιε, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλεστήρορας, acc. plur. ab ὀλεστήνωρ, ορος, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνήρ, vir.

Ὀλέσῃς, perdas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.

Ὄλεσσα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὤλεσα. ſic ὀλέσαι, a. 1. inf. Poet. ὀλέσας, αντος, ὁ, qui deſtruxit, a. 1. part. act. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέσῃ, perdat, Poet. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὀλέσω, fut. 1. ind. act. vel a. 1. ſub. Poet. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix. ab eodem them.

Ὀλέτηρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὄλεαι, pereas, Jon. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ver. ὄλλυμι, f. ἐσω. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὦλα.

Ὀλίγα, plur. n. g. ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia. gen. plur. ὀλιγαρχιῶν, ab ὀλίγος, paucus, & ἀρχή, imperium.

Ὀλιγαρχόμυθος, η, ον, paucorum dominatui ſubditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή.

Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλίγις, pauciſſimus, ſuperl. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγόγονος, ὁ, ἡ, qui parum eſt fœtuoſus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ου, ὁ, ſoboles. Th. γέομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, langueo. quod ab ὀλιγοδρανής, idem quod ἀδρανής, ές, ὁ, ἡ, faciendi facultate deſtitutus. ab ὀλίγος, & δράω, facio.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, parva res ſum, infirmus ſum, & fere mortuus. ex ὀλίγος, & πέλω, ſum.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ, ἡ, exigua fide præditus. ex ὀλίγος, & πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ὀ ΛΙΓΟΣ, η, ὁ, paucus, parvus. ὀλίγον, pauxillum, adverb. in ſuperl. ὀλίγιστος. q. ab ὀλέω, vel ὄλλυμι, perdo, & ἄγω, frango. Pauca, & parva facile ὄλλυται, perduntur, & franguntur.

Ὀλιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ, brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans. ex ὀλίγος, & χρόνος, ου, ὁ, tempus.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ, ἡ, puſillanimus. ex ὀλίγος, η, ον, exiguus, a, um, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo, cum gen. præſ. inf. ὀλιγωρεῖν. ab ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, negligens. quod ab ὀλίγη ὥρα, id eſt parva cura.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, minor. ab ὀλίγος.

Ὀ ΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλεῖν, & σβεῖν, ſcil. τὸ σπέρμα.

Ὀλιθάνει, delabitur, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ὀλιθάνω, vel αἰνω. Thema ὄλιθος, ου, ὁ, lapſus.

Ὀλιθέω, cado, labor. hinc ὀλιθαίνω, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλιθον, & Jon. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλιθος, ου, ὁ, lapſus, caſus.

Ὀλιθηρὰς, gen. ſing. f. g. ab ὀλιθηρός, labilis, lubricus. Thema ὄλιθος, lapſus.

Ὀλισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω.

Ὄ ΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapſus, caſus. q. ab ὀλέω, perdo, & θέω, curro. Caſu enim curſus perit. hinc ὀλισθέω, cado.

Ὀλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria. ab ὀλκή, tractio. Th. ἕλκω, traho.

Ὀλκή, ῆς, ἡ, tractio, tracti inclinatio, pondus inclinatum. Th. ἕλκω, traho, pendeo.

Ὀλκοί, οἱ, inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, & ex terra in mare deducuntur. ab ἕλκω, traho.

Ὀλκός, ᾶ, ὁ, tractus, ſulcus. ab eodem them.

Ὄλλυσι, Jon. pro ὄλῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. ab ὄλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄλλυσι, Jon. pro ὀλῇ, a. 2. ſub. med.

Ὀλλυμένοιο, pereuntis, gen. ſing. Jon. part. præſ. paſſ. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὄ ΛΛΥΜΙ, ſeu ὀλλύω, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. inf. med. ὀλέσθαι. q. ὅλως λύομαι, totaliter ſolvor, pereo. Hinc ὄλεθρος, ου, ὁ, perditio, pernicies. ὀλοὸς, ᾶ, ὁ, pernicioſus. ἀπόλλυμι, perdo. πανώλεθρος, ου, ὁ, ſeu πανόλεθρος, ου, ὁ, prorſus exitialis. πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio. ἀνεμώλιος, ου, ὁ, ἡ, ventoſus, inanis.

Ὄλμειος, ου, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ab Holmeio Siſyphi filio ſic dictus.

Ὄ ΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, tripus, truncus corporis. q. ab ὅλος. Iſta, ni tota ſint, & perfecta, nulli ſunt uſui.

Ὀλοὴ, ῆς, ἡ, perniciosa, dat. plur. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ἡ, ὀν. hinc & ὀλωΐος, idem. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω.

Ὀ ΛΟΟΟΎΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſpecies marinorum piſcium. q. ὅλη θορή, totum ſemen.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium affero. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide. fut. εύσω, exitium affero, vaſto, perdo. p. ὠλοθρεύκα. perf. paſſ. ὠλοθρεύμαι, σαι, ται. unde ὀλοθρευτὴς. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλοίατο, pereant, Jonic. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. opt. med. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

Ὀλοὶ ἔχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, & ἔχος, ου, ὁ, tota. Th. ἔχω, curro.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocauſtum. ex ὅλος, totus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima, ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. a verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα. perf. paſſ. ὡλοκαύτωμαι. Dicitur vero ὁλοκαυτόω, pro ὁλοκαυστόω, ab ὁλόκαυστον, ου, τὸ, genus ſacrificii, ubi tota hoſtia cremabatur. ex ὅλος, totus, & καυστὸν, combuſtum. Th. καίω, uro, comburo. f. καύσω, perf. paſſ. κέκαυμαι, σαι, ται.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas. ab ὁλόκληρος. quod vide.

Ὁλόκληρος, ᾶ, ὁ, ἡ, proprie, hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortito ei obtigerunt: item, integer, totus. ex ὅλος, η, ον, totus, a, um, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors, ſortitio.

Ὀ ΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. alii leg. ὁλοκωτίτης, q. ὅλος κώνος.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. ab ὁλολύζω. quod vide.

Ὀ ΛΟΛΎΖΩ, ululo, ejulo, ploro. a ſono. f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imper. ὀλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. paſſ. ὠλόλυγμαι. hinc ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus.

Ὀλοντο, perierunt, 3. plur. a. 2. med. Jon. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοὶ ἔχος, Poet. pro ὀλοὶ ἔχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & ἔχος, ου, ὁ, rota. Th. ἔχω, curro. aut ab ὀλοὸς, pernicioſus in currendo. quod ab ὄλλυμι.

Ὀλοὸς, ἡ, ὀν, pernicioſus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοόφρονα, pernicioſum, acc. ſing. ab ὀλοόφρων, ονος. ab ὀλοὸς, pernicioſus. Th. ὄλλυμι, & φρὴν, mens.

Ὀ ΛΌΠΤΩ, vello, decortico. q. a λέπω, decortico.

Ὄ ΛΟΣ, η, ὁ, totus, ſolidus, univerſus. hinc καθόλη, adverb. in univerſum, in genere. Sed ὅλος, idem quod θόλος, atramentum ſepiæ.

Ὁλοχερὴς, integer, perfectus. q. ὅλῃ χερὶ factus. ex ὅλος, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ὀ ΛΌΣΧΟΙ, pediculi pomorum: quia ab ὀχῃ ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ὁλοπελὴς, ές, ὁ, ἡ, totus, perfectus. ex ὅλος, totus, & πελέω, abſolvo. Th. πέλος, ους, τὸ, finis.

Ὀλῶμαι, f. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοφυδνὸς, ᾶ, ὁ, luctuoſus, lugubris. ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.

Ὀ ΛΟΦΎΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, q. ὁλοῶς φέρομαι, id eſt perdite huc, & illuc dolore impellor, feror. præſ. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον. Hinc ὀλοφυρμὸς,

φυμὸς, ὁ, ὁ, & ὀλόφυξις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφωΐος, exitialis. q. ὀλυὼν φῶτας.

Ὄλπη, ης, ἡ, & Doric. ὅλπα, lecythus, ampulla olearia, vas. q. ab ἔλαίᾳ ὀπῇ, olei succo. ὁλπὶς, ἰδος, ἡ, idem.

Ὄλπις, Dor. idem quod ἀλιάς.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cœlestis

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achajæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιὰς, ἀδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι ῥώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ ῥώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικὸς, ὴ, ὁ, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ους, ὁ, victor in Olympicis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιόνικος, ου, ὁ, idem. Ex νικάω, vinco, & Ὄλυμπια.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Thessaliæ, vel Macedoniæ mons altissimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel ut Scaligero placet, ab ὀλύω, & πῦς, quod altius scandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens, cœlestis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari solita. Ὀλυμπιὰς, ἀδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item spatium quatuor annorum.

Ὄλυνθος, ου, ὁ, grossus, ficus immatura. q. ab ὀλέω, vel plenius ὀλεῖν ἔυθος. existit primum perdito flore. hinc ὀλυνθιακὸς, ὴ, ὁ, immaturus.

Ὄλυρα, ας, ἡ, species frumenti, affinis zeæ. An ὅλυρα, quasi corruptior zea. ex ὀλύνω, perdo, corrumpo. Minus nutrit, quam zea.

Ὤλωλα, ας, ε, perdidi, Attic. pro ὄλωα, p. m. hinc ὤλωλη, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμιλν.

O M.

Ὁμᾷ, similia, nom. pl. n. g. ab ὅμος, ος, ὁ, similis.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Doric. pro ὁμήγυρις, congregatio, concilium. quod vide.

Ὁμαδέω, congrego. ὁμαδέω, tumultuor. ab ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. Th. ὁμός, ὴ, ὁ, similis.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. ab ὁμᾶ, simul, junctim. Est enim multitudo junctio unitatum. Them. ὁμὸς, ὴ, ὁ, similis.

Ὁμαίμων, ου, ὁ, ἡ, & ὁμαίμων, ονος, qui est ejusdem sanguinis, consanguineus. ex ὁμός, & αἷμα, τὸ, sanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli societas. ab ὁμὸς, & αἰχμὴ, ἡ, cuspis.

Ὁμαλὸς, ὴ, ὁ, planus, lævis: item similis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμός, similis. ὁμαλὴς, ές, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλὸς, ου, ὁ, ἡ, asper, inæqualis. ἀνωμαλὴς, ές, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, sequere, præs. imper. act. ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ab ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, simul.

Ὁμάρτῃ, Poetic. idem quod ὁμᾷ, simul, una, & ἄρω, apto. hinc ὁμαρτέω, sequor.

Ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, secutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ.

Ὁμᾶς, άδος, ἡ, universitas, multitudo. Th. ὁμός, ὴ, ὁ, similis, par.

Ὄμβριμος, ου, ὁ, ἡ, seu ὁμβρηρός, ῆ, ὁ, pluvios. Them. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὁμβρήσαντος, genit. sing. a. 1. part. act. ab ὁμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὁμβριμόπατρος, ου, ὁ, forti patre genitus. ex ὁμβριμος, pro ὄβριμος, robustus, quod vide, & πατὴρ, pater.

Ὄμβριμος, robustus, ex ὄβριμος, idem. Th. βριάω, robustus sum.

Ὄμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th. ὄμβρος.

Ὄμβρος, ου, ὁ, imber, pluvia. q. ab ὁμᾶ ῥεῖν, simul fluere. ut sit quasi ὁμρος. Hinc ὁμβρέω, pluo. aor. 1. part. ὁμβρήσας, αντος, ὁ. ὄμβριος, α, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, ου, ὁ, ἡ, impetuosus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. singul. fut. 2. med. verbi ὀμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. f. 2. med. ὀμοῦμαι, ῆ, ῶται.

Ὁμηγερὴς, ές, ὁ, ἡ, simul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμᾶ, simul. Them. ὁμὸς, similis, & ἀγείρω, congrego.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμηγερὴς. quod vide.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum. ab ὁμᾶ, simul, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Ὁμηλικας, coætaneos, accus. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, quod ab ὁμὸς, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ης, ἡ, ætatis æqualitas. ab ὁμὸς, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Ὁμηρέσται, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, pl. num. præs. part. f. g. ab ὁμηρέω, in unum convenio. fut. ήσω. Th. ὄμηρος, ου, ὁ, obses.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, Homeridæ. Quinam dicerentur, consule Græca scholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. 1.

Ὅμηρος, ου, ὁ, obses. q. ab ὁμᾶ ἄρειν, simul nectere. quia partes de se mutuo dubitantes ad fidem sibi habendam jungit. ὅμηρον, pignus. quod est vice obsidis. Est & Ὅμηρος, ου, ὁ, nomen Poetæ celeberrimi.

Ὁμίλεσσε, conversare, præs. imperat. activ. ὁμιλεῖν, præs. inf. ab ὁμιλέω, conversor. Th. ὅμιλος, cœtus.

Ὁμιλέω, ῶ, colloquor, conversor, cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. singul. opt. præs. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος, ὁ. præs. part. act. ὁμιλῶν, ab ὅμιλος, turba, cœtus.

Ὁμιληδὸν, adv. turmatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιληπικός, ὴ, ὁ, qui bene scit conversari, ab eodem them.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, conversatio. colloquium. ab eodem them.

Ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba. Hinc ὁμιλία, ας, ἡ, congressus, conversatio. ὁμιλέω, conversor, commercium habeo. ὁμιλεῖν τινι τύχαις, in aliquos casus incidere. variam fortunam experiri. ὁμιληπικός, ὴ, ὁ, qui bene scit conversari. quasi ab ὁμᾶ εἰλεῖσθαι, quod una cogatur, seu congregetur. Vel ab ὁμᾶ, & ἴλη, agmen.

Ὀμίχεω, mejo, mingo. quasi ὁμᾶ χέω, simul fundo.

Ὁμίχλη, & Jon. ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula. suffitus. quasi ab ὁμᾶ, & ἀχλὺς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, aspectus, facies. nom. plur. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὤμμαι.

Ὄμματ', pro ὄμματα, nom. pl. ab ὄμμα, ατος. quod vide.

Ὄμνυ, jura, præs. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμνύεις, 2. singul. ind. præs. verbi ὀμνύω, juro.

Ὄμνυμι, seu ὀμνύω, juro. f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Attic. ὀμώμοκα. aor. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ὀμόσας, αντος, ὁ.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus. ab ὁμᾶ, simul. Th. ὁμὸς, similis, & γαστὴρ, uterus.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ex ὁμὸς, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογνωμοσύνη, ejusdem sum sententiæ. ab ὁμὸς, similis, & γνώμη, ἡ, sententia. Th. γινώσκω, cognosco.

Ὁμόγονος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμογνὼς, consanguineus, cognatus. Ex ὁμὸς, similis, & γένομαι, nascor. præt. med. γέγονα.

Ὁμόδαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόδημος, q. d. ὁκ τᾶ αὐτᾶ δάμω ὤν, qui est ex eodem populo. Ex ὁμὸς, similis, & δῆμος, ὁ, populus.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ὁμᾶ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui simul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθα, simul, quod ab ὁμᾶ, idem. Th. ὁμὸς, ὴ, ὁ, similis.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui eidem solio insidet, & ejusdem particeps est. Ex ὁμὸς, & θρόνος, thronus. quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, uno animo. ab ὁμόθυμος, unanimis. quod ex ὁμὸς, similis, & θυμὸς, animus.

Ὅμοια, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. singul. f. g. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, similis.

Ὁμοιάζω, similis sum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, similis.

Ὁμοίῃν, acc. sing. Jon. f. g. ὁμοίαν, similis. Th. ὁμὸς, ὴ, ὁ, idem.

Ὁμοῖος, Poet. pro ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιοπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, iisdem affectibus obnoxius. ab ὅμοιος, similis, & πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Ὅμοιος, οια, ον, similis, e. Th. ὁμὸς, idem. hinc ὁμοίως, similiter, adv.

Ὁμοίσπος, πτος, ἡ, similitudo. ab eodem them.

Ὁμοιόω, ῶ, assimilo, comparo. fut. ώσω. ὡμοίωκα. a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, & in plur. ὁμοιώσωμεν. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην. a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῆς, ῆ. aor. 1. inf. ὁμιωθῆναι. a. 1. part. ὁμιωθεὶς, έντος, ὁ, ab ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, ὴ, ὁ, idem.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. 1. passiv. ab ὁμοιόω, assimilo. quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo. ab ὅμοιος. quod vide.

Ὁμοίως, adv. similiter. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, similis.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipsa assimilatio, similitudo. ab eodem them.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors. Ex ὁμᾶ, simul, & κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Ὁμοκλάω, seu έω, hortor vociferando, increpo. quod ab ὁμοκλὴ, increpatio. quod ab ὁμᾶ, simul, & κέλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, hortor.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum. commination. hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator. vide ὁμοκλάω.

Ὁμοκλήσας, minans, a. 1. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω. quod vide.

Ὁμόκλιος, ου, ὁ, ἡ, qui est in eodem lecto, vel toro. ex ὁμὸς, & κλίνη. Th. κλίνω, reclino.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, spondeo, f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ex ὁμὸς, ὴ, ὁ, similis, & λόγος, verbum. Them. λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ὁμολογηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ὁμολογήσας, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω. quod vide.

Ὁμολογία,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ο'μολογία, ας, ἡ, confessio. ab ὁμολόγος, ος, ον, iisdem verbis utens, consentiens, ab ὁμὸς, & λέγω.

Ο'μολογουμένως, adv. sine controversia. quod a præs. part. pass. ὁμολογέομαι, ουμενος. ex iisdem them.

Ο'μομήτριος, ος, ον, qui est ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, & μήτηρ, mater.

Ο'μὸν, eundem, similem, acc. sing. ab ὁμὸς.

Ο'μόνοια, ας, ἡ, concordia. ab ὁμὸς, similis, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ο'μοούσιος, seu ὁμόσιος, ejusdem essentiæ, consubstantialis. ab ὁμὸς, similis, & οὐσία, essentia. quod ab ὤν, verbi εἰμὶ, sum.

Ο'μόργνυ, absterse, 3. sing. imperf. act. Jon. ab ὁμόργνυμι.

Ο'ΜΟΡΓΝΥΜΙ, abstergo, imprimo, inuro, f. ὁμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, exsugo.

Ο'μόρξω, tergam, f. 1. act. verbi ὁμόργνυμι. quod vide.

Ο'μορος, ος, ον, finitimus, confinis, adfinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορῶ, confinis sum. q. ὁμοῦ ὄρος, simul terminum habens.

Ο'ΜΟΣ, ος, ὁ, similis, par. q. ab ἅμα, simul. vel ὁμοῦ. Hinc ὁμόω, unio, in unum coire facio. ὅμιλος, ος, ὁ, multitudo. ὁμῶς, similiter, æque, pariter. ὅμως, tamen. ὁμοῦ, una, simul. ὅμοιος, ος, ὁν, similis. ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo. ὁμοιόω, similem efficio. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo, simulacrum.

Ὄμοσε, 3. sing. a. 1. Jon. ab ὁμόω, unio. f. ὁμόσω. Th. ὁμός.

Ὀμόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. aor. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ὁμοσιτέω, simul edo. hinc ὁμόσιτος, qui cum aliquo edit. ex ὁμὸς, similis, & σῖτος, ὁ, frumentum.

Ὁμόσπορος, ος, ὁν, qui est ex eodem semine, & genere. Ex ὁμὸς, similis, & σπείρω, semino.

Ὀμόσῃ, juraverit, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poet. gem. σ. ut & ὁμόσσας, pro ὁμόσας, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμόσσον, jurato, aor. 1. imperat. act. gem. σσ, ejusdem verbi.

Ὁμόσω, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ὁμόω, seu ὄμνυμι, a. 1. ὤμοσα.

Ὁμόσπορος, ος, ὁν, ἡ, qui ejusdem est artificii. ex ὁμὸς, ὅς, ὁ, similis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ὁμότιμοι, qui sunt in pari honore. ex ὁμὸς, similis, & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ὁμοτράπεζος, ος, ὁ, ἡ, commensalis. ab ὁμὸς, & τράπεζα, ἡ, mensa.

Ὁμότροπος, ος, ον, ἡ, similis, tam de ingenio, quam moribus.

Ὁμοῦ, simul. ab ὁμὸς, similis.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, finitimus sum. ab ὅμουρος, Jon. pro ὅμορος, ος, ον, finitimus. quod vide.

Ὁμόφοιτος, ος, ὁ, ἡ, comes, qui cum aliquo it. ex ὁμοῦ, simul, & φοιτάω, eo.

Ὁμόφροια, & ὁμόφρονας, acc. sing. & plur. ab ὁμόφρων. quod vide.

Ὁμοφρονέω, consentio, concors sum. vide ὁμόφρων.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors. ex ὁμὸς, similis, & φρὴν, animus, mens.

Ὁμοφωνέω, eadem voce, vel lingua utor. ab ὁμὸς, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφωνος, ὁ, qui eadem lingua utitur.

Ὁμοχροΐη, Jon. pro ὁμόχροια, coloris similitudo. ab ὁμὸς, similis, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ὁμόψηφος, ὁ, ἡ, suffragii ferendi socius. ex ὁμὸς, & ψῆφος, ος, ἡ, calculus.

Ὁμόω, unio; coire facio. ab ὁμὸς, similis, par. Sed ὁμόω, juro, idem quod ὄμνυμι. f. ὁμόσω.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, a, um, Epith. scuti. ab ὀμφαλὸς, ὅ, ὁ, umbilicus.

Ὀ'ΜΦΑΛΟΣ, ὅ, ὁ, umbilicus, umbo. media pars agminis. q. ab ἀμφιελίσσω, circumvolvo. est enim umbilicus id cavum in ventre, ubi intestina circumvolvi incipiunt; ligamentum intestinorum. Vel ab ὄμοιος, & φάλος, umbo, inde umbilicus.

Ὀ'ΜΦΑΞ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὠμὸς ἐς τὸ φαγεῖν, cruda ad vescendum. Hinc ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ.

Ὀ'ΜΦΗ, ης, ἡ, vox divina, responsum a Deo datum. q. τὸ ὂν φαίνουσα, quod verum est, sive, quod res est, loquens.

Ὁμωθῆναι, similem factum esse, vel unitum, a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, unio. Alii volunt per syncop. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, similem facio, quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, similis.

Ὀμώμοκα, Attice pro ὤμοκα, juravi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro. fut. ὀμόσω.

Ὅμως, tamen, conjunct. disc. ὅμως μὴν τοι, verumtamen. Sed ὁμῶς, simul, Poet. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, ὅ, ὁ, similis.

O N.

Ὅν, ὅντε, quem, acc. sing. ab ὅς, qui.

Ὄν, præs. part. n. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, sum.

Ὀναγος, ὄνου ἄγριος, onager.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, adjutus fuerim, per sync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. med. verbi ὄνημι, juvo, prosum. fut. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὀναμαι, vitupero. ab ὄνημι.

Ὀνάμενος, qui fructum percepit, per syncop. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. med. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι.

Ὄναρ, τὸ, somnium. ἄκλινον. κατ' ὄναρ, in somnio. ὄνειρος, ος, ὁ, q. ὄντως ἄρσις. Somnia ut plurimum vana sunt, in quibus res apparent, nec sunt.

Ὀνάριον, ος, τὸ, asellus, diminut. ab ὄνος, ος, ὁ, asinus.

Ὀνασεῖ, juvabit, Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab AEol. f. ὀνησῶ, deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, prosum.

Ὀναῦαι, frui, præs. inf. ab ὄναμαι, vel a. 1. inf. med. per sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὄνασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, usus, utilitas. ab ὄνημι, juvo.

Ὀνάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. singul. aor. 1. sub. activ. verbi ὄνημι, juvo.

Ὀνείαθ', pro ὀνείατα, τὰ, cibaria, commoda. ab ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum. Th. ὄνημι, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. Th. ὄνημι.

Ὀνείδεα, & contracte ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ἰσω. p. ὠνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. aor. 1. sub. ὀνείδισω, ῃς, ῃ. præs. pass. ὀνειδίζομαι, convitiis laceror. prær. passiv. ὠνείδισμαι. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνείδισας, a. 1. part. act. at ὀνείδισας, 2. sing. aor. 1. ind. act. Jon. ὀνείδισον, aor. 1. imperat. act. ejusdem verbi, & them.

Ὀνειδίσεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi ὀνειδίζω. quod vide.

Ὀνειδισμός, οῦ, ὁ, convitium. ab eodem them.

Ὀνειδίσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνεωσῶ, fut. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω. quod vide.

Ὄ'ΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus. q. ab ὀνόω, vitupero. Alii ab ὄνος, asinus, & εἶδος. Quibus dedecus redundat ex re aliqua, isti vituperantur, & quasi asini videntur. hinc ὀνείδιος, probrosus. ὀνειδίζω, exprobro. futur. ίσω.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, insomnia. ab ὄνειρος, idem quod ὄναρ.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὄναρ, & κρίνω, judico.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὄνειρος, ου, ὁ, somnus. Thema ὄναρ, somnium, & πολέω, versor.

Ὀνείρων, dat. sing. ὀνείρων, gen. plur. ab ὄνειρος, idem quod ὄναρ, somnium.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὄνημι, juvo, prosum.

Ὀνήμενος, præs. part. pass. ab ὄνημι. Th. ὄνημι, juvo.

Ὀ'ΝΗΜΙ, juvo, prosum; item vitupero. cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præs. pass. ὄνημαι, seu ὄναμαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 1. med. ὀνήσομαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο, a. 1. med. opt. ὠνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas. ὀνητὸς, ος, ὁ, utilis. ὀνητὸς, ὅ, ὁ, vituperabilis.

Ὀνήσα, Jon. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. ὄνησαι, fruere, a. 1. imperat. med. verbi ὄνημι, juvo, prosum.

Ὀνήσεαι, juvaberis, Jon. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὀνήσει, erit emolumento, 3. sing. fut. 1. act. Sunt qui exponunt per reficieris, & volunt Attice dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. med. ab ὄνημι. Th. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ος, ὁ, propr. nom. Gr. utilis. ab ὄνημι.

Ὀνησις, εως, ἡ, fructus, utilitas. Th. ὄνημι, juvo.

Ὀνησίφορος, ος, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.

Ὀνησο, præs. imperat. pass. ab ὄνημι, fruor.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, Onetor. nomen propr.

Ὀ'ΝΘΟΣ, ος, ὁ, ἡ, stercus, seu fimus jumentorum, proprie asini, ab ὄνος. ὀνθυλεύω, cibos condio exquisite, indo impensam, sive farctum, a colore ὄνθος.

Ὀνικὸς, ἡ, όν, asininus, a, um. ab ὄνος, ος, ὁ, asinus.

Ὀνίνησιν, juvat, 3. singul. ind. præs. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι. fut. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνόομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, vitupero.

Ὄνομ, pro ὄνομα, quod vide, Æolic. ὄνυμμ.

Ὀ'ΝΟΜΑ, Poet. ὄνομμ, AEol. ὄνυμμ, ατος, τὸ, nomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω, unicuique rei nomen suum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoscendam: ut possit esse ab ὄνημι, juvo. κατ' ὄνομα, nominatim, adv. πάνομα, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστὸς, ὄς, ὁ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ος, ὁν, ἡ, obscurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, transnominatio, nominis pro nomine positio. ὁμώνυμος, ος, ὁν, idem nomen habens. παρώνυμος, ος, ὁν, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ος, ον, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμία, æquivalentia. ψευδώνυμος, ος, ὁν, ἡ, nomen

habens rei non respondens. ἐπονομάζω, cognomino.
Ὠνόμαζε, nominabat, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. verbi ὀνομάζω, quod vide.
Ὀνομάζω, nomino. 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. f. 1. ind. άσω. p. ὠνόμακα. præs. passiv ὀνομάζομαι, nominor. perf. pass. ὠνόμασμαι. a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η. præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Ὄνομαι, vitupero. ab ὄνημι.
Ὀνομαίνω, nomino. f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1 sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Attice dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, nomen.
Ὀνομάκριτος, ου, ὁ, nomen propr.
Ὠνόμασσαν, 3 plur. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω. quod vide.
Ὀνόμασι, dativ. plur. ab ὄνομα. quod vide.
Ὀνομαστὴς, οῦ, ὁ, celebris. in plur. ὀνομαστοί. Sed ὀνομαστικός, ἡ, όν, nominativus, a, um. ὀνομαστὶ, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομα, nomen.
Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Jon. ὀνομήνω, a. 1. sub. activ. verbi ὀνομαίνω. quod vide.
Ὄνος, ου, ὁ, ἡ, asinus, a. quasi ab ὄνημι, juvo. Jumenta enim sunt quasi juvamenta, & utilia. Ὄνημι ergo, quasi ὀνέω εἰμί, animal laboriferum, ὀνέω & onus leviter differunt. hinc ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, a.
Ὀνόσεται, vituperabit. 3 sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, vitupero.
Ὀνοστός, ὴ, όν, vituperandus. in pl. n. g. ὀνοστά, ab ὄνημι, vitupero.
Ὀνοτάζω, carpo, convitior, vitupero.
Ὀνοτὸς, ὴ, όν, Poet. pro ψεκτὸς, seu μεμπτὸς, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνόω, seu ὄνημι, vitupero.
Ὀνοφορβὸς, ὴ, όν, qui asinos pascit, ac nutrit. ab ὄνος, & φέρβω, pasco. p. m. πέφορβα.
Ὀνόω. f. σω. idem quod ὄνημι, vitupero.
Ὄντα, existentem, acc. sing. part. præs. ὤν, ὄντος, ὁ, ab εἰμὶ, sum.
Ὅντινα, quemcunque, acc. sing. ab ὅστις, ὅτεω, ὅτευ. ab ὅς, & τὶς. aliquis.
Ὄντως, vere, adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, sum.
Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.
Ὠνόμαξα, ας, ε, Æol & Poet. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. hinc ὀνομάξομαι, f. 1. med. AEol. verbi ὀνομάζω, nomino. quod vide.
Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, uncus. q. a νύσσω, fodio, vellico. ungue fodicamus, & vellicamus. aliter ab ἀνοίγω, quia per unguem aperitur, & laxatur caro. Est & onyx, gemma. in dat. plur. ὀνυξὶ. hinc ὀνυχίζω, ungues reseco. σαρδόνυξ, υχος, ὁ, sardonyx, gemma.
Ὀνυχες, ungues. ὀνύχεσσι. dat. plur. Jon. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis. ὀξὺ ὀνυχος λέοντα, ex ungue leonem.
Ὀνωνις, ιδος, ἡ, herbæ genus. an ab ὀνέω, vitupero, quia duris, & lentis radicibus aratrum remoratur?

Ο Ξ.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, muria acida. ὀξεῖα ἅλμη.
Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta, f. g. ab ὀξὺς. Et ὀξέα, exponitur per acutum, in plur. n. g. pro ὀξέα, metri gratia, pro ὀξέως. Est & ὀξειᾶν, genit. plural. Dor. pro ὀξειῶν.
Ὀξεῖ, dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, acutus. ὀξείῃσι, dat. plur. Jon. pro ὀξέσι. ab ὀξεία, f. g.
Ὄξος, εος, τὸ, acetum. & pro viro iracundo. Th. ὀξὺς.
Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutam cuspidem habens, acutus, celeriter emissus. ab ὀξὺς, acutus, & βέλος, εος, τὸ, telum.
Ὀξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina.
Ὀξύθυμος, ου, ὁ, qui acerbo est animo, iracundus. hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas. fordes. ab ὀξὺς, & θυμὸς, animus.
Ὀξύω, acuo; item acidum reddo. f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξὺς.
Ὀξύοντι, dat. sing. ab ὀξύοις, οντος, ὁ, acutus, spinosus. Th. ὀξὺς.
Ὀξυρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, dicitur & ὀξυρέπης, & ὀξύρροπος, ου, ὁ, qui celeriter repit, ac movetur, celer, velox. ab ὀξὺς, velox, & ῥέπω, repo, vergo.
Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox. genit. ὀξέος. q. ab ἀκὴ, acies. acuta celeriter secant, & penetrant. hinc ὀξύνω, acuo. ὀξέος, έος, τὸ, acetum. παροξύω, acuo: item ad iram concito. παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, exacerbatio.
Ὀξύχοινος, ου, acutus juncus. ex ὀξὺς, acutus, & χοῖνος, ου, ἡ, juncus.
Ὀξύτερος, ου, ὁ, & in f. gen. Jon. ὀξυτέρη, acutior, compar. ab ὀξὺς, acutus.
Ὀξύτομος, ου, ὁ, acute secans, acutus. ab ὀξὺς, & τέμνω, seco. p. m. τέτμημαι.

Ο Ο.

Ὅς, Poet. pro ὅ, cujus. ab ὅς, qui.

Ο Π.

Ὄπ', pro ὄπα, vocem, sonum, acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.
Ὄπα, Doric. pro ὄπη, vel ὅπως, ubi. quod vide.
Ὀπαδέω, pro quo Homer. ὀπηδέω, sequor, adsum, procedo, opitulor. Thema ὀπάζω.
Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, assecla, comes. Dicitur & ὀπηδὸς, & ὀπάων, Poet. Th. ὀπάζω, comitem do.
ΟΠΑΖΩ, persequor, sequi jubeo, comitem do, præbeo. q. ab ἕπομαι, sequor. Hinc ὀπαδὸς, & ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, comes, assectator.
Ὀπάζομαι, a persequente urgeor. comitem accipio. hinc ὀπαζόμενος, auctus, præs. part. pass. ab ὀπάζω.
Ὀπαίνης, Doric. pro ὀπώνης. quod vide.
Ὄπαζα, ας, ε, Jon. pro ὤπασα, a. 1. ind. act ὀπάσαι, a. 1. inf. act. verbi ὀπάζω.
Ὀπάσαις, AEol. pro ὀπάσας, a. 1. part. act. verbi ὀπάζω, præbeo.
Ὀπάσαις, præbeas, a. 1. opt. activ. gem. σ sic ὀπάσειε, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσαιτο, 3 sing. a. 1. med. Jon. verbi ὀπάζω.
Ὀπαξ, per syncop. pro ὁμόπαξ, ab ὁπάτωρ, pro ὁμοπάτωρ, eodem patre genitus, ab ὁμὸς, similis, & πατὴρ.
Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, minister, assectator, comes. Th. ὀπάζω, sequi jubeo. Alii ὀπάων, leg. q. ab ἕπω, sequor.
Ὅπερ, quod, ex ὅ, & περ.
Ὀπέων, ωνος, ὁ, Jon. pro ὀπάων. quod vide.
Ὀπή, ῆς, ἡ, foramen, per quod videri potest. q. ab ὄπτομαι, video. vel ὄψ, oculus.
Ὅπη, ubi, quo? quomodo. quasi ab ὅς, qui. Est enim quo loco.
Ὀπηδεῖ, comitatur, 3. sing. præs. act. ab ὀπηδέω. Th. ὀπάζω, comitem do.
Ὁπηνίκα, quando. Ex ὅπη, & ἡνίκα, quum, quando.
Ὀπὶ, voci, dat. singul. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.
Ὀπίζετο, curabat, 3. sing. imperf. Jon. verbi ὀπίζομαι, curo, revereor. hinc ὀπιζόμενος, præs. part. Thema ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.
Ὀπιθεν, retro, post, Ionic. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorsum.
Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio.
Ὀπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, acc. sing. part. præs. ab ὀπιπτεύω, circumspicio, per redupl. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, video.
Ὄπις, ιδος, ὁ, ultio, vindicta divina. cura. q. ab ἕπομαι, sequor. Peccantes enim sequitur vindex a tergo Deus. Hinc ὀπίζομαι, curo, revereor; item caveo, rependo. ὀπιδνὸς, reverendus.
Ὀπισαμβὼ, itio retrograda. ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.
Ὄπιθεν, pone, a tergo, adv. Th. ὀπίσω, retro.
Ὀπιθόμβροτον αὖχημα ὀὐξας, retro mortales sequens gloriatio laudis. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.
Ὀπιθονόμοι βόες, boves præpostere pascentes. ab ὄπιθεν, & νέμω, pasco.
Ὀπισθοφανῶς, retrorsum, adv. ex ὀπίσω, & φαίνω.
Ὀπίσω, Poet. pro ὀπίσω, retro.
Ὀπίσεος, posterior. ὀπίσατος, postremus. ab ὀπίσω, retro.
Ὀπίσω, retrorsum, retro, post, adv. cum gen. item sine casu, τὼ ὀπίσω, sc. ὄντα, quæ retro sunt. ὄπιθεν, a tergo. q. ab ἕπομαι, sequor retro.
Ὅπλα, τὰ, instrumenta, ab ὅπλον, ου, τὸ, arma.
Ὁπλία, acc. sing. ab Ὁπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.
Ὁπλεομαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, armor. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.
Ὁπλέων, Jon. pro ὁπλῶν, gen. plur. ab ὁπλὴ, ungula. Th. ὅπλον.
Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον.
Ὁπλίζω, armo. f. ίσω. p. ὡπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, armor. præs. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. med. ὡπλισάμην, ω, απο. a. 1. imper. med. ὅπλισαι, αίσθω, & in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.
Ὁπλισόμεθα, armemur, 1. plur. f. 1. med. Poet. ab ὁπλίζω. quod vide.
Ὁπλίτης, ου, ὁ, Poetic. pro ὁπλιτικὸς, ὴ, όν, vel ὡπλισμένος, armatus. Th. ὅπλον.
ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, arma, instrumenta quævis. q. ab ἄπελος, vulnus. Arma bellica ad vulnerandum fiunt. aut saltem ab ἀπέλλω, arceo. Arma sunt ἀμυντήρια, & iis ἀπελλόμενοι. vel q. ὁ πάλεται, id est, quod concutitur, & vibratur. crepitantia concutit arma. Hinc ὁπλέω, & ὁπλίζω, armo, instruo. ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. ὁπλίτης, ου, ὁ, & ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, armatus. ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. πανοπλος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus militis tegens.
Ὁπλοτεράων, juvenum, genit. plur. Æol. pro ὁπλοτερῶν, f. g. ab ὁπλότερος. quod vide.
Ὁπλότερος, ου, ὁ, junior, posteri. ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma ferre possunt. Th. ὅπλον, arma.
Ὁποδαπὸς, ὴ, όν, cujas, ex qua regione. ex ὅπου, ubi, & ἀπὸ ἔθνους, ου, τὸ, solum.
Ὅποι, quo. vide ποῖ.
Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, idem quod οἷος, citra interrogationem.
Ὀπὸς, οῦ, ὁ, succus, humor, coagulum. q. ab ὀπὴ, unde fluit. Possit & ὀπὸς, esse a πίω, bibo. Succus est ποὴν π. Est autem ὀπὸς, succus sponte manans: χυλὸς, expressus succus. Hinc ὄπιον, ου, τὸ, opium, succus lacteus ex scapo papaveris.
Ὁπόσιν, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plural. n. g. ab ὁπόσος. quod vide.

Ὁπόσος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ὁπόσος, & Poet. ὁππόσος, η, ον, quantus. quod a πόσος, & hoc ab ὅσος, quantus.

Ὁπόταν, quum, pro ὁπότε, & ἄν, ubi.

Ὁπότε, & Poet. ὁππότε, quando, citra interrogationem, adverb. idem quod ὅτε.

Ὁπότερος, uter, infinite, ut πότερος, uter, interrogative, a πῶς, quomodo? Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, qui.

Ὅπῃ, ubi, infinite, idem quod ᾗ, ubi, quo, quum.

Ὅππα, Doric. pro ὅππη, & hoc pro ὁπόθεν, unde. Th. ὅπε, quando.

Ὅππη, Poetic. pro ὅπῃ ϗ ὅπᾳ, quo. quod vide.

Ὁππόκα, Doric. pro ὁππότε, quando. quod vide.

Ὁππότ', pro ὁππότε, vide ὁπότε. Sic ὁπότερος, pro ὁπόπερος, Poet. Sic ὁπποτέρῳσι, utram, acc. ſing. f. g. ὁπποτέροισι, dat. plur. Jon. & Poet.

Ὁπταλέος, α, ον, aſſatus. Th. ὀπτάω, aſſo.

Ὀπτάω, video. Ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, apparitio, quæ fit κατ' ὕπαρ vigilanti. ab ὀπτάνω.

ΟΠΤΑΩ, torreo, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. paſſ. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa torrendi actio. ὁ. πτὸς, ὄ, ὁ, aſſus, toſtus.

Ὁπτόμμυος, Dor. pro ὁπτόμμος, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præſ. part. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτήσωμμεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀπτάω.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι.

ΟΠΤΟΜΑΙ, video. fut. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται. a. 1. paſſ. ὤφθην, ης, ἡ. f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι, a. 1. med. ὠψάμην. a. 1. ſub med. ὄψωμαι, q. ab ὄψ, oculus. Hinc ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum; item oculus. ὄ. ψις, εως, ἡ, viſus. ὦψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. ὀπτικὸς, ἡ, όν, viſorius. ὀπτασία, ας, ἡ, viſio. ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus. ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus. ὄσσομαι, video. ὄσσος, α, ον, & εος, τὸ, oculus. διοπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum ad explorandas dimenſiones. ἐποπτης, ου, ὁ, inſpector. ἔποψις, εως, ἡ, inſpectio. αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuis oculis aliquid vidit. αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, ſeu rutilus. αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, caprinus oculus, vitium oculi. γλαύκωψ, ωπος, ὁ, glaucos oculos habens. γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, fœm. Minervæ epitheton. δυσωπία, ας, ἡ, pudor, moroſitas. μέτωπον, ου, τὸ, frons. μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, luſciоſus. μυωπάζω, ſum luſciоſus, cæcutio; item conniveo. ῥόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies; item perſona. σκυθρωπὸς, ὁ, ὁ, triſtem vultum gerens. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. ὕσωπος, ου, ἡ, vel ὕσσωπον, ου, τὸ, hyſſopus.

Ὀπτός, ἡ, όν, aſſus, a, um. toſtus. Th. ὀπτάω, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτημαι.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτῶν, gen. ſingul. ab ὀπτός.

Ὀπύω, ineo, coeo, uxorem habeo. imperf. ὤπυον, ες, ε. præſ. paſſ. ὀπύομαι, ineor. in matrimonio habeor. q. ab ὀπὸς, vel ὀπή.

Ὄπωπα, vidi, p. m. Att. pro ὦπα, hinc ὀπώπειν, ειν, ει, pluſq. perf. med. ab ὄπτομαι, video. hinc ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus, vultus.

Ὀπώπεε, Jonic. pro ὀπώπει, pluſq. perf. med. vide ὄπωπα. hinc ὀπώπεσαν, Jon. pro ὀπώπεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

ΟΠΩΡΑ, ας, ἡ, autumnus. fructus autumnales. ætas maturior. q. ὀπῶν ὥρα, ſeu ὥρα, tempus, & cura ſuccorum. quia tunc fructus maturi ſunt. niſi ἡ ὀψὲ ὥρα, tempus ſerum anni. aut quia in autumno eſt ὀπῶν ὥρα, cura fructuum, qui tum colliguntur. Hinc ὀπωρινὸς, ὄ, ὁ, autumnalis.

Ὀπωρίσει, Att. pro ὀπωρίσει, 3. ſingul fut. 1. activ. verbi ὀπωρίζω, fructus autumnales, ſeu poma colligo. Sic & ὀπωρισθέντες, Dor. ſeu AEol. pro ὀπωρίσαντες, quod Atticum eſt pro ὀπωρίσαντες, nom. plur. fut. 1. part. act. a Th. ὀπώρα.

Ὀπωρινὸς, ὄ, ὁ, autumnalis. ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Ὅπως, ut, quomodo, Conjunct. ex Th. πως, adv. quomodo? Hinc & ὁπωσδὴ, quomodocunque.

Ο Ρ.

Ὁρᾷ, videt, 3. ſing. præſ. ab ὁράω. Sed ὄρᾳ, præſ. imperat. act. ὁρᾷν, præſ. inf. ὁρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ.

Ὄραμμα, ατος, τὸ, viſio, quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ, ſpectaculum. ab ὁράω, video.

Ὄραμνος, frons, ramus. q. contracte pro ὁρόθαμνος. Th. ἑάμνος, ου, ἡ, ſpinoſus frutex.

Ὁρᾶν ἀλκὰν, Doric. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἠγεῖν βλέπειν ἀνδρείαν, ſpectare fortitudinem. Pro quo in proſa diceretur, ῥώσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, Bellicum robur adſpectu præ ſe ferre; oculis, vultuque Martem ſpirare.

Ὁρανὸς, ῶ, ὁ, AEolic. pro ὐρανὸς, ου, ὁ, cœlum.

Ὁρᾶτ', ſpectat, 3. ſingul. præſ. med. ὁρᾶτο, 3. ſing. imperf. med. Jon. pro ὥρᾶτο, verbi ὁράω, video.

Ὁρατὸς, ἡ, όν, viſibilis, e. ab eodem them.

ΟΡΑΩ, video, cerno, intelligo. præſ. imperat. ὅρᾱε, ὅρᾱ. imperf. Att. ἑώρᾱ. ον, ἑώρων. f. άσω. p. ἑώρακα, & Attic. ἑώρᾱκα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. perf. ind. activ. ἑωράκειν, ειας, ει. perf. paſſ. ἑώραμαι, σαι, ται. Fortaſſe ab ὅρος, terminus: viſus terminatur objecto ſuo. Hinc ὅραμα, ατος, τὸ, viſus, ſpectaculum. ὁρατὸς, ὄ, ὁ, qui videri poteſt. τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta. τιμωρέω, punio, ulciſcor.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Doric. pro ὀργὴ. quod vide.

Ὀργάζω. vide in ὀργάω.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva. quæ & ἐργάνη. ab ἔργον, quia textrix.

ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum, vel opus. q. ἔργανον, ab ἔργον, opus, ſeu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, facio. Hinc ὀργανικὸς, ὄ, ὁ, inſtrumentalis.

ΟΡΓΑΣ, άδος, ἡ, locus, vel lucus Deo ſacer, vinea.

ΟΡΓΑΩ, appeto impatienter. fut. άσω. q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργάζω, inſtigo, incito; item ſubigo, molio.

ΟΡΓΗ, ῆς, ἡ, ira, pœna, animi inclinatio, ſtudium. quaſi ab ὄρω, incito, & ἄγω, impello. quia eſt impulſus quidam animi. Hinc ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus. ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, iraſcor.

Ὀργὴ, etiam Jonibus ſignificat picem. An ab ὀρέγεσθαι, quia poteſt extendi. ὀργάζω, pico.

ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, ſacra Liberi, & cujuſvis Dei. q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργιάζω, orgia celebro.

Ὀργίζω, ad iram incito, laceſſo, facio iraſci. f. ίσω. p. ὠργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, iraſcor, cum dat. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. aor. 1. paſſ. ὠργίσθην, ης, ἡ. a. 1. part. paſſ. ὀργισθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργιζώμεσθα, 1. plur. præſ. ſub. paſſiv. ab ὀργίζω. quod vide.

Ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus. ὀργιλότης, τος, ἡ, iracundia. Th. ὀργὴ.

Ὀργισθῇς, iratus fueris, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, iraſcor. perf. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

ΟΡΓΥΙΑ, ας, ἡ, menſura ſex pedum. paſſus. ulna. q. ab ὀρέγω, extendo, & γυῖον, pes. eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſiv. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſ. ab ὀρέγω, extendo.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, paſſus, ab ὀρέγω, extendo.

Ὀρεγνὺς, ύτος, ὁ, porrigens, præſ. part. activ. ab ὀρέγνυμι, ſeu ὀρέγω, porrigo.

ΟΡΕΓΩ, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. ὤρεξα. præſ. med. ὀρέγομαι, appeto, cum gen. f. 1. med. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, ἡ. aor. 1. med. ὠρεξάμην, ω, απο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus.

Ὀρειᾶν, Dor. pro ὀρείων. gen. plur. ab ὀρφὸς, εία, εων. Vel ab ὄρος, εία, ειον, montanus, quod ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

ΟΡΕΙΓΑΝΟΝ, ſeu ὀρίγανον, ου, τὸ, origanum. herbæ nomen. q. ab ὄρος, mons, & γάνος, gaudium. In montoſis enim, & clivoſis locis amat naſci.

Ὀρεινὸς, ὴ, όν, montanus, a, um. hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεῖται, 3. ſing. fut. 2. med. ὀρούμαι, οῦμαι, εῖται. ab ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & AEol. ὄρσω.

Ὀρειχάλκινος, gen. Jonic. ab ὀρείχαλκος, ου, orichalcum. æs montanum. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Ὀρεκτὸς, ὄ, όν, porrectus. Them. ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέξαι, porrigere, a. 1. inf. act. ὀρίξαι, a. 1. inf. med. ὀρεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ὀρέξη, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem them.

Ὄρεξις, εως, ἡ, libido, appetitus. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω. quod vide.

Ὀρέοντο, ruebant, Jon. & Poet. Pleonaſm. πὲ ε, pro ὤροντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὄρω, excito.

Ὄρεος, gen. ſing. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεσκῴοισι, montanis, dat. plur. ab ὀρεσκῷος, per ſyncop. pro ὀρεσιγενὴς, ες, in montibus degens. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & κέω, ſeu κεῖμαι, jaceo.

Ὄρεσσι, montibus, dativ. plur. Poet. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεστίνομος, ος, ὁ, ἡ, in montibus paſcens. ex ὄρος, εος, τὸ, mons, & νέμω, paſco. p. m. νένομα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, Oreſtes, nom. propr. acc. ſing. Ὀρέστην.

Ὀρθὸς, Jonic. ὀρθὸς, ὀός, ὁ, ἡ, mulus, mula. ab ὄρος, mons, quod ad opera montana ſit idoneus. Sed ὀρθὸς, Dor. pro ὄρεος, τος, ab ὄρος, τὸ, mons.

Ὀρέω, Jonic. pro ὁράω, video. ſic ὁρέῃς, pro ὁρᾷς, 2. ſing. & plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὄρηται, orta fuerit, 3. ſingul. ſub. paſſ. vel ut alii, aor. 2. ſub. med. verbi ὄρομαι.

Ὀρῆτε, videtis, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. plur. præſ. ind. verbi ὁράω, video.

Ὀρθαὶ, motum eſſe, per ſyncopen Jonice pro ὤρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, excito. futur. ὀρῶ. pert. paſſiv. ὤρμαι, σαι, ται.

Ὀρθαὶ, nom. plur. f. g. ab ὀρθὸς, ὄ, όν, rectus, a, um.

Ὀρθεῦν, Dor. ſeu AEol. pro ὀρθοῦν, præſ. inf.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, rectus.

Ὀρθίων, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος. quod vide.

Ὄρθιος, α, ον, ἡ, arduus, in altum tendens. hinc ὀρθιον φωνεῖν, altum clamare. ὄρθιον ὠρύσασθαι, vehementer vociferari. Th. ὀρθός.

Ὀρθόβουλος, ος, ὁ, qui rectum consilium suppeditat. Ab ὀρθός, rectus, & βουλή, consilium.

Ὀρθοδίκας, ου, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ους, ὁ, recta judicia dans. veridicus. Thema δίκη, jus.

Ὀρθοκραιράων, gen. plur. Dor. pro ῶν, f. g. ab ὀρθόκραιρος, ος, ον, cornua erecta habens. ex ὀρθός, rectus, & κραῖρα, ας, ἡ, caput, antenna.

Ὀρθόμαντις, ιος, ὁ, qui vera vaticinatur. veridicus vates. ab ὀρθός, & μάντις, vates.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθός, rectus, & πούς, pes.

Ὀρθόπολις, ιος, ὁ, Epiteth. boni Principis. Quia sua sapientia servat civitates.

Ὀρθός, ἡ, όν, rectus, a, um. erectus. q. ab ὄρω, excito. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item rectum facio. κατορθόω, erigo, instauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter gesta. κατόρθωσις, εως, ἡ, felix rei susceptæ administratio. ὀρθοπλήξ, sternax equus.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte seco, divido, distribuo. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθοτόμος, ος, ὁ, ἡ, recte secans. ab ὀρθός, rectus, & τέμνω, seco. pract. med. τέτμημαι.

Ὀρθὸν ὕμνον, erigere hymnum. pro, Carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.

Ὀρθρεύω, mane surgo. ab ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum. ὀρθρεύουσα, Doric. pro ὀρθρεύσῃ, mane vigilanti, dat. sing. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. præt. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. a. 1. imperat. ὄρθρισον, surge mane. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὀρθρινός, ἡ, όν, matutinus, a, um. ab eodem them.

Ὄρθριος, α, ον, matutinus, summo mane veniens. ejusdem them.

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. act. verbi ὀρθρίζω.

Ὀρθρώ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω. f. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω. quod vide.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane lugens. ab ὄρθρος, ου, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, f. ήσω, gemo.

Ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum, quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, seu excitat. Hinc ὀρθρινός, ὄς, ὁ, & ὄρθριος, α, ον, matutinus.

Ὄρθῳ, dat. sing. ab Ὄρθων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, feliciter succedat, 3. sing. a. 1. sub. passiv. verbi ὀρθόω. quod vide in ὀρθός, rectus.

Ὀρθώσαις, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. activ. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθός, rectus.

Ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθός, rectus.

Ὁρίζω, definio. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, constitui. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. passiv. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus. a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθείς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὀρικτιτος, ου, ὁ, Poet. pro ὀν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρειμηλίδες, ων, αἱ, montana poma. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & μῆλα, Doric. pro μῆλα, poma.

Ὄρινας, moveres, 2. sing. a. 1. opt. act. ab ὄρινω, concito. præs. inf. ὀρίνειν. Thema ὄρω, excito.

Ὀρίνεσθον, commovent, dual. præs. indic. act. ὀρίνω.

Ὀρίνω, excito, commoveo. fut. νῶ. præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, AEol.

Ὄρμον, ου, τὸ, finis, terminus. hinc in plur. τὰ ὅρμα, ων, fines. Th. ὄρος, ου, ὁ, terminus.

Ὄρσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὀρίζω, definio. quod vide.

Ὀρεχόμαι, appeto. ab ὄρεγομαι.

Ὀρῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. act. verbi ὁρίζω. quod vide. Sed ὁρίων, gen. plur. ab ὅρμον, finis.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἐρκάνη, septum. ab εἴργω, includo.

Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium. ab εἴργω, coerceo, contineo. Continet enim liquida.

Ὀρκήσομεν, Gen. 34. vers. 15. leg. ἀρκέσομεν, ab ἀρκέω. an οἰκήσομεν, f. 1. ab οἰκέω, habito.

Ὀρκίζω, jurejurando obstringo. fut. ίσω. p. ὤρκικα. a. 1. ὤρκισα. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juramentum.

Ὄρκιον, ου, τὸ, fœdus juramento sanctum. ejusdem them.

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum. q. ab εἴργω, coerceo. Coercet enim, & impedit transgressionem. Hinc ὁρκόω, & ὁρκίζω, jurejurando obstringo. ὅρκιον, ου, τὸ, fœdus jurejurando sanctum. ἐπιορκέω, pejero. ἐπιορκος, ου, ὁ, ἡ, perjurus. ἐπιορκία, ας, ἡ, perjurium.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. q. d. ὅρκου ὄμοσις, juramenti juratio. ab ὄμνυμι, juro.

Ὁρκωμότης, jurejurando obstrictus. ab iisdem them.

Ὁρμαθός, οῦ, ὁ, ordo, series, catena, latibulum. q. ab ἁρμόζω, apto. potest etiam referri ad εἴρω, sero, ordino. unde εἱρμός, series.

Ὁρμαίνω, in animo cogito, impetu feror, ruo. f. ανῶ, p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, impetus.

Ὁρμᾶν ποτὶ πελώριον κλέος, θεοῦ σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem fere quod ὁρμάω. & significat proficiscor.

Ὁρμᾶσαι, adaptatum est, 3. singul. perf. passiv. per Metathesin literarum pro ἄρμοσαι, Jon. pro ἤρμοσαι, verbi ἁρμόζω. fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ἤρμοκα. perf. pass. ἤρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἀρω, apto.

Ὁρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα, aor. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Them. ὁρμή.

Ὁρμέατο, Jonic. pro ὥρμωντο, 3. plural. pluſq. perf. pass. verbi ὁρμάω, quod vide. Sic ὁρμεώμενος, ruens, Jon. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass.

Ὁρμιδαο, genit. AEol. pro ου. ab Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁρμός, per syncop. pro ὁρόμωνος, qui citato impetu fertur, concitatus, præs. part. pass. verbi ὄρω, excito. Est & ὁρμῶν, caulis brassicæ, qui vere ὄρεται, vel ὁρμεῖ, id est cum impetu egerminat.

Ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus, appetitus animi. quasi ab ὄρομαι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.

Ὁρμηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Jon. ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.

Ὄρμημα, ατος, τὸ, impetus. Thema ὁρμή.

Ὁρμήσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω. ejusdem them.

Ὁρμιά, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus, linum, hamus. q. ab εἴρω, necto. Varino ab ἔρμα, ideſt, ἀσφάλισμα, quod ad eam hamus firmetur.

Ὁρμίζω, naves in stationem subduco. hinc ὅρμισις, ἡ, quies in portu. ab ὅρμος, ου, ὁ, statio navium. monile.

Ὄρμινον, ου, τὸ, herba marrubio similis. q. ab ὁρμάω, incito.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος.

Ὅρμος, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; item statio navium. q. ab εἴρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ἔρμα, stabilimentum. Hinc ὁρμέω, stationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in stationem subduco.

Ὄρνεον, ου, τὸ, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὄρνιας, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis. acc. sing. ὄρνιθα.

Ὀρνιθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium. ab ὄρνις, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θήρ, ὁ, fera.

Ὄρνιξ, χος, ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis. quod vide.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales. gallina. augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος. παρὰ τὸ ὀρνύειν, ἢ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuose se movet, volando alte se extollit. propius est ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ου, ὁ, tempestas. hyems.

Ὀρνισι, dat. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὀρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus insidias struit, ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἴζων. Ab ὄρνις, ἡ, avis, & λόχος, ου, ὁ, insidiæ.

Ὀρνυμαι, excitor, surgo. ab ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.

Ὀρνύμνυ, & ὀρνύμνυμαι, movere, Dor. pro ὀρνῦσαι, præs. inf. act. ὀρνυμνύοιο, pro ου, gen. Jon. præs. part. pass. verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.

Ὄρνυθε, concitamini, 2. plur. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.

Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem quod ὄρω.

Ὄροβος, ου, ὁ, ervum, leguminis genus. q. ab ἐρέπω, edo. quia frequenter in cibum venit.

Ὀρογῦα, quæ porrexit, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὤρογα. perf. part. med. ὠρογώς, ῦα, & syſtole Jonica ὀρογῦα.

Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, surculus, ramusculus: q. ῥάδαμνος, quia facile frangitur, & domatur, quia ramus tener. vel quia ὄν ὄρει διαμένει. hinc & ὀροδαμίς, ίδος, ἡ.

Ὀροδεμνιάδες, nymphæ, & apes. quia ἐν ὄρει ἐέμνιον habent. aut ab ὀροδάμνιος.

Ὁροθεσία, ας, ἡ, terminus positus. q. d. θέσις τοῦ ὄρου, positio termini.

Ὀροθωνω, idem quod ὄρω, vel inde flexum, vel compositum ex ὄρω, & θύνω, ut fit, concito ruendo.

Ὀρομηλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

Ὀρόντιον, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, montes?

Ὄρος, εος, τὸ, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: est enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινός, ὄς, ὁ, & ὄρειος, α, ον, ὴ, montanus, montosus.

Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁράω, video. Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμός, ὄς, ὁ, definitio. ἀφορίζω, termino, circumscribo. ἀφορισμός, ὄς, ὁ, determinatio, distincta rerum explicatio.

Ὀρσάγγαι, Persarum lingua vocantur homines de rege bene meriti.

Ὄρσαν, irruerant, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. pro ὦρσαν. Sed ὀρῦσα, præcipitans, pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ὀρόω, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὀρόω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ὀ'ρὼ, irruo, gradu concitato feror. f. ὤσω. p. ὦρκα. Th. ὄρω, concito.

Ὄ'ροφη, ης, ἡ, fastigium, culmen, lacunar, tectum. ὀροφ-ος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ὀ'ρόων, Poet. pro ὁ'ρῶν, & in pl. ὁ'ρόωντες, pro ὁ'ρῶντες, præs. part. act. verbi ὁ'ράω, video. f. ὄσω. p. ὦρακα. & Att. ἑώρακα.

Ὀ'ρόωντι, Doric. pro ὁ'ρόωσι, seu ὁ'ρῶσι, vident, 3. plur. præs. ind. act. verbi ὁ'ράω.

Ὀ'ρόψτε, videretis, Poetic. pro ὁ'ρῶτε, 2. plur. præs. opt. activ. verbi ὁ'ράω, præs. opt. ὁ'ράοιμι, ὤμι.

Ὄ'ρπεον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, ου, τὸ, ὄρνις, ιθ-ος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄ'ρπηκα, stimulum, accusat. singul. ab ὄρπηξ.

Ὄ'ΡΠΗΞ, ηκ-ος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus. q. ab ἕρπω, quia ex arbore proserpit.

Ὀ'ρῤῥοί, Poet. pro ὅ ῥα τῷ.

Ὀ'ρῤῥοπύγιον, ου, τὸ, ultima pars spinæ, in quam vertebræ desinunt, ab ὀρῤῥ-ος, & πυγή.

Ὀ'Ρ'Ρ'Ο'Σ, ου, ὁ, serum lactis. Dicitur & ὁ'ρὸς, ου, ὁ. q. ab ἐρωέω, seu ῥέω, fluo. Sed ὀῤῥ-ος, ου, ὁ, linea, quæ scrotum medium intersecat. Et sacri ossis extremum. q. ab ὄρρα, cauda. Hinc ὀῤῥωδέω, metuo.

Ὀῤῥωδέω, metuo. ab ὀῤῥ-ος. quod vide.

Ὄ'ρσαι, Æol. pro ὄρσαι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, concito. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄ'ρσεο, surge, Jon. pro ὄρσο, præs. imperat. verbi ὄρσομαι. quod Thema Poetæ finxerunt a fut. Æolic. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄ'ρσης, provoces. 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀ'ρτίκτυπ-ος, ου, ὁ, Poet. horrisonus, vel qui strepitum excitat, ὁ' ὄρων κτύπον. quod ab ὄρω, excito, & κτύπ-ος, sonitus. Th. τύπτω.

Ὀ'ρτίλοχ-ος, ου, ὁ, Orsilochus, nomen propr.

Ὀ'ρτινεφὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Jovis Epithet. ab ὄρω, fut. ὄρσω, & νέφ-ος, nubes.

Ὀ'ρτιπεδ-ος, ὁ, ἡ, quatiens solum. ab ὄρω, quasso, & πέδον, τὸ, solum.

Ὄ'ρτο, per syncop. pro ὄρτεο, & hoc Jon. pro ὄρσο, præs. imperat. pass. a præs. act. ὄρσω, quod a fut. 1. formatum verbi ὄρω.

Ὀ'ρτοτρίαινα, nom. Æolic. pro comm. ὀρτοτριαίνης, & Doric. ὀρτοτριαίνας, genit. ὁ'ρτοτριαίνα, pro comm. ὁ'ρτοτριαίνη, agitator tridentis, Epithet. Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄ'ρτω, concitabo, fut. Æol. verbi ὄρω.

Ὀ'ρτύζω, Jon. pro ἑορτάζω, diem festum celebro.

Ὀ'ΡΤΑΛΙ'Σ, ἰδ-ος, ἡ, pullastra, gallina, quasi ab ὄρω, in altum erigo. Hinc ὀ'ρταλίζω, incipio alas quatere, & volatum tentare. ὀ'ρτάλιχ-ος, ου, ὁ, avis pullus.

Ὀ'ρτὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἑορτὴ, ἡ, dies festus.

Ὀ'ρτυγία, ἡ, olim insula, postea facta continens.

Ὀ'ΡΤΥΞ, υγ-ος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur. Malo ab ὄρνυ, & τίκτειν, quod ad gignendum excitata avis. Semine abundat, & libidinosa est.

Ὀ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza.

Ὀ'ΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, ου, ὁ, strepitus, fragor, tumultus. q. ὀ'ρύγμ-ος, ut sit strepitus fossione excitatus.

Ὀ'ρυκτὸς, ὴ, όν, defossus, a, um. ab ὀ'ρύσσω, fodio.

Ὄ'ρυξ, capra quædam sylvestris. ab ὀ'ρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀ'ΡΥ'ΣΣΩ, seu ὀρύττω, fut. ξω, fodio. p. ὦρυχα. aor. 1. ὦρυξα. a. 2. ὦρυγον. perf. pass. ὦρυγμαι, ξαι. Hinc ὄρυγμ-α, ατ-ος, τὸ, fossa, fovea. ὄρυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. ὀ'ρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀ'ρυκτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, fossor.

Ὀ'ρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀ'ρφανὸς, ὁ, pupillus.

Ὀ'ρφανία, ας, ἡ, orbitas liberorum. ejusdem them.

Ὀ'ρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ὀ'ρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum esse.

Ὀ'ρφανικὸς, ὴ, όν, pupillaris. ab eodem them.

Ὀ'ΡΦΑΝΟ'Σ, ὴ, όν, orphanus, pupillus, orbus parentibus, desertus, privatus. q. ab ὀ'ρφνὸς, obscurus, negligitur enim, & veluti in tenebris versatur.

Ὀ'ρφεὺς, έως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 253.

Ὀ'ρφναί-ος, α, ον, tenebrosus, a, um. ab ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obscuritas.

Ὄ'ΡΦΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obscuritas. quasi ab ὀ'ρφὸς, lucis expers. Vel ἐρέφω, tego.

Ὀ'ΡΦΟ'Σ, ὴ, όν, lucis expers, orbus aliis quoque rebus. q. ab ἐρέφω, tego, luce privo. vel ab αἴρω, tollo, & φῶς, lumen. Est & ὀ'ρφὸς, vel Attic. ὀ'ρφὼς, ὼ, ὁ, orpheus piscis.

Ὀ'ρχαμ-ος, ου, ὁ, princeps, pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμ-ος. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus.

Ὀ'ρχατ-ος, ου, idem quod ὄρχ-ος, ου, ὁ.

Ὀ'ΡΧΕ'ΟΜΑΙ, salto, tripudio. f. ήσομαι. a. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. ὀ'ρχησάμεν-ος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, incedo. Est certus quidam incessus saltatio. Vel ab ὀ'ρέγω, extendo. Saltantes extendunt pedes, & manus. alii ab ὄρχις, testis. Hinc ὀ'ρχηστὴς, οῦ, & ὀ'ρχηστ-ὴρ, ῆρ-ος, ὁ, saltator.

Ὀ'ρχεῦνται, tripudiant, Dor. pro ὀ'ρχοῦνται, 3. plur. præs. ind. verbi ὀ'ρχέομαι. quod vide.

Ὀ'ρχηδὸν, vel ὀ'ρχηδὸν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, testiculus.

Ὀ'ρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio, genit. Jon. ὀ'ρχηθμοῖο. Th. ὀ'ρχέομαι.

Ὀ'ρχήσομαι, f. 1. med. verbi ὀ'ρχέομαι, salto. quod vide.

Ὀ'ρχησὺς, ύ-ος, ἡ, saltandi ars. ab eodem them.

Ὀ'ΡΧΙΣ, εως, ὁ, testis, testiculus. q. ab ὀ'ρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις συνουσίας. hinc ἑτερόρχης, ου, ὁ, habens tres testiculos.

Ὀ'ρχόμβ-ος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὀ'ΡΧΟΣ, ου, plantarum series, vitium ordo. hortus. hinc ὄρχως, accus. plur. Doric.

Ὀ'ΡΩ, excito, concito. fut. ὀ'ρῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα. p. m. ὄρωρα. Puto ab αἴρω, attollo. hinc ὀ'ρώρω, excito. ἀγνιορτὸς, ὁ, ὁ, pulvis excitatus.

Ὀ'ρῶ, contract. ex ὀ'ράω, video.

Ὀ'ρῶατο, Jon. pro ὀ'ρῶντο, 3. plur. opt. ab ὀ'ράομαι, video.

Ὀ'ρῴω, ῴης, ῴη, videam, præs. opt. Attic. pro ὀ'ράοιμι, ῷμι, verbi ὀ'ράω. quod vide.

Ὀ'ρῶμαι, contracte ab ὀ'ράομαι. sic in plur. ὀ'ρῶμεν, præs. ind. act. ὀ'ρῶντες, plur. part. præs. act.

Ὀ'ρῶμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὀ'ράω, video.

Ὀ'ρῶν, gen. plur. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Sed ὀ'ρῶν, præs. part. ab ὀ'ράω.

Ὀ'ρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, excito. plusq. perf. med. ὀ'ρώρειν, & ὠρώρειν, ης, ει.

Ὀ'ρωρέχατο, 3. plur. plusq. perf. pass. Jon. pro ὀ'ρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀ'ρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀ'ρώρεχα.

Ὀ'ρώρῃ, moveatur, 3. sing. præt. sub. med. vide ὄρωρα. Nisi malis esse præs. sub. pass. 2. sing. verbi ὀ'ρώρω, quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω, excito. quod vide.

Ὀ'ρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὦρκα, verbi ὀ'ρέω, ῶ. f. ήσω. unde pers. pass. ὀ'ρώρηται.

Ὄ'ρωρον, extuli, Att. pro ὦρον, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, concito.

Ὀ'ρώρυχα, fodi, Att. pro ὦρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὀ'ρῶσαι, videntes, præs. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁ'ράω, video.

Ο Σ.

Ὁ'Σ, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, artic. post-pos. Hinc ὅ, ubi? πῆ, ubi, ubinam? ὁθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅ'σα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσ-ος, & Poet. ὅατ-ος, η, ὁ, quantus.

Ὁ'σάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσ-ος, quantus.

Ὅ'σγε, ἥγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὅς, qui, & γε.

Ὅ'σδοντι, olent, Dor. pro ὄζωσι, 3. plur. præs ind. verbi ὄζω, oleo. f. ήσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

Ὁ'σημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὁ'σίως, acc. Jon. f. g. ab ὅσι-ος.

Ὅ'ΣΙΟΣ, ία, ον, sanctus, a, um, justus. dat. plur. ὁσίοισι. q. ab ὅσι-ος, Dorice Deus, id est, Deus inter homines. Hinc ὁσία, fas, justa funebria. ὁσιότης, ητ-ος, ἡ, sanctitas. ὁσιόω, fut. ώσω, sanctum reddo; item pio, expio.

Ὁσιότης, ητ-ος, ἡ, sanctitas. Thema ὅσι-ος.

Ὅ'σκων, quicunque, Poet. pro ὅς ἄν.

Ὀ'σμὴ, ῆς, ἡ, odor, ab ὀ'ζω, Dor. ὀσδω, oleo.

Ὅ'σονπερ, idem ac ὅσονπερ, circiter, ferme.

Ὁ'σοιῶν, Jon. pro ὁσωνῶν, quatulumcunque.

Ὅ'ΣΟΣ, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. in plur. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quicunque, &c. ἐφ' ὅσον, quamdiu. καθ' ὅσον, quatenus. q. ab ὅς, qui. Hinc & ὁσάκις, quoties. πόσ-ος, η, ὁ, quantus. ποσάκις, quoties? ποσὸς, ὴ, όν, aliquantus. τόσ-ος, η, ὁ, tantus. ποσότ-ος, η, ὁ, idem.

Ὁ'ΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen. q. a σπείρω, semino, quod crebra ejus satio.

Ὀ'σσε, oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὅσσε, ab ὀπ-ος, ωπ-ος, τὸ, oculus. Th. ὄπωμαι, video. Est & ὅσσ', pro ὅσα, quæcunque. ab ὅσ-ος, & Poet. ὁσ-ος, η, ὁ, quantus.

Ὄ'ΣΣΑ, ης, ἡ, vox, fama, rumor, omen. q. ab ὀ'ψ, vox. ut sit q. ὄψα. Hinc ὄσσομαι, auguror, vaticinor; item video. Sed ὄσσα, Poet. pro ὁσάκις, quoties.

Ὅ'σσαι, Poet. pro ὅσσαι, quotquot, plur. num. f. g. ab ὅσ-ος, quantus.

Ὁ'σσάπιον, pro ὅσσον, quantum.

Ὀ'σσε, τῶ, oculos, dual. num. pro ὄσσε, per Apocopen τῶ ε. Sunt qui velint per Metaplasmum dici pro ὄσω, ab ὀπ-ος, ου, ὁ, vel ὀσσ-ος, ου, τὸ, oculus. ab ὄσσομαι, quod pro ὄπωμαι, video.

Ὀ'σσετο, prævidebat, 3. sing. imperf. Jon. verbi ὄσσομαι, video, AEol. pro ὄπωμαι. f. ὄψομαι. p. ὤμμαι.

Ὄ'σσα, ης, ἡ, Ossa, mons Thessaliæ.

Ὁ'σσίχον, Dor. pro ὅσον, quantum.

Ὅ'σσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ab ὅσ-ος.

Ὁ'σσομαι, video, AEol. pro ὄπωμαι. hinc ὁσσομένῳ, præs. part. Est & ὄσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.

Ὅ'σσον, & ὅσσατ', pro ὅσον, quantum.

Ὀ'σσ-ος, η, ὁ, & ὅσσ-ος, η, ον, τὸ, oculus. in dual. τὼ ὄσσε, per Apocop. pro ὄσσε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπωμαι, video.

Ὀ'στέα, plur. ab ὀστὸν, οῦ, τὸ, testa. Sed ὀστέα, contract. pro ὀστέα, ossa, plural. num. ab ὀστέον, οῦ, os.

Ὀ'στακὸς, idem quod ἀστακὸς. quod vide.

Ὀ'στέα,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ὀ῾ξέα, ἑ῾, ossa, plur. num. ab ὀ῾ξέον, ἔου, τὸ, os, ossis.

Ὀ῾ΣΤΕ῾ΟΝ, ου῾, gen. ἑ῾ου, ᾰ῾, τὸ, os, ossis. q. ab ἰσχύω, quia stabilit corpus. Hinc ὀ῾ξεί῾ῑος, osseus.

Ὅ῾στις, quicunque. gen. ὅ῾του, dat. ὅ῾τῳ, &c. ab ὅ῾ς, qui, & τίς.

Ὀ῾ΣΤΑΙΓΞ, γος, ἡ, scintilla; seu flamma crispa. forte ab αὔω, splendeo, & λίγγω, strideo. est enim flamma stridens. Vel ab ὀ῾σ῾σε, & λίγγω, quod sonum edat instar ossium, quæ confringuntur. item cirrus, cincinnus.

Ὀ῾στοφυεῖς, nom. vel acc. plur. ab ὀ῾στοφυής, ἐος, ὁ, ἡ, osseus natura. ab ὀ῾στέον, ου῾, τὸ, os, & φύσις, natura. Th. φύω, nascor.

Ὀ῾στρακίζειν, quod vide in ὄστρακον.

Ὀ῾στράκινος, η, ον, testaceus, a, um. ab ὄστρακον, ου, τὸ, testa.

Ὀ῾στρακόδερμος, ᾰ, ὁ, ostripellis. ab ὄστρακον, ου, τὸ, testa, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Ὄ῾ΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, testa, etiam ea, quæ de pisce dicitur. quasi ab ὀ῾στέον, os. Hinc ὀ῾στράκινος, η, ον, testaceus. ὀστρακίζω, testulis in urnam conjectis damno, relego. ὀ῾στρακισμός, ου῾, ὁ, relegatio.

Ὄ῾ΣΤΡΕΟΝ, seu ὄστρεον, ου, τὸ, ostreum. q. ab ὀ῾στέον, os.

Ὀ῾ΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀ῾στρύα, ἡ, arboris nomen. Forte quia dura, ut ὄστρεον.

Ὀ῾ΣΦΡΑΙ῾ΝΟΜΑΙ, odoror, olfacio. ὀ῾σφράομαι, idem. f. ὀ῾σφρήσομαι. perf. pass. ὤ῾σφρημαι, σαι, ται. Hinc ὄ῾σφρησις, εως, ἡ, odoratus. q. ab ὀ῾σμή, odor, & ῥίς, naris, quod per nares olfaciamus.

Ὀ῾σφρησις, εως, ἡ, odoratus. vide in ὀ῾σφραίνομαι.

Ὀ῾σφρόμενος, qui odoratur, per sync. pro ὀ῾σφραινόμενος, præs. part. ab ὀ῾σφραίνομαι. quod vide.

Ὀ῾ΣΦΥ῾Σ, υος, ἡ, lumbus, ilia, accus. ὀ῾σφύ. Alii ὀ῾σφῦος, ὀ῾σφῦν. Apollodoro dicta q. ὀ῾σοφυής, quod tota sit ossea, & excarnis. Potiit forte etiam dici, quia ibi ἡ ῥύη, robur nascitur.

Ὄ῾χος, ου, ὁ, ὄχη, & ὤχη, ἡ, ramus, novellus palmes. & pro scroto sumitur. Hinc ὄχεος, & ὄχεον, scrotum. Th. μόχος, vitulus, ramulus.

O T.

Ὅ῾τ᾽, ut & ὅ῾θ᾽, pro ὅτε, quando.

Ὅ῾πην, quum, conjunct. item quamdiu. ex ὅτε, & ἂν.

Ὅ῾ΤΕ, quando, quoniam. Poetic. ὅ῾πε, Dor. ὅκος. Sed πότε, quando? πότε, tunc. q. ab ὅς, qui. Est n. ᾧ χρόνῳ.

Ὅ῾πεο, Jonic. & Dor. ὅτεῦ, pro ὅπου. quod vide.

Ὅ῾πεῳ ἕ῾πῃ, Jonic. pro ὥπνι ἕ῾πῃ, quo modo.

Ὁ῾πεῴδη, Jon. pro ὁπνιοῦν, cuicunque. Sic ὅ῾πεων, pro ὧν πίνων, quorum.

Ὅ῾ΤΙ, & Poet. ὅ῾πι, quod, quia, conjunct. Sed ὅ, τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅ῾στις. Sed διότι, quare, quamobrem. q. ab ὅς, qui. Est n. ἐφ᾽ ᾧ, δι᾽ ὅ.

Ὅ῾πῶν, quis igitur? ab ὅς, quis, & ὦν, ergo.

Ὅ῾τλος, η, ὁ, ærumna. ὁ῾τλέω, ærumnas fero. a τλάω, per pleonasm. τὸ ο. Th. παλάω, suffero.

Ὅ῾ΤΟΒΟΣ, & ὅ῾πορος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonitus. q. ab ὄθω, moveo, & βοή, clamor, ut sit motus clamosus.

Ὅ῾ττι, Attice pro ὅτου, gen. sing. ab ὅ῾στις, qui. quod ab ὅς, & τίς.

Ὀ῾ξαλέως, celeriter, ocyssime, accurate, adv. Th. ὀ῾ξύω. f. ὠκῶ, incito.

Ὀ῾ξηρός, ᾶ, ὁ, celer, citatus, impiger. in nom. dual. ὀ῾ξηρώ, ab ὀ῾ξύω, incito, hortor.

Ὁ῾τειχές, pro ὁμοιότειχες, ejusdem pili. nam ὅμοιος patitur hanc syncopen, & θρίξ, τριχός, ἡ, capillus.

Ὀ῾ξυώμυλλον, 1. plur. præs. ind. act. verbi ὀ῾ξυόω. quod vide.

Ὀ῾τρωτύς, ύος, ἡ, hortatio, instigatio. Th. ὀ῾τρωύω.

Ὀ῾ΤΡΥ῾ΝΩ, incito, instigo. fut. ὑνῶ, & Jon. ὀ῾τρυσέω. in pass. ὀ῾τρύομαι, incitor. q. ab ὄρω, excito, ut sit quasi ὀ῾ρύνω. Hinc ὀ῾τρηρός, ᾶ, ὁ, celer, diligens.

Ὅ῾πα, vide ὅσσα.

Ὅ῾πι, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.

Ὅ῾πικυ, Poet. pro ὅ, τι, & κυ.

Ὀ῾πόποῖ, hei, heu, ah! hinc ὀ῾πύζω, lamentor.

Ὅ῾τῳ, Att. pro ὥπνι, cui, ab ὅστις, quicunque, ex ὅς, & τίς, quis.

O Υ.

ΟΥ᾽, non, adverb. seq. conson. ὄκ, seq. vocali tenui, & ὄχ, seq. vocal. aspirat. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur, nequaquam.

Οὗ, pro ὅθι, ubi, adverb. ἐν ᾧ πάτῳ. Ergo ab ὅς. Sed πῦ, ubi? Sic & ὗ, sui, gen. vel ab ὅς, ὗ, quis, cujus. Est & ὗ, pro οἷ, qui. Jos. 1. vers. 9. 16.

Οὖ, misisti, pro ἔσο, vel ἕω, & contract. ὗ, 2. singul. aor. 2. ind. med. vel aor. 2. imperat. med. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐά, vah! adverb. Marc. 15. 29.

Οὐαί, væ, adv. cum dat. ἡ ὐαί, miseria.

ΟΥ῾ΑΣ, ατος, τὸ, auris, Poet. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem. dat. plur. οὔασι.

Οὐατα, aures. vasorum ansæ. nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, auris, & contracte οὖς, ὠτός, τὸ, idem.

Οὐγγία, vel οὐγκία, uncia. Ex Lat. pars una assis, divisi in duodecim.

Οὐδαμῆ, & Doric. οὐδαμᾷ, nusquam, adverb. ab οὐδαμός.

Οὐδαμινός, nihili, nugatorius, gerro.

Οὐδαμός, nullus. quod ex οὐδέ, neque, & ἁμός, ᾱ, ὁ, unus, aliquis. Dor. noster. q. d. οὐδ᾽ ἁμός, ne unus quidem. hinc οὐδαμῶς, nequaquam, adv.

Οὖδας, ατος, τὸ, pavimentum, idem quod οὖδος, εος, τὸ, solum.

Οὐδέ, neque, conjunct. ex ὐ, non, & δή, vero.

Οὐδείς, ενός, ὁ, nullus. οὐδεμία, ας, ἡ, nulla. οὐδέν, ενός, τὸ, nullum. ex οὐδέ, neque, & εἷς, unus.

Οὐδέκοτε, Jon. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. singul. f. g. ab οὐδεμία. vide in οὐδείς.

Οὐδέν, ενός, τὸ, nullum. vide οὐδείς. Sic οὐδένες, nulli, nom. plur. m. g.

Οὐδενόσωφος, nulla cura dignus, contemnendus. ab οὐδείς, & ὤφα, cura. Vel qui ne uno quidem momento durat. quod ab ὥφα, tempus.

Οὐδέποτ᾽, pro οὐδέποτε, nunquam, adv. ex οὐδέ, neque, & ποτε, aliquando.

Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.

Οὐδέτερος, α, ον, neuter. ex οὐδέ, & ἕτερος, alter.

Οὐδέτι, neque ullum. ex ὐ, non, & τί, quid.

Οὐδετέρωθεν, neutra ex parte. οὐδετέρωσε, neutram in partem. ab οὐδετέρως, neutro modo. quod ab οὐδέτερος, seu οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, neuter, neque alter.

ΟΥ῾ΔΟΣ, εος, τὸ, solum, pavimentum. q. ab οὐδός, ἡ, via. Sed οὐδός, ᾶ, limen. Hinc οὖδας, ατος, τὸ, pavimentum. οὐδαῖος, α, ον, humilis, terrestris. Sed οὐδός, ᾶ, ἡ, Jon. pro οὐδός, iter.

Οὐδοπᾶ, nihil prorsus. ex οὐδείς, nullus, & ᾶ, igitur.

ΟΥ῾ΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, abundantia.

Οὐθείς, οὐθεμία, οὐθέν, nullus, a, um. ex οὔτε, ᾐ εἷς, unus.

Οὔθιλω, non equidem. Th. ὐ, non.

Οὐκ, non, sequente tenui. vide ὐ.

Οὐκέτι, non amplius. ex οὐκ, non, & ἔτι, adhuc.

Οὐκοῖ, Poet. pro οὐχί, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, non igitur? ex οὐκ, & οὖν, ergo.

Οὔκω, Jon. pro οὔπω, nondum. sic οὔκων, Jon. pro οὐκ, vel οὔκουν, non igitur.

Οὔκως, Jon. pro οὔπως, nullo modo.

Οὐλαί, hordeum, quod οὖλον, id est, integrum ederetur cum sale, ante molas inventas.

Οὐλαμὸς, ὁ, ου῾, confertum agmen. q. ab οὖλος, integer. vel ex ὁμός, & ἁλισθῆς, simul cogi.

Οὐλαφὸς, mortuus. ab οὖλον, seu ὁ῾λοὸν ἀρῆ, quem res mortifera tetigit.

Οὐλή, ῆς, ἡ, cicatrix. q. ex οὖλος, valeo, quippe quæ sit nota sanati vulneris. Th. οὖλος, integer.

Οὖλε, & οὔλιε, idem quod οὖλε.

Οὐλίας, α, ου῾, Doric. pro Οὐλίας, ᾶ, ὁ, nomen viri propr.

Οὐλοδέσμης, merges, fasciculus hordei collecti. ab οὖλος, fascis, & δέω, ligo. vel ab οὐλαί, hordea. Hinc οὐλόδεσμον, funis, quo οὖλος δέεται, id est, fasciculus colligatur.

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, qui crispos habet capillos. ex οὖλος, crispus, & θρίξ, capillus.

Οὐλοθυτέω, immolo. q. οὐλὰς θύω.

Οὐλοκράρηε, crispo capite. ex οὖλος, contortus, q. ab εἴλω, contorqueo, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Οὐλομυήν, ης, ἡ, pernicioſa, Poet. pro ὀ῾λομένη, a. 2. part. med. f. g. sic οὐλομένοιο, gen. Jon. m. g. ejusdem temporis, & modi, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀ῾λέσω. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. a. 2. med. ὠλόμην. hinc aor. 2. part. med. ὀ῾λόμενος, η, ον.

Οὐλόπους, integer pedibus. ab οὖλος, integer, & πούς, ποδός, ὁ, pes.

ΟΥ῾ΛΟΣ, η, ον, integer, sanus, perfectus; q. ab ὅλος, totus. Perfectum est, cui nihil deest. item mollis, tener, crispus; an ab εἰλῶ, convolvo? mollia tenera sunt, & convolvi possunt. item manipulorum collectorum fascis. unde Οὖλω, Ceres, ab εἰλέω, constringo. Vel ab οὖλή, hordeum, quod hordei fasciculus esset. Tum etiam οὖλος, pro ὁ῾λοὸς, pernicioſus, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, tener, est οὖλον, ου, τὸ, gingiva. quia tenera est ejus caro. οὖλος, η, ον, prima lanugo ex puberum genis efflorescens.

Οὐλοχύτας, acc. plur. ab οὐλοχύτης, ου, ὁ, mola. quasi ab οὐλαί, hordeum. hoc ab οὖλος, pro ὅλος, integer, & χέω, seu χύω, fundo.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, & Jonic. οὐλύμποιο, Poetic. pro Ὄλυμπος, Olympus, quasi ὁ῾λόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum. q. εἰς Οὔλυμπον, hinc Οὐλύμπιος, Olympius, cœlestis.

Οὖλω, valeo, sum sanus. Th. οὖλος, integer, sanus.

Οὐμός, ὁ, per Synæresin, pro ὁ῾ ἐμὸς, meus. Sic τὠμόν, pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ῾Ν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὅς. Est enim ὅτι ὅ, propter quod.

Οὕνεκα, & οὕνεκ᾽, pro οὗ ἕνεκα, cujus rei gratia. Sic τούνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὐνείδη, Poet. pro ὀ῾νείδεε, 2. plur. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀ῾νέω, vitupero. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poet. pro ὄνομα, nomen. sic ὠνομάζω, pro ὀ῾νομάζω.

Οὐνομάινειν, Jonic. pro ὀ῾νομαίνειν, nominare.

Οὐνομάκλυτος, ου, ὁ, Poet. τῷ ὀ῾νόματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐρομάρχης, ου, ὁ, provinciæ præfectus, Jon.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Jon. pro ὀνομάρχης. ex νέμω, rego. hinc νόμος, & ἀρχή, imperium.
Οὐνομαστός, celebris, Jon. pro ὀνομαστός. quod vide.
Οὖξ, Dor. pro ὁ ὖξ.
Οὗπερ, gen. singul. ab ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.
Οὔποτε, nunquam. ex οὐ, & ποτὲ, & hoc ab ὅτε, quando.
Οὔπω, nondum, ex οὐ, & πω, (enclit.) quodammodo. hoc ab ὅς.
ΟΥ'ΡΑ, ας, ἡ, cauda, extremum agmen, prora. q. ὄρος, ου, ὁ, terminus. tum cauda erigi potest, quod est ὀρεκτόν. hinc οὐραῖος, α, ον, ad caudam pertinens, postremus. αἴλουρος, ου, ὁ, catus, felis. ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, stella post caudam majoris ursæ; Arcturus. μείουρος, seu μύουρος, ου, ὁ, cui cauda truncata est, mutilus. μελαίνουρος, ου, ὁ, nigram caudam habens. σκίουρος, ου, ὁ, sciurus, cui cauda loco umbræ est.
Οὐραγός, οῦ, ὁ, extremi agminis dux. hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. ab οὐρά, & ἄγω, duco.
Οὐρήν, ῆνος, ὁ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur e renibus in vesicam; ab οὖρον.
Οὐρανία, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Urania, una ex Musis.
Οὐρανίδας, α, ὁ, Doric. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, τῶ οὐρανῶ παῖς, Cœli filius.
Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœlestis. in nom. plural. οὐρανίδαι. Them. οὐρανός, οῦ, ὁ, cœlum.
Οὐράνιος, ου, ὁ, cœlestis. ab eodem them.
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœlestis. in nom. plural. οὐρανίωνες, gen. plural. οὐρανιώνων. Them. οὐρανός, οῦ, ὁ, cœlum.
Οὐρανόθεν, adverb. e cœlo, cœlitus. Th. οὐρανός.
Οὐρανομήκης, εος, ὁ, altissimus. ab οὐρανός, cœlum, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
ΟΥ'ΡΑΝΟΣ, ου, & Doric. ὠρανός, ὁ, cœlum. q. ab ὁράω, ου, ὁ, terminus. vel ὁράω, video. cœlum enim pellucidum, & visui pervium. Hinc οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœlestis. οὐρανόθεν, cœlitus.
Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανός, cœlum.
Οὐρᾶς, accus. plural. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρβανός, οῦ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.
Οὔρεα, Jon. pro ὄρεα. vide ὄρος.
Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.
Οὔρεος, Jonic. & Poet. pro ὄρεος, montis, gen. singul. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. plur. οὔρεσι, dat. plur. ab ὄρος, εος, mons.
Οὐρεύς, έος, ὁ, Jonic. & Poet. pro οὐρεύς, mulus. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Est οὐρεύς, custos. ab οὖρος.
Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεύς, έος, Jon. ῆος, ὁ, mulus.
Οὐρίω, acc. sing. Jon. pro οὐρίην. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρήσῃς, mejas, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi οὐρέω, mejo. fut. ήσω. Th. οὖρον, ου, τὸ, urina.
Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. lux Domini.
Οὐρίαχος, ferrum, quo ima pars hastilis præfixa est. ab οὐρά, & ἀκὶς, quod sit acutum in extremitate.
Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, conterminus sum, finio. Sic οὔρισμα, Jonic. pro ὅρισμα.
Οὖρις, ιος, ὁ, nomen propr. viri. est & ventus secundus.
ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, urina. quia οὐρεῖται ex vesica. vel sit quasi ὁμοῦ φύον, simul fluens, & ruens. Hinc οὐρέω, urinam reddo. fut. ήσω. δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.
ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ventus secundus, prosper successus. hinc προσουρέω, secundo flatu vehor. item custos, inspector. quasi ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video. Hinc οἰκουρός, οῦ, ὁ, domus custos. οἰκουρέω, domum custodio. φρουρός, οῦ, ὁ, custos. φρουρά, ᾶς, ἡ, præsidium. φρούριον, ου, τὸ, locus, aut munitio, cui præsidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, castella. φρουρέω, in præsidio sum, custodio.
Οὐρός, οῦ, ὁ, alveus, seu fossa, per quam deducitur navis in mare, quia per eum navis ὀρᾴδ, id est, ὁρμᾷ, καθέλκεται. Est ὀρός, serum lactis, & sanguinis. ex ὀρόω. est & ὄρος, Jon. pro ὅρος, finis, terminus. & οὖρος, pro ὄρος, mons.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. q. ex αἴω, audio. Th. ὠσὶ, ατος, τὸ, idem.
Οὖσαν, acc. sing. ab ὖσα, ης, ἡ, præs. part. ab εἰμὶ, sum.
Οὖς, quos, acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. At ὅς, suos, ab ὅς, ἥ, ὅ.
Οὐσία, ας, ἡ, essentia, natura, substantia. ab ὤν, ὖσα, ens, præs. part. verbi εἰμὶ, sum.
Οὔτ' ἀρ', pro ὔπ ἄρα, neque.
Οὔτα, vulneravit, per apocopen pro ὔπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπάζω, vulnero. fut. άσω. alii volunt esse 3. sing. imperf. activ. verbi ὑπάω. imperf. ὕπαον, ων, ας, ας, αε, α.
Οὐτάμμεν, Jon. pro ὑπάναι, Dor. ὐτάμεναι, præs. inf. activ. verbi ὔτημι, idem quod ὑπάω, vulnero.
Οὐτάμενος, præs. part. pass. ab ὔτημαι, quod ab ὔτημι, pro ὑπάω, vel per syncop. pro ὑπασάμενος, aor. 1. part. med. ab ὑπάζω, idem cum ὑπάω.
Οὔτασ', pro ὔπασε, vulneravit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπάζω. Th. ὑπάω, vulnero.
ΟΥ'ΤΑΩ, vulnero, vulnus infligo. f. ήσω. p. ηκα. Hinc ὑπάζω, ὑπάσκω, & ὔτημι, idem. An ab ὕπτ, damnum? Vulnerando damnum patitur corpus animalis. an ab οὐ, & πάω, extendo? quia ὑπάω, est, cominus vulnero.
Οὔτε, & ὔτ', ut & οὐδ', neque. ex οὐ, & τε, que.
Οὔτερος, Jon. pro ὁ ἕτερος, alter.
Οὐτιδανός, ή, όν, homo nullius pretii. ab ὔτις, nullus, & δαίομαι, εομαι, ῶμαι, munus.
Οὔτι', pro ὔπια, accus. sing. ab ὔπις, nullus, gen. ὔπιος. ex οὐ, non, & τίς, quis.
Οὔτινος, gen. sing. ab ὅστις, quicumque. Pro ὔτινος, Attici dicunt ὅτου, Jones ὅτεο, Dor. ὅτω, Æol. & Poet. ὅτευ, & ὅτεν. Pro ὧτινι, Attici ὅτῳ, Jon. ὅτεῳ. Pro ὡντινων, Attici ὅτων, Jones ὅτεων. Pro οἵστισι, Attici ὅτοις, Jonic. ὅτεοις, & ὅτεῦσι. Ex ὅς, & τίς, quis?
Οὐτιπω, Dor. pro οὐδαμῶς, nullo modo.
Οὔτις, nullus. gen. ὔτινος, acc. ὔτινα, & ὔπια. ex οὐ, non, & τις, quis.
Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic ὅτος, in vocat. casu, pro, heus tu.
Οὔτω, & ὕπως, seq. vocali, sic, itane? tantopere. Att. ὑπωσί.
Οὐχ, ante asperam. οὐκ, ante vocalem. οὐ, ante consonantem, non.
Οὐχί, nonne? adv. interrogandi. item Attice non, adv. negandi. Th. οὐ.

Ο Φ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφειλέτας, ab ὀφείλω, debeo.
Ὄφλημα, ης, ἡ, debitum. ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Th. ὀφείλω.
ΟΦΕΙΛΩ, debeo, reus sum. imperf. ὤφελον. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. aor. 2. ὤφελον. præs. pass. ὀφείλομαι. præs. part. passiv. ὀφειλόμενος, η, ον, debitus, a, um. perf. pass. ὠφείλημαι. q. ab ὀφέλλω, idem. Hinc ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. ὀφειλή, ης, ἡ, idem. ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor.
Ὄφελες, vide in ὄφελον, utinam.
Ὄφελον, Poet. pro ὄφελες, quod Jon. pro ὤφελον, 3. sing. a. 2. act. verbi ὀφείλω, debeo.
ΟΦΕ'ΛΛΩ, ξς, α, augeo, adjuvo. usurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὤφεληκα. a. 2. ὤφελον.
Ὀφέλωσιν, augeant, 3. plur. præs. sub. verbi ὀφέλλω, augeo.
Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Et usurpatur ut adverb. optandi, in prima, secunda, & tertia persona; ut αἴθ' ὄφελες ἥκοις, utinam sederes. αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, utinam cœlebs essem. ὡς ὄφελον θανάτοιο μοι ἆσσον ἰέναι, utinam mihi mors placuisset.
Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas. ab ὀφείλω, juvo, augeo.
Ὄφεως, genit. Jonic. ab ὄφις, ιος, ὁ, anguis.
Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro. ab ὀφθαλμός. quod vide.
Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obsequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, servus, qui inspectante hero se gnavum præstat. ab ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & δοῦλος, ου, ὁ, servus.
Ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus. Vir illustris. vel qui res futuras sua prudentia prævidere potest. dativ. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσιν. accus. plural. ὀφθαλμούς, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, video.
Ὀφθείς, έντος, ὁ, visus, aor. 1. part. pass. ὀφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὀφθή, σῇ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, video.
Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in ὀφθείς.
Ὄφι, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, serpens. acc. ὄφιν.
ΟΦΙΣ, ιος, & εως, ὁ, serpens, quasi ab ὄπτω, pro βλέπω, video. Hinc ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, serpentinus, anguinus.
Ὀφλεῖν, aor. 2. inf. act. per syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, debeo, & per syncop. ὀφλῶ. f. ὀφλήσω, & per syncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. aor. 2. ὤφλον.
Ὀφλήσω, per syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. verbi ὀφείλω, debeo.
ΟΦΡΑ, & ὄφρ', ut, quo, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quousque, donec; etiamsi, quatenus. Respondet ei τόφρα, tunc. Ducam ὄφρα ab ὄπτω, ut sit respiciendo ad illum finem: τόφρα autem ab ὄφρα, ut τόσον ab ὅσον.
Ὀφρύη, idem quod ὀφρύς. Respondet ei τόφρα, tunc.
Ὀφρυόεις, οντος, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelsus, a. superciliosus. Thema ὀφρύς, ύος, ἡ.
ΟΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, supercilium, superbia, tumulus. dat. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυόεις, οντος, ὁ, superciliosus. q. ab ὄπτομαι, & φέρω, ut ut q. ὀπτόφερος: quod ἐν τῇ ὄψει supercilium sursum feratur, id quod superbi faciunt: ideoque superciliosi audiunt.

Ο Χ.

Ὄχ', pro ὀχέ, valde, præ cæteris, longe, ponitur pro superlat. ab ἔχω, habeo. ultratius est ἐξοχώ, & ἐξοχά, ab ἐξέχω, emineo.
Ὄχανον, ου, τὸ, ansa clypei, qua ille tenetur. ab ἔχω, teneo, & ὀχάνη, idem.

Ὀχε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ὀ'χεσφιν, Jon. pro ὄχεσιν, imperf. act. verbi ὀχέω, veho, porto. f. ήσω.

Ὀ'χεσφιν, curribus, dat. plural. Jonic. pro ὄχεσιν, dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Jonic. ab ὄχος, ε, τὸ, currus.

Ὀ'χετηγός, οῦ, ὁ, aquæ ductor. ab ὀχετὸς, canalis.

Ὀ'ΧΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho, duco. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς πᾶς, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.

Ὀ'χεύς, έος, ὁ, reticulum, vectis. in plur. ὀχῆες. ab ἔχω, teneo.

Ὀ'ΧΕΥ'Ω, admissarium admitto. f. εύσω. præt. ὤχευκα. hinc ὀχεία, ας, ἡ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.

Ὀχέω, veho, porto. præs. part. ὀχέων, moderans. Th. ὄχος, ε, ὁ, & ε, τὸ, currus.

Ὀ'χή, ῆς, ἡ, cibus. ab ἔχω, sustento. cibus enim vitam sustentat.

Ὀ'χήσιος, ου, ὁ, Ochesius, nomen proprium.

Ὀ'χθάομαι, ingemo. Hesych.

Ὀ'χθας, acc. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dat. plur. ὄχθαις, & Jon. ὀχθῃσιν, & ὀχθῃσι, Poet.

Ὀ'ΧΘΕ'Ω, indignor, gravate fero. q. ab ἄχθομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, id est, ripam pulsa alliditur. Alii referunt ad ἔχθω, odi.

Ὀ'ΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, intra quam ἔχεται, seu ὀχεῖται aqua. ὄχθος, ε, ἡ, ripa. tumulus. labor.

Ὀχθήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.

Ὀ'χθῃσιν, dat. plur. Jon. ab ὄχθη.

Ὀ'χθοιβος, limbus, fimbria. Suidæ est ὄχθοβος. q. ab ὄχθη, ripa. vel ducatur ab ὄχθη, & βάσις, ille scil. limbus, qui est ad βάσιν.

Ὀ'χθος, vide in ὄχθη.

Ὀχλοῦνται, turbantur, Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ε, ὁ, turba.

Ὀ'ΧΛΕΥ'Ω, moveo. f. σω. q. ab ὀχλέω, veho. Hinc ὀχλεύς, έος, ὁ, vectis. μοχλεύς, έως, ὁ, idem. μοχλεύω, vecte moveo.

Ὀχλέω, turbo. f. ήσω, p. ὤχληκα. præs. pass. ὀχλέομαι, ήμαι, vexor.

Ὀχληρός, ά, όν, turbulentus, a, um, molestus. quod ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, ε, ὁ, turba.

Ὀχλοποιέω, ῶ, cogo turbam. fut. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, ε, ὁ, turba, & ποιέω, facio.

Ὀ'ΧΛΟΣ, ε, ὁ, turba, motus, multitudo, populus. Hinc ὀχληρός, ε, ὁ, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. ἐνοχλέω, idem. παροχλέω, obturbo, molestiam exhibeo.

Ὀ'χμη, ατος, τὸ, & ἔχμη, retinaculum. πόρπημα. ab ἔχω, retineo. hinc ὀχμάζω, inhibeo.

Ὀ'χμος, series, ordo. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, adhæret alii.

Ὀ'χοῖσα, ας, ά, Poet. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, vehens, ferens, præs. part. f. g. ab ὀχέω, veho, sustineo. Thema ὄχος, currus.

Ὀ'ΧΟΣ, ε, ὁ, & ος, τὸ, currus, vehiculum. q. ab ἔχω, contineo, multorum enim est capax. vel ἄγω, impello. Hinc ὀχέω, veho, porto. ἐποχέω, inveho. πάροχος, ε, ὁ, qui a latere alterius vehitur.

Ὀ'χυρος, idem quod ἐχυρὸς, munitus; firmus. ὀχυρόω, munio, fulcio.

Ὀ'χύρωμα, ατος, τὸ, munitio. ab ὀχυρόω, munio. Th. ἐχυρὸς, munitus. ἐχυρὸς, idem.

Ο Ψ.

Ὀ'ψ, ὀπός, ἡ, vox, cantus. q. ab ἔπω, loquor. Sed ὄψ, oculus. ab ὄπομαι, video. Ab ὄψ, vox, est ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus; item piscis acipenser. ὑπερόπτης, decipio. μέροψ, οπος, ὁ, divisam, seu articulatam vocem habens. Epithet. hominis. Est & avis nomen. σκώψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum.

Ὀ'ψαμάθος, ου, ὁ, qui sero metit. ex ὀψὲ, sero, & ἀμάω, meto.

Ὀ'ψάριον, ου, τὸ, parvum obsonium, pisciculus. Th. ὄψον, ου, τὸ, quicquid cum pane comeditur. per Synech. gen. piscis.

Ὀ'ψαρος, ου, ὁ, qui sero arat. ex ὀψὲ, sero, & ἀρόω, aro.

Ὀ'ΨΕ, sero, vesperi. q. ab ἄψ, retro. vel ὀπίσω, post. Alii deducunt ab ὄψ, oculus, ἀντιφρασικῶς, quod vesperi res minus clare cernantur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, serus, serotinus. ὀψίζω, sero aliquid facio. ὀψίγονοι, posteri.

Ὀ'ψεαι, videbis, Jonic. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ὄπομαι, video. f. ὄψομαι. perf. pass. ὤμμαι. aor. 1. ὤφθην.

Ὀ'ψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. ejusdem verbi. Est & ὄψις, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπομαι, video.

Ὀ'ψεω, videre cupio, desidero. Thema ὄπομαι, video.

Ὀ'ψεσθε, 2. plur. fut. 1. med. verbi ὄπομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. plural. ὄψονται.

Ὀ'ψία, ας, ἡ, vesperа, serum diei. Th. ὀψέ.

Ὀ'ψιγονος, ου, ὁ, sero natus, posteri. ab ὀψὲ, sero, & γείνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Ὀ'ψιμαθὴς, acc. sing. ab ὀψιμαθὴς, ες, ὁ, ἡ, sero doctus. ex ὀψὲ, sero, & μανθάνω, disco.

Ὀ'ψιμος, ου, ὁ, ἡ, serotinus, serus. Th. ὀψέ.

Ὀ'ψινοος, ου, ὁ, qui sero sapit. ab ὀψὲ, sero, & νόος, ὁ, mens.

Ὀ'ψις, εως, ἡ, vultus, facies, species, visus. ex 2. sing. perf. pass. ὤφαι, verbi ὄπομαι, video.

Ὀ'ψιτέλης, ου, ὁ, ἡ, imperfectus. ab ὀψὲ, sero, & τελέω, perficio.

Ὀ'ψομαι, οῦμαι, fut. 1. med. verbi ὄπομαι, video. perf. pass. ὤμμαι. a. 1. pass. ὤφθην.

Ὀ'ΨΟΝ, ου, τὸ, opsonium, quicquid cum pane comedimus. piscis. hinc ὀψάομαι, opsonor, vescor cum pane. Ducunt alii ab ἔψω, coquo, ut sit coctum quid cum pane. alii ab ὀπάω, aso. alii ab ὀψὲ, sero, quod non mane, sed vesperi ea alimenta sumerent. Quid si ab ὀπίσω, quod post panem sumatur additamentum ejus?

Ὀ'ψοφάγος, ου, ὁ, gulosus, edax. ab ὄψον, & φάγω, comedo.

Ὀ'ψώνιον, ου, τὸ, stipendium. ab ὀψώνης, ου, ὁ, opsonator. quod ex ὠνέομαι, οῦμαι, emo, & ὄψον, ου, τὸ, quicquid cum pane comeditur.

Π Α.

Est decimasexta Græcorum litera, & octoginta denotat. majusculum Π, significat quinque. Et π, aliquando Jonice transit in κ, ut ὅπως in ὅκως.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, & sæpe πυ, quod & πήθι, dicitur, ubi? Et πῆ, pro ποῖ, quonam, quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica est.

Παγᾶν, Dor. pro πηγῶν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγή, ῆς, ἡ, fons. παγαῖσι, Dor. dat. plural.

Παγασαίω, gen. sing. Dor. pro Πηγασαίου. Sic Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγή, ῆς, ἡ, fons.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλία, nimia loquacitas. παρὰ τὸ πᾶν κλῶσσαν.

Παγεὶς, concretus, a. 2. part. pass. παγείς, a. 2. opt. pass. a πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, concrescere facio. f. ξω. p. πέπηχα. aor. 2. pass. ἐπάγην. fut. 2. pass. παγήσομαι. præt. med. πέπηγα.

Πάγχυ, Jon. pro ἔπαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Παγετὸς, glacies, compacta aqua, a πηγνύω, compingo, gelo.

Πάγη, defixum est, Jonic. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῶσαι, aor. 2. inf. pass. verbi πηγνύω. Est πάγη, ης, ἡ, laqueus. decipulum. ab eodem them.

Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a παγὶς. quod vide.

Πάγιος, α, ον, firmus, stabilis, a πηγνύω, compingo.

Παγὶς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. sing. παγίδα. ab eodem them.

Πάγκακος, ου, ὁ, omnino malus, infaustissimus. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ε, & κακὸς, ὴ, ὸν, malus.

Πάγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Πάγκοινος, ου, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινὸς, ὴ, ὸν, communis.

Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens, & absumens. Ex πᾶν, & κρατέω, vinco. Th. κράτος, τὸ, robur.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, ad quod πὰν κράτος adhibendum erat. pugilatus, & lucta.

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis, glacies, sal. Th. πηγνύω, compingo.

Παγχάλκεος, ου, ὁ, ex solido ære. ex πᾶς, omnis, & χαλκὸς, ὴ, ὸν, æs.

Παγχρύσεα, prorsus aurea. quasi πάντως χρύσεα. a χρυσὸς, ὴ, ὸν, aurum.

Πάγχυ, penitus, adverb. Poet. pro πάνυ, a πᾶς, omnis.

Παδῆτε, saltatis, Doric. pro πηδᾶτε, 2. plur. præs. verbi πηδάω, salio.

Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poet. casus, clades, quod a πάθος, ους, τὸ, passio. Th. πάσχω, patior.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. singul. a. 2. Jon. pro ἔπαθε, verbi πάσχω, patior.

Παθέειν, Jonic. resolut. pro παθεῖν, aor. 2. inf. act. verbi πάσχω, patior. f. πάσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέποιθα.

Πάθει, dat. sing. a πάθος, εος, τὸ.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.

Πάθεσσι, dat. plur. a πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω.

Πάθη, passiones, nom. plur. a πάθος, εος, τὸ. Est & πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. singul. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθημα, ατος, τὸ, afflictio, vitiosus affectus.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

tus. & in plur. τὰ παθήματα, paſſiones. ab eodem them.
Παθητικὸς, ἡ, ὸν, paſſivus, a, um. a πάθος. Th. πάχω, patior.
Παθητὸς, ὴ, ὸ, paſſibilis; qui pati poteſt. ejuſdem them.
Πάθον, paſſus ſum, Jon. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. hinc παθόντες, nom. pl. a. 2 part. act. verbi πάχω, patior.
Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: ex πάθος, εος, τὸ, affectus. quod a πάχω, patior, & ποιέω, facio.
Πάθος, εος, ους, τὸ, affectus, paſſio, morbus, mollities. dat. plur. πάθεσι. a πάχω, patior. a. 2. ἔπαθον.
Παθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. vide παθών.
Παθὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. in f. g. παθοῦσα. a πάχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.
Παῖ, vocat. ſing. a παῖς, puer.
ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis. pes metricus. Apollo ipſe ſic dictus a παύω, vel παίω, quia mala ſedat. hinc Παιανιεὺς δῆμος, Pæanienſis populus.
Παιάνων, gen. pl. a παιὰν, ᾶνος, ὁ. quod vide.
Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.
Παιγνιήμων, ονος, ὁ, vir qui jocis delectatur. vide παίγνιον.
Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνίη, η, Jon. gen. pl. παιγνιέων, ludus, res ludicra. a παῖς.
Παῖδ', pro παῖδα, acc. ſing. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer.
Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, pædagogus, puerorum cuſtos, & informator. ex παῖς, puer, & ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, dux. Th. ἄγω, duco.
Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus. diminut. a παῖς, puer.
Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, caſtigatio. ab eodem them.
Παίδειος ὕμνος, Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur. a παῖς, puer.
Παιδέρως ἄκανθος, acanthus ſativus. q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, amo.
Παιδεύετε, 2. plur. præſ. ind. act. verbi παιδεύω.
Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, eruditor, caſtigator.
Παιδεύω, erudio, doceo, caſtigo. imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. aor. 1. ἐπαίδευσα. perf. paſſ. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, inſtitutus. a. 1. paſſ. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς, puer.
Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, luſus. ab eodem them.
Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, ſeu a pueritia. a παῖς.
Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, diminut. a παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.
Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla. παιδίσκος, ου, ὁ, puellus, diminut. a παῖς.
Παιδογόνος, ου, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γείνομαι, fio.
Παιδόθεν, adverb. ἀπὸ παῖδος, vel ἐκ παιδὸς, a puero, a pueritia.
Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. a παιδοποιέω, liberos procreo. hinc παιδοποιητὸν, verbale, ex παῖς, & ποιέω, facio.
Παιδὸς, gen. ſing. a παῖς, puer. dat. pl. παισί.
Παιδοτρίβης, ου, ὁ, ludimagiſter. ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.
Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. plur. a παῖς, puer.
ΠΑΙ'ΖΩ, quaſi contracte pro παιδίζω, more puerorum luſito, ludo, ſalto. f. παίξω, & σω. p. πέπαιχα. aor. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, ου, τὸ, ludus. παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus; item jocus. τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, artificium ludicrum.
Παιήονα, hymnum, acc. ſing. a παιήων, ονος, ὁ, idem quod παιὼν, ῶνος, ὁ, idem quod παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.
Παίονες, οἱ, Macedones.
ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta, & ſalebroſa, a παιπάλη, hoc eſt pulvere, cuntium remora. hinc παιπαλόεις, pulverulentus, ſalebroſus.
Παιπαλάω, circumſpicio. an φάω πάλω?
Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima. pulvis. quaſi a παιπάλλω, concutio. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.
Παιπάλλω, f. αλῶ, quatio, idem quod σείω.
Παιπαλοέσσῃς, dat. plur. Jon. pro παιπαλοέσσαις, f. g. a παιπαλόεις, aſper, præruptus. in f. g. παιπαλόεσσα. Th. παίπαλα.
ΠΑΙ'Σ, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer, vel puella. ſervus. filius. q. a παίομαι, acquiro. nutrio. vel παίω, expedite facio. vel a πάω, paſco, quod paſcatur ab iis, qui curam illius gerunt. vel a πάω, veſcor. Hinc παιδίον, ου, τὸ, puerulus. παιδάριον, ου, τὸ, idem. παιδεύω. f. σω, doceo, inſtituo. παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio. παίδευσις, εως, ἡ, idem. παιδεύτος, ου, ὁ, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, ου, ὁ, indoctus. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. βάπαις, αιδος, ὁ, ἡ, puer adultus.
Παίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. a παίω, percutio. f. παίσω. p. πέπαικα.
Παίσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo. fut. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.
Παίσδα, Dor. pro παῖδα, acc. ſing. a παῖς, puer.
Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. activ. verbi παίσδω, pro παίζω, ludo. Th. παῖς.
Παίσῃς, 2. ſingul. aor. 1. ſubjun. act. vide παίσας.
Παισὸς, οῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen regionis.
Παισφάσω, oculos circumquaq. verto. quaſi a παίω φάη, quatio, ſeu vibro oculos.
Παιχθεὶς, illuſus, aor. 1. part. paſſ. a παίζω, ludo. f. ξω. perf. paſſ. πέπαιγμαι. aor. 1. paſſ. ἐπαίχθην. Th. παῖς, puer.
ΠΑΙ'Ω, percutio, ferio, pulſo. an a πάω? Eſt & παίω, ſano. unde παιήων, ſalutaris: ſed hoc puto a παίω.
Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus Medicinæ, hymnus. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.
Πακτὶς, vide in πακτός.
Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, οῦ, ὁ, compactus. πακτὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, pectis, muſicum inſtrumentum. hinc πακτόω, compingo. Th. πήγνυμι, idem.
ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, maſſa ficorum, aut caricarum. An a παλάσσω, contundo? Sed πλάθω, videtur prius a πλάσσω, fingo, formo. Eſt maſſa velut in laterem formata. Vel a παλαιὸς, ut ſit carica ad vetuſtatem compacta.
ΠΑ'ΛΑΙ, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ᾶ, όν, vetus, antiquus. παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas.
Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſenex, annoſus, vetula. olim genitus. genit. plur. παλαιγενέων. ex πάλαι, olim, & γείνομαι, naſcor.
Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, quod vide. παλαιγόνοι, majores. Παλαιγόνον ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit, & procreavit: Παλαίγονον vero pro eo, qui olim eſt genitus, & qui eſt antiquus. Ex πάλαι, olim, & γείνομαι, naſcor.
Παλαὶ, luctatur, 3. ſing. præſ. ind. act. a παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φόνῳ, cum cæde luctari. Thema πάλη, ης, ἡ, lucta.
Παλαιμονεῖν, Poet. pro παλαίειν, comm. vero μάχεσθαι, luctari, certare.
Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.
Παλαιομώλωψ, veterator, verbero. qui veteribus μώλωψιν eſt notatus.
Παλαιὸς, ὰ, όν, antiquus, a, um. vetus. in comp. παλαιότερος, ρα, ρον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.
Παλαιοτέρα, ας, ἡ, vetuſtior, comparat. f. g. a παλαιὸς. quod vide.
Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas. ab eodem them. παλαι.
Παλαιόω, ῶ, antiquo, aboleo. fut. ώσω. præt. πεπαλαίωκα. præſ. paſſiv. παλαιόομαι, οῦμαι, veteraſco. fut. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῃ, εῖ. ab eodem them.
Παλαισμῳ̃σσι, Jon. pro παλαίσμασι, dat. plur. a πάλαισμα, ατος, τὸ, lucta, idem quod Th. πάλη.
Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, ης, ἡ, lucta.
ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum. q. a παλαίω, luctor, opus enim eſt παλαιστῇ in lucta. aut a πάλλω. unde & παλάμη.
Παλαιστιαῖος, α, ον, unius palmi longitudinem, vel craſſitiem habens.
Παλαίτερος, Jon. & Att. pro παλαιότερος, antiquior. vide παλαιὸς.
Παλαίφατον, Poet. pro παλαιφάτως, ſecundum priſcam famam. Ex πάλαι, olim, & φάτις, ſeu φάσις, ἡ, rumor. Th. φάω, ſeu φημὶ, dico.
Παλαίφατος, ου, ὁ, Palæphatus Peripateticus. in dat. ſingul. Παλαιφάτῳ. ſignificat & antiquitus celebratus. vide παλαίφατον.
Παλαίω, luctor. a πάλη, lucta. Hinc παλαιστὴς, οῦ, ὁ, qui luctatur.
Παλάμαις, manibus, dat. plur. παλαμῳ̃ν, gen. plur. Æol. pro παλαμῶν, a παλάμη, ἡ, palma.
ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, & Dor. παλάμα, ἡ, manus, palma, ars, quia palma exercetur. παλάμῃσι, dat. plur. Jon. pro παλάμαις. q. a πάλλω, quatio. ut ſit quaſi παλλάμη. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, ſtruo, molior.
Παλαμήδης, ου, ὁ, Palamedes, filius Naupli.
Παλαξέμμῃ, Jon. ſeu AEol. pro παλάξαι, fut. 1. inf. verbi παλάσσω, contamino, fœdo. f. ξω. Thema πάλλω, vibro.
Παλάσσετο, polluebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi παλάσσω, fœdo. Th. πάλλω.
Παλάσσω, ſortior. inquino, contamino. contundo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio. vel a πηλὸς, lutum.
ΠΑΛΕΥ'Ω, allicio, fallo. f. σω. hinc παλεύτρια, illex columba. quaſi a πάλλω, agito.
ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, commovendo manus. Hinc παλαίω, luctor. παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta. παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima, flos farinæ. ἀντίπαλος, ου, ὁ, ἡ, obluctator, adverſarius.
Παλήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. AEol. a παλέω, pro παλαίω, luctor. Sed verbum de mendo ſuſpectum. Vide AE. Porti Dictionar. AEol.
Πάλι, pro πάλιν, rurſus, adv.
Παλὶξ, ſecundus nuptiarum dies, repotia. q. a πάλιν ἰέναι, quod tunc redeant ad convivium.
Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλιν, rurſus, & γένεσις, generatio. Th. γείνομαι, naſcor.
Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, diverſilinguis. παλίγγλωσσος πόλις, urbs, quæ lingua contraria utitur. Ex πάλιν, rurſus, e contrario, & γλῶσσα, ἡ, lingua.
Παλίγκοτος, ου, ὁ, iracundus. hinc παλιγκότως, iracunde, adv. ex πάλιν, iterum, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.
Παλίλλογος, ου, ὁ, rurſus numeratus, vel collectus. hinc παλιλλογέω, iterum narro. ex πάλιν, rurſus, & λέγω, colligo. p. m. λέλογα.
Παλίμβαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro παλίμβημος, retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ παλιν βαίνουσα καὶ προβομβοῦσα. Eſt itus, redituſque manuum, & textorii inſtrumenti, quo mulieres

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

in texendis telis utuntur. Ex παλιν, rursus, & βαίνω, eo.

Παλιμπτὼς, ἐος, ὁ, ἡ, relapsus. ex πάλιν, rursus, & πίπτω, cado. παλιμπετὲς, adv. retrorsum, retro.

Παλιμπλαγχθεὶς, ἐντος, ὁ, errans, aor. 1. part. pass. a παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retro agor. a πάλιν, rursus, & πλάζω, errare facio, seduco.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. iterum, rursus, e contrario. q. a πάλλω, moveo. crebritatem motionis significat inde forte. vel q. τὸ πάλαι repetendo. Hinc ἀνάπαλιν, e contrario: item vice versa.

Παλινάγρετος, pro παλιναγείρετος, ὁ, ἡ, revocabilis, rursus congregatus. ex πάλιν, rursus, & ἀγείρω, congrego.

Παλινδρομῶν, recurrere. ex πάλιν, rursus, & τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. med. δεδρομῶ.

Παλίνορτος, ὁ, ἡ, resiliens. ex πάλιν, rursus, & ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντονος, ὁ, ἡ, reflexus. ex πάλιν, rursus, & τείνω, tendo.

Πάλιον, τὸ, Dor. pro Πήλιον, Thessaliæ mons.

Παλίουρος, paliurus, frutex spinosus.

Παλίοξις, pro παλιδίωξις, εως, ἡ, insecutio. ex πάλιν, rursus, & διώκω, persequor.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. sing. a Παλλὰς, ἀδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Παλλάθη, idem quod παλαθη, quod vide.

Παλλακίδεσσι, pellicem habere. vide in παλλακὴ.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. πάλλαξ, juvenis.

Παλλακίοισι, dat. plur. Jon. a παλλάκιον, ὁ, τὸ, adolescentulus. Th. πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακὶς, ἰδος, ἡ, idem quod παλλακὴ.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens, quasi jam idoneus ad το πάλλειν hastam. vel a πάλη, lucta, cui idoneus est. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ἰδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλὰς, ἀδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod sc. hastam vibret, ut bellicosa. Est & παλλὰς, adolescentula, a πάλλαξ, juvenis.

Πάλλε, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. Sic πάλλετ, pro ἐπάλλετο, 3. singul. imperf. pass. verbi πάλλω, vibro.

Παλλὼν, ης, ἡ, Pallene, nom. propr.

Παλλομένων, genit. plural. part. præs. pass. a πάλλομαι, sortior, moveo sortes. Th. πάλλω, vibro.

ΠΑ'ΛΛΩ, vibro, agito, quatio, sortior. f. αλῶ. hinc πάλος, ὁ, ὁ, concussio, sortitio, sors. an a παίω, quatio, percutio?

Παλτὸν, ὁ, τὸ, telum, quod πάλλεται.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. singul. plusq. perf. pass. ἐπεπάλμην, σο, το, & Jon. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, agito. fut. αλῶ. p. πεπαλ. κω. perf. pass. πέπαλμαι.

Παλύω, aspergo, albefacio. proprie de farina. a πάλη, vel παλύνη, ἡ, tenuissima farina, nempe παπάλη.

Παμβίας, ὁ, ὁ, Poet. qui vim adversus omnia habet. Adversus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πάμμα, ατος, τὸ, possessio. a πάω, possideo.

Παμμεγήθης, εος, ὁ, ἡ, omnino magnus. in pl. n. g. παμμεγήθη. ex πᾶν, omne, & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, ὁ, magnus.

Πάμπαν, adverb. prorsus. q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis. gen. παντὸς.

Παμπειθὴς, ες, ὁ, ἡ, qui omnia persuadet. Ex πᾶν, omne, & πείθω, persuadeo.

Παμπήδην, omnino, adv. a παμπησία, universa possessio. Ex πᾶς, omnis, & πάω, seu πάομαι, possideo. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adverb. quod fit a toto populo. q. d. πᾶν πλῆθος, εος, το, omnis multitudo.

Παμποίκιλος, ὁ, ἡ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, plural. n. g. παμπόλλοι, m. g. παμπόλλων, gen. plur. a πάμπολυς, permultus.

Πάμπολυς, genit. παμπόλλου, omnino multus, permultus. ex πᾶς, omnis, & πολὺς, multus.

Παμπόρφυρος, ὁ, ἡ, Poet. παντελῶς πορφύρεος, omnino purpureus. ex πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Πάμπρωτος, omnino primus. ex πᾶς, omnis, & πρῶτος, primus.

Παμφαίνοι, totus splendeat, 3. sing. præs. sub. act. Jonic. Epenthes. verbi παμφαίνω, idem quod παμφαάω. quod vide.

Παμφαίνω, idem quod παμφαάω, quod vide. q. πάντα φαίνω.

Παμφαάω, undecunque appareo, totus luceo. hinc παμφαόωντα, plur. n. g. pro παμφαῶντα, præs. part. act. ut & παμφαόωσαν, pro παμφαῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, omnis, & φαίνω, luceo, appareo. fut. ανῶ. prær. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφαόωντα, & παμφαόωσαν, vide in παμφαάω.

Παυφαρμακὸς, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, & φάρμακον, ου, το, venenum.

Παμφόρβας, ου, ὁ, ἡ, omnia rapiens, ac trahens. Ex πᾶς, & φέρω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. cujuslibet gentis seu nationis. ex πᾶν, & φῦλον, ου, το, gens, natio.

ΠΑ'Ν, πανὸς, ὁ, Pan, pastorum Deus. q. a πάω, pasco. hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.

Πᾶν, omne, n. g. a πᾶς, πᾶσα, quod vide, & το πᾶν, vulgus.

Παναίχιος, ου, ὁ, ἡ, ferox. ex πάνυ, omnino. Th. πᾶς, omnis, & ἀχος, ferus. Th. ἀχὸς, rus.

Πάναχον, ου, τὸ, rete, quod omnia capiat. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ἄχα, præda.

Πανάγυρις, ιος, ἡ, Dor. pro πανήγυρις. quod vide.

Παναθλιος, ου, omnino miser, miserrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, ου, miser. Th. ἀεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πάναυθος, ου, ὁ, totus lucidus, splendidus. ex πᾶς, omnis, & αὔω, luceo, uro.

Παναίολος, ου, ὁ, omnino varius. ex πᾶς, omnis, & αἴολος, ου, ὁ, varius.

Παναπήμων, ονος, ὁ, ἡ, prorsus innoxius, a. ex πᾶς, & ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæsus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Παναπότμος, ου, ὁ, miserrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄποτμος, ου, ὁ, miser. quod ab α, & πότμος, ου, ὁ, sors, fatum.

Παναρίστος, ου, ὁ, longe præstantissimus. ex πᾶς, & ἄριστος, optimus, superlat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Παναφήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui caret æqualibus, & sociis. ex πᾶν, & ἀφῆλιξ, impubes. quod ab ἥλιξ, coætaneus. Th. ἡλικία, statura.

Παναώριος, ου, ὁ, ἡ, omnino intempestivus. qui immatura morte moriturus est. Ex πᾶς, & ὡρος, idem quod ὥρος, qui non suo tempore fit, intempestivus, præcox. quod ab α, privat. & ὥρα, hora.

Παυδαισία, ας, ἡ, lautum convivium. ex πᾶς, omnis, & δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Παυδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnidomitor. ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ου, ὁ, Pandarus. nomen proprium.

ΠΑΝΔΕΛΕ'ΤΕΙΟΣ, ου, ὁ, improbus, veteratorius. a Pandeleto deceptore quodam.

Παυδημεὶ, adv. cum omni populi totius ordine. Th. δῆμος, populus.

Παυδήμιος, ου, ὁ, ἡ, popularis, publicus. ex πᾶς, omnis, & δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs.

Παυδιονὶς, fabula de filia Pandionis.

Παυδοκέω, cauponor. q. d. omnes excipio. a παυδοκεὺς, Jon. pro παυδοχεὺς, quod vide. πάνδοκος, omnes excipiens.

Πάνδοκος, seu παυδόκος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ πάντας δεχόμενος, omnes excipiens. Ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, capio.

ΠΑΝΔΟΥ'ΡΑ, seu παυδοῦρις, Pandura, Musicum instrumentum.

Παυδοχεῖον, ου, το, diversorium, publicum hospitium. ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, excipio. præt. med. δέδοχα, (quod tamen inusitat.) unde est δοχὴ, ης, ἡ, convivium. δοχεῖον, ου, το, receptaculum.

Παυδοχεὺς, έος, ὁ, publicus hospes. ab iisdem them.

Παυδώρα, ας, ἡ, nomen mul. videtur etiam Epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶς, & δῶρον.

Πανέλλανες, Dor. pro Πανέλληνες. vide in πανελλήνεσσι.

Πανελλήνεσσι, omnibus ad unum Græcis, dat. plur. Jon. a πανέλληνες. ex πᾶς, & ἕλλην, νος, ὁ, Græcus.

Πάνεπες, Poet. adverb. idem valens ac το πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανέφθης, gen. sing. a πάνεφθος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus. Th. ἕψω, coquo, elixo. f. ἑψήσω.

Πανηγυρικὸς, ῆ, ὁ, panegyricus, celebris, festus. a πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus. ludi publici, dies festi. quod a πᾶς, & ἀγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus universalis, solemnitas, cœtus. ex πᾶς, & ἀγυρις, cœtus, congregatio. quod quasi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, ου, ὁ, per totam diem, toto die. ex πᾶσα, & ἡμέρα, dies.

Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem quod το πανήμερ, toto die. vide πανημέριος.

Πανίσθεται, Dor. pro πλωίζεται, pingit, conglomerat, 3. sing. fut. 1. med. verbi πλωίζω. Th. πλώω, ου, ὁ, seu πλωὶς, ης, ἡ, tela.

Πανιώνιον, το, locus erat, in quem omnes Jones communiter de rebus communibus consultaturi conveniebant.

Πανύχιος, ου, ὁ, per totam noctem. Dicitur etiam πάννυχα, & πανύχιος. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & νὺξ, nox.

Πανυχὶς, vigiliæ, q. per πᾶσαν νύκτα. hinc πανυχίζω, lucubro, pernocto.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum tota domo. Scribitur & πανοικεί.

Πανόλβιος, ου, ὁ, ex omni parte beatus. ex πᾶς, omnis, & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, Panomphæus, epith. Jovis, a πᾶς, omnis, & ὀμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, responsum a Deo datum. Vel sic dictus, quod omni voce, & lingua colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mul. q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλία, ας, ἡ, universa armatura. ex πᾶν, omne, & ὅπλον, ου, το, arma.

Πανὸς, panis, Messapiis. q. a πάω, pasco. Est & πανὸς, lucerna, pro φανὸς.

Πανεργία, ας, ἡ, calliditas, a πανοῦργος. quod vide.

Πανοῦργος, ου, ὁ, ἡ, callidus, astutus. q. d. παυπόεργος, per syncop. το τ, παυόεργος, & crafi facta, πανοῦργος, ex πᾶν, omne, & ἔργον, ου, το, opus.

Παυσρατὴ, Jonic. cum frequentibus copiis,

ex

ex πᾶς, omnis, & στρατὸς, ὃ, ὁ, exercitus.

Παυσυδίῃ, & παυσυδεῖ, omni impetu, festinantissime. vel cum toto exercitu, ex πᾶν, & σύδην, celeriter. quod a σεύω, concito, impello. Thema σεία, quatio.

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. gen. παντὸς. dat. παντὶ, &c.

Παντᾶ, Dor. pro παντῇ, quoquoversum, in omnes partes. Th. πᾶς, omnis.

Παντᾷ, Dor. pro παντῇ, ubique. quod vide.

Παντακῆ, Jon. pro παντῇ, adv. quoquo versus. vide παντᾷ.

Παντάπασιν, dat. plur. a πάνταπας, universus. Th. πᾶς, omnis.

Παντάχοθεν, undique. παντάχοσε, idem, adverb. ab eodem them.

Παντάχῃ, ubique, ubivis terrarum, adv. ejusdem them.

Παντελής, ές, ὁ, ἡ, plenus, a. ad finem perductus. εἰς τὸ παντελὲς, in perpetuum. prorsus. q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.

Παντελῶς, & παντελέως, Jon. totaliter. adv. a παντελής. quod vide.

Πάντεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro πᾶσι, a πᾶς, omnis. gen. παντός.

Πάντη, adverb. prorsus, semper. a πᾶς, omnis. παντῇ, παντάχῃ, ubique.

Παντοδαπὴ, ῆς, ἡ, omnis generis. vide παντοδαποῖσι.

Παντοδαποῖσι, omnigenis, dativ. plur. a παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, quod est ex omni solo. ex πᾶς, seu πᾶν, & δάπεδον, solum.

Πάντοθεν, ubique, undequaque, adv. a πᾶς, omnis.

Παντοίῃ, acc. sing. Jon. a παντοία, ας, ἡ, & in m. g. παντοῖος, ος, ὁ, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnipotens. Ex πᾶν, omne, & κράτος, εος, τὸ, robur, potentia. hinc κρατέω, impero.

Παντοφέγκης, ες, ὁ, Poet. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiscit. Ex πᾶς, omnis, & ὀρέγω, porrigo.

Παντὸς, παντὶ, genit. & dativ. a πᾶς, omnis.

Πάντοσ', pro πάντοσε, undique, adverb. a πᾶς.

Πάντοτε, adv. semper. Th. πᾶς, omnis.

Παντῶν, Dor. pro πάντων. gen. plur. a πᾶς, omnis.

Πάντως, adv. omnino. ab eodem them.

Πάνυ, adv. omnino, valde, admodum. q. a παύω, quiesco. ejusdem them.

Πάνυσσα, nutrix, Hesych. Puto a πάω, pasco.

Παντελέθρως, omnino, prorsus. quasi dicas, penitus cum pernicie. & idem cum παντελῶς.

Πάξ, mirantis, & interpellantis, adv.

Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, premere, a. 1. inf. Sic πάξαμι, pro πήξαμι, a. 1. opt. act. πάξε, Dor. & Jonic. pro ἔπηξε, a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομαι, Dor. pro πήξομαι, 1. plur. fut. 1. act. verbi πήγνυμι, figo. f. ξω.

Πάξαθ', Dor. pro πῆξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. vide πάξαι.

Πάομαι, seu πάω, possideo, gusto, vescor.

Παὸς, affinis, acquisitus affinitate. a πάομαι, acquiro.

Παπαὶ, papæ, atat! an a πόποι, dii, ut sit Deos testari? nisi ex πῶς?

Παπαῖος, Scythice, Jupiter appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πήποτε ὅλως, nullibi unquam omnino.

Παππάζεσιν, patrem appellant, 3. pl. præs. ind. a παππάζω, adblandior patri vocando pappam. Th. πάππας, ου, ὁ, pater.

ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitantem alvum.

ΠΑΠΠΑΣ, ου, ὁ, pappa, pater. vox liberorum. a πᾶς, per reduplic. an potius a πάω τὰς παῖδας, quod liberos enutriat. hinc πάππος, ου, ὁ, avus, qui & flos lanuginosus.

Παποφόνος, ου, ὁ, avi interfector. ex πάππος, ὁ, avus. vide in πάππας, ου, ὁ, & φόνος, cædes. Th. φένω, occido.

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. a παπταίνω.

ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumspicio, oculis lustro. f. ανῶ. a. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας. q. πᾶν ὀπτομαι, ut sit quasi πανοπταίνω. vel q. φάος πετανύω, lumina pando.

ΠΑΠΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, papyrus, charta. Res, & vox Ægyptiaca. Quia radice utebantur pro ligno ad ignem. dici posset a πάω, & πῦρ, quod ignis pabulum esset.

Παρ', per Apocop. Poetic. pro παρά, a, ab, juxta, prope, &c. Sed πάρ, pro πάρα, seu πάρεσι, adest. ex παρά, & εἰμὶ, sum. & πάρ, Dor. pro παρά, cum genit. a, ab, ante, juxta, prope, cum accus.

ΠΑΡΑ', præposit. cum genit. a, ab, ex. cum dat. apud. cum acc. præter, propter, prope, inter, contra, juxta, supra. In compositione valet trans, præter, apud. Et sæpe in malam partem accipitur, & vertitur perperam, vitiose, male. q. a περάω, transeo.

Πάρα, pro πάρεσι, vel πάρεισιν, adest, vel adsunt. a πάρειμι.

Παραβαίνω, transgredior, violo. præs. part. act. παραβαίνων, ουσα. f. παραβήσομαι. perf. παραβέβηκα. a. 2. παρέβλω. perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. quod ex παρά, & βαίνω, eo.

Παραβαλεῖ, 3. sing. fut. act. verbi παραβάλλω. quod vide.

Παραβαλόμενος, traijiciens, conferens, præs. part. pass. a παραβάλλω. quod vide.

Παραβάλλω, confero, adjicio. f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. aor. 2. παρέβαλον, appuli. aor. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρά, & βάλλω, jacio.

Παραβαλούμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. a παραβάλλω. quod vide.

Παράβασις, εως, ἡ, ipsa transgressio, a παραβαίνω. quod vide.

Παραβάσκω, pugno ex curru, pro παραβάτης εἰμὶ. παραβάτης, ου, ὁ, transgressor legis, vel qui e curru pugnat: pro quo & legitur παραιβάτης, ου, ὁ, quod ex παρά, & βάσκω, idem quod βαίνω, eo.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor. in pl. οἱ παραβάται. quod ex παραβαίνω. quod vide.

Παραβῇς, transilias, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi παραβαίνω. quod vide.

Παραβιάζομαι, adigo. f. άσομαι. aor. 1. med. παρεβιασάμην, ω, απο. ex παρά, & βιάζω, vim affero. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Παραβλήδην, adverb. comparate, simulate. a παραβάλλω, comparo. quod vide.

Παραβλῶψ, ῶπος, ὁ, ἡ, strabus. in plur. παραβλῶπες. a παραβλέπω, oculis obliquis aspicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, obscura sententia, typus, exemplar, adagium, similitudo. Ex παραβάλλω. quod vide.

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, qui temere cuivis periculo caput objicit, audax. Ex παραβάλλω. quod vide.

Παραβουλεύομαι, perperam consulo. a. 1. med. part. παραβουλευσάμενος, non habita ratione. ex παρά, & βουλεύω, delibero. Thema βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Παραγαγεῖν, producere, a. 2. inf. vide παράγαγεσα.

Παραγαγεῦσα, Att. a. 2. part. f. g. & in m. g. παραγαγών, όντος, ὁ, verbi παράγω, traduco. quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum, a παραγγέλλω. quod vide.

Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerso, jubeo. imperf. παρηγγέλλον. fut. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, αντος, ὁ. præt. med. παρήγγελα, hinc παραγγελλὰς, denuntiator. quod ex παρά, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, a παραγγέλλω, præcipio. quod vide.

Παραγέγονα, ας, ε, præter. med. verbi παραγίνομαι. quod vide.

Παράγει, protrudit, 3. sing. præs. ind. ex παρά, & ἄγω, duco.

Παραγλυόμενος, aor. 2. part. med. παραγλύομαι, ῃ, νται, aor. 2. sub. med. verbi παραγίνομαι. quod vide.

Παραγηράω, deliro præ senectute. παραγήραμα, delirus, silicernium. ex παρὰ, & γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, advenio, adsum. imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. 1. med. παραγενήσομαι. a. 2. med. παρεγενόμην, ου, ετο. a. 2. sub. med. παραγένωμαι, ῃ, νται. aor. 2. part. med. παραγενόμενος, η, ον. ex παρά, & γείνομαι, sum, fio.

Παράγισα, ας, ά, Dor. pro παράγουσα, ἡ, abducens, præs. part. f. g. a παράγω. quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, consolabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

Παραγυμνόω, denudo. Th. γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Παράγω, proprie traduco, progredior, prætereo, adduco, fallo. f. παράξω. præt. παρῆχα. a. 2 act. παρῆγον, ες, ε. præs. med. παράγομαι, idem. ex παρά, & ἄγω, duco.

Παραδαρθάνω, concumbo. quod a δαρθάνω, dormio. fut. 2. δραθοῦμαι, per Metathes. litt. quasi a δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. παραδεδώκειν, pluscq. perf. Attic. παραδέδομαι, perfect. indic. passiv. a παραδίδωμι, trado. præs. infin. passiv. παραδίδοσθαι.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar. in dat. plur. παραδείγμασι. quod a παραδείκνυμι, juxta ostendo, confero. Ex παρά, & δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. χα.

Παραδειγματίζω, ignominiæ expono. fut. ίσω. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ, & δειγματίζω, ostendo in exemplum. Th. δείκνυμι, ostendo.

Παραδείκνυμι, juxta ostendo, confero, indico, attribuo. hinc παράδειγμα. quod vide.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium. Paradisus, locus beatorum.

Παραδέχομαι, excipio. recipio. f. παραδέξομαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. ex παρὰ, & δέχομαι, capio.

Παραδιαξιβὴ, ῆς, ἡ, perversa exercitatio. Ex παρὰ, perperam, & διαξιβὴ, ῆς, ἡ, opera, quæ alicui rei impenditur. quod a διαξίβω, versor. Th. ξίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. παραδιδὲς, præs. particip. act. a παραδίδωμι. quod vide.

Παραδίδωμι, trado. imperf. παρεδίδουν, tanquam a παραδιδόω. fut. παραδώσω. fut. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως, ων. a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. aor. 2. part. παραδὺς, ὄντος, ὁ. perf. act. παραδέδωκα. pluscq. perf. παραδεδώκειν, ης, ει, pro παρεδεδώκειν, Attice. Marc. 15. 10. præs. pass. παραδίδομαι, prodor. perf. pass. παραδέδομαι, traditus sum, ac commendatus. a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδοῦπα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδὺς, ὄντος, ὁ, verbi παραδίδωμι, trado. quod vide.

Παράδοξος, ου, ὁ, quod est παρὰ δόξαν,

præter opinionem. Th. δοκέω, videor. παράδοξον, ου, τὸ, inopinatum.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio. a παραδίδωμι, quod vide.

Παραδῦναι, a. 2. inf. act. παραδὺς, ὄντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi παραδύω. quod vide.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. παραδώσω, fut. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι. quod vide.

Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco. f. ώσω. p. παρεζήλωκα. ex παρὰ, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Παραθαλάσιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus, & ἡ παραθαλασσία. Ex παρὰ, & θάλασσα, vel θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, appono. Th. τίθημι.

Παραθεμα, ατος, τὸ, depoſitorium, repoſitorium. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. med. παραθέσθαι, a. 2. inf. med. ab eodem verbo, & them.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio. ab eod. th.

Παραθέτης, ου, ὁ, ſtructor, infertor, qui dapes apponit. a παρατίθημι. quod vide.

Παραθεωρέω, ῶ, deſpicio. f. ήσω. p. παρατεθεώρηκα. imperf. paſſ. παρεθεωρούμην, οὔμην. ex παρὰ, & θεωρέω, ſpecto. Th. θεωρὸς, ου, ὁ, ſpectator.

Παραθήγειν, incitare, moyere, præſ. inf. vide θήγω, inſtigo.

Παραθήκη, ης, ἡ, depoſitum. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι.

Παραθήσει, 3. ſing. fut. 1. act. παραθήσομαι, fut. 1. med. παραθησόμενος, fut. 1. part. med. a παρατίθημι, appono. quod vide.

Παράθου, οῦ παράθεσο, a. 2. imperat. med. verbi ejuſdem.

Παραθύρα, ας, ἡ, poſticum. quaſi falſa θύρα, janua, ita ut παρὰ notet perverſionem.

Παραὶ, per Ectaſ. Poet. pro παρὰ, præpoſit. varias habens ſignificationes.

Παραιβασία, ας, ἡ, delictum, tranſgreſſio, idem quod παράβασις. a παραβαίνω, tranſgredior. Th. βαίνω, eo.

Παραιβάτης, ου, ὁ, tranſgreſſor legis. tum qui e curru pugnat. in plur. παραιβάται. ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, mulier mercede conducta.

Παραιδύσειν, præſ. inf. ab αἰδύσσω, moveo, quaſſo. Th. αἴθω, uro.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio. acc. ſingul. παραίνεσιν. hinc παραινετικὸς, admonitorius. a παραινέω. quod vide.

Παραινέω, ῶ, admoneo. imperf. παρῄνεον, ουν, εες, ως. fut. έσω. perf. παρῄνεκα. aor. 1. παρῄνεσα. quod ex παρὰ, & αἰνέω, laudo. Thema αἰνος, ὁ, laus.

Παραινοῦντος, gen. ſing. παραινοῦντες, acc. plural. part. præſ. verbi παραινέω. quod vide.

Παραιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a παραιρέομαι, adimo, aufero. Ex παρὰ, & αἱρέω, capio. futur. ήσω. p. ῄρημαι. aor. 2. εἷλον.

Παραίσιος, α, ον, dirus, a, um. infauſtus. ex παρὰ, & αἶσα, fatum, ſors.

Παραίσσω, prætereo, proripio me raptim. Ex παρὰ, & ἄϊσσω, ruo. fut. ξω. p. ῆϊχα.

Παραιτεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi παραιτέομαι. quod vide.

Παραιτέομαι, ούμαι, recuſo, excuſo. præſ. imperat. παραιτέου, ού, averſare. fut. ήσομαι. a. 1. med. παρητησάμην, ω, απος, dep:ecatus ſum. a. 1. part. med. παραιτησάμενος, averſatus. perf. paſſ. παρῄτημαι: unde part. παρῃτημένος, excuſatus. Ex παρὰ, & αἰτέομαι, ſeu αἰτέω, peto.

Παραιτητέον, fugiendum, verbale a παραιτέομαι, quod vide.

Παραιτήμεθα, 1. plural. præſ. indic. med. ejuſdem verbi.

Παραιφάμενος, η, ον, admonens, appellans, aor. 2. part. med. per Epentheſin Poet. a παράφημι, hortor. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Παραιφρονέειν, exanimatum eſſe. vide in παραφρονέω.

Παραιωρούμενος, Jon. pro παραιωρήμενος, juxta pendens, præſ. part. ex παρὰ, & αἰωρέω, ſurſum tollo.

Παρακαθίζω, ſedeo, aſſideo. præſ. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. fut. ίσω. perf. παρακεκάθικα. Ex παρὰ, & καθίζω, ſedere facio. quod ex κατὰ, & ἵζω, idem. fut. ἵσω.

Παρακαιρέμενος, ſeu παράκαιρος, intempeſtivus. ex παρὰ, & καιρὸς, ὅ, ὁ, opportunitas temporis, occaſio.

Παρακαλέω, ῶ, rogo, precor, hortor, conſolor, advoco. imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, ές, ες, ές. fut. έσω. perf. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præſ. paſſ. παρακαλέομαι, οῦμαι, conſolatione erigor, fruor. a. 1. paſſ. παρεκλήθην, rogatus ſum. a. 1. paſſ. inf. παρακληθῆναι, conſolationem admittere. f. 1. paſſ. παρακληθήσομαι, ῇ, εῖ, conſolatione reficiar. Ex παρὰ, & καλέω, voco.

Παρακαλύπτω, occulto. f. ψω. perf. παρακεκάλυφα. perf. paſſ. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Thema καλύπτω, idem.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακατακλέγομαι, adcubo, præſ. med. hinc pluſq. perf. paſſ. παρακατέκλεκτο, pro παρακατελέλεκτο. Ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, cubo.

Παρακατατεθώμεθα, committamus. 1. plur. præſ. ſub. paſſ. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακατέλεκτο, 3. ſingul. pluſq. perfect. paſſ. per ſyncopen pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακατακλέγομαι. quod vide.

Παράκειμαι, σαι, ται, adjaceo. f. ήσομαι. Ex παρὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi παρακαλέω, hortor. quod vide.

Παρακεκριμένος, diſpoſitus, perf. part. paſſ. ex παρὰ, & κρίνω, judico.

Παρακεκρᾶγ, infaniverunt, 3. plur. perf. paſſ. Jon. pro παρακεκράσμηνται, verbi παρακράομαι, decipio. Th. κράω, pulſo.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio. accuſ. ſing. παρακέλευσιν. Ex παρὰ, & κέλευσις, hortor, jubeo. Thema κέλω, idem.

Παρακεχειμακόσι, dat. ſing. perf. part. act. verbi παρακειμάζω, idem quod χειμάζω, hiberno. Them. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Παρακλαίοντι, juxta flenti, dativ. ſingul. particip. præſ. verbi παρακλαίω, quod ex παρὰ, & κλαίω, ploro. f. παρακλαύσω.

Παρακεκόμεθα, 1. plural. præſ. ſub. a κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Παρακλήειν, excludere, Jon. pro παρακλῄειν, præſ. inf. Th. κλείω, claudo.

Παράκλησις, εως, ἡ, conſolatio, exhortatio. a παρακαλέω. quod vide.

Παρακληθείῃ, ης, η, a. 1. opt. paſſ. a παρακαλέω. quod vide.

Παράκλητος, ου, ὁ, advocatus. Sic vocatur Chriſtus, & Spiritus Sanctus. ab eodem verbo.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, conſolator. a παρακαλέω. quod vide.

Παρακλῶν, præſ. part. activ. ex παρὰ, & κλάω, frango.

Παρακοὴ, ης, ἡ, contemptus, inobedientia. Ex παρακούω. quod vide.

Παράκοιτης, ου, ὁ, maritus. παράκοιτις, ἡ, uxor. ex παρὰ, juxta, & κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus.

Παρακολουθέω, ῶ, ἐις, εῖς, ſequor, comitor, cum dat. f. ήσω. p. παρηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum, perſcrutatus ſum. Ex παρὰ, & ἀκολουθέω, ſequor. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, a, comes.

Παρακούσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi παρακούω. quod vide.

Παρακούω, negligo audire. f. ούσω. præt. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. ſub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ. p. m. παρήκοα. Ex παρὰ, & ἀκούω, audio.

Παρακτᾶσθαι, aſciſcere, præſ. inf. a κτάομαι, poſſideo.

Παρακύπτω, incurvo me, ut videam. fut. ψω. p. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι, introſpicere. a. 1. part. activ. παρακύψας, αντος, ὁ. Ex παρὰ, & κύπτω, pronus ſum, inclino me.

Παρακύψας, αντος, ὁ, a. 1. part. παρακύπτω. quod vide.

Παρὰλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, aſſumo. quod vide.

Παραλαβὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Παραλαμβάνω, aſſumo, adduco. & cum εἰς. f. παραλήψομαι. perf. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, accepi. aor. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος, ὁ. a. 1. ind. paſſ. παρελήφθην. fut. 1. paſſ. παραληφθήσομαι, aſſumar. Ex παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Παραλέγεσθ, Poet. pro παρακοιμᾶσθ, juxta dormire, concumbere.

Παραλέγομαι, præterlego, præternavigo. imperf. παρελεγόμην, ου, εσθ. Ex παρὰ, & λέγω, lego, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo: cum accuſ. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermiſſa. Ex παρὰ, & λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, η, ον, perf. part. paſſ. παραλέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. παραλελεῖφθαι, perf. infin. paſſ. verbi παραλείπω. quod vide.

Παράλιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρὰ, apud, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi παραλείπω, quod vide.

Παραμαγὴ, ῆς, ἡ, tranſmutatio. a παραμάσσω. f. ξω, tranimuto. p. m. παρήμαγα. Ex παρὰ, & ἀμάσσω, muto.

Παράμηλα, inter ſe ex adverſo poſita, n. g. plur. num. a παράμηλος, æquidiſtans. Ex παρὰ, & ἄμηλον, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando fallo. f. ίσομαι. a. 1. med. παρελογισάμην, ω, απος. perf. paſſ. παραλελόγισμαι. unde eſt παραλογισμὸς, ου, ὁ, falſa ratiocinatio. Ex παρὰ, perperam, & λογίζομαι. Them. λέγω, dico. præt. med. λέλογα.

Πάραλοι, οἱ, qui maris imam incolunt oram. a πάραλος, ὁ, ἡ, marinus. ex παρὰ, & ἅλς, mare.

Παραλύει δυσφρόνων, Poetic. & Pindar. pro δυσκόλων φροντίδων λύσιν ἐστὶ, moleſtis curis liberare. vide παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, ὁ, paralyticus. victus, debilis, cui ſcil. nervi παραλέλυνται. a παραλύω. quod vide.

Παραλύω, ſolvo, diffuo, debilito. f. ύσω. perf. παρέλυκα. perf. paſſ. παραλέλυμαι. unde perf. part. paſſ. παραλελυμένος, η, ον, proprie, reſolutus; item, laborans paralyſi.

Παραμείβηται, prætereat, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψει, tranferet, 3. ſingul. fut. 1. med. verbi παραμείβω. vide in παραμείβηται.

Παραμελέω, negligo, contemno. ex παρὰ, & ἀμελέω, curæ non habeo. quod ex α, priv. & μέλει, curæ eſt.

Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι.

Παραμένω, permaneo. f. παραμενῶ, perf. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα. ex παρὰ, & μένω, maneo.

Παρὰ-

Παράμερος, ᾱ, ὁ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus. ut τὰ παράμερα πράγματα, res quæ singulis diebus geruntur. Ex παρά, & ἡμέρα, dies.

Παραμιλλάομαι, Poet. pro παρομείβομαι, prætereo, supero. Thema ἀμιλλάω, vado, vinco.

Παραμυθέομαι, ῆμαι, consolor. f. ήσομαι. a. 1. med. παρεμυθησάμην, ω, απο. a. 1. sub. med. παραμυθήσομαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. παραμυθήσωνται. Ex παρά, & μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum.

Παραμυθησαίμην, consolatus fuero, a. 1. opt. med. παραμυθησαῖο, a. 1. infin. med. verbi παραμυθέομαι. quod vide.

Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, consolationem adferens, a παραμυθέομαι. quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, consolatio, ex παρά, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, sermo.

Παραμύθιον, ου, τὸ, consolatio. Ex iisdem them.

Παραμυθουμένοις, dat. plur. part. præs. παραμυθοῦνται, 3. plural. præs. ind. verbi παραμυθέομαι. quod vide.

Παρανομέω, ῶ, legem transgredior. f. ήσω. p. παρανενόμηκα. Ex παρά, contra, & νόμος, ου, ὁ, lex.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio, quod a παράνομος, ου, ὁ, ἡ, qui legem violat. ab iisdem them.

Παράνομος, ου, ὁ, impius, violator legis. hinc παρανόμως, adverb. impie. ab iisdem them.

Παραπειρᾶσθαί τινος, periculum alicujus rei facere, explorare aliquid. Th. πεῖρα, ἡ, conatus, experientia.

Παραπεπήχασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, configo. fut. ξω. Ex παρά, & πήγνυμι, figo.

Παραπεσόντας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, prolabor. quod vide.

Παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. a. 1. act. παρεπίκρανα, ex παρά, & πικραίνω, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρὸς, ᾱ, ὁ, amarus.

Παραπικρασμὸς, ου, ὁ, exacerbatio. a παραπικραίνω. quod vide.

Παραπίπτω, prolabor. futur. παραπέσω. perf. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, ὁ, prolapsus. Ex παρά, & πίπτω, cado.

Παραπλάζω, seduco. hinc a. 1. part. act. παραπλάξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο. Ex παρά, & πλάζω, errare facio. f. πλάξω.

Παραπλέοντες, & in acc. plur. παραπλέοντας, præs. part. act. verbi παραπλέω. quod vide.

Παραπλέω, præternavigo. fut. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρά, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Παραπλήσιος, ᾱ, ὁ, proxime ad aliquem accedens, affinis, similis. in plur. n. g. παραπλήσια, similia. hinc adv. παραπλησίως, proxime, tantundem, similiter. Ex παρά, & πλησίος, ᾱ, ὁ, propinquus. Thema πέλας, prope.

Παραποιέω, falsa assimulo, adultero. Ex παρά, & ποιέω.

Παραπορεύομαι, transeo, prætereo, ad latus incedo. imperf. παρεπορευόμην, ου, επ. fut. εύσομαι, quod ex παρά, & πορεύομαι, eo, proficiscor. Th. πειρω, transeo. p. m. πέπορα.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, male gesta legatio. Ex παρά, perperam, & πρεσβεία. quod a πρέσβυς, υος, ὁ, legatus, senex.

Παραπροποιεύμαι, dissimulo, cohibeo. παραπροποίησις, dissimulatio. ex παρά, πρὸς, & ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensio, delictum. a παραπίπτω, offendo. quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portella. q. portula juxta portam, a πύλη, ης, ἡ, porta.

Πάραρος, ᾱ, ὁ, qui non est mentis compos. Ex πάρα, quæ & vim privationis habet, & ἄρω, pro ἁρμόζω, apto.

Παραῤῥέοντος, gen. sing. part. præs. act. a παραῤῥέω, præterfluo. Th. ῥέω, fluo, f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παραῤῥήτος, ου, ὁ, qui verbis flecti potest, adhortatorius. Ex παρά, & ῥέω, dico. f. ῥήσω. p. ἐῤῥήκα.

Παραῤῥύη, vel παραῤῥέῃ, præterfluo. ab illo est a. 2. activ. παρεῤῥύην, & hinc a. 2. pass. παρεῤῥύλν, ης, η. a. 2. sub. passiv. παραῤῥύω, ῇς, ῇ, & in 1. plur. παραῤῥυῶμεν, quod ex παρά, & ῥύω. Th. ῥέω, fluo.

Παραρτέων, ῶν, Jon. pro παρτῶν, parare, instruere. Th. ἀρτάω, suspendo. vel ἀρτέομαι, paro.

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ, seu παρασάγγης, ου, ὁ, parasanga. apud Persas mensura est viarum, triginta stadia continens.

Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, insigni notatus. παράσημον, ου, τὸ, insigne. Ex παρά, & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Παρασαδμίζω, perpendo, præpondero. Puto esse perverse pondero: ut scil. non sit æquilibritas, sed alterum præponderet.

Παρασκευάζω, præparo, apparo, f. άσω. p. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, paratus sum. f. 1. med. παρασκευάσομαι. ex παρά, & σκευάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio, parasceve. ab eodem them.

Παραπονδησάσιν, dat. plural. aor. 1. part. passiv. παραποδοῦντες, nom. plur. part. præs. activ. a παραπονδέω, fœdus frango. f. ήσω. p. παρεπόνδηκα. Ex παρά, contra, & σπονδαὶ, fœdera. Thema πένδω, libo. f. πείσω. perf. pass. ἔσπεισμαι, a. 1. pass. ἐσπείσθην. p. m. ἔσπεισα.

Παρασαδὸν, adstando, verbale a παρίσημι, sisto prope. quod ex παρά, & ἵστημι, sto.

Παραζαδμίζω, perpendo, interrado, præpondero. quod ex παρά, & σαδμὸς, ου, ὁ, statera, libra. Thema ἵστημι, appendo, sto.

Παραζῆναι, adesse, opem ferre. se dedere. a. 2. inf. a παρίσημι.

Παραζῆσαι, a. 1. inf. act. παρεστήσαμενος, a. 1. part. med. παρεστήσεται, 3. sing. f. 1. med. verbi παρίσημι, asto. quod vide.

Παρασπᾶ, 2. plur. a. 2. sub. act. παρασπῶ, ᾷς, ᾷ, ejusdem verbi.

Παρασρέφω, perverto, redeo. f. ψω. Ex παρά, & σρέφω, verto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔσραφον.

Παρασφάζω, præcido. Gl. præcædo.

Παρασφάλλω, errare facio, diverto. ex παρά, & σφάλλω, everto, supplanto. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, præsigno, adulterino signo noto. ex παρά, & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, signum.

Παραχεῖν, a. 2. inf. act. a παρέχω, efficio, præsto. παρέχον, imperf. act. ex παρά, & ἔχω, habeo. fut. ἕξω. aor. 2. ἔσχον.

Παράχοις, præbueris, 2. sing. aor. 2. opt. act. παράχω, exhibe, a. 2. imperat. med. ab eodem verbo, & them.

Παράχω, vide in παράχοις.

Παρατυπώσεις, εως, ἡ, instructa acies. a παρατύπτω, aciem instruo. Ex παρά, & τύπτω, ordino. f. ξω. p. κα.

Παρατασις, εως, ἡ, extensio, productio. a παρατείνω, protendo. Them. τάνω, tendo. f. τενῶ. p. πέπτακα. aor. 1. ἔτεινα.

Παραπατικὸς, scil. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum. Thema τείνω.

Παρατείνω, produco, extendo. fut. νῶ. perf. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, ῶ, observo. imperf. παρετήρεον, ου. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, ὁ, & in f. g. παρατηρήσασα. præs. med. παρατηρέομαι, idem. Th. τηρέω, servo.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, observatio. ab eodem them.

Παρατίθημι, appono, propono. fut. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præs. pass. παρατίθεμαι, apponor; item in media forma, ob oculos pono, demonstro, commendo. f. 1. med. παραθήσομαι. a. 2. med. παρεθέμην, σο, το, commendavi. a. 1. imperat. med. παράθες, pro παράθετο, committe. quod ex παρὰ, & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, vellella pilos extraho. παρατίλλια, tricula, quæ τρίχας evellit.

Παρατρίβομαι, atteror, præs. ind. pass. ex παρὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui a recta via est aversus. Metaph. pro illicito. Ex παρὰ, & τρόπος, ου, ὁ, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παραβωπῶσ', pro παραβωπῶσι, convertunt, 3. plural. præs. ind. vel sub. verbi παραβωπάω, diverto, despecto. ex παρὰ, & βωπάω. quod a βέπω, verto.

Παρατυγχάνω, obvius fio, adsum, intervenio. f. παρατεύξομαι, a. 2. παρέτυχον, a. 2 part. act. παρατυχὼν, όντος, ὁ. Th. τυγχάνω, sum.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. a παρατυγχάνω, obvius fio. quod vide.

Παράυλος, male sonans ad tibiam. Ex παρὰ, male, & αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confestim. Ex παρὰ, & αὐτίκα, statim.

Παραφέρω, transfero. f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε, a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρὰ, & φέρω, fero.

Παραφαίνω, persuadeo, hortor. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Παραφθαίνῃ, superet, prævertat, 3. sing. a. 2. opt. act. per paragogen σι, pro παραφθαίη, verbi παραφθάνω, præcurro. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. a φθάνω. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφορέω, Jon. & Poet. pro φοροφέρω, affero.

Παραφράζω, interpretor, quod ex παρὰ, & φράζω, dico. fut. σω. p πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. dativ. παραφράσει. ab eodem verbo, & them.

Παραφρασικὸς, ᾱ, ὁ, expositorius. a παραφράζω. quod vide.

Παραφρονέω, ῶ, demens sum, deficio. f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, contra, & φρὴν, ενος, ἡ, mens.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. a παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Παραφυλακτέον, cavendum. verbale a παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, custodio. f. ξω, p. κα.

Παραχειμάζω, hyberno. fut. άσω, perf. παρακεχείμακα, a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Thema χείμα, ατος, το, hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyematio. a παραχειμάζω. quod vide.

Παραχορδίσεις, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi παραχορδίζω, a chorda aberro. Thema χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adverb. ex tempore, illico. q. d. in ipsa re. a παρὰ, & χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχρῆσθαι, abuti, contemnere, cum dat. genit. & accus. Th. χράω, vel χρόομαι, utor.

Παραχύτης, mediastinus, perfusor. Hic est servus in balneis, qui aqua, aut oleo lavantes perfundit. a χέω, fundo

Παραψυχᾶσθαι, Poet. pro παραμυθεῖσθαι, solari.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὄ, humidus, uvidus. q. ab ἄρδω, irrigo, aut potius a πῶδ, & δάω.

Παρδαλέη, ῆ, & Dor. παρδαλέα, scil. δορά, pantherina pellis. a παρδάλεος, pantherinus, quod a πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, seu panthera. Th. πάρδος, ὄ, ὁ, pardus, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΆΡΔΟΣ, ὄ, ὁ, pardus, fera. Græcis est πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, seu panthera. Dicitur a παρδάλλομαι, hoc est a πῶδ, ὐ, & ἅλλομαι, quod adoriens insiliat.

Παρέασι, adsunt, Jonic. pro πάρεισι, 3. plural. præs. ind. πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεβάλομην, 1. plural. a. 2. ind. activ. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, transgredior. Ex παρά, & βάσκω, Poet. pro βαίνω, eo.

Παρέβλω, transgressus sum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, transgredior. f. βήσομαι. Thema βαίνω, eo. a. 2. ἔβλω.

Παρεβιάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραβιάζομαι, vi adigo. f. άσομαι. Ex παρά, & βιάζω, vim adfero. Th. βία, vis.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παραδίδωμι, trado. quod vide.

Παρεδράω, ᾷς, ᾶ, assideo, assiduus sum in aliqua re. Ex παρά, & ἕδρα, ἡ, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo. f. ἑδήσομαι.

Πάρεδρος, ὄ, ὁ, ἡ, assessor. vide in παρεδράω.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi παραδίδωμι, trado. a. 2. παρέδων. Thema δίδωμι, do, f. δώσω.

Παρεζέσθαι, sedere, præs. inf. verbi παρέζομαι. Ex παρά, & ἕζομαι, sedeo. f. ἑδήσομαι.

Παρέζετο, 3. sing. imperf. παρέζεο, assidebat, Jon. pro παρεῖχε, præs. imperat. ejusdem verbi.

Παρεζόμενος, præs. part. verbi παρέζομαι, assideo. Th. ἕζομαι, sedeo.

Παρεθέμην, σο, το, & in 3. plur. παρέθεντο, a. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, appono. quod vide.

Παρθείς, labefactatus, a. 1. part. pass. a παρέθλω, seu παρείθλω, a. 1. pass. verbi παρίημι. Thema ἵημι, seu ἕω, mitto.

Παρέθλω, vel a. 2. ind. act. a παρατίθημι, appono, vel a. 2. pass. a παρίημι. vide in παρεθείς.

Παρεθέρισαν, per syncop. pro παρεθέρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, demeto, amputo. Ex παρά, & θέρος, εος, το, æstas, messis.

Πάρες, ades, præs. imperat. Est & πάρεσι, 2. sing. ind. verbi πάρειμι. Th. εἰμὶ, sum. præs. imperat. ἴσθι, pro quo & εἶ, invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ, & Æol. παρῖα, ας, ἡ, gena, maxilla. gen. plur. παρεῶν. quod ἐν τῷ παρεῖναι ostendatur. Hinc παρειὸς, ὄ, ὁ, genis laxioribus præditus.

Παρεῖατο, assidebant, Jon. pro παρεῖντο, 3. plural. pluſq. perf. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, sedeo, induo, perf. pass. εἷμαι.

Παρείθλω, ης, η, dimissus sum, a. 1. ind. passiv. a παρίημι, quod vide in παρεθείς.

Παρεῖκα, dimisi, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Παρεῖμαι, perf. passiv. ejusdem verbi. unde part. παρειμένος.

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. med. verbi παραιρέω, diruo, adimo. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. plur. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem quod λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειμένος, η, ον, remissus, a, um, perf. part. pass. hinc παρειμένας, acc. plur. f. g. ejusdem temporis, & modi, verbi παρίημι. quod vide.

Πάρειμι, adsum, πάρει, πάρεσι, πάρεστι. præs. inf. πάρειναι. part. παρὼν, οὖσα, ὄν, præsens. imperf. παρῆα, aderam f. παρέσομαι, ῃς, εῖ, & παρέσαι. Ex παρά, & εἰμὶ, sum.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, in 2. & 3. sing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆα, ῆς, ῆ. a. 2. part. παρὼν, οὖσα, ὄν, quod ex παρά, & εἶμι, seu ἴημι, vado, eo.

Παρεῖναι, præs. inf. a πάρειμι, adsum. quod vide.

Παρείπῃ, persuadeat, seducat, 3. sing. a. 2. vel 1. sub. act. a παρέπω, moveo, seduco. Th. ἔπω, dico.

Παρεὶς, a. 2. part. act. verbi παρίημι, omitto. quod vide.

Παρεισάγω, introduco, clam induco. f. άξω. p. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. ex παρά, εἰς, & ἄγω, duco.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio. a παρεισάγω. quod vide.

Παρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι. quod vide.

Παρασκήνης, ου, ὁ, irreptitius, clam se insinuans. a παρεισάγω. quod vide.

Παρεισδύω, subrepo. f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρά, εἰς, vel ες, & δύω, vel δύω, subeo. f. δύσω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, prætereo, introeo. fut. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρά, εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. passiv. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, emitto. quod vide.

Παρεισφέρω, confero. f. παρασοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα, a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, ὁ. quod ex παρά, εἰς, & φέρω, fero. f. οἴσω.

Παρέχε, 3. sing. imperf. activ. verbi παρέχω, exhibeo. Thema ἔχω, habeo. imperf. εἶχον, aor. 2. ἔσχον. fut. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲξ, vel παρέξ, extra, foris. a παρά, & ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεκαθίσθην, 3. plural. imperf. verbi παρακάθημαι, assideo. ex παρά, & κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, &c. f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλεσ, contracte pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusdem.

Παρεκβαίνουσι, exorbitant, 3. plural. ind. præs. a παρεκβαίνω. quod ex παρά, ος, vel ὐξ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβλω.

Παρεκβασις, εως, ἡ, digressio. dat. plur. παρεκβάσεσι. a παρεκβαίνω. quod vide in παρεκβαίνουσι.

Παρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. med. Ex παρά, & κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor. Th. καλέω, voco. fut. έσω. p. κέκλημαι. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi παρακρίνω, discerno.

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulso.

Παρεκπικὸς, ὴ, ὸν, suppeditans, adjectiv. verbale a παρέχω, præbeo. quod ex παρά, & ἔχω, habeo.

Παρέκπορος, devius. a παρὲκ, & πόρος, locus.

Παρεκτὸς, præter, præterquam, extra, excepto, extrinsecus, cum genit. Ex παρά, & ὀκτὸς, extra. Th. ὀκ, vel ὀξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me. f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, veho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito. f. ελάσω. p. ἐλήλακα.

Παρελέξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. med. Ex παρά, & λέγομαι, cubo. fut. λέξομαι.

Παρελθέσθαι, præteribis, Jon. resolut. pro παρελθέσθη, 2. sing. fut. 1. med. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι. venio. f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθὼς, ότος, ὁ, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. med. Attic. hinc παρεληλυθότα, acc. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo. vide παρελθέσθαι.

Παρελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd. παρελθέτω, a. 2. imperat.

Παρελθόντας, acc. plur. m. g. a. 2. part. act. παρελθόντα, acc. sing. f. g. ejusd. temp. a παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. 1. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & ἤλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρελκύσαι, accus. sing. part. præs. a παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho. fut. ξω.

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procrastinator, & in f. g. παρελκύστρια. a παρελκύω, remoror. Th. ἕλκω, traho.

Παρελογίσω, 2. sing. a. 1. med. ind. verbi παραλογίζομαι. quod vide.

Παρεμβάλλω, immitto, & im immisceo. hinc παρεμβαλλωμὺν, 1. plur. præs. sub. act. prær. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. ex παρά, ὲν, & βάλλω, jacio. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβλημένων, accus. singul. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, immitto. quod vide.

Παρεμβολὴ, ῆς, castra; item exercitus. a παρεμβάλλω. quod vide.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω. quod vide.

Παρεσθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν. quod vide. Sic παρένθης, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, aor. 2. sub. act. a παρέρχομαι.

Παρεσθήκη, ης, ἡ, interjectio, additamentum. a παρεσπίθημι, interfero. ex παρά, ὲν, & τίθημι, pono.

Παρεσχλέω, ῶ, obturbo, cum dat. f. ήσω. p. παρεσώχληκα. Ex παρά, ὲν, & ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Παρὲξ, vel παρὲκ, extra, foris, præter. Ex παρά, & ὐξ.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. a παρέχω, præbeo. f. ξω. Ex παρά, & ἔχω.

Παρεξελήλακεσ, Jon. pro παρεξελήλακει, & Att. παρεξελήλακε, 3. sing. pluſq. perf. act. verbi παρεξελαύνω, prætereo. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῄεσ, 2. sing. perf. med. Jon. verbi παρεξειμι, prætereo. Th. εἶμι, eo.

Παρεξῆκε, supersedit, 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι. quod ex παρά, ὲξ, & ἵημι, mitto.

Παρεξιέναι, præterire, præsf. inf. Ex ἴημι, pro εἶμι, eo.

Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεῦσα, Jon. pro παροῦσα, ἡ, præsens. quod ex παρά, & εἰμὶ, sum.

Παρεόντα, accus. sing. part. præs. a παρεών, όντος, ὁ, Jonic. pro παρὼν, verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεῦσι, præsentibus, dat. plur. part. præs. pro παροῦσι, Jonic. a παρεών. vide παρεόντα.

Παρέρπυσε, dolose subire. Thema ἕρπω, serpo.

Παρέπεισεν, persuasit, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, persuadeo. fut. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρε-

Παρεπίδημος, ου, ὁ, advena, hospes. Ex παρά, & ἐπίδημος, ου, ὁ, versans in populo. quod ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Παρεπικραναι, a. 1. ind. activ. verbi παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. Ex παρὰ, & πικραίνω, idem quod πικρόω, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρὸς, ᾶ, ὁ, amarus.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, in errorem impulerunt, 3. plur. a. 1. act. verbi παμπλήσσω. fut. ξω. vide πλήττω, percutio.

Παρεπλω, ης, η, a. 2. activ. verbi παρείπημι, prætervolo. Ex παρὰ, & ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτόμην.

Παρέργων, gen. plural. a πάρεργον, ου, τὸ, accessio. Ex παρὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Παρερρύηκας, ας, ε, perf. ind. act. verbi παρρέω, præterfluo. Ex παρὰ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐρρύηκα.

Παρέρχομαι, prætereo. fut. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf. activ. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, ὀντος, ὁ, adveniens. p. m. παρελήλυθα. hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus præterlapsum.

Παρεσημηνάμεθα, 1. plur. a. 1. med. verbi παρασημαίνομαι, annoto. Ex παρὰ, & σημαίνω, noto. f. ανῶ. Thema σῆμα, ατος, signum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remissio. a παρίημι, prætermitto. Ex παρὰ, & ἵημι, seu ἑω, mitto.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, sileo.

Παρεσκεύαθεν, Jon. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo. quod vide.

Παρεσκευάζοντο, 3. plur. imperf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo. f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ, & σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρεσκευάσθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Παρέσπαρται, 3. ſing. perf. paſſ. a παρασπείρω, ſemino juxta. Th. σπείρω, ſero, ſemino. f. ρῶ a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσῃ, aderis, Poet. pro παρέσῃ, 2. ſing. f. 1. Sic παρέσεται, pro παρέσται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Παρεσάμεν, adeſſe, adſtare, Jon. pro παρεστάναι, præſ. inf. act. a παρίστημι, pro παρίσημι. Ex παρὰ, & ἵστημι, ſeu ἵσημι. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέστασαν, adſtiterunt, Poet. ſync. pro παρέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, adſto. Th. ἵστημι, ſto.

Παρέστη, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, ſiſto. quod vide.

Παρεστήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ejuſdem.

Πάρεστιν, adeſt, 3. ſing. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρεστῶτες, adſtantes, nom. plur. perf. part. act. a παρεστὼς, ῶτος, ὁ, contracte pro παρεστηκὼς, ότος, ὁ, verbi παρίστημι. quod vide.

Παρέχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo.

Παρεχέθην, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. a παρακέω, idem quod παρέχω, præbeo. Thema ἔχω, habeo, imperf. εἶχον.

Παρεπάξαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi παραπήσσω, vide in παράπαξις.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco. f. ενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέβαπε, deflexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. a παρατρέπω, diverto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσαν, trepidarunt, 3. plur. a. 1. Poet. gem. ρρ, verbi παρατρέω. Thema τρέω, tremo. f. τρέσω.

Παρεύρισκεν, excogitare. Th. εὑρίσκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. a πάρειμι, adſum.

Παρεχάλκευσε, 3. ſing. a. 1 act. verbi παραχαλκεύω, ago fabrum ferrarium. cudo. quod a χαλκεύω, ærariam artem tracto. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Παρεχέμεν, Jon. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, exhibeo. quod vide.

Παρέχοντι, Doric. pro παρέχασι, permittunt, præbent, 3. pl. præſ. verbi παρέχω.

Παρέχε, præbe, præſ. imperat. paſſ. a παρέχω. quod vide.

Παρέχω, exhibeo. imperf. παρεῖχον. fut. παρέξω. p. παρέχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παραχὼν, όντος, ὁ. præſ. med. παρέχομαι, præbeo. imperf. παρειχόμην, ου, εσο. Ex παρὰ, & ἔχω, habeo.

Παρεὼν, præſens, Poetic. vel Jon. pro παρὼν, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρῆ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio. f. ελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα. ex παρὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέσκεσκε, conciliabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro παρηγόρει, verbi παρηγορέω, hortor. Ex παρὰ, & ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγοράζω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορέω, conſolor. præſ. part. παρηγορέων. παρηγορῶμεν, 1. plural. præſ. ind. παρηγορέατο, Jonic. pro παρηγόρητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. vide παρηγορέσκε.

Παρηγορίη, ας, ἡ, ſolatium. a παρήγορος, ου, ὁ, conſolator. a παρηγορέω, conſolor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηέρθη, ſuſpenſum eſt, 3 ſing. a. 1. ind. paſs. a παραείρομαι. ex παρὰ, & ἀείρω, attollo. f. ἀερῶ. perf. ἤερκα. a. 1. paſs. ἠέρθην, a. 1. ſub. paſs. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, perrexit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. αἴσω, ruo. fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poet. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Παρήϊος, ad genam pertinens. παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum maxillis apponi ſolitum. Th. παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla.

Παρῆκον, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto. quod vide.

Παρηκολούθηκας, ας, ε, ſectatus ſum, perf. ind. activ. verbi παρακολουθέω, ſequor. f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, pediſequus.

Παρῆλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo. quod vide.

Παρημελήκεε, Jonic. pro παρημελήκει, neglexit, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παραμελέω. quod vide.

Παρῆμμεν, Doric. pro παρεῖναι, adeſſe, præſ. inf. a πάρειμι, adſum.

Παρήμενος, aſſidens, præſ. part. a παρῆμαι, aſſideo. quod ex παρὰ, & ἧμαι, ſedeo.

Παρήνει, 3. ſing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo. perf. ήνεκα. f. έσω. & ήσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρήορος, protenſus, extenſus, ad jugum devinctus. ex παρὰ, & ἄρω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item ſtolidus. ex παρὰ, male, & ἄρω, congruo. Hinc παρηορία, lorum exterius. παρηορίαι, habenæ.

Παρήπαφες, a. 2. ind. act. a παραπάφω, decipio. ex παρὰ, & ἀπάφω, Poetic. idem quod ἀπατέω.

Παρῃρημένα, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. verbi παραιρέομαι, adimo, auferro. Th. αἱρέω, capio.

Παρῆρτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſs. verbi ἀρτάω, ſuſpendo. vel ἀείρομαι, apparo.

Παρῆσαν, 3. plur. imperf. verbi πάρειμι, adſum. Thema εἰμὶ, ſum. imperf. ἦα.

Παρῆσθα, ſenſiſti, Dor pro παρῆσθα, 2. ſin. a. 2. med. ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, ſentio f. αἰσθήσομαι. a. 2 med. ησθόμην, ου, εσο.

Παρήσονται, 3. plural. fut 1. med. verbi παρίημι, omitto. Alii leg. παρέσονται, aderunt, a πάρειμι, adſum.

Παρήσωσι, ſi codex mendo caret, eſt 3. plural. a. 1. ſub. verbi παρίημι, permitto ut intret. fut. παρήσω. Forte legendum παρήσασι, 3. plural. fut. e. juſdem.

Παρητημένος, excuſatus, perf. part. paſs. a παραιτέομαι, ημαι, excuſo. fut. ήσομαι. perf. παρῄτημαι. Thema αἰτέω, peto.

Παρθέμεν, apponens. Poet. ſeu Jonic. ſyncop. pro παραθέμεν, a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, appono. fut. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεῶν, ῶνος, ὁ, Jon. pro παρθενών, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενίαι, ας, ἡ, virginitas. a παρθένος, ου, ἡ, virgo. Hinc παρθένιος, ία, ον, Poet. pro παρθενικὸς, virgineus.

Παρθενιχάων, gen. plur. AEol. pro παρθενικῶν. dativ. plur. Jon. παρθενιχῆσιν. a παρθενικὸς, ἡ, όν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενιὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν, Jonic. pro παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator, aut obſervator. a παρθένος, ου, ἡ, virgo, & ὀπιπεύω, quod ab inuſitat. ὀπτέω, inſpicio, obſervo. Th. ὄπωμαι, video.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, virgo. interdum adject. ὁ, ἡ. & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένας. q. quæ adhuc παρθεῖ apud matrem, eique inſervit. Dicitur & πάρθη. Vide Suid. hinc παρθένος, ſeu παρθένιος, & παρθενικὸς, ὁ, virgineus.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus. nomen gentile Scythicum, exul.

Παρθιαίων, fruens, juxta dormiens, præſ. part. a παρθιαίω. Th. ἰαύω, commoror, diverſor.

Παρθένναι, tranſire, introire, permittere, exporrigere, præſ. inf. ex παρὰ, & ἵημι, pro εἰμὶ, eo. vel ab ἵημι, mitto.

Παρθίεσαν, præteribant, 3. plur. imperf. a παρθίημι, quod ab ἵημι. pro εἰμὶ, eo. imperf. ἴην, ης, η.

Παρθίζειν, Jon. & Poet. pro παρέζεσθαι, aſſidere. Th. ἕζομαι, ſedere facio.

Παρθίημι, omitto. f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præſ. paſs. παρθίεμαι, remiſſus ho. perf. παρεῖμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. παρειμένος, η, ον, remiſſus. Th. ἵημι, ſeu ἑω, mitto.

ΠΑ'ΡΙΟΣ, & πάρεος, ου, ὁ, Parius lapis. a Paro inſula.

Πάρις Σιμιχίδας, Paris, q. Simichi filius.

Παρισόω, æquiparo. ab ἴσος, par, æqualis.

Παρισάνω, ſeu παρίσημι, ſiſto. f. παρήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Παρισὰς, άντος, ὁ, præſ. part. activ. παρίσασα, præſ imperat. paſſ. a παρίστημι, ſiſto. quod vide.

Παρίσαν, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Παρίστημι, ſiſto. f. παρήσω. p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte παρεστὼς, ῶτος, ὁ, adſtans, pluſq. perf. ind. act παρειστήκειν. a. 1. act. παρέστησα, ibiti. a. 1. imperat. activ. παράστησον, & in plur.

παράστητε.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ϖαρασῆσαι, sistite. a. 1. inf. act. παρασῆσαι, probare. a. 2. παρές̓ιω, ης, η, adstiti. f. 1. med. ϖαρασήσομαι, sistar. quod ex ϖαρά, & ἵ̓ζημι, sto.

Παρίχειν, pro παρέχειν, inf. præs. παρίχομεν, præbemus, 1. plur. præs. ind. παρίχω, idem quod παρέχω. Th. ἔχω, habeo.

Παρὸν, όντος, ό, & in accus. plur. παρόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, pervenio. ex ϖαρά, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε.

Παρκαπέλεκτο, accubabat, 3. sing. pluſq. perf. paſſ. per ſync. pro ϖαρκαπελέκετο, verbi ϖαρκαπαλέγομαι, quod ex ϖαρά, κατ, & λέγομαι, ſeu λέγω, cubare facio.

Παρκείμενος, per ſyncop. poetic. pro παρακείμενος, adjacens, vicinus. vide παρακεῖμαι.

Παρκλίνωσι, deflectunt, per ſync. pro παρακλίνωσι, 3. pl. præſ. ind. a them. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κα.

Παρκύπτουσα, procumbens, Doric. pro ϖαρακύπτουσα, præſ. part. activ. f. g. Th. κύπτω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, AEol. ſync. pro ϖαρεμέμβλωκε, curavit, advenit, adſtitit, 3. ſingul. perf. act. ex παρά, & μέμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. ſing. perf. per ſyncop. τὸ ο, & euphoniæ gratia inſerto β, & η verſo in ω. a Th. μολέω, venio, advenio, fut. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμμᾶς, ᾶ, ό, nomen Diaconi. Gr. permanens.

Παρμονώτερος, α, ό, Poet. ſync. pro ϖαρμονιμώτερος, durabilior, & conſtantior. quod a poſitivo ϖαρμόνιμος, deductum, hoc a ϖαρμένω, perſevero, conſtans ſum. Hinc verbale παραμονή, ή, conſtantia. Thema μένω, maneo.

Παρνήσσοιο, gen. Jon. & Poet. a Πάρνησσος, ου, ό, nomen montis in Delphis.

ΠἈΡΝΟΠΕΣ, ωνος, οἱ, genus locuſtarum, attelabi. Attici ajunt eſſe culices. an quia πείρουσι ὄψει, facie penetrant, ſeu perfodiunt, & abſumunt ſegetes?

Πάροδος, ου, ἡ, tranſcurſus. hinc παροδεύω, prætereo. ex ϖαρά, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Πάροιθε, & πάροιθεν, ante, antea, cum gen. Th. πάρος, Poet. ante.

Παροικέω, ῶ, commoror, habito, f. ήσω. præt. παῴκηκα. a. 1. παῴκησα. παροικήσαι, a. 1. inf. act. hinc παροικία, ας, ἡ, commoratio. Ex παρά, & οἶκος, domus.

Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, advena. ex παρά, & οἰκέω, habito. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium. ex παρά, apud, & οἶμη, ης, ἡ, ſeu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, via.

Πάροινος, ου, ὁ, vinoſus, ebrius. ex παρά, apud, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Παροινεμμένος, præſ. part. paſs. a παροινέμαι, inebrior, quod a παροινέω, pecco per vinolentiam. Thema οἶνος, vinum.

Παροισθέντι, dat. ſing. a. 1. part. paſs. verbi ϖαφέρω, transfero. f. 1. παροίσω. Th. φέρω, fero.

Παροίτερος, α, ό, prior, ratione temporis, vel loci. a πάρος, ante.

Παροίχομαι, prætereo. imperf. παῳχόμην, ην, εσο. fut. παροιχήσομαι, perf. paſs. παῴχημαι, præterivi. perf. part. paſs. παῳχημένος, η, ον, præteritus. quod ex παρά, præter, & οἴχομαι, eo, abeo. f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, præteritis, dat. plur. præſ. part. verbi παροίχομαι. quod vide.

Παροιχόκει, Jon. & Poet. pro παῳχώκει, præterierat, 3. ſingul. pluſq. perf. activ. verbi παροίχομαι. quod vide.

Παρομφρεῶ, comitor. hinc παρομφρεῶντα, acc. ſing. maſc. gen. part. præſ. ex παρά, & ὁμφρεῶ, ſimul, adverb.

Παρομοιάζω, ſimilis ſum, aſſimilo. f. άσω. p. παρωμοίακα. ex παρόμοιος, α, ον, ſimilis, quod ex παρά, ad, & ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμός, ή, όν, idem.

Παρόμοιος, οία, οιον, ſimilis, e. Ex iiſdem them.

Παροξύσαι, a. 1. inf. act. verbi παροξύνω. quod vide.

Παροξυθείης, ης, η, a. 1. opt. paſſiv. verbi παροξύνω. quod vide.

Παροξύνω, εις, ει, exacerbo. f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα. imperf. paſs. παρωξυνόμην, α, ετο. perf. paſs. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι. Ex παρα, & ὀξύνω, acuo. Th. ὀξύς, εῖα, ύ, acutus, a, um.

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio, incitamentum. a παροξύνω. quod vide.

Παροργίζω, ad iram provoco. fut. ίσω, & Att. ῶ. præt. παρώργικα. perf. paſſiv. παρώργισμαι. Ex παρὰ, & ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, & παροργισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio ad iram. a παροργίζω. quod vide.

ΠἈΡΟΣ, ante, adverb. loci, & temporis, cum gen. hinc πάροιθε, & ϖροπάροιθε, idem. q. a ϖρό.

Παροτρύνω, exſtimulo. fut. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. Ex παρὰ, & ὀτρύνω, inſtigo, incito.

Παρσὸς, gen. ſing. f. g. a παρῦσα, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum. præſ. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παρὸσι, vel παρὸσιν, præſentibus, dat. plur. præſ. part. παρὼν, όντος, ό. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρουσία, ας, ἡ, adventus, præſentia. a παρὼν, οῦσα, όν, præſ. part. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, patina, in qua opſonia apponuntur. Ex παρὰ, & ὄψον, ου, τὸ, opſonium.

Παρπεπιθεῖν, & παρπεπιθὼν, per ſync. pro ϖαρπεπιθεῖν, & ϖαρπεπιθὼν. deinde Anadiplaſiaſmo Jonic. dicitur pro ϖαρπιθεῖν, & ϖαρπιθὼν, a. 2. inf. & part. verbi ϖαρπείθω, arte pellicio, fallo. Thema πάθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρποδίοι, ία, ον, ante pedes exiſtens, Poet. pro παρὰ ποδὶ ὤν.

Παρρησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia. hinc παρρησίᾳ, aperte, palam. ἐν παρρησίᾳ εἶναι, celebrem eſſe, & in omnium ore verſari. q. d. πᾶν ῥησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, dico.

Παρρησιάζομαι, libere loquor. imperf. ἐπαρρησιαζόμην, α, ετο. fut. άσομαι. f. inf. med. παρρησιάσεσθαι. a. 1. med. ἐπαρρησιασάμην, ω, ατο. Hinc παρρησιαστικὸς, licentioſus. παρρησιαστικῶς, licenter. Ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ῥέω, dico.

Παρτιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. activ. AEolic. ſyncop. pro ϖαρπιθέτω, 3. ſing. præſ. act. a τιθέω, pro τίθημι, pono.

Παρτιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. activ. AEolic. ſyncop. pro ϖαρπιθέτω, verbi ϖαρπίθημι, appono.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, præclava, prætexta. Ex παρυφάω, attexo. Th. ὑφάω, texo.

Παρφαμμὸν, Æolic. ſyncop. pro ϖαρφάμμον, quod Jon. pro ϖαρφάαι, a. 2. inf. act. Sic παρφάμμων, male ſuadens, pro ϖαρφάμμων, a. 2. part. med. παρφαμμένα, Dor. pro παρφαμένη, adhortans, verbi ϖαρφημι. Sic παρφάθι, a. 2. inf. med. Th. φημὶ, vel φάω, dico.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio, qua quis decipitur, impoſtura, fraus. vide παρφάμμον.

Πάρφυκτον, ου, τὸ, Poet. ſync. pro παραφύκτον, quod vitari poteſt. Ex παρὰ, & φεύγω, fugio.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, commoror. f. ήσω. p. παῴκηκα. Ex παρὰ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παρῳκίσμαι, perf. ind. paſs. verbi παροικίζω, juxta habitare facio. fut. ίσω. Ex παρὰ, & οἰκίζω, condo, loco. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παρῳκοδόμηνται, 3. plur. perf. ind. paſs. verbi παροικοδομέω, ædifico juxta. ex παρὰ, juxta, & οἰκοδομέω, ædifico. fut. ήσω. præt. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομα.

Πάρωπος, præditus colore inter cinereum, & ruſum medio. a πυῤῥὸς, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Παρῶπλο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi παρόπλομαι, negligo. Thema ὅπλομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſs. ὤμμαι.

Παρωτὶς, tumor glandularum ſub auribus, quia παρὰ ὠσί.

Παρώξυναν, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi παροξύνω, exſtimulo. f. υνῶ. perf. παρώξυγκα. Ex παρὰ, & ὀτρύνω, inſtigo.

Παρῴχηκε, præteriit, perf. ind. activ. παρῳχηκώς, præteritus, part. perf. act. παρῳχημένος, part. perf. paſs. verbi παροίχομαι, prætereo. f. 1. med. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, eo.

ΠἈΣ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, omnis, e. quivis, totus. in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. Jon. πασέων, pro πασῶν. dat. plur. πᾶσιν, & Jon. πάντεσσιν, & in f. g. πάσῃσιν, pro πάσαις. Hinc πάντως, omnino. πάνυ, idem. παντῇ, & παντῇ, ubique. ἅπας, αντος, ὁ, univerſus, totus.

Πᾶς, pater, vocula infantium, quaſi a πάω, paſco.

Πασῶν, Dor. pro πασῶν, omnium, gen. plur. f. g. a πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθε, guſtaſſe, a. 1. inf. med. a πάω, vel πάομαι, edo, guſto. hinc πασταμόω, a. 1. part. med. Poet.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mul.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. quæ ad omnes currit.

Πάσσα, Dor. pro πάσαλος.

ΠἈΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus. a Dor. πάσσω, pro πήσω, vel q. πήσσαλος. a πήσσω, figo. quod eo res figantur, ſive committantur.

Πασσάμενος, adeptus, a. 1. part. med. gen. σσ, a πάομαι, poſſideo. perf. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Jon. pro ἔπασσε, conſpergebat, 3. ſing. imperf. act. verbi πάσσω.

Πασσυδίη, idem quod πανσυδίη, omni impetu, catervatim, adverb. invenitur & πασσυδεὶ, funditus. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & σύομαι. Th. σείω, Dor. quatio.

ΠἈΣΣΩ, vel πτω, inſpergo, conſpergo. f. άσω. p. αχα. Hinc πασσὰς, άδος, ἡ, thalamus. Dicimus & πάσσω, pro πήσσω. Dor. infigo.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus. a πάσσω, variego, quia variegatus, & artificioſe factus. πασὰς etiam exponitur locus convivii. q. a πάομαι, edo. παστοφόρος, πασον φέρων. Venus παστὰς φέρουσα, quaſi thalamifera. παστοφόριον, locus, ubi thalamus, pro ipſo thalamo ſumitur.

Παστὸς, ὸν, ὁ, conſperſus, thalamus, a πάσσω, conſpergo.

Πάσχα, τὸ, ἄκλιτον, paſcha, vox origine Hebræa. Latine tranſitus.

Πασχεμεῖν, Jon. pro πάσχειν, præſ. inf. verbi πάσχω, εις, ε. quod vide.

ΠἈΣΧΩ, εις, ει, patior, afficior. ab inuſit. πήθω. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθὼν. perf. activ. πεπάθηκα. p. m. πέπονθα. Hinc πάθημα, ατος, τὸ, caſus, afflictio. πάθος, εος, τὸ, animi perturbatio, affectus concitatus. ἀνυπαθέα, ας, ἡ, repugnantia, contraria affectio. συμπάθεια, ας, ἡ, convenientia affectuum; item commiſeratio.

Παπὼ, Scythice, quod Græce κτεῖναι, interficere.

Πάπαγος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Πάπαγος, ου, ὁ, stridor, fragor, a παπύσσω. quod vide.
Πάπαιγες, simulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus.
Παπύη, ης, ἡ, patella, a πεπάω, pando, aperio.
Παπύξαι, a. 1. inf. act. παπῦξαι, percutiens, a. 1. part. act. παπύξεις, 2. sing. f. 1. act. verbi παπύσσω, percutio. παπύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.
Πάπαρα, ων, τὰ, nomen urbis Lyciæ in Asia, a Pataro conditore sic nominata.
ΠΑΤΑΣΣΩ, cum strepitu palpito, percutio. f. ξω. p. πεπάπαχα. a. 1. ἐπάπαξα. hinc πάπαγος, ου, ὁ, fragor, strepitus. an a πατεῖν, calcare?
Παπέδῃ, idem quod πάσασθαι, gustasse. Herodot.
Παπέοντι, Doric. pro παπέωσι, calcant. a πατέω.
Πάπερ, vocat. singul. sed παπέρ', pro πάπερα, accus. singul. a παπήρ. quod vide.
ΠΑΤΕΩ, calco, conculco, protero. f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. passiv. ἐπατήθην. q. βατέω, a βαίνω, eo. Hesych. πατεῖν, πορεύεσθαι. Hinc περιπατέω, ambulo.
ΠΑΤΗΡ, ἐρος, ρὸς, ὁ, pater, tutor, curator. dat. πατέρι, εἰ. acc. πατέρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ. Hinc πάτρις, ίδος, ἡ, patria. πατρῶϊος, & πάτρως, ω, ὁ, ἡ, paternus. πατρωϊκὸς, ὴ, όν, conterraneus, popularis. πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia. ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens patre. ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens matre, q. a πάω, pasco. ut sit liberorum nutritor. Vel παρὰ τὸ πρᾶν τὰς παῖδας, quod liberos tueatur, ac servet.
Παπήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. παπήσεις, Doric. pro παπήσεις, fut. 1. a παπέω, calco.
Πάτμος, ου, ἡ, nomen insulæ in Ægæo mari. a πάομαι, acquiro.
Πάτρα, ας, & Jon. πάτρη, ἡ, familia, & idem quod πάτρις, patria. Thema πατήρ, pater.
Πατραδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poet. pro πατρὸς ἀδελφός, ὁ πατρὸς ἀδελφός, patris frater, patruus, ὁ πατρὸς ἀδελφός.
Πάτραδε, ex familia, ὅτι τὰ πάτρας ἦ φρατρίας. vide πάτρα.
Πατραλόης, ου, ὁ, parricida. ex πατὴρ, & ἀλοάω, seu ἀλοιάω, ῶ, trituro, multis ictibus contundo, verbero.
Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, parentela, tribus. Th. πατὴρ, pater.
Πατριάρχης, ου, ὁ, Patriarcha. q. ὁ πατρίας ἄρχων, familiæ princeps.
Πατρικὸς, ὴ, όν, paternus, a, um. Th. πατὴρ, pater.
Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. in acc. πατρίδα. ab eodem them.
Πατροβόας, α, ὁ, nomen viri. Gr. paternis insistens vestigiis.
Πατρομασίγνητος, ου, ὁ, patruus. ex πατὴρ, pater, & κασίγνητος, frater. Th. κάσις, frater, & γείνομαι, nascor.
Πατροκλέης, έος, genit. έεος, έους, ἕος, dat. ἑεῖ, εῖ, ἑέα, ἑῆ, ἕῃ. voc. εες, εις. Dicitur & Πάτροκλος, ου, ὁ, Patroclus. ex πατὴρ, & κλέος, έεος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.
Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a parentibus traditus. Ex πατὴρ, pater, παρὰ, & δίδωμι, do.
Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, patris pater, avus paternus.
Πατροτύπης, ου, ὁ, qui patrem verberat. ex πατὴρ, pater, & τύπτω, verbero.
Πατρώχος παρθένος, ἡ, virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet. a πατὴρ.
Πατρῶα, ας, ἡ, paterna. vide πατρῶϊος.
Πατρῶϊος, seu πατρῷος, ᾶα, ᾶον, patrius, a, um. πάτρως, ω, ὁ, patruus. dicimus & πάτρως, ωος, ὁ. a πατὴρ, pater.
Πάτταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.
Παῦε, cessa, desiste, præs. imperat. act. a παύω, cesso. f. σω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον. perf. pass. πέπαυμαι.
Παύθη, remisit, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jonic. pro ἐπαύσθω, ης, η, verbi παύω, cesso.
Παῦλος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Lat. pusillus.
Παῦρος, α, ὁ, Poet. paucus, non multus. in comp. παυρότερος. Th. παύω, cesso. paucos enim numerantes cito παύομαι.
Παῦσαι, a. 1. inf. act. παυσάμενος, a. 1. part. med. παυσάσθαι, aor. 1. inf. med. παύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. num. a παύω, cesso.
Παύσειεν, sedaret, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eodem them.
Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio. ab eod. th.
Παυσώμεθα, Poet. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. med. a παύω, cesso.
ΠΑΤΩ, facio cessare, finio, coerceo. f. παύσω. p. πέπαυκα. aor. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω. præs. med. παύομαι, cesso, desisto. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, & in 3. plur. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. passiv. πέπαυμαι, destiti. hinc παῦσις, εως, ἡ, cessatio, requies. παῦρος, α, ὁ, paucus, parvus. ἀπόπαυσις, εως, ἡ, requies.
Παφλαγὼν, όνος, ὁ, Paphlagon, nom. propr. gen. plur. Παφλαγόνων.
Πάφλαζεν, fervebat, 3. singul. imperf. Jon. παφλάζοιτο, 3. sing. opt. præs. pass. verbi παφλάζω. quod vide.
Παφλάζω, ferveo, æstuo. Ex th. φλάζω, ferveo. nisi forte φλύζω, legendum.
Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis Gr. sic vocata a Papho conditore.
Παχεῖα, ας, ἡ, densa. παχεῖη, dat. sing. f. g. Jon. a παχὺς, έος, ὁ, crassus. παχέες, οἱ, crassi, locupletes.
Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. a πήγνυμι, compingo.
ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, ros glaciatus. quasi a πήγω, compingo. hinc παχνόω, congelo.
Παχνήεντος, genit. singul. a παχνήεις, εντος, ὁ, pruinosus. Th. πάχνη.
Παχνόω, congelo. a πάχνη, ης, ἡ, pruina.
Παχύδερμος, ου, ὁ, fatuus, rudis, &c. ex παχὺς, crassus, & δέρμα, cutis. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.
Παχωδὼς, ότος, ὁ, qui pinguefactus est, a. 1. part. pass. a παχωόω, pinguefacio. quod vide.
Παχωόω, pinguefacio. f. ωσω. perf. πεπάχυγκα. perf. passiv. πεπάχυσμαι. aor. 1. passiv. ἐπαχώθην, ης, η, pinguefactus sum. Thema παχὺς, έος, ὁ, crassus.
ΠΑΧΥΣ, έος, ὁ, crassus, spissus, densus. dives. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. quasi a πήσσω, compingo. Crassa enim gravia sunt, & in suo loco quasi fixa manent: ut sit quasi παγύς. Hinc παχύτης, ητος, ἡ, crassities. παχόω, crassum reddo. πάχυς, έος, ὁ, Dor. pro πῆχυς, cubitus, ulna.
ΠΑΩ, vel potius πάομαι, gusto, vescor. possideo, acquiro. f. άσομαι. perf. πέπαμαι. ἄπας, αντος, jejunus, non pastus. hinc πάος, ου, ὁ, affinis, propinquus.

Π Ε

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, post. acc. regit. q. a πῆς. hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι. πέδελθε, pro μέτελθε.
Πεδάασκον, impediebant, Jon. pro ἐπέδων, ων, 3. plural. imperf. act. verbi πεδάω. vide in πεδάω.
Πεδάχετος, reprehensus ex fuga a persequentibus. quasi a πέδα, pro μετὰ, & ἄχέω, vel ἀγχέω.
Πεδαίρω, e solo in sublime tollo. a πέδα, Æol. pro μετὰ, & αἴρω, tollo.
Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν. Ex πέδα, Æolic. pro μετὰ, & ἀμείβειν, mutare.
Πεδαῖος, α, ὁ, firmus. humilis. Them. πέδον, ου, τὸ, solum, terra.
Πεδαίσιος, α, ὁ, ἡ, Poet. pro μετάρσιος, sublimis. quod vide.
Πέδας, acc. plural. a πέδη, ης, ἡ, pedica.
Πεδάσαι, Doric. pro πεδῆσαι, aor. 1. inf. act. πέδασον, Dor. pro πέδησον, aor. 1. imperat. activ. a πεδάω, impedio, vincio pedicis. Them. πέδη, ἡ, pedica.
Πεδάφρων, ονος, ὁ, mentem vinctam habens. mente captus, stultus. Ex πέδη, pedica, & φρὴν, mens.
Πεδάω, Jonic. pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. Sic in inf. πεδάαν, pro πεδᾶν, verbi πεδάω, irretio, compedibus adstringo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Πεδάω, pedicis vincio. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Πεδέρχομαι, Æolic. pro μεταέρχομαι. ex πέδα, Æol. pro μετὰ, & ἔρχομαι, accedo.
ΠΕΔΗ, ης, ἡ, pedica, compes. q. a πῆς, pes. hinc πεδάω, pedicis vincio.
Πέδησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi πεδάω, quod vide.
ΠΕΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare. quasi a πῆς, & εἰλέω, quia circa pedem volvitur, seu stringitur. Et pro carmine, quod alicui convenit.
Πεδινὸς, ὴ, όν, campestris, e. Th. πέδον, ου, τὸ, solum, terra.
Πεδίον, α, τὸ, campus. gen. Jonic. πεδίοιο. Them. πέδον, ου, τὸ, solum. Sed πεδίον, ου, τὸ, parvum vinculum. Th. πέδη.
Πεδόθεν, adverb. ex fundo, e terra. Th. πέδον, solum, terra.
ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, solum, terra, humus. q. a πῆς, quia pede calcatur. hinc πεδίον, ου, τὸ, campus, planities, ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus. κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus. στρατόπεδον, ου, τὸ, castra, exercitus. στρατοπεδόω, castra metor.
ΠΕΖΑ, ης, ἡ, malleolus, seu planta pedis. fimbria. q. a πῆς, quia pars pedis. Hinc πεζὸς, ὴ, όν, pedes, pedibus iter faciens. πεζῇ, pedestri itinere. Hinc & ξυπόπεζα, mensa, quasi πέσαρας habens πέζας.
Πεζεύω, pedibus iter facio. f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πεζὸς.
Πεζῇ, pedibus. πεζῇ, scil. ὁδῷ, pedestri itinere. ab eodem them.
Πεζοβόας, ου, ὁ, qui pedestrem pugnam committit. pedes, peditis, Poet. ex πεζὸς, pedestris, & βοή, ἡ, clamor, bellum.
Πεζομαχάς, ᾶ, ὁ, Doric. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ὁ, qui pedestre prælium committit. vide πεζομαχέω.
Πεζομαχέω, pedestre prælium committo. hinc πεζομαχία, ας, ἡ, pedestre prælium. Th. πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.
Πεζὸς, ὴ, όν, pedes. capitur etiam adjective πεζος, ὴ, όν, pedestris, e. ab eodem them.
Πεῖ, Dor. pro πῆ, ubi.
Πείθ', pro ἔπειθε, persuadebat, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi πείθω, persuadeo.
Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo, f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα. q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, impero.
Πείθε, forte legend. ὄρθε.
Πειθήω, persuadere, Jon. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. activ. verbi πείθω. quod vide.
Πείθεο, obtempera, Jonic. pro πείθῃ, præs. imper. pass. πείθεσθαι, præs. inf. pass.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

pass. πειθηται, 3. singul. præs. sub. a πείθω.

Πειθέω, ῶ, Poet. & Attic. pro quo & πιθέω, pro πείθομαι, pareo, morem gero.

Πείθομαι, præs. pass. hinc πειθόμενος, η, ον, præs. part. πείθοντο, 3. plur. imperf. pass. Jon. a πείθω, persuadeo.

Πείθοντο, vide in πείθομαι.

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, a, um. 1. Cor. 2. 4. Est suspecta vox, & alibi non legitur. vel legere possis ἐκ ὐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis: ut sit appositio. Thema πείθω, persuadeo.

Πείθε, præs. imperat. passiv. ab eodem them.

Πειθὼς, persuasionis; genit. singular. a πειθὼ, οῦς, ἡ, Suada. Thema πείθω.

ΠΕΙΘΩ, persuadeo, cum accus. imperf. ἔπειθον. fut. πείσω, securum reddam. a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. med. πείθομαι, persuadeor, assentior; item cum dat. obedio, pareo, credo. imperf. ἐπειθόμην, η, ετο. perf. πέπεισμαι, persuasus sum. perf. part. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, assensus sum, credidi. f. 1. pass. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, confido. præt. inf. med. πεποιθέναι, confidere. perf. part. med. πεποιθὼς, ότος, ὁ, fretus. pluſq. perf. med. ἐπεποίθειν, ας, ει. Hinc πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio. πεισμονὴ, ῆς, ἡ, idem. Πειθὼ, οῦς, ἡ, Suada, suadela, persuadendi vis. πίστις, εως, ἡ, fides. πιστόω, fidem habeo, credo. πιστὸς, ὴ, ὸν, fidus, fidelis. πείθομαι, persuadeor; item obtempero. ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, inobediens, contumax. ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui facile paret, seu obsequitur, ἀξιόπιστος, η, ον, ἡ, fide dignus. ἄπιστος, η, ον, ἡ, incredulus; item infidus. ἀπιστία, ας, ἡ, infirmitas fidei.

Πειθὼ, οῦς, ἡ, Suada, suadela. Th. πείθω.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. plur. præs. sub. med. ejusdem them.

ΠΕΙΚΩ, vel πέκω, pecto, carmino, carpo. fut. ξω. p. πέπεχα. aor. 1. passiv. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, η, ὁ, vellus.

ΠΕΙΝΑ, & Jon. πεινη, ης, ἡ, fames, esuritio. quasi a πένομαι, pauper sum, pauperes enim sunt famelici. ut sit πείνα, quasi πωία, pauperies. Hinc πεινάω, vel πεινέω. fut. άσω, vel ήσω. perf. πεπείνακα.

Πεινᾶντι, esurienti, Dor. pro πεινῶντι, dativ. sing. part. præs. verbi πεινάω. vide in πείνα, ἡ, fames.

Πεινάσαι, aor. 1. inf. activ. a πεινάω. in πείνα.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, a πεινάω, esurio. Sic πεινήμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεφιλῆσαι, q. ex πείνημι.

ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus. quasi a πείρω, transeo. Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω, conor, nitor; item tento. πείρασις, εως, ἡ, tentatio. πειρασμὸς, οῦ, ὁ, idem. πειρατὴς, οῦ, ὁ, tentator. πρωτοπειρος, η, ον, ἡ, primum sese exercens.

Πειράζω, tento, exploro. f. άσω. perf. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειρᾶσαι. præs. pass. πειράζομαι, tentor, ad peccandum sollicitor. perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. aor. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρασθείω, ης, η, a. 1. opt. pass. πειρασθῶ, & in 3. plur. πειρασθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράζω.

Πειραίνειν δίκας τινὶ, lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere. Et πέραινε, ductum a περαίνω, quod a περάω, supero.

Πεῖραρ, seu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Them. τὸ πέρας, ατος, idem.

Πείρας, αντος, ὁ, qui fixit, a. 1. part. act. a πείρω, transadigo, transfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing a. 1. opt. act. πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. πειρασαι, a. 1. imper. med. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειραθῶσι, aor. 1. inf. pass. a πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio. ab eodem them.

Πειρατ', pro πείρατα, nom. plur. a πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Παραπέον, nomen verbale a πειράω, conor. Th. πεῖρα.

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. dat. plur. πειρατῆς. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, &c.

Πειράτω, tentet, 3. sing. præs. imperat. activ. a πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. præs. imperat. πείρασε, α. Them. πεῖρα.

Πειράω, ῶ, conor, nitor. f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. imperf. med. ἐπειρώμην, ώμην, άσο, ῶ, άετο, ῶντο, 3. plur. άοντο, ῶντο. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πεπρῆσθαι, periculum feciſſe, aor. 1. inf. pass. a πιπράω, conor, nitor. fut. άσω, vel ήσω. p. πεπέρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πείρησαι, experire, aor. 1. imperat. med. verbi πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. aor. 1. med. ἐπεφρησάμην. Th. πεῖρα.

Περπτίζω, experior, periculum facio. quod a πειράω, idem. Thema πεῖρα.

Περίδοκος, ου, ὁ, nomen viri. ardelio.

Πέρνις, ιδος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru. velum a πείρας, pro πέρας, quia est ad terminos, & latera currus. Vel a περιθεῖναι, quod in orbem currat.

ΠΕΙΡΩ, transadigo, transfodio; quod πείρεται, foratur. item transeo. f. περῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην. p. m. πέπορα. Hinc πόρος, ου, ὁ, transitus, trajectus; item meatus. πορίζω, acquiro, paro. πόρισμα, ατος, τὸ, propositio, quæ ex alia necessario consequitur, consectarium. πορισμὸς, οῦ, ὁ, acquisitio, item reditus, vectigal, abundantia. πορσύνω, præbeo; item paro, administro. πορεύω, σω, κα, trajicio. πορεύομαι, eo, proficiscor. f. εύσομαι. p. πεπόρευμαι. πορεία, ας, ἡ, profectio, iter. πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum, sinus maris; item trajectus. πορθμεὺς, έος, ὁ, portitor, qui aliquem intre per fretum transportat. πορθμεύω, εύσω, transfreto, fretum trajicio. ἔμπορος, ου, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium. ὁδοιπορῶ, ῶ, ὁ, per viam incedens. ὁδοιπορέω, ήσω, iter facio. ἀπορέω, dubito; item indigeo. ἀπορία, ας, ἡ, anxietas, angustia, item inopia. εὐπορέω, abundo aliqua re. εὐπορία, ας, ἡ, copia, abundantia.

Πειρῶ, tenta, præs. imperat. pass. πειρᾶσθε, ῶ, verbi πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρῶντο, Jon. pro πιρῶντο, 3. plural. opt. pass. a πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plural. præs. ind. med. verbi πειράομαι. præs. part. πειρώμενος. ab eodem them.

Πεῖσαι, pro πῖσαι, irrigare, a. 1. inf. act. a πίω, potum do.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi πείθω, persuadeo. f. σω. Hinc & πείσασα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g.

Πείσας, persuadens, a. 1. part. activ. a πείθω, persuadeo. quod vide.

Πεισαχάλινα ἅρματα, currus habenis obedientes. τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas. Ex πείθω, & χαλινὸς, ου, ὁ, frænum.

Πείσεαι, obedies, Jon. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. med. ejusdem verbi.

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. a πείθω. quod vide. f. 1. inf. πείσειν.

Πεισέμεν, persuasurum esse, Jon. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. a πείθω. f. σω. sed πείσεσθαι, f. 1. inf. med.

Πείσῃ, vel 3. singul. a. 1. sub. act. vel 2. sing. fut. 1. med. a πείθω, persuadeo.

Πειθέπες, nom. plural. a. 1. particip. pass. a πειθεὶς, έντος, έντι. ab eodem them.

Πειθῆναι, a. 1. inf. pass. πιθήσομαι, f. 1. inf. pass. a πείθω. quod vide.

Πεῖσις, læsio, a πάσχω, cujus futur. πείσομαι.

Πεῖσμα, funis nauticus, quo navis in litore religatur; & quod ei navis q. pareat. a πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. ab eodem them.

Πείσομαι, patiar, vel parebo, f. 1. med. a πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πείσος, vel πῖσος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum, quasi qui possit πίσαι, id est potum præbere. a πιπίσκω, potum præbeo. Th. πίνω, bibo. fut. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens. q. a πείθω. Est & πειστὴρ, rudens, vel funis, seu funiculus.

Πέκος, pellis tondenda. a πέκω.

Πελαγέσσιν, dat. pl. Jon. a πέλαγος, mare.

ΠΕΛΑΓΟΣ, ους, τὸ, pelagus, mare. in nom. plural. πελάγη. q. πλοῖα ἄγοντα, naves ducens, a citeriore ad ulteriorem ripam: vel quia regiones disjunctas maris navigatio unit: ut sit q. πλέκτος, a πλέω, & ἄγω. hinc πελαγίζω, inundo, restagno.

Πελάγων, Pelagon, nomen viri.

Πελαζω, admoveo, pertingo, dejicio. f. άσω. p. κα. præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ, dare victoriam. Sic κράτος πέλασσον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. activ. Poet. Th. πέλας, prope.

ΠΕΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum e polline farinæ. q. a πάλη, tenuis farina.

ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ου, ὁ, ciconia. q. a πελὸς, & ἀργὸς, quia nigris, & albis pennis. Hinc ἀντιπελαργέω, gratiam refero, beneficium rependo. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, mutua gratiarum actio.

ΠΕΛΑΣ, adv. prope. q. a πέλω, appropinquare facio. hinc πελάω, & πελάζω, propinquo. πλησίος, η, ον, propinquus, proximus. πλησίον, adv. prope. πλησιάζω. fut. σω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἐρυσίπελλις, ατος, τὸ, ignis sacer.

Πέλασαν, applicarunt, Jon. pro ἐπέλασαν, 3. plur. a. 1. act. πελασας, accedens, a. 1. part. act. πελασαι, a. 1. inf. a πελάζω, admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope.

Πελασθεὶς, έντος, ὁ, accedens, aor. 1. part. pass. πελάσθη, infixa est, Jonic. pro ἐπελάσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab eodem verbo, & them.

Πελάσσας, Æol. pro πελάσας, aor. 1. part. act. Poet. gem. σσ, verbi πελάζω. quod vide.

Πέλεθος, vide in πέλεθρος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, jugerum.

Πέλει, est, contingit. a πέλω, sum. Hinc πέλεται, in subjunct. a πέλομαι, idem.

Πελειάσιν, columbis, dat. plur. a πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, columbarum quædam species. a πελὸς, niger. quia nigro erant colore.

Πελεκὰν, pelecanus. Gl. πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον. Sed dicitur πελεκὰν, ᾶνος, & ᾶντος, & πελεκᾶς, ᾶ. Nomen ei est a πελεκάω, seco. quod rostrum habeat

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

habet magnum, & latum, dolationi aptum.

Πελεκάω, feco, fecuri incido. hinc πελέκημα, fomes. id, quod inter dolandum excidit, fcobs, ramentum, quod pro fomite effe poteft.

Πελεκίζω, fecuri ferio. fut. ίσω. p. πεπελέκικα. perf. paff. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, fecuri percuffus. Thema πέλεκυς, fecuris.

Πελεκῖνος, fecuridaca, herba, cujus femen eft ut πέλεκυς, fecuris.

Πελέκησεν, Jonic. & Poet. pro ἐπελέκησε, 3. fing. aor. 1. ind. activ. verbi πελεκάω, feco.

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, fecuris, bipennis. in acc. πέλεκυν. hinc πέλυξ, υκος, ὁ, feu πέλυς, εως, ἡ, idem, & pelvis. quia ad fecandum πέλεκυς ὠκύς.

Πελεμίζετ', Jon. pro ἐπελεμίζετο, contremuit, quaffatus fuit, 3. fing. imperf. paff. verbi πελεμίζω, moveo.

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, moveo, commoveo. f. ξω. p. πεπελέμιχα. perf. paff. πεπελέμιγμαι. a. 1. paff. ἐπελεμίχθην, ης, η. q. a πέλω, verto.

Πελεμίχθη, reverfus eft, 3. fing. aor. 1. ind. paff. Jon. a πελεμίζω. quod vide.

Πέλεν, Jon. pro ἔπελεν, extabat, 3. fing. imperf. verbi πέλω, fum.

Πέλεσκε, Jon. pro ἔπελε, 3. fing. imperf. verbi Poet. πέλω.

Πέλᾱ, Dor. pro πέλε, præf. imperat. verbi πέλομαι, feu πέλω, fum.

Πέλοντο, erant, 3. plural. imperf. Jon. verbi πέλομαι.

Πελίης, ου, ὁ, nomen viri.

ΠΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, mulctra. πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. a πλέος, plenus, quod fæpe lacte impleri foleat. Etymol. deducit a πελεκάω, quod excavatum fit. Ligneum enim erat, ut fcyphus fundo lato: ideoque ex eo quoque bibebant defectu calicis.

Πέλλη, ης, ἡ, Pella, urbs Macedoniæ, unde Alexander Magnus Pellæus dictus.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta pedis; item folea. q. a πελὸς, quia nigra, aut a πηλὸς, lutum, quod eo calcamus. Etym. a πέλας, quod fit prope folum.

Πέλομαι, fum, idem cum πέλω. πελόμεθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plur. ind.

Πελοπῑάδαι & Πελοπιδαι, Jon. Dor. & Poet. pro Πελοπίδαι, nom. plur. a Πελοπιάδης, ου, ὁ.

Πελοπόννησος, ου, ἡ, regio Græciæ, infra mare Jonium, & Ægæum. Hinc

Πελοποννησιακὸς, ῆ, όν, & Πελοποννησιακῶς, adv. Peloponnefiace.

Πέλοπος, gen. fing. a Πέλοψ, οπος, ὁ, Pelops, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ου, ὁ, niger. πέλιος, α, ον, & πελὸς, idem. Forte a μέλας. β, μ, π, funt affines litteræ.

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, fcutum brevius. ideoque παλτὸν, quod vibrari poffit. q. a πάλλω. Hinc πελτάζω, ῶ, ὁ, peltatus, cetratus. καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta.

Πέλυξ, vel πέλυς, pelvis, proprie lignea, facta τῷ πελεκᾶν.

ΠΕ'ΛΩ, & πέλομαι, fum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio, q. πέλας ἔω, præfto fum.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monftrum. Eft & πέλωρ, idem. q. a πέλω, verto. id enim eft monftrofum, in quo verfus eft communis ordo naturæ. vel a πέλας, & ὁράω, propius accedimus, ut monftra fpectemus. Hinc πελώριος, α, ὁ, ἡ, ingens, magnus, admirandus.

Πελώρη, vafta, f. g. a πέλωρος, ου, ὁ, idem quod πέλωρ. Hinc & πελώριος, ingens. q. a πέλας ὄρους, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμμα, coctura, coctum aliquid, a πέπτω, coquo.

Πέμπε, Æolic. pro πέντε, quinque.

πεμπὰς, quinarius. πεμπάζω, numero per quinarios. item fimpliciter numero. Et πέμπε, pro ἔπεμπε, Jon. 3. fing. imperf. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέμπελος, fenex. q. jam mittendus in fepulchrum. a πέμπω, mitto.

Πέμποισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ἡ, mittens, præf. part. f. g. a πέμπω, mitto. fut. ψω.

Πέμπον, Jon. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Jon. verbi πέμπω, mitto, & in 3. plur. πέμπουσιν.

Πεμπαῖον βρέφος, infans quinque dies natus. quod a πέμπτος, quintus. Th. πέντε, quinque.

Πεμπάμερος, ου, ὁ, Jonic. & Doric. pro πεμφθήμερος, vel πωθήμερος. Ex πέντε, quinque & ἡμέρα, dies.

Πέμπης, ῆ, genit. & dat. fing. f. g. a πέμπτος, η, ον, quintus, a, um. dat. plur. πεμπτοισι. a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque.

Πέμπτος, η, ον, quintus. a πέντε. Sed πεμπὸς, ἡ, όν, miffus, a, um. a πέμπω, mitto.

ΠΕ'ΜΠΩ, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio. f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1 ἔπεμψα. a. 1. imper. act. πέμψον, άτω. a. 1. fub. πέμψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πέμψαι. aor. 1. part. πέμψας, αντος, ὁ. præf. paff. πέμπομαι, mittor. a. 1. paff. ἐπέμφθην, fut. 1. paff. πεμφθήσομαι. prær. med. πέπομπα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, miffio; item pompa. ἀποπέμπω, dimitto. προπέμπω, mitto ante; item profequor, comitor.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru cum quinque cufpidibus. a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque & ὀβελὸς, οῦ, ὁ, veru.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus; item gutta, nubes, & bulla. Poteft duci a πέμπω, ut fit quod emittitur e re aliqua. vel quia cito mittitur, id eft, amittitur, ut fit quafi πέμπιξ.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, infectum e veſparum genere. An a πῆμα φέρειν, quod damnum ferat? vel a πονίαν φέρειν, defloratis ſtirpibus.

Πέμψαν, Jon. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. πέμψας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi πέμπω, mitto.

Πέμψει, 3. fingul. πέμψασι, 3. plur. f. 1. act. ejuſdem verbi.

Πέμψω, Dor. pro. πέμψω, f. 1.

Πέμψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πένεσθε, præſ. inf. a πένομαι, laboro, ago. 3. plural. πένονται. prær. med. πέπονα.

Πενέσης, ου, ὁ, ſervus, famulus. a πένομαι, laboro.

Πένηαι, Jon. pro πένῃ, 2. ſing. ſub. verbi πένομαι, laboro, pauper ſum.

Πένης, ητος, ὁ, qui labore victum quærit, pauper. dat. plur. πένησι, a πένομαι, laboro, egeo.

Πένθει, luge, præſ. imperat. a πενθέω, lugeo. Sed πένθεϊ, dat. ſing. a Them. πένθος, εος, τὸ, luctus.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ου, ὁ, ſocer, uxoris meæ pater. πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus. q. a πένθος. Soceri ſæpe dolent filiarum vicem, & metuunt, ne res illis male cedant.

Πενθέω, ῶ, lugeo. fut. ήσω. p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. inf. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθήμωμαι, Doric. pro πενθοῦμαι, præſ. inf. a πένθημι. Alii pro πενθεῖν, præſ. inf. verbi πενθέω, lugeo. Th. πένθος.

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, mœror. q. πόνθος, a præt. med. πέπονθα, verbi πάσχω, patior. Alii a παθος, ducunt; alii a πένομαι. Hinc πένθιμος, α, ὁ, ἡ, lugubris. πενθέω, lugeo.

Πενία, ας, ἡ, & Jon. η, ης, paupertas. quod a πένης, pauper. Th. πένομαι, laboro, inops ſum.

Πενιχρὸς, ά, όν, pauperculus, a, um. ab eodem them.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, pauper ſum. πενόμενος, præſ. part. πέπονα, præt. med. Hinc πένης, ητος, ὁ, pauper. πενία, ας, ἡ, paupertas. πόνος, ου, ὁ, labor, πονέω, laboro. πονηρὸς, ᾶ, όν, improbus, ſceleſtus. φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, amans laborum, gnavus. μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, fugiens laborum.

Πένοντο, Jon. pro ἐπένοντο, 3. plur. imperf. verbi πένομαι, facio.

Πεντάεθλος ἀνὴρ, quinquertio. πενταέθλιον, τὸ, quinquertium. ex πέντε, quinque, & ἆεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum. vide πενταετηρος. Sed Attice πενταετηρὶς, ponitur pro adjectivo πενταετηρικὴ.

Πενταέτηρος, quinquennis, quinquennalis. πενταέτης, idem. a πέντε, quinque, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντάκις, quinquies, adv. a πέντε.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a. Ex πέντε, quinque, & κόσιοι, quod vide.

Πενταπλήσιος, Jon. pro πενταπλάσιος, quinquies major. Them. πέντε, quinque.

Πέντακα, & πεντάχη, quinquefariam, quinque modis. ab eodem them.

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. q. a παίειν. eſt primus numerus, in quo quieſcimus, ſeu ſubſiſtimus, ſupputantes ad digitos, qui quinque in quavis manu. πεντάκις, quinquies. πεντάγραμμα, quinquaginta. πεντηκοστὸς, ἡ, όν, quinquageſimus. πεντηκόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, decimus quintus; a, um.

Πεντήγραπται, οι, αἱ, τὰ, quinquaginta. Ex πέντε, quinque.

Πεντηγραπτιεπία, ας, ἡ, quinquaginta annorum. Ex πεντήγραπτα, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντηκόντερος, ἡ, navis, quæ quinquaginta remis agitur. πεντηκοντήρης, ου, ὁ, idem.

Πεντηγοπόγυος, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex πεντήγραπτα, quinquaginta, & γύα, ſeu γύη, arvum, jugerum.

Πεντηγοπεφάλαιον, ex πεντήγραπτα, quinquaginta, & κεφάλαιον, ᾶ, τὸ, caput.

Πεντηκοστὸς, ἡ, όν, quinquageſimus, a, um. hinc πεντηκοστὴ, ſcil. ἡμέρα, dies quinquageſimus, ſcil. a reſurrectione Domini.

Πεντόζοιο, gen. Jon. a πέντοζος, ου, ἡ, manus. ex πέντε, quinque, & ὄζος, ramus. Digiti ſunt veluti quinque ramuſculi.

Πέξαιτ', pro πέξαιτο, tondeatur, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, ſeu πεκω, pecto. f. ξω.

Πεξῶ, Doric. pro πέξω, fut. 1. verbi ejuſdem.

ΠΕ'ΟΣ, πέος, τὸ, penis.

Πεπάγασι, Doric. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. med. verbi πήγνυμι, compingo. f. ξω. aor. 2. ἔπαγον. perf. med. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, paſſa, per ſyncop. pro πεπαθηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi παθέω. f. ήσω. pro πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίνω, coquo. a πέπων.

Πεπαισμένος, perf. part. paſſiv. verbi παίζω, vel παιω. fut. αίσω. perf. paſſ. πέπαισμαι. Sunt qui a πεπαίνω, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, maturior, mitior, comp. a πέπων, maturus. quod vide.

Πεπαλαγμένος, η, ον, pollutus, perf. part. paſſ. a παλάσσω, inquino, fœdo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro. fut. αλῶ. Alii a πηλὸς, ου, ὁ, lutum.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jon. verbi παλάσσω, inquino. f. ξω.

Πεπάλαχθε, 2. plural. perf. imperat. paſſ. a παλάσσω, fortior. quod a πάλλω, fors. item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεπα-

Πεπαλὼν, qui vibravit, Jon. reduplic. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro. f. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πεπάναι, a. 1. inf. activ. verbi πεπάνω, coquo. a. 1. part. paſſ. πεπανθείς.

Πεπαρεῖν, per Anadiplaſiaſ. pro παρεῖν, a. 2. inf. verbi πείρω, tranſeo. f. περῶ. a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. inf. pro πορεῖν, verbi πόρω, vel πορέω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. inf. paſſ. a perf. ind. πέπαρμαι. quod vide.

Πέπαρμαι, perf. ind. paſſ. πεπαρμένος, η, ον, trajectus, a, um, confixus, perf. part. verbi πείρω, tranſadigo. f. περῶ. perf. act. πέπαρκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, debacchatus ſum, perf. Attic. pro παρῴνηκα. Sic πεπαρῳνημένος, ludibrio habitus, perf. part. paſſiv. Attic. pro παρωνημένος, verbi παροινέω, pecco per vinolentiam. Ex παρὰ, & οἰνέω. Thema οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Πέπασαι, acquiſivit, Poet. pro πέπαται, 3. ſingul. perf. ind. paſſiv. πεπάθαι, perf. inf. paſſ. verbi πάομαι, vel πάω, poſſideo.

Πέπαται, 3. ſingul. perf. paſſiv. verbi πάομαι, poſſideo. fut. ἀσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, deſii, perf. ind. paſſ. πεπαυμένοις, dativ. plural. perf. part. πέπαυσο, 2. ſing. perf. imperat. verbi παύω, ceſſo. fut. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον.

Πεπείθατοι, perſuaſi ſunt, Jon. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. paſſ. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, paruerunt, Jon. reduplic. pro ἐπείθοντο, 3. plural. imperf. paſſ. verbi πείθω.

Πεπείραμαι, expertus ſum, Dor. pro πεπείρημαι, perf. ind. paſſ. unde a. 1. ἐπράθην, verbi πειράω, tento. f. άσω, & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πεπεός, ῶ, mitis, maturus. a πεπαίνω, coquo.

Πεπεῖσθω, perſuaſum habeat, 3. ſingul. perf. imperat. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo.

Πέπεισμαι, perf. ind. paſſ. a πείθω, perſuadeo.

Πεπεραγκέναι, perf. inf. act. verbi περαίνω. f. ανῶ. p. πεπέραγκα. idem quod περαόω, finio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πεπερημένος, advectus, & venditus. a περάω, vendo. f. άσω, & ήσω. p. πεπέρηκα. perf. paſſ. πεπέρημαι.

ΠΕΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, piper. q. a πέπτω, quod calore ſuo coctionem juvet. vel a πέπω, coquo.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi, perf. med. hinc πεπηγὼς, infixus, perf. part. med. verbi πήγνυμι, ſeu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω, ſalto.

Πεπιεσμένος, η, ον, preſſus, perf. part. paſſ. a πιέζω, premo. f. σω. p. πεπίεκα. perf. paſſ. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere, Jon. reduplicat. pro πιθεῖν, a. 2. inf. verbi πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθμένος, perf. part. paſſ. verbi πιθέω, pro πείθω.

Πεπιθήσω, perſuadebo, Jonica reduplic. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω. a. 2. ἔπιθον. unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per ſyncop. pro πεπίθομεν, Jon. reduplic. pro ἐπίθομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi πείθω, perſuadeo.

Πεπίθοιμεν, ſuaſiſſemus, & in 3. plur. πεπίθοιεν, Jon. reduplicat. pro πίθοιμεν, & πίθοιεν, a. 2. opt. activ. verbi ejuſdem.

Πέπιθον, Jon. reduplic. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi. ſic πεπιθὼν, a. 2. part. act.

Πεπιζόμεθα, 1. plur. perf. ind. act. verbi πιζόω, credo. f. ώσω. a πίϛις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πεπιϛόωσαν, crediderant, 3. plural. pluſq. perf. Attic. pro ἐπεπιϛώκασαν, verbi πιϛόω, ejuſdem them.

Πεπισμένως, acc. ſingul. fœm. gen. part. perf. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Πέπλασαι, 3. ſing. perf. paſſ. πεπλάσθαι, perf. inf. πεπλασμένος, perf. part. paſſ. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. a πλάσσω, fingo.

Πεπλάτυνται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πλατυνόω, dilato. f. ωῶ. perf. πεπλάτυγκα. Thema πλατὺς, έος, ὁ, latus, amplus.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Jon. & Dor. pro πεπλήγην, verbi πεπλήγω, quod ex præt. med. πέπληγα in præſens abiit. unde & præt. imperf. πέπληγον, Jon. pro ἐπέπληγον. niſi malis eſſe a. 2. act. verbi πλήσσω. fut. 2. πλήγω, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, percuſſi, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἔπληγον, verbi πλήσσω, percutio. fut. ξω.

Πεπλήθωται, 3. ſing. perf. paſs. verbi πληθύω. quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, plenus, a, um, perf. part. med. a πλήθω, impleo. f. πλήσω. p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. plural. pluſq. perf. paſs. Jonic. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. fut. πλήσω. perf. paſs. πέπλημαι.

Πεπλήρωμαι, & in 3. plur. πεπλήρωνται, perf. ind. paſs. verbi πληρόω, impleo. fut. ώσω. p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, perf. part. activ. verbi πλησιάζω, appropinquo, ſector, accedo familiariter ad aliquem. fut. άσω. p. κα. a πλησίον, prope. Th. πέλας, idem.

ΠΕΠΛΟΣ, ου, & Jon. πέπλοιο, ὁ, & πέπλοι, ου, τὸ, peplus, um. veſtis muliebris. q. ϝεϝίπελος, quia circa geſtantem περιπέλεται. Vel ſic a colore dicta, quippe ducitur a πέλω, ſum, & πελὸς, niger. ut ſit q. πελίπελος.

Πεπλύθαι, Poet. perf. inf. paſs. ab inuſitato πλύω, lavo, fut. πλύσω. perf. paſs. πέπλυμαι. Th. πλυνῶ, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ως, ω. & πέπλως, acc. plur. Dor. pro πέπλους, a πέπλος, ὁ, peplus.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, ſapiens, perf. part. paſs. & in dual. πεπνυμένω, a perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, ſeu πνύω. f. σω, idem cum Th. πνέω, ſpiro, flo. πνύμαι, ſapio.

Πέπνυσο, ſapito, perf. imperat. paſs. a πνύμαι, ſapio. quod a πνύμι, vel πνύω, idem quod πνέω, ſpiro, flo.

Πεποίηκε, ας, ε, & in 3. plur. πεποιήκασι, Dor. pro πεποιήκαμεν, perf. ind. act. πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίωται, perf. ind. paſs. πεποίηθαι, perf. inf. paſs. πεποιημένος, η, ον, perf. part. paſs. verbi ποιέω, facio.

Πέποιθ', pro πέποιθε, confidit, 3. ſing. præt. med. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθης, 2. ſing. ſub. præt. med. πεποιθέναι, perf. inf. med. πεποιθὼς, ότος, ὁ, & in plur. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. Jon.

Πεποίθησις, εως, ἡ, fiducia. a præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo.

Πεποίθομεν, 1. plur. præſ. ind. a πεποίθω, quod Siculo more factum ex præt. med. πέποιθα, verbi πείθω.

Πέπομφα, miſi, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. act. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέπον, ῶ, mollis, ignave, vocativ. a nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, maturus. Th. πέπω, coquo. fut. ψω. perf. paſs. πέπεμμαι.

Πέποτα, præt. med. a πέτομαι, laboro. hinc ποιέω, idem. πόνος labor.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, elaboratus, perf. part. a ποιέω, excolo, inſtruo. Th. πένομαι, laboro.

Πεπονηρόμενος, perf. part. paſs. verbi πονηρόω, improbus ſum, improbe ago. quod a πόνηρος, miſer. Th. πένομαι, laboro.

Πέπονθα, paſsus ſum, præt. med. ind. πεποιθώς, p. m. part. verbi πάσχω, patior. f. παίσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, pepedi, præt. med. verbi πέρδω, pedo.

Πεπορεῖν, Jon. anadiplaſiaſmo pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω. fut. ρῶ, Poet. idem quod πορίζω, præbeo. Th. πείρω, tranſadigo. p. m. πέπορα.

Πεπόρδυσο, præt. imperat. paſs. verbi πορδύομαι.

Πεπόσθαι, perf. inf. paſs. a πῶμι, vel πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 1. paſs. ἐπόθην, a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, laboraſtis, per ſyncop. pro πεπόνησθε, 2. plural. perf. ind. paſs. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. paſs. πεπόνημαι. Th. πένομαι, idem. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per ſyncop. dici pro πεπόνθατε, pleonaſm. inſerto σ, præt. med. verbi πάσχω, patior.

Πεποτήαται, volarunt, Jon. pro πεποτῶνται, 3. plur. perf. paſs. verbi ποτάομαι, f. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πεπίω, vel πέτομαι, volo.

Πεποτήκτο, volaverat, 3. ſing. pluſq. perf. paſs. Jon. ejuſdem verbi, & them.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. paſs. verbi πράσσω. vide πέπραχα.

Πέπρακα, terminavi, per ſyncop. pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω. Alii a πράσσω, formant.

Πέπρακα, perf. a πιπράσκω, vendo.

Πέπρακται, 3. ſing. perf. paſs. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. paſs. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. fut. 1. paſs. πραθήσομαι. a. 1. paſs. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, vendo.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. paſs. πέπραγμαι. a. 1. paſs. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, perf. inf. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. p. κα.

Πεπρῆσθαι, Jonic. pro πεπρᾶσθαι. quod vide.

Πεπρησμένος, incenſus, perf. part. paſs. verbi πρήθω, incendo. perf. paſs. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, fato deſtinatus ſum, per ſyncop. pro πεπεράσμαι, perf. ind. paſs. hinc πεπρωμένος, η, ον, perf. part. paſs. verbi περαόω, & per ſync. περόω, deſtino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πεπρωται, per ſyncop. pro πεπερά̃ται, 3. ſingul. perf. paſs. πέπρωται, pro πεπέρασται, 3. ſingul. pluſq. perf. Jon. verbi περαόω, determino. Thema πέρας.

Πέπταμαι, per ſync. pro πεπέτασμαι. ſic in 3. plur. πέπανται, expanſa ſunt, pro πεπέτανται, perf. paſs. verbi πετάζω, vel πετάομαι, expando. Sunt qui πέπταμαι, exponant, volavi, & pro ἔπταμαι, poni credant, perf. paſs. verbi πτάμι.

Πεπτεῶτα, vel τῶτα, lapſum, acc. ſing. perf. part. act. a πεπτεώς, per ſyncop. pro πεπτωκώς, gen. ῶτος, vel ότος, perf. part. a πίπτω, cado. fut. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, terrefactus, perf. part. activ. verbi πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. præt. πέπτηκα, & ſublato χ Jonice, πέπτα. hinc part. πεπτηὼς, & in acc. πεπτηῶτα, quod tamen per Ectaſin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt. quod vide.

ΠΕΠΤΩ, coquo, maturo. f. ψω. p. πέπεφα. Et Æol. πέσσω, Att. πέπω, q. πυρ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

q. πυρὶ ἕψω, igne coquo. Hinc πέψις, εως, ἡ, coctio. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, maturus. item mollis, mitis, de fructu dicitur.

Πεπάωκα, cecidi, perf. activ. πεπωκώς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. aor. 2. ἔπεσον. fut. 2. med. πεσέομαι.

Πεπτῶτα, per syncop. pro πεπτωκότα, accus. sing. perf. part. activ. verbi ejusdem.

Πεπύθωνται, Jonic. anadiplasiasmo pro πυθωνται, 3. plur. aor. 2. sub. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, perf. part. passiv. verbi πυκάζω, denso. Thema πύκα, adv. dense.

Πεπυρωμένος, perf. part. passiv. verbi πυρόω, inflammo. f. ώσω. p. πεπύρωκα. Them. πῦρ, πυρός, τὸ, ignis.

Πεπύθωσι, Jonic. pro ἐπεπύθοσι, 3. dual. pluſq. perf. passiv. verbi πυνθάνομαι. vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, interrogavi, perf. pass. πέπυσο, Jon. pro ἐπέπυσο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ejusdem.

Πέπωκα, bibi, perf. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, coctus a sole; maturus; item mollis, ignavus. a πέπτω, coquo.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; & plerunque significat, quanquam, tametsi. interdum respondet particulæ cunque. Sæpe etiam vacat. Æolibus πέρ, est περί.

ΠΕ'ΡΑ, ultra. πέραν, πέρας, idem. περαίτερος, & περαίος, α, ὁ, ulterior. quasi a περάω, transeo.

Περάαν, penetrare, Jon. pro περᾶν, præs. infin. verbi περάω, transeo. fut. ήσω, & άσω.

Περαίη, ης, ἡ, Jon. terra, quæ est ultra mare. Th. πέρα, ultra.

Περαιτέρω, ac περαίτερον, ulterius, amplius. a περαίτερος, transitu facilior. Th. πέρα, ultra.

Πέραν, adv. trans, cum gen. item cis, secus. idem quod πέρα, ultra. Sed περᾶν, præs. inf. a περάω, transeo.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, & πεῖρας, τὸ, finis, terminus: item adverb. denique. quod in eo παύῃ ἕρα, terra desinat. Vel a πείρω, transeo. ad metam transcurrimus. hinc περατόω, finio, termino. ἄπειρος, α, ον, ἡ, infinitus.

Περάσαις, Æolic. pro περάσας, aor. 1. part. act. verbi περάω, transeo. quod vide.

Πέρατα, τὰ, fines, nom. plural. a πέρας, finis. περάτη, ης, ἡ, pro πέρας, finis.

ΠΕΡΑ'Ω, transeo, supero, transporto, vendo. f. άσω, & ήσω. q. a πέρας, est enim terminum muto. vel a πείρω. Hinc πέρασις, εως, ἡ, transitus. πιπράσκω, vendo. πρᾶσις, εως, ἡ, venditio. πόρνη, ης, ἡ, meretrix, scortum. πορνεύω, scortor. παιδοπόρνος, α, ὁ, catamitus: puer meritorius.

Περγαμία, ας, ἡ, Poet. pro ἡ Πέργαμος. quod vide.

Πέργαμος, ου, ἡ, urbs Asiæ insignis, Troja, ita dicta, quod edita in rupe sit sita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίδιον, Pergasidem, accus. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, Perga, nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. velum.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, astutus, libidinosus. q. a περάω, circumedo. Perdix enim est avis obesa, unde & esa facit τὸ πέρδω. Vel a πηδᾶν, quod saltet e loco in locum.

ΠΕ'ΡΔΩ, pedo, crepitum ventris emitto. fut. σω. p. κα. aor. 2. ἔπαρδον. q. a πέρας, & ἔδω. Sequitur enim alimentum copiosius & pinguius. Vel a περὶ auctiv. & βδέω, pedo, flatum ventris emitto.

Πέρην, Jonic. pro πέραν, ultra, idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act.

Περήσεις, transibis, 2. sing. fut. 1. activ. verbi περάω. f. ήσω, vel άσω.

Περητὸς, Jon. pro περατὸς, qui transiri potest. a περάω, transeo.

Πέρθαι, Jonic. pro πεπέρθαι, perf. inf. pass. verbi πέρθω, vasto.

ΠΕ'ΡΘΩ, privo, vasto, perimo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα. Etymol. a περθέω, vastatores enim circumcursitare solent. Vel a πρήθω, uro. Malo a πέρω, transeo, pervado.

ΠΕ'ΡΙ, præposit. cum genit. de, pro, propter, contra. cum accus. circa, circum, per, ex, de. ut τὰ περὶ ἐμὲ, res meæ. οἱ περὶ βασιλέα, regis ministri. In compositione sæpe auget significationem. ut περίειμι, nimis occupatus. περιγαλὴς, & in περιοσὸς. Hinc περιοὸς, ὸν, ὁ, eximius, præstans. περιουσόω, abundo. περιουσία, ας, ἡ, abundantia.

Περὶ δείματι φόλγε, Poetic. pro ὑπὸ φόβου φόλγειν, præ metu fugere.

Πέρι, pro περίεστι, sicut ἔνι, pro ἔνεστι. Th. εἰμὶ, sum.

Περιάγω, circumeo, circumduco. in 3. pl. sub. περιάγωσιν. imperf. act. περιῆγον. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον. Th. ἄγω, duco.

Περιαιρέω, ῶ, aufero. q. d. circum circa tollo. f. ήσω. p. περιῄρηκα. a. 2. περιεῖλον, ες, ε. a. 2 inf. περιελεῖν. præs. pass. περιαιρέομαι, οῦμαι, tollor. imperf. περιῃρεόμην, ούμην, έου, εῖτο, εῖτο. Th. αἱρέω, capio.

Περιαιρεῦσα, præs. part. f. g. verbi περιαιρέω. quod vide.

Περίαλλος, aliis præstans. περίαλλα, vel περιάλλως, eximie, supra modum. Ex περὶ, supra, & ἄλλος, alius.

Περιαστράπτω, circumfulgeo. fut. ψω. p. περιήστραφα. aor. 1. περιήστραψα. Ex περὶ, circum, & ἀστράπτω, fulguro.

Περιεῶσαν, dormiens, præs. part. activ. a περιαυω, pernocto. Th. ἰαύω, commoror.

Περίαχε, insonuit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Doric. περιαχέω, circum sono. fut. ήσω. Th. ἦχος, ους, ὁ, sonus.

Περιβαίνω, defendo. fut. βήσομαι. a. 2. περιέβην. a. 2. inf. act. περιβῆναι. Th. βαίνω, eo.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. περιβάλλω. quod vide.

Περιβάλλω, circumdo, cingo, amicio. f. περιβαλῶ. aor. 2. περιέβαλον, amicui. præt. περιβέβληκα. præs. pass. περιβάλλομαι, vestior. perf. pass. περιβέβλημαι. perf. part. pass. περιβεβλημένος, η, ον, amictus, a, um. fut. 2 med. περιβαλοῦμαι. aor. 2. med. περιεβαλόμην, ου, ετο, vestitus fui. a. 2. imperat. med. περιβαλοῦ, έσθω. præt. med. περιβέβλα. unde περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus, &c. Ex περὶ, circum, & βάλλω, jacio.

Περίβαρα, genus calceamenti, Suid. περίβαλα. An a περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβλῆαι, protegere, 2. 2. inf. act. verbi περιβαίνω. quod vide.

Περίβλεπτος, spectabilis, lustrabilis. hinc περιβλεπτότης, spectabilitas. a περιβλέπω, circumspicio. Th. βλέπω, video. fut. ψω.

Περιβλέπω, circumspicio. f. ψω. p. περιβέβλεφα. usitatius vero est περιβλέπομαι, idem. imperf. med. περιεβλεπόμην, ου, ετο. a. 1. med. περιεβλεψάμην, ω, ατο. aor. 1. part. med. περιβλεψάμενος, η, ον. Th. βλέπω.

Περιβόητος, ος, ὁ, clarus. a βοάω, clamo.

Περιβώλαιον, ου, τὸ, amictus, velamen. περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus. a p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, circumdo. quod vide.

Περίβωτος, celebris, famosus, pro περιβόητος. Th. βοάω, clamo.

Περιγίγνομαι, supersum, supero. præs. part. περιγιγνόμενος. a γίγνομαι, seu γείνομαι, sum, fio, nascor.

Περιγίνομαι, η, εται, consequor. aor. 2. med. περιεγενόμην. a. 2. part. med. περιγενόμενος. a. 2. inf. m. περιγενέσθαι. Th. γείνομαι, sum, fio.

Περιγλαγὴς, lacte plenus, abundans. Ex περὶ, & γλάγος, Poetic. pro γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Περίγλωσσος, ος, ὁ, q. ὁ περισσὸς τῇ γλώσσῃ, qui lingua est eximius, disertus, eloquens, & dicendi facultate præditus.

Περιγογγύζωσι, murmurent, 3. plural. præs. sub. Ex περὶ, & γογγύζω, murmuro.

Περίκυκλος, circinus, quo rotarum περιγυρὶς, id est, circumferentia, perficitur. q. a περιάγω, circumago.

Περιδδείσασα, verita, ectasi Poet. pro περιδείσασα, aor. 1. part. f. g. verbi περιδείδω. fut. είσω. a. 1. ἔδεισα. aor. 1. part. δείσας, δείσασα. præt. med. περιδείδια. Th. δείδω, timeo.

Περιδεὴς, ές, ὁ, ἡ, meticulosus. Ex περὶ, & δέος, ους, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Περιδείδια, timeo, p. m. verbi περιδείδω. Th. δείδω, idem. f. σω.

Περιδέξιος, ambidexter. ex περὶ, & δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextera.

Περιδέω, circumligo. f. ήσω. p. περιδέδεκα. præs. pass. περιδέομαι, obvincior. perf. pass. περιδέδεμαι. pluſq. perf. passiv. περιεδεδέμην, σο, το. Ex περὶ, circum, & δέω, ligo.

Περιδραμόντες, nom. plur. a. 2. part. act. a περιτρέχω, percurro. fut. περιδραμοῦμαι. a 2. περιεδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμὼν, όντος, ὁ. perf. ind. act. περιδεδράμηκα. Ex περὶ, & τρέχω, curro.

Περίδρομος, ος, ὁ, circumdatus, rotundus, velox. Th. τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. aor. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.

Περιδύω, circumvestio. Ab Hom. περίδυτε, exponitur, spoliavit, pro ἀπεδύσατε. Th. δύω, δύω.

Περιβάλεσθε, 2. plur. a. 2. ind. act. περιεβάλεσθε, 3. sing. aor. 2. med. verbi περιβάλλω, amicio. quod vide.

Περιεζώσατο, 3. sing. a. 2. med. verbi περιγίνομαι, consequor. Th. γείνομαι, seu γίνομαι, sum, fio.

Περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιτρέχω, percurro. vide περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, perfectus, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, præcingo. quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono. f. θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, pono.

Περιειλημένος, ενος, ὁ, involutus, indutus, a. 1. part. pass. a περιειλέομαι. ex περὶ, & εἰλέω, involvo.

Περιειλησις, ἡ, circumvolutio. Thema εἰλέω, verso.

Περιειλήφασι, 3. plur. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, complector. Ex περὶ, & λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, circumvolventes, nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, & εἰλίσσω, vel πω. Th. εἰλέω, verso.

Περείμαι, superior sum, abundo, superstes sum. Ex περὶ, supra, & εἰμὶ, sum.

Περιεῖναι, supereſſe. a περείμαι. Thema εἰμὶ, seu ἔω, sum.

Περιείχετο, circuibat, 3. singul. imperf. pass. a περιέχω. quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p.

ϖεκέκρυφα. Th. κρύπτω, abscondo.

Περίελαι, apud Hesych. pro ἀφελοῦ, quasi esset aor. 1 imperat. med. verbi περιαιρέω, aufero. fut. 1. ϖεμελῶ. ex inusitat. Themate ϖεμέλω, unde a. 1. περίφλα.

Περιέλασις, ἡ, circumactio. ex περὶ, & ἐλαύνω, agito.

Περιέλειχε, 3. singul. imperf. act. verbi περιλείχω, circumlingo. Th. λείχω, lambo.

Περιελθών, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Thema ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. aor. 2. opt. act. περιελεῖν, aor. 2. inf. act. verbi περιαιρέω. quod vide.

Περιελόντες, nom. plural. aor. 2. part. act. περιελών, όντος, ὁ, & in f. g. περιελέσθαι, verbi περιαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω, p. ῆρηκα. a. 2. ἕλον.

Περιέπειν, curare, officiose tractare. ab ἕπω, tracto, sequor.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιπίπτω, incido, cum dat. fut. περιπεσῶ. præt. περιπέπτωκα. ex περὶ, & πίπτω.

Περιεργάζομαι, inaniter satago, & laboro. fut. άσομαι. aor. 1. m. περιειργασάμην, ω, απο. Ex περὶ, & ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, cum acc. f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, oberravi. Th. ἔρχομαι, venio.

Περιεσπάτο, 3. singular. imperf. passiv. verbi περισπάω, ῶ, distraho. quod vide.

Περίεσπε, 3. singul. a. 2. Jonic. verbi περισπάω, avello, distraho. a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, traho. Alii a περιέπω, deductum volunt.

Περιεσσαθῆ, a. 1. inf. med. gem. σσ, verbi περιέννυμι, circuminduo. Th. ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1 εἵσα. a. 1. med. ἐσσάμην, Jon. & Poet.

Περιεσσαλμένος, circumcirca indutus, verbi περιζέλλω. Th. ζέλλω, orno. f. λῶ. p. ἐσαλκα. perf. pass. ἔσαλμαι.

Περιέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περίεσχον, circumsto. Th. ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἔστακα. a. 2. ἔστην.

Περιέσχον, 3. plur. a. 2. ind. act. περιέσχω, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιίστημι. quod vide.

Περίεστιν, 3. singul. præs. ind. verbi περείμι, superior sum, abundo. Them. εἰμί, sum.

Περιέστραψεν, circumfulsit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Thema ἀστράπτω, fulguro.

Περιεσσῶτα, accus. sing. perf. part. activ. περιεσῶς, ῶτος, ὁ, contracte pro περιεστηκώς, verbi περιίστημι, proprie circumsto. quod vide.

Περιέσχατος, ὁ, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιέχω, occupo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Περιέτμον, ες, ε, vel περιέταμον, aor. 2. ind. activ. verbi περιτέμνω, circumcido. fut. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτομαι. Thema τέμνω, seco.

Περιετέτμητο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi περιτέμνω, circumcido. quod vide.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, adipiscor. Th. τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι. a. 2. ἐτύχον.

Περιεφθησαν, circumventi sunt, Jonic. pro περιεφθησαν, 3. plural. a. 1. ind. passiv. verbi περιέπω, prosequor. Th. ἕπω, sequor.

Περιέχω, occupo. sic περιέχει, pro περιέχεται, continetur, 1. Petr. 2. 6. a. 2. περίεσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Περιεφρα, 3. singul. imperf. activ. verbi περιοράω, circumspicio. Th. ὁράω, video. imperf. Attic. ἑώρων. perf. ἑώρακα.

Περιζώννυμι, præcingo. fut. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, præcinctus. a. 1. med. περιεζωσάμην, ω, απο. a. 1. imperat. med. περιζώσαι, άσθω. a. 1. part. med. περιζωσάμενος. Ex περὶ, & ζωννύω, vel ζώνυμι, cingo. f. ζώσω.

Περίζωσαι, præcingere, a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι.

Περιζώστρα, ἡ, fascia. Th. ζώνυμι, cingo.

Περιηγωγικὸς, circumductus, adjectiv. verbale a περιηγέομαι, circumducor. ex περὶ, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi περιάγω, circumduco. Thema ἄγω, duco. fut. ἄξω. præt. ἦχα. a. 2. ἤγον, & Att. ἦγαγον.

Περιῆειν, ας, α, plusq. perf. med. verbi περείμι, eo, accedo. Th. εἶμι, eo. p. m. εἶα. plusq. perf. ᾔειν, & in plur. ᾖασαν, & Att. ᾔεσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum perveniunt. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιέρχομαι, circumeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per syncop. ἦλθον.

Περιηλυτέω, hinc 2. plur. præs. med. περιηλυτεῦσθε, circuitis. Hinc περιήλυσις. Ex περὶ, & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, iniquo animo fero. Them. ήμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περείμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Περιηύκεισαν, circumtuli, Jonic. pro περιήνεγκα, a. 1. vel perf. ind. act. verbi περιφέρω. quod vide.

Περιηργυρωμένος, perf. part. passiv. verbi περιαργυρόω, argento tingo. Ex περὶ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Περιηρέθη, ablata erat, 3. singul. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, aufero. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ῆρημαι. a. 2. ἑάλων.

Περιηστραφε, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθεὶς, έντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio, a περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono.

Περιΐδεμμαι, & per sync. περιΐδμαι, Dor. & Att. pro περιοῖδα, a. 2. inf. verbi περοίδα, scire supra, excellere, circumspicere. quod ex περὶ, & οἶδα, scio. Them. εἰδω, video, scio. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιΐδης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi περοίδα, contemno, negligo, circumspicio. ex περὶ, & οἶδα, scio, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιΐσα, a. 2. part. f. g. verbi περείμι, accedo. Th. εἰμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰών, ἰοῦσα.

Περιϊσάμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi περιίστημι, circumsto. quod vide.

Περιϊστημι, proprie circumsto. f. στήσω. perf. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιεστηκώς, ότος, ὁ, & contracte περιεστώς, ῶτος, ὁ, circumstans. Hinc περιΐσταμαι, cohibeo. περιϊστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. pass. cum acc. quod ex περὶ, & ἵστημι, sto. fut. στήσω. a. 2. ἑστῶ. a. 2. inf. act. στῶναι. part. στάς.

Περικαθαρμὸς, ατος, τὸ, purgamentum, sordes undique collectæ: a περικαθαίρω, circumquaque purgo. Ex περὶ, circum, & καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. præt. κεκαθαρκα.

Περικαλέα, accus. sing. f. g. a. περικαλὴς, ές, ὁ, ἡ, perpulcher. in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, & καλὸς, ἡ, όν, pulcher, ra, rum.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego. fut. ψω. p. περικεκάλυφα. aor. 1. περιεκάλυψα. perf. pass. περικεκάλυμμαι. perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. Ex περὶ, & καλύπτω, abscondo.

Περικαθίζω, festucam circumpono. hinc περικαθαρισμὸς, ὁ, quum gallina ovo edito, se festuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφος, εος, τὸ, festuca, palea. Th. κάρφω, sicco.

Περικαθῆσθαι, Jonic. pro περικαθῆσθαι, obsidere, præs. inf. Sic περικαθημένῳ, Jonic. pro περικαθημένῳ, dat. singul. part. præs. a κάθημαι, sedeo. quod vide.

Περίκειμαι, circumponor, circumdor, cum acc. Hinc περίκειται, 3. sing. superest, restat. imperf. περικείμην, σο, το. Th. κείμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea. quasi περὶ τῇ κεφαλῇ κειμένη. Th. κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Περικήδεο, Jon. pro περικήδου, præs. imper. pass. verbi περικήδομαι, idem quod κήδομαι, curam gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, valde aridus. Ex περὶ, & καίω, uro. unde κηλὸς, calidus.

Περικλαδέπων, genit. plur. aor. 1. part. pass. περικλαδεὶς, verbi περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλῃσμένος, circumclusus, præs. part. pass. a περικλείω, circumcludo. Th. κλείω, claudo.

Περικλῄειν, Jonic. pro περικλείειν. Th. κλείω, claudo.

Περικλῆς, έος, ὁ, Pericles. nom. proprium.

Περικλυτὸς, ὴ, ὁ, celebris. Ex περὶ, & κλύω, audio.

Περικνίδιον, particula, quæ libando ambedi potest a περικνίζειν, circumcarpere. Th. κνίζω, seu κνάω, rado.

Περικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, cum genit. Ex περὶ, & κρατέω, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περικρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, abscondo.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίμης, ευ, ὁ, circumvicinus, in plur. περικτίται. sic περικτίων, finitimus. Ex περὶ, & κτίζω, ædifico, struo. itaque περικτίονες sunt, qui vel ædificia circa nos habent, vel possessiones, si veris a κτίνομαι.

Περικτίων, finitimus habitator. vide in περικτίμης, ευ, ὁ.

Περικτύονες, ων, οἱ, Pro eodem scribitur & περικτίονες, a περικτίων, ονος, ὁ, qui circum aliquem locum ædificia exstruit. Ex περὶ, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, ῶ, circumcingo. fut. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. aor. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Περικωνέω, circumcirca illino. Ex περὶ, & κώνος, ου, ὁ, conus, picea, turbo.

Περιλαμβάνειν, complecti, comprehendere.

Περιλάμπω, circumfulgeo, collustro. fut. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος, ὁ. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, reliquum facio. fut. ψω. præt. περιλέλειφα. præs. pass. περιλείπομαι, reliquus sum. perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, reliduus, a, um. Ex περὶ, & λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Περιλεπέειν, delibrare, decorticare. Th. λέπω, decortico.

Περιλεχθὼνδε, ὁ, ἡ, celebris. ex περὶ, & λεχθὼνδε, fermocinor. hoc a λέσχη, ης, ἡ, fermocinatio.

Περὶ-

Περίλυπος, ὁ, ἡ, valde tristis. περὶ, in compositione intendit. & λύπη, ης, ἡ, dolor.

Περιμαίνεται, valde furit. Ex περὶ, & μαίνομαι, furo, insanio. f. μανοῦμαι.

Περιμαχεσόμεθ', pro περιμαχούμεθα, propugnavimus, 1. pl. præs. ind. verbi μάχομαι, pugno.

Περίμετρον, circuitus, ambitus. Thema μέτρον, mensura.

Περιμήδεα, acc. sing. a Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεες, prælongæ, nom. plural. a περιμήκης, εος, ὁ, ἡ. Ex περὶ, intens. & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Περιμένω, 2. sing. præs. sub. verbi περιμένω. quod vide.

Περιμένω, expecto, cum acc. fut. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.

Περιναιετάουσι, circumhabitant, 3. plur. præs. sub. verbi περιναιετάω. Th. ναίω, habito.

Περίνεον, vel περίναιον, perinæum, pars inter φωκτὸν καὶ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat quasi περινεῖν, id est, circumnatare.

Περίπλοος, superfluus in navi vector. a περὶ, supra, & ναῦς, navis.

Περιπλομένων, circumitantibus, gen. plur. Æol. part. præs. a περίειμι, circumeo. Ex περὶ, & ἔω, eo, redeo.

Περιπλόμενος, περιπλόμενος, a. 1. part. act. m. & f. g. a περίειμι, redeo. Th. νοστέω, redeo.

Περίσχε, circumcirca. Th. περὶ, circum.

Περίοδος, ὁ, ἡ, circuitus, ambitus. Ex περὶ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Περοικέω, ῶ, accola sum. f. ήσω. perf. περῳκήκα. Ex περὶ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ὁ, domus.

Περίοικος, ὁ, ἡ, accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus. περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem sita, vicina. ex iisdem them.

Περιοπτέος, negligendus, adject. verbale a περιόπτομαι, contemno. Thema ὄπτομαι, video.

Περιορᾷν, præs. inf. activ. a περιοράω, circumspicio, negligo, ᾷς, ᾷ, ᾶν. Th. ὁράω, video.

Περισσία, ας, ἡ, abundantia, præstantia. a περίειμι, abundo. Thema εἰμὶ, sum. part. ὤν, οὖσα.

Περισσασμὸς, singularis possessio, & quasi actus τῶ περισσάζοντος.

Περισσὸς, ὁ, ἡ, peculiaris, abundans, eximius, a περιὼν, verbi περίειμι, excello. Th. εἰμὶ, sum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, complexio. a περιέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Περιπαρῶσαι, aor. 2. inf. pass. a περιπαρείς, trajectus, aor. 2. part. pass. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo. Ex περὶ, circum, & πείρω, transfigo. fut. περῶ. a. 1. ἔπειρα. a. 2. pass. ἐπάρην.

Περιπατέω, obambulo, circumcalco. fut. ήσω. p. περιπεπάτηκα. Hinc περιπατητικὸς, ὴ, ὸν, Peripateticus. Ex περὶ, circum, & πατέω, calco.

Περιπατητικὸς, vide in περιπατέω.

Περιπαύειν, Attic. pro περιπαῦσαι, præs. opt. act. verbi ejusdem.

Περιπείρω, transfigo. f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in pass. περιπείρομαι, ῃ, εται, transfigor. Ex περὶ, & πείρω, transfigo.

Περιπέπαμαι, vide πέπαμαι.

Περιπεπωκέναι, perf. inf. activ. verbi περιπίπτω, incido, cado super. ex περὶ, & πίπτω, cado. fut. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. activ. περιπεσεῖν, a. 2. inf. περιπέσοντε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusdem verbi.

Περιπετὴς, qui incidit. Res vero περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium statum sunt lapsæ. Ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιπεφλάσμοῖσιν, ambustis, gen. plur. perf. part. pass. a περιφλάω, pro περιφλύω, amburo. quod a φλύω, ferveo. Th. φλέω, nugor, &c.

Περιπίπτω, incido, cum dat. fut. περιπεσοῦμαι. p. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον. aor. 2. inf. περιπεσεῖν. quod a περὶ, & πίπτω, cado.

Περίπλεκτος, ὴ, ὸν, implicitus, connexus. verbale a περιπλέκω. Thema πλέκω, necto.

Περιπλόμενος, ὴ, ὸν, per syncop. pro περιπελόμενος, circumvolutus. in genit. pl. περιπλομένων. Hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, vertens annus, a περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, sum, & verto.

Περίπλοος, ὴ, ὸν, circumvectio. ex περὶ, circum, & πλέω, navigo.

Περιποιέω, servo, comparo. fut. ήσω. p. περιπεποίηκα. præs. med. περιποιέομαι, οῦμαι, acquiro. aor. 1. med. περιεποιησάμην, ω, απ. Hinc περιποιησώμεθα, 1. plur. aor. 1. sub. med. Ex περὶ, & ποιέω, facio.

Περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio. ab eodem them.

Περιπρὸ, ultra. quasi circum, & ante. a περὶ, & πρὸ.

Περιπτύξασα, complexa, aor. 1. part. fœm. gen. a περιπτύσσω, complector. fut. ξω. Ex περὶ, circum, & πτύσσω, plico.

Περίπυστος, ὴ, ὸν, ἡ, celebris, fama notus. Ex περὶ, & πυνθάνομαι, audio, cognosco. fut. πεύσομαι. perf. passiv. πέπυσμαι.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, suo. fut. ψω. p. ἐῤῥάφα.

Περιῤῥαντήριον, ὴ, τὸ, aspergillum, aquiminale. Ex περιῤῥαίνω, circumaspergo. Ex περὶ, & ῥαίνω, aspergo.

Περιῤῥέω, circumfluo, alluo. hinc περιῤῥύτος, alluens. Ex περὶ, circum, & ῥέω, ῥύσω, fluo.

Περιῤῥήγνυμι, dirumpo. fut. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. aor. 1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. activ. περιῤῥήξας, αντος, ὁ. Ex περὶ, & ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango. f. ξω.

Περίῤῥοος, ὁ, ἡ, circumfluus. a περιῤῥέω. quod vide.

Περίῤῥυτος, ὴ, ὸν, circumfluus. Ex περὶ, & ῥέω, fluo.

Περίσκεπτος, excelsus, altus. a περισκέπτομαι, circumspicio. Th. σκέπτομαι, idem. f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, lustro per σκύλακας. Veteres se lustrare, & expiare solebant, catulo circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμόν. σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, canis, catulus. Th. ὑλάω, latro.

Περισπάω, ῶ, distraho. fut. άσω, p. περιέσπακα. imperf. pass. περιεσπαόμην, ώμην, άᾳ, ῶ, άσο, ᾶτο. Thema σπάω, traho. f. άσω. p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, & Attic. vel Jonic. περισπερχέω, studiose propero, graviter fero, vel infensus sum. Th. σπέρχω, urgeo.

Περισπουδαστὸς, ὴ, ὸν, studiose expetitus. Ex περὶ, & σπουδάζω, sedulo ago. enitor. Th. σπεύδω, festino.

Περισσὰ, eximia, nom. plur. n. g. vel pro περισσῶς. a περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, redundantia, quod a περισσὸς, excellens. Th. περὶ.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, abundantia. ab eodem them.

Περισσεύω, vel περισσόω, abundo, supersum, excello. fut. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, fecit exuberare. περισσεύσαιμι, aor. 1. opt. act. περισσεῦσον, ντος, τὸ, quod supereſt, reliquiæ, præs. particip. n. gen. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. gen. quod a περισσὸς, eximius. Th. περὶ, supra.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, excellens; item redundans. q. d. περὶ ἄλλων ὤν, aliis præstans. Ὁ περισσὸς, multo magis. Th. περὶ, supra.

Περισσῶς, adverb. amplius. a περισσὸς, quod vide.

Περισταδὸν, adv. circumstando, circumcirca. Ex περὶ, & ἵστημι.

Περιστάλιν, ης, ἡ, a. 2. optat. activ. verbi περιίστημι, circumsto. περιστάντες, accus. plural. a. 2. part. quod ex περὶ, & ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, statio, circumstantia. accusat. περίστασιν. ab eodem verbo, & them.

Περιστέωσι, circumstent, Poetic. pro περιστέωσι, & hoc Jonic. pro περισταῖεν, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi περιίστημι, circumsto. Th. ἵστημι, sto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλειν, protegere, diligenter observare. ornare. περιστέλλειν ἀοιδὰν, carmen concinnare, & componere. Thema στέλλω, orno.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, columba. quasi a περισσῶς ἐρᾶν. Sæpius enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel a περισσῶς ῥέειν, est enim pavida valde. Ducunt alii a πέπλος ῥερῥῶς, quod volet impetuose. Vel a περὶ, & ῥερᾶν, quod circumcirca privet, & depopuletur segetes. Hinc περιστερεών, ὁ, columbarium.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium. a περιστερὰ. quod vide.

Περιστεφανόω, corona cingo. vide στεφανόω.

Περιστέφεται, coronatur, 3. sing. præs. ind. pass. verbi περιστέφω, corona cingo. Th. στέφω, corono. f. ψω.

Περισχονάχιζε, circumquaque ingemiscebat, 3. sing. imperf. activ. Jonic. verbi περισναχίζω, idem quod περιστένω, circumcirca gemo. Th. στονὸς, ὃ, ὁ, angustus.

Περισφάπτω, pro περισφάπτω, circumfulgeo. a. 1. περισφαψα, ας, ε, Act. 9. 13. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιστρέφομαι, ῃ, εται, circumvertor. περιστρέφονται, accus. singul. præs. part. activ. a περιστρέφω, converto. Thema στρέφω, verto.

Περιστροφάλιγξ, Jonic. pro περιστρέφλιγξ.

Περιστφύλιον, ὃ, τὸ, fimbria, talaria, fascia circa talos. ex περὶ, & σφύρα, ἡ, malleus.

Περίσχεο, auxiliare, Jon. pro περίσχε, a. 2. imperat. med. verbi περιέχω. quod a περὶ, & ἔχω, habeo. fut. ξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον. a. 2. med. ἐσχόμην. a. 2. imperat. med. σχοῦ.

Περισχίζω, circumcido, dirimo. Ex περὶ, & σχίζω, findo.

Περιτμηνεμμεν, incidere, Jonic. pro περιτάμνειν, præs. inf. activ. a περιτάμνω, Jon. pro περιτέμνω, circumcido. Thema τέμνω, seco. fut. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτμον. p. m. τέτμημαι. Hinc perf. inf. med. περιτετμῆσθαι.

Περιτέθηκας, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιτίθημι, attribuo. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Περιτειχισμὸς, ὃ, ὁ, circumvallatio. Ex περὶ, circum, & τειχίζω, murum struo. Thema τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Περιτέλλομαι, Poet. pro ἀνατέλλω, orior, exorior.

Περιτέλλω, circumvolvo, perficio. Ex περὶ, & τέλλω, Poet. sum, impero.

Περιτεμεῖν, f. 1. inf. act. a περιτέμνω. quod vide.

Περιτέμνω, circumcido. fut. εμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέτεμον, & ἐτάμην. a. 2. inf. activ. περιτεμεῖν. perf. pass. περιτέτμημαι. perf. part. passiv. περιτετμημένος. præt. med. περιτέτμημαι. unde περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio. quod ex περὶ, & τέμνω, seco.

Περιτέτμηνται, 3. plural. perf. pass. verbi περιτέμνω. quod vide.

Περιτίθημι, circumpono. 3. plural. περιτιθέασι, Jonic. pro περιτιθεῖσι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθηκα. aor. 1. περιέθηκα. a. 2.

ης. aor. 2. περιέθην, ης, η. aor. 2. part. act. περιθείς, έντος, ὁ. Them. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. pass. περιτμηθήσομαι, ῆ, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτραπέσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi περιτρέπω, converto, circumago. quod vide.

Περιτρέπω, circumago, redigo, impello, f. ψω. p. περιτέτροφα. a. 1 ἐπεριέτρεψα. aor. 2. περιέτραπον. quod ex περί, & τρέπω, verto. fut. ψω. prær. med. πέτροπα.

Περιτρέχω, percurro. fut. περιδρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμών, όντος, ὁ. perf. περιδεδράμηκα, quasi a δραμέω. Th. τρέχω, curro. f. ξω. p. m. δέδρομα.

Περιτροπέων, revertens, Jonic. pro περιτροπάων. a περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπή, ή, vicissitudo, qua aliquid per vices fit, & in orbem. a περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιπὸς, ὄ, περιπίνω, &c. vide in περισσός.

Περιτυχὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιτυχόσα, a. 2. part. act. verbi περιτυγχάνω, incido. forte reperio. Them. τυγχάνω, fum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιφάνεια, ή, prospectus. vide in περιφανὴ.

Περιφανῆ, 3 singul. aor. 2. sub. passiv. verbi περιφαίνομαι, circumquaque conspicior. Th. φαίνω, in lucem profero, ostendo. fut. ανῶ. prær. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφανῶς, adverb. splendide. ab eodem verbo, & them.

Περίφαντα, acc. sing. a Περίφας, αντος, ὁ, Periphas, propr. nom.

Περιφέρω, circumfero. f. περιοίσω. aor. 2. περιήνεγκον. præs. pass. περιφέρομαι, circumferor. præs. part. pass. περιφερόμενος, η, ον, circumactus. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Περιφθὰς, aor. 2. part. activ. a περιφθάνω, pro quo usurpatur περιέφθην. Them. φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. aor. 2. ἔφθην. tanquam a φθήμι.

Περιφορέεται, regula. An quia περιφέρεται, circumfertur? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφορέεται, circumforaneus.

Περιφορητὸς, ή, όν, quoquoversus versatilis. a περιφέρω. quod vide.

Περιφραδέως, adv. accurate, perite. περιφραδὴς, ές, ὁ, ἡ, sciens, peritus, quod a περιφράζω, circumloquor, considero. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Περιφρονέω, despicio. fut. ήσω. p. περιπεφρόνηκα. quod a περίφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex περί, & φρὴν, mens.

Περίφρονος, genit. sing. a περίφρων, vide περιφρονέω.

Περιχαρὴς, ές, ὁ, ἡ, supra modum lætus. a περιχαίρω, summopere lætor. Th. χαίρω, lætor. f. αρῶ, & χαρήσω. a. 2. ἔχαρον. perf. pass. πεκάρμαι.

Περίχωρος, ὁ, ἡ, circumjacens regio. Ex περὶ, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ὁ, locus.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes. a περιψάω, circumquaque abstergo, defrico. quod a περὶ, & ψάω, tergo. fut. ψήσω. p. ἔψημα.

Περιψιλοῦν, circumcirca nudare, spoliare. Ex περὶ, & ψιλόω, nudo. Th. ψιλὸς, ὁ, ὁ, nudus.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, specula, ipsa circumspiciendi actio. Ex περὶ, circum, & ὤψ, oculus. Th. ὄπομαι, video.

Περιώσιος, admodum sanctus, eximius, nimius. Hinc περιώσιον, adv. magnopere, supra modum, supra cætera. ex περὶ, & ὅσιος, ὁ, ὁ, sanctus. Vel quasi περιωσίος, qui facile exaudiri potest. a περιαυδάω, admodum clamo.

ΠΕΡΚΟΣ, ὁ, seu περκνὸς, ὁ, ὁ, niger, nigris maculis variegatus. q. περθὸ τὸ περικαίειν, amburere. ambustione ligna nigrescunt.

Περμησσὸς, ὁ, & Jonic. οἱο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo, & Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, perna. πέρνα, ης, ἡ, calx, pes suis sale maceratus, & infumatus.

Περνὰς, præs. part. act. a πέρνημι, vendo. πέρνημι, vendi. Thema περάω, idem.

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, vendo. a περάω, idem.

Περόνημα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: sed proprie opus acu factum. Th. περόνη, ἡ, fibula, &c.

Περονᾶς, Att. pro περονᾶν, fibula nectere. ab eodem them.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis, quæ fibula succingebatur. Th. περονη.

Περονάω, vide in περόνη, ης, ἡ.

ΠΕΡΟΝΗ, ης, ἡ, fibula, fura. a πείρω, transadigo, figo. Hinc περονάω, ήσω, fibula subnecto, fibulo.

Περπερεύομαι, perperam ago. f. εύσομαι. Th. πέρπερος, ος, ὁ, vanus.

ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ος, ὁ, levis, vanus, temerarius. ita erit, qui verbis potest περιφέρεσθαι, circumferri. Homo enim levis, & inconstans παντὶ ἀνέμῳ περιφέρεται. Hinc περπερεύομαι, temerarius sum. περπερία, ας, ἡ, temeritas.

Περῤῥέθηκαν, metri gratia, pro περιεθήκαν, 3. sing. a. 1. med. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Πεῤῥέχων, ος, ὁ, excellens, eminens. a περῤῥέχειν, pro περιέχειν, ὑπερέχειν. hinc verbale περίοχος, & per syncop. Poet. πεῤῥέχος.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω. Est & Πέρσαι, nom. plur. a Πέρσης, ος, ὁ, Persa.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, Perseus, nomen viri.

Περσεφόνεια, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina, filia Jovis, & Cereris. quasi a πέρθω, vasto, & φένω, occido, vel quasi φέρασα φόνον.

Περσηΐος, ος, ὁ, Poetic. pro Περσείος, Perfejus, ex Perseo natus. quod a Περσεὺς, έος, ὁ, Perseus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen mul.

ΠΕΡΣΗΣ, ος, ὁ, Persa, nom. plur. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Heliodi ita appellatus. ὦ Πέρση, vocat. casus. Est & πέρσης, jactus quidam tesserarius. Persia dicta a Perse quodam.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Persis, nomen fœminæ. H. q. d. ungula.

ΠΕΡΥΣΙ, anno præterito. q. a περάω, vel πάρω, transeo. quia superior annus transiit. Hinc περυσινὸς, qui est anni superioris.

Περῶ, fut. verbi πείρω, transfigo. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα. aor. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρος, meatus.

Περῶν, transiens, præs. part. act. a περάω, transeo. f. άσω, & ήσω.

Πέσε, seu πέσεν, cecidit, Jon. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, ὄσα, όν. & in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, casurum, Jonic. diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi πίπτω, cado. vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. πεσείται, 3. singul. fut. 2. med. πεσεῖσθαι, fut. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Πεσέμεν, Jon. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Πεσέπωσαν, decidant, 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεῦμαι, cadam, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. med. verbi ejusdem.

Πέσηισι, Jonica paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Πέσκος, idem quod πέκος, pellis tondenda, vellus. a πέκω, tondeo.

Πέσσον, Jon. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. plur. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέσσος, εος, τὸ, cadaver. Th. πίπτω, cado.

Πεσσῦμαι, f. 2. med. in 3. plur. πεσοῦνται, verbi πίπτω.

Πεσσέμεν, Jonic. pro πέσσειν, præs. inf. act. a πέσσω, Æol. pro πέπτω, concoquo, digero.

ΠΕΣΣΟΣ, seu πεσὸς, ὄ, ὁ, calculus, vel scrupulus lusorius, ipse ludus. q. a πεσεῖν, cadere. Est & πεσσὸς, medicamentum molli lana compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia. an a πέσσω, mollio? an a πέσκος, pellis lanata?

Πέσσω, Æolic. pro πέπτω, coquo. hinc præs. part. πέσσων, demulcens.

Πεσὼν, όντος, ὁ, qui cecidit, a. 2. part. act. a πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πετύζω, extendo, explico, idem quod πετάω.

Πέπλ', pro πέπλα, folia, nom. plur. a πέταλον. quod vide.

Πέπλοι, vituli, qui cornua habent instar πεπάλων, id est, foliorum, seu ramorum.

Πέπλον, & Jonic. πέπλον, ος, τὸ, folium; item lamina, bractea. dat. pl. πεπύλοισι. Hinc πεπυλίζω, germino, folia protrudo. Them. πετάω, extendo.

Πεπάνυμι, idem quod πεπάω, pando.

Πεπειὸς, ὰ, όν, Poetic. & Dor. pro πετεινὸς, volatilis, volueris. Th. πέτομαι, volo, as.

Πέπασαν, & gem. σσ, πέπασαν, Jonic. pro ἐπέπασαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi πεπάω, vel άζω. fut. άσω, expando.

Πέπασος, ος, ὁ, pileus latior. a πεπάω, expando.

Πεπάσω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πεπάνυμι, vel πεπάω, explico.

Πεπασὼν, petaso. coxa cum costis. a πεπάω.

Πέταυρον, pertica, in qua gallinæ dormiunt: gallinarium. παρὰ τὸ ἐν αὐγαῖς πεπᾶσθαι.

Πέπαχνον, vel πέδαχνον, ος, τὸ, poculum amplum in modum folii expressum, a πεπάω, expando.

ΠΕΤΑΩ, πετάννυμι, ύω, pando, explico, aperio. f. άσω. Hinc πέταυρον, ος, τὸ, pertica. πέπασος, ος, ὁ, petasus, galerus. πέπλον, ος, τὸ, folium.

Πεπειοῖς, volucribus, per Epenthes. Poet. pro πετεινοῖς, dat. plural. a πετεινὸς, ὸν, ὁ, volucris. Dicitur & πεπειὸς, pro πετεινὸς, volatilis: nam Poetæ ει in duplex εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, volo.

Πετεινὸν, ὸς, τὸ, volatile, avis. a πέτομαι, volo, as. πετανὸς, ὼν, τὰ, volucres.

Πετέσθην, volabant, Jon. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Πετὼν, Dor. pro πέτα, præs. imperat. a πέτομαι, volo, as.

Πέτυρον, ος, τὸ, trabs, lignum. scandula. locus, ubi gallinæ, aut aliæ aves dormire solent. Dictum quasi πέτυδον, παρὰ τὸ πὲ πετευσὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέταυρον. quod vide.

Πεπεῶν, Att. pro Πεπεὼ, genit. singul. a Πεπεὼς, ὁ, nomen propr.

Πέπλα, Jon. pro πέπαλα, nom. plur. a πέπαλον. quod vide.

Πέπται, 3. singul. sub. præsentis verbi πέτομαι, volo. quod vide.

ΠΕΤΟΜΑΙ, αμαι, & πεπόμαι, volo, as.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

q. a πεπίω, volatus enim fit pansis alis. præs. part. med. πεπαμμῶ, præs. sub. πέπωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπεπάφθην, ης, η, volavi. Hinc πέτηνὸς, ὴ, ὸν, volucris.

Πετόνπεσιν, Jon. & Poet. pro πέτησιν, dat. pl. part. præs. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, cado.

Πεπὼν, præs. inf. act. ac idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, incidere in aliquid, nanciſci, verbi πεπὼ. quod vide.

Πεπὼ, f. όσω, incido in aliquid, nanciſcor. a πέπω, cado, inuſit. pro πίπτω.

Πέτρα, ας, ἡ, rupes, petra. Hinc πετραῖος, ης, ον, ſaxatilis. Th. πέτρῶ, ὸς, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετρἀεσσα, ας, ἀ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, ſaxoſa. Vide πετρήεις.

Πετραῖῶ Ποσειδών. Cur, & apud quos Neptunus Petræus vocaretur, & coleretur, conſule Græca ſcholia Pindar. Pythior. Od. 4. 248. 12.

Πετράκης, gemma quædam. a πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Jonic. pro πέτρα. dat. plur. Jon. πέτρησι.

Πετρήεις, εντος, ὁ, ſaxoſus. in fœm. gen. πετρήεσσα, & in n. g. πετρῆεν. Thema πέτρῶ.

Πετρήεσσα, dat. ſing. f. g. a πετρήεις, εντος, ὁ, & ἡ πετρήεσσα, petroſus, ſaxoſus. ejuſdem them.

ΠΕΤΡΟΣ, ὸς, ὁ, lapis minor, qualis eſt qui manum implet. an a πήγνυμι, compingo? eſt enim terra compacta. aut a πέτεσθαι, facile cadere. Hinc πέτρα, ας, ἡ, grande ſaxum, rupes. πετραῖος, ὸς, ὁ, ſaxatilis. πετροῶ, in ſaxum verto. Eſt & Πέτρος, ὸς, ὁ, nomen Apoſtoli.

Πετροφυὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ſaxis adhærens. Ex πέτρος, ὸς, ὁ, ſaxum, & φύω, naſcor.

Πετρώδης, ες, ὁ, ἡ, petroſus. a πέτρος, lapis.

Πέτω, cado, inuſit. pro πίπτω, idem. q. a πέδον, ſolum. Eſt enim ad ſolum moveor.

Πετώμῶ, ὸς, ὁ, contracte a πεπαόμενος, verbi πεπίομαι, ſeu πέτομαι, volo, as.

Πεύθεσκε, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πεύθομαι. vide πεύθοιατο.

Πεύθοιατο, audirent, Jon. pro πεύθοιντο, 3. plur. opt. præſ. verbi πεύθομαι. Th. πυνθάνομαι, audio, intelligo. fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεύκαι, abietes, nom. plur. a πεύκη, ης, ἡ, abies.

Πευκάλιμος, ὸς, ὁ, amarus, prudens, cautus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, vel larix arbor. Vel quaſi a πύκος: nam & πυκνὸς eſt σωφρὼν.

Πευκείδας, acc. plur. a Πευκείδης, ὰς, ὁ, nomen gentile.

Πευκεδανὸς, ὴ, ὸν, amarus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, cujus lacryma amara.

ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, pinus, larix. an a πικρὸς, amarus? An quia πίσσα ἔχει? aut a πίσσα, pix? Hinc πεύκινος, ὴ, ὸν, piceus.

Πεύσεσθε, audietis, Dor. pro πεύσεσθε, 2. plur. fut. 1. verbi πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, audio. f. πεύσομαι.

Πέφαμαι, interii, perf. paſſ. pro πέφημαι, a φάω, occido. Alii volunt eſſe præſ. paſſ. verbi πέφημι, idem quod φάω. hinc 3. ſing. perf. πέφαται, & in 3. plural. πέφανται. inf. πεφάσθαι. paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πέφαμμαι, apparui, & in 3. plur. πέφανται, perf. paſſ. verbi φαίνω, appareo. f. φανῶ. p. πέφαγμαι.

Πεφαργμένος, obſtructus, per Metatheſ. lit. pro πεφραγμένος, perf. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, ſepio. f. ξω. p. χα.

Πέφασμαι, apparui, perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide; hinc perf. part. πεφασμένος.

Πεφειδήσεαι, parces, pro πεφεισῆσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam. fut. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. paſſiv. πεφείδημαι.

Πεφείσεται, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, perf. part. paſſ. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφυγμένος, perf. inf. med. a φεύγω, fugio. f. ξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Attic. Metaplaſm. pro πεφύγοιμι, præt. opt. med. verbi ejuſdem.

Πέφηνα, viſus ſum, præt. med. verbi φαίνω, videor, oſtendo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφήσεται, Jon. pro πεφήσῃ, 2. ſingul. paulo poſt f. verbi φάω, occido. f. φήσω. paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φάω, idem quod φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Jon. Anadiplaſiaſm. pro φείδεσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φείδω. fut. ήσω. perf. paſſ. πεφείδημαι, σαι. Vel eſt fut. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. m. πέφιδα, verbi φείδομαι, parco.

Πεφίδοιτο, parcat, Jon. Anadiplaſiaſ. pro φίδοιτο, 3. ſingul. a. 2. opt. med. verbi φείδω, vel φείδομαι, parco. a. 2. ἔφιδον, & Jon. Anadiplaſiaſm. πέφιδον.

Πεφιλαμμένος, Dor. pro πεφιλημμένος, η, ον, amatus, perf. part. paſſ. verbi φιλέω. quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, obmuteſce, perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω, os occludo. ad ſilentium adigo. fut. ώσω. p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ὸν, vel φίμος, ὸς, ὁ, camus, fiſcella.

Πέφνε, interemit. vide ἔπεφνον, imp. Jon. a πέφνω, pro φένω. vel a. 2. quod in p. m. πέφονα.

Πεφοβήατο, territi erant, Ectaſi Poet. pro πεφοβέατο, quod Jonic. dicitur pro ἐπεφόβιντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi φοβέω, terrefacio. fut. ήσω. p. πεφόβηκα. pluſq. perf. paſſiv. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi φορέω, fero. fut. ήσω. p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero. fut. οίσω.

Πεφορτισμένος, ὴ, ὸν, oneratus, perf. part. paſſ. verbi φορτίζω, onero. f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, loquor. fut. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti ſunt, Jonic. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi φράζω, loquor.

Πεφραδέατο, itidem Jon. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Πέφραδε, Jon. Anadiplaſiaſmo, pro ἔφραδε, 3. ſingul. a. 2. act. hinc πεφραδέτην, pro ἐφραδέτην, 3. dual. a. 2. act. πεφραδέμεν, Jon. vel Dor. pro πεφραδεῖν, per Anadipl. pro φραδεῖν, a. 2. inf. act. verbi φράζω, dico, memoro. fut. σω. a. 2. ἔφραδον, & Jon. Anadiplaſiaſm. πέφραδον.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν, vide in πέφραδε.

Πεφραδέτην, 3. dual. aor. 2. ind. activ. pro ἐφραδέτην. vide in πέφραδε.

Πέφρασμαι, Doric. pro πέφρασμαι, perfect. paſſ. verbi φράζω, loquor. f. σω. p. πέφρακα.

Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mul. a πέφραδα, p. m. verbi φράζω, dico.

Πέφρικα, horrui, perf. activ. Jon. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel πω. fut. σω. p. κα, & ſequitur tertiam conjug. hinc πέφρικαν Chalcidice dici volunt pro πεφρίκασι, 3. plur. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, ὁ, præſ. part. a πεφρίκω, horreo. Quod præſens a perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, natus ſum, præt. med. verbi φύω, naſcor. a. 2. ἔφυσον, vel ἔφυν. vel imperf. act. dicitur pro πέφυκα, Poet. hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3. plur. perf. act.

Πεφυγμένος, qui fugit, perf. part. paſſ. pro πεφευγμένος, verbi φεύγω, fugio. f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præſ. e præt. med. πέφυγα factum, more Syracuſano. Alioquin eſt præt. med. ſub. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Jon. pro πέφυγα, perf. med. itidemque πεφυζὼς, pro πεφυγὼς. πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per ſyncop. dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, ῶ. f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκα, ας, ε, extiti, & in 3. plur. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, ſum, naſcor. fut. φύσω.

Πεφύκει, nata eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. Jon. verbi φύω, naſcor.

Πέφυκεν, 3. ſing. perf. act. πεφυκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Πεφυκὼς, innatus, perf. part. act. verbi φύω.

Πεφυλαγμένος, obſervatus, perf. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, cuſtodio, ſervo. p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Πεφωρακὼς, ότος, ὁ, in furto deprehenſus, perf. part. act. verbi φωράω, in furto deprehendo. f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφωρημένος, perf. part. paſſ. a φωράω, in furto deprehendo. fut. άσω. p. πεφώρακα, & Jonic. πεφώρηκα. hinc perf. paſſ. πεφώρημαι.

Πεφωτισμένος, perf. part. paſſiv. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω, p. πεφώτικα. a φὼς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Π Η.

Πῆ, extra interrogat. ullo modo, interdum. πῆ, interrog. pro πῆ; qui, quonam modo? ab ἥ, quatenus, quomodo. Th. ὃς, qui.

Πηγαὶ, pl. num. a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Πήγανον, ὸ, τὸ, ruta, quia σπέρμα πηγνύει, ſuo calore, & ſiccitate. Ideo caſtitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concreſcere facio.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies. quia concreta aqua. acc. plur. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ὸ, ὁ, Pegaſus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ὸς, ὁ, villoſus, vel habens vellus nigrum, vel album. a πηγὸς, ὸν, ὁ, compactus, albus, niger. Th. πήγνυμι, compingo, & μαλλὸς, ὸν, ὁ, vellus. Th. μῆλον, ovis.

ΠΗΓΗ, ης, ἡ, fons, ſcatebra. quia πηδᾷ ἐκ γῆς, hoc eſt, quia aqua e terra ſalit. fons ſalientis aquæ. Hinc πηγαῖος, ὸς, ὁ, fontanus. πηγάζω, ſcateo, ſcaturio. Πήγασος, ὸς, ὁ, Pegaſus, Perſei equus alatus.

Πῆγμα, ατος, τὸ, aliquid compactum. Th. πηγνύω.

ΠΗΓΝΥΩ, μι, & πήσσω, ſeu πήττω, compingo, cogo, concreſcere facio, figo. f. ξω. Hinc πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, congelatio. πηκτὸς, ὴ, ὸν, compactus, concretus, congelatus. πάκτη, ης, ἡ, laqueus. παγὶς, ίδος, ἡ, idem. παγιόω, illaqueo. ναυπηγὸς, ὸ, ὁ, navium fabricator. σκηνοπηγία, ας, ἡ, taberna-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

tabernaculorum compactio. festum apud Hebræos.

Πηγὸς, ὸν, ὁ, bene compactus, pinguis, albus. ab eodem them.

Πηγυλὶς, ἰδ©, ἡ, glacialis, glacies. Ex p. m. πέπηγε, compactum est. Them. πηγνύω.

Πηδάλιον, ὁ, τὸ, gubernaculum, clavus. Th. πηδὸν, οῦ, τὸ, remus, vel πηδὸ©, ὸ, ὁ, ligni species.

Πήδαι©, ὸ, ὁ, Pedæus, nomen propr.

Πήδασ©, ὸ, Pedasus, nomen propr. regionis. uliginosus locus. unde aqua πηδᾶ.

ΠΗΔΑ΄Ω, salio, salto. fut. ήσω. p. πεπήδηκα. q. a ποῦς, est enim pedum actio. Jam pede libero pulsanda tellus, Horat. vel a πέδον, solum. quod in terra saltemus. hinc πήδημα, ατ©, τὸ, saltus. πήδασ©, uliginosus locus, unde aqua πηδᾶ.

Πήδημα, ατ©, τὸ, saltus. Th. πηδάω.

Πηδήσας, aor. 1. part. activ. πηδήτωσι, 3. plur. aor. 1. sub. verbi πηδάω, saltato.

ΠΗ΄ΔΟΣ, ὸ, ὁ, ligni species. τὸ πηδὸν, οῦ, remus. hinc πηδάλιον, ὸ, τὸ, gubernaculum, clavus navis. q. δὸπο τῦ πάειν.

Πηδύω, aquis scateo. aquas salire facio. πήδυλις, πέξα, ᾗξ ἧς ὕδωρ ῥέει, Hes.

Πήθω, inusitat. patior. Thema πάχω.

Πηκτὺς, exponitur gelu fictitium. a πηγνύω, compingo. 2. culter ad scindendas carnes. q. a πέκω, vello, carpo. 3. instrumentum musicum, magadis, quia e lignis πηκτοῖ. an a πείκω, quod q. pectatur ut sonet.

Πηκτίδες, αἱ, fides, ium. Vel musicum instrumentum.

Πηκτὸς, ὸν, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, compingo. f. ξω.

Πηλακίζω, probro afficio. hinc πηλακισμὸς, contumeliosa injuria. Them. πηλὸς, ὸ, ὁ, lutum. ut sit luto aspersо ἀτιμάζω.

Πηλαμὶς, ἰδ©, ἡ, pelamis, genus piscis. quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, lutum.

Πήλας, qui vibravit, aor. 1. part. activ. πῆλε, Jon. pro ἔπηλε, aor. 1. ind. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. aor. 1. inf. πῆλαι.

Πῆλε, vibravit, pro ἔπηλε, aor. 2. ind. act. Jon. a πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. a Πηλεύς, έ©, ὁ, Peleus, nomen viri.

Πηλείων, ον©, ὁ, Pelida, nomen propr. Est & ranæ nomen, a luto sic dictæ.

Πηλητάδεω, gen. Jon. per dissolut. ῑῖ, per ᾱ, & ε, pro ὸ, a Πηλητάδης, ὸ, ὁ, pro Πηλείδης, & per Crasin Πηλείδης, patronymicum a Πηλεύς, έ©, & Jon. ῆ©, ὁ, Peleus. Hinc Πηλητάδης.

ΠΗ΄ΛΗΞ, ηκ©, ἡ, galea, cassis. quod a πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quod vibrari soleat.

Πηλίκ©, η, ον, quantus, a, um? ἡλίκ©, quantus, citra interrogationem. Idem fit in ἔσ©, πόσ©, οἷ©, ποῖ©, qualis. ὅπε πότε, quando. ᾗ πῆ, ubi. ὅθεν πόθεν, unde. ὡς πῶς, quomodo, &c.

Πηλοβάτης, ὸ, ὁ, nomen Ranæ. ex πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum, & βαίνω, eo.

Πῆλον, vibravi, a. 2. ind. act. Jonic. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

ΠΗΛΟ΄Σ, ὸ, ὁ, lutum, cœnum. item mortarium. quasi a πελὸς, niger. Est & πηλὸς, vinum, Jonic. proprie fæculentum, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur. an a πηλὸς, lutum?

Πηλόσ©, ὸ, ὁ, nomen Ranæ, a πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum.

ΠΗ΄ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium, clades. q. a πήθω, patior. ut sit, quod quis patitur. πήματα sunt παθήματα, παθήματα sunt μαθήματα. hinc ἀπήμων, ον©, ὁ, ἡ, illæsus. πημαίνω, noceo.

Πημαίνω, noceo, lædo, pecco. f. ανῶ. a. 1. ἐπήμηνα, Att. ἐπήμηνα. a. 1. pass. ἐπημάνθην. a. 1. inf. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, oblæsum esse, aor. 1. inf. pass. verbi πημαίνω. quod vide.

Πημήνειας, ας, ε, a. 1 opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusdem.

Πῆμ©, Doric. pro πῶι©, quando? ab ἥμ©, quando.

Πῶια, pro ἁπλοΐη, rheda.

Πῶιος, ὸ, ὁ, nomen viri, vel fluvius Peneus.

Πωιελόπη, ης, ἡ, Penelope, uxor Ulyssis.

Πῶιν, ης, ἡ, tela. vide in πῶι©, ὸ, ὁ.

Πῶικη, vel πῶικη, fucus. a φυκάκη.

Πωίνα, quando? ab ἥνα, idem.

Πῶιον, ὸ, τὸ, stamen, seu filum, quod e colu deducitur. Th. πῶ©, ὸ, ὁ, tela.

ΠΗ΄ΝΟΣ, ὸ, ὁ, & πῶη, ης, ἡ, tela, textum. q. a πένομαι, operor. Quidam a Παν, qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πηξάμβρ©, ὁ, qui compegit, a. 1. part. med. verbi πηγνύω, vel πήσσω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. med. πήξασθαι.

Πῆξεν, infixit, 3. sing. aor. 1. ind. activ. Jon. pro ἔπηξεν, verbi ejusdem.

Πήξω, figam, fut. 1. activ. verbi πηγνύω, vel υμι, compingo.

Πηός, ᾶ, ὁ, Jon. pro παος, ᾶ, ὁ, affinis, cognatus. in plur. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

ΠΗ΄ΡΑ, ας, ἡ, vel πήρη, Jon. pera, saccus. πηρίδιον, ὸ, τὸ, perula, fasciculus. q. a φέρω, fero. Malim a πάω, pasco, ut sit escaria pera.

Πηρὸν, testiculus. malo a πήρα, quia ὄχεον est ceu πήρα.

ΠΗΡΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, mutilus, mancus. mutus, cæcus. hinc πηρόω, f. ώσω, mutilo. πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio. q. a πήθω, tanquam aliquid passus.

Πησόμβρ©, η, ον, passurus. an a πήθω, f. πήσω, patior. a. 2. ἔπαθον. pro quo magis usitat. πάχω.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. a πήσσω, cogo, coagulo.

Πήχεε, lacertos, nom. dual. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Πῆχθεν, Bœot. syncop. & Jon. pro ἐπήχθησαν, fixi sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel υμι. f. πήξω. p. πέπηχα. perf. pass. πέπηγμαι. aor. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαί©, vide in πῆχυς.

ΠΗ΄ΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus. acc. πῆχυν. gen. plur. πηχέων, ῶν. q. a πήγω, quod rite compactus ad robur: vel quod cubito quasi fixo innitimur. Hinc πηχυαῖος, & πήχυος, ὸ, ὁ, qui unius cubiti est.

Π Ι.

Πιάζω, quasi Doric. pro πιέζω, capio, prehendo. f. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 2. plur. ἐπιάσατε. aor. 1. pass. πιασθω, ῆς, ἡ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος, ὁ. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, ἡ, captus fui. f. 1. pass. πιασθήσομαι, capiar.

Πιαίνω, pinguefacio. Hinc πιαίναν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, opes suas augere. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, verbi πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis, obesus.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω. quod vide.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo, pro πίσσης, ητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιάσωσιν, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi πιάζω. quod vide.

Πιγκέρνης, pocillator. Gl. Cyr.

ΠΙ΄ΔΑΞ, ακ©, ὁ, ἡ, fons, scatebra. q. a πίω, bibo, vel πηδάω, salio. Hinc πιδακόεις, εντ©, ὁ, aquis scatens.

Πιδησσης, scatebris abundantis, genit. sing. f. g. a πιδήεσσα, ης, ἡ, & ὁ πιδήεις, per syncop. pro πιδακόεις, ωτ©, ὁ, irriguus. Th. πίδαξ, ακ©, ὁ, fons.

Πίε, bibe, aor. 2. imperat. ut & πῖθι, a πίνω, bibo. fut. πώσω, præt. πέπωκα. aor. 2. ἔπιον. hinc πίω, pro ἔπιον, 3. sing. imperf. Jon.

Πιέειν, bibere, Jon. dialysi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejusdem.

Πιέζεν, premebant, Jonic. seu Dor. pro ἐπιέζεν, 3. plural. imperf. activ. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, premo.

ΠΙΕ΄ΖΩ, εις, ε, premo, stringo; item crucio. fut. έσω. præt. πεπίεκα. perf. passiv. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, q. ἰπάζω, ut vult Etym. ab ἰπῶ. Duci posset a πέζα, pes, ut sit proprie, premo, pede calco.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρ©, ὸ, ὁ, & ἡ πίειρα, pinguis, opulentus. Th. πίων, idem.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis, quæ credita fuit Musarum sedes. Hinc Πιερίηθεν, adv. e loco. Πιερὶς, ίδ©, ἡ, & in plur. Πιερίδες, Pierides.

Πίεπε, 2. plur. a. 2. imperat. πίε, bibe, verbi πίνω. quod vide.

Πίῃ, absorbeat, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.

Πίηθα, Æolic. paragoge, pro πίης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάνη, ης, ἡ, doliolum, & poculum, instar dolii. Thema πίθ©, ὸ, ὁ, dolium.

Πιθανολογία, ας, ἡ, probabilitas sermonis. Ex πιθανὸς, persuasorius, pro πιθήνὸς. Th. πείθω, persuadeo. & λόγ©, sermo. Thema λέγω, dico.

Πιθανὸς, ὴ, όν, probabilis, e. in compar. πιθανώτερ©. superlativ. πιθανότατος. ab eodem them.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas. Them. πείθω, persuadeo. f. σω. aor. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, persuadeamini, 2. pl. a. 2. imperat. med. πίθω, verbi πείθω, f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέωσιν, obediant, 3. dual. a. 2. imper. med. ejusdem verbi.

Πιθεών, toreular. vide πίθ©.

Πίθηαι, persuasus sis, Jonic. paragog. pro πίθῃ, 2. singul. aor. 2. sub. med. a πείθω.

Πίθηκ©, ὸ, ὁ, idem quod πίθηξ, πηκ©, ὁ.

Πιθηκοφαγέειν, simias edere. ex πίθηξ, simia, & φάγω, edo.

ΠΙ΄ΘΗΞ, ηκ©, ὁ, & πίθηκ©, ὸ, ὁ, simia; item pumilio. an a πιθέω, pro πείθω?

Πιθήσας, fretus, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθητοι, paruerit, 3. sing. a. 2. sub. med. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusdem.

Πῖθι, bibe, pro πίε, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo. fut. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, credant, Jonic. pro πίθοιντο, 3. plur. aor. 2. opt. med. πιθοίμην, οιο, οιτο. Them. πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Πίθοιο, Jon. pro πίθῃ, gen. sing. a πίθ©, ὸ, ὁ, dolium.

Πιθόμην, obedivi, a. 2. ind. med. Jon. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Jon. pro ἔπιθον, a. 2. ind. activ. verbi πείθω, persuadeo. f. πίσω. a. 2. ἔπιθον.

ΠΙ΄ΘΟΣ, ὸ, ὁ, dolium. q. ubi τὰ πιεῖν θέσις. hinc πιθεὼν, torcular, cella vinaria.

Πίθω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Πίθω, Dor. pro πίθος, gen. sing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πίθων, ονος, ὁ, Poet. idem ac πίθηξ, simia.

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum. an πῖον κεραῶν, optimum butyrum ex buceris, seu bobus.

Πικραίνω, amaritudinem affero. f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. a. 1. inf. πικρᾶναι. præs. pass. πικραίνομαι, exacerbor, sum amarulentus. a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η. Th. πικρὸς, amarus.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. a πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um.

Πικρία, ας, ἡ, amarulentia. Thema πικρός.

ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, amarus, a, um. An a πεύκη, pinus, cujus lacryma est amara, ut fit quasi πεύκρος. an a πείκω, tondeo ? amara tondent, & radunt linguam. hinc γλυκύπικρος, ου, ὁ, dulcedinem amarori permixtam habens.

Πιλάτος, ου, ὁ, nomen Præfidis Romani. Lat. telo armatus.

Πιλεῖν, & πιλεῦν, edere. ut Germ. einſtopfen.

Πίλνᾶ, dejicit, 3. præs. ind. act. verbi πίλνάω, idem quod πελάω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

Πίλναμαι, pass. a πίλνημι, appropinquo, idem quod πιλνάω. vide πιλνᾶ.

Πίλνατο, Jon. pro ἐπίλναντο, 3. singul. imperf. pass. a πίλναμαι. quod vide.

Πιλνάω, ῶ, idem quod πελάω, seu πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

ΠΙΛΟΣ, ου, ὁ, pileus, seu pileum. proprie ex lana coacta. πιλέω, est lanam cogo. an a πιέζω λᾶον, an a πιλνᾶς? cogendo partes πιλωῖῆ? hinc πιλόω, & έω, cogo, coarcto.

ΠΙΜΕΛΗ, ης, ἡ, pinguedo. hinc πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. quasi a πῖος, pinguedo, & μέλος, membrum. ut sit quasi solidarum partium pinguedo.

Πιμπλάνεῖ, impletur, 3. sing. præs. passiv. verbi πιμπλάνουαι. perf. πέπλημαι. a. 1. pass. ἐπλήθην. Thema πλέος, plenus.

Πίμπλαντ, plena erant, pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πίμπλημι. fut. πλήσω, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπλεῦσαι, replentes, Æol. pro πιμπλάσαι, nom. pl. part. præs. f. g. a πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πίμπλη, imple, Attic. pro πίμπλαθι, præs. imperat. a πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος.

Πιμπρᾶς, ᾶσα, ᾶν, præs. partic. activ. a πίμπρημι, idem quod φρήθω, incendo.

Πίμπρημι, seu φρήθω, incendo. f. πιμπρήσω, & φρήσω. pret. πέφρηκα. a. 1. ἔφρησα. præs. pass. πίμπραμαι, incendor, intumesco. præs. inf. passiv. πίμπρασθαι. Th. φρήθω.

Πιμπρήσω, incendam, f. 1. a πίμπρημι. quod vide.

Πίν, pro πίνε, bibe, præs. imperat. a πίνω, bibo.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella. Th. πίναξ.

ΠΙΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, asser. libellus, index. Est & πίναξ, discus, quadra. q. a πῖνος, pinus: quod e pineo ligno maxime fuerit olim confecta. Hinc πινάκιον, ου, τὸ, tabella.

Πινδόθεν, adverb. Ex Πίνδος. Pindus autem mons erat agri Perrhebæi. Vel, ut alii, etiam urbs.

Πίνεθ, pro πίνεῖ, ob sequent. aspirat. 3. singul. præs. pass. verbi πίνω, bibo. præs. imperat. πίνε, bibe.

Πινέμεν, Jon. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. inf. verbi πίνω, bibo. fut. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, bibebatur, Jon. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusdem.

ΠΙΝΝΑ, ης, ἡ, pinna. genus conchæ. Ducunt a πίνος, id est, ῥύπος, scil. a sordibus, quibus fere semper obducta est. Scribitur & πίνα. Hinc πίννινος, marinum, proprie ad πίνναν pertinens.

Πίνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum. a πίνω. Th. πίνος.

Πίνοντ, pro πίνοντα, bibentem, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, sordes. q. πόνος, quia labore detergitur. Sed πῖνος, ου, ἡ, pinus. q. a πίων, pinguis, quia abundat resina.

Πίνυσ, pro πίνυσι, bibunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi πίνω. f. πώσω

Πινύσκω, seu πινύσσω, moneo, sapere facio. a πινύμαι, sapio, quod a πνέω, spiro.

Πινυτὴ, aliquando substantive sumitur pro πινυτότης, sapientia, prudentia. quod a πινυτὸς, ὁ, prudens, consultus. hoc a πινύω, vel πινύσσω, moneo, & ad sanam mentem reduco. quod a πνύμαι, sapio. Th. πνέω, spiro.

Πινυτὸς, vide in πινυτὴ.

ΠΙ'ΝΩ, bibo. imperf. ἔπινον. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι. a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. aor. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν. f. 1. med. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται. Hinc πόσις, εως, ἡ, potio. πότης, ου, ὁ, potor, potator. ποπίζω, potum præbeo. συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio.

Πίνωσιν, 3. plur. præs. sub. verbi πίνω.

Πίομαι, bibam, fut. 1. vel 2. med. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint esse præsens a πίω, fut. πίσω, pro πίνω, bibo.

Πίονος, gen. sing. a πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. accus. πίονα, pinguem. hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πίος, εος, τὸ, pinguedo. Thema πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis.

Πιότερος, & πιότατος, compar. & superlat. a πίων, pinguis.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo. Th. πίων.

Πιῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον. aor. 2. part. πιὼν, ῦσα, όν.

Πιπίσκω, potum præbeo. quod a πίω, pro πίνω, bibo.

Πίπλημι, & πίμπλημι, impleo, idem quod πλήθω. Th. πλέος, plenus.

Πίπος, pipus, avis marina. q. a πίω, quod frequentius bibat.

Πίπτος, pipio, pullus avis: a sono πιπίζειν, pipire.

Πιπράσκω, vendo, venundo. imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. fut. πρᾶσω, quasi a πράω, pro πέρημι. perf. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένος, venditus. a. 1. pass. ἐπράθην. a. 1. inf. pass. πρασθῆναι. a. 1. part. πρασθεὶς, ῆσα, έν. f. 1. pass. πρασθήσομαι, vendar. Th. περάω, vendo.

Πίπτε, cadebat, imperf. Jonic. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, incidentes, plural. num. f. g. part. præs. verbi ejusdem.

ΠΙΠΤΩ, cado, procido. fut. πέσω. q. a πέπω. fut. med. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. pret. πέπτωκα. q. a πέπω. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in plural. πέσετε. aor. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, όν. Hinc πῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus. πῶσις, εως, ἡ, idem. πρόπετης, εος, ὁ, ἡ, præceps, petulans. προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, petulantia.

Πίπτωσι, 3. plur. præs. sub. a πίπτω.

Πισάγας, α, ὁ, nomen Persicum, quod leprosum significat.

Πίσαι, potum præbere, aor. 1. inf. activ. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. a πίω, pro πίνω, bibo.

Πισιδία, ας, ἡ, Pisidia, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, pisum. a πίσσω, tundo.

Πίσος, & πείσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum. q. a πίσαι, irrigare. quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ, seu πίτα, ης, ἡ, pix. quasi a πῖος, quia pinguis. aut a πίτυς, pinus, unde est. aut a πίσσω, coagulo. coagulatum enim aliquid est, & coagulat. Hinc πιττάκιον, ου, τὸ, tabula.

Πίσσα, pignora, beneficentiæ, nom. plur. n. g. a πίσος, ὴ, ὸν, fidus, a, um. quod a πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, pistacia, nuculæ pineis nucibus similes.

Πίστεις, nom. plur. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστόθεντες, nom. plural. a. 1. pass. a πιστόω, credo. quod vide.

Πιστόω, ῷς, ῷ, credo. fut. ὥσω. p. πεπίστωκα. plusq. perf. πεπιστώκειν, Attic. pro ἐπεπιστώκειν. part. præt. act. πεπιστωκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστωσα. aor. 1. imperat. πίστωσον, άτω, & in plur. πίστωσατε. a. 1. sub. πιστώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. πιστῶσαι. a. 1. part. πιστώσας, ασα, αν. præs. pass. πιστόομαι, credor. perf. passiv. πεπίστωμαι, concreditur mihi. a. 1. pas. ἐπιστώθην, ης, η, quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστικὸς, ὴ, όν, fidelis, salubris, a πίστις, fides. Est & πιστικὸς, ὴ, όν, potabilis, liquidus, a, um. a πίω, vel πίνω, bibo. vel dicitur πιστικὸς, pro ὀπιστικὸς, per Aphæresin τοῦ ο, ab Ὀπὶς, ιδος, ἡ, nom. urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides. q. πείσις, ἀπὸ τοῦ πεπεῖσθαι, persuasum esse. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστὸς, ὴ, όν, fidelis, e. fide dignus. Est & πιστὸς, ὸυ, ὁ, Christianus, credens in Christum. οἱ πιστοὶ, credentes. πιστὸν, adverb. pro πιστῶς, a πίστις. Th. πείθω. Est & πιστὸς, ὴ, όν, potabilis, liquidus, a πίω, poto. Thema πίνω, bibo.

Πιστότερος, ὸυ, ὁ, compar. a πιστὸς, fidelis. quod vide.

Πιστεῖ, 3. sing. præs. ind. pass. verbi πιστόω. quod vide.

Πιστόω, fidem facio, confirmo, stabilio. f. ώσω. p. πεπίστωκα. perf. pass. πεπίστωμαι. a. 1. pass. ἐπιστώθην. quod a πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστωθεὶς, έντος, ὁ, cui fides habita est, a. 1. part. pass. πιστωθέντων, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιστώθητι, verbi πιστόω, fidem facio. quod vide.

ΠΙ'ΣΥΓΟΣ, ου, ὁ, furor, cerdo. Referamus ad πίσσα ὑγρά, quia picem humidam tractat. πισυγγίου, futrina.

Πίσυνος, fretus, fidens. Thema πείθω, persuadeo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἐπιθον.

Πίσυρες, & πέσυρες, Æol. pro πέσσαρες, quatuor.

Πίσω, potabo, f. 1. Poet. a πίω. vide πίσαι.

ΠΙΤΑΝΑ, ης, ἡ, turma, cohors. tribus quædam. ab urbe Æolidis Πιτάνη, inde Πιτανήτης λόχος, Cohors Pitanete.

Πίτνα, cadebat, imperf. Jon. pro ἐπίτνα, verbi πίτνημι, vel a πίτνημι, ξοπῆ τῷ ει εἰς α, ut ἔβαν, pro ἔβην, hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτναν, 3. plural. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. vide πίτνα.

Πίτνω, cadere facio, jacio. Att. πιτνέω. hinc πιτνὰν, a Them. πίπτω.

Πιτταχὸς Μιτυληναῖος, ὁ, Pittacus Mitylenæus, unus e septem Græciæ sapientibus.

ΠΙ'ΤΤΑΟΣ, ου, ὁ, strepitus aquæ remo percussæ. An a πίτνω ἐλαῖνᾳ? ut intelligatur ramus e pino impulsus.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur, q. a πέπω. Est enim id, quod πέπτει, id est, excidit a frumento, cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus. quasi a πῖος, quia pingui abundat. vel a πίπτω, siquidem ex ea pix defluit. Hinc πιτυὰς, ωπος, ὁ, pinus abundans. πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. πίτυινος, ου, ὁ, pineus.

Πιφάσ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Πιφάσκεαι, Jon. pro πιφάσκῃ, loqueris, 2. sing. præs. sub. verbi πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico. Th. φάω, vel φημὶ, dico.

Πιφαύσκεο, Jon. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. a πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplic. pro φάσκω, idem quod φημὶ, dico, loquor. Thema φάω, dico. Est etiam πιφαύσκω, in lucem profero. a φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, bibo. Est & a. 2. sub. act. verbi πίνω. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. pl. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.

ΠΙΩΝ, ονος, ὁ, pinguis, obesus. q. a πῖος, τὸ, pinguedo. πιαίνω, pinguefacio.

Πιὼν, qui bibit, a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Π Λ.

Πλαγὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga. quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quasillus. a πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν, exponant vagus, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγὼν. a. 2. ἔπλαγον, & pleonasmo τῦ γ, ἔπλαγγον. unde a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verum contra morem participiorum flectitur per όνος: ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, reticula muliebria.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, plagiarius, fragana. Gl. Cyr.

Πλαγιαύλος, ου, ὁ, obliqua tibia. ex πλάγιος, obliquus, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

ΠΛΑΓΙΟΣ, α, ον, ὁ, ἡ, obliquus, transversus. q. a πλάζομαι, erro.

Πλαγχθέντες, errantes, nom. plur. a. 1. partic. pass. ab aor. 1. indic. pass. ἐπλάγχθην, euphoniæ gratia interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, erravi, verbi πλάζω, errare facio. f. πλαγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Jon. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. vide πλαγχθέντες.

ΠΛΑΔΟΝ, ος, το, & πλαδος, ος, ὁ, humor superfluus. q. a πλάζομαι, quod humores superflui per universi corporis ductus errent: vel potius dicitur a πολὺ, & ὕδωρ, aqua. πλαδαρὸς, valde humidus.

Πλαζόμαι, vagabundus jactor, erro. hinc part. præs. πλαζόμενος. Thema πλάζω, errare facio.

ΠΛΑΖΩ, errare facio. amoveo, disturbo. f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξα. p. χω. q. a πολὺς, ut sit quasi πολλάζω. Errantium multæ sunt viæ, & in diversa abeunt. Ponitur & πλάζω, per sync. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Them. πέλας, prope.

Πλάθανον, seu πλαθανὸν, ου, τὸ, orbis, super quo panes formant. ut puto, a πλάσσω, formio.

Πλάθω, appropinquo, admoveo. a πελάω. Th. πέλας, prope.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, vel forma, in qua lateres formantur. quasi a πλάσσω, formo.

Πλάκα, acc. sing. a πλάξ, ἡ, tabula lata, &c. quod vide.

Πλακεὶς, involutus, aor. 2. part. passiv. a πλέκω, plecto, necto. fut. ξω. aor. 2. pass. ἐπλάκην. aor. 2. infin. pass. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, error, a πλάζω, erro. ἀμπλακία, error, peccatum. ab ἀνὰ, & πλακία.

Πλακόεις, εσσα, εν, latus, & tenuis, ut πλαξ. ἄρτος πλακοῦς, placenta. Th. πλατὺς, εῖος, ὁ, latus.

Πλακοῦς, placenta, nom. sing. a πλακόεις, εντος, ὁ, & per contract. πλακοῦς, panis crustæ speciem referens. Th. πλατὺς, εῖος, ὁ, latus.

Πλάκτρον, ου, τὸ, Dori. pro πλῆκτρον, plectrum, instrumentum, quo citharæ fides pulsantur. a πλήσσω, percutio.

Πλακὼς, plicatus sum, a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, plecto.

Πλὰν, Doric. pro πλὴν, nisi, præterquam quod. Et præter, seorsum.

Πλανάω, facio errare, fallo, seduco. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præs. pass. πλανάομαι, seducor, erro. perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, seductus, a, um. a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, seductus fui. Th. πλάνη.

ΠΛΑΝΗ, ης, ἡ, error. Est & πλάνος, error. q. a πλάζω. hinc πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagabundus. πλανάω, fut. ήσω, errare facio. πλανάομαι, erro.

Πλανήσας, αντος, ὁ, decipiens, aor. 1. part. act. a πλανάω. quod vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, erro, onis, erraticus. Th. πλάνη.

Πλάνος, ου, ὁ, seductor, impostor. Sed πλάνος, η, ον, fallax. ab eodem Themate.

Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula lata. æquor. planities, crusta. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλάξεν, Dor. & Jon. pro ἔπληξεν, percussit, 3. sing. aor. 1. verbi πλήσσω, vel πλήσσω, percutio. fut. ξω.

Πλάξιππος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro πλήξιππος, equorum agitator, quod τὸ πλήσσειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαπε, dat. sing. a πλάσας, quod vide.

Πλάσας, aor. 1. part. act. dat. sing. πλάσαντι. a πλάσσω, fingo.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. ab eodem Them.

Πλάστε, finxit, Jon. & Poet. pro ἔπλασε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω. p. πέπλακα. aor. 1. pass. ἐπλάσθην.

ΠΛΑΣΣΩ, & Att. ττω, fingo, comminiscor, simulo. f. πλάσω. p. πεπλαγμαι. perf. pass. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. πλάσις, ος, ὁ, fictor. πλαστὸς, ὴ, όν, fictus. q. a πλὸς, ut sit primo, e luto formo, sicut Deus πλάσης τὸν ἄνθρωπον πλαστὸν Adamum e terra.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur. tum tabula, in qua cottabis ludebatur. an a πλατεῖα, lata? Tum πλάστιγξ, pro πλήστιγξ, ferula. a πλήσσω, percutio.

Πλαστὸς, ὴ, όν, fictus, a, um. a πλάσσω, fingo. f. πλάσω.

Πλατάγεω, crepito, crepitaculo sonitum edo. a πλατάγη, crepitaculum, quod a πλατάσσω, ex ictu sonitum excito. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus. a πλατάγεω. quod vide.

Πλαταγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito. a πλάτη, palmula, latior remi pars. Thema πλατὺς, latus.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, Platææ. hinc Πλαταιὺς, έως, ὁ, Platæensis. dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατανίστος, ου, ἡ, idem quod πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor. hinc πλατανιστεὼν, gen. sing. part. præs. a πλατανιστέω. Them. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor, quia late diffusa ramis. Thema πλατὺς, latus.

Πλατὲ, pro πλατέα, nom. plur. n. g. πλατέων, gen. plur. a πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um.

Πλάτη, ης, ἡ, palmula, extrema, & latior pars remi. vel ipse remus. Thema πλατύς.

Πλατυξ, summa pars remi, qua percutitur aqua. quia πλατεῖα.

Πλατὸν, Dor. pro πλησίον, proximum.

Πλάτος, έος, τὸ, latitudo. Thema πλατὺς.

Πλατυάσδοισα, Dor. pro πλατυίζουσα, ore diducto pronuntiantes, nom. plural. part. præs. a πλατυάζω. Alii πλατειάδοισαι legunt, a πλατειάσω, Dor. pro πλατειάζω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατὺς, latus.

Πλάτυγξ, summa pars remi, qua percutitur aqua. quia πλατεῖα, lata.

Πλατύκερως, gammus, Gall. chamois. dama.

Πλατωθήσομαι, f. 1. pass. verbi πλατωίω, dilato. f. ωσω. perf. πεπλάτυγμαι. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. pass. πεπλάτυσμαι. a. 1. pass. ἐπλατώθην. a. 1. imperat. passiv. πλατωθήτω, ήτω. Th. πλατὺς, latus.

Πλατωνότοι, lati tergo, nomin. plural. ex πλατὺς, latus, & νῶτος, ου, ὁ, tergum.

ΠΛΑΤΥΣ, έος, ὁ, latus, amplus, & in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, & in g. n. πλατύ. Etymolog. a πλῶ, id est, πλήρω, impleo. nempe ab inusitato πλέω, unde πλήθω. Amplum est, quod multa spatia implet. Hinc πλάτος, εος, τὸ, latitudo. πλατυνω, dilato. πλάτανος, ου, ἡ, platanus. πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula.

Πλάτων, ωνος, ὁ, Plato, magister Aristotelis.

Πλάω, per syncop. pro πελάω, appropinquo. Inde πλάτις, uxor. ἐμπλάω, prope, tanquam ab ἐμπλάω. Th. πέλας, adv. prope.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in plur. τὰ πλέγματα, cincinni, crines intorti. Thema πλέκω, necto.

Πλεῖας, Poet. pro πλείονας, per syncop. pro πλείονας, acc. plur. a πλείων. Sic & πλεῖες, pro πλείονες, nom. plural. compar. grad. a πολὺς, multus.

Πλεῖθρα, τὰ, humida, & herbosa loca. an quia πλαδαρά?

ΠΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, jugerum. forte a πολεῖν, vertere, arare. Est tantum agri, quantum jugo boum uno die arare possis.

Πλεῖ, naviga, pro πλέε, præs. imperat. act. vel est 3. singul. præs. ind. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλειὰς, Plejas, Etymolog. a πλείων, quod pluribus stellis constet. an a πλέω, navigo, quia utilis navigantibus?

Πλειέων, Jon. seu Poet. Epenthesi pro πλέων, præs. inf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλείθι, per pleonasm. syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imper. act. ejusdem verbi.

Πλείη, Jon. pro πλέα, ας, ἡ, plena. a masc. πλέος, plenus, Poet. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. inf. a πλέω, navigo. fut. πλεύσω

Πλεῖον, plus, comparat. n. g. genit. πλείονος. genit. plural. πλειόνων. in nom. plur. n. g. πλείονα, plura. Th. πολὺς, multus, comp. πλείων, superl. πλεῖστος.

Πλείστη, plurima. dat. plur. f. g. πλείσαις, superlat. grad. a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειστηριάζω, plurimi licitor. a πλεῖστος, superl. a πολὺς, multus.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt. ἐπὶς ὧι πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um, superl. a πολὺς, multus. comp. πλείων.

Πλείω, contracte pro πλείονα, ους, ω, nom. pl. n. g. a πλεῖον, plus. compar. a πολὺς, multus.

Πλείων, ον, ονος, ὁ, ἡ, major, amplior. & n. g. πλεῖον, plus, compar. a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς.

Πλεκάω, implico, coeo. a πλέκω.

Πλεκτοῖσιν, plicatis, dativ. plural. Jonic.

a πλε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

α πλεκτὸς, ὴ, ὸ, plexus. Th. πλέκω, necto. f. ξω.

Πλεκτὸς, vide in πλεκτίσιν.

ΠΛΕΚΩ, plico, necto, texo. fut. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλαγον. perf. paſſiv. πέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐπλέχθω. p. m. πέπλοκα. Etymolog. ab ἕλκω, traho. Malim a πέλω, verto. Quæ plicamus, invertimus, & flectimus. vel a πολλὰ ἔχω, quia quæ plicantur, πολλὰ ἔχουσι, ideſt, arcte cohærent. hinc πλεκτὸς, ὴ, ὸ, plexus. πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus. πλόκος, ου, ὁ, cirrus, coma plexilis. πλόκαμος, ου, ὁ, idem. συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, connexio.

Πλέννα, ſeu βλέννα, mucus. q. a βαλεῖν, vel πλωΐν. abjicitur & lavari debet.

Πλέξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξης, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πλέον, οιος, τὸ, Poet. pro πλεῖον, plus. in plur. πλέονα, & per ſync. & craſin πλέω. hinc πλεονάζω, abundo. Thema πολὺς, multus.

Πλεονιάζοι, abundans, præſ. part. n. g. πλεονιάζωσι, 3. pl. ind. præſ. verbi πλεονιάζω, quod vide.

Πλεονάζω, plus habeo, abundo; item facio abundare. f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, multus.

Πλεονάσαι, 3. ſingul. a. 1. opt. act. a πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ὴ, ὸ, abundantia. a πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, ῶ, quæſtui habeo. fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. a. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθω. a. 1. ſub. paſſ. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, & in plural. πλεονεκτηθῶμεν, ſuperemur. ex πλέον, pro πλεῖον, plus, quod a πολὺ, multum, & ἔχω, habeo.

Πλεονεξίαις, ἀτος, τὸ, melior conditio, prærogativa. ab iiſdem them.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus, q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, qui vult plus habere. ab iiſdem them.

Πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. ab iiſdem them.

Πλέονες, plures, nom. pl. πλεόνεσσ', pro πλεόνεσσι, pluribus, dat. plur. Jon. a πλέων, Poet. pro πλείων, major, compar. m. g. a πολὺς, multus. ſuperl. πλεῖστος, plurimus.

ΠΛΕΟΣ, ου, ὁ, plenus, Poet. πλεῶος, & Attic. πλέως. quaſi a πολὺς, multus. Hinc πλήρης, ες, ὁ, ἡ, plenus. πληρόω, impleo. πλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. πλήρωσις, εως, ἡ, repletio. πλήθω, fut. σω, impleo. πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas. πλῆθος, ες, τὸ, multitudo. πίμπλημι, f. πλήσω, impleo.

Πλεύσας, navigantes, accuſ. plural. part. præſ. act. f. g. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλεῦ, Jon. pro ἔπλευ, quod per ſyncop. pro ἔπελευ, 3. ſingul. imperf. verbi πέλομαι, ſum.

Πλεῦν, Jonic. pro πλέον, plus. πλεῦνα, pro πλέονα, accuſ. ſingul. m. g. πλεῦνας, Jonic. pro πλέονας, & ſic in reliquis.

Πλεύνες, οἱ, Jonic. pro πλέονες, & Att. πλείες, plures. πλείων, pro πλεόνων. πλείνας, Jon. pro πλεόνας, plus.

ΠΛΕΥΡΑ, ᾶς, ἡ, membrana ſuccingens coſtas. latus, coſta. πλεῦρον, ὸ, τὸ, idem. q. πολὺ ῥεῦ. vel a πέλω, ſum, & ῥῦς, ut ſit quaſi πελῥρά, quod circa coſtas ſit latitudo. πλευρῖτις, ιδος, ἡ, morbus lateris, pleuritis.

Πλεύσεαι, Jon. pro πλεύσῃ, 2. ſingul. fut. 1. med. verbi πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλεύσομαι, οῦμαι, εῖ, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Πλεύσω, navigabo. f. 1. act. a πλέω.

ΠΛΕΏ, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. quaſi a πλάω, pro πελάω, propinquo. ad regiones enim a nobis diſſitas navigationis beneficio appropinquamus. Hinc πλοῦς, οῦ, ὁ, navigatio, πλοῖον, ου, τὸ, navigium.

Πλέω, plura, per ſyncop. & craſin pro πλέονα, ου, ω, nom. vel acc. plur. n. g. Poet. pro πλείονα, compar. a πολὺς, multus. comp. πλείων, & Poet. πλέων, & in n. g. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, pleno, dat. ſing. a πλέος, ου, ὁ, plenus.

Πλέων, Poetic. pro πλείων, comparat. a πολὺς, multus.

Πλέως, Att. pro πλέος, plenus.

Πληγείς, έντος, ὁ, percuſſus, & in f. g. πληγεῖσα, a. 2. part. paſſ. a πλήσσω, vel πτω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἐπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Doric. πλαγὰ, plaga, ictus, vulnus. a p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, percutio.

Πληγῆσαι, percuſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi πλήσσω. fut. ξω, percutio. a. 2. ἐπλήγην.

Πληγῶν, genit. plural. a πληγὴ. quod vide.

Πλήθει, dat. ſingul. a πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. Th. πλέος, plenus.

Πλήθοντι, dat. ſing. part. præſ. act. a πλήθω, inundo. hinc part. πλήθων, ονος, ὁ. Th. πλέος.

Πλήθοντος ὄχλου ἀγορᾷ, cum frequens eſſet turba in foro. Quod alias dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo, vulgus. Th. πλέος.

Πλήθουσι, 3. plur. ind. præſ. act. verbi πλήθω, impleo. f. ήσω. Th. πλέος.

Πληθύειν, plenum eſſe, abundare. πληθύσεος, idem. Th. πλέος, plenus.

Πληθὼ, multitudinem, accuſ. ſingul. a πλῆθύς, ύος, ἡ, multitudo. ab eodem them.

Πληθωθείῃ, ης, ἡ, aor. 1. opt. paſſ. πληθωθῶσι, a. 1. inf. paſſ. verbi πληθύνω. quod vide.

Πληθωόμαι, ῇ, εται, creſco, præſ. paſſ. a πληθωόω, multiplico. Thema πλέος, plenus.

Πληθωόω, multiplico, creſco. fut. ωσω. p. πεπλήθυγκα. perf. paſſ. πεπλήθυμαι, νται, νται. a. 1. ἐπληθώθω. a. 1. opt. paſſ. πληθωθείῃ. a. 1. inf. πληθωθῆναι. Th. πλέος.

Πλῆθύς, ύος, ἡ, multitudo. acc. πλῆθώ. idem quod πλῆθος, ους, τὸ. Thema πλέος.

Πλήθω, impleo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. paſſ. ἐπλήσθω, ης, ῃ, impletus fui. a. 1. ſub. paſſ. πλησθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. partic. paſſ. πλησθείς, έντος, ὁ. Th. πλέος, ος, ὁς, plenus.

Πλῆθωρη, humorum abundantia. Et pro maxima hominum frequentia.

Πλήθωσι, 3. plur. ſub. act. verbi πλήθω.

Πλειάδες, Poet. pro πλειάδες, vergiliæ, ſidus in dorſo tauri. a πλειὰς, άδος, quod a πλείονες, quod ibi ſint ſtellæ complures. Th. πολὺς, multus. Alii a πλέω, navigo, derivari malunt.

Πλῆκτης, ου, ὁ, percuſſor, a perf. paſſiv. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.

Πληκτίζομαι, pugno, uſque ad plagam digladior. a πλήσσω, percutio.

Πληκτικώτερα, vehementiora, nom. pl. n. g. a πληκτικὸς, qui percutiendi vim habet, mordax. a πληκτὸς, percuſſus. Th. πλήσσω, percutio.

Πλήμη, ης, ἡ, æſtus maris. a πλήθω, impleo. Eſt enim cum mare πλήθει, plenum eſt. Th. πλέος, plenus.

Πλῆμι, appropinquo. a πλάω, per ſync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, prope.

Πλημμελὴς, ές, ὁ, ἡ, inconcinnus. a πλὴ, & μέλος, quaſi ſine modulatione. aut a πλέος μέλος, cum membrum abundat.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, inundatio. ex πλῆμι, hinc πλήμη, æſtus maris, quod vide, & μύρω, fluo. vel ſit a πλέος, & μύρω, cum mare uberius fluit. cui oppontur ἄμπωτις, εως, ἡ, maris æſtuantis receſſus, pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, reſorbeo.

Πλήμναι, modioli, nom. plural. a πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ; πλήμναι enim ſunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur, & circa eum volvuntur. quaſi a πολλὰς μαίνω, verſor. Thema πλέος, plenus.

Πλημνόδετον, ferramentum rotæ, quo radii modiolo junguntur, ſeu δέσμη.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas quoddam, a πλήθω, & χέω, fundo.

ΠΛΗΝ, adverb. præterquam, præter, cum genit. ſed, ſed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque. q. a πλέον, plus.

Πλῶντο, implebantur, 3. plur. imperf. paſſ. Jonic. verbi πλήμι, idem quod πλήθω, impleo. f. σω. Thema πλέος, plenus.

Πλῆξ, Jon. pro ἔπληξε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi πλήσσω, percutio. fut. ξω.

Πλήξας, αντος, ὁ, & in nom. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Πληξιφῆν, ης, ἡ, nomen mul. quæ multiloquio aerem verberat.

Πλῆξεν, deterruit, Jonic. pro ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi πλήσσω. f. ξω. percutio.

Πληξίππος, ου, ὁ, equorum domitor, & ſtimulator, ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Πλῆρες, n. g. a πλήρης, quod vide.

Πλήρη, acc. ſing. a πλήρης, ες, ὁ, ἡ.

Πλήρης, ες, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆρες, plenus, a, um, cum gen. hinc πληρόω, impleo, exſolvo. Thema πλέος, plenus.

Πληροῖ, 3. ſingul. præſ. indic. activ. & optat. verbi πληρόω, impleo. Thema πλέος.

Πληροφορέω, ῶ, plenam fidem facio, plenum aſſero. f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imperat. πληροφόρησον. præſ. paſſ. πληροφορέομαι, οῦμαι, certus ſum, perſuaſiſſimum habeo. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plene notificatur, ad plenum perſuadetur. perf. paſſ. πεπληροφόρημαι, perf. part. πεπληροφορημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐπληροφορήθω, ης, η. a. 1. part. paſſ. πληροφορηθεὶς, plene certioratus. ex πλήρης, plenus. Th. πλέος, idem, & φορέω, ſeu φέρω, fero.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena aſſenſio, certioratio. Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, ſatisfactio. ab iiſdem them.

Πληρόω, ῶ, impleo; item abſolvo, finio. f. ώσω, ſupplebo. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. ſub. paſſ. πληρώσω, ῇς, ῇ. perf. paſſ. πεπλήρωμαι. a. 1. paſſ. ἐπληρώθω, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. paſſ. πεπληρωμένος, impletus, conſummatus. a πλήρης, idem quod Th. πλέος, ος, ὁς, plenus.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πληρόω. quod vide.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, plenitudo, impletio. a πληρόω, impleo. quod vide.

Πληρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a πληρόω. quod vide.

Πλησάμενος, cum impleviſſet, a. 1. part. med. verbi πλήθω. vide πλήσας.

Πλήσας, αντος, ὁ, & in plur. πλήσαντες, aor. 1. part. activ. verbi πλήθω, impleo. f. σω. a. 1. ἔπλησα. Th. πλέος, plenus.

Πλησθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Πλησίαζε, appropinqua, præſ. imperat. act. a πλησιάζω. f. άσω, appropinquo. p. πεπλησίακα. Th. πέλας, adv. prope.

Πλησιάζω, converſor, appropinquo. f. άσω, hinc

hinc acc. plur. part. præſ. πλησιάζοντας. Th. πέλας.

Πλησιαιτέρω, Jonic. adv. pro ἐγγυτέρω, propius.

Πλησίον, adv. prope. ſed ὁ πλησίον, propinquus. Th. πέλας, prope.

Πλησίος, ία, ον, propinquus, a, um. qui eſt πέλας, prope.

Πλησιόχωρος, ος, ὁ, ἡ, alicujus agro vicinus. ex πλησίος, & χώρος, ager, locus.

Πλησμονή, ῆς, ἡ, ſatietas. acc. plural. πλησμονάς. a πλήθω, impleo. Thema πλέος, plenus.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, ſeu πτω, percutio, frango, percello, terreo. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα. inde a. 1. part. πλήξας, αντος, ὁ. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet: at ἔπλαγον, ad conſternationem animi: ſic & in a. 2. paſſ. ἐπλήγλυ, & ἐπλάγλυ. perf. paſſ. πέπληγμαι, ξαι, κται. Hinc πλῆξις, εως, ἡ, percuſſio. πλήκτης, ου, ὁ, percuſſor. πλῆκτρον, ου, τὸ, percutiendi inſtrumentum: item plectrum, quo fides pulſantur. πληγή, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus, quod fit a præt. med. πέπληγα. Hinc compoſ. ἀποπλήσσω, percutio. ἀποπλήσσομαι, percutior; item perterreſio, obſtupeſco. ἀποπληξία, ας, ἡ, ſtupor corporis, mentiſque morbus. ἀποπληκτος, ος, & ἀποπληκτικός, ὸν, ὁ, ἡ, qui laborat apoplexia. ἐκπλήττω, percello, perterrefacio. ἔκπληξις, εως, ἡ, perterrefactio, conſternatio.

Πλήπα, 3. ſing. præſ. ind. act. πλήπετε, 2. plur. præſ. imperat. a πλήπω, idem quod πλήσω. quod vide.

Πλῆπτο, implebatur, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo. futur. πλήσω. Sunt qui velint eſſe pluſq. perf. paſſ. & Poet. ſeu Jon. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, plenus.

Πλήων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων.

Πλινθώσωμεν, 1. plural. a. 1. ſub. activ. a πλινθόω, lateres fingo. Thema πλίνθος.

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ος, ἡ, later. q. eſt πλίνη θέσις, id eſt lutea compoſitio. vel duc a πηλός, & ὀντός. Exterius lateres ſplendent, interius lutum latet. hinc πλίνθινος, η, ον, lateritius. πλινθόω.

Πλίξ, gradus: os inter femora. cujus præcipuus uſus ad τὸ πλίζεσθαι.

ΠΛΙ'ΖΣΩ, ſeu ζομαι, gradior. tanquam terram πλήσσω pedibus.

Πλιχάς, cutis, quæ pudendis ſubeſt, inter utrumque femur. a πλίξ.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navigiolum, diminut. a πλοῖον, ου, τὸ. quod vide.

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, a præt. med. inuſit πέπλοα, verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλοκαμίς, ίδος, ἡ, crines plexi. coma. a πλέκω, necto.

Πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni, vel cirri, crines plexi, & intorti. item πλοκαμίς, ἡ, & πλοκάς, άδος, ἡ, a πλοκή, ῆς, ἡ, implicatio. Th. πλέκω, plico.

Πλοκερός, ά, όν, pro πλόκιμος, textilis. Th. πλέκω, plico.

Πλοκή, ῆς, ἡ, flexus, implicatio. Th. πλέκω, plico, necto.

Πλόκος, ου, ὁ, Poet. idem ac πλέγμα, ατος, τὸ, plica, nexus, contextus.

Πλόος, ους, ὁ, genitiv. οὐς, οῦ, navigatio, curſus navis. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοῖ. Them. πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 2. ἔπλεον. p. m. πέπλοα.

Πλοῦ, genit. contract. a πλόος, ους. quod vide.

Πλουμάκιον, ου, τὸ, plumacium. Gloſſ. Eſt cervical, a pluma.

Πλούσιος, ου, ὁ, dives, locuples. πλουσία πόλις, urbs opulenta. in compar. πλουσιώτερος, α, ον. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτε, vocativ. ſingul. a Πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus, Deus divitiarum præſes.

Πλουτεῖν, præſ. inf. act. a πλουτέω, quod vide.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. ſing. præſ. part. activ. verbi πλουτέω, dives ſum. Thema πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλουτέω, ῶ, dives ſum. fut. ήσω. p. πεπλούτηκα. aor. 1. ἐπλούτησα. Thema πλοῦτος.

Πλουτίζω, dito, locupleto, divitem reddo. fut. ίσω. p. πεπλούτικα. a. 1. ἐπλούτισα. a. 1. paſſ. ἐπλουτίσθην.

Πλούτιο, gen. Jon. pro πλούτου, a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, Plutus. quaſi πολυέτος, quod ſit opulentia ex multorum annorum proventu. a πολύ, & ἔτος, unde ἐτών. Ergo πλοῦτος, ſunt πολλὰ ἔτη, & πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία. Hinc πλουτέω, dives ſum, poſſideo divitias. πλουτίζω, f. ίσω, dito, opulento. πλουσιάζω, idem. πλούσιος, α, ον, dives.

Πλουτῶντι, dat. ſingul. præſ. part. act. πλουτοῦσι, dat. plural. part. præſ. vel 3. plur. indicat. præſ. verbi πλουτέω, dives ſum.

Πλουτώ, οῦς, ἡ, nom. mul. q. d. opulenta.

Πλοχμός, οῦ, ὁ, crinis plexus, & intortus, per ſyncop. pro πλόκιμος, ὁ, crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυθεὶς, lotus, a. 1. part. paſſ. verbi πλύνω, lavo. perfect. paſſiv. πέπλυμαι, q. a πλύω.

Πλυΐεσκε, lavabat, Jon. pro ἔπλυε, 3. ſingul. imperf. activ. verbi πλυΐω, lavo.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, locus, ubi lavabatur. Th. πλυνῶ, lavo.

ΠΛΥ'ΝΩ, lavo, proprie veſtimenta: ut λύω, corpus: νίπτω, manus, & pedes. Significat & maledictis proſcindo, objurgo, contamino. fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. p. πέπλυγκα. Hinc πλυντής, οῦ, ὁ, qui veſtimenta lavat, fullo. quia πλύνω, eſt ſordes eluo. poſſis flectere a πηλὸς, lutum, vel a πελὸς, niger, ut ſit dealbo, vel q. πέλω, & νέω.

Πλῶε, navigabat, 3. ſing. imperf. act. Jonic. Sic πλώεσκε, imperf. Jonic. πλώειν, præſ. inf. verbi πλώω, ſeu πλῶμι, Poet pro πλέω, navigo.

Πλωάσας, pro πλωήσας, acc. pl. f. g. part. præſ. Jon. pro πλεύσας, a πλωέω, quod a πλώω.

Πλωΐζεσκε, navigabat, 3. ſing. imperf. Jon. vel Poet. verbi πλωΐζω. Thema πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλώμι, ſeu πλώω, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, natator, navigator. a πλώω, Poet. idem quod πλέω, navigo.

Πλωτὸς, ὴ, όν, natans in aquis. a πλῶμι.

Π Ν.

Πνείοντες, anhelantes, nom. plural. part. præſ. act. verbi πνείω, Poet. pro πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνείοισα, ας, ἁ, Dor. pro πνεύσα, ſpirans, præſ. part. f. g. a πνέω, ſpiro. quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ventus, ſpiritus. Th. πνέω, ſpiro.

Πνευματικὸς, ὴ, όν, ſpiritualis, e. τὰ πνευματικὰ, res ſpirituales. Hinc adverb. πνευματικῶς, ſpiritualiter. Th. πνέω, ſpiro.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum. ab eodem them.

Πνεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi πνέω, ſpiro. f. πνεύσω. aor. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας, αντος, ὁ.

Πνεύσειεν, ſpiraret, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

Πνεύσω, ſpirabo, f. 1. act. a πνέω.

ΠΝΕ'Ω, flo, ſpiro. f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. paſſ. πέπνευμαι, q. a πονέω, pulmones enim perpetua εἰαπινοῇ καὶ ὀπινοῇ laborant. an a πνύω? Hinc πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus. πνοή, ῆς, ἡ, flatus. ἀναπνέω, reſpiro. ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio.

Πνιγεὶς, έντος, ὁ, ſuffocatus. a. 2. part. paſſ. verbi πνίγω. quod vide.

Πνιγήσομαι, ſuffocabor, fut. 2. paſſ. verbi ejuſd.

ΠΝΙ'ΓΩ, ſuffoco, ſtrangulo. f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. paſſ. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην. fut. 2. paſſ. πνιγήσομαι. q. πνοὴν ἄγω, ſpiritum frango. Hinc πνιγμὸς, οῦ, ὁ, ſuffocatio. πνίγος, εος, τὸ, idem. πνικτὸς, ὴ, όν, ſuffocatus, a, um. Thema πνίγω.

Πνικτὸς, ὴ, όν, ſuffocatus, a, um. Thema πνίγω.

Πνίξαντες, ſuffocantes, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πνίγω. quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus. a πνέω, ſpiro. p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, flatus, acc. pl. πνοιῇσιν, dat. plur. Jon. a πνοὴ, ῆς, ἡ, per Epenthef. τὸ ι pro πιοὴ, Dor. quod vide.

Πνύμι, ſeu πνύομαι, ſpiro, ſapio, intelligo. perf. πέπνυμαι. hinc πεπνυμένος, ſapiens, prudens. Thema πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνὺξ, ἡ, locus Athenis, ubi concio habebatur. q. a πυύω, moneo.

Πνύω, ſpirabat, intelligebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πνύομαι, ſeu πνύμι, quod vide.

Π Ο.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Jon. ποίη, herba, pabulum. q. a πάω, olim paſco, alo: quia πάομαι, eſt guſto, edo. unde apud Hom. πάσασθαι, pro γεύσασθαι, & ἄπας, αντος, eſt jejunus. alii volunt a πόω, bibo; herba enim pluviam imbibit, & ab humo humet.

Πόδα, acc. ſingul. πόδας, acc. plur. a πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδαβρὸς, ὁ, Jon pedibus mollibus præditus, ex πούς, pes, & ἁβρὸς, mollis.

Ποδάγκα, ας, ἡ, podagra, pedale. q. d. πόδες ἀγχεῖνται, pedes capiuntur. Ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγκα, ας, ἡ, captura.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis. ex πούς, pes, & νίπτω, lavo.

Ποδαπὸς, ὴ, όν, cujas, quaſi ποίας δαπέδου.

Ποδάργε, vocat. ſing. a ποδάργος, ος, ὁ, albos, vel celeres pedes habens. ex πούς, pes, & ἄργος, ος, ὁ, albus.

Ποδαρκεῖν, Poet. pro ποσὶν ἀρκεῖν, pedibus valere, pedum velocitate præditum eſſe. vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ, pedibus celer. ex πούς, pes, & ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, pedale. id, quo pedes ὀκμάσσονται, abſterguntur. Ex πούς, pes, & μάσσω, abſtergo.

Πόδες, nom. plur. ποόεσσιν, dat. plur. Jon. pro ποσὶ. a πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, in utribus vocatur pediculus, e pellibus dependens, & accipitur pro rei alicujus figura in anguſtum deſinente, idque ad humani pedis ſimilitudinem. Th. πούς, pes.

Ποδήνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, uſque ad pedes dependens. ex πούς, pes, & ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, porrectus in longitudinem: item perpetuus.

Ποδήνεμος, ος, ὁ, ἡ, pedibus velox, ventipes. ex πούς, pes, & ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ποδήρης, εος, ὁ, ἡ, (ſcil. ἐσθὴς) veſtis talaris, ad pedes uſque dependens. ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ἡ, μικρὸς πούς, pediculus, parvus pes.

Ποδιῶ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ποδιῶ, compede vinciam, Att. pro ποδίσω, fut. 1. ind. act. verbi ποδίζω, f. σω. pede metior. ποδισμὸς, pedatura, pedestris saltatio. Pollux lib. 3. 14. Th. πῆς, pes.

Ποδοῖιν, Jon. pro ποδοῖν, gen. & dat. dual. a πῆς, pes.

Ποδόκωλον, ου, τὸ, cavilla. Est vola pedis, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρπον, ου, τὸ, vestis ad pedes demissa. Ex πῆς, & ἄρω, vel ὀρίζω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. a πῆς, pes.

Ποδόψελον, pediculum. Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλιον, pedicula.

Ποδοψόφοι, sunt qui pede strepitum excitant, ποδὶ ψοφεῦσι.

Ποδώκεα, acc. sing. a ποδώκης, ες, ὁ, ἡ, pedibus celer. ex πῆς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, έος, ὁ, celer.

Πόδωμα, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta.

Ποεῖ, Att. pro ποιεῖ, præs. imperat. act. a ποέω, Att. pro ποιέω, facio.

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτε, aliquando, vide in ποτε, quando?

Ποθέεσκε, desiderabat, Jon. pro ἐπόθεε, ε, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, desidero. Thema πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Ποθεινὸς, ὴ, ὸν, desiderabilis. Th. πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Πόθεν, unde? adverb. interrogativum. ab ὅθεν, unde, indefinitum. Thema ὅς, qui.

Ποθέουσα, Dor. pro ποθέουσαι, desiderantes, nom. plur. part. præs. f. g. a ποθέω. Th. πόθος.

Ποθέοντε, desiderantes, nom. dual. præs. part. verbi ποθέω, desidero. præs. part. ποθέων, ουσα, ον. hinc ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. plur. præs. ind. act. Th. πόθος.

Ποθέρπει, Dor. pro προσέρπειν, serpendo accedere. accedere. ex πρὸς, & ἕρπω, serpo.

Πόθεσαν, Jon. pro ἐπόθεσαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi ποθέω, desidero. f. ήσω, & έσω. aor. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος.

Ποθέσπερα, vesperi, Dor. pro πρωτέσπερα. Th. ἕσπερος, vesper.

Ποθεύντες, amantes, Dor. pro ποθοῦντες, nom. plur. part. a ποθέω. ποθεύντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi ejusdem.

Ποθημένοις, per Ectasin pro ποθεμένοις, desiderare, Doric. seu Jonic. pro ποθεῖν, præsens infinit. verbi ποθέω, ab eod. th.

Πόθι, ubi? quo? Sed ποθὶ, alicubi, aliquando. ab ὅθι, ubi, indefinitum. Th. ὅς, qui.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, aspiciens, præs. part. f. g. a προσοράω. Th. ὁράω, video.

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, aspicit, 3. sing. præsent. indicat. ex ποτὶ, pro πρὸς, & ὁράω.

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poet. pro προσοράω, aspicio.

Ποθορῆαι, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, aspicis, 2. sing. præs. ind. act. verbi προσοράω. vel a Doric. ποθόρημι. quod vide.

Ποθορῶσα, ας, ά, Dor. pro προσορῶσα, ῶ, aspiciens. ab ὁράω, video.

ΠΟΘΟΣ, ου, ὁ, desiderium, q. a πέθω, desidero, inusit. unde Latinum peto. alii a p. m. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo. hinc ποθέω, ῶ, desidero. ἐπιποθέω, idem.

Ποθέμεν, desideramus, 1. plur. præs. ind. verbi ποθέω, desidero.

Ποῖ, quo, quorsum? ab indefin. οἷ, quo. Th. ὅς, qui.

Ποία, ας, ἡ, qualis? in m. g. ποῖος, n. g. ποῖον. Th. οἷος, qualis, citra interrog.

Ποιάεις, ᾶεσσα, ᾶεν, herbosus, a, um, Dor. pro ποιήεις. vide in ποίη.

Ποίαντος, ου, pro Philoctete.

Ποιεῖ, facit, 3. singul. præs. ind. Sed ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦ, fac, Dor. pro ποιεῖ, præs. imperat. pass. ποιεύντι, facienti, Dor. pro ποιοῦντι, dativ. singul. partic. præs. activ. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, accus. singul. verbi ejusd.

Ποιεύμεν, Dor. & Jon. pro ἐποιήσαμεν, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεύμην, Dor. & Jon. pro ἐποιούμην, 1. plur. imperf. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, facio, factito, fabricor, carmina facio, pono, celebro. f. ήσω. p. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκὼς. aor. 1. ἐποίησα, constitui, lucrifeci, commemoratus sum. a. 1. part. ποιήσας, αντος, ὁ. præs. pass. ποιέομαι, οῦμαι, fio. perf. pass. πεποίημαι. a. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. med. ἐποιησάμην, ω, αν. Hellenismus δὲ ποιεῖν τινα, alicui benefacere. ποιεῖν τινὶ ἀλήθειαν, veritati operam dare. q. a ποιὸς, qualis, quasi ad alicujus exemplaris similitudinem. Vel a ποιέω, facio. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, opus; item poema. ποιητὴς, οῦ, ὁ, factor, conditor; item Poeta. περιποιέω, tueor, item acquiro. περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio, vindicatio, assertio. προσποιέω, mihi assumo, vindico; item simulo, fingo. προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, simulatio. ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ, statuarum fabricator. ζωοποιὸς, οῦ, ὁ, vivificus. θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ, præstigiator, circulator. νεωτεροποιὸς, οῦ, ὁ, novarum rerum studiosus. ὀνοματοποιὸς, οῦ, ὁ, vocabulorum fictor. πεκτοποιὸς, οῦ, ὁ, liberorum procreator.

Ποίη, ης, ἡ, Jon. pro ποία, ας, ἡ, herba. hinc ποιήεις, herbosus, in f. g. ποιήεσσα.

Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide in ποίη.

Ποιηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, facio.

Ποίημα, ατος, τὸ, opus. ποιήματα, ων, τὰ, res conditæ.

Ποιημένος, Jon. pro πεποιημένος, factus, perf. part. pass. a ποιέω, facio.

Ποίησ', pro ποίησε. quod vide.

Ποίησαπο, 3. sing. aor. 1. med. Jon. abjecto augmento, verbi ejusdem.

Ποίησε, fecit, Jonic. pro ἐποίησε, 3. singul. aor. 1. ind. activ. a ποιέω.

Ποίῃσι, Jon. paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, actio. fit a ποιέω.

Ποιήσομαι, faciam, pro ποιήσομαι, f. 1. med. a ποιέω.

Ποιησῶ, εἰς, εἰ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, Poeta; item effector, factor. dat. plur. ποιηταῖς. fit a 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὸς, ἡ, όν, Poeticus. in plur. n. g. ποιητικὰ, a ποιητὴς, οῦ, ὁ, Poeta.

Ποιητὸς, ἡ, όν, factus, a, um, adject. verbale a ποιέω.

Ποιηφαγεῖν, herbas comedere. ex ποίη, seu πόη, herba, & φάγω, edo.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. a ποικίλος, ου, ὁ, varius.

Ποικιλάνιος, ω, ὁ, Dor. pro ποικιλήνιος, ὁ, qui variegatas habenas habet. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικίλλω, variego, vafre fingo. f. λῶ. præs. inf. ποικίλλειν. præs. part. ποικίλλων, οντος, ὁ. Th. ποικίλος, varius.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor. ab eodem them.

Ποικιλόβουλος, ου, ὁ, versutus, qui animo suo agitat varia consilia. Ex ποικίλος, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἡ, Dor. pro ποικιλόγηρυς, variam vocem, sonumque habens. ὁ ποικίλων γήρυν καὶ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, canorus, varians vocem. Ex ποικίλος, varius, & ὠδὴ, seu ἠδὴ, ῆς, ἡ, collum, & per Metonym. causæ, vox.

Ποικιλόνωτος, ου, ὁ, qui tergum variis maculis distinctum habet. Ex ποικίλος, ου, ὁ, varius, & νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, varius, maculosus, q. a πύκα λίαν, prudenter valde. ut sit quasi πυκαλίος. opera variegata sunt sapienter facta. Hinc ποικίλως, varie, multis modis. ποικίλλω, fut. λῶ, variego, exorno.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, Epithet. carminis, quod vario citharæ sono canitur. Ex ποικίλος, varius, & φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

Ποιμαίνοισ', acc. sing. part. præs. act. verbi ποιμαίνω, pasco. præs. inf. ποιμαίνειν. Th. ποιμὴ. quod vide.

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, pascunt. 3. plur. præs. verbi ποιμαίνω. quod vide.

Ποιμαίνω, pasco, rego. f. ανῶ. aor. 1. ἐποίμανα. aor. 1. imperat. ποίμανον, άτω, & in plur. ποιμάνατε. Th. ποιμὴ, ένος, ὁ, pastor.

Ποιμὴν, Dor. pro ποιμὴ. quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. activ. verbi ποιμαίνω, pasco. quod vide.

Ποιμαντέον, pascendum, verbale a ποιμαίνω. quod vide.

Ποιμανῶ, pascam, f. 1. verbi ejusdem.

Ποιμνῇσι, dat. sing. a ποιμνὴ, ένος, ὁ, pastor.

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, pastor. q. ὁ ἐν πόᾳ μένων, quod in gramine maneat, cubet, &c. Vel potius a πάω, pasco. hinc ποιμαίνω, pasco, doceo, rego. ποιμαντικὸς, ὴ, όν, pastoritius. ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex, Doric. ποίμνα, hinc ποιμνίος, ου, ὁ, ad ovium gregem pertinens. a Th. ποιμὴ, ένος, ὁ, pastor.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex, & ab eod. th.

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, pœna, ultio, injuria. & pro præmio etiam accipitur: tum pro liberatione, & solutione. q. a πόνος, molestia. pœna enim est passio molesta. hinc ποινάω, punio.

Ποιοῖμι, ης, η, Att. vel Æol. pro ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιολογήσασα, Dor. pro ποιολογοῦσα, spicas legens. ex πόα, seu ποία, herba, & λέγω, colligo.

Ποῖος, οία, οῖον, qualis, e. Thema οἷος, qualis. citra interrog.

Ποιότητα, qualitatem, accus. singul. a ποιότης, ητος, a ποῖος, α, ον, qualis? Th. οἷος, qualis.

Ποιῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, facio. ποιεῦμες, Dor. pro ποιούμεθα, 1. pl. præs. act.

Ποιέντων, faciant, Attic. pro ποιησάντων. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo plurali participip. ejusdem temporis. Th. ποιέω, facio.

Ποιπνύω, seu ποιπνέω, aliquid sedulo ago, satago, expeto, ministro. διὰ τὸ ποιεῖν, & πνέω, seu πνέω, spiro. nam qui satagit, & properanter opus facit, anhelat. hinc & ποίπνυος, ου, ὁ, sedulus, minister.

Ποιρεῖν, scrotum, mentula. Etymol. a πείρω, vide πηρὸς.

Ποίπτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. remunerator, qui gratiam refert. per Iync. ὁ τῷ ποινὴν τίνων, ἢ ποινὴν τίνασα, παρὰ τὸ ἀνταμοιβῇ ἀποτίνυσα, ἢ χάριν ἀνταποδοῦσα.

Ποιῶμι, Attic. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, quando, quod vide.

Ποκίζω, vide in ποκίξατο.

Ποκίξατο, Dor. & Jon. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ποκίζω, vello, tondeo. f. ίσω. a πόκος, ου, ὁ, vellus. Th. πείκω, & πέκω, pecto, carpo, tondeo. f. ξω.

Πό-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Πόκος, ᾱ, ὁ, vellus. Th. πείκω, vel πέκω, tondeo, vello.

Πόκως, Dor. pro πόκυς, acc. pl. a πόκος.

Πόλεας, Poet. pro πολλὰς, acc. pl. m. g. a πολὺς, multus. Sed πόλεας, urbes, acc. pl. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέες, Jon. seu Poet. pro πολλοὶ, πολέεσι, pro πολέεσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro πολλοῖς, a πολὺς, multus.

Πόλει, dat. sing. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολεῖν, præs. inf. act. a πολέω, verto.

Πολεμέω, ῶ, bello, prælior. fut. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, ᾱ, ὁ, bellum.

Πολεμηΐος, Jonica dialysi pro πολέμιος, ᾱ, ὁ, bellicus. Th. πόλεμος.

Πολεμήσω, præliabitur, 3. sing. fut. 1. act. verbi πολεμέω. Th. πόλεμος.

Πολεμιζέμμεν, & πολεμιζέμμεναι, pugnare, præs. inf. Jon. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, pugno. f. ίσω. p. πεπολέμικα.

Πολεμίζον, Jon. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi πολεμίζω, pugno. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικὸς, ῆ, ὁ, bellicus, bellicosus, & pro eodem πολεμιστήριος. ab eod. th.

Πολέμιος, ᾱ, ὁ, hostis, inimicus. ejusdem them.

Πολεμιστὴς, ῆ, ὁ, bellicosus. acc. sing. πολεμιστὴν. a πόλεμος, ᾱ, ὁ, bellum.

Πολεμοδόκος, ᾱ, ὁ, Poet. bellum excipiens. ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. plur. Jon. a πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ᾱ, ὁ, tumultuosus. ex πόλεμος, ᾱ, ὁ, bellum, & κλόνος, ᾱ, ὁ, tumultus.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ᾱ, & Jon. ιο, ὁ, bellum. q. πολύαιμος, ex πολὺ, & αἷμα, sanguis. vel q. πολόλεμος, ex πολὺς, & ὄλλυμι, perdo. vel quasi πόλεις μειῶν, civitates minuens. Alii a πολέω, everto. Forte melius a παλάμη, quia primum bellum erat pugna palmarum. Hinc πολεμικὸς, ῆ, ὁ, bellicus, militaris. πολέμιος, ᾱ, ὁ, inimicus, hostis. πολεμίζω, & πολεμέω, bellum gero.

Πολέος, gen. Poet. pro πολλοῦ. sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, a πολὺς, multus.

Πολέσκετο, Jon. pro ἐπολέετο, ᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, verto. Nisi ex πολέσκω, derivari malis, idem quod πολέω.

Πόλεύς, gen. sing. Dor. pro πόλις, a πόλις, ἡ, urbs.

ΠΟΛΕ'Ω, verto, verso. f. ήσω, p. πεπόλημαι. q. a πέλω, idem. Hinc πόλος, ᾱ, ὁ, vertex, seu cardo mundi. μυσιπόλος, seu μυροπόλος, ᾱ, ὁ, qui mystica versat, sacerdos. ὀνειροπόλος, ᾱ, ὁ, conjector.

Πόλεως, & Poet. πόληος, gen. sing. a πόλις, ἡ, urbs.

Πολήων, genit. plur. Jon. pro πόλεων, urbium.

Πολιάοχος, ᾱ, ὁ, ἡ, & per Crasin πολιῦχος, urbium conservator, vel præses. Θεὸς τὸ πὰς πόλιας, εἴτε πόλεις ἔχει, καὶ φυλάσσει.

Πολίαρχος, ᾱ, ὁ, patriæ princeps. ὁ πόλεως ἄρχος, εἴτε ἄρχων καὶ ἡγεμών.

Πολιατῶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, ᾱ, ὁ, pro πολίτης, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολιῆς, gen. sing. f. g. a πολιὸς, ἡ, ὸν, canus, a, um.

Πολιήτας, dat. plur. πολιηταῖς, gen. pl. a πολιήτης, Poet. pro πολίτης, ᾱ, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολίζειν, urbem condere. Th. πόλις, urbs.

Πολιοκρόταφος, ᾱ, ὁ, ἡ, cana habens tempora. Ex πολιὸς, ᾶ, ὁ, canus, & κρόταφος, ᾱ, ὁ, tempora.

Πολιορκέω, urbem obsideo, & cingo obsidione. præs. part. pass. πολιορκέμενος, hinc πολιορκία, ας, ἡ, obsidio. ex πόλις, urbs, & ἔρκος, εος, τὸ, septum. Th. εἴργω, f. ξω, includo.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ᾶ, ὁ, canus, albus. q. a παλαιὸς, vetusta enim solent esse cana. hinc πολιὰ θρὶξ, canus capillus.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, urbs, civitas. ubi homines πολῖται, id est, versantur. vel potius a πολὺς, quod sint πολλοὶ certis legibus juncti. hinc πολίτης, ᾱ, ὁ, civis. πολιτεύω, rempub. administro. πολιτεία, ας, ἡ, reipub. status, & administratio. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, summa seu altissima pars urbis; item arx. ἄπολις, εως, ὁ, ἡ, extorris. δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes, regio Judææ contermina. ἑλέπολις, εως, ἡ, machina obsidionalis, capiendis urbibus apta. μητρόπολις, εως, ἡ, primaria urbs.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs.

Πολίσσαμεν, Jon. & Poet. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, urbem condo. f. ίσω. p. πεπόλικα. a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολῖται, nom. pl. a πολίτης, ᾱ, ὁ, civis. Th. πόλις.

Πολιτάρχης, ᾱ, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν πολιτῶν, gubernator civium, urbis præfectus. ex πόλις, & ἄρχω, impero.

Πολιτεία, ας, ἡ, & Jon. πολιητίη, civitas, respub. jus civitatis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολιτεύσασθαι, præs. inf. pass. a πολιτεύω, quod vide.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, vita civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα. Th. πόλις.

Πολιτεύτης, ᾶ, ὁ, magistratus, a πολιτεύω, rempub. administro. Thema πόλις.

Πολιτεύω, rempub. administro. f. εύσω, perf. πεπολίτευκα. præs. med. πολιτεύομαι, idem. item me gero. perf. pass. πεπολίτευμαι, servivi. cum dat. a πόλις.

Πολίτης, ᾱ, ὁ, civis. in nom. pl. πολῖται. in genit. plur. πολιτῶν. πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, fœmina. ab eod. themate.

Πολιτικὸς, ἡ, όν, politicus, civilis. hinc compar. πολιτικώτερος, ρα, ον, superl. πολιτικώτατος, η, ον. Th. πόλις, urbs.

Πολίχνη, ης, ἡ, urbs, oppidulum. Th. πόλις.

Πολλὰ, nomin. vel accus. plur. n. g. vel adv. pro πολύ. aliquando pro πολλάκις. Th. πολὺς, multus.

Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, adverb. sæpe, multoties.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, multiplex. acc. sing. πολλαπλασίονα. Them. πολὺς, multus.

Πολλαχῆ, & πολλαχῶς, & πολλαχῇ, sæpe, variis modis. ab eodem them.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, multa, f. g. a πολὺς, multus.

Πολληπλήσιος, Jon. pro πολλαπλάσιος, multis partibus major, copiosior.

Πολλὸς, ῆ, ὁ, Poet. pro πολὺς, multus. hinc πολλὸν, Poet. pro πολὺ, multum, longe.

Πολλῷ, πολλῷ, gen. & dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. a πολὺς, multus.

Πόλος, ᾱ, ὁ, polus, cœlum. a πολέω, verto.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ᾱ, ὁ, puls, pulmentum. q. a πολέω, verso. quia fit versando, dum massa liquida πολεῖται.

Πολὺ, multum, n. g. vel adverbialiter sumitur, & vertitur valde. ἐπὶ πολὺ, diu. sic & in plur. τὰ πολλὰ, multum, valde.

Πολυάϊκος, gen. singul. a πολυάϊξ. quod vide.

Πολύαιν, pro πολύαινε, vocat. a πολύαινος, quod vide.

Πολύαινος, ᾱ, ὁ, multum laudatus, laudatissimus. in vocativ. πολύαινε. ex πολὺς, multus, & αἶνος, ᾱ, ὁ, laus. Est & proprium nomen Πολύαινος.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, impetuosus. Ex πολὺς, multus, & αἴσσω, ruo, cum impetu feror.

Πολυάνδριον, ᾱ, τὸ, cœmiterium, quod multos viros capiat, & eo ferantur. ex πολὺς, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, vir.

Πολυάνθεμος, ᾱ, ὁ, ἡ, Poet. idem ac πολυανθὴς, ὁ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans. Ex πολὺς, multus, & ἄνθος, εος, τὸ, flos. hinc πολυανθέες αὖραι.

Πολυαρκέστατος, ὁ, copiosissimus, longe sufficientissimus. ex πολὺς, & ἀρκέω, sufficio.

Πολύαρις, ρος, ὁ, ἡ, multos agnos habens, & per conseq. dives. Ex πολὺς, multus, & ἄρις, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Πολύαρχος, ᾱ, ὁ, multorum princeps, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολίαρχος, quod vide.

Πολυβενθὴς, ές, ὁ, ἡ, valde profundus. ex πολὺ, valde, & βένθος, εος, τὸ, quod a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Πολύβοσκος, ᾱ, ὁ, Epith. telluris, quæ multos pascit. ex πολὺς, multus, & βόσκω, pasco. Th. βόω, idem.

Πολυβοτάρα, ας, ἡ, & Poet. πολυβότειρα, ας, ἡ, quæ multos pascit. ex πολὺς, multus, & βόω, pasco.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολὺς, & βότρυς, υος, ὁ, uva.

Πολύβουλος, ᾱ, ὁ, valde prudens. a πολὺ, valde, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Πολυβῶται, nom. plural. a πολυβώτης, ᾱ, ὁ, multas boves habens. a βοῦς, bos.

Πολυβῶτα, pro πολυβώτην, a πολυβώτης, idem quod πολυβώτης, vide in πολυβῶται.

Πολυγαθὴς, ές, ὁ, ά, Dor. pro πολυγηθὴς, quod vide.

Πολυγηθὴς, ές, ὁ, ἡ, multum lætitiæ adferens. ex πολὺ, multum, & γηθέω, lætor.

Πολύγναμπτος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων καμπὰς, qui multos habet flexus. a κάμπτω, flecto.

Πολύγνωτος, ᾱ, ὁ, valde notus, celeberrimus. Ex πολὺ, multum, & γινώσκω, cognosco.

Πολυγόμφος, ᾱ, ὁ, multos clavos habens. Ex πολὺς, multus, & γόμφος, ᾱ, ὁ, cuneus, clavus.

Πολύγονος, ὁ, ἡ, abundans fœtu.

Πολυδαίδαλος, ᾱ, ὁ, multo artificio elaboratus. Ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, ᾱ, ὁ, Dædalus, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymans, lacrymosus. acc. sing. πολύδακρυν. ex πολὺς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Πολυδειράς, άδος, ὁ, ἡ, cacuminosus. ex πολὺς, multus, & δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. Th. δέρη, & δειρὰ, ἡ, cervix, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui multas arbores habet. Th. δένδρον, arbor.

Πολυδερκὴς, ές, ὁ, ἡ, multos intuens. ex πολὺς, & δέρκω, video. a. 2. ἐδράκην.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen propr.

Πολυδίψιος, ᾱ, ὁ, ἡ, multum siticulosus. ex πολὺς, multus, & δίψα, ης, ἡ, sitis.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mul.

Πολύδωρος, ᾱ, ὁ, ἡ, multa donans. vel qui ingentem dotem attulit. Ex πολὺς, & δῶρον, ᾱ, τὸ, donum. Est & Πολύδωρος, ᾱ, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, ές, ὁ, ἡ, multiplex, diversas habens species. ex πολὺ, & εἶδος, εος, τὸ, species. Them. εἴδω, video.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Πολύειδ-ος, ε, ὁ, Polydius, nomen proprium.

Πολυεργὸς, ὄ, & πολύεργ-ος, multi operis homo. Th. ἔργον.

Πολύζυγ-ος, ε, ὁ, ἡ, habens multa transtra. Ex πολὺς, & ζυγὸς, jugum. in plur. ζυγὰ, transtra. Thema ζεύγνυω, jungo.

Πολυήρατ-ος, ε, ὁ, ἡ, peroptabilis. Ex πολὺ, & ἐράω, ῶ, amo. f. ἀσω.

Πολυηχὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, multisonus. acc. sing. πολυηχέα. Ex πολὺς, multus, & ἦχ-ος, ε, ὁ, sonus.

Πολύθυτ-ος, ε, ὁ, ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur, & epulo multis victimis mactatis instructo. Ex πολὺς, multus, & θύω, macto.

Πολυΐδριν, multiscium, acc. sing. a πολυΐδρις, εως, ὁ, ἡ. Ex πολὺς, & ἴδρις, εως, ὁ, ἡ. Th. ἴστημι, scio.

Πολυκαγκὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, multum aridus. Ex πολὺ, & καγχαν-ος, ε, ὁ, aridus, quod a καγχαίνω, arefacio.

Πολυκέφαλ-ος, ε, ὁ, Dor. pro πολυκέφαλ-ος, multiceps, qui multa capita habet. Ex πολὺ, & κεφαλὴ, ε, τὸ, caput.

Πολυκεφάτ-ος, ε, ὁ, fructibus abundantissimus. Ex πολὺς, multus, & καρπὸς, ὄ, ὁ, fructus.

Πολύκερ-ος, ε, ὁ, multum acu pictus, & ornatus. Ex πολὺ, & κερὸς, ὄ, ὁ, acu pictus. Th. κοπέω, pungo.

Πολυκήτης, ές-ος, ὁ, ἡ, magnis piscibus abundans. ex πολὺ, & τὸ κῆτ-ος, ε, cete, balæna.

Πολυκλαύτοιο, gen. Jon. a πολύκλαυτ-ος, seu πολύκλαυς-ος, ε, ὁ, multum defletus. Ex πολὺ, & κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Πολύκλεις-ος, ε, ὁ, bene clausus. Ex πολὺ, & κλείω, claudo.

Πολυκληΐδα, acc. sing. a πολυκληΐς, ῆϊδ-ος, ὁ, ἡ, multis transtris instructa, vel multa compage juncta. Ex πολὺ, & κληὶς, sedes nautica. vel a κλεὶς, pro κλεὰς, δὸς, clavis. Thema κλείω, claudo.

Πολύκλητ-ος, ε, ὁ, multis locis evocatus. ex πολὺ, & καλέω, voco.

Πολυκλύσῳ, dat. sing. a πολύκλυστ-ος, ε, ὁ, undis agitatus. Ex πολὺ, & κλύζω, abluo. fut. σω.

Πολύκμητ-ος, ε, ὁ, multum elaboratus. ex πολὺ, & κάματ-ος, ε, ὁ, labor. Thema κάμνω, laboro.

Πολύκνημ-ος, ε, ὁ, ἡ, multos habens colles, saltuosus. Ex πολὺ, & κνημὸς, pars montis, &c. Th. κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Πολυκοιρανίη, ας, ἡ, & Jonic. ίη, ης, multorum imperium. a πολυκοίρανος, multorum dominus, & rex. Ex πολὺς, & κοίρανος, ε, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέαν-ος, ε, ὁ, multarum possessionum dominus. in gen. plur. πολυκτεάνων. Ex πολὺ, & κτέανον, ε, τὸ, Poetis idem quod κτῆμα, ατ-ος, τὸ, res, possessio. Th. κτάομαι, possideo.

Πολυκτήμων, ον-ος, ὁ, ἡ, dives. Ex πολὺ, & κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Πολυκώκυτ-ος, ε, ὁ, luctuosus. Ex πολὺ, multum, & κωκυτὸς, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολυλήϊ-ος, ε, ὁ, habens multas segetes, locuples. ex πολὺ, multum, & λήϊον, ε, τὸ, campus, seges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas. a πολυλόγ-ος, ε, ὁ, ἡ, multiloquus. Ex πολὺς, & λόγ-ος, sermo. Th. λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Πολυμαθὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, qui multa didicit; multiscius. Ex πολὺ, multum, & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον.

Πολυμερῶς, adv. multifariam, multis vicibus. Ex πολὺ, & μέρ-ος, ε, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολύμηλ-ος, ε, ὁ, pecorosus. Ex πολὺ, & μῆλον, ε, τὸ, ovis. Th. μηλία, ας, ἡ, malus arbor.

Πολύμητις, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex πολὺ, valde, & μῆτις, ιδ-ος, ἡ, consilium.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, vocat. a πολυμήχαν-ος. quod vide.

Πολυμήχαν-ος, ε, ὁ, ἡ, valde artificiosus, industrius, acutus. Ex πολὺ, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Musæ. Ex πολὺς, multus, & ὕμν-ος, ε, ὁ, hymnus, cantus. Th. ὕδω, celebro, cano.

Πολύμοχθ-ος, ε, ὁ, laboriosus, ærumnosus. πολυμόχθω, gen. Dor. pro ε. Ex πολὺς, & μόχθ-ος, ε, ὁ, labor.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ε, ὁ, qui multas habet nubes. ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολύξεν-ος, ε, ὁ, multorum hospes. Ex πολὺς, & ξεν-ος, ε, ὁ, Poet. pro ξένος, hospes.

Πολυξέναι, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur alias πολύξεν-ος, ὁ, qui, quæve multos habet hospites. Ex πολὺς, multus, & ξένος, hospes.

Πολύολβ-ος, ε, ὁ, perbeatus. Ex πολὺς, & ὄλβ-ος, ε, ὁ, beatitudo.

Πολυπαίδης, ε, ὁ, Polypæda, nom. prop.

Πολυπάμμων, ον-ος, ὁ, dives. ex πολὺ, & πάμμ-ος, ατ-ος, τὸ, possessio. Thema πάω, possideo.

Πολυπενθὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, luctuosus. Ex πολὺ, & πένθ-ος, ε, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ον-ος, ὁ, ἡ, qui multa mala, & damna dat, qui multas clades infert. ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, fontibus scatens. Ex πολὺς, multus, & πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, scatebra.

Πολύπλαγκτος, ε, ὁ, multivagus. gen. plur. πολυπλάγκτων. Ex πολὺ, multum, & πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. a πολυπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, multivagus. πολυπλάνητος, qui multum vagatur. ab eodem them. πλάζω, errare facio.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia. a πολύπλοκος, in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu nexus. πολύπλοκ-ος, multiplex. quod ex πολὺ, & πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ε, ὁ, ἡ, multiformis. ex πολὺς, & ποικίλος, varius.

Πολύπους, Polypus. ex πολὺς, multus, & πῦς, pes. gen. ποδὸς.

Πολυπραγμονέω, curiose perscrutor. πολυπραγμονεῖν, præs. inf. Ex πολὺ, & πρᾶγμ-α, ατ-ος, τὸ, res, quod a πράττω, seu πράσσω, facio. fut. ξω. perf. pass. πέπραγμαι.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas, solicitudo inanis. quod a πολυπράγμων, curiosus. ab iisdem them.

Πολυπρόβατ-ος, ὁ, ἡ, pecoris abundans. ex πολὺ, & πρόβατον, ε, τὸ, pecus.

Πολύπτυχ-ος, ε, ὁ, multipliciter duplicatus. Ex πολὺ, & πτύσσω, duplico. fut. ξω.

Πολύρ'ρήνες, nom. pl. a πολύρ'ρην, multos agnos habens, dives. quod pro πολύαρις, αρι-ος, ὁ, ἡ, idem. quod ex πολὺ, & ἄρις, ἄρνός, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. frequens, amplus, præstans, vehemens. g. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολλὸν, πολλὴν, πολὺ. q. a πέλω, verto. οἱ πολλοὶ sunt versatiles instar segetis, quam ventus modo huc, modo illuc impellit. hinc πολλάκις, sæpe. πολλαχῶς, multifariam. πολλαπλάσι-ος, ε, ὁ, multiplex. in comparat. πλείων, ον-ος, ὁ, amplior, copiosior. superlat. πλεῖσ-ος, η, ὁ, plurimus. πλεονάζω, plus habeo. πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, superfluitas, redundantia.

Πολύσκαρθμ-ος, ε, ὁ, ἡ, multum agilis in saltu. ex πολὺ, multum, & σκαίρω, salio.

Πολυσπερέες, dispersæ, nom. pl. a πολυσπερὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, multum sparsus. Th. σπείρω, dissemino.

Πολύσπλαγχν-ος, ε, ὁ, ἡ, intima misericordia abundans. Ex πολὺ, & σπλάγχνον, ε, τὸ, viscus.

Πολυσπέρχων, ὁ, Polysperchon. nom. prop.

Πολυσταφύλ-ος, ε, ὁ, ἡ, uvis abundans. ex πολὺ, & σταφυλὴ, ῆς, uva. Th. σαφὶς, ἰδ-ος, ἡ, uva passa.

Πολύστον-ος, ε, ὁ, multum gemens; item luctuosus. Ex πολὺ, & στένω, gemo.

Πολυστροφάλιγξ, γγ-ος, ἡ, multorum vortiginum. Ex πολὺ, & στροφάλιγξ, ιγγ-ος, ἡ, conversio, vortex. Th. στρέφω, verto.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas pullorum, vel liberorum. Ex πολὺ, & τέκνον, ε, τὸ, fœtus, proles. Thema τίκτω, pario. f. τέξω. aor. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Πολυτελειῶν, gen. plur. a πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia, quod a πολυτελὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, sumptuosus. Ex πολὺ, multum, & τέλ-ος, ε, τὸ, impensa, sumptus.

Πολυτελὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, pretiosus, exquisitus, sumptuosus. Ex iisdem thematibus.

Πολυτελῶς, adverb. magnifice, a πολυτελὴς. quod vide.

Πολύτιμ-ος, ε, ὁ, ἡ, valde pretiosus. Ex πολὺ, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium. Th. τίω, æstimo, honoro.

Πολύτλας, ὁ, ἡ, multa passus, nobilis. ex πολὺ, & τλάω, seu πτλάω, tolero.

Πολυτρήρων, columbis abundans. ex πολὺ, & τρήρων, ων-ος, ἡ, columba. Thema τρέω, tremo.

Πολυτρόπως, adv. multis modis. a πολύτροπ-ος, ε, ὁ, ἡ, varius, cujus sunt multi modi. πολυτροπίη, ης, ἡ, Jonic. astutia. quod a τρόπ-ος, modus. Them. τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Πολυΰμνητ-ος, ε, ὁ, ἡ, valde celebratus. Ex πολὺ, multum & ὕμν-ος, ε, ὁ, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro.

Πολυφάρμακ-ος, ε, ὁ, ἡ, multorum venenorum peritus. ex πολὺ, & φάρμακον, venenum, medicamentum.

Πολύφημ-ος, ε, ὁ, ἡ, celebris. ex πολὺ, multum, & φημὶ, seu φάω, dico. Ell. & Πολύφημ-ος, ε, ὁ, nomen propr.

Πολύφθορ-ος, ε, ὁ, qui multos perdit, & auctor est multorum interitum. ὁ πολλὰς φθείρων. Th. φθέω, corrumpo.

Πολύφιλ-ος, ε, ὁ, valde amans. ex πολὺς, & φίλ-ος, ε, τὸ, amoris illecebra. Th. φίλ-ος, ε, ὁ, amicus.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Jon. pro ε, a πολύφλοισβ-ος, ε, ὁ, magnum strepitum faciens. ex πολὺς, & φλοῖσβ-ος, ε, ὁ, fremitus undarum.

Πολύφοιτ-ος, ε, ὁ, ἡ, profugus, vagus. ex πολὺ, & φοιτάω, venio, ventito.

Πολυφόρβη, ης, ἡ, multos pascens. & in m. g. πολύφορβ-ος. Ex πολὺς, & φέρβω, pasco. fut. ψω. præt. med. πέφορβα.

Πολύφορτος, ε, ὁ, ἡ, qui multas habet sarcinas. ex πολὺς, & φόρτ-ος, ε, ὁ, onus.

Πολυφραδέεσσι, astutis, dat. pl. a πολυφραδὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, valde consultus. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρονίδες βουλαὶ, consilia multarum curarum plena. a φρονὶς, ἰδ-ος, ἡ, cura.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, multiplex peritia. in dat. plur. πολυφροσύνῃς. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Πολύφων-ος, ε, ὁ, nomen Ranæ, a multo clamore sic dictæ.

Πολύχαλκ-ος, ε, ὁ, multum habens æris. solidus, firmus. Ex πολὺ, & χαλκὸς, ε, ὁ, æs.

Πολύχορδ-ος ωλὸς, tibia, quæ multas habet chordas. a χορδὴ, ἡ, chorda, fides. Hine

πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo.
Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, diuturnior, us, comparat. a πολυχρόνιος, α, ον, diuturnus. Ex πολὺς, & χρόνος, ου, ὁ, tempus.
Πολύχρυσος, ου, ὁ, ἡ, affluens auro. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.
Πολυψηφὶς, ἰδος, ὁ, ἡ, multis calculis, seu lapillis abundans. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.
Πολυώδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui multos dolores affert. Th. ὀδύνη, dolor.
Πολυώνυμος, ου, ὁ, ἡ, multa habens nomina, celebris. Ex πολὺ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Πόμα, ατος, τὸ, potus. Thema πίνω, bibo.
Πομπαὶ, idem etiam ac πνοαὶ πὰς ναῦς ὡρὸς τὸν λιμένα πέμπουσαι.
Πομπαῖος ἄνεμος, ventus secundus, qui naves deducit, quo nautæ pervenire cupiunt. Sic πόμπιμον πέλαγος, secundus, ac prosper finis. Th. πέμπω, mitto.
Πομπεύεσκεν, Dor. pro πομπεύειν, in pompa duci. quod a πομπὴ, pompa. Th. πέμπω, mitto.
Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, pompa, impulsus, ac afflatus divinus, solemne spectaculum in modum triumphi. Hinc πομπὸς, dux. in pl. πομπῆες, pomparum ductores. πομπεύω, transmitto, transveho. πομπὸς, comes, dux viæ. Th. πέμπω, mitto.
Πομπὸς, comes, vide in πομπή.
Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum instar eo, mano. hinc πομφόλυξαι, 3. plur. a. 1. act. Jon. vide πομφός.
Πομφὸς, οῦ, ὁ, eminentia cutis tumida, & simul humore abundans, q. emissum aliquid, a πέμπω, aut a πέμφιξ, flatus. hinc & πομφόλυξ, bulla.
Ποναδῇ, Dor. pro πονηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι, facio, p. m. πέπονα.
Πονεῖν, præs. inf. act. a πονέω, laboro. vexo, fatigo. f. ήσω. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.
Πονεῖτο, laborabat, Jon. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. act. verbi πονέομαι. Thema πένομαι.
Πονέοντο, Jon. pro ἐπονέοντο, laborabant, 3. plur. imperfect. ejusdem verbi, & them.
Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusdem verbi, & them.
Πονεύμες, laboramus, Dor. pro πονοῦμεν, 1. plur. a πονέω.
Πονεύντας, tractantes, Dor. pro πονοῦντας, acc. plur. part. præs. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.
Πονηρεύομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass. πονηρεύεσθε, præs. sub. pass. a πονηρεύω, improbe ago. f. εύσω. a πονηρὸς, ὸν, ὁ, improbus, scelestus. quod a πόνος, labor. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.
Πονηρία, ας, ἡ, malitia. ab eodem themate.
Πονηρότατον, superl. a πονηρὸς, ὸν, ὁ, malignus, scelestus. ab eodem them.
Πονηρὸς, ὸν, ὁ, de industria malus, malignus, a, um. πονηρὸς, ὸν, ὁ, diabolus, κατ' ἐξοχήν. in comp πονηρότερος, α, ον superl. πονηρότατος. Sed πόνηρος, ου, ὁ, est, laboriosus, miser, infelix. Th. πένομαι, efficio.
Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, laboro.
Πονησάμενος, laborans, a. 1. part. med. πονήσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.
Πόνοιο, gen. Jon. pro πόνου, a πόνος, labor. quod vide.
Πόνος, ου, ὁ, labor, dolor, molestia. gen. pl. πόνων. a præt. med. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.
Ποντίαν, Dor. gen. pl. f. g. a πόντιος, ία, ον, marinus. ut ποντίαι Νηρηΐδων.
Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poet. pro ποντία, marina. Th. πόντος, ου, ὁ, mare.
Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epit. Neptuni, qui maris est rex, seu dominator. Ex πόντος, mare, & μέδω, impero.
Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mul. vide in ποντοπόροιο.
Ποντοπόροιο, gen. Jon. a ποντοπόρος, ου, ὁ, mare sulcans. Ex πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter, quod a πορεύω, duco, ago. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare. Etym. a πτέω, spiro, quod in eo præcipue sentiantur πνοαὶ, id est, venti. vel q. πόνετος, a πονεῖν, quod in mari laborandum. Vita enim nautica amara. hinc ποντικὸς, ὴ, ὸν, marinus. πόντιος, α, ον, idem. Est & Πόντος, nomen regionis.
Πόπανον, ου, τὸ, popanum, placenta lata tenuis, & rotunda. a πέπω, coquo. Gl. Cyr. πόπανα, liba.
Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. Publius.
ΠΟΠΟΙ, proh Dii. Dryopum enim lingua Dii dicebantur, quasi πάνπαι ὀπτδίονες. Est & vox admirantis, vel indignantis.
ΠΟΠΠΥΖΩ, sibilo, blande contrecto. a sono. hinc πόππυσμα, ατος, τὸ, sibilus. ποππασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ποππυλιασθαν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν. quod vide.
Ποππύσδω, Dor. pro ποππύζω. quod vide.
Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera. a πάρδος, ὁ, pardus.
Πόρε, præbuit, 3. sing. a. 2. act. Jon. pro ἔπορε. Est & πόρε, da, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poet. pro πορίζω, suppediro. sic πόρον, pro ἔπορον, & πόροι, 3. singul. opt. act. ejusdem verbi. πορὼν θανάτῳ, dare morti. Them. πείρω, transadigo. f. περῶ. præt. med. πέπορα.
Πορεῖα, ας, ἡ, via, iter, quod a πορεύω, trajicio, & hoc a πόρος, ου, ὁ, transitus. Them. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Πορεύθωαι, aor. 1. infin. pass. verbi πορεύομαι.
Πορεύομαι, proficiscor. imperf. ἐπορεύμην, ου, εσο. præs. inf. πορεύεσθαι. fut. med. πορεύσομαι. perf. pass πεπόρευμαι, versatus sum. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, abivi. a. 1. imperat. pass. πορεύθητι. Th. πείρω, transeo.
Πορεύσῃ, ibis, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem, & them.
Πορεύω, ago, duco, ire jubeo, facio ire. mitto. f. εύσω, p. πεπόρευκα. a πόρος, tranlitus. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Πορέω, seu πόρω, do, præbeo, Poet. pro πορίζω, aditum facio, comparo; item do. Th. πείρω, transadigo.
Πορθέω, vasto. imperf. ἐπόρθεον, ουν, f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος, ὁ. a Th. πέρθω, diruo, depopulor. f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.
Πορθήσειν, depopulaturum esse, f. 1. inf. act. verbi πορθέω. quod vide.
Πορθμήϊον, Jonic. pro πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum, & navis, qua fretum trajicitur. Πορθμεὺς, qui per πορθμὸν vehit. vide in πορθμὸς.
Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum, trajectus. a πείρω, transeo. hinc & πορθμεὺς, portitor, in pl. πορθμῆες, & Jon. πορθμέες.
Πορθαμένη, ης, ἡ, devastata, præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω. quod vide.
Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. a πορίζω. quod vide.
Πορίζω, transitum patefacio, paro, invenio, suppedito. f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι. quod a πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Πόριμα, pervia, nom. pl. a πόριμον, ου, τὸ, quod a πόρος, transitus. Th. πείρω.
Πόρις, vitulus, vide πόρτις.
ΠΟΡΚΗΣ, ου, ὁ, anulus, seu fibula, cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coercetur. possit esse a πέρκω, sicut πόρπη. Eustath. a περικεῖσθαι, quia ad hastam περιτίθεται.
Πόρκις, ου, nomen viri. Gr. piscator.
ΠΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piscatorium, circulus quivis. a πέρκω. vel quia pisces ingredientes περίκεινται.
Πορνεία, ας, ἡ, scortatio. a πόρνη, meretrix. quod vide.
Πορνεύω, scortor. f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. πέρνημι, vendo.
Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quæ corpus suum περνᾷ, id est, vendit, ac prostituit, quod a πέρκω, seu πέρνημι, vendo. p. m. πέπορνα. Them. πέρκω, idem.
Πόρνος, ου, ὁ, scortator. vide πόρνη.
Πόρος, ου, ὁ, transitus, meatus, via. ora maritima. via, & ratio aliquid efficiendi. unde πορίζω, acquiro. hinc πορισικὸς, quæstuosus. ἔμπορος, viator, vector, mercator. Th. πείρω, transadigo. p. m. πέπορα.
ΠΟΡΠΗ, ης, ἡ, fibula. annulus clypei. hinc πορπάω, ῶ, ut ἐάω, fibulis astringo. a πείρω, figo, quia infigitur, ut affigat. hinc πόρπαξ, ακος, ὁ, idem.
Πόρρω, adv. procul, longe ante, in anteriorem partem. Th. πρὸ, ante. Est autem idem πρόσω, πόρσω, & πορρίω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, ante, & retro. hinc compar. πορρώτερω, longius. πορρώτερος, ulterior.
Πορρώθεν, adv. procul. a πόρρω. quod vide.
Πορρώτερω, compar. a πόρρω. quod vide.
Πορσαίνω, vel πορσύω, præbeo, paro, curo, molior, honoro, &c. quod a πόρω. fut. πόρσω, Poet. idem quod πορίζω, præbeo. Th. πείρω, transadigo. præt. med. πέπορα.
Πόρσιον, Poet. adv. pro πορρώτερον, longius remotius. Quod a πρόσω, adv. longe, &c. & per Metathes. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, longissime. Th. πρὸ, ante.
Πόρσισα, vide in πόρσιον.
Πορσύνεσσα, Jon. pro πορσύνουσα, fut. part. f. g. verbi πορσύνω. vide in πορσαίνω, augeo, amplifico.
Πορσύνω, augeo. in pretio habeo, honoro. Vide πορσαίνω.
Πόρτω, longe, compar. πόρσιον, longius. vide πόρρω.
ΠΟΡΤΙΣ, ιος, ἡ, parva vitula, juvenca. Item & πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι.
ΠΟΡΦΥΡΑ, ας, ἡ, purpura. genus conchæ nobilis; item pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea. Hinc πορφυρεύς, έως, ὁ, purpureus. πορφυροπώλις, ίδος, ἡ, quæ purpuram vendit. a πωλέω, vendo.
Πορφύρεος, έη, έον, gen. έου, ῆ, ὁ, purpureus. Th. πορφύρα.
Πορφύρω, purpureo colore perfundo. rubeo. Et mare fluctuans πορφύρειν dicitur. Hinc & animus dicitur πορφύρειν, cum æstuat, sed leniter. Thema πορφύρα.
Πόρω, suppedito, præbeo, do, Poet. idem quod πορίζω. Th. πείρω, transadigo.
Πόσ', pro ποσὶ, pedibus, sic & πόσ', pro ποσσὶ, Poet. dativ. plural. a πούς, pes.
Ποσάκις, quoties? adv. interrogandi. quod a πόσος, η, ον, quantus? Thema ὅσος, η, ον, quantus, citra interrogat.
Πόσε, quo? quem in locum? Thema ὅσος, quantus.
Πόσει, dat. singul. a πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.
Ποσειδᾶν, ανος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος. Neptunius, a, um.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

um. Dicimus & Ποσειδάων, άωνος, & έονος, ὁ, Poet. & per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, Neptunus.

ΠΟΣΕΙΔὨΝ, gen. ῶνος, & Jon. Ποσειδέων, ὁ, Neptunus, Deus maris. Dicimus & Ποσειδάων, acc. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, q. πόσιν δοῦναι, potum dare. Est enim aquatum scaturigo mare. vel παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον, quod terram assilientibus undis quasi concutiat.

Πόσεως, gen. sing. a πόσις, ἡ, potus, idem quod πόμα. Th. πίνω, bibo. f. πώσω.

Πόδη, ης, ἡ, pellis, qua glans virilis tegitur. q. πρόδη, a προπίδειν.

Ποσιδήϊον, per sync. pro Ποσειδώνιον, ου, τὸ, Neptuni templum. a Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, εως, ἡ, potus, idem quod πόμα, ατος, τό. Them. πίνω, bibo. f. πώσω.

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? πόσα, quanti? Them. ὅσος, citra interrogat.

Ποσσίκροτος, ὁ, ἡ, Terræ epithet. quod pedibus pulsetur. ex πούς, pes, & κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Ποσσὶν, pedibus, dativ. plur. Poet. pro ποσίν, a πούς, ποδός, ὁ, pes. vocat. ὦ πούς.

Πόσσω, Dor. pro πόσσον, quanti pretii. a πόσος, & gen. σο, πόσσου.

Πόσσος, quotus, quasi πόσατος. ex πόσος. Ποσημόρων, hæc portiuncula.

Ποτ', & ποθ', pro ποτὲ, aliquando.

Πόπαγε, admove, Dores dicunt pro προσαγὲ, age, præs. imperat. act. a Dorico verbo ποπάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, duco.

Ποπάγχυμμι, appropinquamus, Dor. pro προσάγχυμμι, 1. plur. præs. ind. verbi προσάγχυμι, a πρός, pro quo Dores ποπὶ, dicunt, & ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. prope, juxta.

Ποπαείδω, accino, Dor. pro προσαείδω. f. ποπαείσομαι.

Ποταιὶ, nuper. ποταίνος, recens, novus, peregrinus. primus. a Dor. ποπὶ, ad, prope. Th. πρός.

Ποπαμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, respondere.

Ποπαμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ποπαμοῖο, gen. Jon. pro ποταμοῦ, a ποταμός. quod vide.

ΠΟΤΑΜὈΣ, οῦ, ὁ, fluvius. q. a πόσις, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare. Et quod animalibus potum præbeat, sive quod illa ποτίζῃ, id est, potet. Hinc ποταμία, ας, ἡ, fluvialis.

Ποταμοφόρητος, ος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a flumine abripitur. Ex ποταμὸς, οῦ, ὁ, fluvius, & φορητὸς, ὸς, ὁ, qui gestari potest. quod a φορέω, idem quod φέρω, fero. f. οἴσω.

Ποτανὸς, ὼ, ὁ, volucer, qui volat, volatilis. Dor. pro ποτιωὸς, ὸς, ὁ, a ποτάομαι, volo. quod vide.

Ποτάομαι, volo. f. ποτήσομαι, perf. πέπότημαι. hinc 3. pl. Jon. πεποτᾶται, pro πεπότηνται. Them. πέτομαι, volo, as.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, e? a Th. ποτάπεδον, ου, τὸ, solum, pavimentum. hinc ποδαπὸς, cujas? inde ποταπὸς, mutato τ, in δ.

Ποταωγάζαν, Dor. pro προσαωγάζειν, intuéri, προσορᾶν, aspicere, intueri. quod ex Dor. præposit. ποτὶ, pro πρὸς, & αὐγάζομαι, video. Th. αὐγὴ, ἡ, splendor, lux.

Ποταύλα, accinebat, Dor. pro προσηύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, οῦ.

Ποτιωὸς, Dor. pro προσηὼς, orientalis. Th. ἠώς.

Πότε, quando? adverb. interrogandi. ἕως πότε, quousque. Sed ποτὲ, aliquando, est dictio enclitica, & solo accentu discriminantur.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, aor. 2. a δρέχω, curro.

Ποτεκλεπτόμην, Dor. pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, furtim ad aliquem duco. Th. κλέπτω, furor.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. med. a προσμάσσομαι.

Ποτέονται, volabant, 3. plur. imperf. Jon. verbi ποτέομαι. f. ἠσόμαι, idem quod πέτομαι, volo, as.

Ποτερίζω, Dor. pro Προσερίζειν, cum aliquo certare. Ex ποτὶ, pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ποτέροισι, dat. pl. a πότερος. quod vide.

ΠὈΤΕΡΟΣ, α, ὁ, & in f. g. ποτέρα, n. g. πότερον, uter, utra, utrum? q. ab ὅς, ut ὁπότερος, uter, infinite.

Ποτέρχου, Dor. & Æol. pro προσέρχου, accede, præs. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύετο, adhærebat, Dor. pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, nascor.

Πότεχ', & πότεχε, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. a προσέχω. quod vide.

Ποτημὺν, Dor. pro προσεῖναι, præs. inf. verbi πρόσειμι.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix. πότης, bibax, potax. a πίνω, bibo.

Ποτὶ, & ποτὶν, Dor. pro πρὸς, a πρὸς, ad. ποτὶ χρόνος ἔρποι, tempus adveniat, per Tmesin, & Dor. pro προσέρποι.

Ποτιβλέπω, Dor. pro προσβλέπειν, aspicere, præs. inf.

Ποτιδαία, ας, ἡ, Potidæa, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδέχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. vel potius pro προσδεδεγμένοι, nom. plur. perf. part. passiv. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, ex pecto. Sic ποτιδέγμενος, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος. ex πρὸς, ad, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adspexisse. a. 2. inf. ab εἶδον.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. verbi προσδέρκομαι, aspicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδεόμαι, indigeo, Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. singul. a 2. opt. ab εἶδω, video. Sic ποτιδῶν, pro προσιδών.

Ποτιδόρπιος, ος, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis, Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, ου, το, cœna.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. activ. verbi προσείδω. Th. εἶδω, video.

Ποτίζω, do potum, duco aquatum, rigo. imperf act. ἐπότιζον, ες, ε. fut. ίσω. p. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. activ. ἐπότιδον. præs. pass. ποτίζομαι. a. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η, potionatus sum. ποτιζόμενη, irrigua. Th. πίνω, bibo.

Ποτίθη, Dor. per sync. pro ποτιτίθει, pro Attic. προσίθει, appone, & hoc pro προσίθετι, præs. imperat.

Ποτικαρδίος, Dor. pro προσκαρδίος, qui in corde hæret. Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, ω, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ος, ὁ, inclinatus. Ex πρὸς, & κλίνω, inclino.

Ποτίκρανον, ου, τὸ, Dor. pulvinum. quod ex ποτὶ, pro πρὸς, & κρᾶσσον, caput.

Ποτιλέγην, Dor. pro προσελέγειν, alloqui. hinc ποτιλέξατο, pro προσελέξατο, 3. sing. a. 1. med.

Ποτιμάξατο, Dor. & Jon. pro προσεμάξατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi προσμάσσω, attingo. Ex πρὸς, & μάσσω, tango. f. ξω.

Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος.

Ποτιπίσσομαι, ῃ, εται, advehor, Dor. pro προσπίσσομαι, advenio, præs. ind. a ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & πίσσομαι, eo, venio. Th. πέω, eo.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteus.

Ποτόσσεται, adspicit, 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπωμαι, idem. p. ὤμμαι. p. m. ὦπα, Att. ὤπωπα.

Ποτρέπειν, Dor. pro προτρεπεῖν, quod Attice formatum a gravitono προτρέπειν, projicere. Th. ῥίπτω, idem.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere. quod vide.

Ποτίση, bibendum dederit, 3. singul. a. 1. sub. activ. & in plural. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω. quod vide.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, adstillo, instillo. Ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & στάζω, stillo. fut. ξω.

Ποτίφορος, ος, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποτῶ, fut. 1. Att. & in 1. plur. ποτοῦμεν, verbi ποτίζω. quod vide.

ΠὈΤΜΟΣ, ου, ὁ, fors, fatum, mors. q. a πέπω, cado. πότμος, Dor. gen. pro πότμου.

Πότνα, ας, ἁ, Dor. pro πότνια. quod vide. Sic πότνος, pro πότνιος.

Πότνί, pro πότνια. quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda. a πότνιος, ου, ὁ. quod vide.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. ex πότνιος, & ἄναξ, rex.

ΠὈΤΝΙΟΣ, α, ὁ, venerandus, honorandus. in f. g. πότνια, & contracte πότνα. quasi a πέπω, cado. quasi coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.

Ποτὸς, gen. Jonic. a ποτὸν, οῦ, τὸ, potio, potus. a πίνω, bibo.

Ποτὸν, οῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur. πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio. ποτὸς, οῦ, ὁ, potulentus. Th. πίνω, bibo.

Ποτόσσοι, præs. part. n. g. a ποτόσδω. quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro προτοΐζω, idem quod simplex ὀΐζω, oleo. f. οἴζήσω, & ὀσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & ὀδωδα, Attice.

Ποτὸς, gen. sing. a ποτύς. quod vide.

Ποτὰν, vel ποτ' ταὶ, pro ποτὶ ταὶ, Dor. pro πρὸς τοὺς. Sic ποτὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τόν.

Ποτῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel πὸτ τῶ, & hoc pro πρὸς τῶ.

Πού, ubi? adv. Est & dictio enclitica. aliquando vacat, ut in οὐπω, οὐπωθεν. ab οὗ. Th. ὅς, qui.

Πουγγὴ, πουγγίον, sacculus.

Πουγία, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Πούδως, ωτος, ὁ, nomen viri. Latin. Pudens.

Πουλυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna. Epithet. terræ. Ex πουλὺς, Poet. pro πολὺς, & βόσκω, pasco. Th. βόω, idem.

Πουλὺς, Poet. pro πολὺς, multus. quod vide. acc. πουλύ.

ΠΟΥ̓Σ, ποδός, ὁ, pes. vocat. ὦ πούς. dat. pl. ποσί. πέζαιος, pro ipso gubernaculo. κατὰ πόδα, lente. πρὸς πόδας ποσὶν, apud pedes. q. a πού, ubi. Necesse est, pes locum habeat, ubi se ponat. Alii a παύω. Hinc ποδάγρης, ου, ὁ, pedibus præditus. ποδίζω, metior pede, incedo. ἀνδράποδον, ου, τὸ, mancipium. πολύπους, οδος, ὁ, multos pedes habens. βίπους, οδος, ὁ, tripes, & tripus. ἐμποδίζω, impedio. ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Πόχ' ὅ, Dor. pro ποτὲ ὅ, & hoc pro πόκα.

Πόω, inusitat. bibo. a πίω, vel πίνω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Π Ρ.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus. a Th. πράσσω, vel πάω, facio. f. ξω. perf. pass. πέπραγμαι.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotia. ab eodem them.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, negotior. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, ω, απο. a. 1. imperat. med. πραγμάτευσαι, εύσω, & in plur. πραγματεύσασθε. Th. πράσσω, facio.

Πραγματικός, ἡ, όν, serius, a, um, solers in rebus tractandis. ab eodem th.

Πραΐσι, dat. pl. a πρᾷος, εος, ὁ, idem quod πρᾴος, ου, ὁ, lenis, mitis, mansuetus.

Πραθέειν, Jonica diphthongi resolutione pro πραθεῖν, vastare, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. πέρσω. fut. 2. παρθῶ, & per Metathes. πραθῶ. hinc aor. 2. ἔπραθον.

Πραθείς, venditus, a. 1. part. pass. πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. ex πράω, facto per sync. pro περάω, ut suo loco dictum.

Πράθον, ες, ε, Jon. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto. f σω. a. 2. ἔπαρθον, & per Metathesin ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, prætorium, a nomine Latino prætor, sic dictus quasi præitor, a præeundo.

Πρακτέον, verbale, a πράσσω, facio.

Πρακτήρ, ῆρος, ὁ, & Jon. πρηκτήρ, exactor, coactor tributorum. a πράσσω, facio.

Πρακτικός, ἡ, όν, tractabilis, opere pollens, efficax. ejusdem them.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, exactor, perpetrator. ab eodem them.

Πράμνιος, seu πράμνειος οἶνος, vini genus, sic dictum a Pramnia rupe vel vite.

Πρᾱν, Dor. pro πρώϊον, nuper. quod vide.

Πρανιχθείς, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρωΐζω, præcipito. Th. πρωΐ, εος, ὁ, ἡ, pronus.

Πράξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω. quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. a πράξας, αντος, ὁ, & in n. g. πράξαν, verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Πρᾶξις, εως, ἡ, factum, actio, successus rerum. acc. singul. πρᾶξιν, nom. plur. πράξεις, dat. plur. πράξεσι. Th. πράσσω, facio.

Πραξωσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi πράσσω.

ΠΡΑΟΣ, & πρᾷος, ου, ὁ, lenis, mitis, mansuetus. quod πάντα ῥᾳδίως ποιῇ. Vel potius a περάω, transeo. ut sit ὁ πρόσιτος, qui & facile ad alios transit, & ad quem facile transitur. Aut simpliciter a πάρα, adest. Hinc πρᾳΰς, έος, ὁ, idem quod πρᾷος. πρᾳότης, & πρᾳϋτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.

ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia. dat. plur. πραπίδεσσι. q. ex πρό, & ἰδεῖν. quod mens sit futuri προβλεπτική, sive rerum futurarum sagax.

ΠΡΑΣΙΑ, ᾶς, ἡ, areola in horto. Forte primo sic dicta est areola porrorum, a πράσον.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, a πιπράσκω, vendo. Th. περάω, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. q. a πράω, incendo, est enim calidum.

Πρασσαίος, ου, ὁ, nomen Ranæ, a πράσον, porrum, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs.

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, exigunt, 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ, nomen Ranæ. ex πράσον, porrum, & φάγω, comedo.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, & πῶ, facio, ago, administro, adjuvo, tracto, vivo, exigo. f. ξω. p. χα. perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, gloriam sibi parare. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, Jonic. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, actio. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, multis negotiis se implicans, curiosus. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas. εὐπραξία, ας, ἡ, felicitas. δικαιοπραγία, ας, ἡ, justa actio.

Πράσσω, vendo, quod & πιπράσκω, a περάω, transeo, seu circumeo, vendendi, aut emendi ergo. Hinc πράσις, venditor.

Πράω, vendam, f. 1. verbi πιπράσκω.

Πράτιστος, ω, ὁ, Doric. pro πρῶτιστος, primus, superl. a πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, primus. Th. προ. Et πρᾶτον, pro πρῶτον, primum.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, quæ mite consilium habet, mitis. Ex πρᾳΰς, idem quod πρᾷος, lenis, & μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Πρᾳΰς, εῖα, ύ, idem quod πρᾷος, ου, ὁ, mitis. gen. πρᾳέος. Hinc πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas.

Πράω, inusit. pro uro, vel vendo. vide πιπράσκω. Th. περάω, vendo.

Πράως, leniter, adv. a πρᾷος, lenis.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, stipes, stirps. ωὐτόπρεμνος, radicatus per se. πρεμνίζω, una cum radice evello, quia est firmum σέλεχος, sit q. πρέμνιον. Sic stirps, q. σερῥόπους. Si est caudex jam cremandus, a πράω, uro.

Πρέπει, decet, cum dat. imperf. ἔπρεπε. part. præs. τὸ πρέπον, decorum. præs. inf. πρεπεῖν. a πρέπω.

Πρεπέμεν, Jon. pro πρέπειν, præs. inf. a πρέπω, vel πρέπει, decet.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. a πρέπω.

ΠΡΕ'ΠΩ, decorus sum, conspicuus sum, excello. q. προ ἑπω, i. deest, dicendi primas teneo. Et qui excellunt, prærogativam loquendi habent. Hinc πρέπει, decet. πρέπον, οντος, τὸ, decorum. θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates. θεοπρόπια, ας, ἡ, & θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinium.

Πρέσβα, antiqua, per sync. pro πρέσβεα, f. g. a πρέσβυς, υος, ὁ, senex. & in f. g. πρέσβειαι, in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio, honos augustior. Th. πρέσβυς.

Πρέσβεις, acc. plural. contract. a πρέσβυς, εως, ὁ, legatus. ab eodem them.

Πρεσβεύω, legatione fungor. fut. εύσω. p. πεπρέσβευκα. aor. 1. ἐπρέσβευσα. ejusdem them.

Πρεσβῆες, seniores, nom. pl. Jon. a πρεσβεύς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Jon. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui maximus est natu: vel in genere, quo aliquis honoratur, veluti major natu. Them. πρέσβυς, υος, vel Attice εως, ὁ, legatus, senex.

Πρεσβηΐς, ίδος, ἡ, antiqua. acc. singul. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. a πρέσβυς, quia senes, & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβις, & πρεσβύπατος, superl. a πρέσβυς, senex. compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγένεη, Jon. pro πρεσβυγένεια, primogenitura. vide in πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενής, έος, ὁ, ἡ, maximus natu. ex πρέσβυς, υος, ὁ, senex, & γένομαι, nascor.

Πρέσβων, acc. sing. a πρέσβυς. quod vide.

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, υος, & Att. εως, ὁ, senex; item legatus. q. quia πέρας βίου, terminum vitæ attigit. Vel quia προβέβηκε τὴν ἥβην, juventutem transiit. vel in quo jam ætas πῦρ ἔσβη, calorem extinxit. Hinc πρεσβύτερος, ου, ὁ, senior. πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. πρεσβεύω, senior sum: item in honore, & pretio sum. legatione fungor. πρεσβεία, ας, ἡ, legatio.

Πρεσβύπας, acc. pl. a πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Th. πρέσβυς.

Πρεσβύπατος, maximus natu, superlat. a πρέσβυς, senex, comparat. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι, seniores, majores; item senatores. Th. πρέσβυς.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, seniorum ordo, senatus Ecclesiasticus. ejusdem them.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Thema πρέσβυς, idem.

Πρεσβύτιν, acc. sing. a πρεσβύτις, ιδος, ἡ, anus, acc sing. πρεσβύτιδα, & ύτιν. ab eodem them.

Πρήμυθος, έος, ὁ, ἡ, placidus. a πρᾷος, & ἤμυθος.

Πρέψας, αντος, ὁ, qui convenit, a. 1. part. act. verbi πρέπω. fut. ψω, decorus sum.

Πρῆγμ', pro πρῆγμα, Jon. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, pretium. πρήγματα ἔχειν, molestias habere. dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, facio. fut. ξω.

Πρηγορεών, pro φρηγορεών, gula, guttur

Πρηθῶσα, Jon. pro πραθῶσα, venditum fuisse. vide πραθείς.

ΠΡΗ'ΘΩ, incendo, inflammo. fut. σω. p. πέπρηκα. q. a πράω.

Πρηκτῆρα, acc. sing. a πρηκτήρ, ῆρος, ὁ, Jon. pro πρακτήρ, actor. Th. πράσσω, facio.

Πρημαίνω, furenti impetu spiro. a πρῆσαι, spirare, & μαίεσθαι, furere.

ΠΡΗΝΗΣ, έος, ὁ, ἡ, pronus, præceps. q. a πρό, & νύω, seu νάω, nuo.

Πρῆξαι, egisse, a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήξεις, facies, 2. sing. fut. 1. ind. activ. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω.

Πρηξίς, nom. pl. a πρῆξις, Jon. pro πρᾶξις, εως, ἡ, utilitas, res. acc. sing. πρῆξιν. Th. πράσσω, facio. f. ξω.

Πρῆσαι, incendisse, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Πρῆσε, incendit, Jon. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. quod vide.

Πρῆσσε, præs. imper. activ. Jonic. a πρήσσω, pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω. Est & πρήσσω, fut. 1. a περάω, transeo. f. περήσω, & per syncop. πρήσω.

Πρηστήρων, gen. plur. a πρηστήρ, ῆρος, ὁ, valde spirans. a Th. πρήθω, incendo, f. σω.

Πρήσω, futur. 1. act. verbi πρήθω, incendo.

Πρήτλων, agnus, vel hædus, agniculus. An a πρῆς ἑτος? Est & ἐπιπρήτλων.

Πρητήϊον, ου, τὸ, mercatus, locus, in quo res venduntur. a πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. quod vide.

Πρηΰνει, mitigat, Jonice pro πραΰνει, 3. singul. præs. ind. verbi πραΰνω. Thema πρᾳΰς, vel πρᾷος, ου, ὁ, lenis, mitis.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, cacumen montis. Dicimus & πρών, & πρῶνα. q. ex πρό, & εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. a πρίαμαι, emo. Sed πρίατο, Jon. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, emo, redimo. q. a περάω. Emens, & vendens περᾶ, transit in alia, & alia loca. hinc πριάμενος, præs. part. πρίασθαι, præs. inf.

Πριαμίδης, ου, ὁ, Priamides. vocat. ὦ Πριαμίδη. a Πρίαμος, Priamus.

ΠΡΙΑ'ΠΟΣ, ου, ὁ, Priapus, hortorum custos, idolum hortorum. Item membrum virile.

Πρίζω, idem quod πρίω, serra seco.

ΠΡΙ'Ν, priusquam, & pro πρό, cum genit. ante,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ante, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τῦ φωνῆσαι, antequam cecinerit. Eleganter postponitur ν, ut πρὶν ν̓ κατοικεῖν, antequam habitaret. q. a πάρ@, ut sit q. παρίν.

Πρινν̓, priusquam, pro quo sæpius πρὶν ν̓.

Πρίινον, ilignum, a πρῖν@, ο, ν̓, ilex.

ΠΡΙΝΟΣ, ο, ν̓, ilex, abor, q. a πρίω, serra seco. quia serra ob duritiem fuerit secanda. Vel quia folia ei sunt spinosa, tanquam serrata, & dentata.

Πρίσαντες, nom. plur. aor. 1. partic. activ. verbi πρίω, vel πρίζω, serra seco. fut. σω. præt. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πριθεὶς, sectus, aor. 1. part. passiv. ab ἐπρίθην, aor. 1. ind. passiv. verbi ejusdem.

Πρίσκος, α, ὁ, nomen viri. Latine Priscus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mul. Lat. Prisca.

ΠΡΙΩ, seu πρίζω, serro, serra seco. stringo, alligo. f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐπρίσθην. hinc πρίσις, ως, ὁ, qui serra aliquid secat, & findit. πρίων, ονο@, ὁ, serra. q. a πάρω, transeo. Est & πρίω, Attic. & Jon. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, eme, præs. imperat. ut ἴςω, pro ἴςασο, verbi πρίαμαι, emo.

ΠΡΟ`, ante, coram, gen. regit. In compositis modo tempus notat, modo ordinem. interdum pro πρόσθ̓, ponitur πρόσθεν, & ἔμπροσθεν, idem. Hinc πρότερο@, α, ον, prior, prius. πρότερον, adverb. prius. πρῶτο@, primus, quasi πρόπατο@. ὀπιπρὸ, procul. πρότε, antehac. ἐπιπρὸ, antehac.

Προάγῃ, 3. singul. præs. sub. activ. a προάγω, quod vide.

Προάγγελα, prænuntia, nom. plural. n. g. Ex πρὸ, & ἄγγελο@, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Προάγω, præcedo, cum acc. f. προάξω. a. 2. προήγαγον, ες, ε, produxi. a. 2. part. προαγαγὼν, οντο@, ὁ. quod ex πρὸ, & ἄγω, duco.

Προαγωγώσῃς, prostituas, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi προαγωγόω, perduco, prostituo. quod a προαγωγὸς, perductor. Th. ἄγω, duco.

Προαιδεῖσθαί τινα, alicui reverentiam ante alios debere. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, οῦμαι, præopto. f. ήσομαι. a. 2. med. προειλόμην, σθαι, σθαι. perf. pass. προῄρημαι, σαι. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propositum. Thema αἱρέω, eligo. fut. ήσω. a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum. quod a προαιρέομαι. quod vide.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præs. pass. verbi προαιρέομαι. quod vide.

Προαιτιάσομαι, ῶμαι, ante criminor. fut. άσομαι. a. 1. med. προηπασάμην, ω, ατο, ante evici, & demonstravi. quod ab αἰτιάομαι, verbum forense, q. causari. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προακηκοῦα, perf. part. med. f. g. verbi προακούω, prior audio, ante audio. f. ούσω. perf. προήκουκα. aor. 1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Attic. προακήκοα. hinc perf. part. med. προακηκοὼς, ὼσα. Th. ἀκούω, audio.

Προακούω, prior audio, ante audio. f. ούσω. perf. προήκουκα. perf. med. προήκοα, & Att. προακήκοα. Th. ἀκούω.

Προαλὴς, έ@, ὁ, ἡ, promptus, declivis, a προάλλομαι, prosilio. Thema ἅλλομαι, salio.

Προαμφιτάνω, ante pecco. f. προαμφιτήσω. p. προημφίτηκα. perf. part. act. προημφιτηκὼς, ότος, ὁ. Th. ἁμφιτάνω, pecco. fut. ήσω. a. 2. ἥμφιτον.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω. quod vide.

Προαπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi προαπέρχομαι, discedo. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προαποδέϊκτων, gen. pl. aor. 1. part. pass. verbi προαποδείκνυμι, prius demonstro. quod ex πρὸ, ἀπὸ, & δείκνυμι, ostendo. f. ξω. p. δέδειχα. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. pass. ἐδείχθην. a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντ@.

Προάστιον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, suburbium. ex πρὸ, & ἄστυ, ε@, τὸ, urbs.

Προαύλιον, ου, τὸ, aulæ vestibulum. πρὸ ἀὐλῆς, ante aulam. Th. αὐλὴ, aula.

Προβάδὸν, adv. in progrediendo. a προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Πρόβαινε, progredere. præs. imperat. act. a προβαίνω. quod vide.

Προβαίνω, progredior. fut. προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, ὑα, ὸς. a. 2. ind. act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβὰς, άντ@, ὁ. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Προβάλλω, emitto, propello. f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προβάλωσι. præs. part. pass. προβαλλόμενο@. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, emitto, jacio.

Προβάλοιτο, proponat, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi προβάλλω. quod vide.

Προβάλοντο, Jon. pro προεβάλοντο, projecerunt, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejusdem.

Προβάλωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi προβάλλω, emitto. quod vide.

Προβὰς, άντ@, ὁ, a. 2. part. act. verbi προβαίνω. quod vide.

Προβάσε, Dor. pro προβήσε, hoc vero pro προβιβάσει, προβαίνειν, promovere.

Πρόβασις, εως, ἡ, progressio, actio τῦ προβαίνοντ@. tum ipsa res, quæ προβαίνει, ut pecus, proventus ex pecudibus. a προβαίνω. quod vide.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, proprie ovillus, per synecd. sp. pecuarius, a, um. προβατικὴ, sc. πύλη, pecuaria porta.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis. in pl. πρόβατα. dat. pl. προβάτοις, quia προβαίνειν, procedere solet pascendo.

Προβίβηκε, anteivit, 3. sing. perf. ind. act. hinc perf. part. προβεβηκὼς, ὑα, ὸς. verbi προβαίνω, anteeo, supero. quod vide.

Προβέβολα, prætuli, malui, perf. med. verbi προβάλλομαι, inusit. a βέλομαι, volo. f. βελήσομαι.

Προβήσεται, progredietur, 3. sing. f. 1. verbi προβαίνω. quod vide.

Προβιβάζω, produco. item prius edoceo, informo. fut. άσω. a. 1. προεβίβασα. a. 1. ind. pass. προεβιβάσθην. a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, θεῖσα, ante edocta, prius monita. Thema βαίνω, eo.

Προβλέπομαι, provideo. f. ψομαι. a. 1 med. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. προβλεψάμενο@, ος, ὁ. Th. βλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Προβλεψάμενο@, ος, ὁ, a. 1. part. med. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατ@, τὸ, propositio. propugnaculum, scutum. a προβάλλω, propono. fut. λω. perf. pass. προβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Προβλὴς, ῆτ@, ὁ, ἡ, projectus, prominens. dat. sing. προβλῆτι. a προβάλλω, projicio. Th. βάλλω.

Προβοηθεῖν, prius opem ferre. a βοηθέω, auxilior.

Προβόλαιον, seu πρόβολο@, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris frangit. sed προβόλαιο@, α, ον, objectus, a, um. a προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, ictus, plaga.

Προβοσκ@, ος, ὁ, q. vicarius pastoris. a βόσκω, pasco. quod vide.

Πρόβολ@, ου, ὁ, senator, princeps. a βολὴ, consilium.

Προγεγλυκμένο@, perf. part. pass. verbi προγλυκάνω, ante genero. quod a γλυκάω, f. κῶ, genero. Th. γείνομαι, gigno.

Προγεγονότων, genit plural. perf. particip. med. verbi προγίνομαι, antecedo quod vide.

Προγλῶ@, ος, ὁ, qui barbam habet promissam. a γλῶον, ου, τὸ, mentum, barba. quod vide.

Προγλυσ́τερ@, α, ὁ, major natu, antiquior. compar. a προγλυὺς, quod a προγίγνομαι, fum ante, præcedo. Th. γείνομαι, nascor.

Προγλυομένων, gen. pl. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι. quod vide.

Προγλυοντ, pro προγλύοντο, præcedebant, Jon. pro προεγλύοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi προγίνομαι. quod vide.

Προγίνομαι, antecedo, sum ante. f. προγλυήσομαι. perf. pass. προγεγλυημαι. a. 2. med. προεγλυόμην. aor. 2. part. med. προγλυόμενο@. p. m. προγέγοια. Th. γείνομαι, nascor. f. γλυήσομαι. a. 1. med. ἐγεινάμην.

Προγινώσκω, ante decerno. f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκα. aor. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι. perf. part. pass. προεγνωσμένο@, prædecretus. Th. γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, ante-decretum. a προγινώσκω, quod vide.

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γλυόμενοι. οἱ ἔκγονοι, posteri. vide in πρόγονο@.

Πρόγονο@, ου, ὁ, ante genitus. qui προγέγονε. hinc πρόγονοι, majores. Est & πρόγονο@, privignus. Ex πρὸ, & γόνο@, ου, ὁ, generatio, a p. m. γέγοια. Th. γείνομαι, nascor.

Προχάφω, ante scribo. f. ψω. p. προγέχαφα. a. 1. προέχαψα. a. 2. pass. προεχάφθην, ης, η, coram depictus fui. perf. pass. προγεχάμμαι. perf. part. pass. προγεχαμμένο@, η, ον, prius descriptus, prædecretus. Th. χάφω, scribo, decerno.

Προγύμνασμ@, ατο@, τὸ, exercitium. dat. pl. προγυμνάσμασι. quasi a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Προδέδαε, 3. singul. perf. med. verbi προδαίω, prænosco. Thema δαίω, disco. f. δαήσομαι. a. 2. ἔδαλον. inde δαλῶαι, & δαήμμαι. p. m. δέδαα, pro δέδηα, novi.

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. προδεδωκὼς, ότο@, ὁ, perf. part. act. προδεδομένο@, η, ον, perf. part. pass. verbi προδίδωμι, prior do. quod vide.

Προδειελο@, ος, ὁ, ante vesperam. Th. δείλη, ἡ, pomeridianum tempus.

Προδέκτωρ, ορο@, protector, patronus. Th. δέχομαι, capio.

Προδηλεύω, ante lædere. auctorem esse cladis. an a δῆλο@?

Πρόδηλο@, ος, ὁ, idem quod δῆλο@, ος, ὁ, manifestus, perspicuus.

Προδιδῶσι, produnt, 3 plur. præs. ind. προδιδὼς, ότο@, ὁ, præs. part. act. verbi προδίδωμι. quod vide.

Προδίδωμι, do prior, prodo. fut. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικασ́ὴς, ος, ὁ, præjudex. Gl. Cyr. προδικάζων, præjudicare. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, expecto, observo. hinc προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus. insidiæ. Th. δοκάζω, observo.

Πρόδομο@, ος, ὁ, vestibulum, anterior domus pars. quod a δόμο@, ος, ὁ, domus. Th. δέμω, struo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ος, ὁ, proditor. dat. προδότῃ. acc. pl. προδότας. ab eodem verbo, & th.

Προδῶναι, a. 2. inf. act. a προδίδωμι. quod vide.

Πρόδρομο@, ος, ὁ, præcursor, anteambulo. Ex πρὸ, & δρέχω, curro. f. δρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδωτο@ ἡλίε, ante Solis occasum. Sed credo legendum πρὸ δωτο@, gen. sing. a. 2. part. a δάω, subeo. a. 2. ἔδων.

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. προεγνωσμένος,

μῶν, prædecretus, perf. part. paſſ. verbi προγινώσκω. quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω, ante ſcribo. quod vide.

Προέγραψα, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcurro. Thema δέχω, curro. fut. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα, præt. med. δέδρομα.

Προεδρίη, ης, ἡ, Jonic. princeps locus, in ſedendo prærogativa. vide ἕδρα, ſella.

Προέηκε, præmiſit, 3. ſing. a. 1. Attic. pro προΐηκε, verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ὦν.

Προειδέναι, expertum eſſe, perf. inf. act. per ſync. pro προεϝιδηκέναι, verbi εἰδέω, ſcio. fut. ἰδήσω. Thema εἴδω, ſcio, video.

Προείδω, proſpicio, provideo, præſcio. fut. εἰσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδών, ὖσα, όν. Th. εἴδω, ſcio.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. verbi προαιρέομαι, præopto. Them. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρημαι. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Προείπα, ας, ε, aor. 1. ind. act. προεῖπον, ες, ε, & in 1. plur. προείπομεν, aor. 2. ind. act. verbi προέπω, prædico. quod vide.

Προειρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. paſſ. προείρημαι, σαι, ται. perf. par. paſſ. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um. verbi προερέω. fut. ήσω. perf. προείρηκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. paſſ. a προερέω, ῶ, prædico. quod ab ἐρέω, dico. Th. ἔρω, idem.

Πρόεισιν, 3. plur. præſ. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexo, promineo, præſto. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & χήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκμαθάνω, ante ediſco. Ex πρό, ἐκ, vel ἐξ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἐμαθον.

Προεκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, ſecerno. judico. f. νῶ. p. κέκρικα.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, proceſſiſſet, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jonic. & Att. a προελαύνω. f. άσω. perf. προήλακα, & Att. προελήλακα, & in paſs. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προεληλυθεν, 3. ſing. p. m. ind. Attic. verbi προέρχομαι, prævenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Προέλθῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. προελθεῖν, a. 2. inf. προελθών, ὖσα, a. 2. part. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per ſyncop. ἦλθον. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προελοίμεθα, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, præfero, conſtituo. Thema αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior ſpero. f. ίσω. p. προήλπικα. Th. ἔλπις, ίδος, ἡ, ſpes. Hinc ἐλπίζω, ſpero.

Προεμαντόδε, 2. ſing. imperf. paſſiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμμεν, promiſiſſe, Jon. ſeu Doric. pro προεῖται, a. 2. inf. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, mitto. a. 2. ὦν.

Προενάρχομαι, ante incipio. fut. ξομαι. a. 1. med. προενηξάμην, ω, ατο. quod ex πρό, ἐν, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. paſs. ἠνεγμαι. a. 1. paſs. ἠνέχθην. a. 1. partic. paſſiv. ὀνεχθείς.

Προεξαΐσσειν, proruere. Ex πρό, ἐξ, & ἀΐσσω, ruo.

Προεξανίσασθαι, ante alios ſurgere. Ex πρό, ἐξ, & ἵσημι, ſto.

Προεξέδρη, ſedes prominens. Th. ἕδρα, ſella.

Προεπαγγέλλομαι, ante promitto. aor. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρό, ἐπί, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προέρυσσεν, deduxit, Jon. & Poet. gem. αν, pro προείρυσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi προερύω. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσαι, deduxero, a. 1. ſub. act. Poet. gem. αν. ab eodem verbo, & th.

Προέρχομαι, prævenio, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. προέλθω, ῃς, prior veniam. a. 2. part. προελθών, όντος, ὁ, progreſſus. Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόες, ετω, præmitte, aor. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto. Thema ἵημι, mitto. futur. ήσω. p. εἷκα. aor. 1. ἧκα. aor. 2. ὦν, & in 3. plural. ἕσαν.

Πρόεσαν, præmiſerunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. vide πρόες.

Προεσάξαντο, Jon. pro ἐσήξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προεσάγω, prius inporto.

Προεσσάτε, præeſtis, per ſyncop. pro προεστήκατε, 2. plural perf. act. vide προεστῶτες.

Προεστῶτες, præfecti, nom. plural. perf. part. Attice pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præſum. Thema ἵστημι, ſtatuo, ſiſto. fut. στήσω. præt. ἕστηκα. aor. 2. ἔστην.

Προετοιμάζω, ante præparo. f. άσω. a. 1. προητοίμασα quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, ος, ὁ, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, ante evangelizo. a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, ατο, quod ex πρό, εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono. quod a προφήμι, prædico. Th. φημί, ſeu φάω, dico.

Προέφυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφύω, prævenio. fut. προφύσω. p. προέφυκα. Th. φύω, prævenio. aor. 2. ἔφυν.

Προέχω, εις, ει, & in 3. plur. προέχουσι, præcello, prætendo. f. προέξω. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi προάγω, præcedo, procedo. f. ξω. a. 2. προήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω. quod vide.

Προηγέομαι, ήμαι, præeo, arbitror. cum acc. & in 3. ſing. προηγείται. f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, ῶν, ὁ, gula, veſica eminentior in avibus; ubi eſca προαγέρεται, id eſt, præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator. a προαγορεύω, prædico. quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορά, ἡ, forum.

Προηδωδέντας, acc. pl. a. 1. part. paſs. verbi προηδύνω, delecto ante. quod ex ἡδύνω, lætitia afficio. Th. ἡδύς, έως, ύ, ſuavis.

Προήιεν, ας, ει, progrediebar, pluſq. perf. med. a προέημι. Th. εἶμι, eo. perf. med. εἷα. pluſq. perf. ᾔειν.

Προΐκμεν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προΐημι, præmitto. vide προΐε.

Προήλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, ες, ε, & per ſync. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. plural perf. part. act. verbi προελπίζω, prior ſpero. fut. ίσω. p προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, ſpero. Th. ἔλπις, ſpes.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω, ante pecco. f. προαμαρτήσω. præt. προημάρτηκα. perf. part. προημαρτηκώς, ότος, ὁ.

Πρόϊμι, proceſſi, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Προϊώγκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, excello. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſs. verbi προαιρέομαι, præfero, conſtituo, tollor. Thema αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ᾕρημαι. a. 2 εἷλον.

Προήρχετο, 3 ſing. imperf. verbi προέρχομαι, prævenio, cum genit. imperf. προηρχόμην, ου, ετο.

Προησκήσαντο, 3. ſing. a. 1 med. verbi προασκέω, ante exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo. fut. ήσω.

Προήσομαι, η, ῃ, profundam, fut. 1. med. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto. f. ήσω.

Προηπασάμεθα, ante demonſtravimus, a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι, ante criminor. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Προθέλυμνα, funditus, radicitus, adv. a προθέλυμνος, qui radicitus extirpatur. Aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλους. Ex πρό, & θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμελον, idem.

Προθέντα, acc. ſing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2 part. θείς, έντος.

Προθέσαν, præmittunt, 3. pl. ind. præſ. verbi προθέω. Th. τίθημι, pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitum, propoſitio. a προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, tempus præfinitum. ab adject. προθέσμιος, ος, ὁ, ante conſtitutus. quod etiam a προτίθημι, ante conſtituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ, propoſitio, res propoſita. πρόθεμις, ab eodem verbo, & them.

Προθορών, proſiliens. aor. 2. part. activ. verbi προθορέω. Th. θόρω, ſeu θορέω, ſalio, inſilio.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo. Th. θυμός, animus.

Πρόθυμος, ος, ὁ, ἡ, promptus, a. hinc προθύμως, adv. prompte, alacri animo. ejuſdem them.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύριον, veſtibulum, quod eſt ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium.

Προΐαπτω, præmitto, procul mitto. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. 1. inf. προΐαψειν. Th. ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Προΐαψε, 3 ſing. aor 1. verbi προΐαπτω, quod vide.

Προϊδεῖν, a. 2. inf. med. verbi προείδω, video. Th. εἴδω, video. f. εἰσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Προϊδών, ὖσα, a. 2. part. act. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Attic. pro προΐη, 3. ſingul. imperf. activ. verbi προΐέω, ſeu προΐημι, præmitto, largior. Them. ἵημι, ſeu ἴω, mitto. imperf. ἵουν. a. 2. ὦν.

Προϊέμην, Jon. & προϊέμμαι, Attic. ſeu Dor. pro προΐεναι, præf. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo. Them. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Προΐεμμος, emittens, præſ. part. paſs. προΐεῖ, 3. ſingul. præſ. ind. verbi ejuſdem.

Προϊέναι, pro κεφιέναι, projicere, dejicere, & pro ἐφιέναι, permittere, ſinere.

Προΐζεσθε, ante alios ſedere. ex πρό, & ἵζομαι. Th. ἵζω, ſedere facio.

Προΐηλε, præmiſit, 3. ſing a. 1. ind. act. verbi προΐάλλω. Th. ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Προΐηπι, emittit, miniſtrat, Dor. pro προΐησι, 3. ſing. præſ. ind. a προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Πρόϊκτης, ου, ὁ, mendicus. a πρό, & ἱκετάω,

πάω, supplico: vel quia προΐκα petit.

ΠΡΟΙ῞Ξ, & προῖξ, κός, ἡ, donum, dos, gratia. acc. προῖκα, sed adverbialiter etiam usurpatur, pro gratis, sine mercede. q. a πρὸ, & ἵκω, venio, quia est donum, quo quis alium prævenit ultro: vel quod dos, sive pactum de dote celebrationem nuptiarum præcedat. Etymolog. ducit a πρὸ, & οἴκος, quod dos in generi domum præmittatur. Aut a πρόεσις, largitio, quod a προΐεσθαι, effundo largiter.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι.

Προΐζημι, præficio. f. προσήσω. ind. præs. med. προΐσαμαι, σαι, ται, præsum, cum gen. Th. ἵζημι, ἥτο.

Προΐχειν, & προΐχεσθαι, Jon. pro προτείνειν, prætendere. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προΐτος, sordidus. quia solet προΐεσθαι, projici, abjici.

Προϊών, όντος, ὁ, & in f. g. προΐουσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ind. ἦον.

Προΐξις, εως, ἡ, persecutio, per syncop. pro προδίωξις, a προδιώκω. Th. διώκω, persequor. f. ξω. p. χα.

ΠΡΟ῾ΚΑ, adv. subito, statim: ut puto more προκὸς, id est, hinnuli, qui velox.

Προτκαθεζηκέναι, gen. sing. f. g. perf. part. act. verbi προκαθίζημι, ante constituo. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἵζημι, statuo. f. ζήσω. p. ἔζηκα, seu ἔζαγκα. a. 2. ἕσλω.

Προκαλέομαι, provoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκλημαι.

Προκαλίζετο, provocabat, 3. sing. imperf. Jonic. verbi προκαλίζομαι. Thema καλέω, voco.

Προκαμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. a προκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, laboro. fut. καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ὁ, ἡ, præceps. Th. κάρηνον, ὁ, τὸ, caput.

Προκατάγγελλω, prænuncio, ante denuntio. f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo, quod ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον. perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταρκτικὸς, ὴ, ὸν, principalis, primarius. ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προκαταρτίζω, prius absolvo. fut. ίσω. aor. 1 προκατήρτισα. a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προκαταρτίσωσι. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, perficio, Th. ἄρτος, ου, ὁ, ἡ, perfectus.

Προκατειλημμένης, ης, ἡ, perf. part. passiv. fœm. gen. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo. quod vide in προκαταλαβεῖν.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, ante denuntio. quod vide.

Προκαθήμενος, Jon. pro προκαθήμενος, ante sedens, præs. part. a κάθημαι, sedeo. quod vide.

Προκαθίζειν, Jon. pro προκαθίζειν, propalam sedere.

Προκαθορμίσαι νῆες, naves, quæ exploraturæ præmittuntur, f. 1. part. med. pl. num. ab ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proponor. hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, propositus. f. προκείσομαι. præs. inf. προκεῖσθαι. quod ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo.

Προκεκηρυγμένων, pronuntiatum, perf. part. pass. a προκηρύσσω. quod vide.

Προκεχειροτονημένοις, prius designatis, dat. pl. perf. part. pass. a προχειροτονέω. Ex χεὶρ, & τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, ante prædico. fut. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. pass. προκεκήρυγμαι. quod a κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Προκλὴς, έος, ὁ, Procles. nom. propr.

Προκληθεὶς, έντος, ὁ, provocatus, a. 1. part. pass. a προκαλέομαι, provocor. Th. καλέω, voco.

Πρόκλυτος, ὴ, ὸν, præauditus, præcognitus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, vide in προκόπτω.

Προκόπτω, proficio, procedo. fut. ψω. imperf. προέκοπτον. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκομμαι. unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, mora. Th. κόπτω, scindo.

Πρόκλιμα, ατος, τὸ, proprie, prælatio, qua alii alium anteponimus. a προκλίνω, antefero. Th. κλίνω, judico.

Προκρίνω, ῖς, ει, antefero, antepono. præs. inf. προκρίνειν. Th. κρίνω, judico.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur aliæ post alias, seu super alias in continua serie. a κρόσσος, ου, ὁ, fimbria. vel κρόσσαι, scalæ. vide Eustath. & Suidam.

Προκυρόω, ῶ, ante sancio. fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, prius sancitus. quod a κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Προκώμιον, ὁ, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τὰ κώμοις γραφόμενον. Quod ante κῶμον, hymnumque scribitur, aut canitur. Hymni procœmium.

Προλαμβάνω, præoccupo. fut. προλήψομαι. p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico. imperf. προέλεγον. dat. præs. part. act. προλέγοντι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προλελεγμένος, ὁ, ὸν, ὁ, ante delectus.

Προλελοιπότες, relicti, nom. plur. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo. f. ψω. a. 2. προέλιπον. a. 2. med. προελιπόμην. p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Προλεχωδῶ, vide in λεχωδῶ. Th. λέχη, ἡ, sermocinatio.

Προλιπόντ', & προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. singul. & pro προλιπόντε, nom. dual. a 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo. vide προλιπών.

Προλιπὼν, relinquens, & in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusdem. vide προλελοιπότες.

Πρόλοχος, ὁ, ὁ, nomen viri. q. d. primus insidiator.

Προμηθεία, ας, ἁ, Dor. pro προμήθεια, ἡ, τητὲς πρόνοια, ἡ, providentia. Hinc προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Προμηθεῖν, prædidicisse, a. 2. inf. act. verbi μανθάνω, disco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμηθὴς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθὴς. quod vide.

Πρόμολος, plantæ species.

Προμαρτύρομαι, ante testor. prænuntio. fut. ύρμαι. a. 1. med. προεμαρτυράμην, ω, ατο. quod a μαρτύρομαι, testor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Προμαχεών, ῶνος, ἡ, Jon. pro προμαχὼν, propugnaculum.

Προμαχίζω, in prima acie pugno. f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, & Jon. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, ejusdem them.

Προμελετάω, ῶ, præmeditor. fut. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. quod a μελετάω, curo, meditor. Thema μέλει, curæ est.

Προμεμνάω, ῶ, ante sum sollicitus. fut. ήσω. p. προμεμνήμηκα. quod a μεμνάω, anxie cogito. Th. μέμνα, ης, ἡ, cura.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale. ex πρὸ, & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Προμηθέομαι, curam alicujus gero. ex πρὸ, & μῆδος, εος, τὸ, cura. hinc προμηθεῖν, & προμηθία, Jon. pro προμήθεια, providentia.

Προμηθὴς, έως, ὁ, Prometheus, nomen viri. q. a μῆδος, εος, τὸ, cura.

Προμιγῆναι, miscere, a 2. inf. pass. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo. fut. ξω. p. χα. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολέω, progredior. ex πρὸ, & μολέω, seu μόλω, venio, eo. præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum. quia προμολεῖται, id est, prodimus per illam.

Πρόμος, ου, ὁ, antelignanus, contract. ex προμαχος. Th. μάχομαι, pugno. Nisi ex πρὸ, & μάω, ut sit, qui ante ruit in hostem.

Προναυμαχεῖν, prælio navali dimicare. ex πρὸ, & ναυμαχία, navale prælium. ex ναῦς, & μάχομαι.

Προνέμω, seu προσνέμω, tribuo. Th. νέμω, idem.

Προνήϊον, ου, τὸ, Jon. pro πρόναον, templi vestibulum.

Προνοέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, procuro. fut. ήσω. perf. προνενόηκα, cum acc. præs. inf. act. προνοεῖν. præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. quod a νοέω, cogito. Thema νόος, νόος, mens.

Προνοὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a προνοέω. quod vide.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Jon. προνοίη, cura, prudentia. ab eodem verbo, & them.

Προνοοῦσι, 3, pl. præs. ind. προνοοῦντος, gen. singul. part. præs. verbi προνοέω. quod vide. hinc πρόνοος, providus.

Πρόνυξ, Poet. adv. idem valet, quod πρὸ νυκτὸς, ante noctem.

ΠΡΟ῾Ξ, προκὸς, ὁ, hinnulus. q. a πρὸ, & ἴστω. quod in anteriora ruat velociori cursu.

Πρόξενος, & πρόξεινος, ου, ὁ, hospes publicus civitatis.

Προοιμιάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi προοιμιάζομαι, exordior. fut. άσομαι. præs. part. med. προοιμιαζόμενος, η, ον, quod a προοίμιον, ου, τὸ, exordium. Them. οἶμη, ης, via, semita.

Προοπτέον, prospiciendum. & πρόοπτος, manifestus. Th. ὄπτομαι, video.

Προορόω, ῶ, prospicio. imperf. med. προωρόμην, ώμην. perf. act. προεώρακα. perf. part. act. προεωρακὼς, ότος, ὁ, qui antea vidit. Th. ὁράω, video.

Προορίζω, prius definio. f. ίσω. præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædestinavi, decrevi exsequi. a. 1. part. activ. προορίσας, αντος, ὁ, qui prædestinavit. quod ab ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Πρὸς, projice, aor. 2. imperat. med. πρόεσο, πρόεο, ης πρὸς, verbi πρόημι. Th. ἵημι, seu ἔω, mitto.

Πρόσορος, Jon. pro πρόσορος, ὁ, ἡ, conterminus. ab ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προσοφειλόμενος, η, ον, ante debitus. Them. ὀφείλω, debeo.

Πρόσπαν, n. g. & πρόσπας, m. g. universus, um. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Πρόσπαρ, per Apocop. a προπάροιθε, ante, e regione, quod a πάροιθε, idem quod Th. παρὸς, ante, adv.

Προπάσχω, ante patior. a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act προπαθὼν, όντος, ὁ. Them. πάσχω, patior. f. πίσομαι. p. m. πέπονθα. a. 2. med. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, secundus auctor, qui vice patris, seu auctoris. Aliquot vulgo Græcis προπάτωρ, est, avus, progenitor, generis auctor.

Πρόπειρα, ἡ, periculum, quod de re aliqua fit, antequam aliquid aggrediamur. Th. πεῖρα, conatus.

Προπέμπω, deduco. f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat activ. πρόπεμψον, άτω, deducendum cura. a. 1. luo. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, prosequar. aor. 1. pass.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

pass. προεπέμφθω, ης, η. a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι. a. 1. part. passiv. προπεμφθείς, deductus. Them. πέμπω, mitto. fut. ψω.

Προπεπύσμην, vel προπεπυσμένος, qui ante aliquid intellexit, perf. part. pass. a πυνθάνομαι, audio. fut. πύσομαι.

Προπεπωκώς, ότος, ὁ, qui propinavit, perf. part. act. verbi προπίνω, propino. Thema πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Προπεσόντα, acc. singul. aor. 2. part. act. a προπίπτω, procido. Thema πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπετῆ, acc. sing. a προπετής, ές, ὁ, ἡ. quod vide.

Προπετής, ές, ὁ, ἡ, præceps, pronus, protervus, procax. προπετῆς, præcipitanter, adverb. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in usu est πίπτω, cado. vide προπεσόντα.

Προπεφρασμένα, prædeliberata, Dor. pro προπεφρασμένα, perf. part. pass. nom. pl. n. g. Thema φράζω, dico. fut. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι. p. m. πέφραδα.

Προπηλακισθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, probro, & ignominia afficio. præs. part. p. προπηλακιζόμενος, ου, ὁ. Th. πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum.

Προπίπτοντες, incidentes, nom. plural. præs. part. verbi προπίπτω, procido. vide in προπεσόντα.

Προποδίζω, procedo, progredior. quod a ποδίζω, gradior. f. ίσω. Th. πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Προποιέω, q. πρόπερον ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτῆ κύριον πολῶν καὶ χρεφόμενος, qui circa dominum suum versatur, ut ad imperata facienda sit paratior, minister, servus.

Προπρεών, ῶνος, ὁ, promptus. q. πρόθυμος. Videtur compositum ex πρὸ, & πρηὼν, ὁ, cacumen montis, & per systolen πρεών, idemque valet ac πρόπρων, pronus, proclivis, propensus, paratus.

Προπρηὼς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus. Th. πρηὼς, έος, ὁ, ἡ, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratia, pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis, quod a κυλινδέω, idem quod Them. κυλίω, volvo.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, vestibulum. Th. πύλη, ης, ἡ, porta.

Προρεῖ, profluit, 3. sing. præs. ind. vide προρέοντι.

Προρέοντι, profluenti, dat. singul. part. præs. Ex πρὸ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐρρύηκα.

Προρρέω, prædico. f. ήσω. perf. προέρρηκα, & Attic. προείρηκα. Th. ῥέω, dico. f. ῥήσω. Hesych.

Πρόρρησις, εως, ἡ, vaticinium. dativ. pl. προρρήσεσι, verbi προρρέω. quod vide.

Πρόρριζος, & πρόρριζος, una cum radice, radicitus. Them. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

ΠΡΟΣ, cum genit. est, a, ab, ex, erga, cum. cum dat. ad, apud, usque, cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter. q. a περάω. Absolute πρός, est προσέτι, præterea. Sed πρὸς ὅ, ad hæc vero.

Προσάββατον, ου, τὸ, dies, qui sabbathum antecedit.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. προσαγάγω, ης, ῃ, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, adduco. quod vide.

Προσαγορεύω, cognomino. f. εύσω. præt. προσηγόρευκα. præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, cognominor. a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η. quod ab ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, όν, compellativus, salutatorius, a, um. hoc a προσαγορεύω, quod vide.

Προσάγω, adduco; item appropinquo. f. ξω, p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ης, ῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, ὁ, qui pertraxit, Th. ἄγω, duco. f. ξω.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, accessus. a προσάγω. quod vide.

Προσαιτέω, ῶ, mendico. f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσακτέον, adducendum, verbale a προσάγω, adduco. quod vide.

Προσαμυῖεν, tutatur, 3. sing præs. ind. act. verbi προσαμύνω. Th. ἀμύνω, auxilior. f. υνῶ. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, ascendo. f. βήσομαι. a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imper. προσανάβηθι, & Att. ἀνάβαθι, per Apocop. ἀνάβα. ex πρὸς, ἀνὰ, & βαίνω, eo, vado. fut. βήσομαι. p. βέβηκα.

Προσαναλίσκω, impendo. f. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν. Ex πρὸς, & ἀναλίσκω, consumo. Th. ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλούς.

Προσαναπληρόω, ῶ, suppleo. f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, impleo. Th. πλέως, ως, ὁ, Poet. πλεῖος, plenus.

Προσανατίθεμαι, confero, præs. ind. pass. προσανατίθης, 2. sing. præs. ind. act. προσανατίθημι, σω, σω, a. 2. ind. med. cum dat. quod ex πρὸς, ἀνὰ, & τίθημι, pono.

Προσανεπάθησαν, convulsi fuerunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi προσαναπάω. quod ex πρὸς, ἀνὰ, & πάω, traho. f. άσω. perf. pass. ἔπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, mitis, lenis. dat. προσανεῖ. vide in προσηνὴς.

Προσάντης, acclivis. κατάντης, declivis. ab ἄντα, coram.

Προσάπαξ, semel duntaxat. Th. ἅπαξ, semel omnino.

Προσαπειλέομαι, ῆμαι, addo minas. fut. ήσομαι. aor. 1. med. προσηπειλησάμην, ω, απο, addidi minas. a. 1. part. med. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, minor, minitor.

Προσαπολοῦντες, nom. plural. fut. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, præterea perdo. sunt qui velint esse nom. plural. præs. part. activ. verbi προσαπολέω. Quod ex πρὸς, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. q. ab ὀλέω. p. ὤλεκα, & Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ. inde f. 2. part. act. ὀλοὺς, οῦντος, ὁ.

Προσαρήρεται, adjungit, aptat, 3. sing. præs. ind. pass. a προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, unde præsens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. singul. m. g. præt. med. part. verbi προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto. f. ῥῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. reduplic. ἄρηρα. inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος, ὁ.

Προσβαλόντων, gen. plur. præs. part. act. verbi προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προσβὰς, adiens, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, adeo, accedo. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβλω. hinc & πρόσβασις, ἡ, accessus.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, oppugnatio. a προσβάλλω, adjicio. p. m. βέβολα.

Προσγελάω, arrideo. Th. γελάω, rideo.

Προσγίνεσθαι, accedere ad aliquem.

Προσδαπανάω, ῶ, præterea insumo. fut. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ης, η. Them. δαπανάω, consumo.

Πρόσθ', Jon. pro πρὸς ὅ πάντως, præterea.

Προσδέγνυμαι, Jonic. pro προσδέχομαι. quod vide.

Προσδέομαι, egeo, cum genit. δεῆσθαι, præs. inf. δεόμενος, præs. part. Th. δέω, unde δεῖ, opus est.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι. quod vide.

Προσδέχομαι, expecto, excipio. πρόσδεξαι, præs. imperat. f. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι. a. 1. med. προσεδεξάμην, ω, απο. aor. 1. imperat. med. πρόσδεξαι, άσθω, & in plur. πρόσδεξασθε. a. 1. med. part. προσδεξάμενος. Them. δέχομαι, capio.

Προσδοκάω, ῶ, expecto. imperf. προσεδόκαον, ων. f. ήσω. a. 1. προσεδόκησα. quod a δοκάω, idem quod Th. δοκέω, observo, expecto.

Προσδοκέω, Jon. pro Προσδοκάω. quod vide.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio. ab eodem verbo, & them.

Προσδοκιμος, ὁ, qui expectatur. a προσδοκάω.

Προσδοκώμενος, præs. part. pass. a προσδοκάω, expecto. quod vide.

Προσδοσία, ας, ἡ, proditio. a προσδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδραμὼν, aor. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro. Th. τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προσεάω, ῶ, permitto. fut άσω. aor. 1. προσεάσα. Th. ἐάω, sino, permitto. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Προσεβήσατο, accessit, 3. sing. a. 1. med. verbi προσβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι, a. 2. ἔβλω.

Προσεγγελῶσιν, 3. plur. præs. ind. activ. verbi προσεγγελάω, arrideo. quod a πρὸς, & ἐγγελάω, irrideo. Th. γελάω, fut. άσω, rideo.

Προσεγγίζω, appropinquo. f. ίσω. p. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. a. 1. inf. act. προσεγγίσαι. quod ab ἐγγίζω, appropinquo. Th. ἐγγὺς, prope.

Προσεδεχόμεθα, 1. plur. imperf. verbi προσδέχομαι, expecto. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι. p. δέδεγμαι.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, expecto. quod vide.

Προσεδόκων, imperf. activ. προσεδόκαον, ων, verbi προσδοκάω. quod vide.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω. quod vide.

Προσεδρόω, assideo. fut. ώσω. quod a πρόσεδρος, assessor. quod ab ἕδρα, ας, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.

Προσέθηκε, as, ες, admovi, a. 1. ind. act. verbi προστίθημι, appono. Them. τίθημι, pono. προσεθέμην, σο, το, a. 2. ind. med.

Προσέθε, 2. sing. a. 2. ind. med. verbi προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθλω. a. 2. med. ἐθέμην, ἔθεσο, Jon. ἔθευ, & per crasin Att. ἔθου.

Προσέιπε, alloquebatur, Att. vel Poet. pleonasm. pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσέιπω. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε.

Προσείκελος, η, ον, assimilis. ab εἴκω, similis sum.

Προσελάβετο, 3. sing. pluſq. perf. act. Att. verbi προσλαμβάνω, assumo. Them. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλε, 2. sing. a. 2. med. verbi προσαιρέομαι, ῆμαι, allego. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. med. εἱλόμην, ου, εσο.

Προσεῖναι, adesse, juvare, præs. inf. a πρόσειμι. Th. εἰμὶ, sum.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. inf. act. a προσέπω. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. a πρόσειμι, adeo. Th. εἰμὶ, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto. caveo. fut. προσσχήσω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Προσεκέατο, Jon. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. vide in προσέκειτο.

Προσέκηδε, instabat, 3. singul. imperf. verbi προσκείμαι. Thema κείμαι, jaceo.

Προσεκολλήθη, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi προσκολλάω, agglutino. fut. ήσω. præt. προσκεκόλλημαι. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκόπτω, offendo, impendo. fut. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, scindo.

Προσεκτήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω. p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. activ. verbi προσκυνέω, osculor, adoro. fut. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκύνησα. quod ex πρός, & κυνέω, pro κυέω. Th. κύω, osculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. sing. a. 1. ind. activ. Æolic. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido. fut. Æol. κύρσω.

Προσέλεκτο, alloquebatur, 3. sing. pluſq. perf. pass. Poet. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, verſavit, 3. sing. a. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. med. verbi προσέρχομαι, accedo. quod vide.

Προσελήλυθα, p. m. verbi προσέρχομαι. vide in προσελθών.

Προσελθών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per ſyncop. ἦλθον. præt. med. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, attrahens, præſ. part. med. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho. f. ξω.

Προσέμεινον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiſcuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, inſuper acerbor in aliqua re. Ex πρός, ἐν, & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρός, ά, όν, amarus.

Προσεμφερής, έσερος, έσατος. vide ἐμφερής, ſimilis.

Προσένασε, Dor. pro προσένησε, 3. ſing. imperf. a προσνήχω, adnato. fut. ξω. Th. νήω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. activ. προσενέγκω, άτω. vide in προσενεχθέντος. προσενέγκας, a. 1. part. act.

Προσενεχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi προσφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενίσσα, ας, ε, p. m. Attic. verbi προσφέρω. vide in προσενίσσω.

Προσενθυμῆται, 3. ſingul. ind. præſ. paſſ. verbi προσενθυμέω, intelligo. fut. ήσω. p. προσενητεθύμηκα. quod ex πρός, ἐν, & θυμός, ὁ, ὁ, animus.

Προσεοικότα, acc. ſing. a προσεοικώς, ότος, ὁ, aſſimilis, decens, præt. part. med. quod ex πρός, & εἴκω, ſimilis ſum. p. m. ἐοικα.

Προσέπαισε, Attice pro προσέπαιξε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Them. παίζω, ludo, jocor. f. ξω, & σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes. f. προσπέσω. perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, ὄν. Them. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, inſuper oſtendo. quod ex πρός, ἐπί, & δείκνυμι, ſeu δεικνύω, f. ξω, monſtro. p. δέδειχα.

Προσεπλάκη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi προσπλέκω, annecto. Th. πλέκω, necto. fut. ξω. a. 2. ἐπλάκην.

Προσεπυθέτο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi προσποιέομαι, fingo, ſimulo. Thema ποιέω, facio.

Προσέπταισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω, impingo. Th. πταίω, idem f. σω. p. ἔπταικα.

Προσέπτυκτο, 3. ſingul. pluſ. perf. paſſiv. a προσπτύσσομαι. f. ξομαι. perf. paſſiv. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, circumvolutus, vel adplicitus ſum. Ex πρός, & πτύσσω, plico.

Προσεργάζομαι, lucrifacio. fut. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, απ. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Προσερεῖ, 3. ſingul. verbi προσερέω, alloquor. quod ab ἐρέω, dico, dicam. Th. εἴρω, dico.

Προσερείσεις, 2. ſing. fut. 1. activ. verbi προσερείδω, affigo, allido. Th. ἐρείδω, figo, firmo. f. σω.

Προσερύγω, adructo. Th. ἐρύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, accedo, cum dat. imperf. προσηρχόμην, ου, εσο. f. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε. a. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν. p. m. προσεληλύθα. Them. ἔρχομαι, venio.

Προσέσθε, 2. plur. aor. 2. ind. vel imperat. med. verbi προσίημι, admitto. quod ab ἵημι, ſeu ἰέω, mitto. Them. ἔω, idem.

Ποσέσχηκας, ας, ε, perf. ind. activ. verbi προτέχω, adhibeo. quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, aliquem ſibi ſocium adjungere. Them. ἑταῖρος, ſodalis.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel πάω, mando, præcipio, ordino. f. ξω. p. προσέταχα. perf. paſſ. προσέταγμαι. perf. part. paſſ. προσεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, ordino.

Προσετέθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσίθημι, appono. quod vide.

Προσετίθεν, 3. ſing. imperf. act. q. a προστιθέω, pro τίθημι, pono.

Προσετίθεσο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Προσεύξομαι, f. 1. med. verbi προσεύχομαι, precor. quod vide.

Προσευχή, ῆς, ἡ, precatio, petitio; item locus precationis, proſeucha dictus. quod a Προσεύχομαι.

Προσεύχομαι, precor. imperf. προσηυχόμην, ου, εσο. fut. προσεύξομαι. a. 1. med. προσηυξάμην, ω, ασο, Attice. a. 1. imperat. med. πρόσευξαι, άσθω. a. 1. ſub. med. προσεύξωμαι, ῃ, νται. a. 1. inf. med. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, precor.

Προσεφερον, 3. ſingul. imperf. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφλυ, ης, η, Imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προσφημι, alloquor. Them. φημί, ſeu φάω, dico.

Προσεφώνεον, alloquebantur, 3. plural. imperf. act. a προσφωνέω. Th. φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Προσεχής, ὁ, ἡ, vicinus, attentus. a προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſingul. præſ. part. act. verbi προτέχω. quod vide.

Προσέχω, adhibeo, ſc. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. imperf. προσεῖχον, ες, ε. præſ. inf. προσέχειν. fut. προσέξω. præt. προσέσχηκα. a. 1. ſub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. Th. ἔχω, habeo.

Προσεῶντος, gen. ſingul. part. præſ. verbi προσεάω, permitto. Th. ἐάω, ſino. f. άσω. p. εἴακα. a. 1. ἔασα.

Προσέῳξα, ας, ε, occluſi, a. 1. ind. act. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, aperio.

Προσῇ, 3. ſing. ſub. verbi πρόσειμι, adſum. Th. εἰμί.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσεγγίζω. quod vide.

Προσῆγε, accerſivit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco. quod vide.

Προσηγόρευκας, ας, ε, perf. ind. act. προσηγόρευσα, a. 1. ind. paſſ. verbi προσαγορεύω, cognomino. quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, appellatio. hoc a προσαγορεύω. quod vide.

Προσηίκται, ſimilis eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Jon. dialyſi pro προσήκται, verbi προσείκω, vel προσείσκω, ſimilis ſum. perf. paſſ. προσήϊγμαι, ήϊξαι, ήϊκται. Sed a προσείκω, eſt in perf. paſſ. προσᾴγμαι, ξαι, κται, & ſoluta diphthongo, muratoque augmenti gratia ε in η, προσήϊγμαι. Th. εἴκω, ſimilis ſum. p. m. ἐοικα.

Προσήκατο, admiſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi προσίημι. Them. ἵημι, ſeu ἔω, mitto.

Προσήκει, pertinet, 3. ſing. præſ. vel impersonale a προσήκω, pertineo. hinc προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, pertinens. κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet. τὰ προσήκοντα, in plur. Th. ἥκω, venio.

Προσηλῶ, ῶ, clavis affigo. fut. ώσω. p. προσηλωκα. a. 1. προσήλωσα. quod ab ἦλος, clavis affigo. Th. ἦλος, ου, ὁ, clavus.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi προσέρχομαι, accedo. quod vide.

Προσήλυτος, ου, ὁ, ἡ, proſelytus, qui, vel quæ ex Paganiſmo ad Judaiſmum accedebat. q. d. acceſſorius, a προσέρχομαι, accedo. in præt. med. προσήλυθα.

Προσημαίνειν, ante ſignificare. vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. activ. verbi πρόσειμι, adſum.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi προσανδραποδίζομαι, inſuper in ſervitutem redigo. vide ἀνδραποδίσασθαι.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, offero. quod vide.

Προσηύσατε, vide ſimplex εὔω, dixi.

Προσηυχόμην, ου, εσο, a. 1. ind. paſſ verbi προσφέρω, accedo, offero. Th. φέρω, fero fut οἴσω. perf paſſ ἤνεγμαι.

Προσηώς, έος, ὁ, ἡ, benignus. Ex πρός, & ἠώς, bonus.

Προσηωρημένος, appenſus, perf. part. paſſ. verbi προαρτάομαι. Them ἀρτάω, appendo.

Προσυηδα, alloquebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi προσαυδάω. f. ήσω. quod ab αὐδάω, loquor. imperf. ηὔδαον, ων, αες, ας, αε, α. Th αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Προσυηξάμην, ω, ασο, a. 1. med Attic. verbi προσεύχομαι, precor quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind act verbi προσάγω, adduco. Th. ἄγω. fut ξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, ante, a πρό. πρόσθε βαλών, ſuperans.

Προσθεῖναι, a. 2 inf act προσθείς, έντος, a. 2. part. act. verbi προσίθημι, addo, oppono, pergo. quod vide

Προσθέασης, gen. ſing. f. g. a 2. part. activ. verbi προσίθημι, vide in προσθεῖναι.

Προσθέμενος, a. 2. part. med. verbi προσίθημι.

Πρόσθεν, antea, & Poet. πρόσθε. Them. πρό, ante.

Προσθεσις, εως, ἡ, additio. a προσίθημι, quod vide.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum. προσίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσομεν, 1. plur. fut 1. activ. verbi ejuſd.

Προσιέναι, præſ. inf. activ προσιέσθαι, præſ. inf. paſſ. a προσίημι, aggredior, admitto. quod ab ἵημι, ſeu εἶμι. Them. ἔω, eo, ſeu ἔω, mitto.

Προσίηταν, per Ectaſin Poet pro προσίσαν, 3. plur. imperf. verbi πρόσειμι, accedo. quod ab ἵημι, ſeu εἶμι, eo.

Προσιόντι, dat. ſing. aor 2 part. act a προσιών, όντος, ὁ, a 2. part verbi πρόσειμι, accedo aor 2 πρόσιον, ες, adivi, quod ab εἶμι, eo, a 2 ἴον. Th ἔω, eo.

Προσίσχειν, appellere, admovere. Them. ἴσχω, vel ἔχω.

Πρόσκαιρος, ος, ον, ὁ, ἡ, temporarius quaſi dicas,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

dicas, ad tempus durans. Th. καιρός, ὅ, ὁ, occasio, opportunitas temporis.

Προσκαλεσάμενος, a. 1. part. med. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco. f. έσομαι. a. 1. med. προσεκαλεσάμην. a. 1. imper. med. προσκάλεσαι, άσθω. a. 1. sub. med. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. passiv. προσκέκλημαι. Th. καλέω, voco.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perseverantia. quod a προσκαρτερέω. quod vide.

Προσκέεται, Jon. pro προσκειται.

Πρόσκεμαι, adjaceo. præs. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, aliquem urgere. assentiri. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκελσάμενος, a. 1. part. med. a προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor. f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ὁ, τὸ, cervical, pulvinar. quod ex πρός, & κεφαλή, ῆς, ἡ, caput.

Προσκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est affinis alicui. a κῆδος, εος, τὸ, affinitas, cura.

Προσκληρόομαι, οῦμαι, consocior, cum dat. a. 1. pass. προσεκληρώθην, ης, ν. vide προσκληρόω.

Προσκληρόω, ῶ, sorte allego, seu sorte lectum adjungo. fut. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, ὁ, ὁ, sors.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem. Metaph. a libra. Ex πρός, & κλίνω, reclino.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino. f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, ν. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, adhærebo. cum dat. seq. πρός. Quod ex πρὸς, & κολλάω, glutino. Thema κόλλη, ης, ἡ, gluten.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, offendiculum. a προσκόπτω, offendo. quod vide.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offensio. ab eodem verbo.

Προσκόπτω, offendo, impingo. cum dat. vel seq. πρός, cum acc. fut. ψω. præt. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα. aor. 1. sub. act. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. unde προσκομμα. Th. κόπτω, scindo, ferio. f. ψω.

Προσκρουάσης, gen. sing. fœm. g. aor. 1. part. act. verbi προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρούω, pulso. f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo. a κτάομαι.

Προσκυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi προσκυλίω, advolvo. quod vide.

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Them. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, proprie osculor, adoro, veneror, cum acc. & sæpe dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, & κυνέω. Th. κύω, osculor.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. a προσκυνέω. quod vide.

Προσλαβόμενος, a. 2. part. med. προσλαβών, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω. quod vide.

Προσλαλέω, alloquor, cum dat. f. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. aor. 1. inf. act. προσλαλῆσαι. ex πρὸς, & λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, assumo, excipio, accipio, cum accus. fut. προσλήψομαι. aor. 2. προσέλαβον. a. 2. inf. activ. προσλαβεῖν. Sed προσλαβεῖν ξοφῆς, assumere aliquid cibi, tanquam verbum desiderii, cum genit. Act. 27 34. a. 2. med. προσελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. προσλαβοῦ, έσθω, recipe. a. 2. part. med. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, capio.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio. quod a προσλαμβάνω. quod vide.

Προσλογισθεὶς, ὁ, adnumerandus. a λογίζομαι. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. προσμείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi προσμένω, permaneo. quod vide.

Προσμενέτω, expectet, 3. sing. imperat. præs. act. verbi ejusdem.

Προσμένω, permaneo, sustineo, cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. a. 1. inf. προσμεῖναι. Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, admisceo, confligo. προσμίξαι, appellere aliquo, a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὰ κράτει, aliquem victoriæ comptem efficere, præs. inf. act. verbi προσμίγνυμι, seu προσμιγνύω. a μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Πρόσοδος, ου, ἡ, accessus, aditus. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Προσοίσειν, f. inf. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσηδε, 2. pl. aor. 1. sub. med. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. sing. præs. sub. act. verbi προσομαρτέω, ῶ, comitor. quod ex πρὸς, & ὁμαρτέω. f. ήσω. sequor. Th. ὁμαρτὴ, idem quod ὁμοῦ, simul.

Προσομιλεῖν, conversare, præs. imper. act. a προσομιλέω. f. ήσω. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Πρόσομος, ὁ, ἡ, vicinus, confinis. ex ὁμὸς, & ὅρος, Jon. pro ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προσὸν, οντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum. fut. ίσομαι. perf. pass. προσορμισμαι. aor. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, ν. quod ab ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.

Πρόσω, pro πρόσεστο, admitte, a. 2. imper. med. verbi προσίημι. Them. ἵημι, seu ἕω, mitto. f. ήσω. a. 2. ὦν. a. 2. imperat. med. ἔσο, ἔσθω, & οῦ.

Προσοδίζω, humi allido. Them. ὄδος, εος, τὸ, solum.

Πρόσορος, ου, ὁ, vicinus. ab ὅρος, Jon. pro ὅρος, ὁ, terminus.

Προσὸσαν, acc. singul. part. præs. f. g. a πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, seu ἔω, sum. præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo. fut. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προσοχθέω, idem quod προσοχθίζω.

Προσοχθίζω, infensus sum, cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. quod ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indignor.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies, vultus. Vide ὄψις. Th. ὁπτομαι, video.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, recens, subitus. An a πρὸς, & παῖς; aut a πρὸς, & φύω, ut πρόσφατος. vel q. recens percussus, a παίω, idem quod πρόσφατος.

Προσπασσάλοω, paxillis affigo. Them. πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde esurit, famelicus. a πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Προσπεσόσαν, acc. sing. a. 2. part. f. a προσπίπτω. quod vide.

Προσπήγνυμι, affigo. f. ήξω. p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. activ. προσπήξας, αντος, ὁ. Them. πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι. quod vide.

Προσπίπτουσι, 3. plur. ind. præs. verbi προσπίπτω. quod vide.

Προσπίπτω, accido ad pedes, incido. cum dativ. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπίπτω. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, ὸν. Th. πίπτω, cado.

Προσπλώζω, per syncop. pro προσπελάζω, idem quod simplex πλώζω, per syncop. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας, prope.

Προσπλωτὸς, ἡ, όν, navigabilis, ς. a πλῶμι, seu πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, οῦμαι, simulo. præ me fero. acquiro. suborno. imperf. προσεποιεόμην, ούμην, ου, εῖτο, εῖντο. Thema ποιέω, facio.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. pass. verbi προσποιέομαι. quod vide.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, famulus, a. Th. πολέω, verso.

Προσπορεύομαι, accedo, cum dat. f. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι, quod a πορεύομαι, eo, proficiscor. & hoc a πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo. f. ρῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω. idem quod Th. πταίω, offendo.

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi προσίπταμαι, advolo. f. πτήσω. a. 2. ἐπτόμην. a. 2. med. ἐπτέμην. Th. ἵπταμαι, volo, as.

Προσρεῖν, affluere. Th. ῥέω, fluo.

Προσρήγνυμι, illido. f. ήξω. perf. προσέρρηγα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Them. ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. fut. ξω.

Πρόσσω ἠὲ ὀπίσσω, præsentia, & futura, gem. Cσ, pro πρόσω. Th. πρὸ, ante.

Προσαγμάτων, gen. plur. a προσάγμα, ατος, τὸ, mandatum. quod a προσάσσω, mando onus. Th. τάCCω, vel τάω, ordino. f. ξω. perf. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.

Προσωξαι, a. 1. inf. act. προσάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. med. verbi προσάσσω. quod vide.

Πρόσαξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eodem verbo, & them.

Προσάξομεν, 1 plural fut. 1. ind. act. verbi προσάCCω.

Προσάσσω, vel τάω, mando, præcipio. f. ξω. p. προσέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. pass. προσέταγμαι. perf. part. pass. προσεταγμένος, η, ον, & in plur. n. g. τὰ προσεταγμένα σοι, quæ tibi præcepta sunt. Th. τάCσω, vel τάω, ordino. f. ξω.

Προσάτης, ου, ὁ, patronus, dux. in acc. sing. προσατῶν. quod a προίσημι, præpono, præficio. Th. ἵστημι, statuo.

Προσάπης, ιδος, ἡ, hospita. sic vocatur Phœbe. Rom. 16. 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. ab eodem verbo, & them.

Προσαπεντι, dat sing. part. præs. a προσατέω, præsum. quod a προσάτης, ου, ὁ, præses hoc a προίσημι. Th. ἵστημι.

Προσεθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. a προσίθημι. quod vide.

Προσεθέον, apponendum. verbale a προσίθημι. quod vide.

ΠροσεθήCομαι, ῃ, εται, apponar, fut. 1. ind. pass. verbi προσίθημι, appono, pergo. quod vide.

Προσεπαγμένῳ, ου, ὁ, perf. part. pass. verbi προσάσσω, mando. quod vide.

Προσιῶαι, a. 2. inf. act. a προσίημι, appono.

Προσιθεὶς, έντος, ὁ, præs. part. act. προστιθέναι, præs. inf. activ. ejusdem verbi.

Προσίθεμεν, 1. plur. præs. ind. act. Προσιθέμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi προσίθημι. quod vide.

Προσίθημι, appono, pergo. imperf. act. προσετίθουν, & in 3. sing. προσετίθη, & προσετίθει, tanquam a προσιθέω. fut. προσθήσω. perf. προσέθηκα. a. 1. προσέθηκα. adieci. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες, auge. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προθεὶς, έντος, ὁ, pergens. præs. pass. προσίεμαι, adjungor. imperf. προσετιθέμην, σο, το. a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. fut. 1. pass. προσθήσομαι, ῃ, εται, apponar, a. 2. med. προσθέμην, σο, το, perrexi.

Προσραπὼν, όντος, ὁ, qui evertit aliquid, ac in suam potestatem redegit, a. 2. part. act. verbi προσρέπω. Th. ῥέπω, verto. a. 2. ἔρραπον. p. m. τέρροπα.

Προσρέχω, accurro. & in 3. plur. προσρέχασι. fut. δραμοῦμαι. perf. προσδεδράμηκα. aor. 2. προσέδραμον, ες, ε. a. 2. part.

part. activ. προσδραμών, όντος, ὁ. præt. med. προσδέδρομα. Th. δέχω, curro.

Προσυπεδείξαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi προσυποδείκνυμι, ostendo. quod ex πρὸς, ὑπὸ, & δείκνυμι, monstro. fut. ξω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) quicquid cum pane comeditur. Ex πρὸς, & φάγω, edo.

Προσφατος, η, ον, ὁ, ἡ, proprie recens dictus, vel occisus, & in genere, recens. πρόσφατον, adverb. προσφάτως, modo, nuper, recenter. Thema φάω, loquor, vel occido. perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper. a πρόσφατος. quod vide.

Προσφερής, ὁ, ἡ, similis. idem quod ἐμφερής. inde προσφέρειν, similem esse.

Προσφέρω, offero. præs. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. aor. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθη, ης, η, oblatus, seu adductus fui. præt. med. προσενήνοχα, ας, ε, obtuli, Attice pro προσήνοχα. Th. φέρω, fero.

Προσφιλής, έος, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Προσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio. hinc πρόσφορος, commodus, aptus. a προσφέρω, offero. quod vide.

Πρόσφορος, ου, ὁ, nomen pro participio προσφερόμενος, & hoc pro φερόμενος, allatus, advectus. Et pro ἐπιτήδειος, accommodatus, aptus, conveniens.

Προσφυῆ, acc. sing. a προσφυής, έος, ὁ, ἡ, accommodatus, adhærens. hinc προσφυέως, Jonic. apte, scite. a προσφύω, adnasci facio, adhæreo. Th. φύω, nascor.

Προσφύσα, adhærens, a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσφυμι, seu προσφύω, adhæreo. Th. φύω, nascor.

Προσφωνέω, ω, acclamo, alloquor. cum dat. imperf. προσεφώνεον, ουν, εες, ει, εε. fut. ήσω. perf. προσπεφώνηκα. aor. 1. ind. act. προσεφώνησα. quod a φωνέω, vocem emitto. Th. φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Προσχέομαι, prætendo, idem quod προσέχομαι, seu ἔχω.

Πρόσχειρος, ου, ὁ, ad manum situs. Ex πρὸς, ad, & χείρ, χειρός, manus.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, color, species. quod a σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, forma. Th. ἔχω, habeo.

Πρόσχης, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. inf. verbi προσέχω, obtendo, objicio. προσχών, a. 2. part. act. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον, προσχέθω, aor. 2. inf. med.

Προσχρήσεται, vide χράζειν.

Προσχόντες, nom. plural. a. 2. part. activ. προσχών, όντος, ὁ, verbi προσέχω, prætendo, præmineo. Th. ἔχω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, affusio. a προχύω, affundo. fut. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται. Th. χέω, fundo. f. χέσω, χείσω, & χεύσω.

Πρόχωρος, ου, ὁ, vicinus, finitimus. hinc προχωρέω, accommodo. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Προψαύω, attingo, cum dat. f. αὐσω. præt. προσέψαυκα. quod ex πρὸς, & ψαύω, idem quod ψάω, contingo. cum genit.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem, ultra, longe, procul. Th. πρὸ, ante.

Προσώδης, fœtidus. ab ὄζω. fut. ὀζήσω, oleo. Sed προσφώδης, inflatus, ab οἰδέω, tumeo.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus. ex πρὸς, & ᾠδὴ, ἡ, cantus. Th. ἀείδω, cano.

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. plur. a πρόσωπον, ου, τὸ, facies, vultus. quod vide.

Προσωπολαμπέω, ῶ, faciem respicio. fut. ήσω. hinc προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui accipit faciem, id est, movetur rebus illis externis. quod a πρόσωπον, & λαμβάνω, capio.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, faciei exceptio. vide προσωπολήπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, facies. q. d. quod est circa oculos. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον. λαμβάνειν πρόσωπον, respicere faciem. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, facie ad faciem, hoc est coram. 1. Cor. 13. vers. 12. Hebraismus. Et sumitur pro frontispicio domus. Ex ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Προσωποποιία, ας, ἡ, fictio personæ. a πρόσωπον, ου, τὸ, persona, facies. quod vide, & ποιέω, facio.

Προσωρμίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, appello in portum. fut. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Them. ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.

Προσώπατον, longissime, superlat. a πρόσω, quod vide. προσωτέρω, ulterius, Jonic.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσοχθίζω, infensus sum. f. ίσω. præt. προσώχθικα. Them. ὀχθέω, indignor.

Προτεμοίμιλον, a. 2. opt. med. verbi προτέμνω, præscindo. Th. τέμνω, seco, scindo. fut. 2. ταμῶ. a. 2. ἔτμαγον. p. m. τέτομα.

Προταμών, præincidens, a. 2. part. activ. verbi ejusdem.

Προτίθεσθαι, vel τῶ, præstituo. fut. ξω. perf. προτέταχα. perf. pass. προτέταγμαι. perf. part. pass. προτεταγμένος, ου, ὁ. Th. τίθεσθαι, ordino. f. ξω.

Προτεθείς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi προτίθημι, propono. προτέθηκα, pro προτεθεικα, perf. act. Them. τίθημι, pono.

Προτείνω, distendo. f. νῶ. a. 1. προέτεινα. aor. 1. part. προτείνας, αντος, ὁ. perf. προτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Προτερωί, Jon. pro πρώτερος, prior.

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. a προτερέω, prior sum, præeo. quod a πρότερος, ου, ὁ, prior. Th. πρὸ, ante.

Προτέροισιν, dat. plur. Jon. a πρότερος, prior. quod vide.

Πρότερος, ου, ὁ, prior. dat. plur. προτέροισι. hinc πρότερον, adverb. ante. Th. πρὸ, ante.

Πρότι, idem quod πρός, Dor.

Προτιτάπτω, Dor. pro προσάπτω, alligo, appello, affigo; item attribuo, defero. a πρὸς, & ἅπτω, necto.

Προτιβάλλεαι, coerces, Dor. & Jon. pro προσβάλλῃ, 2. singul. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, aggredior, coerceo. quod ex πρὸς, & βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. præt. med. βέβολα.

Προπεδέγμενος, Doric. & Æolic. pro προσδεδεγμένος, præt. part. pass. verbi προσδέχομαι, admitto, expecto. Th. δέχομαι, capio. fut. ξομαι. vide & simplex δέγμενος.

Προπείδεν, Dor. pro προσείδεν, adspicere, præs. inf. act. verbi εἶδω, video.

Προπελεῖν, propellite, præs. inf. pro imperat. Dor. verbi προπέλεω, pro προσελέω. Th. ἑλέω, verto.

Προπελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

Προπίθημι, propono. f. προθήσω. perf. προτέθεικα. a. 2. med. προεθέμην, σο, το, proposui. Th. τίθημι, pono.

Προπιμάτω, Dor. pro προσμάτω, attingo. Th. μάτω, vel τῶ, pinso, subigo. tango. fut. ξω.

Προπιμῶν, præs. part. act. a προπιμάω, pluris facio, præfero. quod a τιμή, ῆς, ἡ, honor. Th. πῶ, honoro.

Προπόσομαι, aspicio, præsagio, Doric. pro προσόσομαι, quod Æolic. esse ferunt pro προσόψομαι. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσομαι, auguror. Th. ὄσομαι, ης, ἡ, vox, omen.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa actio præscindendi, id, quod præscinditur. unde & umbilicus aspidis πρότμησις dicitur, quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet. aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. Quod ex πρὸ, & τέμνω, seco. perf. τέτμηκα. perf. pass. τέτμημαι.

Προτόνοισι, dat. plur. a πρότονος, ου, ὁ, vel ον, τὸ, funis ille, qui deducitur a malo ad proram. Th. τείνω, tendo. p. m. τέτονα. unde τόνος, tentio.

Προτὶ, prius, ante. q. d. πρὸ τότε τῦ χρόνου.

Προτρέποντο, revertebantur, 3. plural. imperf. passiv. Jonic. Ex πρὸ, & τρέπω, verto.

Προτρεπτικὸς, ἡ, όν, adhortatorius. a προτρέπω, adhortor. Thema τρέπω, verto, verso.

Προτρέπω, ante me verto, subsistentem, & cunctantem urgeo. f. ψω. p. προτέτροφα. aor. 1. med. προετρεψάμην, ω, απο. Th. τρέπω, verto.

Προτρέχω, præcurro. f. 1. med. προδραμοῦμαι. f. 2. med. προδραμέομαι. a. 2. προέδραμον. perf. act. προδεδράμηκα. p. m. προδεδρόμα. Th. τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι.

Προτροπάδην φορεῖσθε, dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes. quod a προτρέπω. quod vide.

Προτροπαὶς, dat. plur. a προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio. quod a προτρέπω, adhortor. Th. τρέπω, verto, verso. p. m. τέτροπα.

Προτυχόν, όντος, τὸ, pro συμπτυχὸν, quicquid se nobis fortuito offert, vel obvium est. Th. τυγχάνω, sum, &c. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. 2. part. τυχών, όντος, ὁ.

Πρόβαλεν, projecit, Attica Synæresi pro προέβαλεν, 3. singul. aor. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Πρόβη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Πρόχαφε, Attic. Synæresi pro προέχαφε, 3. singul imperf. act. verbi προχάφω, ante scribo. Th. χάφω, scribo, fut. ψω.

Προεδίδαξαπο, itidem pro προεδίδαξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, prius doceo. Th. διδάσκω, doceo. f. ξω.

Προδώκας, itidem pro προδώκης, 2. sing. a. 1. ind. act. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Προθέτο, itidem pro προέθετο, 3. singul. aor. 2. med. verbi προτίθημι, vide in προθήκεν.

Προθήκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, propono. Thema τίθημι, pono. fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Πρόκειτο, propositus erat, Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Προκινδυνεύων, itidem pro προεκινδύνευον, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, periculis me objicio pro aliquo. Them. κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

ΠΡΟΥΝΗ, ης, ἡ, prunus. An quia el magnus, & durus nucleus, πυρὸν?

Πρόνικος, ου, ὁ, mercenarius, homo turbulentus. Ex πρὸ, & νείκος, fero. vel a νεῖκος, rixæ.

Προξένησεν, conciliavit, Att. pro προξένησεν, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, sum hospes publicus. comparare conor. Th. ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hospes.

Προϋπάρχω, ante existo. imperf. activ. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπήρχα. quod a πρὸ, & ὑπάρχω, sum, existo. quod ab ἄρχω, incipio. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Πρυπελαφσιν, 3. plur. perf. ind. Attic. Ex πρὸ, ἐπὶ, & λαμβάνω, capio, fut. λήψο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

λήφομαι. perf. Attic. εἴληφα: aor. 2. ἔλαβον.

Πρὺπεμψαν, Attic. Synæres. pro προέπεμψαν, 3. plural. aor. 1. ind. activ. verbi προπέμπω, mitto ante, deduco. Th. πέμπω, mitto.

Προϋπῆρχται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi προϋπάρχω, prævenio. Hinc προϋπηργμένα, beneficia in quempiam collata. Ex προ, & ὑπάρχω, author sum, existo. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. activ. verbi προϋπάρχω. quod vide.

Πρὸπλον, evidens, pro πρόοπλον, ου, τὸ, quod ex προ, & ὅπλομαι, video.

Προργιώτερον, melius, utilius, antiquius. q. πρὸ ἔργου αἱρετώτερον. quod a πρόργου, pro πρὸ ἔργου, quod operæ pretium est, & prævertendum. Thema ἔργον, ου, τὸ, opus.

Πρὸτιθει, Attic. pro προστίθει, 3. singul. imperf. act. quasi a προτιθέω, propono, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθουν, ης, η. Th. τίθημι, pono.

Πρὺβέπετο, Att. Synæres. pro προεβέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προβέπω, impello, adhortor. Th. βέπω, verto.

Πρὺτυψαν, Attic. itidem pro προέτυψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, verbero. fut. ψω.

Πρὺφειλες, Att. pro προὀφέλες, debebas, Jon. pro προὠφειλες, 2. singul. imperf. quod ex προ, & ὀφέλω, debeo. f. ήσω.

Πρὺχειν, itidem pro προέχειν, præs. inf. verbi προέχω, emineo. Them. ἔχω, habeo.

Προφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi προφαίνω, præluceo, præmonstro, ostento. Th. φαίνω, appareo. fut. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Πρόφαντον, ου, τὸ, oraculum. προφαντον χρυέδαι, declarare. vide in προφανῇ.

Πρόφαντος, ου, ὁ, idem quod προφανὴς, ὁ, manifestus, eximius, conspicuus. Ex προ, & φαίνω, ostendo.

Προφασίζομαι, causificor. fut. ίσομαι. quod a πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, hoc a προ, & φημί. Th. φάω, dico.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. vide in προφαίζομαι.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, Propheta.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, promovet, 3. sing. ind. act. verbi προφέρω. quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, præstans. in compar. προφερέστερος, in superlat. προφερέστατος, quod a προφέρω, præsto. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ὠῖνεγκα.

Προφέρῃσι, adferat, 3. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per paragogen τῶ σι, verbi προφέρω. quod vide.

Προφέρω, profero, exprobro, objicio, excello. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ὠῖνεγκα.

Προφητεία, ας, ἡ, prophetia, vaticinium. quod a προφημι, prædico. Th. φημί, vel φάω, dico.

Προφητεύω, propheto, prophetas expono. imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω. ab eodem them.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, prophetarum interpres, a φάω, dico.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, propheticus, a, um. ex προ, & φημί, seu φάω, dico.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, prophetissa. ab eod. them.

Προφθάνω, prævenio. fut. προφθάσω. perf. προέφθακα. aor. 1. προέφθασα, prævenio, cum acc. Th. φθάνω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθων.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio. quod a προφέρω, profero. Them. φέρω, fero. f. οἴσω.

Προφράζειν, prædicere. Th. φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevolens, a πρόφρων, propensus. Them. φρὴν, φρενὸς, ἡ, mens.

Προφρόνως, Poet. idem ac προφρονέως, animo prompto, lubenter. Th. φρὴν, mens.

Πρόφρων, ονος, ὁ, prudens, propensus, promptus. hinc προφρονέως, adv. Th. φρὴν, ἡ, mens.

Προφυγεῖν, aor. 2. inf. activ. verbi προφεύγω, effugio. Them. φεύγω, fugio. fut. φεύξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ejusdem, & them.

Προφυλάσσειν, ante aliquem locum excubias agere. vide φυλάσσω.

Προχέειν, infundere, præs. inf. act. a προχέω, infundo. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.

Προχειρίζομαι, proprie, manum admovere operi antequam fiat. deligo, designo. f. ίσομαι. a. 1. med. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. προχειρίσασθαι. Ex προ, & χείρ, χειρὸς, ἡ, manus. hinc χειρίζω, manu tracto.

Πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, qui est in promptu. hinc adverb. προχείρως, facillime. Th. χείρ, ἡ, manus.

Προχειροτονέω, prius designo. fut. ήσω. p. προχεχειροτόνηκα. perf. pass. προχειροτονήμαι. perf. part. pass. προχειροτονημένος, η, ον, prius designatus, a, um. quod ex προ, & χειροτονέω, manum protendo. hoc ex χεὶρ, ἡ, manus, & τείνω, tendo. fut. τενῶ. præt. τέτακα.

Προχέοιτο, Doric. pro προχέοιτο, profundunt, 3. plur. præs. ind. act. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω.

Πρόχυ, in genua, adv. quasi per syncop. pro πρόγονυ, ἐπὶ γόνυ, geniculatim. Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, genu.

Προχοῆ, alveo, gutturnio, dat. singul. a προχοὴ, ῆς, ἡ. quod ex προ, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Προχοὸν, alveo, dat. sing. a πρόχοος, ου, ὁ, gutturnium. ab eodem them.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. præiens in choro.

Πρόχυσις, ἡ, profusio. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Προῶμαι, vel πρόωμαι, deseram, remittam, & in 3. plur. προώμεθα, aor. 2. sub. med. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἔω, mitto.

Προώρισα, ας, ε, prædestinavi, decrevi, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, prius definio. f. ίσω. p. προώρικα. perf. pass. προώρισμαι. a. 1. pass. προωρίσθην. Quod ex προ, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προωρώμην, imperf. med. verbi προοράω, ῶ, prospicio. imperf. med. προωρώμουν, ώμην. Th. ὁράω, video.

ΠΡΥΛΕΈΣ, ων, οἱ, propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata. dat. plural. Jonic. πρυλέεσσι, pro πρυλέεσι. Eustath. a πεζάω, transeo. an a πορεύομαι λεως?

Πρύλις, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant. Th. πρυλέες.

Πρύμνα, Jonic. ης, ἡ, puppis, posterior pars navis. Th. πρυμνὸς, ὸν, ὁ, extremus.

Πρυμνήσι, pro πρυμνήσια, retinacula, nom. plur. n. g. a πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis, quo navis religatur ad terram. quod a πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνὸς, ὸν, ὁ, extremus.

ΠΡΥΜΝΟΣ, ὸν, ὁ, extremus, ultimus. q. a πέρας, finis, extremitas. Eltque q. ad πέρας μένων. Hinc πρύμνα, ης, ἡ, puppis. πρυμνήσιος, ad πρύμναν pertinens.

Πρυμνὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. q. d. ultima.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis. q. a πρυμνὸς, ὸν, ὁ, extremus, & ὄρος, εος, τὸ, mons.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, præfectus, administrator. custos. in plural. πρυτάνεις, acc. sing. Πρυτάνιν, & est nomen propr. quasi a πρῶτος. Vel q. πυρόπαμις, id est, πυρὸ παμίας, in genere, custos. Hinc πρυτανεύω, rego, moderor, administro. πρυτανεῖον, ου, τὸ, ampla, & magnifica domus.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, quod vide.

Πρώην, adv. paulo ante, nuper, quondam. a πρωΐ, mane.

Πρωθήβης, ου, ὁ, & πρωθηβὼς, οῦς, ὁ, ἡ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ex πρῶτος, & ἥβη, pubes.

ΠΡΩΪ, mane, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, vesperi, ἀμφὶ πρωΐ, summo diluculo. Hinc Poetice pro πρωΐ, πρωΐζα, & πρωΐζον, nudius tertius. vel ut alii volunt, hodie mane. Th. πρὸ, ante.

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, matutinum tempus. Th. πρωΐ, mane.

Πρωΐζα, præmature, adverb. a πρωΐ, mane.

Πρωΐμος, ου, ὁ, ἡ, matutinus, a, um. maturus. ab eodem them.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus, a, um. ejusdem them.

Πρωΐος, ία, ον, matutinus, a, um. Th. πρωΐ, mane.

ΠΡΩΚΤΟΣ, ὸς, ὁ, podex, nates. Etymolog. quia excrementa per eum προάγονται. aut quia est corporis πέρας κάτω.

Πρωὼν, & πρώων, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, cacumen montis.

Πρωξ, ακὸς, ὁ, gutta. Th. πρωΐ.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, frons navis. q. a προ, & ῥέω, fluo, vel ut alii volunt ab ὁράω, video. quod inde prospiciatur scil. ab alto in altum.

Πρώραθεν, adv. ex prora. Th. πρώρα, prora.

Πρῶτα, primum, adv. a πρῶτος, primus. Th. προ.

Πρωτασίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, Protesilaus.

Πρωτεύω, primas teneo, sum primus. fut. εύσω. perf. πεπρώτευκα. quod a πρῶτος, primus. Th. προ, ante.

Πρώτη, ης, ἡ, prima, f. g. a πρῶτος. quod vide.

Πρωτηρότῃ, dat. sing. a πρωτηρότης, ου, ὁ, qui primus arat. quod ex πρῶτος, primus, & ἀρόω, aro. f. όσω.

Πρώτης, pro πρώτισα, adv. superl. a πρῶτος. Sic πρώτιστος, superlat. masc. gen. a πρῶτος, primus. Th. προ, ante.

Πρωτογόνους, έος, ους, ὁ, Protogenes, nomen propr.

Πρωτογόνων, primogenitorum, gen. plur. a πρωτόγονος, ου, ὁ, quod ex πρῶτος, primus, & γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Πρωτοκαθεδρίαι, ας, ἡ, primus consessus. q. d. πρώτη καθέδρα. quod ab ἕδρα, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus. ex πρώτη, & κλισία, ας, locus, in quo accumbitur. Th. κλίνω, reclino.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mul. quæ prior curat.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. primum. Them. προ, ante.

Πρωτοπαγεῖς, nom. plur. a πρωτοπαγὴς, ές, ὸς, ὁ, ἡ, recens compactus. Ex πρῶτος, & πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus formatus est, ut Adam. quod ex πρῶτος, & πλάσσω, seu πτω, fingo. hinc πλαστὸς, ὸν, ὁ, fictus.

Πρῶτος, ου, ὁ, primus, contract. ex πρόατος, pro πρόπατος, superlat. a προ, ante.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie; item princeps, author. Ex πρῶτος, primus, & ἵστημι, sto.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, jus primogeniti. Hebr. 12. 16. quod a πρωτοτόκος, primipara: sed πρωτότοκος, primogenitus, q. d. πρώτου τέκος, prima proles. quod a τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα, peperi.

Πρωτὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα.

Π Τ.

Πταίω, volem, a. 2. opt. act. verbi πτάμι, volo, as. a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, volo.

Πταίνοι-

Πταίοισα, offendens, Dor. pro πταίουσα, præſ. part. f. g. a πταίω.

ΠΤΑΙΡΩ, & πτάρω, ſternuto. a. 2. ἔπτᾰρον. Eſt aliquid cadere facio, ſterno: ut poſſit eſſe a πτόω, cado. quod ſternutatione aliquid e naribus decidat.

Πταίσειν, fut. 1. inf. act. πταίσπε, 2. plur. a. 1. ſub. act. verbi πταίω, impingo.

Πτᾰλισμᾰ, ατος, τό, offenſio, lapſus. a πταίω, offendo.

ΠΤΑΙΩ, impingo, offendo, labor. (q. a πέτω, vel πτόω, unde πίπτω, cado.) f. πταίσω. perf. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. aor. 1. ſub. activ. πταίσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἔπταισμαι. Hinc πταῖσμᾰ, ατος, τό, offenſio.

Πτάμενος, η, ον, volans, præſ. part. paſſ. verbi πτημι, & in paſſ. πτάμαι. Alii malunt eſſe a. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι. aor. 2. med. ἐπτάμην.

Πτάτο, volabat, Jon. pro ἔπτατο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πτάμαι, vel aor. 2. med. ut dictum in πτάμενος.

Πτύω, inuſit. volo, as. unde ἵπτημι, q. a πέτομαι.

Πτὲ, particula Poet. ex ποτέ.

ΠΤΕΛΕ᾽Α, ας, ἡ, ulmus. q. πεπλέα, a πέπλος, folium. Eſt ab imo ramoſa, & folioſa. hinc πτυφλος, &c.

Πτερὰ, nom. vel accuſ. plur. a πτερὸν, ὸν, ὸ, ala: πτερὰ νίκας, alæ victoriæ, id eſt, victoria, quam quis celeriter adipiſcitur.

Πτέρις, filix. ab ala πτέρυξ, quia folia habet inciſa, & explicata.

ΠΤΕ᾽ΡΝΑ, ης, ἡ, calx, calcaneum. cujuſvis rei extremitas. dolus. q. a πτεῖν τῇ πέρνῃ τῷ ἔραν, a calcanda terra. Hinc πέρνις, ιδος, ἡ, calx pedis. περνίζω, calce peto, ferio.

Περιογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, a πέρνα, ης, ἡ, calx, & γλύφω, ſcalpo. Th. γλάφω, cavo.

Πτερνοβώκτης, genit. ſing. a πτερνοβώκτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πέρνα, ης, ἡ, calx, & βώγω, rodo, comedo. fut. βώξομαι. a. 2. ἔβαγον.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. a πέρνα, ης, ἡ, calx, & φάγω, comedo. a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, εντος, ὁ, alatus. acc. ſingul. πτερόεντα, velocem. Aliquando ſagittis tribuitur: aliquando etiam verbis, quod emiſſa ex ore revocari nequeant. a πτερὸν, ὸν, τὸ, ala.

ΠΤΕΡΟ᾽Ν, ὸν, τὸ, ala. q. per ſyncop. pro πετερὸν, quod a πέτομαι, volo. Hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, celer. πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, & πτερύγιον. δίπτερος, ου, ὁ, bipennis. πτερύσσομαι, alarum plauſu latera ferio, ut gallinacei ante cantum.

Πτερόω, alatum facio. alas addo. Th. πτερὸν, ὸν, τὸ, ala.

Πτερύγεσσι, dat. plur. Jon. pro πτέρυξι, a πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. dat. ſingul. πτέρυγι. Th. πτερὸν, ala.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. Th. πτερὸν, ὸν, τὸ, ala.

Πτέσθαι, volaſſe, pro πτᾶσθαι, a. 2. inf. med. q. a πτέω, pro ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. med. πτᾶσθαι.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. aor. 2. ἔπτην.

Πτηνὸν, ὸν, τὸ, volatile, avis. πὶ πτηνοὶ, ῶν, aves. a πτάω, ſeu ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι.

Πτῆξαι, conſternare, a. 1. inf. activ. verbi πτήσω. f. ξω. Th. πτοέω, ω, conſterno.

Πτήσω, metu contrahor. f. ξω. Them. πτοέω, terrefacio.

Πτήσω, volabo, fut. 1. act. verbi πτῆμι, ſeu ἵπτημι, volo. Them. ἵπτημαι, idem. f. πτήσομαι.

ΠΤΙ᾽ΛΟΣ, ος, ὁ, cui ex ciliis pili periere, calvus.

ΠΤΙ᾽ΣΣΩ, ſeu πτῶ. f. πτίσω, pinſo, tundo. decortico. convenit cum παπτόσω, percutio. hinc πίσον, ου, τὸ, piſum.

ΠΤΟΕ᾽Ω, terrefacio, terreo: item obſtupefacio. f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. paſſ. ἐπτοήθην. a. 1. ſub. paſſ. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. πτοηθῆτε. aor. 1. part. paſſ. πτοηθεὶς, έντος, ὁ, conſternatus, attonitus. q. a πέτω, cado. ut ſit, facio quaſi animo concidere. Hinc πτήσσω, f. ξω, expaveſco. πτωχὸς, ὸς, ὁ, mendicus. πτωχεύω, mendicus ſum. fut. σω. præt. ἐπτώχευκα.

Πτοηθῆτε, 2. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πτοέω. quod vide.

Πτοήμενος, attonitus, admirans, Jonic. pro ἐπτοημένος, perf. part. paſſ. verbi πτοέω. quod vide.

Πτόησις, εως, ἡ, conſternatio. Th. πτοέω, terreo.

Πτοίμι, οῖο, οῖτο, volem, es, et, pro πταίμι, αῖο, αῖτο, aor. 2. opt. med. verbi ἵπταμαι, volo. fut. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοιῆμαι, conſternor, præſ. paſſ. a πτοιέω, Poet. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poet. pro πολεμίζειν, præſ. inf. a πτολεμίζω, bello. fut. ίσω. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poet. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum, diminut. a πτόλις, εως, ἡ, Poet. pro πόλις, ἡ, urbs.

Πτολίεσσιν, dat. plural. Jon. & Poetic. a πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθῳ, dat. ſing. a πτολίπορθος, ου, ὁ, urbium everſor. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, εως, ἡ, urbs, & πέρθω, vaſto. p. m. πέπορθα.

Πτόρθοιο, gen. Jonic. a πόρθος, ου, ὁ, ramus. Forte a πετάω, & ὀρθὸς, quod velut rectus volet. Rami ſunt velut alæ arborum. Them. ὀρθὸς, ὸν, ὁ, rectus.

Πτύγμᾰ, pro πτύγμᾰ, ατος, τὸ, plicatura. a πτύσσω, plico. f. ξω.

ΠΤΥ᾽ΓΞ, γὸς, ὁ, avis genus. Eadem cenſetur quæ ὔβρις.

Πτυκτὸς, ὸν, ὁ, plicatus, complicatus. quod a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτυξὶ, υχὸς, ἡ, plica, cacumen montis. Th. πτύσσω.

Πτύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo ſordes a frumentis veluti πτύονται, ſeu σκυβάλλονται. Th. πτύω, exſpuo.

Πτυόφι, Poet. abject. a πτύον, ventilabrum. quod vide.

Πτύρω, terreo, conſterno. f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præſ. paſſ. πτύρομαι, perterreſco, proprie de equis. Th. πτοέω, terreo.

Πτύσμᾰ, ατος, τὸ, ſputum. a πτύω, ſpuo.

ΠΤΥ᾽ΣΣΩ, complico, plico. fut. ξω. p. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα. q. a πετάω, pando. Hinc πτυκτὸς, ὸν, ὁ, plicatus. πτυξὶ, υχὸς, ἡ, plica. πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem. δίπτυχος, ος, ὁ, duplex, duplicatus.

Πτύχες, plicæ, nom. plur. a πτυξὶ, υχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτυχθεὶς, έντος, ὁ, plicatus, a. 1. part. paſſ. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

ΠΤΥ᾽Ω, ſpuo, exſpuo, contemno. q. a πέτω, cado. Sputum enim ex ore quaſi excidit. aut a πετάω, aperio. Spuimus ore aperto. hinc πτύελον, ου, τὸ, ſputum. πτύσμᾰ, ατος, τὸ, idem.

Πτωκᾰζέωσιν, Jon. ſeu Doric. pro πτωκάζουσι, præſ. inf. activ. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶμᾰ, ατος, τὸ, cadaver; item caſus, lapſus. Th. πίπτω, cado.

Πτῶξ, ὸς, timidus. itidem ſubſtantive pro lepore. quod a πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, a πίπτω, cado. f. πτώσω, quaſi a πτόω. f. 2. med. πεσοῦμαι. præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. ſingul. præſ. ſub. a πτώσσω, mendico, trepido. præſ. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτώσσουσι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præſ. act. a πτώσσω. quod vide.

Πτώσσω, trepido, trepide oberro mendicans. f. ξω. hinc πτῶξ, trepidus. Th. πτοέω.

Πτώσω, fut. 1. act. verbi πίπτω, cado. q. a πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia. quod a πτωχὸς, ὸς, ὁ, mendicus. hoc a πτώσσω, trepido. Th. πτοέω.

Πτωχεύω, pauper ſum, mendico. f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. aor. 1. ἐπτώχευσα. ab eodem them.

Πτωχὸς, ὸς, ὁ, mendicus, pauper. χήρα πτωχὴ, vidua pauper. quod etiam a πτώσσω. Th. πτοέω, terrefacio.

Π Υ.

Πυανέψια, feſtum quoddam Athenis: a πυάνων ἑψήσει.

Πύανον, ου, τὸ, faba: aliter πύαμος, & πύαμον.

Πύαρ, coagulum, forte quia eſt craſſum, ut πύον. Πυαρίτης, lac decoctum, quod ſtatim a partu emulgetur.

Πύγαργος, habens πυγὴν ἀργήν. vide Pygargus.

Πυγαῖα, πὰ, dicuntur clunes. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

ΠΥΓΗ᾽, ῆς, ἡ, & ἡ πυξ, nates, clunes. q. a πύγω, quia denſa ibi caro. vel a πήγω, quia compacta ibi caro, ad commoditatem ſedendi. hinc ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, pars ſupra clunes elata. hinc πυγίζειν, ſupra nates dare.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut ſit ferire nates alicujus. hinc πύγισμα, & pro præpoſtera Venere. Vel pro plagis, quas quis natibus alicujus infligit.

Πυγμαχος, ου, ὁ, pugil, luctator. ex πυγμὴ, pugnus, & μάχομαι, pugno.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus. a πυγμὴ, pugnus; item menſura continens ſpatium, quod eſt a cubito ad digitos clauſos. Th. πυξ, adv. pugno, vel pugnis.

Πύγματος, ἔκατος, Heſych. pro πύγματος.

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poet. pro πυγμὴ, pugilatus, pugilum certamen. hinc πυγμάχος, ου, ὁ, pugil. Ex πυξ, pugno, & μάχομαι, certo.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυπάσειν πυγμῇ, pugno percutere. Poteſt eſſe a πύγω, quia clauſis digitis denſatur manus: aut a πήγω, compingo. Eſt compacta manus. Sed prius puta, eſt πυξ, pugno: & hinc πυγμὴ. Euſtath. ducit a πύσσω, plico. quia pugnus fit clauſis digitis. πυγμῇ νίπτεσθαι, Marc. 7. 3. vertitur, crebro lavare. q. ſit πυκνῇ, vel potius πυκνά. Sumitur & pro menſura cubiti, unde dicti ſunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales.

Πυγὸς, πῆχυς, cubitus. a πήγω, quia pars compacta nervis, ad robur.

Πυγοστόλος, ου, ὁ, quæ nates veſtibus ornat. a πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes, & στέλλω, orno. p. m. ἔσταλα.

Πυγών, όνος, ἡ, menſura a cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis. a πυγὸς, pugnus, unde id ſpatium incipit. Th. πυξ, adverb. pugno.

Πυθαρίζω, ægre fero, refilio. q. a πιθάω, ſalio.

ΠΥ᾽ΕΛΟΣ, ου, ὁ, ſolium balneorum, ſeu cella, alveus. q. a πῦς, & λέω, lavo. Dicitur & πύαλος. An a πυὸς, ideſt πυρὸς πλυίσιν? an a πυοὶ, & λέω?

Πυθαγόρας, ὁ, Pythagoras, Philoſophus. Hinc Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸν.

Πυθαγοριζὰς, ᾶς, ὁ, Dor. pro Πυθαγορίζης, ου, ὁ, Pythagoricus.

Πυθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυνθάνο-

μαι, interrogo, quæro. f. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. ſingul. præſ. ind. med. verbi πύθομαι, putreſco. Th. πύθω, f. πύσω, putrefacio.

Πύθι, Dor pro πύθυ, a. 2. imper. med. verbi πυνθάνομαι. vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. verbi πύθω, putrefacio. Eſt & 2. ſing. a. 2. ſub. med. verbi πυνθάνομαι. vide in πύθηαι.

Πύθηαι, Jon. pro πύθῃ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro. fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πυθιάς, άδος, ἡ, Poet. pro αἱ Πύθια, ων, Pythia, orum, id eſt, Pythii ludi. vel tempus ipſum τῶν Πυθίων. a Πύθιος. quod vide.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro Πυθιονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor. ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. Dicitur & Πυθιονίκης, ου, ὁ. Hinc Πυθιόνικον ὕμνον θησαυρὸν, vocat Pind. theſaurum hymnorum de victoria Pythica, id eſt, copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici.

Πύθιος, ου, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis.

Πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. ramus, propago. dat. ſingul. πυθμῆνι, acc. πυθμένα. q. a πέδον, ſolum. Th. πύθω, putrefacio.

Πυθόθεν, ex Pythone, per ſyncop. ἐκ τῆς Πυθωνόθεν. quod a Πυθών, ῶνος, unde factum Πυθοῦθεν, & per ſyncop. Πυθόθεν, ideſt, ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, dat. ſing. a Πυθώ, οῦς, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum verſus. Hic δε poſtponitur dativo; alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἴκονδε, &c.

Πυθοίατο, rogaviſſent, Jon. pro πύθοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυνθάνομαι, quæro, audio. fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. a. 2. opt. med. πυθοίμην, & in 1. plur. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, quæro. vide πυθοίατο.

Πύθοντο, audierunt, Jon. pro ἐπύθοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem.

ΠΥ΄ΘΩ, putrefacio. f. πύσω. q. in πύον redigo. vel εἰς τὸ πύον θῶ. πύθομαι, putreſco. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, draco, vel ſerpens, quem Apollo interemit. πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. πύματος, η, ον, Poet. extremus, ultimus. πύον, ου, τὸ, pus.

Πύθων, ωνος, ὁ, divinator; vel dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant. Et ſic dictus Apollo δαιμόνιον μαντικὸν παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, putrefacio, vel πυνθάνομαι, interrogo.

Πυθῶνάδε, Poet. pro εἰς Πυθῶνα, in, vel ad Pythonem. Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, ex Pythone.

ΠΥ΄ΚΑ, denſe, ſpiſſe, accurate, prudenter. q. a πήγω, compingo, cogo. hinc πυκάζω, denſo, ſtipo. πυκνός, ή, όν, denſus, ſpiſſus. πυκνότης, ητος, ἡ, denſitas, ſpiſſitudo. πυκνόω, denſo, ſpiſſo. πύξος, ου, ἡ, buxus. πυξίς, ίδος, ἡ, pyxis.

Πυκάζω, denſo, ſtipo. fut. άσω. Thema πύκα, denſe.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, munio, fulcio, condenſo. fut. άσω. Th. πύκα, denſe.

Πυκάσσειν, Dor. pro πυκάζειν, ornare. ſic πυκάσσῃ, Dor. pro πυκάζῃ, ornaris. Th. πύκα, denſe, accurate.

Πυκιναί, nom. pl. f. g. a πυκινός, ή, όν, idem quod πυκνός, creber, denſus, ſpiſſus, prudens. Th. πύκα, denſe, adverb.

Πυκινῆς, gen. ſing. f. g. a πυκινός, idem quod πυκνός, denſus. Th. πύκα.

Πυκινός, ή, όν, denſus, prudens, idem quod πυκνός. Th. πύκα.

Πυκνός, ή, όν, creber, a, um. denſus, a, um. per ſyncop. pro πυκινός. hinc πυκνά, adverb. pro ſæpe. Th. πύκα, denſe.

Πυκνῶς, ſæpe, crebro. adv. in comparat. πυκνότερον, ſæpius, ab eodem them.

Πύκτης, ου, ὁ, Dor. pro πυκτης, pugil. Thema πύξ.

Πυκτεύω, pugil ſum, pugilem ago. fut. εύσω. perf. πεπύκτευκα. quod a πύκτης, ου, ὁ, pugil. Th. πύξ, adverb. pugno. q. a πύσω. f. ξω. p. πέπυχα. perf. paſſ. πέπυγμαι. unde πυγμή, ῆς, ἡ, pugnus, & a πέπυκται, πύκτης, ου, ὁ, pugil.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πύξ, adv. pugno.

Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de rep. acturi mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.

Πύλαι, αἱ, gen. plur. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, a πύλη, ης, ἡ, porta.

Πυλαΐη, Jon. pro Πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſive Thermopylas haberi ſolebat.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas, & bene compactas. a πύλη, ης, ἡ, porta, & ἄρω, apto.

Πυλέων, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, a πύλη, porta.

ΠΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, porta. q. πόλη, a πόλις, quam claudit. vel quod πόλις πύλαις muniatur. Vel a πολλὴ ὕλη, quod cujuſvis rei materia in urbem per portas importetur. Πύλῃσ', pro πύλῃσι, dat. plur. Jon. Hinc πυλών, ῶνος, ὁ, atrium. Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, calidæ portæ, locus quidam in Græcia.

Πυλίγγες, pili, qui in ſede corporis naſcuntur. ubi πύλη ὠσὶ παρεμφέρων.

Πυλίων, gen. plural. a Πύλος, ου, ὁ, Pylius, nomen prop. Th. Πύλος, Pylus, vel πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, ης, ἡ, porta.

Πύλος, ου, ἡ, nomen regionis. Eſt & πύλος, idem quod πύλη, ης, ἡ, porta. Eſt & Pylus, ingens opus Athenienſium.

Πυλωρός, πυλωρὸς, & πυλαωρός, ου, ὁ, portæ cuſtos, urbis portarum cuſtodiæ præfectus. quod a πύλη, ης, ἡ, porta, & ὄρος, cuſtos. vel ab ὤρα, cura.

Πυλών, ῶνος, ὁ, atrium, veſtibulum; item ipſa porta, janua. Thema πύλη, porta.

Πυμάτῃ, ultimæ, dat. ſing. f. g. a πύματος, η, ον. quod vide.

Πύματος, η, ον, Poet. extremus, ultimus. quod a πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, aut a παύομαι, ibi ſiſtitur. Th. πύθω, putrefacio.

ΠΥ΄ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundum, manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ΄ΝΟΜΑΙ, ſeu πεύθομαι, audio, cognoſco, percontor, quæro. præſ. part. πυνθανόμενος, η, ον. f. πεύσομαι. perf. paſſiv. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην, η, εσο. aor. 2. inf. med. πυθέσθαι. a. 2. part. med. πυθόμενος, quum cognoviſſet. Hinc πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio. an a πύθος, deſiderium? Libenter audimus de quibus ſciſcitamur.

ΠΥ΄Ξ, adv. pugno, vel pugnis. q. compacta manu: a πήξει digitorum & vola, cum velut concreſcunt, πήσσονται. Hinc πυγμή, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμῇ, adv. ſtatim. πυγμαῖος, α, ὁ, Pygmæus, parvæ ſtaturæ homo. πύκτης, ου, ὁ, pugil. Eſt & πύξ, aſſidue, frequenter. q. compacte. a πύκα.

Πύξος, ου, ἡ, buxus. a πυκάζω, denſo. denſum enim eſt ejus lignum. Hinc πυξίς, ίδος, ἡ, vaſculum e buxo. πυξίον, tabella ſcriptoria.

Πύον, ου, τὸ, pus, ſanguis corruptus. Them. πύθω, putrefacio.

ΠΥ΄ΠΑΞ, vox popyſmatis.

ΠΥ΄Ρ, πυρός, τὸ, ignis. quaſi a πράω, inuſitat. uro, vel πρήθω, incendo, vel quaſi φύρ, a φύω, quod vegetabilia a calore incrementum capiant. A πῦρ, Latin. purus. Ignis elementorum puriſſimum. Hinc πυρόεις, εντος, ὁ, igneus. πυρίτης, ου, ὁ, lapis ignem emittens. πυραμὶς, ίδος, ἡ, figura, cujus ſuperficies in unum ſignum coeunt. πυρόω, ώσω, uro, inflammo. πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium. πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus. πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax, facula. πυρσεύω, facem præfero. πυρρὸς, ᾶ, ὁ, rufus, rutilus. πυρῤῥίχος, ου, ὁ, idem. πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor; item febris. ζωπυρον, ου, τὸ, ſuſcitabulum ignis, unde qui mortuus vivus fiat. ζωπυρέω, ignem ſopitum ſuſcito.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, pyra. Th. πῦρ, πυρός, τὸ, ignis.

Πυράγχα, ας, ἡ, forceps, quo πῦρ ἀγκάζομεν, quod ab ἄγρα, capto. Them. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Πυραιθάσσα, præſ. f. g. a πυραίθω, ignem facio. ex πῦρ, & αἴθω, uro.

Πυρακτικὸς, ή, όν, rufus. q. ex πῦρ, ignis, & ἄγω. Gen. 25. verſ. 25.

Πυρακτέω, & όω, in igne verſo, candefacio. a πῦρ, & ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua πυρὸς demetitur. vide & πύραινον.

Πυραμὶς, pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυρὸς collecti. Them. πῦρ.

Πύρανον, & ου, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur, a πῦρ, & ἄω, accendo.

Πυργηδὸν, in modum turris. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

ΠΥ΄ΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris. q. πέρας γῆς, quod ad fines territoriorum ſoleret fieri; aut flammæ inſtar in acutum tendat. q. πῦρ, & ἄγω, quod ejus forma ſit pyramidalis. Hinc πυργόω, turris inſtar erigo.

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, thuribulum, quia in id πῦρ imponitur. Jonic. πυρήϊον.

Πυρέσσω, febricito, febri laboro. præſ. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. quod a πυρετὸς, οῦ, ὁ, febris. Th. πῦρ, ignis.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, febris. ab eodem them.

ΠΥ΄ΡΗΝ, ηνος, ὁ, nucleus. a πῦρ, quia ignea vis ſeminis in eo eſt.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ferens triticum, ex πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρία, ας, ἡ, fotus. ſudatio ſicca, quia πυρὶ elicitur: tum ipſum vas, in quo πυρία peragitur, caldarium.

Πυριέφθος, & πύρεφθος, igni coctus. a πῦρ, & ἕψω, coquo.

Πύρεινος, η, ον, igneus, a, um. Them. πῦρ, ignis.

Πυριπνείοντας, ignitas, acc. plural. part. præſ. activ. verbi πυριπνέω, metri gratia pro πυριπνέω, quod ex πῦρ, τὸ, ignis, & πνέω, flo.

Πυριπνόοισι, dat. plur. a πυρίπνοος, ου, ὁ, ardens. ex iiſdem them.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat, & abſumit. Ex πῦρ, ignis, & σφάραγος, ου, ὁ, ſonus.

Πυρκαϊά, ᾶς, ἡ, rogus. Ex πῦρ, τὸ, ignis, & καίω, incendo.

Πυρκαϊός, maturus, ruber. a πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum.

Πυρόεντος, gen. Jon. pro πυρὸς, a πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum.

ΠΥΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ, triticum, frumentum, quaſi σπυρὸς, pro σπυρὸς, a σπείρω, ſemino. p. m. ἔσπορα.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ignem ferens, pro quo & πυρφόρος, a πῦρ, & φέρω, fero. Eſt πυροφόρος, triticum ferens. ex πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, & φέρω.

Πυρόω, ῶ, igne injecto uro. fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præſ. paſſ. πυροῦμαι, οῦμαι, uror. præſ. inf. paſſ. πυροῦσθαι, οῦσθαι. perf. paſſ. πεπύρωμαι. perf. part. paſſ. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um.

a, um; item igni exploratus. Them. πῦρ.

Πυρπάλαμον βέλος, fulmen. a Pindaro dicitur, quod Jovis manu jaciatur.

Πυρπάλαμος, ος, ὁ, versutus, ignem protendens. a πῦρ, & παλαμάομαι. quasi qui ignem possit tractare manu. Th. παλάμη, manus, & πῦρ, ignis.

Πυρπολέειν, & ἐεσθαι, incendere, flammis vastare. ex πῦρ, & πολέω, verso.

Πυῤῥάζω, rubeo. f. άσω. perf. πεπύῤῥακα. Th. πῦρ, ignis.

Πύῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥός, ὰ, όν, rufus, a, um. colorem πὸ πυρὸς habens. Sed Πύῤῥος, ος, ὁ, Pyrrhus, rex Epirotarum.

Πυῤῥόθριχος, ος, ὁ, rufis capillis præditus. ex πυῤῥός, rufus. Them. πῦρ, ignis, & θρὶξ, τριχός, ἡ, pilus.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥα, Pyrrhi.

Πυρσὸς, ὃ, ὁ, fax. Th. πῦρ, ignis.

Πυρφόρος, ος, ὁ, qui ignem fert, sacrificulus. ex πῦρ, & φέρω.

Πυρωθέντων, gen. plural. aor. 1. partic. pass. verbi πυρόω, incendo, cremo. quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, exploratio, quæ fit per ignem. Th. πῦρ.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, putrefacio. f. πύσω. a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυσθὰς, έντος, ὁ, putrefactus, a. 1. part. pass. ab eodem verbo.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæstio, scisitatio. hinc πυσματικὸς, ἡ, όν, rationalis, e, a πύσμομαι, seu πυνθάνομαι, quæro, interrogo. f. πύσομαι.

Πύσω, putrefaciam, fut. 1. activ. verbi πύθω.

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, lagena vimine obducta. vas vinarium. Est ceu πίθος quidam, & inde duco. vel a πότος, cujus servandi causa fit.

Π Ω.

Πῶ, quomodo? Dor. pro πῆ, ubi. Est & πω, enclit. quodammodo, Doric. alicunde. Th. ὅς, qui.

Πῶ, bibe, præs. imp. verbi πῶμι, in imperat. πόθι, & per Ectasin πῶθι, hinc per Apocopen πῶ. Th. πίνω, bibo.

ΠΩΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba. Etymolog. quia significat ætatis πῆξιν. q. coagmentatum statum. Malo quod sit q. πόα γωνία, herba fructificans in mento. hinc πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus.

Πώεσι, acc. plur. a πῶυ, εος, τὸ, grex. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πώλεαι, Jonic. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέεσκε, Jon. pro ἐπώλεε, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέσχετο, versabatur, Jon. pro ἐπολεῖτο, & o, verso in ω, a πολέω, versor, dego. nam πωλέω, cum ω, dicitur vendo. Vel est imperf. pass. verbi πολέσκομαι, idem quod πωλέω, Poetic. pro πολέω, verso.

Πωλέσμεν, Jon. & Dor. pro ἐπωλοῦμεν, imperf. pass. verbi πωλέομαι, οῦμαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

ΠΩΛΕΩ, vendo. imperf. ἐπώλεον, ουν. fut. ήσω. p. πεπώληκα. An a πῶλος, quod olim esset venditio pullorum? postea vox hæc ad aliam quancunque venditionem manavit. An a πολέω, quod vendere sit vertere dominium rei? Hinc προπωλέω, institoris munere fungor. προπώλης, ου, ὁ, propola, institor. βιβλιοπώλης, ου, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. activ. πωλήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, aor. 1. imperat. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλήσεαι, Jon. pro πωλήσῃ, 2. sing. fut. 1. med. vel aor. 1. sub. med. verbi πωλέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

ΠΩΛΟΣ, ου, ὁ, pullus, plerunque equinus. q. a πολεῖν, versare, quod sit agilis ad se versandum, vel quod ὸν πόα ἅλεται, vel q. ὸν πόᾳ λίαν se oblectet.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus. a πολλοῖς ποσὶ, multis pedibus.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος. quod vide.

ΠΩΜΑ, ατος, τὸ, operculum; item potus, poculum. tanquam a πόω, seu πίνω, fut. πώσω, bibo.

Πώμφλα, haudquaquam, vox Dorica. Sonat πῶ μᾶλλα, quomodo valde? nisi sit a πωΐω, & μᾶλλα, quiesco valde, nihil ago.

Πωμβρικὸς, ὰ, όν, Doric. pro ποιμενικὸς, pastoralis. Th. ποιμὴν, ὁ, pastor.

Πώποτε, pro πότε, unquam, adverb. ab ὅπε, quando.

ΠΩΡΟΣ, ου, ὁ, luctus. Etymolog. a πήθω, patior. hinc πωλαίπωρος, ος, ὁ, ἡ, ærumnosus, miser. πωλαιπωρία, ας, ἡ, ærumna, miseria. q. πῶρον πωλᾶ. Est & πῶρος, ος, ὁ, callus. hinc πωρόω, facio occallescere, obduro. πώρωσις, εως, ἡ, obduratio.

Πωρὸς, ὃς, ὁ, cæcus. πωρόω, excæco.

Πωρόω, facio occallescere, obduro. fut. ώσω. perf. πεπώρωκα, obduravi. præs. pass. πωρόομαι, ῶμαι, occalesco. perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, ης, ex callo obdurui, occallui. Th. πῶρος, ος, ὁ, callus.

Πώρωσις, εως, ἡ, obduratio. hoc a πωρόω. quod vide.

ΠΩΣ, interrog. quomodo? qui? &c. πῶς, (extra interrog.) enclit. quodammodo. cum particulis, εἰ, μή. ut εἴπως, ἔπειν πως, si forte, μή πως, ne forte. q. ab ὡς, quod ex ὅς.

Πώσω, bibam, fut. 1. act. verbi πίνω, bibo. aor. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. q. a πόω.

Πωτόομαι, Poetic. pro ποτόομαι, volo, volito. quod a πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, volabis, 2. singul. fut. 1. med. vel aor. 1. sub. med. verbi πωτόομαι. quod vide.

Πωτῶ, Dor. pro πέτω.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex. in nom. plur. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

ΠΩΥΓΞ, γος, ἡ, mergus quidam. Scribitur & πῶϋξ.

P A.

P Est littera decima septima, & in numerorum notis centum designat. Attici dictiones habentes communiter ρσ, efferunt per duplex ρ, ut pro ἄρσην, ἄῤῥην, &c.

Ῥ', pro ῥα. quod vide.

Ῥα, (enclitica partic. apud Poetas expletiva, sicut ἄῤ, ex qua facta per metathesin) certe, utique. q. ex ῥέω, loquor: q. ῥητὸς affirmando. Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥα, dixit quidem. ut discernatur ab ἦρα, nom. plur. & ab imperf. ἤρα. tum ab ἦ ῥα, aut profecto, & ἦ ῥα, certe quidem.

Ῥᾴ, vel potius ῥᾳ̃, pro ῥᾴδιον, facile. τὸ ῥᾳ̃, apud Medicos, genus est radicis.

Ῥαάβ, vel Ῥαχάβ, ἡ, nomen hospitæ ἄκλιτον. Heb. latitudo.

Ῥαβάπτω, sursum, ac deorsum eo. an a ῥᾴ, & βάω;

Ῥαββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רַב rab multus; item magister, sic dictus a multiplici eruditione, qua præditus esse debet. ῥαββονὶ, & ῥαββανὶ, eodem sensu dicuntur.

Ῥαβδίζω, virgis cædo. f. ίσω. p. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐῤῥάβδιζε, pro ἐῤῥάβδιζε, 3. sing. imperf. act. Jud. 6. 11. Th. ῥάβδος, ου, ἡ, virga.

Ῥ'ΑΒΔΟΣ, ου, ἡ, virga, bacillus, sceptrum, vena metallica. q. aῤέα βάδην, seu ῥᾴον βαδίζειν, id est, facilius incedere, ut sit q. ῥάβδος. Hinc ῥαβδίζω, virgis cædo. ῥαβδοῦχος, ὁ, lictor.

Ῥαβδοῦχος, ος, ὁ, viator. πῶμα τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod gestaret bacillum, quo magistratus utebatur, vocandi, & nuntiandi causa.

Ῥ'ΑΓΑ, vigor, vis, impetus. quasi aῤαία.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura. a ῥήγνυω, rumpo. Th. ῥῆσαι, idem. f. ξω.

Ῥαγὼ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. proximus.

Ῥαγὲς, έντος, ὁ, ruptus, a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυω, frango. fut. ξω. a. 2. ἐῤῥάγην. a. 2. pass. ἐῤῥάγλην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.

Ῥαγήσεσθαι, rumpendum esse, f. 2. inf. pass. ejusdem verbi.

Ῥαγίζῃ, uvæ grana, vel uvas legere. hinc ῥαγίζοντι, Doric. pro ῥαγίζωσι, comedunt. Th. ῥάξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.

Ῥαδαλὸς, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus. a ῥᾴδιος, facilis, tener.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, Radamanthus, judex inferorum. in accusat. Dor. Ῥαδάμανθα, pro υν.

Ῥαδαμὸς, ὸς, ὁ, germen, ramus tener. quia ῥέα δαμᾶται. vel q. ῥαδινὸς, mollis, tener.

Ῥαδίαι, calcei quidam, quod ῥᾳδίως induerentur.

Ῥαδινάκιλλοι, οἱ Πέρσαι καλέουσι τὸ ἔλαιον.

Ῥαδινῆς, agilibus, dat. plur. Jon. pro ῥαδιναῖς, a ῥᾳδινὸς, ἡ, όν, quod vide.

Ῥαδινὸς, ἡ, όν, gracilis, tenuis, mollis. ἀπὸ τᾶ ῥᾴον δινεῖσθαι. q. a διέομαι, versor, circumagor. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ῥ'ΑΔΙΞ, ιγος, ἡ, ramus. q. a ῥᾳδίως, quia ῥέα δίκεσθαι, potest facile jaci.

Ῥ'ΑΔΙΟΣ, ος, ὁ, facilis, proclivis. in comp. ῥᾴων, facilior. superlat. ῥᾷστος, facillimus. ῥᾳδίως, apud Poet. idem quod ῥᾳδίως. q. a ῥέδω, facio, ut facilis a facio, qui sine magno negotio fieri potest.

Ῥᾳδιουργημᾶ, ατος, τὸ, veteratorium facinus. a ῥᾳδιουργέω, ῶ, facile ad scelus perpetrandum prorumpo. f. ήσω. p. ἐῤῥᾳδιούργηκα. vide in ῥᾳδιουργία.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, scelus, maleficentia. a ῥᾳδιουργὸς, ὸς, ὁ, maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare. Ex ῥᾳδίως, facilis, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ῥᾳδίως, adverb. facile. a ῥᾳδίως.

Ῥαΐζω, idem quod ῥαίνω, adspergo. Est & ῥάζω, latro. puto fracta voce. a ῥήσσω, frango.

Ῥ'ΑΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, strepitus. q. aῤόθος, & ἄγω.

Ῥ'ΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ἡ, Poet. gutta. in plur. ῥαθάμιγγες. q. a ῥαίνω.

Ῥαθεὶς, insparsus, a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, adspergo. a. 1. pass. ἐῤῥάθην.

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, remissio animi, desidia. vide ῥᾳθυμοῦντες.

Ῥᾳθυμὸς, ὸς, ὁ, remissus, piger. cujus θυμὸς πρέα, seu ῥᾳδιον consectatur. Piger enim difficilia fugit.

Ῥᾳθυμοῦντες, segniter agentes, nom. pl. præs. part. a ῥᾳθυμέω. quod ex ῥᾳδίως, facilis, & θυμὸς, ου, ὁ, animus.

Ῥαῖα, sanitas. a ῥάω, roboro. vel ῥέα. Sanitas est quædam facilitas virium.

Ῥ'ΑΙΒΟΣ, ος, ὁ, incurvus, intortus. q. a ῥαίειν βάσιν, corrumpere gressum.

Ῥαικάνη, ης, ἡ, flagellum. a ῥαΐω, disperdo: unde & ῥαιζῆρ, malleus.

Ῥ'ΑΙ'ΝΩ, perfundo, aspergo. f. ανῶ. p. ἐῤῥάγκα. q. a ῥέω. ut sit q. ῥεαίνω. Ῥ'αίνειν πινὰ ὕμνῳ, Poet. conspergere hymno, pro laudare. Sic & ῥαινέμῳ δόλον γλώσσας πινὰ, laudibus ornare. Hinc ῥαντίζω, idem. ῥαντισμὸς, ος, ὁ, aspersio ῥανὶς, ίδος, ἡ, stilla, gutta.

Ῥᾷστα, Poet. pro ῥᾴστα, facillime. quod vide.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. a ῥαΐω, destruo.

Ρ'αΐπερον, Poet. pro ῥᾷον, facilius, compar. a ῥᾴδιος, facilis.

Ρ'ΑΙ'Ω, profligo, corrumpo, deſtruo. fut. σω. p. κα. hinc ῥαιςήρ, malleus.

Ρ'ΑΚΑ', vox convitii. Syr. ſed Latin. vanus, cerebro vacuus.

Ρ'ακὶς, ſurculus, ramus, quia facile ῥήγνυται.

Ρ'άκος, εος, τὸ, lacera veſtis, panniculus. Hinc ῥακόεις, εσσα, εν, pannoſus, a, um. Th. ῥήσσω, frango. f. ξω.

Ρ'άκτος, vallis, petra, a ῥήσσω, frango. Sic rupes, a ruptura.

Ρ'αμὴ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. celſa.

Ρ'άμμα, ατος, τὸ, ſutura. a ῥάπτω, ſuo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. perf. paſſ. ἐῤῥαμμαι.

Ρ'Α'ΜΝΟΣ, ου, ἡ, ſpina alba, ſpinoſus frutex, quaſi ῥαῖον μνος, corrumpens robur.

Ρ'αμνουσία, ας, ἡ, Rhamnuſia, Nemeſis. A Rhamnunte vico Atticæ, ubi ſepulchrum habuit. Alioqui dici potuiſſet ἀπὸ τὸ ῥαίειν μῆνιν, quod animi robore deſtruat hoſtilia.

Ρ'Α'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, roſtrum avium. ῥαμφὴ, culter, gladius. quaſi a ῥαίω, deſtruo. eo enim deſtruit, ac pungit.

Ρ'αῳδεὶς, εῖσα, έν, rigatus. aor. 1. part. paſſ. a ῥαίνω, perfundo. quod vide.

Ρ'αῳδὸς, ου, ὁ, aſperſus. a ῥαίνω, aſpergo. f. ῥανῶ.

Ρ'αντίζω, aſpergo. f. ίσω. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. paſſ. ἐῤῥάντισμαι. perf. part. paſſ. ἐῤῥαντισμένος, conſperſus. q. a ῥαντὸς, aſperſus. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ρ'αντισμὸς, ου, ὁ, aſperſio. ab eodem verbo, & them.

Ρ'αξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus. q. a ῥήσσω. quia ῥήσσεται a ſcapo: aut quia ex ea ῥεῖ latex vitigenus.

Ρ'ᾶον, facilius, comparat. neut. gen. a ῥᾴδιος, facilis.

Ρ'απάταυλος, ου, ὁ, & ῥαπαταύλης, ου, ὁ, calamum inflans. a ῥαπάσσω, calamus, ſtipula. vel ab αὐλὸς, ου, ὁ, tibia, & ῥάπτω, ſtruo.

Ρ'απίζω, bacillo cædo, percutio. f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, bacillo cecidi. perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ρ'ΑΠΙΣ, ίδος, ἡ, virga: quia ea aliquid ῥαίεται, ut malleo, & idem quod ῥάβδος. Hinc ῥαπίζω, virga cædo. ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur, alapa. χρυσόῤῥαπις, εως, ἡ, auream habens virgam.

Ρ'απίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo. quod vide.

Ρ'άπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ρ'Α'ΠΤΩ, ſuo, conſuo, ſarcino. machinor. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. q. ῥάπτω ἄπτω, facile necto. Hinc ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſarcinator. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus.

Ρ'άπυς, & ῥάφυς, υος, ἡ, rapa.

Ρ'αριὰς, Ceres, quia alimonia roborat mortales. a ῥώω.

Ρ'άρμον, infans. cui ſolus venter adhuc curatur.

Ρ'άρος, ου, ὁ, venter. puto a robore, quod in eo habet animal. a ῥώω.

Ρ'Α'ΡΟΣ, ου, ὁ, venter robuſtus. quaſi a ῥώω.

Ρ'άσατε, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, aſpergo. quod vide.

Ρ'Α'ΣΣΩ, allido, dejicio. idem quod αἰάσσω. f. ξω. p. κα.

Ρ'ᾶσα, nom. plural. n. g. & ſuperlat. grad. a ῥᾴδιος, ου, ὁ, facilis. in comp. n. g. ῥᾶον.

Ρ'αστώνη, ης, ἡ, facilitas, res ſecundæ, deſidia, a ῥᾷστος, facillimus. Them. ῥᾴδιος.

Ρ'άσσω, poculum, crater. a ῥάζω, irrigo.

Ρ'Α'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, radix, ſeu radicula, raphanus. dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, raphanus. q. a ῥάπυς, ſeu ῥάφυς. vel q. ῥᾳδίως φαινόμενος, cito apparens poſt ſeminationem.

Ρ'αφὶς, ίδος, ἡ, acus. a ῥάπτω, ſuo, conſuo. fut. ψω. præt. ἔῤῥαφα. unde ῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſutura. ῥαφιδὰς, ός, ὁ, ſutor.

Ρ'αχαὶ, flagella in vitibus. quia fragilia. a ῥήσσω, frango.

Ρ'αχὴλ, ὁ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. ovis.

Ρ'αχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ρ'αχία, ας, ἡ, rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus ῥήσσονται, & inundatio.

Ρ'άχις, εως, ἡ, ſpina dorſi. acc. ῥάχιν, lumbum. a ῥήσσω, frango. quaſi rupta multis vertebris. hinc ῥαχίζω, diſſeco ſpinam dorſi.

Ρ'αψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præſertim heroicorum. hinc ῥαψῳδοί. quod ex ἐράπτω, ſuo, texo, & ᾠδὴ, canticum, quod ab ἀείδω, cano.

Ρ'ᾴων, facilior, comparat. a poſitivo ῥᾴδιος, facilis.

P E.

Ρ'έα, facile. q. ῥέδα, a ῥέζω, ut facile, a facio, & ῥέα, idem quod ῥᾳδίως. Th. ῥᾴδιος, facilis.

Ρ'εβέκκα, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. craſſa, ſaginata.

Ρ'ΕΓΧΩ, vel ῥέγκω, ſterto, ronchizo. f. ξω. q. ῥινὶ ἠχῶ, eſt enim narium ſonitus. hinc ῥόγχος, ου, ὁ, ronchus.

Ρ'έδη, ης, ἡ, rheda. Apoc. 18. 13.

Ρ'έδω, facio. a ῥέζω, idem.

Ρ'έε, & ῥέεν, fluebat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Ρ'έεθρα, fluenta, nom. plur. a ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. Dicitur & ῥειθρον.

Ρ'έει, ῥεῖ, 3. ſing. ind. præſ. verbi ῥέω, fluo.

Ρ'έζεσκε, ſacrificabat, Jon. pro ἐῤῥέζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ῥέζω, facio. quod vide.

Ρ'έζοσαν, facientem, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. verbi ejuſdem.

Ρ'ΕΊΖΩ, facio, ſacrifico. & in 3. plural. ῥέζουσι. fut. ῥέξω, & ἔρξω. p. χα. Hinc paſſ. ῥέζομαι, fio. præt. med. ἔρεγα, & per Metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω.

Ρ'έη, ης, ἡ, Rhea, nomen mul. accuſ. Ρ'έην.

Ρ'εδομηλίδαι, qui delicata cute, quibus ῥέθη μηλά.

Ρ'Ε'ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, corporis pars. q. a ῥέζω. quia aptatum ad opus vitale. Vel a ῥέω, quia vis animæ per corporis membra q. fluit, & in ſpiritibus natat.

Ρ'εία, Poet. pro ῥέα, & pro ῥᾳδίως, facile. idem quod ῥηϊδίως. Them. ῥᾴδιος, facilis. comparat. ῥᾴων. ſuperlat. ῥᾷστος.

Ρ'εία, ας, ἡ, Rhea, nomen mul.

Ρ'είη, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi ῥείω, Poet. pro ῥέω, fluo.

Ρ'εκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor. a ῥέζω, facio. f. ξω.

Ρ'ΕΜΒΩ, in gyrum ago. an quaſi ῥέα ἀμείβω, facile verto? Hinc ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus, rota.

Ρ'εμφὰν, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον. Lat. Saturnus. Gr. Κρόνος. Act. 7. 43.

Ρ'έξε, ſacrificavit, quod pro ἔρεξε, Jonic. pro ἐῤῥέξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ρ'έξαι, facere, a. 1. inf. act. ῥέξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ejuſdem.

Ρ'έξαιε, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ρ'έξω, f. 1. verbi ῥέζω, facio.

Ρ'έοντε, fluentes, nom. dual. præſ. part. act. ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ῥέω.

Ρ'έον, pro ἔῤῥεον, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. præſ. part. ῥέων, ῥέουσα.

Ρ'εύμβροι, fluentes, nom. plur. part. paſſiv. a ῥέω, fluo.

Ρ'Ε'ΠΩ. f. ψω. vergo, propendeo, inclino, propenſus ſum, pertineo. τὰ ἰσόῤῥοπα faciunt æquilibrium. hinc ῥοπὴ, ῆς, ἡ, clava. ῥομφαία, ας, ἡ, telum, framea, enſis. ῥῶψ, ωπὸς, ὁ, virgultum. ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, vimen flexile. ἰσόῤῥοπος, ὁ, æqualiter vergens, in neutram partem inclinans. ἰσόῤῥοπον, ου, τὸ, ejuſdem valoris, ponderis.

Ρ'ερίφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, perf. paſſ. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω.

Ρ'εῦμα, ατος, τὸ, fluentum. & in dat. pl. ῥεύμασιν. verbi ῥέω, fluo.

Ρ'εύσεται, fluet, 3. ſing. fut. 1. med. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἔῤῥύηκα.

Ρ'εύσῃς, diffluas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ρ'εύσω, fluam, & in 3. plural. ῥεύσωσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, fluo.

Ρ'εχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. neut. gen. verbi ῥέζω, facio. f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθείς.

Ρ'Έ'Ω, fluo, fundo, evaneſco. f. ῥεύσω. p. ἔῤῥύηκα. a. 1. ἐῤῥύησα. perf. paſſ. ἐῤῥύημαι. hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum. ῥέεθρον, ου, τὸ, idem. ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem. διαῤῥέω, per medium fluo; item diffluo. διαῤῥοια, ας, ἡ, fluxus; item profluvium ventris.

Ρ'έω, dico. ab ἔρέω. niſi a ῥέω, fluo; quod ſermo ſit veluti fluentum e pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα, & Attice εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ότος. pluſq. perf. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. paſſ. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, ſecundum quod dictum erat. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέθην, ης, η. ſcribitur & ἐῤῥήθην, ſed rarius. a. 1. part. paſſ. ῥηθεὶς, εῖσα, έν, nunquam ῥεθεὶς. f. 1. ind. paſſiv. ῥηθήσομαι, dicar. Hinc ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum. ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator, cauſidicus. ἀπόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, arcanus. παῤῥησία, ας, ἡ, libertas loquendi.

P H.

Ρ'ηγῶαι, pro ῥαγῶαι, ruptum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

Ρ'ήγιον, ου, τὸ, nomen urbis terræ motu ab Italia avulſæ. Gr. ruptura.

Ρ'ῆγμα, ατος, ruptio, ruina. Thema ῥήσσω.

Ρ'ηγμὶν, ῖνος, ῖνι, ἡ, littus, quia ibi unda ῥήσσεται, frangitur. Th. ῥήσσω. f. ξω. frango.

Ρ'ήγνυνται, refringuntur, 3. plur. ind. paſſ. verbi ῥήγνυμαι. vide in ῥηγνύω.

Ρ'ηγνύω, ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango. fut. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. activ. ῥῆξον, άτω. a. 1. ſub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ῥήξωσιν. aor. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα. præſ. paſſ. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3. plur. ῥήγνυνται, franguntur. perf. paſſ. ἐῤῥήγμαι, ξαι, κται. vide ῥήσσω.

Ρ'ῆγος, εος, τὸ, culcitra, ſtragulum. a ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango.

Ρ'ηδίη, pro ῥηϊδίη, facilis. f. g. a ῥηΐδιος. quod vide.

Ρ'ηθεὶς, εῖσα, έν, declaratus, a, um, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥήθην. a. 1. inf. paſſ. ῥηθῆναι.

Ρ'ηθέον, verbale a ῥέω, dico.

Ρ'ηϊδίη, ης, ἡ, facilis. in m. g. ῥηΐδιος. quod vide.

Ρ'ηΐδιος,

Ρ'ηΐδι©, ῠ, ὁ, Jonic. vel Poet. pro ῥᾴδιος, facilis. hinc ῥηΐδίως facile.

Ρ'ηΐτερ©, facilior. ῥᾳ̈ΐστος, facillimus, comparat. & superlat. a ῥᾳ̈δι©. quod vide.

Ρ'ῆμᾳ, ατ©, τὸ, verbum, res, factum, carmen, mandatum, sermo. dat. pl. ῥ'ήμᾰσι. Th. ῥ'έω, dico.

Ρ'ήμᾰσι, dat. plural. a ῥ'ῆμᾳ. quod vide.

Ρ'ῆμ©, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

Ρ'ῑὼ, ovis. ab ἄρς, ἀρνός, agnus.

Ρ'ῆξαι, a. 1. inf. act. ῥ'ῆξας, αντ©, ὁ, & in f. g. ῥ'ήξασα, a. 1. part. act. ῥ'ήξάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ῥ'ήσσω, seu ῥ'ήγνυμι, frango. fut. ξω. p. ἔῤῥ'ηχα. aor. 1. ἔῤῥ'ηξα.

Ρ'ῆξε, abrupit, 3. sing. a. 1. ind. activ. Jon. pro ἔῤῥ'ηξε, vide ῥ'ῆξαι.

Ρ'ηξιωρία, ας, ἡ, & Jonic. ῥ'ηξιωρίη, fortitudo in perrumpendis hostium copiis. a ῥ'ηξήνωρ, quod vide.

Ρ'ηξιώρᾳ, acc. sing. a ῥ'ηξιώωρ, ορ©, ὁ, qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus. a ῥ'ήσσω, frango. fut. ξω, & ἀνὴρ, vir.

Ρ'ήξω, rumpam, fut. 1. ind. act. ῥ'ήξωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ῥ'ήσσω. fut. ξω. a. 1. ἔῤῥ'ηξα. a. 1. part. ῥ'ήξας, ασα, αν.

Ρ'ΗΓΙΑΙ', ῶν, αἱ, sublicæ, tigilla ad substructiones apta.

Ρ'ησὼ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Syr. aspersus.

Ρ'ήσαντο, dixerunt, Jonic. pro ἐῤῥ'ήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥ'έω, dico. fut. ῥ'ήσω. p. ἔῤῥ'ηκα, Attic. εἴρηκα.

Ρ'ησιδίον, ῠ, τὸ, idem ac ῥ'ησίδιον, λεξίδιον, ῠ, τὸ. βραχὺς λόγ©, breve dictum, a ῥ'ῆσις. quod vide.

Ρ'ῆσις, ἡ, dictio, mandatum. a ῥ'έω, dico.

Ρ'ῆσ©, ῠ, ὁ, nomen fluvii.

Ρ'Η'ΣΣΩ, ῥ'ηγνύω, vel ῥ'ήγνυμι, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥ'ηχα. a. 1. ἔῤῥ'ηξα. a. 2. ἔῤῥ'αγον. Hinc ῥάκ©, ε©, τὸ, lacera vestis, panniculus.

Ρ'ητῆρ', pro ῥ'ητῆρα, acc. sing. a ῥ'ητὴρ, ῆρ©, ὁ, rhetor, orator. a ῥ'έω, dico. f. ῥ'ήσω. perf. pass. ἔῤῥ'ημαι, σαι, ται.

Ρ'ητίνη, ης, ἡ, resina, a ῥ'έω. quia aliquid fluxum.

Ρ'ητοί, clari. ἄῤῥ'ητοι, ignobiles. a ῥ'έω, dico.

Ρ'ητόρεια, ας, ἡ, actio dicendi. ejusd. th.

Ρ'ητορεύω, rhetorem ago. f. εὔσω. ab eodem them.

Ρ'ητορικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars Rhetorica. a ῥ'έω, dico. vide ῥ'ητῆρ.

Ρ'ήτορσι, dat. plur. a ῥ'ήτωρ. quod vide.

Ρ'ητὸς, ἡ, ὸν, dictus, certus, ratus. celebris. a ῥ'έω, dico.

Ρ'ήτρα, lex, proprie Lycurgi. a ῥ'έω, dico.

Ρ'ήτωρ, ορ©, ὁ, orator, rhetor. ab eodem them.

Ρ'ητῶς, adverb. diserte, palam. a ῥ'έω, dico.

Ρ'ηχὸς, ῦ, ὁ, vallum. Them. ῥ'ήσσω, frango.

P I.

Ρ'ιγεδανὸς, ῆ, ὁ, horribilis, quem omnes exhorrent. Them. ῥ'ῖγ©, ε©, τὸ, rigor.

Ρ'ιγελὸς, ᾰ, ὁ, rigidus, horrendus. hinc ῥ'ίγιον, durius, comparat. a ῥ'ῖγ©, ε©, τὸ, frigus.

Ρ'ιγέω, seu όω, rigeo, horreo, obstupesco. ab eodem them.

Ρ'ιγήσειν, fut. 1. inf. activ. verbi ῥ'ιγέω. quod vide.

Ρ'ίγιον, comparat. a ῥ'ῖγ©, vide in ῥ'ίγισα.

Ρ'ίγισα, horrenda, superlat. neut. gen. pl. num. a ῥ'ῖγ©, ε©, τὸ, rigor. compar. ῥ'ίγιον, durius. superlat. ῥ'ίγιστον.

Ρ'ΙΓΟΣ, ε©, τὸ, rigor, frigus vehemens. q. a ῥ'ήγνυμι, frango. quod frangat calorem nativum in plantis, atque inde vitam destruat. hinc ῥ'ίγιον, ῠ, τὸ, magis horrendum.

Ρ'Ι'ΖΑ, ης, ἡ, ῆ, ᾱ, radix. q. per quam ῥ'ᾶι τὸ ζῆν, fluit vita.

Ρ'ίζηπι, Jon. pro ῥ'ίζαις, dat. plural. a ῥ'ίζα, ης, ἡ, radix.

Ρ'ιζόω, ῶ, radico, radicibus munio, stabilio. fut. ώσω. p. ἐῤῥ'ίζωκα. aor. 1. ἐῤῥ'ίζωσα. præs. pass. ῥ'ιζόομαι, οῦμαι, radicor. perf. pass. ἐῤῥ'ίζωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐῤῥ'ῥ'ιζωμένος, η, ον, radicatus.

Ρ'ικάω, decipio. quod fit inanitate proposita pro veritate.

Ρ'ΙΚΝΟ'Σ, ῠ, ὁ, rugosus, curvus. q. a ῥ'ηγνύω. cutis enim rugosa interfracta, aut intercisa videtur. Ergo a ῥ'ινὸς, pellis, & κνίζω, seco.

Ρ'ικνώσεαι, Jon. pro ῥ'ικνώσῃ, f. 1. med. 2. sing. a ῥ'ικνόομαι, indecenter me flecto. Th. ῥ'ικνὸς, curvus.

Ρ'ίμφα, adv. celeriter, facile. a ῥ'ίπτω, projicio cum impetu.

Ρ'ιμφάρμᾰτ©, ῠ, ὁ, ἡ, qui celeriter curru fertur. Ex ῥ'ίμφα, celeriter, quod vide, & ἅρμᾳ, ατ©, τὸ, currus.

Ρ'Ι'Ν, & ῥ'ῖς, ῥ'ινὸς, ἡ, nasus. q. a ῥ'ᾶι, quia per eum fluit humor e capite.

Ρ'ίνα, acc. sing. a ῥ'ὶν. quod vide.

Ρ'ινάω, decipio, proprie nares, ut cum canes falluntur olfactu. Th. ῥ'ὶν.

Ρ'Ι'ΝΗ, ης, ἡ, lima. quasi a ῥ'άω, quia lima ῥ'αίομαι, tundimus, & radimus. Est & ῥ'ίνη, squatina piscis; squatinæ enim cutis pro lima esse potest. hinc ῥ'ινέω, polio.

Ρ'ινοπύλη, ης, ἡ, portula, posticum tanquam ῥ'ὶν parva.

Ρ'ΙΝΟ'Σ, ῠ, ὁ, ἡ, pellis, cutis. per quam sudores ῥ'έουσι.

Ρ'ινοτόρῳ, clypeos dissecanti, dat. sing. a ῥ'ινοτόρ©, ῠ, ὁ, proprie pellem perforans, transverberans. Est Martis epith. a ῥ'ινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, pellis, & per Synecdoc. clypeus, & τορέω, perforo, terebro.

Ρ'ινῶν, narium, gen. plur. a ῥ'ὶν, ῥ'ινὸς, ἡ, nasus.

Ρ'Ι'ΟΝ, ῠ, τὸ, montis cacumen, promontorium. Etymolog. ab ὁράω, quod inde sit ὄρᾳ, circumspicere. alii a ῥ'έω, quod undis circumfluat.

Ρ'ιπαὶς ἀνέμων κλονεομένοις, impetuosis ventis agitari, turbari. vide ῥ'ιπὴ.

Ρ'ιπὴ, ῆς, ἡ, impetus ejus, quod ῥ'ίπται, seu projicitur. jactus teli missi ut fulminis. Th. ῥ'ίπτω, projicio.

Ρ'ιπίζω, flabello, ventilo. ῥ'ιπὶς, flabellum. a ῥ'ίπτω, huc illuc jacto.

Ρ'ῖπ©, ε©, τὸ, crates, resegmina. idem quod ῥ'ίψ. vide in ῥ'ίπτω, projicio.

Ρ'ίπασκον, ες, ε, imperf. Jon. verbi ῥ'ιπάσκω, Poet. pro ῥ'ιπάζω, jacto, projicio, præcipitem do. fut. άσω. vel Jon. dicitur pro ἐῤῥ'ίπαζον, adjiciebant, 3. plur. imperf. verbi ῥ'ιπάζω. Them. ῥ'ίπτω, projicio.

Ρ'ίπτε, 3. singul. præs. verbi ῥ'ίπτω. sed ῥ'ιπτεῖ, a ῥ'ιπτέω, Att. pro ῥ'ίπτω.

Ρ'ιπτοῦμαι, Att. pro ῥ'ίπτομαι, vel a ῥ'ιπτέω, idem quod ῥ'ίπτω.

Ρ'Ι'ΠΤΩ. fut. ψω. & ῥ'ιπτέω, ήσω. projicio, præcipito. q. a ῥ'έπω, projectum enim ῥ'έπει, & inclinat. hinc ῥ'ιπὴ, ῆς, ἡ, impetus; item ictus, seu jactus. ῥ'ιπὶς, ίδ©, ἡ, flabellum. ῥ'ίψ, ῥ'ιπὸς, ὁ, ramus salignus, vimen flexile. ἀπορ'ίπτω, abjicio.

Ρ'ίσκ©, riscus, cista pelle contecta. a ῥ'ύσκω, custodio.

Ρ'ιφθεὶς, έντ©, ὁ, a. 1. part. pass. verbi ῥ'ίπτω, projicio. f. ψω. p. ἐῤῥ'ίφα. a. 2. ἐῤῥ'ίφον. a. 1. pass. ἐῤῥ'ίφθην.

Ρ'ίψ, vimen, ramus salignus. Ducamus a ῥ'έπω, quia inclinari, & flecti potest. Est & ῥ'ῖπ©, ῠ, & ε©, vimen, & aliquid inde factum.

Ρ'ίψαι, a. 1. inf. act. ῥ'ίψας, αντ©, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥ'ίπτω.

Ρ'ίψας, Æol. pro ῥ'ίψας, a. 1. part. act. a ῥ'ίπτω, projicio.

Ρ'ίψε, Jon. pro ἔῤῥ'ιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥ'ίπτω, projicio.

Ρ'ιψοκίνδων©, qui se ῥ'ίπτει εἰς κίνδυνον, audax, qui se periculo objicit.

Ρ'ίψω, ψς, ψ, aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

P O.

Ρ'ΟΑ', vel ῥ'οιὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, ejusque fructus. an a ῥ'οὴ?

Ρ'οαῖσι, dat. plur. a ῥ'οὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Th. ῥ'έω, fluo.

Ρ'οὰς, acc. plur. a ῥ'οὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Th. ῥ'έω, fluo. f. ῥ'εύσω.

Ρ'οβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἄκλιτον, Hebr. angustus.

Ρ'ογέω, floreo. a ῥ'ηγὴ, ut puto. Flos erumpit e germine.

Ρ'ογὸς, horreum, granarium, σιτοβόλιον. puto a ῥ'ηγὴ, fractura.

Ρ'όδα, rosæ, nom. plur. a ῥ'όδον. quod vide.

Ρ'όδαμι©, germen. Vide ῥ'ᾰδάμν©.

Ρ'οδάνη, ης, ἡ, trama, subtemen. an quia ῥ'οδανή?

Ρ'οδανὸς, ᾰ, ὁ, rapidus. a ῥ'έω, fluo. Hinc Rhodanus fluvius in Gallia, ob velocitatem motus.

Ρ'οδαρὸς, ἡ, ὸν, roseus, speciosus. τὸ ῥ'οδαρὸν τὲ σώματ©, coloris bonitas in corpore ὠκράτῳ. Th. ῥ'όδον, rosa.

Ρ'όδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. rosa.

Ρ'όδι©, ῠ, ὁ, nomen fluvii. a ῥ'όδον, ῠ, τὸ, rosa.

Ρ'οδοδάκτυλ©, ῠ, ὁ, ἡ, habens roseos digitos. Ex ῥ'όδον, rosa, & δάκτυλ©, ῠ, ὁ, digitus.

Ρ'οδοδάφνη, ης, ἡ, arboriscens stirps, quam Apulejus rosam lauream appellat.

Ρ'οδοειδὴς, ές©, ὁ, ἡ, roseus. ex ῥ'όδον, rosa, & εἶδ©, ες©, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Ρ'οδοῦς, ωντ©, ὁ, rosaceus. Th. ῥ'όδον, ῠ, τὸ, rosa.

Ρ'οδομήλον, Dor. pro ῥ'οδόμηλον, ῠ, τὸ, rosea gena. Ex ῥ'όδον, rosa, & μῆλον, malum. Th. μηλέα, ἡ, malus arbor.

Ρ'Ο'ΔΟΝ, ῠ, τὸ, rosa. quasi ex ῥ'έω, & ὀδμὴ, quia ex ea fluit odor. vel ex ῥ'ᾷ, & ὄζω, a. 2. ὦδον, quod odorem facile spiret.

Ρ'οδοπαχυς, ες©, ὁ, ἡ, Doric. pro ῥ'οδόπηχυς. quod vide.

Ρ'οδοπήχυς, quæ habet roseos cubitos. Ex ῥ'όδον, ῠ, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Ρ'οόε©, ῠ, ἡ, nomen Nymphæ, & insulæ. olim dicta videtur Ρ'οόθ©, ῠ, ὁ, ab undarum strepitu.

Ρ'οδόχρως, ωτ©, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥ'οδόχροος, roseæ coloris. ex ῥ'όδον, τὸ, rosa, & χρόα, ἡ, color.

Ρ'όζω, latro, sterto. potius ῥ'οιζῶ, & ῥ'υζῶ, a ῥ'οῖζ©, stridor.

Ρ'οὴ, ῆς, ῆ, fluentum, fluctus, a ῥ'έω, fluo.

Ρ'όθιον, ῠ, τὸ, impetus undarum. Th. ῥ'όθ©.

Ρ'Ο'ΘΟΣ, ῠ, ὁ, undarum strepitus, tumultus. q. a ῥ'έω, & θέω. Est ex fluentis aquæ cursu. ῥ'όθι©, streperus.

Ρ'οίζαχ', pro ῥ'οίζασκε, stridebat, ob sequent. aspir. 3. singul. imperf. activ. verbi ῥ'οιζέω, strido. imperf. ἐῤῥ'οίζεον, & Poet. ἐῤῥ'οίζεσκον, & pro ε, α. Th. ῥ'οῖζ©, ῠ, ὁ, stridor.

Ρ'οιζέω, vide in ῥ'οῖζ©, ῠ, ὁ, stridor.

Ρ'οιζηδὸν, adverb. cum stridore. 2. Petr. 3. 13. Th. ῥ'οῖζ©, ῠ, ὁ, stridor.

Ρ'ΟΙΖΟΣ, ῠ, ὁ, stridor, impetus. quasi a ῥ'έω, quia proprie aquæ fluentis. Hinc ῥ'οιζέω, ῶ, stridorem edo, strido, latro.

Ρ'οιὴ, ῆ, Jonic. pro ῥ'οιὰ, malum granatum.

Ρ'οικὸς, ῦ, ὁ, incurvus. a ῥ'ικνὸς.

Ρ'οῖσκ©, q. parva ῥ'οᾶ. figura referens malum Punicum.

Ρ'όμβ©, rhombus, turbo, inis, impetus. a ῥ'έμβω, circumago.

Ρ'ὁμυξ, vermis ligna corrodens.
Ρ'ομφαία, ας, ἡ, gladius, framea. a ῥέμβω, in gyrum circumago. vel a ῥέπω, vergo, propendeo. unde ῥοπή, ῆς, ἡ, inclinatio, proprie lancis, & hinc ῥομφαία, ῥομφαία.
Ρ'ομφὶς, lora, quibus consuuntur calcei. an quia ῥέμβονται;
Ρ'όος, acc. sing. a ῥόος, ους, ὁ, fluxus. a præt. med. ἐῤῥόα, verbi ῥέω, fluo. f. ῥύσω.
Ρ'όπαλον, ου, τὸ, clava, sceptrum, virga, baculus. a ῥέπω, flecto. vel a ῥόω, moveo, quatio.
Ρ'οπὴ, ῆς, ἡ, inclinamentum, momentum, a ῥέπω, vergo, flecto
Ρ'ῶβηλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. filius visionis.
Ρ'ᾶδ, ἡ, nomen piæ mulieris, ἄκλιτον. Hebr tremor.
Ρόσος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. Russus Latinum est, aut a ῥοά, cujus granum rubet.
Ρ'ᾶφος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Rufus.
Ρ'ΟΦΕ'Ω, & άω, sorbeo, exhaurio. fut. ήσω. p. ἐῤῥόφηκα. Ducam a ῥόος, & ἀφύω, ut sit aliquid fluxum haurio. alii a ῥᾳ, & ἀφύω.
Ρ'οχθέω, sonum edo. q. a ῥόω ὄχθον, quatio ripam.
Ρ'όω, moveo, ruo. a ῥέω, fluo,

Ρ Υ.

Ρ'ΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, rostrum, rictus. proprie porci. quia eo ῥέγχει animal.
Ρ'υεὶς, έντος, ὁ, qui fluit, a. 2. part. pass. verbi ῥύω, vel ῥυέω, a. 2. pass. ἐῤῥύην. Th. ῥέω, fluo. f. ῥύσω.
Ρ'ύεο, libera, Jon. pro ῥύου, præs. imperat. pass. verbi ῥύομαι. imperf. ἐῤῥυόμην, ου, ετο. Th. ῥύω.
Ρ'ύεται, tuetur, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, servo. f. ῥύσομαι, & in plur. ῥυσόμεθα.
Ρ'ύηθι, a. 2. imperat. pass. verbi ῥύω, pro ῥέω fluo. a. 2. pass. ἐῤῥύην.
Ρ'υσσαμένη, ης, εται, fluam, fut. 2. pass. verbi ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. 2. pass. ἐῤῥύην.
Ρ'υθμῦσαι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω libero.
Ρ'ΥΘΜΟΣ, ου, ὁ, rhythmus, concinnitas. quic quid certo modo, & ratione fit. quasi a ῥύω, traho: ut sit tractus æquabilis. Ita & ῥυσμὸς, est series. aut a ῥύω, fluo: ut sit tenor aquæ, quæ lineam cursus sui tenet.
Ρ'ῦμα, ατος, τὸ, fluentum, pro ῥέυμα. Th. ῥέω, fluo. f. ῥύσω. Est & ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus, a ῥύω, traho.
Ρ'ῦμαι, liberavi, Jon. dempto augmento pro ἐῤῥύμαι, perf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, libero.
Ρ'ύμπα, nom. plur. a ῥῦμα. quod vide.
Ρ'ύμβω, turbo. a ῥέμβω, circumago.
Ρ'ύμη, ης, ἡ, vicus, tractus in urbe. a ῥύω, traho.
Ρ'υμνὸς, 2. Mach. 11. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, aliter & recte ἐρυμνῷ, id est, forti, munito. vet. interp. angusto. q. ad ῥύμλον, plateam retulerit.
Ρ'υμὸς, ου, ὁ, temo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id est, trahitur. Th. ῥύω, traho.
Ρ'ύονται, tuentur, 3. plur. ind. præs. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, custodio.
Ρ'ύοντο, servabant, Jon. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf verbi ejusdem.
Ρ'υπαπαὶ, nautica quædam acclamatio. an q. ῥύε παπαί.
Ρ'υπαρθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. passiv. verbi ῥυπαρόω, fum sordidus. Th. ῥύπος, ου, ὁ, sordes.
Ρ'υπαρία, ας, ἡ, sordes. Th. ῥύπος, ου, ὁ, idem.
Ρ'υπαρὸς, ὰ, όν, sordidus, a, um. ab eodem them.
Ρ'ΥΠΟΣ, ου, ὁ, sordes, per Metaph. avaritia. Hinc ῥυπαρὸς, ὰ, όν, sordidus. An illud, quod quis ῥύει ποσὶν, pedibus suis attrahit? an q. ῥῶν ὑπὸ τῶν ὀνύχων γινόμενον.
Ρ'υπόω, ῶ, fordesco. præs. part. ῥυπόων, ῶν, fut. ώσω. p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Them. ῥυπος, ου, ὁ, sordes.
Ρ'ύπω, sordes eluo, purgo. Th. ῥυπος.
Ρ'υσὰ, ᾶς, γήρανσις, senectus: quum quis fit rugosus ob senectam ῥυτὸς, & ῥυσσὸς, rugosus: cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, idest, trahitur. Ruga enim est cutis in plicas contractio. Them. ῥύω, traho.
Ρ'υσαὶ, rugosæ, nom. plur. a ῥυσὰ, quod vide Sed ῥῦσαι, άθω, pro φύλαξαι, est aor. 1 imperat. med. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, custodio. a. 1. med. ἐῤῥυσάμην.
Ρ'ύσαιτο, 3 sing. a. 1. opt. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ρύσαλλ, aor. 1. inf. med. verbi ῥύομαι, tueor. fut ῥύσομαι. a. 1. med. ἐῤῥυσάμην, ω, απο. Th. ῥύω.
Ρ'υσάθω, 3. sing. aor. 1. imperat. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ρύλλ, Jon. pro ἐῤῥύλλ, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥῦλλ, per syncop. vel synæresin dici pro ῥύελλ, præs. inf. verbi ῥύομαι.
Ρ'υθῶ, liberer, & in plural. ῥυθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.
Ρ'υσίδιφος, ου, ὁ, ἡ, Epith. aurigæ, qui trahit, ac trahendo currum regit. Ex ῥύω, traho, & δίφρος, currus.
Ρ'ύσιμον, ου, τὸ, ruta, quod a venenis ῥύεται, liberet. Est & ῥύσιμον, series, tractus, a ῥύω, traho.
Ρ'ύσιον, ου, τὸ, quod pro ῥύσια, liberatione, datur: item pignus, spolium. Th. ῥύω.
Ρ'ύσις, εως, ἡ, liberatio. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Est & ῥύσις, εως, ἡ, fluxio, fluxus. Thema ῥέω, fluo. fut. ῥύσω. Luc. 8. 44.
Ρ'ύστης, seu ῥύστηρμαι, custodio, tueor; idem quod ῥύω, libero.
Ρ'υσμὸς, ου, ὁ, Poet. rerum aliquarum series. Th. ῥύω, traho.
Ρ'υστὸς, ῥυστὸς, ὴ, όν, rugosus. a ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. Th. ῥύω, traho.
Ρ'υσάζω, trahendo rapto. Th. ῥύω, traho.
Ρ'υτὶ, τὰ, fræna, a ῥύω, traho.
Ρ'υταίνω, convitior, detraho. a ῥύω, detraho.
Ρ'υτίνη, ἡ, resina, Genes. 37. 25.
Ρ'υτὴρ, ῆρος, ὁ, custos. a ῥύομαι, custodio. Est & tractor, a ῥύω, traho.
Ρ'υτὶς, ίδος, ἡ, ruga. a ῥύω, traho.
Ρ'ύω, Jon. seu Poet. pro ἐῤῥυπα, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, libero, tueor.
Ρ'υσᾶν, ᾶ, τὸ, rhytum, poculum, e quo potus tenuissime ῥύει, seu fluit. Est & ῥυτὸν, habena, quia ea equus ῥύεται, trahitur.
Ρ'υφὸς, ὴ, όν, incurvus, Æol. a ῥέπω, inclino, curvo. vide & ῥίψ.
Ρ'Υ'Ω, vel potius ῥύομαι, traho, tueor. libero: ut ἐῤῥύω. Hinc ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus. ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. ῥύμη, ης, ἡ, vicus. Est & ῥύω, fluo. a ῥέω, idem.

Ρ Ω.

Ρ'ωβικώπης, ου, qui vix litteram ῥῶ pronuntiare potest.
Ρ'ωγαλέος, fissus, fractus. ῥωγὴ, fissura. Th. ῥήσσω, frango.
Ρ'ωγμὴ, ῆς, ἡ, rima. a ῥήσσω, frango.
Ρ'Ω'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris. frequentius pl. ῥῶθωνες, nares. q. a ῥὶς, vel ῥέω, fluo.
Ρ'ωμαϊος, αία, αῖον, Romanus, a, um. a Ρ'ώμη, Roma.
Ρ'Ω'ΜΗ, ης, ἡ, robur, vires. q. a ῥωννύω. Est & Ρ'ώμη, ης, ἡ, Roma. Gr. robur.
Ρ'ώννυσι, 3. singul. ind. præs. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, corroboro.
Ρ'ΩΝΝΥ'Ω, seu ῥώννυμι, confirmo, corroboro. fut. ῥώσω, q. a ῥώω. p. ἐῤῥώωκα. a. 1. ἐῤῥώσα. præs. pass. ῥώνυμαι, σαι, ται, roboror, valeo. perf. passiv. ἐῤῥώμαι, σαι, ται, valeo. plusq. perf. ἐῤῥώμην, σο, το, valebam. imperf. imperat. pass. ἐῤῥῶσο, ώσθω, vale. & in plur. ἐῤῥῶσθε, valete. Hinc ἐῤῥωμένως, robuste. ῥώμη, ης, ἡ, robur.
Ρ'ώξ, ωγος, ἡ, fissura. a ῥήσσω, frango. f. ξω.
Ρ'ώοιτ', pro ἐῤῥώοντο, 3. plural. imperf. pass. Jon. ab inusit. ῥώομαι, quatior. cum impetu feror. a ῥώννύω, confirmo.
Ρ'ωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus. a ῥώψ, virgultum. Thema ῥέπω, vergo, propendeo.
Ρ'ωρὸς, ὸ, ὁ, vehemens. a ῥώω, seu ῥώννυμι, roboro.
Ρ'ὼς, caput, vertex. 2. Sam. cap. 16. vers. 16.
Ρ'ωθεὶς, vide in ῥώσω.
Ρ'ώσω, roborabo. f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωθεὶς,
Ρ'ωπίζω, litteram ῥῶ sæpe itero.
Ρ'ωχμὸς, ὸ, ὁ, scissura, rima, hiatus. a ῥωγὴ, fissura. quod a ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.
Ρ'ώχω, dentibus fremo, q. eos inter se ῥάσσων.
Ρ'ώψ, merx non magni momenti, virgultum. a ῥέπω, vergo, propendeo. vel q. ῥίπος, rejectamenta.
Ρ'ώω, roboro. ex ῥύω, tueor. & inde ἐρύω, defendo. ἐρυμὸς, robustus, firmus. usitatum ῥώννύω, roboro.

Σ Α.

Decima octava Græcorum litera. Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in δ, mutatur. In numeris est 200. σ, in ῥ, crebro mutabant Lacedæmones. Multarum vocum initio impune σ adest. etiam abest: ut σμικρὸς, μικρὸς. &c.
Σά, tua, ex σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Sed σά, salva, contract. ex σάα, quod a σάος, idem quod σόος, ὸ, ὁ, salvus.
Σαβάζιος, ου, ὁ, Bacchus. a σαβάζειν, δάζειν.
Σάβανον, ου, τὸ, pannus asperior desiccandis corporibus.
Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, deseruisti me.
Σαβαὼθ, exercitus. Legitur & Σαββαὼθ.
Σαββατισμὸς, ου, ὁ, sabbatismus. a σαββατίζω, quiesco. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα.
Σάββατον, ου, τὸ, sabbatum, quies. Synecd. hebdomada. in plural. num. est quintæ declinationis simplicium, σάββατα, ων, σάββασι.
Σαββαὼθ, idem quod Σαβαὼθ.
ΣΑΒΟΙ, vox bacchantium. σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati.
ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, securis Amazonum, Scythica vox.
Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.
Σαγήνη, ης, ἡ, vox Lat. sagena, verriculum, genus retis piscatorii. quasi a σάττω, onero. Oneratur piscibus. hinc σαγηνεύω, capio, diripio.
Σάγμα, το, onus jumenti sarcinarii. Th. σάττω, onero.
Σάγος, ου, ὁ, ἡ, τὸ, sagum. An a σάπω, quod eo quasi aliæ vestes onerentur?
Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, Sadducæus. sic dictus a sectæ illius authore Zadoko. q. d. justitiarius.
Σαδημὼθ, campestria. 2. Reg. 23. 4.
Σαδὼκ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. justus.
ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, animal quadrupes, ex mari victum quærens. Arist. lib. 8. hist. cap. 5.
ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, pudendum virile.
Σαθρὸς, ὰ, όν, marcidus, putris, a σήπω, putrefacio. seu qui σεσηπὸν ἄρ-

ρθρον

θρον habet, aut σείεται ἑαδίως. Vel a σεω, & θραύω.

Σαὶν, acc. sing. a Σαΐς, ΐ©ν, ἡ, Sais, urbs Ægypti.

Σαίνει, adulatur, 3. singul. ind. præs. a σαίνω, idem quod σείω, moveo.

Σαίνηρ©ν, cauda blandiens. Ex σαίνω, & ὑρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαίνω, idem quod σείω, moveo, caudam moveo. (proprie de canibus, qui cauda abblandiuntur) f. σανῶ. aor. 1. ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, commoveor.

ΣΑΙΡΩ, scopis purgo, verro. ore sum hianti. f. αρῶ. perf. σέσαρκα. perf. pass. σέσαρμαι. p. m. σέσηρα, ας, ε. Hinc σάρμα, ατ©ν, sordes purgando collectæ. σαρωθρον, ου, τὸ, scopæ. σαῖρ©ν, ου, vel σαρὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σακέσπαλ©ν, ου, ὁ, scuti vibrator. a σάκ©ν, ε©ν, τὸ, scutum. Th. σάττω, onero, & πάλλω, vibro.

Σακίτων, stabularium, acc. sing. a σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, stabulum.

Σάκκ©ν, ου, ὁ, saccus. cilicium. inde σακκέω, σακκίζω, vel σακκελίζω, per saccum transmitto.

Σάκος, εος, τὸ, scutum, clypeus. σάκλος, Doric. pro σάκκος, ex σακι©ν. Dores enim mutant genit. ου, in ο. Th. σάττω, onero. fut. ξω. sed σακὸς, οῦ, ὁ, Doric. pro σηκὸς. quod vide.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρ©ν, vel σακχάριον, ου, τὸ, saccharum.

Σακῶν, gen. plur. a Σακαί, Sacæ, Scythiæ populi.

Σαλά, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. jaculum.

Σαλαθιήλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. petivi a Deo.

Σαλαΐζω, lamentor. a mentis turbatione, σάλω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ων©ν, ὁ, pauper, qui opulentiam simulat, jactabundus. quasi a σαλδάω, jacto.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, animal lacerti figura.

Σαλάμβη, foramen, per quod σέλας βαίνει. Hesych.

Σαλαμὶς, ῖν©ν, ἡ, nomen insulæ. Gr. matula sali.

Σαλάπτω, moveo, concutio, ut modium impleo largiter, ut diffluat.

Σαλὴμ, τὸ, nomen loci ἄκλιτον. Hebr. pupillus. Joh. 3. 23.

Σαλδάω, agito, proprie de mari ventorum vi agitato. per Synecd. concutio, commoveo, concito. f. δσω. perf. σεσάλδυκα. a. 1. ἐσάλδυσα. a. 1. inf. activ. σαλδῦσαι. præs. part. pass. σαλδόμβυ©ν, qui agitatur. τὰ σαλδόμβυα, res instabiles. perf. pass. σεσάλδυμαι. perf. part. pass. σεσαλδύμβυ©ν, agitatus. a. 1. pass. ἐσαλδύθην, ης, η, concussus fui. a. 1. inf. pass. σαλδυθῆναι. f. 1. ind. pass. σαλδυθήσομαι, ῃ, εται, quassabor. Th. σάλ©ν, ου, ὁ, salum.

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. pax. Psalm. 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis ἄκλιτον. Hebr. pacificus.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen mul. Hebr. perfecta, pacifica.

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, salum, item jactatio ejus, qui navigat. hinc σαλδάω, fluctuo, fluito. Σάλ©ν ergo q. σείαλ©ν, a σείω, quatio, & ἅλς, in salo enim naves σαλδοῦνται.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, salpa, piscis. q. a σέλας, splendor, & φάω, appareo.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγ©ν, ἡ, tuba, buccina. acc. plur. σάλπιγγας. Etymolog. a σέλας, & ὄψ, quod tubæ sit splendida vox. nisi ab ὤψ, facies, quod sit splendida specie. Hinc σαλπίγγω, ξω, & σαλπίζω, σω, tuba cano, buccino, resono. σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen, buccinator.

Σαλπίζω, tuba cano. fut. ἰσω, & Attic. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῄς, ῄ. aor. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. quod vide.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, tubicen. ab eodem verbo, & them.

Σᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro σῆμα, signum, monumentum, quod vide. & etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, ατ©ν, τὸ, signum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. a viro Schemer. Lat. fæx. Hebr. Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus. & Σαμαρεῖτις, ιδ©ν, Samaritana.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον. inde ἀσάμβαλ©ν, qui sandalis caret.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, instrumentum musicum; item machina bellica. Dan. 3. 5

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie. Att. τήμερον. vide σήμερον.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ a Samiis tractum illum occupantibus.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, litteram sigma, Σ.

Σαμωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. exauditus a Deo.

ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. Sol.

Σὰν, nomen litteræ σ, ex Phœnicio schin, nomen factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, sandalium, calceamentum muliebre.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, succus concretus, sandaracha. hinc σάνδυξ, υκ©ν, ἡ, cerussa usta & rufa.

ΣΑΝΙ'Σ, ιδ©ν, ἡ, tabula, asser. q. πανὶς, a τείνω, extendo. Est enim latum, & extensum lignum. σανίδες, αἱ, valvæ. σανίδιον, ου, τὸ, tabella.

Σάννας, σάνν©ν, fatuus. vide Sannio.

Σάνταλον, ου, τὸ, santalum.

Σάοι, servet, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poet. pro σῴζω, servo. Them. σό©ν, ου, ὁ, salvus.

Σά©ν, idem quod σό©ν, salvus, & contract. σῶς, compar. σαώτερ©ν.

Σαὺλ, nomen regis, item Apostoli ἄκλιτον. Hebr. petitus. Flectitur etiam Græce Σαῦλ©ν, ου, ὁ, Actor. 13. 2.

Σαόφροσιν, prudentibus, dativ. plural. a σαόφρων. quod vide.

Σαόφρων, & σώφρων, cui mens salva est, item prudens. ex σα©ν, seu σό©ν, salvus, & φρὴν, ἡ, mens.

Σαπὰξ, tinea, quia σήπει vestes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαπείσης, putrefactæ, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, putrefacio. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, saperda, piscis nomen. accipitur etiam pro homine sapiente, & astuto. Varro Saperdam pro sapiente ponit; sed Lipsius scurram exponit.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, putris. a σήπω, putrefacio.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mul. Gr. Sapphirus gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, sapphirus, gemma.

Σαπφικὸν, Sapphicum.

Σαπφὼ, pelvis, limen. Jerem. 52. vers. 19.

Σαπὼν, ὀντ©ν, ὁ, qui putrefecit, aor. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον. Est & σάπων, sapo.

Σαράβαρα, sarabara, bracca.

Σαρὰβ©ν, αἰδοῖον γυναικεῖον, generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista. vinculum. idem quod σπυρὶς, ἰδ©ν, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, sanguis, piscis e mugilum genere.

Σάρδεις, αἱ, nomen urbis, plur. num. tantum. Syr. clypeus.

Σάρδι©ν, ου, ὁ, & σάρδιος, ου, ὁ, subaudi λίθ©ν, sardius. nomen gemmæ, sic dictæ a Sardinia insula ubi laudatiss. nascitur. Rabbini rubinum. F. I. pyropum vocat.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, sardonyx, nom gemmæ. compos. ex σάρδι©ν, ου, ὁ, sardius, & ὄνυξ, υχ©ν, ὁ, unguis, quod colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ', & Σαρδὼν, όν©ν, ἡ, Sardinia, insula.

Σαρεῖ, verret, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, verro, scopis purgo. f. αρῶ. Sed σαρεῖ, est 3. sing. opt. præs. verbi σαρόω, idem cum σαίρω, verro.

Σάρεπτα, τὰ, nomen urbis. Hebr. officina aurifabri. nom. plur. n. g. ἄκλιτον. Vel fœm. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, sarissa, Macedonica hasta.

Σαρκίζειν, seu σαρκοῦν, carnes carpere, ac vellere. Th. σάρξ, caro.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, carnalis, e. Th. σάρξ, ῥός, caro.

Σάρκιν©ν, ου, ον, carneus, a, um. ab eodem them.

ΣΑ'ΡΞ, σαρκὸς, ἡ, caro. Dorienf σὺρξ, a σύρω, quia pellis ab ea σύρεται. Hinc σαρκικὸς, ὴ, ὸν, carnalis. σαρκόω, carneum reddo. σαρκίζω, carnes detraho; item diducto rictu irrideo. σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, irrisio amarulenta.

Σαρὲχ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. palmes.

Σαρπηδὼν, Sarpedon, nomen propr.

Σάρπ©ν, arca, domus lignea.

Σαρόω, verro. fut. ώσω. perf. part. pass. σεσαρωμένος©ν, quod a σαίρω, idem.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mul. uxoris Abrahami. Hebr. princeps.

Σάρων, ων©ν, ὁ, nomen regionis. Act. 9. 35. Hebr. lorica. Est & σάρων, natura muliebris.

Σάρωνις, quercus cava. quia σέσηρε.

Σὰς, tuas, acc. plur. f. g. a σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Σατὰν, ὁ, nomen principis malorum angelorum, ἄκλιτον. Hebr. adversarius.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2. Cor. 11. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, vel σάτινον, ου, τὸ, plaustrum. a σάτ©ν, onero.

Σάτον, ου, τὸ, frumenti mensura, tertia pars ephæ; & respondet sesquimodio. Et sesquimodius continet sex cabos, cabus vero 24. ova.

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, satrapa, provinciæ præses, vox Persica.

Σατραπεία, Satrapia.

ΣΑ'ΤΤΩ, onero, onus impono, constipo. fut. ξω. præt. σέσαχα. perf. pass. σέσαγμαι. Hinc σάγμα, ατ©ν, τὸ, onus jumenti sarcinarii. σάγ©ν, ου, ὁ, sagum. σάκ©ν, ε©ν, τὸ, scutum. σάκκ©ν, ου, ὁ, saccus, cilicium. σαγήνη, ης, ἡ, sagena.

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, Satyrus. q. a σάθη. Hinc σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.

Σαυκὸς, ὸν, ὁ, aridus, siccus.

ΣΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, delicatus, mollis, fluxus, levis. Dicitur & σαυτὸς, & σαυκὸς.

Σαυνιάζω, saunio percutio. σαυνίον, hasta, penis, a σαίνω, quatio.

Σαυτὸς, ἁπαλὸς, mollis, tener. puto a σαίνω.

ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαῦρα, ας, ἡ, lacerta. sed σαῦρ©ν, ου, ὁ, lacertus. Est & nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρ©ν, ὁ, cuspis, in imo hastæ ferro transversa, seu ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit, ut erigatur, & solo depangatur. q. σαυρωτὴρ, a σαυρόω, palum depango.

Σαῦσαρ©ν, ου, ὁ, susurrus. q. a σείω, & σαίρω, ut sit sonus, qualis est rei, quæ quatitur. aut simpliciter a σό©ν, sonus.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, linguæ hæsitatio.

Σαυτὴς, per crasin, pro σεαυτῆς. sic σαυτὸν, pro σεαυτὸν, te ipsum. Ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipse.

Σάφα,

Σάφα, adverb. perſpicue, certo, vere. a σαφὴς, ἑ῀ς, ὁ, ἡ, manifeſtus.

Σαφανὴς, ἐ῀ς, ὁ, ἁ, Doric. pro σαφηνὴς, perſpicuus, clarus, certus. Th. σαφὴς. quod vide.

Σαφὲς, Poet. n. g. loco adverbii σαφῶς, aperte, perſpicue. quod vide.

Σαφεςέρα, ας, ἡ, comparat. a σαφὴς, ές, ὁ, ἡ, manifeſtus. ſuperlat. σαφέςατο῀.

Σαφέως, & σαφῆως, Jon. pro σαφῶς, aperte, palam. quod vide.

Σαφῆ, accuſ. ſingul. a σαφὴς. quod vide.

Σαφήεια, ας, ἡ, perſpicuitas. Th. σαφὴς.

Σαφηίζω, manifeſto, idem cum σαφέω. Th. σαφὴς, ἑ῀ς, ὁ, manifeſtus.

Σαφηιῶ, fut. 1. Attic. pro σαφηίσω, verbi σαφηίζω. quod vide.

Σαφηῶς, idem quod σαφῶς. quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, ἑ῀ς, ὁ, ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus. q. σάον φάος, ſanum luce, ubi nec caligine obtenebratur. Hinc σαφῶς, manifeſte. σαφήεια, ας, ἡ, perſpicuitas.

Σαφῶς, adv. manifeſte, perſpicue. Th. σαφὴς, manifeſtus.

Σαχθεὶς, ἔντ῀ος, ὁ, conſtipatus, aor. 1. part. paſſ. a σάπω, onero. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐσάχθην.

Σαὼ, ὁ῀ς, ᾧς, ἡ, nomen mul. ſalva.

Σάω, ſervavit, ſervabat, pro ἐσάωσε, 3. ſingular. aor. 1. ind. activ. rejecto augmento, & apocope Poet. σάω. Sumitur & pro σάωσον, ſerva, aor. 1. imperat. act. per eandem apocopen. Alii volunt eſſe 3. ſingul. imperf. pro ἐσάωζε, vel præſ. imperat. pro σάωζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω, Doricum eſſe dicant pro σάᾳ, verbi σάομαι, vel σάω, Poet. ſervo. quod a σάο῀ς, Poet. pro σόο῀ς, ſalvus.

Σαώζω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σόο῀ς, ᾱ, ὁ, ſalvus.

Σάωσε, ſervavit, Jon. pro ἐσάωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σόο῀ς.

Σαώσει, ſervabit, 3. ſing. f. 1. verbi ejuſdem, & them.

Σαωσέμεν, ſervaturum eſſe, Jonic. pro σαώσειν, fut. 1. inf. act. verbi σαώζω. vide σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejuſd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Σαώτερο῀ς, magis ſalvus, comparat. a σάο῀ς, idem quod σόο῀ς, ᾱ, ὁ, ſalvus.

Σ Β.

Σβεννυμενάων, Æolic. pro σβεννυμένων, gen. plur. part. præſ. paſſ. verbi σβέννυμαι, ſupprimor. Th. σβέννυμι, exſtinguo. f. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. paſſ. ἐσβέσθην.

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, & σβεννύω, exſtinguo, reſtinguo. præſ. imperat. σβέννυθι, ὔτω, & in 2. pl. σβέννυτε. fut. σβέσω. ab inuſit. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. aor. 1. inf. activ. σβέσαι. perf. ἔσβεκα. præſ. paſſ. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. plur. σβέννυνται. perf. paſſ. ἔσβεσμαι. aor. 1. paſſ. ἐσβέσθην. fut. 1. paſſ. σβεσθήσομαι, ῇ, εται. Hinc ἄσβες῀ς, ᾱ, ὁ, ἡ, inexſtinguibilis. Σβέειν ergo, q. σέσθ βίον, quatere vitam.

Σβέσα, ας, ε, Jon. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι.

Σβέσαι, gem. σ, Poet. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Σβέσω, ας, ει, extinguam, fut. 1. act. verbi ejuſdem.

Σ Ε.

Σέ, te, acc. ſing. a σύ, tu. σε φρένας, Att. pro σα φρένας, vel potius pro χ῀ φρένας, Synecd.

Σεωτῆ, ῆς, ᾗ, & contracte σωτῆ, ῆς, ᾗ, tui ipſius, caret nominativo, compoſitum ex σέο, pro σᾶ, tui, & ὠῆ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, colo, veneror; item vereor. f. άσομαι. perf. paſſ. σεσέβασμαι, σαι, σται. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.

Σέβας, τὸ, indeclinab. reverentia, veneratio, pudor. Th. σέβω, colo.

Σεβάθησαν, coluerunt, Jon. pro ἐσεβάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi σεβάζομαι. quod vide.

Σέβασμα, ατ῀ος, τὸ, numen. σεβάσματα, ων, τὰ, ſacra. quod a σεβάζομαι, colo. Th. σέβω, idem.

Σεβάσσατο, Jon. & Poet. gem. αν, pro ἐσεβάσατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi, & them.

Σεβαζὸς, ὅ, ὁ, q. d. veneratione dignus. Lat. Auguſtus. Σεβαζὴ, ῆς, ἡ, Auguſta, Cæſaris uxor.

Σέβε, cole, præſ. imperat. act. a σέβω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ᾰ, τὸ, palmæ involucrum. q. σάβανον.

Σεβίζω, Poet. idem ac σεβάζομαι, colo, veneror.

Σέβομαι, colo, veneror, cum accuſ. præſ. imperat. σέβε, præſ. inf. σέβεσθαι. part. præſ. σεβόμενο῀ς, ᾱ, ὁ, religioſus. σεβομένη, ης, ἡ, religioſa; religionem Judaicam amplexa. Act. 13. 50. Th. σέβω, colo.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. plur. præſ. act. a σέβω, colo, veneror.

ΣΕ'ΒΩ, veneror, adoro, colo. q. a σείω, divinum. aut σείω βοῶ, divinum voco. Hinc σεβασμὸς, ὅ, ὁ, veneratio. σεβαςὸς, ὅ, ὁ, Auguſtus, quaſi veneratione dignus. ἀσεβὴς, ἐ῀ς, ὁ, ἡ, impius. ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas. ἄσεβὴς, ἐ῀ς, ὁ, ἡ, pius, religioſus. ἀσέβεια, ας, ἡ, pietas.

Σέθεν, per ſyncop. pro σέοθεν, Poet. Dor. ſeu Jon. pro σᾶ, gen. ſing. a σύ, tu. Vel etiam acc. ſing. pro σέ.

Σείο, & σέο, Jonic. pro σᾶ, genit. a σύ, tu.

Σειόμενο῀ς, ᾱ, ὁ, præſ. part. paſſ. a σείω, moveo. f. σω. p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. plur. præſ. part. activ. verbi ejuſdem.

Σεῖο῀ς, Laconice pro θεῖο῀ς, ᾱ, ὁ, divinus. Th. Θεὸς, Deus.

Σείρ, Sol, a σείρω, deſicco.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea, ſera, & obex. σειραὶ quoque bulborum, & olerum faſciculi. q. ab εἴρω, necto, quod catena ex variis partibus connexis conſtet, vel quod res rebus annectat. Hinc Σειρὴ, ἦν῀ος, ἡ, Siren, monſtri marini genus.

Σειρὴ, Siren. Alii ab εἴρω, necto. alii a σύρω, traho. Alii a σειρὰ, quod audientes voce Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.

Σειριάω, inflammatione capitis laboro. a σείρω, deſicco.

Σείριος, ᾱ, ὁ, Sirius, nomen ſtellæ, quæ etiam canicula dicitur. Σείριον, ᾱ, τὸ, aſtrum. a σαίρω, hio. vel ut alii a σείρω, deſicco.

Σείρω, deſicco. hinc σείρ, Sol.

Σειθεὶς, ἔντ῀ος, commotus, a. 1. part. paſſ. verbi σείω, moveo. f. σείσω. a. 1 paſſ. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείθησαν.

Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, aor. 1. part. med. f. g. a σείω, quatio.

Σεισμὸς, ὅ, ὁ, motus, concuſſio. Th. σείω, moveo.

ΣΕΙ'Ω, concutio, quatio, moveo, agito. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. paſſ. σέσεισμαι. Hinc σεισμὸς, ὅ, ὁ, concuſſio, terræ motus.

Σεκοῦνδος, ᾰ, ὁ, nomen viri. Lat. Secundus.

Σέλᾳ, jubari, dat. ſing. a σέλας, α῀ος, τὸ, fulgor. dat. σέλαϊ, ᾳ.

Σελαγέω, ſplendeo, fulgeo. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγο῀ς, ᾰ, ὁ, nomen propr.

Σελαναία, Dor. & σελαναίη, ἡ, Jon. Luna.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. ſing. a σελήνη, Luna.

ΣΕ'ΛΑΣ, α῀ος, τὸ, fulgor. lumen. q. a σάω, & ἥλη, ſplendor. Hinc σελαγέω, fulgeo, luceo. σελήνη, ἡ, Luna. πανσέληνο῀ς, ηνη, ἡ, Luna cum eſt in plenilunio.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, ἐ῀ος, τὸ, genus piſcium cartilaginoſum. an a σέλας, cutis ſcilic. ſplendore?

Σελεύκεια, ας, nomen urbis, a Seleuco Nicanore ſic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ἰδ῀ος, ἡ, poculi, navis, & veſtis quoddam genus.

Σελήνη, ης, ἡ, Luna. q. d. σέλας νέον, lumen novum. Sic dicta, quod ſubinde novas accipiat phaſes. hinc σεληναῖο῀ς, lunaris, clarus.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακός εἰμι, lunaticus ſum, conflictor morbo, per certa Lunæ intervalla redeunte, f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, απο. præſ. part. m. σεληνιαζόμενο῀ς, η, ον, lunaticus, a, um. Them. σέλας, α῀ος, τὸ, fulgor.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ᾰ, τὸ, apium, herba. ab ἕλο῀ς, palus.

ΣΕΛΙ'Σ, ἰδ῀ος, ἡ, pagina, ſpatium inter lineas. q. a σέλας, ſplendor, qui inter lineas ductas apparet.

Σέλλα, ſella, ex Lat. Tamen ex Lacon. ἕλλα, quod ab ἕζω, ſedeo.

Σελλαςρωσις, ſellifternium. Gl. Cyr. σελλῶν ςρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ᾶ, ὁ, Sellus, pauper, qui dives haberi volebat, jactator.

Σέλμα, ſpatium inter tabulata navis, tranſtrum. a σελὶς.

Σελμὶς, ὁρμιὰ ἓιχίνη, funiculus piſcatorius. An a σείειν, & ἕλειν, quod moveatur, & volvatur?

Σεμεῖ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. attonitus.

Σεμέλη, ης, ἡ, Semele, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt a σέλας, & μέλειν, quod Jovi voluit jungi cum fulgure, & tonitru, ᾧ ἐσείθη τὸ μέλη.

Σεμιάμιθο῀ς, exiguus lacertus: Itali tarentola appellant: veteribus Chalcidica lacerta dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμίραμις, ἡ, Semiramis, Nili uxor.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὁν, honeſtus, venerandus, auguſtus, gravis. quaſi a σέβω, veneror. q. σεβνός. Hinc compar. σεμνότερο῀ς, præſtantior. σεμνότης, ητ῀ος, ἡ, gravitas, majeſtas. hinc σεμνόω, illuſtro, exorno.

Σεμνότης, ητ῀ος, ἡ, gravitas, honeſtas. Th. σεμνός.

Σεμνῶσομαι, gravitatem præ me fero: jactito me. a σεμνὸς, venerabilis.

Σέννα, ſena, planta inter purgantes excellens.

Σέο, Jon. pro σᾶ, gen. ſing. a σύ, tu.

Σεοὶ, Dii, Dor. melius σοί.

Σεπτὸς, ᾶ, ὁ, venerabilis. a σέβω, colo.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, ἀδ῀ος, ἡ, herbæ nomen.

Σερκφείμ, Seraphim.

Σέργι῀ος, ᾰ, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, cichorii genus.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ᾰ, τὸ, abſinthium marinum.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, χαῦς, ἡ, anus, quæ in virginitate conſenuit.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ᾰ, ὁ, inſecti genus, culex.

Σέσαγμαι, inſtratus ſum, perf. paſſiv. verbi σάπω, onero. f. ξω. p. σέσαχα. perf. inf. paſſ. σεσάχθαι. perf. part. σεσαγμένο῀ς.

Σεσαρὼς, ridens, dentes ſtridens, præt. med. part. f. g. verbi σαίρω, ſum ore hiante, ſeu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur. unde pro ridente accipitur. f. αρῶ. p. σέσαρκα. p. in σέσορα, & σέσαρα. hinc perf. part. med. σεσαρὼς, ῶτα.

Σε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σεσεῖσθαι, perf. inf. paſſ. verbi σείω, quatio, moveo.
ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, & σέσελις, ἡ, herbæ nomen.
Σέσηπα, putrefactus ſum, p. m. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω.
Σέσηρα, ſum ore aperto, p. m. verbi σαίρω, idem, & verro. part. præt. med. σεσηρώς, ῶτος.
Σέθεν, & σέθεν, Poet. pro σοῦ, gen. ſing. vel acc. ſing. a σύ, tu.
Σεσιγαμμένος, Dor. pro σεσιγημένος, qui ſilentio præteritur, perf. part. paſſ. a σιγάω, ſileo. fut. ήσω.
Σεσιωπαμένος, α, ον, tacitus, qui ſilentio premitur, Dor. pro σεσιωπημένος, perf. particip. paſſiv. verbi σιωπάω, ſileo.
Σεσοφισμένος, peritus, perf. part. paſſ. verbi σοφίζω, reddo ſapientem. f. ίσω. præt. σεσόφικα. Th. σοφὸς, ὴ, ὸ, ſapiens.
Σεῦ, Dor. pro σοῦ, genit. a σὺ, tu.
Σεῦα, fugavi, a. 1. Jon. pro ἔσσυα, verbi σεύω, cieo, agito. Them. σέω, quatio.
Σεύατο, Jon. pro ἐσσύατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi σεύω. vide σεῦα.
Σεύθω, concitetur, per ſync. pro σευάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med. σεῦα, άω, verbi ejuſdem.
Σευτλαῖος, α, ον, nomen Ranæ. a σεῦτλον, vel τεῦτλον, beta, in qua verſatur.
Σεφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σέβω, colo, veneror.
Σέψασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.
Σεωϋτῆ, Jon. pro σεαυτῆ, tui ipſius.

Σ Η.

Σήθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. poſitus.
Σήθω, cribro. quod a σείω, moveo.
Σήκασθεν, Bœot. ſync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi σηκάζω, ſtabulo includo. Them. σηκὸς, ὴ, ὸ, ſtabulum.
ΣΗΚΟ'Σ, ὴ, ὸ, ſtabulum, proprie ovium, & caprarum. templum. An ab ἥκω, venio? eo enim maxime brumali tempore pecudes ſe recipiunt, & ſtabulantur. Eſt etiam pondus, vel ſtatera: unde σηκόω, pondero. σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla. σήκωμα, ατος, τὸ, æquipondium.
Σήμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ὀνομαστὸς, celebris. Sed σῆμ', pro σῆμα, quod vide.
ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, ſignum, nota, vexillum, ſepulchrum. σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc σημειόω, noto, ſigno. σημαίνω, ανῶ, ſignifico. διάσημος, ος, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris. ἐπίσημος, ος, ὁ, ἡ, idem.
Σήμαιν', pro σήμαινε, præſ. imperat. a σημαίνω. quod vide.
Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, ſignificans, præſ. part. f. g. a σημαίνω.
Σημαίνω, ſignum do, ſignifico, præcipio, impero. f. ανῶ. a. 1. ind. act. ἐσήμηνα. a. 1. inf. act. σημῆναι. præſ. paſſ. σημαίνομαι. perf. paſſ. σεσήμασμαι, & Att. σεσήμασμαι. hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obſignatus, a, um. Th. σῆμα, ſignum.
Σημῆναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, quod vide.
Σημανέω, indicabo, Jon. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ſignum.
Σημαντέον, ſignificandum, verbale a σημαίνω. quod vide.
Σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux, qui ſignum dat claſſicum canendo. quod a σημαίνω. Th. σῆμα, ſignum.
Σήματα, litteræ, nom. plur. a σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.
Σημεῖον, ου, τὸ, ſignum, miraculum. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.
Σημειόομαι, οῦμαι, noto. præſ. imperat. σημειόου, οῦ, οέσθω, όσθω, & in 2. plur. όεσθε, όσθε. fut. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι. Them. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.
Σήμερον, & Att. τήμερον, hodie, adv. q. d. τῆδε ἡμέρᾳ, hoc die. ἡ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, hodiernus dies. σημερινὸς, hodiernus.
Σημήϊον, pro σημεῖον, ου, τὸ, ſignum. quod vide.
Σημήνῃ, ſignificaverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. a. 1. ἐσήμηνα, & ἐσήμηα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.
Σημικίνθιον, & σιμικίνθιον, ου, τὸ, ſunt Lat. origine ſemicinctium, quod & ſuccinctorium, aut ſubligaculum dicitur. Græce περίζωμα, ατος, τό.
Σιὼ, acc. ſingul. σῆς, genit. Sed σῆς, σῆσι, & σῆσιν, Jonice pro σαῆς, dat. plur. a σὸς, ἡ, όν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.
Σηπία, ας, ἡ, ſepia: nomen piſcis atrum liquorem in timore emittentis: accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putrefacio.
ΣΗ'ΠΩ, putrefacio. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. perf. act. σέσηφα. præt. med. σέσηπα, & Dor. σέσαπα, unde σαπρὸς, putris. σήπομαι, putrefio, computreſco. aor. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, computrui. q. cum a madore pannus putreſcit, σὴς ἔπει, tinea ſtatim ſequitur, & tum eſt σηπεδρωτός. Hinc σῆψις, εως, ἡ, putredo. σῆψ, πὸς, ἡ, ſerpentis nomen. σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis nomen; accipitur etiam pro atramento. σὴς, τὸς, ὁ, tinea. σαπρὸς, ὴ, ὸ, putris, putridus. σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcor. σαθρὸς, ὴ, ὸ, putris, marcidus.
Σήραγξ, rima, & fiſſura terræ. a σεσηρέναι, verbi σαίρω, apertus ſum.
ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, populus; item vermiculi, qui nent ſericum.
Σηρικὸς, ὴ, ὸν, ſericus, a, um, a σὴρ, σηρὸς, ὁ, vermiculus, qui net ſericum.
Σὴς, τὸς, ὁ, tinea. Th. σήπω, putrefacio. naſcitur enim ex putredine. an a σείειν;
Σῆς, & σῆσι, Jon. pro σαῖς, dat. plur. vide σήν.
ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeu σήσαμον, ου, τὸ, ſeſamon, frumenti Indici genus.
Σησὸς, ὴ, nomen propr. inſulæ. Hinc Σησιὰς, άδος, Seſtia puella.
ΣΗ'ΤΕΣ, adv. hoc anno. Att. πῆτες, quaſi τῷ ἔτει τούτῳ. hinc σηπινὸς, ὴ, ὸ, hornus.
Σηπόβρωτος, ος, ὁ, ἡ, a tineis conſumptus. ex σὴς, tinea, & βρωτὸς, voratus. Th. βρώσκω, comedo.
Σηποκόπος, ος, ὁ, a tineis cæſus, ſeu pertuſus. quod a σὴς, σηπὸς, ὁ, tinea, & κόπτω, ſcindo. p. m. κέκοπα.

Σ Θ.

Σθεναὸς, όος, ἡ, nomen mul. robuſta. q. a σθένος, robur.
Σθεναρὸς, ὴ, ὸ, robuſtus. quod a σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.
Σθενελαίδες, Sthenelaides.
Σθενέλας, α, ὁ, nomen propr. viri.
Σθένος, εος, τὸ, robur, vis. Th. σθένω.
Σθενόω, ῶ, roboro. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. aor. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1. Petr. 5. 10. ab eodem them.
ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, poſſum. q. a σάω, ſto. vel σένω. Hinc σθένος, εος, τὸ, vis, robur, potentia. ἀσθενὴς, ές, ὁ, ἡ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενέω, imbecillis ſum.

Σ Ι.

ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, mala, maxilla. Hinc σιαγόνιον, pars maxillaris, Deut. 18. verſ. 3. q. σείεται ἀγομένη, id eſt, ὠθεμαγομένη, movetur, dum ejicitur.
Σιαίνομαι, tædio afficior. Gloſ. Cyr.
ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva. Dicitur & σίελον. quaſi a σείω, quia in ore movetur.
Σίαλος, porcus ſaginatus. gen. Jon. σιάλοιο. q. a σιτάλος, & ἅλις, quia admodum paſtus.
ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla, vaticinatrix. q. d. σὴ βυλή. Σιὸς Dorice Deus eſt.
Σιβωτὴ, ης, ἡ, venabulum. proprie quo ſues ſubiguntur. Dicitur & συβωτὴ, a σῦς, ſus.
Σιγαλόεις, εσσα, όεν, ſplendidus, elegans, ob pulchritudinem ſilentium, & admirationem inducens. in acc. ſingul. σιγαλόεσσα. Th. σιγάω, admiror, ſileo.
Σιγαλὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, tacitus, taciturnus. Th. σιγάω, taceo.
Σιγᾶν, tacere, præſ. inf. act. a σιγάω. quod vide.
ΣΙΓΑ'Ω, taceo, ſileo. f. ήσω. p. σεσίγηκα. Hinc σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium. σιγαλέος, α, όν, tacitus.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium. σιγῇ, tacite, adverbialiter ſumitur. Them. σιγάω, ſileo.
Σιγηθείς, ſilentio præteritus, a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, ſileo. a. 1. paſſ. ἐσιγήθην.
Σίγᾷ, Dor. pro σιγᾷ, ſilere, præſ. inf. ejuſdem verbi.
ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, inaures. Sed σιγλαὶ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo; quod per eas aliquid σιγῶμεν.
Σιγυποφόρος, ος, ὁ, manipularius. Ex σίγυον, ſignum, quod Lat. & φέρω, fero.
Σιγυνὶς, ὸ, jaculum e ferro. ut σιβυνὴ, Oppian. 1. dicitur & σίγυνον.
Σιγῶπι, Dor. pro σιγῶσι, ſilent, 3. ſingul. præſ. a σιγάω.
Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος. quod vide.
Σιδαροδέτης, ος, ὁ, Dor. pro σιδηροδέτης, quod vide.
Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, ferrum.
Σιδαροχάρμης, α, ὁ, Dor. qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicoſus. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμῶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. plur. a σιδηροχάρμης, ος, ὁ. Ex σίδηρος, ferrum, & χαίρω, gaudeo.
ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica, & fructus, a Sida Bœotiæ oppido.
Σιδήρεος, ος, έη, ῆ, (& Dor. έα, ᾶ) εον, ου, ferreus, a, um. Th. σίδηρος, ferrum.
Σιδηρίτας, & σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήρεος, ος, έα, ὁ, ferreus. Th. σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.
ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, ferrum, enſis. quaſi a σίζω, ſtrideo, quod dicitur de ferro candente, cum in aqua reſtinguitur. Hinc σιδήρεος, ου, ὁ, ferreus. σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήριον, ου, τὸ, ferramentum.
Σιδηροδέτης, ος, ὁ, ferro ligatus. a δέω, ligo, & σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis. Hebr. venatio. Hinc Σιδώνιος, ος, ὁ, Sidonius, nomen gentile.
Σίζειν, dicitur de ferro candente, quum in aqua reſtinguitur, a ſono.
Σικανοὶ, ῶν, οἱ, Sicani, gens.
Σικάριος, ος, ὁ, ſicarius, vox origine Lat. a ſica. q. ſeca, a ſecando, eſt gladiolus. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, pugio.
Σικελία, ας, ἡ, Sicilia, regio.
Σικελὸς, ὸ, ἡ, Siculus, a. in plural. Σικελοί.
Σίκερα, τὸ, ſicera, ἄκλιτον. & ſumitur pro

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est cerevisia, &c.
Σἰκιννις, saltatio quædam militaris. a σείω, & κινέω. Exercent eam σαλμῦοι καὶ κινύμβοι.
Σἰκλος, vide Siclus, Lat.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκυνθη. quia similis est τῷ σἰκυϊ. Th. σἰκυος, ὁ, cucumis.
ΣΙ'ΚΥΟΣ, ὑ, ὁ, cucumis. q. a σύεσθαι, & κίειν. Est enim ὀρμητικὴ planta, & late funditur. Hinc σικύα, ας, ἡ, cucurbita.
Σικυήρατον, cucumerarium. Esai. 1. 8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικύρατον, quod σἰκυας κρατῶ.
Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, ex urbe Sicyone.
ΣΙΚΧΟ'Σ, ὑ, ὁ, injucundus, molestus. imbecillus. derisor. σικχασία, tædium. σικχαίνω, fastidio.
Σίλας, α, ὁ, nomen viri. Lat. taciturnus.
ΣΙ'ΛΙΝΙΣ, εως, ἡ, siligo. a Lat.
Σιλικύπριον, planta quædam.
Σίλλοι, ων, οἱ, dicacitates, convitia. q. a σείειν ἰλλὰς, movere oculos. Hesych. σιλλὸς, χλεύασμὸς, μῶμος, κακηγορία. Est & σιλὸς, ἀναφάλαντος, id est, recalvaster.
Σίλυβον, ἀκάνθιόν τι ἀδρὸν καὶ ἐδώδιμον. Dioscor. lib. 4. Est spina lata, foliis chamæleontis. Est & σίλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα. quasi a συλλαμβάνειν, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.
Σιλυανὸς, ὑ, ὁ, Silvanus, nomen viri.
Σίλυρος, piscis, quia σείει τὴν ὑρὰν. Vide Silurus.
ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta.
ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ὑ, τὸ, lasserpitium, frutex.
Σιλωάμ, ὁ, nomen piscinæ, ἄκλιτον. Hebr. missus.
Σίμαι, citharæ partes summæ, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed σιμαὶ, sunt apes. q. a σιμὸς, quia obtusiorem habent aculeum, quam vespæ.
ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ὑ, τὸ, vel σίμβλος, ὑ, ὁ, & σίμβλη, ης, ἡ, alveare, ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.
Σιμεών, vel Συμεών, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. exauditus.
Σιμὴ, ης, ἡ, & in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, apes.
Σιμικίνθιον. vide σημικίνθιον.
Σιμόεις, εντος, ὁ, Simois, nomen fluvii, & viri.
ΣΙΜΟ'Σ, ὑ, ὁ, simus. pressis naribus. Est & σιμὸς, τυφλός.
Σιμῶντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. a Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri, vel fluvii.
Σιμωνίδης, ου, ὁ, Simonides.
Σινὰ, τὸ, nomen montis, ἄκλιτον. Hebr. robur.
Σινάμωρος, ad alios lædendos natus. a σίνω, & μόρος, fatum, tanquam cui fatale sit nocere. hinc σιναμωρέω, vasto, corrumpo.
Σίναπι. vide in σίνηπι, sinapi.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, sindon, amictus ex lino, linteum tenue.
Σίνει, 3. sing. ind. præs. verbi σίνομαι, lædo, noceo.
ΣΙ'ΝΗΠΙ, & σίναπι, εως, τὸ, sinapi. quia σίνει ὤπας, lædit oculos. hinc σιναπέω, vultum adduco, δεμύζομαι, ut qui sinapi edunt.
Σινάζω, ventilo, vanno, cribro, concutio. fut. άσω. p. σεσινακα. a. 1. ἐσίνασα. aor. 1. inf. act. σινάσαι. quasi a σείω, concutio.
Σινόπη, ης, ἡ, urbs quædam Ponti.
Σίνης, ου, ὁ, noxius. Hinc Lemnii incolæ Σίνητες dicti, quod piraticam exercuerint.
Σίνητες, vide in σίνης.
ΣΙ'ΝΩ, & σίνομαι, noceo, lædo. Hinc σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum. σινοφόρος, ὑ, ὁ, noxius. ἀσινὴς, εος, ὁ, ἡ, innoxius.
Σινωπίζειν, lascivire more scorti. a Sinope impudica muliere.
ΣΙ'ΟΝ, ὑ, τὸ, laver. herba aquatica.
Σιὸς, Deus, Dorice, quia omnia σείει, vel a Θεὸς.
ΣΙΠΑΛΟ'Σ, ὑ, ὁ, deformis, impurus. σιφλὸς, ὑ, ὁ, idem.
Σιπαχθέα, nomen Indicum fluvii.
ΣΙΠΠΥ'Η, ης, ἡ, aca, proprie panaria. Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam σῖτία ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, impleo.
Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. sira.
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ὑ, τὸ, defrutum, sapa.
Σιρὸς, vel σειρὸς, sirus, fovea in usum granarii cavata. q. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, sesamum, species frugum.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ὑ, τὸ, siser, olus.
Σισὸη, ης, ἡ, Suidas: σισὸης τὸ πλεξίδιον. Levit. 19. 29. An a σείσις, ut indicetur coma contorta in diversos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni concuti possint? an a σίσυς, ut sit capillus, velut caprini villi?
Σίσυβος, fimbria. quasi a σείσθ, & βοῆ, quod concuti queat, & resonare.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ὑ, τὸ, serpillum sylvestre, sisymbrium.
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis, penula.
Σίσυς βαίτη, pellis capræ, vile vestimentum. q. a σισύρα.
Σίσυφος, ὑ, ὁ, Sisyphus, nomen proprium.
ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίων, ονος, ὁ, semen apio simile.
Σιτάθλω, Dor. & Jon. pro ἐσιτήθλω, comedi, a. 1. pass. a σιτέω. vide in σῖτος, ὑ, ὁ, frumentum.
Σιταρίας, species σίτου.
Σιτώδης, ης, ες, saginatus, a, um. a verbo σιτδω, frugibus sagino. f. δώσω. perf. σεσίτδωκα. Th. σῖτος, ὑ, ὁ, frumentum.
Σιτηρέσιον, ὑ, τὸ, demensum frumentum, quod quis a σιτοδότη aufert. a σῖτος, frumentum, & αἴρέω, aufero.
Σιτίζω, pinguefacio. & in 3. plur. σιτίζουσι. fut. ίσω. perf. σεσίτικα. perf. pass. σεσίτισμαι, σαι, ται. hinc σιτιστὸς, ἡ, όν, altilis, e. Th. σῖτος.
Σιτίον, ὑ, τὸ, cibus. dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, ὑ, ὁ, frumentum.
Σιτοβολῶνας, horrea, acc. plur. a σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ. quod ex σῖτος, ὑ, ὁ, frumentum, & βάλλω, jacio.
Σιτοδάϊα, ας, Jon. σιτοδήϊη, ης, ἡ, annonæ caritas. Ex σῖτος, frumentum, & δέομαι, indigeo.
Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio.
Σιτομέτριον, ὑ, τὸ, demensum. q. d. μέτρον τῶν σίτων, mensura cibi.
Σῖτον, ὑ, τὸ, panis ex frumento. Thema σῖτος.
Σιτοποιὸς, ὑ, ὁ, pistor. Ex σῖτος, & ποιέω, facio.
ΣΙ'ΤΟΣ, ὑ, ὁ, frumentum, panis, annona, commeatus. quasi a σεύω, cribro, quod sit proprie purum jam, elaboratum, & vannatum. Vel a σίω, id est, σείω, quatio: quod frumentum ex involucris suis σείεται, idest, excutitur. Hinc σιτίον, ὑ, τὸ, cibus. σιτέω, σιτδω, & σιτίζω, alo, nutrio, pasco, sagino. σιτικὸς, frumentarius. σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται. σιτοπώλης, qui σῖτον πωλᾶ, vendit. σιτοψάστης, ὑ, ὁ, adulator.
Σιτοφάγος, ὑ, ὁ, nomen muris. quod a σῖτος, ὑ, ὁ, frumentum, & φάγω, comedo.
Σιτοφόρος, ὑ, ὁ, ἡ, qui frumentum portat.
ΣΙ'ΤΤΑ, vox pastorum, ut festinet grex. a σδ, curre, & hoc ex σόω, concito.
Σίτυβη, ης, ἡ, vestis pellicea.
Σίτυβος, genus vasis. an quod in eo σῖτος ponatur?
Σιφλὸς, ὑ, ὁ, deformis, debilis, per syncop. pro σιπαλός. hinc σιφλόω, deformem reddo, ignominiam affero. Ducamus a συφὸς, vel συφεὸς, hara.
ΣΙΦΝΟ'Σ, ὑ, ὁ, vacuus.
ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, tubus, canalis. q. a σιφτός.
Σιὼν, τὸ, nomen montis ἄκλιτον. Hebr. ariditas.
Σιώπα, præs. imperat. act. a σιωπάω.
ΣΙΩΠΑ'Ω, sileo. imperf. ἐσιώπαον, ων, αες, ας, αε, α. præs. imperat. act. σιώπαε, α, sile. fut. ήσω. perf. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. aor. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. Hinc σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium. σιωπῇ, adverb. silentio, tacite. q. a σιγάω, & ὄψ, vox; vel sit q. σείειν πώω, os movere cesso.
Σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium. a σιωπάω.

Σ Κ.

ΣΚΑ'ΖΩ, claudico. fut. άσω. p. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς, ὰ, ὸν, lævus, sinister. σκάνδαλον, ὑ, τὸ, scandalum, in quod ita impingimus, ut claudicemus. ab a. 2. ἔσκαδον, ν inserto. σκανδαλίζω, scandalo sum.
Σκαιὰς πύλας, Scæas portas, acc. plural. vide σκαιὰ.
Σκαιᾷ, dat. sing. unde Latinor. scæva, a σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister. Th. σκάζω, claudico.
Σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister, ab eodem them.
ΣΚΑΙ'ΡΩ, salio, tripudio. f. αρῶ. q. σκέλη αἴρω, crura attollo. Hinc σκαρὸς, ὁ, & σκαρὶς, ίδος, ἡ, nomen piscis.
σκαλμὸς, ὑ, ὁ, lignum, cui remum alligant. Accipitur etiam pro navi. σκαφὸς, ὑ, ὁ, qui talos tumentes, & porrectos habet. σκιρτάω, salto, salio.
Σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera sunt inter se inæqualia. a σκάζω, claudico, seu σκολιός.
Σκολὶς, σκολιστήριον, instrumentum τῷ σκάπτειν, farculum.
ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio. Ducunt a κέλλω, moveo, & σκίω, pro ξέω, rado. Hinc σκαλδω, & σκαλίζω, idem.
Σκαλμὸς, ὑ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, quia eo σκάλλεται pars navis, dum incutitur.
Σκάλοψ, talpa. quia σκάλλει ὀπὰς, fodit foramina. vel a κολύπτω, quia tectos oculos habet.
Σκάμανδρος, ὑ, ὁ, Scamander, nomen fluv. dat. Σκαμάνδρῳ. Hinc Σκαμάνδριος.
Σκαμβὸς, ὴ, ὁ, qui obliquus in latus procedit. a σκάζειν, vel σκαιὸς βαίνειν.
ΣΚΑΜΜΩ'NION, ὑ, τὸ, vel ία, ας, ἡ, scammonium, herba.
Σκαναὶ, ῶν, ἁ, Dor. pro σκηναὶ, ἡ, taberna, tentorium. Ferasse ab ἔσκημμαι.
Σκανδαλίζω, scandalizo. f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, feci ut offenderet. a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, & in 1. plur. ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. σκανδαλισθῆτε. f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται. quod a σκάνδαλον, ὑ, τὸ, offendiculum. Th. σκάζω, claudico.
Σκάνδαλον, ὑ, τὸ, offendiculum in via positum. Th. σκάζω, claudico.
ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris sylvestris. An a σκέω, id est, ξέω, seco, quia semen ei acutum?
Σκανθαρίζω, vel potius σκινθαρίζω, medio digito nasum ferio. σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.
Σκάνθης, κράββατον, grabatum. vide ἀσκάνθης.
Σκάνος, αἰτία, κώλυμα. Hesych. culpa, impedimentum. tanquam aliquid σκαιῶς factum.
Σκαπάνη, & Doric. α, ἡ, fossio, ligo. a σκάπτω, fodio.
Σκαπέδρα, ludi genus. an σκαπέδρα leg. Poll. lib. 9. cap. 7.
Σκάπεσος, ὑ, ὁ, fossa. Th. σκάπτω, fodio.
Σκαπησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.
Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκά-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σκάπρον, ω, τὸ, Doric. pro comm. σκῆπρον, ου, τὸ, sceptrum. Th. σκήπτω, innitor.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, fodio, excavo. fut. ψω. a. 1. ἔσκαψα. aor. 1. sub. activ. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα. unde σκαφὴ, ῆς, ἡ, scapha. Act. 27. vers. 31. σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. σκαπὴρ, ῆρος, ὁ, fossor.

Σκαρδαμύσσω, oculis salientibus crebro conniveo. Ideo a σκαίρω, salio, & μύω, conniveo.

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus. a σκαίρω, salio. unde εὔσκαρθμος, bene saltans, agilis.

Σκαρίζω, salio, palpito, tripudio. a σκαίρω, idem.

Σκαριφάομαι, radiis delineare, scarificare. a σκάριφος.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, stylus; penicillus; item stipula, festuca. quasi a κάρφος, festuca.

Σκάρος, scarus, piscis.

Σκαῦρος, ου, ὁ, scaurus, quia difficulter σκαίρει.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, fodio.

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, scapha, vas oblongum, & species navium. a σκάπτω, quia excavatum lignum. sed σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, effossum esse, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, fodio. fut. ψω. a. 1. pass. ἐσκάφθω. a. 2. pass. ἐσκάφθω.

Σκάφιον, ου, τὸ, ligo, quo σκάπτεται.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, mulctra, vas melli servando destinatum. Th. σκάπτω.

Σκάφος, ους, τὸ, fossa, fossio. Thema σκάπτω, fodio. f. ψω.

Σκεδᾷ, dissipabis, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. singul. fut. 1. med. verbi σκεδάω, seu άζω. fut. 1. med. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & sublato σ, σκεδάῃ, unde per Crasin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, dissipo.

Σκεδάσεις, 2. singul. fut. 1. activ. verbi eiusdem.

ΣΚΕΔΑ'Ω, άζω, & σκεδάννυμι, dissipo, dispergo. f. άσω. p. ἐσκέδακα.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ου, ὁ, exactus, exquisitus. quasi a κέω, habeo, ut sit quasi habilis.

ΣΚΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, Caurus, ventus e Scironiis saxis spirans.

Σκελετὸς, οῦ, ὁ, aridus. Thema σκέλλω, exsicco.

Σκελέω, idem quod σκέλλω. quod vide.

Σκέλη, nom. plur. a σκέλος, ους, τὸ, crus.

Σκελιαγὲς, cruris fractio. a σκέλος, & ἄγω, frango.

Σκελὸς, οῦ, ὁ, aridus; item distortus. q. a σκέω, pro ξέω.

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio. attenuo. q. a σκελὸς, aridus. hinc σκελετὸς, οῦ, ὁ, exsiccatus; item cadaver aridum. σκληρὸς, οῦ, ὁ, durus.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes. quasi a σκέλλω, quasi aridum, ἄσαρκον. Etymolog. a χίζω, quia crura divisa. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, perna. ἀμφισκελὴς, ές, ὁ, ἡ, crura ambiens.

Σκέπα, tecta, accus. plur. per apocopen pro σκεπάσμασι. Th. σκέπω, tego.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, ascia, dolabra. quasi a σκήπτω, cum impetu immitto. nisi a ξέω, veteri scriptura σκέω.

Σκεπάσας, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω, tego. Th. σκέπω, idem.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, quo quis tegitur. ab eodem verbo, & them.

Σκέπη, ης, ἡ, vide in σκέπω, tego.

Σκέπτεο, speculare, Jon. pro σκέπτου, præs. imperat. verbi σκέπτομαι, considero. fut. ψομαι.

Σκεπτέον, considerandum, adject. verbale a σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, circumspicio, invisо, video, speculor, delibero. præs. part. σκεπτόμενος. fut. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι. hinc σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio. præt. med. ἔσκεπτα. hinc σκεπτὸς, ὴ, όν, ἡ, speculator, explorator. σκοπὴ, ῆς, ἡ, specula. σκοπέω, speculor. σκοπιάζω, idem. σκόπελος, ου, ὁ, scopulus. ἐπισκοπέω, invisо, inspicio. ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inspector. οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auspex. ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas observat; item ea pars cœli, quæ genituræ tempore ab Orientali parte emergit in hemisphærium nostrum.

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, velo, operio. σκεπάω, & άζω, idem. σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum. σκέπη, ης, ἡ, tegmen, prætextus.

Σκερβολος, ου, ὁ, conviciator. q. a κέαρ, & βάλλω, ut sit cor petere verbis. vel a σκῶρ βάλλειν, ut sit, qui stercus verborum in aliquem jacit.

Σκευάζω, instruo, paro, orno, molior, struo. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis. Hebr. æquator. Act. 19. 13.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, armamenta navis. apparatus. ornatus. Th. σκεῦος.

ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, vas, vasis: utensile. σκεῦος ὀστράκινον, vas testaceum, instrumentum, velum. Act. 9. 15. & 27. 27. Forte a κέω, capio. quod sit capax. Hinc σκευάζω, instruo, paro, confucio. σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus. παρασκευάζω, præparo. παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio. ἀναπαρασκευάζω, destruo. κατασκευάζω, adstruo.

Σκευοφόρος, ὁ, ἡ, qui sarcinas fert.

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, qui τὰ σκεύη ὠρᾶ, vasorum custos. σκευωρέω, utensilia custodio. satago.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. σκεψόμενος, fut. 1. part. med. verbi σκέπτομαι, circumspecto. fut. ψομαι. aor. 1. imperat. med. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, circumspectio. ab eodem verbo.

Σκήλη, arefecerit, 3. singul. a. 1. sub. verbi σκέλλω, arefacio, vel σκάλλω, fodio, findo. fut. σκᾰλῶ. a. 1. ἔσκηλα, & Att. ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλφα, ας, ε. a. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, arefecerim. a. 1. inf. σκῆλαι.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium; compotatio, actio scenica. q. ἀπὸ τῆ σκιᾶς, quod sint umbracula. Hinc σκηνῶ, εος, τὸ, idem. σκηνίτης, & σκηνίτης, ου, ὁ, in tentoriis habitans. σκηνάω, seu σκηνέω, tentorium figo.

Σκηνίπτω, idem quod σκηρπίζω, quasi σκήνου ἴπτων, id est, corpus lædere. σκήνος corpus est, in quo σκήνει anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio. a σκηνὴ, tentorium, & πήγνυμι, figo, compingo.

Σκηνοποιὸς, οῦ, tabernaculorum confector. a σκηνὴ, & ποιέω, facio.

Σκηνὸς, εος, τὸ, tabernaculum. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ, contubernalis. Th. σκηνὴ.

Σκηνόω, habito, commoror. f. ώσω, ους, ει. perf. ἐσκηνώκα. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi. ab eodem them.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Jon. σκηπήιον, & Dor. σκᾱπάνιον, sceptrum. a σκήπτω, innitor.

Σκήπτεσθαι, prætexere speciosam aliquam causam, simulare. Th. σκήπτω.

Σκῆπτος, ου, ὁ, fulmen. in plur. σκῆπτοι, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, sceptrifer. a σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum. quod a Themate σκήπτω, innitor, & ἔχω, teneo, habeo.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, scipio, baculus, super quo quis σκήπτεται. Th. σκήπτω, innitor.

ΣΚΗ'ΠΤΩ, innitor, incumbo, cado, ruo. hinc σκῆπτρον, ου, sceptrum, baculus.

Σκήπων, scipio. Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, fulcio. ab eodem them.

Σκῆψις, εως, ἡ, speciosa causa, prætextus. simulatio. Thema σκήπτω, innitor.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, umbra, socius, conviva, dict. quasi κία, a κίω. quia nos comitatur. Hinc σκιάεις, ωντος, ὁ, umbrosus. σκιάω, & σκιάζω, obumbro.

Σκιαρῶν πηγῶν, Doric. pro σκιερῶν πηγῶν, umbrosorum fontium. Thema σκιὰ, ᾶς, ἡ.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, ᾶ, ὁ, umbrosus, opacus. ab eodem them.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, crocodilus terrestris.

Σκιδναμένη, dispersa, præs. part. pass. f. g. verbi σκίδνημι, dissipo, dispergo. pass. σκίδναμαι. Th. σκεδάω, dissipo.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, dispergo, dissipo. in pass. σκίδναμαι, & in 3. plur. imperf. pass. ἐσκίδναντο, ejusdem them.

Σκιερὸς, vide in σκιαρὸς.

Σκιῇ, dativ. Jonicus a σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιηφοφεῖν, Jonic. pro σκιαφοφεῖν, in umbra vitam degere. ex σκιὰ, & φέφω, alo.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, squilla. herba, bulbum insignem habens.

ΣΚΙΜΑΙΖΩ, pertento, an gallina ovum conceperit. q. σκιὰν μηλιεῖν, locum tenebrosum explorare. Deinde est χλωνάζειν, medio digito ostenso.

Σκιμβὸς, claudus, qui σκίμπτει in fulcro. Vel a σκαμβὸς.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, nitor, incumbo. Hinc σκίμφθη, fixa est, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jon. Th. σκήπτω, innitor.

Σκίμφθη, Jon. pro ἐσκίμφθη, fixa est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi σκίμπτω. quod vide.

Σκίναξ, agilis ad subsiliendum. quasi a κινᾶν.

Σκίναρ, fœtus. fit a κυεῖν, ut & κύω, fœtus.

Σκινδάλαμος, scrupulum, & us. vide κινδάλμος.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ᾶ, ὁ, planta quædam hederæ similis; item musicum instrumentum.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, naufragus, urinator. Vide Theophrast. hist. 4 7. 8.

Σκιόεις, οντος, ὁ, umbrosus, in accus. σκιόωντα. Them. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐσκιῶντο, 3. plur. imperf. pass. iterativ. verbi σκιάω, obumbro. f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιπταίος, ᾶ, ὁ, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit. Th. σκήπτω, innitor.

Σκίπων, scipio, a σκήπτω, innitor.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum, a σκιὰ. Sed σκίρα, festum quoddam Athenis: unde σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum, cæmentum, gypsus. puto a σκέω, id est, ξέω, scalpo. hinc σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor durus, quia similis σκίρῳ.

Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor quidam durus, ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ.

Σκιρτασῆτε, saltetis. an leg. σκιρτήσητε, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε? a σκιρτάω, salio.

Σκιρτάω, salio, exulto. Thema σκαίρω, idem. fut. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα. a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, & in plur. σκιρτήσατε.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi σκιρτάω, salio. Th. σκαίρω.

Σκιρτῶσιν, 3. plur. præs. act. ejusdem verbi, & them.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles, & improbi. a Scitone quodam fullone.

Σκλέω, & σκληµι, durus fum ex nimia ariditate. per syncop. pro σκελέω. Thema σκέλλω, exsicco.

Σκλῆναι, aruisse, aor. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod ex σκλέω, per syncop. factum pro σκελέω, exsicco.) perf. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, arefacio.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, duritia cordis, quasi dicas, σκληρὰ καρδία, durum cor. Matth. 12. 8. Th. σκέλλω, exsicco.

Σκληρὸς, ά, όν, durus, a, um. Th. σκέλλω, exsicco, arefacio.

Σκλη-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities. ab eodem them.
Σκληροβάχηλος, ος, ὁ, duræ cervicis homo, pertinax, Metaph. ab equo indomito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exsicco, & βάχηλος, ος, ὁ, collum.
Σκληρώω, induro. fut. ώσω. a. 1. ἐσκλήρωσα. a. 1. sub. act. σκληρώσω, ῇς, ῇ. imperf. passiv. ἐσκληρωόμην, ος, ετο. a. 1. ind. pass. ἐσκληρώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκληρωθῶ, ῇς, ῇ. quod a σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, arefacio.
Σκληρῶ, Doric. pro σκληρῶ, genit. a σκληρός. quod vide.
Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, parcus, a, um. q. a σκνὶψ, culex, quod sit μικρόβορος, parvi cibi.
Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, hebes visus, Att. est σκοτος, nempe κνέφας.
Σκνὶψ, idem quod κνίψ.
Σκληὸς, validus. an quia cruribus valet?
Σκληΐῃσι, dat. plur. f. g. pro σκληαῖς. a σκληὸς, tortuosus.
ΣΚΟΛΙΟΣ, ὰ, ὸν, tortuosus, a, um. obliquus. & per Metaph. parvus, asper, difficilis. Hinc σκηλιὸς, tortuosum reddo. An a σκελὸς, quatenus distortus?
Σκόλυς, ὁ, villus. quia σκηλιὸς, intortus.
ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago avis; vel piscis quidam a rostro extenso, instar σκόλοπος.
Σκόλοπας, palos, acc. plur. a σκόλοψ, οπος, ὁ, palus.
ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal ex genere multipedum.
Σκόλοψ, spiræ species, quia σκύλλει, id est, offendit. vel σκάλλει, pungit.
ΣΚΟΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, furculus. veluti σκόλυ ὄψ, spinea facies.
Σκόλυθρος, humilis, parcus. an a σκελλὸς, aridus? quia parci se aridos gerunt.
ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ος, ὁ, cardui species. q. a σκόλος.
ΣΚΟΛΑΠΤΩ, lacero, evello.
Σκόλυφρος, terricus. quasi σκηλιὸν φέρων. vel a σκηλύπω. Evulsio fit vi.
ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ος, scombrus, piscis marinus.
Σκηπαῖος, vel potius σκωπαῖος, ος, ὁ, nanus.
Σκόπει, præs. imperat. act. σκηπεῖν, præs. inf. verbi σκηπέω. quod vide.
Σκόπελος, ος, ὁ, scopulus, locus altus, unde σκοπεῖν licet. Thema σκέπτομαι, circumspicio.
Σκηπέω, ῶ, & Jon. σκηπδῶ, speculor, considero. præs. imperat. σκόπεε, ει, & in plur. σκηπέετε, εῖτε. præs. part. σκηπέων, ῶν. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Thema σκέπτομαι, circumspicio. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πτο. præt. med. ἐσκηπα.
Σκηπῇ, 3. singul. præs. sub. act. verbi σκηπέω, quod vide.
Σκηπιὰ, ᾶς, ἡ, specula. hinc σκηπιάζω, speculor. Th. σκέπτομαι, circumspicio. fut. ψομαι. p. m. ἔσκηπα.
Σκηπιαζέμεν, Jon. seu Dor. pro σκηπιάζειν, præs. inf. act. verbi σκηπιάζω, speculor. vide in σκηπιὰ, ᾶς, ἡ.
Σκηπιῇ, ῆς, dat. & gen. Jon. a σκηπιὰ, ᾶς, ἡ, specula. quod vide.
Σκηπὸς, ὅ, ὁ, speculator, inspector, custos, princeps, qui σκηπεῖ, seu σκέπτεται. Est & σκοπὸς, ὅ, ὁ, scopus, finis: id, quod acturus σκοπεῖ. Sic Belg. ooghmerck. Th. σκέπτομαι, circumspicio.
Σκοπέοντα, acc. sing. m. g. σκοπέοντες, nom. plural. part. præs. verbi σκοπέω. quod vide.
Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. a κόραξ. tum maledictis persequor, contumeliose rebello. σκορακισμὸς, contumelia. Hinc ἀποσκορακίζειν, ἀποδοκιμάζειν. ἀποσκορακισμὸς, ὀξυδέρκεια.
Σκορδινάομαι, pandiculor: est extendere membra cum oscitatione, ut faciunt, qui a somno surgunt. An a κόρος, & δινεῖσθαι; accidit enim ille motus ex satietate, & fastidio. Th. σκόροδον, ου, τὸ, allium.
Σκόρδιον, scordium. herba in malignis morbis efficax.
ΣΚΟΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium. q. σκῶρ ὄζειν, quod fœde oleat. tanquam stercus. Hinc σκορδίζω, alliis pasco. σκορδινάομαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione.
ΣΚΟΡΠΙΖΩ, dissipo, spargo. fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. pass. ἐσκορπίσθην. a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ. q. a σκαίρω, q. dissilire facio.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ, ος, ὁ, scorpius, serpens. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸ ἰὸν, a spargendo veneno.
Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω. quod vide.
Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, tenebrosus, a, um. nom. plur. n. g. σκοτεινά. Thema σκότος, εος, τὸ, caligo.
Σκοπίζω, tenebras alicui offundo, obscuro. fut. ίσω. perf. ἐσκόπικα. perf. pass. ἐσκόπισμαι. perf. part. ἐσκοπισμένος, η, ον, obtenebratus. a. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, in 3. plur. σκοτισθήτωσαν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι, obscurabor. Th. σκότος.
Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi σκοτοδινιάω, tenebricosa vertigine laboro. Th. σκότος, & δίνη, vortex.
Σκοτομιλὴν, nox, in qua μιλὴν σκοτεινή.
ΣΚΟΤΟΣ, ος, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo. q. a σκιὰ, umbra. Hinc σκοτώδης, ωτος, ὁ, tenebrosus. σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, idem. σκοτόω, obscuro. σκοτίζω, idem. σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo.
Σκοτόω, obscuro, tenebras induco. f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præs. pass. σκοτόομαι, ῶμαι, tenebrosus fio. perf. pass. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον. Them. σκότος.
Σκυτάριον, cetra. Gl. Cyr. Ex Latin. q. parvum scutum.
Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum. Th. σκύβαλον, ου, τὸ, stercus.
ΣΚΥΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, stercus, fimus, quisquiliæ. q. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον, ut sit, quod a canibus projicitur, vel excernitur. q. κυσίβαλον.
ΣΚΥΔΑΙΝΩ, irascor, tristi vultu sum. q. a σκύζω, ad iram concito. vel murmuro, ut canis, q. a κύων, ut sit q. κυσμαίνω.
Σκυζάω, catulio. de canibus appetentibus catellos. Gloss. Cyr. σκυζᾷ, canit. Canire a cane dixit, sicut a catulo catulire, & ab equo equire. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.
Σκυζομένῳ, irato, dat. sing. part. præs. pass. a σκύζομαι, ad iram provocor. quod a σκύζω. Th. κύων, canis.
Σκύζω, placide admurmuro, ut canis. ab eodem them.
Σκύθα, vocat. sing. Σκύθαι, nom. plur. a Σκύθης, ου, ὁ, Scytha. Hinc & σκυθαὶ, sagittarii.
ΣΚΥΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui est e Scythia. Accipitur & pro fero. q. a σκύζω, ut quod sint feroces, & facile σκυζόμενοι. Hinc Σκυθικὸς, Scythicus. Σκυθιστὶ, adverb. Scythice. q. a σκυθρὸς, torvus.
Σκυθρὸς, ὸν, ὁ, vultum præferens iratum, & tetricum. Thema σκυθμαίνω, irascor.
Σκυθρωπὸς, ὸν, ὁ, qui est vultu tetrico, mœsto, torvo. quod ex σκυθρὸς, tetricus. Thema σκυθμαίνω, irascor, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὀπτομαι, video.
Σκύλακας, accus. plural. a σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus canis. Th. ὑλάω, latro. an ab ἴσχειν ὑλακὴν, quod contineat latratum?
Σκυλάκεσσιν, dat. plur. Jon. a σκύλαξ. vide de σκύλακας.
Σκυλάκιον, ου, τὸ, catulus, diminut. a σκύλαξ.
Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus, proprie canis. Th. ὑλάω, latro.
Σκυλδσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi σκυλδω, idem cum συλδω, vel συλάω, ῶ, spolio. fut. δσω. Th. σύλη, ης, spolium.
Σκυλεῦσαι, a. 2. inf. pass. verbi σκύλλω.
Σκύλλε, vexator, præs. imperat. pass. verbi σκύλλω, vexo.
ΣΚΥΛΛΩ, vexo, molestiam exhibeo. f. υλῶ. præs. pass. σκύλλομαι, vexor.
Σκυλμανεῖς, 2. sing. fut. act. verbi σκυλμαίνω, irascor. fut. ανῶ. idem quod σκυθμαίνω.
Σκῦλον, ου, τὸ, spolium, præda. idem quod σῦλον, ου, τὸ. Th. σύλη, ἡ, spolium.
Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item, catulus in genere. a σκυζάω, catulio. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, canis.
Σκύμνως, acc. plur. Dor. pro σκύμνους, a σκύμνος. quod vide.
ΣΚΥΝΙΟΝ, ου, τὸ, summa palpebra, cilium. quasi a σκιωνὸν, quod oculos tegat.
Σκῦρον, Scyrum, nomen urbis.
Σκυρωτὴ ὁδὸς, quænam fuerit, vide apud Pindar. Pythior. Od. v. 277. 9. in Græcis Scholiis.
Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poet. σκύταλος, τὸ, scytale, scutica, fustis, clava. a σκύτος.
Σκυτοδὺς, έως, ὁ, cerdo, qui artem sutoriam exercet. accus. plur. σκυτέας. Th. σκύτος, εος, τὸ, corium.
ΣΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, scutica. quasi a ξύω, quod olim scribebant σκύω, quia radendo expolitur. Corium enim κάρεται ab animali. Hinc σκύτινος, η, ον, coriaceus. σκυτάλη, ης, ἡ, flagrum. σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.
Σκυτοτόμος, ος, ὁ, qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, &c. sutor. quod a σκύτος, εος, τὸ, corium; & τέμνω, scindo, seco. præter. med. τέτμημαι.
ΣΚΥΦΟΣ, ος, ὁ, & εος, τὸ, scyphus: quia κυφὸν. aut a σκάπτω, quia excavatus.
Σκωληκόβρωτος, ος, ὁ, ἡ, qui phthiriasi periit, a vermibus arrosus. quod a σκώληξ, ηκος, vermis, & βρωτὸς, quod a βρώσκω, comedo.
ΣΚΩΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis. quia non habet κῶλον. Vel quia terram σκάλλει, fodit.
Σκῶλον, τὸ, offendiculum. An a σκάζω, quia claudicare facit?
ΣΚΩΛΟΣ, ος, ὁ, spinæ genus, palus præacutus, & præustus. q. a σκάλλει.
Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poet. lacero.
Σκῶπες, ων, οι, ululæ, bubones. a σκώψ, οπὸς. Th. ὄψ, οπὸς, ἡ, vox.
ΣΚΩΠΤΩ, cavillor, contumelioso gestu subsanno. q. σκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. fut. σκώψω. præt. ἔσκωφα. perf. pass. ἔσκωμμαι. hinc σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum. σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτμὸς, ῦ, ὁ, cavillatio.
ΣΚΩΡ, gen. σκωρὸς, τὸ, stercus, oletum.

Σ Μ.

Σμᾶν, εος, Dor. pro σμιλῶν. quod vide.
Σμάραγδος, ος, ὁ, smaragdus, gemma, & idem quod μάραγδος. hinc σμαραγδινος, η, ον, smaragdinus, a, um.
ΣΜΑΡΑΓΕΩ, resono, strepo. f. ήσω. q. μάρας ἄγειν, manus movere.
Σμαραγνα, quæ & μαράγνα, flagellum.
Σμαράσω, quod & μαράσω, splendeo, a μαίρω, luceo.
ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus. mæna candida. quasi a μαίνω, splendeo.
ΣΜΑΩ, & σμέω, abstergo, detergo, purgo. σμηχω, idem. hinc σμηγμα, ατος, τὸ, smegma, quo in abstergendo utimur.

σμη-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

σμῆξις, εως, ἡ, absterſio.
Σμερδαλέα, έον, adv. terribiliter, proprie viſu. a σμερδαλέος. quod vide.
Σμερδαλέος, ᾱ, ὁ, terribilis viſu. idem cum σμερδνός, quod a σμέρδω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.
Σμερδνὴ, ῆς, ἡ, terribilis. Th. μέρδω, intueor.
Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμάω, abſtergo.
Σμιλύεσι, & σμιλύεστι, dat. plur. Jon. & Poet. a σμιλύος, εος, τὸ, examen apum.
ΣΜΗΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum. alveare. ſermonis ſuavitas. q. ab ἑσμός.
Σμήχω, idem quod σμάω, abſtergo.
Σμικρὸς, ὴ, ὸν, parvus, a, um, Jon. idem quod μικρός.
ΣΜΙΛΑΞ, ακος, ὁ, & σμίλος, ᾱ, ὁ, taxus arbor feralis, & venenata.
ΣΜΙΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum. σμιλίον, ᾱ, τὸ, ſcalpellum. σμιλάω, ſcalpello reſeco.
Σμίνθα, mus domeſticus, qui vaſa eſcaria σμᾷ.
Σμινθεῦ, voc. ſing. a Σμινθεύς, Apollo. Sic dictus, quia cum Sminthum urbem mures infeſtarent, animalia infeſta confecit, cujus memores beneficii, templum, & ſimulacrum Apollini Smintheo poſuerunt, & figuram muris ad ſtatuæ pedes expreſſam.
Σμυγεὶς, exuſtus, a. 2. part. paſſ. verbi σμύχω, abſumo. f. ξω. p. ἔσμυχα. a. 2. paſſ. ἐσμύγην.
Σμυγερὸς, ᾱ, ὁ, ærumnoſus. qui σμύχεται, atteritur malis. Th. σμύχω.
Σμύξαι, incendere, a. 1. inf. act. verbi σμύχω, inflammo, conſumo. f. ξω.
ΣΜΥΡΙΣ, & σμίρις, lapis, quo annularii gemmas exterunt.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. a μύρρα. Eſt & nomen urbis ſic dictæ a Smyrna Amazone.
Σμυρνίζω, myrrha imbuo. f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. part. ἐσμύρνισμαι. perf. part. paſſ. ἐσμυρνισμένος, myrrha imbutus. quod a σμύρνα, myrrha.
ΣΜΥΧΩ, attero, conſumo, inflammo. q. a σμάω. ab a. 2. ἔσμυγον.
ΣΜΩΔΙΞ, ικος, & σμώδιγξ, γος, ἡ, vibex, livor ex percuſſione. q. a σμάω, & δίκω, ξω, jacio. Vibices fiunt ab injectis manibus.
ΣΜΩΧΩ, mando, ere. & convitior. q. a σμάω, defrico.

Σ Ο.

Σοβαρὸν, Poet. pro σοβαρῶς, inſolenter, ſuperbe. a σοβέω. quod vide.
ΣΟΒΕΩ, abigo, expello. f. ήσω. p. σεσόβηκα. q. a σόω, in fugam conjicio. Hinc σόβη, ης, ἡ, muſcarium. σοβὰς, ᾶδος, ἡ, inſolens, de meretrice. σοβαρὸς, ᾱ, concitatus, mobilis.
ΣΟΓΧΟΣ, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. ſecretum.
Σόες, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. ſing. præſ. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σός, ſalvus.
Σόῃ, σοῖ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi σόω, ſervo. f. σώσω. Th. σός, ſalvus.
Σοὶ, tibi, dat. ſing. a σὺ, tu.
Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, vel a σὺ, tu, vel a σός, tuus.
Σοῖσι, dat. plur. Jon. pro σοῖς, tuis. a σὸς, tuus. Th. σὺ, tu.
Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nomen regis. Hebr. pacificus.
Σόλος, ου, ὁ, diſcus. q. a σῶ ὁρμῶ. Varin. quia ſcil. σείεται, quatitur.
ΣΟΜΦΟΣ, ᾱ, ὁ, inanis, fungoſus, ſpongioſus.
Σόοις, ſerves, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo. Thema σός, ſalvus.
ΣΟΟΣ, ου, ὁ, ſalvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σώζω, σάω, vel σαόω, ſervo. fut. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator. σωτηρία, ας, ἡ, ſalus. Sed σός, σᾶς, eſt motus corporum, quæ ſurſum feruntur. Ariſtot. lib. 4. de cœlo, cap. ultim. a σόομαι, σᾶμαι, ὁρμῶ.
Σορδισμὸς, ου, ſolœciſmus in Græco ſermone. An a Lat. ſordes?
ΣΟΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, loculus, ſepulchrum, capulum, ſandapila. Etymol. quia in eam quis corpus σέσυρε. σύρω, eſt traho. vel ab ἔσω ὀρύσσω. item ab ἄρειν, id eſt κωλύειν.
Σός, σή, σὸν, tuus, a, um. a σὺ, tu.
Σᾶ, gen. ſing. a σὺ, tu. Eſt σᾶ, contract. ex σόω, præſ. imperat. paſs. a σόομαι, vel σόω, ſervo, vado, irruo. Eſt & σᾶ, vox abigentis aves, curre. a σόω, in fugam conjicio. Th. σείω, agito.
Σαβλίοι, ſubula. Gl. Cyr.
Σᾶβος, animal terreſtre, ſed & marinis infeſtum. Oppian. lib. 2. Cyneg.
Σαδάριοι, ου, τὸ, ſudarium. nomen origine Latin. a ſudor, quod a Græc. ὅδωρ.
Σασάννα, ης, ἡ, Suſanna, nomen fœm. Hebr. lilium.
Σάδω, & σᾶθε, vadat; ruite, ite. vel perf. imperat. paſſ. a σέσασο, ᾶδω, detracto augmento Jonice: vel eſt 3. ſing. & 2. plur. præſ. imperat. paſſ. verbi σόω, vado, irruo. f. σάσω. q. a σᾶ. a. 1. ἔσασα. a. 1. imperat. σᾶσον. Thema σείω, quatio.
ΣΟΥΣΟΝ, ου, τὸ, lilium, lingua Phœnicum. Eſt & σᾶσον, vade, a. 1. imperat. act. verbi σόω, vado. vide in σάδω.
Σαυτῷ, pro σεαυτῷ, tui ipſius. ex σὺ, & αὐτὸς, ipſe.
Σοφία, ας, & Jon. ης, ἡ, ſapientia. Th. σοφὸς, ή, ὁ, ſapiens.
Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſiv. a σοφίζω.
Σοφίζω, ſapientem reddo. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præſ. paſſ. σοφίζομαι, ῃ, εται. perf. paſſ. σεσόφισμαι. perf. part. paſſ. σεσοφισμένος, ᾱ, ὁ. Th. σοφὸς, ή, ὁ, ſapiens.
Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi σοφίζω. quod vide.
Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum. a σοφίζω.
Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, ſophiſta, artifex callidus. gen. plur. σοφιστῶν. acc. plur. σοφιστὰς. ab eodem verbo, & them.
Σοφοκλεῖ, dat. ſing. a Σοφοκλῆς, έος, ὁ, Sophocles. nomen propr.
ΣΟΦΟΣ, ή, ὁ, ſapiens. cui eſt σόον φάος mentis. Etym. a σέβω, quod ſapientes colantur. Eſt & σοφὼς, Dor. pro σοφὸς, acc. plur. Hinc σοφία, ας, ἡ, ſapientia. σοφίζω, ſapientem reddo. σοφιστὴς, οῦ, ὁ, artifex peritus, callidus, & ingenioſus; item ſophiſta, cavillator. φιλόσοφος, ᾱ, ὁ, ἡ, amans ſapientiam. φιλοσοφία, ας, ἡ, ſtudium ſapientiæ.
Σοφῶς, ſapienter, adv. a σοφός.
Σοφωτέρῳ, ſapientiori, dat. ſing. a σοφώτερος, ᾱ, ὁ, comp. a σοφός, ή, ὁ, ſapiens. & in ſuperl. σοφώτατος.
Σόω, ſervo, & in 3. plur. ſubjun. σόωσι. a σός, ᾱ, ὁ, ſalvus. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σείω, agito.

Σ Π.

Σπαδίζω, detraho. futur. σω. Them. σπάω, traho.
Σπάδων, ονος, & ονος, ὁ, ſpado: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulſus eſt. a σπάω, traho, evello.
Σπαθαλάω, quaſi a σπαθάω, prodigo.
Σπαθαρίσκος, Gen. 38. 14. θέριζον Scoliaſtes exponit. Puto quaſi textum σπάθη. aut oblongum ut σπαθάριον.
ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, rudis, ſeu rudicula, ſpatha: gladius: inſtrumentum textorium: palma. Rudicula enim eſt, qua ſpumam σῶμμα. Hinc σπαθάω, prodigo. texo.
Σπαθῶσι, diſſipant, 3. pl. præſ. ind. act. verbi σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, ſpatha.
ΣΠΑΙΡΩ, palpito, vibro, tremo. Idem & ἀσπαίρω. q. a σπάω, traho. In palpitatione συζολὴ, & διαζολὴ ſunt ſupra modum vehementes. Eſt & σπαίρω, σκιπνέω, ſpiro: nempe expiro animam, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπάλαξ, talpa, quæ & ἀσπάλαξ. Th. σπάω, traho.
Σπαλεὶς, Æolic. pro ζαλεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ζέλω, mitto. f. 2. ζαλῶ.
Σπαλύσσομαι, laceror, turbor. quaſi a σπαράσσω, turbo.
Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, raritas, penuria. a σπανὸς, rarus. Et Σπανία, ἡ, Hiſpania.
Σπανιδιῶσα, a. 1. inf. paſſ. verbi σπανίζω, penuria laboro. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. paſſ. ἐσπάνισμαι. a. 1. ἐσπανίσθην. Th. σπανὸς, rarus.
ΣΠΑΝΟΣ, ου, ὁ, & σπάνις, ᾱ, ὁ, rarus, infrequens. q. a πένω, laboro. vel σπάω, traho. Hinc σπανίζω, penuria laboro.
Σπαξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis.
ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel ττω, lacero, lanio, vellico. (q. a σπάω, traho, & ἀράσσω, ſeco. non fit laceratio ſine tractione, & pulſione, quæ duæ ſunt motus violenti ſpecies) fut. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. paſſ. ἐσπάραγμαι. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, ου, ὁ, laceratio.
Σπαργανίσασα, faſciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, faſciis involvo. f. ίσω. p. ἐσπαργάνικα. Th. σπάργανον, ου, τὸ, faſcia.
ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, faſcia, qua infans involvitur, pannus oblongus. q. a σπαράσσω, quia diviſi panniculi, & vincula. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανόω, faſciis involvo.
Σπαργανόω, faſciis involvo. fut. ώσω. præt. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα perf. paſſ. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. paſſ. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus. Th. σπάργανον, ου, τὸ, faſcia.
ΣΠΑΡΓΑΩ, tumeo, diſtentus ſum, ut quum ubera lactis plena ſunt. Hinc σπάργη, appetitus ille exinaniendi, quod plenum eſt.
Σπαρέδρα, ας, ὁ, Sparedra, Amogi Sacorum regis uxor.
Σπαρεὶς, ſatus, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino, ſero. fut. σπαρῶ. præt. ἔσπαρκα. a. 2. paſſ. ἐσπάρην.
Σπαρίζω, palpito, a σπαίρω.
Σπαρνὸς, ή, ὸν, infrequens, rarus, paucus. a σπανὸς.
Σπάρος ἰχθὺς, cammarus, ſparus. Gl. Cyr.
Σπάρτη, ης, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primaria.
Σπάρτον, ου, τὸ, ſpartum vitile. funis ſparteus. Etiam ὁ σπάρτος. Puto a σπάω, quia flecti, & trahi poteſt, vel a σπερῶ, quia ceu in ſpiram convolvi poteſt. hinc σπαρτίον, ου, funiculus. Th. σπείρω.
Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ, incanus, ſemicanus.
Σπαρτῶν γένος, Satorum genus, Thebani ſic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo ſatis nati credantur. Th. σπείρω, ſemino.
Σπασάμενος, a. 1. part. med. a σπάω, traho.
Σπάσαν, traxit, Jon. pro ἔσπασαν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.
ΣΠΑΤΑΓΓΟΣ, ſeu σπατάγγης, ου, ὁ, ſpatangus, echinorum ſpecies.
Σπαπιλᾶω, ῶ, laſcivio. præſ. part. σπαπιλῶν, ῶν, ῶσα, ῶσα, ῶν, ῶν. fut. ήσω. perf. ἐσπαπίληκα. a. 1. ἐσπαπίλησα. a σπαπίλη, ης, ἡ, idem quod ξυφὴ, ης, ἡ, luxus, deliciæ. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudis, rudicula.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σπαπάλη, ης, ἡ, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudicula.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum præsegmina. Th. σπάτ-.

ΣΠΑ΄ΤΟΣ, ε-, τὸ, corium, pellis. Bœot. forte a σπάω, quia contrahi potest. Hinc σπάτε-, coriaceus. σπατῶ, opus ex corio facio.

ΣΠΑ΄Ω, traho, extraho, vello. fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. med. σπάομαι, distringo, stringo. a. 1. med. ἐσπασάμην, ω, απ. a. 1. part. med. σπασάμενος.

Σπεῖο, sequere, per Ectasin Poet. pro σπέο, quod Jon. pro σπῦ, præs. imperat. verbi ἔσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, sequor, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕσεσθαι. in part. σπόμενος-, pro ἑσπόμενος-. Them. ἕπω, sequor.

Σπεῖο-, Poet. pro σπέο-, ε-, τὸ, specus.

ΣΠΕΙ΄ΡΑ, ας, ἡ, spira, funis; item cohors, legio.

Σπείρειν, ferito, præs. inf. pro imperat. Jon. verbi σπείρω. quod vide.

Σπεῖρον, ου, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. a σπείρα.

ΣΠΕΙ΄ΡΩ, sero, semino, spargo. f. 1. σπερῶ. fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 3. inf. act. σπεῖραι. aor. 1. part. act σπείρας, ασα, ἕιραν. aor. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, seror. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος-, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρείς, έντ-, ὁ. præt. med. ἔσπορα. q. a σπάω, dum enim semina sparguntur, quasi a se invicem trahuntur. Hinc σπέρμα, ατ-, τὸ, semen. σπορ-, ου, ὁ, satio. σπορά, ᾶς, ἡ, idem. διασπείρω, dispergo. διασπορά, ᾶς, ἡ, dispersio.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπεῖσας, αντ-, ὁ, a. 1. part. σπεῖσασθαι, a. 1. inf. med. σπεισάμενος-, a. 1. part. med. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ', libaverunt, Jon. pro ἔσπεισαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ejusdem.

Σπείσασκε, Poet. pro ἔσπεισε, 3. singular. a. 1. ind. activ. verbi σπένδω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσω, libabo, f. 1. ind. act. verbi σπένδω, libo.

Σπειῶ, ῶ-, ἡ, Speo, nomen mul. q. d. in specu latitans.

Σπέκλον, speculum, Gloss. Cyr. ex Latin. σπεκλοποιός, specularius.

Σπεκουλάτωρ, ωρ-, ὁ, speculator, vox Lat. hic dictus a spiculo, quod gestabat. δορυφόρ-, ου, ὁ, seu δεξιολάβ-, ου, ὁ, satelles. Alii tamen speculatorem a speculando dictum volunt: ideoque per ε, scribi debere.

ΣΠΕ΄ΛΕΘΟΣ, & πέλεθ-, ους, ὁ, stercus, excrementum. quasi a σπίλ-, sordes. vel quia εἰς σπέ-, puta cloacam, ἑλθει.

Σπένδεσκε, libabat, Jon. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, libo.

Σπενδόμενο-, ου, ὁ, præs. part. pass. a σπένδω, libo.

ΣΠΕ΄ΝΔΩ, libo, fœdus ineo. (quasi a σπάω, pro traho, haurio. quæ enim sacrificantur, consumuntur, & ab igne hauriuntur) fut. σπείσω. aor. 1. ἔσπεισα. præs. pass. σπένδομαι, libor. p. m. ἔσπονδα: unde σπονδή, ῆς, ἡ, libamen, fœdus.

ΣΠΕ΄ΟΣ, ε-, τὸ, specus, spelunca. Poet. σπέ-, Jon. σπή-. dat. pl. σπέσσι, Poet. & Jon. σπήεσσι. q. quod in eo lux a tenebris quasi σβέννυσθαι, sive extingui videtur: ut sit q. σβέ-. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.

Σπέρασ-, ε-, τὸ, semen. a σπείρω, semino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & in plural. σπέρματα. dat. plural. σπέρμασσι. Th. σπείρω, semino.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, semino.

Σπερμολόγ-, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. ex σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & λόγ-, ου, ὁ, sermo, qui suas nugas disseminat. Th. λέγω, dico.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ἐν, irritatus, a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, urgeo. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνός, ὴ, ὁ, celer, festinus. quod a σπέρχνω, idem quod σπέρχω, urgeo, festinare cogo.

ΣΠΕ΄ΡΧΩ, urgeo, propello, irascor, festino. a. 1. pass. ἐσπέρχθην. q. σπῶ, vel σπάδω ἐρχόμενο-.

Σπερῶ, seminabo, fut. 1. act. verbi σπείρω, semino. quod vide.

Σπές, dic, pro σπέ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, a σπέω, vel σπῶ, dico. f. σπήσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπω, Poet. pro ἕπω, dico. vel pro ἔσπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, sequor.

Σπέσθ, sequi. vide in σπεῖο.

Σπέτε, 2. plural. a. 2. imperat. σπές. quod vide.

Σπεύδει, festinat, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, festino.

Σπεύδοι, 3. singul. optat. activ. ejusdem verbi.

Σπεύδοντ', pro σπεύδοντα, accus. singul. σπεύδοντες, nom. plural. part. præs. σπεύδων, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. plural. præs. verbi ejusdem.

ΣΠΕΥ΄Δ Ω, festino. σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poet. loquendi genus, immortalem vitam affectare. præs. imperat. σπεύδε, έτω. imperf. ἔσπευδον. fut. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, σάτω. a. 1. part. activ. σπεύσας, αντ-, ὁ. præt. med. ἔσπευσμαι. unde σπουδή, ῆς, ἡ, festinatio; item studium. σπουδαῖ-, ου, ὁ, studiosus, diligens; item bonus, probatus. σπουδάζω, sedulo ago. q. σπῶ ὁδόν. velim a σπουδής, ut sit, amplos gressus facio.

Σπεύδωμες, properemus, Doric. pro σπεύδωμεν, 1. plur. præs. sub. verbi σπεύδω.

Σπεύσας, αντ-, ὁ, aor. 1. part. act. verbi σπεύδω, festino. σπεῦσον, a. 1. imperat.

Σπίω, sequor, ex ἕπω, quod ab ἕπω.

Σπῆϊ, alii legunt σπῆϊ, idque melius, dat. sing. a σπεῖ-, pro σπέ-, ε-, τὸ, antrum, & Jon. σπή-.

Σπήλαιον, ου, τὸ, & σπήλυγξ, spelunca. Th. σπέ-, ε-, τὸ, specus, antrum.

Σπήλυγξ, υγγ-, ἡ, idem quod σπήλαιον.

Σπήλυνες, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco. a σπιλάς, saxum. Th. σπίλ-, ου, ὁ, idem.

Σπιδνὸς, passus amplus, spissus. a σπίζω, extendo.

Σπίζα, ης, ἡ, avis. a sono. similis est passeri.

ΣΠΙ΄ΖΩ, extendo, expando. q. a σπάω, traho. trahendo enim res extenditur. Est etiam σπίζω, pipilo, sonus quarundam avium.

ΣΠΙΘΑΜΗ΄, ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem, & minimum digitum expassum. palmus major. dodrans. q. a σπίζω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπίλα, fraces, ξέμφυλα. Hesych. Sunt quædam sordes. a σπίλ-, ου, ὁ, macula.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Jon. a σπιλάς, άδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπίλ-, macula, saxum.

Σπιλὰς, άδ-, ἡ, rupes, scopulus maris, qui ceu σπίλ- maris. Est & σπιλάς, procella, ab eodem them.

ΣΠΙ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, macula, labes, vitiligo; q. σίπαλ-, impurus. item saxum. Hinc σπιλὰς, άδ-, ἡ, rupes. σπιλόω, maculo.

Σπιλόω, maculo. fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλ-, macula.

ΣΠΙ΄ΝΔΑΣΙΣ, -, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an a σπινθήρ.

ΣΠΙΝΘΗ΄Ρ, ῆρ-, ὁ, scintilla. quasi a σπᾶν, & αἴθ-, ιγνις. vel q. σπιζόμυρον τὸ θέρον, calidum quid extensum, & quasi ejaculatum. hinc & σπινθαρίδες, scintillæ.

Σπίν-, fringilla, avis, a σπίζειν.

Σπλαγχνίζομαι, misericordia commoveor. a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθείς, έντος, ὁ. Them. σπλάγχνον. quod vide.

ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, viscus. τὰ σπλάγχνα, viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio. Hinc σπλαγχνίζομαι, summa misericordia commoveor, ex ipso corde profecta. Σπλάγχνον enim frequenter de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἀσπλαγχν-, non habens cor, & ἀσπλαγχνος, animosus, misericors. Eustath. ducit a Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, splen, unum ex visceribus.

Σπληδὸς, cinis. a σποδὸς, ὁ, idem.

ΣΠΛΗ΄Ν, σπληνὸς, ὁ, splen, lien. An a σπληδὸς, quia nigricat, ut cinis? aut potius quia σπιλῶ, a σπίλ-, colligit sanguinis ceu σπίλα, id est, fraces.

ΣΠΟΓΓΟΣ, ου, ὁ, spongia. quia σπᾷ ὑγρὰ, humorem attrahit, & exsorbet. Hinc σπογγώδης, ε-, ὁ, spongiosus.

Σποδάνας, α, ὁ, Dor. pro σποδήνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, & δύνη, ἡ, cubile.

Σποδέω, ferventi cinere obruo, percutio, purgo; item subagito. Th. σποδὸς, ὁ, cinis.

Σποδοειδὴς, έ-, ὁ, ἡ, ex σποδὸς, ὁ, cinis, & εἶδ-, species. Th. εἶδω, video.

ΣΠΟΔΟ΄Σ, ὁ, cinis. q. a σβέω, σβεδὸς, quia extinctis, & consumptis lignis remanet. κόνις, εως, ἡ, & τέφρα, ας, idem.

ΣΠΟΛΑ΄Σ, άδ-, ἡ, vestis coriacea. q. a σπόλιος.

Σπολὴ, stola. Hesych. pro ςολὴ, Dor.

Σπῶλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cutibus evelluntur. a σπάω, traho, evello.

Σπόμμυ-, pro ὁσπόμμυ-. sic σπομμύα, Dor. pro σπομμύη, ης, ἡ, vide in σπάω.

Σπονδαρχίαι, ων, immolatorum libamina.

Σπονδὰς, acc. plural. a σπονδὴ. quod vide.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio. σπονδῇσι, dat. pl. Jon. pro σπονδαῖς. Peculiariter σπονδαὶ dicuntur libationes, quæ in sanciendis fœderibus adhibentur: & sæpe etiam ipsa fœdera. a σπένδω, libo. fut. σπείσω. præt. med. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρ-, ου, ὁ, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo, & φέρω, fero. præt. med. πέφορα.

ΣΠΟ΄ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, spondylus, vertebra, spina dorsi. Etym. ducit a σφίγγω, quod inter se constrictæ. malim a σπᾷν, & δύνειν, quod altera alteram q. attrahat, & subingrediatur.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρ-, ου, ὁ, semen, a præt. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, semino.

Σπόρεμο-, ου, ὁ, ἡ, qui seminari potest. σπορεμῶ, ῶσι, ῶσι, fata. ab eodem them.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρου. vide σπορὰ.

Σπῦ, pro ἔσπου, pro quo & σπεῦ, Jon. & Poet. præs. imperat. med. verbi ἔσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, sequor. in cujus temporibus sæpe amittitur ε. vide in σπεῖο. Et σπὺ Scythice oculum significat.

Σπουδάζω, sedulo ago. f. άσω. præs. part. σπουδάζων, ουτ-, ὁ. in acc. plur. σπουδάζοντας. perf. ἐσπούδακα. a. 1. imperat. act. σπούδασον, άτω. Th. Σπεύδω.

Σπουδαῖ-, ου, ὁ, honestus, probus, diligens. compar. σπουδαιότερ-, & Attice σπουδαιέστερ-, majori studio utens. a σπουδὴ, studium. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδαίτατοι, nom. plural. super. grad. a σπουδαῖ-, probus. quod vide.

Σπύ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σπυδαιοτέρως, & σπυδαιότερον, diligentius, adv. comp. grad. a σπυδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus. Th. σπεύδω, feſtino.

Σπυδή, ῆς, ἡ, & Dor. σπυδά, feſtinatio, per Metaph. animi intentio, deſiderium, ſtudium. Th. σπεύδω, feſtino. p. m. ἔσπυδα.

Σπυδῇ, diligenter, feſtinanter, cum labore. ab eodem them.

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυρὰς, ἀδος, ἡ, caprarum ſtercus.

Σπυρὶς, ἰδος, ἡ, ſporta, corbis, fiſcella, ſeu vas vimineum, aut junceum. puto quia ex flexilibus virgis σπειρέται. Th. πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Σ Τ.

Στίγιον ἑξάγιον, ſ' nota ſenarii.

Στιγὼν, ſtilla. a ϛάζω.

Σταδιος, ία, ον, firmus, a, um, ſtabilis. ab ἵσαμαι, ſto. Sed ϛάδιος, ου, ὁ, ſubſtant. & τὸ ϛάδιον, ſtadium, curriculum, ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia, continens ſex jugera.

Σταδιοδρομέω, curſu contendo. f. ήσω. quod ex ϛάδιος, ſeu ον, ου, τὸ, ſtadium, quod ab ἵσημι, ſto, & δρέχω, curro. f. δρέξω. aor. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.

Σταζοντα, ſtillantem, acc. ſing. part. præſ. a ϛάζω, ſtillo.

ΣΤΑ'ΖΩ, ſtillo. f. ξω. q. a ϛάω, quod antequam decidat, ſtare videatur. Hinc ϛαγὼν, όνος, ἡ, ſtilla, gutta. ϛαλάζω, ξω, ſtillo. ϛαλαγμὸς, οῦ, ὁ, diſtillatio.

Σταθεὶς, ſtatus, a. 1. part. paſſ. verbi ἵστημι, ſto. f. ϛήσω. a. 1. paſſ. ἐϛάθην.

Στάθον, Bœot. ſyncop. pro ἐϛάθησαν, ſteterunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi ἵστημι, ſto.

Σταθερὸς, ά, όν, ſtabilis, e. a ϛάω, ſeu ἵστημι, ſto.

Σταθῇ, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. ϛαθήσομαι, ῆ, εται, fut. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ejuſdem.

Σταθμάω, ας, ά, Dor. pro ϛάθμη, ἡ, meta. quod vide.

Σταθμάω, ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo. ϛαθμάομαι, conjicio. a ϛάθμη, amuſſis. Th. ἵστημι, ſto.

Σταθμεύμενος, Jon. pro ϛαθμάμενος, conjiciens. a ϛαθμάομαι, vel όομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, ad quam aliquid exæquatur, meta. inde ϛαθμίζω, expendo. Th. ἵστημι, ſto, pondero.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, pondus. dat. ſing. ϛαθμῷ. dat. plur. Jon. ϛαθμοῖσι. Th. ἵστημι, ſto.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, pectus.

Σταῖμεν, ϛαῖτε, ϛαῖεν, Attica ſyncope, pro ϛαίημεν, ητε, ϛαιησαν, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, & ϛαὶς, αιτὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta. q. a ϛάω. quod ſit maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Σταικὴ, ῆς, ἡ, gutta, a ϛαικὸς, ὴ, ὸν, ſtillatitius. Th. ϛάζω. f. ξω. ſtillo.

Σταῖλα, ας, ά, Dor. pro στήλη, ἡ, columna.

Σταιλάω, & ϛαλαίζω, ſtillo. Th. ϛάζω, idem.

Σταλῆναι, miſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi ϛέλλω, mitto. a. 2. paſſ. ἐϛάλην.

Σταλιξ, varus, paxillus, qui facit impoſita ϛάφν.

Στάλλω, Poet. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, ſto. Alii ſcribendum cenſent ϛᾶλλω, a ϛῆναι, Dor. ϛᾶναι, hinc Att. & Jon. ϛάλλω, & per Apocopen ϛάλλω.

Σταμὶν, lignum in navi erectum. a ϛάω, ſeu ἵστημι, quia ſtat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, urna, hydria, amphora. ut puto, a ϛάω, & ὄμνυω, quod erecta ſtet.

Σταὶν, Jon. pro ἔϛαν, hoc vero Bœot. ſync. pro ἔϛαταν, ſteterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. ϛήσω. a. 2. ἔϛην.

Σταξόμες, Dor. & Æol. pro ϛαξόμεθα, ſtillabimus, 1. plur. f. 1. verbi ϛάζω, ſtillo. fut. ξω.

Σταξοισι, Æol. & Dor. pro ϛάξουσι, 3. perſ. plural. f. 1. verbi ϛάζω, ſtillo. fut. ξω.

Σταότα, Jon. pro ἑϛαότα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, ſto. perf. part. ἑϛακὼς, ότος, & Jon. craſi ἑϛακὼς, ὁτος, & per Aphæreſin ϛαὼς, &c.

Στὰς, qui ſtetit, a. 2. part. act. Sed ϛὰς, pro ϛάσα, aor. 2. part. f. g. ab ἵστημι, ſto.

Στάσῃ, conſiſtas, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro ϛήσῃ, ab ἵστημι, ſto.

Σταστάζω, ſeditionem excito. vide in ϛάσις.

Στάσιμος, ου, ὁ, ſtativus. Gloſſ. Cyr. ab ἵστημι, ſto.

Στάσις, εως, ἡ, proprie ſtatio, ipſe ſtandi actus. Deinde factio, ſeditio. hinc ϛασιώδης, ες, ὁ, & ϛασιώτης, ου, ὁ, ſeditioſus. Th. ἵστημι, ſto, erigo, cum multitudo ſe erigit adverſus præſtites.

Στάσκεν, Jon. & Poetic. pro ἔϛη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Σταυῶ, Dor. pro σπίζω, f. 1. verbi ἵστημι.

Σταπὴρ, ῆρος, ſtater, eris, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum.

Σταπὸς, οῦ, ὁ, ſtans, qui diu ſtat. Sic ϛαπὸς ἵππος, equus, qui in ſtabulo continetur. hinc ϛαπίζομαι, ſto. Them. ἵστημι, idem.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, crux. q. a ϛάω, & ὤρα, quod ſtet in loco publico, ſub dio, & extra urbem. hinc ϛαυρόω, palo, ſeu cruci affigo. ϛαυρώσιμος, furcifer.

Σταυρόω, ῶ, crucifigo: per Metaph. impetum carnis, ne in me regnet, frango: virtute ſcil. Spiritus S. precibus, &c. fut. ώσω. perf. ἐϛαύρωκα. a. 1. ἐϛαύρωσα. a. 1. imperat. act. ϛαύρωσον, άτω, & in plur. ϛαυρώσατε. a. 1. ſub. act. ϛαυρώσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ϛαυρώσωσιν. a. 1. inf. activ. ϛαυρῶσαι. a. 1. part. act. ϛαυρώσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. ἐϛαύρωμαι, ſum contemptui, & horrori. perf. part. paſſ. ἐϛαυρωμένος, η, ον, crucifixus. a. 1. paſſ. ἐϛαυρώθην, ήτω. a. 2. ſub. paſſ. ϛαυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. ϛαυρωθῆναι. Thema ϛαυρὸς, οῦ, ὁ, crux.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ἰδος, ἡ, uva paſſa. Hinc ϛαφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. q. a ϛάζω, quia ſtillat liquorem. hinc & ϛαφυλὴ ἀνθρώπου, columella, uva. Sed ϛαφύλη, ης, eſt perpendiculum.

Σταφυλὴ, & ϛαφύλη, vide ϛαφὶς. ϛαφυλῆσι, dat. plur. Jon. a ϛαφυλὴ, uva.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina, Doric. ab ἵστημι, pondero.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica. in nom. plur. ϛάχυες, q. a σίξ, ordo: quia certos habet ordines granorum. Vel a ϛάω, & χύω, fundo. Seges ſuo ſtat caule, & ſpicæ fluitant quaſi a vento fuſæ. Eſt & Σπίχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Σπάω, σῶ, ſto, maneo. ab hoc inuſit. eſt ἵστημι, ſtatuo.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſebum, ſeu ſevum. q. a ϛάω, quia eſt aliquid conſiſtens: liquefactum enim diffluit, denſatum ſtat.

Στεγανὸς, & ϛεγνὸς, ὴ, ὸν, opertus, ſolidus. a ϛέγω, tego, ſuſtineo.

Στεγανρίδες, ad aliquid tegendum aptæ. Th. ϛέγω, tego.

ΣΤΕ'ΓΩ, tego, operio; item tolero, ſuſtineo, impedio, propulſo. fut. ξω. præt. ἔϛεχα. præt. med. ἔϛεγα. Hinc ϛέγη, ης, ἡ, tectum. ϛέγος, εος, τὸ, idem.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, calco, conſtipo. quaſi ex ϛάω, & βάω: qui enim calcat, ſtat, & it quodammodo, quia ſtando movet pedes. Hinc ϛίβος, ου, ὁ, via, ſemita.

Στειλαντο, collegerunt, Jon. pro ἐϛείλαντο, 3. plural. a. 1. ind. med. verbi ϛέλλω, mitto, contraho. quod vide.

Σταλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod ϛέλλεται, id eſt, immittitur lignum. ϛειλειὸν, οῦ, τὸ, ſecuris manubrium.

Στεινομένην, arctata, Jon. pro στενομένην, præſ. part. paſſ. fœm. g. verbi στένω, gemo. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, anguſtus, arctus. Jon. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Jon. pro ἐϛείνοντο, reſonabant, 3. pl. imperf. a στείνομαι, ſuſpiro. vide στεινομένην.

Στεινὸς, ὴ, ὸν, Jon. idem quod Ϛενὸς, ὴ, ὸν, anguſtus. Sed στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta, anxietas.

Στεινωπὸς, Jon. pro στενωπὸς, hoc autem Poet. pro στενοπὸς, arcta, ſeu anguſta via. a στεινὸς, ὴ, ὸν, anguſtus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στείομεν, ſteterimus, Jon. pro σπῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. activ. ω, in εο, reſoluto, στείομεν, & ectaſi Poet. στείομεν, verbi ἵστημι. fut. σπήσω. aor. 2. ἔσπην. a. 2. ſub. σπῶ.

Στεῖρα, ας, & Jon. στείρη, ης, ἡ, carina navis, quaſi σπερδὰ, firma: a σπερδὸς, ſolidus, pro σπερεὸς, idem. quod carina ſit ſolidiſſimus aſſerum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis. eſt etiam στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis. αἱ στεῖραι, ſteriles. a σπερέω, privo. fut. έσω, & ήσω. præt. ἐσπέρηκα.

Στειρᾶν, ῶν, ὁ, ſterilis vir. ϛεῖρα, ας, ἡ, ſterilis fœmina: ramen & στειρᾶν, de fœmina. Thema σπερέω, privo.

Στείχοι, Jon. pro ἔστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi Ϛείχω, eo, vado.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, vado, ordine incedo. fut. ξω, p. ἕστηχα. aor. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, ου, ὁ, ordo; item, verſus ſuis pedibus incedens. στιχεῖον, ου, τὸ, elementum. δίστιχος, & δίστοιχος, ου, ὁ, duobus verſibus conſtans.

Στίλεγγις, ἡ, ſtrigilis; item coronamenti genus, lamina. a στέλλειν γῦα, ornare membra. vide στλεγγίς.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, truncus, caudex: qui q. ex radice στέλλεται. vel quia στᾷ in terra q. ἐν λέχει, ut plantæ hortenſes in ſuis pulvillis.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ἰδος, ἡ, viſcum, quod arbori innaſcitur. materia. q. aliunde miſſa. a στέλλω.

Στέλλει, ornare, Dor. pro στέλλῃ, præſ. inf. act. vide στέλλω. στέλλῃ νῆας, eſt armare naves.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, mitto, inſtruo, apparo, orno, amicio. fut. στελῶ. fut. 2. στελῶ. perf. ἔσταλκα. aor. 1. ἔστηλα. præſ. med. στέλλομαι, devito, ſubduco. præter. med. ἔσταλα. Hinc στόλος, ου, ὁ, commeatus, profectio; item expeditio terreſtris, & navalis. ἀποστέλλω, mitto. ἀπόστολος, ου, ὁ, qui miſſus eſt. στολὴ, ῆς, ἡ, amictus, ſtola. στολίζω, veſtio. συστέλλω, contraho. συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio.

Στελμονίαι, faſciæ, quibus canum latera præmunjuntur. a στέλλω, inſtruo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto. quod vide.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumelia, ſeu injuria afficio. quaſi a στόμα, ατος, τὸ, ut ſit, ore lædo. Eſt & στέμβω, aſſidue moveo. vide ϛέμφω: unde ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, immotus.

Στέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona. Th.

σέφω, corono. fut. ψω, perf. act. ἔσεφα. perf. paſſ. ἔσεμμαι.

Σπέμφυλα, τὰ, vinacea: floces, fraces. Sunt folliculi σαφυλῆς.

Σπέμφω, moveo. unde ἀσεμβής, & ἀσεμφής, immotus. Vide in σέμβω. Martin. refert ad σείβω, calco.

Σπεναγμός, ὅ, ὁ, ſuſpirium, gemitus. a σπενάζω, ingemiſco. Th. σπνὸς, ὅ, ὁ, anguſtus.

Σπενάζω, ingemiſco. præſ. imperat. act. σπέναζε, ἐτω, & in plur. σπενάζετε. fut. activ. ἄξω. a. 1. ἐσπέναξα, ingemui. a σπένω, gemo. Th. σπνὸς, anguſtus: gemitus enim fit anguſto corde.

Σπενάχιζε, ingemiſcebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi σπενάχίζω, idem quod σπένω, gemo. Th. σπνὸς, ὅ, ὁ, anguſtus.

Σπενόεντα, acc. ſing. m. g. vel plur. n. g. a σπυόεις, εντος, ὁ, gemebundus. Th. σπνος, ὅ, ὁ, arctus.

Σπενολεχεῖν, anxium eſſe, ſeu torqueri in rebus frivolis, & nugatoriis. a σπνὸς, ὅ, ὁ, anxius, & λέχη, ης, ἡ, fermocinatio.

ΣΤΕΝΟ'Σ, ὅ, ὁ, anguſtus, arctus. An a σάειν, ſtare? ut ſit locus σπνὸς, ubi ſtare tantum poſſis, non ſpatiari. Hinc σένω, gemo, ingemiſco, σπνάζω, fut. ξω, idem, σπναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus. σπναγμὸς, ὅ, ὁ, idem.

Σπενοσήμων, anguſticlavium. Ex σπνὸς, anguſtus, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum. ita πλατύσημον, latiſclavium.

Σπενοχωρέω, ῶ, coarcto. f. ήσω, p. ἐσπνοχώρηκα. præſ. paſſ. σπνοχωρέομαι, οῦμαι, coarctor, quaſi ex σπνὸς χῶρος, anguſtus locus.

Σπενοχωρία, ας, ἡ, anguſtia, ex iiſdem them.

Σπέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. ſing. Σπέντορι.

Σπένω, gemo, ab anguſto corde, σπνῶ. Th. σπνὸς, anguſtus.

Σπενωπὸς, Poet. pro σπνοπὸς, anguſtus, in quo viſus contrahitur. arcta, ſeu anguſta via, a σπνὸς, anguſtus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Σπέρμῃ, ſtetiſſemus, Jon. pro σῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵσημι, ſto.

Σπέργοισα, Dor. pro σπέργουσα, præſ. part. f. g. a σέργω, diligo.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, naturali charitate complector; item acquieſco, ſum contentus. quaſi σέγω, ut ſit protego, naturali propenſione. An quia σοργαὶ σερεῶς ἄγουσι, vel σέρονται ἄγουσι? f. ξω, p. ἔσεργα, p. m. ἐσόργα. hinc σοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi ſe mutuo proſequuntur. φιλόσοργος, ὅ, ὁ, propenſus ad amorem.

Σπέργωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi σέργω, quod vide.

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, ᾶ, ὁ, ſolidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. (q. a σάω,) firmiter ſtans. Virg. Vos o quibus integer ævi Sanguis, ait, ſolidæque ſuo ſtant corpore vires. Hinc σερεόω, ῶ, confirmo, ſolidum reddo, corroboro. f. ώσω. perf. ἐσερέωκα.

Σπερεόω, confirmo, ſolidum reddo, corroboro. f. ώσω. p. ἐσπερέωκα. imperf. paſſ. ἐσπερεόμην, ὄμην, & in 3. pl. ἐσπερέοντο, ὄντο. perf. paſſ. ἐσπερέωμαι. a. 1. paſſ. ἐσπερεώθην, ης, η. Th. σερεὸς.

Σπερέσαι, a. 1. inf. act. verbi σπερέω, privo.

Σπέρεται, privatur, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſdem.

Σπερέωμα, ατος, ſoliditas. ab eodem them.

ΣΤΕΡΕ'Ω, privo, orbo. fut. έσω, & ήσω. Hinc σέρησις, εως, ἡ, privatio. σπείρα, ας, ἡ, ſterilis.

Σπερέως, adv. ſolide, firmiter, conſtanter, a σερεὸς. quod vide.

Σπερηθέισα, nom. plur. a. 1. part. paſſ. fœm. g. verbi σπερέω, privo. a. 1. paſſ. ἐσπερήθην.

Σπερήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejuſdem.

Σπερθέμεν, privantur, 3. plural. ind. paſſ. verbi σπερθέμω, idem quod σπερέω, privo.

Σπέρθεμεν, privantur, 3. plural. ind. paſſ. verbi σπερθέμω, ſeu σπερθήμω, Jonic. & Doric. pro σπερθώμαι, a. 1. inf. paſſ. verbi σπερέω, privo. fut. ἐσω, & ήσω. a. 1. paſſiv. ἐσπερθήν.

Σπερθέμεν, privantur, 3. plural. ind. paſſ. verbi σπερθέμω, idem quod σπερέω, privo.

Σπέρθεμος, εος, τὸ, pectus, quia σπερεὸν, ſolidum. Et σέρθεμος, ος, ὁ, ſterilis. q. a σέρθος. Th. σπερέω, privo. vel vide in σπερεός, ᾶ, ὁ, ſolidus.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ος, τὸ, pectus. quia σπερεὸν, oſſibus firmiter munitum.

Σπέρξαι, amaviſſe, a. 1. inf. act. verbi σέργω, naturali charitate complector. f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor. per Aphæreſ. pro ἀσπεροπὴ, Poetic. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Eſt & Σπεροπὴς, nom. propr. Cyclopis.

Σπεροπηγερέτα, vocat ſing. a σπεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur ſuſcitat: Jovis Epith. a σπεροπὴ, & ἀγείρω, excito.

Σπέροψ, idem quod σπεροπή.

Σπέφος, εος, τὸ, pellis. q. a. σέφω, tego. Dicitur etiam ἔφος, & Dor. σπέφος. q. a σρέφω.

Σπερχθὲς, dilectus, a. 1. part. paſſiv. verbi σέργω. f. ξω. vide in σέρξαι.

Σπλὰ τ', pro σπλὰ τε. vide in σπλῆται.

Σπλῆται, firmatur, per ſyncop. pro σπλέηται, 3. ſing. præſ. verbi σπλέομαι, & σέομαι, promitto, firmo, præ me fero. ſic σπλῆτ', pro σπλῆτο, firmabatur, Jonic. & per ſyncop. pro ἐσπλέετο, 3. ſing. imperf. verbi ejuſdem.

Σπεφαὼς, ὦ, ὁ, nomen viri. Gr. ſertum.

Σπεφάνη, ης, ἡ, corona. vertex orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ ſpecies. ungula. Thema σέφω, corono.

Σπεφανηφόρος, ὁ ἀγὼν, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex σεφάνη, quod a σέφω, corono, & φέρω, fero.

Σπέφανος, ου, ὁ, corona. σεφάνως, Dor. pro σεφάνης. Th. σέφω.

Σπεφανῶνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi σεφανόω. quod vide.

Σπεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac σεφανηφορία, ἡ, coronæ geſtatio. Ex σεφάνη, ης, ἡ, corona. Thema σέφω, corono, & φέρω, fero.

Σπεφανόω, ῶ, corono. f. ώσω. perf. ἐσπεφάνωκα. præſ. paſſ. σεφανόομαι, οῦμαι, οῦ, οῖ, οέται, οῦται. perf. paſſ. ἐσπεφάνωμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐσπεφανωμένος, coronatus. ejuſdem them. σέφω, corono.

Σπεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & Metaph. pro ornamento. ejuſdem etiam them.

Σπέφον, coronarunt, Jon. pro ἔσεφον, 3. pl. imperf. verbi σέφω.

ΣΤΕ'ΦΩ, corono, redimio. f. ψω. p. pa. perf. paſſ. ἔσεμμαι. Hinc σέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona. σέφος, εος, τὸ, idem. σέφανος, ου, ὁ, idem. σεφανόω, & σπεφανίζω, corono.

Σπέψας, αντος, ὁ, qui coronavit, aor. 1. part. act. verbi σέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔσεψα.

Σπῆμμῃ, Jon. pro σῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἵσημι, ſto. a. 2. ἔσλω.

Σπῆ, ſtetit, Jon. pro ἔστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. Sed σῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ἵσημι, ſto. f. σήσω. a. 2. ἔσλω.

Στῆ, vel σήῃ, & σῇ, Poet. pro σείη, & hoc pro σῇ, quod Jon. pro στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Vel σῇ, pleonaſmo τὸ η, pro σῇ, verbi ἵσημι, ſto. a. 2. ἔσλω.

Σπῆθεσιν, dat. plur. Jon. pro σήθεσι, a σῆθος, εος, τὸ, pectus.

Σπήθεσφιν, φι, additur per paragog. dat. pl. ejuſdem them.

Σπῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἵσημι, ſto. f. σήσω. a. 2. ἔσλω.

Σπηθίσκη, antilena. σπηθίδεσμοι, pectorale.

ΣΤΗ'ΘΟΣ, εος, τὸ, pectus. quaſi a σῆναι, ſtare. quia ſtat quaſi immotum.

Σπήκετε, 2. plural. præſ. verbi σήκω. quod vide.

Σπήκω, (ab ἔσηκα) firmiter ſto. legitur vero in ſolo præſenti. dicitur vero σήκω, pro ἑσήκω, per aphæreſin, perſto, conſtanter ſto. fut. ἑσήξω, & οὶω. Formatur a præt. ἔσηκα, verbi ἵσημι. Galat. 5. verſ. 1.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, lapis e terra extans, munitionis, vel ſigni gratia. ſæpe pro cippo, vel columna, quæ in ſepulchris ſtatuebatur. q. ab ἵσημι, ſtatuo. vel a σλῶμαι, & λα, valde, columna enim firmiter ſtat. Hinc σπλόω, cippum erigo.

Σπηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, ſeu columella. accuſ. plural. σπηλίδας. Th. σήλη.

Σπηλίτας, acc. plur. a σπηλίτης, ου, ὁ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inſcriptus. ab eodem them.

Σπῆμα, ſtamen, in herbis, ubi ſtat. σήμων, ſtamen.

Σπήμονα, acc. ſing. a σήμων, ονος, ὁ, ſtamen. dat. σήμονι. Th. ἵσημι, ſto.

Στῆναι, poſſiſſe, a. 2. inf. act. verbi ἵσημι, ſto. f. σήσω. a. 2. ἔσλω.

Στῆσια, feſtum erat Athenis, quo ſe mutuo ſcommatis perſtringebant.

Στήσιον, ου, τὸ, pectus, a στῆναι, firmum ſtare.

Στησιῶσαι, convitiis inceſſere.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, firmiter ſtatuo, confirmo, figo, ſto. quaſi a σερεὸς, firmus. fut. ξω. a. 1. imperat. act. σήριξον, άτω, a. 1. op. σηρίξαιμι, αις, αι præt. ἐσήρικα. perf. paſſ. ἐσήριγμαι, ξαι, κται. Hinc σήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. perf. part. paſſ. ἐσπηριγμένος, η, ον. a. 1. inf. paſſ. σηριχθῆναι, confirmari.

Σπήριξε, firmiter fixit, 3 ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi σηρίζω, confirmo, ſtabilio. f. ξω. a. 1. ἐσήριξα.

Στῆς, 2. ſingul. aor. 2. ſub. activ. ab ἵσημι, ſto.

Σπῆσαι, ſtatuiſſe, a. 1. inf. act. σήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ἵσημι, ſto. f. σήσω.

Σπήσαντ', pro σήσαιντο, erexerunt, 3. plur. a. 1 med. Jon pro ἐσήσαντο, verbi ejuſdem.

Σπήσας, & in f. g. σήσασα, a. 1. part. act. verbi ejuſdem.

Σπήσε, 3. ſing. f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Στήσομμῃ, conſtituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵσημι, ſto. fut. σήσω. a. 2. ἔσλω.

Στῆτε, σήτωσαν, 2. & 3. plur. a. 2. imperat. act. σῆθι, σήτω, verbi ejuſdem.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel σῆπα, ης, ἡ, fœmina, mulier. q. a σήθη, mamma.

Στητίω, Jon. pro ἑστήτω, 3 dual. a. 2. ind. act. verbi ἵσημι, ſto. f. σήσω. a. 2. ἔσλω.

Στῆωσιν, ſteterint, 3. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro σῶσιν, verbi ἵσημι, ſto. a. 2. ſub. σῶ, & pleonaſmo σείω, deinde ectaſi σείω, & Attice η, pro ει, σήω, & in 3. plur. σήωσι.

ΣΤΙΑ, ας, ἡ, & σίον. Scribitur etiam σεία, ἡ, lapillus, calculus. a σάω, quia immobilis.

Σπιβαρὸς, ᾶ, ὁ, denſus, craſſus, firmus. dativ. plural. Jon. σπιβαροῖσι, a σείβω, calco, denſo. Hinc & σιβὰς, culcitra.

Σπιβὰς, άδος, ἡ, ſtratum calcatum: torus ex herbis, aut foliis humi ſtratis. ab eodem them.

Σπιβάλω, veſtigo, indago. Gl. Cyr. proprie eſt calco: ut σπιβέω, a σείβω.

Σπίβω, iter tritum. vide in σείβω, calco.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, ſignum alicui inuſtum, aut impreſſum. plural.

τὰ σίγματα. Th. σίζω, pungo. f. ξω.
Σπιγμή, ῆς, ἡ, punctum. σιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. ab eodem th.
ΣΤΙ'ΖΩ, pungo. f. ξω. perf. ἔσιχα. perf. paſſ. ἔσιγμαι. hinc σίγμα, ατ©, τὸ, nota, qua aliquis compunctus eſt. σιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus.
ΣΤΙ'ΛΒΩ, ſplendeo, luceo, coruſco: illuſtro. fut. σίλψω. perf. ἔσιλφα. id eſt, σέλλω ἔλλω βάειν, id eſt, ἵνα βάῃ, ſcil. ut quaſi emicando progrediatur. Hinc σίλβη, ης, ἡ, nitor, ſplendor. σιλβὸς, ὴ, ὁ, fulgidus, lucidus. σιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo.
ΣΤΙ'ΑΗ, ης, ἡ, numulus minimi pretii, minimum quid, q. punctum. a σίζω, pungo. niſi q. σιλβή, a σίλβω.
Σπλπιος, lucens. a σίλβω, ſplendeo.
ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, ſtibium. Eſt quo aliquid σειβεται, denſatur.
Σπῖξ, σιχὸς, ἡ, ordo. in plur. αἱ σίχες, acc. plur. σίχας. Th. σείχω, ordine eo, vado.
Στίφ©, ε©, τὸ, turba, globus militum. a σείβω, denſo.
Σπφόω, ſum σιφρός.
Σπφρὸς, denſus, firmus. q. calcatus. a σείβω.
Στίχας, acc. pl. a σῖξ, σιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. σείχω, ordine eo.
Σπχάω, & ἀομαι, ordine eo. Th. σείχω, idem. a. 2. ἔσιχον.
Στίχε, diſcede, a. 2. imperat. act. verbi σείχω, eo, vado. a. 2. ἔσιχον.
Σπχθεὶς, notatus, a. 1. part. paſſ. verbi σίζω, pungo. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐσίχθω.
Στίχ©, ου, ὁ, verſus, ordo, idem quod σῖξ. Th. σείχω, eo, vado.
ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ἴδος, ἡ, ſtrigil, idem quod σλεγγὶς, & σελγὶς. Balnearis ſtrigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine σλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari ſolita, faſciola quædam, ταινίδιον, lamina, qua pro corona utebantur. Hinc σλεγγίζω, fut. ίσω, deſtringo, ſtrigili rado. an quia ἐγγὺς σέλεται, prope admovetur, & afficatur equo?
ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus. quaſi a σάω, ſeu ἵςημι, quia ibi ſtari poteſt, & diſputari. & eſt ſtatio quædam.
Σπόβ©, convitium. a σέμβω, contumelia afficio. q. σόματ© βοή.
Σποιβάζω, compono, ſtruo. σοιβάσιμ©, ſtabilis. σοιβασὶς, ſtipator. σοιβὴ, ſtipatio.
Σποιβὰς, άδ©, ἡ, frons, dis: idem quod βαῖον, ου, τὸ, vide ſupra. a σείβω, calco. f. ψω. p. ἔσειφα. p. m. ἔσοιβα.
Σποιχεῖον, ου, τὸ, elementum. Ex elementis omnia corpora compoſita σείχυσι, id eſt, procedunt. Vel omnia compoſita fiunt ex elementorum coalitu. τὰ σοιχεῖα per Metaphor. rudis inſtitutio. quod a σοίχ©, ordo. Thema σείχω, ordine eo. fut. ξω. perf. ἔσειχα. præt. med. ἔσιχα, & ἔσοιχα.
Σποιχέω, ῶ, incedo. f. ήσω. perf. ἐσοίχηκα. ab eodem them.
Σπῖχ©, ου, ὁ, ordo, verſus. Th. σείχω.
Σπολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis oblonga. Th. σέλλω, orno, amicio. & hinc σολίζω, veſtio.
Σπολίσας, αντ©, ὁ, ornate præparans, a. 1. part. act. σόλιατον, orna, a. 1. imperat. act. Poet. verbi σολίζω, amicio, apparo. Th. σέλλω, idem.
Σπλ©, ου, ὁ, militaris expeditio, claſſis, copiæ quæ aliquo mittuntur. a σέλλω, mitto.
ΣΤΟ'ΜΑ, ατ©, τὸ, os, oris. ſermo, acies gladii. q. a πέμπω, σ, præfixo. ut σόμα, ſit quaſi σπόμα. nam πομὴ, ſectio eſt, & dentes cibum q. ſcindunt. σόμα πρὸς σόμα λαλῆσαι, loqui cum præſentibus. Hinc σωμύλ©, (an σομύλ©, ſcrib.) garrulus, loquax. σωμύλλω, & σωμυλέω, loquax ſum. ὀσομίζω, frænum injicio. ἐπισομίζω, os obturo. χρυσόσομ©, ου, ὁ, aureum os habens, ſeu aurea verba ore fundens.
Σπόμφργ©, ου, ὁ, rabula. Gl. Cyr.
Σπομάτεσιν, dat. plur. Jon. & Poet. a σόμα, ατ©, τὸ, os, oris.
ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, ventriculus, ſtomachus. q. a σόμα, quia duo σόματα ἔχει, ſuperius ſcil. & inferius. Sunt qui ducunt a σόμα, & ἄγχω, ob anguſtum ventriculi os.
Σπόμβ©, qui ore dilatato ſonum edit. a σόμα, & βοῶ.
Στόμ©, garrulitas, convitium. a σόμα.
Σπομόω, σόμα ἔχειν ποιῶ, ore afficio, os facio, acuo: diſertum reddo: & os claudo. σόμωμα, τὸ, σομωθέν, chalybs.
Σπομφάζω, utor grandibus verbis. a σόμα©.
Σποναχεῶπι, Doric. & Æol. pro σοναχῶσι, 3. plural. ind. præſ. vel Doric. pro σοναχῶντι, dat. ſing. part. præſ. verbi σοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. a σένω, gemo. Thema σονός, anguſtus.
Σποναχίζεπ, 3. ſing. imperf. paſs. Jon. verbi σοναχίζω, ſeu ομαι, fut. σομαι, idem quod σένω, gemo, ingemiſco. Thema σονός, ὄ, ὁ, anguſtus.
Σπονάεις, αντ©, ὁ, & in f. g. σοτόεσσα, ης, ἡ, ſuſpiriоſus, gemebundus, a. quod a σέν©, gemitus. Th. σονός, arctus.
Στίνυξ, pro ὄνυξ, unguis. Oppian.
Σπεργὴ, actus τῶ σέργοντ©, amor ingenitus. Th. σέργω, amo.
Σπορέννυμι, vide in σορέω, ſterno.
Σπορέσαι, ſternere, a. 1. inf. act. σόρεσαν, Jon. pro ἐσόρεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. σορέσας, σορέσασα, a. 1. part. act. verbi σορέω, ſterno. f. ήσω.
Σπορεσεῶπι, Dor. & Æolic. pro σορέσωσι, ſternent, 3. plur. f. 1. act. verbi σορέω, ſterno.
ΣΤΟΡΕ'Ω, ſterno. f. έσω, vel ήσω: q. a σρώω. Hinc σορωνύω, ſeu σορέννυμι, & σρωννύω, ſeu σρώννυμι, idem. σρῶμα, ατος, τὸ, ſtramentum, ſtragulum. σρωτὴρ, ῆρ©, ὁ, ſtrator.
ΣΤΟ'ΡΘΥΞ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ. idem quod σόρθη, quaſi a σορέω, quod ea aliquid ſternere poſſimus. Σπόρθυγγες, σωεσραμμένα τρίχες μετὰ ῥύπου, Pollux lib. 3. 5. Heſych. legit πόρθυγγες.
ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, collineo, ad ſcopum tendo. conjecto. f. άσομαι. perf. ἐσόχασμαι. q. a σείχω, ordine incedo. Eſt enim collineare, ὁρθῷ κατόπι σοιχεῖν, radiis oculorum velut lineis rectis aliquid deſignare, & q. recta in rem tendere. Hinc σοχασμὸς, ὄ, ὁ, conjectura. σοχαστέον, verbale. σοχαστικῶς, conjecturaliter.
Σοχασάμην©, a. 1. part. med. verbi ejuſdem.
Σοχαστικῶς, conjecturaliter. a σοχάζομαι. quod vide.
Σβάβαλ©, qui eſt tereti corpore. tortuoſus. q. a σραβὸς, ὄ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis. hoc a σρεβλὸς, tortus. Th. σρέφω, verto.
Σβαβὸς, ὄ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. Th. σρέφω, diſtorqueo.
Στραγγαλιὰ, ſeu σραγγαλὶς, ἰδ©, ἡ, tortuoſus laqueus, doloſum conſilium. Th. σραγγὸς, ὄ, ὁ, tortus. hinc σραγγάλη, ης, ἡ, ſtrangulatio, nempe cum collum σρέφεται.
Σβαγγῶ, & σραγγίζω, guttatim exprimo. Metaph. premo. a σραγξ, γὸς, ἡ, gutta, ſtilla, quod a σάζω, ſtillo. fut. σάξω, unde pleonaſmo πε γ & ρ, σραγξ.
Στραγγίας, ſpecies tritici. an a rotunditate guttæ?
ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ὄ, ὁ, tortuoſus, obliquus. q. a σρέφω, verto. Hinc σραγγάω, & σραγγίζω, torqueo. σραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.
Σβαγγυελία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium. a σραγξ, γγὸς, ἡ, gutta, & οὖρον, ου, τὸ, urina.
ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla. q. a σάζω, ut ſit quaſi σάγξ, quia a re aliqua ſtillat. Hinc σραγγίζω, f. ίσω, guttatim exprimo. vide in σραγγάω.
Σβάπτω, pro ἀσράπτω, ſplendeo.
Σβαπόομαι, exercitum colloco, caſtra pono. hinc σραπώντο, Jon. & Poet. pro ἐσραπῶντο, 3. plur. imperf. Thema σραπὸς, ὄ, ὁ, exercitus.
Σβαπάρχης, ου, ὁ, idem quod σρατηγός.
Σβάπαρχ©, ου, ὁ, Poet. idem ac σραπάρχης, exercitus dux, Imperator.
Σβατεία, ας, ἡ, militia. Th. σρατὸς.
Σβατόμαι, ατ©, τὸ, exercitus. quod a σρατόω. Th. σρατὸς, exercitus.
Σβατόω, milito. fut. όσω. perf. ἐσράτευκα. a. 1. ἐσράτευσα. præſ. med. σρατόομαι. idem. Th. σραπὸς. q. a σορέω, ſterno.
Σβατηγέω, præſum exercitui. ex σραπὸς, exercitus, & ἄγω, duco.
Σβατηγὸς, ὄ, ὁ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iiſdem them.
Σβατιὴ, idem quod σρατεία, ἡ, militaris expeditio.
Σβατιωτὶς, ἡ, pro σρατεία. Th. σραπὸς.
Σβατιωτάω, idem quod σρατηγέω. quod vide.
Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus. Th. σρατὸς.
Σβατιώτης, ου, ὁ, & Dor. σραπώτας, miles. σραπῶται, ῶν, οἱ, milites. ab eodem them.
Σβατολογέω, ῶ, militem deligo. q. d. σρατὸν συλλέγω, exercitum conſcribo. Hinc & σραπολόγ©, qui exercitum colligit.
Σβατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus. ab iiſdem them.
Σβατοπεδάρχης, ου, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τῶ σραποπέδω, princeps caſtrorum. Th. ἀρχὴ, imperium & σραπόπεδον. quod vide.
Σβατόπεδον, ου, τὸ, proprie caſtra ſignificat, hoc eſt locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur. tum per Meton. exercitus. Ex σραπὸς, ὄ, ὁ, exercitus. & πέδον, ου, τὸ, ſolum, campus. Hinc σραποπεδόω, caſtra metor.
ΣΤΡΑΤΟ'Σ, ου, ὁ, exercitus. q. a σορεῖν, ſternere, hoſtiliter dejicere.
Σβατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐσραπῶντο, 3. plur. imperf. verbi σραπόομαι. quod vide.
Στραφθεὶς, έντ©, ὁ, & σρεφθεὶς, converſus, a. 1. part. paſſ. a σρέφω, verto.
Στραφῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi σρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἐσράφην.
Στρεβλὸς, ὴ, ὁ, tortuoſus, callidus, perverſus. Thema σρέφω, verto, torqueo.
Στρεβλόω, ῶ, detorqueo. f. ώσω. perf. ἐσρέβλωκα. ab eodem them.
Στρεπτοὶ, gen. Jon. a σρεπτὸς, ὴ, ὁ, torques. Th. σρέφω.
Στρεπτὸς, ὴ, ὁ, flexibilis, exorabilis, verſatilis, tortus. Sed σρεπτὸς, ſubſt. torques. Th. σρέφω, verto.
Στρεπτοφόρ©, ου, ὁ, torquatus. a φέρω, & σρεπτὸς, torques.
Στρόγγω, dolore afficio. tardo, ceſſo. σρόγγομαι, paulatim deficio, tabeſco. q. σραγγόομαι. Th. σρέγξ, γγὸς, ἡ, gutta.
Στρεφεδινέω, in gyrum verto. oculi dicuntur alicui σρεφεδινεῖσθαι, cum vertigine corripiuntur. Ex σρέφω, verto, & δινέω, gyro, circumago. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.
Στρεφθεὶς, έντ©, ὁ, aor. 1. part. paſſ. vide σρεφθέντε.
Στρεφθέντε, nom. dual. σρεφθέντε, dat. ſingul. a σρεφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi σρέφω, verto. fut. ψω. a. 1. paſſ. ἐσρέφθω.
ΣΤΡΕ'ΦΩ, verto, torqueo, flecto. q. a τρέπω, verto. fut. σρέψω. præt. ἔσρεφα. a. 1. imperat. act. σρέψον, απε, obverte. a. 2. ἔσραφον. præſ. paſſ. σρέφομαι, converſor, converto me. a. 1. paſſ. ἐσρέφθω. a. 2. paſſ. ἐσράφθω, ης,

η. a. 2. sub. pass. γραφῶ, ῆς, ῆ. a. 1. part. pass. γραφείς, εῖσα, ἐν, conversus, a, um. a. 1. part. pass. στρεφθείς, έντος, ὁ. p. m. ἔστροφα. Hinc στροφή, ῆς, ἡ, versio, flexus. στρεβλός, ἡ, ὁ, tortus, tortuosus. στραβός, ἡ, ὁ, qui est oculis distortis, strabus. στρόβιλος, ου, ὁ, vortex; item turbo, trochus. ἀναστρέφω, inverto; item redeo. ἀναστροφή, ῆς, ἡ, inversio; item reditus. ἀντιστρέφω, in contrariam partem verto. ἀντιστροφή, ῆς, ἡ, inversio, reciprocatio. ἀποστροφή, ῆς, ἡ, aversio.

Στρωδὲς, adverb. aspere, horribiliter. a στρωνὺς, asper. Est & στρηνὲς, pro σαφὲς manifeste.

ΣΤΡΗΝΗΣ, έος, ὁ, ἡ, asper, indomitis moribus. qui rationis habenas excutit. Ducatur ideo a στρεῖν ἡνίας.

Στρωτιάω, luxurio, dissolute vivo. f. άσω. perf. ἐστρωτίακα. Th. στρῶς, εος, τὸ, luxus.

ΣΤΡΗΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ. asperitas morum, fastus. a στρωνὺς, asper, quasi a στρεῖν ἡνίας, ab ablatis habenis, (ἄστωτι nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. effrænatus.

ΣΤΡΙΒΟΣ, exilis, & tenuis vox avis. a στρίζω, pro τρίζω, strido.

Στριγμὸς, ῦ, ὁ, stridor quidam. a στρίζω, pro τρίζω.

Στριπὸς, strigosus. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, columnarum canaliculus. Vide Stria.

Στριφνὸς, ὴ, ὁ, strigosus. a στρέφω, stringo.

Στροβὸς, vertex, vertigo, gyrus. a στροβέω, unde & στροβὸς, instrumentum quoddam fullonium. στρόβιλος, vortex, procella, turbo, trochus. Item cochlea, & murex marinus, qui & στράβηλος.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ὴ, ὁ, rotundus, contractus: teres instar cylindri. quasi a στραγγὸς, tortuosus. γογγύλος, idem quod στρογγύλος.

Στρομβιχίδης, Strombichides, nomen prop.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus. idem quod στρόβιλος, a στρυβέω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρουθίον, ου, τὸ, passerculus, diminut. a στρουθὸς. quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟΣ, ὁ, ὁ, passer. parva avis. hinc στρουθίον, ου, passerculus. q. cum οἴστρῳ θεῖ, scil. ad οἰκείαν. Est enim avis salax. Vel a στερρῶς, & θεῖν, quia velox.

Στρὺς, passer, Hesych. contractum ex στρουθὸς. Si στρὺς, quia salax, duxerim a σάθη, q. σάτυος. Vel a στορεῖν, quia se sternit crebro ad οἰκείαν.

Στροφαλιγξ, ἡ, vertigo, gyrus. a στροφαλίζω, idem quod στρέφω, verto.

Στρομφάω, verso. στρομφῶμαι, Jon. pro στροφῶμαι, versantes. Th. στρέφω, verto.

Στρόφιγξ, vertebra, cardo. quia ejus vi aliquid vertitur; ut collum, porta. ab eodem them.

Στροφίοιο, gen. Jon. a Στρόφιος, ου, ὁ, nomen propr.

Στρόφις, homo versatilis: qui se novit στρέφειν.

Στρόφος, aliquid tortum, & torquens. funis, fascia. Est & tormen morbus. στροφοποιὸς, restio. qui στρόφους, id est, funes, ποιεῖ.

Στρυμφεύομαι, furiose libidinosus. Refer ad στρὺς, quia ὀχωπικός.

Στρυμόνα, acc. sing. a Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii.

Στρυφνὸς, acerbus: Idem quod συφιὸς, unde & factum ajunt interposito ρ. Alii referunt ad στέφω, constringo.

ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ὴ, ὁ, solanum, herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, stratum, stragulum. a στρώννυμι, sterno. quod vide. ab inusitat. στρόω.

Στρώννυμι, vel στρωννύω, sterno, imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. q. a στρόω. aor. 1. ἔστρωσα. aoriſt. 1. imperat. activ. στρῶσον, ἄτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμμένος, η, ον, stratus. Hinc στρῶσις, stramen, stratura. στρωτῆρες, asseres: ut quibus pavimentum sternitur. στρῶμα, τὸ, stratum, stragulum. στρωμάτις, pulvinar, vestis aliqua sutilis. Thema στορέω, sterno.

Στρῶσον, sterne, aor. 1. imperativ. activ. στρώσω, sternam, fut. 1. activ. verbi στρώννυμι, sterno. Thema στορέω, idem.

Στρωτῆς, dativ. plural. a στρωτὸς, ὴ, ὁ, stratus. quod a στρώννυμι, idem quod στορέω, sterno.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. verbi στρωφάω, idem quod στροφάω, versor, circumago. fut. 1. med. στρωφήσομαι. quod a στροφὴ, versio, flexus. Thema στρέφω, verto. f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. 2. med. ἐστραφόμην.

Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, verto.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, vide in στρωφᾶσθαι.

Στρώω, inusit. a στορέω, sterno.

Στυγέῃ, odit, 3. sing. ind. præs. συγέω, timeat, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, odio prosequor.

Στυγερὴ, Jon. pro στυγερὰ, ᾶς, ἡ, horribilis, odiosa. dativ. plural. στυγεραῖς. Th. στυγέω.

Στυγερώπης, invisus. ex στυγερὸς, horribilis, & ὤψ, ὠπὸς, vultus. Th. ὄπωμαι, video.

ΣΤΥΓΕΩ, odio prosequor, reformido. fut. ήσω, & ξω, ab inusit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον. Hinc στύγος, εος, τὸ, odium. θεοστυγὴς, ὴς, ὁ, Deo exosus. An ἀπὸ τῆς Στυγὸς, a Styge palude infernali, quæ odiosa, & formidanda.

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, odiosus, a, um. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, tristis sum, contristor. f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, ὁ. quod a στυγνὸς, ὴ, όν, odiosus, invisus; item tristis. hoc a στύγος, εος, τὸ, odium. Th. στυγέω, odio prosequor.

Στυγνάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω. quod vide.

ΣΤΥΛΟΣ, ὴ, ὁ, columna; item graphium, χαφεῖον. q. a στάω, quia stat erecta.

Στύξ, γὸς, ἡ, Styx, nomen fluv. infernalis. a στυγέω, exhorresco.

Στύξαιμι, odissem, a. 1. opt. act. verbi στυγέω. quod vide.

Στυπειὸν, ὴ, τὸ, Jon. pro στυππίον, & στύππη. quod vide.

ΣΤΥΠΗ, & στύππη, ης, ἡ, stupa. Est & στύπη, stipes, stirps. q. a στύφω, quia ea utimur ad stipandum, & obstruendum.

Στύπος, εος, τὸ, idem etiam quod στύπη.

Στυπτηρία, alumen; quia valde στύφει, id est, adstringit.

Στυρακίνη, populea. Gen. 30. 37.

ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ὁ, cuspis hastæ. quasi σερεὸς, firmus.

Στυφελίζω, aspere tracto, everto, quatio. f. ξω. vide συφελίξαι.

Στυφελίξαι, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, aspere tracto. depello. f. ξω. Th. στύφω, adstringo.

Στυφελὸς, ὴ, όν, durus, asper. Th. στύφω.

Στυφνὸς, ὴ, όν, acerbus, quia linguam στύφει, id est, adstringit. Στυφὸς, acerbus. στυφὸς οἶνος, insipidum vinum.

Στυφρὸς, ὴ, όν, durus, rigidus. ab eod. th.

ΣΤΥΦΩ, adstringo, de iis, quæ gustantur, spisso. f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, stypticus, adstrictivus. στυφνὸς, ὴ, όν, adstringendi vim habens.

ΣΤΥΩ, tentigine laboro, priapum extendo. q. a στάω, unde ἵστημι, erigo.

Στωϊκὸς, ὴ, όν, Stoicus, a, um. ἀπὸ τῆ στοᾶς, a porticu sic dicti, ubi disputabant. Et Zeno ejus sectæ author traditur.

Στωμύλος, ου, ὁ, garrulus, lepidus. dicax. στωμυλίαι, argutiæ.

Σ Υ.

ΣΥ, tu, Dor. τὺ, & addita syllaba, νι, τυνὶ. pronomen omnis gen. in gen. σὲ, &c. Hinc σὸς, σὴ, ὁ, tuus.

Σύαγος, aper, σῦς ἄγριος.

ΣΥΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, Sybaris, urbs magna Græciæ; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab ὕβρις dici meretur. Hinc Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui est e Sybari. & Συβαρίτις, quæ est e Sybari. Συβαριτικὸς, Sybariticus.

Συβάρτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης. vide in Σύβαρις.

Συβλιὼν, vel συβλίνη, ἡ, theca ex corio, ut fullo, a σῦς. Est etiam venabulum.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex suum, qui pascuntur. a σῦς, sus, & βόσις, ἡ, pastus. Th. βόω, seu βόσκω, pasco.

Συβώτης, ου, ὁ, subulcus. qui σύες βόει, pascit.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi συγγράφω, conscribo, Thema γράφω, scribo. fut. ψω. præt. γέγραφα.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & sanguinis communio. Ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, genus, prosapia. Th. γείνομαι, nascor.

Συγγένεσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι, simul sum, conversor. Them. γείνομαι, nascor, sum. a. 2. med. ἐγενόμην.

Συγγενέσιν, cognatis, dat. plur. a συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, quod vide.

Συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, consanguineus. ab iisdem them.

Συγγενώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. med. vide συγγένεσθαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, consenesco. quod a γηράσκω. f. άσω, senesco. Th. γέρας, ατος, τὸ, senectus.

Συγγίνεσθαι, præs. inf. a συγγίνομαι, conversor, convenio, coeo. Th. γείνομαι.

Συγγινώσκειν, cognoscere, sibi conscium esse, considerare, ignoscere. Vide γινώσκω.

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia, venia, quod a συγγινώσκω, ignosco. quod ex σὺν, & γνώμη, sententia. Thema γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωθῆναι, veniam consequi, a. 1. inf. pass. verbi συγγινώσκω, ignosco. fut. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Thema γινώσκω, cognosco.

Συγγονος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem quod συγγενὴς. quod vide.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th. γράφω, scribo.

Συγγραφὲς, έος, ὁ, auctor. a γράφω.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, descriptio. ab eodem them.

Συγγράφω, εις, ει, conscribo. f. ψω. Hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eodem them.

Συγκαθαιρέω, tollenti onus auxilior, juvo.

Συγκαθῆμαι, consideo. Ex σὺν, & καθῆμαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, una colloco; item una sedeo. a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκακοπαθέω, ῶ, sum particeps afflictionum. una patior. fut. ήσω. perf. συγκεκακοπάθηκα. Ex σὺν, & κακοπαθέω, malis afflictor. quod ex κακὸς, malus, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, ῶ, una male vexo. fut. ήσω. perfect. συγκεκακούχηκα. præs. passiv. συγ-

BIBLIOTECA ESPAÑOLA

συγκακχέομαι, ῦμαι, una male vexor quod ex σωὶ, & κακχέω, male tracto. hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, ῶ, seu έομαι, ῦμαι, convoco. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. med. συνεκαλεσάμην, ω, απο. Th. καλέω, voco.

Συγκαλύπτω, operio. f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. passiv. συνεκαλύφθην. a. 2. passiv. συνεκαλύβην. perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω. quod vide.

Συγκάμπτω, incurvo. f. ψω. perf. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα. a. 1. imper. act. σύγκαμψον, άτω, incurva. quod ex σωὶ, & κάμπτω, flecto. f. ψω.

Συγκαταβαίνω, una descendo. a. 2. ind. activ. συγκατέβην, ης, η. aor. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος, ὁ. quod ex σωὶ, κατὰ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω. quod vide.

Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι, una depono, idem sentio. quod ex σωὶ, κατὰ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, consensio. ab eodem verbo, & them.

Συγκαταπεσκευάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκαταπεσκευάζω, una instruo, & adorno. quod ex σωὶ, κατὰ, & σκευάζω, instruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Συγκατατίθεμαι, assentior, præs. ind. perf. pass. συγκατατέθειμαι. perf. part. pass. συγκατατεθειμένος, assensus. Ex σωὶ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Συγκατεσθίοντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi συγκατεσθίω, una comedo. quod ex σωὶ, κατὰ, & ἔσθίω, edo. aor. 2. ἔφαγον. a. 2. inf. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, una damno; item, una eligo. fut. ίσω. perf. συγκατεψήφικα. præs. passiv. συγκατεψηφίζομαι, communibus calculis eligor. aor. 1. passiv. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis allectus fui. quod ex σωὶ, κατὰ, & ψηφίζω, calculis computo; item decerno, statuo. Them. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συγκατελθωμεν, 1. plur. a. 2. subj. activ. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo. quod ex σωὶ, κατὰ, & ἔρχομαι, descendo. hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, venio. fut. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τί τινι, aliquem in re aliqua comparanda juvare.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi συγκατορύσσω, confodio una. quod ex σωὶ, κατὰ, & ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. χα.

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. a συγκειμαι, simul positus sum, Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεντέω, Jon. compungo, conficio.

Συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. perf. συγκεκέρακα. perf. passiv. per syncop. συγκέκραμμαι. perf. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, contemperatus, una permistus. quod ex σωὶ, & κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Συγκεχυμένη, confusa, perf. part. pass. f. g. verbi συγχύνω, vel ύω, f. ύσω, confundo. quod vide.

Συγκεχωρήθω, 3. singul. plusq. perf. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo. quod ex χωρέω, eo, accedo. capio. f. ήσω.

Συγκεχωσμένα, humo congesta tecta, perf. part. pass. a συγχόω. quod vide.

Συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. perf. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκλείω, concludo. f. είσω. perf. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα. perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, ται. perf. partic. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Them. κλείω, claudo. f. σω.

Συγκληρονόμος, ος, ὁ, ἡ, cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes, tanquam adjective accipitur. Ephes. 3. 6. Componitur ex σωὶ, & κληρονόμος, hæres, hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, & νέμω, tribuo, possideo. f. νεμῶ. aor. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Σύγκλυς, collectitius, convena. a συγκαλέω, convoco. συγκλύζω autem est inundo.

Συγκοινωνέω, una sum particeps, una communico, commercium habeo. cum dat. nom. plur. part. præs. συγκοινωνοῦντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. aor. 1. part. activ. συγκοινωνήσας, αντος, ὁ. quod ex σωὶ, & κοινωνέω, particeps sum. hoc a κοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, ῆ, ὸν, communis.

Συγκοινωνὸς, ος, ὁ, ἡ, particeps, consors. ab iisdem them.

Σύγκοιτος, ος, ὁ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat, & dormit. ex σωὶ, cum, & κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. f. 1. activ. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato. f. ήσω.

Συγκομίζω, una affero. fut. ίσω. perf. συγκεκόμικα. aor. 1. συνεκόμισα. ex σωὶ, & κομίζω, fero. Them. κομέω, curo.

Συγκόπτω. f. ψω. vide in κόπτω.

Συγκεῖναι, a. 1. inf. act. συγκείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκείνω. quod vide.

Συγκείνω, comparo, conjungo. f. κενῶ. aor. 1. συνέκεινα. aor. 1. inf. act. συγκεῖναι. Them. κείνω, secerno, discepto, judico.

Σύγκεισις, εως, ἡ, comparatio. dativ. plural. συγκείσεσι. a συγκείνω. quod vide.

Συγκρύπτω, idem fere quod κρύπτω, celo, abscondo. f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. inf. act. verbi ejusdem.

Συγκτίσης, ους, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius. a κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorsum aspicio, simul inclinor. consentio. f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.

Συγκυρέω, vide in συγκυρία.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus. quod a συγκύρω, concido. apud Hom. ponitur pro προσκυρέω, collido. quod ex σωὶ, & κύρω, incido. f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel a συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγχαίρω, gratulor, cum dativ. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. fut. 1. med. συγχαρῆμαι. a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum. a. 2. imperat. passiv. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, f. 2. med. a συγχαίρω.

Συγχάρητε, 2. plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγχαίρω, gratulor. quod vide.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. verbi συγχέω. quod vide.

Συγχέω, confundo, consterno; item concito turbam, ubi omnis generis homines promiscue confluunt. f. συγχύσω. a. 1. συνέχεα. aor. 2. συνέχεον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω, & χεύω, fundo. f. χέσω, & χεύσω, & χύσω. aor. 1. ἔχυσα, ἔχυα, & ἔχεα.

Συγχόω, humo congesta tego. fut. ώσω. quod a χέω, aggerem duco. Th. χέω.

Συγχράομαι, ώμαι, commercium habeo cum aliquo, cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχωύω, & συγχόω, confundo. f. ύσω. præt. συγκέχυκα. aor. 2. vel imperf. συνέχωον, ες, ε, disputando pudefeci, superavi. perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui. perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um. a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η, quod ex σωὶ, & χύω, vel χωύω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio. ab eodem verbo, & them.

Σύγχωρα, ας, ἡ, ejusdem regionis. ex σωὶ, & χώρος, ου, ὁ, locus.

Συγχωρέω, concedo, assentior, indulgeo. f. ήσω. præs. part. pass. συγχωρούμενος. quod ex σὺν, & χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum est, adject. verbale a συγχωρέω, concedo. quod vide.

Συγχῶσαι, aor. 1. inf. a συγχόω. quod vide.

Σύδην, adverb. celeriter. a σύω, concito. Th. σεύω, agito.

Σύες, sues, nom. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, sus. pro quo usitatius ὗς, ὑὸς, ἡ.

Σύετο, concitatus est, 3. singul. imperf. vel a. 2. med. Jonic. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, concito. Them. σεύω, agito.

Συζάω, ῶ, una vivo. præs. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα. quod ex σωὶ, & ζάω, vivo.

Συζεύγνυμι, vel συζεύγνυμαι, conjungo. f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. quod ex σωὶ, & ζεύγνυμι, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, præs. inf. activ. verbi συζάω, una vivo. quod vide.

Συζητέω, ῶ, mutuo quæro, discepto, disputo. imperf. συνεζήτουν, ων, ες, ας, ε, ἑ. f. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. quod ex σωὶ, & ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, disputatio, disceptatio. ab eodem verbo, & them.

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, disquisitor, disputator, ejusdem verbi, & them.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σύζυγος, conjunctus. quod a συζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Σύζυγος, ος, ὁ, ἡ, conjunctus, copulatus, quod a ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Συζῶν, ῶντος, ὁ, præs. part. act. a συζάω, una vivo. quod vide.

Συζωοποιέω, una vivifico. f. ήσω. præt. συνεζωοποίηκα. aor. 1. συνεζωοποίησα, quod ex σωὶ, & ζωὸς, ὸν, ὁ, vivus, quod a ζάω, Poet. pro ζάω, vivo, & ποιέω, facio.

Συλιὼς, ῶ, ὁ, qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus. hinc συλιὰ, porcini mores. Th. σῦς, sus.

Συθεὶς, concitatus, a. 1. part. pass. verbi σεύω, vel σύω, concito. perf. pass. σέσυμαι, & ἔσυμαι, per hypertheſin. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σεύω, agito.

Σύθω, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Jon. & Bœotica syncope pro ἐσύθησαν, verbi ejusdem, & them.

Σῦθι, per sync. pro σύθητι, festina, a. 1. imperat. pass. verbi ejusdem. vel est præsens, vel a. 2. imperat. activ. verbi σῦμι, ejusdem them.

Συκάλις, ficedula. quia ficu pinguescit.

Συκάμινος, ου, ἡ, sycaminus, sycomorus, nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον. volunt dici, quod fructum ferat σύκων ἀμείνω, qui ficubus melius sapiat.

ΣΥΚΕ'Η, ῆ, ἑης, ῆς, ἡ, ficus arbor. σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus. q. a σεύω, quod celeriter crescat. Hinc σύκινος, η, ον, ἡ, ficulnus.

Συκομωραία, ας, ἡ, sycomorus. Ex συκέη, ἡ, ῆ, ficus, & μορέα, seu μωρέα, ας, ἡ, morus.

Συκοφαντέω, ῶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant absque vectigali expenso. per synecd. speciei, calumnior. fut. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. quod a συκο-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, calumniosus, delator. Ex σύκον, ου, τὸ, ficus. Th. συκῆ, & φαίνω, in lucem profero, indico.

Συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta. vide in συκοφαντέω.

Σύκχοι, calceamenta Phrygia.

Συλαγωγέω, ῶ, prædas ago, & abduco, deprædor. Ex σύλη, ης, ἡ, præda, & ἄγω, duco.

Συλαθεὶς, έντος, ὁ, Dor. pro συληθεὶς, a. 1. part. pass. a συλάω. quod vide.

Σύλασκε, vi spoliabat, 3. singul. imperf. act. Jon. pro ἐσύλα, verbi συλάω. quod vide.

Συλάω, vel έω, spolio, fut. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλεύμενος, ω, ὁ, Dor. pro συλεύμενος, ου, prædans, part. præs. verbi συλέομαι, οῦμαι. Th. σύλη, præda.

Συλεύω, idem quod συλάω, prædor.

ΣΥΛΗ, ης, ἡ, præda, spolium. maxime in sylva captum: q. a σῶ, & ὕλη, sylva. Hinc συλάω, έω, & συλεύω, spolio, deprædor. ἱεροσύλος, ου, ὁ, sacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium.

Συληθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi συλάω. Th. σύλη.

Συλήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprædor. f. ήσω. fut. 1. part. act. συλήσων. p. σεσύληκα. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συμβαθεῖν, aor. 2. inf. act. συμβαθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συμβαίνω, comprehendo. quod vide.

Συμβαθσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ejusd.

Συμβαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συμβεβλήκα. a. 1. ind. act. συμβαλήσω. aor. 1. part. activ. συμβαλήσας, αντος, ὁ. quod ex σῶ, & βαλέω, loquor.

Συμβαμβάνω, comprehendo. f. συμβήψομαι, concipiam. perf. Att. συμβέβηφα. perf. part. act. συμβεβηφώς, ῦῖα, ός. a. 2. ind. act. συμβέβαθον, concepi. præs. med. συμβαμβάνομαι, opitulor, auxilior, cum dat. aor. 1. pass. συμβεβήφθω, conceptus fui. aor. 2. med. συμβεβαθόμην, ου, εσο, adjuvi, cum dat. comprehendi, cum acc. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.

Συμβέγω, colligo. f. συμβέξω. perf. συμβέλεχα. a. 1. συμβέλεξα. a. 1. imp. act. σύμβεξον, άτω. a. 1. sub. συμβέξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. συμβέξωσι. præs. pass. συμβέγομαι, colligor. Thema λέγω, lego. fut. ξω.

Συμβέξατε, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi συμβέγω, colligo. quod vide.

Συμβήβλω, comprehendam, adv. a verbo συμβαμβάνω. quod vide.

Συμβηφθείς, aor. 1. part. pass. συμβηφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συμβαμβάνω, quod vide.

Συμβήψῃ, concipies, 2. singul. fut. 1. med. verbi ejusdem.

Συμβογίζομαι, ratiocinor. fut. 1. med. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι. a. 1. med. συμβελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. συμβελόγισμαι. Ex σῶ, & λογίζομαι, rationem ineo. quod a λόγος, ου, ὁ, ratio. Th. λέγω, dico. f. ξω. præt. med. λέλογα.

Συμβογισμὸς, οῦ, ὁ, collectio, quæ ratiocinando fit. a συμβογίζομαι. quod vide.

Σύμβογος, ὁ, concio, conventus, cœtus. a συμβέγω.

Συμβοχίτης, ου, ὁ, ejusdem cohortis socius. Th. λόχος, ου, ὁ, cohors.

Συμβυπέομαι, οῦμαι, condoleo, condolesco. ex σῶ, & λυπέω, dolore afficio, contristo. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Συλεύμενος, præs. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω, deprædor. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλῶν, præs. part. act. verbi συλάω, vel έω, spolio. præs. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη, præda.

Συμβαίη, eveniat, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, evenio. quod vide.

Συμβαίνω, εις, ει, evenio. imperf. act. Συέβαινον. fut. συμβήσομαι. perf. Συμβέβηκα. perf. particip. act. Συμβεβηκώς, οτος, ὁ. a. 2. ind. act. Συέβην, ης, ἡ. a. 2. sub. συμβῶ, ῆς, ῆ. a. 2. part. act. συμβάς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω. quod vide.

Συμβαλεόμην, conjiciens, Jon. & Att. pro συμβαλόμην, præs. part Sic συμβαλεόμενος, pro Συμβαλόμενος, a. 2. part. med. Th. βάλλω, jacio.

Συμβάλεσθον, 2. dual. imperf. act. Jonic. pro συεβάλεσθον, verbi συμβάλλω. quod vide.

Συμβάλλω, diligenter considero, confero; item congredior cum aliquo. f. συμβαλῶ. a. 2. συέβαλον. a. 2. inf. activ. συμβαλεῖν, confligere. perf. συμβέβληκα. a. 2. med. συεβαλόμην, ου, εσο, contuli, cum dat. præt. med. Συμβέβολα. unde σύμβολον, ου, τὸ, signum, tessera militaris, qua socii ab hostibus dignoscuntur. Th. βάλλω, jacio.

Συμβάλλη, Dor. pro συμβάλῃσι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω. quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. a. 2. part. act. a συμβάς, άντος, ὁ. gen. plur. συμβάντων. verbi συμβαίνω. quod vide.

Συμβασιλεύω, una regno. fut. εύσω. perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συεβασίλευσα. a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Them. βασιλεύς, έως, ὁ, rex.

Σύμβασις, ἡ, comparatio, conventio. a συμβαίνω. quod vide.

Συμβεβάναι, Jonic. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. verbi ejusdem.

Συμβέβηκε, ας, ε, perf. ind. activ. verbi συμβαίνω, evenio. quod vide.

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. συμβήσομαι, f. 1. med. verbi ejusdem.

Συμβιβάζω, instruo, collatis scripturæ locis probo. f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. activ. συεβίβασα. præs. pass. συμβιβάζομαι, compingor. a. 1. ind. passiv. συεβιβάσθην, ης, η. aor. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, έντος, ὁ, compactus. Ex σῶ, & βιβάζω, facio ascendere. Th. βαίνω, scando, eo.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi συμβιβάζω. quod vide.

Συμβλητ' ἐςὶ, conferenda sunt. verbale a συμβάλλω, confero.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, signum, argumentum. συμβολὴ, ῆς, ἡ, congressus, constructus, commissura. a Συμβάλλω. quod vide.

Συμβολικὸς, ὴ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus. hinc συμβολικῶς, adv. conjecturaliter. quod ex συμβάλλω, conjicio. p. m. συμβέβολα. Hinc Συμβολὴ, ῆς, ipse actus conjiciendi, conjectura. Them. βάλλω, jacio.

Σύμβολος, ου, ὁ, signum. a συμβάλλω. quod vide.

Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio suasoria. a συμβουλεύω, consilium do. quod vide.

Συμβουλεύω, simul consulto, consilium do. f. εύσω. perf. συμβεβούλευκα. aor. 1. Συεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. Συμβουλεύσας, αντος, ὁ. aor. 1. med. συεβουλευσάμην, ω, ατο. quod ex σῶ, & βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio. Them. βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Συμβούλια, ας, & Jon. ων, ἡ, consilium. ab eodem them.

Συμβούλιον, ου, τὸ, consilium; item senatores.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus. Ex συμμανθάνω, una disco. Th. μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, ῶ, una testimonium reddo, una testor. fut. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. συεμαρτύρησα. Ex σῶ, & μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Συμμαχία, ας, & Jon. ιη, ἡ, societas in bello. ex σῶ, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Συμμαχίδα, acc. sing. a συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia. ab eodem Them.

Σύμμαχος, ου, ὁ, commilito, pugnæ socius. ejusdem them. Hinc συμμαχικὸν, οῦ, τὸ, sociale.

Συμμένειν, consistere, permanere, durare.

Συμμερίζομαι, una partem capio, cum dat. Ex σῶ, & μερίζω, partior, distribuo. f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Them. μείρω, divido.

Συμμεταχαραπτίζω, transfiguro. Hinc præs. part. pass. συμμεταχαραπτίζομενος. quod a μεταχαραπτίζω, transformo. hoc ex μετὰ, trans, & χάραξ, ακτος, ὁ, habitus. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. perf. pass. ἔσχημαι.

Συμμετέσχον, ες, ε, imperf. activ. verbi Συμμετέχω, una particeps sum. quod ex σῶ, & μετέχω, particeps sum. f. μεθέξω. hoc ex μετὰ, & ἔχω, habeo. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ, ἡ, consors, una particeps. ab eodem verbo, & them.

Σύμμετρος, ου, ὁ, modice temperatus. Hinc συμμέτρως, moderate. Th. μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Σύμμιγα, adv. promiscue cum, simul cum. a συμμίγνυμι. quod vide.

Συμμίγνυμι, commisceor. præs. partic. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, misceo. fut. μίξω. præt. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ, omnigenus, permixtus. ab eodem verbo, & them.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, simul imitator. Ex σῶ, & μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator. Th. μιμέομαι, οῦμαι, imitor. f. ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commisceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, misceo.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. verbi συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, quod vide in συμμίξῃς.

Συμμιχθῇς, commiscearis, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis. σύμμορφα, nom. plur. n. g. Ex σῶ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Συμμορφόω, ῶ, conformo. f. ώσω. perf. συμμεμόρφωκα. præs. pass. συμμορφόομαι, ώμαι, conformor. ab eodem th.

Συμπαθέω, ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συεπαθήσα. a. 1. imperat. act. συμπαθήσοι, άτω, ατε. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι. quod ex σῶ, & πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, compatiens, condolens. ab eodem them.

Συμπαίσθην, Dor. pro συμπαίζειν, colludere Th. παίζω, ludo.

Συμπάντων, gen. plur. a σύμπας, αντος, ὁ, universus, totus. quod ex σῶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, adsum. f. συμπαραγενήσομαι. aor. 2. med. συμπαρεγενόμην, ου, εσο. quod ex σῶ, παρὰ, & γείνομαι, seu γίνομαι, sum, fio, nascor.

Συμπαρακαλέομαι, οῦμαι, communem consolationem percipio. a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η. aor. 1. inf. passiv. συμπαρακληθῆναι, mutua erigi consolatione. quod ex σῶ, παρὰ, & καλέω, voco.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συμπαρακαλέομαι. quod vide.

Συμπαραλαμβάνω, simul assumo. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος, ὁ. quod ex σῶ, παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Συμπαραληφθῆς, 2. sing. a. 1. sub. passiv. verbi συμπαραλαμβάνω, quod vide.

Συμπαραμένω, una permaneo. f. νῶ. perf. συμπαρεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα. ex Σνῶ, παρὰ, & μένω, maneo. fut. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρεόντες, qui cum iis sunt, nom. plur. præs. part. Poet. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι, una adsum. quod ex σῶ, παρὰ, & εἰμὶ, sum. præs. part. ὤν, Poet. έων, όντος.

Συμπαρέσασον, adstare fecit, vel jussit, Dor. pro Συμπαρέστησεν, 3. sing. aor. 1. activ.

act. verbi συμπαρίζημι. Ex σὺ, παρὰ, & ἵζημι, sto.
Σύμπας, αντος, ὁ, universus, totus. gen. plur. συμπάντων. quod ex σὺ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.
Συμπάχω, simul patior. aor. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα, quod ex σὺ, & πάχω, patior.
Σύμπειρος, ος, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺ, & πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.
Συμπέμπω, una mitto. fut. ψω. aor. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.
Συμπεριαιρεπέον, undique tollendum, verbale a συμπεριαιρέω. Quod ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. aor. 2. εἷλον.
Συμπεριλαμβάνω, amplector. f. συμπεριλήψομαι. a. 2. συμπερέλαβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, ὁ, complexus. quod ex σὺν, περὶ, & λαμβάνω, capio. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα.
Συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dativ. fut. συμπώσω. perf. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.
Συμπίπτοντα, acc. sing. part. præs. verbi συμπίπτω, incido, incurro. contingo, &c. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. pass. verbi συμπλέκω. quod vide.
Συμπλάσας, άσασα, αν, a. 1. part. act. συμπλάσαι. a. 1. inf. med. verbi συμπλάσω, vel πῶ, fingo, accommodo. f. συμπλάσω. quod ex σὺν, & πλάσσω, vel πῶ, fingo. fut. πλάσω.
Συμπλαταγέω, manibus complosis strepitum edo. quod a πλαταγὴ, crepitaculum. hoc a πλατάσσω, ex ictu sonitum excito. Th. πλατὺς, latus. gen. έος, ὁ.
Σύμπλασε, conformavit, Jon. & Poet. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπλάσσω. Th. πλάσσω.
Συμπλέκω, connecto. f. ξω. aor. 2. συνέπλακον. fut. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι. a. 2. part. συμπλακεὶς, έντος. quod ex σὺν, & πλέκω, necto. f. ξω.
Συμπλήγδην, adv. collisim. a συμπλήσσω, f. ξω, collido, concutio. Thema πλήσω, vel πῶ, percutio.
Συμπλησθύω, impleo. verbi πλησθύω, vel πλησθυῶ.
Συμπλησθῆνται, 3. plural. ind. pass. verbi συμπληρόω. quod vide.
Συμπληρόω, ῶ, compleo. fut. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præs. pass. συμπληρόομαι, οῦμαι. imperf. pass. συνεπληρούμην, ούμην, ού, οῦ, εῖτο, οῦτο, & in 3. plur. ούντο, οῦντο. præs. inf. pass. συμπληροῦσθαι. quod ex σὺν, & πληρόω, impleo. quod a πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. Th. πλέος, idem.
Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio. a συμπλέκω. quod vide.
Σύμπλους, ὁ, navigationis socius. Th. πλέω, navigo.
Συμπνίγω, suffoco. imperf. act. συνέπνιγον, coarctabam. fut. ίξω. perf. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. quod ex σὺν, & πνίγω, suffoco.
Συμποδήσας, cum ligasset, a. 1. part. act. verbi συμποδέω. an legendum συμποδίσας, verbi συμποδίζω; Them. πὲς, pes. Gen. 22. 9.
Συμποθὲν, absorptum, a. 1. part. passiv. n. g. verbi συμπίνω, una bibo. aor. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω.
Συμπολιτεύομαι, in eadem repub. cum aliis versor. Quod ex σὺν, & πολιτεύω, rempub. administro. hoc a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.
Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. ab eodem th.
Συμπορεύομαι, una proficiscor, cum dat. item convenio. imperf. med. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, ὁ. a. 1. part. pass. quod ex σὺν, & πορεύομαι, eo, proficiscor. Th. πείρω, transeo. præt. med. πέπορα. inde πόρος, tranitus, &c.
Συμποσία, ας, ἡ, Poet. idem quod συμπόσιον. quod vide.
Συμπόσιον, ου, τὸ, convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum, qui accubuerant. dat. sing. συμποσίῳ. Ex σὺν, & πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, una presbyter. Ex σὺν, & πρέσβυς, υος, & Attic. εως, ὁ, senex. comparat. πρεσβύτερος, senior.
Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Jon. adjutor. Th. πράσσω, facio.
Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. Ex σὺν, πρὸ, & πέμπω, mitto.
Συμφάγω, comedo. f. 2. συμφάγομαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.
Συμφέρω, conducit, 3. singul. ind. præs. verbi συμφέρω. quod vide.
Συμφερτὸς, ὸν, ὁ, collatus, congestus. Ex σὺν, & φέρω, fero.
Συμφέρω, εις, ει, conduco, prosum. συμφέρον, οντος, τὸ, commodum, præs. part. n. g. fut. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, comportavi. a. 1. part. activ. συνενέγκας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & φέρω, f. οἴσω.
Σύμφημι, proprie, una loquor, & per Metonym. consentio, cum dat. aor. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, dico.
Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro. quod a συμφορὰ, ἡ, calamitas. quod vide.
Συμφορέω, Jon. pro συμφέρω, comporto. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. partic. activ.
Συμφορὴ, Jon. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, calamitas, casus, collatio. & τὰ συμφορὰ, idem. Ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω, a. 1. ήνεγκα.
Σύμφορος, ος, ὁ, utilis, aptus: item comes. ex eodem them.
Συμφραδμόνες, οἱ, αἱ, qui una consilia agitat, consiliator; item, unanimis. a συμφράζομαι. quod vide.
Συμφράσασθαι, aor. 1. inf. med. Poetic. συμφράσατο, contulerat, 3. singul. a. 1. med. Jon. & Poet. pro συνέφρασατο, verbi συμφράζομαι, simul delibero. fut. άσομαι, & Poet. συμφράσομαι, Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Συμφυέσαι, nom. plur. fœm. g. aor. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.
Συμφυλέτης, ου, ὁ, contribulis, qui est ex eadem tribu. Quod ex σὺν, & φυλέτης, ου, ὁ, tribulis. Th. φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.
Συμφύομαι, una enascor. a. 2. pass. συνεφύην, ης, η. a. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσα, έν. Th. φύω, nascor.
Σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, una plantatus, simul genitus, cognatus. ab eodem them.
Συμφωνέω, q. ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino. Per Metaph. consentio, communi consensu paciscor. f. ήσω. p. συμπέφωνηκα. aor. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus sum. a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, convenit inter vos. Ex σὺν, & φωνέω, vocem emitto. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Συμφωνηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi ejusdem.
Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia. a συμφωνέω. quod vide.
Συμφωνία, ας, ἡ, concentus. ab eodem verbo, & them.
Σύμφωνος, ος, ὁ, ἡ, consonus. per Metaph. concors. ejusdem verbi, & thematis.
Συμψάω, ῶ, contero, conturbo. Hinc aor. 1. part. συμψήσας. Them. ψάω, comminuo.
Συμψηφίζω, computo. f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. quod ex σὺν, & ψηφίζω, calculis computo. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.
Σύμψυχος, ος, ὁ, ἡ, unanimis. Ex σὺν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
ΣΥ'Ν, cum, præposit. regit dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Christo esse. Aliquando sine casu est, & significat, pariter, una. Sed σῶ, suem, acc. a σῦς, συὸς, sus.
Σωαγαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi σωάγω. quod vide.
Σωαγάγετε, 2. plur. a. 2. imperat. activ. σωάγαγον, pro σωήγαγον, aor. 2. ind. act. verbi ejusdem.
Σωαγγελος, ου, ὁ, legationis socius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
Σωαγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω.
Σωάγερθεν, Bœotic. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusdem.
Σωαγορεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi σωαγορεύω, colloquor. f. εύσω. quod ex σὺν, & ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύομαι, concionor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Σωαγόμενος, præs. part. verbi σωάγομαι, congrego. quod ex σὺν, & ἄγομαι, per syncop. pro ἀγείρομαι. Them. ἀγείρω, congrego. f. ερῶ.
Σωάγω, εις, ει, colligo, congrego. fut. σωάξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, & in 2. plur. συνηγάγετε, hospitio excepistis. a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, & in 2. plur. συναγάγετε. a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. act. συναγαγὼν, οῦσα, όν. perf. ind. act. συνῆχα. perf. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. συνηγμένος, η, ον, congregatus. a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναχθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, congregabor. p. m. συνήγαγα. quod ex σὺν, & ἄγω, duco.
Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, Synagoga, conventus. Schola. a συνάγω, congrego.
Συναγωνίζομαι, una certo. fut. ίσομαι. perf. pass. συνηγώνισμαι. aor. 1. med. συνηγωνισάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. συναγωνίσασθαι. quod ex σὺν, & ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.
Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui una certat. in acc. plur. συναγωνιστὰς. Ex σὺν, & ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, athleta. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.
Συνάδουσι, 3. plur. præs. a συνάδω, consono, consentio. Th. ἀείδω, & contracte ᾄδω, cano. f. ᾄσω, præt. ᾆκα.
Συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. perf. συνήθληκα. aor. 1. συνήθλησα, ας, ε. quod ex ἀθλέω, vel ἀεθλέω, certo. Th. ἆεθλος, ου, ὁ, certamen.
Συναθροίζω, congrego. f. ίσω. præt. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα. a. 1. part. act. συναθροίσας, αντος, ὁ. perf. pass. ind. συνήθροισμαι. perf. part. passiv. συνηθροισμένος, η, ον, congregatus. quod ex ἀθροίζω, colligo. Th. ἀθρόος, ου, ὁ, confertus, in unum collectus.
Συναΐκτιν, impetum pariter faciebant, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi συναΐσσω, impetu feror. fut. συναΐξομαι. perf. pass. συνήϊγμαι. plusq. perf. συνηϊγμένην, ξο, κτο. Th. ἄϊσσω, ruo, cum impetu feror. f. ξω.
Συναίμιος, consanguineis, dat. plural. a συναίμων, ου, ὁ, consanguineus. ex σὺν, & αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.
Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, cum alio tollo, adjuvo, confero. quod vide.
Συναίρω, confero, opitulor. f. συναρῶ. p. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.
Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, conceptivus. quod ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captivus. hoc ab ἅλωτος, ου, ὁ, qui potest capi. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.
Συνακολουθέω, ῶ, una sequor. f. ήσω, perf. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, comes.
Συναλγέω, una doleo. f. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Συναλίζω, congrego. f. ίσω. perf. συνήλικα.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ος. præſ. part. paſſ. σωαλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum. aor. 1. part. σωαλισθείς. quod ab ἁλίζω, congrego. hinc ἁλία, ας, ἡ, cœtus. Th. ἅλις, ſatis, adverb

Σωάμ', pro σωάμα, adv. ſimul cum, una. ab ἅμα, ſimul.

Σωάμορος, vel σωάμωρος, ὁ, ἡ, vaſtator, maleficus.

Σωαμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo, vel ambæ.

Σωαμωρέω, lædo, vaſto. Alii malunt σηαμωρέω, legere, quaſi σηάμωρος ſit, cui in fatis eſt nocere aliis. a μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Σωαναβαίνω, una aſcendo. f. βήσομαι. a. 2. σωανέβην, ης, η. a. 2. part. act. σωαναβάς, άντος, & in dat. plur. σωαναβᾶσι. & in f. g. σωαναβᾶσα, ης, ἡ, & in plur. σωαναβᾶσαι, quæ una aſcenderant. quod ex σωὺ, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Σωαναβᾶσι, dat. plur. a. 2. part. act. σωαναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. a σωαναβαίνω. quod vide.

Σωαναιρέομαι, ſimul tollor. præſ. inf. συναιρεῖσθαι. quod ex σωὺ, ἀνὰ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Σωανάκειμαι, una accumbo. imperf. συνανεκείμην, σο, το, & in 3. plur. σωανέκειντο. præſ. part. σωανακείμενος, η, ον. quod ex σωὺ, ἀνὰ, & κείμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Σωαναμίγνυμι, una commiſceo. fut. συναναμίξω. a. 1. σωανέμιξα. præſ. inf. paſſ. σωαναμίγνυσθαι, cum dat. quod ex σωὺ, ἀνὰ, & μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα.

Σωαναπαύομαι, una refocillor. fut. αύσομαι. quod ex σωὺ, ἀνὰ, & παύω, ceſſo. a. 2. ἔπαυον.

Σωανεσρέφθω, aor. 2. ind. paſſ. quod ex σωὺ, ἀνὰ, & σρέφω, verto.

Σωανπάω, ῶ, occurro, cum dat. f. ήσω. fut. 1. part. activ. σωανπήσων, οντος, ὁ. a. 1. ind. act. σωλώπησα. a. 1. part. σωανπήσας, αντος, ὁ. quod ex σωὺ, & ἀνπάω, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra, pro, præpoſitio.

Σωάνπης, εως, ἡ, occurſus. ab eodem verbo, & them.

Σωαναπλαμβάνω, viciſſim juvo, opem fero, cum dat. a. 2. med. σωαναπλαβόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. med. σωαναπλάβωμαι, ῃ, ηται. quod ex σωὺ, ἀντὶ, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Σωανίσαμαι, occurro, obviam eo, Poetic. pro ἀπαντάω. quod vide.

Σωανπόντων, gen. plur. part. præſ. verbi σωανπάω. quod vide.

Σωανπῶσιν, occurrant, 3. plur. præſ. ſub. verbi ejuſdem.

Σωάξω, 3. ſing. f. 1. act. verbi σωάγω, congrego. f. ξω. Th. ἄγω, duco.

Σωάορος, ου, ὁ, ἡ, conjunctus, ſocius, comes. τὸ σωαείρειν, τὸ σωαίρειν, in altum ſimul tollere, vel conjungere. ἀείρω. fut. ἀερῶ. perf. med. ἦορα, & Jon. ἄορα, unde illa verbalia.

Σωαπάγω, ſimul abripio. f. ξω. perf. σωαπῆχα. præſ. part. paſſ. σωαπαγόμενος, ου, ὁ, obſecundans, attemperans. a. 1. ind. paſſ. σωαπήχθην, ης, η, ſimul abreptus fui. a. 1. part. paſſ. σωαπαχθείς, έντος, ὁ, una abreptus. ex σωὺ, ἀπὸ, & ἄγω, duco.

Σωαπάς, αντος, ὁ, ſimul omnis. a πᾶς, omnis.

Σωαπέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi σωαποκρύπτω, occulto. Ex σωὺ, ἀπὸ, & κρύπτω, abſcondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Σωαπισέατο, Jonic. pro σωαφίσαντο, 3. plur. imperf. verbi σωαφίσημι. vide ἀφίσημι. alii legendum cenſent σωαπισάατο.

Σωαποθνήσκω, una morior, cum dat. f. 2. ind. act. σωαπέθανον, ες, ε. aor. 2. inf. σωαποθανεῖν. quod ex σωὺ, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. 2. med. θανέομαι. perf. act. τέθνηκα.

Σωαπολέσης, 2. ſingul. a. 1. ſub. activ. verbi σωαπόλλυμι. quod vide.

Σωαπόλλη, una pereas, 2. ſing. a. 2. ſub. med. a σωαπόλλυμι. quod vide.

Σωαπόλλυμι, una perdo. σωαπόλλυμαι, una pereo, a. 2. med. σωαπωλόμην, ου, ετο. quod ex σωὺ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. aor. 2. med. ὠλόμην. præt. med. ὤλα, & Att. ὄλωλα.

Σωαποσέλλω, una mitto, ablego. f. συναποστελῶ. perf. σωαπέσταλκα. aor. 1. σωαπέστειλα. quod ex σωὺ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Σωαπτω, agglutino. f. ψω. perf. σωῆφα. σωάπτει ὥρα, tempus inſtat, & urget. Th. ἅπτω, necto. fut. ψω. perf. ἧφα.

Σωᾶραι, a. 1. inf. activ. verbi σωαίρω, confero. Them. ἀῖρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ᾶρκα. a. 1. ἦρα.

Σωάραβ, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem, & them.

Σωαρήρακται, Att. redupl. pro σωήρακται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi σωαράσσομαι, collidor. Them. ἀράσσω, vel ῥάω, amputo, tundo. f. ξω.

Σωαράσσω, collido, configo. Th. ἀράσσω, pulſo.

Σωαρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento, congruente proportione conſtruo. f. ήσω. perf. σωηρμολόγηκα. part. præſ. paſſ. Σωαρμολογεόμενος, ομένου, εομένη, ομένη, congruenter coagmentatus, a. Ex σωὺ, & ἁρμολογέω, ῶ, apte concinno, compingo. & hoc ab ἁρμός, pro ἀρμὸς, οῦ, ὁ, compages. Th. ἁρω, apto. fut. ἀρῶ. perf. paſſ. ἤρμαι.

Σωαρμοξεν, Dor. vel Jon. pro σωήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi σωαρμόζω, adapto. f. ξω. quod ex σωὺ, & ἁρμόζω, apto. Th. ἅρω, idem.

Σωαπράζω, una abripio. f. άσω. perf. σωηρπακα. pluſq. perf. συωηρπάκειν, ης, ει. aor. 1. ind. activ. σωήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ind. σωηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. σωαρπασθεὶς, έντος, ὁ, abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω.

Σωαρπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejuſdem, & them.

Σωαυξάνω, ſimul augeo, facio creſcere. fut. σωαυξήσω. perf. συωήυξηκα. præſ. paſſiv. σωαυξάνομαι, una creſco. præſ. inf. paſſ. σωαυξάνεσθαι. quod ex σωὺ, & αὐξάνω, ſeu αὔξω, augeo. f. αὐξήσω. Th. ἀέξω, idem.

Σωαυξηθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi σωαυξάνω. quod vide.

Σωαχθῶσαι, a. 1. inf. paſſ. verbi σωάγω, congrego. f. άξω. p. σωῆχα. Th. ἄγω, duco.

Σωαχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem.

Σωάχθομαι, condoleſco, & in 3. pl. συνάχθονται. quod ab ἄχθομαι, gravor, ægre fero. f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus.

Σωάψομαι, 1. pl. f. 1. act. verbi σωάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto. f. ψω.

Σωδειπνησον, άτω, aor. 1. imperat. act. verbi σωδειπνέω, concœno. quod a δειπνέω, cœno. Thema δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Σωδεσμος, ου, ὁ, nexus, vinculum. a σωδέω. quod vide.

Σωδέω, una vincio. f. ήσω. perf. σωδέδηκα. perf. paſſ. σωδέδεμαι. perf. part. paſſ. σωδεδεμένος, η, ον, una vinctus. quod ex σωὺ, & δέω, ligo.

Σωδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum ſubeo. Ex σωὺ, διὰ, & κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Σωδιατρίβω, verſor in, operam, & ſtudium pono. imperf. σωδιέτριβον, ες, ε. Quod ex σωὺ, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. præt. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Σωδιαφέρειν τί τινι, aliquem in re aliqua toleranda juvare.

Σωδιαχείρίζειν, contrucidare. vide διαχειρίζω.

Σωδέμενος, Jonic. pro σωδεόμενος, ου, qui vinctus eſt cum aliquo. Th. δέω, ligo.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi σωδιατρίβω. quod vide.

Σωδιῆπτο, 3. ſingul. imperf. med. verbi σωδιαιτάομαι, ῶμαι, cohabito, contubernalis ſum. quod a διαιτάομαι, vitam dego. Them. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Σωδικος, ου, ὁ, ἡ, teſtis, comes, adjutor. proprie σωδίκοι vocantur plures patroni, qui ſimul unam, eamdemque cauſam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδοκιμάζοντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi σωδοκιμάζω, ſimul exploro. quod a δοκιμάζω, probo, exploro. Th. δοκέω, video. f. ήσω. præt. δεδόκηκα.

Συωδοξάζω, ſimul glorifico. f. άσω. perf. σωδεδόξακα. a. 1. ind. paſſ. συωεδοξάσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σωδοξαθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. σωδοξαθῶμεν. quod a δοξάζω, opinor, ſentio. hoc a δόξα, ης, ἡ, opinio. Th. δοκέω, video.

Σωδουλος, ου, ὁ, ἡ, conſervus. a. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Σωδραμόντων, gen. plur. a. 2. part. activ. verbi σωδρέχω, concurro. Th. δρέχω, curro. fut. δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde σωδρομή, concurſus.

Σωδρομάδες, ων, concurrentes. Epithetum inſularum, quæ & συμπληγάδες appellantur. a δρέχω, curro.

Σωδρομή, ῆς, ἡ, concurſus. a σωτρέχω. quod vide in σωδραμόντων.

Σωδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro σωτρέχων, concurrens. vide in σωδραμόντων.

Σωδυο, Poet. duo ſimul conjuncti, bini. ex σωὺ, & δύο, duo.

Σωέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi συμβάλλω, confero. quod vide.

Σωέβη, & Dor. σωέβα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλν.

Σωεβόσκετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi συμβόσκω, una paſco. quod a βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Them. βόω, paſco. fut. όσω, & ώσω.

Συωεββλλον, ες, ε, imperf. verbi συμβαλλόω, conſulto, hortor. quod a βαλλόω, idem. Th. βαλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Σωεβαλλόσατο, & σωεβαλλόσαντο, 3. ſing. & plur. aor. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Σωεγειρον, alleva, a. 1. imperat. act. verbi σωεγείρω, ſimul excito. Th. ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η.

Σωεγείρω, vide in σωέγειρον.

Σωεδρόντων, gen. plur. part. præſ. act. verbi σωεδρεύω, conſideo. fut. εύσω. quod ab ἕδρα, ſedes. Them. ἕζομαι, ſedeo. fut. ἑδοῦμαι.

Σωέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, ſc. judicum. ejuſdem verbi, & them.

Σωεζυγωμένος, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. paſſ. verbi συζυγνύω, vel ύμι, conjungo. quod ex σωὺ, & ζυγνύω, ſeu ύμι, jungo. f. ζεύξω. hinc & σωεζυγωμένως, adv.

Σωεζεύξεν, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi συζυγνύω, conjungo. quod vide.

Σωεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi συζητέω, diſcepto. quod vide.

Σωεζωοποίησε, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. verbi συζωοποιέω. quod vide.

Σωείηκα, ας, ε, Jonic. pro σωῆκα, a. 1. ind. act. verbi σωίημι, intelligo. fut. σωήσω. quod ex σωὺ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Σωεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi σωτίθημι, conſtituo. f. σωθήσω perf. συωτέθεικα. a. 2. med. σωεθέμην, σο, το, pactus ſum. Th. τίθημι, pono.

Σωέθεντο, componebant, 3. pl. a. 2. ind. med verbi ejuſdem, & them.

Σωέθεν, pacta es, Dotic. pro σωέθεσο, θεο, vel θε, 2. ſing. aor. 2. ind. med. verbi σωτίθημι, paciſcor. aor. 2. med. σωεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Σωεθι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σωεθιωθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi σωεθίζω, consuefacio. quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.

Σωεϊδησις, εως, ἡ, conscientia. in plur. σωειδήσεις. quod a σωείδημι. hoc ab εἴδησις, scientia. Th. εἶδω, scio.

Σωεῖδον, 1 sing. vel 3. pl. a. 2. ind activ. verbi σωείδω, prospicio. a 2. inf. σωιδεῖν. a. 2. part. σωιδών, ὀντος, ὁ. p. m. σωϊοιδα, conscius mihi sum. Th. εἶδω, scio, video. f. εἴζομαι.

Σωειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. σωειδώς, ότος, ὁ, conscius, contracte pro σωειδοκώς, υῖα, ὸς, perf. part. activ. Them. αἴδω, vel εἰδέω, video. f. ήσω. p. εἴδηκα.

Σωειδώς, ότος, vide in σωειδυῖα.

Σωειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. pass. verbi συλλέγω, colligo. quod vide.

Σωειλέω, convolvo, cogo, compello, includo. vide εἰλέω.

Σωείληφα, perf. ind. activ. Hinc σωειληφώς, υῖα, ὸς, perf. part. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo. quod vide.

Σωειληφυῖα, & σωειληφὼς, vide in σωείληφα.

Σωείληχα, ας, ε, perf. Attic. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, simul sortior. Th. λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον, tanquam a λήχω, inusit. præt. med. λέλογχα.

Σωειλοχέναι, collegisse, perf. inf. Attic. σωειλοχὼς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego. f. ξω. perf. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σωίημι, sum cum alio, cum dat. imperf. σωίουν. f. σωέσομαι. præs. inf. σωεῖναι. præs. part. σωών, όντος, ὁ. quod ex σωὼ, & εἰμὶ, sum.

Σωείπετο, 3. singul. imperf. med. verbi Σωέπομαι, comitor. Th. ἕπω, sequor.

Σωείς, conscius, a. 2. part. activ. verbi σωίημι, intelligo. quod vide.

Σωεισελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi σωεισέρχομαι, una introeo, cum dat. aor. 2. ind. σωεισῆλθον, ες, ε. quod ex σωὺ, εἰς, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Σωεισέρχομαι, una introeo. a. 2. σωεισῆλθον, ες, ε. Th. ἔρχομαι, venio.

Σωεισέφρησε, Att. syncop. pro σωεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σωεισφορέω, simul induco. quod a φορέω, gesto. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω, derivari, intus admitto. Th. φέρω, & φρῆμι, emitto. fut. ήζω.

Σωειεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. vide in σωειεισελθεῖν.

Σωεῖχε, continebat, 3. singul. imperf. act. verbi σωέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Σωείχετο, angebatur, 3. singul. imperf. passiv. verbi σωέχω, constringo, quod vide.

Σωεκαθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, una colloco, & sedeo. quod vide.

Σωεκαίετο, coardebat, 3. singul. imperf. pass. Ex σωὺ, & καίω, uro. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην.

Σωεκδημος, ου, ὁ, ἡ, socius peregrinationis. quod ab ἐκδημος, absens a popularibus suis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Σωεκεραια, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συγκεραννυμι, contempero. f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεραννυμι, misceo.

Σωεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. verbi συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. quod ex Σωὺ, & κινέω, moveo.

Σωέκλεσε, 3 singul. aor. 1. indicat. activ. verbi συγκλείω, concludo. quod vide.

Σωέκλεκτος, ου, ὁ, ἡ, una electus. Ex σωὺ, & ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω. fut. ξω.

Σωέλαβον, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo. quod vide.

Σωελαβόμην, ου, ετο, a. 2. med. vide σωέλαβον.

Σωελαλων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi συλαλέω, ῶ, colloquor. quod vide. Th. λαλέω.

Σωελαύνω, compello, is. f. σωελάσω. a. 1. σωήλασα, compuli. Th. ἐλαύνω, agito.

Σωέλεξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω. quod vide.

Σωεληλυθότας, accus. plur. part. præt. med. verbi σωέρχομαι, convenio. quod vide.

Σωεληφθῶ, ης, η, & in 3. plur. σωεληφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo. quod vide.

Σωελθεῖν, a. 2. inf. activ. σωελθόντων, gen. plur. a. 2. part. act. verbi σωέρχομαι. quod vide suo loco.

Σωελογίσαντο, 3. plural. aor. 1. med. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor. quod vide.

Σωελόπη, dat. singul. aor. 2. part. activ. verbi σωαιρέω, simul everto, contraho in unum. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον. aor. 2. part. ἑλών, όντος, ὁ.

Σωεμάχησας, 2. singul. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ sum socius, sto a partibus alicujus. fut. ήσω. Th. μάχομαι, pugno.

Σωέμβη, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro σωῆναι, verbi σωίημι, percipio, intelligo. quod vide.

Σωενείκειαν, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide ἐνείκεια.

Σωενείκεται, confertur, 3. singul. præs. ind. pass. quod ab ἐνάκω, Poetic. pro ἐνεγκω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Σωεξαμφαρτάνω, εις, ές, una erro, & in 3. plural. Σωεξαμφαρτάνουσι. quod ex σωὺ, ἐκ, vel ἐξ, & ἁμφαρτάνω, pecco. fut. ἁμφαρτήσω. a. 2. ἥμφαρτον.

Σωεξεωρήξαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi ωρήσω, Jon. pro ωράτω, facio. f. ξω.

Σωεξεπίζονται, 3. plur. præs. ind passiv. verbi σωεξεπίζω, exquiro. quod ex σωὺ, ἐξ, & ἐπίζω, examino. f. σω.

Σωεξομοιοῦσθαι, præs. inf. passiv. verbi σωεξομοιόομαι, assimilor. quod ex σωὺ, ἐξ, & ὁμοιόω, assimilo. hoc ab ὅμοιος, ου, ὁ, similis. Thema ὁμὸς, ὴ, ὸ, idem.

Σωεξῶκαλεν, pertraxit, devenit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σωεξοκέλλω, pertraho. quod ex σωὺ, ἐξ, & ὀκέλλω, appello. Th. κέλλω. f. σω, idem.

Σωεοχμὸς, Attic. pro σωοχμὸς, idem quod σωοχὴ, ῆς, ἡ, junctura, commissura. a σωέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Σωεπαθήσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, condoleo, quod vide.

Σωέπαυος, ὁ, ἡ, consentiens, comprobans. quod ex ἐπὶ, σωὺ, & αὐος, ὁ, laus.

Σωεπαξα, Dor. pro σωέπηξα. quod vide in σωέπηξεν.

Σωεπάψασθαι, Jon. pro Σωεφάψασθαι, a. 1. inf. med. simul attingere, & aggredi. Ex σωὺ, ἐπὶ, & ἅπτομαι, tango.

Σωεπελαφρυῶν, simul allevo. Th. ἐλαφρὸς, ὺ, ὸ, levis, celer.

Σωέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, una mitto. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπεμφα.

Σωεπέσῳ, ης, η, a. 2. ind. act. verbi σωεφίημι, una præficio. Ex σωὺ, ἐπὶ, & ἵημι, ito. f. σήσω.

Σωέπηξεν, condensavit, 3. sing. aor. 1. ind. activ. verbi συμπήγνυμι, compingo. Thema πηγνύω, seu πήγνυμι, idem. fut. ξω. præt. χα. præt. med. πέπηγα.

Σωεπιμαρτυρέω, ῶ, testimonium insuper præbeo. f. ήσω. perf. σωεπιμεμαρτύρηκα. quod ex σωὺ, ἐπὶ, & μαρτυρέω, testor. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Σωεπίομεν, 1. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπώζω. perf. συμπέπωκα. a. 2 ind. act. σωεπιον, ες, ε. Them. πίνω, bibo.

Σωεπισκόμενος, simul sequens. vide in σπέω, sequere.

Σωέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco. f. ξω. p. συμπέπνιχα. aor. 1. σωέπνιξα. Th πνίγω, idem.

Σωέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejusdem, & them.

Σωέπομαι, comitor, cum dat. imperf. med. σωεπόμην, ὑ, εσο. quod ex σὺν, & ἕπω, sequor.

Σωεπώκεε, inciderat, Jon. pro σωεπεπτώκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω. quod vide.

Σωεργέω, ῶ, una operor. imperf. σωήργεον, ων, εες, ές, εε, ές. fut. ήσω. p. σωήργηκα. Th. ἔργον, ὺ, τὸ, opus.

Σωεργήσῃς, 2. sing. f. 1. act. verbi σωεργέω. quod vide.

Σωεργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, adjutor, administer, collega. ab eodem them.

Σωέρμοσθος, ος, ὁ, ἡ, administer, ra, proprie, qui, vel quæ lanificium exercet. Ex σωὺ, & ἔριθος, quod fit ab ἔρος, εος, τὸ, lana.

Σωέρχομαι, convenio, una venio. imperf. σωηρχόμην, ὑ, εσο. f. σωελεύσομαι. a. 2. σωήλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. σωελθεῖν, consuescere. a. 2. part. σωελθών, ὖσα, ὸν. p. m. σωεληλυθὼς, ας, ε, conveni. perf. part. med. σωεληλυθὼς, ότος, ὁ. plusq. perf. ind. med. σωεληλύθειν, ες, ε. Th. ἔρχομαι, venio.

Σωές, intellige, & in plur. σωέπε, aor. 2. imperat. activ. verbi σωίημι, intelligo. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. a. 2. ὗν.

Σωέσει, dat. sing. a σωέσις, εως, ἡ, intelligentia. acc. σωέσιν. verbi σωίημι, intelligo. quod vide.

Σωεσθίω, vescor cum aliquo. imperf. σωήσθιον, ες, ε. quod ab ἔδω, ἴσω, idem quod ἔσθω, edo, comedo.

Σωέσις, εως, ἡ, intelligentia. a σωίημι, intelligo. quod vide.

Σωεπάραξαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συσπαράσσω, vel τω, discerpo. fut. ξω. p. σωεσπάραχα. Them. σπαράσσω, lacero.

Σωεσαλωμένος, perf. part. pass. a συσέλλω, contraho. quod vide.

Σωεσασαν, constituti erant, Poet. pro σωέσταν, 3. plur. aor. 2. act. vide in σωέστη.

Σωεσαυρωμένος, ου, ὁ, perf. part. pass. verbi συσαυρόω, una crucifigo. f. ώσω. perf. σωεσαύρωκα. Th. σαυρὸς, ὸν, crux, seu palus erectus.

Σωέσειλαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συσέλλω, compono ad sepulturam, subtraho. fut. συσελῶ. perf. συσέσαλκα. a. 1. σωέσηλα. Them. σέλλω, contraho.

Σωεσεῶσα μάχη, prælium, quod adhuc committitur, perf. part. act f. g per Epenth. τα ε, pro σωεσῶσα, quod per crasin dicitur pro Σωεσαχῶσα, verbi σωίσημι. Sic σωεσεῶτες λιμῷ, qui in fame sunt constituti, fame enecti, perf. part. m. g. ab eodem verbo.

Σωέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. σωέστηκε, 3. perf. perf. ind. act. verbi σωίστημι, constituo. quod vide.

Σωεστήκεε, Jon. pro σωεστήκει, perstitit, duravit, 3. singul. plusq. perf. act. verbi σωίστημι. quod vide.

Σωεστηκυῖαι, firmæ, nom. plur. perf. part. f. g. verbi ejusdem.

Σωεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi σωίστημι, constituo. f. συστήσω. perf. σωέστακα. perf. part. σωεστακὼς, & per crasin σωεστὰς, ὼτος. Th. ἵστημι, statuo.

Σωεστίη, ἡ, convivium. Th. ἑστία, ἡ, focus.

Σωε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σωεχῶτας, accuſ. plur. perf. part. activ. verbi σωΐζημι. quod vide.

Σωέχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σωέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & χήσω. a. 2. ἔσχον.

Σωέταξα, ας, ε, præcepi, a 1. ind. act. verbi σωτάσσω, conſtituo. fut. ξω. Th. τάσω, vel τῶ, ordino. prær. τέταχα.

Σωεπάφημεν, 1. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi σωθάπτω, una ſepelio. Them. θάπτω, ſepelio. fut. ψω. p. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σωεπέλεσα, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. a σωτελέω. quod vide.

Σωεπήρει, 3. ſingul. imperf. activ. verbi σωπηρέω, obſervo. quod vide.

Σωεπῶ, f. 1. Att. pro ίσω, verbi σωεπίζω, intelligentem reddo. quod a σωετός, & hoc a σωίημι, intelligo. Th. ἵσημι, ſcio.

Σωεπέθεντο, conſtituerant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi σωτίθημι, conſtituo. quod vide.

Σύνετο, intellexit, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi σωίημι. Th. ἵημι, mitto. fut. ἥσω. a. 2. med. ἕμαν, ἔσο, ἕτο.

Σωετὶς, ὁ, prudens, intelligens. dativ. plur. σωετοῖς. a σωίημι, intelligo. Thema ἵσημι, ſcio.

Σωετρίβη, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi σωτρίβω, contero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτριβον.

Σωήδαδον, complacuerunt, 3. pl. imperf. vel aor. 2. pleonaſmo Æol. pro ἔαδον, & hoc pro ἤδον, quod & detracto augmento dicitur ἆδον, ες, ε. ab ἄδω, placeo. Vel ut alii volunt ab ἀνδάνω. p. m. ἧδα, & ἔαδα.

Σωήνδοκέω, conſentio, applaudo, cum dat. fut. ήσω. perf. σωήνδόκηκα. Ex σωὶ, δὲ, & δοκέω, videor.

Σωήνιάθλω, Bœot. pro σωήνιάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi σωήνιάζω, conſopio, cum aliquo ſopio. σωήνιάζεσθαι vero concumbere, cubare cum aliquo. quod ab ἐνιάζω, ſopio. Them. ἔνη, ἡ, cubile.

Σωήνεων, ος, ὁ, ἡ, Poet. maritus, vel uxor. quod alter cum altero in eodem lecto cubet. Ex σωὶ, & ἔνη, ης, ἡ, lectus.

Σωήνωχέομαι, ήμαι, una epulor, cum dat. quod ex σωὶ, & ἐνωχέω, convivio excipio. Th. ἐνωχία, ας, ἡ, convivium, epulum. quaſi ab ἐὶ, & ἔχειν, bene habere, lætum eſſe.

Σωεφίζημι, una præficio. aor. 2. ind. activ. σωεπέζω. perf. part. act. Σωεφεσὼς, ῶσα, ὸς, una præfectus. præſ. paſſiv. σωεφίζαμαι, una inſurgo. quod ex σωὶ, ἐπὶ, & ἵζημι, ſto, ſtatuo. f. ζήσω.

Σωεφώνησας, pactus es, 2. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi συμφωνέω, conſentio. f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, vox.

Σωεχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, confundo, concito. f. συγχύσω. a. 1. σωέχεα. Th. χέω, fundo.

Σωεχὲς, adverb. aſſidue, continenter, a σωέχω. quod vide.

Σωεχέως, Jon. pro σωεχῶς, aſſidue, quod a σωέχω. quod vide.

Σωέχασα, ης, ἡ, præſ. part. activ. f. g. verbi σωέχω. quod vide.

Σωέχω, conſtringo, una teneo. f. σωέξω. perf. σωέχηκα. aor. 2. σωέσχον, ες, ε, compreſſi. præſ. paſſ. σωέχομαι, conſtringor. imperf. paſſ. σωειχόμην, ου, ετο, angebar, numine afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Σωεχῶς, adv. continenter. a σωέχω. quod vide. Hinc & σωοχὴ, coarctatio.

Σωεψήφισα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συμψηφίζω, computo. fut. ίσω. perf. σωεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Σωηγάγετε, 2. plural. aor. 2. ind. activ. verbi σωάγω, congrego. f. ξω. a. 2. σωήγαγον, & Att. σωήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Σωῆγε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Σωήγερε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σωεγείρω, una excito. f. σωεγερῶ. a. 1. paſſ. σωηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Σωηγέρθητε, 2. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem, & them.

Σωηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. paſſ. gen. plur. σωηγμένων, verbi σωάγω, congrego. quod vide.

Σωηγόρει, 3. ſingul. imperf. activ. verbi σωαγορεύω, patrocinor. quod ab ἀγορεύω, ſeu ἀγοράω, loquor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Σωηγορία, ας, ἡ, patrocinium. ab eodem verbo, & them.

Σωηγορέμεν, 1. pl. imperf. act. verbi σωαγορέω, aſſentior. ab eod. them.

Σωηδέατο, 3. ſing. perf. paſſ. cognovit, verbi σωαδέω. fut. ήσω. perf. paſſiv. σωεέδημαι, σαι, ται, & Att. σωήσται, & Jon. diſſolut. σωηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἶδω, ſcio.

Σωήδει, conſcius erat, 3. ſingul. pluſq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio. fut. εἰδήσω. perf. εἰδήκη. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per ſyncop. ᾔδην, Att. ᾔδη, ης, ει.

Σωήδομαι, delector, gratulor. quod ab ἥδομαι, idem. Th. ηδὺς, εῖα, ὺ, ſuavis.

Σωήθεας, acc. plural. a σωηθης, ες, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Σωήθεια, ας, ἡ, conſuetudo. quod a σωήθης, ες, ὁ, ἡ, conſuetus, a. quod ex σωὶ, & ἦθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Σωήθη, nom. plur. n. g. a σωήθες, ες, ος, τὸ, conſuetum. ab eodem them.

Σωήθλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi σωαθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. p. σωήθληκα. quod ex σωὶ, & ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Σωήθες, gen. ſing. a σωηθης, ες, ος, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἦθος.

Σωηθροισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi σωαθροίζω, congrego. quod vide.

Σωηθέων, gen. plur. a σωήθης, ες. Th. ἦθος.

Σωήθως, pro more, adverb. ab eodem them.

Σωήκα, ας, ε, intellexi, & in 3. plur. σωήκαν, a. 1. ind. act. verbi σωίημι, intelligo. quod vide.

Σωήλασα, ας, ε, compuli, aor. 1. ind. act. verbi σωελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. prær. ἐλήλακα.

Σωήλθον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi σωέρχομαι, convenio. quod vide.

Σωηλικιώτης, ου, ὁ, idem quod σωήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus. ex σωὶ, & ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus. Them. ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Σωηλοίνησε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi συναλοιάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Them. ἀλοάω, comminuo. dicitur & ἀλοιάω.

Σωημοσύνη, ης, ἡ, pactum. a σωίημι, committo. Th. ἵημι, ſeu ἔω, mitto.

Σωήμων, ſocius. ab eodem verbo, & th.

Σωήνεικθεν, ης, η, aor. 1. ind. paſſiv. a συμφέρω, conduco. perf. paſſ. συνήνεγμαι, & inſerto ι, σωήνειγμαι. hinc ἠνείχθην, a. 1. paſſ. Th. φέρω, fero. f. οίσω.

Σωήπησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi σωαντάω, occurro. f. ήσω. quod ab ἀντάω, obvius ito. p. ἤντηκα. Them. ἀντὶ, pro, contra.

Σωήργε, 3. ſing. imperf. act. verbi σωεργέω, ῶ, una operor. imperf. σωήργεον, ον, εες, ες, εε, ει. fut. ήσω. Thema ἔργον, opus.

Σωηρεφὴς, ὁ, ἡ, tectus umbra. Thema ἐρεφω, tego.

Σωήρχετο, 3. ſing. imperf. med. verbi συνέρχομαι, convenio. imperf. σωηρχόμην, ου, ετο. f. σωελεύσομαι. aor. 2. σωῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Σωήσθιον, imperf. activ. verbi σωεσθίω, veſcor cum aliquo. fut. ίσω. Thema ἔδω, edo.

Σωῆτε, intelligetis, 2. plur. aor. 2. ſub. activ. verbi σωίημι, intelligo. quod vide.

Σωήφθιω, aor. 1. ind. paſſiv. vide in σωῆψα.

Σωήχθιω, ης, η, & in 3. plur. σωήχθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi σωάγω, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. perf. paſſ. ἦγμαι. aor. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. paſſiv. ἀχθήσομαι.

Σωῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, conjungo. f. ψω. a. 1. paſſiv. σωήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Σωθάπτω, una ſepelio. fut. ψω. perf. σωτέθαφα. a. 2. σωέταφον. aor. 2. ind. paſſiv. σωετάφην, ης, η, conſepultus fui. aor. 2. part. paſſ. σωταφὲς, έντος, ὁ. Th. θάπτω, ſepelio.

Σωθεμένος, η, ὁ, conjungens, ruminans, perpendens, a. 2. part. med. verbi σωτίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. aor. 2. imperat. med. θέσο, θέο, ῆ θές, θέσθω.

Σωΐθεο, & σωΐθι, compone, a. 2. imp. med. verbi ejuſdem, & them.

Σωθεσία, ας, ἡ, pactum. gen. plural. Æol. σωθεσιῶν. quod a σωτίθημι. quod vide.

Σωθεσις, εως, ἡ, compoſitio, pactum. acc. σωΐθεσιν, ejuſdem verbi.

Σωθετο, Jon. pro σωέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi σωτίθημι, accumulatim colligo. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Σωθετον, ος, το, compoſitum. dat. plur. σωθέτοις, ejuſdem th. & verbi.

Σωθέως, conjunctim, adv. ab eodem verbo, & them.

Σωθῆκαι, nom. plur. a σωθήκη, ης, ἡ, compoſitio. accuſ. plural. σωθήκας. a σωτίθημι, compono. Them. τίθημι, pono.

Σωθημα, ατος, το, compoſitum, conſtitutum. ab eodem them.

Σωθησέ, componet, 3. ſingular. fut. 1. ind. activ. verbi σωτίθημι, ejuſdem them.

Σωθλασαι, aor. 1. inf. activ. verbi σωθλάω. quod vide.

Σωθλασθήσεται, 3. ſingul. fut. 1. paſſiv. verbi σωθλάω.

Σωθλάω, conquaſſo, confringo. f. άσω. a. 1. σωέθλασα. perf. σωτέθλακα. perf. paſſiv. σωτέθλασμαι. aor. 1. ind. paſſ. σωεθλάσθην. fut. 1. paſſ. σωθλασθήσομαι, ῆ, εται, conquaſſabor. Them. θλάω, frango.

Σωθλίβω, comprimo. fut. ψω. imperf. σωέθλιβον, ες, ε. perf. σωτέτλιφα. Th. θλίβω, premo. f. ψω.

Σωθνήσκεσι, 3. plural. præſ. ind. activ. verbi σωθνήσκω, commorior. Thema θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανέομαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Σωθρύπτω, proprie, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo. Item comminuo, confringo. f. ψω. a. 1. σωέθρυψα. perf. σωτέθρυφα. Th. θρύπτω, frango. fut. ψω.

Σωιδεῖν, perſpicere, conſiderare, a. 2. inf. act. verbi σωείδω. prær. med. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἴδω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Σωιεῖν, præſ. inf. pro σωιέναι, a σωιέω, pro σωίημι, intelligo. a. 2. σώω. Th. ἔω, mitto.

Σωιεὶς, έντος, ὁ, intelligens, acc. συνιέντα. dat. plural. σωιεῖσι. præſ. part. act. verbi σωίημι, intelligo. quod ex σώω, & ἔω, ſeu ἵημι, mitto.

Σωιέμαι, paciſcor, convenio, præſ. med. & in inf. σωιέναι. ab eodem verbo, & them.

Σωιέμεν, Jonic. pro σωιέναι, præſ. inf. act. verbi σωίημι, committo, intelligo. ab

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

go. ab eodem them.
Σωίεπε, intelligite, 2. plural. imperat. præſ. act. σωίεθι, έτω, verbi σωίημι, intelligo. Th. ἕω, mitto.
Σωίζεω, Jonic. conſiderare, pro σωίζεσθαι. Them. ἕζομαι, ſedeo. vel ἵζω, ſedere facio.
Σωίημι, proprie, committo; item intelligo. 3. plur. σωιᾶσι, intelligunt, q. a σωιέω. Sic ad Rom. 3. 11. σωιῶν, pro σωιεὶς, έντος, ὁ, præſ. part. ad formam ποιῶν. præſ. imperat. activ. σωίεθι, έτω, & in 3. plur. σωίεπε, intelligite. præſ. ſub. σωιῶ, ᾷς, ᾷ, & in 3. plur. ῶσι. præſ. inf. σωιέναι. f. σωήσω, εις, ει, & in 3. pl. σωήσασι. a. 1. σωῆκα. a. 2. σωῦλον, ης, η. a. 2. imperat. σωῦς, σωέτω, & in 2. plur. σωῦτε. a. 2. ſub. σωῶ, ᾷς, ᾷ, & in 2. plur. σωῆτε. aor. 2. part. σωιών. Matth. 13. 23. quaſi a σωιέω. Hoc ex σώ, & ἴημι, ſeu ἕω, mitto.
Σωίμεν, Jonic. Æolic. ac Doric. pro σωιέναι, quod idem valet ac τὸ σωέρχεσθαι, convenire, præſ. inf. activ. a σώ, & ἴημι, hinc ἰέναι, in inf. Th. ἕω, eo, vado.
Σωιόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi σύνειμι, ſimul eo. quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἦον. aor. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, ὁ. Thema ἕω, eo.
Σωίων, pro σωίεσαν, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. q. a σωιέω, pro σωίημι. quod vide.
Σωιῶσι, intelligunt, 3. plur. ind. præſ. tanquam a σωιέω. vide in σωίημι.
Σωίσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σώειμι, una eo. quod ab εἶμι, eo. imperf. εἶν, εἶς, εἶ, in dual. ἴτον, &c. Th. ἕω, eo.
Σωίσασι, ſciunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.
Σωισάμβος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. σωίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi σωίζημι, conſtituo. quod vide.
Σωίσαται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi σωίζημι, conſtituo. inf. σωίσανα, concilare, congregare. Th. ἵστημι, ſtatuo. fut. στήσω. a. 2. ἔστω.
Σωισαίτος, gen. ſing. part. præſ. activ. verbi ejuſdem.
Σωίζάνω, vel σωιζάω, commendo, idem quod σωίζημι, 2. Cor. 3. 1.
Σωίζημι, conſtituo, commendo. præſ. part. σωιζῶν, ῶντος, ὁ, contracte; q. a σωιζάω, ω, idem quod σωίζημι. f. συζήσω. perf. σωέσακα, ſeu σωέσηκα. perf. part. act. σωεσακὼς, & per craſin σωεζὼς, σωεσῶσα, conſiſtens, & per Epenth. σωεζεὼς, σωεζεῶσα. a. 1. ind. act. σωέζησα, teſtatum feci. præſ. inf. paſſ. σωίζαθαι. Thema ἵστημι, ſtatuo.
Σωιτῶν, & in nom. pl. σωιζῶντες, præſ. part. act. quaſi a σωιζάω, commendo, idem quod σωίζημι. quod vide.
Σωιῶν, (pro σωιεὶς) præſ. part. activ. q. a σωιέω, idem quod σωίημι, intelligo, committo. Sed σωιῶν, (pro σωεὶς) a. 2. part. act. etiam q. a. σωιέω, ſeu σωίημι.
Σωιῶσι, 3. plur. ſub. præſ. activ. verbi σωίημι. quod vide.
Σωκωμφάξατε, Dor. pro σωκωμάσατε, choream una inſtituite. a. 1. imperat. act. verbi σωκωμφάζω. quod ex σώ, & κωμάζω, comeſſor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comeſſatio.
Σωναίεσκε, Jon. pro σωέναιε, 3. ſing. imperf. act. verbi σωναίω, cohabito. Th. ναίω, habito. f. σω.
Σωνενέαται, in acervum congeſti ſunt, Jonic. pro σωπένωνται, 3. plural. perf. paſſ. verbi σωπέω, vel σωνόω, in unum acervum congero. quod ex σώ, & πέω, glomero,
Σωνεφέω, nubes cogo. Th. νέφος, εος, τὸ, nubes.
Σωεχέως, adv. aſſidue, continenter. a σωέχω. quod vide.
Σωπῆσαι, coacervare. a. 1. inf. activ. a πέω, glomero.
Σωνοίη, Jon. pro σύνοια, ἡ, profunda cogitatio, mœror. Ex σώ, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.
Σωνομος, ου, ὁ, ἡ, qui cum aliquo paſcitur. Metaph. conjunctus, cognatus. ex σώ, & νομὸς, ὁ, ἡ, pabulum. Th. νέμω, paſco. p. m. νέπομαι.
Σωόντι, gravem. ex σώ, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.
Σωοδεύω, iter facio cum aliquo. f. εύσω. perf. σωωδέυκα. Ex σώ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.
Σωοδία, ας, ἡ, comitatus, iter commune. σώοδος, proventus, reditus. ab eodem them.
Σωοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σώ, ὁδὸς, via, & πόρος, tranſitus. Them. πείρω, tranſeo. præt. med. πέπορα.
Σωοιδα, conſcius mihi ſum, p. m. σωοιδέναι, perf. inf. med. a σωείδω. Th. εἴδω, vel εἰδέω, video, ſcio.
Σωοικέω, una verſor, una habito. fut. ήσω. p. σωώκηκα. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Σωοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. σωοικῶν τινι, qui cum aliquo habitat, contubernalis. hoc a σωοικέω. quod vide.
Σωοικιςὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendo ædificio, urbe, &c. Ex σώ, & οἰκιςὴς, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Σωοικοδομέω, ῶ, una ædifico. fut. ήσω. perf. σωωκοδόμηκα. præſ. paſſ. σωοικοδομέομαι, οῦμαι, una ædificor. Ex σώ, οἶκος, domus, & δέμω, ſtruo.
Σωοισόμεθα, congrediemur, 1. pl. fut. 1. med. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero, f. οἴσομαι. a. 1. ὠἐγκα.
Σωολοφύρομαι, una lamentor. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejuſo. f. ὔμαι.
Σωόλως, adverb. prorſus, omnino. Ex σώ, & ὅλος, totus.
Σωομήλιξ, κος, ὁ, ἡ, Dor. pro σωομήλιξ, ætate par, æqualis. vide ὁμήλικας.
Σωομιλέω, ῶ, una colloquor, cum dat. fut. ήσω: perf. σωωμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba.
Σωομορέω, ῶ, confinis ſum. f. ήσω. perf. σωώμορηκα. quod ex σώ, & ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὁμοῦ, una, adv. Th. ὁμὸς, ſimilis, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Σωοπαδὸς, οῦ, ὁ, comes. ex σώ, & ὀπάζω, perſequor, comitem do. f. άσω.
Σωοσσία, ας, ἡ, conſuetudo, converſatio. quod a σώειμι, una ſum, converſor. Th. εἰμὶ, ſeu ἕω, ſum.
Σωόφρυς, υος, ὁ, ἡ, juncta ſupercilia habens. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.
Σωοχὴ, ῆς, ἡ, anxietas. a σωέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo.
Σωοχωκότε, coarctati, in anguſtum coeuntes, nom. dual. perf. part. act. Attice pro σωοχηκότε. Atticorum enim eſt, η, vertere in ω, & Jon. rejicitur augmentum a verbo σωοχέω. fut. ήσω. perf. σωώχηκα. quod a σωοχὴ, coarctatio, anguſtia. hoc a σωέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. Heſych. vero ex σωοίχω, derivari innuit; nam ex οἴχω, fit præt. med. ᾠχα, & Attice reduplicatis initialibus præſentis ὀχωκα.
Σωπάμεναι, Jonic. pro σωπεμναι, concidere, itineris compendio uti. Th. πέμνω, ſeco.
Σωπανύσας, Æolic. pro σωπανύσας, a. 1. part. act. verbi σωπανύω, idem quod σωτείνω, tendo, vergo. Them. τείνω, tendo.
Σωπαξις, εως, ἡ, conſtructio. acc. ſing. σώπαξιν. quod a σωπάσσω, conſtruo. Th. πάσσω, vel πῶ, ordino. f. ξω.
Σωπάσσω, vel πῶ, una cum aliis ordino, conſtituo. f. ξω. a. 1. σωέπαξα, ας, ε, præcepi. perf. σωπέπαχα. perf. paſſiv. σωπέπαγμαι, ξαι, κται. Them. πάσσω.
Σωπαπόμβος, præſ. part. paſſ. a σωπάσσω. quod vide.
Σωπαχώω, propero, accelero. Th. ταχὺς, celer.
Σωπελέθειν, præſ. inf. Poet. pro σωπελᾶν, conficere, efficere, parare. vide πελέθω.
Σωπέλεια, ας, ἡ, conſummatio, finis. q. a σωπελὴς, ές, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Σωπελέω, ῶ, finio. f. έσω. a. 1. συνεπέλεσα, ας, ε. perf. σωπεπέλεκα. præſ. inf. paſſ. συνπελέεσθαι, εῖσθαι, conſummari. perf. paſſ. συνπεπέλεσμαι. aor. 1. ind. paſſ. συνεπελέσθη, ης, η. a. 1. part. paſſ. συνπελεσθεὶς, εῖσα, έν, exactus, ad finem perductus. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Σύνπελέντα, acc. ſingul. part. præſ. activ. verbi ejuſdem, & them.
Συνπέμω, concido. fut. εμῶ. perf. συνπέτμηκα. perf. paſſ. συνπέτμημαι. perf. part. paſſ. συνπετμημένος, η, ον, conciſus, a, um. perf. med. συνπέπομαι. Th. τέμνω, ſeco.
Συνπέπυκται, 3. ſing præt. ind. paſſ. verbi συνπύσσω, conſtituo. Th. τάσσω, ordino. f. ξω.
Συνπετριμμένος, η, ον, contritus, a, um. perf. part. paſſ. verbi συντρίβω, contero. quod vide.
Συνπορέω, obſervo, revereor. imperf. συνεπῆρεον, ον, ες, ες, ες, ει. f. ήσω. perf. συνπεπόρηκα. præſ. paſſiv. συνπορέομαι, οῦμαι, conſervor. Th. πορέω, ſervo.
Συνπθέναι, præſ. inf. activ. συνπίθωται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. a συνπίθημι. quod vide.
Συνπίθημι, conſtituo. f. συνθήσω. perf. συνπέθηκα. a. 2. συνέθην. præſ. med. συντίθεμαι, paciſcor, conſentio. perf. paſſ. συνπέθειμαι. pluſq. perf. paſſiv. συνεπεθείμην, σο, το, & in 3. plural. συνεπέθεντο, conſtituerant. a. 2. med. συνεθέμην, σο, το, pactus ſum. Them. τίθημι, pono.
Συνπομία, ας, ἡ, brevitas. quod a συνπέμνω, concido. Th. τέμνω, ſeco. p. m. τέπομαι.
Συνπόμως, conciſe, breviter, adv. quod a σύντομος, ου, ὁ, ἡ, conciſus. ejuſdem verbi, & them.
Συνπομωτατα, breviſſime, adv. ſuperl. a συντόμως. quod vide.
Σύντονος, ου, ὁ, contentio, concitatus. quod a συντείνω, contendo. Th. τείνω, tendo. fut. νῶ. p. τέτακα. præt. med. τέτοκα,
Συντρέχω, concurro. fut. med. συνθρέξομαι. a. 2. συνέδραμον. p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, curro.
Συντρίβω, contero, quaſſo. præſ. part. συντρίβων, ουσα, συντρίβον, οντος, τὸ. fut. ψω. perf. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. aor. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν. aor. 2. ind. act. συνέτριβον. præſ. paſſ. συντρίβομαι, conteror. perf. paſſ. συντέτριμμαι. perf. inf. paſſ. συντετρίφθαι. perf. part. paſſ. συνπετριμμένος, η, ον, quaſſatus, a, um. a. 2. ind. paſſ. συνετρίβη, ης, η. f. 2. paſſ. συντριβήσομαι, ῆ, εται, confringar. Th. τρίβω, tero.
Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio. a perf. paſſ. verbi συντρίβω. quod vide.
Συντρίψαι, a. 1. inf. verbi συντρίβω.
Σύντροφος, ου, ὁ, ἡ, una educatus. a συντρέφω, ſimul educo. Th. τρέφω, nutrio, alo. f. ψω. p. m. τέτροφα.
Συντροχάζειν, Poet. pro συντρέχειν, concurrere, ſimul currere. Ex σύν, & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.
Συντυγχάνω, convenio, incido in aliquem, contingo, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. συντυχὼν. Th. τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι.
Συντύχη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. affabilis.
Συντυχίῳ, acc. ſing. Jonic. a συντυχία, ας, ἡ, ſucceſſus, caſus. quod ex σύν, & τυγχάνω, ſum. hinc σύντυχον ἔργον, opus vulgare.
Συυπακυέος, præſ. inf. paſſ. verbi συν-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

υπακούω, una subauscultо. quod ex σοὺ, ὑπὸ, & ἀκούω, audio. f. σω. p. ἤκουσα.

Συνυποκείνομαι, una simulo. aor. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η. quod ex σοὺ, ὑπὸ, & κρίνω, secerno.

Συνυπουργέω, ῶ, una operam confero. f. ήσω. perf. συνυπήργηκα. quod ex σοὺ, & ὑπουργὸς, ὁ, ἡ, adjutor. hoc ex ὑπὸ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνυφαίνω, vide ὑφαίνω, texo.

Συνῳδὸς, ὁ, ἡ, consonus, consentiens, pro συνᾴδων, ex σοὺ, & ἀείδω, cano.

Συνωδίνω, una instar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σοὺ, & ὠδίνω, parturio. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Συνωκηκυῖα, maritata, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, una versor. Them. οἶκος, domus.

Συνώμεθα, aor. 2. sub. med. 1. pl. verbi συνίημαι, paciscor, convenio.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, confœderatus. a συνόμνυμι, conjuro. fut. συνομόσω. perf. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, juro.

Συωνέομαι, vide ὠνέομαι, emo.

Συωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. συώνυμος, ου, ὁ, nomen commune habens. ex σοὺ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Συωχλὶς, Att. ξυωχλὶς, par equorum, aut mulorum currum trahentium. a συνείρω, connecto. Camerar. a συναείρω.

Συωχάδον, confertim, adv. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συὸς, suis, gen. sing. a σῦς, Doric. pro ὗς, sus.

ΣΥΡΑΙ, ῶν, αἱ, parvæ, vilesque lacernæ. vide σισύρα.

Συράκαται, ῶν, αἱ, Doric. & Poet. pro Συρᾶκοσαι, ῶν, Syracusæ.

Συρακῶσαι, ῶν, αἱ, & Συράκοσαι, Syracusæ. nomen urbis. Gr. trahentes invitum.

ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus. Att. σύρβη, ης, ἡ. Et hinc Lat. turba. Hinc τυρβάζω, turbas, seu tumultum excito. q. a σύω, moveo, turbo. vel a σύρω, & βάω, quia huc & illuc βαίνουσι συρόμενοι.

Σύργαρος, serpens, in Theocr. a σύρω, & γαστὴρ, quia ventrem trahit.

Συρέντες, tracti, nom. plur. aor. 2. part. pass. a σύρω, traho. f. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex Assyria per Aphæresin, ab Assur, hoc est progressus, qui fuit filius Semi. Συρομήδης, ου, ὁ, ἡ, genere Syrus.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, ιγγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, sibilo.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula. Th. συρίσσω, sibilo.

Συρικτὴς, οῦ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, ὁ, fistulator.

Συρίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, sibilo, fistulo.

Συρίσδειν, & συρίσδειν, Dor. pro συρίζειν, fistula ludere. Th. συρίσσω, sibilo.

Συρίσδων, Doric. pro συρίζων, sibilare. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem quod συρίσσω, sibilo.

ΣΥΡΙΣΣΩ, vel ττω, sibilo. hinc σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula. q. a σύρω, quippe fugendo humor σύρεται, id est attrahitur.

Συρμαΐζειν, purgare potione ex aqua, & zea.

Σύρουσα, trahens, Dor. pro σύρασα, præs. part. f. g. a σύρω.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syria, Phœnicibus contermina, oriunda mulier.

Συρ'ρ'άπτειν, consuere, præs. inf. activ. ex σοὺ, & ῥ'άπτω, suo. f. ψω. prær. ἐῤῥ'αφα.

Συρ'ρ'έουσι, 3. plur. præs. ind. verbi συρ'ρ'έω, confluo. quod ex σοὺ, & ῥ'έω, fluo. f. ῥ'εύσω.

Συρ'ρ'ηγνῦναι, confluere impetuose. Th. ῥ'ήγνυμι, seu ῥ'ήσσω, frango. f. ξω.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis, in plur. αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi. a σύρω, traho, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, vilis multitudo, undecunque tracta, a σύρω, traho.

Συρφετὸς, ὁ, ἡ, sordes corrasæ, q. contractæ, a σύρω.

ΣΥ'ΡΩ, traho per pavimentum. f. συρῶ. prær. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. q. a σαίρω, ore sum hiante. Qui hiat, magnam aeris copiam attrahit. unde est σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur: & vestis caudata matronarum nobilium. σύρτης, ου, ὁ, tractor. σύρτις, εως, ἡ, locus periculosus in mari. συρφετὸς, ὁ, sordes, purgamenta. διασύρω, distraho. διασυρτικὸς, ὁ, convitiator.

ΣΥ'Σ, συὸς, ὁ, ἡ, porcus, sus. dativ. plur. συσὶ. ὗς, idem. ὕδος, ἀδος, ἡ, sucula. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam nomen feræ. q. a σύω, quia violenter ruit eundo. vel ab ὕω, pluo: unde ὑχρὸς, humidus. Carnes suillæ humidæ sunt, nec non adeps, & pinguedo. alii a θύω, quod primum immolari cœpta.

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. verbi συσκιάζω, adumbro. f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Συσπαράξω, vel ττω, discerpo, lacero. f. ξω. perf. συσπαράχα. a. 1. συσπαράξα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συσσεύω, studiose, & impense alicui faveo. Th. σεύω, festino.

Σύσσημον, ου, τὸ, commune signum. Σύσσημος, ου, ὁ, ἡ, consignificans. Ex σοὺ, & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Συσσίτιοισιν, sodalibus, dat. plur. Ionic. a σύσσιτος, ου, ὁ, sodalis. Ex σοὺ, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Συσαθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi συνίημι. quod vide.

Συστάσεως, nom. plur. a σύστασις, εως, ἡ, constitutio, assertio. coitio, conspiratio; item cœtus. quod a συνίστημι. f. συστήσω, constituo. Them. ἵστημι, statuo. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συσσαπιχὴς, ῆ, ὁ, socius seditionis. Ex σοὺ, & στασιάζω, factionibus contendo. hinc στάσις, εως, ἡ, seditio. Th. ἵστημι, sto.

Συστασιώτης, ὁ, qui ejusdem est factionis. vide in συστάσεις.

Συστατικὸς, ἡ, όν, commendatitius, a, um. a συνίστημι, commendo. ejusdem them.

Συσταυρόω, ῶ, una crucifigo, fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. perf. passiv. συνεσταύρωμαι. aor. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος, ὁ. Them. σταυὸς, ῆ, ὁ, crux, seu palus erectus.

Συστέλλω, proprie contraho; item compono ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo. Alii vertunt subtraho, amoveo, corripio. fut. συστελῶ. f. 2. συσαλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέσταλα. præs. inf. pass. συστέλλεσθαι. perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, contractus, a, um.

Συστενάζω, una suspiro. f. ξω. quod ex σοὺ, & στενάζω, idem quod στένω, gemo. Th. στενὸς, ῆ, ὁ, angustus.

Συστήσωμεν, a. 2. inf. act. συστήσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi συνίστημι, constituo, in unum congrego. Th. ἵστημι, sto.

Συστοιχέω, ῶ, eadem serie respondeo. f. ήσω. perf. συνεστοίχηκα. quod ex σοὺ, & στοιχέω, ordine procedo. hoc a στοῖχος, ου, ὁ, ordo. Th. στείχω, eo, vado.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio. συστέλλω, contraho. Them. στέλλω, idem. f. λῶ. p. ἔσταλκα. p. m. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito. Ex σοὺ, & στρατιώτης, ου, ὁ, miles. Th. στρατὸς, ῆ, ὁ, exercitus.

Συστρέφω, convolvo in fascem, colligo, subigo. fut. ψω. a. 1. συνέστρεψα. a. 1. part. act. συστρέψας, αντος, ὁ. p. m. συνέστροφα. quod ex σοὺ, & στρέφω, verto, verso, torqueo.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, tumultuosa, & seditiosa concio, concursus. a prær. med. συνέστροφα, verbi συστρέφω. quod vide.

Συστῶ, ᾖς, ᾖ, constituerim, aor. 2. sub. activi verbi συνίστημι, constituo. a. 2. συνέστην. quod ex σοὺ, & ἵστημι, sto, statuo.

Συχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, contineo. fut. συχήσω. perf. pass. συνέχημαι. a. 1. pass. συνεχέθην. quod ex σοὺ, & ἔχω, habeo.

Συχημωτίζω, configuro. fut. ίσω. prær. συνεχημάτικα, præs. pass. συχημωτίζομαι, configuror: cum dat. quod ex σοὺ, & χῆμα, ατος, τὸ, figura. Th. ἔχω, habeo.

Σύω, concitatus est, prorui, 3. singul. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσῠντο, verbi σεύω, vel σύω, concito. vel est 3. sing. a. 2. med. ἐσυσάμην, ω, ετο, & per syncop. & Ion. σύτο, ejusdem verbi.

ΣΥ'ΦΑΡ, exuvium anguis, & cicadæ, pellicula rugosa.

Συφορβὸς, ὁ, subulcus, pro συοφορβὸς, a σῦς, & φορβὴ, pabulum, Th. φέρβω, pasco. f. ψω. prær. med. πέφορβα.

Συφὸς, vel συφεὸς, & συφεὼν, hara, ubi sues.

Συχάρ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. mercenaria.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. dorsum.

Συχνὸς, frequens, creber, multus. idem quod πυκνὸς. Th. πύκα, dense. hinc συχνῶς, crebro, assidue. q. a σωεχὴς, continuus.

Σύω, quatio, concutio, moveo. ut σείω.

Συῶν, aprorum, gen. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, sus.

Σ Φ.

Σφ', pro σφὲ, nom. & acc. dual. ab ἑ, οἱ, sui.

Σφάγανον, ου, τὸ, ensis. a σφάζω, jugulo.

Σφαγεὺς, trucidatus, aor. 2. part. passiv. verbi σφάζω, seu σφάττω, jugulo. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, ἐως, ὁ, occisor, jugulator. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, epulum. ejusdem them.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima. Hinc σφαγιάζεσθαι, hostias mactare. ab eodem them.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, fut. σω, pedes agito, cum tractu quodam salio, Hinc σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, cum quis pedes jactat. q. a σπάω, traho, palpito. ut sit q. σπαδάζω, aut σφάζω, jugulo.

ΣΦΑΖΩ, seu σφάττω, jugulo, macto. f. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον. q. a φὼς, occido. ut sit quasi φάζω. Hinc σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio, mactatio. σφάγιον, ου, τὸ, victima. φάσγανον, ου, τὸ, ensis, gladius.

ΣΦΑΙΡΑ, ας, ἡ, sphæra, globus, pila. q. a σπάρα, vel σπαίρω, idem quod σκαίρω, saltito. Hinc σφαιρικὸς, ὴ, όν, ad sphæram pertinens, globosus. σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus, in quo pila luditur. σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, instar globi. Th. σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, ές, ὁ, ἡ, globosus. Ex σφαῖρα, sphæra, & εἶδος, εος, τὸ, forma, species. Th. εἶδω, video.

Σφαιρόω, vide in σφαῖρα, ἡ, sphæra.

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto a σφάζω, quia necata fere, & mortua est pars illa affecta, a σφάκος. Hinc σφακελίζω, sphacelo laboro. Est σφάκελος, medius digitus.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ους, ὁ, salvia, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλλώμαι, lapsum esse, a. 2. inf. passiv. verbi σφάλλω, everto. f. λῶ, p. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλλον-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλωσι, 3. plur. præs. act. a σφάλλω.

ΣΦΑ'ΛΛΩ, supplanto, everto, fallo, circumvenio. fut. αλῶ. Hinc σφαλερὸς, ὴ, ὸ, lubricus, instabilis. σφέλας, ατ☉, τὸ, scabellum. ἀζφαλὴς, ἐ☉, ὁ, ἡ, minime lubricus, tutus. ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas.

Σφἀξ, Dor. pro ζφὴξ, ὁ, vespa.

Σφάξαι, trucidasse, a. 1. inf. act. σφάξας, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo. fut. ξω.

Σφάξωσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Σφαραγεῦντο, Dor. & Jon. pro ἐσφαραγῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σφαραγέω, gutture sonum edo. Th. ζφάραγ☉.

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, & σφάραγγ☉, ος, ὁ, sonus, qui gutture emittitur; item, gutt ur. q. a φάρυγξ, guttur.

Σφὲ, & σφωὲ, nom. dual. ab ἕ, sui: & ζφὲ, Dor. pro αὐτὼ, ipsa, & pro αὐτὸν.

Σφέας, illos, Jon. pro σφᾶς, acc. plur. ab ἕ, sui. vide in ἕ. σφέα, Jon. pro αὐτά.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, vehemens, intensus, acer, durus, festinus. q. a σπάδω, festino.

Σφᾶς, nom. pl. ab ἕ, sui. & pro αὐτοί.

Σφείων, Jon. & Poet. pro σφῶν, gen. plur. ab ἕ.

Σφέλας, ατ☉, τὸ, scabellum, lignum cavum.

Σφέλμος, flos lentisci, vel ilicis.

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ος, ὁ, acer arbor. hinc ζφενδάμνι☉, acernus; item durus, firmus.

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, funda, qua lapides violenter jaci queunt. Est & ornamentum muliebre. quasi a σφενδανόω. vel ut alii a σπένδω, occido. ut sit quasi σπενδόνη. hinc σφενδονάω, & έω, fundam torqueo. σφενδονίτης, & ζφενδονήτης, ου, ὁ, funditor.

Σφερωπῆρ☉, Gen. 14. vers. 23.

Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. plur. Æol. pro σφετερῶν. Th. ἕ, se, acc. sing. ab ἕ, sui.

Σφετέρῳ, acc. sing. Jon. f. g. a σφέτερ☉, ρα, ον, suus, a, um. dat. plur. σφετέροισι, & Jon. f. g. σφετέρῃσι. th. ejusdem.

Σφετερίζω, meum facio, interverto. σφετερισμὸς, usurpatio. ab eod. them.

Σφέων, Jon. pro αὐτῶν, ipsorum.

Σφηκόω, in angustum ex lato contraho, revincio. ἐσφηκώντο, Dor. & Æolic. pro ἐσφήκωντο, 3. plur. imperf. passiv. Th. ζφὴξ, ὁ, vespa.

Σφῆλαι, movere, a. 1. inf. act. ζφήλας, falsus, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, verto. f. λῶ. a. 1. ἐζφηλα.

Σφηλὸς, facile mobilis, obliquus, densus. a ζφάλλω, supplanto.

ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, cuneus. quasi a σπάω, traho, vello. vel q. a σφὴξ.

ΣΦΗ'Ξ, κὸς, ὁ, vespa. quasi a σφίγγω, stringo, gracilem facio. Est gracile animal. vel a σπάω. vespa quid sugendo elicit, & extrahit.

ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ος, ὁ, acer.

Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, ipsis. Nam Poetæ pro σφίσι, dat. plural. utuntur dual. σφὶν, per apoc. σφὶ, & per Aphæresin φὶν. Th. ἕ, se.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accus. sing. a σφὶγξ, γγὸς, ἡ, nomen vatis cujusdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni simili, quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. σφίγγω, stringo.

ΣΦΙ'ΓΓΩ, stringo, constringo. f. ξω. q. a σπάω. Non est strictio, nisi ubi prægressa est tractio. hinc σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia. Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, Sphinx. item qui ænigmatice loquitur.

Σφίγξαι, constrinxisse, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ipsis, dual. vel dat. plur. pro σφίσι, ab ἕ, sui. Th. ἕ, se.

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ὴ, ὸ, vehemens, validus. q. a σφόδρα, adverb. vehementer. Sed σφοδρὰ, ᾶς, ἡ, f. g. a σφοδρὸς. Martin. ducit a σφεδανὸν.

Σφοδρῶς, vehementer. adv. a σφοδρός.

Σφὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σφέτερ☉, suus. quod ab ἕ, sui. Th. ἕ, se.

Σφῶ, gen. singul. a σφὸς, suus. quod vide.

Σφραγίζω, obsigno. fut. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. activi σφράγισον, άτω. a. 1. sub. act. σφραγίσω, ης, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. med. ἐσφραγισάμην, ω, ατω. Th. σφραγὶς, ίδ☉, ἡ.

ΣΦΡΑΓΙΣ, ίδ☉, ἡ, sigillum, signum. hinc σφραγίζω, signo, obsigno. f. ίσω. q. a φρήσω, munio, claudo. Obsignatione litteræ clauduntur, & quasi muniuntur.

Σφραγίσαντες, nom. plural. a. 1. part. act. σφραγίσης, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, obsigno. quod vide.

Σφρηγὶς, Jon. pro σφραγὶς, quod vide.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, turgeo, sum vegetus, & corpore bene habito, lascivio. quasi a παραγάω.

ΣΦΥ'ΖΩ, salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo. quasi a φυσάω, inflare. hinc σφυγμὸς, ὁ, ὸ, pulsus. σφύξις, εως, ἡ, idem.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus. σφυρὸν, ὁ, τὸ, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ σφυρά.

Σφυροκόπ☉, ος, ὁ, malleator. a σφύρα, ας, ἡ, malleus, & κόπ☉, ος, ὁ, labor. Th. κόπτω, seco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν. quod vide.

Σφωὲ, σφὲ, nom. dual. ab ἕ, sui. Th. ἕ, se.

Σφωΐ, nom. dual. σφῶϊν, gen. dual. a σὺ, tu. Sed σφωϊν, gen. dual. ab ἕ, sui.

Σφωΐτερ☉, suus, aliquando tuus, & vester. a σφωΐ, vel σφῶϊν. quod vide.

Σ Χ.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όν☉, ὁ, animal pennis, & pedibus carens. cella, vel soboles apum. κηδόνες, οἱ, favi.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδ☉, ἡ, varus, paxillus, furcula attollendis retibus. q. σκάλις.

Σχάσαις, Æol. pro χάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi χάζω, cohibeo, inhibeo. f. άσω. a. 1. ἔσχασα. Th. χάω, idem.

Σχαθείλαι, impellerer, a. 1. opt. pass. verbi χάω, vel χάζω, impello. fut. άσω. a. 1. pass. ἐχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, sacrifico, scalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, transfero, cohibeo. Est & χάζω. Ducam a σκέω, id est, ξέω, seco.

Σχὲ, habe, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, tabula, in qua scribimus, proprie ex tempore. a χέδον, illico.

Σχεδίλαι, prope, sensim. q. retento gressu. ab ἔχω, retineo.

Σχεδίλαι, adverb. cominus. a χέδι☉. quod vide.

Σχέδι☉, α, ον, subito factus. q. brevi tempore. Th. χέδον. Hinc χεδιάζω, ex tempore facio. χεδία, navis tumultuarie facta.

ΣΧΕΔΟ'Ν, prope, propemodum, juxta. cum dat. & cum genit. fortasse. q. a χέω, id est, ἔχομαι, proximus sum. hinc χεδιάζω, ex tempore, & tumultuario opere facio. χεδίασμα, ατ☉, τὸ, opus ex tempore factum. αὐτοχέδι☉, ος, ὁ, ex tempore factus. αὐτοχεδιαστὶ, ex tempore.

Σχέθε, habe, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔχεθε, verbi χέθω, habeo. a χέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθὴς, έντ☉, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi ἔχω, habeo. fut. ξω, & χήσω. a. 1. pass. ἐχέθην.

Σχεθέμεν, Jon. & Dor. pro χέθειν, habere, præs. inf. verbi χέθω, pro ἔχειν.

Σχέθω, habeo. a χέω, pro ἔχω.

Σχελίδες, αἱ, laterum carnes, & pulpæ oblongæ. q. a σκέλ☉.

Σχέμεν, Jon. seu Dor. pro σχεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἔχω, habeo.

Σχέο, Jonic. pro σχοῦ, tene, a. 2. imperat. med. verbi ἔχω, habeo. aor. 2. med. ἐσχόμην.

Σχερῇ, Poet. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope, juxta. Formant a χέδι☉, quod vide. hinc in dat. χεδίῃ, & per sync. χέδῃ, & χῇ ξοπὼ τὸ δ ας ῃ, & accentu mutato, factum χερῇ.

Σχές, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ος, ὁ, infelix, miserabilis, q. a χέω, & πύλας, qui miseriam habet.

Σχέτο, tenebatur, Jon. pro ἔχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi ἔχω.

Σχέω, habeo, inusitat. ab ἔχω. hinc χέσις, habitudo. χῆμα, habitus.

Σχῆμα, ατ☉, τὸ, forma, habitus, gestus. ab eodem them.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. χήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi χέω, inusitat. pro ἔχω, habeo. f. ἕξω, & χήσω.

Σχίδ☉, assula. a χίζω, findo.

Σχίζης, dat. plur. Jon. a χίζη, ης, ἡ, scissura. Th. χίζω, findo.

ΣΧΙ'ΖΩ, findo, scindo. fut. ίσω. p ἔχιχα. perf. pass. ἔχισμαι. hinc χίσμα, ατ☉, τὸ, scissura. χεδίον, ος, τὸ, assula. χίν☉, ος, ἡ, lentiscus, arbor.

Σχινδαλμὸς, assula: frustum τῷ χίζειν ablatum.

Σχίν☉, ος, ἡ, lentiscus, arbor. Them. χίζω, findo.

Σχίσας, αντ☉, ὁ, a. 1. part. act. a χίζω, findo. f. σω. p ἔχιχα.

Σχιδῆναι, scissum esse, a. 1. inf. pass. verbi χίζω, scindo. fut. ίσω. aor. 1. pass. ἐχίδην.

Σχίσμα, ατ☉, τὸ, fissura, dissidium. ab eodem them.

Σχίσσας, conscindens, gem. σσ, pro χίσας, a. 1. part. act. a χίζω, findo, f. ίσω.

Σχοίατο, continerent, Jon. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, haberem, Att. pro σχοίμι, a. 2. opt. act. verbi ejusdem.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus. Th. σχοῖν☉, ος, ἡ, juncus.

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ος, ἡ, juncus, funis e junco. est idoneus ad τὸ σχᾶν, id est, retinendum, ligandum. Hinc σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus. χοινίζω, fune metior, circumscribo, & finio.

Σχοῖν☉, pro mensura 60. stadiorum. Est vox Ægyptiaca; nempe duplex parasanga.

Σχοινοτανὴς, ὁ, ἡ, funibus extensus, longus. Ex σχοίν☉, juncus, funis e junco, & τείνω, tendo.

Σχοῖντο, 3. plural. aor. 2. opt. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.

Σχολαῖοι, otiosus esset, 3. singul. præs. optat. verbi χολαίζω. Th. χολὴ, otium. quod vide.

Σχολαίζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα. perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, ται. Th. σχολὴ, otium.

Σχολαίτερα, seu ον, adverb. tardius, segnius. Th. σχολὴ, otium.

ΣΧΟΛΗ', ης, ἡ, otium, vacatio, lucubratio. Schola. q. χολὴ, materia iræ. vel a σχέω, & ὅλ☉, quia totum hominem occupat, habet, exercet. Hinc σχόλιον, ου, τὸ, glossema. σχολάζω, otior, otium ago.

Σχόμην☉, qui tenuit, a. 2. part. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.

Σχῶ, habe, a. 2. imperat. med. verbi ejusdem.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut 2. ind. act. verbi ejusdem.

Σ Ω.

Σωζμὴς, έος, ὁ, proprium viri nomen. Sogenes.

Σώεσκε, Jon. pro ἔσωε, servabat, 3. sing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σώκι, acc. sing. fœm. g. a σώος, idem quod σῶς, idem quod Thema σόος, ος, ὁ, salvus.

Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζοι, servet, 3. sing. optat. præs. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σωζόμβῳος, ος, ὁ, & in dat. plur. Jonic. σωζομβῴοισι, præs. part. pass. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σώζω, ας, α, servo. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, serva. a. 1. sub. σώζω, ῃς, ῃ. perf. pass. ςέσωσμαι. a. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμβῳος, servandus, & in dat. plural. Jon. σωζομβῴοισι. Th. σόος, ος, ὁ, salvus.

Σωθεὶς, servatus, a. 1. part. pass. verbi σώζω, servo. a. 1. pass. ἐσώθην.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. σωθησόμεθα, 1. pl. & Σωθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σωκέω, possum, valeo. a σῶς, sanus. Th. Σόος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ος, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν, ἀπὸ τοῦ κυρίου Σωκλῆς, έος, ὁ.

Σῶκος, servator Mercurii Epithet. pro Σωσίοικος. a σόος, servo, & οἶκος, domus.

Σωκράπης, εος, ους, ὁ, Socrates. vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικὸς, ὴ, όν, Socraticus.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus. quia σώζει λίαν scilicet aquam, ut ne diffluat.

Σῶμ', pro σῶμα. quod vide.

ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, corpus. dat. Σώμασι. nom. pl. σώματα, corpora, servi. q. Σῶον αἷμα, sanus sanguis. Vel a σώζω, quia animam servat: vel quia σώζει τὸ αἷμα. Hinc σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. σωματικὸς, ὴ, όν, corporalis. σωματοποιέω, corpus esse facio.

Σωματικὸς, ὴ, όν, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter. ab eodem them.

Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. salvus pater.

Σώρακος, vasis genus. a σωρὸς, quia in eo quædam σωρεύονται, acervantur.

Σωρεύσασα, a. 1. part. activ. fœm. gen. verbi σωρεύω, quod vide.

Σωρεύω, coacervo. fut. εύσω. perf. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. perf. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, cumulatus, a, um. Them. σωρός, ὴ, ὁ, acervus.

ΣΩΡΟ'Σ, ῆ, ὁ, acervus, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. f. σω. Σωρηδὸν, acervatim, cumulatim, adv.

Σῶς, integer, salvus. ex Σάος, idem quod σόος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶ.

Σῶσαι, servasse, a. 1. inf. act. σώσασα, aor. 1. part. act. fœm. gen. σώσασῆς, a. 1. inf. med. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σώσω, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri. Gr. cui vires sunt integræ.

Σῶσι, servant, per crasin pro σώζουσι, vel σώουσι, a σώζω.

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. conservatio patris.

Σῶσον, ατε, a. 1. imperat. act. σώσων, f. 1. part. act. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σῶστρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico ob sanationem. a σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώζουσα, ης, ἡ, servatrix, liberatrix. vide σωτὴρ.

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, salvator. σώτειρα, ἡ, servatrix. σωτηρία, ας, ἡ, salus. σωτήριος, ος, ὁ, ἡ, salutifer. σωτήριον, ου, τὸ, salus.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ, quod radios in se σώζει. q. a σείω, agito.

Σώφρον', pro σώφρονα, accusat. singul. a σώφρων, ονος, ὁ, temperans. quod ex σόος, vel σάος, & contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονέω, ῶ, sum sobrius, sana mente sum præditus. f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, ήσατε. ab iisdem them.

Σωφρόνη, ης, ἡ, Sophrone. prop. nom.

Σωφρονίζω, doceo sapere, bonis moribus imbuo. fut. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι. unde σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, sanitas animi, castigatio, emendatio. Ex σόος, & φρὴν, mens.

Σωφρονιστικὸς, ὴ, όν, Sophronifcus.

Σώφροσι, temperantibus, dat. plur. a Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iisdem them.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, sobrietas; item mentis sanitas. ab iisdem them.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. plur. Σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σόος, contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σώχω, tero. a σείω, quatio.

T A.

TEst decima nona littera. Et in numeris trecentorum signum est. Attici ea pro α, utuntur. & τ, Jon. pro Θ, Dor. pro κ.

Τά, hæc, τάγε, τάδ', τάδε, cum Enclit. nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Et ταί, Dor. pro τῇ. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ. τᾶδε, pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nomen mul. Syr. caprea, dama. Ταβιτὶ, Scythice Vesta nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, rancor: cum vigor naturalis perit, & res πήκεται, mollescit. πάγλων, sartago, in qua aliquid πήκεται, liquescit. Hinc παγγὸς, ὴ, όν, rancidus. παγγίζω, rancidus fio.

Ταγὰς, constitutus, a. 2. part. pass. a πάσσω, ordino. f. ξω. a. 2. pass. ἐπάγην.

Ταγκίσρα, Att. & Dor. pro τᾷ ἀγκίσρᾳ.

Ταγὸς, ὴ, ὁ, dux, qui πάσσει aliquid. Th. πάσσω.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo. Th. ejusd.

Τάζω, extendo, ab inusit. πάω, capio. a. 2. ἔπαγον. unde a. 2. part. Jon. πεπαγὼν. Th. τείνω, tendo. f. σω. perf. πέπακα. a. 1. pass. ἐπάθην.

Ταθεὶς, extensus, a. 1. part. pass. verbi τείνω, extendo. a. 1. pass. ἐπάθην.

Ταθῶσι, intendantur, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Ταὶ, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἳ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ὁ, ἡ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.

Τάκεαι, Dor. & Jon. pro τήκεαι, & hoc pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τήκω, Dor. pro τήκω, liquefacio. f. ξω.

Τακεὶς, έντος, ὁ, liquefactus, a. 2. part. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔπαγον.

Τακερὸς, ὰ, όν, quod liquescit, molle est, a τήκω, liquefacio.

Τακήσομαι, fut. 2. pass. verbi ejusdem.

Τακτὰ, demensum. a τακτὸς. quod vide.

Τακτὸς, ὴ, όν, statutus, a, um. Th. τάσσω, ordino.

Ταλαεργὸς, ὸς, ὁ, qui patienter opus facit, laborioſus. gen. pl. ταλαεργῶν. a τάλας, αντος, ὁ, miser. Th. ταλάω, sustero, & ἔργον, ος, τὸ, opus.

Τάλαθος, ος, ὁ, Talathus, nomen proprium.

Ταλαϊονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ταλαϊονίδης, ος, ὁ, ὁ Ταλαοῦ παῖς, id est, Adrastus, Talai filius.

Ταλαιπωρέω, miser sum. ταλαιπωρήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ταλαιπωρήμενος, præs. part. pass. vide ταλαιπωρία.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, molestia. a ταλαίπωρος, miser. quod ex ταλάω, seu τλάω, vel τλῆμι, sustero, & πῶρος, ος, ὁ, luctus.

Ταλαναίρδιος, ος, ὁ, magnanimus. ex ταλάω, sustero, & καρδία, ας, ἡ, cor.

Τάλαν, miser, vocat. sing. a τάλας, αντος, ὁ, miser. Th. ταλάω.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentarius, a, um, talentum suo pondere æquans. Th. τάλαντον.

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, statera, libra, lanx, trutina, pondus 125. librarum, talentum. q. a ταλάω, fero, statera enim fert, seu sustinet pondus. Hinc ταλαντιαῖος, seu τλαντιαῖος, ος, ὁ, talentum æquans.

Τάλαρος, ος, ὁ, qualus, in quo lana, & fusi. in accus. plur. ταλάρους, & Dor. ταλάρως, cistas. Th. ταλάω, sustero.

Τάλας, αντος, ὁ, miser. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, sustero.

Ταλασία, lanificium. forte quo τάλας se sustinet. Nam ταλασίον, lana: id, circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat. Ex ταλάω, sustero, & φρὴν, mens.

Ταλαύρινος, ος, ὁ, audax, fortis. ταλαύρινον, adverb. audacter. a ταλάω, sustero.

ΤΑΛΑ'Ω, sustero, perpetior, sustineo, audeo. Hinc τάλας, αντος, ὁ, miser. τάλαινα, ης, ἡ, misera. ταλάσιον, ος, τὸ, lana. Hinc τλάω, & τλῆμι, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior. τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, patiens. τλησις, εως, ἡ, patientia.

Ταλθύβιος, ος, ὁ, nomen propr.

Τάλιθα, ἡ, nomen ἄκλιτον, Syriace, puella, Marc. 5. 41.

Τάλις, ιος, ὁ, ἡ, virgo nubilis. q. ταλᾶν ἀνδρα, viri potens.

Τἄλλα, pro τὰ ἄλλα, plural. n. g. ab ἄλλος, alius.

Τἀμά, pro τὰ ἐμά, mea, nom. plural. n. g. ab ἐμὸς, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Ταμᾶλιστα, Jon. maxime, adverb. idem quod μᾶλιστα.

Τἄμαρ, Poet. Att. & Dor. pro τὸ ἦμαρ, dies.

Τάμε, scidit, Jon. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, scindo. f. ταμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. p. m. τέτμημαι.

Ταμεῖ, Jon. pro ταμεῖ, 3. singul. fut. 2. act. verbi ejusdem. Sic ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, seco.

Ταμεῖον, ος, τὸ, conclave, promptuarium, pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, seu ης, ου, ὁ, promus condus, dispensator.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω, scindo.

Ταμεσίχροος, ος, incidens corpus. τέμνων τὸν χρόα. a τέμνω, seco, & a χρόος, ος, ὁ, & contracte χρῶς, χροὸς, χροΐ, &c. cutis cum carne subjecta. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

ΤΑΜΙΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest. arbiter. quasi a τέμνω, scindo. suum enim cuique dividit, & admetitur. Hinc ταμιεύω, sum promus condus, quæstoris munus obeo. ταμεῖον, ος, τὸ, cella penuaria.

Ταμιεῖον, ος, τὸ, conclave, idem quod ταμεῖον. quod vide.

Ταμίη, ης, ἡ, proma, dispensatrix. a ταμίας. quod vide.

Τάμισος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Τάμισ-ος, coagulum, πιτύα, Hesych. vel pellis hirco recens detracta. a τέμνω, seco.

Τάμνεν, dividebat, Jon. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. verbi τέμνω, Dor. & Jon. pro τέμνω, seco. quod vide.

Τάμνω, seco, Dor. pro τέμνω.

Τᾶμ-ος, Dor. pro τῆμ-ος, tum. quod vide.

Ταμῶ, incidam, f. 2. ind. act. verbi τέμνω, seco. aor. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τᾶν, Dor. pro τὴν, vel ἣν. sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Ταναύχα, vas æreum, in quo condiebant carnes. q. a ταυέειν κρέας. Th. τείνω, extendo.

Ταὐναντία, pro τὰ ἐναντία, ab ἐναντί-ος, contrarius, adversus. Th. ἀντί, pro, contra.

Τάνα-ος, protentus, extentus. quasi a τανύω. Th. τείνω, tendo.

Ταυηλεγής, longum somnum afferens. faciens τὸ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare. ex ταναός, longus, quod a τανύω, idem quod τείνω, extendo, & λέγω, cubare facio.

Ταυίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc: quod ab ἡνίκα, quum.

Τάνταλ-ος, ὁ, Tantalus. nomen proprium.

Ταυυέθειρα, ας, ἡ, Poet. Epith. mulieris passos habentis crines. ἀπὸ τοῦ τανύειν τὴν ἔθειραν, expandere capillos, seu comam. Ex τανύω, pro τείνω, tendo, & ἔθειρα, ἡ, coma.

Ταυυήκης, ε-ος, ὁ, ἡ, longam habens cuspidem. quod a τανύω, idem quod τείνω, extendo, & ἀκή, cuspis.

Ταυῦν, nunc, adv. alias τὰ νῦν.

Ταυύοντο, extendebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω, extendo. Et pro ago, impello.

Ταυυπτηλ-ος, longum habens peplum. a τανύω, idem quod τείνω, extendo, & πέπλ-ος, ὁ, vestis muliebris.

Ταυύπτερ-ος, ος, ὁ, Poet. per syncop. pro ταυυσίπτερ-ος. quod vide.

Ταυυπτερύγεσσι, velocibus, dat. pl. Jon. & Poet. a ταυυπτέρυξ, υγ-ος, idem quod ταυύπτερ-ος, cui alæ sunt extentæ. Quod ex τείνω, extendo, & πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Ταυύῤῥιζ-ος, expandens radices. Epith. arboris. a τανύω, pro τείνω, tendo, & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ταυυθείς, ἐντ-ος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi τανύω. f. ὑσω. extendo. a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Ταυυσίπτερ-ος, expandens alas. ex τανύω, pro τείνω, extendo, & πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Τάνυσαν, 3. plur. τάνυσε, 3. sing. poet. a. 1. ind. activ. verbi τανύω, idem quod τείνω, extendo.

Ταυύσφυρ-ος, ος, ὁ, ἡ, procera. ex τανύω, pro τείνω, & σφύρα, ας, ἡ, malleolus pedis.

Ταυύθριξ, hirsutam, acc. singul. a ταυύθριξ, qui laxo capillo est. a τανύω, seu τείνω, tendo, & θρὶξ, τριχ-ός, ἡ, capillus.

Τάξις, εως, ἡ, ordo. Inde ταξιόω, in acie colloco. f. ώσω. Them. τάσω, vel πῶ, ordino. f. ξω.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, humilis, e, non multum a terra surgens. q. a θάπτω, sepelio. Eustath. a πατεῖσθαι, quod humiles soleant conculcari. Hinc ταπεινόω, humilem reddo. ταπεινωσις, εως, ἡ, ος, ἡ, humilitas. ταπείνωσις, εως, ἡ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio. a ταπεινόφρων, ον-ος, ὁ, ἡ, cujus animus est humilis. quod a ταπεινὸς, humilis, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ταπεινόω, ῶ, humilio. fut. ώσω. perf. τεταπείνωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. sub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ταπεινόομαι, οῦμαι, humilior. perf. passiv. τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, & in plur. ταπεινώθητε. f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινὸς, humilis.

Ταπεινῶς, humiliter, adv. a ταπεινὸς.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, ab eod. them.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητ-ος, ὁ, tapes, q. πάσης, a πατεῖσθαι, quia tapetibus pavimentum sternebant. dat. plur. τάπησιν.

Ταπρῶτ', pro ταπρῶτα, ut primum. Th. πρό.

Ταράξῃ, turbet, 3. sing. a. 1. sub. activ. verbi ταράσσω. quod vide.

Ταρασσομένων, gen. plur. part. præs. pass. verbi ταράσσω. quod vide.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel τῶ, turbo, commoveo. f. ξω. p. τεταραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. plur. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσε, έσθω. perf. pass. τεταραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, turbatus. aor. 1. ind. passiv. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus. q. ab αἴρω, pulso, τ præfixo.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi ταράσσω, vel πῶ, turbo.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba. a ταράσσω.

Ταραχ-ος, ος, ὁ, tumultus. ejusdem them.

Ταρβέω, timeo, tremo. f. ήσω. Them. τάρβ-ος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, perterriti, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi ταρβέω. quod vide.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, stupor, timor, metus. q. per Syncop. pro τάραβος, idem. q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταρβέω, paveo.

Ταργαίνω, turbo. puto a ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, pedica. Ubi unum cum alio περγαίνεται.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ος, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum piscium, caro sale condita, & exsiccata. q. a τείρω, exsicco. hinc ταριχόω, sale condio. ταριχοπώλης, salsamentorum venditor.

Ταρμύσσω, terreo, quasi ταρβύσσω, a ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nom. prop. regionis.

Ταρὸς, velox, q. a τάω, extendo, seu ταίω, volo, as.

Τάρπημεν, Jon. pro ἐπάρπημεν, 1. plur. a. 2. ind. pass. τάρπησαν, oblectati sunt, Jonic. pro ἐπάρπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, delecto. f. ψω. a. 2. ἔπαρπον.

Ταῤῥοθος, auxiliator. q. a θαρὸς, & θέω, quia celeriter subvenit.

Ταρὸς, vel ταῤῥὸς, crates, in qua aliquid τέρσεται, id est, siccatur. Vel aliquid ταρσῷ simile: ut ala avium, cum pennis ei insertis. palmula remi: palmula manus, vel pedis. Est & ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis. Syr. marmoris exploratio.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ος, ὁ, & plur. τάρταρα, inferi, tartarus, quod a ταράσσω, turbo, terreo. Hinc ταρταρόω, in tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταρταρόω, ῶ, in tartarum detrudo. f. ώσω. perf. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, vehementer. adv. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφέες, nom. plur. a ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, densus, creber. Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ὸν, ὁ, & ταρφὴς, ὁ, ἡ, densus, frequens. ab eodem them.

Ταρφέσσι, dat. plur. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum. sic dicta ob sylvæ densitatem.

Ταρφὴς, έος, ὁ, ἡ, densus. Th. τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφύμμαι, Dor. pro ταρφθῶμαι, a. 2. inf. pass. verbi τέρπω, oblecto. fut. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, densitas, peculiariter sylvæ, q. ζάφος, a ζέφω, nutrio, eo quod animal nutrit. hinc ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, densus, creber, frequens. ταρφειὸς, ὸν, ὁ, idem.

Τάρφω, sicco. q. a τείρω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & τάρχαι, ῶν, αἱ, inferiæ, justa, parentalia. an a ταραχὴ, turbatione, quæ est ob mortuos? Hinc ταρχύω, ταρχύω, & έω, exsequias facio.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε, pro τῆσδε, ἧ ταῦτης, & τάς, pro ἥς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τῶ, ordino, colloco, constituo. f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, statui. præs. pass. τάσσομαι, constituor. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμένος, η, ον, ordinatus, prædestinatus. a. 1. med. ἐταξάμην, ω, ατο, constitui. a. 1. part. med. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος, τὸ, cohors, legio. τάξις, εως, ἡ, ordo. τακτὸς, ὴ, ὸν, ordinatus. συντάττω, compono. σύνταγμα, ατος, τὸ, volumen compositum. σύνταξις, εως, ἡ, compositio. ὑποτάττω, subjicio. ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, subjectio. ἀταξία, ας, ἡ, confusio. ἄτακτος, ος, ὁ, ἡ, inordinatus.

Τάττομεν, 1. plur. præs. sub. act. verbi τάττω, seu τάσσω, ordino. quod vide.

Ταυρώμενος, ος, ὁ, Dor. pro ταυρούμενος, ος, ὁ, privatus re aliqua, præs. part. passiv. verbi ταυρόω, privo.

Ταὐγέτοιο, gen. Jon. a Ταὐγετος, ος, ὁ, nomen propr.

Ταῦτ', seq. aspiratione pro ταῦτα, hæc, nom. plural. n. g. ab ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Ταὐλιον, ος, τὸ, Att. & Doric. pro τὸ αὔλιον, stabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Ταύρειος, & ταύρειος, ος, ὁ, taurinus. Th. ταῦρος, ος, ὁ, taurus.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. πατὴρ, pater.

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ος, ὁ, taurus. dat. plur. ταύροις. ταῦρως, Doric. pro ταύρους, acc. plur. q. a τάω, & ὄψις, quod cornua late extendat. hinc ταύρειος, & ταῦρειος, ος, ὁ, taurinus. κένταυρος, ος, ὁ, centaurus.

Ταυροφόνος, ὁ, tauricida. Ex ταῦρος, & φένω, occido. præt. med. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, hæc, nom. vel acc. plur. Att. Jon. & Dor. pro διὰ ταῦτα, ob hæc. ab ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Accipitur & ταῦτα, adverbialiter pro, quod magis est, imprimis, præsertim. ἧ ταῦτα, eoque. ταυτᾶ, Dor. Æol. & Poet. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, eadem, pro τὰ αὐτὰ. ταυτῇ, pro ὅτω, hoc modo.

Ταύτιν, Dor. pro ταύτλω, hanc, istam.

Ταυτολόγος, ος, ὁ, qui idem dicit, ταὐτὸ λέγει. hinc ταυτολογία.

Ταυτόμματος, forte fortuna. Th. μάτην, frustra, temere, adv.

Τάφε, Jon. pro ἔταφε, obstupuit, aor. 2. ind. act. ταφεὶς, sepultus, a. 2. part. pass. verbi θάπτω, sepelio. f. ψω. a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura. a θάπτω, sepelio.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ος, ὁ, epulum funebre, sepulchrum. Th. θάπτω, sepelio.

Τάφρος, ος, ἡ, fossa, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt. Est & τάφρος, vallum. Th. θάπτω.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Est notandum duplicem habere significationem: nonnunquam declarat idem quod θάψας, qui sepelivit, & tum est a θάπτω, sepelio. nonnunquam idem quod θαμβήσας, obstupefactus, & tum est a θήπω, obstupeo. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Ταχ', pro τάχα, adv. brevi, cito, velociter, forsitan, utique. Thema ταχυς, celer.

Ταχέες, nom. pl. a ταχὺς, έος, ὁ, celer.

Τάχει, dat. sing. a τάχος, εος, τὸ, celeritas. ejusdem them.

Ταχέα, ας, ἡ, f. g. a ταχὺς, έος, ὁ, celer.

Ταχέων, gen. plur. a ταχὺς, celer.
Ταχέως, adv. celeriter. ab eodem them.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, conſtituo. fut. ξω.
Ταχινὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer. ταχινὰ, Poet. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, celeriter. Thema ταχύς.
Τάχιον, adverb. citius. τάχιςα, citiſſime. τῶν ταχίςων, celerrime. Th. ταχύς.
Τάχιςα, ocyſſime, ſuperlat. a ταχύ, celeriter.
Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, qui cito capi poteſt. ex ταχὺς, & ἁλίσκω, capio.
Ταχυδρόμος, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & δρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα. inde δρόμος, curſus.
Ταχυνεῖ, 3. ſing. fut. act. verbi ταχύνω, feſtino. vide in ταχύς.
Ταχυπιθὴς, ὁ, ἡ, facile credulus. ex ταχὺς, & πείθω, perſuadeo.
Ταχυπότμος, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποπεπτωκὼς, qui citæ morti eſt obnoxius. Ex ταχὺς, celer, & ποτμὸς, ὁ, mors.
Ταχύπωλος, celeres equuleos habens. rei equeſtris peritus. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ὁ, pullus equinus.
ΤΑΧΥΣ, έος, ὁ, celer, velox, præceps. quaſi a τάζω, extendo. Vel a τάω, extendo, & χύω, fundo. Curſor in viam extenditur, & quaſi effunditur. vel a τάσσω, ordino. comparat. ταχύτερος, celerior, pro quo uſitatius ταχίων, item θάσσων, & τῶν. ſuperlat. ταχύτατος, ſeu τάχιςος. Hinc τάχα, ταχὺ, & ταχέως, celeriter. τάχος, εος, τὸ, celeritas. ταχύτης, ητος, ἡ, idem. ταχύω, accelero, propero.
Τάχυτας, ᾶτος, ἁ, Doric. pro ταχυτὴς, ἧτος, ἡ, celeritas, velocitas. Them. ταχύς.
Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, accuſ. ſing. a ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, ſeu ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.
Τάω, τῶ, capio. Inde format Euſtath. τάζω.
Τάων, Æol. pro τῶν, genit. plur. f. g. ab ἡ, hæc.
Ταὼς, & ταὼς, ὼ, ὁ, pavo. quaſi a τύσις, id eſt, extenſione pennarum. Th. τείνω, extendo.

T E.

Τε, conjunctio copulativa, valet idem quod Latinorum que. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet. εἴτε τε, dixitque. τὲ, & ἄρα, aliquando apoſtrophantur: ut τ' ἄρ', & expletivæ particulæ ſunt. Et τε, Dor. pro σὲ, te.
ΤΕΓΓΩ, tingo, humecto, mollio. f. ξω. τέγγειν ψεύδεϊ λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere. quaſi a τείνω, extendo: nam mador facit, ut corpora poſſint extendi. hinc τεγανὸς, ὸν, ὁ, tinctus. τέγανον, εος, τὸ, locus humidus.
Τέγεα, Jonic. Τεγέη, eſt oppidum Arcadiæ.
Τέγεος, pro τέγειος, ſub tecto, ſublimis, altus. a τέγος, pro στέγος, tectum domus. quod a στέγω, tego.
Τέγος, εος, τὸ, Poet. pro λόφος, vel ὄρος, collis, mons.
Τεὸν, tuam, Poet. & Dor. pro σὸν, accuſ. ſing. f. g. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.
Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. med. accuſ. ſingul: a θάλλω, floreo. vide τεθαλυῖα.
Τεθαλυῖα, abundans, perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. αλῶ. p. m. τέθηλα, & τέθαλα. perf. med. part. τεθαλώς.
Τεθάρρηκα, auſus ſum, perf. ind. act. verbi θαρρέω, fiduciam habeo. a θάρρος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, τὸ, fiducia.
Τεθαρσήκασι, 3. plur. perf. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Τεθάφαται, Jon. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, ſepultæ ſunt, 3. plur. perf. paſſiv. verbi θάπτω, ſepelio.
Τεθέαμαι, perf. paſſ. verbi θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι.
Τεθεῖν, Attic. ſyncop. pro τεθεῖναι, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.
Τέθεικε, perf. act. τέθαμαι, perf. paſſiv. verbi τίθημι, pono.
Τεθεμελίωτο, fundata fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. a θεμέλιος, ὁ, fundamentum. Them. θέμελον, ὁ, τὸ, idem.
Τέθηλα, ας, ε, florui, perf. med. τεθήλει, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.
Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.
Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, ſepelio, ſtupeo. aor. 2. ἔπαφον. perf. inf. med. τεθηπέναι. perf. part. med. τεθηπὼς, οτος.
Τεθήκατο, Jon. pleonaſm. pro ἐθήκατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi θάομαι. Significat autem ἐθηλάσατο.
Τεθλιμμένος, η, ον, preſſus, a, um, perf. part. paſſ. verbi θλίβω, premo, affligo. f. ψω. p. τέθλιφα.
Τεθλασμένος, perf. part. paſſ. a θλάω, frango. fut. άσω.
Τέθμιον, Poet. idem quod πεθμὸς. quod vide.
Τεθμὸς, lex, mos. a τίθημι, pono.
Τέθναα, præt. med. quaſi a θνάω. τεθνάναι, contracte pro τεθνᾶέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior.
Τέθναθι, præſ. imperat. τεθναίην, præſ. opt. τεθνάναι, præſ. inf. τεθνὰς, præſ. part. a τέθνημι, morior. hoc a θνάω, ſeu θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανεῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.
Τεθναίην, moriar, præſ. opt. a τέθνημι, pro θνήσκω, morior. Sunt qui Anadiplaſiaſmo Jon. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.
Τεθναίμην, αίτε, αίεν, per ſyncop. pro τεθναιήμην, αίητε, αίησαν, num. plur. præſ. opt. τεθναίην. quod vide.
Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. activ. verbi θνήσκω, morior. perf. τέθνηκα.
Τεθνακὼς, ότος, ὁ, mortuus, Dor. pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.
Τεθνάμεν, Jon. & τεθνάμμεναι, Dor. pro τεθνέναι, præſ. inf. verbi τέθνημι, pro θνήσκω, morior.
Τεθνάναι, præſ. inf. a τέθνημι. Sed τεθνᾶναι, contracte pro τεθναέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανεῦμαι. perf. activ. τέθνηκα. perf. med. τέθναα. q. a θνάω.
Τεθνᾶσι, mortui ſunt, per Synæreſin pro τεθνάασι, 3. pl. perf. med. verbi θνήσκω, morior. præt. med. τέθναα.
Τεθνάτω, interficiatur, 3. ſingul. imper. præſ. τέθναθι, verbi τέθνημι, pro θνήσκω.
Τέθνεα, Bœot. ſyncop. pro τέθνηκα, perf. ind. activ. hinc τεθνεώς, ῶτος, per ſyncopen pro τεθνεηκὼς, ότος, perf. part. activ. verbi θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανεῦμαι. perf. τέθνηκα, & Bœot. τέθνᾶκα. aor. 2. ἔθανον. p. m. τέθνεα.
Τεθνεῶτος, gen. ſingul. perf. part. vide τέθνεως.
Τεθνεὼς, ῶτος, & Poetic. τεθνηὼς, per craſin pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.
Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. plur. τεθνήκασι, perf. act. τεθνήκετω, 3. ſingul. perf. imperat. act. a θνήσκω. quod vide.
Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracuſano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, morior.
Τεθνηὼς, Poetice pro τεθνεὼς. quod vide.
Τεθνὼς, per ſyncop. pro τεθνεὼς, perf. part. med. verbi θνήσκω, morior. p. m. τέθνακα.
Τεθόλωται, turbatus eſt, 3. ſingul. perf. paſſ. a θολόω, turbo, inquino. Them. θολὸς, ὸν, ὁ, ſordes turbidæ.
Τεθορεῖν, Jon. anadiplaſiaſmo pro θορεῖν, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, ſalio.
Τεθραμμένος, acc. ſingul. part. perf. f. g. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. paſſ. τέθραμμαι.
Τεθρᾶδαι, Dor. pro τεθρῆδαι, perf. inf. paſſ. verbi πρᾶω, ſeu πρημι, perforo. f. πρήσω. perf. paſſ. τέπρημαι.
Τεθριποβάτης, ὁ, qui quadrigis vehitur. ex τέθριππον, τὸ, quadriga, quod ex τέτταρες, quaternio, hoc ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & βαίνω, aſcendo.
Τέθριππον ἅρμα, currus quadrijugus, quadrigæ. Ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus.
Τεθριποτροφῶν, ὄν, ὁ, qui equos quadrijugos alit. & τεθριποτροφέω, equos quadrijugos alo. & τέθριππον, τὸ, quadriga. quod a τέτρας, ἄδος, quaternio. & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.
Τεθυμωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi θύω, ſacrifico, immolo. f. θύσω, perf. τέθυκα.
Τεθυμῶσθαι, iratum eſſe, præt. inf. paſſ. verbi θυμόω, ad iram provoco. fut. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, animus, ira.
Τεθυωμένος, perf. particip. paſſiv. verbi θυόω, odorem jucundum reddo. Th. θύω, macto.
Τεὶ, & τίν, Jon. Poet. & Dor. pro σοὶ, tibi, dat. ſing. a σὺ, tu.
Τείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τείνω, tendo. f. νῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.
ΤΕΙΝΩ, tendo, extendo, porrigo me, ſeu pertineo. f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτανα. An a τάω, quaſi τάνυω; Hinc τόνος, ὁ, intentio; item accentus. τατὸς, ὸν, ὁ, extentus. τανὸς, ὸν, ὁ, idem. τανύω, tendo. ταινία, ας, ἡ, tænia. χειροτονέω, manum protendo, & attollo: item ſciſco, decerno, creo. χειροτονία, ας, ἡ, ſuffragium.
Τείρεα, τὰ, aſtra, ob ſiccandi virtutem, a τείρω. vel ob τάξιν mirabilem.
Τειρεσίας, ὁ, Tireſias, vates Thebanus præſtantiſſimus.
Τείρετο, Jon. pro ἐτείρετο, affligebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τείρομαι, vexor. Th. τείρω, vexo, tero.
Τειρήσω, εις, ἑ, fut. 1. a τειρέω. f. ήσω, idem quod τείρω, affligo, vexo, domo. Geneſ. 3. 15.
Τειρομύρισιν, vexatis, dativ. plur. part. præſ. paſſ. ταρομύσσω, ὰ, ὁ, verbi ejuſdem.
Τείρονται, Dor. pro τείρωσι, 3. plur. præſ. a τείρω.
ΤΕΙΡΩ, vexo, affligo, ſubjugo, tero, ſicco. fut. περῶ. a. 2. ἔπυρον. Hinc τέρμιν, ινος, ὁ, tener, mollis.
Τζχεσπλῆτα, mœnium quaſſator, voc. ſing. a τειχεσπλήτης, ὰ, ὁ. quod ex τεῖχος, & πλήσσω, percutio.
Τειχέων, genit. plur. a τεῖχος. τζχέω, pro τζχίζω, muris cingo.
Τειχήρης, ὁ, ἡ, mœnibus concluſus. Ex τεῖχος, & ἄρω, aptо.
Τειχίοις, muris cinctus. a τεῖχος, εος, τὸ, murus.
Τειχίσαι, a. 1. inf. act. τειχιδῶσαι, a. 1. inf. paſſ. verbi τειχίζω, muris urbem munio. f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.
Τειχομαχέω, muros oppugno. hinc τζχομαχία, & Jon. ἡ, murorum oppugnatio. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.
ΤΕΙΧΟΣ, εος, τὸ, murus, mœnia. τεῖχος ξύλινον, lignorum ſtrues, rogus. q. a τεύχω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

τεύχω, struo. Hinc τειχίζω, murum ædifico.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos. ex τεῖχος, & φυλάσσω, custodio.

Τέκ, pro τέκε, Jon. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξω. p. m. τέτοκα. a. 2. inf. act. τεκεῖν.

Τεκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejusdem.

Τέκεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκεσι. a τέκος, εος, τό, fœtus. Th. τίκτω, pario.

Τέκετ', pro τέκετο, Jon. pro ἐτέκετο, peperit, 3. sing. a. 2. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, destino, ad finem perduco, struo, denuntio. a. 1. med. ἐτεκμηράμην. τεκμαίρω, indico, demonstro. Th. τέκμωρ, τό, finis.

ΤΕΚΜΑΡ, ατος, τό, finis, exitus rei. item signum. q. a τέκω, pario, efficio. Hinc τεκμαίρω, certis signis ostendo. τεκμήριον, ου, τό, certum, & indubitatum signum.

Τεκμήριον, ου, τό, certum signum. Thema τέκμωρ.

Τέκμωρ, τό, idem quod τέκμαρ, signum.

Τέκνα, τὼ, pulli, filii, nom. pl. a τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario.

Τεκνίον, ου, τό, filiolus. τεκνία, ων, τὰ, filioli. ab eodem them.

Τεκνογονέω, liberos pario. fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα. Quod a τέκνον, ου, τό, filius (Th. τίκτω, pario) & γείνομαι, nascor. præt. med. γέγονα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. ab iisdem them.

Τέκνον, ου, τό, filius: Et pro auctore generis. Pindar. τέκνα, ων, τὰ, liberi. a τίκτω, pario.

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi τεκνοποιέω, quod ex τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Τεκνοτροφέω, ῶ, liberos educo. f. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Quod ex τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario, & τροφέω, nutrio. Th. θρέφω, alo. Hinc τεκνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ liberos alit. τεκνότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a liberis alitur.

Τεκνόφι, adverb. per filium, opera filii. διὰ τὸ τέκνον. Simonid.

Τέκεον, ες, Jon. pro ἔτεκον, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. part. τεκὼν, όντος, ὁ, in gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τό, fœtus, proles. a τίκτω, pario.

Τεκοῦσα, pariens, a. 2. part. act. f. g. τεκὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. m. g. a τίκτω, pario.

Τεκτήνατο, fabrefecit, Jon. pro ἐτεκτήνατο, 3. singul. a. 1. med. verbi τεκταίνω, fabricor. f. ανῶ. quod a τέκτων, ονος, ὁ, faber. Thema τεύχω, fabricor.

Τέκτονος, gen. singul. a τέκτων. quod vide.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber. q. τεύκτων, a τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. τέτευγα. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται. (ubi υ abjici solet) hinc τυκτῶν.

Τεκὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. activ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, fascia, lorum clypei, aut ensis. a τηλάω, suffero, sustineo. Hinc τελαμωνία, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.

Τελαμώνιος Αἴας, Ajax Telamonius, nomen proprium. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέσσῃς, præs. inf. pass. verbi τελέω, ad finem perduco. Them. τέλος, τό, finis.

Τελέῃς, perficias, 2. singul. præs. sub. act. verbi ejusdem, & them.

Τελέθοντι, sunt, Dor. pro τελέθωσι, 3. plur. præs. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ᾖ, sum, fio, orior. Poet. τελέθομαι, idem. in 3. plur. τελέθονται. τελέθωσι, 3. plural. præs. sub. act. Th. τέλλω, sum, fio.

Τέλῃ, dat. singul. a τέλος, εος, τό, finis.

Τελεία, perfecta, f. g. a τέλειος. quod vide.

Τελείεσκε, perficiebatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi τελέω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλειος, τελεία, ον, perfectus, a, um. in comparat. τελειότερος, ρα, ρον. hinc adverb. τελείως, perfecte. ejusdem thematis.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, a τελειόω, perfectum reddo. Th. τέλος, εος, τό, finis.

Τελειόω, ῶ, perficio. fut. ώσω. perf. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. aor. 1. sub. τελειώσω. a. 1. inf. τελέωσαι, consecrare. præs. pass. τελειόομαι, ῦμαι, perficior, consummatus ero. perf. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, perfectus sum. perf. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, perfecte regeneratus. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, consummatus sum. aor. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, consecrer, & in 3. plur. τελειωθῶσι. Th. τέλος, finis.

Τελεῖσθω, perficitor, 3. sing. præs. imper. pass. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τελεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusdem, & them.

Τελεῖω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τό, finis.

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελειόω. quod vide.

Τελείως, integre, adverb. a τέλειος, εία, ον, perfectus, a, um. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. a τελειόω. Th. τέλος, finis.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, consummator. ab eodem τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελεῖς, 2 singul. præs. opt. act. verbi τελέω, finio, perficio. Th. τέλος.

Τέλεος, idem quod τέλειος, perfectus.

Τελεοῦσθαι, idem quod τελεῖσθαι, perficio. hinc præs. inf. τελεῦν.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. τελέσαιμι, aor. 1. opt. act. τελέσας, a, 1. part. act. verbi ejusdem, & them.

Τελέσας, Æol. pro τελέσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τελέω, perficio. quod vide.

Τέλεσαν, Jon. pro ἐτέλεσαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. ab eodem verbo, & them.

Τελέσσια, ας, ἑ, a. 1. opt. Æol. ejusdem verbi.

Τέλεσσεν, Jon. pro ἐτέλεσεν, 3. singul. aor. 1. act. ejusdem verbi.

Τελέσσητε, 2. plur. a. 1. sub. act. verbi τελέω. quod vide.

Τελεσθέντων, Attice pro τελεσθεισῶν, masc. pro f. g. aor. 1. part. pass. a τελέω, perficio.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελεσικάδας, α, ὁ, Dor. pro πλεσικάδης, ου, ὁ, παξωνυμικὸν, pro Τηλεσίας, ου, ὁ.

Τελέσιος, ου, ὁ, perfectus, ultimus. a them. τέλος.

Τελεσιεργός, οῦ, ὁ, perfector. qui τελέσιον ἔργον producit.

Τέλεσον, άτω, perfice, a. 1. imperat. activ. verbi τελέω, perficio. Them. τέλος.

Τέλεσσα, Jonic. & Poet. gem. σσ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω. quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σσ, Poet. pro τελέσῃ, perfecerit, 3. sing. aor. 1. sub. activ. verbi ejusdem.

Τελεσιγάμοισιν, perficientibus nuptias, dat. plur. a τελεσίγαμος, ου, ὁ, ἡ. quod ex τελέω, perficio. Th. τέλος, finis, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ. Th. γαμέω, uxorem duco.

Τελέσσω, perficiam, Poet. pro τελέσω, fut. 1. ind. vel a. 1. sub. activ. verbi τελέω.

Τελεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, ad finem perducens, & qui τέλεσιον φέρει, tum qui perfectum fructum fert, fructifer. quod ex τέλος, finis, vectigal, & φέρω, fero.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, & τελούτη, finis, exitus. Th. τέλος, finis.

Τελεύνται, & τελευσι, Doric. pro τελῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τελευταίος, αία, αῖον, ultimus, postremus. a τελευτὴ, idem quod τέλος, finis.

Τελευτὰ, ᾶς, ά, Dor. pro τελευτὴ, ἡ. Hoc vero Att. pro τελευταία, ας, ἡ, postrema. Th. τέλος.

Τελευτᾷν, Att. pro τελευτῶσι, præs. inf. verbi τελευτάω. quod vide.

Τελευτώσῃ, perficiet, Dor. pro τελευτήσει, τελεύτησεν, finivit, Dor. & Jon. pro ἐτελεύτησεν, a. 1. ind. act. a τελευτάω.

Τελευτάω, morior, ad finem perduco. præs. imperat. τελεύτα, ᾶ, ᾶτω, moriatur. fut. ήσω. aor. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, ὁ. perf. ind. act. τετελεύτηκα. præs pass. τελευτάομαι, evenio. Th. τέλος.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, pro τελετὴ, finis, mors. them. ejusdem.

Τελεύτησαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. plur. τελευτήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi τελευτάω. quod vide.

Τελέω, ῶ, impleo, solvo, perficio. f. έσω. p. τετέλεκα. absolvi. a. 1. ἐτέλεσα, ad finem perduxi. a. 1. sub. act. τελέσω, ῇς, ῇ. perf. pass. τετέλεσμαι, σαι, σται, consummatus sum. a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. fut. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται. aor. 1. sub. passiv. τελεσθῶ, ῇς, ῇ, impletus fuerim. Th. τέλος.

Τελέως, plane, perfecte, adv. a τέλος, finis.

Τελεωτέρων, gen. plur. comparat. grad. a τέλεος, perfectus. Thema τέλος.

Τελήεις, εντος, ὁ, perfectus, & in f. g. τελήεσσα, ης, ἡ, ab eodem the.

Τελησιγαμέω, compleor, perficior, initior. Hesych.

Τελησάσας, perfectas, acc. plur. f. g. a τελήεις. quod vide.

Τέλλειν ὁδὸν, iter facere, proficisci, Dor. pro ὁδὸν τελεῦν.

ΤΕΛΛΙΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter crescit, & fit τελεία.

Τελλὶς, totum, Hesych. nempe τέλειοι, ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poetic. pro ὑπάρχω, sum, existo.

ΤΕΛΛΩ, inusit. facio, fio, orior, hinc τελέσσω, Poetic. fum. αἰωτέλλω, auri facio, orior. ἀναστολὴ, ῆς, ἡ, ortus. ἐντέλλω, injungo. ἐντολὴ, ἡ, mandatum. ἐπιτέλλω, ατος, τό, idem.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τό, lacuna, locus palustris. Hinc τελμὶς, ῖνος, ὁ, lutum.

ΤΕΛΟΣ, εος, τό, finis, exitus. & pro victoria. vectigal, impensa, mysterium. dignitas magistratuum, legio, turma, cohors. Jonice scribentibus sæpe est χρῆμα, res. q. a τέλλω, facio. Est rerum, ut agendarum, ita faciendarum finis, scil. ῦ, & ῷ, cujus, & cui. sc. animalis τὸ ἔσχατον. Hinc τέλεος, & τέλειος, ου, ὁ, perfectus. τελειόω, perficio, ad finem perduco. τελέω, έσω, idem. τελειότης, ἡ, perfectio. τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis. item mors. τελεύτάω, finio, finem habeo, desino. ἐντετελεσμένος, ατος, τό, effectus. peculiariter effectus stellarum. item eventus. διατελέω, perago, confucio; item permaneo, persevero. ἐντελὴς, ές, ος, ὁ, ἡ, perfectus, absolutus. ἐντελεχὴς, ές, ος, ὁ, ἡ, idem. ἐντελέχεια, ας, ἡ, actus, & perfectio. λυσιτελὴς, ές, ος, ὁ, ἡ, utilis.

Τελοῦσι, perficiunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τέλσοι, ου, τό, finis, extremitas. a τέλος, per Metath.

Τελχὶν, fascinator, qui homines in rebus non bonis θέλγει, demulcet.

Τελῶν, perficiens, præs. part. verbi τελέω. quod vide.

Τελώνης, ου, ὁ, publicanus. quod ex τέλος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

τέλ⊙, ε⊙, τὸ, vectigal, & ὠνέομαι, ἅμαι, emo.

Τελώνιον, ὁ, τὸ, telonium. locus, ubi publicani sedebant, & vectigal exigebant. ab iisdem them.

Τέμαχ⊙, ε⊙, τὸ, frustum sectione alicunde ablatum. a τέμνω, seco.

Τεμένη, dat. sing. a τέμεν⊙, ε⊙, τὸ, lucus. Th. τέμνω, seco.

Τέμεν⊙, ε⊙, τὸ, nemus, portio agri a cæteris resecti. Th. τέμνω, seco.

Τέμνοισαι, secantes, Dor. pro τέμνουσαι, nom. plur. f. g. præs. part. a τέμνω, seco.

ΤΈΜΝΩ, seco, scindo. fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. aor. 2. ἔτεμον. præt. med. τέτμημαι. Hinc τόμ⊙, ὁ, fruſtum, pars. ἄτομ⊙, ὁ, ἡ, qui sectus non est; item qui secari nequit. διχότομ⊙, ὁ, ἡ, in duas æquales partes dissectus.

Τέμπεα, ἡ, τὰ, Tempe, locus amœnissimus in Thessalia.

Τεμῶ, fut. ind. verbi τέμνω.

Τέναγ⊙, locus humidus, maris illuvies, limus. a τέγγω, humecto.

Τένδει, arrodit, 3. sing. præs. a τένδω, rodo.

ΤΈΝΔΩ, seu τένθω, comedo, rodo. quasi a τείνω, & ἔδω, ut sit, distenso ore edo. Hinc τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor. τενθρηδών, ους, ἡ, insectum aculeatum.

Τένεδ⊙, gen. Jon. τενέδοιο, nomen proprium insulæ.

Τενθρηδών, & τενθρηδών, ους, ἡ, insectum aculeatum, ut vespa. quia delectatur τενθίαις, id est, liguritione. Th. τένθω.

Τένοντε, acc. sing. τένοντε, nom. dual. a τένων, οντ⊙, ὁ, tendo.

Τένων, οντ⊙, ὁ, tendo, finis musculi, qui pars nervosa, cujus actio præcipue in παίσει, id est, tensione, consistit. ergo a τείνω, tendo.

Τεξέσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Jon. pro τοῦ, id est, τίν⊙, Poet. subintellige ἕνεκα.

Τεοῖς, & τέοισι, dat. plur. a τεὸς, tuus. quod vide.

Τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um, Dor. pro σὸς, ἡ, ὸν. Th. σύ, tu.

Τέραμν⊙, ἡ, ὸν, coctu facilis. a τεράμων.

Τεράμων, ὁ, ἡ, & τέραμν⊙, mollis, tener, a τέρω, idem. Th. τείρω, vexo, tero.

ΤΈΡΑΣ, ατος, τὸ, signum, portentum. quod facit θέαν, quia terret. vel quo naturæ ordo τείρεται, quasi vexatur, & conturbatur. τέρατα, ων, τὰ, ostenta, miracula. hinc περατώδης, ε⊙, ὁ, ἡ, portentosus. περατόω, & περατόομαι, monstra loquor. περθρήτης, ε⊙, ὁ, præstigiator, incantator. περθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Τερασκόπ⊙, ὰ, ὁ, Poet. syncop. pro περασκόπ⊙, ὁ, prodigiorum inspector, & observator, vates. Ex τέρας, τό, portentum, & σκόπ⊙, quod a σκέπομαι, inspicio, video. p. m. ἔσκεμμαι.

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ὰ, ἡ, terebinthus, arbor.

Τέρενα, & Jonic. περένη, ης, ἡ, tenera, mascul. ὁ τέρων, ον⊙, tener, mollis. Th. τείρω, tero, vexo.

Τέρενα, acc. sing. a τέρων, ον⊙, ὁ, tener, mollis, & τὸ τέρεν.

Τερετίζειν, Musicum pulsum edere. a sono.

ΤΕΡΈΩ, fut. έσω, terebro, torno, vulnero. q. a τείρω, tero. Hinc τέρεθρον, ου, τὸ, terebra. περέτριον, ου, τὸ, terebella. τέρθρον, ου, τὸ, tenuis quidam funiculus in navi. τερηδών, όν⊙, ὁ, teredo, vermis ligna terebrans. περάω, perforo. περδάω, idem. τόρευμα, ατ⊙, τὸ, opus torno factum.

Τερηδών, όν⊙, ὁ, teredo. a περέω. quod vide.

Τέρων, ον⊙, ὁ, tener, mollis. a τείρω, tero, quia facile teritur.

Τερθρεύς, præstigiator. q. a. τέρας, quia portenta edit.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo. funis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρεθρον, quia per foramen ducitur. Th. περάω, terebro.

Τέρμ', pro τέρμα, ατ⊙. quod vide.

ΤΈΡΜΑ, ατ⊙, τὸ, terminus, meta, finis. adverb. tandem, ad extremum. Dicitur & τέρμις, & τέρμων. quasi a τείρω. Molestia enim finem præcedit. vel a τέρπω. perf. pass. τέτερμαι. Finis efficientem delectat, & amorem mediis conciliat.

Τέρμιν⊙, idem quod περέβιν⊙.

Τερμιόεις, ντ⊙, ὁ, ad pedes usque demissus. in accus. τερμιόεντα, talarem. Th. τέρμα, ατ⊙, τὸ, terminus.

Τέρπει, delectat, 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τέρπεο, delectare, Jon. pro τέρπου, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τέρπετ', Jon. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τερπικέραυν⊙, ος, ὁ, fulmine gaudens. a τέρπομαι, delector, & κεραυνὸς, ὸ, ὁ, fulmen.

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, jucundus, a, um. τερπνὸν, ὸ, τὸ, delectatio, voluptas. a τέρπω, delecto.

Τερπνότατ⊙, jucundissimus, superlat. a τερπνὸς, ὸ, ὁ, jucundus. hinc περπνῶς, adv. Th. τέρπω, delecto.

Τερποίμην, præs. opt. pass. verbi ejusdem.

Τερπόμεν⊙, præs. part. passiv. verbi τέρπω.

Τέρποντο, delectabantur, Jon. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi τέρπω.

Τέρπε, έσθω, oblectare, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

ΤΈΡΠΩ, delecto, exhilaro, mulceo. τερπώμεθα, 1. plural. præs. sub. pass. f. 1. ind. activ. τέρψω. p. φα. Etymolog. a ἕρπω, oblectatio animum avertit a curis. Hinc τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. τερπνὸς, ὴ, ὸν, jucundus, delectationem adferens. τερπνότης, ητ⊙, ἡ, jucunditas.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, delectatio. Th. τέρπω.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, fut. Æolic. verbi τείρω, vexo. fut. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi τέρσω. quod vide. Alioqui τέρσεσον, est dual. fut. 1. Æolic. verbi τείρω, tero.

Τέρσηνε, siccabat, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi τερσαίνω, idem quod τέρσω.

ΤΈΡΣΩ, arefacio, sicco. quasi a τείρω. hinc τερσαίνω, idem quod τέρσω. παρ. σὸς, & Att. πρρ'ὸς, ὸ, ὁ, crates, super qua casei, & alia solent siccari; item, ala avium: & ordo remorum.

Τέρπ⊙, ὸ, ὁ, nomen viri. Lat. Tertius.

Τέρτυλ⊙, ος, ὁ, nomen rabulæ forensis, diminut. a Tertius.

Τέρυς, invalidus, imbecillis, tritus. a τείρω, tero.

Τερύσκω, affligo. a τείρω, vexo.

Τερφθῇ, delectetur, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τέρπ⊙, delecto.

Τέρψας, oblectans, a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans. a τέρπω, delecto, & χορὸς, ὸ, ὁ, chorus, tripudium.

Τεσσαρακοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τεσσαρακοντα-ετὴς, ές⊙, ὁ, ἡ, quadraginta annorum. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτ⊙, ες⊙, τὸ, annus.

ΤΈΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, ων, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, quatuor. dat. τέσσαρσι. accus. τέσσαρας, & α. Hinc τετράκις, quater. τέπαρτος, & Poet. τέξατος, ὴ, ὸ, quartus. τέτραξ, & τετράων, avium nomina.

Τέσσερες, Jon. pro τέσσαρες. quod vide.

Τεταγμέν⊙, η, ον, ordinatus, perf. part. passiv. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τεταγὼν, qui tetendit, Jon. redupliçat. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, prehendo, capio, tendo. Th. τείνω, tendo.

Τέτακα, extendi, perf. act. a τείνω, tendo. f. νῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. pass. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω, orior. f. τελῶ. p. τέτυλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, extentus. a τιτάνω. Thema τείνω, extendo.

Τέτανται, exporrecti sunt, 3. plural. perf. pass. verbi τείνω, extendo. perf. passiv. τέταμαι.

Τετύραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, turbo, commoveo. f. ξω. p. χα.

Τετυρπόμην, Jon. reduplic. pro ταρπόμην, a. 2. part. med. verbi τέρπω, delecto.

Τεταρπώμεθα, Jon. reduplic. & Poet. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. med. verbi ejusdem.

Τεταρταῖ⊙, αία, αῖον, quatriduanus, a, um. quod a τέταρτ⊙, η, ον, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετάρτῃ, dat. singul. f. g. a τέταρτ⊙. quod vide.

Τέταρτ⊙, η, ον, & Poetic. τέτρατ⊙, quartus, a, um. ejusdem them.

Τέτασται, Pindar. posuit, pro contendit, in istam curam incubuit, 3. singul. perf. pass. vide in τέτατο.

Τέτατο, Jon. pro ἐτέτατο, 3. singul. pluſq. perf. pass. verbi τείνω, extendo. f. νῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέτασμαι, σαι, ται.

Τετύχαται, ordinati sunt, Jon. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. plural. perf. pass. verbi τάσσω, ordino. fut. ξω. p. χα. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεταχισμέν⊙, η, ον, perf. part. pass. verbi τεχίζω, murum ædifico. f. ίσω. Th. τεῖχ⊙, ε⊙, τὸ, murus.

Τέτελα, perfeci, perf. med. verbi τελέω, perficio. fut. έσω. Them. τέλ⊙, ε⊙, τὸ, finis.

Τετέλεκα, perf. act. τετέλεσται, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλ⊙.

Τετελεσμένον, peractum, perf. part. pass. verbi τελέω, perficio. quod vide.

Τετεύγμένος, pro τετυγμένος, consecutus, perf. part. pass. verbi τυγχάνω, assequor. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, fabrefacti sunt, Jon. pro τετύγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. Sic τετεύχατο, pro τετύγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. Jonic. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω.

Τέτηκω, perfect. med. inde τετηκὼς, ῦῖα, perf. part. med. verbi τήκω, liquefacio.

Τετιμμένε, afflicte, vocat. singul. perf. part. pass. τετιμμένος, ὴ, ὸν, verbi τίω, crucio, dolore afficio. f. ίσω. perf. τετίμηκα. hinc perf. part. act. τετιμὼς, per crasin pro τετίμηκως. Th. τίω, punio, ulciscor.

Τετίμθον, 1. dual. perf. pass. τέτιμαι, verbi τίω, crucio. Th. τίω, punio.

Τετιότες, vide in τετιμὼς. a τίω.

Τετιμὼς, ότος, per crasin pro τετιμηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ejusdem, & them.

Τετιμμένος, η, ον, honoratus, per syncop. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, honoro, punio. fut. τίσω. perf. passiv. τέτιμαι.

Τετι-

Τεπμηθ'ω, æstimatus, perf. part. passiv. verbi πμάω, æstimo, honoro. Them. τίω, idem.

Τεπμῆχθ, honoratum esse, perf. inf. pass. verbi πμάω. Th. τίω.

Τετίμηται, honorata est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejusdem, & them.

Τέτλα, patere, per apocopen pro τέτλαθι, vel præsens imperat. act. verbi τέτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Jon. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλήμι, patior. a. 2. ἔτλλω. a. 2. imperat. τλῆθι, & Doric. τλᾶθι. Th. τυλάω, seu τλάω, perfero.

Τέτλαα, perf. med. verbi ejusdem. Sunt qui velint esse perf. ind. act. & per syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, sustineas. vide τέτλα.

Τετλαίλω, ης, η, præs. opt. act. a τέτλημι. Th. τυλάω, perfero.

Τετλάμβω, Jon. & τετλάμβμαι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eodem them.

Τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. Th. τυλάω, perfero.

Τέτληκε, sustinuit, 3. sing. perf. act. verbi τλάω, sustineo. fut. ήσω. Thema τυλάω, idem.

Τετληώς, ότ'ος, ὁ, passus, per syncop. pro τετληκώς, perf. part. act. verbi ejusdem, & them.

Τέτμη, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, invenio. Th. τίμνω, seco, inde τμῶ, & per redupliç. τέτμω.

Τέτμηκα, incidi, perf. act. verbi τέμνω, seco. fut. μῶ. perf. pass. τέτμημαι. perf. part. pass. τετμημβ'ος.

Τετμημέν'ος, incisus, perf. part. pass. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, peperi, præt. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. partic. med. τετοκώς, ῦα, ός.

Τετοκυίης, enixæ, gen. sing. part. perf. med. fœm. gen. a τέτοκα. quod vide.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, audeo. f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τέτομα, incidi, perf. med. verbi τέμνω, seco. f. τεμῶ. perf. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. num. a τέτορες, quatuor, Jon. & Poet. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τά, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione est contracte pro τέτταρα, vel τετράκις, id est, quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοπρόσωπ'ος, ὁ, ἡ, quadrata facie præditus. Ex τετράγων'ος, quod vide, & πρόσωπον, ου, τό, facies. Thema ὄπ'ομαι, video.

Τετράγων'ος, ου, ὁ, ἡ, quadrangularis. Ex τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετραδ', acc. sing. pro τετράδα, a τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ. quod vide.

Τετράδιον, ου, τό, quaternio. diminut. a τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, idem.

Τετράενες, Dor. pro τετραετές.

Τετραέτης, ὁ, ἡ, & τὸ τετράενες, quadrimus, quatuor annos habens, quasi ὁ τέτταρας ἔτας, τὸ τέσσαρας ἐτιαυτὸς ἔχων.

Τετραθέλυμν'ος, quatuor habens fundamenta, quadruplex. Ex τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, quaternarius numerus, & θέλυμνον, ου, τό, fundamentum. Th. θέμηλον, ου, τό, idem.

Τετραίνω, pro τιτραίνω. unde a. 1. τέτρηνα. quod vide. Th. πείρω, perforo.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille. divise τετράκις, quod a τέσσαρες, quatuor, & χίλιοι, mille.

Τετράκναμ'ος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημ'ος, ὁ, qui quatuor habet radios. Epith. rotæ. Ex τέσσαρες, quatuor, & κνήμη, ἡ, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. quod ex τέτρα, vel τετράκις, quater. Thema τέσσαρες, quatuor, & κόσιοι. quod vide.

Τετρακτύς, ύ'ος, ἡ, idem quod τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράμιλλον, ου, τό, quadrimestre spatium. quod ex τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, quaternarius numerus, & μείς, μηνός, ὁ, mensis.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. a τρέπω, verto. futur. ψω. perf. φα. perf. part. pass. τετραμμέν'ος, versatus. p. m. τέτροπα.

Τετραμμέν'ος, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poet. pro τέθριππ'ος, vel ον, quum adjectivum est, subaud. ἅρμα, ατ'ος, τό, quadrigæ, vel quadrigarum cursus. τετράορον ἅρμα, Poet. etiam pro ἅρμα τέθριππον, quadrigæ. Ex τέτρα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per syncop. τέτρα, quatuor, & ἀείρω, conjungo. p. m. ῆορα, & Jonic. ἄορα, ας, ε.

Τετραπλᾶ, quadrupliciter, adv. a τετραπλόος, ους, ὁ, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλόος, ους, όη, ῆ, όον, ῦν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράπολ'ος, ου, ὁ, ἡ, Epith. soli, quater aratro versi. a τετρᾶς, quod a τέσσαρες, quatuor, & πολέω, verso.

Τετράπους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ τὸ τετράπουν, quadrupes. in gen. τετράποδ'ος. dativ. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν. in plur. οἱ, ἡ αἱ τετράποδες, ἡ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. compon. ex τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, numerus quaternarius, & πούς, pes.

Τετράρμοι ἅρμα, completus currus, ex quatuor sc. ζυμοῖς, id est temonibus, seu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, sum tetrarcha. f. ήσω, p. τετράρχηκα.

Τετράρχης, ου, ὁ, tetrarcha. quasi quatuor provinciarum princeps. ex τέσσαρες, & ἀρχή, imperium.

Τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio. dat. sing. τετράδι. accus. τετράδα. dativ. plural. τετράσι. Thema τέσσαρες, quatuor.

Τέτρατ, Poet. metri gratia, pro τέτρασι, quatuor, Att. pro τέσσασιν. vide τέσσαρες, quatuor.

Τέτρατ'ος, per Metathes. pro τέταρτος, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράτρυφον, qui in quatuor partes finditur. quod ex τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, quaternio, & hoc a Th. τέσσαρες, quatuor, & θρύπτω, frango. f. ψω.

Τετραφάλης, τέσσαρας φαλὰς ἔχουσα, habens quatuor conos eminentes, seu phaleras. quod a τετρᾶς, ἀδ'ος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor, & φάλος, ου, ὁ, conus galeæ, splendidus. Vel a φάληρα, τά, pro φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, equitum, & nobilium.

Τετράφαται, versi sunt, Jon. pro τετραμμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. τέτρεφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. p. m. τέτροπα.

Τετράφαται, Jon. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. pass. verbi ejusdem.

Τετραψόμαι, paulo post fut. verbi ejusdem.

Τέτρηγα, turbatus sum, perf. med. τετρήγαν, turbatus eram, pluſq. perf. med. Jonic. per syncop. pro τετιράγα, & Jon. mutatione α, in η, τετρηγα, & in pluſq. perf. med. ἐτετρήγαν, verbi περάσω, turbo. fut. ξω. præt. πετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Jon. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi πτραίνω, idem quod πτραίνω, seu πτράω, perforo. fut. τρήσω.

Τέτρηται, per syncop. pro τέτρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τρέω, perforo. Th. τρέω, terebro. f. έσω.

Τέτρηχα, perf. ind. act. τετρήχει, 3. singul. pluſq. perf. Jonic. verbi Poetic. τρήχω, pro τραχύω, asper, & salebrosus sum. hinc perf. part. τετρηχώς, ῦα. Th. τραχύς, έ'ος, ὁ, asper, Jon. τρηχύς.

Τετρηχῦα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύω, vide in τέτρηχα.

Sunt qui velint per syncop. dici pro τετυραχῦα, & α, in η, converso, verbi παράσω, turbo. f. ξω. p. τετάραχα, per Syncop. τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. singul. pluſq. perf. med. Jonic. pro ἐπετρίγω, verbi τρίζω, strido. f. σω. perf. med. τέτριγα. hinc perf. part. med. τετριγώς, ῦα.

Τετριγώτας, Poet. pro τετριγότας, accus. pl. perf. part. med. verbi τρίζω, strido. vide in τετρίγα.

Τέτροφα, nutrivi, perf. med. verbi τρέφω, alo. fut. ψω. perf. act. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, verti, Attice dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. pass. verbi τρύω, tero.

Τέτρωνα, vulneravi, perf. act. verbi πτρώσκω, fut. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι. part. perf. pass. τετρωμέν'ος.

Τέτρωμαι, τετρωμέν'ος, vide in τέτρωνα.

Τέττα, adv. benevolentiæ, aut honoris, quo seniorem junior compellat. q. a τίω, honoro. τέττα, ergo est amici. ἄττα, nutricis. πάππα, patris. κάσις, frātris.

Τέττορες, Att. pro τέσσαρες. quod vide.

ΤΕΤΤΙΞ, ιγ'ος, ἡ, cicada. in plur. τέττιγες, q. τερετίζω, musicum pulsum edo: quod sit stridula: vel quia stridor ejus τέτυται, ideſt, extensus, & continuus est.

Τετυγμαι, perf. ind. pass. τετυγμέν'ος, fabricatus, perf. part. pass. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοιτο, paraverunt, 3. plur. a. 2. med. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυκόμην, & Jon. ἐτυκόμιλλον, & Poet. anadiplasiasmo τετυκόμιλλον, ου, ετο.

Τέτυκται, fabricatus est, 3. sing. perf. pass. τέτυκτο, Jon. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. pluſq. perf. verbi τεύχω, fabricor. perf. passiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, fumo infesto, item insolentem reddo. f. ώσω. p. τετυφωκα. a τύφ'ος, fumus. Th. τύφω, fumum excito.

Τετύχηκα, nactus sum, perf. act. verbi τυγχάνω, nanciscor. fut. τεύξομαι, & τυχήσω, tanquam a τυχέω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχηπι, Jonic. & Poet. redupliç. pro τύχω, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, sum, nanciscor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. passiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. τεῦ, & hoc pro σεῦ, tui. Thema σύ, tu. Sed τεῦ, sine accentu, pro τινός.

Τεύγμα, ατ'ος, τὸ, monumentum, opus. Th. τεύχω, pario.

Τεύθιν, explorator. a τεύω, quæro. vel pro πεύθιν.

ΤΕΥΘΟΣ, ους, ὁ, piscis ex sepiarum genere. τευθίς, ίδ'ος, ἡ, loligo minor.

Τεύθραν, acc. sing. nom. propr.

Τεύκρ'ος, ου, ὁ, fabricator. Est & nomen propr. a quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.

Τεύμσομαι, struo, fabricor. a τεύχω, idem.

Τεύξ', Jon. pro ἔτευξε, fecit, 3. sing. a. 1. ind. act. τεύξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, fabricor. f. τεύξομαι. f. inf. med. τεύξεσθ.

Τεύξεαι, Jon. pro τεύξη, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem.

ΤΕΥΤΑΖΩ, satago, sedulo rem curo. q. a τεύχω, vel πεύω. Qui enim aliquid moliuntur, vires suas intendunt, & nervos extendunt.

ΤΕΥΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, Att. pro τεῦτλον, oleris genus.

Τεύχε, vel est 3. sing. imperf. act. Jonic. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro τεύχεα, arma. dat. plur. τεύχεσι. Th. τεύχω.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, faciens, præs.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

præs. part. f. g. a τεύχω, fabricor.
Τεύχοντο, 3. plural. imperf. paſſ. Jon. verbi τεύχω, fabricor.
Τεύχε, para, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.
ΤΕΎΧΩ, fabricor, ſtruo, paro. (quaſi a πέκω, pario) fut. ξω. perf. πέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. πέτυγμαι, ξαι, κται. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poet. honorarium munus alicui parare. Gall. Faire un preſent. τεύχειν τιμήν τινι, honorem alicui habere. Hinc τεύχος, εος, τὸ, vas, alveus. τεύχεα, ων, τὰ, arma. τέκτων, ονος, ὁ, faber lignarius. ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, fabrorum præſes, architectus.
ΤΈΦΡΑ, ας, ἡ, cinis. quaſi a τύφω, uro. Cinis enim ex lignis uſtulatis oritur. hinc τεφρὸς, ᾶ, ὁ, cinereus. τεφρόω, in cinerem redigo. τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod τεφρός.
Τεφρόω, in cinerem redigo. fut. ώσω. perf. πεπέφρωκα. a. 1. ἐπέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος, ὁ.
Τεχθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. τεχθῆναι, natum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 1. paſſ. ἐτέχθην.
Τεχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. fœm. g. verbi ejuſdem.
Τεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide τεχθείς.
Τεχθήσομαι, natus ero, fut. 1. ind. paſſiv. verbi τίκτω, pario. quod vide.
Τεχνάζω, exerceo, dolis utor. Thema τέχνη.
Τέχνασμα, ατος, τὸ, dolus, artificium. quod a τεχνάζω, arte conficio. Thema τέχνη, dolus.
ΤΈΧΝΗ, ης, ἡ, ars, dolus, fallacia. (quaſi a τεύχω, ut ſit quaſi τευχάνη, vel a πέκω, pario) Hinc τεχνικός, ᾶ, όν, ad artem pertinens; item artificioſus. τεχνίτης, ου, ὁ, artifex. τεχνάω, artificioſe fabricor. τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum. τεχνεύζω, & τεχνάω, arte conficio. ἔντεχνος, ου, ὁ, peritus, doctus; item artificialis, arte conſtans. ἄτεχνος, ου, ὁ, artificio carens. ὁμότεχνος, ου, ὁ, qui eandem artem profitetur.
Τεχνικώτερον, artificioſius, comparat. a τεχνικός, artificioſus. Them. τέχνη, ars.
Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex. in acc. plural. τεχνίτας. ejuſdem them.
Τεχνίτις, ιδος, ἡ, magiſtra. ab eodem them.
Τέω, dat. Jon. pro τινὶ, cui, ſeu τῷ, dat. ſing. a τεὸς, tuus. At τεῶ, nom. dual. a τεὸς, ἡ, όν, tuus, a, um. τέων, Jon. pro τινῶν, aliquorum. Them. σύ, tu.
Τέως, tandiu, antea, interea. quod ab ἕως, donec. Th. ὡς, ſicut.

T H.

Τῆ, dat. f. g. adverbialiter ſump. hac, ea parte, hic, huc. Sic & τῇδε, τῇμῇ, per Synæreſin pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.
Τῆ, pro πῶς, cape, præſ. imperat. verbi πίω. Vel pro τῆθι, per Apocopen, a τῆμι, capio.
ΤΉΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, toga. veſtis Romana. a quodam Tebenno Arcade.
Τήγανον, ου, τὸ, ſartago. a τήκω, liquo.
Τῇδε, huc. adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.
Τήθη, vel τηθὴ, nutrix. Ea & τηθή.
Τῆθος, oſtreum quoddam. a τήθυς, quia terreum.
Τήθυς, ύος, terra. q. a τηθη, nutrix. quia terra omnia nutrit. Eſt & Τηθύς, ύος, ἡ, nomen mulieris, acc. Τηθώ.
Τηκεδόνι, dat. ſing. a τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, tabefactio. Th. τήκω, liquefacio. f. ξω.
Τήκεται, liqueſcit, 3. ſingul. præſ. paſſiv. verbi τήκω.
ΤΉΚΩ, liquefacio, mollio. fut. ξω. p. τέτηκα. præſ. paſſ. τήκομαι, liqueſco, liquefio. a. 2. paſſ. ἐτάκην, ης, η. f. 2. paſſiv. τακήσομαι. Hinc τηκτὸς, ὸν, ὁ, liquefactus. τηκτικὸς, ὸν, ὁ, liquefaciendi vim habens. τακερὸς, ὸν, ὁ, liquefactus, mollis, humidus. τήγανον, ου, τὸ, ſartago.
Τηλαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, eminus ſplendens. hinc comparat. τηλαυγέστερος, α, ὁ. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor. hinc adverb. τηλαυγῶς, perſpicue.
ΤΉΛΕ, adverb. procul. τηλοῦ, & τηλόθι, idem.
Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.
Τηλέβολος, ου, ὁ, eminus, e remoto loco jactus. Ex τῆλε, procul, & βάλω, jacio. p. m. βέβολα. Sed τηλεβόλος, qui longe jaculatur.
Τηλεθάω, germino. hinc τηλεθάοντες, florentes, nom. plur. part. præſ. Thema θάλω, floreo. perf. med. τέθηλα, & per Metatheſin τήλεθα. unde τηλεθάω.
Τηλεκλειτοῖο, gen. Jon. a τηλεκλειτὸς, ὸν, ὁ, inclytus. Eſt & nomen viri. a τῆλε, procul, & κλείω, celebro.
Τηλεκλητὸς, ὸν, ὁ, ἡ, e longinquo evocatus. Ex τῆλε, procul, & καλέω, voco. perf. paſſ. κέκλημαι, σαι, ται.
Τηλεκλυτὸς, ὸν, ὁ, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit. Ex τῆλε, procul, & κλύω, audio.
Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ἡ, eminus apparens, procul ſpeculans. Ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, video. fut. ψομαι. perf. med. ἔσκοπα.
ΤΗΛΈΦΙΟΝ, ου, τὸ, portulaca agreſtis. a Τέλεφος, ου, ὁ, nomen viri.
ΤΗΛΊΑ, ας, ἡ, & σηλία, vas, ſitulæ figura, in qua farina ſubigitur. quaſi a σείω, moveo. Quid ſi quaſi longe extenſum, a τῆλε.
Τηλικαῦτα, plural. n. g. a τηλικοῦτος. quod vide.
Τηλικὸς, ου, ὁ, tantus, tantæ ætatis. ab ἡλίκος, quantus. de magnitudine corporis.
Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, tantus, a, um, & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, tantus, quod ab ἡλίκος, quantus, & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.
ΤΉΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, fœnum græcum. hinc τηλίνος, ου, ὁ, fœno græco factus. q. a τῆλε, quia herba eſt caule, & ſiliquis longe extenſis.
Τηλόθεν, Poet. pro τηλόσε, eminus, longe. τηλόθι, adverb. regit genit. idem quod τῆλε, procul.
Τηλυγέτης, ου, ὁ, per ſyncop. pro τηλυγενέτης, in ſenectute genitus, natu minimus, charus, abſente patre genitus, unicus. a τῆλε, procul, & γίνομαι, naſcor.
Τηλύγετος, ου, ὁ, idem fere quod τηλυγέτης. quod vide.
Τημελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens. hinc τημελῶ, curo. Ducamus a τάω, capio, & μέλω, curæ eſse, ut ſit, ſuſcipio curam.
Τημέρον, Att. pro σήμερον, adverb. hodie, ex tempore. ab ἡμέρα, dies.
Τῆμος, & τημός δε, tum, reſpondet ἦμος, quum, a quo derivatur.
Τημόσδε, pro τῆμος. quod vide.
Τιὼ, hanc. τιώδε, τιώγε, accuſ. ſingul. ab ἡ, hæc.
Τιὼξ, iſta, Dor. a τιὼς, α, ο, pro οὗτος. quod vide.
Τιωάλλως, obiter, leviter, adverb. q. τιὼ ἄλλως, hoc fruſtra.
Τιώβλα, & ος, ὁ, lyræ harmonia, & pulſatiuncula, quæ in victoria edebatur. An a τὸ ναύβλον;
Τιῶνδε, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.
ΤΉΝΕΛΑΑ, ης, ἡ, & τήνελος, ου, ὁ, lyræ harmonia.
Τίωσμος, ου, ὁ, tenesmus. etiam τενεσμός, a τείνω, tendo.
Τιωικὰ, tunc, adverb. & τιωικάδε, & τιωικαῦτα, pro eodem. Thema ἰωίνα, quum. extra interrog.
Τιὼδι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.
Τιῶς, vel τῆνος, η, ο, hic. Dor. τηνά, illic. τιωῶδε, illinc.
Τιὼς, Dor. pro ἐκείνου, illius. a τιῶς, hic. hinc τιωῶδε, adverb. pro ἐκεῖθεν, illinc, ex eo loco.
Τῆπερ, Jon. & Poet. pro ὥσπερ, ut, veluti, & pro ἤπερ, illic.
Τήρει, præſ. imperat. act. a τηρέω, ſervo.
Τηρέουσι, Dor. pro τηροῦσι, cuſtodiunt, 3. plural. præſ. ind. verbi τηρέω, quod vide.
ΤΗΡΈΩ, ῶ, έεις, εῖς, έει, εῖ, ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio. imperf. ἐτήρεον, ουν. fut. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. activ. τήρησον, άτω, & in plur. τηρήσατε, ſervate. a. 1. ſub. activ. τηρήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. activ. τηρήσας, αντος, ὁ. præſ. paſſiv. τηρέομαι, aſſervor. imperf. paſſiv. ἐτηρεόμην, ώμην, έο, ὅ, έεσο, εῖσο. perf. paſſ. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. τετηρημένος, η, ον, ſervatus, a, um. a. 1. paſſ. ind. ἐτηρήθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. τηρηθῆναι, reſervari. Hinc τήρησις, & σωτήρησις, εως, ἡ, obſervatio.
Τηρήσητε, 2. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi τηρέω.
Τήρησις, εως, ἡ, obſervatio; item cuſtodia, carcer. Th. τηρέω, ſervo.
Τῇσι, Jon. pro ταῖς, his, dativ. plural. f. g. ab ἡ, hæc.
Τητᾷ, quæris, cares, 2. ſingul. præſ. med. verbi τητάομαι, ῶμαι, ᾶσθε, ᾶσθον. Th. τατάω, privo, quæro. f. ήσω.
ΤΗΤΆΩ, privo. an a τήτη, ἡ, privatio, penuria? Eſt & πτάω, quæro. fut. ήσω. q. a πάω, quæro.
Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, hoc anno.
Τήτη, ἡ, penuria. Thema πτάω, privo. an q. δήτη, a δέομαι.
ΤΗΤΊΣΙΟΣ, ᾶ, ὁ, inanis. hinc πῦσίως, temere, fruſtra. a τήτη.

T I.

Τί, cur? quid? Poet. τίη. a τίς, quis. gen. τίνος. τί, indefinit. aliquid.
ΤΙΆΡΑ, ας, & Jon. ης, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas. tiara. An a τίω, quod honoratorum eſset geſtamen?
Τιβερεὰς, ἀος, ὁ, ἡ, nomen urbis. a Tiberio Cæſare ſic denominata.
Τιβέριος, ου, ὁ, nomen Cæſaris, quo nomine & appellabantur, qui ad Tiberim naſcebantur.
ΤΙΒΉΝ, q. τεμβιὼ, ῶνος, ὁ, tripus. q. quia τρεῖς βάσεις habet.
ΤΊΓΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, ἡ, tigris.
Τίεα, honorat, 3. ſing. præſ. a τίω.
Τίεσι, honorabat, 3. ſing. imperf. act. Jonic. pro ἔτιεν, verbi ejuſdem.
Τίεσκεν, honorabat, Poet. & Jon. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.
Τίεται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi τίομαι, honoror. Th. τίω.
Τιέω, punio. idem quod τίω.
Τίη, vel τίνη, Poet. pro τί, quid.
ΤΙΘΑΙΒΆΣΣΩ, mel conficio. q. a πθαιβώσσω, vel πθαιβώσσω, ponere eſcam. Mel eſca apum.
Τιθασὸς, ὸν, ὁ, ἡ, & πθασὸς, cicur, manſuetus, ſativus. hinc πθασεύω, cicuro, manſuefacio. q. a πθάω, quæ domi nutrimus, cicurantur.
Τίθεαι, Jon. pro τίθεσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω.
Τιθείσι, Jon. pro πθεῖσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſdem.
Τιθέαται, Jon. pro τίθενται, 3. plural. præſ. paſſ. ejuſdem verbi.
Τιθῇσι, Jon. pro πθῇς, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi τίθημι, pono. præſ. ſub. πθῶ, ῇς, ῇ, Jon. πθέω, έῃς, &c. & σι additum per paragogen.
Τίθει, ponebat, Jon. pro ἐτίθη, vel ἐτίθη,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

θη, 3. singul. imperf. act. quasi a πθέω, verbi τίθημι, pono. Sed τίθη, pone, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusdem. At πθεῖ, 3. singular. præs. indicat. a πθέω.

Τιθείμην, πθείτε, πθεῖεν, per syncopen pro πθείοιμην, ητε, ησαν, plur. præs. opt. act. verbi τίθημι, pono. præs. optat. act. τιθείω, ης, η.

Τιθεὶς, έντος, ὁ, præs. part. activ. verbi ejusdem.

Τιθέμην, Jon. & πθέμμαι, Dor. pro πθέναι, præs. inf. act. verbi τίθημι.

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι, pono.

Τίθεν, Poet. & Dor. pro ἐτίθησαν, 3. pl. imperf. activ. verbi τίθημι, pono. Hinc Pindar. πθέναι πια ἐν φοναῖς, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τιθέναι, præs. inf. act. a τίθημι.

Τιθεύω, nutrio. a πθή, nutrix.

Τιθή, ἡ, nutrix. a πτθός, ὕ, ὁ, mamma.

Τιθήμμαι, Poet. ectasi pro πθέμμαι, quod Dor. pro πθέναι, præs. inf. act. Sic πθήμμενος, Poet. ectasi pro πθέμενος, præsens partic. pass. verbi τίθημι.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, pono, colloco, suppono. facio ita esse. tribuo, assigno. q. ab inusit. θέω, pono. præs. imperat. τίθετι, έτω. præs. inf. πθέναι. præs. part. πθεὶς, έντος, ὁ. imperf. ἐτίθουν, ης, η, & ἐτίθην, tanquam a πθέω, & ἐτίθουν, pro ἐτίθεσαν. fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθου, ης, η. a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, θῇ. a. 2. part. θεὶς, έντος, ὁ. perf. pass. τέθειμαι. pluſq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τεθῶ, θῇς, θῇ. a. 1. inf. pass. τεθῆναι. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, & ἔθεο, ἔθετο. a. 2. imperat. med. θέσο, κ) θοῦ, θέσθω, & in 2. plural. θέσθε. a. 2. part. med. θέμενος, η, ον, qui posuit. Hinc θέμα, ατος, τὸ, quod propositum est. θέσις, εως, ἡ, positio, θήκη, ης, ἡ, repositorium, theca. ἀνατίθημι, sursum pono, suſtollo. ἀνάθημα, ατος, τὸ, donum parietibus, & columnis templi appensum. Et, execratio. διατίθημι, dispono. διάθεσις, εως, ἡ, dispositio. διαθήκη, ης, ἡ, testamentum. διάθετος λόγος, ὁ, sermo mente conceptus. συντίθημι, compono. σύνθεσις, εως, ἡ, compositio. σύνθηκη, ης, ἡ, idem. & fœdus. ὑποτίθημι, suppono. ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis; item res, de qua agitur. ἀγωνοθέτης, ὁ, judex, & præses certaminum. νομοθέτης, ὁ, legislator. νουθετέω, commonefacio, moneo. νουθεσία, ας, ἡ, commonefactio. ὀνομαθέτης, ὁ, qui nomina imponit. ὀνομαθεσία, ας, ἡ, impositio nominum. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca, χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.

Τιθήν, ης, ἡ, πθηνία, Dor. & πθωνὸς, nutrix. a πθή, idem. Thema πτθός, ὕ, ὁ, mamma.

Τίθητι, Doric. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, ὕ, ὁ, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus. dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Jon. pro ἔτικτε, 3. singular. imperf. act. verbi τίκτω, pario. τίκτης, 2. singul. præs. sub.

ΤΙ'ΚΤΩ, pario, gigno, creo. q. a τέκω. f. τέξομαι, η, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, έντος, ὁ. fut. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. prætmed. τέτοκα, ας, ε. perf. part. med. f. g. τετοκυῖα, ύας, ἡ. Hinc τόκος, ὁ, partus. τέκνον, ὁ, τὸ, fœtus, proles. τεκνόω, liberos procreo, gigno. Θεοτόκος, ὁ, ἡ, Dei genitrix: Mariæ virginis Epithet. παιδοτόκος, ὁ, ἡ, puerpera. ἄτεκνος, ὁ, ἡ, prole carens, πολύτεκνος, ὁ, ἡ, multos habens liberos.

Τιλὰ, pennæ, quia solent τίλεσθαι.

Τιλαὶ, quiſquiliæ: ut illæ, quæ a panno vulſo evolant. Sed τίλαι, a. 1. inf. act. a τίλλω, vello.

Τίλλε, imperf. Jon. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω.

Τίλλοισα, vellens, Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. a τίλλω, vello.

ΤΙ'ΛΛΩ, vello, vellico, vexo, diſcerpo. imperf. ἔτιλλον, ες, ε. fut. λῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. pass. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος, depilatus. Etymolog. a τείνω, extendo, ut sit quasi τεννίλλω. quæ vellicantur, extenduntur.

ΤΙ'ΛΟΣ, ους, ὁ, ſtercus.

Τιμᾷ, honorat. 3. ſing. præſ. ind. act. ſed τίμᾳ, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jon. vel eſt præſ. imperat. act. verbi πμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τιμάγορας, α, ὁ, Timagoras, proprium nomen.

Τιμάεις, εσσα, άει, Dor. pro πμήεις, honoratus. Vide πμιῶτα.

Τιμαῖς, dat. plural. a πμή, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμαίῳ, dat. ſing. a Τιμαῖος, α, ὁ, Timæus, nomen propr. Syr. contaminatus.

Τιμαλφέω, ob ingenioſa inventa honoro πμαλφῆ. Τιμαλφὴς, qui honorem invenit, qui habetur in pretio. pretioſus. qui facile emptorem reperit. a πμάω, honoro, & ἀλφέω, invenio, excogito.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμᾶν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῶντα. quod vide.

Τιμάορος, ὁ, ὁ, laudum alicujus celebrator. πὸ τὸ τιμὰ ἀείρειν, honorem afferre. a præt. med. ἦορα, & Jonic. ἄορα.

Τίμαρχος, α, ὁ, Timarchus, nomen propr.

Τιμᾶσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi πμάω, honoro. quod vide.

Τιμᾶσθντι, honorabunt, Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. fut. 1. act. verbi πμάω. quod vide.

Τιμάω, honoro, æſtimo. fut. ήσω. p. τετίμηκα. perf. paſſiv. τετίμημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, απο. Th. τίω, honoro.

Τιμή, ῆς, ἡ, honor, laus. dat. pl. πμαῖς, ab eodem them. τίω, fut. τίσω. perf. τετίμηκα. perf. paſſ. τέτιμαι.

Τιμήεσσα, ης, ἡ, pretioſa. a τιμήεις, εντος, ὁ. Th. τίω, honoro.

Τιμιῶντι, per craſin pro τιμήσητι, accuſ. ſing. a τιμήεις, ωντος, ὁ, honoratus, a τιμή, honor. Th. τίω.

Τιμήορος, ultor, Poet. Pindar. πμήορος, etiam laudum celebrator, quaſi τιμὴν ἀείρων. Oratoribus τιμωρὸς eſt, ultor, q. a τιμή, pœna, & ἀείρω, tollo, ſumo. vel ὠρέω, curo.

Τίμησας, honoraſti, 2. ſing. a. 1. ind. act. Jon. τιμήσατε, 2. plural. a. 1. imperat. act. a τίμησον, verbi πμάω, honoro. Th. τίω.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi πμάω, honoro. Th. τίω.

Τιμήσουσι, 3. plural. fut. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Τιμητέος, adject. verbale a πμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τίμιος, pretioſus, carus; honorabilis. Comparat. τιμιώτερος, ὁ, ἡ. Superlat. τιμιώτατος, η, ον, Th. τίω, honoro.

Τιμιότης, ητος, ἡ, opulentia. a τιμή, pretium. Th. τίω.

Τιμιώτατος, η, ον, ſuperlat. a τίμιος, honorabilis. quod a τιμή. Th. τίω.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, Timodemidæ. Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τὸ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini. Gr. Colens Deum.

Τιμῶμαι, color, præſ. paſſ. a πμάομαι, ῶμαι. ejuſdem them. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nomen viri. Gr. honorans.

Τιμωρέω, punio. fut. ήσω. perf. τεπμώρηκα. a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. τιμωρηθῶσι, puniantur. quod a τιμωρὸς, ὕ, ὁ, ultor, contracte ex τιμάορος, quod ex τιμή, ῆς, ἡ, ultio, & ὁράω, video, obſervo. πθὸ τὸ ὁρᾶν καιρὸν τῆς τιμῆς, ab obſervato tempore vindictæ.

Τιμωρηθῶσι, puniantur, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi τιμωρέω.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi Τιμωρέω, quod vide.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta. τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, & τιμωρητὴς, ὕ, ὁ, vindex. a τιμωρέω. quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, ſupplicium, quod a τιμωρὸς, ὕ, ὁ, ultor. vide in τιμωρέω.

Τιμωρὸς, ὕ, ὁ, ultor. vide in τιμωρέω.

Τιμωρὸν, præſ. part. activ. n. g. a τιμωρέω. quod vide.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, tibi. a σὺ, tu.

Τίν', pro τίνα, acc. ſing. a τίς, quis?

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, quatio, concutio, vibro. fut. ξω. p. χα. quaſi σινάσσω, a σείω, moveo. Etymol. q. ἰνάσσω, ab ἴς, ἰνός, qui enim concutiunt, & concutiuntur, illorum fibræ extenduntur.

Τίνεσθαι, Jon. pro τίνυσθαι, ulciſci. vide τίνυμαι.

Τίνεσκε, Jonic. pro ἔτισε, 3 ſingul. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, calidus, tepidus.

Τίνυμαι, punio, τίνυσθαι, puniri, ulciſci, præſ. inf. τινυμένας, vindicantes, accuſ. plur. part. præſ. paſſ. fœm. g. Th. τίω, punio.

Τίνυμι, τινύω, & τίνω, idem quod τίω, luo, ſolvo.

Τίον, honorarunt, 3. plur. a. 2. ind. act. pro ἔτισαν. Sed τίσι, 3. plur. imperf. Jon verbi τίω, honoro.

Τίποτε, cur, & per ſyncop. τίπτε. a πότε, quando? Th. ὅτε, quando.

Τίπτ', pro τίπτε, Poetic. pro τίποτε. quod vide.

Τίρωδ', pro τίρωδον, accuſ. ſing. a τίρωδος, nomen oppidi.

Τίς, τινος, & in n. g. τί, quis? quid? Sed τίς, τινος, indefinitivum, aliquis, quidam. Hinc ὅστις, ἥτις, & in f. g. ἅτις, quis, quæ, vel quisnam, quænam.

Τῖσαι, a. 1. inf. activ. verbi τίω, honoro, punio.

Τισαίατο, Jonic. pro τίσαιντο, 3. plur. a. 1. opt. med. τίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi τίομαι, ulciſcor, punio. Thema τίω, punio.

Τισαίμεθα, ulti fuerimus, 1. plural. a. 1. optat. med. τίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem.

Τίσε, a. 1. Jonic. pro ἔτισε, verbi ejuſdem.

Τίσειαν, luiſſent, 3. plural. aor. 1. optat. activ. Æol. τίσια, ας, ε. Thema τίω, punio.

Τίσῃς, 2. ſingular. fut. 1. activ. verbi ejuſdem.

Τίσιν, ultionem, accuſ. ſing. a τίσις, εως, ἡ, ultio. Th τίω, punio.

Τίσον, άτω, a. 1. imperat. act. a τίω.

Τίσουσιν, 3. plural. fut. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Τίσωσ', pro τίσωσι, honorent, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi τίω, honoro.

Τίταινεν, 3. ſingular. imperf. Jon. verbi τιταίνω, tendo.

Τιτταίνοντας, nocentes, acc. plur. part. præſ. activ. verbi τιταίνω, punio, vel tendo.

Τιταίνω, punio, ulciſcor, quod a τίω, idem. Sed τιταίνω, tendo, intendo, a τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan. dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, regina. Puto quia τίτη, honorata. a τίω, honoro.

Τιτανοχτόνος, ὁ, ὁ, qui Titanes ſuſtulit. a Τιτᾶνες, ſeu Τιτᾶνες, Titanes. Th. τιταίνω, ulciſcor, & κτείνω, occido.

TITA-

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, calx. q. a τιταίνω, quia extenditur illinendo. dat. sing. τιτάνῳ.

Τιτᾶνες, Titanes, posteri Saturni. dat. plural. τιτῆσι, & Poet. seu Jon. τιτήνεσσι. a τιταίνω, ulciscor. Th. τίω, punio.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, mamma, mammilla: quia scil. προσίθεται, sive infantis ori admovetur. Hinc τίτθη, seu τιτθή, ῆς, ἡ, idem, nutrix. τιθωνός, οῦ, ὁ, nutritius. τιθώνη, ης, ἡ, nutrix. τιθή, ης, ἡ, idem. τιθηνέω, nutrio, nutricor. τηθίς, & τιτθίς, ίδος, ἡ, avia, amita, matertera. τυτθός, ὸν, ὁ, parvus, pusillus.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus, per syncop. ex Lat. Sed Græce est ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, inscriptio.

Τίτος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. honoratus.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τέτρημι, & τετραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro. quasi a τρέω. perf. pass. τέτρημαι. hinc τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. τρῆσις, εως, ἡ, perforatio. τρητὸς, ὸν, ὁ, perforatus. τρανὴς, ὲς, ὁ, perspicuus, manifestus.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ. fut. τρώσω. vulnero, lædo. quasi a τράω. Hinc τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus. τραῦμα, ατος, τὸ, idem.

Τιτυός, ὸς, ὁ, Tityus, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens a vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. Jon. verbi τιτύσκομαι, collimo, seu potius collineo.

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, collimo, dirigo ad scopum, struo, q. a τάω, tendo, unde & τιταίνω.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus. Puto a πτερόω, quod sit triticum degener, ut in πίφυσι.

Τίφθ', pro πῖπτε, cur, Poet. pro πόποι, quid tandem? Th. ὅτε, quando.

Τῖφος, εος, τὸ, palus, locus uliginosus.

ΤΙ'Ω, honoro, æstimo; item pendo, punio, ulciscor. fut. τίσω. p. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι, q. a τὶ, aliquid, scil. præstans, ergo & honorandum. τῑ, & ἀδὲν, ut τίμιον, & vile opponuntur. unde τιμὴ, ῆς, ἡ, honor; item pretium. pœna, ultio. τιμάω, honoro. f. ήσω. item mulcto. τιμητὸς, ὸν, ὁ, honorabilis, honore dignus. ἄτιμος, ου, ὁ, inhonorabilis, honore indignus. ἀτιμία, ας, ἡ, dehonestamentum, infamia. φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, honoris cupidus, ambitiosus.

Τ Λ.

Τλῆθι, tolera, Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. a τλήμι, tolero. Thema τελάω, idem.

Τλάθυμος, æruminarum patiens. quod a τελάω, seu τλάω, tolero, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Τλαίην, tolerarem, præs. optat. vel aor. 2. verbi τλῆμι, perfero.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, tolerans. quod vide.

Τλὰς, άντος, ὁ, præs. part. vel a. 2. a τλῆμι, tolero.

Τλάω, per syncop. idem quod τελάω, suffero.

Τλῇ, toleret, 3. singul. a. 2. sub. act. a τλῆμι. sed τλῆ, sine iota subscripto, Jon. pro ἔτλη, 3. singul. a. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Τλῆμι, perfero, patior. fut. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην. Th. τελάω, idem.

Τλῆμεν, pertulimus, Jon. pro ἔτλημεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Τλήμονες, miseri, nom. plur. a τλήμων, ονος, in accus. sing. τλήμονα, a τλήμων. quod vide.

Τλήμων, ονος, ὁ, patiens, ærumnosus, miser. audax, fortis. a τλάω, per syncop. pro τελάω, perfero.

Τλῶναι, passum esse, a. 2. inf. verbi τλῆμι, tolero. a. 2. ἔτλην.

Τλεπόλεμος, ου, ὁ, Tlepolemus, nomen propr.

Τλήσω, tolerabo, fut. 1. ind. act. a τλῆμι, seu τλάω, pro τελάω, perfero.

Τ Μ.

Τμήγλω, secti sunt, Jon. & Bœot. syncop. pro ἐτμήγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμήγω, seco, scindo. fut. τμήξω. a. 2. ἔτμηγον, & ἐτμάγην. Sic τμήγω, potest esse a. 2. ind. act. Jon. Thema τέμνω, idem. fut. μῶ. aor. 2. ἔτμημον.

Τμήγω, seco, unde τμήσσω. Th. τέμνω.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, scissus, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, scindo. Thema τέμνω, idem.

Τμήδην, idem quod τμηπαδὸν, incidendo, secando. a τμήγω, inusitat. pro τέμνω, seco.

Τμηθεὶς, sectus, a. 1. part. pass. verbi τέμνω, seco. perf. pass. τέτμημαι. aor. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, secabo, fut. 1. act. verbi τέμνω, seco, ab inusit. τμήω.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, nom. propr.

Τ Ο.

Τὸ, hoc, aliquando quapropter, & tunc subauditur χρῆ, vel διὰ, ut διὰ τὸ, ob id, τὸγ', τόγδ', pro τόδε, τὸ ἐόν, id, quod est.

Τοαρχαῖον, Jon. pro πάλαι, olim.

Τόγε ἐμεῦ, Jon. pro quantum in me.

Τοδεύτερον, iterum, secundum.

Τοεπίπαν, Jonic. pro παντελῶς, omnino, penitus.

Τόθι, ubi, ibi. ab ὅθι. Sed τόθ', pro τότε, & τόθεν, tunc. & pro ἐκεῖ, illic.

ΤΟΙ, quidem, particula est enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, a τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, tibi, Dor. pro Ϙοὶ, a σὺ, tu. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ', pro τοιαῦτα, talia. τοιαύτιλος, talem, accus. singul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος, talis. Th. οἷος, qualis, & ὅτος, hic, gen. τουτου.

Τοιγὰρ, equidem. itaque. τοιγαροῦν, idem. Ex τοι, γὰρ, enim, & οὖν, ergo.

Τοίη, ης, ἡ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοίνυν, igitur. Ex τοι, & νυν, nunc.

Τοῖο, Jon. pro τοῦ, ab ὁ, hic, articul. præpositi.

Τοῖος, α, ον, talis. Thema οἷος, qualis. hinc τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, e. Ex τοῖος, & δε, syllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος, & οὗτος, hic.

Τοῖς, ipsis, dat. plur. sic & τοῖσι, & τοῖσιν. ab ὁ, vel τὸ, hic, hoc.

Τοῖσδε, & τοῖσδεσσι, Poet. dat. plur. ab ὅδε, hic. Hic retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, sed quia particula δεσσι articulo τοῖς quasi enclitica adjungitur.

Τ' οἰσία, leg. δέπει σία, sia paluistris. vide in Σίον.

ΤΟΙΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. quasi a τοίχω, struo. Hinc τοιχόω, murum struo, μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intergerinus.

Τοίων, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοίως, Poet. pro οὕτω, sic, ita. q. d. tali modo.

Τόνα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὅνα, pro ὅτε.

Τοκάς, άδος, ἡ, Poet. idem valens, ac ἡ τεκοῦσα, quæ peperit. Non solum autem mulieribus, sed & pecudibus tribuitur. Th. τίκτω, pario.

Τοκέεσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσιν, dativ. plural. a τοκεὺς, parens. Thema τίκτω, pario.

Τοκεὺς, έος, ὁ, parens. gen. Jon. ῆος. acc. pl. τοκῆας, ab eodem them.

Τοκῆϊ, dat. Jon. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Jon. genit. plur. τοκήων, a τοκεὺς, parens. Th. τίκτω.

Τόκος, ου, ὁ, usura, fœnus, partus. a τίκτω, pario. fut. τέξομαι. præt. med. τέτοκα.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia, fiducia, q. ταλάομαι. a τελάω, fero aliquid semper est audacibus ferendum. Sed τόλμα, fortis sis, præs. imperat. act. a τολμάω. Hinc τολμητὸς, ὴ, ὁ, audax. τολμάω, audax sum, audeo.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμήεις, ευτος, ὁ, audax, intrepidus, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τολμηρὸς, ὰ, όν, audax. comparat. τολμηρότερος, audacior. Hinc τολμηρότερον, adv. liberius. ejusdem them.

Τολμᾷς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. a τολμάω, audeo.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, homo audax. Th. τόλμα, ης, audacia.

Τολμῶεν, audiant, 3. plural. præs. optat. act. τολμώοιεν, ῷεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præs. act. verbi τολμάω, audeo. præs. part. act. τολμῶν.

Τολυπεύω, glomero, machinor, ad finem perduco. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομὴ, ῆς, & Dor. τομᾶ, sectio, stirpis amputatio. a τέμνω, seco. fut. μῶ. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Τομὸς, ὴ, όν, acutus, penetrans, scindens. comp. τομώτερος, α, ον, penetrantior, jus. Sed τομὸς, ὸν, ὁ, est frustum sectione ablatum. Th. τέμνω, seco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum regina.

Τομώτερον, penetrantius, compar. n. g. a τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, accus. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, & τονθορίζω, murmuro, mussio, submisse loquor. f. ίσω. p. ικα. q. a τόνος, & θρέομαι.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, tensio. a τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Τοξ', pro τόξα, nom. pl. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, sagitta. a τόξον.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, & τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. a τοξεύω, jaculor. Th. τόξον.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus. vel ars ipsa sagittandi (quasi a τάζω, tendo. tendendo enim aptatur arcus ad jaculandum.) Hinc τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. τοξοφόρος, idem. τοξεύω, jaculor. f. εύσω. p. κα. τοξότης, epithet. Dianæ.

Τοξοτὰς, α, ὁ, Dor. pro τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, arcitenens. hinc τοξοφόροι Κρῆτες, sagittarii Cretenses. a τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazius, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, investigo.

Τοπάζω, statuo, colloco, quasi in loco. a τόπος.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, olim. τοπαλαιὸν, antiquitus.

Τοπαράπαν, omnino, prorsus.

Τοπαραυτίκα, statim, in præsentia.

Τόπαρος, & τὸ παρόπαρ, idem quod πάρος, Poet. pro πρὸ, ante.

Τοπαρχὴς, ου, ὁ, præfectus.

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quasi a τῶ, capio. Hinc τοπάζω, statuo, colloco. ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, absurdus.

Τοπρὶν, Jon. pro πρότερον, prius, olim.

Τοπρῶτα, primum. a πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

TOPΓΤ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΤΟΡΓΥ'ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ου, τὸ, seseli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticum est, ut dignum sit, quod dictum fuerit, quasi τορδιβύλιον.

Τορέω, perforo. a τερέω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τύρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur, quia τορεύεται, tignum.

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, instrumentum, quo aliquid excavatur, idem quod τέρων, a τερέω, terebro.

Τορνόω, torno, cœlo, circulo circumscribo. a τόρνος, ου, ὁ, tornus. quod a τερέω, torno, terebro.

Τόρων, ου, ὁ, funis, & idem quod τόρνος. Sed τορός, ἡ, όν, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. τερέω, idem.

Τορυνή, ῆς, ἡ, id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τέρω, tero.

Τός, inusitat. pro ός, unde τοῦ, hujus. plur. Poet. τοῖ, pro οἱ. Vel τος, Dor. pro τίς.

Τοσαῦτη, ης, ἡ, tanta, fœm. g. a τοσοῦτος, quod vide.

Τόσσος, & Poet. τόσος, tantus. τόσον ὅσον, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτον, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus, & οὗτος, hic. τοσσοῦτον, Jon. pro ὥστε, ita.

Τόσσα, pro τόσα, tanta, nom. plural. n. g. a τόσος, pro τόσος. quod vide.

Τοσσωῦτον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc. ποτὲ, aliquando. ab ὅτε.

Τοτρίτον, tertium.

Τοῦ, & τοῦδε, hujus, gen. sing. ab ὁ, & τὸ, hic, hoc.

Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, hoc.

Τοὐλαττον, deterius, pro τὸ ἔλαττον, comparat. n.g. a μικρός, parvus. comp. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. sing. ab ἐμὸς, ἡ, ὁ, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Τοὐμπροσθεν, Attic. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. ante, anterior pars. idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contrario. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Τοὔνεκ', seu τοὕνεκα, quocirca, pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomine, ellipsis præposit. κατὰ.

Τοὺς, hos, acc. plur. ab ὁ, hic.

Τοῦτ', pro τοῦτο, hoc. quod vide.

Τοὐτικὲ, & τοὐτάκις, tunc, adv. a τοῦτο, vel τότε.

Τοὔτερον, Jon. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.

Τουτέστι, hoc est. legitur & τοῦτ' ἔστι. quod ex τοῦτο, & ἐστί.

Τουτέων, Jon. pro τούτων, horum, harum.

Τουτί, Dor. adverb. ab Attico τουτὶ, hic. & hoc pro τοῦτο.

Τοὔτο, hoc, ex τὸ αὐτὸ, vide in οὗτος.

Τουτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.

Τουτονὶ, Attice pro τοῦτον, hunc, ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor. pro ᾧ τούτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τούτου, Dor. pro τούτου.

Τοφθ, 2. Reg. 23. vers. 10. aliter παφθ, sed corrupte, ut Jerem. 6. vers. 29. 30.

Τόφρα, tunc, interea. ab ὅφρα, ut.

T P.

Τραγανὸν, callosum. Gl. Cyr.

Τραγάω, & τραγόζω, hircum refero, hirquitallio. Dicitur de adolescentibus, qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.

Τραγεία, ας, ἡ, scil. δορὰ, hircina pellis. Th. τράγος.

Τραγεῖν, comedisse, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo. fut. τρώξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, id, quod in secunda mensa apponitur. q. τραγάλιον, a τρώγω, comedo.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper. (a τραγεῖν, a. 2. a τρώγω, quia arbores rodit. Vel a τραχὺς, quod hirsuta pelle) Hinc τραγικὸς, & τραγῳδικὸς, ῆ, όν, tragicus, ad Tragœdum pertinens.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, Tragœdus. a τράγος, & ᾠδὴ, cantus. utpote qui cantando caprum mereretur. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.

Τρακτάω, negotior. hinc τρακτὸς κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. a Latino.

Τράμη, vel τράμις, linea, quæ medium scrotum dividit, & q. ταμεῖ.

Τράμπις, navicula, quæ trajicitur. puto quia facile πέτεται.

ΤΡΑΝΟ'Σ, ῆ, όν, & τρανὴς, έος, ὁ, ἡ, manifestus. hinc τρανόω, f. όσω, manifestum reddo.

Τράπε, aor. 2. Jon. pro ἔτραπε verbi τρέπω, verto.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa, quasi per Aphæresin pro πεβάπεζα. Ex πεβὰς, ἀδος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes. Hinc τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius, numularius, collybista. in plur. οἱ τραπεζῖται. Th. τράπεζα, mensa.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ, mensipeta, qui satiatur mensis appositis. a τράπεζα, mensa, & κορέω, satio.

Τραπεζόφορον, caliculare, ubi calices reponuntur.

Τράπεν, Jon. pro ἔτραπεν, vertere.

Τραπείομεν, vertamus, Jonic. & Poet. pro τραπῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. pass. ω, resolut. in εω, deinde ο, pro ω, per systolen, & ι, inserto metri gratia. verbi τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ὴ, όν, mutabilis, e. a τρέπω, muto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεν, Jon. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici potest etiam Jonic. & Bœotica syncope pro ἐτράπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω. fut. ψω. a. 2. ἐτράπον. p. m. πετροπα.

Τράπεσδα, ας, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, mensa.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. med. τράπωμαι, aor. 2. sub. med. verbi τρέπω.

Τραπέω, uvas calco. a τρέπω, verto: calcando enim vertuntur.

Τράπηξ, hasta. quia potest τρέπεσθαι, vibrari.

Τράπωμαι, a. 2. sub. med. verbi τρέπω, verto. vide τράπεν.

Τραπὼ, locus, ubi siccantur ficus. a τέρσω, sicco.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ῆ, όν, balbus, blæsus. τραυλίζω, balbutio. q. a τραύω, ut sit quasi ejus sermo vulneratus.

Τραῦμα, ατος, pro (τρῶμα) τὸ, vulnus. q. a τραυω, pro quo usitatum est πτρώσκω, vulnero. f. τρώζω. perf. pass. πέτρωμαι.

Τραυματίζω, vulnero. fut. ίσω. perf. πετραυμάτικα. perf. passiv. πετραυμάτισμαι. perf. part. pass. πετραυματισμένος, η, ον. hoc a τραῦμα. Th. πτρώσκω, vulnero.

Τραΰξανα, (q. τρώξανα) reliquiæ pabuli, quæ de præsepi cadunt. quasi a τρώγειν, edere.

Τραφ', pro τράφε, Jon. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. indicat. activ. verbi τρέφω, alo. fut θρέψω

Τράφακος, coagulum. a τρέφω, idest, πήσω, cogo.

Τράφειν, Jon. & Dor. pro τρέφειν, educare, vel educasse, pro τραφεῖν, a τρέφω, alo. vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφεμμεν, Jon. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.

Τράφερ, Jon. & Bœot. sync. pro ἐτράφησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. Sed τραφέν, est aorist. 2. infin. Doric. & Æolic. pro τραφῆν, vel Attic. pro τραφῆναι. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Τραφερὸς, tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὴ, terra arida, continens. Them. τρέφω, alo.

Τράφηξ, pars navis, seu labrum, ubi scalmi ponuntur. quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, sicca.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, fut. 2. inf. pass. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἐτράφον.

Τραφθένπες, Jon. pro τραφθέντες, aor. 1. part. pass. vel a τρέπω, verto, vel τρέφω, alo.

Τράφοισα, ας, ἁ, Doric. & Æol. pro τραφεῖσα, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. a τραχὺς. quod vide.

Τραχέως, aspere, compar. τραχύτερον, asperius, superlat. τραχύτατα, asperrime. Th. τραχὺς.

Τραχηλίζω, in cervicem resupino; item, patefacio. f. ίσω. p. πετραχήλικα. perf. pass. πετραχήλισμαι. perf. part. pass. πετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix. q. a τραχὺς, & ἥλη, quod ossa sint in eo tanquam asperi clavi.

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ύ, asper, scaber, agrestis. q. a παράσσω, turbo, quod aspera turbent. Malo a τέρω, tero, infesto. aspera tactui sunt molesta. vel τὰ τραχέα habent περατείρασαν ἀκλύν. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ, asperitas. τραχύω, aspero, exaspero.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis. Græc. Latine falebrosa.

Τρεάω, inusit. unde πτρεάω, perforo.

Τρεσεῖον, timebant, 3. dual imperf. act. Jon. pro ἐτρεσέτην, verbi τρέω, timeo. fut. τρέσω.

Τρεῖν, præsens infin. a τρέω, tremo. Sunt qui velint τρῆν, Doric. dici pro τρέμειν.

ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, tres, tria. gen. τριῶν. dat. pl. τρισὶ. Hinc τρίτος, seu τριττος, η, ον, tertius. τρὶς, ter. τριάκις, idem. τριάκοντα, triginta. τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio. τρίαινα, ης, ἡ, tridens. τρίχα, tripliciter, trifariam. τριπλόος, ους, ὁ, triplus, triplicatus. τριπλάσιος, α, ον, triplo major. τρίον, vel θρίον, ου, τὸ, ficus folium. Θριναξρὶς, & Θρινακρία, ας, ἡ, Sicilia

Τρεισταβέρναι, ῶν, αἱ, nomen hospitii. Lat. tres tabernæ. Act. 28. 15.

Τρέμω, tremo, horreo, præ metu trepido. fut. τρεμῶ. præt. med. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Jon. pro ἔτρεον, tremebant, 3. pl. imperf. act. verbi τρέω.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. verbi τρέπω.

ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto, muto: considero, fut. ψω. p. τέτρεφα. præt. med. τέτροπα. q. a τρίβω. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit cursum suum. Ἀτρέπω, averto, deflecto. Ἀτραπέλος, ου, ὁ, ἡ, invenustus. προτρέπω, propello, incito, adhortor. προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio. ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba solaris. πολυτροπος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. Δυτραπελος, ου, ὁ, ἡ, lepidus, scitus, elegans, facetus.

Τρέσσαν, territi sunt, Jon. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Sic τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. verbi τρέω, tremo.

Τρέσσης, ου, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.

Τρέφοιν, alerem, per syncop. pro τρεφοίμην, præs. opt. Attic. pro τρέφοιμι, verbi τρέφω, alo.

ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio, compingo. futur. θρέψω. perf. τέθρεφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. pass. πέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part.

part. pass. τεθραμμένος, educatus. præt. med. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, nutritio. θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, nutritor. θρεπτήρια, ων, τὰ, alimenta. θρεπτός, ὴ, ὸν, nutritus. τροφή, ῆς, ἡ, nutritio, nutrimentum, alimonia. τρόφιμος, ὴ, ὸν, alumnus. τροφεῖον, ὴ, τὸ, præmium nutritionis. ἄτροφος, ὴ, ὸν, ἡ, non alens, & qui non alitur. ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti privatio, tabes.

ΤΡΕΧΩ, curro. f. θρέξω, & δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδράμωμαι. Hinc δρόμος, ὴ, ὸν, cursus. τροχός, ὴ, ὸν, idem. τροχὸς, ὴ, ὸν, rota. τροχαλὸς, ὴ, ὸν, rotundus.

Τρέψας, Æol. pro τρέψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. m. g. a τρέπω, verto. fut. ψω.

Τρέψας, convertens, in accus. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροπα.

Τρέψειε, vertat, 3. singul. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusdem.

ΤΡΕΩ, tremo, trepido. fut. τρέσω. perf. τέτρεκα. Hinc τρέμω, & τρομέω, idem. τρόμος, ὴ, ὸν, tremor. ἀτρέμας, & ἀτρέμα, adv. sine timore.

Τρῆμα, foramen. tanquam a τράω, ex τερέω, perforo.

Τρηματίζω, alea ludo. q. a τρῆμα, quia sunt punctis cavis insignitæ.

Τρήρων, ονος, ὁ, ἡ, columba. dat. plur. τρήρωσιν. a τρέω, quia timida.

Τρητὸν, cavernosi, gen. Jon. a τρητὸς, ὴ, ὸν, perforatus. Thema τράω, perforo. fut. τρήσω.

Τρηχίνος, gen. sing. a Τρηχὶς, ῖνος, ὁ, nomen viri.

Τρῆχος, ὴ, ὸς, Trechus, nomen viri.

Τρηχὺς, asper, Jon. pro τραχὺς, έος, ὸς, idem. Hinc τρεχὼ, οῦς, ἡ, locus asper. sed τρήχω, Poet. pro τραχύνω, asper sum.

Τρία, tria, plural. neut. gen. vide τρεῖς.

Τριαινα, ης, ἡ, tridens, fuscina. a τρία, quia tres habet cuspides.

Τριακοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta.

Τριακοντήζυγος, ὴ, ὸς, ἡ, quæ habet triginta transtra. navis Epith. ex τριήκοντα. Th. τρεῖς, & ζυγὸς, transtra. Th. ζεύγνυω, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a.

Τριάσω, vinco. ab athletis, quorum victoria in triplici certamine sita erat: quali terno. a τρία.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσω, vinco, supero. fut. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine sita erat. quod a τριάς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τριβακὸς, homo diuturno usu velut tritus a τρίβω, tero.

Τριβαλὼς, sycophanta, mensarum assecla. Nam Triballis populis sordes vitæ objiciebant.

Τριβὰς, tritorium, mutonium, fricatrix. a τρίβω.

Τριβὰς, pistillum, quo τρίβεται.

Τρίβολος, tribolus, herba. Etiam tribulum, quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præs. part. pass. a τρίβω, tero. quod vide.

Τρίβος, ὴ, ὸν, via trita, semita. a præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβε, præs. imperat. pass. τρίβεσθε, 2. plur. præs. ind. act. verbi τρίβω. quod vide.

ΤΡΙΒΩ, tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo. f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι. præt. med. τέτριβα. q. a τείρω, vexo. Hinc τρῖψις, εως, ἡ, tritura. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem. διατρίβω, consumo; item tempus impendo, dego, moror. παιδοτρίβης, ὴ, ὸν, qui pueros exercet, gymnasii magister.

Τρίβωμες, teramus, Dor. pro τρίβωμεν, 1. plural. præs. sub. activ. a τρίβω.

Τρίβων, pallium tritum: homo usu rerum tritus. a τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ὴ, ὸν, ἡ, tam de viro, quam de fœmina dicitur, quæ ter nupsit. a γαμέω, uxorem duco.

Τριγκὸς, idem quod θριγκός.

Τρίγλα, trigla piscis. q. τρίγνα, quia τρὶς γίνεται, id est, ter anno parit.

Τριγλώπις, tres habens pupillas, vel habens in modum trium pupillarum. Th. γλωπὶς, pupilla, & τρεῖς, tres.

Τριγλώχιν, tricuspis, in dat. τριγλώχινι. quod a τρεῖς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, cuspis, acies.

Τριγκὸς, maceria. vide θριγκός.

Τριετὴς, ας, ἡ, triennium. a τρὶς, ἔτος, ὸ, ἡ, trimus, triennis. & τριετίζουσα, idem. & in m. g. τριετίζων. Ex τρὶς, & ἔτος, τὸ, anni. Them. ἔτος.

ΤΡΙΖΩ, & τρύζω, strido, murmuro. hinc τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur.

Τριμοιρὰς, άδος, ἡ, trima pars. Poet. pro τριμοιρίς. acc. sing. τριμοιρίδα. Thema τρεῖς, tres.

Τριήκοντα, triginta, Poet. vel Jonic. pro Τριακοντα, sunt enim ἀκλιτα. Thema τρεῖς. τριηκοντατὲτηδες σπονδαὶ, triginta annorum fœdus.

Τριηκόντερος, ὴ, ὸν, ἡ, navis, quæ triginta remis agitur. ex τριήκοντα, in τρεῖς, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηκοσίας, trecentas, acc. plural. f. g. Jon. a τριακόσιοι, trecenti. ejusdem th. τρεῖς.

Τριηλάτης, ὴ, ὸς, qui triremi vehitur.

Τριηκανη, ης, ἡ, tribula, qua scil. teritur frumentum. q. a τείρω, tero.

Τριηκάρηνον, triceps. q. τρία κάρηνα, tria capita. Ex τρεῖς, & κάρηνον.

Τρίλιτος, & τρίλιτρος, multum cupitus. proprie ter petitus votis, peroptatus. Ex τρεῖς, & λίσσομαι, precor.

Τρίμηνον, ὴ, τὸ, trimestre spatium, anni quadrans. τρίμηνος, ὸ, ἡ, trium mensium. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Τριξέλας, gryllus. vide τριξάκλης.

Τρικὸς, triplex. τριτὸς, a τρὶς. quod a τρεῖς, tres.

Τριοδοισιν, dat. plur. Jon. a τρίοδος, ὴ, ὸν, ἡ, trivium. dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδους, οντος, ὁ, tridens. Ex τρὶς, ter. Th. τρεῖς, tres, & ὀδὼς, ὁ, dens.

Τριοπὸν, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, tricubitalis. acc. sing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τριπλῆ, adv. tripliciter. q. περίπελον, a τριπλόος, ὴ, ὸν, ὁ, triplus. hoc a τρεῖς, tres, & πέλω, sum.

Τριπλόος, ὴ, ὸν, triplex. Vide in τριπλῆ.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. a τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τριπόδης, ὴ, ὸς, ὁ, tripedale. quod a τρίπους, ὴ, ὸς, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ. ex τρεῖς, tres, & πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.

Τριποδοφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἶπε φέρειν, tripodas ferre.

Τριπόθατος, ὼ, ὸν, ἁ, Dor. pro τριπόθητος, ter optatus. Ex τρὶς, ter, & ποθητὸς, a ποθέω. Th. ποθος, ὴ, ὸς, desiderium.

Τρίπολις, ὶος, ὁ, ἡ, ὸ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epith. loci tres urbes habentis.

Τριπόλῳ, dat. sing. a τριπόλος, ὴ, ὸν, ἡ, ter aratus. a τρεῖς, tres, & πολέω, verto, aro.

Τριπορθος, ὴ, ὸν, ἡ, qui ter captus, ac direptus fuit. ex τρὶς, ter, & πέρθω, vasto.

Τρίπτυχος, triplex. a τρὶς, ter. Them. τρεῖς, tres, & πτυχὴ, plicatura. Th. πτύσσω, plico.

Τρὶς, ter. ἐπὶ τρὶς. Th. τρεῖς, tres.

Τρισειναδα, acc. singul. a τρισεινὰς, άδος, ἡ, tertius nonus dies mensis; hoc est, vigesimus septimus. Ex τρὶς, & ἐννέα, novem. hinc ἐνὰς, & εἰνὰς, άδος, ἡ, nonus dies.

Τρισκαίδεκα, tredecim. hinc τρισκαιδεκάτη, ης, ἡ, tricesima. Ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem.

Τρισκαιδεκάπηχυς, ὲς, ὸν, qui longus est tredecim cubitorum magnitudine. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τρισκοπάνιστος, ter pistus. ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, tres, & κόπανον, ὴ, τὸ, pistillum. Thema κόπτω, scindo.

Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, qui ter in Olympiciis ludis victor fuit.

Τρισπίθαμος, ὴ, ὸν, ἡ, tres spithamas longus. a τρὶς. Th. τρεῖς, tres, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, spithama, een spanne.

Τρίστεγον, ὴ, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, tertia contignatio. τριστεγος, ὴ, ὸν, ἡ, tres contignationes habens. Ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego.

Τρισσοιχεῖ, adv. triplici serie. quod ex τρὶς, seu τρεῖς, tres, & στίχος, ordine eo.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille. Ex τρὶς, seu τρεῖς, & χίλιοι, mille.

Τρισταῖος, ἀνεμος, ventus post triduum oriens. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτοισιν, dat. plur. Jon. a τριτάτος, ὴ, ὸν, ὁ, tertius. dativ. singul. τριτάτῳ. quod a τρίτος, tertius. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτῳ, vide τριτάτοισιν.

Τρίτη, ης, ἡ, tertia, f. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, tertia pars. hinc τριτημόριος, & τριτημορίς, ίος, ἡ, tertia pars.

Τριτογήνεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. a τρίτος, ὁν, ὸς, ἡ, Bœotice, caput, & γένομαι, nascor. Poet. enim fingunt illam e Jovis capite esse genitam. Vel a τρίτος, tertius; quod nata sit tertia mensis die: aut quia eadem cum Luna est, quæ tertia a coitu die apparet.

Τριτογένης, ὲος, ὸς, Tritogenius.

Τριτομὴ, ex τρεῖς, & τέμνω, seco. Gen. 17. 12.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, tres. τὸ τρίτον, sc. μέρος, tertia pars. τὸ τρίτον, vel τριτὸν, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertia vice. ἐς τρίτον, perendie.

Τριτωνὶς λίμνη. Consule Græca Scholia Pind. Pyth. Od. 4. 234.

Τριφάσιος, Jon. τριπλάσιος, triplex.

Τριφίλατος, ὼ, ὸν, Dor. pro τριφίλητος, maxime amabilis. Th. φίλος.

Τριφώσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. id est, valde lucens.

Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, trifariam. adv. τριχῆ, tripliciter. a τρεῖς, tres.

Τρίχες, pili, nom. plur. a θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus. dat. plur. θριξὶ.

Τρίχινος, ίνη, ίνον, cilicinus, a, um, confectus ex pilis, seu crinibus. Them. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Τρίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi τρίβω, tero. f. ψω.

Τρωφόρον, vide διώροφον, ab ἐπέφω, tego.

Τροία, ας, Jon. ης, ἡ, Troja. in accus. Τροίην, Jon. Th. Τρως, Τρωὸς, ὁ, Trojanus.

Τρομεείαιτο, Jon. pro τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω. quod vide.

Τρομεόντι, Dor. pro τρομέουσι, ὄσι, metuunt, verbi τρομέω. quod vide.

Τρομέω, tremo. τρομήσας, præs. part. f. g. quod a τρόμος, tremor. hoc a τρέμω, idem quod Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ὴ, ὸς, tremor. vide τρομέω.

Τρόπα, lusus, quum talos, aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux lib. 7. 7. quasi a τρύπα, foramen.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ὴ, τὸ, tropæum, monumentum post τροπὴν hostium. Th. τρέπω, verto.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio. acc. pl. τροπὰς. a τρέπω, verto.

Τρόπηλις, vel τρόπαλις, alliorum manipulus. a τρέπω, verto, convolvo.

Τρόπηξ, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

Τρο-

Τροπικός, ή, όν, figurativus, a, um. hinc ξοπικῶς, figurative, adv. a ξέπω, verto.

Τρόπις, ιδος, vel ι, ή, carina. Fit ex lignis versis.

Τρόπος, ου, ὁ, modus, mores, ratio. sed ξοπὸς, οῦ, ὁ, lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens. Th. ξέπω, verto, torqueo. præt. med. πέξοπα.

Τροποφορέω, ῶ, mores alicujus tolero. indulgenter tracto. f. ήσω. perf. πεξοποφόρηκα. a. 1. ἐξοποφόρησα. quod a τρόπος, ου, ὁ, mos, & φέρω, fero, p. m. πέφορα.

Τροφεύς, έος, ὁ, altor, nutritor. a τρέφω, alo.

Τροφή, ῆς, ἡ, alimentum. Thema τρέφω, alo.

Τρόφιες, οἱ, qui jam sunt adulti. Thema τρέφω.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. alumnus.

Τρόφις, ὁ, bene nutritus, crassus, pinguis. τροφόεις, εντος, ὁ, idem. a τροφή, alimentum. Th. τρέφω, alo.

Τροφὸς, οῦ, ὁ, ἡ, altor, & ix, nutrix. ejusdem them.

Τροφοφορέω, legitur 2. Machab. 7. 27. τροφοφορήσασα σε, educavi te. Ex τροφή, & φέρω. Sed Martinius legendum censet, τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. a τροποφορέω. quod vide.

Τροχάειν, ᾶν, Poet. pro τρέχειν, unde τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. & τροχάω, curro, festino.

Τροχάω, curro, festino, rotor. Thema τρέχω, curro.

Τροχαλὸς, velox, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχός. τροχαλία, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam.

Τροχὰς, gallicula, Gloss. in qua sc. possis τρέχειν.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. a τρέχω, curro.

Τροχιλία, torquilla. Gloss. Cyr. avis est torquilla. Lego τροχιλέα, tortula, id est, trochlea.

Τρόχιλος, trochilus.

Τρέχμηλα, septa, & lapilli, quibus usus est ad macerias, ad cingendos agros.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. a τροχοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, rotæ speciem habens, rotundus. hoc a τροχὸς, οῦ, ὁ, rota, quod a τρέχω, curro, & εἶδος, ους, τὸ, forma, similitudo. Th. εἶδω, video.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Sed τρόχος, ου, ὁ, cursus, cursor, trochus. Th. τρέχω. curro.

Τροχόωσαι, Poet. pro τροχῶσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. a τροχάω, citato gradu feror, propero. Th. τρέχω,

ΤΡΎΒΛΙΟΝ, seu ιον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.

Τρυγάω, ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo, fruor. f. ήσω. perf. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. a. 1. imperat. activ. τρύγησον, άτω. Thema τρύγη, ης, ἡ, triticum.

Τρυγεόω, sicco. refer hoc ad τείρω, sicco, si vis, & ἄγω, frango.

ΤΡΎΓΗ, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo; item vindemio. τρυὴ, γὸς, ἡ, vinum recens, mustum.

Τρυγητήρων, gen. plur. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, a τρυγάω. quod vide.

Τρυγητὸς, frugum collectio, vindemia. Thema τρύγη.

Τρυγόφιεν, Poet. pro τρυγάσιεν, 3. plur. præs. opt. act. verbi τρυγάω, vindemio.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. a τρύζω, murmuro, idem quod τείζω.

Τρυζόντων, gen. plur. part. præs. activ. a τρύζω. quod vide.

Τρύζω, idem quod τείζω, murmuro, vox per Onomatop. sed proprie turturis. hinc turtur dicitur τρυγὼν.

Τρύμη, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen. tanquam a τρύω, pro τρύω, foro. τρυμηλία, idem quod τρύμη.

Τρυμηλία, ας, ἡ, idem quod τρύμη.

Τρυὴ, υγὸς, ἡ, fæx vini, mustum. Exponitur etiam de granis recens a sole duratis. Th. τρύγη.

ΤΡΎΠΑ, ης, ἡ, foramen. a τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. a τρυπάω, terebro. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, ᾶ, ὁ, afflictus, æger. Thema τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. a τρύω, pro τράω, foro.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicatula.

Τρυφάλεαν, ας, ἡ, galea tres conos habens. q. τρίφαλον. dat. sing. Jon. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φαλὸς, ὁ, conus galeæ.

Τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. quod a τρυφή. quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, delicate. Th. θρύπτω, frango.

Τρυφὴ, ης, ἡ, luxus, deliciæ. a θρύπτω, frango. f. ψω. p. τέθρυφα.

Τρυφωσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicate vivens. quasi a τρυφάω. quod vide.

Τρύχναλα, aspera loca. a τραχὺς, asper.

Τρύχνος, idem quod σρύχνος, mollis.

Τρυχὸς, ἡ, όν, mollis, e. tanquam tritus. a τρύχω.

Τρύχονται, affliguntur, 3. plural. præs. ind. pass. τρύχωσι, 3. plur. præs. act. a τρύχω.

ΤΡΎΩ, tero, attero, vexo. (q. a τείρω, vel pro τράω, unde τρύμη.) Hinc τρύσκω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, pannus attritus. τρυπάνη, ης, ἡ, trutina.

Τρῶαδε, Poet. & Dor. pro Τροίωδε, ad Trojam.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. penetratrix.

Τρώγαλα, bellaria, quæ τρώγομεν. a τρώγω, comedo.

Τρωγαλία, bellaria in genere, quæ saturi voluptatis gratia velut rodebant. Th. τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna. acc. pl. τρώγλας. a τρώγω, comedo.

Τρωγλοδωόντα, accus. sing. part. præs. a τρωγλοδωόω, latebram subeo. quod ex τρώγλη, & δωόω, vel δύω, subeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris. ab iisdem them.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγύσας, rodentes, acc. plur. f. g. part. præs. a τρώγω, rodo. τρώγοντι, pro τρώγουσι.

Τρωγύλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. cella penuaria.

ΤΡΏΓΩ, rodo, comedo. f. ξομαι. p. τέτρωχα. a. 2. ἔτραγον. (q. a τείρω, tero, quæ enim comeduntur, dentibus atteruntur) Hinc τρώξ, γός, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκτης, ου, ὁ, comestor, vorator. τράγημα, ατος, τὸ, quod in mensa secunda apponi solet.

Τρώεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro Τρωσὶ, a Τρὼς, Trojanus. hinc Τρωϊάδες, Trojanæ.

Τρωθῆ, vulneretur. 3. singul. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πτρώσκω. fut. τρώσω. perf. πέτρωκα. a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poet. pro Τροία, ας, ἡ, Troja. Τρωΐαθεν, Poet. adv. pro Τροίαθεν, & Jon. Τροίηθεν, ex urbe Troja.

Τρωΐπερ, Troi, dat. sing. a Τρὼς, nom. propr.

Τρῶμα, ας, ά, Dor. pro ξῶμα, ης, ἡ, foramen. quod a τορέω, perforo. Th. πρέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga, Jon. pro ξῶμα. Thema πξώσκω, vulnero. hinc ξωματίζειν. ξωματίης, ου, Jonic. saucius.

Τρωξάλλις, gryllus. a ξώγω.

Τρωξάρτης, gen. Æol. a ξωξάρτης, ου, ὁ, nom. propr. muris. ὅτι τ' τρῶξαι ἄρτον, panem vorando.

Τρωξίμος, edulis, matura. a τρώγω, comedo.

Τρωπάω, verto. a τρέπω, idem.

Τρώσεν, vulneravit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi πτρώσκω. fut. τρώζω.

Τρώσω, vulnerabo, f. 1. ejusdem verbi.

Τρῶῦμα, ατος, τὸ, Jonic. pro τρῶμα, vulnus, quod vide.

Τρωχάω, Poet. pro τροχάω, idem quod τρέχω, curro. f. θρέξω.

Τρωὼν, & τρωῶν, Dor. gen. pl. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus. dat. plur. Τρωσίν.

Τ Υ.

Τύ, Dor. pro σύ, tu, vel pro σέ. τύγα, Dor. pro σύγε, tu.

ΤΥΓΧΆΝΩ, εις, ες, sum, compos fio, assequor, cum gen. & cum accus. Pind. τυγχάνει, contingit, evenit. fut. τεύξομαι (q. a τεύχω, paro. quod enim assequor, mihi fuerat antea paratum) a. 2. ἔτυχον, ες, ε. a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι. a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, ὐσα, όν, vulgaris, e. perf. ind. act. πέτευχα, ας, ε, & πετύχηκα, q. a τυχέω. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infortunatus. δυσυχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, fortuna adversa. δυστυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna secunda. εὐτυχέω, sum felix.

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Jon. a Τυδείδης, ου, ὁ, Tydides, nom. prop.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, ἣ ἀλοῶσιν. Eustath. a τύκω, paro.

Τυκίζω, scalpo, polio. a τύκος.

Τύκος, ου, ὁ, & τύκος, instrumentum, quo fabricantur, nimirum lapides scalpunt. a τεύχω, fabricor.

Τυκπὶ, Persice, nomen cœnæ.

Τυκτὸς, ῆ, όν, factus. a τεύχω, fabricor.

Τύκω, paro, tanquam πέκω. vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, callus. a τύλος, idem.

Τύλιμος, crumena pellicea: quia ibi aliquid τυλίπεται.

Τυλίπτω, vel σω, involvo. Ex τύλη, lodix, culcitra.

ΤΎΛΟΣ, ου, ὁ, callus, seu callum; item clavus ligneus. quasi a ξύλον. Hinc τυλόω, callosum reddo. perf. pass. πετύλωμαι.

Τυμβὰς, venefica, quæ circa τύμβους versatur, & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

ΤΎΜΒΟΣ, ου, & Dorice τύμβω, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus. q. a τύφω, uro: quod Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare.

Τυμβοχοΐ, tumulus. a τυμβοχοέω, tumulum struo, sepelio. quod a τύμβος, & χοέω, seu χέω, terra aggesta exstruo.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poet. pro πληγὴ, ἡ, vulnus, plaga. a τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, distendo, fustigo, flagello. fut. ίσω. perf. τετυμπάνικα. perf. pass. τετυμπάνισμαι. aor. 1. pass. ἐτυμπανίσθω, ης, η. a τύμπανον, ου, τὸ. quod vide.

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, tympanum. instrumentum, quod fuste percutitur. a τύπτω, verbero.

Τυὸν, tu, pro Dor. τὺ, & hoc pro σὺ, tu. Sic ἐγὼν, pro ἐγὼ.

ΤΎΝΟΣ, vel τύννος, ου, ὁ, parvus. τυννοῦτος, parvulus.

Τυωτλὸς, lutum. τυωτλάζω, lutum calco.

Τυπεὶς, percussus, a. 2. part. pass. a τύπτω, verbero.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percussio, ictus. dat. pl. Jon. τυπῆσι, ab a. 2. verbi τύπτω, percutio.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Τύπος, ὁ, nota, figura quælibet. signum percussione factum. typus, exemplar. a τύπτω. quod vide.

Τυπήσεις, verberabis, Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act verbi τύπτω. fut. ψω. tanquam a τυπέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. plur. præs. ind. activ. Sic τυπτόμεθα, pro τυπόμεθα, 1. plur. ind. pass.

Τυπτόντων, verberent, Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. plur. part. præs. act. usurpant pro 3. plur. imperat. præs. verbi τύπτω, verbero.

ΤΥ'ΠΤΩ, verbero, pulso, tundo. imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. πέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præs. pass. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. πέτυπα, ας, ε. Hinc τύπος, ου, ὁ, vestigium, nota, figura, simulacrum. τυπόω, informo, figuro. τύπανον, ου, τὸ, baculus. τύμπανον, ου, τὸ, fustis; item tympanum. τυμπανίζω, fustibus cædo. ζηλοτυπος, ου, ὁ, invidus, qui alii invidet ejusdem amoris societatem. ζυλοτυπία, ας, ἡ, invidentia, qua rivalem in amore mulieris pati non possumus. ἀρχέτυπον, ου, τὸ, exemplar primigenium. ἀρωτότυπον, ου, τὸ, idem.

Τύπῳ, dativ. singul. a τύπος. quod vide.

Τυπωθέντες, nom. plur. a. 1. part. passiv. verbi τυπόω, figuram pono. f. ώζω. Thema τύπτω.

Τυρανευόντων, gen. plural. part. præs. verbi τυρανεύω, regno, impero. fut. εύσω. Th. τύραννος, rex.

Τυρανέω, idem quod τυρανεύω. quod vide.

Τυραννίδας, acc. plur. a τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος.

Τυραννικωτατος, superl. a τυραννικὸς, ὴ, ὸν, tyrannicus. ejusdem them.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, tyrannicida. a τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τείρω, vexo, quasi τειρανηος. Est & nomen viri. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. τυραννεύω, regno, impero.

Τυρβάζομαι, satago, perturbo. præs. act. τυρβάζω, turbas do. f. άσω. perf. τετύρβακα. quod a τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, tumultus, turba.

Τύρβη, ης, ἡ, turba, vita voluptuariorum. a Σύρβη, vel Θόρυβος.

Τυρία, ας, ἡ, pro Europa.

Τυρός, οῦ, ὁ, vide in τυρὸς, caseus.

ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, caseus. q. a τείρω, sicco: Est enim lac siccatum. Hinc τυρώδης, caseosus, ut & τυρός, οῦ, ὁ.

Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. rupes.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris. Ex τυρὸς, οῦ, ὁ, caseus, & γλύφω, cavo, excavo. Th. γλάφω, idem.

Τυρρηνοῖσιν, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca, quæ & ὑρχή.

Τυρῷ, Dor. pro τυρεῖ, caseo, genit. a τυρός.

Τύσσω, supplico. Hes. puto pro πτύσσω, ut sit, plicat manus, vel genua.

Τυτθὸς, ὴ, ὸν, parvus. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθὸν ὅσσον, valde parum. Th. πτθὸς, ου, ὁ, mamma.

Τυτὼ, noctua. ex eo sono, tu, tu.

Τυφάονα, acc. sing. a Τυφάων, ωνος, ὁ, nomen propr. viri. hinc Τυφάονιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod πίφη.

Τυφθέμεν, εῖτε, εῖεν, verberati essemus, per sync. pro τυφθείημεν, εἴητε, εἶεν, 1. plur. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, cæcus. Hinc τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. τυφλόω, excæco. f. ώζω.

Τυφλάται, cæcutit, 3. sing. præs. pass. a τυφλόω. quod vide.

Τυφλοφόρος, ου, ὁ, peram gestans.

Τυφλόω, excæco. fut. ώσω. perf. πετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωτα, ας, ε. Th. τυφλὸς.

Τύφος, ου, ὁ, fumus. res inanis fumo similis. fumosa arrogantia. Th. τύφω.

Τυφόω, fumo infesto; item insolentem reddo. f. ώσω. perf. πετύφωκα. præs. pass. τυφόομαι, ώμαι, inflor, turgeo. perf. pass. πετύφωμαι, σαι, ται. perf. pass. πετυφωμμένος, η, ον, inflatus, a, um. a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. pass. τυφωθεὶς, ἐντος, ὁ, tumefactus. a τύφος, ου, ὁ, fumus, fastus. Th. τύφω, fumum excito.

ΤΥ'ΦΩ, fumum excito, inflammo. fut. θύψω. perf. πέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præs. pass. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τυφος, seu τῦφος, ου, ὁ, fumus; item jactantia, ostentatio. τυφόω, fumo infesto, vel eneco; item effero, insolentem reddo.

Τυφωέος, gen. sing. a Τυφωεὺς, nomen gentis.

Τυφωνικός, ὴ, ὸν, turbulentus, a, um. quod a τυφὼν, ωνος, ὁ, ventus procellosus, turbo, vortex. Them. τύφω.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, ὁ, Typhœus centiceps.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχαις, dat. plur. a τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. singul. a. 2. verbi τυγχάνω. vide in τύχας.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Τυχέειν, Poet. pro τυχεῖν, nanciscī, aor. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, adipiscor. a. 2. ἔτυχον.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna, eventus. accus. plur. τύχας. Est & τυχὴ, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Τυχηρῶν, gen. plur. a τυχηρὸς, ὰ, ὸν, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo.

Τύχης, assecutus eris, 2. sing. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Τυχήσω, fut. 1. q. a τυχέω, idem quod τυγχάνω, assequor. hinc τυχήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω, fabricor. perf. pass. τέτυγμαι. aor. 1. pass. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ὴ, ὸν, nomen viri. Gr. fortunatus. a τύχη, fortuna.

Τύχοιμι, assequi potero, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta, aor. 2. part. act. fœm. g. a τυγχάνω. quod vide.

Τυχὸν, forsitan, adv. ab a. 2. part. n. g. verbi τυγχάνω.

Τυχόντι, ει, qui obviam fuerit, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, ὁ, consecutus, a. 2. part. verbi ejusdem.

Τύχωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Τύψας, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, verberent, Attice pro τυψάτωσαν, 3 plur. a. 1. imperat. activ. verbi τύπτω. f. ψω.

Τυψέλη, sordes in auribus. Sed aliter est κυψέλη.

Τύψεν, percussit, Jon. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τύπτω, verbero. f. ψω.

Τύψον, άτω, aor. 1. imperat. activ. verbi ejusdem.

Τυψάντι, Dor. pro τύψασι, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusdem.

Τ Ω.

Τῷ, huic, dat. sing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Exponitur enim quare, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῷ, sine accentu pro τινὶ, alicui. τῶ, Dor. pro τὲ.

Τώγ', seu τώγε, hi, dual. num. ab ὁ, hic.

Τώγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, simulacrum.

Τώγκιστρον, Dor. pro τὸ ἄγκιστρον, hamus.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, dicteriis incesso, irrideo. mordeo. fut. άσω. Nonnulli ducunt ab ὠθάζω, trudo. q. in infamiam. Quid si a τυτθὸς, ut sit aliquem parvi pendere? & sic erit q. τυτθάζω. Hinc τωθασμὸς, οῦ, ὁ, irrisio. τωθαστὴς, οῦ, ὁ, irrisor.

Τωθάσσουσαι, Dor. pro τωθάζουσαι, conviciis infectantes. a τωθάζω. quod vide.

Τώλγεος, Dor. pro τὸ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Τωμπέχιον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, vestitus. ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.

Τῶ μῶ, Dor. pro τῇ ἐμῇ, mei.

Τῶν, τώγε, & τώνδε, gen. plural. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τῶνδρα, Dor. pro τῷ ἄνδρα, antro.

Τῶρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Th. ὄρνις, idem.

Τὼ ποτὸ πόπα, pro τὸ ὀπτὸ πόπα, postea.

Τωργείᾳ, Dor. pro τῇ Ἀργείᾳ, Argivi viri.

Τωροῦον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τωρχαῖον, Jon. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitus, olim.

Τως, sic, pro οὕτως, per Aphæresin. vel Dor. pro ὡς. Th. ὅτος, hic. Vel τως, similiter, a τος, inusitat. pro quo ὅ, in usu. τὼς, ὡς, tantum, quantum, & Dor. pro τὰς.

Τώσεα, Dor. pro τὰ ὀσέα, ossa.

Τώυτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poet. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, ad idem ministerium.

Τωὐπέω, τωὐτέμ, & τωὐτὸ, pro τῷ αὐτῷ, τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτό.

Τωὐπὶ, Dor. pro τὲ αὐτὲ.

Υ Α.

Υ Est littera vigesima. In numeris est cccc. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, ου, in ι Doric. & Æolic. mutatur; ut in Μοῖσα pro Μῶσα, &c.

Υ, olfacientis sonus. eum edit, qui se odoratu aliquid probare ostendit.

Υάδες, stellæ septem in cornibus Tauri; quæ quum oriuntur, aut occidunt, pluvias excitant. ab ὕω, pluo.

Υαινα, ζώου, bellua, nomen quadrupedis, dict. a setis suillis in dorso. ὗς est sus.

Υακίζω, pluo. Th. ὕω, idem.

Υ'ΑΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, hyacinthus, puer, flos, & gemma. etiam nomen viri. Hinc ὑακινθινος, η, ον, hyacinthinus, a, um. ὑακίνθια, festum in ejus honorem. sic dict. quia μετὰ τὸ ὑειν κινεῖ ἀνθος, florem emittit, ubi terra vernis imbribus permaduit.

Υ'ΑΛΟΣ, seu ὕελος, ου, ἡ, vitrum, crystallus. Etymol. ab ὕω, pluo. est enim vitrum pluviæ conglaciatæ non absimile. Malo ab ἔλη, splendor. hinc ὑάλινος, ίνη, ον, vitreus, a, um. ὑαλεργὸς, vitrarius. ὑαλεργεῖον, vitrarium.

Υ'αὶς, άδος, ἡ, hyas. vide ὑάδες.

Υ Β.

Υ'ββαλεῖν, subvertere, Dor. seu Æol. sync. pro ὑποβαλεῖν, præs. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω, jacio.

Υ'βὸν, Dor. pro κυρτὸν, gibbosum.

Υ'βὸς, ὴ, ὸν, curvus, inflexus, a, um. ὑφὸς. Hinc ὕβωσις, ὕβωμα, curvamen. tanquam ab ὑβόω, curvo.

Υ'βῦ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Υ'βύλοιο, Doric. pro Εὐβύλοιο, Eubuli.

Υ'βρίζω, contumelia afficio. fut. ἰσω. præt. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. pass. ὕβρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὑβρισθείς, έντος, ὁ, contumelia affectus. fut. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ. Th. ὕβρις, contumelia.

Υ"ΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria, contumelia, superbia. in accus. ὕβριν. hinc ὑβρίζω, injuria afficio. ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, injuriosus. quia ὑπὸ ἔριδος, subest contentio. ut sit q. ὕπερις. Vel ut sit q. ὑποβαρεῖς, quod molesta, & gravis sit.

Υ'βρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumelia afficio. f. ἰσω. Th. ὕβρις.

Υ'βρίσθειν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Υ'βρισθέντας, accus. plural. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω. quod vide.

Υ'βρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

Υ'βρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Υ'βριστὴς, οῦ, ὁ, contumeliosus, injuriosus. Et ὑβριστικός, ὴ, όν, contumeliosa, superba. Th. ὕβρις.

Υ Γ.

Υ'γιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. verbi ὑγιαίνω. quod vide.

Υ'γιαίνω, sanus sum. f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ές, ὁ, ἡ, sanus.

Υ'γιέα, acc. sing. ab ὑγιὴς, ές, ὁ, ἡ, sanus.

Υ'γιείης, gen. sing. Jon. ab ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas. ejusdem them.

Υ'γιεινότατος, η, ον, saniſſimus, superl. ab ὑγιεινὸς, idem quod ὑγιὴς.

Υ'ΓΙΗΣ, ές, ὁ, ἡ, sanus, incolumis, integer. q. ab ὑχρὸς, ut sit q. ὑχρὴς, is sc. in quo humor radicalis non deficit. Hinc ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas. ὑγιεινὸς, ὴ, όν, sanus, ὑγιαίνω, sanus sum.

Υ'γρὰ, seu Jon. ὑγρὴ, interdum sumitur substant. pro ὑγρὸς κέλευθος, mare, pelagus. Th. ὑγρὸς.

Υ'ΓΡΟΣ, ὰ, ὸν, humidus, a, um. viridis. tener, mollis, lubricus. laxatus, remissus. q. ab ὕω, pluo. hinc ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor. ὑγραίνω, humecto.

Υ Δ.

Υ"δαπ, dat. sing. ὕδατι, dat. plur. ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατώδης, ατος, ὁ, aquosus.

Υ'δατὶς, vesicula, stella. Gloss. Cyr. ab ὕδωρ, aqua.

Υ"δει, aquæ, limo, dat. sing. ab ὕδος, ε. ος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Υ"δερος, ὁ, hydrops. ab ὕδωρ.

Υ"δης, qui perite canit, sapiens, prudens. ab ὕδω, cano.

Υ"δναι, ἔγγονοι, σωφρονοῦντες, Hesych.

Υ'δνέω, nutrio. an ab ὕδωρ;

Υ"δνον, tuber, ὕδνα, tubera. quia aqueæ naturæ id φυτὸν. possit esse ab ὕω, pluo. Sed ὕδνον, idem est, quod οἴδνον, & ex hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Υ"δρα, ας, ἡ, hydra, aquatilis serpens: ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Υ'δραγωγὸς, aquæ ductor. ὑδραγωγεῖον, aquæductio, aquagium. ab ὕδωρ, & ἄγειν.

Υ'δραλέτης, mola aquaria. vel qui ὕδατι ἀλᾷ. ab ἀλέω, molo.

Υ'δράλμη, aqua salsa. ab ὕδωρ, & ἅλμη.

Υ'δραύλης, organarius. ὑδραυλὶς, organum, scil. musicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Υ'δρόω, rigo. ὑδρόομαι, aquor, aquam haurio. f. ὑσομαι, Th. ὕδωρ.

Υ'δρύον, τὸ, Jon. pro ὑδρία, urna.

Υ"δρω, Jon. pro ὕδραν, accus. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ. quod vide.

Υ'δρία, cadus, urna, hydria, aquatio. Th. ὕδωρ.

Υ'δρομεδύσῃ, ἡ, nom. Ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & μέδω, impero.

Υ'δροποτέω, ῶ, aquam bibo, sum abstemius. f. ήσω. perf. ὑδροπότηκα. quod ab ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, pro ὑδαποπότης, ου, ὁ, quod ab ὕδωρ, aqua, & πίνω, bibo.

Υ"δρος, ου, ὁ, Hydrus, serpens aquaticus. vide ὕδρα.

Υ'δροχάρις, nomen propr. ranæ. ab ὕδωρ, & χαίρω, gaudeo.

Υ'δροχόος, aquarius. qui ὕδωρ χεῖ.

Υ'δρωπικὸς, ἡ, όν, hydropicus, a, um, qui laborat aqua intercute. ab ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. quod ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, facies, species, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Υ"δρωψ, ωπος, ὁ, hydrops. a facie aquea: nempe ab ὕδωρ, aqua, & ὤψ, facies. Th. ὄπτομαι, video.

Υ"ΔΩ, celebro, cano, dico. quasi ab ὄδω. Hinc ὑδέω, idem. ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen. ὑμνέω, carmine celebro.

Υ"ΔΩΡ, ατος, τὸ, aqua. Poet. est ὕδας, & ὕδος. q. ab ὕω, pluo. vel q. τὸ ὕειν δῶρον, & præcipue de aqua pluvia intelligitur. Hinc ὑδρία, ας, ἡ, vas aquarium, aqualis. ὕδρος, ου, ὁ, & ὕδρα, ας, ἡ, serpens aquaticus, coluber. ὑδρωψ, ωπος, ὁ, aqua intercus. κλεψύδρα, ας, ἡ, clepsydra, instrumentum horologicum.

Υ Ε.

Υ'ὲ, vox minitantis, hui.

Υ"ές, plur. 3. sing. præs. verbi ὕω, pluo. f. ὕσω. hinc ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia.

Υ"ελον, vitrum, pro ὕαλον. quod vide.

Υ"εδλα, pluviis irrigari. Th. ὕω.

Υ'ετὸς, οῦ, ὁ, pluvia. ab ὕω, pluo, f. ὑσω, p. ὕκα.

Υ'ετώτατον ἄνεμον, ventus maxime pluvius.

Υ Η.

Υ'ηλία, & ὑηδία, mori suilli insulsitas. ab ὗς, sus.

Υ Θ.

Υ"ΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, loquacitas.

Υ Ι.

Υ'ἱάσι, dat. plur. pro ὑΐσι, ab ὑΐς, filius, gen. ὑΐος, & contracte ὑοῦ. dat. ὑΐϊ. ὑῖ. Th. ὑὸς, οῦ, ὁ, filius.

Υἱὲ, filii, nom. dual. ab ὑΐς, vide in ὑἱάσι. ὑέες, nom. plur. ab ὑὸς, έως, ὁ, filius. acc. plur. ὑέας. ejusdem thematis.

Υἷϊ, dat. sing. contract. ab ὑΐς, vide ὑἱάσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio. q. d. θέσις ὑἱοῦ, quum pro filio recipitur qui natura filius non est.

Υἷος, gen. contract. ab ὑΐς, ut dictum in ὑἱάσι.

Υἱ'ΟΣ, οῦ, ὁ, filius. q. κυὸς, a κυέω, pario, gigno. aut a φύω, nam ὁ φυὶς, filius. Euripid. & ideo pater ἀπφυὶς dicitur, ἀφ' οὗ filius φύεται, an q. ὕειν a parentibus?

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, nepos, filius filii. ab ὑὸς, filius.

Υἱώσατο, in filium adoptavit, 3. singular. a. 1. med. verbi ὑόω, adopto. fut. ώσω. a. 1. ὑωσα. a. 1. med. ὑωσάμην, ω, ατο. Th. ὑὸς, οῦ, ὁ, filius.

Υ Κ.

Υ"κης, vel ὕκκης, & ὕκκη, piscis quidam.

Υ Λ.

Υ"λα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, sylva. hinc ὑλαῖος, sylvestris.

Υ'λαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Υ'λακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Υ'λακτέω, idem quod ὑλάω, latro.

Υ'ΛΑΩ, latro. fut. άσω. ὑλακτέω, idem. ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus.

Υ"ΛΗ, ης, ἡ, materia, sylva, ligna, alimenta, fæces cibi decocti. an ab ὕω; Hinc ὑλήεις, arboribus opacus. ὑλοτόμος, lignator.

Υ'λήεις, ωτος, ὁ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, sylvosus, a. Th. ὕλη.

Υ'ληκοῖται, qui in sylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ου, ὁ, quod ex ὕλη, sylva, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Υ'λητόμος, ου, ὁ, sylvicida, lignator. ex ὕλη, sylva, & τέμνω, seco. præt. med. τέτομα.

Υ'λίαι, præsegmina coriorum. res fæculentæ. ab ὕλη, fæx.

Υ'λὶς ςαθμὸς, Dorica libra, vide Scholiast. Pind. Pythior. p. 195.

Υ'λοτομος, cæsor lignorum. hinc ὑλοτομέω, ligna in sylvis cædo. ab ὕλη, sylva, & τέμνω, seco. f. μῶ. p. m. τέτομα.

Υ'λοφάγοιο, gen. Jon. ab ὑλοφάγος, qui sylvas depascitur. ab ὕλη, sylva, & φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.

Υ Μ.

Υ'μέας, Jon. pro ὑμᾶς, vos. ὑμὲς, Dor. pro ὑμεῖς.

Υ'μεῖς, vos, q. συμεῖς, a Cὺ, tu. Inde ὑμέτερος, vester. Poet. ὑμός.

Υ'μέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Est & nomen Hæretici. Th. ὑμέω, ἔνος, ὁ.

Υ'μεναιόω, Poet. pro γαμέω, uxorem duco. Th. ὑμέω.

Υ'μέτερος, α, ον, vester, ra, rum. ab ὑμεῖς, vos. Th. Cὺ, tu.

Υ'ΜΗΝ, ένος, ὁ, membrana, pellicula. q. ab ὕω, quia ex humore nascitur: vel ab humore affluente madescit semper. Vel carmen nuptiale. q. ab ὕω, seu ὕδω, cano. hinc ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, carmen nuptiale. Ponitur & ὑμέω, pro ὑμετέραν, vestram, accus. singul. fœm. gen. a σὺ, tu.

Υ"μμε, & ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. sic ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, accus. plur. a Cὺ, tu.

Υ"μμι, & ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plur. a σὺ, tu.

Υ'μνάζαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, celebrare, a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Υ'μνείασαι, cantantes, nom. plur. part. præs. f. g. Poet. pro ὑμνέουσαι, verbi ὑμνέω, celebro. quod vide.

Υ'μνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, hymno celebramus, 1. plur. præs. verbi ὑμνέω.

Υ'μνεῦσαι, Doric pro ὑμνῆσαι, nom. plural. part. præs. f. g. Sic ὑμνεῦσι, pro ὑμνοῦσι, Dorice 3. plural. præs. ind. verbi ejusd.

Υ'μνέω, celebro, hymnum cano. imperf. ὕμνεον, ων. f. ήσω. perf. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος, ὁ. quod ab ὕμνος, ου, ὁ, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano.

Υ'μνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω. quod vide.

Υ'μνητὸς, οῦ, ὁ, celebratus, celebris. ab ὑμνέω, celebro.

Υ'μνοθέτης, ου, ὁ, qui hymnos scribit. Ex ὕμνος, hymnus, & τίθημι pono.

Υ"μνος, ου, ὁ, hymnus, carmen in honorem Dei scriptum. Th. ὕδω, celebro.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Υ"μνων, imperf. activ. verbi ὑμνέω. quod vide.
Υ'μνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὑμνέω. quod vide.
Υ"μνῳ, carmini, dat. ſing. ab ὕμνος.

Υ Ν.

Υ"νις, & ὕννις, ὑ, vomer. q. ab ὗς, ſus. quia ut hæc roſtro, ita & ille fodit terram
Υ"ΝΝΟΣ, ε, ὁ, equuleus, mannus. Puto ab ὑὸς, tanquam equi filius.

Υ Ο.

Υ'ὸς, gen. ſing. ab ὗς, ſus. Th. σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, idem.
Υ'οσκύαμος, hyoſcyamus, herba caliculariſ, vel ſucularis, a ſucula: unde ὑὸς κύαμος, q. ſuilla faba. Sues enim ejus paſtu convelluntur; ſopit enim, unde ad ἀνώδυνα adhibetur.
Υ'οφορβὸς, qui ὕας φόρβῃ, ſubulcus. ὑοφορβεῖον, porcinarium, hara. ab ὗς.

Υ Π.

Υ'παγγελέυσα, Jon. pro ὑπαγγελοῦσα, innuens, fut. 2. part act. f. g. Jones enim ε, in ευ, reſolvunt. Ex ὑπὸ, & ἀγγέλλω, nuntio, fut. ελῶ. aor. 1. ἤγγειλα.
Υ'πάγεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω. quod vide.
Υ'παγκώνιον, ε, τὸ, cervical. quod ſub ἀγκῶνα ponimus.
Υ'παγορευτέον, viciſſim dicendum, adject. verbale ab ὑπαγορεύω, viciſſim reſpondeo dicto. ex ὑπὸ, & ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Υ'πάγω, ſubduco me, abeo, dego. præſ. imperat. ὕπαγε, proripe te. hinc imperf. ὑπῆγον, ες. fut. ὑπάξω. præt. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. quod ex ὑπὸ, & ἄγω, duco.
Υ'παὶ, Poet. pro ὑπὸ, a, præ, ſub, &c
Υ"ΠΑΙΘΑ, coram, recta. q. ex ὑπαὶ, & ἰδύ.
Υ'παιρέομαι, Jon. pro ὑφαιρέομαι, ſurripio. vide ὑφαιρέμμορ.
Υ'παίτιον, ε, τὸ, culpa, noxa. ab ὑπαίτιος, obnoxius crimini. Ex ὑπὸ, & αἰτία, ας, ἡ, cauſa.
Υ'πακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia, a præt. med. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκύω, audio.
Υ'πάκουσον, audi, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. ſic ὑπαχούσω, Dor. pro ὑπακύσω, a. 1. ſub. verbi ὑπακύω. quod vide.
Υ'πακύω, obedio. imperf. ὑπήκυον. fut. ύσω. perf. ὑπήκυκα. a. 1. ὑπήκυσα. a. 1. inf. ὑπακῦσαι, obedire, cum dat. Ex ὑπὸ, & ἀκύω, audio.
Υ'παλδέομαι, ſubterfugere, a. 1. inf. med. verbi ὑπαλδέομαι, fugio, elabor. quod ex ὑπὸ, & ἀλύω, Poet. pro ἀλέω, vito. vide in ἀλέασθαι.
Υ'παλδέο, Jon. pro ω, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem, & them.
Υ'παλύξαι, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσσω, vel ὑπαλύζω. fut. ξω. Th. ἀλέω, vito.
Υ'πάλυξις, εως, ἡ, eſtugium. quod ab ἀλύσκω, idem quod ἀλέω, vito.
Υ"παυδρος, ος, ὁ, ἡ, viro ſubjecta. q. d. ἡ ὑπὸ τὸν ἄνδρα, ſc. ἕδα, quæ eſt in poteſtate viri.
Υ'παυίσατο, ſurge, præſ. imperat. paſſ. ab ὑπανίσταμαι, quod ex ὑπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι, ſto.
Υ'παντάω, ῶ, occurro. fut. ήσω. perf. ὑπήντηκα. aor. 1. ὑπήντησα. quod ex ὑπὸ, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra, pro.
Υ'πάντησις, & ὑπαντὴ, obviatio, occurſus. ab eodem verbo, & them.
Υ'παντιάξασα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, aor. 1. partic. activ. fœm. gen. verbi ὑπαντιάω, quod vide. Hinc ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, benefactori occurrere, id eſt, viro de nobis bene merito gratiam referre.
Υ'παντιάω, & ιάζω, obviam prodeo, incurro, incido. quod ab ὑπὸ, & ἀντιάω, ſeu ἀντάω, in occurſum eo. Th. ἀντὶ, pro.
Υ'πάπτειν, Jon. pro ὑφάπτειν, ſuccendere. Th. ἅπτω.
Υ"ΠΑΡ, τὸ, ἄκλινον, viſio vera, q. ὕπνος ἄρσις, & εἰ ὄναρ opponitur.
Υ'παργμῶα, τὰ, Jonic. pro ὑπηργμῶα, quæ jam facta ſunt. ab ὑπάρχω, quod vide.
Υ'πάργυρος φωνὴ, vox pecunia venalis. hoc de illis dicitur, qui linguam, & vocem pretio venalem habent.
Υ"παρις, & ὑπόρνιος, ὁ, ἡ, ovis ſupra ſe, vel in ſe agnum habens. Ex ὑπὸ, & ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.
Υ'πάρξαι, aor. 1. inf. activ. verbi ὑπάρχω, ſum.
Υ'παρπάζειν, Jon. pro ὑφαρπάζειν, ſurripere. vide ἁρπάζω, rapio.
Υ'πάρχει, Dor. pro ὑπῆρχε, erat, 3. ſing. imperf. act. ab ὑπάρχω, ſum.
Υ"παρχος, nomen Indicum fluvii.
Υ'παρχύσης, gen. ſing. f. g. part. præſ. ὑπάρχουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum.
Υ'πάρχω, ξς, ει, ſum, & in 3. plur. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, quæ quis habet. fut. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Thema ἀρχή, ῆς, ἡ, initium, imperium, &c.
Υ'παπίδιος, ε, ὁ, clypeo tectus. hinc ὑπαπίδια, adverb. Ex ὑπὸ, ſub, & ἀσπὶς, ἡ, clypeus.
Υ'παπίζειν, ſub clypeo latentem incedere, vel pugnare. Metaphor. ſub alicujus patrocinio, & tutela eſſe. Et pro armigerum eſſe alicujus, ab ὑπὸ, ſub, & ἀσπὶς, clypeus. hinc ὑπερασπιςὴς, ε, ὁ, protector.
Υ"πατος, η, ον, ſummus, a, um, contract. ex ὑπέρπατος. Eſt & ὕπατος, conſul, quia penes coſſ. erat ſumma poteſtas. Aliquando, honoratus, imus, & profundus. Th. ὑπὲρ, ſupra.
Υ'πέασι, ſubſunt, Jon. pro ὕπεισι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὑπειμι. quod ex ὑπὸ, & εἰμὶ, ſum.
Υ'πέαρ, cultro, ſed vocabulum hoc de mendo ſuſpectum.
Υ'πέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuborno. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ.
Υ'πεβλέποντο, 3. plural. imperf. paſſ. verbi ὑποβλέπομαι, torve intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω.
Υ'πέγγυος, ὁ, ἡ, qui ſponſioni eſt obnoxius. vide in ἔγγυος, ſponſor.
Υ'πέδδεισαν, timuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. σω.
Υ'πεδείδιαν, timuerunt, per ſyncop. pro ὑπεδειδίσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. ἐδειδίφ. quod ab ὑπὸ, & δείδω, timeo. fut. δείσω. præt. med. δείδια. pluſq. perf. ἐδειδίειν.
Υ'πέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, præmonſtro. f. ξω. perf. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, oſtendo.
Υ'πέδεκτο, excepit, Dor. vel Poet. ſync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio. f. δεξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι, ξαι, κται.
Υ'πεδέχατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, ſuſcipio. perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.
Υ"πεθηκε το, inſtruxit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. aor. 2. ἔθην.
Υ'πείκω, obſecundo, obedio, ſuccumbo, cedo. Poet. dicitur ὑποείκω. f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ, & εἴκω, cedo.
Υ'πεῖναι, remittere, Jon. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφείμαι. & ὑπεῖναι, adeſſe, præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.
Υ'πέξομαι, ceſſero, f. 1. med. verbi ὑπείκω, quod vide.
Υ'πείρεχον, ſuperabant, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. verbi ὑπερέχω. hinc & ὑπειρέχοι, teneat, 3. ſing. optat. præſ. Hinc & ὑπείροχος, excellentior. ab ὑπείρ, pro ὑπὲρ, ſupra, & ἔχω, habeo, teneo.
Υ'πείροχος, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro ὑπέροχος, eximius, excellens. ab ὑπερέχω.
Υ'πεισαντες, nom. plur. a. 1. part. activ. ab ὑπείω, Jon. pro ὑφίημι, ſummitto.
Υ'πεκδέωνται, Jon. pro ὑπεκδώνται, 3. plur. a. 2. ſub. med. verbi ὑπεκτίθημι, ſubduco. Th. τίθημι, pono.
Υ'πεκκάμψαι, clam aliquo exportatum eſſe. Th. κεῖμαι, jaceo.
Υ'πεκκομίζεσθαι, clam exportare. Hinc ὑπεξενεγκεῖν τινα, 3. plur. a. 1. med. ab ὑπὸ, ἐκ, & κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.
Υ'πεκτροδεῖ, longe præcurrit. 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑπεκτροδέω, quod ex ὑπὸ, ἐκ, τρὸ, & θέω, curro.
Υ'πεκφοφύγη, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπεκφοφδύγω, clam profugio. quod ex ὑπὸ, ἐκ, τρὸ, & φδύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.
Υ'πεκφέρω, clam effero. Ex ὑπὸ, ἐκ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Υ'πεκφδύγοντι, Doric. pro ὑπεκφδύγωσι, clam fugiunt. Th. φδύγω.
Υ'πέκφυγε, effugiſſet, Jonic. pro ὑπεξέφυγε, 3. ſingul. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφδύγω, quod ex ὑπὸ, ἐκ, & φδύγω, fugio.
Υ'πεκχωρέω, ex aliquo loco me ſubduco, ex ὑπὸ, ἐκ, & χωρέω, eo.
Υ'πέλαβον, ες, ε, ſuſcepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo, præſumo. Them. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Υ'πελείφθω, relictus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo. fut. ψω. Th. λείπω, linquo. aor. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Υ'πελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. præt. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Υ'πελύσαο, ſolviſti, Jon. pro ὑπελύσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ὑπολύω. Thema λύω, ſolvo. f. σω. a. 1. med. ἐλυσάμην, ω, απο.
Υ'πέμενον, exſpectabant, vel ſuſtinuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, ſuſtineo. a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo. f. νῶ. præt. μεμένηκα.
Υ'πέμμεν, 3. ſing. imperf. act. verbi ejuſdem.
Υ'πεμνήμυκε, deflexit, triſtatus eſt, 3. ſing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπὸ, & ἠμύω, cado, inclino. f. ύσω. p. ἤμυκα, & Att. redupl. ἀμήμυκα, mutato α, in ε, & pleonaſmo Poet. πε ν, ἐμνήμυκε.
Υ'πεμνήσθη, ης, η, recordatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco. quod vide.
Υ'πεναντίος, α, ον, occulte contrarius, adverſarius. Ex ὑπὸ, & ἐναντίος, ε, ὁ, pro ἀντίος, adverſus. Th. ἀντὶ, pro.
Υ'πένερθε, Poet. ſub, ſubtus. Ex ὑπὸ, & ἔνερθε, infra. Item ἔνερθε, pro ἐνέρωθε, ab ἔνερος, mortuus. Hinc ἐνέρτερος, pro ἐνερότερος. ab ἐν, & ἔρα, in terra.
Υ'πενόεν, imperf. activ. verbi ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor. fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα. Ex ὑπὸ, & νόος, ου, ὁ, mens.
Υ'πεξανασύς, emerſus, vel fallens emergendo, præſ. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἔξ, ἀνὰ, & σύω, vel σύμι, ſubeo.
Υ'πέξαμι, relinquo, excedo. ab ὑπὸ, & ἔξαμι, exeo. Th. ἅμι, ſeu ἔω, eo.
Υ'πεξειρύω, ſubtraho. ab ὑπὸ, ἐκ, & εἰρύω, Poet. pro ἑρύω, traho.
Υ'πεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior. Ex ὑπὸ, ἔξ, & ἔρχομαι,

χομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Υπεξέρχεσθαι, clam exire. Th. ἔρχομαι, venio.

Υπέξεχε, effugit, pro quo comm. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, clam me subduco. Th. ἔχω.

Υπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, subduco. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Υπεξήισαν, se subduxerunt. vide ἤϊσαν.

Υπεξήλυξε, evitavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσω, fut. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσω, fut. ξω, evito. a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Υπεξούσιος, ς, ον, filius familias, proprie est qui ὑπ' ἐξουσίᾳ, sub potestate, scilicet patris, nondum emancipatus.

Υπεπλεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, subnavigo, sublego. Thema πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 1. ἔπλευσα.

Υπ' ΕΡ, poet. ὑπέρ, cum gen. super, pro, per. cum acc. ultra, præter, trans. Hinc ὑπέρτερος, α, ον, superior. ὑπέρτατος, supremus. ὕπερθε, desuper, superne. ὔπατος, η, ον, summus: item consul. ὑπατεύω, consulatum gero.

Υπέρα, funis, quo antennarum cornua tenduntur, & laxantur. ab ὑπὲρ, & ἀείρω.

Υπεραίγω, excello. ὑπεραγόντως, valde. Th. ἄγω, duco. 2. Mach. 7. 20.

Υπεραεί, per dialys. pro ὑπεραεί, dat. sing. ab ὑπεραής, ος, ον, ὁ, ἡ, desuper flans, ab ὑπὲρ, & ἄω, flo, spiro.

Υπεραίρω, supra modum me effero. item antecello. f. ὑπεραρῶ. p. ὑπῆρκα. a. 1. ὑπῆρα. præs. pass. ὑπεραίρομαι, supra modum efferor, vel effero me ipsum. aor. 1. pass. ὑπηρθην. a. 1. inf. passiv. ὑπαρθῆναι.

Υπέρακμος, ος, ον, ὁ, ἡ, florem ætatis excedens. Ex ὑπὲρ, super, & ἀκμὴ, ἡ, cuspis; item flos ætatis.

Υπερακόμοι, qui loca montana incolunt. Th. ἄκρος, summus.

Υπέραλος, ος, ον, ὁ, ἡ, pro ἔξοχος, eximius, præstans. Ex ὑπὲρ, super, & ἄλλος, alius.

Υπεράλμενον, transilientem, per syncop. pro ὑπεραλόμενον, accus. singul. part. præs. verbi ἅλλομαι, salio.

Υπεράνω, & ὑπεράνωθεν, adverb. cum genit. longe supra. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, sursum.

Υπεραπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπὲρ τινος ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo causam agere.

Υπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω. quod vide.

Υπεραρῥώσεω, supra modum metuo. ex ὑπὲρ, & ἀρῥωδέω, non metuo. quasi ex α, priv. & ῥωδέω, metuo. Th. ὀῥῥωδέω.

Υπεραστιῶ, f. 1. Att. pro ὑπεραπίσω, verbi ὑπεραπίζω, clypeo protego. Ex ὑπὲρ, & ἀσπίζω, clypeo defendo. Th. ἀσπὶς, ἰδος, ἡ, clypeus.

Υπερωυξάνω, vehementer augesco. f. ὑπερωυξήσω. a. 1. ὑπερηύξησα. quod ab ὑπὲρ, & αὐξάνω, cresco. Th. αὔξω, augeo.

Υπερίφανος, ω, ὁ, & ά, Doric. pro ὑπερήφανος, ος, ον, ὁ, ἡ, superbus, a. quod vide.

Υπερκότομαι, iniquissimo animo fero. hinc ὑπέρκοτος, ος, ον, ὁ, ἡ, supra modum gravatus, & onustus. Th. κότος, ος, ὁ, pondus.

Υπερβαίνω, supergredior, scando super reliquos, opprimo. fut. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ς, ν, quod ex ὑπὲρ, & βαίνω, eo.

Υπερβάλῃ, præterierit, 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω. quod vide.

Υπερβαλλόντως, adv. supra quam. hoc ab ὑπερβάλλω, excello.

Υπερβάλλω, excello, supero. p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Υπερβασία, ας, & Jonic. ης, ἡ, transgressio, Poet. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, εὸ. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω.

Υπέρβασις, εως, ἡ. vide ὑπερβασία.

Υπέρβατος, ε, ὁ, excellens, præstantissimus. ab ὑπερβαίνω, transgredior. quod vide.

Υπερβήῃ, Att. pro ὑπερβῇ, transgressus fuerit, 3 sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβλω. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Υπερβῆναι, superare, aor. 2. inf. activ. verbi ejusdem, & them.

Υπερβῆς, transeas, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Υπέρβιος, ος, ον, ὁ, violentus, omnem vim excedens. Hinc ὑπέρβιον, supra vires. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, supra, & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Υπερβολαίδλω, adv. supra modum. ab ὑπερβολία, ας, ἡ, excessus. ab ὑπὲρ, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Υπερβολὴ, ῆς, ἡ, exsuperantia, excessus, excellentia. ὑπερβολικὸς, excedens, nimius, superans fidem. ab ὑπερβάλλω. quod vide.

Υπερβόρεοι, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Υπερδέα, per syncop. pro ὑπερδεέα, acc. sing. ab ὑπερδεὴς, metu superior, qui nullo metu superatur, aut frangitur. quod ab ὑπὲρ, & δέος, εος, τὸ, metus. Them. δείδω, timeo.

Υπερδείδω, supra modum timeo. Them. δείδω, timeo.

Υπερδικέω, causam ago pro. Quod ab ὑπὲρ, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Υπέρδικον Νέμεσιν φυγὼν. Nemesin ultricem evitare. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. χ. 314. 5. Alias ὑπέρδικος, significat, supra modum justus.

Υπερδραμοῦμαι, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπερδραμοῦμαι, prætercurro. Th. ἔδραμον, curro. fut. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Υπερδυναμόω, prævaleo. Psalm. 63. 3. ab ὑπὲρ, & δύναμαι, possum. fut. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Υπερεθέμην, σο, το, a. 2. med. verbi ὑπερτίθημι, suprapono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Υπερειδὼ, conniventia dissimulo. f. εἴσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. aor. 2. part. activ. ὑπεριδὼν, ὀντος. Th. εἶδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Υπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, suffulcio, pro fulcimine suppono. ab ὑπὸ, sub, & ἐρείδω, fulcio.

Υπερέκεινα, adverb. trans, cum gen. 2. Cor. 10. vers. 16. idem quod ἔκεινα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adverb. loci. Interdum illic, ultra, ante. Th. ἐκεῖνος, η, ο, ille.

Υπερεκτείνω, extendo me ultra quam fas est. f. ὑπερκτενῶ. aor. 1. ὑπερεξέτεινα. quod ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, tendo.

Υπερεκτίνω, solvo pro. hinc ὑπερέκτισις, depensio, depensus. ab ὑπὲρ, ἐκ, & τίνω, seu τίω, solvo.

Υπερεκχέω, super effundo. Ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, fundo. f. χύσω.

Υπερεκχυθὲν, nimium effundo. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. sed ὑπερεκχυθήσομαι, superfluo. quod ex ὑπὲρ, ἐκ, & χυθῶ. f. χύσω. Th. χέω, fundo.

Υπερελθὼν, ὀντος, ὁ, qui superavit, qui vicit, aor. 2. part. activ. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, venio. futur. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Υπερεπαίρω, admodum effero. a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. Psal. 139. 5. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Υπερεπιθυμέω, admodum desidero. quod ex ὑπὲρ, & ἐπιθυμέω, desidero. quod vide.

Υπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερπλεονάζω, superabundo. fut. άσω. ex ὑπὲρ, & πλεονάζω, plus habeo, a πλέων, seu πλείων, amplior, compar. a πολὺς, multus.

Υπερέσχε, protexit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præsto. Ex ὑπὲρ, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Υπερφανὴς, seu ὑπερήφανος. quod vide.

Υπερέφθιτο παῖδος, pro ὃς ὑπὲρ τῶ παιδὸς ἔφθιτο, περιεῖδε καὶ ἔθανε, qui pro patre periit, ac cæsus est. vide ἔφθιτο.

Υπερέχω, superemineo, præstantior sum, supero. τὸ ὑπερέχον, eminentia, præs. part. n. g. in plural. τὰ ὑπερέχοντα, sublimia. fut. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. quod ex ὑπὲρ, & ἔχω, habeo.

Υπερήδομαι, supra modum delector. ab ἡδὺς, έος, ὁ, ἡ, suavis, lætus.

Υπερημίσεες ἄλλοις, ultra dimidiam civium partem. Thema ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Υπερθωρέω, ultra virum possum, superbio. quod ab ὑπερθώρων, supra modum virilis, fortis, superbus. quod ab ὑπὲρ, & ἀνὴρ, vir.

Υπερθώρων, ορος, ὁ, superbus. vide ὑπερθωρέω.

Υπερθφανα τέκνα, superba proles. vide ὑπερήφανος.

Υπερθφανία, ας, ἡ, superbia. vide ὑπερήφανος.

Υπερήφανος, ος, ον, ὁ, ἡ, superbus, qui supra alios vult videri. Hinc ὑπερηφανία, superbia, fastus. ὑπερηφανῶ, superbio. quod ex ὑπὲρ, super, & φαίνω, appareo, ostendo.

Υπερθε, seu ὕπερθεν, desuper, supra, ὕπερθε βάλλειν, Poet. pro ὕψιν, extollere, in altum evehere. Th. ὑπὲρ, super.

Υπερθεμωτίζω, licitor, liceor, pretium augeo. tanquam ab ὑπέρθεμος, pretium superadditum. hinc ὑπερθεμωτιμὸς, licitatio, adjectio. ὑπερθεμωτὴς, licitator.

Υπέρθεσις, dilatio, mora, procrastinatio. ab ὑπερτίθημι, differo. Them. τίθημι, pono.

Υπέρθορον, transilii, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορέω. Th. θορὼ, salio.

Υπέρθυμος, ος, ον, magnanimus. ex ὑπὲρ, & θυμὸς, ὸ, ὁ, animus.

Υπερθύριον, superliminare. ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, super, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Υπερίδης, ου, ὁ, Hyperides, nomen propr.

Υπερϊδὼν, ὀντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventia dissimulo. quod vide.

Υπέρικον, vel ὸν, ου, τὸ, hypericum, herba.

Υπερμενίδαο, gen. Æol. pro ου, ab Υπερμενίδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Υπερίονος, gen. sing. ab Υπερίων, nomen viri.

Υπερίων, ονος, ὁ, supergrediens. Epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, supra jens.

Υπερκερίω, cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero. Ex ὑπὲρ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Υπερκορέσαις, exsaturaveris, 2. singul. a. 1. optat. act. verbi ὑπερκορέννυμι. fut. έσω. Quod ex ὑπὲρ, & κορέννυμι, idem quod κορέω, satio. f. έσω.

Υπερκρεμάμαι, σαι, ται, splendeo, præs. med. verbi κρεμάμαι. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, suspendo. f. κρεμάσω.

Υπερκύδασται, accus. sing. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria supereminens. Ex ὑπὲρ, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Υπερμάκης, εος, ὁ, ἁ, Dor. pro ὑπερμήκης. quod vide.

Υπερμεγάθης, ὁ, ἡ, Jon. pro ὑπερμεγέθης, supra modum magnus. Ex ὑπὲρ, & μέγας, magnus.

Υπερμενέος, præpotentis, genit. sing. ab ὑπερμενὴς, έος, ὁ, ἡ, dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Υπερ-

Υ'περμήκης, ὁ, ἡ, præcelsus, prælongus, ingens. a μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Υ'πέρμορον, & ὑπέρμορα, præter fatum, contra quod in fatis erat. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido.

Υ'περνικάω, ῶ, plus quam victor fum. f. ήσω. p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Υ'περνότιοι, ων, οἱ, populi, qui fupra Auftrum habitant. Them. Νότος, ου, ὁ, Notus, Auster.

Υ'πέρογκος, ου, ὁ, ἡ, prætumidus. Ex ὑπέρ, fuper, id eft, nimis, & ὄγκος, ου, ὁ, tumor, faftus.

Υ'περοικέω, fupra habito. vide οἰκέω. hinc ὑπέροικος.

Υ'περοπλία, ας, ἡ, fuperbia. dativ. plur. Jon. ὑπεροπλίῃσι. ab ὑπέροπλος. quod vide.

Υ'πέροπλος, ου, ὁ, infolens, audax, cujus robur arma fuperat. Ex ὑπέρ, fuper, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Υ'περόπτης, ου, ὁ, fuperbus.

Υ'περοπτικός, ὴ, ὸν, qui contemnere, & fuperbe defpicari folet. Hinc adverb. ὑπεροπτικῶς, more eorum, qui fuperbe contemnunt.

Υ'περορῶντας, accuf. plur. part. præf. act. verbi ὑπεροράω, contemno, negligo. Th. ὁράω, video.

Υ'ΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, piftillum. veteres mortario ufi fuerunt pro molis.

Υ'περοχή, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia. ab ὑπερέχω. quod vide.

Υ'περόχως, Dor. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, accuf. plural. ab ὑπερόχος. hinc ὑπεροχώπεα, ας, ά, Dor. pro ὑπεροχωπία, ἡ, excellentiffima. ab ὑπερέχω. quod vide.

Υ'περπαδήπε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, tranfilitis, 2. plur. præf. ind. a πηδάω, falio.

Υ'περσεμνύω, fuperabundo. fut. ύσω. aor. 1. ὑπερεσεμνύνσα. præf. paff. ὑπερσεμνύομαι, vehementer exundo. cum dat. quod ab ὑπέρ, & σεμνός, eximius, præftans. Th. σεμί.

Υ'περσεμνοῦς, adv. fupra modum, ab iifdem them.

Υ'περπίμπλαμαι, fuperimpleo. quod ab ὑπέρ, fuper, & πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Υ'περπίπτω, præterlabi. Th. πίπω, cado.

Υ'περπλεοναζω, fuperabundo, exubero. f. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα. quod ab ὑπέρ, & πλεοναζω, plus habeo. hoc a πλέων, feu πλείων, amplior. Th. πολύς, multus.

Υ'περπλημμυρέω, ῶ, έεις, ᾷς, exundo. Quod ab ὑπέρ, & πλημμύρα, idem quod πλήμη, æftus maris accedens. Thema πλέος, plenus.

Υ'περπόντος, ου, ὁ, Poet. tranfmarinus, a. ex ὑπέρ, & Πόντος, ου, ὁ, Mare.

Υ'περ'ράγη, 3. fingul. a. 2. ind. paff. verbi ὑπορήγνυμι, fubtus rumpo. quod ex ὑπό, & ῥήγνυμι, feu ῥήσσω, frango. f. ῥήξω. a. 2. ἔρραγον & 2. paff. ἐρράγην. p. m. ἔῤῥωγα, pro ἐῤῥήγα.

Υ'περσωπλικός, plus quam perfectus. ab ὑπέρ, & σωπλέω, perficio. Th. πλος, finis.

Υ'περτίζω, fuperficiarium fulcum duco. quod ex ὑπέρτατος, fuperl. ab ὑπέρ, fuper. comparat. ὑπέρτερος.

Υ'πέρτατα, fuprema, nom. plur. n. g. ab ὑπέρ, fuper.

Υ'περτερίης, gen. fingul. Jonic. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, ftorea fuperior. Them. ὑπέρ, fuper.

Υ'πέρτερος, fuperior. compar. ab ὑπέρ, fuper, & in fuperlat. ὑπέρτατος, fupremus.

Υ'περτιθέμην, & ὑπερτιθέμην, Jon. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, præf. inf. vide τιθέμην.

Υ'περτιθέναι τινί, aliquid alicui committere.

Υ'περυψόω, ῶ, in fummam effero fublimitatem. fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα. a. 1. ὑπερύψωσα. ab ὑπέρ, fuper, & ὑψόω, in altum tollo. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Υ'περφέρειν, excellere, fuperare. Them. φέρω.

Υ'περφιάλος, ου, ὁ, fœdifragus, qui pertranfit jusjurandum, quod per phialas factum eft. ab ὑπέρ, fupra, & φιάλη, phiala, vas, ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinofus, fuperbus. inde adverb. ὑπερφιάλως.

Υ'περφρονέω, ῶ, fupra modum de me fentio, infolefco; item fupra fapio. Rom. 12. 3. Quod a φρονέω, fapio. Thema φρήν, mens.

Υ'περφυᾶ, & ῆ, acc. fing. ab ὑπερφυής, ές, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens, valde admirandus, infignis. ab ὑπέρ, fupra, & φυή, ῆς, ἡ, natura. Them. φύω, gigno, edo.

Υ'περώησαν, retrocefferunt, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, retrocedo. Quod ab ὑπό, & ἐρωέω, eo, fluo, recedo.

Υ'περωΐ, idem quod ὑπερῷ, quod vide.

Υ'περῷον, ώου, τὸ, cœnaculum. Hinc adject. ὑπερῷος, ὁ, ἡ, in fuperiore ædium parte exiftens. Th. ῷον, ου, τὸ, fuperior pars domus.

Υ'περώτατος, ου, ὁ, fupremus. fuperlat. ab ὑπέρ, fuper. comparat. ὑπερώτερος, fuperior.

Υ'πεσεῖται, Dor. ὑπέσεται, fuberit, 3. fing. f. 1. ab εἰμί, fum.

Υ'πέσαν, Dor. pro ὑπέσχον, fuscepi. vel Bœot. fyncop. pro ὑπέσχησαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi ὑφίσημι, fuppono, fubjicio. Th. ἵσημι, ftatuo. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Υ'πεσειλάμην, fubterfugerim, a. 1. ind. med. verbi ὑποσέλλω, fubduco. Th. σέλλω, contraho. f. ελῶ. a. 1. ἔσειλα.

Υ'πέσκ, pollicetur, & in 1. pl. ὑπέσκημεν, a. 2. verbi ὑφίσημι. Th. ἵσημι, fto.

Υ'πεστ, fubeft, 3. fing. præf. ind. verbi ὕπειμι, fubfum. Th. εἰμί, fum.

Υ'πέστρεφε, avertebat, 3. fing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, verto. f. ψω. aor. 1. ἔστρεψα. a. 2. ἔστραφον.

Υ'πέστρεψεν, 3. fingul. aor. 1. act. verbi ejufdem.

Υ'πέσχε, fuftinuit, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, fuftineo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Υ'πέσχετο, promifit, 3. fing. aor. 2. med. verbi ὑπισχνέομαι, οῦμαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. med. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, pollicor. hoc ab ὑπέχω, fuppono. Them. ἔχω, habeo.

Υ'πέσχημαι, fum pollicitus, perf. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπέσχετο.

Υ'πετώγησαν, 3. plural. a. 2. ind. paffiv. verbi ὑποπίσσω, fubjicio. quod vide.

Υ'πέτυξεν, 3. fingul. a. 1. ind. act. verbi ejufdem.

Υ'πεύθυνος, obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens. qui fcil. ὑπ' δίθωϊ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur. quod ab ὑπό, & δίθυς, εος, ὁ, rectus.

Υ'πεύνηθεῖσ', congreffa, pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. paff. f. g. ab ὑπευνάω. quod ab εὐνάω, fopio. f. ήσω. Th. εὐνή, ῆς, ἡ, cubile, lectus.

Υ'πέφθιμ, a. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθιμ, quafi a φθήμι. a. 2. part. med. φθάμενος.

Υ'πέχω, fuftineo, cum acc. fut. ὑφέξω. aor. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε. præf. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, habeo.

Υ'πήκοος, ου, ὁ, ἡ, obediens. ab ὑπακούω, obedio. Th. ἀκούω, audio. f. σω. p. ἤκουκα. præt. med. ἠκόμην, & Attic. ἀκήκοα.

Υ'πήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio. f. σω. a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, & in 2. pl. ὑπηκούσατε. Th. ἀκούω, audio.

Υ'πηκούσατε, 2. plur. ὑπήκουσε, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ejufdem.

Υ'πιώκησαν, fubduxerunt, Poetic. pro ὑπιώσησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, fubduco. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ὤνεγκα.

Υ'ΠΗΝΗ, ης, ἡ, barba, pili circa labia. Hinc ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubefcens.

Υ'πηνέμιος, ου, ὁ, qui eft fub vento pofitus. Th. ἄνεμος, ventus.

Υ'πήντησα, ας, ε, & in 3. plural. ὑπήντησαν, aor. 1. ind. activ. verbi ὑπαντάω, occurro. f. ήσω. quod vide. perf. ὑπήντηκα.

Υ'πηντίασε, obviam proceffit, 3. fingul. aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω. quod vide.

Υ'πηργμένος, qui fuit, perf. part. paff. verbi ὑπάρχω, fum. f. ξω. perf. paff. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχή, ἡ, initium.

Υ'πηρεσία, ας, ἡ, miniftrium. quod ab ἐρεσία, feu εἰρεσία, remigatio. Them. ἐρέσσω, vel ῥέω, remigo. fut. ἐρέσω. p. ἤρεκα. perf. paff. ἤρεμαι, σαι, ται. Hinc ἐρέτης, ου, ὁ, remex.

Υ'πηρετεῖτο, 3. fingul. imperf. paff. verbi ὑπηρετέω. quod vide.

Υ'πηρετέω, ῶ, fervio, miniftro. cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. 1. ὑπηρέτησα. ab eodem them.

Υ'πηρέτης, ου, ὁ, remex, proprie, fed per fynecd. fp. quilibet miniftet, famulus. ab ὑπό, & ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Th. ἐρέσσω, vel ῥέω, remigo.

Υ'πηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑπηρετέω. quod vide.

Υ'πῆρμαι, perf. paff. verbi ὑπαίρω, attollo. ab ὑπό, & αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. præt. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. paff. ἤρθην.

Υ'πῆρξα, exftiti, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, fum. f. ξω. p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχή, ἡς, ἡ, initium.

Υ'πῆρχα, ας, ε, exftiti, perf. ind. activ. ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. ejufdem verbi, & them.

Υ'πῆσαν, prominebant, 3. plur. imperf. verbi ὕπειμι, fubfum. Them. εἰμί, fum.

Υ'πήσειν, Jon. pro ὑφήσειν, fut. 1. inf. ab ὑφίημι, fubmitto. Th. ἵημι.

Υ'πίεσθαι, Jon. pro ὑφίεσθαι, remittere. Thema ἵημι, mitto.

Υ'πίλλω, claudo. ab ἴλλω, claudo, ftringo, oculis conniveo. Th. ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Υ'πίζασθαι, Jon. pro ὑφίζασθαι, fubfidere, fubeffe. Th. ἵζημι, fto.

Υ'πιχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto. f. ὑποχήσομαι. perf. paff. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεχέθην. a. 2. med. ὑπεχόμην. quod ex ὑπίχομαι. hoc ex ὑπό, & ἴχω, pro ἔχω, teneo.

Υ'πίχομαι, Jon. pro ὑπιχνέομαι. quod vide.

Υ'πνάω, dormio, fomnum capio. Th. ὕπνος, ου, ὁ, fomnus.

Υ"ΠΝΟΣ, ου, ὁ, fomnus. (q. ab ὑποπνέων, leniter fpirare, quod in fomno leniter fpiremus. Vel fit q. ὑπόνος, mens in fomno abeft, & quafi occultatur.) Hinc ἄϋπνος, ου, ὁ, ἡ, infomnis, pervigil. ἀκυπνος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀκυπνέω, vigilo.

Υ'πνδνιτ, accuf. fingul. præf. part. activ. verbi ὑπνέω, fopio. Th. ὕπνος.

Υ"πνω, Dor. pro ὕπνῳ, fomni.

Υ"πνώοντας, Jon. vel Poet. pro ὑπνῶντας, acc. plural. part. præf. verbi ὑπνάω, dormio. Th. ὕπνος.

Υ'ΠΟ, (Poet. ὑπαί,) cum genit. junctum verbis paffivis, & neutris, a, ab, ex. Cum dat. & accuf. fub, fubter. In compofitione etiam fubmiffionem, & diminutionem fignificat. ὑπὸ κερδεα βάλλειν ἑωυτὸν, fe quæftui fubjicere, lucro fervire.

Υ'ποβάλλω, fubjicio, feu fuborno. fut. αλῶ. perf. ὑποβέβληκα. a. 2. ὑπέβαλον. Thema βάλλω, jacio.

Υ'ποβᾶς, ὑποβᾶσα, ὑποβάν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Υ'ποβλήδην, adv. fubjiciendo, vel interpellato fermone excipiendo verba dicentis nondum finita. ab ὑποβάλλω. quod vide.

Υ'ποβρυ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Υ'ποβρυχέα, acc. sing. ab ὑποβρυχὺς, aquis submersus. alii leg. ὑπὸ βρυχέα. Th. βρύχω, f. ξω, strideo. vel a βρέχω, madefacio.

Υ'πογάστριον, subventrale.

Υ'πογραμμὸς, οῦ, ὁ, exemplar. 1. Petr. 2. 21 ab ὑπὸ, & γράφω, scribo. fut. ψω. perf. pass. γέγραμμαι.

Υ'πόγυον, & ὑπόγυον, nuper, ex tempore. ἐξ ὑπογυίου, subito. ὑπογυίως, nuper. Th. γύον, ου, τὸ, membrum. γύα, pedes.

Υ'ποδείσας, subveritus, a. 1. part. activ. gem. δ, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα.

Υ'ποδέδεκται, 3. singul. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, excipio. quod vide.

Υ'ποδεδεμένους, accus. plural. perf. part. pass. verbi ὑποδέω, subligo. quod vide.

Υ'ποδεὴς, subtimidus, subnixus, humilis. ὑποδεέστερος, α, ον, inferior. ex ὑπὸ, & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Υ'πόδειγμα, ατος, τὸ, exemplum, exemplar. ab ὑποδείκνυμι, indico. quod vide.

Υ'ποδείκνυ, per apocopen pro ὑποδείκνυσι, 3. singul. præs. ind. activ. Sunt qui velint esse præs. imperat. verbi ὑποδείκνυμι. quod vide.

Υ'ποδείκνυμι, præmonstro, indico. f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα. præt. κα. perf. pass. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται. Them. δάκνυμι, seu δακνύω, ostendo. f. ξω.

Υ'ποδειμαίνω, vide δειμαίνω, timeo. Th. δείδω, idem.

Υ'ποδείξαι, a. 1. inf. activ. ὑποδείξη, 3. sing. aor. 1. sub. ὑποδείξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι. quod vide.

Υ'ποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Υ'ποδέκεσθαι, Jon. pro ὑποδέχεσθαι, suscipere. quod vide.

Υ'ποδέξαι, Jon. pro ὑποδέξαι. quod vide. Sic ὑποδέξω, pro εἴξω.

Υ'ποδεξίαι, apparatus, quo quis excipitur. commoditas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι.

Υ'ποδεξὶη, ης, ἡ, susceptio. Jon. ὑποδέξιος, α, ὁ, susceptor. verbi ejusdem.

Υ'ποδέχομαι, excipio. fut. ὑποδέξομαι. perf. pass. ὑποδέδεγμαι, excepi. a. 1. med. ὑπεδεξάμην, ω, απο. Th. δέχομαι, capio.

Υ'ποδέω, subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo. fut. ήσω. perf. ὑποδέδεκα, & ηκα. præs. pass. ὑποδέομαι, calceor, vel calceo me. perf. pass. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμμένος, η, ον. a. 1. med. ὑπεδησάμην, ω, απο. aor. 1. imperat. med. ὑπόδησαι. Quod ex ὑπὸ, & δέω, ligo.

Υ'πόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, solea, ab ὑποδέω, subligo. quod vide.

Υ'πὸ δ' ἔφρεον, pro ὑφῆρεον, imperf. ab ὑφαιρέω, subduco. Thema αἱρέω, capio. f. ήσω, p. ἦρηκα. a. 2. ἕλον.

Υ'ποδῆσαι, a. 1. imperat. med. verbi ὑποδέω, subligo. quod vide.

Υ'πόδικος, ος, ὁ, ἡ, obnoxius, a, cum dat. q. d. ὑπὸ δίκῃ, sc. ὤν, qui subest pœnæ.

Υ'ποδμηθεῖσα, subjugata, aor. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι. f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. pass. ὑπεδμήθην. Quod ex ὑπὸ, & δαμάω, domo, per syncop. pro δμάω.

Υ'ποδοχὴ, ῆς, ἡ, convivium. ab ὑποδέχομαι, excipio convivio. Them. δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Υ'πόδρα, adv. torve. q. ὑπόφρα. ab ὑφοράω, torve aspicio. per pleonasm. τὸ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, video.

Υ'ποδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑποδρέχω, cursu comprehendo. suffugio. Th. δρέχω, curro. fut. δραμοῦμαι. a. 2. ἔδραμον.

Υ'ποδρήσειν, administrare, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω. Th. ὀράω, ῶ, facio.

Υ'πόδροσος, ος, ὁ, ἡ, subroscidus. Th. δρόσος, ος, ἡ, ros.

Υ'ποδύω, subeo. hinc ὑποδῦναι, suscipere, a. 1. inf. act. a δύω.

Υ'ποέικω, Poet. pro ὑπείκω, assimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.

Υ'πόεργος, Poet. pro ὑπηρέτης, adjutor, minister. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Υ'ποζάκορος, ος, ὁ, minister. ex ὑπὸ, & ζα, intensiva partic. & κορέω, verro, purgo.

Υ'ποζύγιος, ος, ὁ, ἡ, subjugis, & τὸ ὑποζύγιον, τὸ, jumentum subjuge, asina subjugis. Ex ὑπὸ, & ζυγὸς, ὄ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Υ'ποζώννυμι, succingo. præs. part. ὑποζωννὺς, ῦσα, ὸν, ὁ, & in f. ὑποζωννῦσα, τὸ νῶ, ῶτος. f. ὑποζώσω. perf. ὑπέζωκα. Quod ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Υ'ποθερμαίνω, subcalefacio. & ὑποθερμαίνομαι, incalesco. quod a θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, calefacio.

Υ'ποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Υ'πόθεσις, εως, ἡ, caput causæ. dat. plural. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Υ'ποθήσομαι, f. 1. med. verbi ὑποθέω, cursu subeo. vide θέω, curro.

Υ'ποθῆκαι, αἱ, præcepta, admonitiones, ab ὑποθὴκη, ἡ, suppositio, argumentum, quod ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι.

Υ'ποθημοσυνὴν, ης, ἡ, præceptum; admonitio. ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono.

Υ'ποθήσομαι, præcepta dabo, f. 1. med. ejusdem verbi, & them.

Υ'ποθυμίδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Υ'ποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, coronæ de cervice pensiles. ab ὑπὸ, & θυμιάω, suffio, odores incendo.

Υ'ποθωπεύω, adulor. Th. θώπω, assentor.

Υ'ποισέον, ferre oportet, subeundum, verbale ab ὑποφέρω, suffero. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Υ'ποκαίω, succendo. Them. καίω, uro. f. καύσω.

Υ'ποκαρδίη, ης, ἡ, qui est sub corde. Them. καρδία, cor.

Υ'ποκάτω, sub. adv. Ex ὑπὸ, sub, & adv. κάτω, deorsum, cum gen.

Υ'πόκειμαι, ται, σαι, ται, subjaceo, subjectus sum, constituor. præs. part. ὑποκείμενος, η, ον. f. 1. med. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κῶμαι, jaceo.

Υ'ποκεντῶ, pungo, suppungo. Th. κεντέω, pungo.

Υ'ποκινέω, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Υ'ποκλέπτασα, abscondens, præs. part. f. g. & in m. g. ὑποκλέπτων, verbi κλέπτω, furor. f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοπα.

Υ'ποκλιθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Υ'ποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusdem.

Υ'πόκλυσις, subluvies, id est, sordes, quæ subtus ex fundo fluuntur. ὑποκλύζω, subluo, proluo. Th. κλύζω, eluo.

Υ'ποκοιλίοιν, α, τὸ, fumen, subventrile, quasi ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Υ'ποκόλπιος, ος, ὁ, qui est in sinu. Th. κόλπος, ὁ, sinus.

Υ'ποκορίζομαι, blande appello. puto fere ut κόρον, vel κόρην, puellarem ætatem blandis verbis solemus tractare. 2. extenuo, innuo.

Υ'ποκρέκειν, Poetic. pro συμφωνεῖν, congruere, convenire, simile esse. ab ὑπὸ, & κρέκω, pectine, seu radio pulso.

Υ'ποκρητήριδιον, α, τὸ, vas, in quo aliquid tuto collocatur. q. a κρυπτὴρ.

Υ'ποκρίνομαι, simulo, in malam fere partem, respondeo. fut. ὑποκρινέομαι, perf. passiv. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, judico.

Υ'πόκρισις, εως, ἡ, simulatio, hypocrisis. ab ὑποκρίνομαι. quod vide.

Υ'ποκριτὴς, οῦ, proprie histrio, personam aliquam in fabula sustinens, hypocrita, simulator, cujus cor non est rectum coram Domino. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eodem verbo, & them.

Υ'ποκρύφα, Poetic. pro ὑποκρύφως, κρυφαίως, clam, occulte. a κρύπτω, abscondo.

Υ'ποκύπτω, succumbo, submitto me alicui. Th. κύπτω.

Υ'ποκυσασμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta, a. 1. part. med. gem. σσ, metri gratia, verbi ὑποκύομαι, fio gravida. Th. κύω, in utero gesto. f. σω.

Υ'πολάβης, 2. sing. a. 2. sub. ὑπολαβὼν, όντος, ὁ, & in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Υ'πολαὶς, seu ὑπολωὶς, curruca. avis. q. ὑπὸ πὶς λᾶας, id est, sub lapidibus vermiculos inquirens.

Υ'πολαμβάνω, existimo, præsumo. f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. aor. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, suscepit. a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, ὁ, excipiens, seu respondens.

Υ'πολαμπὴς, n. g. ab ὑπολαμπὴς, ές, ὁ, ἡ, sublucidus. ab ὑπολάμπω, illucesco. a Th. λάμπω, luceo. f. ψω.

Υ'πολείπω, relinquo, reliquum facio. f. ψω. perf. ὑπολέλοιφα. perf. pass. ὑπολέλειμμαι. aor. 1. passiv. ὑπελείφθην, relictus sum. præt. med. ὑπολέλοιπα. aor. 2. med. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, linquo.

Υ'πολειφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὑπολειφθὴς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi ὑπολείπω. quod vide.

Υ'πολέλειπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, 3. singul. pluscq. perf. passiv. verbi ὑπολείπω, relinquo. quod vide. Gen. 27. 36.

Υ'πολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albesco. & in 3. plur. ὑπολευκαίνονται. quod a λευκαίνω, dealbo. Th. λεύκος, ου, ὁ, albus.

Υ'πολήνιον, α, τὸ, vas, quod τῷ ληνῷ, id est torculari, subjacet, & in quod mustum expressum defluit; item lacus in torculari. Ex ὑπὸ, sub, & ληνὸς, οῦ, ὁ, lacus torcularii præli.

Υ'πόληψις, εως, ἡ, responsio, suspicio, opinio. ab ὑπολαμβάνω. quod vide.

Υ'πολίζων, compar, aliquanto minor. quod ab ὀλίζων, ὁ, ἡ, parvus. Th. ὀλίγος, idem.

Υ'πολιμπάνω, relinquo, idem cum ὑπολείπω. quod vide.

Υ'πόλοιπον, reliquum, n. g. ab ὑπολείπω. quod vide.

Υ'ΠΟΛΟΙΣ, & ὑπολαὶς, curruca; avis.

Υ'πομαζοὶ, ῶν, οἱ, loca, quæ sunt sub mammis. a μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma.

Υ'πόμαξον, a. 1. imper. verbi ὑπομάσσω, vel πω, subigo, agito. f. ξω. p. χα. Th. μάσσω, tergo, &c.

Υ'πομαργόπερος, α, ὁ, subinsanus. Th. μάργος, α, ον, insanus.

Υ'πομάχαλον, lateralium, Gloss. puto laterale tegumentum sub μαχάλῃ.

Υ'πομαυρὸς, obscurus, sublucidus. a μαυρὸς, per aphæresin pro ἀμαυρὸς, ὸς, ὁ, obscurus, qui non bene videtur.

Υ'πομείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑπομένω, sustineo, cum accus. sine casu, persevero. f. ὑπομενῶ. Th. μένω, maneo.

Υ'πομεμενηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ὑπομένω. quod vide.

Υ'πομένω, sustineo, tolero, cum acc. sine casu, persevero. f. ὑπομενῶ. perf. ὑπομεμένηκα. perf. part. activ. ὑπομεμενηκὼς, ότος, ὁ. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, remansi; item cum acc. sustinui. p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, maneo.

Υ'πομι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Υ'πομιμνάσκω, Doric. pro ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Υ'πομιμνήσκω, in memoriam revoco. præs. imper. ὑπομίμνητε, έτω, suggere. ὑπομιμνήσκῃς, 2. sing. præs. sub. fut. ὑπομνήσω, memoriam refricabo. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑπομνῆσαι. perf. ind. act. ὑπομέμνηκα. perf. pass. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην. Quod ex ὑπὸ, & μιμνήσκω. Th. μνάομαι, recordor, commemoro. fut. μνήσομαι.

Υ'πόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, ab ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Υ'πομνῆσαι, in mentem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Υ'πόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio. ab eodem verbo.

Υ'πομνήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Υ'πομονή, ῆς, ἡ, tolerantia, exspectatio. ab ὑπομένω. quod vide.

Υ'πόμυξις, τὸ μέσον τῆς μυκτέρων, cartilago. Gloss. quia ὑπὸ μύξῃ.

Υ'πονοέω, ῶ, suspicor. imperf. activ. ὑπενόεον, ουν. perf. ὑπενενόηκα. Quod ex ὑπὸ, & νόος, ου, ὁ, mens, animus.

Υ'πόνοια, ας, ἡ, suspicio. ab eodem th.

Υ'πόνομος, amara. cloaca, cuniculus. ἀμάφρα, passim exponitur cloaca apud Josephum. Ergo ὑπόνομος, occulte depascens. ex ὑπὸ, & νέμω, depasco, ut ἕλκος ὑπόνομον.

Υ'ποπεπτωκότες, perculsi, perf. part. activ. nom. plur. quod a πίπτω, expavesco. fut. πεσοῦμαι. perf. πέπτηκα. perf. part. act. πεπτηκώς, & per crasin Jon. πεπτώς, ότος, & in plur. οἱ πεπτῶτες, & ectasi Poetica πεπτηῶτες. Th. πτοέω, terrefacio.

Υ'πόπεδος, ὁ, ἡ, saxosus. Th. πέδη.

Υ'ποπιάζω, supprimo, quod a πιάζω, Dor. pro πιέζω, digitis premo, premo.

Υ'ποπίπτω, decido, me submitto. Them. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Υ'ποπλέω, subnavigo, sublego. f. δύσω. a. 1. ὑπέπλυσα. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Υ'ποπλύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. verbi ὑποπλύνω. quod vide.

Υ'ποπνέω, aliquantum spiro, adspiro. fut. πνεύσω. perf. ὑποπέπνευκα. aor. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, spiro.

Υ'ποποδίου, ου, τὸ, scabellum. q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, sub pedibus. Th. πούς, ποδός, ὁ, pes.

Υ'πόπορπις, quæ liberos habet. a πόρπις, ιος, ἡ, vitula.

Υ'ποπρήθω, succendo. Th. πρήθω, idem.

Υ'πόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alatus. Th. πτερὸν, τὸ, ala.

Υ'ποπτήσσει, Dor. pro ὑποπτήσσει, suspicatur, 3. sing. præs. vide ὑποπτήσσοντες.

Υ'ποπτήσσοντες, nom. plur. part. præs. verbi ὑποπτήσσω, suspicor. Quod ab ὑπὸ, & πτήσσω, factum est inusitat. πτεύω, inspicio. Th. ὄπτομαι, video.

Υ'πόπτωσις, εως, ἡ, humiliatio. quod ab ὑποπίπτω, subjicior, humilior. quod vide.

Υ'πόρρινον, ου, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur. Lat. mustax. Th. ῥὶν, ῥινὸς, nasus.

Υ'ποσειθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ὑποσείω, concutio. Th. σείω, quatio, moveo. f. σω.

Υ'ποσεύομενος, ου, ὁ, irruens. præs. part. pass. verbi σεύω, agito. Them. σείω, idem.

Υ'ποσαίω, ης, η, permitterem, a. 2. opt. act. ὑποσάς, άντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑφίστημι, subjicio, substituo. Th. ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Υ'ποσὰς, vide in ὑποσαίω.

Υ'ποσάσαντες, supponentes, Doric. pro ὑποστήσαντες, nom. plural. aor. 1. part. act. ab ὑφίστημι, subjicio.. ab ὑπὸ, & ἵστημι, sto.

Υ'πόστασις, εως, ἡ, persona, hoc est, ὑφεστάμενον νοερὸν, res per se subsistens. intelligens, confidentia, subsistentia. quod ab ὑφίσταμαι, subsisto. perf. ὑφέστημαι, σαι. hinc ὑπόστασις. Th. ἵστημι, sto.

Υ'ποσέλλω, subterfugio. subticeo; aliqua ex parte dissimulo; item, subduco me. contraho. imperf. ὑπέσελλον, ες, ε. fut. ὑποσελῶ. perf. ὑπέσταλκα. aor. 1. ὑπέστειλα. aor. 1. med. ὑπεστειλάμην, ω, απο, suppressi, detrectavi. aor. 1. sub. med. ὑποστείλωμαι, ῃ, νται, subducam. præt. med. ὑπέσταλμαι: unde ὑπόστολή, subductio.

Υ'ποσῶσαι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι, suppono. Th. ἵστημι, statuo. a. 2. ἔστην.

Υ'ποσήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὑφίστημι, excello, subjicio. Th. ἵστημι, statuo. f. στήσω.

Υ'ποσκῶ, subjiciatur, a. 2. imper. activ. ὑποσκοῦ, verbi ὑφίστημι, subjicio. Th. ἵστημι.

Υ'ποσολή, ῆς, ἡ, subductio. ab ὑποσέλλω. quod vide.

Υ'ποστρέφω, revertor. præs. imperat. ὑπόστρεφε, έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. activ. ὑποστρέψας, ασα, αν. Them. στρέφω, verto.

Υ'ποστροφή, ῆς, ἡ, reditus, conversio. vide ὑποστρέφω.

Υ'ποστρωννύω, vel υμι, substerno. imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. fut. ὑποστρώσω. perf. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. Th. στορέω, sterno. f. έσω.

Υ'ποστρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑποστρωνύω. quod vide.

Υ'ποσχέθω, idem quod ὑπέχω, porrigo, subtus teneo, &c. Th. ἔχω, habeo.

Υ'πόσχες, promitte, Jon. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. aor. 2. med. ὑπεσχόμην. Quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, suppono, sustineo. Th. ἔχω, habeo.

Υ'πόσχεσις, εως, ἡ, promissio. ab ὑπίσχομαι. vide in ὑπόσχεο.

Υ'ποσχήσομαι, fut. 1. med. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπόσχεο.

Υ'ποσχόμενος, pollicitus, a. 2. part. med. verbi ejusdem.

Υ'ποσχών, submittens, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω. quod vide. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Υ'ποταγή, ῆς, ἡ, subjectio. ab ὑποτάσσω. quod vide. Sed ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. ejusdem verbi.

Υ'ποταμεῖν, Jon. pro ὑποπεμνειν, succidere. Th. τέμνω.

Υ'ποτάρτιοι, sub Tartarum detrusi. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus.

Υ'ποτάσσω, vel ττω, subordino, certo ordine subjicio. f. ξω. p. ὑποτέταχα. a. 1. ὑπέταξα. a. 1. inf. act. ὑποτάξαι. a. 1. part. act. ὑποτάξας, αντος, ὁ. præs. pass. ὑποτάσσομαι, vel τττομαι, subordinor, certo loco, & ordine subjicior, pareo. perf. pass. ὑποτέταγμαι, ξαι, κται, subjectus sum. a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η. a. 2. imperat. pass. ὑποτάγηθι, ήτω, & in 2. plur. ὑποτάγητε, parete. a. 2. sub. pass. ὑποταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. ὑποταγεὶς, έντος, ὁ, subjectus. f. 2. pass. ὑποταγήσομαι, ῃ, εται, subjiciar. p. m. ὑποτέταγα: unde ὑποταγή, subjectio.

Υ'ποτείνειν, Poet. pro προτείνειν, protendere. Th. τείνω.

Υ'ποτελέω, persolvo tributum. Them. τέλος, vectigal.

Υ'ποτίθημι, suppono. fut. ὑποθήσω. perf. ὑποτέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3. plur. ὑπέθηκαν. præs. med. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, subjicio. præs. part. ὑποτιθέμενος, η, ον. a. 2. part. med. ὑποθέμενος. Th. τίθημι, pono.

Υ'ποτοπτέω, Jon. pro ὑποπτεύω, suspicor. in ὑποπτήσσοντες.

Υ'ποτρέχω, infra cursu deferor. fut. ὑποδραμοῦμαι, ὑποδραμοῦμαι, ὑποδρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. ὑποδραμὼν, όντος, ὁ. Th. τρέχω, curro.

Υ'ποτρέω, perterrefacio. Them. τρέω, tremo.

Υ'ποτρόπος, ου, ὁ, rediens, redux. a τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Υ'ποτρόχαλα κείρειν, in rotundum tondere. vide in ὑποτροχάω.

Υ'ποτροχάω, Poetic. pro ὑποτρέχω, infra curro. Th. τρέχω.

Υ'ποτύπτω, suffringo. Th. τύπτω.

Υ'ποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar. quod ab ὑποτυπόω, delineo. hoc ab ὑπὸ, & τυπόω, figuro, & τύπος, ου, ὁ, figura. Th. τύπτω, verbero. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτυπα.

Υ'ποτυχοῦσα, quæ scite respondit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, apposite respondeo. Th. τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Υ'πουργέω, inservio alicui. inde ὑπούργημα, ατος, τὸ, ministerium.

Υ'πουργός, ὁ, ὁ, minister, cujus ὑπ' ἀλλᾶ ἔργον.

Υ'πουλος, subdolus, q. sub cicatrice latens. ab ὑπὸ, & οὐλὴ, cicatrix.

Υ'πουράνιος, ου, ὁ, qui supra cœlos est: item cœlestis. Them. οὐρανὸς, ου, ὁ, cœlum.

Υ'ποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ab ὑποφαίνομαι, declaro, subostendo. Th. φαίνω, ostendo. fut. φανῶ. præt. πέφαγκα.

Υ'ποφάπις, ιος, ὁ, Poetic. & Dor. pro ὑποφῆπις, subvates, vatis alicujus minister. vide in ὑποφήπις.

Υ'πόφασις, ιος, ἡ, alii separatim leg. ὑπὸ φαύσιν, sub diluculum. Thema φάω, luceo.

Υ'ποφέρω, suffero. f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Υ'ποφήτης, ου, ὁ, propheta. vel prophetæ minister. a φημὶ, seu φάω, dico.

Υ'ποφθάμενος, præveniens, aor. 2. part. med. ὑποφθὰς, a. 2. part. activ. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Υ'ποχειρίου, ου, ὁ, ἡ, in potestatem redactus. ex ὑπὸ, sub, & χεὶρ, ἡ, manus.

Υ'πόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor. idem quod χυμός. Th. χέω, fundo.

Υ'ποχωρέω, secedo, clam me subduco. f. ήσω. perf. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo, accedo.

Υ'πόψαμμος, ου, ὁ, ἡ, subarenaceus. Th. ψάμμος, ου, ἡ, arena.

Υ'ποψία, ας, ἡ, suspicio. gen. plural. ὑποψιῶν. Quod ab ὑπὸ, & ὄπωμαι, video.

Υ'ΠΤΙΟΣ, ου, ὁ, supinus, resupinus. q. ab ὑπὸ, sub. In supinis enim caput subest, facies sursum spectat. hinc ὑπτιάζω, resupino.

Υ'πωλένιος, ου, ὁ, qui sub ulnis gestari solet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Υ'πώπια, scil. κατ', ab ὑπώπιον, aspectus. q. d. suboculare, pars quæ subjacet oculis; item suggillatio sub oculo, orta ex ictu. ab ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπωμαι, video.

Υ'πωπτεύω, plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem. fut. εύσω. perf. ὑπωπτεύκα.

Υ'πώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & Dor. ὤρος.

Υ'πωρόφιος, qui sub tecto, seu camera est, domesticus. ab ὑπὸ, & ὀροφὴ, contignatio. Th. ἐρέφω, tego, tectum impono.

Υ Ρ.

Υ'ραξ, mus, Æol. a fuillo rostro, ab ὗς, sus, porcus. Th. σῦς, idem.

Υ'ρον, examen. Puto ab ἔρω, necto: est nexus apum. & hinc ὕφιον, favus, examinis opus.

Υ'ρὶς, sporta, ab ἔρω, quia aliquid e viminibus nexum, seu plexum. hinc ὑρρίστος, vas vimineum.

Υ'ρπὶξ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Υ'φηΐρ, ollæ operculum. quia ollæ ἐνάφεται, inſeritur. ab ἔ῾ιφω, inſero.
Υ'ΡΧΗ, ῆς, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant. vas fictile.

Υ Σ.

Υ῾ς, ὑός, ὁ, ἡ, ſus, porcus, a. Them. σῦς, idem.
Υ῾ΣΓΙΝΟΝ, ε, τὸ, plantæ ſpecies.
Υ῾σδω, pro ὄσδω, id eſt, ὄζω, oleo. Æol. In Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίων, vel leg. ὀσδων, Dor. pro ὄζειν. vel ὕσδων.
Υ'σθῶαι, pluvia madefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ab ὕω, pluo. fut. ὕσω. a. 1. paſſ. ὔσθην.
Υ῾σιον, ε, τὸ, vimen. ὑσιοπλόκος, victor. q. ab ὕω, pluo.
Υ῾σνα, lignum, quo ignis accenditur. q. fomes ignis.
Υ'σμινη, ης, ἡ, pugna. Th. μάω, maneo.
Υ῾σπλαγξ, Doric. pro ὕσπληγξ. quod vide.
Υ῾σπληγξ, ſcutica, qua ὗες πλήσσονται, & qua alia animalia pulſantur. ſonus ſcuticæ vibratæ. & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur. Tum carceres, unde dimiſſi incipiunt. Eſt etiam ὕσπληγξ, paxillus terræ infixus, qui fit pro nota incipiendi curſus.
Υ῾σσακος, ὕσακος, vel ὕσαξ, paxillus cornuus. Heſych. an ab ὑσσός.
Υ'ΣΣΟΣ, ε, ὁ, verutum, pilum, gæſum.
Υ῾σσωπος, ε, ὁ, hyſſopus, libanotis arboreſcens. Matth. 27. 48.
Υ῾σατα, poſtrema, nom. plural. n. g. ab ὕσατον, ε, τὸ, ultimum, ſuperlat. ab ὕσερος, poſterior.
Υ'σάτιον, adv. tandem, poſtremo. ab eodem them.
Υ῾σερα, pro ὕσατα. quod vide.
Υ'σεραίος, η, ον, pro quo & ὕσερος, poſterior.
Υ'σερέω, ῶ, ſum poſterior. careo, deſum, & in 3. plural. ὑσέρθη. f. 1. ήσω. perf. ὑσέρηκα. a. 1. ὑσέρησα, defeci, inferior fui. aor. 1. part. f. ὑσερήσασα, ης, ἡ. præſ. paſſ. ὑσερέομαι, οῦμαι, deficior, deſtituor. perf. paſſiv. ὑσέρημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑσερήθην, egui. Th. ὕσερος, ε, ὁ, poſterior.
Υ'σέρημα, ατος, τὸ, penuria, quod deeſt. in plur. ὑσερήματα, ων, τὼν, reliquiæ. ab eodem verbo, & them.
Υ'σέρησις, εως, ἡ, inopia, egeſtas. ejuſdem verbi, & them.
Υ῾ΣΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, poſterior, ſequens, inferior. ὕσερον, adverb. poſtea, poſtremo, tandem. Hinc ὑσερέω, poſterior ſum: item non habeo, deeſt mihi. ὑσέρημα, ατος, τὸ, defectus, inopia. ὑσέρησις, εως, ἡ, idem. ὕσατος, ε, ὁ, poſtremus. Dici putatur q. ὑπότερος, ab ὑπὸ, ſub.

Υ Τ.

Υ῾τιον, tuber. vide ſupra ὕδνον.

Υ Φ.

Υ'φ', pro ὑπὸ, ſub, &c.
Υ'φάγεο, Doric. pro ὑφηγοῦ, clam duc, præſ. imperat. ab ὑφηγέομαι. Them. ἡγέομαι, duco.
Υ'φαίνω, texo. imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφακα. perf. paſſ. ὕφαμμαι, & Att. ὕφασμαι. Them. ὑφάω, idem.
Υ'φαιρούμενος, præſ. part. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ῆρημαι. a. 2. εἷλον.
Υ῾φαλος, petra, latens ſaxum, nempe ὑφ' ἁλί, ſub mari.
Υ'φάνσης, ε, ὁ, textor. vide ὑφαντής.
Υ'φαντός, ή, όν, textus, a, um. ab ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.
Υ'ΦΑ'Ω, & ώω, texo. Hinc ὑφή, ῆς, ἡ. textura. ὕφος, εος, τὸ, tela. ὕφασμα, ατος, τὸ, idem. ὑφαίνω, texo.
Υ῾ΦΕΑΡ, έαρος, τὸ, viſcus, ex abiere. quia poteſt ſalva arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.
Υ'φεῖμαι, perf. paſſ. verbi ὑφίημι, remitto. Hinc ὑφειμένος, perf. part. paſſ. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ'φείς, εῖσα, ἐν, aor. 2. part. activ. verbi ejuſd.
Υ'φελοίατο, Jon. pro ὑφέλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ἥρημαι. a. 2. εἷλον.
Υ'φελοῦσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελκύσα, quæ ſubtraxit, ac evulſit. aor. 2. part. act f. g. ab ὑφαιρέω. Vide ὑφαιρούμενος.
Υ'φελόμβρος, aor. 2. part. med. verbi ejuſdem, & them.
Υ'φέν, unio. ὑπὸ ἕν. Gloſſ.
Υ'φέντες, demittentes, nom. plur. aor. 2. part. ὑφείς, ab ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ'φέξει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ὑπέχω, ſuſtineo. f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Υ῾φεθε, 2. plur. a. 2. med. verbi ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμην.
Υ'φῆκας, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.
Υ῾φηνα, texui, aor. 1. ind. act. ὑφῆναι, aor. 1. inf. activ. ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo.
Υ'φιοχος, ε, ὁ, adminiſter aurigæ. ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ε, ὁ, auriga. quod ex ὑπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena.
Υ'φηρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. fut. ήσω. præt. ὑφῄρημαι. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, capio.
Υ'φήσσων, aliquanto minor, & junior. ab ὑπὸ, & ἧττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.
Υ'φῄφαται, ſubtextus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Attic. redupl. verbi ὑφάω, texo. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφῄασμαι, ſubſtituto η, pro υ.
Υ'φίστι, Dor. pro ὑφίησι, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑφίημι, ſubmitto. Them. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ'φίσαμαι, σαι, ται, ſubſtituor, ſubeo, præſ. partic. ὑφισάμενος. ὑφίσασθαι, præſ. inf. Th. ἵστημι, ſto.
Υ'φορᾶσθαι, ſuſpicari, præſ. inf. paſſ. verbi ὑφορῶμαι, ſuſpectum habeo. quod ex ὑπὸ, & ὁράω, video.
Υ'φορβός, οῦ, ὁ, idem quod συφορβός, ſubulcus, qui ſues paſcit. ab ὗς, ſus, & φέρβω, paſco.
Υ'φόωσιν, texunt, 3. pl. præſ. ind. Poetic. pleonaſm. pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, texo.
Υ'φ' ὑφάσασα. vide ὑφήφασα.

Υ Ψ.

Υ῾ψαυχεῖ, inſtat, 3. ſing. ind. præſ. verbi ὑψαυχέω. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & αὐχέω, glorior.
Υ'ψερεφὴς, ές, ὁ, ἡ, & ὑψηρεφὴς, & metri cauſa ὑψιρεφὴς, altum tectum habens, altus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἐρέφω, tego.
Υ'ψηλῆσι, altis, dat. plur. Jon. f. g. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλός. quod vide.
Υ'ψηλός, ή, όν, altus, a, um, ſublimis, e. Comparat. ὑψηλότερος, ε, ὁ, & in dat. ὑψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ'ψηλοφρονέω, ῶ, animo efferor. præſ. imperat. ὑψηλοφρόνεε, ει, εἴτω, εἰτω. fut. ήσω. p. ὑψηλοπεφρόνηκα. Quod ab ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt mente elata. quod ab ὑψηλός, altus. Them. ὕψος, & φρὴν, ἡ, mens.
Υ'ψηλῶς, ſublime, adverb. ab ὑψηλός. quod vide.
Υ'ψίωρος, ορος, ὁ, Hypſenor. nom. propr.
Υ'ψηρεφὴς, vide in ὑψερεφὴς.
Υ'ψηχὴς, ές, ὁ, ἡ, alte ſonans. & in plural. ὑψηχέες. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἠχὼ, ους, ἡ, ſonus.
Υ'ψίβατος, ε, ὁ, ἡ, altigradus, excelſus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βαίνω, eo.
Υ'ψιβόας, nomen ranæ, ab alta voce ſic dictæ.
Υ'ψιβρεμέτης, ε, ὁ, altitonans. Ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, reſono.
Υ'ψίγυος, ε, ὁ, alta membra habens, altus. ab ὕψος, & γύης, τὸ, membrum.
Υ'ψιδή, Poet. adverb. pro ὑψοῦ, & ὑψόθι, in alto, in ſublimi. Th. ὕψος, altitudo.
Υ'ψίζυγος, ε, ὁ, altijugus, ſummus, trutinator rerum humanarum. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, ſeu ζεύγνυω, jungo.
Υ'ψίθρονος, ε, ὁ, ἡ, qui in alto ſolio ſedet. ab ὕψι, alte. Them. ὕψος, & θρόνος, ὁ, ſolium.
Υ'ψικομος, ε, ὁ, alte comatus. Epith. quercus. Ex ὕψι, alte. quod ab ὕψος, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Υ'ψίλοφος, ε, ὁ, Epith. loci ſublimis, q. d. qui criſtam, vel verticem, aut cacumen in alto habet. Th. λόφος, criſta, &c.
Υ'ψιμέδοντος, gen. ſing. ab ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & μέδω, impero.
Υ'ψινεφὴς, ές, ὁ, ἡ, qui eſt in altis nubibus. Epith. Jovis. Ab ὕψι, & νέφος, εος, τὸ, nubes.
Υ'ψίπεδος, ε, ὁ, altum ſolum habens. ab ὕψος, altitudo, & πέδον, τὸ, ſolum.
Υ'ψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, altevolantium ventorum. vide an ab ὑψιπέτης, altivolans? an ab ὑψιπεπὴς, alte cadens? quod a πίπτω, cado.
Υ'ψιπέτης, altivolans. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, as.
Υ'ψιπύλος, folia in cacumine gerens: altus, excelſus. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτηλον, Jonic. πέτηλον, folium. quod a πεπτάω, pando.
Υ'ψιρεφὴς, n. g. ab ὑψιρεφὴς, ές, ὁ, ἡ, vide in ὑψερεφὴς.
Υ'ψιστος, ε, ὁ, altiſſimus, de Deo dicitur. ab ὕψι, adverb. in alto. compar. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. ſuperlat. ὕψιστος. Thema ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ'ψιτένοντας, accuſ. plur. ab ὑψιτένων, qui alta cervice eſt. Ex ὕψι, alte. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & τείνω, tendo.
Υ'ψίφρων, ονος, ὁ, qui altos, & elatos animos habet, ſuperbus. ab ὕψι, alte, & φρὴν, ἡ, mens.
Υ'ψιχαίτης, ε, ὁ, alte comatus. ab ὕψι, alte, & χαίτη, ης, ἡ, coma.
Υ'ψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, alte, ex alto, ſuperne. adverb. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ'ψόροφος, altum tectum habens. ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ε, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.
Υ῾ΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, ſublimitas, cacumen. ἐξ ὑψόρου, ex alto. q. ab ὑπὸ, ſub, quatenus notat motum ſurſum. Hinc ὑψηλός, ή, όν, altus. ὑψόθεν, ex alto. ὕψιστος, ε, ὁ, altiſſimus. ὑψόω, in altum tollo. ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio.
Υ'ψοῦ, adverb. alte. Them. ὕψος, εος, τὸ.
Υ'ψόω, extollo. f. ώσω. perf. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. aor. 1. ſub. ὑψώσω, ῄς, ῄ. perf. paſſ. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑψώθην, ης, η, & in 2. plur. ὑψώθημεν. a. 1. ſub. paſſ. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθείς, εῖσα, έν. fut. 1. ind. paſſ. ὑψωθήσομαι, ῇ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ'ψώθω, vide in ὑψόω, extollo.

Υ"ψωμα, ατος, τό, altitudo, sublimitas. dat. plur. ὕψώμασι. Th. ὕψος, εος, τό, idem.
Υ'ψώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕψος.

Υ Ω.

Υ"ω, pluo. præs. part. ὕων. fut. ind. ὕσω. p. ὕνημι. (q. a χύω, fundo.) hinc ὑάδες, ων, αἱ, hyades, stellæ in cornibus Tauri. ὑετός, ὄ, ὁ, pluvia.
Υ'ώδης, suillus. immundus, stupidus, ab ὗς, sus.

Φ Α.

Φ Est vigesima prima littera. In numeris 500. significat. Æoles pro θ, utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.
Φᾶ, dixit, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημί, dico.
Φάανθεν, visi sunt, Poet. pleonasm. pro φάνθεν, quod Jon. & Bœot. syncop. pro ἐφάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. perf. pass. πέφαμμαι. a. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνλιν.
Φαγέαν, Jon. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. sic Φαγέοις, Jon. pro φάγοις, aor. 2. optat. act. verbi φάγω, comedo.
Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.
Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. med. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω. quod vide.
Φάγομαι, pro φαγέομαι, fut. 2. med. verbi ejusdem.
Φάγος, ου, ὁ, edax. Sed φαγὸς, Doric. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, fagus, arbor. Th. φάγω.
ΦΑ'ΓΩ, seu φήγω, edo, comedo. f. 2. med. φάγομαι, σαι, ται, edam, pro φαγέομαι, ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, έτω. a. 2. optat. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος, ὁ. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ου, ὁ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, qui humana carne vescitur. παμφάγος, ου, ὁ, helluo, qui omnia devorat.
Φάγωντι, Doric. pro φάγωσι, vorent, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.
Φάε, lucebat, Jon. pro ἔφαε, 3. singul. imperf. act. verbi φάω, luceo.
Φαέθων, ὁ, splendidus, præs. part. a φαέθω, idem quod φάω, splendeo.
Φαείνα, lucet, 3. sing. præs. verbi φαείνω, idem quod Th. φάω, luceo.
Φαεσιμβρότος, ου, ὁ, lucem hominibus afferens. a φάος, luceo, & βροτὸς, mortalis.
Φαεσφορία, ας, ἡ, lux. Φαεσφόρος, ου, ὁ, Lucifer. a φάος, εος, τό, lumen. Them. φάω, luceo, & φέρω, fero. p. m. πέφορα.
Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare rubrum navigantibus accidit.
Φάζω, loquor. a φάω, unde φημί, dico. Est & φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam a φάω, unde φένω.
Φάθι, dic, præs. imperat. a φημί, dico. Th. φάω.
Φαίαξιν, dat. plur. a Φαίαξ, ακος, ὁ, Phæaces, populi.
Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. a φαίδιμος. quod vide.
Φαιδιμόεις, εντος, ὁ, idem quod φαίδιμος, ος, ὁ, illustris. Th. φαιδρὸς, ὰ, ὁ, hilaris.
Φαίδιμος, ος, ὁ, ἡ, illustris. Th. φαιδρὸς.
ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, hilaris, alacer. quasi a φάω, luceo. vel φαιδρὸς dicatur is, cujus φαεινὸν εἶδος. est enim hilaris facie pariter, & mente lucida, & apparente. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. φαιδρόω, & φαιδρύω, exhilaro. φαίδιμος, illustris. Sed Φαῖδρος, ου, ὁ, Phædrus, discipulus Platonis.
Φαιδρύνεσκε, præs. inf. pass. verbi φαιδρύνω, nitidum reddo. Them. φαιδρὸς, ὰ, ὁ, alacer.
Φαίδων, ωνος, ὁ, Phædon. nomen viri.
Φαίην, ης, præs. vel a. 2. optat. act. verbi φημί, dico. aor. 2. ἔφλυν. Th. φάω, idem.
Φαίκανον, πήγανον, ruta.
ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τό, calceamenti genus. quia φαιὸν, id est, leve.
Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, fæx vini cocta. Ex Lat. fæcula.
Φαικὸς, splendidus, efficax. a φάω, luceo.
Φαιλόνης, penula. quia φαίνεται ὅλος, tota apparet.
Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plural. a. 2. optat. activ. per syncop. Attic. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημί, dico. aor. 2. ἔφλυν. Th. φάω.
Φαιναρέτης, ου, ὁ, Phænaretes, nomen proprium.
Φαίνεθ', Jon. pro ἐφαίνετο, apparuit, 3. sing. imperf. med. verbi Φαίνω, appareo. f. ανῶ. p. πέφαγκα.
Φαινέμεν, Jon. pro φαίνειν, indicare, denuntiare. præs. inf. a φαίνω. quod vide.
Φαινέσκετο, Jon. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. med. verbi ejusdem. Nisi a φανέσκομαι, derivari malis.
Φαίνεται, apparet, 3. sing. & in 3. plur. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, appareo.
Φαίνοισα, ostendens, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. a φαίνω, appareo.
Φαίνοιτ', appareat, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ejusdem.
Φαιτόλης, ᾶ, ὁ, vide in φοιτόλης.
Φαινομένῳ, apparentem, acc. sing. f. g. part. præs. med. verbi φαίνω, ostendo.
Φαινομένῳφι, per paragogen τὸ φι, pro φαινομένῃ, dat. singul. f. g. part. præs. verbi ejusdem.
Φαίνοπος, gen. sing. a Φαίνωψ, οπος, ὁ, Phænops, nomen prop.
ΦΑΙΝΩ, in lucem edo, ostendo; item luceo, splendeo. q. a φάω, idem. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præs. med. φαίνομαι, appareo, videor, luceo. f. med. φανέομαι. perf. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. ind. pass. ἐφάνλιν, ης, η, apparui. a. 2. sub. pass. φάνω, ῃς, ῃ. f. 2. pass. Φανήσομαι, ῃ, εται. Hinc φάσμα, ατος, τό, visum, spectrum. φάντασμα, ατος, τό, idem. φαντασία, ας, ἡ, visio: item imaginatio. φανερὸς, ὰ, ὁ, manifestus. ἀποφαίνω, ostendo, demonstro. ἀπόφασις, εως, ἡ, enuntiatio. διαφανὴς, ές, ὁ, ἡ, perlucidus, transparens. ἐπιφανὴς, ές, ὁ, ἡ, illustris. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio; item superficies. ὑπερφυὴς, ές, ὁ, ἡ, conspicuus supra alios. ὑπερήφανος, ος, ὁ, ἡ, superbus, arrogans. ὑπερηφάνεια, & ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia. Θεοφάνεια, ας, ἡ, apparitio Dei. ἀφανὴς, ές, ὁ, ἡ, qui evanuit. ἱεροφάντης, ου, ὁ, sacrorum antistes. Συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, calumniosus, delator.
ΦΑΙΟΣ, ᾶ, ὁ, fuscus, subniger.
Φαΐς, ῖδος, ὁ, nomen propr.
ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, seu φάκελος, ου, ὁ, fasciculus, fascis.
ΦΑΚΗ, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula. q. a φακός.
Φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda, a φακῆ. Est & nigra quædam oculi macula.
Φάλα, vel φαλὰ, ornamentum galeæ, quia aliquid φαλὸν, splendidum.
Φάλαγγες, nom. plur. & in accus. plural. φάλαγγας, a Φάλαγξ. quod vide.
ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedonas. acies quævis: aranea quædam.
ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, quæ noctu lucernis advolat. q. a φαλύω, quod est λαμπρύνω. Est & φάλαινα, balæna.
ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, calvus. hinc φαλακρόω, calvum facio. (quia album φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet) vel φαλὸν ἄκρον, quod est in capite calvo, seu depili.
Φαλανθὸς, canus. q. a φαλὸς, albus.
Φάλαρα, phaleræ. a φαλὸς, quia splendent.
Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 202. vers. 4. In voce Καυτῆρ.
Φάλαρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro λεύκος, albus.
Φαλὲκ, ὁ, nomen viri אֶלִיתָן. Hebrivus.
Φαλερὸς, idem quod φαληρός.
Φαληριάω, albesco spuma. quod a φαληρὸς, albus. Th. φαλὸς.
Φαληρὸς, ᾶ, ὁ, albus, spumeus. Est & Φαληρὸς, ferrum galeæ. & nom. propr. viri. Th. φαλὸς, ὸν, ὁ, splendidus.
Φαλίσσω, despio. quasi a φαλὸς, canus. Senectus extrema μωρά.
Φαλίσσομαι, spumo. Th. φαλὸς.
ΦΑΛΛΟ'Σ, ᾶ, ὁ, penis ligneus, vel coriaceus.
ΦΑΛΟ'Σ, ᾶ, ὁ, splendidus, albus. quasi a φάος, εος, τό, lux. alba enim splendent. Sed φάλος, ου, ὁ, conus, apex galeæ.
Φαλύω, splendidum reddo. a φαλὸς.
Φαλύσσομαι, Hesych. κατ' ὄρθρον, ὥς ἐπέρχομαι.
Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, fama.
Φαμὲν, dicimus, 1. plural. præs. indicat. a φημί, dico. Th. φάω, idem.
Φάμβρος, ου, ὁ, a. 2. part. med. verbi φημί. a. 2. med. ἐφάμην.
Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.
Φὰν, dicebant, Bœot. sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φημί, dico. Th. φάω, idem.
Φάναι, dicere, præs. inf. a φημί. Sed φάναι, apparuisse, pro φῆναι, a. 1. inf. activ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. aor. 1. ἔφηνα.
Φανείην, ης, η, apparuerim, aor. 2. optat. pass. φανεὶς, έντος, ὁ, & in fœm. gen. φανείσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. pass. πέφαμμαι. a. 2. pass. ἐφάνλιν. p. m. πέφηνα.
Φάνεν, apparuerunt, Æolic. vel Bœot. syncop. pro ἐφάνησαν, 3. plur. aor. 2. pass. verbi φαίνω.
Φανερὸς, apparens, manifestus. φανερῶς, adv. manifeste. Th. φαίνω, appareo.
Φανερόω, manifesto. fut. ώσω. perf. πεφανέρωκα. a. 1. imper. φανέρωσον, άτω. præs. pass. φανερόομαι, ῶμαι. perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφανερώθην. a. φανερὸς. quod vide.
Φανέρωσις, εως, ἡ, manifestatio. Them. φαίνω.
Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat. grad. a φανερὸς. quod vide.
Φάνεσκε, Jon. pro ἐφάνη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω.
Φάνη, Jonic. pro ἐφάνη, apparuit, 3. singular. aor. 2. ind. passiv. Sed φανῇ, 3. singul. aor. 2. sub. passiv. verbi φαίνω, appareo.
Φανῇ, videatur, pleonasmo τὸ η, pro φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi ejusdem.

Φαιν-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Φανήμμαι, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. ejuſdem verbi.
Φανῆναι, vide in φανήμμαι.
Φανῆς, 2. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, quod vide.
Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſiv. verbi ejuſdem.
Φανήτω, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ.
Φανθείς, a. 1. part. paſſ. a φαίνω, appareo. a. 1. paſſ. ἐφάνθην.
Φανοπεύς, έως, ὁ, pro Πανοπεύς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.
Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, lucerna, fax. Th. φαίνω, luceo. a. 2. ἔφανον.
Φαντάζω, apparere facio. fut. άσω. perf. πεφάνταικα. præſ. paſſ. φαντάζομαι, appareo, videor; item imaginor. præſ. part. paſſ. φαντάζόμμενον, viſum, quod apparet. perf. ind. paſſiv. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, oſtendo.
Φαντασία, ας, ἡ, oſtentatio. a φαντάζω, quod vide.
Φάντασμα, ατος, τὸ, ſpectrum. a perf. paſſ. verbi φαντάζω, apparere facio.
Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, dicunt, 3. plur. præſ. indicat. verbi φημὶ, dico. Them. φάω, idem.
Φανῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo. quod vide.
Φάο, Jon. & Poet. pro ἔφατο, 2. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφλω. 3. 2. med. ἐφάμλω.
Φάος, εος, τὸ, lumen. a φάω, luceo.
ΦΑΡΑΓΞ, γγος, ἡ, barathrum, præcipitium, hiatus, vallis. quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, apparet ruptura.
Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον. Hebr. vindex.
Φαρέεσσι, dat. plur. Jonic. & Poetic. & in dat. ſing. Φάρεϊ, a Φάρος, εος, τὸ, veſtis exterior, palla.
Φάρεϊ, dat. ſing. a φάρος, εος, τὸ.
Φαρὲς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ruptura.
ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra. q. a φέρω, & ἔρύω, quia fert vulnifica tela.
Φαρέτρεϊν, acc. ſing. Jon. a φαρέτρα.
Φαρετρεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro φαρέτρα.
ΦΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, genus veneni.
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus. hoc eſt, interpretans. Hebr. Erant enim ſcripturæ interpretes.
ΦΑΡΚΙΣ, ἰδος, ἡ, ruga. Eſt q. ruptura cutis, in qua facit valles. q. a φάραγξ, vallis.
Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. a φαρμακεύω, veneficio utor. Th. φάρμακον.
Φαρμακεύς, έος, ὁ, veneficus, magus. Hinc φαρμακεύω. ab eodem them.
Φαρμακὶς, ἰδος, ἡ, venefica. ejuſdem them.
Φαρμακόεις, εντος, ὁ, venenatus. a φάρμακον.
ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, medicamentum, venenum. q. φέρων ἄκος, vel ἄχος, remedium, vel dolorem adferens. Hinc Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, magus. φαρμακεύς, έος, ὁ, idem. φαρμακεύω, veneficio utor. ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium contra venenum.
Φαρμακόω, fut. ώσω, Poetic. pharmaca, ſeu medicamentum miſceo. Th. φάρμακον.
Φαρμάσσω, veneno afficio, tingo: immergo ferrum in aquam frigidam. Them. φάρμακον.
ΦΑΡΟΣ, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis. quia φάος φᾶ, facile apparet: vel, ut alii, quia φέρεται exterius. hinc βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra.
Φαρόω, ſeu ἀφαρόω, aro. Heſych. φάρος, ἄροσις, φαρθῆ, ἀροτριᾷν.
Φάρσος, εος, τὸ, velum. involucrum, tractus, regio, pars. puto a φάρος. Hinc φαρσοφόρος, ſignifer, vexillarius.
ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φέρεται cibus, & ſpiritus. An potius a φάω, loquor, & ῥέω, fluo?
Φὰς, dicens, a. 2. part. act. a φημὶ, ſeu φάω, dico.
Φάσγανον, ου, τὸ, culter, enſis, pro Σφάγανον, a σφάζω, interficio. Th. φάω, idem.
Φᾶσε, dixit, Dor. & Jon. pro ἔφησε, 3 ſing. a. 1. act. a φημὶ, dico.
Φασὶς, dices, Dor. pro φήσεις, fut. 1. a φημὶ, dico.
Φᾶσθ, dixiſſe. a. 2. inf. med. verbi φημὶ, vel φάω, dico.
Φασὶ, inquiunt, 3. plur. præſ. ind. Sed φᾶσι, dicentibus, dat. plur. a. 2. part. act. φὰς, ἄντος, ὁ, verbi φημὶ, dico. Sed φάσι, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάω, dico.
ΦΑΣΙΑΝΟΣ, ου, ὁ, phaſianus, avis.
Φασὶν, ajunt, 3. plur. ind. præſ. φημὶ, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, appareo.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, rumor, a φάω, dico. Eſt & φάσις, apparitio. ſic Luna habet multas phaſes, ſeu apparitiones, modo falcata, modo gibboſa, &c. a φαίνω, appareo. Eſt & φάσις, nomen fluvii.
Φάσκε, dictitabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάσκουσι, 3. plur. præſ. paſſ. verbi φάσκω, dico, pro φημί.
Φάσκω, & διαφάσκω, illucesco. a φῶς, τὸ, lux. Th. φάω, luceo.
Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam. f. 1. med. a φημὶ, dico.
Φάστα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.
Φαστοφόνος, occiſor columbarum. a φάστα, columba, & φονεύω, occido. Th. φένω, idem. p. m. πέφονα.
Φασὼ, οῦς, οῦ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. activ. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φατῶν, gen. plur. a φατεὸς, enarrabilis. Th. φάω, dico.
Φατὶ, Dor. pro φησὶ.
Φατίζω, rumorem ſpargo. a φάω, dico.
Φάτις, idem quod φάσις.
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe, ſtabulum. q. a φάγω, vel πάω. ibi enim paſcitur jumentum. niſi q. φάτνη, vel φάγνη.
Φάτο, dixit, Jon. pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφλω. Th. φάω, dico.
Φατὸς, celebris. a φάω, vel φημὶ, dico.
Φαυΐζω, frigo. Heſych.
ΦΑΥΛΟΣ, η, ον, vilis, parvus, ſimplex, vitioſus, nugatorius. vel q. a φρᾶυρος, quod a φλαῦρος, malus. hoc a φλύαρος, nugator, quod a φλύω, vel φλέω, nugor. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, floccifacio.
Φαυλοπάτης, gen. ſingul. fæm. gen. ſuperlat. gradus, a φαῦλος, η, ον, pravus. comparat. φαυλότερος. ſuperlat. φαυλότατος, pravillimus. Φαύλως, adv. prave.
Φαῦρος, Doric. pro φαῦλος. q. a φλαῦρος, quod ἀπὸ τῶ φλύαρος formatum dicunt.
Φαυσίβροτος, η, ον, Solis Epith. ὅτι τὸ φαῦσιν, πᾶσι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, quod lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν, καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, quod luceat mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος, ab Homero vocatur.
Φαύσιγγες, vel φαυσίγγες, maculæ in tibiis ex igne contractæ. quia a φαύειν ignis.
Φαύω, luceo. ex φάω, idem.
Φάψ, φαβὸς, avis e columbino genere. a φέβομαι, quia timida.
ΦΑΩ, Poet. luceo, ſplendeo: item dico, animi enim ſenſa in oratione lucent: item, occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen, lux. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φὼς, φωτὸς, ὁ, Poetic. vir, homo. Φωτεινὸς, ἡ, ὁ, lucidus. Φαεινὸς, ἡ, ὁ, idem. Φωτίζω, illumino, fut. ίσω. Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, ſplendor. ἀμφιφὼς, φωτὸς, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημὶ, dico. φημίζω, idem. Φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia. φάτης, ου, ὁ, loquax. Ἀποφημὶ, contradico, nego. Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. προφημὶ, prædico. προφήτης, ου, ὁ, propheta. προφητεύω, vaticinor. προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, famam alicujus lædens. βλασφημέω, probra, & convitia jacto in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. Εὐφημέω, & εὐφημίζω, celebro, laudo. Εὐφημία, ας, ἡ, fausta acclamatio.

Φ Ε.

Φέβεσθ, fugere. præſ. inf. a φέβομαι.
Φέβομαι, fugio; item, timeo, metuo. p. m. πέφοβα. hinc φόβος, ου, ὁ, fuga; item timor, metus. φοβερὸς, ὁ, ὁ, formidabilis; item timidus. φοβέομαι, ούμαι, metuo.
Φεβώμεθα, fugiamus, 1. pl. præſ. ſub. verbi φέβομαι. quod vide.
ΦΕΓΓΟΣ, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen. (q. a φάω, luceo, & ἐγγὺς, ut ſit q. φάεγγος, lux enim prope adeſt, & ad ipſos oculos pertingit.) Hinc φέγγω, ſplendorem præbeo.
Φείδεο, parcas, præſ. imperat. med. Jon. pro φείδου, verbi φείδομαι, præſ. inf. φείδεσθ.
ΦΕΙΔΟΜΑΙ, parco, ignoſco: parce utor, abſtineo, cum gen. Etymolog. quia φθύνει δοῦναι, id eſt, dare recuſat. præſ. inf. φείδεσθ. fut. med. φείσομαι, ῇ, εται. aor. 1. med. ἐφεισάμλω, ω, ατο, peperci. a. 1. med. ſub. φείσωμαι, ῇ, ηται. Hinc adverb. φειδομένως, parce. φειδὼ, οῦς, ἡ, parſimonia. φεισμονὴ, ῆς, ἡ, idem. Φειδωλὸς, ὴ, ὁ, parcus. q. φθύνω τὸ δοῦναι.
Φειδομένως, parce, adv. a φείδομαι, parco. præſ. part. med. φειδόμενος.
Φειδὼ, οῦς, ἡ, parſimonia. φειδωλὴ, ἡ, idem. & parca. ejuſdem them.
Φείσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φείδομαι, parco. quod vide.
Φελγωίω, nugor, deſipio. Puto a φαῦλος, Heſych.
ΦΕΛΛΟΣ, ὴ, ὁ, ſuber. q. a φλοιὸς, cortex.
ΦΕΝΑΞ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor, q. a φενάκη, quæ & πανίκη, coma aſcititia, falſa. Vel a φαίνω, apparere facio. Deriſores indignant, ſive digito demonſtrant, quibus illudunt. Hinc φενακίζω, decipio, fallo.
Φενόλης, ου, ὁ, penula. vox origine Latin.
ΦΕΝΩ, occido, interficio. (q. a φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. φονὰς, άδος, ὁ, homicida. φονάω, occido, cædem perpetro. ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida. πατροφόνος, ου, ὁ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Perſephone, quæ cædibus omnia vaſtat, Proſerpina, mater Orci.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.
Φερβέμμι, paſcere, præſ. inf. Jonic. pro φέρβειν, verbi φέρβω, paſco.
Φέρβεσθ, alere, nutrire, Att. paſſ. pro act. φέρβειν.
ΦΕΡΒΩ, paſco, alo. fut. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. Hinc Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca. ἱπποφορβὸς, ὸν, ὁ, equorum paſtor. q. a φέρω, & βόσις, vel φέρω βόσιν, paſtum affero.
Φέρε, fer, præſ. imperat. act. a φέρω.
Φερέγγυος, ου, ὁ, ἡ, ſponſor fide dignus. a φέρω, & ἐγγύη, ἡ, ſponſio.
Φέρεις, εις, 2. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, fero.
Φερέκλος, ου, ὁ, nomen propr.
Φερέμμι, Jon. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.
Φερεοικος, domiporta. Epith. cochleæ. Ex φέρω, & οἶκος, domus.
Φερέπονος, ου, ὁ, Poet. laborum tolerans, ac ærumnas ſuſtinens. ex φέρω, fero, & πόνος,

& πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, almus. a φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, vita.

Φέρεσκον, imperf. act. Jon. pro ἔφερον, verbi φέρω.

Φερεσακέας, ferentes scuta, scutiferos, acc. plural. a φερεσακής, ές, ὁ, ἡ. hoc a φέρω, & σάκος, εος, τὸ, scutum. Th. σάπω, onero.

Φέρετ', Jon. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω. quod vide.

Φερέτρον, ου, τὸ, pheretrum, capulum. a φέρω, fero.

Φέρῃ, ferat, 3. sing. præs. sub. act. verbi ejusdem.

Φέριστος, Φέρτης, & φέρτατος, optimus, superlat. a φέρω, comparat. φέρτερος, validior.

ΦΕΡΝΗ, ης, ἡ, dos, quam uxor affert. q. a φέρω, Etymolog. quia φέρει ὄνησιν, affert emolumentum. Hinc ΦΕΡΝΑ φέρνα, ων, τὰ, bona, quæ sponsa præter constitutum dotem secum affert. Paraphernalia.

Φέροιεν, gererent, 3. plur. optat. præs. act. verbi φέρω, fero.

Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, ferens, præs. part. f. g. a φέρω.

Φερόμεθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. verbi ejusdem.

Φερόμεσθα, Poet. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. verbi φέρω.

Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. plur. præs. part. act. verbi ejusdem.

Φέροντι, ferunt, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. præs.

Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi φέρω. Est & nomen Nymphæ.

Φέρουσιν, 3. plural. præs. indicat. verbi φέρω.

Φερσεφόνα, ας, ἁ, Proserpina, Dor. & Æol. pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια dicitur, & Περσεφάσσα.

Φέρτατος, & φέρτης, præstantissimus, superlat. a φέρω, fero. comparat. φέρτερος, præstantior.

Φέρτε, per syncop. pro φέρετε, ferte, 2. pl. imperat. act. verbi φέρω, fero.

Φέρτερος, α, ον, præstantior, qui plus portat, comparat. a φέρω, fero. superl. φέρτατος.

Φέρτης, vide in φέρτατος.

ΦΕΡΩ, fero, porto; obtineo, consequor: persolvo: profero: aufero: confero. imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω, tanquam ab οἴω. aor. 1. ἤνεγκα, ας, ε. q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, ἄτω, & in 2. plur. ἐνέγκατε. a. 2. ind. ἠνέγκον. præs. pass. φέρομαι, feror, agor. præs. sub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ου, ετο. perf. pass. ἠνεγμαι. aor. 1. pass. ἠνέχθην. aor. 1. part. pass. ἐνεχθεὶς, εῖσα, έν. præt. med. ἠνοχα, & Attic. ἐνήνοχα. Hinc a φέρω, compar. φέρτερος, ου, ὁ, validior, præstantior. superl. φέρτατος, ου, ὁ, validissimus, præstantissimus. hinc φέρεθρον, ου, τὸ, pheretrum, capulum. Φόρος, ου, ὁ, tributum, vectigal. Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, portatio; item pensitatio, collatio. φορέω, gesto, tero. ἀναφέρω, sursum fero; item refero. ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, subvectio; item relatio. διαφέρω, differo. διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia. ἀδιάφορος, ου, ὁ, ἡ, indifferens. περιφέρω, circumfero, circumago. περιφερὴς, ές, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia. προσφέρω, offero. προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. συμφέρω, simul fero; item conduco, utilis sum. συμφέρον, του, τὸ, utile. συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; item infortunium, calamitas.

Φέρων, φέρουσα, ferens, præs. part. a φέρω

ΦΕΥ, heu, eheu, papæ. quasi a φέβω, terreo. Est interjectio rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φεύγον, Jonic. pro ἔφυγον, imperf. act. verbi φεύγω. quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, 3. pl. præs.

Φεύγοντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. verbi φεύγω.

Φεύγουσαι, nom. pluralis, φεύγουσης, gen. sing. præs. part. activ. fœm. gen. φεύγουσι, 3. plural. præs. indic. verbi ejusdem.

ΦΕΥΓΩ, fugio, evado, declino: reus sum, accusor. Forte a φέβω, q. φέβγω. fut. ξω. fut. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. ind. activ. ἔφυγον. præt. med. πέφυγα, pro πέφυγα, ας, ε. Hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga. φυγὰς, ἀδος, ὁ, ἡ, profugus, exul.

Φευκτέον, fugiendum, adject. verbale n. g. a φεύγω.

Φευκτῶν, gen. plur. a φευκτὸς, ὸν, ὁ, vitabilis. Th. φεύγω.

Φεύξομαι, fut. 1. med. verbi φεύγω, fugio.

Φεύξῃ, fugies, 2. sing. fut. med. Doric. a φεύγω.

ΦΕΎΛΟΣ, ου, ὁ, scintilla. q. φάος ψόλος, id est, lux flammæ. hinc φεψαλόω, comburo.

Φ Η.

Φῆ, dixit, Jon. pro ἔφη, 2. sing. imperf. vel aor. 2. ind. act. Sed φῆ, est 3. sing. aor. 2. sub. activ. verbi φημὶ, vel φάω, dico.

Φηγεὺς, Phegeus, nomen viri.

Φήγινος, fagineus, adject. a φηγός.

ΦΗΓΟΣ, ου, ἡ, fagus. ἀπὸ τῦ φαγεῖν, quod glandes fuerint veterum cibus. hinc φήγινος, fagineus.

Φήγω, inusit. edo. unde a. 2. ἔφαγον.

Φῆη, dicat, per pleonasm. τὸ η, pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, dico: Th. φάω, idem.

Φηλήτησι, furibus, (alii leg. φιλήτησι) dat. plur. Jon. a φηλήτης, ου, ὁ, impostor. a φῆλος, ου, ὁ, idem. hinc φηλέω, decipio. Sed φιλήτης, ου, ὁ, fur. hoc a φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φήλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.

ΦΗΛΟΣ, ου, ὁ, impostor, fallax. q. a σφάλλω, fallo. Hinc φηλήτης, ου, ὁ, impostor. φήληξ, ηκος, ὁ, idem. φηλέω, & όω, decipio.

Φῆμαι, rumores, nom. plur. a φήμη, ης, ἡ, rumor. quod a φημὶ, seu φάω, dico.

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, rumor, fama. a φημὶ, dico.

Φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem. hinc φημίζω, divulgo.

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, fama.

Φὴν, φῆς, φῆ, Jonic. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Φῆναι, a. 2. inf. a φημὶ, dico. Sed φῆναι, Att. pro φᾶναι, aor. 1. inf. verbi φαίνω, appareo.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, aquila, quæ major ossifraga dicitur.

Φήρ, ῥὸς, ὁ, fera, Æolic. seu Jon. pro θὴρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores, & tensiones.

Φηρὴ, ῆς, ἡ, Phere, nomen propr. regionis.

Φῆρες, antiquorum Deorum cibus. Hesych.

Φηρσὶν, dat. pl. a φὴρ, fera.

Φῆς, inquis, 2. sing. præs. ind. Sed φῆς, Jon pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel aor. 2. At φῇς, 2. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, dico.

Φήσειε, dixerit, Æol. pro φήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi φάω, dico.

Φήσῃς, dices, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi φάω, seu φημὶ, dico.

Φῆσθα, dicebas, Jonic. & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημὶ, dico.

Φησὶ, dicit, 3. sing. præs. Sed φῆσι, Jon. paragog. pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusdem.

Φῆς, ου, ὁ, nomen viri, Lat. Festus.

Φήσω, dicam, f. 1. a φάω, seu φημὶ, dico.

Φήτη, ης, ἡ, Jon. pro φυλὴ, ἡ, tribus.

Φ Θ.

Φθαίλω, anticipaverim, a. 2. opt. verbi φθάνω, seu φθάω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθαλον. a. 2. med. ἐφθάμην.

Φθάμενος, prævenies, a. 2. part. med. verbi ejusdem.

Φθᾶν, Bœot. pro φθᾶσαν, Jon. pro ἔφθησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φθάνω, seu φθάω. quod vide.

Φθάναι, vel præs. inf. a φθάνω, vel pro φθῆναι, aor. 2. inf. a φθάνω. quod vide.

ΦΘΑ'ΝΩ, prævenio, anteverto. f. φθάσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. aor. 1. sub. φθάσω, ης, η. a. 2. ἔφθην. q. a. φθάνω. a. 2. med. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. med. φθάμενος.

Φθαρεὶς, έντος, ὁ, corruptus, a. 2. part. pass. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. aor. 2. pass. ἐφθάρην. Th. φθέω, idem.

Φθάρθι, pereas, per syncop. pro φθάρηθι, a. 1. imperat. passiv. verbi φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφθάρθην.

Φθαρτὸς, ὴ, όν, corruptibilis, e. quod a 3. sing. perf. passiv. verbi φθείρω, corrumpo. vide in φθάρθι.

Φθάς, qui præoccupavit, aor. 2. partic. activ. verbi φθάνω, seu φθάω. quod vide.

Φθάσας, αντος, ὁ, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. verbi ejusdem.

Φθάσω, f. 1. ind. act. φθάσωμεν, 1. pl. a. 1 sub. verbi ejusdem.

Φθέγγετ', Jon. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. verbi φθέγγομαι. quod vide.

Φθέγγοιθ', pro φθέγγοιτο, 3. sing. optat. verbi ejusdem.

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, sonum edo; item loquor, clamo. f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. præt. med. ἐφθόγγα. hinc ΦΘΟΓΓΟς, ου, ὁ, sonus. δίφθογγος, ου, ὁ, cujus geminus est sonus, qui est duarum vocum. μονόφθογγος, ου, ὁ, unum sonum habens.

Φθέγγονθ', sonabant, Jon. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι. quod vide.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. med. part. verbi ejusdem.

Φθεγξεῖται, dicet, Dor. pro φθέγξεται, 3. sing. fut. 1. med. verbi φθέγγομαι.

Φθεγξῇ, loqueris, Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusdem temporis, & verbi.

Φθάμην, φθάο, φθείτο, defeciissem, præteriissem, præs. optat. passiv. a φθάνω, pro φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. vel a φθέω, corrumpo, pro quo & φθάω.

Φθείομεν, anticipemus, 1. pl. a. 2. sub. activ. verbi φθάνω, seu φθάω, prævenio. a. 2. ἔφθην. a. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ, & Jonic. φθέω, φθέῃς, φθέῃ, Poetic. φθείω, ῃς, ῃ. 1. plur. φθείωμεν, & Poetica syncope φθέωμεν.

Φθεὶρ, ρος, ὁ, pediculus. a φθείρω, corrumpo; quia nascitur ex corporis φθορᾷ, corruptione. Th. φθέω, corrumpo.

Φθείρῃ, corrumpat, 3. singul. præs. sub. activ. vel aor. 1. sub. verbi φθείρω, corrumpo.

Φθειρίζεσθαι, pediculos venari. vide in φθείρ, pediculus.

Φθείρουσι, 3. plur. præs. ind. φθείρωσι, 3. pl. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, pediculis vescor, ex φάγω, & φθείρ.

Φθείρω, corrumpo, vitio, perdo. f. φθερῶ, ῶς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præs. pass. φθείρομαι. a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορα. Th. φθέω, corrumpo.

Φθερεῖ,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Φθερεῖ, 3. sing. fut. 1. activ. verbi φθείρω. quod vide.

Φθέρῳ, Æol. pro φθείρω. quod vide: unde f. φθέρσω.

Φθέρσῃ, vastabit, 3. sing. f. 1. act. verbi φθείρω. f. ερῶ, & Æol. φθέρσω.

ΦΘΕΊΩ, corrumpo, labefacto, vitio, perdo. f. φθήσω. Hinc φθίω, idem. φθίσις, εως, ἡ, corruptio. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, pereo, deficio. φθινύθω, perdo, corrumpo. φθείρω, corrumpo, vitio. φθαρτός, ή, όν, corruptibilis. φθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus. φθεῖρ, ρός, ὁ, pediculus. φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. ἄφθιτος, ος, ον, ὁ, ἡ, incorruptibilis.

Φθέωμῳ, Jonic. pro φθῶμῳ, vide in φθείομῳ.

Φθῆ, Jon. pro ἔφθη, occupavit, 3. sing. aor. 2. ind. activ. verbi φθῆμι, seu φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθω. Sed φθῇ, est 3. sing. a. 2. sub. ejusdem verbi.

Φθῇ, ut Eustath. vult, pro φθαίη, 3. sing. a. 2. optat. Alii dici volunt pro φθῇ, per pleonasm. τῶ η, estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, prævenio. a. 2. ἔφθω.

Φθῆσε, præoccupavit, Jon. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi φθῆμι, seu φθάω, f. φθήσω. Th. φθάνω.

Φθῆσι, Jon. paragog. pro φθῆ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φθῆμι. Th. φθάνω.

Φθήσομαι, & in 3. plural. φθήσονται, fut. 1. med. verbi ejusdem, & them.

Φθία, ας, & Jon. φθίη, ης, ἡ, Phthia, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, mortuis, dativ. plur. a φθιμένος, quod vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Jon. detracto augmento, & mutato accentu. vel per Syncop. pro φθιόμενος, præs. part. passiv. a φθίομαι, corrumpor. Thema φθέω.

Φθινόκαρπος, ος, ὁ, Poet. qui fructum non amplius fert. Ex φθίνω, quod a φθέω, corrumpo, & καρπός, ὅ, ὁ, fructus.

Φθινοπωρικὸς, ἡ, όν, emarcidus, a, um. φθινοπωρὶς, fructibus exitialis. Ex φθίνω, deficio, contabesco. Th. φθέω, corrumpo, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus; item fructus autumnalis.

Φθινόπωρον, autumnus. vide φθινοπωρικὸς.

Φθινύθεσκε, consumebat, 3. singul. imperf. act. Jon. per Epenthes. τὸ εσκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω, quod a φθίνω, vel φθίω, idem cum Themate φθέω, corrumpo.

Φθίνω, seu φθίω, idem, quod φθέω.

Φθισιζώορα, accus. singul. a φθισιζώωρ, ορος, ὁ, perdens viros. Epith. belli, quod a φθίω, seu φθέω, corrumpo, & ἀνὴρ, vir.

Φθίσῃς, periisse, per syncop. pro φθίεσῃς, præs. inf. passiv. a φθίνω, vel potius abjecto augmento pro ἐφθίσῃς, perf. inf. passiv. verbi φθίομαι. Th. φθέω, corrumpo.

Φθίσθω, per syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. imperat. præs. passiv. verbi φθίομαι. Th. φθέω.

Φθισίμβροτος, pernicios. quod a φθίω, seu φθέω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.

Φθίσω, tabefaciam, fut. 1. ind. activ. verbi φθίω. hinc f. 1. inf. med. φθίσεσθαι, ejusdem verbi, & them.

Φθόγγος, ος, ὁ, sonus. quod a φθέγγομαι, loquor. f. γξομαι. perf. passiv. ἔφθεγμαι. p. m. ἐφθογγα.

Φθοὴ, ῆς, ἡ, seu φθίσις, diminutio corporis, & macies. Th. φθέω, corrumpo.

ΦΘΟΤΣ, ῦθος, ἡ, & per contract. φθοῦς, ὁ, quoddam placentæ genus.

Φθονέω, invideo, cum dativ. fut. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Thema φθόνος, invidia.

Φθονήσας, αντος, ὁ, φθονήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φθονέω.

ΦΘΟ'ΝΟΣ, ος, ὁ, invidia, reprehensio; (q. a φθέω, nam invidia facit marcescere suos possessores.) Hinc φθονερὸς, ή, όν, invidus. φθονέω, invideo. ἀφθονος, ος, ον, ὁ, ἡ, invidia carens; item largus, copiosus.

Φθονῦμεν, 1. pl. φθονῦσι, 3. pl. præs. ind. act. φθονῦντας, accusat. plur. præs. part. verbi φθονέω. quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio. φθόρος, ὁ, pernicies. a φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα.

Φ Ι.

Φὶ, & φὶν, particulæ paragog. Poet.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum planum, & repandum. q. πιάλη, a πιέω ἅλις, quod ex eo facile, & affatim bibas. Hinc φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. ὑπερφίαλος, ος, ον, fœdifragus; item immensus, abundans.

Φιαρὸς, lucidus, magis splendens. q. a φάος, & πίων, pinguis. q. a πίος.

ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, carica, ficus arida. myrtus.

Φίβλα, fibula. Ex Lat.

Φιδάκνη, est pro πιδάκνη, doliolum. a πίδος, ος, ὁ, dolium.

Φιδέομαι, Poet. pro φείδομαι, parco.

Φίκος, ος, ὁ, montis nomen. Ex ἴφι, fortiter, & κίω, incedo. quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ', pro φίλε, voc. sing. a φίλος, amicus. Et φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g.

Φίλα φρονέων τινὶ, amicus alicui.

Φιλάγαθος, ος, ὁ, ἡ, amans bonorum. Ex φίλος, ος, ὁ, amicus, & ἀγαθὸς, ή, όν, bonus.

Φιλάγλαος, ος, ὁ, ἡ, amicus splendoris. Ex φίλος, amicus, & ἀγλαὸς, ὁ, splendidus.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. amor fraternus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas. Ex φίλος, amicus, & ἀδελφὸς, ὅ, ὁ, frater.

Φιλαθεὶς, amatus, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Jonic. & Dor. pro φιλώτατος, superl. a φίλος, amicus.

Φιλαίσιος, ος, ὁ, contentiosus. Ex φίλος, amicus, & αἰτία, ἡ, causa.

Φίλαμμα, ατος, τὸ, Doric. pro φίλημα, τὸ, osculum.

Φιλανδρος, ος, ἡ, amans mariti. Epith. probæ uxoris.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas. quod a φιλάνθρωπος, ος, ον, ὁ, ἡ, humanus. Ex φίλος, ος, ὁ, amicus, & ἄνθρωπος, ος, homo.

Φιλανθρώπως, adv. humaniter. ab iisdem thematibus.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia. φιλάργυρος, ος, ον, ὁ, ἡ, avarus, a. Ex φίλος, amicus, & ἄργυρος, ος, ὁ, argentum.

Φιλάσαι, Dor. pro φιλῆσαι, osculari, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. & Jonic. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Φιλασεῖ, Dor. pro φιλήσει, 3. fut. φιλάσῃς, Doric. pro φιλήσεις. φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. activ. φιλάσω, Dor. pro φιλήσω.

Φίλατο, amabat, 3. sing. imperf. passiv. Jon. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius. quod a φίλαυτος, ος, ον, ὁ, qui nimis sibi placet, amans sui ipsius. hoc ex φίλος, & αὐτὸς, ipse.

Φίλε, dilige, pro φίλεε, præs. imperat. activ. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. inf. verbi ejusdem, & them.

Φιλέεσκε, diligebat, 3. sing. imperf. activ. Jon. pro ἐφίλεε, ει, verbi ejusdem.

Φιλεῖ, solet, amat, 3. sing. præs. ind. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Φιλέουσιν, Doric. & Æol. pro φιλέυσιν, solent, 3. pl. præs. verbi φιλέω.

Φίλεον, diligebam, imperf. Jon. pro ἐφίλεον. a φιλέω.

Φιλέοντι, amant, Doric. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind.

Φιλεπιτιμητὴς, amicorum objurgator. a φίλος, amicus, & ἐπιτιμάω, reprehendo, objurgo. hoc a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro, punio.

Φιλεργὸς, ός, ὁ, operis amicus. Ex φίλος, & ἔργον, ος, τὸ, opus.

Φιλέρημος, ος, ὁ, deserta diligens. Ex φίλος, & ἔρημος, ος, ή, desertum.

Φιλέριθος, ος, ἡ, lanificii amica. Ex φίλος, & ἔριθος, ος, ἡ, lanifica. quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, amant.

Φιλεῦσα, Doric. pro φιλοῦσα, osculans, præs. part. act. a φιλέω.

Φιλεῦσι, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεχθὴς, ὁ, ἡ, odiosus, & amans inimicitiarum. Ex φίλος, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Φιλέω, ῶ, amo, diligo. 3. plur. φιλοῦσι, solent, expetunt. imperf. ἐφίλεον, ουν. fut. φιλήσω. perf. πεφίληκα. aor. 1. ἐφίλησα, osculatus sum. a. 1. sub. φιλήσω. a. 1. inf. act. φιλῆσαι, osculari. perf. pass. πεφίλημαι. p. m. πέφιλα. Th. φίλος, ος, ὁ, amicus.

Φίλη, ης, ἡ, amica. a φίλος, ος, ὁ, amicus.

Φιληδόνοις, ος, ὁ, ἡ, voluptatibus deditus. Ex φίλος, amicus, & ἡδονὴ, ης, ἡ, voluptas.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas. a φιλήκοος, audiendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & ἀκούω, audio. p. m. ἤκοα.

Φίλημμα, ατος, τὸ, osculum, ἀσπασμὸς, a φιλέω, suavior, basio. Th. φίλος, ος, ὁ, amicus.

Φιλήμμεναι, dilexisse, aor. 2. inf. Jon. seu Dor. pro φιλῆσαι, ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλεσμεναι, Dorice itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri. Gr. deosculans.

Φιλήρης, ορος, ὁ, perblandus. Ex φίλος, ος, ὁ, amicus, & ἀπὴρ, vir.

Φίλησ', Jon. pro ἐφίλησε, amavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλῆσαι, amare, a. 1. inf. activ. φιλήσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Φιλησίμολπος, ος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ φίλων τιὼ μολπὼ, qui amat cantionem, amans hymnorum. quod ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. p. m. μέμολπα. hinc μολπὴ, cantus.

Φιλήτης, ος, ὁ, fur. q. πιλήτης, a πιλέω, stipo. cupidus enim τῶ πιλεῖν aliena.

Φιλητὸς, ὸν, ὁ, nomen viri. Gr. dilectus.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia. Th. φίλος, ος, ὁ, amicus.

Φίλιος, ώτερος, ώτατος, Jon. amicus.

Φιλιππήσιος, ος, ὁ, Philippensis.

Φιλιππικὸς, ὴ, όν, adject.

Φίλιππος, ος, ὁ, Philippus, nomen viri. Vel, qui delectatur equis, ὁ φίλος ἵπποις.

ΦΙΛΙΣ, ίδος, ἡ, canna.

Φίλισος, ος, ὁ, Philistus. dativ. singul. Φιλίσῳ.

Φιλυρέα, arbor quædam ligustro similis. q. a φύλλος.

Φιλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλυρίδης, ου, ὁ, Patronymicum, ὁ ἡ Φιλύρας παῖς Θείων.

Φιλυρίδης, nomen gentile.

Φιλυβολήσας, qui super amicum se conjicit officii gratia: ut qui sui corporis

injectu febricitantis horrorem cohibet. quasi a φίλος, & βολέω, a βάλλω, jacio.

Φιλοδέσποτος, ος, ὁ, domini amans. Ex φίλος, & δεσπότης, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Φιλόζωος, ος, ὁ, ἡ, vitæ cupidus. Th. φίλος, & ζάω, seu ζώω, vivo.

Φιλόθεος, ος, ὁ, ἡ, Dei amans.

Φιλοθρηνής, ές, ὁ, ἡ, idem ac φιλόθρηνος, amans luctus. Ex φίλος, & θρῆνος, luctus.

Φιλοῖ, amet, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φίλοιφος, homo libidinosus. Ex φίλος, amicus, & οἰφέω, coeo.

Φιλόκαλος, ος, ὁ, pulchritudinis amans. Ex φίλος, & κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλός, pulcher.

Φιλοκερδής, ές, ὁ, ἡ, lucri cupidus, avarus. Ex φίλος, & κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρμος, ος, ὁ, ἡ, convitiorum amicus. Ex φίλος, & κείρω, tondeo, & τομή, ῆς, ἡ, sectio. Th. τέμνω, seco. p. m. τέτομα.

Φιλοκτέανος, ος, ὁ, avarus, possessionum cupidus. in compar. φιλοκτεανώτερος. superl. φιλοκτεανώτατος, avaritissimus. quod ex φίλος, amicus, & κτέανα, Poet. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλοκτίτιο, gen. Bœot. pro Doric. φιλοκτίτα, quod pro φιλοκτίτης, a φιλοκτίτης, ος, ὁ, Pind. Pythior. Od. 1. pag. 193. vers. 17.

Φιλόλογος, ος, ὁ, nomen viri. Gr. eloquentiæ deditus. Ex φίλος, & λόγος. quod a λέγω, dico.

Φιλομαθής, ές, ὁ, ἡ, discendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & μαθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδής, ές, ὁ, ἡ, amans risus. ex φίλος, & μειδάω, rideo.

Φιλομμηδής, ές, ἡ, quæ amat genitalia. in accus. φιλομμηδέα. Ex φίλος, & μήδος, εος, τὸ, cura, & μήδεα, τά, pudenda.

Φιλόμολπος, ος, ὁ, ἡ, qui cantum amat. Ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. præt. med. μέμολπα. hinc μολπή, ἡ, cantus.

Φιλόμυθος, ος, ὁ, ἡ, fabularum amans. Ex φίλος, amicus, & μῦθος, ος, ὁ, fabula, verbum.

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, ὁ, Musarum studiosus. Ex φίλος, & Μοῦσα, ἡ, Musa.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor. Ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλόνεικος, ος, ὁ, ἡ, contentiosus. hinc φιλονεικέω, rixor. ex iisdem them.

Φιλονεικέοντων, gen. plural. part. præs. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo, ex iisdem them.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. a φιλόξενος, ος, ὁ, ἡ, hospitalis. quod a φίλος, amicus, & ξένος, ος, ὁ, hospes.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, amator ludorum, vel jocorum, facetus, festivus. ex φίλος, amicus, & παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπάρθενος, ος, ὁ, amator virginum. Ex φίλος, & παρθένος, ος, ἡ, virgo.

Φιλοποίμνιος, ος, ὁ, amans gregis. Ex φίλος, & ποίμνιον, τὸ, grex. Them. ποιμαίνω, ὁ, pastor.

Φιλόπολις, ὁ, ἡ, amans civitatis. Ex φίλος, & πόλις, ἡ, urbs.

Φιλόπονος, ος, ὁ, ἡ, laboris amans. comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλος, & πόνος, ος, ὁ, labor. Them. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσιν, 3. plur. præs. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo. Ex iisdem th.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas. a φιλοπροσήγορος, ος, ὁ, ἡ, salutandi studiosus. Ex φίλος, & προσηγορέω, compello, saluto. Quod ex πρὸς, & ἀγορεύω, seu δέω, verba facio. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτέω, primatum amo, ambio, cupio esse primus. φιλόπρωτος, ος, ὁ, ἡ, cupiens esse primus. ex φίλος, amicus, & πρῶτος, ος, ὁ, primus. Th. πρό.

ΦΙΛΟΣ, ος, ὁ, amicus. φίλη, ης, ἡ, amica. Etymolog. ducit a πίνω, διὸ τοὺς συμποσίων εἰώθασιν οἱ φίλοι γίνεσθαι. Hinc φιλία, ας, ἡ, amicitia. φιλότης, ητος, idem. φιλοτησιος, ος, ὁ, ἡ, ad amicitiam pertinens. φιλέω, amo. item osculor. φίλημα, ατος, τὸ, osculum. φίλτρον, ος, τὸ, amoris illecebra; amatorium poculum.

Φιλοσοφέω, ῶ, ήσω, ῆς, sapientiam amo, philosophor. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, ὁ, & in acc. sing. φιλοσοφήσαντα. Ex φίλος, & Σοφὸς, ὅς, ὁ, sapiens.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, philosophia; item sophistica, quæ est veræ philosophiæ abusus. φιλόσοφος, ος, ὁ, philosophus, qui studio sapientiæ deditus, quasi φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, ὅς, ὁ, sapiens.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. activ. verbi φιλοσοφέω. quod vide.

Φιλόσορος, ος, ὁ, ἡ, ad amandum propensus. Ex φίλος, amicus, & σοργή, ῆς, ἡ, amor inter parentes, & liberos reciprocus. quod a præt. med. ἔσοργα, verbi σέργω, amore naturali complector, diligo. acquiesco. f. ξω. præt. ἔσερχα.

Φιλόστας, ατος, ά, Doric. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

Φιλοτεκνος, ος, ὁ, ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον, ος, τὸ, proles. Thema πίκτω, pario.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor. in acc. pl. φιλότητας. Th. φίλος, ος, ὁ, amicus.

Φιλότητος, ητος, ἡ, amicitia. ejusd. th.

Φιλοτιμεῦνται, præs. inf. med. verbi φιλοτιμέομαι. quod vide.

Φιλοτιμέομαι, οῦμαι, ambio honorem. contendo. quod a Φιλότιμος, ος, ὁ, ἡ, honoris cupidus. Ex φίλος, & τιμή, ῆς, ἡ, honor.

Φίλυ, gen. sing. a φίλος, ος, ὁ, amicus.

Φιλοφρόνως, adv. comiter, peramice, a φιλόφρων. quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia. Ex φίλος, & φρὴν, mens.

Φιλόφρων, ονος, ὁ, comis, benevolus. ex iisdem them.

Φιλοχρήματος, ος, ὁ, pecuniæ cupidus, avarus. Ex φίλος, & χρῆμα, ατος, τὸ, res, pecunia.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, opulentia. ex iisdem them.

Φιλοψυχία, & Jonic. η, vitæ desiderium. Ex φίλος, & ψυχὴ, ἡ, anima, vita.

Φίλτατος, amicissimus, superlat. a φίλος, amicus. comp. φίλτερος. superl. φίλτατος, per syncop. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος, vide in φίλτατος.

ΦΙΛΥΚΗ, ης, ἡ, philyca. arbor semper virens. an quia φιλεῖ ὑχά;

Φίλυπνος, ος, ὁ, amans somni. ex φίλος, & ὕπνος, ος, ὁ, somnus.

ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia. quæ commendabilis cortice. An a φλοιὸς, cortex?

Φιλώνιδα, Doric. pro φιλώνιδος, τῆς, Philonidæ.

ΦΙΜΟΣ, ὅ, & φίμος, ος, ὁ, fiscella, camus, capistrum. Hinc φιμόω. quod vide.

Φιμόω, ῶ, os capistro obturo, occludo, os obligo. Et per Metaphor. ad silentium adigo. f. ώσω. perf. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, obmutui. perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ώσθω, obmutesce. a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorsus obmutui, q. capistro injecto. a. 1. imperat. passiv. φιμώθητι. Th. φιμὸς, capistrum.

Φιμωθεὶς, obturatus, a. 1. part. passiv. verbi φιμόω. quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, sibi, dat. pl. ab ὅς, sui.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, pro φίλπις, ὁ, auriga: animus humani corporis auriga, & rector. A φίνπτος, Dor. pro φίλπτος.

Φίξ, φικὸς, Bœotic. pro σφίγξ.

Φίξος, ος, ὁ, stipes, truncus. q. φιτυρός. nam φίτυ, est τὸ φυτόν.

Φιτύω, genero. a φυτεύω.

Φ Λ.

ΦΛΑΊΖΩ, stulte, inarticulate loquor; item ferveo. q. a φλέω.

Φλᾶν, Attice pro θλᾶν, frangere, percutere.

Φλανύστω, garrio, ineptio, deliro. a φλέω, nugor.

Φλάσαν, Jon. pro ἔφλασαν, aor. 1. ind. act. verbi φλάω, quod Attice pro θλάω, ῶ, frango, comminuo, tundo.

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, vilis, malus. ex φλύαρος, inde φλαύρως, male.

ΦΛΑ'Ω, frango, contundo, mollio. avide comedo. Att. pro θλάω.

Φλεγεθοίατο, Jon. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλεγέθω, idem quod φλέγω, uro.

Φλεγεθοντος, ardentis, gen. singul. part. præs. verbi φλεγέθω, uro. quod ex φλέγω, incendo, & θέω, curro.

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, uro.

Φλεγεὶς, έντος, ὁ, combustus, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, uro. fut. ξω. aor. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, inflammatio; item humor albidus. Them. φλέγω, uro.

Φλεγμῆναι, intumuisse, aor. 1. inf. act. verbi φλεγμαίνω, ardeo. fut. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα, quod a φλέγμα. Them. φλέγω.

Φλεγοίατο, comburantur, Jon. pro φλέγοιντο, 3. plur. præs. opt. passiv. verbi φλέγω, uro.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. plural. præs. ind. φλέγεσθαι, Poet. pro λάμπειν, splendere, refulgere.

Φλέγρα, ας, ἡ, urbs Macedoniæ.

Φλεγύαο, gen. Æolic. a φλεγύας, ος, ὁ, aquila. διὸ τὸ φλέγειν.

ΦΛΕΓΩ, uro, incendo, illustro, illumino, ango, ardeo. f. φλέξω. p. πέφλεχα. perf. passiv. πέφλεγμαι. hinc φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor; item humor albidus, & frigidus, pituita. φλεγμαίνω, ardeo, æstuo. φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. φλεγέθω, uro, incendo.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. urens.

Φλέξας, αντος, ὁ, qui combussit, aor. 1. part. act. verbi φλέγω, uro. f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, combustus, a. 1. part. passiv. φλεχθῆναι, aor. 1. inf. passiv. verbi ejusdem.

ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, ἡ, vena. q. a φλέω, abundo, & ἕψω, coquo. Venæ sanguine abundant, qui in illis coquitur. hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, venæsectio.

ΦΛΕ'Ω, nugor, plenus sum, abundo. Hinc φλέδων, ονος, ὁ, nugator, nugax. φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. φλεδονέω, & φλεδονάζω, nugor, garrio. φλύω, & φλύζω, idem. φλυαρέω, idem. φλύαρος, ος, ὁ, nugæ, ineptiæ. Φλιώασος, ος, ὁ, nugator, nugax. q. a φλυέω, & ἄσσω, ut sit nugis adhærens.

Φλιωύω, nugor, a φλέω, idem.

ΦΛΙΑ, ᾶς, ἡ, portæ antepagmentum, vestibulum, limen. quasi a φλάω, pro θλάω, percutio: quia pulsatur frequenter. vel q. θλία, a θλίβω, premo.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.

ΦΛΙΔΑ'Ω, putresco, putrefio, rumpor, lanior. q. a φλάω, contundo.

Φλόγεος, ος, ὁ, flammeus, splendidus. a φλέγω, uro.

Φλογε-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Φλογέρῳ, flammeam, acc. sing. f. g. a φλογέρος, idem quod φλόγεος. quod vide.
Φλογίζω, inflammo. præs. part. φλογίζων, ωσα, ον, inflammans. f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præs. pass. φλογίζομαι. præs. part. φλογιζόμενος, inflammatus. a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. quod a φλόξ, γός, ἡ, flamma. Thema φλέγω, uro. Hinc φλόγινος, η, ον, flammeus.
Φλογός, gen. sing. a φλόξ, γός, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.
ΦΛΟΙΟ'Σ, ὅ, ὁ, cortex. quasi a φλάω, quia fragilis: hinc φλοίζω, decortico.
Φλοίσβοιο, gen. Jon. a φλοῖσβος, ου, ὁ.
ΦΛΟΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus aquæ, murmur, tumultus. hinc πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, multo strepitu resonans.
ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ἡ, verbascum. herba.
ΦΛΟ'Ξ, γός, ἡ, flamma. a φλέγω, uro. fut. ξω.
Φλεών, acc. sing. a φλεώς, ῶς, ὁ, teges, storea. Th. φλοιός, ὅ, ὁ, cortex.
Φλυαρέω, garrio. fut. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. quod a φλύαρος, nugator, nugæ. Th. φλέω, nugor.
Φλυαρία, ας, ἡ, garrulitas. φλύαρος, ου, ὁ, garrulus, nugæ. quod a φλύω, vel φλέω, nugor.
Φλυδάω, humesco, flaccesco. a φλύω, tumesco. Hinc & φλυδαρός, humidus.
Φλύζω, vel φλύω, idem quod φλέω, ferveo, nugor.
Φλυηρέω, Jonic. pro φλυαρέω. quod vide.
Φλύκταινα, pustula ex fervore. ea & φλυκτὶς dicitur. a φλύζω, ferveo.
Φλύος, nugæ. Th. φλέω, nugor.

Φ Ο.

Φοβαθῆς, Dorice pro φοβηθῆς, metuas, 2. singul. a. 1. sub. pass. a φοβέομαι.
Φοβέεσκον, Poet. pro ἐφόβουν, 3. plur. imperf. act. verbi φοβέω, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, οῦμαι, timeo. Thema φέβομαι, idem.
Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. a φοβέω.
Φοβερός, ά, όν, formidabilis, e. horrendus, a, um. in comp. φοβερώτερος. quod a φόβος, timor. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.
Φοβούμενος, Dor. pro φοβούμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω. quod vide.
Φοβέω, ῶ, timorem injicio, terreo. f. ήσω. p. πεφόβηκα. præs. pass. φοβέομαι, οῦμαι, metuo, cum accus. præs. imperat. passiv. φοβέο, οῦ, εἴθω, οίθω, εἶσθε, οῖσθε. imperf. ἐφοβεόμην, οὐμην, έου, οῦ, έετο, οῖτο. a. 1. passiv. ἐφοβήθην, ης, η, timui, & in 3. plur. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. passiv. φοβήθητι, ήτω, & in 2. plural. φοβήθητε. aor. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῆς, ῇ, metuam, & in 2. plur. φοβηθῆτε. aor. 1. part. pass. φοβηθείς, εῖσα, ἐν, metuens. Quod a φόβος, timor. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.
Φόβη, ης, ἡ, coma, juba leonis. a φοβέω, quia terrifica. Sed φοβῇ, 3. sing. sub. act. verbi φοβέω.
Φοβηθείσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. φοβήθητε, 2. plur. a. 1. imperat. passi. verbi ejusdem.
Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. φοβηθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.
Φόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum. a φοβέω.
Φόβος, ου, ὁ, timor, metus. a præt. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, timeo.
Φοβῦ, præs. imperat. pass. a φοβέω, sed φόβυ, gen. sing. a φόβος, timor. φοβῦμαι, φοβύμενος, præs. ind. & part. pass.
Φοιβάω, Poet. pro καθαίρω, purgo, lustro. Th. Φοῖβος, purus.
Φοίβη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. Luna.
Φοιβόλαμπος, ου, ὁ, ἡ, Jonice pro φοιβόλημπος, Phœbi numine afflatus. Ex φοῖβος, Phœbus, & λαμβάνω, capio.
Φοῖβος, ου, ὁ, Phœbus, Apollo, Sol, qui φάος βίου. sed φοῖβος, η, ον, purus, castus, splendidus. Hinc φοιβάζω, illustro.
Φοινῆας, αντος, ὁ, idem quod φοινικόας, purpureus. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma arbor, color ruber.
Φοινικάνθεων ἦρ, ver purpureos flores habens. Ex φοῖνιξ, purpura, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.
Φοινίκη, ης, ἡ, nomen regionis. Gr. palma.
Φοινίκιος, ία, ον, purpureus, a, um. Th. φοῖνιξ, purpura.
Φοινικόεις, εντος, ὁ, puniceus, purpureus. Th. φοῖνιξ.
Φοινικόκροκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ φοινικίζω κρόκῳ ἔχων, puniceam tramam habens. quod a κρόκη, trama, filum, subtegmen.
Φοινικόλοφος, ου, ὁ, rubram cristam habens. Epith. galli gallinacei. ex φοῖνιξ, & λόφος, ὁ, crista galeæ.
Φοινικόπεζα, quæ rubrum pedem habet. a φοινίκιος, ία, ον, puniceus, ruber. Th. φοῖνιξ, & πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis.
Φοινιξεροπας, α, ὁ, Dor. pro φοινιξεροπης, ου, ὁ, Epith. Jovis, rubra, seu rutila fulmina jaculantis. Ex φοῖνιξ, purpura, & ζεροπή, ἡ, fulgor. Th. ἀστράπτω, fulguro.
Φοινικόστολος, ου, ὁ, Phœnicum more instructus, aut armatus. Ex φοῖνιξ, & στολή, ἡ, stola, vestis oblonga. Them. στέλλω, orno. p. m. ἔστολα.
Φοινίκων, gen. plur. a φοῖνιξ. quod vide.
ΦΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ὁ, palma arbor. phœnix. nomen avis, & viri, & nomen portus. purpura, puniceus color. & adject. ruber, rufus. (q. a φόος, cædes, sanguis.) Hinc φοινίκιος, ου, ὁ, phœniceus, puniceus. φοινικὶς, ῖδος, ἡ, vestis punicei coloris; item purpureus amictus. φοινίσσω, rubefacio.
Φοῖνι, cruentus. a φόος, cædes.
Φοίνισσα ἐμπολὰ, phœnicia mercatura. φοίνισσα φλόξ, rutila flamma.
Φοινίσσετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi φοινίσσω, rubefacio. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, color ruber.
Φοινιχθῶ, a. 1. ind. pass. Jon a φοινίσσω, rubefacio, cruento. Th. φοῖνιξ.
Φοῖτα, ibat, 3. singul. imperf. act. pro ἐφοίτα, verbi φοιτάω. quod vide.
ΦΟΙΤΑ'Ω, ito, ventito. insanio. f. ήσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio. φοίτης, ου, ὁ, præco. φοιτὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa.
Φοιτέω, Jon. pro φοιτάω.
Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, it, 3. singul. præs. φοιτάω. Sic φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs.
Φοιτίζω, idem quod φοιτάω.
Φοιτῶ, præs. part. act. φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.
ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, squama, ut piscium, aut serpentum. q. a φλύω: squamæ velut bulliunt ex animantibus.
Φολκὸς, οῦ, ὁ, strabus, qui habet oculos distortos. q. φαολκὸς, a φάος, & ἕλκω, traho.
Φονεὺς, έος, ὁ, homicida. a φόνος. quod vide.
Φονεύω, occido. f. εύσω, & in 1. pl. φονεύσομεν. perf. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. Thema φένω, idem.
Φοιέως, gen. sing. Att. a φονεύς.
Φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. a præt. med. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, occido.
ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, η, ὁ, nomen piscis.
ΦΟΞΟ'Σ, ὴ, ὁ, cujus caput est acutum, & velut turbinatum. quasi a φάος, & ὀξύς.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, actio τὸ φέρομαι, onus, a φέρω, porto. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. inusitat. πέφορα.
Φορβὰς, equa, quia foris φέρβεται, gregalis, non domestica. Est autem φορβὰς, ὁ, ἡ, alumnus, φορβῶ suppeditans: ut φορβὰς γῆ, alma terra, quæ alit: & passive φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis: cui opponitur δοφίας, qui domi

· δ' ἔφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ se φέρβει, prostitutione corporis.
Φορβαὶ, esca, φορβή. Et usurpatur pro capistro.
Φορβὴ, ῆς. ἡ, pabulum, esca. a φέρβω, alo. q φέρω βίον.
Φορείτω, 3. sing imperat. præs act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.
Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, gestant, 3. plur. præs ind. a φορέω, pro φέρω. Sic & φορέεσκε, pro φέρεσκε.
Φορέοντα, accus. sing. part. præs. verbi φορέω, quod vide.
Φορούμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi φορέω, gesto. themejusdem.
Φορεῦντος, ferentis, Dor. pro φοροῦντος, gen. singul. præs. part. activ. a φορέως pro φέρω.
Φορέω, ῶ, fero, gesto. f. έσω. perf. πεφόρηκα. a. 1. ἐφόρησα. a φορὸς, ου, ὁ, ferens, quod a p. m. πέφορα, verbi φέρω, fero.
Φορῆναι, tulisse, a. 1. inf. act. verbi φοράω, fero. f. ανῶ. a. 1. ἐφόρησα. Thema φέρω, fero.
Φόρκυς, υος, ὁ, portus: quia naves in eum φέρονται. Est & φόρκυν, υνος, ὁ, & φόρκυος, nomen monstri marini. dat. φόρκυϊ, pro φόρκυι. in accus. φόρκυν.
Φόρμιγγ', pro φόρμιγγι, dat. singul. a φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.
ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, cithara, testudo. q. quæ ἐπ' ὤμοις φέρεται. hinc φορμίζω, citharam pulso.
Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro φορμικτὴς, οῦ, ὁ, citharœdus. Th. φόρμιγξ, ἡ, cithara.
ΦΟΡΜΟ'Σ, ου, ὁ, sporta, corbis, calathus, quo aliquid φέρεται.
Φορεῖται, ferentes, Dor. pro φορῦται, nom. pl. part. act. f. g. contract a φορέω.
Φόρον, ου, τὸ, forum. πάντα τὸ φέρειν, quod eo omnia ferantur venalia. Φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.
Φόρος, ου, ὁ, tributum, quod φέρεται, infertur. φορὸς, οῦ, ὁ, ferax, ferens. Thema φέρω.
Φορῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, gesto, habeo. quod vide.
Φορτηγὸς, οῦ, ὁ, bajulus. Ex φόρτος, ου, ὁ, onus, & ἄγω, duco.
Φορτὶ, pro φορτία, onera, nom. pl. a φορτίον, ου, τὸ, idem quod φόρτος, ου, ὁ, onus.
Φορτίζεσθαι, imponito, præs inf. pass. pro imperat. verbi φορτίζω, onero, cum acc. fut. ίσω. p. πεφόρτικα. perf. pass. πεφόρτισμαι. perf. part. πεφορτισμένος, oneratus, onustus. Th. φόρτος, ου, ὁ, onus.
Φορτικὸς, onerarius. item Metaph. molestus. ejusdem them.
ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus: res molesta, & odiosa. q. φέρτος, a φέρω. hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικὸς, ὴ, ὁ, onerarius. φορτίζω, onero.
Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Fortunatus.
Φόρυς, podex. a φορέω, inquino.
Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quisquiliæ. Th. φορέω.
ΦΟΡΥ'Ω, φορύνω, & ύσσω, pinso, misceo, fœdo. q. a φύρω. Hinc φορυτὸς, οῦ, ὁ, quisquiliæ.
Φοὼς, idem quod φῶς, Metaphor. pro salute, auxilio, & victoria. a φάος, εος, τὸ, lux, salus. Th. φάω, luceo.

Φ Ρ.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum. Ex Lat. & est diminut. a flagrum, quod est scutica, qua servi cædebantur: sic dicta, quod pars corporis ea percussa quam flagret, hoc est, ardeat.
Φραγελλόω, ῶ, flagello. fut. ώσω. perf. πεφραγέλλωκα. a. 1. ἐφραγέλλωσα. a. 1. part. act. φραγελλώσας, αντος, ὁ. vide in φραγέλλιον.

Φραγῇ, obstruatur, 3. singul. aor. 2. sub. passiv. φραγήσομαι, ῇ, εται, f. 2. ind. pass. verbi φράσω, sepio, occludo. quod vide.

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, septum. a φράσω, sepio.

Φραδάζω, indico, declaro. a φράδη, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδω, dixit, Jon. pro ἔφραδον, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi φράζω, dico. p. m. πέφραδα.

Φράδη, ης, ἡ, cognitio, prudentia. hinc φραδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, consultus, prudens. ab eodem them.

Φραδμοσύνῃσιν, dativ. pl. Jon. pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium. Th. φράζω, dico.

Φραδμων, seu Φράσμων, solers, consultus, peritus. ab eodem verbo.

Φράζεαι, Jon. pro φράζῃ, deliberas, 2. sing. præs. pass. verbi φράζω.

Φράζω, Jon. pro φράζε, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Φραζεσθῆ, præs. inf. passiv. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. verbi φράζω.

Φράζεσκε, Jon. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. verbi φράζω.

Φράζετο, Jon. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusdem.

Φραζῶ, Dor. pro φράζω, cogitato, præs. imperat. pass. ejusdem verbi.

ΦΡΑ'ΖΩ, dico, memoro, edissere: jubeo, judico. f. άσω. perf. πέφρακα. aor. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. activ. φράσον, άτω, edissere. a. 2. ἔφραδον. præs. med. φράζομαι, video, perspicio, intelligo. perf. pass. πέφρασμαι, σαι. perf. med. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μεταφράζω, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, interpres. ὁμοφράζω, juxta loquor; item latius explico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράσμων, ονος, ὁ, ἡ, inconsultus, inconsideratus. ἀφραδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Φραξάμενος, ου, ὁ, munitus, aor. 1. part. med. verbi φράσω, munio. f. ξω.

Φρασαίατο, dicantur, Jon. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. verbi φράζω, dico. f. φράσω. a. 1. med. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. a φράζω, dico.

Φράσσαν, dicere, Dor. pro φράζειν, præs. inf.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, mentibus, dat. plur. a φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. ab eodem them.

Φρασόμεθα, Poet. pro φρασόμεθα, consultabimus, 1. plur. fut. 1. med. verbi φράζομαι, seu φράζω.

Φράσον, άτω, edissere, a 1. imperat. act. verbi ejusdem.

Φρασσόμεθα, gem. σσ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. med. a φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive ττω, sepio, munio; item obturo, occludo. f. φράξω. prær. πέφραχα. aor. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. pass πέφραγμαι, ξαι, κται. aor. 2. pass. ἐφράγλυ, ης, η, obstructus fui. aor. 2. sub. passiv. φραγῶ, ῇς, ῇ. fut. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται, obstruar, interrumpar. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, sepes. φραγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, ὴ, όν, septus, munitus. καταφράττω, armis circumquaque munio: unde ἱππῶν καταφρακτος, eques cataphractus.

Φρασέον, dicendum. adject. verbale a φράζω, dico.

Φρασώμεθ', cogitemus, 1. pl. a. 1. sub. med. verbi φράζω, dico.

Φράτορες, ων, οἱ, contribules. Th. φράτρια.

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, seu φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρικὸς, ὴ, όν, ἡ, curialis, ad curiam pertinens. φράτωρ, ορος, ὁ, ejusdem curiæ consors. φράτωρ, ορος, ὁ, idem.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, fastus. a φρυάσσομαι, fremo, insolesco.

Φραχθεὶς, septus, a. 1. part. pass. a φράσσω, sepio. fut. ξω. aor. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, Poetic. φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. q. a φρέω, emitto.

Φρεῖν, ferre, per syncop. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω.

Φρεναπατέω, decipio. f. ήσω. perf. πεφρεναπάτηκα. q. φρένα ἀπατέω, mentem decipio.

Φρένας, accus. plural. a φρὴν, ἡ, mens. φρένες, αἱ, intelligentia. Φρεναπάτης, ου, ὁ, mentium deceptor. Ex iisdem them.

Φρενήρης, ὁ, ἡ, mentis compos. ex φρὴν, ἡ, mens, & ἄρω, apto.

Φρενοβλαβὴς, ὁ, ἡ, mente captus, desipiens. ex φρὴν, & βλάπτω, lædo.

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsa prudentia Poetice sumitur.

Φρὲς, fer, aor. 2. imperat. activ. a φέρω. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per syncop. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, fero.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, dativ. plural. a φρὴν, ἡ, mens.

ΦΡΕ'Ω, emitto. fut. φρήσω. q. a φέρω.

Φρῆγμα, Jon. pro φράγμα, ατος, τὸ, septum. Th. φράσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, mens, sapientia. φρένες, præcordia. q. a φέρω, ut sit quasi φρὴν: quo animus corpus agit, & fert quo velit. Hinc φρονέω, q. φρενέω, sapio; item delibero, cogito. fut. ήσω. φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio. φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligentia. φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, prudens. ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. ἀφραίνω, lætitia afficio. ἀφρασία, ας, ἡ, lætitia. κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus: σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens; item moratus, temperans. σωφροσύνη, ης, ἡ, prudentia; item temperantia. σωφρονέω, sanæ mentis sum, prudens sum; item temperanter, & modeste me gero. σωφρονίζω, ad sanam mentem reduco; item castigo, emendo. σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, castigatio, emendatio. ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est animo humili, & abjecto. ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi humilitas.

Φρήτρη, Jon. pro φρατρία, ας, ἡ, curia, sodalitas, tribus.

Φρήτωρ, Jon. pro φράτωρ, contribulis. vide etiam in φρατρία.

Φρικαλέας, accus. plural. fœm. gen. a φρικαλέος, idem quod φρικώδης, horribilis. Them. φρὴξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίκη, ης, ἡ, vide in φρὴξ.

Φριμάσσεο, Jon. pro φριμάττου, præs. imperat. pass. a φριμάσσομαι.

Φριμάσσομαι, flatum naribus emitto: fremo. q. a βρέμω, fremo.

Φριμήσεται, Dor. pro φριμήσεται. vide φριμάσσομαι.

ΦΡΙΞ, ικὸς, ἡ, maris, vel fluctuum fremitus. quasi a φρίσσω. hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum horror frigoris, & febrilis. hinc φρίσσω, vel ττω, horreo. fut. ξω. φρικτὸς, ὴ, όν, horrendus, horribilis.

Φρὶξ, ὸς, ὁ, quis iste fuerit, vide Pindar. Pythior. Ode 4. 251. 3. & Græca Scholia.

Φρίσσον, Jonic. pro ἔφριττον, imperf. activ. verbi φρίσσω, horresco. quod vide.

Φρίσσε, pro φρίσσεσι, 3. plur. præs. ind. verbi φρίσσω. quod vide.

Φρίσσω, vel ττω, horresco; item cum horrore reformido. cum accus. q. φρίσσω. Metaphor. a capillis ducta, quos metus erigit, & horrere facit. futur. φρίξω. perf. πέφρικα. aor. 1. ἔφριξα. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. unde φρικτὸς, ὴ, όν, tremendus, a, um. Th. φρὶξ. quod vide.

Φροιμιάσαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσαι, verbi φροιμιάζω, seu ομαι, exordio utor. quod a φροίμιον, Attic. pro προοίμιον, exordium. Th. οἶμη, ης, ἡ, via, semita.

Φρόνει, 2. sing. imperat. activ. φρονεῖν, præs. inf. φρονέῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi φρονέω. quod vide.

Φρονεόντων, gen. plur. part. præs. act. verbi φρονέω.

Φρονέω, (q. φρενέω,) intelligo, cogito, sapio, statuo, desidero. curo. præs. imper. φρόνεε, ει, & in plur. έετε, εἶτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν, solicitus eram. f. ήσω. perf. πεφρόνηκα. præs. pass. φρονέομαι, οῦμαι, sentior. præs. imperat. pass. φρονέο, οῦ, εέσθω, εἰσθω. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus: item desiderium, voluntas. quod a φρονέω. Th. φρὴν.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia. ab eodem them.

Φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, prudens. comparat. φρονιμώτερος, prudentior. hinc φρονίμως, adverb. prudenter. Them. φρὴν, mens.

Φρονῶντες, nom. plur. part. præs. act. verbi φρονέω. quod vide.

Φροντίδος, genit. sing. a Φροντὶς, quod vide.

Φροντίζετε, curatis, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. verbi φροντίζω, quod vide.

Φροντίζω, curo, studeo. fut. ίσω. perf. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. aor. 1. sub. activ. φροντίσω, ῃς, ῃ, & in 3. plural. φροντίσωσι. a. 2. ind. activ. ἐφρόντιδον. Thema Φροντὶς, ίδος, ἡ, cura. q. a φρονέω.

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, cura, cogitatio, solicitudo. (q. φρόνησις, a φρονέω.) Hinc φροντίζω, cogito, curam gero. φροντιστὴς, οῦ, ὁ, commentator. φροντιστήριον, ου, τὸ, schola: locus, in quo cogitationes nostras explicamus.

Φρὸς, evanidus. a προὸς, qui abiit, disparuit.

Φρούρει, custodi, præs. imperat. activ. a φρουρέω. quod vide.

Φρουρέω, ῶ, præsidio teneo, custodio, cum accus. imperf. ἐφούρεον, ουν, εσσ, ας, εε, ει. fut. φρουρήσω. perf. πεφρούρηκα. præs. pass. φρουρέομαι, οῦμαι, præsidio teneor, custodior. quod a Φρουρὸς, οῦ, ὁ, custos, miles prætidiarius. comp. ex πρὸ, & ὁρος, ου, ὁ, custos.

Φρυκῶμες, excubias agamus, Doric. pro φρουρῶμεν, 1. plural. præs. sub. activ. a φρουρέω. quod vide.

Φρυάσσω, vel ττω, fremo. proprie de equo feroci, & hinniente. fut. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. usitatius est φρυάττομαι. quod vide.

ΦΡΥΑ'ΤΤΟΜΑΙ, fremo: insolesco, ferocio. q. a φὴρ. hinc φρυαγμὸς, ατος, τὸ, fremitus. φρυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φριμάσσομαι, idem cum φρυάττομαι.

Φρύγανον, ου, τὸ, cremium, virgultum aridum. in plural. τὰ φρύγανα. a φρύγω, sicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Jon. ης, Phrygia, regio in minori Asia. Gr. torrida.

Φρυγίον, ου, τὸ, fictorium, id est, instrumentum frigendi. Sed φρύγιον, cantilena incitans ad arma. a Phrygibus.

Φρύγιος, ου, ὁ, aridus. proprie talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est & φρύγιος, Phrygius. gentile.

ΦΡΥΤΩ, φρύσω, vel ττω, torreo, torrefacio, frigo. hinc φρυγμὸς, οῦ, ὁ, torrefactio, frixio. φρυκτὸς, ὴ, όν, tostus, torrefactus. φρύγιος, ου, ὁ, aridus. φρύγανον, ου, τὸ, cremium, virgultum aridum.

Φρυκτὸς

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Φρυκτὸς, ὴ, ὸ, torridus. Substantive varia notat, ut faba fricta. calculus judiciarius. fax, qua hostium adventus significatur. sors μφ. πκὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, qui φρυκτὸς ὠρεῖ, observator ignium prænuntiorum.

Φρῳῶ, ὼ, ὸ, rubeta, rana venenosa. q. a φορῳόω, fœdo: quia fœdum est animal.

Φρύξ, φρυγὸς, ὸ, Phrygiæ incola. Prov. Sero sapiunt Phryges.

Φρυξᾶ, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. fut. 1. a φρύγω.

Φρύξατω, vel ᾶτω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per syncop. pro φέρω, fero.

Φ Υ.

Φυ, caluit, Jon. pro ἔφυ, 3. singul. a. 2. verbi φῦμι, inusit. aor. 2. ἔφυν. a. 2. inf. φυῆναι. a. 2. part. φύς. Thema φύω, gigno.

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poet. pro φύσις, εως, ἡ, natura, naturæ solertia. Thema φύω, nascor.

Φυγαδέομαι, in exilium pellor. a th. φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Φύγεως, ω, ὸ, nomen viri. Gr. hominum oculos fugiens.

Φύγῃ, pro ἔφυγεν, Jon. 3. sing. a. 2. ind. verbi φεύγω, fugio.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga. Sed φύγῃ, est 3. sing. a. 2. sub. act. ut & φύγῃσιν, pro φύγῃ, per paragogen τὸ σι. & in 2. plur. φύγητε, verbi φεύγω.

Φυγοδικῶ, tergiversor. q. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. & 3. singular. a. 2. optat. act. & in 1. plur. φύγοιμεν, verbi ejusdem.

Φυγοξεν, ὼ, ὸ, ὁ φεύγων τὸς ξένους, hospites fugiens. Vel pro ἀξεν, qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites. Ex φεύγω, fugio, & ξένος, hospes.

Φυεὶν, a. 2. part. n. g. a φυὴς, ῆσα, ἐν, verbi φύω, nascor. quod vide.

Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, sum, gigno.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, Jon. pro φυγὴ. Th. φεύγω, fugio.

Φυζακινὸς, ὴ, ὸ, fugax. a φύζα, fuga. quod vide.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. acc. φυὴν. Th. φύω, nascor.

Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. a φύω, nascor. f. φύζω. a. 2. ἔφυον.

Φμὶν, Dor. pro φύσιν.

Φυκιόεις, εντος, ὁ, algosus. Th. φῦκος, ους, τὸ, fucus, alga.

Φυκὶς, ἰχθὺς saxatilis.

ΦΥ̓ΚΟΣ, ους, τὸ, fucus, alga, herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur. hinc φυκιόεις, algosus. q. a φύει, quia in eo facile nascitur.

Φυκτὸς, ὴ, ὸ, evitabilis. a φεύγω, fugio.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. plur. a φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, tribus, &c.

Φυλαδὸν, adverb. per tribus, tributim. Th. φυλὴ, tribus.

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, ἡ, custodia. Th. φυλάσσω, custodio.

Φύλακες, nom. plur. a φύλαξ, ακος, ὁ, custos, & in dativ. pl. Jon. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, carcer, tutela. in dat. pl. Jon. φυλακῇσι. Sed φυλάκη, propr. loci. Th. ejusdem.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio, pertraho. f. ίσω. perf. πεφυλάκικα. hinc φυλακίσις, carcerarius. Th. ejusd.

Φυλακτὸν, custodiendum. verbale a φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, in plur. φυλακτῆρες. a φυλάσσω, custodio.

Φύλακος, ὁ, Jon. pro φύλαξ, custos.

Φυλακτήριμα, ων, τὰ, Phylacteria; conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. a φυλακτήρ. quod vide.

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, habens vim τοῦ φυλάσσειν.

Φύλαξ, ακος, ὁ, custos, servator. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi ejusdem.

Φύλαξαι, a. 1. imperat. med.

Φυλάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ejusdem.

Φυλάξατο, Jon. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, custodio. f. ξω.

Φυλαστέμμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. verbi ejusdem.

Φυλάσσοισι, custodiunt, Æolic. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. verbi φυλάσσω.

ΦΥΛἈΣΣΩ, vel ττω, custodio, tueor. excubo, observo: caveo, vito. q. a φυλὴ, quod φύλακας haberent αἱ φυλαί. vel sit quasi πυλάσσω. non n. est urbs in tuto, nisi portæ occludantur. fut. φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. plur. φυλάξατε. præs. pass. φυλάσσομαι, caveo. custodior. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, observavi. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. hinc φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, vigil. φυλακτερία, ας, ἡ, custodia, excubiæ. φυλακτήριον, ου, τὸ, statio excubitorum, seu vigilum: item præsidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, custos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia; item excubiæ. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legum custos, vel præses.

Φυλαπόμμυν, præs. part. pass. a φυλάττω, seu σω.

Φυλείδης, Phylides. nom. propr.

ΦΥΛἨ, ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, classis. q. a φύω, gigno. φῦλον, ου, τὸ, natio, genus. φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui est ex eadem tribu. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Φύλλα, τὰ, folia. hinc φύλλ' ἀοιδῶν, folia Poetarum. a φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Th. φύλλον.

Φύλλινος, η, ὸν, foliaceus, ex foliis factus. ex eodem them.

ΦΥ̓ΛΛΟΝ, ου, τὸ, folium: frons, dis. q. a φύω, nascor. seu quod verno tempore φύλλα φύει λίαν. hinc ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ, quatiens, seu agitans frondes. πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba. χαιρέφυλλον, ου, τὸ, oleris genus.

Φυλλοστρώς, ῶτος, ὁ, foliis constratus. ex φύλλον, τὸ, folium, & στρῶμα, τὸ, stratum. quod a στρώννυμι, sterno. Th. στορέω, idem.

Φυλλόφορος, ου, ὁ, folia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, tribus.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, clamor bellicus. a φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. q. clamor nationum. vel quasi ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, ultio. quod bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, vomica, tumor præter naturam φυόμενον.

Φῦναι, nasci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor. fut. φύσω. a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φὺς, & in acc. φύντα.

Φῶντο, nascebantur, Jon. pro ἔφυντο, 3. plur. imperf. pass. verbi φῦμι. Th. φύω, nascor.

Φύξηλις, ὁ, ἡ, profugus, exsul: fugax, timidus. a φεύγω, & ἅλις, satis, adv.

Φυομένῳ, nascenti, dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, nascor.

Φύοντι, Dor. pro φύσει, nascuntur, 3. pl. verbi φύω, nascor.

Φύραμα, ατος, τὸ, massa luti, farina aqua subacta. quod a φυράω, misceo: subigo. f. άσω. perf. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω, misceo.

Φύραθι, a. 1. imperat. act. verbi φυράω. vide in φύραμα.

Φύρειν, præs. inf. act. a φύρω.

ΦΥ̓ΡΩ, misceo: inquino, perfundo, rigo, pinso. fut. φυρῶ, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. pass. πέφυρμαι. hinc φύρμα, ατος, τὸ, sordes. φυρμὸς, ὁ, ὁ, inquinamentum. φυράω, misceo, macero, subigo. φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ.

Φὺς, φυῶντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor. a. 2. ἔφυν.

Φύσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. Thema φυσάω.

Φυσαθεὶς, ᾶσα, ἐν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, a. 1. part. pass. a φυσάω, inflo.

Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno. f. ύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens. a φυσάω, inflo.

Φύσας, αντος, ὁ, & in fœm. gen. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, nascor. alii per sync. pro φυσήσας, dici volunt, a φυσάω.

ΦΥΣἈΩ, & φυσάω, sufflo, inflo. f. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio. φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum; item follis. φύσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens: item tibia, seu fistula. φύσαλος, ου, ὁ, bufo. φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus. Thema φυσάω, inflo.

Φύσει, producet, 3. sing. f. 1. a φύω, gigno. Potest etiam esse dat. sing. a φύσις, εως, ἡ, natura, a φύω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen propr. Ranæ. q. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

Φυσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus. Thema φυσάω, inflo.

Φυσίζοος, ου, ad victum generans necessaria. Epith. terræ. Ex φύω, nascor, & ζάω, vivo. vel q. φύσσα ζῶσα, gignens animalia.

Φυσικὸς, ὴ, ὸν, naturalis, e. hinc adv. φυσικῶς, naturaliter. Quod a φύσις, natura. Th. φύω, nascor.

Φυσιόω, ῶ, inflo. f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. præs. pass. φυσιόομαι, ῶμαι, inflor, turgeo. perf. pass. πεφυσίωμαι. perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, inflatus, a, um. Th. φυσάω, inflo.

Φύσις, εως, ἡ, natura, recta ratio. statura. dat. sing. φύσει. acc. φύσιν. Th. φύω, nascor.

Φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi. a φυσιόω, ῶ, inflo. Thema φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, vesica, quia inflata. a φυσάω, inflo.

Φύσκω, Dor. pro φύσκη, gen. a φύσκος, quid illud sit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσσᾶν, præs. inf. a φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

Φυσσάω, Jon. pro φυσάω. hinc φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ; instrumentum inflatorium.

Φυτάλια, ας, ἡ, locus arboribus consitus. hortus, vinea. a φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, & idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. Th. φύω.

Φύτλυθεν, Bœotic. pro ἐφυτλύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi φυτλύω. quod vide.

Φυτλύθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φυτλύω, planto. quod vide.

Φύτλυμμα, ατος, τὸ, Poet. pro φυτὸν, οῦ, τὸ, planta.

Φυτλύσαιτο, 3. sing. a. 1. med. Jon. φυτλύσαιτ, plantaret, 3. sing. a. 1. sub. act. a φυτλύω. quod vide.

Φυτλύω, planto. φυτλύειν τινὶ θάνατον, Poet. pro mortem alicui machinari. imperf. ἐφύτλυον, ες, ε. fut. ύσω. perf. πεφύτλυκα. aor. 1. ἐφύτλυσα. perfect. pass.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

pass. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, plantator tu. quod a φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. Them. φύω, gigno.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, planta, stirps. a φύω, gigno.

Φυτουργός, ὁ, ἡ, agricola, fossor. παρὰ τὸ φυτὸν, planta, & σκάπτω, fodio.

ΦΎΩ, gigno, produco, edo, pario, nascor. fut. φύσω. prær. πέφυκα. aor. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ, tanquam a φῦμι, unde a. 2. part. φύς, φύντος. præs. pass. φύομαι, nascor. perf. pass. πέφυμαι, σαι, (unde φύσις, εως, ἡ, natura) & in 3. sing. πέφυται, unde φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. aor. 2. pass. ἐφύην, ης, η. aor. 2. part. pass. φυείς, εῖσα, έν. Hinc φυτεύω, planto. φυτεία, ας, ἡ, plantatio. φύτευσις, εως, ἡ, idem. ἐμφύω, ingenero. ἔμφυτος, ος, ὁ, ἡ, ingenitus, insitus. σύμφυτος, ος, ὁ, congenitus, innatus. ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, excellens, insignis, eximius. νεόφυτος, ος, ὁ, ἡ, nuper natus.

Φ Ω.

Φωγνύω, vel υμι, torreo, uro. a φώγω.

Φώγω, idem quod φώζω.

Φώζω, uro in foco, torreo. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωΐξ, vel φωὶξ, avis inimica harpæ, ὀφθαλμοβόρος, Arist. hist. 9. 1. quia αἴσσει εἰς φῶτα, hoc est, ὀφθαλμούς.

ΦΏΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, balæna. hinc φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus.

Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.

Φῶκος, ος, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Jon. pro ου, a φωκυλίδης, ου, ὁ, Phocylides.

Φωλαδες ἄρκτοι, ursi in lustris degentes. Th. φωλεός.

ΦΩΛΕΌΣ, οῦ, ἡ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. Hinc φωλέω, seu δέω, latibulum habeo. quasi a φῶς ὀλέω, quod ibi φῶς ἔλεν, id est, δπίλωλε, periit.

Φωλδέω, idem quod φωλεύω, in specu lateo. Th. φωλεός, lustrum.

Φῶρδν, 1. plur. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, dico.

Φωτάες, εσσα, ᾶες, Doric. pro φωνήεις, vocalis, sonorus. a φωνὴ, ἡ, vox, sonus.

Φωτᾶντα, per crasin pro φωταόντα, Dor. pro φωνήσαντα, accus. singul. a φωτάεις. quod vide.

Φωτᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. a φωτέω, voco.

Φωτεῦντα, Dor. pro φωνεῦντα, n. g. plur. part. præs. verbi ejusdem.

Φωτεύντες, loquentes, Dor. pro φωνεῦντες, nom. plur. part. præs. act. verbi φωτέω. quod vide.

Φωτέω, voco, nomino, invito. imperf. ἐφώτεον, ων. fut. ήσω, sonum edam. perf. πεφώτηκα. a. 1. ἐφώτησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. φώτησον, ήσατω. a. 1. pass. ἐφωτήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. φωτηθῆναι. Th. φωνὴ, ἡ, vox.

ΦΩΝΉ, ῆς, ἡ, vox, sonus: lingua: rumor. (q. a φάω, loqui. ut sit q. φαώνη. vel ut sit, q. φῶς τις νῆ. Vel ducatur a φάω, appareo. quis sit quisque ex voce apparet. Loquere ut te videam.) hinc φωνέω, vocem emitto. ἀντίφωνος, ος, ὁ, ἡ, contraria voce respondens. προσφωνέω, alloquor. προσφώνημα, ατος, τὸ, & προσφώνησις, εως, ἡ, alloquutio, compellatio. σύμφωνος, ος, ὁ, consonus. συμφωνία, ας, ἡ, consonantia. συμφωνέω, consentio. συμφώνησις, εως, ἡ, consensus. ἄφωνος, ος, ὁ, mutus.

Φωνήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω. quod vide.

Φώνησεν, dixit, Jon. pro ἐφώνησεν, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

ΦΏΡ, φωρὸς, ὁ, fur, vel φῶρος, ος, ὁ, speculator, explorator. (q. ab ἐφοράω, vel φέρω, quia φῶρ τὰ ἀλλότρια φέρει) hinc φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. φωράω, in furto deprehendo; item quæro, perveſtigo. αὐτόφωρος, ος, ὁ, ipse furandi actus.

Φωρᾶν, præs. inf. a φωράω, furor. Thema φώρ, fur.

Φωριαμὸς, οῦ, ὁ, scrinium, arcula, quæ contra φῶρας, id est, fures. Sed puto est a χωριαμὸς. quod idem.

Φώριος δίκη, furtivus congressus. a φώρ, fur.

Φωρῶν, gen. plur. a φὼρ, fur.

Φὼς, φωτὸς, ἡ, ustio, a φώζω.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux, focus, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo. Sed φὼς, φωτὸς, ὁ, vir. ab eodem th. vel a φάω, loquor.

Φωσφὴρ, ῆρος, ὁ, lumen, luminare. a φώσκω, idem quod φάω, luceo.

Φωσφόρος, ος, ὁ, lucifer. Ex φορὸς, ὸν, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero, & φὼς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Φώσων, ὁ, velum.

Φῶτα, virum, acc. sing. a φὼς, vir. nom. plur. φῶτες.

Φῶτε, viros, nom. & accus. dual. a φώς, vir. quod vide.

Φωτίζω, illumino, illustro. futur. ίσω. perf. πεφώτικα. a. 1. ἐφώτισα. a. 1. inf. φωτίσαι. a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, ὁ. perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. φωτισθὲς, έντος, ὁ, quod a φῶς, lux. Them. φάω, luceo.

Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, splendor, fulgor, lumen. a φὼς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωχθεὶς, tostus, aor. 1. part. pass. verbi φωγνυμι, seu φωγνύω. a. 1. pass. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω.

X A.

XEst littera vigesima secunda. hac nota Athenienses adulterinos nummos notabant: unde χιάζω est, ut spurium rejicio. In numeris 600. denotat. Tum χ' ob seq. vocalem, pro κ' vel κὲ, ut χ' ἁ, Dor. pro κὲ ἁ. sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.

Χαβὸς, curvus, Hesych. Sed χάβος, substantive frænum.

Χάδε, vel χάδεν, Jon. pro ἔχασε, 3. singul. a. 2. ind. act. verbi χάζω, recedo, privo, capio. a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Jon. pro χαδεῖν, a. 2. inf. activ. verbi ejusdem.

Χάος, gen. sing. a χάος, εος, τὸ, chaos, rudis, indigestaque materia. tenebræ, hiatus. Th. χαίνω, hisco.

Χάζεο, & χάζεν, Jon. & Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. verbi χάζω.

ΧΆΖΩ, recedo, privo: capio: capax sum. fut. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα. q. a χῶ, capio.

ΧΑΊΝΩ, hisco, dehisco, f. ανῶ. aor. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. aor. 1. inf. χᾶναι. perf. κέχαγα. perf. pass. κέχασμαι. q. a χάω, inusit. Hinc χάσμα, ατος, τὸ, hiatus. χάος, εος, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. ἄχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, non hians; item mutus, os non aperiens. ἀκλὶ, tacite, adv.

ΧΑΊΟΝ, ου, τὸ, pedum, baculum pastorale.

Χαὸς, vel χαΐος, probus. vide χαός.

Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. singul. & 2. plur. præs. imperat. activ. Est & χαῖρον, Jon. pro ἔχαιρον, 3. singul. imperf. act. a χαίρω, gaudeo.

Χαίρετον, dual. imperat. præs. act. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαίρῃ, Dor. pro χαίρειν, præs. inf.

Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi ejusdem.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, gaudens, &c. præs. part. f. g. a χαίρω, gaudeo.

ΧΑΊΡΩ, ως, ω, lætor, gaudeo, defector. imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præs. imperat. χαῖρε, salve, ave. futur. χαρῶ. perf. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. aor. 2. pass. ἐχάρλν, ης, η, gavisus fui. a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. pass. χαρῆναι. fut. 2. pass. χαρήσομαι, lætabor. præter. med. κέχαρκα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. χαίρειν χαρὰν, gaudere gaudium. Ducamus a χαιὸς, & ἄρω, lætamur bono apto.

Χαιτήεις, έεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, comosus, qui comam habet. Thema χαίτη, coma.

ΧΑΊΤΗ, ης, ἡ, juba, coma, cæsaries. quasi a χέω, quia diffusa. Hinc χαιτήεις, εντος, ὁ, iubatus, & in fœm. gen. χαιτήεσσα, ης, ἡ.

Χαλὰ, ᾶς, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, forfex, ungula bisulca.

ΧΆΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando. quasi a χαλάω, χαλῶ. hinc χαλαζαῖος, αντος, ὁ, grandineus.

Χαλαίοντες, laxantes, nom. plural. præs. part. verbi χαλαίω, idem quod χαλάω, laxo. f. άσω.

Χάλανδρον, ου, τὸ, grabatum. Hesych.

Χαλάξαις, Dor. & Æol. pro χαλάσας, aor. 1. part. verbi χαλάω, laxo. quod vide.

Χαλάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χαλάω. quod vide.

Χαλῶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, laxantur, demittuntur, quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præs. sub. a χαλάω.

ΧΑΛΆΩ, vel χαλάζω, laxo, remitto: cesso, concedo. fut. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass ἐχαλάσθην, demissus fui. hinc χαλασμὸς, οῦ, ὁ, laxatio.

ΧΑΛΒΆΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ arboris.

Χαλδαῖος, ος, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, difficilis sum, succenseo, injuria lacesso. præs. imperat. activ. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι, 3. sing. opt. præs. activ. Th. χαλέπτω, lædo. fut. ψω.

Χαλεπῇ, dativ. singul. f. g. a χαλεπός, quod vide.

Χαλεπὸς, ὸν, ὁ, pernicios us, gravis, difficilis. gen. Jon. χαλεποῖο. dat. plural. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. Th. χαλέπτω. quod vide.

ΧΑΛΈΠΤΩ, damno afficio, everto, labefacto. fut. ψω. præt. κεχάληφα. præt. med. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ὸν, ὁ, difficilis; item noxius, gravis, molestus. χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. χαλεπαίνω, difficilem me præbeo.

Χαλεπῶς, difficulter, adv. a χαλεπὸς, difficilis. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπώτερος, ος, ὁ, difficilior. & in superlat. χαλεπώτατος, difficillimus. ab eodem them.

Χάλικες, lapides minuti. a χάλιξ. quod vide.

Χαλίκρατος, ος, ὁ, merus, purus. quasi a χάλις, & κεράω, tanquam vino ipso mixtus.

Χαλιμὰς, Baccha, q. soluta in furorem, a χαλάω, laxo. χαλιμάζειν, in libidinem ruere.

Χαλιμὸς, ος, ὁ, veneficus. an quia animas χαλᾷ καὶ σώζει;

Χαλιναγωγέω, ῶ, fræno duco, cum accus. f. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, fræno moderari. Ex χαλινὸς, οῦ, ὁ, frænum, & ἀγωγὸς, ὸς, ὁ, ἡ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

ΧΑΛΙΝΌΣ, οῦ, ὁ, frænum: anchora: q. a χα-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

a χαλᾷν. Frænum enim certis modis laxatur, ſicut & adducitur. Sit ergo a χαλᾷν, & ἱείν. Hinc χαλινόω, fræno, ὁ χάλιν-ος, ου, ὁ, ἡ, effrænis.

Χαλίνα, fræna, præſ. imperat. act. χαλίνοε, ου, verbi χαλινόω, fræno. Thema χαλινός.

Χάλιξ, idem quod χάλις, quod vide. Eſt etiam χάλιξ, ικ-ος, ὁ, lapillus.

ΧΑΛΙΣ, ſeu χάλιξ, ικ-ος, ὁ, Bacchus. vinum merum. q. a χαλᾷ, laxat velut in lætitiam.

Χαλίφρονα, accuſat. a χαλίφρων. quod vide.

Χαλίφρων, ον-ος, ὁ, ἡ, cui mens laxata, & emota eſt. a χαλάω φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκάρματ-ος, ου, ὁ, Poet. & Jon. pro χαλκάρματ-ος, qui æreo curru vehitur. Ex χαλκὸς, οῦ, æs, & ἅρμα, ατ-ος, τὸ, currus.

Χάλκασπις, ιδ-ος, ὁ, qui æreum clypeum geſtat. Ex χαλκὸς, æs, & ἀσπὶς, clypeus.

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. plur. n. g. a χάλκε-ος, ου. quod vide.

Χαλκείων, gen. plur. a χάλκει-ος, ου, ὁ, metri gratia pro χάλκε-ος. quod vide.

Χαλκέλατ-ος, ου, ὁ, ἡ, ex ære ductо factus. Ex χαλκὸς, æs, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω.

Χαλκευτὴς, ἐ-ος, ὁ, Poet. qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, & ἔντεα, τὰ, arma.

Χαλκεογόμφ-ος, ου, ὁ, æreis, vel ferreis clavis compactus. Ex χαλκὸς, æs, & γόμφ-ος, ου, ὁ, clavus.

Χαλκεοκάρδι-ος, ου, ὁ, qui æneum pectus habet. Ex χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, & καρδία, ἡ, cor.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ, Poet. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, qui æream mitram geſtat.

Χάλκε-ος, ου, ὴ, ον, æreus, a, um. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Χαλκεόφων-ος, ου, ὁ, æream vocem habens. dat. ſing. χαλκεοφώνῳ. Ex χαλκὸς, æs, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Χαλκεὺς, έ-ος, ὁ, faber ærarius. Th. χαλκὸς, æs.

Χαλκεύω, ex ære fabrico. χαλκεύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. Th. ejuſdem.

Χαλκέῳ, dat. ſing. a χάλκε-ος, ου, ὁ, æneus. ejuſdem them.

Χαλκέως, adverb. ex ære. ab eodem th.

Χαλκηδὼν, όν-ος, ὁ, nomen gemmæ, Chalcedonius.

Χαλκῆτον, ου, τὸ, Jon. pro χαλκεῖον, vas ahenum. & pro fabri ferrarii officina. Th. χαλκὸς, æs.

Χαλκήλατ-ος, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, æs, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω, duco, ductile opus facio.

Χαλκήρης, ε-ος, ὁ, ἡ, æneus, ex ære factus, & aptatus. Ex χαλκὸς, æs, & ἄρω, apto.

Χαλκίδα, acc. ſing. a χαλκὶς, ἰδ-ος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, vas æreum, quo coquus utitur. Th. χαλκὸς, æs.

Χαλκαρᾶν, gen. plur. Dor. pro χαλκαρῶν, a χαλκάρης, ου, ὁ, qui æreis, aut ferreis armis eſt ſublatus, ac interfectus. Vel active, qui ferro interficit hoſtes. Ex χαλκὸς, æs, & αἴρω, tollo, cædo, &c. Vel certe ſic eum vocat, quod τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχον. id eſt, æs adaptatum haberet corpori. Ex χαλκὸς, æs, & ἄρω, apto.

Χαλκοβαρὴς, ære gravis: item firmus, ſolidus. Ex χαλκὸς, æs, & βάρ-ος, ε-ος, τὸ, pondus.

Χαλκοβατὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, ahenea baſis, firma. Ex χαλκὸς, æs, & βάσις, fundamentum. Thema βαίνω, eo.

Χαλκόγνυος, υ-ος, ὁ, ἡ, qui æreas, vel ferreas genas, vel maxillas habet. ex χαλκὸς, æs, & γνύς, υ-ος, ἡ, mentum.

Χαλκηδέμας, αντ-ος, ὁ, æris domitor, ex χαλκὸς, æs, & δαμάω, domo.

Χαλκηδὼ, gen. Jon. a χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Χαλκηκόρυσ᾽, dat. ſing. a χαλκηκορυστὴς, οῦ, ὁ, ærea galea munitus. Ex χαλκὸς, æs, & κόρυς, υθ-ος, ἡ, galea.

Χαλκόκροτ-ος, ου, ὁ, qui ſtrepitum edit ære pulſato. Ex χαλκὸς, æs, & κρότ-ος, ου, ὁ, pulſus.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, chalcolibanum. Ex χαλκὸς, æs, & λίβαν-ος, ου, ὁ, thus.

Χαλκοπάρα-ος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro χαλκοπάρη-ος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρει-ος, qui æreas genas habet. Ex χαλκὸς, & παρειὰ, ἡ, gena.

Χαλκόπεδ-ος, æreum pavimentum habens. Epith. Cœli. χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκόποδες ταῦροι. Ex πούς, pes, & χαλκός.

Χαλκόπυλ-ος, ου, ὁ, ἡ, æreas, vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.

ΧΑΛΚΟΣ, οῦ, ὁ, æs, arma ærea, vel moneta. Hinc χάλκε-ος, ου, ὁ, æneus. χαλκεὺς, έ-ος, ὁ, faber ærarius. ὀρειχάλκου, υ, τὸ, æs montanum, orichalcum.

Χαλκόπους, υ, ὁ, ἡ, qui æreum arcum habet. a τόξον, υ, τὸ, arcus.

Χαλκοτόρ-ος, ου, ὁ, qui æs perforat, & penetrat. Ex χαλκὸς, & τορέω, perforo.

Χαλκότυπ-ος, ære impreſſus, ferro inflictus. a χαλκὸς, æs, & τύπτω, verbero. p. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, æreis armis armari, præſ. inf. paſſ. a χαλκόω. Th. χαλκὸς, æs.

Χαλκοχάρμης, υ, ὁ, qui æreis armis delectatur. Ex χαλκὸς, æs, & χαίρω, gaudeo.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a χαλκοχίτων, ον-ος, ὁ, ἡ, lorica ænea armatus. a χαλκὸς, æs, & χιτὼν, ὁ, tunica.

Χαλκῷ, æri, dat. ſing. a χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Χαμᾶδις, & χαμᾶζε, humi, adverb. a χαμαὶ, idem.

ΧΑΜΑΙ, humi, in terra, adverb. hinc χαμᾶζε, humi. An a χαῶ, capio? humus eſt commune omnium elementorum receptaculum. Forte ſimplicius q. γαμαὶ, a γέη, ſeu γαῖα, terra.

Χαμαιάκη, humilis ἀκὴ, id eſt, ſambucus, ebulus.

χαμαίβατ-ος, humilis rubus. χαμαίβατον, fraga.

Χαμαιγενὴς, έ-ος, ὁ, ὁ χαμαὶ κ᾽ ἐν τῇ γῇ γιγνόμενος, terrigena, quique humi, & in terra eſt natus.

Χαμαιδάφνη, laureola herba.

Χαμαιδιδάσκαλ-ος, ludimagiſter, inferioris ſc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, pedaneus judex. pedibus, non curru in forum iens.

Χαμαιδρυς, chamædrys, herba.

Χαμαιδὼς, pro χαμαιδὼς, qui humi cubat. ex χαμαὶ, humi, & δύνω, ῆς, ἡ, cubile.

Χαμαίζηλον, viburnum, geniſta.

Χαμαίζηλ-ος, ὁ, ἡ, humilis. q. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, humilia cum æmulatione conſectans.

Χαμαιλεύκη, q. humilis populus. λεύκη enim populus alba.

Χαμαιλέων, vertipello, quia vertit pellis ſuæ colorem, ob pavorem: nullum enim animal pavidius eo dicitur.

Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: ſic dictus ob foliorum varietatem, a chamæleonte animali.

Χαμαίμηλον, q. pumilum μῆλον, id eſt malum. ab odore mali Mariani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπεσῆσαν, Dor. pro χαμαιπεσοῦσαν, humi cadentem, acc. ſing. præſ. part. act. a χαμαιπετέω, quod ex χαμαὶ, humi, & πετέω, quod a πίπτω, cado. Hinc χαμαιπετὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, humi cadens, vel in terram decidens.

Χαμαίπιτυς, chamæpitys, herba ita dicta, quia odore pinum refert.

Χαμαιριφὴς, in terram ſtratus. a ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, ſcortum vile, quod ſe ſinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, contracte pro χαμαιελαία, q. humilis olea.

Χαμεύνα, ας, ἁ, Dor. pro χαμεύνη, ης, ἡ, per ſyncop. pro χαμαιεύνη, humi jacens cubile. vide χαμαιεύνης.

Χαμεύνης, ου-ος, humilis lectus. ex χαμαὶ, & εὐνὴ, cubile.

Χαμόθεν, adv. ex humo, e terra. Them. χαμαὶ, humi.

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, humilis, e, vilis. Poet. χαμηλαὶ, ungulæ. q. a χαμαὶ, humi.

Χαμῦλκ-ος, traha. machina, qua navis e mari in ſiccum trahitur. a χαμαὶ, & ἕλκω, traho.

Χάν-ος, frænum. puto a κηυὸς, aut a χάβ-ος.

Χανανὴν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. depreſſus, humiliatus.

Χανδάνω, idem quod χάζω, capio.

Χανεῖν, a. 2. inf. activ. verbi χαίνω, hiſco. f. χανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.

Χανοῦμαι, f. med. χανούμενος, fut. part. med. verbi ejuſdem.

Χανῶ, hiabo, fut. verbi χαίνω.

Χάος, εος, τὸ, rictus, hiatus. tenebræ. hinc χαόω, in chaos verto. Thema χαίνω, hiſco.

Χαὸς, ὰ, ὁ, bonus, illuſtris. Dorienſ. a χάω, capio. quia bonum eſt acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. a p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, gaudeo.

Χάραγμα, ατ-ος, τὸ, ſculptura, character. quod a χαράσσω, vel πω, inſculpo, incido, f. ξω. perf. κεχάραγμαι. perf. paſſ. κεχαράγμαι, ξαι, κται. Hinc χαρακτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, character, nota impreſſa, vel inſculpta: χάραξ, ακ-ος, ὁ, ſulcus, foſſa.

Χαράδρα, ας, ἡ, & Jon. ης, alveus, ſulcus, foſſa. Th. χαράσσω, excavo.

Χαράδρῑσι, acc. ſing. Jonic. a χαράδρα, quod vide.

Χαρακτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, character, typus, forma, nota inſculpta. ab eodem them.

Χάραξ, ακ-ος, ὁ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. a χαράσσω.

Χαράσσομαι, Dor. & Æol. pro χαράττειν, præſ. inf. act. verbi χαράσσω, ſculpo.

Χαράσσουσα, ας, ἁ, Dor. pro χαράττουσα, ης, ἡ, notans, vellicans, præſ. part. f. g. a χαράσσω, ſculpo. quod vide.

ΧΑΡΑΣΣΩ, ſeu πω, ſculpo, imprimo; incido, excavo. fut. ξω. perf. κεχάραχα. perf. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, κται. Hinc χαρακτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, character, nota impreſſa, vel inſculpta: χάραξ, ακ-ος, ὁ, ſulcus, foſſa.

Χαρείλω, vide in Χαρὶς.

Χαρὲς, έντ-ος, ὁ, gaviſus, a. 2. part. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ. aor. 2. paſſ. ἐχάρην. a. 1. opt. χαρείην. f. 2. ind. paſſ. χαρήσομαι.

Χάρη, Jon. pro ἐχάρη, lætatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſiv. χαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. χαρήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.

Χαρίεις, εντ-ος, ὁ, gratioſus, elegans. acc. pl. χαρίεντας. Thema χάρις, ιτ-ος, ἡ, gratia.

Χαρίεν, τὸ, a χαρίεις, εντ-ος, ὁ, in acc. χαρίεντ᾽, pro χαρίεντα. ejuſdem them.

Χαριεντισμῷ, dativ. ſingul. a χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ, venuſtas ſermonis. Them. χάρις.

Χαριέντως, adverb. gratioſe. ejuſdem thematis.

Χαριέστατ-ος, jucundiſſimus, ſuperlat. a χαρίεις, εντ-ος. quod vide.

Χαρίζομαι, dono, gratificor, condono. præſ. part. χαριζόμενος, η, ον. f. χαρίσομαι, ῃ, εται. perf. paſſiv. κεχάρισμαι. a. 1 paſſ. ἐχαρίσθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. χαρισθῆναι. a. 1. part. paſſ. χαρισθὲς, έντ-ος, ὁ, donatus, gratis datus. f. 1. paſſ. χαρισθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἐχαρισάμην, ω, ατο, gratis dedi, gratuito remiſi. Th. χάρις, ιτ-ος, gratia.

Χαρι-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Χαριτλοΐς, gen. Æol. & Dor. pro χαριτλῆς, a Χαριτλῶ, Chariclo, propr. nomen.

Χαρίξῃ, 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι. quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum actio. gaudium, eleemosyna. venustas. benevolentia. præmium. in accus. χάριν. q. a χαίρω. Gratia est χαροποιός. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ, & in f. g. χαρίεσσα, elegans, gratiosus. χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum. χαριτόω, gratia afficio. ἀχάριστος, ος, ὁ, ἡ, ingratus.

Χαρίσαῦ, a. 1. inf. med. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ἴσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusdem, & them.

Χάρισμα, ατος, τὸ, donum; quod quis gratificatur. hoc a χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Χάριτες, Deæ, in genit. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, facio, ut aliquis sit acceptus. fut. ώσω. perf. κεχαρίτωκα. perf. pass. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam consecutus. Thema χάρις, ιτος, ἡ.

Χάρμη, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, gaudium. animus ad pugnandum, pugna. Th. χαίρω, gaudeo.

Χαρμόσυνά τινα ποιεῖν, res quasdam lætas facere. a χαίρω, gaudeo.

Χαροποΐο, genit. Jon. a χαροπός, ός, ὁ, lætus; vultu serenus, cæsius. Quod a χαίρω, gaudeo, & ὤψ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.

Χαρῶσι, 3. plural. futur. 1. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαρώνεια, ἡ, nomen urbis ἄχλιον. Hebr. æstus.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, quia litteris χαράσσεται, inscribitur. hinc χάρτον, ου, τὸ, volumen.

Χαρτοπώλης, chartarius, qui chartas πωλεῖ. χαρτοφύλαξ, chartularius, φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, charybdis, vortex maris. vorago. quia in χάος βαίνει. Vel ex χάος, & ῥοιβδέω, stridor. Est enim χάος ῥοιβδοῦται, hiatus stridens.

ΧΑ'ΡΩΝ, ωντος, ὁ, Charon. Orci portitor. mors. Hinc χαρώνειος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, hisco. idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus. Th χαίνω, hisco. f. χανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχακα. perf. pass. κέχασμαι.

Χασμᾶσθω, Jonic. & Doric. pro χασμάομαι, inhians, præs. part. a χασμέομαι, vel χασμῶμαι. vide in χάσμα.

Χάσμη, ης, ἡ, oscitatio, actus hiantis oris. a χάσκω, seu χαίνω, hio.

Χαστάζω, retrocedens, aorist. 1. part. med. gem. αν, Poetic. verbi χάζω, recedo.

Χασώμεθα, Poet. pro χασώμεθα, cedamus, 1. plural. aor. 1. sub. med. verbi ejusdem.

Χαπέουσι, indigentibus, dat. pl. part. præs. act. verbi χαπέω, egeo.

ΧΑΤΕ'Ω, Poet. egeo, indigeo, cupio. q. a χάω, vel χαίνω, capio, vel hio. Hinc χατδω, & χατίζω, idem quod χαπέω. Χῆτος, εος, τὸ, indigentia.

Χατίζω, idem quod χαπέω, egeo.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exsertos habens. Ex χαλάω, laxo, emitto, & ὀδούς, dens. gen. ὀδόντος.

ΧΑΥ'ΝΟΣ, ος, ὁ, laxus, fungosus. a χαίνω, hio.

Χωρών, placenta. Jer. 7. 17. & 44. 19.

Χάω, hio, apertus, vacuus sum, capio.

X E.

Χέαι, fudisse, a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχεα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβρόσαλος, edulium quoddam Syrorum.

Χεδροπά, legumina. quasi χειρόδροπα. quia χειρὶ δρέπονται).

Χέει, fundit, 3. sing. præs. ind. a χέω, seu χείω, fundo. fut. χέσω, χείσω, & χεύσω. a. 1. ἔχυσα, ἔχεια, & ἔχεα. a. 1. passiv. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, caco, ventris onus depono. f. χέσω. q. a χέω, est enim, effundo excrementa.

Χειά, ᾶς, ἡ, serpentum latibulum. a χέω, seu χέω, id est, χωρῶ, capio.

Χείλεσι, & Poet. χείλεστι, dat. plural. a χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium.

Χείλεύς, Dor. pro χείλεος, labri, genit. sing. a χεῖλος.

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium. Per id q. χέωμαι potum, & sputum. Et pro sermone, & per Metaphor. littus, seu ora maris.

ΧΕΙΜΑ, ατος, τὸ, hyems; tempestas. (quasi a χέω, seu χείω, quod multas fundat pluvias, & nives) Hinc χειμών, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, hyemo, hyemem traduco, hyberno. χειμέριος, & χειμερινός, ᾶ, ὁ, ἡ, hyemalis, hybernus.

Χειμαίνει, tempestate vexare. Th. χεῖμα.

Χείμαρος, clavus ligneus sub carina.

Χειμαρρόος, ος, ὁ, & χειμάρρους, ους, ὁ, torrens. ex χεῖμα, ατος, τὸ, hyems, & ῥόος, οῦς, όα, όν, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. perf. ἐρρύηκα. p. m. ἐρρύημαι, unde ῥόος, fluxus.

Χειμαῤῥέῃ, dativ. sing. a χειμαῤῥόος. quod vide.

Χείμεθλον, pernio. morbus ex frigore, cum χείμῳ θλᾶς calces.

Χειμερίζειν, hyemem traducere. Th. χεῖμα, hyems.

Χειμέριος, ία, ον, & χειμερινός, ᾶ, ὁ, hyemalis, hybernus, tempestuosus. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Χείμων, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, idem quod Th. χεῖμα.

Χείουσι, 3. plur. ind. præs. verbi χείω, pro χέω, fundo. vide in χέει.

ΧΕΙ'Ρ, χειρός, ἡ, manus. scriptura: copiæ. quasi a χῶ, capio. est enim capiendi instrumentum. & χεῖρ, pro χεῖρα, acc. sing. Hinc χέρνα, ης, ἡ, paupertas, inopia. χέρνης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui sua ipse manu aliquid facit; item qui sua manu cædem patravit. ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, parvus gladius, pugio, fica; item libellus, qui manu facile gestari potest. ἐπιχειρέω, manum admoveo, aggredior. ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, conatus. δυσχερής, ές, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχεραίνω, molestè fero.

Χειραγωγέω, ῶ, manu duco. futur. ήσω. perf. κεχειραγώγηκα. quod a χειραγωγός, ός, ὁ, ἡ, qui, vel quæ manu ducit. Ex χείρ, χειρός, ἡ, manus, & ἀγωγός, ός, ὁ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χειραπαίζειν, manibus tractare. Ex χείρ, & ἅπτω, necto.

Χείρεσι, & χείρεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro χερσί. a χείρ, ρός, ἡ, manus.

Χειρίδωσι κιθῶνες, tunicæ manicatæ. Th. χείρ, manus.

Χειρίζω, acc. sing. f. g. superl. grad. a κακός, malus. compar. χείρων, & χερείων. superlat. χείριστος.

Χειροβαλίστρα, falarica. q. χειρὸς βαλίστρα.

Χειρόγραφον, ος, τὸ, chirographum, syngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propria scriptum.

Χειροδέσμιος, copula. q. χειρῶν δεσμός. a δέω, ligo.

Χειροδίκαι, nom. plur. a χειροδίκης, ος, ὁ, cui jus est in manibus. Ex χείρ, manus, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειροδρόπος, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.

Χειροήθης, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur. ex χείρ, & ἦθος, τὸ, indoles.

Χειρονηπέω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi χειρονηπέω, manum abscindo. Quod ex χείρ, ἡ, manus, & κόπτω, scindo, amputo. f. ψω. p. m. κέκοπται.

Χειρόμακτρον, mantela, seu mantile, quo scil. χεῖρας μάσσομεν, manus extergimus.

Χειρόμυλοι, mola manualis. q. χείρων μύλη.

Χείρον, τὸ, pejus, in plur. χείρονα. & χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, compar. a κακός, malus. Th. χείρ, ἡ, manus.

Χειρονομέω, manibus gesticulor. Hinc χειρονομία.

Χειροπληθής, manipulus, manum, seu carpum implens. Ex χείρ, manus, & πλέος, plenus.

Χειροποίητος, ος, ὁ, ἡ, manu factus. Ex χείρ, ρός, ἡ, manus, & ποιέω, facio.

Χειρός, gen. singul. a χείρ, ἡ, manus, dat. χειρί. dat. plur. χερσί.

Χειροσκόπος, ος, ὁ, qui manum inspicit, ut inde divinet. qui χεῖρα σκέπτεται).

Χειροτένοντες, nervosis manibus, nom. pl. Ex χείρ, manus, & τένων, tendo, inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερον, comp. n. g. a κακός, malus. Th. χείρ, manus.

Χειροτέχνης, ος, ὁ, opifex. Ex χείρ, & τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, per suffragia creo. q. protensa manu eligo, ut in suffragiis solebant. f. ήσω. perf. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. aor. 1. ind. passiv. ἐχειροτονήθην, ης, η. Ex χείρ, ἡ, manus, & τείνω, tendo.

Χειρῶν, in suam potestatem redigere. a χειρόω. Th. χείρ.

Χειρουργός, q. χειροεργός, qui χειρὶ ἔργον facit, quique manu medicinam facit, chirurgus.

Χείρω, deteriora, nom. vel acc. plural. n. g. pro χείρονα, α, ω, a χεῖρον, compar. a κακός, malus, comparat. χείρων, superl. χείριστος. Th. χείρ.

Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior, compar. a κακός, ut dictum. Ducamus a χρεία, indigentia, ut sit, qui indigentior. Est & Χείρων, Chiron, nom. viri. dat. sing. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, οἱ, opifices, qui propriis manibus victum sibi quærunt. Ex χειραάναξ, contractum. q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum. Hinc χειραναξίη, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χειρόω, manuum viribus supero, domo. f. ώσω. Th. χεῖρ, ἡ, manus.

Χείσεται, capax erit, 3. sing. f. 1. med. verbi χείω, Poet. pro χέω, capio.

Χελεία, idem quod χάλα, caverna, latibulum serpentum.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo. q. a χείλη ὀσκεῖν, quod sc. labia agitet. vel quod χείλεσιν ᾄδει, labris canat.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal, quod testam gerit. Hinc χέλωνη, & χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελυσσομαι, expectoro, eructo, tussio. a χέλυς, pro pectore.

Χέουσα, fundens, præs. partic. act. f. g. a χέω, fundo. fut. χεύσω. a. 1. pass. ἐχύθην.

Χέρας, άδος, ἡ, colluvies milita cœno, & lapidibus. quod a χέρμα, acervus parvorum lapidum. hoc a χέρμας, ᾶ, lapis, qui manum implere potest. Th. χείρ, ἡ, manus.

Χερειονα, pejora, nom. plur. n. g. a χερείων. quod vide.

Χερηίτερος, & χερείων, Poet. pro χείρων, pejor, inferior. q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore superatur, compar. a κακός, malus. superl. χείριστος. Th. χεῖρ, ἡ, manus.

Χερείων, vide in χερηίτερος.

Χέρεσσι, dat. plural. Poet. pro χείρεσσι, quod

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

quod Jon. pro χερσί. Th. χείρ.
Χέρνι, dat. sing. pro χέρνιον, in accus. χέρνια, pro χέρνιονα. a χερνίων, ονος, ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χείρων, pejor, inferior. superlat. χείριστος. Th. χείρ, ἡ, manus.
Χερμαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χερμαρῶν, a χέρμαρας. quod vide.
Χερμάρας, ᾶδος, vel ᾱ, ὁ, qui aliquid manu aptat, & compingit. χειρὶ ἄρω.
Χέρμας, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere potest. Th. χείρ, manus.
Χερμαδίω, saxo, dat. sing. a χερμαδίον, ου, τὸ, lapis. quod ex χείρ, manus, & μάσσω, tango.
Χέρης, ου, ὁ, pauperias, ut quum quis χειρὶ victum quærit. Vel ex χείρ, & νέω, neo.
Χερνήτης, ου, ὁ, idem quod χερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, qui vel quæ manu victum quærit. χερνῆτις, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus. Ex χείρ, & νέω, neo.
Χέρνιβον, ου, τὸ, gutturnium. quod a χερνίπτω, manus lavo. hoc a χείρ, manus, & νίπτω, lavo. f. ψω.
Χερνίπτομαι, manus lavo. ab eodem th.
Χερνίψαντο, laverunt manus, 3. plural. a. 1. med. verbi ejusdem.
Χέροιν, dat. dual. a Poet. genit. χερὸς, a χείρ, ἡ, manus.
Χερσὶν, αἱ, & χέρρας, τὼς, Dor. pro χεῖρες, & χεῖρας, manus.
ΧΕΡΡΟΣ, seu χέρσος, ου, ὁ, ἡ, desertus, incultus ager. vel subst. solum, desertum. Χέρσος γῆ, terra, quæ non aratur. hinc χερσόω, incultus jaceo. q. quod illic γῆ ἐρρύη, terra perit, ut quæ sit inculta, & tribulis horrida.
Χερσαῖος, αία, ον, terrestris, e. neglectus. a χέρρος, seu χέρσος, quod vide.
Χερσὶ, dat. plur. a χείρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χερσόθεν, Poet. adv. pro ἐκ τῆ χέρσου, ex humo, ex terra. Vide χερρῆος.
Χερσονησοειδὴς, ὁ, ἡ, qui Chersonesi, id est, peninsulæ speciem habet.
Χέρσος, vide in χέρρος.
Χερυβείμ, & βιμ, οἱ, ἄκλιτον, nomen Angelorum sic a forma juvenum dictorum.
Χερύδριον, ου, τὸ, diminut. a χείρ, ἡ, manus.
Χερῇ, ἐν χερσῷ, vel ἐν χερσῷ, in propinquo. ab ἔχομαι.
Χδυάνσων, fundant, Att. pro χδυάπωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. a χδύω, ύσω, verbi χέω, fundo. f. χδύσω. a. 1. ἔχδυα, & ἔχεα.
Χδῦμα, ατος, τὸ, unda, extrema ora rei. quod fusum. vas fusile. a χέω, χδύσω, fundo.
Χδῦσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.
ΧΕΩ, fundo. fut. χέσω, χείσω, & χδύσω. a. 1. ἔχδυσα, ἔχδυα, & ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. Hinc χυμὸς, οῦ, ὁ, succus. χῦμα, ατος, τὸ, flumen; item libamen. χοὴ, ῆς, ἡ, libamen. οἰνοχόος, ου, ὁ, pincerna.

Χ Η.

Χηλώτὸς, ἡ, όν, forcipiculatus. Th. χηλή.
ΧΗΛΗ, ῆς, ἡ, forfex. seu forceps cancrorum. dat. pl. Jon. χηλῇσι. quasi a χῶ, capio, & λα, particula augment.
Χηλὸς, οῦ, ὁ, arca. a χέω, capio.
Χημέρα, pro καὶ ἡμέρα, & dies.
Χήμη, hiatus. a χαίνω, hio. Et est mensura liquidorum, pendens drachmas tres, vel duas.
Χήμωσις, affectus albi in oculo, quum illud supra nigrum eminet.
ΧΗΝ, χλωὸς, ὁ, ἡ, anser. in pl. χλῶες. quasi a χάω, vel χαίνω, hio, vel hisco. frequenter n. hiscit, & stridit. an ab ἠχή, sonus? est enim anser animal obstreperum, sive κρακτικόν.
Χλωποπλέμφατα, accubita ex plumis anserum. Ex χλὼ, anser, & pluma.
Χήρα, ας, ἡ, vidua. vide χῆρος.
ΧΗΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, caverna, latibulum.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas. Th. χῆρος, viduus.
Χηρεύω, ῦς, ευ, viduam vitam dego. Hinc χήρευσις, viduitas. ab eodem them.
ΧΗΡΟΣ, ου, ὁ, viduus, desertus, orbus aliqua re, χήρα, ας, ἡ, vidua. χηρόω, viduo, viduum reddo. q. a χωρίς, quia separatus a compare.
Χήρωσε, desolavit, Jonic. pro ἐχήρωσε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, viduo. f. χηρώσω, εις, ευ, Th. χῆρος, ου, ὁ, viduus, desertus.
Χηρωσαὶ, οἱ, remoti cognati. viduarum tutores. Th. χῆρος, viduus.
Χήτει, dat. sing. a χῆτος, εος, τὸ. quod vide.
Χητίζω, indigeo, deficio. Th. χατέω, idem.
Χῆτος, εος, τὸ, penuria, privatio. Th. χατέω.

Χ Θ.

Χθαμαλὸς, pleonasm. τῆ θ, pro χαμαλὸς, humilis, depressus, non multum a terra assurgens. a χαμαὶ, humi.
ΧΘΕΣ, adv. heri. ὁ χθὲς, scil. ὥν, hesternus. q. ab ἐχθὲς, idem. Etymolog. ἐχθὲς. q. ἐκθέω, excurro: quia χθὲς πρὸ ἡμέρα est, quæ præteriit.
Χθιζὰ, pro χθὲς, heri.
Χθιζὸς, hesternus. Th. χθές.
Χθόα, corpus, Hesych. An ex χθὼν, terra?
Χθονὶ, dat. sing. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Χθονία, gen. sing. a χθόνιος, ου, ὁ, terrestris. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Χθονὸς, terræ, gen. a χθὼν.
ΧΘΩΝ, χθονὸς, ἡ, terra. q. χῶν, a χῶ, capio. Hinc χθόνιος, ου, ὁ, terrestris.

Χ Ι.

Χιὰ, idem quod χαὰ, latebra.
Χιάζω, noto figura litteræ χ, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν, vertitur decussare. Est autem χ, nota deletionis in scriptura.
Χίδρον, χίδρα, dicuntur novella tritici grana, granea. q. a χεῖν ὕδωρ. quod inde cibus fiat, addita aqua.
Χίλιαι, α, mille, in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.
Χιλίαρχος, ου, ὁ, militum tribunus. Ex χίλιοι, mille, & ἄρχος, dux. Th. ἀρχὴ, imperium.
ΧΙΛΙΟΙ, αι, α, mille. Æolic. χείλιοι. hinc χιλιοστὸς, ὴ, όν, millesimus. χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius. δισχίλιοι, bis mille. ἑξακισχίλιοι, ων, οἱ, ter mille.
ΧΙΛΟΣ, ου, ὁ, pabulum. scribitur & χειλὸς, q. quod per τὰ χείλη recipiatur. hinc χιλόω, ῶ, pasco.
Χίμαιρα, ας, & Jon. ης, ἡ, Chimæra, monstrosa quædam bestia. vel capra hyeme nata. a χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Χίμαρος, hircus, aut hœdus hyeme natus. Th. χεῖμα, hyems.
Χιμάρους, Dor. pro χιμάρας, capellas. ejusdem them.
Χίμετλον, idem quod χείμεθλον.
Χιονέων, gen. plur. a χιόνεος, ου, ὁ, niveus. Th. χιὼν, όνος, ἡ, nix.
Χιονίζειν, nive conspergere. Th. χιὼν, ἡ, nix.
Χίος, ου, ἡ, nomen Insulæ, a fundendo.
ΧΙΤΩΝ, ῶνος, ὁ, & Jon. χιθὼν, tunica exterior, & interior, lorica. χιτῶν, pro χιτῶνα, accus. singul. hinc χιτωνίσκος, tunicula.
ΧΙΩΝ, όνος, ἡ, nix. quasi a χέω, quia funditur e cœlo.

Χ Λ.

ΧΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, læna vestis, quæ tunicæ exteriori superinduebatur, ad frigus arcendum. ideo a χλιαίνω, calefacio.
Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ, qui chlamydem fert. ex χλαμὺς, & φέρω, fero.
ΧΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, chlamys. q. a χλιαίνω, quod indutum corpus calefaciat. ut sit q. χλιαμύς.
Χλεύάζω, cavillor, irrideo. fut. άσω. perf. activ. κεχλεύακα. perf. passiv. κεχλεύασμαι, σαι, σται. Thema χλεύη, ης, ἡ, risus.
ΧΛΕΤΗ, ης, ἡ, risus, derisio, ludibrium: q. a χείλος, labiorum enim motu fieri solet. hinc χλεύάζω, ludificor, irrideo. f. άσω. χλεύασμὸς, οῦ, ὁ, illusio. χλεύαστὴς, οῦ, ὁ, illusor, irrisor.
ΧΛΙΑΙΝΩ, tepefacio, calefacio. f. ανῶ. perf. κεχλίαγκα. a. 1. pass. ἐχλιάνθην. Hinc χλιαρὸς, ᾶ, όν, tepidus.
Χλιαρὸς, ᾶ, όν, tepidus, placidus, suavis. χλιαρὸν, Poetic. pro χλιαρῶς, suaviter. Th. χλιαίνω.
Χλιδαὶ, nom. plur. a χλιδὴ, ῆς, ἡ, luxus. Th. χλίω, deliciis frango.
Χλιδανόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui delicatas pedum plantas habet, qui tenellos pedes habet. ex χλίω, deliciis frango, & στρωτὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis.
Χλιδάω, delicior, delicias facio, delicatus sum. sic χλιδῶτα μολπά, delicioса modulatio, seu suavis cantus. hinc χλιδῶνες, armillæ, quia delicati iis utuntur. Th. χλίω.
Χλιδῶνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω. quod vide.
ΧΛΙΩ, deliciis frango, luxu effœmino, qui id facit, se χαλᾷ, laxare, dissolute vivere dicitur. Hinc χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus.
Χλιδὸς, εος, τὸ, idem.
ΧΛΟΑ, ας, ἡ, herba virens, gramen. (q. a χιλὸς, quia est pabulum pecori. ut sit q. χιλόα.) hinc χλοερὸς, & χλωρὸς, οῦ, ὁ, herbidus, viridis.
Χλοερῷ, dat. singul. a χλοερὸς, viridis. Th. χλόα.
Χλοεύνης, & contracte χλεύνης, ὁ, qui in virenti gramine cubat. agrestis. Ex χλόα, herba, & εὐνὴ, ἡ, cubile.
Χλόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. herba virens.
Χλεῦαι, agrestes, nom. plur. a χλεύνης, per crasin pro χλοεύνης. quod vide.
Χλεύνης, ου, ὁ, accus. χλεύνην. vide in χλοεύνης.
Χλωρὸς, ᾶ, όν, per crasin pro χλοερὸς, viridis, herbidus, & qui res virides facit. mollis. Them. χλόα, viride gramen.

Χ Ν.

ΧΝΑΥΩ, carpo, vellico. voro, deglutio. fut. χνάσω. quasi a χνάω, carpo. hinc χνόος, ου, ὁ, & χνῦς, ῦος, ὁ, rasio; item lanugo, pubes.
Χνοάω, lanuginem habeo, pubesco. a χνόος, ὁ, lanugo. Th. χναίω.
Χνόος, χνῦος, rasio. a χναίω. quod vide.

Χ Ο.

Χοάνη, infundibulum. a χέω, fundo.
Χοάνοιο, gen. Jon. a χόανος, ου, ὁ, catinus.
Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria. vas ex argilla ad fundenda metalla. a χέω, fundo.
Χοῦς, & χόος, χοῦ, ὁ, congius. mensura liquidorum capiens libras IX. Dor. χως, a χέω, capio.
Χοὴ, libamen. χοαὶ, αἱ, inferiæ. a χέω, libo.
Χοδαώδη, tunica. Nehem. c. 7. vers. 70. 72.
Χοϊκὸς, ἡ, όν, pulvereus, a, um. quod a χόος, χοῦς, όος, ους, ὁ, pulvis, a χέω, fundo.
Χοινικὶς, modiolus, rotæ medium ceu fistula, cui infixi sunt radii. a χοῖνιξ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΧΟΊΝΙΞ, ικος, ἡ, mensura duos continens sextarios. puto a χῶ, capio, vel χνάω, quantum quis una die potest χναίειν.
Χοιρᾶς, ᾶδος, ἡ, porca. a χοῖρος. vel saxum in mari aliquantum eminens, ut porcæ nanti simile videatur.
Χοιρίνη, concha porcellana. a χοῖρος.
Χοιρογρύλλιος, cuniculus. Levit. 11. 5. Deut. 14. 7.
Χοιροκομεῖον, locus, ubi porci κομέονται, curantur, & aluntur.
ΧΟΙΡΟΣ, ου, ὁ, porcus, sus. etiam natura, qua mulieres sunt. Hinc χοίρειος, α, ον, porcinus. Etymol. vult dici a χοῦν ἐρύειν, quod humum rostro scrutetur. Vel quia χεῖρον ἔρᾳ, quod pejus est amat, ut cœnum.
Χοιροσφαγεῖον, confectorium, ubi porci conficiuntur, seu mactantur, a σφάζω, macto.
Χολά, Dor. pro χολή, ἡ, bilis.
Χολάς, άδος, ἡ, intestinum, quia χολῶ capit, vel quasi κηλάς.
Χολάω, indignor, irascor, cum dat. f. άσω. perf. κεχολάκα. Th. χολή.
ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel, ira, nausea. Hinc χολέρα, ας, ἡ, cholera. χολερικός, ή, όν, cholericus, iracundus. χολόομαι, irascor. μελαγχολία, ας, ἡ, furor, seu desipientia ex atræ bilis redundantia.
Χόλιξ, idem quod χολάς.
Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλου, a χόλος, ου, ὁ, idem quod χολή, bilis.
Χολέμβος, iratus, præs. part. a χολόομαι, οῦμαι, irascor. Th. χολή.
Χολωθείς, iratus, a. 1. part. pass. χολωθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, irascor. ab eodem them.
Χολωσάμβος, η, ον, iratus, a, um, a. 1. part. med. pro quo Poetæ dicunt χωσάμβος. ejusdem verbi, & them.
Χολωσέμβω, & χολωσέμβομαι, succensurum esse, Jon. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. inf. activ. verbi χολόω, irascor. f. ώσω. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis, ira.
Χολῷτο, 3. singul. perf. opt. pass. Jon. pro κεχολῷτο, irascatur, verbi ejusdem, & them.
Χονδειτῶν, gen. plur. a χονδείτης, ου, ὁ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος.
ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, granum, grumus concretus, ut salis, thuris. cartilago. alica. q. a χεῖν ὕδωρ, quia affunditur aqua ad farinam, &c.
Χόος, χόος, ὁ, ἡ, terra egesta, humus. agger, pulvis. a χέω, fundo. Hinc χοϊκός, terrenus. Est & χόος, ὁ, congius.
Χοραζίν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Syr. promulgatrix.
Χορδαφος, vel χορδαφὸς, tumor tenuis intestini, & fides in instrumento musico, aut arcu. quia fit ex intestinis.
ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, intestinum; item chorda, fides. dat. plur. Jon. χορδῆσι.
Χορεία, ας, ἡ, chorea, in plur. χορεῖαι. Th. χορός.
Χορεύω, salto, saltando celebro. χορεύῃ, 3. sing. præs. sub. Th. χορός, chorus.
Χορηγέω, sum dux chori; item suppedito, sumptum præbeo, cum accus. fut. ήσω. perf. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. Ex χορός, οῦ, ὁ, chorus, & ἄγω, duco, vel potius ἡγέομαι, idem.
Χορηγός, οῦ, ὁ, choragus, dux chori. a χορός, & ἡγέομαι, duco. Etymologo videtur quasi χεραγός. Ex χείρ, & ἄγω.
Χορηγοῦντας, nom. plur. part. præs. act. verbi χορηγέω. quod vide.
Χορία, & χορεῖα, edulia e lacte, & melle. exta.
Χόριον, χορεῖον, vel χωρεῖον, secundina, quia fœtum χωρεῖ, ideſt, capit.
Χόρος, vel χορεῖος, pes metricus choreis aptus.
Χοροιτυπία, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus solum inter saltandum. a χοροιτύπος, qui in choro pulsat terram pedibus. quod a χορός, οῦ, ὁ, chorus, & τύπτω, pulso.
ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, chorus, cœtus canentium, & saltantium. chorea, tripudium. quasi a χαίρω, vel χαρὰ, ut sit q. χαρός. Hinc χορεύω, salto. χορεία, ἡ, saltatio. χορευτὴς, οῦ, ὁ, saltator.
Χορτάζω, herbis, seu gramine pasco, fœno saturo; item saturo. fut. άσω. perf. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, saturare. præs. pass. χορτάζομαι, saturor. perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, & in 3. plural. ἐχορτάσθησαν. a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Thema χόρτος, ου, ὁ, gramen, fœnum.
Χορτάσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω. quod vide.
Χορτασθῆναι, a. 1. inf. passiv. verbi ejusdem.
Χόρτασμα, ατος, τὸ, cibus. ab eodem verbo, & them.
ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba. q. κόρτος, a κείρω, tondeo. hinc tondese pascua dicuntur pecudes. hinc χορτάζω, gramine pasco. χορτοκόπιον, campus fœnarius. χορτοκοπία, ας, ἡ, fœnisecium.
Χοῦζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. videns.
Χοῦσι, fundunt, Jon. pro χέουσι.

X P.

Χραίνω, coloro, imbuo, ungo: inesco, a χράω, coloro.
Χραῖσμ', Jon. pro ἔχραισμε, 3. sing. aor. 2. ind. activ. verbi χραισμέω, auxilior, prosum. f. ήσω. Them. χράω, commodo.
Χραισμέω, adjuvo, opitulor. q. χρησιμέω, a χρήσιμος, utilis. quod a χράομαι, utor.
Χραίσμη, ης, ἡ, auxilium. χραίσμησε, auxiliatus est, Jonic. 3. singul. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.
Χρᾶν, oraculum reddere, vaticinari, commodare.
Χραυσθείς, pollutus, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, ungo, coloro. f. αυσω. a. 1. pass. ἐχράνθην.
Χράομαι, ῶμαι, utor. cum dat. præs. imperat. χράω, ῶ, utere. imperf. ἐχρώμην, ώμην, ω, ῳτο, ῶτο, & in 3. pl. ἐχρόωντο, ὦντο. f. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, usus sum. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. χρῆσαι, άσθω. a. 1. sub. med. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, commodo, &c.
Χρᾶσθε, 2. plur. imperat. pass. vide χράομαι.
Χρᾶσθ', Jon. pro χρῆσθ'. sic χρᾶται, pro χρῆται, utitur.
Χραύσῃ, fauciaret, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi χραύω, quod vide.
Χραύω, leviter saucio. fut. αύσω, q. χραδος αὔω. Th. χράω, coloro, tingo.
ΧΡΑ'Ω, ῶ, do mutuo, commodato do. q. e manu in manum (ideoque duco a χείρ, manu.) fut. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est & χράω, oracula edo. hinc χράομαι, commodato accipio, mutuor. oraculum consulo; item utor. χρῆσις, εως, ἡ, usus. χρήσιμος, ος, ὁ, ἡ, utilis. χραισμέω, opitulor, opem fero. χρηστός, ή, όν, utilis, commodus; item mitis, clemens, benignus. χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; item bonitas, clementia, benignitas. ἀποχράομαι, abutor. καταχράομαι, idem. καταχρηστις, εως, ἡ, abusio, abusus. χρηστμός, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμῳδισμός, οῦ, ὁ, idem. χρησμῳδέω, oraculum reddo. χρησμῳδέομαι, oraculo admoneor.
Χράω, coloro, tingo, polluo. & pro ἐμπίπτω, impetuose irruo, seco.
Χρέα, debita, per syncop. pro χρέεα, a χρέος, εος, τὸ, debitum. pl. τὰ χρέεα.
Χρέεσκε, Jon pro χρῆσκε, oraculum consulere. χρέεσται, Jon. pro χρῆται. χρέονται, pro χρῶνται. χρέωσα, pro χρήσω, & Att. χρῶσα.
ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum. sententia gravis. indigentia, necessitas, negotium. q. a χρέομαι. hinc ἀχρεῖος, ος, ὁ, inutilis. χρή, oportet. χρείαν ἔχω, egeo.
Χρεῖος, ος, ὁ, egenus. a χρεία, indigentia. Et χρεῖος, Poet. pro χρέος, ους, τὸ, debitum.
Χρειώ, Jon. idem quod χρεία, indigentia.
Χρειώδης, ες, ὁ, ἡ, utilis. a χρεία, ας, ἡ, usus.
Χρειῶν, genit. pl. a χρεία, ας, ἡ. quod vide.
ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, hinnio. etiam χρεμίζω, dicitur. fut. ίσω. p. ικα. q. χαρὰν ἐμέω. ut sit q. χαρεμετίζω. nam hinnitus est lætabunda equi vociferatio.
Χρέμισαν, hinnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. verbi χρεμίζω, per syncop. pro χρεμετίζω. quod vide.
ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, screo, excreo. hinc χρέμμα, ατος, τὸ, screatus, sputum.
Χρέμυς, χρέμις, & χρέμψ, ὁ, minima piscium.
ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; item fatum, mors. quasi a χρή, oportet.
Χρεὼ, χρεών, pro χρεώ, quod Jon. pro χρεία, ας, ἡ, indigentia. & χρέω, Jon. pro χρῶ, utere, præs. imperat.
Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέως, seu χρέος κόπτει, debitum rescindit, fraudans sc. creditores, decocta pecunia, quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, rescindere est nolle exsolvere, & foro cedere.
Χρεωλυτέω, debitum solvo. tanquam a χρεωλύτης, qui χρέος λύει.
Χρεώμβω, Jon. pro χρώμβω, præs. part. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χράω.
Χρέων, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, debitum. mors. fatum. quasi diceres χρέων ἐστὶ, necesse est, fas est.
Χρέωνται, Jon. pro χρῶνται.
Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, æs alienum.
Χρεώστης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, debitum. χρεωστέω, sum debitor. χρεωστέομαι, deberi. Th. χρέος, τὸ, debitum.
Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, & ὀφείλω, debeo.
Χρή, oportet, impersonale cum accus. imperf. ἐχρῆν, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit. præs. inf. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Thema χρεία, ας, ἡ, indigentia.
Χρήζουσι, volunt, Dor. pro χρῄζουσι. a χρῄζω, volo. Th. χρεία.
Χρήζω, indigeo, cum gen. pro χρῄζω. vide χρῄζων. χρήζοις, 2. sing. opt. præs. χρῄζοιτο, dat. sing. part. act.
Χρηίζων, præs. inf. a χρηίζω, idem quod χρῄζω, egeo, volo, rogo. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.
Χρηίσκεσθε, Jon. pro χρῆσθε, uti.
Χρῆμ', pro χρῆμβρ. quod vide.
ΧΡΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, res utibilis, qua quis potest χρῆσθαι, pecunia, opes, merx. oraculum. opus. factum. in plur. τὰ χρήματα, pecuniæ, opes. hinc χρηματίζω, negotium tracto, consulto, responsum do. χρηματίζεσθαι, oraculo admoneri. ἐξ αὐτοσχεδίου χρῆμα, adv. e vestigio, ex tempore.
Χρήμαθ', seq. aspirat. χρήματ', pro χρήματα, nom. plur. a χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.
Χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo. nominor. a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præs. pass. χρηματίζομαι, divinitus admoneor. perf. pass. κεχρηματίσμαι, σαι, σται, divinitus fui admonitus, fui edoctus. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promissus. a. 1. pass.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

pass. ἐχρημπίσθην, ης, ῃ. a. 1. part. pass. χρημπισθείς, έντος, ὁ, divinitus admonitus. Th. χρῆμα.

Χρημπίσαι, aor. 1. inf. activ. χρημπίσθεις, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi χρημπίζω. quod vide.

Χρημπισμός, οῦ, ὁ, divinum responsum. ab eodem verbo, & them.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria, petitio. q. a χρεία.

Χρῆμι, inusit. opus sum, debeo. imperf. ἐχρῆν, & χρῆν, oportebat, sub. χρῆ, inf. χρῆναι. ἀποχρῆν, sufficit.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. a χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν, Jon. pro ἔχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρῆ, oportet. quod vide.

Χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρῆ. quod vide.

Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις, χρῄζεις, Doric. contractione ex χράεις, 2. singul. præs. verbi χράω, commodo.

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi χράομαι. vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare. an a χρῄζω, vel a χράω.

Χρήσας, a. 1. part. act. a χράω, commodo.

Χρήσασθαι, usum esse, aor. 1. inf. med. verbi χράομαι, utor. aor. 1. med. ἐχρησάμην. aor. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρῄσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρηίζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. sing. a χρῆσις, εως, ἡ, usus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Χρήσηται, 3. sing. a. 1. sub. med. verbi eiusdem.

Χρῆτα, Dor. pro χρή, oportet.

Χρῆσθα, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. verbi χράομαι, utor.

Χρηθείς, mutuatus, a. 1. part. pass. verbi χράω, commodo. aor. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, utantur, 3. dual. Attice pro χρήσθωσαν, quod Doric. pro χράσθων, & χράσθωσαν, 3. dual. pro plur. imperat. præs. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ος, ὁ, ἡ, utilis. in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος. ab eodem verbo.

Χρῆσις, ιος, ἡ, Poet. pro χρησμός, οῦ, ὁ, oraculum. quod vide.

Χρησμολόγος, ὁ, vates. ex χράω, & λέγω.

Χρησμός, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμώς, Dor. pro χρησμός.

Χρησμοσύνη, ἡ, oraculum, vaticinium.

Χρησμῳδεῖν, vaticinari. Ex χράω, & ᾠδή, ἡ, cantus.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. f. part. med. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηςδόμαι, benignus sum. f. δώσομαι. perf. pass. κεχρήςδυμαι. a χρηςός, utilis, bonus. Th. χράω, commodo.

Χρηςηριάζεσθαι, oraculum consulere. a χρηςήριον.

Χρηςήριον, ου, τὸ, oraculum. cædes. Th. χράω, commodo.

Χρήςης, ου, ὁ, fœnerator, creditor. a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηςολογία, ας, ἡ, blandiloquentia. a χρηςολόγος, ου, ὁ, ἡ, blandiloquus. q. d. λέγων τὰ χρηςά. vide χρηςός.

Χρηςός, ἡ, όν, utilis, bonus, benignus. χρηςὸν, οῦ, τὸ, benignitas. compar. χρηςότερος, α, ον, melior, us. Th. χράω, commodo.

Χρηςότης, ητος, ἡ, utilitas, benignitas. ab eodem verbo, & them.

Χρῆται, Doric. vel Att. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

ΧΡΙΜΠΤΩ, appropinquare facio, admoveo, accedo: fulcio me, innitor: illino. f. ψω. q. a χράω, pro ἐμπίπτω ὡς χεῖρας. potest etiam referri ad χρίω.

Χρισαμένη, uncta, aor. 1. part. med. verbi χρίω, ungo. fut. ίσω. perf. pass. κέχρισμαι.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio, a perf. pass. verbi χρίω, ungo.

Χριστιανός, ἡ, όν, Christianus, a, um. ab eodem them.

Χριστός, ῆ, ὁ, unctus: cognomen D. N. JESU, quo officium eius indicatur. a χρίω, ungo. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙΩ, ungo, pungo. f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται. hinc χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρίσις, εως, ἡ, unctio. χριστὸς, ῆ, ὁ, unctus. q. κιχρὶ ἰῶ, manu aliquid infero, illino. an a χράω, tingo?

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, color, superficies: & corpus, vel cutis hominis. Est & χρόα, accus. a χρῶς, χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis. (q. a χράω, coloro.) hinc χροΐζω, coloro, colore imbuo. χρόω, χρωννύω, seu χρώννυμι, idem. χρῶμα, ατος, τὸ, color; item cutis: ὁμόχρους, ου, ὁ, ἡ, concolor. χρώς, ῶτος, ὁ, idem.

Χροΐ, & χρῷ, dat. sing. a χρῶς, cutis.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι, pro Χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζεσθαι, propius accubare. Th. χρόα, cutis, &c.

Χροιλῶ, accus. singul. Jon. a χροιά. quod vide.

Χρόμβος, ου, ὁ, stridor dentium, dentium, & maxillarum collisio. q. a χρεμίζω.

Χρόμις, ου, ὁ, Chromius, nom. propr.

Χρονέω, vivo; mentis compos sum. Th. χρόνος.

Χρονίζω, tardo, moror. fut. ίσω, & Att. χρονιῶ, ῖς, ῖ. aor. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. perf. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus sum. Thema χρόνος.

Χρόνιος, α, ον, serus. vide in χρόνος.

ΧΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas. (q. a χράω, utendum do. an a χέω, & ῥέω, fluo? quia in perpetuo fluxu est. an a χρῶ πελῶ, quod omnia perficiat?) hinc χρόνιος, α, ον, diuturnus. χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis. ὁμόχρονος, ου, ὁ, ἡ, contemporaneus.

Χρονοβιβέω, ῶ, tempus tero. f. ήσω. perf. κεχρονοβίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοβιβῆσαι. Quod a χρόνος, tempus, & βίβω, tero. fut. ψω.

Χροὸς, gen. a χρῶς.

Χρῶς, χροὸς, ὁ, cutis, accus. sing. χρόα. hoc a χρόος, ου, ὁ, idem. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρυσαλακατος, ου, ὁ, Doric. pro χρυσηλάκατος, ου, ὁ, auream colum habens, & gestans. ἡ χρυσῷ ἠλακάτῳ ἔχουσα καὶ φέρουσα. hinc χρυσαλακάπα Λατῖ, Dor. pro χρυσηλακάτη Λατῖνος. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Χρυσαλλὶς, blatta. a colore auri, quod χρυσὸς.

Χρύσαμμος, baluca. Gl. quod Hispanis est minutum. χρυσῆ ἄμμος, est aurea arena.

Χρυσάμπυκας, accus. plur. a χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea fascia ligatos crines habens. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea talis fascia. q. ab ἀμπέχω, circumdo.

Χρυσάνθεμον, chrysanthemum, herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ορος, ὁ, ensem aureum habens. Ex χρυσὸς, aurum, & ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis. Them. ἀείρω, tollo.

Χρυσάρματος, ου, ὁ, qui aureo curru vehitur. Ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χρύσασπις, ιδος, ἡ, Poet. ἡ χρυσῷ ἀσπίδα φέρουσα, aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, ορος, ὁ, nomen etiam viri. vide χρυσάορος.

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod pro suis, ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, vocat. singul. a χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Χρύσεα, pro χρύσεα, nom. plural. neutr. gen. vel accus. a χρύσεος, idem quod χρύσεος, ους, aureus. Thema χρυσὸς, aurum.

Χρύσεος, ους, ὁ, aureus. dat. singul. χρυσέῳ, & in fœm. gen. χρυσέης, ῆ, & in n. g. εον, ῆν, in plur. χρύσεα, χρυσᾶ. ab eodem them.

Χρυσέῳ, dativ. singul. a χρύσεος. quod vide.

Χρυσῇ, dat. sing. f. g. a χρυσέη, ῆ. in acc. χρυσῆν. vide in χρύσεος, ους, ὁ. Est & Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, in acc. Χρυσηΐδα, patronym. a Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, auream habens colum. vel aureas habens sagittas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus, sagitta.

Χρυσοῦς, οῦ, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἰωὶα, ας, ἡ, habena.

Χρύσιος, solidus. aureus nummus, ex χρυσὸς.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. aureus nummus. idem quod χρυσὸς.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ, ἡ, aureum gestans annulum. ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. Thema δάκτυλος, ου, ὁ, digitus. q. d. digitalis.

Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, auro ligatus. χρυσοδέτα, Dor. pro η, fœm. gen. a δέω, ligo, & χρυσὸς.

Χρυσόθημις, Chrysothemis. nom. filiæ.

Χρυσόθρονος, aureum thronum habens. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. Th. θράω, sedeo.

Χρυσόκερων, vel est acc. sing. a χρυσόκερως, ωτος, & accus. χρυσοκέρωτα, & κέρων. vel est quartæ declinat. simpl. ut Μενέλεως. Ex χρυσὸς, aurum, & κέρας, τὸ, cornu.

Χρυσόκλαβον, aureis clavis ornatum. a χρυσὸς, & clavus.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureo crine conspicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ. dicitur & χρυσόκομος. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, Chrysolithus, aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, & λίθος, lapis.

Χρυσόμαλλον δέρας, vellus aureum. Ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus.

Χρυσόξυλον, sic vocatur ῥάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, rubia tinctorum, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπας, ου, ὁ, ἡ, auro aspersus. ex χρυσὸς, & πάσσω, inspergo.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ, aureis calceamentis gaudens. Ex χρυσὸς, & πέδιλον, ου, τὸ, calceus.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, chrysoprasus, gemma viridis. Ex χρυσὸς, aurum, & πράσον, ου, τὸ, porrum.

Χρυσορράπις, & χρυσόραπις, ιδος, ἡ, aurivirga. quod ex χρυσὸς, aurum, & ῥάπις, ιδος, ἡ, virga.

ΧΡΥΣΟΣ, οῦ, ὁ, aurum. moneta aurea. q. a χρήσα, id est, usu. vel a χρόα, est enim colore amabili. Hinc χρύσιον, ου, τὸ, aurum. χρύσεος, ους, ὁ, aureus. χρυσόω, inauro.

Χρυσοστέφανος, aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona. Th. στέφω, corono.

Χρυσότοξος, ου, ὁ, qui aureum arcum habet, & gestat, ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσοφόρος, ου, ὁ, qui aurum gestat. hinc χρυσοφορέω.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, auri custos. a φυλάσσω, custodio.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Doric. pro χρυσοχαίτης, ου, ὁ, auricomus. Ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. hinc χρυσῷ χρυσοτέρα, auro magis aurea.

Χρώζω, coloro. a χρόα, color.

Χρῶμα, ατος, τὸ, color. Th. χρόα, ας, ἡ, idem.
Χρώμενος, η, ον, præs. part. a χράομαι, utor. Th. χράω.
Χρωννύω, coloro. a χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῶνται, 3. plur. præs. ind. χράομαι, utor.
Χρώς, ωτὸς, ὁ, corpus, cutis. idem quod χρῶς, χροὸς, χροΐ. Them. χρόα, color.
Χρώσω, colorabo, fut. 1. ind. activ. verbi χρώννυμι, seu χρόω, coloro. f. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. aor. 1. pass. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῶτο, utatur, 3. singul. oprat. præs. passiv. χρωίσθω, ῶσθω, ὡίσθω, ῶσθω, verbi χράομαι, utor. Th. χράω, commodo.

Χ Υ.

Χυδὸν, fuse, copiose, passim. a χύω, fundo. hinc χυδαῖος, αία, αῖον, copiosus, vulgaris.
ΧΥΛΟΣ, ὄ, ὁ, succus. q. a χύω, fundo. qui per universum corpus diffunditur. hinc χυλόω, in χυλὸν redigo. χυλίζω, succum exprimo.
Χύμα, aliquid effusum, & confusum. amplitudo, liquor. quasi a χύω, fundo. Th. χέω.
Χυμὸς, ὄ, ὁ, succus. sanguineus humor, quem e chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.
Χυὼν, fundo. χύσις, fusio. χύσις, fusor. Th. χέω, fundo.
Χύσις, εως, ἡ, effusio. a χύω, seu χέω, fundo.
Χύτλον, oleum aqua permixtum, ad perfundenda lavantium corpora.
Χυτλόω, oleo perfundo. a χύω, seu χέω, fundo.
Χύτο, fusus erat, Jon. pro ἐκέχυτο. 3. sing. pluſq. perf. Sic χώτο, pro ἐκέχωτο, 3. plur. verbi χύω, fundo. f. ύσω. perf. pass. κέχυμαι.
Χυτὸς, ὄ, ὁ, agger ex congesta terra. Th. χύω, fundo.
Χύτρα, ας, ἡ, olla. Th. χύτρος, ὄ, ὁ, idem.
Χυτρόγαυλος, magna olla. χύτρα, ut γαυλὸς, mulctra: & γαυλὸς, est genus navigii.
Χυτροπόδων, gen. plur. a χυτρόπους, οδος, olla pedes habens. Ex χύτρος, ὄ, ὁ, olla, & πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.
ΧΥΤΡΟΣ, ὄ, ὁ, olla. q. a χύω, quia in eam aliquid funditur, coctura causa. hinc χύτρα, ας, ἡ, idem. χυτρὶς, ὄ, ὁ, fictilis, testaceus. χύτριον, ὄ, ὁ, ἡ, idem.
Χύω, fundo. f. χύσω, perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. pluſq. perf. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χ Ω.

Χῶ, capio, pro ἔχω, vel χάω, unde & χανδάνω, capio. sed χ' ὦ, pro χ' ὁ.
Χ' Ὦδωνις, Dor. pro χ' ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Jon. pro χῶο, irascere, præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολῶμαι, irascor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χ' ὠ'κ, Dor. pro χ' ὁ ἐκ.
Χωλεύω, claudico. f. εύσω. Th. χωλὸς, claudus.
ΧΩΛΟΣ, ὄ, ὁ, claudus, mutilus. q. a κόλος, idem. hinc χωλαίνω, & χωλεύω, claudico. χωλόω, claudum reddo. χώλωσις, εως, ἡ, claudicatio. χωλοπους, ποδος, ὁ, ἡ, idem.
Χῶμα γῆς, terræ aggestæ moles.
Χ' ὠ'μὸς, Dor. pro χ' ὁ ἐμὸς.
Χῶν, fundens, pro χέων, præs. part.
Χώνη, ης, ἡ, infundibulum. a χέω, fundo.
Χωννύω, aggerem educo. f. χώσω. hinc χῶμα, agger. quod a χῦς, ὁ, terra egesta, terra. Th. χέω, terra aggesta extruo.
Χὼς, contract. ex χάος. quod vide. unde χωνδίω, in χῶνον conjicio.
Χωόμενος, η, ον, succensens. gen. Jon. χωομένοιο; præs. part. a χώομαι, irascor. Th. χολὸω, ῶς, ἡ, bilis.
Χ' ὡπόσαι, & quot. Dor. pro χ' ὁπόσαι.
Χώρα, ας, ἡ, regio. Jon. χώρη. hinc χῶρος, ου, αἱ, agri. Them. χῶρος, ὄ, ὁ, locus, sedes.
Χωρεῖ, 3. sing. a χωρέω. quod vide.
ΧΩΡΕΩ, εο, accedo, proficiscor, capio, capax sum. evado, locum do. f. ήσω. perf. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. aor. 1. imperat. activ. χώρησον, άτω, & plur. χωρήσατε, recipite nos. aor. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere. q. a χῶρος, locus. Est enim locum muto, vel locum concedo. hinc ἀναχωρέω, redeo. ἀναχώρησις, εως, ἡ, reditus. ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, qui in solitudine vivit. συγχωρέω, concedo, assentior. συγχώρησις, εως, ἡ, concessio, assensus.
Χωρὴβ, ὁ, nomen montis ἄκλιστον. Hebr. desolatio, vastitas.
Χωρῆται, a. 1. inf. act. χωρήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. verbi χωρέω. quod vide.
Χωριαμὸς, arca, cista. quia χωρεῖ, capit aliquid. vide χραμὸς.
Χωρίζω, separo, sejungo. fut. ίσω. perf. κεχώρικα. aor. 1. ἐχώρισα, ας, ε. aor. 1. inf. χωρίσαι. præs. imperat. pass. χωρίζου, έσθω. perf. passiv. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος. aor. 1. ind. pass. ἐχωρίσθη, ης, η. aor. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, sine.
Χωρίον, ου, τὸ, membrana extima, quæ fœtum involvit, & capit. vel est locus.
ΧΩΡΙΣ, seorsum, separatim, absque, sine. q. a χῶρος, locus. Significat enim proprie localem separationem, διάστασιν τοπικὴν. Hinc χωρίζω, separo, secerno. χωρισμὸς, ὄ, ὁ, separatio.
Χωρίσαι, a. 1. inf. act. χωρίσῃ, 3. singul. aor. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, separo. quod vide.
ΧΩΡΟΣ, ου, ὁ, locus, sedes; item ager, prædium. q. a χῶ, id est, capio. Hinc χώρα, ας, ἡ, idem. & regio. χωρίον, ου, τὸ, locus, rus, possessio, villa. ἔγχωρος, ου, ὁ, & ἐγχώριος, ου, ὁ, indigena. ἐπιχώριος, ου, ὁ, idem.
Χὼρος, ου, ὁ, nomen venti. Act. 27. 12.
Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, pharetra.
Χ' ὡς, Dor. pro χ' ὡς.
Χῶσαι, aggessisse, aor. 1. inf. act. χώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. χωσαμένος, a. 1. part. med. verbi χώννυμι, aggerem duco. fut. χώσω. quod a χῦς, ὁ, terra aggesta. Th. χέω, terra aggesta extruo. Possunt etiam illa esse a χώομαι, irascor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χώσατο, iratus fuit, 3. singul. a. 1. med. Jon. Sic χωτάμενος, aor. 1. part. med. verbi χώομαι, irascor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χωστὴς, ῆντος, ὁ, aggestus, aor. 1. part. pass. a χώννυμι. quod vide in χῶσαι.
Χώσω, aggerabo, f. 1. act. a χώννυμι. Th. χέω, aggerem duco.
Χ' ὅτιν, Dor. pro χ' ὅτιν, & quando.
Χ' ὅ, π, Dor. pro χ' ὅ, π, & quod.

Ψ.

Ψ, Est littera vigesima tertia. valet βσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.
ΨΑΓΔΑΣ, unguenti genus. a ψάω.
Ψαθάλλω, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.
Ψαθαρὸς, mollis. Suid.
ΨΑΘΥΡΟΣ, & ψαθυρὸς, Att. ὕ, ὁ, friabilis. q. a ψάω, id est λεπτύνω.
ΨΑΙΔΡΟΣ, ὄ, ὁ, rarus, raros habens capillos. q. a ψάω, comminuo.
Ψαιρίζω, ῥαίνω, roro, spargo. Them. Ψαιρίς.
Ψαιρὸς, idem quod ψαφὸς. quod vide.
Ψαίρω, leviter attingo. (q. a ψάω, tango. & pro innato, spiro, festino.
Ψαίω, tenue facio, contero. hinc ψιαρὸς, ἡ, ὁν, attenuatus, subactus.
ΨΑΚΑΣ, ἀδος, ἡ, ros, stilla, gutta. (q. a ψάω, minuo.) hinc ψακὰς, & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, & ψεκάζω, roro, roris guttas stillo.
Ψαλάσσω, tango. a ψάω.
Ψαλδαῖος, ὰ, ὁ, nomen gentile, Psaldæus, pro, Chaldæus, a Chæreo filio Nachoris.
Ψαλιδίσομοι, habentes forfices in ore. a ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex, & σόμα, ατος, τὸ, os.
Ψαλίζω, recido, reseco. fut. ξω. Them. ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex.
ΨΑΛΙΟΝ, ψαλίον, & ψέλιον, ὰ, τὸ, frænum. ψάλια, seu ψέλια, ων, τὰ, torques, monilia, collaria. q. a ψάω, tergo.
ΨΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, forfex. (q. a ψαίω, moveo) motus celer. hinc ψαλίζω, ίσω, vel ίξω, forfice reseco.
ΨΑΛΛΩ, tango, leni motu percutio. fidibus cano, psallo. (q. a ψάω, tango) fut. αλῶ. perf. pass. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Hinc ψαλμὸς, ὄ, ὁ, carmen fidibus cantatum. ψαλτὴρ, ῆρος, & ψάλτης, ου, ὁ, qui scit fidibus. ψαλτήριον, ου, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur.
Ψαλμὸς, ὄ, ὁ, psalmus. Th. ψάλλω.
Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, genit. plural. a Ψαλυχιάδαι, αἱ. Pindar. Isthm. Od. 6. 475. 4.
Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereidos nomen. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 1.
Ψαμάθη, ης, ἡ, nomen mul. a ψάμμος.
Ψάμαθος, & Poet. ψάμαθος, ου, ἡ, arena, fabulum. gen. Jon. ψαμάθοιο. Th. ψάμμος.
ΨΑΜΜΟΣ, ου, ἡ, arena, fabulum. q. ab ἄμμος, ου, ἡ, idem. hinc ψαμμώδης, ες, ὁ, ἡ, arenosus. ψάμαθος, & ψάμαθος, ου, ἡ, arena. q. a ψάω, comminuo.
Ψάρ, & Jon. ψὴρ, ὁ, sturnus. avis varii coloris. in gen. plur. ψαρῶν. Dicitur & ψάρος, q. a ψαίρω, idem quod ψάω.
Ψαρὸς, celer. a ψαίρω, festino.
Ψαρῶ, attingam, f. verbi ψαίρω.
Ψαῦε, attinge, præs. imper. act. a ψαύω, idem quod ψάω, tango, tergo.
Ψαυκρὸς, agilis. quasi a ψαύω, leniter tango. Th. ψάω.
Ψαυσθεὶς, palpatus, a. 1. part. pass. verbi ψαύω, tango, contrecto. fut. σω. perf. ἔψαυκα. aor. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω.
Ψαύω, tango, contrecto, pervenio. a ψάω, accedo, tango.
ΨΑΦΑΡΟΣ, ὄ, ὁ, aridus, squalidus, infirmus, tenebrosus. Est & ψαφερὸς, ψαφρότης, friabilitas. q. a ψάω, arida enim facile minuuntur, λεπτύνονται.
Ψᾶφος, ου, ἡ, Dor. pro ψῆφος, ὄ, ἡ, calculus, suffragium.
ΨΑΩ, f. ήσω, p. ἔψηκα, comminuo, extenuo. tango leniter, mulceo, abstergo, accedo. faveo, calefacio. hinc ψήχω,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ψήχω. f. ξω, rado, frico. Ψῆξις, εως, ἡ, rasura. Ψαρὸς, ὄ, ὁ, mobilis, agilis. Ψαύω, tango.

Ψ E.

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab ὅ, sui.

Ψέγιος, ία, ον, Poetic. idem ac Ψόγιος, & Ψογερὸς, ά, ὸν, vituperatorius. Th. Ψέγω, vitupero.

ΨΕΓΩ, reprehendo, vitupero. (quasi a Ψάω, tango, minuo. vituperatus minuitur.) fut. Ψέξω. præt. ἔψεχα. perf. passiv. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehensor. Ψεκτὸς, ὴ, ὸν, vituperatus, reprehensus. Ψόγος, ου, ὁ, reprehensio, vituperium.

Ψεγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. verbi Ψέγω. quod vide.

ΨΕΔΝΟΣ, ὴ, ὸν, raros habens capillos, glaber. q. a Ψῶ, rado. vel Ψέω, minuo.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, gutta. q. a Ψέω, comminuo. quia minuta aqua. hinc Ψεκάζω, guttas demitto, stillo, rigo.

Ψεκτέον, verbale a Ψέγω, vitupero.

Ψέλιον, armilla. Est ut Ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ, vel Ψελλιοφόρος, qui fert armillas. a Ψέλιον, armilla, & φέρω, fero.

ΨΕΛΛΟΣ, ὴ, ὸν, balbus, blæsus. q. a Ψέω, minuo. Blæsus minuit integritatem litterarum. hinc Ψελλίζω, balbutio. Ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties.

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi Ψέγω, vitupero. f. ξω.

Ψέξομεν, 1. plur. fut. 1. activ. verbi ejusdem.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falsus frater. a Ψεύδω, fallo, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falsus apostolus. Ex Ψεύδω, fallo, & ἀπόστολος, apostolus. quod ab ἀποστέλλω, ablego. quod vide.

Ψεύδεα, mendacia, acc. plur. a Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. sed Ψευδέας, ᾶς, acc. plur. a Ψευδὴς, ές, ὁ, ἡ, mendax. Th. Ψεύδω.

Ψεύδεα, dat. sing. a Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. ejusdem them.

Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi Ψεύδω, fallo.

Ψευδῆ, acc. singul. a Ψευδὴς, ές, ὁ, ἡ, mendax. Th. Ψεύδω.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falsus doctor. a Ψεύδω, fallo, & διδάσκω, doceo.

Ψευδολόγος, ου, ὁ, ἡ, falsiloquus. Hinc Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium. Ex Ψεύδω, fallo, & λέγω, dico. prætmed. λέλογα.

Ψευδομάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, falsus testis. Ex Ψεύδω, & μάρτυς, υρος, ὁ, testis. Hinc & Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falsum testimonium. Ψευδομαρτυρέω, falsa testor. f. ήσω. præt. ἐψευδομαρτύρηκα.

Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi Ψεύδω, fallo. quod vide.

Ψευδοπάρθενος, ἡ, falsa virgo. Th. Ψεύδω, & παρθένος, ἡ, virgo.

Ψευδόρκιος, ὁ, pro Ψευδόρκος, perjurus. Th. ὅρκος, ὁ, jusjurandum, & Ψεύδω, fallo.

Ψευδόρκιον, falsum juramentum. ex Ψεύδω, fallo, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falsus propheta. Ex Ψεύδω, fallo, & προφήτης, ου, ὁ, propheta. Quod a πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Thema Ψεύδω.

Ψευδοσέλινον, apiastrum.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, falsus Christus. Ex Ψεύδω, fallo, & Χριστὸς, ὅ, ὁ, Christus. Th. χρίω, ungo.

ΨΕΥ'ΔΩ, decipio, fallo. fut. Ψεύσω. perf. ἔψευκα. præs. pass. Ψεύδομαι, fruſtror, mentior. præs. imperat. pass. Ψεύδου, έσθω, & in plur. Ψεύδεσθε. f. 1. med. Ψεύσομαι. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται. aor. 1. med. ἐψευσάμην, ω, απο. aor. 1. infinit. med. Ψεύσασθαι, mentiri. q. a Ψέω, & ὕδω, pro λέγω. mendax rem narrando minuit. hinc Ψεύστης, ου, ὁ, mendax. Ψευδὴς, ὴς, ὸν, ὁ, ἡ, falsus, mendax, fictus. Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Ψευδολόγος, ου, ὁ, mendax.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, falso nominatus. Ex Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Thema Ψεύδω, fallo, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ψεύσαντο, mentiti sunt, Jon. pro ἐψεύσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi Ψεύδω, fallo. a. 1. inf. med. Ψεύσασθαι.

Ψευδεὶς, falsus, aor. 1. part. passiv. verbi ejusdem.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium. Thema Ψεύδω.

Ψεύσας, α, ὁ, Dor. pro Ψεύστης, ου, ὁ, mendax, falsus.

Ψεύσεω, mendacium dico, propositum scopum non assequor. a Ψεύδω, fallo.

Ψεύστης, ου, ὁ, mendax. ab eodem th.

Ψεφλὸς, ὴ, ὸν, obscurus. Th. Ψέφος, εος, τὸ, tenebræ.

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obscuritas. (q. ex Ψέω, minuo, & φάος, εος, τὸ, lux, quia lux tenebris obsessa minui videtur.) hinc Ψεφαρὸς, ὅ, ὁ, obscurus. Ψεφλὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ψεχθεὶς, vituperatus, aor. 1. part. passiv. verbi Ψέγω, vitupero. fut. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.

Ψέω, minuo. Eustath. a Ψάω.

Ψ H.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum. vide Ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, strigilis, instrumentum, quo radimus. quod a Ψήχω, idem cum Ψάω, rado.

Ψῆλας, qui cecinit, aor. 1. part. activ. verbi Ψάλλω, cano. futur. λῶ. aor. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, ῶ, contrecto, palpo. cum accus. part. præs. pass. Ψηλαφώμενος, η, ον, qui contrectatur, contrectabilis. Ex Ψήλα, quod a prær. med. ἔψηλα, verbi Ψάλλω, tango, & ἁφὴ, tactus. Thema ἁφάω.

Ψηλαφήσαι, ας, ε, aor. 1. optat. act. Æol. a Ψηλαφάω, contrecto. fut. ήσω. quod vide.

ΨΗ'Ν, Ψηνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis nascens. An quia ψαίω, radit, vel urit?

Ψηνὸς, calvus, Ψεδνὸς. a Ψάω, rado. Et Ψηνίζω, rado.

Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Jon. pro Ψαὴρ, sturnus, avis. a Ψαίρω, idem quod Ψάω.

ΨΗ'ΣΣΑ, vel Ψῆα, piscis e genere latorum.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro Ψηφοφόρος, qui suffragium fert. Ex Ψῆφος, ου, ἡ, & φέρω.

Ψηφίζω, calculis computo, supputo. f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. Ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, idem quod Ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi Ψηφίζω. quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiscitum, decretum. Th. Ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

ΨΗ'ΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus, gemma. suffragium. q. a Ψάω, radendo plano. Hinc Ψηφίζω, computo, supputo; item decerno, statuo. Ψήφισμα, ατος, τὸ, consultum, decretum. ἀποψηφίζομαι, suffragio me absolvo; item aboleo. καταψηφίζομαι, suffragio meo damno.

Ψήχω, rado, frico. Th. Ψάω, idem. hinc Ψηκτὸς, rasus.

Ψ I.

Ψιάδας, guttas, accus. plural. a Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, storea, teges, maxime e junco.

Ψιαίνω, reprehendo. q. a Ψάω.

ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta. Hinc Ψιάζω, roro. minutatim stillo. q. a Ψίω.

Ψίζω, cibo minutis cibis. a Ψίω, tenue facio.

ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, vitis species.

Ψιθυρίσδειν, vel Ψιθυρίσδω, Dor. pro Ψιθυρίζειν, susurrare.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, susurrus. quod a Ψιθυρίζω, susurro. f. ίσω. perf. ἐψιθύρικα. perf. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται. Thema Ψίθυρος.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, susurro, onis. delator. Th. Ψίθυρος.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ὴ, ὸν, susurrus. quasi a Ψίω, id est, λεπτύνω, & θρόος, sonus. Est enim lenis, & exilis, minutus sonus. Hinc Ψιθυρίζω, susurro. f. ίσω. Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, susurrator, occultus delator.

ΨΙΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, tenuis: nudus: scaber. q. a Ψίω, minuo. Hinc Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas. Ψιλίζω, & Ψιλόω, nudo. Ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in depilando corpore.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, seu Ψίμυθος, ου, ὁ, cerussa. q. a Ψίω.

ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ dicitur vitis, quum deflorens irrorat, aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli constant. Hinc Ψινὰς ἄμπελος, ἡ, vitis, quæ fructum solet amittere. q. a Ψίω, minuo.

Ψὶν, ipsis, idem quod σφίν.

ΨΙ'Ξ, χὸς, ἡ, mica, minutum frustulum. Hinc Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica. q. a Ψίω, minuo.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, & Ψίττακος, ου, ὁ, psittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris. a Ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.

Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica. Th. Ψὶξ, ἡ, mica.

Ψίω, tenue facio. λεπτύνω.

Ψ O.

Ψόα, lumbus. in plural. Ψόαι. q. a Ψάω, rado, frico.

Ψογερὸς, ὅ, ὁ, Poet. convitiator, vituperator. Th. Ψέγω, vitupero.

Ψόγος, ου, ὁ, vituperatio. a Ψέγω, vitupero.

Ψοθάλλω, strepo. a Ψόφος, vel a Ψέω, rado.

Ψολόεσσι, Ψολόεντι, dativ. & acc. a Ψολόεις, εντος, ὁ, ardens. Th. Ψόλος, ου, ὁ, fuligo.

ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, fumus; item flamma, fuligo. q. a Ψάω, uro. Hinc Ψολόεις, εντος, ὁ, fumidus, flammeus.

ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, strepitus, sonus. q. a Ψάω, rado. Hinc Ψοφέω, strepitum edo, sono.

Ψ Υ.

Ψύα, idem quod Ψόα, lumbus.

Ψυγήσομαι, η, εται, refrigescam, f. 2. pass. verbi Ψύχω, refrigero. fut. ξω. quod vide.

ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & Ψυδράκια, ων, τὰ, pustulæ. q. a Ψάω, uro.

Ψυδρὸς, Ψευδὴς, falsus. a Ψεύδω, fallo.

Ψυθίζω, γογγύζω, murmuro minuta voce. a Ψίω.

Ψύθος, mendacium. a Ψεῦδος.

ΨΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, & Ψύλλα, ης, ἡ, pulex. q. a Ψίω, & ἅλλομαι. Pulex breviores, & quasi minutos facit saltus. hinc Ψύλλιον, ου, τὸ, herba pulicaria.

ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, piscis in littoribus pariens.

Ψύξας, qui exiccavit, a. 1. part. activ. verbi Ψύχω, spiro. fut. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro Ψυχῇ, a Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

ΨΥΧΗ', ῆς, ἡ, anima, vita, spiritus. ingenium, indoles, homo. q. a Ψύχω, spiro. deficiente spiritu, deficit vita. vel etiam a Ψύχω, refrigero. hinc Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, animalis. Ψυχόω, animo, animam indo. μεταμψυχόω, animam ex uno corpore in aliud traduco. μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio animæ ex uno corpo-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

corpore in aliud. μεγαλόψυχος, ος, ον, magnanimus.
Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, animalis, e, hinc ψυχικῶς ἀγαθά, bona animi. a ψυχὴ, anima.
Ψύχος, εος, ους, τὸ, frigus. a ψύχω, refrigero. f. ξω.
Ψυχρὸς, ρὰ, ὸν, frigidus, a, um. Ψυχρῶ, Dor. pro ψυχρῷ. a ψύχω.
ΨΥ'ΧΩ, refrigero, arefacio, ficco, flo, spiro. fut. ξω. perf. ἔψυχα. a. 2. ἔψυγον. præs. passiv. ψύχομαι, refrigesco. perf. passiv. ἔψυγμαι. aor. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η, refrixi. fut. 2. passiv. ψυγήσομαι, ῆ, εται. Hinc ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio. ψύχος, εος, τὸ, frigus. ψυχρὸς, ὸν, ὁ, frigidus. ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas. ἀναψύχω, refrigero. ἀναψύξις, εως, ἡ, refrigeratio.
Ψυχῶν, gen. plur. a ψυχὴ, ἧς, ἡ, vita.

Ψ Ω.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, fœtor. q. a ψάω, tergo.
Ψώζα, morbi species. a ψώω.
ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, frustulum, mica. q. a ψάω, minuo.
Ψώκτης, quadratarius, est marmorarius, qui circa quadrata occupatur. q. a ψώχω, pro λεπτύνω.
Ψωλὴ, denudata glans. mentula.
ΨΩΛΟ'Σ, ου, ὁ, verpus, apella, recutitus, titio.
Ψωμίζω, buccella in os inserta pasco; item alo, cibo, frustulatim distribuo. fut. ίσω. perf. ἐψώμικα. aor. 1. ἐψώμισα. aor. 1. pass. ψωμισθῶ, ἧς, ἧ. Th. ψωμὸς, frustum.
Ψωμίον, ου, τὸ, offula, offella, frustulum. diminut. a ψωμὸς, οῦ, ὁ, buccella.
Ψωμίσω, f. 1. a ψωμίζω. quod vide.
ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, frustum, buccella. q. a ψάω, minuo. hinc ψωμίον, ου, τὸ, frustulum. ψωμίζω, pasco, nutrio.
ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, scabies, asperitas cutis. q. a ψαίρω, frico. quia fricari solet. hinc ψωραλέος, α, ον, ὁ, scabiosus. ψωρὸς, οῦ, ὁ, idem. ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. ψώρα ἀγρία, fera scabies. hinc ψωραγριάω, fera scabie laboro.
ΨΩ'ΧΩ, in frusta comminuo, attenuo, lavo. q. a ψάω, minuo. hinc ψωχὸς, οῦ, ὁ, terra arenosa.

Ω.

Ω, Ultima littera, ex duobus ο, facta figura. & μέγα, id est, magnum, vocatur. In numeris est DCCC. Tum ω, Doric. & Æolic. in genit. singul. tertiæ declinat. pro ου, ponitur: ut λόγω, pro λόγου. Et in α mutatur in quinta declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω, mutatur in α, in participiis, quæ ω habent. sic χαίνατων, pro χαινόντων.
Ω, adv. vocantis, & exclamantis. sed ὦ, adverb. admirantis, & dolentis. At ᾧ, cui, dat. sing. ab ὅς. Tum ὦ, sim, præs. sub. ab εἰμὶ, sum. Sed ὦ, ᾖς, miserim, aor. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἕω, mitto. aor. 2. ἧν.
Ὦα, pellis ovina, ex ὄα, ἡ, quod pro ὄϊα. Thema οἰς, οἰός, vel ὄϊς, ὀϊος, ἡ, ovis. Sed ὦα, pro ὄα, dicitur etiam fimbria vestimenti. At ὠὰ, ὠῶν, plur. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, ovum.
Ὠαριώνιαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τῶ Ὠαρίωνος φύσιν λαχεῖν, Orionis staturam sortitum esse. per Epenth. τ α.
Ὦας, τὸ, auris, Doric. pro ὠὰς, ὠατος, τὸ, idem.

Ω Β.

Ὠβὰ, ova, Argiv. pro ὠὰ, inserto β, tanquam digamma.
Ὠ'ΒΗ, ης, ἡ, tribus. vox Lacon. pars populi. hinc ὠβάζω, populum in tribus distribuo.
Ὠβηδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. serviens.

Ω Γ.

Ὦγα, aperui, præt. med. & Att. ἔωγα, verbi οἴγω, aperio. quod vide.
Ὦ'γαθὲ, Doric. pro ὦ ἀγαθὲ, o bone vir.
Ὠγλὼ, Oceanus, Hesych. q. ab ἄγεσθαι. quod sit in perpetuo motu.
Ὦγνωτο, aperiebantur, 3. plural. imperf. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, aperio. f. ξω.
Ὦγον, aperiebam, imperf. activ. verbi οἴγω, aperio.
Ὠ'ΓΥΓΙΟΣ, α, ὁ, Poetic. antiquus, vetustus. ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.
Ὠγυιὸς, palus, lacus. q. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.
Ὦ'γώ, Dor. pro ὁ ἐγώ, quod ego.

Ω Δ.

Ὦδα, olui, præt. med. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, ῶ, tumeo, perf. ᾠδηκα, p. m. ᾖδα, formant.
Ὧδε, adv. sic, hoc modo. & pro τῇδε. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.
Ὠ'δωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.
Ὠδὴ, ῆς, ἡ, cantus, per crasin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. a præt. med. ἧοιδα, verbi ἀείδω, cano.
Ὠδηκα, intumui, perf. act. verbi οἰδέω. perf. pass. ᾠδημαι.
Ὠδήκασι, tumuerunt, Doric. pro ᾠδήκασι, 3. plur. perf. activ. verbi οἰδέω, tumeo.
Ὠδημμένος, inflatus, perf. part. pass. verbi ejusdem.
Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientium. Hinc ὠδίνω, parturio. Thema ὀδυνη, ης, ἡ, dolor.
Ὠδίνω, parturio. fut. ὠδινῶ, & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. a. 2. activ. ὠδινον, ες, ε. perf. ὠδίνηκα. Th. ὀδυνη, dolor.
Ὠδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, iter facio. fut. ήσω. p. ὠδοιπόρηκα. Quod ex ὁδὸς, ἡ, via, & πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Ὦδουν, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ᾠδεες, pro ᾠδει.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. med. verbi ὀδύρομαι, lamentor. f. ὀδυρέμαι.
Ὠδύσατο, & Poet. ὠδύσσατο, iratus est, 3. singul. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. a. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ασο. Th. ὀδύσσω, irascor.
Ὠδυσία, ας, ἡ, indignatio. ab ὀδύσσω, irascor.
Ὠδώδειν, plusq. perf. med. ex perf. m. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, oleo. præt. med. ὄδα.

Ω Ε.

Ὠὲ, ohe, adv. dolentis.
Ὤεπτο, existimabat, 3. singul. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. imperf. ὠόμην, ὦο. f. οἰήσομαι. perf. ᾠημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ω Ζ.

Ὤζεσαν, oluerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, oleo. f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα, & ὤζεσα. præt. m. ὄδα.
Ὠζω, exclamo: unde ὠγμὸς, exclamatio.

Ω Η.

Ὠὴ, adverb. clamandi, ab ὦ.
Ὠήθην, ης, η, putavi, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι, & οἶμαι, puto, existimo. perf. ᾠημαι. Th. οἴω, idem.

Ω Θ.

Ὠθεῦνθ', pro ὠθεῦνται, trudunt, Doric. ab ὠθέω.
Ὠ'ΘΕΩ, trudo, pello. f. ὠθήσω, & ὤσω. perf. ὠκα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, οῦ, ὁ, impulsio. βοώτης, ου, ὁ, boum agitator.
Ὠθήσω, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω. quod vide.
Ὠθίζομαι, in conferta turba premor, contendo. hinc ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio, conflictus. Th. ὠθέω, pello.

Ω Ι.

Ὠίγνωντο, patebant, 3. plur. imperf. med. Poet. seu Jon. resolutione pro ᾠγνωντο, verbi οἰγνυμι, pro οἴγω, aperio.
Ὠίετο, 3. sing. imperf. pass. verbi οἴομαι, pro οἰοῦμαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem. hinc aor. 1. ὠίθην, vel potius ὠΐφθην.
Ὠΐξε, aperuit, 3. singul. aor. 1. Jonic. dissolutione pro ᾠξε, verbi οἴγω, aperio.
Ὠΐον, idem quod ᾠὸν. vel diminut. ex ὠὸν, οῦ, τὸ, ovum.
Ὠίσατο, 3. sing. a. 1. med. Poet. verbi οἴομαι. hinc aor. 1. ὠίσθην, ης, η. quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω.
Ὠίχετο, Poet. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Ω Κ.

Ὠ'κ, Dor. pro ὁ ὄκ.
Ὠκα, adv. celeriter, per syncop. pro ὠκέα, & ὠκέως, & sequent. aspir. ὥκ'. Them. ὠκὺς, ὑος, ὁ, celer.
Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, ὑος, ὁ, celer. Dicitur & ὠκέα, metri gratia pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς.
Ὠκεανίνη, Oceanis, nomen puerperæ. ὠκεανίναι, filiæ Oceani.
Ὠ'ΚΕΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, & genit. Jon. ὠκεανοῖο, Oceanus, mare ambiens orbem terrarum. quasi ex ὠκέως, cito, & ναίω, fluo.
Ὠκέες, veloces, nom. plur. m. g. ab ὠκὺς, ὑος, ὁ, celer.
Ὠκεῖα, ας, ἡ, velox, f. g. ab ὠκὺς, εῖα, in accus. ὠκείαν, in dat. plural. Jonic. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.
Ὤκηθεν, Bœot. syncop. pro ᾤκίσθησαν, 3. plural. aor. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, habito. f. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω. quod vide.
Ὠκιπάκης, Jonic. pro ὠκυπάκης, ab ὠκὺς, celer.
Ὠκίσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. activ. verbi οἰκίζω, habito. f. ίσω. p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Ὤκλασεν, defecit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labasco.
Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ὠκοδομησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico. doceo. f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, struo. præt. med. δέδομα.
Ὠκοδόμησαν, ας, ε, & in 3. plural. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi ejusdem, & them.
Ὠκτειρε, miseratus est, aor. 1. ind. activ. verbi οἰκτείρω, miseror. Th. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi οἰκτίζω, miseror. f. ίσω. p. ᾤκτικα. Them. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
Ὠκύαλος, α, ὁ, ἡ, velociter per mare currens. ab ὠκὺς, velox, & ἅλς, mare.
Ὠκυδίνατος,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ὠκυδίνητος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ὠκυδίνητος, ος, velociter se movens, velox. Ex ὠκὺς, celer, & δινητὸς, volubilis. quod a δινέω, verso. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ὠκύμορος, ος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ est brevis fati. ab ὠκὺς, velox, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Ὠκυμορώτατος, superlat. ab ὠκύμορος. quod vide.

Ὠκυπέτη, ἡ, nomen mul.

Ὠκυπέτης, celeriter volans. Epith. equorum. Ex ὠκὺς, έος, ὁ, celer, & πέτομαι, volo, as.

Ὠκύποδες, ων, οἱ, velocipedes. ab ὠκύπους, οδος, ὁ. in dat. plur. ὠκυπόδεσσι, ab ὠκὺς, celer, & πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ὠκύπορος, ος, ὁ, velox. dat. plur. Jon. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, celer, & πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nomen mul. q. ab ὠκύρους, ος, ὁ, rapidus. quod ab ὠκὺς, velox, & ῥέω, fluo.

Ὠκύρροος, ος, ὁ, celeriter fluens. ab ὠκὺς, & ῥέω, fluo.

Ὠ'ΚΥΣ, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. g. ὠκύ, velox, celer. q. ἀκὺς, ab ἀκὴ, acuta enim celeriter penetrant. in compar. ὠκύτερος, superl. ὠκύτατος. hinc ὠκέως, & ὤκα, adv. celeriter. ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer.

Ὠκύτας, ατος, ὁ, Dor. pro ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.

Ὠκύτερος, ος, ὁ, celerior, & in superlat. ὠκύτατος, ab ὠκύς. quod vide.

Ὠκύτοκον, ος, τὸ, partus celeritas. Ex ὠκὺς, velox, & τόκος, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ω Α.

Ὤλα, perii, perf. med. verbi ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὤλα, & Att. ὄλωλα.

Ὤλαξ, Dor. pro ὦλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

Ὤλαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

Ὠ'ΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium. ulna. Dicitur & ὠλὼ, οῦς, quasi ab ὠλὸς.

Ὤλετο, periit, 3. singul. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω, perf. ὤλεκα. p. m. ὤλα. a. 2. med. ὠλόμην, ου, εσο.

Ὤ'λβιέρε, Dor. pro ὦ ἐλβιόφρε, o ingenue.

Ὤ'λλος, ος, ἄλλος, alius. sic ὤλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ὤλὸς, curvatura brachii.

Ὤλοκαύτωσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, totum comburo, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat. fut. ώσω. perf. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, totus, & καίω, comburo. fut. καύσω.

Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. verbi ὁλοφύρομαι, lamentor. f. ὁλοφυρῶμαι.

Ω Μ.

Ὠμὰ δάσασθαι, in frusta cruda discerpi. ab ὠμὸς, crudus.

Ὠμάρτεύν, Jon. & Dor. pro ὠμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, sequor.

Ὠμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, simul, idem quod ὁμοῦ.

Ὦμαι, simus, 1. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, sum. in sub. ὦ, ἦς, ἦ.

Ὦμες, simus, Dor. pro ὦμαι, 1. plur. sub. ab εἰμὶ, sum.

Ὠμήλυσις, farina hordeacea. ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.

Ὤμην, putabam, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, puto. Th. οἴω, idem.

Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, qui cruda edit, crudelis. ab ὠμὸς, crudus, & ἔδω, vel ἐδίω, edo.

Ὠμίλει, 3. sing. imperf. activ. verbi ὁμιλέω, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ὠ'ΜΙΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum, contract. ex ἡ ἄμιλλα.

Ὤμιλλον, 1. singul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω. vide ὠμίλει.

Ὤμισυ, ἡμίσυ, pro ὃ ἥμισυ, quod dimidium. Th. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Ὠμοβοέη, ης, ἡ, cruda pellis bovis. hinc ὠμοβόϊνος, η, ον, ex cruda bovis pelle factus, ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.

Ὠμοβόρος, ος, ὁ, crudivorax. ab ὠμὸς, crudus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, esca.

Ὠμογέρων, cui viridis, & cruda est senectus. Ex ὠμὸς, crudus, & γέρων, οντος, ὁ, senex.

Ὠμοθέτησαν, cruda posuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὠμοθετέω. f. ήσω. ab ὠμὸς, crudus, & τίθημι, pono.

Ὤμοι, heu, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.

Ὤμοις, & ὦμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ὡμοιώθη, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi ὁμοιόω, assimilo, quod vide. fut. ώσω.

Ὤμοσα, & Att. ὠμόμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. όσω.

Ὠμόλινον, crudarium. Glossar. id est, ὠμὸν λίνον, crudum, nondum curatum.

Ὡμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, confiteor. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. quod ab ὁμὸς, ὃς, ὁ, similis, & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ὦμος, ου, ὁ, humerus. quasi ab οἴω, fero. humeris enim ferimus onera. hinc ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale.

Ὠ'ΜΟ'Σ, ὃς, ὁ, crudus, immitis, sævus. Possit esse ab ὤζω, quia faciat ὤζειν, exclamare.

Ὤμοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro. f. όσω. præt. ὤμοκα.

Ὠμοφάγος, ου, ὁ, crudivorus. dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, ὃς, ὁ, crudus, & φάγω, comedo.

Ὠμωξα, ας, ε, ploravi. a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, hei.

Ω Ν.

Ὤν, ὄσα, ὄν, ens, præs. part. ab εἰμὶ, sum. Sed ὤν, gen. plural. ab ὅς, qui. Est & ὧν, pro ὦν, ergo. Doric.

Ὠνάθλω, Dor. pro ὠνήθλω, a. 1. pass. ab ὄνημι, juvo, prosum.

Ὤνάμην, lucrifeci, vel despexi, per syncop. pro ὠνησάμην, a. 1. med. verbi ὄνημι, prosum, vitupero. fut. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. verbi ὄνημαι, seu ὄναμαι, passiv. ab ὄνημι.

Ὤνακτα, Poet. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, rex. Sic ὦ ναστα, pro ὦ ἄναστα, ἡ, Regina.

Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, prosum.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior. f. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ejusdem, & them.

Ὠνειροπόλει, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in somniorum interpretatione versor. quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, somnium, & πολέω, verso.

Ὤνεκα, Dor. adv. pro ὕνεκα.

Ὤνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.

Ὠ'ΝΕ'ΟΜΑΙ, ὦμαι, emo. (q. ab ὀνέω, juvo.) f. ὠνήσομαι. perf. pass. ὤνημαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ασο. Hinc ὤνησις, εως, ἡ, emptio. ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. ὀψώνιον, ου, τὸ, opsonium, ὀψονέω, opsonia coemo. τελώνης, ου, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ου, τὸ, locus, in quo sedent publicani. ὠνὶος, ου, ὁ, pretium.

Ὤνῃ, 2. sing. præs. ind. vel sub. verbi ὠνέομαι, ὦμαι. quod vide. Sed ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio.

Ὤ'νῆρ, Jon. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ.

Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. ὠνήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo, prosum. f. ὀνήσω.

Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo. f. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην, vel ab ὠνέομαι, emo.

Ὠνητὰ, f. g. ab ὠνητὸς, ὴ, ὁ, emptus. Th. ὠνέομαι, ὦμαι, emo, mercor.

Ὤνητο, lucrifecerat, vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo, prosum. vel est 3. sing. pluscq. perf. verbi ὀνέω, seu ὄνημι, vel ὠνέομαι, emo.

Ὤ'νθρωπε, Jonic. & Doric. pro ὦ ἄνθρωπε. sic ὦ ἄνθρωποι, pro οἱ, &c.

Ὄνομα, ατος, τὸ, Doric. pro ὄνομα, nomen.

Ὠνομάσθαται, nominati sunt, Jon. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, nomino. f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, nomino. f. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὠνομάσθω, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ejusdem, & them.

Ὠνομάσθω, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ejusdem, & them.

Ὤνος, ου, ὁ, pretium. id, quo ὠνέομαι. Gl. ὠνὴ, emptio.

Ὠνοχόει, propinabat. 3. sing. imperf. activ. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo. imperf. ὠνοχόεον, ουν. quod ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.

Ω Ξ.

Ὤ'ξ, Dor. pro ὁ ὄξ.

Ὤξα, aperui, a. 1. ind. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ω Ο.

Ὠόμην, imperf. pass. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὤορτο, 3. plural. imperf. ejusdem verbi, & them.

Ὤ'ΟΝ, ου, τὸ, superior domus pars. q. ἄνω ὄν. Hinc ὑπερῷος, ου, ὁ, qui in summa ædium parte est.

Ὠ'Ὸν, ου, τὸ, ovum. Etiam ᾠὸν, ovum est, quasi ab οἷον, solum, singula enim pariuntur. Hinc ᾠόθης, ovi speciem gerens.

Ὤοπ, ὠόπ, ὠόπ, acclamationes nauticæ, ubi ὀπὶ opus est.

Ω Π.

Ὤπα, acc. sing. ab ὦψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπομαι, video.

Ὤπασε, & ὤπασσεν, dedit, 3. sing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo; item insequor. fut. ὀπάσω.

Ὠπέομαι, video. sæpe apud Oppian. ὠπήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ὦψ, vultus. Th. ὄπομαι, video.

Ὤπερ, Dor. pro ὅπερ, ubi.

Ὤπια ὀφρύδια, supercilia. quia supra ὦπας. Hesych.

Ὤ'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, o curator.

Ὤπλη, ictus, qui fit manu: manus enim est naturale ὅπλον. Hesych.

Ὤ'πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὤ'πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὤπται, 3. sing. perf. pass. verbi ὄπομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὤμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, & in 3. plur. ὤπτησαν, assarunt, a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, asso. f. ήσω.

Ω Ρ.

ὭΡΑ, ας, ἡ, tempus; item hora: (q. ab ὁράω, video. Discimus enim quota sit hora sciotericum inspiciendo) pulchritudo, venustas. ὥρᾳ κεκραμένος, qui temperatam pulchritudine formam habet. formosus. ὡρᾶν, gen. plur. pro ὡρῶν,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Doric. Hinc ὡραῖος, α, ον, tempestivus. Est & ὥρα, respiciebat, 3. sing. imperf. act. ὥραον, ων, ασς, ας, αε, α, verbi ὁράω, video.

Ὥ'ΡΑ, ας, ἡ, cura. Hinc ὠρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλίγωρος, ος, ον, qui aliquid parum curat.

Ὡ'ραῖος, αία, αῖον, specios̃us, a, um, tempestivus, vernus. Th. ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ὡ'ραιόπτερος, superlat. ab ὡραῖος, specios̃us. quod vide.

Ὡ'ραίουσι, matura reddunt. Æol. pro ὡραίζουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ὡραΐ-ζω. Th. ὥρα, tempus.

Ὡρᾶν, pro ὡραῶν, vide in ὡραιός.

Ὡ'ραιος, Dor. pro ὥραιος. ὡραῶν, genit. Æol. & Dor. pro ὥραων. quod vide.

Ὡ'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.

Ὡ'ργειος, Dor. pro ὁ Ἀργῶος.

Ὡ'ργιοῦμαι, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, irascor. hoc ab ὀργίζω, facio irasci. f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ὡ'ρειθυια, ας, ἡ, Orithya, regina Amazonum.

Ὡ'ρέξατο, petiit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα. aor. 1. pass. ὠρέχθω. hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. med.

Ὤ'ρεον, videbam, imperf. act. ab ὁράω, Jon. pro ὁρᾶω, video.

Ὡ'ρεσι, uxoribus, dat. plural. Jon. pro ὥρσι, ab ἔαρ, ἄρος, ἡ, uxor. in plur. ἄαρες, & contract. ὦρες.

Ὡρέω, curo, custodio. ὠρίζω, idem. ὡρισμὸς, præceptum. Th. ὥρα, cura.

Ὥ'ρη, ης, Jon. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat. ὥρῃ, Jon.

Ὡ'ρθριζε, 3. singul. imperf. act. verbi ὀρθρίζω. vide ὤρθρισα.

Ὡ'ρθρισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὠρθριζον. fut. ίσω. p. ὠρθρικα. Thema ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὡ'ρθώθλω, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός.

Ὡ'ργιάτο, 3. sing. imperf. pass. vide ὠργιάτο.

Ὡ'ργιώντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab ὀργιάομαι, ῶμαι. Th. ὀρέγω, porrigo. f. ξω. præt. χα.

Ὡ'ρινε, concitavit, a. 1. ind. act. ὠρίνετο, commovebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.

Ὡ'ριος, ος, ον, tempestivus, & certo tempore factus. ὧραι, pro ὥρια, nom. plur. n. g. ὡρίας πλεπτὰς, solemnitates, quæ quotannis certo, statoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, hora, tempus.

Ὡ'ρισαντο, 3. sing. a. 1. med. ὡρισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ὁρίζω, definio. f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. p. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὡ'ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, hœdus.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste.

Ὥ'ρκισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, juro. quod vide.

Ὡ'ρμήθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu cepit, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὡ'ρμαινε, agitaret, 3. sing. imperf. act. verbi ὀρμαίνω, ruo. f. ανῶ. p. ὤρμακα. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὡ'ρμᾶτο, motus est, 3. singul. imperf. passiv. verbi ὁρμάω, impetu feror. f. ήσω. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡ'ρμέατο, Jon. pro ὥρμωντο, 3. plural. pluſq. perf. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω, ruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡ'ρμημαι, per syncop. pro ὡρμημμαι, concitatus, perf. part. pass. ab ὁρμάω. Them. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὥ'ρμηνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, ruo. Th. ὁρμὴ, ἡ.

Ὥ'ρμησα, ας, ε, & in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ.

Ὥ'ρμῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ.

Ὡ'ρνες, Dor. pro οἱ ὄρνες, agni.

Ὥ'ρνυτο, ruebat, 3. sing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, excitor. Th. ὄρω, excito.

Ὡ'ρορα, per Metathes. pro ὄρωρα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito.

Ὥ'ρος, annus, tempus. ab ὥρα. At ὦρος, του, Dor. pro ὄρος, mons.

Ὥ'ρσε, ας, ε, concitavi, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα.

Ὥ'ρσε, concitabat, 3. sing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poetæ finxerunt ab Æol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ὡ'ρτ', pro ὦρτο, concitatus erat, 3. sing. pluſq. perf. pass. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito. f. ρῶ. p. ὦρκα.

Ὡ'ρυοι, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel πω, fodio. f. ξω.

Ὡ'ρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ὡ'ρύχαται, & Attice ὀρωρύχαται, quod Jonic. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, perf. passiv. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω. præt. ὤρυχα.

ΩΡΥΩ, & ὠρύομαι, ululo, rugio. f. ύσω. perf. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὦρυες, αἱ, feræ dicuntur, quarum clamor est horribilis.

Ὡ'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.

Ὡ'ρχεῖσθε, 2. plur. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, salto. fut. ήσομαι. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο.

Ὡ'ρχεῦντο, Jonic. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, salto. fut. ήσομαι.

Ὡ'ρχήσασθε, 2. plur. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, salto. fut. ήσομαι.

Ὡ'ρχιμος, per syncop. pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens, ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὡ'ρωρειν, excitatus eram, pluſq. perf. med. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

Ὡ'ρωρέχατο, porrecti erant, Jon. pro ὠρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὦρεχα, & Attice ὠρώρεχα. in pass. ὠρώρεγμαι, in pluſq. perf. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὡ'ρωρέχειν, porrexeram me, pluſq. perf. act. Attic. verbi ejusdem, & eodem modo formatum.

Ὡ'ρώρυκτο, Jonic. & Attic. pro ὤρυκτο, 3. singul. pluſq. perf. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, fodio.

Ὡ'ρωρύχειν, foderam, pluſq. perf. Attic. verbi ὀρύσσω, vel πω, fodio. fut. ξω. p. ὠρυχα, & Att. ὠρώρυχα.

Ω Σ.

Ὡ'Σ, particula varios habens usus, pro sicut, postquam. q. ab ὅς, est enim ὃν τρόπον, quemadmodum. Att. pro πρὸς, ad, cum acc. ὡσεὶ, velut. ab ὡς, & εἰ. ὥσπερ, sicut. ὦσε, adeo ut. ὥστε, ut, utinam. κοσθῶς, velut, sicut. ἕως, donec, usque dum. τέως, tam diu.

Ὡ'ς, sic. ex ὁ, vel ὅς, pro ὡ'τὸς, est enim ὡτὸν τρόπον, ὡσαύτως. Sed ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, auris.

Ὡ'σα, ας, ε, impuli. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello. fut. ὠθήσω, & ὦσω. aor. 1. inf. ὦσαι. p. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Attic. ἔωσμαι.

Ὡ'σαι, a. 1. inf. act. ὦσαιτ', pro ὦσαιτο, repelleret, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ejusdem. Sed ὦσαι, pro οἴσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ὡ'σάμενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὦσω. f. ὦσω. a. 1. ὦσα.

Ὡ'σαν, repulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ὡ'σανεί, quasi, pro ὡσεί. Th. ὡς.

Ὡ'σαννα, Hebr. serva quæso, felicem successum tribue. ὥσαννα τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὡ'σασκε, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡ'σαύτως, eodem modo, adverb. ab ὡς, sicut, & αὐτὸς, ipse.

Ὡ'σδεν, Dor. pro ὤζεν, redolebat, imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὡ'σε, pepulit, 3. sing. a. 1. ὦσα. quod vide.

Ὡ'σεὶ, perinde, tanquam, ab ὡς, sicut, & εἰ, tanquam.

Ὡ'σηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, ἄκλιτον. Hebr. servavit.

Ὡ'σθῆναι, aor. 1. inf. ὠσθείς, a. 1. part. pass. ab ὠθέω, pello.

Ὡ'σι, sint, 3. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, sum. At ὦσι, miserint, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, mitto. fut. ήσω. a. 2. ὦ.

Ὡ'σὶ, auribus, dat. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὡ'σμαι, & Att. ἔωσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω. f. ὦσω. perf. ὦκα. perf. part. pass. ὠσμμένος. a. 1. pass. ὦσθαι. a. 1. part. pass. ὠσθείς.

Ὡ'σμμένος, pulsus, perf. part. pass. ab eodem verbo.

Ὡ'σπερ, sicut, adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ὡ'στε, & ὥς', adeo ut, utque. ab ὡς, & τε.

Ὡ'σπεῖ, Attic. pro ὡσπῇ, 2. singul. fut. med. ὡσπιοῦμαι, pro ὡσίσομαι, verbi ὡσίζω, trado. f. ίσω. Th. ὠθέω, idem.

Ὡ'ςομεγος, Dor. pro ὁ ὠσμεγος, crudelis.

Ὡ'σφαντο, 3. singul. pluſq. perf. pass. verbi ὀσφραίνομαι, olfacio. f. ὀσφρανθμαι. perf. pass. ὄσφραμμαι.

Ὡ'χος, & ὠχὴ, ramus novellus. Ex ὄχος.

Ὡ'σω, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω, pello. fut. ὦσω, tanquam ab ὤθω.

Ω Τ.

Ὡ'τα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὡ'τάκα, instrumentum, quo aures torquentur; auricularia forceps, quia ὠτα ἀκοῦει.

Ὡ'τακουστὴς, auribus capto, quæ dicuntur. hinc ὠτακουστικὸς, auricularius. Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὠτάκια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ὡ'τὰ, o amice, heus tu bone vir, pro ὦ ἑτᾶ, vocat. Dor. pro ἑτᾶρε, ab ἕτης, ου, ὁ, socius.

Ὡ'τάριον, auris Veneris, ostreum quoddam Æolibus, ab auriculæ similitudine.

Ὡ'τιρὸς, pro ὠτώεις, auriculosus, auritus. Gloss.

Ὡ'τε, Poet. pro ὥςε, ceu, velut, ut.

Ὡ'τεγκύτης, auricularis clyster; instrumentum, quod in ὦτα ἐγκύεται.

Ὡ'τειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus. ab ὠτάω, vulnero.

Ὡ'τερος, avis tarda. Gl. quia aurita.

Ὡ'τὸς, gen. sing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Sed Ὦτος, ου, ὁ, Otus, nomen propr.

Ὡ'τρυνον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi ὀτρύνω, incito. f. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὡ'τώεις, ωτος, ὁ, auritus. acc. singul. ὠτώωτα. Th. οὖας, ατος, τὸ, auris.

Ω Υ.

Ὡ'ὑτὸς, Jon. pro ὁ αὐτὸς, idem.

Ω Φ.

Ὡ'φαζ', locus optimo auro abundans. Jerem. 10. 9.

Ὡ'φελον, imperf. ab ὀφέλω, debeo. fut. ήσω. p. ὤφειληκα. a. 2. ὤφελον.

Ὡ'φθη, pluſq. perf. act. verbi ὁράω, video. f. ὄψω. p. ὤφθα.

Ὡ'φέλ-

Ὠφὲρ, nomen loci, vel regionis aurifera. Psal. 45. 10.

Ὠφελεια, ας, ἡ, utilitas, tanquam ab ὠφελὴς, ὁ, ἡ, utilis. Thema ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præs. act. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠ'ΦΕΛΕ'Ω, ὠ, juvo, prosum, cum acc. sæpius absolute, q. ab ὀφέλλω. fut. ὠφελήσω· aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præs. pass. ὠφελέομαι, οῦμαι, juvor, prodest mihi. a. 1. pass. ὠφελήθω, ης, η, percepi commodum. a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. part. pass. ὠφεληθείς, εῖσα, έν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλημα, ατος, τὸ, emolumentum. ὠφελία, ας, ἡ, utilitas. ὠφέλιμος, ος, ὁ, ἡ, utilis. κοινωφελὴς, ὁς, ὁ, ἡ, communem afferens utilitatem.

Ὠφεληθῆς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ὠφελέω, ῶ, juvo. quod vide.

Ὠφέλησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejusdem.

Ὠφέλιμος, ος, ὁ, ἡ, utilis, ab ὠφελέω, juvo, prosum.

Ὤφελον, ες, ε, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφείλω, debeo. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφθω, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁράω, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, visi sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

Ὤφλες, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, per syncop. ex ὀφελέω.

Ὠφρόνιπτος, Doric. pro ὁ ἀφρόνιπτος, securus.

Ω Χ.

Ὤχα, ας, ε, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤχατο, Jon. pro ὠγωλύοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. ὠγωλία, ὠξο, ὠκτο, verbi οἴγω, aperio. f. οἴξω.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur, 3. sing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ὠχημαι.

Ὤχθησαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω. indignor. f. ήσω. a. 1. ὠχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ὠχόμεθα, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, qualitas ὠχρὸς. Deut. 28. 22.

Ὠ'ΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, pallidus. (q. ab ὠὴ χρόα, est enim ut ovi vitellus. vel q. ἄχρως, ab α, priv. & χρόα, color. vel quasi νωχρὸς, expers coloris, ut νώδυνος, expers doloris) hinc ὦχρος, ὰ, ὸν, pallor. ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. ὠχρώω, & ὠχριάω, palleo, pallesco. ὠχρόω, & ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὤχωκε, abiit, Attice pro ᾤχηκε, perf. act. verbi ὠχέω. quod ab οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. perf. ὤχημαι.

Ω Ψ.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

ΤΕΛΟΣ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΙ,

Ρωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τῆς Ελλάδος φωνῆς λέξεις τροποχύσεις ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τὰ Ελλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὸν μετέπειτα ἀκριβέστερον πᾶσι.

ΚΕΦ. α'.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ Λαμβάνται αὐτῆς.
Ελληνικαὶ, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ δυσεβῶν μόνοις ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαῖρα ὁ κόσμος ἔκτη.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Οὗπερ Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος ἐδὲν ἰσχύει φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, ἐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κρεῖττον βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἴθριον αἰ ἀστέρες μαυοῦσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα θᾶρσός ἐστι τῷ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτύνει.
Οἷαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τὸ ἄγος χωρὸς ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ἀγεώχων ψυὰ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας χαφῆς θίγ.
Πίστεώς ἐστιν ἔρκος ἡ σφραγίς.
Οὐ αἰτοῦσι δώρα λήψεται.
Ψεύσται πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, εἰ ὑπὲρ ὧν πάντες ἀνθρωπεύει, εἰ ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῖρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως παντοχῆ βλαστάνει.
Τῷ Θεῷ δεξιὰ διάμπαξ ἀπιδὶ ἀλιγυία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς πὶς τὰς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χειμῶνος καὶ ἧττον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυρίμυροι βίοι ἀγιότητα λαμβάνουσι.
Τῶν δρᾶε, καὶ μὴ κρῖνε ἔσῃ.
Εὐχὰς πρὸς Θεοῖς, εἰ βοὰς θύε.
Ἑκὼν ὁ ἀνὴρ τῷ δεινὰ παλαίοντος ἐπίκουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάντ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδεται τῷ Δαίμονος ἔθνεσιν τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς, πὰς ἧδ μερόπων φρενοπλάδας κυβερνᾷ.
Ἵλεως τοῖς πιστοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπια αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τὸ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.
Οὐδεὶς εὖς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐ μᾶλλον ὀμόσαι ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους εἰδέναι ἀνάκτορα ὀμφῆς.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Οὐ τὰ κρείττω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Γέρις οὐκ ἔστι μείωσις Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος κρίσις μᾶλλον Ζηνὸς ὕψιστα.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.
Ῥᾳδίως ὁ Ζεὺς ἀγλαΐσματα κρέφει.
Σοὺς δὲ ἐρέβους ἀνῆκε θνητὰς ἅπασιν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

ΚΕΦ. β'.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

Κονεῖ μερόπων ἦθος ὄλεσαι πονηρία.
Ζῆλος ζηλοῦ ἐστι τίκτων.
Κελαρύζει φωνὰς τοῦ σωτείδησιν κεντήμενος.
Ἀπίδα καὶ ἄεργον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἀβρότης, ἔρως, καὶ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἴτιαι.
Μυρία κρύπτα κακὰ μυχός.
Σκιπάλας ἀλέξα ἀκινάκης.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μυίεται.
Νουθεμέως κρίνει συνείδησις κακή.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.
Οὐ δέρκουσι ἄγχιλοι οἱ κρύπτοντες.
Φεῦγε τὰς φαγομένας ἐλέφαντα.
Σοφίαν τιμῶντας αὐτοῦ ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γνωσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ,

Latine explicatæ,

Quibus omnia Græcæ Linguæ primitiva quocunq; modo includa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a junioribus ediſci, eoque tenacius memoriæ infigi poſſint.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus. Superſtitio, Cœlum, Stellæ, &c.

INitium omnium, & finem facito Deum.
Paratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus.
Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus ſine telo, & cor ſine fide, idem præſtant.

Dei vocem impoſtores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia.
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, moritur adoleſcens.
Aeris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatam donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vir aliquis ſperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Venerationis locus in templo eſt.
Superborum preces fœtor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor ſacrarum literarum expellit.
Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit dono accipiet.
Fallit ſæpiſſime nautas Orion.
Ipſe Jupiter neq; pluens omnibus placet, neq; abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt, & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextera Dei ſcuto ſimilis eſt.
Scrutamini ſcripturas, ſalutis fontes.
Inimica fidei dubitatio eſt.
Cavernas, & imum terræ ventrem calor Solis penetrat.
Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli ipſis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſericordia.
Nemo bonus niſi Deus.
Non fruſtra jurabit Deus.
Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea, quæ infra ſunt, ſapere oportet, ſed quæ ſupra.
Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit ſuperbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.
Jaſpidem, & argentum ſuperat virtus.
Nox, amor, & vinum magnorum malorum cauſæ ſunt.
Infinita occultat mala intimus receſſus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui male fecit, ſemper aliquid prætendit.
Indefinenter judicat mala conſcientia.
Non eadem res lævis, & aſpera eſt.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores ſuos.
Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contra.

Καὶ

Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄσυ ἀγυιὰς οἶγει.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.
Στρωμὴς ἐπ' ἀρετὴν οἴμῳ πολλὺς πόσει.
Θεσμὸς συνειδησιν φίγει.
Μάψ πολλὰ μεμπτέῳ μιμέται.
Παῖδες παίζυσι κυρίοις, γέροντες δ' ὅρκοις.

Urbs vicos tam malis, quam bonis aperit.
Simplices nos, & integros esse decet.
Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes vero juramentis.

ΚΕΦ. γ'.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχναι, Ἄγνοια.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

Ἐν σκότῳ πλίαστων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνῃ ἕπεται.
Ἀγρὸς καὶ πόλεως Σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ παίειν ὄλισθον φέρει.
Μηδὲν δότορυφον μὴ κήτῃ κέες.
Περὶ τῆ Ἰλίᾳ ἱστορίαν ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.
Λιμὼ ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις Τέχνη.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ Τεχνῶν.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωνὸς καὶ τῆ ζόφου.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.
Ὕδωρ ἤθει μωρός.
Ἀργύρου σεσήμμοι ἐαμβοι ἰάλομεν.
Ἄρυσε ὕδωρ κρητῆρα, ὁ ἀνὴρ βίβλια μανθάνων,
Ἀντὶ ἧς γονέων γόνπας τίουσι βροτοί.

Ignorantia ambulans pedes offendit, & errorem sequitur.
Agros, & civitates Sapientia, & navim gubernat.
Crebro impingere, lapsus indicium est.
Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Troja historiam continet.
Portus infelicitatis Ars est mortalibus.
Aurora musis amica.
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipsa Artium dulcedo.
Exigua est consuetudo inter lucem, & tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento destituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.

Μαθητὴς πρότερα ὕστερός ἐστιν ὁδηγῷ.
Διπλᾶν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὸν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.
Ῥήτωρ πονηρὸς τὰς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτῷ χεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλος, καὶ μῶλυς.
Μέγα μὲν πτέει ὁ μωρὸς, ἰχὺς δ' οἱ μικρή.
Ψέγειν ἅπαντες εἴδασι.
Γράφος χάσον δέρσκει.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ τοῦτο μεταξὺ, ἀλλ' τοῦτο μέτρων.
Μύρῳ οὐ μῶμος, οὐ νόσος ἀλείφεται.
Λωβὴ ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάγνον φέρων μάκηται.
Καὶ λῆδος πολλάκις Σοφίαν ζέγει.
Πρέσβυς λάσιος τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.
Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλεαρ.
Χέρρος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' ἔπα ὁμαλὸς ἐπάρχει.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.
Ὑγιεῖς πάντας τὰς νοσεύσας ἰασόμεθα.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγει περιμήκης ὁμός.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;

Ignavis abstine.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Peccat & sapiente sapientior.
Vaticinum seryum dominus honorat.

Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλοντα λέγει.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτῆ ῥίπτει.
Τῶν θελῶν ἀπέχου.
Πώγων βάγῳ μὴ ἐστι, ἀλλ' ᾗ νοῦς σοφός.
Ἀμφοτέρει καὶ σοφὺ σοφώτερος.
Θεσπιῃ θῆτα κύριος τιμᾷ.

Peccat & sapiente sapientior.
Vaticinum seryum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἐδεσμα, τὰ Πόσιμον.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

Ἐξ ἁλικος θοίνη νηδὺν μεζοῖ.
Βρένθος μεφόπων ὄλυσι γνίος.
Βράζει κῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν ξυφὴ ἡγῆται.
Ex alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum fastus.
Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.

Οὐ κηλίδας ὁμόρξει καταλβη.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.
Ἵνα μὴ μορφὼ, ἢ ἐδῆτας μωρώσασι αἶται, μορόχθους πάονται.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει, πρὶν ἀλλ' ἔξεις.
Ὥσπερ τὼ κόνιν ποτῷ, ἵνα καὶ φαύλως ξυφὴ κύκλει.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.
Μὴ αἰσχρῶς οἰφεῖν ἁρέπτει.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μὴ ἀσελγέα κύπριν ὀφλισκε.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec Venerem obscœnam exercèas.

Δίψ νέκταρ ὄψαν, πεῖνάν τ' ἄρτος.
Ἀγέρωχοι ἐν δαιτὶ ἠλίθιοι εἰσιν.
Ἥρεμοι καὶ ἥπιοι ἔδαμεν.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Placidi, ac mites nusquam.

Ἐν δὲ τῷ ἠελίῳ πᾶς λοιποῖς ὅμοιοι.
Γυναικὸς αἰδὼς, ἣ χρωμὸς καλῇ.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἀρετῶν κρίνεται.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Τὰ ἐνυπνίμματα ὦ χαίρει κύων.
Ἄρτος καὶ ζωὸς τῷ βίῳ χιλὸς εἰσιν.
Ἀβάλε μὴ χύσῃτο ἄβρὸς μοιχὸς ὢν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ἄωτον εἰ μὴ ἄει γλυκὺ, θρῴῳς ἀμολοῖς φέρει.
Νώγαλα μὴ πᾶς πίθθε.
Πορφύραν ἐνάμμενος ὁ πένης ὡπὸ ἀμνησεῖ.
Ψωλὸς ἐσι, ἣ φάγεται κρέας.
Βάκχε βλύζῃ κόνδυ λυαίῳ.
Μάκε νῆσις λιμὸν σίεν.
Ὀργια ὃν παλαιὰ ὂν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐλῴσεν.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἣ τὸ κραιπαλᾶν,
Οὐθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.
Κείρουσι μῦσκες κωίες.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμὸς κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.
Μηδὲν ἄγαν.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔβυε ἡδονή.
Ἔνος ὃν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.
Ἄρτος ὃν κρόμυα ὀλίγῳ τέρψιν ἔχει.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐσί.
Τραχήλε ἀκείῃ τόσον μολαβρὸς ἣ δυάται.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.
Ἄγυριν εἰς φλυγέτω.
Κρωβύλε κόσμος λύγος.
Βρύτε παρχήσιον μεσὸν ἄλγη διώκει.
Ἀλλάντος ἣ γδύσεται ὁ ἀθεπῶν δεῖπνον.
Ἀλοᾶ γαστὴρ ὃν κλέγει ῥήματα.
Κάστα θὴρ χαίρεις ἀκόνῃ δάκρυα σμήει.
Γλεῦκος καὶ ἀκρὶς κρέας σῖτός εἰσι φέρτις.
Κολύειν μᾶλλον κόμας, ἢ νόμεῖν δεῖ ἄνδρα.
Ἀγάλλε τὸ μὴ δέμας λαῖφος, τὸ δὲ τρόσωπον αἰδώς.
Ἄρτων μὴ πρεσβὺς σόμφ, ἀλλ' ὃν ὀφθαλμὸς πολλάκις δυάται.
Ψωμὸς ἄρτου ἀθρόσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

ΚΕΦ. ε'.

Δικαιοσυνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὴ γὴ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἔσαι, δυσαλές.

Πῆμα μὴ ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' ἣ λάθων.

Οὐκ ἔσι δεσπότης ἀνὴρ ἀτιμήτε.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.
Τόπον ἄτων δότω μείζονι.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐσί.
Σκώπτοντι ξέμβων ἔπεται.
Θέμιδε ὃν Ἀκαδημίαις κεῖται.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.
Μὴ τῷ μέθυειν ἰμέρῃ, λώβιν πελᾷν μὴ δυσκόλῳ.
Μηδένα πυθάσεις.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα δύσνατε.
Καὶ πρὸ ζυγὸν ἄγνωσον ὃν ἀγάπα.
Εἷς ἐσι δῆλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Διώκει δόδρα δορίλῶα.
Νάκει τὸν δίκην ἀδικία.
Οἷς μήθ' ὃν οἶδεν ἢδ' ἀρχήθ'.
Ἀκλεθησάπω τῷ δεσπότῃ δῆλος, τῇ δ' ἀσπούνῃ ἄβρα.
Ἀτυμοι κρεθῶ ἀλοῶντα ἣ μέμψα.
Βαλανεὺς τωὐτῷ πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν, τὸν τε κακὸν λέθ.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον ἀπείρα.
Λῆροι ἣ λημητὶς εἰσι τέκμαρ.
Οἱ ἄρχων ἀγαθὸς, κρινὸν ἀγαθὸν ἐσί.
Αἳ τεχνῶν κενῶν! θεῦ δόλων ἀναριθμήτων.
Σπένδει μὴ ὁ κωκύμος, ἀρχῆς δ' μόνος ἐπιθυμεῖ.
Αὐσηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδευσι βλίπειν.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὺ κλαίειν, ἠδὲ τὸ αἰάζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως κτήματα κτάω.
Δίκα δικαία δίκην πρεῖ.

In sepulchro vero reliquis similes.
Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Pro cibo lac fugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cerevisia sunt vitæ pabulum.
Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Nisi suaviter spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Non quivis suavia comedit edulia.
Purpura indutus pauper sui ipsius immemor est.
Apella est, non vescitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta sunt.
Fabas indulcat fames.
Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Uber infantibus obsonium præbet.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multo plures satietas, quam fames perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina crassiore exiguam delectationem habet.
Luxus semper tumultus causa.
Colli sanare morbum gulosus non potest.
Flava poma placent.
Voluptas esca malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cincinnorum puerorum decor.
Poculum cerevisia plenum dolores expellit.
Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Mustum, & cicadæ caro cibus sunt optimus.
Resecare comam potius, quam nutrire virum decet.
Ornat corpus quidem vestis, faciem vero pudor.
Os quidem pambus satiari, sed non oculi sæpissime possunt.
Frusto panis libertatem vendit Parasitus.

CAP. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.

Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Non est dominus absque servo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces sunt latronum pedes.
Det locum superiori inferior.
Magistratus civitatis caput est.
Cavillatorem sequitur injurius.
Justitiæ fundamenta in Academiis sunt posita.
Curæ est certamen præsidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem absentem,
Neque ignotum illi præferas.
Unus est servus domus herus.
Dodra furunculum persequitur.
Justitiam injuria premit.
Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
Dominum servus, & dominam sequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem solio & probum, & improbum lavat.
Varias spargit præstigias præstigiator.
Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Bonus princeps commune bonum est.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init iactator, at imperium solus affectat.
Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Ne injuste opes possideas.
Libra justa justitiam servat.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΚΕΦ. ς'.

Α'ὐδρεία, Α'δωκιμία.

Α Γλαὸν ἤρωα μῶλος ἀδηνὸς χερεῖ,
Στύλος οἶκον παῖδες εἰσὶν ἄρρενες.
Λίκνις γίγαντος βραχίονι.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοισεν.
Οὐδὲς δεινὸς δαῶν.
Τ'πὲρ τὲ βωμὲ ἐχάρας μάρναισο.
Θάρσος μετανάϊας ἔπης.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Η"μισύ μὲ πέθνηκε, τὸ δ'ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σώσόν μὲ βασιλεῦ μυσικὸν ἡμίτονον.
Ε'νθα κὴ ἔνθα ἕλκει ἄνθρωπα δωματὸς.
Γ'νας σώματος ἰχὼρ κάμπει.
Λαῶρον ἔνδοι ἔλεγον ὄρει ἀπελος.
Δόρυ ὀν ἀγῶνι μέλη κὴ μὴν δείκνυσι.

Οὐκ ἐς πάλιν ἀλαζὼν ἥβιν ἀκμᾶ.

ΚΕΦ. ζ.

Πόνος, Α'πραξία, Υ'πνος, Ε'πιμέλεια.

Ε"λαφος κὴ λαγωὸς ὠδὲ παχείας ἐρίζουσι.
Ο' φεύγων μύλλει, ἄλφιτον ὐκ ἄλφει.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.
Οἶος ἄρακτος, παιδὸς ἡλακάτη.
Κακῶς ἐρρώσο σκοπιεῖ τὴν ἀλωάν.
Η'συχῆς νυσάζουσι ἀργοί.
Καὶ ἄρακτος ὄργανον χρησόν.
Πλὴν ὕπνα ἐδὲν τὰ ὑγιὴ ἄρθρα ἄλθει.
Φέρων βραδὺ ἐπιτάδει κάνθων.
Σχολὴ γλαυκὶδα δέφει.
Πλάνη βίον πίθησι σωφρονέστερον.
Ο'πάζει τὸ ἀληθὲς ὀνάρ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμος.
Ε"νθος ὲν ᾧ σκληθη, ὲν τούτῳ μὴ πέδῃ θεῷ.

Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύων.
Ο'θὴ τὸ παῖ,
Οὐχ ἅπας τύλος κὴ ἅλως ἄρει.
Μόνη ἡ μέλισσα πόνα βιότεια.
Καὶ κτηνὸς, κὴ ὁ ἀρὴν ἡσυχος ἔσαι ταῖς κυρια-
καῖς.
Τῷ νέειν ἄριστον νικᾷ ὑ ῥᾴθιον.
Η'φαιστος ἔργα ὐκ ἄπερ ἤκα.
Σίδηρος κὴ χαλκὸς ταῖς ἑπαφαῖς ὑφ' χειρῶν σκλη-
βρεται.
Πρόβατα κὴ αἶγας φρονὶς φυλάσσει.
Οἷας ὁ ποιμὴν ἐθέλει ἀγέιρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ ὠ-
μὸς ὁ λύκος.
Σχολὴν θλίβοντα κύδος κιχεῖ.
Ο'που ὐκ ἔστι ξύγη, σκῆ ὐκ ἔστι ζαῖς.

Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνὴρ.
Α'έθλα ἀέθλοις ἀέθλοι ἀέθλων ἐστί.
Τῶν δειλῶν ἀπέχε, γνὼς, ὅτι δέλων ὀλίγη χάρις.
Χαλεπὸν ἀγοστὺς μόθον κιάζει.
Διὰ ἀκμῆς κὴ λάζεσθ ὐχ ἅπαντος.
Σαγόνες ὕδατος πέδαν ῥιλαίνουσι.
Η' μέρμηκα τὴν κοπίαν ἐθίσει, κὴ ὐδὲν ὠφελεῖ.
Α'νὴρ ἰδὼς κὴ πόνα ὐδὲν φοβεῖται πέλεσθαι.
Ο'που πλείων ὁ πόνος, σκεῖ μείζω ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον αἴρει.

ΚΕΦ. η.

Ε'ρως, Φιλία, Α'πεχθεία, Ε'χθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ε'λευθεροστομία, Φιλαργυρία.

Καίζοντι ὁμιλῶν, κάμινος σκῆζον μεθήσεις.

Χαὶρ χεῖρα νίπει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Αγκὼς ἐλεῖν ἔχει μέλοντι, ὁ ὲν φρεσὶν ἐχθος ξέ-
φων ὁμοιοῦται.
Φύγε ἔρωτα μῖσος.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ὲν κακοῖσι κεκλυμένον.
Ε'ωλαὶ ὐερρεσίαι δόσεως.
Α'ρτι ἀναξίες ἔσει ὁ θώπων.
Μήτε χαῦν ποτε τοῖσι κακὼ δέξαιο μελάθρους.
Ξένους πέντας μὴ προδεδράμης ἰδών.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πανθερὸν νυὸς συγεῖ.
Νύμφιον μισεῖ πενθερά.
Ποτὴ χλιὴν τὴς φιλίας δεσμὸν λύει.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas,

ILluſtrem heroa bellum nulla re privat.
Columna domus filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris, & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra, & animum fortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

CErvus, & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis fuſus, talis colus.
Peſſime colit vineam aper.
Quiete dormiunt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callum, & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo ſuperare civitatem, non facile eſt.
Non abſque ſonitu fiunt opera Vulcani.
Æs, & ferrum manuum contrectationibus attenuatur.
Oves, & capras cura cuſtodit.
Congregat oves paſtor bonus, ne lupus eas diſſipet.

Otioſum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non eſt, ibi non eſt farina triticea aqua ſubacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum conſortio abſtine, ſciens ignavorum exiguam eſſe gratiam.
Moleſtum laborem manus recuſat.
Non cujuſvis eſt, cete in littore capere.
Aquæ guttæ ſaxa excavant.
Sollicitudo cor devorat, & nihil prodeſt.
Abſque ſudore, & labore nullum opus perfectum eſt.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Fruſtra ſaxum volvit Siſyphus.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

CLaudicantis converſatione utens, ipſe quoque claudicare diſces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro ſimilis eſt.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.
Heſterna gratia dormit.
Cibo indignus eſt aſſentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hoſpites pauperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio ſocrus.
Muſtus riſus amicitiæ ſolvit vinculum.

Ο'που

Ὅταν ἀπαίζεται ὁ αἰκήλως, ἀλώπηξ ἐςί.
Σπέργει μῦς γαλέῃ.
Δᾶ πὼς ὑὸς ἄζειν πρέπας.
Μηξηῆς μὴ ψαίε γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Λαμβάνει ἄδην μόνος ὁ μνασόμενος τῶ κρηγύα.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμᾳ βρέφος ἔρωτα φέρβει.
Ἔτης ἢ ψεύδης ἄγκυρα ἐχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχος τεύνα ὁ ἑταῖρος αἰμύλος.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι,
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Μηδένα φίλον ποιεῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.
Ὁ νόσας ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Σπέργε ἀδελφούς, καὶ ὑ μητέρος ἀθέτει μήδεα.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἢ χάρις.
Γλῶ σῳ λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

ΚΕΦ. θ'.

Εὐφροσυνη, Λύπη.

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ ναέται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέκτι μωρὸς ἁλιεύω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἵκτερος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος πρὸς κλήσεως θᾶται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος οἰωνὸν ἀείρει, ἔτος μινύθει.

Βόρυχον ἡπίαλος πίλλει.
Τὸ τῆς ἀμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκέσαι.
Δίσκοισι πέρπονο καὶ αἰγανέῃσιν ἑέντες.
Σπίνθερ κρὲς, καὶ μὺ ἀκτιθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐφῆσαι βλαχύς.
Θωύσσοντος ἑνὸς θωύσσει δὴ ἕπερος.

Βλώσκοντος τῆ κηδοίῃ τὸ γηθεῖν ὄλυται.
Σπίνθερ ἀλλάσσει χαρὰν ἀνίᾳ.
Μάτην ἰαύῃ θεωρός.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθῆ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὸ ζωὸν.
Πραπίδας πίσσει λύπη οἰκεία.
Ἡλίθιος καὶ ἄπερ λύρας κελαδεῖ ἄλλεται.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον πέρπουσι.

Οὐ κηθαίρῃ ἁμαρτήματα ἀρνύμενος.

ΚΕΦ. ί.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὄπλα ἔπω ὁ θεὸς.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον πίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντὴ καὶ αἶαν, θηρὰς τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Θάλσει χάρις ἐλπίδα πύλαος.
Ῥᾳδίως θεὸς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὸν ἑορτὸν ἵξας ἥλιπας ὑ πολεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κέλζον.
Ταφομένη μελάθρῳ τῆ πλησίον καὶ τὸ σὸν κηδομένη.
Νεφέλαν κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὸν νόσον, λυχόν.

ΚΕΦ. ιά.

Ἀπλώια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἰκέτην ἐλέημον ἐδεὶς ἀτᾷ.
Πλατὺ κόπτει αἰθέρα ὁ χολῆς πρηθόμενος.
Σκληρὸν θυμῦ σημεῖον.
Σπέρνον κρατὸς πλάγχνων ἰσάρχει.
Ὀλόπτειν τὸ προβατα ὐκ ἔςι σπουδαίᾳ ποιμένος.
Μισεῖ τὸς ἐθύοντας ὁ τῶ Ὀλύμπυ κτίσης.

Assentator, cum salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas secundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abunde accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socrus fidelis anchora tuta est,
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Sincerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum est.
Et est amare durum.
Durissima omnium res,
Amare, nec potiri.
Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus conversaris.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEdera quidem Bacchus delectatur, capella vero Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa vero urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, esca stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur, & jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, & flebilis vocula audietur.
Non finit maturare consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustra tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys, & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUi metuit, arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum, & terram tonitru, & feras terrefacit.
Sponde, prope est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facile timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensa domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhemens cum vehementi optime conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui ira flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Irascentes odit conditor Olympi.

Κᾷν

Κᾆν ἀνοίγωσί τινες, ὐ δεῖ ἀμυνέσθαι ἀπιτέον.

Στρωτὸν σύρβιν ὄρει, μιῶις λύσαν.
Σκύτος ἔχει ἀκρατεύμενον κύων δηκτικός.
Τίγριδος ἄλκει ἑταιρείαν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Σταυρὸς μίσος κόπτει τε ζέλκει.
Τύραννοι ἄσυλοι ὐ λόλων τὸ σῖτον, ἀλλ' ἄμυτος ἀνθρωπίνου χορτάζονται).
Νάιος δειλὰ ἀπειλεῖ.
Ἰκτῖνον τένδων κωφὸς σκβήσῃ ἰκτῖν.
Πιπαίνει, κὴ θρᾴττει ἵδρι ἄμφιξαν δίφων.
Σμικρὸς βαπλεὶ ἰὸς ἐκ ἔστι, κὴ ὐ σίζει.
Ἐριννὺς αἰνὴ θωλὴ ἐν κόλπῳ βόει.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων ποτηρία τέμει).
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.
Νάννη παιδὸς σμώδικας θεραπαινεῖ.
Ἔλεος ἔλεος ἐκ οἶδεν.
Οἷα ἡ ὀϊζὺς θρὸς οἶκον κέλαδος.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλέσει Ἀετόν.
Ὄμνυσι πλὴν κινδυνῶν, ὐδὲν κερδαίνει.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα αἰπη.
Τοξότης ἅπερ φαρέτρας.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει σίᾳ.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγῃ ὄλβον, ὅλμους δὲ πλείστους.
Τιτυσκόμενοι πολέμιοι τύρσει ἐν αἰπείᾳ.
Οὐ δεδιὼς ἐκ ὤλεσε πόλεμος, ὡσὸ τόσα θλίβεται.

Νικᾷ ἕνα πιτύνα.
Ἀμαμάκετον ἅμα κὴ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.
Ἰοὺς κὴ λοιδοὺς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰχνὸς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν ὐ δυνάται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον φέρει.
Εἰρήνη πύγαθα ἀλδεῖ.
Οὐαρα κακὼ ὀβολῷ ἐκ ἂν ὠνέωμαι.
Ἀμφὶ κραίρας ἔρισα βάλλων σμερδαλέα ἔβλυε.
Μετὰ ἀναλῶ ἵππανται ἀκόντες.

ΚΕΦ. ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι νικῶσι τοὺς σπουδαίους.
Ἄπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἔσι.
Ἀρετὴς γέρας τὸ κῦδος, ὃ χρόνος ἁμᾷ.
Οὐκ ἀβρότονον, ὐδ' ἄβρωμα, ἢ συκάμινα, ὐδ' ἄβυρτάκη τέρπει, ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.

Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, κὴ τιμὴ σοὶ ἕσει).

Μῦς κὴ αἶξ ἐγκώμιον ἄγουσι.
Ἀμβύει ἐὰν μὴ ὕδαρ πίνεται φήμη.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

Βοῦς ὐ κύει ἄκανθα.
Οἱ διφάσιοι ὐ πάντῃ λιῖδα ἀκρίτῳ χρῶνται.

Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτῳ φίντις.
Ποινὴ φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Ὀρταλὶς ὠὸν τίκτουσα ἐλεύθερα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες πάρας ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
Οἱ ἀεὶδοντες τὴν πλάδη γλίχονται.
Βακτηρίαν ἀείρων ἀκίαν ἀπαλεῖ.
Μόγον μὴ πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' ὐκ ἔχραν ὀρέγει.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοιδὸς κὴ πρωτος ἓν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετὴς αἶνος.
Αἰκία κὴ μώλωψ.
Ἐλῶ ἕκας μανδάκλου ἡμίζεα.
Ἄξιον τὴς χύβας πῶμα.
Κολάζει μαράγνα λήγοντα.
Κοιλίαν ὐδέποτε πλησοῖ πέρπαρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μώλωψ ὠν σώματι, ὄγμος ἐν ἀχῷ.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκλου χοίρους δονεῖ.

Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.
Odium, iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine satiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipse milvus eris.
Circumspice, & mitis sis, qui plaustrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Nescit misereri mensa coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam via est.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

Ne ad pugnam provocet Aquilam luscinia.
Præter pericula obses nihil lucratur.
Rixa rixæ causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius absque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos vero corporis plurimos.
Ad scopum collimant hostes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, a morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Insuperabilem pariter, & debilem bellum domat.
Rectus, & curvus adversus se invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans, terribilia eructat.
Post acclamationem bellicam jacula volant.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

Facile improbi malitia sua aspergunt probos.
Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona, & honesta.
Magna fama, & longe, lateque se extendens id, quod nihil est, esse facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi sedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo, & scelus laudem suffocant.
Pertransit nisi suffocetur statim fama.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

Non producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi sursum tollatur.
Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiara digni sunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus, & primus unum accipiens præmium.
Merces virtutis laus est.
Verbera, & vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro.
Quod dulce est scuticæ instar porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλεῖν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.
Ἀκκὼ καὶν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ,
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον, ἢ σαυτὸν λέγε,
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος,
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.
Ἀκέρδεια λέλογχε θυμινὰ κακηγόρους.
Τυίσιος ὁ τῆς πόλεως λόγος,
Ξίφος μὲν πρῶσσει σῶμα, νῦν ὁ λόγος,
Λόγοις ἀμείβου τοὺς λόγους πείθοντά σε.
Λόγος ἀσελγὴς ἐθηγάλια μειρακίων.
Μολυνεῖ ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῆς φαύλων,
Αὐδὴν ἔγχελυς σπλεῖται,
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει,
Ῥῖψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ἐχθρός μοί κεῖνος ὁμῶς ἀίδαο πύλῃσιν,

Ὃς χἕτερον μὲν κεύθει ἐν φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει,
Βαμβαίνειν ἔξεσι ἕως ὃ λαλεῖν δυνάμεθα.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμφραγεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Μῦθος δ' πείθεται πᾶνα.
Ἀκριβὴς λέχη κοιράνε καὶ ὅχλε ἄπτεται νόε.

Φθέει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίαν,
Οὐκ ὅταν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀφρῦ,
Οἱ λόγος φάρμακον λύπης,
Ἐρεχθεῖνα ἐρεχθέα.
Οὐδεὶς κρώζειν λωίτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.

ΚΕΦ. ις'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα.

Δέχεται τὸν καπνὸν καμινος, τὸν δὲ κίναδοι γαλέα.
Χείρισα φέρει κόμαρος μῆλα.
Ἐκ κέρκε καρβατίνη.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;
Λύκῳ καίσωρ ἔοικε.
Τὸ κιρρὸν χροὰ ἐρύσμος.
Κάγχρυος κελομβύης, τὰ κακὰ κέλλει.
Κατθλιψ οἶκε κρηπίς.
Κάνωπον ἀ δία κόρη.
Εἰ μί σοι κόσος ἐστί, ἰωχὼ σε Πὰν παρελθέτω.

Σίσαρον ἔσαι σισύμβριον, ὅταν πικέριοι δίδωσι σίδη.

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἄλμα μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς,
Καρύκλῳ βρῦκος ἐρυθάλλιν τ' ἀθέτει.

Βωίλῳ καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.
Βρύον μὲν ἕλος, ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.
Γραβὶς δ' δεῖται βίσσος, ὅτε βάλε.
Φασιανὸς προύνης πρύπνις.
Φέρβει ψῆτταν φακῆ.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν, χρόνον δ' παρέλθῃ,
Ζητῶν δρύσεις ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
Ἀχὰς βαίον δ' φέρει.
Βαίταν ἐνδύει βαιόνι.
Τὸ ποππύζειν σίττυον νάρκην τ' διώκει.

Τὸ ἄγαν ὗεν πυρὸν σήπει.
Ἴβις ὄφεις ἀναίρει, αἰγιθαλὸς μελίπας.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.
Τὸ μὴ εὖον, πῦρ οὐκ ἔσι.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἥπαρ ἀκυμβύη μόγις ἀνέσκεται.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.

Καισμβύη ὀσλιγξ κρηδέμνα οὐκ ἐμπάζεται.
Διαινὶ δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλλέγεται.
Λήσυλοι οἱ ὄνοι κἄχθος βασάζουσι.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μεπώρα κέρος πετῶνται.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.
Κολοκυνθης κίκυς κοιλὴ ἄγνως.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.

Οὐκ ἔστι χώρα ἄνυδρος σκωλήκων.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

SI omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acco licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere possint.
Amicorum magis, quam tuam ipsius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuspide gladii.
In opere existens fur non vociferatur.
Noxia sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem vero sermo.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est, æque ac portæ inferorum,
Qui aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Balbutire licet, donec loqui possimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata sermocinatio principis, & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium est.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum caminus, vulpem vero spelunca.
Pessima arbutus fert poma.
Ex cauda calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo similis est fiber.
Fulvus color amabilis est.
Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs est.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus aversatur.
Hordeum madefactum, & piper cis relinquit.
Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Phasianus pruni custos, atque inspector est.
Nutrit lenticula Latum piscem.
Rosa senescit brevi tempore: ubi vero transierit,
Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Sibilando crocodilus terrestris, & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat, qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non est.
In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Mustela sylvestris animal non magnum magnorum sæpe malorum causa est.
Scintilla urens vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, & calor solaris tepefacit.
Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Grave onus asini portant.
Variæ aves per sublimem aera pennis volitant.
Non omne forum capras habet.
Fructus immaturi nullus est usus.
Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis, & herbosis locis sunt.
Non est regio, quæ vermibus careat.

Ὥσπερ

Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τῷ ἀνθρώπῳ ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶσθαι τῷ βοός.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία βραδὺ διαιρεῖ.
Ὅπου πολλοὶ μόχθοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.
Καράβῳ βαδίσματα μιμεῖται.
Οὐκ ἔχει φολίδας χρυσοῦς.
Δέλφακος βέφους χοῖρον ἔξει.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυια.
Ἴδα φύει ἐλάφοις ἥδιστα ἑρκοις βορᾶν.

Ἐκ χοίνων λαβύρινθοι.
Ἄμπελον ἐξ οὐκ ἐμφύτου ἔπιε.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.
Νεβρὸν ποδωκείᾳ νικᾷ χελώνη.
Μὴ ἓν ζεύγει μέσου ξυροῦ γίνηται.
Βοΐζοντος ἑνὸς, οὐ πᾶκα βοΐζει καὶ ἕτερος κύων.
Χρεμετίζει πῶλος ἵππου ἀπούσης.
Τὰ νηττὰ φιλεῖ νῆσσα.
Οἶδεν καὶ ὄλωνος.
Οὐ τὸ μέλαν ὁμόρξει κόραξ.
Χωλὸς μίχθω γίνεται μῆλον.
Ζαλείας κράδη κρίον τέρπει.
Λεβηρίδι ὄφις ὑπὸ κάλῳ κρεμαμένῃ ποιεῖται.
Γέρρον ἰχύας φαίνει.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.
Εἰ φράσῳ χαράκα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.
Ψῆσαν φορύων νοτίδα ἔξεις.
Θοοὶ κυψέλης ἥροι εἰσὶν αἰγιθαλός, καὶ ἀνθρηνή.
Ἐκ πόρπης βῶς γίνεται.
Λάγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ὀροβοὶ, ἄκοσκή, καὶ τὰ ἄλλα ὅσπρια ζώων σηκάζουσι βιοτάν.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἐν νήσῳ σκωρίασε.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοὰν ὠκεανοῦ.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Μυδᾶσι μώλυζα κλαυμῶνι.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπαρος.
Ἄρκος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.
Λόφος, κἂν λισσὸς ᾖ, μᾶλλον ὀφέλεται.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, ἦ κακόν.
Οὐ πᾶς ὁ κρίνων μύκλας ἔχει.
Ζιζάνιόν τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκᾶται βόβατα, οὐκ ἄνθρωποι ἔθυσι.
Τὰ ἄπτα ὄνον δηλοῦσι.
Κόσμον προπιθεῖσι κάλυκα σίγλαι τε.

Ἵππει λιῒον ὕη πολλή.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλλυ αἰγυπιὸς ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.
Εὐλάκαν ἄμβη ἥδη κάμαξ οὐκ ἰαίνει.

Γαργαίρει θύννος οὐ κακκάβῃ.
Θάει καὶ ἑρᾶξ τὰς πώλας αὐτῆς.
Ὀσέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι βοῦσι.
Αἰγωλιὸς ἐν πείρᾳ κοράκων.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄρας κύρσας.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ σπέρων μόνος ἀμέργει.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κίνδων.
Σπελὶς πίτυος ἴδος.
Σμῆλα ἀθετῶν κῆπος οὐκ ἔξει.
Γαγλίον ἔριος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.
Οὐκ ἄπαν τὸ ἀμφύατον χρυσὸς ἐστί.
Χλῶρα δυσφείλας χλῶρα ἀναλήψῃ.
Οὐ φυσᾶται μολγός.
Κάλως ὥς οἷον ἡγεμὼν ἐστί.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλῷ ἥδονῷ πίκτει.
Ὁρμιᾷ μέμνονα ῥᾳδίως δήσεις.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ἅρπης κοφθέντος.
Σκίλλαν σκολοπένδρα σήβει.
Ἡ λύζουσα ὀρφανὸς οὐκ δύθεως νοσία ἔχει.
Θυμὸν ἁπλοῦν εἰς κῆπόν σου μὴ ἄπῃς.
Καὶ ὀροντίου ὀνὸς χρηστός.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίωψις.
Οὐ βέφει θάσος θάψου.
Δεῖσα σῦσον φθίει.
Τείρει σόμφον πεῦθος.
Κηλᾷ ἔγκατα, ἴχνη ἰσίκιον.
Οὐχὶ ἅπας μορμύρων μήκωνα δρέπει.
Νωθὴς κακκάβῃ οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κύμῃ.
Ῥόδον μελίσσαις μᾶλλον γλυκὺ σάζει μέλι,
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἷμα ἰὸν πίει.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἕξεις ἄφθας ἐπείγουσι.

Κέσμαπτε καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.

Ἐλλέβορος οὐ φασιανοῖς φύεται.

Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Cancri marini incessum imitatur.
Caret squamis rubeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facile friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis, & stagnis mergi.
Ida mons ibiscum producit, violasque capris pabulum gratissimum.
Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Vitem non lorum Ix lædit.
Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex spelta vinum merum.
Latrante uno, latrat statim & alter canis.
Hinnit pullus equa absente.
Humida quæ sunt anas diligit.
Turget etiam grossus.
Non absterget nigredinem corvus.
Absque pediculo pomum non crescit.
Laurus Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Ferit lumbos sentum Persicum.
Medetur visceribus clibadium.
Si porro Chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Latum piscem pinsens humorem habebis.
Acuti sunt alvearis apum inspectores, parus, & crabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit ursus.
Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
Vitæ signum pulsus est.
In insula oletum punctim cædit.
Frigus fugientes, & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Una hirundo non facit ver.
Putrescit allii caput resectum.
Nardum immature carpit imperitus.
Optimus hædi custos est lupus.
Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habenis debetur.
Alabastrum nisi album fuerit, non est bonum.
Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Jungitur cum tritico zizania.
Balare oves solent, non homines.
Ex auribus cognoscitur purpura asinus.
Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Lædit nimia pluvia segetes.
Adunco prædam rostro vultur rapit.
Stercore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum, & supercilium petræ non exhilarant vomerem.
Splendet in olla testacea thynnus.
Nutrit etiam accipiter pullos suos.
Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Ulula in cœtu corvorum.
Gaudet leo, ubi magna præda potitus est.
Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Solus asinus rudit.
Viscum pini sudor est.
Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Nervi contortionem planta virens non sanat.
Non omne id, quod fulget, aurum est.
Anserem emittens, anserem recipies.
Flatu distendi bulga nequit.
Aries ovium dux est.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Tenui funiculo facile asinum ligabis.
Tripudiant surculi stolone amputato.
Calcat squillam scolopendra.
Singultiens gallina non statim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Orontii quoque succus utilis est.
Haud similis est ciceri galiopsis.
Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Corrumpit lilium fœtor.
Affligit stomachum soligo.
Mulcet viscera, lumbumque isicium.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Inde vero aranea grave venenum bibit.
Absinthium, & amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectus, & picam vix tollit garum.
Nascitur in hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ιζ'.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τεκόμηλος
Ἦν δ' οἶς, ὃν λιμοῦ ἔλασσε θύρας.
Ἡμβροτε δ' ἀμφοτέρων, ὠμιλῶ λύκος ἔκτανεν, ὠδῖς
Τὼ δαμάλιν, πενίης δ' ὤλεσε βουκόλιον.
Πρόσθετῳ δ' ὀγ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,
Οἰκῆος ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.
Χρυσός τοι κόνις ἐσὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖσι πολυψηφίδι θαλάσσης.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσατο.
Ὑπὸ τῆς ἀναίγκης δηλεῖται παχὺ πάντα.
Μένει ἕκαστον τῶν ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλίχρα τύχης βήματα.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀνηλιθεῖ.
Χίλιαί ποτε δύαι εἰσὶ μεταξὺ ἄλεισον καὶ χείλη.
Οὐδεμία δύη ἧκει μόνη.
Ἰοὺ, ἰοὺ φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσα.
Νεῦρα Ἄρηος ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλεόμεν.
Τὰ χρήματ' ἐσὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος συπάνων κόσμος ἰλύς.
Ὁ νόμος ἐστὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτοῖς.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἀνὺ ζημίας.
Τοῖχον χρόα καίζει.
Μή μοι γένοιτ' ἄβουλα, ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄχετο, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἁλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.
Τύχης κινύσης θαιρὸν εὖ πράσσομεν.
Λιμός, λοιμός, καὶ πόλεως λαοὶ εἰσι λοιγός.
Λίθος καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες πίσυνοι καὶ πρεσβύτεροι.
Ἴδια ἑσία πάντων ἄριστον.
Αἶσα μὲν φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον ὠὴ αἶρεῖ.

Χρήματα ἀνήρ.
Εἶμι ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιη'.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἔσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.
Τέρσεται κρούσις ὀπώρας μολύσης,
Ὀπώραν δὲ κηλύπτει κρόταφος.
Χιόνα χλαίναν τε χεὼν καλεῖ.
Αἴψα ἡ ἀκαλήφη ἄφεκτος αὔξει.
Ἔχει ὁ ἐνιαυτὸς μῆνας δύω καὶ δέκα.
Μνᾶς ἔτη φοδίσωσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσαι, ἔρχεται χεῖμα.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ οἶδεν.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, ὥσπω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.
Ὀλόλυζε σοὶ λύκοις κατὰ ἀναγκάζοντος.
Ἀλεῖ λείρια ῥίγος.
Τὸ θᾶσσον χρόνε μακρότατα βραχύνει.
Τρέχει λυκόβας θηρὸς δίκλω.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, ἀρχαὶ δὲ γερόντων.
Χειμὼν ὅταν παλάγεται, φώρακα μὴ θρύπτε.
Ἄχεις ἂν σπίλβῃ κῶς, θρόνα μείρακες ὀξυόμμοι λέγετε.
Ἰσθοῖ γόνυ τὸ γῆρας.
Τῶν ἀκμῶν ἴσοδος ὡς τὸ μέλισσα σημαίνει.
Τὰ ἀρχύια ἄριστα.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἔσιν ἀνθρώποις βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ πάθῃς.

Ἡλικία φέει ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δείλη τὸ κλίνον ἤβης φαίνει.
Πόλιας θίχας σκύλλει, ἀσεβές.
Ὥρα ὥραν μινύθει.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

OPes Aristidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis: His famem expulit a janua.
Privatus autem est utraque: ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauperis vero perdidit armentum.
Peræ vero corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Aurum sane, & argentum pulvis sunt, & ipsi
Lapides in calculosa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod passurus est.
Lubrici sunt fortunæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem, & labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, vifcum fugiens avis in laqueum incidi.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Nummus est anima, & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Grave paupertas malum est, intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani sicut venti sæpenumero vagantur non habentes jus esculentum.
Fortuna cardinem movente bene nobiscum agitur.
Fames, pestis, & bellum populi sunt pernicies.
Gemmas, & Arabicum lignum juvenes, senesque in pretio habent.
Propria domus omnium optima,
Mortem Parca affert, opes rursus, ac facultates aufert.
Divitiæ virum faciunt.
Vestis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

VEspera diei terminus est.
Aresit gramen veniente Autumno.
Ætatem non regunt tempora.
Tunicam nix, lanamque accersit.
Urit mature urtica vera.
Habet annus menses duos, & decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicut aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ululat cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Feræ instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Cum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens bene collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
Vespera, quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Ὕλη παμμιγής.

Ἀ Ὑ̓σηρὸν μὴν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, ὠὸν βάλσαμον οὐδέποτε.

Βλάπτει ἵλεως ἀγλὶν, ἀκτῖνων τῶ ἡλίου σιλβόντων.

Οἱ ὑφῶντες ἄγνυθας ἐ λείπουσι.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.
Κακίστη ἡ μύξης ἰχμὰς μύρει.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ, καὶ πτίλου ψιλώτερον.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὥπερ κωφῶσις, μανικόν.
Ὀχροὶ, ἰχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν πεπόισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶντες ἀγαθοί.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.
Τί ὠγυῆ καὶ ψέφος;
Ἀκλὼ μᾶλλον, ἢ τὸ κομπύλοι ὀλέσαι ἄρβηλος.
Τόσον διαφέρουσι κεντύλη καὶ ἑαυβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Φλιὰ οἰκίας σέμνα.
Τῷ κωλυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.
Μαγὰς πῶρον φυκοδέες.
Πύθει μύμηκα σαθερὸν.
Ψύχει πέδεως σῶμα ψίθυρος.
Ἀθρόαν ἡ πάχει χάλαζαν ἀθῆ.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.
Ναρτάλα λαῖον κέρδος.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.
Οὐ κοβυλις βρόβυλα μινύθα.

Ξίφος δίκλω μύδρος ἐστίν.
Ἐβδλω ἐν πυθμένι ναὸς μάθε.

Ἀγκύλα ἄτερ ἀγκίστρα ἰχθύας ἐχ ἁλώσεις.
Τὸ ὅλον ψωθίου μεῖζον.
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.
Ἀπελαὶ ἱεραὶ ἀμάλλη κρόνων ὕθλοι.
Μὴ νόσφι νοτίδος νότου.
Κάμπτει εἷς ποτε γνώμῃ ὁ ἀσάνδης.
Χαλκείῳ πόδας πίβλῳ πίθησι.
Ψαλίδι τρίχα ἡ τμήξεις.
Τῦ ἔδεσι ἀθάραν ἀθαλήμων παιδία.
Κοίρανος δακτύλων λιχανὸς ἐστι.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρᾶται ἱππεύς.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γαλόοις βυνός.
Βορέαν ἄλως ἔποτε ἐνδίαν πίθησι.

Μητέρος δείκηλον φυγάτηρ.
Ἕλιος ἰώλη ἡ δίεται.
Δρέπων ἡδυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀχλαίζεται καὶ μυρικὰς ἐν αἰῶνι.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστοι χωρήσαντες ἀγῶσι τὸ ἱμάτια ἀνθρώπων.
Ἀωρὶ ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς οἴζυρός.
Λίπτει ἰκμάδος αἰγειρος.
Κὴρ μὴ ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' ἡ λιμὸν ἐλεφαίρει.

Νίφει γύαν ψιάς.
Ἀεὶ τὸ ἔχαπον κέρνος.
Ἴτρια κυσὶν ἔχει.
Θηρίοις νάπος ἤδη δίδωσι.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.
Λεσβιάζειν ἡδάλεμοι λάπη ἀναγκάζει.
Σύφαρ ἴψοι ψυφαρὸν ποιεῖ.
Θωμίζουσι Σῆρες ἀκροώμωμοι Σατύρους.
Σπολᾶς πείρινθος ἀμείνων.
Καυβὸν μυκτῆρα ὁ λέων φρονεῖ.
Ψὶξ ὠμὸν κρέατος σόμφον βλάπτει.
Καλὼν τὸ κύαρ ἡ λήψεται.
Πέλεκυς ἀρτίμα ἔργανον, ὥσπερ τὸ σιδηρεργὸν αἶρα.

Φυρομένη οἶνα φύσις ἐρέει.
Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμόρας θοὶ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.

Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γλῶ καὶ ἄλκα κινεῖ.

Σπέος ἐκ ἀνὴρ δυόφις.
Σὸ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.
Σπολὸς θόλον μιαίνει.
Ἀδενεῖ ὁ βραχίων ὠμένα ἀγκῶνος.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.
Λιγὺς Λίγυς πελέκεως σμήξιν σφάλλει.
Ὁ Κρόνος κρόνων γλυκύτατος.
Τόξα ἄκων τρέζει, φρονὸς πάτος ἐδέποτε.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ κείμηθ' λάκαναν ὀφείλει.

CAP. XIX.

Miscellanea.

FOEtum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri solent.
Pessimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius est, & penna levius.
In febre acuta surdescere, furiosum.
Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Non propulsat frigus storea.
Quæ splendori cum tenebris communio est?
Aciem potius, quam curvitatem scalprum amittet.
Tantum est discrimen inter concavitatem, & convexitatem, quantum est inter album, & nigrum.
Fragmentorum custos sporta est.
Vestibulum domus ornamentum est.
Urinatori manus sunt remi.
Expellit luctum magas.
Putrefacit mamera fatherium.
Frigefacit suaviter corpus susurrus.
Coacervatam non patitur grandinem arista.
Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Mactra nartalo vase melior est.
Adversatur tenebris lucerna.
Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.
Ferrum ignitum instar gladii est.
Clavum, quo educto aqua e navi effluit, in navis fundo quæras.
Curvo sine hamo pisces non capies.
Totum parte majus est.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Non est auster sine pluviis.
Flectit interdum sententiam cursor.
Aheno pedes supponit tripus.
Forfice pilum non resecabis.
Pulmentum edere qui nescit, desinat.
Princeps digitorum medius est.
Loco currus equis utuntur equites.
Non est hasta absque cuspide.
Non est collis spadonibus anchora.
Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Matris imago filia est.
Habena ramus non ligatur.
Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Obscurum infaustus numerus regit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gutta.
Cauda semper extremum est.
Imæ parti ventris vesica inest.
Lustra feris saltus præbet.
E medulla robur tanquam ex fonte salit.
Lesbiorum mores obscœnos imitari stultũ cogit pituita.
Anguis exuvium super aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Vestis pellicea crate melior est.
Mutilatum nasum lavans sapit.
Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acus.
Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, & coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Prope littus cadens grandis ramus terram, & mare movet.
Spelunca non est tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Tesseræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur securis ictum decipit.
Saturnus morosorum est genitor.
Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Servus obtusus vitello ungere gulam debet.

Ὃς διάζεσθαι ὃ θέλει, λιτὸς φάσεται.

Γαῦρον ἰχθὺν μὴ ἐμβάλῃς.
Οὐδὲν ἀναρίθμητον ἐκπίῃ οἶνον.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ ῥίνης ὁ πωλεῖται.

Ἰχθῦς γαυλὸν κωΐου.
Κόαξ κὴ κὴ ἀπάγγον ἄγουσι.
Γῦ, ὗ, πυθαλέος ἰχὼς ὠδὴ ἔστι.
Οὔθ' ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐρωτᾷ ἑλλέβορος λιχῆνα.
Σπαργᾷ χοῖνιξ λέγεται οἶνος πληρωθεῖσα.
Οὐκ ἂν φριαίμην ὀδόντος λόγῳ βροτόν.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.
Δεῖπνος τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βάραθρα.
Ἦρα ἰσάλλει ὁ χαλκός.
Σκάνδιξ χυλόν, ὁ φελλὸς δίδωσι.
Ὅπου ἀγυιαί, ἐκεῖ κοπρός.
Λεκάνης καὶ ἀμβικος χρεία πυμίας οἶδεν.
Σφαλερὸν ἐδέσμα νεφρός.
Ἀγχι αἰγιαλὸς λέμβον θέσιτο.
Μαγείρου σῆμα πυθύς.
Κρεανὸς ἐδώδιμα κρατεῖ.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένῳ κινήματος.
Ἡκὼ ἄρδει ἀμφορεὺς ἢ πίθος.
Οἰχομένῳ σέλαπι ἐν ἕρᾳ ἀδινὸς ἀνόφος ἔπεται.
Ἀμφὶς τύρμης σερυμένη ὄλεται.
Θόρυβον γίγνας θλασόν τ' ἐκ ὄρει.

Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τὰ ὠὰ ζώου εἰσὶν ἔργα.
Βάπτε μὴ ἀσκόν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν ὃ δύει ποτέ.

Κύφωνι λαμία κύβιστον βλάπτει.
Ξύλον ἄνθρακ ὃ φρήθει.

ΚΕΦ. κ'.

Θάνατος, Ζωή.

Κρεῖττον κλαίειν, κινδυνῶδες.
Ἐκ τὰ κεράμου μέρη πάντες εἰσὶν ἄπαντες.
Ὡς χόρτος, ὕπω καὶ βροτὸς σκέλεται.
Κύφη σκιὰ, καὶ ἀσμός ἐστιν ἀνδρῶν βίος.
Πάντες τῷ θανάτῳ πρυμέθα, ὡσεὶ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.
Φοξὸς, ὑγιὴς ὃς ἔποτε νοσεῖ.

Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος, καὶ πέμφιξ.
Ἀπάντων Χάρων καλπίδα βάπτει.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.
Τῶν ὀνήτων βίος ἀσθενὴς ἐστι, καὶ καπνός.
Οἱ βίοι βροτοῖς ἄδηλοι.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξεῖα πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Νεκρὸς ὃ δάκνει.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία τὸ θανάτου βέλη κλάσει.
Πρωΐης χθόνα ἀῴρει.
Οἵπερ φύλλων γένεη, τοίνδε καὶ ἀνδρῶν.
Ἀΐζειν δεῖ ὃν βάσανος τὸ ᾆδυ πιέζει.

Νέννα κέρεα μὴ εἰς πέλον ἀθέτει.
Λυκόβαντας μιαίνει φαρίς.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
Σμύχει φρόνημα εἱλέχος σμίλαξ.

Qui ſtamini, quod deeſt, addere non vult, ſubtili ac tenui linteo carebit.
Gæſum fiſcellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non eſt, attamen minimo pretio non venditur.
Evacuat ſors mulctram.
Coax, & coi ſpatangum agunt.
Hy, hy, fervidi naſi vox eſt.
Neque hic, aut ille fecit, neque ego.
E latere Adami Eva facta eſt.
Inhibet Helleborus lichenem.
Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Non emerem ulla ratione mortalem.
Dentes homo triginta, & duos habet.
Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Non exornat Junonem veſtis e pelle caprina.
Succum dat ſcandix, non ſuber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini, & ollæ uſum promus condus novit.
Ren ferculum periculoſum eſt.
Prope littus currat lembus.
Ex cultro inciſorio cognoſcitur coquus.
Fimbria veſtem continet.
Facto motu arteriæ ſaliunt.
Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Stertere, & dormire ejuſdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud ſubit.
Poculo ſaga os cubiti lædit.
Lignum carbo non accendit.

CAP. XX.

Vita, Mors.

VAricem ſcindere periculoſum.
Ex argilla omnes homines facti ſunt.
Ut fœnum, ita & homo arefit.
Vana umbra, & vapor eſt hominum vita.
Omnes morti ſervamur, velut armentum boum ſaginatorum mactandorum.
Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.
Cinis homo eſt, flos, & bulla.
Omnium Charon urnam ſubmergit.
In fruticeto mortuum ne ſepelias.
Vita mortalium cinis eſt, & fumus.
Sua cuique vita obſcura eſt.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Conſtans nihil in vita videtur eſſe.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Pronus terram ſpectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequias ne omnino aſperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.
Celeriter cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon — Γνῶθι σεαυτόν.
Noſce teipſum.

Chil. — Τέλος ὁρᾶν μακρᾶ βίᾳ.
Finem videre vitæ longævæ.

Pittac. — Καιρὸν γνῶθι.
Occaſionem cognoſce.

Bias — Οἱ πλείονες κακοί.
Plures ſunt mali.

Periander — Μελέτη τὸ πᾶν.
Induſtriæ nihil impoſſibile.

Cleob. — Ἄριστον μέτρον.
Modus eſt optimus.

Thales — Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Sponde, prope eſt damnum.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Jonica, Dorica, Æolica: Præter quas ſuam Dialectum, & idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis vero cum tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant (σ in ξ, ut ξὼ, pro σὼ. ος in τ], ut θάλαττα, pro θάλαοσα. σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir. & contractionibus in primis gaudent.

Jones ponunt (η pro α, φιλίη, pro φιλία, amicitia.
ε pro α, γελέω, pro γελάω, rideo.
& contra α, pro ε, τάμνω, pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαιρῦμαι, pro ἀφαιρῦμαι: contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant {
α {
pro η, ut φάμα, pro φήμη, fama.
pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, premo: γα, pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε.
pro ω, ut μυσᾶν, pro μυσῶν, Muſarum. πρᾶτος, pro πρῶτος, primus.
pro ει, ut κλᾷδας, pro κλεῖδας, claves.
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro υ, ut μῶσα, Muſa; & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, propterea.
αι pro ει, ut αἴθε, pro εἴθε, utinam.
ευ pro υ, ut ἁλεῦμαι, pro ἁλῦμαι, ſaliam.
οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω, pro συρίζω: σ pro θ, σεὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
& contra ο pro ω, ut ἔρος, pro ἔρως, amor.
ε pro α, ut θέρσος, pro θάρσος, audacia.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex conſonantibus ππ, pro μμ, ut ὄππατα, pro ὄμματα, oculi: & β ante ρ, ut βράκη, pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος, pro καλὸς, & aſpirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος: atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchylus in choris, & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FIGU-

FIGURÆ DICTIONIS.

Prosthesis.

PRosthesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita, ut πταγὼν, pro ταγὼν, a τάζω, apprehendo; σμικρὸς, parvus, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὁρτὴ, pro ἑορτὴ, festum; ἱρὸς, pro ἱερὸς, sanctus.

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit, ut ὑράμλων, pro ὑρησάμλω, inveni; ἐγλύνατο, pro ἐγλυνήσατο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε. ὑππότερος, pro ὑπότερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, domus, ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; βεῖ pro βείαροι.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦθα pro ἦς, cras: τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ, pro κλάδω, ramus. Metaplasmus vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, procul, θάλατλα pro θάλασσα, mare.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω, ἔωραθον, pro ἔπαρθον, a πέρθω, vasto; ἔδραχον pro ἔδαρκον, a δέρκω, video, καρτερὸς, pro κρατερὸς, fortis, κάρτος, pro κράτος, robur.

Synalæpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμά, pro τὰ ἐμά, mea; τὄνομα, pro τὸ ὄνομα. θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum.

Anadiplosis.

Anadiplosis (ideſt, reduplicatio) est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι, pro κάμωσι. ἀταρπιρὸς, pro ἀπρός. ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

CON-

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE RESOLUTIONE VERBORUM.

Γνωριστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ ἠῤ ἐγκλιτικῶν πτώσεων λεξιολογία, hoc eſt, Modus ſingularis inflexa verba cognoſcendi, & illa in ſua Themata breviſſime, & ſine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoſcitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris perſonis, & modis, docuimus modum compoſitionis verborum, hic vero docemus modum reſolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, ſeu Thema facile reperitur. Ex ſupradictis igitur Regulis facile eſt deprehendere, quod illa ſua flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum

In initio (licet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, Activa vid. Paſſ. & Media, & in initio, quia ſolent recipere incrementa ſyllabica & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν. in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit una ſyllaba, & in altero duabus a parte antea; & Ἅδω, ᾖδον, ᾄκω, ᾄκμν, in quo exemplo non numerus ſyllabarum, ſed quantitas vocalium creſcit: hoc eſt vocales producuntur, ſicut & ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα. nam α, ε, & ο in præſenti ſunt breves, & in præteritis mutantur in longas.

In fine vero, quia ſolent recipere terminos, necnon conſonantes terminales, quibus Thema creſcit interdum una ſyllaba, ut τύπτω, τύπτομαι: interdum duabus, ut τυπτόμεθα: primum vero & ſecundum futurum cujuslibet verbi in paſſiva voce creſcunt tribus ſyllabis in fine, nulla habita initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα. Idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una conſonante, vel a duabus, quarum prima eſt muta, & ſecunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, a verbo λείπω. Nam illa verba, quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa, quæ nulla admittunt, non creſcunt ultra duas ſyllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾄσμεθον, a verbo ᾄδω, & ἥσμεθον, ἡδύμεθον, a verbo ἥδω; excepto tamen primo, & ſecundo Futuro Paſſivæ vocis, ut ſupra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ conſonantes verborum rejiciantur, quæ ſunt dentales, ut ᾄδω, ᾄσω. Πλήθω, πλήσω. ἀνύπω, ἀνύσω, aliquando mutantur in alias conſonantes, nimirum in ſuas affines, vel ſaltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθω, λήβω, ἐλήφθω, λέλειμμαι, & λέλημμαι, in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuiſſe in aſpiratam ſuam affinem φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ proximam ſuam affinem in Præt. Perfecto Paſſ. quemadmodum & β figurativam verbi λήβω mutatam fuiſſe in φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ in Præt. Perfecto Paſſ. Etenim quamvis conſonans μ ſit ex ordine immutabilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea accidit, ut vocales figurativæ, vid. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ ſunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω. ἀπορέω, ἀπορήσω. πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice verſa breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον. ψάλλω, ἔψηλα, & aliquando ſubjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην, & aliquando præpoſitivæ, ut λείπω, ἔλιπον. φεύγω, ἔφυγον, & aliquando ſubjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα. σέλλω, ἔστειλα. & aquando nil rejicitur, aut producitur, ſed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέποιπα. σρέφω, ἔστροφα.

Quoniam vero σ inter terminales conſonantes (quæ una cum illo ſunt ſex, vid. θ, κ, μ, ν, ς, τ,) pro vario uſu diverſimode conſideratur, neceſſe eſt ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus, quæ ejus officia ſignificent, eo vid. fine, ut in inveſtigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In noſtris regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere, & κοθόλε vocavimus ſervile, ob ipſius multiplicem, & maximum uſum. Poſtea ſubdiſtinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invenitur in Activa, & Media voce. Præterea in Paſſ. voce tribus (diverſis a prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecunda perſona Præter. Perfecti Paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur terminale, eo quod ſemper ſit annexum ſuo termino ω, vid. σαι, ut πεπίφημαι, πεπφησαι. Dein datur σ, quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam θ. nam ſi quis velit inſpicere terminos omnes Paſſ. vocis, qui ſolent incipere a θ, vel ab α, & ε, quas vocales ſubſequitur: nullum reperiet, qui non habeat hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, πεπίφησθον, vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce Media. Datur poſtremo σ quod requiritur in prima perſona Præt. Perfecti Paſſivæ vocis, & interdum non, (prout in regulis noſtris declaravimus) quod ideo nominabitur Hotethetum. In his, quæ de σ diximus, eluceſcit utilitas, & poteſtas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem ſcio) manifeſtavit.

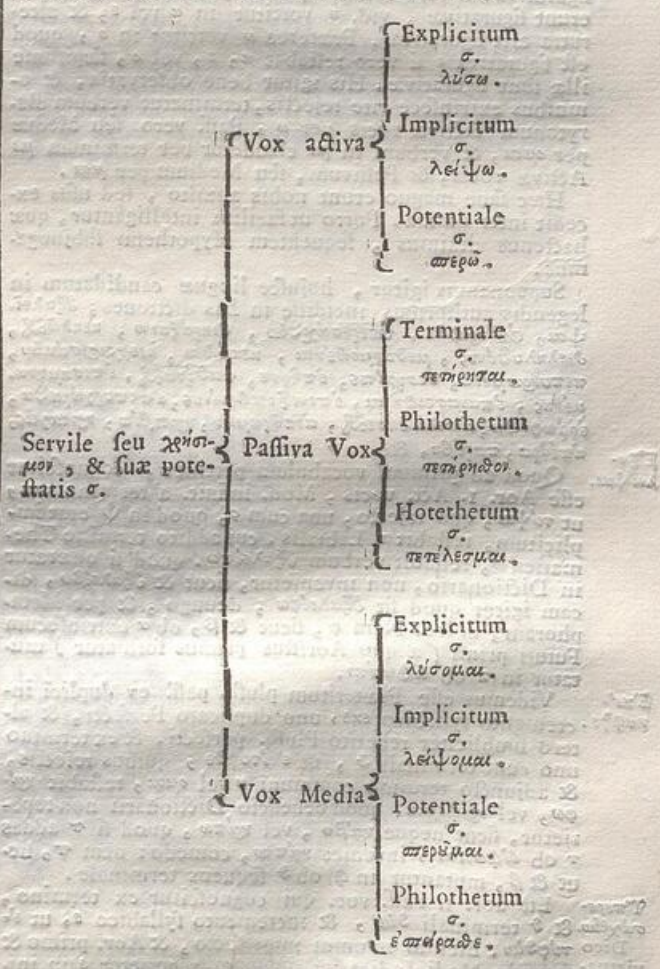

Hoc præterea non ignorandum eſt, figurativas verborum (vid. Labiales, & Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas, & Explicitas: nam in duplice conſonante ψ tres Labiales implicantur (vid. β, π, φ,) & in Ξ tres Palatinæ, vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ Implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείψομαι, π eſt Implicita, & per conſequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην, κ eſt Implicita, & eadem de cauſa γ & χ. Verum in ἐτυπόμην π, & in ἐλεγόμην γ ſunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activ. vocis, & σ terminale Paſſ. vocis fieri Implicitum, quando Labialis, & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι, λέξω, λέλεξαι.

His

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

His præmissis, ut facilius inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

1. Primo rejiciantur a parte ante incrementa syllabica, seu temporalia (si adsint) si enim nulla sunt, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundo rejiciantur a parte post termini, nec non terminales consonantes, ut & ς, quocunque modo consideratur.

3. Tertio non omittendum est, fieri mutationes vocalium, quæ inveniuntur in medio verbi, vid. α restituatur in suam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω. ἔφαγον, φώγω. ἐξάπλω, ξέπω. quemadmodum & ε rejiciatur, vel addatur, ubi necessitas postulaverit, & ο, vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, secundum regulas traditas de incrementis verborum.

Observandum est præterea, quod rejectis terminis a parte post in Pass. voce, & in Media, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei: si vero restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo στ, & per consequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii, vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maxima ex parte diminuetur.

Nota igitur rejecto ς terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat Diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι, & verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ: si vero α, tunc aliquando ζ, aliquando α est figurativa: si vero restat η, vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, vid. η vertitur in α vel ε, & alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa: si vero restabat α, ε, vel ο, sæpissime illæ sunt figurativæ. His igitur bene observatis, & omnibus extrinsece rite rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Pass. vero seu Mediæ per ομαι, & verbum in μι claudetur per terminum μι Activæ vocis, & Passivum, seu Medium per μαι.

Hæc sane magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porro ut facilius intelligantur, quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur, hujusce linguæ candidatum in legendis authoribus incidisse in has dictiones; ἤξαλεῖψαι, ἐπέκαθσε, ὑπερισάχθω, διηράξατο, κεκλῶσθαι, διελήλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, παθήναι, ἐπισημηναμένους, ἐπανασειθῆναι, ἐπιπεφοπδυμένους, ἐπεπυργώμεθα, ἐρρωφήθω, ἀπελαθησθαι, ἀναθραμών, κατεβίω, κατηγάς, ἀπέδρα, παρέβη, &c.

Ἤξαλεῖψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse Aor. 1. Act. vocis, Mod. infinit. a termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, una cum ς, quod in Ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, restabit verbum ἤξαλειπω. quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut & ἤξαλειβω, dicam igitur quod sit ἤξαλείφω, deungo, & per Metaphoram, doleo. Nam φ, sicut & β, ob σ extrinsecum Futuri primi (a quo Aoristus primus formatur) mutatur in π ob εὐφωνίαν.

Ἐπέκαθσε. Videmus esse Præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εκε, uno duplicato Perfecti, & altero simpliciter repetito Plusq. perfecti, & ex termino uno cum terminali θ, ut ἐπέτυφθε, quibus rejectis, & adjuncto termino communi ω vel ομαι, restabit κάφω, vel κάφομαι. quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω, vel κάπω, quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, comedo: nam π, sicut & β, mutantur in φ ob θ sequens terminale.

Ὑπερισάχθω. Est aor. 1. Pass. voc. qui cognoscitur ex termino, & θ terminali θω, & incremento syllabico ε, ut ἐτύφθω. Etenim in omni imperfecto, & Aor. primo & secundo Modi Indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Excepta tantum licentia poetica, ut apud Homerum Ἰλιαδ. ῥαψ. ο. ἐρητύοντό τε λαόν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, coerceo. Poetæ siquidem respuunt incrementa temporalia, & syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὃν πέκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔπεκεν αὐτὴ, quem peperit ipsa. Θεὸς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, nomino, ῥαψ. ξ. si igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum consonante terminali θω, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imo neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σατπω, onero, & ὑπερσάτπω, satis superque onero: nam γ, & κ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ, vel duo στ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθω. πλέκω, ἐπλέχθω;

Dico virtualiter, quoniam ζ & στ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ, est Implicitum, & per consequens γ, χ.

Constat esse Aor. 1. Med. voc. a termino σαιτω, una cum σ, quod erat Implicitum in ξ, ut ἐτύψαιτω, ξάιτο. quo rejecto, & addito termino communi ω, restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω; debes igitur concludere, te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum, ne tuni quidem invenies; verso vero in α, reperies esse ἀράσσω, amputo, abscindo, illido, & Metaphorice impeto; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινά, convitiis impetere aliquem: cujus generis verba in præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω. præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω, & quinque superiora, sc. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas, addito σ ex parte Futuri efficerent in illo ξ juxta regulam, quæ vero habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine δεὺτεροτρίτων, poterant habere ξ in Futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum, & ipsius significationem ignoret, merito Tyroni, imo & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari aliter nisi usu. Beatior sane est lingua Latina, quia longe natura facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλά. Διηρά-

Κεκλῶσθαι. Præteritum perf. pass. Inf. rejiciatur incrementum syllabicum κε, & terminus αι, a parte post cum terminalibus consonantibus θ, restat κλω, σ vero indicabit esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ, vel στ, sed non erit nisi κλώθω, glomero, vel neo; quia dissyllabum, ut & πεφρῶθαι, a φρήθω, incendo.

Διεληλυθότες. Constat esse Participium Præteriti perfect. Mediæ voc. numeri pluralis, generis masculini a termino ότες, & figurativa præsentis, quibus rejectis una cum ἐπαναλήψει Attica priorum litterarum Thematis, & verso incremento temporali η in ε, & addito termino ω, restabit διελώθω, sed hoc non est nisi addatur præpositiva, ε, ut fiat diphthongus ῶ, qua addita, Thema est διελάθω inusitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo, & per Metaphoram differo, seu oratione percurro; in formando hoc Præterito Medio ε rejicitur, non per regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, θάλλω, πέθηλα· κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομμαι, & λείπω, λέλοιπα. sed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἐπαναλήψιν priorum litterarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis, in quibus corripitur penultima, ut ἐλάθθω, ἤλυθα, communiter, & ἐλήλυθα, Attice: ἄνεω, ἧκα, & Attice ἄκηκα, ἀλείφω, ἤλοιφα, ἀλήλιφα, & similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. Aor. 1. Pass. unde rejiciendum est θεντα, σ indicabit esse aliquam dentalem, vel στ, vel ζ, & erit μεθαρμοζω, coapto, quia trissyllabum, ut ἐξεργάθεντα, ab ἐργάζομαι, perficio.

Κεκάσθαι. Est Infinitivus Præteriti perf. Pass. voc. cognoscitur a tono in penultima, incremento duplicato κε, & termino una cum terminali θ, & Hototheto ς, quibus rejectis, & addito termino ω, fit κάω.....quod cum non sit, neque erit κάδω, κάθω, κάπω, seu κάσσω, restat esse κάζω, orno, & decoro, verbum Poeticum, & apud Homerum, Ἰλ. ῥαψ. ω. Τῶν σε γέρον πλείστῳ πεῦ φάσι φασὶ κεκάσθαι. Horum te, senex, divitiisque, & filiis ajunt exornatum fuisse.

Διεχειρισάμην. Aor. 1. Med. rejiciatur ε, & terminus σάμην, & quia restat ι, & verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, scil. διαχειρίζω, tracto, ut ἐπορισάμην, a πορίζομαι, seu ποριζω, comparo.

Πεπυκασμένα. Est Particip. Perf. & plusq. perf. Pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, & in fine μμα, una cum ς Hototheto, quod est indicium ejus figurativam esse dentalem, vel ζ, vel στ, & est quidem ζ, vid. πυκάζω, denso, seu rego, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est Particip. perfect. Med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, & in fine terminus participialis ότες, & quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit impropria diphthongus, vertetur in propriam, vid. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, scopis purgo, ut πεφηνότες, a φαίνω. Verba hujusce ordinis, sc. immutabilium, felicius, & citius reperiuntur, quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ, vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, & juxta meas Regulas video esse Aor. 1. act. voc. ob ς Explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto una cum σε, & addito ω, restabit πηρω, quo quæsito, & haud invento, concludam π non esse Thematicam litteram, sed præpositionis ἐπὶ, qua rejecta, restabit ῥω,

ρω, quod si quæram, non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum. Quod si vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, apto, cujus Futurum facit communiter ἀρῶ, & Æolice ἄρσω, & ex hoc ἦρσεν, & cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσεν, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ.

Ἔςιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιςος, πυκινάς τε θύρας ςαθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθήνασθαι. Est Aorist. 1. Infin. Med. ideoque ασθαι rejecto, & versa η impropria diphthongo in αι propriam, & termino Pass. voc. adjecto, erit παθαίνομαι, vehementer afficior.

Ἐπισημηναμένου. Cognoscitur esse Particip. Aor. Med. per terminum αμένου, in quo σ Potentiale subintelligitur, quare rejecto termino αμένου, & versa impropria diphthongo η in αι, & addito generali termino ω, est ἐπισημαίνω, indicium facio, seu significo.

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoscitur esse A. 1. Pass. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotothetum indicabit esse verbum tertii, vel quarti, vel saltem sexti ordinis, & ultimum erit, nam illo termino cum σ rejecto, & addito communi termino Pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, adversus aliquem concutior, a σείω.

Ἐπιτετροπευμένους. Hæc vox est Particip. Præt. perfect. Pass. a qua rejecto μένους, & duplicato τε a parte ante, & addito termino Act. ω, vel Pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω, vel ἐπιτροπεύομαι, procuro, administro, in tutela habeo. Hujusce generis verba recte, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquam perfect. Pass. unde rejecto in initio incremento επε, & in fine μεθα, restat πύργω. deinde ω, in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, munio, seu turribus urbem instruo, a nomine πύργος, turris. Hujusque generis verba nulla difficultate deprehenduntur; quia omnia fere sunt derivata a nominibus, ac proinde solent mutare figurativam ο Præsentis in ω in ipso Futuro, ut videre est in Regulis nostris de Futuro Activæ vocis.

Constat esse in Perfecto Pass. Med. Imperat. tert. pers., quare rejiciendum est ε, una cum ρ, & in fine θω, cum σ Philotheto, & verso η, in α, & addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam & ῥοφέω recte dicitur, sorbeo, & exhaurio. Id genus verba facile etiam deprehenduntur. nam η figurativa longa est indicium, quod figurativa primitiva erat α, vel figurativa longa est indicium, quod figurativa primitiva erat α, vel ε; neque σ vobis dubium creet, quod licet non admittatur in prima persona Præt. perf. Pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideo vocatur σ Philothetum. Ἐῤῥοφήσθω.

Est Fut. 1. Pass. Inf. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, abigo: in hoc verbo debuerat esse σ Hotothetum, ut γελασθήσεσθαι, a γελάω, πετασθήσεσθαι, a πετάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, pello, facit ἤλαμαι, & ἤλασμαι. Ἀπηλαθήσεσθαι.

Est Aor. 2. Act. ων Participii termino rejecto, versoque α in ε, una cum termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, recurro. Ἀναδραμών.

Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, vivo. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, Aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic & βίωμι, Aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c. Κατεβίω.

Aor. 2. Pass. a quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit κατάγω, confringo, inusitatum, pro quo κατάγνυμι. Κατα-γείς.

Aor. 2. Act. cujus incremento rejecto, & figurativa α versa in η, & cum termino verborum in μι, fit ἀπόδρημι, aufugio. Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia Aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum, quæ excipiuntur. Ἀπέδρα.

Aor. 2. Act. verbi in μι, qui cognoscitur a figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παράβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, transgredior. Παρέβη.

CON

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS ALTER DE ARTICULIS.

ARticulus duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quod nominibus, participiis, & interdum Verbis infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus vero dicitur ὑποτακτικὸν, quod nominibus tantum postponitur; ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Nos autem de præpositivo tantum agimus, qui accuratius loquendo solus est Articulus.

REGULA I.

QUando sermo est de re quapiam certa, de qua vid. nobis constat, tunc nomen illud gaudet articulo; sin minus, respuit: ut Isoc. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῆς ἀνθρώπων, εὕροιμεν τὰς πολλὰς αὐτῆς, ἥτε τῆς ὀπῶν χαίροντας τοῖς εὐγιωτάτοις, ἥτε τῆς ἐπικαθυμμάτων τοῖς ἡμερωτάτοις. in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, ὀπῶν, & ἐπικαθυμμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola pene sufficeret, ut de usu Articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

REGULA II.

NOmen substantivum, seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum, ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Corona: Σκοπεῖτε δὲ τί χρὴ τὸν ἄνδρα πολίτην πρεῖον, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης προθυμίας, καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi ἄνδρα adjectivum, quod præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno sc. pro adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem. Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ ἕτερος μὴ πλείω ἀνέσχαψεν, ἐξ πίλαντα εἶσγε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demosth. pro Cor. Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἡ ἐπὶ τὰς Φωκέας ἀφεθῇ ποιήσαιτο. ubi ἡ ἐπὶ τὰς Φωκέας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maxima cum venustate, si nomen substantivum sequatur genitivus possessivus; & potissimum si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cum genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Corona. Συμφέρει δὲ φιλίππῳ καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας, καὶ ἡ βαρύστου ἀπαλλαγῆναι ἡ τῶν Θηβαίων. ubi articulus ἡ τῶν Θηβαίων repetitur designando molestiam, & stupiditatem Thebanorum.

REGULA III.

IN definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigunt articulum. Arist. ad Nicom. Ἀρετὴ ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. & in Topicis. Ἔστι δὲ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus nominibus ἀρετὴ, & συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις, & λόγος, ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimum apud Oratores, sed non prædicatis. ut Demosth. pro Corona, Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς καὶ τῆς Εὐβοέων καὶ τῆς Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας ἅσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; at nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato.

REGULA IV.

GEnitivus possessivus Nominis vel Participii, imo & nomen ipsum, a quo possessivum regitur, gaudent articulis: ut Demosth. pro Corona: Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἄνδρες ὀρθῶς σκοπεῖν, ταύτης ἐστὶ τῆς ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταύτην βουλομένη φανῆσαι, εἰ δὲ σὴ ταύτης ἐστὶ τῆς τοιαύτης τύχης συνηφανηκότων. Ubi nomini, una cum Participio ἐπαινουμένων, & συνηφανηκότων, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediate gaudent poni; ut ταύτης, ἐστὶ, τῆς, &c. Insuper licet non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, vid. πολιτείας, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdum vero hic articulus genitivi possessivi omittitur, & potissimum in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ καὶ τῷ Ὁμήρῳ ποιήσιν, &c. & Demost. pro Corona, Οὐ δὴ γ' ἁπάντων ἐγὼ τῶν λογισμῶν φιλίππου.

REGULA V.

NOmen, quod ante se vel post se habet Pronomen Ἐκεῖνος, ἡ, ὁ, vel ἕτερος, οἷος, τοῖος, semper exigit articulum. Demosth. pro Corona; Δῆλον γὰρ ὅτι καθ' ἐκείνους τοὺς χρόνους: &c. Idem: Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lysias contra Theom. Οὐκ ἔστιν ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει καταισχύναι. Idem pro Aristoph. Πολλοί μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν ὅπως, ὦ ἄνδρες δικασταί. Ante se. Post se.

REGULA VI.

ARticulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν quæ præponi, & δὲ quæ subsequi solet. Hic modus loquendi perelegans quidem est, & usitatissimus. Isocr. ad Nicocl. Διὰ καὶ τοῦτο Ὁμήρου ποιήσιν, καὶ τοὺς ῥαψῳδοὺς τοὺς ἄρτι θαυμάζειν, ὅτι καταδόντες τοῦ φύσιν τοῦ ἀνθρώπων, ἀμφοτέρους ταῖς ἡδοναῖς ταύταις καταχρήσαντο πρὸς τοῦ ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους ἐμιμήσεων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν. ubi clare patet ὁ μὲν (Homerus sc.) & οἱ δὲ (sc. Tragici.)

REGULA VII.

NOmina propria, seu Cognomina, si solitarie ponuntur, raro adsciscunt articulum. Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι Ἀρχιστράτῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδου ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτῷ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλόμενος Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ἦλθε πρὸς ἐμὲ καὶ Λυσίαν. Interdum tamen illo gaudent. Demosth. adversus Arist. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφικόμενος πρὸς τὴν Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ una ponantur, sæpius accidit, ut ultimum solummodo sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem: Ἀνέβη μέν τοι πολλῶν λοιδορίων αὐτοῖς γιγνομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάριος, &c. Et alibi: Τῶν τοίνυν Φειδῶν ὁ μὲν τριάκοντα γνώμενος καὶ Ἱππόκλης καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπρεύς, &c.

Si

Si vero nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπρεύς) sed necesse sit, ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliqua præpositione, vel adverbialiter, tunc articulo maxime gaudet. Demosth. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεοπτίνου τὸν ἐκ Κοίλης πεντήκοντα δραχμὰς καὶ τριάκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς ὀ. καὶ μικρόν τι πρός.

REGULA VIII.

NOmina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum. Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissime, exprimitur; ut Halicar. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν τῶν γονέων, ἐγράφη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. Lysias Cephali filius, &c. Hoc tamen nil impedit, quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Corona: Ἐπὶ Χαιρωνίδου Ἀρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσαμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπῳκίσατο πρὸς τὸν ἄρχοντα Θεσμοφοριῶνος καθ' ὃν Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλύστιος. h. e. filius Atrometi, &c.

REGULA IX.

PRonomen demonstrativum ὅστις, οἵτις, ὅτου, conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, superadditur, ante istum terminum vendicat articulum, idque venuste admodum. Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων ὅστις πονηρότατος ὕπω φανερῶς σωφρονεῖν, &c. h. e. Et hic omnium sceleratissimus ita aperte collusionem suam prodidit.

REGULA X.

TErminus Universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpositus, articulum post se requirit: ut Demost. pro Corona, Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως σκοπῶν ἄν τις ἴδοι ὅτι δικαίως, ὅτ' ἐπ' ἀληθείας ἐδεμιᾶς εἰρημένα. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ μὲν ἑξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀπίδας ἐρριφέναι, ἢ τοιαύτῃ γνώμῃ ἔχειν ὥστε τὸν πατέρα.

Demosth. pro Coron. Οὐ γὰρ τότε ἐνεστὰς πόλεμος ἀνεῦ τοῦ καλῶς δόξαν ἐνεγκεῖν οὐ πᾶσι τοῖς καθ' τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ δυνατέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo, vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter, & nomen universale aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐνόμως διοικηθήσεται τὰ καθ' τὴν πόλιν πάντα.

REGULA XI.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certa ante se exigit articulum: ut Plato de legibus: Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν ἢ χρεὼν διπλάσιον τρῶσαι σκῆπτρῳ, ἐὰν ὀφλῇ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχει τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκεν καὶ διὰ γένους, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de pace: Ἀλλὰ τοὺς μὲν τυραννίδας ἡγεμονὰς καλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias ad Delationem. Καὶ τοιοῦτος πάντας φθονεῖ, ὃς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τινὸς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ὀρθῶς δοκεῖ πονηρίας.

Quod si Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur: ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτῷ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι πάλαντον, τῶν ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν, καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι, h. e. Nulla etenim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeo spondere. Et inferius: Ἔπειτα φέρε πῶς ἐχεῖ δίκαιον ἡ ἀδελφῆς ἡ σῆς μηδέπω καὶ πέμπτον ἄνδρα σωσικήσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τῷ προικὸς δεδωκότος πάντα, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum est, sorore tua ne hodie quidem alteri cuipiam nupta, nec ab Aphobo deserta, neque per istum dote numerata, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?

REGULA XII.

GEnitivus partitivus semper gaudet articulo. Isoc. Orat. Panathen. Ἐπὶ ὧν τὰ μὲν μὴ γεγενημένων εἶναι, μηδὲ πρὸς κατηγορημένων, ἀλλ' ἐκείνων, ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων καὶ μισθοῦσιν ἂν, καὶ διαλεχθῆναι ὡς ἀναισθήτων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις πρὸς ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἠξίουν ἂν ἐμοὶ δοῦναι τοῦτο χάριν.

REGULA XIII.

NUlla pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἐναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐθέλοντος ἢ ἐκεῖνα λογίζεσθαι, &c.

Pronomen vero αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quando sonat idem, eadem, idem, tunc necessario ante se postulat articulum. Ut Demost. pro Coron. Ἐπὶ δὲ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, πῶς, εἰπὲ δ' ὁ τὸν αὐτὸν ἢ φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὸ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, ὥσπερ ἂν ἡ πατρίς, h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, o Æschines, neque sonus vocis, sed quod eadem cum populo eligat, & eosdem, quos & patria, amet, & odio habeat.

REGULA XIV.

QUando præcedunt nominibus adjectivis & nominibus propriis adverbia ὅπως, vel ὅπως, imo & nomen ποσὸς, ποσὴ, ποσὸν, tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum. Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' ὅπως πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνεύκοιμι, καὶ ποσοῦτον ἀγαθὸν εἰργασμένου τῇ πόλει νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi: Ἀκηκοὼς δ' ὅπως ἄνομοι καὶ δεινὴν πρᾶγμα, &c.

REGULA XV.

ΠΟλλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, si numerum designant ἀπροδιορίστως, i.e. indeterminatum, nullatenus exigunt articulum. Isoc. de pace: Καὶ ταῦτα ὁρῶντες οὐκοῦν τὴν τύχην ἐδαιμόνιζον, καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ ἐχόντων ἐμοὶ μᾶλλον ἐζήλουν αὐτήν, h. e. quæ dum viderent, cum ipsi, tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferius, Εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀσυγγενῶν, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων καὶ συμπενθήσοντες τοῖς πενθοῦσιν, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι τοῖς ἡμετέροις συμφοραῖς. h. e. ad quos multi e finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios: Πολλοί μὲν προσελήλυθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες, h. e. Multi me adierunt, o judices, admiratione ducti. Demost. in Aphobum; πάντων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔστι δ' ἐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h.e. Cum autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.

Quod si πολλοὶ sonat πλῆθος, h.e. Vulgus, vel populus, tunc necessario desiderat articulum. Ut Isoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τῷ μὲν ἀληθεῖ ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν. h.e. Cave criminationes etiam falsas, vulgus n. veritatem ignorat, sed ex fama, & opinione judicat. Dem. adversus Timocrat. Τίς ἂν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία, καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur sola est custodia & justa, & firma legum? Vos populus. Idem περὶ στεφάνου. Νῦν δ' οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἶλε Τιμόθεος. h. e. Nunc vero vulgus hoc dicunt, quod Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum. Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ ὑμῷ αὐτῷ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causa fuere, cur pater e vivis excesserit. Demost. pro Formione, Τὰ μὲν ὦν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν, h. e. verba vero multa, quibus Apollodorus utetur, nugas esse, & calumnias putate.

Verum πολὺς, πολλὴ, πολὺ, quando pronuntur ἀπροδιορίστως, respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pandeon. Οὓς γὰρ ἀδικῶν με πολλὰ χρόνον ἐκ ἐπαύετο. h. e. hic enim cum mihi jamdudum negotium facessere non desisteret. Idem ad Nicom. Περὶ ὧν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολλὰ χρόνον κυρίους εἶναι, h.e. Vos in maximis magistratibus eosdem finitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

REGULA XVI.

Πλεῖσαι, πλείσας, πλεῖσα, cum obtinent locum subjecti, gaudent articulo. Isoc. de pace: Εὑρήσεπε γὰρ πὰς πλείσας τῶν ἀνθρώπων τοῖς τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἀμφισβητοῦσας, καὶ πλείσας ἐπιθυμίας ἐχούσας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

REGULA XVII.

Μὰ Adverbium jurandi nomini subsequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τὸς θεὸς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τὸν ἀκριβέστερον, ἢ τὸν τὸν τρόπον, Ego medius fidius, &c.

REGULA XVIII.

Quod si conjungatur cum nomine Δία, respuit prorsus, ut Demost. ibid. Οὐ μὰ Δία ἔγ' ὅτι τὸν Μίλυαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον, Non Mehercule, quod, &c.

REGULA XIX.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νή. Idem pro Formione: Κἂν ταῦτα ποιῆτε, ὡσπερ τε δύρκησετε, καὶ τῶν δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα, νὴ τὸν Δία καὶ τὸς θεὸς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de ordin. Republ. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες.

Nomina Appellativa, seu adjectiva virorum, qui in aliqua arte, seu scientia excelluerunt, necessario articulo insigniri debent. Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, & Arist. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic in Philosophia, ita ille in Poesi primas tenet.

Sæpe articulus destituitur Participio magna cum elegantia, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediate subsequi solent articulum, ut οἱ ἐν πολέσιν, h. e. Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. in quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες, vel γινόμενοι, vel quid simile. Demost. Philipp. Καὶ γάρ τοι διεστηκόσιν εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πολέσιν, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημι χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, πὰς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικόν, πὰς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξετασικόν.

Pari modo, Οἱ ἔπειτα, posteri, τὰ ἔπαυτα, posteritas. οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πέριξ, dissiti, οἱ περὶ τὸν Βασιλέα, qui stant a parte Regis, Οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

REGULA XX.

Sæpissime articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur. Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν ἐγὼ ἀκηκόων συμβαίνειν, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφυγέναι, τῷ μὴ βέλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βέλεσθαι pro neglecto, & τῷ μὴ συνιέναι pro insscitia sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

REGULA XXI.

Nomina κλητικὰ respuunt prorsus articulum: ut Demosth. pro Corona: Πρῶτον μέν ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

REGULA XXII.

Articulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificialiter positis solet præponi. Arist. de interp. οἷον ἐν τῷ ἐπανερωτᾶν τὸ κέλης ὑδέν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulo inferius: Τὸ δὲ ἐκ ἀνθρώπου, ubi notandum est hujusmodi articulum vocari ἄρθρον ἔμπεχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum est Græcis, quo explicant suas mentes ἐκφαντορικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. enucleate, & clare: ut Dem. in Orat. 3. Ὀλωθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν. h. e. Si enim certo hoc constiterit, tum qua ratione quis illum ulciscatur, licebit dispicere, quo in loco articulus τὸ complectitur hæc omnia, τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν. Pro coron. idem: μὴ τὸν ἀντιθήκοι σύμβουλον ποιήσασθε περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμὲ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in consilium de modo, quo me audire vos oporteat.

Observandum est Poetas, & potissimum Hom. raro uti articulis præpositivis: ut Ἰλ. ῥαψ. θ. εἶσομαι αἶψα μ' ὁ Τυδείδης κραπερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebro iis utitur.

Ἦν γὰρ τὰ βέλτιθ' ὁ θεράπων λέξας αὐτῇ,
Δοξῇ ἢ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est, Poetas sæpe usurpare articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. οἱ μὲν ἐπήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro ἕτοι, vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Demost. in Orat. Olynth. 3. ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονε ἢ γένοιτο &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Corona: Ἅλλας τε κἀγὼ ὑπ' ἐχθρᾶ τῷ τότο συμβαίνῃ, pro τινί.

FINIS.

LE.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

A.

A Vel ab, ὑπὸ cum genit.
ut & παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ, vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A vel ab sequente usque, ἀπὸ, sequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως cum gen.
Ab hoc tempore. ἐξέτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentia, ἐκ νέας, ἐκ νέου.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poet.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ vel ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθείς.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπηλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου.
Abavus, ἀπόπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω cum acc. ἀποκεφαλαιόω, ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόρρησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, idest, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, ῶ, ἀποτίθεμαι.
Abdite, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἧτρον.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θρᾴκην.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro a via, ἀποτυγχάνω, σφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, cum gen.
Aberro paulum, παρολισθαίνω.
Abesse, & Absore, ἀπέσεσθαι.
parum Abesse, μικροῦ δεῖν. multum Abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poet.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔρρ' ἐς κόρακας.
Abjecte, ἀπερρίμμενως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόρριψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀπορρίπτω.
Abiectus, ἀπερρίμμενος, καταβεβλημένος, ἄτιμος.
Abjegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλιγός.
Abigo, σοβέω, ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινά.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, ῶ, προΐημι, cum acc.
Abiit, pro mortuus est, ἀνοίχετο, οἴχετο, οἰχώκεε.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδιήλυσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjungo, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω.
Abjuratio, ἀπομωσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξομοθές.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινά. ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω.
Abludo, ἀπάδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουσμένος.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo & Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, ῶ, ἀμαυρόω, ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν, vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis, & Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Abortior, ἀπογίνομαι. vel Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ἐκβόλιμος.
Abortivus partus, ἀμβλοθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrado, ἀποξύω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρμόζω, vel ἀφαρπάζω τινὰ, ἑλκέω, ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆψαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
Abrupte, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόρρεψις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀπορρώξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀπορρώξ.
Abscedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημί τινος, ἐξαναχωρέω, ῶ.
Abscessio, vel Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido, vel Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρώπτω, ἀνακείρω.
Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Abscondite, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληστος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, όντος, ἄδημος, ἀποδημέων.
Absentia, ἀπουσία.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω, ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίστημι, vel ἀποστατέω, ῶ τινος.
Absolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, idest, ei satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινά, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolute, idest, perfecte, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυτικός.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος.
Absolutus, idest, perfectus, ἀποτελευθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, εὐπρεπὴς, ἐντελής.
Absolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπᾴδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄῤῥυθμος, κακοηχὴς, & κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absque, ἔξω, cum gen. ἄνευ, & χωρὶς, δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρόμιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergo, & Abstergeo, ἀποσμάω, & ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω & μι, ἀπομάττω, σμέω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, ῶ, ἀποσπεύδω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι, & ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφεστήκω.
Abstinens, ἀποχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abstinenter, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπόχεσις, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, ἀφέλκω.
Abstrudo, ἀπωθέω, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος.
Absit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνῃ.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Absumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀποτρύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Absurde, ἀτόπως.
Absurditas, & Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος.
Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, περισσεύων.
Abundanter, & Abunde, ἐξαρκούντως, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἄδδην, περισσῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, δαψίλεια.
Abundo, εὐθηνέω, & ομαι, εὐπορέω, ῶ, περισσεύω τινὸς, γέμω, δαψιλεύομαι.
Abvolo, ἀφίπτημι, vel ἀφίπταμαι.
Abusive, καταχρηστικῶς.
Abusivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι, χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, χρῶμαί τινι κακῶς, vel ἀπειροκάλως.
Abyssus, ἄβυσσος.

A C.

Ac, καὶ, ἤ.
Academia, Ἀκαδημία.
Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἔπειξις, τάχεια σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, καταπίμπρημι.
Accensus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλυόμενος, πεφυρμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφιέω, ἀποχράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerso, κατακαλέω, ῶ, μετακαλέω, ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.
Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινὶ.
Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Accessus, ἄφιξις, ἔμβολη, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, & active, πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προστυγχάνω.
Accido, πτικόπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινὰ, ἐπικαλέομαι.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω, vel παραψάλλω τινὰ, παρῳδέω, ῶ.
Accio, προσκαλέω, vel μεταπαλέω, ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι, & ἀποδέχομαι.
Accipiter, ἱέραξ, ἵρηξ, κέρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, us, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα.
Acclamito, προσφωνέω, ῶ, ἐπαναβοάω, ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, ῶ, ἐπιφωνέω, ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, ῶ.
Acclinis, & Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis, & Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, ῶ, & προσοικέω, ῶ τινι.
Accommodate, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus, & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος.
Accommodo, ἁρμόζω, vel προσαρμόζω, vel ἐφαρμόζω τινί τι, συμβιβάζω.
Accrementum, & Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio, & Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo, & Accumbo, παράκειμί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι.
Accudo, κόπτω, τυπόω, ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulate, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω, cum accus. συμφορέω, ῶ.
Accurate, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, & λιπαρέως, περιέργως.
Accurate persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι, & ὑπέρ τινος, & περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, & pass. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προδρόμημα.
Accusabilis, αἰτικτὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falso, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνον, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, idest, conquestio, κατάμεμψις, λαβὴ, μύνη, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθυνών.
Accusatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος.
Accuso, αἰτιάομαι, ῶμαί σε τούτου, κατηγορέω, ῶ τινα φόνου, & τινὸς φόνον, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, μέμφομαι.
Aceo, idest, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acerbe, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, idest, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στρυφνός.
Acerosus, idest, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.

Acer-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θήμων, θὶν, & θὶς, ὁ καὶ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι, & ὀξύνω, ὀξύζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetum, ὄξος, εος, τό. ὀξάλμη.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὕποξυς, ὀξύδιος.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ύ. ὀξεῖος, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν. παράταξιν ποιεῖν.
Acies falcis, & gladii, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies exercitus, παράταξις, στὶξ, τάγμα.
Acies oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.
Acinus, & Acinum, ῥάξ, γὸς, ὁ καὶ ἡ, ῥώξ.
Acipenser, piscis, ἔλλωψ, ὀνίσκος.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀπαναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι.
Aquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖς δε, εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι.
Acquiro, ἀντέχομαι, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, περιποιέομαι.
Acredula, idest, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης.
Acta, æ, idest, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio, & Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, idest, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, ῶ, πραγματεύομαι.
Active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, ἐνεργής.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστήρ.
Actor, idest, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, idest, patronus, συνήγορος.
Actor, idest, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, idest, oneraria navis, ὁλκὰς, άδος, ἡ.
Actum est, idest, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς.
in ipso Actu, ἐπ' αὐτοφόρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκρωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρίς.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditus, ὀξυηκοία.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγανόω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέσται, φρυγίονες.
Acu-pictus, κεστὸς, πολύκεστος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, us, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acute, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acute vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.
Acute videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ, ὀξυωπίας, & ὀξυώπης, ὁ.

A D.

Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς, & ἐς, cum acc. κατὰ, & Att. ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Adamussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς σταθμήν.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adæque, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω.
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium, & Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamo, ὑπερφιλέω, ῶ τινα, ἀγαπάω, ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω.
Adapertilis, & Adapertus, ἀνεῳγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινὰ, ὑδραίνω.

Adauctus, us, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξανόω.
Adbibo, ἐπιπίνω, cum gen. vel acc.
Adblandior, παρακινέω, ῶ, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addenso, πυκνόω, ῶ.
Ad dexteram, ad sinistram, ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, idest, vendo, ἀπεμπωλέω, ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, idest, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, idest, condemno, καταδικάζω.
Addictio, idest condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω, ῶ τινι, δουλεύω, cum dat.
Addisco, idest, bene disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι, vel προστίθημί τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubito, ἀμφισβητέω, ῶ περί τινος, διαπορέω, ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum acc. προσίεμαι, cum inf.
Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω, ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeo, idest, usque eo, οὕτως, ὡς.
Adeo ut, τοσοῦτον ὥστε, cum ind. vel inf.
Adeo, idest, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω.
Adeo, idest, adorior, seu aggredior, ἐπιχειρέω, ῶ τινι, ἅπτομαί τινος.
Adeo hereditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν.
Adeps, στέαρ, πιμελὴ, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ, ατος.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, idest, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσιππεύω.
Adesdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
Adeundum est, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, cum acc.
Ad hæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι, ῶμαι, συνάπτομαι.
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
Adhibeo, ἀπονέμω, vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam, & diligentiam, ἔχω, vel ποιέω, ῶ ἐπιμέλειάν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω, ῶ σε εἰς συμβουλὴν, vel συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινὶ, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προχρεμετίζω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστὴς, ἐργεπείκτης.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, ῶ σε, προτρέπω τινὰ εἰς vel ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω, ῶ, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι, vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio, & Adjectus, us, ui, ἐπίθεσις, προσβολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, idest, adduco, προσάγω, εἰσάγω.
Adigo, idest, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινὶ, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, vel ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην, vel τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμούς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω, ῶ, vel ἐξαιρέω, ῶ τί τινος, vel τινά τι, παραιρέω, ῶ τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, ῶ, vel προσπληρόω, ῶ τι, ἀναπλέω, ῶ.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατινός.
Adipatus & Adiposus, στεατώδης, & στητώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινὸς, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, ῶμαι, cum gen.
Aditio, & Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὐέφοδος, εὐπρόσιτος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐπορκίζω τινὰ, ὁρκόω, ῶ, ἐπορκόω, ῶ, ἐπομόω, ῶ.
Adjuto, προσβοηθέω, ῶ.
Adjutor, & Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτὴρ, ἀλεξήτηρ.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator, & Adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω, ῶ, ἐπωφελέω, ῶ, συνωφελέω, ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω, ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω, ῶ.
Admetior, ἐπιμετρέω, ῶ, προσμετρέω, ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία.
Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης.
Administro, διοικέω, ῶ, ὑπηρετέω, ῶ, ἀμφιλέω, ῶ, & κατευθύνω cum acc. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro male, ἐκδιαιτάω, ῶ τινος, παραδιοικέω, ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστός.
Admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θαλκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius, sc. equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum, sc. scelus, πλημμέλεια.
Admissus, προσδεχθείς.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι cum acc. ἐφίημι, παρίημι εἴς τι, προσάγω.
Admitto flagitium, δεινὸν, vel αἰσχρόν τι ποιέω, ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, ῶ τι.
Admodum, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω, ῶ cum dat. νουθετέω, ῶ.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτης.
Admonitorius, παραινετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, & Admotus, us, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω.
Admoveo manum, προσάγω, vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato, & Adno, ἀπονήχομαι, vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω, ῶ, ἐποφθαλμιάω, ῶ, σκαρδαμύσσω, ττω.
Adnitor, πειράομαι, ῶμαι.
Adnixus, πειρασθείς.
Adnominatio, παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adoleo, θυμιάω, ῶ, καίω, act. θειόω, ῶ, κνισσάω, ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μείραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία.
ab Adolescentia, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior, & Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακεύομαι.
Adolescentula, νεανὶς, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐννεάζω, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποιητός.
Adoptator, υἱοθετέων, ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, ῶ, υἱοποιέω, ῶ, υἱόω, ῶ, εἰσποιέω, ῶ, τεκνοποιέω, ῶ, παῖδα τίθημι.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, ῶ.
Adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω, ῶ τινι, vel πρός τινα, ἐπέρχομαί τινα, εἰσβάλλω.
Adornatio, διακονὶς, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, ῶ τῷ Θεῷ, & τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adscisco, προσαιρέομαι, οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι.
Adscribo, ὑποχράφω, ἐγχάφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, στύφω.
Adsum, ἐγγίζω τινὶ, vel πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον.
Adtexo, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, ῶ, εἰσκομίζω.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυθος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἀφικνέομαι, οῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία.
Adversa fortuna uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιούμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνίστης, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων.
Adversator, ἀντιστάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντίστην, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adversor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.

Ad-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adversus, vel Adversum, præpositio, κατὰ, cum gen. πρὸς, ἀντικρύ.
Adversum, vel Adversus, adverb. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιςάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Advesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐςὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, ὦ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, ὦ, & pro incumbo, seu operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θώψ.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ, & τινὰ, θωπεύω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τένθης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδηλεύμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος.
Adultero, vel Adulteror, μοιχεύομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, ὦ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, id est, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παραθυμαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμός.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, idest, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad ungueni, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, ὦ.
Advocatio, συνηγορία, παρακέλευσις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος.
Advoco, προσκαλέω, ὦ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, cum acc. μεταπέμπω.
Advolatio, vel Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, ὦ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, ὦ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorsor, pro Adversor, ἐναντιόομαι, οῦμαί σοι.
Ad votum, idest, ex sententia, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adusque, μέχρι.
Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.

Æ D.

Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὴν Πολυδεύκη.
Ædes, dis, idest, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκὸς.
Ædes, dium, idest, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, idest, parva domus, οἰκίδιον.
Aedificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμημα.
Aedificator, οἰκοδόμος, ἀρχιτέκτων.
Aedificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Aedifico, οἰκοδομέω, ὦ, δέμω, δομέω, ὦ.
Aedilis, ἀγορανόμος, ἀςυνόμος.
Aedilitas, ἀγορανομία, ἀςυνομία.
Aedilitate fungor, ἀγορανομέω, ὦ.
Aedilitius, ἀγορανομικὸς, ἀςυνομικός.
Aeditimus, & Ædituus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος.

Æ G.

Æger, νοσῶν, & νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος.
Aeger animo, δύσθυμος.
Aegre, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις.
Aegre fero, δεινοπαθέω, ὦ τι, ἀγανακτέω, ὦ, cum dat. δυσχεραίνω, χαλεπῶς φέρω.
Aegresco, ἀσθενέω, ὦ.
Aegrimonia, λύπη, ἀνία.
Aegritudo animi, λύπη, νόσημα, πάθος.
Aegrotatio corporis, ἀῤῥωςία, ἀῤῥώςημα, νόσημα, πάθος.
Aegroto, νοσέω, ὦ, τοὺς νέφρους, renibus, ἀσθενέω, ὦ, ἀῤῥωςέω, ὦ, πονηρῶς ἔχω.
Ægrotus, ἄῤῥωςος, νόσιμος, ἐμπαθής.

Æ M.

Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπέριτος, pro ἐπέριςος.
Æmulor, ζηλόω, ὦ τι, φθονέω, ὦ, κοτέω, ὦ, φιλονεικέω, ὦ τινι πρός.
Æmulor, idest, invideo, φθονέω, ὦ τινος, vel ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονηρὸς, ζηλότυπος.

Æ N.

Æneus, χάλκεος, οῦς, χάλκειος.
Aënum, vel Ahenum, χαλκεῖον.
Aenigma, αἴνιγμα.

Æ Q.

Æquabilis, & Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Aequabilitas, & Aequalitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Aequævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Aequaliter, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Aequamentum, ςάθμησις.
Aequator, ἰσημερινός.
Aeque, ἐξ ἴσου, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Aequanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Aequanimiter, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Aequanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Aequi, bonique facio, εὐλογιςέω, ὦ πρός τι, εὐγνωμονέω, ὦ τί τινι.
Aequilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Aequilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοςάσιον, ἰσάζοντα ζῦγα, ἰσομοιρία.
Aequimanus, ἀμφιδέξιος.
Aequinoctialis, ἰσημερινός.
Aequinoctium, ἰσημερία.
Aequiparabilis, ἰσαςὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Aequiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Aequiparo, ἰσόω, ὦ, ἰσάζω, παρισόω, ὦ.
Aequipolleo, ἰσοδυναμέω, ὦ, ἰσοῤῥοπέω, ὦ.
Aequipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Aequitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Aequiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Aequivalens, ἀντίςρος, ἴσοφος, ἰσοκρατής.
Aequivaleo, ἰσόω, ὦ, ἰσοδυναμέω, ὦ.
Aequo animo ferre, ἀνεξικάκως, vel μὴ ἀνεκτῶς, vel εὐχημόνως τι φέρειν.
Aequo, as, are, ὁμοιόω, ὦ, ἰσόω, ὦ, ἀναλογέω, ὦ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Aequor, πέλαγος, ἅλς.
Aequoreus, ἐνάλιος, πελάγειος, & πελάγιος, πελαγικός.
Aequum, ἐπιείκεια, ἐπιεικές, ἀρεςόν.
Aequum est, ἐπιεικές ἐςι, εἰκός ἐςι.
Aequus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, δίκαιος.

Æ R.

Aer, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρη.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Aeraria fabrica, χαλκευτική.
Aerarii Præfecti, & Tribuni, ἀποδέκται, ταμιοῦχοι.
Aerarium, ταμεῖον, χαλκεών.
Aerarius, sive ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοπάςης, χαλκοτύπος.
Aerarius, idest, qui ad æs pertinet, χάλκεος, οῦς.
Aerarius, idest, qui æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Aeratus, idest, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Aere alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Aereum vas, ὅλκιον, ὁλκαῖον, χαλκὸν ἀγγεῖον.
Aereus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, οῦς.
Aerificium, χάλκωμα.
Aeripes, ἀερίπους.
Aeripes, idest, ferratus, χαλκόπους.
Aeris bonitas, εὐδία.
Aerius, ἀέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Aero, as, χαλκόω, ὦ.
Aerosus, χαλκώδης.
Aeruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Aerugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Aerumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζύς.
Aerumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, αντος, πολύπονος.

Æs,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Æ S.

Æs, χαλκὸς, pro pecunia, χρήματα.
Æs alienum, idest, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλύσαι.
Æs nostrum, idest, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Aesculeus, βαλανώδης.
Aesculus, arboris species, βάλανος.
Aestas, θέρος, θέρεια, εἴαρ.
Aestifer, αἰθοφόρος.
Aestimabilis, τιμητός.
Aestimandum est, δοκιμαστέον.
Aestimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Aestimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητὴς, κριτής.
Aestimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, δοκιμάζω.
Aestiva, τὰ θερινά.
Aestivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Aestivus, θερινός.
Aestu affligo, idest, exuro, καυματίζω.
Aestuarium, ἐκροὴ, ῥύαξ.
Aestuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Aestuatio, καύσων.
Aestuo, καυσόομαι, οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Aestuo desiderio, σφύζω.
Aestuosus, καυματώδης, καυσώδης.
Aestus, calor nimius, καύσων, ἔγκαυσις.
Aestus maris, ἡ λύδων, σάλος, πλημμύρα.

Æ T.

Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando, vel Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum, & Æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Æthereus, αἰθέριος.

Æ V.

Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.

A F.

Affabilem esse, ἔχειν, vel διατιθέναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabre, idest, artificiose, scite, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, idest, abunde, δαψιλῶς, ἄδην, & ἄδδην, κατακόρως, ἅλις.
Affatio, πρόλογος, πρόφασις.
Affectate, idest, curiose, κατεσπουδασμένως.
Affectatio, idest, nimia diligentia, περιέργεια, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία.
Affectio, & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affecto, idest, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, cum acc. ζηλόω, περιεργάζομαι.
Affectus, idest, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων, ῶν, τρυχούμενος, κατειργασμένος.
Affectus ita sum, οὕτως ἔχω γνώμης, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἐάλωκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, us, vide Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομέω, ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, ῶ τινα, ποιέω, ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν.
Afficior, idest, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, ῶ, προσερείδω, συμπλέκω.
Affingo, προσπλάττω, προσποιέομαι.
Affinis, idest, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος.
Affinis, idest, conterminus, ὅμορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων, vel ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω.
Affinitas, συγγενεία, ἀγχιστεία, ὁμογαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmate, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις.
Affirmo, ἐπερείδω, act. βεβαιόω, ῶ τινί τι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω.
Affixus, προσπεφυκὼς, προσαπτόμενος, προσηλούμενος.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus, a, um, ἐπίπνοος, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαστικὸς, ἔνθεος.
Afflatus, us, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Afflictatio, Afflictio, & Afflictus, us, ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία, πάθος, πάθημα.
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, transitive, κακόω, ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ.
Afflictor, idest, qui affligit, ὑβριστὴς, κακοποιός.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθείς.
Affligo, θλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, cum acc. κακόω, ῶ, κακῶς ποιέω, ῶ τινα.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, ταλαιπωρέομαι, οῦμαι, κακόομαι, οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluenter, ῥύδην, & ῥύβδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπίῤῥοια, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν πλοῦτόν τινα, πλουτεῖν.
Affluo, idest, abundo, ἐπιῤῥέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, idest, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, ῶ τινι, act. προσκαλέω, ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictio, & Affrictus, us, ui, ἐπίτριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, nulla spes affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προχέω, προχύω, υύω.
Affusio, πρόχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προχυθεὶς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβνος.

A G.

Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης.
Age, ἄγε, ἀλλάγε, δεῦρο, φέρε, φέρε δή.
Agedum, ἄγε δὴ, εἰδ' ἄγε, ἔχε δή.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀχρίδιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem, ἄγειν ἑορτήν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι, οῦσθαι.
Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε θῆτα.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς.
Aggero, as, σωρεύω, χείω, περισάττω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, ῶ, προσφορῶ.
Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω, & ἐγχειρέω, ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε.
Aggredior una, συγκαταβαίνω, συνέξειμι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις.
Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάχητος, εὐκίνητος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινὴς, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγορεὺς, κινητής.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, ῶ, κινέω, ῶ, διασείω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, ῶ, λοχηγετέω, ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.

Agna-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀνεψιός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀρνάδος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινὰ, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀρνὸς, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, ῶ, πράττω.
Ago, ideſt, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agreſtis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος.
Agricola, ἀγροιώτης, γεωργὸς, γεωπόνος.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimenſor, γεωμέτρης.

A H

Ah, Ah, αἲ, αἴ.
Ah me miſerum, αἲ πάλαι.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος, οῦς.
Ahenum, χαλκοῦν, λέβης, κρᾶτηρ.
Aheu, ἰοῦ.

A I

Aio, φημί.

A L

Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, locus ſubter brachium, μασχάλη.
Ala, equitum turma, τὸ πτερὸν, ἡ ἴλας.
Alabaſtrum, ἀλάβαστρον.
Alacer, & Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρός.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη.
Alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, Att.
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινὰ, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, ideſt, animum addere alicui, ἀναπτερῶν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτός.
Alauda, κόρυς, υθος, ἡ.
Albatus, λελιθωμμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, ideſt, albus ſum, λευκός εἰμι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκαθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκόν.
Albugo in oculo, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Album, ſubſt. χαμμαιτύπιον.
Albumen in oyo, λεύκωμα τοῦ ᾠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρός.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεπεία, κύβος.
Alea rem perdo, κατακυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Aleſco, φύομαι, ἐκβέφομαι.
Ales, ideſt, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algoſus, φυκώδης.
Alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλη.
Alibi, ἄλλαχοῦ που, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, κος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ωιαχοῦ, ωίπου, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, ῶ.
Alieno animo eſſe erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.

Alienum, ἀλλότριον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίρετος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα.
Alio, ἄλλαχόσε, ἄλλη.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῆ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἤμι.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπίποσον.
Aliquantiſper, διὰ ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινός, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, τίς, θεῖνα, ἀμός.
Aliquo, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηχέπως, πῶς.
Aliquorſum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, πηνὲς, τίνες.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιαχοῦ, ὁσάκις.
Aliter, ἄλλη πῃ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον.
Aliubi, ἄλλῃ πῃ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, niſi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliunde, ἀλλοχόθεν, ἄλλη.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἄλλοι.
Alius quiſpiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, ῶ.
Allævo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, ῶ.
Allecto, & Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκατειλεγμένος.
Allegatio, παράγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαλέω.
Allevamentum, & Allevatio, ἀνάκουφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκορδισμένος.
Allicio, ἐφέλκω, ἐπάγομαί τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio, & Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, παράμμα.
Alligo, ἁπαρτίω, παρείπω, προσδέω.
Allii caput, γέλγις, ιος, vel γελγὶς, ίδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allifio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὁλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, πρόφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω, ῶ τινα, λαλέω, ῶ τινι.
Allubeſco, ἐπαρέσκω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαί τι.
Alludo, προπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, ἔοφιμος, εὔθαφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη, & κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, παίνω, χιλδόω.
Aloe, ἀλόη.
A longe, πόρρωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Alte, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Alter, ἕτερος.
Alter, cum bis repetitur, ὁ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἄλλος διαβάλλει.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος.
Altercor, διαπαλαίζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω, & ομαι, ἀμοιβάδην ποιέω.
Altero, ἑτερόω, ῶ, ἀλλοιόω, ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁπότερος, ὁποτερόσοῦν.
Alterutrinque, ἑταμφότερα.
Altilis, σιτὸς, εὐσφιμος.
Altiſonus, ὑψήχης.
Altiſſimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνώτερον ἢ λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.

Altor,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Altor, ξοφός, πθιωὸς, ξόφιμος.
Altrinsecus, ἐπέρωθεν.
Altrix, ξοφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἐπέρωσε.
Altum, ideſt, mare, βυθὸς, θάλασσα.
Altus, ξεφθείς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπύς.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σμιλῶς.
Alveolus, κύτιος.
Alveus, πλυτικὸς, ῥεῖθρον, κῦτος, κρῆνος.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alumen, συπτηρία.
Alumnus, ξόφιμος.
Aluta, καρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδευνύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.

A M.

Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐραστὸς.
Amabilitas, φιλότης.
Amabo, δεομαλέω, ῶ, προς θεῶ.
Amandatio, ἀποπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amanter, Amatorie, φιλικῶς.
Amanuenſes, ὑποχαφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, herbæ nomen, Ἀμάραντος.
Amare, πικρῶς.
Amareſco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης.
Amarulentus, & Amarus, πικρὸς, ἐχεπδικής.
Amarus valde, ἔκπικρος, περιπδικής.
Amaſia, & Amattrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amaſius, & Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐραστής.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περίπλοκη, κύφος.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambeſus, περιτρωγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, ideſt, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀποροῦμαι, ῶ, πέρομαι, ἀμφισβητέω, ῶ.
Ambigue, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος.
Ambio, undique cingo, κυκλόω, ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, πρυγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, conſulatum, μετέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, ideſt, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, ὦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitioſe, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitioſus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, Ambulatio, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορδυτικός.
Ambulo, βαδίζω, πρός τινα βαίνω.
Ambulo animi cauſa, περιπατέω, ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμμοπίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμος, ὀχάνη.
Ames, καλαμος ἰξώδικος, σάλιξ.
Amethyſtus, ἀμέθυος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταῖρα.
Amicio, ideſt, veſtio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veſte. ἀμπέχω, ἀμφιεννύω & μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, us, ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amice, φιλοξόπως, φιλικῶς, οἰκείως.
Amiciſſimus, φίλτατος, φιλώτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης.
Amicitiam conſervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam diſſolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωσὸς.
Amita, πατρὸς ἀδελφὴ, θεία, πθία.
Amiſſio, ἀποβολή.
Amitto, ideſt, dimitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, ideſt, perdo, ἀποβάλλω.
Amnis, ποταμὸς.
Amabilis, ἐρασμιος, ἐραστὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.

Amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perdite, δυσέρως.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, ideſt, amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatorie, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, σέργω τὼς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, ὦ τινος, φιλέω, ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementer, ὑπερφιλέω, ῶ, ζηλόω, ῶ.
Amœne, ἁβρῶς, ξυφερῶς.
Amœnitas, περπνότης, δλφροσύνη.
Amœno, δλφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, ξυφερὸς, περπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor ſui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus ſum, ἐράομαι, ῶμαι, ἐφίημαι.
Amore complecti aliquem, δυνοϊκῶς, vel οἰκείως διακεῖσθαι, vel ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω, έομαι, ἀποκωλύω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω, ῶ τι, διακρύω, ὤθω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Ample, πλατέως, δυπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum accuſ. συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περίπλοκη, προσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, μεγέθυνσις, ὑπερθεσις.
Amplifico, πλήθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαλύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖσον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη.
Ampullæ verborum, τὰ σομφὰ ῥήματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπεὶς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum, ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιόδυγον.
ad Amuſſim, ἐπὶ γνώμονος.
Amuſſis, γνώμων, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.

A N.

An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἆρα, ἄρα, μὴ, μήποτε.
Annon, ἆρ' οὐ, ἆρ' οὐχὶ, ἆρ' οὖν.
Anas, atis, βρωθος, νῆττα, vel πα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νηττάριον.
Anatome, ἀνατομία.
Anceps, ideſt, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Anchora, ἄγκυρα, ὅρμη.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, ſolvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δουλικὸς.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, ῶ.
Ancillula, θεραπνίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιεῤῥῶξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ἀγχόνη.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, ῶ, λυπέω.
Angor, ideſt, mœreo, ἀδημονέω, ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἔγχέλεις, πλῶτα.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Anguloſus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguſte, στενῶς.
Anguſtia, στενοχωρία, στενότης, θλῖψις.

Angu-

Angusto, στενοχωρέω, ῶ, στενόω, ῶ.
Angustus, στενὸς, στενυχὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις,
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος.
Animadversio, idest, pœna, κόλασις, ἐπινόημα.
Animadversor, κολαστής.
Animadvertere, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι.
Animal, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalculum, ζώδιον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
ago Animam, ἐχάτως διάκειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχέων, ῶν.
Animans, subst. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causa, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse. ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω, ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω, ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι, οῦμαι.
Animose, θυμοειδῶς, προθύμως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδής.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι.
in Animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω, ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρισι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, περινομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, ῶ.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω, ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κωπὴ, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνιος.
Antæ, παραστάδες, παραστάθμιδες.
Ante, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, cum gen.
Antea, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, aliquem in aliqua re, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητής.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, alicui in aliqua re, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω, ῶ σε, te. προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρίν.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος.

Antemeridianus, προμεσήμβρινος.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, idest, præfero, προΐσταμαί τινά τινος, aliquem alicui.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἄν.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antique, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμιώτερον.
nihil est Antiquius, οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, καταργέω, ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προστάτης, ἐπιστάτης.
Antistitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, idest, vetula, γραῦς, πρεσβύτις.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, πυγή.
Anxie, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιαλγής.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.

A P.

Apage, & Apagete, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella, sine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαχος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Aperte, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, vel apis, μέλισσα, & μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕκατος, Παιὼν, Ἀγεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω, ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparate, παρεσκευασμένως.
Apparatio, & apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, idest, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, idest, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum.
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, pro ponderare, σταθμίζειν.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινί.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, seu appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, cum gen. ἐπιθυμέω τούτου.
Applaudo, ἐπιθορυβῶ, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητὴς.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κάταρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσορμίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προστίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.

Appor-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Appolite, ἐπιτηδείως, εὐθέως.
Appolitio, ἐπίθημα, πρόθεσις.
Appolitus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines, τινὰ τῇ χειρὶ, aliquem manu.
Apprehenſio, ἀντιλαβὴ, ἀντίληψις.
Apprime, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίστημι.
Approprio, ἰδιόω, ἰδιοποιέομαι.
Appulſio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἰληθρεύεσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρινός.
Apte, ἁρμοστῶς, ἐπιτηδείως, ἁρτίως.
Aptitudo, κομψότης, ἁρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐχρήστος, εὔθετος εἰς τι.
Apud, ἐς, cum accuſ. παρά, πρός, cum dat. & accuſ.

A Q.

Aqua, ὕδωρ, ατος, τό. ὑδός, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμφορα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπείσιον.
Aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός.
Aquarius, undecimum ſignum Zodiaci, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aqua degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμὸς, ὑδρώσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορειακὸς, βόρρος.
Aquoſus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.

A R.

Ara, βῆμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris, & focis dimicare, ἀμύνειν ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀρτὸς, ἀροτικίμος.
Araneus, ἀράχνης, aranea, ἀράχνη.
Araneorum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀρότης, ἀροτῆς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, κατημόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκεῖν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος, καὶ δένδρον, τό.
Arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboreſco, δενδρόομαι.
Arbuſta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ὁ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcane, ἀπορρήτως, ἀρρήτως.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόρρητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμυνω αὐτὸν, ab eo. ἀνείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arceſſo, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονάργος.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, us, τόξον.
Arcus cœleſtis, ἶρις, ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιὸς.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, φλογερὸς, καυστικὸς, φλεγμονώδης.
Ardenter, φλογερῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρόομαι.
Ardere, ardenter amare, ἐμμανῶς διακεῖσθαι πρός τινα.
Ardeſco, φλέγομαι, ἀνάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς, ὄς, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἄλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμμαθος, ψάμμος.
Arenoſus, ἀμμαθώδης.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρᾶν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod eſt ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργυρεῖος.
Argenti ſpuma, λιθάργυρος.
Argenti fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ὄς, ὁ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμός.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινά.
Argutator, σοφιστικὸς, σοφιστής.
Argutiæ, σωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ἀγωνιστικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὐαισις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελὸς.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Ariſta, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τά, ἔντεα, σκεῦη, τά.
Arma abiicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρασκευάζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλίτης.
Armentarius, ἀγελαρχης, βουκόλος, βυφορβός.
Armentoſus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis inſtruo, ὁπλίζω.
Armis ſpolio, ἀναιρέω τινὰ, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, humerus, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, vel arrhabo, ἀρραβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, καταβρώγω, δαρδάπτω.
Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη.
Arrogans, ἀλαζὼν, ὑπερνοημονῶν.
Arrogo, ὑπονοεῖν ἑαυτῷ τιμὴν, ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσυνή.
Arſenicum, ἀρρενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιοργὸς, μηχανοργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τεχνημα, δεξιοτεχνία.
Artificioſus, ἔντεχνος, δαιδαλέος.
Artificioſe, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελὴ, πίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλαμινος.
Aruſpex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruſpicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἄρουρον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.

A S.

As, aſſis, μνᾶ, ἡ, ἀστάριον, ὃ, τό.
Aſcendere ad honores, καταρχεῖν ἀρχῆς.
Aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.

Aſcen-

Aſcenſor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Aſcenſus, ἀνάβασις, ἐπίβασις.
Aſcia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Aſcio, id eſt, aſcia cædo, πελεκίζω.
Aſciſco, ἐπάγομαί τινί τι, εἰποιέω παῖδα.
Aſcititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Aſcribere, imputare, προσίημι.
Aſcribere civitati, πολιτογραφεῖν εἰς πόλεα.
Aſcribo, προσγράφω, ἐγκαταπάττω.
A ſecretis, οἱ ἐπὶ τὰ ἀπορρήτων.
Aſelli agitator, ὀνηλάτης.
Aſellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Aſina, ὄνος, ἡ.
Aſininus, ὀνεῖος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Aſinus, ὄνος, βάπαλος, βρωμίδης.
Aſparagus, ἀσπάραγος.
Aſpectu horribilis, βλοσυρῶπος, ὁ, βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ.
Aſpectu manſuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aſpectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Aſper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Aſpere, τραχέως, χαλεπῶς.
Aſpergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω.
Aſpergo, inis, ῥαντισμός.
Aſperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aſpernatio, καταφρόνησις.
Aſpernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, jura. ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, ἐπιβλέπω τινὶ γῆ, εἰσοράω, ὁράω.
Aſpirare, favere, ἐπευμενίζειν.
Aſpiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aſpiro, ἐπιπνέω.
Aſporto, σκάφω τι, σκαμίζω.
Aſſatus, ὀπταλέος, ὀπτός.
Aſſecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Aſſector, παρακολουθέω τινὶ, θεραπεύω.
Aſſectatio, παρακολούθησις.
Aſſectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Aſſenſus, & aſſenſio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Aſſentatio, κολακεία, θωπεία.
Aſſentator, κόλαξ.
Aſſentatorie, κολακευτικῶς.
Aſſentio, & aſſentior, συνῳδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑποχάσκω.
Aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Aſſeres, σανίδες.
Aſſero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Aſſererе in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Aſſertio, διαβεβαίωσις.
Aſſertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Aſſervo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Aſſeſſor, παρεδρος, συνέδρος.
Aſſeveranter, & aſſeverate, βεβαίως.
Aſſeveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Aſſevero, διαβεβαιοῦμαί τι, διϊσχυρίζομαι.
Aſſideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Aſſideo, κατέζομαι.
Aſſidue, ἐπιμελεχῶς, συνεχῶς.
Aſſiduitas, τὸ συνεχές, ἐπιμέλεια.
Aſſiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Aſſiduus ſum, προσκαρτερέω τινὶ, προσμένω.
Aſſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Aſſimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Aſſimulo, fingo aliquid eſſe, quod revera non eſt, ὑποκρίνομαί τινα.
Aſſiſto, παρίστημί τινι, παρεμμένω.
Aſſo, torreo, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Aſſocio, συνάπτω τινί τινα.
Aſſolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Aſſuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι, συνεθίζω.
Aſſuesco, ἐθίζομαι συί τινι, συνεθίζομαι.
Aſſuetus, συνήθης, συνήθης.
Aſſumo, προσλαμβάνω τινά.
Aſſumptio, πρόσληψις.
Aſſuo, προσράπτω.
Aſſurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Aſt, ἀτάρ.
Aſtipulatio, συγκατάθεσις.
Aſtipulor, προσίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Aſto, παρίστημί τινι.
Aſtragalus, ἀστράγαλος.
Aſtricte, στενῶς, προσεσκληκότως.
Aſtrictio, σύψις.
Aſtringo, προσέλκω, ἐπισφίγγω.
Aſtrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Aſtrum, ἄστρον.
Aſtra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Aſtruo, προσκατασκευάζω.

Aſtu, pro aſtute, πανούργως.
Aſtus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Aſtute, πανούργως, κερδαλέως.
Aſtutia, πανουργία, δεινότης.
Aſtutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Aſylum, ἄσυλον.

A T.

At, ἀλλά. ἀλλὰ μήν. at at, ἦ, ἦ, αἲ, αἲ.
At certe, ἀλλά, ἆρα, ἀλλ' ἔτι.
At enim, ἀλλὰ γάρ. at vero, ἀλλά τε.
Atavus, διάπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρὼς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς, ὅς, ἐπασκητής.
Atque, καὶ, τε, μήν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, πότερον ἆρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum ſutorium, χάλκανθος.
Atrienſis, αὐλικὸς, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπλωία.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπλῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπλοῦς. atrox injuria, δεινὸν ἀδίκημα.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
Attemperate, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attente, φιλοκάλως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, κατανόησις.
Attentus, φιλόκαλος, προσεχής.
Attenuario, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προσείβω τινί τι, παρατείβω.
Atteſtor, μαρτύρομαι.
Attexo, προσίημί τινί τι.
Attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινὰ, aliquem.
Attonitus, ὑποπλήκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus ſum, δεδίττομαι, & δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aſpectu.
Attonſus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἕλκυσμός, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἑφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma. ψηλαφάω.
Attribuo, προστίθημι τινί τι, ἀποδίδωμι.
Attributio, ὑπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, ἀνάτριπτος, παρατεθραμμένος.

A V.

Avare, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξεύτης, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, ὠξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν ὠνῆς ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ παρῶντα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιος τινος.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem ſuaſoremque ſe præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνόν.
Auctoritate polleo, κατέχομαι.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξεύτικον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, cum accuſat. ἰξεύω, ὀρνιθοθηρέω.
Audacia, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audacia, & impudentia fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audaciter, vel Audacter, θρασέως.
Audacter loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παρατόλμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄθαμβος.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Audax ſum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, cum acc.
Audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινος, πείθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινός.
Audire bene, ideſt, laudari, εὖ, ἢ καλῶς ἀκούειν. κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, male audire.
Audiendo falli, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατής, ἀκροάτης.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξύκοος.
Auditus, us, ἀκοή, ἀκρόασις.
Auditus gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, part. ἀκουσθείς, διακουσός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποπάλλω.
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, ideſt, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπειν, ἀποβοπιάζομαι, ἀλέξω.
Averſandus, ἀποβοπιαζέος.
Averſatio, ἀποβοπίασις.
Averſe, καταῤῥαμμένως.
Averſio, ἀποτροπή.
Averſor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποβοπιάζομαι.
Averſus, ἀποστραφείς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquo, ἀποβλέπειν ποτί.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σέ τινα.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιῤῥάσκω.
Augeo, αὔξω, ἤσω, & αὐξάνω, σωκάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, αὐῤῥέω.
Augeſco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνομάντις.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνός, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, & ror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω.
Auguror bene, ῥᾴμην ἀγαθὴν ποιέομαι.
Auguſte, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Auguſtus, a, um, σεβάσμιος, σεμνός, σεβαστός.
Auguſtus menſis, αὔγουστος.
Avia, μάμμη.
Aviarium, ὀρνιθών, ὀρνιθοτροφεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avide, ἐπιθυμητικῶς, ἐνθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικός, ἕ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίμακτος.
Avidus lucri, φιλοκερδής, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις, ιθος, ἡ. νεοσσός, οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικός, παππῷος.
Avius, ſine via, ἄβατος, ἀνοδος, ἀδιέξοδος,
Aula, αὐλή, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, ταπεπάσματα.
Auletes, tibicen, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποστροπή, ἀποτροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινά, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπέτομαι.
Aura, αὔρα, πνοή, ἀτμίς.
Aurarius, ἐγχρυσος.
Aurata, piſcis, χρυσόφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτός, διάχρυσος.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιός, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Aurига, ἡνίοχος, ἁρμαπλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιός, ἁρμαπαγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρμαπλασία.
Aurigo, ἵππος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτός, τό, ὦτος.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.

Aurem vellere, ἀνατείνειν τὸ ὠτός.
Aures obtundere, βλάπτειν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς πειρηχεῖν, ὠθεῖσθαι.
Auriſcalpium, ὠτάγλυφις, ἡ.
Auritus, magnas habens aures, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσεραστής, χρυσομανής.
Auro micans, vel coruſcans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
ſub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.
Aurum, χρυσός, οῦ, ὁ. χρυσίον.
Auſcultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, πείθεια.
Auſcultator, ἀκροατής, ἀκροάτης.
Auſcultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Auſculto, audio, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστέω, προσίσχω, προσέχω.
Auſim, τολμήσω.
Auſpex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auſpicato, εἰς καλόν, αἰσίως.
Auſpicium, οἰωνισμός, οἰωνοσκοπία.
Auſpicor, οἰωνοσκοπέω.
Auſpicor, negotium aliquod aggredior, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auſter, νότος.
Auſteritas, τρυφνότης, αὐστηρότης.
Auſterus, αὐστηρός, σκληρός.
Auſtralis, νότιος, ἀντιαρκτικός.
Aut, ἤ, εἴτε.
Autem, pro ſed, δέ, δαί, δέτα, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulſio, ἀποσπασμός.
Avulſus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, παῤῥοπάτωρ.
Avus maternus, μαῤῥοπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκεος, βοηθός, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τὰς πολεμίους, ἐπικουρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθῶ παρίσημί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντίληψις.

A X.

Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον σέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, inſanio, βακχάω, & βακχεύω.
Bacchus, Βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Bacillum, βακτηρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορτίζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγός, ναυφόρος.
Balæna, βάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, us, βληχή, βλήχημα.
Balbus, ψελός, ψαυλός, ἄτυπος, ἰχνέφωνος.
Balbutio, ψαυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεύς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρόν, πλυτός.
Balſamum, βάλσαμον.
Balteus, vel Balteum, ζωστήρ, ζώνη.
Baptiſmus, βαπτισμός, βάπτισμα.
Baptiſterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barba tenus philoſophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbare, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Bardus, ſtupidus, βλαξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.

Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, osculor, φιλέω τινά.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, osculum, φίλημα.
Batillum, πύρανον.

B E.

Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beate, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζειν τινά.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, εὐτυχής.
Beatus valde, πανόλβιος.
Bellaria, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφιλος, αἴθων.
Belle, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers, vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, & πρός σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἴπειν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα, ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Bene audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθουργὸς, εὐποιός.
Benevole, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benigne, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωύφιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.

B I.

Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, bibosus, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, cum accus. sed Attice cum genit.
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρας, & δίκερως.
Bidens, διόδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὲς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, διχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis, & Bijugus, δίζυξ, δίζυγος.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινά, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Biliosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, διετὴς, διενός.
Bimus, διενὸς, διετὴς.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertito, διχῇ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.

B L.

Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.
Blande, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια.
Blandior, σαίνω σε, tibi, κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος.
Blasphemia, βασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέχης.
Blatta, σίλφη.

B O.

Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ, ἄκολος, βλωμός.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, id est, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bona fide, ἐσπουδασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bona venia, ἐπιεικῶς, εἰπαρίης.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum, faustumque sit, ἀγαθὴ τύχη.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, seu naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus, & probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo, as, are, mugio, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves pascere, βουκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus, & Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βοκτασία, βοσφαγία.
Boum custos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.

B R.

Brabium, certaminis præmium, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ἰδός, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδόνη.
Brachium, βραχίων, ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχεα, βρίγχια.
Brassica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, compendium, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, ἄλογος.

B U.

Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τοὺς γνάθους φυσιᾶν.
Buccea, æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύοξος, ου, ὁ. φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος, & βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσία.
Bulla, insigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, tumidus, πομφολυγώδης.
Bullatus, bulla ornatus, ὁ κάλυκι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, sive Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum, vel Buxus, πύξος, ἡ.

B Y.

Byssus, βύσσος, ου, ἡ.

C A.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκαβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρον ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, ἢ ὁ νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, ob finem, τοῖς τινων νεκροῖς, ob cædes aliquorum: ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κούριμος.

Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἀζυγής.
Cælestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, sculpo, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ, πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, coma, κόμη, χαῖτα, βόστρυξ, χος.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βώλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομὴ, τμῆμα.
Cæsus, κεκοπαμένος, τμηθείς.
Cætera, καὶ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, vel Calamistrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, κάλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχισθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, miseria, συμφορὰ, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, περί τι.
Calamitose, δυστυχῶς.
Calamitosus, οἰζυρὸς, δυστυχὴς, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίδημα.
Calceatus, ὑποδεόμενος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, calcitras, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, nis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στιβέω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμηνίος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεὰ, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, cæcutio, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, perfecte scio, ἐπίσταμαι τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callide, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis, is, τρίβος, πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ, καὶ ἡ.
Callum obducere, σκληρόειν, τυλοῦν.
Callus, & callum, τύλος.
Calones, καλοπόδια.
Calo, onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calor, & caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.

Calva-

Calvaria, κράνιον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακρῦμαι.
Calvitium, vel calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, extrema pars pedis, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, g. fœm. Chalck, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ καὶ ἡ κάμινος.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, καππεδίον.
Camurus, inflexus, & curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλισωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, morbus, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, candidus sum, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, alba veste indutus, λευκανθείς.
Candide, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, ἐπιεικής.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, & canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, Rohr. κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος,
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳσθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα, τὸ, μέλος.
Cantilena, μέλος.
Cantio, cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδὴ.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψαλτὴς, ἀοιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, ἔραγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινά.
Capere, eligere, αἱρέω τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.

Capero, ῥυσσόω, ῥυπιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀναπτάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτομαι, ἐπιχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempub, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, decipio, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φίμος.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγοβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, venatio, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτὴς, θεραπευτής.
Captio, deceptio, δόλος, ἀπάτη.
Captiose, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω, θεραπεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, amore, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, comprehensio, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, manubrium gladii, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, vel capo, nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, origo, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτω κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus, vel carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λῖνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλειν, ἢ ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
a Calce ad carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
a Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
e Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξεῖναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Care, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, cum gen. ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, quibusdam τὸ ξιφίον, τὸ ἄκορον.

Carica, ἰχάς.
Caries, εὐρώς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνη, κῦτος, τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, πανασιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σάρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, decerpo, δρέπομαι.
Carpo, reprehendo, κακίζω σε τὰ ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, reprehensor, διασύρτης.
Carptus, δρεφθεὶς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁρματηλάτης.
Carrus, vel carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τροφαλίς.
Cassis, rete venatorium, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, galea, κόρυς.
Cassita, κορύδαλος.
Cassus, inanis, φροῦδος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Caste, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, punire, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητής.
Castigo, παιδεύω τινὰ, ἐπιπλήττω τινὶ, & τινὰ, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castra metor, στρατοπεδεύω.
Castratio, εὐνουχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθείς.
Castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castro, excido, ἐκτέμνειν τινὶ, εὐνουχίζειν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, locus muris munitus, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casu inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, vel cataractes, καταράκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος, ους.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στίφος, σπεῖρα, ἴλη, οὐλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, vel catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, sagax, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, felis, αἴλουρος, γαλῆ.

Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σύνουρος, σαίνουρος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, ὁ κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, cum acc. φυλάττομαι, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινὰ εἴς τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona mulier, καπηλίς.
Caupona, taberna, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἣν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indicta damnare, ἀκρίτους καὶ ἀμοίρους λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Caute, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, ἔννοος, σύνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.

C E.

Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινὶ τοῦ βήματος, e suggestu, εἴκω τινὶ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῷ, de via, ἀναχάζω.
Cedo, idest, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, prædicare, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζω τινά.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, frequentia hominum, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, famæ claritas, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, frequento, φοιτάω πρός σε.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrime, τάχιστα.
quam Celerrime, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, καλυμμάτιον.
Celo, abscondo, ἀποκρύπτω τινὰ, καλύπτω.
Celsitudo, excellentia, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, puto, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.

Cen-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Censere, sententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, facultates æstimare, τιμᾶν τινι τούτου, tanti.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας χάφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, part. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονπλασίον.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, vel χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρός, ὁ.
Cera obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ἡ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, vel εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certe, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις.
Certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certo, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certo scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussa oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito, vid. supra, Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥᾳθυμία, παῦσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥᾴθυμος.
Cesso, λήγω, χολάζω, παύομαι τῆς μάχης.
Cestus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.

C H.

Chalybs, χάλυψ.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, ἀγαπητὸς, προσφιλής.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholera laborare, χολεριᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chori magister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.

C I.

Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τά. τὰ βρωτὰ, βρώματα.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινά.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφή.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾷος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, item, cio, ἐξορμάω τινὰ, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχήνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι.
Cinctus, us, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, circumsepire, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος.
Cingo, coerceo, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, æ, qua cinguntur jumenta, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ὁ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio, vide Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ, cum genit. καὶ cum accus. περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
Circensis, κύκλιος.

Cir-

Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομή.
Circino, περιάγω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, idem quod circa, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ, ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, us, περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, ἐν κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ, cum accus. ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω, ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, κυκλόω.
Circumducere, decipere, παρακρούεσθαί τινα, aliquem, ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περιστάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, us, περίκλασις, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινὸς, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγοραῖος.
Circumforo, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπτω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαχείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθεὶς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, definio, determino, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, obsideo, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspecte, περισκεμμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπεῖμαι.

Circumspectus, qui prudens est, πεφυλαγμένος, περισκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθεὶς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθεὶς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Cito, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citra, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, Rhenum: ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultro Citroque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἐμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ, πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.

C L.

Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularius, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, tuba cano, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clare, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visus, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, perspicuus, λαμπρὸς, ἀγανὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, insignis, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναύμαχος.

Clas-

Classicum canere, προσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, navium multitudo, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλείθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, intercludo, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλός, κυλλός, γυός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, ατος, τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clavis affigo, καθηλόω τινά.
Clemens, πρᾷος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementer, πρᾴως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πρᾳότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινά.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γλώλοφον, βοῦνος.
Cloaca, ἀφεδρὼν, όνος. ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγή, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.

C O.

Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, in unum: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, act.
Coætaneus, ἡλικιώτης, ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πητύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενόω, στενοχωρέω.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἢ κοχλίας.
Cochleare, δοῖδυξ, μοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τὸ, sed pro libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coemo, συνωνέομαι, οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coemptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύεψον, καὶ ποικίλον.
Cœna, δεῖπνον, ὁ δεῖπνος, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγεον, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, apud aliquem, ξυνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, lutum, πηλὸς, βόρβορος.
Coeo, convenio, σύνειμι, συνήβω.
Coire, concumbere, μίσγεσθαι γυναικί.
Coitus, concubitus, μίξις, συνουσία, ας, ἡ.
Cœptum, institutum, καταρχθὲν, τὸ, ἀρχή.
Coerceo, καθείργω τινὰ, ἀπείργω σέ τινος.
Coercitio, κάτειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, ὁμήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, compellere, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ. ἐπίνοια.
Cogitato, consulto, ἐκ προνοίας.
Cogito, meditor, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τούτων, διανοέω τι, λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τὰ, σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὲς, τὸ. συγγενεία.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ, ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινὰ, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινὰ, γνωρίζω τι.
Cogo, coacervo, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐποικέω, συναυλίζομαί τινι.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεστώς.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινί.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινὰ, καταστέλλω.
Cohibere iracundiam, καταχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινὰ, σεμνολογέω.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortandus, παρακλητέος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολωφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινὶ, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, ἔρανος, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος.
Colligo, as, simul ligo, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συνκομίζομαι.
Colligere, pro reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινά.

Col-

Colligere ſtipem, ἔρανον αἰτεῖν.
Collimare, ςοχάζεσθαι σκοπῦ, εὐςοχέω.
Collineo, as, εὐςοχέω, καταςοχάζομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliqueſco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κνημὸς, χῶνος.
Colliſio, πρόσρεξις, συγκρουσμός.
Colliſus, συγκρουθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocutio, συνομιλία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Colluſio, κακούργημα, συμπαιγνία.
Colluſor, συμπαικτής.
Colluvies, χλιδὸς, τό.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, veneror, σέβομαί τινα, λατρεύω, τιμάω, σεβάζω.
Colere, pro exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere, pro habitare, οἰκεῖν.
Colere, pro diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χῶραν, vel γῆν.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἄποικος.
Color, χρῶμα, χρόα.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Coloſſus, κολοσσὸς, ου, ὁ.
Coloſtra, ἡ τροφαλὶς, ίδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιςερεὼν, περιςεροτροφεῖον.
Columbarius, περιςεροτρόφος.
Columbus, & Columba, περιςερά.
Columella, ςηλίδιον.
Columen, ςύλος, ἔρεισμα.
Columna, ςύλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columna inſculpere, ςυλοχραφεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντριχον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, cum aliquo.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυςικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ἀποκαίω τι, φλέγω.
Combuſtio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις.
Comedo, dis, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, onis, & comeſtor, καταφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comeſſabundus, ἐπίκωμος.
Comeſſatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία.
Comeſſator, κωμαςής.
Comeſſor, κωμάζω.
Comeſtura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comeſus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comice, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, κωμῳδὸς, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, συςαδόν.
Cominus pugnare, συςαδὸν μάχεσθαι.
Comis, humanus, χρηςὸς, φιλοπροσήγορος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, us, ἀκολουθία, θεραπεία.
Comiter, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ, ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitor, παρακολουθέω, cum dat. συνακολουθέω τινί.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινὰ, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, dignus qui laudetur, ἐπαινετός.
Commendare, ideſt, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, ideſt, laudare, ἐπαινέω σε.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συςατικὴ ἐπιςολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος.
Commentarium, vel Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, fictus, πλαςός.
Commentor, oris, εὑρετής.
Commentum, res ficta, σκῆψις, πλάσμα.
Commeo, as, are, iter facio, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo.
Commereor, μισθαρνέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συςρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiſcor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι.
Commiſeratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiſereſco, οἰκτίζω σε τούτου.
Commiſeror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commiſſum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commiſſura, ἐφαρμογὴ, συνάφεια.
Commiſſus, ἐπιτετραμμένος.
Commiſtio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιςεύω σοι ταῦτα.
Committere, peccare, πλημμελεῖν τι.
Committere, idem quod ſociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιςάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, utendum dare, χρῆσαί τινι ἀργύριον.
Commode, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, συμφέρον, τό.
Commodo, commoditati alicujus inſervio, συνωφελέω τινὰ, συμφέρω τινί.
Commodum, utile, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodum, opportune, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηςός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τινὶ, νουθετέω.
Commoneo, περιμιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω.
Commonitio, νουθέτησις, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετεόμενος, ὑπομνησθείς.
Commonſtro, καταδεικνύω.
Commoratio, habitatio, συνδιατριβή.
Commoratio, mora, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, maneo, χρονίζω, διατρίβειν τινὶ, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, perturbo, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communiter, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγή.
Commuto, permuto, ἀλλάττομαί τί τινος, ἐπαμείβομαί τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγεὶς, εὐπαγής.
Compago, & Compages, σύςασις, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparate, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, confero, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, emere, πορίζομαί τινί τι.
ita Comparatum eſt, οὕτω πέφυκε.

Com-

Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρός, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, alloquor, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiario, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελής, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
Compertum, & exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινὰ, συνείργω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, cum accus. συνσυλάω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, perfectus, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio verborum, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, conjungo, συντίθημι λόγον.
Componere, pro disponere, συντάττειν.
Componere, ornare, εὐθετεῖν.
Componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, νουνέχων, ἔμφρων.
Composite, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου τοῦτο· κατεύχομαι.
Comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, intelligere, κατανοεῖν.
Comprehensibilis, καταληπτέος.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, πεπιεσμένος.
Comprimo, premo, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζω.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, us, ἐγχείρημα, πεῖρα.

Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, περιδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, us, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινὶ, συναγωνίζομαι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συνγχωρηθείς.
Concessus, us, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος, ἁλουργής.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, cado, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, vel mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνόδιον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.
Conciliator, προξενετὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, benevolum facio, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinne, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, orationem habeo, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concise, ἀποτόμως.
Concisus, συνκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύνκλεισις.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, ους, όου, οῦ.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινά τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, convenio, ὁμογνωμονεύω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.

Con-

Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτέω.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, scire. ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω.
Condecenter, προσηκόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινός, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condigne, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, ατος, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθητρὶς, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγὸς, κτιστὴς, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι, pro ignoscere, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζομαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, utile est, συμφέρει.
Conduco, duco, συνάγω, cum accus. συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστής.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Confabulor, συνομιλέω τινὶ, διαμυθολογέομαι.
Conferendus, comparandus, συμβλητός.
Confero, congero, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, perficio, διαπράττομαι, διακονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαρραλέος, θάρσυνος.
Confidenter, θαρσαλέως.
Confidentia, θάρσος, τό. εὐτολμία.
Confido, θαρρέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαρρέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confusus, τεθαρρηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, acie decerno, συμβάλλω, συρράττω τινὶ, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόρροια, σύρροος, ὁμορροή.
Confluo, συρρέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυγείς.
Confractus, συρραγείς.
Confragosus, κατερρωγὼς, ἀπότομος.
Confringo, διαρρήγνυμι, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, κρησφύγετον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confuse, perturbato ordine, συγκεχυμένως.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρὸς τοῦτο, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, σηλληρέων, συνόμιλος.
Congestio, συνφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθείς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, convenio, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, vel Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, τεκμήριον.
Conjectura assequor, εὐστοχάζομαι, gen.
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, conjectura assequi, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjuncte, vel im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.

Conjun-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, ἀλληλυχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συςήσαντες.
Conjuratio, σύςασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίςαμαι.
Conjux, vel Conjunx, σύζυξ, ὁμόζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexio, συμπλοκή, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεινάμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεύξαί τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, concutere, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris. ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνειν ἐπὶ, accus.
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τό. συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τῆς ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, συνίημι.
Conscribere milites, ςρατιώτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες ςρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθείωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ θεῷ τι. ἱερεύω.
Consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, us, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, pro obtineo: τυγχάνω τινὸς, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συςήσασθαι.
Consero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, planto, φυτεύω.
Consertus, ἁπτόμενος, συμπεπλεγμένος.
Conserva, συνδούλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, custodio, φυλάττω, σώζειν τινὰ, τηρέω, συντηρέω.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessus, συνέδριον, συνίζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συνκαθέζομαι.
Considerate, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διανόησις.
Consideratus, ὑπερεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαί τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Consilii sum inops, ἀπορέω, διαπορέω.

Consilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Consisto, ἐφίςαμαι, ἵςαμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.
Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Consonans, εὔηχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, simul sono, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
Conspectus, συνοραθεὶς, κατοπτευθείς.
Conspectus, us, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κάτοπτρον.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicio, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανής.
Conspiratio, σύςασις.
Conspiratus, συςαθείς.
Conspiro, συμπνέω τινὶ, ὁμονοέω, συνιςάναι τινὶ, συμφωνεῖν τινι, ὁμοφρονέω.
Conspurco, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐςαθὴς, βέβαιος.
Constanter, εὐςαθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐςάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, τεταραγμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno, is, καταςρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, decerno, βουλεύομαι, item locum, & tempus determino, ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίςημι.
Constitutio, σύςασις, κατάςασις.
Constitutio corporis, ἕξις, bona, εὐεξία, mala, κακεξία.
Constitutus, κατασταθεὶς, τακτός.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίςαμαι, ἐπισυνίςαμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ ςύψις.
Constringo, συςέλλω τι, vel τινα, συσφίγγω, βρόχῳ περιςρέφω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος, συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινί.
Consuetudo, ἔθος, τό. συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consulte, vel consulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προεωραμένως.
Consulto, as, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consumo, perficio, συντελέω, ἀπαρτίζω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, καταναλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίςημι.
Contabeo, vel Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, συνίδωσις.

Contabulo, συμιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἔκ τ συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, ὀλιγαφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, virtutem. καταφρονέω τινὸς, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator. θεωρός, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι, θεωρέω τι. κατανοέω, καταγνωρίζω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, ὀλιγαφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγα ποιεῖσθαί τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, us, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι. ἐρίζω, σπουδάζω.
Contentio, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, μάχη.
Contentiose, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι, συνυφαίνω.
Contexte, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, us, συμπλοκή, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νύξ, νυκτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων. aliquando, temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχειν.
Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται.
Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continue, assidue, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί.
Continuo, ideſt, ſtatim, confeſtim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, perſevero, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατατείνω, περιάγω.
Contorſio, συστροφή, περιαγωγή.
Contorte, συνεστραμμένως.
Contra, ἀντί. ἐπὶ cum genit. κατὰ cum genit. ἀντικρύ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συναλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινὶ, & πρός τινα, κατειπεῖν τινι. ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνείλκω, συναίγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrarie, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
e Contrario, ἀντικειμένως, ἄντικρυ.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συναφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι. ψηλαφάω.
Contremiſco, τρομέω, συντρομάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contributio, συντελέω τι, προστίθημι.
Contriſto, ἐπιλυπέω τινά. συνοχλέω.
Contritus, συντριβείς.
Controverſia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα.
ſine Controverſia, ἀναντιλέκτως.
Controverſias dirimere, καταυσῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controverſor, ἀμφισβητέω.
Controverſus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, συσσίτιος, συμβίωτος, συνοίκιος, ὁμοσκηνος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι, συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, ὠθαδεια.
Contumaciter, ὠθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, ὠθάδης, ἀπειθής τινι.

Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumelia afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumelioſe, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumelioſus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κοντός.
Contuſus, θλασθείς, συντετριμμένος.
Convaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, καταπατάω, ὀπισπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenienter, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίημι, συνέρχομαι, ὁμολογεῖν τινι, ἀντάω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, συνόδος.
Converſatio, διατριβή, συνομιλία.
Converſio, ἐπιστροφή.
e Converſo, καταπάλιν.
Converſor, conſuetudine alicujus utor. διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι.
Converſus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλίνεια, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπής, ἀγκύλος.
Convictus, καταλεγχθείς.
Convictus, us, συμβίωσις.
Convinco, καταλέγχω τινά, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ὀπισκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία.
Conviva, σύμβιος, συνδειπνίζω.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω τοὺς πρέσβεις, legatos.
Convivium, συμπόσιον, συνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον καταστολίζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, διαιτάω τινὶ, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, δαινύμαι, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς ῥάξεις, συστρέφω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulſio, σπασμός.
Convulſus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, περικαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγω, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, ἀπορία, ἄδεια.
Copiæ pedeſtres, δυνάμεις πεζικαί.
Copiæ navales, δυνάμεις ναυτικαί.
Copiæ equeſtres, ἱππικὴ δυνάμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copioſe, ἀπόρως.
Copioſus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, συνάπτω, συνδέσμος.
ſine Copula, ἀσυνδέτως.
Copulatio, συνδέσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναρμόττω, ἅπτω.
Coquina, culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέσσω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρός, cum genit. ἔμπροσθεν, gen. ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίσκιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordate, σοφῶς, νανεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκύτος.
Corneus, κερατίνος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κερατοῦλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, ατος.

Cor-

Cornupeta, κερατιστὴς, κυρίττολος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, quod cornua habet, κερατόεις, εὔκερως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα. item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
Coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νεκρὸν, στέφω τινά.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρῶς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι, εὐθύνω τι.
Corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν γυναῖκα. item illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, περιπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ, κος.
Corylus, κόρυλος.
Corypheus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.

C R.

Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, παχύτης, πάχος.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐχάριον, ἀνθράκιον, ἐχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστὴς, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τό. κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebro, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστὴς, χρηστής.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, fidem habeo, πιστεύω. quandoque mutuum dare, δανείζειν. interdum, pro puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιστος, ὁ καὶ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.

Crena, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαίγνια, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον, & ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τούτου, vel εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminose, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ, χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, & um, κρόκος, & ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυρόειν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπηνεία.
Crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμαλέος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, ατος, τό. ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλάξ, ἡ. ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, patibulum, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum, & Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.

C U.

Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς, ἢ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, dis, cusum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, καὶ παντός ἐστι.
Culcita, στρωμνὴ, στρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κουλεός.
Culex, κώνωψ, πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀνθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμύμητος.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τούτου, διαβάλλω.

Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter ſutorius, σμίλη.
Cultor, λαξεύτης, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, præpoſitio, ξύν, & σύν cum dativ. κατὰ cum genit. μετὰ cum genit.
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio eſſe, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum venia tua, σοὶ πεθαρρήκως, συγχωρήσαντός σε.
Cumulate, ἀθρόως, σωρηδὸν, δυπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθείς, ἔκπλεος.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κυῖτις, ἰδος, ἡ, σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κυίτιδι βαβάζειν.
a Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ τρώτης ἡλικίας.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctanter, χολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, foramen ſub terra, ὑπόνομος, διώρυξ, πρόφυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupide, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλοδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινός, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, ſcire: ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupreſſus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τί ποτε.
Cura, φροντὶς, ἴδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, εος.
Curæ eſt mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελέομαι τοῦ τινος, φροντίδα ποιέομαι.
Curam ſuſcipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, procurator, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης. item tutorem ſignificat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curioſe, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curioſitas, πολυπραγμοσύνη.
Curioſus, πολυπράγμων.
Curioſus ſum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω τοῦ τι, vel ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελέομαι τοῦ τινος. ſignificat etiam mederi, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινός.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ὠιοχεύειν.
Curſim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Curſito, θαμὰ τρέχω.
Curſitare ſurſum deorſum, Ter. θρίπατεῖν ἄνω κάτω.
Curſor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Curſus, δρόμος, τροχὸς.
Curſus lunæ, σελήνης φορά.
Curtus, brevis, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen, & curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρμάτειος.
ſella Curulis, ἀφυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuſpis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuſpis haſtæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Cuſtodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Cuſtodio, φυλάττω τι, τινὰ, φρουρέω, τηρέω.
Cuſtos, φύλαξ, φυλακτής.
Cuſtos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ὀν χρῶ.

CY.

Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynoſura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δορκάς.
Damnatio, καταγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, κατεδεδικασμένος.
Damno, καταδικάζω, cum gen. perſ. & accuſ. rei, κατάψηφίζομαί τινος θάνατον.
Damnoſus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτὴρ.
Datus, δεδομένος.

DE.

De, περὶ, ἀμφὶ, ὑπὲρ, cum gen.
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεικῶς πρός τινα. in aliquem: ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum eſt, ὁ πόλεμος κατατεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινὰ, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, gratiam.
Debilis, ἀσθενὴς, ἐος, ὁ, ἀρρώστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum ſolvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Decanto, laudo, ἐγκωμιάζω τινὰ, ὑμνέω.
Decas, δεκάς.
Decedere pro mori, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζει, καθήκει, dat.
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐξαπάτητος.
Decerno, ſtatuo, ἐπιψηφίζομαι. aliquando pro dimicare, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Deceſſio, ἀποχώρησις.
Decerto, ἀγωνίζομαι τοῦ τινος.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, ideſt, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω. pro determinare, διαλύειν.
Decido, deorſum cado, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατεύω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, σφάλλω.

Deci-

Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκρισις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιία, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἔκθεσις.
Declaro, ἐμφανίζω π, δηλόω π, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς. ἐκφεύγω π.
Declivis, ἐπικλινὴς, καθεκλινὴς, καπφερής.
Declivitas, τὸ κάπνισε, τὸ ὠρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ. ἀσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομεῖν, ἐκταχηλίζειν.
Decolor, ἄχρως, ως, ον, ὁ. δυχρος.
Decoloro, ἀχρὸν ποιῶ.
Decoquo, καπαπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, διαφέρεια.
Decore, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, διαφερὴς, ὁ, ἡ, ὀν, διηκριμένος.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐκατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatus, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκατεύς.
Decumanus fluctus, δεκκυμία, quæ & ξικυμία dicitur.
Decumbo, καπάκειμαι, καπακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, καπατρέχω, καπαθέω.
Decursus, καπαδρομή.
Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, οἷον χί.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀπονεύω, ἀποπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, ὃ πρέπει, ἀπέοικε.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, τε: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη κακὴ, ἀπιμία, ἀπρέπεια.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dediſco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, προσκήσασθαί τινα.
Dedititius, ἐκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἑαυτὸν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω.
Deductio, πρόαγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανάω.
Defæco, ἀποζυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ. καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινὰ, καπεξυχω.
Defectio, rebellio, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λιποψυχία.
Defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω σοι.
Defensio, προσαπεία, ἀντίληψις, ἀπολογία.
Defensor, ὑπερασπιστὴς, ὁ. συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falso, συκοφαντεῖν τινά τινος.
Deferveſco, ἀποζέω.
Defeſſus, καπόκαπος, καπόπονος, καμών.
Defetiſcor, ἀποκάμνω, καπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio, ἀποστατέω τινὸς, ab aliquo.
Defigere oculos, ἀναπετάζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καπαπηγνύω π, καπαπήγω.
Definio, καθορίζω, τελειόω, τελειόω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Defit, ἀπαγίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καπαπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, καπακαίομαι.
Deflecto, καπακάμπτω εἴς π, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καπαδακρύω τὴν τύχην, fortem: ἀνακλαίω, καπολοφύρομαι.
Deflexus, καπακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καπορρέω, καπυπτίπτω.
Defluvium, defluxus, ἀποῤῥοια.
Defodio, καπορύττω, καπασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινὰ, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, ἀποκρύπτω, ἀπονοσφίζω τινά.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγω.
Defunctorie, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως.
Defunctus, ἀπαλλαγείς. item mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τὸ καθῆκον.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγεννὴς, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τῆς γένους, καπαπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκφέρομαι.
Degeneratio, ἐκβροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Dehinc, τοιντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehiſco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καπαπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατελέω.
Deguſto, ἀπογεύομαι.
Dehoneſto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω, ἀποκηλέω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκηλέω.
Dejectio, ἀποβολὴ, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinde, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἑξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καπαπίπτω ἀπ' ὄνου, ἀπολισθαίνω πνὸς, καταφέρομαι.
Delapſus cœlo, οὐρανοπετής.
Delaſſo, καταπονέω, καπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ὑποδείκτης, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλὴ, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διακρίνειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους, καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπω σοί τινα, ἀποστέλλω τι, ἀποπέμπω, ἐντέλλομαι.
Delegatio, ἐπιτροπὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευσόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλιμος.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀλληλιμμένος, λιπαρός.
Delicate vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, τρυφή, τὸ ἁβρόσυνος.
Delicias facio, ἐπιτρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, συλλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω, pro permulceo, κηλέω, θέλγω τινὰ, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.

Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, κρονόληρος.
Deliteo, vel delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delphin, ὁ Δελφὶν, ἢ Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐπιπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementer, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare e vita, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demisse, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, imperium populare, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliqua re.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμελίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγέω.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ δέκα.
Denigro, ἀπομελάνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς, όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Dense, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuo, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, accus.
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νεμηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι, item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus a medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι, pro fidei alicujus committo, παρακατατίθημί σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω τι, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακατατεθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παραστροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, supplico, δέομαι, παραιτοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπεωσμένος.
Deputo, reseco, ἀποτέμνω, & pro existimare, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepente, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινὸς, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαστὴς, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχετεύσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Desævio, ἐξαχριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Descendo, καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deseco, abscindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινὰ, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος, ου, ἡ· ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses, idis, ῥᾴθυμος, χολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥᾳστωνεύω, ῥᾳθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τούτου, ἐπιποθέω τι. ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥᾴθυμος, ἀργός.
Desido, is, ere, καθιζάνω, πυκνοῦμαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, denoto, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος.
Desino, idest, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, deliro, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo, as, are, ἐρημόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus, us, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperanter, ἀνελπίστως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.

Despe-

Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινός, vel ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de salute.
Despicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινὰ, καταφρονέω τινός.
Despicor, καταφρονέω τινός.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, idest, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animam, ἀποτενοημένως ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σου, te. item, contemnere, ἀπαξιόω τινός.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, constituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, accus. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπειθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo, & detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις. pro obtrectatione, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, fugio, ἀρνοῦμαι χρείαν τινὰ, munus aliquod: ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω, pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, declino, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, aptitudo, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ, δεξιτερὴ, apud Poet.
Dextra prehendo, δεξιόομαί σε.
Dexteram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextre, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
a Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.

D I.

Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, accuso, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dico, as, are, consecro, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, loquor, λέγω, φημὶ, φράζω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινὰ, & τινί.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, oratio, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ, ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθείς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, cum dat. ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαί τι· ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, lascivia.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuse, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος. pollex, ἀντίχειρ ἢ μέγας. index, λιχανὸς, ἢ δεικτικός. medius, infamis, μέσος. medius, seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης, minimus, sive auricularis, μικρὸς, ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Digne, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιοπρέπεια. item pro dignitate in sermone. σεμνότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, puto, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον, διΐσταμαι.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.

Dila-

Dilabor, συμπίπτω: clam discedo, διολισθαίνω.
Dilacero, διαπάω, διασπαράσσω, metaph. disperdo, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι. διασπάω.
Dilapido, disperdo, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, bona, κατασωτεύω.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελής, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, κατάφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ.
Diluculum, πρωϊόρθρον, λυκαυγές.
Diluo, purgo, ἀπολύομαι, διαλύεσθαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σταμέτρημον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισυθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολήν. ἀπολύειν τινά.
Dimoveo, ἀποῤῥέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, δύμφυίδες, ἐρινύες.
Directe, sive directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, εὐθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, orationem.
Dirimo, διαλύω, cum accus. ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινά· σκυλεύω.
Diris devotus, ἀρᾷ ὑπεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀχριότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· καταστρέφω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ὑποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magistratu: ἀποτυγχάνω τοῦ ζῆν, ex hac vita: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Discertare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διαπάω, διασπαράσσω σε.
Discessio, & discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζώννυμι τινί.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω παρά τινος, a te.
Discolor, ἑτερόχροος, χρως.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινί.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφωνέω τινὶ, δίζαμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen, pro Differentia, διαφορὰ, διαλλαγή. Pro periculo, κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διασταυρόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομὴ, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Diserte, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διερριμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις· κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διαπάω.
Disparˌ ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινά, ὀλοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι. διασπείρω.
Disperlim, απορακίζω.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Displodo, διακροπέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Dissecˌ χίζω, διατέμνω, διαχίζω.
Dissectus, διαχισθεὶς, διχοτμηθείς.
Dissemino, διασπείρω λόγους.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσασθαί τινος, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum. διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, χασκάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἄλλοῖος.
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulanter, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος.
Dissimulo, ὑποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμός.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω.
Dissitus, διατεμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolute vivere, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος. pro luxurioso, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραινέω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διεστώς.
Distantia, διάστημα, τὸ διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάσπασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀποσταξις, καταῤῥοή.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποσταζω.
Distincte, διορισμένως.
Distinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περιπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διίστημι.

Disto,

Disto, differo, διαφέρω τινὸς, ἀπέχειν τινός.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομὴ, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω.
Disturbo, ἀναστατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, Ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diu, καθ' ἡμέραν· sæpius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν.
Divagor, πλανοῦμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
e Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, δίφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversus forma, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παραστροπή.
Diverto, παρακλίνω, παραστρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω. item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, Θειότης.
Divinitus, θεόθεν, κατὰ Θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, & dividuus, διαίρετος, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριστὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποστροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutius, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, idest, se victum præbere, τὼ χεῖρε προΐσχεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare alicui filiam in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.

D O.

Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Docte, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τὰ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, πιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκέω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τὸ, λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, multis doloribus: ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolose, δολερῶς, δολίως.
Dolose ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domesticus, a, um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος, σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi, militiæque, ἐν οἰκίᾳ, καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινὸς, κυριεύω τινὸς, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, ἢ οἴκονδε.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε τούτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνόττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.

D R.

Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.

D U.

Dualis, δυϊκός.
sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιαστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγός.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, vel μονομαχία.
Dulce, & dulciter, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίστος ἄρτος.
Dulciloquus, εὐόμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἂν.
Dumetum, ἀκανθών.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γὲ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.

Dupli-

Dupliciter, διχῇ, διττῶς, διτταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Dure, & duriter, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, & durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω. permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E Vel Ex, ἐκ, ante consonantem, vel ἐξ, ante vocalem, cum genit.
Eatenus, quoad, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrario, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.

E B.

Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ. οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφαντινός.

E C.

Ecce, ἰδοὺ.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, gen. ὁος, οῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ πότε.
Ecquis, ἤτις.

E D.

Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, ὁ, ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνῦναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τό. διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνω τι.
Edissero, διεξίημί τι περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, in lucem emissus, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, excelsus, ὑψηλὸς τόπος.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινά.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.

E F.

Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.

Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτεῖν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω, pro Divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminate, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænate, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, & effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effuse, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις, & pro prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.

E G.

Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia. εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregie, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius forma, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus, & egressio, παρέκβασις.

E H.

Ehem, ohe, ὦ.
Eho, αἶ, φεῦ.
Eheu, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, ὦ τάν.

E I.

Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινὰ, ἀποκρύομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξώθω.
Ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.

E L.

Elabor, effugio, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
Elate, ἀλαζονικῶς.
Elate dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, vel elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.

Elimino,

Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τ πατρίδ☉, ἀποπέμπω.
Elinguis, ἄφων☉, κωφός, ἄγλωσσ☉.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσω.
Elixus, ἕφθος, ἑψηλέ☉, ἕκζες☉.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλίς, ἰδ☉.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τιὼ θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἴκῳ.
Elocutio, ἑρμήνεια, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινός, ἐλλόγιμ☉, συναμφ☉ λέγειν, εὐφραδής, εὔγλωσσ☉.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφράδεια, λογιότης.
Eloquium, λόγ☉, ἔρησις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Eludo, καταπαίζω.
Eluo, ἐκπλυνω, ἐκνίπω, & ἐκνίπτομαι π.
Eluvies, κατακλυσμός, χαράδρα.

E M.

Emancipare se alicui, ἑκδοτόν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τ χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἡ ἔμβρυον.
Emendate loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τιὼ πόλιν, διαθυνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, confingo, ψεύδομαι π.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τ καθήκοντα, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emerſio, ἔκδοσις.
Emetior, metior, διαμετρέω.
Emico, ſplendeo, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω. pro excellere, ἐξέχειν· pro exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vita, id eſt, mori, τ βίου τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τ βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχ☉.
Eminentia, ὑξοχή, προβολή.
Emineo, προκύπτω. pro excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, cum gen. ὑπερβαίνω.
Eminus, e longinquo, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀποπροθι, ἀποσκιά.
Emiſſarius, προσαγγελὸς, προσαγωγὸς.
Emiſſarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππ☉.
Emiſſio, ἐκπομπή, ἔξκποζολή.
Emitto, προίεμαι, ἐκπέμπω· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω π, πρίαμαι, ὠνέομαί π.
Emollio, μαλακώω π, ἐκμαλάττω.
Emolumento eſſe alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό. χρῆσημα, τό. ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, ἡ θανάσιμ☉ ἡμέρα.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplaſtrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγορασής.
Emptus, ἐωνημέν☉.
Emptus argento, ἀργυρώνητ☉.
Empyreum cœlum, ἐμπύρι☉ οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τ λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.

E N.

En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί π, ἀπολογίζομαι.
Enaſcor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτονέω τινα, ἀποκτάνω.
Enectus ſiti, δίψῃ πικείς.
Enervis, vel Enervus, ἀνδρ☉, ἀρρ☉.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δέ, μήν.
Enimvero, ἀλλὰ μήν, ἐπεὶ, καὶ μήν, ὄντως.
Eniteo, διαλάμπω, καθαίρομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, pario, ἐκτίκτω, ἀναῤῥήγνυμι, interdum, conari, παρέχομαί π, παιδάζω.
Enitendum eſt, παραπτέον.
Enixe, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀκατάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἀνοζον ποιῶ. pro explicare, ποιῆσαι καταφανὲς, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομ☉, ἄμετρ☉, ἀνώμαλ☉.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκπόπως.
Enſe jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Enſem ſtringere, ξιφκλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Enſis, ξίφ☉, τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Enſis evaginatus, γυμνὸν ξίφ☉.
Enucleate, exquiſite, διαπεπυσμένως.
Enucleo, pro declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, καταλογ☉.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀναθρέφω.

E O.

Eo, ἐφ' ἅ. εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, eo dementiæ devenerunt, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eo inſolentiæ proceſſit, ἐνταῦθα τ ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eo quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, ἐφ' ᾧ τοῦτο.
Eo magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eo uſque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τ αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo, quo, τ αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: πρὸς οἰκίαν, domum: εἶμι εἰς τιὼ Κύπρον, in Cyprum: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, hoſtibus.

E P.

Ephebus, ἔφηβ☉, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere: ἥβᾳ, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepſia, ἐπίληψία.
Epilogus, ἐπίλογ☉.
Epiſcopus, ἐπίσκοπ☉.
Epiſtola, ἐπιστολή, γράμματα.
mitto Epiſtolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epiſtomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, δῶχία, δαὶς, θοίνη, βρῶμα πολύ.
Epularis, θοινητικ☉.
Epulatio, ἑστίασις, δῶχησις.
Epulor, δῶχέομαι, σιτέομαι, ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχή, δῶχία.

E Q.

Equa, ἡ ἵππ☉,
Eques, ἱππεὺς, ὁ. ἱππoβάτης.
Equeſter, vel equeſtris, ἱππικὸς, ἱππᾶ☉.
Equeſtres copiæ, ἱππικὴ δυνάμις.
Equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equeſtris, ἱππομαχία.
Equidem, γε, καὶ δήπου μήν, μήν τοι.
Equile, ἱππoστάσιον, ἱππoστασία.
Equiſo, ἱππoκόμ☉, ἱππoφόρβ☉.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱππoσυνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu ſuperari, ἱππoκρατεῖσθαι.
Equitatui præſum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππ☉, ἡ.
Equito, ἱππάζω, ἱππάζομαι.
Equitum magiſter, ἱππαρχ☉, ἱππαρχικός.
Equorum paſtor, ἱππόβοτ☉, ἱππονόμ☉.
Equorum ſtudioſus, φιλίππ☉, ἱππερασής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππ☉, ὁ, ἡ.

E R.

Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, cum acc.
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, ſolitudo, ἔρημ☉, ἡ.
Erga, πρὸς, πρὸς τινα, εἰς, vel ἐς.

Ergaſtu-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, πίνω, οὖν, ποιγαρῦν, τ ἀρετῆς ἕνεκα, virtutis ergo.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω, pro consolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἁρπάζω, ἁφαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τινα, ἀπό σοῦ τινα ἁναρπάζω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα.
Erogo, ἐπιδίδωμί τί τινι, διδίδωμί τινί τινα, ἐρανίζω, προίημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό. πταῖσμα, παράπτωμα, τό. ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua re. τ ὁδοῦ, a via. διαμαρτάνω τῆ παντός, tota via. πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ος, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό. ἁμάρτημα, τό.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, dicere: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινά πρός ἀρετήν, διδάσκω τινά τά χάμματα, παιδαγωγέω.
Erudite, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τ παιδείας ἀληθῶς πετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοπανίζω.
Eruo, extraho, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναιρέφω.
Eruptio, ἀναῤῥηγμα, τό. διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τ πόλεως, ex urbe.
Ervum, ὁ ὄροβος.

E S.

Esca, ἔδεσμα, τό. βρῶμα, τό, δέλεαρ.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πεινάλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πεινάλεος.

E T.

Et, καί, ἠμέν, ἠδέ, τέ.
Etenim, καὶ γάρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γάρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλά, ἀλλ' ἤδη, ἦ, μέν τοι, ἄρα, καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam, atque etiam, καὶ πάλιν, καὶ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καί, καί τοι, sequitur ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.

E V.

Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, e periculis: ὑπεκδύνω.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω: pro extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκθριάζω. pro extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τινα.
Eventus, τό συμβαῖνον, τό συμβεβηκός.

Everriculum, σαγλύη.
Everro, scopis purgo, ἐκκαθαίρω.
Eversio, ἀνάτασις, ἀναστροπή, καθαίρεσις.
Eversor, ἀναστροφεύς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τά ψηφίσματα.
Everto, diruo, ἀνατάσσω ποιέω, πορθέω, καταστρέφω πόλεις, ἀναστρέφειν.
E vestigio, confestim, ἐκ ποδός, κατά πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evidens, σαφής, ἀναργής, ἐμφανής.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἐξυπνος γίνομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινός.
Eviro, ἐκνευρίζω, μαλακόν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, διαφεύγω κακόν τι, ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, extra voco, ἐκκαλέω τινά· παρακαλέω σε, pro averto, ἀποστρέφω.
Evolo, ἀφίπτωμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξηρημένος.

E X.

Ex, ἐκ, sequente consona, ἐξ, sequente vocali, cum genit.
Ex animo, ἐκ θυμοῦ, ἐκ ψυχῆς, καὶ γνώμης.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξυνόομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Exadversum, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ὑποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινά, διασκοφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μεταιωρίζω.
Examen, pro diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἔσμός, τό σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπί σταθμίου.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνους.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω, pro scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· pro irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκβαχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τῆς στρατείας, ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τ φωνῆς, vocem: εἰσακούω, καταικούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendor, ἐκπυρόομαι, metaph. irasci, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, καταπρεσβεύω, ἐκβυσσόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, discedo, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω. item supero, ὑπεραίρειν τινά, διαφέρειν τινός ἔν τινι.
Excedere e vita, ἀπολέγεσθαι τ βίου, ἀπιέναι τοῦ βίου.
Excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ὑπέχων, ἐπιφανής, περιβλεπτος, ἐξαίρετος, ἔξοχος.

Excellen-

Excellentia, ὑπεροχή, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, ſupero, διαφέρω τινὰ ἄλλων ἐν τινι, πλεονεκτέω σὺ τιμαῖς, honoribus: φρονήσει τῇ σοφίᾳ, in ſapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπέχω, περίειμι.
Excelſe, ὑψηλῶς.
Excelſitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τό.
Excelſitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelſus, ὑψηλός, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, σκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, σκλέγω.
Exceſſus, σκχώρησις, ἀποχώρησις. item ἡ ἔξοχή, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάςασις, ἄλωσις.
Excido, σκπίπτω· pro obliviſci, ἐπιλανθάνεσθαι.
Excido, excindo, σκκόπτω, ἐκτέμνω πινά. ἀναιρέω, καταςκάπτω.
Excio, vel excieo, ἐκναλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι, δέχεσθαι ξένους, hoſpites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω.
Exciſus, ἐκπετμημένος.
Excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρειν ἐξ ὕπνου, ex ſomno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπειν τὰ ὠά.
Excogitatio, ἐπίνοησις, σκέψις.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω π.
Excolo, is, ere, orno, ἐπιγυμνάω, ἐξεργάζομαί π. ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀποχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excreſco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φυραὶ, ἡ· νυκτοφυλακήσεις.
Excubias agere, ἐν φυραῖς εἶναι· φυρεῖν.
Excubo, φυρέω, φυλάττομαι, ἐπικυπνέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτειν νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπιγεγυμνωθείς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκθέχω, ἐκθέω.
Excurſus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excuſabilis, συγγνωστός.
Excuſatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuſo, purgo, παραιτέομαι, ἀπολογέομαι, φορτίζω.
Excuſor, χαλκεύς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκπιάσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, & abilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρά, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαί τινι, vel τινά.
Exectio, ἀποτομή, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, ἐξέδω· pro abſumo, ἐκφαγεῖν.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον.
Exemplum, παράδειγμα, τύπωμα.
Exemplum præbeo, παράδειγμα καταςῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ὀναγίσματα, ἡ νεκρῶν ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτά τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, δίσέβειαν, pietatem. ἐργάζεσθαι τέχνας, artes. γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum ducere, στρατεύειν, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitus deſertor, λιποταξίας, ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν πινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω.
Exhaurire ſentinam, τὸν ἄντλον ἀνιμᾶσθαι.
Exhauſtio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhauſtus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίςημι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινί.
Exhibitio, παράςασις.
Exhilaro, ἱλαρύνω, ἱλαρόω, θαυδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβεῖσθαί τινα.
Exhortatio, προτροπή, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί π., παρακαλεῖσθαί σε ἐν μάχῃ, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμός, ὁ.
Exibilo, σκυρίττω τινά. κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, vel αἴζω, ξηραίνω, accuſ.
Exigo, expello, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε· exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος. item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχύς, μικρός.
Exilio, σκιρτάω, pro vehementer gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτός, ἰχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰχνότης.
vocis Exilitas, ἰχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exiliter de rebus diſputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, & ἐξαίρετος.
Eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος, & ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ. ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξηρημένος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῆς πολιτῶν, civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exinde, ἐνεῦθεν, τὸ ἀπὸ τότε.
Exinanio, σκενόω, κενόω.
Ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
Exiſtimandum eſt, νομιτέον, ὑπολητέον, οἰητέον.
Exiſtimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
eſſe in Exiſtimatione, δόξαν ἔχειν μεγίςην, εὐδοκεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Exiſtimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἶομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Exiſto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis, & exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, θηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος. ἡ ἔξωλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exoleſco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθείς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω. item ſatisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιποθητός, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινός.
Exorabilis, παρακλητὸς, λιπαρὴς, καταπαθὴς, λιπαθὴς.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorciſmus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκαταρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀναπέλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπιγυμνάω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, us, ἀνατολὴ, ἔκφυσις.
Exos, ἐξώτερος, & ἀνώτερος.
Exoſculatio, καταφίλησις.
Exoſculor, καταφιλέω.
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſus, qui odio habet, συγῶν, μισῶν, & paſſive, ἀπηχθημένος.
Exoſus Diis, θεομισὴς, θεοζυγὴς, ὁ καὶ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀποχλιάω.
Expando, ἐκπετάννυω, ἀναπλάτω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expaveſco, ἐκπλήττομαι, φρίσσω, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, μίμνω π, ἐκδέχομαί π, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποπτύζω.
Expedio, libero, ἀναλύω, ἀπολύω. item, utile eſſe, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
Expedite, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti Equites, εὐζωνοῦς τὴν ὁπλίσιν.
Expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι.
Expeditus, promptus, εὔπορος, εὐζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινα, e patria, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, conſidero, ἐξετάζω π· σκέπτομαι ταῦτα· item pondero, ςαθμῶμαι, aliquando luere, ἐκτίνειν.
Expenſa, æ, ſumptus, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω.

Expergefactus, & experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, act. & πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς, ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, diligenter exquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω, pro manifestum facere, διασαφῶ τινι, δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, pro sagaciter inquiro, κατασκοπέω· pro dijudicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζειν, ἀνακρίνειν.
Expolio, as, ἀποσυλέω.
Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, & pro declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, & ομαι, ἐξάγω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, pro conqueror de injuria, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expresse, διαρρήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ὑπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω, pro declaro, ἐξηγοῦμαι, item repræsentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisite, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀποχάφω.
Exta, πλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, statim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Ex tempore, impræmeditate, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, late, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτένεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ· & pro verbis deprimere: ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό. ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ὀξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· item occidere, διαφθείρειν τινά.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμηλιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκκουφίζω τι· τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, gen.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπιστοιβασμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, & άω.
Exul, φυγὰς, άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· pro exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultanter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, & exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερεῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντὴ, ῆς.
Exuviæ serpentis, σύφαρ, τό.

F A.

FAba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχναστὴς, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργός.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικόν. & pro arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχναστὴς, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.

Fabu-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulose, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam, seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Facessere, pro discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facete, σωμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, σωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facile, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμαρία.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Facilius, ῥᾷον.
Facillime, ῥᾷστα.
Facinus, in bonam partem, ἀνδραγάθημα. in malam, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, id est, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα· ἡ οὐσία.
Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundia præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὐγλωττος.
Fæculentus, τρυγερὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρύξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρηπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινά.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falso, & false, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τό· τὸ ψευδές.
Falsus, a, um, ψευδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὥς φασιν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμῶν, πεινάλεος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, ἢ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος, & pro amico, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἑταῖρος, ἐφέστιος, significat etiam usitatum, εἰθισμένον.
Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος. & cum in malam partem accipitur, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.

Fanaticus, ἔνθεος, & ἐνθεαστικός.
Fandus, φατέος, φατὸς, ῥητός.
Fanum, templum, ναὸς, ἱερὸν, τέμενος.
Far, farris, ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοητεύμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, θεσμὴ, φάκελος.
Fasti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiose, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τύφος, φρόνημα, τό. ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω. pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
Fauste, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔσημος, δέξιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ, φάρυγξ.
Fax, δαΐς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

F E.

Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissime, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Feliciter vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλή.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.

Ferax, fertilis, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, ἀνάθεσις, φορεῖον.
Fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορός, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, percutio, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Ferme, μικροῦ δεῖ, μονοστιχὶ, ἀνὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, porto, φέρω, βαστάζω, aliquando, tolero, ἀνέχω πολλὰ κακά. καρτερέω λιμόν, famem, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præsentem statum.
Ferre suffragium, λαγχάνειν, πιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροφδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συναιτῶ, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertiliter, εὐφόρως.
Ferventer, & fervide, θερμαινόντως.
Ferveo, & fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκώς, ότος, ός, κοπώπους.
Festinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Festinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Festine, σπουδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festive, περπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ καρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτὴν.
Festus, a, um, ἑορτάσιμος.

F I.

Fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, ἰδος.
Ficte, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστρια, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, arbor: σῦκον, ου, τὸ, fructus.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fidejubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, ὄρκιος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare, & accipere, πίστιν διδόναι, καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεὸν, Deo, θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.

Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, ἔχις τοῦ κεραμικοῦ.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ κῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον, θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό. σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κρασπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανωτὸς, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρών, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ κὴ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κηλοφῶτα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι. pro simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευταίω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, πέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμοιος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι, & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, pro evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατὸν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἐστὶν, ὅπως οὐ, οὐκ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firme, & firmiter, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, stabilis, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, σίβυνη, πλανίσκος, pro capistro, φιμός.
Fiscus, ærarium, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιστός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco, as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistula cano, συρίζω, ίστω, vel ίττω.
Fistulator, συριχτὴς, αὐλητὴρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγὼς, πικτός.

F L.

Flabellum, & flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flacceſco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαφθείρειν πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ. καῦμα.
Flagrare deſiderio, ποθεῖν τινα, vel τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, dativ.
Flamen, inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλὸξ.
Flammeus, φλογώδης, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, us, καμπὴ, κάμψις.
Flo, ſpiro, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, ὀλίγου ποιοῦμαι.
Floccus, χροκὶς, κνέφαλον.

Floreo,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Floreo, ἀνθέω· pro, vigeo, ἀκμάζω, pro felix sum, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογῶ.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, oris, ἄνθος, τό. ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ κυμάτωσις.
Fluctuo, & fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, per Metaph. ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥυτός. & pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, us, ῥεῦσις, ῥοή.

F O.

Focus, ἐχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλεια.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, ὑποσπονδοὶ, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, deformis, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μικρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ. δάνεισμα.
Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.
Fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ, κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τὸ, γονή.
Fœtus, us, γονή· ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσκίον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγήδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acus, κύαρ, ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, ἰδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, θύραθεν, ἔξωθεν.
Foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
Forma, ἰδέα, μορφὴ, σχῆμα, τό· τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ, εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ, φοβερὸς, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό. φρίκη.
Formido, metuo, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ, βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & pro lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Forte, fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Forte, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortiter, εὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortuna prospera uti, εὐπράττειν, vel καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversa Fortuna uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, particip. θαλφθείς.
Fotus, us, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.

F R.

Fractio, κάταγμα, τό. κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κάμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragiliter, ψαθυρῶς.
Fragmen, & fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere naves, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρούω.
Fraudulenter, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίινος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβρέμομαι, φρυάττω.
Frendo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequenter, ἀεὶ, & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό. σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.

Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, scholam; πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλός. πέλαγος, τό.
Fretus, confisus, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω, & ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigide, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, tero, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θράυω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολλύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, frondis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, frontis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ. ex ea re fructus.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τοῦ ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genit.
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustra conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τέμαχος, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.

F U.

Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκέω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἁπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
Fucus, φῦκος, εος, τό· pro fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus pro ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τοῦ πολεμίων, hostes, διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τό· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, sive pes lecti, ἑρμίνιον· ἑρμὶν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.

Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgur, σέλας, ατος, τό· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgor, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρώδιος, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ. αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, & γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ. πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ. ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, χοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τό· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδιος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμηλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, χοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, χοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
Prodire in funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννῦς, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ἐξιστάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς εἰμί.
Furor, oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fuse, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

Gæ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

G A.

Gæsum, teli genus, γαισός, ῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ, πήληξ, ηκος, ἡ, περικεφαλαία.
Galea tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus, & Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀστακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω, & κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στωμύλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.

G E.

Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔκπηξις.
Gelatus, πάγεις.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυμνὸς, κρύος, εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκέουσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διττός.
Gemisco, στένειν ἐπί τινα, στενάζω.
Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω, & de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ, παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτῳ γένει ὢν, ὁ ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, fœm. γενάω vero virorum.
Generose, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ, εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γενητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενετὴρ, γενέτωρ.
Genitrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγενημένος, γενεθεὶς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά. pro familia, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γουνάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεώγραφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometrice, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germane, id est, syncere, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γένημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω, pro administro, πράττειν τὰ τῆς πόλεως, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honeste.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορὰ, ἡ.
Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio, is, ivi, γαυριάω, cum dat. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: περιφορέω.
Gestus, us, τὸ χῆμα, ὑπόκρισις.

G I.

Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, gibbosus, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγανταῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γενάω, de viris: τίκτω, de mulieribus, φύω.
Gilvus, κιρρός.
Gingiva, ἔνουλον.
Girgullus, ῥόμβος.

G L.

Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό, μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ, βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Glisco, cresco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα. pro multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρόμβωσις, ἐνείλημα.
Glomero, ἐνειλέω, στρομβόω.
Glomus, i, & eris, ἀγαθὶς, ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, κατυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Gloriose, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ. εὔδοξος. pro ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τὸ γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.

Glu-

Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten, & Glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.

G N.

Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, filius, υἱός, τὸ τέκνον.
Gnaviter, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, strenuus, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.

G O.

Gobius, κωβιός.
Gossipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.

G R.

Gracilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, tenuis, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græce, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, ἀχαΐα, ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην, ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαΐος.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ, vel ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, προβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλορρήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, de ætate, προβεβηκὼς, πολυετὴς· de magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
Graphice, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, sævio, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, in Græciam: ἐπέρχομαι.
Grate, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratia mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινὶ ὑπὲρ πάντων, pro omnibus: χάριν οἶδα.
Gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiose, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuito, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις. idem quod acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & pro molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός. item pro severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης· pro severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, moleste, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, mortem, χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus, us, τὸ βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμὸς, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρῦφες.

G U.

Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, navem: pro administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges pro homine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαρχος· ἡ δίνη, πέλαγος.
Gurgulio, γαργαρεών. pro vermiculo, τρὼξ, κίς.
Gurgustium, gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὴ, ῥανὶς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ στάγονα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.

G Y.

Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι· κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H A.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, pro tenere, κρατῶ τινος. item pro credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, habere in numero hostium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἐπιμελέομαι τούτου.
Habere se bene vel male, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, χῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δέ· μέχρι τούτου.
Hæc. αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, alicui: συμφύομαι; pro dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.

Hære-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑπερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυών, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνιοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινὶς, ίδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, πνοὴ, ἄθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἀμφίτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἁτμίζω, σκηνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεὸς, συῶν δύνη.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῴδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντις, ὁ, χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τὸ. λόγχη. ἔγχος, εος.
sub Hasta vendere, λαφυροπωλεῖν π.
Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubie, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχί, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, οὐ πρὸ βραχέος, οὐ πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Hauſtrum, ſitula, ἀντλίον, ἄντλημα.

H E.

Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, obtuſus, ἄμβλυς, έος, ὁ. pro ſtupido, ἀναίσθητος.
Hebeſco, ἀμβλυόμαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλυόω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἑλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, κωπηφαγὴς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, κωπηπίτω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heraclius lapis, ἡρακλεος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης.
Herbarius, βοτανικός.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus, & herboſus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle, & hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία. μὰ ἡρακλέα.
Hercules, ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
Heri, & nudiuſtertius, χθὲς, τῇ πρώην.
Heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ὑπερκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρώς.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Heſperus, ἕσπερος.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Heſternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς, ὴ, όν.
Heu, φεῦ, οἴμοι.
Heus, ὦ.

H I.

Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, ὅτος.
Hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ὅτος· μῶν ἔχ ὅδε.
Hilareſco, ἱλαρύομαι, φαιδρύομαι.
Hilari animo eſſe, φαιδρὸν ἢ θυμιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἵλαρὸς, θυμιχαρής.
Hilariter vivo, δλθιωέω, δλθίμως διαβιόω, ἡδέως ζῆν.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilla, ὁ ἄλλας, αντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc, & illinc, ἔνθεν κ) ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μέρους τε ἑπιθάτερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω, & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱπποδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, χάσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾶν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος, ου, ὁ.
Hirſuta, τὸ δασύ, τραχύ· δασύτης.
Hirſutus, λάσιος, δασύς.
Hirtus, δασύς, λάσιος.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ὁ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, δασὺς, λάσιος.
Hiſtoria, ἱστορία.
Hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Hiſtriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, χίζω, διαχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεχισμένος.

H O.

Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ὧδεινος.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι· εἰς τὸ παρόν.
Hodie, σήμερον, vel τημερον.
in Hodiernum uſque diem, μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπληθία.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ κ) ἡ. βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρης.
Homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honeſtas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honeſte, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honeſtiſſimus, ἐπιφανέστατος.
Honeſto, τιμῶ τινὰ, ἐπιτιμάω.
Honeſto loco naſci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλόν.
Honeſtus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor, vel Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραιός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερώσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερώσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valde, γεραρός.
Honore afficio, τιμῶ τινα μεγίσαις τιμαῖς, ſummis honoribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω, τιμὰς γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota eſt Hora? ὁποσάτην ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
Hordeaceus, κριθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, ὡπωπὸς.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horreſco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, δασὺς, λάσιος. pro duro, aſpero, φρικτὸς, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horſum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen, & Hortamentum, παράγγελμα, ὑποθήκη. μα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, ὑποθήκησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortenſis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τόδε, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, ὑποθήκω.

Hor-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Hortulanus, κηπουρὸς, κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξένων κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμενεία, ἀπέχθεια.
Hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.

H U.

Huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc, & illuc, δεῦρο, κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τῶδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ καὶ ἡ. ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, διύγρος, ὁ. νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος,
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς.
Humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.

H Y.

Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμαδίην φοιτᾶν; Herod. sub. χώραν, vel γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ικος, ἡ.

J A.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactatio, idem.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, frequenter jacio, ἀναῤῥιπτέω, ῥιπτάζω τι, pro sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.

Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημονία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐδυκήμερος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, vel τινα λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
Jampridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ καὶ ἡ. πυλωρὸς, ὁ καὶ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.

I B.

Ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.

I C.

Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ἴκτερος, ὁ.
Ictus, us, πληγὴ, πλῆγμα.

I D.

Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτοῦ.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, masc. ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις καὶ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, εἰς τοῦτο. χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.

J E.

Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejune, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.
Jejunus dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τό· ἔμβρωμα, τό· πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.

I G.

Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ καὶ ἡ. ἀνεπιστήμων.
Ignarus Philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignave, ῥᾳθύμως.
Ignavia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥᾴθυμος, ἀργὸς, ὁ. ὀκνηρὸς, ἀπράγμων,
Ignavus sum, ἀργέω, ῥᾳθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρίον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ. ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ καὶ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominia afficere, καταιχύνειν, ἀτιμᾶσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰχύνῃ, ἐν αἰχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, venia dignus, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος.

Ilex

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

I L.

Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεών, κῶλον.
Licet, ſtatim, ἄκων δή, ἴθι' παρωτίνα.
Ilico, αὐθύς, αὐθέως, παρωτίνα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τινὰ γῆν, καταλιθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκείσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, καταλοφύρομαι.
Illæſus, ἀπαθής, ἀβλαβής, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, παγιδεύω, ἐμπεδεβάλλω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγηθρα, ἐπαγωγαί, δέλεαρ, ατος.
Illecebroſus, ἐπαγωγός, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ. ἔκνομος, νόθος, ος, ον, ἔκθετος.
Illibatus, purus, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ. ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δυσωρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀχαρία.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δυσωρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὐτῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινά, ἑλκύω, δελεάζω.
Illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ. ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ, παράνομος, ἀωρεπής.
Illico, αὐτόθι, παρωτίκα, αὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illiſus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθής, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illuceſcente die, περιλαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ὀνειδίζω, ἐπισκώπτω, καταικερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illuſio, ἐμπαιγμός.
Illuſor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illuſtratio, καθάρσιον, τό. αὔγασμα, τό.
Illuſtris, φωτεινός, λαμπρός. pro nobili, ἐπιφανής, εὐδόκιμος.
Illuſtriſſimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δηλοῦν, φανερῶν.
Illuſus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλυσία, ἡ.

I M.

Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκών, όνος, ἡ. ἄγαλμα, τό. τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενής, ἀῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis ſum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἀνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γείσιον.
Imbricatim, γλυφιδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· pro erudio, παιδεύω.
Imbutus ſacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, crudelis, θηριώδης, ἀγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπηνία, ὠμότης.
Immanſuetus, ἀπήμερος, ἀπήμων, ὁ ϗ ἡ. ἀνήμερος.
Immarceſcibilis, ἀμαράντινος.
Immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ϗ ἡ. πρόωρος.
Immediate, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ, ἐπιλαθόμενος.
Immemor ſum, ἀμνημονέω.
Immenſitas, ἀμετρία.
Immenſus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἀναπτύλύω.
Immerito, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὠφελήσας.
Immerſio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immiſceo, ἐμμίγνυμι.
Immiſericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immiſericors, ἀνελεήμων, ὁ ϗ ἡ. ἀνοικτος, δύσοικτος.
Immiſſio, ἄνεσις, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπλωτὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀπειρία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ϗ ἡ. ἀσύμμετρος, ἄπακτος.
Immodeſte, ἀπάκτως, ἀκράντως, ἀκοσμως.
Immodeſtia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodeſtus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἀκοσμος, ἄπακτος, ἄφρων.
Immodice, ὑπερμέτρως, ἀσώπως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσπιθής, ὁ ϗ ἡ.
Immorior, ἀναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω. ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ. ἀκήρατος, ὁ ϗ ἡ. ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ ϗ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀτεισφόρητος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀτεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ϗ ἡ. ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμεταθετος.
Immutatio, ἀναλλαγὴ, ἀνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imo, μᾶλλον ἤ, ἀλλά τε, ϗ μὴν δή.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαίδευτος, ἀπαίδευσκίνας.
Impariter, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impatienter, ἀμόχθως. ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavide, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
Impedimento eſſe alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ ἀπό τινων, a vitiis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπαίγω, διωθέομαι, accuſ. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτίομαι.
Impendo, inſumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τινὰ ἐς οὐσίαν, bona mea conſumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impenſa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impenſe, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελεύσμενον.
Imperceptus, ὁ ϗ ἡ ἀκαταλήπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ, ἡ, ἀτέλεστος.
cum Imperio eſſe, ἡγεμονεύειν.

Imperiose, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τό. ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, or, μεταδιδόναι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τοῦδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, καταδέησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω, vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuose, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impie ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ου. ῥάθυμος, ὀξηρός.
Impigre, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ καὶ ἡ. ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος, inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, us, ἐμπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus, & implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινά, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω. quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμέχανος.
Impostor, φέναξ, ακος, ἀπάτηλος, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατής· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotenter, ἀδυνάστι, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia: ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα. ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbe, ἀναίδην, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Improprie, οὐ κυρίως.
Improprie loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improspere, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improviso, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudenter, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνετία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, impulsus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulsor, ὤστης, παροξυντής.
Impune, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impune feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impure, ἀναγνῶς, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν, vel, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν, προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.

I N.

In, ἐν, ἐνὶ, ἐς, vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
In causa sum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. τώς.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φροῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inaniter, κενῶς, ματαίως.
Inaniter loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰνωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicato, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐνθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπάδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, frustra, φρούδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incaute, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνευλάβης, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω, ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.

Ince-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Inceſtus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἢ ἄνομος, μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουγός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, ſermonem.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, in hoſtes, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι. cum genit. ἀπάρχομαι.
Inciſio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Inciſus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θήλγητρον, κινητήριον.
Incitate, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honeſta facta: προτρέπω τινὰ εἴς τι. παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, ὄ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Inciviliter, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπηνεία, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genit.
Incluſus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ καὶ ἡ. λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς, ὄ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει. ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ, ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμὴς.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων, ἄμοιρος.
Incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινὰ, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήστημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompoſite, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
Incompoſitus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehenſus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconceſſus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinniter, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcuſſus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Incondite, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongrue, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλλοκλήτης.
Inconſiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconſiderate, ἀπρισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconſideratus, ἀπρίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconſtans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconſtanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconſtantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconſulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconſulto, εἰκῇ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconſultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ καὶ ἡ· μὴ ἐγκρατής.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ, ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbreſco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incruſtatio, κονίασις.
Incruſto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι· ἐπίκειμαί τινι. ἐπικαθεύδω, ἐποικοιμάομαι, ἐπευνάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω. pro ſæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· pro obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incurioſus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν· εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurſo, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incurſus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incuſatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuſo, αἰτιάομαί τινα τούτου· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incuſtoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago, inis, θήρα, & θήρευμα, στοιχισμός.
Indago, are, θηρεύομαι. pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecore, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefenſus, ἀφρούρητος.
Indefeſſus, ἀκάματος.
Indefinite, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῶος.
Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facio, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τινί τι. καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indicta cauſa, ἄκριτος, vel ἀκρίτως, ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
In dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. ἐνδεὴς τούτων εἰμί. ἐνδεῶς ἔχειν· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſtus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
Indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indigne fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ob aliquid, ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
Indo, is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθής, δυσμαθής.
Indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ, φυή.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ, καὶ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαὶ, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ, σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω. pro persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἀπαγωγὴ, ἀγωγή.
Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
Induresco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
Indusium, χιτωνίσκος.
Industria, φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Industria, ἐξ ἐπιτηδοῦς, ἐκ προνοίας, ἢ προαιρέσεως, προκρίτως.
Industrie, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Industrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ, νηστεία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Ineleganter, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Inepte, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι. ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος, ὁ, ἡ.
Iners, ῥᾴθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥᾳθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
Inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabre, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamia notare, στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥεκτος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπέμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infaustus, δυστυχὴς, ὁ καὶ ἡ.
Infecta re, ἀπράκτως.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης, ου, ὁ, νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα, injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infestatio. ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω. pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinite, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus, & inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προστρίβομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, cum dat. & accus. κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχειν τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ, μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ, ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, στενάζω, ἄνοι.

ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγενναίω.
Ingeniose, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημί τινι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεής, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingrate, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhæresco, idem.
Inhians alicui rei, κοχλιώς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhoneste, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Inique ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, inique, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, sacris imbutus, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, inauguro, μυῶ, pro inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, ubi κατὰ subauditur.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, mando, ἐπιτίθημι, προσάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ, λώβη.
Injuria afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuria, adv. ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriose, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ καὶ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐννήχομαι, ἐσνέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνιχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocenter, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἢ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουστία, ἀπειθία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάρατος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopia laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinate, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ, ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies, & inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀχρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Insalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabiliter, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς ὤν.
Inscite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἔνεδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδρας ποιεῖσθαί τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiose, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· pro superbo, ἀλαζών.
Insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· item arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Indolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia, æ, vigilia, ἀχρυπνία, ἀϋπνία.

Insomnis, ἄϋπνος, ἄϋπνος,
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος,
Inspectio, ἐπισκοπή, ἔφοδος.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Insperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκαταπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοή, ἐμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, διμέταβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instanter, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, cum gen. ὡς.
Instauratio, ἀνασκευή, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀναχωνίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παρόρμησις, παρόρμησις.
Instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τινά σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
Instillo, ἐνσταλάζω, & ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ θεόν.
Instinctus, us, ui, παρόρμησις, παροξυσμός, κίνησις.
Institor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, decerno, προαιρέομαι, ἐγχειρέω. pro incipio, ἐνίσταμαι. pro doceo, παιδεύω σε τινα, in hac re te: διδάσκω τινά.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, doctrina, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τὸ, παίδευμα· denotat etiam propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, urgeo, ἐνίστημι. pro incumbo, ἔγκειμαι. pro imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, καττύρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, idest, docere, διδάσκειν τινά.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τὸ. σκεῦος.
Instruo, ordino, κατασκευάζω, ὀρθόω, ἁρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλυκύς, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulse, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ, pro fatuo, ἀναίσθητος, ἄγνωμος.
Insultatio, ἔφαλσις, χλεύασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινὶ, ὑβρίζω τινί.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
Insuperabilis, ἀδάμας, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀπίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀναδίδομαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθορία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σωφροσύνη.
Intelligentia, νόησις, σωφροσύνη, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, σωφρονῶ τινα, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατέχετος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ὑπερφυσάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκρατησία.
Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestive, ἐκ δυσκαίρως, ἐκ ἀκαιρῶ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus, a, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempestus, ἄωρος, παράκαιρος.

Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἀναπνίζειν.
Intendo animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίστημί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intente, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξύ, cum genit. ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν cum dat. vel εἰς, cum accusat.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Interceda, διέρχομαι, οἴχομαι, ἵκετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ὑπερέντευξις.
Intercessor, ἐγκότης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni, & aqua, & tecto, πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τό. παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, vide Refert.
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινά, κτείνω τινά, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξύ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινά· κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, μέσος.
Interminatus, ἀπέρατος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβλεμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, cesso, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρεισχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, accusat. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, διασείω, διασίζω.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τινα, de hac re te: vel περὶ τούτου, πυνθάνομαι.
Interrumpo, διαῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interrupte, συντόμως, διατόμως.
Interruptio, διάῤῥηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, περιτίθημι.
Interstitium, διάστημα, τὸ, διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσαμαι, παρέμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestato, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυστρον.
Intestinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intime, οἰκόθεν.

Inti-

Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, us, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intra, ἐντὸς, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ καὶ ἡ. ἀτειρὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ, ἡ. ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, οῦ, τό.
Intro, adv. ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus, vel sum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπροσκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν ἀττικὴν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invasor, ἐπεμβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴρ, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐκθύμημα, τό· εὕρημα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenuste, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφὴ, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, περιγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ. βασκανία.
Invidia carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidia, ἀφθόνως.
in Invidia esse, ἐπίφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερός· ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινὰ, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invita natura, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invite, ἀκοντὶ, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω, & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus, περιειλέω.
Inurbane, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄχροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προτρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitate, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.

J O.

Jo, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an serio, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστείζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα, ατος, τό. παίγνιον, τό. γελοῖον.
Jonia, ἰωνὶς, ἰωνία.

I P.

Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.

I R.

Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracunde, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverenter, ἀναίδην, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ καὶ ἡ. ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινὸς, & τινι, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάῤῥυτος.
Irrisor, χλευαστὴς, μῶκος.
Irrisus, & irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.

I S.

Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διατῇδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, adv. αὖθι, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.

I T.

Ita, adv. οὕτως, οὑτωσὶ, ναὶ, πάνυγε.
Ita, ut, οὕτως, ὡς, vel ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.

Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque Iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.

J U.

Jubæ, χαῖτα, ἡ.
Jubar, σέλας, ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucunde, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissime, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, τὸ, pro opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινὰ, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, & πλέθρον.
Jugiter, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό. montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ χοινών.
Junceus, χοινώδης.
Juncosus, idem.
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, χοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ὁ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰούνιος.
Juno, ἥρα.
Jupiter, ζεὺς, τοῦ διός· κρονίων.
Jura violare, θέμιστας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, εος, τό. λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι, & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus, pro liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον, θέμις, ιστος, pro potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα, & τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jussum, ἐπίταξις, πρόσταγμα.
Justa, exsequiæ, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Juste, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόχος, ου, ὁ, πόρταξ, ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας, ου, ὁ, ἠΐθεος, αἴζηος.
Juvenis sum, νεανιεύω, & νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.

Juvo, ὠφελέω τινὶ, & τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adversus hostes.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adverb. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K A.

KAlendæ, αἱ καλένδαι, Plut. νουμηνία, idem.
Kalendarium, Καλενδάριον.

K L.

Klimax, v. Climax.

L A.

LAbasco, καταφέρομαι. pro animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ, λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι. acc. & dat.
Labellum, χειλάριον.
Labellum, vasculum, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium, & labrum, χεῖλος, εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriose, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ, ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, operam do, πονέω, ἀσκέω. pro male habeo, μοχθέω· pro angor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνην ἐσθίειν.
Labrum, vas, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer, & lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, λωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta, & lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μυὼν, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, contumelia.
Lacesso, provoco, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα, προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτέος.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo, lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vana, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, lac sugo, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικὸς, γλαγερός.
Lacto, lac præbeo, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· τελμὶς, τέλμα, ατος· σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό. καταστέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινὰ, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Læte, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινὰ, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitia perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιοῦν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ καὶ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, manus sinistra, σκαιά.
Lævigo, complano, λεαίνω.
Lævis, glaber, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.

Lævus,

Lævus, λαιὸς, σκαιὸς, pro inauſpicato, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγυνος.
Laguncula, λαγυνίον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολυθρήνητος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, γοώδης.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτρμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἔλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, lacero, θυννάζω, καπυκάζω.
Laneus, ἐρεᾶς.
Langueo, ἀφανέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀπανέω, ἄπεκάμνω.
Langueſco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languide, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, ἀθυμία, ἀδεύνια, ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, ἀπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεαγρεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, πλαστουργός.
Lanificium, ἐριουργία, πλαστουργία.
Laniger, ἐριόφορος, μηλόφορος.
Lanio, κρεαργῶ, ἀμύσσω, παράπτω.
Laniſtæ, γυμναςαί.
Lanius, & lanio, κρεοπώλης, κρεαργὸς, ἅρπαξ, κρεοδαίτης.
Lanuginoſus, ἐριώδης.
Lanugo prima, ἔνθος, ἔριον, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, πίλανον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidatione dignus, λευστήρ.
Lapidator, λιθοβόλος.
Lapide ferio, σκληράζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
Lapideſco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λαΐνος.
Lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidoſus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος ὁ vel ἡ. πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξανθίον.
Lapſus, part. ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρπασε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σάρξ. τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοὶ· δαίμονες.
Large, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, equum, χαρίζομαι.
Largitio, δόσις ἀβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Laſcivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Laſcivio, ὀξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ἀκολαςαίνω, λαγνδίω.
Laſcivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Laſſeſco, σκάμνω.
Laſſitudo, κόπος, κάματος.
Laſſo, fatigo, κοπόω, καταπονέω.
Laſſus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Late, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebroſus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἀδηλος, κρυφαῖος.
Latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
a Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.

Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δέλεαρ, ατος, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς, ὁ, ὁ. χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latine, λατινιστὶ, ῥωμαϊστί.
Latinus, λατῖνος, ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό. πλάτος. πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus, us, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, ἡφεδρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινὰ, in aliquem, βαΐζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, ὁ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, lateris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, ὁ εὐρύχωρος.
Lavacrum, λυτρὸν, κολύμβηθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαςής.
Laudatus, ἐπαίνετος, κατευφημισμός, δεδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοθρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valde, καταινέω λίαν, εὐφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι.
Lavo, abluo, λούω, de corpore: νίπτω, de manibus, πλύνω, de veſtibus.
Laurea, δαφνὶς, δάφνιον φύλλον.
Laureati, δαφνηφορήσαντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ. ἐγκώμιον, εὐφημία.
Laute, λαμπρῶς.
Laute veſtitus, ἀβροχίτων, ἀβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοθρεπής.
Laxamentum, ἄφεσις.
Laxe, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δεσμὸς, vincula: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρὸς· pro amplo, εὐρύς.

L E.

Lea, & leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμοκήπιον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλινίδιον.
Lectus, κλίνη, δίνη, κράτις, ἡ. κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβυμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλαπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεών, ὁ.
Legislator, νομοθέτης.
Legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω. colligo, συλλέγω. pro præternavigare, παραπλέγεσθαι. pro ſurripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαςρωπὸς, ἡ. πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, παραΰνησις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἡπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λαὸς, ἄνοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Leniter, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, κώως.
Leno, onis, μαςρωπὸς, ὁ καὶ ἡ. πορνοβόσκος.
Lenocinium, μαςρωπεία, pro illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαςρωπεύω, pro blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακή.

Lente,

Lente, tarde, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίχρος, βραδὺς, νώθης.
Leo, λέων, οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepide, ςωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, ςωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῶος.
Lepos, & Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀςεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia, vel lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαὴρ, ἑρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην, pro parum, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.

L I.

Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libenter, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὔταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ· ἐλεύθερος, pro munifico, δαψιλὴς, ὁ καὶ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberaliter, ἐλευθερίως.
Liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθεριωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, λυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα. οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐςὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαςος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριςὴς, ἐνταφιαςής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, æ, λίτρα, ςαθμὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιοχράφος, καλλιχράφος.
Librator, ὁ ςαθμώμενος, ζυγοςάτης.
Libro, ταλαντάω, ςαθμάομαι.
Libum, ψαιςός.
Licenter, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, fas est, θέμις ἐςί· ἔξεςι, ἔνεςιν.
Licet, Conjunctio, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειςηριάζω.
Licitum est, ἔξεςι, θέμις ἐςί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienosus, σπηνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, σύνδεσμος, δεσμός.
Ligatura, idem.

Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κάλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, ου, τό. σοῦσον, ου, τό.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπὸς, ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινέω, ἐκρινίζω, ὑποψάω, pro expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, clarus, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλός· βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus, us, λεῖγμα, τό. ἔκλειγμα.
Linea, χαμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, χαμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, χαμμαὶ, περιχαφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα vel τία. διάλεκτος.
Lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ. ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος, λῖς, τὸς, ὁ· ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, ης, ἡ, σινδὼν, ὁ.
Linteus, λινέος, οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω, & γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, χλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τό. χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις, & τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐςι.
Liquido, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑχρὸς, ὁ, pro puro, καθαρός. διαφανής.
Liquor, ὑχρότης· τὸ ὑχρόν· χυλὸς, οῦ, ὁ.
Lira, αὔλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, ης, ἡ. ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, χάμμα, τό.
Literæ sacræ, ἡ θεία χαφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιςολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιςολήν.
Literas aperire, χάμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιςολὰς ἐπιςέλλειν· ἐπιςολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιςολὴν χάφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι. οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριςὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριςικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλός. θὶν, θινὸς, ὁ, vel ἡ λιμὴν, ένος, ὁ.
Livesco, lividus fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, οπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, & lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.

L O.

Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος· ὁ ἐκδιδοὺς.

Loco

Loco ejus, ἀντὶ, cum genit. ἀντί τινος.
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, pono, τάττω, pro elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα. interdum significat, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ. θύλαξ.
Locum dare, περιχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος. ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος. pro opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, εἰαμενὴ, ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος, εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λείωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longe lateque, διεξοδικῶς.
Longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμανὴ, μακρότης, ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissime, πόῤῥωτατα.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀπωτέρω, πόῤῥωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μάκραν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινὶ, & πρός τινα, ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, urina, οὖρον, οὔρημα.

L U.

Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλισχρὸς, εὔκολος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλὰς, ἄντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri caussa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκερδεία.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιοῦμαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliqua re. κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος, πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τό· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτοχαφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτοχαφέω, προσαγρυπνέω.
Luculente, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τό. ἄλσος, εος, τό.
Ludere alea, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινὶ, καταμειδιάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, pro derideo, καταγελάω τινὸς, σκώπτειν.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινὰ, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ. γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τό. φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, μήνη.
Luna crescens, & decrescens, σελήνη τικτομένη καὶ φθινύθουσα.
Luna nova, νουμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, persolvo, ἀποτίνω, διατινύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρός. πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, & ἀηδὼ, όος, οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις. item κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω. deinde expio, καθαίρω, ἁγνίζω. tum lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, ἀποήλαιον, pro lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, etiam idem quod Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ. ἰλύς· βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παλάρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio, vel luxurior, καταστρηνιάζω, ἀσωτεύομαι. Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriose, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.

L Y.

Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, κὸς, ὁ, vel ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κιθαρίς.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MAcellum, κρεωπώλιον.
Macer, macilentus, ἰχνὸς, λεπτὸς, λειπόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.

Mace-

Maceria, τειχίον, φραγμός.
Macero, σήπω, λεπτύνω.
Machina, μηχανή, μηχάνημα.
Machinatio, μηχανή, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἀφορία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Macreo, Macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, ἄγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω, & omai.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σῖλος, κηλίς.
Macula aspergere aliquem, προσρίβεσθαί τινι ὀνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινά, σιλόω.
Maculosus, ῥυπαρός, σιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefactio, ὑπόβρεγμα.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον, & ἐπιπλᾶον, θερμότερον.
Magis magisque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδοτρίβης, παιδαγωγός, διδάσκαλος, ὁ καθ' ἡμέραν προστάτης.
Magister equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπαπεῖν τῆς ἀρχῆς.
Magistratum ambire, περιαγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἄρχειν τὴν ἀρχήν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, pro imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μεγαθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πλείστα.
Magnifacio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnifice, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλέως.
Magnifice de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπής, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλορρήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnopere, μέγα, ὑπερβλητῶς, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ καθ' ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Majus, μάϊος, σκιρροφοριών.
Mala, σιαγών· παρειά, ᾶς, ἡ.
Male, κακῶς, φαύλως.
Male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Male habere, ἀρρώστως, κακῶς ἔχειν.
Male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, λοιδορεῖν τινα.
Male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Male opto tibi, κακῶς δύχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινὶ, & κατά τινος· κακολογέω τινά.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνους, δύσνους, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Maligne, κακοηθῶς.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακόξυλος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥαδιουργία.
Malitiose, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥαδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφύρα, ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χαμαίπιτνον, χέρνιβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum citreum, τὸ κεδρόμηλον, κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοά, ῥοιά.
Malum substant. pro afflictione, πάλαιπωρία, δεινόν.
Malum, interjectio, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλή. κακορραφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
Malus, improbus, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζὸς, ἡ πτυχή.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, πτυχή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ πελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, & omai.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κυλλός.
Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, πέλομαί σοι· προστάττω.
Mandatum, πρόσαγμα, τὸ ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, committo, παραπίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμί τινί τι· jubeo, ἐντέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μαστῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μαστῶμαι, ἔδω, ἐσθίω.
Mane, πρωΐ, ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: pro expectare, ἀναμένω τινὰ, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέκυες, αἱ ψυχαὶ τῶν τεθνεώτων.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χεῖρις.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifesto, adv. σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περίφανὴς, ῥαιδὴς.
Manipulatim, κατὰ πείρας, πειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ πεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἐρόμελι.
Mano, as, are, ῥεῖν, προέρχεσθαι, βρύω.
Mansio, μονὴ, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, equum. ἡμερόω, πιθανεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, πιθανεύομαι, ἡμερεύμαι.
Mansuesco, πιθανεύομαι.
Mansuete, πραΰμυθίως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πραότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ καθ' ἡ, ἤπιος, ἥσυχος, εὔρυθμὸς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, id est, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθερῶν, ἀνίημί τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινί.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιβαπτίζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παραμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, πρόσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ναύτιλος.

Maris

Maris æſtus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτης, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, σωοικίζω, ἀνδρὶ συζεύγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀνδρόγυνος, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάρρον, τό.
Mars, ἄρης, ος, vel ης, ὁ· ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marſupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipiti Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
Martius, & Martialis, ἀρεῖος, ἀρτῖος.
Martius menſis, μουνυχιών, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ, hinc
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄρρην, ἄρσην.
Maſculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος. fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Maſculus, ἄρρην, ἄρσην.
Maſſa, μάζα. ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Maſtigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Maſtix, μάστιξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητάριον, μητρίδιον.
Materfamilias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, pro argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κρύφυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεία πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, οἷς δεσμοῖς τῶ γάμω συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ὁ ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, ἀρυτρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπιπέρχεια.
Mature, ὡραίως.
Matureſco, πεπαίνομαι, περιαίζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι, ἐπισπεύδω, πέπω.
Maturus, πέπων, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, ὀρθρινὸν.
Matutinus, ἑωθινὸς, ὀρθρινὸς.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillas percutere, γναθῶν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maxime, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.

M E.

Me, ἐμὲ, μέ.
Mea quidem ſententia, κατ' ἐμὲ γνώμην.
Meapte cauſa, ἐμῆγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecaſtor, νὴ τὸν κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, δημιουργικὸς, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μεθ' ἐμοῦ.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαι τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediaſtinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen, & medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico, & medicor, ἰατρεύω τινά.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεσὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
e Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀνᾳρεῖν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocriter, μετρίως, ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σκοπὸς· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditate, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μερμηνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, προτίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν ἡρακλέα, νὴ δία, vel in negando, μὰ δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντερομύη.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, ὀρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βέλτιων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius eſt, αἱρετώτερον.
Meliuſcule habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτεργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδών.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος, ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνημος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoria dignum eſſe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παραθέσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ὑπομνηματίδιον.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoriter dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, pro narrare, λέγειν, ἱστορεῖν, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda, & mendum, παῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό. ψευδολογία.
Mendax, ψεύστης, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτης.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαίτης.
Mendoſus, πλημμελὴς, ψευδὴς.
Mendum, παῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, νοὸς, γνώμη.
Menſa, τράπεζα.
Menſæ ſecundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menſes muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἐμμηνος κάθαρσις.
Menſis, μήν.
Menſium ſuppreſſio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menſtruus, ἐμμήνιος, & ἔμμηνος.
Menſura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήρης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαί τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, ἔννους, ἐγκέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένυον, γνάθος, ὁ ἀνθερεών.
Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι· itidem fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἶμαι, κατ' ἐμὲ γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἐμπόλος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρημα.
Mercede conductus, ὑπομίσθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω τινί σοι.

Merce-

Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθός, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι ἀπό τινος, ab aliquo, ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκώρ, σκατός, in gen. ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόσαπνον.
Mereo, & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
bene de aliquo Mereri, ἐργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
male Mereri, κακῶς ποιῶν τινα.
Meretricius, ἑταιρικός, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, θέριστρον.
Mergo, δύω, βυθύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Merito, εἰκότως, ἀξίως. κατ' ἀξίαν.
Meritum, ἔργεπμα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόσυφος.
Merum, ἄκρατος, subauditur, οἶνος, τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσωτέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμός, ὁ, ἄμητος.
Messor, θερισής, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, πέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διαπύκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεής, δῆλος, φοβερός, δειλόφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι δέος τι.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δείδω δέος τι λῃστῶν, a prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δείμα, δειλίασις.
Meus, ἐμός, ἡ, όν.

M I.

Mica, ψίξ, χός, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, σίλβων, ἀστράπτων.
Mico, σίλβω.
Micturio, ἀρπάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, α, ὁ.
Militaris, στρατιωτικός, στρατήσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταχάσκειν.
Milites emeriti, ἀφεμβοί.
Militia, στρατεία, στρατιά, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικός, ἔμπειρος αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι, & χίλια.
Millesimus, χιλιοστός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτῖν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μίμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minaciter, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, ἀθηναία, ἀθηνᾶ.
Minerva crassiore, παχυτέρᾳ μύσῃ.
Mingo, οὐρέω, καθυρέω, ἐπουρέω.
Minime, οὐ μήν ποι, οὔποι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπδών.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινί τινος, in hac re: διακονέω, λατρδώ.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.

M O

Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινὰ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἧττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος ἰμός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, κατὰ λεπτόπατα, κατ' ὀλίγον, καὶ λεπτόν.
Minute, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabiliter, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ, μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαστέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαστικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ τῆς σοφίας, (subintellige, ἕνεκα,) ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset, si, θαυμάζοιμ ἄξιον εἰ.
non est Mirum si. οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστός, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύσλως, δυσυχής.
Miser sum, ἐπιπαλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινός, λυγρός.
Miserabiliter, ἐλεεινῶς.
Misere, ἀθλίως, παλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινά, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miserescо, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, παλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ, καὶ τὸ. οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miseror, aris, οἰκτείρω τινά.
Miserrimus, παλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιστος, πλημονέστατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπή, ἀποστολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Miteseo, πραΰνομαι, ἡπιοῦμαι.
Mitigatio, πραΰνσις.
Mitigo, πραΰνω, μαλάσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾷος, προσηνής, ἥπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.

M O.

Mobilis, ἀκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderate, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπισκοπος.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύω, οἰκονομέω.
Modeste, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐαρεστής.
Modice, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modo, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβαίνειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τεῖχη, πύργος· περίβολον.
Mœreo, λυπέομαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, εος, τὸ, ἀνία, ἄλγος, δυθυμία.
Mœstitia, λύπη, καταφθεια, ἀνία.
Mœstus, καταφὴς, λυπηρὸς, ἀθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τὸ· ὄγκος, ὁ, ἄχθος, τὸ· μέγεθος.
Molestе, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestе fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, χετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestia afficio, βαρύω τινά. λυπέω τινά ἔν τινι. ἀνιάω, ὀχλέω.

Mole-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Moleſtia, χετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Moleſtia afficio, βαρύνω τινὰ, λυπέω τινὰ ἔν τινι. ἀνιάω, ὀχλέω.
Moleſtia carens, ἄλυπος.
Moleſtiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Moleſtus, ἀνιαρὸς, δυχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Moleſtus ſum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem: ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Molleſco, μαλακύνομαι,
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ, τρυφερός.
Mollis ſum, μαλακιάω.
Molliter, μαλακῶς, πρᾴως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monaſterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ἀποτίθημι.
Moneta, νόμισμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monſtro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monſtroſe, τερατωδῶς.
Monſtroſus, τερατώδης.
Monſtrum, τέρας, ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montoſus, ὄρειος, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονὴ.
ſine Mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morboſus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ. νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ. δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More Majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More uſitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More poſitum eſt, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, exſpecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· pro retardare, ἀπέχειν.
Moroſe, δυσκόλως.
Moroſitas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Moroſus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morſus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ, συκάμινος.

Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus, & motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.

M U.

Muceo, & muceſco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor, oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucoſus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν, ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιχράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, αικός.
Mulieroſitas, φιλογυνεία.
Mulieroſus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulſum, οἰνόμελι, τό.
Multifarie, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multo, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, χολῆγε, ἤπου.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, συχνός.
Mulus, οὐρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, ſubſt. κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero, vel muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munifice, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· pro officio, τὸ προσῆκον. τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, vel διαπράττειν ἔργον.
Munus ſuum exſequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munuſculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Muſa, μοῦσα.
Muſca, μυῖα.
Muſcarium, σόβη, μυοσόβη.
Muſcipula, μύσφονον, μυάγρα.
Muſcoſus, βρυώδης.

Musculus, ὁ μυὼν, ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Museum, μουσεῖον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, οὗ· πηρὸς, οὗ, ὁ, ἐλλειπής.
Mutio, is, ire, μύζω, χρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, mutuo accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.

M Y.

Myrias, μυριὰς, ἀδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ δία.
Nænia, ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, οὕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥίνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλυτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος. Σύρος τὸ γένος, natione Syrus. ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturaliter, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, id est filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, οὖς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλον, πορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, as, are, operam, προσέχειν τὴν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζειν περί τινος. ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία, & ναυτίησις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.

N E.

Ne, interrogandi, ἆρα; πότερον.
Ne, dehortativum adv. μὴ, μὴ δῆτα· pro ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος· οὐτιδανὸς, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδὴς, νεφώδης.
Nec, & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου, ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι, & μήτι, οὔτιγε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἐκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, οὐχ ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις.
Neglectus, us, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligenter, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος, ἐμποραῖος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempe, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
Nemus, oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη· ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, h.e. intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, ποσειδών.
Nequa, μήπη.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὴ, οὐδαμῶς, οὐδήπου, μὴ δῆτα, οὐ μέν τοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque vero, ἀλλὰ μὴν, οὐδεμήν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· pro frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissime, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.

omnes

omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειθος, ἀδαὴς, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ. οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.

N I.

Ni, pro nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico, & nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττεία, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ. μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, niger sum, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδὲν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενί εἰμι μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo, & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilo minus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περισσόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, conor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνειος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, ivis, χιὼν, ἡ, νιφετός.

N O.

No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλαβερός.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιεῖν τινα· κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινὰ, ὄνομα τιθέναι τινί.
Non, οὐ, οὐκ, μὴ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multo post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.
Non solum, sed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
Nonæ mensis, νόναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπου, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς; an non vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὃς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἐσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus, a, um, ἔννατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominia, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, auster, νότος.
Novacula, ξυρός.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριὼν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τὴν μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νεομηνία.
Novissime, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novissimus, ὕστατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempesta, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.

N U.

Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελοειδής.
Nubo, velo, καλύπτω, pro, viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύειν.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὑθλοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· οὐδ' ὅπως τι οὖν· οὐδαμή· οὐδαμῶς, οὐδ' ἂν πω.
Nullo pacto, μηδοτιοῦν. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, οὐδεὶς, οὔτις.
Nullus sum, id est, perii, μηδεὶς εἰμι.
Num, ἄραγε, εἴτι οὐκοῦν· ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὴν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ, & ἀριθμόν· πολύχους, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in oratione, & Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.

Nunc, νῦν, νυνί· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μὴ οὖν ποῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνομαστοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διὰ παντός.
Nunquid, ἄραγε, ἆρα μή, μὴ οὖν τί.
Nunquis, ἆρα μήτις; μὴ οὖν τίς.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος· pro eo, quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrime, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nusquam, οὐδαμὴ, οὐδαμοῦ.
Nusquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀναστροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, & or, ἀναστρέφω, διαστρέφω.
Nutrimentum, στροφὴ, διαστροφή.
Nutrio, στρέφω, διαστρέφω.
Nutritio, σιτισμὸς, στροφή.
Nutritor, στροφεύς.
Nutrix, στροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον vero fructum significat.

N Y.

Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὤ.
O, O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, gen. διὰ, acc.
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, tego, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ καὶ ἡ· ὑπήκοος.
Obedienter, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι. ὑπακούω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ· λιπαρὸς, παχὺς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· pro exprobrare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obiter, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, mors, τελευτὴ, ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω, pro obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προφορά.
Oblatus, προφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.

Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, as, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Oblique, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνομαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixe, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœne, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obscure, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρὸς, pro ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequenter, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· pro observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω, pro venerari, θεραπεύειν τινά.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido, is, & obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τό· ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinate, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ, & τινά.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναισθητῶ.

Obsum,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι. πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προΐχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινὰ, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοέπεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινὰ, & τινὶ, διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἀτενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινὶ, & τινά.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινὶ, περιτυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἐπισκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.

O C.

Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.
cum Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quacunque Occasione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαβεῖν.
Occasionem præbere, λαβὴν, seu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν, ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω, & φονέω τινὰ, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπεῖν.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occulte, κρυφῇ, κρυφέως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, negotiis distrahor: ἀσχολίαν ἄγω ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινὶ, συνάντομαι· pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, χολάζω, χολὴν ἄγω.
Ociose, χολαίως, κατὰ χολήν.
Ociosus, χολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, χολή.
Ocrea, κνημὶς, ίδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ, φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyssime, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyus, ὠκύτερον, ταχύτερον.

O D.

Odi, μισέω τινὰ, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω τινί.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio prosequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, στυγεῖν.
Odiose, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγερός· pro molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, εος, τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· pro investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.

O E.

Oestro percitus, οἰστρηθείς.
Oestrum, ὁ οἶστρος.

O F.

Offa, μᾶζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινὶ, προσκρούω, περιτυγχάνω· pro lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινὰ, προσκόπτειν.
Offensa, offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offero, προσφέρω σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾷν, offerre se periculis, ἐπάγω.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiose, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· ἐμόν ἐστι, τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.

O H.

Oh, interjectio, ὦ, ᾶ, ὦ, ἄ.

O L.

Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπουρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.

O M.

Omasum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῇ, παντοίως.
Omnigenus, παντόδαπος, παντοῖος.
Omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρασία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.

O N.

Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.

Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικος, δυσβάστακτος.
Onus, φορτος, τὸ φορτία, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ κατ' ἐαυτὸν αἴρεσθαι.
Onustus, βαρυνθεὶς, φορτωθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.

O P.

Opacus, σκιερὸς, σκιώδης, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον σκοπεῖσθαι, considerare: ὁ τῆς ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί, σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διαῤῥιβῶ ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργατὴς, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργατικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, σέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, πονέργω.
Operose, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, καπάσεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκεύαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατᾶς.
Opime, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ος, ὁ ἡ τὸ. πιμελὴς.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opinare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλὴς.
Opis, opem, ope, ἡ ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως. &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινὶ, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω. ἐπικουρέω νόσοις, morbis, παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρὴ· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, προσμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppido, valde, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportune, ἐν καιρῷ, ἐν τῷ δέοντι· δικαίως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, καταθλίψις, κατάτρεψις.
Oppressor, καταθλίβων, καταξίβων.
Oppressus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, κατατρίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτὸς, εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχὴν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀρισταὶ.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.

Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, δεῖ, cum gen. χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινός.
Opusculum, ποιημάτιον.

O R.

Ora, ἐκπαὶ, ἡ· ὄρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν. εἰπεῖν κατὰ, περί τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, ορος.
Oratorie, ῥητορικῶς δίκαιον.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκλοδόν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, ζοχία.
Orbitas, ορφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποτερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ἅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, καταστάω.
Ordino, διατάττω, & ομαι, ἐγκοσμέω, διέξεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, διάταξία.
Orea, κημὰς, ὁ. σόμιον.
Ore tenus, μέχρι τῆς σόμφος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἡῷος.
Orificium, ζόμφ.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος, ἐκφυὴς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornate, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος. κεκοσμημένος.
Ornatus, us, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, cum acc. περιζέω.
Ornus, ἡ ὀρνὴ μελία.
Oro, peto, δέομαί τινι τινος, πρὸς καλέω δίκαια, justa: αἰτέω σε σίτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, us, γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.

O S.

Os, oris, ζόμφ, ζόμιον.
Os obturo, ἐπιζομόω, & ἐπιζομίζω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitanter, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά. κυνέω, κύω.
Osculum, ζομφίον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογυνὴς.
Osseus, ὀστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἐπιδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδείκνυω· pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, ατος, το.
Ostia fluminum, στόμαλαι ἢ ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρον.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

OT.

Otio frui, καρπῶσθαι τῷ σχολῇ.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiose, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ. ἀφαίγμων.
Otium, σχολή, ἡ. ἄνεσις, ἀργία, ῥᾳστώνη.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς, & κατὰ σχολήν.

OV.

Ova parere, ὠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή. κώδιον, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, οἶς.
Ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠόν, τό.

PA.

PAbulatio, φρυγανή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, χιλός, βοσκή, βορά.
Pacatus, εἰρηνικός, εἰρηνευθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιία.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Pacisco, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παραβαίνειν τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, παιάν, ᾠδή.
Pæanem citare, vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγός, παιδονόμος.
Pædor, αὐχμός, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τό. κάρφος.
Palla, χλαῖνα, ἡ. φᾶρος.
Pallas, Παλλάς, άδος.
Palleo, ἀχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρός, χλωρός, ἄχρους.
Pallium, τρίβων, ὁ. περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ὠχρότης.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, pro victoria, νίκη, pro arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, πυγμαιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor, aris, πλανάομαι, πλανέομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς, σφυγμός, ὁ. σκιρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σπαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλανιδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάψ, ὁ. φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάσσαλος, χάραξ, ὁ.
Palus, udis, λίμνη, ἕλος, εος, τό.
Paluster, ἕλειος, ὁ, ἑλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἰνάριον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
Pando, as, κυρτόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτός, κυφός.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιία.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθήρ, ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλή, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par impar, ἄρτιον καὶ περισσόν.
Par est, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκὸς ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, duæ, ζεῦγος.
Par, satis sum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ πᾶσι.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parce, φειδομένως, ἀνελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀφεῖναί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γεννήτωρ.
Parentalia, περίσπασμα, ἐναγίσματα.
Parentatio, περίσπασμα, περίσπασος, εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκῆες.
Parento, περίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ· τοιχίον, θρίγκος.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω, pro comparare, περιποιέομαι.
Pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, as, instruo, παρασκευάζω. pro comparo, κτάομαι, ἐπιμήζω, cum acc.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τό. μερὶς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliqua ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ, μοιρεδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμερίζω ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, κατὰ μέρος.
Partim, κατὰ μέρος, παρὰ μέρος. partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ, τῇ μὲν, τῇ δὲ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, κατασασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, πεπεγμένος, κεκαμμένος.
Partus, us, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι. παρὰ μηδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abest, quin, μικροῦ κατέλιπον τοῦ μή. παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, παῖς σμικρὸς, τυτθός.

Par-

Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pasco, σιτῶμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ, νομή.
Passæ uvæ, σταφίδες, σταφυλαί.
Passer, στρουθός.
Passerculus, στρουθίον.
Passim, πάντῃ, ἑκάστοτε, πανταχοῦ.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν, ἑνὸς, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικός.
Pastus, us, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· pro palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος ὁ ἐκ πατρός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρός.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλησίπονος.
Patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accus.
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία· τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδης, ὁ. πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινὶ, συνδικεῖν τινι, προστατέω, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Paucissimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Pauculus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo ante, μικρὸν προδύνοντος ἡλίου, solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγῳ, vel μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo, & Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τὸ. δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.

P E.

Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστήθιον.
Pectus, oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecunia instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus, oris, & udis, θρέμμα, τὸ· βόσκημα, τὸ.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, κάμαξ, χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes, itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζόν. τὸ πεζικόν.
Pedo, is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαύροψ, ἡ, ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τὸ.
Pellex, παλλακὴ, & παλλακὶς, ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ. δορὰ, διφθέρα, ῥινός.
Pello, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφανὴς εἰμι.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λουτὴρ, ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι. & pro dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, is, ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι, & pro solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus, & Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χερρόνησος, alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδος, ἐνδώτερος.
Penitus, omnino, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, σταθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαστός.
Pensio, onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, σταθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ σταθμηθέν.
Pentecoste, πεντηκοστή.
Pennaria cella, ὀψὼν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ, μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
Penuria rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, us, & hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον.
Peplus, vel peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν, dativ. εἰς, accus. ἐπὶ, genit. κατὰ, & πρὸς, genit.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόστησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramanter, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, παρέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγιγνώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, as, are, διϋλίζω, διηθέω.

Per-

Percommode, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πεύστης.
Percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο, πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινὰ, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω, λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perdite amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, περιμένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregre absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendie, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὤλολα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfecte, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nuntiare, ἀγγέλλειν, pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfricta fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, οὐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφύγιον, καταφυγή.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διϋγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω, ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχὴ, δίεσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· pro persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, dico, κατάφημι, κατισχυρίζομαι. pro dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινα.
Perhonorifice, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.

in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculose, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν, ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum esse, ἔξω, vel πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perinde, ὥσπερεὶ, οὕτως που.
Perinde ac si, ὥσπερ· ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Perite, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω πρά τινι. pro perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κράσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam: ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ, βλαβερὸς, πανόλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportune, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportune venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐστί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερστυγέων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι. σταθμάομαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπεῖν τι παρ' ἑαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ in compositione.
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης· τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexe, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.

Per-

Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perraro, πάνυ, σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, & isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινί. διώκω τινά. διαμένω ἔν τινι· μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliqua re, προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα, pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχοῦμαι.
Perspectum habere alicujus animum, διάνοιάν τινος διαγνῶναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικός.
Perspicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicue, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανής.
Perstare in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω. pro taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινὰ, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Persuasor, πειστήριος, πειστικός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διαξυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διϋφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ, πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinaciter, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, pertingo, διατείνω. pro attinere, προσήκει μοι τοῦτο, & τούτων, id est hoc, vel hæc ad me pertinent.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδινος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Perverse, διαστρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, πονηρός.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, ποῦς.
Pes lecti, κλινόπους.
Pessime, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι, pro in fundum ire, χαμαὶ πίπτω. καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πέτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, oro, αἰτέω, vel αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiscor, χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶος, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀναιχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ, φλυαρία.

P H.

Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, seu fanum, templum, νεώς.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοίνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικός.
Physiognomon, vel Physiognomus, φυσιογνώμων.
Physiognomia, φυσιογνωμία.

P I.

Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι, ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, æ, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Pie, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεὸν, θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς. τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥᾴθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, κατοκνέω, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημί τί τινι.
Pignoro, ἐγχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, συνθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥᾳθυμία.
Pila, æ, pro sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πίλιον φορεῖν.
Pileus, πίλιον, πῖλος.

Pilo-

Pilosus, τριχώδης, πολυπλόκαμος.
Pilula, καπεπόπων.
Pilum, κόσφος, πίλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, σέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελή, σέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν, ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso, is, μάσσω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ, πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, proprium est pullorum, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὔπερος.
Pistor, ἀρτοποιὸς, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλοι, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πισόν.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, icis, πίσσα.

P L.

Placabilis, εὐίλατος, εὐδιαλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placide, ἡσύχως, εἰρωνικῶς.
Placidus, sedatus, ὡραῖος, ἥμερος, ἥσυχος, εὔμοιρος, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, decretum, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, ὡραΐνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πλαγή, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, pro regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, retia, ἄρκυες, vel ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Plane, omnino, ἀκριβῶς, σαφῶς· pro penitus, πάντως, πάνυ γε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, tundo, κόπτομαι, pro lamentari, θρηνεῖν. τὸ στέρνον πλήττω.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, ξανός. pro manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύπορος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plaudibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebejus, δημοτικὸς, ἰδιώτης. idem quod vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τό. χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοί. τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Plejades, πλειάδες.
Plene, σκοπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, cum genit. ἀτάπλεως, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πλησθνώω, cum genit.
Plerique, οἱ πολλοὶ, παμπολλοι.
Plerunque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλείστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.

Plica, πτύξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκὴ, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τὸ, ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πίλος, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος, & μόλιβδος.
Plumeus, πίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλῶν.
Plus, minus, πλέον, ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto, onis, Πλούτος, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius, & pluvialis, ὄμβριος, ὑέτιος.

P O.

Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagra laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγρῶν, ποδαγρικός.
Podex, icis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poema, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ, ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι. δίκην ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι ἢ ἁμάρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τινος, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poeta, ποιητής.
Poeticus, ποιητικός.
Poetria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω, & ξύω, λεαίνω.
Polite, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ξέργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, valeo, ἰσχύω. δύναμαι μέγα, potentia valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι ποιεῖν, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κηδευτής.
Pollis, nis, vel pollen, γύρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, λεαίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, gen. fœm. μηλέα.
Pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, πολαντόω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκὴ.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Pone, ὀπίσω, ὄπιθεν.
Ponere operam in re aliqua, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρὶς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεὺς.
Pontificatus, ἀρχιεροσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.

Popu-

Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός pro charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραστία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, aris, ari, ἀναστάτους ποιεῖν τὰς πόλεις, πορθεῖν τὴν πατρίδα, patriam, ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus arbor, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus, & porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνήκω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, ίδος.
Porro, sane, γέμην, μέν τοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλουρὸς, πυλωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, us, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, a te pœnas: ἀξιόω.
Positio, positura, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστι δοῦναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, cum acc. Pro postea, ἔπειτα, ὕστερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, & us, ὕστερος, ον, μεταγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραστάδες, σταθμοί.
Posthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.
Postis, παραστὰς, ἡ.
Postliminum, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ ἀναπόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι pro omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Postremo, τὰ ὕστατα, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι, tum idem quod accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, pro possibile est, οἷόν τε, δυνατόν.
Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, iris, κρατέω, cum gen. vel dativ. ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, melior, κρείσσων, βελτίων.
Potissime, potissimum, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potius, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πύσις, ποτόν.

P R.

Præ, præpositio, πρὸ, genit. πρὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξὺς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, forma aliis; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, πρᾳκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, πρᾳγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, prævenio, προλαμβάνω. pro jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινά.
Præcipitanter, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνησις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipue, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιστος, ὑπέροχος.
Præcise, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco, onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις. pro laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρόϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεῖα, λῃστεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃστεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, λῃστής.
Prædatorius, λῃστρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico, as, celebro, ἀναγορεύω, cum acc. κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bona indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐρικτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, onis, λῃστὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, λῃΐζω, & λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, προστατεία.
Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα ἐπὶ τὰ μέγιστα, προΐστημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπέρμεγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω, & ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προαναγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγιγνώσκω.
Prælior, μάχομαι.

Præ-

Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoria dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω, pro facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando, is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω, pro pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω. pro præficio, ἐφίστημι.
Præpostere, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præpropere, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προχράφω.
Præscriptum, προχραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρὼν, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia, æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἂν.
Præses, πρόεδρος, ὁ ἔφορος, προεστὼς, ἡγεμὼν, ἐπιστάτης.
Præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi, προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Præsidium, φρουρά, ἡ, φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης, ητος, ὁ ἀγύρτης, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, as, antecello, διαφέρω τινός. ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos: & pro perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea, quæ dicta sunt, διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præsto, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, exspecto, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλυνῶ τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω· δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.

Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι, quandoque exhibeo, παρέχω. pro prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, cum accus. πλὴν, & χωρὶς, cum genit.
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθεστηκός.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παραθέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις ἀλλὰ, ἀλλά τε, ἄλλως τι, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω. pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προχήματι.
Prætextus, πρόχημα, πρόφασις.
Prætor, toris, ὁ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, æ, ἡ πραιτοῦρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπεριχύειν, κατιχύειν, ἐπικρατεῖν τινος.
Prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπεριχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Prout, ὥσγε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστος.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Prave, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precario, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τό· εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας θεῷ, προσκυνεῖν τῷ θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τό· δέησις.
Precor, δέομαί σου τοῦτο, hoc a te, εὔχομαι τοῖς θεοῖς. παρακαλέω τινά.
Prehendo, vide Præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω· pro insequi, κατέχειν. pro occultare, καλύπτω.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Presse, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν· ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium Redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Prima occasione, ὅταν τάχιστα.
Prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστάνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.

Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις, τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primo, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαί· τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος. pro optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκαταρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Private, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim, & publice, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἢ. πρότερον ἢ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, cum gen.
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, πρόπαππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης. τὸ εὔλογον.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, a, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probe, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, pro demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ὀνείδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τό· ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, ἴδος. λαίλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψελός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· pro profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, us, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι. pro facile factu, οἷόν τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐέμπτωσις.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερεμερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι. ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητήρ.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, cum gen.

Procul dubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπὴ, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελετὴς, ὁ. ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, is, παριέναι, προσελθεῖν εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas. παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodige, ἀσώτως.
Prodigiose, τεραστικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τό. τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditorie, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, ostendo, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, pro tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω. producere testes, παράγειν τοὺς μάρτυρας. pro venum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, prolongatio, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profecto, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπὴ, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω. προφέρω, παρέχομαι, pro prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτὴς, καθηγητὴς, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν. προκόπτειν σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω. pro artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, perditus, διαφθαρεὶς. profligatos homines dicimus, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγὴ, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profunde, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
Profuse, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γένεσις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεὰ, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longius, πορῤῥωτέρω προσελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινὶ, ἀπαντᾶν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοποιοῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπὴ, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressum facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητὸς, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεὰ, γονὴ, γένος, τό.

Pro-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Prolixe, σκληρῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, σκληρὸς, ὑμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ὑποφάσκω, ὑποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ὑποκλύζω, βρέχω.
Proluſio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λύμα.
Promercalia, ὦνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ὑπερέχω.
Promiſcue, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiſcuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promiſſa ſervare, τὰς ὑποχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, σκέφερω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam. προβαίνω, προχωρέω.
Promotus, ἐλπλακὼς, προηγμένος.
Prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptiſſime, προχείρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res eſt in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in Promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
Promptuarium, ταμιεῖον, σκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, προθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus ſum, προθύμός εἰμι πρός τινα.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον, legem.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, κατωφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνηστρὶς.
Pronuntiatio, σκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, σκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, κατωφερὴς, ἐπιρρωὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, inis, παράφυας, ἐπίφυσις, ἀπογονή. pro ſtirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω. pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Prope, ἐγγὺς, cum genit. πρὸς, cum dativ. Sine caſu adverbium eſt, ἐγγύς. item κεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγα δεῖν, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propenſio, προθυμία, ἐπιῤῥοπή.
Propenſitas, εὐκαταφορία.
Propenſus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδή, κατεπείγουσα.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συγγένεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παρὰ πλήσιος.
Propior, & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius ſum, εὐιλατέω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀναλογον, ἀναλογία.
Propoſitio, πρόβλημα, πρότασις.
Propoſitum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, cum accuſ. χάριν, ἕνεκα, cum genit. ἐπὶ, cum dat. παρὰ, & πρὸς, cum acc.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Propterea, ἀντὶ τούτου, διὰ τοῦτο ὅτι, καθ' ὅ.
Propter quod, ἀνθ' ὧν, διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἔχυρωμα.
Propugnatio, ὑπεραπισμός.
Propugnator, ὑπεραπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπεραπίζω τινός, pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulſatio, ὄξωθησις.
Propulſator, ἀμύντωρ.
Propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæſtor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς ναός.
Prorepo, ἑρπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωρᾶτης, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, σκδρέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorſus, πάντως, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Proſa oratio, πεζὸς λόγος.
Proſapia, γένος, γένος, τό.
Proſcenium, προσκήνιον.
Proſcindo, κατασκόπτω, κατατέμνω, & pro convitiis laceſſere, ὑβρίζειν τινὰ, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proſcribo, προγράφομαι, δημόω. pro in exilium mittere, σκβάλλειν τινά.
Proſcriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proſelytus, προσήλυτος.
Proſequor, καταπλήσσω, ἐπιδιώκω.
Proſerpina, περσεφόνεια.
Proſilio, σκδρέω, ἀναπηδάω.
Proſpecto, παρασκοπέω.
Proſpectus, πρόοψις, ἄποψις.
Proſper, δύσημερος, εὐτυχής.
Proſpere, εὐτυχῶς.
Proſperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Proſpero fortunæ ſtatu utor, εὖ πράττω.
Proſpero, ὀλβιόω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Proſpicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, πρόβλεπω.
Proſterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Proſtibulum, πορνεῖον. & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Proſto, προΐσταμαι.
Proſum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi, χρασμέω.
Protectio, ὑπεραπισμός.
Protego, προαμυνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, παραβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, παρατείνω.
Protenus, πλόσω.
Protero, καταπατέω, καταπατέβω.
Proterve, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Proteſtor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω. pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ὄξωθω.
Proturbo, ἀπωθέομαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι. pro naſci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ὀπώρα.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in Proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Provide, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγιγνώσκω, aliquando proſpicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνους, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Proviſio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviſo, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παράκλησις.
Provoco, σκκαλέω. ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην, ἐρεθίζω.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί π. ιν.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥστε, καθάπερ.
Proxime, ἐγγισα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης
Proximum est ut, ἐπόμβρον ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, βύβλος, σωφρὼν, φρόνιμος, ἐπιστήμων, δαὶ. φρων, ἔννους.
Prudenter, φρονίμως, βύφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, βύβλια, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιὰ, ἡ. ἄνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.

P S.

Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμὸς.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψίττακος, ψιττάκη.

P U.

Puber, ἥβητης, ἥβητήρ.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, προσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἥβάσκω, ἥβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίᾳ.
Publico, φανερόω, δημοσιόω. pro in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος. pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδέομαι, αἰχυνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰχυντηλός.
Pudenter, αἰδημόνως.
Pudet, αἰχυνομαι, ἐπαισχυνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellariter, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Pueriliter, παιδικῶς.
Puericia, παιδία, παιδικὴ.
a Pueritia, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφης.
a Puero, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τεκνία.
Puerperium, λοχεία, ἀδῖνες.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πιναξ, πινακίδιον.
Pugillatus, & tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχίμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, καπακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλας ἐμβάλλειν.
Pugnus, δρὰξ, κονδυλος.
Pulcher, καλὸς, εὐειδὴς, ἐπιχαρὴς.
Pulchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ, καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, θάλλω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τὸ.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀναβαθρον.
Puls, ἐρέμνος, πόλτος.

Pulsatio, κρῦσις.
Pulsator, κρυστὴς.
Pulsator citharæ, κιθαριστὴς.
Pulso, κρύω, τύπτω.
Pulsus, us, κρῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθόω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτὸς.
Pumex, κισσηρὶς, ίδος, ἡ.
Pumicosus, κισσηροειδὴς.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμὴ.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω πρά. ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανὸς.
Puppis, πρύμνα.
Pure, καθαρῶς.
Purgatio, καθαρσις. & pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν, domum, καθαρίζω, pro excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμὸς.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικὶς.
Purpuratus, πορφυρίδι ἐσθῆτι βεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυροῦς.
Purulentus, πυώδης, πυοφόρος.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ καὶ ἡ, δίκρινὴς λόγος, purus & dilucidus sermo.
Pus, uris, πῦον, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθὸς.
Pusio, onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ἐπολογητέον, οἰητέον.
Puteo, καπνὸν ὀζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ. βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ. δυσώδης.
Puto, inutilia ex arboribus reseco, ἄμπελον κλαδεύω, item, pro considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκηπτειν π. pro existimo, οἴομαι, & calculum subducere, λογίζεσθαι.
Putredo, σαπεία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός. vide Purus.

P Y.

Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q U.

Qua, adverb. ᾗ, ὅπη· πῆ.
quacunque, ὅπη ἂν. ὅπη ἄν.
qua de causa, ἀνθ' ὧν, διότι. τίνος χάριν.
qua ratione, πῇ. ὅπη, ᾗ.
qua fronte, ποίᾳ φωνῇ.
quadantenus, ἕξιν ὅπως, ἕξιν ὅπη.
quadra, πινακίδιον, τετράγωνον.
quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
quadraginta, τεσσαράκοντα.
quadrangulus, τετράγωνος.
quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
quadriennium, τετραετία.
quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
quadrimus, τετραετὴς.
quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
quadripartitus, τετραμερὴς.
quadriremis, τετήρης, ἡ.
quadrivium, τετράοδος.
quadro, τετραγωνίζω. & pro consentire, ἁρμόζειν,

qua-

quadrupes, τετράπους.
quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
quadrupliciter, τετραχῶς.
quadruplum, τετραπλοῦν.
quadruplus, τετραπλάσιος.
quæ, fœm. ἥτις, ἅπερ.
quæ, plur. neutr. ἅ, ἅπερ, ἅτινα.
quæcunque, ὅσα ἄν.
quærito, ἐπιζητέω.
quæro, ζητέω, μεταλλάω. pro interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te, πυνθάνεσθαι, ἐξετάζειν· ἀνακρίνω.
quæsitor, ζητητής.
quæsitum, ζήτημα, πύσμα.
quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
quæstio, ζήτημα, τό· πρόβλημα, ἐρώτημα: pro tortura corporis, βάσανος.
quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
quæstionem adhibere, βασανίζειν.
quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
quæstor, ταμίας, ου, ὁ.
quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
quæstuosus, κερδαλέος.
quæstura, ταμιευτική, ταμεία.
quæstus, us, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
qualis, οἷος, ὁποῖος. Ponitur & interrogative, ποῖός τις.
qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
qualiscunque, ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
qualiter, οἷα, οἷάπερ, οἷόνπερ.
qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος, vel τάρσος,
quam, conjunct. ἤ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
quamdiu, μέχρι οὗ. ἄχρις ἂν ἕως. Et interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
quamobrem, ἀνθ' ὧν· παρ' ὅ. διὰ ταῦτα, διάτι.
quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὰ πολλά.
quamprimum, ὅσον αὐτίκα. ὡς τάχιστα.
quamvis, καίτοι· κἂν εἰ.
quando, πότε. ἐν οἷς χρόνοις· pro quoniam, cum, ἐπειδή.
quandocunque, ὁποτιοῦν, ὁπότε γοῦν.
quandoque, ἐνίοτε, ὅπου μὲν· ὅπου δέ.
quandoquidem, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ δήπου.
quanti, πόσου διδάσκει, docet?
quantillus, σμικρὸς ὅσος, πηλίκος.
quantitas, ποσότης.
quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
quantopere, ὡς οὖν, εἰς ὅσονγε.
quantulumcunque, ὁσονοῦν.
quantum ad me attinet, τόγ' ἐμόν. τὸ κατ' ἐμέ.
quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷόν τε. ὡς οἷόν τε.
quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
quantum vis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, interrogative, πόσος, πηλίκος.
quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
quapropter, ἀνθ' ὅτου, διὰ τοῦτο.
quaquaversus, πανταχόσε.
quare, διὰ τί. τίνος ἕνεκα.
quarta dies, ἡ τετράς.
quartanus, τεταρταῖος.
quarto, & um, τετάρτως.
quartus, τέταρτος.
quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔποι.
quasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
quatenus, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον.
quater, τετράκις.
quaterni, τέσσαρες.
quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θράυω.
quatriduum, τὸ τετραήμερον.
quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
quatuordecim, δεκατέσσαρες.
que. τε, καί.
quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς. pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
queo, δύναμαι· οἷός εἰμι.
quercus, δρῦς.
querela lugubris, θρηνῳδία.
queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
querimonia, μεμψιμοιρία.
queritor, διαμέμφομαι.
quernus, δρύϊνος.
queror, μέμφομαί σοι, de te, ὀδύρομαι.
querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
questus, & querela, μέμψις, μομφή.

qui, quæ, quod, ὃς, ἥ, ὅ, &, ὅστις, ἥτις, ὅτι.
qui, pro quo modo. πῶς, τίνα τρόπον.
quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
quicquid, ὁτιοῦν, ἅπαν ὅ.
quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
quid, τί.
quid isthuc, τί τοῦτο.
quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
quidam, ὁ δεῖνα. ἔνιοι, τίς.
quidem, μὲν, γὲ, γεδὴ, γοῦν, ἤτοι.
quidnam, τίποτε. ὅ, τι.
quid ni, τί μὴ, πῶς δ' οὐ, πῶς γὰρ οὐ.
quidvis, ὁτιοῦν.
quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπάυομαι· pro dormio, κοιμάω.
quiete, ἡσυχῇ· ἡσύχως, ἠρέμα.
quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
quin, τί μή· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ οὐχί. pro etiam, καί.
quin etiam, καὶ μὲν, καὶ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλάγε.
quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quingentesimus, πεντακοσιοστός.
quingenti, πεντακόσιοι.
quini, οἱ πέντε.
quinimo, ἀλλὰ δὲ καί. καὶ μὲν καί.
quinquaginta, πεντήκοντα.
quinque, πέντε.
quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
quinquies, πεντάκις.
quintanus, πεμπταῖος.
quintus, πέμπτος.
quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
quippe, οἷα, ἀλλὰ, ἐπεί.
quiritatio, χετλιασμὸς, δεινολογία.
quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
quirito, χετλιάζω, ποτνιάομαι.
quis, quæ, quid, interrogative, ποῖος, ποῖα, ποῖον, τίς, τίνος.
quis tandem, τίς πότε.
quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
quisquam, τὶς, εἷς τις.
quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
quisquiliæ, περιψήματα.
quisquis, ὅστις.
quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς ὅστις.
quo, ποῖ καταφεύξω, quo fugiam.
quo pacto, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
quominus, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
quoad, μέχρις οὗ.
quoad vixero, διὰ βίου.
quocirca, δι' ὅ τι· δι' ὅ, παρ' ὅ.
quod, ὅτι, διότι.
quod si, εἰδὴ, εἴπερ γάρ.
quodammodo, ἔστιν ὡς.
quodcunque, ὅ, τι ἄν. πᾶν ὅ, τι.
quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον.
quomodocunque, ὁποίως ἄν.
quondam, πάλαι.
quoniam, ἐπεὶ, ὅτι, διότε.
quoquam, ποῖ.
quoque, καὶ ἔτι τε.
quoquo versus, πάντῃ, πανταχόσε.
quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
quorsum, καὶ τί. ποῖ τι ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα.
quot, πόσοι.
quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. κατ' ἔτος.
quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν. ὁσημερινὸς, ἐπιούσιος, ἐφημερινός.
quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὁσημέραι.
quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
quotiescunque, ὁσάκις οὖν.
quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
quotuplex, ποσοπλάσιος, ποσαπλοῦς.
quotus, πόσος, ὁπόσος.
quotusquisque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
quousque, ἐς τί. μέχρι οὗ ἄν. ἕως ἄν.
quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R A.

RAbide, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικορράφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.

Racemus, βόξυς, ἡ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόω.
Radicitus, ῥιζόθεν, pro penitus, πάντως, ὁλοῤῥιζεὶ, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδος, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, ῖνος, ἡ. pro instrumento textorio, ῥίζα.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδὼν, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρός εἰμι.
Rancide, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa, & rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapide, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω. pro vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
e Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτὴρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, us, λεῖα, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissime, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης. pro paucitate, σπανία, σπανιότης.
Raro, σπανίως.
non Raro, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξεστός.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικόν· λόγος. pro supputatione, λογισμός.
Ratio constat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicuius habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, χεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.

R E.

Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδεῖν.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑπονοστέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· & pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι. pro enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores. οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.

Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Reciprocus, ἀντίστροφος.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι, pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰ εἰς ἀλλήλους, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus a morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύειν σαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαχριαίνομαι.
Recta, εὐθεία.
Recte, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνητὴς, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, περιστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω. pro efficere, καταστῆσαί τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἀπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα. ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, reversio, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγὴ, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περισσεία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω. referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον, pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν. referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά. aliquando narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· aliquando dico. λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Refert, interest, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ. πλέος, ὁ.
Reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω. pro recreo, ἀναλαμ-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ὑποκαθίζημι.
Refigo, ὑποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπω. pro revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακεκαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀναῤῥοῦς, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ. ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τινα.
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τινὶ, ἀντίφημι.
Refrico, ἀνάψαω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, καταγνύω.
Refugio, ὑποφεύγω, pro detrectare, ὑποδιδράσκω, σκολίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν σκεδάω.
Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ὑποσκελάζομαι, ὑπολύομαι.
Regalis, βασιλικός, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀνασείσομαι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα, βασίλεια.
Regimen, ἐπισκοπή, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
e Regione, καταντικρύ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινός. ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπισκοπέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Asiam.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανών, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγή, ὑποβολή, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ὑποτίθεμαι, pro respuo, ὑποβάλλομαι, ὑποδοκιμάζω, ἀπωθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ὄντι ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀνάχαλασμός.
Relegatio, ὁρισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ὑποπέμπω, pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω, pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, δυλάβεια.
Religiose, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, δυλαβής.
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀνασομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλείμματα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ὑποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, παραμένω.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ὑποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remisse, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, languidus, σκελεμνός, ἀνειμένος.

Remitto, ἀναπέμπω, ὑποστέλλω. pro recreo, ἀνίημι. & pro condono, ἀφιέναι τινὶ τὸ χρέος: debitum, χαρίζομαί τινι.
Remolior, ὑποσείω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliqua re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τόπου. ἀναιρέω, ὑποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντενεργετέω· ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono, ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ὑποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ὑπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγέομαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ὑποδιώκω, ἀναστέλλω τι. ἀπωθέω, ἀντικρύω.
Rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμισθέω, ὑποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repente, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀνταπάκλασις, ἀντίτυπία, ἀνταναπήδησις.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπαναληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινὰ ἀργύριον, ab aliquo pecuniam, ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῆς δίκης ὑπόλογος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Repono, ἀναθήμι, ὑποτίθεμαι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, σκοφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, τιμιστήριον.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίστημι, ὑποδείκνυμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ τινων, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον. μωμάομαι. μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione dignus, ἔλεγκτος.
Reprehensor, μώμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, καταχω τὸν ὀργὴν, iram. καταστέλλω· καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ὑποδοκιμασία.
Reprobo, ὑποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετὸς.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ὑποπομπὴ, ὑπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ὑποστασίου.
Repudio, ὑποβάλλω, ὑποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem, pro recuso, ὑπολέγομαι, ὑποδοκιμάζω.
Repudium, ὑποπεμψις, & ὑποπομπή. ὑποστάσιον, τό.
Repueraſco, ἀναπαιδεύομαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hac re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀπώθησις, ὑποτύξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, us, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι. pro recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτομαι.
sine ulla Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δείσθαι, αἰτέω.

Res,

Res, τὸ πρᾶγμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα. τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res sic se habet, οὕτως ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Resarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀναχίζω, ἀποτέμνω · pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι. ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses, idis, segnis, χολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἐπί τι. ἀνάκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.
Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατεῖν, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω · pro mollire, μαλακύω · pro destruere, καταλύειν.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι, ἀφοράω εἴς τι · ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Respiratio, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνύω.
Resplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαί τινι. ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Responsum, & responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή. pro oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινά. τὰ δημόσια. ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλωστρόφος, χοινοπλόκος.
Restis, χοῖνος, κάλως.
Restituere in integrum, ἐπανορθοῦν.
Restituo, ἀποδίδωμι. προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: ἀποκαταστῆναι.
Restitutio, ἀποκατάστασις.
Resto, περιλείπεσθαι. pro in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι · item resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, καταστελεὶς.
Restringo, καταστέλλω · pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ὀξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τὰ, pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα τὸ, πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀντιστρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω · pro renovare, ἀνανεόω · pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
Retraho, ἀνέλκω, πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, & ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retro, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retro ago, ἐπανακάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω. ἀναχάζω, & ομαι, ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsum, & retrorsus, ἐπὶ πόδα, & ἐπιπόδα, ἀνάπαλιν, εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω · καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος, αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverenter, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ · αἶδος, εος, τό · θεραπεία · τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανελθεῖν.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Revivisco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαί τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων. ὁ ἀπολογούμενος · ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν · ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.

R H.

Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetorice, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.

R I.

Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελᾶν ἐφ' ἑαυτῷ, secum, μειδάω, & pro derideo, καταγελάω τινός.
Ridicule, καταγελάστως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τό. ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερός · pro duro, ἀπαθής.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις. pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία · ῥῆγμα, τό. χίζα.
Rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥίνα συστέλλω, σήρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
sine Risu, ἀγελαστί.
Risum compescere, vel tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.

Risum

Risum movere, γέλωτα παρέχειν τινὶ, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, κατάγελως, μείδημα.
Rite, καλῶς, δεόντως.
Ritu, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ, θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις, ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαι.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.

R O.

Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς. Metaph. pro animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐθενής.
Rodo, κατατρώγω. pro obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, peto, αἰτέω σε σῖτον, a te cibum, δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, ου, ἡ, ψεκὰς, ἕρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, ni, λιβανωτίς.
Rostra in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος, εος, τό· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotunde, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.

R U.

Rubedo, ἐρύθρημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, σφρῦος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος, ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ. ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθρημα, τό· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, bi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, us, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὴν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes litterarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, ere, asinorum est, ὀγκάομαι, βρωμόομαι.
Rudus, eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βριμαίνω, βριμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & or, ἀναμηρυκάομαι· pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος.
Rumor est, λόγος ἐστί· λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταράσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro præceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, ἀπότομος πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rustice, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὴν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἀπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος. pro scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ θεῷ, ἱερόω θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία. pro templo, ἱερόν.
Sæpe, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissime, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία, pro astutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· pro urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεϊσμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατερρωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτιών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et salio, ἁλίζω, a sal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salse, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.

Salse

Salſe dicere, σκώπτειν, ἀϛειΐζεσθαι.
Salſedo, ἅλμη.
Salſuginoſus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salſugo, ἁλὶς, ἁλυκρὶς, ἅλμη.
Salſus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς. pro faceto, ἀϛεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηϛὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήϛρια, ὀρχηϛρὶς.
Saltem, ἀλλά δὲ, ἀλλὰ μὴν.
Salto, ὀρχέομαι, χορδίω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἁλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubriter, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ φράτε.
Salum, mare, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινὰ, διατῴζω.
Salus, σωτηρία.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti Reipubl. conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινά· χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ, ſalutem dic meo nomine: προσφωνέω.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conſervare, σώζειν τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιὴς.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, διθεραπεύτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, & κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sancte, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιζδίω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσυνὴ, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαϛήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sane, μὰν, ὄντως, ἀληθές.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρὴς.
Sanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ſine Sanguine, & ſudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, ατος, τὸ.
Sanguiſuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, λύρωσις, ῥῶσις.
Sanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio, onis, χλευαϛής.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ ἢ ἡ· εὖρως.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ, φρόνιμος, ἔμπειρος, νουνεχής.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσυνὴ, & τὸ σοφὸν, λύβυλία, φρόνησις.
Sapio, φρονεῖν, λύφρονεῖν, σοφός εἰμι.
Sapo, onis, σμήλη, σμῆγμα.
Sapor, oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcaſmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ακέομαι· pro inſtaurare, ἀνασκευάζειν. κατατρίζειν. pro damnum ſolvere, ἀποτιμᾶσθαι.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεσὴς.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, εὐδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, & έομαί τι, vel εἴς τι, & περί τι, σπουδάζω, σπεύδω τινὶ, πολυεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπηρετικός.
Satellitium, δορυφόρημα, τὸ.
Satiabilis, κορεσός.
Satiatus, ſatur, διακορὴς, διακορής.
Satietas, κόρος, ου, ὁ, πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.

Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἀδδην.
de his Satis ſuperque, ἄδην τὰ τοιαῦτα.
Satis eſt, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐϛι.
Satiſdatio, κατεγγύησις.
Satiſdo, as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω. pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius eſt, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπόυτος.
Sator, σπορὰς, φυτεύτης.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ Κρόνια.
Saturnus, Κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτίζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyrice, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτριος.
Saxoſus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.

S C.

Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabioſus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & es, τραχύτης.
Scabroſus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum ſutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κλαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κλάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scammum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, προσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, is, ere, ἀναβαίνω.
Scanſilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ συλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, χάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρουνός.
Scateo, ſcaturio, βλύζω, προβλύζω.
Scaturigo, ἀναβλυσις, κρουνὸς, οῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.
Scelerati/imus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Sceleſtus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιτος, ὁ ἢ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, δυσνομία, ἀδίκημα, πανοῦργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐγκλήειν, ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, χέδη.
Schedula, χέδιον.
Schema, τὸ χῆμα.
Schiſma, χίσμα.
Schœnobates, χοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholaſticus, σχολαϛικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιϛάμενος.
Sciens & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scienter, ἐπιϛημόνως.
Scientia, ἐπιϛήμη, ἐπιϛημοσυνὴ.
Scilicet, δήπου, δηλαδὴ, δηλονότι, ἆρα δή.

Scindo,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Scindo, τέμνω, χίζω, διαχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπώρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίςαμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, χοῖνος.
Sciscitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, χίσις, χισμὴ, ῥωγμή.
Scite, pulcre, ἐπιςαμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ, δόγμα.
Scitus, elegans, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαρῶν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo, as, χρέμπτομαι.
Scriba, χαμματεὺς, χαμματιςής.
Scribo, is, χάφω, λογοχαφέω, pro literas exarare, χάφειν τρός τινα.
Scrinium, κίςη, & κιςὶς, κιβώτιον.
Scriptio, χαφὴ, συγχαφή.
Scriptor, συγχαφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, χαφικὸς, μέλαν χαφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, scriptura, σύγχαμμα, χαφή.
Scriptura, χαφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, χομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀχέα, ἡ.
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος. λιθακώδης pro anxio, ὁ καὶ ἡ ὑπερακριβὴς, δυχερής.
Scrupulus, ψηφὶς pro sollicitudine, ἡ ἀπορία. ἡ δυχέρεια. Est etiam exigua pars ponderis, χαμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, orum, τὰ χύτεα, τὰ χυτάρια.
Scrutarius, χυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταςής.
Scrutinium, investigatio, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαςος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.

S E.

Se, ἑαυτὸν, αὐτὸν.
Sebaceus, ςεατώδης.
Sebum, ςέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίςημι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio, & secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, τρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων χαμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, κρυφῇ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, χιςός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, χίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secunda fortuna uti, εὖ, ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, præpos. κατὰ, μετὰ, & παρὰ, cum acc.
Secundus, δεύτερος, ὕςερος. pro prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν. τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίςως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος. pro negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιςος.
Secus, juxta, παρὰ, cum dat. pro aliter, ἄλλως, ἀλλωςὶ ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, ἦ, καίτοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ. ἀλλὰ καὶ ὡς. ἀλλ' οὖν.
Sed sane, ἀλλά τε, ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι. pro morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo una, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἀνέζω, ἕζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόςημα.
Seditio, ςάσις, ἡ. διχοςασία.
Seditionem concitare, ςάσιν ποιεῖσθαι, ςασιάζειν.
Seditionis auctores, ςασιάρχαι.
Seditiose, ςασιαςικῶς.
Seditiosus, ςασιωδης.
Sedo, as, παύω τὴν ὀργῆς, iram: καταςέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι pro decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος, φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄκροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen, & segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, e, ἀργὸς, ῥᾴθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθριάω, & νωθρεύω.
Segniter, ῥᾳθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥᾳθυμία, νωθεία.
Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διίςημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ, σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω. pro divulgo, διασπείρω.
Semis, semissis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ὕμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.

Sempi-

Sempiternus, αἴδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βουλευτὴς, οῦ, ὁ. γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα· τὸ συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ, ἢ σύγκλητος, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, ατος.
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, ικος.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensus expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententia: κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφός τινι.
in ea sum Sententia, οὕτω γνώμης ἔχω.
a Sententia dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiose, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem, pro intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι· ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, cum gen.
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διίστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, ους.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα· ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ, μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω· quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἱρμός.
Serio, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τι.

Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Sero, serius, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, anguis, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Serra, πρίων.
Serra secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύειν τινὶ, alicui. ὑπηρετέω.
Servitium, idem quod servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν. ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινά. παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀρρὸς, ὁ.
Serus, tardus, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφέδρευσις.
Sessor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἤ, ὅτοι, εἶτε.
Severe, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, διατομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni, ἑξήκοντα.
Sexaginta, idem.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriusque, γυνάνδρος, ἑρμαφροδίτος.

S I.

Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐὰν δὲ, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως, ὡς· οὕτως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, εος, τό· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάν ποτε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, & sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον, ὡς, ὥσπερ.
Sideratus, ἀστροβλὴς, ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς. σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· pro ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signo, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα· Deinde significat vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. Tum quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.

Silentio

Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι. σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ, ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς. pro sincerus, ἀφελὴς, ἁπλοῦς, εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα, & ἅμα τε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulate, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me esse amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσαρέστως πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἂν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincere, vide Syncere, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, Præp. ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, cum genit.
Sine controversia, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singulus, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὥραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λύγξ, γός.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριστερά.
Sinistre, σκαιῶς.
a Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν· ἐξ εὐωνύμου.
Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, εἴπερ ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐὰν ὁστισοῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίστημι, παρίστάναι τινί. καταστῆσαι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ, δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς. pro positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴπε, ἤτε, ἤκεν.

S M.

Smilax, σμίλαξ, ἡ.

S O.

Soboles, γενεὰ, τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobrie, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, ὁ νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ καλοπόδιον.
Socer, πενθερὸς, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥᾳθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥᾴθυμος, μεθήμων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, vel Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τάν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Solamen, solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς. pro Pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς· ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solerter, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, πρίνοια.
Solet, ἔθος ἐστί τινι· εἰθισμένον ἐστί· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπεικτής.
Solicite, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω. λυπέω σε πολλά. pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικώς.
Solide, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης· τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναστὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ, θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, συλοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, pavimentum, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solum, solummodo, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμι. πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. Dicuntur item solvere qui navi vehuntur aliquo, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὐτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ. καθ' ὕπνου.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν. καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, as, ἠχέω, δουπέω.

Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophiſma, σόφισμα, τὸ.
Sophiſta, ὁ σοφιστής.
Sopio, δινάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κῶμος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, καταποιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα: pro immoderata parſimonia, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, ῶντος.
Sordeſco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordide, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, αἰσχρόδερος, γλιχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀράχνης μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, fortuna, κλῆρος, ὁ: pro officio, ἔργον, καθῆκον. Dicitur etiam fatalis neceſſitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Soſpes, σῶος.
Soſpitalis, σωτήριος.
Soſpito, σώζω, διασώζω.

S P.

Spado, παίδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, is, σκεδάζω, σκορπίζω, πείρω.
Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
Sparſim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatioſus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διαστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialiter, εἰδικῶς, ἰδία.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ, ἰδέα, χῆμα.
Specillum, μηλή.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δείγμα σκοπεῖν τινος: πεῖραν ἑαυτὸν διδόναι, ſui ſpecimen.
Specioſe, εἰδῶς.
Specioſitas, φαιδρότης, ἁβροσύνη.
Specioſus, εἰδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω: θεάομαί σέ τι ποιήσας, observo quid acturus ſis: προσέχειν τινί: ἐπιβλέπω, θεωρέω: hoc ad me ſpectat, ἐπιβλέπει πρὸς ἐμὲ τοῦτο. προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, exploro, κατασκοπέω, & ᾶμαι, & pro exacte conſiderare, σκοπέω, σκέπομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, ἔσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι. ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ: ἄντρον.
Spe fretus, ἐλπίσας.
Spe vana fovere, κενὰς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe fruſtrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἐπιβλέπειν εἴς τινα.

Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, σκῶλίζω, ὀλιγωρέω τινός, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπεροράω, ἀθετέω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος: pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, ἰδος, ἡ: προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπισία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæriſterium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφὶγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, ſpicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, as, σταχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorſi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελὸς.
Spinoſus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spiſſo, πυκνόω, συιζημι.
Spiſſus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendeſco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendide, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαλιόω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγανὸς, ὁ: ἀγλαὸς, ὁ: φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης: pro gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνικός.
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τινα.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ πλὴν παῖδα, filiam alicui deſpondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongioſus, σπογγώδης.
Sponſa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνησευμένη.
Sponſalia, μνηστεῖα, νύμφια, τά.
Sponſalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponſalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponſio, ἐγγύησις.
Sponſo, as, are, μνηστεύω.
Sponſor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponſus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponſus, i, νυμφίος, μνηστὴς, ὁ, ὁ: μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Sponte, οὐ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκουσίῳ, αὐτομάτως.
Sponte ſua, αὐτομάτως, αὐτόματα.
non Sponte, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumoſus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἐκπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρὸς: pro fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.

S Q.

Squaleo, αὐχμέω, & άω, ῥυπάω.
Squalide, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ, ῥῦπος.
Squalore obſitus, αὐχμῷ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamoſus, λεπιδώδης.

Stabi-

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

S T.

Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὴν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως. pro mox, illico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, στάσις, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione sua manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω. pro delibero, προαιρέομαι· pro censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκοῦσα, τεταγμένη.
Status, us, conditio, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ, ἑρος, ὁ.
Stellæ fixæ, & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀσταθεῖς.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τό. κόπρος, ἡ, κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἢ κοσμεῖν.
Sterno, prosterno, καταβάλλω τι. pro occidere, καταστορῆσαι· pro extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium merere, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ, κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς, συμπαγείς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεὰ, γονή. pro trunco, ῥιζοφυτόν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, as, are, ἱστάναι, ἑστήκειν· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.

Stoice, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolide, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀπαιδαλία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τούτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος. pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὼν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τό· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, & κάρφις, ιος, ἡ, & κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, & καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίχω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenue, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγωνορίδης, ου, & ἀγήνωρ, ορος, ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
sine Strepitu, ἀθορύβως, ἀβρόμως.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Stricte, & strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στελγὶς, ἡ.
Strigosus, λαγαρὸς, σκληρὸς, στριφνός.
Stringo ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαστὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ.
Struma laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθιοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti. προσέχω, προθυμέομαι. pro favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiose, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studiosi Philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής. pro fautore, σπουδαστής. pro literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, & στύππη, στυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαί τινι, παράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, στύξ.

S U.

Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suasorius, συμβουλευτικός, παραινετικός.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, aris, καταφιλέω.
Suavis, e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suaviter, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, osculum, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, cum genit. dat. & acc.
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbra, ὑπὸ προχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπότακτος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ἐπιτατόμενος. pro subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμενος.
Subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· pro subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑποδόλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι. subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· pro venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, subditus, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare, κατεργάζομαι, δαμάω· pro commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, suppono, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· pro subigo: κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα. pro frequenter, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, as, are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζεύγνυμι.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· pro prodesse, ὠφελεῖν ἄλλους.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι, ὑπαρκέω.
Submisse, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ἀποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ἀποκοσμέω· pro clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, ὑποβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno, as, irrideo, χλευάζω τινὰ, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑποχράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑποχραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, sedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, pessum eo, ὑποκαθέζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.

Substantia, ὑπόστασις, οὐσία· ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, substratus, us, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω. subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtiliter, λεπτῶς.
Subtiliter disserere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινὶ, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀναστροπὴ, κατασστροφή.
Subverto, καθαιρέω, κατασστρέφω, καταβάλλω, ἀναστρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντητήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, ὑοβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἄντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινὸς, in bonis alicui succedo: ἐκδέχομαι, successit ex animi sententia, ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινί· ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successive, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succincte, ἐπὶ κεφαλαίου, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπάδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι· ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori, ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινὶ, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι. pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαί τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑπόκαυστον.
Sudes, κάμαξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐταρκὴς, ἱκανός.
Sufficienter, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ τινι. pro subministrare, ἐπαρκεῖν· pro substituere, ὑφιστάναι τινὰ, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσερείδω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, inis, ὁ ἐποχλεύς.

Suffla-

Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνὶξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδυσωπῶ.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, suppedito, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαί τινά τινι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὑβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω· pro contumelia afficio, καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θελάζω, μυζέω, & άω, ἀθέλγω.
Sui, genit. ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὔλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφειον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
Summe, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summopere, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω· pro arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ. pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuose, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus, us, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, cum dat. ὑπὲρ, cum accus. vel gen. κατὰ, cum genit. adverb. ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbe, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλοφρονής.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρύς· pro superbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιχράβδην.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superflue, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σε τοῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Superne, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω, pro vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. Item supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιχράφω.
Superscriptio, ἐπιχραφὴ, ἐπίχραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, θελοθρησκεία.
Superstitiose, δεισιδαιμονίως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύειν.
Supervacaneum est, μάτην ἐστί.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, satis est, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, pro pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressa voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, cohibeo, ἐπέχω, καταστέλλω· pro occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, computo, λογίζομαι.
Supra, præpos. ὑπὲρ, cum acc. ἐπὶ, παρὰ, cum gen. πρὸς, cum dat. Aliquando est adv. ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, πέρα πίστεως.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν. παρὰ τοῦ μετρίου.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφάομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοία.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Subreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versus, ἐς τὰ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.
Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suscipio liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαί τινα, ἀναιροῦμαι πόλεμον, bellum: ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωχέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινα ἐκ δένδρου,

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

ex arbore: & pro differre rem, ἀναβάλλειν τι ἔς τι.
Suspensus, dubius, ἐπήορος.
Suspicio, cis, ἀναβλέπω. pro admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· pro suspectum habere, ὑφοράσθαί τινα.
Suspicio, nis, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciose, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στοναχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· pro tolerare, ὑπομένειν. pro alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω, βαστάζω, idem quod pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, onis, ψιθυρὸς, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.

S Y.

Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανῶ.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· pro diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ· φθίσις, φθοὴ, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῶα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacite, σιγᾷ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, qui tacet, ὁ σιωπῶν, σιωπικός· pro eo, quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀκηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοῖος δε.
Talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοιούτως.
Talitrum, σκανθαρισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεονός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
Tamquam, ὅσον, οὕτως, ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἄν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem, tamen, τέλος δὲ οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti, quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper, donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto, quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantopere, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσούτου δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tarde, ὀψὲ, βραδέως, χολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάριος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. Item reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, reprehendo, καθάπτομαί τινος, καταμέμφομαί τινα· pro æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.

T E.

Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετά σου.
Teda, δᾷς, δᾴδιον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω. pro abscondo, κρύπτομαι· pro conservare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ· ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους ἑστώς.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temere, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, onis, ῥυμὸς, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κράσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperate, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι. pro abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, tempus, χρόνος, ὥρα. pro cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestive, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεὼς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.

Tempo-

Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι, ἐν δέοντι.
Tempori servio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ, καιρὸς, ὁ. ὥρα.
Tempus succisivum, πάρεργον.
Temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, υγος, οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλιχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης. pro avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρός. tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω. pro ire, διήκω.
Tenebræ, σκότος, τό. σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· pro possidere, κατέχειν.
Teneor, obligatus sum, κατέχομαί τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ. τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος, πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλός. pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, usque ad, μέχρι, cum genit.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter fœlix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδὼν, δὴξ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλεσθαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὁμόργνυμι.
a Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, consumo, τρίβω, συντρίβω, & ομαι, τρύχω, ψώχω, terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræmotus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terrestris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς, τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ. δέος, τὸ, ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι. φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, as, τρισσόω, τρισσεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruntius, τεταρτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, κεράμεος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ῥᾳδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινί.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυρ, μάρτυρος· item, ὄρχις.
Testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι. pro suppliciter peto, ἱκετεύω τοὺς θεούς. pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελύνη.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω. pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus bene, εὔπλοκος.
Textus, & textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.

T H.

Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.

T I.

Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη. pro instrumento musico, αὐλὸς, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus, vel tignum, ἡ δοκὸς, ἰκρίον.
Tigris, fera, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, ne, δέος ἐστὶ μή. κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos. περί τινος, de aliqua re. ὑπέρ σου, tibi, δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ὀρρωδέω.
Timide, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ. δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφόρως, θολερῶς.

Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίχαφος.
Titulus, ἐπιχαφὴ, ἐπίχαμμα.

T O.

Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀνκλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακά· πάχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρῶμος.
Tono, as, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillæ, παρίσθμια, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κουρὰ, πέξις.
Tonsus, καρεὶς, κειροκόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis subiicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινόω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαρρος, ὁ. χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δᾷς, δᾳδός.
Torte, ἐσταμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὴς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεσταμμένος, βασανισθείς.
Torve inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον. pro eminentia musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, γοργωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσρίδε.
Tot, & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστιν ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον φάρμακον.

T R.

Trabea, ἀλουργὶς, ἰδος, τήβεννα περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἀλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν, tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tractus, us, regio, plaga, χώρα, κλίμα. pro serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω. pro scriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι χαφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragice, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω. pro ducere, ἄγειν. pro allicere, ἀφελκύειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω. pro transire, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διελαύνω. Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquille, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, de mari, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχείμαστος. pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, cum genit.
Transalpinus, ὑπεραλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταχράφω, ἀποχράφω.
Transcriptio, μεταχαφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, id est, obiter, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμέω, pro interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω. pro controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταστατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, us, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω. pro trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Trasnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θράνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτίος.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.

Trepi-

Trepidatio, φόβος, ῥόμος.
Trepide, ἐνῥόμως.
Trepido, ῥέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, περίφοβος, περιδεὴς, ἔνῥομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, ex eadem tribu, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω. pro imputare, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ. φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορά· φόρος, ὁ. τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, vel εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος. pro sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitia afficio, λυπέω σε, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινος. & ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Tropæum, τρόπαιον.
Tropæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ, σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ὑποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, & ομαι.
Trulla, τύκος, τύχος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάστιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, σταθμάομαί τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.

T U.

Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐσταμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, cum, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὲ τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω. pro superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuario, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuose, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ. ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ ὄχθος. pro sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπέρ σου, ἀντὶ σου.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, seditio, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος. pro multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, as, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, inis, στρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος, ventus, λαίλαψ.
Turbulente, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ. στὶξ, χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpiter, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, aris, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.

T Y.

Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης. pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

Vacans,

V A.

VAcans, χολάζων, χολαῖος.
Vacat mihi, εὐχολῶς ἔχω, χολή ἐστι.
Vacatio, ἀτέλεια, χολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vaçca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, χολάζω ἔν τινι, χολὴν ποιοῦμαι πρός τι. pro vacuum esse, κενὸν εἶναι. vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾷν.
Vado, is, eo, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, πορώδης, διαβατός.
Vadum, πόρος.
Væ, οἶ, οὐαὶ, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafricies, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἀλή.
Vagina, θήκη, κουλεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περιποστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde bene, εὖ μάλα.
Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, sanus, εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος.
pro potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· pro pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talento.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, κακεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adversa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Valide, ἰσχυρῶς.
Validissime, κράτιστα.
Validius, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἄγκος, τό. αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, oris, pretium, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκμος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· pro stulto, φιλαλάζων· pro mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω, ἢ διίστημι τὰ σκέλη.
Varie, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, distinguo, ποικίλλω· ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπὸς, αἴολος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, Vasis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος. vadem constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαί τινι. vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιον.
Vastatio, πόρθησις, ἀνάστασις, ἐρήμωσις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus, a, um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τό. ἀμετρία. item ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀναστάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης. pro deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντης, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium, & vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.

U B.

Uber, fertilis, ἄφθονος, εὔφορος. pro mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ὅπη, ἔνθα. pro postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi, ubi, ὅπου ἄν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῇ.
Ubinam, ποῦ κῆχος, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁποσονοῦν, ὁπουποτὲ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν βούλῃ.

U D.

Udus, ὑγρὸς, ἔφυχος, ἔφυδρος.

V E.

Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον, ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto esse corpore, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὔεξος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, εἶτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίου.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία. rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω. pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω. pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitus, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.

Velo,

Velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω. pro vestire, περιβάλλειν. pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum demittere, χαλᾶν ἱστίον.
Veluti, ὥσπερ ἀνεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόνπερ.
Veluti, exempli gratia, ὅσον παραδείγματος χάριν.
Vena, φλέψ, βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venaliter, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio, & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, us, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem. προσποιέομαι· ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι, χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πωλὴ, ἀπεμπολὴ, πράσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω ὀλίγου τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate, αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, εὐξουσία.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ, κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις. pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, ἀφροδίτη, κύπρις, κυθέρεια.
Venustas, εὐχημονία, κοσμιότης. pro gratia, χαριεντισμός.
Venuste, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, ατος, τό. ἦρ, ρος, τό. Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεών, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, ris, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratia, λόγου χάριν.
Verbose, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Vere, ἀληθῶς.
Verecunde, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια, εὐλαβέομαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανής.
Verisimiliter, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠερινός.
Vero, sane, μέντοι, δέμην, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος, ἄρρην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω. pro scopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾶν.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστός. item βουνώδης.
Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνωσις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιία.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω, pro volvo, κυλίω, versare animo, διανοεῖσθαί τι.
Versor, διατρίβω ἔν τινι. εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magna paupertate: διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφὴ, καμπή. pro, mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Versus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Versus, Præpos. πρὸς, cum genit. εἰς, cum accus.
Versute, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.

bene

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

bene Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη. pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾷν, σκοτοδινιᾷν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verum, γέμην, ἦ, καίτοι, ἀλλὰ, ὅμως.
Verumenim vero, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ γάρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὴν δὴ, οὐ μὴν οὔτε.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος. pro veridico, ἀληθινός· pro nativo, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu, ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, a, um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, κύστη, φύση.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vesper, ἕσπερος.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
sub Vesperam, πρὸ δείλης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, ii, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
e Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Vestigium, ἴχνος, τό. ἴχνιον, βῆμα. pro cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἷμα ἔμποιμνον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Vestitus, a, um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratorie, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπερρήθη.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, χαῦς, χαῖα, χαίδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γηραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιούμενος οἶνος, vinum.
Vetuste, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexo, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.

V I.

Via, ὁδὸς ἡ, πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versa, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σου, ἀπάχθομαί σου· συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, adj. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, gen. ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγίς.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, us, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδοὺ, ἴδε.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causa venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι. δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαί τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι, pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, παρετὸς, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες, Aristoph.
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, & ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, adject. ἐγρηγορὼς, ἄγρυπνος.
Vigil, substant. φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilanter se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Viliter, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico, & villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, dim. a vinum, τὸ οἰνάριον.

Vil-

Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ· λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, adj. οἰνηρός· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, ligo, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.
Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio: κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in Vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμός.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι· pro ab injuria defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς συμφορῶν.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἔξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω. παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Viperinus, ἐχίδνειος.
Vipereus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ, φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικός, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ. κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὰ, ἀνθὼν, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής. pro florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θαλεία. pro vigore, ἀκμή.
pro Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, venenum, ἰὸς, βρόμος, δυσωδία.
Vis, violentia, βία, ἰσχὺς, δύναμις. pro multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco apes capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξιόεις.
Viscus, vel um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vita defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vita brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκυθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ᾠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινα.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitilitigatores, συκοφάνται.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαί τι.
Vitiose, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ οἴνη, οἰναρόν.
Vitium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ. ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ. ψόγος, ὁ. ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κακήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, Ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω, διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωία.
Vivarium, ζωχεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, χολῇ.
Vix tandem, μόλις, τελευταῖον.

U L.

Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, vel τιμωροῦμαί σοι, injuriam tibi factam.
Ulcus, ceris, ἕλκος.
Uliginosus, ἑνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυά.
in Ulnis capio, ἐναγκαλίζομαι.

Ulte-

Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultime, ἐχάτως.
Ultimum, τὸ ἔχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμυνή.
Ultor, τίμωρος, ἔκδικος.
Ultra, πέραν, & πέρα, πόῤῥω, cum gen.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, insuper, προσέτι, pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.

U M.

Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.

U N.

Una, simul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν.
Uncia, οὐγγία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγγιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, adj. ἀγκύλος. uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρίσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον. a teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ. ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι. ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unice, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, μαργαρίτης.
Unio, is, ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universe, καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἁπαξάπας.
Unius causa, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς. pro solus, μόνος.
Unus & alter, εἷς καὶ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.

V O.

Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω. ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucian.
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔστροφος, κινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubiliter, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις. pro velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntarie, ἑκοντὶ, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλὴ, θέλημα, βούλημα.
Volvo, verso, κυλίω, κυλίζω. pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupe, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω. pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomis, ὕνις, εὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, cum acc. ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, cum gen.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.

U P.

Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.

U R.

Urbane, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμὸς, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus & urbanus, ἀστεῖος, pro faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὐρινὸν ᾠὸν, quod & ὑπηνέμιον, & ζεφύριον.
Urna, κάλπη, παλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω. pro cruciare, πρικαίειν.

Ursi-

Ursinus, ἄρκτιος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, ὕρος.

U S.

Usitate, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, πού.
Usquam, πού.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, ὥστε, ὥπω, ὥπωσι.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως δή, ἐπόπε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηστής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησάμενος.
Usus, us, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Ususfructus, σκαρπωσις.

U T.

Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, pro postquam, ἐπεί.
Ut, pro sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκός. καὶ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, καὶ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τῆς λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut ajunt, ὡς λόγος, ὡς ἄν ἔποι τις.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλά, ὡς τὸ πολύ.
Ut fieri solet, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν, ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχράω.
Utensilia, τὰ χρεώδη, σκεύη· ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκός, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομήτριος.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque nostrum, ἑκάτερος ἡμῶν.
Utervis, ὁποτεροσοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Ut, uti, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελής, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, οἰκήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, cum accus. συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρησότης, ὄφελος, τὸ λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ὑπό τινος.
Utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς ante ὤφελες, &c. cum infinitivo.
Utique certe, ἄρα, γέμιν, δήπου.
Utor, χράομαι. uti aliquo familiariter, χρῆσθαί τινι. προσομιλεῖν τινι. συνδιαιτᾶσθαι.
Utpote, οἷα δή. οἵονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἆρα, πότερον.
Utrum nec ne, πότερον, ἢ μή.

U V.

Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυλοφόρος.

V U.

Vulgari lingua uti, ἰδιωτίζειν.
Vulgaris, ὁ τυχών, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, as, διαφημίζω, διαθρυλλοῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, παρδημεί, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, πρώσκω πινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τινὶ πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ πίλημα, ὁ πιλμός.
Vulsus, πεπλυμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, πολυπρόσωπος.
Vultur, γύψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γυπός.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.

U X.

Uxor, γυνή, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν· γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικῶν· pro eo, qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X A.

Xanthos, ξάνθος.

X E.

Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.

X I.

Xiphias, ξιφίας.

X Y.

Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικός.
Xyston, i, τὸ ξυστόν, ἡ παλαιστρομίς.
Xystus, idem.

Z E.

Zea, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.

Z I.

Zingiber, vel Zingeberi, & Zimpiberi, ἡ ζιγγίβερις, τὸ ζιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.

Zodia-

Z O.

Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
ſector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zophyta, ζωόφυτα.
Zoſter, ὁ ζωστὴρ, ῆρος.

Z Y.

Zythum, τὸ ζυθόν, item
Zythum, ὁ ζυθός.

T E' Λ O Σ.

NOI REFORMATORI
Dello Studio di Padova.

HAvendo veduto per la Fede di Reviſione, & Approbazione del P. F. *Gio: Pellegrino Galaſſi Inquiſitore di Padova*, nel Libro intitolato: *Cornelii Schrevelii Lexicon manuale Græco-Latinum, & Latino-Græcum*, non v' eſſer cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro, niente contro Prencipi, e buoni coſtumi, concediamo Licenza a Gio: Manfrè Stampatore, che poſſi eſſer ſtampato, oſſervando gli ordini in materia di Stampe, e preſentando le ſolite copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. 30. Luglio 1730.

(Carlo Ruzini Cav. Proc. Ref.
(Andrea Soranzo Proc. Ref.
(Z. P.° Paſqualigo Ref.

Agoſtino Gadaldini Segretario.

1730. 2. Agoſto. Regiſtrato nel Magiſtrato Eccellentiſſimo degli Eſecutori contro la Beſtemmia.

Angelo Legrenzi Segretario.

BIBLIOTECA REAL A. E.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA